SACRORUM
CONCILIORUM
NOVA ET'AMPLISSIMA'COLLECTIO

CUIUS

IOANNE'E DOMINICUS MANSI

ET POST IPSIUS MORTEM FLORENTINUS*ET VENETUS EDITORES

AB ANNO 1768 AD ANNUM 1798 PRIORES TRIGINTA UNUM TOMOS'EDIDERUNT
NUNC AUTEM CONTINUATA ET DEtf FAVENTE ABSOLUTA

CURANTIBUS

IOANNE BAPTISTA MARTIN
SACKtUXJTK, PMOHGMOU » CATHOLICA UNIVERSITATI LDGDUNKMW
ET
R P. LUDOVICO PETIT
K CONOREOATIONI AUGUKTINUNA AH ASSUMPTIONE.

TOMUS QUADRAGESIMUS
SYNODI ORIENTALES, 1806-1867.

PARISIIS
MDCCCCIX.

EXPENSIS HUBERTI WELTER, BIBLIOPOLAE.

W

INDEX CHRONQLOGICUS TOMI XL

Anno Christi		Pag.
1806	mense martin. — Synodua Conatantinopolitana	1
1806	mense augusto. -- Synodus Cnnstaiitinopolitanà	1
1806'	mense aeptembri. - Synodus l'oystantinopolitana	1
1806	mense octobri. — Synodus Conatantinopolitana	3
1806	mense novembri. — Synodi Constantinopoliunae ad nonnulla emendanda disciplinae capita	3
	1) De absentium episcoporum negotiis ab antistitibus in urbe procurandis	3
	2) De sacrae synodi conventibus bis in hebdomada celebrandis	9
	3) De publicis vectigalibus ab unoquoque antistitum rite solvendis	11
	4 De nonnullis disciplinae tum ecclesiasticae tum monasticae capitibus	17
1806	mense novembri. — Synodi Constantinopolitanae minores	25
1807	mense ianuario. — Synodus Conatantinopolitana in qua de baptisme rite administrando et de confessione frequentanda	27
1807	mense itwiuarin. — Synodus Conatantinopolitana	37
1807	maii 17. — Synodus Conatantinopolitana	37
1807	augusti 15. — Synodus Conatantinopolitana	37
1807	mense augusto. — Synodus Conatantinopolitana de colybis pro mortuis offerendis et de frequentanda communione	39
1807	mense augusto. — Synodus Conatantinopolitana	43
1807	menae septembri. — Synodus Conatantinopolitana	43
1807	menae decembri. — Synodua Conatantinopolitana «	43
1808	mense februario. — Synodus Conatantinopolitana	45
1808	septenibris 10. — Synodus Constantinopolitana	45
1808	mense novembri. — Synodua Conatantinopolitana	45
1808	mense novembri. — Synodus Conatantinopolitana	45
1809	menae februario. — Synodus Conatantinopolitana	47
1809	menae main. — Synodua Conatantinopoli} tana	47
1809	menae augusto. — Synodua Conatantinopolitana	47
1810	maii 11. — Synodu· ÇonatantiiiopoliUna	47
1810	maii 16. — Synodua Conalan^nopolitana	49
1810	iunii 28. — Synodua Cypria	49
1810	nienao decembri. — Synodua Conatantinopolitana a qua munera dotalia in aponaalibua ineundia prohibentur	49
1811	martii 28. — Synodua Conatantinopolitana in qua iterum de dote conficienda	57
1811	menae aprili. —· Synodua Copatantinopolitana	57
1811	menae piaio. — Synodua Conatantmopolitana i	59
1811	menae ^unio. — Synodua Conatantinopolitana	59
1811	iulii 15. — Synodua Conatantinopolitana	59
1812	menae aeptembri. — Synodua Conatantinopolitana ad coercendam luxuriam	61
1812	menae novembri. — Synodua Conatantinopolitana	63
1813	menae aprili. — Synodua Conatantinopolitana	63
1813	menae auguato. — Synodua Conatantinopolitana	63
1813	menae aeptembri. — Synodua Conatantinopolitana	63
1813	Synodua Conatantinopolitana in qua ruraua de rebua ad dotem pertinentibua	65
1814	iunii 9. — Synodua Conatantinopolitana a qua prohibentur nuptiae in quinto affinitatia gradu	67
1814	menae iulio. — Synodua Conatantinopolitana	69
1814	menae octobri. — Synodua Conatantinopolitana	69
1814	menae octobri vel novembri. — Synodua Conatantinopolitana	69
1814	Synodua Conatantinopolitana	69
1815	martii 8.— Synodua Conatantinopolitana	71
1815	menae iulio. — Synodua Conatantinopolitana	71
1815	menae aeptembri. — Synodua Conatantinopolitana	71
1815	octobri-novembri. — Synodua Conatantinopolitana	71
1815	menae novembri. — Synodua Conatantinopolitana	73
1815	menae deeembri.' — Synodua Conatantinopolitana	73
1816	poat februarium. — Synodua Conatantinopolitana	73
1816	menae auguato. — Synodua Conatantinopolitana	73

Anno Christi

iHlrt jnenné augusto. — Bynodus^Constantinopo liUna " 73

1816 mense novembri. -f- Bynodus Constantino* rfroiitana . 7$

1816 mense novembri. — Synôdiis Constantino·» politana , 75

1817 __ mense. majo^^^Bynodus Constantinopoli* tlina .75

1818 mense ianuario. — Synodus Constantino* politana * ' 7tf

18'18 · mente augusto. —· Synodus Cortstantino- -Zpohtana 77

1818 decembris 14. — Synodus Constautinopoli- tana 77

1819 mense ianuario. — Synodi Copstantinopo- litanae 77

1818 menue main. — Synodus ConstantinopoH- tana 7M

1819 , menso augusto. — Synodus Constantino* politana in qua rursus de colybis pro mortuis offerendis et de communione saepius aut rarius frequentanda 79

1819 mense septembri. -- Synodus Constantino* politana de secundis presbyterorum nuptiis 83

1819 mense septembri. — Synodus Constantino* qiolitana 85

1819 mouse novembri. — Synodus Constantino* politana 87

1819 Synodus Constantinopolitana 87

1820 mense ianuario. — Synodus Constantino* politana in qua de baptiiatorum nominibus in acta publica referendis 87

18'40 menso aprili. — Synodus Conatantinopolitana ' 89

1830 novembri» 19. — Synodus Constantinopolitana 89

1821 mense ianuario. — Synodus Constantinopolitana 89

1831 aprilis 10. — Synodus Vonstantinopolitana 91

1821 mense septembre. — Synodus Balàstfalvensis 98

1821 mense decembri. — Synodus Cypria 93

1833 mense ianuario. — Synodus Constantinopolitana .95

•1823 ianuario - Septembri. — Synodi tum in Serbia tum Constantinopoli habitae pro componendis rebus Serborum ecclesiasticis 95

1) 1823 mense ianuario. Miloi Obrenovid utrique metropolitan 97

2) «1823 ianuarii 34. Agathangelus Belgradiensis Milonio principi 97

3) 1823 ianuarii 27. derasimus Usitaenus Milonio principi 99

4) 1823 ianuarii 28. Agathangelus Belgradiensis synodo Constantinopolitanae 99

5) 1823 tnaii 3. Agathangelus Belgradienais eidem synodo 99

6) 1823 iunii II. Bacra synodus significat primam debiti serbici partem se accepisse 101

7) 1823 iunii 12. Sacra synodus Milolio prfticipi 101

' 8) 1833 augusti 19. Milotius pcinoepa sacrae synodo 4 103

9) 1833 septembris 25. Serborum legati in urbe sacrae synodo 103

10) '1823 septembris 26. 8acra synodus condiciones, a Serbis positas reiioit 105

1833 nîense maio. — -Synodus Constantinopoli- ^fui . 105

1824' aftrilis 3. — Synodus Constantinopolitana de episcoporum ordinatione vel a duobus ^piscopis peragenda 105

y Sacra synodusinetropolitae Mitylenes 107

2) Sacra synodus metropolitan Methy innes - 107

1824 mense iulio. — Synodus Constantinopolitana . — 109

1835 . aprilis 8. - Synodus Constantinopolitana in qua exhibentur rationes debitorum ab unaquaque dioecesi in aerarium.publicum persolvendorum 109

1825 menae augusto. — Synodus Constantinopolitana 113

1825 mense octobri. — Synodus Constantinopolitana 113

1826 septehibris 25. -- Synodus Constantinopolitana 113

1826 octobris 3. — Synodus Constantinopolitana de sacro chrismate a solo patriarcha consecrando 115

1826 novembris 1. — Synodus Constantinopolitana de mercede ministris patriarchalibus persolvenda 117

1827 menae martio. — Synodus Constantinopolitana 119

1827 mense octobri. Synodus (Constantinopolitana a qua normae in dote conficienda adhibendae ad XIII capita rediguntur 119

1) Cives Conatantinopolitani Agathangelo patriarchae et sacrae ihrnodo 119

2) Agathangelus patriarcha civibus Constantinopolitanis 123

3) Libellus sacrae synodo a decem arbitria exhibitus 123

4) Tomus synodalis quo normae in dote conficienda adhibendae praescribuntur 125

5) 'Sacra synodus procuratoribus publicorum valetudinariorum 137

1828 menae augusto. — Synodus Constantinoooo- litana W

1839 menae septembri. — Sy nodus Constantinopolitana de sacramento baptismi rite perficiendo 139

1821-1833 Synodi in Graecia passim habitae pro componendis ecclesiae Helladicae negotiis 143

1) 1821 mense tftrtro. Synodus Constantinopolitana duces rebellionis a Graecis commotae maiori excommunicatione multat 151

2) Synodus Constantinopolitana septem Helladis episcopos eadem poena plectit » 155

3) 1827 februarii 21. Supplex libellus legatis Graecorum Hermione congregatis a nonnullis episcopia oblatus 157

4) 1827 martii 4. Legatorum praefectus ad episcopos supra dictos rescribit 157

5) 1827 mense martio. Legis perferendae · descriptio ab episcopis inita 159

Aμμo Chbisti

6) 1833 aprilis 17 - mail 2. Acta congregationi* NaupHi habitae prp componendi* ecclesiae Helladicae negotiis 161
7) 1833 martii 15 27. Legis condendae forma a septemviri» descripta pro con*' •tituendh' in HeJIade ecclesia 169
8) 1833 iunii 7 ISL De* praesenti ecclesiae Graecae statu eodeniqur in melius reficiendo relatio Othoni regi a septemviri* exhibita 177
9) .1838 iulii -15-26. Acta colloquiorum a triumviris cum antistitibus habitorum" pro sanciendis consiliis a septemviris initis « 201
10) fct®^3 iulii 23 augusti 4. Edictum quo 'eccl^a Helladica sui iuris pronuntiatur 203
11) 1833 iulii 25 augusti 6. Edictum quo sacrae synodi ministri designantur 209
12) 1833 iulii 30. Synodi recens conditae epistola ad onines Helladis episcopos missa 209
13) 1833 augusti 4 Synodus regem rogat de agendi modo ab ipsa4 servando in expediendis negotiis 211
14) 1833 augusti 15 27. Rex modum determinat quo causae a synodo decidendae sint 211
15) 1833 novémbris 21. Decretum quo Helladis dioecesibus recens circumscriptis novi praeficiuntur .antistites 213

1830 mense iulio. · Synodus Constantinopolitana 215
1830 mense augusto. — Synodus Constantinopolitana 21A
1831 mense aprili. — Synodus Constantinopolitana 215
1831 menae augusto. — Synodus Constantinopolitana pro componenda episcoporum in Serbia creandorum ratione . 217
18S1 mense octobri. — Synodus Constantinopolitana 219
1832 mense ianuario. — Synodi Constantinopolitanae 219
183â mense septembre. — Synodus Constantinopolitana 221
1833 mense martio. — Synodus Constantinopolitana 221
1833 menae maio. — Synodus Constantinopolitana 22ŀ
1833 mense decembri. — Synodus Constantinopolitana 221
1834 menae decembri. — Synodus Constantinopolitana 221
1836 mense augusto. — Synodus Constantinopolitana 221
1836 mense octobri. — Synodus Constantinopolitana 223
1836 decembris 31. — Synodus 'Constantinopolitana in qua de condicionibus ad ineundum legitimum connubium requisitis 223
1836 mense ianuario. — Synodus Constiyitinopolitana a qua probantur normae a Mitylinaeis pro dote conficienda editae 223
1836 menae februario. — Synodus Constantinopolitana a qtfa erigitur in aedibus patriarchalibus congregatio rebus ecclesiasticis expediendis 231

Ammo Christi

1836 K menae maio. —ı Synodus Constantinopolitaàa 'a qua peregrinae doctrinae damnantur 241
1836 menae maio. — Synodus Constantinopolifana . 243
1836 ^rnense octobri. — Synodus C-onstantinopoli-^ taMT a quA irritum declaratur matrimonium *ob neglectam parentum veniam spretaaque locorum consuetudini 245
1836 nffchst* decembri. — .Synodus Constantinopolitana' à qua psr.udoreformatorum errore* iteru^ damnantur 245'
1837 mense ianuario. TT- Synodi Constantinopolitanae 263
1838 'februarii 1. — Synodps ('onstantinope+rtana 267
1838 iunii 12 —Synodus (VnstantinopoKtana 267
1838 nieiiHe septembri. — Synodus Constantino-' politana *a qua Latinorum doctrinae damnantur s 267
1838 mense octobri. — Synodus Constantinopolitana super sponsalibus prudenter ineundis 275
1838 novembri - decembri. — Synodus Constantinopolitana super, negotiis Ionicis, ac proprie de' cognationis gradibus 'in matrimonio servandis 277
1839 februarii 10. — Synodus Constantinopolitana a qua pristinae de gradibus cognationis normae renovantur 299
1839 februario - martio. — Synodi Constantinopolitanae a quibus pseudoreformati iterum damnantur 307
1839-1841 Synodi Athenienses et Constantinopolitanae in causa Theophili Calris celebratae 313

1) 1839 iulii 10. Synodus Atheniensis Théophile Calri 315
2) 1839 augusti 7. Theophilus Calres synodo Atheniensi 315
3) 1839 augusti 15. Synodus Atheniensis Theophilo Calri ' 317
4) 1839 Septembris 14. Theophilus Caire· synodo Atheniensi 319
5) 1839 piense Septembri. Synodus Constantinopolitana theosebismi doctrinam a Caire invectam damnat 319
6) 1839 octobris 21. Theophilus Caire· sistit coram synodo Atheniensi 325
7) 1839 oefeobris 23. ('aires a synodo damnatur 325
8) 1839 octobris 25. Sententia damnatoria a synodo in Calrem edita 326
9) 1839 octobria 28. Otho Graecorum rex - sententiam illam supersedendam esse decernit 329
10) ^1839 novembri· 3. Synodus Atheniensis ree in Calris causa gestas omnibus significat - 329
11) 1839 decembris 19. Bynodus Constantinopolitana Calris discipulos docendi facultate multat donec falsas opiaidnes retexerint 333
12) 1841 novembri· 8. Synodus Atheniensis patrwrcham Constantiaopolitanum mohet de consiliis ab ipsa initis in causa Calris 335

Anno Christi

februarii 21. — Synodus Constantinopolitana 337
1841 mense ianuario. — Synodus Constantinopolitana 337
1841 februarii 22- iunii 1. — Synodus Constantinopolitana 337
1841 maii 6. — Synodus Constantinopolitana 33JL.
1841 iunii 12. — Synodus Constantinopolitana 339
iunii 12. — Synodus Constantinopolitana 339
1842 menso Septembri. — Synodus Constantinopolitana a qua prohibetur ne episcopi sacerdotesve absque tituhrordinentur 339
1843 mense aprili. — Synodus Constantinopolitana 343
1843 mense septembri. — Synodus Constantinopolitana 345.
1844 Synodus Constantinopolitana a qùa normae ab Agathangelo patriarcha in dote conficienda sancitae e mejlio tolluntur 345
1845 aprili 18. — Synodus Constantinopolitana 351
1845 mense maio. — Synodus Constantinopolitana a qua schola theologica in insula Chalce instituitur 351
1845 menae iunio. — Synodus Constantinopolitana a qua normarum pro ordinandis titularibus episcopis olim editarum aliae probantur tliae respuuntur 355
1845 prense Septembri. — Synodus Constantinopolitana 357
1845 decembris 4. — Synodus Constantinopolitana 357
1845 decembris 20. — Synodus Constantinopolitana 359
1845 menae decembri. — Synodus Constantinopolitana 359
1846 mense augusto. — Synodus Constantinopolitana a qua prohibetur quominus ij episcopis fiat qui prius matrimonium inierit 359
1846 mense octobri. — Synodus Constantinopolitana 367
1846 mense novembri. — Synodus Constantinopolitana a qua tetraphonia in cantu ecclesiastico prohibetur 367
1847 mense ianuario. — Synodus Conatantinopolitana 375
1847 mense maio. — Synodus Constantinopolitana 375
1847 mens^ octobri. — Synodus Constantinopolitana 375
1848 ianuarii 23. — Synodus Constantinopolitana 375
1848 mense maio. — Synodus Constantinopolitana a qua Latinorum doctrinae iterum damnantur 377
1848 mense iunio. — Synodua Constantinopolitana 417
1848 augusti 7. — Synodus Constantinopolitana 417
1848 octobri 19. — Synodus Constantinopolitana 417
1849 ianuarii 10. — Synodus Constantinopolitana 419
1849 mense martio. — Synodus Constantinopolitana 419

Anno Christi

1849 menae octpbri. — Synodus Constantinopolitana a qua quodvia iuremdhtum omnino prohibetur 419
mense decembri. — Synodes Constantinopolitana 433
1850 mense, martin. — Synodus Constantinopolitana 433
1850 mense iunio. — Synodus Constantinopolitana pro eccleaia Helladica sui iiiris efficienda 433
1) 1851 mense maio. Anthimus patriarcha do aotoruffi edendorum cijifeilib fideles monet 433
4) Prooemium sacro actorum codici praefixuro 435
3) 1850 iunii 16-29. Acta sacrae et magnae synodi Constantinopoli celebratae 437
4) 1850 iunii 29. SynoAua Constantinopolitana Christianos i^ Graecia degentes monet de pronuntiata ecclesiae Helladicae libertate 461
5) 1850 iunii 29. Sacra synodus eadem significat rerum apud Graecos publicarum moderatoribus 465
6) 1850 septembris 6. Synodus Atheniensis synodo Constantinopolitanae rescribit eidemque gratias agit 467
7) 1859 septembris 6. Rerum publicarum tnoderatores in Graecia patriarchae Constantinopolitano item rescribunt et gratias agunt 469
8) 1850 decembris 24. Synodus Conetantiiiopolitana synodo Atheniensi gratulatur 471
1850 decembris 24. tinopolitana rerum publicarum moderatores in Graecia hortatur ut ad tomi synodic praescripta religiose agant 471
1850 menso octobri. — Synodus Constantinopolitana 475
1852 mense martio. — Synodus Constantinopolitana 475
1852 mense martio. — Synodus Constantinopolitana 475
1852 iulii 9. — Synodus Atheniensis pro edendis tum episcoporum tum synodi recens institutae regulis 475
1852 novembri 1. — Synodus Constantinopolitana 487
1853 mense iunio. — Synodus Constantinopolitana a qua nova scholae theologicae regendae ordinatio probatur 489
1853 septembris 24. — Synodus Constantinopolitana 491
1855 mense februario. — Synodus Constantinopolitana 491
1855 menae aprili. — Synodus Constantinopolitana a qua describitur aedium episcopalium ordo recentior 493
1855 menae septembre. — Synodus Constantinopolitana 501
1855 menae decembri, — Synodus Constantinopolitana 501
1856 mense iunio. — Synodus Constantinopolitana 501
1856 novembris 6. — Synodus Constantinopolitana 501

^I|I IIIf II'.II'I·

\ .4'

A»o
Cbbibt i
1857 mense martio. —' Synddntf Constantino-poiitana 603,
1858 menu ianuario. — Synods* Conttantino-poiitana 503
1858 aeptembri* 92. — Synodua Constantino-poiitana 5Ô6
1859 . octobri* 28- novembri* 15. — Synods* Constantinopolitana pro confirmando electo Sinai moriti* archiepiscopo^. . 503
1) Congressu* a synodo in causa Cyrilli Sinaltae habiti 505
2) I860 novembria 25. Synodua Constantinipolitan* 'Cyrilli electionem ratam habet 509
1858-1860 Synodi Conatantinopolitanae pro rebu* Graecorum ecclesiastical meliua instaurendis 51Г
1) 1856 menae novembri. — Gubernii Turcici monita pro ineuudia comitiis 513
2) Consilii national!*'officia describuntur 519
3) Iirdfriationes a conventu national! conditae 523
4) Lege* a consilio mixto servandae in obeundis suis officiis' 565
5) Regulae fusiore* a sacra synodo pro monasteriis editae 575
6) Normae ad quas sacrarum aedium acholarunique in urbe procuratores designandi sint 587
7) Pecuniae summa pro singulis tabulis in patriarchale aerarium conferenda 589
1860 menae novembri. — Synodus Constantinopofitana ad eligendum novum patriarcham iuxta normas recens conditae 591
1861 niaii 25. — Synodus Conatantinopolitana 595
1861 aeptembrie 7. — Sy nodus Constantinopolitana <695
1862 ■mense ianuario. — Synodus Constantinonolitana a qua novus sedium episcopalium ordo describitur 595 et 1131
1862 octobris 27. — Synodus Conatantinopolitana 597
1860-1863 Synodua Conatantinopolitana a qua ecclesiae Armenicae res publicae in melius mutantur 597
1) I860 mense maio. Constitutionis armeniacae forma primigenia 599
2) 1862 menae februario. Constitutionis armeniacae forma emendata 619
3) 18t)2 februarii 22. Aali' pascis, rerum peregrinarum administrator, constitutionem armeniacam retractari iubet 637
4) 1862 februarii 16. Consilii constitutioni retractandae praepositi relatio 639
5) 1863 martii 29. Constitutio armeniaca a Turearum imperatore probatur ' 641
1863 septenibria 20. — Synodua Conatantinopolitana 641
1864 ianuarii 27. - Synodua Conatantinopolitana 641.
1864 menae maio. — Synodua Conatantinopolitana 641
1864 'mense iulio - aeptembri. — Synodua Constantinupolitana ad componendas lites exortas in monte Atho inter monasteriorum et cellarum monachos 643

Caaiati
1) 1864 iolii 23., L'triusque partie gravamina a aynodali oonailio th ataman vocantur < , '·■ , · 643
3) 1864 manie aeptambri. Sententia ajnodalia ad causam dirimenda* proBuntiata 649
1864 menae octobri. — Synodus Constantinopoiitana 653
1864 decembria 18. — Synodus Cunstantinopoliiana- - 653
1864-1866 Synodus ConStantinopolitana quibus damnantur novitates a Rumenia in- rea ecclesiasticae invectae · 653
D'-I 864 februarii 8. Sophronius patriarch* Constantinopolitanu* Nipnoni llungrovlachiae metropolitans 655
2) 1864 aprili* 30. Niphor llungrovlachiae' metropolita Sophronio Constantinopolitano Ç 657
3) 1864 novembria 30. Lex pro instauranda vita monastica a Cura principe condita 657
4) 1864 decembria 3. Lex pro instauranda synodo national! a Cusa principe promulgatae 661
5) 1865 februario 12. — Lex de episcopis creandis a t'usa principe edita 671
6) 1865 mense aprili. Synodus Conatantinopolitana lege* a gubernio Dacico propositas omnino tollendas decernit 671'
.7) 1865 aprili* 17. Sophronius Conatantinopolitanus Alexandro Cut* Valachiae et Moldaviae principi 681
8) 1865 aprili* 17. Sophronius Constantinopolitanus ad Ilungarovlachiae antistites 683
9) IHOS-apnlia 17. Sophronius Constantinopolltanus ad Moldaviae antpitite* 685
10) 1865 maii 12. Nipho Ilungarovlachiae . metropolita Sophronio Constantinopolitano 685
11) 1865 iulii 1. Sophronius Constantinopolitanua ay nodo dirigenti Rosaiacae 687
12) >1865 lunii 26. Alexander t'usa Rumenorum princeps Sophronio Constatitinopolitano 689
13) 1865 iulii 10. Callinicus metropolita Moldaviae Sophronio Constantinopolitano 701
14) 1865 menae octobri. Synodus Conatantinopolitana ad principem Valachiae et Moldaviae 701
15) 1865 augusti 26. Cyrillus Hierosolymitanus Sophronio Constantinopolitano 709
16) 1865 novembri* 5. Hierotheua Antiochenus Sophrinio Conatantinopolitana '09
17) 1865 aeptembri* 18 lacobus Alexandrinus Sophronio Constantinopolitano 711
18) Î865 novembria 4. Sophronius Con atantinopolitanu*-ad sacram Russorum ayrmdum '13
19) 1865 decembri» 9. Cyrillus Ilieroaoïvmitanua Sophronio Conatantinopoli tano 713
20) 1865 decembria 15. Hierotheua An tiochenus Sophronio Constantinopolitano w 715

Anno Christi

21) 1866 ^inuarii. 4. Sophronius Cyprius Bophronio Constantinopolitano 715

22) '1866 februarii 18. Syrfodus Roaskca i Sophronio Constantinopolitano 717

23) 1866 mense februario. Syfiodi Rossia--eae votum, super *nfcgotio Moldoivala-chico 719

24) 1866 aprilis 7 . Synodus Atheniensis Sophronio Constarttinopolittfbo 725

1865 maii 18. — HynoduS Constantinopolitana 727

1865 iunii 14. - Synodus Constantinopolitana 727

1865 mense iulio. — Synodus Constantinopolitana 727

1865-1866 Synodus Constantinopolitaua a qua insulae Ionicae a sedis oecumenicae dicione eximuntur 727

1) 1865 februarii 5. Rerum ecclesiasticarum administrator in Graecia ad insularum Ionicarum antistites 829

2) 1866 iulii 18. ReAlm ecclesiasticarum administrator ad provinciarum graecarum praesides 729

1866 aprilis 26. Alexandrina Synodus ad novum patriarcham eligendum 733

1866 mensibds niato-iulio. — Synodus Constantinopolitana ad definiendam rationem qua calybae in monte Atho anachoretis locandae sint 733

1) 1866 mense maio. Synodus rationem significat, qua cahbas, Mortuo primo conductore. in alterius manus venire oporteat 733

2) 1866 iulii 13. Epistola synodalis ad Anthimum quondam patriarcham, litis inter monachos arbitruip 7$7

3) 1866 iulii 15. Epistola synodalis ad ifnachoretas sanctae Annae 739

4) 1866 iulii 15. Epistola synodalis ad monasteriorum curatores ac legatos pro lite componenda 739

1867 februario 10. — Synodus Constantinopolitana 741

1867 iunii 26. — Synodus Constantinopolitana 743

1867 mense augusto. — Synodus Constantinopolitana 1131.

1867 mense septembri. - Synodus Constantinopolitana 743

1867 novemliris 15. — Synodus Constantinopolitana prohibet ne clerici peregrinentur nisi litteris dimissorialibus instructi 74'3

1867 mense decembri. — Synodus Cdnstantinopolitana 1131

yyW-1874 Synodi Bsomarienees et Constantinopolitanae ab Armenie habitae pro unienda provincia Constantinopolitana qum patriarchatu Ciliciae 751

1) 1830 iulii 6. Pius papa VIII Constantinopoli instituit archiepiecopalem ecclesiam primatialem armeni ritus 751

2) Pius papa VIII primum archiepiscopum primatem Armenorum Conatantinopolis eligit Antonium Nurigian 753

3) 1830 augusti 10. Cardinal» praefactus sacrae congregationis^ de Propaganda fide ad clerum et populum nationis armeno-catholicae 755

Anno Christi

4) 1246 redjeb 21 1831 ianuarii 5. Turcarutt\ imperatoris diploma, quo constituitur Armenorum-catholicorum procurator apud Portam Ottômanicam 759

5) 1832 februario 3. Reformatio nonnullarum*consuetudinum in exercenda 'reli^ione catholica pro Armenia catholifls urbis Constantinopolitanae 763

6) 1833 iulii 4. Sacrae congregationis de Propaganda fido responsiones ad dubia archiepiseopi «Constantinopolitani Armenorum 765

7) 1833 iulii 17. Gregorius papa ^VI mittit ad archiepiscopum primatem Armenorum responsione» sacrae Aggregations auctoritati pontificia confirmata» 769

8) 1834 iunii 3. Regium diploma a gubeniio Turcico praeposito civili Armenorum catholicorum concessum 769

9) 1835 martii 7. Alterae «acnae congregationi» de Propaganda fide litterae ad primatem Annenum ron»tantinop<«litanum 773

10) 1835 augusti 2. Gregorius papa XV! primati Arineno scribit super exorti» controversi»» de litteris sacrae congregationi» de Propaganda fide 773

11) 1836 ruait 2. Gregorius papa XVI ad Armenos Constantinopolitano» occasione dissidiorum inter eo» exortorum circa ritu» servandos 773

12) 1847 mense februario. Regium diploma Gregorio Petro VIII patriarchae Ciliciensi concessum 775

13) 1856 aprilis 4. Pius papa IX quinque episcopales «ede» Armeni ritu» suffraganeas archiepiscopi primatis Constantinopolitani erigit 779

14) 1850 aprilis 30. l*iu« papa IX episcopalem sedem armeni ritu» in urbe Hispahan constituit pro catholici» Armenie in regno Persarum 779

15) 1850 maii 28 Sacra congregatio de Propaganda fide per litteras ad prima^m Armenorum datas societatem connutionalem improbat 761

16) 1851 octobri» 16-18. Concilium provinciale Armenorum apud Bzomar in monte Libano celebratum 783

17) 1851 octobris 27. Duo episcopi Armeni reclamant oneribus sibi impositi» iuxta synodi praescripta 921

18) 1269 safer 1852 mense decembri.- Regium diph>ma quo Nicolaus Gagonian praepositus civilia Armenorum constituitur 921

19) 1853 maii 2. Pius papa IX ad Nicolaum Gagoniam praepositum civilem Armenorum Conatantinopolis 925

20) 1853 augusti 20. Instructio «aerae congregationis de Propaganda fide pro ecclesiasticis viris apostolicau «edi commendandis ad episcopatus ritus Armeni provinciae Constantinopolitanae 927

21) 1854 februarii 2. Pius papa IX dissensiones religiosas inter Armenos exortas reprobat, libros de iis tractantes damnat, ad pacem omnes exhortatur 927

Ammo Chmimt

22). 1865 mail 1. "Pin* papa IX novum episcopatum Armentum m civitate K/r-puth erigit 937

23) 1867 inaii. 27 - iunii 4. Nacfa congregatio dubiis ad electionem Antonii Hassun pertinentibus respondet 937

24) 1867 iulii 10. Aeta conkisjorii terret), in quo Pius papa IX Antonii Petri Hn^un electionem confirmavit 941

25) 1867 iulii 3-19. Episcoporum Annenoram colloquia Romae habita 953

26) 1867 iulii 12. Pius papa IX Constantinopolitanam Armenorum provinciam patriarch^tui Ciliciae couiungit 1925

27) 1867 iulij 12. 'Pius papa IX AntoAii Petri Hassun electionem ab episcopis Armenia factant confirmat 1031

28) 1867 septembri?* 27. Regium diploma a gubernio Turcico Antonio Hassun concessum 1033

29) 1869 augusti 3i>. Pius papa IX antistitibus Armenia it» synodo congregatis .1037

30) 187o ianuarii 10 22. Nonnulli Armem losephi Arakelian vicarii patriarchal!» auctoritati intercedunt lo39

31) 1870 ianuarii 25 - februarii 6. Armeniorum disstdetkium declaratio 1039

32) 187<i februarii 24. Pius papa iX super querimoniis et ausibus nonnullorum Armeniorum monet delegatum apostolieum fti urbe Constautinopolitana PM1

33) 187 0 martii 12 24. Armeniorum dissidvntiûni declaratio delegato apostolieo tradita 1045

34) 1870 martii 16. Memoriali» libellus ab Antonio Hassun Nspoleoni Daru.. renlm exterarum in Gallia administratori, datu» 1<»45

35* 1870 martii 19 31 Delegati apostolici decretum in sacerdotes et monachos nmmuites latum 1851

36) Ih7o maii 20. Pius papa IX. extuwitis Armenorum dissidentium fascinoribus, hortatur Armenos catholicos ut firmiter adhaereant ubedientiae sedis apostolicae 1653

37) 1870 «eptembris 21. Supplex libellus a dissidentibus Aali pasciae traditus 1057

38) 187o septembri» 29. Delegati apo»tolici monitorium in dissidentes editum Io59

39) 187o septembris 24 octobris 6. Quattuor episcoporum renuentium declaratio 1061

Ammo Càmeri

40) 1870 '><3<»bni 6 18. Delegati apoetolici intimatio ad dissidentes missa 1063.

41) 187o octobris 14 16 Armenorum dissidentium responsum ad intimationem supradictam. datum H>65

42) 187Q novembre 2. Decretum a delegato apostolieo latum contra dissidentes 1*71

43) Ih;i octobris 29 novembris |o. Dissidentium responsio nd «upradictum decretum data 1075

44) 1K7(> decembris 11. Supplex libellus tertius a dissilientibus gubernio Turcico traditus adversus Antonium Hassun D>79

4;») 187 l februarii 2 14. Dissidentes sedem patriytrchalem vacuam esse pronnntiAnt ln79

4r> 1*871 februarii 13 25 Novus patriarch* a dissidentibus constituitur . 1091

|47) 1871 martii 11. Pius papa IX electinnem a dissidentibus factam isriUvm decerti it 1093

48) 1871 martii 31. Pius papa IX Alexandrum Franchi archiepiscopum The*»*lonicensrm Constantinopolim mittit uti legatum apostu licum 1095

49) 187 l septembris 22. Alexandri Franchi, legati pontificii, memorialis libellus rerum exterarum apud 'furcas administratori datus 1097

50) 1871 septembris 27. Rerum exterarum apud 'furcas administrator legato pontificio respondet i 103

51) Legati pontificii libellus alter quo rerum exterarum administratori reserihere in animo habebat 1105

52 187 l septembre 29. Supplex libellus ab Armenis catholicis gubernio Turcico datus 1107

53) 1872 iunii 14 Pius papa IX exeo»-munieatiotiis poma plectit faventeschismati Armeniorum 1107

54) 1872 septembris 18 Pii papae IX epistola Abdul-Am Khan. summo Turearum imperatori, data 1109

55) 1289 weiaban 21 1872 octobris 23. Turearum imperatoris responsum Pio papae IX П11

56) 1873 ianuarii 6. Pius papa IX clero et populo armenii ritu» 1111

57) 1874 februarii 25. Decretum viniriale (buyurultu) quo Armeni catholici a neoschismaticis seiuncti fuerunt 1130

58) 1879 martii 28 aprilis 9 Regium diploma Antonio Hassun secundo concessum 1130

N. B. Cum. synodi *in hoc Tomo memoratae vel evulgatae Conetantiwpoli fer» omne* fuerint celebratae,* tfMitf *eupervacaneum eeee ceneuimus indicem' ulphubeticum exhibere, ne prarceden» indeJt, pro temporum ratione digeetue, iterum eodemgue, si pauca txeipiae, ordine deeeriberetur.*

SACRORUM
CONCILIORUM
NOVA ET AMPLISSIMA COLLECTIO.

" TOMUS QUADRAGESIMUS.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1806 menae niartio.

Monasterium Vivifici Fontis, in inaula Samo, cum instaurasset anno 1797 Dorotheua hegumenus, a Gregorio patriarcha, qui id temporia ad Ecclesiae gubernacula «edebat, stauropegicum ac· aui iuris declaratum fuerat per synodicas litteras, menae octobri editae, quae in tomo XXXIX huiua operis memoravimus. Cui monasterio cum adieciaaet idem Dorotheua metochium Sanctae Annae in praedio Βαθὺ dicto aitum, tres etiam aliaa eccleaiah ad eiusdem praedii littus aedificari jussit, annuente archiepiscopo loci domino Daniel, ac data licentia a sacra synodo Conetantinopolitana, ad quam rem ille detulerat. Editis igitur litteris, sacra synodus edixit, , Γνα *tb* βηθὲν ιερδν χαὶ σεβάσμιον ἡμέτερον πατριαρχικὸν xxl σταυροπηγιακὸν μοναστήριον, τδ σεμνυνόμενον , ἐπ' Ονὸματι τή ὑπεραγία δεσποίνη ἡμῶν θεοτὸχτυ τὴ Ζωοδὸχου Πηγὴ , τδ ἐν τὴ ἐπαρχίφ ΣΛου καὶ Ικαρία; κατά τδ χωρίον Βαθὺ, ἐν B τοποθέσίφ Ραμπαηδὸνι, μετά των ἀρχαίων ἐχκλησιῶν αὐτοῦ, τὴ ἀγια μεγαλομάρτυρο Βαρβάρα χαὶ τὴ ἁγια Ἄννη χαΐ τοῦ ὑστερον προσηλωθέντο; ἐξωχκλησίου τὴ ἀγια; Παρασκευὴ τοῦ κατά ζτὴν τοποθεσίαν Πλατανάχι χαὶ των νεοδμηθεισων τριῶν Ιερῶν ἐχχλησιῶν, τῶν τιμωμένων τὴ μ.ν ἐπ' ὀνὸματι τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνο , τῶν δὲ τοῦ τίμιου ἐνδὸξου προφήτου προδρὸμου χαὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, uti prius, aie et in posterum liberum ait *fit* a quavia alia potestate immune, utpote stauropegioa dignitate auctum, modo quotannia ad aerarium patriarchale centum quinquaginta grossos conferat.. Alias etiam vivendi regulas edixit synodus, monasticae disciplinae tuendae apprime consentaneas. Litterae incipiutft. Τὴ εὐσταθεία; χα! διαμονὴ τῶν ἐν τφδι τφ βί<ρ πραγμάτων πρὸνοιαγ ποιοὺμενοι οἱ χεχτημένοι ταῦτα. Datae sunt anno 1806, mense martio, indictione nona. Subscriptiones episcoporum hae sunt: Callinicus patriarcha. Philotheua Caesareae, Meletins Heracleae, Daniel Nicaeae. Gregorius Dercorum, (derasimus Thessalonicae, Antbimua Prusae, Chrysanthus Berrhoeae, loannicius Ancyrae, Cyrillua Drystrae, Parthenius Proïlavi, Athanasius Demetriadie, Parthenius Phanariophenalorum, Daniel Lemni, Cyrillua Sami.

Ex ipso originali in tabulario monasterii hactenus asservato eaa descripsit et edidit Epam. Stamatiades in opere: Σαμιακὰ ἤτοι ιστορία τὴ νήσου Σάμου, t. IV (Sami, 1891), p. 371-6.

.SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1806 mense augusto.

Episcopos ad merum titulum creandi uaum vel apud Graecos iam dudum invaluisse documento sunt cum acta bene multa quae iam memoravimus, tum electio modo memoranda,, qua loseph, hteromonachua ae ludimagister,. ad titulum metropolitanum Melitenea creatus est apud *Arxaut-krxï* iuxta littua Boaporicum in templo τῶν παμμεγίστων ταξι-1 αρχῶν. Contigit quidem anno 1806, mense augusto, sociata opera duoram (!) antistitum, sciljcet: ὁ Κυξίχου Μακάριο;, ἐχων χαὶ τά γνώμα τῶν πανιερωτάτων σεβασμίων γερὸντων συναδέλφων ἀρχιερέων, τοΟ ἁγίου Καισαρεία; χῦρ Φιλοθέου, τοῦ ἁγίου Ἡραχλεία; χῦρ Μελετίου, τοῦ ἁγίου Νικομήδεια; χῦρ Αθανασίου, τοῦ ἁγίου Νιχαία; χῦρ Δανιήλ, τοῦ ἁγίου Χμλχηδὸνο; χῦρ Ἱερεμίου, τοῦ ἁγίου Δέρκων χῦρ Γρηγοριου, τοῦ ἁγίου Θεσσαλονικη χῦρ Γερασίμου χαὶ τοῦ ἁγίου Ηροὺση χῦρ Ανθίμου; — *ί* Ἀγκυρα Ἰωαννίχιο;. Ιχων χαὶ τά γνώμα τῶν πανιερωτάτων ἁγίων ἀρχιερέων, τοῦ τε ἁγίου Βερροῖα χῦρ Χρυσάνθου, τοῦ ἁγίου Φιλαδελφία χῦρ Δωροθέου χαὶ τοῦ ἁγίου Προϊλάβου χῦρ Παρθενίου.

Electionis ὑπὸμνημα notavit A. Mystacides in periodico Ημερολὸγιον τὴ ἀνατολὴ τοῦ ἐτου 1886 (Constantinopoli, 1885), p. 178.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1806 mense Septembri.

Exstat in monte Atho venerandum monasterium vulgo Attrico dictum, et in honorem sancti martyris Panteleemonis consecratum: cuius res omnes cum ineunte saeculo XIX non bene abirent, medica mann iam in melius refecerat Callinicus patriarcha coenobitice vivendi modum monachis imponendo. Alterius generis remedium a nobilissime Callimachidarum familia adhibitum est, euius principes, '!<edvβὸδα videlicet Καλλιμάχη , et Αλέξανδρο; Ἰωάννου Καλλιμάχη eius filius, necnon Σκαρλάτο Καλλι-

μάχη , Alexandri Uiua, copiosissima «tip· collate, templum, Moella, ittaqn· aodiftcia a fundamentis instanraraaL Quapropter ad perpateam tanti bona fleii memoriam monasterii eoaditor alter roMotiatea eat Scarlatus ilia per sigilHnm a sacra synoda, aaaaeetibui monachis, editam aneo 1806, memo Mptembri, indictione decima, in quo etiam refertur, tree monasterii illius proouratorM a Searlato in Urbo fuisse constitutos, Grogorium aciKeet, métropolitain Dercorum, et done e lalcorum ordine, Miehalacea Cartsipaeen, Chresti Aliam, et Thoodoeiam mereatorem. Tabula ineipit: TA Αοοφιλβ; xol xstiti; wd ouppapdvtm; in' dpaitip χολλΑν γιγονdta, μάλιστα U xpèç fvxta^v συττηρίαν wvut· νσντα. Epieeoporum subeeriptioMo in apograpbo decant

Tabalam hactenus ineditam in schedis habeo e eodiee patriarchal· 10, p. 229-3, a diligentissimo amanuensi exseriptam.

8YNQDU8 CON8TANTINOPOLITANA
W 1806 menae octobri.

Patriarchas Constentinopolitanos quam frequentissime immutari, ex tabulis iam superius memoratis pronum eat colligere. Cuius rei argumento etiam sunt quae anno 1806, autumnali tempore, acciderunt, cum Callinicus patriarcha, scripto renuntiationis libello die 22 septembris, a munere se abdicavit, Gregorius vero quondam patriarcha ad ecelosiam regendam iterum rocatua est, ineunto mense proxime insequenti. Callinici libellus its exorditur: 'Apsivoy piv Ισω Αν «ιη, μηδî τήν Αρχήν ένδοΟναα δλω ήρ4; προαχθήναι βi τήν πιριωχήν τi} πατριαρχιχή τούτη; Αξία ,__ Gregorii vero cooptati ύπόμνημα his verbis: Ι'ïtpl τού *tfimixw* πατριαρχικού Απβστολι*00 \αi οίχουμ«νιχοθ θρόνου ούδιi Αν τών *ft* ιύστββν Ιξαρνο γίνοιτο, μή ούχî διττά Ιχ»ιν τΛ tv Αξιώματι μιγî^η. Huic nomina subscripserunt antistites undeviginti, videlicet: Philotheus Caesareae, Dionysius Ephesi, Meletius Heracleae. Macarius Cyxici, Daniel Nicaeae, Gregorius Derconim, Gerasimus Thessalonicae, Anthimus Prusae, Chrysanthus Berrhoeae, Gregorius Athenarum, Toannicius Ancyrae, Dorotheus Philadelphiae, loannicius Elassonis,. Paisius Varnae, Parthenius Proflavi, Seraphim Xanthea, Philaretua Olenes, Bartholomaeus Grevenorum, Parthenius Phersalorum.

Utraque. tabula exstat typis edita in Έχχλησιαστιχή ΆληΜίφ, t. Π (1882), 'p. 279-81.

SYNODI CONSTANTINOPOLITANAE
ad nonnulla emendanda disciplinae capita
1806 mense novembri.

Gregorius patriarcha, ubi e monte Atho redux sedem oecumenicam secundo occupavit, consilium a se iam tum initum, cum ad summam dignitatem primo erectus fuit, publicos moros in melius restituendi disciplinamque emendandi, aeri studio prosequendi eausa, alias super alias litteras htatim conscripsit easque typis editas per omnes provincias evulgavit. Harum maior pars temporum iniuria vel hominum ineuria periisse videtur; quae forte fortuna servatae sunt, his amplum in nostra sylloge locum dandum esse censuimus, ut quae plurimum conferant ad publica ecclesiae orientalis negotia illustranda. Quae primo loco pro temporia ratione posuimus, uno menso novembri anni 1806 editae sunt omnes: caedem codicis patriarehalis 9 ope non' ita pridem repetiit Manuel I. Gedeon in praeclaro 'opere:,Κανονιχαί διατάξει , t. II (Constantinopoli, 1888), p. 96-114. Hanc edi'ionem grato animo sequemur, qui codicem manu scriptum denuo conferendi veniam non habuerimus ab illis φωτό υιοί;, quibus Graecanicarum rerum cura modo commissa est.

DE ABSENTIUM EPISCOPORUM NEGOTIIS / J ANTISTITIBUS IN URBE PROCURANDIS

Ίσον Αχαράλλαχτον τού σvνoδιχoύ τύμβο si; τύπον ΑχδοΙΗvτο , χ«Ι πΑσι τοί Αρχι»ρ/ύσιν άχοσταλέντο .

fremp/um üxmwiatem liitlli upaodiei typit impruii tt ad oatat» tpiecafot irantmitti.

f Γρηγόριο Αλίφ Μού Αρχκπίσχοπο Κωνσταν-TtvooxôXtsK via; Ρώμη xol oΐχοομτvιχά xanpt-Αρχη .

t Gregorius miseratione divina archiepiacopus Constantiaopolis novae Romae et universalia patriarcha.

f ΈπI Αδ«νδ Αν τ&ν Avbpmitivwv συστηοΑτβν Αμφιαβητήβχιi τι *, μή Αναγχαίαν «ίναι τήν νόμιμον τΑξιν, xob' ήν si μάλα πρό xbaotvhv συμφίρον χΑσα πρΐξι διοιχηϋήατβα· si γάρ τού μέν τό ήβύ, τού δδ τό ίβίφι ουμφΑρον, χαΐ vOν μίν τόδβ, vOν βέ ixslvo, χαΐ Αλίοτ« Αλλο χροαιρουμίνου δ τι xsp Αν βοολομίνφ τύχη «ύτφ δν, Ιχκτι π4vτ«ο xal Ακόλλοτβι τό τή ιύτβξία γχραρόν, *■! οΐ μέν νόμοι δ* τούτου χαροραδήαοντ», σογχύοβι βδ χ«| Αμφιαβητψκι β«-v·1 τδ σύστημα χ«τ*λ«βοΟοαι Μλιον π«ρέξοντ«ι Μαμα. Ταύτη τοι Ανάγχη χβαα μή μόνον τά νομίμου τόξ<ι δρ&Α xitoüai, Αλλά χαί τού χροΙοταμΑvoo φροντίξιιν τή τούτνν Ακριβού φυλβχή; xal δχιμιλ*!οΜι, ixsl τή Αχαραβίτου τούτ»ν διατηρήοββ; Ivixa ΑχοχαΜοτβvται xpolotdpsvot τή Αγία τοO Χριστού έχχλησία ; ήν «ύτΑχον τ« χαί χανσνιχΑ

f Nemini sane dubium eat quin in quavis humana consociatione necessarius sit constitutus ordo, ad quem recte omnino publici commodi gratia omnis actio dirigatur; ai enim alius quidem pro libitu, alius voro pro suo commodo, atque modo boa, modo illud, et alias aliud agat, prout sibi deliberanti forte contigerit, amittitur plane atque excidit opdinis religio; atque leges quidem inde negli^entur, societas foro, exeeptis perturbationibus dirisque cunctationibus, luctuosum exhibebit spectaculum. Quapropter omnino oportet non solum legitimi ordines recte constituantur, rerum etiam antistitibus curae ac diligentiae sit accurata eorundem observatio, quandoquidem illorum inviolate servandorum gratia instituti sunt antistites sanctae Christi ecclesiae, quam ordinate et cano-

1 <bte»jffrtMrrs« 0.

διαξάγχσδαι Uev, *; ά »όμ«* mI ώησηλιχοi «aviva; διαχ»λ<&οντ«ι· β*δ «ai άναγχβοτέρα πάντων ημΜη *» diti τή ιιρβρχιχή ispoxpenia; ή «ύταξία ««1 ή Ivνομο βιοίκηιπ , M tb μ*ν π«ρ^βήν* τή ψυχή έχιβλαβέστχρον, τδ δέ γχ φυλάττβιν ώφχλιμώτχρον «al inAvaput. ΛΛ ταΟτα «ai ai τών 1«ρών άποστόλων «aviva; ορέ τή; αύτή; «ύνσμία; «al té* (m▼; taevaivovratl' Δ«ύτ«ρβν τού Itou; σύνοδο γινέσώω τών έπισχόκων, «al dvaxpivιτωσαν Αλλήλου τά βόγμ«τ« τή «ύσ«β·(β , «aî τά έμπικτοϋσα έχχλησιαστικά Αντιλογία; διαλυέτωααν, Απαξ μέν τή S' έβϊομάδι τΐ); πτντηχοστή;, δ«ύτ«ρον St ΰπιρβ«ρ«τ«ίou δωδ«χάτη. Ούτω συμφών»»; «al οί τών Αγίων οίχουμτνιπών συνόδων έχχλησιαστιχοί «aνένς; «al θχσμοί τά αυτά όρίζονται ιi; διατήρησιν τή; έχχλησιαστική «ύχοσμία; καί νομίμου ταξ«ω . Έπ»ιδή δέ ή Si; τού ένιαυτού συνέλιυσι; έπί τφ αύτφ τών άρχiiρέων ού ουγχτχώρηται Sii τά; μ«ταβολά; τών πραγμάτων, διώριστα: ένταΟθα έν Κωνσταντινουπόλ«ι δ συνιδριασμδ; τών ένδημβύντων Αρχιερέων παρά τφ οι'χουμονιχφ πατριάρχη, χαί τούτων μάλιστα οί πλησιόχωροι ΰ χαί χατά τήν έχχλησιαστιχήν τάξιν έγκριτοι' χοϋ Iνα διατηρηθή ή τών Εχρών κανόνων διακέλ«·υοι , Ιχουσιν αύτοί καί τά; έφορία τών άποδημούντων Αρχιερέων, ώ μή δυναμένων συνέρχεσθαι, καί χατά μέν τδ πνευματικόν τά; γνώμα; πρδ; άρίστην διοίκησιν χ«1 οικονομίαν τών συμβαινονσών έχχλησιαστιχών υποθέσεων, χατά δέ τά άλλα τήν προστασίαν ει εύόδωσιν τών Βίων αυτών ύποώέσεων- χαί ούτω λέγεται ττρεπόντω; οίκουμεν.χή σύνοδο;, νομίμω χαί χανονιχώ; μετά τού πατριάρχου διέπουσα χαί άποφαινομένη τά καθήκοντα.

Επειδή SI χαί περί τήν έκκλησιαστιχήν τούτην ιύχοσμίαν τε χαί εύταξίαν συνέβαινον^ριαταχρήσει; χαί άταξίαι χα! ταραχα! μεταξύ τή; ίερά; άδελφότητο;, cùx, άχίχτδν ήγησάμιύα ήμ«ί; τ» χαί αυτοί οί συνάδχλφα άγαπήτοi άγιοι άρχι»ρ«ί; καί δ Iνδοξδτατο; χαί πιρ:βλ«πτο; μίγα; διιρμηνιύ; τή χραταιά; βασιλιία;, ήμiηρο; χατά πνιύμα νiδ; άγαπητδ χαί πιριπiiΗ,το; χύριο; χόριο; Αλέξανδρο; Χαντζιρi);, χα! μ«τά Τf,; αΰτοΟ ένδοξότητο; σύμχασα ή πανίχλαμπρο; χαί παν«υγ»νή; χορχία τών προύχδντων τοΟ «ϋστβοϋ ήμών γένου , παριδ«Iν άμιλουμένην τήν τοιαύτην χατάχρησιν χαί άταξίαν τήν γ«νομένην πρδ τά έφορία τών έπιδημούντων άρχιιρέων. "Oàtv χαί γνώμη πατριαρχική ήμών χα! συνοδική κα! τξ συναινάσ«ι τή; αύτοΟ ένδοξότητο;, ώ διάπυρον ζήλον έχοντο; έπί τή «ύκοσμiμ χαί ιύτβξίφ τή έχκλησία;, ωσαύτω χαί τών προύχδντων τοΟ ήμιτέρου γένου . άπ«φάνάη έχΗσάαι δρου; τινά καί οίον«ί κανόνα; διά τών άφιξή; χχφαλαίων-

A'. Τχλχυτήσαντό τίνο τών συναδέλφων άρχιχρέων έχοντο έφορία τών άκοδημβέντων, μή μτταβα'ν«ιν αύτά; τά; έφορία ώ προικα ή ώ κληρονομιά πρδ; τδν διαΐχξόμχνον τήν χηρ«ύουσων έπαρχίαν τοΟ τ«τ«λιυτηχότο , άλλά διά πατριαρχικών έπιστολών δίδοσάαι «ίδησιν τοί έφορ«υομένοι άποδημοΟσιν άρχttpcΟoi π*ρί τού θανάτου τού έφόρου αύτών, έγχ<λχυουσών διορίσασθαι άβιάστω; βν έκαστο; αΕρβίται χαί βούλιται τών συνιδριαζόντ«»ν άρχιyρέων.

H'. 'Οταν τι; τών ίφόρων άρχιχρέων άπέλθη »! τήν έπαρχίαν αυτού έπί σχοπφ π«ραμ«ίναι έχχ! Iξ ή όχτώ μήνα; χα! έπιστρέφαι. χαταλνίπιιν τά έφορία; αύτοΟ ιηρό; χινα τών συνιδρ·οζόντων έγκριτων άγιων άρχιΐρέων- άν δ' δμω άΐΜρχόμχνο , ποιήσηται πρδ; βιατριβά; <i; τήν έπαρχίαν αύτοΟ έκ! πλχίονα χρόνον, τότχ χαταλ«ίπ»:ν τά; έφορία; έχιiνα; si; τδ χοινδν τή έχκλησία;. καί αύθι; διά πατριαρχικών έπιστολών γίγνεσθαι τήν τοιαύτην πληροφορίαν πρδ; τού; άποδημοΟντα έφοριυομένου; έχχίνου άρχι»ρ«! , Iνα διορί-

Aaioo régi deoet, pcout suera» loges eaaoaeeqae apaatalM praecipiut Quera at ia asara kiararehia» dignitate prae oaufaa necessaria «xistimaada est raata iegitimaqae adntiaietrutie, on* mm traae* gredi guide· aaiana parairiiaar ait, onstedton vara utiBas at perquam aaaaaaaria*. Hi» da serais at aaaetara* ap«aietara* aaaeaaa da optima iBa CMipMitio** rwti···^·· Iμ φ* Aο μ π μ βΦ: JKoinuei·

f*0M *Mill*
iffiritntaii. Qaara* habita ratioaa, at aacrarika

oeoumeniooram ooaciBoraa eoolsaiastici osaonsa st decreta eadem definiant ad taaadam eecleaisiticam decas debitumqae ordinem. Qeia vara epiaoopis bia in anno ana convenire don lieuit propter rerum conversiones, decretam est, commorante· antistites hic in orbe Constaatinopoli considéra spad oecnmenicum patriarcham, ac praesertim eOram viânioree, utpote ecclesiastico gradu praecipui; eoademque, quo «serorum canonum praescriptum servaretur, absentium episcoporum, quibus conveniendi copia non eat, mandatum gerere, pro quibus in spiritualibus quidem sententias ferant ad optime curanda tractandaque, si qua inciderint, ecclesiastica negotia, in ceteris vera patrocinium suscipiant ad' expediendas privatae illorum ree; quo pacto decentiaaime dicitur synodus oecumenica consessus ille, ei iuate et canonice una cum patriarcha ea quae deceant expendat ac decernat.

Cum autem vel erga ecclesiasticam hanc decoram rectamque dispositionem supervenerint malae consuetudines perturbationesque et confusiones inter suri coetus fratres, ferri non posse censuimas cum nos et ipsi fratres dilecti sacri antistites, tum illustrissimus et celsissimus magnus interpres pqtentissimi imperii, noster in spiritu filius dilectus et carissimus dominus dominus Alexander Chantseree, et simul cum viro celsissimo universus clarissimus nobilissimusque coetus optimatum piae nostrae gentis, curam non adhibere pravo huiusmodi et inordinato moti, qui in obeundis delegationibus apud commorante· antistites invaluit. Quocirca ex sententia nostra patriarchal! totiusque synodi, consentientibus tu* viro celsissimo, ut qui flagranti feratur studio ecclesiam deéore optimeque componendi, tum optimatibus gentis nostrae, definitiones quasdam instar canonum condere statuimus per capita quae sequuntur:

I: Dum moritur quis ex fratribus antistitibus absentium praepositus negotSs, res istae mandatae dotis ve) hereditatis nomine ei ne obveniant qui vacuam demortui dioccesim consecutus fiierit. sed nuntio per litteras patriarchales perlato ad absentee eœ. qui mandata dederint episcopos de morte procuratoris sui, iubeantur ultro designare quem quisque elegerit ac voluerit ex considentibus praesulibus.

II. Quando quis antistes procuratoris munere fungens in suam dioccesim ea mente profleturus est, ut post transactoe ibi sex re) octo menaee revertatur, res mandatae committat uni ex considentibus praeetautioribus sanctis praesulibus; si tamen dum proficiscitur animum habeat in sua dioecesi diutius commorandi, tum rebus iliis mandatis in ecclesiae aerario depositis, rursus per patriarebalee litters· huiusmodi nuntia» perferatur ad absente» illo» episcopo» qui mandata dederint, ut alterum pro-

1 Csa. s** M («).

www?

Çqtm hmm; Ata Bpepev, ·» ** «hk*·''**· quieqM Eboae sautatant, <mb ipee Uqw. I ' . 4L iisgtai

III. AtaaNta ««m pMMdita pta· atqM MM* HMra- MmMI que· vetuerint, altereeqM aubragnndi, «i •OHM fXiWa HMM ooMMiooriat «pona m pooAoóooAoA

IV. AboMtoo opiooopao opartot 80 ^mvIo ot fMMkol μ ol^M oofotio (AW «apeevoaioato «tabeto <|«Moa «4 oaoo proearotoroo; oi 4M vote habaoriat ««potio, qaibai oxpodfoaAb oxipotar paMonhaN* opMAoHoqao oogaWo, AoHborotiopM •0 ooatoati·, «a «odalo note iboiaat par pocaKoroo littono aoiaiM oabotapto' Armotao «am patriorebao tain mctm ojraodo; qaoA «I alitor eo gaeooriat, «oram qoaa pootatavoriat nulla ratio babeoiar.

V. 8i paeta - praeoantibu et ooneidentibn· Mtiatitibao AoproboaAtant «tabentem ad aliquem ex obeentibaa pr»e«ulibu« iUumque impellentem, at negotiorum anorum mono· enramque (pee auaoipiot aut alii committet, ia ut turbulentae homo eeoleaiaatieO poena teneatur.

VI. Antiatitee abeentium antiatitum negotiia praepoaiti ne ampliua ainant famalo· aaoa et domeatieo·, otiamai maxime digni habeantur, ad epiaoopoo, quorum ratione· ipai procurant, litteraa mittere proprio nomine aubacripto ArmAtea de ullo proreo· negotio neve de minima quidem aolutione, •ed antiatitee ipai per litteraa propria manu acrip.tea proprioque nomine obaignotaa illia «ignifleent rea numerationeaque, ita ut abaentea antiatitee eaedem te reetabendo conferant in ipaaa procuratorum anorum manna.

VH. Commorante· et conaidentea antiatitee et alieni· praepoaiti negotii· ne abhinc et in poaterum diacontPaui· et famuli· focultetem tribuant «e interponendi, proprii· notninibu· aubacriptia, in res et solütionea quae tum hic in urbe tum peregrinis àntistitibu· aupervenerint, pecuniamquo sumendi, sed nomina sua subaoribant ipai antiatitee, ne accidant, uti aaepe contigit, incommoda et detrimenta. Id «i quia antiate· neglexerit, damnum - famalo «uo aut hic aut in auia aedibus allatum ierus ipae misais ambagibus in integrum resarciat, ne quia detrimentum accipiat ex antistitum patrocinio et procuratione.

Vin. Episcopi ex canonum pneacriptis summo tenentur offleio metropolitan!· rais obseqaendi, eoe pro patroni· habendi, eorumque opera ecclesiae vectigadia feneratorumque usura· sedulo et integre praetniti· temporibua transmittendi. 8i qua vero lpt1· driatur controversia eum metropolitan·· raie (d« re aliqua, scribant et ipsi libere cum ad patriarcham tam ed sacram synodum, et quae sibi acciderint veriaaimis verbi· referent, ut institute iustimdma patriarebee syaodique cognitione et «entetitia, ea pro iuato et aequo tare componantur.

Haec igitur quae per capita digesta aunt, cum ad eodeatae' oowvemeattam roetamqne hierarohiae rationem deeasque conférant, deeernimus synodiae communique comiHo et edieimos. Quapropter et eeciesieetico more stabentee una cum sacratissimis apud nos antistitibna et honoratissimi·, dilectis nostris in sancto spiritu fratribus M conaacerdotibus. eadem sancimus, ut vim ac robur obtineant inconcussa stabiHque ratione, ac pronuntiamus ut permaneant capita ista tanqusm ecclesiastica oon•ulta ac decreta, ab omnibus cum absentibus«tam praeoeatibus aaacti· antiatitibu· custodienda, debito

*Bv tat OMTήρiφ χΛιΟβIφ δχτΜβΜββτφ ΐΜφ, «**d μήνβ vodpjiptev.

Aim mM> ·9M μ eetiageutaetaM uxM, MMM novambri.

t i Katoaptia; Φιλδ*«ο .	f PMMmm Cmmmm.
t 6 Έφίσου Διανύαο .	f Dioayaia· Ephori,
t 6 ΤΙρβχϋΙβ MtXfttoc-	f Maletin* Reruelmte.
f i ΚυζΙχου ΜαχΑριο .	t Mncttina Cyntei.
f i ΑΒβνΑσιο;. M	+ AthaaaaietNioomedi··.
f i Nixa!·; Δανιήλ.	+ DmM Nicaeae.
f 6 Χαλχήβίνο Itpqiia;.	t Hieretni·· Chalcedoni·.
t 6 Afpxmv Γρηγάριο .	+ Gregertaa Deroorxm
t 6 ©«σσχλονίχη ΓφΑοιμο .	t Geradmu» TheMalonicne.
t b Προόβη Άνδιμο . B	t Anthimut Pruaae.
t 4 ΐύρροία ΧpiiaavΑο;.	t Chryaanthu· Barrhoeae.
+ 4 Άδηνβν Γρηγίριο .	t Gregoriu· Athenarum.
t 6 Άγχύρα Ίωαννίχιο .	t loanhieia* Ancyrae.
t i Φ·.λαδ«λφ<!α ΔβρδΙΗο .	f Dorothea· Philadelphiae.
t 6 Nitty Πατρβν Παλϋχαρπρ .	t Polyearpu· Norarum Patrarum. ı
t 4 ΠροιλΑβου ΉαρΜντο .	+ Parthenia· Proflavi.
t b Mapatvriaς Ν«4φυτο .	t Neophyto· Maroneae.
f i iiλένη Φιλάριτο .	f Pbilareta· Olene·,
' f 6 ΦχρβΑλβν Παρδένιο .	t Parthenia» Phertalorum.
t 6 "Ελασοβνο Ίωαννίχιχ.	t loannteia· Elaeronia.
t 6 Γρ«^·νβν Βαρθολομαίο . ·	f Bartholomaeui Grevenorum.

9.

DE 8ACRAE-8YNODI CONVENTIBUS BIS IN HEBDOMADA CELEBRANDIS.

Ίσον άπαράλλαχτον τοΟ «tpl ουν·λ·ΰσ·β τβν Αγίων Αρχκρέων γράμματο .

t Γρηγ6ρ:ο έλίφ 8·ο5 άρχι«κίσχοπο; Κ«νσταν-τινουπδλιω via{ 'Ρώμη *«Ι οίχουμ«νιχ4 πατρι-Δρχη;·

f ΔΑ τοΟ παρόντο 'ήμ·τίρου πατριαρχικοί χαί συνοδιχοΟ γράμματο γίν«τα: δήλον, δτιένώπιον τή ήμών μ»τριδτητο; συνοϊιχβ προύτέΙΗ) λίγο trapl τή γινομίνη έν έχάστή έρβομΑδι ί«ρβ cwvtAaüoet»; τών συνiδριαζόντβν συναδέλφων άγίων άρχι«ρέ«ν αί δίχριβή έπ»ξ»ργασίαν χρίσιν τ« xal δι«υΗτη<χν νβν συμβαινουοΑν ίχχληβιβστιχών uxoMmmv' Aictqdvfrq γνώμη χοινή χα! συνοδική γΙγν»σϋαι iv ταχταί ή;ιέ-ρ«ι Ιχάστη φιομΛο τ4« το<·<ττα; σνπλ«ύσ«ι , έν τφ σίψβάτφ δηλονότι «ai iv τή χiiριαχή. 'Ofrtv iqtDouai πάντ· οί συν·δρ·.Αζοντ» συνάδχλφοι Αγ·.οι Apxitpetc·υvipχ«σ*αι iv τοί πβτρι·ρχ·<οι; iv αάται •Μ τβχτά!; ήμέραι , 1ν« Τ<Τνή«" έχώστη έχχλη-ββστιχή ύχοΜαβια ή προσήχουοβ iprjva xal ή χατ* τέ νόμιμον xal δίκαιον χρίοι καί βΐσία AnoiMpAw <κ · ήν 81 συμβή τινι τών ουναδiλρβν Αγί«π ΔρΧ'ρ lapitav ίμπόδιόν τι, δστχ μή δύνασβαι iAfratv κίτη-προσώπω χρί συν«8ριαομiν, orUAaiv τήν γν^ή* αύτοο πρδ iv 8v Ηλη τβν συντβριβζίντβν ανν-«81λφ«ν* τά Bi γιγνομένα; ΑχχληειβΛιχΔ; χρίαα α·! ΑχοφΑσκ; iv τή Αχδurip τβν τΜούτνν Δγίβν 4Β(λφΑν μή οΙτιΛσΒαι Οοτφον pi)8i διαβάλλ«ιν, A μή χαλβ 4κοφαν»«ίσ«;, «τι Τ*ν χλίΐίνβν ή ψήφθ«, χαΐ αύτά |χ»ιν 4·ί ré χΟρο «ai τήν (αχών Δκαρά-rptrtrov. *Αν 8i τυχόν μή σττiλΐ χαί τι τβν Δ8«λ-φβ>ν τήν γνώμην αύτοΟ iv τβΐ ταχταΤ ταώται ήμί-ραι τή t»p4; συν·λ»ύο»β> , τ4 γ»νομ!νβ Ιχχλη-σιασπχΐ χρίσ»ι 8ι«υίΗτήα»ι τ« xal *χοφάσ»ι δέον «υνομολογΜν xal ύπογρώρπν μ«τά τή ήμΛν μ«τρ<6·' τγτο «ai τή *Itfii* ΑβiλφίτηΤο , δτι «Ι τών Δδαλρών ούχ dvarpixtt τά χβτριβρχιχΔ xal σονοδιχώ 8ι*ι>-ΙΗτήσ»ι χρίσκ τ« χαί 4χοφάσ»ι , έγγραφου τ« χβί ΑγρΑφου . χα! δι' ΑσιτβσμοΟ τή χ«ρό · ίζepovpivwv δέ τβν Upev αννιλιύαηαν τβν γιγνομένβν ί«Ι ψήφο-

Baimpku» ieumftettu» liMli d» tacrontm mtittünut tottgrttMuu tdüi.

+ Gregorio· divina miaeratione archiepiaeopu· Conatantinopoli· novae Romae et patriarcha uni-venali·.

t Hoe noatro patriarchal· aynodalique libello aignificamua, aermonem coram mediocritate noatra in aynodo inatitutum fuioac de inenndo unguli· hebdomadibu· aaoro conventu eorum qui oonndeat fratrum aanctorum antiatitum ad accurate diaeu-tienda, iudicanda et expedienda oa quae contingere nolent negotia eccleaiaatiea; atque communi ayno-dalique aententia decretum fuiaae. ut huiuamodi oonvMtna atari· euineque hebdomadi· diebûa age-rentur, aabbato videlicet atque dominica. Qua-propter fratre· quotquot oonaident aacri aotierit··, praednitia hiace diebu·, in aede· patriarcha)·· con-veniant oportet, nt cuiuavi· eeeleeiaatiei negotii idonea cognition· facta, contingat pro iaato et qequo neutcntia telixqne exitu·. Quod ai cui ex ftatribna aaeria aaturitibn· accidat aliquid ia mora quonamaa par ae in conventu coram adait, quid, de re aentiat mittat ad quem voluerit - conaidanrib·· fmtribu·; ooclMiaaticae vero cognitione· Ce m·-teatiae, abaentiba· hoc pacto «aori· fratribun foetae, ne obtrectentur nere vituperentur, quaai non recte •••cat editae, aed ipaae, cum eenteatia ptariam vicerit, vim ac robur flrmiammum obtineant. Sia autem forte Mntenriam non miaerit aliqui· ex fra-tribaa ad atatM illo· aacri roeventa· die·, haue oportet eocieaiaatia· cognitioaibu·, compoaitionibaa, aententiiaque initia acquieaoere ac aubacribere aaa cam mediocritate noatra ac aaero fratrum eoHegio, quia pene· anum ex fratribaa non eat ree a patri-archa et aynodo componit··, iadioataa, «ancitaa. cum «cripta· tum aon «cripta·, irrita· fuere vel manu· oaculo, exoeptia tamen aacri· ili» congreeri bu· qui ad creandum epteeopunt aguntur; tum enim ooMidenribu· fratriba· anttetitibua omaiao ab ap-

φορίφ Αρχιερέω , «he χαίσθεα όφαιλήγ βιαμηνύειν ιοί A συνεδριάζουσι «*vaMXfe<< ΑρχιαρεΟσε Sc* ήμτιάρε» χ«τριβ*χι»ών Ανθρώπων τήν oMav τή προσχλήσαω αύτών, xaal dew Αν HXatetv, InwHt dpdma; πρδ ήμά - (mc U έχουσεν έμπόδεόν «, etfiOaiv μα αδτών πρδ ebf Αν έθέλωσε τών συνοβρεάζόντων συναδέλφων Αρχιερέων, Γνα ffpemac άμέσω aatd πατρεεφχαιήν #*» «d συνοδικήν WoJveotv aai γνώμην ai συμ^ησόμεν® χετνσνιχαί ήήφοι. Kai «U διατήρησιν τούτων dmcpdqpeimv xai Αμεταποίητον, γράφοντε; xad &4 tab παρόντο έχχλησιαστιχοΟ ήμών γράμματο άποφβνόμεθα συνοδιχώ μετά τών «api ήμά ιερωτάτων Αρχιερέων xad δπερτίμων, τών tv Αγίφ πνεύμεπι Αγαπητών ήμών Αδελφών xad συλλει-τουργών, Γνα χαί ή διορισθεΐσμ αύτη τάξι xad Από-φασι Ιχϊ -Λ «Ορο dal Απαράτρεπτον χαί τήν ένέρ-γειχν Αμεταποίητον, φυλαττομένη παρά πάντων τών ένδημούντεβν χαί συνεδριαζόντων συναδέλφων Αγίων Αρχιερέων, xad πρέ πάντων napi τή; ήμών μετριό-τητα · χαί εί; ένδειξιν χαί διηνεχή τήν Ασφάλειαν Απελύθη τό παρόν πατριαρχικόν χαί συνοδικόν γράμμα, έν μην'. νοεμβρίφ, ΐνδιχτιώνο θ', ,αωζ'.

pavitoribam. Mattia pottiarehadibas significanda eat eaaaa ear advoesatatt; taw quibue Kbaacrit, hi pro-tinos ad mb aeoedaat; qui veto aMqua ra impediti fturiat, iiaieatin aaaa trauamnittaat ad qaea vetae-ifat a raaaidaatibaa trattibaa aatiatitibaa, at atari-faraatw, ex petriewheM Metta synoAabquo probe-rioae μ aaataaria, eeaoaiea qaae iacaada fheriat •rffragia. Qmo at otabiM Bnaaqae rarieM aer-▼ eatar, soripto boe ebcleaiaatioo Metro libello ayaodioe edicimu ana cum urratisriinia apud aoe antiatitibua et honoratissimis, dileetia noatria in aaacto spiritu fratribus et consacerdotibus, at die-poairio sententiaque modo praefinita vim aemper immutabilem obtineatoonatanterque exerceatur, ut-pote servanda ab omnibus fratribua aanctia antiati-tibua qui hic commorantur ac confident, atque in primis a nostra mediocritate. Ad huiua rei signi-ficationem perpetuamquo cautelam editua eat hio patriarchalis synodaliaque libellus, mense novembre, indictione IX, anno 1806.

+ 1 Κ«σαρεία Φιλόθεο ,	f Philotheua Caesareae.
t *i* 'Εφέσου Διονύσιο ,	t Dionysius Ephesi.
t δ Ήραχλεΐα Μελέτιο ,	f Meletius Heracleae.
t δ Κυζίχου Μακάριο ,	t Macarius Cyaici.
t δ Νικομήδεια Αθανάσιο ,	f Athanasius Nicomediae.
t δ Νιχαία Δανιήλ,	.t Daniel Nicaeae.
f δ Χαλκηδόνα 'Ιερεμία;,	t Hieremiaa Chalcedonis.
t δ Δέρκων Γρηγόριο .	t Gregorius Dercorum.
t δ Θεσσαλονίκη Γεράσιμο .	t Gerasimus Thessalonicae.
+ δ Προύση "Ανθιμο ,	' t Anthimus Prusae.
t δ Βερροία Χρύσανθο .	t Chrysanthus Berrhoeae.
+ ό Αθηνών Γρηγόριο .	t Gregorius Athenarum.
t δ Άγχύρα Ίωαννίχιο .	t loannicius Ancyrae.
f δ Φιλαδέλφεια Δωρόθεο ,	t Dorotheua Philadelphiae.
t ό Νέων Πατρών Πολύκαρπο , c	+ Polyearpua Novarum Patrarum.
t δ Προϊλάβου Παρθένιο .	t Parthenius Proflavi.
t δ Σωζουπόλεω Παίσιο .	t Patrius Sosopolis.
t ό Ελασσώνο Ίωαννίχιο .	t loannicius Elaasonia.

3.

DE PUBLICIS VECTIGALIBUS AB UNOQUOQUE ANTISTITE RITE SOLVENDIS.

Ίσον άπαράλλακτον τοΟ συνοδικού τόμου ει τύπον έχδοθέντο; χαί διανεμηθέντο πάσι τοί άρχιερεΟσι.

t Γρηγόριο έλέη» θεοΟ Αρχιεπίσκοπο Κωνσταν-τινουπόλεω νέα 'Ρώμη; καί οίχουμενιχδ; πατρι-#XΊι·

t Τών ει χοινήν εύνομία» καί ωφέλειαν τοΟ ήμετέρου γένου καί άπόδειξιν έναργή καί Ασφάλειαν τών Αποδεδειγμένε»- διχαίων έχάβτου Αφορώντων ή πρόνοια χαί φροντί προηγουμένω όφείλεται τοί πνευματικοί» τή έχχλησία προστάται χαί ποιμενάρ- D χαι - τοί γάρ τών κοινών τή έχχλησία; πραγμάτων προΐσταμένοι προύργιαίηατον χαθέστηχεν ή περί ταΟτα συνεχή χαί τεταμένη σπουδή καί μέριμνα, Γνα μή συμβαίνωσι παροράσει; καί καταχρήσει · χαί Αμέλειαι . περί τή κατά χώρον Αποχαταστάσεω τοΟ δικαίου·. διδ χαί ίπίχειται αύτοί όφειλή έχποδών πβιεϊν τά διαχωλύοντα, καί έχ παντό τρόπου προμνηστεύεσθαι τά τή έπισυστάσεω; τών διχαίων έχάστου, χαί χρα-τύνειν διά τή έχχλησιάστιχή; ισχύο χαί χάριτο γράμμασί ·τε χαί ύπομνήμασι πατριαρχία τε χαί συνοδικοί;.

'Επειδή τοίνυν μετά τήν έλέέι θείφ έγχαθίδρυσιν ήμών αύθι έν τή Εερ$ οικουμενική τούτη χαθέβρφ προυτέθη λόγο ένώπιον ήμών χαί τή περί ήμά · Ιερά» Αδελφότητα; χβί Αγία συνόδου περί τών δι-καίων τών όφεϊλομένων παρά τών συναδέλφων Αγίων Αρχιερέων εί τε τδ χοινδν τή έχχλησία χαί κρδ τού δανειστά τών έπειρχιών αύτών, χαί τούτων

Eatmphat ptr oamia Mssifs *liMli tytodifi typi» editi cunctitqtu anti»Htittu diitributi.*

t Gregorius divina miseratione archiepiscopus CoustantinopOlia novae Romae et patriarcha uni-versalis.

t Quae ad publicam gentis nostrae convenien-tiam et utilitatem atque ad praeclarum argumentum et cautelam Brmiasimi cuiusque iuris conferunt, vigi-tontine ae curae in primis esse debent spiritualibus ecclesiae patronis et paatoribus: qui enim publicis ecclesiae negotiis praeficiuntur, his potissima ratione incumbit assidua eorundem perpetuaque cura ac diligentia, μ errores accidant et abusus et incuriae in restituendo in suum statum iure; quapropter .eorum officii est impedimenta summovere, quovis pacto moliri ut suum cuique ius tribuatur ac reti-neatur, adhibita eeeleaiae potestate et gratia^ cum libellis tum litteris patriarobalibtu ap aynodicia.

Cum igitur post restitutionem nostram miserante Deo in samram hamo oecumenicam aedem, quaestio, opmmota ait, praeaentibus nobia et aanctia apud · nos fratribua aacrae aynodi, de vectigalibus a fra-tribua nostris sanctis antistitibus tum ad ecclesiae aerarium 'tum ad dioecesium suarum feneratores persolvendis, ab iia praesertim, qui episcopi iam

.'^"C

μάλιστα Βoat *imfV·** *«vov«*ν Ψήφων *«* συνοδική; έκλβγή; μ*τατί»*νται «al προβιβάζονται άπδ μιώ έπαρχία; *<« «αi 4901 νομiμ·*; tt «al χανονιχώ; *jftfMWKOnruu.* *ΛημρΙ* «al dxoxo-Metcvam «le έχαρχία; μηηρφόλη»» άρχαοισηοπών tt «al έπισχοπών, A$ λαμβάνονη; έχ βανρίων σύν *tiauf* ίχανήν ποσότητα χρημάτων, τά μέν βι' αύλικών δμολογιών, τά 8έ 8t' ιδίων έννπογράφ»»ν καί ένσφραγίστων, δαπανώσιν bel τοιφδ» προβλήματι, βτι διά «ατ«π*ιγούσα αιτία; έλάβον «al άπέβωκαν, μή *186-tssv τών έφόρων αύτών, ώφδησαν τινέ £|8υμα «αί ·άμιλι!; πρδ; τήν μη' «ύγνβιμοσύνη; έν tel; ώρισμένοι; ««pole άπότισιν «αί έξόφλησ-.ν τών χρ*ών αύτών πρό; τού; δαν*:στά αυτών, χαί έκ τή; άμιλιία; τών τοιούτων άπ«λ*'φύησαν οί δαν»ισται ύστ«ρούμ«νοι τών δικαίων αύτών, καί>άπ<ρ χαί έχ παραδειγμάτων διαφόρων έγέν*το κατάδηλο ή τοιαύτη κατάχρησι τών 8α7»ιζομένων καί ή προφανή; ζημία τών δανιιστών. Upb; άνατροπήν γούν τών τοιούτων χαταχρήσιων χαί β διόρθωσιν τή όπωσδήπω; γιγνομένη; άμ«λ«ί« τών δανιιζομένων, Its 8ή μή άν*χομίνων τών δανωστών δικαίφ τφ λόγηι τή; στ«ρήσ«ω τών Ιδίων αύτών δικαίων,. Ιγνωμιν γνώμη κοινή καί συνοδική έκΜοθαι τδν παρόντα έχκλησιαστικδν τόμον, πχριέχοντα τού; έφ»ξή; όρου, καθ' ού; t& μίλα διοικηδήσονται τά δίκαια τών δανχιστών, άποδιδόμινα αύτοί; έτησίω έν τοί; ώρισμένο»; καιροί; άναντιρρήτω; χαί άν*λλιπώ;.

Καί από βίζη; έκκδπτ ντ*; τήν τοιαύτην κατάχρησιν, δριζόμιδα έκκλησιαστικώ; χαί παραχ(λ*υόμ*δα άμ*-ταΜτω, μή Ιξείναι τοO λοιποO τοί; νιοχκροτονουμίνοι; 4ρχι*ρ:0σι μηδ! το!; προβιβαζομίνοι; χαί μ*τατι8«μ4νοι; διά χανονιχών ψήφων χαί συνοδική; ix-λογή; dito μιi; ίπαρχία; ιi; δλλην, λαμ|1<ίν«ιν έχ δανείων χρήματα, μήτε αύλικόν, μήτ» Ιδιον μέχρι χαί δβολοO, dvtu τή; «ίδήιηω; καί γνώμη; τών διορισΜντων αυτοί; έφόρων, αλλά πανθ' ίσα 8ν λάβωσιί τή ιiδήσ»·. καί τή προστασ.'φ αύτών δανιι'ζίσδαι, !να 8ιΑ(, τή; έπιμ*λ*ϊα; τών ιδίων αύτών έφόρων άποδώσιν έν τή αύτή έγγράφφ προδίσμίφ «ύγνωμόνω; χαί άν*λ-λιπώ;.

Β'. Τού; άποδημοΟντα; dp/itptt; 6φ*ιλήν άπαραίτητον i'/,ttv χαί φροντϊζχιν έπιμιλώ; χαί στίλλιιν πρδ καιρού τα παρ' αύτών έτησίω; 6φ«ιλόμ*να δίχαια ai; τδ κοινόν τή; καί>' ήμΐ; τοO ΧριστοO μ*γάλη; έκκλησία;, καί προφ3·άν«:ν πρδ; τού; διορισδέντα; ένταO^α έφορου; αύτών κατ' άρ/ĭ; ΐανουαρίου μηνό;· έπί Ϊέ τούτοι; έποστέλλ«:ν πρδ καιρού χαί τά έτήσια διάφορα τών δανειστών αυτών, !ν« διανίμωνται παραχρήμα παρά τών ιδίων αύτών έφόρων, γίγνηται δέ χαί ή διορισδχίαα έχπτωσι; τού αύλικού αυτών χρέου - συνάμα δέ τή άποστολή τούτων γράφ«ιν άμ·-ταΗτω; πρδ; ήμ4; χαί τήν πιρί ήμά; itpàν άδ«λφότητα καί άγίαν σύνοδον καί δηλοποιοΟν αμέσω τήν <έν«λλιπή άποστολήν αύτών, Γνά γίγνηται έκχλησιαστικώ; τ* καί. κοινώ κατάδηλο; ή προθυμία έκάστου άδ«λφοϋ καί ή μ«τ' «ύγνωμοσύχη; αίτησι; καί άπόβτσ·.; τών παρ' αύτοO έτησιω όφ*τ υμένων ήν 8έ συμβή άμέλιιά τι; ή παράβλιψι; παρά τινο; τών άρχκρέων μή ποιούντο; προϋύμω; καί ιύπτ.ϋώ; κατά τά έχκλησιαστιχώ; όρισΙΜντα, έπικ*Ιοδ«ι όφείλήν άπαραίτητον τφ ένταύϋα έφόρφ αύτοO, ένστάση; τή; διορία; τή; άποδόσ«ω; τών χρ*ών τού τοιούτου έφορ*υομένου ύπ' αύτού άρχιιρέω-, λαμβάνων έχ διορία; συν φόχφ βαρυτάτφ παρ' έμπόρων ή τραπεζιτών, του» τέστι σαράφιδων, χαί άποπληροΟν μ»3' έτοιμότητο; τά τοιαύτα έτήσια χρέη κατά τδν έφ«ξή; βρον τδν δηλο^ ποιούντα τήν άμιτάδ«τον ϋπόσχισιν τών ένταύδα έφόρων σαναδέλφων άγαπητών αγίων άρχιιρέων, ζημιοϋτδα·· 8έ κατά τδ «ίκδ; τού; διδομίνου; τόκου; έπί τοί; τοιούτω; έχχίνου; τού; έφοριυομένου, ώ; άμιλήσαντα; τών έτησίων άφ<ύχτων αύτών χριών.

Γ". Τού; ένδημούντα; χαί συνιβριάζοντα; άγιου; 4ρχι*ρ*<ώ έχοντα τά; έφορία; καί τήν φροντίδα

foeti, canonicis suStagii» ae aynodah eleetioM de ■aa dioeeesi in aliam tnuntaaator ae provehaator, vsl qui legitime et oMoaiô* epicoopi creentur atqae per proviacias ia metropolitan*, archiepieoopali apa episcopali sede eoastitnaatar, at qai magnam pecuniae quantitatem eut mmris mutuati, aliaa per aulica* syngraphae. aliaa par chirographa nuis nominibu» obeignata, earn eoneumant bac interposita eau»», quod neceaaitate eoaeti nummos acceperint ae profuderint iaecii* proeurûtoribu* auia, v»i «eat nonnulli socordes ae négligentes in nominibus auia spnd feneratore* suo* grati* animi* praefinitoque tempore expediendi* et exiolvandta; quorum ex négligent!* feneratore» iuribus «ai* destituti permanserant. Quae prava debitorum consuetudo et manifesta feneratorum iactura vel ex varii* allati* exempli* comperta fuit. Ad tollendo* igitur huiusmodi abusus et ad emendandam. quocumque contigerit modo, debitorum incuriam, oum feneratore* iustissima de cauia iuribu* auia ae fraudari non patiantur, atatuimua ex commuai ■ynodalique sententia ecclesiasticum hunc libellum condere, quo sequentia exhibentur praescripta, quorum ope perbelle omnino tuenda videntur feneratorum iura, quotenni* praefinito tempore ultro et integre illi* exaolvend*.

Pravum huiuamodi tuum radicitus qubaecaturi, ecclesiastico more decernimus et in perpetuum praecipimu·, ne epiacopia, aut recon* creatis, aut ab una sede in aliam canonici* suffragiis synodalique electione provecti* ac tranatati», amplius liceat mutuas sumere pecunia* sive aulico *ive proprio nomine vel obolum quidem, inacii* nec opinantibus procuratoribus sibi praepositis, sed quascunque sumpserint, horum sententia et opera mutuentur, ita ut eorundem auorum procuratorum cura illas ad praestitutam litteris diem grato animo et in solidum exsolvant.

II. Absente* episcopo* plane atque omnino oportet diligenter curare, ut vectigalia cinguli* annis ab ipsis aerario nostrae magnae Christi ecclesiae pendenda ad tempus mittent, ea ratione ut ineunto ianuario mense huc in procuratorum suorum manu* perveniant, ac praeterea ad tempus etiam annua* feneratorum suorum usuras transmittant, quo confestim elargiri poaaint a proprii* procuratoribus, et praescripta contingat deminutio aulici cuiusque debiti; dum autem pecuniam mittunt, sedulo scribant cum nobis tum sacri* apud no* fratribus sanctae synodi, integram nummorum missionem significaturi, ut manifesta tum ecclesiae tum populo pateat fratris cuiusque diligentia in grato exigendis et reddendis vectigalibus ab eo quotannis exsolvendi*. Quod *i qui* entities incuri* negligentiave laborans, non ultro studioseque egerit ad ecclesiae praescripta, eius procurator in urbe summo officio tonetur, occurrente die solvendorum a se debitorum episcopi cuius negotia gerit nomine, pecuniam gravissimo fenore in diem sumere a mercatoribus vel ab argentarii* seu mensariis, atque annua illa vectigalia diligenter exsolvere, ea videlicet die, qua se soluturum pecuniam firmissime promiserit quilibet ex dilectis fratribus sanetis episcopis alienis, in urbe praepositu* negotiis; usura* vero pro pecunia illa solvenda* resarciant, ut par est, mandatores illi qui annua sua vectigalia necessario pendeqd* ciirare omiserint.

III. Praesentes et considente* sancti antistites, quornm officii est curare ac dispensare negotia ae

tav taoMamsv «ai Xqfofcmta tate Aan**-4**** Μαλφώ» άγιων άρχιαράων, *S taoagttepdtaSi «ή» Mmv τών έτησίω Afaû«|ÂMv m*à ta» έφspantpi wv ta' tatav, *Uvt* tapaïatotat «ta γράφιιν πρδ χωρβο nie έφορανομένοι atatc *ifxpp&m,* t«e ■ροφΜνακχ xoi taoedUa** tv tac Αραρένω aapotc ta έτήβια αύτβν χρέη «ρέ «δτοό tai Vf Ιιανέμων ètava ctapootata « «ai άναλλιβώ βi es τδ κοινόν τή έκχλησία «ai «ρδ τού tawwtac έκαίνων· προσέχαιν βέ M τούτοι άκριβώ «ta «api tav Ιδίων ixcivwv xptav, A άπαραδέχταιν τή έχχλη-taqi κατά τήν παρίληψιν τοΟ έπî τβύτα dxptflft έχδοΗντο ύψηλοΟ βασιλιχοδ χάτι-σαριφίοο, μηδέ βλω γνωριζόμενων «api τοΟ «otvod αύτή , «*> έν ζώσι διατίλώσιν *ol* βαν«ιζδμανση κάν ταλ«ιζτήσωσιν ι άλλ' «Γ *γο* συμβή *ιοί* τοιούτωί άρχιαριύσι Μνατο , ifapctatat πρώτον έχ τή χαταλώφΗΙση αύτών ««ριουαία *ta» in* άποδιιχ&ώσι *napi* tav *Vpipvv* xoi έχ τών έχχλησιαστιχών χωδήχων όφτιλδμχνα «ap' έχαίνων πρό τήν έχχληοίαν δίκαια, olcv ζητομυρίον, έχπτώσαι αδλιχών χριών, x°d δσα έφδασαν λαβόντι έχ τοΟ χοινοΟ τή έχχλησία αύτών έξόδων καί τά λοιπά νινομισμένα, έπί τφ άποβοΐΐήναι προηγουμένω έχβίν' άναλλιπή, χα! τά καπαλ*ιπδμινα *3i-*δοσθαι *ί έχπλήρωσιν τών λοιπών αύτών χραών.

Καί διά τών τοιούτων δρων γίγνεσθαι β*Γν τήν δφίίλομένην χαρά πάντων άχριβή προσοχήν χαί διατήρησιν, !να μή συμβαίνω® τοόντιϋθαν χαταχρήστι xai ζημίαι <! τι τδ χοινδν τή έχχλησία χαί πρδ τού δαναιστά τών έπαρχιών. Καί *ί ^πάράτρτπτον φυλαχήν χοή έμπέδωσιν τοδτων γράφοντα συνοβιχώ μ«τά τών παρί ήμά ίαρωτάτων άρχιιρέων χα! δπιρτίμων, τών έν άγίφ πνιύματι Αγαπητών ήμών άδαλφών χοή συλλειτουργώ*, θασπίζομαν διχοκω τα χαί άναγχοηω , χαί άπαφβνόμ·ί>α έχχλησιαστιχώ,-, ΐνα Ιχωσι τδ χδρο έν παντ! χαιρφ χάί τήν ένέργαιαν άπα άτρακτον χαί άματαποίητόν, φυλαττομένων χα! τών δρων τούτων A κανόνων έχχλησιαστιχών παρά πάντων τών ένδημούντων χα! άποδημούντων άγιων άρχιιρέων, τή όφαιλομένη σπουδή χα! άγρύπνφ έπιμαλιίφ ήμών τα χαί τών μετά ταΟτα διαδέχων ήμών. Καί τι διηνιχή ένδαξιν τούτων χα! άσφάλν.αν έγέντΐδ χαί δ παρών έχχλη-αιαστιχύ ήμών τόμο , χαταστρωδτί 'έχί τοΟδ* τοΟ έχχλησιαστιχοΟ χώδηχο πρδ μόνιμον παράστασιν.

MiatiaOM law ή«έ abagat tetm «Mroraai aa-IttataB, ■ popiforiot aaana mmm pootar· vootifoNa - qaitae «iiAtva ■impont, «panai taot ορβαέαέ, ai Mtiatitaa, gam- Mfotia ganal, par Httarai «ata taaptaamnat, ta aaan ipooroai neMgtaia oibi oppôrtaaa «4 pnaotUatata dioai a0ttaat, <ae poooiat ipoi oa taota ttaata ta >· aoB-dâta ooatan Wun ία «eroriiun αβοέοοέα· taai opad fflonun (aaontoroa; attendant pnateraa diligenter ta ad priante illonim dabite, eu· hnae in m non racipiat oocleaia aaeundiun aantentiam ttunmi d«-orati ragii «a ipaa da eaaaa editi, neqae in aenrio eina pronaa agnoecentur, aive eupentitee fuerint qni etunpJ^rini, aire mortui; immo ai mortem obeant huiuMtodi nntiatitea, e bonia ab eis relictis praecipiantur primum quaecumque iura ab illis ecclesiae solvenda plana fecerint tum procuratores tum ecclesiastici codices, videlicet tributum, aulicorum debitorum deminutiones, quotquot ex aerario ecclesiae sumptas impenderint pecunias et cetera vectigalia; quibus ad assem prius persolutis, quae supererint facultates ad-axetjnguenda cetera eorum debita assumantur.

Hiseo regulis observandis quisque diligenter prospiciet oportet, ne quid detrimenti ex malo uau^in posteruni capiant cum ecclesiae aerarium tum provincianmi feneratores. Quae ut stabili ratione servent* et obfirmentur, scribentes synodice una cum sanctissctids apud nos antistitibus et honoratissimis, dilectis nostris in spiritu sancto fratribus et consacerdotibus, iure atque omnino edicimus et lege ecclesiastica decernimus, ut quovis tempore vim obtineant, utque constanter et inviolate exerceantur: hasque regulas ecclesi^^corum canonum instar observent otnnee sancti Wtistites, sive praesentes fuerint, sive absentes, diligentiam atque acrem curam pro officio adhibentibus cum pobis tum deinceps successoribus nostris. Ad perpetuum rei argumentum atque «sutelam factus eat etiam hic ecclesiasticus libellus noster, et insertus in hoc ecclesiastico codice ad firmissimam praeservationem.

1806.

t δ Καισαραΐα Φιλδδαο .	+ Caesareab Philotheus.
+ δ Έφίσου Διονύσιο ,	t Ephesi Dionysius.
t δ Ήραχλαία Μιλέτιο .	f Heracleae Meletius.
f δ ^υζίχαυ Μακάριο ,	t Cyiici Macarius.
f δ Νιχομηδαία Αθανάσιο ,	t Nicomediae Athanasius.
t δ Νιχαία Δανιήλ.	f Nicaeae Daniel.
f ό Χαλχηδόνο Ίιραμία .	t Chalcedonis Hieremias.
f δ Δέρχων Γρηγόριο .	+ Demorum Gregorius.
f δ βισσαλονίχη Γαράσιμα .	f Thessalonicae Derasimus.
t δ Ιίρούση "Ανθιμο .	t Prusae Anthimus.
t δ Βαρροία Χρύσανθο;.	t Berrhoeae Chrysanthus.
7 + δ Αθηνών Γρηγόριο .	t Athenarum Gregorius.
f δ Άγχύρα Ίωαννίχιο .	t Ancyrae loannicius.
t ό Φιλαδαλφαία Δωρόδαο .	t Philadelphiae Dorotheas.
t δ Νέων [Πατρών Πολύχαρπο .	f Novarum Petrarum Poiycarpus.
f δ Βάρνη Παίσιο .	f Varose Paisius.
f δ ΙΙροΟ,ά^οο Παρβένιο .	t Ρτοΐΐβφ Parthenius.
t δ Μαρωναία Νιόφιχτο .	t Maroneae Neophytus.
f δ Σωζουπάλιω Χρύσανθο ,	t Sosopolis Chrysanthus.
f δ 3άνθη Σ«ραφχίμ.	t Xanthes Baraphim.
t δ Ίμβρου Νικηφόρο ,	t Imbri Nipepborus.
t δ Όλένη Φιλάρ<το .	f Olenes Philaretus.
t δ Ιιόσνα Καλλίνικο ,	t Poenae Callinicus.
f δ Γρ·β*νών Βαρθολομαίο ,	t Grevenorum Bartholomaeus.
t δ Αγαίίοοπόλαω Γαβριήλ,	t Agathopolis Gabriel.
t ό 'Ελαοσώνο Ίωβωνίκιο .	f Eiaseonis loannicius.
t δ Φαρσάλων ΠαρΗνια . *	f Htenalonu· Parthenius.
	t *Nysoavo·* Sacapkim.

4.

DE NONNULLIS DISCIPLINAE CUM ECCLESIASTICAE TUM MONASTICAE CAPITIBUS.

Ἴσον ἀπα^ἀλλαχτον τοῦ *tit τύπον ἰχβο-Α* »έντο; συνοδικοῦ τόμου. χαὶ πάσι τσί; ἐνδημΟῦσι καὶ ἀποβημοῦσιν ἅγιοι; ἀρχιερεΟσ: διανεμη*έντο; πρὸ; γνῶσιν τῶν ἐν αὐτφ νομίμω χαὶ χανονιχῶ; Οεσπιζομίνων χχὶ ἰντελλομένων.

ftrr oetttie tiatiit libM tfnodici tffù ttiiii, etUKlifU coal *prartratihtu twa abttatibut tmtetit fnttulib»* dittriMi ad ra nifai/caada* φααε ια «0 taro *ti roaoaict taacila mutt at- pratteripla.*

t Γρηγόριτ; ἰλέφ ΙΗοῦ ἀρχιεΛῖσχοπό; Κωνσταντινουπόλεω; νία; 'Ρώμη; χαι οιχουμενιχὸ; πατριάρχη;·

t Ὅσο: χαλῶ; ἀρχειν τῶν ἄλλων xai νομίμω; μέλλουσι, τούτου; πάδτε; ἀν ὁμολογήσαιεν, οτι προσήχει πολλφ πρότερσν ἑαυτῶν ἀρχειν, ἐπιμελτυμένων ἰχ παντὸ τρόπου τά τε ἄλλα και ὁπω ἑαυτσὺ αμέμπτου; τα!; πράξεσι πρὸ;· τοὺ; κειμένου; νόμου; παρέξονται* οὐὁέν γάρ ἀν εὐπρεπῶ; ἰχο*. οὐὁενὶ, εΓπερ του; μέν ἀλλου ἐπὶ τῇ τῶν νόμων παραβάσει τ:μω- ρε!σί>αι δεδίττοιτο χαὶ ἐκφοβεῖι,. αυτί; δὶ ἐπὶ τῇ τούτων ἀχρψε! φυλακή μηδεμίαν φαίνοετο τὴν φιλοτιμίαν ἱπιδεικνύμενο . Ilν-δὶ χα! ἐκχλησ.αστιχὴν τύχη ἐπεχετραμμένο τί,ν αρχήν, τοὺ <>ἰίου μὶν τφ ὀντι χα! ἰ>εοσδότου ἐπαγγέλματο; ἠξιωμένο , ποιμαίνειν δ! λογικὸν τοὺ Χριστοὺ ποίμνιον ἐμπεπιστευμένο;, τούτον δ!, τούτον ἱτ: πλείω καὶ γεννα'.οτέραν τί,ν τοιαύτην καταρλητέον φροντίδα χαὶ ἐπιμέλειαν, δσ<;> χχ: μεἰζονο; ἐτυχε τῇ; ἀρχῇ χαὶ ὑπερενίστηκυία μὶν τῶν πολιτικῶν ὁσον ψυχῇ χῶματὸ , ἱερωτάτη δὲ ἱν το:; λοιποὶ μάλιστα »είοι μυστήριοι; τή: ἀμωμήτου ημῶ(> πίστεω;· τῶν γάρ ἀλλων ιερῶν μυστηρίων δ:' αυτή; ἱπ'.τελουμένων τῇ δυνάμει χαὶ χάρ'.τ: τοὺ παναγίου χχ: τελεταρχικοὺ πνεύματο;, αὐτή, ἡ ἱερωσύνη φαμέν, ἐχ:!νά τε χχ! ἰαυτὴν τῇ αὐτῇ. 8«ία χάριτι ἐπιτελεῖ κέντρου*λόγον ἐπέχουσα ὡ; πρὸ; περιφέρειαν τὰ λοιπά ἱερά μυστήρια* χὐτη χαὶ γάρ ἱστ:ν ἡ τῇ δυνάμει τοὺ παναγίου πνεύματο; δ:ά τοὺ μυστηρίου τοὺ αγίου μαπτίσυατο; ημά εἰ; παλιγγενεσίαν ἀναχχὑαί,οουσα* αὐτὴ ἡμὶν διά χρίσματο τοὺ ἁγιου μύρου τὴν οὐναμιν τῇ; Ιίεία; ἐπιτiίΗ,σι σφραγίδο; εἰ; αντιστάσιν πρὸ; τά; προσμολά; τοὺ τῶν ψυχῶν ημῶν πολεμίου* αὐτη ημά διά τη; ἱερά; μεταλήψεω κο:νων-.ὐ; απεργάζεται τοὺ ιἰείου δεσποτιχοὺ σώματὸ τε χα: αἱματο * αὐτη ἐστὶν ἡ τὸν γάμον ημῶν τίμιον χαὶ αμίαντον παρεχόμενη* αδτη ημά διά τῶν ιερῶν μυστηρίων τη; μετανοία; χαὶ τοὺ εὐχελαίου ἀξ*0υ; ἀποχαiΗστησιν εἰ; υποδοχὴν ἐχείνου τοὺ τίμιου σώματὸ; τε χα: αἵματο;* συνελόντ: δ εἰπεὶν, δ:' αυτή χαίρομεν τὸν δεσπότην ἡμῶν Ἰησοὺν Χριστὸν ἱπιγρχρόμενο:, δ:' αυτή; σεμνυνόμεθ-α ὑπὸ τοὺ κυρίου ημῶν ταττόμενο:.

t (ireguriiiH Doi miaemtiuno atchiepiwopu· Con->txutinopoli« nuvxe Rntnai· et oeeumviuciia pxtriarchs

T Quilniaeunque alio· reeto ac iure regero prupotitum est, ho· ex omnium fere «ententia opertet multo ante aibimet ipair imperare, aumnio rtudio curiintea praeter cetera ut «e in agendo ad tirniataa lege· Nine reprehemoune aeeommodent: minimo enim quemquam deeent, «i alii» quidem ex legum violatione poenae metum tinioremque iniieiat. ipae autem in aeeuruta earundmn obnervautia nullam aollieitu-* dinem oatendere videatur. Quod ai eceleamatieum quoque poteatutem forte obtineat, ad divinam revera et a Deo datam racerdotaleni vitam genitu· atque apiritali Chriati gregi paacendo praepoaitua, huic anne huic mulio maior acriorque impendenda eat cura illa atqui* diligentia, quo maim* obtinuit munus, quod civilibus quidem officiis antecedit quantum animus corpori, praesertim si sanctissimum habetur inter cetera omnia purissimae fidei uoatrae divina sacramenta. Cum enim per eam potestatem cetera sancta sacramenta administrentur vi et gratia sanctissimi Spiritus perfectioni- auctoris, ipsa, scilicet sacerdotium, et illa et rest* e.idem divina gratia perficit, ad cetera saricta sacramenta rationem habens centri ad circulum. Erenitn sacerdotium sanctissimi spiritus virtute per sacri *f/itfaitinatit sacramentum* nos in regenerationem pacifient; ip-um per sancti unguenti unctionem «lividi \pigil|i addit virtutem ad arcendas incursiones hostis animarunt nostrarum; ipsum per sacram communionem no· 'divini dominici corporis et sanguinis participe· reddit; ipsum coniugium nostrum honorabile efficit et impollutum , ipsum saeris paeuitentiae et sancti olei •aeramentis nos dignos praestat qui pretiosum illud corpus et sanguinem suscipiamus: denique per ipsum laetamur quod in domini nostri Iesu Christi nomen asciscimur.· per ipsum gloriamur quod sub domini nostri imperio constituimur

Τοιούτου γοῦν χαὶ τηλικούτου ὀντο; τοὺ τη; ἱερωσύνη; (Ηἰου χαὶ ἱερο» τούτου μυστηρίου, ἀναγχαίον χα: τοὺ; ἀπὸ ταύτη; τῇ γε τάξε: προι.-ταμένου; χαὶ τῇ ἀρχιερατικῇ ἰιἰεία καὶ μεγίστη ἀξία τετεμημίνου; μεγίστην χαὶ τὴν ἐπιμ-λε.αν καταμάχλεσΟα'., .να μὴ λά&ωσεν ἐμποιήσαντε δόξαν ὀλιγωρεα; τῶν ἱερῶν νό-.μων, χαὶ ὡ; οἱόν τε μάλιστα φροντιστέον αὐτοί;, δπω; χολὴν χαὶ σπουδαιαν τὴν περὶ σφῶν αυτῶν δόξαν τοί; εὐσερίσεν ἰμπρήσωσι* κατά γάρ τὸν τῇ pamλε α ἐπώνυμον, τὸν μίγαν φαμὶν τη; ἰxx/.ησία; πατέρα,* Αξιοπιστία τοὺ διδάσκοντο εὐπαράδεχεον μὶν τὸν λόγον χαiΗστησι, πρόσεχεστίρου; δὶ τοὺ; μαθητευομίνου; παρασκευάζει, ἁμα δ: χαὶ πρὸ; τὸ πε:8*ειν χαὶ δόξῃ; ἱπιειχοῦ; τυγχάνειν οὐδὶν τῶν ἀπάντων οὕτω συμβάλλεται ὡ; ἡ περ: τά; πράξει; ἀρετή. Ταὺτ ἀρα χάὶ ἤδη, ἱντελού; ἱερά; συνόδου ρυγχροτη^είση; πόση; τῇ; περὶ ημά; συνεδριαζούση; χαὶ ἱνδημούση; *ἱερά;* ἀδελφότητο; χαὶ τῇ κοινή; τῶν Αδελφῶν Αρχιερέων χα! τοὺ λοιποὺ Ιεροὺ καταλόγου εὐκλεια; χα! ευδοξία;, φροντίζοντα , σκέψιν προὐΗμε&α τεερ! μεγάλων τινῶν χαὶ ἰδίφ το!» ἀρχιερεύσιν ἀνηχόντων. Φήμη γάρ τι; προσέβαλε τα!; ἀχοαῖ;

Tale igitur tantumque cum tût divinum illud «anctinnque «Mcerdotii »acrumvntutn, qui nummum eiuHtleoj gradum obtinent utpntr divina n>axiina«jue dignitate pontificia praediti, maximam quoque diligentiam eo« oportet impendere, ne forte ignari opinionem incidant negligentiae Munetanim legum, et quatn maxime illi· «tudendurn ent ut bonam gravemqae de ne famam chri«tiania ipsi informent; nam ex magni illiuM regio nomine insignia ecclesiae patri» eeniuntia, docenti/ quidem auctoritati probabiliorem reddit doctrinam et dincipulm* attentiore» facit: sed ad perwuadendum et ad bonam famam habendam nihil omnino tantum quantum in rebu» agendi· virtue valet. In isti» igitur cogitationibus etiam num defixi, cum in perfectam sanctam »ynodum convenerit omnis fratrum nobiscum sedentium •t commorantium coetus necnon communin fratrum episcoporum et reliqui sacri ordinis inclyta magnificentia, de gravibus quibusdam 'officiis ad episcopo· praecipue spectantibus deliberationem ρπκ posuimus. Rumor enim ad aure· cum nostras .tum •aerae circa nos synodi pervenerat, sacri ordinis

ἡμῶν te χαὶ τῇ Wl 4**>' ἱ«P*4 συνόδου μηνύουσα tic Kfi&f *aiAi eWi χ<τ* νόμους τινῶν τῶν Αχ τοὺ Itpoù καταλόγου, χα! τοῦτο πιρὶ t* IspA μυστήρια τῆ; Αμωμήτου ἡμῶν πίστιω, χ«ροττν(αν ya. μΑν παρ' ἡλιχίαν καὶ ἱνορίαν καὶ Airitemv χ«ρῶν ΑνιξιτΑστω χαὶ Απολύτω τδ ιιρδν β^καβ|Μη τὴν Avtv Αχριβιλογία; διδομίνην Αδιιαν tot; ri; γήιου κοινωνίαν ἐρχομένοι, τὴν Ικδοσιν τῶν Αχχλησιαστιχῶν πρδ; αὐτοὺ; διαζυγίων, χαὶ ἄλλα μὴ ιὐλόγω; χαὶ χατὰ τοὺ 'ιιρού; τῆ Ακχλησία; κανόνα; &απροττόμινα. Τούτα ii χαλώ; διιριυνησάμινοι χαὶ Αναχρίναντ»^ χαττiiομτν μὴ άχ;ιβ&; ῬηδΑ ΑσκιμμΑνω; χαὶ χανονιχῶ; παρΑ τινων ἱνιργοΰμινα χαὶ πολὺ τι Αφα-.ρούντα τῆ ὀφιιλομίνη; πρδ; τού; Αγίου; Αρχιιριὶ χαὶ τδ ιιρδν τάγμα ιὐλαβιία πρδ; τοὶ; λαό.οἱ; χριστιανοί;, μα! πρόξινα τοὶ; μὶν ΑρχιιρΑχ χαὶ ἱιριύοι συκοφαντία; τι χα! Α8οξία;, τοί; 8Α λαϊκοί; γλωσσαλγία; tr χαὶ διινή Αμαρτία; Απὶ τῇ ῖιροχατηγορία, ιῶν μΑν τούτο, των 8' ixrtvo ἐπ! τοὺ-' τοι xxi>' υπόνοιαν αἰτιωμίνων χα! & μὴ θόμι; ῖταβαλλόντων χα! Απι-.δή τΑ τοιαΰτα ΑφΑνησαν παρΑ τοὺ; ιιρού; νόμου; χαὶ ἱχχλησ-.αστιχ-.ὺ κανόνα; χα! θισμοὺ, Αγνωμιν γνώμη κοινὴ χαὶ συνοδιχῇἱχδοΟνα: τδν παρόντα Αχκλησιαστιχδν ἡμῶν τόμον, ἀηαγορ«ὑοντα τΑ; τοιαΰτα; παριχτροπΑ; χαὶ παραββοιι;, χαὶ θιμπίζοότα συμφάνω; τοὶ; ιιροὶ; χανόσι χΑ nabA τῶν «Αρχιχρίων χα. παρΑ τοὺ itptù χαταλόγοΑ Απιτιλούμινα. ' Α·,

Τούτου χάριν χα! γρΑφοντι, τῇ συγχαταθέσιι τοὺ, μαχαριώτΑτβυ χαὶ Αγιωτάτου πατρ-.Αρχου Ἡροσολύμων χαὶ πίση Παλα-,ττίνη; χορίου κυρίου Ἀνθιμου χαὶ τῇ κοινῇ γνώμῃ χαὶ συνοδικῇ διαγνώσιι τῶν πιρὶ ἡμβ; ιιρωτΑτων ΑρχιιρΑων χα! ὀπιρτίμων, τῶν Αν Αγίφ πνιΰματ: αγαπητῶν ἡμῶν Αδιλφ«>ν χαὶ συλ·> λιιτουργῶν, ὁρ-.ζόμιθα διΑ πνιύματο; Αγίου χα! Αποφαινόμιθα ἀμοτα,Ητω,

Α'. Ἵνα μηδιὶ τοὺ λοιποὺ τῶν Απανταχοὺ Αρχιιρέων τῶν Αμίσω; ἡ ἱμμόσω ὑποχιιμίνων τρ καθ' ἡμὶ, ΑγιωτΑτφ πατριαρχιχφ ἀποστολιχφ τ« χαὶ οἱχοομινιχφ .tpdvcr. τολμήσρ χκροτονήσοι παρ'ἡλιχίαν χαὶ Ανορίαν πρ»σβύτ<ρον μὲν πρὸ τῶν τριΑχηντα Ατῶν, ΙιΑχονον St πρδ τῶν ιῖχοσιπίντ»,. ἡ ῖιαχόνισσαν ποὸ τῶν τισσαρΑχοντα, ἡ ὁποϊιΑχονον ἡτ'τονα τῶν ttxop, χατΑ τοὺ; ἱ«ρού; χανόνα;, τδν ιδ' χαὶ ii τῇ fiv Τρούλλφ Ἁγία; συνόδου, ῥύτω διαγορ«ὑοντα;· Κρατιίτω xavibv χα! Αν τούτφ, ὥστι πρ«σβύτιρον πρὸ τῶν τριάκοντα Ατῶν μὴ χιροτον·ισθαι, χΑν πανυ ἡ Ανθρωπο; Αξιο, Αλλ* Απο',τηρ·ισθαι- t γΑρβΜριο; 'Ιησοὺ; Χριστὲ Αν ·τφ όριαχοστφ Αβαπφίσθη χαὶ ἤρξατο διδΑσ^ιν μήτ« διΑχονον πρδ τῶν ·ῖχοσιπΑντ·, ἡ διαχδνισσαν πρδ τῶν τισσαράχοντα, φιήτ· ὑποδιΑχονον ἧττονα τῶν χίχοσιν- ,*ï Si τι; τῶν Αν οἱφσοὺν ιιρατιχὴ χα'ταστΑσ«ι παρΑ τοὺ; ὁρισθέντα;^ χχιροτονηθχὶή χρόνου, χαθαιριίθω. '

Β' ΜηδΑ δλω; χιιροτονήσαι τινα ΑπολολυμένωΊ xal ΑνιξηΑυτω · χαὶ γΑρ τιν«; τῶν χριστιανῶν Αναξίω; πρδ; τὴν ιιρωσύνην Αχοντ»;, foi Απαξιοόμινοι' τούτη παρΑ τῶν Αν τῇ πατρίδι αὐτῶν Αρχ:«ρίων, d; Αλλοτρίαν Απὶ χιιβιτονία Αποβημούσιν·. οἱ 8* Αμ (Αρχιιρ»!; ἀγνοιύντ« .τΑ π«ρὶ τδν βίβν Αχχίνων Αγχλήματα, μηδὶ t! (χοιχν παρΑ τῶν ἰδιων Αρχιιρίων συστατιχΑ γράμματα 8ι»ρ<υνώμινοι, χἰιροτονοῦσι τοὺ τοιούτου ἀιι ιτάστω χαὶ Απολύτω, μὴ Απ' Αχχΐησίαι; αυτών χαθιστῶντ*;,. Αλλ* ΑποπΑμποντχ; πάλιν si; τΑ; πατρίδα αὐτῶν- χαὶ τούτην τὴν χ«ροθ·σίαν Απαγοριύομιν χατΑ τδν ' Ειρδν χανόγ« τῇ τιτάρτη Αγία οἰχουμινιχῇ συνόδου- Μὴ δ»Γν Αχχληβιαστιχόν τινα χιιρὸτονιισθαι μήτ« πρισβύτιρον μήτ« διΑχονον, Αλλ' ιἰδιχῶ; Αν Απχλησίμ' πόλιω; ἡ χώμη ἡ ραρτυρίφ ἡ μοναστή* ρὶy aἱδ' οὖ, Ἀχυρον ιἶναι τὴν χι.ιροθισυην

nonnullos neque recte neqqn ex «ocri» legibus ee gessisse nuntians, idque insanetis parissimae fidei nostrae sacramentis. in ordinatione seitieet sine le* gitima aetate ac extra dioeoesim colleta, et in manunm impositione nnHo praevio examine et absque titulo facta? in asero baptismate, in licentia perperam data coniugii societatem ineundi, in ecclediasticis divortiis temere coneeasis, et in aiiia Inique ac praeter aacros. oedeaiae canones admissis. Quibus rite perpensis et excussi», deprehendimus haudqnaqnam accurate neque diligenter et canonice a nonnullis ca fieri, ac multum detrahere observantiae in sanctos pontifices sacrumque ordinem a laleis christiania adhibendae, episcopis quidem et sacerdotibus vitupeibtionem et dedecus, latcia vero rqmukeuloo gravissimnmque sacrtiçgee obtrectationis peccatum afferendo, aliis aha ex suspicione cafumnisntibu» et quae nefas percensentibus. Quia vero haec visa sunt ease a sacris legibus ecclesiasticiaque canonibus et praescriptis diversa, aequum dhximus ex totius synodi sententia nostram hanc ecdesiasticam decisionem edere, qua pravis hiiiuamqdi moribus ^olationibusque prohibitis, ex sacris canonibus decernüntur quae episcopis ct sacri ordiltia viris sint peragendas^ ^-χ-

Quapropter et scribentes, consentiente beatissimo et sanctissimo patriarcha Hierosolymorum ct totius Palestinae domino domino Anthimo. et ex communi sententia synodalique cognitione sseratissimorum circa nos antistitum et honoratissimorum, dilectorum nostrorum in sancto Spiritu fratrum et cqmministrorum, definimus Spiritu» sancti virtute et in perpetuum decernimus.

Primo, ne quis deinceps omnium antistitum per ac vel per alios sanctissimae nostrae patriarchal· apostolicacque et universali sedi subditorum audeat, nulla aetatis dioecesisve ratione habita, ordinare presbyterum quidem ante trigesimum, diaconum^ vero - ante vigesimum quintum, diacuniasam ante^ quadragesimum, subdiaoonum infra vigesimum aetatis annum, secundum sacros canone», quorum XIV et XV saeri concilii Trullani haec praescribunt: *EtjtUe* ût Aoe quoque *mirat,* ut *prrtbytrr* non *aut» triginta amto» ordinetur, etiamsi sii* Aorno *taUs dignus, sed resemetur; dominus, enim lesue CJuristsi» trigesimo anno baptisaius est, et eoepit docere. Similiter nec diaconus ante oiginti guingue, tsec diaconissa a>Ue gnadrdginta, nec subdiaconus infra siginti ordinetur.t Si .guis autem in* quom» *sacro ordine prostor definita tempora ordinatus fuerit, deponatur.*

Secundo, ne quis ullum omnino ordinet absolute nec praevia cognitione. Christianorum enim nonnulli ad sacerdotium, minime idonei et inde reiecti a'patriis antistitibus, in aliénai provincias ordinationis causa migrare solent; ubi antistites criminum in superiori vita ab illis admissorum ignari, nec sciscitantes an commendaticias litteras episcoporum- suorum aecum habeant, huiusmodi homines ordinant, nulla instituta cognitione et sine titnlo, nec tamen in suis ecclesiis constituunt, sed in patriam iterum remittunt. Hanc igitur ordinationem omnino vetamus tum ex sacro canone VI sacri oecumehici copcilii quarti,- *No goto eleriau ordinetur site prosb^or siee diacotuu, nisi specialiter ad eedesiam deitatis amt* etsi *aut martyrii aut monastorii,* meus *irrita esto illa ordinatio,* nsqtw *alioM gffioio fungatur qui ordinatus est ad ordinantis*

***«l μηδαμοὺ δὺνασθμ; ἐνεργεὶν τδν χειροτονηθέντα ἐφ',ββρει τοὺ χειροτονὴσαντο ·** Ml χατά τὸν ♦. Ιερόν κανὸνα τὴ Αγία πρώτη οικουμενική συνόδου τὸν διαγ«ρ<ύοντα οδτω - **Όσοι Ανεξετάστω; προὴχθησαν πρεσβὺτεροι παρά κανὸνα, Απρὸσδεκτοὶ clot.**

Γ. Συμφώνεε **Îi** τοὶ ἱεροὶ τοὺττι κανὸσιν ἀπαγορεὺομαν χα! τοὺ; Απολὺτω χειροτονοὺμενου αρχιερεὶ καὶ προχεηχζομὶνου ifri <|»ιλφ ὀνὸμεπι τών πάλαι ποτέ διαλαμψασὼν ἐκαρχιὼν, καὶ τὴν προχείρισιν τών τοιοὺτων εὺλὸγω καὶ ντμὶμω; δ'.αχωλὸομεν, ώ; μὴ ἰχὶντων πο'μνιον μηδέ ἐχχλησὶαν χαί ἐνορίαν- τοὺτο **it** χατά συγχ.ατάβασιν ἐχχλησιαστιχὴν χαί Ανάγκην πολιτικὴν παραχεχὼρηται το'; συνιδριάζουσι παρά ἁγίφ χχὶ ἱερ^ί συνὸδφ ἰγχρίτοι Αρχιερεὺσι διά τὴν ἀπὸ τών Ιπαρχιὼν αὺτὼν απουσίαν χειροτονεὶν Αρχιερεὶ, χρεία; γινὸμενη, τοὺ; ἀξίου, δοκίμου, χαί ἰγχρινομὲνου; παρ' αὺτὼν ἀνεπιλὴπτου καὶ ἰν. μάλλον διερευνωμὶνου παρά τὴ ἱερ<; συνὸδου κατά τά κανονικά; παρατηρὴσει, χαί προχειρίζεσθαι ἐπισχὸπου; επὶ ψιλιμ ὀνὸματι τών πάλαι, ποτὶ διαλαμψασὼν υποκειμὲνων τοὶ μητροπὸλεσιν αὺτὼν ἐ*·.σχοπὼν, καὶ ἀποχαθ,στάν αυτοὺ ἐπιτροπιχὼ ἰν ταὶ; ἐπαρχὶαι; αὺτὼν πρὸ; àpyttpxttχὴν ἐπὶσχεψιν τοὺ ἐμπιστευθέντο; αὺτοὶ λογικοὺ τοὺ ΧρστοΟ ποιμνὶου, ἐπιτελοὺντα; τά Αρχιερατικά λειτουργὴματα νομὶμω; μετά πάθη; τὴ χαντνιχὴ; παρατηρὴσεω. καὶ πειθαρχοὺντα; τοὶ γέρουσιν αυτὸν χαί ἀμέμπτω δ:άγοντα. ἐπὶ συνοδικὴ μέντοι Αμεταθέτηι Αποφάσιι διαμένειν τοὺ τοιοὺτου Αρχιερεὶ ἐν τφ ἐπιτραπέντι αὺτοὶ ἐχχλησιαστιχφ ὑπουργὴματι παρά τοὶ χυριάρχαι; αὺτὼν χαί γὶρουσιν, οὶτινὶ ὀφὶλουσι φροντὶζειν τών πρὸ σωματικὴν αὺτὼν χυβὲρνησιν, χωρὶ -τοὺ ἀποβάλλειν αὺτοὺ; Ανευ εὺλογου αιτία χαί εἰδὴσεω χαί ἀποφάσιω; τὴ ἱερά συνὸδου, χαθάπιρ χαί τοφ Ιν τὴ ἀμέσφ» ἐνορίφ τοὺ καθ' ἡμΑ ἀγιωτάτου πατριαρχικοὺ οικουμενικοὺ θρὸνου οὺκ Ασχέτω καὶ Απολὺτω: χειροτονουμὲνου Αρχιερεὶ, χατ' Ιθο ἀρχαίον ἐχχ/ν,σιαστιχὸν, χα! προχιιριϊομὶνου; ἰπ! ψιλφ ἰνδματι δὶκην χωρβπισχὸπ»ν· χαί τοὺτο γάρ Χαραχιχὼρηται γὶνβσ»+αι ἐχκλησ-αστιχὼ ώ; Ιμμὶνοντα; Ιν τάὶ Ικκλησὶαι χα! Ινορίαι παρ' ἰλον αὺτὼν τδν β:ον, ἰφ' ψ ξτάχ^ησαν μιριδίω ποιμαίΛντκ χαί ἰπισχ<πτὸμ«νο·. Ιπιτροπιχὼ τδν τοὺ χυρίου περιοὺσιον λαὸν Ικτδ δὲ τοὺτων „πάντων ἀπαγορχὺομιν κανονικὸ»; τὴν Απὸλυτον χαί Ασχιτον ἀρχιιρέω; προχίiρισιν.

Δ'. 'Ομοὶω δὲ διαχωλὺομὶν, tvfl μηδ*ί(τοὺ λοιποὺ τών Αρχιβρὶων, ιιρέων, ιιροδ.αχδνων καὶ.μοναχὼν βρὶφη ἀναδὶχηται Ια τὴ ἱ«ρΛ χολυμβὴὶηρα τοὺ ἰγὶ'.υ -απτὶσματτ;, σὺντιχνοι τδ δὴ λιγὺμενον γινὸμενοι, μηδέ τοὺ στεφάνου, ἀμείβη τών μελλὸντων γάμο·.; νομὶμοι συνάπτὶσὺαι, κουμπάροι γινὸμενοι, ώ χαί ταὼτο ἀπ|δον τοὶ; ιφ ἱερ^ι βὴματι κατειλιγμάνοι χαί Votç xobutxot; ὑρΜοδὸξοι; ἐπιτετραμμένον ἀνέχαβτν. λ.

Ε', "Ετι δὲ unδel; τών Αρχιερέων χαί τών ἐπι-, τρὸπων αὺτὼν ΛΜχηται τοὺντ«ὺ»εν Αδειαν τοὶ μὶλλοφιν ει. γάμ^ κοινωνίαν· ἐλ8εὶν Ανευ τὴ; ἰφειλομὶνη προηγουμένω (ετάσεω;, ἐπὶ τφ μὴ ἰχειν τι τὸ χωλὺ ν ἐχ τών ιεβὼν νὸμων, Αλλ ὀφείλωσι τηρεὶν τοὺ συγχεχωρημὶνου βαθμοὺ Απαρατρέπτω, τοὺ ἐξ αἱματο,·, τοὺ ἐξ Αγχιστκα καὶ τοὺ ἐχ τοὺ θεὶου βαπτὶοματο, χαί μηδὸλω συ^αταιiθειθαι τοὶ Απηγορευομένοι.

ƒ. Έπὶ τοὺτο· δὲ προσέχειν Ακριβὼ μὴ δὶδὸσθα: Αδειαν γάμφ συνὶπ εσθα: τοὺ ὀρθοδὸξου ἰτεροβὸξοι χαί α-ρετιχοὶ, χατά τδν Απφυορεὺοντα οβl ἱερδν κανὸνα τὴ Ιχτη Αγία οἰχουμενιχὴ συνὸδου· **Μὴ ,δεὶν τοὺ ορθοδὸξου ἐτεροδὶξοι χαί αἱρετιχοὶ γάμφ συνΑπτεσθαι, τοὺ δὲ τοὺτο ποιὴ-σαντα Αφορὶζεσθαι, Αχυρουμένου χαί τοὺ γάμου.**

eantiâuüe»; tam ex moto eoaone IX sancti universalis concilii primi haec praecipiente.· *Si fui ftnifiih sine* eommae *froootU tmt pnttrr rtf»-lum,* non ndmsftwtltor.

Tertie, ad saeroruin istorum canonum praescriptum reiicintua etiam epiaeopos qui absolate ordinantur et ad nudum titulum earum quae olim floruere provinciarum provehuntur, eorumque cooptationem aeque ac iuro prohibemus, eum nullus eorundem grex hebeatur neque ecclesia et paroecia; illud autem ex eeclesiae obsequentia ac rei publicae necessitate concessum est pracatantioribus qui in sancta sacraque synodo sedem habent antistitibus. propteree quod a suis dioecesibus absunt, ut necessitate coacti episcopos ordinent dignos, idoneos, quos ipsi integros duxerint et sacra praeaertim synodus exploraverit pro canonicis animadversionibus. et episcopos promoveant ad merum nomen episcopatuum qui intra metropolium suarum tines olim claruere, suosque- Constituant vicarios in dioecesibus suis, ut episcorom more spiritualem Christi gregem illis commissum inspicisnt. pontificia munera iure obeant, ac sumina canonum observantia praepositis suis obsequantur et vitam agant omni vitio vacuam; ea tamen certa et fixa synodi decisione, ut huiusmodi episcopi in ecclesi^tico munere a suis praefectis et praepositis sibi commisso se contineant, praepositi vero illis suppeditent quae sunt ad victum necessaria, quin eosdem absque probabili causa et sacrae synodi cognitione et sententia missos faciant. Pari modo videre est intra ipsos fines sanctissimi nostri patriarchalis oecumenici solii episcopos, ex veteri ecclesiae more, non absolute quidem et in incertum ordinar toe, atque chorepiscoporum instar ad nudum titulum provectos: illa enim licentia ab ecclesia ea condicione facta est, ut in ecclesiis et paroeciis suis per totam vitam se contineant, pusillum gregem cui praefecti sunt pascendo et peculiarem Domini populum delata auctoritate inspiciendo. Qui ornpes si excipiantur, absolutam incertamqne episcoporum cooptationem canonice prohibemus.

Quarto, pariter imperamus ne quis deinoepe episcoporum, presbyterorum, hierodiaconorum, monachorum infantulos de sacro sancti baptismatis fonte suscipiat et petrinus ut aiunt fiat, nere coronas eorum commutet qui modo iustis nuptiis coniungendi sunt et computer fiat, cum etiam hoc alienum ait a viris in sacrum ordinem adseriptia, sed Iuleis christiania ex omni memoria commissum. D

" Quinto, praeterea nemo episcoporum eorumve vicariorum facultatem abhinc largiatur iis, quorum interdat, coniiigii societatem ineundi, non inatitnta prius debita cognitione, ne quid fiat quod ex sacris legibus prohibeatur, aed accuratiaaime serventur liciti gradus eum sanguinis, tum affinitatis, tum divini baptismatis ratione, quin omnino permittantur qui sunt prohibiti.

> ı

Sexto, praeterea sedulo provideant ne orthodoxis venia detur sibi heterodoxos et haereticos matrimonio coniungendi. cum sancti oecumenici concilii sexti sacro canone LXXII cautum sit, as *orthodoxi am htlorodoxit* st hoerstscss *cotuuAio npolntv, ted* ut sepregentw yw id /scsrint, rescisso rtios· *illo* coniupio.

Τ. Καi μήτ· τβλμήσή τι *dptytptin* ή Mtpomc A αύτοϋ δίδοσδαι διαζύγισν ici μηβψιφ «M* «·* *Kfotfian* vet; νομ-'μ»; συναχτομένοι; Ανιρογύνοι , *ιαφχ&ί* ένδ καί μόνου ΑχοδιιχΗντο έγκλήματηβτ—ώ xai totae Atoxov cat χροφανέ^ έναντίον aat-αύτή *H* βισχοτική τού .xupiou ένταλή, τή Αχο-φ«νομένηι· ΟΟ; ί >*δ συνέζιυξιν Ανδμιιχο; μή χωριζέτω, καί τή Αχοστολιχή 8<βχ*λ»ΰβ»ι', γυναίκα Αχ' Ανδρδ 'μή χαιριαδήναι, 44ν 84 χωρισδή, μινέτ» Αγαμο ή τφ Ανβρί καταλ-λαγήτώ, καί Ανδρα γυναίκα μή Αφιέναι, χαί τφ ριγ* Uρÿ κανόνι τή i» Καρδαγόνη Αγέα; συνόδου, παραπλησίβ δισπίζοντι, τό συνοικέσιον μένιιν ΑβιΑζιυκτον 8ιαφιρδμινον, xai ή καταλλαγήναι, ή οδτ» μιίναι κατά τήν 4» toti ιϊροί ιύαγγιλίοι; τού κυρίου έντολήν και τήιν όχοστολιχήν διαχέλιυΟιν,

Η'. 'Exi δί τούτοι χαρακιλιυόμιδα, Ινα μ^Μ τών άρχιιρέ*ν xai τών έπιτρόχων αύτών βέχητα: έν B τοί; *ίfion* αυτών [sptf;. ιιροδιαχόνου; xoi μοναχού μοναστηριακού ή Αλλου Aveu Αχοδιιχτικών μοναστη-ριακών καί Αρχιιρατικών συστατικών γραμμάτων κατά τόν λγ' ιιρδν κανόνα τών άγιων Αποστόλων, μηόίνα τόν ξένων έπισκόχων ή πρισβ-υ-τίρων ή διακόνων Avtii συστατικών προσδέ-χισδαι, κα! έπιφιρομένων αύτών Ανακρι-νέσδωσαν μήτ* μήν αυτού , Avtu <ίδήσ»«; xai Αί«ία τών iv tat; ίπαρχίαι; άρχιιρατικώ; προΐστα-μένων, ταξιιΐιώτα τι ή Αλλου πτριέρχνσΑαι <1; τά Ιπαρχία xai χρονοτρι^ίν.

Η'. Hpi; Si xai του έν tot; μιτοχίοι χαί tai; έκκλησίαι; τών σταυροπηγιακών μοναστηρίων ένδια-τρίβοντα όφιίλ«ιν μνημονιύκν too κανονικού όνόμα-το; τού κυριάρχου τή; έπαρχία; έκiiνη;, 8χον ιiσί xsfpsva ti τοιαύτα μιτόχια, Aveu τών δι' Ιιρών σι-γιλλίων άποχαδισταμένοιν.

Γ. Μήτι of 4ν tot; άνδρψοι; itpoT; μοναστηριοι; c σταυροπηγιακοί; tt χαί ένοριαχοί; μονάζοντι; πα-τάρι; παραδέχονται έν αυτοί; γυναίκα , μοναζούσα; ή Αλλα;, παραμινούσα ta νύκτωρ ή Αλλον τινά καιρόν, μήτι αί έν τοί; γυναιχiioι; μονοίζουσαι πα-τέρα; διακόνου; tt καί μοναχού;, ή δλω; Ιχωσι συνδιαιτήσιι; χαί συναναστροφή;, ώ κόντη Απφδον καί έναντίον τοί; τόν μονήρη βίον προιλομίνοι; χαί πονηρό; ύπονοία; πρόξινον, χαί Απηγοριυμένον παρά τού ιη' ιιρού κανόνο; τή; Ιβδόμη; Αγί^; οίκουμτνι-κή; συνόδου· Ού δίί γυναίκα ένδιαιτΑσί>αι έν Ανδρηιοι; μοναστηρίοι - Απρόσκοποι γάρ, φησί·, γίνισδί χαί τοί έξωδιν- δδιν καδαι-ρ«ίται ό μή έξοικίζων τούτα;- χαραχλησέν δέ καί τού μζ' ιιρού κανόνο; τή Αγία; Ιχτη οίκουμ<νιχή συνόδου tà αυτά Αχοφαινορένη , μή βιίν έν Αν-δρψφ μονή γυναίκα, μήτι Ανδρα έν γυναι-χιίφ καδιΰβιιν, ή ΑφοριcΑήσαται- χαί τού ιιρού κανόνο; τή Αγία οικουμενική; έβδάμη συνό-^ δου·- Ού δίί γίνισδαι διχλούν μοναστήριον, ήγουν μή διαιτάδωσαν έν ένΐ μοναστηρίη» μοναχοί χαί μονάστριαι- μή έχέτ«ο μοναχό παρρησίαν χρδ μονΑστριαν ίδίφ χροσ-

Ταύτα μέν ούν τά έν δέκα ΜψαλαΙοι 4χτ·*4ντ· καί όρισϊΗντα, *ύί* σώμφαιν· τοί Μοι νόμοι; καί ispot; άποστολικοί; κανόσι καί συνοδικοί; δροι χ«1 δασμοί; καί συντηρητικά τή; αύνομίβ ιημνδτητό τ* χαί ιύταξία;, διοπίζομιν γνώμη κοινή χαί συνοδική Αμιταδέτφ, καί άηοφαινόμιδα έκχλησιαστικώ , !να βιαμένωσιν Απαράβατα χαί άπαράτριχτα, χαί ίχνσι τήν Ισχύν χαί τδ κύρο Αμιταποίητον χαί Αμετάβλη-τον *tv* παντί καιρφ, χαί διινιργώνται Ati Αχαρα-

VII. Neque, race audaot episeepus eiusra vi-eartaa m m uUa specie eaasave divertia· per-mittere eoniafibaa rite copulatio, uiei illad **uta** «eeidat qiod. crime· aliqaed prebetar, eum et M abeurdum ait at oaiaiuo eoutrarium **ta**· ipsi summo Domini mandato haec pronuntianti. ***Qatt*** *Dk u etttàuacU* Aeme ail *réparai,* **tint** apeatolioo illi prae-oepto: ‹7m t « rare aa ***tttt ttftnh: pued ti eeee*** *aepararii,* **antnl** *àtaapia, aut **tin** raoaaeUiater; et **air*** sssrtu ns dimittito,- tam etiam aaero eaaoai CXIΪI kanctae syaôdi Carthaginenais, quo statuitur. eoatepM, dirrapto comuqio, aitaraai ***eratrabeat*** •MtriteMMaa, aed eat ***tibi*** ***rreeacilieatar*** mi ***tic*** moommI «x Donum ta ***récrit eeaageliû etaadtio*** *<t* epoatoAco prusorpto.

VIII. Praeterea imperamus, ne quia episcopo-rum eorumve vicariorum in suam dio&ceaim ad-mittat presbyteros, hicrodiaconos et monachos sivc ex aliquo monasterio sive aliundo sine monasterii testimoniis et. commendaticiis episcoporum litteris secundum sacrum sanctorum apostolorum canonem XXXIII: *IfaUae* peraprworuat episcoporum *oui pretbftenruat* «ut *diacoaonua* sta* commendaticiis *'etecipietar tpidoiit; fuat ti dtMcrit, tat diacutian-ttr* mîsw Mm. Sed nec ipsi, insciis ct invitis iis episcopis 'qui provinciis pruesunt, nd stipem col-ligendam aut alia de causa, provincias perlustrent et in cis commorentur.

IX. Insuper et illi qui in stauropegiacorum monasteriorum metochiis et ecclesiis versantur, ca-nonici provinciae illius in qua posita sunt huius-tnodi metochia antistitis nomen commemorare de-bent, nisi ista cx sacris sigilliia constituta sint.

X. Neque pitres illi qui in sacris virorum monasteriis cum stauropcgiacis tum dioecesanis vitam agunt religiosam in cis muliere» recipiant, sive moniales sive alias, per noctem aut aliud quodlibet tempus commonituras, neque monaste-riorum mulierum moniales apud se admittant pa-tres, diaconos, monachos, neve cum eis ullum con-tubernium commerciumve habeant, cum id omnino absonum sit, et a religiosae vitae instituto abhorreat, et pravas suspiciones inferat, et prohibeatur sacro canone XVIII septimi sacri oecumenici concilii: AVtx *Uctt ttuiitrtt terttri it atoratteriit tironui·;.* estote «tiat, ait, etae *qfttJictlo rd rxinuuit;* qtrnç^ deponitur qui' eos non eiicit. Pariter et XLVII sacer canon sancti oecumenici eoncilii septimi ea-dem decernit: ***Ntfu*** *tttditr* ia strontm, ncyas air m andisriMi mMastartM dormiat,- sseua sxeommwii-eaditar. Item sacer canon sancti oecumenici eon-cilii Mptiati: ΑΓμ *Ucrt fieri dupla ataaaeltria, ia* «- atsiieeC memutena--na--esrsat'tar mo m ck§I *tt **tmuUi; tut uotchu litttim ktittl*** cum mo-necA· swremti oot^MxAmdi, ***ti nutn.***

Haec igitur decem capitibtas propoaita ae de-finita, eum consona sint divini· l«gibas et aneris apostolorum canonibus synodoruaaque deetatonibas •t decretis, atqu· eonaarvantia ordiaie, daoaatiae at disciplinae, irrevocabili toties synodi sMteatia edi-oimtu, ut inviolata permaMM* at iaeoacuaaa, vim vigoremque obtineant immutabilem oonatantemqne in perpetuum, et semper ia usum sancte trane-ferantur a confratribua noatria sanctis antistitibus

¹ Matth. XIX, e.
• ICor. VH, 10, Jl.
• ·l Car. X. 8».
' Cm. so.

2.

(Mme; *nepà* τ*ν ἐνδημοφναη nA 'daeBqusdwwv συνα8ἐλφ«*ν dyitev ἀρχαρέων xsd asph mvw ; isp··, rout τάγματο xsl χ«αλάγοο· ,«i U «4 pwpabsft| «vtk ἀντιχράττων xai ἀντιβΑν*» wl; («pot; νόμοι; xol ἀκ βνολιχοῖ;'χανόσι *at τΑ συνοδικοί; δροι xai δασμοί; xai afrtf: τΑ; iv τφ καρόντι mqifdivm; jpiobstai xai ΑχοφανδΑσιν ἐΧχλησιαστιχ*;, ὑχοστή-σαται ri; ix τφν itpdv νόμων mtvd; **ti* dxo-δοχιμασδήσκΜ χαρά τή; ἐχχλησία^ 'Obtv si; iv-e«t{tv xai 6iqvsxf| rijv ἀσφάλααν ἀχχλύθη xA *b* καρὼν πατριαρχικά; ἡμάν xai συνοδικά; τάμ% χατα-στρ«δ*1 χάν τφ [<ρφ τούτη» χώδηχι τή χαδ' ἡμά; τοῦ ΧριστοΟ ἰΜγ-αὃ,^ ἐκχλησία; apô; μόνιμον χχρά-στασιν.

Εν <τκ σβτηρ'φ ,αω ', χατὶ μήνα νοέμβριον, ἀιβνιμήση»; δ«χάτη;.

t Γρηγ4ριο &i<p δ*ο<> ἀρχιiΑσχοχο; Κωνσταν-τινουχόλη*; via; Ρώμη; χα! .oixoufiwtxi; πατρι-^>χν·

f Ἀνθιμο ἰλέφ θιοὺ πατριάρχη; τη; ἁγία; *nb*-λιω Ἰιρουβαλήμ xai πάση; Παλαιστίνη;..

t 4 Kataapria; Φιλόθιο;.
+ ὁ Εφέσου Διονύσιο ,
t 4 Ἡραχλιία Μιλέτιο .
t ô Κυζῖχβυ Μακάριο .
+ 4 Νιχομηδι'α Αθανάσιο ,
t *b* Νιχαία Δανιήλ.
+ ὁ Χαλχηδένο Ἰιριμία,.
t 4 Δέρχων Γρηγόριο;.
+ 4 Η«σσαλον!χη Γιράσιμο .
t 4 Προύση "Ανεμο .
t 5 Btppoia; Χρύσανθο .
+ 4 Αθηνών Γρηγόριο .
+ 4 Αγχύρα Ἰωαννίχιο .
t 4 Φιλαιιλφιία: Ἰωαννίκιο .
t 4 Νέων Πατριὸν Πολύκαρπο . '
t 4 Βάρνη Παίσιο .
t 4 Προϊλάβου Παρθένιο;
t 4 Μορώντ:α Νιόφυτο .
t 4 Σωζουπόλιω Χρύσανθο ,
t 4 Ξάνθη; Σιραφα'μ.
t 4 Ἴμβρου Νικηφόρο ,
t 4 ιiλένη Φιλάριτο .
t 4 Πόσνα; Καλλίνικο ,
t ο ΓριβινΑν Βαρθολομαίο;,
f 4 Ἀγαθουπόλὶω Γαβριήλ,
t 4 Ἐλασσώνο Ἰωαννίχιο .
ἡ 4 Φιρσάλων Παρθένιο;,
t 4 Νυσάβα Σ«ραφ«ἰμ.

ou hi· Hua fori· eeesatonuitib·· A sb omsi secri grads· ordinisqu· «oat·. Si qais vau deprohea··· ▪aquam faecit ia violando A traaagreAaado sseras leg··, apoatolioqs eaaoa··, syaodias· daSaiUaa·· deeisioneequ· A oa ipea quae him Ktteri· coa-gmenter décréta saat A eedeateAiee «dicta, is sacraram legum poesis teaeUtar A eb ecelem· castigabitur. Uade ad rat aigaidoatioaaai per-petuamque cautelam adita* aA A hie patriarchal!· noatA A tyaodfan tonua, qai iu*erta* aA etiam in hoe. «aero oodiee aoArae ChriAi magaoe eecia-•iae in Aabiletn praeeervAionam.

Anno «alati* 1806, menu novembri, indictione decima.

t Gtegorid* miaepatione Dei.' archiepiaoopu* Conatantinopoli* novae Romae at patriarcha' uni-venalia.

t Anthimn* miwratione Dei patriarcha unctae civitati* Hieruulem ac totiu* Pdeatiaae.

t Ceureae Philothea*.
+ Epheei Dionysius.
+ Heracleae Meletiu*.
+ Cyiici Macarius. ·
f Nicomediae Athanasius.
t Nicaeae Daniel.
t Chalcedonis Hieremias.
t Dercorum Gregorius.
t Theaulonicae Gerdsimus.
+ Prnue Anthimus.
t Berrhoehe Chryunthus.
t Athenarum Gregorius.
t Ancyrae loanniciu*.
t Philadelphiae loanniciu*.
f Novarum Patrarum Polycarpus.
t Varnae PaTsius.
+ Prollavi Parthenius.
f Maroneae Neophytus
t Soiopoli* Chrrysanthus.
t Xanthe* Seraphim,
f Imbri •Nicephoros.
+ (lienes Philaretus.
+ Posnae Callinicus.
t Grevenarum Bartholomaeus.
t Agathopolis Gabriel,
t EUssoni* loannicius.
t Pberulorum Parthenius,
t Nyssavae Seraphim.

< SYNODI CONSTANTINOPOLITANAE MINORES
eodem' mense novembri.

!.

Episcoporum μανζήληδων, h. e. a munere amo-torum. cum alii in «aera ministeria uepius obeundo satis haberent quo vitam honeste sustentarent, dii vero rebus ad victum necesurii* pronus orbaren-tur, eaora synodos .edixit, ut instituto ia aedibus patriarchalibus communi aerario, que iura stolae illorum quisque, perciperet, horom dimidia parte ia propria orameu reposita, alteram dimidiam partem in aerarium commune conferret, quo singulis nss-sibus aperto coram omnibus civitatis μανζήληδαι, pecunia per totum mensem oollata cuique ex ae-quo distribueretur. Curiou haee saetae synodi sententia ita incipit: Διά τοΟ xopdvte; ἡμκάρου πατριαρχιχοΟ χαὶ συνοδικοὺ γράμματο γίντται δῆλον. Data est 'anno 1806, mense novembri, iadietio·· decima. Episcoporum nomina subscripte haee sunt: *b* Καισαρχία Φτλ60*ο , — *b* Εφέσου Διονύσιο^ — *b* Κυζίχου Μακάριο , — 4 Νιχβία Δανιήλ, — 4 Δέρχων Γρηγόριο;, — 4 ἐέισσαλονίχη Γκράσιμο , — 4 Βίρρσία Χρύσανθο , — ἡ Προϊλάβου Παρ-θένιο;.

E oodiee patriarch. II, ρ. 30, tabulam descripsit et edidit loaohim Pboropulu* in Εκκλησιαστική Ἀληθνίφ, t. XXIX (1899), p. 481-9.

X [redacted]

Cum Paisius, Didymotiehi. métropolite, supre-mum diem obiiseet, non persolutis debitis a magas quam voeaat eoclesi* pro eo mutuatis, •aer·' syno-dus, misso Didymotiohum exarcho, mutuato peea-niam exigi Misait ab incolis ΣοφλΙ et Κωρ«·νοφ«·λι*, quorum nominibus mataum sumpsenit Paisius. Quia vero praeter mutuum «Anagna eccleaia peti-tum cives Didymotiehiani ab eisdem' iaeolis pete-bant pecuniae quaatitàtsns hand modicam, noa ex-hibitis tamen seris mutai syngraphis, sacra syno-dus duobus métropolite·!·,GabrieM videlioet Adrtano-

poHtano et Mdatio Didyaotfobtan·, ni parpaa A M«ηημ, 'navalis tatarpiotfo, ooasilifo, sua aaotoritate ooaptobavit tabula» quadam, tada a dio pria·· mail ain*dem aaai oonaaripta». ad eniaa wtau socta· quisque aavaha, dam save· ex portu in Pontum Xuxinum rei ta Mare Aegeum oducerat aat exiade ia portum tavohsrot, te deoam grume· solutarum «pependerat nd valstadtaoria urbi· ···
deddao eu*· coamfoit par synodale» epfoteta», die 2Λ noveabria 1906 datas*, entas exordium peat nuncupatori·· foramla· its ta habet: Ε«λήροp·ρή>φ· μ«v Asb γρΑμματο τοб xotà tanov dpxwpdtsç ὑμβv.

Epfoooporua noafa· haoe exhibeatur: FMI·, thee· Caesar···; Dioaysias Spbaai, MaoartasCysiei, Atbaaaais· Nicomedi··, Daafol Nfoaoao, Gregorio* Daraonui, Anthtains Pmaa, Polyearpus Novarum Patrarum, N. *(left* Ohryaaathna) SoaopqBa.

Tabula typis itapreaaa exstat jn 'Εκχλησιασηχή ἈληΜχ, t. XXIX (1899), p. 275-6.

•tanteada, 8igi)llum ea de eauaa editum incipit: Dapi iliouf xdvuAbu «pixttxm ἡμΝ σχοχὸ, Αδ*λpaiq dmaoupVm ndojoum. Datam est aano 1806, maneo aovambri. Episcoporum «ubecriptioa·· exhibet fota·: PbUatbaua Caesareae, Dionysius Kpheai, Meleti·· Heracleae, jfacarius Cyrnei, Athanaaias Nteomadtae,-Daniel Nicaeae, Hieremiu Chalcedoni·, Gregorius Dercorum, Garaaimus Thessalonicae, Anthimas Prusae, Cbrysaathus Berrhoeae, Gregorius Athenarum, loannieiua Ancyrae, Dorotheas Philadelphiae, Parthenius .ProHavi, loauniciu* Elamonis.

S.

Patriarcha· Comtantinopolitani quantam attulerint caram atque diligentiam in condendi· et in meliud relciendi* publici* ia urbe valatadlnariis, ex nonnullis tabulis qua· in prioribus tomis memoravimu* iam exploratum'habetur. Novum atque praeclarum vigilis ilHus animi argnasentum exhibuit Gregorius VI, qui post occupatam iterum, oecumenicam sedem, collatfo eum Panagiotaoe

Typis impresaum exstat, apud Eugenium'pfesbyteram: Ή ζ»»οδ6χο πΊΤ*1 *“' '*pd «ὡτή ιτροσαρτήματα (Athenis, 188t>), iii-8*, p. 265-9.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA

iuqua de baptismo rite admioiatrando et de confessione frequentanda 1807 menso ianuario.

Arduum disciplinae reformandae opus dnobus abhinc mensibus aggressus Gregoriui» patriarcha, novas hac de re typis edidit litteras ae per cunctas •edis oecumenicae provincias dimitti iumit, mense ianuario 1807 ad finem vergente, eum iam tempus quadragesimalis ieunii instaret: eo enim anno periodos triodii quam vocant die 3 februarii incidit. Quas litteras, etsi verbis quam rebus magis abundent, haud tamen negligendas ease duximus. Ess ex exemplari ad loasapb. Canine*, et Spathiae antistitem, transmisso diligentissime excriptas primus odidit Anthimus Alexudes, olim Belegradi. nunc Amaseae metropolita, in 'Εκκλησιαστική Ἀλη&ιip, t. II (1882), p. 762-5, ex qua easdem, repetiit Manuel Gedeon, Κανονικοί διατΑξιι;, t. 11 (Constantinopoli, 1889), p. 114-21. Scripturae sententias, quae satin multae erant, pro viribns quaesita» indicavimus;

11«pi τή χατΑ voi>{ χομίνου τύπου iiitτ*λέσ«ω τοΟ Α«ίου βαφτίσματο, ntpl μ*τανοία καί Ιξομολογήσ*«α.

t fi·00 Αρχι«χίσχο*ο Κβνσταντινουπόλιω νέα 'Ρώμη «αί οἰχουμ«νιχ6 πατριiφΧΊ·

+ Οἱ τφ χαΑ'. ἡμί dyttsvdnp αατριαρχιiφ Αποττολιχφ τ« χαί οἰχοομτηχφ bpdvq* taûxtipsvoi ί*ρώτατοι μητροπολίται xul ὑχΑρτιμοι, uni fiW'· λέστατοι ἀρχι*πίσχοποι χαί ixioxeMt, tv dyitp *v*ὑματι Αγαπητοί χαί itsftxdfojtoi ἡμβv ddtÀpoi χαί συλ).»:τουργοί, χαί ἐντιμίτατοι κληρικοί, *ὑλ·β*στατοι ί«ρτί, χαί ὁσιώτατοι ιτρομιiναχοι, χαί τίμιοι χρο«στῶτ*ί χαί Βήμογίρονα, χαί χρήσιμοι npdxpttot τόν ἐκαρχι&v, χαί λβ:ποί ΑχαξΑχαντ·; «ὑλογημίνοι χριστιανοί *Mann* τΑξ«ι« χαί βαΑμοΟ, τέκνα tv χυρίφ Αγαπητά τή ἡμ4v μvτριότητο, χΑρί *iη ΰμίν ίπασι χαί «ιρήνη χαί Ιλ«ὁ dxb üsoO κυρίου χαντοχρΑτορο, χαρ' ἡμΛv U *4χή, «ἀλογία χαί ουγχώρησι.

Έχ*ι8ή δρονι «Ααή nvcupNmxfi; προστασία «αν“ταχοΟ ttspiepdv χαί ἰχισχοπιῖν ιφὸ τά τβv filmv. συμφίρον αί ιιραί Αποστολιχαί fitaxstaûoaK ἐντίλλονται κίσι τοί ικισχὄχοι, dev ἡμΓv τοί Αρχispsttoiv,· ἱνα χροσίχ«»μ«v ἑαοτοί χαί «αντί τφ χοιμvίφ, ίv φ ἡμί τά «v·Oμα vb Ιγιον Ιβ·«το ἰχισχάπου χοιμαίνβιν τήν ἰχχλησίαν τοΟ χορίου, ήν χ*ρι««οιήσατο tid τοΟ Idle» αίματο *, χαί *M.* τοΟ προφήτου Ί»ζ*χιήλ tdla Μ* γ« χύριο;*· Tit dvbpdxou, αχοαάν tdfimnd ο· τφ οΓχφ Ισραήλ· idv μή ιιαατ·(λή τφ

D* dierno *baptuaiaU ad eaaditat* norma* per/fc<>H<io, *da pataitmtid at cotrftuian*.

f Gregorius divina miseratione archiepiscopus Constanttaopolis novae Romae et universalis patriarcha.

t Nostro sanctissimo patriarchal! apostolico et oeeumenioo solio subiecti sacratiasimi metropolitae et honoratissimi, atque Deo acceptissimi archiepfocopi et episcopi, in sancto, spiritu 'dilecti fratre·' noatri et ooMMqydotes; honorandissimique clerici, piissimi sacerdotes, religiosissimi hieromonachi, optimi procere· ac rerum publicarum'curatores, honesti provinciarum optimates, et reliqui univorsi benedicti Christiani cuiusque ordinis et gradus, filioli in Domino dilecti mediocritatis nostrae, gratia ait vobis omnibus et pax et misericordia a Deo dobiino omnipotente, a nobis vero votam, 'benedictio atqn· vania.

Cum pro cuiusque spirituali· magistratus munare singula inspicere ac Instrare ad omnium utilitatem re» ait a sacri· apbetaifofo proeeeriptis imparata <paMtfo episcopia, ac proinde nabis antistitibus,'qui rabamur atteadeg· no· ipsos et totam grego», in quo nos spirit·· sancta· constituit episcopo·, ad pascondam eodosiam Domini, quam proprio illo sanguine aoqnfoivil; cumqu» per Eooohiclean prophetam haec Dominus loquatur: *FiK haadtut, «pecaieiere·* dadi te domm 1trad;* mat

» iipM A.
• Act. XX. ».
* ». xxxm, *i*, a

λαφ nul μή aqpdvgi τί σάλχιγγι τήν· βαμφαίαν ίρχομίνην, χαί δ λαδ μή φυλάξηται, χαί ίλΦούσα ή βαμφαία ίξ αδτΑ» ψυχή*, αύτή μί» βιά τή» άνομίαν αδτή ίλήφφη, τδβί αίμα αύτή 4κ τή χπρδ σου ίκζητήσ·' καί διτυλαβούμτνο» τά Οτία ναύτη ίντολά μ ! τήν διά τού προφήτου Όσηί ita-φηρομίνην χατάχρισιν άπ φνανομίνην έχ πντύμαιο άγίου1· ϊύ ίκίγντωσιν άπώσ», κάγώ άπώσομαί 4« τού itpattûtiv μοι· βιά τούτα Ιγνομτν ίχδοΰχαι ' tv τύποι; καί τδν παρδντα πατριαρχικά* ήμΑν χαί συνοδιχδν ίγπύχλιον τδμον πρδ συμβουλήν πάντων, uaptavtoiv τ« χαί προτροπήν ίχχλησικστιχήν πτρί μττανοίκ «al ίξομολογήστω κατά τδν παρδντα χαιρδν τΑν taistv νηστοιΑν, πρδσφορον δντά καί κατάλληλον ιί; χάδαρσιν τών άμαρτιΑν χαί μχτάνοιαν διά νηστιίβ καί προσχυχή χαί ίργασία; χασών τών Μών {νταλών.

Έπτιδή ίν τφ «τίφ βαπτίσματι δάπτσται τφ δδατι ή προπατοριχή άμαρτία, χαί δ βαπτισύτί; (ν τή χαταδύσβι τού δδατο ' χαί ϊποχα4αρφ«1 χαί λτυχανΦτί; χιτώνα ΦτοΟφαντον' άμφιίννυται, τήν θτίαν χάριν φαμίν χαί τήν ζωήν, χαΜχτρ αύτδ δ κύριο φησίν', ΐνα ζωήν Ιχώσιν, ήν άπώλχσαν Sii τή παραβάσ(ώ * καί αύτδ τδ βτίον βάπτισμά ίστιν άρχή χαί δδοποίησι τή πρδ τδν θτδν οίχτιώσιω καί τή; ίπουρανίου κληρονομιά (ιάν* γάρ μή τι γ»νηφή {ξ Οδατο χαί «ντύματο , ού μή τίσιλΦη τι τήν βασιλχίαν τών ούρανών), χαί τούτο Ιχτι δύναμιν πολλήν χαί δωρτάν ύπτρφνή χαί μτγίστην, άμαρτία; χαφαίρον διά τή {πιχλήατω τή άγια; τριάδα , άντ! vtxpofi Χώντα ποιούν τδν λαμβανδμτναν καί ίπτιδή τδ ΦτΙον τούτο βάππσμά ίστι φώτισμα, λαμπρδτη; ψυχών, βίου μττάθτσι , βοή8τιατή άσ8τντϊα τή ήμττέραφ, κατά τ4ν ίΤτολδγον Γρηγδριόν*, βιιρμηντύομτν προηγουμίνω; χαί {νττλλίμτθα το!; ίν Χριστφ άγαπητοΓ άδτλφοί άρχιιρτύσιν. Να προσίχοντ; αύτοί παραγγίλλωσιν ίντύνω; πάσι το! ίτρτύσι τοί; ίν ταί; ίπαρχίαι; αύτών, ίπΐ τφ ίχττλτίν, χατά τήν ίχχλησιαστιχήν διατύχώΟ.ν, ίν ίτρφ χαλυμιή&ρφ χβιρούσή ύδωρ άρχττδν, ώστι βαπτίζτσΦαι τδ βρίφο;, χαί άναγινώσχτιν τι ίτρά ιύχά , τι τρτί άναδύστι; χαί τι; τρτί; χαταδύσβι; βχπτίζτσΐαι τδ βαπιιζδμτνον, καί ίν τή πρώτη'δχφωντίν τι τδ δν^μα τού πατρδ , χαί ίν τή δτυτίρφ τού υιού, χαί ίν τή τρίτη τού άγιου «ντύματο , καί ούτω νομίμω ττ χαί χανονιχώ , χατά τά; διαχτλτύστι; τού κυρίου ήμών χαί &τοΰ* χαί τών ίτρών αύτού άποατδλών, ίπιττλτίν τδ ίτρδν τούτο μυστήριον τού θ-τίου βαπτίσματο .

Τούττον δί οδτβ διτρμηντυομίνοτν ίκχλησιαστιχώ ίν πτριλήψτι τι άπαράτρτπτον διατήρησιν χαί ί-,ίργτιαν, ίπτιδή ίγχτιται τών άν&ρώπών ή διάνοια ίπί τά πονηρά, οίτινт χαί Ιχχλίνουτι συντχώ τί; άμαρτια ίν διαφδροι; χαιροί;, χατά τά μίτρα τή ήλιχία ίνδ; ίχάστου, χαί άποχαύίστανται Ιάοχοι μή φυλάττοντт; τά; ίΗϊχά; ίντιλά , άλλ* άμαρτάνοντт , διά τούτο αύτδ δ χύριο ήμών καί ύτδ Ηλ»ν πάντνν τήν οωτηρΐαν, χαΟάπτρ ίπτδτίξατο ύπίρ λδγον χαί ίννοιχν διά τή; ύπτρφυού ίνσάρχου αύτού, οικονομία; τήν άγάπην, ήν ίχτι πτρισαοτίροτ «Ι ήμά , ίδώκχν τί τήν αγίαν αύτρύ ίχχλησίαν τά ίπτά ίτρά μυστήρια, Τνα οί πτριπίπτοντт; τί άμαρτία; άπαλλάττβνται δί αύτών τών Φτίών μυστηρίων τή άξιοχαταχρίτου Ανοχή Καί άξιώνται σωτηρία καί άφίστω τών άμαρτιών, ΐωρησάμτνο; τήν Φτίαν αύτού χάριν χαί τήν ύπτρφυή ίξουσίαν τοί ίτροί αύτού μαύηταί και

MtiwAai, *ei ftfulee* nm *frtepeœrü, ei* mmmm *19 iUÎ9* MBMMIMp

«MM *eefietur,* MafMnm «or· wu *Je ten hn rtftJreuK,'* diviaa haao veriti ma«data ilbusqn· daauatiooe· ab Ooae prophète iUataa* qua apiritua «aoti aoaaiM proauatiatar: Quia ta «cmmNÎn» roywh'rfÎ, *«f»* fMfou *njeilni te, ne tarer ittit /etferii miÜ,* ideirro otataiaroa typi· maadare.et haae patriarohaleai aoatnuk et ayaodalaai libellum geaerotan, quo liogahM adhortaremur, exoitaremaeque et impelleremti· eedamaatieo more ad paanitantiae coufeeuioniinqu*, boe praeiertiai divinonua ieiunioram tempore, utpota idoaee atqae opportuno ad luenda peooata paeniteatiataque agendam, ieiunium orationeinquo adhibendo et enneta Dei mandata perfieiendp.

Atque eum divini baptiemi ope primi parentia peccatum in aqua aepeliatur, et baptiaatua, dum in aquam immergitur, aordea eluat e(dealbetur et tunicata divinitus contextam «ibi induat, divinam inquimua gratiam ae vitam, quemadmodum ipae Dominus dicit, ut vitam habeant, quam peecandu perdiderant; atque divinus ipae baptismus principium ait et aditus amicitiae cum Deo ineundae oaeleatisque heittitatis (ais» «tam ftaa rtnetas *feeril é»* uj«m «< *tfirita nmcio,* «eu *fcieei intrare* ia rrpaum *teeter**),* et vim habeat multam gratiamque mirificam et maximam, ut qui peccata deleat per sanctae Trinitatis invocationem, et ex mortuo vivum efficiat eum a quo suscipitur; cumque divinus iste baptismus ait *iüneùuütf euMnenun ipUfudt, 9Ü91 iw* mutati*, ta/rmtioti· aostru« adiumantam, ex Oregorii theologi sententia, commentatione praevia praecipimus dilectis ia Christo fratribus antistitibus, ut se ipsos attendentes, cunctos per provincias ausa sacerdotes obnixe adhortentur ad conficiendum illum, prout ab ecclesia praescriptum eat,, in sacra piscina, quaa satis aquae eapiat, ut demergatur puerulus, et ad perlegendae sacras preces, tribus emeraiombua et tribus immersionibus baptisandum demergendo, et ad primam recitando m nem·»»· jMtrw, ad secundam *tt filii,·* ad tertiam *'et epirihu «aucti;* atque hac ratione iure et canonice ad Domini nostri et Dei sanotorumque apostolorum eius praescripta perficiatur sacrum istud divini baptismatis sacramentum.

Quibus ita ecclesiastice explanatis compendiaria commentatione ut inviolate observentur et exerceantur, cum hominum animus natura feratur ad facinora, quippe qui perpetuo inclinent in Vitia variis temporibus, pro gradibus aetatis unius cuiusque, reique efficiantur, non servatis sed violati» Dei mandatis, idcirco ipse Dominus noster et Deus, qui vult omnes salvos fieri, sicuti significdvit ultra id quod dici excogitarive posait per mirificam incarnationis suae dispensationem illum amorem, quo in nos prae caeleris feratur, ecclesiae sum sanctae septem sacra mysteria ideo commisit, ut in peccata delapsi sacrorum eorundem mysteriorum ope liberarentur a noga damnatu digna, et salutem peccatorumque remissionem consequerentur, divinam suam gratiam mirandamque potestatem sanctis suis discipulis et apostolis elargiendo his verbis: *Accipite*

1 0». IV. β.
• Iosa. X, 10.
* Ioss. ΙΠ, β.
* Oret. XZ. » *rancear· bapiytata,* n. 3. Pstr. Ur. XXXVI. MI.
• Xstth. XXVin. 18, I».

Αποστόλοι εἰπών*· ΑΑβετε πνεβμα Αγιον Αν Αψήτε τά Αμαρτία , ἳf(ενται «4το({· ἰ'ἰ . τινων n«d «Αλιν»· Ὅσα Ιν δήσητε »·1 λύσητι ἐπὶ τή γή , δσται δεδεμένα «at λελυμένα ἰν τοΓ odpavot;· if *M.vare* βεάλληλοΛαδόχω διαβαίνει ἡ Μα αβτή χάρι βιά ιρεύμενο . Αγίου «d ἡ ἐζουσία πρὸ τού χειροτονούμενου; κανονιχώ Αρχιερεί , Αν Ιργον Ik·* προνοεΤν te τή σωτηρία τού ἐμκεπιστευώέντο «ύ- τοῖ χριστωνύμου λαοβ, διδάσκειν αὐτού τΑ σωτη- ριώδη Ιργά, βαπτίζκν χαί στηρίζων ει τΑ Ιερά *ΰγ·* μεετα τή 'Αμωμήτου ἡμών πίστεω , x«d χοδηγετεN ει τὴν Ἀχὺαυοιν τή; Μα δό(η καί αιωνίου μα- *χαριάτητο , «χαί* ἐξομολογειν τό ἐμπ ρτευΗν αότοί ποίμνιΐν xsrrA τού ἐχχλησιαστχού . κανόνα _ xal τόν προσήκοντα τρόπον, χαί νου& τεΐν Αρχιερεπτκώ *Ktpl* τή Ιερά; μετάνοια , ἡτι; ἐσ^ὶ χχάά τόν *t!ον Λαμαόχηνόν· ἐχ τού παρά φύσιχ εἰ τόκατά φύσιν, χαί ἐχ τού διαβόλου πρδ ὠεόν ἐπάνο- 3ο δΓ Ασκήσεων κ«! πόνων χαί τά μέρη ἀύτή εἰσι τρία, olov ἡ συντριβή τή χαρβία , ἡ τού στάl ματο ἐξομολόγησι; καί ἡ ἱκανοποίησι;¹ χαί αὐνή λέγεται εὐσεβοφρόνω; ἐνεργουμένη λουτρβν χα! χα- Οαρτήριον τών ἁμπλαχημάτων. Ἀλλ' ἐπειδή διά τὴν πληθὺν τὸν ευσεβών χα! τό πολυφρόντιστον χ4ὶ τδ πολύπονον τὸν Αρχιερέων, μή δυναμένων ἐξομολογεὶν. τού ἐπαρχιώτα αυτών χριστιανού , διορίζονται παρ' αὐτών κανονιχώ δ:' Αρχιερεπιχών ἐνταλτηρίων γραμ- μάτων καιά τόπου; χα! μέρη πνευματικοί naripe; . ttpcnpsxti;, σιβάσμιοι. dptpr.TOt χαί ἄξιοι ιού («ρoO τούτου λίΐτουργήματο; τή: πντυματιχή πατρότητα , ἐχοντι τὴν Αδιιαν χαί ἐξουσίαν παρ' αῖτών <ἰ τῖ ἐξομολογιiν χαί|διχ«σ#αι τού προιηρχομένου ^αὐτοί; χριστιανού χάριν ἐξομολογήσ<ω τών ἰδιων αὐτών Αμαρτημάτων, χαί ἀχούί'.ν προστχώ , χαί μ»τά τὴν τιλιίαν τούτων ἐξομολόγησιν διορίζισΟα: τά πρόσφορα φάρμαχα χαί τὴν ικανοποίησιν <! (Ηραπιίαν τΑν ψυχών αυτών, χαί οδτω συγχωρ«Γν τά ἁμαρτήματα αὐτών, χα! ἐν τψ λέγ«ιν τδν πνίυματιχόν?· Τέχνον, ἀφέωνται σου α! ἁμαρτίαι, χαί ὁ χόριο; ημών ἀοράτω ἀποφαίνιται τὴν τ«λ«ίαν ἀφισιν χαί ἐξά- λ»ιφ:ν· τών Αμαρτιών τών ἐν μετανοίχ τ«λ«!φ ἐ ομολο- γουμένων. Αλλά διά τό συμβαίνιιν ιΝ τισιν ἐπαρχίαι παρ'ρασιν χα. ἀμέλιιαν παρά τών ἐν αὐται; ἀρχιιρα- τιχώ προϊσταμένων, μή ἐπιμιλουμένων τή; ψυχιχή σωτηρία διά τή μιτανοία χαί χα&αρά ἐξομολο- γήσ«ω τών αμαρτιών τών ἐπαρχιωτών αὐτών χρι- στιανών, ὡστ* βιορίζισΟαι πνευματικού πατέρα ἐπι-, τιλ«!ν τό ὑαόσδοτον τούτο χαί ἀναγχαίον ἐργον. χαί τών ἐχ«! χριστιανών μή φρονούντων* μηδέ «ἰ αἰσθη- ciy ἐρχομένων »ἰ χά^αρσιν *t&ft* ἰδιων αὐτών Αμαρ- τιών διά τή; jirrovoia; χαί ἐξομολογά|σ»ω , όπ*ρ ἐστίν ἐργον ΑφιυΧταν ἑχάστου χριστιανού μεριμνάν Αεί χα! φροντίζχιν τή ψρχιχή αὐτοΟ σωτήρια χαί ἐξομολογεὶσ&αῖ τά Αμαρτήματα αὐτοΟ συνεχώ , Ατε βή χα! συνεχώ ἁμαρτάνοντο;, χατ' ἐξοχήν δέ ἐν ταὶ ταχἰΗἰααι παρά τών Ιερών Αποστόλων χαί τών Αγίων οἰχαυμενιχών-συνόδων τέσσαρσιΐ *le;at; νησπίαι; τού χρόνου,* ἀλλ' ἀμελούντων χαί πλανώντων' χαί πλακω- μένων, διά ταύτα φειδόμενοι τών ψυχών αὐτών χαί προ- νοοΟντε; κατά χρέο τή σωτηρία αὐτών, Ατεδή ἐμπιστευ- Μντε; τού πνευματικού οἰαχα τού πάγκοινου τουτοιί σκάφου τή ἐκχλησία; χαί αδ&ι κατά Ιεἰαν εὐβο- χίαν, ὀφείλομεν ἀποστολικά ἐντολά; ἐχπληρώσαι.

*Ο3εν δίκην πνευματική σάλπιγγο γράφοντε συνοδιχώ μετά τών περί ἡμά Ιερωτάτων Αρχιερέων χαί ὑπερτίμων, τών εν ἀέγίερ πνεύματι Αγαπητών

sptrtAsm santeNm · ε» ptssvnm ManaariMp ^ssocqta, *r^ tettttetr tie; ti* paorxw *retiateeritte, retteta root;* d ΠΠΜΙ² *et ttlttriHt it terra, emei tepata et* Μέαέά.έα awite Hom xattaa divine gratia ot potestas ab illi» deinespa spiritw MMti opara ai epjpcopos canonic» creato» permeat, qeoram peoaHara jnunus .est obristiani populi sibi oo*mM saluti prospicere, eo» «ahitifera opera doeeado, bapthaado, in sacris intemeratae nostra» , i$ei dogmatibus firmiore» reddendo, ad iucundum divinae gloriae sèmpiternaeque bèatitudinis usum ducendo, commissi «ibi gregi» confessiones ex- cipiendo secundum ecclesiasticos canone» morem- que debitum, ad «aeram paenitentiam ut episcopo» decet adhortando, quae e»t ex divi Damasceni sententia *ei* so good sataro» adwsatw ed id puod *ipei* eenerawM *ttt, atque a diabolo ad Dnun per piae vitae stadtam lahompu regreeeio.* - Atque huius tres sunt partes, videlicet cordis contritio, ori» confesaib et satisfactio: quae, si pio animo perficitur, delictorum lavacrum ac purgatio nun- cupatur. Quia vero pontifices propter maiorem fidelium' numerum gravioresque ipsorum curas ac labores, dioecesium suarum Christianorum confessioni- bus audiendis impares iam sunt facti, litteris pontificiis mandalqrtfs. per lucos partesque canonice designant, spirituales patres, viros spectatos, graves, inte- gros, sacro huiusmodi spiritualis paternitati» munere plane dignos,' licentia ot facultate instructos eon- fessiones Christianorum excipiendi qui propria pec- cata confitendi causa ipsos adiverint; quibus attente auditis' confessioneque absolute, idonea ab illis significantur remedia et satisfactio ad sanandas animas, et remittenda boc pacto peccata. ¹ Dum enim confesearius dicit, ***fili, remittantur tibi per- cuta tua,*** tum Dominus noster occulte pronuntiat omnimodam remissionem ac deletionem peccatorum animo vere .contrito'patefactorum. 1'uin notem in nonnuHis provinciis negligentia atque incuria labo- rent qui illi» praepositi sunt pontifices, spiritualis Christianorum sibi subditorum salutis per poeniten- tiam sinceramque .peccatorum confessionem pro- curandae non adeo solliciti, ut patres spirituales designent qui munere illo, a Deo dato ac plane necessario fungantur, ex quo fiat ut Christiani isthic degentes, misso studio, animum non intendant ad eluenda per poenitentiam et confessionem peccata sua (etsi christianum quemque omnino oporteat spirituali» «alutis curam diligentiamque semper ha- bere ac propria peccata, ut qui sine intermissione peccet, sine intermissione confiteri, maxime vero per constituta a sanctis apostolis «acrisque conciliis oecumenicis Sacrosancta quattuor anni ieiunia), sed curam omnem abiiciant, una deceptore» ac decepti : idciroo eorum parcentes animi» iliisque salvandis pro munero prospiciente», quippe qui spiritualia 'universae huius navis, ecclesiae scilicet, guberna- cula iterum, indulgente Deo, tractanda susceperi- mus, apostolica mandata debemus exsequi.

'Quapropter, spirituali tuba quasi adhibita, scri- bentes synodice una eum sacratissimis apud nos antistitibus et honoratissimis, dilectis nostris in

¹ Ioan. XX, M, S&
² Mstih. χνι, ἰ», st xvni, ta .
³ *De fU»* ortt^ LU, asp.SO. Patr. Or. XCTV, V7S»; to· etisa, l. IV. eap. 80, t dV. 11M.
⁴ *CL* Matih. IX, 8; Lae, V,1»; Ksk. Π, &.
⁵ eseovsTasv (!) AG.

ἡμῶν Αδελφῶν xal «υλλειτουργῶν, *f<*wv μὲν προ- J τρ«πόμεθα «al ἐντελλόμεθα π®χ vol; tv Χριστῳ fetv Αγαπητοί; Αβελφοί 4γi«; Αρχιερ«Οσιν *Of* νομi- |ΜΚ Ml χανονιχῶ; κροΐσταμένοι Αρχιερετηχῶ; ἐν ἑχΑστη ἐπαρχίφ, fixât; πληροφορούμενο» τοῦτα χεῶ ὡ; προαέχιρα ἑαυτοί; Ml πανχΙ τφ ἐμπιστευθέντι ὑμῖν «κμνίφ, παρειγγέλλοντε; τοί ἱερεΟσιν ὑμῶν ἐπιτε- λεῖν τδ Ιερόν μυστήριον τοΟ βαπτίσματο;, xsrtA τήν ἐχχλη«αστιχήν τάξιν μ ! τήν ἐν συντόμφ . ἐχχλη- σιαστιπήν ἡμῶν βιε μηνείαν, ἐν εὑρυχώρῳ ἱερφ χο- λυμβήθρφ, ὥστε βαπτίζεσθαι τφ δβατι τδν βαπτιζό- μενον, xal. fl; τρει Αναδύσει xal χαταδύσαι , xal ἐν ἑκάστη Αναδύσε» xal Mταδύσει προσφώνεῖν τδν ἱερέα xal λέγειν ἐν r| πρώτη ει τδ ὄνομα τοΟ πατρό;, xal ἐν'τή δαυτέρφ τού υἱοΟ, xal ἐν τή tdlrg τοΟ [παν]αγίου πνεύματο , xal μετΑ τήν wttîstatv τοΟ ἱεροΟ μυστηρίου τοΟ Φαιού τούτου βαπ- τίσματο; χρίειν τδν βαπτισθέντα τφ ἱερφ μύρφ, δτι σφραγί ἐστι τή Αγίου πνεύματο δωρεά;1,| ἡτι xal εὐωδίαν XptoroO ποιεί τδν βαπτιζόμενον xal δπλοποιεί αὐτδν διΑ τοΟ σημείου τοΟ ζωοποιού σταυ- ροῦ xal θαρριιν ποιεί χατΑ τῶν πονηρῶν πνευμά- των xal διαφέρειν τῶν ἄλλων τῶν μή ταύτην ἐχόν- των τήν σφραγίδα; it' ἡ; βασιλἰω; μεγάλου στρατιώ- τη; εἶναι δειχνύεται, χοσμεί ὕπερφυῶ τήν ψυχήν αὐτοδ· ἐνίησι γάρ αυτή Αοράτω; ἡ θεία χάρι διά τοῦ χρίσματο κόσμον ὁλόφωτον, οἷον δ Δαβίδ δι' ἐλαίου ἱλαρῦναι τδ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπηὔ- χ«το', xal τηρεί αὐτδν Ατρωτον τελευταίον χατά τδν προφήτην 'Ιεζεκιήλ·. ΔιΑ ταὐτά ὅσοι τῶν Αδιλφῶν Αρχιερέων οὐκ ἔχετε ἀρχοϋν ἱερδν μύρον, αιτήσατε χαρά τή; ἐχχληφ δι* ἐνυπογράφων υμῶν γραμμά- των, tva λάβητε δωρεάν παρ' αυτή; xal διανέμητε ὡσαύτω; δωρεάν ει . ἐχχλησία; υμῶν, διοριζόμενοι Αμέσω xal πνευματικοί»; πατέρα;, δΓ Αρχιερατικῶν ὑμῶν ἰνταλτηρίων γραμμάτων κανονιχῶ; Αποχαθι-χ στῶντε , ιεροπρεπεί , γηραιού;, σεβασμίου , Αμίμπ-, του , σώφρονα , εγκρατεί , δοκίμου , διδακτικοὑ , ἀντεχομίνου 4 τοῦ κατά διδαχήν· πιστοῦ λόγου, tva καί δυνατοί ὦσι παρακαλεῖν ἐν . τή ὑγιαίν^ὑση διβασχαλίφ, τοῦ δ' Αντι- λέγοντα ἐλέ<χειν, και Αξιου ποιεῖν πάντα;·, tva πάντα; ἡ πλείονα; χερδήσωσι χατΑ τδν θειον Απόστολον '', ἐπὶ καταρτισμφ xal ὠφελείφ καὶ ψυχική σωτηρίφ τῶν ἐξομολογουμένων εὐσεβῶν. Εἶτα δέ παραινοΟμεν πατριχῶ καὶ συμβουλεύομεν ἐχκλη- σιαστιχῶ πίσι- τοί ἐν ταί; ἐπαρχίαι; χριστιανοί;. Ιερωμένοι; καί λαΙΧοi;, μεγάλοι; καί μιχροί , γέρουσι καί νέοι;, Ανδράσι τε καί γυναιξί,' xal παρακελεύό- μεΦα εὐχετιχῶ , ὅπω , ἐπειδή ἐφέστηχεν δ χΑρδ; τῶν θειων νηστειῶν, δστι; ἐστὶν εὐπρδσδεχτο; Xa! μετανοία; χαιρδ; καί ἐξομολογήτεω , πληροφοροὑμενοι τήν ὑπερφυή δύναμιν αὐτή , προσέλθητε Αμέσω μετά σπουδή; κατ' ΨρχΑ; τῶν ἐνεστηχυιῶν τοὑτων θείων νηστειῶν πρδ; του; διορισθέντα; πνευματικού; 'πα- τέρα , μή περιμένοντε; περί τδ τέλο; τῶν θείων νηστειῶν, ὡ; τοὑτὸ τισιν εἴθισται, Αλλ' ἐχ πρώτη , tva ἔχητε καιρόν ἐπιτελέσαι εὐσεβοφράνω καί τήν διορισθεῖσαν παρΑ τῶν πνευματικῶν ὑμῶη πατέρων (χανοποίησιν, ἐξομολογούμενοι μετά συντετριμμένη; χαρδία πάντα τΑ Αμαρτήματα ὑμῶν, ὅσα ἐν λδγφ, ἡ ἔργφ, ἡ διανοίφ, ἡ Αγνοίφ, φανερῶ τε ἡ ἀφανῶ^ χατΑ πάντα καιρόν καί τρόπον ἐποιήσατε, δντε; εὐέλπιδε χαί βέβαιοι, δτι καρδίαν συντετριμμέ- νὴν χα! τεταπχινωμένην 4 θεὸ; οἱ ἐξου-

•aneto spiritu fratribu· at oonaaoerdotibu·, prism quidem euncti· noatrh ia Chrhto dilecti» fiatriba» •ancti· Mtietitibm, utpote pontiScibiM inre et cano- nice cuique provinciae praepoeiti», mtademu· ae praecipime·, ut hnoe optime peiepeetia, attendat» vo» ipeo» et totum gregem vobia eommiaaam, ▾ ••troeque adhorteti» «aoerdote·, ut eoorum boptie- mati» moratorium secundum eccleeioetieum ritum'et compendiariam noatram ooclemaotieam commen- tationem administrent in nacra pioeina adeo ampla, U.t baptixandus in aquam immergi posait, tribue adhibiti» emeraionibu» totidemque immeraionibu»; ad «ingula» autem emeraione· et immersione· aacer- doe alta roce dicdt, ad primam ta momim· petri», ad alteram *tt fila,* ad tertiam *et eanctiuM epirihu;* absoluto vero sacrosancto divini huitu baptismati· mysterio, baptixatum «aero inungatur unguento, quia *tigiUtun^ft doni* aptrittu ερικέι, quo odor Christi efficitur baptixatus, vivificae crucis signo instruitur, audax redditur ad repellendos nefarios spiritus, ab aliis secernitur, quibus non ineat sigil- lum hoc, cuius ope magni regis miles constitutus animem suam mirum in modum exornat (in banc enim unctione inita occulte immittitur a divina gratia deep· splendidissimum, quali David vultum suam illustrari optaverat), illaesus denique servetur secundum Esfechielem prophetam. His de causis quotquot estis fratres antistites quibus sacri un- guenti satis non fuerit, missis· vestris obsignatis litteris, ab ecclesia petitote,. ut gratis illud ab ea aci-bptum gratis quoque per ecclesias vestras distri- buatis, designatis confestim et patribus spirituali- bus, pontificiis vestris mandateras epistolis cano- nice constituendis, viris spectatio, canescentibus, venerandis, vitio vacuis, prudentibns, sobriis, peritis, doctis, *jidelie iUitu temoni» φύ ad doctrinam facit tenaciitu, nt possixt »t nckoetari doctrina »ana, contradicente» eero conoinoer»,* omnesque reddere dignos, omnes aut plure· lucrifacturi aeque ac divus apostolus, ad confirmationem et commodum et •piritualem salutem fidelium, peccata.sua confiten- tium. Tum etiam paterne hortamur ecclesiasticeque monemus vos omnes per provincias Christianos, clericos et lalcos, maiores et minoret, seniores et iuniores, virosque ac mulieres, atque obnixe im- peramus, ut instante divinorum ieiuniorum tempore, quod pergratum hebetur ac paenitentiae confes- sionisque agendae opportunum, mirifiea huius vir- tute plane perspecta, confestim ac summo studio, sub initium divinorum illorum quae iam instant ieiuniorum, confessarios qui constituti fuerint adea- tis, rem non in divinorum ieiuniorum finem reser- vantes, ut nonnulli solent, sed illico, ut vobis tem- pus sit satisfactionem a confessariis vestris prae- finitam religiose exsequendi, omnia peccata vestra animo contrito confessuri, quaecunque verbo vel opere, cogitatione vel inscitia, aperte vel occulte, quovis tempore et modo admiseritis, bona spe freti ac certi, contritum humiliatumque animum Deo non fore despectui ex sancti regis et prophetae sen- tentia, qui haec etiam addit: *Dati, confitebor ad- oernun* m« *ininttitimn meant* Domino, *et* fu *remititti imptetatem cordi» mei;* atque psr Esechieiem pro- phetam haec pronuntiat spiritu· sanctus. Ago, in- quit, *adonoi Domimu,* non eofo *mortem peecedoriti*

ı Cf. Π Cor. I, Ϊl-Kt; 1 Io·». Π, M; tam ipam Ritoal· Orattonim ad δα» loeam.
• P.. ΓΙΠ, 1A
» ϊχ XXXVI, 8MA .
• Ttk I, ». «
• Λ» ı
• π«·τα Λβ.
' ICorJX. 1», KL
' Coxal- οκχχχκι- τοΜυε χ£

ιινώσι:l κατά τδν ί«ρόν κροφητάναχτα, λέγονται καί ratita›ι Είπα, ίξαγορι ύσω «et' ίμοΟ τή» Ανομίαν μου τψ xupiqtisAtal βδ Αφήκα τήν Ασίβ«ιαν τή καρδία μδυ· xal βιά τοβ προ·· φήτου Ίιζ«κι»Α τδ πνΛμα τά θγιον Αποφ<άν«ται·· Έγώ, φησίν. Afimvat κύριο , οδ βούλομαι τδ» θάνατον τοδ Αμαρτωλοδ, Α τδ ίπιστρίφαι χαί ζήν αύτ*ν. Καί τ', ht λέγομ«ν mpl τή { Upa; μ«τανοία καί ίξομολογήσω; Έπιλήψ«ι ήμά 4 χρόνο διηγουμίνου rupi τή μ«γίστη βυνάμιω βδ- τή «ι; σβιτηρίαν τών ίξομολογουμίνων. Καί γΑρ αδτδ δ κύριο; ήμδν χαί σωτήρ μοτά τδ οιράσοι αδτδν τδν διάβολον ήρξατο κηρύσσνιν χαί λί- γιιν Μιτανο«!τ«, ήγγικ» γάρ ή βασιλ»ια τών ουρανόν*, προσκαλώ» πάντα *' Διθτ« πάν- τ« ο! κοπιώντο χα! π«φορτισμίνοι, χάγώ Αναπαύσω 6μβ ·* οί Ο φροντίσιν, οί ίν Αμαρτία:;, διθτ«, λίγων, οδχ ίνα Απαιτήσω «δθύ\α , Αλλ' Γνα λύσω τθ Αμαρτήματα] ύμών, 'ίπ«ιδή ού δέομαι τή δόξη όμών, Αλλά, φιλάνθρωπο; Αν χαί πολυέλεο , τή σωτηρί α 'ύμών*· βιδ χαί ό doto; Λουκά έν ταί; Πράξισ· φησιν'. δτι ά θ«δ; Ιδωκο'τήν μετάνοιαν tl; ζωήν. Καί ίπ«δή ή Αγία αδτη μ«τάνοια* τδν ληστήν «ισήγαγιν «ί τΐν παράδιισον. ίδωρήσατο τήν Αφισιν τφ Δαυίδ, τήν συγχώρησιν τφ Μανασσή, τήν άφ«σιν τώ ίίίτρφ χα! πρωτοχορυφαίον τών Αποστό- λων έποίησ», τδν άσψτον υίδν «ί τήν πατρικήν αύθι οικίαν «ισήγαγ» χαί τοΟ μόσχου τοΟ σιτουτοΟ γ«ύ- σασθα: π«ποίηκ«, χα! τού Νινχυίτα τόν ίπαγγιλλό- μινον δλιθρον φ«ύγ«ιν Ακαίασχν, Ασπασάμνοι τήν Αγίαν ταύτην μιτάνοιαν ίξ δ^η ψυχή χαί καρδία , προσίλθχτχ Αμέσω τοί πν»υματικο' πατράσιν, έξο- μολσγούμινοι τά Αμαρτία ύμφν έν κατανύξιι καί τχλχίμ Αποστροφή τών προημαρτημίνων, χα! έπιστρΑ- φητ* πρδ κύριον σύμπαντ*;, ποιμένι καί ποίμνια, ίξ δλη; χαρδία;, ίν νηστ«ίαι και προσχυχαΤ; κα! (ίλ«ημοαύνα·, σδν τή ίργασίφ χαί τιών λοιπών Αρ«- τών, κα! προφθάσατ» τδ πρόσωπον αύτοΟ έν ίξομο- λογήσχι, χαί ίν ψαλμοί ΑλαλΑξοτχ, ίνα Αξιωθήτ« παρ' αδτού οδ μόνον τή συγχωρήσχω καί Αφέσω τών Αμαρτιών, ΑλλΑ κα! τών ίπιγχίων καί τών ούρα- νίων αύτοΟ Αγαθών. Α ό δφθαλμδ ούκ «ίδ«, καί οδ ούκ ήκουσι, καί ίπί καρδίαν Αν- θρώπου ούκ Ανέβη·, κατά τδν θνίον Απόστολον, κληρονόμοι γινόμχνοι τή Αθανάτου αύτοΟ βασιλιία; καί αιωνίου μακαριότητα * οδ ή χάρι χαί τδ άπ*ι- ρον Ιλιο κα! ή «ύχή και «ύλογία τή ήμών μοτριό- τητο «Γη πάσιν ύμίν.

Έν έτ«: σωτηρίφ ,αωζ*. κατά μήνα ίανουάριον ίνδιχτιώνο z.

f ό Καισαρχία Φιλόθεο ,
't ό Εφέσου Διονύσιο .
t ό Ήραχλ*(α Μολίτιο .
f 4 Κυζίχου Μακάριο .
t 4 Νικομηδχία Αθανάσιο .
t ß Νιχαία Δανιήλ.
t ό Χαλκηβόνο Ί«ρ«μία .
t δ Δέρχων Γρηγόριο .
t 4 θισσαλονίχη; Γεράσιμο .
f 6 Προϋϊη Άνθιμο ,
f ό Ν«οκαισαρ«ία; Μχλίτιο;.
t δ Βίρροια Χρύσανθο;.

îΝάαι «NHMTδBiMT ft οέααι. Kt quid adhae dieamaa de oaera paaaitoatia at oonfeaeioM? Teatpa* ao- bia deBeiat aaabnaaa oiua virtataa» ad peoeata aoa oopfitaataa aalvaadoa esatraatibsa. Etenim ipea 'Dominae noater at aalvator, cam a diabolo faiaoet tentatna, ooepit praedicare at diooro: PomteetMO· *fût; fffnfàfmil* mrat rippmmt *eetterfu**. Oane- toa advoeat: Fnnte, inquit, amoM jut */nKjaÜ «otia ft* ouaroM, *ft* ayo rvXrtoat aoa, ytti tn aoUicitudw, m jwacoKa wta. *Vimit,* inquit, non «I paaaaa μρ- *ffteet, ati* ut jNoeota aeatra aolvaat, **an** joed plena waAru, and yuod aofaia eaatni ayaom, Wÿota eiaaiana *ft* otiaartcora. Unde et dim* Lucan in Aetibua di- cit, raa^taotnitaat a Dro *datam «aa« ad* etiam. Cum- que annota Ube reaipiacentia latronem in para- diaum introduxerit, veniam concernent Davidi, con- donationem Manaaai, remissionem Petro, eumque principem apostolorum reddiderit, filium prodigum in paternam rursus domum introduxerit eique vi- tulum saginatum gustandum praebuerit, et Nini- vitas ad nuntiatam 'perniciem fugiendam incitaverit, sanctam hanc poenitentiam intimo spiritu et animo complexi, patres spirituales statim aditote, peccata vestra, animi dolore et summa admissorum crimi- num repudiatione suscepta, confessuri, et ad Deum revertimini.omnes, pastores et greges, intimis ani- mis, ieiuniis, precationibus, eleemosynis oeterisque virtutibus adhibitis, faciem eius praeoccupando in confessione et fa psalmis ei iubilando, ut ab eo non veniam modo , peeeatorumque remisaionenr adipiscamini, verum etiam terrena caolestiaque eius bona, yuno mulm son *fidii,* use euris audivit, nec M msuism Aoastms *feiurunt,* secundum divum apostolum, hereditatem adepti immortalis regni eius et sempiternae beatitudinis. Illius igitur gra- tia immensqque miseratio, precatio vero et bene- dictio nostrae mediocritatis sit cuni omnibus vobis.

Anno salutis 1807, mense ianuario, indictione X.

t Philotheus Caesareae,
t Dionysius Ephesi.
t Meletius Heracleae.
t Macarius Cynici.
t Athanasius Nicomediae.
t Daniel Nicaeae.
t Hiaremiae Chalcedonis.
t Gregorius Deroorum.
t Gerasimus Thessalonicae.
t Anthimus Prusae.
t Meletius Neocaeeareae.
t Chrysanthus Betrhoeaè.

ι Pκ L, iv.
• F* XXXI, A.
• E«. XXXIΠ! Π.
• Mottk. IV, 17.
' Mxtth. XI, M.
• Verba **mt** Cbryaoatomi, m MaM. Aoohl. XXXVOI, a. S.
' Art. XI, IX
ι **Qm** Mqxuxtxr uqv« *4 *fivytir* u vutt· libri rituali» led» AeproapU **mt.**
t I Car. Π. 0. .

t 6 ÀΒηνΑν Γρηγάριο .	t Gregorius Athenarum
· + é Άγκύρβ 'Ιώοννίχιο .	' f loannicius Ancyrae.
t ĩ Φιλα8ηλφ»Γηί ΔηρόΠο .	t Dorotheas Philadelphiae.
f ô Νέννν Πατρών Πολύκαρπο .	—st Polyearpe» Novarum Patrarum.
f ό ΠρΆλάβοο ΠαρΗνιο .	t Partheniae Proflavi.
t ô.Mapemlo^ Νιόφυτο .	t Neophytus Maroneae.
+ 4 Ίμβρου Νικηφόρο .	t Nicephorua Imbri,
t 4 Ωλένη Φιλάρντο .	t Philarotus Olene·
t ť Π4τ»« Καλλίνιχι . –	t Callinicus Poepae.
:! 6 Έλασσώνο Ίοαννιχιο .	f loannicius Elaaeoni».
t 6 Φ*ρσ4λν>ν ΠαρΗνιο .	f Parthenius Phersaloniin.
γ 4 Νιισΐάβα Χ<ραφ<ίμ.	t Seraphim Nveaavae

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1807 menae ianuario.

Sacrum prophetae Eliae monasterium in viculo Ζίτζα dicto fn Epiro, cum olim stauropegica dignitate auxissent tum Procopius patriarcha, tum B Callinicus, successor eius, quasi per adiunctionem donaverant scholae graecarum litterarum in eodem loco couditae atque τού Κισύμα nuncupatae ad sumptns eiusdem resarciendos. Quem vivendi modum post biennium ultro everterunt cum Hierotheus, loanninorutn métropolite inde ab aprili 1799, tum Gregorius, monasterii hegumenus. tum denique scholae illius procuratores; atque collatis inter se consiliis, S sacra synodo postularunÇ ut res tum monasterii tum scbolae in pristinum statum reponerentur. Eorum postulatis ea condicione concessit synodus, ut monasterium grossos quattuor milia singulis annis in publicum ecclesiae aerarium' conferret, a magnae quam dicunt scholae praeponitis administrandos, quorum usurae impendiis scholae Oiumanae suppeditandis inservirent. Sigillium ea de cauaa editum datum est anno 1807, menae ianuario, indictione decima. Prooemium in editione deest. Episcoporum subscriptiones hae sunt: Gregorius patriarcha, Philotheus Caesareae, Dionysius Ephesi, Meletius Heracleae. Macarius Cysici, Athanasius Nicomediae. Daniel Nicaeae, Gregorius Derdbrum, Geraaimus Thessalonicae, Anthimus Prusae, Meletius Neocaesaroae, Chrysanthus Berrhoeae, Gregorius Athenarum, loannicius Ancyrae, Dprotheus Philadelphiae, Polycarpus Novarum Patrarum, Parthenius Proflavi, loannicius Elaasonis, Parthenius Phersalorum.

E codice patriarchal) descriptam tabulam edidit B. A. Mystakides in Παρνασσφ, t. X (Athenis. 1886), p. 133-7.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1807 maii 17.

In metropolitano Dercorufti tabulario exstat codex satis amplus, in quo inter alia haud parvi momenti haec etiam leguntur quae ad rem nostram Asciunt; ,αωζ'-ψ μαίου :ζ' έπιστολή πατριαρχική έγχύκλιο πρδ πάντα τού μητροπολίτα , Αρχιεπισκόπου χα! έπισκόπιυ;, έν οί ιύαγγιλι'ζιται χαρά μχγάλη πίσι τοί Αρχιιρ«Οσι καί παντΙ τφ χριστωνόμφ αυτών ποιμνίφ, ότι έν τφ παρόντι μην! τή >.α'-η τοΟ βεπιοΰλ έβέλ ήμέρφ ποφασκιυζ, τή ιζ'-ή τοΟ τρέχοντο ραίου, άνηγοριόθη κατά νόμιμον χαί διχαίαν διαδοχήν Χράτιστο ήμών βασιλβύ ό δικαιότατο; γαληνότατο βύσπλαγχνότατο πολυχρόνιο σουλτάν Μουσταφβ χ«ίν, υ(ό τοΟ Α·ιμνήστσυ σουλτάν Άπτοΰλ ΧαμΙτ χοίν, χαί κατά θιίαν νιύσιν ένιίρΰϋη παννυχλνώ ιΐ τόν πατιφον βασιλικόν αύτοΟ θρόνον λίαν ήσΰχω καί άτaράχω . Άμα ίέ τή έγκαθιδρύσιι τή αύτοΟ βασιλεία , έστάλη Αμέσω πρό ήμβ; έγγραφον υψηλόν πουγιουρουλτί (b. e. decretum), πιριέχον τά τή κοινή ταΰτη χαρά ιύαγγέλια Χα! έπιτΑττον νά πληροφορήσωμ·ν πάντα τού έν Κωνσταντινουπόλει, καί γινικώ; όλου τού ιύρισκομένου έν όλη τή βασιλική έπιχρατιίφ ομογιν·: ήμών ιύσιβίί πιστού χαί ιύπιιΗi βαγ'.άδι (h. e. subditi) τού βασιλιίου αύτοΟ κράτου , τήν χαρ-.ποιάν^ταύτην «Γό^τ.ν, ίνα σύμπαντχ ευφραινόμενοι εύχηθώσιν Από βάθου ψυχή; υπέρ τή; βασιλική ταύτη διαδοχή . κτλ. Atque haec quidem summus ille ecclesiae Graecae pontifex et sacra apud eum synodus: quae, verba nihil sane veri exhibent nisi diem initi a novo sultano imperii et abiectam Graecorum in adulando humilitatem.

Locum exscripsi e diario: Ημιρολόγιον· τή ΑΛτολή τού έτου 1885 (Constantinupoli. 1884), in-8·, p. 152-3.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1807 augusti 15.

Rei pecuniariae Graecorum illustrandae non D parum inservit synodalis quaedam epistola per omnes provincias anno 1807, die 15 augusti, dimissa, ad significandum quod, eum provinciarum illarum Ιφοροι, praestantiores scilicet sacrae synodi sodales, mutuas pecunias cuiusque provinciae nomine non nisi aegre et fenore gravissimo colligere possent, satius esse duxerant optimi illi procuratores mutuam sumere pecuAiam per syngraphas aerarii quidem publici seu patriarchalis nomine conscriptas, sed a cuiusque dioecesis antistite solvendae, enodo quaeque syngrapha eidem antistiti a suo έφόρφ exhiberetur subscriptione patriarchae pro tempore obsignata. Syngraphae illae seu 4μολογίαι specie quidem αύλικαί dicebantur, patriarchales videlicet, re tamen ipsa έπαρχικαί habebantur, ab antistitibus, immo a cuiusque dioecesis Christianis solvendae hoc pacto, ut pro singulis saccis (πουγγείοι;) non quinquaginta, ut moris erat,, sed sexaginta piastri qui dicuntur Turcici exsolverentur. Quae agendi ratio quot pravos mores attulerit, solis illis non nihil auspicari licet, qui incredibilem antistitum Graecorum avaritiam compertam habent. En episcoporum subscriptiones quae a tabula illa exhibentur: Philofbeus CaeaareaS, Dionysius Ephesi, Meletius Heracleae, Athanasius

Nicomediae, Daniel NieaeM, Hieremias Chalco-doni», Dregoriua Derooram, Geraaimus Thesee-Ionicae, loannicina Prusae, Meletiua Npoeaeoareag. Chrysanthe» Berrboeae, Gregorius Athoaaram,' ' loannicius Ancyrae, Polycarpé» Novarum Patraram, A Partheniug Proltavi, loannicius Elaaeonia, Parthénius Phersaleram. .

Exstat itenuu odita ia 'Εχχλησιαστ.χή Άληθεiρ, t. XIX (1899), p. 194-3.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA

do colybis pro mortuis offerendis et de frequentanda communione

1807 mense augusto.

Acerrima» controversia» inter monacho» monti» Atho exortas tum de diebus in quibus colyba pro mortuis offerri liceret, tum dc frequenti communione, iam pauci» enarravimus . ad annos 1779. 1773 et 1778. Quae cum iterum agiturenturf eas compo-sere aggressus est Grogorius patriarcha, sententiam edendo quam modo repraesentamus, sed infelici item conatu, ut postea dicemus, ubi de hi» agendi locus iterum erit. ' -Tabulam quae sequitnr primus edidit Manuel Gedeon in Εκκλησιαστική Άληθείφ. t. III (1883). p. 598-9, eamque repetiit idem vir doctus in suo opere, Κανονιχαi ί·.α:^ξ«: , t. II (Con-stantinopoli. 1889), p. 192-6, additi» nonnullis varie-tatibus quas ipsi in textum admisimus.

Πτρi χολ ύβων χαi περi τή; [τρΛ; μετα-λήψιω;.

+ Γρηγόριο ἐλέφ θεοὒ Αρχιεπίσκοπο Κωνσταν-τινουπόλεω; νέα; 'Ρώμη χχi οικουμενικό πατρι-dpXli·

+ Ιερότατοι μητροπολίτα: χχi ὑπέρτιμοι, χαi θεοφιλέστατοι Αρχιεπίσκοποi τ» χαi ἐπίσχοπόι, ο! ὑπ-.χιίμενο·. τώ καθ' ήμά; ^γιωτάτιο, πατριαρχιηφ, Αποστολικφ τ» χα! οiχουμενιχφ θρόνφ, ἐν *iγiφ* πνεύ-ματ: Αγαπητοί χα! περιπόθητοι ήμών Αδελφοί χαi συλλειτουργοi. χαi ἐντιμότατο: κληρικοί τή; καθ' ήμά; τοὒ Χριστοὒ μεγάλη ἐκχλησία χαi ἐκαστη; (παρ-χiα.-. χα! δσιώτατοι πανέρι; τών τ» ἐν τφ άγιωνύμω, δρει τοὒ 'Αθω χαi τών λοιπών i«ρών πατριαρχικών χαi σταυροπηγιακών χχi ἐνοριαχών μοναστηρίων ' χαi άπα άπαντε; εὐλογημένοι χριστιανοί, τέκνα ἐν χυρ'φ Αγαπητά τή; ήμών μετριότητε · χέρι; εἴη ήμiν χαi ειρήνη παρά θεοὒ, παρ' ήμών δέ ευχή, iὐλογiα χαi συγχώρησ. .

Πρό ' χρόνων [χανών ἐχ συνεργεi»; τοὒ iζα-νiων σπορέω; Αρχεκάχου διαβόλου ἀνεφύη μεταξὑ τών μοναζόντων ἐν τφ άγιωνύμφ δρει διένεξi; τι; χαi Αλληλτμαχiα περί *τι* τοΟ^μόημοσύνου ,τών χαλύ-βων χα! τή ιερά μεταλήφεω τών Αχράντων μυ-στηρiων. τών μέν προβαλλομένων χατ' άρχαiαν τή; αγία; τοὒ Χριστοὒ εκκλησία παράδοοιν ἐπιτελεiσθα: τά μνημόσυνα τών ἐν εοσιβii τή πιστέ: τελιιω.Ηντων ὀρθοδόξων χαi δια χαλύβων ἐν πάσαι; τοί ήμέραι; τή; ἑβδομάδο;. τών δέ Αιστaμένων χα: λεγόντων ἐν σαββάτφ μόνον χατά τήν διατύπωσιν τή; ἐκκλη-σιαστιχή; ακολουθία;· · χαi 'πάλιν περί τή; θεiα ευχαριστία;, Ατών μέν ' συνεχώ μεταλαμβάνειν καί Ανεξομολογήτω), τών-δi μετά προθεσμiα; χαi άχατα-χρiτω - χαi, περi τή τοιαὒτη; Ακαιρολογiα ή άγια τοὒ Χριστοὒ ἐκκλησiα Απεφήνατο τότε δσα (δει, χαi δικαiω ἐστηλίτευσε τοὒ άνακινοΟντα; τά τοιαὒτα χαi δοχαφρονοΟντα . Έεκιδή οὒν Ανεφάνη λείψανόν τι τή τοιηύτη; δοχοφροσύνή ἐν τφ Αγιωνύμφ δρει, οὐχ Απεικό; Ιγνωμεν γνώμη κοινή χαi συνοδική ἐχχόφαι βιφθεν τήν τοιαύτηγ Αναβλάστησιν, Ινα μή χαiαυθι ἐχ τοΟ πονηροὒ ἐνοπαρή ται; ψυχαi τών τε μοναχών χαi τών λοιπών ὀρθοδόξων άμφiγνοια,χαi δευτέρα άχαιρολογiα χαi ἐνστασι , χαi προξενηθή ψυχιχή άπώλεια.

i?·

Τοὒτου χάριν γράαβ,ντε ἐν τύποι τδν παρόντα ἐχχλησιαστιχῖν ήμώκ τόμον χα! διερμηνεὒοντα τδν ὀρθόν σκοπόν 'τή] άγiα; ἐχκλησiα μετά, τών περi . φήμά; iερώτάτων άρχιερέων χαi. · μπερτiμων, τών ἐν άγiφ πνεύματι Αγαπητών ήμών άφελφών καi συλ-λειτουργών, ἐξηγοομεν πρώτον περί τή κοινωνiα τή θεiα ευχαριστiα -ορό πάντα , δτι ή μετάληφι τών άχράντων. μυστηρiων ὀφείλει ' γiνεαθεκ ἐεαρωτήτω;

De colybis *et eaera* romsumioite.

γ Gregorius divina miseratione archiepiscopus Constantinopolis novae Romae et patriarcha uni-versali».

t Sacratissimi metropolitae et honoratissimi, Deo acceptissimi ârchiepiscopi et episcopi sanctissimo nostro patriarchal! apoetoliqo et oecumenico solio subditi, dilecti ia sancto spiritu et carissimi fratres et consacerdotes, colendissimi clerici nostrae mag-nae Christi ecclesiae et cuiusque dioecesis, reli-giosissimi patres cum sanctissimi montis Atbo tum ceterorum sacrorum patriafchaliuni stauropegicorum et dioecesanorum monasteriorum, et universi bene-dicti Christiani, filioli 'in Domino dilecti mediocri-tatis nostrae, gratia sit vobis et pax a Deo. a nobis vero votum, benedictio et condonatio.

Ante annos nonnullos nefarii diaboli zizaniorum satoris opera exorta est inter sacri montis mona-chos controversia quaedam ac disceptatio de com-memoratione cum colybis ct de sacra sacrosanctorum sacramqntarum communione, aliis conteudentibus ex pristina sanctae Christi ecclesiae traditione commemorationes orthodoxorum in pia fide defunc-torum celebrandas esse vel cum colybis singulis hebdomadae diebus, aliis inficiantibus ac dicentibus illas uno sabbato agendas esse secqpdum ecclesia-stici officii praescriptum i item de sacra .commu-nione, aliis quidem continenter et absque praevia confessione oommuniqpem suscipiendam esae, aliis vero cum intermissione et indemnate. Atque de intempestiva huiuamodi quaestione sancta ('hrsti ecclesia decrevit ea aetate quae decernenda fuerunt, ac iure confutavit eoa qui commotas huius generis controversia» insidiose agitabant. Cum igitur non-nihil pravae illius persuasionis in sacro monte iterum apparuerit, non immerito statuimus ex communi synodalique sententia radicitus praescin-dere huiuamodi surculum, ne fqrte maligni opera iterum disseminetur in animis cum monachorum Wm ceterorum fidelium dubitatio et altera intem-pestiva controversia et disceptatio, ex qua spiri-tualis oriatur pernicies.

Hac de causa typis exscripto hoc ecclesiastico nostro libello, ac sano sanetae^ecclesiae proposito explanato, una cum sacratissimis apud nos antisti-tibus et hqnoratissimja, 'dilectis nostris in sancto spiritu fratribus et consacerdotibus, cunctis declae rqmus primum de divinae eucharistiae participa-^ tione, purisaima mysteria plane atque omnino suaci-piead» esae pro hmueque fidelia exploratione se-

‘ ...-·'.J ?'...... 1 ' A A

διά δοκιμή ἑχάστου *ύηβοὐ; κατά τόν fistov ἀπό-Λ στολον, τόνἀποφαινόμχνον1· Δοκιμαζέτω ΙΧαστο;

χαί ix τοὐ ποτηριοὐ πινέτω· ἡ δέ δοκιμή αὐτη οὐ δυνατοί ποτέ γίνεσ>« δι' ἑαυτοὐ, ἀλλά Btb τών ετνευματικών πατέρων, οἱτινε; ἑχουσ. τήν *Uutn* παρά τών ἀρχιερέων, συνεισφερόμενο: ἑχχλησιαστιχά ἰν-ταλτηριώδη γράμματα, ὁδηγοὐντα αὐττΑ πώ δ<' .ἐξετάζειν χα! dvspcuvgv τά βάβη τών χαρδιών τών ἑξομολογουμένεεν, γά διαΗβιι , τά; πράξη χαί *tii iξu;,* χα! χατάλληλα Ιπάγκν αὐτο!; τά φάρμακα, xai ἰπιτιμάν κατά τοὐ κανόνα τβν ἰχρόν χα! διαφόρων πατέρων χα! συγχωράν μ<τά τήν ἰχανοποίησιν τοῖ; ἀξίοι; τήν μιτάληψιν τών ἀχράντων μυστηρίων, ώ; χα! ὁ bsio; τή; ἐκχλησία; πατήρ χρυσορρήμων δι-δάοχιι, βτι οὐ δι! μαχαρίζιἶν τοὐ; αυ-^αχώ; μτταλαμβάνοντα;. ἀλλά τοὐ; ἀξίω; χα: ἀχαταχρίτω;, Ἐχ τοὐτων τοίνυν ^ι^αιοὐτα: ἑκαστο ιὐἶΝ^ήρ τόν σχοπδν χα! τήν γνώμην τή ix- Π χλησία , διά πν«ὐματο; ἀγίου λαλ-.ὐση; ci; τήν χαρ-δίαν τοῖ πιστοὐ χαί ὁρΟοδόξου, χα! τοὐτη» τφ κανόνι στοιχών, δαχ-μαζίτω ἑαυτδν διά τοὐ πνιυματιχοὐ αυτοὐ πατρί , χαί οὑτω προσι^χέσ^ω μ«τά φό^ου 8toO, πίστιω; χαί αγάπη; πρά μ«τάληψιν τών ἀχράν-των χα! φριχτών μυστηρίων ιι; Γασιν ψυχή; τι χα! σώματο . Διὐτιρον δέ ἀποφαινόμχἶΐα ἰχχλησ.αστιχιὐ; χαί π<ρ: τών μνημοσυνών τών iv ιὐσ»β*Γ τή πίστνι χοιμη^ένΛν ὁρΒοδόξων. δπω; διατηρήται ἡ Ιεχ|>η-σιαστική παράδοσι; χα! ἡ τών ἀχολουθιών διατὐ-πωσ.; iv πάσαι ταῖ; ἡμίραι; τή; ἑβδομάδο;, ofov ἡ τή . ἀνχστάστω; iv τή χυριαχή, τών ἀσωμάτων iv τή δ«υτίρα, τοὐ τίμιου προδρόμου iv τή τρίτη, τή; σταυρώ-σιω; iv τή τιτράδι. τών :·ρών ἀποστίλων iv,τή πέμπτο, καί πάλιν τή; σταυρώσιω; ἐν τή παρασκπή, χα! τών ζίχοιμημιΛιν ἐν τφ σαρράτφ, χαί αδτη ἡ ' ταχ.Ηισα Ιχκλησιαστιχή ἀχολου^ία δλη; τή; ἑβδο-μάδο; ὀφιίλιται Γνα ἐνιργήται ἀπαραβάτω; ἐν πάσαι , τα! ιιραῖ τοὐ frtoô ἰχκλησιαι . Ἀλλ' ἐπιιδή ὁ τοὐ θανάτου χρόνο; ἐστιν ἀΛιριίριστο;, ἀχολοὐ^ω; δέ χα! ἡμέραι, ἐν χ! τίταχται μνημόσυνα γίγνισἶιαι τών χἰκοιμημίνων. συμπίπτουσι χαί iv σάββασ. χαί iv κυριαχαί; χαΡἰν αὐται ταῖ; διακαινησίμοι ἡμἰ" ραι τή; ἀναστάσιω . ἀμα το!; ἀναστασίμοι; ὑμνοι; χα: τά ir.! το!; νεκρώσιμοι; ψάλλομεν, και σὐν τψ Χριστό ἀνέστη ίρ^οδόξω; ἐπιφωνοὐμεν xai τό

xai τί 'Οτι *aj* »' ἡ ἀνάστασι;, ἡ ζωή xai ἡ

ἀλλά xai iv τή δχίφ και φριχτή μυσταγωγία, τή iv πάσαι τα!; ἡμίραι τεἰουμένη, μνεἰαν τών ἐν εὐσεβε! τή πίστε: ἀναπαυσε^ιένων ποιοὐμεν. Aci ταὐτα xai ὁριζόμι&α fy πνιὐματι ἀγίψ xai θ-εσπίζομεν, ἶνα τά συμβαίνοντα. μνημόσυνα tôiq«ist^&i χοιμηθἐντων ἐπι-. τελώντα: ἀπαρατηρήτω; xai iv xupiaxat; xai iv σάβ-βασιν ώ χα{_ iv τα! λοιποί; ἡμέραι; τή ἑβδομάδο; πρδ; τελείαν ἑξάλειψιν τή χάλα: ποτέ ἀναφυείσῃ ἰχείνη; τών δοχοφρονοὐντων διενέξεω .

"ΟἶΗν εἰ; διηνεκή ἰνδειξιν κατεστρώθη χα! ὁ παρι'Λ ἑχκλησ.αοτχὐ; ἡμβ>ν τόμο; iv τφ ἱερφ τών πατριαρχείων χώδηχι, 3v xai ὑμεί; ἰφείλετε χατα-στρώσαι ἀπαραλλάχτω xai iv τοί; των ἀγιωτάτων μητροπόλεων, ἀρχιεπισχοπών τ« χα! ἰπισκοπών, μο-ναστηρίων τι xai σκήτεων χώδηξιν. 'Οστι δ' ἀν τοὐντεΟΙΗν Ιμφανισ&ή, tlxt iv τψ ἀγιωνὐμφ δρει, εἰτε iv ἀλλοι; ,τόποι; χαί μέρεσι, δοχοφρονών χα! πειρώ-μχνο παρασαλεὐσαι τήν ἰχκληστασtιχήν ταὐτην παράδοσιν χα! τά πατριαρχιχώ; xai' συνοδικά; οὑτω ἀοφαλώ; διδαγμένα xai ὑποσπείρειν λόγου ει τό ' κοινόν xai σχανδαλίζειν τοὐ ὁμογενεί; εὐσεβεί;. & τοιοΟτο;, δστι; Sv t, γνωστά; γενόμινο , υπόδικο γενήσεται ἐσχάται; ἑχχλησιαστιχαί ποινα!; χα! παι-

eundum divi apostoli sententiam: /Vebei jsrisfae m >)snrst, *et ita d» pane iUo edat et de pocula illa* Mot Quae quidem probatio non ab unoquoque adhiberi potest, sed a patribus spiritualibus, qui data sibi ab episcopia licentia ecclesiasticis instructi Λ sunt mandatoriis litteris, quibus docentur quonam) pacto coram qui peccata sua confitentur explorari^ seratariqne oporteat animorum profunditates, affec-tiones, actiones, mores, eisdem opportuna adbibere remedia et emendationes secundum canones sanc-torum deiferoramque petram, ac probatione abso-luta, iis qui digni fuerint sacrosanctorum mysterio-rum participationem· induigere, quemadmodum et divus ecclesiae pater Chrysostomus docet: *In ho-lorum* mtmeram non *rqfertndi qui* sute mtermtwrone raeberistiam *nudpiuat,* sed jui *digne ac tint repre-*bsarioxe. Ex his igitur probo novit quisque fidelia propositum ac f sententiam ecclesiae,* quae fidelia et orthodoxi animo per spiritum sanctum loquitur, eaque norma adhibita, ao ipsum probet patria sui spiritualia opéra, et ita cum Dei timore fida et amore accedat ad participanda sacrosancta tremen-daque mysteria in animae corporisque medicinam. Deinde ecclesiastica ratione decernimus et de commemorationibus orthodoxorum pia fide defunc-torum, ut ecclesiastica traditio officiorumque prae-scriptio observetur singulis hebdomadae diebus, ut scilicet agatur commemoratio resurrectionis die domi-nica, angelorum feria secunda, venerandi Prodromi feria tertia, crucifixionis feria quarta, sanctorum apostolorum feria quinta, crucifixionis iterum feria sexta et mortuorum sabbato; quem praefinitum ecclesiasticum totius hebdomadis ordinem inviolate servare oportet in omnibus sacria Dei ecclesiis Attamen cum mortis tempus incertum sit, ac proinde ipsi dies, quibus statutum eat fieri commemoratio-nes defunctorum, quando incidunt et sabbatis et do-minicis et ipsis renovationis agendae diebus resur-rectionis, tum una cum resurrectionis Canticis defunctorum hymnos canimus, et antiphonae Cbri-stus surrerit recte haec etiam adjungimus: Deus *tpirituutn it emietrta» carni»,* tum illa: *Quia tu e» reeurrectio, ritu et regni»» defuncti ttrni tui,* tum etiam ad divinum tremendumque sacrificium, quod singulis diebus perficitur, de iis qui pia fide ob-dormierunt memoriam agiinus. His de causis, de-cernimus in spiritu sancto ac sancimus, ut occur-rentes commemorationes fidelium defunctorum citra reprehensionem celebrentur et dominicis et sabbatis, sicut et ceteris hebdomadae diebus, sicque omnino tollatur quae olim apparuit illa insidiosorum homi-num disceptatio.

Quapropter ad perpetuam rei memoriam inser-tus est' etiam hic ecclesiasticus nbster libellus in sacro patriarchates codice, eumque et vos ipsi de-betis inserere ad apicem usque in sanctissimarum metropolium, archiepiscopateum et episcopatuum, monasteriorumque et cellarum codicibus. Quicunque vero- deinceps sive in sacro monte sive in ceteris locis et partibus aliter sentire visus fiierit, ac ten-taverit ecclesiasticam hanc traditionem ac firmissima .illa patriarchae et synodi decreta everterei sermones in vulgus disseminando offensionemque nostrae gentis fidelibus praebendo, is, quisquis demunt sit, ubi deprehensus fuerit, summis ecclesiasticis poenis oastigationibuequo obnoxius fiet. ac demain repu-

› I Cor. XI, S8.

Mι , xal tdtaratw dxelmùf—S^news «apt τῇ δχχληοiβ «al τῇ UafuMiat τ·ν «ta*·* eùeafktv. Kai β— pqMc «etp«H «·» —cdrosv 4—nttailsn, μροαέχπχ νδμ—— aaX*c, «nteOvtac *efafapfiiM** A έχχλιρι·»τι*A γρδρομιν ἐξ 4nspd—{, ba «ai ἡ too δτοO χάρι «al τδ taÿov Aιο «al ἡ ·ὐχἡ «al <&λογ(« τῇ ἡμ*ν pcxptdmjeeç sh| πββιν 6μΓ». ,«mÇ. ἐν pqsl oiyoiemp, iv&χτιAvo t'.

t δ K—apeln; Φιλδ·*ο;.
t *i* 'Εφέοου Διοτόοιο .
+ 4 HpnxÀritK Mτλδοβ .
t δ Nιχομηδαῖα »«ν4βια .
t δ Nianln; Δανιήλ,
t δ Xηλχήδδνο I·p«μiβ .
+ δ *Mfttn* Γρηγδρο .
t δ θνβMλανIκή Γαρδοιμο .
t δ Oρούβη Ί<M»ν(«ιο .
t δ N«oχαιο·ρ<i« Mτλίτιο .
t δ B« ρο(« XρὐοηνOο .
+ δ ἈAήνφν Γρηγόριο .
t δ Ἀγπδρα; 'hrawfxio;.
t δ Nistv HβτρAν Πολὐκβρπβ .
t δ ὒροώδβου ἼαρHνιο .
+ 6 <'Eλ«αοβνο I««νν<χ:ο
I ὁ Φiροάλων ΠαρHνιο .
t δ Nυβσδβα £<ραφ·1μ.

disMtaF* te· «Mitete tern * yforai teMte· «xivoraitate. Atq«e ne. frie hainsssedi fistri- sata ptetetef) *99* IpMMM iwcte pfo •nimo asaaqaaaria, qaaa aadariaati·· ration· Mri> primas 4a amariala, at at IM gratia at immense. miseratio, votam tara an baaariktia mediocritatis aoateaa vabia omnibsn adsit.

1007, anaaa angnato, iadistio·· X.

f PWiatbaaa Ce—— e.
t Dionysias Epheri.
t Meleti·· Hsradea·.
t Atbanarias Nicomedia·,
t Daniel Nicaea·.
t Hieremias Chalcedonis.
f Gregorios Deroorum.
t Gararimaa The—lonicae.
t loannicius PnuM.
t Msletius Neoca—reae.
t Chrysanthus Berrhoeae.
t Oregoriaa Athenarum.
t loannicius Ancyrae.
t Polycarpus Novarum' Patrarum.
t Parthenius Proflavi.
t loannieiua Elaaeonis.
t Partheniua Phersalorum.
1 Setaphim Nyasavae.

SYNODUS CONSTANTINOPOL1TANA

y 1807 menae auguato.

In rigülio a CaHinico patriarche editp menae eeptembri superioris anni ad confirmanda iura Scarlati Callimachi· voivodad in monasterium mqntis Atho vulgo *fhitMco* dictum, illud prae ceteris decretum fuerat, ut sublato deinceps *Btuid* nomine, coenobium in novi condituris hOnoreto τών Kαλλιμδχηδων nuncuparetur. Hanc appellationem ratam quoque fecit Gregorius patriarcha per synodales litteras, mense augusto anni 1807 editas, quibus monasterio recens instaurato metochii instar adiunxit τήν iv τ<ρ 'Eμργ>4νογλβυ τοO xa>' ἡμi Key τβστivoo (h. e. fretus Bosporici) νεοπαγή itpàν IχXΛT,αiαν τοO άγιον 'Judwou τοO 'ὔχολδγον μχτά τῇ αυνημμiνη αὐτφ IνoρIα τβ>ν ixsî χατοiχoιν δμογινAν ἡμAν χὐοχ^ών, ώστι ιiνήι χαi λiγiσθβι χαi παρά ndvttsv ytvriauofiat μ«τ6χιον τοO ιiρημένου •αδτντ-.χοO IιροO xoivo^fou. Prooemium in apographo quidem quo utimur àeest: episcoporum vero subscriptiones ita se bebent latine redditae: Gregorius patriarcha, Philotheus Caesareae, Dionysiae Ephesi, Meletiuis Heracleae, Athanasius Nicomediae, Daniel Nicaeae, Hiereinias Ctjadcedonis, Gregorius Dercorum, Gerasimus TMess» Ionicae, loannicius Prusae, Meletius Neoca&areae, Chryaanthqs Berrhoeae, Gregorius Atheparum, loannicius Ancyrae, Parthenius Prollsvi, loannicius Elassonis.

Tabulae hactenus ineditae exemplar nacti sumus, e codice patriarchal! 10, p. 2M, descriptum.

SYNODU8 CON8TANTINOPOL1TANA

1807 mense septembri.

Quidnam argumenti habeat synodalis epistola modo memoranda, luculenter colligitur ex lemmate ipsi sententiae praefixo, bis verbis: Ἐγχὐχλιο n«-τρ.αρχιχή κρδ ' iπαν τδ πλήρωμα τῇ δρ*βδδξου έχχλησῖα , it' γiνχτχ: {«αiνο , τόν Iπιοτημάν χα! μαM,σιων, {τι Si χαi πρoτρoπή πρδ σύστασ.ν αχελιiών αυνηλεὐντβν ιi διάiοσιν αὐτών. Nihil enim ea Continetur praeter laudem doctrinae, sermone verbosissimo conceptam, et acerrima ad omnes antistites exhortatio, ut- litterarum scholas qua maxima poterunt sedulitate ubivis locorum aperiant. Post nuncupatori·· formulas tabula ita incipit: Γνωστδν χαi δμολογούμ·νον lupdi tui^tssv χα! άναντίρρητον, βτι οὐδέν δλλο τιμκήτχρον χαi ὐφχλιμώτχρδν δστιν iν τφ καρδντι βῖφ. Data est anno 1807, menae septembri,· indictione XI. Episcoporum subscriptiones exhibet^istas: Philothous Caesareae, Dionysiua Ephesi, Meletius Heracleae. Athanasius Nicomediae, Daniel Nicaeae, Ilieremias Chalcedonis, Gregorius Dercorum, Gerasimus Thessalonicae, loannieiua Prusae, Meletius Neocaesareae, Chrypanthua Berrhoeae, Gregorius Athenarum, loannicius Ancyrae, Polycarpus Novarum Patrarum, Parthenius Proflavi, loannicius Elassonis, Parthenius Phersalorum, Seraphim Nysaavae.

Primum edit^ est in periodico 'Eρμή δ Λόγιο anni 1819, p. 113-7, deinde apud Angelopulum, Συλλογή έχ τών γραφδντοιν xoI καραδοiHντων tupi τοὐ οἶχουμχνiχοο πατριδρχου Γρηγερίου ·', Athenis, 1863, in-8·, p. 102-7.

SYNODUS CON8TANTINOPOLITANA

1807 mense decembri.

loannis Deca (N,τέχαΛ afiftd Athenienses scholam, otim quidem fiorentisdiniam, modo veA> 'poen—ol-lapsam, in pristinum statum restituere aggt—os est mpnasterii τAν τα ιβρχών, riilgo Drtpdxv, dicti, begwnenus, oui nomen Dionysius, tum loeani Psni- Turcicos in annuam mercedem ipse persolvendo necnon'satis msgnam,frumenti, casei et olei quantitatem eidem conferendo, tum duodecim discipuli·, modo «tudiosi essent, certam saique frumenti copiam suuntque vectigal (χαρδτβιον) elargiendo, ea-r tamen condition*, '«t ipee sibi retineret scholae

patrocinium m tutelam. Opus suae hmdaad*» 4 sunpliasimiq. verbi» probavit ιΜΜφΜ hobrit aaera synodus, edita aigiiHo, euins prooesaium ita exorditor: *0m ptv καί ole td ta τή; weUet AystM πολλοί; πολλάχι; ΒιαχηθρΑλληταη. Det·· art aeee 1807, menae decembri, iadietioae undecima. Epi-, •ooporam sabeoriptioae· hae eunt: Gregorius patriarcha, PbitoibUM Caesareae, Dionysias 'Ephesi, MeieSwe Hstnrisas, Maseriw Qyriri, Grogerius Derocrum, Imssria Efemiaii, 'Attenantes Nicomediae, Daniel NIomoc, Mofettes Nooomsmom, lerotheus MaloeH, Tbaaphaaw Sapbao.

Tabule typi» improaau eat tam ia epteaneride. Atheniensi Χρνβαλλί^ t 1 (1886), faerie. 76, tam aped O. G. Pupudopuhtri. "Ιστορία Γρηγορίου i, t Π (Athenio, 18M\ p. 488-M.

SYNODUS CON8TANTINGPOLITANA
1808 mease februario.

Celeberrimam apud Smynonses seholom quam dicunt evangelicam. anno 1738 a Isrotheo Deudrino conditam, eum »»ti» acriter impugnaretur a nonnulli» rerum novarum studiosis. in tutelam Moeepit Gregorins patriarcha, 8myrnensi» quondam métropolite et sehoteo patronus, atque edito synodali •igillio, pristina seholao illius privilegia confirment, B Chrysanthum seholarcham auctoritate roboravit, iua ei tribuit suoceasorem sibi designandi, procuratore» (έπιτρόπου) summis laudibus ad scholam tuendam incitavit Sigillii prooemium ita «e habet: "Οσα rd μάλιστα θαφ κίχάρισμίνα τυγχάνοντα χα! Αμα πρό κοινήν ΑφορΑντα λυσιτίλιιαν θιοφιλΑ; Ιναργΰται χαί βιαπράττπται. Datum est annef 1808, mense februario, indictione XI. Episcoporum «ubecriptione» viginti numero habebantur, ex quibua afiquot tantam legere potuit editor, videKcet: PhUothen Caesareae. Meleti»· Heraclea», Athanasius Nicomediae, Hioremia» Chalcedonis, Oerarimn» neaeatoaieae, Chrysantbu» Berrhoeue, Dionysius Ephesi, Maceriae Cyaiei, Daniel Nicaeae, Gregorius Deroorum, Meletiu* Neocaesareae, Oregoriu» Athenarum. S-gillio subiecta erat peculiarie ad Anthimum métropolitain Smyrnenaem epistola, die XV februarii eiusdem anni data.

Utraque tabula exstat apud O. O. Papadopulum. 'Ιστορία Γρηγορίου t' (Atheaia, 1866), p. 478-86. Confer etiam M. Paranika», Ιστορία τή; ίόαγγίλική σχολή; Σμύρνη; (Athenis, 1886), in-8·, p. 32-3.

8YNODU8 CON8TANTINOPOLITANA
1808 Septembri» 10.

Vix ' abhinc biennium patriarcha renuntiatu» fuerat Oregoriu», cum iterum abire coactu» e»t locumque cedere Callinico quondam patriarchae, illi scilicet cultis ipso munus susceperat.' Renuntiationis libellus, a Gregorio propria ' manu subscriptus, datus eet anno 1808. die decima septem-, bris; Callinici vero electio eadem die. contigit, •trenuam navantibus operam Philotheo Caesariensi, Dionysio Epheiino, Meletio Heracleensi, Maoario Cviiccno. Athanasio Nicomediensi. Daniel Nicaeno. Oregorio Dementi, Gerasimo Thessalonicensi et Meletio Neocaeearieasi, qui nominibus appositi» Υπόμνημα obsignarunt iisdem fere verbis conceptum ac illud quod supra, dum de Gregorio eligendo ageretur, ipm memoravimus. Incipit: Iltpl τοΟ Αγιωτάτου πατριαρχικοί! ΑποστολιχοΟ χαί olxoupsvtxoO θρόνου ούίιί dv τών γ« sùot^Av Ιξαρνο γίνατο.

Huius mentio tantum ocenrrit in Έχκλησιαστιπή ΑληΘβίιp, t. II (1882), p. 293.

8YNODU8 CON8TANTINOPOLITANA
' 1808 mense novembri.

Cum Anthimu», patriarcha Hierosolymitanus, supremum .diem obiisset, sacra synodus Constantinopolitana, lati» pro more canonici» suffragiis, in eius locum suffecit Polycarpum, metropolitan! sanctae cavitati» Bethleem, anno 1808, mense novombri, indictione XΠ. Electionis huius ύπομνήμαγι nomine apposuerunt metropolitan isti: 6 Καιaapsia; ΦιλόΙΗο , Ιχων xai τήν γνώμην τού Αγίου ΝικομηδΊ«(α xùp 'Αθανασίου, — ἐ Έφίσου Διονύσιο;, Ιχ«ν χαί τήν γνώμην τοδ Αγίου Δίρχων xùp Γρηγορίου, — 4' Ήρακλίία Μιλέτιο;, — 4 Κυζίχου Μακάριο . — 4 Νιχαία Δανιήλ, Ιχβν χαί τήν γνώμην τοΟ άγιου Χαλχηδόνο xùp 'Ispsptou, — 4 β»σαλονίκη Γιράσμο;, — 4 Τορνόβου Γρηγόριο , lystv χαί τά γνώμα; τόν xavtcpsrrdtuv too τ» Αγίαν Nsoxaiaapsia; xùp Μ«λ«τίοο χαί τοΟ Αγίου Bsppoia; χΰρ ΧρυσΑνθου, — ξ 'Αθηνών Γρηγόριο — 6 Δράμα; Ίβσήφ, Ιχ«ν κα! τήν γνώμην τοΟ Αγίου Ελασοώνο; xbp 'laavvixiou, — 4 Άγχύρα; 'Ivapnixic;. Ιχ«ν χαί τήν γνώμην τοΟ άγίου ΠροΙλάβου xùp Παρθενίου. !

E codice patriarch. 9, p. 268, exstat apud Callinicum Delicanen, Td iv τοί; χώβιξι τοΟ χατριαρχιχοΟ άρχ«ιοφυλαχ«(οιι σφζ4μ(να Ιγγρβφα (Constantinopoli,11904), p. 614-5.

8YNODU8 CONSTANTINOPOLITANA
1808 mense novembri.

Posterioribus saeculis Ιξαρχοι τών μοναστηρίων praesertim dicti sunt, qui patriarehalium monasteriorum, id est coenobiorum quae immediate patriarchae iure τοΟ σταυροπηγίου subdita sunt, disciplinae invigilabant, eorumque visitatores ab ipso patriarcha delegabantur; labente vero teihpore ac disciplina in peius abeunto, oxarchorum illud fait praecipuum munus, ut προσόδου τών κανονικών, annua videlicet vectigalia a monasteriis exigerent, in propria crumena statim reponenda. Cui rei luculento teetimonfe eant litterae synodale», quibus monasteriorum Samii et Icariae iξαρχία commissa eat Constantino Coresio,. primo ostiario magnae ecclesiae. Dataesuntanno 1888, mense norembri, indictione XII. Incipiunt: Ού μόνον iίκαιον, ΑλλΑ καί Αναγχαίον τού; παρί τά έχκληαιαστικά Υπουργήματα ΑμγιπονοΟντΟ . Episcoporum nomina subscripta haee sunt: Philotheu»Caesareae, Dionysius Ephesi, Meletius Heracleae, Athanasius Nicomediae, Daniel Nicaeae, Iqanniciu» Ancyrae, Gregorius Athenarum, Cyrillus Iconii, loseph Dramas.

Tabula exstat apud Epam. Stamatiaden, Χαμιαχά a ήτοι Ιστορία τή νήσου Σάμου,t. IV (8emi, 18911,^271-2.

8YNODU8 CONSTANTINOPOLITANA
1809 BMM februarie.

Omne· noraat quotquot sacranua Palasti··· A locorum historia· ilrissnut, aatiquum et magnificam templum rasnrroetioaia Hisruralsm, ia quo claudebatur sepulcrum diviri redemptori· nostri iesa Christi, sir· incuria airs malitia bosainua, integrum flammis feiaaa conaumptam die 19 octobri- anni 1808. , Graeci patriarcha·, Callinicus Ooaataa-Ùnopoütanus et Polyoarpus Hierosolymitana·, naro graecaque industria, a Turcico gubernio (tana latinis maxime adverso ob reoeatam Nspoleoàioam ■•rasionem) facilem restaurandi templum obtinuerunt facultatem, despectis iuribas et ecclesiae et principem catholicorum. Symaeus ipse narrat quanta astutia, arte et .auro, omnia ipsis prospere cessere (apud Papadopulum Keramea, Ἀνάλκτα [•ροσολυμιτιχὴ σταχυολογία, t. III, p. 100 eq.). Quibus perficiendis cum infinita pecuniae quantitas necessaria esset, sacra synodus, missis per provincias litteris, acriter excitavit studia et pietatem tum episcoporum, tum omnium orthodoxorum, ut piis largitionibus darent omnem operam ad templum reaedificandum, quo orthodouirum sumptibus instaurato, catholici ex eo expeditius expellerentur. Harum litteraruin textus primigenius ant periit omnino aut ineditus latet in aliquo tabulario; quid autem .habuerit, pronum eat colligere ex eiusdem translatione in vernaculum Graecorum recentiorum sermonem, quam publici iuris fecit Caesarius archimandrite sedis Hierosolymitanae, sdiecta etiam interpretatio·· Turcica, hoc praenotato longiori tital·: Ποράφρασι sic te ἀχλοὺ τΗρσν toO «arçptpp-χιχοO xri συνοδιχοO γράμματο κρδ dvdyvssoiv xsd προτροπὴν τών dxsrvrayoO ὀρθοδόζντν χριστιανών» Sicsp iftfemsv *b* χαναγιώτατο bstetatof xri otuou-psvtxbt πατριάρχη χῖριο ndpcof Καλλίνικο Kpbf toi*: iv Κωνσαιντινουχὰλ*ι uri ἀπανταχοO «ὐσιβ<! ari ὀρθοβόξου χριστιανού, fitcypdpssv τὴν ἐπισυμβάσαν ἐν τῳ ναφ too ἁγίου τάφου πυ χαιάν, xri xav-«Spssf κροτρέπ«·ν ἀχαντα ιἱ ζῆλον χαὶ προθυμίαν τῇ τούτου ἀνοιχοδομὴ xri dvaxtfosss^ Nov πρώτον τύποι; ἐχδοθβσα δ." ἐκιμιλιία xri προτρο*1} too χανοσιολσγιωτάτου fhytou Αρχιμανδρίτου too παναγίου xri ζαηδόχου τάφου κυρίου Καιβαρίου Βυζαντίου. Ἐν τῷ toO «ατριαρχιίαυ τῇ; Κωνσταντίνου κόλέω τυπαγραφιίφ. Ἔτιι ,««>'. 1809. In-4*, 40 p. — Litterae illae datao sunt mense februario anni 1809, indiotione XII. Episcoporum nomina haec ibi exhibentur: ἱ Καισαρεία; Φιλόθιο, — ἁ 'Εφέσου Διονύσιο, — ὁ *Ηοαχλ*ἰκ Διιλέτιο, -- 6 Κυζίχου Μακάριο, — *b* Νιχομηδ«ία *θανάσιο;, — d Νίκαια Δανιὴλ, — *6* ΧαλχηΗνο 'Isptpta,-, — ὁ ΔέρχωνΓρηγόριο, — *b* Ηισσαλονίχη Γιράσιμο, — *b* Nsoxataapsla; Μιλέτιο, —. *b* Ἰχονίου Κύριλλο, — *b* Βχρροία Χρύσανθο. — *b* "Αθηνών Γρηγόριο, — *b* Δράμα "Ιωσὴφ, — ἱ "Αγκυρα Τωαννίχιο, — δ Προϊλάβου Παρθένιο;, — *b* Μαρωνιία Νιίφυτο, — δ Ἴμβρου Νικηφόρο, — *b* Ἐλασσώνο Ἰωαννίχιο.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1809 mense maio.

Callinicum patriarcham senio confectum viriumque imbecillitate laborantem summo solio amoverunt commorantes in Urbe antistites, subrogato in eius lucum Hieremia Mytilenaeo, qui magni protosyncelli munere quondam functus, postea, mense scilicet februario anni 1772, dioecesi Christianopolis et Tripolitane praepositus luerat, ac deinde, anno videlicet 1783, ad sedem Mytilenes fuerat translatus. Ad patriarchale solium evectus est anno. 1809, menso maio, navantibus operam Philotheo Caesariensi, Micario 'Cyziceno, Athanasip Nicomediensi, Daniel Nicaeno, Hieremia Chalcedonenai. Gregorio Dercensi, Gerasimo Thessalonicensi, Moletio Neoopesariensi, Cyrillo Iconiensi, Chrysanthe Berrhueensi, Gregorio Atheniensi, loannieio Pbilippopolitano, Ioseph Dramenai et Ioannicio Ancyrano, qui electionis υπόμνημα propriis nominibus obsignarunt. Tabulae huius initium sio se habet: "Ομολογούμ«νον πάντω παρά πάσι τοί te φρονοδᾶΐ τών ιὐσιβών χαί ἐν τῇ τών θιίων θιωρίφ πραγμάτων διαβίβηχόσι χαί ἐστο:χι:ωμένοι; τδν νούν, ἀχατάληπτον <!ναι πάντγ χαί ἀvtpμήνβυτον τδ τών τού χυρίου πριμάτων Αχανέ xri βαθύτατον, πέλαγο.

Huius mentio tantum occurrit in "Εκκλησιαστική "ΑληῖΗίφ, t. Π (1882), p. 294.

8YNODU8 CONSTANTINOPOLITANA
r 1809 menae augusto.

Exstat in provincia cui nomen Θεσπρωτία non longe' a civitate Φιλιατών dicta monasterium haud ignobile, Deiparae Hodigitriae sacrum, ac Γηρομιρίου nuncupatum ex viciniori pago. Quod cum anno 1802 sub episcopi Paramythiae dicionem subiunxisaet Callinicus patriarcha, sui iuris uti prius rursus fecit Hieremias Constantinopolitanus, ea sola condicione, ut singuli·'anni· patriarchae pro tempore solveret λδγφ «ὐγνωμοσύνη xri υποταγή piastroe qui dicuntur Turcicos viginti. Sigillium hac de causa a synodo editum asservari dicitur in tabulario monasterii una cum aliis bone multis, quibus coenobii illius res sane illustrarentur. Datum est anno 1809, mens· augusto.

Huiu· nientio tentum occurrit in "Εκκλησιαστική Ἀληθιίφ, t XIX (1899), p. 486.

8YNODU8 CONSTANTINOPOLITANA
1810 mtii 11.

Satis mira nobis videtur sententia illa a sacra synodo ad Christiano· dioecesi· Paronaxiae date, qua prohibitum fuit, quo minus sepultura· intra sacrorum templorum septe in posteram agerentur, tum quod cadavera odori· gravitate ao faeditate fidelium naribus·maximam exhiberent molestiam, /tam quod huiasmodi hamatio···aSMriscauouibu·prehiboraatar. Uttscpram pUm a qmifia ··*- ■criptarum non tenorem Ipsum, «ed breve tantum compendium servavit nobis codex patriarchal» hoc pacto: Τῇ 11 μαίου 1810' γράμμα συνοδικόν <ἰ τὴν ἐπαρχίαν Παροναξία· πρώτον, συμβουλἰυτιχδν τοΟ νά παύοουν τῇ χαταχρήσ·»;, ἡν ἐχληροφορήθη ἡ ἐχχλησία δτι μιτέρχονται, te rit ἐνταφιάζωσι τού ναχροδ ἐνδον τών 1·ρών ἐχχλησιών, χαί νά ἐνταptdQiraiv αὐτού 1{ω «ἐ te upoafita, ὡσΑν ὁποΟ ὁ·

ἐν ιώτεί ἐνταφιασμό , κοντά όχοΟ είναι άχοφο-ρά πρόξενο; κμ! ἐνοχλητικδ; «k τού jpimeMÜi, cb« ἐμποδισμένο χ«ί καρά τών Μων νόμων W «Μ τούτο· ἐπομένω δέ, άφοριστικδν κατά A τών τολμηοόντων εί; τδ ἐξή καί διαπραζομένων τοιούτό τι.

Cf. Kusel I. Gedeon, Knvovtxxl διατάξει; t. Π (Constantinopoli, 1889), p. 126.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1810 mail 16.

Sumele. monasterii famosissimi in regione Trapesuntinorum, qaam miserandus fuerit statua, sub initium saeculi proxime elapsi, luculentissime patet ex epistola synodica a Hieromia patriarcha ad monachos missa die 16 ipaii 1810, quam compendiose recenset codex patriarcbalis his verbis:

Τή 16 μαίου 1810* γ άμμα συνοδικόν £ρδ τού; πατέρα τού ἐν τή ἐπαρχία Τραπεζούντο ἱερού μοναστηρίου τού Σουμελά, άναχαιτίζον, ή μάλλον είπείν καταργούν διά τι πνευματικών νουθεσιών, δι' Αποτόμων ἐλέγχων, χαί δι' ἐπιτιμήσεων χαί Απειλών αύστη- B ροτάτων τά ἐπιπολαζούσα ἐκεί καταχρήσει , τήν τε δηλαδή ιδιόρρυθμον χαί κατά τά ίδια τέλη παρά τινων ἐπιτηδευομένην άπδσπασιν τών μοναστηριακών πραγμάτων, καί χαριστικήν δόσιν ει τού ίδιου 'αυτών συγγενεί , δι' ή; πολλών πραγμάτων άπεγυμνώθη τδ μοναστήριον, ών τήν επιστροφήν ἐντόνω; διοκελεύεται ἐν τφ αύτφ γράμματι ή ἐκκλησία· ίτι δέ άνατρεπτικδν τή παρανόμου συνήθεια , καlΚ ήν . δέχονται Ινδόν τού ιερού μοναστηριού ανηλίκου παίδα ἐπί προφάσει διδασκαλία και μαθητεία · ωσαύτω άπαγορευτικδν χαί τή παραλόγου κληρονομιά παρά τινων μοναστηριακών ἐν ιοί πράγμασι τών συμμοναζδντων αύτοί; συγγενών, παραινετικόν δέ καί άποφαντικδν Γνα τείώσιν ϊ πράξιν πάντα τά κεφαλαιωδώ; διειλημμένα ἐν τφ σίγιλλιώδει γράμματι τφ ἐκδοΟέντι αύτοί ἐπί τή πρώτη πατριαρχεία; τού κυρού Γρηγορίου, καί άμεμπτο και άνεπίληπτο διανύηται δ βίο αυτών, οιο ό ιδιάζων το!; τδν άπράγμονα c [βίον] ἐλομένοι · ή δέ σφραγί τού μοναστηριού ει τέσσαρα διαιρετή τμήματα, καί τδ μέν δο,ύή τφ ήγουμένφ, τδ δέ τφ σκευοφύλακι, τά δέ δύο δυσιν ἐτέροι άξιοι καί δοκίμοι . ἐπί τφ συνέρχεσΟαι αυτού καί σφραγίζειν πάντα τά μοναστηριακά ἐγγραφα. Ἐσιάλη δέ συγχρόνώ καί άφοριστικδν ἐν ίλη τή ἐπαρχίφ Τραπεζούντο κατά τε τών ιδιοποιούμενων ἐπί λόγφ συγγενική; κληρονομιά μοναστηριακά πράγματα καί τών βίαν άλλοτριοτρόπω ἐπαγόντων το! μοναστηριακοί; πατράσιν ἐπί τφ δέχεσόαι τού παίδα αυτών, καίτοι Ανηλίκου , ἐνδον τού ἱεροΟ μοναστηριού καί διδάσκειν τά ιερά γράμματα· περιέχεται δέ καί ἐπιταγή ἐντονο ἐν τφ άφοριστικφ τούτφ ίνα δώσ.ν Ακριβή τδν λογαριασμόν οί χροεπιτροπεόσαντε πρδ τδ ἱερδν μονασεήριον, καί μή ἐχωσιν άδειαν τούντεύδεν ΐπαιτείν μηδέ ίβολδν ἐκ τών πρδ αυτί χρεωστουμένων, Ινα μή ται ἐκφωνουμέναι φρικωδεστάται άραί υπεύθυνοι γένωνται. Τοιαύτα κατά συνοδικήν διάγνωσιν ώροθττήθησαν περί τή άρίστη διοικήσεω τού ιερού τούτου μοναστηριού, ἐφ* οί καί διωρίσί>ησαν ίξαρχοι οί ἐκεί γειτνιάζοντε αρχιερεί , δ τε άγιο Τραπεζούντο καί δ άγιο Χαλδεία;, ΐν' ίπ;λιόντε ἐνεργήσώσι τά δύο τούτα ἐκκλησιαστιχά γράμματα καί ἐπιστατήσωσ.ν ει τήν άπαραμείωτον τών ἐντετάλμένων ἐπιτέλεσιν, καί κατ' ἐξοχήν ει τήν διαίρεσιν τή; τετραμερού σφραγίδο , ήσν.νο οί ἐγκρατεί ἐχουσι συνίρχεσδαι άείποτε, καί ει πάσα; τά; παραδόσει τών μοναστηριακών λογαριασμών, ἐπί τφ μηδεμίαν συμβαίνειν νοσφισμού κ,αί ζημία δπόνοιαν χαί εί τι άλλο δέ συμφέρον καί-άναγκαίον φανή τή χολή καταστάσει τού ιερού μοναστηριού καί τή εύταξίφ αυτού καί εύνομίφ, άνατίδεται τοί ἐξάρχο^ ΐνα διατάξωσι, χαί ιπομένω γράψωσι πρδ; τήν ἐκ,κλησίαν.

Apud Manuelem 1. Gedeon, ΚανονικαΙ διδάξει , t. Π (Constantinopoli, 1889), p. 127-8. Fragmentum exstat apud Epamin. Kyriskiden. 'Ιστορία τή; παρά τήν Τραπεζούντα ιιρά; βασιλική πατριαρχική σταυροπηγιακή μονή; τή ύπεραγία Ηεοτόχου τή Σουμελά (Athenis, 1β98), p. 174-5.

SYNODUS CYPRIA
1810 iunii 28.

Chrysanthus. Cypri archiepiscopus, cum per aetatem ad munia publica inhabilis factus, saepius iam de renuntiatione cogitaaset, quin tamen propositum exsequeretur, reluctantibus praesertim duobus ipsius nepotibus, metropolitis scilicet Paphi et Citii, confestim tandem amotus est a sultani satellitibus et in insulam Euripum abductus una cum metropolita Citiensi. Quo facto, idem sultanus archiepiscopatui Cyprianum oeconomum, metropoli vero Citiensi Meletium archimandritam praefecit. Qui episcopos creandi modus cum vel hominibus Graecis haud ita canonicus videretur, missa Constantinopoliri epistola communi, a magna ecclesia petierunt cives Cyprii eum ecclesiastici tum laici, ut, latis canonicis suffragiis, viros a sultano delectos confirmaret. Haec epistoÎa synodalis — si parva licet componere magnis — data est Leucosiae in. Cyproz anno 1810, die 28 iunii. Incipit: Ή θεία σκέπη περιφρουρσίη αύτήν άδιάσειστον καί άχλδνηтον μέχρι γέ^ρω λιπαρού. Subscriptione· exhibet istas: δ Πάφδυ Χρύσανθο , — ό Κυρηνία Εύγένιο , — δ οικονόμο παπά Νικόλαο , — δ σακελλάριο παπά Χριστόδουλο , — δ βήτωρ Χ" (— Χατζή) Δαυίδ, — δ πριμικήριο; Χριστόδου- ρ λο , — δ σακελλίων παπά Σάββα καί οί λοιποί ιερε!;, — δ Χ" Γιάνη; Λιμπέρτή , — δ Μιχαήλ Ίωάννου, — δ Νικόλαο Σάββα καί ἐ λοιπδ; κλήρο .

E codice patriarch. 12, p. 69, primum edita est in ephemeride Constantinopolitana, Κωνσταντινούπολι , anno 1902, num. 77 (—9 aprilis): deinde in opere Callinici Delicanis, Τά ἐν τοί κώδι ι τού πατριαρχικού άρχειοφυλακείου σφζδμενα ἐκκλ' σιαστιχά ἐγγραφα (Constantinopoli, 1904), p. 602-4.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
a qua munera dotalia iu sponsalibus ineundis prohibentur.
1810 mense decembri.

Quam diversi apud Graecos recentiores usus in nonficinnda re dotsdi obtinuerint, aequus lector ex instrumentis haud paucis a nobis iam allatis aestimare 'poterit. Ad haec nova accedat tabula, lectu non iniucunda quidem, cum in ea severissimis verbis prohibeantur quae septem ante annos intacta

reliquerat synodus, uti plane tibi compertam erit si cum sententia synodali mox repraeseataada illam coatalerie, quam tomo praecedenti XXXIX, tool 1043-62, ropstirimua. Quas «equitur a Man. I. Gedoou primam edita eat ia opere: Κανονικοί διατάξω;, t Ô, p, 129-34.

f 'Ιερεμία ἐλέῳ θεοῦ ἀρχκαίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα 'Ρώμη χα! οικουμενικό; χατριdPZ'iv

t Τά; προβαινούσα κατά καιροὐ συνθήκη καί δροθετήσ»; μεταξύ τών εὐσεβών, καί τούτων μάλιστα δσαι πρό κοινήν ὠφέλειαν αὐτών καί εὐκατάστατον διαγωγήν καί εὐνομίαν κρίσεσιν ὀρθαί καί ἐπχτεταμέναι; δοκιμασίαι; σὐν τφ βικαῖφ ἐπενοήθησαν, χάση διενέξεω; αὐτού; καί σιτγχύσε»; ἀπαλλάττουσαι, ταὐτα ἐμφανιζομένα καί ἀναφαινομίνα τή τού καθ' ἡμά οικουμενικού θρόνου περιωπή if* φ τύ κόρο λαβείν καί τήν si; τούπιόν ἀσφάλειαν, οὐ μόνον ἀποδοχή; ἀξιο ἡγούμεθα, ὠ τήν μέριμναν ἐχοντχ τή; ιὐκαταστώτου διαγωγή παντό ' τού (ὐσ·βού; χριστιπωνύμου πληρώματο , ἀλλά καί γράμμασ: πατριαρχικοί; κατοχυρούν χαί κατασφαλίζειν *οὐ* παραιτούμεθα, ἐπί τφ αυντηριισθα: ἀπαραβάτου; xsl «μεταθέτου; icas! χαί μηδεμίαν τή τού καιρού παρόδφ ὑποστήναι τήν βλίβην.

'Επειδή τοίνυν προσεκομίσθη ἤδη τή ἡμών μετριότητα συνοδικώ; προκαθημίνρ, γράμμα. κοινόν ἀποδεικτικόν συμφωνητικόν, ἐχον τήν ἀρχιερατικήν ἐπιβεβαίωσιν τού ἱερωτάτου μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεω;, ὑπερτίμου χα: ἐξάρχου παντό Αἰμιμόντου, ἐν ἁγίω πνεύματι ἀγαπητοὐ ἀδελφού καί συλλειτουργοΟ κὐρ Γαβριήλ, χαΓ ἐνσεσημασμένον ταΓ; ὑπογραφαί; των ἐντιματάτων κληρικών τή; ἁγιωτάτη αὐτή μητροπόλεω; χαί τών τιμιωτάτων προεστώτων χαί προκρίτων τή; πόλεω Ἀδριανουπόλεω χριστιανών και παντό τού λοιπού ἐν.αὐτή χριστεπώνυμου πληρώματο , χαί διαλαμβάνον δτ: ἐχ παλαιβ; τίνο ἀτάκτου καί ἐπιβλαβού; συνήθεια ἐπεκράτησεν ἰν τή πατριό: αὐτών συντελείσθα: τά συνοικέσια μετά τή προηγουμένη; δόσεώ; τοῦ λεγομένου,τραχώματο πρό τού; εἰδοποίουμένου γαμβρού;, χαί δίδοσθα: ἁπαξα-,πλώ χα! ἀδιστάκτω; παρά τών γονέων τή; γάμφ κατεγγυωμένη; κόρη; τραχώματα πρό τού; γαμβρού; τούτου , ἤ πρδ τού καιρού ἤ ἐν τφ καιρφ τών γάρων, ὡστε ἡ ἐπικρατήσασα αδτη συνήθεια, πρό τφ μηδεμίαν ωφέλειαν «ξενεγκ'ίν ἑ; δεύρο, καθάπερ' ἀπὸ τών αποτελεσμάτων ἐγνώσθη αὐτοί , πολλάκι; χαί εἰ; λογομαχία καί ταραχέ παρέβαλε τού; συγγενεί τών συναπτομένων· ἀλλά δή ἐκ τούτων καί πολλά συνοικέσια οὐ προέβησαν, καίτοι νόμιμα ἰντα,· ἀλλά δυσαροκιία μκταξύ τών γονέων καί. τών γαμβρών παρ:μπ·σούση , διιλύθησαν αἱ καλώ συστΛσαι συμφφν(α: τών γάμων, καί ἄλλα μύρια δσα ἐπηκολούθησαν Stivi, djtip καθ' Ικαστον ἀπαριθμιίν Ιργον ἀν «ἴη δυσιπιχιίρητον, τἴ; κέρδο φ«ὐ καί χρηματισμόν τού (ιρού; γάμου; τών πολλών ἐχό-ντων. Τούτα μέν τά τή; ὀλιθρία; καί πολυβλαβού; ταύτη συνηθτία , ἡτινι. καί ἑτέρα οὐχ ἧττον ἐπίμωμο καί ἀσυντ«λή; ιδοξ< παρακολουθούσα ' ἐν γάρ τή ἡμέρμ τών γάμων φέροντι; «ἰ; μέσον οἱ γονρί καί συγγ·ν»ἰ; τήν διδομένην πρδ; τήν θυ-,-ατέρα προίκα καί παρατιθέντί ἐν δψι: τών κ*κλημένων ἀνδρών τ· καί γυναικών, θεατρίζουσιν otovst καί τή πολυπραγμοσύνρ ἑχάστου ἰπιτρίπουσ: τά προικοδοτούμινα, διακίνφ πολυτιλιία; λόγφ χα! τρόπφ ματαία ἐπιδ*1ξ·ω καί ἀχαίρού φιλοτιμία . Ἀλλά χαί ἡ ἐφιξή πρό ταῖ διαληφθ·ίσαι ἐπιχρατήσασα συνήθεια οὐ κατόπιν ἐφάνη ἀπολιιπομένη τή; «τοπία; ἐκείνων τών δύο καί παραλογότητο;· οἱ γάρ μνηστιυόμενοι καί dppaβώνιζόμινοι μή ἀρχούμενοι μόνη τή ἀμοιβαίφ Βόσει καί ἀποστολή τών εἰ; τού «ρραβώνα τελούνην *K»* δακτυλιδίων, ἡ μέν μνηστή ἐπέστχλλε τφ μνησνήρι μανδήλια xai σζεβρέδε ὁ δέ ἐνταπέστελλ» φλωρέα, καί τούτο μεταξύ «Ιόν u χρέο ἐλογίζετο ἐΗιωραέτή-

f Hiereesias Dsi gratia arehiepisoopus Coaatantinopoti· novae Romae et oeeumsnious pstri-

f Quae nunnunquam flapt inter pios homine· paction·· et sponsiones, praesertim qnae ad communem utilitatem et bene moratam vivendi ratioaem et iuris aequitatem rectis indiciis et diligentibus curi· exedgitatae sunt, illo· a quavi· disceptatione et perturbatione liberaturae, has declaratas et relatas eminentiae nostri oecumenici solii, ut confirmationem habeant et cautionem quam maxi*aim, non modo acceptione dignas iudioamu* ut quae se memores praebeant bene moratae vitae totius Christianae multitudinis, sed etiam litteris patriarchalibus confirmare et munire non recusamus. ut serventur incorruptae et immutatae in aeternum, et nihil procedente, tempore patiantur detrimenti.

Quoniam igitur nuper allatae sunt noqtrae mediocritati synodice praesidenti communes litterae testimoniale· ex pacto factae, pontificia confirmatione instructae sacratissimi metropolitae Adrianopolitani, honoratissimi et exarch* mliu· Aemimonti, dilecti in sancto spiritu fratris^ et consacerdotis, domini- -Gabriel, et subscriptionibus obsignatae colendissimorum clericorum sanctissimae huius metropolis et honoratissimorum procerum optimatumque civitati· Adrianopolis Christianorum, ac reliqiiae omnis isthlc christianae universitatis, tjuibus referunt ox veteri quadam inordinata perniciosaque consuetudine in eorum patria vigente coniugia non perfici nisi post tradita generis designatis munera quae dicuntur nuptialia, eaque munera a parentibus puellae in matrimonium promissae generis istis omnino ac sine mora dari aut ante nuptias aut in ipso nuptiarum tegore. Haec autem quae invaluit consuetudo non modo nullam hucusque attulit utilitatem, prout ex eventu compertum eat illis, verum etiam saepq in iurgia litesque detrusit parentes maritandorum ; quin immo multa his de causis non processerunt connubia, quamvis legitima casent, sed exorta inter parentes et generos animorum alienatione, pactione· nuptiales optime initae ruptae sunt, sexcèntaque alia promanarunt incommoda, quae per partes. enumerare res esset plane ardus. Sic sacrae nuptiae luero heu! ac quaesturiocupletioribus fiunt! Atque eo quidem pertinuit perversa illa perniciosaque consuetqdo, quam altera etiam non minus vitiosa inutiiisque visa est excipere; in ipeo enim nuptiarum die parentes et eognati in niodium ferant sarcinulam, puellae datam, esmque prpducunt spectandam cum viri* tum mulieribus ab ipsi* interpellatis, et edunt tanquam in theatro, res in dotem traditas unicuique inspiciendas et exploranda· oommitteneb ex inani magnificentiae ratione et vanae ostentationis modo atque intempestivae sumptuositatis. Immo vero quae post eas qua· memoravimus invaluit consuetudo, ambarum illarum absurditate et p«verritate hsudquaquam inferior mox comperta est; qui enim sponsalia faciunt ac despondentur, duobns anulis in sponsalibns contrahendi· ultro citroque dimdis ac mittendi* minime contenti, sponsa quidem sponso mittere sudari» et vqu coquinaria, hic vero nummos referre solet, atqne hase munerum mutatio pro neeossario. debito arciisumoqa· officio habstur, qua»i vsro non satib oseot ad ineunda sponsalia una ilia

ούση κρδ τήν τών Αρραβώνων έχτέλεσιν μόνη τή τών βακτυλιδέων Αμοιβαίε 8όβ«« «al'Αποστολή .

Αυτά γοΟν τούτο τά έξ itas ούχ Ut»; ta-χρατησΑσα τάξει έν τή πατρίδι αυτών χ«τι|όντι οί διαληφΜντε Άβριανευκολίτα: ιύσ»β<ι;, μή χαλά μν,δέ συμφερούσα βεβ««·Ηντε αύτο! τε χαί πρδ πάντων δ διαληφΟεί γνήσιο , νόμιμο καί κανονικό Αρχιερεύ καί κυριάρχη ιερώτατο μητροπολίτη *'AtfttNouitÜMti* κύρ Γαβριήλ, πρόνοιαν Αξιόχρεων έκιβεικνύμενο υπέρ τών αυντεινόντων «£ τήν εύκα-τάστχτον αυτών συμκολίτευσ.ν, έκ πείρα τι πολλή έγνωκότχ κοινώ τά μέχρι τούβε, ώ; μή ώφελε, προβάσα συνηiέεiα;, ώφέλιαν μέν μηδεμίαν παρεχο-μένα , πολύ Si τδ Ατοκον έχούσα καί, ζημία έπι-φερούσα πολλάκι , ώ είρηται, χαί μήν χα! ταί χαιριχαί περιστάσεσ μηδαμώ Αρμοζούσα , Αλλά χα! έναντιευμένα χα! τήν χοινήν εύνομ/αν αυτών χα! συντήρησιν συγχεούσα , συνήλάον ει Ιν, χα! Ακρι-βώ νταρί τού πρακτέου αυνδιασχεψάμενοι, έγνωσαν κοινώ χα! όμοφώνω έν Ανεμιστρόφφ λογισμφ, συν-αινούση έπ! τσΰτφ χα! τή έχiivου ιερότητο , καταργήσαι αυτά διόλου χα! ο[ον είπεϊν βιζηδδν *ivaantaoa* χαί έξαλείψαι-· χαί ούτω κατά στιρράν χαί Αμετάθετων γνώμην Απεφήναντο παύσασiέαι διό-λου χαί γενέσ&αι έχ μέσου καiέκλιπεϊν ιί τδ παν-τιλέ τδ πρδ; τδν γαμβρόν διδόμενον τράχωμα, έφ' ώ μηδένα τολμήσαί ποτι τών γονέων τή; γΑμφ κατεγγυωμένη χόρη έπιδούναι πολύ ή ίλιγον λόγω τραχώματο τφ είσαγομένφ γαμβρέ μήτε πρδ τού γώιου. μήτε έν τφ τού γάμου καιρφ, ή Αλλοτέ ποηε, ούτε. κρυφίω , ούτι φανιρώ , μήτε του γινομένου γαμβρού κατατολμiν ούτω ασυνειδήτω χαί Αθχοφό-βω; εμπορεύεσαι του ιερού γάμου καί πρό χίρδο Ιχιιν καί·χρηματισμδν καί απαιτεϊν πολύ ή ολίγον παρά τών γρνέων τή; κόρη ή συγγενών λόγφ τραχώ-ματο έπ! μήδεμι£ αίτια αυτών κα! προφάσι:· ωσαύ-τω δέ τδ άπδ τούδε μή ένεργε!σ&αι ίλω τήν μα-ταίαν έκιίνην πομπώδη έπίδειξιν, μηδέ παρατi#»σ|έαι ει μέσον τήν προίκα καί έμφανίζεσθ-αι έπί τφ πολυ-πραγμονiiσ^α'. ύπό τι άνδρών κα: γυναικών Αλλά καί τδ έκ τή μνηστiïα συμβαίνον καί τούτο μένειν διόλου κατηργημένον, ώστι μήτι έκ μέρου τή μνη-τή στέλλεσθαι τούντεΰΑ-ιν πρδ τδν μνηστήρα τζεβρίδε κα! μανδήλια, μήτι Αντεπιστέλλεσ&χ παρ' αυτού φλωρία διά λόγον τού Αρραβώνο , Αλλ' Αρκεί-σθαι μόνη τή Αμοιβαίφ τών δακτυλιδίων *δύσει τι κα!* Αποστολή, δπιρ καί τή έκκλησιαστική σύμφωνον διατάξει, τή τών δακτυλιδίων μόνη έναλλαγή τήν έκτέλεσιν τών αρραβώνων ύποδιικνυούτη.

Ταύτα; τοιγαροΟν τά μεταξύ αυτών γινομένα κατά κοινήν σύμπνοιαν όροιάετήσει καί συμφωνία , έκτεθειμένα άπαραλλάκτω διά τών κεφαλαίων έν τφ προσκομισ^έντι ήμίν χοινφ ένυπογράφφ αυτών γράμματι, προστίμφ άπροκριματιστου παιδεία; δρχοι τε καί Αραί κατησφαλισμένφ, Ανενεγκόντε τή ήμών μετριότητι χαί τή περί ήμά ίερφ άδελφότητι καί αγία συνόδφ, έξητήσαντο ένιάέρμω διά γράμματο τού είρημένου μητροπολίτου αυτών. αυτά μέν έπι-χυρωύήναι έκχλησιαστιχώ; χαί κατοχυρωiέήναι διά φριχωδεφτάτων αρών κα! έπιτιμίων έπί τφ μηδιμι'αν ύπονοείσθα: παρεκτροπήν κάί παράβασιν, λυθήνα: δέ τών δεσμών και- τυχειν συγχωρήσιω τού ένοχοποιη-ΙΗντα δπω ποτέ έν τοί προεκδοθχίσι πρδ χρόνων έκκλησιαστικοί έπιτιμίοι , δτι κατά διάγνωσιν συνο-δικήν Απηγόρευτα: τά λόγφ τραχώματο διδόμενα ούτω κα! Απ ίρηται παντελώ διά τού απολυθέντο τφ τότε συνοδικού τόμου, έπ! τή πατριαρχεία; δη-λονότι τού έν ΑιμνήστΟι αοιδίμου πατριάρχου κυρού Σαμουήλ' όρων γάρ ό Αοίδιμο καί σοφό έκείνο πατριάρχη μετά πολλή τή; ψυχική όδύνη; τδν τού ιύσεβού γένου ήμών όλεθρον διΑ τά καταχρήσει τών προικοδοσιών, χαί μή φέρειν μηδ' Ανέχεσαι δυνάμενο , έπιχείρησι πάνυ φιλοστόργω Απαλλάξαι

Hμ igitor ex moribu· bead taaete in patri» , au» invecta» conanetudinea cum ridiaeent pii illi cive» Adrianopolitoni, »a»<|ue neque recta» neque utile» comperieeent eum ip»i tam ia primi» legiti-mui ille, veru· et eaaoaicu· aatiot·· et praeeal •acratieumu» metropolita Adrianopolitanu· dominus (iabri·!. ut qui deditam operam exhibeat in pro^ euranda illorum bene morata viveadi ratione, multo experimento docti, coMUetudinee illa» hucusque (utinam ne accidissent) receptas nullam quidem utilitatem praebere, multum vero incommodi ex-hibere et detrimenta saepius afferre,Λ ut dietum est, 'itnmo temporum rerumque adiunetis minime con-sentaneas osse, sed et adversari, communem illo-rum ordinem incolumitatemque perturbando, con-venerunt in unum, et ubi quid esset agendum diligenter disputassent, communiter et concorditer decreverunt irrevocabili sententia, adsentiente etiam sanctitate sua' eas penitus abolere, ct. ut ita dica-mus, radicitus oxtirpare ac delere. Itaque tinno et immutabili decreto statuerunt cessare omnino et e medio tolli an penitus evelli munera illa genero praeberi solita, adeo ut nemo parentum puellae in matrimonium promissae unquam audeat genero -futuro aliquid mulieri· nuptialia grati» praestare multum vçl parum, -sive ante nuptias, sive ipso nuptiarum tempore, aut alias unquam, occulte vel propalam, neque generi ita praesumant, citra omnem verecundiam' Deique timorem sacra» nuptias nundinari et quaestui 'lucroque habere, multum vel parum exigendo a pullae pareutibua aut cognati; muneris nuptialis'ratione sub quavis causa vel specie. Pari modo praeceperunt, ne ab-hinc exerceatur omnino inanis illa apparatissimi ostentatio, neve dotalia munera in medium pro-ducantur et exhibeantur a viribus mulieribusque exploranda; sed ut usus'ille ex sponsalibus initis invectus penitus aboleatur, ita ut neque ex parte sponsae ab hac die mittantur ad sponsum vasa coquinaria et sudaria, neque, ab isto nummi re-ferantur arrhae nomine, sed contenti sint solia anulis ultro citroque dandis ac mittendis, re sci-licet ecclesiastico plane consentanea ritui, ex quo deprehenditur una anulorum mutatione sponsalia contrahi.

Has igitur inter illos communi sententia initas stipulationes et pactiones, ac eitra mutationem per capita editas in communi illa quam nobis exhibue-runt tabula, ab illis subscripta, ac tum poena cer-tissimae multae tum sacramentis et exsecrationibus obsignata, cum retulissent ad mediocritatem nostram et sacrum apud nos fratrum coetum sanctamque synodum, obnixe postularunt per epistolam memo-rati eurum metropolitae, ut hae quidem ab eccle-siastica potestate Armarentur et munirentur, hor-rendis exscerationibua pocnisque propositis, ne cui in mentem veniat eaa violare ac transgredi, illi vero, solutis vinculis, veniam consequerentur qui ut-cunque obligarentur poenis eccleaiasticis iam dudam editis, cum ex synodali cognitione prohibita fuere munora dotis nomine praeberi solita ac penitus deleta synodali libello e» aetate promulgato, dum scilicet patriarcham ageret celeberrimus ille per-petuae memoriae dominus Samuel; cum. ouim in-clytus ille sapiensque patriarcha non sine magno animi sui mperore piae nostrae gentis exitium videret ex munerum dotalium abusione, neque id ferre snstinereve posset, insirpi pietate aggressus eet »b immani illa pernicie non modo cives Con-

τή δ«ινή τούτη βλάβη ού μόνον τού *ν K»»w· τινουπόλίι, άλλώ χαί τού άπανταχού ιύα^& xtd όρθοδόξοι»; χριστιανού - χαί 8ή βίβλον <λφ> συνόταξ» πατριαρχιχΜ χαί συνο&Μάξ ύπογραφαί ; Μή άν τύποι; άπανταχοΟ δόδωμ» μ»τά φριχτών τών άρών Md ίπιτιμιών, ϋπω ixxôijaii τήν κκνοβλιφή τών τοιούτων τραχωμάτων κατάχρησιν π«ντοί« ίκχλησιαστικΜ δυνάώσι φροντίζων καί άγωνιζόμ·νο . Τούτων γούν τώνΑπιτιμίων τού ùxsuddveo; γ·γονύτΜ ίξρτήσαντο μπά τήν ίπιχύραχπν άξιωθήναι λύ«Μ« καί άφίσι»; *MK* ιύσπλαγχνίαν a«ü Dao; τή κοινή ήμών μητρδ άγια τού Χριστού ίχχλησί·,·.

Τούτου χάριν (ύμτνβ προσηπάμινοι τά κοινώ αύτών ινθίρμου διήσω κμί ποφακλήσω , γράφοντι συνοδιχώ μ*τά τών πιρί ήμά Ιιρωτάτων άρχιιρίων χα! ύπιρτίμων, τών ίν άγίφ πνιύματι άγαπητών ήμών άδ«λφών χαί συλλειτουργών, πρώτον μίν ικ·.- χυρούμ·ν τά μ«ταξυ τών ιίρημίνων αύτών ιύσιβών κατοίκων τή Άδριανουπόλ·»·; γινομίνα συνθήχα ; χαί συμφωνία , τι ίν τοί χιφαλαίοι διιιλημμίνα ίν τφ χοινφ ίνυπογράφφ αύτών συμφωνητιχφ γράμματι, ώ πάνυ ιύλόγου χαί χαλά χαί τού διχαίου χα! ύομίμου ίχομίνχ , χαί λίαν συμφιρούσα τή πάτρίδι αύτών, χαί πρύ χύνομίαν αύτών χα! ιύχατάστατον ιιαγωγήν άφορώσα , π·ρί ή λόγον ού τδν τυχόντα ποιούμιθα, χα! χρατύνομαν Sii τοέ παρόντο συνοδικού χα! πατριαρχικού γράμματο , ίνα μίνωσ.ν άπαρά.Ιατοι χα! άπαράτρ«πτοι ιι άπαντα τδν αιώνα κατά τδν ίχτιΜντα τρόπον άπαραλλάχτω χαί διόλου άμιταποίητοι χαί άπαραχάραχτοι, χατηργημίνων μινόντων άκδ μιά ίν τή πολιτιία αύτών ταύτη τών τι τραχωμάτων λιγομίνων, τή ίπιδιίξιω προικδ χα! τή; άποστολή χαί άνταποστολή τών -ίζιβρίδων χα! μανδηλίων Χα! φλωρίων, ώστι μηδαμώ συμβαίνων τοιαύτα ίν τοί γαμιχοί συναλλάγμασιν άπδ τού νύν χα! ιί; τδ ίξή , Ιω ού ό ήλιο βιϊππιϋων τδν Γδιδν πΐριτρίχή χόχλον· ·1τα δί άποφαινόμιθ-α. Τνα , δσι; μίν χαί όποιοι ίξ αύτών, ·ϊτ» άνδρι , ah» γυναίχι , δποιαστινοσούν τάξιω χα! βαθιού, ΙφΟαααν, ιίτ· δόντι;, ιίτι λαβόντι τραχώματα, ύποπισιίν τοί; προ<κδο9«Τσιν txiivc:; ίχχληοιαστιχοί; ίπιτιμίοι;, ίξ δτου ίξιδϊδιτο ή βίβλο ίχιίνη μίχρι χα! τή σήμιραν, χα! ύπιύθυνοι χα*· οίονδήτινα τρόπον ίγίνοντο πρό τή γιγινημίνη; ίγγράφου συνδήπη ταύτη χα! συμφωνία , ούτοι ιτάντι; χατά φιλανθρωπίαν χα! συγχατάβασιν τή; φιλτστόργου χαί φιλάνθρωποϋ μ'ητρδ άγια τού Χριστού μιγάλη ίχχλησία;, ή τφ ίλί·ι προσίδραμον, ύπάρχωσιν δμού συγχ(χωρημίνοι· δσοι δί άπδ τού νύν καί ιί; τδ ίξή , μοχθηρή γνώμη καί ίωσφοριχή άλαζονιίφ ίχνιχώμινοι, τολμήσουσι καθ' οίονδήτινα τρόπον άναιδώ χαταπατήσαι τά π«ρ<<χομίνα; συνθήχα και διά τού ήμ«τίρου ίχχλησιαστιχού' *γράμματο !* ίχιΑαυρωμίνα χαί άθιτήσαι , μίχρι χιραία , ια! βουληθώσι χαταχολουθήσαι ταί χατηργημίναι^έχτίναι; φθοροποιαί συνθήχαι; καί τάξισι, χα! δούναι, ιΐτι κρυφίω , ιίτι φανιρώ , λόγη> τραχώματο .πρδ τού γαμβρού; αύτών ή άσι ρα ή χτήματα, \ή τήν θνάτρισιν χα! ικίδκξιν τή προιχδ ποιήσασθαι ή τήν άποσ^ολήν χαί άνταχοβτολήν^τβνχ μανδηλίων χα! τζιβρίδων χαί φλωρίων π«ρί τού; άρραβώνα , ίχτδ μόνη; .τή τών βαχτυλιδίων ιύπρ«πού χαί νομίμου, οί τοιούτοι, όποιοι άν ώσιν, ώ πολίμ.ο: τή; κοινή ώφιλιία , ύπάρχωφιν άφωρισμίνοι χτλ. Ταύτα άπιφάνθη χα! χο ύρωται συνοδιχώ - fibsv Ιγίνιτο χαί τδ καρδν ήμίτορον πατριαρχικόν χαί συνοδικόν γράμμα <ί διηνιχή ίνδωξιν χαί μόνιμον παράστασιν.

,αωι', χατβ μήνα διχίμβριον, ίνδιχτιώνο ιδ'.

t ό ΚαιΜρτία ΦιλόΙΗο .
f δ 'Εφίσου Διονύσιο ,
t δ Νιπομηδ*ία Αθανάσιο ,
f ό NiMdsK Δαηιήλ.

stantinopoHtaao·, sed etiam o o m ubique orthodoxo· piM ohrirtiaao· liberaro: itaqu· lategrum Kbrum OMapeeait pMriankaSbM et synodicis sab-Mriptfoaibsw anudtum, et typb ' editu· ubique diapenearit >·»· mua posais et oxMoratioaib·· horroadi·, invigilas· et iudteae ai forte omnibus eeefeeiartiri» viribus o o s s u m illam dotalium manaram penidem »xoidere poaaet Hia igitur poesi· obnoxio· ut port firmata capita illa absolution· ▾ eniaque digno· haberemus imploraverunt pro clementi· et miseratione communia nortrae matrisanet·· Christi eedeaiae.

Quapropter benigne excipiente· commuqe· eorum fervido· prece· et postulationes, et synodice scribentes une eum sanctissimis diro· no» antistitibns et 'honoratimimi·, dilecti· nostris in aaneto spiritu fratribus et conssoerdotibus, primum quidem confirmâtes· pactione· et sponsione·, quae inter aupra dicto· pio· incola· Adrianopolitano· factae, sub capitibus in communi eorum obaignato. pacto ..convento .exponuntur, ut plane aequa· et recta·, aequitati ac iustitiae inhaerente·, eorum patriae valde utile· et »d compositam beneque moratam eorum vivendi rationem pertinente·, quam minime parvi facimus, easque sancimus hoc aynodali patriarchalique libello, ut inviolata maneant et immutata per aevum omne, aicut expoaitum eat, aine •liqua immutatione ac citra quamlibet varietatem et interpolationem, protinua sublati» in hac eorum civitate cum muneribu· quae dicuntur diitalibua, tum doti· ostentatione, tum vasorum coquinariorum et sudariorum et nummorum miuione ac rdmimione, adeo ut pihil huiuamodi prorsus contingat in pactionibus nuptialibus iam tum et in posterum, quoad »ol curru suo proprium orbem lustrabit; deinde vero decernimus, ut .ex illis quotcunque et quicunque, viri aut mulieres, cuiuscunque ordinis et gradu·, munera dotalia sive dando sive accipiendo, in poenas illa» ecclesiasticas prius latas forte " inciderunt, ex quo liber ille editus est ad hunc diem, illisque quomodocunque obnoxii facti •unt ante scripto. ' conventam pactionem banc et •pensionem, hi omne· pro misericordia et benignitate sanctae Christi magnae ecclesiae matris illius plenae pietatis et humanitatis, ad cuius miserationem confugerunt, simul absoluti habeantur. Quieunque autem abhinc et in posterum, perverso animo et satanica superbia ducti, ausi crint quovis pacto impudenter conculcare pactiones constitutas et ecclesiastico nostro decreto confirmatas, et transgredi vel minimum, et servare voluerint perversas ili·· modo abrogatas pactione· et dispositione·,, dam seu palam generis suis praebendo munerum dotalium nomine.vel nummo· vel res, aut dotem quasi in theatro producendo, aut sudaria et vasa coquinaria et florenos in sponsalibus ineundis nrittendo vel rpferendo, praeter 'solos anulos ex oongruo-ao legitimo usu, hi homine·, quicunque demum sint, tanquam publici oommodi hoste· exeommunipati, sunto, etc.' Haec synodioe decreta sunt ac kancita; quapropter factu· est etiam bie noster patrimrohali· synodalisque libellus ad perpetuam rei memoriam firmissimamque praeservationem.

1810, mense deeembri, indictione XIV.

t Caesareae Philotheus.
t Ephesi Daniel.
t Nicomediae Athanasius.
t 'NioMM Daniel.

t *b vtmAowam* Γηράχμο . A	t Theeeolonioae Oeraaimua.
t *b* Τορνόβου Μοxsipio;.	+ Tornovi Macarius. -wy
t *b* Άγηδρ« Ίωαννίκιο .	t Ancyrae lenonicius,
t *b* ΠροΙλάβου Π«ρ8ένιο .	f Proflavi Parthenius.

SYNÔDUS CONSTANTINOPOLITANA

in qua iterum de dote conficienda

1911 martii 28.

Synodal! tabulae a nobis supra ad annum proxime praecedentem exhibitae adiiciatur modo altera eiusdem quidem argumenti, non eiusdem autem sententiae. Quae enim ibi damnabantur, hic probantur, aut saltem tolerantur. Quare optimum visum eat instrumentum non 'cuique obvium integrum repetere; illud tamen latinum non fecimus, cum oratio admodum rudis non tantae ait difficultatis. Primum editum eet a Manuele I. Gedeon, Κανονιχαί διατάξιι;, t. II, p. 184-6. quam editionem sequemur.

. f 'hptpia; ἐλέῳ 8to0 άρχιιπίσκοπο; Κωνσταντινουπόλχω; vix; 'Ρώμη xxl οίκουμινικδ πατριάρχη .

t Τιμιώτατο: προιστώτι χα! γέρόντι , χα! ἐπίτροποι τή χώρα; Τριχχέρων, τή iv τφ ἐπαρχίφ Σκιά8ου κιιμένη , καί χρήσιμοι πρόκριτοι, χαί λοιποί άπαξάπαντι; ἱὐλογημένοι χριστιανοί τή χώρα; ταύτη , τέχνα χτλ. Ένχφανίσ8η πρδ; τήν χα8' ήμά τoO Χριστού μχγάλην ἐκκλησιαν *xb Mivbv* ύμών ἐνυπόγραφον γράμμα, ἐσφραγισμένον χα! τφ σφραγίδι τή; χώρα; ύμών ταύτη , χαί ἐπληρόφορήΒημχν τά; γ«γϊνημένα; χιφαλαιωδώ μ»ταξύ ύμών των χὐλογημένων χριστιανών ἐγχατοίχων αύτή συμφωνία; πρό ἐξάλιιψιν τών προτίρων χατα/ρήσιων χαί' ιὐνομίαν χαί ιὐρυθμ'αν ύμών, χαί δή χα! ὡφέλιΐαν ψυχικήν χαί σωματικήν άφορώσα . χα! ἐχτ<8<ιμένα; χατά τδν Ριξήi τρόπον

α'. Δηλονότι ὁ ἐκ τή πρώτη; τάξιio τών κατοίκων τή χώρα; ταύτη; πατήρ μι4 8υγατρδ νά μή δύναται και' ούδένα λόγον νά δίδη λόγφ τραχώματο τή ΐδιφ αύτού 8υγατρι πιρισσότιρον τών πχνταχοσίων γροσίων μέχρι σχ«δδν όβολού, χαθώ; χαί ἐκαστο; γαμβρό δέν θάλιΐ δύναται νά ζητφ άπδ μέρου του πιρισσότιρον.

β'. Ὀ τή δίυτέρα τά ιω; πινβμρδ; νά δίδφ τράχωμα τριακόσια π«ντήχοντα γρόσια.

γ'. Ὀ τή; τρίτη; τάξιω; νά δίδη γρόσια διαχόσια πχντήκοντα. · Κ

δ'. '<> τή; τιτάρτη τάξιω γρόσια ἐχατδν πιντήχοντα.

t'., Τά χρυσά σιρίτια χα! χαπαχλίχια χαί ρί λιγόμινοι ποδόγυροι, αύτά νά μένωσι toO λοιπού. χατηργημένα χαί παρ' οΰδχνδ μιταχιιριζόμινα.

'. Νά μήν iίναι κά8» xtvUtpô; ὑπόχρχω νά προικίζη τφ γαμβρφ αὐτoO όσπητότοπον, άλλ' οὐτ« ό γαμβρό; νά ζητή, <!μή ὰν *b* πινθιρό; Ιχη χα! βοϋλιται νά δώσγ.

ζ'. QΪ μνηστήρα; ήτοι ο! άρραβωνιαστικοί νά μήν Ιχωσι τήν άδιιαν, οδτέ νά τολμώσι νά iiαίρχωνται iΐ τά πεν8αρικά όσπήτια πρδ τού γάμου οἡδέ- *γλζι* άλλοτχ, tipi) μόνον χατά τήν λαμπροφόρον ημέραν τού Otico πάσχα, τφ ήμέρφ τών Χριστουγέννων, τφ ἐορτφ τού μιγάλου Βασιλχίου, τών πανσέπτων θιοφανιίων καί τφ ήμέρφ τή; άπόκρχω, πρδ; χαιρετισμόν άπλώ;· ἐκάστη βέ πινΰιρά όφιίλιι νά μή τβλμήσφ νά προσφέρη. πρδ τδν γαμβρόν τραπέζα xal φαγητά, «ότι δέ ή άρραβων:αστική νά συνέρχηται ιί τδν οίκον τoO μνηστήρο; αύτή; πρδ τή ύπανδρ«'α .

η'. Έν ἐκάστφ συγχροτουμίνφ συνοικχσίφ νά γΐνωγται δύο προ.κο σύμφωνα γράμματα, χαί τά iν νά λαμβάνη χαί νά Ιχη ὁ γαμβρό;, τδ δέ άλλο ὁ π«ν8χρό , χαί αύτά νά Ιχωσι κύρο , όταν iίναι μχμαρτυρήμίνα μ| τήν ίδιόχιιρον ὑπογραφήν τών χατά χαιρού προιστώτων τή χώρα; ταύτη * ti' δi γι άν γένηται iν χαί άν ιὐρα8φ άμάρτυρον παρά τών προαστώτων, νά μίνη'Ίχυρον χαί άνίσχυρον.

8',' Τά λιγόμανα μανδηλώματα τού γαμβρού νά iίναι μόνον δέκα, χαί ούχΐ πιρισσότιρα. Έπι πάσι δέ τούτοι; νά χατηργηὐώσι διόλου χαί νά λιίψωσιν ἐχ μέσου τά χρυσούφαντα χαί χρυσοκέντητα φορέματα, χα! τά διαμαγγοόρια χατά τήν χοινήν φωνήν χαί τά χλιδωτάρια χαί οί όρμ'αiέοΐ, δ* ὡν χαχώ; ἐσυνιiὐiζον ,νά στολίζωνται'αί γυναίχι; αΰτόiέι.

Ταύτα; λοιπόν τά; μιταξΰ σα; γιγινημένα; ἐγγράφου; συμφωνία , ώ; χμλά; .και συμφιροϋσα; καί άναγχαιοτάτα πρδ ιὐνομίαν καί καλήν χαηάστασιν- τή; πατρίδο σα χάί αύτφ τφ ὑιφ άριστά , ἐπιχρίναντι κατά τήν κοινήν Iνiέιρμον αΐτησίν σα , ἐπηνίσαμιν τήν τιμιότητά σα; χαί ηὐχήiH,μιν άπό βά8ου ψυχή καί χαρδία . 'O8tv γράφοντι; διά τή; παρούση ήμών πατριαρχική χαί συνοδική ἐπιστφλή , πρώτον μέν ἐπιχυρούμιγ αυτά; ταύτα τά; ἐν χιφαλαίοι γινομένα; μιταξὐ ὑμών συμφωνία;- iiτα δέ συμβουλιύομτν χα! παραινούμιν χα! ἐ,τιλλόμιΐέα χαί παραγγέλλομιν πάσιν υμ!ν, όπού νά διαφυλάττηtι αὐτά $παρατρέπτου χαί άπαραβάτου ,-χαί άπαραλλάχτω νά ἐξαχολὐυθήτι χαί νά διινιργήτι μέ δλην τήν πρέπουσαν προσοχήν, α!σ8ανόμινοι πραγματιχώ τά άπό τούτων ψυχικόν κα. σωματικόν δφιλο · καΐέύτι άν (5 μή γένοιτο) φωρα8ή κανένα; ἐξ ὑμών άντιπολιτιυόμινο;, καί μέχρι xtpaΐa; παραβαινων καί άiΗτών καμμίαν τών ιiρημένων συμφωνιών, ὁ τοιουτο ά; ήξιὐρη ριβα'ω , ότι δχι μόνον Ιχιι νά κα8υποβλη8ή ὑπό τήν. ἐσχάτην-, τή; ἐχκλησια παιδαίαν καί άγανάχτησιν, άλλά κα! κατ' .άλλον τρόπον 8έλιι τιμωρηiέή, ζημιούμινο πρδ; σωφρονισμόν ἑαυτού καί παράόιιγμα τών άλλων. Kai tva μή συμβώσι τά τοίαὐτα άπιυκταία, προσέχητι σύμπανγι χαλώ; καί ποιήσατι χάiiώ; ἐπικυρωτιχώ γράφοντι; παραχιλιυόμι8α, χαί μή άλλω;, ἐξ άποφάσιω . Ή δέ τού 8toO χάρι; κτλ.

Μ*ρτίου χη ,

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA

1811 menee «prili.

Non propter rerum ubertatem, quae admodum exigua eat, aed ad illustrandam utcunque remotissimae Iberorum regionis historiam, aequum duximus sequentem tabulaaFhic repetere. Agitur enim de miserando H[emeretiae statu sub initium sacculi proxime elapsi, cum Russi, adhibitis pro morqJoonsiliis clandestinis, legitimum regionis illius regem Salomonem II solio' et patrii simul spoliavere. Post infelicas conatus, apud Tureas' perfugium sibi quaesivit Salomon, ubi anno 1816 supremum obiit diem. Tabulae πρωτότυπον quod aiunt etiamnum /asservetur iis tabulario metropolis Tnpeauatis, ex

qi^T .diligentissime descriptam evulgavit A. Papal dopulus-Kerameus in ephemeride Russica: *Zfpitok inprnbrii Btutk, erchtol.'Obe.*, t. II, p. 141-'2, ■,

f Ιερεμία ἐλέῳ θιοὐ ἀρχ;ιπίσχοπο Κωνσταν τινουπόλεω νέα; 'Ρώμη twti οἰχουμενιΧἱ πατρι-

+ Of χατά πάσαν *ἠν Ημεριτίαν χα! Ἰβηρίαν -«όρχιερατιχῶ προϊστάμιναι ἱερώτατοι μητροπολίτ» χαί jv ἰγἱιρ πνεὐματι, ἀγαπητε! ἀδιλρο! χα! συλλειτουργοί. χαί εὐλαβέστατοι Τεριι , χα! δσιώτχτοι !ιρομδναχω, /αί λοιποί ἀπαξα^αρτε t&loY^pfiot χριστιανοί,; οἱ αὐτδθι ιὐρισχόμινο:, χίρι , ιἰη ὑμίν χαί ειρήνη παρά -θεοὐ. Επειδή ἐγένιτο γνωστόν, δτι οἱ ἐχ· τών αὐτδθι δ τι Γχενετέλη Εὐθὐμιο , β-Ἰτρώτο τών αὐτδθι, ὁ Τζουλὶυχιουζή .Σεχνία;, χαί δ Δαβίδ πιρί Ἰωαιλιάν, ο: τρει δηλονότι οὐτοι, ιδιόρρυθμοι ' γενόμενο: χά! ἀλλότρ α φρονήσαντἱ χα! ἀποστάντε dr.δ τοὐ ἰδιου αὐτών φιλοχρίστου ρασιλέω Χολομώντο τοὐ διυτίρου, ἐφανησαν σκανδι^ποιο! χα! φατριασταί χα! ἐπιβουλοι τή πατρίδε αὐτών μετά πολλή τή αγνωμοσὐνη , διά τοὐτο ἐδίησεν ἐχδεθήναι πρδ σωφρονισμδν αὐτών χα! παράδειγμα Ιλλων παρομοίων τδ παρόν ήμέτερον ἐχχλησιαστιχδν φριχΛ 'ἱπιτίμιον. Και δή γράφοντε ἀποφαινόμεθα συνόδιχώ μετά τών,περ! ἡμά ιιρεη άτων ἀρχιερίων χαί ὑπερτίμων, τών ιχ__ἀγί<μ--τινεὐμα^ι ἀγαπητών ημών αδελφών χα! συλλειτουργών, 4άα ο: βηθέντε *S* τι Γνετετέλη; Ευθὐμιο , δ πρώτο τών αὐτέθι, Τζουλουχιουζή Χιχνία^ χαί δ Δαβίδ πιρ! Ἰωσιλιάν, ἶν μή μεταστραφώσιν ἀπδ τή χαχοβουλία αὐτών χα! μή μεταστραφώσιν ἀπδ τών ολέθριων αὐτών αιτημάτων χαί βου/ευμάτων, συνενοίμενοι τφ ἴδίω αὐτών'φιλο-

« Δ χρί«φ βασιλεί Χολομώντι, «ατά τήν ἐξενεχθεἰσαν διέΛησιν χαί Αψηλήν? χαί Χραταιάν βοὐλησιν τοὐ χραναιοτίτου, γαληνότατου, διχαιδτάτου, πολυχρονίου ήμών ἀναχτη (οὑτδ χρώτο ιἰη ἀήττητον χαί θριαμβεὐον «ἱ τοὐ αιώνα), ἀλλά δ^ρίνωσιν ἐω τέλ ο Αμετάβλητοι, χαί Αδιόρθωτοι, χα! ἐναντιογνωμοὐντε , χαί ἐναντιοφρονοὐντά , χαί ιδιόρρυθμοι, χα! κακόβουλοι, χαί ἐπιζήμιοι. τή χατχστάσει τή πατρίδα αὐτών, χαί χαχδν παράδιιγμα γινόμενοι, ἀφωρισμένοι. ὑπάρχώσιν 4πβ θεοὐ, χαί χατιραμένοι, χαί ἀσυγχώ'ρητοι, ,χαί μετά θὐνατον ἀλυτο; χαί κιμπανι^οι- αἱ πέτραι χαί δ σίδηρο λυθείησαν, αυτοί δέ μηδαμώ · χληρονομήσζιαν τήν λέπραν τοὐ Γιεζή χαί τήν ἀγχόνην τοὐ Ιοὐδα, στένοντι ιἰιν χα! τρέμοντι ἐπ! τή γή ώ δ Κάιν, ή ὀργή τοὐ θεοὐ titf ἐπ! τά κεφαλά αὐτών, χαί προκοπήν μήποτι ἰδοιιν, ἰχοντε χα! τά ἀρά πάντων τών αιώνε ἀγιων χα! τών όσιων χα! θεοφόρων πατέρων ὑπάρχωσι δέ χαί ἐξώ B τή τοὐ Χριστοὐ ἐχχλη^α . χαί μν,διι; βκκλησιάση αυτοὐ , ή ἀγιάσή, ή θυμιάση, ή ἀντιβώρον αυτοί; δώ, ή συμφάγη, ή συμπίη, ή ἰλω ευναναστραφή χαί ^αιρετίση ἶν βάρει ἀργια ασὐγγνωστου χαί ἀλ.ὐτου αφορισμοὐ τοὐ ἀπδ θεοὐ χορίου παντοχράτορο . ,αωια'-φ.

*Εν μην! ἀπριλλίφ, ινδιχ,τιώνο ιδ'-η .

+ δ Καισαριια; Φιλόθεο .
ή δ Εφέσου'Διονὐσιο ,
f δ Κυζίχου Μαχάριο .
ή δ Νιχαια Δανιήλ («/. Ἰ<ραχιιμ?>.
ή δ Χαλχηδίνο Γεράσιμο .
f Ἀγκυρα Σωφρόνιο .

SYNODI S CONSTANTINOPOLITANA
Iull menae mai».

Samuel Cassiarfbs. ex insula Ithaca oriundus, cum pecuniae quantitatem haud modicam ut homo Graecus collegisset, ludi magistri munus obeundo apud Κοὐσ-Ἀδασί in provincia Ephesiorum, graeearuni litterarum scholam in patria instituere sibi proposuit. Laudandum tamen opus perficere pon potuit .vir bonus, ulpote morte praeoccupatus: illud autem absolvendi curam Antonio, nepoti suo, reliquit. conscripto testamento, quod ab Anthimo, metropolita Smvrnensi. obsignari voluit. Tabulam hanc post illius mortem ratam etiam fecit synodus Conatantinopolitana. editis ea de re litteris ἐπιχυρωτιχοί , quae ita incipiunt: Επειδή τσίνυν ἐνεφανίσθη ήδη τή ἡμών μιτριότητι συνοδιχώ προκαθήμενη. Datae sunt mense main anni IBII. indictione XIV. Nomina episcoporum latine reddita haec sunt: I'hilotheus Caesareae. Dioiivsius Ephesi. Meletius Heracleae, Macarius Cyzici, Athanasius Nicomediae, Derasimus Chalcedonis/Gregorius Dercorum, Chrysanthus Berrhoeae, Constantins Serrarum, Dorotheus Philadelphiae. loannicius Sisanii.

E codice patriarch. II exstat apud.Manuelem Gedeon, Κανονικά! διατάζει;, t. II. p. 137-41.

♦ , W

SYNODUS CONSTANTINIH'OI.ITANA
I8Il mense tunio.

Sancti loannis Baptistae templum apud houροὐτζεσμιν (= Ξηροκρήνη,ά secus fretum Bosporicum cum inopia laborans semper in peius abiret, quinginta piastrbs <p^ dicuntur Turcicos ab aerario templi itidem.sancti loannis Baptistae, in suburbio cui nomen Galata siti, mutuo sumpsit, rem probante sacra synodo, ut documento est eiusdem ἀπδδειξι seu testificatio, menae iunio anni I8Il date, cui nomina apposuere antistites isti: Vliilotheus Caesareae, Dionysius Ephesi, Meletius lieni-D cleae, Macarius Cyzici, Athanasius Nicomediae, Geraaimus Chalcedonis, Gregorius Dercorum, Constantiu^Serrarum, Sophronius Ancyrae.

Tabula exstat typis impressa in libro Georgii P. Georgiadis. <> *i?* Γαλατ^ ἱερδ ναδ τοὐ ἀγιου Ἰωάννου τών Χίων (Constantinopoli. !8·.·8), p. 228-7.

8YNODU8 CONSTANTINOPOLITANA
ISII iulii Iδ.

Diximus supra ad diem 28 iunii anni 1810 quae in insula Cypro acciderint post amotos a Tureis ambo antistites, archiepiscopum videlicet Chrysanthum, metropolitamque Citiensem, itidem Chrysanthutn. Re in synodo perpens^ Ilieremias patriarcha, datis ad Constantium, montis Sinai archiepUeopum, ea aeUte in Cypro vitam agentem, synodicis litteris, munus ei commiait novos antistites a Tureis creatos canonico more instituendi et sollemni ritu consecrandi, adseitis in operis socios duobus ceteris insulae episcopis, Chrysantho scilicet Paphensi et Eugenio Cyrenensi. Hae litterae datae sunt anno I8U die 15 iulii. Post nuncupatorias formulas ita incipiunt: Ἐπιιδή cἰ ἐν τή ἀγιωτάτη ἀρχιεπισχοπή Κὐπρου βιατιλοὐντι ἱιρώτατοι μητροπολίτη;. Subscripte episcoporum nomina haoc erant.

Plnlbthoiia Caeaareae, Dionytiua Ephoai, Meletiua a Heracleae, Macariiu Cyaici, Athanaaioa Nicomediae, Hieremiaa Chaleedoaia, Gregorius Dereorum. Géraimua Thessalonicae.

E codwe patriarch. 12, p. Î0. autant apud Callioicum Delieandn, TA tv τοί χώδιξι, τοὐ πατριαρχικοὐ Αρχειοφυλακείου σφζόμενκ ένσημα έπχλησιαστιηά έγγραφα (Constantinopoli, 1904). p. 605-6.

'SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA.

•d coercendam luxuriant
.1812 mense septembri/

Hieremiar patriarcha, quamdiu eumnio ponticatu putitua eau maximàm adhibuit diligeptiam ad cuercendan» nimiam turn in 'dotibua Conticicndia, turn-in rebua, quae ad cultum pertinent, abundantiam: huiua curae novisaimum praebuit exemplum, dum epiatolam, quae aequitur. ad 'archiepiacopum et reliquoa chriatianoa inaularum Aeginae, Hydrae et Pori «ripait. . Integram illam dabimua, neglecta t>mcn latina interpretatione, cum prooemium idem fere ait ac in ceteria iam ullatis de eodem argumento documentia. reliqua vero nullam lectori erudito difficultatem praebebunt. Editionem aequemur Manuelle I. Gedeon,\Κavον:χα! διατάξαι, t. II, p. 142.-5, qui textum oxaeripait e codice patriarchal! oliin ΙΓζ nune (ni fallor) 12 aignato.

t Τιραμία έλέφ deoO άρχκπισχοπο Κωνσταντ νουπίλιω νέα; 'Ρώμη χα; οιχουμανιχό πατρ:- #ΧΛν·

ή Ηιοφιλέστατι άρχ-.ιπίσχοίτι Λ^ιγίνη, "Γδρα; χα! Πόρου, χα! τιμιώτατο: προιστώτι (χτλ. ώ; iiio). Τά προραινούσα χατά χχιρού; συνΜ,χα χα! συμφωνία; μεταξύ τών εύσήνών χα: ορθοδόξων χριστιανών, όσα: μάλιστα πρδ 'τδ κοινή συμφέρον χα! τήν (ύνομίαν αύτών άφορώτ.ν, ε!ώ9τν έ, χαίέ' ημά τού Χριστού μεγάλη έχχλησία εύμενόι άποδέχιΛΗι χα! έπιχυρώσεω άξιούν, Γνα διάμίνωσι τφ χρόνω συμπαρεχτεινόμενα: χα! διενεργώνται χα! παρά τών μεταγενεττίρων άπαραλλάχτω πρδ; ιδίαν τ» χα: χοινήν ώφέλε:αν· όταν ΐέ τά συμφωνούμενα χα! όροiitτούμενα, ταύτα τού νομίμου έχωντα: λόγου χαί δλω οίχτία χα! άρμόδ.α φαίνωντα: τφ χριστιχν:χφ έπαγγέλματ:, τότε χαί δ:' άρών έγκλησ.αστιχών τά τοιαύτα έπ:σφραγίζι: χα: χατασφαλίζετα: ή χοινή τών ευσεβών μήτηρ.

'Επειδή τοίνυν ένεφανίσ^η ένώπιον τή ήμών μετριότητα:, συνοδ:χώ προχαθημένη, ένυπόγραφο; χα! (σφραγισμένη άναφορά υμών τών ευλογημένων χατοίχων χριστιανών τή νήσου τα'ύτη "Γδρα;, διαλαμβάνουσα δτι σύμπαντε; υμεί ει ίν συνελ&όντε; χα! συνδιασχεψάμενοι διά κοινή φιλαδέλφεια χαί όμονοία χριστιανιχή περ! τή χολή Βιοιχήσεω; χα! έπωφελού χαταστάσεω τή πατρίβο σα, χαί Ηλοντε έν όνόματι κυρίου χαί έν ειλικρίνεια ψυχή νά έχριζώσητε τέλεον χα! νά άπολείψητε διόλου τά έπιπολάζούσα; αυτόθι καταχρήσει. Ιγνωτε νά χαταργν',σητε κατά πρώτον χαί τήν χαχώ έπιχρατέ,σασαν μέχρι τού νύν συνήθειαν τή περιβαλή χα: ένδυμασία τών χρυσούφάντων φορεμάτων χα! χρυσοκεντά,τών. (τι δέ χαί τών σηρικών, ήτοι τών μεταξωτών χα: λαχουρίων, έώντε έλευέέέρου μόνον τού; έν άξιώμασ. διαπρέποντα αύτόΦι χα! χρηματίσαντα; ει έκδούλευσιν τού ύψηλού χα! χραταιού δεβλετίου ή έξυπηρετούντα; ήδη. χα! ώ νόμον άπαράβατον μετά προστίμου έτάξατε τήν κοινήν ταύτην συμφωνίαν σα, χα! έπ! τούτφ έξαιτεΐσ^ε διά τή χοινή; άναφορά; σα τήν ήμιτέραν έκκλησ.αστικήν έπιχΰρωσ.ν τούτου χάριν άπεδεξάμî&α εύμενώ τήν αίτησίν σα. ώ καλώ διηχρβωρένην χαί νôjupov χα! πρό τό κοινόν άφορώσερ: όφελο ψυχικόν άμα χα! σωμα-ιχόν χα: χατεστέψαμεν άπαξάπαντα τού πρωταιτίοΌ -χα! σόναιτίου; τή; καλή ταύτη. συμφωνία γενομένου μέ τά έγχχρδιου έχχλησιαστιχά ήμών εύχά χα! ευλογία;.

Τούτου" χάριν χα: γράφοντε συνοδιχώ μιτά (χλπ. ώ Ι5ο (έπιχυρ.ύμε· χα: χρατύνομεν τήν ταχίΗισαν παρ' υμών νομοθεσίαν, ώ τάξιν νόμου έπέχουσαν, χα! όριζόμεiΐα χα: άπβήχινόμεΟα, !να ή ματαία αύτη ένδυμασία τών χρυσο'ύφ^ντων χα: χρυσοχεντήτων ένδυμάτων χαί τών έχάστου είδου λαχουρίων ξ χατηργημένη χα! ίχρηστο τόσον ει τού άνδρα όσον χα! ει τά γυναίκα έχάστη ήλιχία; χα! χαταστάσεω άα: τάξεω χα! βαβμού, έχτό μόνον τών εΐρημένων σημαντικών Ανδρών, οιτινί; διετέλεσαν ή χχί δ:ατελούσ:ν χ: βαριλικά υπουργήματα, ^χι μόνον ώ ματαία χαί περί άλλά χαί ώ έπ;-βλαβή χα: άφανιατιχή χα: έvανήiα τών Οει ιερών νόμων χα! άνοιχεία χα: αύάρμτ ; τό χριστιανικόν έπάγγελμα χα. <ί τήν σεμνήν τών ιύσεβών πολιτείαν, έπιιδή χατά τόν μέγαν Βασίλειον κίν £ μή διά χρείαν, αλλά διά καλλωπισμόν σώματο παραλαμβίνεται, βλαζ.ει'α ίστί χα: προσέτι γίνεται πρόξενον 4τόπων πολλών χα! φυχιχή Απώλεια;, ώ a^ 'vtxiv μάλλον έπινόημα χα: έπ! χαχφ σχοκφ τεχναζόμενον! ώστε άπό τού νύν χα! ει τό 4ξ4> οϋδιί τών χατοίχων χριστιανών, ε!τε πατριώτη, είτε ξένο, είτι άνήρ ή γυνή έχάστη ήλιχία; χα! κότα-, στάσεω. έχη τήν άδειαν νά ένδυέάή ένδυμα χρυσόν ή νά έπιρράψηξχα: νά προσχολλήση εi; κανόνα τών φορεμάτων αΰτοϋΧή τζεβρέν ή μανδήλια ή τζεμπέριον ή χουντούρε)χατά τήν 4π:τόπ:ον φωνήν, κανόνα είδο χρυσαφιού,^μήτε σ-.ρ,αζέν δηλαδή, μήτε χρυσοΟν σιρίτι, μήτε χρυσοΟν γαϊτάνι, αλλά μήτε τζεβρέδε χαί μανδήλια ή 4λλο τοιούτον κεντητόν άπό μεταξίον νά μεταχε:ρ:σ#ή ή νά χατασχευάση. όχτό μιά; πιπίλα άπλή ει τά άχρα τινών φυραμάτων, χατά συγχατάβασιν τούτο μόνον συγχωρούμενον. Ίέσαύτω δέ είναι έξισου άπηγορευμένη χα! ή χρήσ. τών λαχωρίων, χα! οϋδεί ,δύνατα: τούντεύθχν νά μετχχειρισιάή ούδενό; είδου λάχώρια ή νά άγτράση ή νά φορέση, αλλά σύμπάντε όφειλετε νά διατηρήτε απαράβατο/ τήν έπωφελή χατά πάντα τούτην ΐιάταξιν, σ·μνώ πολιτιυόμίνο: χα! χριστιανιχοπριπώ, ώ τέχνα τή ίκχλησία; μ«τά πόση ιύσχημοσύνη; χα! χριστιανική συστολή ζώντι χα: σπουδίξοντ»; «! τό νά φανήτι <ύάρ»στο: τ« χα! άνί^ρώποι.' Κα: ίσα: μέν αΰγνωμόνω χα! ιύπαιΦώ φαρόμινο: στοιχήσωσ. τφ κανόνι τούτφ χαί ΐιατηρήσωσιν άπαράτριπτα τά έπιτοπίω; συμφωνηΙΗντα ταύτα χα! όχχλησιαστιχώ έπχξiργασέΗντα τι χα! έπιχυρωiΗντχ, ιiρήνη χαί Ιλ<ο όπ' αύτοί, χα! έχοιιν ούτοι τόν #<όν {ioη-{▸ ον πάσα τά ήμέρα; τή ζωή αύτών χαί άφ Γόνου τά τή έχχλησία ιύχά αί τα τού οίκου; αύτών χαί τά τέχνα χα! ei; πάντα τά όμποριχά έπιχαιρήματα χα! χέρδη χα! ταξιiδια- δσο: δέ άντιπολιταυόμανο: φανώσι χαί χαά' οίονδήτινα τρόπον Ιγαντιούμανο: παρατώ:ο: μέχρι χαραια; τόν χαλώ; όρισθέντα τούτον βρον, χα! παραχτρτπόμανοι τού χριστιανικού καθήκοντο, τολμήσωσι νά ύνδυάώσιν Η τό 4Εή φορέματα χρυσΟ χα! λαχώρια ή νά

προσχολλήσωσιν ει κανένα τών άπηριθμημένων ειδών τών φορεμάτιεν είδου τινδά χρυσάφισν ή ποιχίλμεπα μεταξωτά, τόσον άνβρε βσρν γυναίκε Μο/τη τά-ξη>ί Λί βα*μα|>, xal αύτών τών άξιωματιχών, (τι καί τά wiva τών τοιούτων, έκτδ μόνοέ τών εί άξιώματα διεηιρεψάντωΐ5 ώ είρηται, xal ιύρισκομένων τι έξυπηρέτησιν τοΟ ϋψ'Α°° >-! χραταιοΟ βε-,βλιτίβ», οί τοιούτοι, όποΙοι άν φσιν, δμοΟ άφωρισμένοι ύπάρχωσι κτλ. "Ο»π ει ίνδειξιν διηνεκή xal μόνιμον παράστασιν άπιλύθη xal τδ παρόν ήμέτερογ πατριαρχικόν xal συνοδικόν έπικυρωτικόν xal δροθετήριον γράμμα.

,αωιβ', έν μην! σεπτεμβρίη», ίνδικτιώνο α'.

t δ Καισαρεία Φιλόθεο .
t δ*Ηρακλιία Μιλέτιο .
t δ Νικομηβεiε^ Αθανάσιο .
t δ Δέβχων Γρηγόριο .
t δ Φιλαδέλφεια Δωρόθεο .
t δ Γάνου Γιράσιμο ..

SYNODUS CON8TANTINOPOL1TANA
1842 mense novembri.

Metropolis Haleppensis uti μήλον τή έριδο tum ab Antiocheno tum a Constantinopolitauo patriarcha saepenumero vindicata est. Illam ea aetate sedi oecunieniaae subditam auferre cum tentasset Anthcmius Antiochenus, aliquot ecclesiae illius christiani, missa Constantinopolim communi epis'tola-, a sacra synodo postularunt, ut Anthcmii conatus comprimeret. Haec data est die 21 maii 1812. Yotis illorum concessit synodus; at cum -Neophytus llaleppensis per aetatem ad munia sacra rite obeunda inhabilis evasisset, ei a munere amoto successor datus est Gerasimus, llaleppensis ecclesiae protosyncellus, post inita in templo patriarchali «^anofiica suffragia, operam navantibus metropolitis tribus, videlicet: ό πρώην Μεσημβρία Ζαχαρία, έχων χαί τά γνώμα τών σεβαστών γερόντων, τοϋ τε άγίου Καισαρεία χ5ρ φιλοθέου xal τοΟ άγίου Ήρακήιία xΟρ Μιλετίου, — δ Σιβαστεία Ιωσήφ, έχων xal τα γνώμα τών σεβαστών γερόντων, τοΟ τδ άγίου Νικομήδεια xΟρ Αθανασίου xal τοΟ αγίου Χαλκηοίνο xΟρ Γερασ'μόυ, — δ Αργυρουπόλεω Γρηγόριο, έχων χα! τά γνώμα τών σεβαστών γιρδντων, τοϋ τε αγίου Δέρκων χϋρ Γρηγορίου καί τοϋ αγίου Φιλαδέλφεια χϋρ Δωροθέου. Synodalis iste congressus habitus cat anno 1812, mense novembri, indictione prima.

Acta, quae ad quaestionem hanc pertinent, edita exstant apud Callinicum Delicanen, Τχ έν τοί; κώδιξ: τοϋ πχτρκαρχικού αρχειοφυλακείου σφζόμενα έπίσημα έκκλησ.αστικά ίγγραφα (Constantinopoli, 1904), ρ. 226-35.

SYNODUS CONSTANTINOPOL1TANA
1813 mense aprili.

Hieremias patriarcha spiritualis navis chivos leauit annos tres, menses decem, diebus quattuor, post quos scripto renuntiationis libello. diw4 martiil 1813. in insulam Mytilenam secessit, ubi supremum obiit diem anno 1824, senio qonfectùs. In locum eins sacra synodus, initis in 'templo patriarchali suffragiis, subrogavit Cyrillum, Adrianopolitanum. Haec electio mense aprili conjtigit; ad eam sanciendam conscriptum est υπόμνημα, cuius initium ita se habet: Καί φυτδν άεί βίζη πέφυκε χρήζον, έξ ή χαρά τή ζωή άνατρέχουσι τιβ δλφ. Suffragia tulerunt metropolitae isti; Meletius Heracleae, Constantius t'yxici, qui sententiam etiam ferebat pro Philotheo Caesariensi, Athanasius Nicomediae, GerasimusChalcedonis, Gregorius Dercorum, Meletius Neocaesureab, Dorotheus Philadelphiae, Dionysius Vidyni, Gerasimus Gani et Choree. Paisius Soxopolis, Dionysius Agathopolis. Callinicus Bosnae.

Cf. 'Εκκλησιαστική Αλήθεια. t. II. p. 295, ubi exstat etiam libellus renuntiationis a Hieremia exhibitus.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1813 mense augusto.

Cum Anthemius, patriarcha Antiochenus, vitam cum morte commutauet, sacnfe synodi sodales, iubente Cyrille patriarcha, coetçm inierunt in sancti foannis Baptistae templo apud Κοοροδτσχσ,ιεν secus fretum Bosporicum, ac latis de more suffragiis, aedi Antiocheae praefecerunt Seraphim, episcopum Arcadiopolitanum, anrçey 1813, mense angusto, indictione prima. Electionis ύπδμνημα his verbis exorditur: Ή διά τή πανσθενοΟ τοΟ θιοΟ βυνάμιω πηγή διατελοΟσα δωρεών ποικίλων τοΟ πνεύματο άγία τοΟ ΧριστοΟ μεγάλη έχχλησία. Ei nomina apposuerunt antistites isti: δ 'Ηρακλιία Μελέτιο, — δ Κυζίκου Κωνστάντιο,' — δ Νικομήδεια Αθανάσιο, Ιχων χαί τά γνώμα τών πανιερωτάτων συναδέλφων άγιων γιρδντων, τοϋ τι αγίου Καισαρεία κϋρ Φιλοθέου καί τοϋ άγίου Δ/ρκων χϋρ Γρηγορίου, — δ Χαλκηδόνο Γεράσιμο, — δ Αδριανουπδλεω Δωρόθεο, Ιχων xal'-rtv γνώμην τ«0 άγίου Φιλαδέλφεια Γαβριήλ, — δ Νεοκαισαρεία Μελέτιο, — δ Σμύρνη Ανθιμο, — δ Βιζδη Νεόφυτο.

Bis typis editum exstat tum in 'Εκκλησιαστική Άληθείφ, t. II (1882), p. 295-6, tum apud Callinieum Delicanen, op. cit., p. 235-8.

8YNODU8 CON8TANTINOPOUTANA
1813 mense septembri.

Καρακάλλου quod vocant monasterium in monte Atho, eum, labentibus saeculis, a pristina vitae monasticae disciplina degenerasset, ίδιορρδώμοε vivendi ratione aâéita et accepta, atque ideo communes eius ese ita dilapeae essent, ni ns spec quidem ulla hpram instituendarum relinqueretur praeter eoenobiticae vitae insmaretioae·, IUm monachi, coUatis cum inter se tum cum reliquorum sacri montis monasteriorum άντιπροσώποι consiliis, a sacra synodo per communem epistolam postularunt, ut eoenobitioe vivendi disciplina iterum apud ipsos in usum transferretur. Rem sano laudandam statim probavit synodus, ac praepositi munere NeotarU hieromeaacho rite commisso, monachos

omnes Amplissimis verbis hortata esi ad novum A vivendi genus intimis animis amplectendum. Sigilliam hae de causa oditum ita incipit: Είσ! μέν ΜΙ άλλα πολλά vi τή» πατριαρχικήν διατρανούντα, μαγαλαιότητα,, τούτων 81 προέχει χαί τήν άνωτάτω χώραν χχχλήρωται ή περί τή εύσταθτία; τών ιερών καταγωγίων φροντί. Datum est- anno 1813, menae septembri, indictione Π. Nomina epi&oporatn post Cyrillum patriarcham haec subscripta erant: 6 Katσαρεία Φιλέδαο,. — Ηραχλεία Μελέτιο, — i Κυξίχου Κωνστάντιο, 4 Νικομήδεια 'Αθανάσιο, — b JUpxsrv Γρ — b Ἀδριανουπάλεω àttfiδέο, — 4 Ntoxot α Μελέτιο,' — 6 Λάρίσση; ΠοΙύχαρπο, — 4 Βιζύη κεά'Μηδεία Νεόφυτο,

Ipsum originale monasterii tabulario hactenas asservatum' imagin' photographies 'nuper exscripsi, proxime/si Deds erit, typis mandatura* inmeu syl^pge Petropoli : *Acie»* d* *FAlbo».*

SYN0DÜ8 CONSTANTINOPOLITANA

r (in qua rursus^ de rebtfh ad. dotem /pertinentibus

1813.

Sententiam synodalem quae sequitur ad finem praesentis anni 1813 ideo rejiciendam consuimus, quod amanuensis mensem, quo édita sit, nptàre B neglexerit. Iterum movetur ibi quaestio de dote, re scilicet quam Graeci recentioris aetatis plurimi fecisse; ex multis documentis huc usque productis satis liquet. Hanc latine non reddidimus: quae enim in es agitantur argumenta,'iisdem fere verbis ac in aliis eiusdem farinae actibus adhibentur. Eam tamen negligendam non esso duximus, qui iuris canonici Graecorum fragmenta vel minima in unum corpus digerere in votis habemus. E codice patriarch. 11 tabulam primus edidit Manuel I. Gedeon, ΚανοΟιχα! διατάξει;, t. 11, p. 145-8.

+ Κύριλλο έλέφ θεού άρχιεπίσκοπο; Κωνσταντινουπόλεω νέα 'Ρώμη χαί οικουμενικό πατρι-«ΡΧΊί·

t 'Ενώπιον τή ήμ«ν μετριότητο συνοδιχώ προχαθημένη ένεφανίσθη γράμμα χοινδν συμφωνητιχόν άπαξαπάντων τών iv τή νήσφ Σχοπέλφ χριστιανών, c (ερωμένων χα! λαϊκών, ,γεγραμμένον χατά τδ παρεληλυθό ,αωθ' σωτήριον έτο, χατά μήνα Ιούλιον, χαί ένσεσημασμένον τή χοινή τή; νήσου ταύτη σφραγίδι χαί τή έπιβεβαιώσει τού χατά τόπον άρχιερέω, θεοφιλεστάτου έπισχόπου Σκιάθου χαί Σκοπέλου, έν άγίιρ πνεύματι άγαπητού ήμών άδελφού χαί συλλειτουργού χύρ Ευγενίου, διαλαμβάνον' ώ πολλά τά δεινά χαί όλέθρια έπέφερε χα! έπιφέρει καθ' έκάστην παράλογό; τι έπικρατήσασα έ δεύρο συνήθεια καί κατάχρησι περί τά διδομένα προιχοδοσία · ήναγκάζοντο γάρ οί γονχί έχάστου βαθμού χαί έκαστη; τάξεω, χαί αύτοί οί πενέστατοι χαί τών άναγκαίων ένδεεί δντχ, έπιδιδόναι λόγφ προιχά άπαραιτήτου όσπήτιον πρδ; μίαν έχάστην τών γάμφ κατεγγυωμένων θυγατέρων αυτών, χαί ούδενί ίξήν γάμφ χατεγγυήσασ&αι τήν ιδίαν θυγατέρα, ήν μή ίπχγράφχτο αυτή τδ όσπήτιον, ούδέ τά τού γάμου έπετελείτο, μή προηγηίχίση τή τού όσπητίου προιχοδοσία, έξ ου χαί συνέβαινε τού μέν γονεί τών ιδίων οίχων άπαλλοτριουμένου άθλιον τδν βίον βιούν χαί ύπαιθρου διάγειν τά πολλά, μή δυναμένου ει έτέρου χτήσιν όσπητίου ή χαί τούτου στερουμένου; έν έτέρρ ύπανδρχίφ θυγατρό, τού; 81 νέου τή; πατρίδο αύτών άμχλώ έχει» τή ιδία χαταστάσχω χαί άμερίμνω διάγοντα τρυφαί έπιρρίπτχιν έαυτού, άτε πεπεισμένου; ώ αύτίχα κύριοι όσπητίων έσονται, ήν πρδ γάμον κατανεύσχεσι μόνον άΡλιώτχρα δέ τά έχ τούτου συνέ^αινε δυστυχήματα πρδ; τά; λοιπά; θυγατέρα, μή δυναμένων τών ά»λίων γονέων μετά τήν προιχοδοσίαν τού ένό χα! μόντω όσπητίου διχονομήσασθαι καί έπιδοΟναι χαί άλλα ται λοιποί; θυγατράσιν αύτών, τέσβαρα χαί πέντε ή χα! πλχίω χατά τδν άριδμδν αύτών διό καί τή άπό τού γάμου έλπιζομένη περιθάλψεω; άποτυγχάνορσαι, *«! κινδύνον πχριέπιπτον* ψυχικού καί ύ άλλα μύρια άτοπα έχ τή τών γονέ**υ άπορία καί τή τού βίου μονώσεω. Ταύ γοΟν τήν συνήθειάν, ώ τοσούτων άφορήτων /δεινβν άποτελεσματιχήν ούσαν χα! τοσαύτη; ξενον άθλιότητο, βιζηδδν έ χλείψαιτβουλόμενοι προρρίζου συναναοπάσαι τά τοσαυτα παραφυά α τών χαχών, συνήλθον έπ! τδ αύτδ σύμπαντ : cί βηθέντέ τή; νήσου ταύτη; χριστιανοί χαί. συνέθεντο κοινώ δμοφώνω γνώμη χαί σταθερή καί άμιταθέτφ άποφάσει, όπω -τούντεύθεν, μένοντο κατηργημένου τού έθου έχείνου, άτε δή χαί προανηρημένρυ 8ι' έχχλησιαστιχού γράμματο έπί φριχωδεστάται άραί, μηδεμίαν έχωσιν όφειλήν χαί άδειαν οί *tiL·* ίδια αύτών θυγατέρα άνδράσι νομίμοι; έχδι*δοντ}; προικοδοτεί»* αύται; άχίνητα χτήματα xat' ούδένα τρόπον, ύφίστασθαι 84 τήν διδομένην αύται; προίκα, έχέδ όσπητίων χα! μαγαζιών βητώ, μάλλον ει άλλα κινητά πράγματα, βουχιχά δηλονότι, άσημιχά, μαλαματιχά χα! άλλα διαφόρου ύλη, προσχτώμενα άπδ τών προσόντων αύτοί ακινήτων χτημάτων. άμπελώνων δηλονότι καί έλαιώνων, Ιτι 8έ καί ει άσπρα μετρητά κατ' εύχάριστον θέλησιν τών γονέων καί άνάλογον δύναμιν ι οί δέ πρδ; γάμον παρασχχναζόμχνοι γαμβρό! όφχίλουσι γίνεσδαι πρότερον έγχρατεί; ή χαί χύριοι^σπητίου ή πατρικού ή ιδιοκτήτου, χίώ' οΟτω συνάπτεσθα; γαμιχώ, παραπέμποντί τήν τών όσπητίων. διαδοχήν ει τά άπ' αύτών γεννώμχνα άρμενα τέκνα καί άρκούμενοι ται άντί τών όσπητίων ίσοστασίαι; προιξίν έν διαφόροι; πραγμάτων είδεσιν, ώ διείληπται, μηδέν πλέον προσαπεητείν. βατέρου δέ τών γονέων έπί τέκνο:; άποθανόντο, όφχίλει τό ζών μέρο, πατήρ ή μήτηρ τυχόν, παραλαμβάνειν καί περιθάλπειν τδ όρφανόν θ-ήλυ μέχρι τή; ήλικιώσχω χατά τήν δ:αγόρευσιν καί τών θείων χαί Ιερών νόμων, πραγματεύεσδαι δέ τψ άρρενι τέχνφ τήν κτήσιν τού πατρικού ή μητρικού όσπητίου. Οί δέ άδελφοί όφείλουσι συντρέχειν εί; τήν ύπανδρείαν τή άδελφή αύτών έχ τών ένόντων εί δέ χαί τή όφειλετιχή ταύτη συνδρομή; άποστερούντε φανώσι τήν όρφανήν αύτών άδελφήν, έχει άδειαν τδ ζών μέρο τών γονέων πωλείν έχ τών όρφανιχών ύποστατιχών, καί έχ τών άσπρων τή 'πβελήσεω οίκονομείν τά πρδ ύπανδρείαν τή όρφανή δυγατρό - γίνεσθαι ξέ τούντεύδεν τά προικοσύμφωνα τή είδήσει τών κατά καιρού προεστώτων τή; νήσου ταύτη καί γράφεσώαι παρά τού κοινού νοταρίου, (να μή περί τά διατεταγμένα τών προικοδοσιών συμβαίνη δολιότη χα! κλοπή παρά τίνο.

Ταύτα διαλαμβάνει τδ έμφανισΗν ένώπιον ήμών συνοδιχώ συμφωνητικό» καί διαιτητικό» γράμμα, δ δή χαί έξητήσαντο ώ*ρμώ οί τούτα συνΜμενω *»βΙ* διαταξάμενοι τή; νήσου έκείνη 'χριστιανοί έπικυρωδήναι καί 8ι' έκδόσεω ήμητέρου πατριαρχικού καί συνοδικού γράμματο. Τήν γούν αΤτησι» αύτών κατιδόντε εύλογον καί- πρδ κοινόν συμφέρον κεά εύρυώμίαν τή πατρίδο αύτών άφορώσαν, καί έπιντύσαντε εύμενώ, γράφομεν συνοδιχώ μετά τών περί ήμά ίερεετάτων άρχιερέων καί ύπερτίμων, τών έν άγίμ πνεύματι άγαιπγτών ήμών άδελφών καί συλλειτσαργών,

καί έπικυροΟν^α τά προσκομισθέν ήμϊν κοινόν συμ-Α φωνητικόν Η»ίνο γράμμα,· συμφώνω άιηφκνάμ··*,^ βπω τά ἐΑ αύτφ διαλαμβανόμενα καθ"δν ,αίβηται τρόπον' μένωσι διά πάντδ άπαβάτραπτα xai άπαρά- *fierce* xai δανιργβντ® άπαραλλάκτω παρά πάντων τών iv έκείνη τή νήσφ κατοίκων χριστιανών χωρί τή μέχρι κεραία παρεκτροπή . Ή Μ τι κακό- βουλίφ κινούμενο χα! αισχροκερδείφ νικώμένο τολ-. μήσει. ίόιορρύ,θμω xai άλαζονικώ άνατρέψαι τά χα- λβ xai δικαίω συμφωνηθέντα χα! παρ' ήμών ira- χριθήντ^καΐ κυρωθέντα, έστω δ τοιούτο , *ΐκοίη* ιόέν ζ ή τάξεω , υποκείμενο τή ταταγμένη τού προστίμου ποινή, ΐή περιεχομένη βητβ iv έχείνφ'Τ^-άνμφωνη- τικφ ·γράμματι, καί *ένοχο . έσχάτη* 'έκκλησιαστική ^ παιδεία έξ. άποφίσεω . 'Oifsv τι ένδειξιν xai βιηνακή τήν άσφάλαιαν έγένετο xai τά παρόν- ήμέτα- ρον πατριαρχικόν κα! συνοδικόν έπιχυρωτικδν γράμμα, καταστροιθέν χάν τφ·Ι*ρφ κώβηχι τή χαδ' ήμϊ τού Χριστού μεγάλη έκχλησία , xai έπαδόθη τοί αίρν^μέναι χριστιανό!; τή; νήσου Σκοπέλου,

,αωιγ'.

t ό 'Ηρακλιία Μελέτιο .
t *6* Νιχομηδαία Αθανάσιο .
t δ Χαλκηδόνο; Γεράσιμο .
t δ Δέρκων Γρηγόριο .
t δ ΆδριαΛυχόλεω Δωρόθεο .
f ό Φιλαδελφεία; Γαβριήλ.
γ δ Μηθύμνη Πανάρετο .
t δ Βιϋνη Διονύσιο .
t δ Άγχιάλου Εύγένιο .

SYNODtS CONSTANTINOPOLITANA .

a qua prohibentur nuptiae in quinto affinitatis gradu

1814 iunii 9.

Lectorem non ignorare arbitramur, quod probi- B bitae nuptis attinet, esse personas quasdam, quae in contrahendis matrimoniis ad nuptiarum coitionem tendere prohibeantur, propterea quod nefas admittant; itemque nonnullae esae, quae nulla prohibitione coerceantur, quod rea minime vetita ait; alias denique dari, quae iure quidem inter ae copulari prohibeantur, ai de illarum matrimonio consulatur aute rem aponte peractam et impletam; ain autem tacite quasi per ignorantiam coniugium inierint, indireptas quidem manere, sed canonicis poenis obnoxias esae. Huiusmodi coniugii illiciti quidem, non autem invalidi, ut aiunt, exemplum habemus in sequenti tabula, ubi de quinto affinitatis gradu sermo eat. Agitur enim de nnptiie contrahendis inter avum A, demortuae uxoria B virum, et amitam H. post initum pride coniugium inter nepotem Δ et pronurum E, uti ex figura quae sequitur melius patebit:

I'0. °Z . Δ.Η ,

.ΙΟ '___- Δ S

Tabulam, sententia quam verbis uberiorem, primus e oodiee patriarchal! typis edidit Manuel I. Gedeon ,in suo opere, Κανονικοί διατάξεις , t. II (Constantinopolq 1889), p. 149-61.

f Κύριλλο έλέφ θεού Αρχιεπίσκοπο Κωνσταν- τινουπόλεω νέα 'Ρώμη χα! οΐχουμβνιχδ πατρι- Ε 4ρχη ·

t 'Οσιώτατι έν Ιερομονάχοι κύρ Χρύσανθο, το- ποτηρητά καί έπίτροπα τή; άγιωτάτη μητροπόλααι Κιρκύρα χα! τέκνον έν xupiy κτλ. Λαβόντα τδ κατά τήν ιΓ τού παριππαύααντο δκτώβρέοο μηνδ «σημαιωμένον γράμμα σου, δμού καί τήν έν αύτ^ πχριχικλισμένην Αναφοράν, έπαήλθομχν αύτήν προη- γουμένω καϋ <!8ομαν τήν έν συντριβή καρδίακ πρόσ- πτωσιν τών δύο αύτόθι δμσγανέέν χύσαβών, τοΰ Γβωρ- γίου κα! τή Μαργαρίτα , τών ά«έ τού χαιρίού Μαγουλάδα δρμωμένων, αί τδν μακαρίτην Καρχόρα; πόρ Ίαρδϋαον, χαΰ τήν (νθαρμον έξαίτησιν τή άρχι- αρατιχή του"συγγνώμη , έφ' οί |φ*«ηαν πρδ δώδακα ήβη έτών κα! έπέκαινα έλθαΤν Μ; γάμου κοινωνίαν, καίτοι κωλυδμανοι παρά τών UpÂv νόμων διά τήν μεσολαβούσαν έξ άγχισταίο συγγένειαν τοΟ πέμπτου βαθμού, χα! δσα έτι συνυπογρά^ρντα αύνοέ *ti* πλησιόχωροι αύτών γείτονε άναγγέλλουσιν ix συμ- φώνου, οίκτείροντε τήν δυστυχίαν\αύτών χα! έλ.εούν- τ« αυτού διά τόν έπαπειλούμενονέσχατον κίνδυνον τή άπογνώσεω αύτών χαί απώλεια . ΤαΟτα μέν iv τή περικλειομένη άναφορ^ προηγουμένω εΓΪομεν, δφιξή 81 χα! τά άπδ μέρου τή όσιότητό σου, άφ' άν χαί κατενοήσαμεν, δτι άφελε! χα! άπλουστάτη τή γνώμη χα! άγνοίφ παντελε! τών όρθών χα! νομίμων, άμαθεία τι τού συμπράξαντο χαί εύλογήσαντο; αύ- τού ίερέω έφτασαν νά συνεπικλωσθώσιν ο! τψλανε τή τοιαύτη άθεμιτογαμίφ ι άπα δέ συν«πιχλωα<Η·ν.τ» χα! τεκνογονήσαντε:, προήχθησαν μέν «; τήν άπ άλλήλων διάζευξιν, ΰπίστησαν ιμω πολ.,ά τά έμπο- δοστατοΟντα τή προθέσε: αύτών, χαί τέω δια^ρο: άλλα; περιστάσει προχυπτουσα; άδύνατον άποφαί- νουσι τδν άπ' άλλήλων άπομαχρυρμδν χα! κινδύνου (πιφέρουσι τού μεγίστου . ψυχικού άμα χα! σωμα- τιχοΰ , οΰ μόνον κατ' αύτή τή έκθέσμου συζυγία , αλλά χα! κατ' άλλων Αθώων καί άνευθύνων διά τήν θτ^ιωδίαν χαί βαρ'υμηθίαν τών συγγινών θατέρου μέρου . ΤαΟτα τοίνυν χατανοήσαντι χα! έχ τών παρά τή σή όσιότητο; γραφομένων κα; !5όντ· τήν παρά πάντων έξαιτουμένην περ! αύγών έκκλησιαστι- χήν συγκατάβασιν κα! συγχώρησιν, ήν κα! δ μακα- ρίτη έκεϊνό δΓ αύτά τά αιτία έμελλε μέν χορη- γήσαι πρδ .αύτού , ούκ ΙφθασχΛέ, τδ χρ«ών ΰπουρ- γήσα , ΐγνωμαν, s! κα! άσυγχώρηταν τό γαμικδν τοΟτο συνάλλαγμα, μηβαμή μηδαμώ έκχβρουμένου πάππον καί έγγονον λαβι!ν άπλήν θχίαν κα! άν«ψιάν, μηδέ δυναμένου προσλαβχΐν τήν έχ τών iapây νόμων σύστα- σιν μ<τά τδ γχνέσθαι, συγχαταβάσχ^αί οίχονομίμ έχκλησιασνχή χρήσασθαι πρδ τήν παρούσαν μόνον ύπόθάσιν, διά τα τήν έ£ άγνοια κα! οΰχ έξ έπιμδνου κακοβουλία κα! τών ιαρών 4θ<τήσ«* νόμων γάνο- μένην συγχρότησιν κα! διά τά άναφυέντα μ«τά τούτα δαινά καί καγχάλαπα, ψυχικήν άμα χα! σωματικήν έπαχαιλοΟντ* Απώλειαν αΐτοί τα χαί άλλοι χαί αί πανταλή άπογνώσαω βάθυναν αύτού συναξωθούντα, ήν *Μ* πολύ μένωσιν ύπδ τήν έπαναχθαίσαν έχαίνην ποινήν, sad άδύνατον πρδ [τδ παρόν *άποφ*αίνοντα τήν διάζαυξιν. Καί δή γράφοντα *Μ* τή (χλπ.) . . . έν- ταλλόμαθα τή δσιότητί σου, δχω τήν μέν έκχλη- σιαστιχήν ιΓσοδον έπιτρέψη αύτοί χα! τήν κοινωνίαν γών πνευματικών χαρισμάτων, αίγα αύθι χατίδη αύτού γνωσιμαχούντα έφ' οί χφταπράξαντο, τά δέ έμποδοστατούντα πρδ τήν διάλυσιν κρατυνόμενα άα! ώααύτω , καί ματέλθη αύτού ταί πνανματιχαά σου νουθασίαι , κατάλληλα έπιτιθέμανο τά τή ικανο- ποιήσει φάρμακα εί; σωτηρίαν αύτών και παραλαί- ■πων τδ πλέον αί τήν άβυσσον τή θεία φιλανθρω-

alat, ή xal γίνοιτο αύτοί ttoyfi.xal δδηγδ; τή;Α ηλχΙΑ umtqptWouf μπαμζλζία χαΐ τή Αναχλήσ··; dxb τή iiwvf); κτώσηκ πρδ τή Arcrtbsy Απο-δημία , 8* fpaypbv 7$ κρΑγματι prtA τούτα βιϊίτή Α8ιαλ*ίπτου xal ivτδvσυ προσοχή μή.ποτ·. δβδ (Αχαγ«) «ρδ dpaptlav ύ«οληφ»ή ή Απαξ ή.8η κατά πολλήν ΑνΑγχην γινομδνη· ίχχλησιαστιχή οικονομία χαί συγχαοΑβασι χαί μιμήο*«ο; δφση χάραν,δτι xal *el* δπώσ-xots χατατολμήσοντ»; τή ix τών ίιρών νδμιαν ύπο-χιίσονται ΑποτομώτΑτη xatStif xal οί συν«υ8οχήσαν-*τκ. XtrfQt* ύφίξοιβχ τδν αύτδν χαΙ.ΦιγχαταχρτΦήσονται, *έ* γινδμζνοι χοινονοί Αλλοτριών ΑμαρτηρΑτβν. Ούτβ γινώσχον xal χαλώ; προοέχαν, ποίησαν ώ σοι γρΑφον-τι παραχιλ·υδμ*5α, ϊiά xal ή τού dfoù χΑρι; ,αοχδ'.. ϊουνiοδ b'.

' + Ό Κώνσταvρνουπδλκο έν Χριστφ ζύχέτη .

PcstseriplwH· *patriarcha* proprio swm> arfimtwm ·ι

Πρ&ηχι χ«λώ *iffûicwii* τοί δμμασι, μήιαο χατ4 *'nimn* ΑνΑγχην, 4 πζριγρΑφ·τ«, γινομίνη kfipr Ιχχλησιαατική οικονομία iud συγχατΑβασι δφ Αφορ-μήν χαχοΟ' χαρ08«(γμ«το χαί μιμήσηi xai *si;* Αλ·λου;, διδτι *tb* xoxbv dsl xaxàv ion· χαί τδ Ασύγ-γνβστον "διά παντδ; μίνζι'Ασδγγνβστον. Χρήται 84 ποτ< ή Ιχχλησιαστιχή ixulxsis τοιαύται αυγχατα-βΑαισιν itci γ«γηραχδσι χάί xsiuôùutspâvotc *fyaprif* poat, τδ'Jsiv ηδMx τών πζριστήχο... χινβυνοδών . xal τήν ΙσχΑτην Απάγνβσιν τών ύχο-π«πτ»»χδτ»Α αύτή τέχνβν π*?}χδκτοναα. χαί Ακο-χρου μέν^, τδ 84 8:ΐ τή έπαιχiία τούτη; καί cupxafrtia; τδ,τραχύ xal βαρύμηνι τών ίμμδνβν naftôv ύποτιμνομΐνη χαί βφον τφ το·.φδ< μζιλιχίφ τρδπφ τήν έν γήβμ μραμiλζ^αν έπιλπίζουσα, ήν xal «ύχόμζΦα φιλοστδργφ ψυχή; διαΗσιι.

SYNODUS. CON8TANT1NOPOLITANA
1814 mense iulio.

Beniamin Costakes, Moldaviae metropolita, cum anno 1806, annuentibus cunctis suae familiae viris, monasteria minora Πουρζουτζίου atque Φλ»ρ«στίου, in Moldavia sita, monasterio Eaphigmeni in monte Atho consecravisset, donationem hanc a sacra synodo Constantinopolitana ratadi haberi voluit. Votis eius statim annuit synodus sigillatasque litteras edidit satis amplas, quarum initium sic se habet; Τών δπδ«χρδνον τ<λ«ύντ<ον. Datae sunt anno 1814, menae iulio, indictione Π. Episcoporum subscriptiones in eis exhibentur istae: Cyrillus patriarcha, Philotheus Caesareae, Dionysius Ephesi, Meletius Heracleae, Constantius Cyzici, Athanasius Nicome- B diae, Geraùmps Chalcedonis, Gregorius Dercorum, Macarius Tornovi, Meletius Neocaeeareae.

E codice patriarch. 19, p. 215-8, ipse publici iuria feci in mea ayHoge: *Acte» de tAthoi. III. Ad·» fBaphigeeiaeei* (Petropoli, 1906), p. 94-9. Original· in tabulario monasterii Esphigmeni hactenus asservari asserit V. Langlois, *Le moat Atkoi* «t sc* MMori2r«« (Parisii·, 1867), p. 46; qui tamen in referenda temporis nota errorem admisit, dum tabulam die 9 iunii editam' fuisse affirmat. In conficiendis enim sigillatis litteris mensis sane, non autem dies indicari solet.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1814 mense octobri.

Cum Anthimus, Uiitxae metropolita, dato re- C nuntiationis libello, a munere se abdioaaset, sacra synodus, inito coetu in templo sancti Ioannis apudV Κουρούτοζομτν secus fretum Bosporicum, in eius locum subrogavit Daniel hieromonachum, ufi documento est ύχόμνημα ea ipsa de causa conscriptum, anno 1814, mense octobri, indictione III. Suffragia tulerant antistites isti: *ΐ Κυζίκου* ΚώνστΑντιο , Ιχβν xal τά γνώμα τών αζβασμι«τΑτ·ν γζρόντων τού τζ Αγίου Έφίαου χύρ Διονυαίου χαί τού Αγίου ΑΑpxssv χύρ Γρηγορίου, — δ Τορνάβου ΜχχΑριο , — δ. Ν·ο-χαιααρiία; Μιλίτ;ο;, — δ Κρήτη; FtpΑmpc;, — δ Μπδσvβi Καλλίνικο .

E codice patriarch. 9, p. 339, fragmentum edidit Callinicus Delicanes, Πατριαρχικών έγγράφβν τδμο; τρίτο; (Constantinopoli, 1905), p. 714.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1814 mense octobri vel novembri.

Officina ante aliquot annos in aedibus patriar-ehalibus condita ad optimos. libros typis edendos, cum non ita prospere cessisset, a sacra synodo ad decem annos mercede locata est duobus e prae- *D* stantioribus illius aetatis viris, Constantino scilicet Coresio, rei publicae a secretu, et Alexandro Argyramo, adiectis nonnulis stipulationibus, quibus praesertim cautum eat, ne quid typis mandaretur,' quod ecclesiae orthodoxae persuasionibus videretur adversari. ' Tabula ea de causa conscripta sesquipedalibus abundat verbis; ita vero exorditur: Tb χαλδν ούχ ίστιν βτ* δτι μή χαλάν, χαλώ έστιν ·ίρη-μένον 'xal λδγβν Αpa Avsv8<i; παραστατικών xal βητοριχή ού 8<1ται χομψδτητο . Temporis notae, itemque episcoporum subscriptiones in editione desunt; at ex lopo, quem in codice tabula occupât, recte colligere est, eam mense octobri vel novembri anni 1814 conscriptam fuisse.

E codice patriarchal! 12 edita exstat in ephemeride Constantinopolitana 'Εκκλησιαστική Άλήώνια, t. XX (1900), p. 145-8.

SYNODUS CONSTANTINbPOUTANA
1814.

Exstat in monte Olympo Thessaliae, in dioecesi Platamonis, monasterium quoddap haud ignobile, sanctissimae Trinitati dicatum, cuius monachi din disceptaverant cum alterius eiusdem fere loci monasterii monachia, a sancta Trinitate item dicti, pro possidendo quodam ohrysobullo, ab imperatore Russorum anno 1699 edito, quo inra quaedam supra dieti coenobii monachis concedebantur. Lite ad synodum delata, cum utrique parti iss seque favor· videretur, synodus decrevit, ut «o 'quo prius 'statu res relinqueretur ex trito adagio: Molior est conditio posoidentia. 8entsatia synodalis grandioribus pro more>verbis ito exorditur: Τή έχχλη-σιοστιχή *j*xspl κΑντα «ρονοία πορισπούδαστον xet »·

προύργιαίτατον Ιργον τ«λ«ί τά συνιστίν ύπορφιρίντ·»; Â χαί χρατύνην. Tempori· notate* epiaooporum. nomina in 'edltione desunt

Fragmentum 'edidit Porphyrin* U*pea*kii, /W«-êastri· * Jfstserabis i OitfUaipiMU Mcaarifrie A·-mH » 1859 go&t (Petropôli, 1896), in-8* ÿ'.'dfifi-SOl.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA

1815 nurtii βι

Constantinus Oeconomus, gymnasii .Brnyironsis Àcbolaroha, cum anno 1813 caiëehismuina an ooù·» ceptunr, immo é ruasiço^sermone gtaeqtrjedditum typi» Vindobonen*ibut'edidi*a0t' a nonnulli· apud aacnun synodunm peousatus fuerat, quod errore· gravissimoii adimuiaaet hi tradenda dooteind.' de ritu in baptismo adhibendq et de statu Imimarum-puerulortun, quae ex hac vita migrarunt priusquam •aero baptiamo ablutai fuerint. Insimulatione· huiusmodi levi brachio tulerat Constantinus, a synodo summis laudibus mox cumulatus, uti documento est synodalis illa epistola a nobis modo memoranda. Data est anno 1815, die, 8 martii, hisque verbis, si nunoupatoriaa amoveris formulas, inbipit: 'Ελά^ομ·ν μ*τ4 109ου τδ σταλέν tyilv utytbv «ώτή; γρέμμα. Nomina episeoporam-^aeo erant aubscripta: Philotheus Caeeareda, Dionysia· Ephesi, Meietius Heracleae,. Constantius Cyiici^ Athaàaaius Nicomediae, loannioiu· Nicaeae, Genuimus Chaloedonis, 'Gregorius Ddrcorum,' liabarina Toruevi, Anthimus Sooplorum, Meietius N.eocaeaareae, Callinitu· Bosnap,

E codice patriarchal! ediéa exatai tum apud Sophoclem ab Oeconomis, J4 σφζέμννο έχηλησιαστιχά συγγράμματα Κωνσταντίνου 'πρ<οβυτέρου χαί οίχονίμου τοΟ έξ Οίχονδμων, t. I (Athenis,, 1862), ρ. 14-6, tum in Έχχληαιασν.χή Άλη3*ιά, t. II (Constantinopoli. 1882), p. 297-8.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA

1816 mense iulio.

Exstat in vice Constantinopolitano, oui Γαλανή nomen, ecclesia Sancto Nicolao sacra; quae cum tabentibus annis ruina oollaberetur, a Christianis loci in meliua refecta eat, pecunia ad perfici,endum' opus mutuo accepta. Cum autem fenus in dies ingnlresceret, neque ulla spea esset illam re fenebri unquam Uberatum iri, sacra synodus, collatis consiliis cutnlacobo Âtgyropuldr^nagno apud Portam Ottomanicam-interprete, et reliquis Urbis principibus, quae tempus monebat'providit, iriltasque rà-tiones perficiendas commisit septem yjp· qui ea' aetate res ad sedem oecumenicam pertinente* gerebant. Libellus synodalis hac de causa edituita incipiebat: Ιατρού; μέν χαί χυβιρνήτα; ή τοΟ μάλιστ* dgptsowOvto; bipartite xai ή τού χινδυ(/«ΰοντο; άρωγή ιψ65υμο δμολογοϋμανον σπούδασμα, Datus erat anno 1815, mMse iulio, indictione III: episcoporum eubecripttonea exhibebat istaa: Philqthen· Caeaareae, Dionysius Ephesi, Meletiu· Heraoleae, Constantius Cysici, Athanasius Nicomediae, loannicius Nicaeae, Gerasimus Chalcedoni·, Macaries Tornovi, Meietius Neocaesareae, Germanus Veterum Patrarum, Hierotheua Paronaxiao. Calunion· Boanae.

Exstat apud Eugenium presbyterum: Ή ζωοδόχο πηγή χαί ri itpi αύτή προσαρτήματα (Athenis, 1886), p. 303-7.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA

1815 mense Septembri.

Pristina monasterii Deigenitricis τοΟ Κύχχου vulgo dicti in insula Cypro iura ac privilegia necnon bene moratam monachorum vivendi rationem, cum anno 1787 renovamet Procopius patriarcha, ut suo loco diximus in XXXVIII huius operis tomo, eadem, postulantibus monachia, rursus rata habuit ac coAfirmavit sacra synodtu anno 1815, mense septembri, indictione IV, novo edito sigillio, quo post compendiariam monasterii historiam, integrum fere exhjbstur Prooopii sigillium; quod notasse satis erit Episcoporum nomina huic sigillio apposita haec erant: 5 Καισαρβία Φιλ4*·ο, — 4 'Εφέσου Διονύσιο;, — 4 Ήραχλιία; Μ·λέτ:ο;, — 6 Κυζίχου ΚωνΟτάντιο — 6 Νιχομήβ«ία; Αθανάσιο;, — ί Νιχαία; Ίωαννίχιο;, — 6 Δέρχων Γρηγόριο, — ί Ν·οχαισαρ·ία; Μιλέτιο, — ί Παλαι&ν Πατρ&ν Γ«ρμανά.

Editum, exstat ex ipso originali in libello haud cuique obvio: Περιγραφή τή; μονή; Κύχχου (Venetiis, 1817), ρ. 95-105; paucis memoretur e codice patriarch. 12, p. 259, apud Callinipum Delioanen, T* έν tot; χώβιξι τοΟ πατρ·αρχιχοΟ 8ρχ·ιο<ρυ1αχ*ίου σφζέμτνα έκίσημα έχχλησιασπχά έγγραφα (Constantinopoli, 1904), ρ. 607.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA

1815 oetobri - novembri.

Vix. *anum unum rexerat ecclesiam Ούζίτζη; xsù Βαλλιόβου Daniel métropolite, cum innnmeris patrati· facinoribus, si. depositionis, eiu* libello adhibeas fidem, apud utens aafngit, metropolim illam abaque patrono relinqueos. Quapropter deposition» poena a socru synodo mnletataa eat verbis perquam aeveris, ut moris est in huiusmodi libelli·. Kodoipeoi; haec ita incipit: Τού; τ·ν I*p*v viptsv χατρρχουμένου; χαί τ®ν έχχλησιαστιχΑν Ηαμο-*«οιΑν χαί xovÂvasv 4ν«ιδ«Ιi χαταφρονητά;. Scripta est anno 1815, mense oetobri, indictione ΓΥ.

Danieli ilH a munere amoto sut aimer datus est Meietius hieromonachu·, menso novembri eundem anni canonists mthragiis, in templo patriarchali initie, u nm t^i^ne^l^r oteetn^x '^Bpiæo^peeti^^a scriptiones haec erant: 4 Ήραχλχία; Μιλέτιο^ — 6 Κυζίχου Κηνστάντιο, — 4 Τορνίβου Moxdpioi, — 4 ΠβτρΑν Γιρμανέα, Ιχην nui td« Τ*ώί»«; τοΟ τ» djloo Kmonpsla; abp Φιλο*4ου, τοΟ άγιου 'Εφέσου χύρ Διονυσίου, τοβ dyiou NiMpqMn; xbp Άίανασίου, τοΟ 4γ<ου Νιχβίβ; χύρ 'Instvvutiou, τοΟ ίγίου Δέρχην χύρ Γρηγορίου χαί τοΟ ίγίου Nioxotonpsie; χΰρ Μ«-λντίου, — 4 'ΕρίΜχίου Ί··σήφ, — 4 Μπύσνα; Καλλίνικο.

Depositionis libellus e codicibus patriarch. 12, p. 254-5, et 18, p. 1-3, exstat apud Callinicum Delioanen, Πατριαρχιχ&ν έγγρ4φ*»ν τόμο; τρίτο (OonstaatinopoU, 1906), ρ. 715-8; electionis 'vero ύχδμνημΜ s oodles patriarch. 9, p. 351, memoratur ibidem, p. 718.

SYNODUS CONSTANTINOPOLFTANA
1815. meo» novemhri.

Cum Dionysius, Îleligrédii métropolite, supreqtum A obiueet diem, sacra synod», latis pro-'more canonici· auffHtgüa in tempto-patriarchal), in locum ilfiua •obrogavit Agathaagelum hieromoflachum, conscripto electioni· libello,-gnno 1815, menae novembri, indictione IV. ÉpiÀoporam subscripltohe· exhibebantur iatoe: 6 Ἡραχλεία Ma^itto;, — A Κυζίχου Κωνστάντιο , — 4 Νιχαία Ἰωεtννίχιο , — 4 ΧαλχτΛΑνο εΓεράτ.μο , — 4 Τopvdfisu MaxApio;/— 4 Παλαιών ΠατρΑν ΓερμανΑ , έχων χαί τά γνώμα νοtj τε Αγίου Καισαραία χύρ ΦιλοΗου, τοΟ Αγίου 'Εφέσου xip Διονυσίου, τοΟ άγίου Νυχομήie/α χβρ Αθανασίου, toO Αγίου *àiftutv* «bp Γηηγορίου χαί too Αγίου Νεοχαισαρεία ΐώρ Μελετίου, —' & Έρσεχίαυ Ιωσήφ, — *b* Μπάσνα Καλλίνιχο .

E codice patriarch. 9, p. 353, fragmentum edidit Callifficu· Delicanes, Πατριεφχιχών έγγράφων τ4μο τρίτο (Conatantinopoli, 1905), p. 718-9.

SYNODUS CONSFANTINQPOLITANA
1815 mpnse decembri.

Cyrillua patriarcha, cum aacrum Deiparae templum, ad portam τοΟ Έγρί-χαηι dictam in-regia Urbe aitum, valetudinariarum praefectu regendum B commisisset, quonam paeto erga hoa praefecto· se gerere deberent cum ecclesiae praepoaitua tum eiua •ocii ac reliqui ministri, quinque normis iiademque •apientiuimii edixit, ne qua oriretur difficulté· in munere ab unoqub'que obeundo. Litterae illae datae «Uni anno 1815, menae augusto, indictione IΠ, bisque verbi» exordiuntur: ΚοινοΟ προστάτου iiιαίτατον χάί περισποὐίαττον έργον ίπιμελεία τά πάντα άξίβΟν, τή τε εύρυθμου. χα! χολή; βιοιχήσεεν τών έπιτετραμμένων αύτφ φροντίζειν χαί τήν έπωφελή χατάσταισιν έχάστφ- ηρυτανεύειν.

Editae exatant apud Eugemum presbyterum, Ἡ ζωο84χο πηγή χαί τά ιεμά αϋτή προσαρτήματα (Athenis, 1886), p, 3924.

Huiusmodi norm» · patriarcha edita· aacra synod», collatis consiliis cum praestantissimis ialei ordini· viri·„ rata· et ipaa habuit*et confirmavit per littera· mense decembri eiiudem anni edita·, quarum initium sic «e habebat: Έν πολλοί μέν χαί Αλλοι *lartv* l8s!V έχχλησιαστιχή πρoνoία άγρυπνὸν τε'χαί άιιάλειπτον. Episcoporum subscriptiones in editione doetag^. Cf. op. cit., p. '494-9.

SYNODUS CON8TANTINOPOLITANA
1816 post februarium.

Sopbroniua Symeon Dakur (Νταχοϋρ), sacerdos Haleppen·», cum apud sacram synodum accusatus fuisset quod Romani pontificis memoriam in legendis diptychis ageret, orthodoxam quatp dicunt fidem iterum profiteri coactus est, misso (tonatantinopolim libello, die 10 februarii 18)6 exarato coram quinque e sacro ordine testibus. Quo in synodo recitato, orthodoxis persuasionibus prorsus consentire repertus est. Quapropter sacra synAdus, qd pristinum munus revocato Symeone, metropolitan Haleppensi rescripsit, ut eundem et ipse pro legitimo ecclesiae mipistro haberet. Quo mense anni 1816 synodalis haec epiatola scripta fuerit, in editione non significatum erat. Episcoporum vero nomina subscripta exhibebantur ista: 6 Καισαρεία Φιλάθεο , — 6 'Εφέσου Διονύσιο , — 4 Ἡραχλεία Μελέτιο , — *b* Κυζίχου ΚωνστΑντιο , — 6 Νιχορηίεία 'Αθανάσιο , — 4 Νιχαία Ἰωαννίχιο , — 4 ΧαλχηΑόνο Γεράσιμο , — 6 Δέρχων Γρηγίριο , — 4 ΤορνΑβου Μακάριο , — 4 'ήΐεοχαισαρεία Μελέτιο , — 4 Δράμεκ Παρθένιο , — 4 Σχοπείων Άνθιμο .,

Edita exstat una cum professione fidei a 8ynieone-oblata in Έχχησιαστιχή Ἀληθείφ, t. II (1883), p. 296-8.

SYNODUS CON8TANTINOPOLITANA
1816 mense augusto.

Erat olim in insula Samo, inter duo oppida, Καστανέα et Καρλοβάσια dicta, metoohium quod aiunt, celeberrimo montis Sinai monasterio dicatum ac sancto Oeorgio sacrum, quod hodie amplius non exstat, praedii· ei» -ricinioribus incoli· divenditi·. Illud, elapsis saeculis, stauropegica dignitate deooraverant cum Dionysi» et Neophyt» tum Bo- D phroniua, -patriarch^· CoMtantinopolitani, quorum sigillia, rogante imprimis CoMtantio, montis Sinai archiepiscopo, renovavit sacra aynod» anno 1816, mense aug»to, indictione IV, editi· litteris aigillatis quae ita incipiebant: Τή έχχλησιεκπιχή περί χάντων προΑοία Ιργον έστί περισπούδαστον τδ συνιστ·ν χαί χρατΰνειν ύχερφεράντω τά παρά τών προγενεστέρων εύλογα χριΜντα καί χυρωθίντα. Epiaoo- porum subscripta nomina haec erant: 4 Καισαρεία Φιλδθεο , — 6 Ἡραχλεία Μελέτιο , — 6 Κυζίχου Κωνστάνν.ο , — 4 Νιχομηδεία 'Αθανάσιο , — 4 Νιχαία Ἰωαννίχιο , — 6 Χαλχηδάνο Γεράσιμο . — 4 Δέρχων Γρηγίριο , — 4 ΤορνΑβου Μακάριο , — *b* Προύση Ἰωαννίχιο , — 6 Παλαιβν Πατρών ΓερμανΑ , — 6 Δράμα ΠαρΗνιο .

Editae exatant apud Epam. Staraatiaden, Σομιαχά ήτοι Ιστορία τή νήσου Σάμου (Sami, 1891), p. 389-93; errores ab editore in aubaeriptionib» legendis admissos emendarim» ope codici» patriarch. 13, p. 389, quem adhibuit Callinic» Dslicane», Τά έν τοί χώδιξι τοΟ πατριαρχιχοΟ άρχειοφυλαχείου σφζέμενα έπίσημα έγγραφα (Conatantinopoli, 1904), p. 616.

8YNODU8 CON8TANTINOPOLITANA
1816 msase aagusto.

Cum Meletius, Ούζίτζη χαί Βαλλιάβου metro^ .polita inde a men» novembri 1815, oooubuiasst, sacra synodus,'Inito ooetu in templo patriarchal!, in ei» locum subrogavit Oerasimum, monasterii Semela opthegumenum; cui» electionis gratia scriptum est pro more ύπάμνημα anno 1816, mense augusto, indictione IV. Ei nomina apposuerant antistites isti: *b* Νιχαία Ἰωαννίχιο , Ιχων xad τά γνώμα τών σεβασμίων Αγίων γεράντων τοΟ τε άγίου Καισαρεία xbp JftXtriou, τοΟ Αγίου 'Εφέσου xùp

Διονυσίου, τοῦ Αγίου Ἡραχλχία χὺρ Μχλττίου χαὶ Χαλχηβόνο χὺρ Γιρασίμου χαὶ τοῦ Αγίου Τορνόβου τοῦ Αγίου Κυζίχου χὺρ Κηνσταντίοο, — ὁ'Νιοχαισ·-ροία Κύριλλοξ, Ιχὼν χαὶ τὴν γνώμη» τοΟ Αγίου γέροντο Νιχομη?«!α χὺρ Αθανασίου, — ὁ Δράμα ΠαρΗνιο , — ὁ.. . . . (ἳ»$« Μηθύμνη *ttl* Κ«νστ*ν-τηλίου) Παγάρττὸ , Ιχον χαὶ τὰ γνώμα τοὐ·Αγίου · χὺρ Μακαρίου, — & Σοφία θνοφάνη , ἑχων χαὶ τὴν γνώμην· *νΑ'* Αγὶώ» Aipxssv, — ὁ Μπόσνα Καλλίνιχσ;.

E codice patriarch. 9, p. 364, tabulam edidit Callinicus Delicanes,. Πατριαρχικῶν ΑγγρΑφον τόμο τρίτο (Conatantinopoli, 1905), p. 719-90.

8YNODU8 CONSTANTINOPOLITANA
1816 menef novembfi.

Eχ multis illis monasteriis, quae ih insula Samo variis teniporibua condita hodiedum exstant, non 'infimum locum obtinet quod ad orientalem montis Πρηνιά plagam situm, in ^publicis monumentis Παναγία τῶν πέντ» ὀσπητίβν, vulgo autem. Μίγάλη Παναγία nuncupatur. In cuius ppaedia cum, elapso saeculo, manus .porrigerent viciniores incolae ac paulatim fines proferrent, sacra synodua, quam monachi de vi sibi illata certiorem fecerant, missa ad cunctus insulae Christianos severissima epistola^ eos ab invadendis monasterii possessionibus cessare tussit, felicine an infelici conatu, dicere non valemus. Epistola illa, post nuncupstorias formulas, ita incipiebat: Ἡ τίγία τοῦ Χριστοῦ ἐχχλησια. οἰα 8ή χοινή μήτηρ χαὶ τροφό , πρόνοιαν τὴν προσήχουσαν χαταβάλλρυσα.. Data erat anno 1816, menae novembri, indictione V, hisce obsignata subscriptionibus, in quibus- legendis frequenter peccavit editor Graecus: *ἰ* 'Εφέσου Διονύσιο , — ὁ Ἡραχλιία Κύριλλο *(Itgt* Μιλέτιο), — ὁ Κυζίχου Κωνστάντιο , — ὁ Νιχομη8«(α Ἀθανάσιο , —Ἀ Νιχαία Ἰωαχιμ flrge Ἰβαννίχιο), — ὁ Χαλχηδόνο Χωφρόγιο flaps Γιράσιμο), — ὁ Δέρχων 'Itpôtao; *(Iryt* Γρηγόριο), — ὁ Τορνόβου Μακάριο , — ὁ Ἄρτη · Ἰωαχ«ιμ flap· Προύση Ἰωαννίχιο), — ὁ Βιρροία ' Ζαχαρία , — *6* Κ«στ»ντηλίου Πανάρ«το;, — ὁ Βιζύη 'Ἰωαχιιμ flaps Ἰ»ρ<μία), — *-6* Σβορνιχίου "Ανθιμο .

Ex ipso prototype primus edidit Epamin. Stamatiadee, Σαμιακά ἤτοι ιστορία τῆ νήσου Σάμου (Sami, 1891), p. 319-6.

SYNODUSv CONSTANTINOPOLITANA
1816 mense novembri.

In edendis anno. 1797 sigillatis litteris ad instaurandam monasteriorum stauropegicorum disciplinam eorumque bona percensenda, uti ceteris omnibus, sio monasterio τῇ τιμία Ζώνη apud viculum Βλαμαρή in insula Samo bonis consiliis prospexerat sacra synodua. Quia vero in praediis huius monasterii recensendis monasteriolum τῶν Ταξιαρχῶν, in loco τὸ Μαλαγάρι situm secus portum Βαθύ, omissum fuerat, monachi τῇ Ζώνη , re ad synodum delata, obnixe postularunt, ut novum ederetur sigillium, quo supradictunb praedium comprehen*-deretur. Eorpm votis benigne annuens synodus, sigillium statim edidit, cuius initium aio se habebat: Τὴν ἐχχλησιαστιχὴν προστασίαν χαὶ πρόνοιαν, τὴν ἀπαξαπλῶ πιρὶ τὰ ἑχάστου βίχαια ἐνδ<ιχνυομένην. Datum erat anno 1816, mense novembri. indictione V, et obsignatam his episcoporum subscriptionibus: Philotheus Caesareae, Dionysius Ephesi, Meletius («d. Cyrillus) Heracleae, Constantius Cysici, Athanasius Nicomediae, loaniiicius Nicaeae, Genuimus *(ed.* Sophronius) Chalcedonis, Gregorius Dercorum, Macarius Tornovi, loannicius Prusae *(fd.* loachim Artae), Zacharias Berrhoeae, Agathangelus Monembaaiae, Panaretus Kustendelii, Hieremiss Bizyae, Anthimus Svornicii, Beniamin Bosnae.

Ex ipso originali editum exstat apud Epamin. Stamatiaden, Σαμιακά ἤτοι ἱστορία τῆ νι,σου Σάμου (Sami, 1891), p. 354-9.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1817 mense maio.

Tripolitan civitas in Peloponneso, quae olim exarehia patriarchalis tantum habebatur, nou ita pridem, anno scilicet 1804, mense aprili, ut suo loco dictum est, sub episcopi Ἀμυχλῶν dicionem redacta est, ut dx utraque civitate, una dioecesis efficeretur. Post mortem vero Nicepbori, Ἀμυιηλῶν episcopi, cum Tripolitan civitas, totius Peloponnesi caput iam facta, maxima hominum frequentia celebraretur, eam sacra synodus, annuentibus gentis optimatibus, in metropolim evehit, inverso ambarum civitatum canonico ordine, adeo ut novus antistes ΤριπολιτζΑ χαὶ Ἀμυχλῶν métropolite nuncuparetur. Ad titulum hune primus promotus est Dionysius hieromonacffus, prassps quondam ecclesiae Sucti Menae in vico Hypoomathia, uti documento est electionis eius ὑθόμνημα anno 1817, menae maio,'indictione V, conscripto, post inita in templo^pancti loannis Baptistae apud Κουρούτζισμιν canonica suffragia, operam navantibus antistitibus istis: ὁ 'Εφέσου Διονύσιό , ἔχων χαὶ τὴν γνώμην τοῦ xavispswAtou Αγίου' Δέρχων χὺρ Γρηγορίου, — ὁ Κυζίχου ΚώνστΑντιο , — ὁ Νιχομηἶχ'α Ἀθανάσιο , Ιχω» χαὶ τὴν γνώμην τοῦ πανι»ρωτάτου γέροντο χαὶ συναδέλφου Αγίου Ἡραχλτία χὺρ Μιλιτίου, — ὁ Χαλχηδόνο Γιράσιμο , — ὁ Β*ρροία Ζαχαρία , — *ἰ* Πατρῶν Γιρμανό , (χων χαὶ τὰ γνώμα τοῦ τ» Αγίου Νιχαία χὺρ Ἰβαννιχίου, τοῦ Αγίου Προύση χὺρ ἸοΜιννιχίου, τοῦ Αγίου Δράμα χὺρ Παρθενίου χαὶ ΝοΟ Αγίου Μηθύμνη χὺρ Παναρέτου.

Editum exstat in dhuio Παρνασσό , t. XI (1887), p. $49-3,

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1818 mense ianuario.

Constantinus logotheta, vir inter primarios civitatis Trosme, in dioecesi Κρήνη χαὶ 'ΑνΑαrv, cum e concivibus suis haud; paucos videret leprarum morbo laborare, eos a civitate hommamque oou-•ertie excludi voluit, ne contagio s*b nocerent. Quapropter vetustum sancti Georgii monasteriolum, in loco vulgo Kiôaxt dicto situm, in publicum leprosis curandis valetudinarium propriis sumptibus mutavit ea lege, ut cum ipso tum heredes sui iture patronatus In ilM pollerent. Cui postulationi

benifene .annuens sacra, synodus, ad eam- sanoien-dam sigillium edidit, cuius-prima varba haee erant: Καὶ πρὸ πλσαν μὲν ολησιν Λ *ibutun* συνχπαγομένην I8ot τι 4ν τὴν Μχλησιαστιχὴν ιὑμέχιαν *κρ&·* χιιρον.. Datum erat anno 1818, mense ianuario, .indictione VI, hisce obsignatum subscriptionibus: Cyrillus patriarcha, loannioiup Caesareae, Dionysius Ephesi, Meletius Heracleae', Constantius Cyzici, Athanasius Nicomediae, Genaimüs Chalcedonis, Gregorius Dereorum, Chrysanthes Berrhpeae.-.Gerasimus Cretae, Polycarpus Larissae, 'Anthimus Smyrnae, CalHhicus Siphni, Dositheus Debrorum.

Editum exstat. in volumine: 'Ὁ iv Κώνστα·· τινρυπδλιι Ιλληνιχδ; φιλολογικά; σύλλογο. Εἰκοσιχ^ντΜτηρὶ. 1861-1886. Παράρτημα τοΟ ιη' τόμου (Constantinopoli. 1888), p. 911-3.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1818 menae augusto.

Viri Trapesuntini, cum patriam litterarum graecarnm schola orbatam adhuc cernerent, collati» inter »e conailiia, Conatantinopolim miserunt Chatti Antonium, qni commendatitiis a sacra synodo instructus litteris, aedia oecumenicae provincias perlustraret, stipem collecturus ad ludum sin patria instituendum et aperiendum , Futurum opus et ipsum stipis collectorem amplissimis verbis commendavit re vera sacra synodus, editis litteris ita post nuncupatorias formulas incipientibus: Πολλοὶ μὲν χαὶ διάφοροι βχβαιὼ ci τρόπο:, δ:' ὼν χατορθοδται ἡ πρδ; θ«δν «ὑαρέστησι. Datae erant anno 1818, menso augusto, indictione V, synodi antistitum obsignatae subscriptionibus, quarum nonnullas tantum exhibuit editor, videlicet: loannicius Caesareae, Dionysius Ephesi, Gregorius -Dereorum, Gerasimus Chalcedonis, etc.

Exstant typis impressae in periodico Ερμή; 4 .Λόγιο; (Vindobonae, 1819), p. 679-82.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1818 decembria 14.

Cyrillua patriarcha, qi^i indo a die 4 martii 1813 navia spiritualis clavos tenebat, a solio patriarchico abire coactus, renuntiationis libellum propria manu conscriptum die 13 decembria 1818 sacrae synodo tradidit. Postridie eius diei, initis in aula patriarchal! canonicis suffragiis, ad summam dignitatem tertium evectus est Gregorius quondam patriarcha, operam navantibus loannicio Caesariensi, Dionysio Ephesio, Moletio Heracleensi, Conatantio Cyziceno, Athanasio Nicomedicnsi, Gerasimo t'halcedonensi, Gregorio Dercenni, Zacharia Berrhoeensi,' Gorssimo Cretensi, Agathangelo Belybriensi, Methodio Ancyrano, Gregorio Euripi, Theophane Sophiae, Agathangelo Anchiali. Constantio Maeoniae, Anthimo Scopiorum, Callinico Siphni, Dosithèo Debrorum, Samuel Dyrrhachii.

Benuntiationia libellus a Cyrillo oblatus exstat typia impressus in Ἐχχλησιαστιχὴ Ἀληθιίφ, t. II (1882), p. 315-ti; de Gregorii vero in patriarcham electi memoriali ibidem mentio tantum occurrit.

SYNODI CONSTANTINOPOLITANAE
1819 mense ianuario.

1.

Gregorius patriarcha, ubi solium oeoumonicum iterum occupavit, missa ad cunctos aedia oecumepicae antiatitee ιἰρηνικὴ quam vocant epistola, die 14 ianuarii data, alteram mox eisdem transmisit, qua eos adhortabatur ad rite obeunda sacri ipsorum ministerii officia, in iis praesertim quae ad matrimonia contrahenda attinent. Coniugia quae dicuntur *mixta,* hoc est inter orthodoxum et heterodoxam inita,severissime damnavit; immo,ex rescripto potentisaimi Turearum tyranni, prohibuit et ipse quominus nuptiae fierent inter personas sceptro sultani subditas et alteras ab eiusdem dicione seiunctas; aliis verbis, mixta dixit coniugia ideoque prohibita non solum quae religionis, sed etiam quae politici regiminis ratione diversae inter personae contrahitur. Curiosa haec tabula, post nuncupatorias formulas, ita incipiebat: Αναχληθέντί αὐθι; ἀπδ τή; φίλη; ἡμὶν ἡσυχία; χα! ,χατΔ χοινὴν σύμφωνον ἐχλογὴν τῶν ἐνδημούντων ιἰρωτάτων συναδέλφων, Subscriptiones exhibebat istas: δ. Κατσαρζία Ἰωαννίχιο, — ὁ Εφέσου Διονύσιο;, — δ Ἡραχλιία; Μιλέτιο, — δ Κυζ'χου Κωνστάντιο, — *ἐ* Νιχομηδζία; 'Αθανάσιο;, — δ Χαλκηδόνα; Γζράσιμο, — δ Δέρκων Γρηγόριο. δ Βιρροία Ζαχαρία, — ὁ Κρήτη Γ*ράσιμι>, — δ πρόζδρο; Χηλυβρία; Ἰωαννίχιο, — δ Ἀγχύρα Μζθόδιο;, — δ Εὐρίπου Γρηγόριο, — δ Σοφία β«οφάνη;, — δ Ἀγχιάλου Ευγένιο, — δ Μαρωνβία Κωνστάντ-.ο;, — δ Σχοπιίων Ἀνθιμο, — δ Σίφνου Καλλίνικο, — δ Δχβρὼν Δοσ'-θεο;, — δ Δυρραχίου Σαμουὴλ.

Exstat cum epistola *pacifica* in periodico: Δζλ-τ'ον τή; Ιστορική; χαὶ ἐθνολογιχὴ ἑταιρία; τή 'Ελλάδο, t. IV (Athonis, 1882), p. 969-75.

2.

Cum sex abhinc mensibus querela de inofficioso apud sacram synodum ageretur inter loannem, Anagnosti Orlandi Hydraei filium, et Anagriostum Oeconomum, qui loannis sororem in matrimonio habebat, Gregorius patriarcha, re maturius perpensa, Anagnosti Orlandi testamentum imperfectum ideoque irritum declaravit, tum quod factum non fuisset praesentibus testibus, tum quod non omnes tabulam simul signavissent, tum quod Orlandus post scriptum quod aiebant testamentum duos adhuc menses vixisset quin de tabula ad legum normas redigenda curavisset, tum aliis denique de causis, tabulam a loanne turpia lucri gratia confectam fuisse luculenter probantibus. Synodalis sententia, <qua irrita declarata eat illa tabula, sic incipiebat: Τά; προσαγομένα; ὑποΗσζι τῶν ιὐσιβὼν (ὔμχνώ ἡ καθ' ἡμὰ τοΟ Χριστοὺ μιγάλη ἐχχλησία διχομένη χα! τὴ τοΟ δικαίου τρυτάνῳ ζυγοστατοΟσα συνφδά τα!; νομικά!; πιρ.λήψισ:ν. Data erat anno 1819, mense ianuario, indictione VII, hisce obsignata subscriptionibus latine redditis: Iqannicius Caesareae, Dionysius Ephesi, Melotius Heracleae, Gerasimus Chalcedonis, Gregorius Dereorum, Zacharias Berrhoeae, Gerasimus Cretae, loannicius Belybriae, Methodius Ancyrae, Gregorina Euripi, Constantius Maroneae, Anthimus Bcopiorum, Cal-

Mm· Siphni, Doritbeu· Dobroram, floumal Dyr-HMWSv.

Habatar typis impressa ia periodieo: 'Εχχλη-Mwwrii Αλή*««, t. XIX (18»»), p. 484-6.

3.

la codice metropoli· Dcrcansis lmm ad aanum 1819 scripte exhibent», quae earn ad rem nostram eonfatant, plaçait repetere:

,αωι»' iv μην! ιαννοΐυβρΐφ πατά *<ρμήν χρδ τήν έχχλησίαν βίησιν χαί αίτησίν τοO >«οφιλ·στάτου άρχιεπισχόπου imaxdacv πρώην Σαντορίνη χδρ Γαβριήλ, έχτραγφδήσαντυ εί τήν ίχχλησίαν τήν άνέχειαν αύτοO, ιπχτράπη «ώτφ «apt τή *humiliai* τδ xslpsvov txU σταυροπηγιαχδν-μετόχειον τδ προσ-ηλεεμένον εί *τί* iv 'Αμουρχφ σταυροπηγιακόν μοναστήριον τή ύπερα^ια ήμών Ηοτδχου, du ΧήΡ*9°ν οίχονόμου, διά να ίφησυχάση έχε!, χαί νά πληρώνη χβτ' έτο τδ διπλοδν τών χιλίων γροσίων ών ιπλήρωσέν *ἔ* πρδ αύτοO, ήτοι δύο χιλιάδε γρόσια, χα! άπχφάνθη διά συνοδικού γράμματο άποσταλέντο; τή αύτού 3»οφιλίφ^ ίνα Ιχη αύτδ ίφ' δρου ζωή αύτού, χαί μετά τήν πρδ χύριον αύτού έχδημίαν, μένη ίλεύθερον ύπδ τήν διοίχησ.ν τού ίν Άμουργφ ιερού μοναστηριού.

Exscripsimus ex Ήμερολογίφ τή άνατολή ... τού ίτου 1885 (Constantinopoli, 1884). ρ. 154.

4.

Cum Dionysius, métropolite Ephesi, a sacra synodo impetrasset, ut sibi iitpote senio confecto in muneris socium daretur Anthimus hieromonachus, Gregorius patriarcha, missa ad Anthimum Smyrnensém epistola, eidem praecepit, nt ascitis prius vicinis eoepiscopis, Anthimo nimirum Heliopolitano, Palsie Baaaa at Caffiaiee Eruthronua, tuslam Mas •b iairot ia tsmpls ■strapstitapn Smyrnaeri ad farsada eaaeaioa saftagia, quibas Anthimos iüa hieromeandms crearet» puro titale spisoopns Thpodoaiopalitaaas. Quatio ha» aaaa 1819, ·χ-sante ianuario vsl inennte februario · ωιι, contigit, eu· Gregorii epistola, qua Anthimo Bmyrneosi facultas oOaessa est novum episcopum consecrandi, die IS ianuarii data faerit

Exstat apud G. G. Papadopulum, 'Ιστορία Γρηγορίου ε', t. II, p. 463-4.

5.

Eodem menae et anno, Daniel, métropolite quondam Adrianopolitanus, qui in multorum invidiam inciderat, non damnationem, sed veniam a sacra synodo adeptus est, quemadmodum in codice metropolis Deroorum significatum his verbis legitur: ,αωιΑ' κατά μήνα ίαννουάριον, άπίναντι τή χαδαιρέσιω, άδψωσι τού πρώην Άδριανουπόλεω χόρ Δανιήλ. Sequebantur subscriptiones istae: ό πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεω Γρηγδριο άποφαίνεται, — δ πατριάρχη Ιεροσολύμων συναποφαίνεται, — δ Καισαρεία Ίωαννιχιά, — δ 'Εφέσου Διονύσιο, — 6 Ήραχλεία Μελέτιο. — ό Κυζίχου Κωνστάντιο, — δ Νικομήδεια; Αθανάσιο, — ό Χαλκηδόνα Γεράσιμο, — δ Δίρχων Γρηγδριο,*, — δ Βερροία Ζαχαρία, — δ Κρήτη Γεράσιμο, — δ πρδεδρο; Σηλυ-*jipla;* Ίωαννικιο; — δ Άγχύρα Μεθόδιο, — δ Εύρίκου Γρηγδριο, — δ Μαρωνεία Κωνστάντιο, — δ ϋκοπίων 'Ανθιμο, — ό Σοφία Καλλίνικο, — ό Λεπρών ΔοσiiΗο, — δ Δυρραχίου Σαμουήλ.

Εx Ήμερολογίφ τή άνατολή τού έτου 1885 (Constentinopoli, 1884), ρ. 154-5.

SYNODUS CON8TANTINOPOLITANA

1819 mense maio.

Quae iam inde a mense iulio anni 1814 sua auctoritate sacra synodus sanxerat instrumenta, ad metochium Florenti in Moldavia pertinentia, ea repetitis curis persensa iterum rata habuit ae confirmavit longiori sigiUio anno 1819, mense maio, indictione VII, edito. Agebatur de probandis tabulis undeeim numero, quibus supra dictum metochium a Oostakidarum gente dicatum ftierat monasterio Esphigmeni in monte Atho. Quae quidem haec erant: 1) tabula oonseeratoria anni 1806.- praecipuis familiae Costakidarum viris subscripta; 9 et 3) eiusdem tabulae confirmatio anno 1807 conscripta, tum ab optimatibus regionis, tum ab ipso principe Moldovâlachiae; 4) epistola Beniamin Costekis, métropolites Moldavian, ad oeoumenieum patriarcham, mense aprili 1814 data; 5) sigillatae litterae a sacra synodo mense iunio 1814 oditae; 6) chrysobullum principis Moldavia·, quo sigillatae illae litterae ratae habebant»; 7) libellus renuntiationis, anno 1808, mense novembri, conscriptus, quo Theodoretus archimandrite ab illius metochii praefectura se emoverat; 8 et 9) litterae quibus idem Theodoretus Esphigmenitas fatebatur liberatos esse a quovis erga se ipsum debito, metochiique praefecturam Lucae monacho committebat; 10) tabula qua princeps ambas illas litteras comprobabat; 11) acta métropolites ad eandem rem spectantia. Sigillii initium ite se habebat: Λιμένα μίν σωφροσύνη ίπιπόνω άναζητείν του τδν βιωτικδν άποδιδράσχοννα σάλον. Subscriptiones vero exhibebat istas: loannicius Caesareae, Meletius Heracleae, Constantius Cyaici, Gregorius Deroorum, Zacharias Berrhoeae, Gregorius Athenarum, Methodius Ancyrae, Doaithoua Novarum Patrarum, Hier&mias Bixyae, Constaptius Maroneae, Anthimus Scopiorum, Auxentius Kuatendilii, Hierotheus Samocovii, Gregorius Debrorum, Samuel Dyrrhachii.

Tabulam primus ipse edidi in mea sylloge: Actes <fo fAlAos. *111. Atln iKtphifmhui»* (Pctropoli, 1906), p. 100-8.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITAJiA

in qua rursus de cojybis pro mortuis offerendis et de communione saepius aut rarius frequentanda

1819 mense augusto.

. Diu quidem, ut aliaa dictum est, acriterqqe inter ■pnachoa montis Atho agitate est quaestio, utrum colyba pro mortuis offerri liceat sabbato tentam an reliquis etiam hebdomada· diebus, itemqu· utrum inter unam, corporis Christi participationem et alteram intercedant neoesse sit quadraginta dies, an saepius fas sit ad sacram mensam accedere. Quid de utraque controversia ecclesia sentiat, cum ex alii· a nobis iam allatis fitters·, tam ex documento modo repraesentando cuique colliger· licet. Illud

αχ afaie Maaaoti» I. W * w Κανονικών διατάξω*» A tMM, μ IM-b, upilaaA»· Mnvtaaaa, ittikta atiaaa «faNtaai tabelae apagiapba ywti ta «φι Saaoti PaatelMsaoa» apad BMeaeboa Atiwaitae aa- •erratar.

t Γρηγόριο ἐλέ^ δασὐ Αρχιειπσκοκο Κεενσταν- τινουχόλεω νέα "Ρώμη; Mi οἰχουμενιχὀ κκτρι- *ΡΧή«·

+ 'Οσιώτατοι ἐπιστάται χαὶ ναζήριδε τή κοινό- τητο τοὺ ἀγιωνύμου όρου ; ἡγούμενοι εφοηγούμενοί τε χαὶ σκευοφύλακε τών αὐτόθι κειμένων ιερών xal σεβασμίων ἡμετέρων πατριαρχικών χαὶ οταυ,ιοπηγια- κών μοναστηρίων, μ ! λοιποὶ πατέρε οἱ ἐν ταὶ ἱεραὶ σκήται χα! κιλλίοι τὀν μοναδικὀν διανὐοντε βίον, τέχνα ἐν χυρίφ ἡμών αγαπητά τή ἡμών με- τριότητο , χάρι εἰη ὑμῖν χα! εἰρήνη παρά θιού, παρ' ἡμών δὲ εὐχή, ὑλογία χαὶ συγχώρησι .

Πρὸ χρόνων ἐπ! τή δουτίρα ἡμών Μη» ἐλέι: πατρι- αρχτία ἡ ἐχχλησία ἱδοὑσα τΑ διατροχοὑσα μιταξυ τών αυτόθι ὁσιωτάτων πατέρων ἔριδα; χαὶ λογομαχία πορὶ τών χολύβων, ἐξίδωχο πατριαρχικόν αὐτή χαὶ συνοδικόν τόμον, καταργοῦσα χαὶ Αναχόπτουσα τΑ %*0;ιανία τινών, ΑποσχοραχίζουσΑ το τΑ ἐξ ἐπηροία σατανιχή; Αναφυέντα σκάνδαλα, χαὶ τὀν ἐχ τούτων ψυχικόν δλιΑρον ἐχ μέσου αἱρουσα, τὴν iHοφιλή πάν- τω ὑμών διαγωγὴν χα! ἀντπίληπτον μοναδικήν πολι- τιίαν πραγματτυσαμένη- αλλ' ούκ οἴδαμον ὁπω χαὶ ἤδη συντργοίφ τοὺ μισοχάλου Ανοφύη μνταξὺ τινων ἡ τύρωτιώσα ἰχοίνη χαὶ πιπαλχωμένη σαΑρΑ ιδέα, Ανήφ^η τ< τὸ τή δοξοχοπία πὑρ, χαὶ ἤρξαντο νΑ συμβαίνωσι διτνέξτι χα! λογομαχίαι πιρὶ τών χολύ- βων παρΑ Ανθρώπων ΑμαθὼνχαὶΑκατάρτιστων τι τΑ τή πίσττω χαὶ Ανιδέων δλω τών ἐχχ^ησιαστιχών δρων χα! κανόνων πρδ τούτοι δὲ καὶ Αλλοι τινὲ οιήσιω χα! ὑψηλοφροσύνη πάΜ ἐχχινηθέντι;, ὡ δόγμα χαὶ δρον τή ἐχχλησία Απαράτροπτον Απο- φαίνονται τήν ἐν διαστήματτ ἡμορών ττσΟαράχοντα ιιράν μττάληψιν τοὺ παναχράντου χα! παναχηράτου Αώματο χαὶ θέματο τοὺ κυρίου χαὶ θ(θὐ χαὶ σωτή- ρο ἡμών Ιησού Χριστού, φαὶ ὡ Αθέμιτον χαὶ Ασύγ- γνωστων προβάλλουσι χαὶ ὀροθ*τοὺσι τὴν πρὀ τών τθσσαράκοντα ἡ μιτΑ τά τεσσαράκοντα ἡμέρα γ«- νομένην. "Οθεν χαὶ χατιδόντε τὴν ἐχ τών παρα- λόγων χαὶ σατανικών τούτων διενέξεων χαὶ λογομα- χιών ψυχικήν βλάβην χαὶ ζημίαν χαὶ τὀν ἐχ τών χαχονόων φρονημάτων δλεθρον, Χαὶ θέλοντα νά Ανα- κόψωμεν χαὶ νΑ συστείλωμεν αὐθι τά τοιαὐτα; σοφρά χαὶ ψυχοβλαβεὶ τών μερικών ιδέα , ἐγνωμεν προνοῖφ ἐχχλησιαστιχή νά παραγγείλωμεν- ὑμίν καὶ διά τοὺ παρόντο ὁσα ἡ ἐχχλησία Απεφήνοπο- χαὶ Αποφαίνεται χαὶ φρονεὶ νόμιμα χαὶ θεοφιλή καὶ Ανεπί- ληπτα* χαὶ γράφοντα διά τοὺ παρόντο μετά τών περὶ ἡμά ιιρωτάτων Αρχιερέων χαὶ ὑπερτιμων, τών ἐν ἁγίφ πνεὐματι Αγαπητών ἡμών Αδελφών χαὶ συλ- λειτουργών, εὐχόμεθά τε χαὶ εὐλογοὺμεν πάντα ὑμ^ πατριχώ , χαὶ ἐντελλόμεθα χαὶ παραγγέλλομεν σφοδρώ καὶ Αμεταθέτω , δπω δσοι ἐξ ἐπηρεία αεπανιχή ἐφθασαν νά ὑποπέωσιν ἡ ει τὸ ἐν ἡ ει τδ Αλλο Αμάρτημα καὶ πλημμέλημα, Αποστάντε τοὺ λοιποὺ τών τοιούτων ψυχοβλαβών κινημάτων, νά ἐλθωσιν ει ἑαυτοὺ καὶ νΑ ἐξαλείψωσι πάντη Απὸ τΑ !δέα των τά τοιαὐτα δοξομανή φρονήματα, εἰδότε {τι ἐθο Αρχαίον τή ἐχχλησία; εἶναι, τΑ μέν κόλυβα νά προσφέρωνται ε! τὀν θειον καὶ ιερόν ναόν καὶ νΑ ἐκτελώνται τά μνημόσυνα κατά τὴν'ἡμίραν τοὺ σαβ- βΑτου ! Αν δὲ χαὶ ἐν τφ μιταξὺ τή ἐββομάδο ἡ κατά κυριαχὴν, δεντέραν χα! Αλλην τυχὀν ἡμέρηι γένωντεα κόλυβα χαὶ προαίλθωσιν ει τὴν ιερόν ἐχκλησίαν, τὸ τοιοὺτον κοντά ὁπου παντελώ δὲν κωλὐεται, εἰναχ καὶ ἀκαταιτίατον χαὶ πάντη Ανέγκλητων, καθώ καὶ περὶ τούτου τρανώ ἀνεπεφήνατο ἡ ἐχχλησία ἐν τφ «poaakktvn tifviMf πατριαμχιχφ ἡμών xal συνο- tcxf τάμφ. Uta* ** *** '·*?*« pata- λήψεεε tnt M·* ·** TtvAoatta, *b χρέο Ιχουαιν si aὐoaJWc tv bUtoty ἱερφ μυστερρεεγίμ Ά apaaip χεενται xal vt μπεὠβμβάνεΜi τοὺ ζεεοποιοΟ σώματο · M τοὺτο χεά προσκαλοὺνται πείρά τβὺ ἱερέω; tv τφ Mttâ φόβου θ·οἰ(, πίστεώ as! Αγάπη κροσέλθετε· διά U τδ τοὺ ΑνΑptaou ὀλισθηρδν καὶ Ανίκανον apte τὴν m Α* ἡμέραν μοτίληψιν, Αν- έΑοτο ἡ Ιχχληαία τΑ τοιοΟτον καὶ ἐντττίλκτο νΑ χροοέρχητα: ἐκαστο tv τή Ιιρφ μηαλήψ*ι< ὀχόταν, ἐξομολογήΐοί τψ κνουματιχψ αὐτοΟ κατρὶ, τύρη ἑαντὐν Αξιόν «ἰ τὴν Αοίαν χοινννίαν καὶ λΑβη τὴν π«ρΑ τοΟ πνουματιχοη πατρΑ του Αδοικν· Αν βἐ φανό ἐγχληματία; χαΑυκοβψηΑή ὑπὀ κανόνα, ἐν ματανοίφ χαὶ δάχρυσι νά ἐκττλή πρώτον τὀν ἱπχνχχ- Hντα αὐτφ κανόνα, χα! ἐπκτα πάλιν προοιρχόμονο τψ πντυματιχψ του νΑ λαμβίνη τὴν Αβοιαν, καὶ ΒοΟτ» νΑ Αξιώται τή Μα χαὶ ἱορΑ μτταλήψοω . «ἰ τδ ὁποιον οδτ« προσδιορισμὀ ἡμορών «ἰνα·,· Αλλ· οὐτε τεσσαράκοντα ἡμέρ,αι πρέπει πρώτον νά περά- σωσ. μετά τὴν εἰ τΑ θεία προσήλωσιν, ἐπκδή καὶ «Ιναι Αχώλυτον τὸ το-.οΟτον καὶ ΑνιμΧόβισττν ! χαὶ βστι Ηλο: χαὶ .λαμβΑνο: Αβοιαν παρΑ τοὺ πν<υ- ματιχοΟ του ὡ Ανέγκλητο , Ιξιταν αὐτφ νΑ μοταλαμβίνη χαὶ ἶνi πΑσαν ἐββομίβ'α, χαὶ ἐν τούτοι μήτ* βρο οἰναι, ΑλλΑ μήττ χανών Αποστο- λιχὀ .

ΤαΟτα χαραγγίλλομτν χαὶ αυμβουλοὺομιν πΑσιν ὑμίν, «ἰ τΑ ὁποια νΑ ἠσὶΗ ἐρηρτισμένο; χαὶ τών το<- ούτνν νΑ μή παραχτρέπησ^ι,' Αλλ' θὐτ« νΑ ἐξοχο:- λητο οἱ Αχαίρου χαὶ ποφυοιώμένα λογομαχία χαὶ διονέξοι; χαὶ οἱ φρονήματα οαταν.χΑ, τών ὁποιον -»ὁ χαρπὸ ^Ανατο καὶ ολοβρο ψυχικὀ , '(ἰατι δὲ χαὶ ὁποίο; ἐχ κακοβουλία ἡ χαχοφροούνη φώραΑή ἐμμέννν τοὶ ψυχοβλαβέβ-.ν ἐχοίνοι διανοήμααι, χαὶ Αποδοιχθή δτι λογομαχι! π«ρὶ αὐτών χα! ἀντιφίροται, ἡ δτι φρονεὶ νόμιμον νi ἐχτελώνται τΑ μνημόσυνα τών τεθνεώτων χαὶ νά προσέρχωνται τΑ υπέρ ψυχι- κή αὐτών σωτηρία κόλυβα μόνον tv σαββάτφ, χαὶ οὐχὶ ἐν Αλλη ἡμέρφ, ἡ κατά πεισμονήν χαὶ πάθο ἐχτελή αυτά χαὶ προσφέρη ἰν Κυριακή, ἀμι.βὀμενο δήθεν τοὶ χατά καιροὺ ὑχοπεπτιεκόσι τφ πλημμε- λήματι. ἡ φανή λέγβν δτι πρέπει νΑ μεταλαμβείνεεσίν Ανά τεσταράκοντα ἡμέρα . χαὶ οὐχὶ ôÀtptupta> ἡ περισσότερον τών τεσσαράκοντα, b τοιοὺτο . οιΛα Αν ἡ τάξεεε χαὶ βαθμοὺ χαὶ ἡλιχία . ρνεεσκέτω βτι γνωστὀ γενόμενο; τή ἐκκλησίφ θέλε; καθυποβεὶλληχαι ὑπὀ τὴν ἐνδικον αὐτή ἀγανάκτητιν χαὶ ποινὴν, χαὶ θέλει δοκιμάζει. δσα οὐτε καθ' ὑπνου ἐφαντάσθη. Ὀθεν προσέχοντε σύμπαντε καλώ;, ποιήσεπε προ- θὐμω χαὶ εὐπειθώ , καθώ χαὶ ἤβη γράφοντε συμβουλεὐομεν καὶ παραχελευόμεθα, καὶ μή Αλλω , ἐξ Αποφάσεω , ἰνα χα! τοὺ θεοὺ ἡ χάρι εἰη μεθ' ὑμών.

,αωιθ', ἐν μηνὶ αὐγοὐστφ, ἰνδιχτιώνο ζ'.

ὁ Καισαρεία Ἰεεεεννίκιο .
b Ἡράκλειο Μελέτιο .
b Κυζίχου Κωνστάντιο -
† b Νικομήδεια 'ψθανάσιο .
† b Δέρκων Γρηγόριο .
b Θεσσαλονίκη Ἰεεσήφ. '
+ ὁ ἱΐισσιδεία; Εὐγένιο .
+ ὁ Αθηνών Γρηγόριο;.
t 6 Λαρίσση Κύριλλο .
t ὁ Σμύρνη Ἄνθιμο .
+ ὁ Βιζύη Ιερεμία .
δ Μαρεένεία ΚωνστΑντιο .
t ὁ Σχοπίων Ἄνθιμο .
t ὁ Σίφνου Καλλίνικο .
† b Δυρραχίου Σαμουήλ.

8YNODÜ8 CON8TANTINOPOLITANA

de eeeudie preebyterorem aeptiis

1819 moue septembri.

Tergestae, typfo Uoid quod dicitur Àuatriaei, •vulgatum eat anno 1868 volumen 18 paginis constans, forma quam vocant in-4*, hoe praenotato titulo: Ἔγχλησι 6ttu»uv*slM πρὸ τὸν πανειγιώτατον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεω xal τὴν περὶ αὐτὸν ἱεράν σύνοδον xal τὸ μικτὸν συμβούλων ὀπὸ Πέτρου Παπετγεωργοπούλου, δικηγόρου Βενετία χαὶ πληρεξουσίου Δημητρίου 'Αλεξίου Σαρεγίαννη ἐχ Τεργέστη;, δι' ἡ ἐξαικίται αὐ&εντιχὴν διαδήλωσιν ὡ ἐσωΐτι. in quo asserebaturmu Gregorio V littera· menie decembri 1890 fuisse editas, quibus Procopio diacono facultas dabatur secundae nuptias ineundi. Litteras illas, de quibus nulla in codicibus patriarebalibus occurrit mentio, aut nunquam exstitisse aut a falsario homine fuisae confectas haud immerito suspicari licet, praesertim cum duas alias eiusdem Gregorii epistolas habeamus, quibus huidsmodi facultas supra dicto Procopio disertis verbis negata est. Probe quidem novimus, Prooopium, cum veniam illam sibi negatam esse a patriarcha comperisset. in PeloponeaUm migrasse, ubi a tribue metropolitia, Chrysanthe Laoedaemoniensi, Gregorio Neapolitano et Theodoreto Bresthenensi licentia impetrata ad secundas nuptias, ea condicione convolandi, ut a sacro celebrando perpetuo cessaret, a Dionysio, Tripolitsae antistite, tandem coronatus est mense septembri anni 1819 una eum Catharina, Theodosii, PelOponeai quondam interpretia, filia: verum enim vero haud ignoramus, Tripolitsae antistitem mense novembri insequenti a patriarcha Gregorio, ea ipsa de causa fuisse depositum, initumque copiugittm non matrimonium, sed, concubinatum pronuntiatum fuisse. Haec praemittenda omnino erant, ne in re tanti momenti, cuique uno fides citius adhibeatur. Tres quae sequuntur tabulas primus e oodice patriarchali •vulgavit Manuel I. Gedeon in opere: Κανονικά! διατάξει , t. II, p. 156-8 et p. 171-3.

1.

t Γρηγόριο ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεκίσχοπο Κωνσταντινουπόλεω; νέα 'Ρώμη xai οἰχουμενιχὸ πατρι-

t ἈνηνέχΟη ἡμΓν, 8τι Προχόπιό τι , ix τὴ Π«λοποννήσου ὁρμώμενο , ἀνεμό τοὺ ἰν Τεργβστίφ τὸ ζῆν ἐχμετρήσανγο; ὁμογενοὺ Δημητρίου Καρτζιώτου, χειροτονηθεὶ πρὸ χρόνων (εροβιάχονο , βούλεται ἤδη γαμιχὸν συγχροτήΜ(συνάλλαγμα, καὶ ἠρωτήἀη ε?γε ἐξεστιν αὐτφ χα! ἐπιτρέπεται, ἄδεια παρὰ τὴ ἐχκλησΕα ׀ διὸ χαὶ ἐπάγεται Iγγραφο ἡ ἀπόφασι χαὶ λύσι , ὁτι οὐδ* ἀν Λ τι xal γένοιτο δύναται τὴν συναίνισιντὴ ἐχχλησία χαὶ τὴν ἐχ τῶν fielmv καὶ ΕερΑν us/όνων ἄδειαν προσλαβεῖν 4 μετὰ τὴν Εερωβίνην εἰ γάμον βουλόμενο; ἀπιβεῖν εἰρημένο διάκονο; Προκόπιο;. Ἔχει γὰρ ἐναντιουμίίνην τὴν τοῦ κ * ἀποστολικοῦ χανὸνο χερΕληφιν, τοί Δναγνώσται μόνον χα! ψάλται ἐπιτβέπουσαν τὸ τοιοῦτον, οόχ! δὲ χῶΐ tot; πρεσβυτέρα; χα! ὑποδιαχόνα xal βιαaόνa μετὰ τὴν χειροτονίαν, in δὲ χαὶ τδν ' τὴ ' Ayia οικουμενικὴ συνόδου, οὅτω χατὰ λέξιν ἀποφαινόμενον* 'Επειδὴ χαρὰ τοί ἀποστολιχοί χ«νόσιν εἴρηται, τΑν αἱ χλήρον κροσαγομένων ἀγάμων μόνου ἀναγνώστα xal ψάλτα γαμεΓν, καὶ ἡμεὶ τοὺτο καραφυλάττοντε ὁρΕζομεν ἀπὸ τοὴ νΟν, μηβαμΑ ὑποβιάχονον ἢ βιάχονον' ἢ πρεββύτερον μετὰ τὴν ia' αὀτφ χειρο·εσΕαν ἔχειν ἄδειαν γαμιχὸν'ἐαυτφ συνιστάν συνοιχέαιογ. 'Αλλά Md ἡ τρίτη νεαρὰ τοὺ ἐν βασιλεῦσιν ἀοιδίμου σοφωτάτου Δέοντο ἐχχηρύττουσα τὰ τΑν τοιούτων συνοικεσίων ὀρίζεται· Κελεύομεν χατὰ τὸ ἄνωδεν *PX • tov τὴ ἐχχλησΕα διάταγμα τὰ χχιροτονία χροβαίν·ιν οὐ γάρ δξιόν ἐστι τοὺ ἀνυψβΑέντα τὴ σηματιχὴ ταχιινώσ«» Δχὺ τὴ χν υματιχὴ ἀναβάστω , τούτου χάλιν αἱ τὴν σαρχιχὴν ταχιινότητα χαταχίχττιν· τοὐναντίον 6ἱ μΔλλον χρὴ αἱ ἀνάβασιν ὑψηλὴν τὴν IHEαν λειτουργίαν ἐχ τὴ σωματιχὴ ταχεινότητο ἀναβαίντιν διὸ οὐδ<ὶ τἀν τοὺ βήματο μ«τὰ τὴν χιιροτονίαν τολμηρὸ ?υζ(υχ8«1η χατὰ νόμον γάμου γυναιχί· ἐξῆν γάρ αὐτφ κρδ τὴ χχιροτονία χοιῆσαι τὸ μιτά χ·ιροτονίαν οὔτω χαχΑ τολμηδίν. "Ofisv χατὰ τὰ χ«ριλήψ«ι τβν θτίων xal Etpâv τούτων χανόνοιν xal Spstv χάμχαν ἐστ!ν ἀιαιρημένον τί μιλ<τώμινον χαρὰ τοΟ (ἰρημένου Προχοχίου Εεροδιαχόνου συνοιχίσιον, χα! οὐδέχοτ* δίδοται αὐτφ ἀδν.χ τοιαύτη παρὰ τὴ (χχλησΕα · ἐφ' ᾦ χα! τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν ἀπτλὺδη γράμμα.

3.

+ Γρηγόριο ἐλέφ ütcO ἀρχιεπ'σχοχο Κωνσταντινουχόλιω νέα 'Ρώμη χαὶ οΕχΌυμ«νιχὸ πατριά?χη«-

t' Τιμιώτατ» χα! ἡμέτ·ρ« χατὰ πντΟμα jit Αγαπητὲ χὺρ Ἀλέξι· Σαρὴ 'Ιωάννη, ὁ ἐν τὴ πόλει- Τ«ρ· γ·στΕφ ἐμπορευόμτνο , χάρι αἰη τὴ τιμιότητί σου xal «ἰρήνη παρὰ θεοῦ, παρ' ἡμῶν δὲ ιὐχὴ χα! ιὐλογία. Τὸ σταλὲν ἡμῖν υΕΐΧόν γράμμα σου ἐλάβομεν εὐμ·νῶ , χα! ἠσάημεν ἐπ! τὴ δηλώσει τὴ; ἀγαιἑὴ σου ὑγιεΕα · εἴδομεν xal τὰ περὶ τὴ; διαθήχη τοὺ μαχαρΕτου δεἰαϋ σου Δημητρίου Καρτζιώτου, 8ι* ἡ προσχαλεΕ εἰ τὴν τὴ πιριουσία; του χληρονομΐαν τὴν τιμιότητά σου ἡ τὸν ἑτερον συγγενὴ του Προχόπιον (εροδιάχονον, μετὰ διαστίξεω ὅμω χαὶ ἐξαιρέσεω τοιαύτη · Ὅταν αὐτὸ ἠδελ*' λάβει τὴν ἄφεσιν παρὰ τοὺ τὸν οἰχουμενιχὸν διέποντο Αρόνον, νὰ Ιμβη ε(τὰ χοσμιχά, ὑπανδρευόμενο xal ἀπολαμβάνοντα υΕόν. Τούτην πρῶτον τὴν περίληψιν Εβόντε , εἴδομεν ἐφεζὴ , ὅτι εἶναι ἀναγχαία ἡ ἐχχλησιβστιχὴ ἡμῶν λὺσι xal ἀχόφεκκ εἰ τὴν ἐρώτησιν χαὶ τὸ πρόβλημά σου, ἀν ἡ χασ ἡμ< μεγάλη τοΟ Χριστοὺ ἐχχλησΕα συγχωρὴ εἰ τὸν εἰρημένον Προκόπιον διάκονον γάμον Ιησμον. ὉΗν χαὶ κανονιχΑ τὴ ὑχοΜσεω τούτη ἐξετασΗΕση , στέλλτται σκ ἔγγραφο χα! ἐνσφράγιστο παρ' ἡμΑν ἡ τὴ ἀχορΕα; τούτη; ἐπίλυσι , ἀποδειχνὺουσα ἐχ τὴ χεριλή^Με αὐτῶν τε τῶν ἀποστολιχΑν χα! συνοδικῶν κανόνων χαὶ τΑν ΕερΑν νόμων, ὅτι τὸ τοιοῦτον γομιχὸν συνοιχίσιίν ifon χα! Ιστοί παντελῶ ἀσυγχώρητον τφ εἰρημένφ ἐξαδέλφφ σου Προχοχίφ διαχόνφ, χαὶ οὐδ' εἰ τι xal γένοιτο δύνατεὰ ποτὲ νὰ ἐπιδοάῇ αὐτφ ἄδαα τοιαύτη καρὰ τὴ ἐχχλησία - διὸ χαὶ εἶναι ἑπόμενον, βιαλυΜση; οἰβοούν ὀπονοιά , νὰ προχωρήαωσι τὰ τὴ χληρονομία ἀν·μκοδΕστω περιεχόμενα εἰ τὴν ἐξουαίαν σου, χατὰ <τὴν κερΕληψιν χα! προτίμησιν τὴ νομίμου βιαΑήχη του, πληροφορούμενων ἐντελΑ περὶ τούτου χαὶ τΑν αὐτὸῶι εὐδυβίχεον Βιχαστηρίων. 'Ο βηὸεὶ προὐπέσχετο μίαν χατάὀεσιν εἰ τὸ Ιερὸν χιβώτιον τοὺ ἐλέου τΑν ἐνταοόπ ἐνβκῶν ὁμογτνΑν ὀπὲρ τὰ εἴκοσι χιλιάδα γροσίειν, ἀγωνιζόμενο πρὸ καιροὺ νὰ χατορἀώσῃ, εἰ βυνεηόν, τὴν ἐχδοαν τὴ ἐχχληιχαστιπὴ ἄδεια διὰ τὴν ἐχτέλασιν τοὺ προκαμένου σκοποὺ αὀτοὺ* ἀλλ*ἡ χατάΗσι ἐχείνη, ὡ βάσιν ἐχουσα

τωοὐτηι, ἡτ· xsd εἶναι παντελῶ Απαράδεκτε · τὸ ν* γείνη ὁμω εὐλόγω Απ' Αγαδῶ ·«·■◆ ««?* τῆ< τιμιότητά τη τὸ παρ' tadvau ιαφιΑΑφί προβληδέν, «bas «ai Ανεεγχεάην «ht Wamov, καθότι πρὸ tsῖ; λεηηὶ συνψδει κεά μὲ τά πνεβμα te· pmuftau Mou σου, Αποτεινόμενον ει χριστιανικό Αγαθοεργίε. 'Β εὐλογο θὐτη aal δικοί· χοτάθεσι προβληθεἰσκ ἐκκλησιαστικόε; tote tquvttacc xsd ἡμετέρω χατά πνεῦμα υἱοί Αγαπητοί; δυσίν κῆτεεβέλφοι Σχινάβε, ἐζητήθη ἐκχλησιαστιχῶ. καί ἡ τιμιότη των χατιδόντε; ἐνδέρμεε χαί φιλοτίμω tl; τὴν εὐόδωσιν τῆ ἀνατεθνίθη; τῆ ἐκιστασίφ των ὑποθέσεω;, καί ἀπαξ «ai δἰ; συὐοδιχῶ; παραστάντε, «al Ηλον»; vi ἐξομαλίσεοσι κάθε χροκύπτουσετν δυσκολίαν, ὑχίσχοντο τὴν ποσότητα τῶν εἴκοσι χιλιάδεβν γροσίων, καθῶ «al Αμέσω αἱ πληροφοροῦσι γράφοντε;. "Οθεν καί ἡ τιμιότη σου, ὡ; λόγον ἀναμφιβόλω; ποιοὐμενο lUfii τῆ ψυχική τοΟ μακαρίτου θτίου σου σωτηρία «ai προθυμίαν ἐχων περί τά κοινωφελῆ «ai θεάρεστα, ἵαμβάνων τὴν πληροφορίαν ἀὐτήν, θάλει; ἐμἰάσει τῆ τιμιότητί των τὴν βηθε!σαν ποσότητα, διά vi μνημονεύηται Αεννάω; τό ,όνομα τοΟ μακαρίτου, ἀξιουμάνη χαί τῆ; τιμιότητά; σου Αδιάλειπτων τῶν ἐγκαρδίων ἐκχλησιαστικῶν ευχῶν καί εὐλογιῶν. Τοὐτα ΙπΙ τοαοῦτοι εἰ; Απόχρισιν χαί πληροφορίαν σου. Ἡ δέ τοῦ θεοῦ χάρι. καί τὸ ἄπειρον ἐλεο εἴη μετά τῆ; τιμιότητά σου.

f 'Ο Κωνσταντινουπόλεω ἐν Χριστή» εὐχέτη.

3.

f Γρηγόριο ἐλέφ θεοῦ Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα 'Ρώμη καί οἰκουμενικό πατριάρχη -

t Οἱ κατά πάσαν τὴν Πελοπόννησον Αρχιερατικά; προϊστάμενοι ἐν ἐπαρχίαι. ἱἰρώτατοι μητροπολίται χαί ὑπέρτιμοι, χαί θεοφιλέστατοι Αρχιερίσχοποι τε καΓΑπίσχοποι, ἐν ἁγίφ πνεύματι Αγαπητοί Αδελφοί τἰαί συλλειτουργοί, καί ἐντιμότατοι κληρικοί, εὐλαβέστατοι ιερεί, χαί τίμιοι προεστῶτε, χαί χρήσιμοι γέροντε, χα! πρόκριτοι, καί κοτζαπασίδε τῶν ἐπαρχιῶν τοὐτων, χάρι εἴη ὑμίν χαί εἰρήνη παρά θεοῦ, Πάσαν παράβασιν χαί παρακοήν τὴν μισθαποδοσίαν ἔνδικον ἐχειν, καταφανέ ἐστι asd διάδηλον, ὡ ἱερογραφῶ παριστάμενον· διὸ καί τοῦ ὁπώσποτε ὅρου ἐκκλησιασπκοῦ; καί κανόνα συνοδικοῦ παραβῆναι τολμήσαντα, χα! μάλιστα τοῦ χλεύην τά ἱερά τῆ ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεω; μυστήρια τιθεμένου; χαί Ασεβῶ ἁμαρτάνοντα, βαρυτίτην ὑπέχειν δει τῆ Ανταρσία «ai ὑπεροψὠκ τὴν δίκην, ἵνα μὴ χαί ἀλλοι διά μιμήσεω εἰ; τὸν αὐτὸν περιπίπτωσι τῆ; Απωλεία; κρημνόν. Επειδή ,τοίνυν ἐμάθομεν ἤδη καί μετά πληροφορία; ἐβεβαιώθημεν συνοδιχῶ, δτι ὁ Προκόπιο Καρτζιώτη;, ὁ διακονική τάξεω λαχὼν καί πρὸ χρόνων τῆ ἐπικλήσει τοΟ παναγίου .πνεύματο χειροτονίαν δε ἀμενο καί τῳ, ἱερῳ συγκαταλέγει πλήρη», παρθενίαν τε προτετιμηκῶ καί ἀζυγίαν ἐπαγγειλάμενο; διά τῆ καθαρότητα καί αγνεία τῆ τῳ βαθμῳ .τοότῳ Ανηχοόση, δπηρότη τῶν θεἰων μυστηρίων οtvat πρεελόμενο, χωαττόλμηηεν ἤδη τούτων Απάντων όαχρόάτη γενέσδαε α·! καταφρσω τῆ typi·* te τὸ ὀπερφυέ Αξίωμα τῆ Ιεροσύνη, xsd μετά τὴν χωρβτονίον aai xaféttfm omaafowv nvyape τήσεκ, εὐλαγηθεί Ανενλσγήτ»; μετά τῆ [Αικατερίνη Θεοδοσίου] χαί στεφανωθεί ἀστεφανώτω παρά τοβ Κακοδιονυσίου Τριειόλιτζά, md ἤδη διά τε Αλλα παμπληθῆ παρανομήματα Md δι' αὐτὸ τοῦτο Αξίαν ὑποστάντο τὴν δίκην xsd καθυποβληθέντο παντελΜ τῆ ἀρχιερωσὐνη; αὐτοῦ χαθεαρέσει χαί τελείφ ἐξοστρακισμῳ· διά toi Ιγνεεμεν τεά ia τώ»Με»ν καί ἱερῶν νόμων ποιναΤ μετέλίειν τὴν παρεἰνομον καί σατανικὴν αὐτὴν συνάφειαν- πρὸ jfip τά Αλλα; χαί τῳ ὑψηλφ προσκυνητῆ Αντίχειται ὁριφφ, Απαγορεύοντι τὴν συνοίχησιν τῶν εἰ; Αλλα; ὑποχειμένων [Αρχά] μετά τῶν θυγατέρων ἡμετέρων ὁμογενῶν καί τῳ βασιλεἰ κράτει ὑποκειμένων. Καί δὴ γράφοντε (συνοδιχῶ μετά τῶν περί ἡμά ἱερωτάτῶν Αρχιερέων καί ὑπερτίμων, τῶν ἐν Αγίμ πνεύματι Αγαπητῶν ἡμῶν Αδελφῶν χαί συλλειτουργῶν, πρῶτον μέν διαλύομεν χαί διασπῶμεν τὸ πάντολμρν χαί βδελυρὸν τοΟ Προκοπίου αὐτοΟ χα! τῆ; [Αικατερίνη;] συνοικέσιον, ὡ διόλου Ασὐγγνεεστον χαί ἀντιβαίνον προφανῶ τῳ τε χ ' Αποστολιχῳ κανόνι καί τῳ ' τῆ C* Αγία οἰκουμενική συνόδου, χαί διόλου ἀσὐγγνωστον χαί κατεπιεχριμένον ὑπάρχον «ἰτα δέ Αποφαινόμεθεη Ινα ὁ Καχοχροχόπιο αὐτό, δ ἐπί τοσοΟτον τῆ παρετνομίφ προχόψα χαί πρόσκομμα τοἰ εὐσεβέσι γενόμενο;. ὁ τῶν πρί θεόν ἐποεγγελιῶν αὐτο.0 Ασυνείδητο παραβάτη χαί ἐμπαίχτη τῶν θεἰων χαί ἱερῶν μυστηρίων καί Ανάξιο οὐ μόνον τῆ; διακονία „ Αλλά χα! τῆ χριστιανική; αὐτῆ κλήσιω, ὁ χρήμασι τὸν γάμον ἐξωνησάμενο χαί ὅρου συνοδικοῦ; Ιεροῦ χαί πολιτικοῦ; Ατι ααταπεηήοα, καί τὸ συνδιαφθειρόμενον αὐτῳ γύναιον ἡ (Αἰκατερίνη], Αμφότεροι ὡ Αχολάστω οΟτω αυνδιαι-τώμενοι χαί τέκνα πληθὐναι μωμημά χαί υιοὺ τῶν θεἰων νόμων ἀλλοτρίου βουλόμενοι χα! ὡ Απώλεια; παράδειγμα καταστάντε, Ιτι δέ καί κάντε; οἱ συνεργήσαντε; αὐτὸ!; καί συμπράξαντε; ἐπ! τῆ παρανομίμ τοὐτη, ὡ ἐξίσου Ασυνείδητοι, Αφωρισμένοι εδρσετε (κλπ. ὡ σύνηθε) χαί ἐξω τῆ Ἰοὐ ΧριστοΟ ἐχχλησία.

,αωιθ', ἐν μηνί νοεμβρίῃ», ἰνδιχτιὡνο η*.

f ὁ Καισαρεία; Ἰωαννίπιο;.
+ ὁ Δέρκων Γρηγόριο.
t ὁ Θεσσαλονίκη; Ἰεεσήφ.
t ὁ Βερροία Ζαχαρία,
t ὁ Πισσιδεία Εὐγένιο;.
t ὁ 'Αθηνών Γρηγόριο.
t ὁ —μύρνη Ἄνθιμο,
ἡ ὁ Ἀγχύρα Μεθόδιο.
+ ὁ Βιζύη Ιερεμία.
ἡ ὁ Σκοκίων "Ανθιμο,
f ὁ Σίφνου Καλλίνικο,
f ὁ Δυρραχίου Σαμουήλ.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
IBI» mena· wptembri.

Xenophontis monasterium in monte Atho, cum anno 17B4, menae decembri, a Gabriel patriarcha ad cohnobitice vivendi rationem instauratum esset, iisdem normis a patriarcha Gregorio, rogantibus monochia, adstrictum est menso aeptembri anni 181», quo sigillatae litterae in hnne finem e aaera synodo editae sent, ita incipientes: Ἡ σύσταα; χεέ διαμονή τῶν πατά μέρο κειμένων Ιερῶν καταγωγίων καί τοὐτων μάλιστα τῶν εἰ τάξιν κοινοβιαχήν μεταρρυθμισδέντων. Sedecim sabecriptioaibas obsignatae •tant, videlicet: loonnieiaa Caesareae, Metetina. Heracleae, Cohstantius Cj-aici, Athanasiua Nicomediae, Gregonna Deroornm, loseph Tbeesaloak-ae, Zacharias Berrhoeae, Gregorios Athenarum, Cyril-lns Larissae, Aathimus Smyrnae, Methodius Ancyrae, lerotheus Paronaxiae, Aathimus Scopiorum, Callinicus Siphpi, Constantius Maroneae, Samaei Dyrrhachii.

Tabulam ex ipso originali ia monasterii tab*-lario aaeervato ipee edidi in sylloge: ἰ· ΙΑέλαε. I. .Actes As XAnepAen (PetropoH, 180S), p. 87-»0.

8YKODÜ8 OOMWAMTWOPOUTANA
W 18W MM· aevaateri.

Res ecalesia· Hangsrovlachi··, earn raleaatitem •ante ia peius semper abiroat, ex aaiMtM pea·-arti· avaritia, qui suae qsisqM Misiisls bmblm •yngraphas ohsigaara sotobaat, quia ses prasdaiti· temporibus axaabraraat ipei, ia «abaa uteunqae refate· sunt, operam aavaatibae cum losaae Atexaadro Nicolao Sate· vcnvoda, ta» Dionysia, prorinoia· metropolitans, sissqus suteagaaete, loseph aempe Artaaaii, Galactioaa Risuici at Gerneimo Pusaei. Hi, cqllatis iater se eoasifite, communi ssntentia decreverant, ut «oclssia· Hungaroriachiae quocunqus vectigali, syngrapharum ipsis impositarum ratione exsolvendo, pronm liberae ac solutae essent, adempta praesulibus faufatte novaa ayngraph·· in posteram subscribendi. Quibus ita con- A ititutii, Alexaadsr Beta··, samaras totius vaginate priasips, · syaode GoastsstinnpoHtsM impefarit, at ooasâia A apteccpte Ruaseais laite, ah ipsa rata haberaatur at MateamMatar. Votis aiaa sacra syaodM aagra, sed taadssa aaauit, adite laagiori atgiffid, ita iacipieate: Tb vat; payfatag rite Im* χήαβvv 5ete dal ouvipxsoten Adyêg data; «ai αοφί imxpcvtest. Datum erat anno 1819, manae novsmbri, indictione VIII. Episcoporum nomina subscripta ia utrsque edition· deerant

· E codice patriarch. 13, p. 177-81, primus edidit Manuel I. Gedeon, Kovovtxal ΙιβτΙξη, t Π (Coa*·staatinopoli, 1889), p. 160-70; repetiit Callinicus Delicanes, ΠατρΜφχιχβν tyypdpaav τόμο τρίτο (Constantinopoli, 1906), p. 507-16.

. 8YNODU8 CONSTANTINOPOLITANA

1.

Cum ΆβΑαοο, vieux. ill· non ita frequens dioecesi· Dereoruu^ quem eundem ease ae Καταβύρται aevi Bysantini baud sine probabili causa affirmant viri docti, sub elapsi saeculi initium granearum litterarum schola adhuc orbaretur, Gregorius, Dercoram métropolite, coempte domo, ae ludimagtstro laeobo · Chio inania adsdto ad schola· praefaturam agendam, ludum soUeaui pompa sprernit, atque mox a sacra synodo impetravit, ut schola modo condita, sub antistitum Dercoanium tutate per aevum omne permaasunt declararetur. Sigillata· litter·· a Synodo editae his verbis exordisbantar: T·» «ph; xotrijv dipHstav dpcpdfamv dystfav xri λαμ-«pftv stepyerqpdMn—ή perit φιλοτιμώ; Ιντίληψι; xri «podcHctetc dveptata xpo8$Usg xai dtwtpnlTqwg. Datae erant aane 1819, nescimM que mansa, hisce 'obsignatae ssbsspriptioaibus: 6 Kmoapslag TtMtwiχιο, — b ΉραχλΗα MaMuog, — b Nixriag Maxdptcg, — b ΧηλχηΜν·; ΓιρΑαιμο, — 6 GsaaaAevCχη Ί·σήφ, — b Btoatlsiag — b A5qv8v Γρηγίριο, — b Kpfat rspSfotpwg, — b Άγχίρα MsMItog, — b Bsppolag Zagaptefe — 4 Zaearfmv l&vtepog, — b Σίφνου Ksllfvtxo;, — I Auppaqtiou 2hqmu|X.

Editae exstent tum in Έχχλιριαστιχφ ΆληΜφ, t IX (Constantinopoli, 1889), p. 411-3, tam apud Mauuelem.Ij Gedeon, Έγγραφοι λ(5ο·. xai xapdpia (Constantinopoli, 1899), p. 89-7.

9.

Chrysanthes hieromonaehns, vitam iaterBritanno· agens, eum, scripta mense ianuario 1818 publica tabula, nummorum χάννου qui dicuntur nongento· dieasaet quattuor orientalibus patriarchis inter eoa •x aequo dispertiendo·, edito etiam ad maiorem cautelam de eadem re testamento, a benefleiariis summis, ut par erat, cumulatus est laudibus, uti testiamaio eat epistola ad eum missa anno 1819, hisce obsignata subecriptionibus: b Kssvoxovxtvou-«Ussac rpqydptcg χΑχλήκ Stdxupo; xal lirftpoitog τοΟ psmaptasxdxou ουναΜλφου χβτριίρχου Άλιξ«ν-Ipctaç, — b 'IspoecAâpmv Πολώχαρχο »ύχέτη 8tdχυρο xal Μτροκο τοΟ paxaptssriivou βυναΜλφου iMnptdpxev Άνηοχνiβ.

Edite exstat tum in Hbro: *Ημ·ρολ4γιον ri); Ανατβλ^ τοί faug 1885 (Constantinopoli, 1884), p. 155-8, tum ia periodico: 'ExxXqoteonxi) Αλή>«α, t. XX (1900), p. 367-8.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA

ia qua de baptisatorui aoaiaibaa ia acta pablica referendis 1880 maape iaaaario.

ia acta pabliea seu, ut diehmna neo, in Kbres para-β·MM* rWHW®, MV MI ρΠΜΜ m^MI UiMM •btiauisso, tasalinis dacumeate suat iMatos uj·»·dales sab Gregeris patriaraha par ·«··· paevtestas ΊηΜΜΪΗΜ*· 9MB BbMCTBfei aes in opare autri isltegtam, ae paraaat, fataeria •on pigebit Blaaax vataateexampte typis ia^rasm itera» rsearisada·eanrit' ialhtasi Ahxtafa, Aam-'stae mstrspclta, ia fMiodiM OMtMriaaprifaM cui tituhm: Έχχλη«·τπχή XA^faa, t IX (18MX p. 935-8.

t. rpqydptsg έλίφ 5soO dpyaufsaiasg Envasa»

f Ispdnats pqqpewaltaa ... Mpsq» aal Rapx· ... te tfitf wsripem dyvnrqri MsApt Md «Afa* Mpy* «8p ...* xdptg dq an t| dpXMp«afa|

S<rtvq <hsb *ecb. Kai te tritag pte tacMost ή laitatu «apti «Cf vsOv ijaum upivatm dveynatovfaji taripMfNV 4χβ£vMζ foec ri|v sboifatav iadëseu xapqatqptÇsvmv, tastM) «βλ-Xdm; naUri te ηριηχήμητι ata^tfag aapnoirqfv «ag aal atiUusbg Apatearipaug ΙξαηαΜvτη pMPqv ipiydCsee» φυχηφ· Ito àpbg estg <λλ» dnanatan

Αμ μ ιΑμ imMbÉi Mb* Αμ κβΕμ εΑμ μ ι sud teopatobsvooptewv yqatisv, asd, xpafag vuyoôaqg, ή iyxsipqetg npdg » fag yevst; atefa aad «pbg alrik TA HUI MO ii|λ··OMι00 soi MO ypdpiumg, tel 6«b ywfasv sijsp8» ysêvqMna IpVaNfag iβαχτιοΑ,βαν. AJA' ate sffiepsv lamg nnpqpil^tq pta tcuiteq dpfaq ουνήOιια aal rifeg, aal yswtiexm tatemot tipUtihao Mpl aslXtiv teta eqpepsptemv u^lplatetep wlqpd|Mm, pi|txtetssvdx MB AMYaiâM BÉK âVMÉMUC Mawtgfc flriteOv' smI. φΜβφΜvφîMB$» KM mBw M^VM

ναK ΛΛλοβ^, ^^^e^boCoçl W' 4Cm9m» Bwp^b<K wwBcvf Amyetviwi M τή; ««φβόοή «αιτριαρχιαή έαιστβλή . έννώλ·- μένη ι| tWf''''** '•S *♦ ■* «M|c «Mη» ·»·« xwk dw*aMt ·«*♣ *»· rowsdtnc taureyta «ai m^ayytMat ale <λ·υ robe 6«i τήν «u*Mn(t«^ eau npeeweiwv Upat;, tebc Ιχοντα ivtfla; aai ψΑλλοντα «ni τά hpàttnd δαουργήματα έχαλοΟντα , ** Ιχ»·οιν Μνηβι χΜήΜ l&otapov «ai vh καταγρΑφ·» ** βαχηζόμινα βρέφή, τήν ήμέραν ιηλονδτι τή γ·ννήβ·ί» αύτών, τδ twç, τδν μήνα καί τή* ήμέραν, Mb' ήν πρ9«ν«χΗντα τφ Χριστφ σνvατίχΑησαν καί ήγιΑοiΗραν, τοΟ w-«ατορικοΟ ÿtatou xotaipiotavra διά τοΟ Mου λιΑοΟ Mi τή; έν τρισίν ϋναβϋοMi τ* καί καταδύσκκν mt-φοιτήσΑαη χΑριτο , έπ! τοδτοι 8λ καί τά δνδματα τών 4ναΒ«χομένΜ αδτά ίπό τοΟ tatou βαπτίσματο καί τά δνομα τοΟ ^απτίζοντο; ί«ρέ» , βλα ταΟτα, «•ριστατικΑ , και νά μέννκκν οί τοιοΟτοι κώδήκ« «•φυλαγμένοι έν τοί [«pat; έκκλτ,σίαι τών ένοριών-Mi βταν ή παρά τών γονέην ή παρ' αδτοΟ κοτ* τοΟ Itlai βα«τισΙΜντο ζήτησή Ακιδακτικδν, vi έντιγράφηται «ΰάϋ έκ τοδ κΜηκο , καί δπογροφδμτνον παρά τοΟ ί·ρέ» τή ένορία vi έγχ»φίζητ«ι <ί β·-fiaittatv «ou .καί âiontoiv. Dpi «dvwv δέ έναγ-καϊώτάτη ή άρχ·.«ρατική που έπαγρόπνήσι καί φροντί «ί τδ· νά έχ«ισιν ai έκκλησίαι τών ένοριών ί·ρ< κολυμβήΑρκ μιγέδου έναλδγηυ καί χηριρκΑ^ δσα vi γίνονται αί τρρί Αναδύσει καί κατ«ϊβέσ·ι τ^αιαι κ«Ι Αστινοχάρητοι κατά τήν «αράΜομένην κανονικήν διατϋχβκκν. Ή έχκλησιασπκή ήμών «5τη δρομαία, καί «£ 4λλα κολλά ούσα έκαϊφκλή , tape-let uploiη καί ·ί τήν SutyMesv τών τήί «veupsmxg; βυγγινβία , Mgya«mi «A mv* rdow lapai; »i ti ixirpeadpsva aat «k degyepeglM ουνοηέαια. Otav dvdyw| vi βλήΗ «U «*8&v dpi-αο Mi vi φανή advwbsg i ηατ'δφβ^ήν tn/aja-«ρήή ζήλί σου aàd ή *γμ«>·Γ»ο έκιμέλβα ani φροντί αου, έξ taccpdesa·;. Ή βέ τοΟ taoO χάρι «Γη μ«έτή 4ρχι·ρ·»β>νή σου.

,«<«', κατά μήνα toeudpiov.

f ž ΚονοταντινουαέλΜο έν Χμστφ 4β«λφδ .
t 6 Kmoopdo; Ί«ι«νν(κιο καί έν Χριστφ ΑβτλφΑiΓ
t ž Έφέσου Διονύσιο μ Ι έν Χριστφ Μολ^Ζ .
f δ Ήρακλαία ΚΑέτιο καί έν Χριστφ ϋ«λφό .
f δ Κυζίκου Κβνστίντιοί καί έν Χριατφ ,ϋολφδ .
t δ Νικομηβαία 'Atarvioio; καί έν Χριοτφ ίδιλρδ .
+ δ Νικαία; Μακάριο καί έν Χριστφ έδνλφδ .
t δ Χαλκηδδνο Γ<ρ4«μο καί έν Χριοτφ έδιλφά .
f δ Δέρκον Γρηγδριο καί έν Χριατφ έ&λφό .
'+ δ θνσσαλονίκη Ίοαήφ καί έν Χριατφ ϋ«λφδ .
f δ Βορροία Ζαχαρία καί έν Χριστφ έδ<λφδ .
t δ Πιαοιδϋα Κδγένιο καί έν. Χριστφ έδκλφδ .
t 8 'AtagvΑν tyiftipto; καί έν Χριστφ ίδιλφό .
't δ Κρήτ>} Γιρΐόιμο καί έν Χριστφ ϋολφδ .
t δ Άγκδρα ΜοΜβιο καί έν Χριστφ Μολφδ .
f ό Σοφία Θοοφ4νη καί έν Χριστφ Μολφδ .
f δ Βιζύη Ι«ρ<μία καί έν Χριστφ Μαλφδ .
t δ ΆγχιΑου Εδγένιο καί έν Χριστφ άβολφδ .
f δ Μαρουαία Κννατάντιδ καί έν Χριστφ έδ«λφδ .
+ δ Χκοπίον ΆνΦιμο καί έν Χριατφ έβολφδ .
t δ Σίφνου Καλλίνικο καί έν Χριστφ ϋολφδ .

8YNODÜ8 CONSTANTINOPOLITANA
« 1890 οιμ μ oprili.

Monachis montia Atho illad aillaaw· oompor C ftiit, ut in aliorum rea quiaqu· manna porrigat, fahaa ot corruptas litteras in medium proferendo ad obtegendam vim vicino illatam. Hninamodi dia* captationem cum movieeeat magnae Lssns monachi, monasteriolum Προφουρίου aped Onroaa elbi vindicante·, non alium poeeidando praedio titnlum producent·· praatar·tabulam qnaadam a Theodoroto illo falsario reoen· oootatam, eaaanm tam apud •aeri monti· praepoeito· tam apud sacram synodum perdidoraat, earn omne· prabi viri aeqw faterentur, praedium sapra diotam ad meoMtariom maeti PaaMeemenb valgo AmeW iare pertinere, uti vscbte hand paaois retorta? h litteris sigillari· a oyAodo odiris, qnarom isitinm sio »· habebat: Όσα τ·ν «ραττομένvv ένΜχβηα τήν μνήμφν βιαφνγδντα Ιριδα τοί μ«ταγ·ν·στέρο< έμκοιήααι «αί τ·* ραχί . Data· eraat aaao 1890, uobm oprili, iadictione VIII, hisce snbeoriprionibas oboignatae: Qregorius patriarcha, loaanieiua Caesareae, Dteeyria· Kpheei, Maintins Heracleae, Coaetantia· Cyaiai, Athanasius Nicomediae, Macariae Nieaeae, Porum mu (rd. Gregorius) Chalcedoni·, Gregoriaa Dorsorum. loeeph TheuslnnieaE, Zaehari·· Berrhoaae, Eagenius Pisidiae, Gregoria· («d. Διονδαιο) Athenarum, Qsraaima· Cretae, Methodia· Ancyrue, Hieremiaa («d. Hali··) Bisyae, Thoophaaeo Sophia·, Callinice· («d. Cornelia·) Siphni, Bamael Dyrrhachii.

Kx ipae erigiapli editae exataat in apers: Asta 0^^^*878711*989-70, et ia Hbrd: Ity τοΟ ζητήματο τή έν Àbqp ί·ρ< μονή τοΟ Αγίου Παντιλοήμονο (CoMtaatiaopoli, 1874), ρ. 148-89.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1890 nevambria 19.

Cam Cyrilhm, Lariaaaa métropolite, a Tarsia coacta· eatet asdsas illam relinquar· Polyoarpo, qui pria· eandem occupaverat, saor· synodo·, dati•d loaaniciam, Aottapcaiou epiacopeun, litteri·, si praecepit, at piastroe taroioo· dao milia qoingunte, qaoa Cyrille cam aHi· de «ansis, tam preaeertim •Ολικών δμολβγιών nomine debebat, qanm primum diaaolvaret, pocaniam tradeado Parthenie himremoanaho, vire a aaara synodo ad hunc dnem per iBse proviaci·· mime Datae erant Htterae an·· 1890, die 19 novembris, hisce neariaib·· obsignatae: Gregoria· patriarcha, loamticias («d. loachim) f Cameres·, Dionysias Ephesi, Meletim («d. Theophilus) Heracleae, Athaaaaias Nicomedia·, Coaetantia· Cyaiei, Gregoria· Chsleedimis, loMph Thessalonicae, Gregoria· («d. Gabriel) Dmooram, Ioaaai«iaa ,(ed. loachim) Toraevi, Dorothea· Adrianopoli· («d. ArteaopoMs).

Editae exstent apud G.G.Papadopalam : 'Ιστορία Γρηγορίου «' «atptdpxcu Kssvetavavowcdtas^Atheiii·, 186«), p. 810-9.

8YNODUB CONSTANTINOPOLITANA
1891 m···· ianuario.

Sinaa·· eppMam, qood idem ··■· disant ·· Naataasmm, Gregarii tbeolegi is stria· ta ihtatibns praeelarimimam, cam iaeante seecale proximd elapae pal·ster· tittarto addiaeandi· erbaretar, laemde

#

Barbants, vH mtaM, Nkmlteta tado aaetatai «t, A •ai gesMdo - snaditaw mhi pcnopeoiti Mot, vide* Beat: Polyearpos, patriarcha niweaelyltaaw, ysvtxoO ἐφέραη tiwia deeerabus, aid aala paaaaiatacaa ia ipaa Sama, at quattour iemaaa taftpomi, quam daa ta Staaaa, duo veto ta Urbe. Omnia baaa taedia a sacra synode nia habite sont ta aaaaita par rigiliatae Httaraa, aaaa 1891, mouse iammrio, indietioae IX, éditas, quarum initium ait sa habebsU: Tb Ιλαρόν ΜΙ' φιλάνθρωπον τή ἐχχλησία νεύμα m I χρό πάσαν μέν Αλλην εδλβγον μ ! τού δικαίου ἐχομένην ὑχόδτσιν. Subscriptiones epiecoporam exhibebantur iatae: Gregariae patriarcha, loannioiua (sd. ImwH·) Cmrnm, DiMjnte· O«m»·) Epbeei, I M m Hwmlim, Oeastaàlfa (cd. I«m-Ma) CÿMi, Afaaaata meeotediM, Maaariaa Mlc mm, Qregerioe CfimlœdeaiB, GrogeriM Dereerfa, loeeph Thposaisnieac, Tartariaa (ed. Melotius) BenbooM, loaaaieiaa (cd. laaapk) Toruovi, Data* thaa (*d. Dioaystei) AdrianopoBs, CaUiaioat Siphni, CaDiaiaat Dryatrao et BraHae.

Btttaa exataat turn apud Rhiium Eleatheriadea, Χιναεό (Athenis, 1879), p. 98 eqq., tua apad I. Baraatiden Archehum, Ἡ Σιναεό (Athenis, 1899), p. 29-7.

SYNODUS constantinopolitana
1821 aprilis 10.

Luctuosissimus universae Graeeorum genti habetur dies 10 aprilis anni 1821, quo oommota per cunctas Turcise provincias seditione adversus Mahmutum, Turearum tyrannhm, Gregorius patriarcha ad maiorem aedium patriarchaUum portam diro laqueo vitam finivit, et una cum eo multi e praeetantissimis Urbis viris. Eo ipoo die, superstites in Urbe antistites, scilicet loannioiua Caesareae, Macarius Nicaeae, Gregorius Chalcedonis, CyriUus Methymnae, Hieremias Bixyae et Macarius Lemni, ooUatis inter se consiliis, patriarcham crearunt Eugenium, qui inde a mense iulio 1814 in Dionysii vita functi locum Pisidiae metropolita renuntiatus fuerat. Turbulenta "illa aetate nihil fere apud Graecos actum est, quod ad nostrum opus pertineat. Rem tamen lectoribus pergratam me facturum esae spero, si optimam nactus occasionem hic exscripsero quae oculatus quidam testis de iis quae in Urbe per aliquot menses gesta sunt paucis narravit, Hactenus sunt inedita, utpote in codice 14 Societatis Graecorum litterariae non cuique obvio quasi recondita ac sepulta. Ea vero ita sé habent a pag. 64 ad pag. 59:

1818. Γρηγόριο τ'-ο tb γ'-ον ἐχ! τού αὐτού σουλτάν Μαχμούτη. Τούτον Ιπ! τή Αποστασίφ τή Μπογδανία, τή Πτλοποννήσου, τή 'Ελλάδο χαί τού Αἰγίου Ιτλάγου ὁ σουλτάνο ἐκρέμαστν ἐμπροσθεν τού πατριαρχείου τψ 1821 Απριλλίου 10 τή ἡμέρφ τού Αγίου πάσχα* συνεχρέμασε δέ τή αὐτή ἡμέρφ τδν 'Εφέσου Διονύσιον, τόν λ'ιχομηδεία 'Αθανάσιον χα! τόν Ἀγχιάλου Εὐγίνιον ιἰ διάφορα μέρη τή πόλεω.

1821. Εὐγένιο α'-ο Από Πισσιδία ἐχλογή τών παρευριθέντων Αρχιερέων χαί τού προκρίτου τού γένου ἤτοι τή; Κα^ιμαχιχή οἰχία, καθότι οἱ Αλλοι πάντε ἐσφάγησαν* ἐνεδύθη τό βασιλικόν καφτάνι St ἡμίραν τού πάσχα* Απέθανι δέ τή 27 Ιουλίου 22.

Ἐπί τή πατρ:αρχ<ί« τούτου τό ἐν Κωνσταντινουπόλει πλήιο τών Τούρκων XOtA τήν ἡμίραν toO Αγίου Γεοψγίβυ τψ 1891 μετά μογάλη; μανία Αρμησαν κατά τόν ἱερβν ἐχχληαθν τή Κωνσταντινουπόλεεκ xai τού Kataondvou, xai rij βσα ἐδυνήθησαν νά Ιμβωα, χατέθραυσαν τού πολυελαίου, τά χανδύλα, τοὐέ Upobç Αμβωνα - xai πατριαρχικού θρόνου χαί τά στασίδια, χατεπάτησαν δέ bpd σκεύη χα)* Αγια εἰχόνα, διέρρηξαν τά bpd Appia xai ἱεραπχά στολέ xai διέρπασαν δόα Αργυρά xai χρυσούφαντα tipov ἐφόνευσαν δέ καί εἰ τδ Mtptapxatov ἐνα ix τών παλαιών ἐφημερίων, βεόφιλον ὀνομαζόμενον, Κύπριον, xai Ινα πρωτοσύγκελλον τού 'Εφόσου Διονυσίου, Μακάριον ὀνομαζόμενον, MuxMwv.

'En Ini τή; κεπριαρχεία tofan aatsAindrtqoav εἰ Mvartev ἑ ΓΑνου xai Χάρο Γεράσιμο Βυζάντιο, Κεόφυτο Αέριο ,,Α Ἰοέζευιιόλω Usd-μ χατά τήν [28] τού [μα(ου] μηνά τού 1821, καί ὁ Δέρχων Γρηγόριο Πιλοποννήσιο, ὁ βιοσαλονίχη Ἰωαήφ Πιλοποννήσιο, ὁ Ἀδριανουπόλιω Δωρόθτο; Προΐο Χίο χαί ὁ Τορνόβου Ἰωαννίχια Φωχατϋ χατΑ τήν 8 Ιουνίου τού 1821, τού; ὁποιου πάντα τι διάφορα μέρη τή Κωνσταντινουπόλεω χα! τού Καταοτένου ἐχρέμαοαν χαί μιτΑ τρι; ἡμέρα ιἰ τόν βυθόν τήι 'θΙχλΑοση παρέδωχαν. 'Ομοίω χαί « Κύπρον ἐθάνατώθησαν ὑπό τών χρατούντων ὁ Αρχιιπίσχοπο καί πάνα οἱ τή Κύπρου Αρχκ ι', χαί <ἱ Κρήτην ὁ μητροπολίτη καί δύω ἡ τρ«ἰ {πιαχοποί του, καί τι τδ Νύσι δ μητροπολίτη ΝυσουσααΑβα *(JbMüU trot)*, χα! «' Ἰωάννινα 6 ἀρχ:ιρ(ὑ Γτρομτρίου καί τι Λάριοοαν ὁ μητροπολίτη Πολύκαρπο 'Αλβανό Ταρδιώτη, τού ὁποιου τήν χτ^αλήν ἰφιρον χα! τι τήν Υψηλήν Πόρταν.

-ΑὐτΑ τούτα τά ἐχχληαιαστιχά μόνον δτινά δέν ἐμάλαξαν τήν σκληρόν χαρδίαν τού ἀγινού χα! g Αμαθού Εὐγτνίου, Αλλ ἐφέρττο τυραννιχώ πρδ πάντα, Απήτει πολυτάλαντε ψαλτικά Από του; νιοχειροτονηθέντα Αρχιερεί, ἐσυχοφάντιι τού οὐ ἐγνώριζεν ὡ κυβερνημένου; ἱερεί χαί ἐλάμβανι παρ' αἴτών τζερεμέτι; (h. o. *autUat,* domna). Κα! τούτην τήν αισχροκερδή αὐτού Αργυρολογίαν εἰ Αλλο μέρο βέν τήν ἐχένωσε, καθ' δτι πάντα τά βαρύτατα τοΟ μαγειρείου του ἐξοδα Από τά κοινόν τά ἐλάμβανεν, si μή'εἰ τοὐ κόλπου τή 'Ελέγχω; Ἰνφιιτζίδανα; χα! τών θυγατέρων αὐτή, τά ὁποια εἶχε χΑμοι θττΑ αυγγινιΐ αὐτοΟ, Ιτ. πρωτοαύγχιλλο ὡν τοΟ Ἰχονίου Κυρίλλου.

Κατά τήν 27 8*χιμβρίου τοΟ 1821 ἐξητήθησαν *ΑιΑ* τήν Πόρταν ὀνόμαστι *6* Νιχορη8<ία ΠανΑριτο, ὁ Δέρχων 'Ι«ρ*μΙα, ὁ Θοασαλονίχη Ματθαιο χα. & ν<οαχοχβτταστα8«2 Σμύρνη Ilafato;· χα! οἰπόντν ^ρό χυτού ἱ το βάζ ἐφένόη χαί χτχαγιΑμπιη, ὁτι ἐνιχρίθη tva μένωσιν αἐ τὸν ποστΑντζήμπασην ὡ μουααρ4ὼ·ΐ> ββροΒΑθησαν ι(τήν φύλαξιν τού μποαταντζήρααη. ΜοταχομιοΗΙ Μ ὁ Σμύρνη Ἀνθιμο; Από τήν τή Σμύρνη ρυλαχήν χαί ροταιαθοί β£« τήν μητρόαολιν ΧαλχηΜνο, ἐλήρθη xai αὐτό; τι τήν φυλακήν τοΟ αὐτοΟ μχοστβντζήμχαση. Αιτία τή τούτων φυλαχΑσω Αλλη 8έν ἦτον βέβαια παρΑ ἡ σχληρΐτη τού αατριΑρχου Εήγτνίου, ἰιώιΑή' οὗτοι ἡγωνίζοντο tva μτταρρυθμίοωιη τόν xaxhv xod αἰαχροχ<ρδή τρόπον αὐτού ἡ νΑ ἐλαυθ*ράσωαι τόν πατριαρχικόν θρόνον Από τοιοθτον χαχιντραχή χαί Ασυνβιβητον.

Κατά τήν 5 Απριλλίου τού 1829 σηχΑασοα ἡ Πόρτα τό τή Βραγουμανή .Αράρα Από tb ἡμέτορον γένο χαί ἐξορίασοα τόν δραγουμΑναν ΣταυρΑχην χα! ΑκοχαταοτήοοΜ Τούρκον Spayôupdvov tbv ἐχ χρι«ηαν·ν πρό Ιχανθν χρθνων ἐξομιΗοαντα ΒουλγΑρογλουν Καλλιπολ/την ΓιαχγιΑ ἐφένέην, ἐχΑρη Δ ωβφΑρχη, 8ώτι βέν Ipttvc κανένα τού γένου ἱφῖιηΜκ, Mt ik «M« povtapatopu^ ἡ

.... A

«tM ἐξουσία· ἀλλ' 6π«ρισχόσ«Γ» «et* efrwO vé «Mac τὴ λυοιντρία, τ» ὁποῖφν Mχι xpb umpe·, *wttyia* τὴν *bppbn* ataO «d IQiÿuC· τὴ *HT* ἰβυλίου IMS «le τῶ χάλπβυ τὴ ἸλΙρήι Ἰνφ«τζ(Βαν·; ἀνοζομολογοόμινο. ·ΟΗ» βρ* πβμπή *ή «Μ ήμέφφ έζ«χόμιβ«ν έν^ονιασμένον τδ λτίψανον αθτοθ, κα! ἀφ' *Λ* ἐψαλλαν *la* «Λτφ τὴν vaxpiotpov dxoλουθίαν, τά ἀπιχόμισαν «ϊ Xdrnuat καὶ τ4 ἐθαψαν «ἰ ri» ναΒν τὴ ἁγια Παραοχιυή. ΈκΙ τὴ παψιαρχ«ία τούτου ἐξωτ«ρ<χή 8υν«Ντ«!φ (ιαω Βιά συνάινέσιω τοῦ πατριάρχου χαὶ τινων ἀρχιιρέων), ἡρπασ« τδν θρόνον τὴ Ἡραχλ«ία *b* 'Ιγνάτιο, ἀνιψιό τοῦ Ἡραχλιία Μ«λ*τίου, xad β!φ xal Βυναστιίφ ἐλαβ» *παρ'* αὐτοῦ τὴν παραίτησιν.

1899: ἰουλίου 98: ἐΒόθη diota τὴ Πόρτα τι τοῦ; ἀρχ:«ρ«! κα! «ἰ rὰ ἐσνάφια νά ἐχλέξωβι πατριάρχην ὁποιον θ«λήσουν ἡ diti τοῦ ἐνβημοῦντα ἀρχι«ρ«Γ ἡ ἀπό τοῦ οι; τά; ἐπαρχία των «ὁρισχομένου ἡ xal diti τοῦ φυλακωμένου. Ἐνδημαῦντι ἡ συν«δριάζοντ» ἀρχι«ρ«ί ἡτον *b* Καισαρiία Ἰωαννικιο, **i** Ἡραχλιία 'Ιγνάτιο, ὁ Κυζίχου Κωνστάντιο, *b* Βιρροία Ζαχαρία, *b* Λαρίσση Μολέτιο, *b* Παροναξία *-...., **i** Λήμνου Μακάριο, καὶ *b* Γάνου κα! Χώρα [Λιόντιο] καὶ 6 Φαναριοῦ καὶ Φιρσάλων [Ἰωαχιίμ].[1] Οὗτοι φατριάσαντι καὶ **ti** ittp! τὸν Ἡρακλοία πλ«ίστον μέρο ζητοῦντο; νά ἀποκαταστή- : «Μ πατριάρχην .fippMwv «Ι τλ βουλά των. ΟΙ nρôxpmt τ*ν ἐσναφίων βλέπονπ τὴν οὐ κατά **Ht** Βιλαγὴν τ·ν ἀρχκρέων καὶ θέλοντα νά ἀνοίξωσιν BBbv τὴ ἐλιυΗρία τθν φυλββμένων «ἰμημένων ἀρχιιρέων, «οροοακάλΜαν τδ πλήθο τθν ἐσναφέων «ἰ τδ κατριαρχΛον χαὶ ἐν μιψ φωνὴ χαὶ βοή ἐζήτηααν βιά πατριάρχην τδν «ἰ τὴν φυλακήν ὄντα ΧαλχηΒόνο Ἀνθιμον. Μή ΒυνηΗνη δὲ οἱ Λρχαρτί νά ἀντισταθόσιν καὶ φοβούμίνα τὴν ὁρμήν τοῦ λαοῦ, υπέγραψαν ἀναφοράν, «τι Bototaa Μ; τὴν Πόρταν, ἐξιβλήθη τὴ φυλακή 1 ΧαλχηΒόνο, κα! τὴ 30 ἰουλίου, ἡμίρφ κυριακή, ἐφίρτοο τδ συνηθισμένον χαββάΒι .«ἰ τὴν Πόρταν καὶ ἐπέστρχψαν αὐτό τ» κα! οΣ ἀρχι«ρii χαὶ οἱ mpl αὐτὸν ἐφιπποι χαὶ χαββαΒοφοροῦντ« μ«τά πλ«ίστη παραΒιίξιω κα! πλήθο λαοῦ «ἰ τδ ἡατριαρχ«ίον.

1892: Ἀνθιμο γ'-ο ,Νάξιο ,προχρτ,ματίσα Σμύρνη καὶ *latita* ΧαλχηΒόνο ἀρχι«ρ«ὐ. Φατριάσαντι κατ' αὐτοῦ ο! τὴ ἐναντία μ«ρ(8ο ἀρχι«ρ«ί Εφέσου, Ἡραχλιέα, Ν:χομηΒ«ία,·, Σ«ρρΛν κα! Ιτ«ροί τινι, μέ λύπην μιγάλην παντό τοῦ πλήθου τβν χριστιανῶν τδν ἐξέΐαλον τοῦ θρόνου τψ 1894 ἰουλίου [9], καὶ τδν ἐξόρισαν «ἰ τὐ χατά τὴν Katadpitav μοναστήριον τοῦ Προδρόμου, χα! ἐχλογή αὐτβν τῶν ιδίων ἀρχι«ρέων πατριάρχη ἀποκατιστάθη ὁ Σιρράν Χρύσανθο.

Hactena· Demere· ille, c«Ulo(fi patriafihonim ConaUntinopolitanorum «criptor head epernendu·, dum ea refert quae ipae vidit.

[1] Scriptorem «rnuMe «impicor; Icendam videtur: 3 'τyxvρα Aft&clAov

SYNODUS BALÂZ8FALVEX8I8

1821 menae aeptembri.

Pace Europae anno 1816 conciliata, diu roultutnque actum in Hungaria eat de concilio plenario •eu nationdi celebrando. Tandem re mature con▪iderata, Alexander Radnay, erchiepiacopua Strigonienaia et prima· regni (1819-1831), ooneilium aynodi congregandae anno 1822, adiecto indice rerum deliberandarum, cum omnibua arohiopieeopia et epiacopia in terri· Coronae ·. Stepbani conatituti· communicavit ineunte anno 1821, aoaque admonuit, ut non aolum precea pro felici eiuadem auocoaau fldelibua indicerent, aed etiam aynodoa dioeceeanaa ed deliberationem de illi· dicciplinae oapitibue inchoandam et praeparandam cogerent. Rarum autem tractandarum capita haec erant:

1. Do remedii· adhibendi· ad eoUapaoe moree reatituendoa, et in primia ad oleri tum •aecularia'* tum regularia, atque etiam atudioaac iuvontutia diaoiplinam iaataurandam.

2. De uniformi doctrina ac docendi ratione in univeraitatam et omne· epiaoopale· acholaa inducenda

3. De componendi· oontrovaniia, quae in regia univenitate iatar theologiae profaaaoraa intercedunt.

4. Quibua inatitutu religioai ordine· ad eam «oclesiae diaoiplinam, quae in Hungarie viget, magi· accommodari poeaent.

5. De nove meximeqae optanda editione hungariea bibliorum veraionia Kaldyanae.

6. De comparandi· pecuniarum aubaidi» ad decem sacerdote· Hungarda in theologica ucauiemi· Viennenai auatentando·.

7. De reducendi· miiai· olim apud religioeoa ordine· fundati·, quae nunc propter temporum difficultatem, tum exbauato aerario aecleaiaatioo *(Htlifioatfmd),* tum etiam clero animarum curam agenti oneri aunt.

8. Qua ratione aequabiliua aptioaque definiri poaaint epiaeopalea aedea at eccleaiaatioa indicia, ia quantum hoc aalvia regni legibu· huc apeetantibua affici poteaL

Mandato primati· «atiafiteturua epiaeopu Foguraaionaia, praeparatoriam aynodum dioeoeeanam celebravit mena· aeptambri aiua anni 1891, in qua poatulata <ua propria ed diaoiplinam aocleaiaaticam pertinentia quinque capitibu· comprehendit, quaa rumenice exatamt apud loannem M. Moldovanu, *Acit tùuxiaU ait* Boarvu·· remana da *AJVa Mia* ai *Fagaratia,* t. П (Blaain, 1872), p. 68-74.

SYNODUS CYPRIA

1821 menae deeambri.

Uti in cetaria imperii Turcici partibua, aio ia ineula Cypro dira· ohriatiani vaxatioaba paini eunt a Turei», qui una afanul, dia aciboat 9 iuUi 1891, Lauooeiam oooideruat Cyprianum, totiua inania· arohiepiMopum, atque tree matropoHtua, Chry•aathum Paphieaaem, Maletium Cttianaem at LanΪ natium Cyrenaenaam· Exatinota hoc pacto aaore hierarehia, Eageniua patriarchy aanueotibua Cyprii·, ia inaniam mirit traa motropoKtne, aadi Anttaahanaa m HUm, loonaieiam videBoat Epiphaniae, Oannadium 8aloueiaa at Mathodium Emaaaaa, qui loachim in archiepiaoopum oanaacrato, matropoHbua praefoeerunt Paphiaaai Paaaratitm, Citiaaai Laeatium at Cyreaoaa«i Damaaoanum. 8mcm tetnn ordination·· mana· daaambri aine aani 1891 habitua •ant.

Cf. Callinicum Deliaaaen, Τά ἐν τοι χώδιξι τοῦ πατριαρχικοῦ ἀρχιιοφυλακιίου σφζόμιν· ἐπέσημα ἐχχλησιασηχΑ ἐγγραφα (Conataatinopoli, 1904), ρ. 607-8.

8YNODU8 CONETANTIMOPOLITASA

1893 msn»s ianuario.

Cum, exorta in Urbe nate biennium rerwm eoo-ventione, pnblic* valetudinaria mbu laboraraat inopia, *00 Christine* doeerei pMperee Christi Miratoris quovis subsidio destitutos reliaqaers, sacra synodus, liabitis ooasiliia, decrevit, tva 4^t-λωσιν ot τ* vastati ia ἐπαρχίαι χειροτ·ν·άμ«νβ< Md ot μετατιθέμενοι Md προβιβαζόμενοι κανονιχΑ Αρχιερεί Αποβιβόνεη 6 δικαίωμα Αφευκτον ri; τδ xotvd τοΟ γένου νοσοκομεία, ο! μέν τή «' τέξβω; γρόσια δύο χιλιΑδε ἑπταχόσια πεντήχοντα(8 βή καί αυνειλημμένω θεωρούμενο εἰσί τά τή φιλοτιμία χαί té λόγφ.χαχβεζαχΑρεω; Ανέχαθεν ειθισμένα), οἱ *Si* τή β' χίλια όχταχόσια τριΑχοντα τέσσαρα, οἱ δέ τή γ' ἐννεαχόσια δεχαέξ χαί 'ήμισυ, χ«! λαμβάνειν παρδ τΑν τιμιωτΑτων τΑν νοσοκομείων ἐφόρων ἐνδειχτικήν Α τή ἐξηφλήΜΜ τούτων Απόδειξιν. Synodale* ista· Uttarae Us verbis inoipiebaat: HolusttAc xad πολυτρόπω ἡ καθ' ἡμβ; τοΟ Χριστού μεγέλη ἐχκλησία ἐπιβείχνυται τδ; *«ριθΑλφ*ι τοί; ἐνβεέσι. Data· a*a*8 aaao 1833, aenee ianuario, indictio*· XI, hieee obsignata· sabscriptionibus: loannicius Caesare», Ignatius Heracleae, Zacharias Cysici, Callinicus Chalcedonis, Methodius Berrhoeae, Meletius Larissae, Methodius Ancyrae, loachim Sophia·, Macarius Lemni, Leontius Geni et Cborae, Callinicus Siphni.

Exstant typis editae apud Eügenium presbyterum, Ἡ ζωοδόχο; πηγή χαί τά [tpi αὐτή; προσαρτήματα (Athenis, 1886), ρ. 361-6.

SYNODI CUM IN SERBIA TUM C0N8TANTIN0P0LI

habitae pro componendis rebus Serborum ecclesiasticis

1823 ianuario - septcmbri.

Vix summa rerum in Serbis potitu» est Mi|oS Obrenovié princeps, eum animum advertit ad res eccleaiaaticas in meliorem statum restituendas, eas praesertim quae ad rem pecuniariam pertinebant. Graeci enim antistites pro sua inoredibili φιλαργυρία a miseranda plebe numme» exprimere solebant variis vectigalibus, quorum potior pars eaque iniquior αὐλιχοΟ χρέου nomine exigebatur. Cuius debiti mentio cum frequentissime occurrat in illius aevi documentis, rem accuratius expendendam censuimus. Atque ne quid ex nobis ipsi proferamus, praesulem Graecum vectigali» illius viam ac rationem luculenter explanantem in medium adducere iuvabit. Haec erant quae I. A. Capodistriae, de eodem argumento sciscitanti, rescribebat Dionysius, "Ρέοντο χαί ΠρaστοΟ métropolite:

Τή 33 φεβρουαρίου 1831 ἐν Ναυπλίφ.

Ἐξοχώτατι. (

Κομισδμενο τήν σεβαστήν ἐπιστολήν τή . χαί τδ μετ' αὐτή Αντίγραφον τοΟ σταλΗντο παρά τή παναγιύτητὺ του, τοΟ πατρ.ἑρχου τή Κωνσταντινουπόλεω;, καταλόγου περί βσων ἐχΑστη ἰπαρχία ἐχ τΑν περιεχομένων εἶχι χρεΑν, δέν Ιλειψα, χατδ τήν δποίαν μέ χΑμνει τιμήν ἡ ἐξοχότη τή , τοΟ νδ χΑμω Αμέον δ τι περί αὐτβν Υνωρίζ» ΑναλυτιχΑηρον. Εἰναι δέ τοΟτο τά ἐφεξή . .

Ἐχ τΑν ΑλλεπαλλήλΩν τή Τουρχιχή ἐξουσία; Απαιτήσεων χαί ἐθνιπΑν Αλλων χεπεκειγουσθν χρειΑν ἐγεννήθησαν αέ τδ κοινόν τή μεγδλη ἐχκλησία; χρέη, τδ όποια ἐλογίζοντο ἐι ἐθνιχΑ, χαί ὠνομδζοντο αὐλικΑ.

Τδ χοινδν μή ἔχον 6Γ ἐλλειψιν πόρων τίνι τρόχφ νδ Απαντήση τά γεννηθέντα ταΟτα χρέη, ἐπεφόρΐττσεν αὐτδ μέ κοινήν τού ἔθνου Απόφαβινέπί τΑν ἐπαρχιΑ>, χαί τούτα εἰναι τδ ἐπαρχιαχΑ λεγόμενο χρεή.

Ἔτρεχον δέ τδ χρεή τούτα χατδ τδν Ακόλουθον ὀργανισμόν.

ἘχΑστη ἐπαρχία, βιδ τδ βσον si; αὐτήν Axspepτίσθη χρέο . εἶχε δοβομένα ἰμολβγί<κ χρ^οΜπά χρύί του δανκατ^ , ai Amtai ἡααν ὑπογνγραμμένοι παρά τοΟ Αρχι*ρέ»» τή ἐπαρχία , pspaptupvAw Mpd τΑν *i; τήν ἐχχλήοέαν mpaupumopAvste Αρχιspfaiv, χαί αφρβγιαμέναι μέ τήν αφραγίδα τοΟ xmvoC, ρέρουσαν τδ γρΑμμιττα χΑδιξ.

ΑΙ δμολογίαι αΑται δφυλΑττοντο χατ»στρωμέν»* •Α τοΟ ,Μιμ * τοΟ χοινοΟ, *·! ἐλέγοντο Α ta τοΟ χρέ«υ αδλιχαέ.

'Ο Αρχιρρρδ ἔχδστη ἐπαρχία ἡτο <!; χρέο νδ πέμπή ἐτήσιω; πρδ τοὺ δαντιστδ τοΟ ἐπαρχιαχοΟ χρέου Ϊιδ τοΟ Η Κωνσταντινούπολή ἔφορου του τδ συμπ«φ»ν4ιένα διΑφορα, χατδ τδ ἐμολογία , χα! νδ χΑμνή ·».Λ ἐτήσιον ξεπεομδν ιί τδ χρέο , προσδιωριαμένον απδ τή^ἐχχλησιαν· Αλλ' ἐπιιίή χαί τδ χοινδν »1χ«ν ἐτησίου χατ»π«:γούσα ΑνΑγχα , χαί πόρο δι' αυτέ δέν ἡτο οὐδιι , si; ἐξοιχονδμησιν ἐγίνιτο δ Ακόλουθο τρόπο .

Καθ' Βν χαιρδν ἐλΑμβανιν ἕνα Αρχκριΰ; μίαν ἐπαρχίαν, ἐγίνιτο ἐν τοί; πατριαρχίιοι συνέλιυαι ;τΑν παριυρισχομένων «i; τήν ἐχχλησιαν Αρχιιρέων SÎ τΑν λοιπΑν. οίον, τΑν ἐπιτρόπων τοΟ χοινοΰ χαί λων.

Ἡ συνέλ»υα·. Iχαμν» τδ; παρατηρέ,σ»:; τη; si; τήν ποσότητα τού όσου τί τήν ἐπαρχίαν ἐχτύ|ην ἐσφζιτο αὐλιχοΟ χρέου , χαί μ«δ ταΟτα Απ<φάσ:ζιν Αναλόγω; «i αὐτδ μίαν προσθήκην. Τούτην ἡτο «i; χρέο δ Αναδ<χόμ»νο; τήν ἐπαρχίαν Αρχιιρ«ύ νδ δανκσθή ἐπ' ἰνόματι τή; ἐπαρχία του 8Γ αὐλιχΑν ὁμολογιΑν, χαί νά τήν, μ*τρήση πρδ; τδ χοινδν.

Μττδ τήν χαταμέτρησιν ἐσυνΑπτ«το ἡ προσθήχη αὐτη μέ τδ παλαιδν 'τή ἐπαρχία αὐλιχδν χρέο , χαί Ανανιουμένων καρέ τοΟ νέου Αρχιβρέω;, Α ἡτο συνήβτια, τΑν ὁμολογιΑν τού παλαιοΟ αὐλιχοΟ χρέου , χατοστρώνηο τδ δλον αὐλιχδν τή; ἐπαρχία; χρέο ri; τδν χΑδιχα, συνυπογραφδμενον παρδ τοΟ ἰδίου Αρχι(ρέω; τή ἐπαρχία; χαί σφραγιζόμινον μέ τήν ἐπαρχιαχήν του σφραγίδα.

Ἐπ*ιβή δέ ἐσχΑττ»; τδ χοινδν παρδ τδ ἐτήσια •ἔξοδα ἐδοχίμασ» βιΑ παριστΑβοι; τή ἐξόυσία χαί ἔκτακτα, χαί Α ἐχ τούτων ὐκέκισιν «i; νέα χρέη, τδ δποέα δέν ἠβύνατο νδ βαστΑζή μέ τήν ἡν ἐχαμν«ν, Α Ανωτέρω, οικονομίαν, τδ ἔθνο συνβλΘδν ri; γενικήν πληρ«στΑτην συνέλιυσιν ἐν τοί; πατριαρχ«ίοι χατδ τδ 1818, καί σχεφθέν πολυαιβΑ π*ρί τούτου, καί dEÜlov μή »ὑρδν αἱ ἐξοιχονόμησιν πόρον, ἐπιφόρτισ» καί ταΟτα ἐπέ τΑν ἐπαρχιΑν Αναlόγ*» · χαί κύτη ἡν ἡ τιλινταία προσθήκη γ*νομένη δι' ἐγγρΑφου ἐπιβήμου, τόμου ὀνομασθέντο , τδν ὁποίον βύρισχδμβνον *1 τδ σφζδμενα ἔγγραφέ μου θέλω λΑβ*ι τήν τιμήν νδ τή πέμψω, ἐή»α φθέσω *έ τήν ταπεινήν ἐπαρχίαν μου. <·

Τδ κηλίχον βέ τΑν χρέόέν δέν ἠμπορεί νδ ὀπέρχη, Μ μή χατδ τδν χατΑλογον τδ αὐτδ· μ' δλον τοΟεο ἡ «Νβαστή χυβέρνησι δάναακ νδ αληροφορηθή Αχριβέσαρον πήρέ τβύτβυ, ta* ἥθελεν Αποφασίσει τδ μέηρ«ν ν* δτααραγμααυθΙ «*1 τοὐ κβφαλαίου τούτου,

‘*|"" ....I ----------'- ----- ....—

«φβ·8Mρβ>N· βsMKv Μδήφονα «spl Ή xouAr·, •σα Hi® xd|·® npoqqMrwubtspov τά χαρατηρήσ^ wi M τοδ «Mumc. dk έμολβγία ⁎· 4λλ- Ιγγρβφα Mauntaà τβ6 mpl oi i Mγσ «ηλίχου.

ΤαΟτα Mpi τoO βασν άφορφ tip ⁎ trtpp χρδ πληροφορίαν τή έξοχότητό τη , διά νά τή χρησιμ·ύσουν, όσον Ιν«στιν, ·i tbv σχοπδν, τδν éttolov ι ροέΗτο M τά άπαιτήσκ τή μ«γάλη τοO ΧριστοΟ έχχλησία .

Είμαι 84 χατά wives άφ·»σιωμένο πρδ τήν έξοχάτητά τη , χα! μίνω διά παντδ πρδ Ηδν ·ύχέτη; διάπυρο; χαί δλω προθυμότατο τόν διαταγ&ν τη

⁎ ό 'Ρέοντο Διονύσιο .

Hactenus ille. Qui stipi· colligendae modus quot pravo· attulerit more·, multi» referunt scriptorss «OMvi. Nihil igitur mirum, si MiloJ ObraaorM, ■tatim m regnars coepit, populum «ibi oosamisaum gravissimo ille oners tsutavsrit liberare. Laudando operi manant admoverat indo ab anno 1818; uum autem rss non bene eeeriaeot, alterum anno 1888 •vulgavit decretum, quo ntereeo episcopi· pro opera penolveuda ringitlatim peroeasebatar. Singularem bane ordinationem primo looo, quod ipsa temporia ratio postulabat, poeuimaa, et vernaculo quidem conceptam sermone, cum originale aerbiee exaratum praeito non erat. Eam excipiunt documenta cum a duobu» metropoliti· Graeci·, ea aetate in Serbia constitutis, tum a sacra synodo Conatantinopolitana edita, ut quid de componendi· illi· vectigalibus utraque pars senserit, benevolo lectori plane compertum habeatur.

1.

MILOÎ OBRENOVI0 UTRIQUE METROPOLITAE·

1893 mense ianuario.

Très vénérables pères.

Le peuple serbe ayant manifesté au sultan son désir de voir réunis en une somme et livré· dans les caisse· publiques sous une seule rubrique les impôts levés jusqu'ici sous divers noms et à différentes époques, nous avons cru devoir en conférer avec le· knièses, les ancien· des district· et les kmètes, la régularisation de^ cette affaire étant d'autant plus urgente que des abus s'étaient glissés ave· le temps dan· la perception de ce· taxes de la part des évêque·, et avaient produit des plaintes fondées dont les preuves se trouvent dans notre chancellerie. Dans cette assemblée, tenue le· 13 et 14 décembre 1899, noua avons résolu de substituer h l'impôt des cheminée· et aux autre· revenus ecclésiastique· ce qui suit:

1° Chaque évêque recevra annuellement 18 000 piastre· ou 1500 piastre· par moi·; pour l'ordination d'un prêtre, 60 piastres; en lui donnant la sceau, la même somme; pour l'antimensiuib, 19 piastres; pour la consécration d'une église, 100 piastres.

9 Pour la visite du tombeau d'un prêtre ou d'un laïque, il doit s'entendre avec les parents du défont.

3° Le gouvernement se charge de l'impôt des chenunée·1 et autres taxes, et défend l'affermage des paroisses.

4 Les dettes des évêques serbes b la sainte église de Constantinople restent à la charge du gouvernement, et seront payée· sur les revenus après un accord entre lui et cette église.

S Les revenus des bulles délivrées par les évêques aux archiprêtres et par ceux-ci aux personnes qui se marient sont supprimés. .

6" MM. les évêques entretiendront convenablement avec leur paye leurs protosyncelles, les archidiacres et leurs secrétaires.

7 M. l'archevêque de Belgrade, se trouvant près de nous et du vizir et ayant plus de dépenses, recevra 90 000 piastres de nous et de nos descendants.

En ordonnant ceci, nous ne prétendons nullement commander ou défendre>àux évêques de recevoir de quelqu'un les déns librement offerts en argent ou autres, pour deslbrières auprès des malades, pour la bénédiction ne l'eau bénite, etc. De même nous ne défendons pas, mais nous recommandons au contraire h MM. les évêques de visiter souvent leurs paroissiens pour instruire le peuple et les prêtres. Nous espérons que MM. le· évêques accéderont volontiers k ce· désirs, qui sont les miens et ceux manifestés par le peuple serbe dans l'assemblée, d'autant plus qu'ils s'épargneront ainsi beaucoup de peine et éviteront toute oppression vis-à-vis du peuple. Nous prions MM. les archevêques de déclarer par écrit s'il· accèdent è ces proposition»; dans le oaa contraire, noua noua efforcerons de terminer cette affaire par les voies ordinaire·.

En me recommandant è vos saintes prières, je suis, etc.

' Tribstum quad si nssquqae doma esscium dicebatur Serbie· dismica, osmteus, · dim, fusai

9.

AGATHANGELU8 BELGRADŒN8IS MILO8IO PRINCIPI··

1893 ianuarii 94.

Έχλαμπρότατ· χαί πβριπόθητ» χνιέζη.

Κατά τή» διαταγήν βα τή χ' τού τρέχοντο μηνδ χαί έτου , st; τά nspî τών έπαρχιαχών βισοδημάτων συντβίνοντα χαί προσδιορισΗντα άπδ τήν έχλαμπρότητά σα χα! άπδ τήν συνάδροισιν τoO λαoO st; τά Ακόλουθα 8 ποόνχτα xsibdpsba χα! προθυμοποιού- ⁎· χα! γάρ,

α'. El; τδν έτήσιον μισδόν μου συνιστάμζνον χϊ ....γρ.		18000
β'. Διά χ»ιρστονίαν τoO ίιρέω	„	60
γ'. 'Οταν τφ δοδή τδ σιγίλλιον .·	„	50
δ'. Διά τδ άντιμίνσιον		19
χα! διά έγχαινισμδν έχχλησία	„	100

"Οταν χανινέ ιιρίω ή χριστιανoO έπισχέψω τδν τάφον ή χατά τδν νόμον 'ψάλλω τήν νζχρώσιμον άχολουΗαν, αύτό μέ)κι »ίζ τήν συμφωνίαν μου μχτά τόν συγγινόν τοϋ μαχαρίτου.

·'. Ή πώλησι; ένοριάν sî; τοϋ ispst; χα! ή σύναξι τών χανίδων χα! μιρίου βαστφ ή βιοίχησι διά τδν έαυτόν τη .

'. Τδ χρέο δποO Ιχομβν νά δίδωμιν οί άρχιιρζϊ τή άγίφ χαί μαγάλη έχχλησίφ παραλαμβάνοι παρομοίω ή έξουσία έπάνω τη; νά άποπληρώνη έχ τών ιδίων (ισοδημάτων τη , χατά τήν συμφωνίαν όποϋ αύτή ή#»λ« χάμζι μηά τή; άγία μεγάλη έχχλησία .

- Kz «scribas Vsk, scriptoris Bμ M, fat Ami Hba*. le TtoqaM tEonr· (Parisiis, IMOk ·< spnà Choris te ryUof»' ari Ütata: fWrars pWsessf··. fVsmaem I>——blnum A- Eeteiuien (Psrisüs, IMk p. MI. I

·· Apuê CbUH··· DsMssosa, Hnpiapzutwv (γηίφη Ï·μo τρA· (Oeastsattaopoli, INtk p. TM-A

Ç. ΤΑ *ύοΜρκίΛ* Αηδ τοί βοάλαι όπού ήθό-Λ λ^ιαν ίχβίβαι ήμαί οί άρχιαραί «te qpwowamHc; χαί αύτοί αί τού ύπανδραυομένου^ θέλουν μίνοα ci; τού ηρωτοπαάάδα διά τά έκδοσλαύσαι w»· . η'. Διά τά δικά μου παρισσότερα έξοδα κα! τά πρωταία τή; μητροπόλαω; τού Βαλιγραδίου, μοΐ χρί-ζονται Απδ τήν ίχλαηιπρότητά του τδν χνιέζην Χαμ-βία Γοσποδάρ Μιλώσήν Όμπρόνοβιχ ίτι πρδ; δύο χιλιάδα; γρόσια χρνσια κατ ίτο .

Καί ούτω αύχαρίστω παιθόμανοι ήμαί αί τά αίρημένα πούνχτα, αύχαφιστούμαν « δλη *νβ(Κβ(* τήν ίχλαμπρότητά τη καί τφ λαφ, xfi βιοη^ναο δαόμανο; τού πΑνυψίσοου θσού Μ τήν ύγαίαν χαέ αύδαιμονίαν τή ίχλαμπρότητό σα χαί τού λαού

δ Ινθαρμο; πρδ ·αάν αύχίτη

Άγαθάγγαλλο μητροπολίτη Βαλιγραδίου.

Έν Κραγιοέβ^η, ¥8 ·Ίανουαρίου ,αααχγ'.

OEBA8IMU8 UZ1TZENU8 MILOàlO PRINCIPI·

1823 ianuarii 27.

Εκλαμπρότατα αύθίντα τή Σαρβία; χα! χνιάζη.

Τδ ίχλαμπρον γράμμα τη τών 22 ΐανουαρίου τρέχοντο Ιτου ιλάβομαν, χαί τά αί αύτδ καραχόμανα παρί τή; διατάξαώ; σα; αίδομαν, ομδίω χα! τά δσα ύπέσχασθα σφφωνήσα: ματ8 τή Αγία μαγάλη -ίχ-χλησία; διά τδ έτήσιον μηρί χαί διδόναι. αύτδ Απδ τήν ιδίαν χάσσαν τή; έξουσία χαί πρδ τούτοι άγα-πΛτα νά σΑ; φαναρώσωμαν ίγγράφω; ιάν' «; τδ τοι-ούτον συμφωνούμαν. Εκλαμπρότατα αύθίντα, στο-ματικό τα χαί έγγράφω δσα χαί Αν χατά καιρού; ίδιατάξατα ήμίν, ήξαύρατα δτι αί ούδίν Αντιίπομαν, πάντοτα ίπιθυμούντα; νά διαφυΜξωμαν τδν ΑρχΑρα-τιχόν μα; χαρακτήρα, καί άπολαμβάνοντα; τά ίλίη σα , δίν θάλαμον χάμω/μήτα τώρα χαμμίαν Αντίστα-σιν. Γνωρίζοντα πρβξ τούτοι; χ4 τδν αύσιβή ύμών χαρακτήρα, οί; τδν όποίον ή πλήΑ; ήμών ίλπί ήτο σταραά, ίλπίζομαν δτι δ Αρχιαρατι^ό μαμ χαρακτήρ ταλαίω δίν θίλαι άμαυρωθή, έξόχω δί διά τήν ξαν τού παντοδυνάμου θσού, τιμήν τα χαί καύχημα τού ένδόξου λαού τή Χαρβία , νά αΐμαθα τδ χλίο ώ πρδ; τά Αλλοδαπά ίθνη. "Ομω διά τήν Αγάπην τοΟ όρχιποιμένο ήμών Ίησού Χριστού, δπου μί τήν Βπρόνοιάν σα νά διαφϋλάξητα ημά , ίνα μή ύπο-πέσωμαν οί; χαμμίαν Ατοκον όργήν τή μαγάλη έχ-χλησία διά τδ τοιούτον, ίπτιδή καί ένδέχιται νά νομίση αύτή ή Αγία μαγάλη ίχχλησία πώ ήμαί , Αγαπώντα τάχα Ανοξαρτησίαν τίνά, Ιπαραχινήσαμαν ύμά χα! τδν λαδν ci; αύτδ τδ| *καλόν* χαί Αραστόν ₿ Ιργον. Ό χαρακτήρ ήμών χρίμαται Από τήν ίξουσίαν τού θαού καί Από τδ Ιλαο; τή ίχλαμπράτη-τό; αα;. ·" ι

'Ο ένθερμο; πρδ; ιΗδν ίχέτη

Γεράσιμο μητροπολίτη; Ούζίτζη .

Έν 'Ράμπτζη τή χζ" ΐανουαρίου ¥αωχγ

4.

* AGATHA.NOELC'S BELGRADIENSI8 SYNODO OON8TANTINOPOL1TANAE ··

1823 ianuarii 28.

Παναγιώτατα δέσποτα χα! άγιωτάτη χα! ιαρά σύ-νοδο , τήν ύμιτέραν χτλ.

Καί αίδοποιώ ύμΓν χατΑ χρόο μου Αφουχτον, δτι C έ··ΑνίΙάΛ"προύχων ματά τού γίνδυ, Αποφάσισαν 'χατά αυτά; χαί Ιχαμαν τοί>; δύο ¥ρχιιρ δπου αύρίσχον-ται αί τδν τόπον του; ίτήσιον μισθόν, καί νά πλη-ρώνη τδ ίδιον γίνο καί τά διάφορα δπου ίτησίω ' δίδονται αί; τήν μαγάλην ίχχλησίαν, χατά τήν συμ-φωνίαν δπου ήθαλον χάμαι,ματ' αύτή . Τά δί αίσο-δήματα δπου ίσύναζον· άχρι τούδο οί άρχιαρ·:> 8 τή. συνάζη τδ γένο , χα! Αφού πληρώνω ΐΐύ άρχιαραί χαί τήν ίχχλησίαν, τά λοιπά *Ηλουν,* λίγουν, τά λ αταχί'ρίζονται αί Αποχατάστασιν σχολή . Αύτήν τήν νέαν μόδαν τήν Ιχαμαν, τήν Αποφάσισαν, χαί τήν όπαγράψαμαν χα! ήμαί , διότι ο&τα ήν δυνατόν Αλλω ποιήσαι· χάί {ρω τήν σταίλουν χαί αί τδ ,αύτόθι πρδ ίπιχύρωσΒ^Οθαν ό δούλά τη ίχ τών 'V τοιούτων' χαί Αλλων ποΜων Ανιαρών χατήντησα αί μίαν Αχραν άθυμίαν καί μαλαγχολίαν δπου χινδυναϋω νά Αποθάνω. Λοιπόν παραχαλώ τήν Αγίαν σύνοδον ματά πολλών δακρύων, νά χάμη οίον τρόπον δυνηθή μα σηκώση ίνταύθαν, χαθώ; χα! άπδ ζώση; φω-νή τού χομιστού Μλαι πληροφορηθή παρ: πάντων. 'Ελπίζω αί τήν μητρικήν συμπάθιιαν τή Αγία ίχ-χλησία νΑ λάβή οίχτον αί τδν δούλόν τη;, χαί νί διοργανίση, οί; οίδα τρόποι;, χαί νά χατορΜιρή^ αί ίμί τδ τοιούτον καλόν, μόνον χα! μόνοιοιά τήν όγαΐαν μου, γράφουσα τά αίχότα παραχληφχώ , διά νά συγχαταιθή ώ τήν ίντιύθαν διά τά αύτόθι ίλαυσίν μου δ τα υψηλότατο βαζίρ ίφένδη καί ό προύχων τού γόνου . Τούτα Απδ κλίνη; δουλιχώ το χα! ίχατηρΐω χαί μίνω

τή ύματόρα χτλ.

ό Μπαλιγραδίου Άγαθάγγαλο .

1823 ΐανουαρίου 28.

5.

AGATHANOELU8 BELORADIEN8I8 EIDEM SYNODO

1823 mail 3.

Τήν ϋματέραν χτλ.

Ματά τά δουλικά; χαί'ίδαφιαία μρι.προσχυνή-στι γνωστοποιώ τή όματέρφ θαιοτΑτη παναγιότητι χαί τή παρί αυτήν ίαρψ όμηγύραι, χατ' Αφφυχτόν μα χρέο , δτι ό ίνταύθα υφ^λοάυγανίστατο ₭ίζο καώ πρόαδρο ^τού Ιθνου; π.· χ. Μιλά 'Οβρόνοβιχ, συνί-λαυσιν ποιησάμανο πάντων τών προκρίτων.τού έθνου χατά τήν 13 χα! τήν 14 τού παρελθόντο δαχαμβρίου, συνοσχέφθη καί άχοφαοίσα διωρίσατο χαί διαπρά-ξατο κοινόν δρον, ινταρίσου ίναχα καώ ώφαλαία τού ίθνου , δτι δλα τά ίπαρχιαπά, ίνοριαχά, κανονικά τα χαί τυχαία αίσοδήματα τών δύο ίπαρχιών τούτων νά τά συνάξη ή ύψηλοαυγόναιΑ του αί κάσσαν, δι' ών. » ίπ' αύτφ τοϋτφ ιτάξατο ύποχαιμόνων, χαί ίξ αύτών τών συλλαγομίνων οίσοδημάτων Αναδίχθη νά πληρώνη τού τόπου τών αύτόθι ίπαρχιαχών χραών, ήμά δί διωρίσατο ύπδ μισθόν Ανά χίλια'πανταχόσια γρόσια . τδν μήνα- πρδ δί τούτοι; νά λαμβάνομαν παντή-χοντα γρόσια Από τυχούση χαιροτον.α Ιαρωααν, καί παντήχοντα άπδ τού πρδ; τδν ιερέα διδομένου ίπί ζωή αύτού σιγιλλίΟυ γράμματο >ατά τή ίνορία , xad ούδίν Ιταρον τά Û παριτταΰσατντα τών «ίσοδη-μάτων νά τά χρώνται διά κοινήν τού (Βνου ώφέλιιαν. Τούτα πάντα διορισΗντα καί κοινή ΑποψφίσΗν-τα ούτω διαπράττονται τανύν Ινταύώα. Οαρί ών Απάντων νομίζω νά Ιχη Ινταλή πληροφορίαν.ή ύμα-

* Apui CalUnioa· DaUcaàea, OarfMaHuNv* έχχράρων τ·μ· rp/re» (CoaotaatiaopeU, 1SO6\ μ TM.

~ IHd., > 785.

·* IWL, μ 7M-B, ί

τέρα κοΜγιάτη καρά τών εώτόβι εύρισχομένων Ιε«ουτάτών τοϋ Ιδνου. Τδ δέ έκαρχιεηιδν χρέο Ακαν, διά τδ Aoctov 4 δούλο ύμών έχ» δεδομένε όμολο^γιο, &t Ανέλαβε .τδ Ιδνο; ή, νά τδ έχπληρώση Μ όλ/γου ή νά Αποστέλλη κατ' έτο τοϋ Ετησίου τόκου, *A mû κιφϋ* «4B«c Αρχήϋ ποιησάμενο πέμπει ήβη τή ΰμετέρφ Ηεοτάτη παναγιδτητι 8<Α τών αύτόδτ δεπουτάτων χιλίου χρυσού κρδ; καταβιβααμδν τοϋ έπεφχιακοϋ χρέου. Ηβούλετο δέ καί πλιίονα πίμψαι, * μω είκεν, Αλλά διά τδ δυσχερέ τή κομιδή έμποδίαβη. Ειδοποιεί δέ ΰμίν διάτών ιδίων δεπουτάτων, δτι Αν αΰτόάεν εύποριιτε τρόπου διά νά ίφελχύσετε διά βητήν ποσότητα κόλιτζεπι, θέλει τά πληρώσει πρδ τήν ύμετέραν διόρισιν.

'Επί τούτοι Αναγγέλλω τή ύμετέρφ πανσεβάστφ παναγιότητι, *in* έλαβον πανιυλαβώ Αμφοτίρα τά ύμετέρα πατριαρχικέ συνοδικό προσκυνητέ μοι έπιστολά τά; χατά α' φεβρουαρίου χαί ιε' μαρτίου έκβοβεϊσα, ωσαύτω χαί τδ κατάστιχον τών όφειλομένων μοι διαφόρων τοϋ 1822 έτου, χαί ίγνων καλώ τά συνοδιχώ έπιταττόμενά μοι. Καί περί μέν τή Αποστολή τών διαφόρων μου, όμολογώ είλιχρινώ τή ύμετίρφ βειοτάτη όμηγύρει, ότι χαί πρδ πολλοϋ χατά χρέο μου καταγίνομαι διά τήν τούτων Αποστολήν Αλλ' Ασφαλή τρόπον Αποστολή μή δυνΑμενο; εύρεϊν. Αναβάλλεται ή τούτων Αποστολή, χαβά χαί ήβη Ανεβλήθη, διότι ό έντεϋθεν σταλεί Ανβρωπο δέν ήβυνήβη νά χομίση πλείονα τών βσα δ έδώ προϋχων πίμπϊ; ϋμίν τι χαί τοί αυτού δεπουτάτοι. ΌΗν παρακαλώ τήν όμετέρετν παναγτότητα νά λάβφ πατρικήν χαί κερί τούτου μέριμναν, καί ή νά στείλφ βαδάφρονά τινα Ιήαρχον νά τά ηεφιαΐ Afrg, ή tv εύρη τρόπον, νά τά έφελχύσφ διά πολίτζη, διότι Αλλω ού δύναμαι αύτά Αποστείλαι, χαίται βντα Ιτοιμα. Περί δέ τών τριών χιλιάδων χαί πκντπχοσίων γροθιών τών αδλιπών δμολογιών τή έπαρχία μοι» τών εί; τδν βασιλικόν Ζαρχχανέ εδρεάεεαών, «ύτά Ηλει τά Απσχριδή 4 ϋψηλοευγκνέστατο πρόεδρο; χαί τδ Ιβνο, ώ Ανωτέρω ίδηλεέβη. Λοιπόν ϊ_ Αγία έχχλησία Ηλοι πραγματκυβή μετά τή ύψηλότητό του κερί πάντων.

Τελενταίον ίχετιχώ Αναφέρω τή τι όμετέρφ παν σεβάστφ μοι παναγιότητι χαί τή άγιωτάτη συνόδφ, δτι έπειβή 4 δούλά τη Ιχ τε τή ήλικία καί ία τών ποικίλων Ϊυσχερειών δπέπασον ει πολυειδεί χαί δεινό Ασβεναία χαί όσώρεα όδυνώμαι, παρακαλώ θερμώ τήν ΰμετίραν παναγιότητα, Γνα έμέ μέν Αναχαλίση αώτόβι, οί οίβε τρόποι, χαί χανονιχώ παραλα^ούσα τήν έμήν παραίτησιν ή Αγία έχπλησία, Αντ* έμού Αποχαταστήση Ιταρον, ή τδν αλτόβι μ«τά τών δκπουτάτων »ύρισχόμ<νον Αρχιμανδρίτην, «ύνοούμχνον Αχροι χα! χαρά τοϋ προ&χοντο, ή βντινα Ιτκρρν ή έχχλησία χα! ή ζ^ηλοτυγίνάΪΑ του ήβτλχν έγχρίνιι. Τούτα έν ^ίφ δουλιχώ τι χαί Ιχιτιπώ · πί βέ πανάγιοι αύτή ιύχα! ----

Ό Βιλιγραδΐου Άγαβάγγιλο.

1823 μαίου 3.

SACRA SYNODUS SIGNIFICAT PRIMAM IEBITI 8ERBICI PARTEM 8E ACCEPISSE · 1823 i inü 11.

Άνβιμο χτλ.

Αιά τοϋ παρόντο ήμιτίρου πατριαρχικοϋ χαί συνοδικοϋ γράμματο γινιται δήλον, δτι χατά τδν διορισμόν τοϋ έθνοίρχου τών Σέρβων χ. Μιλδ α! ένταϋβα τιμιώτατοκ βτπουτάτοι τοϋ Σάρβιχοϋ Ιβνου, παρρησιασβίντι; ένώπιον τή ήμών μχτριότητο χαί τή π»ρί ήμί ιιρβ Αΐιλφότητο; χαί Αγία συνόδου, προϋβαλον δπω έξοφλήσωσι διά μιά δλδν τδ αύλιχδν χρέο τών δύο έπαρχιών Ούζίτζη καί Πιλιγραδίου, συμποσοϋμινον ιί γρόσια έχατδν τισσαράχοντα τίσσαρχ χιλιάδι χαί τκτραχόσια έββομήχοντα τρία, όμού καί *χέ* διβουλιυμένα διάφορα μέχρι τή <ξοφλήστω δλου τοϋ χιφαλα'ου, πρδ δέκα τοί έχατδν λογαριαζίμινα. Ιΐιρί δέ τών έρπιπτουσών έχχλησιαστιχών Απαιτήσιων χα! λόγφ ζητομηρίων Αμφοτέρων τών έπαρχιών ύπίσχοντΟ διδόναι διά παντό τοδντχϋβκν έν ώρισμένον έτήαιον πρδ τδ κοινόν τή καθ' ήμά τοϋ Χριστοϋ μιγάλη ,έχπησία γρόσια πέντι χιλιάδα, έφ' ύποσχίσιι μέντοι έκχλησιαστική τοϋ μή Ιχιιν χρέο αύλικδν ιί τδ έζή τά δύο τοϋτο έπαρχία. Αιαβασανισθιιση ούν τή ύποβέσιω τούτη, ποινή βιαγνώσιι χαί γνώμη τών τιμιωτάτων τοϋ κοινού έπιτρόπων σιιγκατχνκύσαμιν ιί τδ νά δ<χ*ώμ<ν τδ πρόβλημα αύτών ιί τήν διά μιά έξόφλησιν δλου τοϋ χρέου τών ιίρημένων δύο έπαρχιών χαί τήν χατ' έτο Ανιλλιπή λήψιν τοϋ όρισΗντο έτησίου τών πέντι χιλιάδων γροσίων. Τών ιίρημίνων τοίνυν διπουτάτων χαταμιτρησάντων γρόσια ιίχοσι χιλιάδα (Αρ. 20000) διά λογαριασμόν τή Ανω βηδχίση ποσότητα, έλάβομη αύτά παρ' αύτών αί τδ κοινόν τή καώ" ήμά τοϋ Χριστοϋ μιγάλη έχχλη*σία;. ΙΙιράιωίΗίση δέ τή έζοφλήσιω τούτη, δο*ήσονται ορό τήν τιμιότητά των μιτά τών Αλλων καί οί τών ιίχοσι χιλιάδων γροσίων αύλιχαί όμολογίαι τών ιΐρημένων έπαρχιών έσχισμέναι. *0*<ν ιί ίνδιιξιν έγένιτο χαί τδ παρόν ήμέτιρον πατριαρχικόν καί συνοδικόν γράμμα, καί έπιδόΦη τοί ιίρημίνοι διπουτάτοι.

,αωχγ', ιουνίου ια', ίνδιχτ. ια'.

(Έπονται οί συνοδικοί ύπογραφαί.)

7.

SACRA SYNODUS MILO&IO PRINCIPI·· 1823 iunii 12.

Ένδοξότκε χαί περιφανέστατε πρόεδρε τοϋ -ιρβικοϋ' χ. τ. λ........... Περί τών εύγενεστάτων ένταϋδα Αδυτάτων τη;, ήμιτέρων κατά πνεϋμα υιών Αγαπητών, Ανεποινώβη πρδ ήμά καί τήν περί ήμά Αδελφότητα-ή διά γράμματό τη; πρδ τοϋ ίδίου εέδοποίησι τή νεουργη8«ίση ιιπ αύτή χαί τών περί αύτήν ιύγενεστάτων χνέζων διαιτήσεω τών χατά τόπον αύτόδι Αρχιιρωειχών εισοδημάτων, τήν όποιαν χαί δ συνάδελφο ήμών Αγιο Πελιγραδίου γράψα συμφωνω Ανήγγειλε· προσίτι δέ καί τδν προτεβέντα σκοπόν τοϋ νά έξοφληώή διά μιά δλον τδ αύλιχόν χρέο τών δύο έπαρχιών Πελιγραδίου χαί Ούζίτζη Απδ τών Ασπρων τή έβνιχή * χάσση, χαί ταχβέντο D ένδ έτησίου ώρισμένου ει τδ έξή, νά μένωσιν Απηλλαγμίναι Αμφότιραι *ί έπαρχίαι βάρου αύλιχοϋ, καί μιριχαί Απαιτήσι. οίον ζητομηρίων καί Αλλων Αορίστων έμπιπτονσών συνεισφορών διδομένων συνήώω παρά τών Αρχιερέων, νά μή δίδωνται τοϋ λοιποϋ.

Τδ πρόβλημα τούτο τή έξοφλήσια>« τή ύλιχή έφάνη δεχτόν, καί Απδ χαρδία έπηυχήώημχν τή ένδοξότητι τη, καί γρΑμμα-έπίτηδε έξιδώχαμεν τοί κυρίοι δεπουτάτκ δηλωτικόν όμοϋ χαί τή παραλαβή τών είχοώ χιλιάδων γροιάων, μέρο πρδ τδ χορόν τοϋ έξοφληδησομένου δλου. Περί δέ τοϋ προσβιορισβησόμένου έτησίου πέντε χιλιάδων γροσίων διά τά δύο έπαρχία, Αν ήδελε γίνει χαί τι^προ-

Sr'-"

σθήχη μιά ή Mo ht χιλιάδων γροσιων. wOw χβιά δέ iCo*M«<Ms M τή *» *- - -
πρδ; τά άνυποίστου τού κοινού τή έχχληαία; χιλιάδων fl*!»» ισοπόσου έμολογία, Mat ofc
Ανάγπα ήθιλε φανβ S«e4ww m«l «poow*wtw», *αρ«Μα·μ«ν τοί κύριοι; b tf tttat
καί μέρο ht «al γτνναιάτητ»; τή ένδοξό- τή έξοφλήσοω «ai τών λοιπών. Τούτα itd τοσού-
τητό τη ήθ«λ* λογισθή, > * wv«ajp«U^ «wboww τήν bhtima^ τή φιλο-
κοινά; ήμών έγχαρβίου; «ύχά; xui «ύφημία^μαθότ. τίμου κροαιρέσοΑ; τη άπάντηκν, δηλωτικήν Αμα «ai
καί τά έτήσιω έμπίπτοντα βάρη «ί τδ «otvàvjteç, τη; έφιτή ήμίν δγεία; τη, ή «al τά έτη ----
τά όποια μ*ρίζοντ«α «; τού δποχειμένοιί τφ σιάου- ,β***γ\ iουνίου iff.
Π ptvixÿ M*¥ έρΖ^i ««1 &à «-** «υνβσφορΛ; (Έκονται al συνοδικοί υπσγραφαί.)
Ιξοι*ονομοΟντ*ι, tlv» tôtdXttntc *ol cA* δλίγ*. Τάζ

MILOâlUS PRINCEPS ψAOKAB 8YNÙDO·

18S3 aagoàti 1».

Τφ παναγιωτάτφ κτλ. Τά έμπ*ρκχόμ«να «« ** σεβάσμια γράμματα τή παναγιότητό σα ύπογ«γρ«μ-μένα Από ti μέλη τή; itpA; συνόδου, συνωδιυμένα Stai μέ·τά άπΜξ*; τών «Ιποσί χιλιάδων γροσίων, ώ μέρο εί'ό παλαιού χρέους τών *>Λ»Κ1** τή Σι^βία; πρό; τήν Αγίαν μιγάλην έχπλησίαν, καί τή; διαχοινωσεω; τών χνέζων xal λαϊχών διπουτάτων έχ Κωντταντ.νουπόλιω;, μ φανιρόνουν τήν προθυμίαν σα «ί; τδ νά δ«χθήτ« τήν διά μιά έξόφλησιν τού γνωστού χρίο·>, χαί μή βαστώνη; πλέον 5π' αύτοΟ τδν δυστυχή τούτον χα! χατά χαιρού πολύπαθη λαόν τή Σερβία.

Ό ζήλό; μου πρδ τδ χοινόν Αγαθήν τού αύτοΟ λαοΟ τού έγχiιρ.σθέντο; μοι ύπδ τήν βιοίχησιν παρά τή; θεία προνοία χαί τδ έλ«ο τοΟ μιγαλιιοτάτου σουλτάνου, πρδ τούτοι χα! ή άφοσιωσί μου πρδ; τήν άγίαν μιγάλην έχχλησίαν, τήν όποιαν όμόλογού-μ«ν, χα! ήτι; ήξιϋρω η& ΰ αύτά; τά ««punster; έχ«ι Ανάγκην μ«τρητών, μέ έπαραχ'νησε νά χάμω παρευθύ τδ χρέο μου μέ τήν προετοιμασίαν τών μiτρητών. Καί Αμα μετά τήν λαβήν τού γράμματό βα χα: τού συνοδικού, ήθ«λ«ν ήτον βλον τδ χρέο τΑν δύο έπαρχιών Ούζίτζη τ« χαί Βιλιγραδίου πρδ C τήν μιγάλην έχχλησίαν πληρωμίνον. Πλήν μή έχον-τα τά μέσα χαί τού τρόπου; νά στiίλω -τήν τόσην ποσότητα ti; Κωνσταντινούπολιν, ήμουν ήναγχασμέ-νο νά χαταφύγω πρδ τδ έλαφρότιρον μέσον, χα! vi ζητήσω πόλιτζα; Βιέννη; πρδ τού έμκόρου τή Κωνσταντινουπόλιω, τδ όποιον «Ιναι γνωστόν πώ πιραιούται μέ τήν Αργητα. Κα! οβτω στέλνω «ί πόλιτζα; iλην τήν ποσότητα τΑν έπαρχιαχΔν χριών πρδ ταξ; iiχοσι χιλιάδα τΑν γροσi««ν, Ατινα πλέον iλάβ«τι «opi τΑν δ*πουτάτ»ν μα, χα! οiτινι, λα-βόντι: τΛ μιτρητά, θέλουν έξοφλήσκ «Ζ μίαν φοράν δλον τδ έναπολαιφθέν τοΟ «iρημένου χρέους. π«ρI τοΟ όποιου αύτοί έχουν τά διαταγά μου, δποία συν-διαλέξιι μ«τΑ τή παναγιότητό σα νΑ λάβουν.

Ή παναγιότη- σα έπρόβαλ* χαί πιρί τΑν δια* φδρ·ν τοί δέχα τΑ ·/· *ί τδ βηΜν χρέο;, Από τήν ήμέραν δπου α(δι«λέξ*ι; πιρί τή έξοφλήσ**»; τούτου Αρχισαν έ«» τήν άποτ«λ«iο»στν τού τοιούτου. Πλήν μ έγά> συσταίννν έαυτδν «ί τήν Αγάπην σα, τολμώ νά σά nafcauAiatt όπου νά λείψη αύτή ή άπαιτησι τΑν διαφόρων, παραβλέχουσα τούτα Α προπληρ*»* Ρέντα, χαί αύθτ ζητούμινα προξενούν χασμωδίαν «Ι; τδν kaôv, Ιπτιδή χαί τδ σφάλμα δέν «Ιναι μήτ« έμδν Β μήτ» τού'λαού Ant νΑ μ«ίνη άν«ξόφλητον Io τώρα αύτδ τδ χρέο, Αλλ", Α έρρέθη, Si έλλκψιν πολιτζΑν καί άπδστασιν τοπικήν, καθότι Τi Ασπρα ήσαν έτοι-μα «ί τήν πάσσαν πρδ καιρού. Ή άφισι αύτών τών διαφόραν Ρέλ«ι προξ«νήσ«: τόσον «Î έμέ δσον χαί «ί τδν λαδν μ«γάλην χαί αiσθαντιχήν ιύχαρί-στησιν πρδ τήν πατριχωτάτην ήμίν παναγιότητα καί [«ράν σύνοδον,

Μαθών έγΑ πώ καί οί ένταύθα ήμών Αγιοι άρχι«ρ«ί έχουν νΑ δίδουν τή Αγίφ μεγάλη έχχλησίφ κάποια ίδια χρέη καί διάφορά των, δέν ώχνησα νΑ Αναφέρω «ί αύτού; όπού μέ αύτήν τήν «ύχαρίαν νά στ«iλουν χαί έξοφλήσουν αυτά, πλήν άπιχρiθησαν, πώ έ·; δτου διά τδ τοιούτον δέν ζητηθούν άπδ τήν ιδίαν μ«γάλην έχχληαίαν, Ια>; τδτ« λέγω δέν θέλουν άποκριθή χανινδ αύτά των τά χρηματικά χρέη, κα! ούτω δέν τού έρiασα. Μολοντούτο ti μέν χαί ή άγία μ«γάλη έχχλησία έχ«ι χρείαν διά τά χατ' ιδίαν αύτά τών άρχιιρέων μα διάφορα ή χρηματικά χρέη χαί έπιθυμιί νά iΐη καί αύτά έξοφλημένα, «Ιμαι έτοιμο νά τά πάρω άπδ αυτού; χα! Αμέσω vi τΑ σηiλω τή παναγιότητό σά;, δταν 5μω; μοι στiiληti πόλιτζα «ί βάρο των τδν τρόπον έχω.

' Αύτά φανερόνοντι τολμώ vi άφοσιώσω έμαυτόν χαί τδν λαόν τούτον «ί τά; παναγία; «ύχά; τή; άγί*ί μιγάλη έχχλησία, τή; όποια ή όρθοδοξία δλου τού; ύπ' ούρανδν νά έπισχιάση, χα! νά παρàΑ χαλέσω «Î; τδ νά άξιωθώμιν τών παναγίων «ύχώνI καί «ύλογιών πρδ ένδυνάμωσιν καί καταρτισμόν τώνί καρδιών μα. Τή δέ πατριχωτάτη ήμ|ν παναγιότητι χα! τή'άγίφ καί i«p$ συνόδφ «ύχόμινο; θ«όθ«ν άξιω-θήναι δλων τΑν έφιτών Αγαθών χαί πάση; προόδου «ί τά έπιχηρήματα, μένω μέ τδ Αληθινόν χαί υίί'χδν Ο^α,

Τή Ομκέρα παναγιότητό υποκλινέστατο

ΜιλΑση 'Ομπρένοβιχ χνιάζη; Σιρβία.

Έν Κρ«(γ)θέβτζή, ιθ' αύγούστου ,αωχγ'.

SERBORUM LEGATI IN URBB SACRAE SYNODO··

1838 «eptambri· S6.

Τήν παναγιότητά σα ΒουλιχΑ προσχυνοΟντα πατασπαζόμ*θα τήν UpΑν αύτή δοξιάν.

Μέ Απορίαν μα μιγάλην ήχούσαμαν σήμ«ρον παρΑ τοΟ σταλέντο παρ' ύμών Αγίου Βαρροία, δτι πρδ τοί Αλλοι; νΑ ύχοχροοθΑμαν «αΐ σήμχρον «cl «Ι πάθ* παιρδν νΑ άποχρινΑμiθα διΑ .τΑ tia έκαρχiβ ^ύζίτζη χ«ί Πιλιγραδίου Αλλο χροσθήχα συμβαι* νούσά χατά χαιρδν τή Αγiμ χαί μ«γάλή έχχληοiμ. *Ημ«Ι χριστιανοί δπάρχοντα δρθόδοζοι, γναρiζομαν τδν χαρακτήρα τοΟ χατά «αφδν πατριάρχδυ· Βιδ xal δέν θέλομ«ν μ«τά τή παναγιότητό σα νά προβάλω-μ«ν τά δίκ«μά μα, καθότι τδ ύπιροχιχδν πατριαρχι-κόν καί συνοδικόν γράμμα διδάσχε άμφότιρα τά μέρη. Δ*σπότη πανσέβαστ», τδ γράμμα σα αύτδ «Ιναι σινέτι άδιάσιιστον, χατά τδ όποιον ήμ«Ι; «ί τήν ζήτησιν τή ύμττέρα παναγιότητό καί τή 1«ρΑ συνόδου έματρήσαμαν προλαβόντω «ίχοσι χιλιάδ« γρόσια Από τά χρέη τΑν δύο έπαρχιΑν Ούζίτζη καί Πιλιγραδίου- μιτρούμ«ν σήμερον έτοίμω καί τά έξή έω τών έκατδν τ·σααρά»ντα τ«σσάρων χιλιάδων καί

* Αρκά ΓΚΗΙιΙά· Mtaato, OnpMnwâv έίτφάμεω τόμκ τρώο (CtaaMtkwpAi, l»o*). μ m-S.
<· ima, μ na-ι

w*çu»d*· IflIaptasvrc Vp»ta wovtas, ««* CT·8·** a xapA τή ttqKWetajt Mi «UvUllM MwrçitafWÇ mI lepta αυνύβου «ta «α αὐλιχδ , ἐμολ^γία ^ΝφλήμΑνα Mi «4 «rOÜMv ὑηογ«γ.'·ημμένρν r* τοὺ mw rifM Mtanwg. ı

■'. TA fate ήδη αὐλιχα χρέη τ*ν Ho htaf-%&· Οὐζίτζη *ai Βολιγραδιοο, συνιστΑμχνα «1« Tp4ma 144473, ΑχλήμΜησαν .σήμ·»* <·« «Μ λιχτοΟ χαρΑ τβν ΙνταΜα ἀιρισχομίνβν λαϋιΑν Benouttamv, «ta κύριον Σαμουήλ ΑρχιμβΑρίτην, κύριον κρωτ6κ»καν ΝιλΜ, χνιίζην Βούίτοαν BsÏîm^cx, χνιίζην Ἠλίαν ΜΑρχοβιχ *ai χνιίζην Δημήτριον Γιώργφχ, 8:' ἐκι-ταγή TC° ἐδνάρχσυ τ·ν Σίρβων χορίου Μιλδ 'Οβρί; νοβιχ.

g'. Ἡ γινομένη ἐχλογή TOO χ«ιροτον*1σ·« «Ov νέον Αρχιιρΐα ·*« «ta βηΑβίσχ ἐχαρχία γινιοΑβ συναινίσ*ι χα! TOO i&νάρχου τ·ν Σέρβων,ı ή xal ta TOO λαοΟ ἐχ«18vv ἐχλτγομένου xal Αχοσταλησομένου apta τδ χπροτσνχίσδαι Aveo τινά λογοτριβή .

γ'. Ὁ μέν νκχβροτονηδησύμινο νΑ Αχοχρίνηται pi μιτρητΑ τήν τ» φιλοτιμίαν τοΟ κατριΑρχου Αλλα Ιξοί» χατά τήν χ«ιροτονίαν συνηθισμένα, «-ρΑτια δηλαδή, φαμιλιάτιχα καὶ λοιπά Ανάλογα χî τδν χαρακτήρα τοΟ ντοχ<ιροτονηθησομένου, χηρί δμω προσθήκη tlf αὐτδν χαί τίνο νέου αὐλιχοΟ χρέ-ου - ήμ<1 8ὲ νά προσφίρωμτν αὐτφ χατ' Ito; ta τή ἐπαρχίφ ἐρχομένφ μίαν ἀνάλογον δύσιν, διΑ vi ζή ἐντίμοο καὶ χὐχαρίστω .

r. tu Hi «*■**» rt" w*** αὐλιχοΟ ta vAeu de votant «ta

<'. '4* «*Λ « Μρὺσ«*τγμα ἐχαλησιαστχΑν opta nota taXM<S. ** taajipqm «M xpta «ta δ»νάρ-χην τή Ζορβία fa* «·» taaout*»» μα καὶ οὐχί 8i' ἐξάρχσ·*,

i'. Etc τά κροβοΗν ήμ(ν χατριαρχιχδν καὶ συνο-διχδν γράμμα δηλοΟτβι βτχ vi δίδουν οἱ ΣέρΡ* 84 τά 8ὑο «stata i"PX(*i «t *T<· «ά μ*γάλη ἐχχληιάρ γρΑπα κέντα χΟ4δ* κατ' Ιτο . O«sm βμ«κ βληδοΟν Ôi «4 σιγΟλιον τά «ιρημένα κέντα χοὐνχτα, ὑκοσχύ-μ«»β, ·« πχιθήνιοι «ai xtovol «ή χρααβιοτΑτή βασιλέα ὑχήχοα χαί τή τ»ν χριστιανόν ἐχχλησία χριστιανοί, vi κροσφέραμιν κρό τοί τΑν 6000 In μίαν χιλιάδα xal vi συμποσοΟνται 4μο0 γρίσια 6000, τΑ όποια ή μ*γάλή ἐχχλησία χατά λὑγον ζητομιρίου xal λοιπά vΑ τΑ λαμβάνρ χατ' Ιτο Απδ τοὺ ἐν-ταύθα δτχουτάτου .

B Ç*. Kai ταΟτα μέν Αδιάκιστα χαί Αδιάσπαστα ἀμφττέρικδαν vΑ διαμαίνοκχ. Kai οΟτβ χαραχαλοΟν-τι vΑ γίνή αὐτὺ τδ σιγίλλιον αδριον, χαΗτι τήν ιτέμχτην 4φαὺκτ»» χινφ 4 Αν*ρ«*χ4 μα διΑ τήν πατρίδχ Μένομαν

τή ὑματέρα παναγιὑτητο ταχαινοί δοὺλοι

βακουτάτοι τοΟ Σορβιχοα Ιδναυ .

Ἐν Βυζαντίφ, τή 95 σακταμβρίου 1833.

10.

9ACRA SYNODUS CONDICIONES A SERBIS PO8ΓΓA8 REIICIT*

1893 teptembrit 96.

Ἐπl συναλιύσαω πληραστάτη Αναγνοισδαισή τή Αντίκρυ Αναφορά , ἐφάνησάν τινα χιφάλαια καρά τή ἐχχλησία βιδλου ἀπαράδαχτα. 'Οδόν κοινή γνώμβ ἀπιστάλη αὐδι 4 πανιιρώτατο Αγιο Βαρροία χὔρ Μα^δδιο πρδ τοὺ ένταΟ^α τιμιβτάτου δαχουτάτου C τρΟ ΣαρβιχοΟ Ιδνου , ἐπΐ τδ ΑναγγαΓλαι τήν ἐφαξή Απόφασιν τή ἐχχλησία , δτι ἐχτδ τή ήρογιγοννία συμφωνία ici τοΟ προιχβοδέντο συνοδιχοΟ' γράμ-ματο οὐδέν Ιταρον παραδίχιται. ΟΓτινι Αχαχρίδη-σαν ΒιΑ ζώση - φοινή τή κανιαρίη τί του, δτι, τή ἐχχλησία μή βαχομένη τΑ Ακαχτούμανα χιφάλαια ΑβΡ- ts·*, ή ὑχὑΗσι opta «δ παρέν μέναι Αναυ τή χροσηχούση Αποπαρατώσιω , I»; οὐ vΑ γράψνσι τφ ἐνδοξοτάτφ IBvipXD τοὺ ΣιρβιχοΟ ΙΑνου χυρίφ 'Μιλδ; Ὀβρένοβιχ, χαί τύτα αὐδι Αχοχρι»ήσονται χρδ τήν ἐχχλησίαν τδ χέρα τή ὑχοδέσαβ .

1893 σαπταμβρίου 96.

* Apod l'xllinicua Delimxaa, Unrpiap^orwr ^yypdf** 10/40, T(oro, (<'0*1laxtinopoli, 1906), μ 786.

SYNODUS CON8TANTINOPOLITANA

1833 mense maio.

Cum Seraphim, patriarcha Antiochenua, e vita diaceMÎMet, sacra xynodua CoaataatinopoiitKM, inito ooetu in templo patriarchali sancti Georgii, in eius locum suffecit Methodium, metropolitan· Ancyranum, anno 1893,, mente maio, indictione XI, edito prô moreY ^lectioni*, memoriali,-eoius exordium ita se habebat: Ἡ 8ιΑ τή χανσΠνού «Λ 3αί0 δυνάμαω . D Subscriptiones vero ita: δ Καισαραία Ἰωαννίχιο , — 6 Ἡραχλαία Ἰγνάτιο , — 4 Κυζίχου Ζαχαρία , —ı 0' Χαλχηδδνο Καλλίνικο , — 4 Β«ρροία Μ«·4διο , — 4 Λήμνου Μακάριο , — δ Σίφνου Καλλίνικο , — δ Νυσσάβα Χρύσανθο , συγγνωμοδοτούντατν χαί τόν λοιχΑν σαβασμίων συνοδιχΑν συναδέλφων, Νιχομηδαία Παναρέτου, Δέρχων Ἰαραμίου, θιοσαλονίχη ΜατΑαίου, Σμύρνη ΠαΙσίου,

E oodioe patriarch. 14, p. 34, tabulam edidi* Callinicus Dalicanw, TA ἐν τοί χώβιξι τοΟ κατρι-αρχιχοΟ Αρχαιοφυλαχαίου σφζδμανα ἐκίσημα ἐχχλη-σιαστιχΑ ἔγγραφα (Ooaatontinopoli, 1904), p. 337-8.

SYNODUS CON8TANTINOPOLITANA

de episcoporum ordinatique vel a duobus episcopis peragenda

1834 aprilis 3.

Sanctorum apostolorum eanonem primum, quo cautum eat ut episcopus a duobus vel tribus epi-Soopis ordinetur, alii de ipaa electione seu ordatioM antistitis intellexerunt, alii vero de ordinatione s^nta— χ»o βοοτο ritu, quo summo sacerdotio quis initiatur oonsecrationemqne sortitur. Utraqoe inter-pretatione usus eo* anno 1834 Anthimus patriareha, dum duobus motropoHtia Mitylenes facultatem dedit, episcopum Maoariopolitaaus tum créaadi tum ordi-nandi. Singularis profecto apud Graecos sententia, quam ideo integre repetendAa curavimus ex edi-tione MaaueBo I. Gednoa, Κανονικοί διατάξ**, t I (Constantinopoli, 1888), p. 416-8.

saoul tnromni metro Ioutàe mitylenm.

f Ἄνθιμο ἐλέφ θοοὐ ΑρΧιΙΧἰο——; Kevavav-τινουπόλββ νέβ ΤΑμη «·* ebMUfMamk ''V #Χήθ

f Ἰφόβπ μηηραχολΛβ Μιτυλήνη . ὑχέρτιμο Μ (ξαρχο «4·κ Λόφου, ἐν Αγίῳ πνούματι Αγαπητὲ Αδολφδ κφ συλλβτουργέ τή #·» μτ ριότητβ . χφ Καλλίπχο, χΑρι «b| σου τή Μτητι «al «ἰρήνη παρΔ θοοὐ. Τοδ; Αφότηα «Φ Αροτή θαχρέχοντα; «Φ χρδ εἰΰαχαψιν χνουματιχήν Αρϊκβίου «ἱ τδν τή Αρχι-ορβσύνη ΑνΑγοιν ΑΦ ἡκλοέ; δνόμασι τβν χΑλαι χοτέ *tuAerfieto ἐχαρχιβν ἐθο* Αρχαίων ἐποκρΑτησο τή ἐχχλησίφ· Αγ«αλΑ «αἰ πατδ τδν μοτα-γονιστέρβ ἐχδοθέντβ ἐχκλησιαστιχόν τόμον διΑ τήν προχιορήσασαν πατΑχρησιν τούτο μόνον τοέ; ἐγκριτοι; τβν συναβέλφβν Αρχιορέβν δέδοται παρΑ τή ἐκκλη-σία , τοὐ; προβαλλομένου ὑχ' αὐτβν προχοιριζισθαι ἐπισκόπου ἐχί βιαιχήσκ τβν Ακαρχιβν αὐτβν ἐπι-τροπική, μδ δλρν τούτο ποτὸ συγποιτφασιν ἐχχλη-σιαστιχήν καί ΑνΑγκην χολιτιχήν καρακοχώρηται ἤβη καὶ τοί; λοιποί; τβν Αδολφβν Αρχι«ρέ«τνχιιρατρνβίν Αρχιιροί χαί προχοιρίζοσθαι ἐχισκόχου; ἐπί ψιλφ ὀνόματι, βσοι δηλαδή ή Θ' ἐπτασιν τβν ἐπαρχιβν του ή δΓ Αλλην τινΑ ΑνΑγκην μή φθΑνοντο; πρδ; πνουματιχήνἐπίσπιψιν τβν ποιμνίβν τβν, ἐξαιτοὐνται νΑ Ιχβσί χρδ; βοήθοιαν ἐχισκόχου; ἐν τφ; ἰβαρχίαι αὐτβν.

Ἐποί τοίνυν χφ ή («ρότη τη , γρΑφουσα ἤβη πρδ; τήν ἐχχληοίαν χαί προβαλλομένη τΑ αιτία , δι' Α οὐχ ἐπαρχοι ταί πνουματιχφ χροίαι Αχαξα-χΑντβν τβν οὐλογημένβν «Ατή ἐχχρχιβτβν χριστια-νών, χΑντοὐθον τΑ προσηχοὐσα χαί βοοὐσα; παρέ-χοται πληροφορία πορί τβν ἐν τή ἐχαρχίφ τη τριβν («ριομένβν ὑποχοιμένβν, σν-ολλαρίου ΐίευὒût?u, Χατζή παχΑ Παρθονίου χαί Χαιζή χακΑ Δανιήλ, δτι δβδο-χιμασμένοι χαί Ανοχίληπτοι, χαί ἐξαιτοίται τήν Θ' ἐχχλησιαστιχή; ἐχίοσοβ ΑκοχατΑστασιν ἐχοίνου. βστι τβν τριών ἐγχριθή, χρδ τδν τή Αρχιιρβσύνη βαθμδν ἐχί ψιλφ ὀνόματι, ἐΦ τφ Ιχαν Αητροχιχβ συμ-χρΑχτορα χβί βοηθόν χρδ τήν ΑναγχΦαν τβν χρι-στιανών ἐπίσπιψιν, τούτον χΑριν, τήν Φτησιν χυτή ΑχοδοξΑμονοι χαί λόγον φιλόβολφον χοιοὐμονοι πορί τή Ανδοοω αὐτή , γρΑφοντο; Ανατιθέμοθα αὐτή τΑ πορί χοιροτανία ἐχχλησιαστιχδ κανονικό ψήφου

ivfit ' τδν Μ τή βδτή νήόκ taptnnav ρηηρο—λέτην Μηθόμνη , α—ΜΑφβή ἡμβν Αγχχητδν χδρ ΠαρΑΑνων, Αχτολέοη •Μδ ἐν i» fapf vaf τή ΑγβκΑπκ μηηρΜλοβ I»' ὀαφνήρκδη (ήρΜ, ἐν τφ 1«ρφ βότή «βδηχι χβτχγραφομέναλ χαί ἐγχρΙνβΜ (να τβν ήριβνΑφν Αξιβτίρον. φρανιμβτορον χαί Αμ ιχτον «al Awxi> ληχτον «ai oatmavA τή χρβταΪΑ *βββΑὐβ , χροτι-*μήαη ἐν βότχΐ τδ δνομχ βδτοΟ Μ τή χΑλβι χοτδ διχλάμφΑαη ἐχιοχοκή ΜχχχριουχόλΜο , τή ἤδη μὲν Ιχνο eta ἐχούση, Ανέχβδτν δέ τή ΑγιβτΑτη χδτή μητροχδλοι ὀχοκχιμένη' τή δὲ ἐχιούση, (χουαα ουλ-λβτονργόν τδν βδτδν ουμφηφιστήν ουνΑβολφσν Αγιον ΜηΝμνη «al ἐχιττλόοβΜ τήν θ*ι«ν «χί (ήρΑν μυστχγβγίχν, χηροτονήοη Αρχιιρέχ τδν «δλχβέατατον χὐτδν ὑχόφήφ.ον, χροχβριζομένη ἐχίοχοχον ἐκί ψιλφ ὀνόματι τή χόλοι χοτέ ιιχλαμψόση ἐχισχοχή ΜαχηριουχΪλ— τή ἐχιχλήατι τοΟ χβναγίον κντΰ-μχτο; χχτδ τήν Ιχχληβχστιχήν βιατύχτΜiv, χαί (χή ὒχοχτίμτνον·οότή χχνον-.χβ χχί δχοτχόσόμτνον χχί τή νομίμφ «ότή χυριχρχιχή ΑΜμ ἐχισχιχτόμτνον χντυμχτιχβ τοὐ ἐν τή ἐχαρχίφ τούτη «ὐοιβ<1 χ«1 ἐχιτροχιχβ δΐΜχούντχ τΑ ΑρχιιρβτιχΑ χὐτή ὑχο-θοοι . . .'(Ski. νοὐτφ γδρ δγένττο χχί ή χαροΟαχ ἐν «Γβ«ι ἐκιβτολή χβτριαρχιχή ἡμβν ἐχβοοι χαί Αχτ-στΑλη τή χὐτή ι«ρότητι.

,χβχδ*. Αχριλίον γ*.

t Ἄνθιμο ἐλέφ θ«οθ Αρχιτχίοχοχο Κννοταν·τινουχόλιν νέα; 'Ρώμη χαί οἰχουμτνιχδ χατρι-Φγκ·

f ὁ Καιοαροία Χρύσανθο ,
f ὁ 'Εφέσου ΜαχΑριο .
f ὁ Κυζίχου Ματθαίο ,
ψ ὁ ΝιχομηβοΙα Πανόροτο .
t ὁ βτσσαλονίχη ΜαχΑριο .
f δ Κρήτη; Καλλίνικο ,
t δ Στρρβν Χρύσανθο .
+ δ ΔιβυμοτοΙχου Καλλίνικο .
t ὁ Μοσημβρία Κύριλλο ,
f ὁ Σίφνου Καλλίνικο ,
t δ Οολαγβνχία Ἰβσήφ.
t δ Προιχονήσου ΚοσμΑ ν

3.

SACRA SYNODUS METROPOLITAE METHYMNE8.

f 'Ανθιμο ἐλέφ θ«οθ Αρχιοχίσχοκο Κβνσταν-τινοὐπόλτβ νέα 'Ρώμη χαί οἰχουμχνιχδ χατριΑρχη .

t Ἰιρώτατγ μητροχολίτα Μηθύμνη , ὑχέρτιμτ χαί Ιξχρχτ Λέσβου, ἐν, Αγίῳ κνούματι Αγακητέ ἡμέδν Αδτλφέ χαί συλιτιίουργέ τή ^ιβν μ«τριότητο , «δρ Παρθένιο, χΑρι «ιη σου τή ι^ότητι χαί «Ιρήνη χαρΑ θτοΟ. Δι* αἰτήσ— θτρμή τοΟ UpoKffav μητροχολίτου Μιτυλήνη , ἐν Αγίῳ πνούματι ΑγαχητοΟ ἡμβν Αδ λφοΟ χαί συλλτιτουργοΟ χδρ Καλλινίκου, ἐξτδδθη ἤδη πατριαρχική ἡμβν Ιχδοσι ἐν ,τίδφ ἐχίστολή καί Αποστόλη χρδ τήν ἰορότητΑ του, προτροχομένη δτι χατδ τΑ πληροφορία , ἀποΟ βώχον οἱ τήν δχχλησίαν' ή (ορότη του πορί τβ» Αν τή ἐπαρχίφ τριβν ἰορβμένοον χροσβχοον, τοΟ σαχολλαρίου Νοοφύτου, τοΟ Χοπζή παπ· Πχρθονίοο καί τοδ Χατζή χαχΑ Δανιήλ, δτι οἰνοι («δοκιμασμένοι καί ΑνοχιΛ' ληπτοί καί Αξιοι οἱ τδ νΑ ΑποκατχστχΘή αΛ δξ αὐ^ τβν, δ Αν ἐγχριθή, «ἰ τδν τή Αρχιορβσύνη βαθ-μόν ψιλφ τφ ὀνόματι, ἐχί τφ βοηθοίν χαί συμπρΑτ-τοιν τή αὐτοὐ ἰορότητι χρδ τήν Αναγχαίαν τβν ἐχαρ-χιβτβν αὐτοὐ χριστιανβν ἐκίσχοφιν, Α μή ἐχαρ-«ούση ταί ποιμαντοριχαί χροίαι ΑπαξαπιΪντοον τβν ἐπαρχιατβν αὐτοὐ. Πορί τούτβν οὐν Ανατοθοισβν αὐτφ τβν πορί χοιροτονία ἐκχλησιαστιχβν χανονιχβν ψήφον, χροτρέχόται ιό ἐχόναγχι νΑ προσχαλέση χαί τήν ἰορότητΑ σου οἱ; τήν ἐχτέλοσιν τή κανονι-κή τάθτη ψηφοφορία καί συμχρΑξοβ . Ἐφ' ψ χαί γρόφοντο ιιΑ τή χαροόση ἡμοτέρα πατριαρχική Ϊχιστολή , παροχόμοθΑ σοι τήν ἐχχλησιαστικήν Αδ«αν χαί χροηροποδμβνοι χαρ«ιγγέλλομέν σοι, δπβ; Αμα χροσχληθή παρΑ τοὐ συναδέλφου Αγίου Μιτυλήνη , νΑ Αχέλθη χρό τήν ἰορότητΑ του, χαί Αφ' οὐ ἐχ-τολοσθβσι δι' ὑπομνήματο ἰοροὐ αἱ κανονικοί ψῆφοι, νΑ χροπμηθή ἐν τούτοι; τή ὄνομα τοὐ μροχριθέντο Αξιβτέρου, ὠ τέταχται- τή ἐχιούση βέ νΑ ἐατολέ-σητὸ τήν θοίαν χαί *kpAv* μυσταγφγίαν, ἐχί τφ χκρο-τονηθήναι παρ' ὑμβν Αρχκρέα τδν οὐλαβόστατον αὐιδν ὑποψήφιον. χαί προχοιρισθήναι ἐχίσχοπον ἐχί ψιλφ ὀνόματι τή πόλοι ποτέ θαλαμψΑση ἐπισχο-χή Μαχαριουκόλοβ τή ἐπικλήσοι τοδ παναγίου χαί τολοταρχιχοὐ πνούματο χατΑ τήν ἐχχλησιαστιχήν διατύπασιν δστι δφοίλοι ὑποχοίσθβι τή αὐτοὐ ἰορότητι χανονικβ καί τή νομίμφ αὐτοὐ κυριαρχική Αδοίφ ἐπιαχέπτοσθαι κνουματιχβ τοὐ ἐν τή ἐχοφχίφ τούτη χριστιανοὐ . Καί τούτα μέν ἐπί τοσοβτον ή δδ τοὐ θοοὐ χΑρι καί τδ Αποιρον Ιλοο οἰη μοτΑ-τή ἰβρότητό σου.

,ιΝαδ*, Απριλίου'γ'.

8YVODVS TOMSTAirrnrOPOUTAHA
1894 MMM talk.

Antitimum ΠΙ, · wte amotam, exospit Ckry-A eaathM, qui Ma a naaaa febrnari· 1799 matra petite Berrhniensti toco Daniel vita tawti araataa, ad metropolim Senarum, moamo iaMa 1811, transierat ia locum Gaaataatii, ad aadam Cysicenam translati. Patriareha fiwtaa sat die 9 ialii, aaad 1824, operam navantibus Macario Kphmi, Ignatio HerueleM, Paaarato Nieosnedia·, HimothM Ninaoae, Htoramia Dsreorum, Macario Tbaaaaloaioaa, Dositheo Novarum Patraram, Cyrille Mesembriae, Seraphim Xanthos, Nectario Laaaai ei loaeph Pelagwrim. A4 rem Doman· Oto in aetaJog· patriarcharum neudum Mit·, p. M: ·.

1824: teuMoo: Χρ6ουν6ες sf-o : «tpexpqpataut Βιρρiiη aai Imita tippit dpxupodf. "Xvapysfq «ν·ν χοαμιχΑν aol fives ββήooM τ·ν dpjiàpiaw χβτφβΦΜη find ta fipdvev tf 18M amppfpku M, xal IjMpfebq «I Kmirdpiiev. Vfap md fatayl ta dpXisplasv dvsÿqMefiq βἳ ta fipfivev 4 Χβλχη-Mvo; Aytatyytac- ,

Cf. etiam Ἐχχλησιβσηχή Ἀλή Ηιβ, t Π (18891 p. 817.

SYNODUS CON8TANTINOPOLITANA .

in qua exhibentur ratione· debitorum ab unaquaque dioeceai in aeririum ' publicum penolvendorum

1885 aprili· 8.

De pecunia · singulis «edi· oecumenioae dioe-B oesibus ad aerarium publicum conferenda. »eu de debito iUo quod οὐλιχοΟ *xpiouf* nomine dicebatur, sermonem ad praeterito· annba iam saepius inetituimus, praaaertim cum de rebus Serborum instaurandis paulo superius egimus. Quae rea ut egregio testimonio illustretur, tabulam sequentem, repetendam oensuimns, quippe quae tum uberrimam aedium episcopalium notitiam praebeat, tam miserandum rei nummariae statum ipsis numerorum notis significet. Documentum haud infacundum e schedis Agathangeli patriarchae eruit et in publicam protulit lucem G. I. Lampuaiadee Adrianopolitanui apud Dem. Gr. Camburoglum, Mvqpsla τῇ ἱστορ!« τβν Ἀ9ην«ἱ«·ν, t. Ill (Athenis, 1892), · p. 135-6. · Quae poet singulas métropole· afferuntur nomina, nota „ signata, episcopatus'designant ipsi metropoli sublecto·. Dioeceses omnes in tria distribujiptar genere, pro iis rorum conversionibus, quibus ea aetate turbatam fuerat imperium Turcicum: aliae nimirum nullo modo, aliae aliquatenus, aliae omnfao a sedo oeoumeuioa sefanctae habebantur anno 1825, quo haec tabula conscripta eat. Priait ordinis 97 numero erant, secundi vero 25, tertii denique 44, in toto Ιββ sedes episcopales.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΧΡΕUΧ Π)Σ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
1825 dit) lieu 8-η.

Κ«τ«γρ«φή Ιχριβή τΛν βὐλιχΑν χρ«Αν τόν ûxoxttpivwv τφ ηατριβρχιχφ οἰχουρινιχφ 6ρ4νρ Ιπαρχιάν, 6t«tpcup4v«iv Miti τήν νθ› χβτίστββ.ν «ὐτόν «ί τρ«ί τ4ξ«ι .

Α' τ4ξ·.;.

Αἱ οφζάρ«ν«; ἀνιπηριαστοί Ιχαρχίαι Α; ἑξή ·

Καιααρ<ία	γρ.59 000
Εφέσου	r 150500
„ ' Ἡλιουχόλκο	„ 94 500
, Κρήνη	„ 38 500
Ἡραχλνία	„48000
„ Καλλιουπάλιβ	„ 30 028
» Μυριοφύτου	20 000
, MrtpAv	„ 28 000
„ Τυρουλλώη	„ 12 500
Κυζίχου	87 900
	γρ. 568 928
Νιχομηδ«ία	„ · 51000
Νιχαία	„ ' 50 500
Χαλχηδένο	F 82 720
Δέρχβν.	„ 56 490
βὐοαλονίχη	' · 94060
, Κύτρου	, 26 040
w Κ«μχβν(«	„ 25 500
„ ΙΙλβτβμΑνο	' , 15 280
. Σηρβίβν	20880
„ Ἀpiaquplou	„ 11367
. Πίτρ« .	9 650
. a Πολυ«νη	21096
' , 'IspcoooO xaldyiou δρου . . .	, 10500
	γρ. 1044000
Τορνδβου .	, 245000
. Τζ·ρβ«νοΟ . . '	r 38 592

„ IIptsXdfta;	γρ. 32 700
„ ΛοφτζοΟ	„ .32 000
„ Βράτζχ	„ 31609
	γρ. 1423801
'Α6ptavcux6Xs«i;	R 193000
Αμ·σ«ί«	, 97 600
Προύβη	, 118000
Ntoxatsspsia;	' „ 38 600
, Νιχουκϊλκκ	„ 8000
'Ιχονίου	44 660
Πἱ9στδ*1χ	- 49 750
ΤρβιΛζοΟντο;	« 9 000
	γρ. 1 912 IOI
ΦιλιχχουιιδλιβΚ	180 000
•Ρόίβυ	24 300
, Αχίρνη;	*dttrat*
ρ XsppAv	. . ' „ 162 000
Δραίρβ	, 174500
„ 'Elsu8spouitdXsw(	„ 30 200
	γρ. 2 483 101
Σμύρνη	, 76 706
'Imawivmv	„ 128163
„ Δρυϊνουκ4λ«ω	9100-
' , Β«λλ«	; 1000
„ Χϊψάρρβ	1000
Μιτυλήνη	„ 138 500
	γρ. 2837 570
Δ:8υμοτ«ίχου	n 57 000
Ἀγχύρβ	18 500
Φιλ·8ώφ«(·	64 500
Mslevfxeu	. „ 75000
Αἰνου	„ 36900
ΜηΜμνη	. 146 250
	γρ. 3294 790

h z ? n x O > >
ili
m h i
· 3 2 £ ·

«a*. mi -▾ xvinodowjJiTiaHOo «aaosxB

SS S» § 3 3 8 JT. 3 538388 8 g£8S388 8 3 35 583 331 S 8X5388 S g 3 g 8 aS g
m s ilsssssss § m m i m m S n § m § g s m m s s s § sssm s s ssssss

t
r

I
t
5

ES S 3 8 8 S g 88X38 i «-X " - Z Z" 83*8 s 3 85 58 88^
H g m s s s s m i t s m m .n § § m m i m m i i ! m s m s n m §

Σκαέλοσ ....79* 1»»®
'PaBo^ζίου . ,636
AoιBoϊκχίου . . . .„ WU1
ϊητουνίου.. >4®
βοωμαχοO...» 34500
γρ. 1134706

ήτοι tv μιλιόνιον oui έχατόν οίχοσι τέσοαρο χιλιέδβ Usd έπταχόπα Bξ δλη ή σοOμα τών καταMκατημένων έχαρχιών.

Σδνοψι σουρών.
H-οοOμα τοO χρέου τών σφζορένων Avauqpedvrav δηαρχιέέν . γρ. 4936 607
*»B σοOμα τ·ν xeHucAv aid Buetv-. "χουσών ήδη έααρχιών — — — — 1116399
Ό σοOμα τών wmmatqdvm. . . „ 1134 706
γρ. 7177^3

ήτοι έκτΑ μιλιόνια *tui ixrtbv* έβδομήκοντα tard χιλιόδ*; aal έξακόσια BώBβκα.

SYNODUS CONSTANTOiOPOUTANA
1825 men·* augusto. '

Cam Agathangeiua, Boligradii ia Serbia metropolitanus, ad aedem Chaloedonenaem, annuente sacra synodo, (ranaiioeet, ecclesiae Beligrxdii praefoetas aat CyrillM, Mesembriae metropoHta, anno 1825, menae augusto, indictione XIII, suffragia B ferentibus autiatitibda hia: *b* 'Εφέσου Μακάριο , — *b* Δέρχων Νικηφόρο , — ό Λαρίσση Μιλέτιο , — *ό* Νέων ΠαηρΑν ΔοσiBβo , — *b* Σηλυβρία Διονύσιο;, Iχων καί τήν γνώμην τοO Αγίου Πιλόγωνβία; Iωσήφ,— *b* Xieuviou 'ItNtvvixioi.

. E Dbdice patriarch. 14, p. 70, ύκομνήματο fragmeatum edidit CaUinieua Delieaaea, ΠοτριαρχιχΑν ίγγράφων τόμο τρίτο (Ooaataatinopoli, 1905), p. 738-9.

SYNODUS CON8TANT1NOPOXJTANA
1825 menae octobri.

· Tbeophilùa, patriarcha Alexandrinus, cum abhinc septennium, relicta aede, quietam ageret vitam in inania Patmo, unde, ortum habuerat, a sacra i synodo, ooiiatia cum Polydarpo Hierosolymitano consiliis, a munere amotus est, scripto in eum deposition· libello .ita incipiente: "Ον λόγον τφ σώματι ή ψυχή, τόν αύτόν ή πν<υματική προστασία τψ χριστωνύμφ κληρώματι. Datum erst anno 1825, mense octobri, indictione XIV; subscriptiones exhibebat istas: Chryaanthus Conatantinopdfitanus, Polycarpus Hierosolymitanus, Macarius Ephesius, Matthaeus Cyaicenua, loseph Nicaenus, Nioepborus Dercensts, Nicodemus Pruaaeua.

4 Antiatitia depositi auccesaor mox a synodo creatus est Hierotheus, métropolite Nicaenus, cnius olectionh όκόμνημα, eodem tempore scriptum, ita incipiebat: 'H 8t4 τή πανσBινoO τοϋ 8to5 Bυνέμοω πηγή BιατχλοOσα. Subscriptiones vero erant^ae: ό Καζίνου ΜατΘαιο , έχων καί τά γνώμα τών ‹μβασμίων γαρόντβτν τοO τι σοβασμιωτότου γέροντα Αγίου Εφέσου κυρίου Μακαρίου καί τοO σιβασμιωτΑτου γέροντο Αγίου Δέρχων κυρίου Νικηφόρου, — ό Νικαία (ωέ. Ίμβρου) Ίωσήφ, έχων καί τήν γνώμην το5 συναδέλφου Αγίου Προύση κυρ Νικηφόρου, — ό Χαλχηδόνο ΆγαMγγιλο , — *b* 'Ixoviou Άνώιμο , — ό Νέων Πατρών ΔοσiHo , — ό Σηλυβρία Διονύσιο , — *b* Ίμβρου Ίωσήφ, — ό Πχλαγωνάα Γρηγόρια , — *b* Σισανίοο Ίωαννίχιο .

Theophili depositionem atque Hierothoi electionem sacra synodus, misais ad Christianos sedis Alexandrinae litteris, multis verbis retulit Datae erant eodem anno, menae novembri proximo inaequanti. Subscriptiones exhibebant iataa: ό 'Εφέσου Μακάριο , — δ Κυζίχου Ματθαιο , — ό Νιχαία 'Ιωσήφ, — ό Χαλχηδόνο ΆγαBΑγγτλο , — δ Δέρχων Νικηφόρο , — δ Προύση Νικόδημο , — δ Ίχονίου "ΑνΘιμο , — δ Νέων ΠατρΑν ΔοσiBχο ,'— δ Μεσημβρία Καλλίνικο , — ' δ Σηλυβρία Διονύσιο , — δ Ίμβρου Ιωσήφ, — ό Πχλιγραδίου Κύριλλο ,

Ambas priores tabulas e codice patriarch. 14, p. 83-3, tertiam'e codice patriarch. 15, p. 316, nuper edidit Callinicus Delicanes, TA iv τοί χώBιξι τοO πατριαρχικού ΑρχηοφυλαχBίου σφζόμανα έπίσημα έχχλησιαστιχΑ έγγραφα (Constantinopoli, 1904),.p. 47-55.

SYNODUS CONSTANTINOPOUTANA
I 1826 Septembris 25.

Quo die Chrysanthes patriarcha, solio delectus, D in exilium actus est, eo ipso antistitae Constantinopoli commorante·, conventu inito in templo patriarchal!, patriarcham creaverunt Agathangelum, qui aedem BeUgradienaem in Serbia imenae novembri. 1815 adeptus in Dionysii vita fttncti locum, ad ecclesiam Chaleedoaenaem post Callinici metropolitan mortem translatas ftisrat anno 1825, menas augusto. Suffragia pro eo tulerunt antistite· hi: Macarius Ephesi, ' Ignatius Heracleae, Nicephoros Dereorudi' Oeraalmus AdriaaopoHs, Nioodemua Prusae, Beaeàicta· loanninoruss, Agathangolus Anqyrae, ' CaUitaeue Didymotiehi, Doeitheus Novarum Patrarum, GsrmaAus Vidyni, loMhim Sophias, loOeph Biayae, loaaaph Nyssae. De reboa, Agathangelo patriataha* agents, gestis quaedam non iniueuada refert Demeres iUe ineditas. Audiatur iterum:

1826: σοπτχμβρίου 25: ΆγαiMγγχλο α'-ο , προχρηματίσα Μπιλιγραδίου καί έπνιτα Χαλχηδόνο dpXttptûp.

'Enl χατρMρχία κυρίου Εύγκνίου, ώ αροχγρΑφη, έμβήκαν οί τήν- φύλαξιν τοO Μποσταντζήνασι A ίνέχυρα τοϋ γένου τΑν. 'Ρωμαίων δ Νικομηδτία κύριο Πανέρατο , δ Δέρκων κύριο; Ίιρ·μi· , δ νισσαλονίχη κύριο Ματθαιο , ό Χαλχηδόνο κύριο "ΑνΡτμο , ό Σμύρνη κύριο Παΐχο . 'Εξ αύτΑν ό μέν Χαλχηδόνο κύριο Άνθιμο έχλβχIHI χατριΑρχη , ώ κροφηται, τή 36 Ιουλίου τοO 1833* οί λοιποί Iμιιναν. έν τή φυλακή μέχρι τύO 1833, «ύ-Λ γούστου, 15. M*τ' αύτοίι βέ έμβήκαν ιί τήν αυτήν φυλακήν δ Καισαροία κ· Ίωαννίχιο , ό Ήραχλχία χ. Ίγνόαο *b* Νιχαία χ. ΊορόBoo , δ Χαλχηδόνο χ. Καλλίνικο * δ δέ μέγα πρωτοσύγχολλο κ. Καλλίνικο ώ ταραχοποιό χροσήόοη έν τή αύτή φυλακή. Έξολδόντων δέ καί αύτών μπό ένιαό«αν

κυκλοφορία, ἐκτὸ τοῦ Καισαρεία , βοτι Α χαὶ ἐμπαθὴ τέθνηχεν Αἱ τῇ φυλακῇ, χαὶ τοῦ Χαλκηδόνο;, Ας Ασθενοῦντο; χα! πρὸ τεσσάρων μηνῶν ἐξελθόντο , ἐμβήχεΓν st; *βΜρ 6* Χαλχηδόνο; κ, Καλλίνιχο; πάλιν, ὁ Μεσημβρία; χ. Κύριλλὸ «al « Πελαγεενία; χ. Ἱεεσήφτφ 18Μ «««* σεπτέμβριον 4xl πατριαρχεία; χ. Χρυσάνθου. Ἐξελθύντεεν 84 χα! τούτων τῳ 1896 χατὰ σεπτέμβριον, χα! τοῦ μὲν Χαλχηβόνο 4x6 τὴν διετὴ στενοχώριαν χ4! χαχουχίαν τῆ; φυλαλῆ; Απελθύντο εἰ; τΑ; αιωνίου; μονά , τοῦ τε Μεσημβρία; μετατεθέντο; ει τὴν μητρόπολιν Μπελιγραδίου χα! τοῦ Πελαγωνία; αἱ τὴν μητρόπολιν Νίκαια , εἰσῆλθον εἰ; τὴν φυλακὴν 6 Εφέσου χ. Μακάριο , & Δίρκων χ. Νικηφόρο; χαὶ ὁ Προύση χ. Νικόδημο Ἐξελφόντων χα! αὐτῶν'τφ 18Μ, εἰσῆλΦβν 6 Χαλχηδόνο χ. Αγαθάγγελο , ὁ Αδρεανου«όλεω; χ. ΓτρΑχμο , 6 Βιζύη; χ. (Ιωσήφ], 4 Αγκύρα; χ. (Αγαθάγγελο], *i*

Sfvtiâtr αἐία ο μ ιμ .· 1897: Ἐξῆλθον ο! δηλερθέντε ὀρχιερε!; τὴν παραμονὴν τῇ ἑορτῇ τῇ; χνρία ἡμῶν «ὕτόχου, χαὶ εἰσήλθομεν ἤ;ιε! τῇ αὐτῇἐσκΐρφ *β* τε ΑγχιΛου χὺρ Ἄνθιμο , 4 Νέων Πατρῶν Δοσίθεο; Χα! 4γὼ ὁ ταπεινὸ χα! Ανάξιο; Προικονήσου Κοσμά;, χα! ἐψάλαμεν τὸν ἑσπερινὸν τῇ; θεοτόκου εἰ; τὴν φυλακήν. Καὶ μετὰ εἴκοσι δύο ἡμέρα; ἐξήλθαμεν χα! ἐψάλαμεν τάν ἑακερινὸν τὰ γχνέσιον τῇ; θεοτόκου σεχτεμβρίου η' tî; τὰ πατριαρχεῖα.

ι SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA

de sacro chrismate a solo patriarcha consecrando

- · 1826 octobris »3.

Sacrum chriima «eu, ut aiunt,, sacrum unguen-B tum consecrandi ius sibi proprium esse ac singulare contendunt, tribue saltem abhinc saeculis, patriarchae Constantinopolitani, quemadmodum ex multis, atque in primis ex eo quod sequitur documento disertis verbis comperitur. Quamobrem illud in forma extensa repraesentandum consuimus, quamvis a sulo patriarcha, non ab universa synodo fuerit exaratum. E codice patriarchal· 16, ρ. 3, exscriptum exstat Wumpud Manuelem I. Gedeod, Κανόνικα! διατάξει , t il (Constantinopoli, 1889), ρ. 176-7, tum apud Callinicum Delicanen, Πατριαρχικῶν 4γγράφων τόμο; τρίτο (ibidem, 1905), ρ. 520-9.

f ἈγαθΑγγαλο; ἐλέφ 8«οΟ Αρχιιπίσχοπο Κων-^, σταντινουπόλιω; νέα;'Ρώμη; κα! οἰχουμανιχὸ; πατριὶρχή··

ἡ Υψηλότατα, «ὑμινέστατι χαὶ ἐχλαμπρύτατ» αὐθέντα χα! ἡγτμὸν πόση; Μολδοβλαχία;, μαγαλοπραπέοτατ· υἱὲ ἐν Χριστῳ τῇ> θαφ ἡμὶν λίαν Αγαπητὲ χαὶ πιρισπούδαστ» χῦριι χύριτ''Ιωάννη ἴτούρζα βοτβόδα, τὴν μαγαλοπραπαστάτην αὐτῇ; ὑψηλότητα ψυχῇ; ἐχ μέσῃ; «ὐχόμανοι καὶ πατριχΑ ἀσπαζόμανοι, ἡδιατα προσαγοραὺομαν. ΤοΟ παναγιωτΑτου προκατόχου ἡμῶν κυρίου Χρύσανθοὺ τῇ χα' τοΟ παριππαύσαντο; σαπταμβρίου μηνὸ; ΑπομαχρυνΦόντο τοΟ οἰκουμτνικοΟ θρόνου, ἡμαὶ; χαίτοι μηδέπoτ* φαντασΜντα τὸν ὄγχον τοῦ πναυματιχοΟ τοὺτου Αξιώματο , δμω κοινῇ ὁμοφώνῳ ψήφιρ Χα! ἐχλογῇ τῇ; ἐκκλησία; χαὶ τοΟ γένου παντὸ προσκληθέντα , Ανήχθημαν ἐπὶ τέμι τηλικαύτην πνευματικὴν Αρχ^ι, ΑναΗμανοι δλω (αυτοῦ αἱ τὴν ἄφατον τοΟ Τψισέου φιλανθρωπίαν καὶ «Ι τὴν «ὑμέναιχν καὶ αὐσπλαγχνίαν τοΟ ὑψηλοΟ χαὶ χραταιοΟ δεβλιτίου, 8ι' ἡ καὶ μόνη δυνάμεθα νΑ οἰαχοστροφήσωμεν δεξιΑ τὸ πάγχοινον τοΟτο σκάφο τῇ ἐκκλησία καὶ νὰ διασώσωμεν αἱ *Mwν καὶ Ασφαλῆ λιμένα. Ἁρμοδίω γοΟν προαγόμενοι 4πΙ τὴν ἐκτέλεσιν τοο Αρχαίου ἐκχλησιαστικοΟ 16ου , προσφέρομεν Βιὸ τοΟ παρόντο ὠ ΑπμρχΑ; τινα pat πρωτόλεια τῇ νέα ἡμῶν πατριΟρχεία τὰ ἐγκαρβίευ ἐπαυχετιχΑ; προσετyορεύσει; μα πρὸ τὸ «αογρούρητον αδτῇ , ὕψο , ἐξαιτούμενοι ὅτόδαν ιΑτῇ δγίειαν Αχραν, ραxpΜÇ αἰῶσι συμπαρεκταινομένην, καὶ αΜαιμβνέαν Βιηναχῆ, εὐαρέστησιν ταλαιέτ» πρὸ .τὴν ποινὴν ἡμῶν αδεργέτιδα, χρεπαιὸν κεά Αήττητον βασιλείαν, χαὶ ἐπ! *ι&βι* ατρέωσιν Αδιαχλόνητον ἐπὶ τοΟ πανεκλάμπρου ἡγαμονιχοο αὐτῇ; θρόνου μετὰ τῇ αἴσια ἐπαπαλαύαεεε; πάντων τῶν κατ' (ρασιν ΑγαΦΑν- ἐπομένεε 84 τῇ ΦηλοαοιοΟμεν, δτι τὸ πρὸ νὸν παναγιώτκτον προχΑτοχον ἡμΑν Απντκνόμενον πανέχλαμπρον ἡγαμονικόν τη , σεσημειεεμένον τῇ χε' αδγοὺβΜυ, βιασΑρησεν ἡμ!ν δσα τὸ θαοφρούρητον ὕψο τη; γράφουσα ἐξαιταῖται τῇ ἐκκλησιαστικῇ συγχαταθίσαω καὶ ἀδαία ἐπὶ κατασκευῇ αὐτόθι Αγίου μύρου, διὰ τὴν ἣν πάσχει Ιλλαιψιν ἡ ἡγεμονιχὴ αὐτῇ ἐπικράταια κα! δυσκολίαν αἱ τὸ χέφάλαιον τοῦτο, καθὼ κα! πιρὶ τίνο Μελετίου, χαιροτονηθέντο; μὲν ἐν τῇ ἐποχῇ τῶν Ανωμαλιῶν Αρχιιρέω ἐπὶ τῇ ἐπισκοπῇ 'Ρωμάνου, ὑσταβον 84 ἐκπασόντο; τοῦ βαθμοῦ τούτου καὶ ἤδη προσπίπτοντο; καὶ δεομένου ἐλέου; κα! ἐκκλησιαστικῇ συγκαταβάσει . Πρὸ ταΟτα γοῦν Απαντῶντα τῇ δηλοποιοῦμεν, δτι προβληθέντα συνοδικῷ Αμ^ότερα τΑ προβλήματα, τὸ μὲν πρῶτον ἐφάνη Απαράδεκτον, ἰτε 8ή ἡ ἐχτέλτσι τοῦ Αγίου μύρου, ὡ; προνόμιον ὑπαρχον, κανονικοί; ὑποτιθέμινον λόγοι;, τῇ μτγάλη τοῦ ΧριατοΟ ἐχκλησίφ μόνον ἀφωσίωται ‹i›; κοινῇ πάντων τῶν ἴρθοδδξων μητρὶ, χαὶ οὐδαμοῦ Αλλοθι ιἵ μὴ ἐνταῦθα διὰ τῇ; πατριαρχικῇ; χα! συνοδικῇ; παρουσία; τέτάχται Ανέκαθεν χάνονιχὼ; χατασκευάζεσθαι τὸ «γιον μύρον χα! διανέμεσθαι τα!; Απανταχοῦ ἐκκλησίαι; τῶν ὀρθοδδξων δι' ἣν δὲ ἡ ἡγεμονιχὴ αυτῇ; (πιχράτεια πάσχει Ιλλειψιν, μὴ ἐπαρχοῦντΟ; τοῦ ἐντεῦθεν πατὰ καιροὺ; στελλομένου, Αναλαμβάνει χατὰ χρέο; τὸ βάρο αὐτό, χα! ἀποστανέντων αὐτόθεν τῶν ἐξόδων, ἑτοιμοι; προάγεται εἰ; τὴν κατασκευὴν χα! ἑπομένν»; Αποστέλλεται αὐτόθι πρὸ; Απόκτησιν δαψιλῆ τοῦ ιεροῦ τούτου χρήματο παρὰ τα!; (οροί; ἐκκλησίαι τῇ; ἡγεμονιχῇ; ἐπικρατεία; τη;· κατὰ τὸ παρὸν 84 στέλλεται ἐν δοχείον τριῶν ὀκάδων περιεκτικοῦ Αγίου μύρου, ὑπὸ τῇ ἡμετέρῳ πατριαρχικῇ σφραγῖδι ἐσφραγισμένον. Περὶ 84 τοῦ προχειροτονηθέντο Μελετίου, ἐπειδὴ δι' ἣν γράφει τὸ θεοφρούρητον ὕψο τη ἐντελῆ πρόσπτεεσιν χα! θερμὴν αὐτῇ; δέησιν δικαιοῦται τῇ ἐχχλησιαστικῇ φιλανθρωπία; χαὶ συγκαταβάσεων ΑσΦανεάαι τε καὶ ταλαιπωρίαι ἐπὶ τοῦτοι ὑπακείμενον (νεχμίθη tνa Ιχη τὸ ἐνεργὸν τῇ ἡ ἐλαχαν Αρχιερωσύνη , συγχεχωρημένο τα χαὶ λαλυμένο *Wn*»* τῶν προαπαναχΗντων δασμῶν καὶ ἐπιτίμιων, γνωριζόμενο 84 μόνον ψιλῷ τῳ ὀνόματι Αρχιοροῦ καὶ ἔργα μετάνοια ἐπιδειχνύμενο , ἐφ' οι; ὁπὸισποττ ὀφάνη προσκεχρουχώ; τῇ Μ η φιλανΦρωπίμ. ΚαΑ ταΟτα μ4ν περὶ τούτων. Ἀ4ν ΑμφψάλλΟμεν 84 βη ὁ περὶ'τῇ;^Αγία τοῦ Χριστοῦ 4χκλησία διακαῇ; χαΐ ἔνθερμο ζῆλό τη , ἤβη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μα χολλαπλασιαζόμένο; ὑπερεαπερεσσοθ, φιλοτιμοτέρα παρέξει τὰ ἐνδαίξαι; τῇ χριστιανιχωτίτη αὐτῇ; διαΜααν «‹ε π«ν *ὑ* τι συντκλιστιχάν 4ν τῳ χοινῳ τα χαὶ ἰδίμ. Τ4 84 (τη αὐτῇ; ι!«ν βαὺβαν δτι πλαίσια, παν«υκλ«*στατα χαὶ καντυβαιμονέστατα.

ι àuhcupo; Αρβ βαδν («(τη

t 6 Κώνασταντινουπύλα»^ ἈγαθΑγγτλον

,αιαχ ', ἀχτώβρίου γ'.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA

de uiereede ministri· patriatchalibas persolvenda

1836 novembris 1.

Do annu· meroode, miniatria in aodibu patri-A arobalibaa adhibitio pro opera ot hbore penolvoxdo, aaepenumero actum eat in aacrao ayaodi conronti-bua, ut benovolua lector opmporiet, ai oa quae ad praeteritos annos attulimus documenta, diligenti manu versaverit. His modo accedat aliud, non a Chrysanthe patriarcha, ut Manueli Gedeon placuit, eed ab Agathàagelo, ni fallor, editum. Etenim menae novembri anni 18'16, quo tabulam conscriptam esse asserit Gedeon, Chrysanthus oeoumonioo solio iam fuerqt deieetua, uti supra dictum eat, ntque ab ipso Gedeone refertur in opere praenotato: Πατριαρχικοὶ πίνακα (Constantinopoli, 1890), p. 687. Tabulam e codice patriarchal! exscriptam typis evulgavit vir ille doctus in opusculo cui titu- * lus: Παιδαία χα! πτβχαία παρ' ἡμίν χατά τοὺ ταλανταίου αἰώνα (Constantinopoli, 1893), p. 73-5.

f Ἀγαδάγγαλο ἐλέφ bsoO ἀρχιαπίσχοπο Κ«ανσταντινονπόλχο νέα 'Ρώμη χαί οἰχουμανικδ πατριάΡΧὴi-

t Παρί φυλακή καί συντηρησαω τοΟ δικαίου καί τή αὐνομία χαί αὐταξίαξ'τών χαδηχόντνν χάνταΟδα ή ἐχχλησιαστιχή χαταβάλλαται πρόνοια' σκοπό γάρ τή ἐχχλησία καί βάσι ἐπί τοΟ παρόντο ὁρισμόν τινα δέσδαι xai τάξιν ἐπί τοί διχαιώμασι τών ἐχχλησιαστιχών υπουργών xai -χατασφαλίσαι τά χαδήχοντα ἐχάστφ ἐχ τοΟ ἐπιπόνου αὐτών ἔργου, δπβι, βι<φυλαττομένη ποινή τὐταξία, ἀφιλονὐχώ χ«ρπώνται τών βιχαιών αὐτών.

'Επβιδή τοιγαροΟν χαί χατά διαφόρου; καιροὺ E συνέβαινον πολλάχι διάφοροι xai φιλοναιχίαι χαί δυφαρέσχ<ιαι π<ρί τών ἀποδιδομένβν τοί ἐχκλησιαστιχοί ὑπουργοί μισθών καί ἄλλαν ν*νομισμέν·ν αὐτοί dvlxobsv δικαιωμάτων Από τ» τφΟ χοινοΟ τή καθ' ἡμά τοΟ ΧριστοΟ μιγάλη ἐχχλησία χιά Από τών ναοχαιροτονήτων χαί μηατιδαμένβν si; ἐπαρχία Αγίων Αρχκρέων, xal Ivsxsv τούτων παρΠχοντο Αβιπστα τή ἐκκλησίφ πράγματα, μή βντων βαοίμω ττταγμένων xai χχχυρωμένων τών δικαίων αὐτών, τούτου ἐνοχα, Iνα Αρδή ἐχ μέσου πάσα φιλονοιχία χαί Ιρι καί Αμφισβήτησι xspi τούτων xai δυσαρέσκεια, σχέψεω γονομένη συνοδική, Αποφάνδη κοινή γνώμη, ὁπω ταχΗντα διοριαδώσιν ἑκάστη» τά δίκαια διά τοΟ παρόντο συνοδιχοΟ τόμου, χαί ἀποβιδώνται «ὑτάχτω καί μιτά τή προρηπούση τών λαμβανόντων ιὐαριστήσιω.

Καί βή γράφοντα Αποφαινόμεδα συνοβιχώ ματά D τών περί ἡμά ἱερωτάτων Αρχιερέων xai ὑπερτίμεεν, τών ἐν Αγίφ πναύματι Αγαπητών ἡμών Αδελφών xai συλλειτουργών, tva οἱ Ανέχαδεν τεταγμένοι xai ἤδη χροσδιορισΗγτα μισδοί τών ἐχχλησιαστικών δπουργών χαί τά λοιχά αὐτών νενομισμένα δικαιώματα Οπό τα τοΟ χοινοΟ xai τών Αγίων Αρχιεράων Αποβιβώνται αὐτοί χατά τδν Iξή διορισμόν, ἤτοι τφ μέν λαγιαατάτφ χατά χαιρδν γραμματική Τ00 τα ἤδη χαί àd τδν οἰχουμανιχδν δρόνον Αιέπσντο παναγιωεάτου χατριάρχου βιβώται μισδδ ἀχδ τοῦ χοινοΟ γρόσια διακόσια χαντήχοντα χατά μήνα· λόγφ δδ τή ἀνάχα*αν ταταγμένη φιλοβώρέα χατά τὐ ἄγιον πάσχα xai τήν ΧριστοΟ δαίαν γέννηση τφ αὐαφ γρόσια τατραχόσια, δηλονότι διακόσια τδ πάσχα καί διακόσια τήν ΧριστοΟ γέννηση· χαρά 81 τών νοοχαιροτονοομένοη xai ματατιδτμένοη ἁγίαν ἀρχιρρύή διΒώται αὐτφ Ivaxa τών ἀχοβαιχτιχών χιά τή «δήσαα συνοβιχών γραμμάτων Ακδ μέν τή α' τάξεω - γρόσια ἐχατόν, Ακδ δέ τή β* χαι.γ' τάξεεε Ανά ἑββομήχοντα' otpi 8t τόν ζητουμένων xai γραφομένων ἐπιστολών χαί* λοιπών γραμμάτων, τοφτο παραλειπόμενον ἐλεύOspov μένει si; τήν βὐδιάχριτον ἀγαδήν προεάροσιν τών λαμβανόντων αὐτά στβασμίων ἐφόρων,δπω φιλοδωρούντε ' ἀναχαύβσι τδν ει τήν γραφήν αὐτών προδύμω χόπιώντα γραμματικόν· τοί 'δῖ λογιωτάτοι; Τ00 χοινοΟ δυσί γραμματικοί; Αποδιδώται ωσαύτω μισδό Απδ τοΟ χοινοΟ ἀνά γρόσια διαχόσια πεντήχσντα ἐπάστι» χατά μήνα, χατά 61 τήν ἑορτήν τή δεία τοΟ Χριστοὺ γ«ννήσ«ω xal τοΟ Αγίου πάσχα ἀνά γρόσια τατραχόσια ἐχάστφ, δηλαδή ἀνά διακόσια τδ πάσχα χαί ἀνά διακόσια ἐχάστφ τήν ΧριστοΟ γέννησιν παρά U τών Αγίων Αρχιερέων διδώται αὐτοί, *in* χοπιάζουσιν, ἐχ μίν τή s' τάξ<» γρόσια ἐχατόν, Ανά π«ντήχοντα ἑκάστφ· Απδ δέ τή β' χαί γ' τάξ«* γρόσια ἑβδομήχοντα πέντт, ἀνά 37 V» ἐχάστφ· ὡσαύτβι χαί τφ κατά χαιρδν χαπουχ<χαγιφ τοΟ Ati πατριαρχ«ὑοντο ΑποδιδέΚαι μιο>6i μέν γρόσια διαχόσια πεντήχοντα ἐχάστου μηνό, πατά πάσχα δῖ χαί τήν Χριστοὺ γέννησιν γρόσια τετραχόσια, δηλαδή διακόσια τδ πάσχα χαί διακόσια τήν ΧριστοΟ γέννησιν, Iτι 61 xai πάντα τά ἐμπίπτοντα αὐτφ τυχηρά «σοβήματα· τφ δέ χιατίχη τοΟ χατά χαιρδν πατριαρχιὑοντο ἀποδιδώται μισδδ μέν γρόσια τττραχόσια ἐχάστου μηνό, χατά βέ τδ ἄγιον πάσχα και τήν δβίαν τοΟ ΧριστοΟ γέννησιν γρόσια «τρακόσια, ἤτοι διακόσια τδ πάσχα xal βιαχόσια.χατά τήν ΧριστοΟ γέννησιν· ini συνδήχρ μέν τοι τοιαύτη, τοὺ μή γίγνοσδαι ἐν αὐτοί τοβ λοιποΟ προσδήχην τινά ἡ ἐλάττωσιν xai Αφαίρεσιν τών τεταγμένων ἐν τφ παρόντι δικαιωμάτων αὐτών. 'Exi τούτοι;-61 xai τά γραφόμενα χαρά τών λσγιωτάτων χληριχών αὐλιχά γράμματα, ὁμολογίαι, συμφωνητικά, ἐξοφλητιχά, συγχωρητιχά, Αφοριστικά, χαί ἄλλα διαφόρου εἴδου γράμματα, Ανατίδενται εἰ τήν IχιιMασίαν χαί Iβιαίτησιν Τ00 μεγάλου αρχιδιακόνου, βστι δφείλει φρονίμω xai εὐσυνειβήτω ἐπιστατείν, βιερευνΑν τε Ακριβώ τά ὑποδέσει xal προσδιορίζει* τά ἔξοδα αὐτών Αναλόγβ τή ποιότητο 'xal ποσότητα τών ὑποδέσεων καί τή βυνάμεω τών ὑποχειμένων ἀν«υ δέ τή τοιαύτη ἐρεὐνη xai εἰβήσεω αὐτοΟ χαί τοΟ χροαδιορισμαΟ μήτε γράφειν τοὺ κληρικοὺ, μήτε αὐτδν βέχεσδαι γράμματα παρ' αὐτών.

ΤαΟτα μέν οὐν τέταχται συνοδιχώ πρδ βιάλυσιν D* «i τελείαν Ανατροπήν τών ἐπιουμβαινόντων διχονοΛν, Αταξιών τα xal δυσαρασκαιών, καί χρδ ἐνταλή διαφύλαξη τή κοινή ἁρμονία χαί αὐταξία τών αὐλιχών. *Οδον « Ινδαιξιν ἐγένιτο χ<ά £ χαρών ἡμέταρο πατριαρχικό χαί συνοδικό τόμο, χαταστρώδαῖ χάν τφ ἰαρφ χώδηχι τοΟ χοινοΟ «ἱ βιηναχή παράσταση.

μηΜ ', νοαμβρίου -'.

t ἐ Κανσιαντινουκόλαα ἀχοφαινοται.
f δ Εφόσον Μακάριο.
t 6 Ἡραχλαέα Ιγνάτιο.
f ὁ Νικομηδαέα Πανάρατο.
t ὁ Χαλχηΐὸνχ Ζαχαρία,
t ὁ Αέρχαν Νικηφόρο,
t δ Ἀμαααία Αισνύαω.
t ὁ Νέαν Πατρών Αοσίδτο.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1897 Mus mitto.

Cum Cyrille», qui inde a mm augusto 1896 Beligradii to Serbia sedem oeeupavatot, egtmum obiiaset diem, aaera synodes in locum eius subrogavit Airthimum, episcopum Λοφτζού, anno 1897, menae martio, indictione XV, navantibus operam antistitibus istis; 4 Κυζίχου Κωνστάντιο, έχ»»ν xul τήν γνΑμην τοΟ πανύρωτάτου βιΛαδέλφου Αγίου Αγχύρα χΟρΑγαθαγγέλου, — ό Νιχομηδεία Πανάρετο, — b Χαλχηβόνο Ζαχαρία, — i Δέρχων Νικηφόρο, έχων χαί τά γνάφο τών συναδέλφων, τού Αγίου Αβρωηώυπόλεω χύρ Γερασίμου, ... — A4 Αμασεία Νεόφυτο, — ό Νέων Πατρών Δοσίθο.

K eodice patriarch. 14, p. 114, ύπόμνημα evnL gerit Callinicus Delioaaea, Πατριαρχιχών έγγράφων χάρο tpitpς(Con»taati»opoli, 1»0δ), p. 741.

Kxatat ibidem, j>. 746, epistola synodabs qua novo antistiti datur toonltae (έχδοσι), amumptis in operi» como» duobus e vicinioribu» epiaoopia, Dionysium, Tonori protosyneellum, Λοφτζού episcopum canonicis auftagiia creandi, ac postero die eundem oonaecrandi

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
a qua oormae-'in dote conficienda adhibendae ad XIII capita rediguntur
1827 menae octobri.

Nimiam in dote conficienda abundantiam ac luxuriam coercere iam. repetitu curia tentaverat synodus Constantinopolitana, decreta evulgando severissimis verbi» concepts, quae in praecedentibus huius operi» tomi»; ad annos praesertim 1737 et 1767. repraesentanda censuimua. Quoniam autem pravus ille mos, neglectis synodalibus decretis, latius in dies serpebat, familias oeteroquin opulentas ad extrematn inopiam subinde adigens; Agathangelua patriarcha, gliscenti morbo medicam manum adhibiturus, exceptis prius. praeatantissitporum in Urbe civium votis, decem viris cliratn commisit, ut, collatis inter se consiliis, ad synodum referrent quae pravo usui coercendo' expeditiora ipai iudicassent. Re quam primUm perpensa nonnultiaque excogitatis remediis, nova dotis conficiendae 'vi! ac ratio tredecim capitibus comprehensa sacrae synodo a decem illis viris oblata ,eet, ab ea publico decretp statim sancienda. Decretum qnidem libens edidit synodus; consuetudinem vero moribus iam dndnm invectam e medio tollere haudquhquam valuit, ut postea, ubi temporis ratio postulaverit, dicetur. Documenta ea de re anno 18'17 edita .ex exigùo 'quodam volumine>perquain raro deprompsimus, cui titulus erat praenotatus hic': Διαπκγα! γόμάν και προιχοδοσιών όροι χα! χανόνε. Έν τφ τού πατριαρχείου τή Κωνσταντινουπόλεω τυπογραφεία. 'φ Ιτι;·σωτηρί|> ,αωχζ'. Titulum excipiebant altero folio, nullo signato numero, epigrammata duo in Agathangeli 'patriarchae laudem; deinde tertio folio, nota 1 ad rectam faciem signato, breve ad lectorem monitum, quo totius negotii argumentum luculenter significabatur his verbis: Διαταγα! γόμον, έχτεθεΐσαι xarti τών έπ! χρήμασι γυναίκα λαμβανόντον, χαί έμπορίαν Αντιχρυ χα! χρηματισμδν τού Ιερού γόμου ποιουμένων, έξ ού συνέβαινε μύρια τό άτοπα, ίσα καί γραφή παραδούναι Αμήχανον, ών τήν φθοροποιόν λύμην μή δυναμενο φέρειν άπα 4 έν τή βασιλέυούση Ορθόδοξο λαό, χα! ο! τού όρθοδόξου γένου προδχοντε, συμφρονήσαντε έ ηΑσχντο όμοφώνω τήν τού χαχού τούτου Απαλλαγήν, διό χοινή πόντων ένυπογρ'άφου Αναφορά. Τοιγαρούν συνόδου ύπερτελεστάτη συγχροτηθείση τών Αγιωτότων Αρχιερέων, χα! τών προκρίτων τού γένου, έπί τού «ύχλιώ ήδη τήν διοίπησιν τών έχχλήσιαστιχών πραγμάτων διέποντο παναγιωτότου οικουμενικού πατριάμχου κυρίου κυρίου Αγαθαγγέλου^ αύθορμήτω τδν αγώνα τή ύποθέσεω. Αναλαβόντρ. χα! ζήλον ένθεον υπέρ'τού κοινωφελού τούτου Αγαθού ένδειξαμένου, δρ-υ χαί κανόνα έξέθρτο ή Αγία τού Χριστού μεγάλη έχχλησία, π»ρί τή χαταργήλω τών χαχή συνήθεια έπιχραττρόντων τραχωμάτων χαί περί τή; ri; τδ έξή Αρίστη συναρμολογήσεω τών γόμων χα! προιχοδοσιών, φριχωδεστάται Αραΐ χαί Αλύτοι έπιτιμίοι; χαθυποβόλλοντα τού παραβάντα Αν, ή Ανατρέψαντχ; τού κανόνα τούτου, ού χα! τύποι; έχιοθήναι επέτρεψε^ <î διηνεκή μνήμην.

Denique a pOg. 2 ad pag. 24. quae postrema erat, quinque repraesentabantur tabulae, quas omnino repetendas esse existimavimus, adiecta etiam eius quae potissima vis* est latina interpretatione, a Nicolao Festa m nostros usus maxima ex parte adornata.

I

\vES · CONSTANTINOPOLITANI AOATHANG SLO PATRIARCHAE ET SACRAE SYNODO.·

Αναφορά ποινή σύμπαντο; τού όρθοδόξου λαού τή βαστλ»υούαη τών πόλιων χαί πόντων τών προκρίτων τού όρθοβόξου γένου πρδ τδν οίχουμινιχδν πατριάρχην κύριον κύριον Αγαθάγγιλον χα! τήν πιρ! αύτδν ίιρΑν σύνοδον τών Αγίων Αρχιερέων, Χητητιχή τή χαταργήσιω τών χαχή συνηθ«ιφ έπιχρατησάντων,όλ»θρ(ων τραχωμάτων πιρί τού γάμού χαί τών φθοροποιών χαί'τή περί αύτού διαιτήσεω τών νομι-

•ιωτατε χα! πανσέβαστε δέσποτα καί ίερό τών Αi-ιων Αρχιερέων δμήγυρι I

Τού σοφία Απείρου έχ προοιμίων καί άναμνήσεων θείων βητών άρχασθαι πρδ τήν ύμετέραν σοφω D τάτην παναγιότητα χαί τήν .ιιράν τών άγιων Αρχιρέων όμήγυριν πιριττόν συν<ιδότ» μέν γάρ έσμιν τήν ήμπιέραν Ασθένχιαν καί Απχιρίαν. Ιιπ«ισμένοι δέ di τήν βαθύνοιαν καί έμπ»ιρίαν αυτή; χα! ti; τδν ένθ«ρμσν ζήλον καί σύντονον έπιμέλιιαν τών όσημέραι έν»ργουμένων ύπ* αύτή κοινωφ«λών πράξτων, έχρίναμ«ν Απαθώ, δτι έόν αί καιρικοί Αλλεπάλληλοι. π»ρ:στάσιι χαί χρηματικοί ΑνΑγχαι χαί Απορίαι μιχράν αύτή παριίχον άνβσιν, οόδέν Αν τών πρδ τήν έχχλησιαστιχήν (ύηφξίαν χαί ποινήν τού γένου ώφέλ»ιαν παρ»ωράτο- άλλ' έπχιδή τούτο δυσχιρέ έάτιν ήδη καί σχίδδν Αδύνατον τό γ» νύν, τή χρηματική Αμηχανία χαί δυστυχία τού γένου έπί τδ χάρον προβαινούση, τούτου γ' έν»χα ή διόρθωβι έχχίνων Αναβέβληται μέχρι τούδ<, Έπ«ί δέ ού μόνον έργον τή ύμετέρα παναγιότητο καί φροντί τού Αποσπάν καί έχριζούν τά έν τφ σίτφ τή χριστια^ιή εύταξία

• ΛΑ·six, μι--; **urto«à*na4 Χ^θωα, ΙΫΙΠ (ΙΜ), >*»-&, nN torta» Mna» smtadsuibus tujitar Aaptnvatar.

.........A ..... . dAfc . ... fl

Ανφφυόμενα ζιζάνια τή Αταξία , h* ώεί τιμώμενο ή Α m l itop' αύτών τών Αλλοηρίεεν δ χαθπρώτεπο τή έχχλησία αϊτό , Αλλά ««1 ήμέτερον χρέο γνωρίζομεν μίδοποιήσαντε νά *ΗφΛ(>>»ψΙ» τήν Αγίαν σύνοδον δσα âicb έπικρειτησάση Ανέκαθεν καχίστη συνήθεια κα! καταχρήσαω τών διδομένων τραχωμάτων συνέβησαν χαί ήδη συμβαίνουσιν εά βλον τδ ήμέτερον γένο κακέ μέ παντέλειον έχ τούτου Αφανιαμόν «ίJτών τών ομογενών, έπόμενοι τφ έν εύαγγελίοι τού χ·υρίου ήμών περίτόύ όχνηροΟ δούλου, τού έμπιστευθέντο τδ τάλαντον xè μηδέν περιβσεύσαντο , ht δέ χαί τοί Αποστολιχαί έντολαί χελευούσαι · Οίκοδομείτε Αλλήλους;· χαί· Είδότι ποιείν καλόν καί μή ποιού,ντι αμαρτία λογίζεται. Ταύτχ κοινώ χαί συμφώνω; διανοούμενοι χαί τά όλεθριωτάτα τούτο καταχρήσει καθορώντε , φθοράν τφ γίνει ήμών έπαπειλούσα , εί μή διορθοιθείε.ν διά τή πατριαρχική αύτή - προνοία χαί έκχλησιαστική ύπερασπίσεω , ύπό τε πολλών όμογενών χα! φρονίμων Ανδρών ρεροτραπέντε , έγνωμεν διά τή παρούση κοινή ήμών τ« αυτών χα! Απδ πάντων Η συμφώνου τΑν όμογενών Αναφορέ έξιστορήσαι ή μέλλον είπείν έκτραγφδήσαι τή πανσεβάστω παναγιίτητι χαί τή ίερφ χα! σεβασμίμ συνόδφ'τήν έπιπολάζουσχν χακίστην χαί πανωλίθριον συνήθειαν τού τραχοδοτήμάτο χαί τήν μ«τΑ χυριαρχιχή κηδεμονία τπχίστην Αναίρεσ.ν αύτή χα! διόρθωσιν έξχιτήσασθαι, ήτι έστίν ή Ακόλουθο .

Πρδ χρόνων γάρ ίχανών ύπδ άφιλαβελφία; χαί απρονοησία τών προκρίτων χαί πλουσίων τού γένου ήμών παρεισέδυ έν τφ ίερώ χαί μεγίστη» τού γόμου μυστηρίφ δαιμονιώδη τι καί φθοροποιά προτελετή ή τού λεγομένου τραχώματο , καί αύτη ή τραχείφ χα! βαρβάρφ τή λέξει και τή πράξει συνήθεια, '*νόμου χεφάλαιον* λαβούσα χαί έν όλοι τφ γίνε: Αναπόφτνχτο χατασταθτίσα, πλούσιοι; τι χαί πένησι δυστυχώ έπιχράτησι χα! αί μεγάλα; χαί ύπίρ δΰναμίν δόσει ύπδ ανοήτων πενθερών χα! γαμβρών προεχώρησε, χα! οί πάντε ύπδ τή λύμη; αύτή χαταφθαρέντε άπώλοντο. Αί μέν γΑρ χόραι τών πολύ τδ τράχωμα παρεχίντων ύπανδρεύοντο· αί ίέ τών δούναι μή έχόντων στερούμεναι, έν ώρα γάμου ούσαι," χατετήποντο σύν τιΑ; ίδίο-. πατράσι χαί μητράσι χαί διέμενον άπωριμασμέναι χα: έν Απογνώσει ούσαι έπενόουν τά ύπδ τή ανάγκη; χαχά· ή γάρ έμεθοδεύοντο Ιρωτι Ανδρα; ζωγρήσαι ή ύπδ άπογνώσεω ει Αθεσμα περιέπιπτον νιχιάχια χαι ει Ατιμωτάτα χαταπτώσει;. Αί δέ χαί αχουσαι δήθεν έπαρθένευον, ηυρούμεναι μέλλον έν μέση» τού κόσμου ή παρθενεύουσαι. Τινέ; δέ τών τότε φρενών εύ ΐ,χο'Λε;, έν αΐσθήσει πή φθοροποιέ; ταύτη; λύμη; γενβμενοι, έ ητήσαντο παρά τού τότε αοιδίμου πατριάρχου χα! τή Αγία αυνόδου τήν τούτου διόρθωσιν χαί θεραπείαν. Αιδ χα! γ^νομένη; περί τούτου έχχλησιαστιχή προνοία τή; διορθώσεω; τού κακού, έξεδόθησαν χα! γράμματα έχχλησιαστιχά άφαιρούντα χα! Αποσχοραχίζοντα ει τδ παντελέ τδ πανωλέθριον τράχωμα χα! ύπδ φριχωδεστάται άραί καθυποβάλλοντα τού τολμήσαντα; αύτδ παρασχείν οίωδέ,τινι τρόπφ. "ΑΜΑ ματαίω; χαί έπιβλαβώ; · έπειδή αί μέν άραί έπετέθησαν τοί χριστιανοί;, τδ δέ φθοροποιόν τράχωμα ούδόλω έ έλιπεν. Οί γάρ έν τοί; πράγμασι τότε πλούσιοί τε χαΐ εύγενέστατοι τφ εαυτών πλούτφ μέλλον χαί τή εύγενείφ έρηρεισμένοι ή τή έχχλησίφ χαί τά συμφέροντα αύτοί πεποιθότε , τά τε γράμματα τή έχχλησία χαί τά; συμβουλέ χαί ΑρΑ αύτή χαταφρονούντε , ήρξαντο it: μέλλον οί τήν γνώ'μην τραχύτattoι Ίραχοδοτείν καί λαμβάνειν; χάχολούθω δέ χ^ οί λοιποί τών όμογενών υπέρ τή ύχανδρεία χαί χυβερνήσεω τών φιλτάτων θυγατέρων Ανΐεγχαζόμενο: χαί Ατραχώματον τδν γάμον Αδύνατον χαθορώντε , ήρξαντο χαί αυτοί χαταφθαίροντε παρέχειν τδ πλείστον τή /αυτών, χαταστάσεεε τοί γαμβροέ xe) Ατονείν έν τ| Α» λοιπών θυγατέρων ύπαν-8p«if, xoi Αβημσνσύντα 4 μέν έχροεεκόπει, έ 8i **c* ετήχετο <ν Απσγνώσει, χαί «αλλαέ ύπδ λύπη xoi θάνατον, καταλιμπάνοντε τέκνα χαί , γυναίχα iv όρφανίμ χαί Απορίφ, if ών ύκ" Ανάγκη χϋ δυστυχία χαί οίχογένειαι τίμιοι χατηγορούντο χαί μύρια Ατοπα παρηχολούθουν, χαέ μέγπ ήν τδ βαένδν παρθένων σεμνοτάτων χαί θυγατέρων Αραιόν, νόμιμόν γάμων στερουμένων 1xl σφοβρφ μέν.λύπη τών γεννητόρων, «σχοερήσει 81 τή Αμαρτία χαί χαρφ τού ένεργούντο τήν καγγενή τούτην βλάβην διαβόλου. Καί πόθεν πηγάζουσι τοσαΟτη δεινέ τή ψυχική χαί σωματική βλάβη τών είρημένων; Βέβαια έχ τή έπαράτου Απαιτήσεεε τών φθοροποιών τραχωμάτων. τδ όποια Απαραιτήτω; ζητούνται, μηδέποτε παραιτούμενα· δέχα γάρ χαί είκοσι χαί τριάκοντα χιλιάδα γρόσια Αν μή πρότερον λάβη ό γιννaίο γαμβρό , ού στεφανούται, χχίτοι έχ τούτΛν, καθώ πάντε καλώ έπιστάμεθα, ού μόνον ούδέ μίαν έχει ώφέλειαν, ΑλλΑ χα! μάλιστα πλείονα τούτων ζημιοΟται, δαπανών αύτέ ει ' Πολύτιμα τή νύμφη; ταχύφθαρτα.ένδύματα χαί χαρίσματα καί Αλλα μάταια συμπόσια χα! ίδια αύτού λαμπρέ φορέματα.

Ούτω ούν Ανίατον χαί Αδιόρθωτον τήν έπιπολάζουσαν χαί διαμενουσαν τφ ήβη Αθλίφ καί δυστυχεί ήμών γένει χαχίστην συνήθειαν τού όλεθρίου τραχώματο έπ! τοσούτου χρόνου χαθορώντε , έχρίναμεν εύλογον χα! συμφέρον χαί Αναγκαίου χαί συνεθέμεθα τήν κοινήν ταύτην Αναφοράν, διέ τή όποια Απαξάπαντε ήμεί; έχ συμφώνου, of τε έπίτροποι τού κοινού τή μεγάλη έχχλησία , οί προύχοντε τού γένου , ο: τού συστήματο τών έμπόρων χα! οί έχ τών εύλογημένων.βουφετίων πρόκριτοι χαί λοιποί πάντε χριστιανοί, δεόμεθά έχτενώ χα! παραχαλούμεν τήν ύμετέραν θειοτάτην παναγιίτητα χαί τήν περ: αύτήν ίεράν τών αγίων Αρχιερέων όμήγυριν, όπω; δεξαμένη αύτήν εύμενώ χαί αναγνούσα τυνοδιχώ τά έξιστορηθέντα χαί χρίνασα χχί έπιχρίνασα όρθώ χαί άπταίστω , νέ χαταργήση έν άμετχθέτφ κοινή χα! συνοδική Αποφάσει τήν χαχίστην συνήθειαν τών διβομένων τραχωμάτων xi! νά έξαλείψη διόλου τήν χατέ διαφόρου τρόπου φθοροποιέ^ αύτών δόσ.ν, ώστε τά λεγόμενε τραχώματα μήτε vi δίδωνται Απδ μέρου τώ* πενθερώχ μήτε νέ ζητώνται Από μέρου τών γαμβρών' έπιτάζασα δέ vi διορίση συνοδιχώ; ού Αν έγχρίνη εΚ τών τοϋ κοινού επιτρόπων χαί έτέρου έχ προχριτωτέρων έσναφίων, όπω συνελθόντε; εί; έν, ταχτοποιήσωσιν έν χεφαλαίοι τέ περί τή ποσότητο τή προιχό , τού; βαθμού χχ. τάξει αύτή , τήν ποσότητα του δακτυλιδιού τών Αρραβώνων χαί τά πολυτελή ένδύματα χαί έπιπλα χαί πολυδάπανα συμπόσια, Α^τε νά Αρθή έχ μέσου χαί νά έκλειψη μέ τελειότητα πίσα χατάχρησι; καί Αταξία.

ΤαζΤxζxatA χρέο; ήμών Απαραίτητον Ανενεγκόντε ε αιτούμεθα ταπεινώ; τά ππτριχί αύτή εύχά; καί εύλογία , πεπεισμένα δντε ει τδ φιλόκαλον, εύχίνητον χα! δραστικόν τή προαιρέσεώ τη . δτι καθ' ίν τρέφει Αείποτε περί τΑ κοινωφελή χαί θεάρεστα έργα θερμόν ζήλον κα! Αγρυπνον προθυμίαν χαί έπιμέλειαν, είδυέα καλώ τδν έχ τή λύμη; ταύτη τών τραχωμάτων παντέλειον Αφανισμδν τών όμογενών μα , δέν θέλει λείψει Από τού νά έπιταχύνη καί προθυμοποιηθείσα vi δώση τήν αίσίαν άποπεράτωσιν τή τελεία διορθώσεω τή ύποθέσεω ταύτη · έφ" φ καί έξει παρά θεού καί Ανθρώπων ώ καί έν τοί λοιποί; μέγαν τδν έπαινον, δόξαν Αθάνατον χαί τά εύχαριστία παρά πάντων Αδιάλειπτου · ήν προσκυνούντε εύλαβώ μένομεν ύποκλινώ ύποσημείούμενοι μέ δλον τδ όφειλόμενο'ν σέβα .

Τή ύμετέρα; πανσεβάστου πχναγιότητο χτλ.

,αωκζ', κατά μάρτιον.

A ·
' AGATHANGELUS PATRIARCHA CIVIBUS CONSTANTINOPOLITAN18.·

Ἀπόδειξι πατρι Αρχική πρδ τού έχιτρό-που; τού χοινοΟ καί τού; προκρίτου τού γένου , παραγγελτική Ινα έχλέξωσιν'Αφ* έαυτών δέχα διαιτητέ πρδ τήν περί προι-χδ; έχδεσιν τών κεφαλαίων χχί βιαίρεσιν χαί τάξιν αύτή .

f ἈγαΜγγελο έλέφ θεού Αρχιεπίσχπο; Κωνστνω-τινουπόλεω νέα 'Ρώνη χαί οικουμενικό; πατριάρχη .

f Τιμιώτατοι έπίτροποι τοΟ κοινού τή καδ' ήμά τού ΧριστοΟ μεγάλη; έχχληαίε^, χαί οί έκ τού εύλο-γημένου συστήματο τών πραγματιστών τή Έύρώπη , χα! λόγου Αξιοι κχΐ τά πρώτα φέροντε Ιχ τού ήμ.-τέρου γένου , χαί οί Ιχ τών λοιπών ευλογημένων βουφετίων Πόλιω χαί Γαλατά, τών συνυπσγεγραμμέ-νων ίν τή έμφανια^είση ήμίν Αρτίεε Αναφορφ τή περί τών τραχωμάτων, τέχνα Ιν κυρίφ Αγαπητά τή ήμών. μετριότητο , χάρι ειη ύμ!ν Απασι χαί ειρήνη παρά θεού, παρ' ήμών δέ εύχή, εύλογία χα! σ·υγ-χωρησ. ..

Τήν προσινιχΑιίσαν ήμίν ειρημένην Αναφοράν εύ-μινώ λαβόντε , έπεξήλύημεν συνοδιχώ χα! ειδομεν τά έξ αίτνα τών τραχωμάτων τφ δντ-, προαρχομένα έν τοί γαμικοί συναλλάγμασι καταχρήσει χαί φ#οροπο·.άξ χαχσηδτία εί; τδ ήμέτιρον γένο , ών χα! έπιθυμοΟντε τήν διόρδωσιν, έξα.τείσδε θερμώ τήν δι' έχχλησιαστιχή ήμών* προστασία τή δπώσ-ποτε έπιχρατησάση τών τραχωμάτων αυτών συνή-θεια διόλου κάτάργήσιν χα! ·*τήν έπίνευσιγ ήμών Ακολούθω ιΐ^ τδ νά ταχτοπο.ηθώσι χατά τάξει; χαί *Ιβωμού τά λόγφ προιχδ έπιδιδόμενα έν* τοί <wv<x-κεσίοι . 'Am M^S·** «$* «ή» «ύλσγοφανή αίτησίν σα , έπφνέααμεν συνοδιχώ τήν περί τΑ συμφέροντα τφ γένει ήμών προΑυμίαν καί ζήλόν σα · Αλλ* έχειδή ή εδρσσι χαί έχεξεργησία τών περί καταστάσεω; προαώ χαέ ή έκτίμησι τών ποσοτήτων χαί δσα είύισμένα Α τε τού; Αρραβώνα μ £ ε£; τΑ συνοικέ-σια κοσμική; έμπειρία; είσίν ίδια, διά τούτο γνάφον-τε διά τή παρούση πατριαρχική; ήμών Αποδείξεω έντελλόμεδα κα! παραγγέλλομεν τή τιμιότητι σα , δπω σννελδόντε ει Ιν, έκλέξητε Αφ' έαυτών δέχα πρόσωπα τΑ Αξιώττρα χαί ειδημονέστερα, χαί ει τού δέχα τούτου έπιτρέψητε τήν περί προιχό ίχ-δεσιν χα! τάξιν τών κεφαλαίων, παραλαμβάνοντε χαί διδοντα πρδ αυτού χα! τήν γνώμην δσων Αλ-λων στοχασδήτε Αναγχαίων χατ' ένορία όμογενών, δπω συνελδόντε; ο! έκλελεγμένοι οδτον δέχα, Από κοινή γνώμη σκεφββσι χαλώ; χα! διαιρέσωσι τά τάξει χαί προσδιορίσωσι τΑ πιρί προικών χχί τΑ λόγφ Αρραβώνων χαί £ τι Αλλο Ανήκει περί τήν εύρ-υδμίαν αύτήν, χαί χαταγράψωσιν έν χαφαλαΐοι · τΑ δέ έγκρ-.θησόμενα ύπ' αύτών Αποδεξάμενοι χαί ύμεί; χα! συνυπογράφοντα άναγγιίλητι διά χοινή συμφώνου .Αναφορά σα , διά νά έπιχσρωσώσι χαί παρ' ήμών συνοδιχώ , χα! διαδοθέντα διά γραμμάτων έκχλησιαστικών νά βληθώσιν ιί πράξιν. Ούτω ποιή-σατε μετά χοινή Αδελφική δμονοία , ίνα χα! ή τού θεού χάρι χαί τδ βπειρον έλεο είη μιτά πάντων ύμών.

,αωχζ*, έν μην! ιουλίφ ίχδιχτιώνο ιΓ.

8.
LIBELLUS SACRAE SYNODO A DECEM ARBITRIS EXHIBITUS.··

Αναφορά πρδ τήν Αγίαν σύνοδον τών δέχα διαιτητών, έπιχ'ριθεϊσα χαί παρά τών πρου-χόντων τοΟ γένου , παραστατικέ, τή χατ-αργήσεω τών τραχωμάτων χα! τή διαι-τήσεω τών προιχοδοσιών, δι*, ή κοινώ δέονται έγκριθέντα τά έν αύτή έχτιώέντα δεκατρία κεφάλαια νά έπιχυρωΑώσι διά συνοδιχοΟ σιγγιλιώδου γράμματο .

Παναγιώτα·» ήμών αύΑέντα χαί δέσποτα χα! σ«-βαστή Αγία χαί ιίρά σύνοδο .

Κατά τήν προσφάτω δι' ύμιτέρα πατριαρχική Αποδιίξιω γινομένην πατρικήν ένταλήν, τιΑιμιλιω-μένην ιΐ τήν διά χοινή Αναφορά δλων τών έν Κωνσταντινουπόλιι συστημάτων ίνθιρμον πρδ τήν έκχλησίαν παράχλησιν, έχλιγέντι δέχα έξ ήμών συνήλ&ομιν, χαί έπιχαλισάμινοι τά παναγία αύτή «ύχά διά νά μά συνιτίσωσιν έπί τή όλοσχιρεί καταργήσιι τών έπιχρατησάντων όλιδρίων τραχω-μάτων πιρί του; γάμου; καί τή διατάξει τών γινο-μένων προικοδοσιών καί δσων Αλλων Αναγκαίων πρδ τήν έξάλιιψιν τών προλαβουσών καταχρήσεων καί σύστασιν τή καλή ει τδ έξή; εύταξία , συνισκεψά-μεΑα καί καώ' έαυτου ει αύτήν τήν 'συστατικήν τοΟ κοινωνικού βίου ύπόάεσιν καδυπεβάλομεν καί τά έσκεμμένα ύπδ τήν έπίχρισιν καί έπεξεργασίαν καί τών λοιπών, καί έκ συμφώνου έχρίναμεν τά έφεξή Αν κεφαλαίοι βητοί δέκα καί τρισίν βριζόμενα. (**Τά είρημένα δεκατρίμ χιφάλαια βέν έγράφη-σαν έντανί-α διά τήν περιττολογίαν χατά τήν Αναφοράν, έπειδή περιέχονται Ιμπρο-σδενΑβητώ έν τφ σιγγιλιώδει συνοβιχφ γράμματι.**)

•Si>v/.1r«i1| τή Αναφορά -

Τούτα, παναγιώτα» δέσποσα, τά έν*εφαλα(ο< δέκα καί τρισίν έκτεΦειμένα διά τή συνιτίσεω; τών θεοπιιδών εύχών τή τε ύμετέρα παναγιότητο καί τή Αγία συνόδου σκεψάμενοι καδ^άαυτού οί έχλε-λεγμένοι δέκα διαιτηταί καί ύπο τήν έπιξεργασίαν καί έπίχρισιν χαί τών λοιπώχ τού γένου προκρίτων ύπαγαγόντε , κοινώ καί σμμφώνω έκρίναμεν συμ-''φορώτατα ένί έκάστφ, Αριστά τε χαί ώφελιμώτατα ει βλον τδ ήμέτιρον γένο , καί όμού τοί οΐχείαι πάντων υπόγραφα!; κατασφαλίσαντε , Αναφέρομεν διά τή; χοινή ήμών τήσδι Αναφορά; τή ίΗιοτάτη αύτή; παναγιότητι καί τή περί αύτήν ίερφ τών Αγίων Αρχι-ερέων όμηγύρει, καί παρακαλούμεν σύμπαντε , δπω έπικρίνασα έμφρόνω Τά διαιτη&έντα, έπικμρώσρ αυτά διά πατριαρχικού συνοδικού τε καί κοινού σιγγιλιώ-δου; γρέ^ιματο , τύποι; έκδοΐΜντο πρδ; είδοποίησιν πάντων καί φρικωδεστάγαι; άραΐ; κα&υποβάλλοντο τού παραβαίνοντα Ανερυΐΐριάστω τά έπ' ώ^ιλιίφ κοινή χαί Ανδρ8ώσει τού γένου χοινώ χαί συνοδι-κώ όροίΗτηάέντα, χαί δι' έκφωνήσεω; αύτοΟ έφ" δλων τών έκκλησιών Πόλεω , Γαλατά χα! Καταστένου γνωστοποιήση πάντα; τδ πάριοινον τούτο καλόν καί θεοφιλέ έργον μέ τά αναγκαία παραγγελία; τή; διφτηρήσεω «ών πεφαλαιωδώ; όρισΗντων. Μετά δέ τήν έκτέλεσιν τούτων έπενδυμίζοντε Αναπαρακαλού-μεν πρδ έ^ιβή δια^ύλαξιν τών διαιτηΗντων νά φανερώση δι' Αρζίου αύτή; πρδ τήν Υψηλήν Πόρταν τά κεφαλαιευδώ περί κοινή εύταξία τού ήμετέρου γένου χετνονιεΗντα χαί νά ζητήση τήν έπικύρωσιν *δι'* ύψηλού δρισμού καί τήν Ακριβή διιπήρησιν παρά πάντων, μέ παιδείαν αύστηράν προστίμου έχεί-νω> όποϋ ήώελαν φωραώή παραβάται τών όρισδεισών διατάξεων. Καί τούτα μέν έπί τοσούτον- έξαιτού-μενοι δέ τά παναγία αύτή; εύχά μένομεν τή ύμε-τέραφ πανσεβάστου παναγιότητο χτλ.

Τή α' σεμχτερβρίον ,αωεάΓ·

V

4.

TOMUS 8YNODALI8 QUO.NORMAE IN DOTE CONFICIENDA ADHIBENDAE

Γράμμα πατριαρχικὸν συνοδικὸν σιγιλλιώ-Α ιε' , κατά τὴν καινὴν τοΟ γένου αιτησιν επιχυρωτικδν τών κοινώ ει δέκα χαί τρία κεφάλαια κανονισθεισών πιρ! τοὺ γάμου; προικοδοσιώυ, χαί δ·α:τηθεῖσών χαί όρισθεισών παρά τών έκλεγίντων δέκα διαιτητών.

Bpûtole fatritnUii rt mtiütrù obtigitala, e» eemimmi tetiw footulatioat eonfirauuu -et γiaa da dotibut nnptielihu m XIII eapitibut micmliltr tmutituta Micata rt dffinita MMt **ai** *titclù dtctm* ar*bitrit.*

+ Αγαθάγγελο έλίφ θεοΟ άρχ^πίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα 'Ρώμη χαί οικουμενικὸ πατρι«ΡΧ'.ί·

f Εντιμότατοι κληρικοί τή χα»' ήμά τοϋ Χριστού μεγάλη έχκλήοία; καί ευλαβέστατοι ιερεί χαί οσιότατοι ιερομόναχοι, οί ψάλλοντα έν ταί ιιραί; έκχλησίαι; Πόλεω , Γαλατά χα. Καταστίνου, χαί λοιποί άπαξάπαντε ευλογημένο: χριστιανοί, άνδρε τι χα! γυναίκε ίχάστ', τά εω χα! jiaihpoO, τέκνα ήμών έν κυρίω άγαπητά, χάρι είη ύμίν χα! ειρήνη **napi** θεού. παρ' ήμών δέ ιύχή, ευλογία χαί συγχώρητχ·

JI'ρ! τή; έκκ/ησιαστιχή αδιάλειπτου πρόνοια χαί τή; τών προκρίτων τοὺ ήμετέρου γένου μετά ζήλου προμήθεια πί τι άν ιι φρονών έμολογήσκι, μή μόνον έπ: *τί* πόρρω ίξικνουμένη κα! ώσπερ έξ έπόπτου τινδ έχ τή προκαθημένη; τήσδι τών πόλεων έπίξερχομένη **tà** κάτι μέρο προσπίπτοντα τώ χριστωνύμφ λαώ καί τά πρόσφορα φιλοστόργω; καί φιλογινώ διαιτώση.·, αλλά χα! ,*τί* έγγὺ χαί οικεία, αυτά δηλονότι **ai** συμφυή τι χαί σύστοιχα τη» κοινωνικό» τοὺ άνθρωπίνου γένου ρίη» χαί τή τού όρθοδόξου πληρώματο περί τού νομίμου γάμου διατάξει συμ^α/λοντα. άγρύπνοι όμμάτων βαλαί περισκοπούση χα! περιδλεπούση , χα! μάλιστα όταν προσφόρω τώ χαιρώ χα! το! -πράγματι τδ προσήχον άποδιδφ, ούδέν άiΗράπιυτον χα! άνιπίσχιπτον άνέχεται χαταλιμπάνιιν, άλλ' ει τι μὶν καλώ Ιχειν δοχιί, τούτου τήν σύστασιν χα! διαμονήν πραγματεύεται πολυτρόπω · *ν.* τι δέ τών τού πρέποντο δρων παριξινί,νιχται, τούτο έπανακαλείν χαί έπανάγειν πειράται έπ: ίδ εύθετον χαί σεμνόν, χα! πάντα ριρδ τδ όνήσ μον χα! κοινωφελέ διευθύνει· ώσπερ καί έπί τή προκειμένη; τών γαμικών συναλλαγμάτων ύποθέσεω , διάπυρου έχουσα τήν περί τά συμφέροντα καί κοινωφελή τοϋ ήμετέρου γένου μέριμναν ή έχχλησιαστική πρόνοια, γιννaίαν χαταράλλετα: τήν έπιμίλειαν χα! σπουδήν. Έπεί δέ αί παρούσαι διαταγα!' συντίθενται κατά κοινήν^ παράχλησιν κα! ομόφωνον γνώμην παντδ τοὺ έν τή βασιλευούση όρθοδόξου πληρώματο , αί περί τή; διορθώσεω; δηλονότι τών «ί; τού γάμου συμρα-.νουσών καταχρήσεων, άναγκαίόν έστιν, ?ν' έξιστορηθώσιν έν συντομίφ ή μάλλον είπίιν στηλιτιυθώσιν δσα έχ τούτων συνέρησαν καί καθ' ίκάστην συμραινουσιν ει τδ ήμέτερον γένο άρρητα κακά, απερ καί κοινή ψήφφ καί άποφάσει, να! μήν καί άγρύπνιρ τών προύχόντων τοϋ γένου έπιμιλιίφι έξομχλισθέντα, (οίζηδδν έχσπασθώσι κα! άφανισθώσιν έξ όλοχλήρου.

Ιιολλα! τφ δντι χαί αισθητιχώτατα: ιστάθησαν ει τδ ήμέτιρον γένο χαί ιίσιν αί φθοροποιοί {Λάβα:, δσα έπέφερον χαί κα»,' ικάστην έπιφέρουσιν εί ^τών λαϊκών τδ πολίτευμα τά έπιχρατήσαντα όλέθρια περί τού γάμου τραχώματα χαί ή άπδλυτο χαί άπεριόριστο πολυτέλεια τών γαμιχών προικοδοτημάτων, ίτινα συναλλαττόμενα πρότεραν άμοιβαίω ώ χάριτε χα! δωρεαί χαί διδόμενα κατά μίτραν τή ευπορία τών συναπτομένων ιΐ γάμου φαμιλιών, χατήντησαν ήδη άπδ κοινή χαταχρήσεω νi κανονισθώσιν ώ

f Agathangelu» Dei gratia archiepiacopiu Con«tantinopulii novae Romae et uecumeuioui patriarcha.

t HonoratiMimi clerici magnae noatrao Chrieti eccleiiae; fideliaaimi Mcenlotea et sanctuaimi hieromonachi paallentea in Aeria eccleaiia Urbia, Galatae et Cataateni^ et reliqui omnea benedicti chriatiani. viri atque mulierea çuiuaque ordinia et gradue; filii noatri in Domino dilecti, aalui vobia adait et pax a Deo, a nobia autem precatio, benedictio et miaericordia.

De awidua eccleaiaatica providentia et de aedulà cura principum nationia omnea prudentes homine» conaentiant; quae providentia non modo ad longinqua ae extendit, velut de spécula ex hac regia urbe excurrens in ea quae Christianum populum invadunt, pieque et amanter subsidia distribuens, sed etiam propinqua et propria, ipsa scilicet ingenita et inhaerentia civili humani generii' vitae et quae de legitimis nuptiis apud orthodoxas gentes 'recte constituta eunt, vigilantibus oculorum ictibus speculatur et circumspicit: et maxime cum temporis et rerum opportunitati debitum reddit, nihil omnino neglectum et inobservatum relinquere patitur; sed ai quid recte so habere videtur, diuturnitatem illius et stabilitatem multis modis curat; si vero de finibus recti excessit aliquid, hoo revocare ac reducere conatur ad verecundiam et diodestiam. et omnia ad profectum et utilitatem communem dirigit: sicut etiam in praesenti cire* pactiones nuptiales quaestione, fervidum habena studium de publicis commodis et communi nationis nostrae utilitate, ecclesiastica providentia strenuam curam et diligentiam impendit. Verum quoniam praesentes constitutiones compositae sunt ex communi petitione et concordi sententia totius populi qui regiam incolit urbem ad emendanda ea vitia quae ex prava consuetudine in nuptiis exiatunt, necesse est ut breviter enarrentur, vel pptius infamentur quaecumque contigerunt ei his et quotidie contingunt damna incredibilia in nostram nationem; quae quidem communibus' suffragiis et decreto atque vigili cur* principum nationis exaequata radicitus evellentur et funditus delebuntur.

Multae revera et gravissimae in nostras gentes extiterunt et sunt perniciosae iniuriae quas, intulerunt et quotidie inferunt in laicorum mores calamitosa dona nuptialia et licentiosa immodestaque in dotibus dandis sumptuositas, quae sane permutabantur olim utriusque tamquam munuscula et dona, dabanturque secundum facultates familiarum ad nuptias coeuntium; nunc autem ex vulgari abusu iam eo ventum est ut quasi onera necessaria imponantur, et non solum a locupletibus et copiosis

· · K4, Oiu, p. io-n , Msaast I. Gsdsoa, Asvevorat Asrdfrif. t. U (CoastaatiaopoU, IMS), p. 814·».

χρέη άφευκτα χαί νά άπαιτώντεη οδ μόνον πεφά νΑν-J πλουσίων κεΑ Γ^ΜΓΗΒ^τκν, Αλλά κεά πεφ' «$Μν τών Απόρων »d δυστυχών. Ή τοιαύτη καταχρηστική χαί όλεθρία συνήθεκα, ώ λοιμώδη; τι; νόσο έφαπλουμένη Από καιρού «ί; itufin, τοσαύτα βωνά χα! μεγάλα κακά xal δυσχ«ρ*ί«κ καρεισέφ«ρ« μ Ι έπροξένησεν «ί; βλ·ν τδ ήμέτυρον χ^η , Atm έξ αίτίβ; •ταύτη; κα! οίκίαι έκιφαν·!; «ί ένδειαν χ«1 Αμηχε^ νίαν πολλάκι κατέπεσον, καί άλλαι ούχ εύαρίθμή™ <f9vfal χα! χολυειδεί ζημίαι πατά τν ψυχήν μ ! χατά σώμα έπήγασαν, κα! Απλώ «ίπείν έχ τούτοι» συνέβη, ώστε αύτδ τδ ιερόν χα! «ύλογημένον τού χίμου μυστήριον, pi. νόμοι τή; Μ« οικονομία; οί πρδ; διάρκειαν τού Ανθρωπίνου γένου διορισθέντιώ ή βάσι; τή; έντιμου τΑν όρθοδόξων συμκολιττύαηκ, ύ γλυκύ; σύνδεσμο τού κοινωνικού βίου δύσκολο κατέστη χα! δυσσυγκρότατχ, καθότι δοθέντο τού κακού παραδείγματο .τΑν Αδρών μ Ι πλουσίων πρδ; τού; νυμφίοι»; χα! γαμβρού; τραχωμάτων κα! προικοδοσιών, κοινή Ανήφθη άμιλλα ή μάλλον είπείν λύσσα τή; παραλαβή; τΑν τραχωμάτων, κα! έκαστο; τΑν ε! γάμον Αποβλεπόντων νέων, είτε ύπδ πλεονεξίε κα! φιλοκέρδεια , είτε ύπδ ματαία; φιλοτιμία; κινούμενο , έπραγματχύχτο τήν έαυτού μνήστευσιν, πωλούμενα Ανοήτω πρδ τδν τά πλείω παρέχοντα πενθερόν, διά νά πλουτήση ύ γεννεάο κ; μίαν ήμέραν μέ τδ τράχωμα, χωρί; νά φροντίση περί άλλη; τινδ πυβερνήσεω; καί χωρί νά στοχασθή t Ασυλλόγιστο , δτι ύστερον θέλει δυστυχεί, κα! έλπίζόντα ti; μίαν μόνην άστατον τύχην ότι θέλει τδν βοηθήσει, διά νά «ύτυχήση κα! αμτδ κα! τά τέχνα του, Ανέβαλλε τδν καιρόν τή; ύπανδρεία; του, καί έκ τούτου π«ρ;έπιπτ«ν «ΐ; μεγάλου κινδύνου; ψυχικού; κα! σωματικού;. 'Αφού δέ τέλο πάντων ύπανδρεύετο παραδιδόμενο ti; άδρά; κα! πολυτελεί δαπάνα;, διέμενεν ό δύστηνο; έν ύστέροι; κα! αύτδ; Ακυβέρνητο; καί τά τέκνα του δ:' αυτόν, κα! τδ όσπήτιόν του περιέπιπτεν «ί μυρία κακά, ώσάν όποϊ έπΑνω «ί τέτοιου; πάγου; μιά Αβέβαιου τύχη; κα! μιί; όλισθηρά; κενοδοξία; έθεμελίωνον τά ύστερινΑ των ο! τού νύν καιρού γαμβροί· έπειδή πρρσέχοντε; ει μόνην τήν τού τραχώματο καί τή; προικδ; παχύτητα, παρέβλεπον ο! Ανόητοι τών ήθών τήν άνομοιότητα, δέν έρωτούσαν τήν πολιτείαν τή; κόρη , δέν έξέταζον Ανατροφήν, δέν έρευνούσαν ήθο καί προαίρεσιν, άλλ' έπραγματεύοντο χρήματα άσπρα, παρορώντε καί δσα άλλα έδύναντο νά καταστήσωσι δυσ^ρμοστον κα! Ασυμβίβαστον τήν μετά τών όμοζύγων αύτών συμβΐωσιν. Διότι προηγουμένη μέ τόσην Ακρισίαν καί άφροσύνην τή έκλογή , ελεεινά παρείποντο καί τά μετά τήν συνάφειαν τών γόμων, καί παναθλία αύτοί ή ζωή ήν, κα! μεμψιμοιρίαι καθημεριναί, πίκρα! μεταμέλεια»,' λογομαχίαι κα! έριδι καί πόλεμοι κα! άηδίαι καί άλλα πολλά ψητά καί άρρητα κακά έξηκολούθονν συχνάκι , ώ όψώνια τή τών γονέων άκαίρου καί παραλόγου φιλοτιμία . Πολλοί έκ τών «ύπορούντων κα! «ύκαταστάτων θέλοντ« νά έκδόσωσι τά ιδία; θυγατέρα των «ί; άνδρα; άναλόγου βαθμού, ζώντι; Ιτι οί άθλιοι ήναγκάζοντο νά κληροδοτώσι τά; περιουσία των, νά άπαλλοτριοΟνται καί νά άποξ«νώνωνται άπδ τά οικία των, μ ! μέ τέτοιον τρόπον, άκοντ»; καί χωρί; νά θέλωσι, νά άδικώσι τά άρρινα τέκνα των κα! νά τκλαυτώσι καί αύτοί δυστυχεί - οί ένδιέστιροι κα! πτωχότερο μή Ιχοντε τών γαμβρών τά ώνητρα, κατ·θλίβοντο βλέποντε μέ Απορίαν καί στεναγμόν του; παρ«ρχομένην τήν ήλικίαν τών θυγατέρων των κεά αύτά; μαραινομένα; καί .έκπιπτούσα . Τοιαύτα κα! έ&λα πολλά Αηδή κα! παγχάλεπα καί τή ψυχή κα! τφ σώμα^ι βλαπτικά συνέβαινον sl; τδ ήμέτχρον .γένο έκ τή κακή αύτών τών τραχωμάτων συνήθεια μ ! παρ·σκ*ύ«τ·ζον έπαχθή κα! άνήσυχον δλων τών λνθΧΑν τήν ζωήν. Διδ κα! πεφατηρηθωση; πολλάκι; τή; Από τοότου προσκυπτούσή; πολΐ*δού lugn»xtac

pad etiam ab indigeetibu» et miseife exigantur. Vitiosa haec at perniciosa eousuetado, vetat peelilent morbo» gUapana- ia dtae, ta· maha gravia at magna aula at incommoda tatnNt at paravit ta oaivaraam noetram nationsm, at «a da aaaaa vol illustres familiae ad egestatem at inopiam saepe redactae sint, at alite tanumerubiles rainae at maltipHeet poanaa at ia corpora et ta anima» arvpertat; ax hoe daaiqaa factum eat ut ipeam •anctam at benedictum matrimonii «aeramentum, divinae providentiae lege· illae ad perpetuitatem humani generi» con»titutae, fundamentum iltad pretioeae orthodoxorum vitae civili·, dulce illud vinculum vitae communia, difficile iarn «it et aegre concilietur.. Nam malo tradito exemplo ingentium et «umptuoeordm munerum et dotium ad «ponao· at genero·, communi» accen·· eat contentio, vel potiu» dicenda rabi·· accipiendorum munerum, et unuaquiaqua ad nuptia· «pectantium iuvenum »ive cupiditate, et avaritia aive vana ambitione permotu· ■uam mercabatur deaponaationem, itolide vendena te ipaum aocero plurima offerenti, ut diteacerat uno die vir bonu» accepta dote; nec videbatur illi aliud quodquam Maeaidium quaerendum, neque opinabatur levia, hom» · poathac miserum fore, aad una aoia inhabili fortuna fretu» eiuaque aperane utixilium ut «it rfelix ip»e et liberi eiu», differebat matrimonii tempua, et inde in gravia •piritalia et eorporea pericula incidebat. Et cum tandem uxorem ducebat, in ingentea et aumptuoaa» impenaaa ae effunden», infelix denique manebat praeaidio deatitutiu ipae et prole» eiu», domuaque tota in calamjtate· innumerabile» incidebat. Quippe in taiibu· incertae fortunae et fallaci» .gloriae •axi· futura· re« aua» fundabant nostrae aetati» generi. Nam ad unam intenti munerum et doti» molem, neglegebant insani morum discrepantiam, puellae instituta non investigabant, educationem non examinabant, mores et proposita non requirebant, sed mercabantur nummos numeratos, omni earum rerum posthabita cura quae coniugalem ipsorum sponsorum vitam discordem vel insociabilem possqiit effieere. Nam cum in eligendis sponsis tanta esset stultitia et insania, miseranda erant illa quae post nuptias consequi solebant, et vita erat coniugibus miserrima, quotidianae querelae, acerbae paenitentiae, iurgia, contentiones, rixae, offensiones aliaque multa dicenda vel tacenda malp.crebro fiebant, quasi pulmentaria importunae parentum et absurdae ambitionis. Multi ex locupletibus et divitibus cum vellent filias suas viris aequalis sortis in matrimonium collocare, adhuc vivi cogebantur miseri fortunas suas testamento legare, alienare domo· aua» et inde exsulare, itaque, inviti et nolente·, maribus'liberis iniuriam facere, et ipai miser· vitam finire. · Humiliores autem et pauperior·· pecunia ad genero· emendos earentes, angebantur eum moerore et gemitu provectam iam vident·· filiarum aetatem ipsasque marcescentes et seneeoente·. Huinsmodi et alia multa molesta et gravissima, animae simul et corpori perniciosa, accidebant in nostram nationem ex illa prava de dotalibus muneribus consuetudine, et' vitam taieoram invisam et perturbatam reddebant Igitur perspecta saepe illa qua· inde existebat multiplici miseria et' insanabili gentium calamitate, graves interdum sermones propositi sunt ab illustribus antecessoribus nostris, praescripta et summaria exarata sunt et typis edita ad curationem «t correctionem huius ta noatra natione gliscentis perniciosae munerum dotalium pestis, iterum atque iterata ac fsre singulis ecdeeiastici» setatibus severae et strenae eegnitiones exercita· eant a·

κίστου de τοὺ ἐΚιδρώποο βλάβη , σ*ουβ«Το< χατά ἀ χαφού προὐτέθησαν λόγοι M τών ἀοιδίμων ἡμών προχατόχε»ν, χαί ὁροι χαί κεφάλαια συνεγράφησαν Mi τύποι ἐξεδόδησαν πρδ; Mi χαδαρισμδν τή; διαδο»είση αὐτή τφ ἡμετ ρφ γάνβ φΦοροιεοιά λύμη τών τραχωμάτων· <Mξ χαί δ χαί σχεδόν χατά πάσαν ἐκκλησιαστιχήν ἐποχήν σκέψει ἐγένοντο σίβαραί χαί γενναίαι καρά τΑν ἐπιλεχτοτέρενν T00 γένου μελών. Αλλ' ούχ οἰδαμεν βπω τά μέν συντεδέντα tupi τούτου γράμματα «<ρημελή*ησαν· τδ U χαχόν, συμπαρατ»ινόμενον τφ χαιρφ χα! αὐξανδμενον, ἐφδ«σεν ἡδη χαί τι αὐτήν τήν δυστυχή τοΟ χρόνου ἐσχατιάν, xaà' ἡν τδ γένο ἡμών, ἐχ τΑν χαταλαβουσών αὐτδ ἀγχιστρόφων τοΟ χχφοῦ περιστάσεων ἀθλίω δυστυχήσαν *iud* πεωχεΟσαν. εἰκερ ποτέ ἀλλοτε, βαδυτέρ ἡδη καί συντονωτέρ δεῖται σχέψεοε ιφδ (ἐναίρεσιν τΑν ὀλεδρών τραχωμάτων χαί ἀναστολήν χρί διόρδωσιν τή; τοιαύτη τΑν προι-, χοδοτημάτων χαταχρήάεω . Μάλιστα δέ οὐ μόνον δ τή φρονήσεω; λόγο , ἀλλά χαί αὐτή τέω ἡ ἀνάγκη ὑπαγορεὐτ. νΟν τδν ιἰΐριορισμδν χαί τήν χαλίνωσιν χάση περιττή πολυτελεί , χαδότι πολλά φανερόν χαί ἀπιδεδειγμένον εἰναι εἰ; κάδε ἐμπιιιον χαί γνοκττιχόν, δτι ὁσον περιστέλλονται αί ἐπουσιώδει βαπάναι χαί τά περιττά ἐξοδα χαί ἐλχττοΟνται χαί δλιγοστεύουσιν αί χρεῖαι, τοσούτφ μάλλον β4&α χαί εὐχολοοιχονόμητα γίνονται' τή ἀναγκαία χαί ἀναπόφευχτα δαπανήματα, χα! ἑπομένω ἀλυπότερ χαί εὐχολώτερο χαίΗσταται δ βίο , αὐτή δηλαδή ἡ ζωή τΑν ἀνθρώπων.

civibus praeclaribua; sod neecio quomodo scripti de Mo robo» libelH negieeti Mat, morbus autem acrior »i amplior iaotus pervenit usqae ad haae misera tempora extrema,- quibus genua nsArum proptar rapaatiaaa qtme Uiud obruerunt rotam advenitatee miserrima infelix ot inope malto quam aatoa maiora ot intentiore care egot at pemimosa munera tollantur ot mah iota in dotibns daadis consuetudo roprimatar at. oorvigatar. Quin etiam non solum prudentiao ratio, aod ipea noeeasitas qnoqae eoadat iam at inhibeaturet compeecatar omnia superfluus sumptos, quoniam valde peS apiennm iam et maaifeatom oat omnibas prudentibus at intelligentibu vine quantum sumptos inanee at superfluae impensae coartentur cupiditateeque minuantur et paucioree dant, tanto faciliores et mitiores fieri aumptuyneceaarioa et non evitabiles ac propterea minus tnatem et moleetam fieri vivendi B conditionem, boo eat ipsam hominum vitam.

ΤαΟτα τοίνυν μετά συνέστω χαί φρονήσεω διανοηδέντε χαί πολυτιϊώ; βασανίσανη ἐχ πολλοΟ τοΟ χρόνου οἱ ἐνταΟθα ιν βασιλ<ευούση τή πρώτα φέρόντ ηφ' ἑχάστου ουστήματδ^, οἱ προχριτωτνροι ἑχάστου βουφχτίου δμογτνιί; αὐτόχθονέ; τ» χαί παρχπίδημοι, χαί χαλΑ χατ-,δόντι τδ ἀπορον χαί ιμήχανον τοδ γένου ἡμών, θραχίίαν πανταχόθτν ἐπιζητοΟντ·; χαί συναλγοΟντχ ἐπί τή φθοροποιή λύμη ταύτη χα! μιτ' ἱπιστασία οὐ τή τυχούση πιρί αὐτοΟ συνδιασχιψάμινοι, χροσέφιρον ἡμίν χοινήν ἐγγραφον παρά πάντων ἀναφοράν, προβάλλονη; χαί αἰτούμ«νοι παρή τή ἐχχλησιαστιχή προνο'α ὁμοφώνω τήν παντελή ἀναίρ,σ.ν χαῖ ἐξ ὁλοχλήρου χατάργησιν τΑν χαχή συνηδτία ὁλ«3ρ.'ω ἐπιχρατηοάντων χαί διδομένων φθοροποιών τραχωμάτων χαί τήν δ αρρϋθμισιν χαί π<ρι» ορισμόν τών περί τού γόμου παρά τών γονέων ταῖ θυγατράσιν ἐπιδιδομένων προιχοδοσιΑν χα! λοιπΑν κοσμημάτων, χαί γινιχώ ἐδεήδησαν ἀπδ χοινή γνώμη , tva δροθχτηθώσι κανόνε περί πάντων ἀπλώ τών γαμιχών συναλλαγμάτων χαί προικών, ἀναχαιτιζοντε μέν δλα τά περιττά χαί πάσα τά ἐπιζημίου ὑπερβολά , ἀκιχαίΠστώντε; δέ τδ σεμνοπρεπέ περί ταΟτα χαί μέτριον χα! τδ χαθήχον τή χριστιανική ἡμών διαγωγή χαί τώ βαραδικφ χαραχτήρι χα! πολιτεύματι. Ημεί οὐν οἱ τήν γενικήν κηδεμονίαν τοΟ δρθοδδξου πληρώματο θεόθχν ἐμπεπιστιυμένοι, ἐναγχαλισάμενοι μετά ζήλου τήν πρόθεσιν ταὐτην, ὡ ἀναμφιλέχτω τοΟ χοινωνιχοΟ βίου χαί τή χρισπανιχή σεμνοπρεπεί χαί εὐταξία συστατικήν χαί ὡ πρδ κοινήν Αφέλειαν τών πνευμαιχών μα τέχνων ἀφορώσαν, υπέρ ὡν χρέο ἡγού nùa χυριώτατον ἐπαγρυπνείν χαί διενεργείν ἀείποτε χατά δύναμιν τά συμφέροντα καί χαλά, σχεψάμενοι μετά τή περί ἡμά Εερά ἀδελφότητο , ἀνεθέμε^α τήν φροντίδα τή τΑν ἀναγχαίων κεφαλαίων διαμορφώσεω; χα! διαιτήσεω ἐμάείροι τε χαί λόγου ἀξιοι , σπουδαίοι χM φρονιμοι ἀνδράσιν ἐχ τε τοΟ συστήματο τΑν προύχόντων τοϋ ἡμετέρου γένου χαί τή ἐντιμου χορεία τών ζηλωτών τοΟ χοινοδ ἐχιτρόπων χαί ἐχ τών προκρίτων τών εὐλογημένων βουφετίων, οἰτινε συνεκδόντε ἐπί τοώτφ εἰ ἐν χαί χατ' ἐχλογήν διορισθέντχ ἐξ αὐτών δέχα διαιτηταί, οἱ ἐμπειρότεροι χα! νουνεχέστερα χαί λόγου ἀξιοι, μετά πολλή ἐχεξεργασία wvdfisvto

Hia igitur consilio et prudentia inspectis ac multifariam iamdudum patefactis, principes in hac regia urbe degentee cuiusque civium ordinis, egregii viri ex singulis artificum collegiis, sive indigenae sive advenae, bene perspectis angustiis et aerumnis nostrae gentis, remedia 'undique requirentes et per-*' nieioaam istam labem miserati, haud/'taodica usi diligentia, tulerunt ad noe communem omnium in libello postulationem, proponentes et postulantes sb ecdesisstica auctoritate concordes abolitionem et abrogationem omnino munerum dotalium quae mala consuetudine invaluerunt et dari aolebaat, emendationem autem et definitionem bonorum quae dotis nomine e parentibus in nuptiis dari filiabus debeant ceterorumque ornamentorum ; et generatim rogaverunt de -Communi sententia ut regulae statuantur de omnibus nuptialibus negotiis et dotibus, ut inhibeantur omnia quae sunt superflua et omnia quae modum excedunt, restituatur autem quod in huiusmodi rebus decus habet et modum et Christianae nostrae disciplinae eat aptum hominumque alienigenis subditorum moribus et institutis consentaneum. Nos igitur quibus universa orthodoxi populi cura a Deo commissa est, hanc propositionem magno studio amplexi tamquam commun» vitae et Christianae dignitatis morumque bonorum conservatricem et excogitatam ad communem spiritalium liberorum nostrorum utilitatem, pro quibus nobis potissimum vigilandum est et agendum senfper pro viribus quodeumque utile ac decorum eat, cum aseris sanctis fratribus nostris re inspecta, articulorum redigendorum et decernendorum officium detulimus gravibus et prudentibus viris cum ex coetu nobilium nationis,nostrae tum ex claro -ordine honorandorum reipublicee curatorum at ex artium bonarum principibus; qui.com ad hoc in unum convenissent, et ex eorum numero decem arbitri electi essent, qui prudentia et mentis acu^nine et bonis moribus excellebant, hi magna diligentia composuertnt leges bt regulas quibus munerem dotalium abusio vehementer omnino inhibetor et modus constituitur do dandis in futurum tempus dotibus afiaquo definiuntur necessaria ad

δροο χαί χανόνα , βιατάττσντα σφσίρώ τήν όλο-Α σχρή πατάρηησιν τών τραχώμάτκν xal τδν τρόπον τή *tit τδ iff);* διβτάξχώ τών γινομένων προιχοδοσιών xal dXXwv δνβγχβίων πρδ τήν έξάλχιφιν τών νφδλαβουσών Μτβχρήηιχν Ml σύστασιν τή χί τά έξή; δρίστη (ύταξία - τού όποίου ώ πώχν άρχστοό Ml χύαποβέχτου έγγράφω συνταξάμχνοι xal 6πογράψαντχ , δνήνχγχβν τή συνοδική έπιχρίοχι 8c' ένvπογράφου αύτών τχ xal ndvtmv τών έν τή ββσιλιυούσ-ρ προχρίτων δναφορδ , έξαιτούμινοι τήν διά συνοδικού σιγιλλιώδδυ γράμματο έπιχόρωσιν αύτών μχτδ σφοδρών έπιτιμίων χατά τών δπώσποτχ παραβαινόντων Ml μή φολαττόντων τδ κοινώ xal συνοδιχώ διδσγμένα.

pcaateritaq abosioaas debndae boaumqno ordinem fai psrtxrùai servandum. Haec omnia ouuiibns ooeopta litteris tradiderant et signaverant; deinde emMifaari indicio subieoerunt, communi et OM et aauiam regiae urbis nobilium cirium seripta postulatioflo rogantes, ut ooncillaribus obsignatis litteris haee firmarentur, gravibus propositis poenis in eos qni quovis paeto aliquando ea. transgrederentar et communia synodicaque decreta non observarent.

Kai δή έπιξιλ^όντχ χαλώ τά γρβφέντα, έχηνέ*ααμιν* τδν φιλογχνή σκοπόν αύτών xal δπχβχξάμχ&α (ύχαρίστω τδ αϊτημα th: χοινωφιλέ δγαδόν. 'Εφ' φ χαί ψήφφ κοινή καί συνοδική τοΟ n μαχαριβττάτου χαί δγιωτάτου πατριάρχου τών Ίιροσολύμων xal πάσ-β η Παλαιστίνη χ-jpiou Αθανασίου χα! τή mpl ήμδ έν τή βασιλιυούση ένδημούση Ιιρδ δδχλφότητο xal άγία συνόδου τών έν άγίφ πνίύματι δγαπητών χαί πχριποθήτων ήμών ά$ιλφών χαί συλλκτουργών, χαί τή χοινή τοΟ γένου συναινέσχι, τδ κοινώ στχρχMντα χαί άποφανθέντα Ιδοξ(χαί χανον-.χώ νά τδέπιχυρώσωμιν xal διδ συνοδιχοΟ τύπου δνχξάλχιχτα (i τδν έξή άπαντα αιώνα νά τδ καραδώσωμιν, xal τιλίυταιον δ:à τή πνίυματ-.χή μαχαίρα χαί τού χαυστηρίου τών έπιτιμίων, δποΟ (Ιναι τδ ττλχυταΐα τών ιατρών <i τδ σωματικό πάθη καταφύγια, νδ δχραπιύσωμιν τδ κακόν πχρί ών χα! δπηφαινόμανοι ώισπίζομχν χοινή χα! συνοδική δποφάσχι νδ διαφυλαχθώσιν άπαράτρχπτα τδ έφ(ξή;, έν βητοί χιφαλαίοι δέχα χαί τρισίν όροθχτηθέντα..

Cum igitur scripta legissemus attente, propoeitum eqrum patriae utile laudavimus et grato animo petitionem aooepimu· tamquam publicum bonum. Quapropter communibus et oonciliaribus suffragiis beatissimi sanctiseimique Hierosolymae. patriarchae totiusque Palaestinae domini Athanasii et sacrae circa nos in regia urbe degentis fraternitatis et sanctae synodi dilectorum in sancto spiritu amatorumque fratrum nostrorup» et oonaacprdutum, ooncordi approbatione universae natioms nostrae, decrevimus haec omnia confirmare canbqice et conciliari ρμορ ιριο tradere indelebilia in omne faturum tempus, ac denique spiritali ferro et igne, quae sunt medicorum extrema remedia in corporis morbis, hu>c malo mederi/ Tie quibus aperte decernimus communi et conciliari decreto, ut inconcussa serventur quae infra tredecim definitis articulis' comprehensa sunt.

α'. Νδ χαταργηθή Χαί νδ σηχωθή διόλου τδ τράχωμα χαί μέχρι τή λέξιω αυτή , χαί μήτχ παρά τών γονέων τή... μήτχ παρά τών συγγχνών ή ξένων, μήτι φαννρώ χαί έν προιχοσυμφώνψ, μήτχ κρυφίω πρδ τοΟ' γάμου, μήτι μχτδ τδν γάμον νδ διδονται (i μχτρητδ άσπρα τδ λχγδμχδα τραχώματα ή (i Ολην οίανδήποτχ έπί λόγφ τραχώματο ,, χαί μήτχ δ γαμβρό νδ δπαιτή ή νδ λαμβάνή τοΟ λοιπού χρήματα fvrxtv τραχώματο , μήτχ δ προικοδοτών νδ δίδη, ώσδν δποΟ τδ μυστήριον τοΟ γάμου μήτχ πωλχί» ται μήτχ άγοράζιτα·..

I. Aboleatur et reprimatur omnino tidflhoma (munus dotale) quod dicitur'usque ad nomen ipsum ; neque a puellae parentibus, neque a propinquis vel extraneis, neque palam in contrahendis nuptiis, neque clam ante nuptiae neque post nuptias dbntur in aere numerato trachomata quae dicuntur aut in materia fu·*·· dotali ratione; neque gener postulet neque accipiat posthac pecuniam dotati ratione, neque socer det, quoniam matrimonii sacramentum non venit nec emitur.

β'. Ή προίχα, ώ έχ παλαιόΟ τοΟ χρόνου νένομοθττημένη, νδ (Ιναι συρχχχωρημένη χα! (i τδν δ<δόντα χα! (i τδν λαμβάνοντα, πλήν νδ (Ιναι προσδιωρισμένη (i ϊξ βαθμού - χαί τή μέν α' τάξιω νδ έξαπλοοται Ιω: δέχα χιλιάδα γρδσια χαί δχι πλέον τή δέ β' έξ χιλιάδα - τή δέ γ'Ι(· τέσσαρα; χιλιάδα - τή: δέ δ'Ιω τρχΓ χιλιάδα - τή δέ('μέχρι τών δύο χιλιάδά* τή δέ ' τάξχο - μέχρι τών χιλίοτν γροσίων. Ού{ίποτ(δέ χτήματα χινητδ ή δχίνητα, δσπήτ-.ον δηλαδή, όνβδ ή έργαστήριον έπί λόγφ προιχδ νδ μή δίδονται ώσαύτω ούδέ μέρο οδδέ δλον Ivtxrv τή τιμή τή πρριχδ νδ μή δίδωντμι *tit* μχτρητά, ώσδν δποΟ συγχίζχι τήν ίδπαγδρχυσιν τοΟ τραχώματο , (Ιναι άπηγορτυμένΟν χαί έμποδισμένον διόλου έν τή χατασχχυή τή προιχδ (όποια *in* χίη τάξ(ω) ψαλίδι νδ μήν έμβαίνη χΐ σάλι λαχοΟρι βιδ βοΟχον, συναριδμούμχνον μέ τήν προίχα.

II. Ùos ut eat antiquitus instituta concedatur et danti et accipienti; tamen sit gradibus sex circumscripta : primi gradus dos ad X millia grossorum extendatur,, seiundi gradus ad VI millia, tertii ad IV millia, quarti ad III millia, quinti nd II millia, sexti ad mille grossos. Minimcrivero bona mobilia vel immobilia, domus scilicet vel cubiculum vel officina, dotis nemine tradantur; item nec pars nec totum pro dotis pretio aere numerato tradatur, quonidkn id contra munerum interdictionem fieret, vetitumqne et' interdictum sit in conficienda dote (caiuaoumque gradus) pannum laneum forfice concidere vestis consuendae causa, quae in ipsa dote numeretur.

γ'. Ει τού γινομένου δρραβώνα νδ έπιχρατή-' σωσι τδ έφχξή , ήτοι τδ διδόμχνα *άμοιβαίιβ δακτυλίδια* έξ έχατέρων τών μορών, νδ ξχτιμώνται δπδ γρόσια έχατόν έω γρόσια χίλια χατδ δναλργίαν τών έν τψ β' χχφαλαίφ βαδμών Τή προιχδ - ή χαχώ συντιΟισμένη προσφορά τών λχγομένων μποχτζαλιχίων, τζτβρέδων χαί πατίστβν (ιναι έμποβιαμένη διόλου- έέσαότο Απαγορεύονται νδ έχλχίψωσιν έξ δλοκλήρου τόσον (i τού δρραβώνα ίσον χαί χέ τού γάμου τδ χοοφέτα xal χιντιτα μέ πανέρια μ I ΧΙ^* **Ι **

ΓΠ. . In faturis sponsalibus praescripta baeo vigeant, scilicet(anuli qui mutui dantur utrimque pretium habeant grpsaorum O usque ad M pro ratione graduum dotis, sicut in cap. Π dictum est,- qnae perperam invaluit consuetudine donatio linteorum quadratorum, sudariorum pictorum et carbasorum omnino interdicta est; item decretum est ut ei in sponsalibus et in nuptiis omittantur omnino bellaria et orustpla vel tn cistulis vel in chartulis et vana ao sumptuosa convivia et mensae, Iddiquo

τά «βτγγίδιβ xad el χοροί, και Απλώ «4M «ολωίξοβο ∎*Μκίχρτρι*, Αί άσύμφιρα tΫ γίνει ήμών καί δυστυχία «ρδξενα. Ό. δέ άρραβών vi txtrivrwu έε* μήνι Ιξ Aveu μέντοι ιύλόγου έμκοδίοο' ν&τ* γάρ, φ·-νιρού γυνομένου τού έμηοδίοο, vi έκτίνηται περισσότερον ρέ ηροοβιοριαμδν xai άλλη χροδεσμία, ή μετά τήν τελείωσιν νά έχτελήται'ό γάμο;.

δ*. *0 γαμβρό vi είναι έλεύθερο dub κάθε βάρο χακοσυνηθιομένον, όπού ύποχρεούτο vi έκτελή έξ *Met* WO τραχώματο, χαί νά μήν έχη άδειαν vi στέλλή εί τήν άρραβωνιασκχήν wu δώρα, Αν Αγιοβασιλιάτικα χαί άλλα καντοιου είδου καί Ολη;· άλλά άφαιρουμένων, ώ είρηται, εί τά ήμέρα τών γάμον xai Αρραβώνων τΑν mptrtAv xai ματαιοιν έξόδβν χαί τή διανομή τώγ μποχτζαλιχίων χαί τζιβρέβων χαί δλων τΑν ζαχαριχών xai τή πληθύο τΑν βιά καλεσμάτων φίλον χαί ξένον, vi έχτελήται τδ μυστήριον «Ο γάμου' θεοφιλώ χαί μετά χάση; τή δφειλομένη εύταξία χαί σεμνότητο. 'Ομοίω vi είναι έλεύθερο ό γαμβρό xai άπδ vi έξοδα τού λουτρού· vi μήν έχή άδειαν vi άγοράζη χα! vi στέλλη τράν, μήτε vi δίδη άσπρα έ'πί λίγφ τρά ' μόνον δέ εί τήν νύμφην vi ·1ναι συγχεχωρημένον vi φορή έν τή ήμέρφ τοΟ γάμου ίέχα δράμια τρίν xai ούχΐ πλέον 6 δέ χουμπάρο είναι ύπόχρεω εί τήν Αγοράν τΑν χηρίων μιά 'όχά * μόνον χαί *il;* τά έξοδα τΑν ιερέων, xai δέν έχει άδειαν vi φέρή λαμπάδα μεγάλα; χεχοσμημένα; μέ τρά; χαί τζεβρέδε μήτε στέφανα πολυτελή, άλλ' Απλά, χαί τή μέν α' τάξεω όχάν κηρίου μίαν, χα! άναλόγω; μιχροτέρα μέχρι τή έχτη τάξεω.

ε'. Έχρίθη. εύλογον χα! τίμιον *6* γαμβρό vi μή ,πηγαίνη συνεχώ ιί τδ δοπήτιον τή; άρρεφωνιαστιχή; χαί νά διανυχτερεύή, Αλλά μόνον ιί τά έπισήμου έορτά χαί τά ήμέρα τΑν χαιρετισμών νά πηγαίνη χαί νά άπέρχηται άναχορΑν έχείθεν.

*! *Ή έν 'τοΐ; πρ,οικοσυμφώνα χαταγραφομένη προίκα νά είναι διατετιμημένη, ή τιμή τη; ξεκομμένη, χαί ή Αδιατίμητο, ή μή ξιχομμένη δηλαδή, νά χαταργηθή.

ζ'. Εί χάθε ένορίαν Πόλεω, Γαλατά χαί Καταστένου νά διορισθώσιν άνά δύο τΑν προχριτωτέρων αύτή όμοίω χαί δ πρώτο προεστώ τή έν τή ένορίφ έχείνη έχχλησία έχτιμηται τή; προιχό, δστφ νά έχτιμώσι τά προίκα διά νά μήν ύπιρβαένωσι τού προσδιορισμού τών τάξεων- οί όποιοι όφείλουσι νά καταγράφωσι τά τιμά; τών προιχιμαίων πραγμάτων χαί νά ύπαγράφωσιν όμού- δ τι δέ έθεώρηααν χαί διετιμήσαντο έκάστη τάξεω τή ένορία αύτών τήν προιχοδοσίαν, τούτο νά τδ. άναγγέλλωσιν εί τήν μεγάλην έχχλησίαν διά τών συνήθων μαρτυρικών τεσχερέδων, ζητητικών τή Αδεια τού σταφανώματο, οΓτινι θέλουν ώναι υπογεγραμμένοι άπδ τδν πρώτον προ«-στώτα τή έχχλησία, τδν χαί έχτίμητήν.

η'. Ή διάχρισι τή; χαταστάσαω τών έξ τάξαων νά έξετάζηται χαί νά γίνηται άπδ τού προκρίτου έχάστου συστήματο χαί έσναφίου, δηλαδή δταν προτεθή έχτΕμησι προιχοιοσία, νά είναι ύπόχρεοι οί προιχοδοτούντε γονεί χαί άλλοι νά έμφανίζωσιν εί τού έχτιμητά μαρτυριχδν τεσχερέν ύπογεγραμμένον παρά τών είρημένων πρώτων τού συστήματο χαί έσναφίου των οί δέ δίδοντε τήν μαρτυρίαν τή όποια έλαχεν έχαστο τάξεω προχριτώτεροι τών συστημάτων χαί μαγίστορε τών έσναφίων νά είναι ύπόχρεοι νά δίδωβι χαθαράν χαί άδολον μαρτυρίαν έχάστη τάξεω έν βάρει τή συνειδήσέώ των χα! έν βάρει τών έχφωνηθεισών άρών.

θ'. Κάθε προιχοσύμφωνον, τδ όποιον δέν έχει, τήν μαρτυρίαν τών έχτιμητών χαί τήν μαρτυρίαν τού πρώτου προεστώτο xai συνεχτιμητού, δέν θέλει έχει τδ κύρο.

ι*. Νά συνταχθή έπίτηδε κώδιξ γενικό, εί τλν όποιον νά χαταστρώνωνται τά κατάστιχα τών διατιμή-

* MUotl iMm Anna «μ Αεάϋ».

eau· aiat haao noatra* gaati ajiaoa et arieeriaa oasaa. SpoMionaa auteai ueqae ai textual awneeaa extendaatwr aloe boaeato quidea inpeiiaieato; qaod ai maaifeatua tat, taae et altra exteadatar, paetioM itenun (beta at die eoMÜtata, qua· aU advenerit, nuptiae aiaa mera fleat

IV. Gener eeto inuauda eb oawi eaera nola ooneaetudiae iapoeito propter aaaero aiptialia, aee Ueeat ei mittere ad apoaeaua doaa vehit atreaxe et alia euiaevie generia et amteriae; imao sublatio, ut dietam eat, ia nuptiarum et apoaaalioram die sumptibae tauibaa et iiateorum sudariorunque largitione oaaiaaque beUarMua», et omieaa propinquorum ahenoromque multitudine in ooavivium invitatione, perficiatur matrimonii sacramentum pie et cum omni debita modestia et dignitate. Item ne imponetur genero sumptus balnei; ne liceat illi emere nec mittere aureas infalae neque dare nummos pro talibus infulis; tantum lioeat sponsae in nuptiarum die ortari infulis aureis, quarum pondus ait X drachmarum nec amplius; paranymphus autem debeat cereos emere unius tantum ocae ponderis et ecclesiasticas impensas facere; ne liceat illi taedas magnas ferre infulis aureis ornatas et sudaria, neqde sumptuosas coronas, sed modicas, et in primo gradu unato corae oeam et pro portione minorem usque ad sextum gradum.

V. Rectuni et laudabile visum est generum non ventitare frequenter in spbnsae domum neque ibi pernoctare, sed tantum in festis sollemnibus et in salu^tionum diebus adiré et mox inde recedere.

VI. Dos in tabulis 'nuptialibus scripta' sestimanda est eiusque pretium praefiniendum; dos autem non aestimata seu incerti pretii aboleatur.

VII. In unaquaque paroecia Urbio, Galatae et Cntaateni constituantur bini inter praeclarimimoe* eius cives una cum praefecto ecclesiae quae in ea paroecia sit aestimatores dotis, ut dotes aestiment ne graduum fines transgrediantur. His viris describenda sunt pretia bonorum dotalium et subscribenda communiter; quodcumque autem inspexerint et aestimaverint in sua paroecia de .cuiusque gradus dote, id magnae ecclesiae renuntient litteris testimonii causa missis una cum codicillis quibpa benedictionis nuptialis licentia impetratur, qui quidem ab ecclesiae praeposito eodemque aestimatore subscripti esse debent.

VIII. Decretum constitutionis sex graduum curetur et fiat.per delectos viros ordinis et collegii cuiusque; scilicet, ubi proposita sit dotis aestimatio, debent dotis auctores, sive parentes sive alii, aestimatoribus ostendere libellum testimonii subscriptum a praedictis ordinis et collegii sui primoribus. Dantibus autem testimonium de gradu quem quisque sortitus est primoribus ordinum et magistris collegiorum impositum est purum sincerumque testimonium dare sub onere conscientiae suae et sub onere prolatarum exsecrationum.

IX. Quaevis pactio nuptialis aestimatorum testimonio carens et primi praepositi aestimatorumque 'socii, rata non erit.

X. Conficiatur ad hoc generalis codex in quem inserantur aestimationum neta ab aestimatoribus

«■MV, παραΜόμβνβ <Opà *·* *“*Μιή*·*· * Μ χώδιξ οΰτο νά ip«t«uu»t «tc τού Μ«* «“*** Mm* χαί έπηρόπου τβν voocMpebev τού γένου , el όποΤοι νά οίνοι ύπόχροο* διά νά έχπγρυπνβσιν «It τήν ·«► τήρησιν τή διατάξοω αύτή , teÿwCfeevM τά πράξ«ι τβν έχτιμητβν μ ! άνονγγέλλοντο «1$ τήν έκχλησίαν καί «ί τά γένο τά ένδ«χομένα χατ»-χρήσοι , διά νά γίνηται ή πρέπουσα συστολή χαί >παιβ«ία χατά τήν χρόϊβν νά έμφανίζηταιέν χαιρφ ό γτνιχδ οΰτο χώδιξ εί τήν έκχλησίαν χαί «ί τδ γένο διά νά γίνηται | νωιιτή πρδ πάντοι ή βιατήρησι τή «ύταξία αύτή ,

ια*. Οί έχτιμηταί λβΐχοί καί («ρωμένοι βέν Ιχουσιν άδοιαν νά ζητβσι διά τού κόπου των άκδ τού προιχοδοτούντα ούβέν, τί μή μόνον έπ' όνόματι τβν νοσοκομείων iv άσπρον λιανόν αί τδ γρόσι, τά όποια όμού μέ τήν έμφανιζομένην καταγραφήν τβν έχτιμήσ«ων νά παραδίβωσιν βί χβρα τβν έπιτρόπων τβν νοσοχομτίβν χάριν βοηάϊία αύτβν τβν νοσοχομ*ίων.

ιβ'. 'Οσοι 84 έφδασαν vàdvai κροηρραβωνισμένοι, χαί ούτοι όφβίλουσι νά ύπόχιινται αί τού ίδίου κανόνα χαί διαταγά τού παρόντο χοινού χαί Ουν δι-' χοΟ σιγιλλιώδου γράμματο .

ιγ' χαί ττλτυταίον. Οί έχττΗντο Spot χάί κανόνι* Ιχωσι τδ κύρο χαί τήν ισχύν· ώ νομικοί 8ιαταγαί νά ένιργβνται άπδ τή σήμάρον, καά' ήν ήμέραν κοινή ψήφψ έξηέβησαν, δηλαδή άπδ τού χιλιοστού άχταχοόιοστού «ίχοατού έβδόμου σωτηρίου έτου έν μην! ύχτωβριφ.

Τούτα τοιγαρούν τά έν δέχα καί τρισί χιφαλαίοι νταρί τβν γαμιχβν συναλλαγμάτων έχττθήντα καί δημοσία γνώμη χαί άροσχιίμ χοινή όροΗτ^δέντα, ώ άνατρτπτιχά τβν έπιβλαββν καταχρήσεων χαί άβιστάχτω συντείνοντα τφ χοινωνιχφ βίφ χαί πολιτεύματι, ου μήν 81 άλλά χα! ώ έξ άνάγχη άπαιτούμενα τή άπόρφ τού γένου ήμβν χαταστάσει, έπιχυρούμεν έχχλησιαστιχβ χαί βοσκίζομτν ινα μένωσιν άπορά-τριπτά χαί άπαρνγχβίρητα άπδ τού νύν χαί ει άπαντα τδν έφεξή χρόνον έν τή .βασιλευούση τήδε τβν πόλεω-λ *Ο δ* άν τβν άπάντων χα!.όποιο ' τβν όμογυνβν χριστιανόν, παραβά τούσδν τού δρου , βράση αύτογνωμονβν τά συνήδη χαί παρά τά ν«>0-μοδντημένα άπαυβαδιάση ή βιασιίσαι *χαί άνατρέψαι Φνλήση* αυτά, άντψαίνων τοί χιιμένοι , ό τοιούτο , όποία άν tb) τάξ«» χαί βαθμού, «1τ« τβν άπδ τοΟ ιιρού βήματο , ^τ< τβν έξω τού βήματο , έπιχατάρατο *tfy* παρά τή μαχαρία χαί παναγία τριάδα , τού ένδ τή φύσ«ι β*ού κυρίου παντοχράτορο , χα! άρωρισμένό τή τού Χριστού ποίμνη , άπηλλστριωμένο πάση δτία χάριτο χα! «ύλογία , ξένο γυμνό -χαί άμέτοχο 'τβν έπ! γή άγα*βν τού ύψίστου· ού μή συναγάγη άμητ.ν ούδέ σπέρμα σταχόων άμήση, ά4τ! 8έ τούτων άναβήσνται άχανβα- ούβέ βένβρον ούδέ χόρτο έν τφ άήπφ αύτού, άλλ' *taxai* δν τρόπον έρημο έγπαταλ«λ*ιμμένη· τά δέ έργα τβν χ·φβν *ζΐηΜ* ώ χνού άχυρου λιχμώντων άπέναντι άνέμαυ καί ώ χονιορτό τροχού διαφιρόμινο «ί άέρα- πάσα ή έμπορία αύτού «ί προνομήν χαί άρπαγμα, χα|. \φάγονται καί πιβ,νται υίοί άλλοτρίων έφ*ύ ^μήχφησ*-πατάξαι κύριο *S* δοδ τδν οίχον αύτ$Ο^ χαί πάνυο έπί πένθο νυχτδ χαί ήμέρα πινδήσοι- ού μη ίδή κληρονομιάν ούδέ υιό αύτφ ή θυγάτριον άπογνγαλαχτισμίνον άρτον ζητήση, χαί ού μή «ύρη, χαί πρδ τδ έδαφο ή φωνή αύτού λιμώττόντο · άγγιλο χυρίου λιχμησάτω τά υπάρχοντα αύτού χαί καταβιωξάτω αύτόν, χαί τόπο ούχ έσται αύτφ καταφυγή ούδέ δ έξαιρούμ*νο έχ τβν χιιρβν τού διώκοντα ' τύ δέ βνομα αύτού οί δνιιδο χαί έξουΗνημα ένώπιον πάντων, χαί ταχύ γέν-.ιτο «ί πύλα |δου, χαταλι'πών τά έτη αύτού, χαί μ«τά βάνατον άλυτο χαί τύμπανον χαί μαρί τού προδότου Ιούδα χαί ένοχο τού πυρδ τή γ«έννη χαί ύπδ χατάραν χαί δ<σμδν άβιάρρηχτον τβν έπ' αίβνο άγίων χαί Ηορόρβν *it»*·

tradite; sodex vero isto eeoimittatar eorntoribuo pre tempore αφ tateribas mtoowiorw pablioerum, qnibao vtgflaadum «al pro boive oeneütettealo obsequio pesfieieatibeo aostimotnrem «pana et renputiaatibue « ■ oooiesiM tam civitati violationoo quae forte sint odmisoss, Ut debita ooercitio et poena imponatur pro re; osteadatar antes opportuno codex iste generalis ecclesiae stmvitati nt nobun «it omnibus bonae huius disciplinae ob•otjninm.

XI. AeetiaMtoribus com laioin^tum elericia non Hoot pro laboriboi nuin aliqnid a dotin auotoribua pontulare praeter unum aeprum parvulum- pro groeoo in noeooomii nomine, quam pecuniam una cum perfecta aestimationi! deecriptione tradent in manu* curatorum noeooomiorum propter ipeorum noeoeomiorum «ubaidium.

XП. Quicumque ante boo tempon fidem inter ae pro futuris nnptiU dederunt, hi quoque regulia et oonatitutie ningulia huiua communia et nynodici obsignati libelli,aubiaoent.

XHI'et extremum. Praescriptiones et regulae hie expositae retae sint et vigeant tamquam logia oonatitutionM vimque habeant inde ab hodierno die, quo' dio communibus suffragiis editae sunt, scilicet ab anno salutis millesimo octingentesimo vigesimo septimo, mense octobri.

Haec igitur qapitibus tredeoim exposita de cortiugalibus pactionibus, publica sententia et communi placito definita, quippe quae malas et perniciosas consuetudines evertant et procul 'dubio prosint humanae vi^ae et rei publicae, praeterea paene necessario postulentur hac misera gentis notrae fortuna^ecclesiastica «anetione confirmamus et decernimus ut immutata et inviolata maneant inde ab hoe tempore in' perpetuum- in hae regia urbe. Quicumque autem ex omnibus et qualiscumque civium ehristianoram his legibus violatis suo arbitrio consueta fecerit et contra praescripta audacter iverit, vel-concutere-et evertere voluerit ea, praescriptionibus ipsis reluctans, is, cuiuscumque fuerit ordinis et gradus, sive ex ecclesiastico foro fuerit, sive extraneus, damnatus sit a beata et sanctissima trinitate unius natura Dei domini omnipotentis, et excommunicates a Christi grege, oxpulsusque ab omni divina gratia et benedictione, exui nudus et expers externorum altidsimi bonorum: pec mensem colligat, nec semen spicarum decerpat, et pro his naacaatar illi spinae; neo arbor nec herba in eius horto, sed erit tamquam solitudo neglecta; opera autem manuum eius tamquam palea stipularum ex ventilabro et quasi pulvis rotarum in serem dissipatesromais reditus eius in direptionem-et rapinam, alieni autem liberi oqmedent et bibent quae ille suis laboribus comparaverit; percutiat Deus domum eius, et dolor· super dolorem per noctes diesque tabescat; hereditatem ne consequatur, neque filium filiamve delactatam; panem sibi quaerat, neque vero impetret, sed oro ad terram admoto fame absumatur; angelus Domini, facultatibus eius dissipatis, peraequatur illum, quin ei occurrat locus perfugii neo qui eripiat e manibus persequentis; nomen eius omnibus sit opprobrio ac ludibrio, et brevi, intermissis annis, in portas inferni detrudatur; sit autefh post mortem insolubilis et turgidus,' foto proditoris Ipdde obnoxius, ignis gehennae reus, sanctorum inde ab aevo divorumque patrum, immo •t parentum avornmque suorum et omnium nostrum sxseeratione et mxu tafegi nescio obligatas. Contra qui inviolate et" inconcusso servaverit loges communi sufihagio.oonetitata» st ad haac nonna·

tlpstv, έτι δέ xsl τών γονέων βύτοΰ xol πάχπνν tain ήμών άχάντ»»ν. Έξ twnrdac 8 ό φυλάξη άπορά-fsrat χαί dfitdMwx· τά κοινή φήφφ νινομοΜτημέν· μ Ι τφ κανόνι τούνφ συστοιχήσβ , ιύλογημένο ιέη παρά τ»> άγιο μ ! ^μβσυσίου xal ζωοποιού. χοί άδιοιρέτου τριάδο - ιύφροσύνη καί άγ«λλί·μα ίν τφ «Iiuf αύτοΟ, χαί έν χάσιν άγοθοί ή ψυχή β&ηΑ, χαί τά όλιγοστά βύτφ χιλιοστά γένοιντο, xoi τά μικρά μέγιστα- ιύοδοθήτωσ«ν et όδοΐ αύτοΰκαί βοξασθήτω ένώπιον κυρίου- σπέρμα μαχρόβιον δίρη αύτφ κύριο χαί όνομα αιώνιον, καί τι αιτήματα τή χ«ρδί« xiτοΟ προσιυχομένου διχτά παρά τφ θιφ, χχί προστιΦ·ίη χρόνο έπί χρόνον έν τή §« αύτοΟ, ηαΐ τά έχγονα αύτοΟ έν μέσφ τών λαών, χαί πώ ό δρών αύτού έπιγνώσιιαι αύτού , δτι ούτοί riot σπέρμα βύλογημένον παρά θιοΟ, έχων χαί τά ιύχά χαί ιολογία πάντων τών ίκ αίώνο άγίων τή έχχλησία πατέρων χαί ήραν αύτών χαί τών πατέρων αύτοΟ.

accommodaverit, beaedietus lit a mm* ooasabetaotiali virile· individu trinitate; gradin· 8 laetitia ia eia· domo iit, et ia omnibM brain ꝑaiat «ni, 8 quM nil paurierims laat Uli arillea· nt parvp maxim·; fcrtaaoatar via· ein», et gloriflcstar iBe in oonspeota Donriai; m m lougravum det iffi DomlaM et atOM aeternat et preces cordis oins oraatis Deo sooepiae, et tempus tempori addatar in vita eiae, et eiaa ptehe in awdiin gentibus, et qutcUKjne eoe viderit «gaoeeet ooe.qaod hi Mat semen - Deo benedictam„ preces denique et benedictiones hebebit omnium nb origine sanctorum eocleeiae petrum et nostras et patrum eiaa.

Έχτύ δέ τών έχφωνηθιισών φριχωδτστάτων τούτων άρών έχδοθήσιται χατά κοινήν παράχλησιν ήμών χαί ύψηλδ βασιλικό δρισμό χαί προσχυνητδν φιρμάνι, ρέ σφοδρόν έπιταγήν χαί άπόφασιν vi παιδιϋωνται χαί παλιτιχώ όσοι φωραθώσι παραβάται τών έχχλησιαστιχών νομοθεσιών. 'Οθεν ιί Ινδιιξιν έγένιτο χαί τδ παρόν ήμέτιρον πατριαρχικόν χαί συνοδικόν σιγιλλιώδι έν μιββράναι γράμμα, δπιρ τϋποι έχδοθέν χαί έν τφ ιιρφ τή χαθ' ή,ιά ' τού ΧριστοΟ μιγάλη έχχλησία χώδιχι χαταστρωθέν, βιιδδθη παντί τφ όρθοδόξφ έν βασιλιυούσή πληρώματι πρδ ιίδοποίησιν χαί γνώσιν τών έν αύτφ ιιρών διαταγών χαί άχριβή διαφύλαξιν αύτών.

Praeter praedictu autem maxime horrendu exsecratione· edetur etiam hortatu nostro sublime regium decretum et reverendum edictum, strenuum habena iuseum et praeceptum, ut et publico corrigantur qnicumque legum eocleetastioarum transgressores convincantur. Quapropter monendi causa facta est ittam haec patriarohalis et synodalis obsignata in membranis epistola quae typis edita'et sacro nostrae inagnee ecclesiae codici inserta, distributa est universo regiae urbis populo ut noscantur et innotescant surae in ea oonstitutione·- et diligenter observentur.

Έν έτιι σωτηρίφ χιλιοστφ όχταχοσιοστφ ιίχοστφ έβδόμφ, χατά μήνα όχτώβριαν, ꝑπινιμήσιο α'.

Annd salutis millesimo octingentesimo vigesimo septimo, mense oetobri, indictione I.

f 'Αγαθάγγελο έλέφ θιού άρχιιπίσχοπο Κωνσταντινουπόλιω νέα 'Ρώμη χαί οίχουμινιχδ πατριάρχη άποφαίνιται.
ή ό Ίιροσολύμων 'Αθανάσιο άποφαίνιται.
ή δ Εφέσου Μαχάριο .
f ό Ήραχλιία Ιγνάτιο .
t δ Κυζίχ-.υ Ματθαίο .
f ό Νιχομηδιία Πανάρετο .
ή ό Νιχαία 'Ιωσήφ.
f ό Χαλχηδόνο Ζαχαρία .
+ ό Δέρχων Νιχηφόρο .
+ δ Νέων Πατρών Δοσίθιο .
t ό Σωζουπόλιω ΚωνστάντιΖ .

t Agsthangelua Dei misericordia Constantinopolis novae Romu archiepisoopus et oecumenicus patriarcha decernit.
t Hierosolymitanus Athanasius decernit.
t Epheeinus Macarius.
t Heracleensis Ignatius.
f.Cysioenus Matthaeus,
f Nioomediensis Panaretus.
t Nicaenus loseph.
f Chalcedonensis Zacharias.
f Dereensis Nioephorus.
t Neopatrensis Dositheus.
f Sosopolitanus Constantius.

F

5.

SACRA SYNODUS PROCURATORIBUS PUBLICORUM VALETUDINARIORUM·

Άπάδιιξι πατριαρχιχή χαί συνοδιχή πρδ τού έφόρου τών κοινών νοσοχομιίων.

t Άγαθάγγιλο έλέφ θάού άρχιιπίσχοπο Κωνσταντινουπόλιω νέα 'Ρώμη χαί οίχουμινιχύ πατρι4>Χ'ΐ·

t Τιμιότατοι. έφοροι χαί έπιστάται τών κοινών τού ήμιτέρου γένου νοσοχομιίων, ήμέτιροι χατφ πνιύμα υιοί άγαπητοί χαί πιριπόθητοι, χάρι ιίη ύμίν χαί ιΐρήνη παρά θεού, π'αρ' ήμών δέ ιύχή, ιύλογία χαί' συγχώρησι . ΚαΤαλυθιίση συν θιφ τή (ώ μή ώφιλι) παρρισφθαριίση ιί τδ ήμέτιρον γήνο δλ»θρίου τών τραχωμάτων σμνηθιία καί διαταχθιίση παμψηφιί τή νέα έν τοί γαμιχΛ συναλλάγμαοιν όροθισία τών προιχοβοσιών χαί τή άνηχούση τφ ιύσιβιί πολιτ«ύματι ιύσχημοσύνη χαί ιύταξία έν χιφαλαίοι βητοί δρισθιίση , χαθώ διά τού έπιτηδι έχδοΜντο πατριαρχικού χαί συνοδικού σιγιλλ^ώδου γράμματο διασισάλπισται έπ' έχχλησιών χαί τοί πάσι γνωστόν χατέστη, έπιιδή τδ ζ' τή όροθισία αύτή χιφάλαιον άΛιχαλ«ί; έπισήμω τήν άγρυπνον έπιστασίαν καί έφορίαν τών τού γένου ^Λ^οχομιίων

PaMarehalü et eynodalû dsriiaUtario ad caraforM pMieontm ealetadiaeriomm.

t Agsthangelqs Dei gratin archiepisoopus Constantinopolis novae Romae et oecumenicus patriu areha.

ή Hotaorandissimi curatores et moderatores publicorum nostrae gentis valetudinariorum, nostri secundum spiritum filii cari et diluti, gratia sit vobiseum et pax a Dw, preces autem a nobis et benedictio et indulgentia. Cum «t Deo adiuvsnte sublata pestifera illa quae genus nostrum4ut numquam debuit) ipvaserat dotalium munerum consuetudo et constitute oommuni consensu nova lex de muneribus,in dotalibus pactionibus, oertisqus capitibus definita sit bona disciplina et bonus ordo qui piam civitatem deceat, sicut ad hu editis pstriarchalibus et synodalibus ^litteris obsignetis praedicatum est in ecclesiis et noti^oatum est omnibus; quoniam caput VII constitutionis illius 'invoMt peculiariter vigilem tutelam et moderationem publicorum ꝑentis nostrae valetudinariorum, ut incorrupte

* Mdt, μ«·-4; Miami L(Meca,,t.dt., ρ,M-T.^

faci ἀπ^ρατρέπτῳ φυλακή χαί πραγματιΧή έν*ργ«£φ τών xopt έγχριΗττων/χαί χατηρτισΗντων συνοδι-χ* (Sii τοΟτρ ή μ«τρι4τη ήμΑν μντάτΑν κ»ρ< αύτή* Ε*ρωτάτων *ifftuifim *ai* Ε»π·ρτίμων, τόν <* πν*ύματι, Αγαπητών αδτή Αδ«λφΑν «ai συλληταυργΑν, πρδ τδν >·οψιλ1) τοδτον σχοπδν.άπ«υ8υνδμτνοι «ai τδν «spl tfcJHdpewica! χοινωφ«λή τή δμΑν τιμιδτητο έπιγτνώσχοντ» ζήλον, τδν μάλιΐζτα χαί ««* έξοχήν νταρί τήν «ύρυδμ'αν xal (ϋλτΕωαν τΑν fbO γένου νοσοχιήκίων Ανακαλούμουν,/γράφοντ« διΑ,τοΟ παρδντο χ«1 τί .έγχορδου ήμΑν *ύχέ χαί «δλογία έχιδβ^χλ·υδμ(νο χαιΗστώμτν ύμά έφδρου .έπιστάτα χαί έπδχταΐ βτην«χ«ι; Τδν 'ίίΐν'ΐαί-έχτ-λ*στδ l μ«τΑ ιήέαη Αδ«ια χαί πλτ^ρυσιβτητο 'τύ ^ένων, Κροτρ*πίμ*νοι*«α1 έντ*λλδμ*νοι, οΐτω axs^âl·" μένοι «ab' Ιαυτοϋ έχλέξητ* χαί συστήσητ* «ab' έχάστην ένορίαν Πδλ*ω . Γαλατά xal Καταστένου Ανά *ixM* τΑν τιμιωτέρων χα! ϋποληπτιχωτέρων βιατιμητδ τΑν γινομένων iv τοί γά,ιοι προιχοδοσιΑν χα! υηαλλήλω Jtgposxttxobς «i τήν χολήν Τ00 πράγματο αυτοδ Αρμονίαν χα! τΑν χαφαλαιωδΑν δρων τήν διατήρησιν, παρέχοντ α&τοΕ τά δίούσα δδηγί^ , χα! παράλαμβάνονη δι" αύτΑν τδ ταχΗν iff'ονέpari τΑν νοοοχομ*:ων (Εσδδημα χαί τήν καταγραφήν τών προιχοδοσιών, χα! έ<! λόγφ έν*ργοδντ* «Αν *ΐ r, Ανή-,χ*ι πρδ τήν τοΟ χοινωφ*λοδ έργου «ϋδδωοιν χα! διάρχ·ιαν, Απέρ ή έξιτ* χαί τήν έχκλησιαστ χήν προθυμίαν έν*ργδν χαί προστΑτιν χαί *haf^ν* *ί πβν αίτημα υμών πραγματ*υδ(^νον τήνΑΑφάιάταν τοδ έργου. Οΰτω ποιήσατ* μ*τά τίυσυνήθου __χβιστιανι-«00 ύμών ζήλου, Ινα χαί ή τοΟ bscO χάρι χα! τδ Απ«ιρον έλ*ο «Γη μ«θ' ύμώ^

,αωχζ', έν μην! 8<χ<μβρίφ, Εν8ιχτιΑν: α'.

Àservjmtar et efficaciter àgantur quseeonstiteta eunt et decrete syndice, propterea médiocrité* noetre 'une ctikn sanffiiMimi circa no* anâstilibus et Ifonoratisaimi·, if^ncto spiritu dilecti* fratribus nostri* et oonsaoerdotibu·, ad hun^Deo carup flnem tendente* et eeteitudini* vestrae in rebu* Deo grati* et populo utilibu* stndium'noeeente·,. quod maxime in bon* constitutione et prqfectu nostnAum valetudinariorum excitatur, scribenti* hanc epistulam et toto cordé prece* nostras et benedictione* fundente·, constituimus vos curatote·, moderatore* et jnspectores perpptfio*, itnmo etiam exocutore* cdm somma potestate et plena facukate omnium quae oommflni consensu constituta sunt, committente* et uiiun^ente· vobi* ut vestro arbitrio-eligati* et constituat» in singuli* paroeciis Urbip, Galatae et Çatasteni bino· inter clarissimos et spectetiieimo* eive* aestimatores munerum quae in nuptii* tradantur et in vicem custode* circa bonum rei ordinem et observantiam principalium NFretorum, praebentes illis debita viatiea et accipientes sb illis quod stÿtutum est vsletudinsrioruarcsus* tribututq, et munerum dotalium tabulas, et denique omnia agentes quae valeant ad bonum eventum et diuturnitatem huius omnibus utilis operis; qua ih re eocle*i^ticam etiam auctoritatem auxiliatricem habebitis et tutricem paratamque ad omnem vestram postulationem quae ad successum operi* faciat. Ita agatis consueto vestro christiano studio, ut et Dei grati* et infinita misericordi* vobiscum sit.

Anno 1827 inen^e decembri, indictione I.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1828 mense augusto.

Possessionibus ecclesiasticis tuendis semper invigilasse praesules orthodoxos, non est quod multis enarremus, cum plurima praesto habeantur documenta ad fidem faciendam. Horum unum ab Agathangelo patriarcha editum satis erit memon**e, utpote verbis copiosius quam rebus. Ad ehriatianos dioecesis Chaleedonensis ut.transmitteretur impetraverat Zachariaa, Chalcedonis metropolita, qui nonnullod deprehenderat nummis ad templa pertinentibus abutente·, quin antistitem loci oertiorem d* re redderent Datum erat anno 1828, mense auguste, indictione I. Inoiepiebat vero, si nuncupatorias excipias formulas, his verbis: Ή 8toEχητι χαί οΕχονομΕα τΑν έχχληοιαστιχών ύποθέα*ω* χαί πραγμάτων δτι «Εναι Αναη&ιμένη τοί λιιτουργοί τοΟ ύψίστου χαί πνχυματιχοί προστάται , tlvai φαvtpiv καί δμολογούμχνον. Episcoporum nomina subscribebantur ista: *b* "Εφέσου ΜαχΑθο , — *b* Ήραχλίϊα Ιγνάτιο , — δ Κυζίχου ΜατΕΗάο , — δ Νιχομηδ*Εα Πανάρατο , — δ Νιχαία Ίωαννίχιο , — δ ΔέρΧων Νιχηφδρο , — δ ΆμασαΕα Μιλέτιο /Χ- δ Νίβν ΠατρΑν ΔοσΕΙΗο , — δ Σωζουπόλϊω ΚωνστΑντιο , — δ Προιχονήσου Κοσμά .

E codioe patriarchal· tabulam formis impressit Manuel I. Gedeon, Κανονιχαί διατΑξκ , J. II (Constantinopoli, 1889), p. 177-9.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
de «aeramento baptismi rite perficiendo
1839 mense septembri.

Nonnulli christiani orthodoxi, apud extero* vitam agdntea, cum inter se dieeephannt de recto ritu, qno baptismi sacramentum conferre oporteat, propterea quod «acerdote· duo ia obeundo apud illos munere diversam servabant viam ac rationem, rem ad sacram «ynodum detulerunt, obnixo ab eadem postulante·, u< quid ipai· eaeet egendum benigne significaret Synod*·, eorum votis libentissime annuens, aententiam haadquequam negligendam tuHt, quam Manuel I. Gedeon, e oodio· patriarchal! exscriptam, typi* evulgavit in suie ΚανονιχαΙ δι«τάξ«<τ, t II (Conaiantinopoli, 1889), p. 180-*4.* Eandem non summatim sed in forma extensa repraesentandam censuimna, ut q*·· graviasimi sit argumenti optimeque 'compleat adias huiu*modi tabulas, quas ad annos 1803 et 1807 non ita pridem extybuimu*.

† Άγ«ΑΑγγ<λο έλέφ ΟsoΟ Αρχι«χ(σχοκο Κ«νσταντινοπόλαο νέα "Ρώμη καί οίχουμ*νιχδ «ατρι-*χη«·

t ΤΑ μέν Ανθρώπινα πάντα καί δσα δροι διιiληπται πολιτιχοί έστιν ίβ«Γν κολλΑχι μιταποιούμινα παί λόγοι έτίροι πρδ τήν·τοΟ «αφοΟ χαί τΑν πραγμάτων ύπαγδρ*υβιν μ*ταβαλλδρ«να* έπί δέ τΑν διά Ηοπαραδδτνν καί ΑποατολιχΑν δρ«ν έπιχυρβfiteoΑν διατάξιων καί πρδ πάντων αύτΑν τΑν τή άμωμήτου ήμών πΕστ*·> lapΑν δογμάτων χαί Ηίων μυστηρίων Ανατροπήν τινα ή μ*τα«οίησιν οδτ* τολμήσαι «ύστβΑ οδτ* φρονήσαι (Απαγ») συγχιχώρηται,

χάν άγγιλο ή if ούρανοϋ ό τήν χαινήν δόξαν wd A τάξιν «αριισάγων· οή μιχρδ γάρ 4 κίνδυνο καί Ιπ τή σμικροτάτηξ πχρικφροπή , έυλά πιρί αύτά στρέφιταττά ψυχά τών.ιύσιβών, Α 6 χύριο τφ τιμίψ αύτοΤ αίματι έξηγόρασιν. Όθιν χαί πιρί τή τιλιτή τού ιιρού, μυστηρίου τού Μου βαπτίσματο έπιιδή χαί έγένιτο έρώτησι πρδ τήν καώ' ήμ* τού ΧριφτοΟ μιγίέλην έχχ^σίαν καρά τινων έν Αλλοδαπή διατριβόντων ιύσιβών ^χριστιανών, τίνι ιν τρόπηέ-γινομένη άπταιστό « χαί χατά τδν τύπον Χή έκκλησ.Αστική ά^τάξιω καλώ τιτιλισμένη ιίη τι χα! λογίζοιτο, άτι δή τφν παρ' αύτοί δύο ιιρέων βιαφόρω · έχδντων „γνώμη καί ΐιμρωνούγχων — ό'μέν γάρ πρώτο πληρών τδν ιιρδν λουτήρα ύδατ-. , λαμβφβΐ τδ βρέφο Αμφφχτέραι ταί χιρσί, καί έχβοών ϋαπτίζιται ό δούλη τού θιού διίνα, έμβυ^ίζιι αύτδ δλόκληρρν έν τφ ιιρή» ύδατι, κα! Αναβιβάζων αύτδ έχ τού ύδατο έπιβοφ* Έί τό όνομα τού πατρδ , Αμήν' έπιιτα έμβυδίζιι πάλιν όλίχληρον αύτδ, καί έξάγωνβ*** έπιβοφ διύτιρον Κ»αί τού υιού, Αμήν τιλίυταίον έμβυiΗζιι χαί έξάγιι δλόχληρον, έπισφραγίξων τήν τιλιτήν διά τρίτου έπ:φωνήματο · Καί τού Αγίου πνιύματο , Αμήν ό δέ ίτιρο ,τών ιιρέων μέχρι έπ! τδ τρίτον μέρο τή Ιιρά χολυμβή&ρα ύδωρ έμβάλλων, λαμβάνι: τδ βρέφο , χαί ίω όσφύο έμβυΑΗζων, χατέχιι αυτί τή λαιΐ, τή δέ διξιφ χιιρΐ έπιρραντίζιι έπί τήν χιφαλήν αύτού τρι δΓ ύδατο , πρώτον ,έπιβοών τδ Εί τδ όνδμ£ τού πατρό , τρι διύτιρον, χα! τρι τρίτον, — οί γούν διαληφΜντι χριστιανοί έν άμφιβολίφ κΛαττάντι; ,κα! Αμφικυμαινόμινοι έπί τή διχώ; έπιτιλομμένη ιιροτιλιστ φ ταύτη παρά τών έν αύτοί δύο ιιρέων, τέω διατιινομίνων καί τού μέν πρώτου έκιίνην μόνην ήγουμένου ύγιά καί όρίιήν διατύπωσιν Αληθού βαπτΓσματο ^,τού δέ διύτίρου μηδιμ αν ταύτη Ιχι.ν διαφοράν τήν παρ' αύτού διαπρατt-.μίνην, Ακίνδυνον μάλιστα τφ νηπίφ καί Αβλαβή προβίλλοντο . Ανήνιγκαν τούτα τή καθ' C ήμά τού Χριστού μιγάλη έκκλησίφ, κα! τήν πνιυματικήν ταύτην ύπίθισιν ύπδ τήν όρθήν αύτή κρίσιν καθυποβάλλοντι , έ ητήσαντο ίγγραφον τήν έπιχύρωσιν τή γνήσια κα! κανονική τού μυστηρίου τιλιτή καί τήν Αποδοκιμασίαν τή μή τοιαύτη , μή Ανιχόμινοι έπί πολύ τφ τή Αμφιγνοία νέφιι πιριχαλύκτισθαι κα! πρδ τδ κορυφαιότατον τών ιιρών μυστηρίων διαστασιάζιιν, άτι χαί τδ μικρόν άποχωρήσαι τή ιύθτία πολλάκι ιί τδ έχ διαμέτρου Αντίθιτον παρασύρισθαι ιύσιβοφρόνω οιόμινοι.

Ένθιν τοι καί ή μιτριότη ήμών τήν ιύσιβή αιτησιν αύτών ιύμινώ προσηκάμινοι, ώ τδν χριστιανικόν αύτών ζήλον υπέρ τή Ακριβού φυλακή τών ιιρών μυστηρίων έμφαίνουσαν, καί ταί έχ βά »ου ψυχή έχχλησιαστιχαί ιύχαί χαταστέψαντι , γράφοντι μιτά τού μαχαριωτάτου χαί Αγιωτάτου πατ,.ιάρχου τών Ίιροσολύμων χαί πάση Παλαιστίνη χυρίου Αθανασίου χαί τών πιρί αύτήν ιιρωτάτων Αρχιιρέων χα! ύπιρτϊμων, τών έν Αγίφ πνιύματι Αγαπητών ήμών Αδιλφών καί συλλιιτουργών, διαίιβαιούμιν διά τούδι τού πατριαρχικού χαί συνοδικού γράμματο χαί Αποφαινόμιθα, ίνα τό Μον χαί ιιρόν βάπτισμα ώσπιρ Απανταχού τών όρθοδίξων, οδτω χαί παρά τών διαληφθέντων ιιρέων έκτιλήται πατά τήν Αρχαίαν τή έχχλησία Αποστολιχήν διΑταξιν χαί κανονικήν διατύπωσιν, ούτω πω * Πληρουμένου τού (ιρού λουτήρα Οδατο , λαμβάνιι ό (ιριύ τό βρέφο Ανά χιίρα , χαί έπιφωνών τδ Βαπτ ζιται ό δούλο τού διού (διίνα) ιί τό όνομα τού πατρό , βαπτίζιι αύτδ δλόχληρον έν τή ιιρψ χολυμβήδρφ, ήτοι χαταδύιι, έμβυθίζκ αύτδ ιί τό ύδωρ μέχρι ύπέρ χιφαλήν μιτ' έπιδιξίου προσοχή , μιτά δέ τήν Ανάδυσιν χαί έξαγωγήν έκφωνιί τό 'Αμήν ώτα βαπτίζων αύτδ έχ διυτέρου ώ χα! τδ πρώτον, έκφωνι! τδ Καί τού υιού, χαί αύθι μιτά τήν Ανάδυσιν χαί έξαγωγήν

λέγιι τδ Αμήν βά'τ'β···)» ®· 4β«ύτ«»i αύτδ i» τρίτοι», έπιλέγιι τά Καί τοΟ Αγίου πχιύματο , Αμήν. Καί αδτή έστίν ή έξ Αρχαία καραδόΛω συνφδά τοί 1<ροί άποστολτχοί κανόσι χα! συνοδιχΜ διατάξισι τών ώχοφόρων πατέρων τιλκτή 4οΟ ιοροδ μυστηρίου τοΟ Μου βαπτίσματο;· άνάγχη γάρ γίν·-σώαι έντιλιί μίχρί χύχίρ χιφαλήν τά νριί xJtaδύστι τοΟ ,απτιζομένουΆιά τή έχφωγήσιω τή πρώτη χαταδύάιω χαί Αναδύσχω τόύ Βαχτί ζιται 'ό δούλο y»0 ώχού (ό διίνα) αί τδ όνομα τού πατριό , Αμήν τή; δέ διντέρα Καί τού υίού, Αμήν τή δέ τρίτη Καί τού ^γίου πνχύματο , \Αμήν. Κα! οδτω τδ βριττ.σμα τιτιλισμένον έστίν ιύαγγιλιηώ τι χαί κίνονικώ χαί κατά τήν έν ιύαγγιλίοι τού χυρίου ήμών έντολήν, τοί ιιροί αύτού μα^ητμί έντιιλαμένου> Ποριυδίντι μαιέητιύσατι πάντα τά Ιδνη, βακτί„οντι αύτού ιί τδ δνομα τού nr-·*- "ΐ·'Λ το° Αγίου πνεύματο , Βαπτίζοντι; αύτΐύ , ii*fv ό κύριο , ούχ: έπιρραντίζοντι; ή έπιχέοντι · ή γάρ κυρίω σημασία, καί έννοια τού βήματο βαπτίζω ούδέν άλλο σημαίνουσά έστίν, ιί μή έμβάλλιιν τοί War. τδ βαπτιζϊμινον καΓ (χοινότιρον ιιπιίν) βουτών αύτδ χαλύπτιιν όλόκληρον έν τοί ύδασι· χα! κατά τού; άποστολιχού; κανόνα; καί ιιρά διαταξιι τών συνοδικών θτσμοθι:'.ών πιρί τού θιίου βαπταματο ένήκΑστη τών. τριών χαταδύσιων χα! άναδύσιων τήν έπιφώνησιν τού ένδ προσώπου τή αδιαιρέτου τριάδα δ«ί σαφώ έπιλέγιιντδν γάρ παρά ταΰτ^ βαπτίσαντα καθαιρέστι καθυπο ισθαι χατά' τδν μθ' χανδνα τών Αγίων Αποστόλων^ *fat&i* διαγοριύοντα· ΕΙ τι έπίσκοπο ή πρισβίλ^ιρο χατά τήν τού χυρίου διά·ταξιν μή βαπτίση

αί τριί άνάρχου ή ιί τριί; υιού ή ιΐ τριί; παρακλήτου , χαθαιριισθω· ή γάρ τών δρθοδόξων έκκλησία ίνα άναρχαν παρέλαβι λέγιιν, τδν πατέρα, διά τδ άναίτιον χα! άγέννητον κα! ίνα υίόν, διά τήν άρρητον γέννησ.ν' κα! ίνα παράκλητον, τδ πνιύμ'α τδ άγιον, διά τήν υπέρ λόγον αύτού έπ τού πατρό μόνου ίχπόραυσιν. Συνφδά δέ τοΰτοι χα! δ έν ΐιράρχαι μέγα Βασίλιιο μαρτυρώ λίγων· Έν τρισ! καταδύσισκ κα! Ζσαρίθμοι ταί έπιχλήσισι τδ μέγα τηύ βαπτίσματο μυστήριον τιλιιούται. Κν τφ Διατί έν τφ

Αγίου πνιύματο βαπΛζόμιθα, διιρμηνιύων φησίν ΑΟτη τοίνυν ή Αγία τριά έν ένΐ ίκάστφ ήμών συνιργιί ιί τήν ήμών Αναγέννησιν χαί γάρ βαπτιζδμινοι ιί τδ όνομα τού πατρό , τέκνα θιού άνηγοριύμιθα·

Ταύτα μέν ούν πιρί τή έντιλού χαί ύγιού τιλιτή τού μυστηρίου τού Αγίου βχπτίσματο άρθώ χατέχουσα χαί συντηρούσα πρισβιύιι ή όρθόδοξο ήμών Ανατολική έχχλησία χα! διαχιλιύιται κα! Απαρατρέπτω ένιργιίσθαι Αποφαίνιται πάσι τοί δρδοδόξοι . Τδ δέ μέχρι τή όαφύο έμβυθίζιιν χα! τή διξιφ χιιρί έπιρραντίζιιν έπί τήν χιφαλήν τοΟ νηπίου τρι ύδωρ, πρώτον έπιβοών τδ Εί τδ όνομα τού καιρό , τρ! δαδτιρον χα! τρι τδ τρίτον, καί δσα άλλα καρά τήν κανονικήν ταύτην ικΙΗσιν τή τού ιιροΟ τούτου μυστηρίου τιλιτή αί πράξιν τυχόν χηρούσι σχόλιά χα! κακόδοξα χαί οδδόλω έξ ^ρχαία ^χλησιαστική παραδόσοω βιβαιωμένα, ίπαρίδτχτ/ διόλου έστ! τή ίνατολιχή ήμών έχχλησίφ, ώ άνηβαίνοντα τσί ίποστολιχοί χαί συνοδικοί χανόσι χα» αύτή τή διίρ τοΟ χυρίου ήμών έντολή ίχφδοντα, Φ . Ανωτέρω διιίληπται· χα! ό έπιχιιρών Η τή πρά τι τών τοιούτων σχόλιών καί τή έχχλησιρ Απαραδέκτων, καί· μή διοράούμινο , ένοχό έστι τοί; χαβά τών ιιρών

άχοατδλ··» έν τή «ηρηβάοιν toùw έηχαμένοι έχι- τιμ(οι *χοΙ.Αχοδοχιμ«δτ& . "ΟΗν ιέ ΜtiÇi» tet> λύδη xal τδ π«ρδν ήμέτβρον χαήριβρχιχδ» χαί ουν- οβιχδν γράμμβ.

„μ οχ·', χχτδ μήνη ααχτέμβρΐον, έΜναρήσΜ γ*.

t Αγβδάγγαλ^ έλέφ dtoO άρχ^χίσχοχο; Km*·

Α βτχντινουχδλΜi νδη ·Ρ4,ιη; xal οΐφιράνηλ «αηρο- ^οχη άχοφαάνβτχι.

*+ δ χβτριάρχη Ίβρο-ηλύμ»» άχόφβινατικ.
+ 6 Χχλχηδδνο Ζάχηρίη άχοφηΐντται.

f 4 Aipxssv Νιχηφδρο ixoqeivrtsu.

(Deerant reliquae episcoporum subscriptiones,)

* SYNODI IN GRAECIA PASSIM HABITAE

pro componendis ecclesiae Helladicae negotiis

1881 1833.

Elapso 'saeculo ineunto, Ubi primum Graecia reeentior, excusso Ottomanorum iugo, tui ierit facta notat. legds/condere coepit, ad rea ecclesiasticas mirum in modum turbataa animum adverterunt eum eccleyiastioi tum civilis ordinis viri, atque editis aliis super alia decretis, inauditum huo neque regimeir invexeuunt in ecclesiam, dum reiecta omnium consensu patriarchae · Constantinopolitani auctoritate, 'summum rerum ecclesiasticarum principatum a synodo χύτοχιφάλφ pondere sanxerunt per legem fundamentalem, a triginta sex episcopis promulgatam in conventu Nauplii celebrato die 15 37. iulii anno 1833. Quem regendae ecclesiae modum si cum gravissimis hiris antiquissimi testimoniis contuleris, facili negotio perspicies, guam alienus a divina ecclesiae constitutione sit: quod te semel jnonuisse, lectoc, satis erit, cum huius operis ratio non in eo consistât, ut doctrinae trutina theologica examinentur, sed documenta producantur quae rebus singularum ecclesiarum illustrandis utcunque inserviant. Quo vero accuratius sentire valeas de miserando ecclesiae Graecae statu, cum lex illa edita est, supentitum ea aetate episcopatuum 'notitia in primis exhibenda est; quae ut lucido ordine digeratur, primum provinciarum ecclesiasticarum descriptionem, deinde antistitum aedis cuiusque nomina proponere visum est.

Anno 1831, quo classicum ad pugnam adversus Tureas indicendam per universas peninsulae Balcanicae plagas personuit, in hodierno Helladis regno, sedes episcopales numero quadraginta septem habebantur: quarum viginti quinque in Peloponneso, undecim in continenti graeca, undecim itidem per' insulas circumiacentee. In indice mox exhibendo, metropolitarum et archiepieooporum nomina, notis quas vocant romanis signata, diductis litteris imprimenda curavi; episcoporum vero singulis metropolitis subiectorum nominibus notas arabicas praefixi.

Atque in Peloponneso, in potiore illa totius ifâiladis parte, epiâoopatas erant hi:

LTÎ Κορίνbou μητροχ.· 1. δ ΔαμαίΛν. — Π. δ Μοναμβαοία μητροχ.' 1. δ Άνδροάβιοτη, 3. δ Ανδρούση, 3. δ Έλου, 4. δ Λαγίβ, 6. δ Μntνη, β. δ Μηλδα, 7. δ Πλάνη - — ΙΠ. δ Παλαιβν Πατρβν μητροχ.· 1, δ Καρνίτοη W1 Κβλ«φρΰτ»ν, 9. δ Κορώνη, 3. δ Μ<δώνη. — ,ΓΑ δ Αβχιβαιμονίβ μητροχ.· 1. δ ΒραοΗνη, 2. δ ΚμρυοοχδλβΜ, 3. δ Μαλταίνη. — V. δ Χριατιανουχδλια μητροχ. —VI. δΝαυχλίου χαΙ'Αργδυ μητροχ.— VU. δ ϋλένη μητροχ. — VIII. Α 'Ρέοντα xal ΠραοτοΟ μητροχ. — IX. δ Τριχδλ«« xal *Αχδβ«αν μητροχ. — X. δ Δημιτοάνη άρχιαχ. — XI. δ Ζαρνάτα άρχιαχ.

Sedes episcopales in continenti terra hae erant: I. δ Α^ηνβν μητροχ.* 1. 6 Μ«νδ«νίτνη, S. δ Χβλώνον, 3. δ Ταλαντίου. — Π. δ 8ηββν μητροχ. — ΙΠ. δ Νέα·» Πατρβν. — TV. δ Άρτη xal Ν«υχάχτου μητροχ. — V. δ Λαρίοοη μητροχ. (haec sedes anno 1880 tantum adrOgnum Graecum accès sit): 1. 6 .Ζητοννίου! 3. δ Λιτμί Άγράφοιν, 3. δ Aoiiwpixiw, 4. ό 'Ραδοβιοδίου.

Per insulas vero istae : I. ό Αίγίνη xal Ύδρβ μητροχ. — Π. δ Τζία μητροχ. — III. δ Πάρον χα! Νάξου μητροχ. — IV. δ Σίφνον χα! Μήλου χα! Μυχδνου μητροχ. — V. δ Άνδρον χαί Σκίρου μητροχ. — VI. δ Τήνου μητροχ. — VII. δ Σαντορήνη μητροχ. — VIII. δ Εύρίκου μητροχ.· I.'δ Καρδοτομ. Hio addantur: 1. δ Σχΰρου, metropolitae Athenarum subiectus; et 3. δ Σχοχέλου, metropolitae Larissensis suffraganeua.

Ad antistites ipsos enumerandos gradum facienti a 1831 ad 1833 annum mihi innotuerunt isti:

I. Ecclesiae *CoriatAi* praeret anno 1821 *Cyrillae* metropolita, qui mense martio 1831, commota contra Tureas seditione, in vincula coniectus, mensis septembris proxime insequentis die 33, quo Tripolis a Graecis capta, solutus eat et gregi redditus. Huius nomen in rebus ea aetate gestio saepius occurrit. — 1. Doaralerum sedem occupabat anno 1831 *lanae* episcopus, qui mense martio 1825 rerum ad religionem pertinentium administer renuntiatus, ecclesiam etiam Naupliensem a 1830 ad 1833 ut Ϊοποτηρητή seu administrator gubernavit.

II. *Monembaeiae* antistes Chrysanthus, una cum fiyrillo Corinthio in 'carcerem detrusus, supremum ibi obiit diem. Eo mortuo, eum a rebellibus cautum esset ne quia in episcopum' crearetur donec urgeret bellum, eoelesiam Monembasiensem administrandam primum suscepit *Geraeiatat Paganae,* demortui praesulis nepos ac protosyncellus; deinde vero, a die scilicet 10 norembris 1835, *Ignatiae* Ardamerii episcopus, qui post indictum bellum, propria sede relicta, in Graeciam transierat. — 1. Sedi Άνδρουβ ταη praepositus erat anno 1831 Theodstas; eui anno 1831 vita functe successit *Praeoptat,* a Gabriel, arcbiepiscopo Zarnataq» praeter legem ordinatus anno 1833, ac propterea anno proxime insequenti a synodo recens instituta depositionis poena multatus. — *3. Άνδρούτοη vero praeD«uli nomen erat *laaepk,* qui mense martio 1821 in vincula abreptus cum septem aliis antistitibus, atque menso Septembri eiusdem anni, post captam a Graecis TripoUm civitatem, Bbortati redditus, primas egit partes in negetSa publias, et rebus etiam ad religionem pertinentibus praefuit a 15 ianuari 1823 ad initium anni 1825. — 3. JDsNuis oedoaiao antistiti Autismo, paucis diebus post expugnatam Tripolim (S3 septembris 1831) vita functo, successor datas est τοχοτηρητοΟ nomino *CpriUua,* episcopus titularis Pamphili, qui apud Cydoniensos (turcico jttasfih) secus sinum Adnusyttennm vitam agone, in Peloponnesum aufagerat inounta anno 1821__ 4. Episcopus *Vagiae* habebatur anno 1821 *Motoriae,* itamque anno 1833, nt poetae dtoetur. — 5. *MeopAgiaai,* episcopum Μιάνη, anno 1833 fato perfisnctum excepit duobus poet annis *loeepkae* quidam, a Gabriele, arehiopiaoopo Zarnatae, praeter legem ordinatas ac consecratus. — 6. Pari modo,

* M anno 1824 obiiseet *iMtflui»,* episcopes ΜχΜα, „-IbeeomoT ei datas est «b eodem Gabriele praeter legem ordinatusYmmùîw quidam; qui cam a manare ea abdicaseet anno 1834, sedeo XoUae sedi Mettes adneaa fait — 7.' Matseawm bane eadem occupabat anno'*1821 Hiereawse episcopus; qao e rivis erepto, in eius loeum eontra fas eubrogatus est a Gabriele Zarnatonsi AritAumis, qui et ipoe cum anno 1836 obiisset, vacua' deinedps rblieta est illa sedes. x

III. Friaram Patraram antistiti Germano, die 30 maii 1826 fatis perfuncto, sucoeoor procuratoria nomine datus eat Greyorius, EùSoxidBo; episcopus titularis; quem a munere' amotum anno 1828 excepit AyatAaayefas, perfuga Ancyrae métropolite, ad' donum usque '1852. — 1. Ex tribue vero sedibus eideb^ metropoli sutfraganeia, ea quae duplici](ιρνίτση χαί Καλαβρύτων titulo audiebat episcopum habebat anno 1821 iVoeopsam, post cuius obitum inde ab anno 1824 ecclesiam administravit'* *Gtr*aumus ille métropolite Veterum Patrarum; qui cum et ipoe obiisset anno 1826, ut modo dictum eat, tum metropolia tum episcopatus Κιρνίταη procurator renuntiatus eat Gregorius i ΕὐιοχΑιο; indo véro ab anno 1828 Cernitsensem ecclesiam regendam * suscepit *HiMûu,* episcopus Metrorum in provincia Heracleensi; ab anno autem 1830 eidem sedi praefectus est *Barikolomatut,* episcopus Moschonensis in provincia Smyrnqnsi, qui in Hellade itidem transierat. — 2 et 3. Κορώνη et'ΜιΜνη; episcopatus simul perpendendi videntur, propterea quod brevi post indictam Tureis pugnam in unum coaluerunt'; priori praeerat anno 1821 *Grtyorûu,* quo vita functo die 14 octobris 1824, sedes vacua per quadriennium permansit, donec Arisias, 'Ελαία episcopus titularis, qui post dirum Dionysii Ephesii, metropolitan sui, supplicium, Graeciam petierat, regendam eam suscepit tononjpijtoO nomine una cum ecclesia orbata et ipsa pastore, ex quo *(Jrigoritu,* eius antistes àb Aegyptiis in Peloponnesum irruentibus Navarini captae fuerat (27 aprilis 1826) et in carcerem Methonenaem detrusus, brevi in eo moriturus. Anno vero 1828, post recuperatum a Graecis utrumque cum Coronense tum Methonense castellum, utraque sedes, in unam coaluit, Arisio Elaeensi commissam.

IV. Looodaemomoram métropolite habebatur anno 1821 CArysoatAM, qui paulo ante indictum bellum 'sibi utpote senio confecto in socium assumpserat Doniri, quem ipse ad titulum Χαριονπίλ«ω consecraverat; quapropter post Chrysanthi mortem, quae anno 1823 accidit, a regenda Lacedaemoniorum ecclesia non cessavit Daniel ille, quamvis a nonnullis accusaretur quod praeter canones sacram ordinationem suscepisset. — 1 et 2. Ex tribus sedibus illi metropoli subiectie, Βρασμένη quidem episcopum habebat anno 1821 TAoodorrium, Καροούχολι vero QyriUum; utraque eosdeqi retinuit ad annum usque 1833. Ad Μαλτσίνη ecclesiam, quae ex suffraganeis tertia est, quod attinet, ubi ^ioremiao, eius antistes, fatis cSncessit, administratorem habuit HisrotAeum arehimandritam.

V. CAririianppoUtanam metropolim, quae et 'ApxaSiac nomine audiebat, regebat anno 1821 GsrmansM,' is in carcerem abreptus obiit inde ab indicto tumultu. In eius locum subrogatus est primum (9 iunü 1822) AmArMûu *Phnmttit,* demortui praesulis consobrinus et protosyneellua; deinde vero (26 octobris 1824) PotoMM Elaeensis, de qu<7 nonnihil iam dictum 'est.

VI. Non absimili ratione actam est in rebus metropolis Ναυκλίου xal Ἀργου, cuius antistes Gregorius, vinculis itidem adstrictas, in carcero ftito pertanetas eat anno 1821; eo mortuo, ecclesiam utcunque gubernavit AtAsneriyr atehidiaooana, quem exeepit die 28 |plii 1824 Dionysiae, qui Tripolitanus antistes olim creatus, mwaota amotas fuerat inde ab ano 1812; Dionysio suoeeasor datus est'anno 188(1, τοχΛημητοO itidem nomine. foeob, ΔαμαλΑν episcopus, qui Nauplii aedem axit, . dum apu|l Argeos vicarii araaeeo tangebatur iade ab· anno 1828 AatAtmas Carnosae*, epieoopea quondam Heliopolitanus in provincia Epbesina, qui post indictum bellum in Corayrensium iaouKm aufugerat; hunc postea regni Graecanici procuratores Cycladum antistitem creaverunt.

VII. PAiZarrive, métropolite OtaseoM, in carcerem^qpoque detrusus obiit anno 1821; eumfex'cepit anno inshquenti Cyriilos, Larisoenus quondam métropolite^ qui sede delectus, Constantinopoli quietam agebat vitam, cum, audito adversus Turres classico, Peloponnesum, unde ortum habuerit, propere petiit.

VIII. Feliciori fortuna usus Dionysius, 'Ρέονvβ χαί ΠρασιοO métropolite, quam oocupabqt sedem anno 1821, eandem ad annum Asque 1833 servavit.

IX. Dionysium illum Tripolitanum, munere amotum ab anno 1819, exceperat, utraque sede in unam coniuncta, Doniri, Ἀχόβων antistes, qui carceri addictas, a Graecis vero die 23 septembris 1821 liberatus, aerumnas in vinculis toleratas carmine haud iniucundo tractavit. Cum autem die 11 octobris 1831 fatis concessisset, eius viebm implevit TAeodorvtas, episcopus Breetheneosis.

X. Δημιτσάνη arohiepiscopatum, in locum *PhilotAri,* in carcere atmo 1821 fato pertancti, administrandum die IS octobris 1824 suseepit Bos*tarion,* episcopus titularis Chariopolitanus in provincia Veterum Patrarum; eo vero anno 1830 vita fancto, ecclesiae illius administratio translata est in sacerdotes nonnullos ad id missos.

XI. Alteri Peloponnesi archiepisoopatui, Ζαρνδτα nomine nuncupato, praeerat anno 1821 GoAriol, qui propter admissa in sacris praesertim ordinationibus facinora a synodo perpetua recens instituta depositionis poena anno 1833 multatus est.

Atque haec' quidem de sacra hiérarchie per Peloponnesum ea aetate constituta, ex quibus facili negotio effici eogique potest, oeto tantum canonicos antistites superfuisse, videlicet Koplvbou, Ἀνίρούση, 'Ρέοντα, Βρασμένη, Δαμαλών, Ζαρνέτα, Λαγία atque Καρνουκύλαω; reliquos vero omnes vicariorum vicibus esse pertanctos.

A Peloponneso ad terras continentes gradum facientibus primum occurrunt

I. *Athtnat,* Atticae regionis caput nullius indigum praeconii. Ibi métropolitain agebat anno 1821 Dionysius, Gregorii patriarchae Constantinopolitani nepos; qui cum obiisaet die 23 maii 1823, eius partes implevit primum Daniel hieromonachfes, demortui praesulis cognatus; deinds, anno 1824, BsqpAytas, Talantii ad Euripum episcopus, qui post eaptam iterum a Tureis urbem anno 1826, apud Aeginenses aqfugit. Tum vero cum totam fere Atticam a Tureis recuperatam oomperisset patriarcha Conotantinopolitanus, protinus Athenas misit Grpyerium, Euripi quondam episcopum, qui metropolitan! munere tangeretur. Eo autem paulo post vita tancto, Athenarum χρέαβρο a synodo Constantinopolitana renuntiatus est AniAroms, quem ipsi Graeci a sede metropolitans Artae die 26 februarii 1822 amoverant utpote .patriae proditorem; ab sano vere 1828 eodem dignitate a patriarcha Metas set *Grtforitu,* Euripi métropolite e Corcyra redux, qui intermisso brevi tempore in pace requievit. Poet comparatas hteram a Graecis Athenae anno 1830, Anthimaa,

abire coaeta», Nuupliam prima*, daiad* Megaap··· leon.quod riunt mona»lerium ia PelepiinMao potiit, a quo a regai proouratoribu» poet·· adacta» Eab····. aptiate» facta» rat; 2K&enieo»em "ri· aededtim curandam auaeepit /Neophyte» JPalaatii «paprtarim modo qho anta and» expagaatioaom.. ^ 1. Ad •qgtaganeo» Athenarum qnod attinet, Mtyïtvivcqç apiaoopua erat aano 1891 *Ditutftiut,* quo vit* faacto proqmVbri» parte» obiit ferawiriu», Lradorirfi an- ti»tea,ad annum uaque 1830. — 9. iaXdvetv vero eccleria, peat 'ZfcaaMd epiaeopi, ad Thermopylae die 93 aprih* 1891:interfecti, mortém, regenda commi>»a e»ÎTr*ï894 ad 1898 Girerim», Phanarii, et Pltercalorqm non ita pridem antictiti, deptdA, vero *Porpkyri^* qhi ante indictam Qraecorayn re- bellionem ab' eodem Mendanitoee ep^aoopata m ab- dioaverat — A TolaxW ad Euripum praeeul Xao- pbyta», uti ante indictum, »ic poet abaolntum bellum eandem retinuit aedem, accepta interdum per adiunctionem Atbenienrium cura paatorali, ut modo dictum e»t

II. TMuntm metropolita PoMm a 1891 ad 1894 modo domi modo Salamina» vitam traduxit, pro civium inorum modo bona modo advena for- tuna. Cum autem anno 1894 Tbebi» atativa con- Atituiasent Tureae, aynodu» Conatantinopolitana, opportunitatem naota, illuc miait metropolita» mu- nia obiturum AgoMauyrfum, Ancyra» quondain antiatitem, qui poathao relicti» eocleeia» Oomtan- tinopolitana» «igni» (1898) a Demetrio Hyprilante Naupliam primum, deinde Vetero» Patra» toko- τηρητοΟ vice» »uac»pturu» amandatu» eat. Thebarum autem metropolim, per' triennium vacuam, tandem anno-1831 regendam iterum cuacepit Partira, ca- nonicu» ille antiate· eiu».

III. Xoaor·»! Patrarum metropolita *DaaiAaiu,* cum inito tumultu Conatantinopolim autagimet, ae- dem hanc abaque patrono per decennium reliquit, donec anno 1830, Ture» in fugam dati», Nova» Patra» miara» eat rfmiroiira, Στ«γ*ν in provincia Lariaeena quondam epiacopua, qui inde ab anno 1894 in HeUada tranrierat Fati» eoncearit anno 1833.

IV. Natqaaeti *at Artat* metropoli praeerat vel ante initem a Graecia rebellionem AtpAyrira, qui aceuaatu» a Turei» quod Ali paaciae, femori iUiua loanninorum «atrapae, partibu» favaret, in montem Atho relegata» fuerat anno 1820. Succimor etna a «ynodo Conatantinopotitaua renuntiato» «et An- IAmmw, qui in Turearum invidiam adducta», Arta putat» e«t anno 1893 et in Meteor* T>maelia» re- fegatu». Interim Porphyria», abi re» » Graeci» gesta» audivit, monte Atho riam rettete, oottaetaa- tem HeUada propage petiit, Naupacte· metropoli» parte» iam a Graneorum emi» comparate»'iterum adminfetrataràs, aoeepto etiam inaudito hae taquo titulo dpxtcMqataoo vfjî UruNpat Avttuqg 'Ελλ4*ο(, que·» fidhriartam Imperium adito die M februarii 1899 demoto ei Uberalitar ooMoteera*.

RaHquao eoatiMati» HoQaA» ooderiao metro- politan^ Laria»··, quam Turea· hactena» occupa- bant, fare eaaonioo aubiacte·, ab eo re ipoa iunota· habebantur; »ed fremautiba» undique ea notato balba, vix et ne vix qridaa» paatorriem tutelam perceperunt.' Sic, ut ad Maria* ip»a ve- niam, 1. ZetaaM aodea, - Denirie epinoopo raiMa inde ab anno 1891, per decennium paatere eanrit 9. *I.etdtritU* tamen antiate» *leoaaMu»* maaaa obivit ad tmaum uaque 1830, quo tatie ooaemrit, uria ▪iam illam admini»trand|am ralla qnen» Dtaqpaio, ao- poti auo. 3. Pari modo Doritb···, Anuap aut Ἀγρ«1φ«ν opiaeopua, populi «ibi coauniari eurum utcunque egit quoad re» public· apud Graoeee ATOtituta a* -A EmMMii diaaoaria partae aon- ·▪&·» ,* Graecia comparata» ragaadae «ΜοορΒ jDitatpuhm, nepoa iHo loanuieii Loadoriderai·; r»H- qua· a*rûrebbMteau» oocapataiooatineater tenait ^Graporm», quem -Radobudji aatiatitem irearerant panic nate eotamotam «oditioaam.'

Continenti» Helladi» ri aadea eam aedibua cdm- paraveria, quattuor tantum epwaopoc caaonico» aaper- Ariaaa deprehende»,vid»licet βηβ&ν, ToXavriou, ΛηΜ 'χαI ἈγρΑφβΝ, Nauitdxvou.

Rriiqqhm eat, ut de eccleau» 'epwcopahbu· per inrabm ^onatitatie breviter dicam; in quibu», ai panoaa excipia», nihil fera per decennium immuta- tam eat. Quapropter nuda eum aedium tam anti- atitum nomina plerumque exaeripaiaoe aatieerit. I. AIy.Ίη xri *T8pd(métropolite Genutanm vitam tranquille traduxit uaque dum regi» Othoni» im- perium apud Graeco» inateuratum tait. — Π. Τζiβ metropolita Xioodaatu» provinciae fine» anno 1894 amplificavit, dum Seriphum imulam regendam euaoepit —. III. Fortunam non ita quietam prnaa eat Hdpou xal Νiξου,· »eu uno verbo4 Παρονβξiβ metropoli*. Cum enim *Hiaroihmu,* antiate» eiu», die 8 aeptembri» 1894 Naupliam fuinet advocatu», regenda oommiiea'eet AntAimo, epiwopo Theodoro- politano, qui, excitata tempeatate, ad ' Graeco» tranriertit.' Eum paulo poat vita tanctum\excepit *Sopkroniu»,* Muppivqt epiicopue titulari» in provincia Epheriorum,.qui, elapii» aliquot meniibu», lobo ces- rit *Biaratkao,* legitimo antiatiti e Peloponqeeo re- duci (iulio 1825). — IV. Σίφνου xal Μήλου xsl Μυχόνου antiate» Caüùncra Conatantinopoli eo tem- pore vitam agebat, quo indicta eat centra Turea» pugna. Eiu» vicem impleturo» Siphnum tniçaua eat anno 1893 Zrontim *Campoaaa* protoayncellua, quem anno proxime inaequenti excepit *Bartiolomaeut,* •puoopua Moachonenai» apud. Graecos e* aetate perfuga, i» ip»e quem brevi poat Ktpvixq; xsl Κχλ«βρὺτ»»ν procuratorem creavit Hypailante», fidu- ciario» Graecorum imperator. Myconum vqro vicarii parte» obitura» adiit *AthaMUiiu,* Demetriadi» an- tiate* et ipae perfuga, quem anno 1898 fati» con- ceaeiMe tradunt. Utriuaque eecleriae tutelam ruraua ▪luoepit inde ab anno 1830 *Cellimetu,* legitimua ille motropemta domum redux. — V. *Andnu»* re- gere perrexit *Dioaptia»,* Ἀνδρου χαὶ Σύρου métro- polite, Syrum mino qui vioem ipuua obiret SopÀroxio, aatiatite illo titulari Μυρρίνη Epheaiorum; in* cuiu» locum, rogantibu» Chii» Syram oolentibua. «ubroga- ta» eat anno 1898 Dmriri, metropolita Chiu» ex- torri» fiaetua, dum Salaminam inautan paacendam auacepit Z«»atiw^ Πφίοηρ8(titulari» epiacopua, qui anno 1839 anpremium obiit diem. — VI.-VII. T«m ea aetate métropolitain tranquille egit Gobriri; 1dtattorM*r vure JKaritariaa. — VIII. Ad quod attinet, Gragerrim metropolita, poet recupera- tam a Turri» Euboeam (1893^ Cythera primum, driado Ooroyram petiit, ibique remanrit ad annum uaque 1898. lude varo » 1897, ayuodu» Conitan- tiaepoHtaan, Turentum Victoria'peropportune uaa, Euripi laoiMpoUtam oqaverat Xuoetam. — 1. Cerytti, i* ana illa Earipi »uM|aM· cede, epiaoopatum tonuit Jfeapbgta* qui indo ab anno 1893 Cyriada» inaniae uati» matta» ut couocqpqvhg perluatravit, ii» «xeepti» qua» iam prbprium babobant procurato- rem. — Hi» adiuageada Ayr·», metropoUtae Athe- nian·!·. ragtag····, rai aam» praeerat epiaoopu» e»ftirian, et 9. SeapeAta, Lariaaaurium metropoli ▪uhiecta, quam ab jgiipaafe epiecopo taie»· guberna- tam ea aetate ferant

Atqu» hara quidem de «ηοη» Graecorum tarbu- lenti· ilH» tomporibda hiérarchie. Quae omni» ri diligenter perpendnri», fecili negotio porapido», fieri

non potuisse quia reo ipsae ad religionem pertinentes A sanum deorsum versarentur. Nec mirem,vel a primo aperti tumultus aano inter rebelles actum fherit do occleda Helladica sui tarie facienda Multi enim sinistram de patriarcha Coastaatiae-politano opinionem acceperant, tam quod Turris, odiosis illis hostibus, obnoxius teneretur, tum quod Gregorim, summus illo antistes, gravissimam in rebelles tulerat'excommunicationis sententiam, quam eum rocentioree auctores solorti ooaeilio . tegere 'soleant, primo loco tanquam"in propatulo posui, Huiuunodi libertatis et immunitatis vindicandae non solum civiles magistratus, verem efiam ipsi ecclesiae principes auctores fuere, Inde enim a primo'nationall conventu Epidauri die 30 depembris 1831 oriebreto ad constiiuendumrbrdinem virorem, quorum consilio res, publica regeretur, negotiorum ad religionem pertinentium praefectura creata est, cuius cure, brevi tempore 'intermisso, delata este losepbo, 'Avipoüxqt episcopo. Is, inito magistratu die 16 ianuarii IMS; de ecclesia canonice com-ponenda primum cogitans, episcoporum coetum die 4 martii indixit iÇtvactv τAv χρ«€>ν χα! δι-xatequtaev τοO Kwvotenrrtyouit&imc xal tfii Ἑλληνι-xf); Ιχραρχἰα *. Huiuunodi . concilium quominus haberetur, prohibuerunt eo tempore belli undique frementes. Interim cautam est, ne novi crearentur episcopi, quoad res in Graecia non componerentur. In altero generali conventu exeunto martio mense 1833 iv 'Aστρ«: habito, quaestio iterum agitata de summo ecclesiae Helladicae magistratu, quin quio-quam fuerit definitum. losephum Andrusenum in obeunda cultus divini praefecture excepit ineunto anno 1826 Iones, Damalae episcopus, cuius non-nulla exstant instrumenta ad tollendos pravos mores in religionem adseitos. Reo longius processere dum in tertio national! conventu, Tresenae niense aprili E 1838 celebrato, septem virorum ordo praepositus est negotiis religionem concernentibus expediendis. Horum quinque clerici, duo vero laloi. Nonnulli autem episcopi ulterius progressi,, ab eoftem con-ventu nationali ineunto anno 1837 postularunt, ut synodus perpetua constitueretur, quae reo quaslibet ad ecclesiam spectantes regeret, saltis tamen patri-archae Constantiaopoiitaai iuribus. Talem reiec-rieaiastioae formam amplissimis verbis laudavit con-ventus, ad effectum tamen noluit adducere non habito prius loannia Capodistriae, in totius Helladis praefectum recens creati, consilio.

Vi> ille in Graeciam, pervenit, ineunto anno 1828, eum rei ecclesiasticae componendae sollicitos sacrum constituit consilium (ixxAqmacvtxi) Ιχιτροπή) constans antistitibus numero quinque, scilicet Gere-simo Aeginensi, Daniel Tripolitano, Neophyto Ta-lantii, losepbo Andrusae ot lona Damalae; quorum D illud fuit praecipuum munus, ut cum Peloponnesum tum oireumiacentes insulas perlustrarent, ipsi per se planam facturi miserandam ecclesiarum popu-lorumque condicionem. De iis quae perspexerant ad quartum generalem conventum Argi moneo iulio 183· congregatum retulerunt, ao domi eorum quis-que se recepit, sublata in posterum tathptaottxf tattpoxf, pro qua a rerum publicarem rectoribus sublectum est negotiorum oedoriasticorum ac pu-blicae stadiorum disciplinae tabularium ¦!% <xl τAv txxAqmaoraiAv xal τ^ Sqporiov xatUaf γρ«|ψ«-xsia), oui moderando praefectus est dio 13 septom-bris 183· Nicolaus Chrysogelus. Plurima ab eo mox odita tant mandata, quibus sacros antistites oeremvo viearioe monebat, ut suum quisque munns severe ao graviter obiret, sacra temple ab boatibus eversa pro viribus reficeret, instauraret monasteria, litterarum condiret sebolaa, olorum ad observanda casoaum praerepta, adhibito *fuMii* quod vocant volumine, bSttaretar. lutarim ia pubHoo consilio agitatur quaestio de redintegranda cum patriarcha Coaetaatinopolitano serietate. A OoMtaatfo I, ia locum Agathangrii patriarehae subrogate moneo iaHo 1830, epistolM ad leannom Cspodistriam, G*qo-ootam moderatorem, mittantur;. quibus benigno acdsptis, pollicetur ille eo mox Ocmotaatinopolim atiissununvirum Kptopopev xsrt xiTtov, qui rem cum sacra synodo "examinatam expediret. Gravissima hujusmodi legatioMpiony^o, 'Ρέοντα xritlpsraxoO metropolitae, dotata? profectioab eo maturabatur, cum loupes Capodistria Nauplii, ad ipsas tempji. S. Spiridonis iapnas die 37 aeptembria 1831, ab inimiclh pereuama ptoeubuit

Duobus interiootie mensibus, Nauplii celebrabo-tur quintus nationalia oonaehtas, ia quo a lacobo Rhixo, negotiorum ecclesiasticorum praefecto re-cens renuntiato, publicus habitas eet sermo de constituendis 'quinqueviris, quorum oqnsilio eerieria Helladica regeretur reeque omnes ad religione-pertihentes in meline reficerentur. Ab hujusmodi consilio minime discessere viri iUi reformatores, qui e Bavaria egressi, regni curationem ac dispen-sationem susceperunt quoad Odio I, Graecorum rex electus, ia suam tutelam perveniret. Ab illis non iam quinque, sed septem viri rebus ecclesiae componendis creati sunt, quibus preeeese iusaus est C. Spirido Tricupes, domus regiae ao rerum pere-grinarum a secretis. In illum septemvirorum or-dinem, per decretum diri 16 27 martii 1833 con-stitutum, eooptati sunt episcopi duo, Paisius Elaeae et Ignatius quondam Ardameriorum ia Thessaloni-oensium provincia, hieromonachus unus, Theocle-tus Phannacidee, laloi vero quattuor, Panutaus Notares, Constantinus D. Sehinas, Scarlatus D. By-sentius et Spiridon ille Tricupes, totius consilii praefectas.

Conventas decem congressibus, a 17 aprilis ad 33 maii diem habitis, absolvitur. Quid in iis gestam fuerit, enarrare supervacaneum, eum ex ipsis con-gressuum actis infra exhibendis satia constat Ab-soluto cobventu, septemviri, oblato suppliei libello,' regni procuratores rogant legem, qua eerieria Hel-ladice sui juris, s patriarcha Constantjnopoliteno prorsus immunis ac libera renuntietur. Mira pro-fecto sententia, quae ad rationem civitatis si dirigas, recta videtor; sin perpendere ad sacrorum canonum praecepta ecclesiaeque instituta velis, reperietar pravissima. Initi consilii causam longiori relatione 'probant, in qua virga censoria notatur quicquid. in eoriesiie Graecis per Orientem oopstitatie reprehen-dandum licuit comperire. Imaginem illam a do-meaticis, etsi coloribus nigerrimis,.depietpm intueri iuvabit, ut quid de sua toties decantata ecclesia Graeculi ipri senserint, quisque perspiciet Accepta grato animo tam hac relatione tam illa logis forma, regni procuratores statim cogitant de promulganda lege fundamentali (xataotanxdv), qua ooelesiae Helladicas libertas Ot immunitas in poetarum vin-dicetur. Interim episcopi cum legitimi tam per-fugae ea aetate per Hellade vagantes Nauplium alii poet alios advocantur, super eo quod agebatur negotio senteatiam datari. Be feHtiter absoluta, ftuMonm illud xrrawvamxàv, vigiati quinque arti-culis conceptam,'dio 33 iulii (4 augusti) 1833 Nau-plii editur, quo eerieria Helladica prorsus immunis ao libere a quolibet extero magistratu, uni scilicet potestati riviH obnoxia pronuntiatur; ac postero die-per altarum gubernii decretum H derigaaatar epis-copi, ox qpibus perpetua qynodua modo iastitata constaret. Udem suam gubernio quo aretiua strin-gerent novi .sacrae synodTtodalea, regi sacramentel

·* dioore iimai ounT «ΓΜί'(ή αμήνέ!); oaqleA' S«d de Me haoteaua. BaUquum eri(et ipea dato, indicta oàmemeitiù in templo Baaetl Oeorjs, · «ummae AMeoime pêneMèe «aol ^rptiae pro , parta ab oeeMa Ubertate! Btapeada Mae liberta», qnie Terto, aan erorum caneanm___ ______ ____ –______ [toti cederet, quemadmodum «ynodum illam "vel a ı primo «uae. ooaetitutionia anno uau» quotldlanu» docuit.. ~

ÿMùkaatur doMnnenta' ad rem-portteoaUa. Eoram plerdqa* ' iam duddm tjrpi· expreaea exataat ia epbemeridibn» pablieia, e qnibtm dtHgeaior ia aa«M^ eoUeeta itérant evulgata «uat apad OobetaatbHum OeceaeauKin ab Oeebqomi» in «pere ita iaievipto: Ti σφζόβενα έκκλησ^στιχά συγγράμματα, t5H (A^enie, 1854)', poapim· Hanc editteneou maiori ' ex parte aequat. »

". ·. ' ı ı · . , » t

8YNO0U8 OONSTANTINOPOLITAIfA DÜCS8' REBELÛONlà A GBXECI8 COMMOTAE MAIORI EXβOMMBMέOAŸlpïïE MULTAT·

'. '1831 menae martio? -(.

f Γρηγόριο; έλέφ ·*οβ^ρχιεπίσχοκο Κωνσταν- ' τινουηόλεω νέα 'Ρώμη , καὶ οικουμενικό παφι· ' άρχη . ' '

t Οί τ$ xq»' ήμά άγιωτάτφ πατριαρχία* άπό- στολιχψ χαί otxoupavm* όρόνφ taoiMptvot ιερώτατοι B μήήραπολίται χαί ύχίρτιμοι, χαί Ηοφιλέστατοι άρχι- «ηίσχοποί τ* χαί έπ/σχοποι, έν άγίφ κν«ώματι άγα- αητοί άό«λφοί χ*> συλλειτουργοί, χαί έντιμότατοι. κληρικοί τή χα»' ήμά τοΟ Χριστού μίγ^ΙΪ *>«λή- " σία χαί έχάστη έπαρχία , «ύλαβέστατοι (αραΤ χαί ' όσιώτατοι ίτρομόναχοι οί φάΗοντ« ε» τοί έχχλησία: · τή; Πόλκο , τού Γαλατά χαί δλώ τού Καταστένου * καί άπανταχοΟ, χαί λοιποί άπαξάπανν «ύλογημένοι χριστιανοί) τέχνα έν xuptqi άγατητά, χάρι «1η ύμίν χαί «ίρήνη παρά θ«ού, παρ' ήμέέν δέ «ύχ4 «όλογία καί συγχώρησι .

Ή πρώτη βάσι τή ήδική δη «Ιναι ή πρό τού «ΰίργιτούχτα «ύγνομοσύνη, «Ιναι ήλίου λαμπρόττρον, · · καί δστι »ύ»ργ«+ούμ«νο άχαριατΜ «Ιναι ό κάκιστο πάντων άνδρώπων. ^Αιλτήν τήν χαχίαν βλέπομιν o/ πολλαχοΟ στηλιτ«υομένην χαί παρά τών άήι··* ί«ρΑν γραοΑν καί παρ'"αύτορ τού κυρίου ήμ&ν 'Ιησού ΧρΧύ Ασυγχώρητου, 3ώ Ιχομ,ν τό χαρά-^ δ«γμ«ΛοΟ 'Ιούδα δτα» δέ ή άχαριστί. «ιναι συνοδ^υμένη xal μέ icvttya xaxoic&ibv xal axoeta- τιχόν έναντίον τή ποινή ήμών «ύ«ργέτιδο χαί τρο- φοΟ χραταιά Καί άηττήτου β«βιλ«£α) τότ« έμφαίνιι χαί τρόπον άντίδφον, έπκδή οόχ Ιοτι, φησί*, βα- σιλεία χιά έξουσία «ί μή όπό δ«οθ τ«ταγμένη* δδ«ν χαί κά ό άντιτασοόμινο αότή ·τή δ«όδ«ν έφ' ήμά τιναγμένη χραταιβ βασι- λιίμ, τή τού διοΟ διαταγή άνδέοτηπ*. Καί τά Βΐα· αύτά ούσιώδη χαί βάσιμα ήδιχά χαί δρη- oxaunxi χρέη χατ*πάτησαν μέ Απαραδειγμάτιστο» •ρασύτητα χαί Αλαζονείαν δ τ« προσδιορίσει τή; Μολδαβία ήγπμών (ώ μή ώφ«λ«) Μιχαήλ χαί 6 τοΟ γνωστού φυγίέδο Ύψηλάντου Αγνώμων υιό Αλέξαν- δρο Τψηλάντη . Ει όλου τού όμογΜί μα Μν* γνωστά τά Απειρα έλέη, δσα ή Αέννεω τή έφ- ήμά «ταγμένη χραταιά βασιλεία πηγή pdav^mt; έξέχεεν ει τόν χαάόβουλον έχΜνον Μιχάλβοδαν. Mai » μικρού χαί «ύτ«λοθ; τόν M&" Μ βαδμβύ καί μεγαλεία· Αχό Αδόξοο χαί Ασκιού τόν προήγαγβν «ί «ξΓχαίτιμά -.τδνέπλούτιια,νάνπ^ΚαΗτέ- λο πάνταιν τδν έτίμησ* χαί μέ τδ» λαμπρότατο» τή; ήγεμονεία δρόνΟν χαί τύν χατέστησ«ν βρχούτα λαών. Αδτδ; δμεε , φύσ«ι κακόβουλο *ν, έφάνη τέρα έμψυχον Αχαριστία καίl αυν«*ώνηα« μετά τού δρα- πέτου xdl φνγάδο; Άλιξάνδρου έχείνου Ύψηλάντου, δστι παραλαβών μερικού όμοιου του βοηδοό , ' έτόλμησε νά Ιλδη διά μιά «ί τήν Ποσδαβίαν, χαί άμηότόροι, Απονενοημένοι έπίση , Αλαζόνα καί βοξ»· - μανβ ή μάλλον «ίπειν'ματα^ήρονι , έχήρυξαν έλιυ- ♣ρία» τού γένου χαί μέ τήν φωνήν αύτήν έφαίλχυσαν πολλού τΑν έχει χαχοήδει χιά άνοήτου , βιασκ«(- ρονιέ ; χαί άποοτύλου «ί διάφορα μέρη διά vi έξαπατήοωσι χαί vi έφελκύσωσιν «ί τόν J8iον τή Απώλεια κρημνόν χαί άξλου πολλού tAq όμογενών

I«K· Διά .vά δυνηόΑσι δέ τρόπον τινά νά ένδαρρύ- , vmr τού άχούοντα , μττιχίιρίσθησαν χαί τό όνομα τή Ρωσική δυνάμιω , προβαλλόμενοι δτι χαί αότή «ίνοι σύμφωνά; μέ τού στοχασμού; καί τά χινήματά ι τ»ν, πρόβλημα διόλου ««ί όνύπαρχτον χαί 'Ιί *8'Μ* ΤΟ* »«οβουλία ·χίU ματαιοφροσύνη ΤΜΜ « ««'■ *πο»Ίήμ«· **«®ή ί»» « ««- «Οτον «Γναι. άδύνατον ή»ιχΑ χαί πολλή πρόξ«νον ri; τήν 'Ριοηχήν αύτοκρ«πορί«η>, χαί ό ίδιο 'έντα»α έξηχώτατό« πρέσβυ; αύτή έδωχεν έγγρεκρον πληροφορίαν, βτι ούδεμίαν ή «ίβησιν ή. μετοχήν. Ιχε: τά Τωσιχόν κράτο ει αότήν τήν ύπόδ*σιν, ποτά- ' μεμφόμενον μάλιστα χαί άποτροκιαζόμενον τού πράγ- ματο τήν βδελυρίαν· καί προσ«πιπλέον ή αύτοΟ έξοχότη «ίδοχοίησ«ν έξ έπαγγέλματο τά διατρέχοντα, όπομνήσα τό βασίλειονχράτρ , δτι άνάγχη πάσα vi φροντίση «6*6; έξ άρχή; τόν άποσχοραχισμόν χαί τήν διάλυσιν τών τοιούτων χαχΑν- χαί τόσον έχ τή &wv xai 4"è τά άγραφα δπρυ ^ * ^ ^ ^ρΟι^ οΑν μουχάφίζιδων τΑν β«- ** έπαρρηοιάσβησετ», έγινε γνωστή «ί τό πολυχρόνιον κράτο ή βίζα χαί ή βάσι όλου αύτοΟ τοΟ χαχοήδου σχεδίου. Μέ τοιαύτα βφδιουργία; έσχημάτισαν τήν όλεδρίαν σκηνήν οί 8ύη ούτοί καί οί τούτων συμ- πράκτορε φιλεύόεροι ή μάλλον είπ«Ιν μισευλέό«ροι, καί έπεχείρησαν «ί έργον μιαρόν, όνοστυγέ καί άσύνετον, Ηλοντ« »4 διαταράξωσι τήν Ανεσι» χαί ήσυχίαν τΑν' όμογ*νΑν μά πιστΑν β*αγ]άβων τή κραταιά βασιλεία , τήν όποιαν άπολαμβάνουσιν ύπό τήν άμφιλαφή οχιάν αότή; μέ τόσ« προνόμια έλευ- ♣«ρία , βσα 8έν Απολαμβάνει άλλο έδνο ύποτελέ χαί ύποχείμινεη», ζΑντ« Ανενόχλητοι μέ τά γυναίκα χαί τέκνα των, ρέ τά περιουσία χαί καταστάσει τον καί μέ τήν^ίπαρξιν τή τιμή των, χαί κατ' έξοχή» ρέ τά προνόμια τή; >ρησχεία , ήτι δι«φν- λάχόη χαί διατηρείται Ασκανδάλιστο μέ^ι τή σή- ! ___ ίφντί λοιπόν φιλελευΗρων έφάνησαν μιαελεύδεροι, χαί άντί φιλογχνΑν, φιλαδρήαχων έφάνησαν μισεΤ»'«L, · άσυν«£δητο< μέ τά Απονενοημένα Μνήματά των τήν Αγανάχτησιν τή «δμενοΟ χροΜβά βααιλΜα έναν- τίον τβν ύκηχόων τη όμβγενΑν μα , χεά «κόδοντα νά έπιφέρε·® πΜνόν aoi γενικόν τύν lλε>ρ«ν έναντίον παντό τού γένου * καί άγπαλά «Ιναι γνε·στόν, βτι βσΜ «Ιναι τφόντι χατηρτιαμένοι «ί; τήν «όσέβειαν, δσοι νουνεχεί χαί τίμιοι χαί τΑν («ραν κανόνων χαί •«ίων νόμων ΑχριβΜ φύλακε , δέν δέλουν δώσει «δηκέαν «ί τά ψουβολογία τΑν άχραίων έχΗνων κακοβούλων, έτάιδή δμω «Ιναι ένδεχόμενον νά συνηρπάγησάν τινε αεά νά παραωηιδΑω καί άλλοι, διά τούτο προχαταλαββάνοντε ta προνοία έχχλη- σιαστική , ύπαγορ«όομ*ν πάσιν ύμίν τά σωτήρια, χαί

1 Roe. ΧΠΧ, 1-1

« K ««die· jxltiMtk. edito oxrtol i» OftoorMo attoniat») <ml Utah· ea*. 1ВП (M MI IMS), μ S.

γράφοντα μετά τε ΛΑν περί ήμ«ί («ρωτάτε*» συναδέλ- J φειν, τοΟ μαΜφεεεηΙτευ παηριΑρχου Ίεροσολύμεεν, -Λ/t έχλαμπροτάτων Mi περιφανεστΑτων προΰχόντεεν τού . γένου , τΑν τίμιε»Ατών εφαγματεντών, ηΑν Αφ' *Mjewt* βουφΜου προχριτεετέρε». Mi 5aw t»v έν τή βωσιλευρύση έρθοβόξων μελών έχάστη τάξεω *ti* έχάστου βεργιού, συμβουλεύομεν 'καί παραινοβμεν χα! έντελλόμέθα καί χαρετγγέλλομεν πάαιν ύμίν τοί mt A τόπου , Αρχιερεύσι, τοί; ήγουμένοι τΑν ίερώέί, μοναστηρίων, τοί ίόρεύσι τών έκκλησιΑν, τοί πνευρΜηικοΙ *ntnfiot* τών ένοριών, τοί; προεστΑσι μ ! τζόρπατζήδαι αών χβμοπόλώεν x«l χωρίων μ Ι πβσ-.ν Απλώ τοί; χατά τόπον· προχρίτοι,-, νά διαχηρύξητε τήν «ίρημένων χεαοποιών χαί χεαοβούλων Ανθ(&πων χα! Λ τού Αποδείξητε καί νά τού στηλιτεύσητε παν ταχού ώ; κοινού; λυμεώνα; χαί ματ®δφρονα χαί νά προσέχητε, όσον τδ δυνατόν, «ί τά Απάτα; αύτών \μ ! βφβιουργία , γινώσχοντε; ότι ή μόνη Απόδειξι τή; Αθηιότητύ 'των «Ιναι τό νά έμφανισώσιν όσα γράμματα λάβοχπ τυχόν αί χείρα πεο! τή ύποθέ-,σιω αυτή ή ειδήσει μάθωσι, χα! νά (αρρησιάσωσιν *oί* μέν ίνταύθα έν τή βασιλευούση πρδ ήμΑ , οί 8έ έν τβί έξω μίρεσιν αξ τού χατά τόπον Αρχιερεί χα! τού διοριζομένου; παρ' ήμών έχχληφαοτιχοΟ έξάρχου; χαί τού βασιλικού; μεμούρηβε χαί ζαπίτα^ ,-βηλοποιούντε χα! παραβίδοντε μ ! έχείνου τού · Απλουστίρου , όπου ήθελαν φωραθή, ότι διενεργούν Ανοίκεια χαί έναντι»· τού β«ας;αδιχού χαρακτήρα , χφθότΐ οί τοιούτοι διαταράττουσι τήν γενικήν ήσυχίαν χαί καταχρήμνίζουσι τού; Αδυνάτου χαί Αθφου όμογενεί μα;.«ί τή Απώλεια τό βάραθρον χα! τόσον ύμεί ο! Αρχιερεί , οί μοναστηριακοί, οί ίιρεεμίνοι χαί οί προεστώτε χα! τζορπατζήδε χαί πρόκριτοι «χάστου τόπου μέ τήν Αγρυπνον προσοχήν σα , όσον χα! οί λοιποί έχάστη τάξεω χα! βαλμοΟ Αν θρωποι μέ'τά; έχ μέρου σα Αδιάλειπτου; συμβουλέ xd! νουθεσία;, χαί χατά τά; πατριχΑ; χαί προνοητιχά έχχλησιαστικά ήμΑν τούτο όδηγία χαί παραινέσει νά γένητε έδραίοι χα! Αμετακίνητοι έκ! .τού κέντρου τού βεαγιαλιχίαυ, χα! έξ όλη . ψυχή καί καρδία σα νά διαφυλάττητε τήν πίστιν χαί τό ααδαχάτ·. χα! κάθε ύποταγήν χα! «ύπείδειαν «ί αύτήν τήν θεόθεν έφ" ήμΑ τετογμένην χραταιΑν χα! Αήττητον βασιλείαν, χα! νά ΑποΪειχνΰητε έντελΑ; μέ όλα τά πραγματιχΑ τή ειλικρίνειε σημείεη χαΑότι αύτή ή μετ' εύχαριστία; χα! «ίλιχρινείε ΰκοταγή χαρακτηρίζει καί τήν πρδ; αύτδν τόν άεδν ΑγΑπην χαί πίστιν χαί τήν αί τΑ θείε αύτοΟ έντολά χα! τά |παγορ«ύσει τΑν θείων νόμεεν χα! ίερΑν κανόνων ύπαχοήν χαί τήν εύγνεεμοσύνην τή πειρβία ήμΑν βιΑ τά Απειρα έλέη, δποΟ ΑπολαμβΑνομεν παρά τή βασιλική φιλανθρωπία .

'Επειδή δ| πρδ τοί Αλλοι; έγένετο γνεεσνόν, ότι ο! τδ σατανικόν τή; βημεγερσία φρόνημα νοσήσαντε χαί έταιρίαν τοιεώτην συστησέμενοε, πρδ Αλλήλου συνεδέθησεν μ ! μέ τδν δεσμόν τοΟ δρχου, γινωσχέτβσαν ότι δ αύτδ είναι βρχο ΑπΑτη , «Ινκ Αδιάκριτο; μ ! Ασεβήή δμοιο μέ τδν όρκον τοΟ Όράδου, δστι διά νά μή φανή παραβάτη τοΟ όρκου του, Απεχεφείλισεν Ίεεάννην τδν βαπτιστήν- Αν ήθελεν Αθετήση τδν παράλογον δρχον, τδν δποίον έπενόησεν ή Αλογο έπιθνμία του, έζη βέβεκα τότε δ θαίο Πρόδρομο , Αστε ένδ ΑπλσΟ δρχου έπεμσνή έφερε τδν ◆Ανanov τοΟ Προδρόμου. Ή έπιμονή Αρα τοΟ όρκου «*ί διατήρησιν τΑν δποσχεθέντων παρά τή; φατρία εώτή;, πραγματευομένη ούτιεεδΑ τήν Απώλειαν ένδ όλοηλήρου γένους , πόσον είναι όλεθρία χαί θεομίσητο;, είν» φοβερόν ! έξ έναντία ή Αθέτησι τοΟ όρκου αύτοΟ, Απαλλάττουσα τδ γένο έπ τΑν έπερχομένων Απαραμυθήτειν δεινΑν, είναι θεοφιλή; μ ! σεετηιριώδη . Διά τούτο τή χάριτι τού παναγίου πνεύματο έχει ή έχχλησία εώτόν βιαλελυμένον,'- καί Αποδέχεται μ ! συχχνρεί έχ> καρδία τού; μετανοούντα; χαί έπισιρέφοντα;. Mi τήν κρστέραν Απάτην δμολογούντα χαί «δ ιηστδν τού βεαρ αλιίφυ αδτΑν έναγχαλιζομένου · αίλεχφ>εν* .

Τούτα 1|ιέσ<·; νά χοινοποιήσητε «ί όλου τού γνωστού σα κα! νά χετ»σταθήτ« δλοι προσεχτικώτάτοι, Αναιρέποντε βιαλύαντο Α Αραχνώβη δφάαματα δσα ή Αχάτη μ Γ ή κακοβουλία «Αν πρωτειτίων έχείνων μ >* οίονδήτινα τρόπον συνέπλε^Ον; · Απειθή έάν (δ μή γένοιτο) δέν ήθελε- Μθαρίσθή ή θανατηφόρο αδτή λύμη, καί φεεραθέέρί τινε τολμΑντε «!; έπιχφήματα έναντία τΑν καθηκόντων τού βεφγμΰΰχίου,' χοκψ δπού οί τΑούτοι Ιχουσι νά παιδευθΑσι χωρί άλέόυ καί οίχτιρμΑν (μή γένοιτο, . Χριστέ βασιλεύ), Αμέσω θέλει ήξαφθή ή δίκαια Αργή ~ τού κράτου τρυ ^αθ' ήμΑν μ ! ό θυμδ τή έκδιχήσεω γε^χΑ τΑν ίχλιΙΡλάμηβων, χαί θέλουν έχχυθή τόσων Αθφων αίματα Αδίκω καί παραλόγω , καθώ Απροχριματίστω τούτα πάντα διασάλπισαν ή κ^αταιά Ιχαί 'Αήττητο βασιλεία διά τού έχβοθέντη καί έπ' Αχροάσει κοινή ήμΑν άνιτγνωσθέντο υφηλού βασιλικού ίεροσχυνηταύ δρισμού. Εκείνου δέ τού Ασ«βε! πρωταιτίου κα! Απονενοημένου φυγάδα χαί Αποστάτα δλεθρίου νά τού μισήτε χΜ νά τού Ago* Ç στρέφηοθε χαί βιανοίφ χαί λόγφ, καθότι μ ! ή έπχλησία χα! τδ γένο τού έχει μεμισημένου καί έπισωρεύει χατ' αύτΑν τά παλαμναιοτάτα χα! φριχεεδεστάτα Αρά - ώ μέλη σεσηπότα τού έχει Αποχεχομένου τή ΜθαρΑ μ ! ύγιαινούση χριστιανική · δλομελεία . 'Ο; παφαβάτατ^τΑν θείων νόμων μ ! κανονιχΑν διατάξεων, ώ; χΟταφρονητα! τού Ιερού χρήματο τή πρδ τού εύεργετήσαντα «ύγνώμοσύνη μ ! «ύχαριστία , ώ έναντίοι χα! ήθιχΑν χα! πολιτικών όρων, ό» τήν Απώλειαν τΑν Αθφων χεά Ανευθύνων δμογενΑν μα Ασυνειδήτω τεχταινόμενοι, Αφωρισμένοι ύπάρχοιεν χα! χατηραμένόι χα! . Ασυγχώρητοι χαί Αλυτοι μετά θάνατον καί τφ αίωνίφ ύπόδιχόι άναθέματι χαί αύτοί χαί δσοι τοί Γχνεσιν αύτΑν χατηχολούθησαν ή χαταχολουθήφυσι τού λοιπού, Αν μή θελήσωσιν έννοήσαι. τήν συναρπατήν χαί Απάτην, έπιστραφήναί τε καί βαθίσαι τήν ευθείαν τή σωτηρία δδόν. Αν δέν Αναλάβωσιν, δ έστι, τδν έντελή χαραχτήρα τού βεαγ^αλιχίου αύτΑν έπαγγέλματο . -ΤΑ αύτά δέ μ ! χατά τή Αρχιερεεσύνη σα καί (ερωσύνη μ ; έπανατείνομεν, έάν μή βεώίσητε «Ι δσα έν πνεύματι Αγίφ Αποφαινδμεθα,διά τού παρόντο έχχλησιαστιχΑ , έάν δέν δείξητε έν Ιργφ τήν έπιμέλειάν σα χαί προθυμίαν «ί τήν διάλυσιν τΑν σκευωριών, «ί; τήν Αναστολήν τΑν παταχρήσεοιν χα! Αταξιών, «ί τήν έπιθτροφήν τών πλανηθέντων, «ί τήν Αμεσον κα! έμμεσον καταδρομήν χα! έχδίχησιν. τΑν .έπιμενόντων «ί τά άποστατικά φρονήματα, έάν βέν συμφρονήσητε τή έχχλησίφ τού θεού, χα! έν! λόγφ έάν Μθ' οίονδήτινα τρόπον δολιευθήτε μ ! κατενεχθήτε χατά τή κοινή ήμΑν «ύεργέτιδο χρα-,ταιΑ κα! Αηττήτου βασιλεία , έχομεν δμΑ Αργού πάση Ιεροπραξία κα! τή δυνάμει τού παναγίου πνεύματο έκπτωτου; τού βαθμού τή Αρχιερωσύνη χα! ίερωσύνη χαί τΑ πυρ! τή γεέννη ενάχου , ώ τήν κοινήν τού χόύσυ Απώλειαν προτιμήσαντα . Ούτω τοίνυν γινώσκοντε; Ανανήψατ» πρδ θεού καί ποιήσατε καθώ γράφομεν έχχλησιαστιχώ μ ! γενικώ παραχελευόμεθα, καί μή Αλλω , έξ Ακοφάσεω , ότι περιμένομεν κατά τάχο; τήν αίσιον τών γραφομένεεν Αποκεράτωσιν, Γνα χαί ή τού θεού χάρι χαί τδ Απειρον Ιλεο; «Ιη μετά πάντων ύμΑν, Αμήν.

,ο μ μ ', χατΑ μήνα μΑρτιον, ύπεγράφη συνοδιχώ έπάνωθεν τού Ιερού θυσιαστηρίου παρά τή ήμών μετριότητο χ® τή μαχαριότητό του καί πάντων τΑν συναδέλφεεν Αγίων Αρχιερέων.

f ό πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεω Αποφαίνεται.

f ό 'Ιεροσολύμων Πολύχαρπεε συναποφαίνεται.

f ό Καισαραίεκ Ίωαννίχτο .

+ ἱ Ἡραχλεία Μελέτιο
f ἱ Κυζίκου Κωνστάντπο .
t 6 ΝΙκομηδεία ΧΑανάσιο .
+ é Νιχαϊα
t & Χεύικη84νο ΓμΙηγόριο .
+ & Δέρχων Γοηγόρια .
t t Θεσσαλονίκη Ἰώσήφ.
t 4 Τορνόβαυ Ἰωαῆΐκιο .
t b ^δριανουπόλεω ΔωρδΑεο .
f δ. Βερροία; Ζ«χ«ρί·;.
< 4 UtMtUs; ΚάγφΛο;.
f 4 ApràRC MkMAio;.
t 4 ΔιβυροτείχουΚαλλίνικο;.
t 4 Βάρνη ιφιλόΑεο.-,
4 Ἠβντφ *iwAwç.*
+ 4 Βιζόη 'Ιερεμία;.
t 4 Σίφνου Καλλίνικο .
t 4 Δρύστρα ἈνΑιμο .
14 Σωζουκόλιω; ΠαΓσισ ..
f 4 Φαναριού xai ΦερσΑων Δαμασκηνό .

2.

<1 SYNODUS CONSTANTINOPOUTANA SEPTEM HELLADIS EPISCOPOS EADEM pOENA PLECTIT.

t Εύγένιο 4λέφ Αεού Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα 'Ρώμής καί οίκουμίν.κό πατριάρχη .

+ Ο! τώ κ«Α· ήμί ArimAw Μτριβρχικβ ίποWi# »Μ οΙχουΗ^Α^ΖοχΜι^ί ί^χοτο: pqxpMroXftm Mel mk **ttofutarrti** 4ρχιόχίσκοχοί τ» xa! ixiexoxoi, iv 4γ<φ χνούμβτι 4γ«χητοί âioipoi xai ΑλλΜοουργοί, xai 4ντιμ4τ«τοι κληρικοί τή xaè* ήμΑ ΤΟΟ ΧρϊστοΟ μογάλη Ιχχληοίβ χΜ έκΑβτη 4«βρχ1β , «ύλββίστβτοι («ρ«ΐ χ«1 ήβιΑτατο: hp«|P ■» <.» «al τίμιοι χρο*στΛτ» χκί χρή«ιμοι γάροντο xai χρ4κριτοι.κ«ί λοιχοί Am ÇAmvtoc «ύλογημίνοι χριστιβνοί, χάρι lb; υμίν xai ιiρήνη «api Αοού.

Διιοτρβμμlνη xaplia τ»κτμίν«τ«ι χονηρά, 4 τοιοΟτο τ'βρβχά ιυνίστηοι π4λ«ι>· διά τοΟτο ιρχίτβι ή δργή τοΟ 4«οΟ 4πί τού υιού τή iariAsiac', *γηβΐ* τό πνιΟμκ τό 4γιον. Τοιαΰτβι χαρβίβι χονηρχί xai Ασοβοί , τοιβΟτχ σκ»ύη δργή ·ί ίπώλοιβν κατηρτιομίνβ άνίφανησαν (φ«0) κβί ο! 4ν ται έχβρχίαι ΠβλβιΑν ΙΙβτρόν, Κιρνίτζη , Εύρίπου, Τβλαντίου, Σάμου, Ναυπλίου xai Αίγίνη , Πόρου xai Ύδρα; (Α il*» μή ώφ«ιλάν) Αρχιιρατιΰοντ· , οίτινι; χαίτοι καί παρά τή χοινή μητρό; καί «ύοργίτιίο Αγία τού Χριστού Ικκλησία ποριΜλ<|«ι>> ΑξινΙΜντι κα! παρ' αύτή τή; χρατάιβ βασιλιία; πολυτρόπω; ιύιργιτηθίντι , »ί ούδέν δμβ τ4 τοιαύτα Ιλογίσαντο οί κατάρατοι, άλλ' άντιηού πιι9·αρχ«ίν καί ύποτάσβτσΑαι τοΐ; Ατίοι; χαί ιαροί νόμοι καί άποστολικοί ιντάλμασι, τοί ύπαγορ«ύουσι διαρρήδην τήν όλατιλή ήμβ>ν τ&ν ιύσιβΑν (ύπΜϋαίαν καί ύποταγήν πρό τήν 8τό4·ν 4φ' ήμΑ τιΧαγμένην κρατβιάν κα! άήττητον βασ.λιίαν κα! τήν πρδ Αοόν 4ν τοί ύπίρ αύτή; ικιοίαν κα! δίησιν, tva καί ήμίΐ ήρ«μον κα! ήσύχιον βίον διάγωμαν. Α π*ρι&αλ'πόμ*νοι ύπό τήν άμφιλαφή αύτή σχιάν, αύτοί πάν τούναντίον τολμήσαντ· iv άπονοι? πολλή, τού Φτίου χα! ι»ρού νόμου; χαταπατήσανΜ; χα! δικαιώματα ήθικά χαί πολιτικά «ί ούδλν λογισάμινοι, ΙγκρατΜ άχοστατικών φρονημάτων κα! χινιχιάτων ιφβράθησαν ο! θτήλατοι, Α άλλοι ιωσφόροι τό στήσω τόν -Αρόνον μου ύπ»ρώνω τού ΑtoΟ μιληήσαντΤ χαΓΙν" ιουδαϊκή άγνωμοσυνη καί άχαριστίρ χυγαν χινήσαντtc **Jà 7^ χρεήαιβ; βασι~~λέα~~. χαί ταραχών xai ~~σκ~~χνί<ι~~λ~~ έμπλήσαντε τά έπαρχία αύτών. ΤαΒΜ τοίνυν Ακοδσαντε; Ιπλήγημεν χαιρίω^ δακρύων Αφέντε κρουνού , δτι μ Ι Απαραδειγμάτιστα καί !να τού χριστιανικού, πολλφ 84 μάλλον τού Αρχιεβαηχού έπαγγέλματο καί αύτή τή πρδ Αεόν έΜηελία , ήν οί Αεοστυγεί; xai Αεομίσητοι ούτοι ΙΜΑχΑην 4ν τφ καιρφ τή χιιροτονία αύτών, Α ού μόνον διατηρήσωσι τά τή ύποτβγή καΛήκοντα, Αλλά xai τού δα' αύτών ποιμαινομένου ομογενεΓ; εύσεβεί Ιχουα διβάσχειν τήν *Λκρ»* εύπιίΑιιαν ορό η τδν έπουράντον θεόν xai έπίγειον ήμέέν βασιλέα, ού τδ κράτο Μη Αήττητον κα! Αριαμβεύον εί τού β!·νβ .

T&ΰ°°υ X**v «·» *olvfi)< °°Pl τού™* ««à π4ντ« λόγον καί τρύχον δικαίου διχοτομήσαι αύτού; τή βομφαίρ τού ιίνοΰματο xai- δσχάτ ποινή καί παντιλι! τή; άρχιιρωσΰνη χμΑαιρΙσκ καΙΗιποβαλίΓν διά τούβο τού Ικχλφ σιαστιχού ήμΑν γράμματο - Κα! δή γράφοντι άπο* φαινόμοΑα συνοδικό; μοτά τών πορ! ήμά ιιρωτάτων άρχιιρίωφ χαί ύπ*ρτίμων, τΑν 4ν άγίφ πνιΰμαν. Αγαπητών ήμΑν άδιλφών κα! συλλειτουργών, tva ο! βηΗντο πίντο άξωλόστατοι, ο! ού μόνον καί άρχιορατικού,. ήλλά καί τού χριστιανικού δπαγγίλματο άνάξιοι δντο;, Α τοιούτοι τήν φαυλότητα καί μοχΑηρίαν άναφανδντο; καί άγνώμονο; καί δόλιοι φωραΗντ» καί άντάβται καί ταραχοποιοί ΙξιλιχΗντΤ;, τΑν το- Αοίων κα! ιιρών νόμων κα! τών άποστολιχών διατάξιων παραβάται άνορυΑρίαστοι γινόμενοι, κα! ix πάντων τούτων άνάξιοι τού άρχιιρατίυιιν τή> ύψίστφ Αιφ, καΑηρημΙνοι ύπάρχώσι πάση αρχιερατική; ινεργιία κα! τάξεω καί έκπτωτοι τού Αρχιερατικού καταλόγου κα! Απόβλητοι τών ιερών περιβόλων καί γιγυμνωμίνοι τή Αεία χάριτο , ό μέν Κακοπαλαιών Πατρών Γιώργη μόνον, ό δέ Κακοκιρνίτζη Παναγιώτη;, δ δέ Κακοευρίπου Γιώργη , ό Κακοτάλαντίου Νικήτα , ό Κακοσάμου Κυριάκό , ό Κακοναυπλίου Γιώργη καί ό Κακοαιγίνη; Γρηγόρη Χϊγόμινοι, χαί ώ βάναυσοι χαί ίδιώται γνωριζόμινοί χα! μηδιί τολμήση συμφορέσαι αύτοί; ή συλλειτουργήσαι ή τήν Ανίιρον αύτών χείρα άσπΑσασΑαι ή Α ΑρχιιρΜ ή Απλώ ιiρωμένου δέξασΑαι καί τιμήσαι, ή εισόδημα έκχλησιαστικδν κα! ένοριαχδν πολύ ή όλίγον αύτοί; παρασχιίν. iv βάρει Αργία Ασυγγνώστου καί Αλύτου άφορ'.αμού τού Από Αεού κυρίου παντοαράτορο . 'Γμά δέ πάντα; τού ιύσιβεί καί όρΑοδόξου; χριστιανόύ έντιλλόμιΑα καί παραγγίλλομεν πατρικώ;, tva δΓ Αγάπην τού ύπέρ τή; ήμιτίρα σωτηρία; τό πανάχραντον αύτού αίμα ικχέαντο 4πί τού σταυρού άνανήψαντι κα! εί; ιαυτού έλΑόντκ;, προσόχητι Ακριβώ νά διαμένητε iepatoi κα! Αμετακίνητοι έπί.τού κέντρου τού πιστοί βεαγιάλικίου, πεπεισμένοι 8τι κάΛε κίνημα άνταρτικόν ρ,^Ην 1φ' ήμά ττχαγμίνην χραταιάν βχσιλ*ί*ν άνχφίροται πρδ «ώτδν τδν Ηόν, ύφ' ού «Ναι {,^η^νη ΐφ* ήμ« κα! ττταγμόνη, χα! πτπληροφορημόνοι προσότι *8η* *ν ΙφΑβσάν τίνο νά σμναραaγβσι χ<^ ν4 .εί πλάνην xai |Mtm4t)Μ, τού μετανοούντα xai ΐχιστρέφοντα δέχεται ή p.,a*(a' xai συγχωρήσω»; Αξιοι, Α έλέδυ Η 84 xai (Ü μή γένοιτο) τινέ μ^βιοφρονούντκΟ xai ΑεροβατοΟντε .φανΑσιν 1«; τέλου άμεταμέλητοι xai ΑβεόρΑεεΟι, Μτά τΑν τοιούτβν κοντά δπού 4χ« ν* έπέλΑη παντελή άφανισμό χαί όλεΑρο , έξαπτομένη τή Μχαία άγαναχτήσεω τού κρβταιοβ δεβλετίου, ΑποφαινόμεΑα ΜΙ ήμεί; τή δυνάμει τού παναγίου πνεύματο , tva Ac κοινοί λυμεώνε , Α; Ασεβεί τή χαρβέμ μ ! ΑντίΑεοι xai Αχριστίανοι,

1 Prov. VI, 14.

Αφωρισμέν'- ὑπάρχωσιν Από θεού καί *inrpeptiu* *καί* Ασυγχώρητοι χώ" μετά θάνατον- **Aime** χαΐ,τυμ-MvitfM. ΤΑ χτήματά xxl υπάρχοντα «Ατ#ν ώ Απώ^ριαν Μί παντελή Αφόρισαν ' έν γινιΑ μιφ έξβλειφθτίη τδδνομα αύτών *μη* ήχου, ικαί ού. μή .μώνοι αύτοί λίθο έπί λίθου· έχκοπώτεισαν Αώρω τή παρούση ζωή χαί προσζημιωθήτωσαν χαί τήν μέλλουσεηί-ι Ιν τφ κρίνεσθαι αύτού έξίλθοιεν «αταδεδικασμίνοι, χαί ή προσευχή εώτών γενέσθω εί Αμαρτίαν, Μί διάβολο στήτω Ια δεξιών αύτών· γενηθήτωσαν -αί γυναίκε εώτών χήροι χαί τά τέχνα 'a&t&V δρφανά ' γενηθήτω ή έπαυλι αύτών ήβημωμένη, καιέν τοί σκηνώμ,ασιν αύτών μή έστω'δ χατοιχών· γενηθήτω ό ούρανύ ύ ύπέρ τήν κεφαλήν αύτών χαλκού, Καί ή γή ή ύπδ τού ' κύβο - αύτών σιδηρά' πατάξ® χύριο αύτού τφ ψύχει, τφ πυρετφ, τή-' Αν·μοφοριφ χαί τή ώχρφ· στένοντε ώεν έπί τή γή ; χαί τρέμοντε Α ύ ΚάΓν σχισθώσα ή γήχαταμίοι 'αύτού ώ τύν ΑαθΑν χαΓ τδν -'Αβαρών· Αγγελο χορίου χαταβιώξαι αύτού έν'πυρίνη βομφαίη, χαί προΐδπήν μή ποτέ ἔβοκν μεταρμορφωθώησαν βέ ώ βόα χατά τύν Ναβουχοδονόσορ, έχοντε χώ τά ΑρΑ πάντων τών Απ'. αιώνο Αγίαν χαί τών δσίων χαί θεοφόρων πατέρων τών έν Νιχαίφ χα! τών λοιπών. Αγίων συνόδων, έΑν μή ποιήσωσιν ώ γράφομεν έξ Αποφάσεω . -

,αωχα', μαίου 1.

3.

SUPPLEX LIBELLUS LEGATIS GRAECORUM HERMIONAE CONCREGATIS A NONNULLIS EPISCOPIS OBLATUS·

1897 februarii 91.

t Πρδ τήν σεβαστήν έθνιχήν συνέλευσιν.

Άναφέρομεν. "Οτι ή πίστι πρδ τύν θεόν χαί ή Αγάπη ώ τήν πατρίδα δτι είναι τΑ τιμιώτατα ώ τύν Ανθρωπον, ύπάρχει πασίδηλον. Διά τοι τούτο διαχελεύιτα: έκαστο τών χριστιανών ένεκα τούτων, πίατεω χαί πατρίδο , Αντιπαρατάττόμενο νά μάχηται μέχρι θανάτου. Άπδ μέν τήν θεότητα αισθάνεται ό Ανθρωπο γνωρίζων άναμφιβόλω τήν Οπαρξιν αύτού^ χαί προσμένει έχείθεν τή μακαριότητα Χαί Αθανασίαν Του Από δέ τήν πατρίδα έλπιζα τήν έπί γή εύζωίαν χαί ησυχίαν του. ΑύτΑ ταύτα τΑ ίαρΑ στερηθέντε ήμεί πρδ αιώνων χατά θειον παραχώρησιν, ήδη πρό έξ έτίλ θείφ βουλή χα! ΑποφάσΛ έκινήθημεν, Αναλαβόντε τύν Αγώνα, ίνα Αποχτήσωμεν έλ»υίΗρούντ« τήν πατρίδα . ... Ό δέ χύριο τών δυνάμεων, εύλογήσα τύν ιερόν χαί δίχαιον τούτον Αγώ'νΑ μα , έχαρίτωσεν ημά μέ τόσου Αήβ>να χαί τρόπαια, Αγωνιζομένου είλιχρινώ μέ τΑ θρησκευτικά χαί πολιτιχΑ τού έθνου καθήκοντα τδ χατ' Αρχά . ΆλλΑ μόλι έλαμψεν .ό σπινθήρ τή έλευθερία , χαί Αμέσω Αφηφήσαντε κατετχράζαμεν τήν πατρίδα. Τήν Αμώμητον χαί αγίαν πίστιν ήμών κατεφρονήσαμεν, τΑ ΕερΑ χρέη μα παρημελήσαμεν, τδν τού θεού φόβον έχ τών ψυχών ήμών Απεσχοραχίσαμεν, τού ιερού νόμου παρανόμοι ποαί πατεπατήσαμεν· χαί Ανίσω τι έχατορθώσαμεν, Αποδίδομεν ώ τήν χώρα ήμών τήν ύψηλήν, χαί ούχί πρδ τδν χύριον, δστι δέν εύδοχεί ιί τΑ χνήμα τού Ανδρό , χατΑ τδν προφητάναχτα, Αλλ' εύδοχεί ώ τού φοβουμένου χαί έλπίζοντα ώ αύτόν. Ένεκα τούτων παραχωρήσει τού διχαιοχρίτου θεού περιεπέσαμεν ώ ίλιΑδα πολλών δυστυχημάτων. Τδ ί«ρδν έθνο ἦχμαλώτισ χαι αιχμαλώτιζα γένο μιαρόν χα! Ασήμανοον δ θάνατο χαταθ«ρίζα ήμί ώ στάχυα έλΜινώ χαθ' έχάστην- ό λιμό χαταπιέζα ήμά έσχάτω .- οί έμφύλιοι πόλίμοι έφ·ρον πάντα τΑ χαχά, χαί τήν τ«λώαν Απονάρχωσιν- αί Αρπαγαί, αί βίοι, αί χαταδυναστιίαι, οΰσαι Απορα-δαγμάτιστοι, μ,Α Ιχατιρήμωσαν χαί μά Απητατέστησαν ώ σθηνήν έν σέχυηλάτφ χατά,τδν Ήσαίαν (IV, 8^' χαί πρδ πάντων χαί έν πάσιν ή φριχώδη χαταφρόνησι τή {τρά ήμών πιστού μά Απχλπίζα τήν σωτηρίαν μα . Ήμίί δέ <ύρ<θέντ< ποιμένι πν«υματιχοί χαί χρέο έχοντι άναπόδραστον υπέρ τή χατ ίμφω σωτηρία τών πριμμινομένων ίιρών λαών, παριυριθέντα ένταύθα, όπου Αώφ συναινέσα^έσυστήθη ή σιβαστή τού έθνου συνέλιυσι , πονούντι ψυχιχώ , δίχην σάλπιγγα βοώμ«ν, δτι, Αν δέν Αναχαλέσωμχν δλαι ήμών δυνάμτσι τήν όρθότητα τών χριστιανικών ήμών ήθών χαί Αν δέν μιριμνήσωμαν υπέρ τή έχχλησία τού Χριστού »ϊ Αναχαίτισιν τών καταχρήσεων, χαί νΑ παραδαγματισθώσιν αί πανταχού Αφόβω γινόμενα-, παρανομίαι, είναι Αδύνατον νΑ ύωθώμεν έχ τού κινδύνου χαί τών, δεινών μα , Αδύνατον νΑ έπιτύχωμεν δπερ έλπίζομεν. Όθεν μετά θερμότητα χαί ζήλου άξιούμεν τήν σεβαστήν τούτην συνέλευσιν, ίνα προσχαλέση έπ' αύτφ τούτφ χα! Αλλου κανονικού τών Αρχιερέων, όσου Αν έγχρίνη Αξιου καί ειδήμονα , διά νΑ έλθωσιν ένταύθα, ώστε συσχεφθέντε μετΑ τή πανιερότητα των νΑ Αναφερθώμεν έντελέστερον. προτιθέντε ύπ' δψιν τή σεβαστή τούτη συνελεύσεω τΑ Αναγκαία εί διατήρησιν τών έχχλησιαστιχών κανόνων μένομεν. Τή 91 φεβρουαρίου, 1897 έν 'Ερμιόνη.

t ό Κορίνθου Κύριλλο ,
f ό Άνδρούση 'Ιωσήφ,
t δ Τριπόλιω Δανιήλ,
f ό 'Ρέοντο Διονύσιο ,
ή δ Βρεσθένη Θεοδώρητο .

4.

LEGATORUM PRAEFECTUS AD EPISCOPOS SUPRA DICTOS RESCRIBIT··

1897 nwrtii 4.

Ό πρόεδρο τή γ' έθνιχή τών 'Ελλήνων συνελεύσεω .

Πρύ τού σεβασμιωτάτοο Αγίου Αρχιερεί Κορίν-^ θου Κύριλλον, Τριπόλεω; Δανιήλ, 'Ρέοντο Διονύσιον^" Άνδρούση Ιωσήφ χαί Βρεσθένη Θεοδώρητον.

Ή Αναφορά σά μηνολογουμένη τή 91 φεβρουαρίου παρουσιάσθη ώ τήν συνέλευσιν, ήτι Αποδεχομένη τήν πρότασίν σα , Αφορώσαν τήν θρησκείαν χαί τήν ήθιχήν τού έθνου , καί σκεψαμένη έπί τούτα, μέ Απόφοσίν τη γενομένην σήμερον ώ τήν ιγ' συνεδριασίν τη , σβ προσχαλεί νΑ συνέλθητε ώ έν, χαί νά συσχεφθήτε χςΑ διατάξητε έν σχέδιον, βάσιν έχον τδ πώ νΑ Α&χαλέσωμεν τδ θρησκευτικόν σέβα , τήν διατήρησιν τών έχχλησιαστιχών κανόνων, τήν καλλιέργειαν τή ήθιχή χαί τήν εισαγωγήν τών φώτεεν ώ τδ έθνο , χαί περί τού πώ Αρμόζει νΑ χυβερνΑται τδ έχχλησιαστιχόν. Τοιούτην σχέδιον, ώ ένεστι, τελειοποιήσαντε προσχαλείσθε νΑ χαθυποβάλητε εί τήν συνέλευύιν. Τή 4 μαρτίου 1897 έν Έρμιόνη.

• M——~~ rà ri» fie *ΊαίβΛ,* . ‹· VI. P Η»; Oecoxom·· ·ί> Οκαχοωώ. «P *at.,* t Π. μ 49-48.
·♦ Μεω«ω, op. dt., t. VII, ρ. »1; ΟεοΜΟΒΜ, t. eit., ρ 44.

A

LEOI8 PERFERENDAE DESCRIPTIO AB EPI8COPIB IMITA ·

M ^ομομ «ortie.

Χ βαστή τεύ δθνου συνέλευσι .

'Ο λοδ 4 περιούσιε , ύπέρ ού Χριστά ἐτύθη, καταφέρεται ήβη εί τδν κρημνόν τθ> Απώλεια , Αχαλινώτεε διατεθεί Ικαστο iunA τδ Ασκούν «taÿ. ΤΟ 84 εέμα αύτού έκζητήσει κύριο F τβν χειρβν ήμβν, πρδ όύ ένχειρισετήν χπρετγωγίαν καί xuj^p· νησιν αύτού. Αιδ κεά εί έπανόρθωσιν τούτοι», Μ τι μέτεστιν ήμίν παρρησία , δίδομεν τήνδε γνώμην.

& Νί θεσπισθή παρά τή συνελεύσεω τού έθνου καί νί διορισθή παρά τή διοικήσει σύνοδο Αρχιερέων ή τριών ή πέντε έχ τβν μάλλαέ ειδημόνων.

β'. Αύτη ή σύνοδο νί δνομασθή έπιτροπή έχκλησιαστιχή χβί νί παρεδρεύη ένιαυσίω , βπου χαί ή διοίχησι .

γ·. Νί έχη βάαιν τή ΙερΑ ήμβν πίστεω τού τι άποστολιχού χ«1 συνοδικού κανόνα τή έχκλησία , μή δυναμένη ούδέ μέχρι κεραία προσθαφαφέσαι τι. θεμέλιον γάρ Άλλον ούδεί δύναται θείναι napi τδν κείμενον.

δ'. Νί πείθηται εί τά διαταγέ τή διοιχήσεω , μή άντιβαινούση εί τδ δογματιχδν χαί τού ιερού κανόνα .

f'. Νί είρηνεύη αύτή έφ' έαυτή, είθ' ούτω νί έμπνέη πρδ πάντα τήν αυτήν ειρήνην χαί δμόνοιαν πρδ άλλήλου , δ έστι τδ πλήρβμα τού νόμΑ» χαί ή Αληθή εύδαιμονία τβν Ανθρώπων.

'. Νί γνωρίζηται έντδ τή Ελλάδο napi παντδ τού χριστιανικού έθνου προσωρινβ πρωτεύουσα εί τά έχχλησιαστιχά χαί χυβερνβσα τήν έχκλησίαν χαί πάντα τδν πλήρον Ανεξαρτήτω .

ζ'. Νί μή δυνατοί μηδεί έξ αύτβν μήτε έχ τβν λοιπών τού κλήρα» νί dbveJ.o^apiA-nj κοσμικέ φροντίδα χαί μιγνύη τά άμιχτα χαί θεία μέ τά πολιτικά, μήτε νί δπλοφορή, Αλλ' ίχαστο νί μένη έν ή έκλήθη τάξε: χατά τδν θείον Απόστολον.

η> Νί φροντίζη περί, τβν χηρευουσβν έπαρχιβν χατά τού θείου χαί ίερού χανδνα τή έκκλησία , !να μή μένη δ λαδ χωρί έχχλησιαστιχή χροστάσια .

θ'. Νί ένασχολήται πάσαι χαί παντοιάι δυνάμεσιν είί τδ χήρυγμη τού ιερού ευαγγελίου, ει τήν άχριβή φύλαξιν τβν, in' Αρχή παραόεδομένων, μή δυναμένη δλω νά μεταίρη Αρια αιώνια, i οί πατέρε ήμβν έθεντο.

ι. Νί Αποστέλλη Ιεροκήρυκα χατά πάσαν έχαρχίαν σεμνοπρεπεί χαί χρηστοήθει «ί . διδασκαλίαν χαί σωτήριον οδηγίαν τβν χριστιανών ώσαντβ καί έγχύχλια πρδ τδ έθνο γράμματα, ήθιχά χαί παραινετικά.

ta'. Νί φροντίζη πορί συστάσεω Ιερών σχολείων, περί προόδου τβν συστημένων χαί χολή χαταστάσιω αύτβν.

ψ'. Νί φροντίζη περί τή εύταξία τβν μοναστηρίων, περί συστολή τβν έχτραχηλιζομένων μοναχών χαί περί τοΟ πώ δεί ζήν τού μοναχού χαί πολιτεύεσθαι άνεπιλήπτω -

ιγ·. Νί παιδεύη τού παρανομοΟντε^, τού μέν χληριχού 8ii τή άργία , τού δέ λαίχού έπιτιμβσα, xiv δέή δί, χαί πολιτιχβ 8ιΑ τή βιοαήσηκ·

ιδ'. Νί θεωρή τά διαφορέ τβν'χληριχβν xati τού νδμου τή έχχλησία άνεχχλήτβ .

μ'. ΝΑ θοωρΙ έμοίεε τΑ περί συνοτχεοίεεν παέ κληρονομιών ΙιαφορΑ χετιΑ Μύ κειμένου νέμαυ ΑνοχχλήτΜ "βσαε U Μρ ρεά Ανάγονται «έ τύ πολιτιιηέν, νΑ τά ΑmΜν> tf(<Α κριτήρια μετά τήν ύφειλομένην συμβουλήν τοΟ βυρβεβαβροΑ.

ι'. ΝΑ μεταχαλή Αλλοθαν τού παρεχτρεηομένου ή έναγομένου κληρικού , δμοίω χΑί λαϊκού έναγομένου .

ιζ". ΝΑ άναφέρη ει τήν διοίχησιν περί τβν άκειθούντβν, ή χρέο νί συμμράττη χαί ένισχύη αύτήν ει τήν ιιβτίρηαιν τβν ιιρβν χανόνβν.

ιη'. Μοναστηριακά πράγματα, ώ Itfi, είναι Αθιχτα, χαί ούχ Ιξεστι πολιτιχβ χρήσασθαι αυτά· έξεστι δέ ει . μίνα τά σχολεία τού φωτισμού τή νεολαία , ιερά δμαίεε δντα, χρήσασθαι.

ιθ ΤΑ έχχλησιαστιχά εισοδήματα τβν χηρευουσβν έχαρχιών συνάγοντε ο! τοποτηρηταί νί βίδωσι λογαριασμδν εί τήν έπιτροπήν, αύτη δέ νά χαθυποβάλλη αύτδν ει τήν διοίχησιν ι τά δί χρήματα τούτα νί χρησιμεύσωσιν εί έχχλησιαστιχά Ανάγχο χαί σχολεία..., .

χ'. Οί γνήσιοι Αρχιερεί νί λαμβάνωσι τα συνήθη έχ τβν έπαρχιβν των εισοδήματα· δσων δέ οί έχθροί χατέσχον τά έπαρχία , ούτοι νά οΐχονομώνται παρά τή διοιχήσεεε χαί έπιτροπή 8Γ Αλλ.ων έπαρχιβν.

χα'. Ή έπιτροπή νά ήναι Απαραβίαστο παρ' οίουδήτινο εί(τήν διατήρησιν τβν έχχλησιαστιχφν χανδνων καί διατυπώσεων χαί εί τδ νά χαθυποβάλλωσεν εί έχχλησιαστ.χήν ποινήν Ανεμποδίστω τόσον κληρικού δσον χαί λαϊκού , χατΑ τού νόμου χαί (ερού κανένα .

χβ ΝΑ φιλοτιμήται διά τών χολών έργων τή Αρετή χαί τή Αμέμπτου διαγωγή μάλλον ή διά λίγων εί τδ νά προσχαλήται τού χριστιανού;'ει τήν χριστιανικήν ήθιχήν έπανίρθωσιν.

χγ'. Νά γνωρίζη χαί αύτή χαί Απα δ χλήρο καί τδ έθνο Απαν ώ μητέρα κοινήν τήν μεγάλην έκχλησίαν, ή ή κεφαλή δ Χριστό .

χδ Επειδή πάντω ήμεί , έξαιρέτω δέ οί τού χλήρου τή Ανατολική έχχλησία , ούχ έγνωρίσαμεν Αλλην μητέρα d μή τήν μεγάλην έχχλησίαν, ούτ Αλλον χυριάρχην εί μή τδν Κωνσταντινουπόλεω πατριάρχην (καθά καί δ μεγαλόφρων αύτή 'πατριάρχη Γρηγόριο πρδ όλίγων χρόνων έθυσιάσθη υπέρ τή ιερά ήμβν πίστεω καί ύπέρ πατρίδο), διά τούτο ούχ έφείται ήμίν Αποσπασθήναι Απ' αύτή χαί Αποσχιρτήσαι· Αλλ' οί ευρισκόμενοι χατά τήν 'Ελλάδα Αρχιερεί ένούμενοι έν πνεύματι κυβερνήσωμεν, βση ήμίν Βύναμι , τΑ έμπεπεστευμένα; ήμίν έχχλησία , μηδέν σχίσμα ή βιαίρεσι έμποιούντε εί τήν πνευματικήν ήμβν ένότητπ χαί έχκλησιαστιχήν κοινωνίαν, μηδέ σαλεύοντέ; τι τβν νενομ«η»ένων· τή έκχλησίφ, Αχρι ού δ θσδ εύδοπήσει τήν χολήν Απακατάστασιν τή πατρίδο , δτε καί έκ τβν πραγμάτεεν δδηγούμενοι σχεψόμεθα Απόντε καί ΑρΗτερσν καί δικαιότερον περί τούτου.

Τούτα ήμεί ώφέλιμα ώ π^| τήν παρούσαν Αποχήν χαί τή έκκλησία τήν παρούσαν χατάστασιν είναι γνωρίζοντο , καθυποβάλλομβί fat βφιν τή άύ έθνου συνελεύσΜο , καί Α Αποφασίση β τι Αν τελειότερον χρίνη. Μένομεν δέ χτλ.

• Itamoca, oμ dt, t. Π, μ 10«; ΟοοαΜοαν, t.<*U μ 04-«.

ACTA OOMOBMATIOIIB MAUPLU HAÏ IÏTAB PBO OOMPOMMDW BOCLBUAB HXLLADICAI i MBGOTHB·
1M3 «ytOb 17 - aofl 1

8K88IO L
AplriM· 17.

Πιφόνταν τΑν U μΛών τή έκιτροκή **> ** *M tton* έχχλησισστιχΑν γραμματέα; έκιχρ«τ«1α χρο«δρ«ύντο , έπροτόδη πρΑτον τά «αρί ώαξαρτη^ τη 'Κλληνιχή έχχλησία , χα! συνιζητήδη όποΧρÀvtwc.

Άπιήασίσδη δέ όμοψήφα , δτι ή έχηλησία τού βασιλιίου τή Ελλάδο , κν«υματιχώ μέν μή γναρίζουσα κανένα Αρχηγόν ή χιφαλήν τη καρό μόνον αύτδν τδν διμιλιαήν τή έχχλησία Τησούν Χριστόν, πολιτιχΑ 81 έχ υσα »«1 γναρίζουσα Αρχηγόν τη τδν βασιλέα τή 'Ελλάδο , «Ιναι καί μέντι Ανιξάρτητο Από πόσον Αλλην έχχλησίαν· χαθδσον 81 Atpopf τό δογματικόν, «Ιναι χαί μόνοι 8ιό παντό έναμένη μΐ ίλα τά λαϊκό έχχλησία τού Ανατολικού δόγματο . Τήν Ανιξαρτησίαν τη ταύτην, Αφ' οΰ ή 'Ελληνική έχχλησία τήν Ανακήρυξή Ιπισήμη , Ηλοι τήν γνβστοποιήααι έγγράφω Βιό τή πολιτική Αρχή «£ βλα τό |οικό Αδιλφά τη έχχλησία τού Ανατολικού δόγματο .

Σ. Τριχούπη . Π. Νοταρό . Ό Άρδαμιρίον 'Ιγνάτιο . Ό "Ελαία Παίσιο . β. Φαρμαχίβη . Κανστ. Δ. ΣχινΑ . Σκαρλάτο Δ. Βυζάντιο .

SESSIO Π.
Aprili· 18.

Παρόνταν τΑν ίξ μολόν τή έμιτροπή χαί έν Απουσίμ τού έπ! τών έχχλησιαστιχΑν γρ«μματέ« ftρεύοντο τού χ. Π. Νοταρό, προττέδη αί σχέψιν τό πτρ! συστάσοβ συνόδου διαρκού , καί έντχρίδη όμοφώνοι .

Συντζητήδη, Αν κρέπη ή σύνοδο αύτη νό συγχροτήται Από άρχαρτί μόνου ή χα! Ακδ τό τραΐ Ιτρατιχό τάξη ,, έπισχόπου δηλαδή, πρισβυτέρου καί διακόνου , κα! ή μέν γνώμη τών πόντο μιλΑν τή έπιτροπή δπήρξιν 6^έρ τή πρώτη προτάαιη , ή 81 γνώμη τού χ. β. Φαρμακίδου, διό λόγου , τού δκοίου ŧξέδ^α διό ζώση φννή , Ηλοι δέ έχδέστι χαί έγγράφβ , όπήρξον ύπίρ τή διυτέρα .

Προοτέδη δούτορον τδ πιρί Αριδμού τΑν μολΑν, Αφ" ών Ηλοι συγκροτοίσδαι ή σύνοδο αύτη, «αί Αποφασίσδη έπί τή ύπο^έσοι, δτι ή σύνοδο βόλοι συγχροτβίσδαι μόνον Από Αρχιοροί , δτι, Ιπτιδή ή έχχλησιαστιχή βιαίροσι πρέποι νό ήναι σύμφοτνο μέ τήν πολιτικήν διαίροσιν τού βασιλιίου χα! έπομένη ό Αριθμό τΑν Αρχκρένν Ηλοι χατανιήσιι αί δέκα, τήν διαρκή σύνοδον δέλουν συγχροττ! τροί έχ τΑν Αρχιτρέάν τούτην.

Ή έκλογή τΑν μιλΑν τή διαρκού συνόδου Αποτίδιται αί τήν ύπορτότην βασιλικήν Αρχήν.

Ό βασιλιΰ , ώ Αρχηγό τή έχχλησία αί τδ πολιτικόν, καδώ προιίρηται, δύρίζοι ίπίτρσπόν του «ί τήν διαρκή σύνοδον, δστι συμπάροδρούτον, χαρί νό ψηρηφορή, «ί τό συντδριάσοι τή συνόδου, έφαρφ τό σκέψη τη , χαδ' δσον αύται δίν Ανάγονται αί τδ δογματικόν χα! Ιτροττλτστιχόν.

(Έπονται αί ύπογραραί)

8E88IO TH.
Aprili» 1». k

Έν τή σημορινή συνοδριάσοι, παρόνταν τΑν έξ μολΑν τή έπιτροπή χαί τού έπ! τών έχχλησιαστιχΑν γραμματέα τή έπηρατοία ppoolpriivwit, ΑνιγνώσΑηααν τό ‰ρ·»"» ** αρσχδοηνή χαί χδοσινή συιιlριώΜα · |

Ό έπί τΑν έκχλη«Μ«τηΑν γρ^μακίι τή έκιχρατοία <mv, δτι oΝαι σύμμαχο μ τήν γνώμην τού κ. 6. ΦόρμανfiIσ»ι πορί.τή έχ τΑν δύο τούλάχιστον Ι^αταών τόξο·», τή έκισχοπιχή χαί ιιρατιχή , συγχρστήσοη τή συνόδου· ΑξέΗτο 81 διό ζώση φ·»ή «Μ «όλοι έχδόοοι χαί 1γγρώμ» τού πορί τή γνώμη τ» ‰4«η« ‰ μίνην π^ό τή έπιτροπή Ιχδοσιν πρδ τ|ν βασιλι«ιι» Wrt»·

Προοτέδη αί σχέφιν τδ πιρί τού ύργανισμού χαί τΑν χαδηχόντην τή διαρκού συνόδου, χαί Ανογνώσδη σχέδιον πορί τούτου τού χ. Θ. Φαρμακίδου, χαί ένοχρίδησαν έχ τΑν κοριοχομίνοτν τό έξή -

«'. Ή διαρκή σύνοδο «ίναι ή Ανκτέρα έχχλησιαστιχή Αρχή τού βασιλιίου τή Ελλάδο , ύποχ«ιμένη «ί τήν βασιλικήν έξουσίαν.

β'. Τό καδήχοντα τή συνόδου διαιρούνται αί έσιαηρικό χαί έξ»τ«ριχά· χαί έσνπριχό μέν λογίζονται δλα τό Αναγόμανα αί τδ δογματικόν καί kpoττλιστιχδν τή δρησκαία μέρο , χαί αί αύτό ή κοσμική ή ή πολιτική Αρχή βέν έπιμβαΐντι διόλου· έξτήτριπό δέ χρέη τή συνόδου (Ιναδ δσα δέν υπάγονται «ί τδ δογματικόν χαί ι«ροτιλ»στιχάν τή ftρησκ μέρο , καί αύτό έντργούνται καρό τή συνόδου έν όνόματι τού βασιλέν , Αλλό κατό προηγουμένην Αδτικν χαί διό τή συμπράξτβ τή πολιτική Αρχή .

γ'. Ή διάρχαια τού προσνιπιποΟ τή συνόδου διορίζαται, καδώ προφηται, αί τριιτίαν, διαρχούση δμ« τή πρώτη τρατία , έναλλάσσται κατό χλήρον αί μέν τό τέλο τού πρώτου «χρόνου τδ έν μέλο τή συνόδου,' «ί δέ τό τέλο τού δ«υτέρου χρόνου τό ftον, χαί αί τό τέλο τού τρίτου τδ τρίτον μέλο , Αντιχαδισταμέναν Ιχάστοττ παρά τού βασιλέα Αλλην.

V. Ό ftρό τή συνόδου διορίζαται καρό τού βασιλέν έχ τΑν συγκροτούνταν τήν σύνοδον μιλΑν δι' δσον καιρόν ήδτλτ τδ έγχρίνη «ύλογον, πάντοτχ δμ» έντδ τή τρατία .

Ό γραμματχδ τή συνόδου διορίζτται καρό το· βασιλέο διό βίου.

'. Ή σύνοδο Ιχ»ι χαί ύπογραμματαΐ , προβαλλομένου παρ' αύτή χαί έπαυρβμένου «ορό τού βασιλέα .

ζ'.' Τό μέλη τή συνόδου καί ό γραμμαηδ δρχίζονται τδν Ανήχοντα δρκον ένώπιον τή βασιλική Αρχή , οί δέ ύκογρ«μματ»ί; ένώπιον τού γραμματέα τή συνόδου.

η'. Ή σύνοδο έχα ταχτικόν γραφΛον, ιδιαιτέραν 'σφραγίδί>παί τού Αναγκαίου ύπηρέτα .

δ'. Ή σύνοδο χαδοδροίκι κάντοτι «ί τήν μητρόπολιν τού βασιλείου.

ι'. Όλοι αί έντδ τΑν δραν τή βιχαιοβο^α τη ύποΗσαι Ακοφπσίζονται διό τή κλίιοψηρία .

ια'. 'Ολα τό μέλη ύπογράφονται «ί τό έκ τή συνόδου έχδιβομένα πράξη , χαί Αν ftλον «Ναι έναντία γνώμη , έχΛέτονται «ί τό πραχτοιό τήν ιδίαν *tournât* γνώμην.

ιβ·. Εί τήν διαρκή τή έχχλησία τού βασιλ«ίου τή Ελλάδο σύνοδον ύπόΜιντα, ώ ιί Ανατέραν Αρχήν, δλοι οί έπίσχοποι τού βασιλείου, δι αύτή διατάσσονται καί «ί αύτήν Αναφάρονται πιρί κοντό

• 0μ ο μ ο··, X «lt, μ M-IIL

Comet Awnwti. «οαν» XI»

Βμ χρέη Αφαντο .
t/. Ή σύνοδο ifMRX ΙiφρΟι iod ηριβΑΙΙιι

Αφορίαν χαί τήν Αχαγρύανησιν *Λ(* τήν Ακριβή .*& τήρηαιν τβν Αχχλησιασαχβν κανόναν ««ί τβν όρήβ Αχόνταν έθίμαν, BunArai Nti* τή καομιχή Αβχή «*ν β τι νοβίζοι χρήσιμον χαί ΑναγχΟίον d< τήν «Α- ταξίαν, κοσμιότητα μ ! β«λτί·»3ϊν τοβ χλήρ·», προ- νοούσα μέλιστα μήπα; d Ι* τού κλήρου λαμβΑνβσι μέρο «ί τά πολιτικά πρΑγματα, Α«' έναντία τβν έκκλησιαστιχβν χαί πολιτικών νόμον. Προσέχα μή τι γίν«ται χαί πρΑταταιπαρότού Ακχλησιαστικοδ κανόνα;· Χπαγρυπν«ί d; Hι» «Εχοσμιι Αχχλησια «α! τβν ί«ρβν τ«λ*τβν χα! *ύ* τήν Βι

. Ή σύνοδο έπαγρυπνι! βϊ τήν Ακριβή Bui- Β τήρησιν τή καθαρότητα τβν χαραΒ·Β«γμέν«ν Βογ- μΑταν τή Ανατολική Αχχλησία · «ροσέχΜ Αχριββ , μή παρ«ισαχθή τι έναντίον αύτών, «ία «αρ* όμο- φρόναν, du παρ' έαροφρόναν. 'ΕπαγρνκνΜ Απο- μίνω *καί ύ χά* ιηρδ χρήσιν τή νεολαία χαί τοΟ κλήρου drt έξοδον ιίσ»ρχόμϊν· da έντδ τού κρΑ- του δήμοσκυόμΝΒ. βιβλία, mpl »ρησχΛ>τι»Αν Αντι- Μιμέναν πραγματουόμονα, χα! *Αμα* πληροφορηθή, Βτι δποιοσΒήποα ΑνΒρφπο ήθολό ποα ζητήτοι νΑ αμ ρόξη τήν Αχχλησίαν τοΟ βασιλ*(ου τή ΈλλΑΒο , da Βι* έαροΒιδασχαλία , da ΒιΑ προσηλυτισμού, dix καθ' όποιονΒήποα Αλλον τρόπον, ή σύνοδο ζηαι τήν λχύσιν τοΟ πακοΟ Βιά τή κοσμική Αρχή .

ι '. Ή σύνοδο έξασχτί τήν ΑννιΑτήν δικαιοδοσίαν έφ' Βλου τού χλήρου, καθ' Βσον ΑνΑγίται «ί τά έχ- χλησιαστιχΑ· ή Βί έχτέλ«σι τβν ΑποφΑσιών τη 4νατ(θ«ται «ί τήν κοσμικήν Αρχήν.

ιζ". Ή αύνοΒο συντΑοοοι χαί προβΑλλ»; d; τήν Π Αγκρισιν χαί έπιχύροσιν τή; βασιλική Αρχή ΒιατΑξιι νέα , Αφαρώσα τήν Αχχλησίαν χαί τδν χλήρον, αΤτινο ΑγχριΜααι χαί ixixup«»BtCoai παρά τοΟ 'βασιλΑβ , λαμβΑνουσιν Ισχύν νΒpob.

ο]'. Ή χυβέρνησι Βύναται νά «ροβΑλή d; τήν σχέψιν τή; συνόδου Βσα Αντιχίιμτνα χρίνοι Αξια τή σχίψ*ω .αύτή , χαί νΑ ζητή τήν π«ρΙ αύτβν γνώ- μην τη . (Έχονται αί ύκογραφαί.)

SESSIO IV.

Aprili· 30.[11]

Έν τή σημιρινή ουvcBpiAni παρόνταν τβν έ£ μ·» λβν τή έπιτροκή χαί τοο Ακί τβν έχχλησιαστιχΑν γραμματέα προ·8ρ·ύοντο , Αν·γνβσ*ησαν Απ' Αρχή τΑ «αρχτιχΑ χα! τβν τριβν προλ«φουσβν συν*Βρι4- σ«αν, χαί ηροβολα^ηΜντά, ΑχρίΒη «δλογον νΑ όπο- γραρβσιν Αφ' βλα τΑ μέλά) τή Ανηροκή , χαί 6π- «γηχΑφν»»*- (Έπονται αί διήγραφαί.)

ΚατΑ τήν αδτήν συνοΒρίασιν ΑλήφΑή «ί σχέψιν χαί τό π«ρΙ το* προόνπιχοβ τβν δπμρχόνταν σήμρρβν «U τήν Έλλφι Αρχι^όαν χαταμηρήσια γκνορβνη , (δρέ*ησαν πτντήχοντα Βύο Αρχκραέ Αντδ τή Ελλη- νική Axtxpardaç, χατΑ τδν Απισυν«χτόρ*νον όνο- μαστικόν χατΑλογον.

Έξ αύτβν οί μέν Αβαι Βύο χίίρητονημένιχ μρΐν τοΟ Ελληνικό* Αγβνο «αρΑ τή έν Κανοταντινου- πόλιι Αχχλησία χαί ΒιαμΑνονα Αχρι τοΟ*· de τΑ Απαρχία ταν· Αχ ΒΑ τβν λοιπών, οί μέν «ΑρσΜνα Aid τή ΑκαναστΑσια Αντδ τή ΑβιφβαίαΒ «Ι Κ Αλδύνα ΑξαΗν μ·τΑ τήν ΑχανΑαταιαν, καί Αή αδτβν d μέν τοδ πρώτου , d ΒΑ τού αλβηαίοο χρόνου iOVUTifOMÏüC·

Ένηρίδη «δλογον ό όνομασαχδ αδτβν ΜττΑλογο νΑ χα*υΐΜβλη*Ι «ί τήν ανβέμνηαιν >Α τΑ Ανηκοό

wv at* τήν ΈλλΑΒα όρχαρόΐΜ, βοοο Αγχρίνα «pic τήν «νάήΜπαήν τβν Αχαρχιβντο· αρΑαιι Btcttwon.

('tacovtK «t δαογραφαί.)

818810 V.

Aprili· S3.

Έν τ| σημρρινή ewtSpukwi, παρόνταν, καρ*χτδ το* χ. ΦαρμακίΒιΰι νοσοδντο , τβν πένα μιλβν τή; Απιτροκή ,χαί τοΟ tui τβν Αχχλησιασταβν γραμ- ματέα κρο«δρ«ύοντυ , Αν«γνώσ>η δ όνομαστοδ ζΖ«^ΧΒγχ>^^ν~*ντό '' τοΟ β«σιλ«£θΜ τή ΈλλΑΒα;

μ Ανηχούσα; παρατηρήσ«ι πφ έκΑστου, «Γτινι xal ΑναφιΒησαν.

(Έπονται α! ύπογραφαί.)

SESSIO VI.

Aprili· 2δ.

Έν τή σημ«ρινή συνιδριάστ, παρόντων τβν Ιξ μ«λβν τή ίπιτροκή , χα! «Ο Ιπι τβν ίχχλησιαστι- χβν γραμματέα χρΜΪρ·ύοντοή «ρο«τέ*η d; σχέψιν τδ π«ρί τβν τρίπβν τή Aid τδ βέλτιον Βιοργαν'σχβ τοδ Αναaέρόυ χαί χατοτέρου χλήροιχ

Παρατηρήή, βτι δ Έλληνιχδ κλήρο ΒιΑ τήν πολυχρόνιον τή Βουλτία δυστυχίαν, στ·ρούμ<νο ταχτιχβν πέραν «ρδ τδ ζήν, Αβ^Αζκτο νά μττέρχηται πολλΑχι τρόπον ιηρδ χρηματιαμδν έναντίον τοΟ ίιρα- τιχοΟ 'χαραχτήρο , χαί πολλοί καταχρήσοι; οίσχαρή- σασαι κατ' όλίγον χαί Αν·παισ*ήμ» κατήντησαν κοινοί χαί συνή*« .

ΈχρΟη Απομένα ΑπΑναγχι , πρώτον νά μή χ«φο- τονήται χαν«ί οδτι Απίσχοπο ούτ« πρ*σβύτ*ρο; οδτ» ΒιΑχονο χαρί βρισμένη Αχχλησία . *àtixtfav &* Αριθμό τβν ΑχχλησιΒν νά προσδιορισθή χατά λόγον τοΟ ΑριθμοΟ τβν οίχογ·ν«ιβν· *ί* ΒΑ προσΒιορισμδ τή Αναλογία τούτη; νΑ Αν«ργη*ή *izapi* τή; συνόδου, Αφ' *Λ* ληφββσιν βλαι αί Αναγχαίαι πληροφαρίαι, ματΑ τδν πολκιχδν τβν Απαρχιβν Βιαργανισμόν. Έπομένα 1«ρδ; ναό νΑ μή χτίζχται, χαρί ΑποδχΒκγμένη ΑνΑγχη χαί χωρί ABdoς τή πολιτική; Αρχή , τή όποια ΑπαιτΜται βσαύτα ή Αβχια, χαί όαΑχι χρι- *ή Αναγκαία ή έπισχιυή ί«ροΟ ναού. Τρίτην dç ΑχΑστην Avoplav d Ακαιτούμινοι I«pd; χαί διΑχονοι νΑ ήναι έγγαμοι, Ιχονχκ βλα τΑ πρδ τδν βαδμδν τούτον Ακαιτοόμτνα- ταχτικήν δηλαδή «aiBdav, Apt- τήν, Ικανότητα, καί τήν χατά τοδ Ακχλησιαστιχοδ κανόνα ήλιχίαν. Έχ ΒΑ τβν δπαρχόνταν Ι^ομονΑχαν χαί μον<ή(βν, βσοι δέν ήμποροΟν ν' Απαχαταστα·οΟν χρήσιμοι d; τήρ χοινανίαν, du Βι8Ασχοντ* , da χηρύττονα τόν λόγον τοΟ *«ο0, da Αλλο τι χοινα- ηώό; καί ΑνΑλογον de τδν χαραχτήρΑ τον Αργόν D μταρχόμτνοι, *at* τοιοδτοι όποχρβοΟνται νΑ πιριορισθβ- σιν de μοναστήρια, ΑΑν Μλβιν νΑ διομένουν Αντδ τού βασιλ·ίου. Τέταρτον· νΑ Ακαγορ«υ»ή «ί τοδ Αν χόαμμ ζβντα {«ραμένου , «Μ νΑ ματήρχανται Αργόν χαί ΑπΑγγτλμα Avdxtiov το* χαραχτήρό τβν, ΒιΑ νΑ ήναι· Απίραταβατα φΟΜίμσνοι de τΑ κυρία χαδή- χοντα Ο* έπαγγέλματό τα*.

Ή ΑξαχολοΔΑησι τβν κ«ρί τββ ΑντιχΜμένον τού- του σκέψ«αν ΑνατΜη de τήν Αηββή συαβρίασιν.

(*Ε«ονtai αί όαογραφαί.)

sessio να

. » ApriH· Μ.

Έν τή σημιρινή σναΒριΑαιι παρόνταν τβν ΐξ μι- λιών τή Ακιηροιτή , καί τοΟ Ακί τβν Αχχλησιαστιχβν γραμματέ«» ηραΒρούοντο , 4αγνώσ*ή αβΑι ό δνο- μααάαδ τβν Ink τοβ βοαλαίου τή ΈλλΑΒο Αρχι- αρώααν ««πέλαγο χαί ΑνοχρίΑη.

et xipM τή κοινότητο * H . 4 WV
νΑ Αναχληροί τδ έλλαίχον Αχδ μριΙιΡήμίΤχιV

ΈσυζητήΑη χ«μί έχλογή καί χ«ιρστονία έχισxAxnv, καί Αφ'οδ fa #' m* t6 vf'tfifw τή γ' «δρΪ6σ ενιχρίδη, Αοτ« ή σύνοδο «Ρ» pÀUouM τού 8<A τήν έπισχοπιχήν iffm δποψηφίου, έχανη βλα τΑ θιτούμ ααιΜαν δηλοιάτι if«- τήν, ικανότητα xxi τήν κατά τού έχκλησιαστυιού κανόνα; ήλικίαν, vi fa iiûtnlftn δχ" δψιν τού έν- τδ τή χηρευούσή έπισκοπή -έπιτηδιίου πρδ τούτο.

Άν έχ τΑν χροβ«λλορέν«»ν ή βχαιλιχή Αρχή δίν έγχρίνή τυχόν χανένβ, ή σύνοδο χροσχχλουρίνή χχρΑ τή βχοιλιχή Αρχή, ρο§4λλ Άντ χύτΑν Αλλου.

Of ixioxoxot διορίζονται piv &i βίου, Α χροιίρή- τ«ι· Αν βμ«« δι' χοιανβήχοτ αιτίαν χαταοτχδή τι έξ αύτΑν Ανίκανο πρδ έχτέλ«ιπν τΑν Άνήχ6ντ του, διορίζεται μέν Άντ αύτού Αλλο, αύτό δέ λαμ- βΑν«ι παρά τή <η»> . τήν Ανήχουσαν ί- δαλψιν.

Οί έχίαχοχοι ήρχορούν χαί vi μτταττδούν Αχδ έχιοχοχή χ£ έχισχοπήν, δδάχι ή Α τβν ήδ«λ« χριδή Αναγκαία ή Αφίλιμο· δ αιτδ λδγό ΐπαγορ«ύ«ι χαί τήν Ακδ ένορία «ί ένορίαν ματΑ- θ«σιν χαί τΑν βυτέρβ>ν καί βιαχόνοιν.

Οί πρ«αβύτ«ροι χαί διίχονοι «ί τΑ χήρβυοδοα ένορία προβάλλονται παρΑ τΑν ένορ ιτΑν «ί- τδν έπίσχοπον έχ τΑν έχόντχν τΑ προειρημένα άπαιτού- μνχ, καί έξεταζόμενοι καί δοχιμαζόρινοι χχτΑΑρόσ- χλησιν τού έπισχόπου παρά τοΟ έφιξή χροσβιορισΑη σομένου έπισχοπ^κού συνεδρίου, χαί Αξιοι χρινόρ«νοι,

Τδ έπισχοπιχδν συνίδριον σύγκαιται, κατ' έχλογήν τού έχισχύχου, Αχδ τρ«ί τού ίχανοτέρου τού έΧι- τοπίου κλήρου, προ»δρ«υ4μ«νον Απδ τδν γ«ροντδτ«ρον, χαρ«δρ«0ον «ί τήν ιψχκδουσαν τή έχιοχοχή, καί χιριλαμβΑνον «ί τήν διχαιοδοσίαν του Αλα τΑ ρή Αναγορένα «ί τδ πολιτιχδν έχχληοιαστιχΑ τή έχιοχοχή δχοδέοκ - ή σύνοδο Ηλ«ι έχΜο«ι τδν ίτ κανονισμόν τΑν έχιαχοχοιΑν συν«δρί«»ν πατά τΑ χρο«χτ«Μίαα β4α«ι.

Ή έξαχαλούδηοι τΑν χ«ρΙ τού αύτού Αντικειμένου σπέψ««ν Αν«τέΜ) «ί τήν έφ«ξή συκβρίαοιν.

("Έχονται αί ύχογραφαί.)

SESSIO VIII.

Aprili· 37.

Έν τή σημερινή συνεδριάσει παρύντειν τΑν ΐξ μ»- λΑν τή έπιτροπή χαί τού έπί τΑν έκχλησιεκττιχΑν γραμματέα προεδρ<ύοντο, έχεπαλήφΑησαν ti «api διοργανισμού τού 1«ραύ κλήρου σχέψιι, χ«έ έναχρίΑη νΑ διφάδή χαρΑ τού έπισχδπου «ί έπΑστην κοινό- τητα δ Ιχανύτερο τΑν έν αύτή χροαβυτέρον, &Α νΑ Μχρή τΑ παρ«μχικτούσ· έντδ τή κοινδτητο ραρΑ έχχληοιαστιχΑ διαφορά, Α έχχλησιβστιχδ «ιρήνοδίχη.

Προατέδη «ί σκέφιν τδ π«ρί χεΑήκέντ»» τΑν IximAxmv, χρ«οβυτέρ·ν καί βιαχδνεεν, καί ν«πρί τδ ν' Ανατ^ή «ί τήν σύνοδον δ χατΑ τού έχχλη- σιαστιχού κανένα Ακριβή προσδιορισμό τΑν a xivwv έχΑστη τάξ«κ τού κλήρου, συμφΑνα μ τΑ «ί τδ Α Apipo» τ·» κρεατιχΑν τή / συν«βρι4α·ε· ΙιαΙαμβανέΙρινα·

ΜΫΙ όήν έβίΟΜΜΟ ΑξΜιμβΑΜέ, ΙΤοντο Motv Oupr βοόλου aal ι«ιιμβ»ηΜ W a«M »P U

πρεαβ6τ«ρο βηλαΙή, & οικονόμο, 4σκ«υοφύλαξ, * χχρτομύλαξ. καί βο« Αλλα t·» ΑνέχαΗν διακεΜν- τχν Αξιαμάτχν έγκρίνη νΑ διατηρήση καί aie τού ρττέχκτα ή σύνοδο.

ΠροατέΑη di σκέφιν τδ χ«ρΙ αιβ τού κλήρου, xxi έναχρίδη νΑ διδάσχειν ται ρέν «ί τΑ δημόαα βιβαχτήρ«ΐα τήν «δτήν «ιρΑν ΐΑ μαθηράπεν-pi τού λοιπού πολίτα χαί οί χρδ τΐρ» έχχλησιαστιχήν έτοιμαζόμενοι, νά τιλβοχοιΑχ 18ί«» τά ορό τΛτο Απαιτουμένα σχουβά w» «ί τήν Ακαδημίαν.

Οί τοιούτα, συμπληρ4σαντ« τά; σχουδά τ«εν, δφεΟ,ουσι vi λαμβάνβσι γνΑσιν τού κροατικού μέρου τΑν χρ«Αν τχν χρίν τή χειροτονία τχν.

ΈλήφΑη δπ' δψιν τδ xsjpi ptaMealat τοΟ κλή- ρου χβτά τδν τρίτον παράγραφον τΑν πραχτικΑν τή χδοσινή συν·δριάσ««», καί Απίφασίσδη, δη πρέκ«ι vi συστηδή «ί έχάστην κοινότητα έχχλησιαστιχόν ταμιίον; ιχούρ παρά τΑν έπί τούτφ κατ' έτο έχλιγομένννν ύχδτΑν ένορηΑν έπιτρόπον. Εί τδ τ«- μείον τούτο Μλουν σύγχεισΜιΐ'

Τί έχ τΑν ΑνηκδντχνΑ «ί τΑ έχχλησία χτη- μΑτκν εισοδήματα.

β'. Ῥητή ποοότη, τήν δχοίαν Μλει πληρώνει κέα' έτο έχάστη οικογένεια τΑν αυγχρ«τούντ»·ν τήν χοινδτητα Αντί τΑν Αχρι τοΘδα συν*ιδΐζορίν«·ν δίοχ»ν, ΑγιαομΑν, χ«ίραχλήθΜ·ν χ-τ. λ,' χατΑ τήν Αναλογίαν, τήν δχοίαν αύτή ή χδινότη ή>«λ«ν έχιβάλει «ί αδ- τήν, βάσιν Ιχουαα τδν έλάχιστον χ«Α ρέγιστον δρον, τδν δποίον ΗλαΑποφασίσιι χ«ρί τοδτοο ή σύνοδο.

γ'. Τί Sii τΑ στ»φανοχέρτια, τά τ*λ*τΑ τΑν γΑρνν, τΑν βαχτίαον χαί τΑν ταφΑν Αχρι τούδα διδδμ«να «ί τδν χλήρον ίδιαιτέρβ, τδ χοαδν τΑν δχοίνν Ηλ«ι χανον(σ«ι Ασαύην ή σύνοδο·

δ'. ΤΑ έχ χροαιρέοα«ι χαρΑ τΑν χριοτιανΑν «ί τά έχχλήσία προσφ«ρδμ«να.

Αχδ τδ ταμέίον τούτο Ηλ«ι διατήριιοΑαι, έπι- σχίνιξίσδαι καί χαλλ·«πιζ«σ»αι ί ναδ, Μλουν μισ»οδοτ«ισΑαι οί έν' αύτφ ύχήρ«τοθντ«· χαί «ί μέν π«ρισσ«ύουσιν οί αδροί, Ηλουσιν έξοιχονοραίαΑαι έξ αύτβ· χαί οί πτ»»χοί τή ένορία· ύ δέ έλλείπουσι, Μλουν Αναχλήρούσδαι χαρΑ τή χυβ«ρνήσ«·, χατΑ τδν γ' παράγραφον τή χΗοινή συν·δριΑΜΜ·

("Έπονται <ί 6πογρ«μρα{.)

SESSIO IX.

Aprili· 38.

Έν τή σημερινή ύνν«δρι«1σ χορδνων τΑν έξ ρ«λΑν τή έπιτροπή χαί τού έκ! τΑν έχχλησιαστι- χΑν γραμματέα προ«βρ«ύοντο, ^ροτΑΑη «ί ακέφιν τδ χίρί έχχλησιαστιχή βαθμολογία χαί τΑν «ί έχάστην («ρατιχήν τάξιν Ανηχόντ»» τίτλον, χαί έν«- κρίδησαν τΑ έξήΓ

α'. Όλοι οί έχίαχοχοι τού βασιλείου τή Ελλάδο «ίναι ιαδη|Μ μ Ι Ανοξάρτητοι μέν Απ' Αλλήλχν, 6χοα«ίρ«νοι δέ. Α προ«ίρητπι, «Ι μόνην τήν σύνοδον, μηδ^ίαν έχοντα χρδ Αλλήλου δπαροχήν «χρΑ τδ χατΑ τήν χρονολογίαν τή χοιρστανία τ«ν ροφέ

β'. λο« οί πίαχοχο τηΟ βχσιλίίου Ηλοχν μνη- μσναόαι «ί τΑ («ρΑ «λ«τΑ τήν διαρκή τ«6 βαΑλρίχ»

U·

y-

U«» mm μ * χ4« ♦*»*c
β«β«βμιΑτβτβ - «te « «k WWW** - '*·*·*
«ZBιοιρΑτή μ I «IBsoipAsaTec, ari «k wk Be·
χάνου 4 τΗλτ ββαμιΑτή «Α *··»ι*τβ«·ή· V
B4 Bw«k »· fr»Me» «rivetet pipairi H* 4
IspA βύνβBo , «A «A apk βύτήν BiavAwtpsve tr
γρβήχ,ΜγΗ*·*'»* ΠρΑ τήν IspAv «Avatav
τοΟ paeiXaieu τή ΈλλΑΒβ .

Ἐλήήβήην rit Μέφιν τΑ 4vB«λ«|ψχv4|Mvχ rit
τά γ' Μρον t*» χρβκτοιβν τή Ç wvaBpcMsst, ari
IHβρήΑή 4χ4ν·τ»« * *A «ΜτήΗ IBafwpav τβ-
μ*ιον fotA τή» Apsoov **«X·ṫ#"Iσ·* τή «ιψβρνήMi ·
καί τήν' έπιστβσ(«ν έχιτροχή Μ τούτ* Βορφ-
Η*νή · " '

ΤΑ χβμΑη τοΟτο Α4Χ» ixapxsf χρΑ μ*«*oBooZ«v
τβν taeatMv, χρΑ; ΑνβχλήρχοιV τβν Β' Μκφ·
aocvtajrp Αxaiseuptvwv ΒΑ τΒ έχκλήσιβοτιχΑν 4(4-
Βχν. χρή έχχ«ί8«υαιν τοΟ κλήρα», χρΑ οίχοΑομήν
Αχχλήαιβν, χρΑ σύσηκχν ptXavÂpsraaev ari χοιν·»-
ρτλβν χχτβοτημΑΑνν, χρΑ χ*ρΖΑ«λψ<ν ari Βχτροpή»
χτχχβν ari ΑxApssv, ari Αχλβ «I xAv β τι ΑττφιλΑ
ari φιλάνΒρβχσν.

Ἡ έξβ*ολοά»ή<χ τβν xspi τοΟ Αντιχαμένου τού-
του αχέψοχν ΑνιτΑΑη «I τήν 4χαμ4νήν συνιΒρίβαν.

(Ἐχοντβι ri &χογρβφ*Α-)

8B88IO X.

Xarili. ».

Ἐν τή <Π)μ*ρινή ουvaBpcriM, Μptvwv τβν 2f
μιλβν τή Ιιότροχή ari τοΟ iri τβν ΒπΑφΜΜτύ
aev tps^mMm χρο«Βρ«ύοντο , 4M»«λήρ·ή ή w4-
τβν ‹μ › eMtriM»; τοΟ ituaripw ΒοιλήΜΜ-
κ«0 M^ου «a4k**> "Α Β«*Ρ<*ή Ά M**·» τβΟτβ
vA σύγκΐ|τ« auphtf Αχβ τΑ riixiÊfri·*· τβν 4ντ4
τοΟ βΜιλβΙου τή ΈλλΑΒ« 4mΡX4v«m μονβσηρίβν
ari τβν rit τ*; έβσκβχά; Αν^t*''·» inigUtwv.

ΕΙ τΑ μονοατήρι· ουμχ«ρ<1«Η4voΜΠ τΑ λ»γ4-
μ«Μ στβυροχήτ», ivepunri, irapapûiri, ari BU χ-pk
igripaoiv τΑ pevMnaA amrAfM
TouMe λσγίζοντβι ari À« «A tat «i Svepa
μ«τίχι· AfiapstpAve «I τΑ *χτ* wo fMiXriwâ*
ἙλλΑβο μονβτήρι·. . .

Ἡ Betant *βν κτ^Απιν vriwv AveriAcm rit
τήν auBP*!)** ΒΑ.τήν epeotiepwAtfMv χρή*ν. .
' Ἐλήνβή «k* êxAfiv τ4 mpi mmOsm, ari
4v«aplB|'

a*. ΝΑ μή rietpxw* τοΟ XmmG «< sic μβν·-
«τήριαν ΒιΑ vA μον4«ι «ρίν τ«0 cpumsewB Bnmc «*
ήλιβίβ τ·*», vA μή aripaw Μ Ρ·ΜΧΠ *Ρ*».«·
spumevseo ήρΙτΜ» I teri μΜΑ Μ««ή Beacpeeiev, ΜΙ
μ* ΙγγρΜ®» Ateun» se· aesA «4mv foriaw, ·τή*
ρφμΒνφ» sit τΑ «έpi τή ΒαυμΑηρΒ TW μμρ«ρ<*(
τοΟ ήγουμένου ari τβν βυμμβνβονβν sa·.

Ἀν «I τΑ τρκτέ τβΟτβ ΒΑβτήμβ Βνλήαή, Bpaepri
AmΧΑmç aal Axasaapiwc vA 4mv4M) «ΐ τβν
aaeptaBv pi»»·

Ρ'. 'ΟΧa τΑ μονβστήριβ vA aaoiraMatv «I st
«ή aetriB·-

γ'. OXqfMpei τβν spcAuvsa μβντχβν Β4ν «*ν-
ιατβοι aaivApiev· taeptvM ri 4λῆβτίρ· pasaPiAvse
«ν Ν τΑ μιρώήττρ· ρβνβστήρκ.

ι Χ- ^0 ή|τΑρββ Apjpperi|p^BI ''Α aevs^lea,
*alty4pln«c ΒΑ «Içtÿqjta; Μ τβν. ρβνβζΑvΜν
mA 0*χΐφ*6ρ*Υ9(ΜφΑ Τ00 twMriwvs Ι^ρι ^ν
tMrap«V Ββ^Αητνγήν ari riaavaptav taO Mmftw
mI.Kfa ΧΑρν τή BtwtMfas wu βΙ τΑν Mmmcov,
βί vAv Amtev Awqpipevnu ari τΑ aasA WG ήρβυμίνβν
Kmui wapAaova τβν μονβζίντβν."

· ζ''. *Αμ τ«ρ«6τγ·ι ή «foetet τβν γυνβχβν ari τβν
vassripav ριç τΑ intMÿuL·

i)'· "Exprec τβν «Ζ τύ aoivtpiïev μονβζύντ·»
Αφιύη Μτλ τού A4m*w poveesuwAc κβνόνβ vA
μβτίρχήΜi τι Ιργον apt; aopiopiv τβν κρό τά ζήν.

"Οτβν τΑ Î&risspav τοΟ κοινοβίου series, συγ-
aslpsvav χυρίβ ΑχΑ «t aprilv τβν Ιργ·ν τοότβν,
Βέν Agppaat χρΑ Βιβ^ρορήν, ivBupariav ari Xocjcijv
ιηρΖΗ^ψιν τβν μον«<4ντ·»ν χβί τρΑ αυντήρήβιν μ Ι
ΜΧÀaseqpAv *·· ** *^*9 **β0› 4 Μ^νηβΐΐ Ανβ-
riùgpri «β ΙλλίΖτον ΑχΑ τά έχχλΐ)9ΐΜκΐ>0ν tejittov.

(Ἐπανχαι «i 6κογρ«φβί.)

8E88IO XI.

Mail II.

Ἐν τ| αηΜρινή auvsBputat, Μpivwv τβν Ιξ
|mΧΑν τή έιατροχή ari τοΟ έκί τβν iaaXipunrti*
π·** ΤΡΜΡ«τΜ« «ρο·Βρ*ύοντο«, ΗήφΑη «ί« αχέφιν
τΑ ÎMpl ΜΟΜpcveO ΒιορyβνισμοΟ τβν ixaXipuMvaev,
ari BvaaplBi, Αβτβ ή μίν Ιχιτροχή «î τήν χρΒ τήν
Μ04ρνήάίν BaBariv τή vA γΜμβΒοτήβή Boa aapl
τούτου apivai «άλβτβτήΜ, ή 84 χΰρίρνήσι vA mBv-
aapAXp «I τήν σχ4φ«ν τή cuvBBov Bea έξ «ώτβν
έγκρινή «Μρβνά μ4 τΑ «I Α nj' ΑρΒρον τή γ' αυν-
stpriMiK BudlapP«v4psva.

ἈνvρΑσΒή vk ρ* μΒρβ τβν apaasiaev τή 8* ουν-
«BpiAeMÇ, «Α ΑνόρΙΒή Basa ei Μvovιχβ aplv τή
4a«vMsAesMc ΜpΑ τή tv KsswtavrtvouxiX® 4a-
κλήοίβ Buspwptvm 4pΧΜΡ«tC «I τΑ Βιαρύρον τή
ΈΟΑΒβ 4«Μpxiac vA Bsprivamv 4v 4vaprslf· ή
Μp4pνήΜ ΒΑvasai vA μ«τ·Β4βή 4{ «Ατβν δσου ari
Bmk Brwl*l ΒΑ τήν joev τΑ BuvevBv euptsaveripav
τβν ΒΜρχίβν τή ἙλλΑο χολιτιχβ ari έχχλή-

ἘνβΛΟή· 'Κ««Βή ή 4χπρύχή ApBaosv ήΒή βί
τΑ τ4ρμ« τβν m4*«*ν. τή , τΑ ρΑν apsmstuA τβν
μ4χρι τ«0Α·.·νν«Βρΐ4ΝΑντή vA χβΑυβοΡλήΑβαν βί
τήν^ρέΡ*!!** *6 tΧ·®·· Ά ΜντβχΑή Μ Μ τβν
«spuispAvwv sic «ΜΙ pMaw asMwepAc 4χχλή<ΜΜ·
ταβ , Β«ήμ4ν·(Βν «4β rie ·*ΗΒμ ari Μρ«,
Ans vA χρή>ρ«4«ή Α «Ββ ΒυύήΜβΜΜ MvrAf
ρΜβ , ari «aveAeiiHvac |Α τήν ΑβχνββμΑνήν lew
μιρή fcriawv, vA ssM *·* Η« τή «Μνήβ^
juppAvat pt τΑ «I τΑ asnammakv τή 4βπρβ«ή
pMÂtafo ΒΜηρβ MpMKftM**

X TpuiafonK «ρΑΟρο . α ΝoτχρΡ - ΒρΒ^κ-
ρέου ΤγνΑτιβ . ἘλβΙβ ΠΜΒκ . ®- ΜρμβχίΒή .
X X ΧχινΑ . ΧχρρλΑκ Α. Μ>mc.

■On teev τ* iipauriap

*Η 4ri τβν iaaXaaumiaAv ipapprrsfa.

\ ' т.

U»B COMDBWDAB«MIMA A SBPTSVnto DUCUPTA PBO COXBTFTVKfDA a BKXAM BOOUMA· imaMttU.IT.

)

KBBAAAKM A*.

flop! τή ·Βλληνι*ή; 1««λη·ία; ««Ι τΑν «χ<·««ν «ότή '

Άρθρον 1. Τή» *»¥« W> βατΟΧουτή -Βλ-MtK ου|«ρστοΜ W<*< M» ml γτνβώτορον Am ri ink; το· βββιλΧβυ *jjunôHi* wO Ανατολαού «όγ-jMtat· (Mm; M Md μοραώτρρον el *η* τού ββσι-*i»iw* Mo mc m» «ροαβύτοροι «** *Muhv.vA* Ανατολικού βόγμΟΜί

'ΑρΑfôv Α Καραλήν ή ^PW4» «*ί * *M-τοριιδν ή «ντυματιχδν ή ικκλησία τή ΈλλΑΒο^ χαδώ *nat* όλοι ri λοιχαί έχχλησίαι τού Ανατολικού δόγματο , Biv JaMpiÇa Αλλον ri |ri| μόνον αύτδν τδν θ«μ*λι«τήν τή έκκλησία Ίησούν Χριστόν- κολιτιχόν Μ ή Ιξαύριχδν *ifm*»* τη 'γνΜρίζα μόνον tôv βασιλέα τή Έλλόδο .

'Αρθρον & Ή έκχλησία τού βασιλΧου τή 'ΕλλΑ-8ο rivat Ανοξόρτητο Ακδ «ίσον Αλλην έκχλησίαν.

Άιθρον 4. Ή όκαλησία τή Έλλόδο rivat «al μόντι ici κοντό φνομόνη χατΑ τό δογματικόν μ' δλο τά λοικό; {χκλησία τού Ανατολικού δόγματο .

ΚΕΦΑΛΑ10Ν Β'.

Πορί συστόστ·;. ,βιοργανισμού καί καθη-«όνταν τή διαρκού συνόδου τού βαοιλοίον τή; ΈλλΑδο .

i 'Αρθρσν 5.. Ή όκκλησία τού ββσιλΧου τή 'ΕλλΑΒο , κνουματικΑ μδν ΑναξΑρτήτο , κολιτιχΑ Μ όαοκκμένή ri; τήν κοσμικήν Αρχήν, ΒιοαΜται ίν δνόρατι τού β«χλέ·» καρΑ'μιΑ; συνόδου Ααρκού συγχ»ιμέντ) Α«δ μόνου ΑρΧυροU ή «ri iri κροσ-0 Ρυφου κα! ίρχ ιανδρίτα , δχι Μ «ri διακόνου

Άμ»ρον β. ΤΑ μέλή τή; ουνόδου ΑώΑγσνται «api · τού ftaodiw; ri; τριττόαν.

ΆρΡρον 7. 'Ο Αριθμό τΑν μαλΑν τή διαρκού συνόδου rivat τρ< , Αν σύγκοιται μόνον Awi ΑρχΗρΑ , καί κόντ», Αν λΑβνησι χώραν ri; αότήν καί ri «F·®-fthryTL

Άρδρον Λ Ή σύνοδο rivat ή ΑνβτΑτη όχκλφ σιαστική %>χή τού paadriou τή *ΚλλΑΙο , ύκαακμόνη «ατΑ Α Ητό ri; τήν ρ««λι«ήν όζουσίαν.

^ρίρον β. Ό «ρόοδρο τή οννόίου *tufSfr** *^Α το· βασιλό- ri; καιρόν ΑμροαΜρατον, «Αν-τοτ« *lf»i Mt* τή; τρατία; «ri i« τΑν priΑν αόκΑν τή; συνόδου.

∎λρδρον ία Ό γραμματοδ; τή; συνόδου δκρβ> και αάρΑ τού taodfaK δ«Α 0ου.

ΤΙρίραν 11* ΤΑ μόλή τή; αννόΙου «ri ό ΤΡ«ρματώ όρκίζσνται τόν Ανήκ^τα «ρ^ ivAwtov τή ίρχήα «pi» ΑναλΑβασι τΑ; Ιργαβίβ; »ν.

Up«pw M. Ή σόνοβο; Ιχκ «ri ipwCopivau; ivriatov τού **lf«pprriu;** «Ατή^ ορρβ-γ<δα «ai Τpapri·» ««Χτνρα «ai τού; Αναγκαίου; **frity^Tt** *

^μδρον 1« Ή σύνοδχ «aOripciot «Αντοτο ri; ·τήν papptadlcv το· βαβιλΧοο.

. Άρδρον 14. 'ΤΑ Ανταηίμονα τΑν αχόήβονν τή; συνόδου AaopariCwM M τή; «λβσνοή,Χο .

Ίρδρον ία K; τΑ; ωΛομόνβ <αρΑ τή ονν όδου «*dt«C όαογρόρσνται βλ* τΑ μόλή αότή . «ri *ν ή»ολαν rivat ivavria; γνίμή , έκΑότονται τοό λόγου τή Itapotvie; wv ri; τΑ «paawtA τΑν συν-tiscdbBribv WMo

Όρδρον ία ΤΑ «βδή»οντα <ή συνόδου διαιρούνται «t; όοατορικό, Αναγόμονα Αήλσνότι Χ τό δογματι-

I «Αν «ri ίτριαλοσακίν τή ΘρηοΜία μόρα , 4 τΑ όαοία ή ααίπαή ή «αφΟή 4ρχή Βόν όαομβαίννι ΗΙα>' ari ric <M«ipari, «μ Βηλοαότι μή (anum* «ai frpiwliMwi, Mi «Ατό όνοργοθντβι pi αρτηγοο μόνην Maav «ai pi τήν αόμμραήιν τή «ολιταή όρχή ·

Άρθρσν 17. *Ή* σύνοδο; ίχαι τήν 4p' Am τοβ κλήρου τή; 'ΚλλΑΙο ipapriav· ri; *tMp,* Α νί ΑννντΑτην ίκχληοιοστιΜή» Αρχήν, ύκόκοινται Oat ri htfooMx τοβ *fiàeàttiS, h'* αότή ΒίατΑΜονται «ai ri; «ότήν Αναήόρονται npl κοντό έχαλησιαστιχού

«pd^^C· σύνοδο ΑκαγρυανΧ mpl τήν

, Ακριβή iMK^mv τή καΡαριότητο . τΑν δογμΑταν τή Ανατολική όκκλησία , τΑν Ανόκαθον καραβοβογ-μΐναν έκκλησιαστικΑν κανόναν «ai τΑν όρΜ ίχόν-η«ν έΡίμαν· κροσόχκ μή τι γίνοται «αρΑ ταΟτα, «ai Αναφόροται «ρδ τήν κοσμικήν Αρχήν, ζητούσα τήν Βιόρθοοσιν .τού «μίγματο , ôribu; Ανθρακό; τι όκοιοσβήκοτι ήθτλτν Ικιχΰρήοτ. νΑ ταρΑξη τήν ιχ-κλησίζν τού βασιλΧου δι' Ιτοροδιδασκαλία; ή *ροσηλνπσμού ή 'καθ' όκοιονβήκοτ» Αλλον τρόκον.

'Αρθρσν 10. Ή σύνοδο ίκαγρυκνοί ri; τήν οό-ταξίαν, «οομιότητα καί βολτίασιν τού «λήρου, ri; τήν ύκοσμίατ τΑν ναΑν ^xri τΑν ΙορΑν τιλοτΑν «ri *Α* τήν δημόσιον λατροόαν.

Άρδρον Μλ Ή σύνοδο ίξηόζιι, βοαιμόζοι καί «ροβόλλνι Χ; τήν htmôpiMtv τού βαόιλόβ τού ό«ο-φηρίου; *?i* τήν ικισκοκικήν Αξίαν, κατΑ τού όν τοί; Ιροξή; όκττδήόομίνου όρου

'Αρδρον 81. Ή σύνοδο rivat τό. ΑνΑτατον δι-χαντήριον τού «λήρου «ατΑ τΑ ϋιχληίχκστικό, «ri •oapri Ανοχκλήν·; τΑ Αϊτό τού όκισκοιαχοΟ συννβρίου «ri τού ικισχόκου όχχαλουμόνα μρό; αδτήν ικκλη-σιαστιχΑ ύκοδόστι · Χ τήν Αρμοδιότητα βό τή δικαιοδοσία τη ύκόγσνται όμόσνο ol iiclmpwoc.

δρόμον 98. Ή σύνοδο «αθυόφΑλλ* αί Ιγημι-σιν τή βασιλική Αρχή διατόξα^ ΑφορΑσα; τήν όχκλησΐαν «ri ηβν «λήρον, αΤτινβ; έκικυρούμοναι καρΑ τού βασιλόον λαμβόνουσιν ίοχύν νόμου

'Αρθρον 88. Ή χνβίρνηαι; «ροβόλλΜ Χ; τήν σκό-ψιν τή συνόδου ίσα Αντι«Χμ«να κρίνο Αξια τΑν σχόφωόν τη , «ri ζητΧ τήν ιύρΐ «ύτΑν γνώμην τη

Άρθρον Μ. Ό βασιλιύ καόό καλιτιχό Αρχηγό τή ικκλησία *<ορ^> όΧηροαόν του aie τήν διμρκή σύνοδον, δστι συμχαροδρούνvv χβρί δικαίβμα ήηρο-ηαμία ri; τΑ συνοϊρiΑσοι τή συνόδου, ipopf τΑ οαόφοι τη , καθ' δσον αύται Ιόν ΑνΑγονται ri; τδ δογματικόν «ri ιοροτκλοστικό».

%ρθρον 8Α 'Ο καρό τού βασιλό·; διαριιηιόνο ΟΧ τήν σένοδον Μτροαο έμκοροί, λαμβόννον μόρο; Χ ηΑ ««pi τΑν i&râpiaΑν αότή χαθιμιόντινν σκό-φοι , XMpk »Α ήηροροή, νΑ όκΗτη τλ «αρατηρή-σον του, ΑοΑμ ; ήθολο νομΖστι «μοαβαλλόμονα τΑ διχαιΑρατα τή κολπική; Αρχή - ri «χρατηρήσοι; του καταχαρίζονται «αρΑ τού γραμματόα οί ,τΑ «μακτι«Α «Αν ουνοίpiΑαοαν τή; συνόδου

Αρθμσν Μ. Άααγορούοτβι Χ τήν σύνοδον ή «ίρό; «Ααan όκχλησιοσώιήν Αρχήν τΑν λκτδ τού βαοιλΧου Αμοσο; «χόσι .

ΚΕΑΑΑΑΙΟΝ Γ,

Πορί χτιροτονία; «al διορισμού tΑν ό«ισ-κό«·ν, αρ·σβυτόρ«ν «al δι««όναν.

Όρθρσν 87. Έαίσαοκο δόν χαροτονοίται· χαρΙ όκισκοκή; ΑρκμΑνήρ

ü

βχ«ον βύτΑνδγχρίν^ ή οδνοΒο ΑχτχλοΙτΑ τή χ«-ροτονίχ τον.

λιχή Αρχή 84ν Αγχρίνφ «aviva, ή σύνοδο χροβΑλλχ: Αντ' βύτΑν Αλλου .

*Αρ*ρον 81. Ή σύνοδο ήρχορ* vi χροβΑλή xal λβίχού Αξίου vA 8<χ8ο0ν τδν β«8ρδν τοΟ Απισχίπου.

"Αρΐρον 33. Οί Axloxemt 8»ορίζοντβι διΑ^βίου· Αν βρβ 8<' δποιβνδήχοττ βίτίαν *ατβστβ4ή τι 4ξ β αύτβν δνίχβνο χρδ ΑχτΑλτσιν τΑν χαΑήχδντβ* του, Βιορίζοται μλν Αντ' βδτοό Αλλο , «δτδ 84 Αχολαρ-βΑντι πβρΑ τή χυβορνήσνοι τήν Ανήχουσβν χαρι-θαλψιν τδ «ύτδ Awotfm xal *M* τού χρτσβυτδρου xal διαχδνου .

*Αρ4ροΤ 83. 01 ύχοψήφιοι 8ιΑ τδν ββδμδν Τ00 χρισβυτίρου xal βιαχδνου. προβάλλονται καρΑ τΑν Ανοριτβν ο< τδν Ιπίσχοπον 4χ τΑν Ιχδντβν τδ πρδ τοΟτο Axartoùpava, π»8«ί«ν δηλβΒή τβχτιχήν, *ift*-τήν, Ιχβνότητβ xal τήν χροοβιοριαρένην Αχό τού χχνόνβ ήλιχίβν, xal 4ξ«τ«ζ6μ»νο< «βτΑ «ρόσχληαιν τού έπιοχόχου «api τοΟ ΙχιοκοχιχοΟ συνοίρίου xal Αξιοι χριν4μ«νοι χκροτονοΟντχι.

ΆρΒρον 34. Οί *ύ* ΑχΑοτην Ανορίβν Αχ«ιτούμ*νοι !ιρ»Ι xal ΒιΑχονοι xpixat vi ήν«ι Ιγγαμοι.

*Αρ4ρον 35- Οί πρδ τήν ΙχχλιρΑβστιχήν 6χΐ)-*ρβοίκν* Ατοιμβζ4μ«νοι, Αφ' οδ συμπληρώαβσι τΑ; πρδ τούτο άπαιτουμίνβ αχόυΒΑ τβν al; τΑ χοινΑ Αχα- c Βήμία , δφ ίλουαι, πριν τή χ ιροτονίβ τβν, vA λ«μ-βΑνβαι χ«1 τού πρχχτιχού μίρου τΑν χροΑν τβν γνΑαιν.

Άρ8ρον 86. Οί Αχίαχοπαι ήρχοροΟν xal vA μ*τ«-τοΒΑαιν Αχδ Αχιαχοχή τί Αχιαχοχήν, Aodxi; ή μχτΑΒοαί τβν χριΑή Ανβγχαίβ ή ΑφΑλφο * 4 αύτδ λίγο ΰπβγορούοι χαί τήν Αχδ Ανομία οί AvOplav patABao» καί τΑν προαβυτίρβν 'xal Βιβχδνβν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Dapi τΑν Α»χληοι«οτι«Αν Αξι·μβτιχΑν.

'ΑρΑρον S7- Οί ΑχχλήαιβοτιχοΙ d(t«penxol 8ι«ι-ροΟνται «ii τού «api τδν ΑχίαχΟχον ΑμΐοτΚ xal ak τού icapl τήν Αχιαχρχήν· «al Αξ χΑτΑν οί ρΑν ήρΑ-τα δι^ίζοντβι «api τοΟ ββοιλίβ . alta xatA χρότβοιν τή ούνΑβου, alta xal Αχ* aBHlae, «al ΑχοπλοΟν τδ συμβούλιον τού Αι«αμ4χου' οί 84 8a4tapot «api τοΟ Απιοχόπου Αχ τΑν ixav«rdp«»v τή Απκηοπή .' xal D ourxpoToOm τδ auvABpiov τή Αχκχοχή ή τ* Ixt-

•''''?*?*■ __ /« ,· .

- Εβ' ,.θ*, ΑξκνμχτυιοΙ

rfvai *4* πρβτοσύγχ«λλο; xal 6 ΑρχιΑιΑχονο ' οί U «api τήν Ιπισχοχήν 4 χρβώπρααβιύτορο , 4 οΐχονήρο , 4 σχίυοφύλάξ, 4 χαρτοφύλαξ xal 4 ύπορνήροττογΑφο ή Ιτροργήρβν, Α«~τΑν °* *τβύϋχιαχαν* «pixat vi XapaBptùamv ale τήν μήτρδχολεν.

ΚΕΦΑΑΑΙΟΚ Ε".

Dapi χβΑήχ4ντ«ν τοΟ χλήρου.

'^ρΑρον 89.. Ό 4«ίοχοπο Αxât τήν Αροοον Αχό» πβοίβ» τοΘ δπ' βύτδν ΑχχλήοιαοταΑ τβλάβγη χλή· ρου xal τΑν tapAv vaAv xal xttvo0lwv τή ^(ΜΐΜή vv ΑpaOat Αχορ4ν« vi xapiipppai Αχα{ ooAUk χιοτον τοΟ Ατού τήν Αχιοχοκήν του, 8ιΑ vA «λήρο. ρορήτβι, ΑχιοχΜπΑρτνο Αχ τοΟ οΜογγυ τ4 χοίμνιΑν

oiptw τή Αχιοχοκή του χροφκ4ρ«η xal Aaxivwv τού ίχχλήΜχταΝδ ΑξΜ^κνίΒΟδ τή Αχιαχοχή .

ΒρΑρον 48. *0 Αχίαχοχο φορίζ* «<< ΑβΑατην xotvAtijta τδν IxaVitapov τΑν 4» χδτή χροιφυτίρβν, 8ci vA Ηχρή τΑ χχρορχιχτοδαχ ρκρΑ Αχχλή-αιχοτιχΑ ΙνρορΑ , Α Αχχλησιβστιχδ ιίρηνοδίχη , xxi vA Αχτολή Αν ΑνΑρβτι τού ΑχταχΑχου xal Α Αχίτροχδ του βσχ ήΗλον AvaHoat βί χύτδν 4 Αχίσχοχο .

'Αρ3ρον 43. Ό Αχίαχοχο Ιπικυρώνιι τού «api τΑν μον«ζ4ντ»τν Ακλτγομένου ιρχιμχνβρίτχ , xal λιψ-pdvxv xap' «ύτΑν χβτ Ιτο λογχριβσμύν τή Αχιον·* αίχ τχν, τδν 8ιουΗν« χρδ τήν Ανήχουοχν Αρχήν.

"ΑρΒρον 44. *0 Αχίαχοχο ΑξττΑζοι τού Μλοντβ povdoxi alp τΑ χοινί^ιβ, xal Αφ* οδ χληροφορηΑή Αχδ τΑ μχρτυρίβ τοΟ ήγουμΑνου xal τΑν λοιπόν χοινοβιβτΑν, Ατι *6* χροοορχΑμρνο Ιξτπλήρβοτ 5τ«-ρδοΜ τή* fpotooplav τή δο»ιμ»οί« του, έχίίβτι ΑγγρΑφχ τήν xapl τή dxoxdpimK χύτοΟ ΑΒaiav χρδ τδν ήγούμτνον.

Άρθρον 45.: Ό Αχίαχοχο pari τΑν xapl χύτδν Αχχλήσι«οτι«Αν ΑξιχματιχΑν taipat, ώ Αχχλητον Αχχληαιβαηχδν 8ι«βστήριον, τΑ Αχδ τού Αχιακοπιχού συντδρίου Αχχαλουρένβ χρδ χύτδν δχοΝαοι .

"Αρδρον 46. ,Ό Αχίαχοχο 84ν έμπορΑ vA Ιπι-βΑλη Ιχχληαιβστίχήν ποινήν οί «aviva τΑν Ι* τού «λήρου, χρίν δ πτβίαβ κριδή Αχδ τδ Ιπιοχοπιχδν auvABpiov.

"ΑρΒρον 47. Ό Επίσχοπο ΑχΒ(δαt τά---κιρΙ 8ia-ββτηρίβν τΑν'«ρταβυτίροιν xal ΒιαχδνΒν χροαχλήαχι τι τήν Ανήχουσβν Αρχήν, «al χοορί τήν τΙ8ηα(ν του oOu Ιξίρχ«τ» τή Ιπιαχοπή oBta ataipgrcoi ή δ·.α-pivti «2; αύτήν χανβΐ τΑν ix τού «λήρου.

ΆρΒρον 48. '0 Αχίαχοχο 84ν ΙμπορτΓ vi 4ξίλ8η τή Ιχισχοπή τδυ χβρί προηγουρινή συνοδική Αβοία;.

. 'ΑρΑρον 49. Ό προαβδτορο ΑχΑστη ίνορία 6φ«ί-λοι, πβροχτδ τΑν iv τφ ναφ χαιΗρώντβν τή Αφη-μαρία του, vi Αχτολή Αχροφααιατβ xal χβρί προ-τίμησιν χαί τΑ λοιχΑ Ανχχοφούχτου ΑρησχτυτιχΑ τ«λ»τ4 , χροβχβλούμονο χαρΑ τβν ΑνορενΑν του, χβρί ν' Απβιτή ποτέ τι, παρ«χτδ τή χροσδιβρισμΑνή ρ<σ*ο8οα(α tou, 8«χ4μ»νο (ύγνββδνβ χαί 8 τι ήΗ-λον τού χροσρΑρο χβτί «poalpatnv οί ΑνορΓτβί του.

*Αρ*ρον 50. Οί πρβαβύτχροι xal 8:dxovoi ίχΑστη Ιχαίίrmrn ρηρβγύοην οί τά tapie τrkrrá·1 μόνον

ΖΙΖLΤΤL «J'LZyIZ,--r~>

rf, ,οδ προαΟυτ4ρου xal 8:«χ4νου ή Αχδ Ιπνφχίβ ή «4λβ« τΙ Αχρρχίβν πάλιν Αλλην ροτΑβοαι χνρί Aftpdpou Α8<1β τοΟ ΑχιΟχΑχου xal Αν Απουαίρ βδτοΟ τοΟ Ιπιτρό-«ου του.

Άρ4ρον 59. ^χayopaAatat Αοβύτβ τΙ τού Αν τφ·χ4αρφ ζΑντβ προαβυτίρου «al Βιβχδνου τδ vi λβμβΑνδυν ρίρο *1 tï aohtuiA apdypatw xal »4 ροτίρχβνται Ιργον xal Α«4π*λμα Ανοίχκον τοΟ *Xeptorrtjpii* nw, 8ii vi ήναι ΑπχρισπΑστβ «poaxal-pavot «Ιβ τΑ xuplaaç χβΡήχοντβ τοβ 4π<γγ4λρ«-τ4 τ»»ν.

'Βρ·ρβν 53. Ό κροιτοαδρΜλλο , Α . Ιχίτροχο ta· Anoxixou, Ιχ ι pati v4v Aatanxov τήν Αραρβίβν βλου τοΟ χλήρου xal 18ι«τ4ρ«ο τΑν ^paoputApwv τή Α«ιο»ο«ή , χνοιρΙζΒΐ τήν burvAnjw «al 8ιβγ«γήν ixdoom), ΑχΑχκ τΑν τΑβον τοΟ ΑχιοχΑχου Αν τή ΑχοΦ-

nhttàro·

•te w», wwoMtHr

4 ipgppârrtç tel Mpi τδν t«(aaMwv ouvolpteo, «ai fy* toetfA** * κ?·τδΜλλον, τήν οφραγΜα ** Αρχ««.τή μήτροαδλοΜ .

Άρδρον Μ. Ό χροηοκροσβύτορο «ρc«6ρ«ta τδ έκισκοκιχδν vmMfiv»,· «al ·*ί τδ <«ρδ ul«MC »«ί τδ έχισήμβυ ovràpfaac κροηγΛτ» τβν «ροαβυτέράν τή έχισχοκή , κρβΜΠζήΜνο <&Λη έκ δ«ξιβν τού δκισχόκου μ«τδ τδν χρβτοσύγχιλλον.

Άρύρον 64. Ό οίχονίμο έβιατατΛ «ί τήν διβχΐίρισιν xal σχονομίαν τβν Ακοτιδτμένβν «ί τά βπ«δ WfU<«, τήν καλλιέργιιαν, βιλτίβαιν και αΰξηβιν τβν ApufMtpivotv «ί τού ναού τή ικισκοκή χτημδτιβν, xal φροντίζ» «tpi τή τκχπχή τού κλήρου μιαΦοβοοία .

Άρύρον 67. Ό σχιυοφύλαξ ικιστατ»! «ί τήν διατήρησιν τβν («ρβν λ«ιψΑν«·ν, Αμφίαν, βιβλί««ν «at. λοικβν τή "έχισχοκή ί«ρβν σχ»υ6ν, xal ίβιαιτέρ·· τβν τή μητροκύλ«ο· · ·

*Αρ9ρον 68. Ό χαρτοφύλαξ, ώ γτνιχδ τή *»σχοκή; Αρχκοφύλαξ, δχ« τήν έκιστασίαν τή &ατηρήα»: τβν χβδήχ«·ν, Κρβτοχόλλ««ν, κινδχβν «al λοικβν τή έχισχοχή έχισήμινν ίγγρΑφβν, χαί ta4ίδ«ι Αντίγραφα τούτβν έκιχυρώμ*να κρδ τού βουλομένου tai βητή χληρβμή.

Άρύρον 69. Ό ύπομνηματογρΑφο Ηναι ta τβν διαχόνβν, xal mH γ«νιχδ; γραμμ«π·δ τή ίχισχοκή χαί τού ίχισχοκιχού συν«ίρίου ίδιαιτίρβ , κροσυκογρΑφτται «Ι δλβ τέ καρά τού συν«δρ<ύυ τούτου έχδιδομένα; κρΑξκ , συντΑττι τά κραχτιχδ τβν auvtÎptdMWv «ai φυλΑττι προιτδχολλον χα! τήν σφραγίδα τού γραφ*ίου.

Άρύρον 40. Συμφώνβ μέ τδ Αρύρον Μ Ακαγορ«ύ«ται «ί τδν χλήρον έχΑστη τΑξΜ»; ή κρδ «4«αν ξένην έχχλησιαστιχήν Αρχήν Αμισο σχίσι .

ΚΕΦΑΑΑΙΟΝ C*.

U«pl τού έκιοχοκιχού συν«βρίου.

ΆρΑρον 41. Τδ έχισχοχιχδν συνέδριον οώγχ«ιτ® χβτ' έχλογήν τού έπισχόκου Ακδ τρ«ί ή χέντ» τβν Αξιβραττχβν τή έκιοχοκή , χρο«δρ*ύ«ται Ακδ τδν κρο»τοκρ«αβύτ«ρον ή [τδν ^ιροντύτορον τβν Αλλιον, χαί καρ«δρ·ύ«ι «dvtoto «Ι τήν κρ«»τ*ύουαβν τή tatαχοκή .

Αρ>ρον 49. Τδ συνέδριον τούτο «ρ«οτοχλήτ«« τά έχτδ τή Αρροδιότητο τβν «Τ έχΑβτην χοινύτήτα διαρισρένοιν έχχλησιαστιχβν «ιρήνοβιχβν διαφορά mî ύκοΜαοι , έξ«τΑζ«ι τού καρά τβν ένορitβν χροβαλλορένου κρδ χηροτονίαν «ί τδν taiοχοκον κρ«σβυτίρου χ«Α διακόνου , yvwpotour χατά «ρδοχλήοιν τού δκισχδκου κ«ρί δι«φόρ«·ν Αχχλήσιαστι* «βν ύκοΜο««·ν «ί τήν έχιοχοχήν Αναφορορένον, «ai κροβΑλλιι «ί τήν έκιχύρινοιν τού tatoxAaou δσα χρίναι συντ«ίνοντα «ρδ β«λτί«αχν τού κλήρου τή έκιαχοκή .

ΆρΙρον 43. Κ τήν Αρρο&ότήτα τή δΐΜιοδοσία τού έκισκοκικού συνιβρίοο, Α κρ«κοχλήτο<> έχχλήοίΜπαού διΜστηρίου, ύκΑγοντα» χνρίκ οί ΚΡ·®" βύτίροι «ai διάκονοι τβν διαφόρ«τν τή έκιαχοκή * ένοριβν, m3' 6aev Αροpÿ τέ έχχλ^σιαατιχΑ.

Άρύρον 44. Αί ΑκοφΑκκ τού έχισχοχιχοΟ συν•Ιρίοο έχΜλούντβι «Ι τδν έκίσχοκον xal τού Μρi aMv ΑξίΑρβτιχοδ Α «ί Φαλφτον έκχληιχβατιχδν Φαβοτήριον «βτδ τδ Αρ»ρον 46.

ΚΕΦΑΑΑΙΟΝ r.

Π«ρΙ βαύμολογία tii illfH «ai τβν οί έκδοτην ί«ρατιχήν τδ|ιν ΙιΙ·ρί*«*« τιμή χδριν έκιΜτβν.

τή ΈλλΑΙο «bai teAvpei «ai δνοήδρτητοι Ακ' δλλήτού βα«λ«1ου tMri, «ai μηβομίαν έχοντ« κρδ Αλλήλον ύχοροχήν «αρδ τδ Μη* τήν χρονολογίαν τή χαροτονίεΐ «ον «ρΜ0tf«.

*Αρ8ρον 44. Κ βλοα δξίοοο AcuovΆvouc τού βασιλ*ίιυ Sitam τιμή χδριν δ τίτλο βίβασμιδτη μ ! ο«βαομιώτατο · «ί τού κροοβυτέρου δ τίτλο αίβοοιρύτή «al αί8·σιμβτατο ·χ«ί «ί τού διακόνου 6 τίτλο «οβμιδτη καί κοσμιντατο .

Άρύραν 47. Ή διαρκή; τού βασιλοίου σύνοδο φέρ*ι τδν τίτλον ί«ρ4 σύνοϊο , καί τδ ρέν κρδ αύ- β«υΗνόρον« έγΤΡ«Ψ« taq^povm· Πρδ τή» («ράν οΰνοδον τοΟ βαοιλϊίβυ· ύλοι δέ οί έκίσχο· «οι τού βασιλοίου ρνηρον«ύουσιν «ί τά 1«ρ4 τ*λ«· «τά τήν σύνοδον τού βασιλϊίου χατά τδν έροξή τράκαν· Έν κρύτοι ρνήσίητι, χύρι«, τή («ρ< ήρβν αυνύβου, ήν χδριααι χτλ.

*Αρ9ρον 68. Μέν« «ί τήν χαλιτιχήν Αρχήν τδ νδ κροάβιορίαρ τήν Αναλογίαν τβν έχχληαιαστtχβν βαάρβν β κρδ τήν κολιτιαήν βαΑρολογίαν.

ΚΕΦΑΑΑΙΟΝ Η*.

Π«ρΙ ρισδοδοσία τού χλήρου.

'Αρύρον 49. Οί έκίσχοκοι τού ββσιλ«ίου χαΐνι xal οί κ«ρΙ τδν έχίσχοχρν Αξι«»ρατιχο{ ρισύοβοτούν-*' ται βύτΑρ««ν χβί Ανβλύγιί τού χαραχτήρύ τον ««τ' «ύίΜαν καρδ τή χοβορρήοον Ακδ τβν έκΐ τούτγ χροσδι·ρισρ4ν·»ν χόρβν έχβρένβ δέν δύναντβι νή Ακαιτήσουν τδ έλΑχτοτον καρ* οΰδονδ τβν ύκδ τήν χν«υρατιχήν αύτΑν δκξαρ»γήν τιλούντνν.

"Αρύρον 70. Οί κρ*αβύτ«ρ«, διΑχονο», ψΑλτα voMx^ot χαί λοικοί ύκηρέται τβν έχχλ^χβν ριαλο· δοτούνται κοριέ τβν ιδιαιτέράν έχΑστη «οινύτγτο έχχλησιαστιχβν ταρ*ϊ·ν· δταν δέ οί κόροι τή χοινύτητο δέν έξαρχούν, ή χυβέρνησι Ανακληροί τδ έλλ«ίκον Ακδ τβν έκΐ τδύτφ κροαβι«·ρι<>ρέν«ν κύρΜ.

ΚΕΦΑΑΑΙΟΝ 0*.

Πιρί τβν 1«ρβν ναβν καί τή ύκ«)ρ«αία αύτβν.

Άρδρον 71. Ναδ δημόσιο δέν χτίζτται χ««ρ! ένόρια .

Άρύρον 79. Ενορίαν δέν ουγχροτοΟοιν ύλιγβτ«ρον τβν «ντήχοντα οίχογ«ν«ιΑν.

Άρύρον 73. Διδ τήν οΐχοδομήν ή σημαντικήν έχισάίυήν ί«ρού ναού Ακαιτίιται ή Αδ«ια τή χολιτι-

'Αρύρδν 7Α Πρδ τήν ύκηρ«αίαν έχΑστου -ναού χροβζο^αι τούλΑχιστον ένα έφημέριο , Ινα ψΑλτη Μί Ινβ Αναγνώστη ή ύχηρέτη - δταν ήναι κολλοί έφημέριοι, δ γ«ροντδτ«ρο αύτβν κροηγΜτέκ «ί τ4 έχχλησιβστιχέ τ«λ«τΑ .

Άρύρον 7Α Ή φβταγοιγία, χαύαριότη χαί «ύκρέκχια τβν Ι«ρβ* ναβν «Ιναι Αηχυχτα, χαί ή Μρi αύτβν φροντί ΑνατίΗται κ«ρύ τή πανότητο «ί τού καρ' «ώτή 'έχλίγομένοο έτηβί'ά ίκιτρόκου τού ναού.

Άρύρον 74. ι Ή «ύρυχβρία τού ναού «ρέκ« »* ήνάι ΑνΑλογο μέ τήν κλήύύν τβν έχαλήοιήΕομένβν. ΠΑντοτ· βράο ό ναδ aptate νδ οίχοδομήτβι «ί μέροί χ«Φαρόν, Αύόρυβον, μή συν«χόμ«νον μ' Αλλα οικήματα Ckmtxd, «ai «ί τδ χαντριχΑτορον μέρο τή ένορία · ή οίκοιομή χρέκ*ι νδ ήναι «ύρυύμο pal ατιροδ, καί «ί τήν ««ριοχήν νδ χτίζονται χ*λλ«ία ίβιαίτορα Μ τού κρββΗβμδνου «<« τδν

**»*«*

μφρα χτλ.

ΚΒΦΑΑΑΙΟΝΓ.

Πιρί τδν έχχληοιαατιχδν ταμιίαν.

*Αρ9ρον 7Α Έκδοτη tvepia τοΟ βάοιλαίον τή Έλλδβο Ιχιι ιδιαίτερον έχχληοιαστιχδν ταμΜον, δχδ τήν διαόΦυνοιν τδν έχί τοδτφ χατ' έτο έχλαγομένβν δάδ τδν ένοριτβν ίχιτρόχινν.

Αρ9ρον 79. Εί τδ ταμ»ν τοΟτο συνάζονται·

α*. Τδ έχ τδν δνηχδντνν ϋ τδ έχχλησία χτημδτοιν ιίσοδήματα.

β'. Ή χδσδτη , τήν όχοίαν &4οτη τδν συγκροτούνταν (!) τήν ένορίαν οίχογονοιδν Μλαι χληρδίνοι χατ' έτο άντί τδν δχρι τοΟδι συνιιδιζομέναν δίσχαν χτλ., χατδ τήν δναλογίαν, τήν δκοίαν αύτή ή χοινότη ήδιλιν έχιβάλλιι οί έαυτήν, βδσιν έχουσα τδν έλδχιστον χαί μέγιστον δρον, τδν δχοίον ήδτλι Ησιι κιρί τούταν ή σύνοδο .

γ'. Τδ διδ τδ στοφανσχδρτια, τδ τιλιτδ τδν γόμαν, τδν βαχτίσκιν χαί τδν ταφδν δχρι τοΟδι διδόμινα 'ιί τδν χλήρσν Ιδιαιτέρα , τδ κοσδν τδν δκοίαν Μλιι τδ χανονίσιι ή σύνοδο .

δ*. Τδ δατδ χροαίρισιν χαρδ τδν χριστιανδν αί τδ έχχλησία χροσφορδμινα.

*Αρ9ρον 80. Άχδ τδ ταμιΤον τοΟτο Νλ«ι δια» τηριίσδαι, έχισχιυδζασΦαι καί χαλλαχίζισδαι δ ναδ τή ίνορία - Ηλουν μισ*οδοτβσ*αι οί έν αύτφ ύχήριτοΟντι , χαί *ti μέν* χορισσαύουσιν οί κόροι, θέλουν έξοιχονομβσΦαι *ίξ* αδτδν χαί οί δχοδιδιιγμίνα ένδιιι ένορίται· ιί δέ έλλιίχουσι, Ηλουν δναχληρΦνιοδαι *ιαφά* τού γινιχοΟ έχχλησιαστιχοΟ ταμιίου.

"ΑρΦρον 81. Τδ γινιχδν ταμΑον τοΟτο βιοιχούμίναν χαρδ τή έχί τούτφ διοριζομένη χαρδ τοΟ βασιλέα έχιτροκή , ένat ύχδ τήν δμασον τή χυβορνήσια διαχιίρησιν.

*Αρ8ρον 83- Εί τδ ταμΑον τοΟτο συνάζονται-

α*. Τδ Ασοδήματα τδν χτημάτδν τδν μοναστιχδν χαταγνγίαν, δσα δέν Αval άφιιραμένα ιδία Α τδ έχχλησία τδν χοινοτήταν.

β*. Τδ Ασοδήματα τδν Α τδ έχισχοχδ δνη. χόνταν χτημάτνν, χαί

γ*. Τδ χαρδ τδν χριστιανόν δφκρούμανα.

ΆρΦρον 83. Τδ ταμΑον τούτο Ηλοι έχαρχιί ορό μισθοδοσίαν τδν έκισχόχαν τοΟ βασιλοίου, χρδ δνακλήρασιν τδν διδ τού (ορού ναού τδν χοινοτήταν χαί τδν χοινοβίαν δκαιτουμίναν έξόδαν, ορό βχχΑβουσιν τοΟ χλήρου, Χρδ ΑχοδομήΝ ναδν, ορό σύστασιν φιλανδραχιχδν χαί χοιναφιλδν χατάστημάταν, χαί ιδιαιτέρα σχολΑαν, χρδ διατροφήν χαί ΐΜρίδαλφιν χτνχδν, δσΗνδν, γιρόνταν, χηρδν, δρφανδν, χαί Ιδιαιτέρά τδν χηρδν χαί όρφανδν τδν χρισβυτέραν χαί βιαχόναν, χαί όχλδ Α Μν β τι Ηοφιλέ χαί φιλάν·ρ«Μον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ*.

Πιρί μοναστηρίαν «al μοναζόνταν.

'Αρδρον 84. Όλα τδ μοναστικέ χαταγδγια τδ έντδ τοΟ βασιλΑου τή 'Ελλάδο Αναι κοινόβια.

*Αρ·ρον 86. Όλιγδτιροι τδν Μ μβναχδν δέν αυνιστδαι χοινόβιον· έκομένα δταν 4 Αρι·>ό« αύτδν δέν συμχληρΑ τήν χοσότητα τούτην, ματιφαίνουβν ιί άλλο χοινόβιον.

*Αρ»ρον Μ· *"Tbumi* τδν ίν τφ χοινφφ μονά- ■MW J^Vr^VV pWVÇ^W- ΑΑρ*ρ«ν Μ Ά«4 νi vyAiv τούτο έ^οιχονομοΟν. w Ιλα τά έξοδα »4 κοινοβιου- βταν δέ τδ (διαίτορον τούτο ταμΑνν δέν έκαρχέβη χρδ τήν «Μάνην τούτην, ή κυβέρνησέ άναχληροΐ τά έλλΑκον Μ τδ γινιχδν ταμΑον χατά τδ άρδρον 80.

'Αptpov 89. Εί τδ χοινόβιον δέν Αναι διχτδ χανοί διδ νi μονάση κρίν τού 30-ου (του τή ήλιΑα tou. |

Άρδρον 90. Μοναχό δέν χΑριται χανιί χρίν Βσυμκληρδση τρΑ χρόνου Α δόχιμο *Α τδ* χοινόβιον, χαί τόνο μέ έγγραφον Μα«ν τού χατά τόκον έκισχόκου, κατά τδ άρβρον 44* δν Α τδ τριιτέ τούτο διάστημά δ δοχιμαζόμινο Ηλήση, έμκορΑ νδ έκανέλδη δχαλύτα χαί άχαταχρίτα; ιί τδν χατά κόσμον βίον.

'Αρφρον 01. Πατήρ ΑχογινΑα ιίναι δχαράδιχτο Α τδ χοινόβιον, xij» ήδτλι κροσέλΗι μέ συγχατάΗσιν τή 'γύναιχδ του.

*^ρ8ρον 99. ΚανιΙ τδν ίν τφ χοινοβίφ μοναζόνταν δέν δύνήμ νδ έξέλθη έχ' ούβιμιβ κροφάσιι τοΟ χανοβίου χάρι διχκιολογημίνη έγγράφου δδΑα τού ήγουμένου- ot έχοΜ έξοχον κιρί τδ διδάσχιιν Ικανότητα, Ατι μανΧοί, Ατι ίορομόναχοι, έμχορούν, έξιρχόμινοι τού κοινοβίου J|Aqi χαί χροσχλήσιι τή χυβιρνήσοα , νά διαμένασιν έντδ τδν χοινοτήγαν.

'Αρδρον 96. Ή αί τδ κοινόβια Αοοβο τδν γυναηβν χαί τδν νβιατέραν δχαγοριύιται.

c ΆρΟρον 94. Ό ήγούμινο (χοινοβιδρχη ή δρχιμανδρίτη) τού χβνοβιοι* έχλέγιται διδ χλιιοψηφία δχδ τδν μοναζδντοιν χαί έπιχυρούται χαρά τοΟ χατά τάκον ειαΜ^αου* αδτδ έχ« τήν φροντίδα τή έσωταριχή *λ I* έ$«τ«ριχή τοΟ κοινοβίου οικονομία χαί διδ« χατ* έτο λόγον τή έχιοτααία του ιί τδν έχίαχοχον χατά τδ δρφρον 43. g

Άρδρον 96. Τδ χαρδαονα τδν μοναζόντβν χαΑ τοΟ ήγουμένου wv διουΦύνονται χρδ τδν έχίαχοπον.

"Αρδρον 96. Τδ έντδ τοΟ κοινοβίου χραττδμινα χαρδ τδν μοναχδν μή χολιτιχδ χταίσματα χρίνονται χροηγουμίν* μέν δχδ τδν ήγούμανον χαί τέοοαρα μοναχού^ χαί ιί μέν τδ έγκλημα ·!ν« μικρόν, έχιβδλλιται καρ* αδτδν ιί τδν χταίοαντα χαί ή ονδλογο κοινή χατδ τδ μοναοτιχδ διατυκΑαιι * ιί βέ •tviu μέγα, βιυδύνιται δ χταίαα ιί τδ δνήχον έχχλησιαατιχδν διχαατήριον.

'Αρδρον 97. Τδ χορί χοινοβίαν χαί μοναζόντων χανονιοΜντα έφ«ρμόζοντ« δναλδγν χαί ιί τδ γυναιD xtfa μοναστιχδ χαταατήματα.

ΚΒΦΑΑΑΙΟΝ JB*.

Πιρί τδν >ιτα(δ τή κοσμική δρχή «·ί τή έχχλησιαστιχή σχέσιαν.

'Αρδρον 9*. Ό βασιλιδ τή "Ελλάδο Αν» δρχηγδ τή έχχλησία Α τδ έξαάριχόν.

"ΑρÔρον 99. Χάρι τήν *rêutv «ai έχιχύρασιν

Mrjvnu Α τδ έξδτοριαδ αέάή κα·ή*οντα, δέν *t—fftna* οδw έχουσιν ίσχύν.

'Αρδρον 100. Ό βασιλΑι διόριζα, κα*δ Αρη-

Wmmmv έαδφτη έ«σχοκή xot

'Αρθρα*Ι01· O|r Ms μοταθέτω <*·* *■*»-* πή ta έχΜΜοαήν «k έωοκόα(ύ| . καθώ ή Ανάγοη t fijtîlirn «θ ού··» ήΗλο» * έαπγπριύι,

'Αρθρο* le·· ○ taopoo<ζW> «ho rnnA κρόοα·» M owdho, «ho Ml ta* cAMoc» ta * ΑριθρΜ m| τή έχτάοοω ta» έπισαοαώ» τού βω«-tas».

'Αρθρο» ioa Ei τΑ ta*« τΛ«Α * «*«ρ· *· βασιλέω «Rfftft* **«k «Μον.

'Αρθρο» WA Ό *···*»· ·''·« *7*

M»1 συρφορώτορον, «taww <rk Mc djv M * Mr ta προσβιοριοθώααν χρήοιν, * »*ρά-λ«β μ ! τά προσόδου τού γονικού έχχληβιαστιχού «ta»·

*. Λ

DE PRAESENTI ECCLESIAE GRAECAE 8TATU EODEMQUE IN MELIUS RKFICIENÙO RELATIO OTHONI REGI A SEPTEMVIRIS EXHIBITA·

1833 iuil T l».

Μεγαλειότατε.

Διαταχθέντε διά' τού Απδ 15/37 μαρτιου σεβαστού βασιλιχού διατάγματο τή ύμιτέρα μεγαλειότητο νΑ έξακρβώσωμεν τήν στάσιν τή "Ελληνική έχχλησία χαί τών μοναστηρίων χαί νΑ προβάλωμτν τά πρδ βελτίωσιν τοΟ 'χλήρο» μέ«α, χαθώ χαί τά π«ρί συστά- Il σοω συνόδου διαρχοΟ , χαί νΑ παρουσιάσωμτν έχθτσιν πτριτχτιχήν έαρί τοΟ σημαντικού τούτου Αντικτιμένου, λαμβάνομτν τήν τιμήν νά χαθυποβάλωμτν (κ δφιν τή ύμττέρα μτγαλτιότητο τά πράξτι μα , Αφ" ού έν διαστήματι δύο μηνών συντζητήσαμι^ μ" δσην Αχρίβοιαν Απαιτκί τδ μογαλΜον τών χριών μα έκαστον μέρο τών ένδιαλαμβανομένων ιί τδ έπισυναπτόμανον σχέδιον τοΟ έχχλησιαστιχοθ κανονισμού.

Άν τδ έργον μα δίν ψανή όποιον πρέπει νΑ ήναι χαί όποιον ή ύμττέρα μτγαλιιότη Αποχβέχοται, ταλμώμιν δμω νΑ έλπίοωμον Αφ" έτέρου δτι έπράξαμον έν συνιιδήστι δ τι έδυνήθημον. Άπδύιται τι τήνύμττέραν μτγαλτιότητα ν' Αναπληρώσω χαί χατΑ τούτο τϊ; έλλτίψοι , ίσο διΑ τήν' σμιχρότητα τών γνώστών μα ή δέν συντίδομτν ή δέν ήδυνήθημτν,ν" Αποφύγωμτν.

ΒταϊρήσαντΓ τδ Ιργον μα ΰπδ δύο διαχτχριμένα δψ<ιΐ χ·ί έποχά , τήν Αχρι-τούδτ-χαί τήν έλπισομένην; Αφ" ού έχθέσωμιν τήν ένιστώσαν τή έχχλησία στάσιν, θέλομιν χαθυποβάλιι τήν γνώμην μα ιί τήν έπίχρισιν τή ύμιτέρα μιγαλιιότητο ώ πρδ τήν μέλλουσαν τή έχχλησία χαί τού χλήρου χατάστασιν χαί τϋ βτλτιώστι , δσα ύπό τήν ένδοξον βασιλτίαν τή ύμττέρα μτγαλκότητο έχτι πλήρτ τδ ένδόσιμον ή ΕλλΑ νΑ έλπιζη χαί πρδ τό έχχλησιαστιχόν τη , χαί τι τούτο κυρίω Αφορ? τδ έπισυναπτόμτνον σχέδιον τού έχχλησιαστιχοθ κανονισμού.

Αλλά πορί τή έντστώση τού "Ελληνικού χλήρου χαταστάστω πραγματτυόμτνοι χαί δδηγδν τή έχθέστώ μα προσλαβόντΓ τήν Αλήθτιάν χαί μόνην, ένομίσαμτν Ασυμβίβαστον μέ τήν Αρχήν ταύτην τδ νΑ παρασιωπήσωμτν τΑ χαταχρήστι , δσαι διΑ τήν πολυχρόνιον δουλτίαν χαί τήν πάρτδρον τή βουλιία Αμάθτιαν παρχισέφρησαν βαθμηδόν χαί Ανοπαισθήτω ιί τΑ ήθη τού χλήρου. "Αλλ" ένώπιον τού πατρδ τή πατρίδο χαί τού προστάτου τή Ελληνική έχχλησία Αποχαλύπτοντχ τΑ ρραύματα τή α βασμία β ταύτη μητρό , «ίμχθα π χοισμένοι, δτι πράττομχν πάν τδ πρδ θ«ραπ«ίαν αύτών Απαιτούμονον.

ροχχίμινον έχοντχ νΑ διασαφήσωμον τήν στάσιν τή "Ελληνική έχχλησία , Ανάγκη πάσα νΑ προσχθέσωμον έν συνόψαι τδν διοργανισμδν τή έν Κωνσταντινουπόλχι έχχλησία , τή Αλλω μογάλη έχχλησία λογομένη , τή όποια ή Ελληνική έκχλησί* διατέλιι μέρο , ύποπιιμένη Αμέσω ιί τήν δικαιοδοσίαν τού πατριάρχου τή Κώνσταντινουπόλιω , γνωριζομένου Απδ τδ μύγα μέρο τών Αρχιορέων, τών ύπδ τήν Τουρκικήν αύτοκρατορίαν, Αρχηχού καί προέδρου τή έχχλησία .

Ή Αναλλοίωτο διατήρησι τών έθίμων τή Ανατολική έχχλησίω; έν διαστήματι 378 χρόνων, τών Απδ τή Αλώσ«ω τή Κώνσταντινουπόλιω Αχρι τούδα, αίνοι τδ πλέον Αξιοπαρατήρητο* «έ τήν έχπλησιάστιχήν Ιστορία*·

* Τοιαύτη κατά τδΟτο όπήρ&ν «ί δλον τούτο τδ Λάστημα ή Ακρίβεια τή διατηρήσεω τή έν Κωνσταντινουπόλιι έχχλησία;, ώστι δύναται τι νά ιϊπη μετά βχβαιότητο , δτι ή Ανατολική έχχλησία τών 1833 είναι, καθ' δσον Ανάγεται εί τά έθιμα, Απαραλλίκτω ή «δτή μέ τήν τών 1463.

Άλλ" Αν ή τοιαύτη Αμιτάβλητο διατήρησι τών Αρχαίων έθίμων συνιτέλοστν Αναντιρρήτω πορί τήν Ακραιφνή βιατήρησιν τών δογμάτων, ζωπυρούσα συγχρόνω καί τΑ έλπίδα τή Αναβιώσιω τού "Ελληνικού λαού, «ίναι δμω έπίση Αναμφισβήτητον, δτι δ χλήρο τή Ανατολική έχχλησία , διαμιίνα Αμέτοχο τή προόδου τών φώτων, ήτι έβαλτίωσο τήν χατάστασιν τού (ιρατίιου ιί τΑ λοιπά τή πιπολισμένη Εύρώπη μέρη, έφύλαξι χαί πατά τούτο τή ί?χ·ώτητό του τόν τύπον Απαραχάρακτον.

Τήν στέρηαιν δμω ταύτην Αναπληροί Αφ* έτέρου ιί τδν πλήρον τή Ανατολική έχχλησία πίθτι Αν-, υπόχριτο , Απλότη ιύαγγιλιχή χαί παραδιιγματική φιλοπατρία. Πρώτοι οί ιιρτί τού υφίστου έχλιναν οΰ ιύήχοον ι\ τήν φωνήν τή έλιυθιρία , χαί πιριζωσάμ**οι μ«Α τή νοητή βομφαία τού ιύαγγιλιχού λόγου τδ ξίφο τού "Αριω , διέπριψαν πολλαχώ ιί τδν 'Ελληνικόν Αγώνα. Και τΑ ονόματα τών έν Κωνσταντινουπόλιι αθλη/άντων Αρχιιργώγ) θέλουν στολίζκ διΑ παντό τά πρώτο σιλίδα dk νιωτέρα "Ελληνική *Itnoflai.* *I* \

Ό έπίσχοπο τή Κωνσταντινουπόλιω , ύποτιλή τά πριν τού Αρχιιπισκόπου τή Ήραχλιία , λαβών συνοδική γνώμη τδν τίτλον τού πατριάρχου Ικανόν καιρόν μιτά τήν άπδ τή; παλαιΑ «ί; τήν νέαν 'Ρώμην μιτάθισιν τοΟ αύτοχρατοριχοΟ θρόνου χαί τ* πρισβιία τή τιμή μιτά τδν έπίσχοπον τή Ρώμη , προσλαβών έπί 'πάσι τδν τίτλον τού οίχουμονιχού, λέξιω Ασημάντου, ή όποια κυρίω ίδαηαν Αφορμήν *ί τδ μηαξϋ τή Ανατολική χαί δυτική έχχλησία χρόνιον σχίσμα, θίωριίται μέχρι τή σήμιρον ώ Αρχηγό τού πλιίστου μέρου τών συγκροτούντων τδ» πλήρον τή Ανατολική έχχλησία , τών όποιων έπομένω δλαι αί^πράξιι διιυθύνονται ώ ιί χέντρον ιί τδν πατριαρχικόν θρόνον τή Κωνσταντινουπόλοω .

Απδ του τρΑ Αλλου πατριάρχε τή Ανατολική έχχλησία ό τών Ίιροσολύμων δκτήρησιν Αχρι τοΟδ* τήν ανιξαρτησίαν του έντιλή, ψηφιζόμινο χαί χιιροτονούμινο όπδ μόνων τών πιρί αύτδν έπισχόπών, καθότι έχ τών Αλλων δύο πατριαρχών, ό μέν τή Άλιξανδριιά ώ στιρηθιΐ πρδ καιρού τού Απαιτουμένου Αριθμού τών έπισχόπων τού θρόνου' του, ό δέ τή Άνηοχιία κατ' αίτησιν τή/ έκκΐ έχχλησία , έπιστηριζομένην πρδ ιύαρίθμων έτών, ψηφίζονται χαί χιιροτονούνται καρό τή έν Κωνσταντινουπόλιι έχχλησία;· καθίστανται δμω , Αμα χιιροτονηθέντο , Ανοξάρτητω έντκλώ χαί ισοβάθμιοι, παριχτδ τή χρωτώιαθτδρία , μέ τδν τή Κωνσταντινουπόλεω -

"Εκ Μ τών λοιπών μητροπολιτών, Αρχιεπισκόπων χαί έπισπόπων τών ύπό τδν πατριαρχικόν τή Κωνσταντινουπόλεω θρόνον, μόνο ό Κύπρου χειροτονούμενο όπδ τών πκρί αύτδν έπισπόπων διασώζιι μέχρι

τή σήμερον ίχνο τι Ανεξαρτησία ; χαρπούμενε μικρά Λ τή έν Κεενβτκνπνουπόλει έχχλησία^ Οί

ύπσγράφηται μέ γράμματα έρυβρά- λέγομεν μώω; ό Κύπρου, διότι ό άρχιίκίσχοπο τού κατά τό Χίναων βρο μοναστηριού, αύτοπέ^ραλο πώ «Ατδ ,χαί έχλογόμενο παρά τών μοναχών τού είρημένου όρου , δέν ήμπορεί νΑ θόωρηθή ποιμήν λαού, Αλλ' ήγοόμενο μόνον, φέρεεν κατά βασιλικόν πρσνόμιον. τόν τίτλον τού Αρχιεπισκέπουγ

Παρεχτδ τΑν είρημένων βύρ αύτοκεφάλεεν Αρχιεπισκόπων, ,οί .λοιποί Αρχιεπίσκοποι δέν έχουν Αλλην διαφοράν τΑν Απλώ έπισχόπων, «ί μή καθόσον βένΑ ύπόχεινται εί μητροπολίτα , χαθώ; οί έπιάκοποι, οί δποίοι χειροτονούμινοι παρά τού κυριάρχου τών μ* άδειαν τού πατριάρχου, χειροτονούν χαί αύτοί τδν μητροπολίτην των, βταν δέν ήναι όλιγώτεροι τΑν τριών.

Ή εί μητροπολίτα , Αρχιεπισκόπου καί έπισκόπου; δ;αίρ«σι τΑν Αρχιερέων τή; Ανατολική έκάλησία λαμβάνει συχνάχι διαφόρου τροπολογία καρά τού πατριάρχου καί τή συνόδου. Έπομένω; πολλοί έπισκοκαί προβιβάζονται εί ΑρχιερισχοπΑ καί μητροπόλει ί μία έπισποπή διαιρείται εί δύω, χαί Ανάπαλρν· μερικοί μάλιστα τών πατριαρχΑν, καί όνομαστί δ θυσιαστεί -παρΑ τών Τούρκων έν Κωνσταντινούπολη περί τά άρχΑ τού 'Ελληνικού ΑγΑνο , ήθέλησαν νΑ καταστήσουν, Αν χαί νά μήν ήμπόρεσαν νά τδ κατορθώσουν δΙΑ πιλιτιχού λόγου , όλου τού; έπισχόπου Ανεξαρτήτου; χαί ίσου , υποκειμένου; Αμέσω *ί< μέ* νον τδν πατριαρχικόν θρόνον.

Ή ίκκλησιαστιχή βιαίρεσι τώ^ έπαρΫιών δέν είχεν ούτε τάξιν οδτε Αναλογίαν, χαί παντοβ, σχεβδν ήτον Ασύμφωνο μέ τήν πολιτικήν αύτΑν διαίρεση»· ή Πέρα χώρα τελεί ύπδ τδν Κορίνθου, ή Καλαμάέα διευθύνεται ύπδ τδν Μρνεμβασίε^, χαί, τδ πχρε£οξότερον, δ Λακεδαιμόνια , έπεσχέπτετο έξαρχιχΑ; τδ τμήμα τών Άχόβων (εί τήν έπαρχίαν τή Καρυτεάνη). Αί νήσοι Κέα χαί Κύθνο είχον ίδιον μητροπολίτην, χαί ή Σκύρο; μόνη ένα έπίσποκον, έν' ψ ό Σίφνου διοικεί δώδεκα νήσου τού Αιγαίου Πελάγου ,- καί ή δικαιοδοσία τού Άρτη έκτείνεται Απδ τΑ έπέκεινα τή πάλεω; τούτη; Ιεε τήν Ναύπακτον. ,

Τή τοιαύτη αυθαιρέτου τΑν έπαρχιΑν διατάξιω παρεπόμενον υπήρξαν ή πληθύ τΑν Αρχιερέων. 49 Αρχιερεί ^ έξ ών οί, 25 μητροπολίται, διεύθυνον έχκλησιαστιχώ; έπί Τουρκοκρατία τά ήβη σσγχροτούσα τδ βασίλειον τή 'Ελλάδο έπαρχία , χαί έξ μέν 24 ήσαν εί τήν Πελοπόννησόν, οί 1β στερεόν Ελλάδα, χαί οί 9 εί τΑ νήσου .

Τδ χείρισιον βμω; τΑν περί τά έπισχοπΑ χαινοτομουμένυν είναι ή χατ' Αρέσκειαν χαί Απεριόριστο χειροτονία τΑν έπί ψιλψ όνόματι έπισχόπεεν- όχι μόνον δ πατριάρχη τή Κωνσταντινου^όλεεε χαί οί Αλλοι τρεί πατριάρχαι, έ|λλΑ μέ άδει^Β^θτών >ud οί χατά τόπου λμητροπολΐ'ιΑι έχειροτόνουν^Βσχόκουί πόλεων χαί έπαρχιΑν, τΑν όεμίων ή·»ν έσφζετο πλέον ούτε βνομα ούτε Ιχνο , ή, τδ μετριώτερον, βέν «ίχ«»-δλδτ«λα χριστιανού κατοίκου . Διαχριτικεετεροι δμεε τού μεγάλου ποντίφικο , δέν έδιδον «ί αύτού τούλάχιστονει μή δνόμετια πόλεων, βσαε φιμεηαν έντδ τΑν ύπδ τήν Τουρκικήν αύτοκρατορίαν τελούνήωγ τόπων.

Οί έπίσκοποι οδτοι, οί Αλλιε λεγόμενέ χωρεπίσκοποι, μή έχοντε προστασίαν έχαρχίαξ ιδία χαί είσοδήματα ταχτικά, βιεύθυνον έπιτροπιχΑ τΑ έκαρχία *τΑν* ένδημούντων Αί ΚωνσταντΙνούπολιν έγκριτων Αρχιερέων χαί τΑν. διό νόσον ή γήρα Ανικα»ύντι»ν, προϊστάμενοι φ έπί τδ πλεΤστον τΑν έχχλησιΑν τή Κωνσταντινουπόλεω χαί τΑν προαατέιεεν τη ή ,τέθν εί τήν Δακίαν «ύρισχομένων πλουσίων μοναστηρίων.

Πολλού μετά τήν Αλωσιν χρόνου τήν περί τδν πατριάρχην σύνοδον συΆχρότουν κυρίω μόνοι οί κληρικοί (κατά τήν νεωτέραν τή λέξεεε σημασίαν) σακελλαρίου καί σαχελλίου, ήσαν λαίχοί χαί Μ τΑ ηροαρίτου τή; πόλο^ οίχσγενο^ , Ασοετδ χληριχδ ήτον βιο πρδ ΑγΑοήσοντα .χρόνων συνώνυμο έχεί μέ τδ «δγενή . Λ

τΑν χληρεπών ούδητρώθη, Αν καί at βαθμοί ρωτά τΑν λεγομένων. Αλλω έξαρχιών θωτηρήώησπν, καί βώδ«χα μητροπολΐτπι ί* τΑν έχόνηων τΑ κληεαστέρε^ οί τήν Κεενσταντινούπολιν έπαρχία- σι«χοτ&Ο<χ κατά τδ παρόν τήν ίν Κεενστπνηνσνπόλσ: σύνοδον, κεά έξ ιώτΑν Οί δκτώ παρεθρ«ύον» πάντοτε σχεδόν «ί αύτήν τήν μεγαλόπολιν, λεγόμενοι συνήθω χαί κατ'έξοχήν έγκριτοι χαί τιτλοφορούμενοι σ«βασμιώτατοι χαί Αγιοι γέροντ·;.

Ει τήν σύνοδον τούτην έχουν χώραν, πεφεχτό; τού λογοθέτου, δστι μόνο έ^^Αν κληριχΑν συν«βμάζη μετά τΑν συγκροτούταν τήν σύνοδον Αρχι-

fun τή; τουρκική αύλή Γραικοί χαί οί σημαντικότεροι τΑν μεγεώεμπόρων.

Ή σύνοδο αβτη είχε χαί Ιχε: Ακόμη ^ήν ΰίυρτάτην δικαιοδοσίαν έφ' βλου τοΟ κλήρου Ανατολιχή έχκλησία - ψηφοφορεί περί τή ογή; νίου καηριάρχΟΜ: χαί έκισκόαεεν εί τΑ χία ,. έειβάλλει χαί διανέμει τού έκκλησι κού φόρου ή τΑ λεγόμενο αύλιχΑ χρέη, κερί θέλομεν ΌτοU^B Ακολούθω , χαί γνωμοβοτεί' περί πόση έχχλησιαστιχή ύποθέσεω , τή όποια τήν <κτέλεσιν›*Αναλαμβάνει* μετά τούτα ό πατριάρχη . Αφ* ού προηγουμένω * ζηνήβή τήν Αδειαν τή; πολιτική; έξουσία;.

Παρεχτδ τή συνόδου τούτη , ό πατριάρχή έχει χαί ιδιαίτερον συνέδρων, συγκείμενον Απδ τού ίερωμένου; κληρικού τή ιδία του έπιαχοπή; χαί τού; Αξιωματικού τή αύλή του. Τδ συνέδριου τούτο, προεδρευόμενσν Απδ τδν πατριάρχην καί έν Απουσίφ αύτοΟ Απδ τδν πρωτοσύγχελλόν τον, θεωρεί τΑ εί τήν έκισκοπήν τή Κωνσταντινουπόλ«ω Αναγομένα ιδία ύποθέσει .

Οί ύπδ τδν πατριαρχικόν θρόνον τή Κωνσταντινουπόλεω μητροπολίτη χαί Αρχκχίρχοχοι, τιτλοφορούμενα μέ τήν λέξιν βισπόται, διοριζόμενοι, χα;θώ ύρητεα, παρά τή έν Κωνσταντινουπόλ«ι συνόδου, χωβί τήν γνώμην χαί παρά τήν θέλησιν κολλάκιΡ τΑν έπισκοχευομένων, ένίοτε βμεε χαί αύτή τή συνόδου, χατό προσταγήν τΑν παραβυνεωτευόντων εί τήν Τουρκικήν αύλήν, έλάμβανον τφόντι τήν δεσποτείαν τΑν έπμρχιΑν, έπιστηριζόμενοι κυρίω; εί τδ μπεράτι (διάταγμα) τοΟ σουλτάνου- ίφββιαομένοι μέ τδ τρομερόν τούτο δχλον, τδ μετεχειρίζοντο πρδ; τού εί τά έπισχοπΑ αύτών δυνάστα ώ Αμυντήριον χαί φόβητρον πρό τού^ χριστιανού τή έπισποπή; των, ό πρδ τήν σύναξη» τΑν τυχηρΑν του εισοδημάτων.

Άγοράζοντε εί ,Κωνσταντινούπολή μέ ποσότητα ύπερόγχου πολλάχι τήν έπισχοπήν χαί φορτιζόμενοι Μ τούτο μάγον βγηον ίδιον χρέου , Αναγκασμένοι νΑ θσραπεύσωσι τήν Απληστίαν δχι μόνον τών έν Κωνσταντινοοκόλει δυναστκόνηεν, ΑλλΑ χαί τΑν ισχυρών τή έπισχοπή των, μισθοβοτούντσ παρεχτδ χαί ένα χράκτορα (έφορον) «ί Κεενσταντινούπολιν ώ έπί τδ πλε^ρτον έχ τΑν ένδημούνωεν έπεί Αρχιερέαν τή συνόδου, διά ΫΑ τού; προστατεύη χαί Ϋχ θ«ωρή τΑ ύποθέσει; των, δέν ήμποροΟσαν έκομένω; παρΑ νΑ φορολογούν τού χριστιανού . Παρεχτδ τΑν κανονικών ή χυρίενν λεγομένων εισοδημάτων, συνισταμένων «ί τήν παρ' έκάστη οίχογενεία; βιδομένην κατ' ίτο Ρητήν ποσότητα, ήσαν τΑ λεγάμενα τυχηρά ή Απροσδιόριστα, χαί εί «ύτΑ νόμο ήτον ή θέλησι τοΟ Αρχιερέα · φιλότιμα, έμβατιΛα, προθέσει , παρρησίη, φαρεπάολείτουργα, ψυχομερίδια, καί διάφορα

4M* *MfKtn*έχρηώμευον ώ πρού·®^ tar'taWta·J AI M χρήμα» χωρησώοι. ένεργούμεναι M ·"› φόροι «φεράσεσιν, ήάα* ώοαύτω *» ρώ»ν M» «V*C χρημεπεαμδν μχοβέν tara^W^MW.

Ό ώφορωφά , i tamp^MMC αώτη «ta τού; χρισσανού «ωνή έεηβεώιλομένη «ορώ τή faaUqofac ε*δ σωφρονιαμύν τΑν Αλλα»; MupMwv «Mc **»-να», έοφενβσνίζετο χατφχρηηικΑ x«l ·*' «M τώ έλάχιστα πταίσματα *ai πολλάκι M Απλή όπεφίφ, χαί ή τιμή τή; Αγορά |τσν τ*β·» «0m M Md άπροσδιόριστσ , Αστε πατεντνούσεν Από τών tbw* καί tatanva δραχμών *φίχμ* τών SO λ.,ττών. TA» άφο^ ρισμών συνέχωο Αφευκτο ήσαν τΑ συγχωροχάρτια ή άφότήρα έγγραφα τού χατριΑρχου χαί τή συνόδου. Ό Αφωρισμίνο , έχεεν τήν τύφεν τή; συνειβήσεω αίεενiie ειαχειμένην ώ; Αχοίμητσν έρινvύ^ έχρεκε Mτοον βράβιον νά κατορδώση, δηλονότι ν'άγοράση τήν Αφοοίν του, μ ! tic τούτο πάλιν 6 προσδιορισμό τή τιμή έμεινεν 'ώ; τήν Ηλησιν τού Αρχιερέα»;· Άν *6* δάνατο ta τοσούτφ προελάμβανε τόν άφωρισμένον, ή φρονώ; τή συγχωρήσεώ του ήτον εί βάρο τών συγγενών του.

Καί βμεε ρ' όλα τούτα τΑ μέσεη πολλοί τΑν Αρχιερέιεν μετατιΗμενοι ή καί Αποβαλλόμενα Μit* Αρέσκειαν τΑν χρατούντων βέν έπρόφδεκον Α έπί τά πλώστον vA χληρόνουν τά ίδια χρέη τε»ν· βθεν κεώ πολλοί τΑν εί τήν Ελλάδα-προσφυγόντων μετά τήν έπανάστασιν εύρίσχονται χεπαχρεωμένοι.

ΟΙ Αρχιερώ; έχλέγονται κυρίω μέν μεταξύ τΑν ίεραμονείχων ή τΑν Αγάμων Ιερέων, κεηΑ δεύτερον δέ λόγον, καί τούτο πολλάχι σπεπάαι , μ<τ*ξi> τΑν χηρευσάντων έγγάμων. Άλλ' Αντί νά λαμβάνωνται, χαβώ; έγίνιτο κρότερον, Αϊτό τά μονεκστήρια, τά χα>' αυτό τού κλήρου γυμνάσιεη προεβιβάθοντο ώ τδν έξοχον τούτον βαβμδν Α; έπί τά πλώστον ta τΑν παρά τοί Αρχιερεύσιν εί τά εύτελεστάτα; ύπηρα*σία;* τεταγμένων διακόνων. Ή χατάχρησι; αδτη έπέφεριν όλεδριώτατα Αποτιλέσματα ώ πρδ τήν ύπόληψιν τού κλήρου. Πολλοί νέοι, 8ιΑ vA φδάσωσι τήν άνωτάτην τούτην περιώπ^ν, έχειροτονούντο πρίν τή παρά τΑν κανόνων Απαιτουμένη ήλιχία , χβρi vA Ιχουν Αλλην έγγύησιν παρά τήν δέλησίν των, ή όποια πολλάκι δέν έμεινε χαί Απαραβίαστο . 'Ιδού κυρίω ή πηγή όλων τΑν ήύιχΑν παρεχτροπΑν. δσαι προσήπτον ένίοτε σκανδαλώδει χηλίβα ώ γδν κλήρον τή Ανατολική έχχληαία .

Οί Αρχιτρώ , χϊίροτογούμινοι, ώ προ<ίρητ«ι, κατ' Αδααν χαί μόνον ή| έ/Κωνσταντινουπόλιι έχχ).ηοία χαί λιγύμίνοι διά -côt/co κανονικοί, Αμολόγουν vA φυλάξουν δχι μόνον τΑ δόγματα τή πίσττω Απαράλλαχτα, ΑλλΑ καί τΑ δικαιώματα καί γπνιχΑ τοΟ πατριαρχικού Ρρθνου, ώ δν όπέκαντο, καί μιρικώ τή ίδια; έπιοκοπή έχαστο , vA μνημοΜεουν δηλαδή μόνον τοΟ πατριΑρχου τδ δνομα χαί vA έχουν Αχραν υποταγήν χαί ιϋπώΑααν ώ τΑ διαταγέ τή έν Κωνσταντινουπόλιι έχχληαία ' έπί τή βάό<ι τούτη όμάχι έδιδον αιτίαν τή παραμιχροτέρα δυσαρασχώα ώ τήν έν ΚωνσταντινουπάλΙΪ σύνοδον ή τδν πατριάρχην δι' Ακ^ιχΑ πολλφιι Αντιπα^ώα τΑν δυνατών τή ήμέρα ή xai V απλήν χρηματικού προσπορισμού πρόφασιν ώ τδ λέ^όμινον χοι vδv ταμίίον καί ώ τδ ιδιαίτερον τΑΐ πατριάρχου, στερούνται τΑ έπαρχία των ή π^^άζονται, χωρί να Ηλουν, ώ Αλλο . " ι

Άλλ' έπειδή πρδ τούτο χατΑ τού έκχλησιαστικού χΑνόνα · Απαιτείται ή συγχατάδειπ τού Αρχιιρέω , όσΑχι ούτο βέν συγχατ<νευ<ν οίχωοθολΑ ε< τούτο ή ώ τδ vA δώση Αλλω έγγραφον τήν παραιτηοίν του, ή έχχληαία έβιΑζετο έϊώ διαφόρος προφΑσεσι vA τδν xatauptag, vA τδν Αφαιρέση δηλονότι βι' έαιαήμου έγγρΑφου τήν ιερατικήν χΑριν χαί Μναμιν χαί vA τδν κατοστήση'ώ τήν πρό τή χώροτονία του Atav.

Ό τοιουτοτρόπω παδηρηρΑνο Αρχκρώι ήμπορο»· «ον «μω vA λίφι ωΑλχν, αριΑ—αΑ> καί γνω»μαχήσα;, τήν Αφεσιν καί Atajateiv vtu Mi vA έπβνέλδη βιΑ πατριαρχικού καί avmtaart Αφετηρίου γρΑμρατη ώ τήν'προτέραν του χατώσοΜiv. .

Ή τοιαυτη Μ^εώρακ ώ τήν όκοίετν όπόαεινται έχίση καί ώ ta τού κατεετέρου κλήρου, ΑαφΑλλαταε πώ V Αλλο ώώα ώ τού Αρχιεροΐ . Άλλ' ή ta Κωνσταντινουαόλιι έχχληαία, προνοουμένη περί τή έξωτεριχή Αξιοπρεπεί τού κλήρου, δέν ματαχωρίζεται τδν έπίσημον τούτον τρόπον τή τιμωρία ώ μή ΙιΑ δρησχεντιχΑ καί πολιτικό ώ έπί τδ κλώατον «αρφiΜΚ·

'Κχτδ τΑν χανονιχΑν καί τΑν τνχηρΑν εισοδημάτων καί τή Απδ τΑν ώ τΑ μητροπολιτιχό έχχλησία Αφιερωμένων κτημάτων προσόδου, ή όποία,κυρίω έπρεπε νά χρησιμεύη πρδ διατήρησιν καί εόκρέπωαν τού ναού τή μφροκόλεω , ώ Αρχιερεί χαρπούνται χαί μικρών ττνα προσφορών ύπδ τδ όνομα φιλότιμον Απδ τβν ένοριαχΑν λεγομένων μοναστηρίων, περί τβν όποιων θέλομε» διιΑΑβιι Ακολούθω .

Έν δικστήματι τή έπαναστώσοω πολλοί τΑν έπεφχιών τή 'Ελλάδο έστερήάησαν τού Αρχιερεί wv, ΑυσιασΑέντα τού περισσοτέρου εί τού υπέρ τή κατρίδο; ΑγΑνα;· διάφοροι ta τοαούτφ Αρχιερεί τΑν ύπδ τού Τούρκου τεληόντων τόπων χαταφυγόντε ώ τήν Ελλάδα, βώμενον Απρεοιτούντε καί κενόμενοι. Τούτο συνιβούσα ή βουλή τή β' περιόδου, ένέχρινε μέν vA διορισδούν ο! Αρχιερώ ούτοι ώ τά χηρευούσα έπαρχία , βέν τού ώνόμασεν βμεε , ta δσφή τύχη τού τύπου Ipraν Αμφιρρεπή , ώ μή έπχλχσιεστικού τοποτηρητά , φυλάττοντα^ τδν τίτλον ≫ όποια είχον πρδ τούτου έπαρχία .

Τοιούτοι έχχλησιαοτιΜi τοποτηρηταί εύρίσχονται ώ τήν Ελλάδα χατΑ τδ παρόν περί τού; ώχοσιν, όχι μόνον Αρχιερώ , ΑλλΑ καί ιερομόναχοι χα! πρεσβύτεροι, χαρπούμενοι τΑ εισοδήματα τή έχισποαή των. Άλλ' έπειδή βέν έχουν πλέον τήν δύναμιν vA τΑ Απαιτούν, χαδώ πρότερον, καταντούν τυχηρΑ κώ βλω διόλου Απροσδιόριστα.

Άνεφέραμεν Ανωτέρω περί χρεΑν Ιδίων τΑν Αρχιερέων* τούτο προύποΜτει Αλλα χρέη μή Ιδια, δηλονότι μή Ατομικά τού Αρχιερέω χαδδ τοιούτου Απλώ , Αλλ' ώ Αρχιερίω τή έπισχοπή έχώνη;, καί τοιαύτα ώναι τΑ λεγάμενα αύλιχά, *lUfi* τΑν όποιων, ta καί νά μήν Αποτελώ» κυρίω άντιχείμενον τών σκέψεων μα;, ώ; έχρντα δμω ιπολλήν συνάφειαν μέ τήν χατάστασιν τού Ανωτάτου κλήρου, χρίνομεν χρέο μα vA διαλάβωμεν έν παρόδφ.

Ή έχχλησία τή Κωνσταντινουπόλεω , ώ; τήν όποιαν έβεωρούντο δλαι «ά υποδέσει; τών έντδ; τή Τουρκική αυτοκρατορία Αλλων εκκλησιών, Αναγκασμένη βιΑ νά Απαντφ <χαί τούτο γίνεται πάντοτε, ώ γνωστόν, μέ χρηματικά; δόσει ώ τήν Τουρκίαν) τΑ δυσκολία;, βσα άδιαχόπω; έπενόει πρδ χρηματισμδν ή Τουρκική πλεονεξία, ύποχρεωμένη παρεπτδ τούτου vA τροφοβοτή μέγαν Αριδμόν γενιτσάρων, οί όποίοι 8ιΑ τούτο είχον τήν έχχλησίαν τού πατριαρχείου ύπδ τήν Αμεσον ύπεράσπισίν των, έπιφορτισμένη τήν έξοιχονόμησιν τΑν Ακραχτούντων καί βυστυχούντων Αρχιερέων χαί πολλών Αλλων πτωχών τή πρω-, τευούση , ύκοχειμένη ώ; διάφορα Αλλα έκτακτα καί βαρύτετία έξοδα, τΑν όποιων σχανδαλωβέστεπον χαί βαρύτατο» ήτον καί αί ώ έχάστην νέου πατριάρχον άναγύρευάιν διδόμενοι ώ; τού μεγιστάνα τή .Τουρκική αδλή χρηματιχεώ ποσότητ*ώ ta φ τού πρώτου τή Αλώσεω χρόνου ό σουλτάνο» ώ γνεεστόν, έδεεροφόρει τδν πατριάρχην, βι' βλα τούτα τό ταμείο», τδ Αλλιώ κοινόν τή ta Κωνσταντπνουχόλει έχχλhώα , έβιάζετο vA λαμβάνη (διότι αί μικροί πρόσοδοι τή έχχληαία μόλι έξαρχούσαν ώ τΑ έξοδα τού πατριαρχώου) χρήματα δάνεια, ώ έπί τδ πλώστον χηρών χαί όρφ****> tacô τΑ διάφορα έδνη τΑν χατοιχούντων A

μ ! πεφοιχοώννεω εί; τήν. μητρόπολη τωότην ΤΟΘΑ Τουρκικού βασιλείου' δτ«ώ τέ Wiohjpoi τούτο χρέο τού κοινού έχορυφούτο, ή. σύνοδο τό διένειμε κατ' Αναλογίαν εί τά Αλα ένφχία τού κράνου , καί τούτο είναι τδ λεγόμενον αδλιχόν.

Έκαστο τών Αρχιερέων Αμα ,χοφοτονοόμενο έφρόντιζε νά ΑπογρΑψη τδ χρέο τούτο, μοιρπεμένον

-δσον χα! διά τδ όνομα τού δανωσοού τδν τόκον . Αγραφον, τδν όποιον έμ«ν«ν «ί τδν- κράχτορά τρυ ι ν' Αναπληρώση.

Α! όμολογίαι αύτω Μi Από . μερικού τδη ένδημούντων «ί -Κωνσταντινούπολιν Αρχκρίων ώ μάρτυρα , Αφ' ού χατεχωρίζοννο Αριθμούμενιμ «£; τδν λεγόμενον κώδικα τού κοινού, έβίδοντο εί διαφόρου; δβνειστά , χα! περκρχόμεναι

πον χάρτινων νομισμάτων, yplg^a «αρεχρυν την «ώτήν Ασφάλκαν- οί χ«ρ<'’4aPe! ραλιστα τών όπεε-

τήν ίλην χατάστασίν pt* tig τά σμσλογία tsttag χα'. vi ζοϋν μέ τδ ίτήσιον διάφορσν, τδ όποιον ήτσν ϋιτόχρχω δ Αρχιερ«ί>; vi πληρώνη lit έτο , λογιζόμενον, χαδώ; είρηται, πρδ 10 καί σπανίω πρδ; 8 ti ίχατδν τδν χρόνον, -παρά vi τήν έχθέτουν Αγοράζcvttg χτήματα α; τά δμματα πλεονεκτική χα! χαχυπόκτου διοιχήσεω .

Άλλ' έπειβή τΑν όμολογιών τούτων ή βαρύτη , στηριζομένη xupio; «ί μόνην tip ύπόληψιν τή έν Κωνσταντινουκόλει έχχλησία , ηύξανεν ή έλαττούτο χατά τά πολιτικέ μ«τάβαλέ τόσον συνήθει «ί τήν Τουρκίαν, συνέβαινε καί αί αύτά tig όμολσγία β τι συμβαίνει ιί τά γραμμάτια τΑν ταμιίων Βιαφόρων ΐμποριχΑν συστημάτων, βσα στηρίζονται «ί τή τύχη τά άγχιστρόφου μεταβολέ , Αχρι βτον ή Ελληνική έκανάστασι έπιλθούσπ ήφάνισ· Μ μιά τήν χατάστασιν πολλών οικογενειών ύκέρ τό ίν έχατομμύριον ΤουρχιχΑν γροσίων, πεφάλαιον καθαρόν, λογίζονται «ί βχήρο τΑν Αρχιιρέων. Sow ήσαν βιεοραμένοι «ί τά . έπαρχία το» βασιλιίου τή 'Ελλόδσ . Αλλά πιρί τούτου χρεωστούμεν νά καρατηρήσωμιν δτι, ίν ψ οί Αρχιερεί; τή ΈλλάΒο Ικαυσαν μετά τήν έκανάστασιν νά πληρώνουν τά διάφορα τΑν «υλικών αύτών όμολογιΑν χα! βοα Αλλα έπλήρωναν πρότερον, τά ιισοδήματα Βμώ , δσα πρότερον έχαρκούντο, έξαχολουθούν ούχ ήτταν vi τά Απολαμβώνουν, Αν καί- νά μή Βύνανται vi τά ixoiyoOv πλέον μέ τδν πρότερον τρόπον.

Οί πρεαβΰτεροι χα! διάκονοι, οί συγχροτούντε κυρίω τδν κατώτερον χλήρον τή Ανατολική; έχχλησία , είναι ή έγγαμο χα! «ώτοί ΜΓ έξαίροσιν έφημερεύουσιν «ί τά ένορία τΑν Απφπισμένων μάλιστα τή πρωτευούση έπαρχιών, ή Αγαμοι, οί κυρία; λα-D γόμενοι Ιερομόναχοι χα! Ιεροδιείχονοι, μοναχοί δηλονότι (ερωμένοι, οί όποιοι, Αν καί έπρεμε συμφωνώ μέ τήν χλήσίν τον vi μονάζουν «ί τό κοινόβια, προπμΑσιν βμω τήν «ί τά μεγαλοπύλει ίφημερίαν ώ περδαλεωίέραν χα! Αναπαντιχειτέραν.

Ή διαφορά «δτη τή κλήαεω τΑν δύο τούτων τάξεων τοΟ χλήρου έχει μεγίστην έκφροήν «ί τά ήθιχδν έχατέρα - οί έγγαμοι χρεσβύτιροι χα! διάκονο Αποκλεισμένοι Απδ διυτέρου γόμου , δποχρεωμένοι όχι μόνον νά Ιχωσιν αδτοί Βιαγωγήν Αποδεδειγμένο Αμεμπτον, Αλλά νά νυμφευβώσι χα! γυναίκα Μομία; χα! άνεπιλήπτου , «Ιναι χοινωνοιώτεροι χατά πάντα τΑν ίερομονάχων, οί όποιο μή κροσφέροντε χαμμίαν έγγύησιν «ί τήν κοινωνίαν, έχοντα έστραρμένην βλην τήν προσοχήν τον «ί έαντοδ χα! μόνου . Uν ήμπάρούν παρά νά ζοϋν ώ χοσμοκολΐται καί τφόντι πάροιχοι κα! φ«ρόοικοι.

; έχ«'Χ«ά Αλλα έιάφιμα ΙΙεθήμετα, τυχηρά ΜΙ έξηρτημένα Ιλύ βιόλου Mt tip προ-

'Αλλά μ' δλον βτι < "Κλλην, προσκείμενο δλω εί τήν θρησκείαν του «ί «i κόλΜ« τή όποία

έργνν, πρίν ΜΡι τήν «Μβγί·» «ο lofait

ματα τΑν έφημεριών μόλι έκαρχούν πρδ διατροφήν των- χα! τούτων <ρκ τών εισοδημάτων βέν έχουν

τάήιν έντδ τοΟ βήματο - xxl Βεί τούτο οί πλΜστοι τΑν έγγάμ««ν too χλήρου βέν μένουν «ί τήν τάξιν ΤΟΟ διακόνου. Αλλά χαροτονοΰμόνοι τήν μίαν ήμέραν διάκονοι, προχειρίζονται τήν έφ«ξή ώ έπ! τδ πλ«ίσΤΟV «ί προσβιτέρου , καί τοιουτοτρόπω λαμβάνοντχ τή/ Βόν«μιν τοΟ !ορόύργ«ίν, έχρρν έπομένω χα! κόρον τΑν πρδ ζώάρα*·.«Γν. Άλλ' «ί τήν Χίον χα! μ*ριχά Αλλα μόρη* ύπήρχον πρδ τή έχκναστάσοω κα! δχάρχουν μέχρι τή σήμχρον Ιγγαμοι διάκονοι, διαμένοντα «ί τήν τάξιν ταύτην έπ! πολύ ή χα! έφ" Ορου ζιόή των.

Διά τδ ΑΒιόριστον τΑν ένοριΑν «ιναι χα! αί έφημιρίαι τή 'Ελλάδο χα! ό Αριθμό ίπομένω τΑν έφημ«ρβυόνΜν Απροσδιόριστο · βθ«ν κολλά τΑν τή Π«λοχοννήσου χα! στ«ρ«α 'Ελλάδο χωρίων στερούνται [«ρόω , είτε διότι οί Ι«ρ«ί των έθυσιάσθήααν εί τδν πόλεμον, είτε διότι κατέστησαν Ανεπιτήδειοι πρδ ιερουργίαν χατά τοδ έχχλησιαστικοδ; κανόνα , έν ή) «ί τά νήσου τοΟ Αιγαίου Οχλάγου χα! κατ' έξοχήν αί τήν Άνδρον «Ιναι πλήθο («ρομόναχοι, τΑν δποίων δμω ή «ί τά ένορία διατριβή Βέν συμβιβάζεται μέ τΑν 'Ελλήνων τά ήθη. 17 94S οικογένειαι, αί συγχροτοΟσαι χατά τήν έν έτει 1899 γενομίνην καταμέτρησιν τδν Αριθμόν τΑν αύτοχθόνών νησιωτών τοΟ ΑνατολιχοΟ δόγματο , 'έχουν Β09 έχχλησία χεά 690 ί«ρ«(, έπτδ πολλών κ«φοίχων ιιρέων χα! ίερομονάχων· ώστε «ί 98 οίχογτνεία Ανάλογε! «Ι ί«ρ«ύ . Άλλη αιτία τή τοιαύτη βυσαναλογία είναι ή παράδοξο Μσι τΑν χωρίων τή 'Ελλάδο · έπτά, τρία πολλάχι δσπήτια συγκροτούν χωρίον έχουν έπομένω έχχλησίαν iuü θέλουν Ιερέα. Άλλ' έπειδή όλιγώταροι τΑν πεντήχοντα οικογενειών ή τριάκοντα τούλίχφτον δέν ήμκόρούν νΐ θρέψουν ιερέα, αί έχχλησίαι των μένουν Αλειτούργητοι χ*ί αύτο! Υστερημένοι έπισχέψεω φατική . '

Είπομαν «ί τήν Αρχήν τή έχδέσεώ; μα , Βτι τδ ένβοξότέρον χαραχδηριστικδν τού 'Ελληνικού χλήρου δέν «Ιναι ή πεκΒεία- χεέ μ' δλα τούτα μεταξύ τή παχυλή Αμαθεία , ή όποια χαταχαλύπτει πρδ τόιπεν χρόνων τδν όρίζοντα τή Ελλάδο , ό κλήρο κα! μάλιστα οί ιiρομόναχοι βιϋκρίνονται καί χατά τούτο Από τδν λοιΑίδ όχλον- οί Ιερεί ήσαν έκπαλαι οί διδάσκαλοι τΑν χβεβτιανΑν, χα! εί τά περισσότερα τή 'Ελλάδο μέρη ž>ρ«ί· ένομάζεται μέχρι τή σήμερον Ακόμη διδάσκαλο .

Αέν πρέπει νά ΑρνηδΑμον, βτι ή παιδεία αύτη ήτον Ατελεστάτη- ή Ανάγνωσι μόνη, χα! αύτή πολλάχι Ατελή , τΑν έκκλησιαστικΑν βιβλίων, Αν συνωβφόετο μάλιστα χα! μέ φωνήν έμμελή χα! μουσικήν, έδιδαν «ί τδν Υποψήφιον τδ δικαίωμα τή «ί τδν βαθμόν τού κροαβυτέρου χα! διακόνου χωροτονία , κα! ή λέξι Αναγνώστη διά τδ σπάνιον τού πράγματο ήτο τίτλο «δγενεία «ί τήν 'Ελλάδα χαί προετιμάτο πολλάχι Από τδ Ανομα .τού βαπτίσματο .

‹x knpv^s ·** i·*» ■·»»·■ ·(«sub»«Mb»·, ptaoc. UnaCb 1* apptow *ifgfifiir·*, *d* 4m Cn auv-αχρόσουν, χχροχνδ «Αν bat ήτλφ. bvtpasi, «bv όνώτβρον ■λήρον «ή όναηλΜή όβώήβίδΑ pAïc Km *ttùfl·* vww Wi tlj· wkkrI|v efera· written ta M «Αν 4mAWmbv qpdràvtp wNjpdMVt· 4t. mfr A› «ai IλόγοτΜ «Mtaftat; ή wtata w» ta» mai-9tew 9Nyto(wpfe *.tîç* v* fiUüjwoM^ Af qpMfptiat» γρόρρβτχ Mi «ήν ta*TWMC* «ta Ytaf* Mi «A» Mra^evu Jbravcdferawt kraetteÇw (ferae traM*twç mI έχιστήρα δφηλό ' ta ta «Αν tfe τήν KIpAαήν Immmàvmv * Uv tafenraM mmêl. A·'

ob taa(tptaw «ta» όγαΑΑν «ta MktMpta «ai «ta '«ύνορία , ť «ta όαέσφ«ρ«, σχανία κρβητιμότο χατό taew^ia» «ta» ôpabAv pta, όλλ' όνπραζιμένων όλλα χρακτιχΑν, ipxripvv δηλονότι «ta ***i tac Ιάχλη-oumtxôc ««λπό τόξια; «ai «ta '▪ΑΡ* «ή» κοσμικήν τύρβην «ai «b» αδλιχήν xpb xtaxpv σχουδ«ρχί«ν ôxaa«ouptavK ίκανότητο «ai τριβή .

"Όσον Μ διό «b χήριαμα tac διδασχαλί«η, tb όχδίον optati νό χαρακτηρίζη ιδιαιτέρα τού «ν«u-ματιχού «Αν λαόν χοιρένα , κατό τοΟτο *V «ai σκανία Ααχρίνοντ» οί όρχι«ρ«ί taî όνατολική; ta-χλησία , όριλοΟντ·; βμα «ί λαόν *b«K*4| «ai Αy** otaptaov έντκλΑ «ί τήν ·ρησχ*iβν tau, χατώρΑοναν χάρι *IφβραΛρ* (ανότητα «ai ««ριόβου τ«τορν«υρόνα χολύ κ«ρισσότ«ρον τΑν έχισημοτήραν βητόρων. 'Εχτδ τούτον ίιροχήρυχ»; έξ έχαγγέλμβτο ,

μδ iStiav τού κατριάρχου τδ έκαρχία , όν«χλήρουν «ατό τι τήν έλλίίφιν τούτην τΑν όρχαρέαν.

Κατ' αύτήν «ήν όναλογίαν μ«τβξύτΑν «ίκοσιδύο όρχκρόαν, biot· Ιιαρισρόνοι ' opta τή λχαναστόσηι ιάφό «ta ** Κανσταντινουχόλίΐ ίχκλησία «ί τά έντύ τοο ββσιλαίου τή Ελλάδο έχαρχίβ έπέζησαν «ί τά όχρι τοθδ« καλιτικό μ«τ«φολό «ύτοΟ τοΟ τάκου, «al όλλαν τριάκοντα «Αν έλΐόνταν tv βιαστή-ρατι «ή taavaowtau»; «ai «ύρισκοράναν ήδη έντδ τού pasiXdov, μόλι δέκα—βώδ«κα ήρκοροΟν νά όνορασδοΟν κ«χαιδ«υμένο καί τούτο κατό τήν δ«ι›-«έραν τή; λέ(«Μ έκδοχήν. 'Εχ δέ τΑν λοικΑν, δσοι 3tv rfvai έντνλΑ tpataf;, Sta biaxpivwTn τοΟ λ«-κοΟ «λήρον *ί ρή xa«b τδ κρβχτιχδν ptpOCi ‹i{ τδ *bitam* οί χ«ριοοδτ«ροι ««τ' «φτυχίβν tabvwv «ai άποδ«δ«:γρέν·» άνηάλήκτον «al «fkaopiav Sia·γ»»γήν.

Ei; δλην τήν τουρκικήν taixptteiav, «al ίδι««ίρ·«ί τήν Ανίαν κκΐ τδ «ιγαλοκδλιι «ή Εύρ«»κ«Γχή Τουρκία , οί χριστιανικοί λαοί ήσαν τδ αιώνιον tanxti-ptvov τυΟ φΚνου. τή «λ»ΡΜξία καί ύκοψία τοΟ δυνασταύοντο; γίνου;. 'Ο φαν^ηβορδ «Αν Τοΰρχwv ήτο τόνον κροχατκληρρένο; αί τοΟτο, Αστ» ίΑαώρουν τδ σχολνά όλιγώταρον έκιαίνβυνα, καί τοΟτο χατ* »«!αν κρόναιαν toaç' tacpiv·; δχι ptaov ή οικοδομή, 4λλδ καί ή tackouvctai] έκισΜνή, ή ίλλβγή κολλίχι ίνδ χαρίρον «ή; στέγη , έτιρ*το μυριάδα; χρηρίτβν. Τήν τοιαύτην δρΜ δυσκολίαν έξιβίχουν οί Έλληνα μ τόσην δκαρβολήν Κ ^βσα ρίρη Sta fepboxv .ή τουρκική Ικοκτάία δμέοβ , καί ταΟτα ήσαν ίβιαιτίρ«· τδ νησία τοΟ Αιγαίου Πιλάγου , Αστκ «ί μ«ριχδ έξ αδτΑν α ναοί «fvta δν βχι ««ρισσότιροι, «λήν iota pibpoi σχ«Βδν μέ τδ ίδιατικδ οίχία - έκαστο «ίν«ι ίλιόδαρο νδ οίκοβορήση, όταν, δαο καί taw Ηλ*ι, ναόν, too taoiou A tai τδ άληστον «ίναι «ai ίδιο-κτήτη «ai *Uftbi* 4 αύτό , «ai τδν κληροβοτΛ, κβδώ τδ λοιαδ «Αν κτηρΛΑν του «ί τού ίχογόνου του, «Αν όκοίαν ό κληισίστ«ρο τδν, διαδίχ«τ* ένίοτχ καί «ί τήν Ι«ρστ«ίαν.

Έαορόνα , κνηχκτδ «Αν έντδ «ή χ«ριφ*ρ«ίβ «Αν κόλ*«·ν «ολν«φί*ρΜν ίκχλησιΑν, «βρίσκονται χαί «ί τού δγρού tatipa έξ»»χλήσι«, «δ bwota δι' 1λ-λ«ι*î' έχισιανή «ai έκιμ«λ«ία καταντΟΟν «ί όλίγου χρόνου έρώκια «ai χρησηαύουν «ί »ό·« ®λο «ορό τήν λβτραίαν τοΟ δφίστου.

Τδ αίκδήμαοα «Αν ΙκαληβιΑυ «fv· Ιλα ΜΑυ «υχηρδ καί ôoavtawoa- «I ptoAoi taoptavp «Αν ta αδταί δαηρατοόνίΜν «αΑΑ «οί (λα τ' Αλα *ffyta* οί«ΜΜ|ΜtatΜ «aptae Μ «b «ρ«ita «Αν tai lia-ooκμ Iμ μ *ofc* ΜΑe 1—Hrav*·

Παραπδ «ή «Pia*I»Μ «ata* «ai ta»» Αα-«tpNu tpUpapôMWta| «ΑopΑν, papou»! «Αν ίηλη-«Αν Ixpav «et ««ήρατβ, ή lugaipMC «Αν ôoatav Sta γίνβτβι aoMbe opta·· Αα Μ «ί έκκληαί* ta γόνοι Ιχουν οηραρτηιήν αρόσοίβν «b «αΜραaον ta-tfee raft wnft

Κατδ «δ «υχηρδ ίρα «Λτδ «ίσοβήρβτα καί taoptaMp «bv laaââpiota χαλλοχισρδν μία ίχκλησία διαή^ρα «ολδ «ή Ολη * $ Ημ *» r»tata^ «‹S «αότην ρδλλον ή «I ικδίνην tauptaww, ή όρχαιότη «οΟ ναοΟ, ή ριλσχαλία «Αν χατοίηνν, b toatapMôc «ou «αλλοαιαρό , ή «όρυδρβτόρα *βτβσχ«υή, «b «δηχον «Αν φαλλόν*·», β«Αρ«ρ«ι δλλαι ««ριστόβοι συρ^Αλονται «δ ρίγιστβ χρδ «λσυπσρδν τοΟ ναοΑ Ή «ί τήν νή-σον Τήνον καραδ«ίγρατο χδριν νοόδρητο έχχλησία τοΟ ΚδίίγγτλισροΟ, όφ' oft ρ'Αα τΑν έκιοτατούντΜν τδ «αταχμήα«ι έκήρκισ·, χορί κανόνα κροΟκόρχοντα κόρον, «ί «δν ρόγαν δγχ» «Αν îΜανηΗντ*·» «ί τήν οικοδομήν τη χρηράτ»», οίχονορΑ δκδ «δ ΙτησΙ«· σον‹όρ*να «ίσοδήρατό τη 6χι μόνον όλα τδ χρδ τήν ισίπριχήρ» ρώτή fatywiov, ίλλό καί τδ ιήρδ βιατήρησιν δύο σχολ«ί«·ν χοινΑν καί χ«ρί-Ααλφιν βιαφόρβν κτ·»χΑν καί ξέν·» χροσκυνητΑν όκκι«οώμ«να «βτ* έτο , χρορη·«ύουαα χαρ«χτδ τού-τον κα! «ί τήν έχχλησίαν τή tatf ρητροχόλΜο «δ χρδ τήν δχηραιίαν τού ναοΟ χρ«ιώδη, ta φ όή' ότόρου τδ «ίσοβήματα τή χρ«·αυούση τΑν έν Ναο-χλίμ έχχλησιΑν Sta ftavouv οδτ» διά τδν ρισδδν τοΟ ψάλτου καί διακόνου;

Μ«ταξύ τΑν ΙχχλησιαστιχΑν ttapav καί τχλίτΑν c βσα ή όνατολική έχχλησία δκτήρησιν όχαραλλόκ-τν , ai Ιορται, αί έκκλησιαστιχα'. όχολουδίικ καί *tî* νηστχίαι κρόΜ νδ προσηλώσουν ιδιαιτέρα τήν προ-σοχήν τού νοροΜτου.

,0αρ«τηρή*η tab χολλού βτι χαδ' Ισα ή χριστια-νική δρησχκία έχέρδιζ«ν έχιβιβοΟσα έξ»τ»ριι»Α , έζη-μιοΟτο χραγρατιχΑ χαί χατδ τδ Ασιώδη· taiv έφύγη ή δγάχη, τδ κέφάλαιον τΑν ιύαγγιλιαΑν όρο-«Αν, 6ταν έξόλιχαν ή όχλότη τΑν xpAW τή έκ-χλησία ήδΑν, δταν έσβέσθη ό ζήλο δ χβτ* έχίγν·-σιν, τότ« ηύξησαν αί Ιορται «ai αί λιτχνΑαι. έχανο-νίσβησιν *ΐΐ* τ*λ«τβί «αί οί βαθροί τή; («αρχία , χαί τδν τόκον τοο όΒόλου κηρύγματο Ιλα^ν ή σχολα-στική τή ϊιαλ«χτική Τ«pbp«ta. Αί όχολουΜαι τΑν κοινοβίων «ίσήχδησαν «ί τού ναού τΑν ένοριΑν όλοι σχιδδν αί ήρόρβι τού χρόνου έτιμήδησβν μέ τήν μνήμην όορταζορόνου όγίου, καί tx«üno;.«Αν όγίαν «Ιχ« ροναστήριον ή ναδν καί μαριόριον (όγίααρα) «ί τιμήν του, καί ή διαιτητική τών δοαρητικΑν όναχ·»-°ρητΑν τή βηβώίδο; έρρύδμισ» τήν τρδκχζαν «Αν «ί «δ ριγαλοχόλκ όβροδιαίταν «ai έχανόνιβ» τδν στό-μαχον τΑν βαναύσαν χ«ιρσγαστέρΜν· ή όχοηρόκαιο ΐχοχή τή δουλκία , βκώ*χΐ«ίσ« τήν tai «Αν τ*λ«υ-«οîmv ούτοχρατόραν τή Κανσταντινουχόλο·»;, δχι μόνον Ita όχιτόλμησ» νδ χαινοτορήση χαρί τό β«-δογρένα, τΑν όκοίαν όχαξ όναγναρίΜΚΜ τήν ·ο^-τητα, «ό εοιβόσδη μέχρι ««ραία , όλλδ χροβχχηόξη-«ν *βί* τήν ««θύτην διάταξιν- έχώστη χόλι έσυνορίσόή νδ όκοκτήση τδν ϋιαίτιρον όρολβγητήν τη ή νοο-μήτρυρα, χαί νό ιάσυτισδή ρέ «δ λτ/ψανόν w ό Έλλην, ρόσκ ριλέορτο «ai ριλοΗόραν, ρισ›ορ«ρ*ν tai Π«ριχλό·υ διό νό fepta Çy τδ διονύσια, ηροορο-Ιοτούρανο έκί Κωνσταντίνου διό νό Ιιηριρ«ύη «fi; «bv ίχχόδροραν «ή ΚανστχντινουχόλΜ·^ όρ ·& ρφ»ναρώσδη χΡ‹σ«ίάνδ χα1;*ΡΑρ"‹* , Χ«piC νό xoftqf (ιό τοΟτο νό ήναι Έλλην; SpboM τέλο κόντβν «ί τήν ΤουρΜχρατοίβν σοηρήδοί «Λ peak «ή έλβυ›

ttv ^mfcAat a in Maitev fllf, Ma-

μ τάν χρύνον νί τΑ ή*η τχΟ ΤΒληνρ ττηχύτήν Αχιρρβήν, «au 4 Έλλην χροχρίνα ν ΑχοΑΑνρ χαρΑ νΑ λύβή τήν Αλβχίβτχρν art vjetartv too, aai νΑ Αβροζητήσι χαρΑ νΑ ΑρΤ«>Η Μι <*W' ΧραααrοΟραν Αρ« νΑ ϋηρτιήνορiν, ta ή Έλληντχή ΑχβνΑοτβοι ΑαΑfapt «Α ««* «Ata χΑχαχν χρύνβν.

ΕΙ τΑ prca(ù ΑτχροΗζβν euvaurtui ttv alv' άλιγΑττρον «ΑοτηρΑ ή Αχχληοοχηχή Μξι · aie μόνο τΑ νήοου τοΟ Αίγβίου ΒaΜyaue, «al Avopaati aie Τήνον, Σύρον, Μξον xai ΧβηΜρίνην, aApiaxavm aapl τΑ 3—4000 oixeyivetas χροοβ«ύουο« τΑ 'PapaluAv Μyρα- ΊΕΟηνβ; χλήν tartao χα»' 4ta τΑ AUa, ouvSxTOuv Aviota yaptaAe οχ4ο« χρΑ τοϋ Αχ ta» AvaroXixeΟιόγμβτο ουμχολίτβ τ»»ν· Αλλ'ΑΑττμαΑ ούτο συρβψβαρύ , ρή χροβλβρβΑνβν Αe Axi τ» χολ» τήν Αρηούναχήν έχιχύρνχχν Αχ μίρου τή Ελληνική Αχχληοίο , ΑοΑχι ΒΑν χρβήγβΤτβι ή τχλχτή τοΟ βαχτίβρβτο , ΑρβΑίζτι ρΑλλον Αντί νΑ ρχτριΑβή τήν aûapAtanov ρύανι ΑρφΜβντιχήν SvxxrtaMv. Kai τοότο χχρβχτηρίζ» ιβακτΑρν τήν χρiν τή Ακβνχ-στΑσι*κ Αχοχήν 4 χλήρο τοΟ ΑνβτολιχβΟ Βόγρχτο αννβιοΑχνόμβνο τήν ή»ιχήν xai χβλιτιχήν του ΑΒυνχμίχν, ρή |χ«τ» τί Αλλο νΑ ΑντιτΑξη aie τήν ptapχί«ν τή 'ΡχραΙΧή χύλή , τήν 4χοίβν Apapatro xai c ύχΑρ τήν Τουρχιχήν τυρβννίβν, έ&δ* xapuntapev ΤΟΟ ΒΑοντο βέρο aie τΑ Αρχββ xapi tAv towtart χρρβτηρήοχ * ιί τήν Εβντορίνην μΑλιατβ, Βχομ χρ» 180 χρόνβν οί xpcetixvei Αρροτέρον τ·ν Boyptatv 'Atatrtproovro Af ύχχμοψή Μ piav xai τήν βΑτήν ΑχχληβΙβν, AvafApctat Α xaprtatypa ζή^ου "Μ aioxÿalae 4 Αχίοχοχο Γοβριήλ, Βστχ χρΑχο χβτφρ-Botas νΑ έξιόοη τοϋ Aartfvou Art τήν Αχχληαίχν τή ρητροχύλιβ . Αν φ Αχ τοΟ ivavrfou 4 ΒνχχΑ χλήρο , xai Β<Α τήν όλιγΑτητΑ τον xal Mv. Ixptvav ta xapBiÇai xapcooiropov ΒιΑ τή χρρΑτήτο , έχτχλΜ ρέχρ< τοθΒ< τΑ ΑβρτΑ του χβτ* ΑΒχβν ΙΒβκτέρον ΤΟΟ ρχγΑλον χοντίφιχο δχι xart τΑ Fpigyapurtv, ΑλλΑ χβτΑ- τΑ ΊουλιβνΑν xaAavMpM*· xapAtaypa Αζιορίρητον ρχτριΑτητο , τήν Axafav Αν ApipoOvao.ai Αλλβχοο τΑν νήοβν τοΟ Αίγοίου, xai pAXtata ai Αν ΚχνυτχντίνουχΑλοι ΑυπχοΙ, ήΒβλον ουντχλέακ ait αύνβήκν τΑν Bcaot&rtv. D

ΑλλΑ part τήν Aaavrttaoiv, Ιτβν ή ρ«νή τή «tatatpiae, **α**ι ρ4νή »1 τήν aapMav ΤΟΟ Έλληνο , ΒΑν Αρήχο χΑρβν οί Αλλο οΜημβ, 4 Ανβτολχύ χλήρο , AXartaprtaie Art τή Βρροχαυχχή ύχοΑουλΑοοχ τΑν φόβον, 4γ«νβ ροτριΑτηρο ΑauroO xal ουγχ<τββχτιχΑτορο , xai at wtvnaMi τΑν Βύο Boyptatv ήανχΑζΟνν ήβή Α ΑΒολφοΙ Art τήν οχιάν τΑν 'νΑρaav χχτριχή βιήλβίο .

Ένβ μ*ο ΑρχβχίαΜΧβ ,· 4 τή MQav, Seau part τήν Art τΑν ΤοΑρχχχ Itaaiv τή ΤΑΒ·» xrtA τΑν. ΙηροΜλυριήΒν ιΐχβ μβτχνΒή τή UM Α Apjp-•xTOxoxirte τή νήοον Αχτίνη ΒρΑνβ , »ρ< Αχίβχ»· χο:, οί τή Τήνου, Χον^ορίνη xal Xipou, 4 τολοντιΑο otaie «talalc τφ 1M8, xapi τοϋ Axartv lapOft aai papurt μονβχοί ΊήβοΜχχ, BiapivovtK «k Μ pava* οτήριΑ τβν, evyxpovart xanA τΑ aapAv νΑν· Avtt xal' aSw χλήρον το» Buvtxrt ΒΑypatoe ok τΑ βοοΟηοέ τή 'ΕλλΑΒο .

«ή»

Ot povagtai Ita Αν yAvai art AvartuaoO Βύγρβτο aip arte Apyiapate I τΑν ««τριΑρχην, a***C 4ta at ρογβλοοχήρβυ - ·(τολβυτοίοι timi BcapAvotMiv ή τοΑλφχΜοον xyawaOa νΑ ftapiwatv AapAottot tif τΑ οκήτο ή τΑ ρονβοτήρατ buarac τΑν ρονβχΑν iMoBatsitat xvoapamxAç Art Iva γέροντχ, τύν Axotov Aya BtBSoxaAav xal puotaywyiv του οί τύν pova-Botirtv βίον aai toft Axolov KAystat ϋχοτχχτιχό .

Έντιλή ΑχΑρνηοι toft xδ^tou xai τΑν Αν τφ χέορφ, βοίρηοι ΑχΑση aùxoBsiaç xai ή &Α τή awr* aai τοΒλιβρένή WoO xxtfptaote τή ψνχιχή αβτηρίχ , iirt Mata aha τοΟ μονχχοΟ ή χλήοί · i ρονβχύ ΑχορΑνα Artaxata xal Apülta νΑ Βιοτρίβη ......

papipv* xai Αχβν τήν ζβήν tau papapiopiv^v aie τήν χροοονgΗν xai τΑ ΑρyΑyaipov. Τκβύτη ήτον Αχ' Αρχή xai totadta xpixai νΑ ήνβι ή ρονβοαχή aataata. ΑλλΑ aoia Βιέτχξι Βιομνη Ανxvipa τΑν χβτβχρήοοχν; 01 povagoi ΑήβχβλουΒφΟνα νΑ φολΑττΟνν ΑχββρλλΑχτχ τύ Bvcpa xal τύ «χήρο τή χλήαοΑ art τόοον Axsogocvirtigaev τΑν «ύ*«»ΒΑ ; gapaxtppcQAvwv rt οχήρβ τούτο, Αατι Αντί νΑ ιι«-ρΑvauv τι τΑ οχήτχ xai τΑ Αρη, χβΗκ χροοίλοντο, xapcaXavAvtm xai BtaxpÇouv aie τΑ μ»γχλοχ4λ» · Αντί νΑ τρέχουν τοϋ ΑνβοΧ ΑΒτλχού τβν μ τού «Μ>Μ τχν, Ανόχοντ® νΑ τού τρέφουν οί Ιχοντι γυνatxa xai τέχνβ νΑ ΒιβΑρέφουν Αντί τή ΑνττλοΟ μνημοσύνη , τήν όχοίβν χροοβέύονν ιξ Αχβγγέλρβτο , Αχιοχρούονν χλούτου οββού , ό όχοίο ΑρχοροΟοs νΑ Βρέφρ κολλά οίχογτντύχ.

ΆλλΑ ρήχχ xplv Avatapcuv τΑ pevaotixiv αχήρχ ή** ύ xartowxv νΑ Ανvοήοουν τί AvaBAgcvtat; EioayApsvoi βΐ τΑ ρονχστήριβ Α έχί rt χλοίοτον aie χβ&χήν ήλιχίχν, ονvκΧζΒvτχ; τήν Αμέριμνον xai AxlvSuvev βιοτήν τοΟ povxotqpiou, jkaopiva χολλΑχι (xai τούτου xapAtaypa λυχηρΑν χχρ ατΑνρ ή νήσο ΆνΒρο) νΑ aüpauv κόρον ζβή ιί τΑ ρονβοτήριβ, ΒΑν αυρβονΑούοντοι xppA τήν στιγμικίβν StAAaoiv τνν. ΛΑν abat artvia aie τήν ΈλλΑΒχ τΑ χβρβΜγρβτβ μονβστΑν, τού Αχρίον; ιτβξον Α τοωύτοχ βί μητίρο τβν, Αν φ τού Αχνορόρουν. 'Art τού Ν<ηparfauc ή Αρχpuprfvoue Αχ χοιλίβ ρητρά τούτου ÿdff» Apoatarttau^v «ύχήν τούτην, λβρβΑνονη Α tvapa ββχτίαρβτο τΑ χβλόγηρο , χβρί νΑ Αρβουν Αγχληρβ τΑ ν' AxooxSetw tartoAe ήλυαχΗντ*; Art τΑν βίον, aie *» Axalav al yartA «αν τού Apüpatoav Ιρβρυό- «χβύπ ν ίαχύν xpoaxrtm ή ΒβαΒβφονίβ cбpoOoe oбppi*ov τήν ApÔauwl

ΤΑ Βιοχηρίτορο μονήτήριβ τή Τουροιχή atauxaropiae aim tA ΤΟΟ "ΑΒβνο , «a» ISyopAvov fcà 'TOOtSpyiov !>·« Wf *WW AvBpéxxv «* pAprt *·*«··» Μ·* «d tawinraMw» MWrtyoav aie «Art rt Sautas, Afaaov tie *ta tA Αχ too •ÿtaa ρόλον Avta, Bppatevà* ΜΕ *«Χ* wv τήν

TpapApcv* auptec H rtk «*«< «»* < ΑφιορΑοχ τΑν χροοχυνηΟΑν, Βοα» »«τ ·®ο mppAouv apÀc aO#ata* Art Οβ τΑ pâppjta IBiMMpβ Art ·*i »B Syrov Ιρο , βΜζοντβ ν AyopCort

Αχρ^Α τήν ήσυχία» AM M Τούρκου , d όποέοι 4 Mm Mi «M οτοχόζοντ® (mw UM* τΑ μα-να«τήρ«α.

üs τήν ΑνΑγκην «Wp ftncOvRc m*eM|rfwi 4 φιλοχίρΑκΜ όΜγόρβ» AratAot τΑ ΑποηραΜα τβν καλ«τήρ», Boot σηλλόμανοι κατ' Ιτο AM τΑ μοναστήρια AM * όνομα ταξβιΒιβτμι περιέρχονται ΑργυρολογοΟντο Αννκολήν καί βόστν «bwoi καί τρι*· κοντά χρόνου κατΑ συνόχ«ιαν, καί καταχρώμ«ν« τή tüefefaç τ» irijwiif·», Απιστρέφουν τ^'> «■ρί ΒυαμΑ τή ζωή τ» «ί τήν μ«τΑνθιέν των (κατά τήν καλσγ«ρ<χήν. Ακφρπσιν) φορεμένοι χρυσιόν, καί καταΒότσνκ «? τδ κοινόν τομ«ίσ> πολλοστη-μόριου τβν αυναχθέντ», ΑπτταμΜουοι τΑ λ«πΑ πρδ ιδίίτν ΑνΑπαυσιν, διΑγοντο τΑ Ιπίλοικσν τή . ζωή τον Ασύγκριτο «ύπαθίσαρον τβν έν τ$ κόαμφ Αβροδίαιτων. Ή π«ριουσία τ» όμω λσγίζιται πΑν-τοττ το· πκνοΟ, καί Aitri καταντρ ώ Απί τδ πλ«Ιστον μττΑ τδν ΒΑνατόν τ»/ · 1

ΆντίΒοτον μέ τού «ίρημένου βίον, βίον ΒηλαΒή πλήρη σκληραγωγία , μήέπιτρέποντα ιδιοκτησίαν χ«Α Ιδιόρρυθμον βίαιταν, διΑγουν οί φιρώνυμοι κοινο-βιίται, τβν όποιων οί πλώστοι «ύρίσκονται «Γ τινα τών τού "ΑΒωνο μοναστηρίων καί μόνον οί toteBroi μοναχοί μ«τό τού Ατι Ακοινωνητοιέρου ΑναχωρητΑ βιέμ«ιναν προσ«γγέζοντ· αί τήν όρχαίαν τΑξιν, «ί τΑ πν«ύμα τού τάγματό των χαί «ί τού κανόνα τού νομοθένου τβν μοναστικών καταστημΑτων τή Ανα-τολική έκκλησία .

Μ«τέ τΑ μοναστήρια τού όρου , ό ναό τού μο-ναστηριού τή Ίιρουσαλήμ, ό κοινόττρον γνωστό ύπό τΑ όνομα Αγιο τΑφο , χαί τό μοναστήριον τού όρου Χιν· «ί τήν Αραβίαν, «ίναχτέ π«ρ<φημότ«ρα , μοναστικό καταστήματα τή ύπό τήν Τουρκίαν Ανα-τολική έχκλησία;. Αέν «Ιναι'μέρο σχ*βδν τού κα-λαιού κόσμου, «ί τΑ όποέον τΑ μοναστήρια ταΟτα δέν Αχούν χτήματα χαί μοτόχια, μικρΑ δηλονότι μο- , νήόρια προσχκίμινα «ί αύτά ώ έποικία; πρδ μη-τροπόλα . Τβν μιτοχίων τοότ» (ΑρΐσκόνΜι οδκ έλίγα «ΐ τήν 'Ελλόόα, καί τήν έκικαρπίαν αάτβν Αντιποιούμενοι οί Άγιορίται, Άγισταφίται καί ΧηΜttoi μοναχοί, τΑ μέν νέμονται ήδη κατΑ καραχώρησιν γονομένην οί; αύτού έπί Κακοόίστρια, τΑ θΑ τού φιλονακοβντα: διχαίφ yÿ λόγφ παρΑ τβν κοινο-τήτων.

Πλήθο Αλαν μοναστηρίων «ύρίσκονται «ί τΑ διΑφορα τή Τουρκία μέρη. ΤΑ γνωστότερα μ«ταξύ τούτων καί πλουσιώηρα «Ινχιτοΰ ΜογΑλου Σπηλαίου «ί τήν Πελοπόννησον, τΑ τβν Μσηώρων «ί τήν βοσσάλίαν καί τό τοΟ όσίου Λουκό «ί τήν Λ«βαβίαν καί Αλλα. Τβν μοναστηρίων τούτων τΑ μέν λέγονται σταυροπήγια, όσα βιατιλοθν Από τδν πατριΑρχην τή Κωνσταντινουπόλεω Αμέσω , τΑ ΒΑ ένοριαχΑ, όσα Απέθαντοι «ί τήν δικαιοδοσίαν τοΟ κατΑ τόπον έπι-σχόπόν, τΑ όποια, έχιιόή πολλοί τβν έπισκόχων τΑ ΗωροΟν Α ίόιοχτησίκν των καί τΑ νόμον» Α τοιαΟτΑ,^ «Αρίσκονται «ί τήν χαροτίραν κατΑστασιν, καί μ«ρ<χΑ κατ' έιοχήν τοΟ Αιγαίου πιλΑγου τΑ λ«γόμ«να κτητοριχΑ, τΑ ,όπαΐα Αν καί Απέκ*ιντο συνήόοο «ί τόν πατριΑρχην, προσταΜονται όμω iBiaa Από τόν κτήταρΑ των καί τού Απογόνου του.

Ει τΑ' 1829 «ίχ« όιορισόή ααρΑ τή κυβρνή-σιω Ιπιτροπή Αρχιιρατική, Β«Α νΑ παριέλ·^ τήν έπιχρβτπαν χαί ΧΑ£j στατιστικό π«ρί μοναχβν καί μοναστηρίων πληροφορία . *Αλλ* έπχιΐή κυρίω ή έπιτροπή αΟτη όέν ποριήλΒτν «ί μή τό ΑίγαΙον κέλατ γο μόνον καί μ«ρικΑ τή Πιλοπόννήσου μέρη, καί αί πληροφορίαι όέ, τ< όποια ΙλαΒο, δέν έβόϊησαν tt μή Από όσου «ίχον συμφέρον νΑ τΑ πμραμορφό σονν, οότ» ό Αριόμό οδτ« ή ,κατΑσταοι τβν όντό τού βασιλχίον μοναστηρίων «Ναι κατΑ τό παρόν Ακρι|ίβ έγνβομένα. 'Εκ τβν βιακοσίων τισσαρΑ κοντά Ι{ μοναστηρίων, τβν όποίων καί μόνην τήν πφίγραρήν Ιχα ή Μ τβν όπκλησιασταβν γραμ-ματέα, ηρία, τΑ πλουΜτατα οί χτήματα καί μ - μήλια, Απέχουν μ; τόν έπκυιπητόμονvv ένομωστΜν καΜλογσν τήν πρβνην τόήπ, AmMoopa «ήν βομ-τέραιη πονήντα έπτΑ τήν τρίτην, χαί Ακατόν ΑρΑο-s μήντα βόο τήν τοτ^ρτήν.

ΤΑ πορισοότορα τβν μοναστηρι» τοόαιν ΙΑΑν Αχούν τήν σήμορον οότο Ινα καλόγηρτω, πκλλΑ όλέγα Αχούν ύπόρ Μ Μ, παί οί; τΑ Αλλα βέν «ίναι οί μή δόσ, τροέ . {διόρρυΑμα, καταρΑοίρονιο Ακ συμφώνου μΑ Μ; δυνατού Μ τόπου τΑ κτήματα τβν μονά-στηρίων. · Ό Αριόμό μ' όλον τούτο τβν «δρισΜΟ-μένων «ί τΑ Αυτό Μ βασιλβίου μοναστήρια μονα-χβν «ίν«α, κατΑ τΑ μέχρι Μ 1Μ0 Ατού ληφόοί-σα πληροφορία;, Μφ. τΑ δύο ήμισυ χιλιΑΒα , καί Αν 6mt«»ottv ΒΟΟ Αλλοι βιατρίβοντ»; Αντό τβν μοναστηρίων, τό όλον τή ποσότητα σορπληροΟται «ί τρ«(καί έχέκτ.να χιλιόβα .

. Μφήβν Αξ αύτβν αί πρόσοδοι «ίχον. διαΜή καί πριν καί Απί τή ΑκαναaΐτΑΜω πρδ ώφέλχταν τβν διδακτηρίων, ΑλλΑ κατΑ δυστυχίαν ΒΑν ήσαν τΑ πλουσιώαρα, καί τδ μοναστήριον τοΟ Πόρου, μ«τα-ποιηΗν έπ! ΚαποΒιστρίου «ί Αχκλησιαστικδν σχο-λβίον διό ψηφίσματο , ΑπανήλΗ πόλιν «ί τήν πρώ-την τ;ν τΑξιν καί χρησιμ*ό«ί τήν σήμορον κυρίω «ί τδ νΑ χορτόση τήν ,πλ«ον·ξί«ν τβν έκ«Τ δημογ»-ρόντων.

'Ο διορισμό; τβν ήγουμένων δέν γίνσται ούτ» κατ' έκλογήν τβν μοναζόντων οδτ« ρέ Αδ«ιαν τού Απισκό-που καί «ίδησιν τή ^Βιο χήσοω - δ τυχών καλόγηρο φθόνοι νΑ Αχη τήν προστασίαν τβν δυνατών τή Απαρχία , τήν όποίαν 8Αν τού rivat βύσκολσν νΑ ΑγορΑση, ΑναλαρβΑνπ αύτοχιιρστσνήτω τήν Απιστα-σίαν τού μοναστηριού, μή ί»ποκ«ίμ*νο «ί παμμίαν «δΟύνην καί μή Αχ» κανένα Αλλον σκοπόν παρ* νΑ Αησαυρίση aΐτό καί οί π«ρί αότόν, όοωρών *«»-! μένω τδ μοναστήριον Ιρμαιον ίδιστ«λ*ία .

"ΟΧα Αν τοσοότφ τΑ μοναστήρια Αχούν κατΑ τδ ρόλλον καί ήττον χρέο , τδ όποιον Βέν στηρίζπαι «ί μή «ί όμολογία δπογτγραρμένα Από τού ήγοο-ρένου καί έσφραγισμένα ρΑ τήν σφραγίδα το· μο-ναστηριού. Άλλ' Αναιδή καν«Ι βέν Α(«τΑζ«ι τΑ πρΑξκι τ» ήγουμένων, τδ κύρο τούτο δέν Αχ«ι τήν έλαχίστην βαρύτητα καί ή κατΑχρησι μέν«ι Βυσεζο-ρβύνητο , Αν καί «ί όλα τό Αρραφα το· τοιούτου «Ιβου πρέπ«ι νΑ προΟποτί·«ται.

Τοιαύτη «Ιν« ώ Αν συνόήβι, Ιμ*γαλ«ιότατ«, ή μέχρι τούδ* κατΑστασι τή 'Ελληνική έκκλησία τόΟ Ανωτέρου καί κατωτέρου κλήρου κ«Α τ» μοναστήρι» τού βασιλ«ίου. Μ«ταβαίνομ«ν δέ ήΒη καί «ί τδ Β«ύ·τ«ρον τή; έκΗσ«ώ μα μέρο , τδ ΒιαλαμβΑνον όσα ΑπρΑξαμαν «ί τό μέλλον Αποβλέποντα χαί τήν π«ρ! έχόστου αύτών αιτιολογίαν,

ΑιΑ νΑ β«λτιω·ή ή κατόστασι τή έκκλησία το· 'Ελληνικό· βασιλείου καί ό κλήρο αύτή νΑ κ«ττα-σταθή Αξ ο τού τύλου;, πρδ 8 rivat διωρκηιένο , πρέπιι ή έχκλησία «Ατη Αν πρώτοι; ν' Αποσπασόή Απδ τή διοικήσχω τή Αν Κωνσταντινουπόλχι έκ-κλησίο , Αξ ή Αξήρτητο κρό τού 'Ελληνικό· πολέμου, Μ νΑ κΟΜστοΑή έχχλησία καθ' έαυτήν δπΑρχουσα, Αφ* έαυτή καί βι' έαυτή διοικουμένη καί αότή πηρί έαιιτή φροντέζουσα. 'Γποκιιμένη αΟτη «ί ΑΜνην, ΒΑν,Μλα βαλτιωθή ποτ«, διότι οότ« ή «ί ή» μέλλα νΑ δπόχηται Βέλα β«λτι«»·ή, έν όσφ «δρίοπ«τκ δοιώ λαόουσα δπδ Αίνο Αλλόφυλον καί Αλλόθρησκον* 8θ«ν προαπηλημένοι πμρΑ τή χυβ·ρνήσ»«· «ί τδ νΑ Βι-ασμόν γνώμην π«ρί βαλτιώσ»; τή έκκλησία ήμών καί το· κλήρου αδτή , χρέο ί«ρδν ένομίσαμιν νΑ γνωμοδοτήσωριν πρδ πΑντ» όμοφώνοκ καί Αν χα-•αρΑ συνιπΒήοοι τήν τ«λ«ίαν αδτή Αλ«υ·όρίαν χαί. Ανεξαρτησίαν Απδ πόση Αλλη έκκλησία καθ' 8σα δέν έ^ρορώσιν Αμέσω τΑ δόγματα αώτΑ, *-·' * μέντι χαί αότη ΒιΑ παντό ήνωμένη prtΑ Αασ» τών

Upta «β ββσιλβιοβ τή *ΚλλΜ« , Μρρν «μ { Μ «βνΑ , έννοΉβκ μόνον ββΑ Ή έξ«ΉΡ«Αν τή

μόνη χβi ή έχχληαία «Ή *»ληντχοθ ββσιλιίου μ«Α «α«·* Αν «peΜΐaw έχχλησΑν.

Γηροδοτήσβντβ έρορώνν « ρέ τή τ«λ*ία ta· «ήβρτησίβ τύ έχχλησίβ τή 'Ελλώδο Αχό χώση Âfcjt έχχληΑ , Αλογον btpiveptv Ή γν««ροβοτή-β«ρβν χβi χ»ρέ τή χυριβρχίβ τή ββσιλιχή έξουσίβ Μ τή είαΑήοίβ * διότι έχρίνορ«ν xptape χώνη tadppcpov χβi έκκίνδυνον «i τήν xocvwvtev βΉ χολλού χαί ισχυρού λόγου τήν όνιξβρπίσίβν τή έχχλησίβ «Ή τή χοαριχή όρχή . Κρώτο έν opta w ένοξόρτητον δέν ήρχορΜ νΑ δχώρζή χώρί ixi-βλβββοτώτη συγχροάαόο . >ν ό τέλβο χαρισμδ τή έχχλησίβ Από τή έχιχρβτχίβ ήναι χαχόν, δέν «tvec lft»f χαλάν.eta· ή τ*λ«la ύχ«ροχή τή; έχχλη-οίβ UA τή χοσμιχή Αρχή , δ ίστιν ή ύχοταγή τούτη; ta' έχ«ίνην, ή λίγομένη δοοχρατίβ, ούτ» ή τ«λ*ία όχοταγή τή έχχλησία 'ύχδ τήν χοσμαιήν έξουοίαν mΑ ρ τΑ έσ·«τ«ριχ4, δηλαδή «βδ* δσβ Αχοβλέχουσι τήν δρηαχ«ίαν βύτήν, χβi χαΑ Ή έ(»»-τιριχΑ, ήτοι χατΑ τήν διοίχησιν τή έχχλησία · βδσν δρδδν «Ιν«u ναυίζβριν ό χαρισρό Αν δόο χαΉ τΑ έντδ (ΑλλΑ χαδόσον χαί τβύτχ δέν χηίυν«ά«ρσι τήν ήσυχίαν χβi Ασφ<(λ«ι«ν τή ίχιχρβτιί·^), χβi ή fvÂ σι «ώΑν χατά Α έχτό , χβi ή ένοσι βύτη .Ανήκα ύ τήν κοσμικήν έίουσίαν, τή όποια |χ« χρ«ίβν χΑντοτ* ή έχχλησία. Είναι λοιπόν ό χοσμιχό τού Ιδνου Afl(tw χβi χ«φβλή τή έχχλησία , ΑλλΑ χ«-<ρβλή πολιτική, δχι έχκλησιβστιχή, δχι μ*Ή έπισκο-πική Αξία - Αλλο πολιτιχή Αρχή, ""1 Αξία. Ή τοιβύτη Ivεou Αν 8όο έξουσιών, Τήε πολι-τική: χβi τή; έχχλησιΑτιχή;, βΐ, ΐν Αγαθόν χβιστίβ-νόν, δέν «ίναι Αγναχηον <Λή Ασυνήδιστον «i τήν Ανατολικήν έκχλησίαν, ούτ« Αντίχκται «i τήν χριστινκ νιχήν φτισ**^"ν· τήν έξουοίαν τούτην Ιλαβον χβi διέσφζον οί αύτοχρΑτορ« τού βυζαντινού βασιλίιου Απ' αύτού τοδ μ«γΑλου Κωνσταντίνου μέχρι τού τ«-λ«υταίου Κωνσταντίνου τού Παλαιολόγου. Δέν δέλο-μ«ν ν' Απαριδμήσβμτν Ή προνόμια Αν αύτοχρίττόρων έχί τή έχχλησία ' όμολογούν τούτα ή έχχλησιαστιχή καί ή πολιτική ιστορία^ καί '«Ατοί οί πολιτικοί νόμοι. Καί «i βύτήν τήν όμόδοξον 'Ρωσσίαν χχφαλή τή έχκλησία «ίναι ε αύτοχρΑτοιρ.

ΔιΑ νΑ μή συγχέωνται δέ τΑ πρΑγματα, διαιρούμ«ν τήν ς«ρί τή έχχλησία φρονιίΐα «i έσωτιριχήν καί έξ«τ«ριπήν· χαί «i μέν τήν χρώτην κχριλβμ-βΑν«ται ή δρησχίία αύτή, οί π»ρί δόγματο διάφοροί χβi. αί »ρί τούτων κρίση χβi διβχρίσκι , Ή «Ιδο τή λ«τφ·ί®4, ή™ ^δ !»ροτ«λ«στιχόν χλ.' «Ι; δέ τήν δ«υτέρβν 5πΑγ«ται ή διοίχησι ,'ή διΑτβξι ,· ό όργα-νισμδ τή έχχλησία · ή πρώτη φροντί Ανήχ*ι «i μόνην τήν έπχλησιβστιχήν έξουσίαν, ή δέ δ*υτέρα «i τήν χοσμιχήν, καί χ«|Ή τούτο δ«»ροβμ«ν τδν κοσμι-κόν τού Ιχνου Αρχοντα χ«φ«λήν τή έχχλησία · διότι «i μόνην τήν πολιτικήν έξουοίαν έκίχ*ιται Ή ββρύτβτον χρέο τή ήσυχία καί Ασφβλ«ία τή έπι-χρατ«ία . ς '

Άλλ' «i τήν διοίχησιν τή έχχλησία ίδίωη χρί-ν«τ® Αναγκαία χβi ή έχχλησιββτιχή Αρχή, διοικούσα καί οικονομούσα Α χαΑ τήν έκχλησίαν, Ή μέν έχ-Ή; έν όνόματι τού Αρχοντο , Α δέ έντδ Αφ* έαυτή - καί Ata πον« ήδ«λ* συμβή τι σπουδαιότκρον, Ήτ« συγκβλούνται χβi αί τοπιχβi σύνοδοι δΑ τού κοσμι-κού Αρχοντο κατ' αίτηαιν καί πρόΐασιν τή έχκλη-cuwnM||it

' Ει τήν «ίρηρόνην έχχλησιβστιχήν Αρχήν έδώχαρ«ν Ή δνορα σύνοδο διαρκή κμτΑ Ή παρΑββγμα «ή Τώβσιχή έχχλησία · χβi βότη δόλβι «Ινκ ή Ανωτώτη έχαλησιαστιχή Αρχή, βύτήν ύχόχηται αν, 4μομ(χβi ο&ονoptf Α «tan Μα Μtapta δαχλησιβοτοΉ.

'Βγχρίνοντο Μ τήν έλώτη*ν Αν ^Αχ/ι ή ΟΜ έχχληαώισταΑν ίχμρχΑν ν«β βαοώκίου, χαί taaptaap tata» «ή Ελλάδο «i Mm mΑ τού ν«μάρχα .

Αλλ' ta <vav ίββκβμένων Νλκ σύγΜβύαι ή Βιβρχή σύνοδο ; Πορί τοβ Αvwmptaeo τούτου δχήρξ» διαφορά γνωμών μιταξύ.τών μ«λών τή Μκλησησα-χή ένπτροχή . Α ηβίντιβι «Ι Α χρβχτοιά τη · οί μέν Ηλσυσιν βύτήν σιιγχ«φΑνην έξ taraxtaaw μόνον, Αλλοι έξ ΑβιβκΛαόν, προφντέρων χοί διακόνων, χβi Αλλοι ta Αν δύο μόνον πρώτων «άξιων· Ικβστον μέρο ύΑλ® tatam ί8ιβ1τόρ« τού π»ρί τή γνώμη τού· λόγου Κατ' βύτήν tatitto τήν διαίροσιν Αν >ρ«ράν, ή σύνοδο Α4λ«ι σύγχαιαΜα ta ψΑν μιλΑν, ta fhvf οί έχίσχοχοι λώβωσι μέρο «i Μρ· έχ πέντχ, Ata λφκσι .μ^ρο «i βύτήν χβi οί ρροφύ> topoc, χβi έξ taut, ita γ«νή δ«χτή ή δ«ντίρ« Αν Αν«Ήρώ τριών γνωμών.

Άπονέμβμ«ν βιχβίφ τφ λόγφ τδν διορισμόν Αν μ«λών τή συνόδου «i Ήν ββσάΐβ Af Αρχηγόν τή έχκλησία χατά τά έχτύ . παρ' ού διορίζονται χβi βλαι βi πολιτικοί Αρχβi, χβi έγχρίνομ*ν τήν διΑρχιιβν βύΑν βi τρκτίαν, έΑν ή σύνοδο μΐλλη νά σύγπηται έξ έπισχόπων μόνον, διότι τότ» βυσχόλω έμπορούν ν* λΑβωσι μέρο οί «ύτήν π»ρ<σσότ«ρ« έπίσχοποι, δντων Αλτ» Um- ή Suipxtie Αν μ«λών τή συνόδου Wixt παρ«παώή «i π«ρισσότ«ραν χαιρόν, Un λΑβωσι χβi πρβσβότνρο ή χβi διάκονο μέρο βi βύτήν· Αλλ* έξ δσαν χβi ta συντοδή ή σύνοδο , δ βασιλΉ; βίβαιβ Ή διχβίαμβ νΑ έχιχυρόνη ta νέου «Ιτχ ^^βου *!τ« μέρο βύΑν καί «i ;ον xeipé¥, Έπ«ιβή δέ τΑ χρόσαχβ τΑ συνιστώντα τήν σύνοδον Μλουσιν ΑλλΑσσισύαι ταχτι-χώ κτί χβιρόν ώρισμένον, διό τούτο χρίνομβν όνβγ-ποιον Ήν 8ιό βίου διορισμόν τού γραμμβτέω;, διά νΑ φυλάττητ® χατοί τινβ τρόπον ή βαρά Αν πράξαβν· χβi δέν «ίναι Αμφιβολία, δτι ή έξουσία δέλτι προ-σέχιι πόντοτχ «i Ήν διορισμόν τούτου χβi Νλ® έχλέγιι Ανύρωπον, όχι μόνον λόγιον, Αξιόν χα) ίχβνόν, Αλλά χβi «ύσυν«ίδητον βΐ τήν έχτέλισιν Αν καδη-χόντων του χβi μή 6π«ρβαίνοντα τά έργα τού ύχουρ-γήματό του. Ό γρβμματιύ δύνβτβι νό ήνβι^ χβi κληρικό χβi λαϊκό Αβιβφόροο .

Έόν μκταξύ Αν καθηκόντων, τΑ όποια έν συν· Ήμφ ύπ«γράψαμ«ν «U τήν σύνοδον, δίδομον «i αύτήν χβi τήν δύναμιν νό ίχδίδη νέα διατάξη , Αφορώσα τήν έκχλησίαν χβi τδν χλήρον, όχου οί παραδ*δ«γ-μένοι «i τήν έχχλησίβν συνοδικοί χανόνο δέν ύπάρ-χουαιν, ή όπ«ίρχοντ« δέν έφαρμόζονται τήν σήμτρον, χαύυποβιίλλομιν δμω Ή 8ιατάξ«ι τούτο βi τήν Ιγχρισιν τή ββσιλιχή Αρχή , χβi Αν«υ τή έπιχυρώ-αύτή δέν συγχωροίτ® ή έχδσσι αύτών.

θωιρούνα 8έ Ήν βασιλέα πολιτιχδν τή έχχλη-οίβ δρχήΤ^ν) έγχρί*°μ** χβντοτκνδν έχίτροπον βύτοΟ «i τήν βιαρχή σύνοδον. Αλλ* ό βασιλιχδ έχίτροχο ούτο δέν intmht μέλο τοΟ σώματο βύΑν, χβi έχομέν«* *ν συμχβροδρβύη «i;-τΑ συνοβριώΜί τή συνόδου, δέν Ιχα δρα fcxetape ψηφοφορία , Αλλά μόνον Ιφορβύη, χβi τούτο χβ»' βσσν βi βχόψη τή συνόδου δέν ένώγοντβι «i Ή δογμβηχόν χβi ί«ρο-Ήλβσπχόν, χαί χροσέχη «i τήν διβτήρησιν Αν Sixeuaptawv τού βασιλΑ . ΤοΟ έχιτρόχον τούτου Μλ® βιοηρρώψ® έχριβέστ·ρον Ή χβδήχβντβ βύτό δ ββστλβύ ·

Π«ρί τή χβροτονίβ χβi τού διορισμού Αν έχ>-σχόαβν, Αν χρ«βυτέρ«·ν χβi Αν διβχόνβν rfptta τή γνώμη -

U

a'. Ni μή χωρσνονήται d(τδ δξή eta Meae* not eta «ροσβύταρο eta Atave; χωρί ώρκμένη tit αύτδν έχχλησία , ήτοι Απολολνμένω wta τήν φρΑσιν τού Ç κανόνο τή τιτάρτη νΜήκνιχή συνόδου- Ata ποιμήν χωρί ποίμνη xd Atavoc χωρί έργου διακονία; dtaW*rM ta·*1·!·*·

β*. 01 έχίαχοκοι προβάλλονται μέν έμέαω; παρά τή συνόδου, AU* έκλέγόνται καί διορίζονται W«pA τού βασιλέω . Επωδή U κανών συνοδικό (καν. ιβ* τή έκτη; οίκουμινοιή; συνόδου) utHpew d; τήν Ανατολικήν. έχχλησίαν τήν Αγαμίαν νών έπ.σχόπωγ, ή έχλογή αύτών θέλω γίνκθαι έχ τών λτγυμένων ίιρομονάχων, «Ιον Αρχιμανδριτών τών μοναστηρίων, πρωτοσνγκέλλων χαί Αρχιδιακόνων πυριωτέρω , καί χατά διύτιρον λόγον έχ τών χηριυόντων προαβυτέρων. Αλλά δέν dvat έμποδισμένον τό νΑ έχλέγωνται d; τήν έπισχοπιχήν Αξίαν χαί έξ αύτών τών λαϊκών, δταν χαί έχ τούτων ιύριθώσιν άνθρβιποι έχοντα βλα τά ti; τδν ύψηλδν αύτδν τή έκκλησία βαθμόν· Απαιτούμχνα' Αλλά χαί ιί τούτο θέλω φυλάττ«σθαι δ τι βιορίζουσιν οί έχχλησιαστικοί κανόνι; πρύ Αποφυγήν παντό; σκανδάλου.

Οί πρισβύτιροι χαί διάκονοι τών έν τφ χόσμφ έκχλησιών that χωρί τίνο έξαιρέκω; έγγαμοι χατά τήν ίποστολιχήν ΑΑταξιν χαί τού έκκλησιαστικού κανόνα , χαί ούτω έχπληρούσι συγχρόνω δύο χρέη ιιρά. Έν φ δηλαδή ύπηριτούσι τήν έχχλησίαν, ύπηριτούσι έν ταύτφ χαί τήν έπιχράτωαν Α «ολίται· χαί ώ άνθρωποι πιπαιδιυμένοι, φροντίζοντι πιρί τή καλή τών ιδίων τέκνων Αγωγή , γίνονται καλόν παράδιιγμα χαί ιί τού λαϊκού , χαί μάλιστα ti; τά χωρία. Ό Αγαμο σττριίται τού μτγάλου τούτου προτιρήματο . Προβάλλονται δέ πάντοτι καί οί πρισβϋτιροι χαί οί διάχΟνοιυί; χιροτονίαν παρά τών κοινοτήτων, ιί Α μέλλουσ^νά όπηριτήσοισι· τοΟτο that κατά πάντα λόγον δίκαιον. Αί κοινότητι θέλουσι προβάλλω πάντοτι Ανθρώπου , τού δπρίου; γνωρίζουσι καί έμαθον νΑ τιμώσι πρδ τή; χωροτονία των άλλ' οί προβαλλόμινω έξιτάζονται xpittpov ακριβώ , παρά τοΟ έπισχοπικού συνιδρίου, καί ούτω χιιροτονοΟνται παρΑ τοΟ έπισκόπου.

Δέν πρέπω νΑ συγχωρήται χατ' ούδένα τρόπον ti; τδ έξή . ή μάλλον βητώ καί αύστηρώ ν' Απαγοριυθή ή χωροτονία Απαιδχύτου διακόνου χαί πρισβυτέρο'υ, καί πολύ όλιγώτιρον έπισκόπου* 0 τι μέχρι τοΟδι έγίνιτο διΑ τήν δουλικήν τή Ανατολική έκκλησία κατάστασιν, δέν πρέπιι νΑ γίνηται*. aie τδ έξή ω τήν έλιυθέραν καί αύτόνομον έχχλησίαν τού Ελληνικού βασιλιίου. θέλουν δέ λαμβάνω τήν παιδιίαν καί οί μέλλοντι κληρικοί αέ τά αύτΑ σχολιΐα, ti; τΑ όποια παιδχύονται δλοι οί πολΐται. ΤοΟτο thaï πιρισσότιρον χρήσιμον διΑ πολλού λόγου παρΑ τδ παιδιύισθαι ιί έπίτηδ« διορισμένα αέ τδν «λήρον σχολιΐα. έΜβ,ουσι δέ τιλιιοποιιίσθαι χατά τι τΑ; Αλλο Ανθρωπίνου γνώσα , Αναγκαία ιί πάντα άνθρωπον ύψηλφτέρα Αγωγή , καί ιδιαιτέρω κατά τδ * έχκλησιαστικά , d; τήν Ακαδημίαν, d; τήν όποιαν θέλω ύπάρχω καί σχολή τή θιολογία · ήβέ κυβέρνησι θέλω έχω πάντοτι έξαίριτον φροντίδα πιρί τή παιδιία τού κλήρου. /

Έγκρίνομχν τήν μιτάθισιν τών έπιβκόπων Από έπισκοπή d; έχισκοχήν, έάν ή μιτάθισι αδτη ήΗλιν έγκριθή Αναγκαία· Αλλά δέν dta έήιμψ*^ δτι ή χυβέρνησι , προνοοΟσα χάντοτι χέρι τοΟ χοινοΟ τών λαών συμφέροντο , Ηλιι προλαμβάν«ι τά βφ· διουργία τών φιλοβοξίφ κινουμένων d τήν μ<τΑ> taiv* ή δέ μιτάδ«σι αδτη έννοιϊται χάντοΰ, ta γίνιται μιτά τδν θάνατον τοΟ διΑ βίου διορισμένου έπισκόπου ή μι* τήν Αχοδιδιιγμένην Ανικανότητά τίνο παυομένον τή έπισκοπή .

Επιση καί κατΑ τά αύτά; πιριστάσιι μιτπτίΘιντai καί προσβύτιροι καί διάκονοι.

*Μ τή Απλή Αρχαία xaeatabiMf τή έκκληαία ήααν Αγνω«να τΑ έχχληαιααηχΑ Α^έ*ατα' Αλλ' Αφ' * d έπιακηΜ ήρχι·αν νΑ λέγνη* Μέ Αρχιιπίακαποι, vta ήρχ»αν ν' Αχοόώντ* χαί Αρχι«qpM0tapet χαέ ApxdkAMvet. Τδ πράγμα έπροχώρησ» paxptapov- τΑ όχκληα«ΜΜΑ Αξιώματα έπαλλακλασιΑαδησαν καί ένομίζοντο ΑναγκΪΑα χαέ αόχΑ d; τήν έχχλησιαστικήν ιιρορχίαν* ιίχι καί έχω τοι«Ιτα ή Ανατολική έχχλησία, καί ύηέΜντβ dç τήν σννήδααν, έγχρίνομχν· καί έχχλησιαστικΑ Αξιώματα καί ΑωηροΟμαν αύτΑ, de Αξιώματα πιρί τδν έπίσκοπσν Αμέσω καί dç Αξιώματα πιρί τήν έΐαοκοπήν. Τού πιρί τδν έπίαχοπον Αξιωματικού , οίον τδν πρωτοσύγκιλλον καί τδν Αρχιδιάκονον, βιορίζιι δ βασιλιύ dte Αμέσμ dtt κατΑ μρότασιν καί σύστάσιν τή συνόδου, καί αύνοί συγπρστοΟσι μιτά τοΟ έπισκόπου συμβούλιον, τδ όποιον σκέχτιται π«ρί διαφόρων έκκλησιαστικών Ήντικιιμένων, θιωριΐ καί κρίνοι έχχλησιαστικέ; ύποθέσι χαί διαφορά . Δέν Αφίνομον (ί τδν έπίσκοπον τδ δικαίωμα τού διορισμού τών Αξιωματικών τούτων, ώ έγίνιτο μέχρι τούδι, διότι ό έπίσκοπο ήμπορώ νΑ μή κάμνη χολήν έκλογήν, έν φ οί πιρί αύτδν Αξιωματικοί βουλιύονται μιτ* αύτοΟ πιρί σημαντικών Ανηκέιμένων, καί διότι ό έπίσχοπο Θέλιι Θπωραί τότκ τού ' Αξιωματικού τούτου; ώ ίδια αύτοΟ πλάσματα, χαί Ηλιι φέρισθαι πρδ αύτού καταφρονητικέ , έν. φ διοριζόμινοι ούτοι Αμέσω παρΑ τοΟ βασιλέω; Ηλουσιν Απολαύπ τιμήν, καί ό βασιλιύ Θέλω προβιβάζω ω τ' Αξιώματα αύτά Ανθρώπου τιμή; νφόντι Αξιου διά τήν παιδιίαν των χα! τ' άλλα προηρήματά των, καί τΑ τοιαΟτα πρέπω νΑ τιμώνται καί ν' Ανταμώβώνται. Οί δέ πιρί τήν έπισκοπήν Αξιωματικοί,,dov ό πρτσβύτιρο , ό οικονόμο , ό σκιυοφύλαξ, ό χαρτοφύλαξ καί ό ύπομνηαατογράφο; ή ιιρομνήμων, τών όποιων διορίζονται έν ουντόμφ καί τΑ καθήκοντα, διορίζονται παρά τού έπισκόπου ' κατά δικαίαν έκλογήν έχ τών ίχανωτέρ'ων τή ίπ:σκοπή πρισβυτέρων, καί έξ αύτών συγκροτιΐται καί τδ συνέδριον τή έπισχοπή , πιρί ού κατωτέρω βηθήσιται. '4'φίνομιν δέ τδν διορισμόν τών Αξιωματικών αύτών d; τδν έπίσκοπον, διότι αύτοί Ανέ,κουσιν Αμέσω d; τήν έπισχοπήν.

Ήθ«λήσαμ«ν νΑ διορίσωμκν καί τινα καθήκοντα τού κλήρου τΑ ούσιωδέστιρα. Τούτα θέλω όρΐσω χαί πιριγράψω ή σύνοδο Αχριβέστιρον· άλλ' αύτά διορίζονται χαί παρΑ τών έκκλησιαστικών κανόνων, τών όποίων ή Ακριβή τήρησι dvai έχ τών πρωτίστων καθηκόντων τού κλήρου.

Οί έπίσκοχοι καί οί προσβύτιροι λέγονται χαί πατέρι , χοιμένι , διδάσκαλοι τού χριστιανικού λαού, χαί ώ; τοιούτοι έχουσι κοινά καθήκοντα πατρικά, ποιμτνιπά, διδασκαλικά, καί όφιίλουσι νΑ έκπληρώσι τούτα Ακριβώ · όφιίλουσι νΑ διδάσχωσιν ΑνΑ πάσαν Κυριακήν τδν λαόν, καθώ ύποχριούνται παρΑ τών έκκλησιαστικών κανόνων (καν. η* τών Αποστόλων, καί ιθ' τή ' οίχουμ. συνόδου), καί νΑ ποιμαίνωσιν αύτδν ώ λογικοί λογικών προβάτων ποιμένι , όδηγούντι αύτδν d; τδ Αγαθόν, γινόμινοι αύτοί τύπο καί όπογραμμδ τού Αληθινού χριστιανικού βίου- έέ οικονόμοι δέ τών μυστηρίων έχιτιλοΰσιν Ακριβώ τούτα, καθώ καί πάσα τά ιιρά τιλατά , χαί λαμβάνουσιν δ τι αύτοπροαιρέτω προσφέρτται d; αύτού , μή Απαγοριυόμινον Αλλω βητώ * ό βέ. έπί* σκοπο , dç τόν όποϊον ΑναάθτΜΐ δλη ή φροντί , ή έπιμέλωα καί έφορεία καί τών χριστιανών δλων καί τού κλήρου, ιδιαιτέρω τή έπισκοπή , δφιίλιι κατΑ «Αν τούλάχιστον έτο νΑ ««ριοβαΑη δλην τήν ύπδ τήν βκίκηαίν του έπισκοκήν, Αλλ' δχι d; έχίβωξιν, βχι d; Αργυρολογίαν ή τρυφήν, Αλλ* Αποστολικώ κατΑ τήν θέλησιν τού κυρίου dç ύξέτασιν καί γνώσιν τή καταστάσ«ω τών χριστιανών χαί τών κληρικών Uuuτέρω , διδάσκων, νουθιτών, συρβουλιύων, έποικοδομών ιί τήν έπί νά καλά προκοπήν κλ. 'Ιδιαιτέραν «ρο-

σσχὴν *MO»* ν* ἐχὴ ὁ ἐπίσχοι- κα! «! τὲὺπέέ, τὴν βιοίκηοίν'του μοναστήρια κα! τοὺ *dt* «Ατά *9Λ*· γοητα μοναχοὺ , χαὲ «δνο ἡγούμανο ἐχλέγοτ» οδτο μοΑη^δ κοίροται παρά τὴν ttoun αὑτοΑ.

Τὴν ἐφοροίαν βὲ τΑν μοναχΑν χα! μοναστηρίων Ιίβαιχχν ο! τδν Wokomv χαί οἱ ἐχχλησιαστικο!

τὴ ἐκφλησία κα! τοὺ κλήρου οἱ ἐπίσχοποι, ο! προσβύτχροικαί οἱ διάκονοι χαρημέλουν τά καθήκοντά των, *de* τὸ ἐξῆ; ὑποχροούνται νά ἐκπληρώσιν αὑτά Ακριβῶ καί νά μὴ πράττωσιν μηδέν Χαρά ταΟτα, ἡ β τι Αντιβαίνοι οἱ αὑτά, ἡ δέν συμΙφάζοται πρδ τὸν ὁποιον φέρουσιν οἱ τὴν κοινωνίαν χαρακτὴρα· χα! ἡ σύνοδο ἐπαγρυπνοί οἱ τούτο.

Εἰ τά καθήκοντα τοὺ κλήρου διοφίσαμον ἐν συντόμφ χα! τά ἰβιαίτορα καθήκοντα χα! χρέη τόσον τΑν πορ! τὸν ἐπίσκοχον ὁσον μα! τΑν rap!,τὴν ἐχισκοπὴν ἐχχλησιαατικών Αξιωμάτων, χριΗντο καί τούτου Αναγκαίου.

Ἐθοωρήσαμβν ὁναγκαίαν τὴν τι κοινότητα διαιρβσιν τὴ ὁλη ἐπισκοπὴ , διότι οὕτω ἡ ἐκχλησιαστιχὴ διαίροσι γίνοται οόχολντέρα χα! ταχτιχοοτίρα* ἡ δέ βιαίροσι «Οτη ἡμχορο! νά συμπίπτη τὴ οἱ δήμου πολιτική βιαιρέσοι, ἐάν οἱ δήμοι ἐχωσιν ικανὴν ποριφέραιαν* ἐάν δέ Αποτολὴ ἐκαστον χωρίον ἐνα δήμον, τότβ ἡ ἐκκλησιαστική κοινότη Ηλοι ἐχω ἐχτασιν μογαλητέραν. 'Εφ'<ὑχάστη δέ κοινότητα ἐποστήσαμον ἐνα τΑν ἰκανώτέρων κα! Αξιωτέρων πρεσβυτέρων, βστι δυνατοί νά φέρη Sa! τὸν τίτλον τοὺ προσβυτέρου τὴ χοινόέητό , κα! αὑτδ ἐφοροὺβι ἠπί τΑν ἐκκλησιών κα! τΑν χληρικών τΑν χωρίων, κα! Α ἐπίτροπο τοὺ ἐχισχόπου ἐπιτολο! δσα ἡθολον Αναθέσοι *di* αὑτὸν οὕτο - ὁ αὑτδ θέλβι ἐπέχοι χα! τύπον,ἐκκλησιαστικού οἰρηνοβίκοα. Διά τά βάρη ταΟτα δίχαιρν <?ναι κα! ν' Ανταμοίβητ» πορισαότορον ἐχ' Οπου ἡθολο χριθὴ εὑλογον.

Ἐχρίναμον ἀναγκαίαν τὴν τι ἐκάστην ἐπισκοπὴν c σύστασιν συνοβρίου ἐχχλησιαστιχοὺ* τδ συνέδριον τούτο, παροβροῦον πάντοτο οἱ · τὴν πρωτούουσαν τὴ ἐπισκοπὴ , συγκοίμονον ἐξ Αξιωματικών τὴ ἐπισκοπὴ κατ' ἐκλσγὴν τοὺ ἐχισχόπου, ὡ πρδ τὴν ἐχχληβιαστικὴν δικαιοδοσίαν, Ηλοι ἐπέχοι τόπον πρωτοαλήτου δικαστηρίου, καί αἰ ἐξ αὑτοΟ ἐκκαλούμονοα ἐχχλησιαστικαΙ ὑποΗσοι κρίνονται παρά τοὺ ἐπισκόπου κα! τὸν πορί αὑτδν Αξιωματικών. ἈνΑτατον δέ δικαστήριον Ηλοι ο!σΗχ ἡ σύνοδο . Εἰ τέ συνέδριον αὑτδ ἀνοΗσαμον τά ἐξοτάσοι χα! δοκιμασία τΑν χαρά τΑν κοινοτήτων προβαλλομένων προσβυτέροη χα! διακόνων, χα! βέν ἀφήκαμον τοΟτο *ἰ μόνην τὴν χρίαιν τοΟ ἐχισχόπου, ἡτι ιὑκολώτορα ἡμποροί νά δοκέζηται. Γνωμοδοτο! προσέτι τδ συνέδριον χατά πρόσχλησιν τοΟ ἐχισχόπου χα! πορί διαφόρων ἐκχλησιαστικΑν ὑποδέσοων, οἱ τὴν ἐχισκοπὴν ἀναφορομένΑν, χα! προβάλλοι, χα! προσχαλούμονον καί μὴ προσκαλούμονον, δ τι κρίνοι συντοίνον' οἱ βολτίωσιν τοὺ κλήρου τὴ ἐπισχοπὴ . Τδ τοιούτον συνέδριον οὕτο γνωστόν οὕτο σύνηθο ἡτον οἱ τὴν Ανατολικὴν ἐχχλησίαν, οἱ τὴν δποίαν δ ἐπίσκοπο ἐπραττο τά πάντα αὑθαιρέτω χαί Απορισρίστω , χα! οἱ πβοσβύτοροι, καί πολὺ δλιγώτορον οἱ διάκονοι, καταφρονούμονοι παραπολὺ, δέν οἰχον καμμίαν φωνὴν, *ἐν* ψ καί Αφ* οὑ οἱ ἐπίσχοποι Ιλαβον ἐπί τών προσβυτέρων ὑποροχὴν, δέν ἐπραττόν τι χωρί τὴ γνώμη αὑτών χα! τοὺ ἐνόμιζον συμπροσβυτέρου .

Εἰ τὴν Αρχὴν τὴ ἐχχλησία Αλλο ὁνομα βιαχριτικόν τοὺ ἐχισχόπου βέν ἡτον γνωστόν· Αλλά δέν Απέρασο πολὺ καιρό χαί Αλλοι μέν τών ἐπισχόπων ὠνομάσθησαν Αρχιοπίσκοποι, Αλλοι βέ μητροπολίται, Αλλοι ἐξαρχω καί Αλλοι παηριάρχαι, καί τι τών ὑστορωτέρων τούτων ἐζήτησο μάλιστα* παντοίιk τρόποι νά βισάξη οἱ τὴν καθόλου ἐκκλησίαν τὴν Απόλυτον μρνοφχίαν, ὡ τοί πάσι γνωστὴν, καί ἐχ τούτου βέν προὴλΗ, μικρά βλάβη «ἰ ἀὴν ἐχχλησίαν. Ἡ βἰ διάφορα ὀνόματα ἐνὲ χα! τοΟ *αὑτΛ* φράγματο Ιιααρ^ὁιὴ Ιιαίροσι . ἐν φ οἰνοι ποριττὴ, προξονοἐ καί ὄχι ὀλίγην ἀντιζηλίαν ματαξὺ τΑν ~~ἐλἰο~~ Ισοτίμαον. *Οδον ιφδ ἀποφυγὴν τΑν Από τὴ τοωούτη διακριτική ὑποροχὴ τοΟ 4«ὑ W τοβ Αλλου προορχομένων ' χα! σύμφωνοι τοί ἀποστολικαί διατόξοσι γνωμοδσΜδμον, βλ« οἱ ἐπίσκσκοι τοΟ βαωλοίου τὴ ἘλλΑΙο νά'ὀνομάζωντβι ἐπίσκοποι, νά ἡναι ιαότιμοι πρὸ ἐλλήλου» ὑποχοίμονοι ἐκχλησιοστικΑ *de* μόνην τὴν σύνοδον Α οἱ ἀνωτέραν ἐκκλησιαστικὴν Αρχὴν, χα! μηβομίαν Αλλην ἐχσντο ὑποροχὴ» ἡ προτίμησιν παρά τὴν ἐχ τΑν προσβοίων τὴ χηροτονία προορχομένην οἱ δέ προσβὑτοροι κα! διάκονοι ὑποκοίμονοι οἱ τοὺ ἐπισκόπου νά μνημονούωσι τοὺ ἰδιου αὑτΑν ἐπισχόπου οἱ τά ἰοροτολοστία , καί οἱ , Απίσχοποι τὴν σύνοδον. ἐδΑχαμον δέ χαί χαραχτηριστιχοὺ τίτλου ο! ἐχόστην τΑν τριΑν πρώτων τόξοων τοΟ κλήρου, κρίναντο καί τοΟτο Αναγχαίον, Αν χα! βμικρδν ἰσω χα! Αλλω Αδιάφορου..

Πόδον κα! πΑ διοτρέφοτο μέχρι τοΟδο δ κλήρο τὴ Ανατολική ἐχχλησία κα! οἱ πόσο χαταχρήσοι Ιχιπτον οὕτο , ἐγινο γνωστόν ἐκ τΑν προηγουμένων. Ἀν κα! οἱ τδ ἐξῆ μένη Απορισοίητο παρά τὴ κυβορνήσοω καί δέν ΑπολαμβΑνη τὴν οἱ αὑτδν ἀνήχουσαν τιμὴν, δυσκόλω ἐμπορο! ν' Αποχτήση ἡ Ελλά χλῆρον Αξιόν τοὺ τέλου , πρδ δ οὕτο Ιιωρίσδη ἐξ Αρχὴ οἱ τὴν ἐχχλησίαν διότι πά Ανδρωπο αἰσ»·· νόμονο οἱ ἐαυτδν Αξιότητα χα! ἰκανότητα οἱ Αλλο τι Ιργον χαί ἐπόγγολμα ἐντιμότορον κα! ἐπικορδέστορον, Ηλοι προτιμά τούτο Απδ τὴ οἱ τδν χλῆρον χατατίξαὼ του. "Οταν δ κλήρο ἐχη Αρκούντω τ' Αναγκαίο! του παρά τὴ κυβορνήσοω , τότο ὑποχροροΟται οἱ τδ ν' Αποφύγη καί πάσαν κατΑχρησιν, οἱ τὴν ὁποιαν Αλλω ἡΗλον ὑπόκοισδαι ἐξ Ανάγκη , καί ν' Ασχολῆται οἱ τά κύρια ἐργα χαί καΑήκοντΑ tou ΑποριαπΑσνω , καί οὑττ προσβύτορο οὕτο διάκονο Αναγκάζοται νά μοτέρχηται Ιργον Ανοίκοιον οἱ τδν χαραχτὴρά tou οἱ πορισμδν τὸν πρδ τδ ζὴν Αναγκαίων δΗν πορί τὴ διατροφὴ τοὺ κλήρου γνωμοδοτούμον

α*. Οἱ ἐπίσχοποι, καθὼ καί οἱ πορί αὑτοὺ ἀξιωματιχοί, νά μισθοδοτούνται Αμέσω παρά τὴ κυβορνήσοω , χαί Αναλόγω μάλιστα τοὺ χαραχτὴρό 'των.

β'. Οἱ προσβύτοροι, διοίκονω κα! λοιποί ὑπηρέται τΑν ἐχχλησιών νά μισθοδοτώνται παρά τών κοινοτήτων, καί ἡ χυβέρνησι ν' Αναῖ&ηρόντ τδ ἐλλοίπω τὴ συνοισφορά τών κοινοτήτων. 'ΕνρκρίναμονΛ τδ μέσον τούτο πορί τών προσβυτέρων κλπ., διά νά μὴν ἐπιβαρύνηται παραπολίι ἡ ἐπιχράτοια, ἐχουσα μυρία Αλλο Ανάγκα καί χροία . ΠΑ δέ καί πόσον θόλοι συνοισφέροι ἐχάστη κοινότη οἱ τὴν ἐκχλησίαν χαί τδν χλῆρον^ αὑτὴ , διορίζομον «£ τδ ὑχέδιόν μα , καί ἡ διαρκὴ σύνοδο θέλοι κανονίσοι καί τδ Αντιχοίμονον τούτο ἀκριβέστορον, Αφ' οὑ ἡ χοβέρνησι λάβη τά . Ακριβῶ πορί τΑν οἱ τούτο ,ἀναφορομένων πληροφορία . Ἡ 'Ελλά Ιχ»ι κατά τὴν γνώμην μα «ἀρον πλουσιώτατον ὡ διατροφὴν τοὺ «λήρου τά χτήματα τΑν μοναστηρίων, καί αὑτά βέν *dvtu* ὀλίγα. ΤαΟτα, καλὼ βιοικούμονα χα! οἰκονομούμονα, θέλουσι' παρέχοι ὀχι μόνον Αφθονα τά οἱ διατροφὴν τοΟ κλήρου, Αλλά χα! τά *dç* σύστασιν χα! βιατήρησιν καί ἀλλων φιλάνθρωπων κοπαστημάτων, χαί ὡ τδ ὁποίρν βίβομέν σχέβιον βιορίζομον ποὺ χα! πὼ νά ἐξοβούωνται τά ἐχ τών μοναστηριακών χτημάτων ὡσοθήματα, χαταβαπανώμονα μέχρι τούβο Αακόχω χα! Ανωφολὼ . 'Αλλ' ἐχτδ τὸν κτημάτων τΑν μοναστηρίων ὑωήρχουν χαί Αλλα τΑν ἐπισκοπών· συμποριλαμβΑνονταο χα! ταΟτα *2« τὴν αὑτὴν κατηγορίαν τΑν μοναστηριακών, χαί μόνον τά οἱ ἐκχλησία Ανήχοντα Α μικρά Αφίνονται οἱ τά κοινότητα ορὸ χρήσιν τΑν ἐκκλησιών καί τοΟ κλήρου αὑτών, χα! ταΟτα οἰχονομοΟνται Αμέσω «ορὲ τΑν κοινοτήτων βι' ἐπιτρόπων κατ' Ιτο *bOtfafMv* χαί (ιπουθύνων

πμθισταμένων, οί τβν όποιων τήν έπιμέλααν χαί διοϋθυνσιν Ανατίθονται χα! τά μορ χΑ τβν χοτνοτήτοον ταμοία, ο' τΑ δποία συνάγονται χαί τΑ Α διαέήρησιν τβν έχχλησιβν χαί οί βατροφήν τβν ύπηροτβν αώ-τβν συρωσφορόμονα.

Προσχοχλημένοι οί τδ νΑ γνωμοδοτήσωμον χαί πορί τβν μοναστηρίων, λίγομον χαί κηρ! τού Αντούι-μένου τούτον 8 τι ή συνοίβησι ύπαγορούβι.

Τδ νέον "Ελληωχδν. βασίλοιόν έχοι κολλά χαί πλούσια μοναστήρια, χαί ώ; μρδ τδ πλήθο τβν κατοίκων του όχι μικρόν Αριθμόν* μοναχβν, «α| οί; μόνην τήν νήσον 'Ανδρον «ύρέσκοντα ΰ λέγοτατ,έω 600 μοναχοί. Δέν έμβαίνομον «ί; τήν έξέταβν χ«ρί τή χρησιμότητα ή Αχρηστία, »ρί τή fiMfa ή άφτλνία τοΟ μοναχιχού βίου τί; τήν ΑνΑροητίνην «οινβνίαν. Τούτο ({ναι έχτδ; τβν χραβν μα. Κρ(· νομτν δέ Αναγχαιότατον τδν χτριορισμδν τβν μοναχβν οί δσα πορί αύτβν διαγορούουσιν ο! ίχχλησιαστιχο! χανόνο χαί αί μοναχικοί Ïιατάξοι, καί χανοί έν-αντίον τού μίτρού τούτου δέν Ιχοι τ. νΑ οίπη. Κατά τούτα λοιπόν μοταβάλλομον βλα τά μοναστήρια «ί κοινόβια χαί ύποχροούμον τού μοναχού νδ ζβσιν ώ ύπόσχονται, ώ άπαιτοί τδ έχάγγολμά ηον χαί διατάσσουσιν. οί έχχλησιαστιχοί χανόνο · διορίζομον 8ί νΑ μή συνιστβσι χοινόβιον όλιγώτοροι τβν τριά-κοντα μονάχοι, χαί χατΑ τούτο καΑοηρούνται.βλα τΑ όλιγβτίροσ τού Αριθμού αύτού ίχοντα μοναχού; μοναστέ^ια, χαί τοιαύτα ιίναι τΑ πορισσότορα- ώστο ό ΑριΑμ!; τών μονασνηρίνν ποριορίζοται οί; τδ έξή οί μιχρότατόν κατ' αύτήν τήν διάταξιν. Διορίζομον προσέτι νΑ μήν έμβαίνη οί *τδ έξή χανοί οί μονά-στήριον έπί σχοχμ νΑ γονή μοναχό «ρδ τού τρια-χοστού τήξ ήλιχία του έτου, χαί οίσορχόμονο πρδ τούτον τδν σχοπόν, 8έν χοίροται μοναχό πρίν συμ-πλήρωσή τρία έτη οί; δοκιμασίαν ούτο χωρί βήξή: έγγράρου Αδόία τού χατΑ τόπον' ίπισχόπου. Εί τριαΰτην ήλιχίαν πράττοι ό ΑνΑρβπο έν γνώσβτ χαί χατΑ συνοίδησιν. "Αξιοκατάκριτο; συνήθοια ήτο μέχρι τούίο νΑ έμίαίνωσιν οί τΑ'μοναστήρια παιδία οί; τρυφορωτάτην ήλιχίάν χαί νΑ γίνων;αι μοναχοί πρίν έτι μάθωσι νΑ- διαχρίνωσι' τδ καλόν χαί τδ κακόν. Άπαγορούομον χαί τήν οί; τδν κόσμον ποριφόρΑν τβν μοναχών, Απαγαριυομένην χα! παρά τβν έπχλησι'αστι-χβν κανόνων.

Αναγχαιότατον χα! ώφολιμώτατον έχρίνοηοον τήν τολοίαν Αφα'ίρογιν τβν χτημάρβν τβν μοχαστηρίοον χα! τήν σχοπιμωτέραν χα! ώρολιμωτέραν άδτβν χρή-σιν,. χαί έναντίον τού μέτρου τούτου χάνοι; δέν ήμ-χοροί νΑ οίπη τι. *

ΌλΟι γνβρίήουσι Λ<ν Αξιοκατάκριτον πατάχρησιν τβν χτη>ιάτβ»ν· χαί τόσφ όλιγώτορον έμποροί τι νΑ δύσσροστηΟή ο·; τδ" μέ«ρσν τούτο, βσον τΑ έχ τβν χτημάτνν τοντβν οίσοδήματα Αέλουσι δαπανΟσΑ® οί ώφέλιμα χαί φιλάνΑροοπα Αντιχοίμονα χοά χατα-«τήματχ "Από τβν οίσοδημάτων αύτβν Αέλουσι μισ-«οβοτοίσθαι ╲ έπίσχοποι χαί οί πορί αώτοδ Αξιω-ματιχοί, θέλουσιν άναπληρόνοσόαι τΑ ίλλοίποντα τβν. παρΑ τβν κοινοτήτων συνοισφορομένοον οί διατροφήν τού χλήρου χαί οί διατήρηαν χαί καλλωπισμόν τβν ίχκλησιβν, βταν τούτα δέν έξαρχβσιν οί; τδν σκοπόν· καί οί τδ όποίον δίδομον σχίδιον διορίζομον χα! Αλλο ποριστάσοι, οί τΑ όποια; θέλουν έξυδούσσθαι τΑ οίβοδήματα τβν μοναστηριακών χτημάτων. Πορί τού Αντιχοιμένου· τούτου ύπάρχοι χοά ψήφισμα (ια' τή έν Άργοι έν έτοι 1839 συγχροτηθοίση έθνριή συνολού-σοω).

Εύλογον προσέτι χρίνομον νΑ διοικβνται καί οίχο-νομβνται τΑ μοναστηριακά χαί έπισχοπιχΑ χτήματα παρ' έπιτροπή έπίτηδο χρδ; τούτο διορισμένη, χαί 6χι Αμέσω παρά ttCox! τβν οικονομικών γραμμα* τοία τή έπιχρατοίίι, ούτο νΑ συνάγωνται.τΑ οίσοθή-Μμοηα αύτβν οί τδ ταμοίον τή έχαιραπία, Αλλ" οί τή «υβηρνήσΜο * ή χυβέρνησι; θέλοιδιοητράφοι χαί τδν τρόπον «αί τδν κανονισμόν τή- οικονομία «αέ διοαφιω τβν πφρί *ν ό λόγο χτημάτων, χαθώ; «αί τού ταμοίου χατΑ τδν χαταλληλότορσν χαόσυμ-φορώτορσν τρόπον.

ΤΑ «τήματά τβν μοναστηρίων χαλλιοργούνται παρά λαϊκών άνθρώπχνν, πολλήγων καί χοπολίων λο-γομένων, «al παρά μοναχβν τή χατωτίρα; τάξοοο, δηλαδή τβν κοινών, Αμαθών χαί Αγραμμάτων χα! Απλήν μόνην κουρών έχόντω*. Παρά τίνων θόλουσι χαλλιορ· γοίσθαι τούτα «£ τά έξή, τούτου ή φροντί; μίνοι

Χημοιώσι. *0 τι èppAlHj Md β τι μέλλοι νΑ γονή Ktpl τβν μοναστηρίων τβν Ανδρβν, τοίτ" αύτδ έννοοίται χα! πορί τβν μοναστηρίων τβν γυ-ναικών.

Εί; ίδιαίτορον χοφάλαιον τολουταίον προσδιορίζομον χαί τΑ μοταξύ τή χοσμιχή χα! ίχχλησιαστιχή; Αρχή σχίσοι - Αλλ' αύτα! διορίζονται χα! Αφ" έαυτβν. Ό βασιλού έποιδή δέν Ανήχοι «ί τήν έχχλησιαστιχήν τάξιν ούτο ίχοι ίκισχοπιχήν Αξίαν, κα! ούτο δύναται ούτο συμφέροι νΑ ένωθβσιν ή βασιλιχή χαί ή έχι-σχοπιχή Αξία· βέν έχοι μίρο: *1; δσα Ακοβλίπουσιν Αμέσω τήν θρησχοίαν αύτήν, olov τά δόγματα, τά; πορί αύτβν διαφορά, χρίσοι; χαί διαχρίσ»;, τΑ (έρΑ τ λττΑ χλχ. Άλλ' Αν ποτά ήθολον Αποιλοίσθαι ή ήσυχία χαί Ασφάλοια τή ίπικρατοία, 8ιΑ τβν πορί δογμάτων έρίδων, ή κοσμική έξουσία δέν ήμιτορ·! νΑ μένη Αδιάφορο. Έχοι δέ 8 βασιλού μέρο «ί; τδ έξωτοριχδν τή έχχλησί·; οίδο, καθ' δσα δηλαδή Απο-βλίπουσι τήν διοίχησινχ τήν διάταξιν χαί τδν όργα-νισμδν αύτή, καθώ χαί τΑ 4χχλησιαστιχΑ πρόσωπα, χαί χατΑ τούτο μόνον τδ μέρο λέγοται δ βασιλού Αρχηγό; τή; έχχλησία;. Επομένω ή διαρκή τού βασιλοίου τή 'Ελλάδο σύνοδο; ύπόχτιται οί τδν βασιλέα χαί ένοργοί έν δνόματι αύτού χα»' δσα Ανά-γονται οί; τδ ίξωτοριχόν τή; έχκλησ α; οίδο · κατά δέ ·τδ έσωτριχδν έν«ργ<1 Ανιξαρτήτκ ·

ΤαΟτα οίνοι, μογαλοιότατο, δσα έσχέρθημον πιρί τοΟ σχουδαιοτΑτου Αντιχοιμένου, τδ όποιον διοτάχΟη-μιν νΑ πραγματουθβμον, χαί δσα Ινομίσαμον ίχανΑ οί; τδ νΑ γντορίση. ή ύμοτίρα μογαλβιότη; τήν ίχρι τοΟδο χατάστασιν τή; Ανατολική; έχχλησία. τή όποια; Αποτολοί μέρο ή "Ελληνική, χα! έξ αύτή; όδηγουμένη νΑ πράξη τι τδ μέλλον, r.opi ού διο-τάχδημον νΑ δώσοομον γνώμην χατΑ τδ συμφορώ-τορόν οί δόξαν χαί τιμήν τή; έχχλησία; τών πιστών αύτή; ύπηχόοον. Θέλομον νομίξοι ίαυτού ούτυχοί;, Αν έξοπληρώσαμον τδ μέγα χα! ίορόν τούτο χρέο κατά τήν οίλιχρινή έπιΰυμίαν χα! έφοσιν τή ύμο-τέρα; μογαλοιότητο. .Πιστούομον δμ»; πάντοτο, δτι έπράξαμον χατΑ συνοίδησιν δσα ένομζραμον Αναγκαία πρό ββλτίοοσιν τή "Ελληνική; έχλλησία ,*αί τού χλήρου αυτή.

Εξ ών οί; τδ μέΗον Αρορώντι;. γνωμοδοτούμον, οδλογον χρίνομον νΑ ένοργηθβσιν έπί τού παρόντο τΑ άναγχαιότορα, καί ώ τοιαύτα χρίνομον τήν δια-χήρυξιν τή έχχλησιασχή Ανοξαρτησία τού βασι-λοίου τή "Ελλάδο χαί τήν σύστασιν τή διαρκού συνόδου. ΤΑ 8έ λοιπά νομίζομον ώφολιμώτορον διά πολλού λόγου νΑ Ιμβοοσιν οί ένέργοιαν, Αίρ" ού προηγουμένοο ένοργηΑβσι τΑ δύο τούτα, χαί βιΑ συνβίρομή τή συνόδου. ' Πιστούομον δέ, δτι ή χυβέρ-νησι τή ύμοτίρα; μαγαλοιδτητο, Αέλκ ούροί έπίση ού)Αγον τήν πρότασίν μα.

/ "Ελπίζομον δέ έπί «Οσιν, δτι ή ύμοτίρα μογαλοιό-τη, Αφ" ού πληροφορηΑή μοριΒότορον χαί παρά τή έπί τβν έχχλησιασπχβν γραμματέα πορί τού χαραχ-τήβο χαί τή ίχανότητο ένδ έχΑοηιυ τβν οί τδν έπισυναπτόμονον δνομαστιχδν κατάλογον χαταγογραμ-μένοον Αρχιορέοον, Αέλοι χαταστήσο: χρήσιμου πρδ τήν χναυμάτιχήν βΙούΑννσιν τβν Από τδ ένδοξον αύτή σκήπτρα* τοτβήιΑνβν λαβν τού σοβοαμοοκέροσ

«Aha ,Ϊχ.Α. ..

ίχανωτέρου έξ αύτών, καί *ttneqfKaift»** μέβαΜ-Α tanov σέβα . · J '

Τή ύμ«τέρ« μεγαλειότητα ταπχινοί, «tattH»- τατοι xsl πιστότατοι ύπήκοοι· Χ Τριχούοη «ρδω

Ιρο . Π. Ματαρέ Άρδαμ·ρίε·ν Ίγνάτο . Έλαέ^ Παίσιο . Β. δη . Κεενστ. Δ. Σχινά . Σκαμ- i,he« ^* Β£*»«· .

Ναυπλίφ τήν 7.19 ιουνίου 1843.

».

ACTA COLLOQUIORUM A TRIUMVIRIS CUM AKTMTITtBUS HABITORUM PRO 8AXCIEXDIS COXSILira A 8EPTKMVTRI8 ΙΜΓΠ8· 1833 idii 15-2«.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ή Απ! τών Αχχλησιασιιχών χαί τή δημοσίου έχπ«-δ«ύβΜ» γραμμ*τ«ία τή Απικρατεία; κοινοποιεί,

Ότι διΑ. βασιλικού διατάγματο Απδ ι19 τού λήγοντα διώρισεν ή κυβίρνη® Απιτροπήν, αυγχειμένην Απδ τδν Απί τΑν Ακχλησιαστιχών καί τή δημρσίου Αχπαιδιΰσεω; γραμματέα τή . Απαφατχία χαί Απδ τοί> δύο ύπουργιχού; συμβούλου; τή αδτή; ® γραμματτα , 6ιΑ ''νΤδιϊυϊύνν''Ιΐ |ΜιτΑ ιών Α«Λ

. ΑΤ· Ιουλίου συγχληδέντβν χα! προσχληΗντών μητροιτολιτών, Αρχκέτισχόκών χαί έπισχόπών τού χράτου συνδιαλέξκ .

f

Έπί τούτψ έγένοντο μέχρι τούδ« 4 συν»8ριαέσ«ι , «ί τΑ όποια; παριυρέδησαν βαδμηδδν Μ έχ τών έντδ τού βχσιλιίου Αρχι«ρέων (ίσοι δηλαδή Ιφδασαν μέχρι τού8« «ί Νχύκλιον), χαί έγνωμοδδτησαν όροφόν··; ύπίρ τή πολιτική Ανχξαρτησία τή 'Ελληνική Αχχλησία χα! τή συστάση»; συνόδου διαρκού . ΤΑ πρωτόχο^Ια τών συνιδριάσχων τούτων, ιφοσυπογιγραμμένα παρΑ τή Απντροπή , χαταχωρούνται ένταύθα κατά τήν τάξιν τή ήμχρομηνία , φυλαττομένη όμω «ί τΑ ύπογραφΑ τή σχιρά , χα·' ήν έτυχον ύπογράψχντι οί Αγιοι Αρχι«ρ«ί .

Συνιχί; πρωτόκολλου π«ρ! τή; γυώμη τών έν Ελλάδι σ«βασμιωτάτων μητροπολιτών, αρχ;«π·σχόπών xsl «πισχδπων, ώ π[.βΥ1 ρ& .Ο

σϊα; τή Έλλάδό κα! τήν σύστασιν συνόδου διαρκού .

Σήμιρον, τή 15 ιουλίου, π«ρ! τΑ δέκα πρδ τή μισημβρΐα , συνήλ·ον οί κατωτέρω νπογ«γραμμένοι Αρχκρΰ; Απί παρουσίφ τή 8ιΑ τού Απδ 1S τού π. μηνδ β. διατάγματο πρδ δ:«ύ5υνσιν τών συνδιαλέξεων μιτΑ τών σνγκιπλημένων χαί προσκεκλημένων σιβασμιωτάτων μητροπολιτών, Αρχκπισχόπων καί έπισχίπων τού κράτου διορισδχίση Απιτροπή , συγχιιμένη έχ τού έπί' τών έχχλησιαατιχών χαί τή δημοσίου έχπαιδ«ύσ«ω γραμματέω τή έπιχρατχία χ. Σ. Τριχούπη χαί τών υπουργικών συμβούλων τή . αύτή γραμματ«ία Κωνστ. Χ ΣχινΑ χα! Σχαρλ. Δ. Βυζαντίου. *

Εί τού έμφανισδέντα <χοινοποιή·η χαί Αν«πτύχ», Αποχρή^τω ό σχοπδ τή; συγχ«λέ«- καί

προσχλέ,ιηώ τμν πρώτον μένηπαρΑ τού προέδρου τή έπιτροπή μ. Σ. Τριχούπη, μ«τΑ τούτα δέ χαί παρΑ τών δύο υπουργικών συμβούλων, „δτι δηλαδή ή χυβέρνησι; έχ«ι χατΑ νόύν νΑ βίλτιώση χα·' δλου τού λόγου τήν χάτάστασιν τή 'Ελληνική Αχχλησία χαί νΑ τήν Ασφάλιση διΑ πάντα* δτι ή χυβέρνησι προσπα·ϋ είρδ πάντων νΑ Απ«|«γάγη τήν 'Ελληνικήν έχχλησίαν «ί τήν άφιύχτω Αναγκαίαν έξωκριχήν Αξιοπρέπειαν, τήν όποιαν είχε χατΑ τού πρδ τή κατακτήσω·; χρόνου χαί τήν όποιαν πρέπει νΑ έπαναλάβη κύτη πρδ τή συμφέρον τή ίδίε^ θρησκεία , καί δτι τΑ χυβιώτερα μέσα πρδ έπιτυχίαν τού μεγάλου τούτου σκοπού «Ιναι τΑ δύω τούτα* 1) ή έπίσημο χαί όριστική διαχήρυξι τή πραγματιχώ; ήδη ύπαρχούση Αν«ξαρτησία τή 'Ελληνική Αχχλησία Αχι βάση ξένη Αξουσία , χα·' βσον Αποβλέπ® τήν Αξωταριχήν αύτή Ησίν (φυλβττομένη Απα «χαράκτου τή δογματική ένότητο χατΑ τΑ καρά πασών τών έχχλησιών τού Ανατολικού δόγματο Ανέχαδτν κρ«σβιυόμανα)· 9) ή σύστασι διαρκού «ινόδου, διοριζομϊνη παρά τού βασιλέα καί ΗωρουμΑνη ώ ύηρτάτη Αχκλησιαστιχή Αρχή χατΑ τό παράδχιγμα τή; 'Ρωσοιχή έχκλησία . Άν δέ χαί ή Απδ 16/97 μαρτίου πρδ έξαχρίβωσιν τή χαταστΑσίώ τή 'Ελληνι-»ή« **testai**

ΰπουργικΰ* συμβύλων ΑνΑχptvcv ήδη ftk ΑνταΘύα έχτεώέντο, έχει μ' δλον τούτο σχβπδν ή κυβέρνησι υΑ μή χάμη χανέν όριστιχόν κίνημα περί τού Αντικειμένου τούτου! πριν ζητήση προηγουμένω καί πληροφορηδή τήν περ! τΑν δύω τούτων προτάσεων Ατομικήν γνώμην τών έντδ τού βασιλ«ίου σεβασμιωτάτων Αρχιερέων, ώ προ*χόντε·ν χα! προϊσταμένων τού κλήρου τή 'Ελληνική Αχχλησία - καί πρδ τούτο μόνον Αποβλέπιι ή συγχάλ«® xs! πρόσχληοι; τή σεβασμιότητό των.·

Τούτα Αχούονντκ οί κατωτέρω ύπογχγραμμένοι μητροπολίτ®, Αρχιεπίσκοποι χκ! έπίσχοποι, Απίστησαν «ί αύτά τδν νούν έφ' Ικανόν.

'Ο Απ! τΑν ίκχλησιαστικών χτλ. γραμματχύ έπρόβαλχν «ί τήν ίμήγυριν, δτ·. δύνατ® νΑ σχ«φ·ή Αν Ανίβιι χα! κατ' ί8!βν· διότι ή γνώιιη τών συγκροηούντων αύτήν Απαιχείτχι **vi** ήναι Αν χαΑαρφ χα! Ανεπηρεάστω συν«;δότι, χα! Alt! τούτη» ΑξήλΑον τΑ μέλη τή Απιτροπή; άπό τό Βεβμάτιον τών συνδιαλέξεων.

Προσκληθεϊσα με·' ίχανδν ή Απιτροπή καρά τή όμηγύρεω έπανήλ·» χαί έδωχε νέα «ρί τών κροχειμίνων Αναπτύξει . τΑ όποια έπροχάλ«σ«ν ή δμήγυρι:, ήτι έπρόβαλε κα; αύώι **vi** Τυζητήση χατ' .ιδίαν τά προτάσε:;.

Επ' αύτφ Αν«χώρησιν αΰ»ι ή Απιτροπή, καί έπβνελδούσα μ«τΑ μιχρόν, ήκουσε παρΑ τή όμηγύρ«ω , δτι „ή Ανδόμυχο πέποίΑησ' ''των είν® χα··' δλα σύμφωνο μέ τί γ«νομένα προτάσ«ι · έχομένω ΑπιΑυμούν Αξ δλη καρδία , πρώτον νΑ διαχηρυχδή παρά τή χι/β«ρνήστω , δτι ή όρθόδοξο 'Ανχτολιχή Αποστολιχή έχχλησία τού βασιλείου τή; ''Ελλάδο , Αν πνεύματι μή άναγνωρίζουσα άλλην κεφαλήν εί μή τόν n <PX^ τή χριστιανική πιστκω , τδν χυριονήμών D Ιησούν Χριστόν, «ιναι αυτοκέφαλο χαί Ανιξάρτητο; Απδ πάση Αλλη ίξοβία , φυλαττομένη ΑπαοαχαρΑχτου τή δογματική ενότητο; χατΑ τΑ παρα πασών τών δρδοδόζών Ανατολικών ΑχχλησιΑν ΑνέχαΗν πρ»οβ«υόμ«να! χατΑ δέ τδ «ί τδν βασιλικόν Αρόνον Ανήχον διοικητικόν τή; Αχχλήαία μέρο , μή Αντιβαίνον «ί - τού ί«ρού κανόνα , γνωρίζ® Αρχηγόν τήν αύτοΟ μιγαλάιότητα τδν βασιλέα τή 'ΕλλΑδο . Α«ύτ»ρον νΑ συστηθή διαρκή σύνοδο σνγχίΐμένη Απδ μόνου Αρχκρχί , χαδισταμένη παρΑ τοΟ βασιλΑ^'χαΓ ·*άρουμένη ώ ύηρτΑτη Ακχλησιαστική' Αρχή, δκυΑύνονσα τΑ τή έχχλησία; χατΑ τού έχχλησιαστιχού κανόνα .“

' Τδ ·πρωτόκολλου τούτο, ΑνχγνωσΗν παρΑ τοΟ ύπουργιποΟ συμβούλου Κ. ίχινΑ κα! ΑγπριΗν,

- Graces »t«Îιιειεειιι prodiervet ix 'Ασφατρώι τχ κνβερνόνεωε. * 1833. WHM 98, F 174-7; **ilicx toatni H«À** Oeeoaomx», o tiL, μ 1β6-7O. r

ΑΙΑο

ὑπεγράφη ὑχδ «Aw τβν καρευροθέντων, xal 8a-λύθη ἡ συνεδρίχαι περὶτήντετάρτην ἑή*ν.

Έν Νεηηιλίφ ή 15.Ιουλίου 1833.

Ὁ Κορίνθου Κύριλλο. Ὁ Εὐρίχου Ἰάκωβο. Ὁ βηββν Παίσιο. Ὁ Ὕδρα Ααὶ Αἰγίνη Γεράσιμο. Ὁ 'Ρέσντο Διονύσιο. Ὁ Λαρίσση Κύριλλο, τοποτηρητὴ 'Ωλένη. Ὁ Τζία; *αὶ Θερμίιεν Νικόδημο. Ὁ Δαμαλὼν *Ι«ενβ^ ἐχχλησιασττχδ τοκοτηρητὴ Ναυπλία. Ὁ Ταλαντίου Νεόφυτο, τοποτηρητὴ Ἀθηνῶν. *0 Ἀγχύρα 'Αγαθάγγελο. Ὁ πρώην Σηλυβρία; Μακάριο, Ὁ Τρικόλεέε Διονύσιο. Ὁ Καρυουπόλεω Κύριλλο;. Ὁ Αρδαμερίεεν 'Ιγνάτιο. '0 'Ελαία Παίσιο, ἐχχλησιαστιχδ τοποτηρητὴ τΑν Μ«σσηνιαχβν φρουρίεεν. Ὁ πρώην Μετρβν Μελέτιο, ἐκχλησιαστικδ τοποτηρητὴ Ἄργου. Ὁ Ἡλιουπόλιω "Ανθιμο. Ὁ 'Ριθύμνη Ἰωαννίχιο. '0 Εὐδο-,χιάδο Γρηγόριο. '0 πρώην Παραμυθία Προκόπιο. Ὁ πρώην Μενδενίτζη Γρηγόριο, τοποτηρητὴ Σαλώνων. Διά τδν Αγιον πρώην Μοσχονησίου κ. ΒαρθολομΜον, ὁ Λαρίσση Κύριλλο, ὡ ἔχων τὴν γνώμην αὐτοΟ.

Ἡ ἐπὶ τβν συνδιαλέξίων ἐπιτροπή.

Σ. Τριχούπη. Κωνσταντίνο Α Σχινά.

Σκαρλάτο Δ. Βυζάντιο.

(Σ·υνέχ«ια τοΟ Ανωτέρου πρωτοκόλλου.)

Τῇ 1ῇ Ιουλίου, περὶ τὴν διυτέραν ὥραν μετΑ μισημβρίαν.

ΕΙ τού; σήμιρον ἐμφανισθέντα σεβασμιρετάτου μητροπαλίτα, Αρχι«πισχόπου χαὶ ἐπισχόπου ἐχοινοποιήθη παρομοίω χαὶ Ανιπτύχθη κατ' Ιάτασιν ὁ σχοπδ τὴ αυγχαλέοιν χαὶ προσχλήσεώ των, χαὶ ἐπομένω Αν«γνώσθη. τδ. πρωτόχολλον τὴ χθεσινὴ ουν«δριάτιω · μεθ' 8 ἐζιφράσθησαν δλοι δμοφώνω, δτι ἡ Ιννοια τοὺ πρωτοκόλλου «Ιναι ἐντιλὼ σύμφωνο μὲ τὴν ἐνδόμυχον αὐτῶν π«ποίθησιν χαὶ μὲ τά πρδ πολλοὺ ἐχπιμπομένα ἐγχαρδίου ιὐχά των. Ὅθεν ναοὶ συγχατατίθενται «ΐ τά διαλαμβανόμενα χαὶ ' ἐπικυροὺν χατΑ πάντα τὸ εἰρημένον πρωτόχολλον, προσθέτοντα χαὶ αυτοὶ τά υπογραφὲ των.

Ἐν Ναυπλίφ τῇ 16 Ιουλίου 1833.

Ὁ Ναυπάχτου χαὶ Μίσολογγίου Πορφύριο. Ὁ 'Αθηνῶν χαὶ Λεβαδία "Ανθιμο. '0 Τήνου Γαβριήλ. '0 Ἀνδρούση 'Ιωσήφ. Ὁ Καρύστου Νι'όφυτο. Ὁ Χαριουπόλιω Δανιήλ, τοποτηρητὴ Λακεδαιμόνια. Ὁ Χίου Δανιήλ. '0 Μυρρίνη Σωφρόνιο, τοποτηρητὴ "Σύρο.

Ἡ ἐπιτροπή.

Σ. Τριχούπη. Κωνστ. Δ. Σχινά.

Σκαρλάτο Δ. Βυζάντιο.

Δ (Συνέχ«ια τοΟ Ανωτέρου πρωτοκόλλου.)

Τῇ 31 Ιουλίου 1833, περὶ τά 4 ρτά τὴν μ»-

Σήμερον, τῇ 91 Ιουλίου, παρόντον τΑν ὑπογογραμμένωη δύο Αρχιερέων χμὶ τὴ ἐκαροπή, Αν«γνώσθη πρῶτον Αναφορά πρδ τὴν Μ τῶν ἐχχλησιασταιΑν χαὶ τὴ δημοσίου ἐκααιΒει'ιιωω γραμμαηίβν παρά τοΟ μητροπολίτου ^νθροο χαὶ Σύρο χορίου Διονυσίου, αἰτουμένου μὲν τὴν συγγνώμην τὴ κυβερνήσεων διότι ἐξ αιτία τὴ ὑγεία του 8ἐν ἠμπορεῖ νά ματαβὴ «ὶ Ναύπλιον, βεβαιούντο 84, δτι «Ιναι σύμφωνο «ὶ κάν δ τι καλόν χαὶ Αγιον χατά τοὺ Αποστολιχοὺ χαὶ συνοδικοὺ κανόνα ἐγχρίνη ἡ δμήγυρι τΑν Αγίων Αρχαρίων χαὶ ἡ αὐτοΟ μεγαλειότη ἐπικυρώση «ὶ δόξαν τὴ Αγία τοὺ Χριστοὺ ΑναΧολιχὴ ἐχχλησία.

Ἐχοινοχοιήθη ἐπομένω χαὶ Αν«χτύχθη χατ' ἐχτα> σιν «ὶ τοὺ ἐμφανισθέντα Αγίου Αρχιερεὶ 6 σχοπδ Βτὴ συγκαλέσεώ των χαὶ Ανεγνώσθησαν τά πρωτόκολλα τΑν δύο προλαβουσῶν συνεδριάσεων, τβν ὁποίων τΑ ἐνδιαλαμβανόμενα εὑρόντι οἱ «ἰρημένοι χατΑ πΑντα σύμφωνα μὲ τὴν ἰνδόμυχον αὐτΑν π«ποίθησιν χαὶ μὲ τΑ πρδ πολλοὺ ἐχπεμπομένα ἐγπαρδίου «ὐχί των, συγχατιτέθηοαν «ὶ αὐτά χαὶ ἐπ«χύρωσΟν χατΑ πΑντα, προσθέσαντε *καὶ αὐτοί* τΑ υπογραφέ ων.

Ἐν Ναυπλίφ 21 ιουλίρυ 1833. 1

Ὁ Βρεσθίνη θεοδώρητο. '*Ο* ΖαρνΑτα; Γαβριήλ.

Ἡ ἐπιτροπή.

Σ. Τριχούπη. Κ. Δ. Σχινί. Σ. Α Βυζάντιο.

(Συνέχεια τοΟ Ανωτέρου'προτσχόλλου.)

Τῇ 26 Ιουλίου 1833 πιρὶ τὴν 1 μετά μεσημβρίαν.

Ει τοὺ σήμερον ἐμφανισθίντα σ«βαομιωτΑτου μητροπολίτα ἐχοινοποιήθη παρομοίοκ χαὶ Ανιπτύχθη c κατ' ἐχτασιν δ σχοπδ τὴ συγχαλέσεω χαὶ προσχλήσεώ των, χαὶ ἐπομένω Ανεγνώσθησαν τά πρωτόκολλα τῶν προλαβουσῶν συνιδριάσεων· μ«θ' δ ἰζ«φράσθησαν δλοι ὁμοφώνὼ, δτι ἡ ἔννοια των πρρ,τοχόλλων εἰναι ἐντελβ σύμφωνο μὲ τὴν ἐνβόρυχον αὐτῶν πεποίθησιν χαὶ μὲ τΑ πρδ πολλο^ἰχπιμπομένα ἐγχαρδίου εὐχΑ των. "Οθεν χαὶ συγχατατίθενται «ΐ ^τΑ διαλαμβανόμενα χαὶ ειηχυροΟν πατΑ πΑντα τΑ εἰρημένα πρωτόκολλα, προσθέτοντε χαὶ αὐτοὶ τΑ ὑπογραφΑ των.

Ἐν Ναυπλίφ τῇ 26 Ιουλίου 1833.

Ὁ Σίφνου Καλλίνικο. Ὁ πρώην Βιζύη ἸωΑσαφ. Ὁ πρώην ΙΓπελεγραδίου Ἄνθιμο.

Ἡ ἐπιτροπή.

Σ. Τριχούπη. Κωνστ. Δ. Σχινί.

Σκαρλάτο Βυζάντιο.

EDICTUM QUO ECCLESIA HELLADICA SUI IURIS PRONUNTIATUR·

1838 iolii 23 / augusti 4.

Ὄθων ἐλέφ θεοῦ βασιλεὺ τὴ Ελλάδο.

Λαβόντε ὑπ' δψιν τὴν περὶ διαχηρύξεω τὴ Αν«ξαρτησία τὴ 'Ελληνικὴ ἐχχλησία καὶ κερὶ συστάσ«ω συνόδου διαρκοὺ ὁμοφώνω ἐκφρασθεῖσαν ἐφεσιν τῶν ἐνταῦθα συνηγμένων μητροπολιτῶν, Αρχιεπισκόπων καὶ ἐπισχόπων τοὺ ἡμετέρου κράτου ^ Αχούσαντε δὲ χαὶ τὴν γνώμην τοὺ ἡμετέρου ὑπουργιχοὺ συμβουλίου, Απεφασίσαμεν χαὶ διατάττομεν τά Ακόλουθε

"Αρθρον 1. Ἡ ὀρθόδοξο Ανατολικὴ Αποστολικὴ ἐχχλησία τοὺ βασιλείου. τὴ Ελλάδο, ἐν πνεύματι μὴ Αναγνωρίζουσα Αλλην κεφαλὴν παρά τὸν θομελιώτὴν τὴ χριστιανικὴ πίστε*»;, τδν κύριον χαὶ σωτῆβεὶ ἡμῶν ΙησοΟν Χρϊστόν, πά^ι δὲ τδ διοικητικὸν D μέρ°: ἐχουσα Αρχηγόν τδν βασιλέα τὴ Ελλάδο, εἰναι αὐτοχέφαλο χαὶ Ανεξάρτητο Απδ ἐξουσία, φυλαττομένη Απαραχαράχτου τὴ δογματικὴ ἑνότητο χατΑ τ^ παρΑ πασῶν ὀρθοδόξων Ανατολικῶν ἐχχλησιῶν Ανέκαθεν πρεσβευόμενα.

Ἄρθρον 2. Ἡ ὑπερτάτη ἐχχλησιαστιχὴ ἐξουσία ἐναπόχειταα δπδ τὴν τοΟ βασιλέω κυριαρχίαν ει χεῖρα συνόδου διαρκοὺ, φερούση τδ δνομα Βι«ρὼ σύνοδο τοὺ βασιλείου τὴ Ελλάδο *.

' Ὁ βασιλεὺ προσδιορίζει δι' ὀργανιχοΟ διατάγματο τὴν γραμματείαν τὴ ἐπικρατεία, ἡτι θέλει ἐνιργεῖ τΑ τὴ κυριαρχία ταὐτη χαὶ 6πδ τὴν ὁποιαν θέλει διατ«λεί.κατΑ τοὺτο ἡ σύνοδο. Η σύνοδο αὐτη πο^

.. .

ροβραύει tic τήν μ Η*ρ«* ™ Ρ«·ΰ«(ον, opertat Rtav i •φραγίδα ίχουσαν iffttfefeftiMH raupôv dm*A» λάκτσν μέ τόν έν ρ4αφ τών παρασήμων wO κράτου cud φέροασαν τήν ιηριγρφήν ,ΊερΑ «Mht τβο βασιλάου τή Ελλάδο '. t

Άρθρον Α Ή σύνοδο σύγχωται.άχό «tvn μέλη, ü *v rf; πρ2«δρο;κεά δύο τσύλ^ιστσν σύμβουλον τΑ λικκΑ Μο μέλη ήμχορούν νά ήν® Αιάση Μμβουλον Αλλ' ή κυβέρνησι;, Α» τΑ έγκρίνρ, δύνατ® νΑ διορίση Αντ' αύτών ένα ή δύο καρέδρου , Ιχτό δέ τούτου Ινα ή 8ύο συμπληρωτικού συμβούλου ή καρέδρου , οΓτινο βμε· βέν Ιχουν χώραν «£ τήν σύνοδον ΰ μή iv περιπτώσ® Απουσία ή Auδevda; Me ένεργείφ μέλου . Όλοι οδτοι διορίζονται καρά τή κυβερνήσεω .

Άρθρον Α Ό πρόεδρο καί οί σύμβουλοι θέλουν λαμβεϊνεσθαι έχ μόνων μητροπολιτών, Αρχιεησχόπων ή έπισχόπων, οί δέ πάρεδροι ix πρεσβυτέρων ή ίερομονάχων. Κβτ'Ίτο Ηλοι γίνεσθαι νέα έχλογή· ΑλλΑ τΑ μέχρι τούβlε υπάρχοντα μέλη ήμπορούν νΑ διορισθώσιν ix νέου. Έχαστο τΑν έν ένεργύφ συμβούλων xai παρέδρων λαμβάνει έχτό τού μισθού, τόν όποιον πιρίζεται Από τό ιδιαίτερόν του έχχλησιαστιπόν ύπούργημομ καί έπιμίσθιον 8ι' ίλην τήν διάρκειαν τΑν συνοδικών χρεών του.

Άρθρον 5. Αί υποθέσει; θεωρούνται έντασΑα, καθ' 8ν τρόπον συμβαίνει xai d; δλα τΑ; λοιπά; έπιτροπά . Εί; τά; συζητήσει; Αποφασίζει ή ψήφο τΑν πλειόνων χατΑ 81 ίσοψηφία, ό πρόεδρο έχει τήν νιχώσαν. χ

Όλα τΑ μέλη χρεωστούν νΑ Απογράφουν τΑ; Αποφάσει · Αλλ'. ο! έτερογνωμούντε; ήμπορούν νΑ καταχωρήσουν ci; τΑ πρακτικά τΑν συνεδριάσεών των τού; λόγου; τή; διαφόρου γνώμη; των.

Άρθρον 6. Εί; τήν σύνοδον παρευρίσχ^ται cl; βασιλικό; έπίτροπο , διοριζόμενο χαί αυτό , καθώ χαί ό γραμματεϋ; τή συνόδου, παρΑ τού βασιλέα · οί λοιποί υπάλληλοι τού γραφείου διορίζονται Απ' εύθεία; παρά συνόδου χαί έπιχυροΟνται παρΑ τή κυβερνήσεω . ,

Άρθρον 7. Ό γραμματεύ civai Αρχηγό; τού γραφείου χαί χραττί τό πρωτόχολλον τόν συνεδριάσεων· ήμχορεί προσέτι νΑ λαμβάνη μέρο ci; τΑ; συζητήσει , χωρί δμω; νΑ έχη Αποφασιστικήν ψήφον.

Ό βασιλικό; έπίτροπο παρεδρεύει ci; δλα τά συνεδριάσει; τή συνόδου χαί Αντιπρόσωποι παρ' αύτή τήν κυβέρνησιν κάθε πρί ι; γενομένη έν Απουσίφ του etv® Αχυρο;. Ό αύτό; έχε: τό διχαίωμα χατΑ παραγγελίαν βασιλικής τίνο Αρχή; ή χαί δυνάμει τή ιδία; του θέσεω νά χαθυποβάλλη ^τροτάσει; εί; τήν σύνοδον, τά όποια; αδτη λαμβάνε; Αμέσω εί σχέψιν χαί Αποφασίζει περί αύτών δ τι xptvci εύλογον.

Άρθρον 8. Ό πρόεδρο , οί σύμβουλοι χαί οί πάρεδροι όρκίζονται τδν έξή; δρχον

/Ομνύω πίστιν εί; τόν βασιλέα, υποταγήν οί; τού νόμου; τού βασιλείου, εύσυνείδητον έχπλήρωσιν τΑν διαπιστευθέντων μοι χρεών, πιστήν διατήρησιν τΑν δικαιωμάτων χαί προνομίων τή δρθοδόξου Ανατολική; Αποστολιχή; έχχληαία τού βασιλοίου τή Ελλάδο , διατήρησιν τή; Ανεξαρτησία τη; Από πόση ξένη; έξουσία , ένθερμον ύπεράσπισιν τΑν συμφορόντων αύτή , Αποχήν Από παντό πλαγίου σκοπού, χαί Ακριβή έκτέλοσιν δλων έν γένοι xai iv μέρ<ι ένό έχάστου τών χαθηχόντων τή; ύπηρασία; μου.'

Ό δέ βασιλικό; έπίτροπο , ό γραμματού; χαί ο! λοιποί υπάλληλοι τού γραφοίου Ηλουν όρχισδή τόν συνήθη τών ύπαλλήλων«δρχον.

Ό βρχχ θέλοι γίνοσθαι παρΑ μέν τού προέδρου, τΑν συμβούλων, τΑν παρέδρων, τού βααυ ιού έπιτρόπου χαί τού γραμματέω ένώπιον τοΟ βασιλέω , παρΑ <έ τών λοιπών ύπαλλήλων ένώπιον τών βολών τή συνόδου, συνοδριαζόντων έπί τούτφ.

*λρθμ» «. Ek δλα τώ M «ή; έχχλησίβ Μ*ρ«ί ή σύνοδο; Ανοξαμτήτω; Ακθ «Αση; αιΐφίνή; Αξουαιώ Έ»»··) >|Α»ς «Ù τή* 8w*0!l* HomcAov τού κράτου Ανήχ® ta*a<· fcp' Λ·» τών ink τού κράτου γτνομίικι» «ράξοων, κμβφή πότων καί σχόσόων, Ιχκ ή τού νά λαμβάνη γνώσιν τού Avcuiwpivou τή θι» πραγματτύσ^ χαί 1πομέν«· πριν ζηϊηΗ ή έρφ»* (τό έντχρίθη) τή χΐββρνήαοω , δέν ήμαορ* νΑ χοτνοποιηθή ούδέ νΑ έχταλασθή χαμμία συνοδική Αχύφαω . Εί τδ προοίμισν τή; έχδδσω»; τή; τοιαύτη Αβοφάσοω; Kpiw πάντα» νΑ Αναφέρηται ή ζητηθοΤσβ καί ληφ.Μβα ίγχρισι^

"Αρθρον 10. Εί; τΑ έσωτκριχΑ τή έπχλησία Ανάγονται, χατΑ τού «ί τΑ Αρθρα 11, 13 καί 17 Αναφχρομένου; λτπτομτροστέρου προσδιορισμού ,

α*. Ή πορί τών δογμάτων διδασχαλίχ.

β*. Τό «ΓΜ; χαί ή Ιπτέλτσι τή; λβτράβώ

γ'. Ή έχτέλχσι; τών καθηκόντων όχάστη τάξτω τοΟ κλήρου. •

8*. Ή θρησχητική διδασκαλία τού λαού.

e'. Ή έχχλησιαστική ποιθαρχια (k dicapUxo de l'EgUce).

'. Ή δοκιμασία καί ή χτιροτονία τών έχ τού κλήρου.

Ç. Ή χαθιέρωσι; τών «; τήν' λατροίαν Αναγομένων πραγμάτων χαί οικοδομημάτων.

η'. Ή δικαιοδοσία ci; χαθ' αύτό έχχλησιαστιχΑ Αντιχτίμτνα, π. χ. ci; τΑ τή; συνιιδήστω , τή έχτιλέσχω τών θρησχτυττχΑν χαί τών έχχλησιαστιχΑν χροών χατΑ τΑ δόγματα, τΑ δογματικά βιβλία χαί τόν έπί τούτων τιθίτμτλιωμένον κανονισμόν τή έχχλησία^

Άρθρον 11. Ή σύνοδο; έπαγρυπνιί d; τήν Αχριβή διατήρησιν τΑν παρΑ τή Ανατολική έπχλησία πρέσβχυομένων δογμάτων, καί ιδιαιτέρω d; τό πορι«χόμονον τών d; χρήσιν τή; ντολαία; χαί τών έχ τού κλήρου προσδιωρισμένων χαί πιρί θρησκευτικών Αντικειμένων πραγματιυομένων βιβλίων χαί όσάπι πληροφορηθή θντικώ , ότι όκοιοσδήποτχ Ανθρωπο; έπιχειρϊ νΑ ταράξη τήν έχχλησίαν τού βασιλείου 8ι' έτεροδιδασχαλία; διά προσηλυτισμού ή κατ' Αλλον τινΑ τρόπον, προσχαλεί τήν κοσμικήν έξουσίαν νΑ έπιφέρη θεραπείαν εί; τό κακόν πατά τού πολιτικού; νόμου .

Άρθρον 12. Ή σύνοδο έπαγρυπνεί προσέτι περί τήν Αχριβή έχτέλεσιν τών έχχλησιαστικών διατάξεων καί έθίμων, περί τήν εύπρέπειαν τών έπχλησιών, τήν εύταξίαν τών ιερών τελετών, καί έν γένει περί τήν δημόσιον λατρείαν" διατάττει δσα κρίνει συντείνοντα εί τι,ν εύχοσμίαν τών έχ τού κλήρου χαί ci; βελτιωσιν αύτών, χαί φροντίζει, ώστε οί (ερωμένοι νΑ μή ένασχολώνται. Απ' έναντία τών βητώ Απαγορευόντων έκκλησιαστικών χαί πολιτικών θεσμών, d; πολιτηιΑ πράγματα, μηδέ νά λαμβάνωσι τήν παραμικρόν μετοχήν ci; αύτά.

Άρθρον 19.·Όλα τΑ Αντικείμενα, δρα Ανάγονται μέν d; τΑ χατΑ τήν έχχλησίαν, δέν Αφορώσιν όμω τό δογματικόν,, ΑλλΑ χωρί νΑ ήν® καθ' αύτό κοσμικά, έχουσί τινα σχέσιν πρό .τήν έπικράτειαν καί τό κοσμικόν συμφέρον τών κατοίκων, είναι μέν τή Αρμοδιότητα τή; ιερά; συνόδου, ΑλλΑ χενρί; ίδι®τέραν συγκατάθεσιν καί σύμπραξιν τή κοσμική Αρχή 8έν ήμπορΰ ή σύνοδο μόνη νΑ διατάξη τι περί αύτών.

'Η, ύπερτάτη έξουσία τού κράτου . Ιχει μάλιστα τό δικαίωμα όχι μόνον νά Απαιτή τό νΑ πληροφορήται προηγουμένω περί δλων τών τοιούτων διαθέσεων, ΑλλΑ καί δι' Ιδίων διαταγμάτων νΑ έμκοδίζη, Αν ύπάρχη τι έν αύτοί; δυνάμενον νΑ χατασταθή έκιβλαβέ ώ ,πρό τό δημόσιον συμφέρον.

Άρθρον 14. Τοιαϋτα Αντικείμενα συμμίχτου είδον (Αρθρον 18) dv® πρό τοί Αλλοι; xen'έξοχήν τά έξή *

H^4Um

g· π a. -* *..f, i π 1 1 h m [2.1f

!^g> – s. -Udpfi

J8t* i 8Ï?·£

MÉMMB

II ' ' ·

^EDICTUM QUO SACftAB SYNODI MDOBTRI DE8IGNANTUB·

MI» HI M/M«Mβ A

"Οδών 4M* *M* JtowUk τή *ΊΒΑΛ*.

'Αχαύσαντα τή» T**M* Ί» *■» *·» ta"M«uwn-χβν «ai ν* ·»»^*' Iμ μ Mμ κ γραμματοία, άπαφασίσαμαν A «WfiMH*» «·» διαρίζομαν

i. QpMpw **t*** ipp* cw*Mw τδν μητροπολίτην ΚαρίνΡου a. Κύριλλον.

Κ Επίτροπον τή έ»χρατ«ία Αν ύπουργιών σύμβουλον x.. ΚβνστπντΓνον A ϊχινβν.

A Συμβούλου, τδν μητροπολίτην θηβών «. Π«6 «cv, Αν μηιρσχολΜην Σβν^ρήνη a. Ζαχμρίβν, τδν πρώην μητροπολίτην Λαρίσση, έχχλησιβστιχόν τοαοτηρητήν Έλιδο, χ. Κύριλλον,, χαί τδν έαίσχοοον Άνδρούση ». *Μη,* «ά

A Γραμματέα, τδν ιερομόναχον χ. θαόχλητσν ΦαρμαχίΙην.

Τδ έπιμίσθτον τή ύπηρ«σία τA προέδρον προσδιορίζεται *ύ* M00 δραχμά κατ' έτο, τά τA έπιτρόποο τή έπιχρατχία χαί έκάστου συμβούλου *ύ* S400 δραχμά. Ό μισδύ τA γραμμαAώ αροοδιορίζει® «U M00 δραχμέ έτησύ - τφ διδ«τ® 84 xal tmpiofriov «00 δραχμαί. Τδ έκμισύιον τA έπιτρόπου τή έπιχραττία Μλκ πληρώνατ® άαδ A Aprfov 'τή έπιχραττία, A 84 έπιμίσδιον χαί δ μισ&δ τβν λοιπβν μ«λβν τή συνόδου ορό A παρδν AHλ» χρρηγη*ή *■* Ί tapotov τή έAχρπτοία· άλλά Μλ« άποMφρ*** τβδνα M τδ Φά,,τά *»* χλησιαΡMά χαί τήν δηρίιχον IkmBomiv σχήμα» τιοΙησόμβνον ταμAον*

Τέλο δφρίζομ«ν Ac up·*·* συμαληρτοτηδν σύμβουλον Αν Mmootv ΈλιΟΜιόλοβ ». Ίδνδιρβν, aal ώ Ιούτορον ουμαλήρβτηιδν σύμβουλον τδν έπίσχοαον Ταλαντίου a. Νοόφννον.

Ει έκαστον τβν aupiav τούτον Ηλοι γνβστο-«ΜήΗ & Aopwpic τον, aai Ιαβστο Ηλκ χροσκληδή άμίσοο μοτά τήν δραόομοαίσν τον ν' άναλάβη τήν σημαντικήν ύαηροσίαν τον.

Ή W *ν έχχλησιβσ'πχών χτλ. γραμματέα έ®-φορτίζττ® τήν έχτέλοαιν aai κοινοκοίησιν τA παρόντο διατάγματο.

Έν Ναυπλίφ, τήν M Ιουλίου (^οόγούστου) MIA

Έν όνόματι τοΟ ββσιλέτο

ή άντιββαιλ«ί®

Ό κόμη Άρμανσχέργ αρόοδρο. Μάουραρ. ΈΓδέχ.

Ό έχΐ τού {iaa. οίκου, τβν έξβτοριχέδν, τβν έχ-χλησιαστιχών χαί τή, δημ. έχκαιδ*ύσΜ» γραμματού τή έ®χρατ»!α

2. Τριχούχη.

Λ " ΙΑ . .

SYNODI RECENS CONDITAE EPISTOLA AD OMNES HELLADIS EPISCOPOS MI88A··

1833 iulii 30.

Api». 8

Έγχύχλιδ. Βασίλβον τή 'Ελλάδο.

Ή Ε«ρά σύνοδο τού βασιλαίου τή Ελλάδο. Πρδ τού σαβασμιβτάτου μητροπολίτα, ίρχι«πισχόπου, έπισχόκου *al έχχλησιασττχού τοχοτηρητά τA βασιλείου. Κατ' έγχρισιν. τή αύτού μαγαλιιότητο γν«*σταποι«Ι.

Ή χυβέρνησι τή αύτοΟ μογιλοιύτητο ripa χ*1 τήν ύχχλήσιαστιχήν χχΙΗδ xal τήν χολιτιχήν τοΟ ββσιλοίον χατδσταστν δχι χατ' ούχήν **if** «Ιτίβ τβν δοινβν **iupmAn«ν·** χαί τούτο δδν λβνΗνοτ χανόνα.

Άσχολονμένη 84 *iit* αύτή τή ιί τήν Έλλδδα δφίξοώ τη «ί τήν βολτίβσιν τή βουτίρβ, 84ν ήέύνατα ούτο ήβολο νά μένη δδιδροro xal οί τήν τή πρώτη, χίίΐ τοσούτφ μάλλον, χα»' 8βον ή βολτίβκη τή χαταστώχοο τή έχχληαία; xal τού χλήρον τη χρίνοτ® άναγχαιοτάτη *tli* τήν ήίΗχήν τβν χριστιανών βολτίβσιν.

Άλλ" «ί A νά φΜαη δσφαλίστορον xal δρΜτορον ή χυβίρνηαι τή αύτοΟ μογβλοιύτητο οί τδν χατά πβίντα λόγον **έπαινον** τούτον σχοιτόν, δνβγχαϊον *Ixptvt* νά αυγχαλύση «! τήν χροσβρινήν βαοιλιχήν χαΗβραν βλον τού ύντδ τού βαστλοίου σοβασριβτίτου άρχιοροί; xal ν' άχοόση τήν «ορί τούτον άτομιχήν γνώμην τβιν., Ούτοι 84 μοτά βαϊοΐαν σχύψιν συντολοσττχβτάτην οι τδν σχοπδν τούτον 4νίχρινον τήν δριστιχήν τή Ιχχλησίβ τού βασιλίίου τή Ελλάδο άνοξαρτησίαν άπδ χάση άλλη ίξον-*ού*, προΟπάρχονσαν μάλιστα χραγρατιχβ άχδ τού Ιτου 1821, χατά χοινήν ίδνιχήν Μληστν χαί ψήφον, χα! έξέφρασαν όμοφώνβ τήν ίφοσιν τού νά 8ιαχηρνχ3ή έπισήμβ ή άνοξαρτηβία αύτη χαρά τή χνβορνήσοώ· διότι ύκδχοιμίνη ή 4χ-χλησία τού βασιλοίου οί άλλην όξουσίαν, μέν» πάντοττ οί ήν ^ούρίσχοτο χαχήν χατάστασιν, ήβολον όμχοδίζοσβαι ύφ' ή ήΗλιν 4ξαρτβσ»αι οί τήν ΙχΙ τά χρΜττβ πρόοδον χαί χροχοπήν, χαί 84ν ήΗλ< συντολοί χβΐ οί τήν ήβτχήν τβν χριστιανών βολτίνσιν, χατά Αν δφηλδν σχοπδν τού Ηρολιοοτού τή χριστιανική όχχλησία, τοΟ χορίου *jui* σοκήρο ήρβν Ίησού Χριστού.

'Αλλά χανούση τή άχδ χάση άλλη {{ουσία ύξαρτήσοοκ τή έχχλησία τού Ελληνικού βασιλοίου,. χαβιοταρόνη τή έχχλησία τούτη αύτοχοφάλοιA.* *ΑνΑγκη* χβσα ήτο νά άντιχατασταιή άλλη έχχλησιαστιχή άρχή* ή 4χχλησία δλου τού έθνου 84ν ήδύνατο νά μόνη άδιοίχητο.

Έχρίδη λοιπόν οδλογον νά συστηβή **σύνοδο διαρχή**, ένοργούσα χατά μέν A έντδ τή έχχλησία πράγματα, *dm* τά δόγματα χαί τά ίορά τολοτά, χατά τού άποστολιχού χαί συνοδικού χαAνα χαί τά ,παραδόσοι, άφ' έαυτή xai &' έαυ ή έλου-Hρ· · χατά 84 A έχA ,^οίον A διοικητικόν αύτή μέρο, ϋπδ τήν κοσμικήν έξουσίαν, κατά τήν άρχαιοτάτην τή άνατολική έχχλησία συνήδοιαν, χατά τού έχχλησιαστιχού κανόνα χαί τού πολιτικού νόμου.

Άλλ* άναγνοοριζομένη xal χηρυττομένη τή άνοξαρτησία τή έχχλησία τού Ελληνικού βασιλοίου, μή έχλάβη τι έχ τούτου άφορμήν «ί A A ύποπηύση διαφοράν τινα ή χαρ«χτροχήν άχδ τβν άνόχ<-3<ν πρ<σβ«υομέν«ν β«ί«ν δσγμάτνν καί Αν ίαρβν τ«λ«τών τή όρ»οδόζου άνατολιχή ά aPoλιχή χαί άποστολιχή έχχλησία.' Τούτα μένανσι δA παντό τά αυτά άναλλοίβτα χαί άπαράτρακτα, μηδέ ιώτα ένό προστιΗμένου ή άφαιρουμένου· χαί χα»* βσον άχοβλέικι ταύτα, «ίναι χαί μέν«ι ή έχχλησία τA Ελληνικού βασιλκίου ήναπιένη καί συνδ«δ«μένη μ«τά πασών τβν όρβοδόξνν άνατολιχβν έκχλησιβν ύπδ μίαν χα! τήν αύτήν χ«φαλήν, Αν κύριον καί αώτήρα ήμών Ίησούν Χριστόν.

Ή αυτού μ«γαλ«ιότη ό πολυαγάπητο ήμών βασιλ«ύ άμα έπάτησ«·A κλ«ιAν έδαφο τή νέα αύτού πατρίδα, ΙδώΜν έπισήμν τήν πάνδημον όμολογίαν, **in** Ηλη προσταηύαι «ύσυν«ιδότι·; τήν Oρησαχίαν τA

» OooooMí v.dt, μ 1M-&.
w Oκώ»····, t.di. μ 1M-A
COUOOb βαXBM . TOTTOO XL

Ιβνου , τδ όποίσν διωρίαβη iha»Hv vA κύβσρνφ. Πείο ό λοιπόν, *vtMfcp* Ιχων όγγύησιν, Τ ^MH»i Ανατολική έχχλησία δχι μόνον βέν 'Μλει βλαφδή ποτέ κατΑ τό *ηβρβρηφίη, iUA* μόλλον xal MX* προσταρεύοσβαι Ιβχυρώ πεφ' tatvMÿ τύ» tatto* ή Mi* πρόνοια AtApua βασιλέα τοβ Ιδνου , τού όποιου αύτή προώρισε τήν ίλεσδερίαν παρΑΜοαν προσδοκίαν τβν όβνών, πΜο , λύγεμσν, τοιαύτην βασιλικήν Ιγγύησιν ·Χ·*> Μναταί ποτέ vA ύποαεσόση τι πονηρόν; ΠεΙο μή πονηρευόμενο tv συναβήακ βύνατεό ποτέ vA ΙξΑξη ta τή περέ τδ έξεετερικδν είδο Ανεξαρτησία τή όκχληάία; διαίρεσιν κατΑ τό έσωτερικόν;

ΚατΑ τήν Ανεετίρω λοιπόν (μοφώνεε ΙχφρασβΜσαν έφισιν τών Ιντδ τού κρότου σεβατμιεετότεεν Αρχιερέων, ή αύτού μεγαλειότη 0 βασιλεύ; ήμών καί χόριο;, διακηρύξα τήν Ανεξαρτησίαν τή έχχλησία τού βασιλείου του, έγκατέστησε σύνοδον διαρκή, Α ύπερτάτην Αρχήν, κ» βιοίκησιν αύτή .

Ή σύνοδο; αύτη τή έκχλησία τού 'Ελληνικού βασιλείου κατιστόόη καί καβιβρύβη πολιτικ·; xal έκκλησιαστικβ κατό τήν εικοστήν έββόμην τού λήγοντο; μηνό · ή ήμέρα αύτη βέλα μίλι βιΑ παντό Αξιομνημόνευτο .

Ή σύνοδο; αύτη πρώτον χρέο τή λογίζεται, νά έξηγήση πρδ πάντα; ύμΑ , τού; tv Χριστφ Αδελφού χα! συλλειτουργού , τού ειλικρινή xal Αγαδού σκοπού τή κυβερνήσεω τή αύτού μεγαλειότητα χα! τό περί τήν Αληθινήν βελτίωσ.ν τή χατβοτΑσεω τή έκχλησία καί τού κλήρου αύτή βασιλικά; τφ δντι φροντίδα , καί vA σβ προσκαλέση vA έξηγήσητε ταύτα χαί πρδ πάντα τδν κλήρον καί τδν πιστόν τή αύτού μεγαλειότητα; λαόν.

Χρέο αύτή λογίζεται προσέτι νά σβ προσχαλέση νά ιύγνωμονήσητε μεβ' ήμών διά τούτα πρδ τήν αυτού μεγαλειότητα, καί vA βεηόήτε τού παντοδυνάμου βεού μι»' ήμΑν έχ ψυχή καί καρβία *Μρ c* τή συντηρήσει·; τή ύγεία , ύπέρ τή μαχροβιότητο αύτή χα! ύπέρ στερεώσεω τού ένβόξου αύτή θρόνου βδ γενιά γενεΑν.

ΙΉ βιαρκή σύνοδο !ερδν αύτή χρέο λογξετ* vA προσκαλέσι «όντα ύμΑ εί τύ vA γνειρίζητε αύτήν, wnA tty βασιλικόν ύψηλδν όρισμόν, *t Mr τάτην έχχλησ»στιχήν. Αρχήν, χεό πρδ; Μτήν vA· Αναφέρηνε topi παντό Αντικειμένου όκ «Αν ιερών όμών χεΦηκβνΜiν, συμμαρφοόμτΑΐ tv πόση Αχριρΐίμ κατΑ τΑ Amta βιεγρόφησαν «ί αύτήν καόήχαντεε

1Ά χαΑή»®*τ« τούτα χρέο τη Ιερόν λογίζεται ή σύνοδο vA κόμη γνεεστΑ χαί Αρδ πόντο ύμώ πρδ όβηγίαν χαί χετνονιαμόν οβ - Ιξ αύτών Μλει γναρίαει tv ταύτφ Ιχαστο , ata κληρικό είτε λβΓχί , Αχριβέστερον χαί vA vcapi τήν Αρησχείαν xal τΑ περί τήν Ιχχλησίαν καί τδν χλήρον αύτή ειλικρινή φρονήματα τή χυβερνήσεα τή αύτού μεγαλειότητα · εί αύτΑ δόλβ εύρεί τήν περί τή διατηρήσ·*; τή κχΑαρότητο; τΑν παρΑ τή Ανατολική έχχλησία πραφευομέναν δσγμΑτεεν καί τή έζασφβλίσεε»; αύτβν Ιναντίον πόση προσβολή · εί αύτΑ Μλε: εύρ< δ τι οβ Αληύινδ χρεσηάνό^ πίν τή Ανατολική έχχλησία ttxvov γνήσιον ήδύνατό ποτέ vA έπιΑυμήση εί δόξαν τή έχχλησία του καί εί βελτίασιν τή καταστόσεεε τού χλήρου αύτή .

Ή σύνοδο ΑρχαμΑνη τΑν ΙργασιΑν τη κατά τά !·ρΑ αύτή καδήχοντα έπικαλείται τήν έξ ύψου βοήδβαν xal χήριν εί τό νά όβηγή χχΐ διευδύνη^Γ έργα τη !πρδ δόξαν τή έχχλησίβ . Προσκαλώ δέ καί ύμΑ «Αντα εί τδ νέ συνεργήτε xal συμπρ*»·τητε έν πΑσή ειλικρινεί ιί τούτο. Τούτο Απαιτεί παρ' ύμΑν χαί ή κύβίρνησι; τή αύτού μεγαλειότητα .

Έν Ναυπλίφ, τί 80 ΐουλίου 1ΐΰ3.

ΤΑ μέλη τή ίερό συνόδου.

Ό ΚορίνΑου Κύριλλο; πρόεδρο . 'Ο θηβΑν Παίσιο . 'Ο Λαρίσση; Κύριλλο , χαί έκχλησιαστιχδ τοποτηρητή 'Ωλένη . ''Ο Άνβρούση Ιωσήφ. Ό 'Ηλιουπόλεω Άνδιμο , Αντ! τού Σαντορήνη μ. Ζαχαρίου.

'Ο γραμματεύ β. Φαρμακίδη .

13.

8YNODU8 REGEM ROGAT DÉ AGENDI MODO AB. IP8A SERVANDO IN EXPEDIENDIS NEGOTIIS·

1838 aaTMti 4.

'Api». 24. Η

Πρδ τήν έπί τΑν έκκλησιαστιχΑν χτλ. γραμ|εατ<ί"1 τίlζ.?'ΤΤ<ΐ*''

Επειδή βιά τήν ^"J***" έργασιόν τή συνόδου είναι Ανόγχη vA |χ* αβτη γενικήν Αδ«αν τού vA ορατή Αμοσου Αλληλογραφίαν μ τΑ ΑκκλησιαστιχΑ κεό «ολιτ.κό ΑρχΑ τού κρότου , όσόκι βέν πρόκειται λόγο ηερΙ ύχοΗσοων, αί όαοΤαι Απαιτούν Ιπισηβόσητα καί τήν διό τύπου δημοσίευσιν· διΑ τούτο παρακαλΑται ή γραμματεία αβτη vA ηαβυ-D ποβόλη τό πρόγμα εί τήν σεβαστήν κυβόρνη'χν, όξαιτουμένη τΑ; περί τού Αντικειμένου τούτου διαταγό τη xal ζητούσα νά προσβιορισδΑσιν αί περι#άν<τβ ή σύνοδο; νό γρόφη Αμέσω «ρδ τά *διαφόρου* 'ύπαλλήλου ΑρχΑ τού κρότου , προηγουμένην Ιδιαιτέραν Αδειαν τή κυβερνή-

Neyldi*' 4 «^γούστου 1833.

ΤΑ μέλη. Ό Κορινδία Κύριλλο πρόεδρο . Ο Λαρίυση καί έκκλησιωστικά τοποτηρητή Ωλένη Κύριλλο . 'Ο Άνβρούση 'Ιωσήφ. Ό 'Ηλιουπόλεω Άνδιμο . Ό γραμματεύ G. Φαρμακίδη .

14.

REX MODUM DETERMINAT, QUO CAU8AE A SYNODO DECIDENDAE SINT··

1833 xorati 15/27.

'ΟΑων, έλέφ' Μού βασιλεύ τή Έλλόδο .

Κατό πρότασιν τή Ιερό συνόδου καί Ακούσαντχ τήν γνώμην τή ήμετέρα έπί τΑν έχχλησιαστιχΑν χτλ. γραμματεία τή έπιχρατεία , Απεφασίσαμεν χαί διατόττομεν τό έξή ·

"Αρύρον 1. KmA τό εί τΑ ΑρΑρα »—12 τή διαχηρύξεω όναφερομένα περιπτώσει , ή έγκρισι τή κυβερνήσεω τότε μόνον vA ζητήται, όταν πρόκηται vA έκδοδΑσι νέοι νόμοι ή νέοι διατάξει ή Αλλοι γενικοί περί ήσωτερικέδν τή έχχλησία ύποΜσεων όρισμοζ μή έπιστηριζόμενοι εί υπάρχοντα νόμου κεό διατάξει .

'ΑρΑρον ». Εί δλα τΑ λοιπό περιπτώσει τών Αρδρεόν »—12 τδ έ»εωρή»η τού βασιλικού έπιτρόπου Αναπληροί τδν τόπον τή ήτι τότε μόνον είναι Ανάγκη vA ζητήται, δταν »ό. έπίτροπο φρονή,' δτι πρέπει vA Αρνηδή τό έβεωρήβη. ·

"Αρδρον 3. Τδ έδεωρήβη τοΟ βασιλικού έπιτρό-

- Οεεοοοωε·, 1 cit, μ 1M.
·· Οιιαεωεε, V (At, μ 1M-A

«eu πρέπ«ι ** tic H «χΜκν. K M t* m>* αδτδ έγγροόρσν !•**»** άναμέρηταt «b* M άνάρη VA μηνολβγήτικ *4 «A mn* •A» προσήκοντα ιρδπσν. Ό *peoAuAf* Mqpmc Λαι προσοΜηοΑ ύποόδυνο Wk τήν έχτέλοσιν «Αν *Αη*^· **· 5ρ«ον, καί ίδιαπόρ«ο 6t«vyp*fa t» έδ,ιωρήδη.

ίδρδρον A Kot* τ* tic 4 14 *p*pe» (*ρ»δ. t mû β) πιριοχομένα πφπτώσε , «4 όταν xot* τδν άριδ. 4 vtO «Λαού δρόμου Ap*l»™ wtpl *M«C &* χαρσοσνίαν lopôtr» ή διαχόντον, ή έχχρυχ τού βασιλικού έπιτρδπου àpaui.

Kot* τ* «ί τδ *ρδρσ» 14 (*pi»· S, 4, T) ποριχομένα ποριχτώσβι πρέπβ v* λαμβάνητβι ή Ιγχρισι τή M *τΑν* έχχλησιαστικΑν χτλ. γρομμβτε« · κατ* k4mv άλλην βμοο πρρίπτοισιν, χαδώ x4 όταν άρνήτ« τήν έγχρκπν ό βασιλικό έπίτροπο ή ή γραμματέα, άνώγχη v* ζητήται ή συγχατάδοσι τού (Mnifac.

Ή Ιγκρισι εδοτ® έπί τού χαδαρού τή συνόδου άποράσοοο .

Ή Ιγχρισι «pim νà μηνολογήτ® xal νά ύπογράρηται χατ* τόν προσήκοντα τρόπον.

· Άρδρον A Καδόοον άνάγττχι «ί τήν έκτέλισιν τΑν δικαστικόν άποφέστων τή συνόδου, βίδ«τ® ή έπικύρωσι

«) Παρ* τού βασιλικού έπιτρόπου, βτχν χρόχηται λόγο ΜρΙ ποινή άσημάντβν 'σφαλμάτο»ν πορί τήν ποιδαρχίαν· π. χ. «tpi ίπλβν έπιπλήξιβν, χρηματικών προστίμων κατωτέρων τΑν 60 βραχμΑν, ή πορί σωματικού Χοριορισμού διαρκόύντο όλιγώττρον τΑν 3 ήμορών.

β) Παρ* τή tai τΑν έκκλησιαστιχών κτλ. γραμματοία δι* σι^αντικωτέρα ποιδ«φχιχ* ποινά , δι* χρηματικά πρόστιμα 50—500 δρβχμΑν, διό σωματικόν πτριαβιαμδν ίπδ 3 ήμορΑν μέχρι β έβδομάδων, δι* προσωρινήν παύσιν τΑν χροΑν μή ύπορβαίνουσαν τά 4 έβδάμάβα , δι' ΙκκλησΜστικ* μή δημόσια taiτιμΰι- xal τέλο

γ) Hap* τού ίβίου βασιλέω Si* δλα τ* *wτέρα ποινά , δηλαδή δι* παύση χροΑν ύπορβοανούσα τά β έββομΑδα , δι* παδαιρέσοίΑ έχπτώσοι τού ύπουργήματο , δι* δημόσια δΑττήκα, κ4 4λλβ δημοσία ποινέ έναγομένα οί τήν τιμήν τοβ τιμωρουμένου, δι* όμορισμοό , χρημαύχ* πρόστιμα δίτορβαίνοντα τά 500 δραχμά , και δι* σωματικόν π«ριορισμδν έπέκοινα τΑν - έββομάδ«»ν.

Άρδρον A Ή έπιχύρωσι βίβοται κατ* τδν «ί τδ τέλο τού 4 άρδρου προσβιορισδέντα τύπον.

Ή έχτέλ«σι γίνοται καδ' δλα τ* έπλΟ έκκλησιασηκ* ποινά χαί τ* Ηιτέμιβ A* τΑν έχχλψ σιαστιχΑν *ρχΑν: χαδ' δλβ δέ τά λοιπό , δι* τοΟ *νήχρντο νομόρχου.

T* χρήματτχ* πρόστιμα ΙμβαΙνουν «ί τδ συστί)δησόμινον γινιχδν έχχλι^ιβστιχδν ταμ«ιόν.

Άρδρον *I*. Αιατόξιι xal αέτήσκ τή συνόδου πρδ πολιτικό *ρχ* δέν βκυδύνονται *μόσ« πρδ αυτό , όλλ* δι* τή έπί τΑν taxlipwmtxΑν χτλ. γραμματεί . Π«ρί -δέ τή *λλί)λογραφ<α χαί τού τρόπου τή 1ν«ργ«(α τΑν ύποδέσΜον τΑν έπισχόπβν χα! τΑν λοιπΑν έχχλησιαστιχΑν ύπαλλήλ«*ν, δέλομ«ν έχδάσιι έν χαιρφ *χριβ«στέρου . όρισμού .

Ή έπί τΑν έχχλησιαστιχΑν χτλ. γραμματέα v* έχτιλέσ^ χαί δημοσιυσή 16 παρόν διάταγμα.

Ναύπλιον, .τήν 15/37 αόγούστου>1833. .

Έν όνόματι τού βασιλέα , ή Αντιβασιλέα.

'Ο κόμη Άρμανσπέργ πρόοδρο .' ΜΑοUptp. Έίδέχ.

Ό έπί τΑν έχχλησιαστιΙρΑν χτλ. γραμμ«π«υ τή έπικρατεα "χ

DECRETUM QUO HELLADIS DIOECESIBUS RECENS CIRCUMSCRIPTIS NOVI PRAEFICIUNTUR ANTISTITES»

1833 novoapbrio 31.

Διάταγμα

π«ρί διορισμού τού προσωπικού τών έπισκοπόν τού βασιλεου.

Έπί τή πρστόσοι τή ί«ρ* συνόδου, καί κατά γνοιμοδότησιν τού ήμχτέρου tai τΑν έχκλησιαστικΑν χτλ. γραμματέα τή έπιχρατεα , *π«φαοίσαμ«ν καί διατ*ττομ«ν·

Α'. Πρδ πν«υματικήν έπιστασίαν χαί διαύδυνσιν τΑν δι* τού ύπδ τήν χδχσινήν ήμιρομηνίαν έχβοδέντο ήμττέρου διατάγματο προσπρινΑ διαιροδασΑν έπισχοπΑν τού ήμιτέρου κράτου , διορίζονται οί έξή σ«βασμιώτατοι μητροπολίται χαί έπίσχοποι.

1. Κορινδία , ό μέχρι τοθδ« Κορίνδου σ. μητροπολίτη χ. Κύριλλο .

2. 'Άργολίδα , ό πρώην Λαρίσση σ. μητροπολίτη χ. Κύριλλο .

3. Ύδρα , ό μέχρι τούδο Αίγίνη σ. μητροπολίτη χ. Γ«ράσιμο .

Α Αχαία , ό πρώην ΠατρΑν α. έπίσκοπο κ. Μ<λέτιο .

5. Έλεο ,'ό μέχρι τούδ« ΔαμαλΑν σ. έπίσκοπο χ. ΙανΛ .

Α Αίγι·λ«ία , ό σ. έπίσκοπο Εύδοκιάδο κ. Γρηγίριο ·

7. Κυναίδη , δ πρώην Μοσχονησίαν σ.. έπίσκοπο χ. Βαρδολομαίο .'

& Τριρυλία , ό 4. έπίσχοπο 'Ελαία χ. Παίσιο .

9. Μάσσήνη , ό μέχρι τούδ* Άνδρούση σ. έπίσχοπο χ. Ίωσήρ.

10. Μιδώνη , ό πρώην Χηλυβρία ο. μητροπολίτη χ. Μακάριο .

11. Μαντινεα χ4 Μιγαλουπόλοα , δ δι* τού άπδ 8/30 σιπτνμβρίου ήμττέρου διατάγματο δορισδε ε τήν έπαρχίαν Τ«γ«άτιδο χαί Μαντινεα σ. μητροπολίτη πρώην Τριπόλκο χαί .ΑμυχλΑν χ. Διονύσιο .

12. Κυνόυρία , ό μέχρι τούδ< 'Ρέσντο xal *Hf**στού σ. μητροπολίτη χ. Διονύσιο .

13. Έρυμανδία , ό πρώην Άρδαμ«ρίου σ. έπίσκοπο κ· 'Ιγνάτιο .

ΙΑ Γορτύνη , ό πρώην Ιίαραμυδία σ. έπίσκοπο χ. Προκόπιο .

15. Αακτδαίμονο , δ σ. έπίσκοπο Χαριουπόλια χ. Δανιήλ.

16. Σιλλασία , ό μέχρι τούδο Βροσδένη σ. έ4σχοπο χ. θχοδώρητο . .

17. Έπιδαύρου Λιμηρά , δ μέχρι τούδο Παρανομία σ. μητροπολίτη π Ί«ρόδ«ο .

18. Γυδιίου, δ μέχρι τούδο Καρυουπόλ««· σ. *M*σχοπο χ. Κύριλλο .

19. Ά4νη , δ μέχρι τούδο Λαγία σ. έπίσχοπο κ. Μακάριο .

30. Οίτύλου, ό μέχρι τούδο Μαίνη α. έπίσκοπο κ. Ίβσήη.

31. Ζυγού, ό μέχρι τούδο Πλάτση σ. έπίσχοπο κ. Άνδιμο .

23. Καρδαμύλη , δ μέχρι τούδο Μηλέα σ. έπίσχοπο κ. Τ«Μηνίχιο _ (Μηδόλω άνατροχομένου τού παρ* τή ΙορΟ συνόδου «έ τού τρΜ τιλουΜίου

* Οοοιμομ, ■ ΑΧ, μ *Π-*α

', r

ἐπισχόπου Mt τὴν Aveu A8*(α χ*ρ*τβν(αν ἐπι- A βληθησομένου ἐχχλησωητικοΟ ἐπιτιμίαυ.)

98. 'Ακαρνανία , 8 |*AχP* το(Λ« Νμ μ Ακμ ο mI M*βολογγί*υ a. μητροπολίτη κ. Πορφάρη .

34. K«AAc3pôf*>}c, 4 ρAχρι toOAe ΑιτζΛ καὶ Ἀγράφων *a. Mauitet* x. Δοσ(θ«ο .

95. Φωχίβο , *ž* μέχρι root* Καρύστου σ. ἐπίσχοχο «.^«όφυτο .

98. Φθιώηδο , 6 μέχρι τοὑδ* Εὐρίπου ο. μητροπολίτη χ. Ἰάκωβο;.

97. Λβχρίδο , *b* πρώην Ἄγκυρα; *a.* μητροπολίτη , χ Ἀγαθάγγιλο .

98. 'Αττική , *b* μέχρι root* Ταλαντῖου σ. ἐκίσχοπο χ Νιόφυτο .

29. Βοιωτία , *b* μέχρι τσὑδι βηβὼν σ. μητροπολίτη χ. Παίσιο;.

30. Αἰγίνη , *b* πρώην :Eλασ9i>vo α. μητροπολίτη χ. Χαμουήλ.

31. Εὔβοια , *b* μέχρι τοΟδ* 'Αθηνῶν χα! Λιβαδία B σ. μητροπολίτη χ Ἄνθιμο .

39. Καρυστία , ἱ πρώην Χίου σ. μητροπολίτη χ. Δανιήλ.

33. Σκοπέλου, *b μίχρι* τοΟδι 9. ἐπίσχοπο αὐτή χ. Ευγένιο .

34. Σχύρου, 6 μέχρι τοΟδ* σ. ἐπίσχοπο; αὐτή χ. Γρηγόριο .

3». , Κυκλάδων, & πρώην Ἡλιουπόλ*ω α. ἐπίσχοπο χ Ἄνθιμο;.

36. Ἄνδρου, *b* μέχρι τοΟδ* Ἄνδρου χαί Χῦρα σ. μητροπολίτη χ Διονύσιο . .

37. Κύθνου χτλ,, *b* μέχρι τοὑδι Τζια Χαί Θιρμίων σ. μητροπολίτη; χ Νικόδημο;.

38. ..Μήλου χτλ., *b* μέχρι τόβδ* Σίφνου σ. μητροπολίτη χ Καλλίνικο . 4

39. ,Θήρα χτλ., *b* μέχρι τοὑδι Σαντορήνη σ. μητροπολίτη χ Ζαχαρία .

40. Νάξου χτλ., 4 μέχρι τοΟ8» Τήνου σ. μητρο,·^ πολίτη χ Γαβριήλ. ι

B*. Ἕκαστο; τῶν κατA τά A". Αρθρον 8ι«ριζομένvν ΑρχιιρMν ὡροίλ® ν* «ώση SP» τῇ ἐγκαθι|ρύσ*ὠ που, ἐΑν δέν <δωχ*ν «ἰσέτι, τὑν jpxav τῇ πίσταω , ἐνώπιον «Ο ήμττέρου ἐπὶ τῶν ἐχχλησιαστιχῶν χτλ. γρχμμανόω; τῇ ἐπιχραταία , ή ἐνώπιον τοὺ νομάρχου, τὑν ὑκοῖόν ήθ*λ*ν ἐπίτοότη» διορία» *b* ἰδιο ·· ἐχτὺ Ιὑ τούτου, καὶ ἐνώπιον τῇ ΙιρΑ συνόδου ή τοβ Αρχύρόω , «2 τὑν ὑποίον ήθιλιν Ανατβθῇ παρ' αὐτή ή *hatnaoiu αβτη, τύν ἐξῆ δρχον· ,,Ὀμνύι* Ακριβῆ λχτέλαβιν τῶν* ἐμπιστ*υHντων μοι χρ*ών, πατά τοὑ; i*ρού κανόνα καὶ τά βασιλικΑ διαταγά , καὶ ὑποταγήν ιἰ τὴν παρά τοὺ βασιλέω διορισμένη» i*ρύν σύνοδον, ὠ ' ὑπιρτάτην ἐχχλαιαστιχὴν Αρχὴν τοὺ βααιλ*ίου.“

Πιρί tt τῶν ὀβχοδοσιῶν τούτων θέλουν συνταχθῇ πρωτόκολλα, ἐξ' ὢν τὑ μέν πιρί τῇ; πρὺ τὑν βασιλέα πίσηω θέλιι χατατιθῇ ιἰ; τό Αρχιία τῇ ἐπὶ τῶν ἐχχλησιαστιχῶν χτλ. γραμματέα τῇ ἐπιχρατιία , τὸ δέ ιἰ; τά ἐρχιία τῇ συνόδου.

Γ. "Οσοι τῶν σιβασμιωτάτων άρχιιρέων Ιφιρον μέχρι τοὑδι τὑν τίτλον τοὺ μητροπολίτου, θέλονν τὑν διατηρήσιι χαί »ἰ τὑ ἐξῆ .

Δ'.'' ΤΑ καθήκοντα τῶν σιβασμιωτάτων ἐπισχόπων θέλουν προσδιορισθῇ δι' Ιδιαιτέρου διατάγματο

E'.- Ὁ. ἡμέτιρο ἐπὶ τῶν ἐχχλησιαστιχῶν χτλ. γραμμάτιό; τῇ; ἐπιχρατ*ία θέλιι γνωστοποιήσιι ιἰ; ἕκαστον τῶν *ἱ τὑ A'. ἄρθρον ἀναφιρομίνων ἀρχιιρέων τὑν διορισμόν του, ἐχτιλὼν χα! δημοσιὑων χαί χατά τA λοιπά τὑ παρόν διάταγμα

Ἐν Ναυπλίφ, τῇ 91 νο*μβρίου (3 δικιμβρίου) 1833.

Ἐν ὀνόματι τοΟ βασιλέω; ή Αντιβασιλέα

Ὁ χόμη Ἀρμανσπέργ, πρόιδο . Μάουριρ. Ἐίδέχ.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐχχλησιαστιχῶν χτλ. γραμματιὑ τῇ; ἐπιχρατιία

K. Δ. Σχινά;.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1830 mente iulio.

Agathangelua patriarcha, poat emenaoa quattuor Anno* ad eocletiae gubernacula, alteri locum cedere coactu·, libellum renuntiationi·, libent nolent eub•eripait die 5 iulii 1830. Quo aeoepto, antiatitea ea aetate Conetantinopoli immorantor, tcilioet Zachariaa Chalcedoni*, Nioephorua Dercorun, Meletiua Raaooprearenea et Conatantiua Stromnitzae, inito in templo patriarohali coetu, aummum pontificem creaverunt Conatantium,' huc uaque montia Sinai archiepiacopum, cuiua regnum quattuor itidem annoa habuit finemque accepit die 18 anguati 1834.

Cf. Εκκλησιαστική Ἀλήθιια, t. II (1889), p. 398.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1830 menae anguato.

Paroeihiae* τῶν Ἐξ Μαρμάρων in Ùrbe incolae, cum litteria addiaccndi* palaeatra orbarentur, cel- D lam (χιλiτioν) intra templi Deiparae virginie τῇ Γοργο*ήήκόου aepta aitam omnium oonaenau in' tcholam mutarunt, cuiua aumptibna luppedHandia 95 600 groeaoe in fenore potuerunt, data etiam licentia tcholae puratoribna diteum in templo tingulia diebua feet» circumagendi ad atipeuv-eoSi9' gendam. ıRem probavit aacrn aynodue per litterae ligillata* hit verbia incipient*!: Οὐδέν οὕτω παιδ*ία τφ βίφ λυσιτιλέστιρον οὐδέ σ*μνότ*ρσν Αλλο χαί τιμιώτ*ρον. Datae erant anno 1830, menae auguato, indictione III, bitet anbaoriptidnibua obaignatae: Conatantiua patriarcha Comtantinopolitanua, Dionpiua Htracloentit, Panaretua Nicomedienaia, Zachariaa Ohaleedonenait, Nioephorua Dereenaia, Qeraaimu* Adrianopolltaaraa, Conatantiua Trapeoantinua.

Editae exatant, omittit nonnullorum epiaoopoyum nominibua, in actia Conttantinopolitania: Ὁ Iν Kωνσταντινουπόλ» ἑλληνιχὸ φιλολογικό σύλλογο , t. XI (1878), ρ. 85-7.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1831 menae aprilL

lut modum quo rea eceleaiarum tibi aabditarum adminiatrentar inapiaeedi locorum antiatitibM coatpetere, apud omnea in oonfaaeo eat. Nec mirum, ei M«a qmodwi ebdeUanto proriaciaa Oaaaareenaia praecepit, ut obtequium vel hac in re Geraaimo métropolite* auo bono anime praeatarent, edit» ia fame finem Htteria, quae ita incipiebant: Ἡ Αγία τβθ Χρκττοὺ μ«γάλη ἐχχλησία ὠ χ«νή μήτηρ

*αί χοφπλή άπααών Λν Απανταχού Αγίεω» τού θεού Λ έχχλησιών. Datae erant aaao 1831, o ih h aprili, indictiono IV. Episooporom subscriptiones in edi- Mono deeraat.

E oodiee patriarch, tabalam edidit M. Oedeoa, Κανονικοί διατάξει , t II (Constantiaopoli, 1889), p. 184-7.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
pro componenda episcoporum in' Serbia creandorum ratione

1831 mense augusto.

Pluribus verbi· supra ad eoi. 95 actum est de negotiis Serborum eeclesiastioia ad statutas normat componendis. Quae illi· temporibus non felici exitu gesta erant, e», novis utrimque adhibitis curis, ad bonum flnom adducta sunt et scripto statim adstricta, quod terni synodic· nomine audit. Tomum hunc, cum non parum conducat ad ros Serborum illustrandas, integrum dabimus,' editionem secuti Callinici Delicanis archimandritao in opere cui titulus: Πατριαρχικών έγγράφων τόμο τρίτο (Constantinopoli, 1906), p. 746-9. Alterum tomum mense ianuario 1839 editum fuisse narrant scriptores Serbi; hunc tamen hactenus nacti non sumus.

TOMIS SYNODALI8.

λιίγμα προνοία δφειλομένή παρά τών χατά καιρού διιυθύνειν λαχδντων τά πνευματικά τού πάγκοινου σχάφου πηδάλια πρδ τόν Αλλων καθίστηκε γράμμασιν έπιχυρωτιχοί χαί βεβαιωτηρίοι Ασφαλίζει· τά χχλώ δεδογμίνα, χαί τούτων' μάλιστα δσα ύπό ζήλου θεοφιλού ένιργαύμενα πραγματεύονται τήν ψυ/ιχήν ώφέλειαν χριστωνόμου λαού, διά προσφόρου Αρχιερατικών προσώπωύ χαταατάσεω χαί θεαρέστου πνειήιατιχή ποιμαντορία ' ούβέν γάρ οδτω τών Αγαθών χαί γνησίων χαί τοί χριστιανιχαί πολιτείαι καταλλήλων ποιμένων λυσιτελέστερον, οδ χαί φί> χαί Αλα δ χύριο ήμών έν το! εύαγγελίοι χατονομάζει. Τοιαύτη τοίνυν ούση τή έχχλησιαστιχή περί ταύτα πρόνοια , έπειδή ήβη θεοφιλή ^ρόθεσιν πδιησάμενοι δ τε υψηλότατο χαί περιφανέστατο αύθέντη χαί έθνάρχη πάση Σερβία κύριο χύριο Μιλδ 'Οβρένοβιτζ, δεύαγή κλήρο ,χαί τά λοιπά τού έχε! όρθοδόξου γένου πρδχριτα μέλη πρδ ίιαρρύθμισ.ν τή έκχλησιαστιχή έν αύτοΐ χαταστάσεω , συνφδά τή πολιτική τών θεοφυλάχτων αύτών μερών διοικήσει, ένέχριναν άναγχαίον διατάξαι δρον τινά περί τε τή έχλογή τού λοιπού'τβν έν αύτοί Αρχιερέων χαί περί τών Αναφερομένων Jt' αύτών σχετιχώ πρδ τε τήν καθ' ήμά τού XptdlttO μεγάλην έχχλν,σιαν χαί πρδ .τδ έχε! χριστεπώνομον πλήρωμα* χαί δή έχθέμενοι ταύτα πάντα έν χεφαλαίοι επτά, προοήνεγχαν τή ήμών μετριίτητι προχαθημένήσυνοδιχώ διά τών ένταύθα έν τή βε»ιλευούσή διατριβόντων εύγενεστάτων δεπουτάτων αύτών, έξαιτησάμενοι κοινώ τυχείν τή έχχλησιαστιχή Αποδοχή χα! έπιχυρώσεω χαί διενεργείαθαι τούντεύθεν Απαραλλάχτω πρδ κοινήν ώφέλειαν τού έχε! όρθοδόξου πληρώματο χαί πνευματικήν θεάρεστον διεξαγωγήν. Αναγνωσθέντα τοίνυν έπί κοινή συνοδική AxpoAdki τΑ διαληφθέντα κεφάλαια, ύπετάγησαν τή εϋχλησιαστιχή ^ιών έπιχρίσει, χαί πολλαχώ δι,αβασανισθέντα, Ανεφάνεσαν έχόμενα τού νομίμου καί οικεία τή έχχληοιαστιχή κατ' δφειλήν άπαραιτήτφ μεριμνή υπέρ τή ψυχική σωτηρία τών έν έχείνοι τού; μέρεσιν εύσε* βών χριστιανών.

Οθεν καί τή Απαρατρέπτου φυλακή αύτών χαί διατηρήσεω έχ μέρου τών διαληφθέντων πρωτίστων χαί λοιπών όρθοδόξων χριστιανών .τού Σερβιχού έθνου βεβαιωθείση χαί άσφαλισθείση τή έχχλησίφ διά κοινού,ένυπογράφου ύποσχετικού αύτών γράμματο ,'εύμενού τε έπινεύσιω τού ύψηλού χαί χραταιρύ δοβλετιού έπί τούτφ γενΟήβνη , γράφομεν διά τ«β παρόντο πατριαρχικού χαί συνοδικού ήμών γράμματο χαί άποφαινόμεθα συνοδιχώ μετά τών περί ήμί ίερωΐάτων Αρχιερέων χαί ύπερτίμων, τβν έν άγίφ πνεύματι Αγαπητών ήμών Αδελφών χα! συλλειτουργών, δριζίμεθΑ τε χαί διατάττομεν

' · A', "ba οι μητροπολίται χα! έπίσχοποι τβν έπαρχιών τή Σερβία έχλέγωνται Απδ τού νύν καί ει τδ έξή έχ τού Σερβιχού ιερατείου παρά τι τού έχλαμπροτάτου αύθέντου χαί τού Σερβιχού δρθοδόξου λαού* χαί δ ίχλεγόμενο τοιούτφ τρδπφ υποψήφιο , έχει συνιστάσθαι ει έπιχύρωσιν τφ χατά καιρού οίχουμενιχφ πατριάρχη, δ δή συνευδοχών ει . τήν πράξιν δφείλει διευθύνει· άπαρεμποδίστω μετά τών.έχχλησιασηχών ευχών χαί τήν κανονικήν · έχδοσιν, !να έχτελήται ή χειροτονία χαί Αρχιερατική ΑποχατΑστασι τού έχλεχθησομένου, ώ Μρηται, προσώπου. , Συμβάν eij^. Ιχειν έχ τού έθνου αύτών ύποχείμενον Αξιόν τού ύψηλού τή άρχιερωσύνη Αξιώματο , τότε δ έκλαμπρότατο αύθέντη πάση Σερβία μετά ιυατδ τού Σερβιχού έθνου Ιχουσι ζητεί· παρά τού οικουμενικού πατριΑρχου έχ τού Γραιχιχού Ιερατείου υποκείμενον σεμνοπρεπέ χαί Αξιόν πρδ τήν Αρχιερατικήν έχείνην Αποχατάστασιν. Ἡ δέ κατΑ καιρού άρχιερεύ Μπελιγραδίου, δστι χ*ί μητροπολίτη έσται πάση Σερβία , γνωριζόμενο οΟτω χαί φημιζόμενο , Απαιτείται διΑ παντδ ύπάρχειν αύτόχθων καί κατΑγεσθχι έχ τού Σερβιχού γένου .

B'. Μετά τήν Ινωσιν χα! Αλλων έπαρχιών τή Σερβίφ, έπειδή σχηματισθήσονται, ώ είχδ , χαί Αποδειχθήσονται χαί Αλλαι έτι έπαρχίαι μία ή δύο, χρεία τότε γενομένη προσαυξηθήνφι καί τδν Αριθμόν τών Αρχιερέων, δ τηνικαύτα τδν οικουμενικόν, θρόνον διόπων, ΑποδεξΑμενο τήν πρΑξιν τή έχλογή , τούτη τή έχ νέου Αρχιερατική ΑποκαταστΑαεω , έχη Αποχαταστήσαι έχε! νέου Αρχιερεί , έχλεχθησομένου ωσαύτω παρΑ τού έχλαμπροτΑτου αύθέντου χαί τού Σερβιχού γένου χατά τήν περίλήψιν τού Α' χεφαλμίου.

Γ'. Έν έχΑστη κανονική έχλογή ΑποκαταστΑσεώ ένδ μητροπολίτου τή Σερβία , όριζόμεθα όπω προσφέρωνται τφ χατά χοίρου οίχουμενιχφ πατριΑρχη έχατδν πεντήχοντα φλωρία βασιλικά, χαί πάλιν έν ϊχάστή έχλογή Αποχαταστάσεω ένδ έπισχόπου Σερβία προσφέρωνται τφ οίχουμενιχφ πατριάρχη D έχατδν φλωρία βαοιλιχά. Ταύτα δέ έννοώνται έχτδ τή συνήθου χρονική ποσότητο,-, ήν τδ Σε βιχδν έθνο δφείλει πληρούν ει τδ κοινόν τή ττύ Χριστού μεγάλη έκκλησία , έ|δη μέν διά τά δύο έπαρχΐα Μπελιγραδίου χάί Ούζίτζη ΑνΑ τρει χιλιάδα κατ' γενομένη δέ τή ένώσεω χαί Αλλων ξητουμένων τή Σέρβική γή έπαρχιών, όρισθήσεται χαί Αποφανθήσεται γενικώ ή έτήσιο αύτη ποσότη; 8;' δλα τά ΣερβιχΑ έπαρχία .

Δ'. Εκειδά· γένηται ή ένωσι τών ζητουμένοφ». ώ είρηται, χαί Αλλων έπαρχιών τή Σέρβική γή, έπειδή τδ αύλιχδν χρέο τών οίωνδήποτε έκείνων έπαρχιών Αφορψ κατά λόγον ει βάρο τού Σερβιχού έθνου , όπιαχνείται δ έχλαμπρδτατο αύθέντη καί τδ έθνο τδ Σερβιχδν ποιήσαι τήν έξόφλησιν καί έχχλήρωσιν χαί τού αύλιχού χρέου .τών έπαρχ^ώ» έχείνων, χατΑ Ανάλογον τή έχτάσεώ τού ένωθησρμένου τή Σερβίφ μέρου έχάστη έπαρχΐα * πληρωθέντων δέ τούτεεν.

των χανχνϊκών 'χριών, τδ ts. ίζρατβϊον χα! τδ-έθνο Α |ι ' τδ Σ«ρβ:χδθ ίχώσ: μίν«:ν ήνωτιρα πάση; χαί παν- _ ,τήία χρηματική ά^λη -άπαιτήσιω ,'μηδέν' οφχίλοντμ - f· ί^όνα: μήτ» ΐώ χάτέ καιρού οίχου;ι<νιχφ πατριάρχη. ' μήτζ ttp^j τδ χοινϊν τή; έχχλησία , *Ικ zittvl·* λόγψ χα: α!τί«. ·'Ιΐρδ δέ τούτοι; μή δΰνηται τδ σύνολον. μήτζ ό χατά καιρού πατριαρχικών μήτ« τδ τή; έχχλτ,αΐα .κοινόν, Ιχζιν μετοχήν τινα κληρονομιά έχ τών sUpiovauîtv~Ti>v άποθνησκόντωγ μητροπολιτών χχ! έΗισχο'πων, μήτι δ' αΰ ο: μη βοπολΐται ,Σββρβία 'Ϊύνχνται έχιιν μιτοχήν κληρονομιά si; ,ϊά τών άποθνησκόντων έπισχόπων' ιριριόυσ'α · τούτων γάρ, τδ αράγματα χχ: μι π<ρ:ουσ:χ: έχουσι μιταβαίνΓ.ν *«ί; νι|V κάσσαν τοϋ 'Σιρρ^κού γέν-.ϋ , χρηαιμιύιντα <ι'ί *έβγα* θιογιλή χα! θζάρζστα.

Ε'. (Ιι'μητροπολ!τα·. χα: ' **in\jjno:** τήή-Σκρβ>τ- - ουδόλω έχουσι δικαίωμα χρέιαι καθυποράλ^ιιν' tαυτού ιΐ; βάρο τοϋ.έθνου άροράσιν.

ΣΤ'.. Μή έχπίπτωσι δέ τοϋ άρχιιρατιχο-ϋ 1! . ματο οί τών ίπαρχιών τή; **Stppix**; ίρχ:τρ«: δίχα ίΗλήΜω; τού χχτχ ο?χ ·>· μινφού πχτρ:άρχου χχ: 5:χ» τή yj/xivisew; έκλαμπροτάτου αύθέντου χαί τοϋ Σιρβ:χοϋ γένου .

Ζ'. χαί τιλίυτα'ον δριζόμιθα ίπω ^,^ό; τό απ' αρχή -,ύτω μνημονίυν,τχι έν τα! ιΰ οΐχουμινικοϋ. πατριχρχου έν πάσα:; τα'. ιιραί έχχλησίχ τή Σιρρία .

Ταΰτα γοΰν τά έν ίπτά χιραλαίο-. δ:ηλι:μμένα χαί Εχ κοινή; δμογώνου παρακλήσ<ω; των δρθοδίξων χριστιανών κατοίκων τή Σ έ χιτηΜντχ χα! πρδ ψυχικήν χ σ>ντ»:'νοντα χα: πρδ ιύστάθειαν χα! «Η· άποδιχδμζνο: κοινώ χχ!, συνοδικό , δ'.Δ τοϋδ< too έκχλησ.αaχιχοϋ ήμων γράμματο 4ρ:ζδμζθα έχ»:ν. τδ χΰρο χα! τήν ένέργν.χν διά ιϋαντο ίπαράλλαχτον, κα! ώσπζρ παρ' αύτών διά κοινή έγγράφου ύποσχέ- 30« , ο*ω χαί παρά τή; χαθ ήμά; τοδ Χριστού μιγάλη ϊίΛλησιχ διατηριίσθαι άπαρατρέπτώ;,< |»- δ«ιχνυμέ^(άδιαλιίπτω τή \έχχλησιασ;·.χή; πρόνοια ύπίρ τή; θιαρέστου χα! άσχανδαλίστου διιξχγωγή χαί χυβνρνήσιω; 'τών^όρθοδόξων txsâpwv χριστιανών χχ! πνζυματικών αύτή; ζτέχνων. 'Ο3sv si; ένδιιξιν χχ! διηνιχή τήν άσράλικαν'Ι έπιδόθη αυτοί; χαί τδ' πχρδν ήμέτιρον πατριαρχικόν χα! «.συνοδικόν έπιχυρωτιΧδν χα! ριβχιωτήριον γράμμα.

. ,αωλα'. •«ν'μηνί-αύγούστω, ινδικτιόινο t .

« τη ο Κυζϊχου "Ανθιμο . n

+ ό Δέρχων Νικηφόρο .
+ ό 'Ρόδου Μιθίδιο .
τ ό Βιρροία Διονύσιό .

Edito. «•›. quem modo cxhibuiniu«. t«.m«>, sacrae synodi antistites ConatanlinJpoli imtnor.intes. inito pro more coetu in templo patriarchali. metropoli Beligradiensi Meletium artdmnandntiim. ejÿlesiae vero Οΰζιτζη χα! Βαλλιίρου Nicephorum archimandritam canonicis suffragiis praefecerunt, eiusdem Iliensia augusti die Iï. Etriqué ΰπομνήματ: nomina imposuerunt episcopi isti: Anthimus Cyzici. Pana-Vetus Nicomediae. Nicephorus Dercorum. Methodius Rhodi. Anthimus Vidynes, Sophronius Anchiali, Chrysanthus Dyrrhachii.

Cf. Delicanes. op. cit., p. '5tK

SYNODCS CONSTANTINOPoEIT,ANA

' 1831 mense octobri.

, Monasterii Saucti loannis evangelistae, prope Μχλτζή, in dioecesi olim Βοθροντοϋ χα! Γλυχίω , nunc Παραμυθία nuncupata siti. 'stauropegica iura. quae mense iunio anni 1728 rata habuerat Paisius patriarcha, iterum, elapso saeculo, confirmavit sacra synodus per sigillatas litteras, quarum prooemium ita se habebat. Τή έχχλησιαστιχή πιρ! πάντα πρόνοια πιρισποΰδαστον χα! προύργιαίτιρον έργου τιλι!. Datae erant anno 1831. mense octobri. indictione V, hisce nominibus obsignatae Constantius patriarcha Constantinopolitanus. Anthimus Cyzici, Pauaretus Nicomediae, Nicephorus Dercorum. Seraphim Smyrnae, Callinicus Didyinotichi. Sophronius Anchiali, Chrysanthus Dyrrhachii.

Tabulam pessime edidit D. A. Panagiotides in ephemeride Constantinopolitajia cui titulus: Χτc- λόγου έβδομαδιαια έπ:θ«ώρησ: . t III (1HÎM). p.' 343 - 5.

SYNODI CONSTAN'TINOPOI.ITANAE

183'2 menae ianuario.

Monasterium *Ntamone* dictnm in insula Chio eum igtte absumpsissent Tureae anno 1821. dum adversus Uraecos bellum urgerent, in pristinum staturp instauraro postea aggressi surit menâidii ; quo opere absoluto, sacram rogarunt synodumi''ut. edito novo sigillio, vetera renovarentur monasterii iura ac privilegia, quae tura patriarchae tum impepatores Christiani repetitis vicibus pridem sanxerant. Eorum votis annuens synodus, sigillatas evulgavit litteras ita incipientes; 01 προστασίαν χοινήν θβδθιν έμπζπιστζυμένο: ού μόνον τά καλώ έχοντα χα! κατά χώραν^δίαν σφζδμζνα τόν πραγμάτων. Datae erant anno 1832, mense ianuario, indictione V; episcoporum nomina haec exhibebantur: Constantius patriarcha, Zacharias Chalcedonis, Nicephorus Dercorum, lacobus Methymnae, Chrysanthus Dyrrhachii, loachim Vodenorum.

Edi(ae exstant 'apud Oregoriutn Photeinum 'cathegumenum in opere cui titulus: Τά Νιομονήσια, δύο βιβλία (Chii. 1865), p. 268-76.

Graecarum litterarum civitate Aeni .... conditae, quemadmodum anno 17 W> adiunctum fuerat monasterium Sancti Panteleemoni* ad impensa eius resarcienda, ita, anno 1832, rogandus incolis, eodem pacto adiunctum fuit a sacra synodo monasterium alterum. Deiparae τή Σκαλωτή nuncupatum, propterea quod eiusdem res a monachis parum curabantur. Litterae synodales ea ftccasione editae his verbis incipiebant: Τά προσαγομένα αίτήσιι τών ζύσιβών, αΓ ού μόνον τό ιύλογορανέ χα! δίκαιον πρόαζΛιν. Datae erant eo, quem diximus, anno, mense^ ianuario, indictione V. hisque subscriptionibus obsignatae: Constantius patriarcha, Zacharias Chalcedonis, Nicephorus Dercorum, lacobus Methymnae. loachirf Vodenorum. Chrysanthus Dyrrhachii.

Editae exstant in actis litterariis: Δίλτίον τή Ιστορική χα! έθνολογιχή έταιρία τή;'Ελλάδο . t. 11 (Athenis, 1885), p. 88-92; iis ibidem accedebant aliae tabulae ad idem argumentum pertinentes numero quattuor, quprum una ad monachos τή; Σκαλωτή;, tres ad Cyrillum, Aeni métropolitain, missae fuerant.

CtfXSTAXTIXopOI.ITANA 8YX0DIS

1839 menae septembre

Monasterium Sancnfe Anastaaiae (τῆ Φχρμχκο- Λ ijjirpi*» „4h -Chalcidice paeninsula„ cum. exorto (ftaecos inter et Turcgs bello, ruinas ageret, a monachia-post decennium refectum eat. Id opus ut firmaret sacra synodus, sigilliurn . edidit, quo pristina monasterii iura confirmavit, imtno per alterum sigilliurn eodem tempore edintm monasterio adiunxit duaarecclesiaa in civitate Tb^aaalonicunaium sitas, .unam Deiparae sacrem, alteram τῆ l'ttj-πχντῆ nuncupatam, l'traque tabula data eat anno 1832. menae septembri. indictione VI.

Cf. *Byt<mt<niack« Z<it>ehrift,* t VII i l.ipsiae, 1888). p.£77-8.

S^N'oDIA ·<'<»X8TAXTIX«»PO1.ITAXA

1833 mensi* murti»

Coenobitici* vivendi ratiotiosn t|tiam in monaaterio Patiteleeinoni*. vnlgo *A'wssttÿ nuncupati.* in munie Athjj. instaurater.it inde al> uuin 1803 Callinicus p'atnari'ha. iterum post elapsus triginta annoâ eo-tilirmavit a< citam habuit patriarcha Constantius, qui etiani tierasimi hiVroménachi in praepositum laudati monasterii genoralem creati electionem ea aetate habitam summis laudibus probavit. Sigillium ea Ti κχλώ κχ: 4o:ω'; *.ir:* «κκκχ,· 3:x; Datum vrat anno 1833, menle nurth», iudit-Bone VI. Episcoporum «fcbscriptionr* exhibebat : * Constantius patriarcha, Vafriu* Caesareae, Zaeharia·* Chalcedoni·'. Nireplioru^Der· eorum. Daniel Mauoneae

Editum exstat tum in fibro Λσία, *praetcrtim .Graeca, Roetici m monte Athon monanterii* (Kiobi. H73). ptum in opUBiu-h, τ .ϋ'ζτ(τῆ· τῆ; ἐν A»ht> :tpi; ττϋ «Y"i" H«ντ</.ιή· •livi.; (C 'iiMjantinopoli. 1874l. p 158-64.

SYM »01 H.'Ii>XSTAXTIX< »!'‹ »1.11 AX A

1833 mense main

Apud nonnullos >..»tl:ie Ch'ii colonos usus obtinuerat inde a comqmtii adversus Tureas (iraerorum rebellione, ut ηοητχ χτόττιτχ. id est. tertiam fructuum .partem praediorum domino persolvendam, sed numeratam pecuniam pro colendis agris .solverent; alii τχ σταλίκια. hoc est terminos seu limites, quibus agri ‹ ircumseribuntur ac definiuntur, consulto amoverant, ut dominarum praedia sibi ut quid proprium vindicare possint"^ Contra improbos huiusmodi homines sacra synodus, rogantibus monachis τῆ Χία; Μονή . gravissimas indixit poenas per epistolam ad cunctos insulae Christianos missam. cuius injUum post nuncupatorias formulas ita se habebat : Ά"νηνίχ<»% ἡμίν πχρά τών ὁσιωτάτων πατέρων τού xùoôth χι-.μίνου ιιρού κχ: σιοχσμίου ἡμιτίρου πατριαρχικού κχ: σταυροπηγιακού μοναστηριού. *\'ία Μονή ιπ·.λΓ'θμίνου. Datat erat anno 1833, mense main, indictione VI, hisjte obsignat^subscriptionibus : i Καισχριίχ Ιΐχίσιοϊ;—="ο Χαλκη-54«; Ζαχαρία . — 4 Δίρκων Χ:κηφ4ρο , — 4 Μαρωνΐια Δανιήλ. — 4 Χίου Γ'ρηγ4ριο , — 4 Δυρραχίου Χρύσανθο .

Edita exstat apud Gregorium Photeinum. Ti Χιαμονήσια (Chii. 18(>5), p. 278-8.

S¥X(UlUSxCONSTANTIXOPt H.ITAXA

1833 mense decembri.

Cum Meletius. lieligradiensis metropolita, e vita discessisset, metropolis illius fideles, pro iuribus a synodo Constantiniqlolitana sibi recens concessis. Petrum hieromonachum Byzantium miserunt, a sacra iynodo canonicis suffragiis instituendum. Electio ista habita est anno 1833. mense decembri. indictione A II, operam navantibus antistitibus istis : Zacharias Chalcedonis, Xicephorus Dercorum. Panaretus Phihiderhhiae. Ilaniet Maroneae.

Cf. CallinieuinMlelicanen. Ιΐχτριχρχικών ἐγγραφων τ4)ἱο; τρίτο; (Constantinopoli. 1803), ρ. 753.

SYXODI S CIIXSTAXTIXOPtlMTAX.A

1834 mense decembri.

Constantius patriarcha, cum. subscripto renuntiationis libello die 18 augusti 1834, solio tleiectus esset, successorem habuit alterum Constantium, qui ex archidiacono Cyziceno metropolita Kestendilii anno 18Γ3. mense septembri. in locum Au\entii denari creatus. Hilariotiem Tornobiensem. aede, amotum, exceperat mense iunio anni 1827. Hic patriarcha renuntiatus opere Hierothei Chalcedonensis, Xicephori Dercensis, Panareti Philadelphienais. Daniel Maroneensis. Artemii Kestendiliensis. Beniamin 'Bosnensia. a summo Turearum tyranno Mahmute II benigne ad aurem admissus est in magistratu ineundo, id quod ab anno 1657 non evenerat, s Quam ob rem sultanum summis laudibus cumulavit sacra synodus, edito, ad perpetuam memoriam tomo ita incipiente: Τι λαλήσα: τά J-ovautstx; τού κυρίου, ἀκουχχχ πο·.ῄο«·. πΐσα τά χίνέ<η:; χύτου; Datus est die 2o decembris anni 1834, hisce obsignatus subscriptionibus : Constantius patriarcha. Dionysius Heracleae. Panaretus Nicomediae. Hierotbeus Chalcedonis, Xicephorus Deroorum. Cyrillua Ancyrae, Panaretus Philadelphiae, falsius Sophiae. Daniel Maroneae. Beniamin Boanae. Bessarton Corytsae, loaeph Belae et Pogonianes.

Editus est in Έχκλητ.χχτική ἈληΙΗίχ, t. II (1882), p. 330.

8YX< »DU8 COXSTANT1XOPOUTAXA

1835 mense augusto.

Sacra synodus, etiamsi saepissime prohibuit ne episcopi deinceps crearentur ad merum titulum, nunquam tamen cessavit a designandis titularibus huiusmodi antistitibus οικονομία χχριν. Xovo accommodationis istius exemplo ait electio Athanaaii, qui. rogante Methodio patriarcha Antiucheno, ad

titulum Palmyrae a synodo oreattu Mt «mo 1884, A menae augusto, indictione VIII, Aperam navantibus 4'hrysantho Ἐρῖιββίο, Dionysio Heracleensi, qui suffragium etiam 4ulit'1'anareti Nicbmediensis mine, et Nicephoro Chalccdonensi.

Ὑκδμνημα pdidit'CalKuieuu DeJMedk, TA I» totç χώβιξι τοὺ πατριαρχιχοΟ ^dfflttwg^on^W «ώζδ-μβνα δκίσημα ίχκλησιαστιχά ^γρβφΒ'χβοηβίίοΑϋ·*· poli, 1904), p. 263-4.

SYNODUS COÎiSTANTINOPQUTANA

18^4 menso octobri.

Constantio TornobiensM) a patriarçhatu amoto die 10 eeptcmbris 1886, postquam reguaaaet annum unum, midhem itidem unum et dies undecim, sacra synodus, inito coetu in templo patriarchal), patriarcham creavit Gfegorium, metropolitan Serrarum, qui dio 1 martii 1798 natus, e magno protosyncello PeUgoniae nietropolita die 41 octobris 1895 fuerat renuntiatus, ac postea, mense scilicet iunio anni .183i,/ad metropolim Serrensem translatus. Electioni» υπόμνημα. sesquipedalibus pro moro conceptpm verbis, ita incipiebat: 'Ex' cùîtvi; iv τών ἀνί*ρωπ:νω, συστημάτων ἀμγσβητήσιιέ τι;,· μί(σίχί ,ἀναγκηίαν s!vs: νόμιμόν τ να τάξιν. Datum erat anno 1835, mensq octobri, indictione IX, subscriptionibus obsignatum istis: 'Εφδβσυ Χρύσανθο;, — δ Ἡραχλιία; Διβνϋσισ;, — δ Siiwwiti»» Πανάριτο, — 4 Χαλχηδόνο; 'ItpiDso;, Ιχων x»! τή* T*®* μηΜτνὸ γδρσντο; άγίσυ Δέρχων Νιχηγίρσυ, —. δ Η<σσαλονίχη; Μιλέτια», — δ Μισημβρίαρ Σαμουήλ, — δ Δ:.δυμοτ»:χο/ Ἀβέρχιο, — ό. πρόιδρχ Ἀγκυρα; Σωφρόν:?;, — δ 'Ερσ»χίου*ΙωσήφΓ — *I* Αράμα; Γ*ρμανό;, — ί ΚιαΛντηλίου Ἀρτδμιο;. — 4 Σοφία» Παίσιο;.

^ditupi habetur in Ἐχχλησ-.ασν.χή Ἀλη,Ηια. t. I (1881), p. 53: cf. ibid., t. II (1882), p. 33J.

SYNODUS CQN8TANT1N0P0LITANA

iu qua de condicionibus ad ineundum legitimum connubium requisitis

1835 decembris 31.

Paucis quidem, sed luculentis verbis ea quae sequitur—tabula indjcantur. condicione· a sacris cummibus pracscriptaé. ut legitimum matrimonium rite contrahatur/ Quapropter non summatim. sed in forma extensa illam dabimus, prout tacet apud M. (iedeon. Κανονιχα: δατάξι:;, ;t. 1 (Constantinopoli. 1888), p. 369-70,

Iltpi t«)v. κατά τού; !«ρού; κανόνα; dnxtτουμένων ηρδ; σύναφιν νομίμου χαί κανονικού γάμου.

+ Ὁ trip! τών συνοικισίων λίγο; πολύ; πανταχό9αν γ·.νόμ«νο; Ιφίλχιι πχρισσοτέρω; ri,v προσοχήν τών ίχχλ»(σ:αστ·.χί»ν προϊσταμένων dtinoTS' διά ,τοι τοΟτο πρὸ; τύχτρή χατάληψιν τών άχανταχοΟ iv Χρ'.στφ ήμών ά£<λϊών, ή χα8' ήμά; τοΟ ΧριστοΟ ἐχχλήσία ἀποφαίνβται,'δτ·. χατά τού; ispoü; χανδνα; τή xatb ήμΐ; ἀνχτολιχή; δρ8οίδξο·υ ίχχλησίχ ivαπαιτοϋντα: τρία τ:νά si;' τδν νδμιμον χαί χανονιχόν γάμον· a' τί ὁμδ:43μτ,σχον τών συναφθησομένων προσώπων, τουτ4στ:ν δ ἀνήρ χαί ή Yu*fç νά ήνα: μιῖ; χα! τή;- αὐτή; Ιχχληαία; τδχνα, δνδ; χαί τού αὐτού βήτού αίρβσι;· β' ή (ορολογία τοΟ IspisK, *«· 3ότ: άναυ ίιρατιχών πράξιων μυστήριον ούχ ἐκιττλ»!τα:· γ' ή-τού ἀρχιορδω; £8«ια, χαδότι αδτφ μδνψ ''ἐμπβπίστιυται ή τών ψυχών φροντί; κατά τδν λ4' χανίνα τών ἀποστόλων λδγοντα* 01 πρισβύττροι χαί διάχόνο: άνου τή; τού ίπ:σχδπου γνώμη; μτ,δἶν ἐπιτιλοίτώσαν αὐτδ; γάρ ἐστιν 6 ἐμποπ:στ»υμένο; Τδν τβδ ^,β0 *β¹ τ^ΐ üχip τών ψυχών αὐτών λόγον ἀπα: τη 48ν;σομ«νο;. 'ODtv igte,τούτων μή όντο;, *ί* γάμο; ἀσύστατο; χα4' ἑαυτΜΗστι χα! παρά τών ιιρών κανόνων άχυρο; ἀποφαίνττα! πώ; γάρ άν τυνχγίΗιιν si; sv (ixoxsipsvx διαφόρου αίρδσ<ο>; ήτοι δόγματο ; Αλλά δ οβ' τή; iν Τρούλλφ άγια; συνόδου χανών αὐστηρώ; τά τοιαύτα ἀπαγοραὺβ: λίγων Μή ἐξίστω ip^όιοξον ἀνδρα αιρχτιχή συνάπ^ισηα: γύναια!, μήτι μήν αίρβτιχφ ἀνδρ! γυναίκα ὀρϋὸΐοξον ζ(ύγνυσ3αι, ἀλλ' si χαί φαν«ίη τι τοιοΟτον ὑπό τινο; τών ἀπάντων γινόμενον, ἀχυρον τίν γάμον ήγτίτϋαι χα! τί 43»σμον ϊ:αλὺsοi)χι, συνοιχία:ον! χα: μή 8stv τού; δρΟοίδξου; αίριτιχοί; γάμο:; συνάπτβσ^α:, τού; Si τοϋτο ποιήσαντα; ἀφορίζβσ^α:, ἀχυρουμένου χαί τοΟ γάμου. Καί δ τή; iν Λαοί:xs:a λα' οὐΐίση Ιξτστ: ϊ:Ϊ4να: τδχνα ini γάμφ αίρβτ:χοί,·, ἀλλὰ μάλλον λαμβάνβιν, si *.ft* Ιπαγγίλλο:ντο χρ:στ:ανίζβιν.

Δ:ὰ ταΟτα λοιπόν ή χα8' ήμά; ὀρ3·ίΐο;ο; ανατολική Ιχχλήβία φολάττουσα iviohsv τού; ἀποστολιχού; χαί συνοδικού; κανόνα; τών βτοφίρων πατέρων ῗtarqptt ἀχριβώ; τα νομοίΗτήΜντά* χα; διινοργ»! ἀπαραβάτω; τούτα- τά |δδ] παρά τήν διαχέλουαιν χα! ἀπόφασ:ν τών Ιβρών χανόνων γογονότα συνο:χέσ:χ ἀχυρα χαί άΗσμα χαί ώ; μήδδλω; ὑπάρξαντα φροvsi καί dxoqsdvstat, xai τήν da* ἀλλέμίων 8οοπ:ζτ: διάζουζιν. ὉΗν ἐπί τούτφ ἐχδίδοται τδ παρδν ἐχχλησιααττάδν Αaδββιχτιχδν γράμμα,

,αώλβ', δοχομβρίοί>\λα'.

8YN0DUS C0N8TANT1N0P0LITANA

a qua probantur normae a Mitylinaeia pro dote confloienda editae

1836 menae ianuario.

Saepissime iam sermo factus eat de nonnis in dote conficienda a christiania orthodoxis adhibendis, Ad decreta synodalia, quibus Ibenm in hae ooIIootione non ita pridem dedimus, modo illud.accedat, quod Mera synodus, rogantibus Mitylinaeis, tulit pro sanciendis capitibus quae ipsi ediderant ad coercendam nimiam in dotibus dandis luxuriam. Editionem sequemur M.Qodoon, Κανονικοί διατάξοι;, t. I (Constaatinopoli, 1888), p. 828-34. Graecum textum latine reddidit Nicolaus Festa. Romanus.

ή'Τ'ρηγόριτ Πλιήι ώεσύ άρχιεπίσκππτ Κων*αν- τινουπόλεω νέα Πώμη; χα! οίηβυμενικδ πατρι-, dpxq;·

+ Τά πρόβαινοϋσα κατά καιρδ(Λ συνθήκη κα! όρ-θε^ μεταξύ τών ευσεβών, xal Κύτων' μάλιστα Εοα; πρό κ^νήν ώφέλειαν αύτών. xal' ευκατάστατων διαγωγήν χαί εύνομίαν χρίσεσιν -όρθαί χα! έκτεταμένα:; 8σκ:μφσ:α: Vυν τφ δικαίφ έπεντήθησαν, τούτο έμφανιζομένα χα! άναφερσμένα τή τ'Λ καθ' ήμί ίκτυμε'νιχοΟ θρό«υ περιωπή, έφ' ψ ,τό κύρο λαρειν xal τήν έ τούχιδν άσφάλειαν, ού μόνον αποδοχή άξ·α; ήγοϋμεθα, ώ; τήν 'μέρμΛν έχοντε; τή «ύχατχατάτιυ διαγωγή παντό το» εύσε,τ ύ χριστεπωνύμτυ πληρώματο , αλλά χα! γράμμασι πατριαρ•χιχόί χατιιχυράον χα! κατασφαλ'ζειν -,ύ παραιτούμεθα ini το) τυντηρεϊσθαι άπαραβάτρύ χα: άμεταμίτου έ άε: χα: μηδεμίαν τή τού xatpoù προόδφ όπτστή*α: τήν μεταποίησιν , χ

'Επειδή το:γαρο·ϋν χαί ήδη πρρσεκΐμίσθη τή ήμών μετριότητ: προκαθημένή. συνοδιχώ χο·Λή άναjopà τών τ:μ:ωτχτών δημογερόντων τή πολιτεία Μιτυλήνή , δ:' ή άναφέρουσ: τήν έζ παλαιά χαχή συνήθεια πιρ! τά Τνγχροτήα'ΐ τών συνοικεσίων ΐπιπ-,λάζουταν όλεθριαν ι χατάχρησιν έν· τή πχτρίδ: αύτών, - έπεκράτησε γάρ άπαταν, ώ είπειν. τήν τών γσνίωχ περιουσίαν πρ-.ικ'.δ'.τείσθα: ται πρωτοτόκτι και δευτερττόχσι τών θυγατέρων ού μόνον ήν μετρητό!;. αλλά χα! ε: τ: ύπνστατικό» ή ίσπήτι'.ν τύχτι κιχτημίνο δ πενθερό;. παραχωρεΐν άπαντα τή δεσποτεία τών ΐύο πρώτων εισπ ννυμένων γαμρρών, αυτόν ci άποξεννύμενσν χα: ά'-ιχόν διαμένννντα ού μόνον άθλίω πένεσθαι έν τφ •(iff·,. αλλά χαί τά λνιπά θυγατέρα άνυπάνδρου 'χχ: άποστατιύτου παρ' ίλον τόν ρτ'ον χαταλείπειν. χα! μύρια άλλα έχ τή το:αύτη συνήθεια παραλόγω τυμβαινειν τά έπακόλνυθα, '— ταύτην ούν τήν έξ έθου ούχ όσίω έπ-.χρατέ(αασαν χατάχρησ·.ν χατ:ιόντ« τίμπαντε οί ευλογημένο·, χριστιανο! χάτοτχο: τή πολιτεία ταύτη όλεθρίαν χαί πολυρλαρή τή πατρίβ: αύτών, χα: έχ πείρα έγνωχότε τά έξ αύτή πολυιιίή όε:νά, ουνήλθον ι: έν, χα! ακριβώ περ! τού πραχτέου τν,όιαοχεψάμενο:, ίγνωααν χο:νώ χα: όμοφώνω . συναινούντο χαί τού χανον.χού άρχ.ερέω αύτών ίερωτάτου μητροπολίτου Μιτυλήνη , ύπερτίμου καί έξάρχου πάση Αίοβου, έν άγ:'φ πνεύματι άγαπητού ήμών άδεύφού χαί συλλειτουργού κυρ Πορφυρίου. καταργήτα: αύτήν διόλου χαί έξαλείψα:· χα! ούτω κατά ττερράν χα! αμετάθετου αύτών άπόφασιν έξέθεντο κοινή γνώμη ,νέαν δροθεοίαν περ! τών προιχοίισ.ών τών γάμφ χατεγγυωμίνων νεανίδων, άπαλλάττουσαν τοΟ λοιπού χα! γονεί χαί θυγατέρα τών έπχπειλουμίνων άπευκταίων, χα! ταύται μίν βμίίω τήν ύπανΐρείαν παρασχευάζουσαν, έκει'νου Si τή iv τφ γήρε: προφυλάττουσαν δυστυχία : Κα! πρώτον μίν διετάξαντο γενικήν καταγραφήν άπάντων τών προσόντων ίχάστφ κτημάτων καί υποστατικών, διατιμηθίντων ειδημόνω , κα! διεϊλον ίσοπύσω τφ άριθμφ τών τέκνων αύτών, ώστε έν χαιρφ υπανδρεία λαμβάνειν έκαστον τά έπιβάλλον αύτφ μερίδιον χαί iv περιστάσεσ: δέ θανάτου είτε γονέων είτε χαί τέκνων, ίρου ίθεντο πραγματευομένου διχαίαν το!; περιλειπομέναι προσώποι τήν έχ τή περιουσία μετοχήν χαί άλλο ta φρονίμου ' καί έπωφελεί χαί τών προλαβουοών δυστυχημάτων κα! καταχρήσεων άποκρουστικά '^ρισάμενοι, μαί τήν νέον τούτην δροθεσίαν διά τών ύπογραφών αύτών κοινώ έμκεδώσαντε , καί κατ' αύτήν πολιτεύεοθοι τοΟ λοιπού iv άνεπιστρόφφ λογιομψ καί ένοχή προστίμων διατοξάμενοε, Ιγνωσεεν έχικρατύνοι τά Μογμένα χαί διά τή έκκλησιοατική ίοχύο , if' φ χαί τδ κύρο Ιχειν χαί τήν ivipysiav άμεταποίητον διά παντό . Τούτα άναφίροντε διά τή άναφορά αύτών οί διμληφθίντε τιμοώτατοι δημογέροντε , έξητήσαντο ώ άπδ κοινή γνώμη χαί συγκειταθίσεω άπάντων

' fit Gregorius Dei gxatih hiepisvxgius Constantinepolis notae Rom·· ώΐ oeoumentrus patriarche.

f Quse. n»nnunquam fluut inter pios hominra pactione» «t »p<>usion»s. praeuprtini quae ad rom-rqüneni utilitatem et bette moratam virendi rationcm et iuri· aequitatem rectis iudicii» et diligentibue curis excogitatae aunt, haa declaratae et'relata· eminentiae nostri oecungenici solii, ut confirmationem habeant et cautionem quam maximam, non modo acceptione' dignait iudieamu», ut quae sertiemores praebeant bene moratae vitae totius christîanke multitudini», »ed e^iam litteris patriarchalibu», confirmare' et munire non recusamus, ut serventdr ipcorrupta et immutata in aeternum et nullam procedente tempore immutationem patiantur.

Quoniam igitur nuper allata e*t nostrae nwdi«t> critati svninlùe praesidenti supplicatio communia omnium honoratiMimorum senionrin civitatis Mitylenae. qua refeYunt illam perversa consuetudine in eorum patria vigentem perniciosam abueionem^irca nuptiarum .pactiones, -L- invaluit enhn consuetudo donandi doti» nomine totam /ere parentum substantiam primogeniti» et secundogenitis tantum filiabus. ut non modo in numerato argento, sed etiam si quod praedium vel aedes forte possederit socer, omnia in potes.tatem veniant duorum primorum in domum admissorum generorum, ipse autem alienatus et teeto privatu» non modi, miseranda paupertate.prematur in senectute, sed etiam cetera» filias innuptas et tutore carente» per totam vitain relinquat, multaque alia ex huiusmodi consuetudine absurde procedant. — hanc igitur ex muribus invectam abusionem videntes omne» pii ebristiani urbem iHam incolentes perniciosam et multorum malorum fecundam patriae suae, experimento autem docti quam multa varia pericula ex ea fiant, convenerunt in unum, et ubi quid esset agendum diligenter disputassent, communiter et concorditer decreverunt, adsentiente etiam canonico eorum antistite, sanctissimo Mitylenae metropolita excellentissimo et exarcho Lesbi totius, 'm simeto spiritu fratre nostro dilecto et consacerdote, domino Porphyrio, eam penitus abolere et exstirpare. Itaque firmo et immutabili eorum decreto concordi animo novam legem ediderunt de dotibus dandis in puellarum nuptiis, quae lex et parentes et pueilaa in postorum liberat ab impendentibus calamitatibus, et bis quidem facile matrimonium parat, illos autem a miseria in senectute defendit. Ac primum instituerunt universalem recognitionem omnium bonorum et subotantisurum quaa unusquisque civium possidet scite aestimantes, et diviserant bona aequaliter ad numerum filiorum, ut nuptiarum tempore unicuique particula sua contingat; morte autem interveniente filiorum seu parentum, regulas sanxerunt quibus aequa substantiae partitio superstitibus propinquis tribueretur, aliasque leges pias et utiles quibus praeteritae calamitates et abusiones cohibentur; et novam hanc legislationem subscriptionibus eorum omnium munitam ediderunt et secunduta eam vivere posthac inflexibili proposito sub muletarum poena decreverunt, et sua decreta firmari voluerunt etiam ab ecclesiastica potestate, ut auctoritatem hsbeant et vim immutabilem. Haec referentes in communi eorum supplication· memorati honoratissimi seniores, postulaverunt ex communi sententia et consensu omnium eivinm morum, ut confirmentur et muniantur haec omnia nostris patriarohalibus et synodalibus litteris obsignatis in membranis.

H

ui«ut «ι«ιιβ·»ι ',ανρμιρ m m*ai waiwrijuinj au ai)»d · ω«ρι'[βι μ«ιορ mnpuou «nqtp«d mq -!l«nbe« οι»! «e|«ôd :i«|M|dai) «j^u»vqM «ui«<n x»

uvd «ueunui uioinw *M|[· '•■op«M«od «nie xe -uio ae«q mnuiud in|U«q«i>ap «nqaqg mjdnuin old œtuoiuop «uauntq uraïuvi ttnippuip |a «i;qap 1« a«aÂ«oui»9|e mnj '«Μρηψφ podw'ipanj turqueisi uiniàalrt uinjuttnnu wny«ti aapt p :«oyg y· •»qy enbmndaw, «**dn< a·!»! Minute* <ιη*«ρμ!ρ iuni«ia«inu main» «ranbi|«a ijifTnqvq mitip «a« aitoj μ ',ιημπμîM ·■;· «i!q«p «a «wajaead :>βμ h '«!idnuu; «nq«;(g old mâoaop nauop muSeiui «a •uia «mjux aid xq» 1» a«aX*oa>ee|a »«»g o*u»tun« oa ia >a -lumuaiu; |ua<^ t« 'mniuamna umjuegrt ui«i,a inpinduioa mniltqomut! a un{^qou muoaoq euoipuii^^i ui uin, 'tuaStiqo uj«d uom ig \

lusulsj iun}uauii|» «put in 'many »«l·α uintnan -xà p« «ajuaiud j«di pxapiwod ,a paàqvq «udixid vna o)j»d ninj «un, ')ui« uaqq «m«ui h *αιημ««α uiain· «B|noi}4«d ·»!IB unuoa ««nbipi m»t>a)u«a -o|p>o ia|i|imi« >a '«auuio aapi«d nuogiu*«d nnbijaJ va>uaj«<l iuai)siuiiups i«i)dnu a«i|y 1«o,|

ipu«.x>||<>.> uiniuomupni ui »«i]y «nuo l»quinaui uiiaisd onbuin tuna '|uj· e«P|op »ip»|«qA lun) -uajnd uin)un) «nuo)|» q« '«nuijxjp in *avnb '«nqvijy ‣ ipurp «nqipp ui pie «pueuoduii t|]i a«nb uia> -jxd iuh» >.i)Uoq«J)uoj ««iidnn »«aou p oiuomupd »UU.»aia \.i luboinw uiBip«pqn« avuowad a«punj -ap ·» upjnil pipa la 'uaqi] uini *aiu«d ly«^ιιlηιι aiiAou' |u<>n|<iA aiain« «a;uiedn« 'lyo^iiqo w<uu η-ωρ.ψ uiojop inb uinpoivd μοιρι uiiuuom -upiu p uiouoippp «πιο UPpi pod p »i|uei«qn* ikijoivui « pit iuniu»i vuiopd » ajediaix ui«n« ui'.qop iLi.iX.qo oiuoiuupm in ioi|nui ig HI . '«uaqsq «ni siiioiiiop uniiiq.ip ρι m«|nopi«d ««i>dnu i»od puma onlMBiibnun mum· mnivijy 'xiixinduioj epiud «un <>jd «nqiiuaiwd »i»di axuiuiaj p aaavui uaqi[uim -oa pns pnb '«aptid ««nba« tuapip) tn inppixip vipvpqna innpajwd «prnipau vuoaiu } J] '

uimoa um;u«i iunuo[a«a«»od u«d ui«nbtu«| '«nia tan. -uai«d uiuouoq mni|iqouniu aiibp uinqiqom tuniuuio aiuoipaiipov ou»)uaiui ui inpquaiui uiajnv. «i«d viaqv 'a«)dnu inppaauoa upid tunipimip '«ιριμρ uninq «pqqnd «n^uoptupta· «iluad « «;«mt|u< mains a«q :jnpayipa« «nuiop mdiun» «np «upd inipnp uiniuomupm üi iqm 'anbina a«|pn,] 1

lanuijuiaaap p.inuipipa ia;uenba« -u<>a p :«ntup«j i»i«d ouiiuim tu«nj> '«apauipad uieuoipi ipuaÀu upuoq p« p «νβυιφι ονμιρηι p »«nba« p 'inpnuodxa opuSpqo uijaqq «(umiiiyep ooi|qnd mruoa ui «nqiijduo uieqda· qn« a«nb '»un« e«p«j a«ua|Ai!jç .«ιμη i«|oaut «nid «optpudn* lapi a«nb aauouuodï* p «euopoad «nmiuntp/p «nm«uuyuoo '«nqtppp'axauoa p vnqppij n)p)d« <>pu«« ui «ppou «μoβ()ρ '•jmw^Wouoq p «nqig -ipip« «ou «αηο ·|B·!·^ρα«« ans «un «époque» aaipoulap '«auoippoqxe p «eoaid ««pijuag, urtuoa aaunmmoô «nmu|pn»xa '«ipaisai tnaulpnpntuoo enbmiuuAsid unuopm αιηιο)μορ«H p «nupiepp ewa «jmtpuqa' «p«βθ}ιι;χ «pnximam «ιμρ ρ . «uoq «e urna '|||eqn «juo^pgap μοφηMιη· o|«ηφ -qo· nu«m ·μμ«ιρ« t optl« «ou p» tqdwexa ui mpotnpoo a«nb «tpmjnuxe loidoidant)

-jodxp fl gaodjottoo; 5joiob| :«XA«dfAsij 5m*gdoxg pp 'tfdUd 541 Sejonoidr* 5!μ QM? wifedtupupp 5ox>dpX 9{μ neadfc A|»»oγ pg gi 'oβιρ» Sejenetd»» 54« -uâÀw 5{μ qup xii»iip Aoiedu miAçdaft SadgiaA •ftf SnodgApxrjif Spi Sqd» PoiidpX nojikxog QM· 541 MMfil non4 9» I·» V Jwx aApaedtaxp F 'AigdoXioxp 41 piiuiitd ic^tdç» (pf gg Af3. adg -nanfAp pu «AXgi »Ajdn«dgA»xq nooj ft 5)Oin»g w m«h4mms *»itidi»d a«i imv>xftu) pg pi .Aβχράφ wXçi|« Oeag» fcgdX gi p»« gg «Λ ? 'QMp 5»djl«Ang SnodgApunip 5fi jd» n«p!uu>ç ooi •idpX ÿ 5oΛγηφτ9 F* ωρρ» ρχιΧηφ ρχ»γ ρχ »* -?βoΛ»χ| λ F <·**··» *·*Mμ Λ ··*■ W W h *pi!uh»d «Mdfdig·*}· fi px oodg η»îΛ·«μ»ι» noi ■4*nqp p»x n 541U*'» MfMp Seionoidxx Mμ -.«o^duxg ïi αλο »191 ';di»x èi W*» «A 13 'asiçb wejàédlcKoi SgdM

Sÿm* nodg ,4| 5j»aoX pig· ρ Awmftrtenoft F* '-'ι -Açudvx AO>gjd»d 5]O1Ç» Aojpigwodu 91 '!·* W Oedg 'AiemXg «X p 'AWAgddp açi »igjd»d gg pi .1919· 5sdgl»Xn« 5ρ»ιoγ 5pi F* *o»?di 1919» Agi fw« gg uMçtdgMtaq '»igjd»d ρηιογ fx O«tg xvg !)»aoA]0 *.siA«nlpA SgiueXag tyi înoilfX înoi fi»jg '.g -ispdgMOKQ A»dfieÀng M91 Hμ JnogdX qci <w.jTht*ni| aico»aoA ijoi Jiodnoddp !fg »p ■aniAlgblogoxiodu '«ilidj» 5m '5^d»tlo<i!>d ;»« ^*îg! îodgd nonfy Αθθλoγ»*ρ ;« *o*1μρ coin* a'iXoaj j»m Sodf^ 5;» qi mojaoX Açi *1 nauinoodu 5oiiGod«Xodnnig ;»·× 5oιλφ* qoi 5»;onoid«u 5{μ Çup *:o«Ap^τI®γ '«xocidiu 5w.Ag*»g -oup coi *!μ 5joirje| -.«^cidjMeig AtiigUyco^ »1 }» 'vax|1 pi »i?i '5r.odpA Ajtguip Snodjinig 5;» 4g'ÀYnod AOAidjuii^dia |g' ?1 'icix*?*! aibjaoX a®1 liiumoodu UACo'uogoxiodu «.fil ÿi MoitdgAXun a'/1 ;»x 5>jiç» Axjoogdxiodu Aîanx-.oi *'μ gg fltd "gdiUrf 5|μ ÿ 5çdiru 001 aoajtI 5x;cz.o:dni 5{μ çup 5!μ{* 3 xxjod^ *'μ *1»φ»γ lftf<? îup'oniàtloA ÿ a|3; '.à •SÜAo^xf 5!ji «rfiupexij φι xor.oXg **oij;d»H r.f Jir.» Αθχ(μρ gi ÎnodpX 5noi fi»rf 1*ρφίχν AmdfisÀag *«1 gg Uiopxf 'AOÏgjdxd Ag 5}· AAgAOA Aφí AmA}«XfX AmA -frioAXtJrtefdiudrx 'Sir^dj je* » ft**ddp mjiç» 5«g Aμι» >aog *c:g^*Tl sej xiosooi 5i> ixiUdmg' Xjor.ordiu 'ix-.diWodiXM îiAgiimdiixig xcxuy. ·;»| ;5{μ9« awjaoA a<$l iic)O -r.oidiu AOAgd 5{piuxdbix 5[μ 5od|d 5m lugdoAxjfdxx -idtixrkic 'amiptUsdu 54^9* *?>x:di!*dodixu xmi'gAlxp jxx Aφ.'ÎAÎχ Aφí Amy} 5m«t>ÿd;ixg 5!μ Aoλoγpi«x Agi l5;t ixiidrdlxixx ràxjdtc 'χνχρ îi ÿ '4*|I<ïo»4ιlγ.α Ji -.siU^jdxX 4T'1 «nojd^· 4 5χ;«ιιχoιι 5!μ Joiki -çaiox 541 AφíMιιχρ ANAgdc-.dmig açi pdxu noApdmd -uxf SoAiiço·'5|μ9« 5qdixu qoi Amggft ,ig AotVpPg i«i4dogox}0 idçx HAgdontdgAxun iioxxj] (·,« •Aj '•qidç'idg î»x «^«dgAixioap 5aeiçxi pgibane ;sx '•qtdno-.ou xiaçXci no AoXφγ 5(f ï jdiu '5xomdotp A$iÿ« αχιHooγ» 5çüu ;xx 5xA,doX| noncxig 001 |«x SnbJtjfçr ^ro 'isxddpd/* AidÎipq -odg vAjbpdAounAg açiç» i^Aiqx' φι a| 5»Api6Ais4dg 5ιορχ·4<κ f1*?· *1 ^ejongodg |»«, ivιή^Aηρ^ > 5»AμioA«λ 5bAÿYni>|(Sdpinpp 541 A«τί)ó3ηΓλ®φιοή« ▮ AmAgdtidjl A91 nftlld pi AidoAnixdx jrx Axdqédnx -:uf 'AβA4ηoιι«γγηo px /.«siifigp 'Aigdtf. À®iUu»Ap uadçiAii A}Xp Aq Afii 'Amdudmn ;«x AmgdiiXd·^ ' Atupindtj 5»d4 jÂx A®1 piwi SçxigMnc 5«iAoàpæT gâtf '5»o4χχ·Λ»B pii' Swalpg ^SnoddjgAg aqiç· 5pA '-10X Spî sgrrfpftgxitp 'pnàpafFwÿ AçixqiAno' 5ioiç» î»« gpw»x A9en9#»xedù a®i jp«J»iAgAAÎBg SioFAbgniigg 5joA«ux>dX wi»qU^ 5»g/4γ>&<*M 1·»* •iAOA}»iAne pu 'SaisjMpdX ne^pMdg 5oiAggl!n(»ig m, Avj ÀAgFaagMag ^SxuadiiXdp Apty UAgq >t:doxiôdM <ï1 Ag fl 5»1AJfipjpg·AidpX ηoιηoχ ^S»Apdj»tod' Ag 5oi»ddpdJL Snogmi^ilio coXiggAb» px qox>Xdi»diBM Mdgud^ .ig siAfn »igu wa(hj : f-arpiiaiAwx px aA^gmdnxxxg A«ιρ· A®ι>γo»«íηo a«x

«trtMagVmi mm 'VtW^OMÈMïVMIÎOO «W<MU« : ÀW<

κιστα 'ιών ttέκνων τήν ύπολειφθεϊραν πατριφήν πιρισυ- αίαν, έξαιρουμέίου χαί τή μητρί(έάν φυλάξη χηρείαν) ένδ μεριδίου *ini* τε τών χτημάτων χαί τών μετρητών, δπερ έξει xot)k χρήσιν μόνον. Οδτω δέ έχωσιν έξαχρλο-jMrtv καί έχειδΐν ή μήί^ρ τελευτήσγ.

. Εί -γε ζώντων έτι τών γονέων έπ:συμΡή θάνατό; τινι τών τέχνων ιδιόκτητον Ιχοντι περιουσίαν, κληρονομώσιν αύτήν οί γονεί κατά τό τοπικόν έθο · εάν δέ τελευτήσή μετά τδν θάνατον τοϋ< πατδδ ή τή μητρό , τήν ιδιόκτητον αυτού περιουσίαν κτηματικήν τε καί χρηματικήν μετά τοΟ κληρονομικού αύτΟύ .μεριδίου, είτε έξηρ'ημίνου τυχόντο , είτε άμερίστου μένοντο , διανέμονται ίσομοίρω; πάντα τά τών άδελφών αύτοΟ πρόσωπα," είτε πρβικισθέντα πρότερον, είτε κα! μή- συμπεριλαμβάνηται δέ ει; εν μερίδ-.ον j^Iccv κα! τδ ζών πρόσωπον έκ'τών γονέων. ',

. ζ'. Έάν μετά τήν άπο^ίωσιν τών γονέων αί προικισθεϊσαι θυγατέρε μή εύχαριάτηθώσιν ει; τδ προικοδοτηθέν αύταί; μεριδίου, Ιχωσι δικαίωμοίλχατατοΗμένα; iilttvo (έχτδ τή; χάριτο τού όσπιτίου) μέτά τή; πατρική χαέ μητρική; περιουσία , ναμράνιιν μερί-, διρ-Τώιτίση μεόά τών λοιπών τέκνων

Εχξ^ρ δέ τών ανωτέρω περί προιχοδοσια . διατάξεων, μηδόλω έχωσιν άδειαν ο! γονεί , καί, συγγενεί χαρίζειν το!; τέκνο-.; αύτών ύποστατ-,κά ή έν μετρητοί; καθ' οίονδήτινα τρόπον ει δέ τι; φωραθειη παραβάτη τούτου, αύτδ; μέν ποινή καθυποράλλετα: έκκλησιαστική, ή δέ χάρι ή γενομένη είτε δ-.ά μετρητών είτε ει; υποστατικά δημεύητα; παρά τή; κοινότητε τή; πολιτεία;, καί έξ αύτή; τά μέν δύο τρίτα έπιστρέφωνται ει τόν ψ,ν χάριν εκείνην ποιήσαντα, τδ δέ άλλο τρίτον οικειοποιήται ή χοινότη - εάν δέ δ χαρισα; άναγγείλη οίχοθεν τή κοινότητ: τδ τόλμημα μεταμελούμενο , λαμράνη τότε άπαντα τά χαρισθέντα, χαταλειπων μόνον πρδ; δέχα το!; έχατδν ει ιοφέλεια/ τών νοσοκομείων χαί τών σχολείων τή . πολιτεία ταύτη Μιτυλήνη; Επί δέ τούτοι; μηδαμώ; γίνεσθαι διάλυσιν αρραβώνων άνευ εύλογοφανού καί δίκαια; αιτία - εΐ δέ ποτέ συμρή, χρηματικοί; avivai; ύπείχειν τδν αίτιον. · πληροόντα τφ άδικηΟίντι μέρει πρδ; τεσσαράκοντα το!; έχατδν έχ τή άνηκούση; αύτφ προιχό;. διατιμωμένη; άπάση; ·_ έκ τούτων δ' αύ τών λόγφ προστίμου, ώ; ειρηται, πληρωθησομένων, έ αιρώνται είκοσι πο!; έκατόν. ' ών τδ. μέν iv τρίτον λαμ-ιάνειν τήν μητρόπολ-.ν, τδ δέ άλλο τρίτον δίδοσθα: τή κοινότητι χαί τδ λοιπόν τρίτον διανέμεσθα: έξ ίσου πρδ; τα σχολεία κα! τδ νοσοκομείου, γινομένη; τή; τοιαύτη; τού προστίμου καταβολή αμέσω μετά τήν τών άρρέηιώνων διάλυσιν. Επειδή δέ χατά τήν έν τφ κοινφ όροθετηρίφ γράμματι περίληψιν αί έκτεθεΐσαι διατάξει; περί τών προιχοδοσιών άρξονται ένεργείσθα: απδ τή πρώτη τού παρελθόντο νοεμρρίου μηνό , διά τούτο ο! πρδ τή ^ηθείση έποχή φθάσαντε; άρραρωνισθήνα: μή έστωσαν ύποχείμενοι ταί έν τώ παρόντι θεσμοθεσίαι , έκτδ τών,περί μετρήματο διαταχθέντων · έ αιρώνται δέ τών νομοθετηtHvtmv χα! ών ή κατάστασι; τή προικοδοσία ούχ υπερβαίνει τί δεκαπέντε χιλιάδα γροσίων ή όρι-

μέν τοι ποινή περί τε μετρήματο χα! διαλΰσιω άρραρώνων. ώάαύτω χαί περ! τών ακολούθω £ηθησομένων λά,ιη άρχήν ένεργείσθαι άπδ τή £ηθείβη έποχή; χατά τόν άλλω διατεθησομένων. Έχλιπέτωσαν δέ τούντεϋθεν οί κακώ συνεχιζόμενοι κάντια χαί παχλεφάδε χα! τά λεγάμενα γεμάτα, χαί παυσάσθω τδ σύνολον ή έν χαιρφ άρραρώνων άποστολή τών τοιούτων ματαίων χεά περιττών έπιδείξεων πρδ τού γαμβρού χαέ συγγενεί αύτών- τοί δέ ' γονεύσι μή έξέστω άποστέλλειν rivi τών συγγενών ή φίλων λόγφ φιλοδωρία ύποχαμισύρραχα ή όρνιθα , έχτδ μόνον πρδ τού έξωτερικού , τή χρεία» χαλούση - ωσαύτω δ) ώσιν άπηγορευμένα παντάπασι τοί συγγενέσι τή νύμφη τά λεγάμενα κρεμάσματα χαί αίδωρεαί x'«d τΐ έχ μέρου τού γαμ.ΰρού πρδ

A una parte (dummodo vidua ' maneat) -tam bonorum quam, nummorum, cuius usûmfructum tantum habest. Ad eumdem modum succedant liberi -etiam eeitm mater mortua erit.

.VI. Si viventibus adhuc parentibus mori jmpWveniat liberorum alicui suam propriam substantiam possidenti, succedant in hereditate.^ parentes iuxta patriam consuetudinem; si autem'filius moriatur '.post 'patris- v.el matris. mortem, tum peculiarem' eius substantiam et nummos una eum hereditaria eius parte, sive tam divisa ab asse paterno sive . iqdivisa, dividant aequaliter inter se omnes fratrum sorOrirrtique personae, sive iam antea dotatae sive indotataej comprehendatur autem*|>ro una'parte etiam vivens adhuc ex pareiftibus persona.

•VII. Hi polit parentum mortem jiliae dotalae non contentae sint dote sibi data, ius habeabt illa B dimissa parteqi-aequalem cum ceteris liberi»-in -, paternis maternisqDe substantiis accipere.

Verum praeter supra scriptas definitiones de mulieribus dotalibus minime liceat parentibus vel propinquis donare liberis substantiae vel in numerato vel aliter: ai quis autem convictus erit transgressor huius decreti. i)>se sit poenae ecclesiasticae obnoxius, donum auteqi factum vel in numerato vel in bonis in publicum civitatis aerarium abdicatur. et inde duae partes ad muneris donatorem revertantur, tertia autem pars publica fiat: si vero donator sponte referat in publicum, paenitentia metus, culpam suam, recipiat tum omnia quae dederit. relinquens tantum decem centesimae pro valetudinariorum utilitate et seholarum civitatis huius Mitylenae. Praeterea nullo pabto sponsiones dissolvantur sine manifesta et iusta causa; si vero id factum erit, pecuniariae poenae obnoxius sit auctor, solvens parti laesae quadraginta centesimas dotis ei pertinentia aestimatae universae; ex hia autem mulctae nomine solvendis viginti centesimae praeleventur. quarum tertiam partem recipiat metropolis.' altera tertia detur publico aerario, reliqua, vero pare dividatur ex aequo inter valetudinaria et scholas, solvaturque eiusmodi mulcta sine intermissione post aponsionuin dissolutionem. Quoniam vero iuxta publicae constitutionis breviarium supra exposita de muneribus dotalibus decreta vim suam habere incipient inde a prima die praeteriti mensis novembri». illi qui ante eam diem sponsiones fecerint, minime sint huius decreti legibus obnoxii praeter ea quae de numerato praescripta sunt; excipiantur etiam ab his praescriptis omnes ii quorum dotis constitutio quindecim millia grossorum non excedit .'constituta autem mulcta de numerato argento et de sponsionibus dissolutis et de ceteris quae infra dicentur vigere incipiant inde a dicta, die iuxta ea quae aliter praescribentur. Desinant autem ex hoc tempore male consuetudine vigentia crustula et conditurae et quae *gmtata* (h. e. satura) appellantur et omnino intermittatur harum vanarum et superfluarum rerum missio in sponsionum occasione et donatio ad geqeros eorumque propinquos; parentibus veto ne lioeat propinquorum seu amicorum alicui mittere muneris nomine subuculam vel bracas vel gallinas, nisi ad extraneos, necessitate iubente. Item retetur omnimodo * sponsae parcentibus inaures et huiusmodi munera et quae a genero solent parentibus sponsae et propinquis vestes donari; si quis autOm contumaciter se gesserit. pro dictis inauribus imponatur ei eadem mulcta quae pro muneribus et numerato constituta est; qui ceteras transgressiones.ausus erit poenam

U·

τοῦ σιηγιν»!; ait γον«ii.τή; ·<ύμφή; Ιρορέματαα 8» χπ«:ΙΗ;> 'πρήσ«ν»χ»ήσομέν^>, ft* pi» τά κρ»|Ιΐiαμ»τχ λ*γδμινχ4πχγέσi>«» "ον»ή ἀνώτiρω «tpi τῶν χαριαμάιων x»! μιτρημάτω* ϊρισίΐiισχ^τδν δέ τά; λοiΛ πχρχ,'>χα«τ τολμήσχντχ ζήμ:σύσi>χ: χρημχτικώ;. πτω-, yiv μέν δντχ, γραιίοi έχχτδν; iύκχτάστχττν Si, pi/jt .«νχαχοαiΜ»' γροσιών-

A-pecuniariqm subeat, »i pauper. gmssorujn centum. *i locupRs. usque ad quingdttta.

'j ϋj-ta τοιγχρούν τά έν έπτά κιφχλαiήιp.κχ. i;t-ςj. 5ιι;Χιμμίνβ ttapi των προιχβδοσιών κχi-λοιπών typi τού; γάμου; διατάξεων τών έν τή πολιτιδφ. Μιτυλήνη «ύσι^ιύν,-χριστιιχνών,.ιΚ ΐ:ά χοινσύ χύ^ν ένατογράφου ôpotfioiou· γράμματο συντ«ΐΗ:μέ»0 χχi uuvÀ(yονxa κοινήν *αύτών ώφiλαάν xal* ϊύνο;ι(χ» τή πχτρiδδ χύτών, έμπ»δού|Μν xxi xpxxùvOjMM, ϊy* μένωσινάπχρά,iατα κα! 3μιτάτρ:πταδιά Γ.χντό;, *iω* οi i ήλιο» διΓΙτ^ων τδν Γϋόά πιριτρέχ»; χόχλον^ καί διινιργώντχ: χατα *.δν έκτιΜντχ-τρόπον άιταρχλ-' λρiχτω , ΐμιτάποιητά χχi άπχρά}.λχκτχ ΐiχττ,ρούμινχ nxpâ πάντων χύτών, Ό 5' iv χχi δποιο; ,έ χυτών, άνήρ ή γυνή, δποιασούν τχξιω; χχ'. flxifpoO, τολμήση ▪xxit' οiονδήτινχ τρόπον άνχιδώ χχτχπατήσχ; xi; διαληφiΗiσα κοινά συν.Ή,χα καί διχτά η , xi; έπιχυρωiΗiσχ^ και παρ'ήμών έκκλησιχστικώ . χχ! κρυφίω ή φχ'/tpà; έπιχτιρήση πχρχ^ήνχ: ,τχύτχ; μέχρι καί κ·ραiχ; αύτή; χχi ,-τνλι,Οή άέiατήσχ: χχ! itaptx-τραπήνα: τών έν τφ πχρόντ; σ·υνοδ:κώ; έκπiφχτμένων, .δ τοιούτο;. ώ; τή; κοινή; ήύνομιχ; πολέμiο /αί λιποτάκτη; χχ! χχχόρiυλ-.;. άφωρισμένο; ύπiρ/ή,πχρά τή; άγiχ; κχi όμοοοτίου χχ! ζωοποιού χχ! άΐ:χ;ρίτον *μχκχρiχ;* τριχοο; τού ένδ; τή φ-ios: pivou ϋ»ού. χχ! χχτηρχμένο; κχi άοογχώρητο; 'κχi μ«τά itxvxtov άλυτο; χχ: τυμπχν.χiο; χχ! πχχχι; τχ.'; πχτρικχ!; κχi xuvoîtxx.'; άρχ.'; üxsùit-jvo; κχi ένοχο; τού πυρδ; τή; γιέννη; χχ! τφ χιωνiφ χνχΜμχτ·.' ύπόΐiχο . 'Oitiv ti; Ivΐiιξiν κχ: ΐiηνοiή τήν άοφχλιιχν έγέν»το κχi τό Γ.χρόχ^νήμέτiρον- πχτρ-.χρχiχόν χχi χυνοi'.κόν οiγiΛλiώΐi; έν μιμ^ράνχι; γρχμμχ.'">(χτχατρω>>έν xiv τ<(ή·i«ρφ κώΐήκι'τή; κο ΐ>· ήμi; τρύ Χριστού.|μχάλν,; έχχλήσiχ;, κχi έΐδϋη πρδξ τού; τιμιωτάτου; προιστώτχ; κχi δημογέροντχ; τή; πολιτiiχ; Μιτυλήνητ

flaec igitur capitibus septum etc.4 comprehensa de muneribus dofalibus et reliquis constitutionibus-piorum in Mitylene civitate christUnorum; ut- publico*. eorum obiignato praçacripto expisiti et pertinentia ad publicam eorum utilitatem et bequurn patriae' regimen donfirmamu· et. munimps,. ut^Thviolata' maneant et immutata quoad sol curru süo proprium 'ùrliéhi lustrabit, et'Vigeant sicut expositum est sine aliqua immutatione vel altcrajione servata ab, ,iis omnibus. Quicumque autem et -quallsrumque étiruni. vir aut femino, cpiuscnmqtu* ordinis et gradus. ausu» eri€ quovis-pacto inyiudênter eom-ulcare constitutas communitor pactiones et prae-«cripta a nubi* quotité ecdlesiaptiee confirmai» ët/' elam seu palam transgtedi haec ausus erit vel minimum et abolere voluerit et evertere quae in 'hoc libello sjnodice approbata «unt. talis Xir bene eonstitutae reipublicae hostia e| defectdr et insidiator exëomnijtmeatus sit a sanem et ‹-oqsubstantiali et vivijlea et 'individua beata'trinitate unilis natura unici Dei et maledictu» et venia earéns et remissione post mortem et turgidus et omnibus pâtrum et conciliorum exaecrati.onibu» obnoxius, et damnetur igni géhennge et, aeterno 'anathemati. Quapropter monendi et ingierpetuum servandi causa facta est etiam haec patriarehalis et synodalis epiatnla in mebtbratiis. quae inserta est in dice nostrae màgjmp Christi ecclesiae et missa nd honoratissimos magistratus et seniores ‹iviti tin Mitylcmte.

Ί-.ν Ιτ«: σωτηρίφ χ-.λ-.οατφ δκτχκοσιοστφ τριϊ-χοστφ ,έκτφ, κχτχ μήνχ ίχννουάριον, έπiνιμήσιω; »'.

Anno saluti- millcsinm oetingent.-simo sexto. mense ianuario. indictione IX

+ Γρηγδριο; έλέφ iftoO άρχχπiσκοπο; Κωνστχν-τινουπϊλiω; ν,χ; 'Ρώμη; χχ! οικουμινικδ; πχτρi-dPXb»·

+ Gregorius Dei gratin arehiepiscopus t on stantinopolis novae Romae et oecumenicus patii archa.

t ό 'Eifiaou Npjoxvtto;.	f Ephesi Chrysanthus.
t δ 'Ηρχχλiiχ; Διονύσιο .	T Heracleae Dionysius
+ 4 Νiχομηδέiχ 11χνχρ«το .	t Nicomediae Panaretus.
+ δ Χχλκηϊόνο ΙιρδiΗο .	+ Chalcedoni» Hierotheus
f ό Δέρχων Γιρμανό .	t Dercorum Germanus
t δ Ηiσσχλονικη Μχλέτιο .	f Thessalonicae Meletius.
ή ό Άμχσνiχ; Καλλiνικο;.	fx Amaseae Callinicus,
t δ Αχρiσση; Άνiλιμο .	t Larissae Anthimus
f ά Δράμα; Ν«6ψ'υτο;.	t Dramae Neophytus,
t *Κ* Χοφiχ; ΠάΓαιο;.	t Sophiae Paisius.
+ δ 'Ερoexiou Ιωσήφ.	+ Ersecii loseph.
t δ Πδσνχ; Άμiΐρδσιο .	t Bosnae Ambrosius.

SYN0DU8 CONSTANTINOPOLITANA

a qua erigitur in aedibus 'patriarchalibus congregatio rebus ecclesiasticis expediendis.

1836 mense februario,

Quod Romani pontiHety iam dudam industria elaboraverant in publicis negotii» expediendis, nonnullas congregationes erigendo, quibus huiusmodi onus demandaretur, id saeculo proxime elapso prosecuti sunt patriarchae oecumenici, praeeunto Gregorio Vf, qui nonnullorum antistitum peculiari sollicitudini eedesiastica quaedam negotia ad clerum- praecipue pertinentia committenda duxit: volens. ut in unum congregati, adhibitis etiam aliquot patriarchalis curiae praelatis et religiosi» viris, in commune consulant, omniaque et singula negotia ad religionem pertinentia cognoscant et tractent, et quae tractaverint, ad ipsum «acramque synodum referant. Synodales litteras hac de causa editas typi» impressit Gregorius ipse in libello perquam raro eui titulus: Ειϊοποιησ: πιρ! συστάσιω Ίπιτροπή; έκκλν(σιαστ:κή; τι χχ! πν»νματική . "Οριστική τών ΧΡ<ών έκαστου τών τή έπι-

'τροΧή μιλών .κχ; πχραινιτι.κή ιί πάντα τού; ήμιτέρου; δρΙΗiδξου;, ·«?;■ τί/Λ ύπακοήν χβ! ιύπιi- έέιικν τών έν αύτή διαφόρων ικχΛησιαστίχών 5 χ- τά ιψ. Συσ<η»ιίσα, χχί διχΧηρυχΙ'ιιάα .παρά τοϋ' Παναγιωτχτ υ κ«! ⁝ ι:·,τι: ου f·χο υμ:ν:χρΜ ηητριχ^χου κυρι-ου κυρ;ο Τρήγορ: ού. χχί—ιί; : 'τή · πιρί xùtiv

κ£λ*;, 2ati ti πχτρ:»ρχι:«, napi .k.·'Apy*?*!1!^' ,αωλ?'.' · In-4 β, 1 f. 13 p. iConstantinople. Ak- Ηιο'.^γ·.]' Ea* iht^rv reprtvnda» censiiiniuM.

τή; έκκλησία;. ί ουίίνωχ; -‹j KÎif'.j » σχιδόν άπϋ^ΐια ιί; τόν ένδοξον ζυγόί τή πλήΐέο; ί'.ιροδό ων κχ: διιφΠαρμένων ή £f όμοι»νώνί'|;::νι; ηνωμένο: ίγωνιζίντα:· ν ρωσ: ρω?: τήν κχχοΪτξίχν μένο: δ.ξχάχχχΛ: ΪιεφΟχρ·-

nep

ίκκλη/.χ'Φτ:κή; τιχ 3τ:χή τ‹ω χρεών ίκ πή; μελών χχ: π« ·■-'''; ήμιτέρου όριά

■·■■ '-≠ - ; πί·,τα

:iva, io.axinw; .1 γi»·3M|1'

ΛΨV

-iv ή ipÎHcc; ■φ'.σκίν,.^ηρ χ/τν μίν vi ΒÀΧ't:xvf»>ai μΐ*ρκ· '*'· ;·Λή ti χχκ^ν χχ«> ι; φ^δ^ΐι, ιστ^χ7»*·Ύ,μ£ο

e; έλίω i>Γ vix; *1*ώμη

*PZV·

\+ Έντ-.μότχ xx>V ημί;

π/Γγχ; τή; 1xz/.ι4j'x; ι Ηρ^σχχ/.τύμΐ^ κώ; χ τχ γ,νήτ.ΐ τίκνχ τή; νχ μωχ: μ< ήμί; 6·.ΐ νχ ιχρ-.ζώ^ωμιν τχϋτχ τχ

Κχτχα:ί7-ζ>. τίμζζ. tr. μχγήτ^ι κχ: μαγίσ* :ών r'wv. κχί λ','π;' inx;

μεν τόν /γ.'^,· ύτ: nep:y>p<ΐi.

ήμών jutp: ,53W»ι 'r >/ω-

‹» μο.νογινή; υιό; ⁴.χί λόγο; τοϋ ίέιοϋ χχί πατρό. ο κύριο ήμών Ιησού Χριστό, δι' ούδιν άλλο τέλο ήλθιν ι;; τόν ,-.οσμον κχ; έγί- νιτο άνθρωπο; &ί μή οιά νά σώση τόν πίπτωκότα άνθρωπον διά τούτο έφχνέρωσιν ιί; τοϋ; ανθρώπου; τήν όρ,Ή,ν γνώσιν χχί τήν άληϋή λχτριίαν τού Αοϋ. παρέδωκι τήν όρi>·όδο ον πιστιν. συνιάτήσατο Z:i τών ιιρών-· αύτοϋ μαθητών χχί αποστόλων τήν αγίαν του έχχλησίαν. ό'ιστι λχμράνοντι; έ; αύτή; άιννάω οί πιστό: τχ σωττ(ρ:ώϊτ(μχΙΗ,μχτχ χχ: ί χχολτυ&τϋντι; τχϋτχ ΐπχρχ,όχτοι; vi ιιί'.τυγχχνωχ τήν ·},υχ;χήν σωτηρίχν τ‹ον χχ: τύτω νχ κχτχντώχ:ν ^ί; τόν χκτ- πόν τνϋ μιχνϊήνώπτυ τοιΐήρΐ; ήμών. τχρ τύ λχ- |3όντι; ίμίτω; τ: i>ι:τ: χπόσττ/,ν: τύ μόντν τήν nvij- μχΐ^χήν χχρ:ν χχί ί τυτίχν, ίÀAi χχί χύτά; τχ; ίνχγκχίχ δδν,γίχ τή; άλτ^ού πτιμχνττρίχ; τών λτγ'.κών χύτνϋ χρορχτων, παριόωχχν χύτχ τχϋτχ ττί; χυτών 5:χΐόχο: χχ: .ιρχρ^χ:;, τ!τ:νι; ίχτντι; τχϋτχ ώ γνώμονα άχρ ιιί χχί όρου άιτχρχ^χτου μίχρ: τή χυντικιίχ τοϋ αιώνο, ί^ιίλουχ: νά ΐΐηγώσ: τχ λογ:χά τοϋ Χρ-.στοϋ Γ.ρίματχ ιί νομχ σωτηρίου;, ίν ίργφ άηοίι:κνύντι τήν πρό .τφν πο:μιν4ρ/ην Χρ:ττόν 4|Γ.λομίνην αγάπην των χατά τήν ίν ιύαγγιλ:ο: ίδιαν αύτοϋ ΐντολήν Ε^ί νίλιί μι. Πίτρι, ττοί- μαινι τά πρόβατά μου. Τούτοι χχί ήμιί άλληλο- διχδόχω; ίπδμινοι. άμα τοϋ πάγκοινου τή ΐχχκησίχ σκάγου;| άν,χλι,ΐόντι jt,v ιιοίκησιν. ιί χαί υπέρ τήν δύναμίν μα ούσαν, κατά κοινήν τοϋ Ιϋνου ίπίμονον πρόσκλησιν, γνωρίζομιν χρέο μα άπχραίτητον τδ νά παρατηρήσωμιν προηγουμένω τήν πνιυματιχήν τοϋ ποιμνίου χατάστχσιν, τό όποιον ê άρχιποιμήν δ χύ- ριο ήμών Ίησοϋ Χριστό μά ένιπιστιύ»η, διά νά ιϋρωμιν ίπομένω τού χρμοδιωτέρου τρόπου τή; έχτιλέσιω τών ποιμαντικών ήμών χριών. Αλλά κχιρίω έπλήγημιν τήν κχρί χν ιΐόντι παρ' έλπίδχ τήν πνιυματ-.χήν τοϋ ποιμνίου χχτάστχσιν μχγιστη ψυχρότη καί άδιαφορία ιι τά ί^ρησκιυτικά, άμάίΗικ τών χριστιανικών καθηκόντων χωρί κανένα ποίάον πρδ γνώσιν καί έκτέλισιν τούτων, τρυφή, διαφθορά, πολυτέλιιχ, πιριφρόνησι; τών δντολών τοϋ ΙΗοϋ και

σωτηρίαν τοϋ έi»νον;.

Λ: όλα τχ ανωτέρω έκτι*έντχ χ:τ;χ γνωρίσχντι χνχγχχίον. ότι χπχιτνίτα; άδ χκοπο; σκέψτ κχΐ μι- λίτη δ:χ νχ έγχόρωμιν τά; άνχλόγου; ί*=ρχπι:χ χχ; 0.χ 'νά όώσωμιν κανονικήν ιΰτα ίαν, καί*' όσον χί πιριστχσι:; μά; συγχωρούν, ϊ:; τχ πνιυμχτιχχ καί έκκλησιαστικχ ήμών χρέη, ώστ; νχ χποφχσίζωντχ: τά πάντα έννομώτιρχ χα; ρασιμώτσρχ και νά ένιργών- τα: τχχϋτιρα κχ: χσρχλίστιρα. τά όποια καί νά έχ- τιλιρωμιν μόνο: μχ; ,ιλέποντι; σ'/ιόόν αδύνατον διά τά; πολλά; διαφόρου; ασχολία μα. σκέψιω συνοδική πιρί τούτων γινομένη μιτά τών πιρ! ήμί; ιιρωτχτων χρχγ.ιρέων χαί ύπιρτίμων, τών έν άγίω πνιύματ: αγαπητών ήμών άδιλφών καί συλλιιτουργών, ίκρίνχμιν άναγκαίόν τι χχ: συμφέρον ιι τά παρού- σα; τή έκκλησία; και τοϋ ίχνου πιριστάσιι; νά συστήσωμιν μιαν έπ.τροπήν πιρί πασών τών έκκλη- σιχστιχΐώ κχ: πνιυματικών. ύπυϋέσιων. τή όποια .μέλλομιν νά προιδρι·ύ<ί>μιν ήμιί αύτοί χχ: νά δ:ιυ· >>ύνωμιν μιτά τή ιιρά συνόδου. Αύτη ή έκκλη-

σή έχκλησιαστική και πνιυματιχή έπιτροπή πρέπι; νά ιίνχι πρώτον μέν από τδν κατάλογον τών ίιρω- μένων, διότι ιί τήν έπιτροπήν ταύτην μέλλι; νά διχπρ'αγματιύωντα: κχ! νά άποφχσίζωνται πράγματα ΐιρά καί ίέιία· έπιιτα δέ δ.ά νά έχτιλή πριπόντω ^τά ιιρά αύτοϋ χρέη, πρέπιι νά έχη παιδιιαν μάχιμον ιί τά έκκλησιασάιχά, φρόνησιν μαρτυρουμένην, ήίον άκαταγόρητον, άριτήν όμολογουμίνην,-ζήλον πρδ τά πνίυμχτικά κχ! πρδ πάντων άφιλοχέρδιιαν καί μόνον σκοπόν ιί τά; ένιργιιχ τοϋ νά δοξασ^ή ό «Ηδ καί νχ ώφιληέάή ό πλησίον, ψστι συγχρόνω νά χαιρη καί όλον τδ ίλάρρο κχ! γήν έμπιστοσύνην -.ή έκ- κλησιχ; κχ! όλην τήν ύπόληψιν μιταξύ τών δρί>ο- δό ων. Τοιοϋτο: μά; έφάνησχν ό ιιρώτχτο μητρο- πολίτη Μισημ^ρία κύριο; Χαμουήλ, ό Ασφαλέστατο

ἐπίσκοπο 'Ρηδύμνη κύριο Ἰωαννίκιο , ft ·Χρ·στφ J ἡμῖν αγαπητοὶ Αδελφοί καὶ συλλειτ»υργθή »·! *i* !«Γοδιδάσκα^ο; κύριο . Ευσέβιο i καὶ Ιερκήρυξ τή; rcO Χριστοῦ μεγάλη ἐκκληΑία . *UT.fi;* ὡ; συγκεχροτημένοι μὲ χαὐτα'καΙΕ ἴσον τὸ ιυνατξν *lfiiy.b'fl*f* Αξιο: τή; τοιαύτη)ἐπιτροπή , προσλαμβάνοντε καὶ υπαλλήλου |συμβοηὶ>ού;· πρδ ἐχπλήρωάιν τών βη^ν σομένων χρεών των τού; ἱμρολΟγιωτάτου; τό» τε κύριον Βενιαμήν χαΓ τδν κύριον' Διονύσιον Αγιορείτην, Ανδρα; $n' πφιδειφ κεκοσμημένου; xal Λείμ ζήλ'ί' σεμνυνομένου;/

Κα! ἱή γράφοντι; διά/ιού .παρόντο ἐχχλησ:«στιχου χαὶ συνοδικοῦ γράμματο συνιστώμεν ἐπιτρόπου τοποτηρητά μα καὶ δ:ευμυντά (ἱ τοὺ ^ηἱΗ,σομένου πνευματικοῦ κλάδου; τά ιιαλ^φβέντα τρία ὑποκείμενα, τόν ,τε ἱερώτατον μητροπολίτην Μεσημβρία , τόν ἱιεοφιλέστατον ἐπίσκοπον ξ*ημύμνη; χαὶ τδε ιεροδιδάσκαλον κύριον Ευσέβιον, Αποδιΐοντε; «ἱ; ἕκαστον [·^ά ἀχόλουιῖβ χρέη. Καὶ ει; μέν τδ^ ἱερώτατον μητροπολι'ττ,ν Μεσημβρία; τά δύω ταῦτα· τὴν ἐξέτασιν τῶν χ'ε ιρ ὁ τ ο νούμ έ ν ω ν χαὶ τὴν ιιεύμυνσιν τῶν πνευματικῶν πατέρων. Διά τοῦτο χα: ἱιοριζομεν

α'. Οταν Αναγκαίο! νά χειροτόνησή τ. διάκονο; ή ιερεύ . πρέπει νά ἐμφανιζητα: πρδ; τήν ἱιρότητά του διά νά τδν χάμνη τά; ἀπαιτουμένα ἐξετάσι:;' ή *ci* ιερότη του οφειλή; νά παρατν,ρή τού; μέλλοντα ἱερωμήναι. ἐάν ἔχωσ: τά απαιτούμινα παρά τών κανόνων, δηλονότι τήν Απάιτουμένην ἡλιχι'αν, τήν μαρτυρίαν του πνευματικοῦ πατρὸ , τήν μαρτυρίαν τών συνενοριτών του περί Αμέμπτου ρίου. τήν χλισιν του πρ><τά πνευματικά, χαὶ ἐάν ἡξεύρη τουλάχιστον τά'άπαραίτητα χρέη' τοὺ ἐπαγγέλματό του. Όταν χαλώ; τδν ἐξετάση περί τούτων απάντων κα; περί όσων άλλων μεσπιζουσιν οἱ νόμο: τή ἐχκλησία; χαὶ τδν ἐγκ'ρ'νγ Αξιόν χειροτονία; διακόνου ἡ ιερέω , μέλει ιιδη ει; αὐτόν ἔγγραφον τήν ἄδειαν,' τήν οποίαν μέλει τήν παρρησιάζη όπου ανήκει, διά νά λαμ,οάνη τήν ἐχπλήρωσίν τη;· ἐάν ἱέ «ΰρη τι τήν 'ἐξέτασιν χωλύοντά τινα ή Απορία , μέλει τά χαΟυποράλλη ει; τήν χρίσιν τή; ἐπ-.τροπή; ι;ά νά Αποφασίση,

ρ'. Επειδή πολλοί τών πνευματιχινν πατέρων δέν Ιχουσ: τά ιχανά; ἱΗωρία; χοQjju τού υψηλού ἐπαγγέλματο χα! ἐπειδή δέν γνωρίζουσιν τι ποιαν χατάστασιν εὑρίσχονται τή οριάβΐὀξοιυ ἐχκλησία; τά τέκνα χα: ποια μέσα είναι ἁρμαδιώτερα πρδ Απάντησιν τού κακού χαὶ ϊιορίέωσιν τή διαφμορί; τών ἡμών, διά τούτο μέλει προσδιορίσει εἰ; αυτού; νά συνέρχωντα: παρ' αὐτῳ τι ττταγμένα ἡμέρκ ΐοά νά τού χα»οιηγή. Καὶ τχὑτά τισ: τά ιδίω προσδιοριζόμενα τή ἱερότητ: του χρέη.

Εἰ; δὲ τδν μεοφιλέστατον τπίσχΟΓ.ον Ρη&ύμνη; Αποβίδομτν τά τρία ταῦτα, τουτέστ: τὴν ἐξέτασιν τι τὴν τχτὑπωσιν χαὶ πὼλησιν τῶν jJiρλίων, τὴν ἐχχλησιαατ:κὴν τὺταξίαν χαὶ τὴν διαγωγὴν τῶν ἐχχλησιαστιχῶν. Διά τούτο χα: διορίζομτν

»·. Όστι; τών ἡμττέρων ἱΡΑλα: νά τυπώσή χανέν ρφλιον ἐν Κωνσταντινουπόλτι, πρέπτ; νά χάμνη δύω αντίγραφα όμοια χαὶ νά τά παραΐϊή τι χτίραζ τή; •αοφιλία του Βιά νά τά παρατηρώ χαὶ Αφ' οδ 8ἐν (Ορη τι ἐναντίον τί{ τήν Κρησχτίαν, ti; τήν ἡάιχὴν χαὶ (ἱ τὴν ἐξουσίαν, ΙΗλι ἐπιστρέφη ji ft ἐχιχχχυρωμένον τὴ *ἰδif υπογραφή* ΒιΑ νά τυποΟται· μττά ἱὲ τήν ἐχτύπωσιν ÎΗfcti διίτται πάλιν τὴ !Ηοφιλίρ του ἐν τών τυπωΙΜντον ^ιμλίων ιιά νά χάμνη τήν ἀχρφή σύγχρισιν μὲ τδ ἀνά χτιρά; του Ιττρον πρωτότυπον, χαὶ (ὕρών αὐτδ Απαράλλακτου, Μλτι Κΐη τήν Αἴτιαν τὴ πωλήστω ὑπογτγραμμένην παρά τή; ΙΗοφτλία; του χαὶ Σφραγισμένη* τὴ ἡμηέρμ πατριαρχικὴ σφραγίιι, *ήν, όποιαν *t* τυπογρΑφ** *i<fili.ii* νά χαταχωρή (ἱ; ἕκαστον pifiiev δπού Ηλτι τυπώστι. Ἐάν 8' τι τήν ΑνΑγνωσιν τοΟ βιβλίου συνάντηση Απορία , ιάέλι:. ji» χα^υποβάλιη (ἱ; τήν, ἱπιτροπήν ιιά νά Αποφασιση πιρί τούτων· ήτι καὶ . '«ἱ καιρόν Τέν^γχη^ ἱ*ἱλι: συμβουλ(ὑέτα: καὶ Αλλα ὕποχι:μ·να πιπαιδιυμένα κα! ἐνάρκα ιιά νά γϊνωντα: ἀἱ Από^ισι; τη; ἀσφαλέστιραι, καιΚυ; ἑ*·ἑλαι χάμνη τοδτο χαὶ (ἱ όσα; Αλλα Απορία; Απδ καιρού εἰ καιρόν· ήἱΗλι συναντέ,ση χαὶ ιι τά λοιπά; ἐχχλησιαστιχά καὶ πνιυματιχά; ΰποΜσιι;

jj·. Νά .μήν ἡμπόρή 'κανιὶ ριρλιοπώλο (·■; τό· *f* ἐξή;' νά πωλή κανέν β ρλίον, τΐ όποιον νά μήν ἐμ· Αιριέχητα: «ΐ τδν κατάλογον, τδν όποιον Μλ;ι ὑπογράφιι ή ΙΗοφιλία του, Διδ κα: γνώοτοποιοῦμιδλ|υ το·ὑ;^ ἀμογ«νι! μα;' βιβλιοπώλου; νά χάμη ἕκαστο τδν κατάλογοτῶν ισων βιβλίων πωλι! ιι τδν' ἐργαστήριόν τ'ου. ἐμφκνίζω..αυτόν πρδ; τήν »<οφιλίαν του. δστι Αέλι: τδν χα&υποράλλγ τήν ἐπιτροπήν, ήτι καὶ MWi δώσί: τήν Αἰ<ιαν νά πωλώντα: μόνον ϊσα ριβλια ιέν ἐναντιοῦνται «:; τήν »ρ/,σκ(ίαν, τήν ἡἱέικήν χα: ιι τήν ἐξι υσιάν. Οΰτο; ὁ κατάλογο; Οέλι: ιἱναι ὑπογιγραμμένο; παρά τή; Î*ιοφιλ:χ του χαὶ. (σφραγισμένο; . τ^ ἡμιτέρφ πατριαρχική σφραγιδ:. χαὶ τούτον ἐχαοτο ,τιρλιοπώλο ἱΐἱλιι ἐχι: ιι; τδ ἐργαστήριόν του. Όταν τι; τών ἡμιτέρων ἱΗλι: νά ἀγοράση χανέν .-.ιβλιον, πρέπι:Ανά παρατηρή, ἐάν ἐμπιριέχηται ιι; τδν κατάλογον, τδν όποιον ὁ πωλητή; ὀφιιλι: νά διιχνύη ιι; αὐτόν, καλώ; χα: 'τών κατά διαφόρου καιρού ἐρχομένων ριρλιών ιι; τού βιβλιοπώλου; πρέπι: νά ἐμ^ανιζηται *i* κατάλογο; πρδ; τήν θτοφιλιαν του·' χα: 5ὑα ἐχ τούτων .Ήλι: φανώσιν, οτ: ιἱναι όμοια· μὲ τά προ»·ιωρη'.>ἐντα χα! συγχωρηἱΗντα πρότιρον. ὑέλτ: διδη ἀχωλύτω; ή μιοφιλια του ὡ; ἐπίτροπο τήν ἀδιιαν νά πωλώντα:· όσα οἑ Αλλα δέν ἐμπιριέχοντα: ιι τδν κατάλογον. Μέλι: τά χαιΐ-υποράλλη ιι; τήν επιτροπήν διά νά τά ἐγκρίνη ὡ Ανω·*εν.

γ'. Μέλλε: νά ἐπαγρυτινή ti; τήν ιὑτα ιαν τών ἐχχληοιών. ει τήν πρέπουσαν ἐχτέλεσιν των ιερών Ακολουθιών, εἰ; τά ιεροπραξία χα! εἰ; τήν ἐκτίλισιν τών μυστηρίων, διά νά γινωντα: ολα ταῦτα χατά τήν ἀρχαίαν παράδοσιν τή; ιερά; μα; ἐχχλησια , καὶ οὕτω, νά ἐχλιιπη καιΗ νεωτερισμό; χαὶ νά ἐχτε-ώνται μὲ εκείνην τήν αξιοπρέπειαν, ήτ.; ανήκε; ει; τοι^>τα ιιρά ἔργα. "Οταν 'δη ή μάίνη τ; εναντιον. ἱ+ἑζ.ε: ιιδοποιή τδν υπουργόν τή ἐχχλησια ἡ τού ,μυστηρίου. εἴτε ἐχ τι'υν ιερέων εἴτε ἐξ ἄλλων χχηριχών τὑχη, πρδ; τήν ἀναγχαιαν διόρ<*ωσ:ν· ἐάν δι'-ό;, ότι δέν ἐδιορΙΗϊλέη, <*ἐλε: χαιΗεπ-.ράλλη τούτο ει; τήν ἐπιτροπήν διά νά χάμη τήν διόρίτωσ:ν.

δ'. Ηέλε: ἐπαγρυπνή ει τά,ν διαγωγήν χα: εἰ; τά φρονύ,ματα όλων τών ἐν πάσα τκι; ἐχχλησίχι; κληρικών, προεστώτων, ἐφημεριων χαὶ τών λοιπών ἐκκλησιαστικών. Ἐάν μά!*η δτι ἐξ αὐτών τι; αμαρτάνει ἐναντίον ε; τήν ορθοδοξίαν τών φρονημάτω». ει τήν ἐναρετον πολιτείαν, ει τήν σεμνοπρέπειαν. αἰ; τά συναναστροφά καὶ εἰ; ἀλλα τοιαῦτα. μέλει φδν προσκφλέση Απαξ χα! δἱ , συμρουλεύων αὐτῳ πνευματιχώ; τά δέοντα, καὶ ἔπειτα ἐπιμελώ μέλει ἐπαγρυπχη ἐάν προσφέρητα: χατά τά συμβουλέ του· ἐάν *Γ* ἐξ'ἐναντία φαίνηται καταφρονών, θέλε: χ«μυποβάλλη τά περί τούτου εϊ; τήν ἐπιτροπέ,ν, ;<α γένηται ή πρέπουσα διόρΑωσι . Ταύτά είσ: καὶ τά ιδίω ' προσδιοριζόμενα τή Ιξεοφιλίφ του,

Εἰ; ιέ τδν ιεροδιδάσκαλον κύριον Ευσέβιον,ἀποδίιομεν»τήν γενικήν ἐφαρίαν ει τά δύω ταὐτα, τουτέστιν ει τὴν παιδείαν «α! εἰ; τὸ κήρυγμα τοῦ με(ου λόγου. Διά τοὺτο καὶ διατάττομεν περί τούτων 'πρδ γνώσιν καὶ ὁίηγίαν κα! τοῦ ιιαληφιΗντο γενικοῦ ἐφόρου χαὶ ἐπιτρόπου μα; κα! τών λοιπών ορθοδόξων τά Ακόλουθα·

α'. Επειδή ή ι:εὐ*υνσι τὴ Ανατροφή; τή νεολαία; εἰναι τόσον ΑναγκεΑα, διότι Απδ ταύτην κρέμανται ιλχι αἱ ἐλπίδε τή; ἐκκλησία . χα! ἐπειδή βλέπομεν, ότι πολλοί ιιεφθαμένοι χαὶ κατά τήν

»ιησχι:Λ xa: xxri
' î-.îx-ïxiÀ-.x·'.-. έπ
μ»γ?τττ,·< 5·.χφîHράν Γ
xxi. ώ; π
μ*i χ£i»,,. μ««χιφ·.ζ0μ»î

μ'ίΛμη·)*'»

Λ τβ: !ταν .τiλωι:. vi χ^ρύ ωîîν ι
/.'«i

έχ-''

Mt. μ
και ό^ων άλλα» iπομλi:
Πîνιχμî,χ ζ»

κχ· *: Iλλ

λχ·.κ·
oti

μiλώiιν

txr.vx μο
iïiix.
iνχ*·κχîχ.

tv ixxo

ν<ι»μ*ν μιτχ
Zl»>ι

ό;τ- ιτν. ανάγκην ο-.oasxx--: ». •/-'vîXIε *·» -.τρομν»|·ηη·

κανόνα ιιορίζομιν vi μή -·i -Z μ·'*'·*" χνχμή <î χόν iîρόν *-i να κηρύζξρ χλλχ μν: xi/ vi -1μύ.ήη i»ν iχι τήν ήμιτίραν έγγραφον iiî-xv η τουλχχιττον τ,ύ έη: -.-.>.M lr.-.-.fir.i-> μχ; Μ'Λ- iiW&i .?>»»·

άλλο*; îυμροη^ου κα: ήi+ύον έγκρινή *P* τ»·ργ·.χν ιών καθηκόντων χύτών iφ' ώ κ>: έν τοιχυττ, zif, jri-J*. <ν:χ; ή 0:χ> ζρχ ωτ.ν ύποκιiμι-νον *;i >χ χ,;» '(uÂY(7h)7.. τζχντι iφιiλουτ. vi ljF.xzo jft»7'.v ι:; χύτού; ώ ήμi τού; :5:o¹j;, 5·.ότ: îέ> χγωννζΛχ·. 0: χαλο γ. r μή 5;ά >î îχτiλi^ωî: τχ; ψυχιοφ5'<: in'/;χι«;; μα κχ: oi 'χρά ήμών χρέν, '(„ν o^i*o5ó;<ον. *Oζαν τ:*ρ·-έρ/ων· τχ·. προ Èx:tAii.v αύτών ύποιργημάτων. τοτον οι πρόκριτό: β·3ον κα: ο: up»:; iκχστη ένορία καί 4κκζτ(τα ïHλi: τού υποοέχ<οντχi χα: πιριπο.ούντα; ώ ή;ιi αύτού. υπχκούοντι χύτοι £μχ καί >^ρη· γούν:ι τi αναγκαία μiαχ τού vi έκτιλ<3"Π: xi :ιρχ τ<ην χρiη. Ταύτά jit.v iτινχ πρ< τ^ πχρόν, TAoi.χώ διατάττομiν πρ^ χπάντηi ν τον δχ.νών τή έκκλητα; κα- τή διαφ^ορi.

Αγαπητο:, ri απαραίτητα χρέη μχ;. τά οποία ανχγκχω μα κχîΗπορáλλουτ.ν ιi την αγρυπνών îροντ.οα τή πντφατική τχ ώφιλέiα και τή; κχ· λή διατηρτ(3«» τ6» ή^ικών χα: πολιτικών ώ πρ^ ρατλΓ.'ν κράτο άνχΓοφίνκτων χριών αχ. μά ύπηγόρβυααν τήν τύσταaιν ταύτη τή ικκληαiαττ·.- <π.τροπή. -πρ£ τήν οποίαν άνχγκχiον έκρiνχμiν τήν έκλογήν κχ: αποχχτάατα^ιν το.ουτών 5ooχι· μiαμένîiχν καί ïύϋπολήπτα» παρά τή έκκλη^iχ ύπ^- κ"Σ μiνα». -,îχ 5:Λτιλούα: τχ άνωτiρω ρηi*έντα. φρ- ο ατηρηα:> τή τών προγόνων μα iβρi 1>ρητκi:χ, χναπληρούντi *. χύτών τήν ήμιτiρχν i χνχγκη jÎAAî.y.v. 5· :. îχ?,ο» χούνχτον τ:οχχ$6μ<&χ νά έκ- πζηρωοωμiν iντιλώ τχ itpi ημών κχiîήχοντχ. χχ- Oοτ: γνωρι„ομiν. ζτ: οττι iπiχ-iρτi μόνο τχ πάντα

νὰ πράττη, ή < ή ίλιγώτατα 'Ο βα-μή, *Kfim* *k fiù νὰ ixerF«**l» δλβ νὰ οὰ μ<ν· ΙΜνή «Λ δλα νὰ τ* Απομα^ίζή ίλλί βιί νὰ χεέ· τορρώση τούτα, «ρέπει νὰ >θή·ήται «ai *'νtf* 4λλβν ωυμπβραλεψ^εενομίνων >if tàj ένεργεια; x«t «pà<ài; «j- tnxp «al έστεχίαθημεν. «τι Μλ«Μ> Ιεειτΰχή έ·* τήνσύοτβσιν τούτε τή; έκκλησιαστ^τae! «να»· μετ.εΐρ έπιτροπή , τοιουτοτρίπω; διωργανισμένη χα! Βιευ>υνομένη;' a»! έπομένεε; δταν τί πράγματα διε,εργώντα: μετί κοινή; ο»*4*·ί ί* διαφόρων Ατόμων δμοφρόνων, ένaρέτων. θεοσεβών πεύ iMsatàav-μένων. τότε λαμχνο-νά: τήν χαλητέρχν Ιπβββιν, χαθώ; ή πείρα ΧΧ»· έκαστην τδ 4ποβει>νύει· τότε μί-λ:στα xai *ί* κύριο; ήμώ» *ύρίσκεται μεταξύ αύτών κατά, τφ; ά-^ευίεί; 'υποσχέσει του, xai έπομένω; ai αποφάσει των ε!νχ: Αποφάσει αύτού τού κυρίου μα . '<>«·..> ε:σ! ίύω,ή τρει συνηγμένοι iv (fy όνόματ: μου. έ»ε! «ί μ: iv μέσφ αύτών*. Κατ' χύτδν λοιπδν τδν λόγον ρχή^όμεν, δτ·. χχ! 4 -χύρ·.ο ήμών Ji' υπόσχεται τδ Αλάνθαστον εί; Ινα κα! μόνον. ίλ .' χί ίύω ή τρει . δτχν συνέρχωντα: !:' Αγάπην του χχ: ίιί τί Ονομά του, μηδέν» άλλον σκοπόν έχοντε εί μή τήν ίόξαν του κα: τήν ώφέ-*χ.χ· τού πλησίον. Διά τούτο xai ή έκχλησία έχε: '•όσο.,· υπουργού; μόνον χχ: μόνον î:i νὰ κχταγι-έχτελούντε; το:χύτα έργα. σωτήρια. Είθε νὰ ευρ-σκοντο πολλοί έργάτα: το:ούτο:, ϊ:à νὰ λχμράνη ί,χ, ό;ω; η άμπελο; τού κυρίου τήν καλητέραν καλλιέργειαν xx: νχ μή μένη ίλον τδ ράρο; τή πνευμιτ ή; δο.χήσεω; ει ολίγα Ατομα. Αγαπητοί, -.ωρίζο-ΐτε; κχλώ; πόσον πολύτιμο: είνα: α: ψυχαί τών π στών χχ! ί.χνοούμινο: χχ»' έαυτού ποιαν φορερίν απολογίαν μέζ,λομεν νὰ δώσωμεν μίαν ήμί-' έχν iέν Αγωνισθώμεν πχντοιοτρό,τιο; μέ τήν Ϊ,σιά, χχ: χυτή τή; :Ι:'α; μΐ; ζωή;. δ:ά νὰ τί; ή*<3··' ίίού; σωτηρίου . έχομεν Απόφχσιν τ>. .»«:. χχ» ίσ-.ν τδ δυνατόν όχι μόνον νί άφιερω-(.'«•μι» θΛ·.τ«'.ωΪ ήμ·:; χύτο: «: τοιούτον ίργον, ·>; ' î·χ·.τ«! τδ !«ρ4ν μχ; 4πχγγτλμχ, ίλλί νὰ πχρχ-ίίχηιΓ. «ί; ροή»«.χν χχ: Ιλλου; αφροτύού; χχ; >.<ίγού;, ίχοκ ^*ρ:νομ<ν ίτ: χ:νοί>ντχ: *ίτΑ* τήν χχρ;» το, »«ού, ίμπνίουν τδ πντΰμχ τού ιύαγγιλί'.υ χχ. t!vx. ijio: ύηουργοί τού ύψιστοχ. τού; δχοίον; χχ: ί·,·χπώμ«ν Χχ' τ:μώμ«ν χχ! σ<ρόμ»»χ. ΐολίποντ;; ΐτ: δ » <ρ·θ; ήιιώ» το:; ΐχχρ:χ< τά ούρχνιά το-j ΕΓνρχ. δ.ότ: *Ιλ>»ί* ήΙΗλχμχν ζτ(μ:ώοι χχ! τδν ίχυτίν μχ; χχ τδ ήμίτιρον ποιμνιον, πχρορyίζοντι; μχλ.χτχ χχί τδ< ·Ϊ:ον »«δν μΐ τήν χμίλιιχν ή χδ:χ;ορ:χν τού νὰ μή, Μ|ιλώμι»χ ίπδ τχ Τ«>τχ χχ! άπδ οὰ; àptoà; ττί>ν à;-Nν ΰηοχ«:μίνων.

Ι Τ·.:χύτχ 'λοιπδν φρονούντι; γν«>χτοπο;οϋμ<ν «:; πχ,τχ; ύμί' τί ΐτνιψχτιχΐ ήμών τίχνχ χχ! ηρδ; ύμιτίρχν άΐηγιΐν. χχ: :νχ μή σχχνδχλ:χ»ήτ«. ίàν xxojyr.oi τ:νχ; φλυχρου; κχχρμολίγου; νὰ χχχ%.-xpivart: τχύτχ; τί; κρχξϋζ'μχ; ώ; νίωττριχμού; χχ: νὰ πχρχξήγώχ: τού; ίγχ»ού; 'μχ; σχοκού; χχ! τί; έργχαίχ; μχ;- τί ixotx ΐίν ànojiüxouxiv t:; άλλο Rxpà «!; τήν ivuitxripxv xa! àsfaXtetipav ίχτίλχτ.ν τών ήμχτίρων ίίρών ποιμχντ-.χ&ν χχθήχίν-τ»>ν. ϊιδτι μή 9λίψ:ν τή; xagïia; μχ; μχν»«ίνομ»ν, ίτ: τ:νέ; τών ίπχγγτλλομίνχν 'μίν <ξ«χτ«ρ:χό; τήν έρ»οδοξ!χν, μή δρ»ώ; Si φμονούντων ίσ«τ«ρ:χΛ; £:à τήν πχντχλή ίγνοιχν μίχρ: χχί αύτών τών ίρχών τή άμωμήτ'υ ήμών ιτίτηω;, μή «ΰχχρ:στούμ<νο: νά <{νχ: τοιοΟ.ο: μίνο: των, προσπχ»οΟχ: πολυχιίώ χχί πολντρόπω; νί χίμωχ: χχ! προσήλυτου τή 8ιχ-;»ορ4; των, τολμώντί; ίνχ;χνΐδν χα! ιναισχύντω; μί

A tpAas»; σχΒνΙαλοπΜΟύ; «ί τΑ; αννώζχι; xài «mna-«ήροΟ νὰ μλυαρώσ.ν έναντίον τΟν 4σγμΑτων τή; «<«»■$, ίνβντίον τ*ν ΙΧμων τή Αγία; pa; Ακχλή-βιβ; xai ivarrixx τών *Utftn* «apaMea** τών *itthn inevÜim* aal Hofàpw «rtàpav ήρών. AtA τβΟτο Ami ήΗλαν τ»λμή» τί τ««ύτχ «ί; τ4 4{ή;, γνχοστο-χ·ιήΗντΐν «ρδ ήμ<», Χλχ: σνμ^Ο'νλτυΑώσ·. κβτρχώ 8ΐΑ itptap xai ΪΓΑέρχν fopiv νὰ <α·ύβωσι τών Τώούτων χβτβφρονητχ: *U* τών συμ£·υλών μα; àχο-ίτ.χνύμχνοι, ίφχύχτω; Ηλ«: μΑ; «ΰρωβ: χριτί; <ύστνΓ ρού;, χα»ώ; μ<; î:οριζουσ:ν οί Ιχχλι;σι<στιχοΙ νόμο: νὰ κολιτ«υώμ«»α μί τού τ«ούτου; χαί 8ià νί χρο-φυλίξωμχν τδ λοιπδν ποίμνιον xal ϊ:à νὰ μή γινώμχΑα χ<! ήμ»ί; συμμέτοχο: μέ τήν σ-.ωπήν xai Αδιαφορίαν μχ; <ί; τί; παρανόμι»; των, δ:4τ: οί τοιούτοι χαχίφρσντ; χα! σκιρμολίγο: ι!να: ο! ίλχ-»·.νοΐ <χ8ρο! τοΟ 1»νρυ; χχ: τή; όρ»οδοξίχ;, ο:τ·.ντ; ιύχοντα: χχ; έπι»υμούσ: νί »ίνα: τί πράγματα πάντοττ Αταχτα χαί άντυ τινδ; προνο-α; χχ! ποι-μαντ:χή; φροντϊίο; χαί άγρυπνίχ;. 4:à νὰ ίχτ;λώσι τί πονηρά των θτλήματα. Ιίλήν δσον ί »«δ; cùîoxtl νὰ μίνωμτν t:; τούτον τδν ϋψήλδν Ρρόνον. ίσον ό »«δ; μί; χχρίη, ζωήν χχ! ύγίτιχν, Ηλομιν 4γων:σ»ή νί ίχρ:ζώσωμ*ν τχδτα χχ! ίλα τά λο:πί ζ:ζάν:α. τί ί:αφ»τίροντ'α τήν Αμπχλον τού χυρίου χχ! ί,χτχρίττοντα τήν χοινήν ήμών ήσυχίχν χα: δ:à τών τοιούτων iv τα'.; ϊ-.χφύροι; συνανχστρογα!; σπτρμολτ-γ:ών πρίσχομμχ γ·.νόμ«να ν; τί παρά τών ομογενών μα; ίφΓ.λίμτνα χρ|η τού π.στού ί»χγ:αλ:χίου πρδ τήν »«6»εν ip' ήμί; τττχγμίντ,ν χρχτχ ίν ρχσ:λ«:αν. χα: ίπομένω; πολυειίώ; χαί πολντρίποί; ίπιρλαρή ήμίν χχ) ίπ:ζήμ:χ ίποχχ»ιστίμενχ.

Α:ί τχύτα πάντα λο:πδν «Γμε»χ ρέρα:ο:. τέκνα ήμών αγαπητά χχ: γνήσια μέλη τή; έχχλησία , δτ: αχ! ή χαρδία υμών Απάντων είνχ: ίλο; ίμπλεω; χαρί χχ! ίγαλλ:άσ»ο^, δτχν ^λέπητε τδν πνευμχτ:-χδν ποιμένχ σα νὰ λαμιάνφ το.αύτα ράσι,ια χα: σωτηρ:ώδη μέτρα πρδ στηριγμδν τή; όρ»οδοξ:α;. πρδ ίίξχν τή; έχχλησία χα! πρδ κοινήν ύμών ώ;έλ::αν. Συντρέξατε λοιπδν σύμπαντε; προ»ύ·ι<»; εί; τού; αγαθού σχοπού; μα - έμψυχώσατε μέ τήν συνδρομήν χχ! εύπε:»ε:άν σα τήν πο:μχντ:χήν ήμώ. χχ: ίγρυ-πνον πρόνοιαν δόσχτε χε.'ρα ροη»ε:'α; ρια: ε:; ήμί; χαΐ ε:; τού; σύνεργού; μχ;, ϊ:ί νάί έχτελέσωμεν τά ίερί ήμών χρέη, τί δποία ούίέν άλλο ίντ:κε:μενον Ιχουσιν ε: μή μόνον τί άλη»ή ύμών συμφέροντα, τήν σωτηρίαν ύμών Απάντων κα: τήν δόξαν τού παναγάθου θεού, ού ή χάρ:; χχ| τδ άπε:ρον Ιλιτ; σύν τή παρ' ήμών εύχή χα: εύλογία ε:η μετά πίν-των ύμών.

ί.ν μην! ερρουχρί'υ ΐνδ:κτ:ώνο; »'.

t *ί* Ηγέσου Χρύσανθο;.
+ δ Ηρχκλείχ; Α:ονύσ:ο;.
τ ό Χ:χομηΐε:α; Ιΐανάρετο;.
+ ό Χαλχηδδνο; Ιερόθεο;,
à 4 Αέρχων Γερμανό .
+ 4 Ηεσσαλονίχη; Μελέτιο;*
t 4 Άμασεία; Καλλίνικο .
+ 4 Ικονίου Σαμουήλ.
t 4 Λαρίαση 'Ανθιμο ,
t 4 Δράμα; Νεόφυτο .
t 4 ΙεΗΓννίνων Ιωακείμ.
t 4 Φιλαδέλφεια; ΠεηεΙρετο;.
t 4 Κενσίεντιλίου 'Αρτέμιο;.
+ 4 Σοφία; liat®',;.
Τ*δ 'Εροεχίου Ίωσή ,
t 4 Π&σνα; Άμρρόσ.τ .
Τ 4 Δρυινουπόλεω^Χεόγυτο^

8YN0IIU8 CON8TANTINOPOLITANA

e a qua peregrinae doctrinae damnantur.

. 1836 mente maio.

Gregorius VI patriareha. ex eo quo ad summum eccleoiae solium eveetus eat die, plnrimam desudavit atque elaboravit in arcendi* a populo aibi commi»·» doctrinis. quaa perUgrinantea evaugalii praecone». eum Romanae fidei tum Neoroformatorum persuasionibus addicti, per Orientem spargere ea, aetate contendebant. Primo huiua studii documento ait epistola satis ampla, ad métropolitain Prtiaaeum missa, qua severissimi» verbis prohibuit, ne scholas * 1'rotestantibu» recens conditas frequentarent fideles orthodoxi librusvc legerent ab illis vel gratis donatos, utpote erroribus doctrinisque a «ana fide alienis refertos. Tabulam, cuius exordium fero idem eat ac illud in quod t. XXXVIII. coi. 609. incidimus, primus edidit M. Gedeon. Κανονιχα! διατάξιι;, t. II (Constantinopoli. 1889). p 19<-2U2. adhibito codice patriarchal).

Κατά τών έτεροδ ι δ ασχαλ ιών.

t iÀtq» θεού αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα; Ρώμη; χα: οίχουμενιχό; πατρι-

t Ιερώτατε μητροπολίτα Προύση;, ύπέρτιμε χαί ίξχρ/c πάση Βιθυνία;, εν Χριστώ τφ θεφ λίαν αγαπητέ χαί περισπούδαστε ά$ελφέ χχ! συλλειτουργέ τή; ήμών μετριότητο;, χχΐ έντιμότατοι κληρικοί, χα! ιύ/σβέσταττι ιερεί . χα! τίμιοι πρόε'στώτε;. χα! χρήσιμοι γέροντε χχ! πρόκριτοι. χαί λοιποί άπαξάπαντε ευλογημένοι χριστιανό! τή; έπαρχίχ; ταΰτη;, τέκνα tv χυρίηι ήμών άγαπητά χα! περιπόθητα, χάρι εΐη ύμ!ν χχί ειρήνη παρά θεού. παρ' ήμών δ^ xv/Λ χα! ευλογιά χα! συγχώρησι .

Επειδή *t* άρχέχχχο; έχθρδ; χα! σκολιδ; δαίμων, *ί,ω&ιν* χα: έξ-άρχή; δεινώ; χα! όλέθριω; ένστησάμενο; τδν χατά τών ορθοδόξων χριστιανών .πόλεμον, ούχ έπαύσχτο άλλοτε μέν έχ τή; έμφανού; χα! ώξ εί,πειν έξ αντιμέτωπου παρχτάξεω έπανιστάμενο χα! Ϊιώχ'ων. άλλοτε δέ μέ ένέδρα; πολλά; χα! έπιθέσει δόλια έξιστών τού; άπλούστέρου; τή; εύθεία; δδού χα! sî; άνοδία; χαί ράραθρα χατακρημνίζων, ή χ^ινή μήτηρ τών ευσεβών, ή Ίέγία τού Χριστοί μεγάλη εκκλησία. ού διαλείπει χατά χρέο απαραίτητον έπαγρυπνούσα νά φυλάττη τά γνήσια πνευματικά τη; τέχνα από τών χατά καιρού; επ.γειρρμένων όποιωνδήποτε σατανικών έφόδων, αΐτινε; άπό καιρού εί; καιρόν ού διέζειπον έπαγόμεναι δι' οργάνων χαί μέσων. ύπό τού κινούντο; έχθρού έξευρημένων κα! έπιτετηδευμένων. τά όποια έξωθεν μέν περικειντα: μόρ■ρωσ.ν riotptia; κατά τό άποστολικόν, πρόσχημα ψευδωνύμου ώφελεία; προβαλλόμενου ει άπάτην τών άπζουστέρων κα! μέ, ικανάιν νά εισδύσωσιν ti; τό ραθο τή; ψυχοφθόρου βλάβη , τή δέ άληθεια είσίν ώπλισμένοι κατά τή; ε'.σεβεία; καί κατατολμώσι παραβίλω; μέ έπεισάχτου χα! ξένα; έτιροδιδασκα'1' λια; νά διαταράξωσι και νά διασχίσωσι ' τή; τού Χριστού έκχλησία; τό εύοερέ πλήρωμα.

Τοιοϋτό τι; ήδη πόλεμο άνεφάνη διακηρυττόμινο; 'ώ; μή ώ ελει *κατά* τή; έχκλησία; χα! τή; εύσεβει'α; τών πώποτε μνημονευομένων *t* χαλεπώτατο . πρδ όλι'γου ήδη χρόνου λαβών τά; πονηρά; απαρχέ παρά τού κακού σπορέω; κα! ύποτρεφόμενο κατά μικρόν και προ^αίνων ϋπούλω; χα! λεληθότω διάφοροι; τεχνάαμασιν άπατηλοί; qaΐ · σατανικαί ύποχρίσεσιν άλλοτρίου γάρ τίνο κόμματο *iltatcl,* έχθροι τή; άληθεια κα! περί τήν πίστιν άστοχήσαντε; χατά τδν θείον άπόστολον, καταφερόμένο: χατά

A τβν Αποστολιχβν κα! συνοδικών κανόνων κα! άπο*4σ»ων, κατά τών άχράντχτν μυστηρίων, κότα τή; «ρβσχννήΜακ τών Ιερών βικόνων,'κατά τή; μεσιτεία τών άγιων, κατά τών έκκλησιβστνχών παρχδόσ*ων χα! ιερών έώίμων χ)α! κατά πάντων τών ύπερ^νών κα! ούρβνίων δογμάτων τή; άμωμήτου ήμών πΐστεω; κατεξανιστάμενοι, γυμνό! πάντων καί έρημοι τών πρδ; σωτηρίαν συντώνδντων κα! τή; δρ*ήζ κα! ύγ-.ού; πΐστεω; ά&λίω; άπεσχκνισμένοι, ο! τοτοΟτοι,· ραμέν, προίΗμενοι νά παρασύρωών αΐ τή; ιδία; των χακοδοξία; τδ σκότο; τού; ήμετέρου; όμογενε!;. έκπέμ-μ πούσι πανταχού αποστόλου; αύτών χαί ψευδοδιδασκάλρυ;, οίτινiξ δίκην άγυρτών περιέρχονται κατά π4λει; κα! χώρα; διδάσχοντε; τά; χαινορρονι'α; τή; έτεροδιδασχαλία; των καί παραναπειροντε; τή καλή γεωργίμ κα! φυτεία τού Χριστού τή; κακορροσύνη; αυτών τά; άκάνίέα; κα! τά ζιζάνια· παρεξηγούσι γάρ καί Χακοερμηνεύουσιν άμαΜ>; κα! κατά τού;, όλεΟρίου; αύτών σκοπού; τά; δεία; γραφά;,' χβ»ρί; πνεύματο; τά τού ΐπνεύματο; εισηγούμενοι · έχδίδουσι *jii*ρλιάρια γέροντα θανατηφόρου πικρία; τών κακοδοξιών αύτών, άλλα μέν άποτόμω; κα! μέ πολλήν τραχύτητα χα! άναίδειαν χατάφερόμενχ, άλλα δέ έχοντα άναμίξ συμπεφυρμένον τδν ίόν, τά όποια κα! διανέμοντε; δωρεάν παρεισάγουαιν εί; άνάγνωσιν τή; δμογενού; νεολαία; διά τή; άλληλσδιδαχτιχή; μεθόδου, καθ' ήν καί σχολεία συνιστώσιν ένιάχού ϊδίοι; αυτών άναλώμααι. σπεύδοντε; μέ τδ δέλεαρ τή; χρηματική; δαπάνη; κα! μέ πρόσχημα ζήλου χοινωφελού; καί φιλανθρωπία νά μεταδώσωσ: τδν μολυσμδν εί; τά; ίπαλά τών νέων ψυχά . Καθώ; τοιούτοί τινε , ώ; "Ι,δη έμάθομεν, πρδ καιρού έλθόντε; αύτόθι κα! όπο· κεκρυμμένω; πω; διά διαφόρων μηχανημάτων έξ* απατήσαντέ; τινα; τών ήμετέρων όρθοδόξων κα! προσήλυτου; αύτού; ποιήσαντт , ίνεφάνησαν ήδη σχολεία συνιστώντε; έξ ίδιων άναλωμάτων κα! διδασκάλου; έκ τών προσκτηθίντων προσήλυτων μισθούντε;, ΐν» διαδώσωσι δι' αύτών τδν ίδν τή; κακοδοξία; κα! κακοφροσύνη; των εί; τήν άπ.αλήν νεολαίαν τβν αυτόθι όρθοδόξων έν προσχήματι δήθεν φιλανθρωπία; καί εύποιία . Μέ τοιαϋτα; απατηλά; κακομηχανία; αγωνίζονται νά ύποοκελίσωσι τού; ήμετέρου; άμο* γενε!; ο! άντίπαλοι ούτοι καί τή; εύσεβεΐα; έχΐ^ι έπίσημοι · περί τών όποιων άγκαλά πρδ ικανού καιρού ή καθ' ήμά; τού Χριστού μεγάλη έχκλησία. λα,ισύσα πρόνοιαν τήν προσήκουστν, άπηγίρευσεν έν rot; ίν* ταύθα άλληλοδιδακτικο!; σχολείο·.; τήν άνάγνωσιν τών ρλαοφήμων αύτών βιβλιαρίων κα! έν άλλοι; πολλο!; μέρεσι, ματαιώσασα τού; κακοβούλου; σκοπού; των διά τών άμέσων κα! έμμέαων προνοητικών αυτή; υποθηκών, μ' δλον τούτο καί ήμεί; προνοίφ έχχλησιαστική δέν λείπομεν διά τού παρόντο έχχλησιαστικού ήμών γράμματο ιδίω νά έξηγήσωμεν εί; ύμά; τού; έν τή έπαρχίφ ταύτη όμογενεί όρθοδόξου; τού; δολερού σκοπού τών αύτόθι άναφανέντων κακοδόξων χαί ψυχοβλαβών άτόμων καί νά στηλιτεύσωμεν τά κακοβουλία των χα! νά κινήσεχμεν έτι μάλλον τήν προσοχήν υμών, καθότι μΟνθάνομεν, δτι καί πολλο! έκ τών ήμετέρων, ρ! μέν δι' άγνοιαν έξηπατημίνοι, οί δέ χρήμασι διαφθειρόμενοι, χατεστάθησαν συνήγοροι χχ! φατριαστα! έκείνων χα! καταγίνονται νά διαδώσωσι τήν κόχήν ζύμην κα! ti; τδ λοιπόν ειλικρινέ φύραμα.

Γράφοντα τοίνυν συμβουλεύομεν ,πατρικώ; χα! παραινούμεν άπαξάπαντα τού έν τή έπαρχίφ ταύτη εύσεβεί; κα! όρθοδόξου; χριστιανού νά δια-

Mt nattant· v*v ana «· «raw αν*μ·* ένηχηΜντην Αγ*** *n<P**t Mac aal ·*· σψζουσα ΑλληλοδιαβόχΛ Μχρc τού·» AxapaptiAttn; xai ABiavAHAnof, συρρρονοΟαΑ « tori. îwpé····®·· ; έχείνοι;, Staapteat τή όρδοβοξίμ x«rt ΊΒολφοοι tt« . Stijmit, Ιρήρκσρένή tel t|f Ασψβλού; πέτρα; τή Αληύού; «If Xpiatbv trirttef xai μηδαμώ «ορ-«χτρεπομένη ri; άσφή καχοδοξιών τβλμήματ* El; αύτΑ; λκπδν tA; owrgpMHwf xai Ηοκνούστου; Αεσμοθτσία» >8 AmtAvayca xai ûpati «Sfasams tA γνήσια τέκνα τή κοινή τούτη; μητρύβ, βαβίζοντε ' την «d&t'xv xai Axtatmv tjj ortipiß; άβόν, ή; Ιξ· o&δ*l; Βύναται οψζ*οΑαι· U βίβήλου; χαινο-ftovio; χαί αχιοματιχΑ; φλυαρία; τών χβχριάξβν txrivnv λαοπλΑνβν ψ«υίακοστ4λ·ν vA Αχοφαύγητ» χαντΑκαοι, μιοοΑντ*; χαί ικο3τρ·φ4μ«νοι ώ βήματα χαταποντιομοΟ. Ούτοΐ riotv ri παραχορ·υέμ«νοι την 4iόν λήστα! χα! χλέκτχι, otnvt; έχιβουλίύοντα: τΑν χολύτιμον ΡηοαυρΒν τών ορΑοιόξών βογρΑτκν ήμών Αβήγο! τυφλοί, άποκλανώντχ; τού; Απλουστέρου; τή; •tùSHio; 6ψο0 τών ί«ρβν (ΗσκιομΑτην χαί χατριχών χαραδόαχβν χα! ri» βαραΑρον ψυχικήν; Αχ»λ<ία βχτραχηλίζοντ;! λύκοι βαρ·!; χατΑ ·Αι Afiou Απόστολον, μή φ·:54μ«νοι τού ποιμνίου, ΑλλΑ χαταιιώχοντ»; κα! ΑρπΑζοντ»; τΑ λογιχΑ πρόβατα τή; πνευματική; μΑνδρα; τοΟ κυρίου χαί παρασύροντ·; ri; έρημία; ψυχοφθδρου; χαί ri; συστήματα Αλαμπή τών Arietv Αριτών xai τών χορισμίτβν τοΟ πνεύματο . ΜαχρΑν λοιπόν Απδ τών τοιούτ»ν χα! τών συνηγίρην αύτών Αργυρωνήτβν,' τών τδ δμογενέ έπαγγελλομένων, c κλείσατε τΑ «τα εί; τΑ; σαΑρΑ; κα! Ατδπου; διδασκαλία; τών καινοτομιών αύτών χα! τή; λαπή; πλΑνκ; κα! χάχοαροσύντκ. τΑ; «!τε Απδ στόματο αύτών λεγομέν, . ,h» iv το!; *«*·»*>«« ™ Αναφερομένια^ Άπορρίψατε τΑ; μιχρΑ; ώφελεία^ τΑ; όποια; προβΑλλουστν ύμίν ·; δέλεαρ διΑ vA Αγχιατρεύώσι τΑ; ψυχΑ; σα;, μήτε vA προδίδητε Αντιχαταλλάττοντε; μέ τΑ; πεφ' αύτών χρηματικά; ι ροσφαρΑ; την ψυχικήν anngpiav σα^ Τδlερ; δέ παραγγέλλομεν τή ίερότητι «ου,'ώ; χατΑ τόπον'Αρχι-«pri xai πνευματιχψ προστΑτή, vA προσέχω; Αγρύπν·; xai vA περιφυλόττρ; δσον τδ δυνατόν την ύπδ ' την έπίσκεψίν σου χριστιανικήν νεολαίαν Απδ τή; ψυχοφΑόρου τούτη; λόμη; ΑιΑ τών Αδιαλεiκτηνπνευματικώννουθεσιώνσου, τή; συνεχού διδεΜχαλί·; τών axdiria .V*Wto taaWiBpmi ·*··» aBMH||Hnto , *ραώχ*·ι' Αηρφώδ Mtt,ta*c atMtec r«ÿa*rfta; ((οώτοδ λέγτμεν m&c kA fumaAof» p«td rito «top·· ÍΛτβΛι'ΰ^ια^^ aaMtt o*t* kNfÙaawt #m; lia τδ Ιρ·γενέ ύχΑρχουσι aol μβίζον^ «P«»X% «μμΜηρήο*·; *·* «P*P»λΑξ«·; Αξιοι- ΤΑ *t βλΑσρημα, μυ*ώ*ή καί χαχίζηλα ixriva βιβλιΑρια vA tA Αποσκορακίσατε «ovttiM*v An* «A* «ffMfv·, Απειργοντε; τήν ΑνΑγνεασιν αύτών, παραβιδομένών 4« τδ oxAwf, ώ; σκύτου AJiev. NA γίνητβι W xai παρΑβοσι xai διδασκαλία τών παιββν Iv M wtf Αλληλοδιδακτικοί; xai Αλλοι; σχολιιοι; si; tA ίερΑ xai χρΑοφορβ tatt xptatiavtxai; Αχοal; βφλ(· Τήι tcfettMf jpAv, Am tpurfptot tA τέ*ν« vA γυμνΑζηντκ ri; fuytaptlat; ιίΐχ xai ρρΑοκ;.

Τ«ύτ«; τΑ; iχχληαβστιχΑ; ήμβν WWjxe; n«pty6pt&jt κΑοιν ûfttv, A; xai Ηλη» βΑλ«ι ri; χρΑξιν |i(tA ζήλου χριαν.βνχΜΟ *«! κροΑυμl»; Xpb; 4>υχ<*ή* ώφίλικν xai ύμβν χχί τΑν τέχνην σα , ορί τών ΑχοΙ·ν Αέλ«τ« βώακ λόγον έν χβιρφ, xai «pi; ήμ»; Ηλτη Αναφέρη Ααρροάντ·; πί» ri τι χρήζ«ι τή; Ιχχληαιαατιχΐ); ήμών έντόνου χροστασία;, Αποτίινόptvov ri; αύτόν τοΟτον ttv αχοχίν τή; ψυχική; on-, τήρία; οa; xai ri; i>π·ρ(έσπισ:ν τή; Αμβμήτου ήμών xim·»^ διΑ vA λαμβΑν^ τδ προσήχον πέρα; κατ' έχκλησιαστιχήν ήμών Ϊξι4χρ«βν διτέρ τών πνιυματιχών τίχνβν μα πρόνοιαν. Ή δέ τοΟ Αεού χΑρι; χα: τδ Απειρον έλεο ε!ή μετά πόντων υμών.

,α»λ ',, έν μην! μχίφ, ϊνδιχτιώνο; »'.

I IjMfUUir Mc profecte m^wcb· editio catechiiuM, a. PU* tone Métropolite Xoe^ueaei maâce oliai editi te euper graece «VZ jfuneriirt evv«ftT<Jtq €M·1·p« elT^fMtpfUe »«'*%* κι^η *ιαρ« τ»£ <Md*>er Illetviw. rot <»*· per >*oÀoy·»'· — Αΐρ «Q /f «^ν{« «V» yiuUeji, A* } o ^/ρίφττ·? «v/yp«pfè< r«ér^* err«T«{*r·. Mp/ii> Ao^fe»* •efee, m*»c fA) xtpMrdwret χ& irerv^i* τ< eetodôfe* rteWarç. M»v i#;er. — À'r K·* er«rr«rerxei>i IM*. — *&r rfc i»i IhtHryitv W««f iJULynaf; triMxpapia; ni Kurenninv Rtlf. — In···. 1l, * + SMp.+-«t — UetMW ta·* inanita· rote. Hâtante ntorMMn· (ne· nSS Mm· ni ·» uao IM, «M D. Coni· Lipa* pria··. Poljmm taapuitriota· VitMotM t» Antri» Menadon «ditto··· uno inMqmati mlgtriv

8YNODV8 CONSTAUTINOPOUTANA

. 18M ataaao,ιοοέο.

NeopUytx· HoroaMOMbao,* eu» tMtophua Del-DUbobei: ΠΑντο μέν τού τψ έκαλησιαστιαψ Ιλέει pm· έν Μντιληνοί ia iaoala 8aoεσ prop» Ιοσεαα τού ΚαφΜΟμα ttta* ab optooopo tori CyriHo aaotooot 'CMNOtlWp pwtaM ttOMfetVtiWB'WMMilfiftp aeowa Νέα ΖηοΙύχο Πηγή vri otia* Άγέα ΤριΑ ab iaaoBo Aatar. 8aoroa Uta* torto* ooitooaap ortioctM |ao tattoo taorotar.a patrioroboConoteat>aopoHtaao petiit, ' at oaoio·, otoarapogioa difnitato anotao, Ioroafaa oaM'piacatt Pootatatio rioo anaoao Mota oyoortao, tifUHtoo ortirtit Mttooao, qxibao muaaotorio III! Kbortate* iaueanitatoatyao omnimodam riasgita «ri. Hava* oxordta* ha oo tao: Dtoayriào Boroeloa·, ÀadfaM» Oyrioi, Bforotb*n CWeitab, Udato* (M^MaMitaa) Tbaaoatoaieao, Paaantto FUado^Mao,.Manato* Ancyrae, Pahioo Bopbiao, TbaoAaato» SaM.

Tabata* N» ortiAit Κραao. etawartiartot, 'Βπετηpi; τή ήγεμσνία; ΪΑpou (Baeti. 1875), p. IΒδ-β; ϊαμιαχή^ήτοι ιστορία τή; ν^σου ΧΑμου, t, IV (ibid., 18»f)> P· 3*8-8.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
» <|M inriteM Manter natea apntaaqM

UNmw eetebri.

Saotaottem syaodaiam que· aoqalter, «Mi fen·* J. •««■η*· «pria* tetate mlpM «k» »te»r«ôta teMfe· IM· MMÜÀMMk WMMI ÉIHMMM iSI· «unmrite .jtavimiiuait* ! porirueted u«eeq^*· poeirie* taeapte· r«l «ri «MmaMti vaMitatem p«rp«ate iaboat B pairiarehioo eodleo «am orrit M. G«ri«aa, Κανσνιχ«έ tanrites, t II (ConteatiaepoH, 1M9\ tacite pro aiaria «a* prudentia-pad·* awain·.

*Ori xpb; σύναψιν Ιγχύρου γόμου dxaitst-tai ή te έχαλησιαστιχή <B*ια χαί ή τήρη-σι τβν χατά τίχου συνηό«ιβν,

t Γρηγόριο έλέμ taoO έρχιαηίαχοκο Κβνσταν-τινουκόλΜ . *i"4 Ρώμη «ai οίχουμανιχό κατρι-#X'Î«·

f &A τού καρόντο ήματέρβυ πατριαρχιχοΟ «al owoStxoO Bu^tuxtqplou γράμματο γίνεται Βήλον, βτι 6 Αναστάσιο , υίό τοΟ .Sxtprivov, dxb χβρίον Νίγ8« τή Ικαρχία; 'Ixcvicù, χαίτοι κρόχρο τήν ήλιχίαν χαί ύπάξούσιο ϊτι τφ πατρί αύτοΟ, χαραξ·-τρόχη μίν τα ίξαχατηότί; έραλβ χαί άπτρισχίπτιο (π! τφ στ»φαν»θήν<ι ματέ τή; .. . ,όυγατρό .. . diti τή ίνορία ,τοΟ Πισιχτασίου. Έχ*ί 8i «ί τά συνοιχέόιον αύτοΟ τοΟτο ού μόνον ούχ ΐΐΗρωλοϋΤηστν ή τοΟ χατρό αύτοΟ γνώμη χαί συγχατόνανσι , όλλά μττ· ίχιίνου χαί πόντΤ οί, ένταΟΦα Βιατρφοντι Νιγύαλΐΐα χριστιανοί Βιαταρ«(*έντ* έχί τφ τολμή-ματα ώ όντι^αίνοντι *ί ·ύ ορό «ύνομίαν τή χατρίΒο αύτβν χαμένου όρου χαί toxtxâ; ouvq-Μα αύτών, χαί χροβόλλοντ*; iri τούτοι;, βτι 4 £η-tai; Αναστόσιο ύχόρχτ: ήρρα^νισμένο; ίν τή χα-(τρίϊι αύτοΟ, ίνίχτιντο όμοΦυμαΒόν «ί τήν ίκίζαυξιν αύτοΟ dxi τή βηίΗΙση ..., dvajripomc τά προσ-χλ*Μ«η αύτβν xai «ί «pdaatM beopejpari, tobmat Bvtwu.bupeuvqtetete* χαλόΚ te tei teHaaçte·τή , teull χρέ τ| mhQ έήνγ| «ai dvcwtriuu.teiv ΒιαλήρΗντκν anàtepty, «· wri χορό τού ttpek νόμου «iri te; Mwimte trifinc έγέΜτ» ή w»pri , νκοι wO «pi te ό λόγο «avornwiau, rit* Βή vu», τό τολρηΜΤσχ »P<φιή» *«l W' M τού tapÔMC «te Βλύχ-ϊαραγίου, όξαχατηΗντο rite χρη> ματαβν taMgtaMv xai μήτ* τήν όχαττουρίνην φ-τασιν «κηοαμένΜ ρήτ« λα^όντο τήν φτιχήν έχ-χλήσιβοττχήν riBetov, Ιρώμτν συνοβιχή Ιιασχόφαι διασχόσαι xal ιιαλΟσαι te συναχόσιον τοότο xatd (τ« τήντβν Up*v xovdvwv ««ρίλήψιν,\ια τού ορυκ-τού γόμου; χαί τού »«>' όρχαγήν xal όχότην χαί «nu τή τβν γονόβν γνβμη χαί χορό te (Ομηρόν χαταχρίνοντΤ τήν όιόλυβν όιαγορτύουσι, χαί Να μή ή χαρόρασι; γένηται χαί ίλλοι ένβόσιμον χβχΜ χαραΜγματο; όχι καταστροφή τοχιχβν σΜή>«βν χαί χαταρρονήστι τβν !«ρβν νόμών χαί χανονιχβν τόξτβν, χαί ταΟτα όν &ψ«ι τή όχχλήσίμ χαί ματό τά χα*' έχόστην χαρί τβν τοιόότβν χρονοητιχό; αύτή όντολό . Καί 8ή γρόφοντα όχοφαινόμ*Φ« συνο&χβ μ*τό τβν χτρί ήρβ Icportdwv όρχι*ρό«ν χαί Omptlpwv, τβν όν όγίμ χνούματι όγαχητβν ήμών όΐολφβν χαί συλλειτουργών, Ινα οί ιιαληφ-ΗνΤΤ , ό Avaoterio; χαί ή .. .. ùxdpX«*« ιιαζτυγ-μένοι χαί χ*χ«ρισμίνο< dn' 4λλήλ·ν, ξένοι τ* χαί έχηλλοτρίΜμίνοι χαί μηόαμίαν ίχοντΤ γχμιχήν συν*·φιιαν ή συνβιαίτήσιν δλβ χαί σχίσιν χντυματιχήν· αί γόρ τήν mpi τούτου ΙνΒιιξιν ίξ*8ό*ή χαί te χορόν ήμόταρον χατριάρχιχόν χαί συνοόιχόν 8ιαζ«υ-χτήριον γρόμμά.

,α«λ ', όχτχβρίου.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA.
a qua Piendorafomatorua error·».iterum damnantur.
1B8β men·· decembH.

Qroforian patriarcham in arcendis a nao (roge ProteataMtiam qai dieuntar «rroribaa toti* viribao •UboraoM, iam oapra diximna. Improbi brias laberis (risetas nnllns aborior {samïasima illa «acyebea, qaam «xante anno 1886 per oautea sedis oeeaaMaiM· provincias mitteadam trçrarit Kam typis pria· «Bteanvarat boo praoantate titalO: Βγχυχλιο αχχλησιαστιχη χχι συνοόιχη «χιστολη, χαρην«τΐχή ορό wb< όχανταχοό όρΦο->,<— J. a--------a,, —s- *—**- όιδβσχβλιβν, ΈΜοΦβσβ xal Κβαηρ^Χ^ιοβ, xopd τοΟ χαναγι·τατου aid βιιοτατου otxouptvi-xou χατριαρχουχυριουχυριου Γρηγ*ρι·υ, *. χαί τή x«pl αότόν Ι«ρ* συνόΙου. — *Βν Κααναταν-τινουχόλη, aate te κβηριαρχοίβ, χαρό Α. Αργυρφμρφ· ,ββλ '. — Ia*4*, 11, M p. tertraaMtum Uteri eam «atMtite» laaaram oommaaieavH Grapriaa ■MMMi A··ββΛΗ Juni ASM jmmAwnnb

dona*. Ot "ΒηλοΜΝτητή Αλή*«Μ, a I (1M1),

iwtefe, tn (0µ««µµιµρ< laaax ρ. mmbo,

t Ό χβλυίλ*ο xsd xavotxripptsv όοά ρή ριρβν νό βλέχή αί τέλο τυρ«ννοόμ«νον tab τοΟ ΐιαβόλου te χλόσρα τβν IBtav αύτοΟ χ*ιρβν, σχλόγχνοι έμβ* τοι οίχτιρρβν χινηβτί , ηϋόχήσαν ta' έσχότβν tev. ήμαρβν νέ έξαχοσϋίλή tev ρσήγανή αύτοΟ υιόν όιό νά λυτρώσή tev xammpavvoltetvov dvbpssxov 8 χλίνα αφρανού χαί ένοαιήοα έν τή xatapetetg νηιύί τή . taxapMvou xal Μότόχαν Μαρία · όγόν«τ· dvôpaxô; χαβ ήμβ τέλκο , τόλ«ο ών Ηό · Kb xri τοί dvbpeaa; ήμΤν auvavanpspôpsvo;, ata ieoteam χολυβίβ χ«ζ χολυτρόχβ te dvriprixivov γόνο «ΜρυττβνΧαί τή* 0όή·**ή» 1«ηρ*1«ν χαί dpte-

ρον ίξανόστασιν tvcvaOa*· «Ce tapri; «ΛτβΟ ραώήτν*; Mpturiqvm xal paSqmtem «rivta te 1**t. faete·ζοντ·; αότοό (ί te tv«pa w* βατρό aai ,τΜ utte xai «« drlou xwôpav·*, xal M**x«v α&τοό «v«b χόντα («β totaOat· ate«lc * Aet' p*te U τήν «t; •dpavete texte όνόλήφιν Ινισχύοα «fate «B ** «RK xuptverv γλχ««βν tapmtep«i m· «χναγί·» xvriptofc >«ppitep»«t atetet W*S te» texMpaatv τβν temalpdvav rianptemn·. Otea λοιβόν όξώ-Nvt«c «l tete riatewù «U tev afapw ίχαντβ, όχηλλόξβη» ταό riteptemuc rite tet «Mte» *® ΙκφΙλ«θι Si<

pm v|t SMsÎsi

•ολιρώ; ml «οΜρόώώδ *Α μολώνη mi «Α φΜρη mi φ ήμοφαν ΑρΗΜον Ανατολικήν *›'‘*'..**». Ό Αοόώηρκ Μ*< «Λπ ·*» *■·'·' ***

AmM* xw φ φφ, Μ« Φπ ή fine. Ut*, «Κα φ Μμ ‹*« «*· ί·» Αγ«·ών ·«*»· ό·» 4 »«»ιφ Αροτή χ·» «MtM του δέν rf»« Αλλο κφ Mpm φ« ΑβΑτην τών Ακλσ«στέρο«ν. Λέγκ ·«, χΑχ« Ιχιι τι; Αληθινήν «Ι·Χ·», βτ«ν κιστιόη, δτι έβιιδή 4 'Ιησού; Χριστό; ύπέφιρι τόσα ΑιΑ τΑ; Αμαρτία μΛ», Αίν μβ; μένιι πλέον Αλλο τίκοτι »Α χΑμωμιν ήμιί; πρό Αγιοι» αότών «β! ββχΐί Ιχιι πίστιν, xal Αν θέλη, Αί» ήμποριΐ »Α χολΑσθή- xal βστι; Αί» Ιχιι πίστιν, χαθώ; ο! ιίδωλολΑτραι, Α τι «Αμνίλ «?vai Αμαρτία, xal βύτα! Ακόμη ai ΓΑιαί τβί του. Ό μΑ»ο; κανών φ πίστιω; ί«!φ ή ί«ρΑ γραφή χβχά φ γνώμη» xw, *«1 ‹χομί»« ή ΙιρΑ πομφοί; «ιναι Αποβλητέα· xal τόσο» «ί Αποφΐσ*ι xal ο: χοφι; τών οΐχθυμ«ν.χών συνόδων, όσον καί τά συγγράμματα τώ» αγίων πατέρων ‹Ι»«Ι Αξιοχα αφρόνητα., Τή» Αγ«μίβ» τβν ί«ρ4ων χαί τά; ΰρά; ΰποσχέσι; φ'μοναχική «σλ·.τ«!α , φ έξο-, μολόγησιν τών Αμαρτιών, τΑ νηστ*ίβ , τΑ; γονυχλισία;, τΑ; Απον«χρώσ«ι;, ταΟτβ πΑντα ώ; μωρία νομίζ«· χαί δεισιδαιμονία , έφ«ι›ρημίνα παρΑ τού διαβόλου. Από τΑ έπτΑ μυστήρια φ έκχλησιά; δύω μόνον παραδέχιται, τό βάπτισμα δηλαδή ml τήν «ύχαριστίαν, χαί ταύτα χαχώ - δέν θέλιι ηή πιστιόη τήν μ«τουσίαν μήτ« φ ιιροοργίαν mv προσχυνιΐ .τΑ; σιπτΑ; «ίχόνα;, μήτ« φ πρισβ«ίαν καί τΑ !«ρΑ λιίψανα τών Αγίων δέχ«ται κα. τ-.μ|.

Β'. Π«ρΙ τών όλ«θρίων Αποτιλ«σμΑτων τών αίρέσιων- τού Λουθήρου.

Τx-ixa «ί»»·. τΑ χυριώτ«ρ« δόγματα τού AouWpou, xal έπομένοι; Αλών τών όπαδών τον χαί τών σημιρ-.νών κίριτιχών. ΠΑ όώΑό&ξο; χατβλαμβΑνα πόσον «îvai όλιύρία xal φθοροποιέ αδτη ή διδασκαλία ml θρησχιντιχώ xal πολ-.τιχώ - θρησχιυτιχώ μέν Ανατρέπιι τό πΑν φ όρθοόοξία . πόλιτιχώ; 8έ ιίσΑγιι τήν διαφ»ορ4ν τών ηθών καί φ πάρΑββσιν τών νόμων, Atixt δλοι οί νόμοι Αέν ίχουσ-,ν Αλλον σκόπόν παρΑ νΑ χβλινώσωχ τΑ πάθη. νΑ έμποδίσβσι τΑ έγχλήμαχβ χα! νΑ έμψυχώσωσι τΑ ΑριτΑ;- Αλλ ή διΑΑσχβλιβ τού Λονδήρου δέν Ιχιι Αλλον σκοπόν παρΑ νΑ δώση φ έλιυθιρίαν «ί τΑ πέθη, νΑ παραβλέψη όλα τΑ έγχλί,μβτα χαί νΑ έμποδίση βητώ; όλου τού Αγώνα τού; κρό κατόρδωσ-.ν φ Αρ‹τή . Η π.ιφα Απέδιιξ» πολνΐρονί^ , πόσον αύτη ή διδασκαλία ΑποκατιστΑδη όλιδρία «ί δσου λαού; φ παριδέχδησαν χα! «ί ποίαν φθορΑν καί Ασέβιιαν χ^βνθισθησα». Οί «ύτοί ΑίρισιΑρχαι Αναγκάζονται, νΑ όμολογήσωσιν «ί; τΑ συγγρέμματΑ των τούτην φ Αναντίρρητον Αλήδιιαν. Ήμιl βλέπομιν, όμολαγ«ί ό ίΑιο; Λούθηρο , δτι Αι» τήν χαχόβν τοΰ διαβόλου οί Ανθρωποι τήν σήμιρον «ιναι πλέον φιλώργυροι, πλέον ΑπΑνώρωποι, πλέον Ασφτοί, πλέον αύδΑβιι; χα! χατΑ πΑντα χιιρότιροι Από τού; καπιστΑ Έπιβιβαιοl ταύτα χ*1 ό Καλβίνα - ΟΙ πιρισσότιροι τών όπαιών μβ , λέγι» «ύτό , ίινβι πλήριι; βολιότητο; χβί έκιβοολή;· β«ιχνύουσι μίν έξωτιρικώ; ζήλον, Αλλ έΑν πλησίον πρασικτικώ τού; παρατηρήση τι , θέλ«ι «Αρη αύτού , βτι «Ιναι κακοποιοί.

Ιδού άί «ίχργέτα: φ Ανθρωκότητο καί ρί φωστήρα τού κόσμου έξωγραφισμέν» μ τΑ φυβιχΑ των χρώματα Από τού ίδίου; αύτών διδασκάλου ! Ιδού πού καταντά ή διδασκαλία ml « κβώαρό παρ' «ύτοί; λόγο , τΑ όκοΐβ Ατ« φτυδβπόβτΑοι φ διορώώβωσι ΗΗ» φ έκχλησιίαν μ«ώ μή fMmvwc φ δοαόν, ή«« Apiane φ Φ έφΑαλμόν α·», ΑλλΑ «ώρβτηροώνφ Μ Κόρφο; Μ »fc Φ WW" όφώαλμόν. (Μ ttvrrfiR·1 taqrpûiiR** e4t* Απόστολοι βόρια·Η»wt MOwjhwt «τς wafai* Αβώλιιβν mi διαφώορών, Μ» φρονο&υσι νΑ φυλώξωσι φ έντολήν τού κυρίου- Ιατρέ, θιρΑκίυαο» α*αυτόν, ΑλλΑφήσαντο; φ βπφ ό*Αν φ σωτηρία , φ μιτΑνοιβν, Ανου φ Aeolo; moA τού λόγου τούκυρίου μα; ούΑιΙ βύνατβι αω*ήν«, τόν πφν τού Χριστού χβί Η πνφβ τού «ύαγγιλίου, ήνβιξαν «ό τφ όπαβού; τών Αχ' ΑνανΦ φ Αιβασχχλία τού Χριστού τήν κλατιία» 484·» φ Απωλΐία , παρ«βόθησ«ν «ί μ«ν Αχαλίνωτον Ιλ Απ«τίναξβν τόν χρηστόν ζυγών το° '“Φ τησα» τό ούσιώδι^όηβ «ύαγγιλίου. ΚαΙ*‹νφ ή π«!ρα Απέδιιξι φ «ύτών Αιαφθορέν χαί χαχίβ» χαί οί ίδιοι αίρισιΑρχαι αύτών, τήν όμολογούσι», ένψ έχύώησαν ποταμοί «ΙμΑτων πανταχού, φρίκην πρόξινούντι , έξ αιτία φ αΐρέσιω τιώτη , τολμώσ: μ' Αλα ταύτα Αναισχύντω; πρό Απάτην τών όρώοδόξων λ**» »4 χατακβλύπτωσ·. τή παρανομία; των καί χκχουργίκ των μ τΑ λαμπρΑ δνόματα φ μιταρρνθμίΜω τών προλήψ»»» ml τών έκχλησιβστιχών χ«ταχρήσ«ων. Τήν Αχαλίνωτο» αύτών πρό; τΑ πάθη έλ«υθ«ρίαν ώνόμασαν έλ«υθ*ρίαν. τών υίών τού δ«οθ · τΑ βλΑσφημα αύτών *Δόγμ~~βτβ~~, Αόγματα Αποστολικά· τί έπίβούλον αύτών κήρυγμα, κήρυγμα ιύβγγιλικόν, Κα! ούτιο Αγωνίζονται νΑ Απατήσνσι τού; όρώοδόξου; λΑού; μέ ταύτα; τά πομπώΑιι; λέξα . 'Εσφιξαν Αλα; τά αίρέσι; xwv «ί τΑ βητΑ φ γραφή , χαχώ; έξηγημένα καί χίχιστα έφηρμοσμένα, καί «ί; σοφίσματα τόσο» τιχνιχΑ ml «ύλσγοφανή, ώστι Απατώσι σχιΑόν χα! τού; έχλ«χτού;.

Ή διιφώαρμένη θύτη διδασκαλία τού Λονώήρου κηρνχύϋσα κατ' ΑρχΑ; ιί; φ Γιρμανίαν, προύξένησι μιγΑλαν φώορΑν ΒιΑ φ Αμέδκαν ml τΑ; χαταχρήait; Λού έχι! κλήροι», ούχ' ήττον ϊέ.χβΐ διΑ τήν ΑιαφώορΑν τού λαού. Αύτη ή αίρισι; ώ έπιδημιχή ΑσθΑνκα έχυχλοφόρησεν «ί; ίλην φ Εύρώκην χαί έχαμ‹ τόσην μιγΑλην θρβύσιν, δσην μιγαλητέρβν ΑμΑθοιαν χαί διαφθοράν «ΰ?«ν «ί; Φ κλήρο» καί· «ί» τόν λαόν AtA τούτο xal τό; μιγαλητέρα προόδου; έχαμ«ν it; τΑ Αρκτικέ μέρη, όπου ή θρησχιέβ όλίγον έγνόοριζιτο xal όπου ό λβό; ήτον Αστήριχτο xal Ακόμη έ,ιβρβΑριζο. Διχφοροι μοθητχΐ έήηλΑον Από τ4 σχολιίον τοΟ ΛουΙφου, οίτινι; έχονχι τό Αστοχο» καί Αντβρτιχόν πν«0μΑ του, τό ΑχοΙον τοί; έν· Ιπνιυσιν, έξέμοσαν τΑ γρ:χτοτέρα ^λβοφημιο χχτΑ φ ΑρΙΗΐΑοξίβ;- aùxol ήρχισον νΑ Ιρτυνώσι χ«! νΑ (ικΜνίξωσιν όσο Αόγμβτχ χοί ό ίΑιο; βότών ΑιΑΑσχολο έσφσ&η, ώστι νΑ ιύρίσκσι mA «ί «ϋτΑ άπορίκ · xal χ«βώ ό Λούθηρο δέν ήΗλησι νΑ κιστιΰση ΑόγμοτΑ τιν« φ ΑρΑοΑοξΙβ;, οΟτο» xal «ΰτοί Αίν ήϋέληααν νΑ πιστιόσβσι ΒόγμοτΑ τινβ τοΟ At-ΑαoxdXou nw. 'Exttvo; ΙΒοιξι φ Ανυποτοξίον πρά τήν έκκλήσίον, χβί οί όκοδοί χου φ έμιμήθηοβν. Άπό τό σχολι.ον τρό Λουώήρον έξήλ*ο»› mlh››; λέγουσιν οί έχχλησιοστιχοί Ιστορικοί, πιριασόηραι Από Siexooia; «Ιρέσχι κ«1› ρβτρίβι, βλ«ι ΑντιρβνχβΙ Ανβμιτφ Φ* Αστ» μέ τΑ Ακοίρου «ύτών μιτφλΑώ ΑιβιρΑαιι; χβί- ΑιβριλονιιχήσιΙ; έπροξένησβν ιΐ τού φρονιμωτέρου «Ατών όπβίού Αποστροφήν xal ψυχρότητα ιί τό όρησπτυτιχΑ, Μια· φοριβν ,πΑσβν βιολογικήν 8οξ«σί«ν καί «ί πΑσαν Αρησχιίαν, καί έκ τούτου ιpùôtoav πολλού «ί π«ντιλή Ααφαν. ΤαΟτα έχρημένσβν xal tfvat τΑ όλέιρια ΑποτιλέαμβτατούτηΙ; φ βίρέσΐώ τΑ όποίβ προύξένησχν χ«1 όλιφώτατκ mxA «ί πολιτχφ · xotvwviev- β-.όν. Από τούτα έπήγαβαν ή 8ι«φρΑ φ ήΑών, ή Ανυποταξία ιί; τού; νόμου;, ή «βρώ-

λαγό έλουθορέα, ή Ανταρσία (ναυτίαν τών βωαιλάων Α Mi τή Αχχλησιέ K, Mi H ένί λίγη» ή γονική Αωώλοια τών Χα·».

Ai* v* σ* προΙφυ'ιΑξωρτν λοοπέν Αy* ίλα m»m o* x«uU tAxv· ήμών Αγαπητή Αναγκοάσν iap(wi|Mv v* *att* ίώσωμον συνοπτικήν ttv· IU«v t·» (πισημβτΑρω* τούτοαν αίρασι^χών m! tav Kupuodpav oÀ* τών «Ερέααων, a! tinta κηρυττίμονοα ήθη ίαλορώ ««1 ύχούλω; Από τού σημβρινού βάρατικού; (μόλυναν mî έφθαιραν μέλη τινΑ τή; όρθοδόξου ήμών έχκλησία , ποριττόν νομίζοντα vi σ* γράψωμον λοπτομορώ ϊλοο τού αίροσιάρχα; Μύτη; τή οάρέσοω; κα! ίλα τά α(ρέβ«ι; w» κα! ίσα χαχΑ χροϋξένησαν οί ttv έκχλησ.αστιχόν κα! πολιτικόν κόφμον.

Γ'. Πορί τοδ Ζβιγγλίου καί τών αύτού αίρέσοων.

ΕΙ; τών σημαντιχωτέρων μαθητών χαί ιιαιόχων τοδ Λουθήρου έχρημάτισον ό Ζβίγγλιο , γονόμονο Β αίροσ:Αρχή κα! αύτό Αλλη φατρία; τών Λουθηρα-7 ν&ν. Ούτο ών κατ' Αρχέ στρατιώτη , (γοινον (κοίτα ίοραμόναχο; καί ίοροκήρυξ τοΟ νέου ούαγγολίου. Ή ίχχλησιαστιχή ιστορία ίέν μΑ; τόν παριστάνιι μήτο ώ σοφόν μήτο ώ μέγαν βιολόγον μήτο ώ; χαλόν ποπαιίουμένον' τό πνοδμά του ήτον ποριωρισμένον χαί ιιοφθαρμένον, πλήν ήτον καλό στρατιώτη;- έχήρυξο χαΐ έστήριξο τήν ιιιασχαλίαν του μ(δύω'χιλιάια; στρατιωτών όπλοφόρων, τών όποίων ήτον ό ϊϊηγδ; καί ό ΑρχιστρΑτηγο · «ί; ΙΙ τού 1Β31 μί.τΑ δχλα οί; τά χοίρο; ώ; στρατιώτη; Ανδρο!ο έφονούθη οί; ήλικίαν τριαχοντατοσσΑρων έτών. Ούτω έπολιτούοντο ο! (νδοξοι ούτοι Απόστολοι χαί οΰαγγολισταί, χαί οδτω; (ίίίασχον τά αύτών ούαγγέλιβν! Καί μ' δλον !τι 4 Ζβίγγλιο; ήχολούβοι κατά χίντα οί; τα χαινοφανη ίχνη τοδ Λουβήρου, (ποσον ίμω; χα! αύτέ; οί; μογαλήτορα βάραθρα, ιιότι ινφ 4 Λούθηρο; Απέιιιι τά πΑντα οί; τήν χΑριν τοδ θοού χαί ήθέτοι c ίλοτολώ; τ4 αύτιξούσιον τοδ Ανθρώπου, 4 Ζβίγγλιο; *(ξ έναντία; Απέιιιβ* τΑ πάντα *tl;* τέ αύτοξούσιον χαί ίέν ήθολον 4λστολώ; νά γνωρίση τήν χάριν τοδ θοού, φρούών 4γ. μόνο 4 Ανθρωπο; σφζοται. '(> Λούθηρο Αν χαί ίέν έπίστουο μοτουσίωσιν τοδ Αρτου χαί τοδ οίνου, πλήν (ίόξαζον ίτι πραγματιχώ; ύπάρχοι ό Ίησοδ; Χριστό; οί; τήν ούχαριστίαν Αλλ' 4 Ζβίγγλιο; ούϊ4λω; ήθολο νά ϋιστούση μήτο μοτουσίωσιν μήτο πραγματικήν Οπαρξιν τοδ Ίησού Χριστού οί; τήν ούχαριστίαν, Αλλ' Απλήν οίχόνα τοδ παναχράντου σώματο χαί αίματο τού σωτήρο ήμών, τά 4ποέα χατά τήν βλάσφημου αυτού γνώμην χοινωνοδμον μόνον πνουματιχώ;. Τίλο; πάντων αυτί; (πλάτυνον Ιτ>. μΑλλον τήν στονήν χαί τοθλιμμένην όίόν τοδ παραίοισου, οίσάγων οί; τόν παρΑίοισον. χαί αύτού; τού οίίωλολάτρα; έναντίον τών φρονημάτων τή; καθόλου έχχλησία; χαί τών Αποφάσοων τοδ κυρίου ήμών. ίστι πολλαχοδ λίγοι ίν ούαγγολίοι;· **'Οστι; ιέν γνωρίζοι τόν υιόν τοδ θοοδ, ιέν ιύνατάι νά οίσέλθη οί; τήν βασιλοία» τοδ θοοδ.** Γράφρι λ,οιχόν οί; τήν δμολογίαν τή πίστοώ; του, τήν όποιαν ιιουθύνοι οί; τόν βασιλέα τή Γαλλία; Φραγκίσκον Α', ίτι Έχοί (οί; τόν παράιοισον) θέ**λοι; ιιή τού; ιύώ» ΆίΑμ, τόν σφζόμονον χαί τόν σωτήρα· Θέ\οι; (ιη τόν Άβολ, τόν Ένώχ, τόν Ήραχλέα, τόν (ιήσέα, τόν Χωκράτην, τόν Άρι.στοίιην, τόν Άντίοχον ιίτΑ.**

Πορί τοΟ Καλβίνου καί.τών αύτού αίρέσοων.

Διαίιχοται τούτου; τού; αίροτικού 4 Καλβένο;, ό πλέον ·Απικίν!υνο; χαί φθοροποιό; τούτων ΑπΑντων. Ή Ιστορία μΑ; τόν πορıγράφοι κοκοσμημένον μ' ίλα τά Απατηλά προτοράριατχ Ικανά νά χλανήσωσιν ού μόνον τόν Απλσσν λαόν, Αλλ* καί τού; μογάλου mî «ΜΜΐίουμένου; Ανθρα . **Ούίοί; τών Ανθρώπων,**- λέγουων «Ι ΑηλησιοωηχοΙ («Mpoati _wo wù· ταυ, ήθυνήθη v* **xaÀùfy χ·τ< π**·ν τοχ νιέντω'ί ύπό τό αχήΜ τ<ί ταποινώσοω; ύφηλαφροσύνην μογαλητέβαν κατοφρόνοι ίλα τ* Αγαθ* τή γή ,.καί Α μένο σκοπό; ταυ ΑπέβλΑΧον οί; τό v* ΑποίοίΙι οί; τού; Αλλου; ίτι οίναι ό σοφώτορο; καί 4 βητορικώτορο; ΑφΑντων.** Δι* ταδτα Ιγέ*™ αίροσιέρχη; -καί Αρχηγέ; <λλη« φατρία τών Λουθηρανών, ήτι έα το» ένόματό; του ώνομάσθη Καλβινισμό . Κατά πάντα τάλλα σύμφωνο; ών χαί όπαιό; τοδ Λουθήρου, μίπτιι^οί; Αλλα; βλασφημία; χαί Αναιροί χα! έκοίνα τΑ ιόγματα χα! έθιμα τή έκκλησία , τΑ 4πο!α ήχολούθοι καί έπρίσβουο καί αύτό; 4 Λούθηρο;. Δέν θίλοι νά γνωρίση χαμμίαν ίξωτορικήν λατροίαν μήτο χαμμίαν Ιοραρχικήγ έξουσΐαν, Δέν θέλοι νΑ, γνωρίση μήτο πατριΑρχα; μήτο Αρχιορο!; μήτο Εοροί μήτο ίφρΑ Αμφια μήτο οίχίνα; μήτ» ίορτά μήτο οϋλογίαν μήτο Αλλην θρησκιυτικήν τολοτήν, **xi** *ir.'Aa* έσιβάσθη χα! αυτί; ΐ Λούθηρο .

Τοιοδτο; έφάνη χαΐ ταδτα (δίδαξαν ό Κα,μίνο «!» τήν Γσνοΰην, τή όποια (χρημέτισ·? απόστολο; καί δπου 4 Καλβινισμέ; έστηρίχθη χαί διαχρατοίται. Αφού ίέ έστορέωσο χαί ίχράτυνο ταύτην τήν Ϊιοφθαρμένην θρησκοίαν χαί ιιίασχαλίαν του μοτα ύ τοσουτων λαών, απίθανο τέλο πάντων ιι 'τήν Γονούην κατά τού 15Μ οί; ήλικίαν ποντήκοντα πίντο χρόνων,

Κ. Ηορ! τών Δωχινων και των αυτών α.ροοοων.

'Εχ .τούτων.τών αίροτικών χαί τών ψουδοδιδασκαλιών αυτών γονvίται καί ή αίρισι; τών Χωκινιανών. Αγ' ίλα; τα; Αλλα; αίρίσοι ίλοθριωτέρα. οιίτ: £ιζηΐ4ν Ανατρέποι ίλην τήν Ορθοδοξίαν χα! τδν χριστιανισμίν κ»! ίχαγγέλλοται Αναγανίδν τήν άσέροιαν. '<· πρώτο πρί,ϊολο; ταύτη τή αιρέσιω ίχρημίτισο Μιχαήλ 4 Χορβέτο . δστι; πρώτο; ΐσχυρώ; όπολέμησον οι; τού 1 .... 1~-' χριστιανισμού, τοδ ίέγματο; ϊηλαϊή π«ρι ένδ; μόνου τρισυποστάτου θοοδ. Τόν διαδέχονται οί δύω Χωxtvoi, οίτιν»; έκήρυξαν μάλιστα οΐ τήν Λιχίαν τά; φριχτά; αύτών βλασφημία χα! Αλλοχότουι αίρίσοι; των. Ούτοι οί.αίροτιχοί άνατραφίντο οί; τά; ρλασφημία; τών Λουθηροκαλβίνων, (ποσον κα! αυτοί οί; βλασφημία; φρικτοτέρα;. Δέν θέλουσι νά πιστιύσωσιν ού μόνον τού; αγίου; χαί τήν Ιξωτορικήν λατροίαν, Αλλά μήτο θαύματα μήτο δόγματα μήτο άλλο τι Ακατάληπτου οι; τόν Ανθρώπινον νοϋν· ίέν πιστούουσι λοιπόν μήτο τό μυστήριον τή; άγια; τριάδο; μήτο τήν ίνσαρκον οικονομίαν μήτο τήν θοίτητκ τού Ίησοδ Χριστοδ μήτο κανέν άλλο μυστήριον τή; πίστοω;, κα! έπομένω; Ανάτρέπουσιν ίχ βάθρων τήν χριστιανικήν θρηοκοιαν καί καταντώσιν οι; παντολή Ασέβοιαν. Καί τφ δντι ο! μαθητα! χα! θιασώται αύτών ίέν Ιχουσι πραγματιχώ; χαμμίαν θρησκοίαν. Ή ήθιχή των, ιιοφθαρμίνη ούσα καί αύτή κατά τήν θρησκοίαν των, έπλήρωσον ίλην τήν Ευρώπην από Ασέβοιαν καί διαφθοράν· καί έποιδή τών Ασοβών ή ύπορηφανία αύξάνοι διΑ παντό; κατά τόν προφήτάνακτα καί 4μοδ μέ αυτήν καί ίλα τά φθοροποιά πάθη, τ* όποια οίναι ο,ί πλέον Ασπονδοι έχθροί τή; θρησκοία , ο! φθορi; πάση κοινωνία; χαί χάση νομίμου, ούταξία; χαί έξουσία κα! ο! Αποστάται ίλών' τών νόμων, διά τούτο ίσα μέρη ήκολούθησαν ταδτα τά φθοροποιά φρονήματα ούρίσκονται οί; τήν πλέον έλοοινοτέραν πνουματικήν κατάστασιν, χωρί στοροΑ χα! βασίμου θρησκοία ,' χωρί χριστιανική; ήθιχή , χωρί ύποταγή χαί ούποιθοία χνουματική , κυριούόμονοι Αφ' δλα τά πάθη καί Αφ' ΐλα τά; παρανομία χαί γινόμονοι παίγνιον.τών δαιμόνων χαί τών παθών,

Τούτου; τού; αίροτικού , «τίνο Ιμολλον νά φανώσιν οί; τ* έσχΑτα; ταύτα; ήμέρα , έντολέστατα

μά τού; ζωγραφίζει τδ πνεύμα U άγιον μέ τδ στόμα τΛ άηοστόλου, γράφοντο πρδ ΤιμδθΜ»*· Τούτο 81 γίνωσκι, δτι iν rati έσχάταιφ ήμέραι; ένστήσονται καιροί χαλεποί- Ισονται γάρ ·>l άνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, άλαζόνε;, ύπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεύσιν άπειθέϊ, άχάριατο:. άνόσιο:, άστοργοι, άσπονδοι. διάβολοι, άκρατε!;, άνήμερο:, προδόται, προκετε!;^ τετυφωμένο:, φιλήδονοι μάλλον ή φιλόθεοι, έχοντε μόρφωσιν εύσεβεία;, τήν δέ δύναμιν αύτή; ήρνημένο: ... Έχ τράτων γάρ είσιν ο! ένδύνοντε; εί; τά; οικία; xai αίχμαλωτίζοντε; τά γυνχικάρια, σεσωρ^υμέν χ-άμαρτίαι;, άγίμινα έπιθυμί a: ; ποιχίλϊι; ..·. άνθρωπο: χχτεφ θχρμένο: περί τδν νούν, αδόκιμο: περ! τήν πιστιν. ΤοιοΟτο: είναι, τέκνα ήμών αγαπητά, 'Λ σημερ:νοί όνομαζόμενο·. εύεργέται τή; άνθρωπότητο; ζα! νομιζόμενο'. πεφωτισμένοι! Ούτοι έπαγγελλόμενο:, ότι γνωριζουσ: τδν άληθή θεόν, κατά τού; άρχαιου τών έθνών φιλοσόφου; έματαιώθησαν κατά τδν άπόστολον' iν το!; 5:αλογ:σμο!; αύτών, χχ! ήσχοτίσθη ή άσύνετο; χύτών καρδια· φάσχοντε; ι!»ι: σοφοί, έμωράνθησαν ο:δ κα! παρέδωχεν αύτού; ό θεό; εν τα!; iπ:θυμία: τών καρδιά»ν αύτών ε:; άκαθαρσί>;.

Ιδού ή' άληθή; ίίχών τούτων τών ρλασφήμων αιρετικών, οίτινε λέγοντα εαυτού; σοφού; χαί πεφωτισμένου;, κατ' αλήθειαν είναι ρερυθισμένο: έλεεινώ; εί; τά; μεγχλητέρα; μωρία;· φάσχοντε; είναι σοφοί, έμωράνθησαν. Έπεχέιρισθη'σαν νά διδάξωσ: χαί νά φωτίσωσι τδν κόσμον, αλλ. έματαιώθησαν εί; τού; διαλογισμού; των. Καυχώνται, δτ: εύρίσκοντα: εί; τδ φώ, αλλά τδ πνεύμα τδ άγιον μά; ρερχιοι, ότ: εσκοτίσθη ή ασύνετο; χύτών χχρδίχ. Βλέπομε*, τώ δντ.. ότι ô tf-εί; τού; παρέδωκεν έν ται; επιθυμία:; τών καρδιών αύτών εί; άκαθχρσία;. Ειδομεν τούτο σαφέστατα εί; τδ παράδετγμα τού Λουθήρου. τού άρχηγού πάντων τούτων τών αιρετικών, οστ.; άπδ τήν σεμνότητα χα: σωφροσύνην έπεσεν εί; τήν πλέον ρδελυράν άσωτεϊαν, άπδ τήν υποταγήν εί; την πλέον παράνομον ανταρσίαν χχ: άπδ τδ.φώ; ε!; τδ ραθύτχτον σκότο;. Είδομεν τούτο καί εί; τού; όπαδού; αύτού, οίτινε; ύπέπισον ε:; μεγαλητέρα; ρλασφημία, άνοσ-.ουργία;, καί κατσ,ντησαν τέλο; εί; παντελή άσίρειαν κα: διαφθοράν.

Περ! τών σημερινών αιρετικών και τών έπι,όουλών αύτών.

Οί σημερ:νο! αιρετικό! ομόφρονε; οντε;, όπαδο: χχ! ζηλωτχ: χατά πάντα τούτων τών ειρημένων αιρεσιαρχών, τών όποιων καί τδ όνομα φέρουσιν, όν'.μαζόμενο: ΛουΗηροχχλ,Ιίνόι γενικωτέρω, έπεχειρισθησαν τώρα έν έσχατο:; καιρό!; μέ δλο·υ τού; τρόπου; χαί μέ όλα τά μέσα νά χύσωσ: τδν φαρμακερόν ιόν τών διαφόρων τούτων αιρέσεων εί; τά; άχοά; τών όρθοδόξων, νά μολύνωσ: τήν άμώμητον ήμών πίστιν χα! νά κατασπαράξωσ: τδ ποίμνιο* τοδ Χριστού. Κα! διά νά έχτελέσωσ: ταύτα Ρφδιω;, λαμράνουσ: διάφορα σχήματα, προσποιούνται φιλανθρωπίαν, χηρύττο·υσ: φωτσμόν, έπαγγέζλοντα·. σοφίαν κα! παιδείαν κα! υπόσχονται πανταχού τά; μεγαλητέρα; ευεργεσία; περιφέρονται άλλοτε μέν ώ; περιηγηταί, άλλοτε δέ ώ; έμποροι, άλλοτε ώ; ιατροί άνάργυρο: καί άλλοτε ω; άπόστολοι κα! διδάσκαλοι· έ οδεύοοσ: πολλά διά ασήμαντου; άρχα.ότητα, ίατρεύουσι δωρεάν, διδάσκουσιν άμισθί μέ μόνον τδν σκοπόν vi λάβωσε τήν, εύνοιαν τών δρθοδόξων καί νά μολύνωσι τά πάτριχ ήμών δόγματα- δαπανώσι πολλά πρδ; τύπο»σ.ν ρι^λιαρίων, πεπληρωμένων άπό ταύτα; τά; διαφόρου; ;Ιλασφημία πολεμούντων ποτέ μέν πλαγιω, «eri δέ κατ' ευθείαν τά ούράνιχ δόγματα »*ί διδάγματα. >παραδδσει; καί έθιμα τή; όρθοδό ου ήμών iγι»; έκκλησίχ; χαρίζουα*. τούτα ή τά πωλώσ: διά σμιχροτάτη; τιμή; λδγφ μέν ιύεργεσία;, έργω Ϊέ ?λά{1η;. Jiii νά έμφυτεύσωσιν εί τά καρδίχ τών ίρώοδίξων καί μάλιστα τών απαλών παίίων τά; παρανόμου; αύτών βλασφημία - προσποιούνται πάσαν έπιμέλειχν πρδ; έχπχίδευτ,ν τή νεολαία μα ώ; πλέον εύαπατήτου καί έπιδεχτική;, ίλπίζοντε; μέ τδν καιρόν άφΙΗνου καρπού παρ' αύτή · διά τήν άνστροφήν καί έκπαιδε·-σ·.ν τών ήμετέρων χαίδων συνιστώ·»: πολλαχού σχολεία, διευϊέυνόμεν· ή παρ' αύτών τών ίδιων ή παρ' όμογενών μα έξηπατημίνων διδασκάλων ή χα! άργυρωνήτων μέ μεγάλου; μισθού; πρδ πλείονα ήμών άπάτην. οιτινε; διδάσχου»; τά; αύτών ψευδοδ;δασχα< ία;.

Ταύτα κα! Ιλλα πολλά μετε/Ίϊρίσθησαν χα! μεταχειρίζονται οί σημερινό! αιρετικό! διά νά μολύνωσ: τήν ήμετίραν θρησκείαν χα! νά διαφθειρωσ: τδ ήμέτερον ΙΟνο;, χχ! πρδ; εύχολον χατόρθωσ-.ν τών κχχορούλων χύτών σκοπών έχχέουσ: τδν ιόν τή; ζιρόλου αύτών ψυχή; δ:ά τοσούτων φλυαριών κατά τού ατενώ; έπαγρυπνούντο;, φυλάσσοντο; τήν όρθόδο ον ποίμνην χα! μόνου δυναμένου άντιστήναι καί άνχτρέψαι τά τούτων πονηρά σχέδια, μοναχικού τάγματο;. έκσφενδονίζοντε; μέ φοράν δριμυτάτην λόγων άλόγων τήν παντελή καταστροφήν τού ιερού αύτού συστήμχτο;. Αλλά γνώτωσαν ο: παρχλελογισμίνοι Λο·υθηροκαλΘ·.νόφρονι; άπόίτολοι. ότι έ αύτού τοϋ τάγματο καί μέχρι τού νΰν εισ.ν ο: όρθοτομούντε; τδν λόγον τή; άληθεία; χα! όδηγούντε; τήν ορθόδοξον νεολαίαν διά τή; διδασκαλία; χύτών εΐ; τδ ιερόν δόγμα χα! εί; τήν όρθήν ήθικήν.' Τδ τάγμα αύτδ ούτε 'έμόλυνέ ποτέ κατά τού; παραλογ-.σμού; τών έναντίων αύτών χακοφρόνων τσ,ν ορατήν έχκλησίαν τού Χριστού, άλλ' αείποτε έλίμπρυνεν. έδό ασεν, έκράτυ-.ε χα! έστερίωσεν αύτήν χχ: διά τού πνευματικού ρίου κα! διά τών δογματικών συγγραμμάτων κα! ήθιχών αύτδ συνεχρότησε τά; κατά χαιρού; ρυστχσα; οικουμενικά; χχ! τοπικά; συνόδου;· αύτδ δ^τήρησεν άχρι,τώ; τού; ιερού; κανόνα;, οίτινε; χαί τδ δόγμα εύσερώ όρθοτομούσι καί τά ήθη τών χριστιανών ρυθμιζουσι καί εί; τήν χατά θεόν πολιτείαν όδηγούσ:·/ι αύτδ άπ' άρχή; άντίστη κα! κατεπολέμησε χα! τή πχνσθενε! δυνάμει τού κυρίου κατεπάλα-.σε τά διάφορα συστήματα τών έλλην.στών χα! τού; κακοδόξου; αίρεσιχρχα;ι αύτδ τέλο; πάντων ήδη ίτολεμε! κχ: σά;, τού; έπ έσχατων τών χρόνων έκ τών κευθμώνων τού |δου κα: τού ρυθο,ύ τού ρορείου ωκεανού άναφανέντα; σατανικού; αίρεσιάρχα;, διά νά παύσητε διιταράττοντι; τήν ορθόδοξον άνατολιχήν έκχλησίαν, τήν όποιαν αύτδ τδ μοναχικόν σύστημα έφύλαξε μέχρι τούδε κα! τή παναλκε! δυνάμει τού παντουργού θεού θέλε·.' φύλαξη μέχρι συντέλεια;.

Ή ορθόδοξο λοιπόν έκκλησία, ρλέπουσα πρδ πολλ-.ύ τά τοιαύτα τών επιρούλων κινήματα χχ £φδιο·υργήμχτχ καί γνωρίζουσα τδν κεκρυμμένον αυτών σκοπόν, δέν Ιπαυσέ ποτέ, φειδομένη τού έαυτή; ποιμνίου, άπδ τδ νά στηλιτιύή τά έχθριχά χύτών κινήματα, κα! διά τών ιεροκηρύκων αύτή κα: Ιλλων μέσων ίδηλοποιούσεν άπδ χαιρού εί; καιρόν χα: τά; μηχανουργία; τών έναντίων χα! Ηρε έαυτή; δ:' αύτά δυσαρέσκειαν, έλπιζουσα, δτι μέ τήν ευαγγελικήν ειρήνην θέλει υποχρέωση τού; έπιρούλου; τη; νά Τυναισθανθώσιν έν {αυτοί; τδ μίγα Ιδιχον καί τήν μεγίστην παρανομίαν, τήν όποιαν κατεργάζονται εί; τού; Ιύσερε!; λαού; τη; χα! έθνιχώ χαί πολιτιχώ; χα! θρησκευν.Χώ. Αλλά μέ άθυμίαν τη; ρλέπουσα ήδη, οτ: ο! κακόδοξο: χχ! χαχόφρονε; ούτοι κατχχρώνται μάλλον άναιδώ τή; χατά Χριστόν χύτή; ίπ:ε:κεία; τε χα! χρηστοτητο;, κα! παρεξηγούντε ·ίσω τήν αύτή άνεξιχχχιαν, έπιμένουσιν εί; τήν

ι II Tûu. III. 1-β.
1 Kvlu. 1. JI-24.

αυτών κεοείστην ael Αδικον Αργασέαν, Αναγχενξετα: Αμφα/τ.κώτερον ήδη νά 8ι·α«λ*(«| Μ τή παρβώση ταύτη Αγκυκλίου έχιστολή πρδ τού ΑάεεντειχεΟ όρθοδόξου καί νά δήλβχβιήβΐ τοί alet τδν έπικείμενον κίνδυνον, ύπαγορεύο-υσα Αμα μ! τΑ μέτρα, τά δποία πρέπει vi λάβεεσιν »! πιστοί πρδ; Απαλλαγήν τού τοιούτου κινδύνου.

Ζ' Πρδ τού; Αποστόλου; τών σημερινών αιρετικών.

'Η ορθόδοξο Ακκλησία, κεά τοι ένεδρευομέντ, χμ! πολεμουμένη πολυειδώ χα! πολοτρόπω Αχά τού Αποστόλου χα! δπαδού; τών ξένων αΙρέσεων χα! θρησκειών, γνωστοποιεί αύτοί; Απιεικώ διά τή; παροόση έγκυκλίου Αχκλησιαστική; χα! συνοδική έπι·στολή;, δτι έπιθ-υμεί νά λάβωσι συναίσθησιν τών πράξεων των χαί νά Αφήσωσιν έλεύθερα τά τέχνα τη άπδ τού προσηλυτισμού; χαί Απδ τά; διδασκαλΐα τού Λουθηροκαλβινισμού, τά; όποία; αγωνίζονται νά έμπνεύσωσιν εί; αυτά* έπιθ-υμεί νά παύσωσ: πάσαν έργασΐαν των, Αχούσαν τοιούτον σκοπόν, Απδ τού; όρθοδόξου; λαού; τη; χα! νά έμιήδισωσ: τήν διανομήν τών άπαραδέχτων μεταφρασθειούν χα! τυπωθεισών κακοζήλων Ακανόνιστων γραφών χα! τών λοιπό» αύτών ρλασφήμων ριβλιαρίων χα! νά Αποχλείσωσι τά αύτών καταστήματα, σ-υστηθέντα όχι πρδ; ανατροφήν χα! ' Ακπαίδευσιν, αλλά πρδ; λύρίην. διαφθοράν χα! Αχάτην τή; νεολαία; μα;· χα! έν έν! λ γιρ νά μά; Αφήσωσιν ήσυχου νά φρονώμεν χαί νά πιστεύωμεν τά τών άγιων προγόνων μα; χαί νά λατρεΰωμεν τδν θεάν εί; τήν ίρθόδοξον έχκλησιαν, τήν δποίαν αύτδ; μά; ήξίωσε νά γεννηθώμεν. 'Ημεί πιστεύομεν, όμολογούμεν χαί ο-ΰδεμιαν Αμφιβολίαν έχομε-/, δτι ή πίστι; .ήμών ε!ναι ή μόνη Αληθινή θρησκεία. ή μόνη θεάρεστο; λατρεία χαί ή μόνη σωτήριο; ilii, χα! τήν κρατούμε-/ Απαραμειωτον. άχαραχάραχτον χα! άπαράλλακτον. χαθώ; τήν καρελάρομεν άπδ τδν Αρχηγόν χα! τελειωτήν αύτή; χύριον Ίησούν .Χριστόν, άπδ τού; ιερού; αποστόλου; χα! Από του; {Ηiου; πατέρα τή έχχλησία; μα . Μήτε παραδεχόμενα προσiΗ,χην ή Αφαίρεσιν τών σεπτών έπτά μυστηρίων μα χαί τών Αποστολιχών έγγράφων χα! Αγραφων παραδόσεων, τά; όποια; Αφύλαξεν έχ πρώτη; αρχή; χα! φυλάττει Απαραμειώτω ή Αγία χαί άμώμητο ήμών έχχλητία, χαί μήτε δεχόμεθα έξωθέν ποθεν διδασκαλία; .Αντι^αινούσα; το!; διδάγμασι τώ·< θεοφόρων πατέρων μα , χαθότι έν χρίσε-, Αν είλιχρινείφ χα! έν paihnipV.; χα! ισχυροτέροι; λόγοι; χαί θαύμάσι πιστεύομε-/ χα! έχπληρούμεν πάντα, δσα ή Ανατολική κα! όρθόδοξο; έκχλησία μά; διδάσκει. Τδ δέ νά χαταπλημμυρώσι δίκην γεύματο οί έτεροδιδάσκαλοι, ο! ξένοι χαί Αλλοδαπέ!; Ανθρωποι χα! Αλλόγλωσσο: χαί Αλλόθρησκοι χαί νά κατηχώσι τδν Αμα^ή λαόν χαί τού; Ανηλίκου; παίδα;. νά κάμνωσιν Αργυρωνέ|Του; ήμιμαθεί; τινα; κα! διεφθαρμένου; διά' νά τού; μεταχειρίζωνται έπειτα όργανα τή; διαφθορά; καί διδασκάλου τή; καχοδοξία; των, τδ νά διαβάλλωσιν έν γωνίφ κα! παραβύστω τήν θρησκείαν τών πατέρων μα;, τδ νά διασπείρωσι βιβλιάρια, τδ νά συνιστώσιν Απίτηδε σχολεία καί καταστήματα τών παίδων πρi; μόρφωσιν πάντη έναντιαν τή όρθοδοξ^ία , τδ νά συκοφαντώσι τήν έρθδδοξον Ακκλησίαν κα! τού αύτή ποιμένα Απιβουλευτικώ; χα! τά κινήματα αύτών τά πρδ; ύπεράσπισιν τή; προγονική θρησκεία , τδ νά έγείρωαι- τδ μίσο τού όρθοδόξου λαού πρδ τδν κλήρδν του κα! νά σπείρωσι πανταχού ζιζάνια καί νά θΑλωσι νά σ-υστήσωσι μέ τοιούτου; δολερού κα! Ανηκούστου; τρόπου; τήν διδασκαλίαν ένδ Λουύέ,ρου καί ένδ Καλβίνου ει τδ κέντρον τή δρθοβο$ία καί μεταξύ όρθοδόξων λαών, τδ νά θέλωσι νά πράξωσι ταύτα πάντα μέ τοιαύτα αύτοχατάκριτα μέσα εί; ένα δυστυχή λαόν, Αξιόν συμπαθεία Βιά τά περιστάσει του, έρωτώμεν αυτού; τού Ιδιου;, έάν τοιαύτα Ιργπ ήναι έργα χριστιανικά, Αέέν ήναι φιλάνθρωπχ χα! «ύαργιτιχί, έάν ήναι σύμφωνα μέ τήν παιδάέαϊ, τήν έποίαν Απαγγέλλονται, μέ τδν αιώνα «ί; τδν όκοίον ζώμεν, μέ τδ «ναγγελιχδν βητάν, τδ όποιον Απαγγέλλονται δτι χηρΰττουσιν· "Ο σ!ι μισεί , Ατέρφ μή ποιήση , χαί μέ τά δικαιώματα τών έθνών.

Ά ττοχασθώσιν ο! έτερόδοξοι Απόστολοι ούτοι, πώ ήθελον πολιτευθώσ: μέ ήμ*;, έάν ήθέλομεν έπιχειρισθή τοιαύτα <1; τήν πατρίδα τών έναντίον τών καθεστώτων χα! έναντίον τή θρησκεία; τών προγόνων των! η ά Ανθυμηθώσιν, δτι δλοι ο! λαο! τού χόσμου χα! πάντα τά Ιέένη ποινήν θανάτου ή έξορίαν θεσπίρουσιν έναντίον ti; τού; όσοι τολμώσι νά Ανατρέψωσιν ή νά μολύνωσι τήν θρησκείαν έτέρου Αθνου . Ά Αποδώσωσι λοιπόν χαί πρδ; ήμά; τά αυτά δικαιώματα χα! προνόμοια τών έθνών· Α; παύσωσιν Ακδ τδ νά μά; ταράττωσιν Αδικώ; χα! άναισχύντω; μέ τό δικαίωμα τού ισχυρού- à; α-οεσθώσ: τήν αιωνιότητα τή ιστορία;, ήτι; θέλει ζωγραφίσω αυτού; μέ τά αυτά χρώματα, μέ τά όποία Αξωγράφισε χα! τού αίρεσιάρχα; των. Ηiν τώ όντι άγαπώσι τδν πλησίον χαί τήν ειρήνην μέ τού; ανθρώπου;. έάν διώχωσι τήν δικαιοσύνην, έάν θέλωσ: νά φυ/.άξωσι τά δικαιώματα τών έθνών, à; παραιτηθώ»:·/ Από τοιαύτα τολμήματα- à; ,μά; άφήσωσιν ελευθέρου: νά φρονώμιν τά τών άγιων πατέρων μα , νά άποθάνομεν ει; τήν ορθοδοξίαν, τήν όποιαν ό πολυεύσπλαγ-χνο; κύριο; μά; ήξίωσε νά γνωρισωμε-/ à; Αφήσωσιν ήσύχου; ει τδ έξή; όλου; τού; ορθοδόξου; λαού; μα:, τήν προστασίαν τών όποιων κα: τήν ύπ.'ράοπισιν τή; θρησκεία; ϋεπιστεύθη ί σωτήρ ήμών και ή έχκλησία ει; τήν πΛριχήν ήμών χηδιμον-χν. τή; όποια; ή»έλομιν φανή έλλιπι;, έάν Αδιαφορουντε; αμιλήσωμ ν ταΟτα τά ούσιώδη ^αί ιερά χρέη μα;, μισθωτού δίχην βισαιω; ύφέξοντε;, ώ; πάντη Αγνώμονε; αποδειχνύμενο: πρδ; τού; μεγάλου; ήμών εύεργέτα;. Ί l ksv ό>; έθνάρχη; κά! ποιμενάρχη; τού χριστεπώνυμου ορθοδόξου λαού συνοδικώ αναγγέλλομε·/ ταύτα. οπο i να; εί; όποιου; Ανήκει- διαχηρύττομιν δέ κοινοπ.-.-.τ/ντε; τήν έγχύκλ-.ον ταύτην έπιστολήν πρό; τού; απανταχού εΛβε!; τή; όρθοδόζου Ανατολική; έχχλησία;, kr-oρεύοντε; κυριαρχικώ; τά έφεξή;·

Η', άιαταγάι πρδ; τού; Αρχιερε!; οίΫι πατρ.- αρχικού οικουμενικού θρόνου.

Πρδ; μέν τού; Αρχιερεί;. τού; ύπό τώ κα. ήμά; άγιωτάτω πατριαρχικώ Αποστολικώ καί οικουμε-ιζ.ώ θρόνφ -υποκειμένου , διορίζομε/ έντόνω;

Πρώτον, 'vi συστήση ϊχαστο; έν τή έαντο-ύ παροικία έκκλησιαστικήΧ πνευματικήν έπιτροπήν κατά μίμησιν τή; ήμετέρα;, -συγκεκροτημένην Από το >; έν αυτή εύρισχομένου; πεπαιδιυμένου; έναρίτου. καί ζηλωτά; έκκλησιαστικού , διά νά έπαγρυπνιόσ;/ εί; τά τών χριστιανών κα! νά σκίπτιονται μετά τού πνευματικού ποιμένο; τά πνευματικά κχί ποιμαντικά καθήκοντα, λαμβάνοντε; τό οχέδιον Από τήν εϊδοποΐησιν τή; ήμετέρα; πνευματική; κα! έκχλησιαστική έπιτροπή;, τήν πρδ όλίγου έκοοθεισαν. κα! πρό; πάντα; διευθυνομένην πρδ; όδηγιαν των, ώστε Α/τ- αποκρινόμενοι συγχρόνω; τούντεΰθεν μέ τήν ήμετέρα-/ ένταύθα Αχχλησιαστ-.χήν έπιτροπή-, νά λαμράνωσιν Από καιρού εί; καιρόν τά; καταλλήλου; όδηγια;. χαθ Α; πληροφορία; θέλουσιν Αναγγέλη περί τή; πνευματική; καταστάσεω; τού ποιμνίου των. δημοσιεύοντε; ταύτην Απ' έχχλησία; πρδ; γνώσιν κα: όδηγιαν τών όρθοδόξων.

Λεύτερο-/, διατάττομεν του; ίδιου; πνευματικό/; ποιμένα; δλων τών παροικιών νά έμποδίσωσ: σφοδρό»; τού; γονεί Από τδ νά στέλλωσι τά τέχνα των εί; τά παρά τών έτεροδόξων όπώσποτε συστηθέντα ψυχόλεθρα σχολεία χα! Απδ τδ νά παραδίδωσιν αυτά ει' χείρα; ξένων Αγνώστων ή Αλλων υπόπτων διδασκάλων,

fapC/Cvtbv ἡ ἱμογινῶν νχ ἰπχγρυπνῶτ.ν ci; H ἑξῆ; Λ μὲ Λφχν ἑπ:μὶλ<:χν ci; τὴν «νχτροφὴν χχ: $:χγωγὴν τῆ; ν<ολχ:χ * vi πχ^χτη^ῶα;? xxpjxù; κχὶ τοὺ; 2:?χ· σκχλου; xxî xi μχ«>ἡμχτχ χὐτῶν · νχ πχρχγγίλζωτ·./. Clov ἵννχτάν ci; χὐτοὺ;, H vi *Ilirum.* τοὺ; μχὶ^-ri; των τὴν tcpiv i>pv47X4'iv c;x τῆ; χχτηχήοίω; χχ! KVPt,<w· ·°°°'° 3νγγρχμμχτων '(''v χγ·*<·»ν πχτί,οων ἡμῶν νά *-·» ἐμπνίωτ.ν ἐ; χπχλῶν ονὲχων Hv ψό^î-v τ/j ÏHoù χχ! τὴν rniptixv κα: vi ν.ύ; ο:?χ-σκωα:ν ipγω χχ· λόγο» τὴν ν4i*:χὴν κχὶ τά iepx χχ: îtoÀrv.xà χυτῶν χχîH,χοντχ· νχ φ^οντίζωτ. ο:ά τὴν xxfrxuxi πρόοδον τῇ πχ:ὺ:χ; των. κχ: τχ: νχ κχτχοχπχνῶο: Uv κχφ4ν ci; μχπ,ν /,^l· *i* "'."''l προόδου. ἀ.ιμῶλ:χ ρχζοντβ;. δ:ότ: τχὐτα <!νχ· τά ἀλ ^ἡ χχ: μίγχλχ μχὶ>ἡμχτχ κχὶ ο ζὺρ ο; szsrî.; τῆ; χληiKνή; πχ:i<·χ · Λ,$χή 7s;iα; ——^ ■· ρίο ν τχῦτα ·χποχχî>'.τ·:ῶτ: τί> ip^;<·>Γ:i·/ μχκήοιον χχ: προαζχι^ω; χχ: χ:ων·ω;· τον / ζττ'ζη·.·/ χφ Ολου τοὺ; κ:ν$ύνοχ ζιi λ/ ὁλα; τι; χρέ3£î; μ χχ: τiν ἀπτύ:χνὑου3*..ν 'ôrî ·,μο> £.; τὴν ἐζζλησ ιν. ei; τi <·; τοὺ; γ*.νξ·;. ci; vi / πιτοίτχ. χχ: μ'4^ῶνου3:ν ci; χὐτὺν τον vio/ τὐ> μὴ 3ειρόμίνον χ- τά; i-jra; *y.(.* -τγ.'ï; το ι ζοομον.

H<» praruuUu» ftlul·» *fl* .<< ;--,

&« '.1'·,t 3.. A/zrul. »,< *t,n mljT'* ι ;> "(y I ;.<>> \Vt--.-'''' *roi* Acz?'>'l lr>/(rdl ;z)o<«.. l o ι(i' « <.α·ὀ. m; >r('· ':■'· >11. *\VHI.I tUJH* ln· 4·. 14 . 4Λ2 HI · 4 M.

·"Mll·· Anthitatune luci vt typolfraphi. stsl (lrnzvte m lblvefla *|hU I'Hπιιι Aubertnw bibh"pl>lain. ut lu-nhuitls ar^amcntu» probavit vii Inter Batavo* ¦(X mmiihi> i'hrwtlanu·* ·H·|·v ln collunenUttolla *Hrt niruu* *IfitatHent* ι *iti* evulgata lu acU* *HMf'>ψ ι)Aι^* Ar H.rJ/Jrr/laye»» ιΓιιχ.lηηι Hatavoruln, Brill. Ihkîi, p. Ihh-x'v„ Ct. Hlatu Em. Legrand, b'lMtoÿmpÀ.r Az//énlyl<r *tin X\ Z/f* *.*Ale.* t. I (l'aruni'· ,>. .W3-MH.

χiΪεσ.μiν αὐτή; ἐνεκα τή ἐ> ἀρχή; ἀπὸ τοῦ τ™*Α μένου » ἐντελλόμενο: ἐκκλησ:χσ::κώ;^Γνα ἐπιμελώ;

ἀποττόλων κηρὐγματο κχνον:πή χρήσει αὐτή ἐν τι:; τοῦ Χρ ατοῦ χγίχι ἐκκλησίχι , χχ: £ιά τὸ προ-τέρημα «ns. ZiiiX·. μετά τὴν εβραϊκὴν πρωτότυπον μήτηρ ἐγένετο πολλὼν ά'λων μεταφράσεων. Διὸ κα: οὐδεὶ τών ανατολικών εὐσε^5ών αμφιβάλλει περ! τοὐ, %χ. ι, ει , τὴν ελλ'ἀδχ φωνὴν μετάφρασι τή; παλαιά iικ^ήκη ἐγένετο κατ' οικονομίαν τοῦ ὑψίσγου i^εοὐ, δστι ώ; πρ^νοητή πάντων προέλχβε τὸ μέλλον περὶ τή; τοῦ υιοῦ χυτοῦ χχ! λόγου ἐναν&ρωπήσεω; κχ! τή ἀνχκαλύψεω; κχ! φχνερ4σεω τών περ! χυτοῦ προφητειών χα: προρρήσεων, τών ἐξ χ*ώνο μακροῦ τή τών Έμρχιων γλώσση κεκαλυμμένων χχ! ἀγνεστων ει τά λοιπά ἐ»*νη. τών οποίων iHiων λογιών χχ! χρησμώ/ χατά τὸν τή παγκοσμίου ιστορία ἀκρο-βέστχτον ανιχνευτὴν Ευσέβιον ουδέποτε ή>έλομιν τύχη κατ' ἀλλον τρόπον παρά τών Ιουδαίων διά τὸ κχϊΤ ἡμών ἀσπονδον μισὸ; χυτών χά! τὸν φθόνον. Μχτχίω; λοιπὸν μέ τοιαίιτα; ει τὴν κοινὴν πεπχτημ4νην γλώσ- β σαν χαχχ και iπισφχλεί; μεταφράσει τή αγία; γραφή;, ἀοοκ μάστου . αβασάνιστου >.*: ἀχυρώτου; παρά τή; εκκλησία;, αὐ«>χ:ρέτου;. υπόπτου χαί ακα-νόνιστου ἀπὸ τοῦ εβραϊκοῦ ὑφου τών νεωτέρων Ίουοχίων, τοῦ περ; πολλοῦ ὑπὸ τών ΛουiΗ,ροκχλρίνων 'ὑπιρυφουμένου και ἰ αρομίνου, iμ.γχανεὐi>ησχν να ἐφιλκύσωσι τὴν εὐνοιαν και'τὴν ὑπόληψιν τών δρί^ο-δὀξ«»». ὀτι s!vx: δὴχΗν ζηλωται, φιλάδελφοι. χα: δμὀ-φρονί': μῖ ημά , αποδεχὀμενο: χαί, αὐτά βιβλία τή iερί γραφή καί εὐεργετοὐντί ἡμά; τά προσφίρουσι· δωρεάν ‹·»;, iὐκατάληπια >ὺ τὸν απλοὐν λαόν* χα: ὑπ; τοιοὐτώ ὑπούλω πβοσχηματ: δ^νβιμαν ἰν ταὐτώ χζ πλήθο ζρλιαριων κακοδὀξων γ.χ· ^λασφήμιον κάτι τών δογμάτων. κ*ατά τφν πχραδ^ρίων και κατά τ"›* μυστηρίων τή; ἡμiτέρα; ιεράς πίστεω 'ζτά ὀποια κ'/.λοφορού,ντ^ εί; ?>·?*; τών ἀπλουστΤρων δρί*ο-δὀξ‹·ιν χα: τ'›ν ακακων και τρυφιρών νέων, τά μέν ὑποχεκρυμμένω . τά δέ ἀναφανδὸν διδάτκουσ: τὸν \ο ·>»*ηροΑχλρινισμὀν χα: μ:λὐ»ουσ:ν ἀν-iπαι:i*ήτω τά; αχοί; τών ορθοδὀξων.

Τά πράγματα αὐτά ἀπέδειξαν, δτ; ἀλλο καλὀν οἑν ἐπρορνήιάη ἐχ τοὐτων τών μιμλἰων εἰ τοῦ *ὀμογχνε.:* ti μή ή ψυ/ρὀτη; τή; πίστεω . ή αδιαφορία πιρ: τά frp«,τΛiυτικο. ή διαφθορά τών ή^ὡν. Αὐτοί ἐμηχα-νεὐ»*η:χν χατ'ἀρχχ , πριν ιισέτι γνωσ»*ώσ:ν οἰ οο-ἐε; .σί*ὡσi

'καλυψωσιν iτι μάλλον :ων. ' Αιά χά ἀφχ.ρέσωμεν /οιπὸν τά τηi/τών δρ.^ο-" δὀξων τά διά τον προ ο:ορ\4μεν νά ἐμ- ,ἀσβι; τών διαπρυσίων

τοὐτ‹ον εχθρών τή ἀμωμήτου ήμ*ών πίστεω ἀπὸ τοῦ ὀμογενἰΐ μα . Ε! τὴν αὐτὴν καταδίκην κα: ει τά αὐτά ἐπιτίμια κα^υποράλλομεν κα: τά λοιπά; |iετκφράσε: τή πχλχιή^εα; νέα διαθήκη , τά γι-νομiχα παρά τών Λου^Ί^^βχλρiνχην ψευδοδιiχσκάλων ή παρ' ὀμοιή^βκων .χα! δμογενὼν ἡμὼν, οπαδὼν δέ 1 αυτών, εί; "τε την τουρκικήν, σερ£:χὴν. ἀρκ^ιχήν, βουλγαρικήν, σλαρωνικὴν και ἀλλα; τοιχὐτα διαλέκ-του; διά τά αὐτά αίτια καί διά τοῦ κὐτου δολίου; νὐτών σκοποῦ , καθὀτι τά δὡρα τών ἐχ^ρών πάντοτε και πανταχοῦ εἰναι Ολέθρια, κα! οἰ αιρετικοί, ο: πολεμοὐντε · κα! καταφρονοΟντε τά θ-εία^ >1ν δὐναν-ται ποτέ μήτε δρί^ώ νά φρονὼσι μήτε καλά νά πράττωσι μήτε νά ἐχωσ:γ'ε! iά καρδία · των γνή-σια? κα: ἀδολον ει τὸν πλησίον ἀγαπην. 'Εμποδί-ζομε;? πρ^ἐτ: σφοδρὡ ὀχου; τοῦ ὀρ^οδὀξου , μά-λιστα τοὐ ιερωμένου , απὸ τοῦ νά προστατεὐωσιν εἰ τὸ ἐ|ή κα! νά μοη^ώσιν ει τοιαὐτα τοὐ; τοιοὐτου ψευδαποστόλου; ώ φθ-ορii , τή ὀρi^οδοξ α κα! τοῦ ἐθνου .

Ταὐτα ιiσιν. Ϊπερ ἐντὀνω; βιορίζομεν *ιί;* τοὐ, αρχιερεί τοῦ υπὸ τ«› κχiΚ ημά ἀγιωτάτψ πχτρι αρ/ιχώ ,ἀποστολιχώ κα! οἰχουμενιχώ iἀρὀνψ ὑποκε; · νά ἀναφαίνωνται εἰ; τὸ ορθὀδοξον πλήρωμα, φρὀπου;

x s>09i4m»; πάσαν περί xi tpiopxx ἀμέλειχν ἡ ὑιχφβρίχν· πολλφ δὴ μάλλον ὀ τοιοὐτ ἀρχιερεὐ; δέν -Ή'.ι: ἀποφὐγει τὴν οργή* τοῦ ΙΗοὐ **· τή; εκ-κλησ'α , ὡ; ἀμελὼν τών οὐσιωδεστέρων ΧΡ*ὡν τή; ποιμαντορία κχ! γινόμενο iκουτiω κχ! ἀναπολο-γήτω ἐνοχο τή φθορά τή; ορθοδοξία καί τοῦ Ιχνου κχ: τή ἀπωλείχ; τοῦ ποιμνίου του.

Ηζ }^υμβσυλα! πρὸ τοῦ αρχιερεί τών ἀλλων παροικιών.

Πρὸ ,δέ τοῦ αρχιερεί τiὐ ὑβο/iιμiΛυ ἀλλοι; frpὀνο-. τή κα*' ημά ανατολική; ὀρ^οοὀ ου ἐχκλησία; γνωστοποιοὐντο; δτι. ἐπιιδὴ οὐτοι οι ψ·υδ· ἀπὀστολοι 6iν πιριορίζουσι τά ἐπιρουλά χα: τὸν *ε:;* τά; αιρέσει των προσηλυτισμὸν ἐν ·*ὀνχι: τα; τοί οἰχουμενικοὐ i^ρὀνου παρο.κiαι , ἀλ,' ἐνεργοὐσ. τά τοιχῦτα σ/ἐδια κα! ιι τά ἀλλα γέρη τή -ΐρ>οΪοξ:κ ·. κκi*ὡ εἰ πολλά ἐξ χυτών εφχνη μεγαλητε;» η φ^οροτ οiά χὐτη λὐμη.^ω ἐνεργουμiυη κα; δια?. ;ο· μένη μέ περ:οσοτ:ρα> ἐπἰ^ουλὴν κα: δραστηριότητα συμ^ουλεὐομεν ἐν κυρίω ὡ ἡμιτiρὀυ ἐν ἀγ η» πν:i· ματ·, συναδέλφου και συλλειτουργοὐ , ἰνχ προ.'ἐγωσ ν ἀκρ/ρώ ει: τά χυτών πν:υματ:ζά<πο:μν·.α. λαμὀα· νοντε τά ἀναγκα'α μίτρα, iσα νριχλ,ηλότιρχ : ; τά: περιστάσει χαί *λυσιτελεστ:ρχ|* ει τά μέρη των ἡΐ*ελε τοί ἐμπνευση ὀ κὐριο , πρέ ἀποχρουσ ν κι. εξέλχσ.ν τοὐτων τώ> φ·ορερ/·»ν ! ὑκων. πρὸ: διζ; '-λαξiν^τή: ορθοδοξία χα: πρὸ σωτή<^ τοῦ /γ στ-επωνὐμ^ι χὐτών πληρώματο . Κ

τά ιερά ἡμὼν χρ:η κα: τά φορερά; ηποσχέσι.; μι πρὸ μ·εὼν ἐν κχ:ρ./·· τή /£:ροτον:τ . υποσχὀμενο, ενόρκω νά διαφυΑά iυμεν σὡαν. ἀκερi.ον zj: ΐχζ.τ.· τὀμητο? τι,, -ορθοδοξίαν χα. νά παρχδὐ>τι·>μεν τχ?τη» τὴν :;ράν παρακχτ α^ήχτ ν του. ὀ zoo//,.; μι.. καϊΗο; χα: ἡμι ; ή;ιώΙΗμεν >ά τὴν πχρζ ὀ '·»··■, απὸ τοῦ; ημετέρου π·.' /.στὀχου . I! ὀ. ->·οδ-.; χ. ἀγχπητοι. πχντχχόμεν σήμερον Λολεμουμέ.·», : · ζ·τι Ηρόρχτα του Χριστο ἰ ενώπιον τών « Τ;» ιλμ^Λ^^μχ; κχιΗχαστην σπαράττοντα: ὑπο τὸ» α:μ·.-σὀ;ὀ»ν λί,κ».>>. κα: η καταδίκη, πρὀχε-ρο; ἐφ ημά .τiχ^α . ἐάν δον ἀγωνισiΚομεν ολχi δυνάμεσιν ε. τὸν υπ«ρ τή αγία ἡμώ< ἐκκ'.ησία σωτηριὼδτ αγὼνα. 11.ὀ ο: τοὐτοι και ή α'σχὐνη ανεξάλειπτο :-τα; ἡμiν ἀπχσ τοί τὸν πνευματικὸν σήμερον χἐ»ρον λαχοὐσιν. επ·.-σπωμένο:; ἀμα κχὐ ημών αυτών κζ: ανάθεμα αἰώ-νιον καί ρδέλυγμα παρά ταί;--ἐσόμεναι; γiνεαί; λογ:-ζσμένοι . ἐάν ἐπί τών ἡμετέρο>ν ἡμ:ρὡ> ο Λου»*ηδο-| καλβινισμὸ εισαχΟη και προοδεὐση μετα υ τών υπὸ τὴν ἡμετέραν ποιμαντορίαν ορθοδὀξων λαὼν τή ὀποια; τχὐτη; Λου3ηροκκλρ:νική αiρέσεω; οἰ τα πρὼτα σπέρματα καταρχλὀντε . ἀγκαλά καί οὐ δ.iὐ.ι-πον ἐξ ἀρχή; πρὀσπα^ο^ντε; νά ξιαδώσωσι τὴν Ζὐ-μην .των ε·ἰ ,του απανταχοῦ ορθοδὀξου , μ' €«ον τοὐτο οἰ τὸν οικουμενικὸν iήρὀνον κα! τά ά/.λα ὀρ»*ο-δὀξου ἐκκὐ.ησiχ εὐκλεώ; διiθὐνοντε ἀρχχίο: ἀνδρε κα! ἡμiτερο: προκάτοχοι. ἀγ*ὐπνω π»ρ! τὴν πνευ--ματ'.κὴν διοίκησιν τών λογικών ποιμνίων διακειμἶνο; καί ὀλοτρὀπω ἀγωνιζὀμενοι νά προφυλχττωσ: παντα-χὀθ^εν τά λογικά τοῦ Χριστοῦ πρὀρχτα ἀπὸ τών κατ' κυτών ἐν διχφὀρο·.; κ^ιρτι; ἐπερ*/ο^ἐνων ἀγρ'ων λὐ-κων. πολλάκι ἀντέκρουσαν αυτοὐ ἐπελiΐὀντα . .γεν-νχίω ἀποσορήσχντε τή λογική τοῦ Χρηχσὐ μάνδρα:, χωρί; νά τολμήσωσιν ἀλλοτε χα»>*' ἡμών. Ἀλλ' ήδη, £*« πάλιν διά τά ἀμχρτἶχ; ἡμὼν ἠρξαντο i

παντοιου μηχανευόμενοι Li vi διβφθείρωσ: τ υ A \>>οδόξου; λαού μ»; μ* τα αιρετικά φρονήματα χχί τχ; άντιχριστ xvixi; διδασκαλία; :·ν χχί μέχρι μέν τίνο ύπουλε·; διοργανίζοντι; τά; τοσαύτα; ραδιουργία; των, εσχάτω Zi καί άναισχύντ» άπαυθαδιάζ ντί: κατεν«ί»πιον χχ: χυτών τών γνησίων πνευματικών ποιμένων; δ: ο^δέν άλλο ρερχ'.ω; άνι^ωπυρή->ησχν*τχ:; έλπίσιν «ΐ; τήν τού σκοπού των επιτυχίαν, ci μή οιότ: ύπολχμρΰνουσ.ν ήμί; '‹ ώ» πάντη άμαΐ*εΐ κα: απαίδευτου . ώστε νχ μήν έννοώμεν τού; ? λ:ου; σκοπού; των. ή τοσούτον αμελεί χχί Αδιάφορου . ώστε νχ μή/ άνχλχρωμίν τόν οφ»:λόμενον ήμ;ν αγώνα. ύπερχσπ ζίμε/ο: τήν τών προγόνων μχ; ίεράν θρησκείαν. Άλλ' ώ πόσον μεγάλω; άπατώντα:, τοιχύτα περ: ήμών φρονουντε; διότ: ρεραιω; ποτέ ζ<ν θέλομεν υποφέρη ** τοιχύτχ. χ/λχ μάλιστα θέλομεν άγωνισθή χαθ όσο*/ τό δυνατόν. πάν Z τ: καταράλλοντε . χχ: χ,τώ, τών τ:μ οιτχτων ήμίν, ύπέρ τώ/ χριστωνύμων λχών μχ; χα; :>τΛ^ τή ορθόδοξου B ήμών πιστεω .

ΙΛ*. Χουθ.-σιχ: τού χζχντχχού ορ ο-

Ετεκτε.'νο/τε Z' cri π'έον τήν φωνήν μχ; χχί πρί; πά :χ; τού; απανταχού όρθοδοξου; χριστωνύ-μου; λαού;. πχραγγέλλόμεν έν χυριω. Γνα προσέχητε έα>το·; έπ μελό»; χχ: άπό τούτου; τού; έπιρούλου; <χ»*ρού τή; χμωμήτ υ ήμών πίστεω . Μή άπατάσθε ri; τi ι ή; ώ; τα μωρά νήπια από τά; απατηζα δοφβά των καί από τήν υποκριτικήν αύτών φιλανθρωπίαν κα: φιλαδελφίαν, οιότ: ε'να: όνειδο ει ημά νχ.παρ^ρλέπωμεν ή νχ προδίδωμεν τα πλέον φιλτατ-χ ζχ: τμχλφέστχτα, τήν σωτηρίαν λέγω τών ψυχών ;·χ . τήν δ.ατήρησιν τή: θρησκεία; τών αγίων πατέρων μχ:. τον εθνικόν χαρακτήρα κα; τήν ύπόληψ:ν τ-ύ έαυτού μα;. Li ποταπά χχ: μάταια κέρδη* c'vx: όνειδο ci; ημά νχ έγχαταλε'ψωμεν έκεινην ττ,ν θξόσοοτον πίστιν. τήν όποιαν άπεκάλυψεν εί; ήμί; Z i'£Î; χα: ή όποια εχηρύχθη από τού; πνευματεμφόρου: αποστόλου . έστερεώθη μέ τήν θυσίαν τόσων μαρτύρων. έπεχυρώθη μέ τόσα θαύματα. διεφυλχγθη μέχρι ^ύΐΐ θχυμασίω; χπό τάχα; αιρέσει , έί+ρ:αμρ. -5ίν εναντίον τόσων φοβερών έχθρών. έπροστατεύθη μέχρι: αιματο; από τού; γενναίου , στφ^ύ xai ^νχυμχττφίρτυ; πατέρα; xai Lcawih; e:; ήμ*ν μετά παρέλευχν ττατύτων χ:ώνων κα: ττ-αούτων περ:ττάηων οώα χα: £απ:λο; χχ: άπαρχμί:ωττ«;. E.'να: i i:5τ; <:; ήμί; νά ,ίφήχωμίν το:αύτνάν ΰύράζ.τν X3£ '^xv Lcaaxa/.-av, ήτ:; έφών.χ* τίν κόσμον ίλον χα: Χγίαχί τόσα; μυρ'.άσα; ψυχά;. Là νά έπ·αχολουΐΗ',σωμίν τά; ρλχσφήμου; atpiac:; κα: οάαο·χότον; χα:·.οτομ:α ένο; παρχρχτου ΑουίΗ,ρου καί Ϊνί; ι^ηλχτου Καλρ,'νου. α: όποια: τοσάκ:; àvc^c·ματ:σ«Ηάσαν από τά; ο:.κοόμ£ν:ζά άγια συνόδου; των αγίων πατέρων μα; τόσου; ίλλου; α:ρίτ:χου; προχατόχου; των. φρονούντα; χα. πρίσρ·ύοντχ τά αυτά. Είνα: ôvc:5c; ci; ήμί; τέλο πάντων να μί» άπκτήτωα; καί δδλεζχωσ:- το;ούτο: άνθρωπο: από τά έσχατα μέρτ, τού κόσμου, ξένη; πατρίδο . ξένη γλώσ-*ένη; ^ρησκβ'α . ci; .πράγματα τόσον ύψηλά χαί μιγάλχ, χχ:\νΐ μή σταί>ώμιν ικανοί νά έννοήσωμίν τού; κ«χρυμμ1Λ.υ; σκοπού; των ή να προφυ\άξώμ«ν τι·· έαυτόν^α; κα: τά τέκνα μα; μέσα cl; του; κόλπου; τή; η^έρχ; πατρίδα; καί τού ίι*νου; μα . Α:ά •να άποφύγωμεν λοιπόν, τέκνα ήμών αγαπητά, όλα ταύτα τά ονιίοη, υπακούσατε t:; ταύτα; τά; ήμετέρα; συμραυλά; καί έκτιλέαατβ π:στώ; όσα 5:ορίζομιν πρδ; ύμί; κα: · πρδ; τού; γνησίου; πνίυματικού; ποιμένα; σα . ΗροφυΜξατι άρλαμή τον ίαυτόν σα; από τά; ίλααφημία; τούτων τών νέων αιρετικών, τά; όποια; έπ:τηδ«; έξίθάμ«ί>κ δ:α νά γνωρίσητε πόσον ιινα: (Ηοστνγεί;. Προφμλάξατε τά τέκνα σζ; μέ του; όποιου; σί; πα|5αγγέλλομ<7 τρόπου , γινώσχοντε; κα-λώ;, δτ: ταύτα είνα: τα κυριύτερα χρέη σα χ*ί ή μεγαλητίρχ απολογία τήν δπαχν «Ηλετε δώσει έν ήμέρ^ι κρίσεω;. ' Προσέχετε* πρδ τούτο·.; έκιμελώ; καί άπδ τού; ομογενεί ήμών, οίτινε; (φ<Οΐ παρεσυρ-^ησαν άπδ του; αιρετικού; καί ήπατή^ησαν dat τά χρήματα κα: άπδ τού δόλου; τούτων τών ψευδό-διδασκάλων κα: ψευδαποστόλων, διότι ούτοι είναι καί πλέον έπ.κίνδυνοι καί πανούργοι, ώ τά τευήί^η όργανα τών αιρετικών, μέ τά οποία πλανώσ: καί τού άλλου , μάλιστα τού άπλουατέρου . Τώρα θέλετε τού; γνωρίξη εύκολώτερα άπδ τά φρονήματα, άπδ τού; λόγου , άπδ τά; πράξει καί άπδ τό δλον τή διαγωγή; των. Είναι άξιοι τή; άποστροφή; καί τή καταφρονήσεω; £λων τών όρί^οδόξων; όποιοιδήποτα καί άν ήνα:, συγγενεί , φίλοι, άδελφοί ή καί αυτοί ο: γονεί μα , διότι Ηλουσιν έπισπάση έναντίον των, επιμένοντε . κα: τήν όργήν τού ί>εοΰ κα: xi; πο:νά; τή; έκκλησίχ;.

ΠΓ. Πρδ; τού; προσήλυτου; αύτών χχί''' ήμ ν ό μ ο γ ε ν ε ί ; ή ρ ο η ούντχ; αυτού τού; . νέου; αιρετικού .

Αλλά μέ άκραν τή; ψυχή; μα; ιέ/ίφιν άναγκαζόμε^χ νά έπιστρέψωμεν ήδη τόν λόγον καί πρδ τού; τών ψευδαποστόλων τούτων προσήλυτου ήμετέρου όμογενεί καί τού; οπωσδήποτε |5οηiΚΰντα αετού t κα: τά; αύτώνΖαΐρέσει , διότ: έπ:ίΐυμοί>μεν vi μήν ΙλίΗυμέν ποτέ εί; τοιαύτχ; δεινά; περιοτάσε:;, τού νά άπαντήσωμεν, τόσον ημεί ένταύ^α, τωούτου; προ* Ϊότχ; τή; θρησκεία; καί τού ίχνου , οΐτινε; πλαγιω; ή κατ' εύ^^αν ενδέχεται νά ροη&ώσιν ή νά προστατεύωσ: τού; αιρετικού ή ·τά; αίρύει; των. όσον χαί οί έν ται; ά/λχ:; φαροικί»:; ιτΛυματιχοί ποιμένε τοιούτου σκανδαλοποιού , ώστε νά άναγκασθώμεν νά προστρέξωμεν ει εκείνα τά μέσα, όσα οί ίΗιοι νόμο: καί οί Ιεροί κανόνε τή; άγια; μα έκκλησίχ; ύπαγορεύουσι νχ μεταχειρισΰώμεν έναντίον αύτών διότ: ει τοιαύτην περίστασιν δέν ίΗλομεν άνεχθή πλίον νά προδώσωμεν τά ίερά ήμών χρέη, γινόμενοι συμμέτοχο: τοιούτων φοβερών αμαρτημάτων μέ τήν σιωπήν ή αδιαφορίαν μα . *ΧΗkV καί διά τή; παρούση; έκκλησιαστική καί συνοδική έγκυκλιου έπιστολή; γνωστοποιούμεν τοί; Απανταχού όρ&Οδόξο:;. δτ: μή ανεχόμενο: τούντεϋίΗν τών τοιούτων τή; καί*' ήμά μιί;, άγια , καθολική; καί άποστολική; έκκλησια; αποστατών, άφεύκτω; θέλομεν μεταχειρισ^ή δλα τα μέσα, σκοπόν τιθέμενο: ή vi διορί>ώσωμεν καί vi άνακαλέσωμεν ri; τήν ευθείαν όδόν τού; το.ούτου; πεπλανημένου; ή ώ; μέλη σεσηπότα να αποκόψωμεν, άπεβάλλοντε; αύτού; άπό τήν όλομέλειάν τών πιστών. Διά τούτο ή καί> ήμί; άγί* τού Χριστού εκκλησία, φειδομένη τών τοιούτων. όσοι τυχόν κατ' άγνοιαν τή; ευθεία; όδοΰ άπεπλανήθησαν, ώ; μηκέτ: γνωρίσαντε; καλώ; τούτου; τού; λυμεώνα; τή; ίερά; ήμών πίστεω καί τά; ρλασφήμου αύτών αίρέσε:; καί τού; κεκρυμμένου; :δ:α:τέρο·υ σκοπού ^ των, δι ών προσπαθοΰσ: να μά καταρυθισωσιν εί;^ τόν τή; απώλεια; ρυθόν. καί ένθίρμω; επιθυμούσα ' νά άπαλλά η τούτου; τή βαρύτατη; ένοχή; τού τοιούτου φορερού αμαρτήματο , ώ; μηδέ τών Αποφάσεων αύτή; περί τών άναφανέντων τούτων ψευδοδιδασκάλων έ; δεύρο ακηκοότα;, δ:' δλα ταΰτα, χριστομιμήτω; άνεξικάκουσα έπι τοί; προημαρτημένο:;, Απονέμει φιλοστόργω; τοί; οπωσδήποτε περιπεπτωκόσιν όρθοδόξοι τέκνοι αυτή τήν τελείαν άφεσιν, λύουσα αυτού παντό δεσμού καί δλων τών άρών καί επιτιμίων, όσα κατά τών τοιούτων οί θείοι πατέρε τών έπχα οικουμενικών συνόδων έκτιθέμενοι έν άγί<|>' πνεύμαν. έξεφώνησαν. Αλλά καί ημεί κάτά μίμησιν αυτή προαγόμενοι. συμ^ουλεύομεν πατρ.άώ πάσι τοί; κατά τόπου; πνευματικοί; πατράσιν, ινα τούτου; έν ψυχή συντετριμμένη κα: καρδίφ τεταπεινωμένη ει τό τή; μετάνοια μυστήριον προσελθόντα

λύσοκκν έλευΜρω Τή; δαναaίμου τούτη ού xsl ήμεί όμνησιχεέχω ώ μίλη Τ*ή*· <*. χρ.ιπιανιχή ίλομελείβ «Αιν ώνβγνειρφντε, Αί τέκνα ήμΑν ίγαπητά εδμενΑ ώοοδεχέμεδα «k τώ όγχάλχ τή χα»' ήμδ έμδ·δδ(ου ώνατοληεή Wr σία. τή γιλοστόργου χοινή μητμέ, δπομιμνήβεοντη άμα τοΰτω, t»s μή ώ βγνείμονε xai «Μι «Ι τή» τοιαύτην άτίμητον εύεμγεβίαν dvaqavAatv, ώλλ' έγχαρβίαε προδυμηδέέαιν, βπω έργν «δντ«Ο^~τδν πρό τήν Ιερών ήμΑν δρησχείαν ζήλον MtlfvW*, τή τε άληδβ! xsl γνησίγ μετανοίρ χ«ϋ τή παντελεί ντρΑ τού; αίρετιχού τούτου χαί τά εύτΑν· αίρέσω ώποστροφή έν άμετατρέπτηι γνώμη χαί ώποφώσει άξιο: τού έχχλησιαστιχού έλέβυ xsl τή εύσχλαγχνία άποδειχνΰμενοι.

Επίλογο.

Ταύτα πώντα λοιπόν Α ώναγχαΐώ τ« χαί σωτήρια τή κοινή γνώμη τΑν μαχαριωτάτων αχτριαρχΑν, έν l Χριηφ ditXfΑν xsl σύλλειτουργΑν τή ήμΑν μετριότητα, τοΰ τε έγιωτάτου κατριάρχου 'Αλεξάνδρειά; χυρίου ΊεροΗου, τοΰ Αγιωτίτου πατριάρχη 'Αντιόχεια χυρίου Μεβοίίου, τού ίγιεβτώτου παφιάρχου 'Ιεροσολύμων χυρίου Άδχναβίου, xsl τΑν λοιπΑν άγιων πατριαρχών προχβτόχων ήμΑν χαί τή περί ήμή τΑν άρχιερέων ιερώ ώδελρότητο έγχριΗντεη ώπεφάνίνη συνοδικό, tvs ξιά τή παρούση; έχχλησιαστική xsl συνοδική έγχυχλίου έχχοτολή χοτνοποιηδώσι τρί ίκανταχοΟ δριέοδόξοι ορό ώπδχρουσιν τού έπιχειμένου κινδύνου xsl χρδ γνΑσιν χαί 48ηγίαν τβν όρδοδόξων χομένων τχ xsl Χαών· ώτινα xsl ώ; ένδειχτιχώ τή έχπληρώσεω τΑν ποιμεεντιχΑν ήμΑν χρεών Αποχαδιστώσι πάντω ήμά έλευΗρου χα! ώνωτέρου χάση 3πολογis; ένώπιον τοο φοβερού xsl άδεχάστου χριτού, έφ' φ χαί έλπίζομεν χατά τήν έγχάρδιον έπιδυμίαν μχ, βτι τβΟτχ Ηλουσι γένη ίχανώ τού vi έχαναχαλέιωσι xsl αύδι c κ' τήν έκκλησίαν τήν γαλήνην έχείνην xs! δεόσδοτον ειρήνην, βιαταραχδείσαν ού μιχρόν 8ti τών άναφανέντων τούτων αΙρετιχΑν, χωρί έχ τού έναντίου vi ύποχρεωΟώμεν πλέον τούντεύδεν εί μέτρα δραστηριώτερα xsl πονήματα Ιαχυρώβρα, δσα οέ ·*« νέμΜ Αοχαλαδονταε. Όδεν, ώγαάήτόέ, έχτελέαατε αροδόμεο des φν έν xupiqi iωτ; χρούοντ»; έαχληαεαατχΑ συμβουλεύομε» μμέ 9Τφγμ&« «d «Με τή; έρδαδοξία;, «μά «Μο μηοΑν χαταμτεβμόν xsl χρδ σωτηρίαν ώχώντων ήμΑν. Δείξατε μέ τά κρά{κ, <n rfota Αλή»« έρΜΗο γνήαιοι Απάγονω τΑν ,άγιων xsi Mifm κχτέμχν μχ xsl Ιξιω'τΑν φροντίδων χχ! τΑν ίγώνων τέέν χωμένων οβ. ΕμήυχΑοχκχ οδτω τήν προΑυμίβν «Μ τόν ζήλάν μβ. Πβρ^γορήοωτχ μέ τήν χύχχί»«βν πρδ τού πωμέν»; οβ τήν τίΜιμμένήν xapWav μχ iti τι τιω tavi τή; έχχληοίχ, xai fi"!»* »;· »4 Μή; πιντέ τέχνχ τή έρΑοδοξίχ. έχπληρούντχ τού νόμου τή, οιάόρτνοι τϊ έ*τμή τη, ΙχολουΙέοΟντχ τί ix'-ττολΚώ χχρχβώχι τή χχ! βοχ ϋλχ μ< δΛόσχχι χΜή ή ^Μμήίλτχέτή ήμΑν μήτηρ, tvs xxl τΑν ούρχνίων ϊγχδΑν ίχολχύητν nspi τού χβναγ4»ου Αχού, ού ή χίρι xsl ti ixtipov έλχο ιΐή μ.«τέ πέντων ύμΑν, όμήν.

f ϋ πχτριέρχη Κωνστ»ντ·.νουπ4λ«ω Γρηγόριο ' ίττοφαίνιτΒι.

ή 4 πατριάρχη; Ίχροοολΰμων Άμχνάτ.ο inoρχίνττχι.

f ό Εφέαου Γχρόαιμο.
+ 4 'ΗραχλχΙχ Αιονόοιο.
ή 4 Κυζίχου 'ΧνίΗ.μο;.
t ΐ Χ·.χομτ,8«ίχ Ιίχνάρχτο;.
t 4 Χχλχήδόνο 'ΙχρόέΗο;
t 4 Δέρχων Γχρμχνό.
+ 4 θτοοχλονίχη Μχλέτιο.
f 6 Προύοη "Ανθιμο,
t ΐ 'Αρτη Ίγνότιο;.
f 4 Φιλχδχλφχίχ; Ιίχνάρχτο;
ή t Μχρωνχια Δχ'ΐήλ.
ή 4 Λήμνου Ίιρώνυμο.
+ 4 Δημητριίδο Ίωαή.
t t Nuooi^s; Νχχτόριο.
t.4 'Epwilou Προκόπιο,
t 4 Κχνστχντχλίου 'Αρτέμιο,
t 4 Σχμχχομίου Ν'χόγυτο.

SYNODI CONSTANTINOPOLiTANAE

1837 menae ianuario.

Ambaa quae xequuntur tabula·, eodem menae edita». eoniunctim exhibendas oenauimus. Una deÜnitur modus, quo orthodoxis liceat sacras consuetudines cum hétérodoxie iuaÿere; altera prohibentur όδχλφβτα sen collegia, propterea quod collegii titulo plurimi in eia admittebantur usus a recta vivendi ratione promue alieni. Acta utraque exhibet M. Uedeon, Kxvovixsl 3ιχτ4ξ«, t. II (Oonatantinopoli, 188»), p. 908-8. Hi» tertium suhiunximus, ab eodem auctore e codice patriarchal! prolatum (ibid., p. 909-11), quin tamen meaaia, quo editam fuerit, significetur. Titulum hune prae se ferebat: 'leov τή βχντέρχ έγχυχλίου έπιστολή, όποοτβλβισή πρά έν Ιχαατον τΑν οτβυροπήγιχχΑν μικρών xsl μή «ύχχταστάτων μονχβτήριών, Ιν* όποστέλλωντβι οί έχ τή 4λομιλ*ίβ τΑν ένχοχβυμένων <! τά πλήιοίόχωρβ σχολκΤβ xsl έχροβέζωντβ τά έγχύχλιχ xsl λοιπέ πβντί Ιιρωμένψ dvsyxals μαδήματα.

I.

Όρια τή πρ4 ιτι, οβόξου έχκλήαιαατήή αυγχαταβίοιω.

.t Γρηγόριο έλέιρ 4<ού έρχι·π1οηοχο Κωνατβντινουπόλιω νέα 'Ρώμη χα. οίχουμ«νιχ4 πβτρι-

*Η.ΤΛ·

ή Ίχρώτβτχ μητροπολίτη Άΐριβνουηόλχω, ύπέρτιμχ xsl έξαρχχ, πίβη βροχή, έν άγίφ πνχύμχτι Αγαπητέ Α8<λρέ καί συλλειτουργέ τή ήμΑν μ«τρι4τητο χύρ Γρηγόρι, καί δοιώτατοι πατέρο οί αύτόδι μ τέ τή δαυματουργοΟ 4$α ζώνη ήιατρί^οντχ, χΑρι ώη ύμίν Χαί (ψήνη παρά δτού, παρ' ήμΑν δέ «4χ4 «4λ«γία xsl συγχώρησι.

"Απδ »Ο δρτιω σιαλέντο ήμίν γράμματό τη πληρογορηδέντι, βτι χατά μίμηαιν τΑν ήμετέρων χύτόδι όμογενΑν όρδοβόξων, προσχαλεσαμένων μετ' εύλαβεία τήν δαυμχτουργόν ώγίαν ζώνην τή ûxtpαγία δεοχοίνη ήμών δεοτόχου χάριν Αγιασμού χαί έξολοδρεύσεω τή βροτολοιγού νόσου τή πανώλου, Soi 'Αρμένιοι έζήτησαν χαρομοίω νδέχτελεσδΑαιν τή οσιότητό σεκ Αγιασμοί εί τού οίχου εώτΑν μετ* τή έέγίβ ζώνη, χαί ΐβόντε ίτι sepi τούτου διαπυνΜνετχι ή Ιερότη τη τήν έχχλησιαστιχήν γνώμην, εί γε βηλείδή δξ*ατι ήαλεΤν Αγιασμού τοί Άρμένιοι έπιμένοικκν si; τδ έατημα τοΟτο, Ιδού διά τή παρούαη πατριαρχική ήμΑν έπιστολή γράροντε πληροφόροΟμεν τή τε Ιερότητι τή χαί τή ύμών δσιότητι, βτι ή έχχλησία ήμΑν Αείποτε έπιειχώ χαί μετά συγχχτεψείσεω διχτιδεμένη πρδ τού έν εύλαβχίμ προόπίπτηντα, έπηεδή τωεώτην βλέπει τήν πρό» δ σιν τΑν ^ηδέντων, προαγομένετ» δηλαδή δπδ ο«βώρμβτο; καί εύλαβεία πρί τά χαδ' ήμβ ίερδ

Μαημα, Mi AMp«Αy«uoa τ* «λ «ινή «Αδη δρησχ«υ- a «*Α AmpOmvox «i ti AvafixoM* τή; ΑρόιΑτή ήμβν π'σταω^ tvf (UClHft* ένϋχ«τ« Ü Τή Μ« χάριτο καί τβν δ* έπιχβλοΟντ® ι«ρβν «ροσκιχβν μα νάφωτισδβαιν «ί τήν τή; ΑληΜα Ιιιρ**>, μ I πρό «Avmv οδχ ix τώ» Α«*ιρήμίνων όβση τή «ο Αγιασμού μ«ταΜτθω ορό τού έτ«ροβό{ου , δiι τβύτά ύποχωρούμιν τήν έκκλησιβστχήν ήμβν Αδ*ι«ν, προτρ«πόμ«νοι τή imimftl σα , ίνα δπου Αν προσ- χληδήτι, κατ' βίκου μόνον, ύπδ τβν Άρμινίων, Απέλδητ» ρ*τά τή Αγία ζώνη xa: ίχτιλέσητ· Αγιασμού μόνον ύμΐί , μή σομπροσβνχομένων δηλαδή ι«ρέ««ν Άρμ«νίων, μνη;ιον«ύητ« ?i οδχ! όνομάτων, άλλ' Αχλβ διά τού· τβν χατοιχούντων iv τφ οιχφ τούτφ, χ«φ1 παντίλώ vi Απίλδητ» «ί έχχλησίαν . ηύτβν ή λιτ«ιν«ίαν vi έχτ«λέσητ« «ί ένορίαν τβν' Αλλά xal αύτή ή «ί 'τού οίχου των Απέλβυσί σα χα! ή τβν Αγιασμών έχτέλ«σι , «ί i xal μόνα συνίστατχ ή «προύσα ήμ*ν itàa xal ύποχώρησι;, g îiv δΑλω γίν*ται, «ί μή ιφοηγουμένη πρώτον προσ- χλήιω iv «ύλαβιiφ Απδ μέρου τβν. Εί τχύτχ Ηλ«ι λί£«ι χχλήν χμοαοχήν ή («ρότν, τη ώ χχτΑ τόπον 4ρχιιρ*ύ , μή ποίι έλλβ δώ)ι«ν λχβήν χχτβ* φρονήσ«ω jJHÇxvi) xal μυκτηρισμού χχτό τβν Ιιρβν ήμβν ifrlpwv. Ή Si τού ϋ«ού χχρ'- xal τό Ιπιιρον Ιλιο «η μ«τά πόντων ύμών.

,χωλζ', iarvouaplou χΐ'.

t ό Κβνστβντινουπόλιω iv Χριστώ άδ«λφδ xal «ύχίτν, .

Κβτλ τή συγχροτήσιω; ίδιλ άτων.

f Γρηγόριο Ιλέφ θ«ού αρχιιπίσκοπο Κωνσταν- τινουπόλιβ νια 'Ρώμη καί οΐχο'σμ«νιχδ πατριάρχη ,

+ Ίιρώτακ μητροπολίτα Χίου, ύπόρτιμ* xal Ιξ- αρχ« πάση Ιωνία , iv Αγίω πνϋματι Αγαπητό Αδ«λφ1 χαί συλλίιτουργί τή ήμών μιτριότητο χΰρ Γρηγόρι», xal Ιντιμότβτοι κληρικοί. «ύλα{Μστχτοι ι«ρ«ί , xal τίμιοι προ«στώτ« χαί δημογέροντι , κα! λοιποί άπαξάπαντι «ύλογημένοι χριστιανοί τή έπαρχία ταύτη , τέκνα iv χυρίφ ήμών ΑγαπητΑ κα! πιριπό^ητα, χάρι «Γη ύμίν χα! «ίρήνη παρά »«τύ, παρ' ήμών δ« «ύχή, «ύλογια χαί συγχώρησι ,

Ή Αγία τού Χριστού έκχλησίχ, ή κοινή μήτηρ τών Απανταχού «ύσιβών, προνοούσα Αίίποτι ύπέρ τή ψυχική σωτηρία τών πνιυματιχβν αύτή τέκνων, βέν >«ίπ«ι Απδ τού vΑ έπαγρυπνή «ί τώ τή πν«υ- ματιχή αύτών χαταστάσ«ω χαί καταμανθάνη τΑ πρά .ι τού χριστιανικού αύτών κολιτιύματο χαί vΑ έπφλέπη τδν τρόπον τή προσοχή των «ί τΑ τή Αμωμήτου ήμών πίστ«ω tipi ΙΦιμα χα! χαβήχονΊα, τΑ όποια χαθώ; χαίρ«ι βταν βλέχη έν«ργούμ«να, χαί φυλαττόμανα άκαρχλλάχτω ώ έ**ύχίσδηβαν ύχδ τβν 'δ ιβν πατέρων χα! τβν ι«ρβν παβαβόiΜων, Αδιανόβτυτα Απδ ψυχοβλαβού 'συνήΜα χαί *ατΑ πάντα σύμφωνα μέ τδ πν«ύμα τή χαδόλου συνη-D Μα , τοιουτοτρόπω δέν Ανέχ«ται τΑ π«ρl αύτά π«ρ«χτροπά χαί χαταχρήσκ , δσαι 'έν προσχήματι ζήλου χαί «ύλαβάα έπ«νοήύησαν χα! τολμώνται έπι ψυχική βλάβή τών «ί αύτι παρ«χτρ«χομένων, ΑλλΑ σπ«ύδ«ι «ί τήν Αναγχαιοτάτην αύτών Ανατρόχήν xal χατάργησιν, Απαλλάττουσα τού ββρυτάτου πλημμίλή- ματο τά χνιυματικΑ αύτή τέκνα.

Τοιαύτην τινΑ κατάχρησιν ψυχοβλαβή χαί |ν«ντίαν «ί τΑ 1«ρί *Ααΐ σ*β«σμί« τοέξαι τή έχκλησία μα μ«νδάνομ«ν δτι έπιχρ«τ«ί αύτόδν tfv«n Si ή τώ λ γομένων ΑδιλφΑτών, Ανοίκειο πάντή «ί τδ itpi* στιανικδν πολίτνίμα, χαΝτ: ή Αγία ήμών Ιχχλησία δλου; τού «ύα«β«ί χριστιανού τού δ«ωρ«ί i Α8«λ* φού ή μάλλον «ίπ«Γν tv οώμα χαί μίαν δλομέληαν iv Χριστφ- ώστ« ή μχριχή καί {{ιδιΑζονσα ρτών Αδελφάτων συγχρότηαι Αντίκ«ιτ«ι προφανώ «ίί'τήν ένότητα τή χριστιανική πολιηία , χαί Αχολούδω υπάρχω λίαν κατάκριτο μ ! ψυχοβλαβή . Ού μόνον U toûto, Αλλά «αί άλλοι κ«τβχ;ήσ«ι συνηδιζόμ«νβι ΰ τά Αδ«λφ*τα Αποδ*ιχνύουσι «όσον 4κίχ«·. Aai toù νά λ'ογίζητβι ή συνήδ*ιβ βύτη έργον χριστιχνικέν, Μδότι μέ τήν χρόφ«κ>ιν τών Αδ«λφάτων συν^οντβι χρήματα 8/ι διά vi δοδβσιν «ί «τωχού , Αλλά δαχανώντχι «ί μάτβιβ Ι(οδα« «ί φαγοπότια καί Αλλα ^πήματα καί Αταξία , δπου «Ιναι κΑντή Λκηγιριυμένα «! τδ χριστανιαδν έπάγγ«λμ«· χβί Ανί λόγη» τά Αδ«λφ*τα γίνονται ψυχική Απ·*λ«ι« xal χαχών.Ιξβων xal παρι«β«ιγμάτ»ην «χραίτια.

Aii τούτα λοιπόν γράφοντι βιΐ TOÙ παρόντο «ατριαρχιχού xal συνοδιχού ήμών γράμματο Ανατρέ- «ομιν άρδην xal χαταργοΰμιν .xal Αχυρούμιν τήν ό'χώσποτ» ίχιχρατήσασαν συνήδωκν τβν άβ«λ άτων, έντελλόμινοι κα! πκραγγέλλοντι βννο&χβ ματά τών τιτρί ήμΑ ίιρωτάτων άρχιιρέων, τβν iv Αγίη· πν«·> μ«τι Αγαπητών ήμών άβιλφβν xal συλλιιτόυργών, ίνα ini τού νύν xal «ί τά έξή , έχλ«ίφο»σι βιόλου τά Αδιλφάτα, χβ! ούδ«ί τβν αύτόδι χριστιανών, όσοι μόχρι τού νύν μιτήρχτντο îήν όπρική «ύτήνόονή- taiav, vi μήν ή*«λχν τολμήση μήτ« vi ικτιλίσωσ: τού λοιπού, άλλί μηίΐ μίχρι όνόμβτο vi ινχφίρβσ; πιρί 4δ«λφίτβν, γνβρίζοντι; σύμ««ντ« κχλβ xal προνοούντ* «ύβί,Ιβ , 5τ>. δλοι οί χριστιανοί «Ινχι 45«λφοί iv Χριστφ, άχωρΐστω σονδιδιμόνοι μό τόν σύνδεσμον τή μιβ 4γϊ« τού Χριστο,ύ Ιχχληiίχ , xal δτι ipapiivoua·. μιγίίλω δσοι τολμούν vi συγ- χροτώσι τοιχύτβ κχτλ μίρο συστήματα,· ίγνώριστα napi τή άγί? ήμβν Ιχχλησί^, Ιπ^δοντβ τ i; 1«ροΙ ' νόμοι xal Ο«σμοΙ xal χατίχριτα Ιφιυρίματβ ίδισ- τιλών xal άτίχτβν, χαΦώ γίν«τ«ι φαν«ρδν ini αύτλ τΑ Ατοπήματα xal τΑ όχδ«διητημένχ πρίξιι , δσα μττέρχονται μό τήν αιτίαν τού Αδιλφάτου Απ Ιναντία τή χριστιανική «ύσχημοσϋνη xal χοσμιότητο . Ει ταΰτην δό τήν ίχχλησιβστιχήν ήμβν έντολήν χαί π«ραγγ«λΐαν xal Αμ«τΑθ·ιτον διάταξιν π«ρl τή τβν Αδιλφάιων χατχργήσ»»; ΙΜλ«·. γίν«ται έπαγρΰπνησι . Απδ μέρου τή ί«ρότητό σου χα! υμών τβν δημογι- . ράντων καί προκρίτων, ο!τιν« θέλ«τ« προσέχιι καλώ τι τδ vΑ μήν ή&τλ« τολμηρή «ί τδ έξή ή τοιαύτη χατάχρησι · xal ούστινα ήθίλ«τ« ιδ«! Απιιδνί xal παρηκόου χα! «ί τΑ προτέρα ιδία xal πράξ«ι τών Απαγοριυδέντων Αδιλφάτων έπιμένοντα , τού τοιούτου χαί αύτόδ*. δέλ«τ« χαδυποβΑλλχι ύπδ τήν πρέπουσαν ποινήν κα! πρδ ήμΑ δέλιτι δηλοποι*!, διΑ vi ίπιφέρωμτν χατ' αύτών δριμυτέραν τήν έχχλη- σιασΑιχήν παιδιίαν, ώ σκάνδαλον χα! πρόσχΟμμα κοινόν χαδισταμένου . Ή δΐ τ-û δ«ού χάρι χαί τδ Απ«ιρον έλ«ο «?η μ«τά πάντων ύμών.

,αωλζ*, ΐανουαρίου χζ-

ή ό Κωνσταντινουπόλιω iv Χριστφ Αδ«λφδ χαί «ύχέτη .

ή & 'Εφέσου Γιράσιμο .

f ό Νιχομηδχία Πανάρ«το .

f i Ήραχλαία Διονύσιο .

t 0 Κυζίχου "Ανδιμο .

ή δ Βιζΰη Κοσμά .

3.

Π«ρ! τή έχπαιδιύαιω τών έν ταί μονχί («ρέων.-

. f Γρηγόριο έλέη» δ«ού Αρχιιπίσκοπο ·Κωνσταν- τινουπδλ«ω νέα Ρώμη χαΙ οΐκσυμίνιχδ πατριάρχη .

f 'Οσιώτατοι, ξ τ« ήγούμ«νο καί λοιποί π«ττήρ« τού iv τή ίχαρχίφ ... χαίμένου ήμ«τέρου ίρρού πατρι- αρχικού καί σταυροπηγιβχού μοναστηρίου ... τέκνα iv κυρίφ ήμών Αγαπητά, χάρι ' «ίη ύμίν χαί «<ρήνή παρά δ«βθ.

«ί . «άντα.Ανδρωπον Απλώ «tvoi Avarpua»- τάτη ή Μίδαια δi τά ifcioti τη «ολλφ μ<λλον itç τ<Λ

tu

ptaev ta'
o μ Alχ» 4

toits H

*«unc μ ! «ri Wk ·*T» «ta dariouta·* ______ (pa·) *λ· JUtaïc ri «w» W ·* W*4wWw«Î Mi χύτΧ «ai Λλ* wM m» «*·»·» kP*> m»M ·ta τή ΑνφΑφο;'ari dpnŧaloc Wv (spuptamv «ή> ή Wk τ* M* ** XPMμ v·*» ή hpOMtirepla, ή Mpriowqmc Mv twjalιl—rtt·» Ml tas 4λλ® 8p|oaiw«ari κοιτβχρήΜι dvtpôqoov b telg Ήχάτα τούτε ampdlc *‹« H xptotÀvupov xMpaopst

Τούτου Iwu ήμοί 4p* οὺ» M τοὺ otaMC τοΟ taxhjoioewioe vcstupotmoe οχΑρου , tav ÎActyoqMv mv' àpeuUjv 4np«ta]«ev «pta txt; Aoiκ«£ &ruif*«v, Imi Αχοβiïχου® rtv «rqptypbv τή όρΑοiiξοο ήμβv xteftsK Mi M*' βoov «i nsptoréακ ΙχΗροήχν, vd ppori HW* Ml «ri τοΟ d*rtxet-μένον τούτου, τή κ«*</« 8ήλβ8ή τ·ν 4χ4'τοΜ< γοΟv tyMcatayephesv νή hrt οὐ P^vc* M* ivτ«O>« μ ! b τβi; iχβρχiβχ tumtafowv, «W.à mî τβv povoungputtiAv, ta «Bv taelev πολλοi xspiΙρχovτβι τ«ξ»;ιιΒτ« de τ4 tt&w Sib μ ! τά pb κλovoiβ Ml Suvspbaç μovA 6χ»χρ«4αβμ»v ii έηιστολβv μ« , Ivβ xpomuiAfcem Ιιiβτχiλoo χρ4 Mpitenv pabqpdwv 4«4 «ύτβv. Φροντίζοντο ta xal π»ρl τ·ν b μιχρΟΕ μ ! 4iυv4τ»* κρέ τούτο ΙχοΜκ μovβζόvτ»»*, fva μή Mi· «ύτοi κοτύκιν ύχοÂsfxuvtai ιi τήν τή taooWrou π®8<i« dxtan^tv, φαώ» Mi τήν λ««ήν tandwoa, dMemUqm «< ·** Ï*«<ww MMè qptata tant Μλβυν Hoaa- ** «poojcMetv ** rifoto ** <W«R>x4*, dtanç mi tamoHripevoe **or, ΛΛβ· μ I 4x4-λή*K qpdunm **** Rriveriv «*C> <«·* ή«* ovyMtpongri*! ,pi «nttaptaui xxvk*» «ri.w {nlufac. Mi »fo| tapiUix χχτopKOτ® m! api· **k XP*e«xv*C>4 taà Mv tatamaliM mî v«v*««Av «MH Ml xpè; τή» P«»ή» M τή χ«ρ4 Mv χρ«κι«v·v hppMpac HA«β«« μ ! βo^Hiχ , iv^ ta τοΟ 4Um μiμου tax^potn μ I χρέο 4χ«-ρχiτ τον, άχο^ού^βvτο τά άχυικιμένχ τoT ivχξioι μ I Mτχχρ«φ|voι τού 1«ρo4 οχήμβη Mχ Ιχ8·.χήβκ. OOτβ nlvw ÿtvénwvnc χοιήMHχ χρoBύμβ M*v M* TP0****< MΦ0**^^0!*** Xβl 1*τ*λλύ-)μ 4«. Ή it too tasO χέρ« μ I τὸ 1π*ιρον Γλio «{η μ<τ* τή 4μ«v iσιότ^το .

t 4 KMXrtavttvovit&tM b Xp;στψ ιύχέτχ .
t b Ήρ«χλ«iχ ΑιονMο .
t t Νιχομηΐτiχ Άνεμο ,
f 6 Χβλχηϋνο ΊιρύiHo .
t t Aipxttv Γιρμχνὺ .
t 4 Φιλ«i*λφ»i«; Πχνiριτο .
t b MtXtvixoj Διονύαιο .
t b 'Ρχοχοxptopbri; Γιρμονὸ .

SYNODV8 CONSTASTIKOPOLITAKA
1838 februarii 1.

Augerinus et Kitsa, Alexandria orinndi, cum connubium iniiesent, Heet in sexto consanguinitatis gradu inter ne ooniuneti, a sacra synodo, rogante in primis Michael Dositsa, eonsnle Graeoornm generali apud Alexandrinos, impetrarunt ut matrimonium bona fide contractant ratum haberetur. Synodus aegre, sed tandem postulatis concessit, edito decreto die 1 februarii anni 1838, cuius initium ita té habebat: Ab XavMvst, στοχβζόμι#·, c τήν Ipppova χριοτιβνιχήν χορυφήν ττ, . Episcoporum subscriptiones erant bae: Gregorius patriarcha, Dionjuiu* Heracleae, Hierotheu» Chuloedoni·, Ger-▪Maee Deroonun, Ananias Lsrieese. Panaretus Philadelphiae, Artemini Keetendilii, Gregorius Demetriadis, Hieremias Samaoovii.

Edidit Calliniens Delicanes, JTd b τοi; χώιiξι τοΟ ιτβτριοφχiχοΟ iρχ»'.ορολ«χ«!ου βψζiμivχ iχχληaiatnixi Ιγγρχφβ (ConstMtinopoli, 1904), ρ. 65-8.

SYNODUS OON8TANTINOPOLITANA
1888 iuaii 19.

PaSoius, Caeoareee in Cappadocia metropo&ta, eum Platonis Moe^uenais oateciUamnm i* vulgarem Turearum linguam vettimet ad MoHum suorum commodum, opus OonstMtiMpolim misit, ut a sacra synodo proWtum typis exprimeretur. Tremtatitr nem terne·'mu probavit eengregatio neget&e «ooMaatiniâ pcaepoeite, utpote parum aemtrate elaboratam. Quapropter smn synodus prohibuit. m' Ula evulgarotur, ooutoetiam|ue 'suam ftMo auctari 8 signUicaviY per litterae dio 19 iunii 1838 datas, Moque obsignatas nominibus; Dionysius Heracleae, EBarotheua OhalMdoais, Germanus Dercorum, Melettua Themaloaioae, Daniel Philadelphiae, Artemius KootoadUU, Hieronymus Lrnnni.

Tabalam hanc, adieota congregationis ecclosiaetioae oousnra, edidit M. Godson, Kevcvtxal 8tetdta, t II (Cojwtantinopoh, 188»), p. 980-6.

SYNODUS C0N8TANTIN0P0UTANA
a qua Latiaonua dt^Arinue damnantur
18S8 mm Mptembri.

Ute «et seelmise quae dicitor oethedoxae eoadue, vol pottos propria eentsgio, at riatia tap* perfboa ia Womwam iavaimt oodoeiam, at|M abis super alia acervatis mendaciis pro Graeculorum *·*«··> catholicam Sdom insimuletur calumniae semper easdem decantando. Nil igitur mirum, si

Gregari·· patriarcha atram bilem ia Latinus effu-ttorit litterae aaeyeHcaa edendo, qnibu» catholicae Hei praaoaM· par· Syriam Palaeetiaamque oon-stitutoa aaarrima persacutns, aovam errorum a La-tini· admUaotwm indicem' eaaacripait Hunc ierat repetar· ad netaadam Graecorum perfidiam, qui qeo feoWa· Romaaum pontMcem in contemptionem apud ignaram plebem adducant, adbibito verberum hae·, non πάπα aed tuhncn, noa παθόλιποι sed κατόλιποι immo αητέλυχοι insolenter et ambigue audeat scribere: telum ia vero· catholico· imbelle* sine ictu. De ·ηο istiusmodi fetu Gregaria· verba faciebat in epistolia, mentibus iuli» et soptembri 1838 ad patriarcha· Alexandrinum et Antiochenum f missis, qua· videre eat apud Callinicum Deiicanen, ΤΑ έν τοί πώδιξι τοΟ πατριαρχικού Αρχειοφυλακείου σφζόμενα έπίσημα έχχλησιασιχά έγγραφα (Constan-tinopoli, 1904), p. 70-5. Ad encyclicam ipsam quod attinet, eiusdem Gregorii patriarchae cura typis impressa ost hoc. praenotato titulo: Ιιατρι-αρχιχη 'xal συνοδιχη ιγπυκλιο ιπιστολη, παραινετική ορό τού Απανταχού 'Ορθοδόξου , κα! πολλφ πλέον πρδ τού; έν Αι'γύπτφ, Συρίφ τε χχί Παλαιστίνη, πρδ Αποφυγήν τη (sic) έπιπολαζούση Παππική πλάνη . Αιαχηρυχθείσχ παρά τού Πανα-γιωτατου οικουμενικού πατριαρχου' κυρίου χορίου Γρηγοριου χ·Ι τή περί Αύτδν 'Ιερά; Συνόδου. Ήδη πρώτον τϋποι έχδοθιίσα ίδιοι; άνα-λώμασι τή Α,υτου Σεβασμιωτάτη Πχναγιότητα . Έν ή έπισυνάπτιται διά τού τύποο χαί τι; Επιστολή χατά τών Λατινικών Καινοτομιών, Σύνταγμα τού Αοιδίμου Εύγενίου τού Βουλγάρεω , ώ πολλά άναγ-χαία χα! ωφέλιμο . Διανέμεται δωρεάν το! Εύσι-βέσι, πρδ πνευματιχήνάύτών ωφέλειαν. Κατά τά Ιιατριαρχεία ,αωλΙΚ παρά Α. χα! Η. Άργυρίμμφ. — In-8·, 4 f, χϊ' ρ., 1 f, 45 ρ. — Illam repetendam curavit M. Gedeon, Κανονικά! διατάξει , t. II (Con-stantinopoli. 1889), p. 235-48.

Κιτί τών'λατινικών καινοτομιών.

+ Γρηγδριο έλέω 8«ού άρ/ιιπίτχοπο; Κωνσταν-τινουπόλιω νέα "Ι'ώμη χαί οΐχουμινιχδ πχιρι-"ΡΧύ;·

γ 'Η τών Απανταχού όρ^δό ων ποιμαντ.χή έπι-σχ«ψι χαί φροντί ένaπδχτιται απαραιτήτω τή μι| τού .Χριοτού άγίφ χαθολι».ή χα! άποστολιχή έχχλησίφ, αΐ τδ νά έπαγρυπνή άδχνω χα! νά διιξάγη έπιμιλώ τά λογικά τού Χριστού πρόβατα πρδ νομά σωτηρίου; έν τίπφ χλόη; χα! έπι ·55ατο άναπαύσιω , άπ«ρ «ΐοίν ή άνωιιν παρά τών ιιρών αποστόλων, τών όμιλητών τούτων χαί τών έπτά οίχουμινιχών συνόδων άνόΙΗυτο; χα! άπαραχάραχτο , όρώή χα! ύγιαίνουσα διδασκαλία τή (ύσιβού; ήμών πίστιώ , χα! τδ άραρδ; χαί άχίβδηλον τών θτίων δογμάτων έυίμων τι χαί διδαγμάτων τή Ανατολική όρδοδόξου έχχλησία χα! ή π·ρί ταύτα τήρησι χαί άσφάλκα, υπέρ ών όφ·ίλ·ι ό ποιμήν ί χαλδ χαί τήν ψυχήν αύτοΟ έν χαιρφ τιΗναι χατά τήν ιύαγγιλικήν χχ! Ηόφδαγχτον φω-νήν χαί πανταχόσι προοέχιιν, μήποτι έπέρχωντα: χατά τού ποιμνίου ΙξωΗν ποδτν λύκοι βαρΜ , φώο-ροποιο! xal όλέ*ριοι, έν σχήματι προβάτων χατασπα-ράττοντι άφιιδώ χαί άπολλύοντχ ψυχικώ ταύτα, ύπέρ ών Χριστό άπέύανι χαί ών Λ αίμα έχ τών χαρών αύτοΟ έζητήσα κύριο έν τή φθβ*ΡΨ *■! άδιχάστφ έχιίνη ήμέρφ, έάν κύτδ τών πνιυματικών αύτού χριών Αμ«λήση, μή παντί σΗνα άγωνιζόμινο , τού μέν ψυχοφΗρου τούτου λύκου; ώ 'πορρωτάτω τή .λογική τού Χριστού μάνδρα; νά Αηλάσή, τδ 8έ «οίμνιον αΐ τήν tObtfav δδόν νά όδηγήση, χαί έργόι; άμα χαί λόγοι; τού όρώοδόξου έν γένα λαού; ri; τήν κατροπαράΒοτον 'αύτών χα! ΙΗοδίδαχτον διδασκα-λίαν τή Ι·ρά ήμών πίσηω; νά ύποστηρίξη. ΤαΟτα ούν τά Απαραίτητα itpà χρέη συναδόη χα! ήμ*(; έν έχυτοί , ούχ έχαυσάμεθα, τή τού θεού δυνάμει βεεννύμενοι, Από τδ ν4 φροντίζεεμεν χατά τδ ένδν ri; τήν οντήριον διεξαγωγήν τών λογικών τού Χριστού ιηροβάτων πρό τά; σωτηρίου νομά;· καθώ χαί έπιστολήν έγχύχλιον έν τύποι; έξ·δώχαμ^ν χρδ πολ-λού, προασφαλίζοντα τού έρθοδόξου; λαού , τά γνήσια χαί Αληθή τέχνα τή όρθοδόξου Ανατολική; έχχλησία , Από τήν βίχην χειμάρρου xtvqbrioov ψυχό-λεθρον λύμην τών Λουθηροχεώβινιστών, χατά πάση τή εύσεβεία λυσσώντων καί πρόρριζον τήν Ορθοδο-ξίαν Ανατρέψαι διαφόρω μηχανωμένων, χα! όλοτρό-πω Αγωνιζόμενοι, !να τή θείφ δυνάμει τού μέν Ανυπόκριτον έχοντα τήν ευσέβειαν χα! τού; τφ σω-τήρι Χριοτφ ι'λιχρινώ; τε χαί γνησίω συντασσομένου στηρίξωμεν, τού Si ήπατημένου ή έξηγορασμένου χα! οπωσδήποτε περ! τήν πίστιν ύχλάσαντα; Ανορθώ-σωμεν χα! πρδ τήν τού Χριστού ποίμνην άνακαλέ-σωμεν χα! συγχατατάξωμτν, τού; Si μανιώδει χα!
B λυσσώδει λύκου; «ί; τά τού ¹ΐδου βάραθρα άποσο-βούντι Αποπέμψωμεν, ειρήνην "ήμα τήν έν Χρι-στφ·' τ Αντιχαθιστώντε; πάσι ιοί; όρθοδόξοι; χα! χβιστωνύ-μοι; λαοί;.'

Άλλ' ήδη πΑλ'.ν μέ ύπερβάλλουσαν τή; ψυχή; μα; λύπην ένωτισθέντε τά χατά Συρίαν, Αίγυπτον χαί Παλαιστίνην βφδιουργήματα χαί τά χατά τή όρθοδο-ξία έπιβουλεύματα τών τή; πλάνη; τού παππισμδύ όπαδών χα! μή Ανεχόμενο: νά θεωρώμεν διαδιδομένην χα! έπ! πλεΐον έπέχτεινομένην τήν τοιαύτην ψυχό-λεθρον έν τοΐ όρθοδόξοι λύμην, άλλ' έπιώνμούντι νά 'στήσο^Μν χαί τύν ϋοΟν τή άπατη ταύτη χαί σατανική πλάνη , tva μή τφ χρδνφ συμπροϊούσα πίν τύ δρώδδοξον λυμήνηται πλήρωμα, ούχ ώχνή-σαμ«ν ΐνα δι" ιδιαιτέρων ήμών έπιστολών διαχοινώ-σωμίν πιύ; τού; μαχαριωτάτου καί σ^ασμιωτάτου πατριάρχα;, τδν τ« τή; μιγάλη; πδλιω; Άλ·ξανδρ«ία; κύριον ΊιριίΗον χα! τδν τή ΙΗουπίλιω; Άντιοχιία
C χύριον ΜιΟόδιον, τού έν Χριστφ ήμ!ν άγαπητού; άδ«λφού χα! συλλ«ιτούργού , ταύτην ήμών τήν πρδ-δασιν, «ι; ήν χαί μιτά ζέοντο ζήλου διατ«5τιμένου ιύρόντι χα! ιύίΚιμω; τήν πρδΙΗσιν άποδιξαμένου χατιδό-,τι; ού μόνον, άλλά χα! έγγραφον αύτών τήν γνώμην χαί συγχατά8ισιν λαβόντι;, σύμφωνον ·ύσαν χα! τή τού έν βασιλιυούσή ένδημούντο; μαχαριωτάτου χα! σιβασμιωτάτου πατριάρχου τών Ίιροσολύμων κυ-ρίου Αθανασίου, τού έν Χριστώ τφ ίΗφ Αγαπητού ήμ!ν Αδίλφού χα! συλλιιτουργού, ΐγνωμιν πατά χρέο έχχλησιαστιχ'ή προνιια; χοινή ,γ-.ώμη χα! έν! χατά θιδν φρονί^ατι τή . τι οιρασμία ήμίν μακαριότητα; αύτών χα! τή ένδημούση πιρΐ ημά ιιρά όμηγύριω τών ιιρωτάτων άρχιιρέων καί ύπιρτίμων, τών έν Αγίφ πνιύματι Αγαπητών ήμών άδιλφών χαί συλλειτουργών, ΐνα ύψώσωμιν τήν τή; έχκλησία; φωνήν χα! διά τή; παροίση πατριαρχική χαί συνοδική; ήμών έγχυχλίου έπιστολή ώ δί' άλλη ιύαγγιλιχή; σάλπιγγο δια-σαλπίσωμιν πρδ τού; απανταχού γή ορθοδόξου , χα! μάλιστα πρδ τού χατά Συρίαν, Αίγυπτον χαί Ιιαλαιστίνην, χα! στηλιτιύσωμιν δημοσίω όποιοι •ισιν οί προβατόσχημοι ούτοι λύκοι, οί δόλιοι χαί άπατιώνι , οί νιωστί ήδη άπδ τού Λιβανιού όρου; ώ; άλλοι σποτινοι έωσφόροι άναφανέντι χαί χατα-σκιάσαντι; ώ; νέφο μέλαν τι χα! έπαχθέ χαί πνιγηρόν πάντα τά μέρη τή Συρία , Αίγύπτου τι χαί τή Παλαιστίνη , λαλαύντ*; βλάσφημα χατά τή ιύαγγιλιχή; άληθιία χαί διδάσχοντι 'σοφιστιχώ έναντία τή; Ορθοδόξου ήμών πίστιω , καί ούτω νά προφυλάξωμιν τού Αληώώ .ιύσιβΜ Από τή έωσφο-ριχή πλάνη αύτών χαί τΑ γνήσια τέκνα τή Ανα-τολική έχχλησία άπό τά βλασφημία τού παππι-σμού· καθότι ή Ακόρεστο λύσσα τού παππισμού, ή ιφδ Απάτην καί προσηλυτισμόν τά πάντα μηχανω-μένη, άφιησιν Απολύτου; πατά πονηριάν χαί πάντη έλευθέρου τού άφ' έχάστη; έπληισία τδν παππι-σμόν έναγχαλιζομένου , συγχωρούσα Τνα έχτελώσιν

ἀπαραλλάκτω !πάντα τά τή; προτέρα αὐτών ὡαελησία ἔθιμα χα! μυστήρια, εἰ μόνα τά 86· τοὐτα ἐξαρκουμἴνη, τβ μνημονεύει^ δηλαδή τοὐ ὀνόμεκο; τοὐ πρίππα χα! τδ Αποδέχεσβαι, βπ ὁ πάππα; iotiv αλάνθαστο; χα· Αναμάρτητο, τά ὁποία ὡ Αφευκτα χα!. Απαραίτητα· ἐναπαιτεὶ παρά τών αὐτοὐ ποσηλύτων & πάππα ,μικρά μέν xai Απλά δοκοὐντα κατ' Αρχέ, πλήρη Û βόλου χα! μυρίων Ατοπημάτων μεστΑ. Τούτη» βή τφ τρόπηι xai τοὐ τή; Χυρία; αὐτϋχθονα; προσήλυτου; .πρδ; ἑαυτδν ποιήσα; χαὶ βλαστήματα πονηρά Αμα χα! σαθρά τή; πονηρά; αὐτοὐ βίζη; ἀναβλαστήσα; τοὐ; πλείονα Αχ τοὐ ἐν .'Ρώμη κολεγίου τοὐ τή; Προπαγάντα λεγομένου φροντιστηρίου, τά λοιπά πάντα σχεδόν Αφἡκεν Απαρασάλευτα, φαμέν δήτήν ἔξω ἐνβυμαρίαν, τήν ἐκκλησιαστικήν περιβολήν, τά; ἱεροπραξία, τά; τιλοτά, τά μυστριά tai .τά ἔθιμα τή; προτέρα αυτών μητρό; Ανατολική; ἐκκλη- <Χ9^ ὡ Αλλα τινά κωμωδήμα»» χα! μορφώματα χαὶ προσωπεία Απατηλά· ὥστε βιά.τοὐτα ΑνερυΘριάστω νά λέγωσιν; {τι βμοιοι ἡμίν το!; εὐσεβέσιν sial xai !τ. οὐίιμία ἰήθτν {-.αφορά ὑπάρχτι μτταξὐ αὐτών τ· χαί ἡμών τών ορθοδόξων. Έπ! τοὐτφ κά! μόνφ συγχιχώρηται το!; χατολὐχοι; οὐχΐ πισηοϋχιν, Αλλά λίγτιν μόνον τδ ἰτρδν αὐμβολον «ἰάτ Ανιυ προσΜ,χη; ὀρθώ «:τ« ;ιιτά τή; προοθήχη; δὐοσίβώ;, ἰπω; Αν ἰγχωρή αὐτοί; «Î; προσηλυτισμόν Αλλων χα! τοὐ πχππισμοὐ πληθυσμόν· ιι' 5 'χα! Ιπιβαφιλοὐιι ἀμοιβαβάν Απδ τοὐ νομιζομίνου πληρώματο ' τή; παππιχή; Ιξ ια; αὐτοὐ πάσι τοΐ; {«ξαμίνοι; τδν παππισμδί χατολὐ

οὐ μόνον τήν ἀθτσμον χατάλυσιν τών νηστιών χ τήν συγχώρησιν Θών πιπραγμένων Αμαρτημάτων Αν«ιι προηγουμάνη; ἰχανοποιήστω;, Αλλά χαί τήν Ανί,χουδτον χα! ἀντίθοον ἄφτσιν τών μάλλόντων χαί ,πραχθησομένων αμαρτημάτων, τήν Αξιογίλαστον μίν, ὡ; ἰχπίπτουσαν τών ἰχχλησιαστιχών ἀρ/αἴων ὅρων χαί χα.όνων, ιὐαπόόχτχον 81 πάρά τών σαρχιχών χαί τώνJ αισχροί; πάθοι οουλιυόντων χαί (ὑάρτστον ΐιά τδ πλαττίαν χα! «ὐρὐχωρον ἰχιιν τήν ὁ{όν. τήν ἀπχγουσαν οἱ; Απώλειαν ἰπειἱὴ τί; Ι/λο; πρόχιφο ἰργάτη πάση Ανομία;, ι! μή δ ἑαυτδν νομίζων Αχαταγνώστω; Αμαρτάνοντα χαί μηδόλω πτοούμίνο περί ἀπολογία; τών βεβιωμίνων, Ατε δηθεν Απ' ἐν τεθθεν συγχεχωρημένων. Μέθοδο; ἀπόχρυφο; χα; δργανον χαταχθόνιον, {·,' οὐ παρασὐρουσι τοὐ; εὐήθει χα! εὐαπατήτου; πρό; παππισμόν!

Αλλ' οἱ Ινοτερνισθέντε; |ετά πολλοὐ ζήλου τά παππιχά δόγματα χατά Συρίαν, Παλάιστινην, Αἰγυπτον χαί Αλλαχοὐ, ἰἰέτωσαν πρδ; ποια; ἰχχλησία; αρχηγόν, ὑπαχθέντε; ἰξ απάτη, τετυφλωμένω ὑπετάγησαν, ἀπολαχτίσαντε τήν ορθόδοξον Ανατολικήν ἐχχλησίαν, τήν μή Ιχονσαν χατά τὀν Απόστολον σπ!λον ή Ρυτίδα παρεκτροπών Απδ τών Αρχαίων διατυπώσεων. ὡ μηδόλω παραδεχθεῖσαν ἡ πρρσθίμιην ἡ ἀφαίρεσιν ἡ δλω καινοτομίαν'τινά δογματικήν διότι ὁ παρ' αὐτών θεοποιούμενο; πΑππα, ἰν κρώτο·. ρλασφημών καιρίω; χφτά τή; ὑπερθέου τριάβο^'

χαχώ; πρεσβεὐε:, δτι τδ πνεὐμα Αδ ἄγιον ἐκποριὐεται ἐκ τοὐ πατρδ; κα! _ἐκ τοὐ υἱοὐ. παρεισάγών οὐτω δὐω Αρχά; εἰ τήν ἄναρχον θιότηtλ δπερ ἐστίν ἐναντίοὐ δλω ιι; τδ ἐξ αὐτοὐ τοὐ οὐρανιου στόματο; τοὐ κυρίου ἡμών Τηἀοὐ Χριστοὐ ὁριστιχώ; χα! ἐκπιφαόμένω; δογματισθέν iv-τφ 'ιὐαγγρλίφ· Ό παρά τοὐ χατρδ ἰκπορεὐεται λέγοντο;· μ' ἰλον δτι μίχρι τοὐ Ρ' αἴωνο τήν Ικπόρευσιν τοὐ παναγίου πνεὐματο ia μόνου τοὐ πατρδ; εὐαγγελικώ; ὡμολόγουν ΐπι τών οικουμενικών Αγίων συνόδων δλοι οἱ ὀρθόδοξοι πάππαι, χαθώ; καί Λόων ὁ γ', δστι; Απέρριψε κα! κατέκρινε τήν τότε ἀναφανε!σαν ταὐτην βλάσφημου φωνήν, τή; κα! ἐκ τοὐ υιοὐ προομ θήκη, ἡν εἰσέπειτα ἡ ἐκκλησία τή 'Ρώμη; μετά τών αὐτή; πάππων μέχρι τή; σήμερον τοσοὐτον ἀνυποστόλω Αποδέχεται κα! ἐνστερνιζομένη διακηρὐττει.

β'. Κκνοτομεἰ εἰ τδ θειον μυστήριον τοΟ βαφτίσματο, διότι ἡ θρασὐτη; τή; χαταργήτεω; τών θεμελιωδών δογμάτων τή; κίσαιχ-Μ τοὐ τά πάντα Auyapiveu τών πάππών Αλανθάστου, δπερ αὐτοί' κακώ; ιδιοποιοὐνται, ζητοὐντο; ἱεροαὐλω; τδ νά χάμπτωσι γόνυ ἐνώπιον τή; αὐτών θελήσε»; τά τε ἱερά κα! θεία καί δ κά κόσμο, κατέστησεν aiftoii; τολμηρού; νά καινοτομήσωσι χα! ἐπί τοὐτου τοὐ ἱεροὐ μυστηρίου τοὐ βαπτίσματο, βαντίσματι χρώμενο: Αντί τή; τριττή; εμρταδὐσεω; xai Αναδὐσεω, τήν τριήμερον τοὐ κυρίου ταφήν σημαινοὐση, μήτε κΑν τδ βάθο τή; λέξεω βάπτισι, ἡν χα! αὐτοί ἐλληνιστ! ἐχφωνοθσιν, ἐννοοδντε χα! σεβόμενοι)-Όσοι ει»· Χριστόν ἐβαπτίσθημεν, εἰ τδν θάνατον αὐτοὐ ἐβαπτίσθημεν· συνετάφημεν οὐν αὐτφ ιιi τοὐ βαπτίσμάτο; ει τδν θάνατον. Παὐλο.

γ'. Ίνα μή δείχνονται χατ' οὐδ.έν σὐμφωνο: μέ' τέ,ν ἀρχαίαν ὁμολογίαν τή π'στεω χα! ἡνώμένο: μέ τήν κοινωνίαν τών αὐτή μυσιηρίων. οἱ πάππα·.. ἐχ τή; Αλανθάστου αὐτών θελήσιω, χα! Αποφάτιω ἀγωνιζόμενο: νΑ ἐξαλείψωσι τά ἱερά χα! Αρχαία χαί ν' ἀντειοάξωσι πατά χα'ροὐ; νόμου νέου, ιἰσήγαγον χα! ἐπ! τή θεία εὐχαριστια Αζυμα ιουδαϊχώ κα.τά τόν θ' αἰώνα Αντ! τώχ παραιεδομένων παρά τοὐ σωτήρ-. ινζὐμων.

δ'. 'Κσθίουσι πνιχτά χα! αἷμα, πχραράτα: τών ἀιτοστολιχών κανόνων Ασυνειδήτω γινόμενο:.

ε'. Χηστεὐουσι παρανόμω τδ σάββατον.

Κωλὐουσιν ἐν γένι: τδν Αρχήθεν συγχωρη- 'Ρέντα παρ^*τή; ἐχχλησία νόμιμον τών ιερέων γάμον, ν χα! εἰ; τήν δυτικήν ἐχχλησίαν ἔκπαλαι διατηνον διότι ὁ πυρώση; ἐκείνο χα: τή'< ορμήν Αχ το; πάππα; Γρηγόριο ὁ ἐβδομο. Απιἰών τδ νά σπάση του ἐγγάμσυ; ιερεἰ Απδ τή :ών βασιλέων ὑ ασπίσεω καί νά ὑπαγάγη αὐτο χα! τδν τή; ιυτΐ>ή. ἐκκλησία χλήρ-,ν ει μόνην-τήν αὐτοὐ ὑποταγήν χα! "ÎTiJ^iv, ἐθέσπισι τφ V>-<> ἐτει τδν περι ἀγαμία τών ἰ μω; προσέταξι πρδ; τοὐ; ιερεί ἡ νά τών αὐτών συζὐγων ἡ τέω τή; ιερωσυνη;! Απδ τοὐ ἰνδικάτου αἰώνο χα! καθιξή: 'f>r. ἐναντίον τών ἀρχαιών υιατάξιων χα! τώ· χών συνοδικών αποφάσεων διά παππική ,δ τών ιερέων γάμο.

ζ'. Λογματιζουσ. φλυαροὐντι; τδ Sap νοηθέν πουργατόριον, .ω ἰκανοποίησιν :ων ἡμαρτημένων.

»/. Φρονοὐσ: χαχώ ττ<ρ! τοὐ πρώτε: ἀναμαρτησιά τοὐ πάππα. διότι τοὐτο τό ἀποδιδόμ: νον πρδ; θνητόν ἄνθρωπον Ατοπτν χα! παράλογο ζεται διά τών περι τά δόγματα, τοὐ κανόνα χα! ἔθιμα τή μιά, ἁγια, καθολική χαί ἀποστολ; ἀχχλησία Αντιθέων παππιχών διαφόρων ἀνοσιουρ μάτων, Ατ.να χαί τά πριν ηνωμένα τφ τή εἰρή χαί ὁμονοία; συνδέαμφ διίρρηξάν τι χαί διίσ/ισαν ἐξ Αλαζονεία; κα: τύφου, βι' ἰ χ»! τδ πανάγιον πνιὐμα Από Ανατολών ἡλιοὐ μέχρι δυσμών βλασφημιίτα·., ἡ οικουμένη πάσα Ανα,ιοήαιται.

θ'. Παρανομοὐσιν ΑντιΡέω; ιι; τήν Απόλυτον συγχώρη π» τών παντοίων Αμαρτημάτων, τών τ« προγεγινν,μίνών, 1ν«ν μέν τοι προηγουμένη; ἰκανοποιήσιω, τών τι πραχθησομένων, δσα δηλονότι ὁ lafχικό; χχ. φιλέ,δονο Ανθρωπο ix προθέφεω; ἐπιθιεμεὶ, inif πρώτο; τών. πρδ αὐτοὐ πάππων,ἐιόλμησε καενοτόμω ιισεἡ-αγιίν ιἰ τήν δυτικήν ἐχχλησίαν 6 πάππα; ^ονιφάτιο; à ὀγδοχ χατά τδ ,'ατ' ἐτο, ἐπινοήαα; τδν ιουδαϊκόν ιουβιλαίον, 8«' οὐ ἠνέωξε πλατυτάτην θὐραν Απωλιία; ἐπ! προφάαει μέν πληρεστάτη Αφέαεω παντό είβοσ Αμαρτήματο τών δδοιποροὐν, των ιἰ προσκὐνησιν τών iv Ρώμη σεβατμάτων ι-έ; ὡν τδ τοὐ πάππα πρώτον), τή ΐ' Αληθείφ χρημάτων Απίρων ποριομοὐ ἐνεκα. Άλλ' οἱ μετά τδν Boviÿàr.ov

ἐφεξὴ *ηίκκβι* φαντασιοχοποῦντε ἐξ οἰήσιω , ὅτι αὐτοὶ μόνοι ἔχουφιν ὡ παρακαταθήκην τὰ κλεὶ τὴ τῶν οὐρανῶν βασιλεία χχ! ὅτι pivot δύνανται δεσμεῖν χχ! λύειν, ἀνοίγειν χχὶ κλείειν τὸν ουρανόν, ὅταν χχ! δπω χχὶ ·ϊ» οδστινβ iΜλουσιν, *ὕκό* εὐσκλαγχνία δήβαν κεκινημένο: πρδ -τοὺ δυτικοὺ , τδν ἅπαξ δι' ἑκατδν χρόνων τελούμενον τοσοῦτον ποριστικόν χχ! Μρδαλαίον Βον.φατικδν τούτον ϊουβ·,-λα!ον συνέτεμον εἰ; εἴκοσι χχ! πέντε μόνον χρόνου , δ χχὶ διαμένει μέχρι τὴ σήμερο*ν. Ἀλλ' αὐτη ἡ φοβερά χχὶ ἀνήκουστο κατάχρησ:;, ἡ προερχομένη pi ἔχπληξιν βα&υτάτην ἀπδ τὴν τόλμην χχ! τὴν Βρασύτητα, δ:- ἡ ο! Ῥώμη ἐπισχοπο: μετέρχονται τὰ ἁγιώτερα, ἱερώτερα χχὶ φοβερώτερα τὴ ιερά; τοὺ Χριστοὺ πίστεω ὡ μέσα ποριστιχὰ χρημάτων.' Σι" ὠν ἠνο:ξχν χχ! ἀνοίγουσ: συναλλαγματικά; τραπέζα *ἰκῖ* τι τὴ ἰορτὴ τοὺ ἰουΣαϊκοὺ τούτου ἰουβιλαίου χχὶ Σ:ὰ τῶν πεμπομένων πανταχοὺ ροὺλλων ἤτοι ἀποφασιστικῶν ἐγγράφων ἐπ! πράσει χχ! ἀπεμπολήσε: B τῶν ϊνδουλγεντζιώ'ν χχ! αγορά τοὺτων παρὰ τῶν πιπλανημένων κατ' αναλογία, τοὺ βάρου ἑχάστη αμαρτία , χὐτη, λέγ'ομεν, ἡ κατάχρησ:; προεξένησε τέλο πάντων ει τὴν παππιχὴν ἐκχλησίαν τὴν ὑπδ τοὺ Λουθήρου στάσιν εκείνην χχ! τδ σχίσμα, τδ τοσοῦτον ὀλεϊΐρίω; χυτὴν βλάφαν χχὶ ζημιῶσαν.

Τίοΰ ο! χατὰ Χυριαν, Παλαιοτινην χχ! Αἰγυπτον χατόλυχο: ἀποπλανηiΗντε , πιδ πυια ἐχκλησία αρχηγόν '(▸ ρησχεὐτ.χὼ προσανέχουσιν, ἀφέχτε τὰ πατροπαράΣοτα χχ! αρχαία· πρδ . τοιούτον αρχηγόν, παρ' οὐ προήλύον ἀπὸ τινο χαιροὺ χαὶ προέρχονται Σιαδοχιχὼ; πρδ; τοὶ πολλοί; ἄλλοι; χαὶ τὰ βηΜντα ἰντὐiΗα ψηφίσματα, προγράφοντα χχ! χατχργοὺντχ πολλὰ τφν !ερῶν δογμάτων, χχνόνων χα: διατυπώνω·' χα! ἐπιχυροὺντα χαταχρηστιχὼ χα! καινοτομὼ; νομοθεσία , ἀντiiΗου πλάνη; χχ: ἀπάτη; πεπληρωμένα - ἰσά^ χα! χαιέήμενο ἤδη ἐπ! τὴν πάλα: ποτὲ ἱεράν χχ! σεβασμιαν χαiΗΣραν χαὶ προσχυνοὺμενο (. παρὰ τῶν παπιΛσέπτων χχτολὑχων ὡ; ἰσόβιο; (γ«ΰ) χχ! αναμάρτητο χα! ἀρχοὺμτνο; ἐχ πονηριά «ί; μόνον τδ μνημόσυνον τοὺ ὀ/όματό; του χα! τὴν ἀποϊοχὴν τή; δοχοὺσῃ; ἀναμαρτησια του. προσιφiiλχυστν αὐτοὺ; (χυτὸν ὀιὰ τὴ; ἐπιτρέψτω; τοὺ νὰ ἀναγινιὀσχωσ: τδ itpiv σύμβολον ἡ μετὰ τὴ; προσϊΗ,-χη; J χα! ἄνευ ταὐτη;, ὠ; ε'ρητα:. ϊιά τή; χαταλὐσεω; τ<9ν παρὰ τῶν ἁγιων ἀποσιόλων χα! τῶν ϊ:αϊόχων αὐτων παραδειομένων' απαραιτήτων νηστειῶν χα! τὴ; ἀφέσεω; χα! συγχωρi,σεω; πάσῃ; οἰαστινοσοὺν αμαρτία; χα: χαχοπραγία . χα! τοιουτοτρόπω; παρέσυρεν αὐτοὺ; ἐλεεινὼ; ε: τὴν αὐτὴν ἀρυσσον, ε: ἠν χαὶ αὐτδ; χχ: ο: πρδ αὐτοὺ ἀπὸ τινων χρόνων πάππα: χατiρυ^iαiδηααν.

Ο! δὲ τῶν χατολὐχων αὐτῶν ανiερο: ρρονοὺντε; χα! ϊογματiζοντε; χχτ' Ιχτασιν ὀσα χα! αΰἠὀ; δ τῶν δογμάτων αὐτῶν χορυφαίο;, πρδ; ον ὑπόχειντα: τετυγλωμένω; ὠ ανδράποδα, οὐχ αισχὐναντα: νὰ λίγωσ:ν, δτι εισιν ἱερεὶ χα! iμο:ο: χα! ὀμόφρονε χατὰ πάντα ἡμ:ν τοὶ; ὀρΒοδόξο:;, δελεάζοντα χα! πλανῶντα διὰ τὴ; ἐπιπλiiστου ἐξωτερ-.χὴ; μόνη ἐξομοιώσεω; αὐτῶν' τοὺ; ἀπλουστέρου; τῶν ὀρθοδόξων χα! ἐχτραχηλίζο-.τε; τοὺ; ἀ»λ:ου; αὐτοὺ; εἰ; τὰ μάραθρα τῶν αιρέσεων των χα! (i; τ.ὐ; φυχοφ&όρ-ου; χρημνοὺ; τὴ παππιχὴ; πλάνη των. Ημεὶ δὲ ορθόδοξο·, ὀντα , ὀριΚδόξω^πορτεὐομεν χα! ἀραρότω; χα^ἐχομiν δσα δ κὐριο; ἡμῶν Ιησοὺ Χριστὸ; ἀπεχάλυψε χαὶ ο! ἀπόατολοι παρέδωχαν χα! α(οἰχουμενιχαὶ 4γιαι ἑπτὰ σύνοδοι ἐχύρωσαν.

Πιστεὐομεν δηλονότι τὴν τρισυπόστατον »εὀτη·Μΐ· πατέρα ἀγένννπον, ἄναρχον. ἀiδ:ον, μόνην πηγὴν χα! iiζαν τὴ iΗότητο;· υ!όν γεννητδν ἐχ τοὺ πατρό;, συνάναρχον, συναΙΣιον χαὶ . ὀροούσιον ' τφ πατρὶ ' πνεὐμα ἅγιον ἐχ μόνηυ τοὺ πατρδ προερχόμενων, οὐ γεννητὼ , ἀλλ' ἐχπαρευτὼ , συναναρχον, συναΓδιον, ὀροούσιον τφ πατρὶ χα| τφ υἱφ.

'Ομολογοὺμεν χχὶ ἐν(ργοὺμεν ἰν βάπτισμα, οὐχ! βάντισμα, ἱι τριὶ καταδὐσει χχὶ ἀναδὐσει , ἐφ' ἑκάστη τοὺτων τὴν ἐπίκλησιν τὴ μ:1 ὑπιράέου ὑποστάσεω τὴ ἁγια τριάδα ἐπιλέγοντε , χχὶ χρίονκ τδν βαπτισΜντα ἐκ τοΟ παραυτiχα τφ ἱ(ρφ μὐρφ εϊ; ἀπολαβὴν τῶν δωρεῶν τοὺ παναγίου πνεὐματο .

Προσφέρομεν ἐπὶ τὴ ἱέεια εὐχαριστία ἄρτον Ινζυμον κατὰ τὸν ἀπαράλλακτον τύπον τοὺ Κυριάκοὺ μυστικοὺ δείπνου, χχὶ οὐχ! ἰουδαϊχὼ ἄζυμα. t

Αποστρεφόμεέέα *τί* πνιχτὰ χχὶ τδ αἰμα, χχολουθοὺντε; ἀκρ.βὼ; τὴν ἀποστολικέ,ν νομοθεσίαν λέγουσαν*, ἀπέχεσίάαι πνιχτοὺ χχὶ χϊμχτο .

Χηστεὐομεν τετράδα χχὶ παρασκευήν, οὐχ: δὲ τδ σάββρατον, ἐφεπόμενοι ακριβὼ χχ! ἀχαραβάτω τφ ξδ' κανόν: τῶν ἁγιων ἀποστόλων λέγοντι· Ε! τι; κληρικὸ εὑρεσὴ τὴν χυριχχὴν ἡμέραν νηστεὐων ἠ-τδ σάββατον, πλὴν τοὺ ἑνὸ; χχὶ μόνου, καὶ>αιρεὶσ8ω· (ἱ Σὲ λχϊχὸ , αφοριζέ σ&ω.

Οὐχ ἐμποδίζομεν τδν νόμιμον γάρον τῶν !ερέων χα! διακόνων γεγονότα πρ!ν τὴ αὐτῶν χειροτονιχ; χατὰ τδν ;' κανόνα τή; οικουμενική; συνόδου, διὰ τδ μήπω ἀναρφα-υΐήνα: ἐπ! τφ ὑψηλφ ἀ ιῶματ: τή; ἱερωσὐνη .

Ουδόλω ἀποδεχόμεΐέα τδ παρ' αὐτοί; κακὼ χαὶ χαινογανὼ ἐπινοηiέέν πουργατόρ:ον, δλω ὑπάρχον ἀντε υαγγελιχδν χαὶ αντιiΐεον, ὡ; παρεπiισάγον τέλο κολάσεω χα: ὡ τιμωροὺν μεμονώμένην τὴν ψυχὴν τοὺ ἀμαρτήσαντο; δἰχα τοὺ σώματο , ἐνφ τδ εὐαγγέλιον διαρρήδην δεδάσχε: τήν τε χόλασιν χα: τὴν ἀμοιρὴν τῶν καλῶν συνάμα ἀποδοΜ,σεσὶ>α:, καὶ>ὼ μετὰ σώματο ἡ ψυχὴ οὐσα εἰτε τὰ ἀρττὰ συνάμα διεπράξατο εἰτε τἀναντία.

Ἰέσαὐτω παράνομον καὶ χαινοτόμον ἐπινο.αν λογιζόμεΟα κα! τά; παρ' αὐτοί; καλουμένα; ινδουλγέντζ.α , παραιτίου γινόμενα; μυρίων αμαρτιῶν ει τοὺ ἄθλιου χριστιανοὺ; χα! εὐρὐχωρον ὀδὸν απώλεια; δεικνυοὐσα .

Φυλάττομεν δὲ ο! ὀρ·*ὀόοξο: ἀχριρὼ; τὰ νενομοiέετημένα παρὰ τῶν ἁγιων αποστόλων νηστεία; τή; τε τετράδο χα: παρασκευὴ; χα: τὴ τεσσαρακοστὴ κατὰ τδν θ·' κανόνα αὐτῶν λέγοντα· Εἰ τι ἐπ:σχοπο ἡ πρεσρὐτερο ἡ διάκονο ἡ ὑποδιάκονο ἡ αναγνώστη ἡ ψάλτη τὴνάγιαν τεσσαρακοστὴν οὐ νηστεὐει ἡ τετράδα ἡ παρασκευὴν, κα ὶ>α:ρε:σiiω, ἐχτὸ εἰ μὴ ο: ασθένειαν σωματικὴν ἐμποδίζοιτο· ἐάν δὲ λαϊκὸ ἡ, ἀφ ορ ιζέ σ Λ·ω· Ομοίω κα! τὰ λοιπά; ἐτησίου; νηστεία , ὑπείχοντε; εὐπειθ-ὼ ει τά; πάνσεπτου; οικουμενικά; ἑπτὰ συνόδου; χα: μὴ προτ:μὼντε; τδ φθαρτόν καὶ σχωληχόρρωτον σώμα τὴ ἀiiανάτου' χα! ἀὐλόυ ψυχὴ;, αλλὰ ττ,ν χτενὴν χχὶ τει>λ·.μμένην ὀδδν βαδίζοντε; ὡ; αληθεὶ μα^ηταὶ τοὺ σωτὴρο ἡμῶν Ιησοὺ Χριστοὺ κα! γνήσια τέάνα τὴ μιά; αγία , κα^ολιχὴ χα! ἀποστολιχή; εκκλησία , τή; μόνην κεφαλὴν χα! ἀρχηγδν ἐχούσῃ; τδν κύριον ἡμῶν Ἰησοὺν Χριστόν, κα! οὐχ! ἄνθρωπον δμο:οπα>*ἡ ἡμ!ν χα! συναμαρτωλόν, ὡ; ο! λαοπλάνοι οὐτο: καχὼ; φρονοὺσ: χα! πχρανόμω; κηρὐττουσ·. περὶ τοὺ πάππα, ἀντιλέγοντε . τφ ἀποστόλφ Παὐλφ τρανὼ; βοῶντι*· Ηεμέλιον ἕτερον οὐδε! δὐναται ἰέεἰναι παρὰ τδν χείμενον, δ; ἐστ:ν Ιησοὺ; ὁ Χριστὸ , χα! αυτὸ ἐστ:ν ἡ κεφαλὴ τὴ ἐχχλησία . Ταὐτη τὴ ἐχχλησία; τὴ ἐχούσῃ κεφαλὴν τδν Χριστὸν χαὶ οὐχ! τδν πάππαν ἡμ·:; ἐσμεν ἀχόλουiiοι ἀχριβεὶ χα! τέκνα γνήσια καὶ πιστά, χαὶ πὰ δστι Μλει σωτηρία τυχεὶν τὴ ἐν Χριστφ χα! ὀρiέόδοξο εἰναι χαὶ λέγεσiέα: τὴ ἀληiέiiα. ρὶ ταὐτα πρέπ(ΐ νὰ ἐμμένη ἀσάλευτο; κα! νὰ δ:αφσλάττη ἀπαραχάρ'αχτα.

' Act. XV, »1, ».
* 1« or. 111. 11.

Ταύτα έξεθέμεθα, τέκνα ήμών πνευματικά, σύντόμω μίν χαί κεφαλαιειδώ , 3«ρώ 8έ *pb; διάκρισιν ϋμιτέραν χαί άσφάλειαν βΐ τά περί τή ορθοδοξια , Ινα γνωρίσητε όσον τά διάφορον ήμών τών ορθοδόξβν diti τών κατολύκωέ χαί Να μή άπατάσθε τού λοιπού dirt τ* σοφιήν^τα κα! χαινοφωνία τών ψυχοφθόρων τούτα»» άίριΐιχών, οϊτινε; άχολουθούν,τ»; σοφιστικοί; καχοτεχνίαι , καί παραλιλσγισμέναι; διδασκαλία:;. έχτρεπόμενο: ιί ζήλου καινοφωνία χα! άντιθέσει; ψευδωνύμων γνώσεων, ήστόχησαν κατά· τόν Παϋλον περί τήν πίστιν χα! άγωνίζονται δλαρ; δυνάμεσ: χα: έτίρου συνεφελχύσχι εί τύ ίδιον βάραθρον χα! προσήλυτου; ποιήσαι ύμΛ τή; ματαιόφρονο; καί σατανική; τούτων αίρέσεω;, πρόσφορου. δργανον χα! δέλεαρ «ί; τούτα πάντα μεταχειριζόμενοι τήν παράλογον κατάλυσιν τών άγιων καί ψυχωφελών νηστε:ών, τήν άνετον άδειαν τών σαρκικών παθών χα! ηδονών, τήν παράνομον χ'α! άντίθεον συγχώρησιν τών άμαρτιών τών τι πεπραγμένων κά! τών έσομένων, καί τάλλα βσα ό σαρκικό άνθρωπο έπιθυμεί κχ! ιρέγετα: χα! εύχόλω αποδέχεται.

Ίδοϋ ήμ«ί; έκπληροϋνπε τά ποιμαντορικά ήμών χρέη, ύψοϋμεν τήν φωνήν τή; άνατολική; ορθοδόξου έκκλησία . τή; κοινή; ήμών μητρύ; καί τροφού, πρύ; υμά τά πνιυματικά αύτή; τέκνα διά τή; παρούση; πατριαρχική; ήμών κχ! συνοδική; έγκυκλίηυ έπιστολή;, καί προτρεπόμεθα καί σ-ψρουλιύομεν υμά άπαντα;, ινα προσέχητε έαυτοί; και μή συγκοινωνήτε τοί Ιργοι; τοί άκαρποι; τοϋ σκύτου τοϋ αι'ώνο; τούτου- ίνα στήκητ» στερεό! έπί τήν άκράδαντον πέτραν τή; ίρθοδύξου πιστεω . έπί τήν ομολογίαν, ήν ίδώχατт έν τφ χαιρφ τή άναγεννήσεω; ύμών τή; διά τοϋ λουτρού τοϋ θείου βαπτ.'σματο; ένώπίον τοϋ φοβερού,θεοϋ καί τών άοράτω; παρισταμένων έχ:! άϋλων αύτοϋ λειτουργών χα! θείων άγγέλων χα! ένώπιον ανθρώπων, χαί τήν όποιαν μέλλε: νά άπαιτήση άφ' ύμών έν τή διυτίρφ αύτοϋ φριχτή παρουσία ό κύριο;· Να διακρατήτι άνδθαυτα τά δόγματα κα! τά μυστήρια τή; μιά; αγία;, καθολική; -κα: άποστολική έκκλησία , «:;>τήν όποιαν καί έγ<ννήθητι καί έ^απτίσθητα κα! ηύξήθητα καί ιΐ; μέφον ήλικία; τοϋ πληρώματο τοϋ ΧριστοΟ έφθάσατι- Να μή άντ! τή; άληθ-,νή; καφαλή; τή έκκλησία , τοϋ κυρίου ήμών Ίησοϋ ΧριστοΟ, τοϋ σωτήρο; καί λυτρωτοϋ τώκ ήματέρων ψυχών, άμολογοϋντι; καφαλήν τή · έκκλησία άνθρωπον γηγινή, τόν πάππαν, άνιπαισθήτω; άρνησιχριστοι άναφανήτν ινα μή δοκοϋντι πίστιν αύράμανοι άνατον, si; ράραθρα άσ<ρ<ία κατεντήσητα[1] ό γάρ άπδ τή; Χριστού πίσταω παρικχλίνων, ιι ναυάγιον απιστία καί αίρέσαων καταρυθίζαται- 8ιό κα! δ Παϋλο Τιμοθέφ γράφων λέγ«ι'·

Ταϋτην τήν παραγγελίαν παρατίθαμα! σοι, Γνα στρατεϋη τήν χ,αλήν στρατείαν, Ιχων πίστιν χαί άγαθήν συνειβησιν, ήν τινε; άπωσάμενοι, περί τήν πίστιν έναυάγησαν- **Ατό.** δ* τή; ύγιοϋ καί όρθή πίστα»; ναυάγιο» έρήμωσί έστι καί γύμνωσι; πάντων τών καλών και χάση; άρατή;, χα! ούδεμία έλπ!; άπολαίπαται, έάν μή έπιστροφή γένηται- τί γάρ ύφαλο τοϋ λοιπού δλου σώματο , τή καφαλή διεφθαρμένη; ύπαρχούση ; Κατέχετε λοιπόν, τέκνα ήμών άγαπητά, τήν όρθόδοξον πίστιν ήμών έν άκεραιότητι, έν εύθύτητι γνώμη , έν άπλάστφ καρδίφ, έν καθαρώ ψυχή συνειδότι, άχεραίαν, άπαραχάραχτον, άπαράβατον, άμετάθετιν, άβιά^λητον, άνκπδχριτον, χα! ώ; δ κύριο; ήμών Ιησού Χριστή; άπιχάλυψεν ήμίν κα! οί θείο: απόστολοι παρέδωχαν χα! αί θεόπνευστο: επτά ο'κουμεν:-κα! σύνοδο; έπεκύρωσαν, δίχα προσθήκη , δίχα άφαιρέσεω , δίχα παρεκτροπή; τίνο ή άλλοιώστω . ινα Ιξητε σωτηρίαν τήν έν Χριστή τφ θεφ ήμών.

[1] I Tta. 1, 1«

Ταϋτα λοιπόν ή άγια τοϋ Χριστού έκκλησίσ. όμοφρόνω; τε καί όμοφώνω πρδ; πάντα; τοϋ; όρθοδόξο-υ άΛοτιινομίνη,· συμ^ουλ'ύι: πατρικώ κα! προτρέμπεται πνευματικώ;, έκπληροΟσα χρέη ποιμαντικά ένώπιον θεού καί άνθρώπων πρδ; άπολογιαν εύπρόσδεχτον τήν έπί τοϋ φουρού αύτ.ϋ βήματο - χα! έάν ύμε!; φυλάξητε ήν παρελά^ετε παρακαταθήκην τή; πίστεω; σώαν καί άκίραιον, μέγα; Ισται ό μισθό; ύμών έν τί; ουρανοί; ε: δέ μή, άνένοχο: ήμεί; παρά τφ θεφ. Πρδ; δ! τοϋ; ,πώσποτε έξολισθήσαντα χα: έκτραχηλισθέντα; εΐ; τδν θιοστυγή κατολυχισμδν κα! έξαπατηθέντα; παρά τών λαοπλάνων καί δολιρών άποτεινοντε; τδν λόγον συμρουλεψρμεν. ' ϊνα έπιστρέψωσ-.ν «ί τήν πατροπαράδοτον αύτών ευσέβειαν καί ορθοδοξίαν, μεταμιληθέντε; δ:' δν ιαυτοί; έπϊσπάοαντο κίνδυνον ψυχικόν, άπομακρυνθέντι; άπδ τοϋ θίΐϋ χαί τή άμώμου κα! άδόλου πιστιω τοϋ Ιησού Χριστού, χαί,κλαύσαντт; έπί τή άπαρνήσι: τή ορθοδοξία , συνταγώσ: πάλιν τή ανατολική έχκλησιφ άματατρέπτφ λογισμφ κα! άνιπ-.ττρόγφ καρδιά, ινα «ϋρωσιν έλίο; έν ήμέργ κρίσιω παρά τοϋ ψΌριροϋ κριτοϋ, τοϋ κυρίου ημών, ού ή χάρι χα: τδ άπτιр: έλιο αιη μιτά πάντων ύμών.

; /Εν έτΐ.ι σωτηρ.φ ,αωλη', χατά μήνα σπτιμ,ήο.ο

ή ό Κωνσταντινουπόλτω; Γ'ρηγόρ.ο . ίχων χ τά; γνώμα; τών μακαρ ωτάτων πατριαρχών, τού Αλεξάνδρειά; κυρίου Ιεροθέου κα: .τού Αντ.οχε: κυρίου Μεθοδίου, εν Χριστώ τώ θεώ άποφαίνεται.

\+ ό Ιεροσολύμων Αθανάσιο έν Χρ.στώ τφ συναποφαίνεται.

\+ δ Ηράκλειά; Αιονύσιο
ή ό Χαλκηδόνο Ιερόθεο;.
ή δ Λέρκων Γερμανό ,
ή ό Ηεσσαλονίκη Μελέτιο .
\+ ό Σερρών Αθανάσιο;.
\+ ό Ίωαννίνων Ιωαννικιο .
\+ ί Αγκύρα; Νικηφόρο .
f ό Φιλαδέλφεια Δανιήλ.
ή ό Κενστεντιλίου Αρτέμιο .
ή ό Λήμνου Ιερώνυμο .
\+ 4 Σκοπιών Γ'ajιριήλ.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA

super sponsalibus prudenter ineundis

1838 mense oetobri.

Quanta cura elabora erit Gregorio» patriarch* in reformandi» moribu» ad «acrorum canonum praeacripta, iam eemel et iterum diximu*. Pastorali» eiu» vigilantiae mult* praeito habentur- documenta, in re praesertim matrimoniali, quae repetenda omnino nobis videntur, servata temporum ratione. Primo igitur looo ponatur constitutio de *tpeaMObu,* brevi» quidem, sed gravissima. Eam e codice patriarchal! descriptam primus edidit M. Gedeon, ΚανονιΧα! διατάξει , t. II (Constantinopoli. 1889), p. 338-40.

Πep! μνηστειών.

ή Γρηγόρι»; έλέφ θεού άρχιεπίσκοπσ; Κωνσταντινουπόλεω νέα; 'Ρώμη; κα! οικουμενικό; πατ,τι-*ΧΊ«·

f 'Εντιμότατοι κληρικοί τή; καθ' ήμί; τοϋ Χριστού μεγάλη έκκλησία κτλ. **Πάντα χατά τάξιν κα.**

εὐσχημόνω γινέσθω, φησίν 6 fato; άπόστολχ, ύποδί'.χνύων ιύτχχτον .χα! εύσχήμονβ τόν ρίον τών .χριστιανών xal υποτιθέμενο τ?> άμεμπτον χα: σεμνοπρεπέ ει δλχ τά πράξει τού πολιτεύματο των. Αἱἱ τούτο καθώ περί πάντων, οΰτω χχ: περί τού γάμου όρο: ἐτέθησχν έχχλησιαστιχο: τε χα: ι.w.v.wà καί χανόνε έθεσπ;σ·θτ(σαν. χατά τού ɪr.z'z^ɪ νά έχτελήτα: τό μέγα τούτο μυστήρχν, διά >ί υπά.χη xal λογίζητα: σύμφωνον μέ τήν άποστολικήν εντολήν xal εύσχημον χα: άμεμπτον κατά πάντα. Μεριχο: τών χριστιανών όμω χατχφρονούντε τά ιερά; :αύτα διατάξει χχ: περιορίζοντε τδν σκοπΪν τού μυστηρίου ει μόνα σωματικά τέλη, έχτρχχηλίζονται ει άθεμιτουργία ψυχοβλαβεί , τών μέν νεανίδων έπ' ελπιδι συζεύξεω παραδιδουσών τήν τιμήν των, τών δέ άνδρών άνοήτω συναρπαζόμενων υπό νεανική; όρμή , ώστε ή νόμιμο καί θεάρεστο συζυγία, η'.ι; πρέπει να έχη' προηγουμένην τήν σωφροσύνην χαί τήν δια τών στεφάνων άμοιμήν τών πχρθενιχών αρετών. γίνεται πορνεία; αποτέλεσμα και είδο τιμωρία; χα: ριχίου ζυγού, τού όποιου α· συνέπεια: ούοέν άλλο εί μή όνειδο διηνεκέ . διχόνοια: ακατεύναστοι κα: συζωΐχ πλήρη δεινών κα: ανησυχιών. καίΙΙο ρλέπομεν τα τοιαύτα παραδείγματα καί*' έχάστην.

Α:ὶ ταύτα λοιπόν κεχινημένο: έκ πρόνοια ά ιοχρέου ει; εξαλειψιν τή; πολυρλαρού; ταύτη παρεκτροπή και χαταχρήσεω χα: έμμένοντε ει τά; αποφάσει τών ιερών νόμων, έπανχλαμράνομεν τά περ: τούτου έκχλησ:αστ:χά; παραγγελία; μα; χα: οιατάττομεν κα: ^εσπίζομεν χμεταθίτω διά συνοδική; συνδιασκέψεω;, ινα £πό τού νύν καί ει τό έξή, ύπάρχωσι χεχωλυμένα καί διόλου ασυγχώρητα τ^ εκ πορνεία; συνοικέσια» διό καί κάθε νείν:; να προσέχη καλώ ει τό νά φυλάττη ιό κόρην οφθαλμού .ήν υπο/ηψιν τή σωφροσύνη τη καί νά μή προοιόη τήν τιμήν ·τη έπ ελπιδι υπανδρεία , μήτε νά παρασύρητα: πειθομενη εί; τά; άφρονα υποσχέσει αλόγου καί έσκοτισμένη^ ορμή , γνωρίζουσα χαλώ;, οτι έκ τή; τοιαυτη; άπατη των δέν θέλε: απόλαυσε: εί μή Ονειδο κα: τήν ανωφελή μεταμέλειαν καθότι η εκκλησία δέν θέλ:; έπιτρέψη κα: 3υγχωρή,74 εί; τό έξή τήν στεφάνωσιν τοιούτων άτιμων χχ· έχ πορνεία συνοικεσίων, μήτε θέλε: φανή δε^τή καμμία περ: τούτου αγωγή ε: ρίαν στεφανώσεω · άλλ ό μέν τολμητία νέο:, όστι ήθελε πράξε: τοιούτον άπατη; άνοσ:θύρ* γημα. tW.*ὶ παιδιύηται μέ χύστηράν ποινήν, ή δέ άπατηθεισα νέα θέλε: μένε: μέ τό όνε.δ:; τών άνθρώπω> κχΐ μέ τήν ζημίαν τή παρθενία τη . Αυτό τούτο πληροφορούμενο: κα: οί γονε' νά προσέχωσ: ^αλόι τά συναναστροφέ τών θυγατέρων των, καί ο? μόνον ξένων καί αδιαφορών, αλλά κα: τών αρραβωνιαστικών τήν συχνήν είσοδον κά: συναναστροφήν νά έμποδίζωσιν. άποφεύγοντε φρονιμω τα άτοπα καί τά λυπηρά; αύτών συνέπεια , μέ τήν προειδολ ποίήσιν, ότι ούδεμία μεσιτεία καί μεσολάρησι θέ^ει εύρει χώραν ει έναντίαν· περίατασι*. Τούτου ένεκα θεσπίζομεν, ώστε ό καιρό καί τό διάστημα τών άρραρώνων νά είναι προσδιωρισμένον ή εί' εξ μήνα ή τό πολύ ένα χρόνον, κα: όχι περισσότερον· κα: ει τούτο τό μεταξύ νά μή εισίρ/ηται κα: έρχηται ο αρραβωνιαστικό μήτ: να διανυκτερεύη, αλλά ει έπ:· σήμου έορτά σπανίω να άπέρχητα; χάριν απλού χαιρετισμού; Προ; διατήρησιν δέ τούτων θέλε: δίδεται μέν παρά τών γονέων Τή αρραρωνιαζομένη κόρΙ(; είδησι; εί; τού; ιερεί χα: μο -χτάριδε; έκάστη; ενορία;· ούτο: δέ πάλιν έξετάζοντε πρώτον π-ρ: τή νομιμότητα ίΗλουν προσέχει καλώ κα: εί; τό περί τούτων κεφάλαιτν. διά νά μή γίνωνται δη/αδή αν<-ρώ; ή κρυφίω άρραρώνε; μέ Έλληνα καί υποκείμενου εί; ξένα; άρ/ά . ώ; εκκλησιαστικό»; τε καί πολιτικό»; τού τοιούτου οντο άπηγορευμέ.ου· κα: ίΗλει γίνεται άκριρή παρατήρησι;. Γνα μή συ-χνάζωσιν ει ri όσπίτια τ<«» άρραρων:αστ.χ6»ν των.ο, αρραρωνιζόμενοι, τό όποιον Ι*έλει νομίζεται από τού νύν καί ει τό ε ή ώ .χρέο τών μουχτάριδων έκάστη ενορία <όστε όποιον ϊοωσ: μετά πρώτην καί δίυτέραν νουθεσίαν πηγαινοερχόμενον εί; -ό όσπιτιον τή; αρραρωνιαστική του, νά τδν εϊδοποιώσιν εί; τήν διοίκησιν ή πρό; ημά; ε,·; τό πατριαρχείον. διά νά παδεύηται. Ηροσέχετε λοιπόν καλό»; ζα· ποιήσατε κα&ώ ύμίν γράφοντε έντελλόμε»*α κτ/..

Κν μην: ό'.τωρρΐω. ίνδ.κτκονο . ,αω/η'.

Sυvi)DUS CONSTANTINO1OLITANA

>uper ihgotiis lonivis. hc proprie de cognationis gradibus in matrinionin scrsatidis 1S3K noveinbri-deccnibii.

KariHbiniuin \uluinvn hupit* graviaMini argumenti (NoiMtantinopuli ni lue-m prodiit anno 1830, hm pnietixo titulo: **Μρακτικα τη αγία του Χριστου μεγάλη εκκλησία;** περί βαθμολογία τών συνοικεσίων, κα: τών αναγόμενων ώ; πρό τό ιερόν μυστήριον τού γάμου, καί άλλο»'? τινών άνηκόντων ίδια ό»; πρό τού αρχιερεί τή; Επτάνησου. Κν οί; προσετέί>η καί ή προεκδοiΗίσα πρό; του; ορθοδόξου; έγχύκλιο παραινετική επιστολή, περί αποφυγή; τών έπιπολαζουτών έτεροδιοασκαλιών. Ήδη πραύτον τύποι; έχδο<>έντα παρά τού **Παναγιωτχτ,ου οικουμενικού πατριαρχου ^υριου κυρίου Γρηγοριου,** καί τή περ: αυτόν αγία; καί ιερά; **συνοδου.** Πρό γνώσιν. και οδηγίαν παντό; τού ορθοδόξου πληρώματο . Κατά τά πατριαρχεία ,αωλiΤ, παρά Α. καί Η. Άργυράμμω. In-β·, I f., p., 188 p. 2 f. - Eo continentur acta ad negotiant pertinentia, (plod Gubernium Anglivanum. sub cuius dicione tenebantur ea aetate Reptem Ionici maria insulae, ad sedem oecuinenicatn retulit pro mutanda computatione in subdu' nidie cognationi» aftinitutie-<|ue gradibus apud ecclesiam ‹ trientalem hactenus recepta. Totius negotii summa ab ipso patriarcha Uregoriu exponitur hi» verbis in monito ad lectorem opusculo illi praefixo, p. Ji'-δ':

„Λύτη (η Ιονιχη Γ.πτ·ανη::ο; ο-.οίκησι; · αγνοούσα, ώ; έοικε. τά εαυτή; καθήκοντα ή έπι/.α^ομένσ, τούτων. κα: Οιά τούτο υπερράσχ τά όρια, α έ 'εντο ς. πατέρε ημών κα: οιέταξεν ο ουράνιο; ιή; εκκλησία; νυμφίο;, κα: έπεμραίνουσα εί; τά τή; θρησκεία; καί τή/ έχκ/ησια . ή»*έλησεν υπούλω; νά είσά ν, τού ΛουiΗ,ρο αλρινικού; νεωτερισμού; ει την Ιο-νιο ' πολιτείαν τή; Έπτανήσου, πολιτείαν λέγομε/ ανέκαθεν εύσεσή χαί όρ^όδοξον κα: απ' άρχή; έχουσαν τήν σχέσιν καί αναφοράν τη πρό τήν αγίαν τού Χριστού μίγάλην εκκλησίαν χαί κανονικώ; ύποκειμίνην ει τόν „χιΓ ήμά; άγιώταχον πατριαρχικόν άποστολ.χόν' κα; οικουμενικόν (‣ ρόνον· μεταξύ τών οποίων θεωρούνται ή τε περ: τν,ν βαθμολογίαν τ‹ì»ν συνο;κεσί<ον μεταρρ'ιθμια. καί ή περί τά λοιπά; κανονικά; πράξει τού μυστηρίου τού γάμου άντινομοθεσία, απερ έσχιδ.άσθησαν έσχατο»; δ;ά νά κατα,ηωρηθώσ: καί ει τόν πολιτικόν αύτών κώδικα, χαθ' όν τούντε>ί>εν μέλλουσ: νά διοιχώνται ο: Ενιο:. όρθόδοξοι λαοί. Αιό καί άποστείλασχ πρό τέ,ν καθ ήμ*» μεγάλην τού Χριστού έχχλησίαν ει έπικύρωσιν έν νομοσχέδιο*, από πασμχ τού διαληφθέντο πολιτικού χώδ κο , συντεθέν παρά λαϊκών καί ζιαπραγματευόμενον τά περ: τόν γάμον συμφώνω μέ τό πνεύμα τού ΛουiΗ,ροκαλρινισμύύ χα: άνατρέπον τού κανόνα καί. τά

Iβ·

τάξε:; τή; άγία; Εκκλησία . δικαιολογεί τά τόν *<**- τάρ.σμών αύτών pi μίαν άνυπόγραφον άναφοράν, ώ έχ μέρου τή; 'ίονίου πολιτεία διυιΙΗνομένην κα! παρρησ:ασί>ε!σαν πρδ ήμί παρά τοΟ κυρίου Π. Ht? τρίδ-,υ, άπεσταλμένου napi τών 'Ιονίων' άρχάν xai συστημένου πρδ ήμά παρά τού ένταύ^α έξοχ«τάτου ιερέσρεω τή; Μεγάλη Βρετανία;· άπερ άναγνόντε έπιστχμένω; χα! κατανοήσαντε τά ουσιώδε τή έν «ύτοί; πραγματεία Χα! ίναλογισάμενο: ισηά κύτη άναγκαίω άπαιτεί τήν άκριτή σχέψιν χχ! έπεξεργασίαν εί τά τή; εύλόγου άποδοχή; χχ! ίννάμβυ drtt-φάσεω , ένεχρ;ναμιν νά διευιΚ·νωμεν τά διαληφΗντα δύο έγγραφα, τήν τι άνυπόγρχφον δηλονότι, αναφοράν χαί τδ νομοσχέδιον, πρδ την xxfr' ήμά ένταύΐ>α έχκλησιαστικήν καί* πνευματικήν έπιτροπήν. διαταξάμενοϊ ri; τά ώρισμένα τούτη μέλη ο:' ήμετίρ»; πατριαρχική; άποδείξεω , .δπω; πρδ; άχριριστέραν χα! έντελεστέραν θεωρίαν τών tv χύτο:;, συμπαρχλαρόντε; καί τίνο άλλου; τών τού κλήρου <ί5ήμ^ν«« Ιπε;έλί>ωσι προσεκτικό κα: μελε-τησωσ.ν έσκΐμμίνω καΒ' ίλην τήν Ικτασιν τχ ενδ'.άλαμρχνόμενα/ κα: ούτω δ: έγγραφου άπχ.τήσεω; ΑποκριΒώσ: πρδ; την έκκλησ'χν έννόμω κα! καχονιχώ δσα πτρ! τών αντ:· κειμένων τούτων φρονεί, πρεσρΐυει κα:* διακρατεί ή όρ^όδοξο; ανατολική έκκλησία. . *

Kat δή κατά τήν ήμιτίραν. έγγραφον διαταγήν ή δ;χληφί>:;σκ έκκλησιαστική έπιτροπτ, μετά τήν άκριρή θεωρίαν κα! έπιμελή έπίξεργασίαν. ένεφχν:σε πρδ; τήν εκκλησίαν έγγραφον Απάντησιν, ήτι; κα*>υπορλη-Βε:σχ ύπ' όψιν τήξ περ: ήμά ιερά; συνόδου χα! άποδεχ»*είσχ εύμενώ; ώ; έννομο κα: δίκαια. ένεκρι&η παμψηφεί. ίο; στηριζομένη εί; τά; λαμπρά; άληΒεία τή οτι*·οδόξου ήμών *πίστεω κα: ri; τού^ κανόνα; τών πανευφήμων αποστόλων κα: τών ϋ-ειων πατέρων τή; άγ'α; ή.ιών εκκλησία * χία: ·ούτω μέ τδ αύτδ πνεύμα κα: μέ τά; αύτά άρ/ά; κα: ραΐσει; έγραφαμε>. άποκρινάμενοι τά δέ-,ν'χ πκτρεκώ ga: φιλο; στόργω; προ τήν ο.οίχησιν τή; Επτάνησου/

Atque hue<· quiJem ilk·. Perm legis condendae f»rnia a Gubernie loniyo descripta exMat in laudatb VtJuminr. |». 1-A3. Hunc <i>ngregiiti<itii ecclesiasticae exuniinandam commisit Gregorius' patriarcha per mandatum mense avptrmbri |83H Jutum, quod ibidem videro est. μ. 5'»-N. Sequitur a p. 59 ad p 13'· oongregatioiii·» memoratae ad jmtriarchaiu responsio, die 17 octobri* eiusdem anni data hisque obsignata subscriptionibus ό πρ«όην Μεσημβρία Χαμουήλ. · ό άπδ Γη»>ύμνη Ιωαν/Λων Iwavvjco;. 0 Συνά-*δων Βενιαμίν. — ό Εύσέριο; ιεροδιδάσκαλο;. '— ό Λεόντιο ιεροδιδάσκαλο . —- ό Διονύσιο; ιεροδιδάσκαλο . ό Γρη^ρ.ο; μοναχό κα!'διδάσκαλο;. — ό Ιωσήφ μοναχό κα: διδάσκαλο;. — ό ρίγα; πιιμμιήριο τ^, μεγάλη; τού Χριστού έκκλησία; ΙΗναγ-.ώτη . — ό ρε^ερενδάριο; τή;. μιγάλη: τού Χριστού εκκλησία; Γεώργιο;. -.Itesponsionem hanc excipiunt, p 131-5·'. litterae s\nodales ad Gubernii Inhiei optim&tvs. die '| decembris datae, quae infra re* praesentabunturi deinde, u p. 151 ad p 162. tomus ille /ιερ: συνοικεσίων, die 10 februarii lK39 editus, infra itidem repetendus: denique, a p. 163 ad p. 179, epistola s\nodalis ad antistites totius Heptunesi missa mense- novembri anni lth3S. quam infra primo loco posuimuA. prout ratio temporis postulabat. E m in citato volumine m«\ excipit p 18<)-1. brevis epistola la Gregorio patriarcha ad decuriones 1omets missa, qua eos' rogat ht sv nodalem illam epistolam antistitibus committere vèlint. I'ltiwio loc<», scilicet a p. 182 ad p. 188. exstat sententia svnodalis.^ die 1 martii 1839'lata, qua sacrae scripturae translatio in vernu uhim sermonem severissimis verbis prohibetur. Ex omnibus istis documentis ea.Jréteris neglectis, repetenda curavimus, quae sacraro syuodum auctorem' habuere, prout operi* nostri ratio exigebat. Eadem exhibet M. Gedeon in sui* Κανονικοί; διατάξεσι, e codice patriarchal! exscripta, cum volumen illud aut p#nitu· ignoraverit aut noctu· non fuerit, ros protecto miranda ut in homine reconditarum litterarum indagatore strenuissime.

1.

Επιστοχή t»pδ; του; αρχιερεί τών |ο/:ων νήσων ένεκα τή; χαταχρίτου αυτών ρα»*υμίχ; χα! τή; αδιαφορία «!;.τήν έκτέλεσιν τών 4αυτών καθηκόντωνl.

t Γρηγδρ.ο; έλέω i>toû Αρχιεπίσκοπο; Κωνσταντινουπόλεω νέα; Ρώμη χαί οικουμενικό πατρ:· ^ΡΧή«·

. + Ο: κατά τήν Ιον.χήν Επτάνησον άρχιιρατικώ προϊστάμενο: ιερότατο: μητροπολίτη: κα: ΙΗοφιλέστοτο· έπίσκοποι, έν άγίω πνεύματο: αγαπητό: αδελφό: κα: συλλειτουργοί τή; ήμών μετριότητο . χάρι; ΐ:η ύμίν κα! ειρήνη παρά &εού.

'Ο μή έλέγχων. φησί, τδν αδελφόν αυτού, ώ ; ό τδν :δν άφε·; τώ δ,ηχί+ί >·: ύπδ :ορόλου* πολκφ δή * μάλλον 5ταν ο κίνδυνο; εί; ψυχ.χδν όλεθρον αφορά* τεκταινόμενον ύπδ τού νοητού όφεω . τού τδν i>ανχτηφόρον :δν πρδ; αυτά; έχκενούντο; τά; ψυχά;. υπέρ ών 0 χύρ:ο; ήμών τδ αίμα αύτού έ;;χεεν έπ: τού σταυρού. Το:ούτου; άδελφ:κού; ελέγχου; χα: πνευματ:χά; νουθεσία; προαγόμε^α έπ: τού παρόντο χρέι: άπαρα'.τήτω έχχλησ:αστ:χω νά μετίλέΗομεν προ; ύμί; τού; <ν \ρ:στώ αγαπητού;4 ήμών αδελφού;· δ.ότ: θλφόμε^χ κα ρίω; καί δ:απρίετχ: ήμών ή καρδία. οτ: μετά τοσούτου; αγώνα , τού; οποιο*.δέν έλεί^χμεν κατα^άλλοντε; άφ' ή; ημέρα; Πείω έλέε. προέ,χέΠ,μεν έπ: τήν αγ:ωτάτην οικουμενικήν τχύττν πιρ.ωπήν, ούδέν ήττον ρλίπομεν ^ρατννομίνην την τού άρχεκίκου σχτάν μανιώδη κακίαν εί τδν άχή. ',ρυκτον* πόλεμον, τδν όποιον ο κοινό; ούτο; πο/εμή·τωρ διήγειρε κα: έ< τοί έσχάτο: τούτο:; χρόνοι; διά τών χειμάρρου δίκην έφορμησίντων κατά τού ορθοδόξου πληρώματο κακοδό ων α'ρετικών. οιτ.νε άλλοτε μέν έκ τού εμφανού , άλλοτε δέ μέ ένίδρα ποικίλα; έφάνησαν .καταδιώκοντι; κα: έπιρουλεύοντι; τά ίερά δογματα κα: τά πατροπαραοοτα ε^ιμα τή άμωμήτου ήμών πίστεω;. μ' όλον οτ: άντιπαρετάξαμεν4 5λα τά δραστήρια άποκρουστικα μέσα. ενί>εν μέν καταττήσαντε; και άλλου; άγρυπνου φύλακα; και έ'πιμελητά; τών ορθοδόξων δογμάτων χα: ixpfov νομών και κανόνων.· ενϊΗν δέ δι' επανειλημμένων εγκυκλίων έκκλησιχστικών έπιστολών ώ; διά τοσούτων πνευματικών σαλπίγγων διεγείραντε; την προσοχήν τών απανταχού ορθοδόξων. Αλλά μόλι; ειδομίν ταπεινουμάνην όπωσούν τήν δφρύν τού άλάστορο; χα; -χαταραλλομένου; διά τή; ΐ>ε:α; ροηίΗίχ; τού; ύπερηφάνου; Φιλισταίου . κα: :δ^> π:κρότατχ: αγγελία: άπετέλεσαν νίον άλγο; έν τή κχρδία ήμών, καί τοσούτω μάλλον, δσι^ν ού πρδ; μέρη άκλεή τήν εύσέρειαν έξήπλωσε τά; σατανικά; πλεκτάνα; ο πονηρό , άλλ* δπου αρχή^εν διάλαμψεν ή όρί^οδοξία κα: τών πατρώων δογμάτων ό ζήλο , διΗν προήχί>ησαν τοσούτο: γεραροι κα: ένδοξο: αύτή πρόμαχοι, δ:απρέψαντε ώ άλλο: φωστήρε έν τψ έκκλησιαστικψ στερεώματι. πρδ τού διαδόχου λέγομεν καί τά ^ίλαστήματα τών Εύγενιων. Ηεοτόκων. Μηνιατών κα: Δαμώδών, κατορχε!τχ: ήδη ή τού παλαμναίου έχ^ρού πάντολμο έπιβουλή. κ»! τδ χείριστον. δτ: σπεύδε: νά μετέλ^η μέσα κα! όργανα τών όλεί*ρ:ων αύτού σκοπών ύμά; τού;

1 //Mfxzrxc I : A V p- V<3-TS· Gr<te'U] ‹ 15!. upl I-.L (, [(. p. 21W-30H.

² Al B,

³ '>Z. ε'-r Z<X<o B.

⁴ om. B.

⁵ λχόρίΟΓο· B.

«νευμαχιχαύ ποιμένα; xM προστάτα προβεβλημένου;
τού όρθοδόξου λεηΟ- καθότι ού μόνον Από φήμηώ
Αλλά κα! Από διά ζώση; φωνή πληροφορία; πολλών
Αξιόπιστων σεβασμι«εν αύτόθεν υποκειμένων έβεβαιώ-
θημεντήν Αξιοδάκρυταν πνευωατικήν κατάστασιν' τή;
καθ' ύμά; έκκλησία χχ! τόν όλέθριον κρημνόν, «ί
δν ώθοΟνται έλεεινώ; τΑ αύτόθ: λογικά τοϋ Χριστού
πρόβατα. Αίτια *ii* τούτην μχνθάνομεν τήν *itfi*-
νι,αν χχ! Αδιαφορίαν ύμών τών πνευμοπικών ποιμέ-
νων ώ πρό τΑ καθήκοντα τή ποιμαντική έπ-
αγρυπνήσεβ»; ύμών χα! τά Αφροντ: χαί Ανάλγητον. 8ι'
i παραβλέπιτε τΑ πλέον κυρ.ώτερα χα! Απαραίτητα
θρησκευτικά χρέη χχ! έθιμα, τΑ πρό; ψυχικήν σω-
τηρίαν χαί πνευματικήν πιρίθαλψιν τών χριστιανών
υπαγορευόμενα ύπό τή αγία ήμών έκκλησία , προ-
χωρησάση; τή χατακρίτου Αδιαφορία; σα μέχρι τή
Απραξία χαί χχτχργήσεω χα! αύτών τών ιερών
μυστηρίων καθότι ίλόχληρα χωρία τών έπαρχιών
σα στερούνται ιερέων χα! διακόνων, έπει,δή πρό πολ-
λού έπαύσατι χειροτονούντε; τοιούτου; λειτουργού;
τού ύψίοτου χα! πνευματικού; έπιμαλητΑ τών χρι-
στιανικών ψυχών, χαντεύθεν πόλλο! τών χριστιανών
άποθνήσκουσιν Ακοινώνητοι ιφιύί χαί ανεξομολόγητοι
χα! ώ ΐθνιχοί ένταφ· άζοντα: Ανευ τών νφνομισμένων
Ακολουθιών χα: μνημοσύνην, χαί νήπια Αβάπτιστα
τελιυτώσι, καί άλλα: φριχτά: καί ανήκουστοι τολμών-
ται καταχρήσι:;, περ: τών όποιων ύμ«! ούδεμίαν
λαμράνιτι θιραπιία πρόνοιαν κα! μήτε Ακρόχτ.ν
δίδετε παντελώ εί; τά καθημερινά; προσχλαύσει;
καί τΑ παράπονα τών πχσχόντων χριστιανών. Εκτό
δέ τούτων κα! τΑ ιερά αυτόθι καταγώγια αύρίοκοντα:
«ί το πλέον άσχήμονα Ακαταστασίαν, ύποχωρούν-
των υμών «ί τό νΑ διαρπάζωνται τΑ μοναστηριακά
υπάρχοντα υπό ανευλαβών καί νά χαταδιώκωντα: οί
έν αύτοί μονάζοντ« · ό δέ διωγμό δέν πιριορίζιται
μόνον κατά τών μοναστηριακών. Αλλά κα»' όλων έκ-
τ«ίν«ται τών έναρέτων ιιρωμένων ραδιουργία τών τή ,
όρ»:δόξου ήμών έκκλησία έχίέρών, τών έπ: τή κχτα-
δ.ώξιΐ «κώνων τήν ιδίαν πρόοδον έποιχοδομούντω'ν·
έπιιδή μ' δλον ότ: πολλά τοιαύτχ λόγου άξια ί«ρο-
πρτπή κα: κόσμια ύποκιιμίνα «ύρίσχοντα: αύτό»ι
χάριτ: Αεού κχί ζήλον τρίγουΟ ν ύπέρ τή «ύσ«ρ«ία
»ιρμότατον. όμ·ο; αύτο: μέν διώκονται καί. κατα-
φρονούντχι χχί χλιυάζοντα: παρ ύμών τών ιδίων,
οΐτ.νι; άντ: νά «ύνοήτι χα! νά προστατ«ύηπ« τού
τοιούτου -ζηλωτά τή «ύσ«ρ«:α κχ! νά πχραλχμμά-
νητ« συ-.ιργοί κχ: συμρούλου «ι τά πνευματικά;
«ργχσία; σα . γ:ν«σ»« ο: μ«γχλήτ«ρο: Αντίπαλο·? τή
αρετή των κα: οί διινότιροι σκόλωπ»; χαί τό σκάν-
δχλον τού ζήλου κα: τφν έναρέτων αύτών πράξ«ων
καί τή π«ρ! τήν «ύσί,χ.αν «πμονή των καί »«ρμό-
τητο άντ αύτών δέ προάγοντα: κα: προστατεύοντα:
κα: ύπουργν^ατα έμπ:στεύοντα: ν«όφυτο: τ:ν« ί«ρ«ΐ ,
αλαζόνι; κα: πολ:τ«ίχν «μφαίνοντι Αστχτον, ύπο-
πτο: τήν «ύσέρεαν, :να μή «!πωμ«ν παντιλώ χατχ-
φρονητα: τών πατροπαραδότων «μίμων. ο!α δή 1 μα.»η- 1
τ«ύσχντ« «ί σπουδχστήρ:α· δ:αρ«ρλημ«να καί υπό
τή χο:νή φήμη; τών ΑιρίΐοφρονούντωνΕπτανησίων
χατχκρ:νόμ«να χα: ύπό δ:δασχάλο: ούχ όπω άμφι-
ρχλλομένο. τα φρονήματα, αλλά χα: φανέροί έχ-
»ρο: τή υγ:χ:νούση διδασκαλία · έκ τοιούτων φα-
μέν Αριών, το:αύτα; άποδ«ί «σ: κα: συστάσίσ: π:στου-
μένων. συνίσταντα: αί' όλίγα: χε.ροτονία:, τά; όποια
μ«?ά τοσούτου χρόνου πάροδον έξ·τ»λέσατ«.. Τήν αυ-
τά,ν ρα»· μ:αν κα: αδιαφορίαν δ«:κνύ«τ« κα! «ι τά
τή χριστιανική Ανατροφή; τή ορθοδόξου ν«ολα:α ,
μηδόλω φροντίζοντβ διά τήν διαγωγήν κα: τά φρο-
νήματα τών διδασκάλων καί μαθητών κα: τά «ισαγό-
μ«να καί παραδιδόμινα έν τοί σχοζ.«:ο; μιρλ:α, Αλλ'
ώ ξένα χα: Αλλότρ:α ταύτα τή; άρχ·.«ρατ:χή φρογ-
είδο ; σα νομίζοντα , καταλείπετε τήν έκπαίδευτ.ν
τών όμογανών τέχνην ει τήν διάκρισιν έτεροδόξων
διδασκάλων χα! διεφθαρμένων όμογενών, έχ τών
όποιων Ανατρέπαται έκ βάθρων ή «ύσέβεια κα! ή προ
τΑ πχτρφα έθιμα Αφοσίωσι .

Ταύτα κα! Ιτερα τούτοι; όμοια, Αγαπητοί Αδελφοί,
πολλαχόθεν παριηχούχ τΑ έκκλησ-.χστικά Ακοά
χα! καθ' έχάστην μετά δαινοπα*«ία Αναφέροντα:
πρό; τήν κοινήν ταύτην τών πύσιβών μητέραν ύπδ
πολλών ιερωμένων κα! λαϊκών Έπτανησίων, έλαανο-
λογούντων τήν Αθλίαν αύτών κατάστασιν κ^Ζτήν
έγκατΑλαιψιν ύμών τών πνίυματικών αύτών ποιμένων,
οΐτινε; Αμέριμνοι εί; τόν έπικαίμανβν αύτοί ψυχικόν
κίνδυνον, χωφεϋοντι; «ί τΑ συνεχεί αύτών προσ-
χλαύσει , Ασυμπαθεί εΐ; τΑ θλίψει; κα: τΑ ΑνΑγ-
κα των, πχρεχωρήσατε πάντα τΑ πνευματικά και
έκκλησιχστ:κΑ έργα «ι χειρχ; Αλλοτρίων κχί κχτ-
απροδώκατα Ανάξιο; τά ίερώτερχ κχ! κυριώταρχ δι-
καιώματα τού Αρχιερατικού ύμών έπαγγέλμχτο; κχί
ώ μισθωτό! κα: ούχ Αληθε' ποιμένα Αφήκατε τΑ
λογικά -ύμών πράματα έρημα πάση βοήθεια , Αφύ-
λακτα κα! πανταχόθεν έκ:«θε:μάνα αΐ βοράν τού
νοητού θηρό . "(>θιν καί πολλή κατήφεια; κχί Αθυ-
μία ινέπλησαν ήμί τΑ Αποτρόπαια ταύτα Ακού-
σματα. JloCov γάρ * Αλλο Ανιαρώτερον ; (,Μ προστάτα:
τών ορθοδόξων νΑ καθίστανται λυμεώνα , ο: ποιμένε
ίσα' χα! λύκοι; έπήΐλαρα!;, ο: δφθαλμοί σκότου πε-
πλησμένοι · χα! ταύτα χχ»' δν καιρόν ή έχχλησία,
πολεμουμένη δεινώ;, ύψηλφ κηρύγμχτ: συγχαλα! τού
απανταχού όρθοδόξου; Αρχιερεί , τά γνήσια αύτή
μέλη, διΑ νά δείξωσιν ύπέρ Αλ/.οτέ ποτά τόν ένθερμον
αύτών ' ζήλον και την Αοκνον προσπάθειχν «ί; τόν
προκίίμινον* πνευματικόν * Αγώνχ Αλλά πρό; »«ού,
αγαπητοί Αδτλφοί. διά ποιον τέλο χχ! σκοπόν προ-
ήχθητ» «ΐ τό υψηλόν τή Αρχ:«ρωσύνη Αξίωμα κα!
έν«χ«:ρ:'σ.Ή(τ« τήν πνευματικήν ταύτην £iji8ov ; Λιατί
δέν ανακαλιίτ· «ί τήν μνήμην σα τά φτρερά ΰπο-
σχίσε. , α έδώκατα ένώπιον θεού καί Ανθρώπων
π«ρ! τή; Ακριμού; · 'καί απαρέγκλιτου δ:ατηρήσαω
τών πνευματικών καθηκόντων σα μέχρι τέλου ζωή ;
Δ:ατ: έπ! τοσούτον κατισχΰσίν ύμών ή ρφ»υμίχ καί
ό ριμ^ασμο; και κατίστητ* ύποχείριοι Αλλοτρίαι
θ«λήσ«σ: χα: σχοποι; χα: καθυπιτάξχτα τά μεγάλα
χαί »«:χ δ:χχ:ώμχτα τού ύψηλού έπαγγέλματό σα
«ί κοσμικά τέλη; Ποιάν απολογίαν θέλβτ« δώσι: έν
τή φορ«ρΐ έχ«;νη ήμέρχ π.'ρ: τή . απώλεια τών έμ-
π:στ«υθ«:σών ύμιν ψυχών, ών τό αίμα έκ τών χ«φών
ύμών έκζητήσε. ό κύριο ; Ί μ«: έχ τού χόσμου
ούκ έστέ, φησ: τό θειον αύτού στόμα. Οί τό τή;
Αρχιιρωσύνη; Αξίωμα Αναόιξάμ νο: δέν δύνανται μήτ«
όφ«ίλουσ·. νχ Αχολουθώσι διατχγά κοσμικά; μήτι νά
άπορλέπωσιν «ί ούδέν χιτιον χα: τέλο έπίγεον. «:
μή κατ' ίχνο 1 ραίνοντι; τά;; θείοι; διχτχγαί; χχ.
άποφάσισ: τών ιερών νόμων χχ: χχνένων, νά άπ«υ-
θύνωντα: πρό; τό ούράνιον τέλο χχ: τόν σκοπόν τ^ϋ
νά διχτηρτ,σωσιν ού * παρέλαρον χα: νά φυλάξωτ ν
iz.tpxixv χα: αχαινοτόμητον τήν δοθείσαν αύτοί
παρακαταθήκην. Γ" Καθ' όσον δέ τούτα «!να: χρέη
Απαραίτητα τού αρχιερατικού έπαγγεί ματί , τοσούτον
χα! τά Αχώριστα Απ' αύτού δικαιώματα ούδεί ούδα-
μού δύνατα: Αφελιίν · κα: έάν μεταξύ καί αύτών τών
έθνών διατηρώντα:· άπχραρίαστα τά θρησκευτικά
τών ,ύπηκόων. έλεύθ«ρα Από πάσαν επιθετικήν μίαν
πολιτική; έξουσία κα: διευθυνόμενα άκωλύτω; ύπό

' *1 M* B.
' *at tra* B.

1 B.
* Mit»; B.
' «η» B.
4 om. B.
4 actor add. B.
• B.
ώο»· B.
4 B.
• 4.αίζ(>οι irai B.

τών πνιυμωτικών αύτών Αρχηγών, χβλλφ μάλλον «ί ΑνΑ τοιούτον ιύνομούμινον κράτο ιί; τοΟ όποιου τήν προστασίαν χίριτι >»if ιι«τ«λ«£ ή καθ' όμά έκχλησία, δυνατοί vi καταπατηθή τούτο τδ πρώτιστον δικαίωμα έχάστου έθνου . 'Αλλά χαί τβύναντίσυ 8οθέντο , οί γνήσιοι Αρχιαρι!; όφ«ίλβυσι πρδ ύπαρίσπισιν τών θιίων αύτβν δικαιωμάτων ού μόνον Αγώνων vi άφκδήσωσι χαί ταλαιπωρία vi χαταφρβνήσωσιν, άλλα, χρέία τυχούση , χαί καταδρομά; χαί ρυλαχδ χαί έξορία; vi ύπομιίνωσι χαί ιί άλλα χιίρονα διινδ vi ύποχύψβσιν, δν τρόπον ύχέκυψαν τοσούτοι θι!ο; όμολογητα! χαί ιιράρχαι, διότι προιτίμησαν vi φυλάξωσιν Ακριβώ χαί νδ ύπιρασπισθώσι γινναίω τά; Otia; βιαταγά; παρά νδ ύπακούσωσιν *di* Ανθρωπίνου; θιλήσιι . **ΠιιθαρχιΙν γδρ χρή θιφ μάλλον ή άνθρωποι;-** τούτο «ϊνα; τδ χρέο τβν αληθών ποιμένων τίτι λογίζονται γνήσιοι διάδοχοι τών ιιρών Αποστόλων καί τών Αποστολικών Ανδρών, χαί τότι δ μισθό αύτών* πολύ έν το!; ούρανο!; χα! μιγάλα ιύιργιτηθήσοντα: παρά τού δικαίου χριτού. Τδ δέ δυσ! κυρίοι; δουλιύιιν, θιφ τι χαί μαμμωνί, δδύνατον **Ό μή ών γάρ, φησί, μιτ' έμού, κατ' έμού έστι.**

διά ταΟτα ή άρια τού Χριστού έχκλησία, χρινουσα ίναντίον τού Απαραιτήτου χρέου τή μητρική; αύτή προνοία; τδ νδ σιωπήση ιαί τήν πιριστασιν ταΰτην χαί νδ παρίδη μέ ίμμα Αδιάφορου χα! Απαθέ τδ ρ.αρύ τραύμα, τδ όποιον έπαπιιλι! όλόσωμον γάγγραιναν, άλλω τι μή δυναμένη νδ κλιιση τδ ώτα ιί; τδ; έπιμόνου; προσχλαϋσιι χα! τδ h'xaia παράπονα τών ιίρημένων πνιυματιχών τέχνων τη , ιδού διά τή; πκρούση έχχλήσιαστ-.χή; αύτή έπιστολή ύψο! τήν φωνήν πρδ ύμΛ τού Αρ^ιτρατιχώ αυτόθι προϊσταμένου . Άνανήψατι, Αγαπητοί Αδιλφοί, Από τον οανατηφόρον λήθαργον συναισθάέθηττ «ΐ ποιον βόθρον δπάγι: *ί* σατανά χα! υμά χα! *ΐ: ϋμάιν* τοσαύτα χριστιανικά; ψυχά , κρ<μαμένα έχ τού τραχήλου υμών· ίννοήσατέ δτι έστέ ποιμένι; χα! προστάται τού λογικού αύτού ποιμνίου, τδ όποιον ό ίρχιποιμήν, ό κύριο ήμών, ένιπιστιυθη ιί; τήν Αγρυπνου πνευματικήν προστασίαν σα;· δχούσατι τού

φ πο:μν·ψ» ιν ψ tl πνιθμ« ti' iy.cv

κλησίαυ τού Χριστού, ήν πιριιποιήσατο τφ ίδίφ αυτού α!ματι. **Α/αλογίσασθι** τά χατδ τών πονηρών δούλων κα! όχνηρών φριχτά έπιτίμια χα! αναλάβιτι γιν.αίω τέ χα: ταχέων τήν διόρθωσ.ν τών έπικιιμένων διινώυ μέ τήν. πραγματικήν χα! δραστήριου ινέργιιαν. όλων τώτ» Αναγκαίων μέσων, • ίσα ή ένιστώσα π.νιυματιχή χατάστασι; τών έπαρχιών υμών άπαιτι! καί ήμιί έπ! τού παρόντο ύποδιιχνύομιν χαί έχχλησιαστιχώ; διατάττομιν καί άμιταθέτω παραγγίλλομιν ύμίν.

Κα! χατδ πρώτον νδ προβλέψητι άπδ ιιρίί ίλα; τά» χηρι-υούσα έκκλησία; τών έπαρχιών σα , χαί μάλιστα τών χωρίων, όπου ύπάρχι; μιίζων ή άνάγκη διά τήν παντιλή έλλιιψιν ίχρέων, «; τρόπον ώστι νδ μή αυμ^αίνωσι τδ φρικώδη έκιίνα χα! τραγικά, νδ άποiΚήσχωσι δηλαδή νήπια άράπτιατα καί χριστιανοί ακοινώνητοι χα! άνιξομολόγητοι, καί δσα άλλα Ασύγγνωστα έπιφίριι ή τών ιιρέων ίλλιιψι , Έν έχάστφ δέ μέριι, βπου ιίναι ανάγκη χιιροτονία; κα! άποχαταστάσιω ιιρέων, νδ γίνηται ή έχλογή ι! -·τά ϋποχιίμινα τών ύποληπτιχωτέρων χα! έναριτωτέρων,, τού όποιου ιίέλιτι Ιτροχιιρίζιι άνιυ άναρολή , δποδιχίμινοι άχαταιτιάτω; τά; υπέρ αύτών χα! τού ίΗοσιρού καί αιμνού αύτών πολιτιύματο άγαίΗι; μαρτυρία τών συνιγχωρίων ή ένοριτών αύτών χα! τοϋ πνιυματιχοΰ πατρό των. Τοιαύτα; Ιννομοι χα! κανονικά! χι^Οτονίαι, ιί; τά παρούσα μάλιστα διι-

mpwnfonc τή έχχληβίαϋ ώ' «ύ8ιμί«ν «ιτίβν κα! «ρόφωχν Wv πρέκι: νά έμποθέζωνται. Έάν Μ «Ι χΐφβϊανούμανβι άμοφώα ΜΐΜ· χβέ μ·8ήβι·ν, τσϋτβ βέν άχσΒτιϊτχτ ώ ixapxnfn»; άνχγχαέάν «έ βλβυ έν γένιι τβδ έφϊ , κ«1 μάλιστχ τών χωρίων, έπ«8ή μήα οί ί«ρο! κχνόνι μή« «! ·«£« Μτέρ«; τή έχκλησία; Ησπίζουσΐ τών Αν ούχ άνιυ τήν mu- Üav τών ιιρωμένων' έχ τού έναντίου μ^λιστ» βλέχ«μ«ν, βτι ΐ χύρ;»; ήμών τού ύχουργού αύτοΟ πρβιτίμηβιν όχι ιύγτνιΐ κατά σάρκα μήτι πιπαιδιυμέναυ τδν* κόσμον μήτι ίσχμρού; κα! δ«;νού χατά τήν άνίίρωπίνην πολιτικήν, άλλά τά μωρά χαί άμαώή κα! άσβανή τού κόσμου έξιλέξχτο, tva τού σοφού καταισχύνη κα! καταργήση τήν δύναμιν καί τήν άλαζονιίαν τού α!ώνο . Τοιούτο; ύπήρξαν ο(ώ«!οι Απόστολοι χα! τοσούτοι άποστολ.κο! άνδρι κα! θαυματουργοί ιιράρχαι, μέγιστο; στύλοι κα! λαμπτήρε τή; έχχλησία - Ιπιιτα ή γνώσ:; μή έχουσα τέ,ν έχ τή;
B Αγάπη οικοδομήν φυσιοί χατδ τόν θι!ον Απόστολον' καί βυθίζιι συνήθω τδν άνθρωπον ι; τά κοσμικά χα! έπίγιια, ιι; πλάνην χινοσπουδία; χα! ιί; νιωτιρισμού; κα! άλλα; Αλλόκοτου φαντασία , χ'τ-.νι παρασύρουσιν ιί; Απωλιία βάραθρα. Άρκ<! ο; ιί; τήν ιιρωσύνην προαγόμινοι νδ ήνα; ιιροπρεπιί καί κόσμιο: τδ πολιτιυμα. ένάριτοι, θιοσιβ:!; χα! ζηλωταί τή ιύσιβιία;, χα! νά γνωρίζωσιν όρθώ τά τή; πίατιω χα! τή έχχλησία , ίχοντι; αύτά έγχιχαραγμένα ιί; τήν χαρδίαν των δ;ά τή μιλέτη; χα; συνηθισμένα διά τή πράξιω , χαθώ; πολλοί τιιούτο: ιύρίσχοντχι αύτόθ: ένάριτοι άνδρι . χιχοσμημένιι μέ τά χάριτα χα! τδ προτιρήμχτα τή ορθοδόξου ;ιρωσύνη , δν χαί έστιρημίνοι τήν έγχύκλιον πα-.διίαν τού χόσμου. Τδ βέ νδ δπαιτώνται ο: ιιρωμένο: άφιύκτω σοφο! όλοι, ιίνα^ έπινοια ύπουλο χα! σοφισματική τών χατά τή; Ορθοδοξία δολιιυομένων, ώ χαί αύιή ή πιίρα τή; Έπταχ^,σου άπίδιιξι τού
(, πράγματο τήν δλήθιιαν χαθότ: δέν ήκούσθη ποτέ παλαιό ιιριϋ , ίσον Αμαθή μα; αν ήτο, νά φρον?^ χα: νά αχολουθή καί να ύπιρασπιζητα; τά αιρέσι τών σημιρινών αίριτ-.κών χαί νά κατχγινητα; ει κοσμικά σχέδια κα! ιί φαντασία; πρόσκαιρου;, ένώ έκ τού άλλο* μέρου όλοι σχιδόν ο: νέο; έκ τών ύποπτων φροντιστηρίων έξιρχόμιχί< κακοδοξιών, ώ «ποτισμένο: μέ θολιρί νάματα έτιροδιδασκαλιών, χατά τήν'κοινήν πληροφορίαν τών ορθοφρον^ντων Έπτανηοίων. Έκιίνο λοιπόν, δπερ άπιιίιχθη έμπράχτω διά τοσούτων αιώνων μίχρ: τοϋ νύν ούχ άναπόφιυκτον, δέν δύνατα: ήδη νά ισ/.ύση ώ απαραίτητον αίτιον μί, χιιροτονιά ιιρέων. Αλ/.ά μήτι πολιτικό οιοσδήποτι λόγο δύνατα; χώραν λα- ,;ι!ν. Ή ιρθόδοξο; ήμών έχκλησία. οιοιχουμίνη μί/ρ τού νύνν έπ! διχαοχτώ όλοκλήρου αιώνα έλιυθέρα πάση; ^ίζωτιρική έξουσία χα: παντό ποζ.ιτ χού

D :δ κοσμικού έμπαί^ού φρονήματο , άπίρλεψι παντοτι ια! άπαιτι! ώ απαραίτητα χαρακτηριστικά τών ύπ αύτή μδνη έκλιγομένων οίχιίων αύτή υπουργών τήν χλήσιν ιΐ τδ #ι!ον τή ιιρωσύνη λΐιτούργημα, τήν ιύσέ^ιιαν, τήν άριτι,ν, τόν πρδ τά ί>ι;α ζήλον 4χα! τήν ύπόληψιν χα! τδ σέρα παρά το! ιύσιρίσ;· τδ δέ άλλα τδ έπιΟυμιί μίν. δταν δύναται νδ τά. ιύρη, δλλ' ιί; ίλλιιψιν αύτών δέν ύστιρι! τού; ορθοδόξου λαού άπδ ιιριί κα; έπομένω; άπδ τά >Ή!α μυστήρια καί τφ λοιπά; χάρ'.τα καί δωριδ; τού πνιύματο; έπ! προφάσιι πΐίδιία;, ήτι μή συνιπ;- φέρουσα χα! τήν κριτήν χα! τά δπδ τών έργων δι-

τδν *ir.irMi.·)* χα! συντιίνιι μΛλλον πρό φυσιωσιν τών έχόντων αύτήν χαί σχάνδαλον τοί; λοιποί τών χριστιανών παρά πρό οικοδομήν χαί καταρτισμόν.

ι υχη. b.

T

tûr' *xarà* B.
Ä'[η eûtftdp»»' B.

ώαΐίέΐΜάί^^

Διά1 τνΑτιι έντελλόμεθ* τή άρχι^ωσύνφ σα , tv· χειροσονήτε εί «S έξή δσου Ιεφά έχε» άνώγχήν τά ποήινιόν σα , είτε δπδ τών χριστιανών ζητουμένου

άνβφορώ , ήίτε θεόθτν κληΗντ'β καί ta» «Αρ» νίου άξιώματο έφιεμένου ζήλ* καί. εδλεφεέ| εί τά τή πίστεω , οΓ άπόχρή μά^φν ή κανον,χή ήλιχία καί ή μερτυρία τού πνευματικού πεπρδ καί τών συνεγχωρίων αύτών περί τή τού βίου σεμνότητο , συγκεχρδτημένων Si καί pi τήν γνώσιν τών άχαιτουμένων έκκλησιαστικών χαί ιερατικών ύπουργημάτων χαί καθηκόντων! χαί ούτω έχοντα , ίvou άναβσλή ή δειλία ή έρωτήσεω τίνο , νά έπιτίθητε έχ' αύτού τά χείρα , διά νά έργάζωνται τδν πνευμεταχδν άμπελώνα τού κυρίου, ού ή χάρι χα! τά έλλείκοντα αύτοί βεβαίω άναπληρώσε:! άλλω δέ προσκρούετε μέγα χα! δεινδν πρόσχρουσμα χατά τδν Ιερόν νη'* κανόνα τών άποστόλων λέγοντα- **Επίσκοπο ή πρεσβύτιρο άμελών τού κλήρου ή τού λαού, τήν εύσέβειαν, άφοριζέοθω' έπιμένων Si τή άμελείφ χα! βφθυμ'φ. καθαιρέσθω.** Iloix Si άλλη (ΐεγαλητέρα καί έσχατη άμίλιια πρδ τδν κλήρον χαί τδν λαόν ύπάρχει *ir.ii* τού νά μένωσιν άνευ ιερέων; Πώ Si δύναται άρχιίρεύ νά ,άποφύγη τά χατά τών μή παιδευόντων τδν λαόν φριχτά έπιτμιχ. ή μάλλον είπείν ποια άλλη αιτία έννομώτιρον επιφέρει αύτφ τήν χαθαίρεσιν, παρά τδ * νά ύστερή τού ευσεβεί τών (ερ&ν μυστήριων χα! τών πνευματικών χαρισμάτων καί άγιασμών, τών διά τών ιερέων τελουμένων; '(ίσον Si προθύμω καί ευκόλω πρέπει νά διατίθησθε έί τά χειροτονία ευσεβών χα! άνυπδπτων ιερέων χαί ώ τοιούτων προβαλλομένων παρά τού δρθοδόξου λαού, τοσούτον πρέπει νά εισθε προσεχτικοί χαί δύσκολοι χαί άκαμπτοι εί τδ νά χειροτονήτε ύπόπτου , δσοι δηλαδή είτε έξ υπόπτων μερών παραγίνονται αύτόθι, είτε ύπδ διδασκάλων ίπαιδεύθησαν υπόπτων ή άπδ ύποπτα προβάλλονται υποκείμενα. Ει, ιοιαύτα περιστάσει θέλετε είσθε σταθεροί, καί μήτε άπειλαί θέλουν σά έχφοβίζει''ψήτε υποσχέσει σά πείθει ει τδ νά.χειροτονήτε τοιούτου άναξίου Ιερεί , -οίτινε είναι τδ μεγαλήτερον αίσχο τού κλήρου κα! αί δεινότερα! τή έχχληοια μάστιγε .

Καί ταύτα μέν περί τούτου. Περί δέ τών ιερών μοναστηρίων. θέλετε έπίση άχολουθεί, καθώ διορίζουσ-.ν ο: θειοι κα! ιεροί νόμδι, νά προστατεύητε δηλαδή τήν μοναδικήν πολιτείαν κα! τδ ίερδν τάγμα τών μοναχών, οίτινε θεωρούνται ώ κλέο 'τή δρθοδοξία χα! ύπάρχο-υσιν οί φοβερότεροι έχθροί τών αιρετικών. Εάν Si μεταξύ αύτών εύρεθώσιν άταχτοι, τού τοιούτου νά διορθούτε πρρσφόρω · τού δέ ενάρετου χα! θεοσεβεί νά τιμάτε, ένθαρρύντντε αυτού εί τδν τή άσχήσεω δρόμον καί νομίζοντε αυτού ώ τδ έχλεχτότερον μέρο τού λογικού ήμών ποιμνίου, ϊυγχρόνώ δέ νά φροντΐζητε κα! ύπίρ τών μοναστηριακών ύπαρχόντων, ίνα μή έκποιώνται κα! άποξινώντα: υφ' οποιοσδήποτε, δτι τά άπαξ τφ θεφ άφιερωθίντα άναπόσπαστα είναι δει- μήτε νά παραχώρησε παντελώ εί τδ νά κατεπεμβαίνωσι τών ίεοών μοναστηρίων καί τή έσωτεριχή χαί έξωτεριχή αύτών διοιχήσεω ξένοι χα! άλλότριοι χα! μηδέν έχοντε πρδ τούτο δικαίωμα, άλλά νά έναντιούσθε καί νά άπείργητε τού τοιούτου παντοίοι τρόποι , διά νά έπικρατή ή ευταξία κα! εύρυθμία iv τοέ ίεροί τού θεού σκηνώμασι, καί οί ίν' αύτοί άσκούμενοι, ιόρισκοντέ Ινεσιν, νά γίνωνται προθυμότεροι εί έχσέλεσιν τών μοναδικών αύτών καθηκόντων πρδ ώφέλειαν κα! καταρτισμόν τών'ευσεβών κα! δόξαν τού ύψίστου θεού.

Ει όρθοδόξου νεολαία

ft

Δ θέλετε κετεεφάλλει βρβστιχωτέραν τήν έπαγρύπνησιν καί προσοχήν- καί έπειθή δέν είναι άμφιβολία, δτι . έχ τών πρΐτενν μαθημάτων έξαρτάται πάντοτε ή σωτηρία ή ή άπόλεεα έκάστου λαού, ι!νμι φανερήν, βτι δέν βύνασθε νά ποβηγετήσητε εί τήν δδδν τή *ΛαφΙβ* «δ όρθόδοξον ύμών ποίμνιον, έάν δέν φρον-< τίσητε, ώστε έξ *ΛκύΛν* όνύχων νά άνατραφή «ί τά δόγ|ΐατα τή άρ>οδοξί« χαί αί τά μαδήματα χαί παραδείγματα τή άρετή . Διά τοΟτδ εένκ άνάγκη νά έξατάζητα τά φρονήματα, τδ πολίτευμα χαί τά μαθήματα τόν διδε^κάλων χαί τών μαθητών- χαί έάν έμφιλοχωρώσιν έτιροβιβασχαλίαι χαί καρβδιδωνται διεφθαρμένα χαί άλλόχοτα μαθήματα, νά άνατρέπωνται παρτυθίε διά τή έντόνου άρχιερατική χα! πατρική προσπάθεια σα . χωρί νά ύποφέρητε, ώστε τά άθψα τέκνα τών χριστιανών νά έγχειρίζωνται εί ύπόπτου διδασκάλου , έχθρού τή ε-υσεβεία ή άλλω κακοήθει χα! διεφθαρμένου . 'Οσον Si περισ- β αστέρα δυσκολία θέλετε άπαντήσει εί τούτο, τοσούτη» μάλλον πρέπει νά διεγιιρητΑ ό ζήλί σα χα! νά έπιτείνηται ή ίπιμονο φροντί σα εί κβοφύλαξιν τή δρθοδόξου νεολαία άπδ τά έτεροδιδασχαλία χα! τήν διαφθοράν τού παρόντο χίώνο , ήτι , χρίμχσιν οί οδδε κύριο , έπιπολάζει πανταχού, πρδ πίντων δέ ει αύτά τά μέρη, ώ μανθάνομεν.

Τελευταίον ύπαγορεύομεν κα! προτρεπόμεθα ύμά , ίνα προστατεύητε κατά τδ δυνατόν τού θεοσεβεί χαί ενάρετου άνδρα . τού ζήλον Ιμφρονα ύπέρ τή εύσεβιία τρέφοντα , δεικνύοντα αύτοί πάσαν εύνοιαν καί αγάπην, δτι ή πρδ αύτού άγαθή διάθεσι χαί ύπεράσπισί σα δχι μόνον ύπάρχει πρόξενο εύκλεια χαί έπαίνων, άλλά χαί χρέο ύμών άπαραίτητον καθώ έκ τού έναντίου δεινδν έγκλημα λογίζεται *, μάλιστα εί τού άρχιερεί τού ύψίστου, τδ νά χαταΐ'' φρονώσι κα! νά διώχωσι τήν άρετήν, τήν όποιαν πρέπει νά διδάσκωσιν έπ! δωμάτων χαί νά άγωνίζων- C ται νά τήν έμφυτεύσωσι κα: ει τδ ποίμνιόν των, δι· δοντε οί ίδιοι τδ παράδειγμα μΐ τά άξιο άμοιβά πρδ τού ένάρετου . Ου μήν δέ άλλά τού τοιούτου θεοσεβεί κα! άρετή κεκοσμημένου τών Ιερωμένων χαί ύπέρ τή πίστεω ήμών ζήλον έχοντα κα! νά τού συμβουλεύησθε εί τά πραχτέα, δτι **σωτηρία ύπάρχει iv πολλή βουλή** κατά τδν παροιμιαστήν, άα! νά παραλαμβάνητε αύτού συνεργάτα χαί συναγωνιστά εί τά πολύμοχθα έργα σα , άχροαζόμενοί' εί τά δέοντα κα! ίμπιστευόμενοι αύτοί πνευματικά ύπουργήματα, τιμώντέ τε αύτού κα! κοινώ καί χατά μέρο χα! υπερασπιζόμενοι αύτού * εί 'Κάσαν περίστασιν κατά παντό έναντίου χαί έμψυχούντε τοιουτοτρόπω ' καί τού λοιπού ει τήν άρετήν. Εκ τού άλλου μέρου Si πρέπει νά φέρησθε αύστηρώ έναντίον έκείνων τών νεωτεριστών ιερωμένων, οίτινε pi ίτεροδιδασχαλία κα! αίρετικών φρονημάτων διασπορέα »α! άνευλαβή παραδείγματα λυμαίνφντα: τδ όρθόδοξον ύμών ποίμνιον τού τοιούτου σύ μόνον U νά τού στηλιτεύητε ιδίω τε καί κοινώ καί κατ' όνομα νά'του δημόσιεύητε δποίοί είσ·., διά νά προφυλάττωνται άπ' αυτών οί εύαιβεί , άλλ' έκιμένοντα τή χακοβουλίφ χα! νά του; τιμωρήτε άκοτόμω , χα; δχι νά τού περιθάλπηΤε χα! νά τού προάγητε «ί ύπουργη^ιατα κχ! τιμά , δίδοντα αύτοί μέσα τού νά γίνωνται έπιβλαβεί πρδ τού χριστιανού , ίπειδή ούτω γι'νεσθι ένοχοι χαί συναίτιοι εί τά δλέθρια χαχά, δσα τεκταίνονται οί προβατόσχημοι ούτοι λόχοι, οί κρύφιοι χα! έοωτερικο! έχθρο! τή πίστεω ήμών, ξιά άποφεύγητε δ,Ι δλαι δυνάμεχ τού νεωτερισμού χαί τά καινοτομία . εί τά θρησκευτικά, χα! μηδέ μέχρι κεραία νά μήν ήθελε χωρήσητε ει ούδεμιαν μεταρρύθμισιν, ήτι δύναται χα! ει τδ παραμικρόν νά μεταβάλη' τδ άρχαίον. τδ σεβάσμιον χα! τδ

1 oxi. B.
• o«. B.

ίκραιφνέ τή; ipHBtb» ήμών έχκλ^βέα καί «vAtaupw («ρών νόμων turi κανόνων, twit) «tat φαίνωτ·» διήΡήμένώ (<Μ«Τ·) 4λ«μ»λ«ί4> «Μ tpMtfa» πληρώματο * ίλλ' tv itta iuri mpi arivintv νί* ίκολουδήτ* τού ίρρού κανόνα τών-ίγίων Αποστόλων καί τών οίχουμ ναιών συνόδων, τού ίν τφ Ι«ρϋ Πηδαλίφ tautapiveuc καί σαφηνιαμένου , τδ taotov τούτο βφλίβν πρίπ·ι νί ίχή» πέντοτ» αΐ χιίρό σα , μ! κατί τούτο καί ίαυτού νί ^υίμίζήττ xai τδ ποίμνιον ύμών νί χιφίρώώτα ΗταπταΙστω .

Ταύτα χατί χρίο έκκλησιαστική πρανοία δποτιδέμτώα τή φΛή ήμίν ίρχι«?ωσύνη σα , προτρσπίμ νοι μ«τί πόνον ψυχή , tva ?άλήτ» αίιτί ίνυπιρδίγτω tic πρίξιν xai ένέργ·ιαν πρδ διραπααν τών χατιχόντων δοινών xai στίσιν τή έπί τί χτίρω φορά; τή πνσυματική; καταστάσιω τοΟ ποιμνίων σα . Απορρίψατ· πλέον, ίβ λφοί, τήν κατάκριτον ^φδυμίαν, μηδέ κυρκυίτω 6μί βτιλία κα! φόβο ίνδρώπων, δπου πρόκαιται Μα έκδιχήσω; <έπ·ιλή χαί ποιναί άτ*λ·ύτητοι τοΟ δυναμένου όμοΟ μέ τδ σώμα νί τιμωρήση αιωνίω χαί *τήν ψυχήν. Φανήτ< γτνναίοι ΰπ«ρασπισται τών δικαιωμάτων σα , τί όποία, ώ παρ' αδτοΟ τοΟ παντοδυνάμου δτοΟ έγχτιρισδέντα Ομίν, ούδοί; δύναται νί άφαρπάση έχ τών χωρών σα ti μή δtί τήν νωδρότητα ύμών χιά τήν Αδικαιολόγητον xcpi τί τοιαΟτα συστολήν χα! δτιλίαν, ίχτδ τών όποιων ούδομίαν άλλην βλίπομον αίτιον ούδί φρονδδμ ν δυνατήν οίκνδήποττ έπιώασιν κχτί τών άρχιρατικών xal ποιμαντικών καθηκόντων σα . Ή καθ' ύμί Ίονική διοίχησι , 'συγκτκροτημένη άπδ ορθοδόξου καί πτπαιδ<υμένου Ανδρο , τέκνα γνήσια τή ήμών έκκλησέα καί μογαλοφρονοΟντα δtί τδ ούράνιον φώ Τή άληδοβ; ήμών πίσττω , ίπιώυμ ! άναμφιβόλω τδ κλέο τή; δρθοβδξου Ανατολική έχχλησία καί τήν έκτίλασιν τών !·^ών αδτή χαύνων. Ή προστατιύουσα δΰναμι , ύποσχομένη νί όπτρασπίζήται Τήν όρδόδοξον θρηρκτίαν τή Έπτανήσου, χαίρω έπίσα καί καύχημα λογίζεται καί δ«ίγμα πρώτιστον τίθτται «ύνομία καί φιλοδικαιαaΰνη τήν έλιυθέραν ένέργ«ιαν τών θρησκευτικών «! τδ προστατκυόμινον Ιώνο . Ποιο λοιπόν παραβάτη Μων καί έθνιχών δικαιωμάτων xai ίν τίσι λόγοι; χα! δικαιώμασι* δύναται κατ«π«μβήναι «ί; τί άν«ξάρτητα άπδ πάση Ανθρωπίνξ δυνάμάω ίιρί δικαιώματα ύμών; Αντέχ·σθ« λοιπόν τούτων κα! διαχρατΰτι αύτί άραρότω , έξάκόλουδοΟντι έν Ακριβ ίφ δν τρόπον έν τή παροΰση πατριαρχική καί συνοδική ήμών έπιστολή πλατύτέρον έξιθέμιθα τή άρχιιρωσύνη σα πρό; σαφιστέραν χαί πλήρ*η δδηγίαν καί πληροφορίαν σα , καί γνωρίζοντα ότι χαφώ ΑνέκαΦιν, ούτω καί τοΟ λοιποΰ δtί παντό θέλ«τ« «ΰρίσχ»'. έτοίμην τήν ihpμήν άντίληψιν τή κοινή τούτη μητρδ τών «ύσ«βών, Αγία; τού Χριστού έκκλησία , «ί; πίσον πνευματικήν Ανάγκην υβών τ« κα! τού «ύλογημίνου ποιμνίου σα , προνοούση Αξιοχρέω ύπέρ πάντων τών αάτόώι όρώοδόξων χριστιανών, τών Ανέκαθιν τή μητρική αότή προστασίφ κα! πέριδάφφ«ι κροσανακαίμένων ώστ» ίκπληρούντι τοιουτοτρόπω τί Απαραίτητα τή πνευματική ποιμαντορία χρέη ύμών, κα! έν τφδ«' τφ μιτί σώματο βίφ νί άπολαμβάνητ» τήν ήσυχίαν τού συν«ιδότο σα ίαΐ τήν άν«σιν κα! γλυκυδυμίαν τή καρδίο σα , ένδοξοι κα! έπαιν«το! κα! Αξιοσέβαστοι παρά τ« τ$ λογικψ -ύμών ποιμνίφ καί παντί τψ όρθοδόξφ πληρώματι .Αποκαθιστάμινοι, «ύάρααтοί τ« παρά τψ θ«φ καί παρά τή Αγίφ αύτού έκκλησίφ καί έναρίθμιοι μέ τού; γνησίου κτί ΑληΜ; ποιμένα , τί φώ καί τδ Αλα τών πιστών, χαί έν τφ χαιρφ τή τών έργων Ανταποδόσιω; νί άξιωθήτ» τών ούρανίων χα! άτ«λ«υτήτων Αμοιβών παρί τού Αρχιποιμένο; κυρίου ήμών Ιησού Χριστού, οΰ ή χάρι κα! τδ μ*τί τή φίλη ήμίν Δρχκρω. ·4νήί σα . .

'⁻Βν tat «ωγηρίφ ,ωωλη', *atà μήνα νοέμβρισν*.
t i Κιηνσταντινουπόλαώ tv Χριστφ αδελφό .
t i 'ΗpaΜ·; Διονύσιο; tv Χριστφ ^Αδελφό *,
f & Χαλκηδόνα; Ίερόδεο ίν Χριστφ α'δ«λφό;.
ή 6 Δέρκων Γερμαίφ tv Χμ.στφ αδαλφό ,
t b βΜσαλονίκη; Μ λέττο tv Χριστφ· α'δελφό .
t δ Σερρών Αθανάσιο; tv Χριστφ α'δρλφό .
t 4 ΊωαννίνωνΊωαννίχιο ίν Χριστφ, αβιλφό .
t t Αγκυρα Νικηφόρο; tv Χριστφ άδίλφό .
t b Φιλαίιλφεία; Δανιήλ tv Χριστή άδελφώώ
t b Κ«νστ»ντιλ'ου Αρτέμιο; tv Χριστφ αδελφό .
t ό Λήμνου Ίερώνυμο tv Χριστφ α'δίλφό;.
ή b Σκοπίων Γαβριήλ ίν Χριστή» άδιλφό .

2.

Ανυπόγραφο αναφορά τή; Ίονιχή Επτανησΐ'ού διοιχήσιω πρδ τδν παναγιώτατον οίχουμ«νιχδν πατριάρχην πιρί βαθμολο-

Τδ Ίονιχδν κράτο προσπαθούν νί έχπιραιώση τήν συμπλήρωσιν τών θ«μ«λιωδών αύτοΰ νόμων, «ύτυχώ; Αρξαμένων Απδ τδ 1817· Ιτο;, δπω τοΰ σκοπού έπιτύχη τή; «ύνομία κα! άφαφέση πίν «ίδο; Αβεβαιότητο; ή αδιαιρέτου «ί; τί; Δικαιοδοσία; τών διαφόρων αύλών κα'. θιμιλιώσπ τίωίχαιώματα χαί χρέη τού πολίτου έπί άμιταβχήτων, πασιδήλων χαί ίσχυρών βάσιων, συνέταξε δtί τών Ανηκουσών αρχών μεταξύ άλλων χαθιδρυμάτων χαί πολιτικόν κώδικα, οίον αί περιστάσει , αί χρίιαι χαί τί συμφέροντα τών πολιτικών άναγχαίω άπήτουν.

Ό πέμπτο τίτλο; τοδ «ίρημένου χώδικ-, ύποχίιμανον Ιχ«ι τού τρόπου χα*. τί άπα:τούμ«να ή τί έμποιούντα έμπόδιον ό δέ Ικτο; πραγματιύιται π«ρί τών αιτιών, αίτινε; δ·.αζ«ΰγουσ,ν ή άχυρούσι τήν συζυγίαν.

Όταν ληφθή ΰπδ σχέψιν ή σμιχρότη; τή; έκτάσιω , έξ ή σύγκ·ιται τδ Ίόνιον κράτο , ή νησιότι αύτού θέσι καί ή 'στινότη; τή αυτού κοινωνική καταστάσεω . «ύχόλω δύναται νί συμπ«ρανθή, πόσον καθίσταται αναγκαία ή μ«ταρρύθμισι; τών ήδη υπαρχόντων νόμων, τών άφορώντων τήν γαμιχήν συζυγίαν ή τήν αύτή; ιιάλυσιν. Τοιαύτην μεταρρύθμισ.ν τών περί συζυγία; θισμφν. έν χαιρφ μάλιστα, δτ« ί πολιτικό νόμο; μέλλει νί θεμελιωθή έπί άχλονήτων βάσεων χαί νί συμμόρφωσή μέ τί λοιπά ξιηνική του κράτου καθιδρύματα, ένόμισαν χρέο των νά προ(Ιάλωσιν α! άνήκουσαι άρχαί μ«τί πολυχρονίου σχέψ·ι κα*. συζητήσαι , συνφδουσαν μέ τδ πνιΰμα τού αιώνα; χαί μέ τί άληίΗ, τού τόπου συμφέροντα, χαί αύτήν τδ νΰν καθυποβάλλουσιν «ΐ; τήν σήν παναγιότητα, όπω καθ' ί μέρη 4ξ άναποφιύκτου ανάγκη; τή έν«στώση; έκκλησιαστική; δικαιοδοσία άφέσΤη«ον, άπολαύση τήν πατριαρχικήν συγκατάθισιν.

Γ' Ύέκνα τή 'Υδύ ~~Χριστο~~ύ ορθοδόξουέχχλησία , cl Ίόνιοι δέν ανέχονται νί φανώαιν έλλίίποντι; από τδ άνήκον ιί τδν.πνιυμαν.κάν αύτών πατέρα χρέο , ουδέ διστάζουσι ποσώ , δτι θά άπολαύσωσιν «ύνοϊχήν τήν πατριαρχικήν συγχατάθισιν υπέρ τών θ«σπισθέντων μέτρων, ίπ«ρ, καίτοι διαφέροντα χατά τι τού έν έν«ργ«ίφ ίχκλησιαστικού δικαίου,' ούδόλω έπιμβαίνουσιν οΰτ« «ί τδ δόγμα οΰτ» ιί τήν πίστιν, άλλ' Απλώ «ί; τήν πολιτικήν δικαιοδοσίαν ώ; α'νέχαθ«ν άνήκοντα, διχμένουσι πάντοτι ύποχκιμινα «;; τήν έξέτασιν χαί άπέφασ.ν τή έχκλησιαστική; αύλή; ώ; καί πρόττρον. ,

jnti *irtif* À»y»v «ri (tar«u«*/uaroÿ B.

1 Mensi» sanotatione» om. Λ.
* ·'» Α'ριοιώ «**·<>; °·· B. in «ingiüi» »ub«'riptiauibos.
* Θρ«χτι*«. Ρ· Ι β. Relationem bane eicipiebel Ό<>· «ηαβμα roè νο/*οο/»Λοι· xeltruroê ««νίκη <h« το ίνωμΛον 'Zenev κράτο ,.(kâi.oMMKe onusimn» ntfole longi··.

Αἱ χεριεχόμιναι «ΐ rt ιεαρδν νομοσχέδιου Αχ- φσραϊ$έν ινβφέρονται «ί μή μόνον «: τά συγγενικά; βαθμολογία , τά κωλυοϋσα τδν γόμον. 'Oτι δέ «ί ραθμολογίαι ύπήρξαν όρχήΗν ιεολιτιχαΐ προβλέψει τού Ρωμαϊκού διχαίου, σκοπόν Ιχουσαι τήν έξάπλωσιν τή συγγένεια μιταξύ τών οικογενειών μιί μεγάλη; έπικρατεία , όχι μόνον αύτή ή Ιστορία τή νομοθεσία τδ άποδεικνύτ, 4λλά καί οί Γΐιοι νομοδιδάσκαλοι τή έχχλησία διακηρύττουσι τήν όξ ή έπήγασαν **αρχήν Πλατύνα: γάρ** (λέγει 4 Βλάστχρι , τομ. *β', γραμμ. λ* σελ. 47) **οί πολιτκο: νόμοι τήν τών υπηκόων βοισλόμενοι γνησιότητα, καί μή περί μόνην περικλείεσθα: τήν συγγίνειαν. τού; μεταξύ τών έκ πλαγίου, διεκώλυσαν γάμους;, ώ iv τοί έξωθεν τή έαυτών συγγενεία έξ άνάγχη; συ,νχπτόμενοι,τήν πρδ αύτού; σχοίεν γνησιότητα χχί εϋνο'.αν.** »

Έχοντε τοίνυν οί ραθμολογιχοί δροι τοιαύτην β άρχήν χα! έπί τοιαύτη ίπ«ρ«:δ4μενοί ράσεω , ίτόμε,ον ήν νά διατρέξωσι τήν άστχσίαν τών λοιπών πολιτικών νόμων, άλλοτε άλλω παρά τών κατά καιρού; ήγεμόνων διατιθέμενοι, κα! ποτέ μέν συστελλόμενοι, ποτέ δέ έπεκτεινόμενο: ει τδ ποσόν τή; αυτών ένεργεία . Αύτη ή άστασία' καί τδ κχτά καιρού άρέβαιον πορίζεται έξ ών ό ρηθε' νομοδιδάσκαλο λέγει περί τή έξ άγχιστεία; συγγένεια ίαυτόθιι· Εν **τούτοι; γάρ ραθμιών ποσότητα ζητειν ούδόλω; τοί παλαιό: έδοξεν. αλλά τά συγκεχυμένα κατά τήν τού γένου χλήσιν χα; άπρεπή Ρητώ κωλύσαντε , τά λοιπά ανέγχλητα ειασαν.** <1: δέ **νεότεροι χα! ραθμού; χυτοί; έπενόησαν καί τά υπέρ τδν έκτον ραθμδν προβαίνει·/ δεδώχασι. κα: τοι £ητώ; εύρισχομεχ κα: ί-άτον συγκεχωρημένον καί έρδομον χεχωλυμένον.** ' **τον μέν ω άσύγγυτον, τδν-δέ ώ; συγκεχυμένο·/.** ιώστε **ού χρή ραθμού παρεισάγειν ει ταύτα, άλλ' ό υέν ό νόμος; ^ητιίι έκώλυσε φεύγειν, δ δέ μή έκώλυσε παραδίχεσθα:. Έκώλυσε δέ ό μέν παλαι ότερο; νόμο; τά προσεχάστε; α κι: εγγύτερα.**

"Ι>τ: δέ αύτη ή άστασ'α προήρχετο έχ θελήσίω; τών κχτά καιρού; πολιτικών άρχών. δηλούτχ: έκ τών μεταρολών. ά; ό Ιουστινιανό; ει τύ περί γάμων έπήνεγκεν.

(Ι: Ίόνιο: τοινvv ρυθμίζοντε: τά; περί συζυγία ραθ'Ιολογια κα! συστέλλοντε; αύτά;. καθ' ίσον απαιτείται εί; τήν κοινωνικήν αύτών κατάστασιν, δέν διενεργούσιν εί μή τδ δικαίωμα παντό; αυτονόμου χράτου;. διαρουλευομένου τά άληιη τών πολιτών του συμφέροντα, ρέραιο: οντε;. ότι διά τών τοιούτων μέτρων ούτε ει; τά δόγματα ούτε εί; τά έθιμα τή; θρησκεία; τό παραμικρόν προσράλλουσι.

Αγ ού ή πολιτ.κή των τύχη τού; έπεριόρισιν εί μιχροτάτην περιφέρειαν διοιχουμένου; άπδ νόμου; ίδιαιτέρου;. αύτή ή μικρότη; των 'έπολλαπλασιασε τόσον τήν μεταξύ των συγγένειαν, ώστε καθίσταται πράγμα δυσχερέ; ή έχπεραίωσι; παντό; συνοικεσίου ενεκεν τών έπιχρατούντων εμποδίων μιά; τοσούτον πολύπλοκου ραθμολογίχ;, χαί πολλά: οικογένεια: Νίπτοντα πολλάχι; ει; άμήχανον αδημονίαν, άναγχαζόμενα: νά άποράλλωσ: τά άληθή των συμφέροντα, νά στερώντα: τά; περιστάσεί;. τά; ύποσχομένα; εύδαιμονίαν εί; τά τέκνα των. νά υποπίπτουν ει; θλιβερά άτοπήματα ή νά συγκατανεύω 'καθόι συχνά συμραίνει, ει; συνοικέσια μέ έτερόφρονα σύζυγον. Ιίiδεν ή ορθόδοξο; έχχλησία τών Ίονιων κλκ'ουσα τά τέκνα τη προσ^ρέχοντα πολλάχι; εί; άλλόφρονα έκχλησίαν χα! ριχζόμενχ νά εχφύγωσ: τά έκ τή; ραθμολογίχ; κωλύματα μέ τήν άπάρνήσιν τών πατρώων δογμάτων, νά άξιώνται συζεύξεω;. Είδε πολλού , διά τί; αύτά αιτία ζήσαντα εί άμαρτιαν, χωρί vi δύ'.ατα: νά λ έπάγη τήν άνήκουσαν θεραπείαν. Βλέπε: τδ κακόν προοδεδον, χαί τόσον μάλλον, όσον εί τδ κράτο έχείνο εύρίσκονται χαί άλλα: έχκλησίαι ετερόδοξοι μί προνόμια, παρέχουσα: ευκολία ει τά περί συζυγία .

Τό τοιαύτα δεινά ήθέλησιν ό νομοθέτη vi θεραπεύση μέ μόνην τήν μείωσιν δύω ραθμών (ί; δλα τό «Ϊ'Ιη τή; συγγενε;α , ίπιζητών, ώστε σωζομένων έπ' άπειρον τών κωλυμάτων τή; βαθμολογία τών έξ αίματο άνιόντων χαί κατιόντων, ιί τού; μίν έκ πλαγίου έξ αίματο άντ! τού έβδόμου ραθμού νά στήση ώ κωλύματο όρον τδν πέμπτον, ci; δέ τήν έξ αγχιστεία συγγένειαν αντί τού πέμπτου ραθμού τδν τρίτον μόνον, αί δέ τήν έχ τού άγιου ραπτισματο; συγγένειαν άντί τού τρίτου βαθμού «ί μόνην τήν κατιούσαν γραμμήν τδν δεύτερον. Εί αύτά τά αναγκαία i:' αύτού; μεταρρυθμίσει; ζητοϋσιν οί Ίον* τήν συγχατάθεσιν τή μεγάλη; έχχλησία . Καί μ' δλον δν. τό Ίόνιον κράτο ώ άνεξάρτητον ήδύνατο vi β διευθετήση τήν ίδιαν αύτού νομοθεσίαν χατά τδ παράδειγμα τών κατά καιρού;/νομοθετών αύτοκρατόρων τού Βυζαντίου, δ πόθο δμω ό ένθερμο;, όν διασώζει, διά νά νομιζητχι πάντα τέκνον γνήσιον τή; δρθοδόξου μεγάλη; τού Χριστού έχχλησία , κα! ή έπιθυμια. ώστε οί αύτοϋ πνευματικοί ποιμένε νά δύνανται ήρέμφ τώ συνειδότι νά δίδωσίν ενέργειαν, καθ' όσον ει; αύτού; άνχφίρετα·.. εί τά θεσπίσματα, τά έχοντ* τέ,ν συναίνεσιν τού πνευματικού αύτών πατρδ; κχ: οικουμενικού πατριάρχου. έπεισαν τά; Ίονιου; άρχά; ινε'κε. τή ιδιαιτέρα; αύτεόν θέσεω; νά ζητσ,σωσι τήν συγκατάθεσιν τή; ύμετέρα παναγιότητο ει α; έπήγαγον μεταρρυθμίσει; εί; τού; περ: ραθμολογια νόμου .

Καθ' δλα σχεδόν τά λοιπά τδ καθυποραλλόμενον νομοσχέδιο·/ είναι συνάδον μέ τήν ένεστώσαν τή; εκκλησία; συνήθειαν. Αύτδ παγιώνει ει; άκραδάντου; ρασει; τήν ψ'υχήν αύτήν τή κοινωνία , τό συνοικέσιο·/, άφαιρούν πάσαν άμφισρητησιμον περίπτωσιν. Αύτδ έπί πλέον έπιράλλε: κωλύματα καί ει τού; μεταξύ κηδεμόνων κα: ανηλίκων γάμου;, ει τού χνη/.ίχου; μή έχοντα τήν συναινεσ.ν τών παρά τού νόμι σ διωρισμένων προσώπων, χα: διευθετιζε: τήν -περί υιοθεσία; ραθμολογία/.

Τδ περ: διαζυγίου καί άχυρώσεω; γάμου'είναι σχιδδν τδ αύτδ μέ τήν ένεστώσαν πρίξιν τή; εκκλησία;· α: δέ άνεπκίσθητο: αύτού διχφοραί συντείνουτ: μάλλον πρδ; έλάττωσιν τών αιτιών χα: τών χάταχ'ρήσεων τή; δ.αζε '·;εω;. Αύτδ τό υποκείμενον άπήτε: νά θεμελιωθή ει; σταθερού; κχ: μονίμου; όρου , ώστε νά *μή ούνατα: μήτε ɣ έξουσιχ μήτε ή άμχθειχ μήτε ό δόλο; νά μηχχνώντχ: καταχρήσει , προσκρουούσα; τήν κοινωνία/ ει τά τιμαλφέστερά τη δεσμά.

II μεγάλ», έκκλησια παρέχουσχ τήν συγκχτάθεσιν τη ει; τδ παρόν νομοσχέδιον, χαριζομένη ει τά; ειδικά; τών Ίονιων περιστάσει , θά συσφίγ η έτ: μάλλον τά; πνευματικά; αύτιόν σχέσει μέ τήν μητέρα τήν έκκλησίαν, έφεοκύουσα τήν αύτών ευγνωμοσύνην διά τήν φιλόστοργο·/ διαστολήν, μέ τήν οποίαν του; θεωρεί, χαί μέ τήν τοιαύτην συγχατάραοιν θά συντηρήση πολλού τών πιστιών ει; τήν εύθειχν οδον.' χπαλλάττουσα αύτού; τών πειρασμών, εί; ού; τά ! είρημένα χω/.ύμχτχ τή; ραθμολογίχ; άχοντχ; πο./.άχι; προσωθούσι ριαιω;.

Λ.

Πρύ; τού; ρουλευτά; τή; Επτχνήσου χατά ανυπογράφου τ:νών τών αυτόθι ά!'αφορά χχί παρανόμου- νομοσχεδίου περί μεταρρυθμιστώ; τών ιεριών τή; έχκλησια; χαθεστώτων·.

+ Γρηγόριο έλέηι θεού άρχιεπισχδπο; Κωνσταντινουπόλεω; νέα; Τ'ιύμη; κα: οικουμεν.κδ; πατρ:- "PZ·.;·

' <- A>. ρ. l.Ïi χ'ι 'ωθτ,ω ι= B>. Ι ΙΙ- ρ. iwe-w.

f Εκλαμπρότατοι χα! ιύγενέσητοι' potdart*! τή; Ἐπτανήσου Ἰονιχή πολιτεία, xal λοιπά πρόχριτα μέλη τών αύτόθι όρθοδόξων, τέανα tv κυρίφ αγαπητά τή; ήμών μετριότητο, χάρι «ίη ϋμίν xal ειρήνη παρά θεού, *παρ'* ήμών 88 εύχή, εύλογία καί συγχώρησι.

Ἐνεφανίσθη πρδ; τήν χαθ* ήμβ τού Χριστού μεγάλήν έχκλησίαν έγγραφον έν ιίδει άναφορΑ τού Ἰονίου κράτου, μηδεμίαν μέν φέρον ύπογραφήν, κομισiΗν 88 ήμίν παρά τού κυρίου Π. Πιτρίδου, ώ μέλου χαί Αντιπροσώπου ύμών, συνισταμένου πρδ; αύτήν nxpi τοΟ ivτ«0θ« π«φά ϊφηλ$ Πδρτ^ έξοχωτάτου πρέσβιω τή; Μιγάλη Βρετανία ^ 8ιΑ τού συνοδιύοντο αύτδν μιγρίλβυ διιρμήνέω τή αύτού έζοχότητο;· σύν αύτφ δέ «ή» έγγράφφ έξ^τητο καί τιτράδιον Αποσπάσματο νομοσχιδίου, βήμιουργουμένου πρδ χρήσιν τού Ἰονίου κράτου «! βασιμωτέραν δήιιν ιύνομίαν. Ἐπιξιλθόντι 8έ τούτα μιτ* έπιστασία, ιύρομιν ξένα τινά καί καινοφανή, πραγματευόμινα πιρ! συνοικεσίων χα! συγχλώσαι τά Ασύγκλωστα έπιχειρούντα χαί ίΤρησχιυτιχοπολ,τιχήν τινα νομοθεσίαν συρράπτοντα, ήτι; ούχ ώ βάσι; νόμων θεμελιωδών χαί Ακράδαντων φαίνεται, Αλλά χατάργήσι; νόμων ιερών καί κανονικών παραδόσεων χαί παντολμο; μιταρρύιμισι; τών ιιρών χαιαστώτων τή; Αγια; ήμών ίχχλησία, τών διά τασούτων οίχουμινιχών συνόδων χατωχυρωμένων χα! πρδ τοσούτων αιώνων άπαρεγχλίτω Βιινιργουμένων. Ἐν γάρ τή Ανυπογράφω Αναφορά πιριέχιται αίττ,σι; φυγχωρήσιω δύο βαθμών Αφ* έχάστου είδου συγγένεια, ούχ έξ Ανάγκη ώρισμένη; ουδέ πρδ; οικονομίαν μεγάλου τινδ χα! Απροσδοχέ,του ψυχιχού κινδύνου, Αλλ' έχ μόνη Απερισχέπτου τόλμη τών λογιασμένων ώ χοσμιχά καί, πολιτιχΑ προβλέψει, χαί διά τούτο Αλλοτε Αλλω μεταποιουμένα, τά τών ιερών νόμων περ! τού γάμου; διαχελεύσι·.;, τών οποίων χαί συστηματιχώ; γενικήν Απαιτούσ-.ν Ανατροπήν ή· παντελή Αλλοίωσιν χα! άναμόρφωσιν κατά τδ πνεύμα τού βιώνο, ώ συντελούσαν δήθεν ει; τδ νά παγιώση εί Ακράδαντου; βάσει τά* περ! τού γάμου, ώ πρδ; τού; έν διαφόροι γάχα πιριστάσισι πολιτική; τύχη χα! .τοπική; θέσεω; χα! Αλλων παρομοίων Αναγκών4, εύρισκομένου χατοίχου; τή; Ἐπτανήσου. [1] Ἐν 88 τφ νομοσχεδίφι Αποτομώτερον προσβάλλονται πολλοί τών Ιερών νόμων, χαί ό ίερδ τή; έχχλησία έξουθινού.τα: διάκοσμο, χαί όλων τών αύτόθι Ορθοδόξων τδ σύστημα τού τι ιερού καταλόγου χαί τών λαϊ'χών σύρεται έλιιινώ; ει σειρά; παρανομιών χα! όλεθρίων ιίλημμιλημάτων. Αλλ* ότι μέν τά Αποτρόπαια ταύφα χαί ξένα πάθη όρθοδδξφ χριστιανιχή Αχοή και γλώσσγ, θεσπίσματα Αναπηγάζουσιν. έκ, τού ύποχικρυμμένου ϊχiίνου σκοπού, 8στ. πρδ πολλού χατατρύχων χα! πολιορχών τήν ορθόδοξον έκπλησίαν τή Ἐπτανήσου, άφ ού χαθυπέταξενι έν ύπουλότητι τά πλείσια τών έχχλησιαστιχών έργων εί χοσμιχά θελήσει; χα! ύπεδούλωσε τά Ανεξάρτητα Απδ πόση Ανθρώπινη δυνάμεω πνευματικά δικαιώματα εί τήν πολιτικήν ίξονσίαν, ηρούχώρηΊβν ήδη «ί tà νά άνβγρίψ^ ««τζΐρρητ.αομένω χβί αύτί τά βάακ; τή δρ^σδόξ υ έχχλητ'χ τή Ἐχτχνήσου, τοΟτο dh xsl άκδ τόν έγγραφων χυτών4 χαί άλλων RpQXJrxxpxXtxôv intχ<φημάτ<4ν βλέπωμν μέ λύτ^ν τή ψυχή μα έηαλη^(5ον, δμω ού ^αυμαοτδν' ουδέποτι γάρ 6 άρχίχχχο έηχάοχτο πολιμών τήν έχκλησιχν τοΟ Χριστού xal τιχτα·.νάμ<νο τήν inmÀr.av τών κν«νματιχών «ύτή .τέκνων, Ἀλλΐ τδ νά ζητήται τόσον άα-στόλω ή «? τά φριχτά; ταύ:χ;,παρανομία συγχατά&ίσ:; χαί ίπιχύρωσι; αυτή, ή τόλμη αδτη παράδοξο; αληΐ>ώ; χαϊ τοί; δλο:; άπ ρο; Ιδοξβ τή χα>* ήμί τοΰ Χριστού μτγάλη έχκ·.ησί?. Πόσον δ! οΐ γεννάδαι ούτοι τών έχκλησιαστιχών ttw«Mxet xal θύειν νόμων Ανατροπε' ήπατήθησαν χαέ «όσον 8ιέλαθον τών έλπίβων τού νὰ σύρωσιν «ί τοιαύτην φοβεράν πφιβοατονίαν τήν κοινήν τών εδσεβών μητέρα, γίνεται φανερόν έκ τών έφεξή στηλιτεύσεων τών ύπούλβν xal σοφιστικών έπιχκρημάτων, μέ τΑ όποια έσπευσαν νά δικβολογήσωσι τΑ; παρανόμου Αξιώσιι των, xal έχ τή Απδ τών θείων χαί ιιρών νόμων Ανατροπή αύτών τΑ όποέα κρίνόμεν Αναγχαίον vA παραστήσωμεν κρύ 5μ*, τήν έχλαμπροτάτην καίl εύσιβή βουλήν τού Ἰονίου κράτου, Αμα μέν ινα, κατανοήσαντι; τδ όλέθριον κατά τή; όρθοδδξου ήμών έχχλησία σχέδιον τή περ! ή; *ἐ* λόγο; παρανόμου νομοθεσία, λάβητε ύμ*Γ τε καί τδ λοιπόν ιιυτόθι όρθόδοξον πλήρωμα μέτρα Αποφυγή; τού έξ αυτή έπαπιιλουμένου ψυχικού κινδύνου, Αμα ?έ κα! πρό έξήγησιν τών αιτιών, βι' Α ούδί τιροσβλέψιω ΐΰναται Αξιώσαι αύτήν ή τού Χριστού έχχλησΓα.

Καί πρώτον, 8τι ο! τού; Αίιμίτου γάμου; χωλΰοντ«; !»ρο| κανόνι; τή; έχκλήσία; ύπάρχουσ: πολιτικών σκοπών προ^λέψιι;, ρύβαμώ; ίσχόιι ιί Απόδιιξιν ή έξιλέγχιτάι Ασύστατο ή Αναφιρομένη τού Βλαστάριωΐl μαρτυρία, ένψ βλίπομιν, δτι 4 ίδια; (Hi; Απαγορύιι τΑ; ΑΙΗμιτογαμία, ί^ισπίζων 1v τώ Λιυϊτικώ, χιφ. 18,48άφ. 6, καί τΑ λοιπά· 'Λ νίρβιπο πο; πρ4; πάντα οΐκιίον σχρζά προσιλιϋσιται Απακαλύψα: Ασχ· αύτού, χτλ. Τούτον τόν θιόγραφον νόμον, ζοντα Ακολούθω καί βαθμών δ.άχρισιν, πχρχλαδούσχ ή Αγία τού Χριστού έχχλτ,σία, προϊόντο; τού χαιρού, οΰ πολιτικοί; ΑκολουίΗ,σασα σκοποί;, Αλλ. ϋπ4 τού άγιου πνιύματο; δδηγτ,ιιίσα/ΐα! φωτισιl.σα. ίπί μίλλον Ατιλιιοποίτ,σι τού» ραθμολογικού; ΐρου; τή ' συγγινιία, ού μιιώσασά 'ποτι. Αλλά παρικτιινχσα τού ΐισμού τού γάμου χάί τδ ίιρδν τούτο μυστήριον ίπί τδ ιύπριπέ χαί Ανιπιληπτον προαγαγούσα λόγοι; κανονικοί; χαί πνιυμχτιχοί; 8:' ιιρών χανίνο,ν τ<;>ν οίχουμινιχόιν συνόδων χαί 8ιΑ πατριαρχικών καή συνοδικών τόμων διότι χα! 4 ΐΗίο πατήρ ημών ρόγα; Βασίλιιο, άπίίργων τήν Αίιμιτογαμιαν χχ: του ραϊάμού; σαφέστατα διαχρίνων χαί σφοδριο χανονϊζων τού; παρχράτα;. ιΐ; μέν τδν ο αύτού χανονχ φήσίν Ὁ αυτό; τύπο; καί πιρί των τά νυμφα; έαυτώ^ λαμ^ανδ ντων, κανονίζω» ιι; διχαιτίανl τδν λαρόντα τήν ιδίαν αύτού νύμφην, χωριζομένου πρότιρρν τού γάμου· ει; 8έ τδν τ, * κανόνα λέγι: Η τή Απιιρήμένσ, συγγινεια; tt; γάμον άν^ρώπων συσχσσι;, *ι!* φέηρσϊΐιη, ώ έν Αμαρτήμασιν Ανθρώπων γινομίνη, τά τών μοιχών έπιτιμια δί εται. "υσαύτω χαί 4 οή* χανών τού Οσίου τούτου πχτρδ διαχιλιύιται Ὁ .αύτδ; χρατιίτω τύπο χαί έπι τών ,8ύο Αδιλφά λαμρανόντων si; συνοιχέσιδν, ι! χα! κατά ' Βιαφόρου; χρό- Ἐτι 8» χα! 4 »f x«! 0 4 οζ' κα! Αλλοι πολλοί κανόνι; του ουρανοφαντορο; διαλαμβάνουσι περί βαθμολογία», Η 8έ έν Νεοχαισαρείφ τοπική σύνοδο, ή χα! ύπδ τών μετά ταύτά οικουμενικών συνόδων έπιχυρωθείσα, Αποφαίνιτα: ο5τω· Γυνή έάν γήμηται δύο Αδελφοί, έ;ωθείσθω μέχρι θανάτου- πλήν έν τφ θανάτφ διά τήν φιλανθρωπίαν ιΐπούσα, ώ; ύγιάνασα* λύσει*τ4ν γάμον, έξιι τήν μετάνοιαν έάν δέ· άιλευτήσή ή γυνή έν τοιού,τιρ γά-μφ ούσα ή 4 Ανήρ, δυσχερή; τφ μιίναντι ή pexivc: λ. Ihpi βαθμολογία καί άθιμιτογαμία διαλαμ,ιά^υσ·. xal ό *θ' Αποστολιχδ; χανών Hl;

[1] χαί B.
[2] πχ B.
[3] άλλιχ Λαρραοιβ axyxih' B>
4 rower B.
>^a^ààaati

1 oiu B.
[2] Η<> BUntarU Ïûcu* Afferebatur in relatione
Merae «γαοόο *b ïï'niro jnbornio. Cf. «upr». A.
A.

4 *ίγηίνιηαα* B.

γ' τή ' οικουμενική συνόδου χαί άλλοι τοάοΟτοι, ίν εί ώ ιιεισφράγισμα ικτιθέμεθα τδν νδ' τή ' οικουμενική συνόδου, όριζόμενον ταϋτα· Τή Θεία ήμά οδτώ σαφώ έκδιδασκούση γραφή ; „Ούχ εΐσελεύση χρό; πάντα οίκειον σαρχό σου άποκαλύψαι άσχημοσύνην αύτοϋ!!, 4 θεοφόρο Βασίλειό; τινα τών άπηγορευμένων γάμων ίν τοί οΐχείοι κανόσιν άπηριθμήσατο, σιωπή τά πλείστα 'παραδραμών χαί χατ' άμφέτερα κατασκευάσα ήμίν tl ωφέλιμον- τδ γάρ τών αισχρώνόνομασιών πλήθο πάραιτησάμενο , ώ άν μή τδν λόγον ϊαταρρ-υπαίνη τοί βήμασι, γενικοί; όνόμασι τά; ακαθαρσία; διέλαβε, δι' ών περιεχτικώ; ήμίν τού παρανόμου γάμου; ΰπέδειξεν. 'Επειδή δέ τή τοιαύτη σιωπή χαί Ύφ άδ-.αγνώστφ Ϋή τών άθέσμων γάμων ά̓παγορεύσεω έαυτήν ή φύσι συνέχεε, συνειδομεν γυμνότερο-/ τά περί τούτου έκθέσθα:, όρίζοντε; άπδ τοϋ νϋν, τδν τή οικεία έξαδέλφη ci; γάμου κοινωνίαν ουναπτόμενον, ή πατέρα χαί υιόν μητρ! χαί θυγατρί, ή δύο κόραι; άδελφα!; πατέρα χαί υιόν, ή άδελφο!; δυο: μητέρα χαί θυγατέρα, ή άδελφού; δύο δυσ!ν άδελφαί;, ΰπό τόν τή; έπταέτία; π:π τε:ν κανόνα, άφισταμένων π'ρεδήλω; αύτών τοϋ παρανόμου συνοικεσίου. Χυνωδά τούτοι; τοί ιεροί; νόμοι; χαί οί μετά ταϋτα όρθοδόξω; πατριαρ'χεύσαντε;, ο!ον ό Αλέξιο;, δ Ιωάννη;. ο Νιλόλαο;, ό Σ:σίν.ο χαί άλλοι ούχ ολίγοι έθέσπισαν χατά διαφόρου; καιρού; συνοδιχώ; διά τομογραφιών τά περί βαθμολογία;, χα! τούτων τά; ιερά; άποφάσει; παραδε^Ηέ ΐσα έξ έχείνου τοϋ καιρού ή καθόλου έκκλησία τών 'ορθοδόξων και οί μετά ταΰτα ϊρθόδοξοι πατριάρχα: κατ' ΐχνο; εκείνοι; έπόμενει. διετήρήσαν άλληλοδ:αδοχώ; 'μέχρι τών καθ' ήμά αιώνων τήν .lαυ'μο/Λγίαν καθ' ού; όρου; έμπολιτεύεται καί ένεργείται, ώστε οιά τή; τοιαύτη; αποδοχή; τή; έν άγίφ πνεύματι ,έπιχυρωσάση; αύτοϋ; άγια; τοϋ ΧριστοΟ εκκλησία; κατέστησαν πρδ πολλού ιεροί χα! γενικό! κανόνε , μάλα καλό»; καί όρθοφρόνω πρεσρευόμενοι και σεβόμενο: καί άδιασείστω; διατηρούμενο: έν τφ χριστιανιχψ όρθοδόξφ πληρώματι. Έάν δέ ποτέ κα! βασιλεϊ; όρθόδοξοι έξέδωκαν νόμου; τ:νά; περί jixΐ>μολογία . ούχ έλαβον δμω; τήν 'σχΰν ε: μή άφ ού παρεδέχθη αύτοϋ; ώ; σωτηριώδει; και αναγκαίου; ή έκκλησία- ού μόνον γάρ τά έν οικουμενική συνόδφ θεσπιζόμενα, άλλά καί όταν τι; τών δρθοδόξων κα! πολλφ μάλλον βασιλεύ; άποφαίνηται συμφέρον τι εΐ; τών 'ορθοδόξων τδ πλήρωμα, παραδεχθέν χαί ίπικυρωθέν παρά τή; καθόλου έκκλησία;. γίνεται κανών οικουμενικό;, ούχ ώ; ύπδ τοϋ ρασιλέω; γεγονώ , άλλ ώ; αποδεχθεί; ύπδ τή; άλανθάστου έκκλησία τών ορθοδόξων.

"(Ισον λοιπόν σαθρά καί ασύστατο; εξελέγχεται ή προρληθεϊσα μαρτυρία, η τοϋ; περί γάμου -θεσμού; τοϋ; καί επί5 τοϋ Μωσαϊκού νόμου καί μετά ταϋτα ύπό τοσούτων οικουμενικών συνόδων · κα! θείων πατέρων κατά θειον σκοπόν έν άγίφ πνεύματι καθορισθέντα: διαράλλουσα κα! κατακρίνουσα, τοσούτον κα; τά έπί τή σαθρά τα-ύτη ράσε: οίκοδομηθέντα φωρώνται άνευλαρεί; προφάσει , μηδεμίαν άνάγκην ευπρόσωπον παριστώσα:. Ποιό; ποτέ τών αληθών χριστιανών φρονεί, ώ; ει; άχράδαντον ράσιν πεπαγιωμένα τά τή; γαμική; ευημερία; του, τήν παρανομίαν καί τήν βδελυράν αιμομιξίαν, τήν όποιαν ό μέν παλαιό; νόμο άαέρημα άποκαλεί, ή δέ ορθόδοξο; έκ-

A κλησία ύπό τοσαύτα καθυπέβαλεν άρά;; Ποο; ευσυνείδητο χριστιανό άνέχεται νά λάρη σύντροφον τήί ζωή του μέ ίνοχήν τοσούτων άναθεμάτων καί τοσούτων βαρυτάτων έπιτιμίων;

Τδ ιερόν χαί σεβάσμιον τή βαθμολογίε διετηρήθη μέχρι τή σήμερον ύπδ πάντων τών όρθοδόξων μέ άκραν προσοχήν καί ιντέλειαν, κα! αί άθεμιτογαμίαι, αί όποίαι προβάλλονται ίν τφ νομοσχεδίφ, πάντοτε ίρδελΰχθησαν άπδ τού άληθεί όρθοδόξου . Πόσον άνοι'χειον ει τού άπ\ άρχή έν όρθοδοξίφ διαπρέψαντα Έπτανησϊου νά.προράλλωσιν, ότι περιπίπτουσιν εί άμηχανία , βιαζβμενοι δήθεν ένεκα τών τοϋ βαθμού διαχωλυμάτων νά άποβάλλωσ: τά αληθή συμφέροντα χαί τά περιστάσει τά ΰποσχομένα εύδαιμονίαν εί τά τέχνή των, καί δτι ίκ τούτου ύποπίπτουσιν ει θλιβερά ,άτοπά^αέα ετεροδόξων συζυγιών πόση; δέ άθυμία πρόξενον τή κοινή ταύτη μητρί, τό ·,ά βλέπη τοιαύ'.χ; γιηρά; επιθυμία κα! B προσπάθεια; εί; καρδι'α; ευσιρών, οίτινε; πρέπει νά ''έχωσιν δρον τή έφέσεω; κα; τε»ν έλπίδων αύτών τήν θείαν χάριν καί άντίληψιν φαί * τήν έκτέλεσιν τών θείων νόμων, προτιμώντε; τήν αγάπην τοϋ θεού άπδ όλου τοϋ; θησαυρού τή; γ-fc και τά; ματαιότητα; τού πρόσκαιρου ρίου. Τά Α>.ηθή τών ορθοδόξων συμφέροντα συνίσταντα: ει τήν έπίδοσιν τών αγαθών έργων χα! τών χριστιανικών άρετών, δι ών κατορθοϋτα: ή πρό; θεόν οίκείωσι;, ή τήν ουράνιον ήμών πατρίδα κατεπαγγΛλομένη, καί' όχι εΐ; τά; άθεμ: τογαμίφ; κα: παρανομία; κ#! τά έξ αύτών πλούτη καί τά; άλλα; ματαιότητα;, τά; ει; βάραθρον απώλεια; απωθοϋσα;3, ή εύδχμονία .τών τέκνων4 τών Ορθοδόξων ύφίστατα:, δπου έϋπάρχε: ό φοβο; τοϋ θεού, ενάρετο; κα: χριστιανικέ, άνατροφή κα: τά καλά τών γονέων παραδείγματα, ά̓ρχ! ει; τά; φαντασία; κα! τά μεγαλεία τοϋ διεφθαρμένου κόσμου. Τούτων ή'^τω έχόντων, ποια θλιβερά ατοπήματα δύναντα: νά παρε-.σφρί,σωσι μεταξύ, τών ρΰτω; έννό-, μω; χα! θεοσεβώ; πολιτευομένων χριστιανών, οίτινε; κα: έν τφδε τώ μετά σώματο βί<ρ άπολαμβάνουσ: πάσαν άνεσιν συνειδήσεω κα! τήν μακαρίαν έκεινην άπικδέχοντα: ελπίδα; Έκ τοϋ έναντίου γνωρίζομεν εκ πολλών παραδειγμάτων, 4τι ό θεό; μέ άπειρου; τιμωρία; καί διαφόρου; μάστιγα έπαίδευσε κατά καιρού τοϋ; παραβάτα; τοϋ θείου αύτοϋ νόμου- κα! 'να τάλλα παρώμεν, άναφέρομεν μόνον τήν συνοδικήν μαρτυρίαν τοϋ ά̓οίδιμου πατριάρχου Χισινίου. οστ-. λέγε: μετά τοϋ αποστόλου Αιά ταϋτα έρχεται ή όργή. τοϋ θεού ίπ! τοϋ; υιού; τή; απειθεια';· διά ταϋτα πολλο! άσθενε!; κα> άρρωστο: κα: Χο:μώντα: :κανο:· διά ταϋτα δείματα' φοβερά, σεισμό: κλονοϋντε; θεμέλια γή ; χαί πόλεων ανασπώ ντε;' οικοδομά;', αύχμο: φριχώδε:;, νόσων κατα σωμάτων έπιδρομαί3', πολέμιων έπαναστάσε: ;, κα: τό τελευταίον, λιμό: κα: *ο'μ.ο:. ®ήλιχι αν πάσαν άπάγοντε; ᾗi μηδαμόθεν παραμυθίαν λαμβάνοντε;. Τούτων τήν έν άνθρωπο:; έπι όλέθρω φοράν ί, μετρ:έτη; ήμών άμα τή συνεδρ:αζούση συνόδφ τών θεοφιλεστάτων μητροπολιτών κα: αρχιεπισκόπων στήσαι περ: πολλοϋ πο:θυμένη κα! τοϋ χαταρρύπου χαί άπρεπού χα. ασέμνου γάμου τόν περιούσιον Λα.ν του

* χ«ι«('ι·' i B.
• ri B:
1 cm. B.
* «.1Α· O(·»l«IIe B.
• χαί i.τ: QOI. B·

' χ«; /▮; β
• oiu. B.
† cm | (HC B.
* um. B,
* um. B.
• um. B.
' .Vrr u(ιI‹! B.
• cj»«x › xtürrr' B.
, · ι»iχ<>A>ε««ζ A..
*. A.

α ; v .

Χριστού βυσμένη, διωρίσατβ μηκέτ: του; τοιούτου; γάμου; χώραν iv το! χριστιανοί; τού λοιπού Ιχειν, Ρ'Ι^έ καρά τίνο μηδέποτε καταπραχθήναι. *Ο>βν είναι φανερόν, ότι πά; ευσεβή; χριστιανό κα! τίχνον γνήσιον τή; έκκλησία έπ τών ά#βμιτογαμ:6ν κα! τών άλλων νομικών παραβάσεων καί τή Ανευλαβού ά#ετήσεω τώ^Ηίων έντολών πρέπει νά φοβήται τήν έπέλευσιν τών δεινών χαί θλιβερών συναντημάτων, πισττύων καϊ πΐιθ-ιμτνο μίλλαν τή έκκλησή, ήτι φθέγγεται *μιτχ* Λού άγιου πνεύματο , στηριζομένη εί; τά βάσει τή άμωμήττυ ήμών πίστεω; καί εί τήν υπέρ παντό τού κόσμου πρόνοιαν του ύψίστου παρά ει την πληροφορίαν τών πολιτικών, οΐτινι δμιλούσ: μέ τδ πνεύμα τού αίώνο , μέ πάθη Ανθρώπινα χαί κοσμικού; χαί πρόσκαιρου σκοπού; ιδιοτέλεια .

Περ! 5έ τών συνοικεσίων μΐ έτερόφρονα σύζυγον, τούτο, ίσον γε ήμ* είδέναι, συνέβη σπανΐω μέχρι τούδε ει τδ (όνιον κράτο , τδ όποιον χάριτι /εία συνίστατα:· απδ ορθοδόξου . π στά τέκνα τή έκκλησια . έχτδ; όλίγων Ιουδαίων χαί ν.νων Λατινικών οικογενειών διεσπαρμένων εί; δλην τήν Επτάνησον. Άλλ' έάν χαί χατά καιρού; έγένοντο συνοικέσιά τινα άθεσμα μεταξύ Λατίνων καί ορθοδόξων, ώ; μερικόν συμβάν καταχρηστικώ; παρεισδύσαν, ' δέν δύναται νά ύποληφθή ώ; γενικόν παράδειγμα χαί άπόδειξι κοινή; ρλάση; κα' γενική διαφθορά · διότι έκαστο; τών ορθοδόξων γνωρίζων χαλώ;, πόσον απαγορεύονται ύπδ τών ιερών νόμων τά τοιαύτα συνοικέσια, άπέφευγε τήν συγκρότησιν αύτών <: -δέ τινε; τών Εμπαθέστατων. καί τούτων σπανίων, περιέπεσόν ποτέ ει; ατόκου; και παρανόμου; επιγαμία;, έχ τούτου διά τήν άπχνιότητα οέν δυνάμεθ·α νά έννοήσωμεν τα; μ«γχλα; βλάρα χα: τά όλέθ-ρια άποτελέσματα^ τά έπακίλουΙΗ,σάυτα μέχρι τούδε εί; τό Ιόν.ον κρότο;, χα^ο; με πότην υπερβολήν παρίστησιν ή ανυπόγραφο; άνα ορά.

Άλλα χα: ή σ|ε:χρότη; τών ορίων τή; Έπτανήσου ούδένα λόγον έχε: εύλογοφανή ώ; πρδ; ττ,ν σμικρότητα τρσούτων άλλων πολλώ τώ μέτρω μικρότερο» νήσων ορθοδόξων κατοίκων, οΐτινε; εύχόλω; εύρίσχουσ.ν ε·^ στενοτίρσν περιφέρειαν νά εχτελέσωσι »>εχρέστου γάμου;, φυλάττοντε; ακριβώ τήν ρα^μολο-' γίαν τή έπχλησία , χαυρί ποτέ νά φανώσ: προβάλλοντι; τοιούτον παράπονον, χα: 'ότι κινδυνεύουσ: *με&' ετεροδόξων* γαμιχά συναλλάγματα ποιιίν, μήτε έζήτησαν κολοβοισει; τών ιερών νόμων συστηματικά; και γενικά; καί έπί πολιτικών νόμων σττ,ριζομένα;

Άλλ* ίσον άξια .θαυμασμού ύπάρχει ή σο|ή έπίνοια, μέ ττ(ν όποιαν ό θαυμάσιο; νομδ^έτη; τού νομοσχεδίου έφαντάσθη νά 3·ερκπεύση ταύτα τά κατά φαντασίαν δεινά μέ την μείωσιν δύο μόνον ραιήμών. »1ί όσον αξιέπαινο; ίiνα: ό παριστώμενο ζήλο; έναντίον τοιούτων σπανίων συνο'ικεσιων με$* έτεροδόξων, τοσούτον πρόκειται νά άπορήσωμεν, δ.ατί ει; τά νομοσχέδιον καθορίζονται νόμοι χα: δ^ιταγαι, |>εσπίζουσχι τήν Ακώλυτο έκτέλεσιν τών τοιούτων παρανόμων συνοικεσίων[1] χα! μ δλον £τ: ή Ανυπόγραφο άναφορί, περιοριζομένη εζ τήν αίτησιν τή . μειώσεω δύο μόνον, βαθμών, ώ σημαντιχωτέρου δή&εν άντιχαμένου, παρατρέχει τδ νομοσχέδιον, ώ; συνάδον δή»»εν κα#' όλα μέ τήν ένεστώσαν τή ^άχ>*λησ:α; δικαιοδοσίαν, τά πλείστα όμω τών έν αύτφ άρ#ρών άντίκειυται προφανώ τοί; ίεροί χανόσιν. έπεμβε|ίνουσιν αναφανδόν εί τα εκκλησιαστικά και πνευματικά κα! άφαιρούσιν αύ#αιρέτω; τά προνόμοια τή άρχιερωσύνη . κα#υι«βάλλοντα αυτά ει; τήν διοίκησιν τών λαϊκών κα! ύποχρεούντα τού όρ^οδόξου; Ιερωμένου να πχαραινώσ: κχ# εκάστην τού; ιερού; κανόνα; και νά καταπατώσι τήν ιδίαν αύτών συνείδησιν έν l έν! λόγφ, τδ νομοσχέδιον Καταγίνεται εί τδ νά κ'ατοργήσ^ δλην τήν ίσχύν τών ιερών νόμων χαί κανονικών παραδόσεων χα! δλην τήν έκχλησιαστιχήν «Αταξίαν καί τδν ιερδν διάκοσμον, χα! άναστέλλον *tty ·ί* τά πνευματικά χρέη έπιρροήν τών Ιερωμένων, παραδίδει τά ίερά χα! θεία ει λαϊκού; προσ-/ κειμένου δλου εί τΑ πάθη.

Καί πρώτον ή Αγία ήμών Ιχκλησία προστάζει! ένάόνω , Jνα τδ ιερδν τού γάμου μυστήριον συγκροτήται πάντοτε μεταξύ δρθοδόξων συζύγων, Εμποδ.- ζουσα βητώ; πϊν συνοικίσιον μεθ' ετεροδόξου κατά τόν οβ* κανόνα τή; * οικουμενική; συνόδου, διαγορεύοντα ουτοτ **Μή έξέατω όρθόδοξον άνδρα αιρετική συνάπτεσθαι γυνχιχί μήτε'μή> αίρετιχφ άνδρ! γυναίκα Ορθόδοξον συζίι- /^νυσθαι, άλλ* εί κα! φανείη τι τοιούτόν /υπό τίνο τών απάντων γινόμενον, άχυρον τδν γάμον ήγείσθα: χα: τδ ά θ ε σ)ι ο ν διαλ ύ<σ θ α : σ υ ν ο :χ ί σ: ον· ο ύ γ ά ρ χ ρ ή τ ά ά μ :χ τ χ μιγχύναι ούδέ τώ προβάτω τδν λύκον συμβπλίκεσθα: καί τή τού** Χ ζ: 2 τ ο ύ γ»ερ ί δ· **τών Αμαρτωλών χλήρον. Ε: δ· παραβή τι; τά πα'ρ ήμών όρισθέντα. άφοριζέσθω** Κα: άλλοι δέ ίερο: κανόνι; τά αύτά θεσπίζουσιν. \/λ' είζ τδ νομοσχέδιο* άπαντώμεν τχ Εναντία· καί μ δλ<Λ ότ; χατά" τδ 153 άρθρον, δέν **έπιτρέπ spa; συζυγία μέ ύποχρίμενον μή υριστιχνόν.** επειδή, ομω; τούτο δέν εννοεί βέβαια συζυγία; ό 'δόξων μετά Ιουδαίων ή ειδωλολάτρων, φαίνετχ· ότ. χεχαλυμμένω; · έπιτρέπει γάμου; όρί»σδό;η»ν με»* έτοροδόξων. όπτρ σαφέστατα έμφχίνουσι τά **ιρΐ*ρι 165. 168. 169·** επειδή τ: άλλο έξηγΐΐ ή έν αυτού προρχλ/ο,μένη διαφορά τών θρησκευμάτων και δ'.γ-* μάτων τού νυμφίου από τφν τή νύμφη;, κα·><·»; **χι** τού αρχηγού τή; θρησκεία έκαστου, αύτών. Πώ; άλλω κα#αρώτερον ήδύνατο **νί** καρχστήση ο·ν:μο· ^έτν^ τδν σκοπόν τού νά διόση άδειαν καν. ί/.ευ^ΐρ.χν έπ·γαμία; ορθοδόξων μ·«>' έτ£ροδ:ξω> ■. μ.·, χχ«"ι· **πορχλλων τον άρχηγ-όν τή; θρησκεία; τού νυμφίου** ά προσκαλή έγγραφη»; τδν ί χ η' γδν τή; θρησκεία τή νύμφη; τ: νί ίωση έκτέλεσιν 2: τήν δημδ,σί ευ ' ιν. ο π ζ τ ; ή νύμφη ε'να: διαφόρου δο ασία;.** ζ ϊ '-τ. **ιάν ο ί νυμφίο: ανήκουν εί διάφορον** ι' ρ η τ · **κεϊαν ή δόγμα, αί δημοσιεύσει;** ν χ. · **τα: εί τά · έκκλη ^ί,α; ή εί; τού; εύκτ·;- ρίου ο!χ ο υ ; έ κ ά σ τ ο j αύτών;** Τούτου οο#:ντο;. δύναται πλέον αναφανδόν χαί άνακεκχλυμμίνω; νά χαταΐτατηίΡή ό ορ' ιερό κανών κα: τοσούτο: ά/./.ν. περ: τού αύτού αντικειμένου διαλαμπά/οντε .

"Οτι οέ η παρανομία χύτη επισύρει κα: ά/./.χ; Ατοπωτέρα καί βαρύτερα;, είναι πχσίδη<ον. **Ib«;** δύναται άρχιερεύ όρ#άιοξο; νά επιτρέ^η η,ν **ιη**κρότησιν τού **με#'**Ετεροδόξου · συνοικεσίου ή ίέρεύ; νά έκτελέση τδν ΑιΗσμον γάμον, χωρί νά κατχσται»ώσιν άμφότερο: κα: παρασάται τών ιερών νομών, ,ο;-» όποιου ύπεσχί#ησαν ένδρκω- έν τώ κα-.ρώ τη; χειροτονία; αύτών νά φυλά < σιν άπαραιάτ,ω . ζα άχοΛού#ιο ένοχο: εί τά; έξ αυτών όριζομέ.να; r.y.· νά ; Μρ:σ8·η (άποφαίνίτα: ή ε' οίκουμεν κή σύνοδο;) **παρά τών άγιων πατέρων χρή,/α: Χ1 μετά θάνατον ά ν κ #εμ ατ ι ζε σ#α ι του είτε ε: πίστιν είτε εί; κανόνα; άμχρτήσαντ χ;.** Κα: ή έν Κωνσταντινουπόλε; συνφδχ διακελεύετχ· **Τοι; έν καταφρονήσει τ;#εμένοι του ιερού κα: θείου κανόνα; τών.ίερων! τιτέρ<ι»ν ήμών. ο: κχ: τήν Αγίαν έχχλησίαν** ύ ι?έ ρ ε ί δ ο υ σ ι **χα: δλην τήν χρ.στιχνιχην** π ο λ ·: τ ε χ ν χ ο σ μ ο ύ ν τ ε **προ; #ι**:χ ν ο σ η γ ο ύ · ο·.ν **εύλαβειαν, άνά#εμα.** Εκτο; τυυτου ο με' κανό»' τών άγιων αποστολών άποφαινετ?:· **Έπί Χ'.Γ.'.;** ή ·:·; 5 : ii ; «:■

1 «sa. B.

1 !((<>< H<l Iff B.
1 ζβι«: >}; B·
• «ϊyie·» B.

ρ«τ;κο! συν«υξάμ«νο μόνον.» χφοριζέσί>ω·
i· 51 ἐπέτρ·ψ«ν χύτο' ώ κληρικοί; ivcp-
γήσχί τ;. χα^α:ρ·:σί>ω. Τδ δέ νομοσχέδιο*
ίνσχήπτίι, τού; μέν ορθοδόξου l άρ/:«ρ·i νὰ συν-
υπακούωντα: χαί νὰ τυγχοινωνώσιν άντάποκρ:νόμ«νοι
μ<3' ἑτιροδόξων κληρικών, τόύ δέ ορθοδόξου ί«ρ«ί
νὰ τυμποριύωντχι μιτά τών έτιροδόξων ιιρέων 5ià
νὰ «ύλογήσωσιν όμού τδ ίσύνοικίσιον· .6τχν δέ* ή
νύμφη ύπαρ/η όρ&όδοξ , νὰ λχμράνη ,βύλογιαν ύπδ
τού «τ«ροδόξου ικρίio , ένψ ô λρ' τή iv Ααοδιχιία
συνόδου ἑπιτάττι:5, δτι ού δ«ί χίρβτικών ευλο-
γία λαμ,ιάνίΐν, χίτινέ «ίσ: ν αλο.γίαι μάλ-
λον ή ιύλογιαι. Μήτ« μέχρι τούτου ίστχτχ: τδ
χαχόν, *i'.'/.i* μιτχ^χ:ν« χα: <£ τά τέκνα τχ έχ τή
συζυγία τών ετεροδόξων πρό αλλήλου γονέων γιν-
νώμινα. χχ: συνίλόντι lint:*, ούδ«μ;χ ΰπτλ«ίπ«·ί»ι
γνησιότη όρ»Όδθξίχ , χλλχ συμπίφυρμένω χχ'. χνχ-
μ ξ χρχιεριί ανταποκρίνομαι π«ρ: πνευματικών χχ:
ίβρ«: συμπροσευχόμενο: τοί έτίροδόξο.;, λα-χο: άν«υ-
λογήτω εύλογούμίνο: χα: χ{*·ἐσμω · ουζΕυγνύμίνο:.
ιερό: νόμο': χίΗτοόμενο: χχ: μ\>ρία: όσχ: το,μώμενχ:
ττχρχρχσει; χχ; έξουδ£νο>σε» τή; όρ»>οδό;ο › έχχλη-
σίχ:· χλλχ τούτο ύπαρχε: !.μολογουμένω χαί ô σκ'»-
^πό τό»ν έπ; τρογάΐΐ: ρχσίμου ευνομία τήν νομο-
θεσίαν ταυτη> τυνταξαμένων. χαθ-à χχ: έν άρνή

A τρόπου νὰ συντηρή «ί τήν άμώμητον π'στ.ν. ^ύ-
δχμώ παρχδέχιτχ. ούτ« αναγνώριζε: τδ ΐύ.ο ον τϊ ι
έν,, τοί ρηέ>ιΐ3ιν έγγραφοι' τή ανυπόγραφο» £να-
φορί τού Ίον:ου χρχτου χαί τού νομ-οσχ«διου π«ρ>
«χόμ<να2. ώ τιχτχ·.νόμ«νχ τδν ψυχικόν ίλι^ρον τού
όρΐ^οδδ ου χύτόiΚ πληρώματο , ώ ΐχφυλχ χχ: μιτχ:.
ροντχ δρ-.α αιώνια τών πατέρων ήμών χχί χύτχ tà;
ρχσιι τή έκκλησιχοτιχή ένί>έου δ:χχοσμήσ«<·» διχ.
σ«ίοντχ, χλλχ χχί ίρδην έχσυρίττ·*: xùoà X'X: χατχ-
κρίν«; κχτχδ'.χάζουσχ κα: ώ από τή πνευματική
αύτή; παριωπή; χπχγορΐνουσχ τοί όζοι χχ: χττο,^
δοχιμαζουσχ τήν παριίσφρησιν χυτών μιτα υ τογ
χύτό^ι ορθοδόξου λαού.

Όσοι δέ έξ υμών τών όρί*οδοξ^ον Κπτανηι.πι*
πχρχ3υρέντ« 1 τού ορί»ού τή έχχλησια φρονήματο ,
σπίύδουσι νὰ «ίσάξωσιν «ί τήν ορί^όοοφον χνχτ λ..

ρὐρανίου αὐτή; δμίταγά^ »«! δχι πολιτικοί Ανδρε; νά βυθμίζωσι χατά τά πάθη των τήν θρησφίαν τοΟ θεού· δατι; δέ άλλο»; φρον«ί, πλανίτα: «ί; σχόλιά; όδού; τρὐ ψεύδου -»·! τή; Απάτην καΤ οί νότιοι τών χοσμ:χών αυτού έπινοιών δέν θεμελι'ούσι κατά τήν Ανυπόγραφου Αναφοράν τά δικαιώματα χαί χρέη τοΟ όρθοδόξοό πολίτου έπ!1 Αμεταβλήτων χα! ισχυρών βάσεων^αί όποιοι είναι ή Αλάνθαστο; μαρτυρία τοΟ θεού Λ! αιδιά τή έχχλησία; αὐτοΟ Αποχαλυφθείσαι Αλήθεια·. *·,Μλλ' έποιχοδρμοΟίδιν δὐτάέπί βίαιων όλιθριών, φθοροποιών. ~λ Ι Ασθενεστάτων,* μεέαβαλλο'μένων κάθε στιγμήν, χββιι μ«ταβάλλονται'V»! τά πάθη'κα! τέλη τή; Ανθρωπότητα , τά όποια «Γνα: οί αδτουργοί τοιούτων παρανόμων διαταγών. Όσοι δέ έφαντάσθησαν, δτι τό Ίόνιον κράτο ώ; .Ανεξάρτητον ήδυνατο νί διευθέτηση τήν ιδίαν αὐτοΟ νομοθεσίαν διά τή; άνατρρπή; χα; καταργήσει»; τών ιερών νόμων, άπατώντα: παραδειγματίζοντε τού; όρθοδόξου ήμ&δ αὐταχράτορα , οΐτινε χαί έστήριξαν χαί ύπερησπίσθησαν χα! έλάμπρυναν τήν όρθόδοξον τού ΑέρΡ ατού εκκλησίαν **Δέχομαι** ιμαρτυρεί Λέων δ Σοφό Ι **τά; άγια» οίχουμενικά έπτά συνόδϋυ ώ τό ιερόν εὐαγγέλιον.** Καί άλλο: όρθόδοξοι αὐτοκράτορε χαί νομοθίτα: «ι; τά; διαταγά αὐτών κελρύουσιν οΰτω· **Τού; μέν τών έπτά συνόδων**

αὐτών ώ τΑ; ιερά γραφίϊ ìàν Ίόνιον χράτο; σπεύδη νά κατατολμήση . ει δσα οὐδεΐ όρθόδοξο; βασιλεύ; χαί ούδεμία όρθόδοξο έξουσία κα! δϋναμι; Ιννομο έπ! γή» δύναται, δμω μήτε τδ παράδειγμα τών όρθοδόξων αὐτοκρατόρων καί τών εύσεβεστάτων αὐτών θεσπισμάτων ισχύει νά νόμιμοποιήση τήν παράνομον καί άντίθεον νομοθεσίαν αὐτοϋ. μήτε ή ύπουλο; καί Απερίσκεπτο; Αντιφασι; τού πρδ» τήν έκχλησίαν ένθέρμου πόθου δϋναται νά παρασύρη τήν συγκατάθεσιν αὐτή; «ί; τά; Ατοπωτάτα; αιτήσει; του. Έάν δέ οί όρθόδοξοι κάτοικοι τού Ιονίου κράτου θέλωσι νά νομίζωνται πάντοτε ώ Απ' αρχή τέκνα γνήσια τή κοινή ταύτη μητρό , μεγάλη; τού Χριστού έχκλησία , πρέπει νί σέβωνται όλοψύχω χα! νά φυλάττωα·.ν άπαραβάτω όμού μέ δλον τδ πλήρωμα τών πιστών τού ιερού νόμου; καί κανόνα καί τά πατροπαράδοτα έθιμα τή; Αμωμήτου ήμών πίστ«ω · νί' συμβουλεύωνται μετ' αὐτή; πώ νά έχριζώσωσι τά τοιαύτα ζιζάνια, τά 'έπιπολ'άζοντα εί» τδ δρθόδοξον κράτο των, διά νά προφυλαχθώσ.ν από τού αιρετικού τού αἰώνο τούτου, «Γτινε μέ μυρίου; τρόπου μηχανώνται' τήν κατάργησιν τών όρθοδόξων αὐτών δογμάτων πώ νά στηρίξωσιν έ'.ί λόγοι τήν καταιιωκομένην ευσέβειαν χαί νά χατατήσωσιν έαυτού λαόν περιούσιον, πληρωτήν καλών έργων, άποφεύγοντε δση δύναμι; τού; νεωτερισμού *αί τά θρησκευτικά; καινοτομία; καί τ,δ νά έπεμβαίνωσΐ παρανόμω ει τά ίχχλησιαστιχά χαί πνευματικά πολιτικοί καί λαϊκοί Ανθρωποι, μήτέ δικαίωμα μήτε έξουσίαν έχοντε; μεταχινήσαι αὐτά μέχρι κεραία . δντα έξ Αρχή; ανεξάρτητα «αί Ανώτερα πάση ανθρώπινη; έξουσια . Τούτα Άποδειχνύουσι τδν ένθερμον πόθον τή πρδ τήν έκκλησίαν Αφοσιώσεώ

των· τα.Οτα ^υσφίγγλ» χαί συνενούσιν Ιτι μάλλον τά; πρδ αὐτήν πνιϊΛματιχά σχέσει ηών, χάί τότε ώ; γνήσια τέχνα άή ; φιλοστόργου ταύτη; μητρό; *αί αὐτοί έχουσι τδ δικαίωμα νά Απαι ώσι παρ' αὐτή; τά πνευματικά Αγαθά χαί συμφέροντα, χαί ή έχχλησία »ετά πάση; προθυμία; χα! χαρά θέλει-σvντρέχη «ί τά; διχαίμ χα! έννόμου χαί κανονικά Αὐτών αιτήσ«ι *.

Ή πάρουσα έχκλησιαστιχή ήμών Απάντησι 'μαχράν Από τού νί προξεν^ση δυσαρέσχιιαν χα! ψυχρότητα πρδ; τού αὐτό3ι ορθοδόξου διά τήν «ί; τά 4ΐροβληθίντο·ἐυλίγον χαί νομιμβτίτην Ανάνευσιν τή; έκκλησία /ίλ**πϊζομεν** μάλιστα, δτι θέλει χινήσ«ι τήν εύγνωμοσύνην τών Αληθών χαί γνησίων αὐτή; τέκνων χαί πιετών τή; όρθοδόξου ήμών πίστιω λατριυτών, δι' ήν λαμβάνει Αξιόχρεων πρόνοιαν χαί προσπάθειαν, Ινα Αποτρέψη αὐτού; Από δσα σφαλερώ ένόμιααν ,ώ; Αληθή χα! συμφέροντα, χα! Α^άλάξη τοΟ έπιχιιμένου κινδύνου, «ί; δν ό παλαμναίο έχθρδ σπ«ὐδ«ι δολίω νά σύρη δλον έν γένιι ^ορθόδοξον αὐτόθι πλήρωμα. Τούτου έν«χχ λογίζ«ται ιερόν Απαραίτητον δφλημα τή; ὑμών έκλαμπρότητο , τών έμφρονεστάτων βουλευτών χαί ειλικρινών κηδεμόνων τού όρθοδόξφ αὐτοΟ κράτου , Γνα δείξητε πρώτοι τδ καλόν παράδειγμα τή πρδ; τά; σωτηριώδει; έχχλησιαστικά ύποθήκα; καί πνευματικά; όδηγία •προθύμου ύπαχοή , τή; πρδ τήν ιερΑν ήμών πίστιν μετά ζήλου Αφοσιώσεω καί τή; Απαρέγκλιτου έμμονή; έν οί; παρά τών προγόνων ὑμών παρελάβετε χαί τή ειλικρινού Αγάπη πρδ; τήν πατρίδα σα , τή όποια; τδ πρώτον χαρακτηριστικόν ΰπήρξεν ανέκαθεν ή ορθοδοξία καί τή; όποια τδ έδαφο έλαμπρύνθη υπό τοσούτων μεγάλων τή; άγία; ήμών έκκληαέα; φωστήρων καί μέχρι τοΟ νύν Αγιάζεται άπδ τΑ ιιρώτατα λείψανα τοσούτων θαυματουργών άγιων Ανδρών, Γνα τοιουτοτρόπω καί έαυτού Απαλλάξητε πάση πνευματική ένοχή; κα! παντό μώμου τοΟ έκ τή» έπ! τών ήμερων σα Αθετήσεω; χα! καταργήσεω τών θείων καί ιερών νόμων, κα! τών λοιπών αὐτόθι ορθοδόξων, τών εί; τήν ὑμετέραν πρόνοιαν χα! έπαγρύπνησιν έμπεπχστευμένων, σωτήρε χαταστήτε χα! εὐεργέται τή ΑληθοΟ; χαί σωτηρίου ευεργεσία;', χα! παρά τού ΰφίστου θεοΟ Απολαύσητε τά; αντιμισθία; έν τφ χαιρφ τή; τών έργων Ανταποδόσεω . παρ οὐ^ χαί τά έτη ὑμών «Γεν δτι πλείστα, πανευκλεή χαί σώτηριωδέστατα.

Έν έτει σωτηρίφ ,αωλη', δεχεμβρίου α'.

t δ Κωνσταντινουπόλεω έν Χριστφ' ευχέτη .
+ 4 Εφέσου Άνθιμο; έν Χριστώ «ὐχέτη .
Ήραχλεία Διονύσιο έν Χριστφ ευχέτη .
t 4 Νικομήδεια Άνθιμο έν Χριστώ εὐχέτή .
+ ι Χαλκηδόνο; Ιερόθεο έν Χρ:στφ εὐχίτη .
t ά Δέρχων Γερμανό; έν Χριστφ εὐχίτη .
t ί Νεσσαλονίκη Μελέτιο; έν Χριστφ εΰχίβη .
t ι Πελαγωνεία Γεράσιμο έν Χριστφ εὐχέτη».
+ ι Κενστεντιλίου Αρτέμιο; έν Χριστφ ευχέτη .
+ Λήμνου Ιερώνυμο έν Χριστφ ευχέτη .
ι Δημητριάβο Μα^αίο έν Χριστφ εὐχέτη;.
+ ι Σκοπιών Γαβριήλ έν Χριστφ «ὐχέτη .

«*ο*αλι?thtaa àh,tofin B.

ι κξκνβιι B.
* errfpj'ee/ei B»
• άώιαό »al Ui B. omamo ώ reliqui, rab•criptioaibuA oe.; iï

SYNODUS CONSTANTINOPOUTANA

a qu» pristinae de gradibus cognationis normae renovantur

1839 februarii 10;

Documentis eupra allatis de gradibus cognationi» in matrimonio ineundo servandis^jaaai κορωνί; accedat modo famosus ille tomus, a Gregorio patriarcha ineunte februario menae anni 1839 editus et apud rei canonicae scriptores toties decantatus, Eum idem robur obtinere ac ai ab universali con-

cilia fuisset promulgatas, auctor eat Gregorius ipse in Monita *iUo* ad Irctoreos, quod praefixit volumini iatn μ nobis laudato cai titulus: Πρακτικά τή άγια τού .Χριστού μεγβλη Εκκλησία περί βαθμολογία τώ» συνοικεσίων.. Cf. εαρ» col. 977 C-D. En eius verba, ρ. ΐδ': Ένεκρ^αμεν πρδ πλείονα στήριγμον τούτΛ τών περί τούτοώΡάληθειών νά έπισυνάψ ιμε» εί ταύτα καί τδν ήδη έκδοθέντα έκκλησιαστικδν καί *axrn&jbv* ήμών τόμον, διακραγματευόμενον τά τή βαθμολογία τών συνοικεσίων χατΑ τά πατροπαρ·· δότου; ,ιερά διαφαγά τών Ωοφόρων τή έκκλησία; πατέρων, καθ' 8ν υποχρεοΟνταε άπαρινητήτω σύμπαντπχαι όρθόβοξοι *νί βυθμίζωσ; τά πιρί γάμου-* διότι δ τόμο ούτο , ώ άνακαινίζων καί έπιστηρίζων τά άνέκαθιν περί τοΟ γόμου **παράτή**; Ορθοδόξου έκκλησία; τεθισπισμένα χαί μέχρι τοθθ« άπαρεγκλϊτω; παρά τών άπανταχοΟ ορθοδόξων διενεργούμενα χαί έπικυρούμενο; ταί ιιραί ύπογραφαί τεσσάρων Ορθοδόξων πατριάρχων χαί τή *ΓΛφΙ* ημά όμηγύριω; τών ένξημούντων άγιων άρχιερέων, **πόντω έπέχε; τόπον άποφάσεψ; οικουμενιχή ; συνόδου.**

Monendi tamen lectorei, patriarch»» Alexandrinum e(Antiochenum synodo illi non adfuisse, tomumque non. accepisse niai poet elapsum annum, ut ex epistolia a Gregorio ad illos misbi^colligere est. Cf. Callinicus Delicanes, Τι έν τοί χώδιξι τού πατριαρχικού άρχκοφυλακείού σφζόμενα έπίσημα έκκλησιφστικά έγγραφα (Constantinopoli, 1904), p. '6-80. 258-60. Eorum subscriptiones tomo apposuit Gregorius, quia placiturum illis esse libellum suum valde suspicabatur, quod re ipsa accidit.

Ad editiones huius tomi quod attinet, tres memorandae occurrunt: una quidem eaque princeps Constantinopoli prodiit anno 1839 Gregorii ipsius cura in libro iatn spepius laudato cui titulus: Πρακτικά τή αγία τού Χριστού μεγάλη έκκλησια περί βαθμολογία τών συνοικεσίων (integrum titulum vide supra côl. 277 C-D), p. 151-62. Altera, quae est mera primae άνατύπωσι , invenitur apud G. A. Rhalli et M. Potli. Σύνταγμα τών θείων χαί ιερών κανόνων, t. V -(Athenis. 1855), p. 164-67. Tertia apud M. Gedeon (-- B), Κανονιχαί διατάξι , t. I (Constantinopoli, 1888), p. 370-80.

Τόμο πιρί συνοικιαιων,

f Γρηγόριο έλέφ θιού άρχιεπίσχοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα 'Ρώμη καί οικουμενικό; πατριάρχ'.;·

t Νόμο άνθρώπφ διδάσκαλο πέφυκεν- άπ άρχή γάρ αύτδν ό θεδ; λογικόν * δημιουργέ,σα τή φύσει, τώ λόγφ καθάπερ νόμφ προστέταχεν ύποτάσσεσθαι χαί ύπ' αυτού ώρ-.σεν άπλανώ διακυβερνάσθαι έν τ« τοί έργοι καί λόγοι αυτού καί διανοήμαάιν- άχλύο γάρ πάση; καί ζόφου τών άπδ τή άμαρτία καί τών παθών τνγχάνων έλεύθερο; ivθρωπο , άκριβή καί άπταιστον ιίχε τδν λόγον έαυτφ όδηγδν καί ικανόν ει τδ ίδιον τέλο αύτδν άγαγείν, δι' ο τούτον ό πάνσοφο; θεό; έπλασε. Ιίάρτυ δέ τών λεγομένων ό πρωτόπλαστο; *πρδ* τή παραβάσεω έν τφ παραδιίσφ· πριν γάρ τήν αμαρτίαν εισελθείν καί τδν λόγον, τδν πρώτον νόμον παρά θεού δοθέντα, ζοφώσαι, ήν ϊδιίν τού , προπάτορα πάντα μέν τά* θιφ άριστά διανοουμένου , πάντα δέ τά θεοφιλή πράττοντά τ« καί λέγοντα . Παραβάντε δέ τήν τού θεού έντολήν, άπώλεσαν ήν είχον ευδαιμονίαν, διά τήν άμαρτίαν τοί άλόγοι πάθισιν ύποκύψαντε έζόφωται γάρ δ λόγο , έσχότιαται δ όδηγδ κα! οίον άρμα έφέρετο άνθρωπο ηνιόχου χωρί · διέ καί τιμωρία-. ποικίλα; παρά θεού κα! παγκόσμιο κατακλυσμό , ίνα τδν χείμαρρον τή; ανομία σττί,σή. Αλλά καί μετά ταύτα καί τοσαύτα'ούχ ήττον ή κακία έπι τά πρόσω προύχώρει, τή άνομία βασιλευούση · άπώλετο γάρ άπαξ ἱ τή; φύσεώ; νόμο ύπδ τή παρόέβάσέώ . Διά ταύτ' άρα έχρήν αύτδν τδν θεόν, τδν τΛ; άνθρωπίνη φΰσ«ω δημιουργόν, τδν μόνον «ιδέτα τήν τού άνθρώπου διαφθορίν όποια τι ήν, τδν Ίκχρον έχοντα τήν σοφίαν, γ<νέσθαι τφ άνώρωπίνφ γένι: νομοθέτην κ^ διδάξκ αύτδ διά τή έαντού. νόμοΙΗσία τδ τριττδν αύτού χρέο , τδ πρδ .τδν >»όν, τδ πρδ έαυτδν καί τδ πρδ τδν πλησίον. Αιδ καί έπι τού·νδρου Χ«»ρήβ άναβιβάσα τδν (Ηόπτην έκείνον καί προφήτην Μωϋσήν, έχέδωκΛ αύτφ τή πλάκα; τού νόμου καί δι' αυτού τφ έκλχκτφ Ισραήλ, νομοΘιτί,σα τοιουτοτρόπω αύτφ τι καί δι', αυτού άπαντι τφ άνθρωπίνφ γέν«ί, ώ 'έξ αύτή τή νομοθεσία έστιν'ίδίίν, δσα προσφυώ το * κα! καταλλήλω πρδ τά τότο τού λαού έκιίνου' πιριστάσιι νομοθέτησα: ·. έν οί δτά τού ΐβήου θ*όπτου ό νομοθέτη άμα κα! Βνομοδότη θιδ ου μόνον άπδ φάση; άλλη αμαρτία καί μολυσμού τδν έκλικτδν αύτού λαδν καθαρ«ύοιν έδίδαξον, άλλά καί άπδ τού έκ τών άθέσμων συνοικισίων προσγινομένου βύπου άπακλάξαι βουκόμινο; καί μή καταρρυπαίνβσθα: τοί άπδ τούτων μιάσμασιν, ίδια καί πιρί αύτών διαλαβων, ένομοθέτησιν αναλόγω τοί τότι παιδαγωγουμήνοι , καθορίσα όνομαστί τίνων άπέχοόθαι, ίνα μή ταί άθομιτογαμιαι; καταμιαίνωνται. Άναγινώσκομιν γάρ έν τφ Λουϊτικφ (κοφ. ιη', έδαφίφ £ καί έξή)! Καί φυλάξισθ

κρίματά μου, καί ποιήσετε αυτά- à ποιή αύτά άνθρωπο; ζήσιται .έν αύτοί έγώ χùpiof.é θιδ ύμών. "Ανθρωπο άνθρω πο πρδ πάντα οικιίον σαρκδ; αύτοΟ οι προσελεύσιται άποκαλύψαι άσχημοσύνην έγώ κύριο . Ασχημοσύνην πχτρό σου χαί μήτηρ γάρ σού έστιν, ούκ άποχχλύψει τή άσχημο,σύνην αύτή . Ασχημοσύνην γυναι κδ πατ'ρό σου ούκ αποκαλύψει - άσχημο

άδελφή; σου έκ πατρό σοο ή έκ μητρό σου, ένδογινού; ή γεγεννη|ιήνη έξω, ούχ άποκαλύψει άσχημοσύνην α\ών. Ασχημοσύνην ί>·υγβτρδ σου η Ουγχτρδί Θυγατρό; σου, ούκ άποκαλύψ^ο τήν άσχημοσύνην αύτών, δτι σή άσχημοσύνη .έστιν. Άσχημοσύνην Θυγατρδ;; γυναικδ πατρό, σου ούκ άποκαλύψιι ' ομοπάτρια άδελφή σού έστιν, ούκ άποκαλύψιι τήν άσχημοσύνην αύτή . Ασχημοσύνην άδ«λφή πατρό σου άποκτχλύψιι; οίκιία γάρ ιν. Ασχημοσύνην. άδ«λφή μητρό σου ούχ ά μητρό σού έστιν. Ασχημοσύνην 4δcÀfo0 τούπατρό σουού τήν γυναίκα αύτοΰ ούκ εισελεύση- συγγενή; γάρ σού έστιν. Ασχημοσύνην νύμφη σου ούκ άποκαλύψιι - γυνή γάρ υιού σου έστιν, ούκ άποκαλύψει; τήν άσχημοσύνην αύτή . Ασχημοσύνην γυναικδ άδελφού σου ούκ άποκαλύψιι - άσχημοσύνη γάρ άδιλφοϋ σού έστιν. Ασχημοσύνην γυναικδ καί θυγατρδ αύτή ούκ άποκαλύψιι - τήν θυγατέρα τού υιού αύτή «αί τήν θυγατέρα τή θυγατρδ; αυτή ού λήψη άποκαλύψαι τήν άσχημοσύνην αύτών οικεία; γαρ σού ιισίν, άσέβημά εστ:.

Ταύτα μέν καί τά τοιαύτα διά του προφήτου Μωϋσέω; καί πιρ: συνοικεσίων νενομοθέτητα; το., πάλα; Ισραηλίται; έκάίνοι;, ώ; και πα;>

' B.
* rà ' rçï B·

βαγωγουμένοι κατά τόν θειον άπόστολον, παιδαγω- ά γδν άποχαλοΟντα τδν νόμον, χα! τοί 'τή Αει$! λατρείοϋσι χα! τοί τού τύπου ^ παραλάβοΟσιν·. Ήμίν δί τφ νέφ Ισραήλ, τφ ίθ-νε-.ήτφ'-άγίφ, τοί φυγσΟσι μίν τήν σκιάν χα! τού τύπου , άξιωθεισι βέ τή χάριτο τοΟ' κυρίου ήμών ΊησίΟ Χρίστο·^ ώ; αύτήν τήν άλήθειαν ίχουσι, τί άρα τό πνεύμα τό άγιον ή'ίχρήν νομοϋετήσαι; Ίλάγκη γάρ ήν τοί πάντα ' τάλλα τήν τελειότητα χάριτι ΧριστοΟ λαβοΟσι, 'κα! τά περί συνοικεσίων ακριβέστερων παραλαρεϊν. Ήμίν, ώ πρέπει άγίοι , ιδε: μάλλον χα! τά συνοικέσια ίξαχριβωθήνα: κα! τών σχετικών άφιστάσθα: προσώπων, ίν ci» χα! έλαχίστη τι θεωρεϊται οίκειότη - πώ γάρ άν. άλλώ - τό τοιοΟτο φρονήσαι ήμίν γένοιτο,' ο ίν τφ παλαιφ νόμφ τοσαύτη ήξίωται τή φροντίδε ; Ή τοί μίν άτελέσιν Ιδει * τοιαΟτα κα! τοσαΟτα' περί συνοικεσίων νομοθετηθήναι, ήμίν δί τοί ίν Χριστώ τελείοι οέδεμ'α ήν ΖΡ'ία περ! τούτων, άλλ' ίξήν φίρεσθαι ώ άν τύχη ; Καί τί ,μή ίκστά τών ιδίων φρένων τολμήσειε κάν μέχρι ψιλή διανοία τό _ τοι-.ΰτο ϋπολαβείν; Διό καί οί θείοι άπόστολο: κάθε/ευ μέν ίχανά ήμίν περ! τούτων γνωρίσματα ίν τα:; ίεραί; αύτών δέλτοι παρέδωκαν, «πειργοντε πάντα όύπον- κα! μολυσμόν τοί τφ χριστιανικφ σεμνυνομένοι ένόματι. Πορνεία γάρ, φησίν ό θείο; απόστολο;, καί πάσα ακαθαρσία μηδέ -νιμαζέσθω ίν ύμίν, καθώ πρέπει άγιοι; (πρέ; Έφεσ., κεφι-ντίδάφ. γ'). Jia! πάλιν Παράγε: τό σχή^α τού κόσμου τούτου, καί ό

έχοντε; γυναίκα , ώ; μή ίχοντε; ώσ: (πρδ Κορ. α', κεφ. ζ', ίδάφ. χθ'λ Αλλά καί·έν τοί;-ιεροί; αύτών κανόσ: τά τή; βαθμολογία; ίν μίρει ίμφαίνοντε;, τοί; αθέμιτοι; γάμο-. τού; ορθοδόξου; συμπλίκεσθα: άπαγορεύουσι.

Καίτε! τοίνυν καθόλου κα! ίν μίρει, τά περ! συνοικεσίων ίγγράφω ήμ!ν χατίλιπον, ΐμω; μίντοι χα! άγράφω; πολλφ πλειω περ! τούτων τοί ίχυτών διάδοχοι; παρέδωκαν. χαθώ; κα: περ! πολλών άλλων ίν γένει τή ίκκλησία; παραδόσεων ίν τοί τή όρθοδόξου πίστεω; ήμών διά στόματο μίχρι; ήμών άλληλεδιαδέχω λαλούσι· ίφ' οί δή ίγγράφω τε καί άγράφω; παραδεθεΐσιν οί θεεφόροι 'πατέρε ίπιστηριζόμενοι, δι" οικουμενικών χα! τοπικών συνόδων ώσπερ τά περ! δογματική θεολογία άνίπτυξάν τε, ίδίδαξαν κα! ίκράτυναν δρει χα! κανόσιν ίεροί , ο5τω κα! τά άφορώντα ει τήν τών ήθών εύκοσμίαν κα! χριστιανικήν πολιτείαν καί-καθαρότητα διετάξαντο χα! ίνομοθέττσαν. έν οί εϊσι χα! τά περί συνοικεσίων, έποιχεδομούντε ίπί τε τή πρώτη ίκει'νη βάσεω τού παλα-.οΗ^νόμου τή ίν τφ Λευίτικφ (χεφ. ιη', ίδάφ. »'), «α! έφ" ων^καθόλου κα! ίν ίμίρει οί θείοι άπόστάλο: περ! τούτου ίγγοάφω ίξίθεντο κα! διίλαβον 'καί άγράφω; δριστικώτερον παρέδωκαν· τή γάρ τών όρθοϊόξων χριστιανών όρθότητοά περ! τά τή πίστεω δόγματα προμηθούμενε: χα! τή περί W(ν τού βίου διαγωγήν κα! τό πολίτευμα καθαρότητα αύτών προνοοϋντε , ού διίλιπον τό άνωθεν ίκ παραδόσεω μίχρι; αύτών χατελθόν ίθο; διαχατίχοντε άναπτύσσειν ίν άγίφ πνεύματι άκριβίστερον δ:- ίερών κανόνων πάν τί περ! ο·5 ό λόγο;, ίπειδάν χρεία ίγίνετο. Καθ' δν δή τρόπον κα! ή ίν Νεοχαισαρεία τοπική σύνοδο , άνωθεν παραληροϋσα, ίν τφ β' αύτή κανόνι μίχρι θανάτου έξωθείται τήν δύο άδελφοί * γήμασαν γυναίκα. ούτω ίπ! λίξεω; λέγουσα· Γυνή ίάν γήμηται δύο άδελφοί . ίξωθείσθω μίχρι θανάτου· πλήν ίν τφ θανάτφ διά τήν φιλανθρω γάμ

Παρόμοια τούτο:; κχ: άλλα Ιστιν ίίε{ν διοριβθέντα τε χα! κανονισθίντα χαί ύπ' άλλων χατά1 μέρο άγίων^ατάρων, ώσπερ χα! παρά τού ρύρανοφάντορο Βασιλείου, δ .γε καθόάττμέν περί γάμου ίν τφ' ξη' αύτοΟ κανόνι ούτω φησίν Ή τή άπει^ημένη; αυγγενεία εί γάμον άχθρώπων σύσταοι , εί φωρ,αθείη. ώ; ίν άμαρτήμασιν άνθρώπων γινομίνη, τά τών μοιχών έπιτίμια 5ftV-'» διά τή άπειρημίνη συγγένεια ίννοών γενικώτίρον, ώ; ίοιχεν, βφαώτε ό παλχυό νόμο προηγουμένω λάλε: χα! δσα οl θείοι Απόστολοι ίπομάνω; ίγγράφω τε χα! άγράφω παρίδωκανι χαί -μετ' αύτού οί θεοφόρο: πατέρε , τοί Ιχνεσιν ίχείνων έάόμενοί,'μίχρι τού κάίροΟ αύτών όριστιχώτεροέ περί γάμου διέταξαν ίν μίρει δί, 4 αύτό τύπο ', φησίν ίν ο ' αύτοΟ κανόνι, χα! Λερί τών τά; νύμφα έαυτών λαμβονόντων φυλαττίσθω- χαίέν.οη'· Ό αυτό κρατείτω τύπο χα: ίπί τών δύο άδελ- B φά λαμβανόντων ει σύνοικίσιον, εί χαί* χατά διαφόρου; χρόνου;· καί έν τφ χγ' αύτοΟ-

φοί

λαμέν σου τή εύλαβεία (τφ Άμφιλοχίφ ίν τή α' κανονική .αύτοΟ ίπιστολή)· ό δέ ^/ελφοΟ ιδιαν γυναίκα λαβών, ού πρότερον δεχθήσεται, πριν άπόστήναι αύτή;. Καί Τιμόθεω δέ ό Αλεξάνδρειά ίν ια' έρωτήσε: αυτού έρωτηθεί . ίάν τι καλίση κληρικόν ει τό συζεΟξα: γάμον, άκούση δί τόν γάμον παράνομο» ή θειογαμίαν ήγουν άδελφήν τελευτησάση;

οφείλε: άκολουθήσαι ό κληρικό ή προσφοράν ποιήσαι, αποκρίνεται! Άπαξ είπατερ Έάν άκούση ί κληρικό τόν γάμον παράνομον. Εΐ ούν 6 γάμο; παράνομό; ίστιν, ούχ οφείλει ό κληρικό ,χοινωνείν αμαρτία:; άλλ ο τρία:;. Έχ δέ τών συνοδικών κανόνων ώ κορωνίδα ίκτιθίμεθα έπ! τών αύτών. βάσεων έκτεθέντα τόν νδ' τή» έκτη; οικουμενική; συνόδου- Τή; θεία; ήμά ούτω σαφώ; ίκδ-.δασκούση; γραφή - „· . . . 4

οικείο» σαρχό

αύνην αύτού", δ θεοφόρο Βασιλειό;

κχνόσιν αιωπ$ τά πλίϊστχ πχραδρχμών χχί χατ' άμφίτ«ρα χατασχοάσα ήμίν τδ ωφέλιμον* τδ γάρ τών αισχρών ονομασιών πλήθο παραιτησάμίνο .ώ ^ή

ακαθαρσία διίλαβε, δι ήμίν τού» παρανόμου γ

γνώστφ τή τών αθίσμων γάμων άπαγορεύσεω ίαυτήν ή φύσι συνήχεε, συνειδομεν D γυμνότερον τά περί τούτουΛέκθέσθαι, όρί-

κόρα:; άδελφαί πατέρα κα! -υιόν, ή άδελφοί δυσί μητέρα χα! θυγατέρα, ή άδελφού;

δήλω τού παρανόμου συνοικεσίου.

Αλλά τί χρή λίγειν τά πάντα, δσα οί θείο: πατέρε είρήχασι περί συνοικεσίων και ίγγράφω; ήμίν κατέλιπ-.ν, ά ίπιλείψει ήμά - 4 χρόνο άπαριθμούντα ; Επ' εκείνη γάρ τή τού παλαιού νόμου βάσεω . ώ; ειρηται, κα! ίφ' ών ε! πνευματίμφ-.ρο: απόστολε,:

1 oul. B.
,1 Ίχίηΐ'κ: aai KHCitti B·

1 add. B.
* τόπο* B-
• οœ. B.

έγγράφω καί άγράφω παρέδωκαν/ ο! τε των οίκου-Α -pSr.x&v άγίων tσυνόδων θείοι πατέρι ήμών, et τι <nití»Av καί κατά μέρο ναύτων έκαστο; θεο-ΙΧεΰσϊω^ΙποικοδομοΟντε;»' >ψϋί i* »«1 l"Ti τ'ϋτ31 κ«τ4- καιρού συγκροτηθεϊσα: τοπικαΐ ίεραί σύνοδοι, άλληλοδιάδοχω τούτοι; έπόμεναι; κατά πρόνοιαν τίν ΰπέρ τώ·*. ορθόδοξων άγνεί^ κα! καθαρότητο -τού περί συνοικεσίων διαφόρου κανόνα έξέθεντο·· μή βουλόμενοι γάρ τοί συγγενικοί γάμο:; μολύνεσθαι, Ο' νεγραφότε;» φασί*, τού νόμου;, τοϋ; τών γάμων Αθεμίτου , τοϋ; μέν.δνόμασι βητο! «•.έστειλαν, τοϋ; δέ τφ τή Ακαθαρσία πα ρ ε σ;ωπη σχ ν, τού αεμ/cΰ πάντω φροντίζονά»; καί μή τή καθ' έκαστον έκθέσει τήν γλώττά*» καταρρυπαίν.ειν έθέλοντε , συνφδά τοί υπό τοϋ άπ ο στόλο υ-Π αύλο υ λεγομένοι 1· ,,Πορνεία καί ακαθαρσία πάσα μηδέ όνομαζέσθω έν ΰμίν, καθώ πρέπει ά-:ο:;", άποφ άι ν όμινο ι καί τώ τή; ακαθαρσία όνόματι πάσαν άθεμιτογαμιάν κα! άρρητοποιίχν πιριλαμβάνοντι . Άλλ'ε: καί τ:να σιωπή τετίμηται, ού πάντω ή σιωπή τοί φιληδόνοι έγένιτο άδεια, αλλά καί αύτοί; τοί; έπιτετραμμένο: τών γάμων ό νόμο; ούκ άφήκε βαδίω έπιπηδάν επε: το: γε έν τοί γάμο:; ού'τό έπιτετραμμένον

-.ί τδν μέγαν Βασίλειον, τδν χ»! τά βάθη έρευνώντα, ού νόμο ή γλώττα τή έχκλησίφ καί ό τών βημάτων φθόγγο; θεόγραφοι πλάκε , δακτύλφ έγκεχαραγμέναι θεοϋ· ό δέ ζητών έτερον νομοθέτην έν τούτο:;, ούκ οίδα, εί σωφρονοϋσιν ούτό; γε δόξε: σωφρονείν δ; γε μέγα; πατήρ έπίτομον γνώρισμα παρεχόμενο , έν φ τά τών Αθιμιτων γάμων c βαδίω τών νομίμων άποκριθήσεται, Αποφαντικώ; λέγει· /Εν οί τά τοϋ γένου συγχέονται ονόματα, έν τούτοι; δ γάμο Αθέμιτο ."

Τοιούτοι ούν γνωρίσμασι καί θεοπνεύστοι τών πατέρων γνώμαι ώ άλανθάστοι κανόσιν αί· μετά ταύτα τοπικά! ίεραί σύνοδοι χρώμεναι, συνοδικά!; ψήφοι; καί άποφάσεσιν έκανόνισαν περί πάντων τών συνοικεσίων, άπιρ ή καθόλου άγια τοϋ Χριστού όρθόδοξο; Ανατολική έκκλησία διαχρατεί καί διακατέχει άνωθεν μέχρι τή σήμερον καί μετασαλεϋσαι ταύτα ούδόλω Ανέχεται, τοσούτοι αίώσιν έπικυρωθέντα; χρατυνθέντα τε και παγιωθέντα. Αλλ' έπειδή έν το!; έσχάτοι τούτοι; καιροί; πολλοί τών ορθοδόξων χριστιανών, οί μέν δι' άγνοιαν τών ιερών νόμων, οί δέ καί έπ' έλπίδι συγκαταβάσεω , σχέσει αθεμιτων συνοικεσίων συγκροτοϋντι , διαφόροι; τρόποι; τή; έχκλησιαστική άφέσεω δράξασθαι πραγματεύονται — τοί; μέν γάρ έπιχείρημα καθίσταται, είπου τι κατά πιριστασιν καί άνάγκην συνέβη προγεγονδ κεκωλυμένου γάμου παράδειγμα* το! δέ καί διά τό έν τισι βαθμοί; άμφιρρεπέ; τοϋ νόμου άφορμή τή έπί τδ^ προσεχή καί έγγϋ κεκωλυμένον βαθμόν εύσυγγνώστου δήθεν οικονομία - είσι δέ οί καί πορρωτέρω τδ άναιδέ προάγοντε καί πολλφ τφ θράσει έπεμβαίνοντε καί άνερυθριάστω καί άθεοφββω γενικήν καί συστηματικήν άνατροπήν τών περί τοϋ γάμου Ιερών έκεβ^ασμένων νόμων άπαιτοϋντε; καί ει μειώσει; καί κολοβώσει τών τή; συγγενεία βαθμών τήν έκκλησιαστικήν συγκατάθεσιν έκβιαζόμενοι πρό άκώλυτον τή έναγοϋ αίμομιξία έκτέλεσιν, ού τί άν γένικτο παρανομώτερον; εί γάρ έθο τδ τυχόν τφ χρόνφ παγιωθΐν νόμο καθίσταται, πώ έθο άγιον καί πρδ

' It Coemo Sbiaii paCrioreh»· M»«rl Rtalli rt PotU, *Xvvtayfut* τών Θρ«ν χανόνω»·. e. V (Alhcmii, 18M), μ IS.

την καθαρότητα τοϋ-χβίστιανιχοϋ πο/τεύματ:ο αφορών καί δ:ά τοσούτων αιώνων κρατυνθέν ννηθά,σεται: ; εί δέ καί · γνώβη τοσούτων άγίων άνδρών (κα! πατέρων συνοδικώ; κεκύρωτα: καί κανόσι δ.ησφαλίσθη καί έπ! τοσούτου αιώνα παρά πάση τή όρθοδόξου έκκλησία; διαμίνε: διατηρούμενον, πώ ^ουχ! άπαν έχει τδ κράτο καί τήν ισχύν; τι δ' ούτω· τολμητία; τε καί. Αντίθεο , ιδστε κα(αργήσαι άπερ αυτό; δ θεό νενομοθέτηκε κα! άπα τών θείων ανδρφν *I* σύλλογο; εύσέβώ διετάξατο κα! ή τών πιστών έχκλησία έ; δεϋρο διαφυλίττει ; — διά ταΰτα ή μετριότη ήμών τοί; άποστολικοί χα! συνοδικοί; επομένη ΐχνισι «Λ- τούτοι; Απαρεγκλίτω; παρακαλουθοϋ-α, Ιγνω κοινή συνδιασκέψει, μι! τε ομοφώνφ 1
γνώμη απάντων τών έν βασιλευούση ένδημούντων ορθοδόξων ιεραρχών, τών τε άγιωτάτων χα! σεβάσμιωτάτων πατριαρχών, προκατόχων ^μών, τοϋ κυρίου Κωνσταντίο,υ ά' κα! τοϋ κυρίου Κωνσταντίοϋ β', τοϋ β μακάριωτάτόυ κα! άγιωτάτου πατριάρχου τών Ιεροσολύμων κυρίου Αθανασίου κα! τών περί ήμά; ίερωτίτων Αρχιερέων κα! ύπιρτίμων, έν Χριστφ τφ θιφ λίαν αγαπητών και περιποθήτων ήμών αδελφών κα! συλλειτουργών, τδν παρόντα πατριαρχικόν κα! συνοδιχδν έχθέσθαι τόμον, έπικυροϋντα κα! οίονε! Ανακαινίζοντα κα: έπιστηρίζοντα *τί Ιχπχλχ·. Ktpl* τών βαθμών τών συνοικεσίων τεθεσπισμένα ΰπδ τή; άγια; ήμών έκκλησία; καί μέχρι τοϋδε Αλληλοδιαδόχω; διινιργούμένα, κα! έν είδε: προαναφωνήσιω Ανακηρύ.ττοντα τοί; Απανταχού όρθοδόξοι άρχιερεΰσ:, τοί τοϋ κλήρου άπασι κα! παντί τφ χρισεωνύμφ πληρώματ:, μηδεμίαν έσεσθα: τοϋ λοιποϋ μηιέ έλπισα: συγκτάβασιν έν οίφδήτινι κεκωλυμένφ δντ: παρά τών ιερών νόμφν συνοικεσίου βαθμφ, είτε πρίν κα! έρωτηθέντο , είτε συντελεσθήναι φθάσαντο , Έφ' φ κα! γράφοντε; όριζόμεθα έν άγίφ πνεύματι χαί Αποφαινόμεθα συνοδικά»;. ϊνα ή περ! τών γάμων Αρχαιοτάτη κα! θεοδίδακτο; κα! δι' ιερών οικουμενικών συνόδων κα! πατριαρχικών τόμων καί αποφάσεων έπιχυρωθείσα καί μέχρι τοϋ νϋν έπικρατοϋσα καί έμπολιτευομένη διάταξι; ύπάρχη Απαραποιήτω; διενεργουμένη χαί φυλαττομένη έν τή έχκλησίφ τοϋ Χριστοϋ καί έ; τδ διηνικέ; διασώζηται άπαραχάραχτο , κα! οί περί βαθμολογία; τών γάμων κανόνε; καί ίεραι διατυπώσει; πάση ένδεχομένη ανάγκη; αιώνιο»; έπιχρατώσιν ισχϋοντε;· μόνον γάρ τίμιον γάμον γνωρίζομεν καί άποδεχόμεθα τδν έννομον κα! κατά τοϋ; Αποστολικοϋ καί . συνοδικοϋ; κανόνα; τών θείων πατέρων ήμών συναπτόμενον καί ώ; βίζαν άγαθήν καί ύπο*βάθραν γένου τμίου* κα! εύσεβοϋ; λογιζόμεθα, δπου δηλονότι ή συγγενικέ, βαθμολογία άκριβώ; καί άπαραποιήτω; φυλάττεται, ήτοι ει μέν τήν έξ αίματο συγγένειαν μέχρι τοϋ όγδόου βαθμοϋ, ει δέ τήν έξ Αγχιστεία μέχρι τοϋ έκτου, καί ci; τήν έκ τριγενεία μέχρι τοϋ τετάρτου· έπί δέ τοϋ άγιου βαπτίφματο; όρίζεται κατά βάθο ό όγδοο; κατά τήν έξ αίματο ® βαθμολογίαν, δτι ή κατά πνεϋμα οίκειότη μείζων τή χατά σάρκα. Καί ούτοι έσονται ο! έσχατοι δρο: τή; άχωλύτου τών νομίμων συνοικεσίων έχτελίσεω - πάσαν δέ\άλλην γαμικήν συνάφειαν, τοϋ; έκτεθέντα; βαθμοϋ ύπερπηδώσαν καί τήν κανονικήν ταύτην βαθμολογίαν μή φυλάττουσαν, ώ παράνομον άθεμιτογαμίαν καί αιμομιξίαν καί τδ σεμνοπρεπέ τοϋ ιεροϋ γάμου καθυβρίζουσαν Αποστέργομεν τοί; όλοι; καί τή άγια έχκλησία; άποκλείομεν καί πόρρω τοϋ όρθοδόξου λαοϋ άπορρίπτομεν καί ώ άθεσμον καί άτελεσιοϋργητον τδ τοιοϋτο συνοικέσιον λογίζεσθα: όριζόμεθα, καί τοϋ; παραβάτα χαί τών ιερών νόμων καταφρονητά; έναντίου τή έκκλησίφ χαί τοί; ΰπδ τών άγιων πατέρων ήμφν έπανατεινομένοι έπιτιμίοι ένόχου^ άναγράφομεν καί υπευθύνου , μηδεμιά τούντεΰθεν έφ' οίφδήτινι λόγφ καί Ανάγκη οικονομία ή παροράσεω (άπαγε) χώραν θαρρούση; λαχείν. 'Οθεν

καί. έ παρών ήμέτερο πιτρϋερχιχδ χαί* συνοδικό A έξεδόθη τόμο , καταστ^ωθαέ χΑν τφ (ερφ κώδιηι τ$ καθ' ήμΔ; τού Χριστού μεγάλη έχκληρια , πρδ κοινήν τών Απανταχού όρθοδόξων διχβεβαίωσιν.

*£ν ϊτε: σωτηρίφ ,άωλθ', φεβρουαρίου

• ή Γρηγιδβΐό έλέφ θεού πατριάρχγ Κωνσταντινουπόλεω έν'Χρισιφ τφ θεφ Αποφαίνεται.

ή ό πατριάρχη πρώην Κωνσταντινουπόλεω Κωνστάντιο α"έν Χριστφ τφ θεφ συναποφχ'νεται.

ή ό πρώην'Κωνσταϊΐΐνόυηόλεω πατριάρχη Κωνστάντιο β' έν Χριστφ τφ θεφ συναποφαίνεται.

ή ό Ιεροσολύμων φατριάρχη;'Αθανάσιο έν Χριστώ, τφ θεφ συναποφαίνεται.

. t ό ΈφέσΟυ Άνθιμο .
t ό 'Ηράκλειο Διονύσιο .
t b Κυζίχου 'Ανθιμο .
'+ b Νικομήδεια Άνθιμο .
t b Χαλχηδδνο Ιερόθεο .
t ό Δέρκων Γερμανό .
t ό Θεσσαλονίκη Μελέτιο .
t b Άμασειά Καλλίνικο ,
t b ίίελαγωνεία Γεράσιμο
Λά Κενσιεντιλίου 'Αρτέμιο
' '+ ό Λήμνου/Ιερώνυμο .
ί' 4 Σκοπίμιν Γαβριήλ. >

X

SYNODI CONSTANTINOPOLITANAE -

a quibus Pseudoreformati iterum damnantur

1839 februario - martio.

Quae ante hos annos tres adversus Protestan- B tismi praecones per Orientem vagantes pluribus verbi» ediderat decreta, eadem, praeeunte Gregorio patriarcha, breviter renovavit sacra synodus, duobns editis epistolis, quarum una ad métropolitain Prusaeum in Bithynia, altera ad universos sedis oecumenicae antistites mittebatur. Illam e · codice patriarchal! descriptam typis evulgavit Manuel I. Gedeon in sylloge cui titulus: Κανονικά! διατάξει , t. Π, ρ. 329-6: hanc memorati codicis ope repetiit idem vir doctus, ibid., p. 287-92, cui princeps editio Gregorii ipsius cura adornata prorsus incognita fuit. Novum enim calami in hétérodoxes infensissimi fetum typis expresserat famosus ille patriarcha in volumine illo perquam raro, iam supra a nobis memorato, cui titulum praefixerat hunc: Πρακτιχά τή αγία τού Χριστού μεγάλη έκκλησία περί βαθμαλογία τών συνοικεσιών (Constantinopoli, 1839), ρ. 182-8. Hanc, ut par est, non illam sequemur editionem.

Επιστολή πρδ τδν μητροπολίτην Προύση έπιταττόμενον συνοδιχώ . ίνα Αποβάλη τού διδασκάλου τών σχολών τή τε έν τή μητροπόλει αυτού χαί τή έν Παλαδαρέφ, έλληνική τε κα! Αλληλοδιδακτική , ώ διεφθαρμένου , Αντεισαγομένων άλλων όρθοφρονούντων, καί νά κατακαύση τού έν αύται πίνακα χαί τά βλάσφημα βιβλιάρια έπι θεωρίφ πανδήμφ.

t Γρηγόριο έλέφ θεού Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα "Ρώμη κα! οικουμενικό πατριάρχη .

f Ιερώτατε μητροπολίτη Προύση κτλ. χύρ Χρύ-Όανθε κτλ. Μετά τήν έν μητροάόλει τή Προύση Αποχατάστασίν σου, πεπεισμένοι εί τήν Αγρυπνον φροντίδα χαί πνευματικήν προστασίαν, ήν κατά χρέο ώφειλε νά καταβάλη Αρχιεροπρεπώ , προνοών καί μ προφυλάττων τδ θεόθεν σοι έμπιστευθέν λογικόν τού «Χριστού ποί^ιον Απδ τά διαφόρου ένέβρα xsd ποικίλα έπιβουλά τών σημερινών τή όρθοδόξου έκκλησία πολεμίων, μηχανε»μένων τά πάντα πρδ όλεθρον τών πιστών, ήμεν ήσυχοι κατά τούτο usd Αμέριμνοι- Αλλά μέ θλίψιν τή κεφδία μα Ακούοντα παρ' έλπίδα πάσαν καί πληροφορούμενοι, δτ: οί ΑουθηροκαλβΝοι, (ρμαιον εόρόντε τήν Ακραν σου Αδιαφορίαν καί Αμεριμνησίαν εί τά τού ποιμνίου σου, προάγονται γιγαντιεάοι βήμασιν «ί τά τού σκοπού των, διά τών όπαδών αύτών διαφθείροντε; όσημέραι τήν άκακον αύτόθι τών όρθοδόξων vseλαίαν, έξέστημεν δλω x«d έφρίξαμεν έπι τφ Απροσδοκήτφ τούτφ Ακούσματι- πράγμα Αναπολόγητον καθιστάνον τήν Αρχιερωσύνην σου, τοσούτον xmρίε» κατατιτρώσκον τά μητρικά σπλάγχνα τή κοινή τών εύσεβών μητρό , Αγία τού Χριστού έημλη* σία , ήτι πρδ Απαλλαγήν τών τέκνων τη από τή ψυχοφθόρου αύτών πλάνη τοσούφου χατέβαλεν αγώνα χαί όσημέρα: Αόχνω έπαγρυπνεί, διαφόρου; μετερχομένη τρόπου αΐ τόν π.αντελή έξοστρακ.σμίν τβν ψυχοφθόρων τούτων λύκων, δπερ ωσαύτω δύέ τήν σήν ιερότητα λέληθε· διότι ,'.εβαιούμεθα θετικώτατα, δτ*. τοσούτον προήχθησαν τΑ τών Λούθηροκαλβίνων σχέδια αυτόθι διενεργούμενα, ώστε χαί Ιν τή έντδ Ακόμη τή μητροπόλεώ σου Αλληλοδιδακτική σχολή είσήχθησαν πίνακε τών Αμερικανών μέ έτεροδόξου διδασκαλία χα! Αλφαβητάρια τή έπαράτου Μελίτη , δπου Αναφέρονται χαί βλασφημία: χατΑ τών Αγίων εικόνων χα: αύτδ τδ ίερδν σύμρολον τή πίστιω νενοθευμίνον! χαθότ: 6 έν αυτή διδάσκαλο ήγοράσθη δλω παρά τού αύτόθι κατοικούντο; 'Αμερικανού, καθώ έχαμεν Αργυρωνήτου κχ! ρ τδν Αλληλοδιδακτικόν καί ίλλην.χδν τού Παλαδαρίου κα! Δεμιρδεσίιυ· κα! τδ δή χείριστον, δτ: ένφ τΐνε τών αύτόθ*. ζηλωτών ορθοδόξων έλάλησάν σε ικανά περί τή έν ταξ σχολαΐ ταύιαι διατρεχούση λύμη καί τή διαφθορά τών διδασκάλων, παροτρύναντέ σε ει τΑ πρδ δΛύρθωσιν, ή ίερότη σου δμω ού μόνον ούδεμίαν έδωκα προσοχήν εί τά τοιαύτα φρονίμου χριστιανιχΑ προτροπά κα! σωτηριώδει βυμβουλά , Αλλ δλω Αδιαφορών Αφήκα Ασυλον καταφύγιον τήν έπαρχίαν σου ει τού λαοφθόρου αιρετικού χα! τού τούτων οπαδιύ πεφωραμένου Αργυρωνήτου διδασκάλου , ού Αλλοτε ό ζηλωτή προκάτοχό σου μέ τοσούτου Αγώνα κα! κόπου Απεσκοράχισεν αύτόθεν.· Πόσον Απ' αύτοφώρφ έναντία δείχνονται τΑ τοιαύτα ει τΑ Αφευκτα ίερΑ κα! ούσιώδη Αρχιερατικά χρέη σου καί εί τΑ βητά διαà tvfii τή έκκλησία , πολλάχι πανταχού διασαλπι- " ζόμενα , καί πόσον προφανέστατα Αντίχεινται εί τήν Αξιόχρεων αύτή πρόνοιαν καί φροντίδα ύπέρ τών Απανταχού όρθοδόξων, πά τι Αλλο έκτδ σού μόνου δύνετωη νΑ γνωρίσή, καθώ έπίση χα! οια ποινά τή έκκλησία προδι«ηρυχθείσα *Intxsu. fi* έπισπάσωσι καθ' όώυτών οΓ Αώειθούντε τών Αρχιερόων εί *tii* ψυχωφελεί xoi oarajpuMat: αύτή δ<«ταγ4 . Αλλά πώ ούτω ταχέω ή ίερότη σου έλησμόνησα τού Αγώνα καί τού κόπου , ού μετά σού ή έχχλησία ύπέστη πρδ έξολόθρευσιν τούτων τών έπαράτνεν Λουθηροκαλβινικών σχολών Απδ τή Σμύρνη ; Πώ δέν ήΗλήοβ νΑ βεβαιωθή τού γενναίου Αγώνα τού προχατόχου σου διά τήν παντελή αύτόθεν έξόντωσιν τών έν τοί ήμέραι του Αναφανέντων Λουθηροχεώβίνων χαί τβν όπαδών αύτών. διεφθαρμένων διδασκάλων, διά νΑ έχπληρώση πραγματικό τΑ ί«ρά αύτού καθήκοντα, Αλλ' ώ ϋπδ μανδραγόραν καθεύδων κάνη, Αδιαφορεί ει τήν διάσωσιν τού ποιμνίου σου, ύπέρ ού μέλλει Αποδούναι λόγον κα! πρδ τήν έκχλησίαν χαί πρδ αύτδν

τδν θχόν, κα! ταύτα, έν^δ; τή μητροπόλχώ; σου, vrfi πλχονάξη ή ψυχόλιθρο τών 'Ακάκων πνευματικών τέκνων τη διαφθορά; Τούτο ούτ' ήλπίζομέν ποτχ έκ μέρου ρου νά ΐδωμχν ούφ έφρονούμχν δλω ; Αλλ' έκ τούναντίου κα! πεποίθησιν χίχομχν χί τήν διατήρησιν τών πνευματικών χρχών σου ώ πρδ τά τού λογικού ποιμνίου σου, χίδότχ; καί τά τή θρησκεία σου· καί τά τού διακαού ζήλου.σου, Απχρ έπί τή; έν Σμύρ^Αρχιεφατεία; σου ύπϊϊειξα . "

Όθχν μηκέτι Ανεχόμενοι τούντχΰθχν τήν έκ τή άμχλεία σου ταύτη κα! Αδιαφορία διαφθοράν τών, ορθοδόξων αύτόθι εί -πά ούσωδέστχβα τή πνευματική;, ήθική κα! πολιτική καταστάσεω αύτών καί τήν έκ τούτων έπιγινομένην σοι μχίζονα ^ματάχρισιν' καί έκκλησιαστικώ κα! πολιτικώ , κα! φειδόμενοι έκατέρων τών μερών, ποιμένά; τχ καί ποιμνίου, ιδού γράφοντε διά τή; παρούση; πατριαρχική καί συνοδική; ήμών έπιστολή;"*“1ντχλλόμχθα σφοδρώ; τή άρχιχρωσύνη σου, δπω; Αμί ιφ λαβχίν αύτήν, άμέσω; χώρί; Αναβολή; καιρού έξετάσα; Ακριβώ τά διαθρυλληθέντα τόσον έν τή έντδ τή; μητροπόλεώ; σου αλληλοδιδακτική σχολή δσον κα! τά έν ταί κατά τδ Πχλαδάρι κα! Δεμιρδέσι αλληλοδιδακτική τι καί έλληνική σχολή, καί πληροφορηθεί; τά τε πχρ! τών διχφθαρμένων διδασκάλων καί τά περί τών χίσαχθέντων πινάκων τχ καί διαφόρων νχνοθευμένων βιρλιαρίων, τού μέν διδασκάλου , ώ; άργυρωνά,του , λυμχώνα καί ψυχοβλαβεί , άποβάλη κα! άποσκορακίση αύτόθεν, Αντεισαγομένων Αλλων Ανυπόπτων καί ορθοφρονούντων. τά δέ έπάρατα καί κατάκριτα βιβλιάρια καί τού πίνακα αίρων Απδ τών βηθέντων σχολείων κατακαύση; πανδί^μω;,' ινά μή καί αύθι έν χρήσχι γινόμενα παραίτια ψυχική λύμη Αποκαθίστανται. Ταύτα κοινή γνώμη κα! Αποφάσει έγκριθέντα έπιτάττοντε τή ίερότητί σου έκκλησιαστικώ , ΐνα ώ οίόν. τε τάχιον διενεργήση; κατά τδ Απαραίτητον χρέο σου, Απικδεχόμχθα δσον ούπω τήν πιρί τούτων αποτελεσματικήν Απόκρισίν σου πρδ; ήσυχίαν τών πνευμάτων μα; καί πρδ; απολογίαν ένώπιον θεού καί αύτή τή θεόθεν έφ' ήμΑ; τεταγμένη κραταιά; κα! Αηττήτου βασιλεία , εί; ού; κα! ένοχοι αποκαθιστάμεθα, έάν Αμελώ περί τδ Αντικείμενου τούτο, ώ θρησκευτικοί; κα! πολιτικώ ούσιώδε θεωρούμενου, προσινεχθώμιν· ή δέ τού θιοΰ χάρι; κτλ.

Έν (τει σωτηρίφ ,αωλθ', φεβρουαρίαυ κδ'.

† δ Κωνσταντινουπόλεω έν Χριστφ αδελφό .
+ ό 'Εφέσου Άνθιμος;.
+ ό Ηράκλειά; Διονύσιο .
δ Κυζίκου 'Ανθιμο .
+ ό Χικομηδεία; Άνθιμο .
+ ό ΧαλκηδόνΟ 'Ιερόθεο .
+ δ Δέρκων Γερμανό .
† δ Θεσσαλονίκη; Μελέτιο;.
+ ό Πελαγωνεία Γεράσιμο .
+ δ Λήμνου Ιερώνυμο .
+ δ Σκοπιών Γαβριήλ.

9.

Κατά τή εί τδ άπλοΰν μεταφράσεω; τών άγιων γραφών.

+ Γρηγόριο έλέφ θεού Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα Ρψμη Iiai οικουμενικό πατριάρχη .

+ Οί τφ καθ ήμά άγιωτάτφ πατριαρχική Αποσταλικφ καί οικουμενική θρόνφ ύποκείμενοι ιερώτατοι μητροπολΐται καί ύπέρτιμοι, καί θεοφιλέστατοι Αρχιεπίσκοποι τε καί έπίσκοποι, έν άγίφ πνεύματι Αγαπητοί ήμών Αδελφοί κα! συλλειτουργοί, καί έντιμότατοι κληρικοί, εύλαβίστατοι ιερχί καί όσιώτατοι ιερομόναχοι, τίμιοι προχστώτε καί πρόκριτοι, καί λοιποί άπαξάπαντε εύλογημένοι χριστιανοί έκάστη έπαρχία , τέκνα έν κυρίφ Αγαπητά, τή 'ήμών μετριότητο , χάρι «Τή ύμίν κα! ειρήνη παρά θεού.

Έκ πολλών έγένοντο γνωστοί τοί πάσιν αί σημερινό! αιρετικοί, αί τού. Λουθήρου καί τού Καλβ:νου_ όπαδοί, μέ δσην δρμήν πρδ άολλού κατά τή; ήμετέρα όρθρδόξου Ανατολική ,έκχλησία έφώρμησαν καί μέ αία μύρια μηχανέ καί δολιότητα ήγωνίσθησαν νά μολΰνωσι^τήν ιεράν ή|βν θρησκείαν, νά διαφθχίρωσι τ^ φρονήματα καί ήθη τών όρθοδόξων κα! νά καταβυθίσωσιν αύτού; τι τά βάραθρα'τή; αίρέσεω καί Απώλεια . Αμτά ΤφΟτα καί ή μεγάλη τού Χριστού' έκκλησία πραγματικώ γνώρίσαοα, καί προνοούσα κατά τδ Απαραίτητον αύτή; ,χρέο ύπέρ τών ορθοδόξων λαών τη;,'Δέν έλειψχ πρδ δύο έτών καί έτίαχχινα διά τή . πρδ; τού ' απανταχού όρθοξό ον έν τ» :οι; έκδοθχίση πατριαρχική ' καί συνοδική; έγκυ'κλίου" έπιστοίή νά 'διασαλπίση γνωστοποιούσα ιί; •όλα τά ορθόδοξα αυτή τέκνα τά; αίρέ3*ι τών 'νεωτέρων τούτων αίρχφκών, τήν διαφθοράν κα! πονηριάν τών αύτών αίρεσιαρχών, τά όλέθρια Αποτχλέσματα B τή φθοροποιού αύτών διδασκαλία ει όλου εν γένει του , χριστιανικού λαού; καί τήν γενικήν άπώλτιαν καί. Ανταρσίαν κατά τών έννόμων έκκλησιαστικών κα! πολιτικών Αρχών, δηλοποιήσασα συγχρόνω καί τού τρόπου , τδύ δόλου , τά^ έπιβουλά καί τά διάφορα μηχανήματα, δι' ών Αγωνίζονται νά ύποσκιλίσωσι λαθραίω; κα! λεληθότω τού Ορθοδόξου , τά κακόρουλα αύτών σχολεία, Απιρ έπ' αμτφ τούτφ έν διαφόροι μέρισιν έσύστησαν, τού Αργυρωνήτου διδασκάλου , ού; έκ τών διεφθαρμένων ομογενών μα έφιίλκυααν, τά βλάσφημα βιβλιάρια, Απχρ έν Μχλίτη καί έν Αλλαι αύτών τυπογραφία'.; τυπώσαντχ , δωρχάν πανταχού διϊαπχιραν, κα! δσα μυρία Αλλά ώ πρδ τοιούτον όλέθριον τέλο σατανικώ έφεύρον, ίπιρ κατ' έκτασιν στχντορίω διεκήρυξεν, έκπληρούσα καθήκοντα ιερά, καί πρδ μέν τού Απανταχού Ορθοδόξου Αρχιερεί ύπαγορεύσασα τά Αναγκαία Οδηγία , ΐνα προφυλάξωσι τά έαυτών ποίμνια C Απδ τδν έπικίμχνον κίνδυνον, πρδ δέ τού ορθοδόξου ,λαού δούσα τά καταλλήλου συμβουλέ , ίνα προασφαλίσωσιν εαυτού; άπδ τδν τοιούτον όλεθρον, καί τού; όπώποτχ τή χύθχία όδού άποπλανηθέντα παρά τών τοιούτον λαοπλάνων μέ μητρικήν φιλοστοργίαν ιί; τήν Αλήθαιαν Ανακαλέσασα. Αλλά μ" δλα ταύτα; τά προγχγοννία; διακηρύξει , βλέποντχ δίι ούτοι οί έχθρο! τή ήμχτέρα πίσιεω ού μόνον ούκ έπαύσαντο ένεδρεύοντε καί έπιβουλχύσντε τά γνήσια τή έκκλησία; τέκνα, Αλλά καί μέ πλχίονα Αναίδειαν μχτέρχονται τά πονηρά αύτών σχέδια, μετασχηματιζόμενοι μυρίοι τρόποι; εί διαφόρου μορφά , δελεάζοντε τού Ακάκου κα! Αφχλιστέρου , άπατώντε δολερώ τού όρθοδόξου , συκρφαντούντχ τού ζηλωτέ πδιμένα καί διδασκάλου , διαβάλλοντχ παντοιοτρόπω τά αύτών έπιχειρήματα πρδ; Ανατροπήν τών πονηριών των, καταπατούντχ; έν έν!. λόγω άνερυθριάστω; καί Ανακεκαλυμμένφ προσώπφ τά δικαιώματα τή έκκλησία καί έπχμβαίνοντχ; ώ D λύκοι Αρπαγέ χί τά ήμέτχρα δρ»όδοξα ποίμνια, άναγκαζόμεθα πάλιν νά ύψώσωμεν τήν φωνήν κα! διά τή παρούσα έκκλήάρκττική καί συνοδική; έγκυκλίου έπιστολή νά Ανακαλέσωμχν χί τήν μνήμην Απάντων τών Ορθοδόξων, ποιμένων τχ κα! λαών, δσα καί διά τή προλαβούση έπισήμώ διεκηρύξαμιν.

Καί δή κοινή καί συνοδική διαγνώσει τών περί ήμά ίχρωτάτων Αρχιερέων καί ύπχρτίμων, τών έν άγίφ πνεύματι Αγαπητών καί περιποθήτων ήμών Αδελφών κα! συλλειτουργών, γράφοντα Αποφαινόμχθα καί παραγγέλλομχν έκκλησιαστικώ , ίνα προηγουμένω μέν σύμπαντε οί τή> καθ' ήμά άγιωτάτφ πατριαρχική Αποστολικφ καί οικουμενική θρόνφ ύποκχίμενοι Ορθόδοξοι 'Αρχιερεί τχ κα! ιερεί , ο! παρά τού Αγίου πνεύματο τχθέντχ ποφα(νχιν τήν έκκλησίαν τού Χριστού, Αναπολούνε εί τήν ύμών αύτών μνήμην δσα χί πλάτο πχρ! τού Αντικχιμένου τούτου

Ακθίμινοι ήπηγορι/σαμιν συνοδιχώ, φρονπ'σητι ματά τί Απαραίτητον θρησχιάτικδν χχ! πολιτικόν υμών ^ρέο; νά Αμποδίζητι τού; όρθοδόξου γονιί; Από τδ »ά στέλλωσι τά τέκνα των «ί τΑ διιφθαρμένα τών έτιροδόξων σχολιία, νά Αποσχορακίσητι Αχ τών Απαρ-χιών σα του ϊιιφθαρμένου διδασκάλου xat νή,κατακαύσηϊι πανδήμω όσα Αλλα αύτών βιβλιάρια βλάστημα ιισέτι ΑνδΑχιΊάι. νά ιύρίσχωντα: Αν ταί; Απαρχίαι, προσέχοντι Αγρυπνώ; -κα! έπιμιλώ ιό ^Α τοιαύτα σημαντικά χαί ούσιώδη. χρέη σα, άφ·' ών ,τδπάν τή; ορθοδοξία ,.τή 'ήθική; χαί τΑ| πολιτικήδ Αξήρτηται· .διότι έγκλημα κάθ^σιώσΑ; πάντω λογιζόμιθα πάσαν άμέλιιαν χαί Αδιαφορίαν ιί ταύτα τΑ ιιρά καθήκοντα, τΑ όποια Αφορώσι κυρίω ιί τ« 'τδν στηριγμδν τή ιιρά; ήμών θρησχιία; χαί τήν Ακριβή διατήρησιν τών. πολιτικών ήμων^ριών χα! καθ' όσον αύστηρότιρον θέλι: προσφέρισθι κατά τών 5;·φb-αρμένων διδασκαλιών χα! διδασκάλων, τοσούτον θέλιι Αμψυχώνητι τά*·Αληθή τή παιδιία; φώτα, ^ιιριπ'ζδύμινοι τού αληθώ πιπαιδιυμένου χα! Αναήίτου διδασκάλου, οΐτινι διά τή ύγιού; χα! όρθή; διδασκαλία των όφτιλουσ: νά βιδΑσκωσι τών όρθοδόξων τά τίχνα τήν ιιράν ήμών θρήσκιίαν κα! τά ηθικά καί πολιτικά καθήκοντα, χα! Απαγορ«ύοντι; συγχρόνω τήν χρήσ'.ν καί Ανάγνωσιν γινικώ, χωρί τ:ν'. Αξαιρέσιω, πάση; ιί τδ άπλοΰν ύφο μ ταφράσιι·»; τών ιιρών γραφών, ώ; Αναντία; τού φρονήματο κα! τή γνώμη τή δρθοδόξου Ακκλησία, καθά π«ρί τούτου πλατύτιρον Αν'τή προικδοθιίση ' ίγκυχλίφ Απιατολή Αποφαντική διιτάζαμεν. Έπο-^μένω δ* συμβουλιύομιν JJiciv ύμίν τοί απανταχού όρθοδδξοι; χριστιανοί;, ΐνα προσέχητέ καλώ έιωτοι, προφυλαττδμιχοι Απδ τά; μιτά τών τοιούτων ολιτήρων συναναστροφά κα! τά τούτων ,Ιττροδύ ου διδασκαλία, αΐτινι; προ ινοϋσ: σωματικόν κα! ψυχικόν δλιθρον, φθιίρουσι τά ήθη, ταράττουσι τά οικογινιια, διασπιίρουσι πρδ; Αλλήλου διαιρέσιι; κα: λόγομαχία ^ Αφαιρδύσιν δλοτιλώ τήν κοινήν ησυχίαν τού ήμττέρου γΑνου κα! καταβυθι'ζουσιν αύτδ τι τά βάραθρα τή άπωλιία κα! τή διαφθορά· ύπαχοϋοντι Αμα ιύπιιθώ χαί ιύγνωμόνω; ·ί; τά σωτηριώδιι; παραινέσιι καί ψυχωφιλιί; συμβουλέ τών πνιυματιχών ποιμένων σα κα! Αποφ«ύγοντ« ώ Απδ πυρδ τού λυμεώνα τούτου χαί φθορίί, «τι έτιρογινιί; καί έτιροβόξου όμβλογουμένου, «ίτι δμογινιί χαί δμοδδξου φαινομένου;, τιρ πράγματι δέ χαί τή αλήθεια τά τή ιιρά ήμών θρησκιία, τή Αληθού ήθική καί τή ιΐλικρινού ήμών πρδ; τδ βασΐλιιον κράτο ΰπαχοή «αί πίστιω Απιβουλιύοντα· δι' δ καί ούτ' έλιίψαμιν ούτι λιίπομιν αίροντι τά Ακχλησιαστικά ήμών φωνά, συμβουλιύοντι πατρικώ, Αλέγχοντι Ακχλησιαστικώ καί Αφιστάμινο: τέλο πάντων Αγχαίρω τι κα! Αχαίρω κατά τήν Αποστολιχήν παραίνιΛν* έναντίον τών τοιούτων δολίων καί φοβιρών Αχθρών τή πίστιω, μηδένα Αλλον σκοπόν Ιχοντι ι! μή τδ νά προφυλάξωμιν τού; όρθοδδξου, τά γνήσια τή Ακκλησία τέκνα, Απδ τά διαφόρου παγίδα καί πολυπλόκουή αύτών Ανέδρα, Ακπληρούντι χρέη ί|ρΑ Ανώπιον θιού καί Ανθρώπων.

ΙΑ' βλο* βτι δέ καί αρδ τού Ακ τών ήμιτΑρων δμογινών όπωσδήποτι έξαπατηθέντα παράτών Απατιώνων καί λαοπλάνων Λουθηροκαλβινιστών χαί ιί τΑ Αντίθια αύτών φρονήματα ΑκτραχηλισθΑντα ή κοινή τών ιύσιβών μήτηρ, κατά φιλδστοργον αύτή πρόνοιαν, ίκανΑ άφήκι μητρικά; άληθοιρωνήσιι, Απαναγαγιίν αύτού; Αθάλουσα Αξ ή; παρίξιτράπησαν όδού, μ' όλον τούτο Ατι συμπαθώ; ορό αύτού διακιιμένη, κα! τοι ΑμμΑνοντα; ιί ήν παρέπισον Απάτην, άνακχλιΐ αύθι δι' ήμών πρδ Αυτήν, παραινδύσα φιλοστόργω νά Ανανήψωσιν Απδ τδν θανατηφόρον αύτών λήθαργον καί νΑ παύσωσι κΑν τούντιϋθιν Απιβουλιύοντι δολίω τήν παμφιλτάτην αύτών μητέρα, τήν θηλάσασαν αύτού; μέ τδ Αδολον καί γλυκΰτατόν αυτή (γάλα, ήτι ·μΑ μητρικΑ σπλάγχνα Απέκδέχηαι.τήν *'μιτάνοιαν αύτών κα! Απιστροφήν, παρακαλούσ,α'τδν πατέρα τών φώτων, ίνα φώτιση κα! συνιτίση αύτου ιί τήν ήπίγνωσιν τή - άληθιίι^ καί όδηγήση ιι τήν ιύθιίαν τή σωτήρια, όδάν. Οί τοιούτοι, δσου Αν καί.όποιοι ώσιν, ιίτι ιιρωμένοι, ιΐτρ λαϊκοί, α συλλόγισθψσιν Αρθώ; καί χ4 .Αννοήσωσιν Ακριβώ, "ίτ., Αντινιργό()ντι ι·; τήν ύπέρ τών'γνησίων δρθοάΑξών Αδϊλφών των Αξιόχριων τή; Ακκλήσία πρόνοιαν κα! ιί τού καταβαλλομένου παρ' αύ'τή Αγώνα πρδ; Αξέλαριν "ρών λυμιώνων λύκων Απδ τήν-^νιύμάτικήν μάνδραν τών.. λογικών τού Χριστού προβάτων χά! πολυιιδώ; αύτήν χαταδιώκο^τι, Αautoύ (ιΑ^λον χαταδιώκουσ: χαί χαιριώτατα βλάπτούσι, θιαέρι,άμινο: ώ μητροχτίνοι κα! άδιλφφκιόνοι ιι τού κόσμου τδ θέατρον, κα! πρδ; πάντ»; τρανώτατα Αποδιικνύουσι τήν ΑσωτιριΑήν τή; κφρδία των διαφθοΒράν, τή; διαθέσιω των τήν χακιντρέχιιαν κα! τού νοό των τήν παντιλή παραφροσύνην, Αποκαθιστάμινοι τού ουρανού κα! τή γή τδ βδέλυι>α· διότι ή Αγ/α τού Χριστού έχκλησία, δσφ μακροθυμούσα φιλιυσπλάγχνω ΑΛχιναι κα! ζητούσα συμπαθώ; τήν αύτών Απιστροφήν πιριμένιι, τοσοΰτψ μάλλον ούτοι Ανθρακα Απί τΑ; Αautών κιφαλά; σωριύουσι καί ένοχοι Ανώπιον θιού κα! Ανθρώπων καθίστανται. Απιμένοντι 'Αμιτανοήτω ιί τήν έαυτών Απόνοιαν καί καταχρώμινοι Αναιδώ; τή τοιαύτη "φιλανθρωπία καί Ανιξικακία.

Ταδτα τοίνυν, Αν Χριστψ. Αδιλφο! χα! τέκνα ήμών Αγαπητά, κα! διά τή; παρούση; πατριαρχική; κα! συνοδική Αγκυκλίου,έπιστολή; κρίναντι; αναγκαία χα! α}θι; Αν συντδμω νά διακηρύξωμιν. άναχαλούντι; ιι; τήν ύ'μιτέραν μνήμην'τά Απαραίτητα ύμών ιιρά καθήκοντα, ίσα καί Αλλοτι ιΐ; πλάτο κατά πρόνοιαν'έκκίησιαφτικήν ύπηγορι/σαμιν. παραινούμιν πατρικώ, ?να μή παήσησθι Α'ίποτι μιλιτώντι δσα πρδ; ψυχικήν κα! ήθιχήν υμών ώφέλιιαν άφορώντα προνοητικά»; έντιλλόμιθα, Ανιργούντι; άόκνω;, έχτιλούντι προθύμω; ,χαί Ακπληρούντι χριστιαν.χώ κατά τδ άφιυκτον θρησκιυτικδν κα! πολιτικόν χρέο υα ιι; ιύπρόσδικτον Απολογίαν πρό τι τδ βασίλιιον κράτο καί πρδ αΰτδν τδά φοβιρδν καί Αδέκαστον κριτήν Αν τή πανδήμφ φριχτή Αχίινη ήμέρφ τή χρίσιω, Αν ή έχάστφ άποδοθήσιται κατά τά έργα αύτού παρά τού δικαιοδδτου θιού- ή χάρι καί τδ Απιιρον Αλιο; ιίη πίσιν ύμίν.

Έν Ατιι σω ηρίφ ,άωλθ', μαρτίου α'.

ή ό Κωνσταντινουπόλιω; Αν Χριατφ αδελφό καί ιύχέτη.

ή δ Εφέσου Άνθιμο Αν Χριστφ άδιλφδ; καί ιύχΑτη.

ή ό "Ηραχλιία; Διονύσιο Αν Χριστφ άδιλφδ; κα! ιύχέτη.

ή ό Κυζίχου Άνθιμο; Αν Χριστή, άδιλφδ; κα! ιύχέτη.

+ 0 Νιχομηδιία Άνθιμο ίν άδιλφδ κα: ιύχέτη.

+ ό Χαλχηδόνο; Ίιρόθιο Αν Χριστφ άδιλφδ; καί ιύχέτη.

t ό Δέρχων Γιρμανδ; Αν Χριστψ άδιλφδ; χα! ιύΧ^Ι*

t ό Ηισσαλονίκη; Μιλέτιο Αν Χριστφ άδιλφδ; χαί ιύχΑτη.

ή ό Άμαασία; Καλλίνικο; Αν Χριστή, άδιλφδ; χαί ιύχέτη.

ή ό Πιλαγωνιία Γιράσιμο Αν Χριστφ άδιλφδ; χαί ιύχέτη.

t ό Κινστιντιλ'ου "Αρτέμιο; Αν Χριστψ άδιλφδ» καί ιύχέτη.

t ό Λήμνου Ιερώνυμο Αν Χριστφ άδιλφδ; χαί ιύχέτη;.

ή ό Χκοπιίων Γαβριήλ Αν Χριστφ άδιλφδ; χαί ιύχέτη.

* Π Tta. IV, S.

-SYNODI ATtalENSBS ET ^ONSTANTTNOPOLITANAE

" in causa Theophili Caltis celebratae 1839-41

Thoma* Caire*, patre Nicolao, matre Ahemina, A Campane in insula Andro natu* die 19 Sctobri* 1784, primu* falsas Deiatarum qui dicuntur persuasione* in Sraociam vix Turearum iugo solutam invexit/ In florentiasim** tunc Cydoniorum, (turcice *Alvali)* gymnasio tyrocinium mitiori*"litteraturae posuit, aimul philosophiae elementa didicit a Gregorio Saraphe, atque etiam mathematica et phyaica Beniamin Leabio praeceptore attigit. Sacro'\iiaconatus ordine initiatua, Thomae nomine in Theophilum pro Graecorum more mutato, l'inahi primum, poetea Lutetiam Parisiorum profectas eat, maiorem in litteris rebuaque philosophici* erudi- B tionem comparaturus. Christiana tide interim amissa, etsi, a Dionysio comite dc Frayaainoua, cuius collatione* pro vera religione tuenda frequentabat, prohibitu* eat ne in materialisluum quem vocanÇ collabaretur, tamen aulam Deiatarum, qui duce tantum ratione Deum ' esae confitentur, doctrinam «ibi adseivit. Anno 4810 redux in patriam, quam abhinc octennium reliquerat, mercedc apud Smyrnensea, moxqtie apud Cydonios auos accitus, ibi cum mathematica tum physica publici* explanationibus illustravit. Perstrepente bello Graecos inter et Tureas, pro suis strenue decertavit. Sacerdos factus aetatis suae anno tricesiino, novum opus' aggressus est, cui absolvendo et amplificando per reliquum vitae fetnpus elaboravit. Id enim sibi proposuerat, ut in insula Andro amplum erigeret orphanothropheutn, ubi pueri parentibus orbi doctrina ac religione cruditentur. Aedificiis feliciter absolutis anno circiter 1835, instituendae iuventuti totus incubuit. At minus commodi sermone* in vulgus statim sparguntur: ieiunia ab eccleaia instituta parum curari, prece* quotidiana* prorsus omitti, CaTris discipulos de universa rerum natura non aeque sentire ac reliqui christiani, immo aperte profiteri, sexcentos *1)6« esse mundos, in quibus alii homines ratione praediti vitam agant; codice* etiam ab eisdem discipulis circumferri hoc praenotato titulo: H*οσέβ*:α vel Σημ*:ώσ<^ «ι τήν H*οσ4β»:αν, in quibus ecclesiae dogmata ac mysteria . peasumdentur, sacra scriptura habeatur ut liber a solia hominibus confictus; immo, reiecto in computandi* diebuq pristino hebdomadi* usu, decada* instaurari ad exemplum (lallorum recentioruin, novamque temporum duei rationem non a Christo nato, sed ab anno 1801, quo Theophilus Caire* Europam peragrare coeperat; in persolvendi* C summo numini precibus decimo quoquo/ die, non sermonem adhiberi vulgarem, sed dorica dialecto uti, ex quo fiat ut qui prius rerum omnium ποιητή ac συντηρητή, tam ποατά ac ξυνταρατά dicatur Deus; eiusdem miniatri non aacerdotee, sed ΙΗαγοΙ nuncupentur. >

His omnibus auditis, sacra synodus Atheniensis, cui summum competebat ius chriatiaaam religionem servandi integram, praesertim in inatituend* iuventute, ex articulo 11 publicae legis die 4 augusti 1833 conditae, mias* ad Calrem epistola die 90 iulii 1839, fidei profesaionem ab ep dari iusait. Respondit ille die 7 angusti mensis, dogmaticae theologiae param se studuisae, imparem proinde esae qui de rebus sibi incognitis sermonem instituat. Responsionem minus idoneam exiatimana synodus, pgr epistolam die 95 augusti datam fidei professionem iterum poatpWvit. Rem' non penitus abnuit Caires.jdiem tamen ad mensem usque martium «ibi prorogdH ad exhibendum, fidei libellum rogavit; <multa caeteram addidit jerba, ex quibus intelligere pronum erat, eum a sententia nunquam recesaurum. Interim à Gregorio patr^arc^a Conatantinopolitano severissimae evujgaqtur litterae adversu* TΑeo»r-*bimm** seu religiosum systema a Caire invectum. Quapropter syq^di Atheniensis iuss'u Caire* a militibus comprebmisus Athenasqne adductus, atque'ad iudicium coactu* die 91 Actobris, nec quicquam a ζ •ententia passus est amoveri. Qua de causa in insulam Sciathum relegatus die 28 octobri», in Theram insulam die .17 novembri* translatus est. . ubi in monasterio sancti Eliae vitam aliquamdiu egit. Cum autem, vel operam navante amicissimo viro Th. Pheenakidi·, dicta retexere prorsu* abnueret, sacro munere amotus excommunicatione maiori multatus est; a gubernio tamen impetravit, ut, patria relicta, per Europam liberum iter susciperet. At vel ab anno 1844 ad suos redux, mutata apud Graecos civilis constitutionis forma, in Coletti, rerum publicarum moderatoris virique sibi olim amicissimi, fidem et amicitiam se contnlit, a quo illud etiam impetravit, ut in Andrum insulam redire sibi permitteretur. Moritur paulo post Coletti, summum illud Calris praesidium (1847); cumque nihilominus maiori quam antea petulantia · *Thtoubimi* disciplinam publicitus explanaret Caire*. ad iudicium iterum vocatus, in vineula coniectus eat die 21 decembri* 1852. ubi mense nondum elapso misere vitam finivit die 12 ianuarii 1853, Graeciae recentioris alter Socrates a suis nuncupatus.

Plurima sane scripsit, ex qùîbtis pauca in publicam prodierunt lucem. Quattuor mihi praesto fuere volumina, videlicet: 1" Γνωστική, η τβν τον ανθρώπου γνωσ*ων σ'ννσμο; ·χ8·σt υπο H*οφ:λου Καίρη ιπιστασίφ X. Γλαυκωπιδου. [Figura cum verbis. H*ον σίβου.] Εν AΑηναι , 1849. Ιη-β·, 8'4-92 ρ. — 2· Στοιχ«ια φιλοσοφία , ή των π«ρι τα οντα γ*ν:κωτ«ρον 9«ωρουμ«νων τα σ',ο:χ«:ωδ«στ<ρ3i. Εισαγωγή υπρ H«οφιλου Κα'.'ρη 1π:στασ(φΣ.Γλαυχωπ:δου. [Eadem ac supra figura.] Εν A*ηνα:;, τυποι Λ. Ειρηνιδου και συντροφιά (κατά τήν όδδν ΕρμοΟ, Άριί)· 19), 1851. In-8*, 4-128 ρ. — 3· H«οσ·?ων προσ»υχαι, κα: ι·ρα αόρατα. Εκδοσι 8*υτ*ρα. [Eadem ac supra figura.] Εν Λονδίνο:, νβ'. In-24, 90 4-54 ρ. — 4· Μ·ρο τη; *κφωνη#»ιση ομιλία υπο Ηιοφιλου Καίρη «: *Ιί* «ν Αγ3ρ*> ορφανοτροφ»ιον κατα το τ«λο τη σ«:ρα τβν υπ' αοτου δ:δασκομ«νβν μαδημάτων. [Figura.] Εν Ερμουπολ*:, ■* τή τυποπραφία Γ. Μ«λισταγοΟ . 1839. Ιη-8·, 28 ρ.

Ili* breviter pro more praehsbitis, ad ipea progrediendum documenta. Non aingula quidem exhibebimus, eed ea tantum quae publica auctoritate edita, inter aynodalia decreta non immerito adnumeranda vias sunt. Horam maiorem partem suppeditavit Conatantinus preebjter et oeconomu* ab Oeconomia, vit, Caïri infensissimae, in opere poet auctori* mortem evulgato; Τά σ<ρζ4μ«να iaκλησιαστικά συγγράμματα, t. II (Athenis, 1854), ρ. 399 aqq. Caetera ex ipsis principibus editionibus repraesentabuntur. *

1.
SYNODUS ATHENIENSIS THEOPHILO CAÎRI

1839 iulü 10.

Ïïασίλιιον τή - Ελλάδο . ?'Η Ιιρά σύνοδο χcü βασιλiiόρ πρδ τδν έλλογιμώτοτον διδάσκαλον κ. βιόφιλον Καίρηγ. -

Άσπαζομένη ιτάντοτε τήν άληθή παιδείαν ή άγια τού ΧριστοΟ έκχλησία, ώ τδ πρώτον άπάντων τών άγαθώ·£ΐίαι τιμαλφέστατον μέσον οί τήν χατά τών ψιυδοσέφων αιρέσιων ύπ«ράσπισιν τή άληθεία^ τού θειου δόγματο χαί καθόλου συμβάλλουσαν <! τήν ένδ«χομένην έπί γή ευδαιμονίαν τοΟ άνθ^όπου, χαί «ύχομίνη χαί διενεργούσα άίννάω τά *πρίς στηριγμόν* χαί πρίοδον,^ύτή , έχαιρε μεγίστην χαράν, βλέπο|>σα μεταξύ τών πεπαιδευμένων τού έθνου άγωνιζόμενον καί τδν χατά πνεύμα αυτή υίδν Ηιόφιλον τδν αγώνα τδν καλόν, χαί σπεύδοντα δλαι δυνάμεσιν «ί τήν διάδοσιν χαί τδν πολλαπλασιασμόν αγαθού τοιούτου.

Άλλ' ένώ ή αγία τού ΧριστοΟ έκκλησία έχαιρε π,ν τοιαύτην χαράν διά τού νέοι»» άγώνα άνδρδ τοιούτου, ώ πιριμένουσα έξ αυτών καρπού «ύαρέστου» καί πρδ τδν θ«δν χαί πρή τήν δρβόδοξον κοινωνίαν, αίφνη χαί παρά προσδοκίαν πάσαν ήχουσ«ν άκουσμα φθάσαν «ί τά άκοά τη έχ φήμη πάντη λυπηρόν χαί φρικώδε , δτι ό μεταξύ τών διακ«κριμένων κληρικών συναριθμούμενο χαί παρά πάντων τιμώμινο τών όμογ«νών, δ καθηγητή τή άκραιφνού φιλοσοφία χαί διδάσκαλο ζηλωτή τή άληθού παιδ«ΐα , δ «ύσιρή καί φιλόχ}κστο Θεόφιλο , 4ποπλανηθ«ί ιί τδ χάο τή έλ««ινοτάτη άπάτη , διδάσκι: βλασφημών άνυπαρξίαν, άπαγι! χατά τή άγια χαί δμοουσίου χαί άδιαιρέτου τριάβο , χατά τή ένανθρωπήσεω του υιού καί λόγου τού θ«οϋ, τοΟ κυρίου ήμών 'Ιησού ΧριστοΟ, χατά τή πανάγνου θεοτόχου χαί ά«ιπαρ#ένου Μαρία , χατά τή μχλλούση κρίσεω χαί τή αιωνίου μακαριότητα χαί άτιλ,υτήτου κολάσεω , χατά τών ίερών μυστηρίων καί κατά τών ίιρών τ«λ«τών καί προσευχών. κατά τών βιίων γραφών καί τών οίχουμενιχών χαί τοπικών άγιων συνόδων, κατά 'τών άγιων, χατά τών σιπτών εικόνων, χατά τών νηστειών, χαί καθ ίλών έν γένιι τών λοιπών, έφ' ών φχοδόμηται ή άγία χαί Α»όρθόδοξο 'ήμών'πίστι · καί αντί τούτων εισάγει θεόν άλλον παρά τδϋ τρισυπόστατου, νέα τιλιτά καί προσιυχά , Οπαρξιν άνβρώπων λογικών χαί ιί τού λοιπού πλανήτα , μιτανάστιυσιν τών ψυχών . άπδ πλανήτου ει ετλανήτην- χάί μετάβασιν αύτών άπδ σώματο ιί σώμα, καί Ίέλλα τοιαΰτα τερατολογία , γιννήματα ίλω άνθρώπων πιπλανημένων τήν διάνοιαν χαί έσκοτισμένων τήν συνιίδησιν χαί τή ίρθοδόξου πίστιω έπιβούλων χα! διαφβορέων,.τοΟ χριστιανικού λαοο.

Τδ άκουσμα τοΟτο όσον ιίναι λυπηρόν κα! φρικώδε , «τόσον αφ' ετέρου θ«ορ«:ται άπίστιυτον, καθ' δ 'άναφέριται χατά τού ατόμου τή έλλογιμότητό σου, ώ άπψδον χαί -ει τά φιλοσοφικά φώτά σου χαί ιί τήν μέχρι τή άνοίξιω τού όρφανοτροφιίου σου άδιάβλητον έπί δυσσ«βείφ διαγωγήν σου.

Άλλ' έπιδί^ φθάσασα ή φήμη χαίΗ,ψατο τή έλλογιμότητό σου, περιάψασα τοσοΟτον θλιβερόν άνταρσίαν κατά τών πατρψων ίιρών δογμάτων, έπιιδή χαί πολλοί τών μαθητών σου πιριιρχδμινοι διασπίίρουσι πιρί. τούτου πολλά χα! δεινά, κα! προβάλλοντε τά όλιθρίου αύτών δοξασία , άναφέρουσιν αύτά ιί τήν ύμιγέραν διδασκαλίαν, ή σύνοδο τού βασιλείου Τή 'Ελλάδο , μή δυναμένη χατά τδ ιερόν χρέο ν' αποφυγή τήν έριυναν τή τοιαύτη φήμη , καί πολύ πιρισσδτιρον καθόσον αΰτη διεδόθη, προσβάλλουσα άνθρωπον κληρικόν καί τή όρθοδό ου νιολαία διδάσκαλον, προσκαλΚ τήν έλλογιμδτητά σου ν' άπαντήση πρδ αύτήν πιρί τών ιίρημένων χατά σού διαφημ'.οθέντων, διιυθύνων συνάμα μέ τήν άπάντησίν σου κα! τήν δμολογίαν τή πίστιώ σου, πρδ έξέλεγξιν τών διαδοσάντων τήν το:αυτήν βλάσφημον φήμην χατά τή έλλογιμότητό σου.

Έν Αθήνα:;, τήν 10 ιουλίου 1839.

'Ο Κυνουρία Διονύσιο πρόιδρο . Ό Ύδρα Γιράσιμο . 'Q Σελλασία θεοδώρητο . Ό ,πρώην Ηλ«ία 'Ιωνά . Ό Φωκίδο Νεόφυτο .

(Τ. Χ.) Ό γραμματ«ύ Η. Φαρμαχίδη;.

2.
THEOPHILUS CAÏRE8 SYNODO ATHENIENSI··
1839 auguoti 7.

Πρδ τήν ί«ράν σύνοδον τού βασιλιίου τή Ελλάδο .

Έάν ήμην άληθώ πιπλα ι,μένο , μόνη ή άπό 10 ιουλίου σταλιίσα πρδ έμέ καί κατά τήν '28 τού <αύτοϋ ληφθείσα σιβαστή μοι τή ιιρά συνόδου έπιστολή ήδύνατο έχ τή πλάνη νά μέ έπιστρέψη χαί ιί τήν ιύθιία·? όβδν νά μέ έπαναγάγη.

Ποίμ διαφορά μεταξύ τή έπιστολή ταύτη , έν ή λάμπιι άληδή καί άνυπόχριτο τή παιδεία ζήλο , άληθή χαί άνυπόχριτο φιλοστδργου μητρδ πρδ τδν ώ πλανηδέντα νομιζδμινον υίδν στοργή, χαί τή άπδ Σύρο μέν άνωνύμω σταλιίση , ἄλλο <· δέ, ώ φαίνεται," έπίτηδε άσυντάκτω καί ά«ρ>ογ^άφω γραφείση , έν ή άφ' ού λέγονται τόσα κατ' έμού, προσδίδεται προσέτι, δτι ώ άδετούντα τά πατρψα δόγματα δέλουσι μέ δολοφονήσει!

Νομίζουσιν Ισω οί γράφοντα τήν έπιστολήν τούτην, δτι τδ πολυτιμόιερον ει τδν άνδρωπον πράγμα «Ιναι ή ζωή χαί τδ" τρομιρώτερον ή έχ τή ζωή άφαίρισι , καί όχι τού συνειδότο ή άδέτησι χαί καταπάτησι ;

Αλλά χάρι ιί τδν βατήρα δλων τών άγαδών δ "Ελλην σήμερον ήξιώδη ;ν Ιχϊ έχχλησί^ν χαί ιερών σύνοδον έλιυδέραν χαί άνιξάρτητον, τή όποια ό σεβαστό πρόεδρο , τά Ιερά, μέλη, ό τφόντι σοφό γράμματεύ , χαί ό άληθω έντιμο βασιλιχό έπίτροπο , γνωρίζουσίν άκριβώ τή συνειδήσ«ω τά ιιρά χα! άναμφίλεχτα δικαιώματα, ένθυμούνται τδ παρελθόν, άποβλέπούσιν ει τέϊ παρούσα χα! έπιρχομένα γ«νεά , χα! φέρουσι κατά νούν αυτόν τδν διορώντα έχάστου τά ένδόμυχα.

' Αυτά διενδυμούμενο χαί έγώ, άπαντώ «ύχαρίστω ει δσα ή ιερά σύνοδο έπιθυμιί νά μάθη περί έμού, έξομολογούμενο τρόπον τινά έμπροσθεν αυτή ώ έμπροσθεν άληδώ φιλοστδργου πνευματική μητρό .

Έγώ, σεβάσμιο' χαί ιερά σύνοδο , ούτε έδίβαξα ποτέ, ούτε είμαι Ικανό νά διδάξω δογματικήν θεολογίαν, νομίζων πά,ντοτε τήν (εράν αύτήν διδασκαλίαν ύπέρ τά ίβια έμαυτού δυνάμει , καί μή έντρεπόμενο . νά δεικνύω τήν ει αύτήν άμάθειάν μου κα! άγνοιαν άπαιτούμινο δέ λόγον ει τά ύπέρ λόγον, νά όμολογώ δτι ώ πρδ έμέ Ηναι άχατάληπτον. Ού μόνον 8' έγώ, άλλά χαί πάντε τή όρθοδόξου τού Χριστού έχχλησία οί θεολόγοι, ώ χαί οί τών λοιπών χριστιανικών αιρέσεων, άποφαίνονται δτι τά θεία τού χριστιανισμού δόγματα Ηναι ύπέρ χατάληψιν,

• OeeoaoBM, t eit, μ «OT-».
·· OeMMons, I. dt, μ 410-*·

'U; μή διδάσκων λοιπόν δογματικήν θαολογίαν, δέν έλαβον ήτον δυνατόν νὰ λάβω Αφορμή vi δμιλήσω οΟτι π«ρi άγία .κα! δμοουσίου χα!· Αδιαιρέτου τριάδο , οϋτ(_ π«ρ! ούδινδ Αλλου τών δσα δια-λαμβάνει ή πρδ έμέ τή ιιρά; συνόδου έκιστολή, Εί; τήν θρησκ«ιολθγί«ν 81 μόνον έξιστόρησα τά θ«α δόγματα χα! τά· ιιρά τή όρθοδόξου τού Χριστού έχχλησία μυστήρια.

Εί; -τήν φιλοσοφίαν όμω «Ιχον αιτίαν νά διδάξω· π<ρ: ύπάρξεω θ«οῦ, xερi Αθανασία ψυχή , ν' Αποδιίξω δτι, διά νά έπιιύχη è Ανθρωπο τόν σχοπόν, διά τδν οποίον έπλάσθη, πρέπιι νά ζή συμφώνω; μέ τού. ύψιστου τδ πανάγιον θέλημα, χα! δτι έξ Ανάγκη πρέπει vi ύπάρχη χρίσι χα! Ανταπόδοσι · διότι μόνο; ό έτάζων χαρδία χα! νιφρού; χαί ήξεύρε: χαί δύναται vi χρίνη χα; vi διχαιώνγφδν Ανθρωπον.

Γίιρί δέ τών ουρανίων σωμάτων είπα δ τι χαί πολλοί ! τών Αρχαίων σοφών χα! Αστρονόμοι χαί φιλόσοφοι χα! θεολόγοι τών σημερινών έθνών λέγουτ.ν, 8τΓ δέν έπλάσθησαν βέβαια ει μάτην,. Αλλά χατοιχοΟνται ύπδ διαφόρων τού Ανθρώπου λογιχών δντων.

Άνέφερον προσέτι χα! τήν δόξαν φιλοσόφων τινών, οίτινε λέγοοσιν, δτι αί ψυχαί ώ χα! οί τών χατοιχων τών λοιπών πλανητών ένδίχ«ται νά μτταβαίνωσιν ·ί τδν ήλιον ώ ει χέντρον τού πλανητικού τούτου συστήματο , έχείθεν δέ «ί; άλλον ήλιον, χίντρον χαί αύτδν όντα, π:ρi δν ό ήμέτερο ήλιοξ περιστρέφεται, χα! οϋτω χαθεξή;, έω ού vi χαταντήσωσιν ιί τδ χοινδν μέγα χέντρον τού σϋμπαντο . 'Αλλά ταΟτα δέν έλέχθησαν ούτε ώ; δόγματα, ούτε ώ άλήθειαι Αναντίρρητοι, Αλλ' ώ Αβέβαιοι δόξαι τινών ένασχολουμένών ει τήν θεωρίαν τή φϋσ·ω .

Αυτά ένθυμούμαι, δτι έρρέθησαν ύπ' έμοΟ, δτ» έδίδασχον τήν Αστρονομίαν χαί έξήγοον τή φιλοσοφία τά θεωρήματα. }

Δέν πρέπει δέ νά ξενίζεται ή ιερά σύνοδο , άν αύτά διαφόρω χα! έχηρύχθησαν χα! παρεμορφώθησαν ι διότι, δτε όξιστόρουν εί; τήν 'Ελληνικήν αρχαιολογίαν τά περ! τών ναών χα! ιερών χα! θυσιών τών αρχαίων, διέδοσάν τινε , δτι ό Θεόφιλο διδάσχιι τήν ει'δωλολατρείαν. Άλλοτε πάλιν, δτε έδιηγ-.ύμην τα περ: τών διαφόρων σημερινών αιρέσεων, έπλασαν .δτ: A ό Θεόφιλο είναι όπαδδ τού Λουθήρου χα! τού Κχλβίνου »τλ., χαί δτ: λαμβάνει χρή^τα άπδ τά διαφόρου; αυτών ιταιρεία ό Θεόφιλο , (στι έάν Απ®-, θάνη σήμχρον^ή αδριον, θέλει βέβαια έάταφιασθή, άν ένταφιασθή, μέ έλεημοσύνην τών φίλων του. Ότε πάλιν έδίδασχον ·ί τήν φιλοσοφίαν περ! ένδ χαί μόνου θεού, είπον, δτι όθεόφιλο είναι θεϊστή χτλ.· Αλλά τού τοιούτου , ώ άγνοοΟντα; τί χα! λέγουσ·. χαί πράττουσιν, όχι μόνον δέν πρέπει vi συνειρίζεταϊ τι;, Αλλά χα! vi τού συλλυπήτχ: χαί νά έπ:-χαλήτα: τδ θείον έλεο ύπέρ αύτών.

'Επειδή δέ χαίήιερά σύνοδο έχρινεν εύλογον νά ζητήση τήν όμολογίαν τή πίστεω παρ' έμού, λέγω ειλιχρινώ πρδ αύτήν, δτι τά θεία τή όρθοδόξου τού Χριστού έχχλησια δόγματα χαί τά ιιρά μυστήρια ύπήρξαν χα! ύπάρχουσι δι' έμί τουλάχιστον' ΑνεξιχνΛιστα χα! ακατάληπτα, χα: δτιζ ήθελον δώσε: ευχαρίστω μύρια; ζωα;, άν ήτο δυνατόν νά γίνωντα: B διά λόγου χα! χαταληπτά χα! αποδεκτά! άλλά τούτο δέν χρέματα: άπ· έμέ,· καθώ χα! μόνη vi πληροφόρησή δύναται. Δέν έπαυσα δμω ούτε θέλω παύσε: ποτέ νά φρονώ χαί yi τά άποδέχωμαι, ώ; τά άπ-(δχχόμην χα: έφρόνουν τ ρί αύτών, άφ , ή στιγμή ήνοιξα τή ψυχή; μου του όφίάολμού χαί ήρχισα νά βλέπω τόν χόσμον.

Γινώσχων 81 παλώ τή άνύρωπίνη φύσ·ω; τδ «ύαπάτητον χαί όλισίΐηρόν, ούτ« έπαυσα ούτ« θέλω παύσχι έπιχαλούμινο έξ όλη ψυχή χαί χαρδία τδν πατέρα τού φωτό χα! τή ζωή; vi φωτίζη τδν νο·}ν μου, νά γνωρίζω τδ πανάγιον αότού σέλημα χαί νά μέ ένισχύση νά ζώ πάντοτχ συμφώνω μέ αυτό, άποβλέπων <î μόνον τδν σχοπόν διά τού όποιου χα! τδ ιίναι μέ έχάρισ· χχ! προσπα&ών νά έχπληρώ χατά τδ δυνατόν τά έπιχιίμτνα «ί έμέ ίτρά χασί,χοντα. 'Εξαιτούμινο 81 <ί τούτο συναρωγού χα! τά ύμ«-τέρα «ύχά , μένω μi τδ άνήχον σέρα .

"Ολο «ύπ«:θή βιόφιλο Καίρη .

Έν Άνδρη», τήν 7 αύγούστου 1837.

Ίσον άπαράλλαχτον τφ πρωτοτύκω.

Τή.ν 31 όχτωβρίου 1839, έν Άσήναι .

Ό γραμματτύ τή ίτρά συνόδου Η. Φαρμαχίδη .

3.

SYNODUS ATHENIENSIS THEOI'HILO CAIRI ·
1839 «ugu«ti 15.

Ή ιιρά σύνοδο τού βασιλτίού τή 'Ελλάδο . Πρδ τδν έλλογιμώτατον διδάσκαλον

Έλαβ«ν ή σύνοδο τήν άπδ 7 τού ήδη λήγοντο μηνδ άπάντησίν σου, χαί ένέγνωσ έσχχμένω τά έν αύτή· άλλά δέν δύναται νά χρύψή τήν έχ ταύτη προσγ»νομένην (ί αύτήν λύπην. Ή σύνοδο δέν άκήτήσι παρά τή έλλογιμότητό «ου λόγον «ί τά ύπέρ λόγον τή άμωμήτου ήμών πίστεω δόγματα τ« χαί μυστήρια· διότι ταύτα πιστεύονται χα! 8έν έξιτάζονται, ώ ύπιρβαίνοντα τήν χατάληψιν τού πιριωρι-,σμένου νοδ τού Ανθρώπου. Άλλ' έπ«8ή δκδόθη χα! διιχηρύχθη πανταχού, δτι ή έλλογιμότη σου πρ<-σβίύτι νέαν θρησκιίαν πβρ ήν έλάβομ παρά τών πατέρων ήμών, χα! 8ιδάσχ«ι αύτήν Απ' έναντία τών παραδ(δεγμένων τή όρθοδόξφ ήμών έχσέφ (μή Ανιχομένη τούτο ή σύνοδο , έζήτησί καρά σού έχθχσιν τή όμολογία τή πίσαώ σου, πχποιθυΐα δτι, ώ τέχνον γνήσιον τή Ανατολική όρθοδόξου έχχλησία χα! καθ' δ ί(ρ«ύ τού θ<ού τού ύψίστου, δέν θέλιι Αρνηθή ταύτην, Αλλά μάλιστα δτι Φέλιι προθυμοποιηθώ ώ; τοιούτο νά όμολογήση , δτι χα! πιστ«ύ«ι χα! όμολογίί , ώ καί άπαν τδ πλήρωμα τών όρθοδόξων, ένα θπόν έν τρισίν ύποστάσνσι, δηλαδή πατέρ'ά, υίδν χα: άγιον πνιύμα. τριάδφ όμοούσιον χαί άχώριστον, τήν έχ τή άιιπαρίΜνου χα! δ«οτόχου Μαρία άφθορον έναviΚρώπησιν, χαί πάσαν τήν ένσαρχον οικονομίαν τού υιού χαί λόγου τού θ(ού χαί πατρό , κυρίου δέ ήμών Ιησού Χριστού, τήν άνάστα-σ:ν τών νχχρών, τήν μέλλουσαν χρίσιν χα! άνταπόδοσιν, τήν αιώνιον μαχαβιότητα, τήν άτ<λ(·ύτητον κόλασιν, χαί τήν ιιρότητα τών έπτά θίίων μυστηρίων άπο-D δέχισαι δέ χα! πρ<σβ<ύ«: τά άγια γραφά , τά άγία ο!χουμ«ν:χά χα! τοπιχά συνόδου , τήν προσχύνησιν τών σιπτών χαί άγίων (ίχόνων, χα! έν γένιι πάνθ' δσα πρισβ<ύ«ι ή Ανατολική όρθόδοξο έχχλησία θαΐα δόγματα, διδάγματα, ιιρά παραδόσαι χα! τ«λ<-τά · ώστ» έχ τή όρθοδόξου τή πίσηώ σου όμολο-Υία ταύτη νά λάβη ή σύνοδο «ύχαιρον τήν π«ρίστασιν, νά φέρη τήν προσήχουσαν τού πράγματο διόρδωσιν χαί νά^ησυχάση τά «ί τοσούτον έχ τών πιρι τήν ώρησχάίαν διαδοΗντων χαί διαχηρυχΗντων, ώ βλασφήμων χα! χαχοδόξων χαί άνατρ«πτιχών αύτή , διαταράχώ συντιδήσάι τών χριστιανών. Αλλά παρά πάσαν προσδοκίαν ή ή! ή ό λόγο άπάντησι σου ήτον τοιαύτη, οΐαν δέν έπρόσμάνιν ή σύνοδο , μάλιστα δέ παρ' άνώρώπου τοιούτου, οίο ή έλλογιμότη σου, τδν όποιον ί, σύνοδο τιμ| διά τήν παι8«ίχν κα! τά φώτά του.

* Οκοχοωχ·, η dt., ρ. 414-5.

•ύάιν, έκιιδή ή πιρί ή δ λόγο άπάντησί πιριστριφδμίνη ιί Αοριστίαν φράσοβν, δχι μδνσν δέν άναιροί τά. χατά σού *πιρί* θρησχιία διαδοΗντα χαί βιαχηρυχάέντα, ώ βλάσφημα χαί κακόδοξα, άλλά μάλλον άκουροι αύτά, χαέ ή σύνοδο έπιτηρούσα χατά τά ιιρά αύτή χρέη, νά διατηρούνται άθιχτα τά έφ' ών φχοδόμηται ή όρθόδοξο ημών χίστι ; καί μή Αποδιχομένη ούδιμίκν πιρί αύτήν ξναντίαν διδαοχαλίαν ή καινοτομίαν, χρίνιι ιδλογον νά σέ προσχαλέση ι·1 έχχλησιαστικβ , νά πέμψη πρδ; αύτήν τήν όμολογίαν τή; πίστιώ σου, έχΜτων αύτήν σαφώ καί ώριομένω , ήτι , ώ δέν άμφιβάλλι: ή σύνοδο , Μλ« rivai σύμφωνο πρδ τήν βδξαν τή έρβοδόξου ήμβν Ανατολική έχχληοία - χαί τούτο ΑπακΜται πατά χρέο νά πράξη βσον Ινιστι ταχύτιρον.

Καί ταύτα κατ' έγχρισιν.

Έν Άδήναι^ τήν 26 «ύγούστου 1839.

Γ. Θ Κυνσίμηρ Διονύσιο προίδρο . Ό Ύδρα Τιβάσιμο . Ό Σιλλασία; Ηιοδώρητο . 'Ο πρώην Ήλιία; 'Ιωνά . Ό Αττική; Νιόφυτο .

(Τ. S.) Ό γραμματιύ; τή ιιρά συνόδου

θ· Φαρμαχίδη .

THÉOPHILUB C.IIH^S SYNODO ATHENIENSI·

1839 «eptembrit 14.

Ηρδ τήν ιιράν σύνοδον το<0 βαδιλιίου τή Ελλάδο .

Απαντήσα διά' τή άπδ 7 τού παριλΜντο αύγούστου έπιστολή μου ιί τήν άπδ 10 Ιουλίου σιβαστήν μοι τή ιιρά συνόδου, ήλπιζον πάντοπ, δτι ήβπλιν «ύαραστηδή ιί αύτδν ή ιιρά σύνοδο , xal δτι ήδύνατο νά λάβη Αφορμήν έξ αύτή νά φέρη τήν προσήπουσαν «ί τά πιρί έμοΟ βιαδρυλλούμινα διδρθωσιν. Αλλά τώρα μέ άχραν τή; ψυχή μου άΘυμίαν ώ έχ τή άπδ 25 αύγούστου. διυτέρα σιβαστή μοι πρδ έμέ έπιστολή τη μανθάνω, δτι ή άκάντησι αδτη δέν ήτον όποίαν έπρόσμιντν άπ' έμέ ή Ιιρά σύνοδο . οδτι ίχανή νά δώση ri; αύτήν λαβήν νά χαθησυχάσι τά δι' έμέ ταραχ»ι(σα τών χριστιανών συνιιδήσιι .

Βλέπω βέ δτι tlvai Ανάγκη, ή νά χαταπατήσβ τήν συνιίδησίν μου χαί νά Απατήσω τήν ιιράν τοΟ έθνου μου σύνοδον, τδ όποιον ιί έμέ rivai Αδύνατον. ή νά άποφύγω τδν τρομιρδν τού συνιιβότο; έλιγχον, νά χαταφύγβ «ί τδ έλΜ τού θεού χαί νά ί,μαι σύμφωνο μέ αύτδν χαί μέ έμαΰτδν, τδ δποίον δι' έμέ riva: χα! «ύλογώτιρον χαί προτιμότερον.

'Ο8^ μήτι γινώσχων μήτι δυνάμινο νά χάμβ άλλην παρά τήν άπδ 7 αύγούστου προσταλιίσαν άπάντησιν, παραχαλώ ΙΗρμώ πάλιν καί πολλάχι; τήν ιιράν σύνοδον νά ιύαριστηβή ri; αυτήν, xal λαβούσα ώ *5 J·0** ** 'tpW''*0UW 'ίζ πράγμα διόρδβσιν.

ΕΪ Si χαί τούτο φανή βώλου Αδύνατον, παρακαλώ νά μέ συγχώρησή νά διατρίψω μιταξύ τή όρφανιχή ταύτη οίχογινιία μου μέχρι τού έλιυσομένου μαρτίου, νά τιλιιώσω τήν έπισχιυήν τού·όρφανοτροφίου, τήν δποίαν ιίχα πρδ πολλού Αρχίσι:, νά' γράψω πρδ τού γονιΐ τβν ιύχαταστάτων παιδιών, χαί vi τά έξαχονομήσβ χατά τήν γνώμην τβν, νά οικονομήσω δκω δυνηδώ τά δρφανά μου, χαί έπιιτα Ηλω άπέλθιι, δπου δ θ«δ μέ φωτίσιι, χαί Ηλβ διαμιίνιι, βσον ή Aria του «ρδνοια ιύδοχήση, μακράν τβν όρφανών μου χαί τού δρφανοτροφίου έχιίνου, τδ δποίον μέ ιδρώτα αίματο έχ θιμιλίων άνέστησα. Εύιλπι , δτι *il* ιιρά σύνοδο δέν Μλ« μι άρνηθή ποτι τήν χάριν τούτην, μένω μέ τδ Ανήχον σέβα .

'Ολο ιύπιιθή θιόφιλο Καίρη .

Έν Άνδρφ, 1839, σιπτιμβρίου 14.

Ίσον Απαράλλαχτον τφ πρωτοτύπφ.

Έν Άδήναι , τήν 31 όχτββρίου 1839.

(Τ. S.) Ό γραμματιύ τή ιιρά συνόδου

Η. Φαρμαχίδη .

δ.

SYNODV8 CONSTANTINOPOUTANA THEOSEBISMÎ DOCTRINAM A CAIRE INVECTAM DAMNAT··

1839 menae aeptembri.

+ Γρηγ/ριο; έλέφ 8ιόύ άρχιιπίσχοπο Κωνσταντινουπδλιω νέα; 'Ρώμη χαί οΐχουμινιχδ πατρι^ΡΧήί·

ή Οί τφ χαύ' ήμά; άγιωτάτφ πατριαρχιχφ Αποστολιχφ χαί οίχουμινιχφ 8ρόνφ ύποχιίμινοι Ιιρώτατοι μητροπολίται χαί ύπέρτιμοι, χαί θεοφιλέστατοι Αρχιεπίσκοπο! τι χαί έπίσχοποι, έν άγίφ πνιύματι Αγαπητό! ήμών άδιλφοί χα! συλλιιτουργοί. χαί έντιμότατοι χληριχοί, ιύλαβίστατοι ιιρίί χαί δσιώτατοι ιιρομόναχοι, τίμιοι προιστώτι- χαί πρόκριτοι, χαί λοιποί άπαξάπαντι ιύλογημένο: χριστιανοί έχάστη έπαρχία , τέκνα έν χυρίφ άγαπητά τή ήμών μιτριότητο . χάρι ιίη ύμΓν χαί Ϊίρήνη παρά διού.

Αιδαχαί ποιχίλαι καί ξέναι μή πιριφέροσδ'Ι»' καί ιί τι ύμά ιύαγγιλίζιται παρ' δ παριλάβιτι, άνάδιμα έστω· χδν Αγγιλο έξ ούρανού ιύαγγιλίζιται ύμίν παρ' δ παριλάβιτι, Ανάδιμα (στώ*. Ταύτα έμφαντιχώ; χαί Ιλιγι ϊχαί έγραφι καί έω τή σήμιρον διδάσκων αύστηρώ παραγγέλλβ «ί άιίασαν τήν έχχλησίαν τοΟ Χριστού δ μέγα τών έ3νών διδάοχαλο , 4 ύιίο Απόστολο Παύλο , προβλέπων διά τή έν αύτφ ένοιχούση; χάριτο τού παναγίου κνιύματο , δτι ΙμιλίΛν νά άναφανώσι χατά διαφόρου καιρού άνδρι τιτυφωμένα, **λαλούντι; διιστραμμένα,** τού άποσπ^άν **τού μαδητά όπίσω αύτών1,** ώ . δ αύτδ πάλιν άλλαχού λίγιι. Εί ταύτα τά διοπνιύστου παραγγιλία ύπαχούοντι προύύμω άπ' άρχή οί ζηλωταί χαί* Ειρμοί προστάτα: χαί έπιμαχηταί τή δρδοβόξου ήμών πίστιω , έξήλιγξαν τού χατά χαιρού άναφανέντα διαφόρου ήίρισιάρχα , έξέβαλον τά όλιδρίου αύτών αίρέσιι χαί έχράτυναν τήν όράοδοξίαν, ήτι έδοξάσβη χαί δοξάζιται χαί Ηλιι δοξάζισάαι Απδ αοράτων έω πιράτων τή οικουμένη μέχρι συνπλιία τού αίβνο;' διότι φχοδδμηααν αύτήν δ Αληθή αύτή Αρχιτέχτων, *6* χέήρ ήμβν Ίησού Χριστέ , έπί τή σωρρά πέτρα , τουτέστι τή τβν iΗοπννώστβν Αποστόλων τιλιιοτάτη καί άληδιστάτη , δμολογία , **χαί χύλαι ψδου δύ χώτισχύσουσιν αύτή ».** Άλλ' δ φδονιρδ;. διάβολο , δ άιίποτι τήν

¹ Hebr. XIII. ». ² Χ*· @°·
² 0*1l, »·». ³ M·»®· XvI· ,β·

• OeMoomoa, t «it, μ 415-4.
·· Kl eütteM >riM|i «ώ titalu : «ai «ι ·'»<·<*« wewr) άιωφαηΜκ
o.r<r~ar». AΠaawM.c r.S »βπω»τ<«ΐ ««« ί» «ararif v»««v·«ώτ »■»· 'VS Aytai «i xf>-
M'élit ΛωΙφΛ Xχ«*v«· t* &
17 F Ka*4e· TWHtüt MmmI L G«4®··, t ΠXC*è^M<tai<VaH *···]> ► ··>-·.

tofi Ανθρώπου φθονών αεετηρέιτν χο! Απ'Αρχή; αύτήν A έπιβουλευσάμενο;, ού διέλιπε διά παντδ; πεντνtοιοι μηχανήμασι χατκδιώχων αύτόν, Ινα τή; εβθοία; Αποπλανήση δδού χα! τή ορθή χ«ί Αληθού ΤΟΟ Χριστού πίστεω^ τή; παρά τών θσοκνεύστων Αποστόλων χηρυχθοίση^ ΑποστρΑφη, ποικίλα; «Αρέσει; διά τών καταχθονίων αύτού οργάνων, τών διαφόρων αίρεσιαρχών, παρενσπείρων ει τήν ορθοδοξίαν* καθώ μέχρι τή; σήμερον βλέπομεν ένθεν μίν τά τή λατινιχή; έκκλησέεκ αίρέσει; ύχουλότερον άναχινουμίνα^ ένθεν 8έ τι ΤΟΟ Λουθήρου χαί τού Καλβίνου θρασύτερον Αναθιδομένα;, έν ταύταi; μάλιστα τοί ήμέραι;, έν *αί;* τομώτερον χωρούσιν ci αύτών όπαδοι, **ζητούντε;** ^**αποσπάν** ***τού; μαθητά;*** **όπίσω** ***αύτών χατά τδν*** απόστολον, τουτίστι τά γνήσια τέκνα τή; ορθοδόξου ανατολική; έχχλησία;, ήτι; ούδ' έπαύσατο χατ' οφειλήν αύτή; Απαραίτητον ούδέ παύσεται ποτέ άνθ-.σταμένη χατ' αύτών βλαι; δυνάμεσι, στηλιτεύουσα τού; δόλου; αύτών χαί τά; πάνουργία;, στηρίζουσα τού; όρθοδό-B ξου; λαού; Η; τήν όρθήν όμολογίαν τή; πίστεω; χαί διδάσκουσα, Ινα μή **διδαχα!; ποικίλα·.; χαί ξέναι; περιφέρονται** χατά τήν τού Αποστολου παραγγελίαν ού μόνον **Ανθρώπων διεστραμμένα λαλούντων,** αλλ' ουδέ **xiν ΑγγΑο; άχ' ούρανοΟ** τάναντία ταί; άποστολιχαί; παραδόσεσιν αυτοί; «ύαγγελίζηται.

Αλλ' έμελλεν άρα χαί άπό τή; έν "Ανδρφ πρδ τριών «τών χαί έπέχινα (ώ; μή ώφ«:λ«) συστηθείση; Καίρειου σχολή;, τή; τφ όνόματι μέν μόνφ όρφανοτροφiίον λεγομένη;, τφ πράγματι δέ αύτόχρημα φθορείον Αναφαινομένη; ψυχών ορθοδόξων ορφανών χαί πλουσίων, παίδων τε χαί Ανδρών, ιερωμένων χαί λαϊκών, νi προχύψη καί έν τΟΓ; έσχάται; ταύται; ήμέραι; καινή τι; καταχθόνιο; αίρρσι; ή μίλλον σύστημα νεωτέρα; Αλλοχότου χαί άσεβού; θρησκεία;, **Ηεοσεβισμ δ;** χαλουμένη;· ή; οί όπαδο! έν καί μόνον δν ποιητήν χαί προνοητήν τού παντό; πρ«σβιύοντ«,-, τά λοιπά πάντα τή; χριστιανική; όρθοδόξου πίστιω; δόγματα, C παντόλμω; Αποσχοραχίζουσιν οί πάντολμο:, μήτε τά; ιερά; γραφή , παλα^έν χχί νέαν, άποδιχόμενοι χαί μύθον αύτά; άποχαλούντε , μήτε τήν τρισυπόστατο» θεότητα δοξάζοντε , τουτέαχι πατέρα, υίδν χαί άγιον πνεύμα, τριάδα όμοούδιον καί Αχώριστον, μήτε τήν ύπέρ τή; σωτηρία; υήρύ άνθρωπίνου γίνου; ένσαρχον οικονομίαν τού μονογινού; υίού χαί λόγου τού θεού φρονούντ»;, μήτε'τά θεία μυστήρια τή; Αγία; ήμών έχχλησία; ώ; δωρεάν τού παναγίου πνεύματο «ί; έξάλειψιν τών ψυχικών ήμών αμαρτημάτων όμολογούντε;. άλλά πάντα τά τή; όρθοδάξία; άρνούμενοι καί άντιθίου πλάνη; χαί βλασφημία; άπάση; χα! *άσεβεία;* παντοία; πλήρη παραληρήματα δοξάζοντ»; χαί κηρύττοντα , κούρου νοδ; κουφότερα Αποκυήματα χαί αύτόχρημα τού Αντίχριστου Αντίχριστα γεννήματα, τήν παντελή τού χριστιανισμού καταστροφήν πραγματεύονται. Καί ταύτα ούκ άπό ψιλών μόνον ύπονοιών λέγομ«ν ούδέ έξ Αναπόδεικτων χαί Αβασίμων χχί τυχόντων λόγων συμπερασματικά»; συνάγομεν, Αλλ' έξ D αύτών τών έν τφ όρφανοτροφείφ διδαχύέντων τ« καί μυηθέντων ιδίων μαθητών διαβεβαιούμεθα,· έχ τε τή; πρό; τήν έχχλησίαν Αμέσου παραστάσεω; αύτών καί τή; διά ζώση; φωνή;.ομολογία; των, έχ τε τών πρδ; αυτήν έγγράφων αύτών αναφορών χα! έξ ών άχόμη συν«π:φέροντ«; ίδιοσυντάχτων τού διδασκάλου αύτών φυλλαδίων, αυθαιρέτων προσευχών χαί ύμνων περιεκτικών κα! οίονεί διδασκαλία; μυστηρίων έμφαντιχών χα! τή; τού δυσσεβού; θεοσεβισμοθ αύτού όμολογία; έν είδει τού καθ' ήμά; ίερού συμβόλου (άπαγε) έχθετιχών, ένεφάνισαν παραδόντε; τή έχχλησίφ. Τί; μή φρίξη έκ! τοί; τοιούτοι; άπροσδοχήτ»; άχούσμασι; Ποία όρθόδοξο; ψυχή δύναται άναλγήτω; τοιαύτα νά άκούση καί άταράχω; νά ύ.τοφέρη; ΠοΙοε όρθύδοξοι πατέρε; ή μήτέρε; ή άδελφοί, άποστείλαντε; τά φίλτατα τέχνα των ή τού; άδελφού; των χριστιανού; όρθοδόξου;, Τνα προηγουμένω; στηριχθίντε; τήν

A πάτριον χριστιαν.χήν θρησκείαν, μορφωθώσιν έπειτα διά τή; Αληθινή; παιδεία; ει; Ανδρα; εύσεβεί; καί έναρέτου;, δύναντχι Αγογγύστ»*; νά ίβωσιν αυτού; ήβη εί; τά ίδια έπαναβτρέφοντα; έλεεινά θεάματα καί μυρίων δακρύων άξια, Ακοπλανηθέντα; τή; πατρφα; ορθοδοξία;, Απαρνηθέντα; τά τή; χρκριανιχή; πίστεω; καί εί; τδν κρημνόν τή; Ασεβεία; έξωσθένταφ χωρί; νά έχβάλωσι τά; πλέον γοερά; φωνά; κατά τών Ακατιώνων χεϋ φθορίων αύτών; Ή πώ ή αγία τού Χριστού όρθόδοξο; έχχλησία, ή κοινή τών όρθοδόξων μήτηρ καί τροφό,*, δύναται νά Ιδη τά πνευματικέ τίχνα τη; εί; τοιαΰτην έλεεινήν πνευματικήν άθλιότητα, τού ήγαπημένου νυμφίου τη;, τού Αρχιποίμενο; 'Ιησού Χριστού, τά λογικά Αρνιά τά άχαχα διασπαραττόμενα οίχτρώ; ύπδ τού αίμοβόρου λόχου, χωρί; νά διαρραγή τήν χαρδίαν, χωρί; νά διασπαρχχθή τά σπλάγχνα καί νά κλαύση Απαρηγόρητα έπί τή Ανελπίστω τούτη Απαραμυθήτφ αύτών συμφορά; Β Οΐμοι! **τί; δώσει τή κεφαλή μου ύδωρ χαί** τοίς **όφθαλμοί; μου πηγά; δακρύων,** ΐν' ούτω; «ίπωμεν πατά τδν προφήτην Ιερεμίαν, καί θρηνήσωμεν τήν όδυνηράν τών ήμετέρων τέχνων πνευματικήν χατάστασιν, θεωρούντε; «?; οΐα; πλάνη; όλεθρίου περιεπλάχησαν ένέδρα; χαί ιΐ; οΐου ψυχικού κινδύνου περιπεπτώχασι παγίδα;; Ταύτα ή άγια τού Χριστού έχχλησία μέ Ανέκφραστου τή; χαρδία; τη; θλίψιν κατανοούσα χαί τήν ψυχικήν σωτηρίαν τών πνευματικών αύτή; τέκνων έπιθυμούσα, χα! ειΑΗν μέν τή; ψυχοφθόρου τούτη; σατανική; πλάνη; χαί ψυχοβλαβού; Απάτη; τού Αναφανέντο; Καίρειου Ασεβεστάτου θεισεβισμού τόν βούν νά στά,ση προνοούσα, ίνα μή χα! έν το!; μέρεσι τούτοι; διαδόσιμο; γινόμενο; διά τών Απδ τού έν Άνδρφ ορφανοτροφείου ή μάλλον ψυχοφιθόρου διδασχiλiίου έξελθόντων μαθητών, λυμήνητα: πΑν τδ ορθόδοξον πλήρωμα, ένθεν δέ αύτών τούτων τών Αποπλανηθέντων όρθοδόξων τέχνων τη; C τήν τελείαν Απαλλαγήν Απδ τών ψυχοβλαβών φρονημάτων τού άντιθίου θεοσεβισμού χα! τών Αντιχριστιανιχών διδασκαλιών διανοουμένη χα! τήν έπ' αύτοί; ειλικρινή μεταμέλειαν χα! γνησίαν μιτάνοιαν πραγματευομένη χα! τήν εί; τήν πατρφαν εύσέβειαν χαί όρθόδοξον χριστιανικήν θρησκείαν τελείαν αύτών έπιστροφήν διασχεπτομένη χαί τή; έν αύτή τούντεύθεν Απαρεγχλίτου έμμονή; χαί τή; μετ' ένδομύχου πεποιθήσεω; εΐ; τά τή; άμωμήτου ήμών πίστεακ οικοδομή; αύτών έφιεμένη, έγνω τή χαντοδυνάμφ χάριτι τού κυρίου ήμών Ιησού Χριστού έπιλαβέσθαι τού έργου προνοίφ Αξιοχρέφ έκκλησ:αστική.

Καί δή ή μετριότη; ήμών μετά τή; περί ήμά; ένδημούση; ιερά; Αδελφότητα; τών ίιρωτάτων Αρχιερέων καί ύπερτίμων, τών έν άγίφ πνεύματι αγαπητών ήμών Αδελφών καί συλλειτουργών συνδιασχεψάμενοι, ένεχρίναμεν δμοφώνφ γνώμη ώ; Αναγχαιότερον, σωστικώτερον χαί ουσιωδέστερου μίτραν έν τή παρούση τοιαύτη πνευματική περιστάσει καί κοινή ψήφφ έγνω-D μεν, Γνα συστήίωμεν ένταύθα κατά τδ Φανάριον ύπδ τήν Αμεσον τή; έχχλησία; έποπτείαν θεολογιχήν σχολήν, άποχαταστήσαντε; έν αύτή διδάσκαλον τή; θεολογία , Ανδρα σεβάσμιον, ένάρετον, άινεπίληπτον, τή τε έξωτεριχή χα! ίχχλησιαστιχή παιδείφ συγχεχροτημένον καί έξ επαγγέλματο θεολόγον χα! δυνάμενον νά διδάξη του; προσερχομένοχ τά; Αρχά; καί βάσει; τή; όρθοδόξ' υ ήμών πίστεω; κα! νά κατηχήση αύτού; εί; τά δόγματα, μυστήρια χα! λοιπά; πχραδόσει; τή ήγία; ήμών έχχλησία;. 'Εφ φ χα! γράφοντε; διά τή; παρούση; πατριαρχική; καί συνοδική; έγχυχλίου έπιστολή; χαί γνωστοποιούντο; πάσιν ύμίν τοί; εύσεβέσι χεϊί όρθόδοξοι; χριστιανοί; τήν έχ προνοία; έκχλησιαστιχή; σύστασιν τή έν Φαναρίφ θεαλογιχή; σχολή; χα! τήν έν αυτή Αποχατάστασιν τού τοιούτου θεολόγου διδασκάλου, χα! πρό πάνέων τοί; γονεύσι, συγγενέσιν, οίχειοΐφ γέρουσι χαί προστάται; τών άπελθόντων εί; τήν έν *Ανβρφ Καίρειον σχολήν χαί-

δων, Ανδρών, Ιερωμένων και λαδιών, *1 διδαχθέντων ί τά φρβν^ΐψΛί Απάτε τή ανηχρεσΜνιχή διδασκαλία, κα! μυηθέντεεν τΑ τή ΑνηΜβυ πλάνη τού θεοσεβισμού, πληροφορούμη έν Αγίφ πνεύμα®, βτι συνερχόμενοι ί* τή βιαληφθείση θεολογική σχολή οι «atStf. ύμών, οί μέν Αβιανόθπυτοι κα! Ακέρωοι κατΑ τά φρονήματα δ Α τή όρθή xai ύγιού διδασκαλία τή όρθοδόξου πίστεω, ήτι θέλκ διδάσκεται ταχτικέ χα! συστηματικέ ίν αύτή, *έλου« στηριχθή έπι πλέον «ί τά τή Αμωμήτου ήμών χριστιανική πίστεω, μηδόλω έξαπατώμενοι ύπδ τή έαροβιβασκαλία χα! κενή Απάτη τών χαχοφρόνων xai έπιβούλων αιρετικών ο! δέ είτ' έξ Απειρία xai Αμαθεία «'τ' έξ Αφιλεία; Αποπλανηθέντε τών ύγώ| φρονημάτων, γνωρίσαντε μέ τήν χάριν τού χυ^υ ήμών Ιησού Χριστού τήν Απάτην των χα! τδν έξ αύτή ψυχικόν όλεθρον, θέλουσιν Αποπτύσει τά άντιχριστιανικΑ χα! ψυχολέθρου Καίρείου διδασκαλία χαί θέλουσιν έγχολπωθή τΑ *Itpi* τή όρθοβίξου | χριστιανική πίστεω μαθήματα, τήν εύαγγελικήν Αλήθειαν, τδ μάννα τδ ούράνιον, τδ ύδωρ τδ σωτήριον, τήν θρησκείαν τήν πατροπαράδοτον, τήν κίστιν τέλο πάντων, ήτι κατεπαγγέλλεται αί τού διακατέχοντα αύτήν σώαν, Ακεραίαν, Ακαινοτόμητον xai Αδιανόθευτον, τή ούρανίου βασιλεία τΑ αιώνια Αγαθά, ποιούσα αύτού **κληρονόμου μέν θεού, συγκληρονόμου δέ Χριστού** χατά τδν Απόστολον Παύλον^ ΔιΑ τούτα λοιπδν παραινούντε καίσσμβουλεύοντε πατρικέ πάσι τοί ίρθοβθξοι χριστιανοί, ίερωμένοι χαί λαϊΧοί, δσοι Αποστείλαντε τΑ σαρκικά χα! πνευματικά τέκνα σα αί τήν έν Άνδρφ Καίρειον σχολήν, έπανελθόντα ήβη Απηλαύσατε αύτά, ούχί όμω Ακέραια κατά τΑ ορθά χριστιανικά φρονήματα, Αλλά νενοθευμένα τι. τήν διδασκαλίαν τή πίστεω αύτών μέ τΑ Αντίχριστα διδάγματα xai φαρμακευμένα μέ τδν ιόν τού Αντιχρίστου θεοσεβισμού. είτε πολύ είτε όλίγ.ον, κατά τήν Αναλογίαν τή δυνάμεω αύτών αί τήν τούτου 'παραδοχήν, προτρεπόμεθα κα! έντελλόμεθα έκκλησιαστικώ. ίνα ώ γνήσιοι υίο! τή Αγία τού Χριστού έκκλησία πειθόμενοι κατΑ χρέο υίίΧόν ί τΑ σωτηρίου παραινέσει καί προτροπέ ήμών, κατΑ τδν θειον Απόστολον λέγοντα· **Πείθεσ&ε τοί ήγουμένοι ύμών καί ύπείχετε· αύτοί γΑρ Αγρυπνούσιν ύπέρ τών ψυχών ύμών, ώ λόγον άποβώσοντε**, σπεύσηη τάχιον νΑ Αποστείλητε τΑ τέκνα ύμών αί τήν βηθεϊσαν έν Φαναρίφ νεοσύστατου θεολογιχήν σχολήν, ίνα διβαχθέντα κα! κατηχηθέντα έγκαίρω τΑ τή όρθοβόξου χριστιανική ήμών πίσηω δόγματα, έκβάλωσι καί Απορρίψωσι τΑ Αντίχριστα καί κακόδοξα τού θεοσιβιαμού ώ νεοφύτευτα κα! νοοβλάστητα, πρδ τού νΑ έκτείνωσι τΑ βίζα βαθύτερον αί τΑ ένδόμυχα τών καρδιών αύτών. Κα! ούτω έχάτεροι, οί μέν ώ; πντυματικο! πατέρε, οί δέ ώ σαρκικοί, έχπλε)ροΟντ« τΑ χυριώτατα καί ούδιωδέστατα ήμών ιύαγγίλικΑ χρέη, προσφέρωμεν αύτΑ <! τδν έν τριάδι ύμνούμενον. θεόν, χαθΑ παρελάβομεν Απδ τή ί(ρά χολυμβήθ|(Κ· καθαρά κα! Αμόλυντα.

"Οσοι δέ έξ ύμών ιίτ' έξ Αμάλιία «Η έξ Αδιαφορία παρακούσαντο (δ μή γένοιτο) (ί τΑ κατ' έχκλησιαστικήν Αξιόχρεων πρόνοιαν γινομένα ψυχοσωτηρίου ταύτα *κβραίνίοϋζ* καί πατριχΑ; ήμών συμβουλέ, δέν θέλει φροντίσητ» Αμέσω κατΑ τδ χριστιανικόν χρέο σα νΑ βάλητ» αί πράξιν τΑ ψυχωφελεί εισηγήσει ήμών χα! βέν θέλει Ακοστείλητε αί τήν ένταύθα θεολογιχήν σχολήν τή καώ' ήμά τού Χριστού μαγάλη, έκχλησία τΑ ψυχικέ πεπλανημένα τέκνα σα, τΑ Απόζοντα τή Καξρ*!ου ώαοατυγού χαχοδοξία, καί βέν προδυμβάοτηώήτί αί τδ νΑ έπαναγΑγηττ αύτΑ, Μ τή έχχλησιαστιχή προστασία κα! τή όρώοβόξου χριστιανική Μασχαλία (ί τήν πστρψαν (δσέβαιαν, ΑλλΑ παταφρονούντα έάσητχ αύτΑ (ί ήν ρωμιέπασον έξ Αγνοια ψυχόλιδρον πλάνην τού ώτοσίβισμβο, πρδ, U xai δσοι, Αψημοίνη καί ύκιροκτικώ φαράμινοι (ί τώ έκχλησιαστικΑ ένταλΑ κα! παραγγχλία πσρί τβύ ουσιώδου τούτου Ανβκαμένου, τολμήστη νΑ παραβαχθήτα (ί τώ; οέκία: σα; διδασκάλου οί έχκπίδαυσιν τών τέκνων ύμών έκ τών Ααδ τή έν ^νβρφ Κσέβιίου σχο> λή έξκλύόντων μαώητών, «Γτ(ιορωμένων *tin* μοναχών (ta κοσμικών, ώ μτμαλυσμένων Απάντων κατΑ τδ μάλλον κχί ήτταν Απδ τά δολνρΑ νάματα τή κακοδόξου διδασκαλία τού κατοχδονίου Ηοσνβισμού καί Αλω καταστριχτιχού τού χριστιανισμού, κα! έν γένιι μοτασχόντων ιί Αα! μή τού πυρό, ΑλλΑ τού καπνού, οί τοιιΛτοι πάντι γνωστού» καλώ;, Ατι, Αφ* ού προηγουμένω 'Ηλκτ έπισπάσ® καώ' ύμών αύτών απάντων τών όρθοδόξων xai όρθοφρόνων τόν ψόγον, τήν κοινήν κατηγορίαν κα! τήν κατάχρισιν, φαινόμτνοι τοιουτοτρόπω (ί τού κόσμου τδ θέατρον ώ συμμΰσται τή ά.τιθέου αύτών διδασκαλία χαί σύμφρονι μέ τΑ Αντίχριστα αύτών φρονήματα τού δυσσιβοΰ θ(οσ»βισμού, θίλιτι έφιλκΰσιι έπομένω χα! τήν βαρυθυμίαν τή κοινή μητρδ; τών »ύσ»βών, αγία τού Χριστού έχχλησία, τή Αξιοχρέω Α(ίποτ« προνοούση ύπέρ τών πνιυματιχών αύτή τέκνων, ύπ«ύθυνοι Αμα τοί χατΑ τών Αντιπάλων τή όρθοδόξοι χριστιανική ήμών πίστχω Ανέχαδκν παρά τών αγίων πατέρων ήμών έπανατχινομένο. έπιτιμίοι Αποχαθιστάμ(νοι, κα! ττλουταίον έν τή πανδήμφ έκιίνη φριχτή ήμίρφ Υή χρισιω Αποπ«μπόμ«νο·. μ»τ\ ίργή παρί τού δικαίου κριτού αί τήν αιώνιον καταδίκην καί/ Απολαμβάνοντα μ«τΑ τών Αρνησιχρίστων τάπίχιιρα τή ύπαροψιά, Αψηφησία χα! τή παντιλού 4 Ανηχοία ύμών.

Ταύτα λοιπόν, Αγαπητοί, ή Αγία τού Χριστού έχκλησία, προνοούσα π»ρί τή σωτηρία τών ψυχών ύμών κατ' δφοιλήν αύτή Απαραίτητον, συμβουλιό»; μητρικέ κα! προτρίπχται πνιυματιχώ πάσιν ϋμίν τοί κνιυματιχοί αύτή τίχνοι;. Τ'μιί δέ, ώ »ύσιβΛ; χαί όρθόδοξο: χριστιανοί, διΑ νΑ Αποφϋγητι δλα τΑ έκ τή Αμιλχία ή Αδιαφορία έτ.απτιλ^ύμινα δ«νΑ καί τΑ ίκ τή πρδ τήν έκκλησίαν Αψηφησία καί παρακοή έπανατιινόμινα έπιτίμια, ούχ' ήττον οέ κα! τήν παρΑ θ»ού κατάχρισιν ένιχα τή παραβάσιω τώύ ίιρωτάτων κα! ούσιωδιστέρων χριστιανικών ύμών καθηκόντων, φάνητι ιύπιιιώί xai υπήκοο: αί τΑ έχ φιλοστόργου πνηματική προνοία έχχληοιαστικώ; ήμών προτροπέ χα! ψυχοσωτηρίου παραινέσιι, προθυμοποιήθηττ ιί τήν έντιλή έκπλήρωσιν τών πνευματικών χρ«ών σα xai διίξατι πραγματικέ τδν ύπέρ τή (ύσ»β(ία ζήλόν σα διΑ τή έν Ιργιγ συνδρομή σα (ί Απαλλαγήν τών φιλτάτωχ τέκνων σα Απδ τή άντιθέου πλάνη κα! τή Αντιχριστιανιχή Αναφανχίσηη χαχοδοξία τού θοοσχβισμού, ίνα χαί έν τψδι τψ βίφ τού δικαίου έπαίνου χα! τά Αναλόγου (ύφημία παρά τών όρθοδόξων Απάντων Απολάβητο, καί έν τψ μέλλοντι τών έπηγγ»λμένων Αγαθών τή ούρανίου βασιλιία Αξιωθήτι παρΑ τού προανάρχου πατρό, τού συναϊβίου μονογενού αύτού υίού καί τού παναγίου καί ζωοποιού αύτού πνεύματο, τή μιά τρισυποστάτου θεότητο, τή μακαρία καί όμοουσίου χαί Αδιαιρέτου ηριάβο, ή τδ Απχιρον έλιο (ίη μκτΑ πάντων ύμών.

Έν έτιι σωτηρίφ ,αωλθ', κατΑ μήνα σιπτέμβριον.

f δ Κωνσταντινουπόλεω έν Χριστψ Αδιλφό καί (ύχίτη.

f ό Εφέσου Άνθιμο έν Χριστψ Αδελφό χαί εύχέτη.

t ό Κυζίκου Άνθιμο έν Χριστψ Αδελφό καί εύχέτη.

t ό Νικομήδεια Άνθιμο έν Χριστψ Αδελφό κα! εύχέτη.

ψ ό Χαλκηδόνα Ιερόθεο έν Χριστψ Αδελφό χαί «όχέτη -

f I Αέρχων Γερμανό iv Χριστή Αδελφό καιΑ «υχέτη .

t ό Ήελκγωνεία Γεράσιμο h Χριστφ ΑβΛφδ καί «υχέτη .

+ 4 Κενστεντιλίου Αρτέμιο έν Χριστή» Αδελφό κ«1 εύχέτη .

+ ό πρόεδρο Καρπάθου Μεθόδιο έν Χριστφ Αδελφδ χβ! εύχέτη .

f 4 'Ρόδου Ίάχε^; έν Χριστφ Αδελφό; καί εύχέτη .

t 4 Μιτυλήνη Μελέτιο b Χριστφ Αδελφό καί εύχέτη .

f 4 Μελενίκου Αιονύσιο 4» Χριστφ Αδελφό καί «ΰχ^.»·

+ 4 Σκοπιών Γαβριήλ έν Χριστώ Αδελφό xal εύχέτη .

·>.I

THEOPHILVS CAÏRES SISTIT CORAM SYNODO ATHENIENSI·

1839 octobri· 21.

ΠραχτικΑ τή; συνόδου τού βασιλείου τή κατά τήν 21 όκτωβριου 1839 συνεδριάσεω .

Άνεγνώσθη έγγραφον τή γραμματεία Απδ.20 Οκτωβρίου. xal ύκ άριθ. 29M3 (ip. πρ. 8144), δι' ού γνωστοποιείται «ί τήν σύνοδον ή έλευσι τού Καίρη.

Έκρίθη vi προσκληθή 4 Καίρη ήδη κοφών ει έξέτασιν.

Ό πρόεδρο είπε πρό αύτδν είσελθόντα πρδ δ προσεχλήθη, χαί ώμίλησε πρδ αύτόν τά δέοντα. Έπρότρεψεν αύτδν ει μεταμέλειαν έφ' οί έφρόνει χαί έδίδασχεν έναντίον τή; χριστιανική; θρησκεία .

'Ο Καίρη άπεκρίθη, δτι εύρών μαίίητά μή εΐδδτα τδ πώ Sat πισιεύειν, έφρόντισε vi έμπνευση «ί; αύτού τήν θεοσέβειαν κατήχησιν δέ χριστιανικήν δέν έδίδασκεν* αύτήν, είπεν, έπρεπε vi διθαχθώσι παρ' άλλων οί μαθηταί του, διότι αύτδ δέν έδίδασχε θεολογίαν, άλλΑ φιλοσοφίαν εναντίον. δέ τή; χριστιανική θρησκεία δέν έδίδαξεν ούτε ώμίλησε' τί δέ αυτό φρονεί, τούτο είναι φρόνημα Ιδιον •αύτοΟ, καί δέν νομίζει ότι ή σύνοδο Απαιτεί τούτο παρ' αύτοΟ. Είπε δέ δτι είναι έτοιμο νΑ πράξη ώ ^ πρδ; τήν διδασκαλίαν δ τι αϋτη διατάξει, Αλλά δέν δύναται νΑ ψευσθή εί; τήν συνείδησίν τ'ου, ομολογών δτι δέχεται δ τι δέν καφαλαρίβΑνιι · δ τι δ' αυτό φρονεί ι· δέν έκήρυξεν ει ούδένά; ούδέ προσεκάλεσέ τινα ει τί vi τδν διδάξη·* πάντοτε δέ έπροσπάθησε vi καταάτήση τοί»; μαθητά; του θεοσεβεί , Αλλ' ώ; φιλοσοφίαν καί όχι ώ χριστιανικήν θεοκογιαν διδάσκων.

Έπροτράπη δέ καί παρΑ τοΟ έπιτρόπου ει τδ vi όμολογήση δημοσίω , ίν. δέχεται χα! αύτό δ τι δέχεΒται ή κοινωνία, ει τήν όποιαν Ανήκει- Α φρονή δέ καθ' έαυτδν δπω; θέλη- εί; τδ φρόνημά του κριτή; είναι ό θεό .

Έπροτράπη κατ' έπανάληψιν εί; τδ vi έπανέλθη από τή πλάνη τή Αντιχριστιανική θρησκεία ει τήν όποιαν ώ Ανθρωπο έξέπεσε, καί vi ένστερνισθή τήν χριστιανικήν πίστιν, ομολογών δτι πιστεύει, δπω πιστεύει ή όρθόδοξο Ανατολική έκκλησία, ώ τέκνου αύτή καί ιερεύ . Αλλ' έπανέλαβε τΑ ίδια, καί τέλο Απεκρίθη, δτι δέν δύναται vi πράξη δ τι ζητείται παρ' αύτοΟ* καί διά τοΟτο ζητεί προθεσμίαν, καθώ καί Απαντάν είπεν, εί; τό ν' Αναχωρήση έκ τή; 'Ελλάδο ..

Μετά ταΟτα Απεπέμφθη διά vi σκεφθή ή- σύνοδο * Αλλ' έκρίθη vi γενή ή περί τοΟ πρακτέου σκέψι ει Αλλην συνεδρίασιν.

Ίσον Απαράλλακτου τφ πρωτοτύπφ.

'Εν Άθήναι τήν ,31 όκτωβρίου 1839.

(Τ.-.) 'Ο γραμματεύ τή ιερά *συνόδου* Θ. Φαρμακίδη .

7.

CAÏRES A SYNODO DAMNATVR··

1839 octobri· 23.

Έλήφθησεη έχ νέου ει σκέψιν τΑ χατΑ τδν Ο. Καίρην κατά τήν γεγονυίαν Απόφασιν τή 21 τοΟ ένεστώτο μηνά . 'Ελήφθησαν ύπ' δψιν καί τΑ προχθεσινά πρακτικά καί τά έγγραφα τοΟ Καίρη, καί συζητήσεω καί σκέψεω γενομένη έπ' αύτών, έξήχθη έχ τούτη δτι 4 Ο. Καίρη είναι Αρνητή τή Αμωμήτου ήμών πίσΐεω , Αντάρτη κατά-τή όρθοδόξου Ανατολική ήμών έχχλησία , καί Αρχηγό καί διδάσκαλο μιά νέα Αλλη θρησκεία , έναντία τή χριστιανική , θεοσεβισμδ παρ' αύτοΟ όνομαζομένη , ήτι είναι Ασέβεια καί Αθείεο Όθεν έπειδή ό έξ Άνδρου Η. Καίβη , γεννηθεί καί Ανατραφεί χριστιανό καί ίερεύ χειροτονηθεί , Ανεφάνη Αρνητή τή Αμωμήτου ήμών-χριστιανική; πίστεω , Αντάρτη κατά τή όρθοδόξου ήμών έκκλησία , βλασφημών καί Αποβάλλων πάντα τΑ τή; χριστιανική ήμών πίστεω καί δόγματα καί μυστήρια κα! διδάγματα καί τελετΑ καί έθιμα καί παραδόσει , καί γινόμενο Αρχηγό καί διδάσκαλο μι« νέα Αλλη θρησκεία έναντία τή χριστιανική , θεοσεβισμδ παρ' αύτοΟ όνομαζομένη , ήτι είναι Ασέβεια καί Αθεία, καί Αποδεικνυόμενο τοιοΰτο , κατά τού θεσμού καί δρου τών Αγίων Αποστόλων καί τών θείων τή έκκλησία πατέρων κατακρίγεται καί καταδικάζεται έν όνόματι τού κυρίου ήμών 'Ιησού Χριστού ει παντελή καθαίρεσιν τή Ιεροσύνη , Αποβάλλεται τών ιερών περιβόλων τή έχχλησία χαί παραβίδεται ει τδ αιώνιον Ανάθφα. αύτή τε χαί πάσα ή Ασεβή αύτρύ θρησκεία χαί πάσα ή περί αύτή διδασκαλία καί πάντα τά εί σύστασιν αύτή Αναφανέντα φυλλάδια

8.

SENTENTIA DAMNATORIA A SYNODO IN CAIREM EDITA"·

1839 octobri·· 26.

Καταδιχαστιχή συνοδική Απόφασι; κατΑ τού έξ "Ανδρου διδασκάλου Θεοφίλου Καίρου.

"Εμελλεν Αρα ν' άναφανή έπ' έσχάτων τούτων τών ήμερώ έν τ$ μέσφ τή όρθοδόξου ήμών κοινωνία Ανήρ πλάνη πεπληρωμένο , δ έκ τή νήσου "Ανδρου καταγόμενο Ιερομόναχο καί διδάσκαλο Θεόφιλο Καίρη;, σκοπόν Αντίθεου καί Αντίχριστου έχων τήν τή έΐγία καί Αμωμήτρυ ήμών πίστιω Ανατροπήν καί τήν παντελή τού χριστιανισμού κατα-

• Ιώκωοωω, t. «it., μ 41·-».
~ Οκιεαεωκ·, t. dt., μ 41·.
"· OmwM, t. «έε, μ 4M-·. «ιt tutam mm 1**41. b«o m oet«M.

στροφήν χαέ τ«λ·ίαν αύτοϋ έξάλ«ιψιν, χαφιμμένο ι ύχίρχων μέχρι νΛβ* ύπδ τδ χάλυμμβ τού **gpiatuA** κού Αλματο *·! too μοναχιχού σχήματο «ai tw βαδμού τή !«ρ«*Λνη , *ξf Αλλχ βαρύ καί XufMji λύκο b*b* τήν δοράν τού Αδφου πβι AkAmu προβάτου.

Οδτο τοίνυν σπιύδων h>a βάλη «ί ένέργιιαν τδν χαταστρ«πτιχδν σχοπδν τή κλίνη «ai Ασ«β«ία αύτού, έσύστηστν **iv** *ξf* πατρίδι αύτού Άνδρφ πρδ τριών σχιδδν ήδη έτών **Îîiarfttpov** σχολιίον, φέρον τ‹ όνομα δρφανοτροφ«Ιον, κα! έν αύτφ έστησ» τΑ φαρμακιρΑ παγίδα τή . διδασκαλία; του, διδάσκων καινήν ηνα δρησχ«ίαν, **διοσιβίσμδν** παρ' αύτού χαλουμένην, τφ δέ πράγματι ούσαν Ασέβ«ιαν χα! **diktev** διότι dpvctται τδ μυστήριον τή άγια καί όμοουσίου χβί άβιαιρίτου τριάδο , άρνούμτνο χβί βλασφημβν χβί κατά τή ίνσάρκου οίχδνομία τού κυρίου ήμβν 'ζησού Χριστού, τού οίού χβί λίγου too θ*ού, χβί χατά τή πανάγνου δτοτόχου χβί ιηπαρθένου Μαρία · άποβάλλων δέ χβί Αποδοχιμάζων τά Αοία γραφά χβί πάντα τά τή άγια ήμβν έχχλησία **Μ«** μυστήρια χβί τά Αγία «ίχόνβ; χαί τά ί«ρά ττλιτΑ χαί πάντα έν γέν«ι τά τή ορθοδόξου ήμβν πίστ«ω δόγματά τ« χχί διδάγματα χαί έθιμα χβί τά παραδόσιι * χα! «ισάγων παντόλμω κλίνη Αντιθέου χβί βλασφημία άπάση χαί βυσοιβίία παντοία; πλήρη παραληρήματα, διάνοια έσκοτισμένη σχοτι:νότ«ρα άποχυήματα χβί αύτόχρημα τοΟ. Αντίχριστου Αντίχριστα γτννήματβ, δι· ών έκραγματχύοτο παντιλή τού χριστιανισμού καταστροφήν.

ΤοΙούτου παρά πάσαν. έλπίδα **η** χαί ·προσδοκίαν τού «Îρημένου θιοφίλου Καίρου διαχηρυχθιντ-. διά τή; Απανταχού διαδοθβίση φήμη , δέν έλλ«ιψ«ν ή σύνοδο Αμέσω , δρμωμένη έχ τών ιιρβν αύτή καθηκόντων χα! χρ«βν, ϊνα έν«ργήση β τι «ί πιρίστασιν τοιαύτην έθνώρησ«ν Ανβγκβίον, προσχαλέαββα αύτδν τδ πρώτον έγγράφω χβί έρωτήσασα αύτδν π«ρ: τών,‹ ώ άνωτέρω «ίρηται, διαφημισθέντων χατ' αύτού βυσσ«βών Ακουσμάτων χαί ζητήσασα συγχρόνω παρ' αύτού χαί τήν όμολογίβν τή; πίσαω . Αλλ' ό προσχληθιί Θιόφιλο Απαντήσα όχι μόνον δέν άνήρισι **τί** χατ' αύτού διαδοθέντα, Αλλά χβί **in** π«ρισσότ«ρον έπιχύρο>σ«ν αύτά πλάγιο , άλλ' ίντ' άλλων Αποχριθ«! «ί; **τί** έρωτηθέντα· Απέφυγ* δέ χαί Τήν Αποστολήν τή δμολ γία; τή κίστιώ του χα! προσέθηχι βητώ , δτ. **τί θ«!α δόγματα χαί μυστήρια δι' αύτδν τούλάχιστον υπήρξαν χαί ύκάρχουσιν Αν«ξιχνίβσταχαί Ακατάληπτα· χαί δτι ήθ«λ« δώσ«ι μυρία ζωά** , **Αν ήτο δυνα-, τόγ νί γίνωσι διά λόγου καταληπτά χαί άποδ«χτά.** Ή δέ σύνοδο τήν σοτηρίαν βύτοΟ έκιποβοΟσα, χαί δκΰτχρον αύτδν Ιγγρίφβ προσ«χίλ·σ<, χάβοδηγοΟσα αβτδν «ί τδ χρέο , τδ δποέον **iv** π«ρ<· στάση τοιαύήι ' όφρίλβται παρά παντδ χριστιανού όρβοδόξου, χβί μάλιστα παρ' ί«ρέ«« τού ÔtoO τού; ύψίστου· Αλλ' βύτδ μέ τδν αύτδν καί άύύι Απήντησ« τρόπον, πρβσΜσα , **δτι δέν δύναται νΑ χαταπατήση τήν συν«(βησίν του χβί ν'Απατήση τήν σύνοδον.**

Τέλο ή σύνοδο ρίχτ*ίρουσβ τδν ΑνΑρηπον χαί σπιύδουσα νΑ σώση χατά τδ πάτριον αύτή χρέο χαί αύτδν χαί τδ χαχδν νΑ προλάβη, έχρήσατο πρδ αύτδν χαί τίέ προφορικέ συμβουλέ καί νουΑοσία , μχταχαλέσαοα αύτδν ένώχιόν τη καί προτρέψβοα αύτδν έχχλησιασηχβ , Ινα έχβνίλύη Απδ τήν πλάνην τή Ανηχρισηανιχή ύρησχ«ία , «ί τήν δποίαν έξέπισβ, κα! νΑ ένστιρ>ισύή τήν χριστιανικήν πίστιν τή δρ3οβόξου Ανατολική έχχληοία Α τέχνον αύτή χαί ί«ρ*ύ . Άλλ* αύτδ μή Ηλ«·ν όμαλογήσαι, Αχ«χρί»η **Ιτι δέν. δύνατβι νί φ«υσδή «ί; τήν συν«ίβησίν του, προσποιούμ«νο δτι δέχ«ται δ τι Πν πβτβλβμβΑν«ι, χ«ά τέλο δτι δέν βύνβται νΑ πράξή β τι ζητιί παρ' αύτού ή σύνοδο .**

ΤοΑων ούΤΜ έχόντκν, έχέιδή ό ιίρημένο; βιδάτ σχβλο θ«όφιλο Κβίρη έχ τβν ιδίβν αύτού βημάτκν έγγράφ«ν'τ« χ«ϋ προφοριχβν Απ«8«ίχ*η μιούχριστο χαί διδάσχαλο χαί αρχηγδ δρησχχία Αντιχριστιανιχή , ούδέ ήΗλησ«ν ύπαχούσαι ταί σύμβουλοί; χα! νουδτόιαι τή έχχλησία ,· ή σύνοδο έπομένη τοί τβν Αγί«ν Αποστόλων καί τβν διοφήρων πατέρων ήμβν ιιροί Αισμοί Αποφαινομένοι ' Ε: τι ού φι**λ«ί τδν κύριον ήμβν Ίησούν Χριστόν, ήτ» ΑνίΑβμα,** χαί '**Εάν ήμ«ί ή Αγγ«λο; έξ ούρανού «ύαγγίλίζηται ύμίν, παρ' Β «ύηγγ«λισάμι^α ύμΎν, ΑνίθΊμα έστω,** χβί **Ε!** δέ **τι τβν Απάντων μή τΑ προ«ιρημένα τή «ύσ«β«ία δόγματά χρατοί χαί Ασπίζοιτο, χα! ο&τω δοξίζοι τ« χαί χηρύττοι,** Αλλ' **έξ έναντία ίέναι τούτων έπιχ«ιροί,** έστω **Ανί»«μα,** Α^ρφαϊνιται έν όνόματι τού κυρίου ήμών 'Ιησού Χριστού τού· Αληθινού διού ήμών, ίνχ ό βιαληφδιί ίχρομόναχο χαί διδάσκαλο Οιόφιλο Καίρη , ώ παραβάτη τών πρδ τδν δ«δν παρ' αύτού ιοδτισφν όμολογιών *ίν* τ« τφ ιιρφ βαπτίσματ: χα! έν τή πιρψάλή τού μοναχικού σχήματο χα! τού'βαίεμού τή {«ρωσύνη , Αρνητή τ« τή Αμωμήτου ήμών πΐστ«ω; χαί Αντάρτη κατά τή Αγία τού Χριστού έχχλησία , βλασφημών χα! Αποβίλλων πάντα **τί** τή χριστιανική; ήμών πίστιω χαί δόγματα χαί μυστήρια χα! διδάγματα καί Ιδιμα χαί τΑ τιλιτί χα! τά παραδόσ«ι , καί γινόμινο Αρχηγό χα! διδάσκαλο νέα Αλλη δρησχία , δ«οσ«'βισμδ παρ'.αυτού χαλουμένη , ήτι έστίν Ασέβιια χαί Αδιία, δτι **πί** ό **παραβαίνων χαί μή μένων έν τή διδαχή τού Χριστού, διδν ούκ Ιχ«** ι.

Ό τοιούτο άρνησίχριστο; Ανιφανιι; χα: άνατροπ«ύ τού χριστιανισμού, χοινδ; δέ λυμ«ών χα! ψυχοφδόρο;, ύπάρχ«ι χα^ηρημένο; πάση ιίρατιχή; έν«ργ«ία χαί τάξ«ω;, χαί έκπτωτο τού !«ρατιχού καταλόγου, χαί Απόβλητο τών ί«ρών π«ριβάλων, χα! χ«χωρισμένο τή τών όρδοδόξων όμηγύριω , χα: γ«γυμνωμένο τή; χριστιανική προσηγορία , xeW»; αύτδ προ«ίλ«το χαί ήγίπησι, χα! υπόδικο τή χατάρφ τού αιωνίου Αναθέματο · χαί έστω Ανάδιμα αυτό; τι ό Αρνησίχριστο Καίρη 'χαί πίσα ή αίρχσι αυτού χαί πάσα ή ισέβ«ια χα! Αδιία' αύτού χαί πάσα ή διδασκαλία τού δάοσιβισμού αύτού χαί πάντα τΑ «! σύστασιν αύτή Αναφανέντα χαί Αναφανησόμ«να συγγράμματα αύτού χαί συναρίδμιο μ«τΑ τού προδότου Ιούδα χαί τών σταυρωσάντων τή δόξη τδν κύριον, χα! ώ χαράχριτο χαρΑ τού πατρδ χα! τού υίού καί τού Αγίου πνιύμβτο; κτάχδω δπου δ σχώληξ ,ού τ«λ«υτφ χαί τδ πύρ ού σβέννυται. Κα! μηδ«ί αύτφ τού λοιπού συγκοινωνήση, ώ μισοχρίστφ χαί φδορ«! τβν ψυχών άνβφανέντι, Γνα μήποτ» χαί τή Αμαρτίφ αύτού χαινωνοί γτνώμ«δα, ώ παραγγίλλι: ήμίν ό μακάριο Ί««άννη δ «ύαγγτλιστή · **Ε? τι Ιρχ«ται πρδ ήμΑ πβί ταύτην τήν διδαχή» ού φέρ«ι, μή λαμβάν«τ« αύτδν «ί οικίαν καί χαίρ«ιν αύτφ μή λέγ«τ·* ό γΑρ λέγων αύτφ χαίρκιν χοινων«Ι τοί Ιργοι αύτού τοί πονηροί .**

Έν Άδήναι τή 35 ίκτωβρίου 1839.

'Ο Κυνουρία Διονύσιο πρό«δρο . Ό Ύδρα Γεράσιμο . 'Ο Τριφυλία Παίσιο . 'Ο πρώην Μ«νδιν!τση Γρηγόριο . Ό πρώην Ήλ«ία 'Ιωνά .

».

' . OTHO GRAECORVM BEX SENTENTIAM ILLAM SUPERSEDENDAM ESSE DECERNIT *
IStt octoMs M.

Ὄθων **illy** θεοΟ **βασιλεύ τή Ελλάδο ,** i

ΚατΑ τὴν ἐχιθυμίαν, τὴν ὁποιαν AtA τή ἡμε-*tifat M* τών ἐχαλησιαοτιχών κτλ. γραμματεία ἐξέ-φρασεν εἰ ἡμά **i** βεβεαηυώτ«το πρόεδρο καὶ τΑ σιβεεομιώτατα μέλη τή ΙερΑ συνόδου μέ τὴν ύ«* Apt». »**144-81**« Αναφοράν των, χα! κατά τὴν ὑπ' *Αριθ. SS679 ἔκθασιν τή βιαληφθείση ἡματέρα γραμματεία , ἐγχρίνομεν ν' Αναβληθή μέν πρδ Ti παρόν ἡ ἐχτέλεσι τή κατΑ τοΟ **β**. Καίρη ἐπενεχ-θείσή ὑπδ τή 1«ρ« συνόδου καταδικαστιχή ἀχο-φάσεω , ν' Αποστολή 51 οὑτο; εἰ τδ χατά τὴν Σκιά-θον διατηρούμενο· χοινοβιεοιδν μβναστήριον, ὥστε νΑ τφ δοθή χαιρδ; «ἰ τὶ νΑ μεταφαληθή χαὶ ἐπιστρέψη «ἰ τὴν εὐθείαν δδόν, Αφ' ἡ Απεπλανήθη.

Ὁ ἡμετέρα ἐπὶ τών ἐχχλησιασν.χών γραμματεία ««ρβγγίλλτπχ τὴν Αχριβή ἐχτέλεσν χχ! δημοσίιυσιν τού παρόντο διατάγματο .

'Εν Ἀθήναι τὴν 98 ὀχτωβρ'ου (9 ναεμβρ'ουι 1839.

'Οθων.

(Τ. Σ.) ἐπὶ τόν ἐκχλησ.αστιχών^ χτλ. γραμ-:εΰ τή ἐπιχρατεία Γ. Γλαράχη .

10.

8ÏNÔDÜS ATHENIENSIS RES IN CAÏRI8 CAUSA GESTAS OMNIBUS SIGNIFICAT ·»
1839 novembri· 3.

Ἡ Ιερά σύνοδο τοΟ βασιλείου τή 'Ελλάδο . Πρδ Απαντα; τού χατά τὴν Ελληνικὴν ἐπιχράτειαν «ΑαχβχΕ χχὶ Ορθοδόξου χρι-' στιανού .

'Αείποτε τή τοΟ Ανθρώπου σωτηρίφ φθονών δ διάβσλο χα! παντοίοι; τρόποι ἐπιβουλεύων, Ινα αὐ-τδν τή εὐθεία Αποπλανήσω ὁδοΟ χαὶ τή ορθή χαὶ ΑληθεΟ τοΟ ΧριστοΟ πίστεω Αποστρέψη, διήγειρε χα! ἐπ' ἐσχάτων τούτων τών ἡμερών χατά/τή Αγία χαὶ ὀρθοδόξου ἡμών-ἐκκλησία νέον αὐτοΟ ἰργανον, υπηρέτην τή μοχθηρέ αὐτοΟ γνώμη ποιησάμενο τδν ἐξ Ἄνδρου καταγόμενον διδάσκαλον. Νεόφιλον Καίρην, χεχρυμμένον ὑπάρχοντα μέχρι τοΟδε ὑπδ τδ κάλυμμα τοΟ χριστιανιχοΟ Ονόματο χα! τοΟ σχήματο τ-.Ο μοναχικού χαὶ τού βαθμοΟ τή ιιρωσύνη . '

Οὑτο τοίνυν δ πνεύματο πονηριά πεπληρωμένο χαὶ πλάνη Αντιθέου χα! Αντ.χριστιαν.χή μεστό ' γεγενημένο , ἐπάρθε!; τή ἑαυτοΟ σοφίφ, ἔθετο σκοπόν ἰν ἑαυτφ τὴν ἐχ θεμελίων Ανατροπήν τή; Αγία χαὶ Αμωμήτου ἡμών πίσιεω χαὶ τὴν παντελή τοΟ χρι-στιανισμού καταστροφήν χα! ἐξάλειψιν, χαὶ σπεύδων Ινα βάλη « ἐνέργε:αν τὴν λυμαντιχήν ταύτην τή Ασεβεία του βούλησιν, ἐσύσησε 8ιΑ συνδρομών δια-φόρων χριστιανών φιλομούσων Ανδρών ἐν τή πατρίδι του Ἄνδρφ πρδ τριών σχ»δδν ἤβη ἐτών ιδιαίτερον σχολε'ον, φέρον τδ ὄνομα **δρφανοτροφεἰον**, κα! Απα-τήσα τὴν φιλσ,ενή τών εἰρημένων συνδρομητών προ-αίρεσιν διΑ τοΟ προσχήματο τή; ἐπ' Αγαθή) δήθεν Ανατροφή χαὶ ἐκπαιδεύσεω; τή Ἑλληνιχή ν«ολαία , Ιστησεν ἐν αὐτφ τΑ ψμχοφθόρου παγίδα τή ἑαυτοΟ πλάνη , καθὼ ποτέ χατά τών προπατόρων ὁ δόλιο; δφι , χαὶ μετέδιδε χατά διαφόρου χα! ποικίλου τρό-που τά θολερά τή Ασ<β«ία; νάματα, διδάσκων και-νὴν θρησκείαν, θεοσεβισμδν παρ' αὐτοΟ χαλουμένην, τφ πράγματι δέ οὐοαν Ασέβκαν χαὶ Αθεΐαν· διότι Αρνείται τὸ μυστήριον τή Αγία χα! ὁμοουσίου χαὶ Αδιαιρέτου τριΑδο , βλασφημών παρομοίαν Αρνησιν χα! κατά τή ἐνσΑρχου οικονομία τού κυρίου καὶ θεού ἡμών ἸησοΟ ΧριστοΟ, τοΟ υἱοΟ καὶ λόγου τοΟ θεού, κα! κατά τή πανΑγνου θεοτόφου χαὶ Αειπαρ-θένου Μαρία , χαὶ ΑποβΑλλων χαὶ ΑποδοχιμΑζων χαὶ θ*οπν·ὑστου γραφέ χαὶ πΑντα τΑ τή; Αγία; ἡμών ἐχχλησία θ(Ια μυστήρια χα! τΑ; Αγία (ἰχόνα χαὶ τΑ !«ρά τ·λττΑ χαὶ πΑντα ἐν γένιι τΑ τή δρθο-δόξου ἡμών πίσαω δόγματά τ· κα! διδάγματα χα! ἔθιμα χχ! τΑ παραδόσκ , χα! ΑντησΑγων παντόλ-μω Αντιθέου πλάνη; και βλασφημία ἀπάση; χα! δυσσ·β·ία; παντοία πλήρη παραληρήματα, χα! δογ-ματίζων διανοία ἐσχσπαμένη; σχοτ«ινότ«ρα Αποκυή-ματα χα! αὐτόχρημα τοΟ Αντίχριστου Αντίχριστα γ·ννήματα, δι' ὧν ἐπραγματ·ύ·το τὴν πανηλή τσΟ χριστιανισμοΟ καταστροφήν καὶ ἐ ἀλ«ιψιν, μιταβαλών χαὶ αὐτὴν τὴν σωτήριον Απδ ΧριστοΟ γχννήσιω χρονολογίαν «! νέαν ἰδιχήν του.

Ἐπὶ τή τοιαύτη δυσήβ<! τόλμη τοΟ Ανθρώπου τούτου ποιο; δέν φρίττ·;; Τίνο; χριστιανού ἡ καρδία δέν διαπρί«ται; ^Οποίου Ἕλληχο ἡ ψυχή δύναται νΑ μ«ὶνη Αδιάφορο , ὑβριζομένη τή; Αγία; χα! ορθο-δόξου ἡμών πίστιω , τὴν ὁποιαν παρ*λάβομ«ν ἐχ τών πατέρων ἡμών, αἱ τὴν ὁποιαν καυχΑται Απαν τδ ὀρθόδοξον ἡμών ἔθνο τόσου; αιώνα καὶ διΑ τὴν ὁποιαν ἐχύθησαν Απχιρα αἵματα καὶ διΑ τή ὁποια; ἐλπξζαμ«ν τὴν αἰώνιον ἡμών σωτηρίαν; Ποιο δύναται νΑ ὑποφέρη τὴν τοιαύτην κα! τοσαύτην Ασίβιιαν τοΟ διδασκάλου τούτου, διαφθτίροντο; τὴν Ορθόδοξον ἡμών'νεολαίαν ἐνάντιον τών πατροπαραδότων διδαγ-μάτων, καταισχύνοντα τδ ἔθνο χα! Ατιμάζοντα τδν χριστανιχδν τή; Ἑλλάδο; λαμπρότατον χαρακτήρα;

Τοιούτου παρΑ πάσαν ἐλπίδα τι καὶ προσδοκίαν διαχηρυχθέντο τοΟ Ηχοφίλου Καίρη διΑ τή; Απαν-ταχού διαδοθ«[ση λυπηρέ φήμη , στηριζομένη συγ-χρόνω κα! ἐπ! τών ώ; Ιβιοσυντάχτων αὐτοΟ Ανα-φανέντων χειρογράφων φυλλαδίων, περιεκτικών τή τοΟ δυσσεβοΟ θεοσεβισμού αὐτοΟ ὁμολογία , χα! τών δι' αὐτδν ,ἐπινσηθέντων προσευχών καὶ ὕμνων καὶ Αλλων τοιούτων Αντιχριστιανικών, δέν ἔλλειψεν ἡ σύ-νοδο , ὁρμωμένη ἐχ τών ιερών αὐτή καθηκόντων χαὶ χρεών, ἵνα ἐνεργήση δ τ: ει περίστασιν τοιαύτην ἐθεώρησεν ΑναγΧαίον, προσχαλέσασα αὐτδν τδ πρώ-τον ἐγγράφω χα! ἐρωτήσασα περ! τών, ὡ Ανωτέρω •Γρηται, διαφημισθέντων χατ* αὐτοΟ βυσσεβών Ακουσ-μάτων χαὶ ζητήσασα συγχρόνω παρ' αὐτοΟ χα! τὴν δμολογίαν τήξ πίστεω . Ἀλλ' δ^ προσκληθεί; ἐέεό-φιλο Καίρη; Απαντήσα ὄχι μόνον δέν Ανήρεσε τΑ *χατ' αὐτοΟ διαδοθέντα, Αλλά χα! ἔτι περισσότερον ἐπεκύρωσεν αυτά πλαγίω , χα! Αλλ* Αντ' Αλλων Απο-κριθεὶ ε!; τΑ ἐρωτηθέντα. Ἀπέφυγε δέ χα! τὴν Αποστολήν τή ὁμολογία τή πίστεώ του χα!. προ-σέθηκ* βητώ , δτι τΑ **θεία δόγματα χα! μυ-στήρια** δι' **αὐτδν τοὐλάχιστον** ὑπήρξαν **χα! ὑπάρχουσιν Ανεξιχνίαστα καὶ Ακατάληπτα,** καί δτι **ἤθελε δώσει εὐχαρίστω μυρία; ζωά ,.Αν ἦτο δυνατόν νΑ γινωσι διΑ λόγου καταληπτέ χα! Αποδεκτά.** Ἡ δέ σύνοδο περὶ παλλοΟ ποιουμένη τὴν σωτηρίαν αὐτοΟ, χα! δευτέραν Απέστειλεν ἐπιστολήν, καθοδηγούσα αὐτδν αἰ; τδ χρέο , τδ ὁποιον «φείλετο ἐν περιστάσει τοιαύτη παρΑ παντό χριστιανού Ορθοδόξου, καὶ μάλιστα Ιερέω; τοΟ θεοΟ τού ὑψιστού κα" διδασκάλου ! Αλλ' αὐτδ μέ τδν αὐτδν κα! αὐθι; Απήντησε τρόπον, προσθΐσχ δτι

* Ομ μ μ μ μ , t. dt., μ 491-9.
** OseeaoBM, t.eiL, μέΜ-SS.

»

δέν Βύνάται νΑ χβταχατήση τήν συνιiΒηoivΑ τ5υ «ai νΑ Απατήαη τήν σύνοδον. Ή σύνοΒο ο'χτiiρουαα τόν *Mftnm* »α! σπιϋΒουββ πατά χρέο έπαναγαγiiν αύτόν ix τή ΑπώΜα xai σώσβι αύτόν, έχρήοβτο πρό αύτόν xai *aΓ προφοραaί συμβουλαί xai νουθοοία^, piwfaiowiwi «W» ένώ-, πιόν τη xai προτρέψβσα βύτόν άχκλησιαστικώ , !νβ *J* ίπιστρέψη Από τή πλάνη τή Μ ήν έξέποσιν Αντιχριστιανική *ia^Aui* xai ένστιρνίσθή τήν χριστιανιχήν χίστιν -τή όρθοδόξου Ανατολ&ή τού Χ?ιστιΛ~ ίχχλησίχ Α τέκνον αύτή χαί'iiριύ . Άλλ' «Ατό; μή θέλων όμολογήσαι τήν τή πiίτηω όμολογίαν xai «£ τήν τή Αληθ(ία όδόν έπανιλθιΓν, άπικριθη, δτι Βέν δύναται νΑ ψιυσθή' ιi τήν συνιiδησ,iν τοι», προσποιούμινο Βτι δέχιται δ τι Βέν χαταλαμβάντι* xai βτι 8έν Βύναται νά πράξη Βπιρ παρ' αύτού ζητι! ή σύνοδο .

Τοιούτου Αναφανέντο xai άποβιιχβέντο τού θιοφίλου Καίρη έξ αυτόν τών ιδίων αύτού *βημάτων* έγγραφων τ« xai προφορικών ΑρνητοΟ τή Αμωμήτου ήμών πίστιω , Αντάρτου χατΑ τή -<iγiα τoO ^iριστοϋ έχχληαία χαί Αρχηγού xai ΒιΒασχΑλου τή τoO Βτοστρισμού αύτού νέα »ρησχ*iα , ήτι έστί προφανή Ασέ^τια xai Α&ϊfa, Βιότι πi i παραβαίνων χαί μή μένων έν τή ΒιΒαχή τού Χριστού, Β«όν ούχ έχτι, xai ένισταμίνου τή έαυτού πλάνη xai έπιμένοντο , ή σύνοβο έπομένη τοί τών Αγί«»ν Αποστόλων χαί Βτοφόρων πατέρων ήμών Βτσμοί έξέφτρτ τήν χατ αύτού χαταΒιχαστιχήν έχχλησιαστιχήν ποινήν. Άλλά προτάστω γτνομiνη «i τό μαχροΒυμήσα·. τήν έχχλησίαν χαί χαιρίν τινα έχ νέου, «i Βύνατόν αύτψ, δούναι >i μττάνοιαν, ή σύνοδο αύτψ μέν προστπτδαψiλτυστ τόν χαιρόν τούτον έπi ταΓ χρησταΐ έλπίσιν, Βτι Βιαμένων έν τοσούτφ Ιν τινι τών ίτρών μοναστηρίων, ματαν'oήσα σώστι τήν ψυχήν αύτού έχ τού θανάτου· τήν 8έ θρησχτίαν τού θτοστβίσμού αύτού xai πΑσαν τήν άσέβτιαν xai Αθ«(αν c αύτού xai πβσαν τήν άντίχριστον βιβασχαλίαν αύτού χαί πάντα τά «i άύστασιν τή Αντιθέου Αλάνη αύτού άναφανέντα ή Αναφανησόμτνα φυλλάΒια xai συγγράμματα χατττόξτυστ τφ βέλιι τού πντύματο χαί χατέχριντν αύτά χαί παρέΒωχτν αύτΑ τή χατάρφ τού αιωνίου Αναθέματο , Βτι έν iσφ μισητέ τφ θτφ χα! 6 Αστβών χαί ή Ασέβτια αύτού, χαί βτι τό πραχθένσύντφδράσαντι χολασθήσττai· ~~xai έστώσαν Ανάθτμα xai Απτσ~χοραχισμένα έχ μέσου τών'Μ^ων,'χώ^''το*βΟ« γζωριζίσθωσαν έν τι. ταΓ παρούσαι γινιαΓ τών ΒρθοΒόξων xai iν ταΐ έπιρχομέναι .

ΤαΟτα ή σύνοδο γνωστοποιώ πΑσιν ύμΓν το< *ιύοιβέσι* χα! όρθοδόξοι χριστιανοί; τού θιοφρουρήτου Ελληνικού κράτου , χαί όφιiλουσα πατά τό Απαραίτητον αύτή χρέο . Ινα διατηρήση ~~ύμΑ~~ Από χάση έπηρiα; xai βλάβη πωυματιχή xai προλαμβάνουσα <ϊνα μή ΒιΒαχαΕ ποιχίλαι xai ξέναι πιριφέρησθι ού μόνον Ανθρώπων Βιοστραμμένα λαλούντων, ΑλλΑ χαί Αν Αγγιλο Άπ' ούρανού τΑναντία ταΓ Αποστολικαί παραΒόσοσιν ύμΓν ιύαγγχλίζηται, πέραγγέλιι έν Χριστφ τφ θ«φ Απαξάπβοιν ύμΓν, Τνα προσέχητι έαυτοΓ χαλώ Από τή θιοστυγοϋ τού θιοσιβισμού νέα θρησχiiμ τή παρΑ τού μνημονιυθέντο βιοφίλου ΚαΓρου ΑναφανΜση , προφυλαττόμινοι Αχό τή ΑβiβέΙα xai ΑθνΓα αύτή χαί Αποφιύγvvvτι <· πύρ πΑσαν μέν πιρί αύτή ΒιβσκiiρομένηΝ τυχόν ΒιΒασχαλίαν xai οίανδήποτι έπισύστασιν αύτή , δτι ό ιiπών τόν Ασ(βή, δίκαιό έστι, έπικατάρατο λαοΓ έσται xai -.μισητό (Ι Ιθνη- πΑσαν δέ xai Αλλην πιριφιρομένην Απάτην Αποστρ(φόμιύοι καί τηρούντι έαυτού σωριού xai Απήραόαλιύτβυ iv τή πίστιι τών Αγίων πατέρων ήμών, Iρριζωμένοι καί Iποικάβομούμίνοι χβI βιβαιούμινοι iv αύτή καθώ έΒιΒάχθητι, πιριασιύοντι iv αότή iv ιύχαριστiφ* xai xpeoamMÎ law,

!να μή τι ύμέ παράλογίζηται iν κιθανολογiμ ή συλβγωγή ΒιΑ τή φιλοσοφία xai 'χ·νή Απάτη - Βι*τ« πολλοί πλάνοι ιiσήλδον ιi τόν κόσμον xai φινδοαροφήται xai ψιυβοδιδάσκαλοι, παριισάνοντι; χέρέοκ Αη4#β xai τόν Αγοράσάντα αύτού Βέσπότην, Αρνοόμινοι, Αν Μύμασ» μέν προβάτων φβινόμινοι, έσωθιν δέ ύχάρχοντι λόχοι ββ|(i; Μά'λοιμΑΒέι , τήν γλώτταν αύτών ήχονημένην άκχi Βφον έχοντι; xai ιόν Ασπίδο ύπό τΑ χτiλή αύτών κρύπτοντα , μησχημχτiζόμινοι μυρία τρόπα ιi; διαφόρου μορφέ xai χαταγινόμινοι τού έποσπiν όπίσω αύτών τού ιύσιβοΐ 'xai ΒρθοΒύξου χριστιανού Α·χΔιό γρηγοροίτ·'xai προσέχττ έαντοί Ακριβώ Από τών τοιούτων λυμτώνων xai ψυχοφΜρων, έχχλίνοντ Απ' αύτών χα! Αποφτύγόντ; Από τή ΒιΒασχαλιά αύτών ώ Από νόσου λυμαντιχή , θάνατον ταί ψυχαΐ τών όρθοδόξων έπαγούση . Ύμίν δέ. τοί φιλοστόργοι γοντύΒσιν, δαοι Αποαττiλαντ τά φίλτατα υμών τέχνα (i τήν έν Άνδρφ Καήροιον σχολήν Απιλάβττi μέν αύτΑ έπανιλθύντα, όχi Β' Αχέραια χατά τά όρθά χριστιανικά δόγματα, Αλλά ν«νοθτυμένα ιi τήν διδασκαλίαν τή πίστιω αύτών μέ τά Αντίχριστα τού θιοσιβισμού διδάγματα, παραγγέλλνι ή σύνοδο έν άγίφ πνιύματι xai προτρέιόι ύμά , Ινα φροντίσηττ, ώ πατέρι πιστοί χαί φιλόστοργοι, διά τών πατρικών συμβουλών χαί νοϋΗσιών σα χαί διά τού παραδχίγματο; τή ίδιαζούση (ύστβiiα σα νά Αποσπάσηττ έχ τών καρδιών αύτών τά φρινοβλαβι!; Απάτα τή; Αντιχριστιανιχή ΚαΤριiου διδασκαλία;, έπιστρέφοντι; αύτά ιi τά όρθά χαί Αληθή φρονήματα χαί έπιστηρίζοντα τά ψυχάζ αύτών (i τήν πάτριον ήμών θρησχiiαν χα! προνοούντχ χαί πιρί τή μτλλούση αύτών Ανατροφή xai έχπαιδ(ύσιω , tva μή αύτη πρό βλάβην xai'διαφθοράν γίνηται, Αλλά πρό διάγνωσιν τή; «ύσιβiiα χαί αύξησιν τή πίστιω χα! μόρφωσιν αύτών (i Ανδρα; Ορθοδόξου χαί έναρέτου , ώ λόγον άποiώσοντr π«ρi αύτών έν τή ήμiρφ τή κρίστω .

Έπιστρέφιι, τέλο , τόν λόγον ή σύνοδο καί πρό ύμά αυτού τού έν ήλιχiφ, ίορωμένου τι χαί λαϊκού , τού μαθητιύσαντα; παρά' τψ Καίρη χαί έξ Απάτη χαί συναρπαγή τυχόν Αποπλανηθέντα τών ύγιών φρονημάτων τή (ύσιβ<iα χαί Αχολουθήσαντα τή πονηρψ όΒφ, παραινούσα πΑσιν ύμίν φιλοστόργω , tva, Ανανήψαντι Από' τόν θανατηφόρον λήθαργον τή« τά" Αντιχρισν.ανικ" Καiρ ου; διδασκαλία χαί τόν ψυχοκτόνρν τή τούτων Ασιβiiα ιόν. Μή σι πλανήσωσιν, υιέ, ΑνΒρι Ασ(β(Γ , μηΒέ πορινθή iν 6Βφ μ(τ' αύτών* Iχχλινον τόν σόν πόδα Από τών τριβών αύτών* οί γάρ πόδι; 'αύτών ιi κακίαν τρένουσι. Καί έπιστρέψαντι; Α τήν Αγίαν καί όρθόδοξον ήμών πίστιν, ιi ήν *Τ«**ή»Ψ· έβα«iβ»ήτι, Αναβλέψητι πάλιν πρό πάντα Ανθρωπ···ν έρχόμινο ιi 1τόν κόσμον, καί άποφύγητχ τήν παρΑ *·* 4»*?·*·* καταισχύνην καί τήν γονικήν τού iρθοΒόξου πληρώματο Αποστροφήν, ότι πρόσωπα Ασ(βών Ατιμία; έμπλησθήσονται, καί τήν φρίκην τή συνιιδήσιω xai τήν καταδίκην τού μέλλοντο αέώνο .

Τούτα πβρβγγύλχi iν κυρίφ Χμστφ ι τφ θ(φ ήμών ή σύνοδο Ακαξάπασιν ύμΓν τοΓ ιύσιβέσι καί όρθοδόξοι χριστιανοί; τ<> θτοστηρiπτου 'Ελληνική έχικρατχία , κινουμένη έχ τών Απ«ρατρέάτων χαί ίιρών αύτή καθηκόντων, τά όποΓα όφτΟ» νά έντργή Αβιαλiiπτω teip τή ΒιατηρήβΜΚ τού «ύστ^οΟ πληρώματο Από πάνη κατ' αύτού τκκτβινομένη λυμαντιχή ψυχοφθόρου έπηραίβ · Βιό xai αύθι τΑ τού μακαρίου Πάύλου βο* πρό όμέ Βλέποτι μή φι ύμ<; Ιοτβι 4 βυλαγωγών ΒιΑ τή *ιλβ-

δεσιν τών Ανθρώπων aai aft χατά Χριατόν. Προσέχετε, Ιναμή διβαχαΐ ποικίλαι xal ξί· vatç περίφέρηαθε «à μάνβν Ανθρώπων διεστραμμένα Χαλαόντων, Αλλά xai Αν Αγγελο Απ' ούραναδ τΑναντίβ ΰμίν πφ' β πβρελάβ<φε εόαγγελίζητβι.

'0 U θεό κάση; χάρτη . 6 χβλέσα υμά; «ί; τήν αιώνιον αύτοΟ δόξαν ίν Χριστφ Ηησοο, αύτδ χαταρτίσαι όμά , στηρίξω, σθενώσαι, θεμελιώσαι ίν τή Μιστοί, χάριτι xai οίχτιρμοί τού' κυρίου xai θεού χα! σωτήρο ήμών 'Ιησού ΧριστοΟ, ινα ίν μι| χαρδίφ xai iv Μ στόματι. Αείποτε βοξάζητέ xai λατρεάητε xai κροσχυνήτε πατέρα υίδν xai Αγιον πνεύμα, τριΛβα όμοούσιον xai Αχάφϋτην, τδν *tva* xai μόνον τρισυπόστεττσν θεόν, φ ή δόξα xal τά χράη; xai ή τιμή xal ή λβτρείβ νύν ä1 Aai xal ει *nt>;* αιώνα; τβν aiΑvwv.

Έν "Αθήναι τή 3 νοεμβρίου 18».

Ό Κυνουρία Διονύσιο , πρόεδρο . '0 Ύδρα; Γιράσμο . Ό Τρίφυλίβ Παίσιο . θ πρώην Μενβενίτζη '0 πρώην Ηλεία Ιωνά .

*Ο γραμματευ β. Φαρμαχίδη .

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA CAÏRI8 DISCIPULOS DOCENDI FACULTATE MULTAT DONEC FALSAS OPINIONES NON RETEXERINT·

1838 deoembri· 19.

Πράξι τή άγια; τού ΧριστοΟ μεγάλη; ίχχλησία περίτών ίν τφ χατά τήν Άνδρον όρφανοτμοφείηι μαθητευσάντων Καϊρείωνί μαθητών, τών ζητούντων διδασκαλικά; θέσει .

+ Γρηγόριο ίλέφ θιού Αρχιεπίσκοπο; Κωνσταντινουπόλεω νέα ' "Ρώμη xal οικουμενικό; πατρι®ρχη ·

ή **Προσέχετε εαυτοί; χαί παντί τφ ποιμνιφ, ίν φ υμά τδ πνεύμα τδ Αγιον ίθετο ίπισχόπου πβιμαίνειν τήί ίχχλησίαν τοΟ ΧριστοΟ, ήν περιεποιήσατο διά τοΟ** ***Itisu αίματο . Διά*** ταύτη τή Αποσταλιχή ίντολή Αχαταπαύστεε έπεγείρον ήμά; τδ πανάγιον πνεύμα, ιντέλλεται Ιν" Αγρύκνω άείη τι διαχείμενοι προσέχωμεν Ακριβώ , μήποτε λύκοι τ.νί λεληθδτω; είσελθδντ« ει τήν τοΟ ΧριστοΟ ποίμνην, διασπαράξωσι τά. αύτοΟ πρόβατα, Απιρ έξηγόρασε διά τοΟ ίδιου αύτού ΰίματο **έγώ γάρ οίδα, φησίν δ Απόστολο , δτι είσελεύσονται μετά τήν Αφιξίν μου λόχοι** ***βαρεί εί; υμά ,*** **μή φειδόμενοι τού ποι-, μνίου.** ΤοιοΟτοι ^όχο τήν τού ΧριστοΟ ποίμνην έπιβουλεύοντε; ούδέποτε ίξέλιπον Αχ" Αρχή; χαί μέχρι τή σήμερον χατά τήν τού Αποστόλου προφητείαν, xal μάλιστα ίξ ήμών αύτών ούτοι άνιστάμενοι, ώ προείπε χαί τοΟτο δ αυτό οδτο τού χυρίου Απόστολο . Διδ χαί ούδεί ίστιν αιών, δ ούχ είδε λόχου βιώχοντα χαί σπαρΑττοντα δσα Αν βυνηθώσι πρόβατα τή τοΟ ΧριστοΟ ^άνδρα Αλλά πολλφ πλίον σήμερον τή τοΟ Χριστού έχχλησία διωχομένη πολλαχόθεν ύπ Αφανών χαί φανερών ίχθρών χαί διαφόρω ίπιβουλευομένη ποικίλοι; τρόποι; χαί μηχανήμβ'ϊ· πβδ οδ χαί τήν έαυτή προσοχήν Ατενή έχούση xal τή τοΟ παναγίου πνεύματο δυνάμει Αντ.ταττομίνη , αίφνη πρό όλίγου ώσπερ τι πνεύμα ούχ! Απδ τή έρήμου, AU" Απδ τή νήσου Άνδρου (φεό) πνελσαν, τοσούτον προσίβαλε σφοδρώ , ώστε ού τήν. τυχού<^αν ταραχήν xal λύπην Αμα προύξένησεν ει αύτήν, ό τού Θεοφίλου Καίρου Αντιχριστιανιχδ φαμίν θεοσεβισμό , μάλλον δί Αναμφίβολο παντελή Αθεϊσμό χατά τδν ούρανοβάμονα Παύλον, γράφοντα πρδ Έφεσίου **Ότι ήτε ίν τφ χαιρφ ίχεί»φ ^U ΧριστοΟ, Απηλλοτρινμίνοι τή πολιτεία τοΟ "Ισραήλ χαί ξίνοι τών δια^ηχώ »ή« ί«·Τ' γελία , ίλπίδα μή (χοντε χαί ΑΦεοι ίν τφ ^όσμφ *1 ΰτό τόν εύαγγελιστήν ΊεεΑννην, πβ παραβαίνεεν xai μή μόννν ίν τή διδαχή τοΟ ΧριστοΟ. &«δν ούχ ^χει χαί ό μή Ιχ·ν τόν υίόν, ούδί τδν πατόρα Ιχει.** Όν τινα ΑδεΤσμδν Απ' Αρχή τή τού ταρταρείου όρφανοτροφίου αύτοΟ συστάσεεε ώ ' δυσώδη |δη ίξερευγ^ανο ό Θεοστυγή , τρώτίαν δλην διήχεσεν ίξεμών ίπί μόνφ σατανιχφ σχοπώ τή ίχ βάΦραιν παντελού Ανατροπή τή; χατά Χριστόν όρδοδόξου πίστεω . άνατρίπων δηλονότι Αρδην τΑ; ιερά; γραφέ , ώ μή ίχ Φεία Αποχαλόφεεε ίμπνευσϋείσα , Άλλ ανθρώπων Απατεώνων συγγράμματα Αποχαλών, προφήτα ΑΦετών, τήν τρισυπδστατον Φεότητα Αρνούμενο , τήν πλήρη φαμίν δμολογίαν πατρό , υιοΟ χαί άγιου πνεύματο , τήν ίνσαρχον τού Φεού λόγου οικονομίαν, τά δόγματα αύτού τά ούράνιά χα! σωτήρια, τά 8εία μυστήρια χφί πάσα τά; ίερά τή ίχχλησία παραδόσει , ώ Ανθρώπων διδασκαλία αύτά διαΦρυλλών χαί ώ προσΦήκα; αύτών αύδαιρίτου; διαβάλλων. τά θαύματα πάντα χωμφδών, κατοικήσει κόσμων πολλών όπδ λογικών δντων Αναπλάττεεν, χαί Αλλα πλείστα βλασφημών τε χαί τερατευόμενο; δ αύτόχρημα τού Αντίχριστου πρόδρομο , καί ούτω τήν τη όλεΦρίου αυτού διδασκαλία λύμην ει τε τού μαδητά αύτού διαδιδού χα! ει Αλλου πολλού; ίχ τε τών τού χλήρου χαί. λαϊκών.

Τούτων χαί τών τοιούτων διαφημισδίντων, Ακριβώ ή ίχχλησία διερευνήσασα χαί περί πάντων Αρκούντω πληροφορηΦφίσα κατ' Αξιόχρεων αυτή πρόνοιαν, Ινα προχαταλάβη τήν τή; λύμη ταύτη διάδοσιν, ποινή συνδιασχόψει γράμμα ίξίδωχεν ίγχύχλιον, στηλιτεύουσα ίν συντόμφ τά χαχοφροσύνα; τού Απονενοημένου τούτου Καίρου χαί συμβουλεύουσα τού όρΦοδόξου Απαντα , δπώ ίμμένωσιν ίδραίοι τή πίστει, διαχβτάχοντε Ασφαλώ Α παρΑ τών πατέρων αύτών παρέλαβον, χαί Αμα ίντελλομένη, Ινα πάντε δσοι τών γονέων, συγγενών χα! οικείων ΑπατηΦίντε ίξ Αγνοια Απίστειλαν ή τά ίδια αύτών τέκνα ή τινα τών συγγενών χαί οικείων ει τήν πανόλε<>ρον τού Καίρου σχολήν, ώ τδν Φανατηφόρον τή χαχοδοξία ή μάλλον παντελού Ασεβεία; ίδν λα»ραίω χαί ίπιβούλω ' ποτισΦέντχ;, τούτου μίν φέροντε συστήσωσιν ει τήν ίπί τούτφ νεωστί συστάσαν ίν Φαναρίφ φεολογιχήν σχολήν, δπω ίγχαίρω *διά τών Αλεξιτηρίων* φαρμάκων τή; όρδοδόξου διδασκαλία ίχχαδαρΗντε έπαναλάβωσι τήν προτίραν αύτών χατά Χριστόν ύγείαν. μη(δίνα δέ τών ίχ τή Καίρίιου ίχείνη καταχθονίου σχολή ίξελδόντων μαθητών Αποδέξωνται πρδ διδασκαλίαν τών δρδοδόξων αύτών τέκνων ούτε χοινδτερον ούτε μεριχώτερον. Άλλ" έπειδή πολλοί τούτων, βιασπαρέντε πολλαχού τών τού οικουμενικού θρόνου ίπαρχιών ώ καί ίνταύθα ει βασιλεύουσαν, ίχζητοΟσι συσταδήναι ει διδασχαλϊπά καδέδρα , ή μετριότη ήμών, τήν πνευματικήν ποιμαντορίαν τοΟ Αγιωηάτου οικουμενικού Ακοστολιχού τούτου θρόνου θείφ ίλέει θεόθεν ίμπεπιστευμένη χαί δρώσα τήν λύμην τή Αντιχριστιανιχή ταύτη διδασκαλία δλεθρον ίπαπειλοΟσάν τδν μίγιστον ει τά λογικά τού Χριστού πρόβατα, χρέο φήθη ίδιον χα! χρεών μέγιστόν τε καί ίερώτατον, Ινα τήν προσήχουσαν ποιήσηται πρό-

• Kι «Altiooe priadpi ita inaoriptai Up«<«« εη «γ« τ·» .Vpierov M}"·*»; ιχ»λε«<«.*. ··>'<" ι»>* «r«Ϊ tir *'Artfer* ttppitvorpaaWi·) Maairiwrt"» a"'»»·»*· »·«' ίotawrwv ώώιηαλιχΑ »ώ»ι,*. *Kni ri* /Ιαιμαρ-X«r«i παρα ώε·4»ρ» *Afrt'ftW.* H**· 1·--". ,T F iBalrtuMviim rep*tiit (tedeoa in »«ia *Krrrennti* nUae-si.

νοιαν, *itf* φ βσον Ιναστι, t* κακόν xal μή A έάση νέμ«σθαι «aï' πολλαπλαασιάζισθαι M πλίον ri μή γάρ προληφθή τή χάριτι τού χυρέαν ήμών 'Ιησού *XftatM, &* γάγγραινα νομήν I(οι πατά τόν μέγαν Απόστολον.

Τούτον χάριν, έπαιδή όχου ιίσΕ βύω ή τρ»ί συνηγμένοι tic té έμόν όνομα, i«t(<ίμι έν μέσφ αυτών, *b* Ειρό άποφαίντт* λόγο , σύνοδον (<ράν συγχαλισαμένη τών τή έχχλησία λογάδων, τού tt παναγιωτάτου xal σαβασμιωτάτπ κατριέρχου πρώην Κωνσταντινουπόλαω χορίου Κωνσταντίου τού πρώτου, τού μαχαριωτάτου xal Αγιωτάτοο πατριάρχου τών Ταροαολύμων χορίου Ἀθανασίου xal τή ένδημούση ιιρί όμηγύραω τών Ειρωτάτων μητροπολιτών xal θαοφιλαστάτωχ έπισκόπων, τών έν *jfly* πναύματ: Αγαπητών xal κιριποθήτων βύτή άδαλφών xal συλλτιτουργών, xal τών λοιπών τή χτντριχή έχχλησιαστιχή έπιτροπή μ«λών χα! διδασκάλων, προύβάλ<το τήν π«ρΙ διδασκαλική χαθέδρα τών διαληφθέντων Καίραων μαθητών πρότασιν <ί συνοδικήν σχέψιν τ« χαί κοινήν Απόφασιν. Καί δή ίχανώ βασαν.σθέντο τού πράγματο έν δυαΐ συνιλ<ύσ<σι, χέχριτα: υπό πάση τή ί<ρά ταότη συνόδου παμψηφιί, ΐνχ μηδχνί τών μαθητών τή Καϊρχίου σχολή ώ υπόπτων έπιτραπή διδάσχΐΐν Χρό τό π«ρόν οΰτ» έν κοινή τινι σχολή ούτ« χατ" ιδίαν έν τή οίχίφ τινό τών όρθοδόξων. Ἀλλ' ίνα μή ή τή Απαραιτήτου έχχλησταστιχή προσοχή Απαγόρ«υσι τού διδάσχιιν αί Ατόπου τυχόν ύπονοία αύτοΰ έμβάλη πβντ«λού Από _τή; έχχλησία Αποστροφή ,' ή κοινή αυτή μήτηρ προνοούσα μητριχώ ύπέρ τή ψυχική Αμα καί σωματική αυτών σωτηρία χαί φιλόνθρωπινομένη, Απιφήνατο Αμιταθέτω πιρί πάντων κοινώ , Ινα ίσοι τα ήδη διατρίβαυσιν έν Κωνσταντινουπόλαι καί ίσοι ιί τό ματέπιιτα τυχόν έλθωσιν, έάν προηγουμένω ταί κοιναΐ συνοδιχαΐ άποφάσασιν ύπαχούοντι καΐ ύποτασσόμανοι, φυλάξωσιν αύτά Ακριβώ καί έχταλέαωσιν Απαραβάτω , έν τρισΐ χιφαλαίοι όριζομένα , τότι Αποδαχτοί γένωνται, τέχνα γνήσια τή όρθοδόξου Ανατολική έχχλησία λογιζόμάνοι. ίέρίσατο τοίνυν όμοψήφφ γνώμη καί Αποφάσιι ή (ιρά αυτή έπΐ τούτιρ συναθροισθιίσα σύνοδο χαί δρου έξέθατο τού έξή · σ') Απαντα τού ^αθητά τή τού Ηιοφίλου Katpou σχολή έχτίθασθαι έγγράφω έν ίδίαι ύπογραφαί Απασαν Ακριβώ Τήν Ασαβαστάτην Αντιχριστιανιχήν τού διδασκάλου αυτών χαχοφροσύνην χαί άποπτύαιν χαί Ανβθαματίζαιν αυτήν τα xal τού ταύτη συμφρσνοΰντβ , προστιθίντα Αμα έγγράφω xal όμολογούντα Απαντα δόγματά τα χαί έθιμα χαί παραδόσαι τή ήματέρα πίσταω τή όρθοδόξου Ανατολική έκχλησία · β*) Αναγινώαπαιν ταύτα πάντα έν μέσηι τή ΙαρΑ έχχλησία ένώπιον τή ήματέρφ ματριίτητο χαί τών πανιαρωτάτων Αρχιαρέων *** τού έν Tj tMÙUfoff συνηθροισμένου όρθοδόξου λαού· χαί γ*) ίίσέρχοσθαι Awu χρόνου Αναβολή ·< τήν έπί τούτφ συστώσαν, *Α* ιίρηται, Ηολογιχήν σχολήν, χαί διαμένοντα 8ιΜσ«Μ*αι ταχτιχώ τήν ίαρώτν θκλογίαν, τήν ύπό φαύ χορίου ήμών Ίησού Χριστού τοί αύτού μαθηταΓ χαί Ακοστόλόι παράδοΦιίσαν χαί ύκ' αύτών τούτων' χηρυχΜσαν χαί ύπό τών θοοσόφων Αγίων πατέρων ήμών τή έχχλησίφ τού Χριστού Αλληλοδιάδοχο διαδοΜσαν, καθώ ύπ* αύτώό ώ έχιγγύων τοΑ πναύματο δι«ρμηνιυτών Ανοπτύχθη χαί έδιδΑχδη καί μέχρι τή σήμχρον Αχαινοτομήτω ύπό τών αυτή Ιιρών διδασκάλων ύιδάσχιται- διαμένιιν δέ έν τή θτολογιχή σχολή διδασχομένου χρόνον τοσούτον, δσον ή χρ<ία ύπαγορ«ύ«ι. Καί «ι ταύτα πάντα φυλάξουσιν Απαραβάτω , ούτω Αποδέξιται αυτού ή έχχλησία χαί ούτω χρήσιται αύτοί , καθ' ήν Αν βύτή δώσι πώρον έν φ διδάσκονται τήν θαολογίαν χρονιχφ διαστήματι. Τοδτα έντχριθηααν, ώρίσθησαν χαί έχρώθησαν έν πνιύματι Αγίφ συνοδιχώ όμοψήφφ ρώμη· διό xal αί τήν παρί τούτων βιβαίωσιν έγένατο xal ή παρούσα πράξι τή Εαρβ ταύτη συνόδου, xal χαταστρωθαίσα έν τφ τών υπομνημάτων Εαρφ χώΐΐχι τή Αγία τού Χριστού μαγάλη έχχλησία , ύπαγράφη ίδίαι χαρσΐν ύπό πάντων τών πληρούντων τήν ιαράν ταΰτην σύνοδον.

Έν έται σωτηρΐφ ,αοÙ9', κατά τήν ιθ' δαχαμβρίου.

f ό πατριάρχη Κωιστaντινουπόλαω Γρηγόριο έν Χριστφ τφ ^*Φ Αποφωνιται.

t *b* πρώην Κωνσταντινουπόΐίω Κωνστάντιο; α' έν Χριστφ τφ θαφ συναποφαίναται.

f ό 'Ιιροσολόμων 'Αθανάσιο γ' έν Χριστφ τφ θαώ συναποφαίναται.

f ό Εφέσου Άνθιμο .
f δ Κυζίχου Άνθιμο .
t *b* Nixopnriac Άνθιμο .
t ό Χαλχηοονο Ίαρόθαο .
f ό Δέρχων Γαρμανό .
f ό Παλαγωναία Γαράσιμω , έχων τήν γνώμην τού πανιαρωτάτου Αγίου Κανσταντιλίου χορίου Άρτιμίου.
† ό πρόαδρο Καρπάθου Μαθόδιο .
+ ό Κρήτη Καλλίνικο
ό Μαρωναία Άνθιμο ,
+ ό Σκοπιών Γαβριήλ.
6 ΗαβωρΕου Τ<ρ4θιο .
† ό άρχιδιβάσχαλο πρώην Μιθημβρία Σαμουήλ.
† *b* Μονάδων Βτνιαμίν.
† *b* Μυρέων Χρύσανθο .
+ *b* Λιόντιο Ιιροδιβάσχαλο .
+ *b* Βαρθολομαίο διδάσκαλο τή θιολογια .
† *b* Διονύσιο ίιροδιδάσκαλο .
† *b* Γρηγόριο μοναχό διδάσκαλο .

•13.
SYNODUS ATHENIENSIS PATRIARCHAM CONSTANTINOPOLITANUM MONET DE CONSILIIS •r AB IPSA INITIS IN CAUSA CAÏRI8·

1841 aovombri» 8.

Παναγιώτατα xal σαβασμιώτατ'σ άρχιιπί-Dpe«î ακοπ< Κωνσταντινουπόλιω χαί οίχουμ«νιχέ πατριάρχα.

Μιταξύ τοσαύτη πραγμάτων χαλαπότητο , τοσαύτη συμφορών τρικυμία , μέ τά όποια τό Ελληνικόν έθνο ώ έν π λάγΐκ χλυδωνιζόμκνον προσίπάλαιστν, ή όρθόδοξο ήμών θρησχαία ύχήρξαν ή μόνη έλπί , μόνη ιίρλ Αγκυρα, μόνη ΑχιΕμαστο λιμήν χαί γαλήνιο διασώσιω όρμο . 'Οθσν χαί ή έχ μέρου τή θιοσδότου έφ' ήμά βασιλική κυβφνήσνω έντονο προστασία μέ σέβα έπκρον συγχρατιί, χαί ή έχ μέ'Ελληνιχή έκχλησία χανονιχώ έναργουμένη έπαγρύπνησι έχταναστάτη καί Αδιάλαιπτο Αφορώσι τήν πανταχόθαν Ασφαλή xal Αναπιβούλαυτον φυλακήν τού Αναχτιμήτου τούτου θησαυρού τή ΕαρΑ αυτή παραχαταθψιη , τήν όποιαν ή Αφατο τού ύψίστου φιλανθρωπία, ούτω πανσόφω οίκονομήσασα τά χαθ* ήμθ , έναχιστκύαατο χαί αί τήν lapΑν σύνοδον τού βασΐλαίου τή 'Ελλάδο . Αλλά (φ<ΰ) xal έν τφ μέσφ τή ήμιτέρα όρθοθόζου κοινωνία έφάνη παφά πάσαν έλπίδα χιχρυμμένη παγί , Ό ψ*νδώ* νυμο Ηαόφιλο Καήρη . δργανον Απ' Αρχή τού παμπόνήρου διαβόλα», ύποχριθκί τήν tdüi^ttav, ύπο-

OtttMMfa, t eit, ». 471-S

ηλέψα τήν 1»ρωσύνην, σχήμα βιβοαπάλου sal δοράν προβάτου v* *ebn* ·*« Ιδία ΜκλΜα τδ βάραδρον τΑ φυχΑ *·* 4γ«λ«αΗ-psrv, Μανήν Ttve *tneultn,* ήν αύτδ χοίροι καλχίν δ«οσ«βισμόν, βυοσββώ «al παντόλμω πλασάμινο χα! Ανατρέπιιν Αρδην πκρώμονο τ* 1»ρΑ πατροπαράδοτα δόγματα «ai διδάγματα τή Αμωμήτου κίστιω ήμΑν. Τήν Απσνονοημένην τού πλήκτου δρασύτητα μοτιλδούσα κανονικβ ή έν Έλλάδι τή έρδοβόξου έχχλησια IspA σύνιδο , Αφ' ci μ*τά κολλά νουδ«σία xal π«ίρα <!β*ν Αδιόρδωτον, έξέδω<« τέω πρΑξιν άμοταχλήτου χάδαιρφβιω;, »«1 &χότομήσασα τούτον τή βομφαίρ τσύ πνιύματο , ίδττο τδ μέρο αύτού μττά τών Αντιχρίστων υποκριτών, Απαλλάξασα σύν δ«φ τδ τι τού» κόλπου τη πιριδαλπόμ νον χριστώνυμον πλήρωμα Απδ τήν μυσαράν xal διοστυγή διδασκαλίαν. Άλλ' έπ»ιδή χχτά δυστυχίαν χα! έχ τόν ύποχ«ιμένων τφ οίχβυμτνιχφ δρόηφ έπαρχιβν χα! έξ Αλλων μέρών έφδασαν νά μαδηττϋσωσί τιν« χαρ' αύτφ, βτ« χα! έν Άνδρφ χαί αλλαχού δι«τίλ«ι διδάσκων, χαί μττέαχον ίσω , *t!* καί μή τού πυρέ , Αλλά γ« του καπνού, καίτοι χαλώ; «ΐδυία ή έχκλησία τή Ελλάδο τά έχ τή τοιαΰτη προκαταληπτικά μέτρα χαί τήν έμφυτον μέριμναν τή σ«μασμιωτάτη άδιλφή έχκλησία; τή Κωνσταντινουπόλεω , καδώ καί τών λοιπών χατά τόπου Αγίων συναδέλφων (χαί γάρ ψυχή τδ κινδυνιυόμενον), μ' δλα ταΟτα διά νά μή φανή Αλλω πω Απολειπομέη; χρέου ιιρού, παρασιωπώσα πρΑξιν συντιλιστικήν «ί τι ανάλογα μέτρα, χαί Αναγκαιότατων έπίση; βΐ ποινήν γνώσιν χαί καταρτισμόν τών ^.αβδντων σχέσει μ»τ' έκκίνου, ώ; «ίρητβι, προήχδη «ί τήν έχδεσιν χαί Αποστολήν τή παρούση , δι' ή Απονέμουσα ορό τε τήν ύμιτέρβν δ«ιοτάτην παναγιότητα xal τήν περί αύτήν >τοσΰλλ«κτυν σύνοδον τού «δλαβεί έν Χριστφ Ασπασμού , συναπο«τέλλιι xal Αντίγραφα τή καδταρέσεω τού Καψη, έν βΐ π«ριστατιχώτ«ρον κατα··. φαίνονται αί Απονενοημένοι τού έξωλιστάτου Αρχαί, ή Αποτυχία μ«ταμ*λ*ία xal διορδώσεω; βιΑ τοσούτων σωφρονιστικών μέσων καί ή έπενεχδείσα κατάχρισι χαί έσχάτη ποινή, σύμφωνο τοί δείοι χαί ιεροί κχνόσιν.

Ί μέτιρον δέ τού λοιπού χα! έχόμινον τή πνευματική; προμηδ«ία , τή ύπέρ παντό τού χριστωνύμου πληρώματο έξίσου όφειλομένη , ιίναι ή «ίδοποίησι τή πράξιω ταύτη; δπου *ία* κα! δπω , Γνα μή καί ή λύμη ή ψυχοφδόρο γένηται βιαδόσιμο πρό; τΑ ύγιώ ίχοντα έν Χριστφ ήμών Αγαπητά τέκνα χα! ο! δπω ποτέ προσβληδέντε έγκαιρου τή διραπιία Αξιωδώσι τή δ«ίφ χέρια. ΤαΟτα έπι τοσούτον μιτά στ«ρρ4 π«ποιδήσ«ω . ΤΑ δέ σεβάσμια ύμών έτη «ΐησαν διόδιν Απιιροπληδή καί τρισόλ,ιια.

Έν Άδήναι τή 8 νοίμβριου 1841.

(Τ. ~.) Τή ¹ύμιτέρα δειοτάτη κα! σιτασμιωτάτη παναγιάτητο έν Χριστφ τφ δ«φ ΑδιλφοΙ Αδιάσπαστοι χαί χριών Ιιρών έκτιλισταΐ προδυμότατοι.

Ό Άργολίδο Κύριλλο , πρόεδρο τή ιιρά συνόδου τού ρασιλιίου τή Ελλάδο . Ό "Υδρα Γιράσιμο , μέλο τή; ιιρΑ συνόδου. '‹› Φωκίδο Νεόφυτσ;. 'Ο πρώην Ήλιία Ίωνα .

SYXODU8 CONSTANTINOPOLITANA
1840 februarii 21.

Gregurius patriarcha, cum in nonnullorum antistitum invidiam venisset, apud summum Turearum procuratorem accusatus, ab oecumenico solio delectus est, edito die 20 februarii 1840 renuntiationis libello,. quem videre licet typis impresaum in Εκκλησιαστική Άληδιίφ, t. I (1881), p. 54-5. Postero die, antistites in regia urbe commorantes, inito pro more coetu in patriarchal! templo, in eius locum suffecerunt, Anthimum Nicomediensem. qui ex magpo # protosyncello metropolis! Iconiensis mense octobri 1825 creatus, decem post annis, mense scilicet Septembri 1835, ad Larissenses in locum Meletii, sede amoti, transierat, ac postea, mense augusto 1837, ecclesiae Nicomediensi pro panareto vita functo fuerat praepositus. Novo patriarchae eligendo operam navarunt antistites isti: Anthimus Ephesi, Anthimus Cyzici, Hierotbeus Chalcedonis, Germanus Dereorum. Gerasimus Pelagoniae, Artemius Kenstendilii, Meletius Carpathi. Callinicus Cretae, Hierotbeus Conitxea et Bellae, Hieronymus Drystrae, Cyrillus Aeni, Gabriel Scopiorum, Ignatius Rascopresrenae et Meletius Bodenorum.

Εκκλησιαστική Άλήδιια, t. II (1882). ρ. 346.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1841 mense ianuario.

Constantinopolitaqos patriarchas multum desudasse ad evertendam nimiam in dote conficienda luxuriam, lectores iam saepius monuimus nirsusque monebimus. Uti caeteri antecessores sui, sic Anthimus ipse operi sane laudando manum admovit, epistolam satia amplam edendo ad Christianos Nicomedienses missam, cuius originale servatur in tabulario Societatis litterariae Graecorum apud Peram Constantinopoleoa, sub num. 40. Eius subscriptiones tantum exhibebimus, quae sic se haUent: Dionysius Heracleae, Anthimus Cysici, Dionysius Nicomediae, Hierotheus Chalcedonis, Germanus D Dereorum, loachim loanninorum, Matthaeus Demetriadis. Leontius Bisanii, Bessarion Proiconnesi.

Cf. Παμάρτημα τού χ'-χβ' τόμου τού έν Κωνσταντινουπόλιι Ελληνικού Φιλολογικού Συλλ^ου (Constantinopoli. 1892), ρ. 125.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1841 februarii 22 - iunii 1.

Theodosius, inde a mense martio 1836 archiepiscopua Sam· et Icariae creatus, cum Bogoridis, illius insulae principia, invidiam subiiaset, a sacra synodo, rogante potentiaeimo illo viro, sede sua amotus, in montem Atho exui amandatus est dio 29 februarii 1841, vi synodalia sententiae cui nomina' apposuerant metropolitae isti: Ephesi Anthimus, Heracleae Dionysius, Cyxici Anthimus, Nicomediae Dionysius, Chalcedonis Hierotheus, Dereorum Germanus, Carpathi Meletius («ti. Methodius), loanninorum loachim, Demetriadis Matthaeus. Sisanii Leontius, l*roieonneai Bessarion, Nyssae Gregorius,· Scopiorum Gabriel.

Parthepio, cui Κουτζομανόλη cognonem. in eius lucum suffecto,' sacra synodus, ad gratiam Bogoridi principi faciendam, aiehiepisoopatum Sami et Icariae »

in metropolim maiori* dignitatis cadra mutavit, edito die 1 iunii eipsdem anni brevi .deereto quod. rab*crip*frunt antistites Ei: Anthimus Ephesi. Dionysius. Heracleae, Meletius Cysici, Dionysius Nicomediae; Hierotheus Chalcedonis* Germanus Dercorum, Hieronymus Theeaatenicae, loachim loanninorum.

Utrasque tabulam edidit Epam. Stamatiadea, Σαμιαχά ήτοι Ιστορία τή νήσου Σάμου, t- IV (Semi, 1891), p. 246-60.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1841 maii46.

Anthimus, e metropoli Nicomediensi ad solium patriarchate eveétus, post elapsos annum unum, mense* duo, die* quindecim, eo amotu* est, dato prius renuntiationi* libello, quem propria manu subecripsit die 6 tnaii 1841. Mox in 'eius locum subrogatus est alter Anthimus, qui inde a mense norembri 1815 e prOtosyncello Dercensi metropolita Agathopolitanns pro .Dionysio dehato creatus, ad aedem Anchiali translata» fuerat anno 1821, mense aprili, in locum Eugenii, a Tureis dire interempti. Decem postea elapsi» annis, cum Mattifaeus Cysieenus mense iulio 1831 obiisset, gregem eius regendum susceperat per decennium donee patriarcha factus est, suffragia ferentibus antistitibus his: Anthimo Ephesi, Dionysio Heracleae, Dionysio Nicomediae, Hierotheo Chalcedonis, Germano Dercorum, Artemio. Kenstendilii, Meletio Carpathi, Neophyto Dramac. loachim loanninorum, Matthaeo Demetriadi», Leontio Sitanii. Metetio Gant et Chorac. Bessarione Proiconnesi et Gabriel Scopiorum.

Ἐχχλησιαστιχή Ἀλήθ*:α, t. 11 (1882). p. 347.

SYNODIS CONSTANTINOPOLITANA
1841 iunii 12.

Samuel, ynetropolita quondam Mesembriae, nunc vero praecipuus gymnasii magittec/vqpud Κόυρορτζισβι secus fretum BospOricunR cum a Aacra synodo munus suscepisset commentationem, qbam Matthaeus Cyzicenus adversus translationem sa*E*e scripturae in vernaculum Graecorum sermonem ab Hilarione Tornoviensj ulim elaboratam non ita pridem conscripserat, secundis curia recognoscendi, opus absolutum sacrae synodo examinandum commisit. Haec e]ucubrationem sane praeclaram laudavit prhecepitque. ut quamprimum typis exscriberetur. Eius sententia data est die 12 iunii ÎH44, hisce obsignata subscriptionibus: Anthimus Ephesi: Dionysius Heracleae. Meletius Cyzici, DioAysius Nicomediae. Hierotheus Chalcedonis, Germanus Dercorum. Hieronymus Thessalonicae, loachim loanninorum.

Exstat in libro. Ἀντίρρησι; τοϋ πανii^ωτάττυ ἀοιδίμου μητροπολίτου Κυζίχου ιτοϋ ἀπδ Ηζσσαλσνιχη;) χυρίου Ματθαίου (Constantinopoli. 18-fl). fot 3.

SYNODI'S CONSTANTINIPOLITANA
1842 iunii 12.

('uni in «olio (mirum dicta) c vita discessisset Anthimus patriarcha, sacrae synodi sodales, inito protinus codtu- in patriarchal! templo, in eius locum, subrogarunt Germanum Dercensem. Hic e magno protosyncello metropolita Vidynes mense augusto^ •.1825 creatas, ecclesiahy Philipporum et Dramse / regendam susceperat anno 1831. mense maio: deinde ad metropolim Dercorum transierat anno 1835. mense novembri. Suffragia in eo eligendo inierunt Dionysius Heracleae. Dionysius Nicomediae, Hierotheus Chalcedonis, loachim loanninorum. Callinicus Cretae, Anthimus Maroneae et Daniel Lemni.

Ἐχχλη:αστ:κή Ἀλήθηα,, t. Π (1882), p. 347.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
a qua prohibentur^» episcopi sacerdotesvo puro titulo ordinentur
W1842 mense septembri.

De episcoporum tifiiarium ordinationibus iam saepius sermo in anteactis factus est, neque opua est quod diutius, tritissimum in re Graecorum canonica argùmentum tractemus. Prohibentur sane, et quidem verbis perquam severis; ^nihilominus absque ulla difficultate et factae sunt et hactenus) fiunt οικονομία; χάριν, qua rea quaelibet apud Graeco* videtur regi. Quicquid sit |e ipsa agendi ratione, legis praescripta ut occurrunt referre iuvat, ut quisque perspiciatf a praescripto ad actum non semper valere conseçutionem. Sequentem tabulam primus edidit Manuel I. Gedeon; Κανονικοί διατάξiϊ t. II (Constantinopoli, 1889), p. 345-53.

Τόμο; χατά τών χζιροτονιόν τιτ.ουλαρίων ἐπ: αχό.πων.

f Γίρμανδ; ἐλέφ 8to0 ἀρχι»π!σχοπο Κωνσταντινουπόλιω; νέα;' 'Ρύμη; χα! οἰποσμανιχό; πατριΦσι«·

t Ἰ«ρώτατ« μητροπολίτη χτλ- Καινοτομ»!ν μέν οὐ φασ·. ἴstv οὐδέ τά χαθιστβτα μΛαχινιiν Si tt τι; ἐπί πάντων τών ανθρωπίνων ἀληIΗὺισθα: -οἰηθ*ιη, οὐ χαλώ; οὐβέ συννтβ ἀν ζιη ἐξiiληφώ;· ρέστι γάρ ἐφ' ών τδ μτταβάλλιιν ή χωλύ»:ν οὐ μόνον βέον, ἀλλά χαί ἐν τοί μάλιστα ἀναγκαίόν ἐστι· των γάρ ποιιών χαί .ἐχχλησιαβτιχών πραγμάτων δσα μίν ·χαλβ χαί πρδ; ποινήν τή ἐχχλησία; ὠφέλιιαν χαί iὑστάθ»ιαν χαθ«στηχότα τυγχάνουσιν, ἐπί τούτων ■οὐιέν τι προσήχαι prtuxivstv χαινοτομοδντα , ἀλλ' ἐμμέν*ιν « τδάχριβέ; ἀπαράβατα φυλάττοντα - δσα Si ἐπιβλαββ; χαί ἐπιχινιὑν»*; ἐχσυαι τή ἐχπλησίφ, ἐπί τούτων χαί μ*ταχιν«!ν προσήχιι χαί μ*ταβάλλ«:ν χα! διαχωλὑβιν χρ*ών· δτι τβν μέα χαλώ; χάθάστώτων ή μζταβολή φαύλη τ» χαί πρδ βλάβην ἀν «η γ«γ«νημένη, τβν Si χαχώί χαί παρά τοὑ χιιμένου; 1<ρου χανόνα ἐχὑντων ή διαχὡλυσι; χα! ἐπ' ἀγαθφ ἀποχατάστασι; Αγοιβ-ή τ» χα! ἐχωφχλή . *ὔσπ«ρ γάρ ἐπί τβν ἀνθρωπίνων σωμάτων βσα μέν «ὐ πζφυχάτα πρδ ὑγiίαν τυγχάνουσι, τούτοι; τήν Ιξιν ἐχ παντό τρόπiδ βιαφὑλαχτέον ἴστiν, βσα Si φαὺλω; χαί πόνηρβ διάπωχται, ἐπί τούτοι; φαρμάχοι; το!; προσήχουα: prtaxivtfv 8«ί δήν.διάθ*σιν, βρον τήν τούτων

ποιημένου ύγείαν* oSw xai έπί τών ποινών τή; A έκκλησία πραγμάτων τ* μ*ν καλώ καθεστώτα διατηρητέα έστί, t* t* κακώ καί* ιεβρανόμω Ιχοντα Αναστέλλειν ni i«Î rf «ύθέ διορθοΰν προτήχει, δρον τιθομένου τήν κοινήν τή έχχλησία εύκλειαν κα! εύστάθεωη.

"Ιίσπερ κατίδοι iv τι έχ παλαιού χρωμένην xai τήν καθ' ήμ* τού Χριστού μεγΑην έχκλησίαν *M* τι άλλων πολλών xai ini τβν χεφοτσνιών τβν προχειριζάμένων χαί χειροτονουμένων Ανευ ποιμνίου M ψιλοί όνόμασιν Αρχιερέων πάλαι ποτέ βιαλαμψασών παροικιών κα! τΑν Απολύτεε χειροτονουμένων iapiaav xai Ιεροδιαχόνων Ανευ έκκλησία; ή μοναστηρίου ή *r.pooreoiai ηϋ* χειροτονήσαντο αύτού; Αρχιερέω; κα! γέροντο * τούτη τοι xai ήμεί , θείφ έλέει έπιτραπέντε; ήδη του πνευματικού οίακα τού κοινού τούτου σκάφου τή έκκλησία χαί Αγρυπνοι; όμμάτων βαλ<; χαί πόνοι» κατ' όφειλήν ήμΔ αύτού; καταπιέζοντα , εΐ πω; θείφ συνάρσιι εί; εύδιον λιμίνα τδ σκάφο τουτί καθορμίσαι δυνηθείημεν, τοί; μέν καλώ έχουσι τήν διαμονήν έπικυρούμεν, τ* δέ κακώ πεπονθότα χαί *ι!;* κατάχρησιν χωρήσαντα διακωλύειό χαί έπ! τδ κρείττον διορθούν καί τήν Αρχαίαν έκκλησιαστικήν συνήθειαν ο®ι Αναδυόμεθα, ούχ ώ χμινοτομούντε , άλ^ έπί διατηρήσι·. τή εύκλεια; τή έχχλησία καί φυλακή τών θείων κανόνων, καίτοι έπί τού προκειμένου ουδέ χαινοτομ α έστί τδ πράγμα, αλλά μάλλον έπ! τδ κρείττον Αποκατάστασι;' πιι! γάρ τή 'είσφρη-
» σάση εί τήν έκκλησίαν όλεθρίιυ καταχρήσεω έπί τών *Jvtj ποιμνίου* έπί ψιλοί; ινι'μασ: χειροτονουμένων αρχιερέων καί τών Απολύτω Ανευ έχχλησία ή μοναστηριού χειροτονουμένων ιερέων χαί Ιεροδιακόνων πρόκειται *ἕ* λόγο , συντόνου τή έκκλησιαστική φροντίδο; δεόμενο , περί ών έπάναγκέ» έστι διεξελθόντα; ειπείν έν περιλήψει τά αιτία , δι' S; έπί τών είρημένων ή κατάχρη^ ιισίφρησεν. Ειθτστο γάρ έκ παλαιού τή .έκκλησία 'κατ' αιτησιν τών έν C ρασ.λευούση συνεδριαζόντων έγχριϋον Αρχιερέων χειροτονείν έπί ψιλοί όνόμασ.ν, ώ εΓρηται, τού; τοιούτου τιτουλαρίου αρχιερεί , οΐτινε έν τή Απουσιφ αυτών άπεστέλλοντο έπιτροπικώ ει τά έπαρχία αύτών έπ! αρχιερατική έπισκέψε: τού έν αύταί λνγικού τού
_γ Χριστού ποιμνίου. Κα! τούτο μέν ούτω ,έφ' Ικανόν χρόνον διήκεσεν ύστερον δέ. μικρδν κατά, μικρόν προσφερομένων συχνώ·^ δεήσεων τή έκκλησίφ κίί παρ' Αλλων έπαρχία έχό/των μητροπολιτών, καίτοι έν τοί έπαρχίαι; αύτών ένδημούντων, όμω χειροφονούμενΛ έπί ψιλοί όνόμασιν Αρχιερεί Απεστέλλοντο ει τΑ έπαρχία αύτών, προβαλλομένων δήθεν σωματικήν Ασθένειαν καί γηρατεία ή μή έπάρκείν πρδ έπίσκεψιν τού ποιμνίου αύτών διά τήν έκτασιν τή
, έπαρχία; αύτών χαί ούτω Απδ καιρού ει καιρόν χειροτονουμένων τιτουλαρίων Αρχιερέων καί Απολύτω Ανευ .έκκλησία : ή χαί μοναστηρίου ιερέων καί (εροδιακόνων, έγένεάο τοσαύτη συνδρομή πληθύο τιτουλαρίων, ιερέων κ^ διακόνων, ώστε τδ έθο τών τοι- V ούτων Απολύτων χειροτονιώ-λ έχώρησεν εί δεινοτάτην χα! όλεθρίαν κατάστασιν καίλβίγαν όνειδισμόν, περιφρονουμένου τού Αρχιερα^^Ο κα! Ιερατικού τή; έχκλησία διακόσμου* *έπο^^ οί* μέν τιτουλάριοι, μή διαμένοντε έν*αί έκλή^ησαν έπαρχίαι !Ανεχάψουν Απ' αύτών, ή Αποβαλλόμενοι μαρ* τών μητροπολιτών ή αυτοί μή ευαρεστούμενοι! οί δέ ιερεί χα! ίεροδιάκονοι, μή έχοντε έχχλησία . ή μονεητήριον μήτε προστασίαν τού χειροτονήσαντο αύτοώ Αρχιερέω ή γέροντο αύτών. όμού μεταβαίνοντε Απδ τόπου εί τόπον, κατήντων τελευταίον συνερχόμενοι εί ίΐασιλεύουσαν, καί μή έχοντε ποίμνιον μήτε έχκλησίαν ή ένορίαν ή μοναστήριον, περιφε Αμενοι ένθεν κάκείθεν, διετέλουν χβί δια ελούσιν Απρακτοι, πιριφρονούμένου (φεύ) τού Αρχιερατικού καί ιερατικού χαρεσιτήρο καί
. διαβαλλομένου (Απαγε) τού θείου δντω τή Αρχιερωσύνη Αξιώματο . Τούτα έν Αθυμίφ ψυχή κατιδούσιν

ήμίν έδοξεν ού παροροπέβ, ΑλλΑ σπουδαία; χρήζοντα φροντίδο , ώ *&*Mη* ποιήοαι τδ κακόν «al Αρδην βύτδ καταλύσεα, ϊνα μή κατά μικρόν τ* έκ tauxou δετν* μεγάλην τήν βλέψην προξενήση xai λυμήνητβε τήν εκκλησίαν. Αιδ aid σκεψάμενοι μετά τή περί ήμ* Αγία συνόδου καί στήσει ^ουληδέντε τδ κεαόν, έγνωμεν έπιταχόνβε τήν Αν ωτολήν xai όλοσχερή χατάπαυσιν τή όλεδρίου τούτη καταχρήσεεε δι* τή παντελού άψγίβ χα! τελεία δοαχωλύσεω τών Απολύτεε γινομένων τοιούτων χειροτονιών έπί ψιλοί; όνόμασι κατά τού θείου νόμου; xai ιερού κανόνα;. Τδν μέν 'γέρ κατά τδ ,αεε ' Λετήριον έτο έν μην! νοιμρρίφ έπινεμήσεω δεκάτη έκδοθέντα συνοδικόν τόμον έπ! πατριαρχοϋντο τού κυρού Γρηγορίου, δστί πρδ τοί λοιποί; έν έκείνφ έχχλησιαστιχοί καί κανονικοί; έντάλμασιν όριζόμενο χαί περί τών τοιούτων χειροτονιών, διακωλΰει μέν τΑ; χειροτονία τών έπί ψιλοί όνόμασιν χειροτονουμένων Αρχιερέων, δίδωσι οδέ μόνον τούτο τοί; έν τή ^«σιλευούσ συνεδριάζουσιν' έγκριτοι; Αρχιερεύσι, χειροτονείν τοιούτου Αρχιερεί έπί ψιλφ δνόματ*. χαί έν τή Απουσίφ αύτών ΑποχαθιστΑν αυτού; έν τοί; ίδιοι; έπαρχίαι; πρδ; έπίσκεψιν έπιτροπικήν τών έν αύτα! _ποιμνίων, τούτον φαμέν τδν συνοδικόν τόμον, ώ; συνάδοντα τοί; θείοι; νόμοι; κα! Αποστολικοί κα! συνοδικοί; κανόσι, χαί ήμεί; σεβόμενοι Αποδεχόμεθα καί πάντα τ* έν αύτώ θεσπιζόμενα, πλήν τή έμφερομένη; έν έκείνφ έκκλησιαστική συγκαταβάσεω , 'έπικυρούμεν, Να *ɛ*ιαμένωσιν Απαραβίαστα χαί διενεργώνται Απαρατρέπτω έσαεί* τήν δ' έμφερομένην έπ! τών χειροτονιών δ:Α ψιλού ονόματο έκχλησιαστικήν έν μέρει συγχατάβασιν Ανατρέπομεν Αρδην, ώ; αιτίαν διδούσαν αϋθι; τή; εί; τδ μέλλον καταχρήαεω .

Κα! δή γράφοντε; διά τού παρόντο ήμετέρου πατριαρχικού καί συνοδικού τύποι; έκδοθέντο τόμου τή χοινή γνώμη κα! συνοδική διαγνώσει τών περ! ήμά; ιερωτάτων Αρχιερέων χα! ύπερτίμων, τών έν Αγίφ*πνεύματι Αγαπητών ήμών Αδελφών κα! συλλειτουργών, όριζόμεθα έν Αγίφ πνεύματι καί Αποφαινόμενοι Απαγορεύομεν καί Ανευ τινδ; έκκλησιαστική συγκαταβάσεω δλοσχερώ; διακωλύομεν τΑ; προχειρίσει; καί χειροτονία; τών Απολύτω; κα! έπ! ψιλοί; όνόμασιν Ανευ ποιμνίου χειροτονουμένων Αρχιερέεεν τών πάλαι ποτέ διαλαμψασών παροικιών, ώ; Απφδούσα τοί; θείδι; κανόσι διΑ τδ μή έχειν ποίμνιον ή ένορίαν. ωσαύτω κα! τά; τών ανευ έκκλησία ή μοναστηρίου ίερέων κα! ίεροδιακόνων Απολύτου; χειροτονία * κα! μηδεί; τού λοιπού τών Απανταχού Αρχιερέων, τών ύποχειμένων τφ καθ' ήμί; Αγιωτάτφ πατριαρχική άποστολικφ καί οικουμενική) θρόνφ τολμήση προβαλέσθαι ή αιτησιν προσενεγκείν τή έκκλη-' σ'.φ τού χειροτανηθήναι Αρχιερέα τινά έπ! ψιλφ ονόματι Ανευ ποιμνίου ή χειροτονήσαι απολύτω Ιερέα κα! Ιεροδιάκονον Ανευ έκκλησία ή μοναστηρίου, ώ Απαγορευθ«ίση ήδη ίσχυρώ καί έν Αμεταθέτφ συνοδική Αποφάσει τή; τοιαύτη; χειροτονίο αύτών, Απφδούση; τοί; Ιεροί; κανόσι τών Αγίων συνόδων, ο!τινε; δ αγορεύουσιν ό μέν ;' τή δ' οικουμενική; συνόδου οϋτωσί· **Μηδένα Απολελυμένω; χειροτονεϊσθαι μήτε πρεσβύτερον μήτε διάκονον μήτε δλω; τιν* τών έν τφ έκκλησιαστικφ τάγματι, εί μή είδικώ έν έκκλησίφ πόλεω ή μαρτυρίφ ή μοναοτηρίφ ·ό χειροτονούμενο; έπικηρύττοιτ υ* τού δέ Απολύτω χειροτονουμένδυ ώρισεν.ή Αγία σύνοδο Ακυρον Ιχειν τήν τοιάύτην χειροθέσίαν κα! μηδαμού δύνασθαι ένεργείν έφ' ϋβρει τού χειροτονήσαντο * ό δέ θ' τή** ε' οικουμενική; Αγία συνόδου Αποφαίνετα: ούτω * 'Οσοι **Ανεξετάστω προήχθησαν πρεσβότεροι, Απρόσδεκτοί είσι.** ΚατΑ γούν.τά έννοια τών κειμένων θείων κανόνων, έν οί μετΑ τών πρεσβυτέρων καί διακόνων συμπεριλεήεβίνοντω σαφώ κα! οί έπί-

M·

σκοποί, *ei* teutOMi χ«ροτον(« «4*ι faHipfcMi 4 ' Απδ *vMt* σφοδρώ StMWtapitvM »d AapMntwi εί τήν έκκλησίαν. *Oea< Η ΙφΗοαν χαρσκνήδήΜΐ οβιω; έπί ψιλφ δνόματι Avrj ποιμνίου md ένεφία ή βίχα έκκλησία ή μοναστηριού, el μέν *itd-* σκοποί έχουβι *9utfÂ*H h içtttM/ttf* «w«*ut(Απ»· φάσ*ι μέχρι ζωή αύτέέν Αν *tît* έχλή»ηααν έπε^χίαι παρΑ τοί χυριάρχη «ôdkv καί γέροοσιν, tantloOv-t«f' <Α Αρχιερατικά αύτών *ύκβα/γήμκβ tui Ktthif-* χούντιφ τοί γέρουαιν *tint'',* οίτ-.νβ δφιίλουσι φρον-τίζιιν τώ πρδ σωματικήν αύτών κυβερνησιν χαί μή Αποβάλλιιν αυτού Αν«υ «Αλόγου αϋτ(« «ai *tWpûn* τή; *ttpii rnvütu.*

Έπι! 8έ <*ρί τών «ίρημένν«ν τιτοΑαρί««ν έπισχδ-πων ένταύδα & λόγο , ΑναγκαίΟν έδοξι διαλαβιϊν καί *ntpl* τινων Αλλων χρεών αύτών, τήν έκκληςΛστικήν Αφορώντων «ύταξίαν κα! β«μνοπρέχ«ιαν, καί τάξιν εΑαΦορίσάσΦαι, ούχ όπω τδν έπισκοπιχδν αύτών δια-κρίνωσι βαθμόν έν txt; (spot; τ«λ«τα(χαί τοί Αλ-1 λα-. έκκλησ.αστικαί χοροστασία-. χαί τά τοί κυριάρ-χαι χαί μητροπολίται οίκρία χανονιχά προνόμια Αφορίζουσαν, Αλλά χαί τδ Αρχαίον έχχλησιαστιχόν έθο κρατύνουσαν. Κα! Αλλοττ γΑρ π«ρ! τούτων έγένοντο συνοβιχο! όροι χα! διατάξ«ι , χαί ήμ«ί ήβη *ir.l* τού παρόντο; όριζόμινοι Απαγοριύομεν χαί διόλου διακωλύομεν τρύ έπί ψιλφ όνόμεττι έκισκόπου , τού; τ« έχοντα θέσιι πν«υματική έπιτροχική έπιστασια; Αλλαχού χα! τού έν τοί τή Κωνσταντινουπόλιω Αμέσω; ένορίαι; τού οΐχουμενιχοθ θρόνου δίκην χωρ-ιπισκόπων έν έκκλησίαι προϊσταμένου , ίνα α') έν τή έκτιλέσιι τή θιία μυσταγωγία; μή ένδύωνται έξω τήν Αρχιιρατικήν στολήν, Αλλ· ένδον,τού ιερού ρήματο · ρ') ιιρουργρύντ·; ούτω μή φορώσιν μίτραν-γ') μή ίστώνται έπί τού θρόνου, έχτδ μόνον έν τή έορτή τόν θείων τού σωτήρο ήμών γιντθλίων, τή χυριάχή τού πάσχα χαί έν τή μνήμη τού Αγίου ή έλαχον προϊστάμινοι έκκλησία · δ") έν πάσαι τΜ , λοιπαί έορται; χαί κυριακαί; ίστώνται έν τφ γεδ«-κίω Αν«υ τή γ«νομένη φήμη τού Ει πολλά έτη δέσποτα· ε') μνημονεύωνται ώ; οί δσ.ώτατρι προε-στώτ« τών ιιρών έκκλησιών- βταν όμω λιιτουργώσ, μνημονεύονται χαί ούτοι ώσπ«ρ χαί οί έγχρατχί - έπαρχιών Αρχιιρϊί - ') βταν βιΑ πατριαρχική έκ-βόσεω; προσκαλώνται «ί έχχομιδήν καί κηβιίαν λιι-'ψΑνου τινδ ή «ί τ«λ«τήν Χαί «ύλσγίαν στιφάνων νομίμων γάμων, φορώσι μανδύαν χαί ίστώνται έπί τού θρόνου, ψάλλοντε; κανονικό τήν Ακολουθίαν τή χηδ«ία τού τιθνηκότο; χριστιανού ή τού μυστήριου τού γΑμου- ζ') Απαγορ«ϋονται οί τοιούτοι τιτουλάριοι άρχιιρϊί , ίνα μή έχωσιν Αδκαν ζητιΓν ή λαμβάνων έκβοσιν έπί τφ ΑπέρχισΦαι «ί έτέραν ένορίαν ή έχ-κλησίαν έπί τ«λ«τή λ«·.τουργία ή «ύλογήκω στ«φ4-νων ή Αλλη Αρχι«ροπραξ(α · if) Απαγορ«ύ«ται δέ χα! τοί ι«ρ«ύσ·. τδ μνημον«ύ«ιν βνόματα Ιξω*«ν τή; ιιρΑ πόλη έν <ή μ*Τέλή «ίσβββφ- ,τβύτο γΑρ μόνον τοί Αρχι«ρ«ύσι βέβοται.

Τών δέ πρ«σβυτέρ«ν χαί διακόνων τήν μ«τέφασιν Απδ τόπου «ί τόπον, δηλαδή Αφ' ή Ιλαχον οίχοΟν-τ« έπαρχία κα! πατρίδο αύτών «ί ξένα έχαρχία Αν«υ «ύλογου αίτια χα! Ανάγκη χαί βίχα συστατι-κών γραμμΑτων τού χυριΑρχου τή έπαρχία καί γέροντο αύτών, σφοδρώ Απαγορ«ύομ«ν, καί όριζό-μ«8α, ή ΑποκαώιστΑσδωσαν κανονιχώ «ί έκκλησία χαί μοναστήρια βιΑ τή προστασία .ών μητροπολιτών .καί γιρόντων αύτών ή μ«νέτωσαν καί αύτοί παρΑ τοί κυριέρχαι καί γέρουσιν αύτών, ύποταοσόμχνοι ώ «ΐχδ αύτοί κα! τιλούντ« προδύμω τΑ βια-ΜφΜ *W* «Μέν έκχλφσκβτικΑ ύπιωργήματω. t)«x Η τών «βαβών χριστωηΑέν ««ροαέρχανωη ν«ί χνιΑ νόπνν ΑρχκρΜιν'δννο έχ τή «ώτή έπαρχία καί μέταχω πολλή ή Αλέγή έλληνιχή παΛία , Αναγκαία οδση > αδΜέ πρδ ΑοοΜραν Ανώγν«αχν τώ<ΰρών τή έχχλήσία βιβλίπν χαί γνώαιν αύτών, έπί τ^ΐ~χ«ιροτσνή»ήνα: προσβΰτοροι ή Μπονω ύπδ έχχλησία τή έπαρχία ή μοναστηριού, β«χέσΗ«σαν μέν «αρΑ τών μή μέντω Απλώ καί Αν-«ξιτώσνω παρΑ τοό χωμένου συνοδικού κανόνα , Αλλ· δφωλέΜαν κανονιχώ οί Αρχιιροέ χαί χυριΑρ-χαι τών έποχιών ΙξοτΑζκν αύτο-ί Ακρφώ κα! ΑνιραυνΑν τΑΒιανοήματα αύτέέν τΑ π«ρί τή όρΦο-βόξου ήμών «*τ«·» < δόγματα κα! τού τρόποι; τών ή»ών αύτών, καί βοκιμΑζων «Ατού έπί πολύ, βιδΑ· σκοντο κα! έρμηνούονη αύτοί τΑ hpouxA λειτουργή-ματα τή Ι«ρωσύνη καί «ί; όσα Αλλα χαδορώσιν κύ-του έλλ«ιπ«£ όντα , χαί ούτω Αξιου χαί δοκίμου έρρινομένου χ«ιροτον*ί.τωσαν χαί ΑποχαΦιστώσδωσαν α&Μ; έν ή έχλήδησαν έχχλησίμ ή μοναστηρίφ, δια-μένοντα έν αύτοί; παρ' δλον τδν βίον αύτών κα! τιλοΟντα τΑ [«ραηχΑ αύτών υπουργήματα· &λω δέ μή τοιούτοι ΑναβιιχνΰμινοΙ, κ«λ«ύομ«ν ούδόλω Απο-δ*χέσδ«οσαν. ΆλλΑ μήτ« τού Απ' Αλλοτρία έκαρχία προααρχομένου «ύοβαί τοί Αρχιέρ*ύσιν έπί χιιροτο-νίφ «ί πρ*σβύτ«ρον ή διάκονον έπιτΑττομιν έντόνω;, Αν«υ συστατικών γραμμάτων τών τή; πατρίδο αύτών Αρχι«ρέων μή β«χέσΦ»σαν· Απρόσδικτοι γάρ «ΐσ-.ν ούτοι πάντ« , κατά τδν 8' ι«ρδν κανόνα τή α' Αγ-ία; οίκουμ*νιχή συνόδου, δσοι άνιξιτάστω προέ^χθησαν πρισβύτ«ροι παρΑ κανόνα , ώ έπιχωρούντι Αρπάσαι λάδρφ τήν μή Αρπαζομένην χ«φοτονίαν.

Ταύτα μέν ούν τΑ έκτιΗντα κα! όρισβ-ίντα, ώ; σύμφωνα τοί ιιροί νόμοι κα! Αποστολιχοί καί συνοδικοί; χανόσι κα! βιατηρητικά τή; «ύχλ«ία «ύνομία τι χαί «ύ,ταξία τή έκκλησία καί συντηρη-τικΑ πρ«πόντω τή τού Αρχιιρατικού κα! ιιρατικού καταλόγου σ«μνοπρ«π*ία; χαί ιύκοσμία , θασπίζομιν γνώμη κοινή καί συνοδική ΑμιταΜτφ άποφάσιι καί Αποφαινόμιύα έκχλησ.αστικώ , ΐνα βιαμένωφιν Απαρά-βατα καί Απαράτρ«πτα καί έχωσι τήν ΐσχύν κα! τδ κύρο άμ«ταπο:ητον χαί Αμετάβλητον έν παντί χαιρφ καί φυλαττόμινα Ακριβώ δ·.«ν«ργώνται Απαραβάτω έσα«Ι παρά τ* τών ένδημούντων και Αποδημούντων συναδέλφων Αγίων Αρχωρέων χα! παρΑ παντδ ιιρα-τικού τάγματο . Εί δέ τι; φωραΦιίη ποτέ Αντι-πράττων καί Αντιβαίνων τοί ύ«ίοι; νόμοι καί Απο-στολικοί κα! συνοδικοί; κανόσι κα! ώιτοί τοί; συμφώνω έν τφ παρόντι όρισδαίσ χαί έκκλησ-.αστι-χώ Αχοφανφ«ίσιν, ύποστήσιται τΑ; έκ τών ιιρών νόμων ποινέ κα! Αποδοκ:μασδήσ*ται παρΑ τή; έκ-κλησία . Ό&·«ν «ί ένδωξιν καί διην«κή τήν άσφά-λιιαν Απιλύύη καί ό παρών πατριαρχικό ήμών χα! συνοδικό τόμο , χαταστρωδ*!; κΑν τφ ιιρφ κώδηκι τή καδ' ήμά τού Χριστού μτγάλη; έκκλησία πρδ μόνιμον παράστοσιν.

Έν έτιι σωτηρίφ ,αωμβ', κατΑ μήνα σιπτέμβριον έπινιμήσιω α'.

t δ πατριάρχη Κωνσταντινουπόλιω; έν Αγίφ πνιύματι Αποφαίνιται.

t 0 Ήρακλιία Διονύσιο .

t ό Νικομηδοία Διονύσιο;,

t ό Δέρχων Νεόφυτο ,

f δ Ίωαννίνων Ίωακείμ

f ό Δράμα Άδανάσιο .

ή ό Γιαρωνιία Άνθιμο .

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1843 mox» xprili.

Acri diutinaque exorti disceptatione inter eremitaa Stactae Annae et monachos Magnae Laaraa ia monte Atho, «aera «ynodua nonnulloa Hegit arbitro* qai litem componerent. Negotio edram

«teuyu.iMite, ıigim·· ab utroqu· parta ta· ADtaeyut·· Nıtamidie■ Warettetm Cbetadmi», MrTMin ad vigita eogta rodagit; f«M «t nil· gtatata· taMmta» ampHmimii verHn praicepit, •dite oa d· «mm loagtai MgilHo, «ri·» exwdiam ta habebatur: ἈναγΜον *Mf* « ἀλλ» ἐξηηριβαμέvaug tpebvattxataaeftaAaoBm τά ıimta*< ta» ἐμφισβητοἀντ···. Datam erat wun IMS, mon aprili, iadtataw I, htae obeignatam «ubacriptionl· b··: Germa··· patriarcha, Dionfriu» Hwâci···, Neephytim Dmtn*, laaeMa loaaatanom, Athentaaa Wwi··, Anthimua Μιπ μ μ, Cooataati·· Stramnitae,

K oota· patriarch. 13, p. 43-7, tabulam «didit OnlMeio·· DaMenaee, Πηριγρόριηδ χατάλβγο τΑν ... ἐγγράφον «epl τΑν ἐν *Α>φ ρονΑν (Comtataaepoli, 1903), p. SM-1·.

■etrrrt-jrriBrr.-^.ra.-.nen··^..·π—.

SYNODUS CQN8TANTINOPOIJTANA

1843 mew· aeptembri.

Cal«berrimi uncti loaani» in inania Patmo mosaatarii privilégia atque libertatem ta multi ex anteoeaaoribtu lui·, aie Germana» patriarcha rata haboit ae Confirmavit, rigillati· editia fitter», quarum initium aie ae habebat: Τή; ἐχχληκαστιχή; «sp! xdvta προνοια ἐργον tari χ·ρισ«ούβ·βτον, té συνιστάν ὑτ*ρρ«ρόντ·> · Datae erant anno 1843, menae aeptembri, indictione Π, hia obriguatae aubacriptioaiboa: Pabiw Ciwihh, Dionyrina Heracleae, Meletiua Cyrioi, Dionyriu· Nicomedi··, Hierotbeila Chalcedoni·, Neophyto» (»d. Geraaimua) Dereoram, louahim loonninorum, Cailinieu· Raecopreeronne.

B Mikloaieh et Mailer, ricta *ft diflomala grata* •rotii eta, t. VI (Vindobonae, 1890), p. 383-6.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA

a qua normae ab Agathangelo patriarcha in dote conficienda sancitae e medio tolluntur.

1844.

Qua ratione Gregoriu» patriarcha norrnaa olim a Neophyto et Samuele anteceaaoribua anis atahilitaa pro dote conficienda apud orthodoxo» urbi» Con»tantinopolitanae fidele» verbi» probaverat, re tamen ipaa omnino auatulerat, pt in tomo XXXIX, coi. 1017-34, videre eat, eadepi Qermanua patriarcha regula» ab Agathangelo, rogantibu» civibua CoMtantinopolitani», »uper huiuamodi argumento edita» ac aupra coi. 135-38 exhibita», laudibu» itidem cumulavit, re tamen vera penitua abrogavit, et quidem iisdem fere formuli» u»u» qua» olim adhibuerat Gregoriu· patriarcha, ut cuique utraque acta conferenti facile patebit. Germani' tabulam ex archetypo prime· edidit M. D. Chamadopria» in Ἐχχλησιασηχὴ Ἀληβχίρ, t. II (1883), p. 348-9; eandem repetiit Manuel Gedeon in auia Κανονιχαί διατάξεσι, L I (Conatantinopoli, 1888), p. 335-9. Utramque editionem nonnulli» omiaaionibû» depravatam ob iniuria» qua· p'aaau» eat codex ad earn ; «domandam adhibitu», utcunque emendavimu· illorum praeaertim actorum ope quae Gregoriu» olim •didit. Uti 'priorem illam, Cie poateriorem hanc ■ententiam latinam fecit Nicolaua Feeta, Romanua.

Πργ! προιχοδοσιῦν.

t Γ«ρμανδ ἐλέιρ frtoü ἀρχκκίσχοιτο Κονσταντινουπόλ·®; vis; Ρώμη χαί οίχουμινιχδ πατριdpxv.fr

f Εντιμότατοι χληριχοί τή; xsb' ήμΑ; τοδ Χρtατού μ«γάλη ἐχχλησία χαί (ὑλαγημένοι χριστιανό! χαί ὁσιώτατοι Ε·ρομόναχοι οί ψάλλοντι ἐν ται ἐχχλησιχι τή Πόλ««κ, τοΟ Γαλατ· χα! δλου τού Καταατένον, τέχνα ἐν χυρίφ ήμώνiγαπητά, χάρι «iη ûptv χα! <ῖρήνη χορό Ο»οθ.

Τή xab* ἡμά τούτη ἐχχλησιαστιχή . πιρινχή χαί πν«υματιχή; ἐξουσία Ιργον ἀχίποτ* χαί τέλο χρὑχπται τό χρονκίν χηδ*μονιχ& ὑχέρ τή ψυχιχή χαί ονματιχή <ἀφ·λ»ία τών xν«up»rxûv αὐτή τέχνβν, χαί ἐχομένν , ἐάν itou χατιδη παρ·ιαφρέ|σα- D σαν λυμαντιχὴν τινα χαί ἐχιβλα^ή τφ χριατκνὑμφ χληρώματ: συνή*«ιχν, χχιρΑται ἐχ μέσου ταύτην χοιήσαι χαί ^ιζηΒόν, «i δυνατόν, ἀνασχάσαι, ὀτὸ μέν συμ^ουλιύοναα χα! παραινοὐσα <ὑχα! χαί τύλοχίαι , ὀτέ δἐ ἀιαιλοΟσα ίραί χαί ἐπιτιμίοι , πάντα τρόπον μ*τ·ρχομένη χατά' φιλόστοργον πρόνοιαν, fiiMtf dp•λούσα τήν π«ρi τά ἤθη χατ' ἀγνοιαν γιγνομένην τοί πν·υματιχο(αὐτή τέχνοι βλάβην, ἀντχισαγάγη τὴν ὠφέλιιαν. Καί ἡν μέν χατορβώσασα τδ σχοποὑμίνον ἐχίδη τά ἐχυτή τέχνα ἀποστάντα μέν τή χοινοβλαβού συνηβχία , ὠφίλρὑμινα δἰ χαί «ὑημιροΟντα, τότ· βή χοίροι χαί «ὑφραίννται πνιυματιχὡ ἐπί ται ἐχiinβν ὠφ«Λ«iαι · ἐάν δέ μήτi τδ χοινοβλαβέ dxttvo ido; ἐχχόψαι δυνηβ^ x‹‹· οί χριστιανοί πρδ τφ μηδέν τι 4φ<ληΒήναι διά τiνο π·ριστάσ«ι ἐχ τΑν ἐχχλησιαστιχΑν συμβουλών χχί ἀπ»ιλών, προσέτι χαί ψυχιχή ἀλλη πιριπιπτωσι βλάβη, ἴισμοί ἐχχλησιαστι-

De turnerAut dotalibae.

f Germamn Dei gratia archiepiaeopua Con•tantinopoli» novae Romae et oecumenicua patriarcha.

t Speetatiaaiini clerici noatrae magnae Chriati eocleaiae, benedicti ehriatiani et piiaaimi hioromonaoU cantore» in 'eccleaii· Urbia, Galatae et Cataatesi totiu», filii in Domino nobia dilecti, gratia Dei et pax ' vobiacum ait,

Iluiu· noatrae eccleaiaaticab dignitati· et auctoritati»· officium aemper et fini» proponitur diligenter providere apiritali et corporali utilitati'apiritalium eina filiorum; et propter··, ai forte viderit ibvectam aliquam peatiferam et pemicioaam chri•tianae multitudini conauetadinom, hanc de medio tollere et radiait·», »i poaait, exatirpare conatur, tnodo eonaiiiia atqne hortationibus precibuaque .et benedktionibn», modo exaeerationea at poena» minitaaa, omne» viaa temptana iuxta providentiam amori» plenam ut, «oblata pernicie quae oooulto. more· invnaerat apiritalium filiorum eina^ reducat utilitatem. Atque ai propoeititm »unm aarcenta. tibhroa auoa viderit à prava conmtotudino dopatao •t proaperoe et b«no vivente», tum aano gaudet et laetatur apiritaliter pro eorum proaperi» reboa; •in neque pernicioaum illum morem excidere poaait et'.ehriatiaai ' non modo. qihil, adjuventur propter rerum naeetatatea ex «ecMiaatieia coaailii· et minia, aed etiam aliam accipiant «piritatan iaetaram, cum in cceleaiuatica vineuta at exiecrotione· inciderint, tum fortiter et benigne Vx duabua noxia minorem

«etc «al 4ρ< ένοχοι γτγνάμΜβι, «**· xsdÀ ιὐνοΐχώ τβν Μ· χαχών τδ Obunev ἐλαμένη, 4m Χ> λάττκ τούτου; τβν fimtqshsv «al ί/Λ» «al έλ«ι»·4ρου άχσκβδίστησιν, οίκονομίβι χρωμένη talc μή vrasUuμέναι lutfi ιΛη Mn «αί ιβρβν «ονδvasv. ,Όσα γάρ πιρί τ· τά δόγματη τά μυστήρια, τά 1«ρώ παραβόσοι «al του Meut κχνόνα laetat «4 ηΗβπισται παρά τώνάγίβν «Je έχκλησία Mnlpsv «αί τβν ktiav «αί ι«ρβν ονvMev, ix" fixsiwv οὐδὲ τό σμιχρό-έατον φαταποιήσαι έζχστιν, άλλά χρατχΤν άπαντα ταύτα Μ, ά»ί ώσαύτο»; διβφυλαττόμτνα «αί ιὔσιβώ διατηρούμχνα πάντη 4μ«ταποίητη Ἐπι δέ τών μή ταούτων, άλλά «Ι μάνα τά τόο χοσμικοό πολιφ«ύμοπο; έ*η άροpώντMν, Ιξητιν ήμίν τού άρχι•ρανχώ προϊσταμένοι τή ksig χάριτι τοΟ παναγίου «al τιλκαρχιχοΟ πνπύματο; οίχονομίαι ΧΡή0^·1, μχταβάλλιιν τ» «αί διορΦοΟν, νὺν μέν έπιτιμώντα , vOv δέ άφιέγτα «αί τσί ttfioi τά πάντα γιγνομένου , ίνα του πάντα; χιρβίσαμχν χατά τδν frtiov άπόστολονl, «akdntp τοιαύται οίκονομίαι έχρήσατο ή έκκλησία xal πχρ! τή παρuσφρησάσηξ tic Κωνσταντινούπολιν άτάκτου καί ύπιρόγκου προιχοδοσία .

Ubsrat Ulosfin posais «t axseeratioaibus et taMtuM· reddit, Ma Îis indulgentiis quae awrie et Maetie legibM its votantor. Quaeoumque eaim 4a dogmatibus et Merwaeatit at Meria traditionibus at MMtit eaaaaibae definita at dscreta Mat a aaaotie embriso patribM at Maria divinisque concilii·, in iUb ns minimam qnidem immutare Cm eat, •ed ita m omnia tenenda tuai, at pari ratione Hrrwtw at pie oustodiMtar omnino immutata. la rabat autem qsae non saut buiasmodi, ted ad eivitae tantum pertinent more·, licet nobb qui hierarchise dlvina gratia sanctissimi et ritu principi· spiritus praesumus, indulgentiis uti et immutare et corrigere, modo oaatigaatibut, modo ramittentibua et ad omnium mores conformantibus'nosmet ipsqs, ut oian.es lueremur iuxta divinum apottolum, sicut huiusmodi indulgaatiit eoeletia uu eat adventu eam in urbem CoMtantinopolim eontuetudine invectam inordinatam et nimiam munerum dotalium donationem.

. Κα. γάρ πρδ διακώλυσιν τή χοινοβλαβού; ταύτη συνηθιια; βί κατά τού προπαρ·λβόντα χρόνου , ήτ.ι έπί τού ά«ιμνήστου πατριάρχου «οροΟ Νχοφύτου τού πάλαι xal έπί τοΟ μακαρίτου πατριάρχου κυροΟ Σαμουήλ, έξέδωχι φριχτά πατριαρχικά χαί συνοδικά έπιτίμια- βμω; χαί. πρώτον χα! βστ*ρον κατιδοΟσα, δτι άδύνατον διατήρχισΐΐαι τά «tpi τβν γπμιχών συναλλαγμάτων συνοδικά έχιίνα άποφάσι χαί βτι ο! χριστιανοί γίνονται ένοχοι τοί έχκλησιαστιχοί; Ϊισμοί , έξέδοιχ· πάλιν συγχβρητικά γράμματα χαί συνιχώρησ» του δπώαποτ· ύποπίπτοντα ταί φριχταί άραί; έχιίναι , παρέχουσα άδ·ιαν έχάντφ πραγματιυομένφ γαμιχά συναλλάγματα προ'.χοδοτιΤν «ατά τήν βοΰληβιν χαί βύναμιν αύτοΟ. Άλλά χαί έσχάτ» b αοίδιμο πατριάρχη χύριο ΆγαΜγγιλο , δρβν c μ«τά ψυχιχή; δδύνη τήν ix τών προιχοβοαιβν βλάβην τοΟ χριοτννύμου πληρώματο καί μή φέρων τήν π<ρ; αύτά χατάχρησιν, έπιχίρησ· πάνυ φιλοοτόργν κατά κοινήν αίτησιν τών τά πρώτα φ«ρόντ«>ν τότ· έχ τοΟ ήμττέρου γένου καί χατά μίμηοιν τβν 4·ιμνήοτοιν προχατύχβν ήμβν άπαλλάξαι τή β·ινή ταύτη βλάβη του έν τή βααιλτυούση δρθοδδξου χριστιανού . Καί δή συνέταξ· βίβλον μιτά πατριαρχικών καί συνοδικών ΰπογραφβν πνριέχουσαν φρικτά άρά καί έπιτίμια, «Ι πο> έχκόψιι· τήν κοινοβλαβή τή . πσοιχοδοσία ταύτη χατάχρησιν. Άλλά καί οί καταβληΗντν κόποι χαί άγβντ τοΟ άοιδίμου τούτου προκατόχου ήμβν πάντη μάταιοι «αί άνωφιλοί άπέβησαν- έγένιτο γάρ γνβχιτίν καί ήδη τή ήμών μοτριότητι άπδ ένυπογράμου άν«φορ* τβν τιμιβτάτβν έφόρβν χαί έπιτρόπβν τού χοινοΟ τή καθ' ήμά τοΟ Χριστού μιγάλη έκκλησίβ , βτι διά τά χαιρικά καί Αλλο πιριστάσ« τβν πάνυ άβυνά-) των ύπάρχα δι·φυλαχβήν«ι έν τοί γαμικοΓ συνβλλάγμασι τά έν τή βηΙΗίση βίβλ^ σννόδιηβ άχοφανβάντα, χαί δχτοτ* 4χρι τοθβ« οί πλ ίου , μάλλον δέ άπαντα οί <ύ<χβ«ί ένοχοι κατέστησαν τοί έν άκαίνη τή βίβλφ δισμοί , άραί τι χαί έπιτιμίοι έκχλησιαστι«οί , «αί άμα έν*<ρμο προσηνέχδη. αέτησι ώ έκ μέρου ηή αύτών τιμιότητα καί ώ έκ μέρου βλου τοΟ ήμιτέρου γένου , δπω έπιχορηγηβή ή συγχώρησι καί άφχσι; τοί ί>ποπ*πτ·>κόσι ταί έϊιχλησυιάτιχάι έκοίναι άραΐ «αί ή άπδ -τούτων άπαλλαγή, Α τδ έξή πάντβν τβν ιὐστβών ποιδυμένβν έλκυΗρ«· τά ,γαμικά συναλλάγματα.

Nam ad .prohibendam publiée perniciosam eam consuetudinem bis in praeteritis temporibus, scilicet sub aeternae memoriae patriarcha domino Neophyto antiquiore et tub beato patriarcha domino Samuel, decrevit .horrendas poenas patriarchale· et synodale·; tamen et antea et postea videns fieri non poste, ut tynodica ea decreta de nuptialibus pactionibus aervMtnr, et Christianos potius in ecclesiastica vincula incidere, iterum dedit remissionis litteras et veniam iis qui horrendis illis exsecrationibus obnoxii erant, unicuique pactiones nuptiales agenti facultatem praebens dptem dandi quantam velit et poetit. Sed etiam' nuper illustria ille patriarcha dominus Agathangelus, videns cum animi sui dolore perniciem Christianae multitudini illatam a munerum dotalium consuetudine et eam abusionem non patiens,'summa- benignitate ex publica supplicatione eorum qui tunc principes erant nostrae gentis, antecessores nostros aeternae memoriae imitatus, liberare a tam gravi pernicie orthodoxos fideles huius regiae urbis conatus est. Quare libellum composuit patriarchalibus et synodalibus subscriptionibus munitum, horrendas continentem exsecrationes et poenas, si forte posset publice perniciosam illam munerum dotalium abusionem excidere. Sed etiam illius clarissimi nostri antecessoris labores et contentiones frustra omnino fuerunt. Innotuit enim etiam nunc nostrae mediocritati, ex obsignata supplicatione honoratissimorum inspectorum et curatorum communitatis nostrae magnae Christi ecclesiae, vel propter temporum necessitates vel aliis de causis nullo paeto poese in pactionibus nuptialibus ea servari quae in dicto libro synodice statuta sunt, et ex eo tempore ad hunc diem plurimos seu potius omuM fideles reos tactos esse in vinculis, exsecrationibus et posais eeeleeiastiois quae in eo libro continentur;, et simul fervida poetnlatio allate est 'cum eoruM excellentiae nomine tum comiae universi popwl ndetri. Ut ooqtodatur venia et remissio · omnibus lapsis in eas ecclesiasticas exsecrationes, et ab his immunitas, in posterum oqtnibns piis fidelibus libere agonibus nuptiales sponsiones.

Ἡ γοΟν μιτριότη ήμβν, κάίτοι όρώσα «οινβρ** λέστατα τά έν τή βίβλιp άποφανΗντα, βμ« πληροφορούμενη, ώ Αρηται, τό έβύνπτον τοΟ πράγματο βιά τά πτριστάοπ χαί βτι α! έν έκχίνη έριά ού μόνον ούκ ήβννήώησαν τήν άλ·*ρίαν ixslvqv πτρί τά

Noetra igitur mediocritas, etsi videt utilissime omnibus O«se quae in eo libro praescripta sunt, certior tamen facta, nt diximus, rem fleri non posee propter temporum necessitate·, et exsecrationes illas non modo perniciosam illam in dotibus dandis

ι I Cw. IX, 1».

προιχοδοσία διαχωλοσαι βλάβην, «#«*» tà «Mk » «al κρθ τή; βίβλου φρο<χοδοτ»ύντ*νν, άλλέ m2 tcXai- στων ficmv τήν ψυχιχήν ζημίαν έπήγαγον ** TA'» ένοχήν ιέ; αύτέ τ«ώτα , μ.I χολλαχέέ βουλιυσαμένη πιρί too αράγματο , τιλιυταTov tb Ιλαττον Mxbv xfb τοO μτζονό έλομένη M? τών πνιυματιχών αύτή τέχνων, Ιγνω τή χάρ«ι χαί βυνάμβι T00 παναγίου μ.I ζωοικιοβ Ml ttXrt«pxawO χν»ύματο έχδιΛναι τό παρόν πατριαρχικόν xal συνοδικόν γράμμα, άπολO ν μέν too XoiiwO τών iv Ixiivp τή προ*χδοθ*ισ6ν άρών τού δρθοδόξου άπβvτα , συγχωρούν Si τοί μέχρι τούβ* iκ" αύτέ ύποπιπτωκόσιν. Όθ*ν κοινή γνώμη xai ouvmvdasi τών t* w»rf.»- τάτων xal στβασμιωτάτων «ροκατόχων ήμών, T00 tt χυρίου Κωνσταντίου T00 α', τοO χυρίουOiωνσταν· τiιυ too β', T00 χυρ'ου Γρηγορίου xal toO κυρίου ΆvMμοο, χαί τού μαχαριωτάτου χαί άγιωτάτου πατριάρχου τών Ίιροσολύμών xal χάση Παλαιστίνη κυρίου Αθανασίου' χαί τών πιρί ήμέ Ιρωτάτων B άρχιιρέων χαί ύπιρτίμων, τόν έν άγίφ πνιύματι λίαν Αγαπητών χαί πιριποM,των ήμώνάδιλφών χαί συλλιιτουργών, γράφοντι έν άγίω πνιύματι άποφαινίμιθα έχχλησιαστιχώ , ινα τή βηθιίση βίβλου T00 Αοιδίμου ,έν πατριάρχαι; χυρού Άγαθαγγέλου τά μέν πατρικέ συμβουλέ χαί παραινέσιι πιρί τών συναλλαγμάτων τόν προιχοδοαιών ώ χολέ χαί έπωφιλιΐ οί βουλόμινο: iχωσιν έπ' άδiία φυλάττιιν χαί iιινιργιίν Αχωλύτω; μιτέ τών παρ' ήμών ιύχών χαί ιύλογιών οί Si δι' ήντιναοOν αιτίαν ι χαί πιρίστασιν μή δυνάμινόι φυλάττιιν T00 λοιπού τέ έν έχΐiνη τή βίβλφ συνοδιχώ άποφανθiντα πιρί τών προικοδοσιών, έλιυθέρω συγχροτώσι συνοικέσια νόμιμα χαί προιχοδοτώσιν έχαστο χαθέ βούλιται χα! δυνατοί, μηδόλω ένιχόμινοι τοί έν τή βηθιίσp βίβλφ προιχδιδομένοι έχχλησιαστιχοί έπιτιμίοι . "Οσοι δέ τών χριστιανών μικροί ή μιγάλοι, νέοι ή γέ οντι , Ινδρι ή γυναίχι έχάστη τάξιω χαί βαθμού χαί'χαταστάσιω , ύπέπι- C σον τοί έν τή βίβλφ έχιίνη έχχλησιαστικοί δισμοί χαί έπιτιμίοι , ip' ίτου έξιδόθη aOτη μέχρι τή σήμιρον, ούτοι πάντι , ζώντέ τι χαί τιθνιώτι , ύπάρχωτ. συγχιχωρημένοι χαί ευλογημένοι παρέ Θ«οΘ χυρίου παντοχράτορο , λιλυμένοι τι χαί έλιύ&ιροι τών τυπωθιισών έχιίνων χαί έχδοθαισών άρών χαί πάντη Αμέτοχοι τών έχχλησιαστιχών δισμών χαί έπιτιμίων iν τι τφ vOv χαί έν τφ μέλλον.τι αίώνι, έχοντι χαί τά ιΰχθ χαί ιύλογία πάντων τών άη' αίώνο άγιων χαί τών ίσιων χαί θιοφόρων τή έχχλησία πατέρων τών έν'Νιχαίμ χαί τών λοιπών Αγίων συνόδων. Ή δέ τοO θιοΰ χάρι μ.! τό Απιιρον έλιο σύν τή παρ' ήμών ιύχή χαί ιύλογίp iΐη μιτά πάντων ύμών.

,αωμδ*.

pMtua ooUMa non valnfaao, omniban quippe manor* dotali* eodem atqae ante editum Hbnua illem praebeetibua, eod etiam quam plurimorum hominum ipiritale damnum iotaKme propter eulpam coatra eoe ndmiaeam, multibuiam re perpensa, denique levius damnum prae graviore eligens pro spiritalibus tiliis suis, auxilio et gratia sanctissimi et viviflci et rita principis spiritus, decrevit edere patriarebalem et eynodaMa epistulam, qua remittantur in posterum orthodoxis omnibus exsecrationes in eo libello comprehensae et reni* detur lapsis ad bone diem ia illas. Quare eommuai sententia et approbatione sanctissimorum et venerandissimorum anteoessorum nostrorum, domini Constantii I, domini Constantii II, domini Oregorii et domini Antbimi, et beatissimi sanctmsimiqM patriarchae Hierosolymne et universae Palaestinae domini.Athanasii, et sanctissimorum cire* nos antistitum, et honoratissimorum, in sancto spiritu valde amatorum ot dilectorum fratrum nostrorum et consacerdotum, scribentes· in sancto spiritu ecclesiastice edicimus, ut praedicti libelli gloriosi inter patriarcha* domini, Agathangeli consilia quidem paterna et hortationes de nnptialibus pactionibus 'et muneribus ut bona et omnibus utilissima liceat volentibus servare et sine impedimento agere cum precibus et benedictionibus nostris; sed ii qui quacumque de causa non poterunt qmsthac servare quae in eo libro de dotalibus muneribus synodice definita sunt, matrimonia legitima iungant et dotem praebeant sicut quisque vult ac potest, nulli subiaoentee ex ecclesiasticis poenis quaq in eo libro olim indicatae sunt. Christianorum vero quotcumque, parvi seu magni, iuvenes seu senes, viri seu mulieres cuiusque ordini* et gradus et condicionis, in vincula et poenas eo libro definita* inciderunt ex quo liber editus est ad hunc diem, illi omnes, viri mortuique, absoluti sint et benedicti a Deo domino omnipotente, remissi et liberi ab impressis illis et editis exsecrationibus, et omnimodo immune* a vinculis et poenis ecclesiasticis et in praesenti et in futuro saeculo, precibus etiam et benedictionibus fruente* sanctorum patrum divinitus afflatorum in Nicaena synodo et reliquis. Dei autem gratia et infinita misericordia una cum precibus et benedictionibus nostri* vobiseutn omnibus sint.

1844.

+ Γιρμανδ ελέφ θιοO άρχ·.«πίσχοπο Κωναταντινουπόλιω; νέα 'Ρώμη χαί οίχουμινιχό πατριάρχη έν Χριστφ τφ θιφ ιύχιται.

f ό άρώην Κωνσταντινουπόλιω Κωνστάντιο α' D iν Χριστφ τφ θιφ συνιύχιτα·..

+ i πρώην Κωνσταντινουπόλιω Κωνστάντιο β' έν Χριστφ τφ θιφ συνιύχιται.

+ ό πρώην Κωνσταντινουπόλιω Γρηγόριο έν Χριστφ τφ θιφ συνιύχιται.

+ ό πρώην Κωνσταντινουπόλιω Άνθιμο έν Χριστφ-τφ θιφ συνιύχιται.

t ό Ίιροσολύμων 'Αθανάσιο έν Χριστφ τφ θιφ συνιύχιται.

t ο Καισαριία Παθπο,-.
t ό Ήραχλιία Διονύσιο ,
f ό Κυζίχου Μιλέτιο .
t ό Νιχομηδiία Διονύσιο;.'
ή ό Χαλχηδίνο Ίιρόθιο;.
f ό Αέριων Νιόφυτο .
ή ό Ίωαννίνων Ίωαχiiμ.
t i 'Ράσχοπρισρένη Κύριλλο ,
f ό Δημητριάδο Μιλέτιο .

f Germanus Dei- gratia archiepiscbpus Constantinopolis novae Romae et oecumenicus patriarcha in Christo Deo vota concipit.

t Quondam Constantinopolis Constantius I item in Christo Deo vota concipit.

t Quondam Constantinopolis Constantius II item in Christo Deo vota concipit. '

t Quondam Constantinopolis Gregorius item in Christo Deo vota concipit.

t Quondam Coustantinopolis Anthimus item in Christo Deo vota concipit.

f Hierosolymorum Athanasius item in Christo Deo vota concipit.

+ Caesareae Patsiui.
f Heredes* Dionysius.
t Cyxici Meietius.
t Nicomediae Dionysius.
t Chalcedonis Hierotheus.
t Dereorem Neophytus.
K loanninorum loachim.
t Rascopreuenae Cyrillu*.
t Demetriadi* Meietius.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
IMS aprili». 18.

Grcgorius patriarcha, poet emensos ia summo obeundo munace annos duos, menses dooem at dies quinque, locum alteri oeder» coactae, renuntiationis libellum propria manu subooripsit anno IMS, die 18 aprilia. Xadem dia, antistites ia urbe regia immorantes patriarcham creaverunt Melotium *Qyti*oenum, qui e magno pretosynoolio ad aedem Amaseae in locum Neophyti munero amoti primum evectus mease augusto 1838, dpiade métropolite Thessalonicensis meaae novembri 1881, renuntiatus, ecclesiam Cyxicenam mense maio 1841 regendam susceperat: Suffragia prq eo in patriare|iam eligeado tulerunt antistites isti: Falsius Caesareae, Dionyriua Heracleae, Dionysius Nicomediae, Noopbytae Dereornm, Paaaretua quondam Tomoviensia, loaohim loaaniuorum, Atiteaariu Drama», Paisius quondam Bmynienais, Bessarion Didymotiohi, Sophronius Philadelphiae, Meletiu» quondam Mitylenae», Gregorius MMembriae, Daniel |^mni, Gabriel .quondam Scopisnsis, Germanu\ quondam Raecopreerenensia, Neophytus quondam Dryinopolitanus.,

■. '4 4

Ἐχχλησιαστιχὴ Ἀλήθβια, t. II (1882), p. 360.-J.

SYN0DÜS CONSTANTINOPOLITANA

a qua schola theologica in insula Chalce instituitur

i 1845 mense mtio.

Qui apud Occidentale» iam dudum obtinuerat usus, a sacro Tridentino concilio' prudenter invectus et cummendatua, i» apud Graecos serius/ invaluit. Vix enim anno 1845 contigit, ut seminarium conderetur, in quo adolescentes eoclesiutiois ministeriis perpetuo inservituri in sacri» disciplinis commodius instituerentur. Qua vero ratione collegium illud apertum fuerit, paucis accipe.

Erat in insula Chalce, quae ab urbe regia sesquihorae intervallo fere distat, monasterium.quoddam sanctissimae Trinitati sacrum. Hoc temporurf iniuria hominumve inoilria dirutum cum reficiendum* curasset Germanu» patriarcha, ibi, Collatia cum sacra synodo consiliis, proprium collocavit domicilium post quam «unmum patriarchies» dignitatis onus deposuisset. Quia vero locus erigendo, seminario convenire cuique videbatur, sacra synodus, mutatis consiliis inductaque locatione cum Germano pacta, altero aigillio decrevit, ut sanctae Trinitatis monasterium iam fieret nuncupareturque Σχολὴ θβολογιχὴ τὴ μβγάλη; τοὺ Χριστοὺ ἐχχλησία , nemine ibidem domicilium habente psaetef magistros eorumque discipulos. Res profecto nova atque apud Graecos huc usque inaudita: quae quo magi» illustretur, sigillatas litteras, quibus inducta est, placuit repetere. Eas exscripsimus ex libello perquam raro cui titulus: Το βσχ'ατω βχδοθβν πατριαρχιχον και συνοδιχον σιγγιλιωδβ; γραμμα πβρι τη ιβρα; ββολογιχη; Σχολή; τη; Μ. του Χρίστου Εκκλησία; τη; βν τη πάτα Χαλχην ιβρα μονή τη; Αγια; Τριάδο; ὁμοὺ δέ χαὶ ἐχθβσι; του Οργανιχου κανονισμού τη αυτή; σχ-δίη;. Εν Κωνσταντινουπολβι βχ τη του γίνου;' πατριαρχικη τυπογραφια . 1845. In-4*, 1 f., 35 ρ·, quarum postrema omnino vacua. SigiUium modo ' repraesentandum exstat ibi ά p. 1 ad p. 8 i id excipit a ^. 9 ad p. 95 Κανονισμὸ ὀργανιχδ τὴ ἐν τὴ χατά Χάλχην [<ρφ μονὴ τὴ *4γί«; Τριάδα Ηβολογιχὴ Σχολὴ τὴ Μ. τοὺ Χριστοὺ Ἐχχλησία , quem repetere ree omnino supervacanea

ἡ Μβλέτιο ἐλέφ θβοὺ ἀρχιβπίσχοπο; Κωνσταντιν υπόλβω; νέα "Ρώμη χαὶ ηἰχουμβνιχδ; πατρι-

ἡ Οὐτβ θβίων ναὼν χωρὶ οἰ» ἱβρὼν χατββτημάτων ἀνιυ ἐπὶ τὴν ἱβρὰν ἐν αὐτοὶ θβολογίαν διδάσχβσθαι, τὴν ὀρθόδοξον χαὶ κοσμοσωτήριον ἡμὼν πίστιν -ὑπάρχβιν ἐξβστι- S γάρ ἐν τοὶ balôi; τβλβῖται ναοί;, ὑπδ τὴ; ἰαρὼ χορηγβῖται θβαλογία · τά Ἱέ ὑπδ τὴ; ἱβρά; θβολογία; διδασπόμβνα ἐν το<; Ηιοι; ἐπιτβλοὺνται ναοί;" ἰμφότβρα γάρ ταὺτα τὴν ,ἁγίαν τοὺ Χριστοὺ ἐκχλησίαν χαὶ τὴν ὀρθόδοξον ἡμὼν πίστιν διαιωνίζουσι, χαὶ οὑτω τοὶ ὀρθοδόήοι; παρέχβι '<· 'λβιν χαὶ μυορν χαὶ τφ^ΙΗφ ἐνοὺσ8αι χαὶ τὴν βαίαν ἐχ τὴ ψυχὴ λαμβανβιν ἐλπίδα τὴ τὼν ουρανὼν βασιλβ-α ἐπαπολαὺσβω · λόγον δ" ἐχόντων πρδ; ἀλληλα δν τδ αἴτιον χρδ τδ ἀποτέλβσμα, t-Μήλον ὡ ἐπὶτφ ὑπάρχβ'.ν θβίου ναοὺ χαὶ πιοτὼν συστήματα, ἀνάγχη προὺπάρχβιν Μολογιχὴ διδασχαλία καταστήματα χαὶ θβαλόγοο; διδασκάλου . Καὶ μαρτυροὺσιν ἡμὶν τφ λόγιρ χαὶ συνιστὼσιν αὐτοὺ τὴν ἀλήάβιββν οἱ ἀπδ τὼν Μοχηρύκων -ἀποστόλων χαὶ μβτά ταὺτα τὴ βύσββββία; αἰὼν» · οὐ γάρ μόνον ἐδίδασχον οὑτοι πβριιρχόμχναι τά τὴ; ἱβρά ἡμὼν πίστοά ἀλη&βια , ἀλλά χαὶ σχολβία συνίστων κατηχητικά χαὶ Μολογιχά χαὶ ἀνδρα ἐν αὐτοὶ *in* dpect χαὶ παιδιίφ διαπρέποντα , οἷον τδ ἐν Ἐφίσφ ὑπδ Ἰωάννου τοὺ ιὐαγγβλιστοὺ συσταθέν χαὶ τδ ἐν Σμύρνη ὑπδ τοὺ ἁγιου Πολυχάρπου χαὶ ἐξαιρβτω τδ ἐν Ἀλβξανδρβιφ ὑπδ Μάρχου τοὺ βὐαγγβλ·.στοὺ, ον τρόπον χαὶ οἱ τὼν ἁγιων ἀποστόλων διάδοχοι, οἱ βτιότατοι τὴ; ἐχχλησία πατέρβ , τδ ἐχβίνων παράδβιγμα μιμησάμβνοι, τδν στηριγμδν τὴ ὀρβ-οδόξου ἡμὼν πίστβω πολλαπλασιάζοντβ , οὐχ ἀπβλβίποντο τὴ συστάσβω ἀβολογιγιχὼν σχολβίων, ἐφ" φ τὴν ἱβρὰν ἐν αὐτοὶ θβολογίαν διδάσχβσΟαι.

Καίτοι τοίνυν οὑτω ἀναγχαιοτάτη χαὶ απαραιτήτου οὔση ἐν τφ ἐχχλησιαστιχφ στββώματι τὴ διδασχαλία τὴ ἱβρά Ηολογία , ἐστιρβίτο μέντοι πρδ χρόνων ἡ ἁγια αὐτὴ τοὺ Χριστοὺ μβγάλη ἐχχλησία χαὶ τδ βόσββέ ἡμὼν γένο σχολὴ ὀβολογιχὴ διά τά γνωστά; ἀπδ χαιροὺ βὶ χαιρδν μβσολαβοὺσα ἀντιξόου πβριστάσβι . Σχοπδ δέ χαὶ πόθο; προσχτήσβω αὐτή; πρδ πολλοΟ ἐχχαίων τά; χαρδία τὼν τά ἐχχλησιαστιχά πράγματα ἀνβζωσμένων, ἐπὶ μέν τοὺ παναγιωτάτου πρώην ιΚωνσταντινουπόλβω; κυρίου Γρηγορίου ἐπββάλβτο θβολογικοὺ σχολβίου συστάσβω , ἀλλά διά τδ ἀχατάλληλον τοὺ μέρου χαὶ τὼν πόρων τδ ἀφαυρόν, μικρόν ἀχμάσασα χατ*παὺσατο. Πρδ δύω δέ ἡδη χρόνων; ἐπὶ τοὺ παναγιωτάτου προχατόχου ἡμὼν χορίου Γβρμανοὺ, προτβΗντο θβοφιλοὺ σκοποὺ τὴ τβ ἐχβίνου παναγιότητι καὶ_τὴ ἁγίφ χαὶ Ιββφ συνόδφ ἀνοιχοδομὴσαι τδ ἐν τὴ νήσιρ Χάλκη *Itfàv* μοναστήριον τὴ Αγία; Τριάδα , δπβρ διά τὴν παλαιότητα καὶ τὴν συμβάσαν ἐν μέρβι πυρπὺληοιν χαὶ τὴν ὑπδ Αισμὼν βλάβην τὴ ἐν αὐτφ ἱβρά; ἐχχλησία; ἐρβίπιον διβτέλβι, τότβ μέν χατ* ἀρχά χαὶ ἐν τὴ ἐνάρξβι τὴ; οἰχοδημὴ; αὐτοὺ, ὡ;. πβρὶ μόνη ἀνακαινίσβββ δντο τοὺ λόγου χαὶ τὴ φροντίδα πρδ; τὴ προβκρβτιχὴ συνδρομὴ τὼν τβ ἁγιων ἀρχιβρίων χαὶ ἀλλων β^σββὼν χριστιανὼν χαὶ φιλ-

*Ούφ** τή ιηρά συνόδου διάΩτσι, Αμοιβορένη τδν 4
. ζήλον τή Ικτίνου παναγιότητο, «τ* βή κμταβαλόν-
το έπί τή οικοδομή καί γρόσια «όκοβιπέντι χιλιάδα, παραχώρηση αύτφ έν «Β«ι προσφορά; τή» w μ«ά-βασιν κα! έγκατοίκησιν Κ αύτφ τφ ίτρφ μοναστηρίφ, δτι Αν Απδ τού οίκουμτνικού Ωρόνου ΑπομακρυνΩή, καί πίσαν i» γήντ. τήν *tuc/tlftm* τών προσόν-των αύτφ, πτρ! οΰ κα! γράμμα τφν ένβημοΰντων *àfxupitr»* ΙπτδόΩη τή αύτού παναγιότην. χατΑ τΑ αύτΑ έννοια. ,Έπτί δέ ή οικοδομή πτραιωΩτίσα σεν Ωτφ λίαν τύρύχωρο κα! πτρικαλλή, **ht** δέ καί τού μέρου τδ πρόσφορον καί πρδ Ιδρόν τή ίτρά Ωτολογία τφ δντι κατάλληλον έντΩάρρυντ καί Ιπ«ρ-ρώσατο τδν κοινόν ζήλον καί τήν προΩυμίαν έπί τφ Αναδτίξαι αύτδ σχολήν Ωτολογική», κοινή' τότι γνώμη χαί Αποφάστι τή ττ Ικτίνου παναγιότητο;, Απ' *Αρ-χή* ΑπτυΩυνομένου πρδ αύγδν τδν Ωτοφιλή σκοπόν, καί *πίοηί* τή ιιραρχιχή δμηγΰρτω, ΑφοσιώΩη ή ντόδμητο αύτη μονή τι Αποκατάστασιν Ωτολογική σχολή· καί πρί Ασφάλτιαν κα! τύόδωσιν τή Ιν τύΩίτιρ καιρφ πραγματική έντργτία τών κοινή γνώ-μη ΙγκριΩέντων, ΐνα μή παρτίσφρησι οίκογτντιών κοσμικών έμποδών γένηται, -ΙξιδόΩη Αμέσω καί γράμμα πατριαρχικόν καί συνοδικόν σιγγιλιώδτ Απτίρ-γον μέν καί διακωλύον δήν κατοικίαν οίκογτντιβν Ιν τφ ίτρφ. μοναστηρίφ, έπιτρέπον δέ τήν οΓκησιν μώ-
l νοι τοί έχ τών Αγίων Αρχιτρέων βουλομένοι; καί τών πατριαρχών, ώσπτρ δή καί τή Ικτίνου παναγιό-τητο μττΑ τήν Απδ τδν οίκουμτνικδν Ωρόνον Απο-μάκρυνσιν, Ιω οΰ ή Ωτία πρόνοια τύδοκήση τήν τύ-κολίαν'τών Αναγκαίων πόρων ώ πρδ τήν Απρκατά-
- στάσιν Ιν αύτφ διδασκά^υ Ωτολόγου καί ύποτρόφων μαΩητών ίτρωμένων ττ Λ ΕτροΩησομένων.

Ούτω μέν ούν προέβησαν τΑ προκαταρκτικά τή Ωτολογική σχολή, τού ττλτσιουργού τών καλών Ωτίου έρωτο πάσαν Ικλτάναντο δυσκολίαν Αναφυτί-
. σαν καί πβν Αντιβαίνον καί έπιπροσΩούν έξομαλύ-ναντο. Μττά δέ ταΟτα σπουδή καί φροντίδο συν-τόνου καταβληΩτίση καί πρδ τήν σύστασιν τών Αναγκαίων πόρων, Αφ' ών οί ττ διδασκαλικοί μισΩοΙ καί τΑ τή τροφή τών Ινδιαιτωμένων μαΩητών καί «Ι τι Αλλο τή; σχολή; δαπάνημα τδ διαρκέ καί μό-νιμον ίξουσι, μττά πολλέ συνοδικέ διασκέψτι γνώμη κοινή χα! γτνναίφ καί φιλοτίμφ διαΩέστι τή ίτραρχική όμηγύρτω προστδιωρίσΩη γίντσΩαι Αφ' έκαστου τών Αγίων Αρχιτρέων Ιτήσιον καταβολήν Αναλόγω τή καταστάστι τών έπαρχιών, καί συντκρο-τήΩη τδ δλον τή Ιτησίου ταύτη ποσότητο τι γρό-σια Ικατδν ττσσαρακονταπέντι χιλιάδα, βιορισΩίντο καί τφμίου τι τήν Ιπιστασίαν τών έσόδων καί έξό-δων· καί ούτω Αποκατέστη τή ιΩτίφ τύδοκίφ πάνυ καλώ καί τύρύΩμω ή Ωτολογική αύτη σχολή, κα! διδάσκαλοι τισήχΩησαν Ιν αύτή Αριστοι τή ττ ίτρά Ωτολογία καί τών έλ^ηνικών Ιγκυκλίων μαθημάτων, καί μαΩητών ικανό συνιπληρώΩη ΑριΩμό, τών μέν ίτρωμένων, τών δέ ίτρωΩήναι έπαγγφλαμένων, Έν-Ωτν τοι ή μττριότη ήμών, Αμα τή Ωτίφ έλέτι ένιδρόστι αύτή έπί τή Ικκλησιαστική τούτη πτριωπή, χρέο αύτή ίτρδν Απαραίτητον ήγησαμένη τήν έβραίωσιν
' τού ίτρού τούτου καταστήματο καί τήν Αρίστην Αύ-τού διτξαγωγήν καί τύταξίαν, Αφ* ή δμολογουμένω ή πρόρβο αύτοΟ Ιλπίζτται καί βτλτίωσι, έπί έκπαι-δτύστι τοΟ ίτροδ ήμών όρΩοδόξου κλήρου, τύκλτίφ ττ τή - Αγία τού Χριστού έκκλησία καί πρδ κοινήν τού όρΩοδόξου πληρώματο ώφόλτιαν, συσκτψαμένη μττΑ τών πορί αύτήν (ιρωτάφων καί σοβααμίων συν-αδέλφων Αγίων Αρχιτρέων, ιίοινή ΑμτταΜτφ γνώμη Ωτ(ν έγνωμτν έπικυρώσαι, κρατύναι ττ καί Ιμπτδώβαι τήν ΙορΑν τούτην Ωτολογικήν σχοΐήν," ΑναδτικνΰοντΓ Αμα σύμφωνον τή έπαγγτλίφ καί τήν ένέργτιαν φέ-ρουσαν,_ καΩαρτύουσαν δηλαδή πόση έ^τμβάστω κα!
* παννδ Αλλου προσώΑυ κατοικία ΙλτύΩτρτν, μόνοι δέ 'δίβασκάλοι καί μαΩητοά Αφοσιωμένην καί γνή-

σ'Θ» ΧΡή|*« σΧ®λή Ωτολογική τφ πράγματι καί τή ΑληΩαίφ διατηρουμένην, ού καινοτομίαν τινΑ μττιόντι ούβ' Αλλα παρά τΑ προδτδογμΑνα Ωτσπίζβντι, Αλλά τφ αύτφ βαίνοντα Ωποφιλτί σκοπφ καί τή Ιννοίρ τού προτκδαδομένου σιγγιλιώδου γράμματο βαδίζον-τα ώ πρδ τήν «ύδοκηότίσαν σύν Ωοφ Απακατάστα-σιν τή πρδ πολλοΟ ποΩουμένη καί σύν ούκ όλίγοι Αγώσί ττ καί Ωυσίαι κατορΩωΩτίση, Ωτολογική ταύτη σχολή.

ΑΑ καί γράφοντι; συνιδικώ; μττΑ τών κτρί ήμΑ ίτρωτάτων Αρχιτρέων καί δπτρτίμων, τών έν Αγίφ' πντύματι Αγαπητών κα! παριποΩήτων ήμίν Αδτλφών κα! συλλτιτουργών, όριζόμτΩα ακ! ΑποφαινόμτΩα, tva, Ακυρου μένοντο; κα! ,Ανισχύρου τού ΰ χτίρα τού παναγιωτάτου προκατόχου 'ήμών κυρίου Γτρμανού Αρχιτρατικού τή ίτρά συνόδου γράμματο, τού Ιν τή ένάρξκ τή; οικοδομή τού ίτρού μοναστηριού τή; Αγία Τριάδο; έπιδοΩέντο, δτι ούδτί ήν λόγο ούδέ
ιμντία έν αύτφ πτρί Ωταλργιχή; σχολή έγέντιο, κα! διαλαμβάνρντο, ώ ,ιίρηται, τήν ένδιατριβήν κα! έγ-χατοίκησιν τή; αύτοΟ παναγιότητο μττΑ τών πτρί αύτόν ΑνΩρώπων καί τΑ τή διοικήστω; τού ίτρού τούτου μοναστηριού, ού μήν δέ Αλλά Απρακτούση ήδη κατά λόγον καί τή έν τφ προτκδοΩίντι σιγ-γιλιώδτι γράμματ*. Ιννοία; τού κατοικτίσΩαι ύπδ ίτρω-μένων, Αττ δή τύδοκηΩτίση; τή τύκολία τών ΐή Ωτολογική σχολή πόρων κα! μηδτμιά λτιπομένη Αμφιβολία, δι' ήν ή έξαίρτσι κα! Ωποχώρησι Ικιίνη έγέντιο, ή διαληφΩτίφα **hpà** μονή τή; Αγία Τριάδο ύπάρχη διά παντό καί λέγηται κα! τφ πράγματι καί τή έντργτίφ γινώσκηται Ωτολογική σχολή, έχουσα μέν ώ καί πρόττρον τήν σταυροπηγιακήν Αξίαν κα! κλήσιν, προστατιυομένη ύπδ τού κατά καιρού οίκου-μανικού πατριάρχου, ού κα! τό δνομα μνημοντύητα: έν αύτή, ' διαττλή δέ διά παντό Αφοσιωμένη κα! προσκτκληρωμένη τι κατοικίαν μόνων διδασκάλων
, καί ^αέιητών κα! Απηλλαγμένη παντδ; συρφττού ' πολυανΩριτπία; ΙξωΩτν ίπιγιγνομένη; κα! ΙλτυΩέρα πάση τύρβη, τή πτρί τά σπουδέ τών μαθημάτων κα! τήν πρόοδον ΙμποδοστατοΰσΓ,, μήττ τού τίρη-μένου παναγιωτάτου προκατόχου ήμών μήττ Αλλου τών χρηματισάντων πατριαρχών ή Ικ τών Αρχιτρέων κα! Αλλων οίωνδήποτΓ ίτρωμένων ή λαϊκών' δυνα-μένων κατοικίαν ποιήσα: κα! διατρίβτιν καί' κατα-σκηνούσΩαι Ιν αύτή τή ίτρφ Ωτολογική σχολή, Ιχορση διτξάγτσθαι κα! διτυΩύντσθαι τά γτ πτρί τδ Ισω-ττρικδν κατά τόν διαγραφέντα πτρί αύτή καί παρ' ήμών έπικυρωΩέντα κανονικόν διοργανισμόν, Ανακτι-μένη τή λοιπή άπάση φροντίδο κα! προστασία τού ιίρού τούτου καταστήματο τφ Ατ! οίκουμτνικφ πατριάρχη κα! τή πτρί αύτόν ίτρφ τών Αγίων αρχιτρέων συνόδφ. Τοί μέν ούν Ωτοφιλώ κα! ζήλφ τφ τή τύστβτία καί τή ίτρΑ ήμών πίσττω πρδ τδ στπ-τδν τούτο Ωτολογικόν κατάστημα προστασίαν ένδτιξο-μένοι κα! τήν πρόοδον αυτού καί βτλτίωσιν δια-πραξομένοι έπί έκπαιδτύστι τού ίτρού κλήρου καί κοινή ώφτλτίφ τού χριστωνύμου πληρώματο, ύπέρ ττ τή διηντκού «ύτού διαρκτία Αν τίλιχριντίφ Αγωνι-σομένοι καί τήν Αρίστην τύρυΩμίαν πτρί πολλού Ωήσουσιν τύχόμτΩα έκ βαΩέων καβδία τά όω'Ηρια κα! τήν Ωτίαν αύτοί; Αντίληψιν έξαιτούμτΩα έν πά-σαι τα! ήμέραι τή ζωή αύτών. *Ο δ' Αν κα! όποιο; τών Απάντων, ίτρωμένο ή λαϊκό, τί; τοσού-τον έλάστιτ δοαστβτία κα! κακία, Αστι έχΩρά *βρυ-λτύσασΩαι* πτρ! τή Ωτολογική ταύτη σχολή καί διαστίσαι έπιχτιρήση τήν τύταξίαν καί Αρμονίαν αύ-τή, ταραχήν ττ καί έπήρτιαν,κα! σκάνδαλα προξτνή- .
σαι διανοηΩή, παραλϋων 'τά όρισΩτίσα διατάξτι^ τά έν τφ ίδιαιτέρφ κανονικφ αύτή διοργαν.σμφ έκττΩτίσα, καί δλω βουληΩή Ανατρέψαι μέχρι «τ-ροία τά έν τφ παρόντι συνοδικώ έκπτφασμένα, ό ταούτο, ώ κακότροπο καί αύτή τή; ίτρΑ ήμώη πίσττω ' πολέμιο, άφωρισμένο ύπάρχη παρά τή

Αγία χαί όμοουσίου xal ζωοποιού χαί *Uuuftmv* μαχαρία τρΆδο , τού ένέ 'Ί fftau μόνου δεού, xal χατηραμένο xal ΑσνγχώρηΜ r««l ρ*τώ Ηνβτβν Αλυτο; x*2 τυμπετνιΜο >ud Μφβι; τεά πεπρεχαΐ χαί συνοδιχΜ Αρεί ύπεύδυνο xtd ένοχο τού πυρδ τή γεέννη xal τφ αίωνίφ ύκόδιχο ΑναΗμαπ. "Ο»εν «le Ινδωξιν xal διηνεκή τήν ε^σφάλειαν έγένετο xal τό παρόν ήμέτερον χατριαρχιχδχ xal συνοδικόν σιγγιλιέ^ε ίν μεμβράνεα γράμμεη χβτααrρεεΗν χάν τφ ίερφ χώδιχι τή χ·»' ήμά τού Χριστού μεγάλη έχχλησία .

Έν Ιτει σωτηρίφ ,αιεμε', πατά μήνα μΑον έπινεμήσεω γ'.

f Μελέτιο; έλίφ HoO Αρχιεπίσκοπο; Κωνσταντινουκόλεω; via; 'Ρεεμή χχΐ οικουμενικό παιρι*ρχν·

t 4 Ήραχλείβ Διονύσιο .
t & Κυζίχου Ίεωεχείμ.
t 4 Νιχομηδιίβ Διονύσιο .
ψό Χαλκηδόνα Ίερόθεο .
, t *b* Δέρχων Νεόφυτο .
t *b* Ίωαννίνων xal Βελλά; Ίωαχείμ.
t *b* Νεοχαισαρεία Κύριλλο
t ϊ Δράμε^ Άδβνάσιο .
t *b* Διδυμοτείχου Βησσαρίων.
f ϊ Φιλαδέλφεια Σωφρόνιο .

SYNODUS C0N8TANTIN0P0LITANA

a qua normarum pro ordinandis titularibas episcopis olim editarum aliae probantur, I aliae respuuntur

1845 mense iunio. s

Eecleniavticuni tomum a patriarcha Gregorio menae novembri 1800 editum ad normas quasdam condendas in ordinandis episcopis titularibus uti everterat mense septembri 1843 Germanus patriarcha, sic, tribue elapsis annis, renovavit Meletius, annuente sacra synodo, ne quicquam certi hac in re haberetur. Caeterum haudquaquam nostri est pugnantia huiUsmodi iudioia componere, Sod documenta ipsa attulisse satis erit. Meletii decretum e codice patriarchal! exscriptum typis dedit Manuel I. Gedeon, Κανονικοί διατάξιι —ΛΠ (Cqnstantinopoli, 1889), p. 353-8. Ita vero *βα habet:

Τόμο πτρι χκιροτονία τιτουλαρίων, Ανατρνπτικδ τού προηγουμένου.

+ Μιλέτιο έλέφ OsoO Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλιω νέα; 'Ρώμη; χαί οίχουμινιχδ * πατριΑρχή·

ή Ίερώτατ» μητροπολίτα χτλ. **Πάντα πρδ; οικοδομήν χαί καταρτισμό/ τού χριστωνύμου. πληρώματο όφβίλκι γίν«σί>αι**, ό Αποσταλιχό έχ6ιδάσπ<ι λόγο * διό χαί δσα πρδ; τδν σκοπόν τούτον συμβαλλόμενα· έξ Αρχαία μέν ιερά; συνηώεία τή ίχχλησιαστιχή ίπεχράτησαν χαταστάσει, λόγοι; δέ xaiptxot; ΑναχαιτισΜντα διεχωλύθησαν, τούτα ή τή χαιέ' ήμά; τού Χριστού μεγάλη έχχλησία πνευματιχή σύνεσι;, πρδ; τά περιστάσει Αφορώσα xal τή Ανάγκη παραμετρούσα, ίπανάγειν αύύι χαί έπιτρέπειν ούχ Απαναινεται, τήν ψυχικήν ώφέλειαν τών Απανταχού εύσεβών πραγματευομένη. ΤΑ μέν γάρ δογματικά χαί δσα Αμεταβλήτοι χεχύρωται νομοδεσίαι , τούτα Αψαυστα δλω και Ανεπιχείρητα διατηρεί» παντί σδένει ίπάναγχε * τδ δέ Ιδιμα χαί τάξει τινά δτέ μέν Αναχαλεινΐ δτέ 4έ! πρδ τόν χεαρδν μεταβάλλειν έπί χαταρτισμφ τού χριστωνύμου πληρώματο , Ιργον πάντω τή προνοητιχή οίχονομία αύτή , δ δή xtd ήδη έπί τού παρόντο ποιούμενα.

ΕΓ8ιστο γάρ τή ίχχλησίφ Ανωθεν χαί έχ παλαιού τού Αξιου χαί βίον Αμεμπτον έπιδειχνυμένου χανονιχώ ,προχειρίζεσαι Αρχιερεί , έπ' όνόματι τών ' πάλαι διαλαμψασών έπαρχιών, καί τούΐων ού μέν έν. έπαρχίαι τή αιτήσει τών χατέ τόπου Αρχιερέων παραμένειν συμβοηθούντα xal' συντελούντα τοί πνευματιχαί Ανάγχαι τών χριστιανών, οδ δέ ίνταύώα έν Κωνσταντινουπάλει έπί τά μείζου ' χαί πληρούσα; τών ένοριών έγχαδίστασδεκ έν είδε·, χωριπισχόπων πρδ ούπρέποιαν τών ίορών έχχλησιών χαί. έχτέλισιν τών όσημέραι έμπιπτουσών Αρχιιροπραξιών χαί* έχίσχτψιν τών ένοριτών χριστιανών* έπί δέ τού Αοιδίμου πατριάρχου χορού Γρηγορίου, πατά. τδ ,αω ' σωτήριον έτο , τόμο συνοδικό έχδοδοί διέλαβ< πρδ τοί λοιποί καί πτρί τών τοιούτων χοιροτονιών τού μή γίντσΟα: Απολύτω , Αλλ' Ανάγκη Αφύχτψ χα! ίπειγούση. ίπιτρίπων μάλιστα τοί έγκριτο τών άγιων Αρχιερέων, ώ Αείποτε ένδημούσιν έν τή·βασιλευούση, χαταλείπειν έπισχόπου ίπ! ψιλοί; ίνόμασιν έν τα! έπαρχίαι αύτών πρδ; ίπίσχεψιν τών ίπαρχιωτών αύτών, Αναπληρούντα; τήν ίχιίνων Ιλλειψιν. Και οδτω διήρχει ένεργούμενον τδ Αρχαίον τούτο Ιδο τή έχχλησία χαί ίτελούντο Αχαταιτιάτω χειροτονίβκ έπισχόπων,δπου άναγχαίω Απητείτο Αρχιερατικού προσώπου παρουσία χαί Αποχατάστασι . 'Αλλ' έπί τού παναγιωτάτου χα! σεβασμιωτάτου προχατόχου. ήμών κυρίου Γερμανού, πρδ δύο ήδη χρόνων, λόγφ μείζονο άχριβοία , έπί Αποφυγή ίνδεχομένων καταχρήσεων περί τδ χεφάλαιον τούτό, ϊτερο ίξεδόβη πατριαρχικό χα! συνοδιχδ τόμο , ίπιχυρωτ-.κδ μέν ίν μέρ<ι τού 'π?ο<ιρημίνου, Απτίργων δί Αρδην χαί τίλιον Αποχλείων τά χειροτονία τών τιτουλαρίων έπισκόπων χαί μηδεμίαν ίπιτρίπων τήν αυγχατάβασιν, άλλΑ χα! αύτήν τήν ίν τώ τού αοιδίμου χυρού Γρηγορίου συνοδιχφ τόμφ παραχωρουμένην ίξαίρεσιν παντάπασιν ίξαλείφων χα! Ανατρέπω», ώστε μηδόλω χαί μηδαμού χαί συν οίφδήτινι λόγιο χειροτονεϊσαι τού λοιπού Αρχιερέα έπί ψιλφ όνόματι. "Οτι δέ τούτο πρδ; τή Ανατροπή Αρχαίου ίχχλησιαστικοϋ Ιδου χαί τή έχ ταύτη προσγινομίνή πνευματική ζημίμ τφ όρ&οδόξφ πληρώματι ούδί διατηρη#ήναι δλω δύναται, εύδηλον ίξ ών ή ίχείνου παναγιότη ήναγχάσδη πρώτο Αρχήν ' χαταλύσεω ποιήσαι τή αύστηρά ταύτη χαί Ανενδότου όροΦεσΐ'α , Ατι δή έν ού πολλφ τφ μεταξύ χρόνφ ύποχωρήσα «ί; χτιροτονίαν έπισχόπου . . . έν Βλαχίφ διό τού προβλη-Μντα Απαραιτήτου λόγου * πολλαί γάρ τών έπαρχιών χαί ίχτάσεσιν δρίων μαχρών χαί πλήθτι χατοίχων όρί>οδόξων έξεταζόμεναι, ούχ έστιν δπω ύφ' ινδ μόνου τού χατέ τόπον Αρχιερέω έχουσι διοιχηδήναι, ούδ' ίχανδ (I έχαρχχΐν τοί τοσαύται πντυματιχαί Ανάγχαι τών έχαρχιβτών χαί ταΐ Αλλαι Αρχιτροπραξίαι ' μάλιστα δέ τούτο συμ^αίνοι έν τή βασιλουούση τών πόλοων, δπου χαί τών χατοίχων ή πλή&ύ χαί τών ξένων ή συρροή Απαραίτητον Αποδτιχνύουσι τήν ΑποχβτΑστασιν τιτουλαρίων έπισκόπων Ιν τισι τών ένοριών, Αφ' ών χαί έπίμονοι χαί 8«ρμα| παραχλήστι ού βιαλτίχουσιν έφχοΐμοναι παλλάχι . Ού μήν δέ Αλλά χα! τών σεβασμίων . γτρόντων διά τά έχχλησιαστιχΑ ύποΗσ« τδ πλ<!στον Απάντων έχ τών έπαρχιών αύτών χα! Αλλων Ιτι ένδημούντων χατΑ χαιρού Αγίων Αρχκρέων, ού Ημι ούδ' Αν«χτόν όμολογουμένω Ανεπίσκεπτα xal Αρχιερατική προστασία έστερημένα χβτειλείπειν τό λογικά ποίμνια* παρά τούτα Μ χα! τοπική διαλέκτου Αφορμή ίν πολλοί; μέρεσινύπηγόρευσε χειροτονίαν τοιαύτην έπί διδασχαλίφ χβ! έπιφκέψε: τών όρδοδόξων. Τί 8' Αν

ιiποιμιν m! ώ π?δ τήν ένιστώσαν Mi κολλαχόθ«ν, *in* έν Tele παρούσι χαιραί τιχταινομένην mt* τή έρθοΜξου ήμών πίσπω ένοβραν, ΒΓ ήν άσύμφορον, ώ ιέχό , m! λίαν Μτάχριτον σπανίζκν τού άγρϋπνοι υμμάτων βολαί έπι τδ όρθόδοξον πλήρωμα έπιβλέποντα; μI τών *πατροπαριΐότων δογμάτων προασπιζομένου ; Τούτα τοίνυν διασχιχτόμινο·. μη* τών πιρί ήμ* σιβασμίωμ συναδέλφων Αμα τφ θιίφ έλέιι Αναβάσώ ήμών tai τή πνιυματιχή τούτη πιριωπή , act ένθιν μέν τδ Ατιγχτον τού τιλιυταίου τούτου συνοδικού τόμου παρατηρήσαντι | ένθιν ii μή άνιχτδν ήγησάμινοι, πιφιστάσιω Απαραιτήτου χαί όλω Αναποφιύχτου γτνομένη , παριδιίν τήν ψυχικήν ώφέλιιαν τAν ιύσιβών, έγνωμιν χοινφ μ! συνοβιχφ διαγνώσιι τήν μέσην χαί βασιλικήν χα! τφ έχχλησίφ συνήθη βαδίσαι όδόν, S Αστι διαχωλύσαι μέν έπίση τά Απολύτου χιιροτονία χαί τό πρδ χατάχρησιν έπι'φορον, ύποχαλίσαι δέ xal τήν έπιτιταμένην στινοχωρίαν xal συνφονίαν, ώστι έν Απαραιτήτη» ϊνάγχη χαί όπου λόγοι χριίττονι χαί τών πιστών οίχοδομή χαί πνιυματιχή ώφέλιια πρόχιιται ύπαγοριύουσα, μή έμποδών γίνισθαι τόν διαληφθέντα συνοδικόν τόμον μηδέ Αποδιιλιάν έπιχιιρήσαι πρό τό Αρχαίον τή έχχλησία έθο , δτι μάλιστα δροι τισί χα! τούτου πιριληφθέντο , πάσα Αφορμή «χαταχρήσιω Αποχλιισθή.

Ένθιν τοι γράφοντι συνοδιχώ μιτ* τών πιρί ήμά ιιρωτάτων Αρχιιρ'ων χαί ύπιρτίμων, τών έν άγίη» πνιϋματι Αγαπητών ήμών Αδιλφών χαί συλλειτουργών, τA μέν λοιπά; έν τφ διαληφθέντι πατριαρχιχφ χαί συνοδική» τόμφ πρό δύο χρόνων, ώ ιiρηται, έκδιδομένφ πιριιχομένα Αποφάσι όριζόμιθα έχιιν τό κύρο χαί τήν ισχύν χαί τήν ένέργιιαν ΑπαρΑτριπτον χαί Αμιταποίητον- πιρί δέ τών έπι ψιλφ όνόματι χιιροτονιών τών έπισκόπων Αποφαινόμιθα χαί θισπίζομιν,. Γνα ώσι μέν χα! τό Από τοΟδι διά παντό χιχωλυμέναι αί Απόλυτοι χαί Ασχιτοι c Αρχιιρέων προχιιρίσιι χαί Αρδην' Απιρημέναι χαί ΑπηγοριυμέναΓ ένθα δέ πρόχιιται Ανάγκη προφανιστάτη, τόν καταρτισμόν τού χριστωνύμρυ πληρώματο δρον χαί σχοπόν Ιχουσα, χαί ένθα ύπάρχιι ώρισμένη πνιυματιχή χαί Αρχιιρατιχή υπουργία μ! αίτησι έπι τούτη» μιτ' ιύλόγων λόγων γένηται πρδ τήν έχχλησιαν παρά τίνο τών έν έπαρχίαι διατιλούντων Αγίων Αρχιιρέων, έξέστω μέν αύτφ χιιροτονιιν διά τή χανονιχή έχχλησιαστιχή έχδόσιω τδν προβαλλόμινον, βίου όντα όμολογουμένω Ανιπιλήπτου χαί Αξιόν τού τή Αρχιιρωσύνη βαθμού, χαί έχη αυτόν συμβοηθούντα τοί έπαρχιαχαί ύποθέαισι χαί τοί πνιυματιχαί χριίαι τAν ιδίων αύτού—ήπαρχιωτών, έπι συνοδικφ μέντοι Αποφάαι άμιτάθέτφ διαμένιιν τού τοιούτου έπι ψιλφ όνόματι ΑρχκραΓ έν τφ έπιτραπέντι αύτοί έχχλησιαστιχφ χαί'Αρχιιρατιχφ όπουργήματι παρά τοί χυριάρχαι αύτών xal γέρουσι, πιιθαρχούντι αύτοί -χαί ύποτασσόμινοι χαί μηδόλω παρ' αύτών άναχωριιν χα! τόπον έχ τόπου Αμχίβην όμοίω; δέ χαί ο! τούτου χιιροτονήσαντι χυριάρχαι χαί γέρουτι αύτών όφιίλουσι * φροντίζιιν χαί χήδισθαι τή Ανίσιω χαί χυβιρνήσιω χαί λοιπή; αύτώι σώματιχή πιριθάλψιω , χαί μηδέποτι δόνωνται Αποβάλλιιν αυτού σύν ούδινί λόγφ, Αλλ* χαί έν Ασθινιίφ ή γήρατι γινομένου όφιίλουσιν έχιιν παρ' έαυτοί χαί διατρέφιιν έφ' όρου ζα>ή αύτών. Ei δέ ποτι αίτίαι ιύλογοι προχύψασαι χαταστήσουσιν Αφιυχτον τήν Από τών ιιδίων γιρόντων Αναχώρησιν αύτών, μήδ' ούτω έχωσιν ούτοι Αδιαν Αποβάλλιιν αυτού Ανιυ ιίδήσιω χαί ΑποφΑσιω έκχλησιασπχή , χαί τότι δέ πάλιν γινέσι>ω πρόνοια τή έχιίνων Ανέσιω χα! πιρι&άλψιω . 'Ομοίω δέ μ! οί έν τρι Αμέσοι ένορίαι τοΟ xafr' ήμά άγιωτάτου πατριαρχιχού οίχουμινιχοΟ θρόνου' χαροτονοϋμίνοι Αρχιιρίι καί έπι φ4φ όνόματι δΐχην χωριπισχόπων προχιιριζόμινοι χατ* έθο Αρχαίον έχχλησιαστιχόν όφιίλουσιν έμμένιιν έν ταί έχχλησίαι καί ένορίαι παρ' ίλον αύτών τδν βίον έφ' φ έτάχθησαν μιριδίφ, ποιμαίνοντι χα! έπισχιπτόμινοι τόν τού χορίου πιριούσιον λαόν χαί τ* άρχιιρατιχ* λιιτουργήματα έχτιλούντι , χωρί τού δύνασθαί ποτι Αναχωραίν έχ τών ένοριών χαί μιριδίων Αύτών Ανιυ ιΰλόγου Ανάγχη χαί Αφορμή Αλλω Ανοιχονομήτου. Ταύτα μέν ούν Απιφάνθη χαί λιχύρωται συνοδιχώ - δθιν ιi ένδιιξιν χαί διηνιχή τήν Ασφάλιιαν έγένιτο xal ό παρών ήμέτιρο πατριαρχικό 'χαί συνοδικό τόμο , ΜταστρωθιI έν τφ ίιρφ χώδηχι τή χαθ' ήμά τού Χριστού μιγάλη έχχλησία .

Έν έτιι ,αωμι', χατ* μήνα ιούνιο* έπινιμήσιω ι'.

t ό πατριάρχη Κωνσταντινουπόλιω έν Χριστφ τφ θ φ Αποφαίνηαι.

t ό Ήραχλιία; Διονύσιο .

f ό Κυζίχου Ίωαχιιμ.

f ό Νιχομηδιία Διονύσιο : ·>

SYNOIW8 CONSTANTINOPOLITANA
1845 menue leptembri.

/ Cum Hierotheu*, patriarcha Alexandrinus, ante · -l^uam Vita discederet, Hierotheum archimandritam designasset qui sibi succederet, sacra synodus Constantinopolitana rem minime probavit, sed iure patriarcham eligendi sibi vindicato propter antistitum l inopiam in provincia Alexandrina, eecleaiae illi praefecit Artemium, Kestendilii métropolitain, virum, aiebat synodus, omni virtutum genere praeditum. Huiuamodi delectus anno 1845, mense aeptembri, indictione II, contigit, operam navantibum Anthimo Ephesio, Dionysio Heracleensi, qui sententiam tulit etiam pro loachim Cysiceno, Dionysio Nicomediensi, Hierotheo Chalcedonensi. Neophyto Dercensi, Cyrille Neocaesariensi, Ignatio Bosnensi, Athanasio Dramensi, Anthimo Mahmeenai,· Constantio Stromnitsensi. Qua electione peracta, 'per epistolam satis amplam, die 90 septembris datam iisdenique obsignatam subscriptionibus, apud Christianos Alexandrinos se excusavit synodus, ' quod Hierothei archimandritae delectum praeter canones faetum probare haud sibi licuisset. Eadem fere scripsit ad Michalacen Dositxa, consulem Graecum apud Alexandrinos. Hanc tamen agendi rationem aegre tulerunt Alexandrini, uti mox, data opportunitate, dicetur.

Acta integra exstant in Callinici Delicanis sylloge: Ti έν τοί χώδιξι τού πατριαρχικού Αρχιιοφυλαχιίου σψζόμινα έπίσημα έχχλησιαστιχ* έγγραφα (Constantinopoli; 1904), ρ. 83-90.

8YNODU8 CONSTANTINOPOLITANA
1845 decembris 4.

Summa'rerum non diu potitus eat Meletius patriaroha: vix enim · menses septem dieeque viginti unum regnabat, eum morbo correptus ad meliorem vitam migravit. Huius corpore in terra condito, antistites in Urbe commorantes, inito pro .more ooetu, Anthimum Ephesiam ia· eius locum sub-

. ' ! «* !

rogarunt. Hic e protosyncello Dereenai metropoli*·,* Betfensis a patriarch· Agathangelo menae novembri 1820 creatu* pre Porphyrio, «d aedem Mytilenaeam translato, Prusam in locum Nioodemi vit· funeti menae iunio 1833 adierat, unde Ephesum menae . aprili 1837 tranaiernt poat Oeraaimi Ephesii obitum. Suffragia pro eo inierunt Dionyaiua Heracleae, loachim Cyzici, Dionyaiua Nicomediae, qui aententiam etiam tulit pro Hierotheo Chalcedonensi, Neophytus DercoRim, Bessarion Didymotichi, Cyrillus Neoeaenareae; Ignatius Boanhe, Athanasius Dramae, Meletiua Sophiae^ Anthimua Maroneae, Conatantiua Ütrompitaae, lacobua Cassandriae et Dionysius Keatendilii.

Ἐχχλήβιαηv.χή ἈλήiΗιχ, t. II (1682), p. .361-2.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
18*5 decembria 20.

Macarius SamtnAn, a Maximo Mazloum, patriarcha Antiocheno Melchitarum. episcopus Amidensis (vulgo *biarMcir)* die 25 decembria 1837 creatua, cum inopia laboraret in triatiaaima illa regione, Aleppensem metropolim multo copiosioremrogavit anno 18*3, poat Gregorii Chahiat metjopolitae catholici obitum. Eiua votis cum haudquaquam B annuisset Maximus, mercenarius ille, inito prius consilio cum Methodio, patriarcha Antiocheno Graecorum, ad schismaticorum castra aufugit'. Re ad sacram synodum delata, communi sententia sancitum est. ut Micarius baptismatis sacramentum tresque sacros ordines maiores orthodoxorum qui dicuntur ritu primutn susciperet, utpote a catholicis invalide, ut aiunt, baptizatus sacrisque initiatus. Haec pluribus narrantur in epistola a sacra synodo ad patriarcham Antiochenum dic 20 decembris 18*5 missa hisque obsignata subscriptionibus: Anthimua Ephesi. Dionyaiua Hbracleae. loachim Cyzici. Dionysiua Nicomediae, Hierotheus Chalcedonis, Neophy/us Dercorum. Cyrillus Neocaesareae, Bessarion Didymotichi, Meletius Sophiae. Ignatiua Roanne, Athanasius Dramae.. Constantius Stromtiitzae, Cyrillus Maroneae. lacobus Cassandriae, Hieronymus Dryatrac.

Plura super hoc negotio exstant documenta apud Callinicum Delicanen, Ti iv τοῖ; χώi;ξ: τοὺ xxxptqpx'.xoO dpxt'.Of'jAxxctou σωζόμινα iηiσημχ ἐχκληϭ·.χστ·.χά i~ypxïx(Constantinopoli, 19tt*), p. 273-8. Adeas etiam, «i lubet. acta litteraria quibus'titulus: *Echo* d'Urient,* t. 11 (Parisiis. 189'.»). p. 132 sqq.. et t. IX (1906), p. 2O2;*.

SYNODUS C< «N8TANT1NOPOLITANA
1845 mense decembri.

Cum ubivis locorum instituendae iuvdntuti scholue condirentur, sacra synodus, sanae doctrinae tuendae apprime sollicita, duos.edidit κχνο*:χμοὐ;η unum qui in tradendis primis litterarum initiis, alterum qui in gymnasiis adhiberetur. His communem praefixit epistolam, universis sedis oecdmenicae tam antistitibus quam fidelibus'inscriptam, qua singulis universe mandavit, ut ad praescriptos articulos quisque ageret, non alios adhiberet libros ac, quos probavisse ecclesia, heterodoxornm volumina, ea* praesertim quibus sacrae scripturae translationes exhiberentur, ve) gratis oblata omnino respueret, Synodales huiusmodi litterae nuncupattirias^ formulas iia incipiebant: Ἐγκζχζιρ·.χμivo: ΑνωOiv πχρχ tf-zoù :-.ὐ; πνζυμχκχοϋ; οἶχχχ; τ:ὑ nxyxn'vsj σχχφου; τή; iγiχ; τ ϋ Χριστοϋ χνχτιλιχή; ixxÀr.rix;. (Datae erant anno 18*5. mense decembri, indietione IV. hisce subscriptionibus obsignatae Anthimua Ephesi. Dionysius Heracleae. loachim Cyzici, Dionysius Nicomediae. Hierotheus Chalcedonis, Neophytus Dercorum. Bessarion Didymotichi. Cyrillus Noocadsareae. Ignatius' Boanae. ,Athanasiu· Dramae. Meletius Sophiae. Cyrillus Maroneae. Constantius Stroiunitzue. Ltcobus Cassandriae.

Editae exstant in opusculo perquam raro: K; vcv:opb; τὼχ χλλτ,λτiζiχχτ.χών xx: i>Àv(v.X'tv χχτλζiών (Constantinopoli. 18*6), p. x'-:5'. Eas ibi excipiunt tum Κχviv.σμδ; τών άΛΛηλο5:όχχτ·.χών χχολζiων, ρ,4-θ. tum Νχέϊ:;v όργχv:χμ;ϋ τών dp-0-s-iόξών iλληνιχών σ/τλiiων, ρ. 1-13

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
a qua prohibetur quominus is episcopus fiat qui prius matrimonium iuierit
1846 mense augusto.

Veteri ecclesiae.disciplina sancitum est. ut qui / matrimonio iunotus ad episcopale munus vocatur. is ab uxore non invita divellatur: qui vero uxore quam habuerat fuerit orbus, is sine ullo impedimento episcopus provehatur, etiamsi, liberos ex illa procreaverit. -Vide, si lubanquae de argumento hoc gravissimo allegantur tum a Balsamone in can. XLVIH concilii in Trullo, tüm a cl. viro JoS. Zhishman. *bas Ehereeht der orientalischen Kirche* (Vindobonae. 186*), p. 460-7. AnimadvertenSqm tameu est. in nonnullis *Somocanonibus,* vel ipsius Balsamonis aetate, referri .quandatn lustiniani novellam, qua statuitur ad episcopalem dignitatem non esse provehendum qui habuerit uxorem vel libero-·, vel eum alioqui. qui praeter haec fecerit, deponendum Asserit Balsamon. *loc. cit.,* eam novellam exolevisse, unumque canonem Trullanum esse in usu. quem supra/laudavimus. Quae cum ita sint, non satis mirari^possumus Graecos recentiores. qui reiecto antiquitatis more, eam. quam tulerat lustinianus. legem renovarunt, idque semel et iterum. Praeter enim illud, quod in praecedenti tom·, col. 1o33-8. iam exhibuimus decretum, alteram nobis occurrit repraesentandum: id e codice pat^rchali exscriptum M. Gedeon, evulgavit in suis kxvcv.xx:; Stata-Eta:, t. II (Constantinopoli, 188'.»), p, 358-63.

Ιltpl t'.j μή χ« tpet pv z (σϋχ: άρ·/·.ζρζϊ τιὐ; iγ^χμου; iζρζ!;.

φ Ἀνθιμο; ἐλέω <Ηοϋ άρχιζπiοχοηο; ΚωνστχντινοιζΓ.όλζω; νiχ; Ρώμη; xai οιχονμζνικϊ; πχτρ:-

be rom *promovendis ad episcopatum sacerdotibus matrimonio innetis.*

t Anthimua· Dei misericordia archiepiseopus Constarttinopolis, novae Romae, et universalis patriarcha.

b'

f Τερώτατε μηηροπολίτα χτλ. Πάσαν μέν τάξιν, A τήν άρχήν κα! «itiarv *napi* IHoO Χαλούσαν, τδ ίδρυ- μένον xxl άχλινέ έχειν δεξ, άτε πρδ τόν IHiov *<n&-l* ιών τού τά πάντα πανσόφω (i; σωτηρίαν τού dvdpet* jrfvou γένου διοικονομήσαντυ ♣ett άπευ^υνομένην· τά δέ τΐ μέγιστον xal bstov τή» άρχιερω-.ύνη άξίωμα άφορώτα θεοφιλεί χα! όσια τάξει , i ή τού (Ηού έχχλησία τή τού παναγίου χνεύματο ύγη- γήσει κατά διαφόρου χ«ι;ού; 'πνευμεετ.χώ συνηρ- μόσατο χχ! νομίμεε έχύρωσεν, έπ' *flnXeif* μέν τού υψηλού' τή άρχιερωσύνη βαδμού, σωτηρίφ δέ χχ! καταρτισμέ τού χριστωνύμου πληρώματο , ταΰτα χα! μίλα χαδ' ύπέρτερον λόγον περιέπειν χρεών τού τών πνευματικών πραγμάτων τή έχχλησία» τού Χριστού προεξάρχοντα , βπω xx! ει τούπιδν τδ μό-. νιμον χχ! ένεργδν έξωσιν πρόδηλον γάρ ώ έχ τή . περί **ti** χαλώ; χαί IHοφιλώ *i*γχριδίντα κα! όριο- frivtx όλιγωρία ού μιχρδ s κίνδυνο , άλλά τα:; τών ποιμαινομένων π'ριστρέρετα: ψυχαΓ;, ύπέρ ών *i* χύ- B pt-. ήμών τδ ίδιον έξέ^εεν αίμα.

Ταύτη τοι χχ! τδν παρόντα πατριαρχικόν χχ! συ- . νοδικόν ήμών τόμον έκδούναι έγνωμεν, άνανεοΰντε; χα'; έπικυρούντε τήν διά τού πρδ χρόνων έκδεθέντο έκκλησαστικού τόμου νεν-.μονΉτημένην χανονιχώ χα! έν τφ έκχλησιαστικφ πολιτεύμχτι άπχρχιτήτω άναγ- χαιοτάτην τάξιν χα' όρον τού μή προάγεσϋαι εi; τδ τή άρχιερωσυνη; αξίωμα τού άπδ κοσμικών χα! ϋπάντρων ιιρέων χηρεύσαντα · χατείδομεν γάρ ήδη τό» δ.αληγ(Ηντα|ΐπι του άοιδιμου πατρ άρχου χυρού Γρηγ'.ριου τφ ,α,ψγη' σωτηρίφ έτει. εχδ',,Ήντχ χα! ιδιόχειροι; συνοδικοί; ύπογραφαί έπ: τού έχκλη- σιαστιχού χώδηχο χατεστρωμένον πατριαρχικόν χα! συνοδικόν τόμον, χα! έριραιώΐάημεν όσον άτοπο χα! πρδ τά έννοια; τών i«ρών νόμων άντιστρατευομένη ■υπάρχει ή τών χοομιχοιερέων ει; άρχιερεί; άναγόρευ- σ·, χ'αί όσον Ιλαρόν 'έαυτού τά μίγιστα τού ιερού κανόνα παρα,3χντ<; οί τιιαύτχ χειροτονία μετελ- (. Ο-ίνιε; μόνη τή πρδ τά; γεγραμμένα τών νόμων λέξε::, άλλα μή χα: πρδ; τά; έννοια; αύτών προσ- οχή- ει γάρ κα: ώρισμένω; ού διαχέαριται παρά τοί; 8::οι; κχνόσιν ή άπαγόρευαι αύτη, ούχ άπόχρη γε μήν. φησιν ό ιερό; ουτο;'τόμο , τά γραφόμενα μόνο- σχοπ-.ύντα; το:; έννοο qijivo:; μηδόλω προσέχειν τόν . νούν, άλλ' όπω έξ έχείνων ταί; «Ήiαι τού πνεύ- ματα; μαρμαρυγαί; **ι'**λαμπόμενοι χαί τά'έννοούμενα τή διχνοία χατχμανί'χνοντε; χα! τά άγραφα τοί; άγράφο:; συλλογιζόμινοι, χαλώ; έπ! τών πράξεων διαφυλάιτωμεν άπαντα. Τφ όντι χα! γάρ εΐ τι τά περ: ζών έπισχόπων ΰ·εσμ·.3εσία τών οικουμενικών άγιων συνόδων καθαρφ διανοία; δμματι έπεξέλΙΗ,ι άπδ τή; άρχαιοτάτη έχχλησiϊστιχή; έποχή χα! δσα μετά ταΰτα πολλοί; τών ιάειων πατέρων ήμών διηγό- ρευται περί τού iΜιου τή; άργμερωσύνη βαθμού, ούχ ♦έστ-.ν δπω; μή όμιλογήσειε τφ πράγματι μέν χαί τή άληΡειρ άμεμπτον δλω χα! άγγέλιχδν άπαιτείσϋα: τδν αρχιερατιχδν μιόν χα! πάση; ύλιχή; χαί χοσμι- χή; αίτ α; ύπέρτερον διά δέ τά ιουδαίχά τότε χχί τά τών Ελλήνων έ8·η χαί τδ άριιπαγέ; αύτών πρδ τi ν ιοιάόδοξον χριστιανιχήν πίστιν, si; συγχατα^άσει υποχωρούσα^ I»*' i*ε έχχλησία/ τή πρ'.όδφ τού χρόνου χαταλείπειν τ^ν έπί τά ηρειττω έπίδοσιν τή; πνευματική; αύτή; χχιαστάσεω . Λιδ κα! ό διαληφ- βτί συνοδικό τόμο; άναφερων έπ! λέξεω δσα δ !ερδ; Βλαστάρι; έν τφ ιζ' χεγαλαίφ τού γάμμα στοι- χείου έκ τή; >α·α καί ίερά ;' συνόδου όητώ ούτω φνσίν O! τή ;' συνόδου θείοι πατέρε έν τώ ip' κεφαλαίφ ήτοι κανόνι άπείργουσι τού άρχιερε!; μετά τήν ■/ειροτονί αν συν- οικι'ν όλω; τχί- πρδ τή; χειροτονία; • !>εσμο!;' γάμου σ'υναφ»ε ισαι; αύτχι; γυ- ναι ξ*i*, καί γαοι-ν· Ούκ έπ' άΐά*t* τήσε ι τών το! ιεροί; άποστόλοι; έν τώ ε' >»1*-.μοϋετημε- νών κανόνι τουτο i>εσπίζομεν, αλλά τήν

f Sanctissime metropolita etc. Omni· quidem ordo, 'principium eauaamque a Deo capient, firmi- tatem atabilitatemque habeat· oportet, quippe qui ad divinum propoeitum Dei singula sapientissime saluti humani generis, procurandae disponentis diri- gatur; quae vero ad summam divinamque episco- patus dignitatem pertineat sacrae ac Deo gratae rationes, ab ecclesia Dei. sanctissimo spiritu in- spirante, variis temporibus spiritualiter compositae ac rite sancitae, ad decas sublimis episcopatus gradus et ad salutem aedificationemque christiani populi, has profecto potiori modo perpendere de- bent qui spiritualibus ecclesiae Christi negotiis praeficiuntur, ut vel in posterum firmae vigentes- .que permaneant; perspicuum enim est ex eorurti quae recte pieque decreta ac definita sunt, negligen- tia, haud parvum afferri periculum, sed eas quae pascuntur animas in discrimine versari, propter quas dominus noster proprium effudit sanguinem.

Quapropter et bunc patriarclialem synodaleinquo tomum edendum ccpsuiinus, quo renovamus et con- firmamus illam, quae per ecclesiasticum tomum iam dudum editum canonice instituta est, utpote eccle- siastic· regimini apprime necessaria, rationem ac definitionem de non evehendis ad episcopalem dignitatem sacerdotibus saecularibus et uxore quam in matrimonium habuerant orbis: modo enim per- legimus memoratum illum, regnanto patriarcha beatae memoriae domino Gregorio, anno salutis 1738 editum propriisque synodi sodalium subscrip- tionibus obsignatum et in ecclesiastico codice in- sertum patriarchalem synodalemque tomum, atque' compertum habuimus, quam indecora sit et a sderarum legum sententiis aliena saecularium sacer- dqtuni in episcopos renuntiatio, quanta!,ue itnpru- dentia sacros canones penitus rumpant qui huius- modi ordinationes affectare solent, an.mum ad sola legum scripta verba, non' ad earundeiu sententias attendentes. Etsi enim non disertis verbis a divinis canonibus statuatur ista prohibitio, at vero haud- quaquam satis est, inquit sacer ille tomus, verbo- rum tantum habita ratipne. sententias minime animadvertere, verum etiam decet nos divini spiri- tus splendoribus illarum ope illustratos, sententias mente assequi, atque instituta scriptorum cum non scriptis collatione, recte singula in agendo custo- dire. Ile enim vera, si quis quae universales sacrae synodi de episcopis tulerunt decreta sincero mentis oculo obsarvav.erit inde ab antiquissimis ecclesiae temporibus, et quaecunque deinceps a multis e divis nostris' patribus de divina episcopatus dignitate fuerunt pronuntiata, ts profecto confitebitur, reips» ne certe irreprehensibilem omnino et angelicum ab episcopis exigi vivendi imulum eundemque qualibet corporea saecularique Vurospraeatantiorem ; ea vet^ aetate .propter receptos ludaeorum Graecorumque mores et recens adseitam ab eis orthodoxam Chri- stianorum fidem, accommodationibus quandoque usam esse ecclesiam, labenti tempori reservata ad meliora progressione spiritualium ipsius instituto- rum. I ndo et supra dictus synodalis tomus verbis ipsis referens quaecunque apud sacrum Blnstarim capite*XXII, litterae Γ. e divina sacraque VI synodo habentur, naec diserte dicit Diri sextas synodi patres, *capit» livt canone XII, pontijicee poet ardi, nationem qrcent omnino ab earum mulierum contu- bernio, quas cum iprie ante ordinationem matrimonii rineulie erant copulatae, ei dicunt: Xon ad ea et er. tenda. quae-eancti Opoetoii canone V, etatuernnt, koc ean<imu»p~iedi-ur ecdeeiae proyreteionem ad meliora procOremue. Etenim divini illi apoeioli, cum nuper ecclesia cum Indaeorum crassitiei tum paganorum*

ὶπὶ τὰ κρὶιττω ἐπίβισιν' τῇ ἐκκλησία πραγματευόμενοι· οἱ μέ,ν" yip'ffstot 4x6· στολοι, ἀρτι τῇ ἐκκλησία τῇ xftv 'Ιουδαίων παχύτητι καὶ τῇ ἑλληνικῇ δεισιδαιμονία πολλὰ χαίρειν εἰπούσῃ ,Ιστιν οἱ τῶν πατρῴων ἐΐΐβν ἀνεδίδοσαν χρήσδαι· οΐ τε γάρ τῶν 'Ιουδαίων χαὶ ο.ἱ τῶν Ἑλλήνων ἀρχιερεῖ τῶν συνεὑνων οὐχ ἐχωρίζοντο. Τδ δέ τήμερον εἶναι χρήναί φασι τοὺ ἀρχιερεῖ τδν βίον πρδ 4χριβῆ σωφροσὑνην διευρὑνοντα · καὶ εἴσφέρουσι δέ,-φησιν, τδ ἀποστολικὸν Απρόσκοπτοι γίνεστε χα! Ἰουδαίοι χαὶ Ἕλλησι καὶ τῇ ἐκκλησ:α τοὺ διοὺ.

ΤαΟτα μέν οὐν τὰ ἀπδ τοὺ ιεροὺ Βλαστάριω ἑρμηνεὑονίο τδν ἱερδν φ' κανόνα τῇ ' οικουμενικῇ άγια; συνόδου ἀναφέρων 4 διαληφ»ε! συνοδικὸ τόμο χα! ἐναντίαν ἀνακηρὑττων πρδ χδ ἀκριβέ χῇ ἔννοια αυτοὺ τὴν τῶν ἐγγαμων ιιρέων αρχιερατικὴν χιιροτονίαν, ἀπιίργει δλω; χα! ἀποκλείιι αὐτοὺ , φριχτὰ ἐπανατιΐνων τὰ ἐπιτίμια χατά τῶν παραβησ-.μένων ουδέ γὰρ κατινόησαν, φησίν, ισον κα! otov τδ ἀπρόσκοπτο: γίν'εσ&αι Ἰουδαίοι χαὶ "Ελλησι χα! τῇ ἐκκλησίφ τοΟ θ·εοὺ· οὐκ Ιστι γὰρ δστι τῶν γι ευσεβῶν μὴ συνομολογήσει·*, δτι ἡ Λτία καὶ ἀμωμο αὑτη ἐκκλησία χοο θ-ιοὑ τοὺ ἐπισχόπου βοὑλεται μὴ πρδ τὑρβα βιωτ:χά μηβέ πρὸ :ά σωματικὰ τέκνα ἀπονέμιιν τὴν πρδ τὰ πνευματικὰ αυτῶν τέκνα ὀφειλομένην φροντίδα χσ!. ἐ»μέλειαν. Προεχειρίσ>ησαν γὰρ τότι τινέ; εἰ ἀρχιερατείαν, καίπιρ ἔχοντι τέκνα, χηρεὑοντε γυναικῶν ὠ ιξὸν τοί ἐπισκόποι , φησί, χα^ά τδν ιίρημένον κανόνα τέκνα ἔχειν, μόνον δέ γυναικ! συνοιχιίν ἀπηγορευμένον. Ἄλλω τι καὶ τφ ο ' ἀποστολικφ κανόνι κα! ἀλλοι; βητῶ; ἀπηγόρευται ἄγεσ^αι κα! φέκ ρισ»αι λόγφ κληρονομιά τά τῇ ἐκκλησία κα! ἐπισκοπῇ πράγματα, ὡσπερ εἰκδ; συμβαίνει μιτά ιἐάνατον τῶν ἐχόντων παίδα αρχιερέων.

Katfil ταῦτα γοὑν κα! ἡ μετριότη ἡμῶν, συσκιψαμένη μιτά τῶν πιρὶ αὐτὴν ἱιρωτάτων αρχιερέων, δεῖν ἔγνω ἀνανεὡσαι τά δ:ά τοΟ διαληφίΗντο συνοδικοὺ τόμου ιὐστόχφ πνιυματικῇ κρίσι: τι καὶ συνέσιι τι,Ἡσπισμένα· καὶ γὰρ καὶ μιτά τδν τόμον ἐκιίνον καὶ τὰ φ?1χτ4» κΐ! παλαμναία συνοδιχά ἀρά , ἐφτασαν ὁμω τολμηθῆναι ἐν τφ πρὸ ἡμῶν χρόνιο παρόμοια ἀρχιιρατικῶν χιιροτονιῶν παραδείγματα, ταραχφ ου μικρά καὶ κατηφιία ἐπινιγκόντα τῇ ἐκκλησία ἐχ πολλῶν ιφορμῶν τῇ ἐγγαμου ἐκιίνων προλαβοὑση; σχέσιω . S; ἐπ: τοὺ παρόντο , σιγήν τιμῶντι , παραλιίπιμιν. Τδν γουν ἀρχα.Όν τοῦτον ὁρον τῇ ἐχχλησία ἀνακαινίζοντι αναγκαία πάντω προνοίφ ἐχχλησιαστικῇ, Ιγνωμιν ἐπὶ τοὑτοι μηιιμίαν πρόφασιν μηδέ οἱδν .ολιγωρία κα! παραβάσιω; καταλιίποντι καὶ ὡρισάμιϋα μὴ γίνισϋαι τοὺντιϋ,Ήν σὺν σὑδινί λόγφ μηδέ χιιροτονιίσΐΐαι ἀρχιιρὶι τ-.ὑ; διά τοὺ γάμου γυναικ! συνάγοντα χαὶ ἀπδ κοσμικῶν ιιρέων χ,ηριὑσαντα , ιιτι γονέα; τέκνων ὀντ* , ιιτι τέκνα μὴ ἐχοντα , οὐ μόνον διά τοὺ ἐκτιΐΗντα; καὶ ἐν τφ προιχδοΜντι ἐκκλησιαστικφ τίμιο πιριιχομένου , ἀλλά κα! δι* ἀλλου νομίμου καὶ κανονικοὺ λόγου , τὴν ἀηαάαίτητον προσοχὴν ἡμῶν διιγιίροντα . Πρῶτον μένογάρ λίαν ἐπίμομφον χα! ἀνάξιον τοὐτο τῇ ἐνιστῶση τιλιιοτάτη, θαοὺ ιΰδοκοὑντο . τῇ άγια; ἡμῶν ἐχχλησία διακοσμήσει, πρδ ἡν χαὶ οἱ τῇ ' οἰχουμινιχῇ άγια συνόδου 8ιἱοι πατέρι ἀπιυθυνόμινοι, τδν ιιρδν ἐκιίνον φ* κανόνα ἐξέίΗντο, καὶ δι' ἡν οὐδιμία ἀνάγκη τδ τήμιρον κατά τδν ιχρδν ΒλάσταρΛ τὴν ἐμπρέπουααν τσὶ ὀρ^σδόξοι ἀρχιιριὑσι πολιτιίαν ἀπολιπό^τα συγ^καταραίνειν ιουδαϊκαί και ἐΟνικαΙ , ·6υνη8«ια: ἐπ! σκανδάλφ τῶν ιὑσιβῶν χριστιανῶν καὶ ὀαπιινῶσιι · τσὑ ἀρ^ιιρατικοὺ ἀξιὡματο * ιἱ γάρ ὁ τῇ ἀρχιερωσὑνη βαδμδὶ τῇ τιλιωτάτη υπάρχει, καὶ ἀνωτάτη

' ηφαηϋϋοού lonffo* μ /« diauoet, nonnulli· en patrii· utAut Hinnii /aenUeint dederunt; fdppa tam /■-4μ ·π μ ι fnoai popaaoruaN poatÿfoM - tari c mm Hî* t a» »m eeparaiaHtur. Ferum trt Àeàis comparâtes rss stwtf, xoosssarium stataamt, ut aitetn «nom ponti· Jtcet ad oatUiateu· ecraratom iinf—l. Alfm tubüuuftml, induit, iUud epoetoli: Abaque offendiculo •iti» et hinii et fUjaiii et taluiit Del.

Atque his quidem e sacri Blastaris interpretatione «acri XII canoni· sanctae VI synodi universalia allegati», supra dictu· eynodali· tomus ab accurata eiutdem sententia alienam pronuntiat B episcopalem sacerdotum matrimonio iunctorum ordinationem, illosque ab ea arcet omnino removetque, horrendis propositis poenis adversus violatores; neque enim intellexerunt, inquit, quidnam quantumque sit illud: *Situ offendiculo titie ludaeit-et payante et eecleeiae Dei.* Nemo enim est ex hominibus vere piis qui nobiscum non fateatur, eam osse voluntatem ' divinae et immaculatae huius ecclesiae Dei, ut episcopi nec saecularibus negotiis nec naturalibus liberis illam impendant curam ac diligentiam, quae spiritualibus ipsorum filiis debeatur. Nonnulli enim ea aetate vel post susceptos liberos, amissis coniugibus,' ad episcopatum fuerant evecti, quasi episcopis. inquit, ex dicto canone liceret liberos habere, unumque illis prohiberetur cum uxoribus contubernium. Adde quod canone apostolico 1.XXV1 et aliis plane prohibitum est, ne hereditatis nomine bona ecclesiae vel episcopatus capiantur ac diri- j, piantur, ut fieri solet post obitum episcoporum. quibus fuerunt liberi.

Haec igitur cum ita sint, mediocritas nostra, collatis cum sanctissimis apud ipsam antistitibus consiliis, renovanda censuit quae per memoratum •ynodalem tomuni aequissima spirituali sententia ac voluntate sanci» sunt; etenim vel post editum tomum illum necnon horrendae metuendasque synodic·· exsecrationes in eo propositas, non absimilia ante hanc aetatem fidenter admissa sunt episcopalium ordinationum exempla, unde perturbationes haud mediocres turpitudinesque in ecclesiam redundarunt ea multis causis anteactae ab illis in matrimonio consuetudinis, quas in praesentia. .silentium veriti, praetermittimus. Itaque veterem illam ecclesiae definitionem renovantes pro ea, qua omnino par erat, ecclesiastica providentia, censuimus etiam nullam simulationem nullamve negligentiae ac violationis viam relinquendam esse, atque decrevimus, ne id qualibet interposita causa abhinc fiat nexe ordinentur episcopi qui cum uxoribus in matrimonio iuncti e saecularibus sacerdotibus orbi iam evaserunt, sive liberos procreaverint sive nullos habuerint, nop solum propter propositas illas quae in ecclesiastico tomo prius edito continentur,'verum etiam ab iustas alias canonicasque rationes, quibus animum nostrum exsuscitari pronus oportuit. Id enim primum videtur valde reprehendendum- parumque dignum eo quod nunc habedgp. indulgente Deo, perfectissimo sanctae nostrae ecclesiae decore, cuius ratione habita, divini sextae universalis sacrae, synodi sacrum illum XII canonem ediderunt; neque ullo modo necesse est hac nostra aetate, e' sabri-Blastaria sententia, neglecta. ea quae orthodoxos episcopos decet conversatione, ad iudalcas paganasque consuetudines descendere, ex quo offenduntur pii christiani episcq-

κκσώντών ικκλησιαστικών τάξ·»»ν, Ανάγκη καί τού * τφ Μy ττύτφ Αφώρατι τττιμημίνου τηλιίου «tv« τ<£; Apex·!; xsd μάλιστα. *Kttpbtvlf* xad Mp«$<t *β*·φροαύνγ χαί χαθαρότητι «d Ακαμίμημ· δλω τβΟ δισπότηυ ΧριστοΟ, οὐ τόκον έπί τή γή φέρβυσι. Αιδ χαί 6 Μο πατήρ ήμών ρίγα Βασίλειο φησί· **Τού τφ Αφθάρτφ θ·φ προσομιλούντα , τούτου χαί Αφθάρτοο «Ιναι προσήχει· ούτβ γάρ μείζων χαί καρά τὺν ευσεβών Ακονέμεται σέβα τφ θείφ βαθμφ.** Έχητα δί χαί πρό θεοφιλή ποιμαντορίαν Απρόσφορα πιθανώ οί πρδ γάμου; μίν τήν Αρχήν Ακιδόντε χαί φροντίσι βιωτιχαί; ίαυτού τδν πλείστον χρόνον έχδεδωχότε , τυχαίφ δί περιστάσα χηρεία . ού πρδ ταύτη Αθέμιτον χαί πΙραν έλπίδο ήν αύτοί; δράξασθαι έπιχειρούντε;' ούηοι γΑρ μήτε πείραν έχχλησιαστικών πραγμάτων xai υποθέσεων έσχηχότε , μήτε ὑπδ γέρονν. χαί Αρχι<ρίi έν ιερατικοί; βαθμοί; αύξηθίντε έπί τφ έχδιδαχθήναι, ώ είχό , τΑ Αρχιερ*Ο- B σιν Ανήχοντα χαί βίον έξααχηθήναι Αρμόττοντα χαί έμπρίποντα τφ Αρχιιρατιχφ χαταλόγφ, πρόδηλον, ώ (ί Αθρδον Αναχθείεν Απδ χοσμοί'ερέων <ί; Αρχιερεί , ούχ έπιβόλω όύδί χΑτ' όρθδν λόγον έξοικονομήσειν δυνήσονται τΑ έπιτιτραμμίνα αύτοί;, Απολειπόμενοι τή δρθή χαί Αγαθή;, δ-.οιχήσεω · Αδύνατον γΑρ χα! στρατηγόν γενέσθα: έμπειρον τδν μή ὑπβ στρατηγφ χρηματίσαντα χαί διδαχθέντα ούδί πολιτικόν τδν μή πολιτιχοί; άνατραφέντα, ούτε ιατρόν έμπειρον Αναδειχΐϊήναι τδν μή μετά τή έπιστήμη; χαί τήν π«!ραν προχτησάμενσν' πολλφ δί μάλλον χειραγωγία; χαί ίμπ·ιρία χρήζει ό ίπί τήν Αρχιερατικήν Αξίαν, τήν Ανώτατο επιστήμην τή ποιμαντορία ψυχών, ύπεραρθησόμενο . Έπι δί τών ούτω πάραυτα, προχε-.ριζομίνων ό ϊερδ Αποστολιχδ; πα' χανών, **Άδικον,** φησί, **τδν μηδέ-πω νηείραν** *έ π ι δ ει ξ ά μ ε νο ν* **έτι-ρ ω.ν · ί ν α ι δ ι δ** *ί α* **χ α λ ο ν.**

Καί δή γρΑφοντι τζ χάριτι χαί δυνάμ»; τού παναγίου πνεύματο όριζόμιθα χα! Αποφαινόμνθα συνοδιχώ μιτά τών πιρί ήμΑ fspurdrmv Αρχιιρίον χα: ὑπιρτίμων, τών έν άγίφ πν<ύματι Αγαπητών χα! περιπ-.θήτων ήμών άίχλφών χα! συλλ»·.τνυργών, ινα ή διά τοϋ διαληφθίντο πατρ:αρχιχοὺ χαί συνοδικού τόμου θεσπ:σθ«!σχ χα! ήδη κοινή χα: συνοδική ψήφφ χα: γνώμη νομίμο. καί Αναγχαίο: λόγοι; προσνπιxjpuPUioa διάτα :; ὑπάρχη έ Α<! δ.ατηρουμίνη χαί άπαιατρέπτω ρυλαττομίνη· χαί μηδ». τδ Αιίδ τούδ» άπαξ γάμφ συνιλθών χα! γυναιχί όμιλήσα , Απδ πρισρυτίρου χαί κοσμικού ιιρίω; μηδόλω προχιιριζητα: ε; άρχιιρία, χάν πάνυ. Αξιο ή, xai ti τέκνα τὺχο: έχων, ·:τ< χαί μή, χαί μήτ« si; έπαρχία Απο-, χατάστασιν μήτι έπ: ψιλφ όνόματ: προάγηται ιί άρχ:«ρατι:αή προχι'ρισιν ό μή τιλιία χα! άχρ:β*ί παρθινια χαί άγαμί,ι απ' Αρχή τδ ιιρδν σχήμα Αναδιδίγμίνο . Ταΰτα μέν ούν Απιφάνθη κα! κιχόρωτα: συνοδιχώ . "Οστ: δί χαί όποιο άπδ τού νϋν χα! , ι: τδ έξή ιι αιώνα τδν άπαντα, πατριάρχη ή «{μ,οχιεριύ , πράξιι αμέσω ή έμμέσω ή συναινίσιι λόγιο ί, £ργ<;> έπι προχιιρισι: τοιούτου άπδ πρισβυτέρ'.υ άρχιιρίω , ή Ιχοντο τέχνα ή παντάπασ: μή έχοντο:, άλλ' Απλώ τδν έγγαμον διιλθόντο βίον,· δ τοιοϋτὺ , ώ αντιπράττων ταί έννοια:; τών ιιρών νόμων καί ώ προσκόπτων τή ίκκλησίρ τού θεού, ά;ωρ:σμίνο χτλ. (αί **συνήθει** Αραί). Όθεν εί; ίνδν.ξ:ν Απολυθ·!; ό παρών πατριαρχικό; κα! συνοδικό τόμο , χατεστρώθη έν τφ τών ὑπομνήματων :ιρφ έχκλησιαστιχώ κώϊηκ: ει παράστασιν μόνιμον.

Εν ίτε: σωτηρίω ,αωμ;', κατά μήνα αϋγουσ· έπινεμήσεω δ'.

palisque dignit·· imminuitur; ii enim episcopalis grsAns inter omaM sccleaiastiooa ordinqs maxin· eminet et excellit, qai diri·· ili· dignitate ornantur, H profeeto virtutibus pruMtent oportet, virginitate praesecti·· atque osaiasoda temperantia «t caatitate, «t oomiao exseribaat doatiaaaa Ckriatiua, euius imagiaem ia torn referunt Quapropter et dira» pater noater magae· BaaOiaa dicit: Çtu exm tMemïpto Deo ο ο ο μ η γ μ ο η ***Mnt,*** Am X iacorrupÎM mm déni; Am «wiai *ptclo maùor* · jitMïAw trifeutar HMrstù diemo ordia». Deinde ad digne obeundum pastoral· officium miras commodi videntur qui, initis primum eonnubiia, •aecularibtn quidem cari» plerumque Incubuerunt, fortuito vero viduitati· eut, id temptarunt quod ante eam aggredi neque faa illi· neque ipe· ulla erat; hi enim cum nee ecclesiasticarum rerum negotiorumque hsum habeant, nec ad sacros ordine· aacenderint duce aeniori viro eoque episcopo ad ediscenda, ut par est, episcoporum officia vitamque exercendam episcopali albo consentaneam et convenientem, per•picuum Mt eoa, si puncto temporis c saecularibus sacerdotibus ad episcopatum evehantur, nec prudenter nec recta ratione commissa sibi negotia expedituro·, aequam 'optitnamque non assecuti administrationem; neque enim unquam poterit dux fieri peritus qui ab altero duee non didicerit, neque vir civilis qui sub civilibus non adoleverit, neque medicus .renuntiari exercitatus qui cum disciplinam tum usum non habuerit; quanto vero maiori tractatione atque experientia indigebit qui ad episcopalem dignitatem, ad summam illam pascendarum animarum scientiam, est evehendus. De iis qui hoc pacto protinus ordinantur sacer apostolicus canon LXXXI: Zhiçvnih est, inquit. *ut qiti nondum tjrperitntiam ottndtrit, tit aliorum* £ *maguter.*

Scribentes igitur sanctissimi spiritus gratia ac virtute definimus ac decernimus synodice una cum sanctissimis circa nos antistitibus et honoratissimis, dilectis et amantissimis nostris in spiritu sancto fratribus et consacerdotibus. Ut quae supra dicto illo patriarchal· synodalique tomo edita ac modo communi totius synodi suffragio ac sententia iustis necessariisque de causis confirmata est constitutio, in perpetuum vigeat firmiterque observetur, utque nemo posthac, si matrimonio semel inito commercium cum uxore habuerit, e presbytero ac saeculari sacerdote in episcopatum evehatur, quamvis summopere dignus, sive liberos forte habuerit, sive non, neve vacuae ecclesiae prospecturus vel puro titulo episcopali ordinatione is initietur qui in perfecta cumulataque virginitate et caelibatu monasticum habitum non mduerit. Haec igitur synodice decreta sunt ac sancita. Quisquis autem et qualiscunque exinde et in posterum per omne futurum tempus, sive patriarcha fuerit sive metropolita. immediate aut mediate perfecerit, sive verbo aut opere probaverit promotionem huiusmodi e presbytero episcopi, qui liberos nactus aut nullos omnino, matrimoniale egerit institutum, ille, tanquam contuma'x in sacrarum legum sententias et obtrectans ecclesiae Dei, exeommunicatus sit etc. /«rsrcra*tione» coniuetar).* Quapropter ad rem significandam editus est hic patriarchalis synodalisque tomus et insertus in ^acro actorum ecclesiasticorum codice ad perpetuam ostentafionem.

Anno salutis 184G. mense augusto indictionis IV.

tDeerant omnino r/iitcoporum sulwriptionri.f

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1846 menae oetobri

Macrui» ille Amidenais, post eiaretam, •* supra dictum eat, eatholieam fidem suoeptoaqne iterum sacro· ordines, ad metropolim Ami^ensem a synodo Constantinopolitana deaao evectae eat, initia pro more suffragiis in patriarchal! templo anno 18146, menae octobri, indictione V. Electionis eius 6a> μνήμβιτι nomina apposuerunt antistites isti: Dionysius Heracltae, qui suffragia etiam tulit pro Hierotheo Chalcedonensi, Neophytus Deroorum, Athanasius A Toniovi,qei sententiam, tulit pre Qerasimo Adrianopolitano, Cyrill» Neocaasariensia, qai pro Meletio IcoaieMi suffragia tulit, Dionysius Meleniei, Nieophorua Selybriae, Hleretniaa Caasandriae,Theoctist» quondam antistes Aleppenais.

Callinicus Dslicanes, TA έν τοί χώβιξι τού îΜιτριαρχικοΟ dpxtiopuXaxsiou σψζόμινα *Μσημβ* έκχλησιαστιχΑ έγγραφα (Conatantinopoli, 1904), p. 881-2.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
a qua tetraphonia in cantu eccleaiastico prohibetur
1846 mense novembri.

Graeci non solum veterem in ecclesiis canendi morem ita servaverunt, ut omnia carmina, sepositis instrumentis musicis, assa voce cenant, sed etiam venerandam simplicitatem adeo colunt, ut usque ad hunc diem intra fines veteris imperii Byzantini concentum plurium vocum sive polyphoutam spreverant. Solis in ecclesiis Vindobonae, Odessae, Londini, Tergestis, auribus incolarum, polyphoniae tumori assuefactis, hoc'dandum esae existimaverunt, ut a tenuitate unisoni cantus desciscerent: idque neutiquam probante, sed totis viribus reluctante sacra synodo Constantinopolitana, uti eg documentis modo exhibendis colligere licet. Cum enim, vergente in finem anno 1846, fama comperisset, orthodoxos Viqdobonae ac Tergestis constitutos hac quidem in re a more reliquorum Graecorum descivisse, adscita ad Russorum exemplum tetraphonia Seu quattuor vocum concentu, primum a patriarcha Carlovicensi in Hungaria, datis ad eum 'litteris, petiit, quidnani veri in fama illa haberetur; mox vero, ne exspectato quidem patriarchae responso, epistolam encyclicam omnibus ecclesiae orthodoxae fidelibus inscripsit, qua' concentum τετράφωνο» damnavit, utpote omnino novum ac praeter usum in ecclesia receptum. Quae epistola mox typis ipsius synodi cura mandata est, hoc praefixo titulo: **Εγκυχλιο; πατριαρχική χαι συνοδική επιστολή** καταργούσα χα! άπαγορεύουσα τήν χαινοτόμον είσαξ-.ν καί χρήσ.ν τή; καινοφανού τετράφωνου μουσική; έν ταΐ !·ρα!; Ακολουθία:; τών Απανταχού όρθοδόξων 'Εκκλησιών. Προνοίφ καί φροντίδι τού Ιΐαναγιωτάτου Οικουμενικού **πατριαρχου κυρίου κυρ:ρυ Ανθιμου χαι τη; αγία; χαι ιερα · συνοδου. Εχ τη; εν Κ ωνσταντινουπολει πατριαρχική; του γένου Τυπογραφία;.** Κατά νοέμβριον 1846. — In-8", 1 f., 10 p. Hànc repetendam esse censuimus una cum epistola penitus inedita quae ad patriarcham Carlovieensem prius fuerat transmissa, neglectis aliis eiusdem argumenti,-documentis utpote minoris momenti. Alteram tamen adiecim» epistolam ad eundem patriarcham missam, quippe quae cum illa priori naturali quadam societate iuncta sit.

1.

Πατριαρχική χα! συνοδική έπιστολή πρδ; τδν μητροπολίτην Καρλοβ-ίτζη; χύρ Ιωσήφ περί τετράφωνου μουσική .

ή Άνθιμο έλέω θεού Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα 'Ρώμη χαί οικουμενικό πατριdpXV-

t Τερόπατε μητροπολίτα Καρλοβίτζη καί ύπέρ**T&έν^ίγΐφ** πνεύματι Αγαπητέ Αδελφέ κα! συλB λειτουργέ τή ήμών μετριότητο , χύρ Ιωσήφ, χάρι είη τή φίλη ήμίν αύτή; ίερότητ; χαί ειρήνη napi θεού,

Χαίρει έγχαρδϊω; ή κοινή μήτηρ τών ευσεβών άγια τού Χριστού έχχλησία πληροφορουμένη τδν θεοφιλή ζήλον, τού Ακαμάτου; Αγώνα; κα! τήν W-ΰστακτον προσοχή», μέ τήν όποιαν ή φίλη ήμίν ίερότη; τη διϊθύνει πνευματικώ; τδ έμπεπιστευμένον αύτή *Mrf.ito* τού Χριστού ποίμνιον, ποδηγετοϊδα εί; τήν Ακριβή διατήρησιν τών όρθοδόξων δογμάτων χα! τών θείων κανόνων, κατΑ τδ Αρχιερατικόν χρέο τη;, κα! τήν πρδ; θεδν ιύαρέστησιν χα! ψυχικήν σωτηρίαν κατορθοϋσα tot; ύπ' αύτή; έλέφ θεού ποιμαινομένοί; εύσεβέσιν. Α! άγαθαί αύται πληροφορία: Αποτελέσασα: πρδ; τή πνευματική άξιοχρέφ αγάπη κα! τήν διχαίαν ύπόληψιν χα! εύκλειαν τού Αρχιεροπρεπού; Ατόμου τη; παρά τή Αγίφ τού Χριοτού ικκλησίφ, παρέχουσιν ήδη αύτή Αφορμήν τών έφεξή; διαχοινώσεων περ! ύποθέσεω; πνευματική; καί έκκλησιαστική;, ήτι; έπασχολούσα άπό τίνο καιρού τήν μέριμναν τή; κοινή ταύτη μητρό , έφάνη έναπαιτοϋσα. τήν Αδελφικήν αύτή; είδοποίησιν, κα! έπομένω; τήν εύσεβόφρονα καί βαθείαν χρίσιν τη . Εί γΑρ χα! πολιτικώ; Ασχετα τά καθ' ήμΑ; πρδ; τήν φίλην ήμ!ν αύτή; ιερότητα, ΑλλΑ κατΑ λόγον τή; πνευματική; ένότητο; τή; Αγια; όρθοδόξου ήμών πίστεω; συνδεδεμένα Αδιασπάστω; τή θείφ συνάρσει ύπαγορεύουσι τήν έν Χριστφ σύμπνοιαν κα! όμοφροσύνην έν περιστάσεσ: πνευματικοί;,: Αφορώσαι; τήν καθόλου ορθόδοξον ήμών έκχλησίαν κα! τδ χριστεπώνυμον πλήρωμα. Καί, τοιαύτην περίστασιν βλέπομεν παρεισαχθεϊσαν ένεκα τή έσχάτω πρδ τριών χρόνων Αναφανεΐση; καί έν τισι τών κατΑ τήν Ευρώπην εύρισχομένων ορθοδόξων έκκλησιών καί κοινοτήτων Αποδεχθείση κα! εί χρήσιν βληθείση; τετράφωνου μουσική Αντί τή; Αρχαία; έκχλησιαστική; ήμών μουσική;, τή; Απδ τών Αρχαιοτήτων αιώνων τή; έκχλησία έμπολιτευομένη; καί καθιερωθείση .

Ή καινοτομία αύτη, περιπόθητε Αδελφέ, είναι Αληθέ , δτι προύξένησεν Αθυμίαν ού μικρΑν τή άγίφ ταύτη τού Χριστού έκκλησίφ διΑ πολλού καί βύσιώδει λόγου , τού όποιου; συμπεραίνει ή εύσεβόφρων αύτή; διάνοια- ΑλλΑ τδ κυριώτερον αίτιον τή ταραχή ήμών» υπάρχει, ότι εί παροικία; όρθοδόξων, ευρισκομένων έντδ κράτου έτεροθρήσκου καί ξένου, πάσα έγκατάλειψι; τών Αρχαίων καί πατρφων θρησκευτικών έθίμων κα! πβσα μεταβολή, έστω καί έπ αύτών τών φύσει Αδιαφόρων, ή μή έπιτραπεϊσα παρά τή κοινή τών όρθοδόξων μητρδ; Αγία; τού Χριστού έκκλησία , φέρει Ανεπαισθήτω; εί; Απρονοήτου; κινδύνου;, καί μάλιστα όσάκι;»προσβάλλουσα τήν Αρχαίαν έξωτεριχήν εύταξίαν τή; έκκλησία προσεγγίζει τού; όρθοδόξου; εί; τήν μίμησιν τών έτεροδόξων, Jjjftp βλέπομεν συμβαίνον έν τφ προκειμένη) νεωτερισμφ περί τήν μουσικήν τή; έκχλησία;, καθότι

■uSsiuMasidlLiMiMatiSaiSsiMiMiasa^

καἐ 6 *tp6mi* τῶν ιἰσαγαγόντωντήν τιτράφωνον· ὑκάρχη αὐθαίριτο κα! μονομιρή ἐπί πράγματο ἐξαρτωμένου Από τήν ἐχκλησιαστικήν ἐγχρι® καί ἡ ιἰσαχθιίσα μουσική ὑπάρχιι μ π Α τά ΑκουσΗντα ἡμίν Απομίμημα τή δυτική μουσική . Ἐνιχα τούτου ἡμΚ σκιφθέντι μ«ἀ τή πιρί ἡμά ἰ«ρΑ συνόδου ἐχρίνομιν ΑναγχαΓον νά ἐκδώσωμιν συνοδικά ἡμῶν γράμματα, παραινιτικά μέν πρδ τοϋ βηΗντα ορθοδόξου χριστιανού , τού ἰν ταί διαφόροι ιὐρωπαίχαί; πάλι® ν ωτιρίσαντα , ὡ ιἰρηται, πιρί τήν μουσικήν τή ἐκκλησία , καταργητιχά δέ τή τιτραφώνου τούτη χαί τή Αρχαία μουσική διά τόν αναγκαίων λίγων ἐπανακλητικά.

Ἀλλ' δμω πρό τούτον ἰγνωμιν ἀπιυθυνθῆναι πρδ τήν φίλην ἡμίν αὐτή ιἰράτητα χαί ζητῆσαι Αρχιιρατιχά χαί Αδιλφιχά αὐτή πληροφορία ὡ πρδ τδ «Γδο τή πιρί ἡ δ λίγο τιτραφώνου μουσική , τήν ὁποιαν ἐστοχάσθησαν διχαιότιρον Ακοῦσαι χαί Αναχρίναι πρδ τού πατακρίναι αὐτήν, χαί μΑλιστα διότι,· ὡ ἐμάθομιν, χαί ἡ φίλη ἡμίν ιἰρότη ἑ,ἑδωκιν «ἰ τὴν ιἴσαξιν χαί χριίαν αὐτή ἰν ταί ιἰραί; τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησΐαι τῶν ἐν Βιέννη κιιμένὼν χα! «ἰ τήν δικαιοδοσίαν αὐτή Αναγομένων.

Τούτου-χΑριν γράφοντι διά τή παρούση ἐκκλησιαστική ἡμῶν ἰπιστολή Αξιούμιν ΑΪίλφιχὼ χαί προτριπόμιθα τή αυτή ιἰρότητι, δπω δώση ἡμίν τά Απαιτουμένα Αρχιιρατιχά πληροφορία τη πιρί τή τιτραφώνου μουσιχή , ἐάν δηλαδή χατά τά διαθρυλληθέντα π«ρί αὐτή ὑπΑρχη Ανάρμοστο «! τά ιἰρά ἐκκλησία τῶν ὀρθοδόξων διά τὸ ἐκλιλυμένον τού μέλου τη χαί πρδ τήν τῶν δυτικῶν ὁμοιότητα, χαί ποιά ιδία χαί χρίσιι ἰχῖι ἡ ιἰρότη τη π«ρί τούτου, Αναφοριχώ τή φαινομένη καινοτομία τῶν παραδιξαμένων τήν χρήσιν αὐτή ὀρθοδόξωνζκα! τού ἐπάπιιλουμένρυ ,καί ἰν Αλλάχ; (8 μή γένοιτο) παρ«κτροπαί κινδύνου αὐτῶν, τῶν ὁάοίων ἡ οἰχοθιν .πιρί τά Αρχαία χαί πατρφα μιταποίησι ὑπΑρχ«ι τοί δλοι Ασύμφορο , καθότι, δοθέντο δτι τήν τιτράφωνον μουσικήν ἐχουσιν ἐν χρήσιι καί οἱ ορθόδοξοι τή θιοσώστου 'Ρωσσία ἐκκλησία ὡ καί τή Οὐγκα▪ρία , Αλλ' ἐκιίναι διά τήν πολιτικήν θίσιν των χαί τήν μιγάλην πληθύν τῶν πιστῶν δέν ὑπόκιινται τοσούτον «ἰ κινδύνου , καί ἐπομένω δέν δύνανται νά χρησιμιύσωσιν ὡ παράδιιγμα μιμήσιω; «ἰ μιταρρυθμίσιι ἐξωτιρική ιὐκοσμία πρδ τού ἰν ἀλλαδαπ«ἰ ὀλίγου ὀρθοδόξου , «ὑρισκομένου μ«ταξὑ μυριάδων ἐτιροδόξων. Τοιαύτα; Αδιλφικά πληροφορία Αξιούμιν ἐκθιτικώτιρον νά διαπέμψη ἡμίν ἡ φίλη ἡμίν ιἰρότη του καί συγχρόνω Αποστιίλη ἡμίν καί τιμάχιά τινα ἐν τ«τραδίοι τή τιτραφώνου μουσική , ἵνα καί ψαλιίση Ακοῦσαντι; λάβωμιν Ακριριστέραν πιρί αὐτή ' γνώσιν χαί ιδέαν. Πιριμίνομιν γοῦν τά διαβιβαιώσιι τῶν π«ρ! αὐτή ιἰλικρινῶν φρονημάτων ἡμῶν δι' Αδιλφικού αὐτή γράμματο „ δηλωτικού καί τή ἐφιτή ἡμίν Αγαθή αὐτή ὑγιιία , ἡν δφη τή ιἰρότητι τη Αμιτάπτωτον διά βίου *ἰ* κύριο · οὐ ἡ χάρι κτλ.

,αωμ ", Οκτωβρίου ια'.

ἡ ὁ Κωνσταντινοστόλιω ἐν Χριστφ αγαπητό ἀδιλφό .

ἡ δ Ἡρακλιία Διονύσιο ἐν Χριστφ Αγαπητό ἀδιλφό .

ἡ δ Χαλκηδόνο Ἰιρόθιο ἐν Χριστφ Αγαπητό ἀδιλφό .

t ὁ Δέρκων ''λιόφυτο ἐν Χριστφ Αγαπητό ἀδιλφό .

ἡ δ Τορνόβου Αθανάσιο ἐν' Χριστφ αγαπητό ἀδιλφό .

ἡ δ Ἀδριανουπόλιω Γιράσιμο ἐν Χριστφ αγαπητό ἀδιλφό .

ἡ δ Νιοκαισαρiία Κύριλλο ἐν Χριστφ αγαπητό Αδιλφό .

+ & πρόιδρο Ἰκονίου Μιλέτιο; ἰν Χριστφ Αγαπητό Αδιλφό .

t δ Μ«λ*νίχου Διονύσιο ἰν Χριστφ Αγαπητό ἀδιλφό .

t ὁ Μισημβρία Νικηφόρο ἰν Χριστφ αγαπητό ἀδιλφό .

t ἰ Κασσανδρiία Ἰιριμία ἰν Χριστφ Αγαπητό Αδιλφό .

2.

Εγκύκλιο πατριαρχική κα! συνοδική ἐπιστολή καταργούσα καί Απαγοριύουσα τήν χρήσιν τή τιτραφώνου μουσική .

ἡ Ἄνθιμο ἐλέφ θιού ἀρχιιπίσκοπο; Κωνσταν«τινουπίλιω νέα 'Ρώμη χαί οἰκουμινικδ πατριΑρχ λ»'

+ Οἱ τφ καθ' ἡμά ἀγιωτάτφ πατριμρχικφ ἀποστολιχφ καί οικουμινικφ θρόνφ ὑποχβμινοι ιἰρώ3τατοι μητροπβλίται καί ὑπέρτιμοι καί θιοφιλέστατο: Αρχιιπίσκοποι τι κα! ἰχίσχοποι,· ἐν Αγίφ πνιύματι Αγαπητοί ἡμῶν Αδιλφοΐ χα! συλλιιτουργοί, καί ἐντιμότατο: κληρικοί, ιὐλαβέστατοι ιἰριί κα! τίμιοι προ«στῶτι μα! χρήσιμοι γέροντι χα! πρόκριτοι, κα! λοιποί ἀπαξάπαντι ιὐλογημένοι χριστιανοί, τέκνα ἐν χυρίφ ἡμῶν αγαπητά, χάρι «Γη ὑμίν κα! ιἰρήνη παρά θιού, παρ' ἡμῶν δέ ιὐχή. ιὐλογία κα! συγχώρησι .

Μή μ'έταιρι, φησίν, **δρια αιώνια, ἁ ἐθιντο οἱ πατέρι σου.** Καί· **Γἱέ φύλασσι νόμου πατρό σου κα! μή Απωση θισμού μητρό σου.** Καί ὁ θιίο Απόστολο · **Ἀ παριλάβιτι κα! ιἴδιτι ἐν ἐμο! κα! ἡκ-ούσατι, ταύτα πράσσιτι.** Κα! ἐν Αλλοι · **Τά ἀρχαία, κρατιίτω.** Ταύτα ὑπομιμνήσχομιν ἐν προοιμίοι πρό τά γνί,σια πνιυματικά ἡμῶν τέκνα, τού απανταχού ιὐσιβι.' καί ὀρθοδόξου χριστιανού , προαγόμινοι κατά χρέο ἐκκλησιαστιχή προνοια νά διαδώσωμιν πρδ πάντα τά πνιυματικά ἡμῶν νουθισία καί σωτηριώδιι ." παραινέσιι πιρ! τή ἐσχάτω Αναφανιίση (ὡ μή ὡφιλι) καί παραδιιγματικώ προϊούση ἐφαμάρτου καινοτομία ἐν ταί ἁγίαι τού Χριστού ἐκκλησίαι · ἐγένιτο γάρ ἡμίν διάπυστον Από τι φήμη πρίτιρον διαθρυλλουμένη καί ἡδη Απδ πληροφορία πολλῶν ἐκ Βιέννη καί Τιργέστη ἀφικνουμένων ἐνταύθα, δτι τινέ τῶν κατά τήν Εὐρώπην δρθοδόξων Γραικῶν μαινοτσμούντι πρδ τά πατροπαράδοτα ἐθιμα καί τά τΑξιι τή Αγία Ανατολική ἡμῶν ἐκκλησία , χαϊριιν ιἰπόντι τή ιἰρ$ κα! Αρχαιοπαραδότφ ἐκκλησιαστιχή μουσική, τή ἐν ταί ιἰραί προσιυχαί κα! ἀχολουθίαι Από τῶν πρώτων αιώνων τή ιὐσιμιία καθαρισθιίση ψάλλισθαι ὑπδ τῶν πιστῶν χαί πρδ τού θιίου ὑμνου τή ἐκκλησία ἐν δκτώ ἡχοι προσηρμοσμένη, ταύτην φαμέν τήν σιβασμίαν καί κατανυκτικήν κα! ταί χριστιανικά!; ἀκοαί συνί,θη ιἰράν Ασματικήν παραγκωνισάμινοι καί ἀποκρούσαντι; οἱ γιννάδαι οντοι, ἐπινόησαν καί συνέθιντο ἐτέραν τινά καινοφανή μουσικήν, ἁρμονίφ μέν τιτραφώνφ κα! ποικιλίφ μέλου ξινίζουαν χαί πάντη διάφορον τή; ἡμιτέρα οὐσαν, τά δ' Αλλα κατακηλούσαν κα{ ἐκλύουσαν τού ἀκρωομένου κα! μΜονού θιατρικήν οὐσαν, καθώ οἱ ταύτη ἀκούσαντι μά ἐβιβαίωσαν τήν ὁποιαν κα! προσικόλλησαν ἐφαρμόσαντι παραβδλω κα! βιβιασμένω ιΐ τά ἐχκλησιαστικά ἡμῶν ακολουθία κα! παραμορφώσαντι τδν βυθμδν τῶν ιἰρῶν τή ἐκκλησία μιλφβημάτων, τῶν πρδ τήν ἀρχαίαν ἐχχλησιαστιχήν μουσικήν κα! τή ὑφή χαί. τή .λέξιι μιμουσουργημένων, καί παρασύραντι αὐτά (οὐτω ιἰπιἰν) ιἱ τή ιδία αὐτῶν φαντασία τά Απηχήματα.

Καί δτι μέν κακώ ποιήσαντι οἑ φιλόχαινοι. οὐτοι ἐπιχιίρησαν καινοτομίαν τολμηράν ἐπί πραγμάτων, τῶν ὁποιων ἡ μηκίνησι κα! μιταποίησι οὐχ δπω ἐφάμαρτο , ὡ Αντφαίνουσα τοί ἐκτιθιίσι πιρί

M

τή διατηρήσεω τών Αρχαίων έχχληβιαστιχών παραδόσεων Ιεροί; δροε καί θεσμοί;, ΑλλΑ καί Αχροσφαλή καί έπικίνβυνο, ώ σκανδαλώδη τφ χριστεενύμφ πληρώματι καί Αφορμή μειζόνων παραβάσεων καί νεωτερισμών κορεατική, κεΑ έπί τών όποίων^ώ Αναγομένων τή καθόλου έχχλησίφ, ή αδιαίρετο έπέμβασι δέν δύναται νΑ λάβη χώραν, χωρί νΑ παρασύρη τού τολμητία εί τήν μερίδα τών διαιρούντων τήν ένότητα τή έχχλησία; τού θεού, τούτο εύδηλον παντί όρθοδόξφ χαί ζηλωτή χριστιανφ. Εκείνο δέ τό όποιον χαθήψατο καιρίω χαί χατέθλιψεν ήμών τήν χαρδίαν είναι, Ατι καί αί έν ταί βηίείσαι εύρωπαϊχαί πδλεσιν έλέει θεού διατχλούσα; κοινότητε τών όρθοδόξων παρεδέχθησαν ώ τι εύρημα τιμαλφέ καί είσήγαγον τήν ξένην χαί έχφυλον αύτήν μουσικήν έν ταί έχε! ίεραί όρθοδόξοι έχχλησίαι, Αποβαλόντε χαί παύσαντε; τήν ήμετέραν Αρχαιοτάτην έχχλησιαστιχήν, χωρί νΑ έπιστήσωσι τόν νούν μέ εύλαβεστέραν παρατήρησιν χαί χωρί νΑ έπιβλέψεοσι μέ χα^αρώτερον διανοία χριστιανική δμμα πρώτον εί τό έχ τή καινοτομία χαί Αδετήσεω τών Αρχαίων έ3ίμων χαί τάξεων τή έχχλησία προχύπτον κανονικόν πλημμέλημα, χαί δεύτερον ει τό είδο τή περί ή δ λόγο; τετράφωνου μουσική, τήν όποίαν προετίμησαν τή ήμετέρα, πεισΦέντε; τοί αύταρέσκο-. έφευρεταί καί Αεωρήσαντε ίσω τό γρίγμα Αδιάφορου· καθότι Αλλω δέν ήθτλον Ανεχδή βέβαια διΑ τή παρεκτροπή ταύτη νΑ ένοχοποιήσωσιν έαυτοΰ ένώπιον τή έκκλησία καί τού χριστωνύμου πληρώματο οί τφ γάλαχτι τή εύσεβεία έχ προγόνων. Αναγραφέντε καί δι' έργων θεοφιλών" καί ζήλου χριστιανικού Ακίβδηλον μέν τήν Αμώμητον πίστιν, Ακατάγνωστον δέ τόν έδνικόν χαρακτήρα διατηρήσαντε Αξιότιμοι ούτοι όμογενεί. 'Εώμεν λέγειν, δτι τό .κίνημα τούτο τών έν Αλλοδαπέ! μεταξύ έτεροδόξων ευρισκομένων όμογενών μα, εί τό νΑ μεταρρυδμίσωσιν αύί>αιρέτω τήν έχκλησιαστικήν μουσικήν, μηδεμιί Ανάγκη προχειμένη, καθώ χαί πΑσα Αλλη μεταποίησι τών πατρφων| έθξμων, έστω κα! έπ' αύτών τών Αδιαφόρωύ, τοσούτφ μάλλον θλίβει τήν καρδίαν ήμών, καθόσον φέρει χα! ει Απροόπτου Αλλου κινδύνου, όσάκι μάλιστα προσεγγίζει τοί τών ξένων χα'. έτεροδόξων έθίμοι.

Ιιά ταύτα ή κοινή αύτή μήτηρ τών ευσεβών, άγια τού Χριστού έχχλησία, ή τήν κοινήν σώτηρίαν τών Απανταχού ευσεβών πνευματικών αυτή τέχνων ίργον κα! σκοπόν Αδιάλειπτον Ιχουσα, έπειδή έν τή προκειμένη περιστάσει τή (ώ μή ωφελεί τολμηθιίσης; καινοτομία θεωρεί μίαν προφανή Ανατροπήν χαί χατάργησιν Αρχαία έκκλησιαστική ιερά παραδόσεω ι γνωστόν γάρ, δτι ή ήμετέρα έχχλησιαστιχή μουσική έξ αύτών τών χρόνων· τών Αγίων Αποστόλων Ιχουσα τΑ άρχά, παρεδόθη και έδιδάχθη τοί τούτων όμιληταί χαί συγχρόνοι θεσπεσίοι Ανδράσι, καί ΰπ' αύτών πάλι» διαδοχικώ τδί έφεξή; Αγίοι πατράσιν, οΐτινε; Άμφοίν ταί ώλένται περιβάλόμενοι χαί Ασπασάμενοι, προσήρμοσαν αύτή τά φσματιχΑ •μέλη χαί έμουσούργησαν τΑ τοσαΰτα θεοτερπή Ααί ψυχοσωτήρια μελφδήματα, τΑ μέχρι; ήμών διατηρούμενα· *δι' αυτή* λοιπόν ή Αγία ήμών έχχλησία αίνείν τόν·θεόν κατΑ τόν ούρανοβάμονα παρέλαβε χάί έβιδάχθη έν ψαλμοί χαί ύμνοι; χαί φδαί πνευματιχαί· αύτή διΑ τή γεραρά; Αρχαιότητο καΕΡηγιάσθη ι χαί καθιερώθη^ θεμελιφθείαα χανονιχώ ύπό τών Αγίων ήμών πατέρων, χαί πρδ πάντων αύτή ύπάρχτι οικεία χαί Αρμόδιο τι τήν έχχλησίαν τοΟ θεού διΑ τ$ σεμνόν καί «ΰταχτον αύτή χαί σεβάσμιον, **ψάλλατε γάρ,** φησ!ν δ προφητάναξ, **τφ θεφ συφόJi<ρ·** χαί *b* ούρανοφάντωρ· **Τφ προσηνεί χαί λ<ίφ τή Ακοή τό έκ τών λόγων ωφέλιμον λανθανόντω; ύποδεξώμεθα.** ΆλλΑ χαί ή Αγία οικουμενική ;' σύνοδο; έν τφ ο*' αύτή κανόνι Αποφαίναται· **Μή έπιλέγειν τι τών μή τή έχχληβίφ Αρμοδίων χάί βιχίίων,** ΑλλΑ **μετά πολλή; τή προσοχή χαί ,χατανύξεω τά τοινύτα ψαλμφδία; προσάγειν τφ τών κρυπτών έφδρφ θεφ.** Εκτό δέ τούτων, AxttiHj Απαντα σχεδόν τΑ τή; Ακκλησία ήμών (*ρΑ βσματπ χαί μελφδήματα συνεγρΑφήσαν χατΑ τε περίοδον καί χατΑ τήν λέξιν έπί τούτη τή έχαλησικτική μουσική, εένεκ φανερόν, δτι δέν δύνανται νΑ ψαλόσι μεθοφμεσθέντα χαί σνγχραΜντα εί Αλλον ξινκώτερον τρόπον, χωρί νΑ μεταβάλωσι τόν έμμελή βυθμόν αύτών εί Αλλόχοτον χολ Ασύστατον ψυχρότητα χα! Αντί χατανύξεω νΑ πλήττω» τήν τι τό Αρχαίον ιίρόν μέλο συνήθη χαί Αφοσιωμένην Αχοήν τών χριστιανόν. Κα! δμω πολλοί τών χενοφρδνων νεωτιριστών έτόλμησαν νΑ φαντασθώσι καί αύτοί χαί πρδ Αλλου νΑ συστήσωσι τήν καινοφανή Χαί χαινότομον μουσικήν ώ Αρχαίαν καί πάτριον. ^Αλλ' δτι μέν Αρχαίαν μουσικήν ή έχχλησία παρέλαβε τήν μονόφωνον, συνοδευομένην τή.ύπηχήσει χα!Άλλων συμπαρισταμένων, μάρτυ *b* θείο ήμών πατήρ μέγα Βασίλειο, λέγων **Έπιτρέψαντε έν! κάτάρχειν τού μέλου, οί λοιποί ύπηχούσι.** Καί αΰτοί δέ .τοί έξ έπαγγέλματο μουσικευομένοι εύδηλον, δτι τινέ; τών παρ' ήμίν δχτώ ήχων τετραφώνφ μέλει ούχ ύπάγονται. Εΐ δέ χαί πάλαι ποτέ έν τισιν Αγίαι; έχκλησίαι; Ορθοδόξων μέν, Αλλ' έτερογλώσσων λαών εΐσήχθη κατΑ αυγχατάβασιν είδο μουσική οπωσδήποτε τή χαθ' ήμά διαφέρον, τούτο γέγονε διότι αί γ^@σσαι έκιινων έχουσι λέξει χαί φθόγγου; τών έλληνικών διαφίρ ντα χαί μή δυναμένου έφαρμοσθήναι πρό; τόν βυθμδν τών κατΑ τήν έλληνίδα γλώσσαν ίερών μιλφδημάτων. Έπειτα δέ καί τή; έκείνων τών λαών έκκλησιαστική μουσική πάντη διάφορό έστιν ή εισαγομένη ύπό τών νύν χαινότομο; τετράφωνο;· έπειδή πρώτον, κατά τΑ πληροφορία τών άκΟυσάντων, κλίνει δλω έπ! τήν δυτικήν μουσικήν, κατά τήν 'έλλφιψιν.. μόνων τών μουσικών οργάνων έκείνη; Απολειπομένη· διΑ δέ τήν τιτράφωνον αρμονίαν χαταθίλγει τήν Ακοήν, ίλκύει τήν αίσθησιν χα! καταχαυνοί τήν ψυχήν, κα! είχαι λοιπόν μουσική ούχ! προσευχομένων καί δοξολογούντων τόν θιόν ίν εύλαβεία κα! φόβω, .ΑλλΑ τών ώ έπί διαχύσε; ευφραινόμενων, άναμιγνύουσα τά Αγγελικά; δοξολογία τών ίερών προσευχών μέ μέλη εμπαθή, βεβηλοΰσα τά πνευματικά Ασματα μέ έξωτερικά; χαινοφωνία. Κα! τούτων ούτω έχόντων. Α έννοήση πά ευλαβή; χριστιανό;, έάν τοιαύτη μουσική είναι εισακτέα ιί έκκλησία τού θεού, καί Αν ή είσαξι αύτή συνάδη μέ τό πνεύμα τών αγίων πατέρων τή μνησθείση; ' Αγία; συνόδου, **μή έπιλέγειν τι τών μή τή *ίκ~* κλησίφ Αρμοδίων καί οικείων... εύλαβε!; .γάρ έσεσθαι** οΰ υιού 'Ισραήλ, **τό ιερόν έδίδαξε λόγιον.** Περ! τούτου καί'· *b* ιίρδ Μιλέτιο; δ σοφώτατο περί χριστιανισμού γραφών οδτω φησίν· **"ΰσπερ'τό σεμνόν καί σύμμετρον τή; μουσιχή; εύπρδσιτον δΐί τδ Αχμαιοτέρα; χατατήν ψυχήν τού σώματο, οδτω πάλιν ύπέρμέτρο; μουσιχή χαί τφήδε? παρΑ τό μέτρον ένασχολουμένη ούχ ήβύνει, Αλλ' ίκλυει.**

Έπειδή δέ ίπιλήψει ήμά δ χρόνο Αποδτικνύοντα πόσον ή ήδυπαθή καί Απρεπή μελφδία Απομακρύνεται τού σωτηρίου σκοπού τή^ πρόστυχή; τή; διΑ τών ίερών ψαλμφδιών γιγνομένη ^ εί γε, παρΑχλησι ούσα πρδ θεόν πρδ έξιλέωσιν τόν Αμαρτιών, Απαιτεί' όμολογουμένω χαί ήθο χαί χαρδίαν κα! Ακοήν πνευματικήν δλω χαί κατανενυγμένην καί οίασούν βιωτιχή ιδέα καέ Αφορμή έλευθέραν, διΑ τούτο', ίχανΑ τούτα ήγούμτνοι πρδ κοινήν πληροφορίαν τών εύσεβών καί (να κατανοήσωσι τό άωτήριον μέν ηα! ψυχωφελέ χαί πρδ τήν θχίαν υμνολογίαν κατάλληλον τή ήμετέρα Αρχαιδπαραδότου μουσική,

Ανάρμοστον U m4 κάντη Warn τή χΜνοφνεού A τ«τρ«φών<N> πρδ; txatv* ατρΑφομαν τὺν U/γν» τά έν Αρχή έκτεθέντα ιερά Αποφθέγματα, μή μετακινείν μηδέ μεταίρειν βρια. αιώνια, Β οί πχτέρε ήμών Ιθεντο. Ή Αγία ήμΑν έκάλησία παραλαβοΟβα μετά τών όρθοδόξων Βσγμάτων καί «Αν Ιερών κανόνων «ai τέι <χ«τΑ έθιμα τάξει τε *al Αρχαία; παραδόσει , τά; δίκην κρίκων Αλύσσσυ συγκροτούσα; τά όρΜδοξον αύτή σύστημα, συνέχει σταθερό καί αερικρατεί ιερώ πάντα τούτα ώ ιερά xai πατροπαράδοτ^ μηβέ *μέχρι* κεραία Ανεχομένη οίανδήποτε περί αύτΑ μεταποίησιν κα! έξαλλαίωσιν, μήποτε, ένό; τΑν κρίκων τούτων βιασπασΗντο τφ νεωτερισμφ, κίνδυνο xai το!; λοιποί; έπιγένηται. Διδ κα! τή; έχχλησιαστική αύτή μουσική , ώ Αρχαιόθεν Απ' αύτών τών Αγίων Αποστόλων Αρξαμένη; καί διά τών Αγίων πατέρων διαδοχιχώ; μέχρι τή; σήμερον διαδοθείση χα! καθιρωθίση . Απρίξ έχομένη χαί ταύτηγ φυλάττουσα στερεώ , Ατε δή συνφδά Β τοί; περί αύτή; συνοδικοί; καί πατρικοί; όροι; καί ιταμοί; κρίνουσα αύτήν Αρμοδίαν καί οίκείαν ταί έκκλησίαι τοΰ θιού, ταί έν χρήσει κανονική αδιασείστηι έχούσαι αύτήν Απ' αιώνων, χαί πρδ τούτοι χηδομένη, δ«ω ή χαθολιχή ένότη; τών απανταχού γή; ορθοδόξων καί διΑ τούτου τού τών αύχημάτων τή εύσεβεία καλλίστου χαρακτηρίζεται καί σύμπαντε έν έν! στόματι καί μι$ καρδίφ δοξολογώσι κα! έν έκκλησίαι εύλογώσι τόν θεόν τοί αΰτοί ψαλμοί χαί ύμνοι; καί 'φδαί πνευματικοί;, ούδεμίαν ανέχεται περ! ταΰτην τήν ϊιρΑν αύτή μουσικήν καινοτομίαν-Τιαέ νεωτερισμόν, ώ λυμαινόμενον τήν άρχαίαν έκκλήσιαστικήν διάταξιν χαί τήν πατροπαράδοτον διατύπωσιν, χα'. ύψηλφ χηρύγματι διά τοΰδε τού πατριαρχικού χα! συνοδικού γράμματο διακηρύτ--τουσα ΑπαρΑδικούν' κα! κατάκριτον έν ταί έκκλησιαστικαί Αχολουθία'ι κα! ύμνφδίαι παρείσφρησιν, εισαξιν καί χρήσιν οίασδήποτε ξένη; κα! έκφύλου χαΐ ρ άλλοτρία μουσική , συμβουλεύει πατριχώ; χα! προτρέπιι πάντα; τού εύσεβεί χα! όρθοδόξου; χριστιανού , τΑ γνήσια αύτή; πνιυματιχά τέκνα, ίνα έμμένοντε; έπαινιτώ; καί Οεαρέστω τή φυλακή τών πατροπαραδότων ιερών ήμών διατάξεων προσέχωσιν έαυτοί μετά πάση έπιμελιία , ού μόνον τήν παραδοχήν ταύτη τή καινοτομία Αποφεύγοντε , Αλλ' ουδέ μέχρι Ακύή έν έκκλησίαι; τό σύνολον αύτή; έλ^ε!ν Ανεχόμενοι, καί ούτωσ! Ανώτεροι καθιστάμενοι τού έπφλαβού; ταύτη; Αποτελέαματο;· δσοι δέ τυχόν έφθασαν έξ άγνοια ή άλλω πω είσαγαγείν έν ταί ίιραί; αύτών έκκλησία:; τήν περί ή ό λόγο Ανοίκειον τετράφωνον μουσικήν, Αποβάλωσιν αύτήν αμέσω καί Απομακρύνωσιν άπδ τών ίερών έκκλησιών καί έπαναγάγωσιν αύθι τήν πάτριον' ήμών έχκλησιαστικήν, συμφρονούντε; ώ μέλη γνήσια τή έκκλησίφ τού Χριστού. Τού; δ' έν ταί κατά τόπου τή Ευρώπη Ανατολικά!; όρίιοδόξοι έκκλησίαι προϊσταμένου εύλαβεστάτού ιερεί έξαιρέτω ύπομιμνήσχουσα, δσον όφείλουσιν άγρυπνείν κατά τόν βείον Απόστολον υπέρ τών ψυχών ών έλαχον ήδη προϊστασίέαι όρθοδόξων χριστιανών, ώ λόγον υπέρ αύτών Αποδώσοντε ένώπιον τού Αδεκάστου κριτού έν τή φοβερφ έκείνη ήμέρφ τή παγκοσμίου κρίσεω , προτρέχεται, έχχλησιαστικώ καί διατάττει ' Αποφαντιχώ , ίνα μηδέποτε Αποδέξωνται τήν τοιαύτην τών ίέείων ύμνων Απαράδεχτον καινοτομίαν, Αλλά συντελέσωσι μΑλλον κατά τδ όφειλόμενον αύτοί; Ιερόν χρέο διά τών πνευματικών αύτών παραινέσεων' καί νουθεσιών ει τήν παντελή τή χαινοτόμου ταύτη παραφίέόγγου μουσική; αποπομπήν έκ τών όρ#οδόξων αύτών έκκλησιών, ε! που τυχόν φιΜσασα (ώ; μή ώφελε) παρεισήχθη, χαί τήν τελείαν αύτή; χατάργησιν.

Ταύτα κατά χρέο έκκλησιαστικής προνοία παραινούμεν χα! προτρεπ4με8·α πίσιν ύμίν τοί; Απανταχού εύσεβέσι χαί όρθοδόξοι έκάστη τάξεω; χαί Μ?**» *Τ«'ηΓ'«<4 ήρ·» Χ|χ«τφ Αδελφοί; *nul* πνευματιχοί τέχνοι περεπβθήτβι Αχεκδεχόμενοι τήν μετά προθυμία; χριστιανική; «al υΐϊκή εύπειθεία; «ραγματιχήν έχτέλεχν τών σωτηριωδών ήμΑν παραινέσεων χαί τήν έν έταμότητι ύπακοήν α£ τΑ μητρικά; φωνά τή Αγία τού Χριστού έκχλησία , ή ή χάρι καί τδ άπειρον έλεο είη μετά πάντων ύμών.

,αωμ ', κατΑ μήνα νοέμβριον.

f ό Κωνσταντινουπόλεω έν Χρ-.στφ Αδελφό καί «ύχέτη .

ή ό 'Ηράκλειο Διονύσιο .
t i Χαλχηβόνο; 'Ιερόθεο .
f i Δέρχων Νεόφυτο .
t 4 Τουρνόβου Αθανάσιο .
t 6 Άδριανουπόλεω Γεράσιμο .
f ό Νεοκαισαρεία; Κύριλλο .
t *ε* πρόεδρο Ίχονίου Μελέτιο .
f i Μελενίχου Διονύσιο .
t *ί Μεσημβρία* Νικηφόρο .
t δ Βιδύνη Ιωσήφ,
t 4 Κασανδρεία Ιερεμία .

3.

Πατριαρχική έπιστολή πρδ; τδν μητροπολίτην Καρλοβίτζη Τωσήφ περί τή τετραφώνου μουσική .*

ή Άνθιμο έλέψ θεού Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα 'Ρώμη καί οικουμενικό;· πατρι-

f Ίερώτατε μητροπολίτα Καρλοβίτζη χαί ύπέρτιμε', έν Αγίφ. πνεύματι Αγαπητέ Αδελφέ καί συλλειτουργέ τή; ήμών μετριότητα κυρ 'Ιωσήφ, χάρι είη τή φίλη ήμίν ίερότήόί τη; καί ειρήνη παρά θεού.

Προλαβόντω γράψαντε τή αύτή Ιερότητ. έδηλρποιήσαμεν αύτή τΑ; ένστάσει; καί παρατηρήσει; ήμών έπί τοΰ κινήματο τών έν Τεργέστη καί Βιέννη όρθοδόξων κοινοτήτων, παραδεχθεισών έν ταί αύτών έκκλησίαι καινοφανή τετράφωνον μουσικήν Αντί τή ήμετέρα; Αρχαία έχκλησιαστική · καί συγχρόνω ειδοποιήσανε;; αύτή τδν προτεθέντα σκοπόν τή; Αγία τού Χριστού έκκλησία; έπ! καταργήσει τού νεωτερισμού τούτου, έζητούμεν συγχρόνω χα! τά πληροφορία; τή ίερότητό τη κα! τετράδιά τινα τή βηθείση μουσική; πρδ μείζονα 'βεβαίωσίν μα . Άλλ' έν τοσούτφ, περιπόθητε Αδελφέ, σκεψάμενοι αύθι; ώριμότερον έπί τοΰ Αντικειμένου τούτου μετά τών περί ήμά σεβασμίων συναδέλφων καί παρατηρήσαντε , δτι πΑσα καινοτομία περί τήν έκκλησιαστ.κήν μουσικήν, πατροπαράδοτον ούσαν χα! έχ τών χρόνων τών Αγίων αποστόλων έχουσαν τΑ; ΑρΖ·ί«. ού μόνον αντιβαίνει εί τδ χρέο τή; έκκλησιαστική προνοία , όφειλούση; διατηρείν άραρότω δσα ιερΑ; τάξει; καί έθιμα παρέλαβε μετά τών θείων δογμάτων καί φυλάττειν Ακριβώ τά παραD δόσει Απάσα τών Αγίων πατέρων ήμών, ών μία χαί ή καθ' ήμά; εκκλησιαστική μουσική, Δλλά πρδ τούτοι; καθίσταται δδδ; χαί άλλων έπ: ούσιωδέστερα παρεκτροπών τοί χριστιανοί , δραττομίνοι 'λαρήν έπεμβάσεω; τήν Αδιαφορίαν καί σιωπήν τή έχχλησία , χαί πρδ πάντων, πληροφορηθέντε , δτι ή περ! ή ό λόγο τετράφωνο μουσικέ, ούχ ύπάρχει κατάλληλο; χαί οικεία ψάλλεσθαι έν ταί ιεραί έχκλησίαι διά τδ έχλελυμένον χα! ξενικόν τού ύφου αύτή . έχ τούτων καί άλλων λόγων προαχθέντε έξεδώχαμεν έχχλησιαστιχΑ έγχυχλίου; έν τύποι; έπιστολά; ήμών Απαγορευούσα; τήν χρήσιν αύτή έν τα! Απανταχού όρθοδόξοι γραικικαί έκκλησίαι , ών Αντίτυπά τινα πέμπομεν καί πρδ τήν φίλην ήμίν αύτή ιερότητα πρδ; πληροφορίαν αύτή έπί τή γινομένη έκκλησιαστική προνοίφ, προορώση τήν έκ τή; τοιαύτη καινοτομία προχύφουσαν *βλάβην* τού πνεαματ.κού σώματο τών πιστών. Πεποιθότε δέ εί Ιτδν ύπέρ τή

«ύσββχία περιώνυμον ζήλον Mai τήν πνινματιχήν αύτή αύνοοιν, πβριχλ«ίομ«ν συγχρδνω έν τή παροόσή πατριαρχική καί συνοδική ήμβν έπιστολή χαί δύο έπιστολέ ήμ&ν, τήν μέν πρδ τήν φιλόχριστον άδ«λφότητά τβν iv χαππέλή τή Βιέννη δρθοδδξων ζένων* τήν δέ 'πρδ iv Τ«ργ(στή, χα! προτρβπδμχνοι άξιούμχν 4δ«λφιχβ τήν αύτή ΰρδτητα, δπω φροντίσω άρχι«ρατιχβκ «ί τό νά έν«ργηθβ<χ δημοσία iv ταί έχχλησίαι ταύται άναγινωσχδμ«ναι αί έπήχοον πάντων. Πρδ Si τήν iv Βιέννη έχχλησίαν τβν iv· τοπίων δρθοδδξων, ώ άναγομένην «ί τήν ίιχαιοδοσίαν αύτή , i>πομφινήσχομ«ν Χατά χρέο έχχλησιαστιχή προνοία , Ινα έχβώση ή ιβία ποιμαντικήν αύτή διαταγήν, καταργούσα τήν iv ταύτή τή έχχλήσίφ παρπσαχθιίσαν ξένην τίτράιρωνον μουσικήν χαί βντιχαθιστβσα τήν πάτριον τφ 4p*oN{y συστήματι τβν Γραιχβν, χαί ivi λδγμ φανή σνναντιλαρψανο* μένη τή Αγίφ τοΟ Χριστού έχχλησίφ iv τή Κροχκμένή πνβυματιχή xspcotjbsi χαί συναρμολογουμένη ματ' αύτή χαβ* δμοφροσύνην «ξιδχρβων, Ινα Αμα-'μέν παράσχω έχφαντορικώτχρα τβν Φηψιλβν αύτή dpt-τβν τά βοίγματα χαί έπαυζήση ήν χοίρο δικαίω ΑγαΑήν ύπδληφιν χαί «ϋνοιαν παρά τή κοινή ταύτη μήτρί, Αμα δέ χαί τήν θτδΗν έαυτή χατορθώση Αντί* μιστίαν τβν ύπέρ τή «βΜβνία Ηαρέστων Αγώνων τή . Ή δέ τοο ΗοΟ χάρι χτλ.

,αωμ '-φ νο*μβρίου «'.

t δ Κωνσταντινουπδλιω; έν Χριστφ άγαπητί άδϊλφδ .

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1847 menae ianuario.

Artemius, antistes quondam Kestendiliensis, quem ante aliquot menaea aedi Alexandrinae praepositum fuiaae diximus, cum reluctantibus ehristianis regionis illius ecclesiae regendae impar omnino evasisset,, a patriarchatu se abdicavit die 30 ianuarii 1847, ac pristinam, sedem suam Kestendiliensem, annuente sacra synodo, denuo administrandam suscepit, adhibita opera Zachariae, Eruthrarnm episcopi titularis; ecclesiae vero-Alexandrinae in eius locum praefectus eat Hierotheua, Libyae hactenus métropolite, cui creando operam navarunt antistites isti: loachim Cyaici, Hierotheua Chalcedonis, Neophytus Dercorum, Gerasimus Adrianopolia, Cyrillua Neocaesareae, Meletius Didymotithi, Dionysius Melopici, Abercips Vernae, Hierotheua Artae. De hae electione peracta sacra synodus tum Cyrillum Hierosolymitanum, tum clerum populumque Alexandrinum, tum Hierotbeum ipsum statim monuit, missis ad eos epistolis die 31 ianuarii datis iisdemque obsignatis subscriptionibus. Quia vero huiusmodi electio, non a* claro Alexandrino, sed a peregrina synodo facta videbatur, ceteri tres patriarchae Kahiram legatos miserunt, qui Hierotheum canonicis suffragiis patriarcham renuntiarent. Altera haec notainatio, immo nominationis simulatio, die 20 aprilis eiusdem contigit Anni, suffragia ferentibus Athanaaio -SmyrnenSi, Beniamin Berythensi et Thadaeo Sebastensi.

jteta ad negotium illud pertinentia nuper edidit Callinicus Delicanes, Tà έν τοί χώδιξ: τού πατριαρχικού άρχ«ιοφυλαχ«ίου σφζόμ«να έπίσημα έκκλησιαστιχά έγγραφα (Constantinopoli. 1904). ρ. 90-113.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1847 mense maio.

Monasterium Deiparae τή Σκαλωτή 'nuncupatae in provincia Aeni in Thracia, cum anno 1832, iubente sacra synodo, scholarum civitatis Aeni procuratores administrandum suscepissent, reluctantibus utcunque monachis, post elapsos quindecim annos, annuente eadem synodo, iterum sui iuris factum ea*t et stauropegica dignitate suetum ab Anthimo patriarcha, cuius praeclarum ea de re editunr sigilfium ita exordium capiebat: Τβν δσα έν τβ παρδντι συγκχχλήρωται βίφ τή οίχ«ία Ισί>' δτ« τινά iΗσβω έξοιχισθέντα, στάσιν έχ τούτου χαί τάξιν μ«ταβάλλ<ιν «Γωθιν. Datum erat anno 1847. menae maio "indictionis V, hisce obsignatum subscriptionibus: Anthimus patriarchs, pionysius Heracleae, Hierotheua Chalcedonis. Neophytus Cretae. Gerasimus Adrianopolia, Cyrillua Neocaesareae. Ananias Larissae, Athanaaiua Smyrnae. Sophronius Aeni, Cyrillua Svornicii.

Tabulam edidit B. A, Mystakides, Λ·λτίον τή ιστορική χαί έθνολογική ίταιρία τή 'Ελλάδο , t. II (Athenis, 188δ), ρ. 101-7. In nominibus episcoporum legendis errores aliquot irrepsisse suspicor.

Synodus constantinopolitana
1847 mense octobri.

Quas anno 1843, mense aprili, ediderat Germanus patriarcha sigillatas litteras ad componendas lites inter erenyitas Sanctae Annae et monachos Magnae Laurae diu agitatas, has ipsas rescindi iussit Anthimus VI, altero edito sigillio, quod longe iniquius eremitip Sanctae Annae non immerito visum est. Tribus enim et viginti capitibus, quibus conotabat, iura quidem Magnae Laurae optime describebantur; eremitis vero Sanctae Annae non' iura, sed officia imponebantur. Quare etiamnum diris exsecrationibus a bonis illis monachis vovetur tum Anthimus patriarcha, tum sigillium ab eo editum. Nostnim autem non est tantas componere dites. Sigillii exordium ita se habebat: Έπ! ούδινδ .Ιν τβν Ανθρωπίνων συστημάτων άμφισβητήσ«;έ τι μή άναγχαίον «Ιναι τάξιι τινά κ«ίσθαι. Datum erst anno 1847, mense octobri indictionis VI, hisce obsignatum subscriptionibus: Anthimus patriarcha, Paisius Caeaateae. Dionysius Heracleae, Hierotheus Cfialcedqnis, Neophytus Dercorum, Gerasimus Adrianopolis, Gyrillus Neocaesareae, Athanasius Smyrnae, Dionysius Melenioi, Daniel Lemni.

Callinicus Delicanes, Η«ριγραφιχδ κατάλογο τβν έν τοί χώδιξι τού πατριαρχικού Αρχχιοφυλαχχίου σφζομένων έπισήμων έγγράφων π«ρί τβν έν Άθφ μονβν (Constantinopoli, 1902), ρ. 216-31.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1848 ianuarii 23.

Commota in sacra synodo disceptatione de fide nonnullis tabulis adhibenda, quas Kostakea Konakes, dum in Moldavia sancti Sepulcri negotia tractaret, e codice Maxinenii exscripserat, Anthimus patriarcha, missa ad Meletium, totius Moldavia* m»tropolitam, curiosa epistola, ab eo petiit, ut qualibet adhibita ratione ac propositis etiam spiritualibus poenis, sacram synodum de auctoritati tabulis illis tribuenda certiorem faceret. Huic epistolae, anno 1848, die 23 ianuarii, datae, subscripserunt una

J»cum Anthimo patriarcha metropolitan isti: Paisius Caoaarvae, Anthimo· Ephesi, Dionysius Heracleae, loachim Cyxici, Dionysiua Nicomediae, Hferotheus A Chalcedoni», Athanasius Smyrnae, Dionysius Meleniei, Paisius Sophiae, Daniel Lemni.

'Εκκλησιαστική Άλή·«ια, t. XX (1900), p. 382-3.

8YN0DU8 CONSTANTINOPOLITANA

a qua Latinorum doctrinae iterum damnantur

1848 menae maio.

Pius papa IX, ex quo ad apostolique aedi» fastigium, Deo aie volente, evectu· eat, pro delati muneri· officio nihil potiua habena, quam ut aarta tecta «erretur ubivis terrarum disciplina catholica, christiania per Orientem constitutis, missa ad eoa epistola encyclica *In suprema Petri apostoli sede,* die 6 ianuarii 1848 data, nuntiavit quae facienda in eccleaii· Orienti· oommiaimot archiepiccopo 8idensi Innocentia Ferrieri, auo oratori apud potentisiimnm Turearum imperatorem; studium quoque oatendit ordinandi regimen ecclesiasticum et probata· liturgids servandi; dissidentes demum, praesertim antistites, ad ecclesiam catholicam revocare •tuduit.

Quo nuntio accepto, Graeci praeeule», collatia inter ae consiliis, littera» iterfi encyclicas ad Christianos universos miserunt, in quibus summo pontifici napera et acerba pro graecanica indole loquebantur: immo libelli aatia multi tam in Oriente quam in Occidente atatim conscripti eunt, alii pro Graecorum„ alii pro Latinorum tuenda 'pet>u*a>°ne. Horum tituloa retulisse aatia erit, cum operia nostri ratio id postulet, ut documenta ἐπίσημα, non quaelibet commentationes ad res ecclesiasticas pertinentes exhibeantur.

Ad epistolam encyclicam quod attinet, typis mox exscripta ost ipsius patriarcha cura hoc praefixo tititfb: Εγκὐκλιο; τη; μια; αγία; χαχόλικη; και αποστολικη; ικκλησια; ι^ιστολη προ; tou; -απανταχοὐ ι ορθοδοξου;. Εν Κωνσταντινουπολίΐ <κ τη; πατριαρχικη; tou γίνου; τυπογραφία;. 1848. Ιη-8*, 1 i. 4^ ρ., β' p. Eam inferius repraesentabimus, una cum translatione gallica quae Parisii·· in lueem ea aetate prodiit hoc titulo: *Lettre encyclique de S. S. le Pape Pie IX aux chrétiens <fOrient, et^encyclique responsive des Patriarches et des Synodes de ΓEglise <fOrient. Traduites du grec par le docteur Demétrius Dallas.* Paris, librairie de Friedrich Klinckaieck, 11, rue de Lille. 1850. In-8", 67 p. Prooemium, ab A. de Stourdia, viro apud suos famoai nominis, exaratum, excipit a p. 11 ad p. 25 epistola Pii IX, post quant exstat a p. 27 ad p. 67 encyclica praesulum Orientalium. — Απαντησι; τη; ορ8οἴοξου ανατολιχη; ικκλησια; i' τήν ιρτι'ω πιμφθἴσαν πρδ; τοὐ; ανατολικοὐ; •γκυχλιον ιπιστολην του Μ, Παπα τη; Ρώμη Πιου του «ννατου. Εν Κωνσταντινουπολιι «κ τη; πατριαρχική; του γίνου; τυποφ»ραφια;. 1848. In -8*, 39 p. Haec responsio auctorem habuit Conatayitium I, Conatantinopolitanum quondam patriarcham, eaque gallice itidem reddita eat hoc titulo praenotato: *Réponse de fEgtioo orthodoxe dOrient* d *Coneydigue du pape Pie IX, adressée par S. S.* β» *chrétiens orthodoxes Grecs en janvier 1848. Traduit du grec par.It. .4. P.* Paris, librairie de Friedrich Klinckaieck, 11, rue de Lille. I860. In-8*, 35 p. — Επιστολιμαια μπαντησι; il; την „προ; του; ανατολικοὐ;!l ιπιστολην του Παπα, ϋπδ Γιωργιου ®Μαρκορανου. Μιτά ἐπομένου Παραρτήματα; Ανωνὐμου τινἰ . Μιταφρασθτίσα ἐκ τοΟ 'Ιταλικοὐ ἐχ τή; Έφημιρίδο; τή; Κιρκύρα; ϋπ' Άριθ. 172-173. Εν Κωνσταν.τινουπολἰΐ, τὐποι; 1. Λαζαριίου. 1848. Ιη-8*, 2 L, 16 ρ., If. — Απαντησι; προ; την προ; του; ανατολικοὐ; ιπιστολην του μακαριωτατου Πιου θ' υπο τινο; κληρικοὐ ορθοδοξβυ. Εν Σμὐρνη, 1848. Ιη-8·, 20 ρ, — Απβκρισι; τί; τὴν ἐγκὐκλ'.ον τὴν ὁποίαν ἐ ἰνvατο; Πίο; 'Ρώμη; πρὸ τών ὀρθοδὸξων τά τέκνα Ἰ-.ικοινοποίιι κατά τὸν ιανουέριο,ν τών 1848. Κίρκὐρφ.. *Risposta alt enciclica di Sua Santità Papa Pio IX, diretla agii Orientali -Ortodossi nel Oennajo MDCCCXLVIII.* Corfu. In-8·, 1 f., γ' p.. 74 p. Textus turn graece tum italice exhibetur. — ΑνασκιΑιη τη; συνοδική; χυχυκλιου Ανθιμου του σχισματικοὐ πατριαρχου Κωνσταντι νουπολιω;. Μ«ταΟφρασι; ex του Ιταλικοὐ. Εν Αθηναι;, τὐποι; Α. .Τ'υλλιαχου καί Α. Ρουσσιν. 1855; Ιη-8·, 256 ρ.— Ο Κουριαλιστη; ιν παλινβδιφ ήτοι Απαντησι; «ί; τὸν κατά τή; ἐγκυχλίου τοὐ Ἀνθιμου πατριαρχου Κωνσταντινουπόλιω; ·γρ4ψαντα ματαιόσχολου Ἱταλὸν υπο Αντ. Μοσχάτου. Αθηνησιν. Τυπογραφιιον Α. 'Αθ. Μαυρομμώτη. 'Οδδ; Αἰίλου, <ἐρ:θ. 37, παρά τή πλατχίμ τήὶ 4γ. Ειρήνη;,· 1859. Ιη-8·, η' ρ., 124 ρ., 2 1. — Εγκὐκλιο; τη; μια; αγία; καθολική; και αποστολἴχη; «κκλησια; ιπιστολη προ; του; απανταχοὐ ορθοδοξου . Ἐκδίδιτα: νOν τδ διὐΛίρον μιτά Παραρτηματο; Εν Κώνσταντινουπολιι, τὐποι; Α. Κορόμηλα καί Π. Πασπαλλη. ('Εν δδφ Πιμπτοπαζάρου Άριθ. 3.) 1863. In-8 °, 115 ρ. Encyclica ipsa 41 prioribus paginis continetur: eam excipit προσθήκη quaedam satis ampla, in qua praesertim agitatur quaestio de agendi ratione^ qua Romani pontifices cum Photio usi sunt ad tuendam ipsorum iuriedictionem ia Bulgares 'fidei catholicae recens addictos.

Laudatis iliis operibus, quorum exemplaria nobis praesto fuerunt, iam ad ipsam encyclicam accedendum, quae ita se babet:

EPI8TOLA SYNODALIS.

Πlici τοί; ἀπανταχοΟ ἰν Αγι'φ πνιϋματ'ι Αγαπητοί; καί πιρισπουδάστοί; ήμἰν ἀδἰλφοί; ἴγίοι; Α.ρχι·ριὐσι, τφ τί πιρί- αυτοὐ; ιυλαβιστάτφ κλήρφ καί πίσι τοί; ὀρθοδδ£δ.ι; γνήσιοι; τίκνοι; τη; μιί , Αγία;, κ^ββάική; καί ἀποστολική; ἐκκλησία;, τὸν ἴν'nVrkjfirxi ἐ γ_ιἡ> 4διλφικὸν·1σπασμὸν καί π«ν Αγαθὸν παρά θιοΟ καί σωτήριον.

A tous nos chers et aimés frères on Saint-Esprit les cénérables totquos, d leur pieux clergé et d tous los^ orthodoxes, enfants vrpis de la Sainte Eglise, une, catholique et apostolique, salut fraternel en tEsprit-^Saint et bénédiction divine!

β 1. Ὀφιίλι μέν τὸ τή; Απολυτρώσιω; ήμών ιὐαγγίλιχὸν ιιρὸν καί θσίον κήρνγμ* WtoOwv Ακιβ-

S l. Certes, il •emble que la sainte et divine doctrine évangélique de notre délivrance dût être

δηλον κηρύττ«σθαι παρά πάγτων χαι τοιοΟτον άγνδν A .π^στ«ύ«άθαι αιωνίω , οΐον 4 σωτήρ ήμών, δ έπ'.αύτφ - κρνώσα ēαvτέν, ^ιορφήν,· δούλου 'λαβών, χαταβά 'έχ' τών «κλικών χάι θ«1κών κόλπων, άπ«κάλυφ«ν Μ του θχίου καί ιιρού μαθητά αύτοΟ, καί οtον αύτοί, μάρτυρα γ«νόμ*νοι αύτήκοοι τ« καί αύτόπται, ώ σάλπιγγι . διαπρύσιοι τορώ ήχησαν «ί πάσαν την ύφήλι ν (δ γΆρ-φθόγγο; αὔτῶν ἐξῆλθ«ν «ί πάσαν την γήν και τά βήματά αυτών, «ί τά 'πέρατα τή οικουμένη *), χαί τέλο ,'οίον άν«πηρέαδτον, τά αΰτά φωνφ έπαναλαμβάνοντ·;, οί τοσοήτοι χαί τηλιχοΟτοι! θιοφόροι πατέρι τή καθο- * λική έχχλησια , ό'ι'έκ π«ράτων γή μέχρι; ήμών οΟνοϵίχώ τ» χαΐ-ιδίψ διδάσκοντα , πανδήμω παρέδωκαν. Άλλ' δ άρχέχακο *K*tA^J5» T*·*** ανθρώπων σωτηρία , ώ πάλαι έΤτή 'Εδέμ^ πρόσωπον ώφ«λίμου δήθ«ν συμβούλου δολίω άναλαβών, παραβάτην τή iΗία βητή έντολή έποίησι τδν/νθρωπον, ούτω και έν αύτή τή νοητή Έδέμ, τή έχ- B κλησία τού θχοΟ, πολλού κατά καιρόν άπατήσα καί ποιρ-^οί καί άντιθέοι λογισμοί; έμβαλών καί όργ,άνοι αύτοί χρώμίνο , τδ δηλητήριον τή; αίρέσιω; ·ΐ τά διαυγή νάματα τή; δρθοδόξου διδα^μαλία; συγχιρνών, έν ποτηρίοι; π«ρικ«χρυσω|βνοι τή «ύαγγ«λική δήθ«ν χριστολογία ποτίζω πολλού τινα;, άθφου; μέν, άπρορυλάκτω; δέ βιοϋντα; κα! μή προσέχοντα; π«ρισσοτέρω; τοί; άκουσθiίσ.ι (Έβρν β', 10) καί παρά τών πατέρων αύτών άναγγ«λθ«Ισι (ά«υτ«ρον. λβ', συμφώνω τφ «ύαγγ«λίφ καί δμο«ιδφ τ ! τέροi% ici διδασκάλοι , μηδέ ήγουμένου; αύτάρκη χικήν αύτών σωτηρίαν τδν βητδν καί γραπτδν λόγον τού 'κυρίου καί τδ κύρο; τή; δι^γέκού έκχλησία , άλλά νιοχμδν δυσσέβιιαν καί καινοτομία; ώ έπί ίματίοι; θηρύοντα; κα! παντοιοτρόπω; τήν «ύαγγίλικήν διδασκαλίαν κιβδηλυθiισαν πiριπτυσσομένου .

conservée don· 1·,croyance de tou· aumi intacte, xumi pure que notre Sauveur la révélée h ses saint· disciples, quand il s'est immolé tout entier pbur la loader en prenant la figure d'un homme, esclave «'péché, en descendant. du sein divin'de «on p$rq;; telle que ces même· diqpiple·, l'ayant 'entendu· de leur· propre· oreille·, l'ayant vue de leur· propre· yeux, t'ont hautemenyproclamée sur toute la terre, semblables à de· trompette· retentissante· (car leur voix soit répondue sur la terre entière, et leur· parole· ont coulé~jusqu aux confine de l'univero); telle énfin que l'ont transmise sans nulle.aitération fi tou· le· peuples, le· grand· et inipiré: pires de l'Eglise catholique, ee rendant T*** écho· de· apôtre· par toute la' terre,' et rép"S-· tant collectivement dans le· conciles et séparément dans leurs ouvrage· jusqu'à no· jours leurs divins enseignements. Mais le principe de tout mal, l'ennemi spirituel du salut des hommes, de même qu'il a jadis traîtreusement pris dans Eden la figure d'un utile conseiller pour^aire transgresser à l'homme le commandement formel do Dieu, ainsi, dans cet Eden intellectuel^l'Eglise de Q£eu, il trompe un grand nombre d'hommes en les entraînant dans des pensée· mauvaise· et impie·; puis, se semant d'eux comme d'instruments, mêlant le ^ison de Hhérésie aux eaux limpides de la doctrine •orthodoxe dans des coupes que semble dorer la divine parole évangélique, il fait boire plusieurs innocenta, mais qui ne savent dans la vie se tenir sur leurs gardes, *qui n'accordent point uno grande attention ž ce qu'il» ont entendu* (Hebr. XI, 1), d *ce qui a iti proclatnl par leur» père»* (Deuter. XXXII, 7), dans l'esprit de l'évangile, d'a&ord avec ceux qui doivent être nos maîtres éternels: qui ne croient pas suffisatfte au salut de leur âmo la parole dite et écrite du Seigneur, et l'autorité de l'Eglise perpétuelle, mais qui courent après les changements et les innovations du culte, comme après les modes nouvelles des habits, et' Ambrassent de préférence l'enseignement évangélique souillé par de graves altérations.

§ 2. Έντ«03»ν αί πολυσχιδεί καί τ«ρατώδ«ι; αίρέσιι , ά; ή καθολική έχκλησία, ήβη έχ τών σπαργάνων αύτή άναλαβούσα τήν πανοπλίαν τού ΙΗοΟ xal δραξαμένη τήν μάχαιραν τού πν«ύματο , δ έστι τδ βήμα τού θ*οθ ('Εφ«σ. ;', 17), ήνάγκασται ινα καταπολ'ιμήση χαί χατά πασών έθριάμβ«υσέ τ« μέχρι τή σήμχρον χαί θριαμβ«ύσ«ι' τροπα'ιοφόρο ιι αιώνα τδν i.τavτα, λαμπροτέρα ά«ίποτ« χαί ίσχυροτέρα άναφαινομένη μιτά τήν συμπλοκή».

§ 2. Voilà l'origine des* multiples et monstrueuses hérésie· que l'Eglise catholique, dès son berceau, revêtant l'armure de Dieu et saisissant le glaive spirituel, *c'e»t-à-dire la<parole de ^Dieu* (Eph. V, 17), s'est vue forcée^de combattre; elle a triomphé jusqu'à ce jour contre toutes, et elle en triomphera certainement dans tous les siècle·, reparaissant éternellement plus radieuse et plus puissante après chaque combkt nouveau.

§ 3. Αλλά τούτων τών χiρίστων α! μέν ή£η χ«2 πάντη έξέλιπον, αί Si φθίνουσιν, α! Si άπ<μα^ινθησαν, αί δέ καί ΊΜλλαυσι κατά γ· τδ μάλλον καί ήτταν, ακμαίοι ἄχρι καιροῦ ἀποχαταστάσιως, αὐτῶ¶, καί, άλλα: πάλιν άναφύανται,. δπω διατρέξωσι τήν έαυτών πιρίοδον άπδ γ«νέσ«ω μέχρι φθοράς· ούσαι γάρ δβιλαίων άνθρώπων δ«ίλαιο(διαλογισμοί χαί έπίνοιαι, ώσπ«ρ κάκτiνοι, ούτω χαί αύται έμβροντηθχίσαι τφ κχραυνφ τού άναΗμάτο τών έπτά οίχουμχνιχών συνόδων, έξίτηλοι γίνονται, κάν χίλια Ιτη διατηρηθώσι. Μόνη γάρ ή δρθοδοξία τή καθολική χαί άποστολική έχχλησια , ώ έμψυχουμένη παρά τοο ζώντο λόγου τοΟ θ«ού, διατχλΛ χαί αύτή βιωνία κατά τήν άφ«υδή έπαγγτλίαν τοΟ κυρίου· Πύλαι άδου ού χατισχύσουσιν αύτή (Ματθ. ι ', 18), ήτοι στόματα *dotfiav καί αίροτιχών* (ώ έξηγοΟνται ήμίν οί θ«ίοι πατέρχ), βσον διινά, δσον «ύλαλα χαί πιθανά, δσον καταπληκτικά χαί άν ώσιν, ού χατισχΰσουσι τή ήσύχαυ χα! σιγηλή όρθή διδασκαλία .

§ 3. Mais de toute· ce· héréuep, les unes ont complètement disparu, le· autres tirent à leur fin; d'autres existent languissante·, d'autres encore con- *fervent plus ou moins de vigueur jusqu'à ce qu'elle·* aient liait leur temps; quelques-unéa même se développent, afin de parcourir leur période fatale depuis leur naissance jusqu'à leur dissolution; car étant de misérable· conception· et inventions des misérables ky"·»»·, elle· doivent, quand même elle· auront duré mil!· ans, •'évanouir comme eux, frappé· de· foudre· de l'anathème des sept concile· œcuménique·. Seule l'orthodoxie de l'Eglise catholique et apoatoHque, animée par la parole vivante de Dieu, doit vivre et durer éternellement, selon la promesse infaillible du Seigneur: *Le» porte» d» Îtnfer no prèoaudrtmt pat contre M»* (Matth. XVI, 18); ce qui signifie, suivant l'explication des divin· pères, que les boeehes de· impies et de· hérétique·, quelque éloquente·,, habiles et persua-

'Αλι* dpd y ti 8t: δδδ ἁμαρτωλῶν ·ὑ·βοὐ- tai (Ί«ρ. ιβ', 1) «ai o! δυσηβεῖ ἰπαίρονται «ai ὑψοὑνται ·» *ai* πέδρσι toO Λιβάνου (Ί'αλμ. | '), xsipd-Ϛbvt»ÿ τὴν ἡὡυχον λατρ«ίαν τοΟ 3«οΟ; Ό λόγο τοὐ-του ἀρρητό iotj, «ai ἡ ἰχχλήσία, χαίτοι παραχαλοὑσα καὡ' ἑκάστην tva· ἀκοστή ix' αὐτή οδτο; ὁ σκόλοψ, οὐχο ὁ ἀγγκλο 2ατάν, ἀχοὑα «dvxets παρά τοδ κυρίου·.Ἀρκε! οοι ἡ χάρι μου· ἡ ri? δὑνά-μί μου iv ἀσδενεἰφ τελειοὑται (Β'Κορινι. ιβ'). âiè ἡ βι^τα μάλλον χαυχάται iv /αί ἀσθε-νείαι <αὐτή , tva ἐπισχη νβάτη in' αὐτήν ἡ δὑναμιῖ toO ΧριστοΟ xai iv/ o! δόκιμο! φανεροί γένωνται (Α' Κορivh/ix', 19).

§ 4. Τοὑτων τὡν ^^λατυνβ-εισὡν, χριμασιν οἱ οἰδεν 6 κὑριο . in! μέγα μόρα; τή; οικουμένη αἱρέ-σεων, ἡν ποτέ δ ἀρειχνισμό;, Ιστι ΐέ τὴν σήμερον «a! δ. παπισμό · Αλλά χα! οὑτό '(ὡσπερ χίχεινδ; δ ἡβη παντάπασιν Ιχλελοιπὡ ι, καίτοι ἀκμαίο τδ' γε νθν, οὐκ ισχὑσε: <ι τέλο . ἀλλά διιλεὑσεται χχ! χχτα-βλη&ἡσεταπ xai ἡ ουράνιο μεγάλη φωνή ἡχἡσει· Κατεβλἡθ-η (Ἀποχάλ.'ιβ'. 10).

g 4. Ἡ καινοφανή; βόξα, στ: τδ πνεὑμα τδ ἱγwv Ιχπορεὑεται: ix τοὑ πατρδ; κad ix τοὑ υιοὑ, ivxvriov τή (δητή; ἑρμηνεία τοὑ χυρίου ἡμὡν, in' αὑτφ ιμπεριστάτω γενομένη; (Ιωάν. ta', 96), δ παρά τοὑ πατρδ ἐχπορεὑεται, «a! ἐναντίον , τή ἀμολογια συμπάση Χ^ἡ καθολική ἰχχλησία , καθ-ά μαρτυρείτα: ὑπδ τὡν ἐπτά οἰχουμενιχὡν συνό-δων, τδ ΐχ τοὑ πίτρό ἐχπορευόμενον (Χὑμβ. Πίστ.), β'. ὡ ἀναιροὑσα τὴν iv τψ εὑαγγελίφ μαρ-τυρουμένην ἐχ μιά αιτία ἐνιχήν μίν, ἑτεροειδή δέ πρόοδον τὡν θείων προσὡπων τή μαχαρία τριάδο · *β'*. ὡ ἐπιφίρουσα ἑτεροτελεί ' «ai ἀνίρου; σχέσει εἰ αὐτά τά ισοδυνάμου χχ! συμπροσχυνουμίνα ὑπο-στάσιι χα! σὑγχυσιν αὐτὡν ἡ σὑνίζησιν γ'. ὡ ἐλέγ-χουσα ατελή δἡ»·«ν ἡ γοῦν σχοτ«ινήν xai δὑσληπτον πρδ αντή τήν ομολογίαν τή μ:4 , αγία , χβ^ολιχή χα! ἀποστολ.χή ἐχχλησία;· δ', ὡ χαθνπτομένη τὡν iv N:χαία τή πρὡτη οικουμενική συ.οδου χαί τὡν iv Κωνσταντινουπόλει δευτέρα Οικουμενική συνοδοὑ ἁγιων πατέρων, î^εολαγησάντων δἡβ«ν ἀτελὡ τά napi τοὑ υ'«Ο χα! αγίου πνεὑματο , ὡ σιγησάντων τηλιχαὑτην ιδιότητα τή #«ότητο ἑχατέρων τὡν προ-σὡπων, χαίτοι οὕση ἀνάγχη Tvβ ιρμηνβιΛὡσιν ἀπα-σαι αί ,Ηἰάαί αὑτὡν ιδιότητε πατά ττ τὡν Αρειανὡν xai τὡν Μαχ«δονιανὡν· ·'. ὡ ὑβρίζουσα τοὑ πα-τέρα τή γ', δ'', a', ' χα! ζ' οἰχουμενιχή; συνόδου, ἀναχηρὑξαντα βi τὴν ὑφήλιον παντέλειον χαί πάμ-πληρτ τό fiatov σὑμβολον, ὡστ· χαί ἀραί φριχταΐ χα! ιπιτιμίοι ἀλὑτοι dnaintiv πάσαν προσΗ,χην χαί ἀφαίρκσιν ἡ ἀλλοίωσιν ἡ μττάέΗσιν ἰτι χαί xa-ραία αὑτή χαί ai; ἑαυτοὑ χαί ai; οὑστιvασσΟν ἀλ-λου;· τδ δέ τάχα ἡν διορ^ωτέον χαί αὑξιμον, χαί ἀχολοὑiΗο 4πασα ἡ Βκολογιχή τὡν χαθολιχὡν πα-τέρων διδασκαλία ἀλλοιωτέα, ὡ ἀναχαλυφ4«ίση δἡθεν νέα Ιδιδτητο; χαί χί τά τρία πρόσωπα τή Μαπαρία Τριάβο · '.,ὡ παρτισβὡσασα χατ'' ἀρχά iv ταί ιχχλησίαι τή δὑσ«ω λόχο iv δέρματι προβάτου τουτέστιν ὑπδ σημασίαν οὑ τή ἐχπο-ρβὑσβω , χατά τὴν iv τψ <ὑαγγ«λίφ χαί τήν iv τψ συμβόλφ ἑλληνιχήν ἐχδοχήν, ἀλλ' ὑπδ τήν atyta-σίαν τή ἀποστολή , χαΜ ἀπχλογτΓτο ι πάπα Μαρτίνο πρδ τδν ὁμολογητήν Μάξιμον χαί χαΜ ἐξηγτίτο Αναστάσιο *6* βιβλιοθηκάριο ιπί Ίωάννου τοΟ ὀγδόου- ζ'. ὡ βιάσασα ἱδιεπιχὡ τόλμη ἀν·ι-χάστηι καί πεφαχαράξασα αὑτό τδ σὑμβολον, οὑσαν ποινήν παρακαταθἡκην τοΟ χριστιανισμοὑ· η', ὡ ΙπαγαγοΟσα τηλικεεὑτα ταραχά iv τή ἡσὑχφ ἰχκλη-σίφ τοΟ fieoΟ χεά σχίσασα τά Ιθνη· 4·'. ὡ ἀποχη-ρυχβνίσα πκνδἡμω κατ' αὑτήν τήν πρὡτην ιμφά-

sire· qu'slle· «oient, ne tiendront ρ<*υ devant le paiaible et Mint enseigneihsat. D'ailleurs,'qu'répsrto f«« la rem dm jsfcàmrr* preqpdr·.' Qu'importe ἡο· lm impie* se glorifient et « élèvent : comme le» cèdre* dû Liban (Fs. XXXVI, 46). p efforçant de ' porter atteintes^·* enite immuable de Dieu! 1·* parole de Dieu eet irrévocable ; et41'Egli*e, quoique - priant chaque jour que ce' pieu, cet ange Satan, ▪oit écarté délie, entend toujoum la voix du Seigneur qui InTdit : *Ma prdta ta aafft ;* eet\ *c'ait* des* *tiufrtdM qua taa farta iactataplÎl* (H Cor. XII); c'eej pourquoi, sUr *aa emupMt* ever *arfuail* dax* *ata aauffnnma, afui fia la* terri» d* *Jiaua-('hria{* wtsiw *ai rtpoaar aaar alla,* et ojit» *qua laa Mua aniaut f ma'uifaatia* au prend jour (I Coh XI, 19)./

g 4. Parmi te* héréries qui. par de* décret» que Dieu «cul connaît, s'étaient étendue· sur une grande partie de l upirer*, dominait jadi* lartu^ niante, *et* aujourd'hui le papisme: mai· ce dernier. comme l'autre qui a déjà disparu entièrement, ne tiendra paa non plu*, malgré a» vigueur apparente ip'paaaera -et s'abîmera, et l on entendra retenir la grande voix céleste: *11 a'rat aélmé.'* (Apocal XII. 10).

g 5. La doctrine nouvelle que W *Saiut-Faprit proeMa* du *Pira rt du Fila,* e»t contraire a l aiwertion formelle et poaitive de notre Seigneur (Jean XV, 26): que *la SoM-Kaprit procéda du Firt;* contraire è la confeedtqn univer*ql!e_de l'Egliae catholique, aelon le témoignage dea *ept concile* œcuménique* qui ont établi que *It Sainl-Eaprit protida du Pin* (Syn^ole de la foi). 1* Cette doctrine récuse le témoignage de l'évangile, qui fa\t émaner d un principe unique, mai· diversement, m· divine*4»er-aonne» de la aainte Trinité. 2* ElTè implique l'idée de rapport· inégaux et diMomblable· entre ce· personne· également puissante· et digne* d'adoration, et la confusion de leur· attributs. 3° Elle accuse comme imparfaite, ou du moins comme obscure et difficile à comprendre avant elle, la confession de la sainte Eglise, une, catholique et apostolique. 4" Elle attente h la doctrine de· Mint· pères du premier concile œcuménique de Nicée, et des pères du second oοncile œcuménique de Constantinople^ leur imputant d'avoir exposé d'une manière imparfaite le* attributs du Fils et du Saint-Esprit, d'avohi passé sous silence une si importante propriété de la nature divine de chaque personne, quand ik-étail «i nécesstùre que tous leurs divins attributs fussent définis contre les Ariens et les Macédoniens. 4* Elle insulte les pères des 3*, 4*. 4*, 6* et >* concile· œcuméniques qui ont déclaré, devant tout l'univers, parfait et complet le saint symbole de la foi, an point d'interdire et h eux-mémM et h tous lm Mtr··, sous peine d'anathèmes irrévocable·, tout· addition ou retranchement, toute altération, toute transposition même d'un accent; et pourtant, d'après la doctrine de Rome, il a done fallu y faire cette correction •t cette augmentation: il a donc fallu modifier tout renseignement théologiqus dM père· catholiques, puisqu'on prétend avoir découvert un nouvel attribut dans chacune dM trois penoauM de la sainte Trinité. 6· Elis s'«st furtivement glissés au commencement dans le* église* d'Oocideat, oemtM *la Issqt sosu la paa» da Fopuaoaa,* sous prétexte qu'elle exprime non, la proesMion, selon l'acception grecque de l'évangile et du symbole, mais bien la mission dans le temps; ear c'est par lh que cherchait h μ justifier le pape Martin auprès du confesseur Maxime, et c'est ainsi que s'expliquait Anastase le bibliothécaire sous Jc m VTI1. 7* Elle a particulièrement violé avsc une inconce-

νΙσιν αὐτή *M* δὺο ἀιμνήστων παπών, Δέοντο τοὺ Y xal Ἰωάνγίυ τοὺ η', it xal |Ατά τβφ Ιοὺδα συνήταξ τοὺ *itfiOtu dae/frfindi* «ὺτήν «lt Λ teov σρμβίλον ἐν τή *ηρύ* τδν ιιρδν Φώτιον ἐπιστολή,' ώ χοταδιχασθιίσα ὑπδ πολλών ιιρών *a&ittw* τών τισσάρων πατριαρχώ^ τή Ιφ«ί λήξ«·Κ' ια'. ώ ἀναθέματι καθυποβληθιίσα, οία νιωτ»ρισμδ _Λαί ἐπαὺξησι VoO συμβόλου κατά τήν η' οικουμενικήν σὺνοδον τήν ἐν Κωνσταντινουπόλιι συγχροτηθτίσαν ἐπί ιιρήνη τών ἀνατολιχώ» ⁑ καί δυτικών ἐχχλησιών· ώ ἀμα ιισαχθιΕσα ἐν τοί κατά τήν δὺριν ἐκκλησία< ήτοι αὐτή ἐτιχνοποίησον αίσχιστα γιννήματα ή συμπαριισήγαγι χατά μικρόν ἐτέρα καινοτομία, τά 'πλιίστα ἐναντιουμένα ιί τά βητώ γιγραμμένα ἐν τφ ιὺαγγιλίφ διαταγέ τοὺ σωτήρο ήμών, διατηρηθιίσα ἀκριβώζ μέχρι τή ιίσαγωγή αὐτή ἐν ταΐ ἐκκλησίαι, «ί; ά παριισήχθη, οίον βάνΛφμα ἀντί βαπτίσματο, ἐπάρνησιν τοὺ WKou ποτηριοὺ ιι τοὺ λαΙΧοὺ xal ἀρσιν μέν τοὺ ἐνό χαί τοὺ αὐτοΟ ἀρτου κλωμένου, χρήσιν δέ φολ-.δίων, Ιζυμον ἀντί ἀρτου, ἀφαίρβσιν ἀπδ τών λιιτουριών τή «ὺλογία ^ήτοι τή θιία ἐπιχλήσιω τοὺ παν'αγίου χαί τιλιταρχιχοὺ πνιὺματο;, χαί χαταλυοὺσα τά ἰρχαία ἀποστολιχά τιλιτά τή καθολική Ικχλησία, olov τδ τά βαπτιζόμινα βρέφη μήτι χρίισθαι μήτι μιταλαμβάνιΐν τών ἀχράντων μυστηρίων, τοὺ ἐγγαμου μή ιιράσθαι, τδ Αναμάρτηταν καί· τοποτηρητικδν τοΟ Χριστοὺ ιί τδ πρόσωπον τοΟ πάπα κτλ., παραγκωνίσασα οὺτω ἀπαντα τδν ἀρχαίον ἀποστολικδν τὺπον μιχροΟ βν ἀπάντων τών μυστηρίων χαί ἀπάση τή διδασκαλία, δν κατιίχιν ή ἀρχαία, ἀγίο Λοέ-ιρθόδοξο Εκκλησία τή 'Ρώμη, οὺσα τότι μέβο τιμιώτατοη τή ἀγία καθολική καί ιποστολική ἐκκλησία· ιγ'. ώ παρωθήσασα τοὺ θιολόγου τή δὺσιω, ὑπιρασπιστά αὐτή γινομένου, διά τδ μή ίχιιν αὐτήν χώραν μηδιμίαν μήτι ἐν τή γραφή μήτι ἐν τοί πατράσι, πρδ ιὺπροσωπισμδν τών ἀπαριθμηθιισών ἐτιροδιδασκάλιών οὺ μόνον ιί τά τών γραφών παριρμηνιία, ο!α οὺχ ὀρώμιν οί οὺδίνα τών πατέρων τή καθολική ἀγια ἐχχλησία, ἀλλέ χαί ιί παραχαράξιι ιιρών καί ἀθιχτων κιιμίηων τών τι ἀνατολικών καί δυτικών θιίων πατέρων· ιδ'. ώ φανιίσα ξένη, ἀνήχουστο καί βλάσφημο δτι καί ιί τά δι ἐτέρου δικαίου λόγου πρό τή γινέσιω αὐτή δι" αιώνων ἀποχλιισθιίσα ἀπδ τή καθολική μάνδρα λοιπά ὑφισταμένα χριστιανικέ κοινωνία - ιι'. ώ μή δὺνηθΛσα ιΐσέτι ἀπολογηθήναι ἐχ τών γραφών κέν πιθανώ ή τοὺλάχιστον ἐλλόγω ἐχ τών πατέρων σὺν πάση τή σπουδή χαί τφ ἀγώνι τών ὑπιρασπιστών αὐτή *di* οὺδφέαν τών χαταλιχθιισών κατηγοριών, — ή τοιαὺτη δόξα φέρω ἀπαντα τά χαρακτηριστικά τή ἐτιρο&δ'νσκαλία, προϊόντα ἐχ τή φὺσιω καί τών ιδιωμάτων αὐτή. Καί ἐχιιδή πάσα ἐτιροδιδασχαλία ἀπτομένη αὐτοΟ τοὺ καθολικοὺ φρονήματο ⁑ιρί τή μακάρια τριάβο χαί τών «ἐίων προόδων καί βή χα! αὐτή τή οχάρξιω τοὺ παναγίου πν«ὺματδ Ιστι τι καί λέγντάι αήριβι καί οί οὺτω φρονοὺντι αίριτικοί χατά τήν ἀπόφασιν τοὺ ἐν ἀγίω Δαμφρου πάπα 'Ρώμη - ΚΙ τι πιρί τοὺ πατρδ χαί τοβ οί^ή καλώ φρονήβιι, πιρί δέ τοὺ ἀγιου πέ·ὺ>ατο οὺχ ὺρθώ ἐχιι, αίριτιχό ἐστι (Ὁμολ. χαθ. αἐστ., ήν ὑ πάπα Δάμασο ἀπέστιιλι πρό Μοχοπον ΠβυλΓνον Ηισσαλονίχη ⁑, διά τοὺτο ή μία, ἀyfa, καθολική χαί ἀποστολική ἐκκλησία, ἐπομένη τοί ἐχνιαι τών ἀγιων πατέρων, ἀνατολιχών τα χαί δυτικών, ἐχήρυξέ

Arabia audace %t altôrt la cymbole leh-mAma qai eat le dépôt commun du d^atiaaimao. *V.* EUe a introduit dee troublée immeniea. dana la tranquille Egliae de Dieu, et diviaé lea nation». ®» EU» a été réprouvée publiquement, b aa première apparition, par deux papea immortel», Léon ΓΠ et Jean VIII; ee dernier a même rangé auprèa de Judaa, ddtt~M lettre au vénérable Photia», ceux qui l'ont interpolée le» preutera dan» le cymbole. 10· EUe a été «pndamnée par phuieura auguate» aynodaa de» quatre patriarche» delOrient. Fl Elle a été frappée d'anathème, cirtn^j innovation .et addition au aymbole, par le huitième concile çecumMique ténuAi Conatantincple pour pacifier lea égliaea d'Orient et d'Occident. 19· A peine a'eateüe inainuée dana le» égtuea d'Oecident qu'elle A engendré d'autre» doctrine» répréllenaible·, ou qu'elle a introduit peu A ^»u avec elle d'autrea innovation», la plupart oppoaée» aux précepte· de notre Seigneur formellement écrit» dana l'évangile, précepte» religieusement conaervéa juaqu'è aon introduction dana lea égliaea, qui dèa lora ont admia: iaaperaion au lieu de limmeraion dans le baptême; la privation pour lèa laïque· du aaint ciboire1; la aupreaaion d'un aeul et unique pain rompu et distribué aux fidèle», et l'usage d'hosties; le pain azyme au lieu du pain levé; omission dans le rituel de la messe de l'invocation du Saint-Esprit: dès Ion aussi ont été abolies levantiques cérémonies apostoliques de l'Egiise catholique: on a cessé d'oindre les petits enfants après le baptême, et de leur donner la sainte communion; on a défendu aux homme» marié» d'entrer dans les ordres sacrés; on a transporté sur la penonne du pape l'infaillibilité et le vicariat de Jésus-Christ, etc. Ainsi,' cette doctrine a repoussé tout l'antique rituel de» apôtre», et A peu de choses près tous les sacrements et tout l'enseignement que conservait l'antique, sainte et orthodoxe église de Rome, qui était alors un de» membre» les plus augustes de la sainte Eglise catholique et apostolique. 15· Elle a induit les théologiens d'Occident, devenus se» défenseurs, nonseulement A de fausses -interprétations des écritures qu'on ne rencontre dans aucun des pères de la sainte Eglise catholique, ms» encore A des altérations de» texte» pur» et sacrés des divin» pères d'Orient et d'Oecident, puisque cette doctrine ne s'appuyait sur aucun passage de la bible ni des écrits de» saints père», et qu'il fallait néanmoins colorer d'une manière spécieuse toute» ces innovation» en matière de dogme que nous avons énumérée». ‡4 Elle a paru étrangère, inouïe et blasphématoire même A ee» autres sociétés chrétienne» qui, avant sa naissance, avaient été, pour certaines juste» raison», exclues du vrii bercail ‡5 Aucune apologie tant soit peu persuaaive, ou du moins plausible, tirée de» écritures ou des pères, n'a encore pu être alléguée en sa faveur, malgré ton» les sojas et tou» les .effort» de ses défenseur» qui ne sont parvenus A 1ή elssssr dsias aucune des catégories précitées. Uao telle doctrine présente natursUemcat tons les caractères d'une doctrine nouvelle; et, comme toute doctrine nouvelle qui touche an dogme catholique lui-même sur la sainte Trinité et sur lue attributs divins, bien plus au mode d'existence du Saint-Esprit, est et doit s'ap-

* Ια««: αά Λα ακα Αιάά άέιιιιι, *έ 1«· ****** D*-IBM» ·MI /Un, ad»· art. XXΠI ita w bakal: Si «xw <h Mrv «t AN» *«m «Mirit, ž· *Hhi οιΟιμ anclo M rMl» AaUarat, *h—ntiai· »d.* (Waa, Pati. Lat. XIΠ. IMSk.) SdUMt: Mva *· I», ἀντ 4» 8»Wta macto pnv» mtiaa, pariate wt, «ria atn<aa mm Trteitatmi ■<«**· QaM kaee ad promarinam Spirilw macri a colo Patra?

* UdK», mu *ciMrt* diesr» «portait. Ctetenus traaslatioasai ksae v»l κηωαω· ratataai iatacta· plaçait rslisqasn.

τε «άλεη έπί τών πατέρων ήμών χαί χηρύττκ πάλιν σήμερον συνο&χώ , αύτήν μέν τήν βηθεϊσαν xaxve^ φανή δόξαν, ên τδ πνεύμα τδ thpov έχπορεύεται έχ παπρδ x«* υιού, tfvat ούσιωβώ afpsotv χαί τού όπαδού αύτή , οιοιδήποτε xd άν ώσιν, αίρετι->où , χατά τήν βηθεϊσαν συνοδικήν άπόφασιν τού t άγιωτάτου πάπω Δαμάσου xd τά έξ αύτών συγχρο-τουμένα συνάξει αίρετιχά xd πάσαν χοινωνίεω πνευματικήν xd θρησκευτικήν τών όρθοδδξων τέχ-νων τή χαθολιχή ,έχχλησία πρδ τού τοιούτου άθεσμον. Μάλιστα τή δυνάμει τού ζ' Λνόνο τή γ' οίχουμινιχή συνόδου.

A peler une héréoie, et eéu qui bàeptont nne (hsrsdlo doctrine sont dm hérétiques, «elon la déoblea d· saint Dama··, pep· d· Rom·: *'Cdai* p» pms^ Mmrmra/ *mr h pin· d IfJU», ddit em in op-* *[illegible]* (Confe··. de la foi oathOl, envoyée,par I· pape Damase à Paulin, éyêque <l· Theeaatonjque); pour toute· Ms raisons la Mints égli··, un·, catholique et apostolique, suivant tas traeM dm Mints pères d'Orient et dOocident, publla jadis, du temps de nos ancêtres, et publie encore aujourd'hui, en plein synode, que cette pouqpBe doctrine dont nous nous occupons et qui fait procéder le'saint Esprit du Père et du Fila, est essentiellement une AdnMe, •elon la décision en concile du Mint pepe Damase. et Im partisans de cette doctrine, geds édite sown/, ^ÀépAipM·, et Im assemblées qu'ils oom^omnt, ÀérA figttM, et toute communication spirituelle et reli-B gicuse avec eux des enfants orthodoxes de l'église catholique, *illidit.* Surtout en vertu du 7* canon du 3* concile œcuihénique.

§ 6. Αύτη ή αϊρεσ. συνημμένου ίχουσα έαμτή χαί παμπόλλου νεωτιρισμού , ώ εϊρηται, γνωρισ-θϊίσα περ! τόν έβδομον αιώνα μεσούντα, άγνωστο τήν άρχήν xal άνώνυμο χαί iή xal ύπδ διαφόρου σημασία χατά τά δυτιχά έπαρχία τη; Εύρώπη ήρέμα ύφέρπουσα έν διαστήματι τεσσάρών ή πέντε αιώνων, χατισχύσασα τή άρχαία όρθοβοξία έχείνων τών μερών, άχηβίφ τών έχε! τότΤ χωμένων χαί προ-στασίφ τών ήγεμόνων, άπεπλάνησε χατά μικρόν ού μόνον τά «6τ· έτι δρθοδοξούσα έχχλησία τβν Ίσπανιών, άλλά χαί τά Γερμανιχά χαί τά; Γαλλιχά χαί τά Ίταλιχά αύτά , ών ή όρθοδοξία χαιηγγέλ-λετό ποτ· είξ άπαντα τόν χόσμον χαί πρδ ά πολ-λάχι έχοινολογοΟντο οί θειότατοι πατέρα ήμών, οίο δ μέγα 'Αθανάσιο χα! ό ούρανοφάντ«*ρ Βασίλειο , xal d>ν ή μεθ' ήμών σύμπνοια τε xal σύμπραξι μέχρι E τή έβδόμη οίχουμενιχή συνόδου διετήρησεν άλώ-βητον τήν διδασκαλίαν τή καθολική xal άποστολιχή έχχλησία;. 'Αλλά τέω φθόνφ τοΟ μισοχάλου οί νεω-τερισμοί αύτή περί τε τήν ύγιά xal δρθόδοξον θεο-λογίαν τού παναγίου πνεύματο (ού ή βλασφημία ούχ άφεθήσεται τοί άνθρωποι; ούτε έν τφ νύν αίώνι ούτε έν τφ μέλλοντι χατά τήν τού χυρίου άπόφασιν [Ματ», ιβ']), xal άλληλοδιαδόχω οί περί τά θεία μυστήρια, χαί μάλιστα οί. περί τδ μυστήριον τού τε κοσμοσωτηρίου βαφτίσματο xal τή θεία κοινωνία xal τή ίερωσύνη νεωτερισμοί, οία γεννήματα τερατώδη συμπαραχολουθήσαντε , χατε-χυρίευσαν xal αύτήν τήν πρεσβυτέραν 'Ρώμην, δπόθεν ένδυθεϊσα έπισημότητα έν τή έχχλησίφ, πρδ διαστο-λήν εϊληχε χαί προσηγορίαν παπισμό . Οί γάρ έπίσχοποι αύτή πάπαι έπωνυμούμενοι, εί xal τδ χατ' άρχά τινε αύτών . οίχουμενιχώ έκηρϋχθηαav χατά τού νεωτερισμού, οίο Λέων δ γ' xal 'Ιωάννη δ η', ώ προείρηται, xd εί τήν ύφήλιον άπεχήρυξαν αύτήν, δ μέν διά τών άργυρόν έχείνων άσπίδων, δ δέ διά τή εί τήν η' οικουμενικήν.σύνοδον πρδ τδν ίερδν Φώτιον έπιστολή αύτοΟ, χαί διά τή πρδ Σφενδόπουλχρον ύπέρ τοΟ Μεθοδίου έπισκόπου Μο-ραυία , οί πλείου μέντοι τή μετ' αύτού διαδοχή , δελεασθέντε έχ τών ύπδ τή αίρέσωκ χορηγο·υμένων αύτοί άντισυνοδιχών προνομίων έπί χαταβυναστ^έμ τών έχχλησιών τού θεού χαί. εδρδντβ έν αύτοί πολύ τδ χοσμιχδν όφελο χαί τήν έργασίαν πολλήν, φαντασΗντε μονοκρατορίαν.έν τή χαθολιχή έχχλησίφ χαί μονοπώλιο» τών χαρισμάτεεν τοΟ *tfhu* πνεύματο , ού μόνον τδ χατ' αύτού ήλλοίωσαν άρχΜον θρή-σχευμα, άποσχίσαντε έαυτού τοί βηΧσι νεωτερι-ομοί άπδ τού λοιπού άρχαίου το χαί δφισταμένου χριστιανιχοΟ πολιτεύματο , άλλ' έσποώσααν ούχ άνευ άθεμίτων παρεπτραγμεττεύσεων, ώ ή άληθή ιστορία παρέδωχεν ήμίν, Ινα συναποσπάσωσι χαί τά λοιπά

$ 6. Cette hérésie entraînant avec elle, como|^ noua l avons dit, une foule d autres innovations, admise ver· la moitié, du septième siècle, sans caractère précis et sans désignation expresse en principe, s'insinuant peu è peu. sous différences signification· 3aa· Im province· occidentales de l'Europe pendant quatre ou cinq siècle·, l'empor-tant, grttee h l'incari· de· pasteurs d'alors et è la protection dm souverain·, sur Γantique orthodoxie de cm pays, .égara peu è peu non-seulement Im églisM jusque-là orthodoxm de l'Espagne, mais en-core oellm de la Germanie, de la Gaule et de l'Italie même dont l'orthodoxie était jadis réputée dans tout l'univers, avec leequellM communiquaient souvent nos' très Mints pères, tels que le grand Athanase et le divin Basile, et dont l'union de volonté et d'action avec nous jusqu'au 7· oon-elle oecuménique conserva intact l'enseignement de l'église catholique et apostolique. Mai· enfin l'ennemi de tout bien port· envie h notre union; et la nou-velle doctrine sur la naine et orthodoxe théologie du Mint Esprit *(blatpUeu* pus *et ttre jeeteit* *dMtt futen,* «elon la déciaion de Notre Soigneur [Matth. XΠ]), et auoooMivement sur Im mystères divin·, surtout sur lm mystèrm du sslutaire Bap-tême et de ia sainte communion; lm innovation· aur le clergé; tout·· cm monstrueuse· inventione, ae succédant, ont envahi même l'antique Rome- qui était invmtie d'une grande importance dan· l'église, et dè« lors on désigna sa doctrine sons la dénomi-nation spéciale de popwei·. Car lm évêque· de Rome, surnommés papes, quoique dans Im com-mencements quelques-uns m soient solennellement prononcés contre l'innovation, particulièrement Léon IΠ et Jean VIH, comme noua l'avons dit, et l'aient condamnée à la face de Punirer·, l'un par me fameuses table· d'argent, l'autre par m lettre au vénérable Photina daae le huitième con-cile œcuménique, et per m lettre à Bpbendopnlchrua on faveur de Métbodiua. évêque do Moravie, cepen-dant la plupart de leur· sueeomenrs, séduite par lm prérogativM qua leur fournirait l'hérésie contre lm synodm pour dominer lm églism de Dieu, et trouvant dan· c m prérogative· de grande avantage· puiaMaee abaohu aur l'égHm catholique et le mono-pole de· gréer du suint laprit, non-eoulomeut ont altéré autour d oux le cults antique, en m séparant par lm innovations eitéM du reste de la société chrétienne anciennement établie, mais encore iis ont tâché, même par dm machinations ilHeitae, sni-

τέσσαρα πατριαρχεία; εί τήν' αύτών Αποστασίαν 4*4 τή ορθοδοξία, χαί,δουλιεσιβσιν ούτω τήν χαθοΜΦήν ixxXralev ti; θελήσει χαί διαταγά Ανθρώπων.

g 7. Οί ntt Λοίδιμο^,προπάτοχοίατε χαί πατέρε ήμβν χοινφ τφ πόνιρ xa) τφ βουλεύματι, ίδόντι λάξ πατουμένην τήν προγονικήν εύαγγελιχήν διδάσκαλίετν χαί τδν Ανε»θ«ν υφαντόν χιτώνα τοΟ σεετήρο ήμών -χερσίν Ανοσίοιξ διαρρηγνύμενον, Ατρικφ τ» χαίΑδελ-,φιχφ φίλτρη» οίστρούμενρι, έκλαυσαν μ!ν τήν Απώλειαν τοσούτων χριστιανών ύπέρ ών ό Χριστά; Απίθανε ν, κατεβάλλοντο βΐ πολλήν τήν σπουδήν κα! φιλοτιμία^οιτιοδικώ τι Αμα κα! ίδίγ, Ινα, σφΐομένη τή ,όρθοδόξου διδασκαλία; τή καθολική; Αγια ,έκκλησία ; συρράψωσιν,^ δπώσποτε δυνηθώσί, τδ διερρωγό ,· ίαί ώ 'δόχιμο; ' ιατροί, συνεσχέ^θησαν ύπέρ τή σωτηρία τού πεπονθότο μέλου, κολλά ύπενεγχόντε χαί θλίψει χαί περιφρονήσει χαί διωγμού, μόνον(δπω μή χαταμελισθή τ6 σώμα τού Χριστού, μόνον όπω μή χαταπατηθώσιν ol Spot τών Οχιών χαί σεπτών συνόδων. Αλλ' ή Αψευδή Ιστορία παρέδωκεν ιί ήμά τδ άτιγχτΐν τή δυτική έπιμονή ει τήν πλάνην οί Αοίδιμοι ούτοι Ανδρο έπειράθησαν Ιργω χαί ιί ταΰτην τήν ΰπόθεσιν τδ Αληθέ τών λόγων τού έν Αγίοι πατρδ ήμών Βασιλοίου τοΟ ούρανοφάντορο, λίγοντο Ιτι χαί τότε iχ πείρα tupi τών έπισχόπων τή δύσοω χα: ίβίφ πιρί τοΟ χατ αύτδν πάπα- Οί τό γε Αληθέ ούτεΤσασιν ούτι μαθείν Ανέχονται, πρδ; μέν τού τήν 'Αλήθειαν αύτοί έπαγγέλλοντα; φίλονεικήσαντ'ε, τήν 84 αίρεσιν δι' ίαυτών έπιβεβαιώσαντε; (πρδ Εύσεβ. Σαμοσ.), χαί οβτω μετά πρώτην χα! διυτίραν νουθεσίαν Αδελφικήν, γνόντε τδ Αμετανόητου αύτών, Αποσιισάμινοι χαί παραιτηθέντε παρίδωχαν αύτού εί τδν Αδόκιμου αύτών νοΰν χριίττων γάρ πόλεμο; ειρήνη χωριξούση θεού, ώ ι!πο χαί δ ϊν άγίοι πατ+ρ ήμών Γρηγόριο περί τών Άριιανών. "Εχτοτε ούδιμία κοινωνία πνευματική ήμίν τι χαί αυτοί;· βαθύ γάρ ώρυξαν τό χάσμα ϊδίαι χερσ! τδ μεταξύ αύτών τι χα! τή όρΟοδοξία.

g 8. Άλλ' ού διά τοϋτσ έπαυσεν ό παπισμό ίπηριάζων τήν ήσυχον έχχλησίαν τοΟ θεού, Αλλ' άποστίλλων Απανταχού μισσιοναρίου λεγομένου, Ανδρα; ψυχοχαπήλους;, περιάγει γήν χαί «θάλασσαν, ίνα ποιήση Ινα προσήλυτον, Απατήση ίνα τών δρθοδόξων, διαφθείρη τήν τού κυρίου ήμών διδασκαλίαν, νοθεύση διά προσθήκη τδ θειον σύμβολου τή ίερΑ ήμών πίστεω, περιττόν Ανάδειξη τδ θεοπαράδοτον βΑπνσμα, Αχρηστον τήν κοινωνίαν τού ποτηριού τή διαθήκη, χαί μυρία δσα Αλλα δ δαίμων τού νεωτερισμού ύπηγόρινσεν di τού τά πάντα τολμήσαντα; σχολαστικού τού μεσαίωνο, xsd «ί τού; τότε τά πάντα 8ιΑ τήν φιλαρχίαν θαρρήσαντα έπισχόπου τή πρεσβυτέρε "Ρώμη. Οί ίΑ τήν εύσέβειαν μακαριστοί προχάτοχοι χαί πατέρε ήμών, καί το: πολυμερώ καί πολυτρόπω έπηροασδέντε καί χαταδιωχΜντε έσωθεν χαί ΙξωΗν, -Αμέσω τε χαί έμμέσω ύπδ τού παπισμού, πεποιθότε έπί κύριον ίσχυσαν ίνα διασώσωσι χαί παραδώσωσι ώάν χαί εί ήμ« τούτην τήν Ανεκτίμητου κληρονομιάν τών πατέρων αύτών, ήν χαί ήμ« θεσΟ Οννάρσω μετηχετεύσομεν ώ θησαυρόν πολύτιμον αί; τά έπερχομένα γενεά μέχρι τή συντέλεια τών αιώνων. Άλλ' ού διά τούτο παύουσιν Ιω τή σήμερον ή παύσονται οί παπισταί κατά τδ έθο αύτών έπιτιθέμενοι πατά τή δρθοδοξία, ήν έχουσιν Ιλιγγον ζώντα καθημερινόν ένώχιον τών δφώκλμών αύτών, ώ Αποστατήσανα έχ τή προγονική αύτών πίστεω. Ηθε

A vint Ια tradition de Ja véridique histoire, d'entratner danr^leur séparation violente, dons leur révolter contre l'orthodoxie, lee outre· quatre patriarcat·, èt d'aaoiQettir aiMi- Td(fiae universelle aux volonté· tt aux ordrea d'un homme.

g 1· &>· 'prédéoeeae'ur·, de gksrieuae mémoire, et no· père·,- voyant i'antique enseignement évangélique ,foulé aux pied·, et la tunique eéleate de Notre Sei'gnrâr. déchirée par. de· main· impie·, émus d'un amoHr paternel et fraternel, pleurèrent 'd'abord la. perte de tant de chrétien· *pour* Jé«|i-C4rù< *tit* mort, mai· d'un commun effort et d'ane volonté domîpune mirent ensuite tou· leurs soin· et tout .leur Ipnneur, <tan» le· concile·, aussi bieA que chacun eii particulier, h conserver renseignement orthodoxe de la sainte église catholique, h recoudre ifomme ils le. pouvaient ce qui avait été déchiré; et semblables h des médecins expérimentés, ils so consultèrent pour io salut du membre malade, supportant toute sorte de chagrins, de mépris et de persécution·, dans le but unique d'empêcher que le corps de Jésus-Christ ne fût démembré, que les règles posées par les saints conciles ne. fassent foulées aux pieds. Mais la véridique histoire nous a transmis l'inflexible obstination de rOceideut dans, l'erreur; ces hommes illustres purent'sb convaincre, par le fait, de la vérité de» paroles de notre saint père le divip Basile, qui, éclairé par l'expérience, disait déjà alors des évêques de l'Occident et du pape de son temp·: *Ut* ns conuoÛMUt *pat la vérité et ut rapportent pat* ju'oh *la leur enteigne; ilt Aeroheat guerrlle á ceux gui leur montrent la eérité, et par leurt propret exemples Ut affermitteut l'héréeie* (à Eus. de. Samosate). Ainsi nos pieux prédécesseurs, après une première et une seconde admonition fraternelle, reconnaissant C que les occidentaux ne veulent pas se repentir. *déteignirent et renonArent* d *tout etpoir, lêt abandonnant* d *leurt mauvaitee pensées* (car 1· guerre est préférable λ la paix, qui nous sépare de Dieu. Comme l'a dit notre saint père Grégoire en parlant des Ariens). Depuis lors il n exista pins aucune communion spirituelle entre eux et nous, car le gouffre qu'ils ont ereusé de leurs propres mains entre eux et l'orthodoxie pst bien profond!

8 Cependant le papisme ne cessa pas de troubler la tranquille église de Dieu: mais envoyant partout des missionnaires, des traficants d'émes, *il parcourt la terre «t la mer pour faire un pretüyte,* pour séduire un orthodoxe, pour altérer l'enseignement de Notre Seigneur, pour falsifier par une addition le divin symbole du notre sainte foi, pour démontrer superflu le baptême tel qu'il nous a été transmis par Dieu, pour démontrer inutile la communion dans le ciboire du testament, et pour répandre les mille autres choees que loadémon de l'innovation suscita aux docteur· du nRyen Age, dont l'Mdaoe's'attaqua h tout, et aux évêques de 1'aaeieane Borne qua ia psfcsion du pouvoir fit alors tout oser. Nos pieux prédécesseurs et pères, quoique pourwtiris par le prisme de tous côtés et de toutes manières, et dims leur propre pays et h l'extérieur, et fmiofiiliaUsieat et médiatement, «r *fiamt* au *Soigneur,* purent nependant conserver et nous transmettre intact est inestimable héritage* de leurs père·, noua, k notre term, nous le transmettrons, Dieu aiifant, comme un trésor précieux, •ux générations h venir jusqu'h la consommation des siècles. Mais les papistes ne cessent pas et ne cesseront pas, suivant leur coutume, de s'acharner «outré l'orthodoxie qui s'élève devant leur· yeux comme une aoenaation vivante quotidienne do)eur révolte contre la foi de leur· ancêtres. Que ne

ίποιουν τά ίπιΗσ ι ταύτα χατά τή ίπιδραμορση ά τήν ίσπερίαν *xal* καταχυριευσάση αίρέσεω - τι γάρ Αμφιβάλλει «τι, είπώ ή ιί χατάλυσιν τή όρώοδοξio σπσυδή αύτών ίνησχόλείτο εί; κάτεφ&βιν τή αίρέσιω καί τόν νεωτερισμών, κατά τά θεοφιλεί σύμβουλό Αέοντο τοΟ γ' καί Ίωάννου τοϋ η' τών Αοιδίμων έχεϊνων έσχατων όρ&οβόξων παπών, πάλαι Αν ούδέ ■χν έμεμενήκει αύτή εί τήν ύφήλιον, χαί ήμεν Αν .νυν λέγοντε τδ αΰτδ κατά τήν Αποστολτκήν παραγγελίαν; Αλλ' ί τών βιαδεξα^ιένων αύ,τού; ζήλο e«k ήν ίπι προφυλακή τή 'όρδοδό ου πίστεω , χατώετδν αξιομνημόνευτου ζήλο,ν τοϋ ίν μακαριό:; Λ,έοντο τοϋ γ'. —

g 9. Καί *i-tfi* μίν καιρού α: ίπι<Ησε: τών 'προγενεστέρων παπών, ώ ίχ προσώπου αύτών, ήδη ήσαν ,πεπαυμέναι, χάί'μόναι. αί τών χατά μίρο; μισσιοναρίων- ίγίνοντο* άρτίω δί ό χατά τδ 1846 Αναλογών τήν ίπισχοπήν τή. ΙΡώμη, χαί. 4χαγορευ$ώί πάπα Πίο; ίνvατο , έξέδωκε κατά ήν β ίχνουαρίου ll τοϋ ίνεστώτο ίτοι^ ίγκΰκλιον ίπιγραφομένην πρδ τού Ανι^Κολικού , συνισταμένην ιί δώδ*χα βολίδα ίν τή ελληνική μεταφράσει, ήν ό Απεσταλμένο αύτοϋ διεσ/ίΐβπισεν, ώ ίξωβέν ποόε'ν ίρχόμενον μίασμα, ίντδ τή ήμιτίρα ορθοδόξου ποίμνή . Εν ταΰτη τή έγκυκλίω προαλαλεί μίν τού χατά διαφόρου χαφού ίχ διαφόρων χριστιανικών κοινωνιών αποστατήσαντα χαί αύτομολήσαντα ει τδν παπισμόν, καί επομένω οικείου αύτφ, αποτείνεται δ ίχ προίΗσεω χαί ,εε; τού ορθοδόξου , ίδίφ μίν ή όνομαστ: οϋ, Αναφίρων δί όνομαστί (σελ. 3, στίχ. 14-18· σολ. 4, στίχ. 19· χαί σελ. 9, στίχ. & χαί 17 καί 83) τού βείου χαί ιερού ήμών πατέρα , δήλό έστι συκοφαντών αύτού τε χαί ήμά; τού δ.αδόχου χαί Απογόνου αύτών, ίχείνου μίν ώ τάχα πεισμένου εί τΑ παπικά ίντάλματα καί Αποφάσει Ανεταστω χαί καθό προερχομένα Απδ τών παπών, ώ τάχα δ.αιτητών τή; καθολική; ίκχλησία;, ήμΑ δί ώ τάχα Απειθεί εί τά (έκείνων παραδείγματα, καί έπομένω διαβάλλων ήμά εί τδ θεόθεν ήμίν ίπιτραπίν ποίμνιδν, ώ Αποσχιζομένου δή3εν τών πατέρων ήμών αύτών, χαί ώ άμελοϋντα τών ιερών ήμίν καθηκόντων, χαί τή ψυχική σωτηρία τών πνευματικών ήμών τέκνων. Καί δή σφετεριζόμενο ώ ' ίδιον χτήμα τήν καθολικήν ίκκλησίαν τοϋ ΧριστοΟ, διά τδ κατίχειν, ώ χαυχάται, τδν ίπισχοπιχδν θρόνον τοΟ Μακαρίου Πέτρου, Απαταν έθέλει ούτω τού Αφελεστίρου εί Αποστασίαν τή όρθοδοξία , ίπιλέγων τά εί πάντα τρόφιμον Ιδεολογική παιδεία παράδοξα έχεινα βήματα (σολ. 10, στίχ. 89), **ούτε υπάρχει λόγο δι' ού νά προφασισόήτε Απδ τήν ίπάνοδον εί τήν Αληθινήν έχκλησίαν χαί κοινωνίαν μέ τδν Αγιον τούτον θρόνον.**

g 10. Πάντω Ικαστο τών εύσείώ Ανατεθραμμίνων καί πεπαιδευμένων ήμετέρων Αδελφών χαί τέκνων ίν Χριστφ, Αναγινώσχων ίπισταμένω καί τή (Ηό&εν αύτφ δουείσή σοφίφ διακρίνει, δτι οί λόγοι χαί τοϋ νϋν ίπισχόχου τή 'Ρώμη , ώ xsd οί τών Απδ τοϋ σχίσματο προκατόχων αύτοϋ, ούχ εΐσί βήματα ειρήνη , ώ λέγει (σελ. 7, στίχ. 8) xal φιλοστοργία , Αλλά βήματα Απάτη χαί παραλογισμοϋ, ·ί ιδιοτέλειαν τείνοντα χατά τδ 13ο τών Αντισυνοδικών αύτοϋ προκατόχων διδ χαί βέβαιοί ίσμεν δτι, ώ μέχρι τή σήμερον, οϋτω χαί εί τδ ίξή οί δρώόδοξοι ούχ Απατηύήσονται· βέβαιο; γάρ δ λόγο τοϋ κυρίου ήμών (Ίωάνν. 15) **Αλλοτρίφ ού μή Αχολουίήσ'ωσι, Αλλά φεύξονται Απ' αύτοϋ, δτι ούχοίβασι τών Αλλοτρίων τήν φωνήν.**

I 11. Σύν πάσι τούτιχ ήμέτερον πατρικόν τε καί αδελφικόν χρέο χαί ίαρδν κεΛήκον ήγησΑμεώα, Τνα καί διά τοϋ παρόντο ήμών εύχετικοϋ στηρίξωμεν

dirigeaient-ils pas toutes ces attaques contre l'fiéaésie qui envahit >t domina l'Oeeident! Car qui dont· qufesi leur ièle employé* pour détruire l'orthodoxie eût été porté vers la destruction de l héréüie et des innovations, suivant Iqs pieux conseils de Léon IUT et de' Jean VIII, ces immortel· er derniers papas orthodoxes, il n'en resterait depuis longtemps paa même de' traces sur tout l'univers, et non· serions maintenant^ *tenir* int atéma *tangage,* Selon le précepte de l apdtre. Mais le sèle des successeurs de ces deux pontifes n'était pas dirigé vers la *dijente de la Joi orthodate,* comme l était le «èle mémorable'du bienheureux Léon III.

β 9. Jusqu'à ces dernier· temp· le· attaque· des ancien· pape·, provenant de.leur· propre» personne·, «voient cerné, et il ne s'en faisait plu* que. fie la part de quelque· piiseionnaircs; mai· récemment celui qui en. 1846 è»t monté »ur le siège épiscopal de Romè, etjtroclamé pape »ou· le nom Pie IX, publia le 6 janvier de la présente année une dettre encyclique adressée eux *chrdtïene d'Orimt,* composée de 18 feuille· dan» la traduction gréeque que «un envoyé répandit, eohune un miasme importé du dehors, au milieu de notre bercail orthodoxe. Dan· cette encyclique il parle h ceux qui à différente· époque· se sont détaché· de· diverse· communion· chrétienne· pour >e jeter dan· le papisme, et qu'il considère par conséquent comme siens; puis, il s'adresse également aux orthodoxe·, non en particulier et en tés appelant par leur nom, mais en citant nominatirenM| (p. 3. l. 14-18 : p. 4, l. 19, et p. 9, l. 17-83) nos ttivina père·, il dépeint évidemment sous de fausses couleurs eux et nous leurs successeurs et leur· descendante : eux, en les considérant comme soumis sans examen aux ordres et aux décisions des papes, par cela seul que ce· décisions provenaient de· papes, comme arbitres de l'église universelle; nous, en nous considérant comme transgresseur» de leurs exemple», et par suite nous accusant auprès du troupeau que Dieu nous a confié,- de nous être violemment séparé· de nos propres pères, et de ne tenir aucun compte de nos devoirs sacrés et du salut de nos enfanta spirituels. Ensuite, s'appropriant comme son bien particulier l'Eglise universelle de Jésus-Christ, sous prétexte qu'il occupe, comme il s'en vante, le siège épiscopal de saint Pierre, il veut tromper les simples et les détacher de l'orthodoxie, en répétât ces paroles si étranges pour tout homme nourri de science théologique (p. 10, l. 89): *Voue u'aesa mAa« pat* mm *ratoon* oa tm *prfteate pour ne pat retenir dont le eein de la odritoHe dglioe et dont la* cosmmmîou *do et Saint Sidge.* ı

g 10. Sans, doute, chacun de nos frères et de nos fila en Jésus-Christ, qui aura reçu une éducation et une instnictien pieuse·, guidé par la sagesse qui vient d'en haut, jugera en lisent avec attention que les parolee de l'évêque actuel de Rome, comme oejlss de see prédécesseurs depuis ls schisme, ne sont pas, comme il le dit, des paroles de paix et d'amour paternel (p. 7, l. 8), mais des paroles do tromperie et de captation n'dyant d'autre but que son intérêt particulier, selon l'habitude de ses prédécesseur·, sdvsrsaires constants de· concile·. Non· somme· donc assuré· que les Orthodoxe· ne se laisseront pea plu· tromper k l'avenir qu'ils nq/l'ont fiait Jusqu'A ee Jour; car nous avons confiance dans la parole do Notre Seignew (Joan XV): *IU ne ouieroni peu tUranger,* moi· *St le fuiront, car üe ne aeteiuul pat la tain dot Ürangert.*

I 11. Toutefoi» nous avons cru de notre devoir paternel et fraternel, de notre devoirl sacré, devons raffermir encore par cette lettre pastorale

6uà; «ί ήν Ίλτέχιττ έχ προγόνΑν 4ρθο8ο(1βν/ Apa Α τ« τδ οαθρδν τΑν ουλλογισμΑν τοΟ έ^φώπου τή "Ρώμη έν«πβρό8η» qqpdvNphv, 8np xa! βδτδ βήλι έστι voAv.où γ*ρ Απδ τή ΑποατολΜή; βύτοϋ όμί(-λογίβ έγχαλλαπίζ«ι τδν θρόνον βότοΟ, Αλλ' Απδ τοβ Αποστολιχοδ'θρόνοο apodaaM συστήσβι\τδ 4ξί«·μα airteO xal έχ το« Αξ-.ώμπτο τήν όμ.ολογί«.ν βύτοΟ· τδ 8" df<t. έχιι Αλλβ - μή γόρ βτι ι θρόνο τή "Ρώμη, 8 έχ μι4< τίνο Απλή π·ρβΒό<Ν« vopiÇsrat τιμηθώ παρά τιΟ μαχβρίαυ.Πίτρρυ, Αλλ" 418· ί δπδ τή θ·()·γραφή; μαρτυροϋ^vo χόριο θρόνο τοΟ μαΧαρίου Πέτρο, ήτι ίστίν ή Άντιόχ·ια, ή ή έχχλήοια 8ίΑ τούτο μίμαρτύρητβι ύπδ τοΟ Αγίου Ββ8ιλ·ίου (έπιαχ. μη',*. "Αθαν. τφ μ«γ.) ΑπβοΑν "τΑν -xatè τήν οίχου-μένην έχχλήαιώ^ρυαιριβτΑτη, χαί, 8π«ρ μί-γιστον. ή 8«υτέρα οίχουμινιχή αύνοδο γρΑφουβ'Μρδ' "τήν σύνοδον τΑν ΒυΧιχΑν* Toti χυρίοι τιμιβ-τΑτοι xal ·ύλαβ«οΟτ.οι ΑδιλφοΙ π»1 βυλλ«ιτουργοΙ ΔβμΑβ^, "Αμβροοίφ, Βρ.ιτ-■τωνι, Ούαλ«ριανφ χτλ., μηρτυριΤ λέγουβαΙ· τή 81 πρ«σβυτ4τη xal δντ«· Αποστολιχή έχ-χλησΐα ?ή έν "Αντιοχχίμ τή Συρία, έν ή πρώτη τδ'τίμιον τΑν χριστιανών,έχρημΑτι-α«ν όνομα- ούτ» αύτή, φαμ«ν, ή έν. Άντιοχιίρ όποστολιχή έχχλησία Ισχ« ποτέ τδ βιχαίβμα, ίνα μή χρίνηται πρδ it τήν θιίμν γρ«κρήν χαί π(λ τά συνοδιχά Αποφέσ«ι,' ώ ΑληθΑ σβμνυνομένη «ί τδν θρόνον τού Πέτρου. Καί τί λέγαμ«ν; Αύτδ τδ πρό-αωπον τού μαχαρίου Πέτρου έχρίθη χατ" ένώπιον παίντ»ν πρό τήν Αλήθ«ιαν'τοΟ «ύαγγίλίου (Γαλ. β"), χαί, δπ«ρ γραφιχδν μαρτύριον, «ύρέθη «Ζναι χατιγνεσμένο χαί ούχ δρθοποδών. Τί οΰν ύποληπτέον π«ρί τΑν έγχαυχαμένην χαί γαυριώντβν μόνον έπί τή χατοχή τού χαθ' ύπόληψιν θρόνου βύ-τοΟ; Καί τψ·juft αύτό πΑλιν ό qèpovopdvmsp μέγα Βασίλιιο, ό οίχουμ«νιχδ ούτο διβΛμαλο τή ôplkv δοξία έν τή χάθ-ολιχή,έχχλησίφ,. «ί ?νπ«ρ çkyorpxd-ζονται xal ol έπίσχοποι τή "Ρώμη ίνα. παραπέμπώ-σιν (σ«λ. η', στίχ. 31) ήμβ, τρανΑ χαί χαθορΑί όνβιτέρο (g 7) ε3ήλβ>σ«ν ήμίν, τίνβ ύπόληψιν δφ«ίλο-|uv έχ«ιν π«ρΙ τβν χρίσΜν τού ΟύατιχανοΟ Αδύτου. Οί τό ft Αληθέ ούτ« Γσασιν, ούτ» μαθ«Γν Ανέχονται, πρδ μέν τού τήν Αλήθιΐαν αύτοί Απαγγέλλοντα φιλον«ιχούντ«, τήν 8έ αΐftaiv 9ι έαυτΑν ΙπιβιβαιοΟ·ντ». Όατ» αύτοί έχ«ινοι οί Αγιοι πατέρ« ήμΑν, ού θαυμ^ουσα έπαξίν ώ φιοστήρα χαί διδασχΑλου xal βΟτή^τή 8ύσ«» Απαριθμ«ί ήμΤν ή αύτοβ μαχαριότη χχί συμ-βούλιό» Ινα ΑχολουθβμαV (σβλ. αύτόθ.), SiSAoxouotv ήμί, tva μή τήν όρθοιοξίαν έχ τοΟ Αγίου θρόνου, Αλλά τδν θρόνον αύτδν χαί τδν έπί τού θρόνου χρί-vmptv πρδ τά θ«!α γραρΑ, πρδ τά συνοδιχά; ΑποφΑσ«ι χα. όρου xal πρδ τήν χ«χηρυγμένην πίστιν, ήτοι πρδ τήν όρθοδοξίαν τή. διηντχοΟ Αδα-σχαλία. Ούη· txpcvav xal χατέχριναν συνοδιχΑ οί πατέρ« ήμΑν xsl τδν 'Ονώρισν πόπαν "Ρώμη xal τδν Διόσκουρον πΑππν τή "Αλ«ξανδρ·ία xal τδν MaxsUviov xal Νιστόριον π«τψιΑρχα Κωνσταντινου-πόλιβ νχβ! τδν Πέηρον Κναφέα πατριόρχην τή Άντιοχ«ία χτλ. Ηπ«ρ γήρ χηΐ αύτό τδ βδέλυγμα τή έρημώσ«« Ιστη ίν τψ" τόπφ ' ◆ Αγίφ χατΑ τήν μμρμυρίβν τβν γρβφΑν (Δον. θ', 97, xal ,Μχτθ. χβ', 18), 8ιατί μή xal ή καινοτομία χαί ή cApsot; έπί θρόνου Αγίου; ΚΑνβΟθβν «ορίζττβι έν συνόψ*ι τδ χαΟνον xal Αβληχρδν χαί τβν λοιπΑν έπιχ«ιρημΑτ«*ν (στλ. η', στίχ. 9 xal 11 nai 14) ύπέρ τή 8«σποτ«ία τοΟ έπισχόπου τή 'Ρώμη - d μή γδρ ή έχχλησία τού ΧριστοΟ έτ«θ·μ·λί«ιτο έπί τή ώρρβγΜ πίτρφ τή όμολογία τοΟ Πέτρου (ήτι ήν χοινή Απόχρισι έχ μέρου τΑν έρτβτήθένητν Αποστόλνν, ύμ«ί 8έ τίνβ μ« λέγ«τ« slvai; [Mat*, ι', 15]),

dans l'orthodoxie que voua 'tenes dp vô· ancêtres, et sa même tempp de vttas signaler›eu passant la &y>leoM des jmtoqnemente de l'évêque de Rome, qui da reste la sent évidemment lui-même; caY ce n'est pas de la oonfoesictn apostolique qt(11 tire 'ta gléir· de son siège, mais c'.est du siège aposto-lique qu'il fait dériver sa prééminence, et da cette prééminence il Réduit l'autorité de sa confession.· Mai· il n'en est. pas ainsi; ear momseulemaot. lé siège de 'Roms, qu'on croit sur» une simple tra-ditio· avoir été honoré"par saint Pierre, n'a jamais' eu la droit d*e se mettre an-desqus. du'jùgement des saintes Ecrituras et des décisions des. concile·, mais ce même droit n'a jamais été attribué au siège qui a, d'après le témoignage des saintes Ecri-tures, véritablement appartenu à saint Pierre, le sfége d'Antioche dont l'église est pour cela pro-clamée par eainf Basile· (Lettre^ a Àthanase le Grand): *IVgliM la ptes ùefortaatf d» toute» le» Jflitetde Piatteeri; dt,* qui plus .est, le second'con-cile meuménique écrivent, an eoneile des Oeciden-taux (aux très honorés et très pieux frères et col-lègues Damase, 'Ambroise, Britton, Valérien etc.), porte ce témoignage en'disant; *La' tri» vMrable et 'edritaileèieni apoetoliqiu Olite fAntioche 'en àfrie, qui la pmèiir» oit nattfa dan» ton uin la qlorittM dinouùàaKon de chrétien.* Mais qu'avons-nous besoin d'en dira davantage, quand la personne même de Hunt Pierre a été .jugée i la face de ton· *euioant le vérité de* fésqwpiZs (Gai. II),et, Be-lan le témoignage écrit, .saint Pierre lui-même a été trouvé *digne d* Mau, et* as *marchant pas dan» la voie droite.* Que devons-nous donc penser de eaux qui se vantent et s'enorgueillissent unique-ment de la possession du siège qu'on lui attribue? Et en effet, saint Basile le Grand, ce mettre uni-versel de l'orthod vie dans l'église catholique, au-'quel les évêques de T ime eux-mêmes sont obligés ide nous renvoyer (p. 8, I. 31), n. is a clairement et nettement signifié plus haut (§ 7), quelle estime nous devons avoir pour les jugements du Vatican; il dit: *Cet houuu» ne latent pae la vérité et ne Mirent pot qtfon là leur eneeigne; il» cherchent querelle A eeua qui leur anaoneent la viriti, et ajfer-ueie»ent FMrMe far leur» propru exeuplee.* Ainsi donc, ces mêmes saints pères que sa sainteté nous cite' en les admirant avec raison' comme ayant éclairé et instruit l'Oceident même, et dont elle nous coaspille de suivre les leçons (même page), non· apprennent que nous ne devons pas juger l'orthodoxie d'après les insinuations du saint .siège, mais que noue devons juger le saint siège, et celui qui l'occupe, d'après les saintes écritures, d'après les décisions et les limite· posées par les concile·, et d'après la foi confirmée, c'est-à-dire d'après l'orthodoxie de l'enseignement éternel. C'est d'après ce· principes qua nos pères ont jugé at censuré en concile Honori··, pep· d· Rom·, Dioscor·, pope d'Alexandrie, Maoédonius at Master!··, patriarch·· d· Coestaatiaople, Pian·, patriareha d'Antioch·, ate.

done Is Km mM, sabrant te tdanaigaag· dw Sari-tar·· (Dan. IX, 97, at Matth. XXIV, 18), pourquoi l'iaaovatio· at rhérésto m m traavm-aieat-ell·· paa ■ar la Saiat Stag·? Co qui préeèd· peat servir à prouver aa paa d· aiota l*iaaaflhaaoa at ta faibleos· daa aatraa argumanta (p. 8, 1. 9, 11, 14) an faveur de la suprématie da l'dvdqm da Roma. Car at l'EgMaa da Jésus-Ohriot n'avait été fondée sur te *pierre* inébranlable da la oonfeesion de Piano (et natta aonMlaioa a été la réponse commune de tout

' Apsd Migss, P*tr. Ul. III1, IWk.

Τὴ σὺ al 6 Χριστδ i. νῖὺ .ττ»· ◆»» τοὺ ζβντο (αὐτὺ». 16), ὡ; ἐξηγοὺντα: ἡμὶν οἱ «slot πατέρα ἀνὸταλικο! τά χαὶ βυάιαοί, W σφαλαρφ ἀν ἐΜμάλιοΟτο ὑαμαλίφ «Ail τφ Κηφφ αὐτφ. μήτοι γ« τφ πάημ. βσ«€Μ“τ* τδ ἐβιοποιηβῆναι *αἰ xdh» κλαΤ τὴ βασιλαία τβν οὐρανών, ποιαν «Λ διαχ«ίρ:σιν αὐτβν ·ἐποιήθατο, πρόδηλον ἐκ τή; ἰατορίαζ Ἀλλὴ καὶ τὴν τοὺ τριττοὺ ποίμιινά τὰ πρὸβατά μου σημασίαν οἱ τ» κοινοί Mτoc πατέρα ἡμβνσυμρὼνω; διδάσκουσιν, δτι οὐχ ἡν προνήμιόν τι ἐπὶ τβν λοιπὼν Αποστόλων τοὺ μακαρίιυ lUvfWu, ἥκιστα δέ χïiι τβν διαδόχων αὐτού, άλλ' ἀχλήτι βκοκα^άσταcι αὐτοΟ ἰί .τὴν Αποστολὴν, ἡ ἐκπ«κτωκὼ ἡν διά τδ τριττδν τὴ Αρνή^βω * χαὶ αὐτδ δή 4 Oslo; Πέτρο φα(ν·ται ἐχβαχόμινο οὔτω τδν νοὺν τ} τριττὴ τοὺ χορίου ἐρωτήστω τοὺ ἀγαπφ μέΊαί τοὺ πλ«!ον χαὶ τοὺ τούτων (Ιωάν. χα', 16)· ΑναμνηοΜί γάρ .τοὺ «ί χαὶ πάντα; σχανβαλισδήσονται ἐν σοί, ἐγὼ δὲ οὐϊέποτ» σκανβαλισδήσομαι (β 19), ἐλυπή»η δτι atxtv α·ὺτφ τδ. τρίτον φιλαΐ μι. Ἀλλ' οἱ διάδοχοι αὐτοΟ σκοπιμωτάτω ἐκδέχοντα: τὴν βῆσιν λίαν ἐπὶ τ^-ιὐδυμίτιρον.

A lea Sutras δ la demande de leur maltye·.. *Et sow, put* crApas-eoas yw *je toit?* (Mptth. XVI, 15), confession eoneistaiü en ceo mots. "T· es *It. Chritt. fila tin Dieu* mvant. (ibid. 16), selon 1'explieation de4oua là sainte pèreh· de {'Orient et de l'Oocident, elle n'aurait que des foademobte chancelante quand même elle s'appuierait sur h personne de Céphas, h pianoforte raison ear celle des., papes, qui, après « être approprié à eux seuls les clefs du royaume dee eieux, en ont fait' par lawurte Un usage que l'histoire ne dénonce que trop clairement. ,Quant an aena de la-triple injonction:. *Paient* alfas brebis, no* malfree commune, lea aainta pères, s'accordent b l'expliquer, non comme une prérogative quelconque accordée b saint Bérre h Ügard dee entree apôtres, et encore Moins b ses oouccesseüra, main simplement comme aa réhabilittation dans l'apostolat dont il était 'déchu pour g avoir *per ipoit fût* renié non maître. Saint Pierre lui-même parait avoir ainai compris lessens de la triple interpellation du Seigneur: Jf'm'mra-fuf et de cea parolee: pies yes *cewt-ci* (Jean XXI, I6h car, sê rappelant ce qu'il avait dit" au Seigneur: (brand même vous devarndna ex aapet *de icaudale pour tout, jamait tout no lo duùndridt pour moi* 19), *il daffiipoa* de n'entendre demander *par trail fait:* Afaàmas-ta? Or, ses snoeoeaènrs n'ont voulu voir dans cette parole du sauveur que la plua haute bienveillance pour Pierre, parce que cela convenait b leur but.

g 19. Αλλά λέγηι ἡ αὐτοΟ μακαριότη (σολ. η', στίχ. 19), δ« 4 κὺριο ἡμὼν ιἰπιν ιἰ τδν Πέτρον (Λουκ. χβ', 39)· Ἐγὼ δὲ ἐδιή&ην χαρὶ σοῦ Ινα μὴ ἐχλιίπη ἡ πίστι οου, χαὶ οὐ' nota ἐπιστρέψα στήριξην τοὺ Αδιλφοὺ σου. Η δέησι τοὺ χυρίου ἡμὼν ἐγένατο ἐπὶ λδγφ, βτι 4 μὲν σαταν Λ; ἐξ^τήσαιο (αὐτδ>. 31), ἱνα σχανβαλισή τὴν πίστιν ἁπάντων τβν μα^τβν, 4 δὲ χόριο; ἐπέτρσψβν αὐτφ μόνον τδν Πέτρον, δι' αὐτδ τοὺτο μάλιστα διότι ἐφΗγγντο λόγου φιλαυτία χαὶ ἐδιχαίου ἑαυτδν ὑπέρ τοὺ; ἄλλου (ΜατΛ.χ ', 33)· Εἰ χαὶ πάντο σχαν, δαλισφήσονται ἐν σοί, ἐγὼ δὲ οὐδέποτν σχανδαλισφήσομαι. Ἀλλ' ἡ ἐπίτρβψι αὐτη ἐγένατο πρόσκαιρο, ἤρξατο καταναάτματίζοιν χαὶ ὀμνὺνιν, βτι οὐκ οἰδοττδν ἀνθρωπον, οὔτω ἀσΗνὴ ἡ ἀνφρωπίνη φὺσι ἐγκαταλιμπανομένη οἱ ἑαντήν, τὸ μὲν πνβὺμα πρόθυμον, ἡ δὲ σάρξ ασΑονὴ (Ματ», χ ', 41), πρόσχαιρό φαμον, δπω, πάλιν ἐλδών οἱ ἑαυτὸν βιά τὴ ἐπιστροφὴ αὐτοὺ ἐν βάχρυσι μοτανοία, στηρίξρ ἐτι μάλλον τοὺ ἀδολφοὺ αὐτοὺ, οἱ δν αὐτοὶ οδτο ἐπιὼρχηιαν οὔτι ἠρνήΦηβαν. Ὁ τβν σοφβν κριμάτων τοὺ Κυρίου· ὡ Μία κα! μυστηριώδη ἡν ἡ ἐπὶ γὴ ἐσχάτη νὺξ τοὺ σωτήρο ἡμβν- 4 δοῖπνο ἐπαινο ὁ Ιαρό, αὐτδ; οὐτο πισὼὺαται ταλΜσδωι καὶ τὴν σήμαρον χαώ* ἑκάστην- Τοὺέο ποιοίτα οἱ τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν (Λουχ. χβ', 99)· χαὶ ὀσΐκι Ιν ἐσθίητο τὴν ἄρτον τοὺτον χαὶ τδ ποτήριον τοὺτο πίνητβ, τδν Φάνατο^ τοὺ χυρΐου χαταγγέλλβτα, ἀχρι οὐ ἀν ἐλώη (Παὺλ., Α' Κορ. ια', 96).. Ἡ οὔτω ἐπιμβλβ παραγγαλλομένη ἡμὶν ὑπδ τοὺ κοινοὺ διδασκάλου ἀβολφιχὴ ἀγάπη, ἐν τοὺτη» γνώσονται χάντο βτι ἐμοὶ μαΦηταί ἑατβ, ἐάν Αγάπην Ιχητο ἐν.ἀλλὴλοι (Ἰωάν. ιγ', 3»), ἡ τδ χκράγραφον χαὶ τά συνώηχα οἑ πάπα» πρώτοι ἐσχισαν, ὑπαρασκιζόμανοι καὶ δαχόμανοι καινοτομία αἰρβτιχέί παρά τά αὐαγγαλισΗντα ἡμὶν χαὶ χανονισΗντα ὑπδ τβν κοινὼν διδασκάλων καὶ πατέρων ἡμὼν, αὐτὴ αὐτη. φαμέν, ἡ Αγάπη ἐνοργαῖ καὶ τὴν σήμαρον οἱ τά .φυχά τβν χριστοπωνὺμων λαὼν, καὶ ιδίω τὼν ἡγουμένων αὐτὼν· ὁμαλογοὺμαν γάρ παρβησίφ ἐνώπιον ὑαοὺ το χαὶ ἀνὺ χώπων, βτι ἡ τοὺ σωτήρο ἡμβν δέησι, (σολ. Ç, στίχ. S3) πρδ τδν ὑαδν

$ 19. Sa Saintfffrt dit encore (p. 8, 1. 19) que Notre Seigneur a dit b Pierre (Luc. XXII, 95): *J"ai prU poitr toi, afin* que *ta foi no défadUo pat. Lan donc fou tu oorat* converti, *aio foin dfafftmûr têt frirai.* La prière .de Notre Seigneur fat pro-, férée par la raison que Satan cherchait b tenter (ibid. 31-) la foi de tous les disciples, et le Seigneur ne le permit qu'b l'égard de Pierre seul, et cela parce que Pierre avait dit des parolee présomptueuses et s'estimait au-dessus des autres disciples (Matth. XXVI, 33), en disant: *Quand* même voua *dioiond^t* un tujti do* seemtalo *pour tout lot uutm, tout no U ttnt'jpinoHi pour moi.* Mais cette permission du Seigneur ne fat pas pour .longtemps; *Piom te prit* d *affirmor tout* serment *yu'ü ut oonnaiooait* pas *cotfiommo;* tant la nature humaine sot faible quand elle est abandonnée h elle-même! *L'etprit ut pUn do tile, mail la chair ut infirme* (Matth. XXVI, 41). Cette permission, avons-nous dit, ne fat que pour un temps, aün que, rentré on lui-méme et revenu au Seigneur, il pbt, par sa conversion avec des larmes de repentir, affermir encore davantage ses frères dans leur foi en celui qu'ils n'avaient, ou, ni renié, ni répudie par un faux serment Oh! que les décrets du Seigneur sont pleins de sagesse! Qu'elle était divine et abondante en mystères cette dernière nuit passée sur la terre par le Sauveur! Cette même cène mystique, nous croyons l'accomplir chaque fois jnsqu'è ce jour, en vertu du précepte: *Foutu cod* on *mimoiro* As moi (Luc. XXII, 19), et ailleurs: *Touioi lu foie pue* osas *mangom do* es *paie* «I gw vous boiras *do u calice,* vous *annouooru la mort du Sonneurjutftfh u ftdü* viouna (Paul, I Cor. XI, 96). Cet amour fraternel qui nous a été recommandé avec tut d'instances par notre maître h tons: C'est *ou cola pue- tout comeUront fut* vous *ttu mu diociplu, ei* voua vous *aimu lot* une *lu autru* (Jeu XIII, 36), cet amour dont les papes ont les premiers déchiré le pacte et le gage, en protégeant et acceptant des innovations hérétiques en contravention h ce quj avait été enseigné et statué par nos communs maîtres et pères, c'eut ce même

x«! πατέρα αὐτοὺ ὑπέρ· τῇ κοινῇ τβν χριστιανών. αγάπη . χαὶ ἑνότητο «ἰ μίαν ἁγίαν καθολικὴν xsd ἀπο^ολιχὴν ἐχηλησίαν, ({ ἠνκαι πιστ«ὐομ«ν, tv· ὡσιν iv, καθὼ χαὶ ἡμ«1 ἐν ἐσμέν ('|ωάν. ϋ?, 22), ἐν«ργ«ἰ ἐν ἡμῖν, ὡ χαὶ ἐν τῇ αὐῄοῦ μαχαριότητι, χὶνταῦθα συναάφ ἡ ,ἀδ«λφ;χὴ ἡμβτέρα. Ιφοοι »·! σπουδὴ τὴν'-τῇ αὐτοῦ μαχαφιότητο , τοὺτῃ μόνῃ τῇ διαφορφ, δτι ἐν ἡμῖν μὶν ἑ(<PT>(ἐπὶ σμνθὴχῃ το® διαιήρηθῆναι ' ἀκέρα:ον χαὶ ἶθιχτον τά hatov χαὶ ἀμώμητον χαὶ παντέλ«ιον σύμβολον τὴ τῶν χριστια- νῶν πίστ«ω χατὰ τὴν ιὐαγγιλιχην φωνὴν χαὶ χατὰ τοὺ -δρου τῶν· ἑπτά ὠ/ἰων οἰχοιηκνιχῶν συνόδων χαὶ τὴν διδασκαλίαν τῇ διηνιχοὺ καθολικὴ ἐχχλη- σία , ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ -μακαριότητι υπέρ τοδ χρατάιω- θῆναι χαὶ ὀπτρισχὺσαι τδ κὺρο καὶ,ἡδ ἀξίωμα τῶν ἐπὶ· τοὺ ἀποστολικοΟ θρόνου χαθιζομένων χαὶ τὸ τῇ καινὴ διδασκαλία αὐτῶν. Ιδοὺ τδ χ«φάλαιον, ὡ τὺπφ «ἰπ«ἰν, ἁπάσῃ τῇ; ἐμπ«σοθσῃ; διαφορά καὶ δι«νέξ«ω μχταξὺ ἡμῶν τ« χαὶ ἐκ«ἰνω>, χα: τδ μ<αό- τν.χον τοὺ φραγμοὺ, ἰπιρ, θιοὺ προλέγοντο; ἡμῖν (αὐτόθ. ι', 1), χαὶ ἀλλα πρόβατα ἔχω, ἱ οὐχ ἐστ·.ν ἐχ τῇ αὐλὴ ταὐτῃ · χάκ«ινά μι δ«ἰ ἀγαγιἰν, χαὶ τῇ ^ωνή; μου (δ παρὰ τοὺ πατρδ ἐκπορ«ὐ«ται) ἀκούσουσι, συμπρὰξ«ι τῇ; πιριφδομένῃ φρονήσ»« τῇ αὐτοῦ μαχαριὀτητο , ἐλπιζομιν ἰνα ἀρθῇ ἐχ μέσου ἐπὶ τῶν ἡμιρῶν αὐτὴ . Ἤδη οὐν ιἰρήσθω καΐ'τδ τρίτον ἐν γάρ ὑποθῶμ«ν κατὰ τοὺ λόγου τῇ; αὐτοβ μαχαριότητο , χαὶ αὐτὴν. τὴν υπέρ τοῦ μέλλοντο ἀρνηθῆναι καὶ ἐπιορχῆσαι Πέτρου δέησιν τοὺ χυρίου ἡμῶν, δτι προσκ«κολλημένη χχὶ συνημμένη διατ(λ<1 ιἰ τδν θρόνον τοὺ Πέτρου χαὶ δτι ἀναφέρνται ἐν«ργ«!φ χαὶ ιἰ τοὺ χατὰ χαιρδν ἐπικαθημένου , «ἰ χαὶ, χαθὰ προχίρηται (8 11), οὐδέν συμβάλλκ «ἰ; κὺρωσιν γνώμῃ (ὡ ἐχ ἐχ τοῦ παρα- διίγματο αὐτοὺ τοὺ μακαρίου Πέτρου γραφιχώ; πληροφορούμίθα, Ιτι χαὶ μ«τά τὴν χάθοδον τοὺ Ιγἰΐυ 'πν«ὐματο), πιστοποιοὺμ«θα δμω ἐχ τῶν λόγων τὔ'ϋ χυρίου, δτι ἐλ«ὐσ«ται χαιρὸ , καθ' δν ἡ θτία αὐτη, ἡ διά τὴν ἀρνήσιν τοὺ Πέτρου, δέησι , δπω μὴ ἐχ- λ«ίψῃ «ἰ τέλο ἡ πίστι αὐτοὺ, ἐν«ργήσ«ι χαὶ «ἵ τινα τῶν διαδόχων τοὺ θρόνου αὐτοὺ, δστι χαὶ χλαὺσιι ὡ ἐκἰἰνο πιχρὼ , χαὶ ἐπιστρέψα ποτὲ στηρὶξ«ι ἡμά τοὺ ἀδἰλφοὺ; αὐτοὺ Ιτι μθλλ·ὠ«ἰ ἡν χατέχομιν ἐχ προγόνων ὀρθὁδοήον. ὁμολόγίαν* χαὶ «ἰθ< «ιη ἡ αὐτοὺ μαχαριότῃ οὑτο ὁ ἀληθὴ διάδοχο τοὺ μαχαρίου Πέτρου. Ἀλλ' «ἰ ταὺτην τὴν ταπ*ινὴν ἡμῶν βὐχὴν μὴτι χωλὸ«ι Ινα προσθὠμ«ν χαὶ τὴν «ἰλιχρινὴ ἐγχάρ- βιον ἡμῶν συμβουλὴν ἐν ἀνόματι τῇ καθολικὴ ἁγια ἐχχλησία ; Πάντω ἡμ«ἰ οὐ τολμὼμ«ν μὲν «ῖκἰιν, ὡ «1π«ν (σ«λ. ι', στἰχ. 22) ἡ αὐτοὺ μαχαριότῃ , ἀν«υ ἀλλῃ ἀναβολὴ * λέγομ*ν δὲ ἀν«υ ἐπισπ«ὐσ«ω , μιτὰ ὡριμον σχέψιν, ἐτη «ἰ δ«ήσ«ι, χαὶ σὐσχ*ψιν μ«τὰ τῶν σοφωτέρων, τῶν «ὐλαβχστέρων τ« ἅμα xql φιλα- ληθ«στέρων χαὶ δὴ χαὶ ἀπρολὴπτοτέρων ἐπισπόπων. χαὶ θ*ολόγων xV διδασκάλων, ὡν πάν ἐθνο δὐσιω κατὰ θ«ἰαν οἰκονομίαν τὴν σὴμ«ρον «ὐμοιρ«ἰ.

ÿ 13. Λ4γ«ι ἡ αὐτοὺ μαχαριότῃ , δτι ὁ ἐπίσκοπο Λουγδοὺνων ἁγιο Ειρηναίο γράρβι *U Ιπ·»νον νὴὶ Ρωμαϊκὴ ἐχχληάία ' Α«t συνέρχ«σθαι κάσαν τὴν ἐκχλησίαν, δηλονότι τοὺ; πανταχόθ«ν

amour, disons-nous, qui'agit jusqu'À'oe jour sur loè âmes des .psuplep' restés fidèles A l'enseignement du Christ, et |»ius particulièrement sur les Âmes de, .leurs pasteurs. Car noua déclarons publiquement, en présenod de Dieu et des hommes, que l'oraison de notre, 8uûveur à Dieu son père afin qu'une mutuelle charité règne entre les chrétiens et les maintienne unis dans le sein-d'une même Eglise, sainte, f èatholiqqo et apostolique, à laquelle nous croyons, ,q)$M *gu'ile talent* Ma, . comme nous sommes un (Jean XVII,. 22), opère en nous· comme'sur sa Sainteté; ici Autre affection et notre sèle fraternel strconfondUnt avec ceux de sa Sainteté, avec cette seule différence que 'eous y mettons la condition de conserver intact et pur le 'divin, l'irréprochable, le parfait symbole dé la foi des chrétiens, selon la parole de l'évangile et les règles posées par les sept conciles œcuméniques, et conformément à la doctrine de l'Eglise universelle, inwariable dans sa perpétuité, tandis que sa Sainteté ne voit dans cette union que les moyens de fortifier et d'augmenter le pouvoir et la prééminence de ceux qûi occupent le siège pontifical, et d étendre l'autorité de leurs modernes enseignements. Tel est, en peu dé mots, le point capital de là discussion, tel est le mur de séparation qui s'élève entre eux et noue. La prédioôion divine (ibid. X, 16): *J'ai encore d'autree brebie gui ne tant pae de ce bereall; il faut* aussi *gue je lee amène, et elite entendront ma voix (gue l'Esprit procède du Père),* secondée dans son accomplissement par la sagesse tant vantée de sa Sainteté, opérera durant son pontificat, nous l'espérons, l'aplanissement du différend qui nous divise encore. Et maintenant abordons la troisième considération: En supposant même, selon les paroles de sa Sainteté, que la prière de notre Seigneur en faveur de Pierre, qui devait le renier et se parjurer, est attachée et inhérente au siège de Pierre, et que son influence se transmet à tous ceux qui, dans la suite des temps, sont assis sur ce siège, quoique nous ayons déjà dit (S U) qu'une pareille supposition ne peut en aucune façon servir à conHrmer cette doctrine (comme nous pouvons nous en convaincre, suivant let Ecritures, par le propre exemple de. saint Pierre, même après la venue du Saint-Esprit), nous savons positivement, par les paroles du Seigneur, qu'il doit osnir un temps où cette prière, faite en prévision du parjure de Pierre, pour que la foi ne lui manquât pas à la fin, *agira* sur quelqu'un de ses successeurs qui, comme lui, pleurera amèrement, et, faisant un retour sur lui-même, nous affermira avec d'autant plus d'autorité, nous ses frères, dans la confession orthodoxe que nous- tenons de nos devanciers. Et plût au ciel que oe vrai successeur de saint Pierre fût sa Sainteté elle-thême! Mais à cet humble souhait de notre part nous serait-il permis d'ajouter un sincère et oordial avis au nom de la sainte Eglise universelle? Bons doute nous n'osons pas nous exprimer comme le fait sa Sainteté, nous no prétendons paa qu'on prenne une aussi grande résolution mm oolro qjONTMMÎsnt; nous disons, an contraire, que ce soit sans précipitation, après mûre réflexion, et, s'il U faut, après s'être concerté avec lee plus savants théologiens, avec les plue pieux, les plus amis de la vérité et les pine exempts de préjugée parmi les évêques qui, par la grâce de Dieu, abondent aujourd'hui ehoe tonteo Ice- nations do l'Oeeideat.

13. 8a Sainteté dit que l'évêque de Lyon, saint Irénée, écrit, à la louange de l'Eglise romaine: *Il ferai* jm' teuSe *tJtgUue* as reUié, e'Mt-è-«Urs, tous les jUètss de partout, d mms *de le* ρτάώκMMM *do*

ποστοὺ , Ινιχα τοὺ πρωτιίου ἐ,ν ταύτη τῆ ἐχχλησίᾳ, ἐν ᾗ π'άντα ὑπὸ τῶν πανταχόὑιν πιστῶν διιτηρήὑη ἡ πμρά τών^ἀποατόλων δοὠιίσαπάράδοσι . Καί'τοι τοὺ ἁγίου τούτοὐ' λέγοννο πάντη Αλλο 8, τ, στοχάζονται cl Οὐατιχανοί, ιϋΧ.ἀφίιται· pi* ἤδη αὐχοὶ χαι. ἡ χατ' *dfiσχιιαν* αὐτῶν ἐχδοχή χαὶ ἑβμηνεία, φαμὲν 8ἐ· Τὶ ἀρνιίται, δτι ἡ ἀρχαία 'Ρωμαϊκή ἐχχλησία ἦν στολιχή χαὶ ὀράὀβοξο ; Καὶ οὐδιὶ ἡμῶν δχνήσιι ιἰπιῖν αὐτὴν χαὶ υπογραμμόν ·ὀρ9οδο^ία · μάλισί?' ἡμΚ «?ί μτίζρνα Ιπαινον αὐτῇ; προσφήσομιν ἐχ τοὺ Ιστορικοὺ Σωζομίνου (Ἱστορ. ἐχχλ'ησ., βιβ. γ'. χιφ· :β') χαὶ τὸν "τρόπον, βι' οὐ ἀχρι καιροὺ 4δυνή9η διατηρήσα: τὴν ἡν. ἐπαινούμιν αὐτῇ ὀρφοδοξίαν, 8ν παρέ8ραμτ ἡ αὐτοὺ μαχαριδτη;· 'U{ ἐπίπαν γάρ ἡ μὶν ἀνὰ πᾶσαν τὴν δὺσίν ἐχχλησία χαώαρὼ διὰ τῶν πατρίων :8υνομίνη;δογμἀ·των, Ιρχδὸ τι χαὶ τῇ πιρὶ ταὐτα τιρΟριία ἀπήλλαχτο. Ἡ τὶ ἐχ τῶν πατέρων ἡ ἐξ ἡμών μ αὑρὺν ἠρνήβη τὰ Ιμνονιχά πρισβιία αὐτῇ ἐν τῇ τάξιι τῇ Ιιραρχία , ἑω οὐ χαθαρῶ ϊ9ὑνιΛ διὰ τῶν πατρίων δογμάτων, στοιχοὺσα τφ ἀλανθάστερ χανόνι τῇ τι γραφῇ χαὶ τῶν ἱιρῶν συνόδων; Αλλά τό γε νὺν ἡμιὶ οὐχ ιὑρίσχομιν διατιτηρημένον ἐν αὐτῇ οὔτι τδ δόγμα τῇ μαχαρία τριάδο χατά τδ σύμβολον τῶν ἐν Ν'.χαίᾳ τῇ α' χα! ἐν Κωνσταντινου,πόλε: τῇ συνα9ροισιέντων 9ιίων πατέρων, δπιρ ὡμολόγησαν χα! ἐκύρωσαν χα! ιἰ τοσαὺτα ἀρά τοὺ παραχαράττοντα αὐτδ μέχρι χιραία , ὡ χα9ηρημένου , χα^υπέβαλλον αἱ λοιπά! πἰντι οἰχουμινιχαὶ σύνοδοι, οὔτι τδν ἀποστολιχδν τύπον τοὺ 9ιίου βαπτισματο , οὔτι τὴν ἐπίχλησιν τοὺ τιλιταρχιχοὺ πνιύμχτο ἐπ: τῶν ἁγιων, ἀλλ' ὁρώμιν ἐν αὐτῇ χα! τδ θτίον ποτήριον πιριττήν (ἄπαγε) πόσιν ὑπολαμβανόμινον χα! ἑτιρα πάμπο^λα, ἀγνωστα οὐ μόνον ιἰ τοὺ ἡμιτέρου ἁγιου πατέρα , οἵτινι ἀιίποτι ἐχρημάτ:σαν δ χαῖ>ολ:χδ; ἀλάνθαστο χανών χαὶ γνώμων τῇ ὀρθοδοξία , χaitὰ χα! ἡ αὐτοὺ μαχαριδτη τὴν ἀλήίΗιαν σιβομήρη διδάσχιι (σιλ. β'), ἀλλὰ χαὶ ιἰ τοὺ ἱιροὺ αρχαίου πατέρα; τῆ; δὺσιω · καὶ δὴ χαὶ αὐτδ τδ πρωτιίον, ὑπέρ οὐ νὺν πυχτιὑιι καὶ ἡ αὐτοὺ μαχαριὀτη ,πάσαι δυνάμισιν, ὡ χαὶ οἱ προχάτοχοι αυτοὺ, ἐξ ἀδιλφιχοὺ τύπου χαὶ πρισβιίου ἱιραρχιχοὺ ιἰ κυριαρχικόν μιταπιπτωχδ . Τὶ οὐν ὑποληπτέον πιρ! τῶν ἀγραφων αὐτῇ παραδόσιων, ιἰ γι' τὰ γιγραμμίνα τοσαὐτην ὑπέστησαν μιταβολήν χαὶ ἀλλοίωσιν ἐπ! τδ χεῖρον, Ἡ τι ποτι οὔτω 9αρσαλέο χα! πίσυνο ιἰ; τδ ἀξίωμα τοὺ ἀποστολιχοὺ θρόνου, ὥστι τολμῆσαι ιἰπεῖν, δτι, ιἰπω ἀνιβίου *ἰ* ἐν ἁγίοι πατήρ ἡμῶν Ειρηναίο , ορῶν σήμιρον αὐτὴν ιἰ τηλιχαὐτα οὐσιωδἱστατα χαὶ χα^ολιχά ἀρ9ρα-τοὺ χριστιανισμοὺ ἀποσχιζομένην τῇ ἀρχαία χαὶ πρωτογόνου ' ἀποστολιχῇ . διδασκαλία , οὐχ ἐμιλλιν ἀντιπαραταχθῆναι αὐτδ πρώτο ιἰ τά χαινοτομία χαὶ αὐτοδοχήτου διατάξιι αὐτῇ , τῇ τὸτ» δικαίω ὑμνουμένῃ ὑπ' αὐτοὺ Ι'ωμαϊχῇ ἐχχλησία , ὡ χαὔαρώ ί3υνομένη διὰ τῶν πατρίων δογμάτων; Παραδιίγματο χάριν, ὁρῶν τὴν 'Ρωμάναν ἐχχλησίαν οὐ μόνον ἐχ τοὺ ἑαυτῇ λιιτουργιχοὺ χανίνο ἀποβαλοὺσαν, χαὼ' ὑπαγόριυσιν τῶν σχολαστικῶν, τὴν παναρχαιοτάτην χαὶ ἀποστολιχὴν ἐπίχλησιν τοὺ τιλιταρχιχοὺ πνιὺματο χα! χηλοβώσασαν οἰχτρῶ τὴν ἱιρουργίαν ιἰ τδ οὐσιωδέστατον αὐτῇ μέρο , ἀλλὰ σπουβάζουσαν συντόνω , ἵνα χαὶ ἀπὸ τῶν λιιτουργιῶν τῶν λοιπῶν χριστιανικῶν κοινωνιῶν ἀποξέβη αὐτήν, συκοφαντοὺσα οὔτω ἀναξίω τοὺ ἀποστολιχοὺ θρόνου, ιἰ δν ἐγχαυχάται, δτι μιτά .τὴν διαίρισιν παριισέπισι (σιλ. ια', στίχ. 11), τὶ οὐχ ἀν ιἰπι πιρ! τοὺτου τοὺ νιωτιρισμοὺ οὔτο ὁ θιίο πατήρ, ὁ βιβαιῶν ἡμά (Ειρην., β βλ. δ', χιφ. λδ', ἐχβ. Maeauet 18), ὅτι ὁ ἀπδ γῆ ἀρτο , προσλαμβανόμινο τὴν Ιχχλησιν τοὺ 1>ιοὺ, οὐχ Ιτι χοινδ ἀρτο ἐστὶ χτλ,, Ιχχλησιν λέγων τὴν ἐπίχλησιν;

Assit» *Kfiit» φὐ a JUdltaiaih* watered *ftntoignfinent tranntù par In apUdti tar .toot er φη erpitni tta» Ut fldiln dt funirrrt,* Quoique ce saint 'personnage ait .dit toute autre chose que oe que pensent les partisan» du Vatican, nous les laissons tirer de ce passage I'accejkion et la signiécation qui leur convient, et nous Ipur'demandons qui nie que l'antique Eglise romaine n'ait été apostolique et orthodoxeT Nbus indiquerons même, h sa plu» grande louange, d'après l'historien Sosomène (Hist, eccl., I. Ill, chap. J 2), la manière dont elle a pu, Jusqu'à un certain temps, .conserver l'orthodoxie que nous louons en elle, *e que sa Sainteté a omis: *En gini* .-. *rat, FEglin* di *toat TOccidtnt, n goanrnant itriett- ment d'aprit la itneur dn dognttt tranimit par not'pim, dnt maintenat txtnpte d» tonti teittion tt dt tontr aberration dane let qaettioni religieuses.* D'ailleurs, qui de no» pères, qui de nous-mêmes * jamais nié ses prérogative» canonique» dan» l'ordre de la hiérarchie, *tant qu'elle* m *gouremait strictement d'après la, teneur </« dogmes transmis par not pères,* adhérant A la règle infaillible de l'Eeriture et' de» aaint» concile*,? Mai» A préie.nt, noû» ne trouvons plu» conservé en elle ni le .dogme de la sainte Trinité, suivant le symbole des saints pèresj réunis au premier concile de Niftée et au deuxièmeL de .Constantinople, symbole qu'ils ont confessé, qu'ils ont sanctionné, et dont la moindre déviation a été frappée d'anathème par les cinq concile» œcuméniques subséquents. Nous ne retrouvons plus en elle le type apostolique du saint baptême, ni l'invocation du saint Esprit sur les saints mystères: mais nous voyons au contraire avec douleur qu elle considère le saint ciboire luimême comme un breuvage supertiu, et un très grand nombre d'autres choses inconnues non-seulément A no» sainte père», qui ont toujour» été la règle universelle et les guide» infaillibles de l'orthodoxie. comme sa Sainteté l'enseigne elle-même par respect pour la vérité (p. 2), mais inconnues même aux anciens pères de l'Occident; une. de ce» choses est précisément cette suprématie pour laquelle sa Sainteté combat de toutes ses forces, comme ont combattu ses prédécesseurs; suprématie transformée en souveraineté temporelle, d'autorité fraternelle et de prérogative hiérarchique qu elle était d'abord. Que faut-il donc penser de se» traditions orale», »i les traditions écrites ont subi un si grand changement et une si forte altération en mal? Et quel est l'homme assez confiant dan» le droit du Saint Siège pour oser dire que, si le bienheureux père Irénée pouvait revenir à la vie, en voyant aujourd'hui cette Eglise violemment séparée de l'antique et premier enseignement apostolique sur des articles ai importants et ai essentiels du christianisme, il ne se serait opposé, lui, le premier aux innovation», aux décrets arbitraires de cette même Eglise romaine, si justement alors louée par lui, comme *se gouoernant strictement d'après la teneur des dognm de «os pères?* En voyant, par exemple, l'Eglise romaine qui ne se contente pas de rejeter de sa liturgie, par l'instigation de quelques faux docteurs, la très ancienne et apostolique invocation du Saint-Esprit, mutilant ainsi pitoyablement le service divin duu sa partie la plus essentielle; mais encore qui s'efforce continuellement de la faire aussi rejeter des litnrgies des autre» communions chrétiennes, prétendant faussement, d'une manière si indigne du siège apostolique dont elle se vanté, que *eet usage s'eet introduit après la séparation* (p. 11, 1. H): que dirait de cette innovation ce saint père, lui qui nous asaure (Iren., liv. IV, chap. 34, édit. Masauet, 18) que: *le*

Ai' 4t vritowdMai τδ μυατήρΜν τή topeapyCag m-J •vtémv vèv Kpqvatov ani «Mc itat·· Mm*m« «V 'Eàooeêvwv Ur^Umv MotnAv μβναχΑν *P·T- αίσχο ♠m.-'Αρβέντιο, 4 untd vè MM VVi p«* •χολών Μ ομπΗη ** ** ***** ώώ·» ******' M« Mate 4» *♦ 'i' «M- ** ·*" PiM· ·* calycem «mninigt·· par inviiatiinto verbo corpus ·* »·4γ·"·· Ckristi vere lori. .(Tbv Elpqvalev ·*»*·.»·»*) *4» ***** *ή« ·*Χ·- ριστία, »«l t* χικρβμένον ηοτήριον 4iè τΑν τή έ«ιχλήα·« fqpdttsv γίγ»***·» έληδΑ σΑμα xai βίμβ Χριάτοδ; Axoôsw M τδ τοποτηρητικίν voO gdxa xai tè διδιτητιχδν, τί otadv tlxo: βδνδ, δ Ιτι καίδιδ pixpdv xai σχιδδν «Uidyopov διένιξιν xtpl τή τιλιτή too κδσχα (Εδαφ έχκλ. ίστορ. Λ 36) οδτ» γιvναίη xai 4ριβ|ψώ*(χΑ άντιχαρβχβλβύην" aopcümtX* τήν τοO χάχα Βίκτορο βίαν iv τφ έλ«υΗρμ έκκλησίμ τορ ΧριβτοO; OOutç αυτό 4 ΰχδ τή α&τοO μαχαριότητο χροσκαλοδμτνο μέρτυ τοO πρήτχίου τή 'Ρωμένα έκχλησία Ûxw> αιν, βτι τά ίξί<*μα" αύτή οΰ κυριαρχικόν οδτχ μήν διαιτητικόν, hup eW' βδτδ 4 μακάριο Πέτρο; οδδέ-χοττ έχληρώσατ υ/δλλ' δβθριχδν τνγχένκ xpe^ttov iv τή κα&ολιχή ίχκλησίρ xai Y*i>"C dxovspqHv τοί χάχαι διά τδ μτγαλΑνυμον χαί χροοβοίον τή χδ-λ«<ν· Ο xai ή τττήρτη οίχοιηανιχή σύνοδο, έχΐ διατηρήσω τή 4x4 τή τρίτη οικουμ*νιχή συνόδου χανονισiΗίση (Καν. η") άνβξαρτησία τΑν έχχλησιΑν, έπομένη τή βιυτέρρ οίχουμινιχή (Καν. γ')> **i «4*ή πέλιν τή ττρώτη οίχουμτνιχή (Κβν. '), τή τήν ixi δυσμά διαιτητικήν τοO χ«ίπα κυριαρχίαν 'Εθο ίποχαλούση, ίπιφήνατο- Διά τδ βασιλέυιιν τήν χόλιν έκιίνην et πατέρ« τικότβ dxo-δχδώκασι τά χρισββία (Καν. κη'), μηδέν «ιχούσα πιρί τή έξιδιασμένη ίχοστολική αύτβν λχορροία έχ τού Πέτρου, xai ήτταν adrets* xtpi το τοO τοχο-τηρητικού τΑν έχισχδχην αυτή καί τή καδολική, ποιμαντορία. Ή δέ τααύτη σιγή τΑν τηλι-χούταιν χρονομίβν, ai μόνον δέ έλλά χαί ή τή χρο-τχρκύστιβ αύτ&ν η|πιολαγία, ούχί διά τδ, χοίμαινι τι χρδβατΜ μου, ούδέ διά τδ έχΐ ταΰτη τή ηέτρρ οίκοβομήση μου τήν έχκλησίαν, έλλ' ίπλιό διά τδ 1*ρ καί διά τδ ββαιλοΰοιν τήν χόλιν έκιίνην, χαί ταOτα ούχ δχδ τοO κυρίου, άλλ' δχδ τΑν πατέρην, τοσοOτον χαράδοξο yer-νήσχται, χοποίαμχδα, ύ τήν αδτοO μακαριότητα, δλ-λν XM λογιζομένην τέ «promota αύτή (atL η', στίχ. 16), δαον αυτό το, ό έφέμο** (11SX μ*γέλι» έχτιμ* τήν .ήν νομίζκ ούρηχέν» 6χέρ τοO δρόνου αΰτοO μαρτυρίαν τή Ρηδοίση οΐχουμονιχή τοτέρτη συνόδου, χαί δ έίο Γρηγδριο δ διΛογο, δ xai μέγα abioiioav, φψ. a', tie. SS) οΜιζο λέγβιν τδ τδ·· οαρβ ταύτα οίκουμονικΔ συνόδου olovti τέσσο^α οόαγγέλια καί^τοτραγβνιαΐον λίδον, έφ' οδ ψκοβόμη-Αβι ή καθολική έκκλησία. 4 „ .

piat da ραέ· οπΗοβέτν, oOa. Pnaaçaio VmArlaattao, da Forda· d·· aioiaoo latiao apt*|*· M*·* Mbran, η«έ paMa oa 16M, ·«·· doo MaraMatair·· he aamaa da oa aaiat, «ata pardaaMNaaaat darn h M· Mapttt* da poaaaiar Kora, p. 114, yaa aaia* Iidada oreyoit yao h aiyaOSr· da aarviaa divia x'Stait ΜαήρΙβέ yaa par oetta iavaoaHoa: ftaoat H M^0NB 0MMMBÎNNI illMMtiMBie ft oaapaiatw CArieti *zz* jhri. La paia do FraaUa Hoti· «t to via artid d'«M daaa to ooBeo davtoa-•«at véritaMoooext par let parotea da i'iawoatioa to eorpa at to oaag d· Jtoao-Chriot (aaiat Irdad·). Quo dirait-il «boon à Faopeet du vioariat tamotr· et de l'arbitrage aniverael que a'arrogent toe papee, lai qui, i i'ooeamoa d'un différeod de peu d'in-portaaM oar· l'dpoqua de la célébration dee Piquet (Eutèbe, Hist eocL, V, 36), parvint, par tes ιo-montrantes énergiques et victorieuses, i réprimer les emportements auxquels sa livrait 1« pape Victor, au mépris de le liberté chrétienne, dans FEglise de Jésus-Christ. Ainsi, celui-là même que ta Sainteté appelle en témoignage de la suprématie de l'Eglise romaine, déclare que son droit n'est pas souverain ni même arbitral, ee que saint Pierre lui-même n'a jamais prétendu, mais une simple préséance entre frèreo an sein de l'Eglise universelle, un honneur décerné aux papes par égard pour l'ancienneté et l'illustration de la cité reine. C'est ainsi que le quatrième concile œcuménique voulait aviser au maintien de l'indépendance des Eglises, réglée par le troisième concile œcuménique (Can. VIII), sui-vant les principes du second concile (Can. Ill), s'appuyant sur le premier concile œcpménique (Can. VI), qui appelle le pouvoir arbitral du pape sur l'Oecident ww coutiMM, proclame que *let piret* M< *Jauni atee* ratoon ia prééstinsaos *aux iefquet Je Some, parce* ytw orris *aille Hait la capitale Je tempin* (Can. XXVIII), mais sans dire un seul mot de l'origine prétendue apostolique remontant à saint Pierre, et encore moins du vicariat' de ses évêques et du droit d'être le pasteur universel. Un si pro-fond silence sur d'aussi grandes prorogatives, et plus encore lee causes auxquelles on fait remonter leur origine en les attribuant non' à ces paroles: Brisas· ssss êrsêt'o, ni à oellee-ci: *Sur cette pierre je HHrai mon Jfÿte,* mais tout simplement d *la cautuent* et à la circonstance que *eette aille Hait la ca/Me ,4e ïïunpire,* et ose prérogatives mêmes, ainsi expliquées, accordées non par le Seigneur, mais par h· .pèrea, paraîtront, nous en sommes •An, d outant plu· extraordinaires à sa Sainteté, qui avait une tout autre idée de sec prérogatives (p. 8, L 16), que noue la voyons (ή 1K) faire un très grand cas du témoignage qu'elle croit avoir trouvé rend· sur sea siège par ledit quatrième ruerito ■cum<nlqui. Saint Qrégoir· to Dialogus, ■snraoMné égüsnisnt to Oraad, avait coutume de dire que ses'quatre mmIIm œcuméniques étaient comme toc quatre cvaagUee et la pierre angulaire eu laquoB· a 4M bêêfo FlgMee universea·.

g 14. Λέγνι ή αδτοδ μαχβριδτη (σβλ. ι', βτίχ. 13), βτι et Kepivêicx, διννβχΗντα βρδ δλλήλ ικ, 4μ - yepdv έχαήσαντο «Ι Κλήμα**· τδν mtamv 'Pdpqt. δ κρίνο τήν (Mdumv Ιγρ«φ(«ψό αδτβό · of βέ oO« ήσπόσαντο τήν έχδρίκκν αδτνβ, 4e*s uni έχ' έχχλησία dwyivMUxov αδτήν. Άλλδ τοβτο τδ συμ-χαβδν πολλά δσΗνέ έπιχνΪρήΡ* *ήi ***··* M·*" βίβ έν τφ «Ιχφ τοβ >«oO· τδ» γδρ «βοή κέντρου τή «ΜχήαΜ χ«l τηδτάυνόση τή Τ*|ϊή6 ** - βιητΑντο οί αύτοαρέτορο, itm «Μην..fcnHumv δβ»-σοOν έπίοημον, οέα (στέρφοι ή τΑν KsgmMssv, *Aut* dumpivwta, pdXwvu «fimt tv «·» dtnpeptgdvmv

I 14. Sa Sainteté dit (p. 10, L M) q·· tos Co-rinthiens, s'étant divisés d'opèniens, s'm rappor-tèrent à CMnmnt, pape de Bean·, qui tour écrivit sea jugumènt Mr Mite tftiri; tos Onrtoihisn· té-meiguèrent tant deltoepeet pour sa déricéoa, qn'iis la Usaient même da·· tea, tgMcm. Mais eette cir-constance cot un argpunMt Mm drikto m fhyeur 4· 4M· h MfliMB 4e D^IM* mt, Boas· étant aton to stég· du geuvarnenMot,

mtett WfIM V** toMle'ofIhiM φΜiφΜ Iμ ιμ ι** Iμ 4B| ΜβΜΜΙ ·® BMM ^|4·μ M· MttO 4tvtriMI 4M

pap·* «peetapcgm ak Menpa^ «kwfr»* ..".'b µt pto <*!·>*«*- « ««vMn* w Atabtaptlat, 1* *- 1«pm)ipw*, tec V* M|MM*M· Mi MMhn ypd-gmtetv «k eta KWVWWMM0MC, M vb afoot Ηραν ·>ιιΐΜ^ηφ» ht éè ate kA τδ wmikta* •pmtace*- Mi µ* 4 flflt^i»^ »k»w<*t tap> ««mt τδ flmpbMém, A Αχ·· «i M K Αν«πέλλ·τ· τδ ^«Π*« Mi rfc «V Aefogetv Mt*Λ* xteteOVkt·. Αλλ' «ta« ή MÀyoc^ <mafln>4 «» T« τή M**··» χχή teeot, oô «teteMt tai τή taotaUMMÇ t·* έχχλη<χ·ν «O taoO. Trite· «kta·»» «te ak «* ta t·* M*t ÀtavMÎeu τoO MayÂeu xte Wwou T00 Χρυσοστόμου d»T«fdpr»e («*· *› ""*Χ· *» w) τή «ύτοΟ naaapiivjKi Μραβ·Ιγρ«τ« «ροβτηΜβ MtX^ac^t Ml χρ«χούση ak t* «popata vkv έχι-exéua* 'Ρώμη 'Ιουλίου w xal Ίννόχιντίου, ή τήν tatam* tamtoOoiv ta' k··* ta» taHpo* oi βιΑ-βοχαι fad*·* it* τή; νοδνύσαι T00 Μου συμβόλου-xtetw too 'Ιουλίου βύτοὐ έν τοί τύτ· dyevexTOOvroç χ«τέ τιν«ν, ta τΑ έχχλησ(« τβρέσαουαι τφ μή έμμένιιν τοί έν Νίχ«(μ βόξησι (SmÇ ιστ. buA., βψ. γ', χίφ. 7) xei tamleOvroc («ύτό>.) ... ή τοΟ XotxoO οὐχ Ανέξ«όδ·ι, ci μή χ«ύ-σοιντο ν«*»τχρΙζοντ« . Έτι έν τή ôxoMeat τβν Κορινθίαν σημιηηέον χαί τοὐ*' ta, cita δντβν tpribv μόν«ν τ·ν χατριαρχιχΑν bpdvtav, 6 «ληοιέσαρο τοί Κορ*ν#ία uti ΙΗµ«τιχώτ«ρο ήν ὁ 'Ρώμη , χρδ iν χαί ώφιιλον **<ν«χθήν«(χανονιχΑ . Οὐβέν οὐν έν αδτοί αυνορβμν τδ έχτβιχτον χαί τδ τήν toO «Αχα δ»σχοτ»i«» σημαίνον έν τή έλιυΜρμ έχχλησίμ T00 taoO.

(Metati, Mé jqgto là, Mliol ci I'm· tab paritat valait Macta la MNroa* b «m telirviabiiB ta tatam; otia ociho oaoaro ta aao joam· taa patriomtaa **AtauutMte CAaMaota, ta Jtaaooiooa, taa· boo tat nteoocMatam «t MMa, tarivoa*

riD· act I· cMg· ta Tampim at < aaaaa ta la pta-riaaoa ta aa aMga taaa Ma tyatari; at.ai la ooa-oaam fratacaat taacMta b la paaptesM, la atata aa rcata lb; otaaa, a· o'aa rtfbm aa peevw tem-poral, ataaat laa lata Mam aa aaaaaam frateraat, taaa tai aMrirm ta la ta atataaaaa, m c axaroa paa aa prix ta I'uiirricimat taa igtam ta Dtea. Jioaa poavaat aa taa aataat 4aa example· tirta ta oaiat Atbaaaao la Grata at ta caiat Jaoa Cbryaoataom (p. », L 5, 1T)| 8a Saiatatb toot aa dtaaira la praara ta 1'aatoriM frateraallo daa aax pitaagatirm taa btaqaat ta Room Jalm at laao-B oaat; Im aaoeaaaoara ta om pkpm vaolaat aaaa forcer b reoonaattro eaeoro aqjowd'bai eerie aa-torit* par TalUratfoa ta ditia ay®bole; cependant nona voyoae ee mtae Jnlae « irriter ooatra oertaina hommee de aoa temp· qai tretaietfel ice jRpKam aa aa c'a· taeeat pat om depwxa da Mede (Soc. hi«t eccl., I. III, «hap. 7), at lea menaçant (ibid.) da aa pitta tea toUrcr d atocac ftt'ili aa emicat Zta-aoocr. Il taut aa oatre noter dana l'aitaire dm CoriathiaM, doat il mt qaoetioa plu* haut, que, ooBMoe U n'y avait aion que troia ridgm patr)aroaax, oelai da Borna ôtait la plea proche dm Corinthien· at la plu» convenable d'aprta la diviaioa de l'em-pire en province·, et ce·! h oe «iége qu'ite de-vaient a'en rapporter d'aprta 1m canon». Noua ae voyona doao dana tout ce qui prdebdo rien d'extra-ordinaire, riaa qui démontre l'antprité abeotue du pape daaa l Ejli»· libre de Dieu.

β 15. ÀλλΑ τέλο , λέγ*ι (οώ. τή αὐτ., στίχ. 90) ή αὐτοΟ μαχαριότη , ta ή τβτέρτη οἰχουμβνέχή σύν-οδο (ήν χατΑ παραδρομήν χέντη μιταρέρι *χδ Χαλκηδόνα «Ι Καρχηδόν·Ι) έναγνησδτίση τή έχι-στολή «ta> Λέοντα τοΟ α', έβόηστν· 'Ο Πέτρο διά τοο Λέοντο; οδτ«» ώμίλησο Τά «ρΑγμα Αληφβ οΟτβ Ιχ«· Αλλ' Αριλ* Ρ*» ή ,ώτ<Λ Ρ**·' ριότη μή itapcâpapciv χαί τδ χβ xal pct* χοίαν έξ«ργ·σίαν> οἱ χ«τέρ* ήρβν έβόησαν τδ δχ*ρ έβόησαν tk έχβινον .toO Λέοντα . Εκ»ιδή δέ έχιίνη, Ιον owtaplav σχουδόζουσα, έλλιχή fcdvcw «k τδ Αναγ-καιότατο* τούτο χαί τδ Αξίηρα τή οἰχουμινιχή συνόδου ήλίχον tataçpov cbwt οὐ μόνον toO «ta«, έλλέ ««i τή tccpl «ύτδν συνόδου Μοιδήλο έρφβΤ-νον, φέρ* ήμοί dqXtaapcv ὐ τδ χ«νδ^ τδ χτρανό , * *λη»β έγέντто, 'Εκ τ·ν χλέον ή έξ«χοσί·ν uttôpWV τ·ν έν τή συνόβ* τή Χολχηβόνο συν-«OpotoHvtMv, δι«χόσιο< uplicoe ol opytacpot «ύτ·ν δι*τ*χ*ηα«ν 6κδ τή συνόδου, tv« έξη·»* MI χ*τά γρ4ρρ« µ I χ«τ4 νύηρ*τήν ÿqtaM* έχτστολήν too Λέοντα , οὐ μόνον δέ «UÀ· tv« µ I έγ-γρέψν µ I ένυύτΗρΚ ta* ^^ν «M* χρέοι* ta* βύτή , tav ôtapxi δρΜβοήο ή μή' «i Mt* μέρο ÎUDctoMK κορίχου έχιχρίσκ µ I (o«tparfat τή έχτ-σταλή χόρίσχοντοχ έν τή τοτ^ρτή μόλιστ· «νολαύακ τή t**i ov»*·®· *·»** «* *"Ρ»ΧΙ·

Ποψ. χόριν

Μ*ζιρο Αντιοχοίβ Συρία ·Γ«β· Συν-ÿSct ή έχιοτολή τοΟ *γίου ὑρχιαχιβχέχου τή ρ«σιλου·ὑαή('Ρύμη Λέοντα τοί έχ-tcÂctoc «·ρ* τ·» τριβχοοίβν βέχ« χ«Ι ὑχ-τ· έν Ntxaip 4γί·ν χ«τέρ·ν χήΐ τ·» έχ«-

β 15. Sa Sainteté dit enfla (même page, l. 90), qub le quatrième ooneil· oeeuméniqua (que pu erreur cana doute il tranaporte de Chaloétaiae b Carhedon), aprèe la lecture de la lettre du pape Léon I, a'écria: Pi/m e perM eanat par le èoec*« da Lion; cela cat en effet partatemeat vrai. Mate Sa Sainteté n'aurait pu dfl pouor mna aileaoe comment et aprèe qaei mta examen au père· teclamérent ainai le· louange· ta Léo·. Mate puteque Sa Sainteté, pou abréger peut-être, laine incomplet le récit de oet événement ai im-portant et qui prouve d'une manière on ne peut plu évidente è quel point le concile ia<mmtaiq^ eat rapérienr en dignité non-aeulement au pape, mate encore b oc· collège, non· allone, noua, faire connaître au publie tout ee qui e'y eet pâmé comted" oela eet réellement arrivé. Su phm ta ois conte père· réuaia an concile de Chateédoine, deux eente, le· plu· taetruite, feront déaigtae pu le concile pou examine»· et d'aprèa la lettre et d'aprie l'esprit l'épttre citée ta Léon, et pou rapporter pu écrit et avec leu «ignoture leu propre juge-ment au oDe, ai elle eat ou non orttadoxe. Lee opinion· motivéte ta abeqne évèqee, an nombre ta deux canta, aoat rapportée· textaelteaMat, autout dan· l'expoeé ta la quatrième aéaao· dudit aaiat ooneil·.

Bn voici quelqma exemple·:

Materna, totfM #4nMeeta an 8frio, déf.- Lo lot*o fût

». a 7·' –1A.M Afl –a J-

* Pan· ·ı·lııM Bokmr «ta te cpMota patMcte (t ·): te <Mm*hwmi apMte. ftam ocaoBAi» item XI»

M

τὸν κοντήηοντβ t·» Iv K«v«t«vvtveualXci J τὴ vie TAμη, «·* *1 ·» ** ◆·◆«api V·* 4γι«τ4τ·υ latoalaou Κυρίλλου IptcSeluq «ίστοι· MI I«·σημην4|(ην· Ktaadht»· £

β··I4ρητο * »·λ·βέ·τβτ· έ«ίαχ·«· Κύχραυ- *νν|·«ι 4 I«ι·τολὴ να· ΑγιβτΑτου dpxicxiaxlnau τ·· xuplou Λέοντο τὴ Iv Νικαίρ έχτ·»(ι·ή «lavat «api τ·», 4γ(τ»ν χαὶ μ·χ·ρὶ»ν χ·τέρ·ν χαὶ τ* Iv K*ινατ·ν· τινοφχόλ ι 6βαγορου·έντ< «api ν·ν έχβ- τόν «οντήχοντ· συμβόλρ τὴ «lavatae χαὶ' vate έχιστολαῖ too μακαρίου Κυρίλλου* καὶ 6«οβ·ξ4μ«νο τὴν «pappqSttaav iat- στολὴν όχέγραψα.

Kai αἰτιο χ·Μή« deam; ιμαλεγοΟσι· Χννflac ἡ έκισταλή, αύμφβνό έστιν ή έχιστολή,» συμφανΗ ή έπισταλή, Ισον τό χατ' έν- νοιαν χτλ. Ματ! τοαβύτην χαὶ τηλαιαώτην Μρψή έξέτασιν έχ παραλλήλου χρό τά κροτέρα 1»ρΑ συνόδου χαὶ πληροφορίαν κλήρη τὴ όρόότητο τΑν έννοι&ν, κα. οδχ δτι ήν έχλΑ |«χατολή τοΟ πίκα, έβόησαν, μηβαμΑ φόονοΟντχ , τοΟτο Βή τό ««ρφόητον, •i δ χαυχιβμένη νΟν acpvôvctat χαὶ ή αὸτοΟ μαχα- ριότη . Άλλ' d π·ρ χαὶ ή αὐτοΟ μαχαριότη έπ«μπτν ήμίν τά ται προτέρβί Βγίαι έπτΑ οίχουμινιχαί .αυνόδοι ,σφμφονα χαὶ συνψδοντα, Αντί τοΟ χαοχΑσόβι . ώ τὴν τβν πρσχατόχβν αότή χηρυττομένην tad τΑν προχατόχαν χαὶ πατέρβν ήμΑν έπὶ οίχοιηκνιχή 'συνόδου (doi^ciav, <ίχ«ν Iv χαυχΟσδνη διχαίΜ έπὶ τὴ ίβίφ χυτή όρϊοδοξίμ, Αντί πατραγαόιΑν δηλαδή ΑνδραγΜία χηρόττουσα- ββτ* Μ τὴ «ΜοΟ μακο- ριότητ: xtftat χαὶ νΟν, έάν έπισαίλη τααΟτα, οία διακόσιοι πατίρι έξχάισανη χαὶ συγχρίναντα ··- ρβσι σύμφννα χαὶ συνψδοντα ταί όηό«ίο·ι προτέραι αυνόδοι , ta' αότή, φαμέν, χΑται, (να άχοόση χαὶ παρ' ήμΑν τΑν Αμαρτ·λβν τὴν' σήμίρσν οὸ μόνον τό*, Ό Πέτρο οδτβ άμίλησι, χαὶ (Γ τι ίτχρον στμνόν, ίλλέ χαὶ τό* Ασπαα·ήτ« ή Αγία χ·ίρ ή άπομίξασα τό βόηρυα τὴ χαόολιχή έχχληαία .

Amm, «t ettt ia /H oppooÀ A I>Ita per h Mo •ata Mfw Ofrta·. D'fti lifi

It «bom·: · (
nMierei, IMμv 4t Ofrt: U hürt 4bi «Ata rota aratalpw Uea «taoori* «on ia/W «opata 4 JRta jwr ta oMreita ptao tt bum it «ptaita Av la (tMA 4 CôaotaaUMplp *ar itt ttnt aie* faeel* tt tttt ht Itürtt ta oAtaâta CyriBt; ^tti fterftti, aapitaPta 4 le 4M» ItOrt,fti «peA

Et ainai de «rite, totu ('exprimât ainai: £a itttrt iatctnh, le ItUrt tti d*eeeord paeari ax anu, etc. Coot aprte un ai grand ot ai minatieux lexavoa, oa la comparant aux dogme» dea aaiata concilea antlrieura, aprèa s être pleinement con- vaincu» de la droiture de» panade», et non «imple- ment parce que c'était une lettre du pape, qu'il» proférèrent aana aucune envie oetto exclamation fomente dont m vante et ae pare aujourd'hui Sa Sainteté. Mate ai Sa Sainteté noua envoyait elle- inéme de» pœaéea en accord parfait avec le» pre- miere udpt concile· œcuménique·, au lieu de ae vanter de la piété de mo prédéceaeenre I laquelle noa prédéMapetup et no· pire· ont rendu hommage en plein concile œcuménique, Elle aurait avec miaou i ae vanter de »a_propre orthodoxie: au lieu de proclamer le» (telle· action· de aee père», Elle montrerait ta dénué» propre». Π dépend donc do 8a Sainteté, h prirent encore, »i elle non» envoie, de» penaée» telle· que, deux cent» pire·, apri» le» avoir examinée· et comparée·, le· tron- vent en aéeord parfait avec ta premier» concile»: il dépend, di»ona-noa», d'Elle d'entendre également aujenrd'hni de noua, humble» pécheur», non-aeule- ment oc» mot·: Pitrrt hû-mteu a perU per ta kuif et d'autre· louange· «emblable», mai» en- core ceci: talrameM ta «éndruta main qm a tt- Mpé ta hmtt A fJSflite tetiterttilt.

9 16. Καὶ πΑντβ έχ τὴ ««ρινοία τὴ αὐτοΟ μαχοριότητο έξήν ΑπιχΛέχισΡαι τηλιχοΟτσν έργον Αξιόν τοΟ γνησίου διαδόχου ναό μακαρίου Πέτρου; τΑν Λέοντα τοΟ α', χαὶ Λέοντα τοΟ γ*, τοΟ έπὶ προφυλακή τὴ όρόοδόξου κίστ·« χαρό- ξαντό τό Bitov αόμβολον Ιχαινοτόμητον έπὶ Ασπίδαν ΑχαταμαχήτανΑ όργον, lovvSÿoi τΑ έχχληαία τὴ βόσαα»; τὴ χΜολαή 4γ(ρ έχκλήσίμ, έν ή χαὶ ή χανονιχή apmwâaBdpcîe τὴ alta· μαχα- ριότητο , χαὶ οἱ έδραι Axdvtan τ·ν imibôwwv τὴ βόανὸ κανβί χαὶ.έτοιμοι Bcawleeotv* ή γόρ xaSo- λιχή έχχλησία ΧοΜιχαμένη «Αντο τὴν έπισηροφήν τΑν ΙάοστβτηαΑντΜν aotpiiMw μ«τά τΑν aoqnîaav •Μη, οἱ διορίζω ψιλή νήτ όνέμάτι W τὴ Μν Αλ- λον έν*ργ«1μ χαριέτητο χαριιρΑχνα , χαπηλοόανοα τὴν (ορύσόνην. ΚβΙ δή Ιχιξ(ιέχέμι·α λόγον «β- ραχλήσιο χαὶ ήλαίζιμαν «ΐϊÂi, A έγραρον I Αγιο Βααίλιιο; πρό τόν Αγιον Αμβρόσιον έπίσχοπον ΜοΜUνον (έ»στ. ν·*), ΑναvtΑoet τό ΑρχαΙμ τΑν πατέρον Ιχνή* ta ota Ανβ» μογόλη ta «λήξη ήματέρα; Ανέγνομον τὴν ΡηΜααν «ρίς τοή Ανβτολιχοό έγχόχλιον, έν ή ΙρΒμον «tap Iwpapu •ήτρ ψυχή χαὶ τὴν «ΜΜ tel ουνόοα Ιαατνουμένην μοχαριότητα, A χοί τού Αaό τοΟ αχίαμοτο ήρο- πατόχου αότή , Ρήματα λβλοΟσαν νοΜαοο , ήτοι

9 Iβ. Et certe·, il était permia d'attendre de la haute intelligeace de Sa Sainteté une œuvre ai graade, digne d'un vrai «uccoareur de aoint Pierre, de Léon I et do Léon III, qni, poor coxavrw falota tafti trtktitPt, JU prêter li 4fom «gmlete mm* itt teW»(d Hpnéee 4e tente etteintt; cette œuvre rluntaait ta Egita· d'Oocideat i la aaiate EgBaa univeruell· dane loquella ta préaéaace oa- noaiqae do Sa Sainteté et ta liège· de too· le· évéqa·· de l'Oeoideat restent vaeaata, mai» prête ή leur être rendu·. Car l'Églta «uriveraen·, tou- jjour» dtopeaée I »(cueillir te retour de» paateure qui eat dérceté ave» leur· troupeaux, u'ordonn· pac baac un vate (ta de» tatru» pear d«a «tégre qui lent oeaupé» do Ait par d'autre·, ou trulquaat •terni ta ooeoedeeo, Wom oéteadiea· cet appel «t •ouo fimUiM car lui aoo eeptnenee, oâa, oeotme écrivait Mint Batata h aaiat Amhceteo, évtque de Mitaa (Lot. A rta<4frur ta tant miüfù»i 4e a·· pire·, quoad, ou Itaat, uea aaao ua grand étoooemaat, ta tattto cacyoMqo· aux ohrétieua d'Orieat, non· vtmoo, avec aaa indicible douleur, Su Satatote ci vantée pour ou oogoc··, «uivre l'exeoiplo ta née prédéeMaeon depni· la Mparotion •t parler le tangage do l'innovation: c'eat-h-dire

* blor η a bMoopapoin αΜ όοόί h JUtapM*-

i

D· JW MMMW OÉNMI fi*·* <klife DvAMMk
lAtr pMAMk X Π, >« a. IM

MvmmMh

ρη&ιῆί ἐχχΐηοίβ , dota ρή BtaanBm (Umc «eut» aôtobç tic hadjprjoiv toO dwpapt^ùu, «al ixtpévMC toO oxoudcÇopévou tuotqpqwwO ΟξιέήΜττο xto «A BancotixcO «ptetriou ptto τβν ἐχβχολουέ·» aétf, ή xatopyetoBau μέν xai τβν Bowtdtwv xai dhixtev, τολμάν 8i *wti^* itovwav tyriot, xai taOta Myp μέν ἐχονBνορένον aWkdpaav τή ἐξιοσιβέατου dp-χβιίτητο (oaX. ia', στίχ. IB), xpdypan Bέ Mvat Mov ī vtwtqpoBç BÛp&c dpriXixtoç xatd τή éyto-tqtoç 4* τφ λέγην Ὀφβίλονν rd 4*ορριρββ> σιν dirt τβὁτο doe pttd ti|» Biaipeeivl! «apeiotttoe» eïf .aùtdç xti. (·4Xη ®tiX· U)> ριγνὑντβ oBne xai μίχρι tcO ioσχοηχΛ Beiwroo tin it» too voMtapcopoO. Kai Sextt in t·» Idywv tod-ttrv, be ή aôtoÇ paxaptdtqc bmXap^dvet, βτι xai t» tQ ὑρBoMξρ xaOUlixÇ iχχληαίρ σνχφη β tt adroiBe συμβΐτ» xal ei$ tip nt); 'Ράρη pttd tor χοχιαρό», 4tw 4λλοί·« xaidaag ὐ duavta td ρυστήρο xai BwpBepd M σχολοατιχζ tapBpelth ok 4» MppAv dpxettei <(tpfxoxdHiav xai »·» ήμ«4ρ«» top·» tatoupytdv xai ρυατηρίνν xai BaypdWv, ndvtota βρ« «ὑλββουρέπ) ti)» ἀξιοσίββστο» ήρ·ν dp* XUtdtqta! xai, Bid συγχαχ4β«χ» xdvtMg dmeto-λιχή»! χορί , B Myti, (οολ- *'· βτίχ. β) vd Ολίφι ήμ«ί pi σχληρΟ» τινβ χρογρβρήν! *Κχ tot* c uitqc dyvoiaç tdv xaF ήρ«(Οκοστολιχ*» xto xa-BoλιχMv Bcaitrpdttev xpotjXtx itoxtak xai ή tape «ùrijî ditopavoi; (o*X. ζ*, στίχ. S3)' Ἀλλ' oδτ» pt-vβξO, άρΛν ήBυνήBη vd BiatqpqBf ή t1|c BiBekpÿrXiet xal t1|q ttpdc iatotaclat i»έ-τη , BκoBιBoὸoη iHMcBdfmc td oàcetov edBqpa ὐ ήμO , de. nota xai ī xdxaç Aittv ī Iwane» lypape epic tàv iv paxaploiç Mιχ<i]λ té* Kqpouléptov, tÿ-xaÀAv tobe Γρβ«o6 de paù^aiévtei té οὐμββλον t% xaBotatfc txxXqtoac, P^oMc toBoépavo; ptta th d(i«pe abtoG pfta ri)v tatopiav. *AXXd metl-ορβBβ, βτι dv d ·&** paxaptétqc dveuMiq a<« ρνήρην td* ixxXqmaetntdv dpxamAoyfev xai tete-*fitn,* τήν BBβαχβλΙβ» tdv Mer» mndpetv xto véç dpxtoaç hattwpy(a« τή ΓβλλΙβ . τή Icxaviaç. xto to edxÜMyiov τή Bρχβίβ PttpaMK ἐχχληαίβ , ἐν ἐχχλ<£«ι γονήοοτ», pavMveeae «<oβ ρέν Aλo i^atbBm duTrortoρβ tytwqor» tv t| Béoai 4 earn-αρά tn xto v·» Qbeac, tvf ή dp(oBo{fa ἐτήρηοι τήν χβMλιχήν ἐχχλραίβν dptapov νὑρφην tf voppiρ oβτή nap* ήρΐν, mitât pqBepiav ptv Iχοοαιν dote·

owUep* τή dyduqg xai tf pGtpp ttfH tip *at-rip pqripa ouwyopivoq; ἐν Mtq« «fame tapper γιαρένή τβί ἐχτά oρρβγὐκ voOκνβάρητο (Ά·οχ.o', 1), ήτοι wdf tard oixoupcKxMt owéBot,-, nui t* fruaaaq dlqHia^- aéoa (t ipeilouv dXqd·» vd deep-

re xal ρνβνήριβ. mM Ivtdhputa dvBpdxev, hw BwqH «βτβλλβγήνβι 4 *d advta uivstopV emeu τή Μάχη IxMÀqoia apte τήν dveUtotawv dpMHev *tiew* ≈ sac*·* wetoptev *to, etc ήν, «CTWOs «aHUr® («A.i,et^.8O), τή» ήρβτέρβν ηκνήν οχooBή», te» vd *ροβέχ«ρ<ν ai» νήν BievqpqBttcav 4«4 tdv «perd»·»

taatiea -aa vicariat m la priMMtd abcotoe area toot oe qui au décoalo, qu'au foulant tu piedt tout oe qu'il y a do phu divin, qu'au adaquat tout aveo la denMro aadaeo, at oola ea afectaat *u parolee to impact poat In tondrobto *enHfuM* (p. 11, 1. 1B\ mh Ml ooaeorvaat Ml hüt M fond da maar teat· rhupkoable taxer doe novateur» ooatre Im eAoan aafatea, comme eu 1» τοϋ daaa

tti mlrodtto qprto to atoiamt// eta. (ibid., p. 11), répandant ainai to vonin de l'innovation jaaqae ear la célébration da la eainte tone. D eaoible, d'aptoo tea .parolee do 8a Sainteté, qn'il oto arrivé daaa l'Bglieo oathoUqu orthodoxe oe qu'il tait être arrivé daaa HBgitoo raataiaa aprto la papiame, c'oet-b-diro de graven ehaageaaoato daaa tom lee aacromeeta at lear aMndoa . par daa oubtilité» eootaadquoa, aar laquelle il ee beao pour croire quo mo aaiatao Hturgiea, mo ucroatmta, mo dogaeo ut dgaletMut aouAirt; oepudut 8e Sainteté re-epeote toqfoun tar adndÜHe mtiftoM, et xuât d'une indulgence enttoeureot apootoBqee, elle μ veut paa, dit-oDe, urn per mm rtponrw*· preecripAen. Coot d'IM toile igxoreaee dee ooe-tuano aportoUquw et oatboKqxee ooaoorrta ehee non» que provient cana doute eette utro aaaortlM de ta part (p. 7, I. 99): Fou u'oeae pu oeMtnur parmīoew Tetottde fmaetpaemut uerd *tt* db> pu-emwmta trnWneitip». 8a Sainteté noua altribn» étrangeamt ee propre aaaladio! Coot alato qu Léon IX écrivait jadia u bienheureux Michel Oére-

dignité ai pour lUetoire, devoir altéré la aymbolo de llgBeo uivereelle. Meh nona commet aea-veiacm que ai 8e Saintoté rappelle à aa méawire l'arebéologio'eedéeiaatiqoe at I'Metoiro, I'emtogno-

I* Genie oi 4« I'K^ague, to io fwéviaito de I'm-

exietaatea, to papieuM a deaad la jeer on Ooeidut, tondit qua l'orthodoxie a oonoorré parmi nom llgHeo utvomeBe eaaame um Baaeée aena tache b eu oéleoto époux, btoa que nom m wyono

1 98), a'ayaat d'entre ta outre aeu que' oeM d'uue tbariti Mutuelle, ni d'autre garantie de tuito q* notre piété Viale urere Mtremlro eouMMU; et eette piété flato oot la aune do notre oMto-uue b la vérité et il In deotriu Morquio du

οομμμοομ Αο to det rMm do la pqptmtt

•nom* ONnrjuriiKQKN.itA·^ imi mm

ἡρ·ν ItlaeneACav, e*·» uaMfc *■· MAmo u mAfuates-«M». ** (p· M t·) «senate· M· ·M· («K,··4χ. M) 4Mb M A«·λ··*·|M> tebï 4 ertter enr ta foiddir mmh I pas» m» mMrii. 4ρχ·(o·< Ispdpxag b«J at«teb< t·» 1»«·^ AM M A ki· di mm SMommaader (AA,

«ηM>». β ι») «ι *

hcstSi) évcMle oè «pe^pamtav tamMpeta, eèsèg é péyag BmCUmç ndAcv taotMSMdW êv dMpKCi AβουAAρην eètdv IntotslAat tf nopqpal*

g'. 17. 'Ex toêw* dndvMv oupmpeivst xal «4g |üv tpbptpog «4c tyete xaèoAtxte MeaxaXisç, AU' Iteng ἡ abto» paxaptétqg, «éco» dvéotev pte «ai dyttouvoêtxta tb χβτ«τολρ«ν AAAoine» td» Ipstdpaav p tfXfüttn os xsl Asttoupÿt·» xal Asm·* IspoupytUv ysvopévwv vs xal 8ἡ «ad puprvpoupérvMV épqÂhuev «4 Xpicnsvtxp χηράγρβτι, tab tb dMvepqNv «taoCg detects oé^ag «ad tb «tetsteelut Motte «rt tat' «ùrUv τAv dncadwv êpêoMgmv man·», etc «etc ««Ote xal ἡρN xotvà IχρηρAπο·*. Ildoov te ttapexég te xsl tatov ἡ PeAtteaëtg tdv xauvotoptUv, Av «ἡv xs-χρονoλiγἡρMv dorprrt* ** «t tesAqobpt^ ,pAW ijpsti ts »«*' Ixmw* oKapsv «ai o(del&pot «sr-tépeç ἡρ*v bcspaptuptèqoav dpudpmg xatè tub vtae-tapcope·· Kei te xal étape» λAγ« »ὐχνρβio(vI(tijv abtoO paxapUtqxa tl); «oiebcqc pqtaÿoXte*. *?·**> itt tè pèv tpteepa ἡσAν wets osfkkqua xal tl{ tobg Ιοτιχοὐ , de v*i «Mt fapoupffag Iχονχη tuti tb abtb οὐρβολβν ὁρολογοOντβ ' t* te voMtoptxd sites yvasetè totg «Rpdmv ἡρM, oOts luvdpsve 4m* tatxM)v«t «M tx tdv avnpsvpdwv tUv êpèoMÇwv 8u«xAv «atépsav, oOts pif* «lenratv pépovM cites c ix «te ^PXetteqest ote* te *te «adhsAtxétqtog. "Eitaite, aep* ἡρΓν oltex «anptdpxm cites αὐνoιoι Uurtjèqoaiv «ots ttoarysryCv véa^ btéti é bnpawmotte «te IpqoMtac totiv aabtè tb edpa «te éxxAqoÎM ἡτοι aAtèc b Aadg, fcttg éèéXst tb Iρἡὀχβυρη abtoO aiwÎMC dpstdplqtov xal êpoette; tf tdv Mnépssv •dteo, dg Apr* èxmpélqw «ai mAXoI Mv 4M toO αχiαρβτο xaxAv ts xal «atpu*x*v AamveppêvM pqtev 4véMvts^ M *» 'I tetntf êmAqrtp, ék et xarcè Mtpob; «utxai ἡ ebaâss; A fhf dxevévaMv td vsoAoyoépCM êt' otaoûsptM 4nsAoyMwn «p*

âiT «H» tbv luMjioHvta X«*v« w» MW

IMvwf êpoAerpta*, 4a ait wM» Aβχoiτ»"», natat tqÂtxoamg 4v Drag è F «al ê|* «opte» aad τἡν aèldpMtw wd tb* «te xgMrtuNotte MeWt I* t|οµMµ | èmlqeép Çpa*, *c Ah·, ρβA· «Hta A^_-Me— MmI

absout. 1U* MaMa tMtf pte 1||iÂêwi lapée

rat rosevoir Mη deetriaoa. Oo mémo Basile h Grand, pear m pas «rtrar H 4ms um Usaartatine iaoppart—s, mus apprendra * peu de mote oo qu'il pensait de la oupeéssatio des pontifes romain»; il Ht: J· asufois dartre d leur oèў (ibid-X

t 17. De tout oe qui précède, tout honame femiHarisé aveelaaaiao doctrine catholique, è ptaa forte idua aa sainteté, peut conclure combien il est impie et contraire aux décrets des ooacUes d'oeer attenter h nos dogmea, è no» Htargiee et è Me autres pratiques sacrées, qui sont, et qu'on avoue Mro contemporains de la prédication chrétienne, puisque oa les a toujours respecté» et considérés comme inviolables, mémo au jugement des anotoM papes orthodoxes avec lesquels alors ils nous ^étaient OMMUM. Ctamblea au contraire U est salataire etconforme h la religion de corriger loe innovattoae dont la date dans ho annales do lT8gli»c romaine mm est parfaitement connue, et contre lesquelles nos pères ont dans le temps protesté. Il existe encore d'autres raisoha qui militent en fhveur dos réformée indiquées et les présentent h sa sainteté comme très admissible·, d'abord, qne noe dogmes étalent jadis vénérés par les Occidentaux, puisqu'ils avaient loe mèmoa pratiques religieuses et qu'ils confessaient le même symbole; tandis que les dogmes nouveaux n'étaient même pas connus do noe pères, ne peuvent pas s'appuyer même aur les écrits des pères orthodoxes de lOccident, et ne sauraient être recommandables ni par leur antiquité, ni par leur catholicité. Ensuite, ches mus doe iamvations n'ont pu être introduites ni par ha patriarches, ai par ha conciles; car dies aoaa la aeavogenl· de la religion réside dan» le corps entier 4e l'ighse, c'est-à-dire dans le people hti-mêsM qui roui que son dogme religieux reste éternollémsat immuable et conferee à celai de se» pères, oeamso l'ont éprouvé par le feit planteur» papes après h aeHouw et quelques patriarches

do rien. Dean l*KfÜM dOocédoat an contraire, de

eu mum 4H0mM, sanctionné loe innovation» fur

%

taddNéiM, (p. 11, L M); s'il

eetatar ΓMipoM/ W IWBse eetboHqae retire m metae set asapêaga de ttafeillibifité présumés des décrets des papou! A te vérité, dans mo toDo

·* τή nfevlp C«1 V* μή* Αφ·<λή

(TBa. If)· Χρχ«ν Α* iM'1 *<1 *«<·»·«·< tv Aixnieeévp. Nvenat IM* *·; Λ» ydvqrre

Αχκτροpή «I et oβμη τή ρ*β χβΑολιχή tud AηMηλιηή ixχλήoiβ , ή *ε* pév Χριατά a·* ρ«λή (Πβ&, *Tbf. V*, 16), ήμβ ti (χοοτο μέλή ta μΑρ·υ , «Aea <tup0ooM) γιγνβμΑνή tat' «tatav «al xeea «apaivaetc «B«χ4γγ·λτο , Ottawa «ί xavd-Avotv τή xnqpoxapaBtaou ήμβφβ Αμχμήτου xtemmc, ni pdvov *hç* tawntOf xal peuxriu, ΑλλΑ aal A to* οφή xal φvχMβΑρο Βιχβiη xattmptavm euvett-χβ - xal ώ ontaqv τήν xarqyeptav dvdytrat tv «pktMC xal ή ÿqBeÙe ΒρΑ τού Ανατολικού έγχύαλιο τοO tmextacee τή «ρ»αβυτίρα Mhta IUou teO xal τοιαύτην xqptaropav «ύτήν tv τή χαύολιχή ixχλήβip.

ia pate 4 pd«W dan· !·>**·*- AtaiioiUl! Mai· &«· ·* apostolique "dent Jéme-C̄ArM été te ohqf B (Paul. Kph. IV, 16), et ehaeaa de non· an dre owatarre, teat aenieil voxaat do tear part at teat· exhartaUon purtaat attaint· A llrrépMhamihte foi

damnée «a oouail·, uoa-eeulereont aeauae aaapaeto at devant être repoaaaé·, mala enoora comme arrant· at tondant A compromettre la «alat tea Ana·; daa» ootte eatfgorio doit fora rangée on première ligne la lettre «uyciifw ana *cMtiou* *fOrltut* de l'évéqm de l'aaoieaae Bataa, papa Pi» IX; et mm,ta proclamoM telle daa· l'Eglû· Mivertelte.

β 18. Aid τούτο, 4γ«χητοΙ Α8·λρο! xal oiAAei-τουργο! τή ήμβν μτιριίτητο , ΰ; *Muon*, état xal νύν μΑλιστ· tv τή xtpiinwoti τηάτή τή txMetmt τή ^]Μοή ίγχυχλίου χρώ ΑχαραΙτητον νομίζομον *iùtmîi* xard τήν ήμπΑρβν χβ ριμρχιχήν xal ovvotc-χήν ένοχήν, 8χ«· μή ΑxéXqrai μήΜ tx τή Μα μΑνΒρα τή χαΜΑχή ΒρΒοΒόξου έχχλησία;, τή βγιητΑτη μητρύ dxdvrev ήμβν, Ινα ήμβ τ· «Ατού χβ·' ixdoTigv éxtvéuplÇuptv xal ΰμβ xporpAxupev ·I αύτύ, 8xwς, ύMvβομiζavM Αλλήλου τού λΑγάν χαί χροτροχΑ; τού μακαρίου Πούλου χρύ τού 1«ρού χροχατύχου ήμβν, ού αύτύ μταχαλέσατο tv τή ΈρΑσφ, itcavelapjidvmpcv χρύ Αλλήλοο;. Προ-αΙχ·τ· iauTott xal χβντί τφ «οιμνίφ, tv φ ήμ· τά χν·Ομχ τ6 Αγιον 1·ιτο Ακισχόχον xotpalvtiv τήν ΑχχλήβiΒν τοO Α«βΟ, ήν χιριιχοιήοβτο ΐιΑ τοO Ιδίου βΐμχτο . Έγβ γάρ alta τοOτο, βτι <1α»λ»ύβοντ·ι μ«τΑ τήν Αφiξiν μου Ιάχοι ββρ«1 «ί; 6μ· , μή φ<<-8Αμ·νοι τοO χοιμνίου, χβi Ιζ ύμβν βύτβν Ανχοτήαοντβι Αν8ρ« λμλοOντι (ι·οτρ·μ-μΑνβ τοO dnoenfv τού μββήτΑ Axiom βΑγβν. Ait γρήγορiiτ*. (Opd(. χ'.) Τ6τ» οί χροχΑτοχοι xal χβτiρι ήμβν, Αχούσαντκ τή Μη ratant χ«ρβγγ«λ/·ι , χλβυβμΑν μέγμν Αχοιήοβντβ, aal txtmetatK al; τύν τράχηλον ataoO xertfUouv «tata. AMM ota aal ήμβ Μιλφοζ dnadevTo;,«taaO voûté-, τοβντο ήμβ μ«τΑ *tuofiort*, ixtxiomputv vορρβ 6λο-χ pupépcvoi tat rta τρΑχi λον ataeO xal χβτβριλοOντο χβρήγορήMήMv «tata τή ewtepf ήμΑ»ν tanexten, tat oMoI ήμβ xmpion 4x6 τή βγβχή του ΧριατοO, ούM ήμβ xapiàxpotae dxè τή «Αβγγολιχή Μβ-οχβMη , oAM ήμβ ΑMχληνήαβι τή ΑορβλοΑ Αφ γlβ 'τβν xartpmv ήμβν, Aexap adxaivau; oAM ήιύνή·^ χληνήοβι eta xttog τή OMet|, ήν ««ηφβλον χ«τ4 χικρού ol tat' ataf ΑηηνρΗνν 6x6 τοO xttpd-ξαντό - taNK dxotampr» «apd τοO leenému rè at 8·8λ« 4γ«·6 xal xtert, χαμiζΑμανοι τΑ νβΜ τή xtovom; ήτκ τήν οχτήρiχν τβν φοχβν ήμβν te «ai τοO λογιχοO «χμνίου, φρ' Β aantârÿmv ήμβ rè χνοOμβ τό Αγιον χοιμΑνη .

/ I 18. C'ret pourquoi, no· ehere. frère· at co-'opéraient· de notre médiocrité, non· avona toqjoure ore, at A plea forte ration maintenant, A Tooeeatoe de la publication de la «redite Lettre encyclique, eroyoM-MW de notre devoir rigoureux, aora peina de reepoarebilité patriarcale at ooUeetiv·, poor empéebar qn'aaean no μ perde de reeré bareai! de l*Bgli·· oatholiqae orthodoxe, notre trè· aainte mère 6 fou·, de rappelar chaque jour A notre propre retivenir et da voo· engager 4 méditer aaaai, ·An de non· rappeler constamment et do non· ré-péter led un· aax aatrc· le· parole· et le· exhor-tation· de «oint Paul 6 no· prédéoareenn qaa lai-mtme a convoqué· 6 Sphère: Pmre perd· 4 omit ·I«ii *»t 4 tout If trouprau Mtr* Iqwi la *Soint-XffrU oout - MoHit* drdfare *pour pouoorutr FtfUot it Dim* qu'il a aofuire *pur ton* propre aeup. Car *jt* mm *fiupri»* area *üpurt tl ouirtro pomi* août dre *loup* rooiMuntt fui u'ipurputroui* peint *U trou-*peau, *ti fut ftuirt* «o μ -μ Αχ μ *il iMooru* dre pmu -qui puWltreat dre doetrta·· nrreiapMe, qfoi d'ot-*tiror iu ütaflu opri* tua. Ctoi pourfuoi oeBhe.* (Aatee XX) Jadie nce prédéerereer» et ace père·, ayant enteada ore oéleete· admonition·; répandirent de· tarme· abondant··, et »e jatnnt A aon cou rembraaaèrent 6 phnieore reprirea. Bt mm pareille-ment, ne· frère·, docBae aax oonreile de l'apdtre quaeMte par re· larme·, aUom-noM jetar aaaei tout an piètre h eau cou, et ttahoM de le eonrefor par ne· étreint·· Altai·· et pap la preaM··· for-mel!· qM jamai· pmeonne m nom eéparera do l'amour de Jtem CIriet, jaauta penonne m mm détoarnera de l'eaaeigpomaei évaagéliquo, jaataie poreoaM ne noua égaiera loin de la voie tracta par no· pteea, d· mtaee gpe nul n'a pu Ire égarar, ·ux, malgré tea· >·· aÂtrto employé· h divorere époque· par oeux que trnreite A oot tafot la tenta-teur. C'eut eind que noue méritaron· d'entendre do notre Mettre ou· parole·: *CM* Mm, Ben etytdéio *ttroüour,* reeovant le relaire de la foi, é'oet-h-dir· le ealut de netae Ame et de oeDa de troupe·· ■piritnel dent te Saint-Beprit mm a établi· tea pattourt.

v»i «ρβ τβ pedodtac tee 8te0éàeu. Ota* yèp npeyfcm ήμβ tamvtec aai ź puxdpioc Πηρο é diriomtac (tam.p)· Μήφ·τ«, γρηγορήσβτ», βτι β 4ντ(8ιχβ ήμ·ν 8idfoioς,-vdiς λiβν Αρυδμινο wspixuvst ζητβν τινβ »·τ·χ(ρ* ψ βντίστητ» στ*ριο1 τή ttletti.

I 90. Ἡ γάρ χίστι ήμβν, dlsàpcl, «ta Iξ dv-ΑρΑχβν ο66I βι* ΑνβρΑχου, 4U4 &' taox*lty««ς Ἰησοῦ ΧριστοΟ, ήν ιχήρυξσν ei tetoi ditéocotat, Ixpdtvvuv *ei* tepui oixoupsvixal oévedoi, «aptttnum ta βιηβοχή ri μέγιστοι σοφοί βιββοχήμα τή ctaoo-μένη xûi tatxàpmoav τά IχχνNντσ afpsrtu τβν éyinv papvépwv, Κρβτβμιν τή δμολογίη, ήν xap«Id|tepsv 48otav napd cqltxotawv ivβρβν, dwo-στρ«φόμ«νοι «dvta vearapiqita A δκβγδριυμ» τοϋ Siapétau* à 8*χβμ«vβ Mtettpcapta, χστϋΐγχιι IUi-χή τήν χβχηρυγμίνην δρβίβοξον wtetiv. 'Αλλ* «&τη χ*«λmp*μΙνη ήβη ισφρβγιστβι, μή Ικιβιχομίνη μήτ» μοίμσιν μήτ^ βδξησιν μήτ» Ιλλοiβαιν ήντινβοΟν, xai *6* τοίμβν ή *χρ«ξ«* ή ch>p^ouitO<»« ή βι«νοηH)ν«ι τοΟτο, ήβη ήρνήβη τήν χίστιν τοΟ ΧριστοΟ, ήβη έχου-σίη χββυχφλήβη «<« τά οίβνιον dvddapa βιά τδ ρλββφημΑν ιί τδ χν«0μα τδ βγιον, Α τβχ» μή βρτiM λβλήσβν ta τ»1 γραφαί χαί 8ià τβν οΐχου-μ*νιχβν ,συνδβ*ν' τδ φριχτδν το&το dvdtapa, Αβώφοί xai ttava ta Χριστβ βγσχητβ, ota taptsveOpsv ήμ«Τ σήμιρον, dta' Iξιφβνησ» χρβτο 4 σβτήρ ήμβν (Mar*, ψ', 89)· "Ο 4ν slug χ«τά τοΟ χν»Δ-μ«τ« τοΟ dytou οδχ 4φ·4ήσ»τ«ι «δτή, οδτ« Ιν τφ νΟν «iβνι οδτ» Ιν τφ μiλλοντι· iξiφώνη-σρν *6* tarée ΠβΟλο (Γβλ. a', β)· 6·υμ4ζ«» βτι οδτ» τ«χβ«$ pustlèuèi dxè τοΟ xaiionv-το ήμ«i <ν χίριτι ΧριστοΟ «1« Ιτ«ρον «ύβγ-γέλιον, 8 οβχ.Ιστιν βλλο, si μή τινβ «Ισιν οί τηρβσσοντ»; ήμ««, xal 4iλοντ« μ«τβστρίψβι τδ «ὑβγγέλιον τοΟ ΧριστοΟ* Αλλά xal iàv ήμ«I ή <γγ«λο οὐρβνοΟ βθβγγ»λiζητχι ΟμΙν aap* β «ûqyysΐiodpeée δμiν, dvdtapa Ιστ«* ΙξβφΑνησσν τοΟτο al taré otaoupsvtxai σύνοβοι xai σύμχσρ é χορδ τβν ·βοφδρ«βν «atipsrv. Xxavttt ota cl voirapCevttt ή alpéoti ή σχ(σμ«M, {χβνσTβ; βν«8ύβηM* parti τδν ήβλμφββν (Tβλμ. ρη', 17) xa-τββρβν Ac (μβτιον, ita re xtateu, χ*ν τ» mnpidp-χ«ό, adv τ» χληρακζ adv το àstaol βτυχβν adv 4γγ«λο« Iξ eèpavoO, |4v44«μβ Ιστβ, »1 τι δμβ »Oβγγ<λ(ζητβι «ηρ* β «ap*«Xd^sra* OOms φρονσΟντο et wnépoc ήμβν aal taaaotawac adc τοβ φοχοσ»νηρ<M(Μyoo «β UsaUeu, Ιστββη-«κν iMβφol χ< IBpsilK Sic τήν ta βισβοχή χφρ·-gotarosv atate «ιστιν wd lliteieav ββτήν Apeawv xai dxpavtev βιβ ptaw tiostasw aiptamw xai aqp-Mtexav βδτήν «le ήμ*£ •OW'*! *»étavwv, 4 Ιξήλβτν diotae daà «β otépaesç τβν iqpdwv tarq-perΑν τοβ Μyνο* états gpwotaiK nul ήμ·^ ttotav, 6ς iMpsidpepev, μβτοχβτώσομον ββτήν e<c vβ Ιηρχο ptaac yevedc, pqMy «apspsipnvmç, fee Am adustam Ac aal ήμ«1 staMpowiaevm xai βMMiσχvvτοι, àa-tatamc Mpi 7ήβ τβν apeyAwv sArAv aéMsmç.

uoas tahotte également too» l'apètre Mbit Pierre (Kpist. Π): ^hfaii >Mr, *ertUee;* «or *rolre n»ni teiprit 4m* tfadfow, osuune an Ifon *rupieeent, err·riterufamt Mie preie d ddeorer.* Few *lai rteieterm en* mw *efamdemt* dew <· *foi.*

t 90. Car notr» foi, no» frère·, ne nous vient pas d«s homme» ni par l'homme, mai» {par la révé-latten de Jésus-Christ; elle été preelxmée per le» divin» apOtrea, affermi» par lea saints eencilea œcuméniques, transmise suoeesrivement par lee doetea et grand» précepteurs de Γβηiνβτ», et scellée par 1» sang rent de» saints martyr». *Coneereone* /« confession que nom avons reçue intacte d'aussi grand» homme», fayant toute innovation comme une «aggesüon du démon; celui qui accepte une innovation accuse d'insuffisance la foi proclamée orthodoxe, liai» cette foi a été marquée du sceau de là perfection, et n'eet plus susceptible ni de di-minution, ai d'augmentation, ni d'altération d'au-cune sorte; et quiconque ose exécuter, ou con-seiller, ou préméditer un pareil acte, a déjà renié la foi do Jésus-Christ, s'est déjà soumis volontaire-ment à l'éternel anathème comme blasphémateur du Saint-Esprit qu'il suppose avoir dogmatisé d'une manière incomplète dans le» Ecritures et par le ministère des conciles œcuméniques. Çe terrible anathème, nos frères et nos cher» enfant» en Jésus-Christ, ce n'eet pas bous qui le prononçons aujourd'hui, mai» notre Sauveur lui-même l'a pro-noncé le premier (Matth. XII, 33): *Si* qwdqir'uu *têeal Ü farter centre le 8mi-Kiprit, il tu lai eere reinie ai en ce ertele, ni* dans *le eièele A eenir;* U a été prononcé par saint Paul (Gal. I, 0): *Je m'étonne fïn* eisarfsanhaf *eehti fai* sons *«eoit efpeU* ź In jritt Je Jieee-Ciriee,* row aps» passé » *prompte-ment* d un *entre ieoafile. Non* qu'il *ertete en entre iom^ile, meie il* p *e dee gene gui* sous *troaHent et gai renient reneeroer Heengile de Jfeu-CM. liai·ci geelga'm eetu annonce un entre* Jwnpüs *geo ertm gue noue eoue eeone ennoned, guend ee* serait aow-mAaes, on tm *ange du'oiel, gtiil eoit enatMme;* il a été. prononcé per les sept conciles œcumééique* et par la cohorte tout, entière des divins pèree. Deee tous te» novateur» par hérésie -ou par schisms s*t veloataiiMMat rovètu, spivant te pealmist» (Pa. uélu, 17), le awiAlieAsa cmmm «ms roès, quH» abat été papoa, ou patriarche», oa dsren, M At MM^β 4HMMW* MM MNAW *eereU net ange* du «Iβή gtéff *mH* anatMuw. Ku paoaaat atari, ot obétesaat an parete» salutaire· d» Paul, ae» pères sont reaté» fenaas et inébran-lables dans la foi qui tear a été transmise par •Meesriaa, et ils l'»nt nassrvii immuable at sans •ouUtare au uriK»· de tan* dltéréri··, et ils mu» l'ont traaantee pare ot saa» altératfoa coaune eBe eat write d» la boosh» dw pceaaiera serviteur· ta Vssh». Ptaitrir ta te 'wtes· wevtettea, aoas te tranameMma A 'MM* tear an gArirattew b vante pupA taetete Atari laverie vaqua, edna y rien •hMMh'.ata qfrtte polluent, *en* · mM . aeiemq

-, ate

I >]. OMv, MAgol Ml tfcwa 4» xuptip ήρών Aytrngad, «*« 0X** V·' ήτ»ι·έτ· *» 6aax«l τή ΑλήΜια , mr 4 τὑν Mimlw (A' Dhp.o', MX «ρ·σίχ»μ·ν '·*< AueudAoCet ρή«·τ· ··>·>-ρνώμαν HW- < >> Ή tatou; Ml 4 ιρβλογία % Mtéxapcv ιι«ώχνηι ίσα, éttecmapivq iv τφ •tafTiM* ίχ σήματο ν* xapfou ήρM, IMTW ^ivq tort τών dyimv éxoovéÀaav, M τών Ιήρών teat •ixoupsvcxAv ouvéAmv, xaxqp>ypivq de τή» ὑρήλιον, μώρτϋρουμίνη xal tab τών *xM* «^τή , «*«»·;, «piv ή ANοσκτήοασιν M τή άρ4οβοξ<· de τA dpfou;, αὐτήν τήνχίσην χατὑχον ad αὑτοί ή »*» el χατlρ· ή'οί xpcxdvop·; «4*»· papavptfrta *Mb* τή AtqvtxeOe Ιστορία A ♦ιαμ0·ὑσασα xatd αασών τών alpdaamv, drive; xem<l«d>«* *d mm&Amuoiv αὑτήν, A; ὑρίτι, μέχρι τή; σήμιρον. Οί ήλλήλο· διΑδοχοι ItpoT Aatoi χατίρα xal χροχΑτοχοι ήμών Αρχὑμχνοι 14x4 τών ικοστὑλών ad «A χατίστήσαν ol dnécttokot *tuM/wt* μέχρι τή; σήμαρον, μίβν xal ΑδιΑρρηχτον ίλυσιν χαταρτίζοντι xal χ«ρl χ<ρ· συνβίονα συγχλ»ιοι>σιν Ιιρδν χ<ρφολον, *Α* Αὑρα *6* Χριστέ , έν ÿ fotov τὑ ὑρΑὑδοξσν χβίμνιον era· μαίνκαι «ί τά ζιιδώρου νομά τή μυστική Έιέμ, χαί οὑχί ιι ινοδα χαι τραχέα!, A ὑχολαμβ4ν»ι ή αὑτού μαχαριὑτη (σβλ. Ç, στίχ. 19)· ή ίχχλησία ήμών χατίχιι αὑτά τά έδιβίκτιβτ· xal 4νὑ4·υτα xd-μ·να τών 4*ίών γραρών, τή μίν χαλαιβ βιαΛήχη τήν 4λη*ή xal *ὑρτίαν* μιτὑφρασιν, τή δέ νέα αὑτδ τὑ Αΐίον χρώτὑτυχον· al τιλιταί τών ι«ρών μυστηρίαν, xal ίδίρ d τή οιία λιιτουργία , ddv αὑταί έχιΐνβι «! έχοστολοχαρέδοτοι λα;ιχρα! xal χατανυχτιχαΐ tele* ταί. Οὑδίν Mνα . οὑδιμία χ-.ινβνία χριστιανική 8ὑνα-τβι καυχηβήναι ιί τδν Ίεκώβον, ιί τδν Βασίλκον, de τδν Χρυσὁστομον· al σιχταί olxoupsvtxal σὑνοδο οὑτοι d έχτά στὑλοι τού οΐχου τή σοφία , έν «ὑτή χαί παρ' ήμ'.ν σvvιχροτήώήσαν' αὑτή χατίχιι τά χρακίτνχα τὁν Ιιρών 8ρ»ν ·ὑτών. 01 έν αὑτή χδι-μένχ χα! τδ τίμ-.ον χρχσβιπίριον xd τδ μοναχικδν τ4γμα διατηριΐ αὑτήν τήν ίρχαιοτάτην χὑβγή σεμνὁ-τητα τών πρώτοιν αΐώνκν τού χριστιανισμού χαί de τά άξιώσιι χαι ι! τὑ πολίττυμα, Ιτι xal de αὑτήν τήν άχλοιχήν άμφίοσιν αὑτών. Ναί! έληώώ , dς τού-την τήν 4γ!·ν μάνδραν 8ιην<χώ έχὑκ*σὑν τι χα! έχι-«ΐχτουσιν, A χαί έφ' ήμίν ὑρώμιν, λὑκοι βαρχί , χατά τήν κρὑρρησιν τού ίποστὑλου, 4xep Idxvuoiv, βτι τά 4λη·ή ὑρνία τού ΑρχιχοΙμτνο iv αὑτή ίχαιιλί-ζονται- 4λλ' αὑτή χα! ιφαλι xal ψαλ« de τὁν αίώνα· ΚυχλΑσαντι έχὑχλβσίν μι, χαί τA ινὁ-ματι χυρίου ήμυνέμην αὑτού (Ψαλμ.ριζ*,11). Προσιήσώμχν 84 χαί ινΐίμνησιν λυχηρών μέν, χρή-σιμον 8έ ιί ίχὁδιιξιν xal κίστώοιν τή έλήΜία τών ήμιτέ;«ν λὑγ»ν. 'λχανὑ' ίσα χριστκνιχ* γένη 4ρών-ται τήν σήμβρσν σιμνυνὑμινα ιί τὑ 8νομα τοΟ ΧριστοΟ, μή έξαιρουμένη μήτ· αὑτή τή δὁσαο , μη8' αὑτή τή 'Ρώμη , A χαί 6x4 τού χαταλὑγου τών apAwv χαχών βιβαιοὑμ*··, 6χὑ τών ήμΜίpνν 4γί»ν χρο-χατὑχσν χαί χατέρΑν Ιδιδέχὑησαν τήν 4λή4ή de Χριστὑν χίσπν, χΐν βστχρον 4νβρα δολιὑτητο , Av «ολλοί χαί χοίμένβ xal ίρχιχοίμτ« ὑντχ τών Μντνν γινών, χατατολμήσαντι 8<ιλαΙ« λογισμό χαί γνώμαι αίροτΐχαΐ , έμίαναν (φ«ὑ) τήν δρώοδοξίβν τών έώνών έχιίνχν, A ή δήχυδή Ιστορία διβώσχ» ήμώ , A xpoelxtv δ Παὑλο .

'■οαα, portor' ta froat haat «t οοώο boato 4o ta foi IMBPB >91. 6lad, bo· frtvoo O aoo obon oafaato m *ta MM*, eafaat Γορ44το (I Hom I, Ιή), *β »ttt ittutrr* (B4br. Π, I). La M ot ta ooafcoaipa ηoo aoae avoM eat tmpo4bowlHe, patago'oBo e<4 oo-ooigaio 4oμ Γ4voα<0· 4o ta boaÀo artaio Ao aotro ttauvoor, attooiAo par loo'teinta apAM at par lot eapt aaaaOae aaamioijMi, proetamio te toato la tom, ooa4na4o par tea prapm aaapatta qai, avant de to ddtanhor do l'ortbodexio poor oa jeter dant lot bdrddaa, avaient, oux aaad on Mtaa pbtea, on htm aaodtaaa, ootto arteo M; tile oat attentée par ΓΜoMτo do toot lot tempe, tomme ayant triomphé de toatee let bérddea qni l'ont ipenéeutée ot la peroéoatent, comme vont voyea, jatqn'à non jouta. La long·· taeoemion de non teinta père ot préddoeatowa, en commençant par Ita apAtrea, et eenx que lot apfttrea ont établit taure raooeaoeura jaaqu'i oc jour, Indent une chaîne indiaaolnbta et te tenant tone par la main, forment une enceinte aaerée dont Jdauo-Cfodd aet la porta, •t au dedant do laquelle tout ta troupeau ortho-doxe trouve l'aliment de vie dent let fertitae pâturage· du myetique Edea, et non daM 4m m»-ttara «aeerpdt et tant *üta»*, comme ta croit ta ■ainteté (p. 7, 1. 19). Notre Ngüte garde intaota lot infaiHibtat oraetat deo Sainte· Ecriture·, la vraie et complète traductio· de l'Andea Teatantent, *et* l'originel aeeré du nouveau; taa rite· de ta célé-bration dee MÜpta mystère·, et notamment.ceux de la teinte liturgie, tout cet mémet mqjettueute· et touchent·· cérémonie» tnuwmia·· per ta· apôtre·. Aucune netioa, aucun· communion chrétienne ne peut te vanter d'avoir pour mettre· Jaoqaeo, Jtaaita, Chrytottome; le· vénérable· concile· mouartniqu··, ce* cept colonne· de la maiton de le Mge···, ont prit naitMuiee dan· notre foi et daaa no· paya; notre Egliae poatède le· originaux d· taura teinta canon*. Se» pattern··, ton honorable corp* tater dotal, ton ordre monettique, conterreat cette tntiq·· et pure gravité dea premier· mèdea du Mrtatta-nume, et dam ta' graduation de leur* dignité·, «t dan· four oxittenoa collectire, et juaqoe don· ta ■implimté de leur· vêtement·. Oui, c'eat véritable mont contre ea aaint bercail que ae août coati-' nucllement précipité· et que m précipitent, coomm noua le voyon» de no· jour·, d«t /«ope 'reaitam·!·, attirant la prédiction de l'apôtre; oo qui prouve que le· vrai·· btebit du «uprôme patteur *m* trou-vent en ce bercail; mai* il a de'tout temp· re-ptanti, et U retentir· juaqu'è la fin de· aiède·, de ce cantique glorieux: *Iit eut fait* m amie oatettr *4t* «·»' et m'eut «rwfoppé, et je le· ai repeoarfe ea nom du Seifiteur (P*. CXVIL, 11). -Ajoutons une réminiscence, pénible il est vrai, mais utile poor la démonatration »t ta eonArmation de ta vérité de nos paroi··: Tout·· ta· nation· chrétienne·, que non· voyona ·· vanter aujourd'hui du nom de Jésua-Chriat, aaaa en excepter l'Oecident, même ta ville de'Rome, comma on pent c'an aaanrar par ta catalogua deo premier· pape·, ton· ont été iaatruita dana ta'vraie foi de Jéan»-Chri«t par no· mint-père· et prédéoeaaeura, quoique pu ta Mite det itoau*fattM,* dont planeur· étaient paatevra et premier· pasteun do ce· nation·, étant osé, par de» argumenta mfoénbtao ot par dm dogme· hérétique·, ■ouiltar, héla·! Γorthodox*· de eaa peupla·, comme noua renaeign· la véridiqu«i histoire, et comme Fa prédit aeint Paul.]

I M. Ài4 «ta <*r*taM> dtagut «·* <mm l W* ἡλίχη ἡ χάρκ, f* ***'' * HkC •Ù τὴν ipMMSw utettv ἡμ·» ad etc τὴν μίαν, ἐγίαν, »4iim^ not ἀΜΟiηλιχὴν «ta· taJtata, ἤτι οἰα *fit** dtamnoc ta* if Mpl «Me tanHta We *χ«τα·σχ4η·ν x«l taatarfiwc *» «tavtr «αρρηαέφ ««pi «·« *» ἡμ<» iX«ti»c· Ἀλλά τί dvraaoMaeptv ἡμ·l* ·< dpopnthel if ηφΐφ «•pl «dviMV dbv 4ντα«ἐ8Μχ·ν ἡμιν; Ὁ *ν·ν8«ἡ χύριο aol ταç ἡμΑν, 4 if *dbuif* dtf·* ἀναχτηοάμ«νο ἡμβ , cMâv tap·* taenl 4φ' W* *ti* μὴ τὴν ἐξ βλη tat* π«l ΜφΚο dfotaot* ἡμΑ» •i τὴν ἀμΑμητον Upév «drav τΑν πατὴρ··* W*· ιὴ» ἀγάπην ««i τὸ φΑτρον df τὴν ἀναρννήααοαν ἡμέ οὐ βαντίσματι vamttptxf, ἀλλ* τφ taf λουτρφ «0 ἀποστολιχοΟ βαπτίσματο ὑρέὑβοξον ἐχχλησίαν, τὴν τρέφσυσαν ἡμά χατά τὴν odttviatv 8ια4ήχην τοὺ ο μ - τήρο ἡμΑν if ἰβίφ αὐτοΟ τιμίφ σώματι χαί ἀφβάνΜ *da γηρία* μήτηρ ποτίζουσαν ἡμά if é«*p ἡμΑν χαί ὑπέρ τή τοὺ χύσμα/ σβτηρία ἐχχυΗνη τιμίφ αὐτοΟ αἱματι. Π«ριχυχλΑσΜρ·ν οάν αὐτὴν νο«ρὸ , Α τά νοσσία τὴν βρνιν, δπου ποτέ)τὴ *ibpvni*-pria, ·i ἀρχτον ἡ »ί μαη^^ρίαν, *di* ἐνατολιχὴν ἡ βύοιν! ἐξαρτήσιομιν ré δμματα χαί τά διανοία ἡμΑν αὐτΑν ἐχ τή β«ιοτάτη αὐτή χαί λαμπροτάτη 8ψ«Α τ» χαί χαλλονή;· ἐχ>λ«φά>μ·4« ἀμφοτέραι τοί χ«ρσί τοΟ pertsivoO χιτβνο αὐτή , 8ν χ·ρ40αλ»ν IδIαι ἰχράντοι αὐτοΟ χ·ραίν i νυμφιο 6 Ωραίο χ4λλ«ι, ta ἐλυτρώσατο αὐτὴν ἐχ τή ιουλiία τοΟ πλάνου χαί ἐστύλια»ν αὐτὴν νύμφην êoirtf «tisviav. SuvaiatavhApsv «I τά ψυχέ ἡμΑν αὐτΑν τὸ ἐμαβαίον ἐλγκνὸν αΤοβημα μητρὸ φιλοτέχνου χαί τέχνβν φιλομητύροιν, βταν λυχδφρονβ <νδρ« χα! ψυχοχάπηλοι σπουδΐζιχσι χαί μ»4οδ·ὑ«»νναι, Ινα ἡ ἐχΗνην ιέπαγάγ*αι δοὐλην ἡ αὐτέ Α ἐρνία ἐχ τΑν μητέραν αὐτΑν ἐφαρπάοΜσιν. . 'Evrsivetpsv δέ τούτη τὸ αἰαβημα χληριχοί vs χαί λαϊχοί ἤβη μάλιστα, δταν 4 νοητὸ τή ΟΜτηρία ἡμΑν ἐχβρὸ , χορηγΑν (σ»λ. ια', στίχ. 9-96) ἰχατηλά ΐὑχολία , τηλιχαΟτα μ·ταχ«φίζ»?τβ ἰργανα χαί π«ρ<π«τί ἰχανταχοΟ χατά τὸν μαχάριον Πέτρον ζητΑν τίνα χαταχιἡ, χαί βταν ἐν i8f ταὐτφ, ἡ πορ·υἰμ«4α «ἰρηνιχΑ τ« χαί dxdxmç, ἰστφ τά 8ολ«ρά παγίδα αὐτοΟ.

I 93. Ὁ δέ ·»ὺ τή «ἰρήνη , *6* ἐναγαγάν ἐχ ν«χρβν τὸν ποιμένα τΑν προβέτβν τὸν μέ* γαν, 8 οὐ νυβτϊζ·ι, οὐδέ ὑπνΑοσ»ι φυλέο-0MV τὸν Ἰοραήλ, φρουρήο«ι τά χαρβία ὑμΑν χαί τά νοήματα ὑμΑν χαί χατ«υ·υν«I τέ ὑβοὐ ὑμΑν ·i π*ν Ιργον ἀγαὐὐν. Ἐρperafe χαίροντί ἐν χυρίφ.

,αΜμη', Χ«τ* μήνα μάΤον, ἰνβιχτιΑνο '.

t Ἄνθιμο .ἐλέφ fsoO ἀρχiϊχίσχοπο Kmvomv-κνουπέλ(Μ vta 3%μη χαί οἰχουμ«νιχὸ MVpufxqg, ἐν Χ ιατψ τφ Ψοψ ἐγαπητὸ ἐβιλφὺ χαί «ὐχέτη .

\+ Ἰ«ρὸ4«ο ἐλέφ tao χαηριάρχὴ 'φλαξανβρ^α χαί χάση τή Αἰγὺπτου, ἐν Χριστφ if 4if ἐγαπη* τ4 ἐβαλφὺ χαί ·ὑχέτη .

t Μ»Μβιο ἐλέφ ·αοθ πατριάρχη τή (κγάλη ••οναὐλοΜ Αντιοχiία χαί ἀάοη ἀν·ττολή , ἐν Χριστψ if hsf ἀγάπητὸ 48·λφὺ χαέ ·ὑχέτη ·

ἡ Κὐριλλο ἐλέφ taO πατριάρχη τΑν 'Ispooo-λὐμ*ν χαί πάαη Παλαιστίνη , ἐν Χριστφ if >·Φ ἀγαπητέ 43«λφί χαί «ὐχέτη .

Ἡ ἐν Κ·νσταντινονπ4λ»ι ΙιρΑ σύνοδο ·

t *i* Καιοφία ΠαΤσιο .
ἡ ὑ 'Εφέσου Ἀνέιμο .
f ἀ Ἡραχλ<ία Αιονύαιο .
t 4 Κιζύχου ΊΑαχαίμ.
ἡ ἐ ΝακμηIΗα tavémoc.
t ἐ ΧαλχηiένΜ lapétaç.
t ı ta*»* IWta*

d ft* KeMBBltoMSB 4mM) M· frèfW té MB M Mariti h 4· It (CAM MOWMs par Un 4 nta M' Wfitai «tin ntaa

«M ntab ln<>rtta>le aax yw* 4a an époux, mm 4Mb*· pita 4 riposta «an nagtr ri wm

Moi* qw mtan ni», noua, pétaun, n 8rignow paar (sot *o* fïe* mm a d»M<. Notre 8Wgnour, qui a'· total d· ta, notr· Un, pal noua a *a«W* P** MB Pr0Pr« «ang, m nom demand·rie· eatre que notre dévouement d· tnt notre eear at da Mata aotre âme à l'irrépréhensible foi de ^mm pta·, notr· amour et notr· tendre··· i l'EgHs· orthodoxe qui noue a purifiés, non par une aspersion nonvaUmnmt inventée, maie par la divin· immersion dn baptême apostolique, à o*tte Eglise qui noue nourrit, selon l'immortel teetament de notr· Sauveur, do son propre corp·, et qui, comme une véritable mèr·, noue abreuve abondamment du précieux sang qu'il a versé pour notre salut et pour >· salut do l'univers. Entonrone-la done en eeprit, oooHM *ht ftiih* owtoxa *httr atirt,* ear quel* que parti· do la tern que none vivions, au Nord ou au Midi, on Orient ou en Occident; attachons noe y«ux et noe eeprit» eur ea vue divine, eur aa beauté reiplendiaeante; retenona-nou· de noe deux mains à sa tuniqna lumineuse que lui a revêtue de •es propre· mains *iipeax* d'un *btauU aecofylia* alors qu'il l'a délivrée de l'eselavage de l'erreur et qu'il l'a paré· comme eon épouse étemelle. Ressentons etunos âme· le mutuel douloureux sentiment d'nm mère tendre et de tendres enfanta, quand del hommes aux cœur» de loups, et des traficanta d'âme· aJfogénient ou â la traîner, elle, en esclavage, ou h le· ravir, eux, comme des brebis qù'on arracha è leurs mères. Fortifions surtout ce sentiment, clercs et laïques, â présent que l'ennemi spirituel d· notre salut, fournissant (p. 11, l. 9, 26) des facilités décevantes, emploie des instruments wusi puissants, et erre de tout oêté, selon saint H·*·, eâsrrâaxf i**4 *proh à inoror;* â présent que dans *etih* soi· oà nous marchoM paisiblement •t sans malice, il dresse ses piégea trompeurs.

I 93. Que le Dieu de paix *fti a fmeai «h dtta ht* eterfo *h fra»i pattnr* de *tôt brobh, h patharfà* ■· somsMifl· *poùd* ·(qm M *dtadoraùra pat* m *fardatU ItraU, garth* sm emurs *ot tôt poaoho,* et dirige vos voie· vers toute bonne action! Demeures 'en santé et réjouisses-vous dans le Seigneur!

Constantinople, mai 1848, indietion VI.

f Anthimo, par la grâce de Dieu, archevêque ds Constantinople, la nouvelle Rome, et patriarche œuménique, frta en Jésus-Christ.

t lérotbé·, par la grâce de Dieu, patriarche d'Alexaadrie «t do tout· l'Egypte, frère «n Jésus-Chri<

t Méthodins, par i* grta de Dieu, patriarche d· la grand· rille de Dieu Antioche et de tout l'Orieat, fcta «a Jésus-Christ

f Cyrille, par la grâce d· Dieu, patriarche d· Jérusalem et d« tout· U Pafostiao, ftta en Jésus-Christ.

1 * saint synod· d· Conataatinopl· :

\+ PaMua, évêque de Céaaré·.
t Anthimo, évêque dlphèM.
t Daays, évêque d*Hé«aelé·.
\+ Jouta·, évêqa· do Oysiq··.
t Deoy·, évâqo· .do Itaeméta.
t Urotibé·, dvdfM d· ChaloédoiM.
ψ Néophyêfo didqpM du D·····*

t 4 'AhpurvounAssK Γ·ρ4οιμ· .
f ft NMUKM^gf KlìytJlJlffC-
+ * Beppriac (Μαiqνος.
t 4 DmmM«c MsMttet
t 4 2μβρ<φ Atevdmeς.
t r MsXrvfneu Αιονώαιχ.
t 6 Xeytac ïtameς.
t ï Δανιήλ.
t 6 ΔροΤνουπόλ»» Πανπλιήμην.
f 4 'Epotxfoo Ίνσήφ.
t ï ΒΛν·ν Άνθιμό .

Ή âv Άνποχiip t«pÀ σύνοιο -
t 4 Άρχαiiα Ζαχαρία ,
t 4 Εμioη Mtbééio;.
t 4 Τριηάλησ Ίιοαννίχιο .
f 4 Λαο&χαΙα Αρτέμιο .

Ή iv Ίβράυααλήμ («pi αύνοδα ι
t 6 Πίτρα Μιλίτιο .
t 4 Βη#λ«4μ Διβνύαιο .
+ 4 ΓΔζη Φιλήμων.
t 4 Ν«αχόλι«»ί Σαμουήλ.
f 4 Σ»βαστ«ία; θαΜαΤο;. f
t 4 Φιλαι«λφ«ία 'Iwawtxio;.
f 4 θα^ωρίου Ίιρ48»ο χ

A t Géeastae, évêque d'Audrinople.
t Cyrille, ΜψΗ de Néarisario.
f TMeeUta, *Mqt» 4»* Itari·,
t Méiétias, *Mφ»* 4· Hota·.
t Athenas», drit,·· 4· flmyrae.
t Doay», évêque de MdMriqw.
t Pataaa, évêque 4e SopMa.
t Daniri, évêque 4· Lamnoe.
t PantêMon, évêqu· 4e Dryiaople.
t Joeeph, évêque d'Ersèque.
t Anthime, év^ue 4· Bodènee.

Le saint synode d'Antioche:
t Zacharie, évêque d'Arcadie,
t Méthodius, évêque d'Emèse.
t Joannice, évêque de Tripolis,
t Arthème, évêque de Laodicée.

Le saint synode de Jérusalem:
B t Mélétius, évêque de Pétra en Arabie,
f Deny», évêque de Béthléem.
f Philémon, évêque de Gaia.
f Samuel, évêque de Naplouse.
t Thadée, évêque de Bébaitie.
t Joannice, évêque de Philadelphie,
t Jérothée, évêque du Mont-Thabor.

8YNODU8 CONSTANTINOPOLITANA
1848 menae iunio.

Τυρολ4η vel Τυρουλλώη χαί Σιρ*ντζί«ν civitas in Thracia, cum per longea aetates sedes fuisset episcopi, metropolitano Heracleae et Phaedeeti subiecti, in metropolim postea erectaHFuerat, reluctantibus, Ut videmur, nonnullis loci Christianis et imprimis inetropolita Heracleensi. Nil igitur mirum, si Anthimus patrisreha VI, ubi sedem vacantem vidit post peractam Meletii metropolitae translationem ad sedem Pogonianae, civitatem Τυρολάη rursus redegerit sub dicionem metropolitae Heracleensis, sublato penitus illo episcopali .titulo. Quae res anno 1848, mense iunio indictionis VI eontigit.

Melissenus Christoduli, Ή Ηρ$χη χαί αί Σαράντα Έχχληοίαι prrd τινvν itoixijvtxûv έχχλî)αιαστ·.χών ζητημάτβιν (Constantinopoli, 1897), ρ. 68-9.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1848 augusti 7.

Exstat in Propontide, in insula Chaise, quae C una eat ex novem illis insulis quae JVmcipam suarios dicuntur, celeberrimum monasterium Deiparae seu sanctissimae Virginis (Μονή τή êsotéxou, Μονή τή παναγία , Ή παναγία), quod ineunto saeculo XV a Johanne Palaeologo VIH imperatore conditum, semel et iterum labantibus saeculis instauratum est, primum quidem anno 1673 a Panagiota Nicosie, primo sultani interprete, deinde vero anno 1773 ab Alexandto Hypsilsute. Illud tandem anno 1831 graeci mercatores regiae urbis, patriarcha consentiant·, in scholam graecam converterunt, quae 'Ελληνιχή Ιμποριχή οχολή appellatur. Condiciones a mercatoribus eum patriarcha il aetate paetas renovavit post elapsos quindecim fere annos utraque pars, scripta satis longa tabula, quam «aerae synodi antistites propria manu obsignarunt: Incipiebat: Ή μιτρώτη ήμΔν μ«τ& τβν κ«ρl αότήν tspsratnsv συναiiλφον αύτή άρχιβρέων. Data erat anno 1848, die 7 augusti. Episcoporum subscriptiones hae erant: PaMua Caesareae, Anthimus Ephesi, Panaretus Heracleae, loachim Cysici, Dionysius Nicomedia·, Hierotheua Chalcedonis, Neophytus Deroorum, Oerasimu» Adrianopoli».

Έχχληοιαοτιχή ΆλήΗια, t. II (1881), p. 137-8.

t.
8YNODU8 CONSTANTINOPOLITANA
1848 octobris 19.

· Cum, Anthimus patriarcha, huius nominis VI, D sede abire coactus, renuntiationis libellum propria mana obsignatum die 18 octobri» 1848 dedisset, postero die antistites Conatantipopoli commorantes, inito coetu in magno synodic· quod vocant, patriarcham creaverunt altarum Anthimam, huius nominis IV, qui throno quondam amotus tranquillam agebat vitam in insula fVincqsam quae dicitur, non longa ab Urbe. Antistites illi tredecim numero erant, videlicet: Paleiua Caesarea», Anthimus Ephesi, Paaaretu» Heracleae, loashim Cyxioi, Dionytia» Nicomediae qui sententiam etiam tnHt pro Hieroiheo Oaloodoaehsi, Neopbytae Dercorum, Neophytus Tornovi, Gerasimus Adrianopaiis qui suNragia quoque dedit pro Cyrille NooeMsarienai, Chryaanthua Cretae, Athanasius 8myrnae, Meletius Xsnthae, Daniel Lemni. Agathangelus Svornicii.

'Εχχλήαιαοτιχή ΆλήΗια, t. II (1881), p'. 499.

Anthimus ille, vix dum ad summam dignitatem evectus est, rem cunctis antistitibus bedis oecumenieae signiScavit per littera» die ^1 eiusdem mensi· datas, quibus eos hortabatur, ut suum quisque munus religiose obirent, sc preces ad Deum offerrent pro fslici rerum publicarum statu et optima imperatoris Turcici salute. Eadem fere scripsit, ut teri solet, ad monachos stauropogieorum monasteriorum per epistolam die 97 octobri» datam.

Utrineque tabulae compendium exhibet I. N. Sokolov, Konstaqtinopolaksja Teerkov v XIX vjekii (Petropoli, 1904), Appendix, p. 99-93.

8YNODU8 CONETANWNOPOLITANA *">
184» iaanatfi 10.

Matthaeus, Samaeovii metropolita, cam Anaaiam Epbesi, Panaretas Haraaleaa, loachim Cysioi, Dioreavisset epiacopupi ixi ψιλφ'àvdfuro, id «i II titulum, HierapoHs, ooram sacra synodo scripto spopondit, so UK subsidia' ad vietam hsssmsria prompto ammo suppeditatarum, sa taman lege, at. Ananias ipso oMeio suo sonata fengeretur, quod ille ultro se facturam etiam scripto promisit Utroque tabula die 10 ianuarii 1849 scripta eat, at his testibus obsignata: Paisius Caosareae, Antfiimus A lysine Nleumediae, Neophytes Devooram, Neophytos Tornovi, Gemsfans AdriaaopoKa, Chryssuitkas Cretae, Athanàtius Smyrnae, Agapins Pogoniaaae.

Hanun compendium exhibât I. L Sokolov, Konstontinopolskqje Tserkov v XIX vjekii (Petropoll, 1904), »· appendice, ρ. 104-5.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1849 menae martio.

Monasterium Salvatoris τὸν Μνγάλαν ΠυλΑν, valgo too ΔουσιχοΟ nuncupati, non longe 'a civitate Triccnla siti, cuius privilegia et Ubertatem olim sanxerant tum Antonius patriarcha per sigillatas litteras mense martio anni 6901 (— 1399) datas, tum etiam Tbeoleptua patriarcha per alteras litteras ® anno 1591 editas, ab Anthimo etiam patriarcha, rogantibus monachis, omnimoda libertate auctum, a metropolitis Larissensibus pronaa immune per omne futurum tempus declaratum est quoad rerum bonorumque administrationem; id unum illis datum eat ius, ut certam pecuniae quantitatem, dum praepositis eligendis praecanent, a monaebis acciperent. Anthimi aigillinm datam eat anno 1849, menae martio, biace oboignatum subscriptionibus: Paisius Caesareae, Neophytus Deroornm, Meletiua Didymotichi, derasimus Pelaganliae. Ignatius Bosnie, laoobus Serrarum, Maletius Dramae, PaHius Vidynae, Dionysius Drystrae. Gregorius Visyae, Procopius' Soxoagathopolia.

Tabulae fragmentum exstat in /Εχχλησιαστιχή ἈληΗίφ, t XVI (1898), p. 195-6, compendium vero apud I. I.Eekolov, KonstantinopoUkqja Tsçrkov v XIX vjekii (Petropoli, 1904), in appendice, p. 107-8.

£y K0D®8 CONSTANTINOPOLITANA
. a quo quemvis iuramentum omnino prohibetur
10 mensa octobri.

Gravissimafit quae sequitur sententiam cur synodus ediderit, causa haec fuit. Constantinus ab Oeconomis, generalia orthodoxae ecclesiae praedicator· et magnus oeconomus et sedis oecumenicae exarcha (namque hia decorabatur titulis), cum in C iudicinm v.ocatus pro tribunali Atheniensi iusiùrandum evangeliorum contactu dare penitus abnuisset, quod homini christiano non liceret omnino iurare, multorum in se concitavit invidiam, atque imprimis Theocleti Pharmaoidia hieromonaehi, viri ea aetate adversus Graecos in Turearum imperio adhuc degentes infensissimi. Hie edito statim volumine, x cui titulum praefixit huac:.Οixovipoς Iξ Οiχονδμων ή xapl δρχου, ostendere aggressus est iuramentum in tribunalibus praestari solitum cuivis christiano tum lalco tum clerico nop esse prohibitam, immo illud dandum esae ex oflieio, nam et ipse Dominus et prophetae et apostoli, quotiee necesse fuit, iurarunt, atquadeo in Dei cultu nume-)ntar quoque iusiuyandsH^ Quod opus ubi ConstantinOpoli notam fuit, uBo« summopere commovit, nec paudCs in' se concitavit confutationes. Atque C. Enthybuloa, arrepto calamo, ingens super hoc argumento conacripait volumen, boc praenotato titulo: Ο ορχιστη; Φαρμαχιδη; ή· Ανασχευη τΑν παρ' αὐτοΟ πχρὶ "Ορχου προηδεδομίναν, συγγραφαΤσα ὑπδ Κ. ΕυδοβουλοΟ. Εν Κονσταντ:-νοοπολιι, τὑποι; Ι. Ααξαριδο-ο. 1851. In-8*. x'-f-816 p. Sacra vero synodus, inito coetu, litterae encyclical et ipsa composuit casque typi* exscriptas passim dimisit hoc titulo: Εγχυχλιο; .ιπιστολη τη μια; αγια , χα^ολιχη χα: ἀποστολιχη ιχχληαια πρὸ τοὺ ἀπαντι ἀρθοΜξου [figura]. Εν Κω νσταντ:ν»ὑαολ«:. sv τα π«τρ:αρχ:χ«· τυκογραφιιω. *1849. In-8*, 16 p. Eaedem postea repetierunt Rhalli et Potli, Σὑνταγμα τΑν Μ«ν xad tspAv xavdveiv, t V (Atbpnis, 1854), p. 617-97. In quibns cum gravissime agitetur quaestio caque vel in concilio Conataatienai olim acriter disputata, 'eoa non solum integras, sed et latino utcunque redditas hic exhibendae consuimus, additia, quantopi fieri potuit: locorum, in texta- memoratorum annotationibus.

LITTERAE ENCYCLICAL.

ΙίΛσι τοί ΑπανταχοΟ iv dyfqt χνιὑματ: D Αγαπητοί; χαί πιρισπουδ,ἀστοι ήμίν 48αλφοι 4γ(οι dpyttpsOoi, τφ τα *αὐτοὑ;* ιὐλαβιστάτηι χλήρφ χαί πβσ: τοί 4p8o8ὑξοι , γνηοίοι τέχνοι τή μ<4 φγία ,χα8ολιχή χαί ἀποστολιχiΑ Ιχχληοία , tbv iv πν«ὑματι^ Αγίφ ἀiiλφιχδν Ασπαομδν χαί πβν 4γα»δν παρΑ 4soO χαί α«τήρ-ιον.

Ottùtnit fui Mfu stml m mmcîo *Spirit» Mfdie* ααναα4Μ·ια(·ι* αοδῦ *freiribe»* sanctis

JUiiiB tntitu m Mlm ββiλoKββ rt epetMie— teeitie», /l'aisniani ' in Spirit» 'tenet» Mcnhun ft* gwb'M bona a *Dto tt teieierie..*

f Τοί τδ σ«τήρ<ον δνομα τοO, Ϊαοπδτου τΑν dxdvTΑv ΧριστοΟ τοΟ 4eoO ήμΑν 4ι«γραφομένο« χαί χριστιανική πολιταί ι dkqfitf χαί ΑνυηαρΑφ Ιπβγγαλλομένοι ιφΑτιστον δμολογουμένιι χαί χυρχΑΤατδν χαΗστηχα γνώρισμα ή τΑν iv βὑαγγαλίοι 8ἀνν αὐτοΟ ΙντολΑν ἀπαρΐγχλιτο .φυλακή, ΐν αΐ τΑν αΐ

+ Quicunque salutaro nomen' domini universorum Christi Dei nostri sibi adscribnnt, et -se Christianae vitae instituto vero ac sincere obsequi profiteatur, his pvuoeipaum profecto ac principale quo diooeruaatnr signum accurata eot divinooun Hfina in svangoliia mandatorum observatio, in-qui-

μέν έΜχή δυοαφιία

αν·στηκό διέαφν 4 Mvlfont νβμοώέτη - 4 μέν

μ<λλόντ«·ν κατΑ" shv ftiov φπέατολον* διΑ τό Ατ*λέ aad* vqm«8«ί τών 8*ξαμέν«ν· αότό 84 6 λόγο τού dsoO καί δοό ήμών, ta* έσχΑτ»ν τών χρόννν έπί τή γή 4pM καί τοί Ανδρώχοι; «ί

Mwais»; βοΗντα νόμον έπλήρβκη xai 848sm«v ήμίν τοί έν irirai τιλιίοι τήν Μγνττβιν τβν τιλέιοτέρτνν νόμαν τή χΑριτο; xai τή ΑληΜ·;-. Ότι, φησίν, ί νόμο 8id Muci»; 4848η, ή χΑρι xai ή Αλήώ·ια διά Ιησού Χριστού έγένττο*. Χύμ-patva 84 τοί Mot; αύτού έντΑλμασι τών τ» Χριστο-κηρύχαν Αποστάλαν καί τών πν«υματοφόρο>ν πχτέρών 8«σπισΑντ*ιν xsd τήν κατΑ Χριστόν πολιτ«ί«ν τφ Xpirawvupp πληρώματι Hoπν(ύστ» συστησαμένβν B xai ταύτην (spot; βροι; κα! κανόσι xai παραβόστσιν Αγίαι χρατυνΑντιον, ' τούτοι; Απασιν, ο! π·ρέλαβ·ν, έπομίνη xai ή Αγία ήμών έκκλησία, ήν ποτέ τινα τών Μαν παραγγτλμίτον κατίβρ καινοτομοΰμβνα x»d έτ·ροδι8ασκαλίαι; xai παρ·ξηγήστσι παραχαραττόμινα, ού διαλίΐχη άξιοχρέβ ύφούσα τήν* φοινήν xai τά καινοτομία; Αξχλέγχουσα xai τά ένβντιοφβνίβ; στη-Υιτιΰουσα Tai; dab τών driwv λόγβν xai τών πατρι-κών xai συνοδικών κανόναν Αποδ«ίξ«σιν, 8 δή χαί έπί τού παρόντο έγνα ποιήσασόαι, προνοίφ πικινη-μένη τών πν*υματικών αύτή τέχνβν, βπο ίν τό ΜπαρΑδοτα χαί πατρφα βρια βέβαια xai deditura παρ' aùrtf; συντηρώνται.

Ανέστησαν γάρ ήδη τινέ καθ' ήμέ , ώ; 4γν«·μ»ν, ού μόνον φρενούντт χαί λέγονα , dlld xai έν έχ-τύποι; έγχυχλίοι χαί όλλοι; δημοσκΰονα , ώ ούχ άπιίρηται δλ» ύπδ τή Ειρβ ήμών πίστοοι ôpvüsiv τού; χριστιανού έν τοί διχαστηρία , dll' έξιστιν C 4προχριματίστ»· xai Μ·» άρχ»»μοτ·<ν τού rs λαϊ-κού xai τού; tîpstpdvou; αύτού χα! τον; τφ χόσμρ ίποταξαμένον; μοναχού , xai τούτη έπί τών Mstv <ύαγγ·λί·ν. Έπισννκ/τώσι 84 τή χαχόρρονο; βύτών γνώμη τήν πρότβσιν, ού μόνον 8ιαστρ4ρσντ«; Μν-τοιώ τό γραριχό χα! πατρικό; ^ήσ« καί τήν έκ-χλησιαστιχήν ιστορίαν, ίλλά καί παραΜγματό τινα τών vsmrdpmv δήδ«ν τισόγοντ»;, 4v oi; dfioOm νόμον ποιήσασώαι τήν τού 8riou νόμου παρόβασιν, μή vooOvr·; μήτ· 8 λέγουσι μήτ» π»ρί τινβν &ajta0aioOv-Tau Καί ^Μ&φον 84 σβπρόν πφισόροται, π·ρί ϊρκου έπιγρρρόμανον, πατρό μέν dvmvùpou σχότιον γέννημα, τή αύτή 84 xai xripovo; καινοφανού χαχορροσύνη βλώσρημο; συρρ«κρή, χηρακτηρίζουσα τό ονταρτικόν χατά τή ύγιαινούση; «ύαγγκλική; 8ιδ«»χαΰ· ρρόνημα. Λέγ« γόρ, δτι xai αύτό 4 κύριο ήμών Ιησού; Χριστό;, έναντίον peO! τή μή όμόσαι βλ«· Μα αύτού έντολή *, ώμοσ» χρινό- D μινο; ένώπιον τού έρχκρέαι;- χαδώπτηται 84 χα! τή έκκλησή ώ βήίαν άυμφών» τή 'Ρβμαϊκή νομο-Ατσέφ ώνέχαΗν τόν βρχον νομοΗτηοώοη - χαί τΑ; Μα V4 καί οίχουμανικΑ; συνόδου siudyst τού έαυτών Hoπν«ύόίου κανόνα; 4μοφα£« ένατρβπούσα; (οίον, φησί, καίΜ| 0* οικουμενική σύνοδο Ανέτρτφα χαί π»φέρ τή ·' κανόνα, Απαγορ«>οντα τήν μοτόδοσιν ηρικών), ata <λλα τοιαβτα βύσφημα uet Ανόοια ληρ«ί xol xopoxiriu ορό τό Αποβοφκ τού ιερού Αποστόλου; Αντιφώβχβντα τή «ύαγγνλιχή •νομοΗοέμ, χαί τούτο πόλιν τΑ Αγία συνόδου , χαί ταύται 84 τού Ηοφόρου; πατέρα ; χαί τούτου αύδι Αντιλέγοντα ορό τ« τΑ σβνόδου χαί ορό Αλλήλοο καί ορό έαντού , χαί βλι^ό τού ουρρΑμματη τού-του σκοπό; Ακφλέπ» πρό; Ανατροπήν τού κόρου;

db hnminum ia μ eredsutium parfeetam data umbrum obtinuit htanna ax JM ap«ete4i

Dnonque uoater, du· «xtmaii temporibna ia tom apparuit «t «un hasniaibns ad salvandos homines •obiaque ia fid· perfectis absoiutiorem gratia· veritatisqn· legum notitiam tribait; oom, inquit, *Itt Chruhui atitil.* Ad divina aatsm sins preoseripta earn Christi praaaoaaa apoatob at patres spirit· affiati lag·· condidissent, cbriatiaaaa aaireraalitotia vitam ad Christi exemplum Dao inspirant· afcr-mantea eandsmqne sacris decretis caaonibaaque et sanctio traditionibus revinciente·, hia omnibus sibi traditis obcecata etiam sancta nostra, ecclesia, si quando coeperit aliquid de divinis institutis immutari, frdsiaque doctrinis et pravis explanationibus adul-terari, vocem attollere pro munere non praeter-mittit, novitates redarguendo et adversas sententia» confutando, adhibiti·—argumentis eum · divinis sermonibus tum e patrum synodorumque canonibus desumptis, quod quidem et praesenti scripto sta-tuit perficere, urgente cura spiritualium ipsius filiorum, ita ut instituta a Deo patribusque accepta Anna et inconcussa ab ei» obaerventur.

Nonnulli enim nuper contre nos insurrexerunt, ut bene novimus, non solum sentientes ac dicentes, sed etiam editi· encyciicis litteria aliiaque operibua •vulgantes, non omnino vetitum esse · sancta noatrx fide iurare ehristianos pro tribunalibua, sed licitum esse inculpate ac sancte iusiurandnm dare eum lalci» tum clericis ipais et monachis qui mundo vale dixerunt, idque divinorum svangoliotum· con-tactu. Quod pravae suae sententiae propositam ut suffulciant, scriptura· patrumque testimonia et «o-clesiaaticam historiam non solum dotorqusat om-aiao, verum etiam recentiorum exempla quaedam proferre videntur, quibus contendunt ia legem traducere divinae legis violationem, non intelli-gences neque quid dicant neque de quibus testi-fioeatur. Atque libellulus quidem putridus circum-fertur, da innmMito inscriptas, patris quidem occulti tenebricosus foetus, eiusdem voro, immo peioris insolent» pravitati· impia sartura, qua diMomitur rebellans ille ia sanam evaagelii disciplinam ani-mus. Amni enim, vel ipsum dominum nostrum Iasum Christum, repugnante shea! divino eius mandato non iuraadi omnino, iureviase, dum indi-caretur eorum pontifie·; ecclesiam quoqns oalum-niatar, quasi oongrusator iari Romaao ab initio turemsutum ia logeai traduxisset; divinas stiam at universa!·· synodos introduit, aliaa aUaram canones divinitus afltatos vieiasim evertant·· (quem-sdmodam, inquit, at aocaada ooeumoaica aynodae sustulit at fregit illam prim*· eanoaam, quo pro-hibetur clericorum traaaiatio), aliaqaa id (oaes probro·· et sacrilega angatur et delirat ad proban-dam contraditias» sancto· apoetolo· lagibw «t dis-dpUaa· avaagoKc··, biaqa· runas sacras synodo·, ■asm spastat sareiatoa istad, at «raram nostrorum patrum frangat auotoritatom, sasrad synodes ia-

• Μ. 1, II.

η

τAν Mm ἡμAν «n^»i m! *Mφ·μἡ» M1'
yi^vmWmv -λ^ m_>.... ^RvI^B^^^Rr olm φOIMβ^II^» wBW
«tafetav ta tartan MraraAt<ta|ta4^R rai 6*eetttad|(tniJ^i^ra» Φ* I^prakv e CtAîraç ^Beipdyet δNμAβM wd wM» An Mb vA* dawnlcaAv xpbvmv «χηMμivἡv M *N**qp*<«* MrnAv Mi aXqptaAv. AU* aine μέν, nai d «c

δρβivουσι M]*c teig wo xupiao ifi» 'Ipμ» Xp**. •06 Mi τἡ Mt* «Mp·» btbMMUft WbyÎMMt μἡδδv taecdgevoc, AUA iiiti mpi ζἡτἡaβ Mi λογομβχia. Kel Iφἡ «δτoi b A·δ ματδ-vocav aie Iη(γv·οiv dXgbdnç*' b tt «tyeit Aιμiλιo τἡ «Aητiλiχἡ vopobeolat totgxcv dxpd-tevcof A βiAvo.

ΠρAτov μδv ÿ*p afrbt 6 τἡ *1στ·· ἡμAν dpxqyb; x«l τ·λ»ι·τἡ 'Iqoob; Χριστέ ', τἡν toO MmoataO νέμov ένδiκov ουμβλἡρAv, bv-tÛXrtm obeue*' Ἠχούααt· δτι ippibq τ·1 δρχβioι · Oδχ intoρχἡαιι;, dnobAatte δδ τ$'χυρ(φ τού; δρχου; σου. "BγA δδ λiγo ùpiv μἡ dpdaac δλ« ... Ioτ· δδ dSdr»« ὑμAν, vat, vai, oδ, oὑ' τδ βδ xtptaobv iχ τοθ χovηρoO <στi (tovtiottv δχ τχA duÿdXou, A«. oi Mηγὑρoτ natip·; ioppqvoJouctv). Ὸ 6i Mo

γiλμβ tet{ stegNat ti μηδδvβ flpxov δμvδκv iuqro-pibmv, Πρδ xdvtw, λiγη*, ῖβiλρoi μαυ, μἡ δμvὑiτ· μἡ·· τδv oδρβvίv, μἡτ· τἡv γἡv, μἡτ· Iλλov τivά βρχov χτλ. Tδ βδτδ U xai *pfyiui* τAv AχoστoλiχAv *bunejdv* δχβvβλβρβivουσι διαρρἡδηv*. *H 8δ 4γi« oiκoυμvηχἡ ' aὑvoδo, txs-aupoOoe τoὑ aavévaç τoO prfdXou BemXtiou, aw-nuaupot xai binMati Ml *τδv C* Mvbva τoO oδρβvo-pdvropoç τoύτoυ χβτρό, iv ÿ dxayopeùrrau é δρχo Mv χληριχAν, x«i τδv χδ' τoO βδτoδ, iv φ διχγo-peùrtai xabbXou χρδ xdvtas τoδ χριστιχvoὑ · c Kabdxaf piv oδv ό Jpxoj 4χηγὑρ«υτ·ι*. Ὀoβὑ»{ 'xei ἡ dyia oixoupcvo» Ç abvcSop iv τἡ

xpdfrt dxopnivrrut'· *Opxy μἡ ib(oup«v τδ oτὑμα ἡμAν, Aλλά τἡ; χυριβχἡ; φ·vἡ; dxoùcnptv λ·γoύaη · *EγA δδ λiγβ δμiv μἡ dpdoâi δλ«$. Ἀμρδτιρ* δδ ai ^ἡaκ in τἡi üaomxùotou γρβρἡ, τδ μδv βρχip μἡ ,έδ(σ·»μ»v τδ στδμβ ἡμAν üt τἡ oοφ<» τoθ X·ψ4χ*, τ* M λoiχδ δχ τoθ »ύ«κγ·λIoυ.

'Aλλά xai iδi«* oi Mμ «ητiμo ἡμAv, ai τἡ iχχλγχ'« φMβτἡρ·; xai διδAσχβλoi, dnaytptôouot τδv δρχov, okv «ὑτδ τα iwDUv δ μiγM BβαOβo «oλ-λὑχoO τAν iιpAν βὑτoὑ συγγρβφAν dal τδ «υρiχvoυv oτδμβ τἡ 6<oλoγ<β δ Mo Γρ,γὑρτo (δv τoi <κτ-χηρoi) iiywv·, "Opχeu βδ τi χ«Iρov; Oδβiv. Kai ηδλivl·· OAχ;δκι·ρχἡo·ι«, ix«tvo; (δ vδ-ρo δ χδλβι) φηβi. Xδ βδ (Xριoτδ aeUbtt) ·δβδ *μἡ τἡ* *ρχἡv, oὑ μιχρδv, oδ μ·(ζ·v, A{ τoO βρχoυ τἡv i·ιoρχi«v τ(χτovτ·< (λδγ. *elf τδ Mβχβ)*. Bel δ betet.βδ Xρυoδoτβρo (δv τφ «ρδ δημἡτρ<ov ρovδζovτβ λδγτρ a*) fqeiv“· Bl γδρ »·1 τδ δμvδvβι, χβv <ὑ·ρχἡ τι » *T"Mμ·> *at ivτoλἡ *nefdfeeii,* noO τἡv intopnlnv Aἡ* •oμiv; El γδρ τδ η·ριooδv τoθ val xal τoθ •δ δχ τoθ novqpeO δoτι, τδ xei τoύτoυ

AwM «t btarquiat, BeeoiMat «* «tamaiMm
β^^^M^^βBB^BBI^^βIβ [redacted] M ^ ■—aalaa mmAm λΛ MM·
tatam ratata^ta· m tarait ata ta Mbraiira eeBrafera ■Miptaeam val nb epeeielte· mM·'«ABβIβμ ex perdHaehate Mtei· «t «Mate. Atiete qaidem et ii Φ*» »·“ perita Mm Meant, neg·· eeaie Mme·»·· dc^tiai metn Im ObtM m raram* rara|NraM Mraramctfq ı·v|M« Ban ram* Mwi' IβMM^B^MI

yarteraagM. «aaeatMiMa·. JM *rie Otut tri* rvAptanta ejmeeonet etateiM·; tmum entem emageMa·· dMpBMe ftmdaaMatum Mat inoou-mmm ie perpetuae·.

^1mhm primum quidem ipee *JUri* nUta» due

et ptrftritr bette Cbriehie, legi· Xoealoae hn-payfaclieMB haptena, aio praecipit: AndMfedMMe *^beeæ œieribti». ifttt ^teiovob··, ttri rtririoe ^Pete^tte feet ie iereterie. Kge tere dito teUt,* m· Ahw-*dee»* aornAto... *eeto* antoni arnwe *toeitr, etieet* otime, ·*· ·*"›' fAed *enitet ee/re beet rrihutriet, e etelo* eat (id eat a diabolo, at patre· nnrniae afflati interptatMtur). Dive· aatem epoetoiu· lacobua W praecipue ac pottaimnm Cdeübaa commendat, aa quid^ataeado iareat: *rieie 'tetide,* inquit.

terree», neftwadM *tribe» btehueerieet* ate. Badem at *riftetebeenee eeeehitriieietet* teetiinonii· aperte iteraatar. · 8aaota veto oecumenioa VI aynodu·, dam BmOH Magni oaaoaee probat, conbrmat ac •eaeit deeimam qaoqae eaeleatie huiue patrie cano-neas, qao iaremeatam eleriei· interdicitur, tam •tiam einedam undetrieeeimum, quo illud cuncti· ekriatian» omnino votator: *huierettritu» pnruu frthiiihne tet.* Item et eaaetum univermde con-cilium VII, actio·· VIII, decernit: luramrato er oμμτAμι er eoatram */eeieeutt, teri rieetieicam eo-*em aadiemii» dtemirm.· *Kgt eeftet dico tobit* non *btreedeet etmritte.* Utrumque autem effatam e •eriptura Deo afflata depromptum eet, illud quidem /«rami» m euaeAmi m «oWnrm *Jacùmnu* e »*-piantia Siraeh, reliqua vero *er* evangclio.

Quin etiam ueguii divini patre· no>tri, lumina illa oeeiariqa ot magiatri, iMiurandum prohibent, ■icat ipee iterum Boeiliu· maga·· ia multi· Mero-rum eia· operum loci·, et divae Gregoriu», ou illud ignem apirna· theologiae, in uni· cerminibu dam dicit: /nreaiMi·. *ftriri ftietf Mibil.* Et raraa·: Xon pmerçÛM, *btftji die* (lex veta·); ai ta (Chriataa *; Iwttiii* *ra râraAtep *erajwwW) wra MefraA*ρ

jt Prata). Ata tara tam Orymtomu (Hbro I ed Demmiriam menaohum) dieit: Btenim A nverv,

Mm *ebi fteeetnef JU ei iri geed* eat ri non a·· tm&n «rtl? Harima etiam eaatT(Mt^ot et ia

•eia ia atetua· otaüoBibae auro duette advotan· eoe

• *U* TM. Π, M
• HAr. XU. X
› Natth. V, M-tT.
• be. V, »
• Ocmtit. Apart·!. V, 11
• Barii, ena. M
' ÜO MUrn Mb», ni Hria. Ct liMri, XHL «M 4
• BMÜ.XXIU. A
•0Ng.Ita.CMm.XUV, 1.
·· OratXLV ia tatam Paata, a. IT.
" *D»* cimpumAmi, od OuMtrtai, MV I, α t; batr. flr· χτ,vπ. s·»·.

«epifedvepav vive* Ιοτβι λοιη4νι iwlew-Aqpi tarant pramtMt taampB *MÜa: ly em ■
Mβ) HÎMÎ MEMMII AAB'HIM ^NNtM RNWI^ ^B
λΛνΡ^^ wO^Hb Aμ BIMM^HMK- ' · Mt

e^v'· Sh M «i pqAAv ·'·>·'» ·4** Y·** v* ^ιήλίον βIMoBήτι. · «P·'·<»*»< «4c ·»»·'· >■1 <4 <4βτγ4λιον, · perd χηϊρβ pdpme ΜλόδiivΑρνήνβι, ΑνΑβχνήον, ««I 4«·*«·« τί napi Bpxwv i Χριοτδ Beat Βιβλόγοτβι, ppt{ov ««I AudexqBu Xb A4 τδν v4pov Ον «*λ6βντ« dpvbvet, τοβτον fpaov «οιβι ; Ό τή Apptég* Λ τή »βρ·»β<««1 K«d »4-λιν*· Π«ριχ4λοο« itpAqv δρΑ τήν χιρβλήν 'Itadvvou λββόντβ (xncABuivocAv) Αβοτιτμή-plvqv... Owe AxtXAatv otxata ίχβστον ««I νομίζιιν ηρδ τΑν όρΑολμΑνόρΑν βδτήν ρ»νήν dpitteav xai λίγονοβν· Μισήσβτέ μου τ4ν σρβγόβ, τδν βρχ·ν. *O*sp Ιλιγχο οδχ Inolqos, τ'οδτό 4 βρχο ἐχοiησιν Swap Αυμδ τυρβννιχδ οδχ Ισχυσι, τοΟτο tftop-χίβ ΑνΑγχη xapiaxtiaaiv. *O8ev μιλφΜ xai ή ἐχχλησίβ*· £I»« μή Αμοσβ , ΉρΑΒη Ανομο. Ooafrme Axerfopaûouat τδν Spaev xai x*S μονονού τΑν Beofôpmv ήμΑν Mnfipmv 4 ίτρΑτβτο ♦swoç. Ksi Μοβ 84 ή Αρχβΐβ χβρΑΒοσι τδν δρχον Α ἐνβντίσν τή ιύβγγτλιχή νομο»*σί· ρβυχτόον, 4αη Βύνβμι , Ανδχβδον xupnMSmxs. Μ χβ! Μν τδ χλήρβμη τΑν ιρδδβόήιιν τήν Μ τΑν Atfmv ιδβγ-γιλίην ίν τοί 8ιχβστηρίο< μδλιστβ δρκβμοοίβν Α βαρύτονον Αγο fpircsi xai BiBocxey- ἐχ γδρ τοΟ βρύου τίχτχτβι ή ixtopala, ήτι ἐστίν Αρνήσι θοοΟ χύτδ τδν BtCov Χρυσόατομον.

stemm tefitMiftn Mm «RaM «* «MM· paid M CMMm 4* Mmnmifito MmM. iirWw» «t de-4* ÏW mro Agam Mk jnMeita, Ai Me-«MM· peuisf O saeMMom, o dmmrism/ It ifiwum: uMammoe rapeei, M/mmM «gpad mm (mpAotfiaa> «tatam» .. , tit demum fMfw am ηM», tt fuMit num ceedee AnAerv ^pamm n o mi

MMMB> bmnhmmlima' Çv*i non/Wit) in

An MfwMitet QMfivMptiur Mwtat

Pari imA· ieraawatua praUbot at aaWotmi fera Aoifefonua aoatronui pahaia Momtiaaimo eootaa: OBuia qaofao votai traAitio laaiuroaAaai taaqaaai ovaafoKooo dioriptixM ooataafiaaa fofioadam, qnaa-taai tori "poteat, aatiqaituo tradidit. Uade ot tote ortbodoxorala axiveMalitao iariaiaadaat iDa< food taper diving evaafoUis pro triboxalibaa praeoortim datur, ut (nriwtniiun laerilefiaa bpmooit et refonuidat: aainqae .ox iarameato naaeitar per-iarivra, quo negater Dena aecundum divaaa *Chiy*-•oatomum.

Οὐτ» τοίνυν «δτοδ τ* τοΟ τδν χΑλβι νόμον νομο-θιτήοβντο Aveo xai οντήρο ήμβν Ίηοοδ Χριστού χαί τό μηί' δρόσοι βλβ ίν τφ νόμφ τή χέριτο ίν-τχλλομίνου xai τή Αβορτολιχή φ»νή δ«οχν»ώστ»· ττΟτ' βότδ κβροχίλιοούσή , Ασχύτβ xai τΑν ἐνδόξβν xai ifaofδροιν ήμΑν xetipév τδ χβντδ δρχον 4χέχ«- (, αββι συμφΑνβ χχρβγγιλλίντνν xai τή - χβρβ84αι« όιβχηρνττΐΰοή , ψχώδονται χροφβνΑ οί τήν 4ρχι»-μοσίαν Α νχνομοΗτημένήν οδχί χορό τή χολιτιχή νομοδΛιία , 4λλδ xai πβρ* βότή τή 1«ρ4 ήμΑν χίστβο πβρτιαόγοντι , ο48ί Stexplvcuoiv δοον ίλδ-θον {χυτού Αντιταοόμτνοι χβτά τή ΑγΙβ τοΟ Χριστού ἐχχλι^αέβ , τή χχινοφχνιί «api τοΟ *tpm*-poTtiv διδχσχβλίρ xapixaoivti^. Kai τοι γβ xai βδ-τΑν τΑν 'PapaIXAv vipwv βί ιiβτβγβΐ, ai τδν δρχον ίν τοί χριστιβνιχοί διχχστ^ρίοι «ιoαγαγτOβχι, δσο τι τΑν ϊρχβi«ν xai vitrtipwv ix τή ιστορίβ xapa-δτίγμχτα xai ίχιχιιρήματβ aapcfipouoiv ol τδ τή όρχiιφοαία Avaipivov τχ xai ΑχΑλντον Α ix τή Α^β ήμΑν θρησχιίβ χορό το(aôaafüot ττδτοχι-αμένον χισαύοντν χβινοτομιστβί, τβΟτβ 8ή xai τ4 τοιβΟτβ οὐβάλ*» ισχύουσιν ΑχνρΑοβι' τδ τοοαύτβ 4χοστολιχ4 va xai κβτρτχδ διβτΑζκ , xai βρδ χ4ν-τβν ήν βότδ τδ Μον οτόμβ τοΟ χορίου ήμΑν Ακ-βψήνβτο ἐντολήν τήν ρή 4ρ4οβι δλ· . Μή ροι (fijai raUiv ή χρυσήλβτο τοδ χνοδρβτο «Aecrf, 4 Μο Χρυαδατορο *), ρή ροι τδν Balve τδν 4βι·χιχή οΐχ^ , τδν oΑρρον.β, τδν τόλββή, τδν βΐ fapao6Vi|v ττλοδντβ, Α 4ρ«ροχ4.τ<, Αλλ' ai βούλβι xai Hivpov aivai τοβτον ή Πβδλον ή Αγγιλον I(οδρβνοδ χβτββΑντβ, o&Bi γδρ οδτβ iacoapipopat οί τήν Α{(βν τΑν «pooAxav- νόμον γδρ οδχΐ ήουλιχ4ν, ΑλλΑ ββαιλιχδν ΑνβγινΑοχ» 4γΑ «apt τΑν 4ρχ·ν· δτβν 84 ββσιλ4« ΑνβχινΑβχ,τβι γρΑρρβτβ, Αχβν τ4 τΑν 8σάλ·ν Α{(«pal ήονχβζδτ»' Αν ρέν γδρ Ιχή aiaatv βτι 4 Χριοτδ όρνύνβι ixÎÎauoav ή βτι 4 Χριστό

Itaque cam .ipeo veteria legio oonditor Dena et oalvator ooetar leaua Cbrietaa, non iaraadam om-nino in gratiae lege iuboat, eamque apoatolica vox nnminia efflatu idem ipeum praecipiat, immo etiam, nt a quovie iurameuto abatineamaa glorioei ac deiferi noetri patrea une joententia oouunendeM ae traditio pronuntiet, illi mentiuatar aperto qui iuramentum non modo ex civili diacipliaa, veram etiam ex ipaa eacra fide noetra logo aaaeitum earn contendunt, minime perupicientea quanta impru-dentia invehantur contra aaaotam Christi aceieeiam, dum in incolentem de huamento' dando doctrinam incidunt. Lieet ipaarum Romanarum legum prae-scripta iuramentum in ehrietiania tribenaHbna ad-miserint, pluraque cum ex veterum tum ex reoee tiorum hjatoria proferantur exempla et argumenta a novatoribus qui iuriainrandi veniam ae bceutiam a aanefa noetra religione fidelibus oonoeaeem esae . oenaoat, haec tamen aliaque id genua haadquaquam valent evertere tot apoetolorum patrumque man-data, atque imprimia illud quod ipsum os divisum domini noetri promulgavit, een AmnuN satuia». *N» iM* (ait rursus auree illa spiritus tube, divua Chryeoatomue), m skM Aernuwm iUum modraAm· aUrpes, iMijwwnAm, Rmi, m semrAeAe dspvxtear,

Sc^t ^jiii^imn jim^esii^s^iiua ^i(^p^A4e4^nn ^^aq^ticnieie

CArMcni turuaseaia *presofflima, eut Ctrutum «peu* MB *eiiHf* Bf sbbbw ^bfhbb (Kx eateebeai I). Quapropter indvaraa CkrMi ■saanta noetra orientalia et apoetuliee oeeMa (Hum qui nuper apparuit et evulgatae est pernWoeem praviaaimumquo sererem, ehristisris orthodoxie K-eitum amo Bbere iursro, eum spiritualem pprntciom

• 4dpap>dniAeKhMriL XV, 0.4, Patr.Gr.XUX, tOOt,
• Ait. hmriLOT, 1; Pstr Or, U «U- M4 b.
b ^^1 BM
• A4 maniaMdse Mtmh. I. β; Petr. Gr. XUX, SB a

•0 BOÀSÇftl t··*· t It *|Mv*V> *<*Cv v *·· ^βMMMMM WBtraHWHMI MMNM pnpMKwMMMM
Baidaput. fl* KangxiaN uf.) M.taM-t mH· Mm M hmMafti naanpfr hiteta·· eaatatnpbum
I«u ToeXpwwb dytafetodMnatattMftdriMmtat (qaaMtaitaa jatani μ μ ιμ Λ·μ aeva eaayeKaa

*υχδλ·Ιρ·ν ata xMftqpovn taptattaaantaaiv ”· jfiTtx 4|w6sv AmAAw*c jpMNWMêc· Ac φvχι»* ** xpwwirifb·» «tapApMfi Mpataov ἐἐ τὴν atatapptap Mnappdvqmv «a· V·* PapoO χρήρβν τ·0 ftpMu («te* mi rifrtM F*·** vavftrion xarvoperiR datait·* tv WBc Mt* aftritv τάιτοι dxoBpqvat yavqtfvqv, Mi tac tali abqpfrapq* oduag napa^doaic ribv tv vote flaumqplaK 8patav xal «αντοία Imoptaac xai φιιβορηίβ ’ρριχτβ d*· τρ«γ^8«ί xal «aptuultaÇu) xal *C dvu^taveueaw τή balf ἐντολή τοΟ κυρίου ή)Α* xal talc tamric dxoστώιχβί xal χατριχβί feurdgauiv dvttetpatauepdvqv xai βλη 'xolaplav τή dpb| xal δγiMνοὐσή frftaaxaλίρ τή dying xal Αρῦρήτου ήρβν xfetMtç, dxoχηρύττ*ι tpfrjv xal dieoaxu{taMÇai xal pqiapiâ; δοχήι xal χροοοχή dffav τφ xptormvipqt χλήρφρητι dxopaivatm· χοινή 8ft ftpopdivqi γvβρρ T-’ dpatvtawv δρβοιόξβν χητριαρχβν xai rib* laparwirmv dpxupiuv, frft teOS* ntM ἐχχλτριαστιχoO οὐτή *T' xuxliou Ypdpparog BamriÇouaa xal tpi'-pivt) auvyM τή fttlp ΊΛΧ*λιὐα»ι τοΟ σοτήρο xal taie dxoawli-Xrf; xai Mrpixnlg dxoqdoaoiv, dHpiTov βiβ χαρά τή dylp xai άρΜρήτψ ήρβν tttewt Scexqpftrxat τδ ὑρχίζισPαι robe *ὑσ«^*i χριστιανοὐ , ata xat* IBlav, tlta xa! tv 8ιχβστί)pIoι , xai xdvtac tobc ΑκβντβχoΟ όρθοιόξοο aftrijc Xaob; vouKtri ἀπέχισΟβ» SXmc xad φυλίττισPβι xavrftç βρχον- tac A χροσχιχτοὐσβ ιιβφορά; fraXftaiv alprjvixAc, xal p^ta ftpxov itajev τοί; dfttapolc p4t* *ap' adttbv dyttaapWvav, dpxoupivouc τφ tv pdf)* OtoO papruplp τή tavtfr* ον*-ι·.&ήσι«> xai τὴν iv Χριστή ιΐρήνή* «tab μΛλλον χροτιμΑντα ή διβχλι,χτίζιβό* μβχομένου i* τοί ί.χβστηρίοί χβτά ta άχοοτολιχίνl, *HΒη pi* οδ» δλ« ήττηρ· i* ftplv toti», βτι xplpata <χ«τι pc>' iβυτβν βιβτί οὐχΐ ρ.λλαν 4ιι-χ<ίσθ<; βιατί οὐχ! ρΟλλον ÔxaetapatoBa; Ἀλλὰ bpat; dtixatra xel dnootepitx·, xal τ·Οτα ίβιλφοὐ . Πρδ β* τοὐ κροΡ«λλορένοο τήν ἐχ τή ‘ΡκρΜχή vopoHoIα Ixnalei xaxpatq-xutnv StdtaCiv, ftpvftatv M τβν 4<ί·ν »ύ«γγ«λ1·ν τοὐ βιχηζορένου 4* τοί 8<χΜΗ|ρΙ« «ρὐ tdmttat τβν' »«p' «δτβν λιγορένvv, Ιστι ρέν rixriv, fin nul βιητάγρβτα mCUv τβν ftp*eUfeav paratXfriv mtaftouei τοὐ χριστιανοὐ dxft τοΟ βρχοο. OOw ta 8ι4τ«γρ·τβν τριβν eftroxputaperv, Bβσιλιίου, Κωνσταντίνου xal Λίοντο , dvxi τΛ ta τβν taarn*U«v dpaou ♦oxlÇai Μγ«ν τοὐ χριστιανοὐ · H4ρτv χόριο ἐ »·& xal ἐ <rteC τβ«ο i» ♦Τατβρβι* (ft frtfoc δηλονδη νβδ).

faekwataataM· taaaaaaafiaHm pre tritaaaMaa de-ltHMBi (·MM|HM|B* pwtarift wt fchi Iμ η μ μ βI* WcmfeMBit m Ah), «μ ^η aévamtar AMμ HeW Matri maedabe, Mtaerii «pnriahium pafrum-V· *amtHtatetataM ratage*·*, coûta· tabaheto* reataaa a—amque Mariai at jaaaaaalataa Wai aaatraa tntrlai·, proaeribendua peattna at abiL ctaadam aeqM aUa probetioo· at attaatfow dignum aaaa preantiai; commuai vara auaniauqu· Mutantia laaitiiriwiiraM orthodoxorum patriarabaram at aamtaiariawraa antiatHam par baa eeolaaiaatieaa aeaa «wyeÜMa Uttar·· decerueM ae dafluioM coagrueater divine anlvatoria praaacriptn at apoatataram patraiaque amltentiia, plia chriatiania inafra em oaaaiao *x aanota et tatawareta aoatra Me preaxatiat iarare aire aiagiUatiai air· etiaai ia tribanaHbaa; atque coaeto· qui ubique auat orthodoxo· aaoa>populo· hortata*„ at quolibet iurameato abatiaeaat ptonua et tempereat, diaeeptation·· vero quaa ooearreriat componant pacifice, aeqae frxtribaa iuramentum imponant neque ab illi· ipei àoripiaut, teatimonio propria· ooaaeiontiae eum Mmm Dei dato contenti, pacemque in Chriato malto magia praeponent·· quam litigare et indicio conflictari «eoendam iUnd apoatoU: lam ipriur amnia· «tyadaa m aofti· aat, *juod iadicia haftaatia «ater voamatipeo·. - Quart* neb potam iaıariam pafrmaaaF CWr non *poha» tiatumm aecipiti»? At tat iaiariaai facitit, tt daauto offuiiit, idqaa fratrt».* lia autem qui opponunt illud ex Romanorum legibna et diaeiplina iam dudum obtinui··· preeteriptumj ut qui indicio conflictantur, auper divini· erangeliia inrent ad fidem dicti· faciendam, dicandum quidem eat, dari etiam orthodoxorum imperatorum preaacripta, quibua ohriatiani a iureianndo prohibeantur. Sic eonetitutione trium imparatoram Baailii, Oonataatini et Leonia, pro iuramento auper evaagelii· dato dicere iubentur ebri•tiani: Tbtata dcatauM *-Otat at taerr locat,ia jao* ate (divinum aciHoet templum).

Ἡ 8' οβν ἐχχλησία τή ρέν ripqpftvp χολιτιχή ■Ρβμαϊχή vopoHoip *b/aayptfA* <ξ dtapcqC dvtgapta), •I γ* χρδ ριιζὐνβν χαχβν *«l χινβδνΜ* δκηλλβγήν xal o&ovopluv ftio^dUoeet xapd τβν «elctm·* vftpaav ftpxo; (fre *tftU)*· τοδ T· ptp dveyxMflftvMC, bxb χολιτιχβν vftpaav ίρχβροτήσαι, χρβτον ρέν m-P«γγίλλχι xai ·>4ορχήοβvτη; φυρβνίζκν ta ftetov, χαί «ὐτή fttap αὐτβν «ὐχδ xal léguai; npoodym χρδ tav ρή ipftoai δλβ iwaiidpavev flaradof* xai «fr ρ«ον, tv· τή αὐτοΟ piAatvftpexlaç, al ϊpx* δ«ήχΑ βησαν, τὐχ»οιν· inia Ift τοὐτου abapnriv tentaoaai xal tav Ifrav ftpxov dMpdpaw* Suapuldrvaiv, 4γνου ftuvtobc xai χα>«ροὐ βιατηροOντα dub M·ση ψβὐιορχία τ· nul ftutopitluc β tab dpv^oatac Hob. Tbv 8ft tapbv eftrfic χλήρον xal τοὐ tav umτήριον τή pova&xfic «eXttalac Çv^bv ftpapινiuç ata ear* ifrov ofrta <ν M βιχαστήρiM , xdv τ· β *ρΑρ*-

Itaqn· euoleaia dicta· quidem civili Romanorum diacipUna· «adit nooaaaitati iudnlgm», ai quando ad mafon mala pariaelaq·· vttaada eooomodiuioni· gratia a legibaaftriHbua pmeaaribntar iaramantnm (quod utiaam n· Metata);'ut vere qni · oivilibua legibua inrar· ooguatnr, haa primam qtadem hortatur, vel ai Meate taravertat, et divinum anate· placare velint, b·— ipM pto ate proooa MppIfratieMaqu· iUi oflert qui mu intendam Mnlan maadavit here ot domino, at eb m vaaiam, ai iemmeario adatricti fuerint, oonaaquaatar; deinde illo· aaacta iurxre tabet, propriumqM inatareadum rUligiqeo *aervare,* parea aeipaob immunaaqne «nabediendo a qnovia fitao tanmaato ta partario tuaquam *y'* Dei aegntio··. Secto aatam ipeiaa dare iiaque qni aatatare amartiai iaatittai tagnm natalerint, aeque •iagnlatim MqM eerem tribaealibua, rive ta taataa,

""-IOM.Π»·.*

· Cf. Bbafli at MU, xriooyx» trir lap·» «rvavw», t. v. p.tae.

«*·& xdv w A JUfcxK mpamvAmv, dpttw dpvdrw a οδτ' tanptau sta' Μχηκ- Istvte γΑρ-χώΙ πέρβν letvsd, (tap 4 τών Hw 4>»Mvb»* hwjK «ta τού 1μ » πνβυμβΜΑ «MMMpmc »1 ^χο mI ιηηγρηρμϊ τή uata Aeta· «ολιτηΐβ rivet Mrrpâwf Mi ta χήρνγρβ *·» βδβγγιλιοο «a* moteupdvog Mpefatvoi τούτο, Agteeteg ipaepot·» Ml ta* ataAv =*= petav «ύαγγηλιών Apvdmv kravriev dwntpuc τή μή *ρ*β«ι ·λ· ®*ᶜᶜ* έντολή · πώ M Mi ή χν«υμβτιχή αύτού aotpavnpia va aai ectaoaaUa τδ d&tauvov lia, ri γ· έν vMt {kanxoic πρΑγμασιν 6 λίγο αύτού aaiτδ va< aai τδ ού ota 4χ« τδ dgrfxptMv dveu apamt, ta xeAepg βυνβιΐηη·, A;4xi AsoO πτψδντο aai dxoAovroς, turtVi^tî προ· pep^Mvov; Μόλι τοί αίρττιχοί χλη ιχοί , A K· τή έχχλησία Μπλανημένοι , ό τοιούτο πολκιχδ tarritato Spare. Str τδν λφβλλον Τή αύτών δμολογίβ χροeipqρον, έπιστρίροντι »ί τήι^δρΑοδοξίαν xai τήν αίρ«σιν αύτών dvaPepariÇovvec, δχΑ , (Αν adlcv Am- σχιρτήσοσιν, AtaMxot det μή ptaev ταί txAifMaw· Ml;, ΑλλΑ aai rat; ta τή πολιτική νομοΑττία χατά τών έπιόρχβν ποινοί . ΔιΑ τούτα συμρΑνν ταί •ύαγγώιχαΐ διατΑξισι χβί ταί hpatc aai χανονιχαί παραδδσ»οιν attenti aai «νδμισται ΑνΑxotav ta τή Αγίρ τοδ Χριστού έχχλησί^, Ινα πΑντ» οί (sptepivoc χαί μοναχοί, rfvr έχί μαρτυρίρ, tira aai A βιΑδιχιχ έν τοί διχαστηρίοι ιίσχαλούμχνοι, δι·φ·βαιώσιν tai τή Ορβτιχή αύτών χαί μοναστική σίΜΐβήοΜο aapl τηύ προχβμένου πρΑγματο , «ta ΜταφΑσχοντχ , «Γτ» ΑπορΑσχοντι . Έστι 81 τδ ΙΡο Αρχαίον Αποστολιχόν, d γ» χ>1 δ Απο Παύλο λίγ«ι'³ *Αλή»·ιαν λέγ· έν Χρστφ, ού ψιύδομαι, συμμαρτυρούση μοι τή συν·ιδήσ«β» · aal·* Ή γάρ χαύχησι ήμών αύτη έστί τδ μαρτύριον τή συν·ιδή-σ·ω ήμών, fva ή παρ' έμοί τδ val val aal τδ οδ ού. (Β* Κορινώ. à', 19, ΙΤ.) Kai έπί δικαστηρίου δέ χρινόμτνο έλ«γ·ν·· Έγβ> χίσχ) συν-(ΐδήσιι 4γβΡή κ<κολίτ«υμσι τφ 4*φ (Πρ4{. ay', 1). *Otav aai 'Ιωάννη δ Αοίδιμο κοτριάρχη Κωνστβντινουκδλ«ω Αβηουμονο πρδ τδν ictaav Κωνσταντίνον έγρβφχν4· Αύτδ τδ μβρτύριον τή συντιδήσ«ω ήμών, δπ«ρ χαΰχημα έβυτοδ δ Arto; Απδστολο διωρίσβτο, προββλλδμ«Αβ <(πορίστβσιν τή 4λη»«Ιβ; τών έξ ήμών λεγομένων (Συνοδ. συλλ., τ. β*, σ«λ. 707). Τήν έν συνιιδήαη ταύτην βιββτβοΐώσιν φβίννται voôv aai νόμο ΑρχβΙο >έγων π<ρΙ τών χληριχβν*· *Ινα ae-ri τδ πρί τον (tprOqtv ένώπιον 4«o0 «Ιπω-σιν 1 γινΑσχουσιν (Άρμτνδκουλ.)* μ ! Αλλο δέ νόμο ββσιλιχδ χβί βητδ διβτΑοσοτ, δτι Ύπδ τών έχχληαιβστιπών Ρισμών χβί τού χανδνο οί χληριχοί χώλύοντβι δρχώμοτΗν (ΚΑδ. 'ΙουστινιβνοΟ, βφ. a', τιτ. γ', 95). ΤοΟτο xai δ Αρχβίο νομοχάνων βιβΐκοί* aai τοοτον τή διββνββιΑσοΜ τύπον aai al πολιτιχβΐ vopoAeolet τών ΑπβντοχοΟ, τή δρδοδδξρυ έχχληβίβ έπισημοτίτων βΐΜστηρί«·ν Avri Apaou διατάττουσιν έπί τών χληραιών, Αχρβντον χαί,ΑμΙβντον τήν 1<ρ«σύνην Από τή δημοσίου Μρ«* βάσιω τοΟ «ύβγγτλίου δίβψυλΑττουσβι aai τή ta τοΟ βρχου τχχτορένη πολΙΑχι έπχορχίβ τδν Αρχι-<ρέβ χαί itpta μ Ι τδν διΑχονσν τών τοο Ο«οθ μυστηρίων Ιζασφαλίζουσ®, Αμα βέ xai τήν ta τή συνβδή-σα« αύτών διαβχβαίωσιν Avri δρχου χρδ πίατωσιν ΙσοβυναμοΟσαν Αποδ<χόμ·νβτ Α ένΑπισν AreO upc»-φ«ρομένην. Ά γδρ Α έπί 5·oO πβρόντο χροφέρομ«ν, τούτο Ιχομιν δρχον ήμιΐ ·· χβί δ

«t*· at litigatores eoasistete, WumA· jurare ··· permittit aaa seasedEi ne satat todign· et plea indigua, ai aU. qui «τΗι operator eayMerita, qui popale spiritaaSter praeeat, qui eidém epeefaMa et exemplar verae »naa<Ml Deam eoa-verartiMb prepositae rat, qui pratitisanAi eva^plU muaas adopter ast, evaagoliem perrumpet petam isrando et taper ipeit evaagoüi· divinta iuramoa-tea daado Metro phtiethaooi Domiai praooeptem Mt AmmK Maria·. Qao vero pacte rpiriteoBt état* (atareatio et diaoipliaa MAeai mecebitar, ri qaidem ià raoealariba· Mgotib âeraw état et riieai et aea Idem aoa (tait riae iaraauato, dam animo riacero, qaari Deo praetenta et aadieate, propalam profertur? Vix oleririe baeretiria, atpote extra eo-oleriam vagaatibae, hnintmodi civile impoaatar, iereaioahim, dam Idei eaao libello exhibito, ad rectam redeant Idem haeremmqae damnant taem, ita at, ri iterem defecerint, non solum ooeleeiatticia obabxii tint poeoia, verum etiam Ha qaao a civilibus lagibna in periuro· homines proponantur Quapropter ex evangeHda constitutionibus et sacris eaaonirie-que traditioniboe usu receptam eet ao lege sanci-tum antiquitus in sancta Christi eceleria, ut qui-.» eanqae clerici et monachi, qui rive ut tosto·, rive ut litigatore· in indicium vocantur, pro sua taoer-dotali et monaatM» conscientia de proporita cauta teetifioentur, rive aftrment, rive negent. Eet autem ille mot antiquua, ab apostoli· mitium capiens, cum et divus Paalusdioat: Ftriitarm dico ptr CArMimi, non nwnrior, Mettante eriM rimnl *eeiueintia* mee,-et: Nem plorsetie notera taee ote, teteimonunn esdt-iteti conaoienriM notera·, te *tit apud* nw etiam *t non. Dum autem pro tribunali indicaretur dioebat: lÿo omm' «Antrittera Aone ttrtm *Dr».* Unde et loannee, inclytus ille patriarcha Comtantinopoli-tanua. apud Constantinum papam te excusant scribe-bat: *Ipttm nailrM emueimtiat Irttitarmum, in fut fiorietioimf tuam di···* opoteolao pottel, proidneimas ori proAandam writatem «oram γαα· dicûmu. Ad hoo conscientiae testimonium videtur spectare lex quaedam vetus, dum ait de cleric»: *Ut,* rimrii'M-renfotet <i«c«t, eorum *Drt rloftetttr,* gnat nootrite. Altera vero lex regia disertis verbis decernit. *reeluûuticû rtgtli* ft* coton· *drriett itrrarr pn-kibtri.* Id etiam veteri nomocanone sancitum eat: atque eundem dandi testimonii modum vel oivilee omnium orthodoxae eccleriae praOolariarimorum tribunalium leget iuramehti loco pro clerici· 'prae-scribunt, sacerdotium a publica rvangolii prae-varioation· purum integrumque servaturae, atque a periurio, quod ex iuramenti nasci solet, episco-pum, sacerdotem et diaconum„ ministrum illum mysteriorum Dei, prohibiturae, tum etiam hoc coa-scientia· eorum testimonium pro iuramento aeque ad Idem facisndam valere agniturae, atpote coram Deo prolatam. *Qtt* «nim gnari Ztea prêtante tegarimnr, sd nat pro mrentento Ao Amh i»; et Âtha-aariua magnat pronuntiat: Ai ri *pris drrittu frht ptr eetueimtitm* mmm q^lnMMt dtprritentM /tarri, tendres et ptrsnri iresinrs cnm *A terlttit* tam a *MÜiWl tofjÜüt êtÜI ^MMNB·* AMMIMB MWtll* wec»ec AtiiiMiÿe *It* i*ip**il·** AariM.

• tarn. Π, 1.
• new. i. IA 17.
• Ate. XXIII, 1.
• atari. III. IVTx
• nsnsmir , A» iII, tit. IV. IS.
• AthMU rihtea, Pair. Or. XXV, «* · *««· riaaka Mi.ItaAMrin· tetemaM BM

μέγ· Alewfaqc' Im^wi·· *B*« ·< ■■·<* «<<J τήν χλ<ρι«·ν ◆•H M·ι*··« *·* T<« έβυτοΟ β»ν·ι*ή·«<· φ«·ρ«4ή, «ή» «4«ή«, «•I . IWiopxeflei *·ρ4 τι «φ 4*<λή«1φ· *·1 nep* τοί «·λ»ι«·<< νέμοι 4φ<ί·ι «ιοινήν ·BBέ*« γ4ρ 4Ιιμ ·»*«· ··»« ♦»»·< ··<»**- Φρ4χιν· νέρ· 4τιρΑρήτον «ηρ·|λέ«·ηοι·

ΛιΑΜΚ· ή *4yi«* ΜβXpwM Μ*ά>·ή «<4μ* •τολιχή έχηληοέη, xqBepdvq τή mw * *ΟήΗ* «·» «wupatoAv «*τή tlxvqtv, w\m λ«Μ* p»» νοό , A «poalpqMi, vouBmat fuàdtwfat RMntac Ml *i*Oft<r(ivt* τή ipMpeetar *4v tt Mt* Ή ένΑριη m»* χήν πολ^χήν vopobeoÎev τόν Βρχσν •ύταΐ .te-.<Hn« «^ep**l* γ·#* «δτού 4«ρψ· «*i 4ν«τέρου tam* 4«b «Φση έχιορχίβ Btatqptfv συρφουλιύβ· τού τι φιλβνΒρΦιβυ aal φιλοΦέοοΐ πώιτιχού ΒιχβστΔ προτρέπιτ» Ml Mpatvet M '•«έν xupiov, μή T«X«tC συχνού; μηί' έπι σμιχροί ίχέγιιν τοί . Βιχίφμένοι τού Βρκβυ , <ν« μή th ρο^ίράν τοΟ Bpxev χρήρβ «I βυνή*«ι«ν Ιμηαόν χ*ηΐ<ρρονη*ή μ I χ«τ«πληιμμυρΙσ{ τήν m^mÎBv im-opxle, 1{ ή μοχΒηρΙβ Μντοέβ xal ABtala xal ψ«Οιο πηγ4ζ«ι μ I ένομί· A τβν οMvo έξίφβυρβΟο· χ«ί τά πχνώλιΒρον Βρέπβνον τή Β»ίβ έρΥή , Snap 4 προφήτη έβρ«Μ Ζβχβρίη l, xavd τβν Ιπισρχούν-τ«»ν 1χ·γρμένη. Ίβίβ Βέ τοί τοΟ βήμβτο <«ρ«ry-γέλλ*ι xal 8ι«τΛχΜî, dpxupe^ot τ« xâl EtpeOot μ I Β««χένοι μ I τοί μονπχοί , dyvoùç π4ντ| έβυτού 8ι«τηρ«1ν μ I χβΒηρού 4M χβντύ Βρχον, iBieu τ» xal τοΟ πολιτική έν τοί 8ιχ«βτηρίοι έπί τήν 'Beimv ιύβγγιλίβν έπ«γομένοο· κιστοικχΑν Βέ τού ΒιβΒίχου μ I 8ι»«ττ* π*ρΙ τοΟ προχιιμένου πρέγμβτο 8<«-{ήββιούντη Ini τή 1«ρ«τιχή ή μονσστιχή; «ύτβν συν·ιΒήσ*· , έφ' ή xal πι βρχο έστήριχτχι, xal προσέχιιν έβυτοί aal π«ντ(τφ ποιμνίφ·, μήποτχ ^χολέΒρβι» eaavBtUov aapafaec γένβντβι, Βημοσίο «apcicaeivt·; «ί τήν έπηγοριιψένην ίρχι·-, μοσίβν. K Βέ τι τβν Îtpmptvuv ή μονβστήν έν-«ντία τή «ύβγγιλιπή; χ<1 έχχλησιβστιχή 8κτ4ξι· ποιόν xal ίρχον έν τοί ΒίχβστηρΙοι έπίγτνν ή iν«-B«χ4μ·νο φ«ρ«Bή, *bifbtaiaç* Ιβτβι βαμοτΜτοι έπι-τιμίοι , A ένβντίον τφ My «ύβγγιλί*„ B *·τ»> κχπίστιοτχι, π«νβήμ«·; έντιψ·ρ8μ«νο; hal/τά ΙβρΑ χαί· χβνονιχέ χ«ίμ4Βόα*ι ΜΧβπβτβν Ml τΐ μέγ« τή 1«ρ·»αένΓ, ^1«μβ ivixioy Μντβγ τήν πιστήν, ώ ούχ έξιύκιοτον *τήν#4»ν«18ήβ*ν*, ΜΒυ|ήΛ>ν xal 4ύρ·ν «I έπιαρκίβν xal xax' βύτά τέ Μβν τέγμβ βημοσίβ 8<·νοίγ·ν, *if'* ή τού Ιμπχκτχνχέτβ *b* έποστολιχύ χ«νβν πβντχλή; έχογυμνούσήβι τή [«μβούντ, xal χβ*αφ*ΙσΒ«ι BwalCtt*.. Έπί τούτοι M· t* π«φύν έ^ΒΜή^έχχλήΟΜβηχΒν *ifntoùiM** 4πο-φβνπχέν xal *itafttwetabr* Τμ4μμβ πρύ χοινήν τού έρΦοΒόξον πλη ίμβτο . ήφέλ«·ν χμ 2 κν«υρ*ηχήν 48ηγΙ«ν.

Hb 4· ««Mb Mut» Cbibâ «atbolb· ·έ «po-·4*Mμ •MhMift» •ombwüb tpiiitwHw βMHβI ftÜo* hub ffrhrtjt Mm· <|*Mμ β AHβMμμμ, st 4Maai Ml, liàtatari'M alwaMalb Mtaaal at ·· prohibant; «aod ai çxaaBo MMaaitat· qxadxai a civili 4baipUit· huMNato «4«ià4gaatar, «i» xi MMt· <«14·· m lôBgiM· laMèt, parc· aeipao· a'> qwrb patfarioMrvMtM, ooaailhtxr; optlato· «et·· O rattgiMM ixdiee· eixib· p«r Dosixaai impellit •t ineitat, «« protiae·, x« ftoqaente» a··· ia mini-mil iinamtl HUgaatiba· imponant, ni initamn-dam, tremoada iUa ma, ia monta vaniena oontam-aatnr, et napablina redundet periurio, ex quo im-probita· quaelibet et iniuititb et mendacium pro-manat, necnon ininria^ qua legam robur obliteratur, et exitialia divinae irae falx, quam vidil Zaebariaa propheta, ia periuroe homine· immittitur; prae eaeterb autem aaadet ac praecipit eeoleeieeàob virja, epieMpb, «aoerdotiboa, diaconi·, monachii, ut a quolibet ieramento, aire privatim aire publice in tribnnalibua «aper divini· evangeliia proferatur, puro· omni«o integvoeque μ ip«M caatodiant; Bdem varo, fanat litigatore· et indice· de propo»ito ne-gotio, obteetaado par laoerdotalem aut monaati-oam nam conecientiam, cui vel quodvii juramen-tum innititur, atque atindoat «rquo» rt lotum *gn-jm,* no pernicioei' «caudali auctore· flanti pro-palam incidendo in prohibitum iuaiurandum. Si qub autem ecdeeiaeticorum vel monachorum, contra evangelicum et eodeeiaeticum praeceptum molitu·, iudurandum in iudieüa dare aut excipere fiierit deprehanaux, i» obnoxiu· erit poeni· gravimimi», ut qui contra divinum evaageHnm, eni credidit, mani-feate egerit, «ocrai oanomcaeque traditione· con-culcaverit, iniiguem «acerdotii dignitatem in con-«pectn omaium fldehum, eonaeientiam ferendo nulla flde dignem, ooatempaerit, apertam vel in ip»o di-vino ordine patefecerit periurio viam, quod qui admiltuat, canone apottolioo penito· «poliari «aoer-dotio et deponi iubentur. Hi· de cauiii et prae-•ente· edit·· iunt eecleeiaatica· encyelicae prae-ceptivae et hortatrice· litterae ad communem ortho-doxi populi utilitatem spiritualeque inititutum.

Έν έτχι χιλιοστφ ύχτβχοβιοντφ τ»βσ«ρ·χοστφ έν* ν4τφ, xaxà μήν· *bunüfifwf* έπιν«μή·Μ; ή'.

Anno miUeeimo oetingenteeimo qnadrageeimo •MO, mette· oetobri indictioni· IX.

f *b* κ*φ4ρχή ,Κ·»νβτ«νπνονπέλ·ύ Άνθιμο Χριστφ τφ Β«φ dxoyttfvnkt.

t Anthimai patriarcha Conetantinopolitanu· in Chriito Deo .deoîtait.

\+ 8 Άλιξ«ν8ρ·1· 1<ρό*ιο tv Χριβιφ τφ · euvMoqelvrtni.

t Hierothone Alexandrini!· in Chriato Deo una decernit..

f *ir* Άντχοχιίβ ΜιΜΒΪο έν ΧριΛφ τφ Φ«φ *9* αποφ«1νιτ«ι.

t Memodiae Autioch»»·» in Chriito Deo una decernit.

f *b* Ίφοβολύμήν Κύριλλο έν Χριστφ τφ Β συν«ποφσίν*τ«ι.

f Cyrillui Hieroeoljraritana· in Chriato Deo una decernit

f *b* Κ«ισ·ρ·1η Π«1σιο .

f PaUiua Caesariensi·.

t *b* Εφέσου Άνήιμο .

t Antbiarae Epheato».

t *b* Ήραχλ«1« Π«ν4ρ«το .

t Paaatotoi Heradebaeb.

t *b* Κυζίχου Ί««χ«(μ.

t ioaohim Cysicenua.

t *b* ΝιχομήΒχ^μ Διονύσιο .'

t Dionymni Nioomedieaeb.

' v, 1 «h
1 an. XX, se.
‡ l'un W

t * ΧαλχηΜνο IqpdHei.
t * Aipmsv Nsdquwç.
t 4 ιφΜρο Διϋμοτβίχου Μχλέ-ηο .
t *. XjMwMï.
t / Χαρρβν Ί4«ψο .
+ 4 ΜχΜμνη A&ftvuoc.
t 5 Χ«·ζον·γα4©υπάλ»·· Προχέπιο .

A

t Hierotbees Chaleedooeosis.
t Neophytus Dsteonsis.
+ Melstiüs pmiw DidymotiehL
+ Ohsymathns Osteasis
t laoobus Bsmosia.
t Aexsatins Msthymneaaix
f Proeopias SoeoagathopoHtaau·.

8YNODÜ8 CONSTANTINOPOLITANA
1849 msase decembri.

Sucti Andréas oallulam (xdÜUov) la monte Atho, vulga Sspdytov, id aat BatetMta*, nuncupatam, propter monachorum in ea degentia· frequentiam, rogantibus eiusdem monachis ooMensumqu· praebentibus monachia Vatopedini monasterii, sub quorum dominio exstructa aat, ia χοινο^ιαήν σκήτην natavit aura synodus ahno 1849, menae decembri indictionis VIII, edito pro .moro sigilHo ita incipiant*: Kat πρὸ πάσαν μὲν αίτησιν τέ εὔλογον χα! 9εοφιλέ συνεπαγομένην Γ8β(π; άν τὴν έχχλησιαστιχὴν cdplvstcv πρόχειρον, Haque subaoriptionibue obsignato: Anthimas patriarcha, Paisius Caesareae, Anthimus Epbed, Panaretus Heracleae, loachim Cysici, Dionysius Nicomedia·, Neophytus Dercorum, Meletius Didymotichi, Chrysanthus Cretae, laeobua Serrarum, Procopiss SosoagathopoNs.

B

Callinicus Delicue·, Περιγρεκρικί κατάλογο τβν . . . έκχλησιαστιχβν έγγράφον περὶ τβν έν Ά9φ μονβν (Constantinopoli, 1909), ρ. 168-73.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1850 menae martio.

Monasterium Bulgarorum τοβ Zstypdpou nuncupatum, in monte Atho, rogantibus monaehis, ex I&ορρόΦμου, ut aiunt, in χοινο^ιαχόν mutatum eat a saera'synodo, quae etiam praefectura Hilarioni hieromqnacho eiusdem monasterii oomrniaaa, cunctos fratre· enixe rogavit, ut »d novum vitae institutum quam aôcuratiaaimO agerent. Sigillatae litterae, ea de can»· ad' eoa miaaae, datae erant uno, 1850, mense' martio indictioni· VH1; earum initium ita se habebat: EM μὲν χαὶ άλλα πολλά τά τὴν πατριαρχικὴν JiatpRoOvra μεγαλειότητα. Episcoporum nomina haec exhibebantur: Paisius Caeaareae, Anthimua Epheai, Panaretus («/. Parthenia») Heracleae, loachim (sd. Anatolius) Cysiri, Dionysius Nicomediae, Hierotheua (»d. Paisius) Chalcedonis, Gerasimus (ad. Neophytus) Adriuopolie, Meletius Didymotichi, Chrysanthus Cretae, laeobua Serrarum. I

Tabulam • prototype exscriptam edidit H. Geiser, Bysantimseks *Ztitfeirtfi, t.* XII (1903), p. 519-92; compendium eiusdem exhibet 1.1. Sokolov, op. cit., p. 106-7.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
pro ecclesia Helladica eui iuris efficienda
1860 mense innio.

C

Eoclqpia, in novo Graeciae regno constituta, ab eccleeia Conatutinopohtua, quod ad rea aaltem administrandas pertinebat, prorsus immunis evaserat iam inde ab anno 1833, ut ad hunc annum supra fusius diximus. Quia tamen patriarcha oecumenicus emancipationem huc minime probaverat, schisma quoddam non formale, ut cum schola loquamur, sed materiale ambas inter ecclesias inde enatum ease dolebat pius quisque orthodoxus. Cui dissidio ut finem tandem imponerent qui publicis Graeciae negotiis praeerant, Coastutinopolim litteras die 30 maii 1850 datu miserunt, quibus summum orthodoxorum antistitem rogabant, ut quae iam faeta fneraat, ipse etiam probare velit, ecclesiam Helladicam, quam huc usque in potestate habuerat, sui iuris efficiendo. Badem vehementer obsecravit synodus Atheniensi· per epistolam obsequii plenam, quam pubBris gubernii Httaria subierit. His acceptis, patriarcha oecumenicus, qn> solet adversa aequo animo pati, magnam synodum statim indixit ad rem expediendam. Quae in illa aynodo geeta sint, et quot coUationibua, multis enarrare omnino supervacaneum est, cum singula plue fluant in Actis mox exhibendisj quae Anthimi-ipsius patriarchae cura in lucem prodierunt vix post solutam synodum, hoc praenotato titulo: Κβιηξ (spot περιεχων τα πραχτιχα τη αγία και μεγάλη συνοίου τη αυγχροτηβειση «ν Kssvσταντι νουπολει txt του παναγιβτατου οικουμενικού πατριαρχου χορίου κυρίου Ανθιμου τον Βυζάντιου xspl τή tv Έλλά& 'ΟρΜβόξου Εκκλησία . Έν lut «ντηριφ ,ακν', ινβιχτιβνο η', κατά μήνα Ιούνιον. Εχ του πατριαρχικού τυπογραφείου. Quae in actis animadversione digna visa sunt, suis locis ad calcem paginarum compendio ipsi subierimus. Numero· etiam, quibus acta ab actis facilius distinguerentur, pro more nostro adierimus.

D

ANTHIMUS PATRIARCHA DE ACTORUM EDENDORUM CONSILIO FIDELES MONET
1851 mense .malo.

t Ανθιμο , ἐλέφ HqO άρχιχπίσχοπο Kwveruv--TivovxdXstK viq^ "Ρώμη xal οίκουμχνιχΡ πατριάρχη , τοί άπαντΐιχοΟ «ύσ»θέσ·. χαὶ ΙρΗΜξοι χριστιανοί ἐν χυρέφ χαίρκν. ı

f Τὴν άρτι κατ' sMoxIav MoO γινομένην έχχλησιβστιχὴν. οικονομίαν πιρί τβν άγκιώτπν μητροπ&λκν χαὶ άρχι«πισχοπβν xal έχισκοπβν, τβν τ4 νο·παγέ xal ΙρΜβοξον βασίλ«ιον τὴ Έλλάβο νθν άπαρτιζονσ·ν, xdotv ήὶη τοί τβν άπανταχὸΟ τὴ οικουμένη έκχλησιΑν μαχφντάτοι xal xavispssrdroiç προέ2ροι xal τ0Τ άγιιβτάται συνΜοι γρ4μρΜΚχν έχχλησιαστιχοί καὶ συνοίχοί ΙπιαήμΜ ΒιαΜηλώχαμιν, βτι αένήαιι τοΟ ἐν ΈλλάΑ IspoO κλήρου, τὴ u •ύσ*0οθ χυβ·ρνήσ·« καὶ κοντέ τοΦ ixstat 4ρ8ο

βόξου λαού, σύνοδον topAv Mi μσγάλην 4« τή βαπλαυούση ταύτη τών π&ΰων ουγχροτήαβντт ματά τών παραπιβήμούννων πανβγιοοτάτοαν πβτριαρχών mI χροχατόχων ήμών, τοΟ т» μαχαριωτάτου παηριάρχου τών Ίοροσολύμων μ Λ νy ήμά (ορωτάωσν μητροπολιτών «αί άρχιαιώΜόπων, χοινή ψήφφ χβί όμοφώνφ γνώμη τά αέρημίνα μητροωόλοι, άρχ"*'*0χά καί έχισχοπά, διβτολούσα τέω ύπδ τήν έχχλησιαστικήν κυριαρχίαν ιοο χαδ' ήμά; άποστολιχού πατριαρχικού οίχουμανιχΛ θρόνου τή Κωνσταντινοοπόλιω, t* τοιβύτη άπολύσάντο λοιπόν έξαργήσοω αύτοχέφαλον έν Έλλάδι έχχλησίαν tv άγίφ πνούματι ttiffoftüoeftn, έγχαταστήσαντο έν αύτή χαδάχαξ τή δυνάμαι ΤΟΟ παναγίου χαί τολαταρχιχοη πνιύματο; σύνοδον ιοράν, ώ άνωτάτην έχχλησιαστ-,χήν άρχήν, διοικούσαν τά τή έκκλησία πράγματα κβт* τού διίου κανόνα, τά т» Ιορά παραδόαοι καί τά άρχαία Ιδη τή μιά -άγία; χαδόλιχή χαί άποστολιχή έχχλησία;, κατά το τήν «δαφή καί φώόδοον άξίωσιν παντό τού έχτισα ifMi&u nX^pAfumç χαί ιτδ παράβαιγμα χβί άλλων οοδοδόξων λαών.

λ Ή μέν οδν πορ! τή έν Έλλάδι έκκλησία οικονομία αδτη, νούσω πάντω γανομένη διού,τού άνωδαν τά ήμέτορα πανσόφω έπισχοπούντο χβί διιξάγσντο, διχαιά τι χατά πάντα χβί ούλογο χαί σόμμορφο δλω τοί ׳ άνέχαδαν νονομιαμένοι τα χβί παραδαδομένοι; ήμίν χαί τή ίχάστοτο παρβδοιγμβτιχή καί κανονιστική πράξαι τή έκκλησία, έφ' οί χαί δοξολογίαι παρά πάση ιύγνώμονο; ψυχή πρδ δαδν άνοπέμφδησαν καί πνουματιχή ιύφροσύνη χαί άγαλλίασι; έν τοί τών ιύσο^ορρόνων καρδίαι; βιακέχυται καί άδιλφική έν Χριστφ άγάπη; καί ούχαριστία; βήματα τοί έκκλησίαι τού Χριστού φιλαβέλφω; άντικατηλλάχδησαν. Ίνα δέ τά παρί τβ<5το׳υ σννοβικώ γανόμβνα καί πάσιν άπλώ; τοί ούσοβέ^ χαί όρδνβόξοι χριστιανοί;, τοί χάριτι ΧριστοΟ γνήσιοι; μέλοσι τού μογάλου τή έκκλησία σώματο „γνώριμέ т» ή καί κατάδηλα, κα! 6 δοδ τή αίρήνη ἐ κύρη ήμών Ιησού Χριστέ, δ σώμα έαυτού χαταβοξάμόνο όνομάσαι τήν έχχλησίαν καί τού καώ* Ινα ήμών άλλήλφν άποδαίξα μίλη, χαρά тт πάντων κοινή καί παρ' ένδ έχάστου ίβίφ δοξάζηται νύν τι καί έ; άοί έφ' οί παρί ήμών άνωδαν πρδ τά ίχάστοτο χρσιά οικονομά!, έγνωμαν αύ8ι προνοίμ έχκλησιαστιχή καί γνώμη τών πορί ήμώ άγιων άρχιορέων δημοσιούσαι διά ΤΟΟ τύπου ταύτα βήτά .ανά χιίρα πρακτικά τή άγια χαί μαγάλη συνόδου, τή έπί τούτου πορί τή έν Έλλάδι όρδοδόξοσ έκκλησία έφ* ήμών χαί όφ' ήμών βυγκροτηΜβη, τάτα έπίσημα γράμματα, т* πορί τούτου έμρανισΗντα ήμίν καί βή καί αύτδν τδν ιορώτατον συνοδικόν τόμον, έή ών άπάντων τρανώ το χβί 4ριδήλοο πιστωδήστται 4παν τδ χριστοπώνυμον πλήρωμα τή άπβνταχοΟ τή οίκουμίνη μι4 άγια καδολική καί άχοστολική έκκλησία έπί τίσιν δρ« ή έ« Κωνσταντινουπόλοι άγια χαί μογάλη σύνοδο; τήν έν 'Ελλάβι ίρδύδοζον έχχλησίαν αύτοαέφαλον άνηγύρουσο καί σύνοδον αύτή κατέστησον Ιαράν, βιοιχοΟσαν έλουΗρω το καί είχώλύτω ώ άνωτάτην έν 'Ελλάδι έχχλησιαστιχήν άρχήν, καί ταύτην ώ άβολφήν έν άγίφ πνούματι άνβγντιρίζοι το χαί άσπίζτται χαί τοί άλλοι; έρδοδύξοι έκχλησίαι έπισυνίστησιν· έχ γάρτή τών τούτων άχρφοΟ οί τδ βιηνοχέ τηρήσοοι ήμοί το ούαπολδγητοι έβύμοδα πρδ ϋτόν, τδν τήν τοιαύτην^κονομίαν 'ήμίν έπιτρίψβντα, ή το έπί τοί δροι; τούτοι; έγχβταστάσβ καί έπί τούτων ΐσχυρώ έστηρίχδαι δνναμένη ιορά σύνοδο τή έκκλησία τή 'Ελλάδο άτάραχδν το καί ίσχύουσαν τήν πρδ τήν καθολικήν έχχλησίαν πνουματιχήν κοινωνίαν тт χαί ύμδνοιαν έαυτή βιαφυλάξη, συμπτριέπουοα μοτά καί τών άλλων ά^ίων τοΟ δ<ο0 έκκλησιών τήν ένίτητα τού πνούματο; έν τφ συνδέσμφ τή; «ιρήνη; κατά τήν άιταρα/τητον άπδστολιχήν έντολήν*. Έχοττ τοίνυν τά πρακτικά ταΟτα, τέκνα ήμών έν κυρίφ άγαπητά καί πιρισχούδαστα, πλήρη χα! άπαράλλαχτα, χαΜχορ έζήχδήσαν έκ τοΟ έπίτηδο τηνιχαΟτα γονομένου ένυπσγράφου καί ένσφραγίστου ίβροΟ κώδηχο^ τοΟ οί διηντκή χαί μόνιμον Ινδοιξιν άποτοθοιμένου έν τφ ούαγοί σκούοφυλακίφ τή καθ' ήμ* τού Χριστού μογάλη έκκλησία · καί δέτο δόξαν τφ ώαυμαστφ δχφ τών πατέρων ήμών,. τφ κηδομένψ τή; άγια αύτού έκκλησια, τφ τά διοστώτα πανσόφω σννάπτοντι χαί τήν έν πνούματι ένότητα καί τίρήνην άνωδτν έπψραβούοντι τοί φοβουμένοι αύτδν καί πιστούουσιν άδιστάκτω; έπ έλπίδι τή άποκοιμένη ήμίν δόξη καί μακαριότητα, ή καί τύχοιμον άπαντο; έν άύτφ Χριστφ Ιησού τφ θτφ καί σωτήρι ήμών, φ ή δόξα καί τδ κράτο σύν τφ πατρί χαί τφ άγίιρ πνούματι οί τού αιώνα, άμήν.

Έν μήνί μαίφ, ,αωνα'.

ή ό Κωνσταντινουπόλοω έν Χριστφ «ύχέτη.

3.

PROOEMIUM 8ACRO ACTORUM CODÏCI PRAEFIXUM.

ΣτΟλον καί έδραίωμα τή άληΦοία * τήν έκκλησίαν πήξασδαι ψιλοτιμησάμονο ό ούράνιο σώτή βομήτωρ καί πάνσοφο άρχιτέκτων Χριστό δ άληδινδ ώαδ ήμών, δαμέλιον αύτδ έβυτδν έγκρ,ραδώσαι τβύτη ούχ άχηξιώαβν, ίνα τδν άοί χρόνον έπί τή πέτρα τή αί; βύτόν πίστοω έρηραισμένη, διαιωνέζη όρδοτομούσα τδν λόγον τή άληδαία;. Ένδον τοι καί δαμέλιον άλλον ού βυνάμοδα δοίναι παρά τδν χοίμονον, β έστιν Ιησού ό Χριστό ·, ό βι' βύτδ τούτο μαδ' ήμών δσοβδαι πάσα τά ήμέρα; δω τή σvντoλαία τού αίώνο φιλάνδρώπω έχαγγαλάμανο ·. Αλλά βή καί τού δαίου Μϋ Ιβρού αύτοΟ μαΦητά xel 4ικοατδλου(éeuteO χάριτι καί τή βυνάμω τή έπιφοιτήσαω τού τή άλη•αία πναύμβτο, οδ έξέχκν Uc αύτοδ πλουσίω, κατ' άφατον οικονομίαν έαυτφ προσδομαλιώοα, οίον Βιντίρου prcà τύν ιφΛτον |&6νον Φνμβλίου έκκλησή ôitfctp·», συν«φμολογήο«(ιαυτφ ώ Μ·ψ οί; έποικοβομηδέντο καί οί τούτων μαδηταί καί διάδοχοι καί τή αύτή; χάριτο γνήσιοι κληρονόμοι καί οικονόμοι δοόσοφοι οί δοιότατοι τή; έκκλησία πατέρα το καί διδάσκαλοι, *Μ* τίνο στύλω άχλόνητοι καί κίονα άρραγαί; χαί άκαδαίρατοι πύργοι, τδ μέγα τή καθολική έκκλησία ύπαροίD δουσιν οικοδόμημα, τήν τού δομολίου; έχουσαν πόλιν τού ζώντο δαού', αδξουσαν άοί т< τών έπιγιγνομένων διάδοχοί; μέχρι; ήμών καί тМ μαδ· ήμά Ιω αίώνο οί ναδν άγιον τφ κυρίφ', έν ℘ καί ήμ« διά τή ένότητο τή μιά πίστοω καί τή κοινωνία τού αύτού άγιου πναύματο άπΜρφ έλέοι τού άγβπήσαντο ήμδ δαοο 'βυνηρμβλογΐ)®·|» οδχ 0m»c «ιστβύομ**, «λλβ xat σπουβάζομαν.

Τδ μέν «ãν κοφάλαιον τή ήμοτέρα πίστοω αύτό έστιν ό λόγο τού δοού, ό διά. στόματο τού άγαxigroO βύτοΟ υίοΟ, κυρίου 8è fcAv ΙιροΟ ΑρωτοΟ, τοΟ ix τή âg<x«pHvou imi Ηοτάκου Ιίβρίακ Η έσχάτων τών χρόνων ένανδρωαήσαντο;, προαξαναχΗί καί διδάξα ήμά Μ δογμάτων καί έντολών βσα

ׅ ΓΗω. Πλ Ιύ
• ίο»», m. η.
• Monk, xxvm, M
• Fnti Ti

"IO.IT, ».
• Hate. XL »; XÛ, M
• »O Π, M.

τχ χρή πισττύων, βπω τ» πολιτχύοσ·» «at τού ίν Τφ όνόματι αύτού Αναγτγραμμίνου χαί τών μαχαρέων ίλπίβων ούχ άστοχήσοντα , ί δή πάντα πμραΜΦ κασιν ήμίν οί Απ' Αρχή αύτόπται χαί ύπηρέται τοδ λόγου γχνόμαν»1, Λ» Από ζώσή φωνή Ιιά τή ίορ« παραβόσοω , »ίτ« χαί γραφή διά τών Αγίων χαί 1«ρών «ύαγγολίων, ίν οί ' τΑ χατΑ τόν θοάνθρωπον ήμών κύριο*. άνιστύρησαν· ού μήν δi ΑλλΑ χαί δσα δ"θοσπέ«ο; τών θκκηρύκων Αποστόλων χορό χαί οί χατΑ καιρού Αν διαφόροι οίχουμανιχαί καί τοπιχαΤ συνόδά συναθροισθέντχ Ατίοι χαί ί«ροίπατίρο ίχ τών Αν«ξαντλήτων τού ίνοιχούντο πντύματο θησαυρών τή ίχχλησίφ ίξτνηνόχασιν, δρου τ«, δι' Αν τΑ_,τή «ύσ·β(ία βυτράνωσαν δόγματα, χαί κανόνα , δι' ών τήν ίχχλησιαστιχήν «ύταξίαν θοοπροπώ διαρρύθμισαν, ταδτα ώ θοοδ φωνέ Αντιχρυ στίργομτν χαί Αποδοχόμοθα χαί ίσα ταί Αγίαι .γραφ« βύνασθαι ποπιοτούχαμτν, αύτοί τοί δοσποτιχοί ίπόμονοι ίήμααιν· Ό Αχούων ύμών ίμοδ Αχούοι, χαί ό Αθοτών ύμΑ ίμί Αθοτοί*. Τό γάρ αύτό τή Αληβοία πνοβμα διά πάντων λαλήσαν ίπιγινώσχομον, χαθά που χαί οί μακάριοι Απόστολοι συνοδικώ ήμίν Απιφήναντο γράφαντο '· Έβοξο τφ Αγίφ πνούματι χαί ήμίν.

Ταδτα μίν ούν τΑ παρά το τών Αποστολιχών χα! τών αί ίπιιτα χατΑ χοίρου συγχροτηθοισών οίχουμινιχών χαί τοπικών Αγίων συνόδων τοθοοπισμίνα το χαί χαθωρισμάνα, δσα το ' ίν αύτοί ίπράχθη χαί ίρρίθη χαί τού χρόνου χαθ' ού χαί τΑ αιτία δι' Α χαί τού Ανδρ'α ύφ' ών χαί μοθ' ών ρυγχοχρότηνται, ίν ίιροί Απαντα τούχοσιν Αναγραφίντα το χαί Ανιστορηθίντα, ώ πώντιμμ χαι \πανόλβια χοιμήλια τή Αβιζώου τοδ πνοϋματο ίπιπνοία χα! χάριτο τή χαθολιχή χαί όρθοδόξφ τού Χριστού ίχχλησίφ ί γο χαί νύν άποτοθησαύρισται, χαί διαμίνο: στάθμη μίν χαί χανών Αχριβοία τοί τόν λόγον τή Αληθοία όρθοτομοίν4 προαίρούμίνοι , πίναξ βί χα!. στηλογραφία τοί τήν ίκχλησιαστιχήν ίμποπιστούμίνοι οικονομίαν χαί βιαχόσμησιν, τύπο δί χαί υπογραμμό τοί ίπιγιγνομίνοι αύτών βιαδόχοι , δσοι τοί όχοίνων ίχνοσι βαίνοιν ττ χαί στοιχοίν Απαρογχλίτωί ίθίλουσιν, όπηνίχα ποτ" Αν τή ίχχλησίμ δοήσοιον Αγίαν χαί ίορΑν σύνοδον συγχρότηθήναι πορί ή τινοσοδν δογματική ή κανονική ύποθίσοω .

Έπτί βί χαί καθ' ήμΑ , «ύδοχίφ τοδ παναγάθου θοοδ χαί πατρό , ίλάφ βί χαί χάρττι τού μονογονοδ αύτού υίσβ, τοδ χυρίου χαί θοού χαί σωτήρο ήμών 'Ιησού Χριστού, χαί συντργιίφ τοδ.παναγίου πνούματο , ίβέησο σύνοδον ίοράν χαί μτγΑλην ίν τή μαγαλωνύμφ τούτη βασιλουούση τών σάλιων ύπό τή; μ*γάλη τοδ XptStoe ίχχλησία συγχροτηθήναι, τήν διαπρυρσυμένην χαί ίν άγίφ πνούματι Αποφανούμένην πτρί κανονική Αποχαταστάιχω τών άγιωτάτων όρθοιόξων ίχχλησιέώι, τών ίν τφ ν<οπαγ«Ι χαί θοοστηρίχτφ βασιλτίφ κράτα τή 'Ελλάδο συμπίριαλημμένων, ού πρό κολλοδ δέ διά χαιριχά χτ κπττπα Απολ*λτιμμένων τή ίχχλησιαστιχή συναφιία χαί σχίσ»ω ,μ*τΑ τού άγιωτάτου Αποστολιχοδ οίχουμτνιχού θρόνου τή Κωνσταντινουπόλχω , Η ού χανονιχώ πρότιρον ήρτηντο· τούτου χάριν ίδοξι προηγουμένω χατΑ ζήλον χαί μίμησιν τόν προλαβόυσών Αγίων χαί ίιρών τή καθολική χαί όρθοδόξου ίχχλησία συνόδων Αναγραφήναι ίν *Ιδίφ* τ«ύχ« πάντα τά ίν αύτή πραχθησόμτνά, τ« xal γραφησόμτνα αί μόνιμον χαί διην«χή παράστασιν τή ίν ήμίν ζώση χαί ίντργοΟ χάριτο τού παναγίου χαί ττλιταρχιχοδ πντύματο , τή τά άπανταχοδ γή όρθοδόξου τοδ Χριστού ίχχλησία αί μίαν χαθαλιχήν ένότητα ίν τφ συνδίσμφ τή «ΐρήνη 1 πν·υματιχώ χαί χανονιχώ συναρμολογούση -χαί πάντα τού πιστού έπί τφ χχιμίνφ Φτμτλίφ Χριστφ 'Ιησού χαί τφ θτμχλίφ τόν Αάόστόλων χαί τών Αγίων συνόδων ίποιχοδαμούση χαί μίαν ίξ Απάντων Αγίαν καθολικήν χαί Αποστολικήν ίγκλησίαν χαταρτιζούση , ίχκλησίαν θ»οδ ζώντο , στύλον χαί έδραίωμα τή άλήθ·ί.α *. 'Εφ' φ χαί γίγοντν δ. παρών ί«ρό χώδηξ (τούθ' δπορ χαί ίπιγέγραπται), πιριέχων τά πρακτικά τή Αγία χαί μχγάλη συνόδου, τή 'συγχροτηθχίση ίν Κωνσταντινουπόλω ίπί το® οίχουμονιχού πατριάρχου κυρίου χυρίου Ανθίμου Δ*' τού Βυζαντίου π·ρί τή ίν Έλλάδι όρθοδόξου έκκλησία „ ίν ίττι αωτηρίφ χιλιοστφ όχταχοσιοστφ πτντηκοστφ, ίν μηνί ίουνίφ Ινβιχτιώνο η', ύπογραφησόμχνο παρά πόση τή Αγία χαί μτγάλη συνόδου χαί σημανθησόμτνο τή μ«γάλη πατριαρχική σφραγίδι χαί άποχιισόμτνο ίν τφ «ύαγτί όχιυοφυλαχίφ τή Αγία τού Χριστού μιγάλη ίχχλησία .

3.
ACTA SACRAE ET MAG5AE SYNODI CONSTANTINOPOLI CELEBRATAE 1860 iunii 16-23. 45

Actio I.

Έν ίτοι Από Χριστού σωτήρο χιλιοστφ δχταχοσιοστφ ποντηχοστφ, μηνό ίουνίου διχάτη ίχτη, ήμίρμ παρασχτυή, χατΑ κρόσχλησιν τού παναγιωτάτου οίχουμονιχοδ ποπριάρχου χυρίου Ανθίμου Δ' τοδ Βυζαντίου, συνοχρστήθη ή Αγία χαΐ μτγΑλη σύνοδο ίν τφ μογάλφ συνοβιχφ τοδ πατριαρχοίου τή τοδ Χριστού μογάλη ίχχλησία , βπω βιασχοψαμίνη Αποφασίσή πορί τών ίχχλησιαστιχών πραγμάτων τοδ βασιλοίου τή Ελλάδο .

Προϊσταμένου τοδ παναγιωτάτου οίχουμονιχοδ πατριάρχου χυρίου Ανθίμου χαί συμπαραστατούντων τοδ το παναγιοιτάτου πατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλοω χυρίου Κωνσταντίου τοδ Από Σιναίου χαί τοδ παναγιωτάτου πατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλοω χυρίου Κωνσταντίου τοδ Β* χαί τοδ πάναγιωτάτου' πατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλοω χυρίου Γρηγορίου χαί τοδ παναγιωτάτου πατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλοω χυρίου Γορμανοΰ χαί τού παναγιωτάτου πατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλοω κυρίου Άθίμου τοδ Από 'Εφέσου χαί τοδ μαχαριωτάτου πατριάρχου Ίοροσολύμων χυρίου Κυρίλλου χαί τών σοβασμιωτάτων μητροπολιτών τοδ οίχουμονιχού θρόνου, τοδ Καισαροία Παίσίου, τού 'Εφέσου 'Ανθίμου, τού Ήραχλοία Παναρέτου, τού Νιχομηδοία Διονυσίου, τού Χαλκηδόνα Ίοροθέου, τοδ Δέρχων ϋΝοοφύτου, τοδ προέδρου Διβυμοτοίχού Μολοτίου, τοδ Ν&χαισαρβία Λοοντίου, τοδ Κρήτη Χρυσάνθου, τού Βιζύη Γρηγορίου, τοδ Σωζοναγαθουπόλοω Προκοπίου, χαί τών πανιιρωτάτων μητροπολιτών χαί διδασκάλων τή τοδ Χριστού μαγάλη ίχχλησία , τοδ πρώην Μεσημβρία Σαμουήλ χαί τού Σταυρουπόλτω Κωνσταντίνου Τυπάλδου- προχωμένων τών ί«ρών χαί Αχράντων «ύαγγτλίων χαί τφν Αγίων καί πανσέπτων χίχόνων τή παναγία τριάδα χαί τή θοομήτορο , λαμπάδων τ« Ανημμίνων, ίφάλη UpA δοξολογία ματά τή ίκιχλήσχω τή χάριτο ' τοδ παναγίου πννύμανο . Κθ' ούτω ό παναγιώτατο οίχουμ·νιχό πατριάρχη κύριο "Ανθιμο Δ' ό Βυζάντιο έναρχόμοο (λ«{< τάό«·

,Ίδού δή τί καλόν ή τί τιρπνόν Αλλ' ή τό κατοιχ«1ν Αδιλφού ίπί τό αύτό·, «ύχαι-

1 Loe.1, ▮
* Ιαβ. X, 10.
* Act. XV, 36.
* IITIωΠ, 16.
› ik.IV, 6.
• IA
• p». cxxxn, 1.

σήμερον, ἱερώτατοι Ιν ἁγίῳ πνεύματι Αδελφοί χαί συλλειτουργοί· χαίρω σφόδρα χαέ ἀγάλλεμαι καί συρκινοΟμαί τήν ψυχήν καί τήν καρδόαν χαηνύσσομαι, περιστοιχούμενο ὑπδ τή ὑμετέρα Αγάπη κεά εὐλαβεία, καί δόξαν Αναπέμπω τῳ τών Απάντων βασιλ< καί δεψ τ* συγκαλέσαντι ἡμΟ έχι,τδ εώτό, καί μετά τή ἐκκλησία '.ἐπψδειν ἐπείγομαι'· Σήμερον ἡ χάρι τοὐ Ἁγίου πνεύματο ἡμά συνήγαγε. 'Συνήγαγεν ἡμά έν τῳ ὀνόματι τοΟ κυρίου καί δεού καί σωτήρο ἡμών ἸηοοΟ Χριστού πρδ καταρτισμόν τού σώματο τή ἐκκλησία, πρδ οικοδομήν τού τών ὀρδοδόξεεν πληρώματο. Συνήγανεν ἡμά, ἱνα τήν τή ἐχχλησία ἑνότητα, ἡτι ὡ δόγμα πίστεεε παρΑ τών Ανέκαθεν εὐσεβείν προαιρουμένων καί τή τή ὀρδοδοξία ἐπωνυμίῳ σεμνυνομένων πρεσβεύεται χαί ὁμολογείται, ταύτην έν τῳ συνδέσμῳ τή ειρήνη συμφώνω τοί ἱεροί δροι τε χαί χανόσι τών Αγίων συνόδων χαί τών δεσπ^αίτ~ ἡμών πατέρων κατΑ τό Αραρδ περισφίγξαντε; χαί τΑ τών ἐχχλησιών δίκαια τή τρυτάνη τοΟ πνεύματο, ἡ δέμι; έστί, συνεπισταδμίσαντε, Αλώβητόν τε χαί Αχαινοτόμητον τδν ἐχχλησιαστιχδν διάκοσμον έαυτοί Τε διαφυλάξωμεν καί τοί μεθ'' ἡμά; παραδώμεν Ακέραιον, καθάπερ ὀφιίλομενι ὡ ἱερΑν παραχαταδήκην ἐχ πατέρων εἰ ἡμά; μέχρι συντελεία αιώνων διήκουσαν. Αί γΑρ έν τή πατριαρχική περιφερεί τοΟ χαδ' ἡμά Αποστολιχού οικουμενικού θρόνου τή Κωνσταντινουπόλεω διατελοὐσοκ Αγιώταται μητροπόλει, Αρχιεχισκοπαί κα! ἐπισχοχαί, δσαι τδ δεόσωστον χαί δεοστήριχτον τή; 'Ελλάδο βασίλειο» σήμερον Απαρτίζουαι, διΑ καιρικά; περιπιχεία τή τοιάσδε Απολειφδείσαι ένότητο χα! τήν μετά τού οικείου κανονικού προέδρου ἐκχλησἰι ικήν συνάφειαν δι* δλων ἑπτακαίδεκα ἐνιαυτών διά ,, ' μανωθείσαι τού συνόλου τών άλλων-Αγιωκάτων θρόνων τή καδολική ἡρδοδόξου το» Χριστηὐ,ἐκχλησία, θ αὐδι εὐδοκίῳ δεοΟ, εὐσεβεί γνώμη καί ,ζήλῳ καί προαιρέσει τών ἐκείσε. ὀρδοδόξων χριστιανών, Αρχόντων τε χαί ἀρχομένων, ποιμαινόντων τε καί ποιμαινομένων, τήν τή ἐκκλησιασηχή ένότητο ἐπιζητούσιν Αποχατάστασιν, χαθώ διαλαμβάνοοσι μέν τΑ παρΑ τού εὐσεβοΟ βασιλικού Υπουργείου ηή; 'Ελλάδο τιμιώτατα γράμματα, αὐτίκα πρδ τήν ὑμετέραν περίνοιαν ἀναγνωσδι,σόμενα, διασκεψόμεδα δέ ἡμεί κεπά καθήκον πρὐ τού δεοσβότου τή; ἐκκλησία δνσμοΰ καί έν 'Αγίῳ πνεύμαΜ^ίψηφίσομεν καί Αήοφασίσομεν. Δόξα τοίνυν τῳ παναγάθῳ καί φιλανδρώπῳ δεῳ, τῳ χυρίῳ καί σωτήρι ἡμών Ἰησὀὐ Χριστῳ, τῳ χηδομένῳ τή αὐτοΟ ἐκκλησία καί διά τούτο νεύσαντι εί τά χάρδία τών έν 'Ελλάδι ἀρθοδόξφν τέχνων τῆξ καθ' ἡμῖ; τού Χριστού μεγάλη ἐκκλησία τήν (λω χριστιανικήν χα! *ilg* δεδν δφειλομένην ταύτην ἐπιδυμίαν χαί Ιφεσιν. Ἡ μέν οδν πρόδέσι 'τή παρούση ὁμηγύρεω τοιάὐτη· μέλλοντε βέ νύν συζητήσαι χαί Αποφήνασδαι περί τηλικαύτη ἱερά ὑποδέσεω, δεδν ἐπικαλεσάμενοι πρόεδρον γενέσδεχ καί συμπαραστάτην κα! παροχέα καί διανοία χαί λόγου φρδ Ασφαλή κατανόηση τών λεκτέων καί Ακριβή ἑρμηνείαν τών νενοημένων, χωρώμ«ν ἐπί τήν ζήτησιν έν φόβῳ

Χ ἐν Αγάπη τῳ, ἐν Αδελφική ὁμσνοίῳ, ἐν εἰνεύμάτι είρή ... χαί ἑνότητο

Αλλ' *ῖί* αἰώνιι τή μιά Αγία καδολιχή ^άα! Αποστολιχή ἐχχλησία; νυμφίε Χριστέ Ιησού, ὁ θεό, ὁ δχὐ τών πατέρων ἡμών, 0 εἰπών δτι, δπου «ισί δύω ἡ τρει συνηγμένο> «ἰ τδέμόν δνομα, ἐχει εἰμι έν μέσῳ αὐτών*, πάρεσο καί νύν ΑορΑτω. αὐτδ διΑ τή ἐπιπνοία; τού παναγίου σου καί τελαταρχίΜὐ πνεύματο καί δδήγησον ἡμών τά βουλέ καί τά διανοία πρδ τήν αἰρι εὐεφέστησιν. Ἐγγισον .ἡ|άν, ἐγγισον ὁ πανταχού, καί ὡσπερ ποτέ τούτων δυεδόχικ τοί δνεεκχοίη ἡμών χαηράσι παντότε συνή, οὐτω καί ἡμίν τοί τήν ένΛητα τή "πίστεεε καί τήν κοινωνίαν τού Αγίου σου πνεύματο «αβά Τή αή φιλανθρωπία ^ἐξωτωιμένοι ἐνωσεν σαυτδν Ιν τή ἁγίῳ ταὐτή σὐνόδῳ, ἰνα πρὸ' σὲ ἀτενίζοντε καί τ* παρΑ σού φωά ὀδηγούμενοι, σπουβάσωμεν τηρήσαι καί νύν, ὡ ἐ δεύρο τή σή χάριτε τετηρήχαμεν, τήν ἑνότητα τού πνεύματο Ιν τή συνδέσμῳ τή ειρήνη 1, πρδ καταρτισμόν τή Αγία σοβ* ἐκκλησία, ἡν πιρ-.τποιήσω διά τού Βίου σου αἰματο χαί ἡ αὐτδ ὑκάρχει χαί κεφαλή χαί.δΤμέλιο χαί λίθο Ακρογωνιαίο καί πρώτο χαί Αχρο καί αἰώνιο Αρχιερευ χαί Αρχιποίμην φ ἡ δόξα «ί τού αιώνα, Αμήν.*

Μετά τήν Αγόρευσιν συγκαδεσδείση τή ἁγια χαί μεγάλη συνόδου, τών δυρών κεχλειαμένων, ὁ παναγιώτατο οικουμενικό πατριάρχη χύριο Ἀνδιμο Ανέγνω τδ ἐξή ἐπίσημον ἐν μεμβράναι γράμμα τή κυβερνήσει·; τοΰ βασιλείου τή 'Ελλάδο, σεσημασμένοι τή μεγάλη τού '(άλλήνικού κράτου σφραγίδι, ἐξαιτουμένη ἐν ὀνόματι τού ιερού τή 'Ελλάδο κλήρου τήν Αναγνώριση τή Ανεξαρτησία; τή έν Ἑλλάδι ἐχχλησία χαί τή διοικούση; αὐτήν ἱιρΑ συνόδου.

Γράμμα'* Τή κυβερνήσεω τοὐ βασιλείου τή 'Ελλάδο πρδ τὸν παναγιώτατον οικουμενικόν πατριάρχην καί τήν περί αὐτδν ἱερΑν σύνοδον.

Παναγιώτατε χα! δειότατε οικουμενικέ παἡριάρχα κύριε κύριε Ἀνδιμε, κατΑ πνεύμα ἡμίν σεβασμιώτατε πάτερ, καί παἰιερὠχετοι Αρχιερεί ο! συγχροτοΟντε; τήν περί τήν αὐτοΟ παναγιότητα ἱερΑν σύνοδον, τδ ὀφειλόμενον ὑμίν σέβα; εὐλαβὠ Απονέμομεν.

Ὡ τίκνα γνήσια τή Αγία μητρὸ ἡμών καθολική ὀρθοδόξου ~~ἐχχλησία~~, ἡμε οἱ συγχροτοΟντε; Υπουργικόν σἱμβούλΑν τή; αὐτοΟ μεγαλιιότητο; ΤΟΟ σεβαστού ἡμών βασιλέω τή 'Ελλάδο, Απονέμοντ«ί πάντοτε τἰι ὑμετέρῳ παναγιότητι τδν παρά πάντων τβ» ὀρδοδόξων ἀφιιλόμινον αὐτή φάρο» «ὑλαβείχ; καί σεβασμού, ὡ πρώτῳ τή; καθολική; ἐχχλησία; τών ὀρδοβόξων ποιμενάρχη χα! πνευματικῳ *mrtpl,* ἐγνωμεν χατ' «ὑβοκίαν τή αὐτοΟ μεγαλειότητα χα! χατ' αἰτησιν τή παρ' ἡμίν ἱερά; συνόδου, δΓ ιδιαιτέρα; αὐτή πράξεω; γενομένην, διαχοινώται αὐτή τε χα! τή περί αὐτήν ἱερωτάτη συνόδῳ δ τι τή τι γνώμη τού έθνου χα! τή τών ἐκλεκτών τοϋ Ιθνου; 'Τγκρίσει ἐβέησε νομοθετήσει πρδ τήν νόμιμον χαί ταχτιχήν διοίκηση τή παρ' ἡμίν ὀρθοδόξου ἐχχλησία. ' Επειδή ἡ τά πάντα πανσόφω τε χα! φιλανδρώπω διέπουσα πρόνοια τοΟ ὑψίστου ηὐβόκησε κατΑ τδ άπειρον αὐτοΟ έλεο νά άν«γ«ίρη χα! τήν 'Ελλάδα «ί βασίλειον κράτο αὐτόναβόν τκ καί Ανεξάρτητον, Ιδει πάντω χαί.τήν ταὐτη ὀρδόδοξόν ἐχχλησίαν τή Dtoiθύτη ἐπαπολαΰϊιν Ανεξαρτησία, ἡ χαί πάντων τών άλλων αλονόμων χαί Ανεξαρτήτων βασιλείων αί ἐχχλησίαι Απολαύουσι. Καί ἐθεωρήθη μέν παρά τού έθνου αὐτοχέφαλο χαί Ανεξάρτητο ἡ ἐχχλησία -τή 'Ελλάδο Απδ τού 1831 έτου, ὑπαγορευθέντο τούτου ἐχ τή Ανάγκη τών τότε πολιτικών τή 'Ελλάδο περιστάσεων καί μεταβολών Αλλ' ἐν .τοιούτα καιροί; ἡν Αδύνατο ἡ σύστασι ἐκκλησιαστιχή Αρχή, κυβερνώση τά τή ἐχχλησία πρδ τήν άχρ&ιαν τών ἱερών κανόνων χαί ἐπαγρυπνοόση εἰ τήν «#ησιν τών.τή πίστεω; δερμάτων· Ἀμα βέ ἡ αὐτοΟ μεγαλειότη Αναβάσα εἰ τδν θεόθεν προωρισμένον αὐτή θρόνον τή 'Ελήάβο, ἐπιχειρήαασα τήν τοϋ βασιλείου διοργάνωσίν τ* καί διακόσμησιν διά σοφών νομοθεσιών, ἐπέστησεν εὐδύ τήν ὑφηλήν αὐτή προσοχήν εἰ τήν τή ὀρθοδόξου ἐχχλησία κατάστασιν, νομίφασα τήν περί τή Αποχαταστάαεω «ὑ-

.'ήδΪΓ,ἐ

τή μέριμναν u^|m« τή βασιλοία «w ούχ ftw» σχουδΜον *! Αμβριθέ ή τήν τών Αλλων pp0Mv isO βασιλσώυ βιαρρύθμισιν. AU' «i; «A ffji τούτο, ώ «Mupmaôv Ml AκκληΜΜΜόν, «pi» ή Απιβάλη ηύδό«ησ· vA Αχούση al «AAtc τήν π»ρί τούτου γνώμην τού Αν τφ ββχλαφ ίσρού «λήρου, «μίτοι γινώσχουσα καλώφ βτι καί τά αρότρρον χορΑ τών Αθνιχών συνσλούσοων ψηφισθέντα τή γνώμη'χα! τή συνενέσβ τού lapoO «λήρου Αψηφίσθησαν. Καί βή συγκαλέσασα »i τή» καθόβραν τή κιιβορνήστω κάντα τού Αν τή 'EUAJi βιαμένοντα «α! παρτπιδημούντα ΑρχιιροΙ, ήτοι τού; μηηροΜλίτα, Αρχιεπισκόπου «α! έκισχδκου^ ήχουσεν εύμενώ τήν γνώμην «Ατών Αποφηναμένων όμοφώνεε, βμ ή διά συνόδου διαρκού διοίκησι τή όρθοδόξου Ιχχλησία, οία ύπάρχει κα! Αν τή όρθοβόξφ Ακκλησίφ τή δμοδόξου 'Ρωοαία, νομίζιται χα! άρμοδιωτέρα χα! συμφερωτίρα χα! Αν·τφ θεοσνστάτφ fieautfy' τή Ελλάδο. ΚβτΑ τούτην τοίνυν τήν γνε»μο8ότησιν τών σεβασμιωτάτων ΑρχιερΑων, Απισήμω παρά τΑν ιδίων Αχτεθιίσαν χα! χυρωθείσαν, κατίστη Αν "Ελλάβι 8ι' ύψηλού βασιλικού νόμου Ανωτάτη έχκλησιαστική Αρχή τού βασιλείου κράτου ύπδ τό όνομα Γερά σύνοδο τή 'Ελλάδο, συγκροτουμΑνη Αχ πέντε 'Αρχιερέων, ει ήν Ανετέθη ή Αξάσχησι τόν κυριαρχιχέέν δικαιωμάτων τή αύτοκιφάλου ήδη Αχχλησία τή Ελλάδο, οία χα! πασών τών Αλλων "αύτοκεφόλων Αχχλησιών οί Αρχηγό! Αξασχούσιν ΑπιβΑλλοται 8Α αύτή παρΑ τού νίμον ώ; πρώτιστον καώηχον «αί Απαραίτητον τδ vA Απαγρυπνή τι τήν Αχριβή διατήρησιν τών παρά τή μτγάλη Αχχλησία χαί πασών τών άλλων όρίοδ^ων Αχχλησιών πρτσβτνομένων δογμάτων, ίνα φυλάτιηται Απαραχάραχτο ή δογματική μττ' αύτών Ανδτη;· Αφ' ή› καί οί Αναδτχδμτνοι τήν ύψηλήν τούτην Αξίαν Αρχ τριί όμολογούσιν Ανώπιον Αοού χαί >τή αύτού μτγαλτιότητο, δτι θέλουν διατηρώ ταύτα πάντα Ανόθτυτα κα! Αχίραια, χυροΟντο τήν χράξιν c τοί ϊδίαι αύτών ύπογραφαί. Τήν θτσροθτσίΜ ταύτην τή Ακκλήσιαστική διοικήσω»; παρτδέχθη καί Απτψήφιστν Απαν τδ χριστππώνυμον πλήρωμα τών δρθοδδξων 'Ελλήνων διά τών αίρττών αύτού άντιπροσώπων, τών Αν Ατοι 1848 συγκαλισϊέντων οί Αθνικήν συνέλιυσιν Αν Άθήναι, τή τού βασιλιίου μητροπδλοι- οΐτινt μι^ φωνή καί μιφ ψήφφ ώ Αρχήν τού Αομολιώδου νόμου Αθτντο τήν καλήν δμολογίαν τή; πίϋτιω, διακηρύξαντο; πανδήμω; διά τού 3 Αρθρου τού συντάγματο τήν.σταθοράν τού ίλληνιχού Ιθνου; ούσΑβοιαν κα! τήν Αδιάσπαστον Ανότητα τή πίσταω, 8ι ή Ανούται δογματικώ μοτά τή Αν Κωνσταντινουπόλτι μογάλη Ακκλησία κα! πόση Αλλη δμοδόξου τού Χριστού Ακκλησία κα! ή 'Ελληνική όρθόδοξο Ακκλησία, διατηρούσα Απαρ«Uάχτω τού ιιρού; Αποστολικού κα! συνοδικού κανόνα κα! τά ίφά παραδόσιι. '

"Ηδη τοίνυν τών ΑλλέπαΗήλων δυσχιρών πραγμάτων τή 'Ελλάδο θ«ίφ συνάρσσ: ΑξομαλυνθέντωνD κα! τού καιρού Απιτρέφαντο, καθήκον ήμών («ρόν ήγησάμσθα, «ύδοκίρ τή αύτού μσγαλσιότητο, γνώμη δέ κα! αίτήσιι τού ίκρού κλήρου, δπω άναγγ«ίλωμ«ν πρδ τήν μπγάλην Ακκλησίαν τή Κωνσταντινουπόλεω ταύτα, Αξιούντσ τήν όμστΑραν παναγιότητα, ώ πρώτον ποιμονάρχην τή δρθοδόξου καθολική Ανατολική έχίλησία, μα! τήν πΐβΐ αύτήν («ρωτάτην σύνοδον, tva Απιδοχιμάσαντζ τήν Αχχλησιαστικήν ταύτην θασμοθτσίαν καί τήν δι' αύτή συστώσαν Upto σύνοδον τού βασιλείου τή 'Ελλάδο Αναγνωρίσαντκ, άπρνζ^ύντδ δέξησθα αύτήν ώ Αν Χριστφ Αδαλφήν, «ύλογούντσ τό Αργόν τού ιύσπβού; 'Ελληνικού Ιθνου; κα! διακοινούντ»; τούτα «α! τοί λοιποί; μακαριωτάτοι πατριάρχε, τφ Άντιοχεία^ τφ Άλχξανδρσια » μ !

• Ό πατραίρχν ϋδΑΑηάρώά «ώή< αραηρα τρ »««·· r·· χατραφχαν Αντωχώο - (ΜΜώαώ priMipi· Μέα.)

Ιεροσολύμων, <mç μετά τή Αμοιρο «αναγιότηεε χα! oi pMppUbtatM οΑομ Μφύρχαι γνερξωσι Μ Xκμ· «ai AmUxmvw Α Αδελφήν Αν Χριστφ όμότιμον χαί όμόδαξον τήν ΙορΑν ήρΑΑν σύνοδον, Ν οΑμ διατηρήται Αλώβητο ή τή Αγία καθολική «Μ Αποστολιχή Αχχλησίεκ Ανότη. Τή <Α Ιερφ τούτη συνόδφ τού βασιλείου τή 'Ελλάδο Αxïmm Α Αοί καθήκον Ιηρώτακν τΑ άπονέμειν εύλαβώ τΑ μ «Α τού (οροϋ κανόνα πρεσβεία τή τιμή «Α τόν oWwμενιχόν θρόνον τή Κωνσταντινουπόλεω, ώ πρώ«ν πόση; τή. Αγία; καθολική «εά Αποστολιχή Ακ<λησία τών όρθοδόξων, χαί μνημσνεύειν 8Α πρώτον τόν Απ' αύτοΟ χαθήμενον Αν ιοί; ΙοροΙ διχιώχοι «ατΑ τήν χαθεστώσαν τάξιν τή Αχχλησ'α· Απ 81 χαί πραγμάτων Αχχλησιαστικών συμπεώΐντων, Ατινα δέονται συσχέψοω χα! σομκράξωκ πρδ χρείττονα οικονομίαν xal στηριγμδν τή όρθοδόξου Αχχλησία, πρδ αύτόν πρώτον θέλω Αναφέρεσθαι. Αξιούμεν δέ χαί πεπείσμεθα δτι Αν τοιούτοι πράγμα τδ πνευματιχδν Άφορώ τή Αχχλησία συμφέρον, Ηλοι «ύδοχοί χαί ή ύροτέρα καναγιδτη vA πρ^ττη τά βύτδ κρδ τήν ήροτέραν (ορΑν σύνοδον «Αν «δτη ποτέ Αξαιτήσηται παρ' αύτή χνώρην ή διηχίοιν πρδ &ρ«λο τή Απχλησίβ;, oix Απαξιώσοι ή ύροτέρα Μναγιδτη Αναχοινούν τά δέοντα Ούτο· συνδοδορέναι «i Αχχλησίαι τφ συνδέσρρ τή Αν Χριστή Αγάπη, δυνήσονται 8ιΑ τή ΑτΙα χΑριτο Αντιστήναι πρδ πάντα τΑ Αναντία κα! πάσαν προσβολήν Απσκρούσονται θαρραλτώττρων κα! βραστηριώττρον.

Ταύτα γνωστοποιούντο; κα! Αξιούντο ύπέρ τή; ήμοτέρα (ορά; συνόδου, Αξαιτούμοθα (ύλαβώ τΑ πατρικά; ούχά; κα! «ύλογία κα! αύτή κα! τή πορ! αύτήν Ιιρωτάτη συνδδου κα! ύπέρ ήμών καί ύπέρ παντδ τού άρθοβόξου λαού τή Ελλάδο, διατολούντο ' ούλαβοία κα! σοβασμού τή ύμοτέρα παναγιδτητο; υ!ο! κατά πνούμα προθυμότατοι.

'Εγένοτο Αν Άθήναι, τή τού βασιλοίου καδέδρφ, τήν τριακοστήν τού μηνδ μάίου, Αν Ιτοι σωτηρίφ χιλιοστφ ίχταχοσιοστφ κα! πτντηχοστφ.

Οί συγκροτούντο τδ συμβούλιο» τή αύτού μαγαλιιδτητο τού βασιλέ«ο τή; 'Ελλάδο.

Ό πρδιδρο τού ύπουργικού συμβουλίου κα! Απ! τών ναυτικών ύπ-.υργδ Α. Γ. Κριοζή.
v Ό Απ! τού βασιλικού οίκου «α! τών έξω-,τορικών χα! Απ! τών οικονομικών ύπουργύ Αναστάσιο Λόντο.
Η.. Β.} Ό Απ! τών Ασωτοριχών ύπουργδ Γ. Νοταρά.
Ό Απ! τών στρατιωτικών ύπουργό; Ίω. Στάικο.
Ό Αχ! τών Ακχλησιαστιχών χα! τή δημοσίου έχπχιδιύσοω «α! τή δικαιοσύνη υπουργό; Ν. Χρυσίγχλο.

Μιτά τήν Ανάγνωσιν τού γράμματο τούτου ζητήσχω γχνομένη^ ιί νομίμω κα! άρμοδίω φ ώ\ Ιδοι γέγονσν ή «{τησι, κα! τού γράμματο αύθι Αναγνωσθέντο ιημΐ έκμκλιτηθίντο. πάνηκ νομίμω κα! άρμοδίω ώ π αύτού τού ίκρού τή 'Ελλάδο κλήρου τήν αίτησιν γαγονέναι Απτίσθησαν διΑ τδ άξιόχριων τή Απισήμου διαβοβαιώσιώ τή; «ύσπβού; 'ΕUηνική κυβερνήσω·;, Αφ φ «α! πάντι όμοθυμαδδν Αν ιύφροσύνη κα! Αγαλλιάσω ψυχή Απσυφήμησαν Απ! τή δάσβ προαιρέσοι κα! τφ θοοφιλκί καί Αξιαγάστφ ζήλφ τού τ» ίερού τή 'Ελλάδο κλήρου κα! τού χριστεπωνύμου λαού κα! τών σύσιβέστάΜν ύπουργών τή ΑρτιπαγοΟ όρθοδόξου ταύτη βασιλιίαφ οίτινο Απ! τόν Αρραγή χα! Ακράδαντο» τή πατρσπαραδδτου σόσσβσία θέμόθλον Απαρασαλαύτω ΑρίηραισμΑνοι, όφΑ μέν διά τά παρσμπασρύσα δυσχσροΐ Καριπκτχία, άλλ' Αξίαν γ» πάντω κατέθτνρο τήν σπουδήν πρό τδ τήν κανονικήν Αχχλησιαστικήν ΑνόΛητ<__||ρίη πόση τή καθολική όρθοδόξου Αχκλη-.

aiai ἑανηέ ΑνΜώσοκ*Φώι «ri ꝕ ορό Φ «wjup Α τιχήν αὐτών μητέρα «ri χηδομόνβ, ꝕ *» levcworv τινου«όλοι μογάλήν Xri·** έχχλησίαν, δρθώ*- μόνην iMee'xii οὐγνοψοσύνην μοτώ πόση *τ** ὶπισημότητο ἐπΛίξασΦα».

ἈνογνώσΦη « «perite M teO αὐτού παναγι·- τάτου obwupovtxcO πατριάρχου xupicu ΑνΦίμβυ «ri ri ἰξή ἐγγροαρον Φ ** ἰχπλησι«στι- κή Αρχή, ώ συναποσφέν «ri τούτο «apwurip ζήλου «ri προΦυμία παρΑ ꝕ γαληνστάτη «ri οόσο- βοστάτη κυβορνήοοοο τού βασιλοίου ꝕ Ἑλλάβο.

ἈριΦμ. 17861.

Βασίλοιον τή; 'Ελλάδο. Ἡ ιορά σύνοδο τού βασιλιίου.

Ἐν τή σημορινή συνοδριάσβι σχοφΦοίσα, βτι Από ꝕ συστάσιώ αὐτή 8(4 ꝕ παρομποσούσα Αλλ- οπαλλήλου δυσχορ« ποριστάσοι 8έν ἰγίνοτο μίχρι Β τούδο παρά ꝕ βασιλική κυβορνήσιν ἡ *atfl* ꝕ συστάσοα. αὐτή διαχοίνιισι. «ί τήν ἐν Κιονσταν- τινουπόλιι μογάλην τού Χριστού ἰπκλησίαν, «ri Φοβ- ρούσα τήν τοιαύτην διαχοίν·σιν ώ; κανονικήν «ri Αναγκαίαν πρδ τήν διατήρησιν ꝕ πνουματιχή «ri βόγματιχή ' ένότητο ꝕ ἐν "Ελλάδι δρΦοδόξου ἐχ- χλησία μιτά ꝕ χαΦολιχή τών ὀρΦοδόξών ἐχχλη- σία, ἀποφαίνοται παμψηφά, ἵνα &ά τού ἐπί τών ἐχχλησιαστιχών ὑπουργοίου ἐξαιτήσηται π»ρΑ ꝕ βασιλική χυβορνήσοώ νά ἰνοργήση τήν κανονικήν *ταύτην fyaxelvamv.*

Ἡ ιορά σύνοδο, ώ πιστδ βιορμηνού πάντδ; τού ἱορού κλίνου ꝕ 'Ελλάδο, ἐξαιτιίτα: διΑ τοΟ ὑπουρ- γιίου τούτου κ«ρ4 ꝕ ββσιλιχή χυβχρνήσ*»;, Ινα 8ι«- ἶν,λώσ 1«(σήμ« μρύ τήν «ὑτοΟ πβνβγιίτητ· riv *ei*- χουμ«νι«6ν ^«τρτΑρχην xri τήν («pi «driv itpttrinjv δόγμον, &ττ, ,Ιιαιδή ηὐδόχησιν 8 8φ τή ἰβρήτῳ βυ- wuTp^vrip c

κράτο ὑπδ τά σκήπτρα τού διοφρουρήτου «ri σο- βαστού ἡμΑν βασιλέα αὐτόνομρν χαί ἀνιξάρτητον, ἡμιί οί λαχόντκ τή'τού δοού χάριτι τήν πνιυματι- χήν ποιμαντορίαν τού χριστοπώνύμου τούτου λαού, ἐξιπληρώσαμιν χατά τδ ἐνδν τά ί·ρά ἡμΑν χαδή- «οντα, φυλάξαντο τήν ἱοράν παραχαταΦήχην, τήν ὁποίαν ἐνοπιστούύτ,μον, καί βιατηρήσαντο <Ηίφ συν- άρσοι τήν δρδόδοξον ἰχχλησίαν ꝕ ἀνοξαρτήτσυ Ελ- λάδο ἀπρόιφλητον, ἐμμένουααν. οί τά δόγματα ꝕ Ανατολική ὀρφοιόξου ἐχχλησία καί ἡνώμένην ἀν- αποσπάστ« μοτ αὐτή ώ^ μέλο γνήσιον τή ἑνότητι ꝕ πίστοα -

"Οτι δ (ορό ꝕ 'Ελλάδο κλήρο ἀπ' Αρχή ὑφβχΜ φ«νήν ἰν μέσῳ τΑν ἰδνιχΑν συνολούσκον χαί τήν μέριμναν τΑν ἐχχλησιαστιχΑν πραγμάτων ἐσύστηαιν ἐνύέρμιο οί τφ πληρβξουσίου Αντιπροσώπου τών Ἑλληνιχ&ν λαών, οἵτινο ώ τέχνα γνήσια' ꝕ *Tut-* Φολιχή ὀρόοδόξου τού Χριστού ἐχχλησία κοινή Α ψήφῳ χηρύξαντο τήν ἀβιάσπαστον χνουματιχήν Ινw σιν ꝕ 'Ελληνική ἐχχλησία μοτΑ ꝕ χαδολιχή δρΑοδόξον. Ανογνώρισαν τήν Ανάγκην ὑπορτάτη ἐχ- χλησιαστική Αρχή, βαυΦυνούση Ανοξαρτήτοο ^ tΑ ἐχχλησιαστιχΑ κατΑ τδ παράδοιγμα τή ὁμοβρήσχου 'Ρώοσία -

Ὅτι αί ιύχαί τού ΙΦνου χαί τού χλήρου ἐπλη- ρώΑησαν, αὐτού μογαλοιότη ἐπάτησο'τδ ἐδα- φο ꝕ ἘλΝχδο καί τΑ φηρισΜντα παρΑ τοδ ἐΦ- νου ἐπραγματοποιήφησαν διΑ ꝕ ἐγχαταστάσοώ ꝕ ιορά συνόδου, οί ήν ἐνιπιστούδη ἡ βιοίχησι τΑν ἐά- χλησιαστιχών τή γνώμη *τ&ν* σοβοφιοτάτοιν Αρχιορώσν τού κράτου *

ἈΦήνφ ίΦνιχή συνέλβυσι «ri ἡπόρββον ἡ βασιλιχή ψήφο διΑ τού *

Τούτα «μ

πλησίον, ἐξαιτήσκτα: παρ' «ώφ «ri fc «δφ «apΑ τών paxapurtΑvov πατριαρχών, «· « Αντιοχοίβ. Ἀλαξβνβραίβ 1 »ri ΊφοΟφη, ꝕ ἐκΦοιμασίαν ꝕ ΦφΦΦ τούτη «ri ꝕ ί«φ Φ*ΐ «ri «4- W* Φ «*w0 πβναγιάτητο Φφ *y»* χρισταπώ- νόμον λαού τού Ελληνικού «ρώτβυ;, t» Φ»i fc«R- ρηφή *6* κνουματιχδ σύνδοσμο, *8C Λ* κρατυνομένη) ἰπχλησία τού Χριστού, ἐσοτοα «eri rit Aotov Ἀπό- στολον' στύλο κα! ἰδραίώμα τή ΑληΦοία *.

Ἡ παρούσα πράξι Φίλοι διαβιβοκΦή χώρέ Ανα- βολή οἱ ri M τών ἐγκλησιασακέέν ὑποόργβiiv Sri ri ποραιτέρο».

Ἐγίνττο ἐν τή ουνοβριφι τή χατί τήν τρια- χοστήν priou τού Μτηρίου ἐτου ,m»v'.

Ἀδήνησι.

'Ο,κροοδρούοον ꝕ ιορβ συνόδου*

t Αττική Νοόφυτο.

t ὁ Καλαβρῦτοον Βαρθολομαίο,

f ὁ Λαχρίδο ἈγαΦάγγολο.

+ ὁ πρώην Ἀνδρου^ίστη Προκόπιο.

(L.8.) Ὁ β* γραμμαηύ Αρχιμανδρίτη Φιλόδιο Οἰχονομόπσυλο.

(L·. 8.) rg<vtô ÏW·- Ἐπιχυροί τδ γνήσιον τών υπογραφών τών μολΑν τή ἰ·ρδ συνόδου, ὁ ἐπί τών ἐχ- ,χλφηαστιχών χαί ꝕ δημοσίου ἐχπαιδιύ- ΜΜ ὑπουργδ Ν. Χρυσόγολο.

Μ) Ἐπιχυρούται τδ γνήσιον ꝕ δπισίτν ὑπο- γραφή τού π. Ν. Χρυσογίλου, ὑπουργού ἐπί τΑν ἐχχλησιαστιχΑν χαί ꝕ δημοσίου ἰχ- παιδιύσοώ, ὁ ἐπί τού βασιλικού οἴχου καί ἐπί τΑν ἐξώτοριχΑν δπουργδ 'Αναστάσιο Λόντο. ,

Ἐν Ἀθήναι τήν 80 μαίου 1850.

Μιτά τούτα τ«Ηντο «ί συζήτησιν τού αιτήματο *»' I*·^ συνδιασχίφοώ ^νομένη, τή τι 1ν*στ4σή χβταστ4β«·» τ6ν ἰν τφ β«σιλ«ι(|> xpd- τ*ι ꝕ Ελλάδο *άγίταν τού* «*οθ ἀρδοδόξων ἰχχλη* σι*ν, ἰξ ἰτου >αρ 4χ*λ*:φ8ησαν τή μ«τ4 τού oixriou χανονcxoO χατρῖῖρχου ἰχχλησιαατιχή ουναφ«[« xri σχέο«», «ρ8 τού Φ«ίου xri ί«ρρῖ»< χβνινβ π«ρ- «ξπβαύχίση, πρδ 8ί xri τόνζΚγ·ν, δι' οὐ ἡ ἐν ἘλλΑδι ὀρύύδοξο; ἐχχλησία^Λοί τόν «ὑτοχ«φάλ<βν ἰχχλησιΑν προνομίοι κατΑ «ανύνα τιμητήν» χροσ- ἡμβ, ἀχριββί xri ιφβσηχύντιο «ὑχρινηδίντων, ἰηί «ΛΧ δί ΑνομολαγΗντο «ri β*β««»Μντο τού δι- καιώματο, 8 δή χανονιχώ χίίχτηται ἡ Αγία τού Χριστού μίγίλη ἰχχλήοια τού χρυταν«ύ*ιν ἰνδα xri δτι xri «βδά *Bel* τ« ὑπδ τήν χυριαρχιχήν «ὑτή κΜί<ρίρ««ν φ«τ4τ«ι ἐκκλησίαι τδ «ὑτοχέφαλον «ri κίοα Αχλβ ꝕ τοι4οδ« ἰχχλησιααττιχά; οικο- νομία iiuxupoOv ari ΑναχηρΜτβν, οὐ μήν ἀλλά xri τού ί*ρ«Φου ἰχιγνκχφντο καθήκοντο τού τή «ὑ- τή Αφ xri μοτΑλή τού·Χριστού ἐχχλησίμ ivwtHv ** ***«^Χ^

τού δοοῦ ἰχχληαΑν ιὐοταΜα_τ« xri «ὑχοσμία «gí κανονική δαξ«y»τή τ* «ri τάξοιο ΑχοστολιχΑ μιριμνφ τι «ri χήδηται, χολλφ Μ μ*λλον τών 0« «ὑτή «ri *· «ὑφ ήδη «ρώτον ꝕ οικονομικήν λαμβανουοΑν κήξιν «ri *aimamv,* — τοάηον *Mtvnev* xri triv toiofrtwv ΑχριρΑ «ri ἐχιστβμένοο δ«·ρη- Hvwv τ« «ri «ὑχρινηΗντκον, <δοξ« τή φμ «ri μ«- γΑη συνδδψ, tv« ꝕ Α ββαίλχιον ꝕ Ἑλλώβο *τψί-* το τέ y* νύν Ιχον ἐκαρτιζοόσα ΑγιβτΑτβ μιμρο- «δλ«ι, Αρχικιοηιοκά «ri ἐκισχοχί, ἐξηρτημένα τιώ τού ΑγικΦου οίκοομτνιχοΟ Φρένου ꝕ Κ·ν- αταντινουκέλΜο, Ακολόση τού λαχού τή τοιβύτη ἐξιψφΜ «ri ΑνΦίξή χβνονικΑ ἐψ* δρα τισί ΒαβοΦοι «ri ΑνοηταβαΦοι ἐχκληοίαν «ὑτο-

• VH*

■Inoum.».

<ti mb MK&

ÎM"n^I»! *t a** 5

uijAv ηκΛ* tic λοιπά; afotoxopdlou; ἰχχλησίοκ A xai χανονίση «M)c ‶H»{ τὴν t* γίνβ ἰχχλη- «amxi|v obnwjifev w<c Maie tewt·· XtMCc Μἑ συνοβiMi «ανόσι xad ta<; «atpsaT; But- τάξβσι «ad διατυβώσασι «ai TtCς MnpmafMiwcc Μήκι τή *fuit* Αγία χι^οΛχή; xal Αaoβηλιχή **tulipier if' ◆**Md fciptoi «ρδ ogatiaaiv τών, dvapiaiw* toteaav ipaav **φï;** τών συμπαράνMv ear»- Mpanainav ἀρχαρδ·», τὄν Κρήτη Χρὺoarvfov, τὄν πρώην Μεσημβρία; Σαμουὴλ «ai τὄν SwupoMaiXat»; Kaavotantfav TuaullBov, «ροαθαίσα totem» «ai μανία τὄν (apopôvaqςov Νιχηφδρον Γλυχβν, BtBaimuh λον «ai '[«ροχήρυκα τή τοὺ Χριστοὺ μαγάλη; ἐχχλη- oia^, φ «ai ικβτiθη ἡ «anatapaaoc; τών πρακτικών τή; Αγία; «al μχγoiλη; ταυτη; συνόδου «al συνχχι*- ρήθη **ta** τούτη» xapatvm iv xdoxi» tad; lapai; συν- «λχύοχσιν. Εt»' otea» τή βρα» προχ«;ησοίση;, Βιχλύθη ἡ αινίλιυσι; ἀν^ηθΜσβ ixl τὴν iξή τρίτην, τὴν χίχοστὴν Ιουνίου.

TaOta oteto γτνόυτvβ iγράφη tv τφ ioρφ χώδηχι τή; τοὺ Χριστοὺ μιγάλη; ἰχχλησία; «al ὑπβγράφη παρά πάντβν.

f 6 πιηριάρχη; KwvotavttvouitôAu»; Ἀνθιμο βι.iβιο'.

f i πρώην Κώνσταντινουπδλτοι; Kaavataivuo; A' συμβιβαιο?.'

f *6 πρώην.* Κο»νσταντινουπόλ«<»; Ktovotdvtio; B' *avfffitfiiuot.*·

t *6* πρώην Κωνσταντινουχόλιω; Γρηγόριο σσμ- βχβαιοi.

f *6* πρώην, Κβνσταντινουπόλτο»; Γτρμβνδ συμ- (iafiatot.

f ὁ πρώην Κωνσταντινουπόλχβ Ἀνθιμο; συμ- *fitflatol.*

t, *6* πατριάρχη Ἰχροσολύμο»ν Κύριλλο; συμν βββαιιοι.

t ὁ Καισαρτία Παίσιο .
f 6 Ἐφίρου Ἀνθιμο ,
f δ HpaxXala; Πχνάρττο .
t δ Νιχομηδτiβ; ἀιονύαιο .
f δ Atpxuv Ντδφυτο .
t δ *Kfôtfyof* ΔιΒυμοτχΙχου Μιλίτιο .
f δ Naoxapoapala^ Ατδντιο .
t δ Κρήτη; Χρύαβνθο^
i δ Β;ζύη; Γρηγδριο .
f δ ΣοιζουαγββουπδΛι»; Προχδπιο .
f δ πρώην Μτοημβρiβ; Σαμουὴλ,
f δ Σταιιρουπδλτοι KaavotovVtvo;.

Aeno U.

Ἐν **Itai** ἀπδ ΧριατοO αντήρο; χιλιοπφ ixtaoio· σιοβτφ πτντηποστφ, μηνδ; Ιουνίου «Ιχοατή, ἡμίρ? τρίτη, συνὴλθαν αύiι ἡ ώγία «al μ*γέλη ρὺνοBo; tv τφ μτγάλφ αυνοΒιχφ τοὺ πατριαρχοίου τή; τοO Χρι- D σ.ιoO μογάλη; Ιχχληοία;. Προ«βώ«ζομένου τοὺ π«ν- αγιιβτάτου οἰχουμχνιχοO πατριέρχου «υρίου Ἀνθίμου Δ* τοὺ Βυζαντίου, Ιχοντο xad τὴν γνώμην τοO παναγι»»- τοίτου πατριάρχου πρώην Κινναταντινουπύλιο»; ὠρίου Κβνσταντιού τοO ώπδ Σινβίου, «ad αυγηθοζομiνιου τών τι «ava^ttrtdtaav πατριαρχών πρώην Kaavotarv τινουπδλMK) τοO χυρίου Κώνσταντίου τοO B*, τοO «υρίου Γρηγορίου, τοO χυρίου ΓιρμβνρO «ad τοO κυ- ρίου Ανθίμου τοO ἀπδ Ἐφδαου, «αΐ τοO pamopia*- **tdtou nartptdpxcu** Ἰιροσολύμβν κυρίου Κυρίλλου «ad τών aaffoapitotdtaav μητροπολιτών τοO οἰχουμχνιχοO θρόνου, ώ; χαί iν τή προλαβοὺση συντλχύστι, χαί τών θυρών χχkλχισμivκν, χατά πρώτον θνχγνώοθησχιν **ti** πρβχτιχά τή; πρβλββούση; συνχλτύσοώ^ 4τιν« ἐγχριMvτα δπογρiiφηααν παρά πάση; τή; ωγiβ; συνόδου. **Mati tatea** δ K«viapertato<j μητροπολίτη Staupeuwiiiaaoc KaovatavtCvo; ΤυπώλΒο iθηλοποιηββ τή Δγίφ **uwiBf,** βτι οί **iv** τή παρολθούσή **owtiaùim**

ta wit* Bwpcoitvta; ἀρχίφι iξττάλοαav τδ **ta-** βληθέν **«tat;** Ιργυν, αχαδ^ὔηα τβδ ἀναγχαίου; Bpoufe «· ◆ **dû** ἡ Ι‶T^M »«· Χριστοὺ ἰχχλησία χρο- pijUfoe «ανονιπώ **Md AwM|n alfaaipriav** τήν **Κ** Ἑλλάβι ὀρθόβοξον ἰχχλησίαν, χβνονίζοϋσα mHm(τὴν ἰχχλψχαοηχήν αὐτή; οἰχονομiβν συμρώναα; tatg ' falot; «ai lapol; xafaex «ad **tapât;** τή **pM** ἀτl^ ηθολιπή; «al ἀποσνολιχή; ἐχχλφiβ .

ι **K6'** oteaac ἀνίγν· **taie** Ιρον toteouc ἐν **tari** **«açalataf** πχραινομίνου;, Βιαρμηνβδοαν ateaù» «ai **ixtifipavo; taie** λόγου; toi»; ixaâotov αδτών ὑπαγο- ρβὐσαντχ . Συζητηθένια; Βi xal AvoxpiHvuc ἡ **tria** xad μ«γάλη σύνοΒο; **«apati(«to xxl ivix^vav Axante; ημψηφί** «te«c, ·»; ἐχουΛv.

Ὅρο: .τή; «γi« χαί μιγάλη; συνὄβου «tp! τή ἰν Ἑλλάβι ὀρθοβόξου ἐχχλησία;.

•Qpo; β'.

ΣύνοΒο; Βιβρπή;, βυνιοταμHη 4ξ dpxtapiatv κροσ- χαλουμiνMv ώλϊηλὀΒιββίχν; **«ani ti** npao^ala τή; χοφοτονiβ;, «ρiχΒρον Ιχουοβ τάν xartà xaipàν μητρο- πολίτην Αθηνών «ad ὀνομβζομiνη **iapà βόνοΒο; τή; ἰχχληοiβ; τή; ἙλλέΒο;, Irt»** ἡ iν "Ελ- λάΐι 4ν«τ4τη ἐχχλησιβστιχή ώρχή, iωιχοOoβ **ti** τή;. ἐχχληαiβ; **«ani** τοὺ Otlou; xal lapoù; xavdvarç **tlau·** Hpa»; «ad dxaaltew; Λκδ «ίση; χοαμιχή; **impflafou;**·

Ὅρο (T.

Ὁ πρότiρο; dvxyopauôpavo; **ifaCfot taovtllaiv** τά dvapiada ouvoBixi «al «oivaavixà γρβiμμχτβ **«pi;** ta tàv oixoupavcxte «ai πρὸ toi»; λοιποὺ; xartpi- ἀρχα ,' χ«M> «al οδτοι dvaq-opauôpavoi τὸ **atei** ποιήοουαιν.

'Ορο *T-*

Ἡ lapi οὐνοβο; τή Ιχχληοiβ; τή; ἙλλάΛο ἐχ- BlBaaot τά πρὸ χβφοτονίαν ipxtapiaav dbtaitoupiva; C **uvovixi;** ixBioai;.

Ὅρο; *S'.*

'Αχανή; οἱ iν ἙλΛβίδι μητροπολίτου «ad ἀρχι- βπiσχοποι iv **tal;** iΒiαι; ποροιχ/αι iapoupyoOtea; μνημονχύουσι τή **tapi;** συνόδου· δ δi πρδβδρο; αὐ-, τή iτρουργών μνημοννὺχι πώβη; ἐπισχοπή δρθο- Γ δδξ«ν* iν βi toi EapoC; διπτύχοι; μνημονούοντβι β τβ οἶχουμινιχδ; πατριάρχη xai οἱ λοιποὶ τρβi **«ani** τάξιν, «αθώ; χoi πβσα ἰπισχοπή ὀρθοδδξνν.

Ὅρο; **a.**

Ὁσοίχι ἡ iν Ἑλλάδι ἰχχλησία χρήζκ ἁγίου μύ- ρου, ἡ iapà σύνοδο τή; ἰχχλησία; τή; Ἑλλάβο; ζη- τήσχι τοὔτο παρά τή; iν Κβνσταντινουπδλχι ἀγία τοὺ Χριστοὺ μ«γάλη; ἰχχλησία^

Ὅρο;

Τά πρδ; τὴν iσώττριχήν ἰχχληαιαστιχὴν βιοίχησιν ἀφορώντα, οία, φiρ' χίπτιν, τά «api iχλσγή «αΐ χ«ι- ροτονία; ἡρχιχρiφν, πχρι ἀριθμοὺ αὐτών «ad ὀνομα- σία τών θρδνβν αὐτών, xapl χιιροτονiβ taptaav «ad iapoBumôvMV, «api γάμου χαί διαζυγίου, πιρi Βιοιχή- σ«« μοναστηρ(·ν, «api χὐταξία χαί ἰχπαιδβύoMK τοὺ Εβροὺ κλήρου, πχρi τοὺ χηρύγματο; τοὺ θβίου λίγου, «api Αποδοκιμασία; ἀντιδρησχαυτιχών βφλiιον, τούτα πάντα «αΐ τά τοιαὐτα χχνονισθήσονται παρά , τή 1«ρά συνόδου τή ἐχχλησία; τή; Ελλάδο διά συνοδιχή πράξα»·;, μή ἀνηβαινούση τδ παράπαν **toi; iapol;** χανόσι τών ἀγίών καi iτρών συνδβοτν xad< πaηροπαρβiΒότοι; iθiμοι; xad ταΐ; διατυχώσβσι τή δρθνδδξου Ανατολική; ἐχχλησία;.

Ὅρο ζ-. *

Ἐν toi συμπiπτουσιν. ἐχχλησιαστιχοὶ πράγμαΜiν, ἄτινα δέονται συβχiψβτ*; xad συμχράξτα»; πρδ; «pait- τονα οἶχονομiαν xad στηριγμδν τή δρθοδόξου ἐχχλη- σία ἡ μiν ***h*** ἙλλάΒι lapi βύνοϊο; **Me**

τε τδν οίκαυμενηιδν ααηρωφχην Ml tip «tpi aMv ipptv σύνοδον- 4 U «lMaf*rak; ααvριΑρχη I*** τή «ipi «θτδν ώγίβ Mi ΙεμΑ συνόδου «εμέχ· «ροθόμω tip tounO σέμφρεφυ, AvaaavAv t* Νaντα ορό την 4» Έλλείβι Ιερόν σύνοδον.

ΟΟτω τοίνυν τΑν δρων Αναγνεεσδέντεον Mi «itp«θόντεεν, Αρεσαν ή Αγία καί μεγάλη σύνοδο , tva μ τ Α tip twoiov τούτων έ>υ»ταχθή Ιαρδ συνοδικό «tpi τή tv Έλλάβι Αρθοβόξου έκκληaiα , if' ◆mî Βεώρισσν αύθι τοδ προειρημένου εμεί Αρχιερεί , τδν 'Κρήτη Χρύσανθον, τδν πρώην Μεσημβρία Sa* μουήλ καί τδν Σταυρουκόλεω Κεενσταντίνον Τυ*Α* Bov, Να αχτΜστΜ καί ύποβάλεεσι τδν owoBmBv τούτον τόμον τή έγκρίσει «ai παραδοχή τή Αγία μ Ι μεγάλη συνόδου «ατό την 4ξή; τρίτη» συνέλευσιν.

Τούτων ούτω ««τ' εύχήν ψηφισθέντων μ Ι Αποφασισθέντων, Απαντε οί την Αγίαν «αί μεγάλην συγκροτοθντε σύνοδον πλήρει πνευματική χαρά Mi άγαλλιάσεεε δόξαν Ανίπεμφαν τφ θεφ «αί σωτήρι ήμΑν ΊησοΟ Χριστφ, τφ διεξαγαγόντι αΐσίω ττ χαί θεοφιλΑ την περί τή tv Έλλάδι δρθοδόξου έχχλησία ίερΑν Τούτην διάσχεψιν χαί ούτω Βιελύθη ή συνέλευσι Αναβληθείσα *Μ* την εικοστήν τκάρτην τοθ αύτοΟ μηνά Ιουνίου.

ΤαΟτα ούτω γενύμενα ίγράφη tv Τφ ίτρφ κώδηκι τή τ00 Χριστού μεγάλη /έχχλησία καί ύπεγράφη *napi* **itivtw.**

t 4 κατριίρχη ΚονστανανουιτόλΜ 'Άνθιμο βχβαιοί, Ιχ«ν χαί την γνώμην τοθ Μναγιοκίτου MTpctpxou χρώην Κ»νσταντινουκ4λ*«» χορίου χορίου Κηνσταντίου τοθ Α'.

f 4 χρώην ΚννστβντινουχόλΜν Κονστάνχίο Β* σομβχ^αιοί.

t 4 πρώην' Κ«νστβνπνον«4λΜν *Γρηγύρΰ* συμβχβαιοΐ.

t 4 πρώην Κ»νσταντινουχ4λχ« Γορμανδ σόμβ«β«ιοΙ.

f 4 πρώην Κπνστβντινοvπάλονκ 'Άνφχμο συμβοβαιοί.

f 4 παηκίρχη Ιχροοολύμ·» Κύριλλο σιρφοβαιοί.

t Καισοφοία Παίσιο^

f 4 'Εφέσου Άνθιμο .

+ 4 'Ηραχλοία Πανίροτο .

f 4 Νιχομηδοία Διονύσιο .

t 4 Αίρχ«ν Νούφντο .

t 4 πρύοίρό Διδνμοτιίχου Μχλέτιο .

f 4 Ν<οχαισαρ·ί· Αχύντιο .

f 4 Κρήτη Χρύσανθο .

+ 4 Βιζύη Γρηγύριο .

t 4 Σωζοοαναθουπύλχβ Προκόπιο .

t 4 πρώην Μχσημβρία Σαμουήλ.

t 4 Στ«υρουπ4λΜ Κωνσταντίνο . '

▲ otto ΙΠ.

Έν ten tab Χριστού σβτήρο χιλιοστφ όχταποσιοστφ πιντηχοστφ, μηνδ Ιουνίου νίχοστή Trripvp, ήμέρφ *aafipéup,* συνήλθσν αύθχ ή 4γία μ ! μ*γΛη σύνοδο tv τφ μσγίλφ συνοΦπφ τοθ «αηριμρχοίου τή τοθ XpwtnO ρθήώλη έχχλησία . ροϋθοζομένου τοθυ παναγιοκώτΝ οίχονμτηχοβ πατριίρχου χορίου Ανθίμου ώ' τοθ Βυζαντίου χαί ουγχαθοζαμέν«ν χΑν το παναγαοτίτβν ημτριαρχΑν «ρώην Kwverovτινουπάλεω , **ςρ** κυρίου Κεενστβντίου τοθ **ο,** τοθ κυρίου Γρηγορίου, τοθ «υρίου Γερμανοθ «αί ΤΟΟ κυρίου Ανθίμου τοθ Απδ Εφέσου, «αί toO μαχαριεετά του Ίφοοολό|Μν wyfw KvipCUUMi

4NpM|MVUhW TO®

<aal t·» θvρέΗ «•'Α*Μ"*ή t» «ρώτοε ώνερώαθη "■* ppnraa* τή «ρολαβοόση «ενελαύσαω , ώ«να .έγπρεθάννα tarrMnw ΜρΑ «όση τή Αγίβ συνόδόο.

JfetA taOta 4 πεπΜρώτεηο μητροπολίτη Σταυραυεοόλεω ΚωνσταντΤνο ΤυπεΙλδο ΑνΑρω τδν σχεδιασδέντα,συνο&κδν τόμον ««ρί τή; tv ΈλλΑΒι δρθοΒάζου έχκλησία , ύκοβάλλεεν ,αθνδν τή χρίσοε xal τή παραδοχή τή Αγία συνόδου, ή Mi άκούσασα βδτδν «αί per* προσοχή ip* txavèv Αναχρίνασα, παρεβέξατο Ml ivippivav εώτδν κνφφηφεέ· Αριαν δέ γενέσθαι την τούτου ΑπαρεΙλλεητον Ανπγρεηρήν «αλλιγραφιχέε tv μεμβράναι «αί χιφουσιασθήναι tv τή Ιξή συνελεύσει εί; Απίσημον Ανείγνεεσιν, έχιχύρωσιν «αί δαογρεεφήν.

Τούτων ούτω ψηφισθέντων, έήκσεν «Μι ή Αγία καί μεγάλη σύνοδο συνταχθήναι βύω in πατριαρχιχό καί συνοδικά γράμματα, τδ μέν πρδ την γαληνοτάτην έξουσίαν τή "Ελλάδο , άκοκριτικόν *κρύ* τά παρ' αύτή αταλέ» έπίσημον iv μεμβράναι γρίμμα, τδ Κ πρδ τδν ιορδν «λήρον «αί τδν ιύσχ^ή λαδν τή Έλλώδο , ούχοτιαδν ιμα «αί παραινοτιχδν· ίναγγέλλχσθαι δέ tv τούτοι την έπ* αίσίοι ίκοπτριΤΜβιν τή πχρί αδτοδ γχνομένη έχχλησιασχιχή ταύτη οικονομία χαί 4ποχαχασχάσ«ο> «βτδ τού iv τφ ίορφ ρυναδΜφ τδμφ «κυρωμένου το καί καθαρισμένου βρου , ύπογραφήναι δέ 6πδ μόνου τοθ οίχουμχνικοΟ πατρτάρχου «αί τή^πχρί αύτόν ώγία καί ιορθ συνδδοο. Τούτω^δέ τΑν ίχχλησ-.αστικό» γραμμικήν ή σύνταξι άνχτέθη αύθι παρά τή ίγία «αί μιγίλη συνόδου τοί τρισίν ίχροττίτοι δρχιοροΟσι, τφ Κρήτη Χρυσάνθη», τφ πρώην Μισημβρία Σαμουήλ χαί τφ Σταυρουπόλοιν Κωνσταντίνα ΤυπiiΛδφ.

Mort τούτα ώρισχν ίτι ή άγία «αί μχγάλη σύνοδο συνταχθήναι «αί ίτιρα γράμματα παρά τή μχγάλη τοθ ΧριστσΟ έχχληαία πρδ ττ τού μαχαριωτάτου κατριάρχα Άλοξανδρχία «αί Άντιοχιία; (τοθ *paxupunitou* πατριάρχου Ίχροσολύμων αύτοπροσώποκ παρουσιάζοντα έν τή άγίρ καί μχγάλη συνδβφ) «αί πρδ τδ λοιπέ «ύτοκχφάλου δρθοβύζου έχχλησια , προσέτι δέ «αί ίγχυκλίου έπιστολδ «ρδ πίντα τού ύπδ τδν οικουμενικόν θρόνον ύπαγομένου ίερωτάτου μητροπολίτε «αί άρχιεπισχόπου , δι' ών έπισήμεε δναγγέλλεσθαι τοί άγίοι ίερίρχβι τή ηαθολιχή έχχληαία την κανονικήν τούτην πράξιν τή tv Κωνσταντινουπόλιι έγία χαί μεγάλη συνόδου καί έπισυνίστασθαι την ίεράν σύνοδον τή ·έχχλησί« τή 'Ελλάδο ώ Αδελφήν' έν πνεύμαχι κατά πάσα τδ αύτοκεφάλου όρθοδόξου έκκλήσία . Hθ' οΟτ« βιελύθη ή συνέλευσι άναβληθείσα έπί την, εικοστήν έννάτην τοθ αύτοΟ μηνά Ιουνίου, εβσημον ήμέρη> Ιορτή τΑν Αγίων ένδόξων «αί πεΜυφήμον Αποστόλων «αί πρωτοχορυφαίων Πέτρου «αί Παύλου, tva γένηται κατ' αύτήν ή πάνδήμο Ιερά τελετή τή χαθαγιΑσεω «αί καθιερώσεω τοθ περί τή έν Έλλάδι όρθοδόξου ίχκλησία συνοδικού τόμου.

ΤαΟτα ούτε* γενόμενα ίγράφη tv τφ (ερφ κώδηχι τή μεγάλη τοθ Χριστοθ έχχλησια , κεiί Αναγνεεσθέντα tv ίθαιτέρφ συνεδριάσει τοθ οικουμενικού πατριάρχου μετά τή περί αύτόν ^γία; «αί ΙερΑ συνόδου, γενομένη τή είκοστή όγδόη τοθ εώτοΟ μηνδ Ιουνίου, ήμέρμ Τετάρτη, ti> τφ μαφφ συνοδικφ τοθ πατριαρχείου τή; τοθ Χρισταθ μεγάλη έκκλησία , Απδνηεν τΑν Αλλων Αγιωτάτων πατριαρχΑν, καί έγκριθέντα ύπεγράφη Ιπειτα παρΑ πάντων.

f 4 πατριάρχη Κωνστανηνουπόλεοε Άνθιμο; Ιχεεν καί την γνώμην τοθ παναγωιτάτου

f é πρώην Κωνστανηνονπόλ«ω Γρηγόριο συμ-
W«* ;
t ὁ πρώην Κωνσταντινουπόλεω Γερμανὸ συμβεβαιοι.
t 4 πρώην Κωνσταντινουπόλεω Ἄνθιμο συμβεβαιοι.
t ὁ πατριάρχη Ιεροσολύμων Κύριλλο συμβεβαιοι.
t ὁ Καισαρεία Παΐθιο.
t 6 Εφέσου Ἀνθιμὸ.
t ὁ Ηρακλεἰχ Πανάρετο.
t ὁ Νικομήδεια Διονύσιο.
t ὁ Δέρκων Νεόφυτο.
t ὁ πρόεδρο Διδυμοτείχου Μελέτιο.
f ὁ Νεοκαισαρεία Λεόντιο.
t ὁ Κρήτη Χρύσανθο.
t ἰ Σερρών Ἰάκωβο.
t 6 Βιζύη Γρηγόριο.
t ὁ Σωζουαγάθουπόλεω Προκόπιο. »
t ὁ πρώην Μεσημβρία Σαμουήλ.
t ὁ Σταυρουπόλεω; Κωνσταντίνο.

Actio IV.

Ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ σωτήρο χιλιοστῳ ὀκτακοσιοστῳ πεντηκοστῳ, μηνὰ ἰουνίου εικοστή ἐννάτη, ἡμέρᾳ πέμπτη, ἑορτή τῶν ἁγίων ἐνδόξων xai πάνε» φήμων Ἀποστόλων χα! πρωτοκορυφαίων Πέτρου xai Παύλου, μιτά τήν Ἀπόλυσιν τή θεία καὶ IιρΑ λειτουργία συνήλθαν αὐθι ἡ Αγία χαὶ μεγάλη σύνοδο ἐν τῳ μεγάλῳ συνοδικῳ τοῦ πατριαρχείου τή τοῦ Χριστοῦ μεγάλη ἐχχληαία. Προμειμένων τῶν ιερῶν xai ἀχράντων ευαγγελίων xai τῶν Αγίων χαὶ σεπτῶν εἰχόνων τή παναγία τριάδο χαὶ τή θεομήτορο, λαμπάδων τε xai φανῶν Ανημμένων, προϊσταμένου τοῦ παναγιωτάτου οικουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου 'Ανθίμου Δ' τρὐ Βυζαντίου καὶ συμπαραστατοὐντων κὐχλῳ τῶν τε παναγιωτάτων πατριαρχῶν πρώην Κωνσταντινουπόλεω, τοῦ κυρίὀὑΚωνσταντίου Β', τοῦ κυρίου Γρηγορίοψ, τοῦ κυρίου Γερμανοῦ χα! τοῦ χορίου Ανθίμου τοῦ Από "Εφέσου, καὶ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ιεροσολύμων κυρίου Κυρίλλου καὶ τῶν σεβασμιωτάτων μητροπολιτῶν τοῦ οικουμενικοῦ θρόνου, ὡ κα! ἐν τή προλαβοὐση συνελεὐσει, Απάντων ἐνδεδυμένων τὴν μικρΑν Αρχιερατικὴν στολήν, τῶν θυρῶν Αναπεπταμένων χαὶ πλήθου πολλοῦ κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν εὐχόσμω καὶ εὐλαβῶ συναγηγερμένου, ἤρξατο ἡ. ιερά τελετή τή καθαγιάσεω καὶ χαἰΗερώσεω τοῦ περί τή ἐν Ἑλλάδι ὀρθοδόξου ἐκκλησία συνοδικοῦ τόμου κατά τὴν ἑξῆ τάξιν ι

Ὁ παναγιώτατο οικουμενικό πατριάρχη κύριο Ἄνθιμο θυμιάσα τδ θεῖον καὶ ιερόν εὐαγγέλιον καὶ τά Αγία καὶ πανσέπτου εικόνα, ἐξεφώνηαεν Εὐάλογητδ ὁ θεὸ ἡμῶν. Εlτα ὁ μάγο Αρχιδιάκονο τδ Τρισάγιου, Δόξά πατρί, Παναγία τριά, Πάτερ ἡμῶν. Ὁ οικουμενικό πατριάρχη : 'Οτι σοῦ, καὶ εὐθδ οἱ Αρχιερεὶ ἔψαλλσν, Εὐλογητδ εἰ Χριστὲ ὁ θεὸ ἡμῶν. Eha οἱ χοροὶ τά ἑξῆ τροπάρια ἐναλλάξ- ὁ δεξιὸ, ΟΙ τῶν Αποστόλων πρωτόθρονοι· ὁ Αριστερό, Ὁ τῶν αιχμαλώτων ὁ ἐλευθερωτή · ὁ δεξιὸ, Λίαν εὐφρανα τοῦ ὀρθοδόξου · ὁ Αριστερὸ, Τῶν ἐν βλῳ τῳ κόσμῳ μαρτύρων σου· ὁ δεξιὸ, Τοῦ Ασφαλεὶ καὶ θεοφθόγγου κήρυκα. Καὶ πάλιν οἱ Αρχιερεὶ, Ὅτε καταβά τά γλώσσα συνέχεεν. Εlτα ὁ παναγιώτατο οικουμενικό πατριάρχη, Ἐλέησον ἡμὶ ὁ θεὸ. "Ετι βεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν κα! ὀρθοβόξων χριστιανῶν, 'Ετι δεόμεθα υπέρ πόση ἐπισκοπή ὀρθοδὸξων χτλ. Οἱ Αρχιερεὶ τδ Κύριε ἐλέησον Ανά γ', καὶ Ρ»xi τὴν ἐκφώνηαιν, δ δεξιὸ
B χορὸ ἔψαλλε, Δόξα, Πάντα χορηγεὶ τδ πνεὐμα τὸ Αγιον ὁ Αριστερὸ, Jia! νὺν, Τή» παγκόσμιον δόξαν. Ητα/οἱ Αρχιερεὶ, Τῳ συνδέσμῳ τή Αγάπη συνδεόμενοι οἱ Απόστολοι.

Μετά ταὐτα σιγή γενομένη, τοῦ μεγάλου Αρχιδιακόνου ἐκφωνήσαντο · Πρόσχωμεν, ὁ παναγιώτατο οικουμενικό πατριάρχη γεγωνυίῳ τή φωνή ει ἐπήκοον πάντων Ανέγνω τδν ἱερδν συνοδικόν τόμον ἐν μεμβράναι Αντιγεγραμμένον κα! μετά τήν. συμπλήρωσιν τή Αναγνώσεω, οἱ τὴν Αγίαν καὶ μεγάλην σύνοδον συγκροτοὐνΐε παναγιώτατο μακαριώτατοι καὶ πανιερώτατοι ιεράρχαι ἤρξαντο ὑπογρόφιιν αὐτόν κατά τάξιν ἐν δέ τῳ ὑπογράφειν, οἱ χοροὶ ἔψαλλον ἀμοιβαδδν τοῦ ἑξῆ καλοφωνικοῦ ειρμοὐ - ὁ δεξιὸ, Τὴν σὴν ειρήνην δδ ἡμὶν υἱὲ τοῦ θεοῦ· .6 Αριστερό, Ἐσείσθησαν λαοί, ἐταράχθησαν ἔθνη· ὁ δεξιὸ, Λατρεὐειν ζῶντι θεῳ· δ Αριστερὸ, Παντάνασσα πανύμνητε- ὁ δεξιὸ, Βασιλευόντων πέφυκα βασιλεὐ ὡραιότατο * ὁ Αριστερὸ, Περίζωσα: τὴν βομφαίαν σου ἐπὶ τδν μηρόν σου δυνατὲ* ὁ δεξιὸ, Χα^β μου τὴν καρδίαν πλήρωσον παρθένε. Ητα ὁ παναγιώτατο οικουμενικό πατριάρχη Ανέγνω φι ἐπήκοον πάντων τά ὑπογραφά πάσα ἑξῆ, τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλεω κυρίου Κωνσταντίου τοῦ Απδ Σιναίου τότε μὲν ἀπόντο, ὕστερον δὲ οἰκοι ὑπογράψαντο ἰδιοχείρω.

Ιδοὺ δὲ καὶ ὁ ιερδ συνοδικό τόμο μετά καὶ τῶν ὑαογραφῶν κατεστρωμένο ἐν τῳ ἰάρῳ κώδηκι τῶν πρακτικῶν τή Αγία κα! μεγάλη συνόδου Απαραλ-XdfocTtn; τῳ πρβπτοτύπῳ.

Τόμο συνοδικό τή ἐν Κωνσταντινουπόλει Αγία καὶ ιερβ συνόδου, τή συγχροτηθείση ἐν ἔτει Απδ Χριστοῦ σωτήρο χιλιοστῳ ὀκτακοσιοστῳ πεντηκοστῳ ἐν μην! ἰουνίῳ ινδικτιῶνο η' περί ·τή ἐν Ελλάδι ὀρθοδόξου ἐκχλησία *.

Εἰ τδ ὄνομα τοῦ πατρδ καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ Αγίου πνεὐματο, Αμήν. Ὁ δεσπότη τῶν Απάντων καὶ κύριο ἡμῶν Ιησοῦ Χριστὸ ἐν τή νυκτὶ ἡ παρεδίδοτο, διατιθέμενο τοὶ ιεροὶ αὐτοῦ μαθηταὶ καὶ Αποστόλοιξ τὴν καινήν αὐτοῦ καὶ χαρακτηριστικὴν τῶν χριστιανῶν ἐντολήν, τὴν πρδ Αλλήλβυ Αγάπην,

Tome lynoAifU* *(built)* du *taint tt tacri n/nad» dt Conttantinoplt, — tianct du ωοώ Α j*·»» indielio»* AtnMwt, *fan du Stigntttr 1850, — fur féflitt erthodoM dt la Orict.*

Au nom du Père, et du Fib, et du Baint-Eoprij, ainsi soit-il. Le souverain de toutes choses, notre Seigneur Jésus-Christ, lu nuit qu'il Ait livré, donnant è ses saints disciples et aux apôtres le précepte de l'amour du prochain, qui était toute la nouvelle doctrine et qui devait servir de signe

1 Libelli hniu, qui Actorum psrs prsedpns bsbetur, trsnsletioeem gaUicsn dsnus, prout exhibetur i· diario col titulus: Amraatrv dm dnu *Metukt. Bûteirt fMnU dtt diatn Btatt* (PsririU, IBM), a. »66·". Kunds· rirgs oenioris notavit TheooMuPhariMkHss snhiesiulrita ta volandus sutis msjdo, <«o4 taçito nomiM :
0 svrodisoc voμo q *Utf*< «d"*"'*'· ®r ,t!* '2 V«1«, *tvntit Bittlatv Arr*·*·*·· wepè rf JTa»MdfJ JW I»'-' * + - * *

06. βύναται, Ιφη, τδ χλήμα χαρχὲν νlftiν *<t ἰαυτοῦ ἐάν μή μ·ἰ*ἡ ἐν τή ἀμπέλητ*, Καὶ ἀντιλαμβανδμ«νο τή ἀνφρώκίνη; ΦαΦναία, αὐτδ; πάλιν 6 πάνσοφο διδάσκαλο ἡμῶν ἡρμἡν«υσ« τρανό, δτι βὑτί ἐστιν ἡ ά;ιπ«λο ἡ ἀληΦινή*, «ἰ ἡν ἐντέλλιται ἐχοντα ἡμα μέν·ιν·Μ«ἰν·τ« ἐν ἐμοί·. Έντ«Ο*·ν ἐν τῳ χριστιονιχφ δρΜόξγ πληρώματι ἡ ὑμνουμἰνη ἐχαίνη καὶ τοσοῦτσν φιλοτίμβκ σπουδαζομένη ὑπό η τών ēsiasv ἀχοστὑλ«»ν χαί τών σ«πτών olxoujuvixAv συνόδων «ai xa5' ἐχάστην ἐν τα!; διήσισι τόν πιστών Φιρμώ ἐξαιτουμένη ἐνδτη. Μ·ἰνατ· ἐν ἐμοί· ·1 γάρ χὑρυ, ψ λατρ*ὑομ*ν, μίβ πίστι, ἡν παρ«λάβομ«ν xal Γν βάπτισμα, ἶ βιβακτ:σμ4ϊΙα*!

Ταὐτά «ίσιν βί συνΦήχαι τή μιά ἀληθοὑ ποίμνη τοὑ ἀρχιποίμχνο ΧριστοΟ, ἡτοι τή μιι 4γ(β χα&ολιχή xal ἀποστολιχή ἐχχλησια,' ποιμαινομένη ὑπδ πολυπληθών ὑπηρ«τών βὑτοΟ ἀγραυλοὑν- B τ»ν χαί φυλασσίντβν φυλαχά ἐν τή νυχτί· τοὑ πλάνου τοὑτου βίου ἐπί μιφ ἐλπίδι, «ἰ ἡν xal ἐχλήθημιν ἀπαντ·;·. Αλλ' ἡ σοφία τβΟ ēsoO, ὡ ἀκασαν τἡν χτίσιν συνέχιι ἐν δαυμασίφ ἀλληλουχίφ χα! τάξιι διέπουσα, οδτβ καί τἡν ἁγίαν αὐτοὑ ἐχχληοίαν ηὑδίχησ» τή αὐτή ἁρμονίφ οἰχονομχία&αι· χαί τά ἅγιον πνβύμα, τὑ Ημτνον τοὑ μέν ἀποστὑλου, τοὑ; δέ προφήτα, τοὑ 8ἐ ποιμένα; χαί διδασκάλου ', ὡσπιρ βιά τή τών Φτιοιν ἀποστιλών χέφοΙΗσία ἀνέδ«ιξ«ν ἐν τή βιαχονίφ τή 'πίστ«« τοὑ; μέν ἐπισχδπου, τοὑ δέ πρισβυτέρου, τοὑ δέ βιαχδνου, οὑτ« τδ αὐτδ πντὑμα, xal διά τή; ἀποφάνσ«ω τών οἰχουμινιχών ἁγίβν συνδδών ἐκανόνισιν ἐν τή ο.'χονομίφ τή; ἐνδτητο τοὑ; μέν πατριάρχα, τοὑ; δέ ἀρχι«πισχ4που χαί μητροπολίτα, τοὑ; δέ ἀρχιπρχαβυτέρου χαί ἀρχιδιαχδνου χτλ. Οὑτοι δέ πάντττ, ιἰτ» δμότιμοι ἐν ἀδ«λφιχή δπαλληλίφ, »Γτ« 6κοτασσόμ*νοι ἀλλήλόι ὡ ἡγουμ-ένοι, πατά τἡν C διακονίαν ἡν ἐκαστο ἐλαχτν, Ιχοντχ; τδ αὐτδ πνιὑμα τή πίσττω χα. τἡν αὐτἡν ἀποστολιχἡν χατά «aviva; χιφοτονίαν, ὡ μέλη ὑπουργιχά συναρμολογοὑμτνοι βι ἰν, σώμα ΧριστοΟ, δπου γή; ἀν ὡ-iiv, ἐνα ν'αδν. ἅγιον χαναρτίζουσι, xal συνδ«όμ«νο: τφ συνδέσμφ τή; ἀγάπη, χάν ««χωρισμένοι χαί ἀφιστη«6τ« δοχώσι χατά τά τοὑ xotvuvixoO βίου χρ*!β ττ χαί πτριπτττία τών πολιττυμάτνν, ἀδιάστατοι ηαί ἀχώριστοι «ἰσιν ἐν τή τή; ἐχχλησία; ἐνότητι.

[

Έπ! ταὑτη τή βάσ»ι ἀνίχαδνν ἡ τοὑ ΧριστοΟ ἐχχλησία, ἡτοι αἰ σ«πταί οἰχουμτηπαΐ σὑνοδοι, ὡ γ* πρδ τἡν το6 βιωτιχοὑ πολιτεὑματο καιρικήν χρ«ίαν ἀφορώσαι, ἡ ἐχώρισβν ἡ συνήψαν ἐπαρχία ἐχχλησιαστιχά χβΐ.ή ἀλλοι; ὑπέταξαν ἡ αὐτοχιφάλου ἀνέδιιξαν 'αὐτά, τή; ἐν τή πίστχι χαί ἐν τή ἐχπλησιαστιχή χβνονιχή τάξτι ἐνδτητ,ο ἀλββήτου διαμἰνοὑση. Έπ*1 τοίνυν χαί τινο - τών ὑπό τήν ἐχχλησιαστιχήν κυριαρχίαν τοὑ πατριαρχικοὑ ἀποστολιχοΟ οἰχουμονιχοΟ δρόνου τή ΚωΧσταντινουπδλ«ω ἀγιώτβται μητροχδλοι xal ἀρχιοπισχοπαέ χαί ἐπισχοπαί, αἱ ἀκβρτίζουσαι »ἡ|>«ρβν θοδαωστον χαί ἱΗοστήριχτον βασίλβαν τή 'Ελλάδό, διά χαιριχά ιάριποτοία, χαίχιρ διατηροὑσαι τή τοὑ βοοὑ χάριτι τήν τή πίστοοο ἐνότητα, ἀπολοίφδησαν δμω ἐπί τινα χκρδν τή ἐχχλησιαστιχή xal κανονική σχέσοώ το χαί συναφοία πρδ το τἡν δρΜδοξον αὐτών μητέρα, τἡν ἐν Κανσταvηνουπδλοι μο-

A âhtiaotif parmi le» chrétien»: La'ἐτααβάο, φἐ-il, a« |Mwt *p»rt*r i» fnùl far M»-β>A»».ιi* m *rtalt* oow «l *la àftit.* Et m mAow tempo, m maître de tonte tageooe, prenant en oonaiiMration la faiblaooe humaine, donna clairement à entendre qu'il itait lui-même la vigne à laquelle U noua était recommandé de rester toujours unia: *Drauart** «a arei. De U cette unité si ventée dans tout le monde chrétien orthodoxe, recherchée avec tant d'empraMement par les divins apôtres et les vénérables concile· oecuméniques et demandée si ardemment tons les jours dans la prière des fidèles: Domsurm m mes. Car *il* n'y · pu'im Ssÿwur que noua adorons, saw /e» que nous avons reçue ot un *boptiuff* dans lequel nous avons été baptisés.

Telles sont les conditions dn seul véritable troupeau du premier pasteur Jésus, c'est-à-dire, de l'Eglisc, une, sainte, catholique ot apostolique, eonduitc par un grand nombre de ses serviteurs qui. dans la seule espérance h laquelle nous avons été tous appelés, gardent et veillent pendant la nuit de cette vie de mensonge. Mais comme la sagesse de Dieu régit' toute la création avec mesure, et qu'elle en relie les parties diverses avec un ordre admirable, de même il lui a plu de donner δ sa sainte EfcHse la même harmonie; et de mèpu^que l'E«prit-8aint, qui a fait les apôtres, les/firophètes. les pasteurs,, las docteurs, a désigné pouxje service de la *foi,* par l'imposition des mains des divins apôtres, les évêques, les prêtres et les diacres, ainsi ce même Esprit, _phr lés décrets des saints conciles oecuméniques, a réglé en rue-de l'uxitf)es droits et les devoirs des patriarches, des archevêques, et des métropolitains, des archiprêtres et des archidiacres, etc. Eux tous, égaux dans les fonctions qu'ils remplissent dans un esprit de fraternité, ou' soumis le* uns aux autres comme h des chefs (hégoumènes) selon les emploie auxquels ils ont é|é appelés, ayant le même esprit 4e foi et la mMr imposition des mains apostolique, selon les canons, étant comme les membres d'un même corps, celui de Jésus-Christ, en quelque lieu do la terre qu'ils se trouvent, ils ne forment qu'un seul temple saiiÂ, et, liés par)·· liens de la charité chrétienne, quelque séparés et Eviséa qu'ils semblent être par les nécessités de la vie sociale et les vicissitudes politiques, ils sont inséparables et indivisibles dans l'ion# de, l'Egliae.

C'est d'après ces principes que, dès l'origine, l'Eglise du Christ, c'eet-h-dire les vénérables concile· œcuménique·, prenant en considération la nécessité de· temps, ont séparé ou réuni des provinces ecclésiastique·, ou les ont soumises è d'autres, on le» ont déclarée· indépendantes, sans porter la moindre atteinte h l'unité de la foi ni de la disDoipline de la communauté ecclésiastique. Maintenant donc pinsiburs très saintes métropoles, archevêchés et évêchés, du ressort du trône patriarcal, apostolique et œcuménique de Constantinople, ceux qui oompoaent aujourd'hui le royaume de la Grèce, que Dieu sawe et protège, quoiqu'ayant conservé par la grâce de Dieu l'unité de la foi, sont néanmoins demeuré· pendant quelque temps, par les vicissitudes des circonstances, en dehors des rapporta ecclésiastiques et canoniques tju'ih auraient <16 avoir avec leur mère orthodoxe, la grande

1 Ioh. XV, 4.
· iMd. 1.
· 1M4.4.

γάλην ἐκχλησίαν, ἐξ ἡ ἠρτηντη, μεά θή **xd** «ρδ ἑ *ndaut* τά λοιπά; ὀρθοβόξου τού Χριστού ἐχχλησία, ἡμεὶ οἱ διά τή χοίριτο τού παναγίου πνεύματο συνελθόντε; ἐν κλήρκ συνόδ* πρδ κατ^τισμδν τή κανονική ἑνότητο τή **iv** Ελλάδι ἐκκλησία μετά τών λοιπών ὀρθοδόξων ἐχχλησιών, ἀχούσαντε διά τών ἐπισήμων γραμμάτων τών ἐπ;σταλέντκ>ν ἡμίν παρά τού εὐσεβού ὑπουργείου τού θχοσώστου κράτου τή Ελλάδο τήν τ» περί τούτου αἴτησ-.ν τού *tout* σύμπαντο εὐλαβεστάτου χλήρου χα! τήν συντρεχουααν ἐχιθυμίαν παντδ τού ορθοδόξου ἑλληνιχού λαού, τών **iv** Αγίφ. πνεύματι τίχνων ἡμών Αγαπητών χα! περιποθήτων, συνιδδντε; **Si** χα! τήν χρείαν τή κατ' ἐκείνο τό νεοσύστατον κράτο διαχονία τή **πίστεω**; χαὶ τή ἐκκλησιαστική οἴχονομία τή **ἱνότητο**, xai συσκεψάμενοι ὀπω ἡ τ« αγία ἡμών π;στι *Six·* τηρηθή ἑσαεί Αλώβητο xai οἰ χανόνε; τών θειων πατέρων Απαραβίαστοι χαί Αμαρασάλευτόι, ὡστε εἰναι. πάντα; ἡμά ὡ **iv** τή αυτή **πίστη**, οὔτω χα: iv β τή αὐτή οἰχονομίφ τή **ἑνότητο**; χα! κλήματα αδιάσπαστα τή; Μία;' αμπέλου, ὡρίσαμεν τή δυνάμει τού παναγίου χαί τελεταρ/:χού πνεύματο διά τού παρόντο συνοδικού τόμου, ινα ἡ **iv** τώ βαριλειφ τή 'Ελλάδο δρθόδοξο; ἐχχλησία, αρχηγόν ἔχουσα χα! κεφαλήν, ὡ χα! πάσα ἡ καθολική χαί ορθόδοξο ἐχχλησία, τδν κύριον χαί θεόν χαὶ σιοτήρα ἡμών Ιησούν Χριστόν, ὑπάρχη τού λοιπού κανονικώ αυτοκέφαλο, υπερτάτην ἐχχλησιαστικήν Αρχήν γνεορίζουσα σύνοδον διαρκή, συνισταμίνην ἐξ Αρχιερέων προσχαλουμένων Αλληλοδιαδόχω χατά τά πρεσβεία τή χειροτονία, πρόεδρον ἔχουσαν τδν πατά καιρόν ἱερώτατον μητροπολίτην Αθηνών καί διοικούσαν τΑ τή ἐχχλησία χατά του θείου; κα! ιερού κανόνα ἐλευθέρω χα! Αχωλύτω; Απδ πάση κοσμική ἐπεμβά- ^<ὡ. Οὐτω δὴ χα! ἐπ! τοῦτοι χαθισταμίνην .διΑ τού παρόντο συνοδικού τόμου τήν ἱεράν ἐν 'Ελλάδι σύνοδον„ ἐπιγινώσκομεν αυτήν καί Ανακηρύττομεν πνευματικήν ἡμών Αδελφήν χα! πάσι το!; απανταχού εὐσεβισι κχ! ὀρθοδὀξοι τίχνοι Τή μιΑ Αγία καθολική χα! Αποστολιχή ἐκκλησία ἐπισυνιστώμεν, ὡ τοιαὐτην τού λοιπού Αναγίνωρίζεσθαι χαί μνημονεύεσθαι τφ ὀνόματι· ἹερΑ **σύνοδο τή ἐκκλησία τή Ελλάδο** · δαψιλεύομεν δέ αὐτή xsd πάσα τά; προνομία; κα! πάντα τΑ κυριαρχικά δικαιώματα, τά τή Ανωτάτη ἐκχλησιαστική Αρχή παρομαρτούντα, ἵνα τού λοιπού μνημονεύηται ὑπδ τών ἐν 'Ελλάδι Αρχιερέων ἐν ταί ἰδίαι; ἐπαρχίαι ἱερουργούντων, τού προέδρου αὐτή μνημονεύοντο **Πάση ἐπισκοπή ὀρθοδόξων**, καί χορηγή τά πρδ χειροτονίαν Αρχιερέων Απαιτουμένα κανονικά; εκδόσει. Ἰνα δέ ἡ κανονική ἑνότη πρό τε τήν ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλην ἐκχλησίαν καί πρδ τά λοιπά; ὀρθοδόξου τού Χριστού ἐχχλησία; διατηρήται χατά τού θείου χα! Ιερού χανόνα χα! τά πατροπαράδοτα ἔθιμα τή καθολική; ὀρθοδόξου ἐκκλησία, οφείλει ἡ ἱερά σύνοδο τή ἐχχλησία τή 'Ελλάδο μνημονεϋειν ἐν το! ιεροί; διπτύχοι τού τε χατά καιρδν οικουμενικού πατριάρχου κα! τών λοιπών τριών πατριαρχών κατά τάξιν, καθώ καί πάση; ἐπισκοπή δρθοδὀξων, λαμβάνειν δέ, δσάχι *te* **χρήζη**, xai th ἁγιον μύρον παρΑ τή Αγία τού Χριστού μεγάλη ἐχχλησία. Καιά δὲ τά κανονιχά χα! πατροπαραδότου διατυπώσει ὁ πρόεδρο τή Ιερά; συνόδου Αναγορευόμενο ὀφείλει ἐπιστέλλειν τά Αναγκαία συνοδικά γράμματα πρό; τε τδν οικουμενικόν καί πρδ τού λοιπού; πατριάρχα, καθώ καί οὐτοι Αναγορευόμενοι τδ αὐτδ ποιήσουσιν. Οὐ μὴν Αλλά κα! ἐν το!; συμπίπτουσιν ἐκκλησιαστικοί πράγμασι, τοί δεομένοι ' συσκέψει κα! συμπράξεω πρό κρεἰττονα οικονομίαν do! στηριγμδν τή ὀρθοδόξου ἐκκλησία, ἠρεαεν,· Ινα ἡ μέν ἐν 'Ελλάδι ιερά σύνοδο Αναφέρηται πρδ τδν οικουμενικόν πατριάρχην καί τήν περί αὐτδν ἱεράν σύνοδον, ὁ δέ οικουμενικό;, πατριάρχη;

Eglise do Constantinople, dost ib dépendaient, de même qu'avee Im autre* Eglise· orthodoxe· da Christ. Aprè· non· être réunis, per la grhee do Dieu, ea plein syaode, pear régulariser l'uuité canonique de l'Egliss de Orèce avec le· autres Eglise· orthodoxe·; aprè· avoir entendu par la lecture des lettres officielle· à nous envoyées par le pieux ministère du gouvernement grec, que Dieu sauve, la demande de tout le vénérable clergé de la Grèce, à laquelle sont conformes les vieux unanimes de tout le peuple orthodoxe de ce pays, nos enfants bien aimés en l'Esprit-Saint; après avoir considéré les besoins du service de la foi dans ce royaume nouvellement constitué et les intérêts de l'unité ecclésiastique; enfin, après avoir songé aux moyens de conserver h jamais pure et sans tache notre sainte foi, et inviolables et sacrés les canons de nos saints pères, pour que nous soyons tous dans la même unité comme nous avons tous la même foi, et que nous soyons des branches inséparables de la vigne du Seigneur, nous avons arrêté par le présent tome synodique, avec le secours du Saint-Esprit, qui préside à nos résolutions, que l'Eglise orthodoxe du royaume de Grèce, ayant pour tête et pour chef, comme toute l'Egliae orthodoxe et catholique, notre Seigneur Jésus-Christ, notre Dieu et notre Sauveur, existe désormais, indépendante canoniquement, reconnaissant Comme autorité suprême» ecclésiastique un synode permanent, composé d'archevêques qui se succèdent d'après le rang d'ancienneté de leur sacre, ayant pour président le très vénérable métropolitain d'Athènes, et dirigeant les affaires ecclésiastiques, libre et dégagé de toute intervention temporelle. Le saint synode de la Grèce ainsi constitué par le présent tome synodique, nous reconnaissons cette vénérable assemblée, et nous'la proclamons notre sœur spirituelle, et nous recommandons h tous les enfants pieux et orthodoxes de l'Eglise, une, sainte; catholique et apostolique, en quelque lieu qu'ils soient, de la reconnaître pour telle, *et d'en* faire mention dans les saints .mystères sous le nom ,de MHii *eynode de l'Egliee de Grèce.* Nous lui accordons tous les privilèges, tous les droits souverains, tous ceux qui appartiennent à la plus haute autorité ecclésiastique, afin qu elle soit nommée désormais au canon de la messe par les évêques de la Grèce célébrant dans leurs provinces, son président le commémorant lui-même en ces termes: *El de tant le carpe épiecopal dee orthodoxae;* le saint synode de la Grèce a le droit de donner toutes les autorisations canoniques nécessaires pour le sacre des évêques; mais, pour que l'unité canonique envers la grande Eglise de Constantinople et les autres églises orthodoxes du Christ soit observée selon les sacrés canons et les usages traditionnels de l'Eglise catholique, orthodoxe, le saint synode de l'Eglise de Grèce doit nommer, par ordre hiérarchique, au canon de la messe, le patriarche œcuménique et les trois autres patriarches, de même que tout l'épiscopat orthodoxe, et recevoir, toutes, les fois que besoin sera, le saint chrême de lg sainte Eglise du Christ, la grande Eglise de Constantinople. D'après les usages canoniques et traditionnels, le président du saint synode doit envoyer h sa nomination les lettres synodique· nécessaires au patriarche œcuménique et aux autres patriarche·, qui en font autant de leur oSté. 8'il lurvient'quelque affaire eoeléaiastique, qui réclame aide et conseil pour la prospérité et l'aiermiseement de l'Eglise orthodoxe, il sera bon que 1s saint synode de Grèce en réfère au patriarche œcuménique et h son sacré collège: le patriarche œcnméniquè et çon

μπά τή; ιαρ2 βδτδν Αγία; χαι UpA; συνόδου καρ- λ
έχη προ*ύμ«κ τή» έβυτού σύμκρβξιν, άναχΜνβν τά δέοντα πρδ; τήν ί«ράν σύνοδον τή έχχλησία; τή; 'Ελλάδο . ΤΑ 8* πρδ; τήν έσωαριχήν έχχλησιβστιχήν βιοίκησιν Αφορβντα, eia, tfif' ate·!*, τΑ mpl teλογή; χαί χ«ιρστονία άρχιαρέ«η>, »ρέ Αριθμού αύτβν m2 ίvopaoïa τβν θρόνων αύτβν, iwp2 χκροτανία; ί<ρέων χχί {«ρρδιαχόνων, xspi γάμου xai διαζυγίου, «Cpl διοιχήσιώ; μοναστηρίων, napi «ύταξία; m2 tat* παιδιύσ»»; τού ί·ρού κλήρου, râpl τού κηρύγματο τού θ«ίου λίγου, leapt Αποδοκιμασία Αντιθρασχαυτιχβ/βιβλίων, ταύτα πάντα χβί τά τοιβύτα κανονισθήσονται παρά τή lape; συνόδου διά αννοδιχή; κρ4ξ«ω, μή άντιβαινούση; τδ καράπαν τοί 1·ροί; χανόσι τόν Αγίων χβί ί·ρβν συνόδων xai tot; πατροπαραδότοι; έθίμοι;.χα! tat; διατυπώσ»σι τή όρθοδόξου Ανατολική; έκκλησία.

'Επ' αύτοί ούν tot; δροι; αδτη ή Αρχήθβν χαλλιγόνο; μήτηρ, ή <ί>; Αμκ·λο; χύθυνούσα έν tot; β
χλΙτ<σι τού otxou xupioul, ή έν Kuvatovτινουπόλιι μιγάλη τού Χριστού έχχλησία, έν άγίφ κν«ύματι συνοδικό; άποφαινομένη Αναγορ<ύ«ι κα! χηρύττιι τήν έν 'Ελλάδι έχχλησίαν αύτοχέφαλον χα! τήν έν αύτή σύνοδον Αδχλφήν έν κν«ύματι έαυτή; τ» χαί χάση; Αλλη; Ανά μέρο; όρθοδόξου έχχλησία;. Έτι άνβγνωρίζ«ι πλήρη χα! κυρίαν χα! άχοστολιχήν τήν ψήφφ χαί δοχιμασίφ τβν έν Έλλάδι ί»ρωτάτων μητροπολιτών καί άρχι«κισκόπων καί έπισκόκβν γινομένην χπροτονίαν, ήν έλαβον twstôtv Απδ τού ditoστολιχού oixoopsvixoO τούτου θρόνου ή χαί Αφ' έτέpou άποστολικοΟ θρόνου ή καί σενόδων αύτόχ«φάλων τβν έν τφ δρθοδόξφ πληρώματι. "Ετι δέ χατέχβι πλήρη, χυρίαν χα! Αποστολικήν πάσαν χ·ιροθ»σίαν αύτών χχ! πάσαν ίεράν τελετήν νομίμω; τελουμένην, καί ,τοιαύτην Αξιο! χατέχοσθαι καί παρά πάν&ν τβν όρθοδόξων.

Ταύτα' ώρισχν έν άγίφ πν»ύματι ή έν Κωνσταν- c
τινουπόλιι όρθόδοξο; ί«ρά σύνοδο ιύχομένη άπλέτφ πόθφ χαί βιαπύρφ Αγάπη τή φίλη αύτή;. έν Χριστφ άδιλφή στηριγμδν έν τή πίστ»ι χαί άν .τή ένότητι, προκοπήν έν τοί; παραγγέλμασι τού χυρίου χαί άγρυπνο» προσοχήν·' st; .τήν όρθόδοξον διδασκαλίαν τοΟ ποιμνίου, «ί 8 τδ πνιύμα τδ άγιον έπέστησ» ποιμαίνιιν, δπω; Αν «ίπωσι χαί οί άντιχ»ίμινο; τή <ύσ«β«ία· Τί; αδτη ή έχχύπτουσα ώσ«ί δρθρο;, καλή ώ; σίλήνη, έχλιχτή ώ; ό ήλιο;, θάμβο; ώ; τιταγμέναι*; Η) βέ θ»δ τή; «ίρήνη;, b ποιήσα; τά άμφότχρα ϊν χβί τδ μβσότιιχον τού φραγ-' μού λύσα, δψη ήμίν τδ αδjè φρονβίν έν άλλήλοι; πάντοτ», χάριτι χαί οίχτιρμοί; τού πρώτου χαί μβγάλου καί άκρου άρχι«ρ4«; Χριστού .τού θτού ήμΑν, πρ«σβ<ίαι τή; παναχράντου αύτού μητρό;; τή; dsiπαρθένου χαί ^sosôxou Μαρία;, τού τιμίου ένδόξου προφήτου προδρόμου χαί βαπτιστού 'Istdvvou, τβν άγιών ένδόξβν κανουφήμβν θτοχηρύχβν χα! xvsuματρφόρων Αποστόλων, τβν δσίβν χαί θτοφόρων πατέρων ήμών χαί πάντβν τών άγίων, Αμήν.

t Άνθιμο; έλέφ θ«ού Αρχι*πιτινουπόλιω; νέα; Ρώμη; χαί οίχουμι
έν Χριστφ τφ θ»φ Αποφαίνχται

f ό πρόηρ Κωνσταντινουπόλεω Κωνστάντιο; Α' έν Χρ.στφ τφ θ«φ αυναποφαίνναι.

j- & πρώην Κωνσταντινσυπόλιβ; Κωνστάντιο; Β' έν Χριστφ τφ <Ηφ συναποφαίν«ται.

f & πρώην Κ*>νσταντινουπόλ«ω Γρηγόριο; έν Χριστφ τφ *Ηφ συναποφαίνβται.

«Pucxxvn, 4
>0μ αιμ α

sacré collège eempreeeeront, de leur côté, do prêter je,, coaoonn et do faire ee qu'il» devront envers le saint synode de l'Eglise de Grèce. Quant 4 oe qui 'regarde l'administration intérieure de l'Bgtipe, comme le choix et le Caere deo évêques, leur nombre et le non» de leurs trônes, Eordinatioa des Frétros et des diacres, le mariage et le divorce, administration des monastères, la discipline et l'éducation du clergé, la prédication de la parole de Dieu, la censure des livres anti-religieux, toutes ces choses et autres semblables seront réglées par le saint synode, par un acte synodique, ne,contrevenant en rien au sacré» canons des saints st vénérables conciles, aux coutume» traditionnelles et aux usages de l'Eglise orthodoxe d'Orient.

.A ce» conditions, cette' mère toujours bonne, féconde, comme h vigne de la maison de Dieu, la grande Eglise de Constantinople, réunie en synode sous l'inspiration du Saint-Esprit, reconnaît et proclame indépendante l'Eglise de la Grèce et l'assemblée vénérable qui' la dirige, sa sœur spirituelle, comme celle de toute autre Eglise orthodoxe; de même elle reconnaît comme bon et apostolique, et sanctionne comme tel, tout sacre fait avec le suffrage êt l'approbation des très saints métropolitains, archevêques et évêques de la Grèce, soit par ce trône oecuménique et apostolique, ou par quelque autre trône apostolique, ou par des synodes indépendants appartenant é l'Eglise orthodoxe. Elle reconnaît encore comme bonnes et apostoliques, et sanctionne comme telles toutes ordinations faites par eux et toute cérémonie sacrée célébrée légalement, et elle» doivent être tenues pour telles par tous les chrétiens, orthodoxes.

Telles sont les résolutions prises, sous l'inspiration de l'Esprif-Saint, par le sacré collège orthodoxe, de Constantinople, qui souhaite λ sa sirur bien-aimée en Jésus-Christ, avec un désir sans fin et un amour brûlant, affermissement dans la foi et dans l'unité, progrès dans la voie des commandements du Seigneur et attention vigilante dans l'enseignement orthodoxe du troupeau dont l'Esprit-Saiqt lui a confié la garde, afin que les ennemi» eux-mêmes âe la religion soient forcée de s'écrier. *Qmlh* set *cM»* gui s'avaaes comme Tanfa, *belU nauM la loot, brillant·* comme *le soleil, terrible cotante* «ne armée *rangée* en *bataillé^* Que le Dieu de' paix, qui de deux choses n'en fait plus qu'une et qui renveree le mur qui sépare, nous donne sur chaque chose d'avoir toujours la même manière de penser, par la grâce et la miaéricorde du Christ, notre Dieu, premier étêque de son Eglise, par l'interoemion de sa très chaste, mère, Marie toujours vierge et mère de Dieu, par celle, du saint précurseur Jean-Baptiste le glorieux prophète, par celle de» saint» apôtre», remplis de l'esprit de Dieu et célèbre» prédicateurs -et pleins de gloire, par oeil» de nos saints et ditina pèrea, et par l'interoeMion de tous le» saints. Ainsi soit-il.

t Anthime, par la miséricorde de Dieu archevêque de Constantinople, la nouvelle Rome, et patriarche oecuménique, définit dans le Chri»t-Dien.

t Constant I", ex-patriarche de Constantinople, définit aussi dans le Christ-Dieu.

t Constant U, ex-patriarche de Constantinople, définit aussi dan» le OHriet-Dieu.

t Grégoire, ex-patriarche de Constaptinople, définit susm dans ,le* Christ-Dieu.

t *ἰ* πρώην Κεενσταντινουκόλεω Γερμεενδ tv Χριστῳ τῳ θβῳ συναποφεάντΜi. A

f ό πρώην Κείνστειντινουπόλεεβ Ἄνθιμο έν Χριστῳ τῳ θεῳ συναχοφαίνεται.

t Κύριλλο έλέιρ θεού πατριάρχη τή Αγία πόλεω Ἱερουηλήμ iv Χριστῳ τῳ θεῳ συναποφαίνεται.

f ό Καισαριία Παίσιο .

t *ἰ* Ἐφέσου Ἄνθιμο . › '

t Ἡραχλεία Πανάρετο .

t ό Νικομήδεια Διονύσιο Ιχων χ«1 τήν γνώμην τού αεβασμιωτάτου γέροντα Αγίου Χαλκηδόνα κυρίου Ἱεροθέου.

+ ό Δέρχων Νεόφυτο .

T i πρόεδρο Διδυμοτείχου Μελέτιο ,

t ό.Νεοχεασαρεία Λεόντιο .

t i Κρήτη Χρύσανθο ,

f ό Σερρών Ἰάκωβο .

t δ Βιζύη Γρηγόριο . ›

B

t ό Σωζοαγαθουπόλεω Προκόπιο ,

t 6 ΐφώην Μεσημβρία Σαμουήλ,

t δ Σταυρουκόλεω Κωνσταντίνο .

f Germain, ex-patriarche do Constantinople, déflnit anati dano le Christ-Diéu.

t Antbime, ex-patrhnhe de Constantinople, définit aussi done le Christ-Bien.

t Cyrille, per la miséricorde de Dieu patriarche do la aainto cité do Jéruàalem, délnit ausai dan· 10 Christ-Dieu.

f Paisius, de Cdaaréé.

t Antbime, d'Ephèae.

t Pinarèto,'d'Héraolée.

t Denya, de Nieomédie, représentant et signant ausai pour le trèa vénérable prélat l'évêque de Chaicédoine Mgr. Hiérothée.

t Néophyte, de Derkoa.

t Mélétius, président de Didymotika.

t Léontiua, de Néo-Céaarée.

t Chrysanthe, do Crète.

t Jacques, de Serrés.

t Grégoire, de Viaia.

t Prooope, de Soiopoli·.

t Samuel, ex-archevêque de Mésembria.

t. Constantin, de Stavropolia.

Μετά Si τήν Ανάγνωσιν τού ιερού συνοδικού'τόμου χαί τών υπογραφών, άμφότεροι οί χοροί έψαλλαν δμοφώνω - **Πολυχρόνιον ποιήσαι κύριο δ θεό τδν παναγιώτατον χαί σεβασμιώτατον ήμών αύθέντην χαί δεσπότην, τδν οίχουμενιχδν πατριάρχην χΰριον χύριον "Ανθιμον χΰριε, φύλαττε αύτδν. εί πολλά έτη.** Καί εύθϋ δ πανιερώτατο μητροπολίτη Σταυρουπόλεω Κωνσταντίνο Τυπάλδο έξεφώνησε τδ έξή χαριστήριον έπιφώνημα-

,'Γί .δ ήχο ούτο τών έορταζδντων δ παναρμδνιο ; Τι ή λαμπρδτη αΰτη χαί ή εύπρέπεια τή παρούσα μεγαλοπρεπού πανηγύρεω ; Τί τδ νέφο τούτο τών θυμιαμάτων τδ περιχυχλούν τδ σέβα τών άχράντων -τή πίστιω κειμηλίων χαί ή χαρμόσυνο αίγλη τή φαεινή ταύτη χαί σελασφδρου λαμπαδαψία ; Τί 8τι οί έξήχοντα δυνατοί χυχλούσι τήν χλίνην τού μυστιχοΟ Σολομώντο , ού βομφαίαν μαχητοΟ έσπασμένοι, άλλα τήν μάχαιραν τού πνεύματο , 4 έστι βήμα θεού, αύΐί πρδ πόλεμον παρατεταγμένοι, άλλ' εϋαγγελιζδμενοι Αγαθά τή Σιών χαί ειρήνην τοί μακράν χαί τοί έγγύ ; Φαιδρόν δρώ σήμερον τή έχχλησία τδ σύστημα χαί τού πνεύματο τήν χάριν άστράπτουσαν. Ὀρώ παράταξιν γεραράν χαί σεβασμίαν όμήγυριν, θεσπεσίου ποιμένα χαί διδασχάλου , Εεράρχα σεπτού χαί πατριάρχα άγιωτάτου , Αού πάντα θεο-λογοΟντα χαί τήν πρδ τά θεολογούμενα πάσχοντα κοινωνίαν. Βλέπω, χαί ή έπίγειο Ιερουσαλήμ μιμείται τήν έπουράνιον, χαί ή έχχλησιαστιχή ιεραρχία περιχορεύουσα τδ ίλαστήριον συνψδει τή ούρανίῳ έν χαί τδ αύτδ ψσμα, τδν τρισάγιον ϋμνον μετά τών Αγγελικών μελῳδούσα διαχοσμήσεων ¹ ό δέ περιούσιο τού κυρίου λαό ώ έν εύσήμῳ ήμέρῳ Εορτή ήμών θυσίαν προσάγει λατρεία , τε χαί αίνέσεω , χαί *μία* παρά πάντων έπιτελεΐται συμφωνία. Ζητώ τή χαρμονή τήν ύπδθεσιν, έπερωτώ τή εύφροσύνη τδ αίτιον, χαί Ακούω τού Δαβίδ θεηγορούντο 1¹ Α Οτη ή **δόξα τή θυγατρδ τού βασιλέω** , τή Αμιάν,του χα! άγιωτάτη τού Χριστού έχχλησία . "Ο τών θαυμάσιων Ακουσμάτων ώ τή Αφάτου δωρεά τε χαί χάριτο . Ἡ μεγάλη τού Χριστού έχχλησία, ή μήτηρ χαί διδάσκαλο τών έκχλησιών, Αναγορεύει σήμερον κανονιχώ τήν τή βασιλευομένη Ἑλλάδο όρθόδοξον έχχλησίαν αΰτοχέφαλον χαί σύνόδρνχαθίστηστν έν αύτή ιεράν, χαί ταύτην Αδελφήν αύτή έν Χριστῳ πεφιλημένην πρδ πάσα τά ύπ' ούρανδν έχχλησία Αναχηρΰττει.

„'Εν τοιαύτη τή έχχλησία χαρῳ έξέστω μοι, ώ πατέρε θεσπέσιοι χαί πάντε οί παρδντε , δλοψύχω Ἀναβοήσαι1· **Δόξα έν ύψίστοι θεῳ, χαί έπί γή ειρήνη,.έν Ανθρώποι εύδοχία.** Ἀνέτειλε λ,οιπδν φαιδρά χαί παμφαή ή πολυπόθητο αδτη ^ιέρα, ήν έπεΐήτει μέν Ανωθεν παρ' ήμών ή έχχλησία τών πρωτοτόκων, τών έν ούρανοί Απογεγραμμένων,' ώδινε δΐ κάτωθεν άπδ τίνο ήδη χρόνου ή εύσέβωα τών γνησίων ποιμένων τή έπί.γή τού Χριστού έχχλησία , προσεδόχα, δέ περιπαθώ σόμπαν τδ χριστεπώνυμον πλήρωμη τών Απανταχού δρθοδόξων. Ἀριζήλου δδξη όλόφωτο ήλιο σελαγίζει σήμερον έπί τού έχχλησιαστικού δρίζοντο , χαί διά τών χρυσοειδών C Αχτίνων αύτοΟ περιαυγάζε: τήν έπάνω δρου χειμένην αιώνιον χαί Αγίαν πδΑν τού μεγάλου βασιλέω , περί ή δεδοξάσμένα έλαλήθη πανταχού χαί ένδοξα Αείποτε λαληθήσεται Απδ γενεά εί γενεάν έω τού ϐιώνο χαί Αναφαίνεται πάλιν νοερώ χατηστερισμένον έπί τού μεσουρανήματο τή χαθολιχή έχχλησία τδ προσχυνητδν σημείου τού υίού τού .Ανθρώπου, ό τετραπέρατο χαί ζωηφδρο τού κυρίου σταυρό ,· συνάπτων τού δρθοδόξου χριστιανικού. κόσμου τά πέρατα εί πνευματικήν κα! κανονικήν ένδτητα ύπδ τήν Αήττητου αυτού δύναμιν. Ἡ δρθόδοξο έκκλησία τή ‘Ελλάδο Αείποτε δογματικώ ήνωμένη μετά τή τού Χριστού μεγάλη έκκλησία , τή πνευματική αύτή μητρό καί προστάτιδο καί χηδεμδνο , έμενε πρδ καιρόν διά πολιτιχά περιπέτεια Αφεστώσα. ταύτη κατά τήν έξωτερικήν ένότητα· Αλλ· ιδού νύν «Αρπου λοιπόν τού φραγμού τδ μεσότοιχον, τό πρδ καιρόν διαχώρισαν μητίρα καί θυγατέρα- χαθαιρεΐται πάν (αίτιον διαστάσεω τών έχχλησιών, χαί ή κανονική συνάφεια καί ένότη έμπεδούται σήμερον έπί τή βάσει τών ιερών κανόνων διά τού ιερωτάτου προσκυνητού συνοδικού τόμου, χαί ή ειρήνη τού θεού ή ύπερέχουσα πάντα νούν πάσαι ταί όρθοδόξοι έχχλησίαι έπιβραβεύεταη καί τά νέφη τή πριν κατήφεια σκεδάν-νυνται, χαί δ τή έκκλησία ούρανό αιθριάζει, καί καταφαίνεται ώ έν Απλέτῳ φωτί ύψηλδ ό τού κ»; ρίου βραχίων, καί τδ παντέφορον έχείνο τή ύπερτάτη αύτού. προνοία δμμα Αγρυπνον χαί Αχοίμητον έγρηγορό ύπέρ τή αύτού έχχλησία .

,Ταΰτα τή ήμέρα τά μεγαλεία- τοιαότην θ«οϋ εύδοχίαν έχπεραίνει σήμερον ή θεοσύλλεκτο αδτη χορεία τών ϐών ποιμένων τή έχχλησία ; τήν Ανωθεν προθεσπιθθείσαν περί τή έν ‘Ελλάδι έχχλησία βουλήν έν Αγίῳ πνεύματι έπιθεσπίζουσα καί εί πάσαν τήν όβθοδοξοΰσαν οικουμένην νεσμοδοτοΰσαί

¹ Lak II, 14,

„Μακάριοι ἡμεῖς οἱ τῇ τοσαύτῃ τοῦ θεοῦ περὶ ἡμᾶς χάριτι ἀξιωθέντες γενέσθαι σήμερον αὐτόπται καὶ αὐτήκοοι μάρτυρες· μακαριώτεροι οἱ συμπροθυμηθέντες καὶ συντελέσαντες καὶ συμβαλόντες καὶ βουλῇ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ἱερὸν τοῦτο ἔργον τῆς θείας οἰκονομίας.* Ἐπιγνώμεν, ὦ μακαριστοί, τῆς ἁγίας ἡμῶν μητρὸς ἐκκλησίας τὸ ἄβιον κράτος καὶ ἀκατάλυτον· ἐπιγνῶμεν τὴν ἀείζωον τοῦ Πνεύματος δύναμιν τὴν κατασκιάζουσαν διὰ παντὸς τὴν σωτηρικὴν ταύτην τοῦ θεοῦ κιβωτὸν καὶ ζωοποιοῦσαν ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέρματος αἰώνων τὴν αὐτὴν διαμένουσαν. Ἐπιγνῶμεν τὸν θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν ζῶντα καὶ ἐμπεριπατοῦντα ἐν τῇ παρεμβολῇ ταύτῃ τοῦ νέου τῆς χάριτος Ἰσραήλ, τὸν αἰώνιον νυμφίον τῆς ἐκκλησίας, τὸν θεὸν τὸν μέγαν καὶ ἰσχυρὸν ὅστις ἐποίησεν ἡμῖν τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα ταῦτα καὶ θαυμαστά, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Ἤ τί ἄλλο παρὰ τὴν ἐξαίρετον καὶ δοξάζουσαν τοῦ θεοῦ περὶ ἡμᾶς εὐδοκίαν καὶ ἀγαθότητα κατὰ ταὐτότητα. καὶ ἡ παροῦσα πανίερος τελετὴ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ταύτης συνόδου, τελουμένη κατ' αἰσιωτάτην σύμπτωσιν ἐν αὐτῇ πανεόρτῳ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν ἡ ὀρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία πανηγυρίζει τὴν μνήμην τῶν πανευφήμων καὶ θεοκηρύκων ἀποστόλων τῶν πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ Χριστοῦ; ἐν ᾄσμασιν ἱεροῖς καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς; Ἀνυμάει καὶ γεραίρει ὡς πρωτοστάτας τῶν Ἀποστόλων, διῃρημένους τοῖς σώμασι καὶ ἡνωμένους τῷ πνεύματι· καὶ τί; οὐ βλέπει σήμερον προφανῶς καὶ ἀριδήλως ἐνεργουμένην τὴν τῷ μακαρίῳ Πέτρῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις ἀπὸ τοῦ ἀψευδοῦς στόματος τοῦ θεανθρώπου σωτῆρος ἡμῶν δοθεῖσαν ἐπαγγελίαν, ἣν ἠκούσαμεν σήμερον ἐπ' ἐκκλησίας ἐκ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου ἀναγινωσκομένην, ὅτι **Πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσι** τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, ἣν ᾠκοδόμησε καὶ εἰς αἰῶνα οἰκοδομεῖ ἐπὶ τῆς πέτρας τῆς τοῦ Πέτρου πίστεως καὶ ὁμολογίας; ‘Χαῖρέ μου τοίνυν ἡ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ εἰς τοῦτο γὰρ καὶ φέρει τὸν λόγον ἡ παροῦσα ἀείμνηστος ὑπόθεσις)· χαῖρέ μοι ἡ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ, ἡ καλὴ καὶ ἄμωμος, ἡ νύμφη Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, ἡ περιστερὰ ἡ ἀμόλυντος, ἡ μία ἁγία καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ ἐκκλησία, ἐν ᾗ ἁγιάζομεν τὴν κλῆσιν ἡμῶν. καυχώμεθα εἰς τὴν κλῆσιν ἡμῶν καὶ χαίρομεν διὰ τὴν κλῆσιν ἡμῶν, καὶ τὴν χαρὰν ἡμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ἡμῶν, καὶ εἴη εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἐν Χριστῷ ἐγκαυχωμένη διὰ τὴν ἔσωθεν δόξαν σου (ὅτι **πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν**), καὶ εὐφραινομένη διὰ τὴν ἐφικυκλοῦσάν σε δύναμιν καὶ ἀεμνυνομένη ἐκ στεφάνῳ τῆς ἀθανασίας, μεθ' οὗ σε ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ νυμφίος σου οὗτος, *ὁ ὡραῖος κάλλει* παρὰ πάντας ἀνθρώπους, ὁ βασιλεύς σου καὶ αἰώνιος καὶ ἄκρος Ἀρχιερεύς σου, ὁ κύριός σου καὶ ὁ θεός σου. Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης καὶ ἑῴας ὡς θεοφεγγεῖς φωστῆρας περιστοιχοῦντά σε καὶ κύκλον συναφῆ καὶ ἀδιάτμητον ἐν τῇ καθολικῇ τοῦ πνεύματος λιτῇ περὶ σὲ περιγράφοντα, στέφανον ἀληθῶς τῆς σῆς ἐν Χριστῷ καυχήσεως, καὶ ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ συνδοξάζοντα μετὰ σοῦ τὸ ἐπὶ τοῦ μετώπου σου ἐγκεχαραγμένον ἅγιον καὶ αἰνετὸν καὶ ὑπερύμνητον ὄνομα τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν. **Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ.**

* Ὦ μῆτερ τῶν ὀρθοδόξων μεγάλη τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία, ἀφ' ἧς ὡς ἀπὸ πηγῆς πολυχρούνου ἀέναα βρύουσιν εἰς πᾶσαν τὴν ὑπ' οὐρανὸν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν τὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας δωρήματα καὶ (ἵνα κατὰ τὴν Θεολόγον εἴπω φωνὴν) εἰς ἣν **τὰ πανταχόθεν ἄκρα συντρέχει καὶ ὅθεν ἄρχεται ὡς ἐμπορίου κοινοῦ τῆς πίστεως**; (Γρηγ. Ναζ., λόγ. ») ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πρᾳότητος καὶ δικαιοσύνης · *τὸν σταυρὸν τοῦ* κυρίου σου αἴρουσα, πάτει ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπιῶν καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν σε [illegible] ὁ θεὸς ἐν μέσῳ σου, καὶ οὐ σαλευθήσῃ. Κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων εὐλογεῖ ἄνωθεν διὰ παντὸς τὰς ὑπὲρ πάντων τῶν ὀρθοδόξων πολυμόχθους φροντίδας σου καὶ τὴν ὑπὲρ πασῶν τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν Ἀποστολικὴν μέριμνάν σου. Κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων εὐλογεῖ καὶ σήμερον ἐκ τῆς θειοτάτης ταύτης, ἣς συνεκάλεσας, ὁμηγύρεως τὴν πνευματικὴν ἀπόφασιν καὶ τὴν δι' αὐτῆς ἀναγορευομένην αὐτοκέφαλον ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, τῆς εὐσεβοῦς καὶ ὀρθοδόξου ἐκείνης γῆς, ἣν ἐφ᾽ ᾗ ἐπάτησαν οἱ ὡραῖοι πόδες τῶν ἀποστόλων τῶν εὐαγγελισαμένων τὰ ἀγαθὰ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ὅπου ἤχησεν ἡ θεορρήμων φωνὴ τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν καὶ οἰκουμενικοῦ διδασκάλου τῆς οἰκουμένης, τοῦ μεγάλου Παύλου, ὅπου ὁ προσκυνητὸς καὶ πανίερος τάφος τοῦ πρωτοκλήτου καὶ ἀποστόλου τῶν ἀποστόλων Ἀνδρέου, ὅπου ὁ θεηγόρος Λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστὴς καὶ Ἀπόστολος ἐκήρυξε καὶ κατέπαυσε τὸν ἀποστολικὸν αὐτοῦ στάδιον», ὅπου πρὸ τοῖς ἄλλοις τιμαλφέσι τῆς ἐκκλησίας σεμνώμασιν ἀποτεθησαύρισται μέχρι καὶ νῦν ἐν τῷ Μεγάλῳ Σπηλαίῳ τῆς ἐνδόξου Ἀχαΐας ἡ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ θεσπεσίου Λουκᾶ ἀνιστορηθεῖσα εἰκὼν τῆς παντανάσσης ἡμῶν θεομήτορος, καὶ ὅθεν τοσοῦτοι καὶ τηλικοῦτοι φωστῆρες τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀνέτειλαν κατὰ καιροὺς ἐπὶ τοὺς τῆς ἐκκλησίας στερεώματος. Κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων στηρίξαι τὴν ἐκκλησίαν ταύτην καὶ πᾶσαν ἁπλῶς ἐπισκοπὴν χριστιανῶν ὀρθοδόξων ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ὁμολογίας εἰς Χριστὸν ὁμολογίας τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως.

„Ὦ θεὲ τρισυπόστατε, πάτερ ἀγέννητε, υἱὲ γεννητὲ καὶ πνεῦμα ἅγιον ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορευτόν, ὁ εἷς καὶ μόνος ἀληθινὸς θεὸς τοῦ παντός, διαφύλαττε τὴν ἁγίαν σου ἐκκλησίαν ἀνωτέραν πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως καὶ πάσης ἐπηρείας ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος· ἐπισυνάγαγε δὲ καὶ πάντας τοὺς ἐσκορπισμένους ἀπ' αὐτῆς καλίσας αὐτοὺς εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἕνωσον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποίμνῃ, ἵνα, ὥσπερ εἷς ὑπάρχεις ἡμῶν ὁ κύριος, οὕτω καὶ μία ἡ πίστις τῶν εἰς σὲ πιστευόντων καὶ ἓν βάπτισμα τῶν εἰς τὸ ὄνομά σου βαπτιζομένων, καὶ γένηται πᾶσα ἡ γῆ ἐν ᾗ Χριστὸς ἐπικέκληται χεῖλος ἓν καὶ φωνὴ μία πᾶσιν εἰς δοξολογίαν καὶ αἴνεσιν τῆς σῆς δόξης καὶ βασιλείας.

„Σὺ δὲ παναγιώτατε οἰκουμενικὲ πατριάρχα, ὁ κοινὸς τῶν ὀρθοδόξων πατήρ, ὁ τῆς ἁγίας ταύτης καὶ μεγάλης συνόδου ἄνωθεν προεξάρχειν λαχών, ἔπαρον νῦν τὰς παναγίας σου χεῖρας ὡς ἐπὶ ἁπάσης τῆς χορείας τῶν περιϊσταμένων σε ἁγιωτάτων ἱεραρχῶν, καὶ εὐλόγησον ἐν ὀνόματι κυρίου τὸν περιούσιον αὐτοῦ λαόν, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρ' αὐτοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.“

Εἶτα φέσως ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐξεφώνησε τὸ **Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου**· καὶ μετὰ τὸ τέλος, **Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν**, καὶ μετὰ τὸ **Κύριε ἐλέησον**, τὸ **Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς** - εἶτα, **Δόξα σοι Χριστὲ ὁ θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι· ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν**, καὶ Ἀπόλυσις. Καὶ εὐλογοῦντος τοῦ πατριάρχου, οἱ χοροὶ ἔψαλλον **Τὸν δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν κύριε φύλαττε· εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα.**

* Ψ. XLV, 14.

Τούτων οὕτω. σὺν θεῷ τελεσθέντων, διελυθη ἡ Α τετάρτη αὕτη καὶ τελευταία συνέλευσι τῆ; ά,ία καὶ "μεγάχη; συνόδου, άποπερατωσάση αισίω τ» χ.α! θεοφιλῶ; τὸ Αγιον χαὶ ιερὸν χα! εἰ τοὺ αιώνα Γϋλογητὸν αὐτὴ ἔργον χα! Απήλθον Απαντε Ιχαίροντε χαὶ άγα&λόμενο: χα! Από γὼν ὀφθαλμῶν δάκρυα χαρά χαὶ κατανόξεω δλω χριστιανική έεήΤταλάζοντε.^ »-νοῦντέ τε yα! εὐλογοῦντε; τδν θεὸν έἰΐ πάσιν, οἱ ήχουσαν χα! είδον ἐν τῆ αυτοῦ μεγάλη έχ-,κλησίφ.

Τα^ α ούτώ- γενόμενα έγράφη ἐν τφδε τφ ιερή» χώδηχι τῆ τοῦ Χριστοῦ μ^^χλη έχχλησία εἰ αιώνιον μνήμην τῶν πεπραγμένων χα! δόξαν άίοιον τῆ |χχλησία , χα! ὑπεγράφη έπειτα παρὰ πάντων.

\+ Ἄνθιμο; ἐλέφ »θεοῦ αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα Ρώμη χα! οικουμενικὸ πατριάρχη; ἐν Χριστῷ τφ θεφ Αποφαίνετα:.

f ὁ πρώην Κωνσταντινουπόλεω Κωνγτάντιο; Α' Χρισιφ τφ θεῷ συναποφαίνεται.

Τ δ πρώην Κωνσταν.τινουπόλεω; Κωνστάντιο Β' Χριστή· τφ θεφ συναποφαίνεται.

t ὁ πρώην Κωνσταντινουπόλεω Γρηγόριο σϋναποφαίνεται ἐν Χριστῷ τώ θε»ί>.

ἡ ὁ πρώην Κωνσταντινουπόλεω Γερμανό; « Χριστφ τή> ΑήΓτεηνάποφαίνεται.

f ὁ πρώην Κωνσταντινουπόλεω Ἄτιμο ἐν Χριστῷ τφ θεφ συναποφαίνεται.

f Κύριλλο ^έλέω θεοῦ πατριάρχε τῆ αγία πόλεω Ιερουσαλὴμ χαὶ πάση Παλαιστίνη έ« Χριστῷ τῇ>. θεφ συναποφαίνεται.

ἡ $ Καισαρεία; Παίσιο .

t ὁ Εφέσου Ἄνθιμο .

γ ὁ Ηράκλειά; Πανάρετο .

ἡ ὁ Νιχομηδείαρ/Αιονύσιο έχων χαὶ τὴν γνώμην τοῦ σ,μαστοῦ γέροντο * αγίου Χαλχηδόνο; κυρίου Ιεροθέου.

γ ὁ, Δίρκων Νεόφυτο .

ἡ i πρόεδρο Διδυματε χου Μελέτιο;

\+-ὁ Νί^χαισαρί'α ο;.

\+ ὁ Κρήτη -Χρύσαν^ο .

Σιρρών Ἰάχωιο .

\+ Βιζύη Ἰνηγόριο .

,+ δ Σωζουαγαθουπόλεω: Προκόπια .

i πρώην Μεσημβρία; Σαμουήλ.

\+ i

SYNODIS CONST YNTINDI'OLITANA CHRISTIANOS IN GRAECIA"DEGENTES MONET DE PRONIΛΤΙΑΤΑ ECCLESIAE HELLADICAE LIBERTATE

1860 i» nii 29.

\+ Ἄνθιμο; ἐλέφ θεοῦ αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα Τώμη χα! οικουμενικὸ πατρι-«ΡΧϋι·

ἡ "Απχντε ο: τὸ θεόσωστον κα! ^εοφροϋρητον τῆ; Έλλάδο; οίν.οϋντε Βασίλειον ευλογημένοι χριστιανοί. ὅσοι τε τοῦ ιεροῦ καταλόγου χα! κλήρου εστέ ἱερώτατοι μητροπολίτα:, αρχιεπίσκοποι κα! ἐπίσχοποι, ἐν Αγιο» «νεύματ: Αγαπητοὶ ἡμῶν Αδελφοὶ κα! συλλειτουργοί, ευλαβέστατο: ιερεί , όσιώτατοι Ιερομόναχοι, χαὶ διάκονοι, καθηγούμενο.' τε κα! προηγούμενοι τῶν^ ευαγών μοναστηρίων, καὶ ὅσοι τῆ τῶν λαϊκῶν τυγχάνετε τάξεω , Αρχοντε τε όμοϋ καὶ Αρχόμενοι, μέλη τίμια τῆ μιά άγια καθολική; κα! Αποστολική έκκλησ.'α καὶ τέκνα ἡμῶν ἐν κυρίφ Αγαπητὰ καὶ περιπόθητα, χάρι εἴη ὑμῖν ἀπὸ θεοῦ καὶ ειρήνη καὶ έλεο , παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή, ευλογία καὶ συγχώρησι .

Κα! τούτο Αρα τῆ Αειζώου καὶ Αεννάου χάριτο τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοϋ πνεύματο , τῆ ένοικούση διηνεκῶ ἐν τοί; Αχράντοι; καὶ Ακηράτοι περίβολοι; τῆ καθολική καὶ ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία , Αδελφοὶ ἡμῶν ἐν Αγίφ πνεύματι καὶ τέκνα Αγαπητά· περιαιρείται γάρ ιδοὺ τὸ μεσότειχον τοῦ φραγμοῦ, δν ἡ πολύτροπο τῶν πραγμάτων φορά δυσυπέρβατον έστησε μεταξύ φιλοστόργου μητρὸ , τῆ Αγία καὶ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία , κα! τέκνων φιλομητόρων, τῶν εὐσεβῶν κα! φιλοθέων χριστιανών τῆ δρθοδοξούση γῆ τῆ 'Ελλάδο , καὶ τὰ δεσμά, τῆ σιγή διαρρήγνυνται πολὺν τὸν μεταξὺ χρόνον τά; έκατέρων γλώσσα πεδήσαντα χαὶ τὸ τῆ Αμοιβαία Αγάπη; αίσθημα Ανέκφορον συμπνίγοντα κα! άπροΐτον ἐν ·ίο! λάρυγξι. Κα! πάρεστι τοίνυν Αχοὺσα: φωνή μητρική καὶ φωνή; Ανταχοὺσαι Αδελφική , χα! π,ιοσειπεὶν κα! προσφθέγξασθαι κα! χαρήναι ἐν άλλήλοι κα! τὸν ἐν Χριστή» Ανταλλάξασθαι Ασπασμὸν χαὶ εὐφρανθήνα: αϋθι , Ανθ' ὧν ἡμερῶν έταπείνωσεν ἡμΑ; ὁ Οψιστο , ἐτῶν, ὧν είδομεν κακά. Τοσοϋτον, Αγαπητοί, καὶ τηλικοῦτον τῆ περὶ ἡμΑ; τοῦ θεοῦ οικονομία; καὶ εὐσπλαγχνία; τὸ μέγεθο; κα! τοιαύτην ἐν ἡμῖν ἡ Ανά πάσαν τὴν οικουμένην καθολική καὶ ὀρθόδοξο; τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία πανηγυρίζει σήμερον ἑορτὴν καὶ πανήγυριν.

Εν τοιαύτη τοίνυν ευδοκία κα! χάριτι τοῦ σωτῆρο; ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ," τοῦ μέχρι συντέλεια; αιώνων μεθ' ἡμῶν ἔσεσθαι έπαγγειλαμένου, ἡμεῖ; ο! ἐλέφ θεοῦ τὴν Αποστολικὴν μέριμναν πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν Αναδεδεγμένοι κα! τῆ περὶ αὐΐά οικονομία Ανωθεν έμπεπιστευμένοι τὴν διαχε(ρησ'.ν^έν_Ανρἰξ«1' χειλέων ἡμῶν πρὸ ημά τὰ πνευματικά καὶ λίαν Αγαπητὰ ἡμῶν τέκνα, ὅσοι τὸ θεοφρούρητον τῆ 'Ελλάδο οἰκείτε βασίλειο·/. Απόντε μὲν τοί σώμασι, παρόντε δὲ ταί ψυχα' , πρώτον μὲν τὸν ἐν π.εύματ·. Απονέμομεν ὑμῖν Ασπασμόν, ασπαζόμενοι υμά ἐν φιλήματι Αγίφ· είτα δὲ αὐτὴν ταύτην τὴν τῶν ἐν 'Ελλάδι ὀρθοδόξων εκκλησιών γενομένην τε καὶ καθορισθε'σαν κανονικὴν Αποκατάστασιν κα! οικονομίαν ύπε,,ήδιστα πάσιν ὑμῖν εὐαγγελιζόμεθα, ὅτι, τῆ έκκλησιαστική ὑμῶν αιτήσεω έπισήμω; εἰ; τὴν καθ' ἡμά τοῦ Χριστοῦ μεγάλων ἐκκλησίαν διακοινωθείση , σύνοδον ιεράν καὶ μεγάλην ἐν τώ τοῦ οικουμενικοῦ θρόνου πατριαρχείο» ἐπί τούτφ προθύμω συγκροτήσαντε , καὶ κοινή γνώμη κα! ὁμοφώνφ Αποφάσει τὴν αγίαν κα! ορθόδοξον Υκκλησίαν τοῦ βασιλείου τῆ 'Ελλάδο εἰ αὐτοκέφαλον προβιβάσαντε , κα! σύνοδον διαρκή διοικοῦσαν τὰ τῆ ἐκκλησία έλευθέρω τε κα! Ανεξαρτήτω Από πάση ἐξωτερική έπεμβάσεω κανονικῶ έγκαταστήσαντε , κα: ταύτην Αδελφήν ἡμῶν τε κα! πασῶν -τῶν ὀρθοδόξων τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν Αναγνωρίσαντέ τε καὶ Ανακηρύ αντε , τόμον ἐπί τούτοι; συνοδικὸν τῆ δυνάμει καὶ έξουσίφ τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοϋ πνεύματο έξεδώκαμεν. δν κα! εὐχαί ταί πρὸ τὸν θεὸν κα! ὕμνοι; κα! δοξολογίαι καθιερώσαντε , ὑμῖν τε αὐτοί χαὶ πάσαι; ταί ὑπ' ουρανὸν ὀρθόδοξοι τοῦ θεοῦ ἐκκλησία·.; ει ένδειξιν διηνεχή χα! παράστασιν μόνιμον Απεστάλκαμεν.

Τούτων δὲ οὕτω κατ' ευχὴν γενομένων τε κα! καθορισθέντων συνφδά τοί θείοι; καὶ ιεροί; κανόσι τῶν πνεβματεμφόρων χα! θεοκηρύχων Αποστόλων χαὶ τῶν πανσέπτων χαὶ θεόπνευστων Αγίων οικουμενικών συνόδων, χρέο Ιερὸν καὶ Απαραίτητον έγνωμεν κατά τὴν ἡμετέραν πατριαρχικὴν χαὶ συνοδικὴν ένοχήν, Ινα χαὶ ἰδίφ ὑμῖν τε τοί ἱερωτάτοι; μητροπολίται κα! Αρχιεπισκόποι; καὶ ἐπισκόποι , τοί ἐν Αγίφ πνεύματι Αγαπητοί; ἡμῶν Αδελφοί; χαὶ συλλειτουργοί;, καὶ πάσιν Απλῶ τοί; εὐσεβέσι κα! ὀρθοδόξοι · χριστιανοί;, τοί τὸ θεοφρούρητον τῆ Ελλάδο οἰκοῦσι βασιλείαν, τέκνο:; ἐν κυρίη» ἡμῶν Αγαπητοί;- κα! περιποθήτο:;, τὰ πατρ:κά ἡμῶν κα! πνευματικά; Απευθύνομεν ὑποθήκα καὶ παραινέσει , Α; κα! κρατεῖν εἰ τὸν άπαντα χρόνον Αξιοϋμέν τε κα! παρεγγυώμεν. Κα! δὴ γράφοντα διά τοῦ. παρόντο εὐχετι-

κού ἡμῶν ἐχκλησιαστικού χα! συνοδικού γράμματο , A ἰντιλλίμιθα χαί παραγγέλλ'ομτν ἐιΑσιν ὑμίν, Ινα τού λοιπού τήν Χατά τδν ἡμέτχρον συνοδικόν τόμον κα^-ιστηχυίαν ιιράνσψνοδον τή ἐχχλησία τή Ελλάδο ἀπαξάπαντι; ἀναγνωρίζητι ἀνωτάτην ἐκκλησιασάικήν Αρχήν, πιριβτ.βλημένην Απαυια τΑ δικαιώματα ἐπί τόν ἐν Ελλάδι ἐκκλησιών, ὅσα πτρ ἐκέκτητο πρήτιρον. ὁ καώ' ἡμί Αποστολικί πατριαρχικό; ο'κουμχνιχό θρόνο , χα! ταύτη ται βιαταγΜ; τι χαί ἀποφάσισι καί συνοδικά!; πράξισι πιιθαρχήτι χα! ὑπιίκητι ιiλικρινώ χαί ιὐσυνιιδήτω , ὡ ΑπέΓ^βμι-l^ μου χαί κανονική; ἐκχλησιαστική Αρχή ἐν ἁγίφ πνιύματ: ἐκδιδομέναι , χαί τΑ; ὑπ' αὐτή χαί 8Γ αὐτή '■^ήνησομένα χιιροτονία; τών Αρχιιρέων, ἐξ τών καί ἡ τών 'Αλλων σιπτών τού Χριστού μυστηρίων τιλιτρυργία ἐξήρτηται, κυρία; τι κατέχητι κα! ιiρά , ὥ χιχόρηγημένη πρδ τούτου; διά παντό τή; πα-γονική; ἀδιία ,παρά τού πατριάρχου τή Κωνσταντ-.νουπόλιω . Αὐτήν δέ γήν ΙιρΑν σύνοδον καί τδνB ταύτηί πανιιρωτάτον πρόιίρον νουθιτούμιν, παραινούμιν καί παραγγέλλομιν διαφυλάττιιν καί τηρΑν ἀνόθιυτον καί ἀπαραχάρακτον ιi αιώνα τδν Απαντα τήν ιiράν τή ὀρθοδόξου πίστιω παρακαταθήκην, ἡ . τήν ἀνωιατην ἐν τφ ἰδίφ κλίματι ἐκκλησιαστικήν οικονομίαν, διιξαγωγήν κα! διικδικήσιν ἡ μιγάλη τού Χριστού ἐχχλησία δ-.Α τή συνοδική πράξιω; αυτή ἐνιπίστιυσι- σπουδάζουσάν δέ τηριiν πρό τι ἡμά κα! ^ρδ -τιάσα τά ; ὀρθοδόξου ἐκκλησία τήν ἑνότη-tfe τού πνιύμφτο ἐν τφ συνδέσμη», τή ιiρήνη , διέπιιν κα. διοικιiν καί κανονίζιιν τά τή ἐχχλησία συμφώνω τοί θιίοι χανόσι τών Αγίων Αποστόλων κα! τών ιiρών οἰχουμινικών χαί·τοπικών συνόδων χαί ται ιiραί; παραδόσισι καί τοί πατροπαραδότοι; ἐθίμοι; καί διατάξισι καί διατυπώσισι τή; μιά; ἁγί'α καθολική χαί Αποστολιχή ἐκκλησία , καί. μηδιμίαν ἐπιτρέπιιν καινοτομίαν ἡ παραλλαγήν ἡ χατάργησιν ἐν *ββίρ»;* Αρχιιραπκή συνιιβήσιω , Γώ C λόγον Αποδώσουσαν ,πρδ τού ΑδικΑστου βήματο ἐν τή φρικτή τού Χριστού διυτέρφ παρουσίφ. Αὐτήν τι ταύτην τήν ΙιρΑν σύνοδον καί πάντα Απλώ τού .ἐν τφ θιοστηρίκτη» κράτιι τή Ελλάδο Αγίου Αρχιιρι; χατά χρέο ὑπομιμνήσκομιν τδ τού Αποστόλου*·

Προσέχιτι ἑαυτοί 'χαί παντί τφ ποιμνίφ, ἐν Φ ὑμΑ τδ πνιύμα τδ Αγιον Ιθιτο ἐπισχόπου ποιμαίνιιν τήν ἐχχλησίαν τού θιού, ἡν πιριιποιήσατο διΑ τού ἰδίου αἱματο - ἐγώ.γάρ οἶδα τούτο, δτι ιiσιλιύσονται μιτά τήν Αφιξίν μου λύκοι βαριi ιi ΟμΑ , μή φιιδόμινοι τού ποιμνίου, καί ἐξ ὑμών αὐτών Αναστήσονται Ανδρι λαX, λούντι διιστραμμένα τού Αποσπάν τού μαθητά ὀπίσω αὐτών- διό /ρηγοριiτι. (Πράξ. κ'.)

ιμιi δέ πΑντι ιὐλογημένοι χριστιανοί, ἔθνο Αγιον, βασίλιιον ἱρράτιυμα, προσφιλέστατον μέλημα D τών πνιυματικών ὠδίνων τή Αγία μητρό ἐκκλησία , στήκιτι ἑδραίοι καίl ιηιριοί καί Ακράδαντοι ἐπί τήν πέτραν τή πίστιω τήν ιὐπαγή καί Ασάλιυτον, διατηρούντο; ὡ κόρην ὀφθαλμού τήν ὀρθόδοξον ὁμαλογίαν, ἡν Ανωθαν παρά τών πατέρων ἐδέξασθα χαί μ*τΑ τού μητρφου γάλακτο ἐθηλάσαη, ἐν ψ χαί ηὐξήθητι καί ἐδοξώσθητι, βι' ἡ χαί τήν σωτηρίαν ἐλπίζιτι. Ἰδίφ δέ οἱ ἐν Αξιώμασι καί ὑπχροχαί , τήν Αχήρατον τή πίστιω πιριέποντι κιβωτόν, τήν μητέρα ὑμών ἐχχλησίαν, Αχραντον αὐτήν καί Αθικτον Απδ τή τού ἐφημέρου κόσμου διαφνλάττιτχ προσπαΜα , τδν βασιλέα τού σϋμπαντο ιόλαβούμινοι- οἱ νομοθέται, τδν θιόσδοτον νόμον γιραίροντχ , θιαρέστου ἐν τή καθ' ὑμΑ πολιτιίφ τού νόμου θισπιζ»τι· οἱ διχασται, πρ^/τδν Ανέσπιρον τή διi ἐνατχνίζοντι ἡλιον/Αδικάστου χαί κατώ^ *cif* κρ'σιι; ἐκφέριτι- οἱ ἐχ *τού* ÜροΟ κλήρου, μή ·™* τύρβαι τού βίου ἐμπλέκέσθι, μηδέ πολιτικοί; Αναμίγνυσθι πράγμασι καί μηδέν παρά τά διατιταγμένα ὑμίν πράσρή», Ινα τφ στρατολογήσαντι ὑμά Χριστφ τφ θ«φ Αρέσητχ- οἱ γονιi ^Ανατρέφιτι τΑ τέκνα ὑμών ἐν παιδιiμ χαί νουθισίφ κυρίου, Αριτή γινόμινοι τούτοι; κα! ιὐιηβιiα; ὑπόδιιγμα, χαθώ πρέκι-, τοί ιὐαιβίσι καί ὀρθοδόξοι χριστιανοί ^ρί καθηγητα! καί διδάσκαλοι, ,Αντέχισθα τή ὑγιαινούσήξ διδασκαλία , Αφφριφόμινοι χά βιβήλου καινοφωνία κα! ἑτιροδιδασκαλία jca! ψωμίζονιi τήν πιρί βμά; Απιρόκακον νιολαίαν χδν ἐπιούσιον Αρτον τή Αληθού χαί, ζωτική γνώσιω , τδν στηρίζοντα' καρδίαν Ανθρώπου. Ἄπαντι , Αγαπητάντέκνα, σπουδάσατι ἐν πνιύματι Αληθαία , ἐν ζήλφ Ανυπόκριτη», Αλλήλου ἀγαπώντι , ἀνιχόμινοι Αλλήλων ἐν Αγάπη, φανήναι Αξιοι υἱοί τή; ὀρθοδόξου' τού Χριστού ἐκκλησία . Ταύτα; ἡμών, Αγαπητοί, τά; ὑποθήκα; τι καί παραγγιλία ἐξ ιiρωτάτου καθι,κοντο μιτΑ πατρική στοργή κα! πόθου .ζέοντο πρδ τδν τή ὀρθοδόξου 'Ελλάδο χλήρόν τι καί λαόν Απιυθύνοντι , ἐλπίζομιν ιὑρήσιιν τΑ ιὐσιβιi ὑμών χαρδία Ανιφγμένα πρδ υποδοχήν καί πιστήν διακατοχήν καί ἐκπλήρωσιν.

Ἐπί πιο·. χιiρα αἱροντι καί ὄμματα καί δ-.ανοία πρδ τόν ἐπουρΑνιον πατέρα τών οἰκτιρμών καί τού ἐλέου καί Αφθόνου ἐπικαλούμινοι ἐφ' ὑμά; ἐχ τή 'Ανιξαντλήτου χαί Ακινώτου αυτού Αγαθότητο τΑ σωτηριώδιι δωριά τι καί χάριτκ , ιὐλογούμιν πατρικώ ἐξ ὁλη ψυχή; καί χαρδία ἀπαξάπαντα; τού ἐν τφ θιοφρουρήτφ βασ-.λιiφ τή 'Ελλάδο ἀδιλφού; χαί υιού ἡμών ἐν χυρίφ ιiρωμένου χαί λαϊκού , μοναστέ χαί μιγάδα , Αρχοντα χαί ἰδιώτα , πλουσίου καί πένητα , Ανδρα τι και γυναίκα , γονιi τι χαί τέκνα, διδάσκοντα καί διδασκο|ξένου , πολιτιυομένου τι καί στρατιυομένου , τού ἐν πόλισι, τού ἐν Αγροί;, τού ἐν νήσοι , τού ἐν πέλάγιι, πΑσαν τάξιν καί πΑσαν ἡλιχίαν χριστιανών ὀρθοδόξων, καί πίσι παρά θιού τού σωτήρο; ἡμών αὐτοί τι χαί τοί τέχνοι αὐτών ιi γινιά ,γινιών πίν Αγαθόν χαί σωτήριον ἐπιυχόμιθα. Κύριο ὁ θιό χαρίζοιτο ὑμίν ὑγιιiαν, ιὑημιρίαν, ὁμόνοιαν, φωτισμόν γνώσιω χαί ιὐσιβιiα χαί ἐκίδοσιν ιi πθν ἰργον Αγαθόν χαί ψυχοσωτήριον, Ινα χα! ἡμιi Αγαλλόμινοι ἐφ' ὑμίν, δοξάζωμιν τόν θιδν τών πατέρων ἡμών. Ὁ Ανωθιν φωτισμό τού μιγάλου πατρό τών φώτων θιού χαί ἡ χάρι τού μονογινού; αὐτοΟ υ!οθ τοΟ κυρίου ἡμών Ιησού ΧριστοΟ καί ἡ κοινωνία καί ἐπίπνοια τοΟ ὁμοουσίου χαί συναϊδίου πατρ! καί υἱφ πνιύματο; σύν τή παρ' ἡμών ιὐχή καί ιὐλογίφ Λη μιτά πάντων ὑμών, Αμήν.

t δ Κωνσταντινουπόλιω ἐν Χριστώ Αγαπητό Α· Αδιλφό καί ιὐχέτη .

t ὁ Καισαρία; Παίσιο ἐν Χξ^τφ ἀγαιήΒ^^Γ*· Αδιλφό χαί ιὐχέτη .

t 'ὁ Εφέσου Ἄνθφο ἐν Χριστφ Αγαπητό; Αδιλφδ; καί ιὐχέτη .

f ὁ 'Ηραχλιiα Πανάριτο; ἐν Χριστφ Ἰέγππητδ Αδιλφδ; πωί ιὐχέτη .

t ὁ Κυζίκου Ἰωαχιiμ ἐν Χριστφ ἐἑΪΑ*τητδ; Αδι^-φδ χαί ιὐχέτη

t ὁ Νικομηδιiα Διονύσιο; ἐν Χριστφ Αγαπηάβ Αδιλφδ; χα! ιὐχέτη .

+ δ Χαλκηδόνο 'Ἱερόθιο; ἐν ΧβΚηφ Αγαπητό; ΑΝφδ χαί ιὐχέτη , διΑ fiipô; *t<* Ἄνθιμο

+ ὁ Δέρχών Νιόφυτο ἐν Χ^στφ Αγαπητό ΑΑιλφδ καί ιὐχέιη ·

f ὁ^ρόιδρο; Διδυμοτιiχδυ Μιλάπιδ ἐν Χρῖἡ{φ ΑδΟφδ καί ιὐχέτη .

λ) ὁ Νώιαιι 1·γιi~[Αιόντιο; ἐν Χριστφ Αγαπητό ΑώΚφδ ιὐχέτη .

' ‹ Art XX, M,

f ὁ Β^ήτη Χρύσανθο ἐν Χριστῳ Αγαπητὸ Α Αδελφδ χεά εὐχέτη;.

· t ὁ Σερρών '{Αχωβο ἐν Χριστῳ Αγαπητὸ Αδελφδ; χαὶ εὐχέτη .

f β Βιζύη Γρηγόριο ἐν Χριστῳ Αγαπητὸ; ἀδελφδ χαὶ εὐχέτη;.

'. f ὁ Σωζουαγαδουπόλεεε Προκόπιο ἐν Χριστῳ Αγαπητὸ; Αδελφέ; χαὶ εὐχέηη .

5.

SACRA SYNODVS EADEM SIGNIFICAT HERI'M AI'UD GiUEtW PI BL1CARCM « MODERATORUH8

1850 iunii 29:

+ Ἄνθιμο; ἐλέω θεοῦ *Αρχιπἱηαπα; Κ«wt«ῖτινουπόλεω* νέα; 'Ρώμη; xaὶ οἰχουμενι,ιδ πατρι-#Χή«·

f Εκλαμπρότατοι, περιφανέστατοι χαὶ εὐσεβέστατοι υπουργό! το,ὐ μιγαλειοτάτου χαὶ γαληνότατου βασϋιἡω; τῆ · Ελλάδο , γνήσια τέκνα τῆ χαδολιπὴ ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ ἐχχλησία; χαὶ ἡμέτεροι χατά πνεύμα υἱοὶ ἰτεριπΐδητοι, χάρι ειη δμῖν χαὶ ειρήνη παρὰ θεοῦ κυρίου παντοχράτορο , παρ'ἡμῶν δὲ εὐχή, εὐλογία xaὶ συγχώρησι .

Τά Απδ τῆ τριαχοστή μαίου ἐνεστῶτο; ἐτου; περισπούδαστα τῆ ὑμετέρα; ἐχλαμπρότ,το χομισάμενοι γράμματα, ἐν οἱ; ή τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἱεροῦ κλήρου, atτησι ἡμίν διηγγέλλετο, ἵνα ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλχι Αγία χαὶ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ ἐχχλησία Αναγνώριση xaὶ εὐλογήση χαὶ χαθαγ-.άση τήν-Ανεξαρτησίαν τῶν αὐτόθι ἁγίων τοῦ θεοῦ ἐχχλησιών, ἠσθημεν ἁπαντχ αμύθητον χαράν, ἰδόντι; δτι ἡ ἑνότη τῶν θεστιεσίων δογμάτων τῆ; ἱερά; ἡμών πίστεω;, ἡν τῆ τοῦ .θεοῦ χάριτι Απδ πάση ἐπηρεία ἀλώβητον διετήρησεν ὡ; πιστὸ τοῦ ευαγγελίου χα! τῶν ἀχράντων τοῦ θεοῦ μυστηρίων οικονόμο ὁ ἱερδ; τῆ Ἑλλάδο; χλήρο , χαθώ; παρέλαβεν ἐξ Αρχή παρά αὐ μητρδ ἐχχλησία;, ἰχδηλο; ἠδη παρίσταται ἐν τῆ αιτήσει τῆ; ἐχχλησιασττχή; χα! χανονιχή ἑνότητο τῆ; ὑπδ τοῦ αὐτοῦ πνεύματο τεθεσπισμένη; τε χαὶ χαθωρισμένη; χα! μέρου ουσιώδου τῆ αὐτῆ ταὐτη πίστεω Αναγχαίβ χαὶ Απαραιτήτω θεωρουμένη .

Κα! τοσούτῳ δ* μᾶλλον ἐπὶ τῆ θεοφιλεῖ ταὐτη μρεῖξρι ἐσχίρτησεν ὑπ' Αγ%λλιάσεω; αὐμπασα, ἡ καθ' ἡμά ὀρΜδοξὸξ ἐχχλησία, δσφ πρότερον δεινώ; ἐσχυθρώπαζε χα! ἤλγει Ἄλγὄξ ἀπαοαμΰθητον» περιμνῶσα *ntfl* τῶν τόκνωη αὐτή , Α ἐξέθρεψ· τφ ἁγιωτάτῳ γάλαχτι τῆ ὀρθοδοξία , τοσαῦτα χαὶ *]λιχαθτα διά -τοσούτων αἰώνων χαμοῦσα ὑπὲρ αὐτῶν, οὐ μόνον αὐτο! τά χοσμιχά ἐχ τῶν χειρῶν τοῦ πανδαμάτορο θρόνου δμηώσασα Αγαν·, %1λά χαὶ τά πνευματικά Χα! Αἴδια βωρησαμένη χαὶ μηδέποτε αὐτοῦ παντοίαι "ι-*MOMMi* ἐπι<u>βουλευομένου</u> πε^ἴδοῦσα' ἀνθ' ὠν ἐσαε! εὐγνωμοσύνη >ὲι πίστει τεύξεσθαι ἤλπιξε; χαὶ δόξα * τφ ^φ> οὐ χΜηοχύνθη ἐν ταΐ ἐλ^ίσιν αὐτῆ ; ἀΜ ἐορὶ[χ]ξαὶ ρήμ^ον χαὶ πανηγυρίζει φαιβρῶ ·3ν Ανάλη· ε^ν Τῆΐ ®ζ^ γὴΥβτῴν χα!ρ®ν τραχύτητα ἐπεαυμβάση διακοπή 400 ἱεροῦ τῆμ εἰρή^ συνδέσμου, ἐργαζ·

· λ*ε^ βληθὼ χαὶ* εὐφξαίνεται χα! δάχ^α'χα^ ἐπιΟπένδει τοΙ _ Αδελφικοί; τοΛοι «αἰ ειρηνικέ - γράμμασι, δοξολ'ογοῦα» τδν ὀφια^ον, τδν χηΝμενον^ τῆ τῶν ὀρθοδόξων Ακεραιότητα >φ! εὐκλεια χαὶ τά Απανταχοῦ αὐααὺ περιοιΑἰου ἐκχλησία εἰ μίαν Αγίαν*χαθολιη^ν χα! ἀπψτολιχήφ ἐχκλήὐίαν διά τῆ ^νότητο τοῦ πνεύματο , τοῦ, διά τῶν θ*χηρῦχων< τίποστόλων χαὶ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων λαλήσαντο , παναγάθω συνάπτοαεα. »

Jfe&irài μὲν οὖν ἡ παρ' ἡμῶὁ διΛεσιωπρ^ τφ *τοῦ* εὐσεβοῦ ὑπουργείου τοϋ'θεοστήρίχτου βεήλεέου τῆ Ελλάδο θεοφιλέστατα γράμματα χαὶ πρδ τὴν ® τοῦ (ερωτάτου χλέφρυ τῆ»»αὐτὸΚ ἐπχλησία Ικεσίαν «αἱ αἴτησιν. ' -Ἑφ' φ χαὶ ἱεράν Ανοβο* πλήρη συγἱΜ^^αντε μλά τῶν ἐν τῆ βασιλευούση ταύτη τῶν · Μλεων ἐνβημούντων · Αγιωτάτων ὡατριαρχῶν χαὶ ἰ ρ^άτων μητροπολιτῶν χαὶ Αρχιεπισκόπων χαὶ ἐπισχόπων χαὶ τδν. τοῦ παναγίου πνεύματο φωτισμόν * ὠὐλ^ὼ ἐπιχαλάσάμενοι, tva μή τφ ὑπερβάλλοντι πόθῳ τῆ στοργή; χαὶ τῆ Αγαλλιάσεω πράξωμέν τι παρά τά Ανέκαθεν ἐκχλησιαστιχὼ χεχανονισμένα, ἐν πολλοί; εφεξή; ἱεραῖ συνε) εὐάεσι πάντ* Αναχρίναντε; μετ' Αχριβεία τε χαὶ εἰλιχρινεία; χα! πάσαν τὴν ἐνδ χομένην οικονομίαν χα! συγχατάβασιν Απιδεί^ασδαι V φιλοτιμησάμενοι, τοὐδ' δπερ ἠδυνάμεΛα πρΑξαι, μηδόλω; τά ἡμέτερα αὐτῶν ἱερώτατα χαδήχοντα αὐτο! αθετοὐντε ἡ πα .αβιάζοντε; παρά τήν' Αξίαν, προφρόνω xaὶ λίαν χίχαριαμένω ἐπράξαμεν, **τόμον συνοδιχδν περὶ τῆ; ὀρθοδόξου ἐκχλησία** Βτὴ ~~'Ελλάδο , παμψηφε! χαὶ ὁμαφ~~ώνω; **Ι**ξενεγχὶντε · δν χα! δώρον δσιον, χαὶ τιμαλφὶ; φιλοστόργώ; δωροφορούμεν δι' ὑμῶν παντ! τω δρϋοδόξῳ χλήρῳ χαὶ λαφ τφ ὑπδ τδ 'Ελληνικόν βασίλειον κράτο πολιτευομένω, πρυτανεύοντε; χανονιχώ; τδ **αὐτοχέφαλον** τῆ ἐν Ἑλλάδι ἐχχλησία, ἵνα δικαίω μεγαλϋνηται χαὶ ἐν το!; ἐχχλησιαστιχοί . Οὐ μήν ἀλλά χαὶ ἔργον Απαραίτητον τῶν ιερών ἡμῶν χαόηχόντων ἐλσγισάμεθα, tva ἐξ αὐτῆ πρώτη; χανονιχή; ἐγχαταστάσεώ; χαόορι'σωμεν αὐτῆ χαὶ ὑποτυπώσωμεν χαόάπαξ τά τε ἐχχλησιαστιχά προνόμια, ἴσα περ αὐτή; παγιώσει διά παντὸ τήν εὐστάἰΗιαν χα! τά ἱερά χα&ήχοντα, Ατινα ὡ ἐπίπαν ὀφείλει τηρεῖν πρδ διηνέχειαν τῆ χαίϊολιχή ἑνότητο μιτά πασών τῶν ὀρί>οδόξων τοῦ θεοῦ ἐχχλησιών χαὶ τὴν ἐν πΑσι διά παντὸ Απαράλλακτου ταυτότητα τῆ; σφραγίδα; τῶν τοῦ παναγίου «νεύματο δωρεών. Ἐπ! τούτοι; πανδήμω; τε χαὶ πανηγυριχώ; Ανεχηρύξαμεν αὐτὴν διά τοῦ συνοδικού τόμου εἰ; πάσα τά ὑπ' οὐρανδν ὀρθοδόξου; ἐχχλησία;, τά; τε ὑπδ τήν πνευματικήν κυριαρχίαν τοῦ οικουμενικού πατριάρχου καὶ τῶν Β Αλλων ἁγιωτάτων πατριαρχών διατελοῦσα; χαἰ. τά 5πδ ἱερών συνόδων χανονιχώ; διοιχουμένα;, ὥστε τοῦ λοιποῦ ΑναγνωΡζεσ8·α; ταύτην αὐτοχέφαλον, τὴν δὲ χατά τὸν συνοδιχδν ἡμῶν τόμον ἱεράν αὐτῆ σύνοδον ὡ; Αδελφήν ἡμῶν τε καὶ ἐχείνων γεραίρεσώαι τε χαὶ μεγαλύνεσθαι, ἐπιλεγομένην τε χαὶ ἐπιγραφομένην παρά πάντων **ἱεράν σύνοδον τῆ; ἐχχλησία; τ^; Ελλάδο .**

Οὕτω μὲν οὖν ἡ τῆ; ἐν Ἑλλάδι ἐχχλησία; Αποχατάστασι πέρα ἐχει παρ' ἡμῶν τῆ τοῦ θεοῦ χάριτιπεπε^σμεόα δέ, ὀτι ἡ τε ὑμετέρα ἐχλαμπρότη χα! ὁ ἱερδ κλήρο χα! σύμπα ὁ φιλόθεο χα! εὐσεβή; λαὸ τῆ δρθόδόξου 'Ελλάδο , τά γνήσια xaὶ πιστά τέκνα τῆ; μιᾶ Αγία καθολική χα! Αποστολιχή ἐκχλησία , ὑπὲρ ἡἱ ὠφθητε χα! ἐν Ιργοι χαὶ ἐν βουλαί εὐσεβῶ χα! φ^νίμω; μογήσαΛό,-, Ασμένω Ασπάσεσθε τδν παρά τῆ -φητρδ ἐχχλησία φιλοστόργοι χερσίν ἐπιβραβεχόμενον τούτον Ιστέφανον.

Τῆ; δὲ ελεεβοῦ χαὶ ἐμφρονοξ κυβερνήσεω τοῦ βασίλειό^ τῆ 'Ελλάδο Ιργον ἐστὶ τδ λοιπόν, tva τδ παρά τῆ ἐχχλφιία βιχαιεεματιχώ ἐπιχορηγηθὲν δείξη χαὶ πράγμοκι χα^ἐν Ιργοι , χαὶ ὀντω Ανεξάρτητον«καὶ εὐσταθή aôrijv ἐν τοῖ; πνευμαΑχοί; Αποχαταστήση, Κμίσαρημέν «ὑτά μόνα τά τοῦ Καίσεφο φονέμΑυσαν, θεφ δ» μόνη» τά τοῦ θεοῦ, ὡ ὁ θεΛθρεεπο ἡμῶν «κύριο ἐντέλλεται. ἈλΣά χαὶ ἡμεΤ συντρέχομεν ταὶ ἡμέτερεα εὐχαὶ καὶ ἐπισυστάσεσιν, ἐξαιτούμενοι παρά τῆ θεοφρομρήτου βασιλεία προστατεύειν τε Αεὶ χεά ὑπερασπίζεσθαι τῶν τῆ ἐπχλησία δικαιωμάτων, περιφρουρεῖν τε xaὶ χρατύνειν χαὶ λαμπρύνειν αὐτὴν χαὶ τοὐ; Ιεροὺ δεσμοὺ ἐνεργοὺ χαὶ ζῶντα Αναδειχνύειν, ὀπω μή μόνον ἡ Αξία τῆ εὐσεβεία τοῦ φιλοχρίστου ἙλληνοεοΟ λαοῦ. Αλλά χαὶ το<; ἐξω σεβαστή χαὶ αἐδέσιμο χαὶ χατά τῶν ἐπηρε-

οζόντων γενναία μχί Ανεπαίσχυΐέτο τή χριστιανική πίστεω προθύμως και ... Αγαλλώμεθα ώ ίπ! δικαίφ κα!'έσφαλε! τή κράζει ταύηρ-Αΐ αναπολόγητα άμ*ν πρό τδν *Μν,"* τδν ίπιτρίψαντχ ήμίν τήν πνευματικήν οικονομίαν τή ίχχλησιαστιχή; εύηταθ»{α καί άποκαταστάσεω .

Προτρίπομεν δι τήν ύμετίραν ίν Χριστφ Αγάπην άποδοϋναι τοί παρ' ύμίν ίερωτάτοι; μητροπολίται καί άρχιεπισκδποι κα! ίπισχόε οι, τοί; ίν άγίω πνεύμαχιάνα^ηΤοί ήμίνΑδιλφοί καί συλλε.τουργοί, ^iiν περί τή ίν Έλλάδ: ίκκλησία συνοδικόν/τόμον τή ίπί τΟύτφ συγχρότηθείση, ίνταύθα ,άγ&ο καί ίερά συνόδου άμα το'ί πρδ αφτού καί/πρδ πάντα τδν ιερόν κλήρον. κα! τδν όρθόδοξον 'Ελληνικόν λαόν πατρικοί κα! εύχιτικοί ήμών γράμμασιν, άπερ άξιοϋμεν άναγνωσθήνα: δημοτελώ ίν ταί ιεραί ίχχλησίαι ταί ivi πάσαν τήν 'Ελλάδα. Ταύτα μίν τά παρ' ήμών, σύμφωνα δλω τοί θείοι κανόσ: χαί δή κα! λίαν άρίακοντα τοί γεραίρουσι τήν ίεράν κα! πολύτιμον παρακαταθήκην. ήν ήμίν τοσοϋτοι θεσπίσιοι άνδρε αίματι κα! ίδρώτι περιρρεδμενοι ίνιπίστευσαν. "Ο δι θεδ; τή αγάπη δφη πάσ: μίν τδ αύτδ φρονείν εί αιώνα, τήν δι όρθόδοξον ίχχλησίαν τή "Ελλάδο φωτίζο: εί τά πρδ στηριγμδν κα! παγίωσιν τή πίστεω συμβαλλόμενα,. ύμΑ δι ίνισχύοι πρδ τήν τή θεοσδότου εύ-ομία άσφαλή κα! άπερίτρεπτον στερίωσιν πρδ ψυχικήν άπάντων σωτηρίαν καί δόξαν τού παναγίου αύτού ονόματο · οϋ ή χάρι κα! τδ Απειρον ίλεο σύν τή παρ' ήμώ* »ύχή »«ί εύλογίμ εφ μετά γή ύμετίρα ίκλαμπρότητο .

Έν ίττι σωτηρίφ 1850 Ιουνίου κθ".

t ό'Κωντταντ-.νουπόλιω; ίν Χριστφ διάπυρο εύΧ4«ΐ«·

f *h* Καισαρεία; Παίσιο ίν Χριστφ διάπυρο ευχΛη .

f> ό "Εφέσου Άνθιμο ίν Χρισιφ *t'^r^tpoi* εύχίτη .

/t *ί* "Ηράκλειο Πανάρετο ίν Χριστώ διάπυρο «ύχίττ, .

+ 6 Κυζίκου Ιωακείμ ίν Χριστφ διάπυρο εύχίτη .

4 ό Νικομήδεια Διονύσιο ίν Χριστφ διάπυρο Λχίτη .

f 6 Χαλκηδόνα Ίερόθεω ίν Χριστφ διάπυρο εύχίτη διά χειρδ τού "Εφέσου Άνθιμου.

+ δ Δέρκων Νεόφυτη ίν Χριστώ διάπυρο εύχέτη .

+ ό πρόεδρο Δτδυμοτείχου Μελέτιο ίν Χριστώ διάπυρο εύχίτη .

+ ό Νεοκαισαρεία Λεδντιο ίν Χριστφ διάπυρο εύχίτη .

+ δ Κρήτη Χρύσανθο ίν Χριστφ διάπυρο εύχίτη .

+ ό Σερρών Ιάκωβο ίν Χριστφ διάπυρο εύχίτη .

+ δ Βιζύη Γρηγδριο ίν Χριστφ διάπυρο εύχίτη .

+ ό Σωζουαγαθουπδλεω Προζ.όπιο ίν Χριστφ» διάπυρο εύχίτη .

6.

SYNODIS ATHENIENSIS SYNODO CONSTANTINOPOLITANAE RESCRIBIT EIDEMQIE GRATIAS AGIT

1850 gepfetnbrie 6.

Ή παρά τή ίερά συνόδου τή "Ελλάδο σταλείσα τφ οίκουμενικφ, πατριάρχη χα! τή περί αύτδν (ερφ συνόδφ άπάντησι πρδ τδ κοινόν ίχχλησιαατικδν εύχετικόν τε χα! παραινετικόν γράμμα.

Παναγιώτατε, θειδτατε χα! οικουμενικό πατριάρχα, κύριε κύριε Άνθιμε, καί ή περί τήν αύτ-Ο παναγιότητα ίερωτάτη σύνοδο, τδν ίν Χριστφ τφ #εφ Αδελφικόν ήμών Ασπασμόν εύσεβάστω Απονίμομεν.

θερμότατο Ανεπίμψαμεν τφ ,τών δλων θεφ εύχαριστηρίου δοξολογία ίν Αγαλλιάσει άμα κα! κατανύξει τών ψυχών ήμών, ίφ' οί ηύδδχησε χα! αύθι - περί τή δρθοδόξου ήμών ίκκλησία, ώ ήμίν ίδηλώθη iχ τών συνοδικών γραμμάτων. Τό έκ περιστάσεω παρεμβληθίν μεσότοιχον μεταξύ έκκλησιών Αδελφών έν πνεύματι γνησίων ήρθη, ή σιγή ίλύθη, καί δ ίσωτερικώ Αε! διαμίνων πνευματικό αύτών σύνδεσμο ίφάνη πάλιν χαί ίξωτερικώ ώ στερεό τε χαί άδιάρρηκτο ίσαεί· χΑριτα 8ί μεγίστα ώμολογήσαμίν τε καί όμολογοΟμεν χαί τή ύμετόρί παναγιδτητι χαί πάση τή περί αύτήν ίερωτάτη συνόδφ, δτι τή εΙΦισμίνη έν τή τοΟ Χριστού ίχκλησίφ οικονομία καί νϋν χρησάμενοι, ήξιώσατε γνώναι καί άπονήνασώαι περί τή χα»' ήμά δρ4οδόξου έχχλησία δ τι τά ήμέτερα πράγματα άπήτει πρό τήν τή πνευματική ένότητο τή χαΜλου τού Χριστού έχχλησία διατήρησιν. Παραλαβόντε γόρ παρά τού ύπουργικού συμβουλίου τή αύτού μεγαλειότητα τού σεβαστού ήμών βασιλέω τά χαρά τή ύμετέρα παναγιότητο συνοδικά έγγραφα, ήτοι τδν συνοδικόν τόμον καί τήν πρδ άπαντα τδν παρ' ήμίν Ιερόν κλήρον χαί δρόόδοξον λαόν έγ^ύκλιαν ίπιστφΐήν χαί τήν ίδιεπτίραν πρδ ήμά ίπιστολήν τή ύμετέρα παναγιότητο, καί μετά τή δεούση προσοχή καί ίπιστεκάα διεξελόόντε, είδομεν έν αύτοί τήν μέν έκκληάίαν τή "Ελλάδο αύτοκέφαλον κανονικώ άναγορευομίνην, τήν δέ έν αύτή σύνοδον, τήν ίπιτετραμμίνην τήν πνευματικήν διοίκησιν αύτή, ώ ύεώρτάτην άρχήν τή δρθοδόξου έκκλησία; τή; "Ελλάδο άναγνωριζομένην τε καί κηρυττομίνην εί πάσα τά δρβοδόξου; ίκχλησία χα! αδελφήν ύμών ίν πνεύματι προααγορευομίνην καί πασών τών προνομιών άξιουμ,νην παρά τή ίκκλησία, δσαι παρίπονται τή' άνωτάτη ίκχλησιαστική άρχή. Ταύτα πάντα ιυ ίώρον τιμαλφέ παρά τή μεγάλη τού Χριστού ίκκλησία εύγνωμόνω άποδεξάμενοι, ίπιμελώ σηουδάσομεν, όπω άξιοι τή τοιαύτη άναδειχίλώμεν χάριτο. "Ελάβομεν ούπερ ίδεόμεόα, ήξιώώημεν δπερ ήμίν άνακγα.Όν κατέστη πρδ τδν καταρτισμόν τή ίκκλησία καί ίχομεν ήδη τούτο ώ ίνδόσιμον διηνεκέ, Ινα ύποίΗλπη τδ δφειλδμενον ήμών πρδ τήν ύμετίραν παναγιότητα κα: τήν περ! αύτήν ίερωτάτην σύνοδον βαθύ σέβα, τήν ένθερμον Αγάπην κα! τήν ζωηρόν ,εύγνωμοσύνην. Τήν αύτήν περί αύτών έσχε γνώμην καί ή αύτού μεγαλειότη ό θεοσίβαστο καί θεοφρούρητο ήμών άναξ, ού τδ κράτο είη διαιωνίζον μετ' εύκλεια τε καί εύδαιμονία. Διό καί εύμενώ ηύδόκηβΐ δΓ υψηλού βασιλικού διατάγματο, Ινα τελεσθή πΛήμω ιερά τελετή κα! άναγνωσδώσι τά έγγραφα εί ίπήκοον παντό τού λαού. Κατά' τούτο τρίνυν κα! ή σύνοδο δεετάξατο Τό πρό τούτο, καί ο5τω τή εικοστή τού παρεληλυδότο ^0)ώ αύγοόστου ίψάλη δοξολογία εύχαριτή^ο; *,Μ^τΛβαι* ταί έκκλησίαι τή 'Ελλάδο κρέ μετ' αβίήν άνεγνώσώη εί ίπήκοον παντό τού λαού ό συνοδικό τόμο καί ή ίγκύκλιο ίπιστολή. Ή ήμίρα αύτη ύχήρξεν ήμίρα εύφροσύνη τε καί άγαλλιάσοω, Α ' κηρύττουσα τρανώ τήν Αρμονίαν καί σύμπνοιαν τών ύφ' ίνδ πνεύματο τού Χριστού αυνεχομίνει} τε καί φωτιζομίνων όρόοβόξων έκκλησιών- βεδ χαί Αξιομνημόνευτο κα! ίπίσημο διαμενβ πν' ήμίν διό παντό .

ΚΛ oifta μέν έδγνωμόνω τέ κα! προθύμω ούτω έτελίσΦη. Συν«ΜΤ»« 84 ««* έναργώ τδ σπουδαιότατων xa*#m βπερ-ήμίν ήβη ίπίκειται, Ινα δσίω τε καί θεοφιλώ τό τήζ έπιτραι^ση ήμΛ ίκμλησίεκ πνοΑμαηκό xi Ιφδ^βρ όρΦόδοξον πίστιν καί "Αν εύσίβειαν τδν ήμίν 4ρ»6-

Α '»» . -Μ

W T

δοξον χλήρόν τι χα! λαδν χατά· τ^φιίον Φίλημα A *biift&ptv;* δύδινδ φιισόμιΦα πόνου χα! μιρίμνη ά τήν τοδ ίιρωτάτου τούτου χαφήχοντο έχτέλιριν, · στάφμηγ χα! πηδάλιον τή ήμτύρα πνιυματιχή ποιμαντορία προίΗμινοι 4*! τού ίιροϋ χανόνα τών φαοπνιύστων άποστόλων χα! τών σιπτών άγ(ω^ συνόδων τά ιιρά παραδόσιι; χα! τό πατροπαράδοτα\ I8«μα τή χαΦολιχή όρφοδόξου έχχλησία , χαφ·J! πρδ τοί άλλοι; χα! μνημονιύιιν όφιίλομιν έν τοί ίαροί διπτύχοι τοδ ονόματο τοδ χατά χαιρδν οΐχουμινιχοδ πατριάρχου χα! τών λοιπών μαχαριωτάτων Ηατριαρχών ώ χα! πάση έπισχοπή όρΦοόόξων, ινα χα! ή τή 'Ελλάδο όρΦόδοξο έχχλησία διατιλή χαί τοδ λοιποδ,. χαΦάπιρ χα! άπ' άρχή 'μέχρι τοδδι ούδέποτι διέλιπιν, άποτιλοδσα (μέλο γνήσιάν χαί άναπόσπαστον τή μιά άγία χαΦολιχή χα! άποστολιχή έχχλησία τών δρΦοδόξων, χα! ήμαί ιύαπολόγητοι ιόριΦώμιν. ένώπιον τοδ βήματο τοδ Χριστού έν τή ήμέρφ τ^ιμιγάλη τή διχαιοχρισία αύτοδ χαί β άνταποδόσιω . δέ πιποίΦησι ήμών Φιμιλιοδται έπ! τήν χάριν τοδ άγιου πνιύματο , τήν φωτίζουσαν ' χα! ένισχύουσαν πάντα;, κα! έπ! τήν άψιυδή.τσύ σωτήρο ήμών έπαγγιλίαν, JJv έπηγγιίλατο, δτι, οπού ιίσί δυώή τρ<; συνηγμένοι αί τδ-αύτοδ δνομαζ . έχί! χα! αύτδ πάροσπν έν μέση» αύτών*. Εκιχαλούμιθα Βέχαί τά ύμιτέρα παναγίου <ύχά , !να 8Γ αύτών συναντιλαμβάνησΦα ήμών πρδ άχριβή έχτέλέσιν τή "άχρίβοδ ήμών χροφίστω , πρό δόξαν τή άγία αύτοδ έχχλησίμ χαί πρδ σωτηρίαν τήν έν Χριστώ πάντων τών τή ήματέρμ πνουματιχή ποιμαντορία έπιτιτραμμένων, οΰ έξηγόραστ τφ τιμίφ αύτοδ αίματι. Διατιλοδμίν. ΛΑ τή ύμιτέρα παναγιότήτο . συγ τή πιρ! αύτήν άγιωτάτη συνόδη» έν Χριστή τφ Φιφ άδιλφοί.'

t ;ό *KfttifOi* ΆΦηνών Νιόφυτο .
f δ Κυνουρία Διονύσιο;.
Φδ^τιβο .'Ιάκωβο .
+ ό Εύβοια Νιόφυτο ι
† & Καλαβρύτων ΒαρΦολομαίο ^__

'Εξ ΆΦηνών τή »' σιπτιμβρίσυ τοδ ,αων' σωτηρίου έτου .

RERUM PUBLICARUM MODERATORES IN GRAECIA PATRIARCHAE CONSTantinopolitano item rescribunt et gratias agunt

• 1850 «eptembri» 6.

Η παρά τοδ έχλάμπρου ύπουργιίου τοδ Φιοστηρίχτου βασιλιίου τή Ελλάδο σταλιίσα τφ οίχο-υμ νιχφ πατριάρχη χαί τή πιρί αύτδν *Iift* συνόδφ άπάντησι πρδ τδ έχχλησιαστιχδν ιύχιτιχόν τι χα! παραινιτικδν γράμμα.

Παναγιώτατι χα! οίχουμινιχέ πατριάρχα, χύριι ρ χύριι "ΑνΦιμο, έν Χριστφ ήμών πάτιρ σιβασμιώτατι.

Τήν παρά τή ΰμιτέρα · παναγιότητο χα! τή πιρ! αύτήν άγία συνόδου έπισταλιίσαν ήμίν ιύχιτιχήν διά τοδ αρχιμανδρίτου χυρίου Μισαήλ Άποστολίδου άσμινοι έχομισάμιΦα, συν αύτή δέ χα! τδν συνοδιχδν τόμον χα! τήν πρδ πάντα τδν ιορδν χλήρόν χα! τδν δρΦόδοξον λαδν τή Ελλάδο έγχύχλιον ιύχιτιχήν τι χα! παραινιτιχήν. Εύλαβώ δέ χαί πάνυ έπισταμένω διιξιλΦόντι , ύπιρήσΦημιν ώ ιίχί έπι τή έν αύτή άριδήλω διιχνυομένή πρδ ήμά πατριχή^ στοργή χα! άγάπη, έξ ή αί Φορμόταται ιύχα! χα! ιύλογίαι, ά άπδ πατρική χαρδία έχχέιι δαψιλώ έρ' ήμά χα! έπ! πάν τδ Φιοστήριχτον βασίλιιον τή Ελλάδο . Τή αύτή πάντω άγάπη χαρπό έστι χα! ή ύπιρβάλλουσα χαί Φιοφιλή χαρά, ήν, ώ ήμίν άναγγέλλιτι, έχάρη ή μιγάλη τοδ Χριστού έχχλησία, δρώσα τήν έν Χριστφ άδιλφήν αύτή έχχλησίαν τή Ελλάδο άσάλιυτον έπί τήν πέτραν τή όρΦοδοξία ίστηχυίαν. Καί όντω δ χριστιανικό λαδ τή Ελλάδο άιίποτι διιτέλισιν άπρίξ άντιχόμινο τή πατρφα ιύσιβιία και ώ άνικτίμητον πατρικήν κληρονομιάν τιμών χα! σιβόμινο χαί άμιτάτριπτον διατηρήσα: χαί παραδοδναι τοί έπιγινομένοι άγωνιζόμινο - έδήλωσι δέ τρανώ τήν σταΦιρότητα τούτην τού φρονήματο χα! έν τοί μιγίστοι διιινοί , β ύπέστη, χα! έν το! χρισιμωτάτοι; καιροί;, έν οί ού» ρέθη, πρώτην χαί σπουδαιοτάτην αύτοδ φροντίδα ποιούμινο τήν τή όρΦοδόξου αύτοδ πίστιω έξασφάλισιν. Τδ έΦνιχδν τούτο χαί ιύσιβέ φρόνημα συμμιριζομάνη έντιλώ χα! ή χυβέρνησι τή αύτοδ μιγ^λκότητο τοδ σιβαστοδ ήώών βασιλέω , ύπιρήσΦη ούχ ήττον χα! έπ! τή άγγϊλίφ τή συγχροτήσιω συνόδου άγία πιρ! τήν ύμιτέραν παναγιότητα, ήτι άφαγνωρίσασα χανονιχώ χατά τήν παρ' ήμών χα! τή ««Ρ ^*iM !ιρά συνόδου γινομένην αίτησιν τδ τή ήμιτέρα έχχλησία αύτοχέφαλον, χαΦηγίασι χα! έπισφράγισιν αύτό, συντάξασα πιρί τούτου χα! τόμον συνοδιχδν ί άίδιον τοδ γιγονότο μνήμην τήν δέ ιιράν ήμών σύνοδον ώ ύπιρτάτην έχχλησιαστιχήν αρχήν τή αύτοκιφάλου ήδη έχχλησία τή 'Ελλάδο άσπασαμένη, ώ άδιλφήν όμότιμον *έν Χριστφ* προσαγοριύτ., ^-παρασχοδσα αύτή χα! πάσα τά προνομία , δσαι τή άνωτάτη έχχλησιαστιχή άρχή συμπαρομαρτοδσι. Ψαδτα πάντα ού μόνον άγαλλίασιν πνιυματικήν, άλλά χα! ιύγνωμοσύνην χα! σέβα παρέσχον ijllv πρδ τήν ύμιτέραν παναγιότητα χαί τήν πιρ! αύτήν άγ!αν σύνοδον, διότι ιίδομιν έν αύτοί πιπληρωμένον τδν Φιρμότατρν πόΦον παντδ τοδ ήμιτέρου χλήρου χα! τοδ λαοδ. 'ΟΦιν χα! ή αύτοδ μιγαλιιότη , ό σιβαστδ ήμών χύριο χαί βασιλιύ;, ύπιρήσΦη χαί έπί τούτοι τήν ύψηλήν αύτοδ ιύαρέσχιιαν λόγφ τι χα! έργοι σαφώ _έδήλωσιν Ιτι δέ χαί διάταγμα ύψηλδν έξέδωχι, δι ού διιτάχφη ίνα τιλισΦή έν πάσαι ταί πρωτιυούσαι έχχλησίαι τών δίμων τοδ βασιλιίου πάνδημο τιλιτή χα! δοξολογία ιύχαριστήριο ιί τδν Φοδν έπ! τή άξιομνημονιύτ<μ πράξιι τή χώ χανονιχώ άναγνωρίσιω , τοδ αύτοκιφάλου τή 'Ελληνιχή έχχλησία , ήτι χαί έτιλέσφη τή χ' τού παρ«λΦδντο μηνδ αύγούστου. Οΰτω χα! ι! τι. έτιρον λιίπιται, πραχΦήσιται έν χαιρφ χα! τάξιι τή διόύση χατά τά παρ' ήμίν χαΦιστώτα. Ή δέ έλπί , ήν ή ύμιτέρα παναγιότή έχφράζιι, ,δτι δηλαδή νή βατιλιχή χυβέρνησι χαταστήσιι τοδ λοιποδ τήν σύνοδον άνιξάρτητον έν τοί πνιυματικοί , ύπάρχιι ήδη πράγματι χα! έργφ, έπιιδή άπ' Αρχή; ό βασιλικό νόμο , ό τήν ίιράν σύνοδον έγχαταστήσα , παρέσχιν αύτή βητώ τδ έν τοί χαΦαρώ πνιυματιχοί έντιλώ . άνιξάρτητον, χα! ούδίποτι έχωλύφη ούδέ χωλυΦήσιται ή πιρ! τά τοιαδτα έλιυΦέρα αύτή ένέργιια- έπιτηρίί δέ μόνον ή χυβίρχησι «ατά/^Γ χαφήχον χα! διχαίωμα αύτή . 11απάίσμαΦα δέ «Ι τήν Φιίαν άντίληψιν, δτι στήσιται χαί έ άι! ή όρϋόδοξο^ έχχλησία τή 'ΕλλάΙο ά»ράδαντο , χρατοδσα δ έχι χαί έπ! τά κρίίττω προαχΦ^ σίτοι, όρφητομοδσα τδΦ λόγον τή άληΦαία καί όδηγοδσα τδν έτ^αύτή όρθόδοξον λαόν «! τήν όδδν 'τή αιωνίου αύτοδ σωτηρία . Έν τέλιι δέ έπιχαλούμινοι ιύλαβώ τά ύμοτέρα ,ΦοοποιΦοΙ ιύχί το χα! ιύλο-

› Mank, χνιηι 80.

γία χ" ἐφ"*ἡμᾶ π"-ἐφ" Απαν τὸ«βασίλειον χρΑχρjfΑ· δ,ιατελοῦμεν * τῇ \ ὑμετέρα παναγιότητό χαὶ τῇ περὶ αὐτὴν Αγία συνόδομ υἱο! χατὰ πνέδμα κὺπει»- θέστατοι.

Α. Γ. Κριεζῆ, πρόεδρο τοῦ ὑπουργιχοῦ • συμβουλίου^ χα! ὑπουργδ ἐπ! τῶν ναυτικῶν.

(D· 8.) γ ΔιλιγιΑννη, ὑπουργδ ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, χα! ἐΑ! Τρbv ἐξωτεριχῶν σχ|σέ«ἰν.

Α. Πάϊιο, ὑπουργδ ἐπ*. τῆ; δικαιοσύνη/l χαὶ προσωρινὸ ἰπ!τῶν ἐκκλησιαστικβν χα?' τῆ Βημοσίου ἐχπαιδεύσιω.

Γ. Νφταρᾶ, ὑπουργδ ἐπ! τὸν ἰσωτεριχῶν.

Δ. Χρηστίδη, 'ὑπουργδ ἐπ! $ῶν οικονομικῶν.

Σ. Μήλιο, υπουργό; ἐπ! τῶν ετρ'ατιωτικῶν.', Ἀθήνησί, .τὴν 6 σεπ;εμορίου ΙβΛ».

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA SYNODO ATHENIENSI GRATULATUR

1850 decembri» 24.

t "Ἄνθιμο;"'ἐλίφ^εοῦ αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα "Ρώμη κα! .οικουμενικό πατριἸρχή·

f "Αγιωτάτη ιερά σύνοδο ^τῆ ἐκκλησία τῆ: Ελλάδο, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ λίαν Αγαπητή καὶ περιπόθητο; ἡμ!ν Αδελφή καὶ συλλειτουργό, τὸν ἐν.Χριστῷ Αδελφικόν .Ασπασμόν Απονίμομεν. Πολλή ἐνεφορέ,θημεν τῆ; πνευματική Αγαλλιάσεώ, ἀναγνόντε ἰπ! συνοδική ἀκροάσει τὸ σεβάσμιον Αδελφικόν γράμμα τῆ ὑμετίρα; πανιερότητα, δι" οὐ Απαντώσα τῇ προ-σταλεῖσγ) ἡμῶν ἰπιστολή, τῇ τὸν συνοδικόν τόμ«ν συνοδευούση, Αναπτύσσει τΑ χαρμόσυνα Αδελφικά αὐτῆ; αισθήματα ἰφ" ο!; θεῖφ εὐδοκίφ ἡ κοινή κὺτη πνευματική μήτηρ χαϊ τροφὸ; Αγία τοῦ Χριστοῦ ἐχχλησία προνοητιχῶ και φιλοστόργω; διεπρχξατο ὕπὶρ τοῦ αὐτόθ: χριστωνύμου πληρώματο χα! τῶν Αφορώντων τὴν πνευματικὴν χαὶ ηθικὴν αὐτοῦ ὠφέλειαν χα! πρόοδον χαὶ ^σωτηρίαν, αναίειξασα χατΑ τΑ κΟινΑ αιτι,σει τῶν τε ἰχλάμπρων ὑπὸυργῶν χα! παντδ τοῦ ὀρθοδόξου "Ε^λη^ιχοῦ κλήρου χα! τοῦ λαοῦ .κα"; Αναχηρύξασα τὸ Ανεξάρτητον κα! αὐτ^έφαλον ἡ» ἤδη ἰΧέφ θεοῦ συγκροτεί ἡ μμετίρα πμνιρόιη ,ιερά; συνόδου τῆ ἐχχλησία τῆ "Ελλάδο. ΤΑ; ἐν ειλικρίνεια ψυχή Αδελφικά; ὑμῶν ἰχφράσει», ἐν μὶ; ἰπ·.λάμπε: ἡ πνευματική σύνεσι, δ Αρχιεροπρεπή; ζῆλο; χα! τξ καθαρόν χα! ὑγιέ φρόνημα πρδ; τὴν ορθόδοξον ευσέβειαν Απεδέξατο λίαν εὐχαρίστω ἡ Αγία αὔτη τοῦ Χριστοῦ ἐχχλησία, τοσούτηο μᾶλλον ἰναβρυνομένη ται ὑπ" αὐτὴ δαψιλευθεἰσαι; δωρεά!; τῆ πνευματική Αδελφή αὐτῆ; ἐχχλησ φ τῇ .Ἑλλάδο κα! χαίρσυσα μετ' ἐπικαυχήσεω Ανθ' ὡν ἠξίωσεν αὐτὴν προνομιῶν χαὶ δικαιωμάτων, δσα κα! α! λοιπά! ρὑτοδέσποτοι ἐχχλησίαι πλουτοῦσι, καθ' δσόν βλέπει αὐτὴν ἐχτιμῶσαν Αξίω χαὶ εὐγνωμόνω τῆ μητριχῇ φιλοστοργία; τΑ ἐνδείξει; καὶ μετὰ ζήλου διακαοῦ χα! πνευματική φιλοτιμία σπεύδουσαν χα! δργῶσαν εἰ πολλαπλασιασμόν τοῦ ἐμπιστευθἐντο αὐτῆ Ιεροῦ ταλάντου δι* ἔργων εὐαρέστων τῷ θεἰφ θελέ,ματι καὶ χατὰ ψυχὴν σωτηρίων τφ. αὐτόθτ χριστωνύμφ λαφ. "ὕθεν χα! ἐν τῆ πεποιθήσιι ταὐτη καὶ τῆ βάσει τῶν ἱερῶν Απαγγελιῶν, Α; ὡ ἐνώπιον θεοῦ ἡ ὑμετέρα πανιερότη ©«τρανοὶ ἐν τοὐτῳ τῷ "ἀδελ'φιχῳ γράμ-μμτι, ἡ χοινὴ αδτη μήτηρ πεπληρωμέ,νην Ιχουσα ἐν ἑαυτῇ τὴν χαράν, ^τι, ὡ Απ" Αρχή μέχρι τοῦ νῦν οὐδέποτε Απίλιπεν ἡ τῇ "Ελλάδο ορθόδοξο; ἐχχλησία Αποτελοὺσα μέλο ιγνήσιον χα! Αναπόσπαστον τῆ /. μιΑ Αγία καθολικής, χαὶ απι,βτολιχή ἐκκλησία - τῶν ἰρθοδόξων, οὑτωκα! τοῦ λοιποῦ «ἰ τὸν αἰῶνα ἰσεται μετ' αὐτῆ; συνδιδεμένη τῷ συνδέσμῳ τῆ ' ἑνότητο χα! ὁμονοία; κα! Αδελφική Αγάπη · ἐφ" ◊ καὶ πολλαπλασιάζει τὴν ἀνάτασιν τ<Αν ἐγκαρδίων αὐτῆ; πρδ τὸν Αρχιποιμενα κύριον δεΚιεων, δπω; ἐνισχὑῆ τὴν'ὑμεἶίραν πανιερότητα καὶ χαρίζῃ αὐτῆ σύνεσιν χα! φωτισμόν χχῖ γνῶσιν, τῆ χάριτι τοῦ πάση; σογί^ι; κά! συνέΡεω χορηγοῦ κα! λατρευτοῦ θείου πνεύματο, ἱνα ΑκαταιτιΑτω ἐκπληρώσαντεξ τά τῆ ὑψηλῆ; υμῶν καὶ ἱερὰ ἐπαγγελία καἰΗ,κοντά, Αντιλάβητε κα: τά; οὐρανίου Αμοιβά; ἐν τῷ καιρῷ τῆ; τῶν ἔργων ἀνταποδίσεω. Ἡ δὲ τοῦ θεοῦ χάρι; καὶ τὸ ἄπειρον Πέο «Ιη μετὰ τῆ; ὑμετίρα; πανιερότητο;.

,αων", δεχεμβρίαυ χδ".

ἡ δ Κωνσταντινουπόλεω ἐν Χριστῶ αγαπητό; Αδελφό;.'

+ ὁ Καισαρεία Παίσιοζ ἐν Χριστῷ αγαπητό; Αδελφό;.

+ ὁ "Εφέσου Ἄνθιμο ἐν Χριστῷ αγαπητὸ Αδελφό.

+ ὁ Κυζίκου "Ιωακείμ ἐν Χριστῷ αγαπητὸ αδελφό.

+ ὁ Νικομήδεια - Διονύσιο ἐν Χριστῶ αγαπητό; Αδελφό;.

t ὁ Χαλχηδόνο "Ιερόθεο ἐν Χριστῶ αγαπητὸ Αδελφὸ διά χειρδ τοῦ "Εφέσου "Ανθίμου.

t δ Δίρκων Νεόφυτο ἐν Χριστῳ αγαπητό; αδελφό.

+ ὁ Πελαγωνεία; Γεράσιμο ἐν Χριστῶ αγαπητὸ Αδελφό.

+ δ Πόσνα "Ιγνάτιο ἐν Χριστῷ αγαπητὸ Αδελφό.

+ δ Φιλιχπουπόλεω; Χρύσανθο ἐν Χριστῷ αγαπητὸ Αδελφό.

t δ Σερρῶν "Ιάκωβο ἐν Χριστῶ Αγαπητὸ Αδελφό».

+ δ Βιζύη Γρηγόριο ἐν Χριστῷ Αγαπητὸ Αδελφό»,

t δ Σωζουαγαθουπόλεω; Προκόπιο ἐν Χριστίι,αγαπητὸ Αδελφό.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA RERUM PUBLICARUM MODERATORES IN GRAECIA HORTATUR UT AD TOMI SYNODICI PRAESCRIPTA RELIGIOSE AGANT

1860 decembri· 24.

+ *4νθιμδ; ἐλέφ θεοΟ Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα» Ρώμη χα! οικουμενικό πατριΑρΧῶν·

t Εὐσεβέστατοι, ἰχλαμκρότατοι χα! περιφανέστατοι ὑπουργο! τοΟ θεοσυντηρήτου βασιλείου τῆ Ελλάδο;, ἡμέἠροι κατὰ πνεύμα υἱοῖ λίαν Αγαπητοί. χα! περιπόθητοι, χάρι th) ὑμῖν καὶ ειρήνη παρὰ θεοΟ, παρ' ἡμῶν Βὲ εὐχή, εδλογία χαὶ συγχώρησι. Κομισάμενοι μετὰ πόθου τὴν σταλεἰσαν πρδ ἡμᾶ χα! τὴν περ! ἡμᾶ ἱεράν σύνοδον πανέκλαμπρον δμβν ἰπιστολήν, ε!δομεν δσα Απαντώντε πληροφορεῖτε τῆ ἐπχλησίφ περὶ τῆ; ἐν χαρᾷ χαὶ εὐγνενιοσύνη Αποδοχῇ τοῦ τε Ιεροῦ συνοΒιχοΟ τόμο», τοῦ τὴν αὐτοχέφεῶν πνευματικὴν χυβέρνησιν τῇ ἤδη σδν θεφ Αποκάτασταθεἰσῇ δρθ·-D Βάζου ἐν τῆ Ἑλλάὶι ἐκχλησίεν Αποφαινομένου χα! ἐναχηρὐττοντο, χα! τῶν Αλλεεε ἐκχλησιαστικῶν γραμμωτὸν πρδ τὸν «ὐτόθι Ιερόν «λήρον χα! τὸν λαόν, χαὶ βσα ἡ θεοφιλὴ; χαὶ φιλόλαο ὑμῶν κυβίρνησι πανηγυρεκώτερον συνιστῶσα χα!·ἐξαίρουσα τά ἐπισήμου ἐκκληοιαστικὰ πράξει Βιετάξατο περὶ τῆ ἐν πάση τῆ "Ελληνική ἐπιχρατεἰφ διακηρυξιω αὐτῶν χαὶ ἐἰ" ἐχχλησιῶν ἐν φαιΒρῷ παρατάξει Αναγνώσεω τῶν ἐχχλησιαστιχβν τούτων γραμμΑτβν. Ταῦτα πάντα κατηὑφραναν δμολογουμένω τὴν χαρδίαν ἡμῶν χαὶ τβν περ! ἡμβ σεβασμίων συναδέλφων Αγίων Αρχιερέων οὐ μόνον ὡ τρανώτατα δείγματα τοῦ πρδ τὴν πατρφαν εὐσέβειαν διακαοῦ ζήλου, ἤτι ὑπάρχει τὸ *ttfiraewt* χαρεοιτηριστικὸν γνώρισμα παντδ δρθο-

δόξου Ἑλληνὸ * ἀλλὰ καὶ ὡ ἐχέγγυα αζοια τῇ ἐπὶ A τά κρείττω καὶ τελεώτερα ,ροδδου τῶν ἐκκλησιααιι-■ κών τῇ /Ελλάδο πραγμάτων, καὶ δτι Τὰ ἐπιόντα ·. Ισται σὺν θεῳ συν^ἴοντα' τή-έξ ἀρχῇ πρδθυμίᾳ καὶ ευγνωμοσύνη, ' μεθ' ἡ ἐπέγνωτ» ταὐτην τῇ .' φιλοστόργου μητρδ; *ἁγία τοῦ Χψιστ'ιὐ ἐκκλησία τὴν οἰκονομίαν. Ἐπι,Οεβαιοί δὲ τῇ» ἀγαθὴν πεποίθησιν ἡμῶν ταὐτην καὶ δ παρ' ὑμῶν ἐν-τούτη» τῳ ἐκλάμπρῳ 'ὑμῶν γράμματ: μνημονευόμενο πολιτικὸ .αὐτοθέ^ψι μο , ὀρθοδόξῳ χριστιανικῇ πολιτιΙζι ἐμπρέπων δλω κρδ οἴκιιδτατο , ιἰ γι ἀνομολογεῖ τδ ἐλιὑθερον καὶ ἀδοϋλωτον τῆ; ἐκκλησία πρδ τά καθ' ἑαυτὴν ἀφορῶντα ἐπίτηριἰν μόνον ἐπαγγελλόμενο καὶ τὴν οἰκιίαν ιἑροστασιαν χορηγῶν κραταιι. -μἰν" τῇ χειρί, ἀδδλω δὲ πάντω τῇ προαιρέσιι. Τοὔτο χρέο θεωρούμενο» πᾶσιν ο!; 6 θεὸ ἐξουσία ὑπερεχοὐσα ἐδωρήσατο, πολλῳ μέλλον κα! ἱερώτερον ἐποφείλεται παρ' ευσεβοὺ κυβερνήσεω , κλέο κα; αὔχημα ἑαυτῆ. περιποιοὐσῃ; διατηρεῖ» ἄχραντον κα: ἀμόλυντον τὴν θείαν κιβωτόν, ἐν^α τἴταμἰιυτα: δ τιμαλφέστατο ἱ>ησαυρδ τῆ π'στιω κα! τῆ πνιυματικῇ; τῶν ψυχῶν κατά τοὺ ἱιροῦ κανόνα οἰκονομία;. Διὰ ταῦτα, καιτο: χαίροντι ἐγκαρδίω δι' 4πιρ ἔχομιν τικμήρια · τῇ ακραιφνοὺ διατηρήσιω .τῇ ἱιρά παρακαταθήκη , ἣν ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία ἐνιπιστιυσατο τῇ παρ' ὑμἰν ἐλέιρ Ατσὐ ἐγκατασταθιὶσῃ ἱιρ^ί διοικοὐσῃ συνόδιρ, ἐπαναααυομένη ιἰ τδν ζῆλον τῶν ἐν αὐτῇ σιβασμίων· ἱιραρχῶν κα! τὴν ὑμιτίραν ιὐσέβιιαν καὶ. πολιτικὴν σύνισιν, καὶ μηδαμῶ ἀμφφάλλοντι , δτι πάντα τά ἐν τῷ ἱιρῳ συνοδικῷ τόμῳ διατηρηθήσιται ει τδν αἰῶνα καὶ σε^ἴασθήσιται ὁλοψὐχω; ὑπδ τῇ ὀρθοδόξου πολιτικὴ ἀρχὴ τῆ; Ἑ'.λάδο , ἀτι δὴ τὴν μάσιν ἔχοντα ἐπ' αὐτῷ» τῶν ἱιρῶν ἀμιταρλήτων καθιστώτων τῇ μιᾷ ἁγία καθολικῇ ὀρθοδόξου ἡμῶν ἐκκλησία , μιθ' ἡ . ὡ συνδιδιμένη οὐσα τῳ τῇ ἑνότητο συνδέσμῳ κα: ἔσεσθαι μέλλουσα διὰ παντὸ , κα! ἐξητήθῃ εὐσιμοφρόνω ὑπδ τοῦ Ελληνικοῦ ὀρθοδόξου λαοὺ καὶ ἀνικηρὐχθη ἐπισήμω ὑπδ τῆ; ἐκκλησία ἡ εγκατασταθεῖ τα ανεξάρτητο κα! αὐτόκέφαλο ἐκκλησία τῇ Ελλάδο . Ἀλλ' ὁμω δέον ἐκρίναμεν, ευκαιρίαν ἀπαντέ,σεω ποιοὐμενο; ταὐτην ἡμῶν τὴν ἐκκλησιαστιν.ὴν ἐπιστολὴν, ἐνηχῆσαι συγχρόνω ται εὐσε^έσιν ἀκοαὶ ὑμῶν-τι καὶ τῶν μιθ' ὑμᾶ τὰ περιφανεῖ ταὐτα τοῦ ὑπουργίιου τῆ ὀρθοδοξοὐσῃ .'Ελλάδο θέσιι οιαδι ομένων, καὶ διατρανῶσαι δσον μέγα καὶ ἱιρδν κα! τῶν σπουδαίων τῇ φροντίδο ὑμῶν ἀντικἰιμένων τδ κυριώτιρον δφιίλιι ἤδη τι κα! διά παντδ λογίζισθαι ἡ τῇ ἐν τῇ θεοσώστῳ ταὐτη ἐπικρατιίᾳ ἀρτισυστάτου ἐκκλησία ιὐστάθιια καὶ μέχρι κεραία διατέ^ρησι τῶν ἱερῶν καθεστώτων, S παρέλαβεν ἀπ' ἀρχῇ καὶ διακρατε!' ἀναλλοιώτω μέχρι τοῦ νῦν ἡ καθόλου τοῦ Χριστοῦ ἀνατολικὴ ἐκηλησία·· οὐδέ χρήζομεν λόγων πολλῶν εἰ ἀπόδειξιν, δτι ἐξ αὐτῇ τῇι,ἀκρφοῦ περιφυλάξεω τῶν πνευματικῶν ἱερωτάτων αὐτῇ ἀρχῶν ἤρτηται καὶ ἡ ἀληθινὴ στήριξι τῇ νεοπαγοὐ ἐκκλησία ὑμῶν υ κα! ἡ ἐπὶ τὰ κρείττυ) πρόοδο τοῦ εὐσεβεστάτου αὐτόθι λαοῦ, αὐτῶν τῶν πραγμάτων (ἰφαιοὐντῶν τὴν ἀλήθειαν ταὐτην. Διδ καὶ πᾶσα καινοτομία καὶ νεωτερισμὸ (ἄπαγε) ἡ ἐπέμβααι; καὶ παρείσφρησι ἐπὶ παρασαλεὐσει τῶν ἱερωτάτων αὐτῇ ἐθίμων καὶ δρων ἐγγράφων τι καὶ παραδιδομένων ἡ ἄλλη τι περὶ τά πνευματικὰ πολιτικὴ καὶ κοσμικὴ ἐπιμιξία ἀπέστω μέχρι καὶ ἀποπιίρα καὶ ἁπλοὺ λογισμοῦ · οὐ γάρ ἀγνοεῖται ὑμἰν, δσον δυσδιάκριτα φὐσει τά μεθόρια τῶν πνευματικῶν καὶ τῶν κοσμικῶν πραγμάτων καὶ δτι ἐντεὐθεν κινδυνεὐει πολλάκι παραναλίσκεσθαι τά πνευματικώτιρα τῇ κοσμικῇ ἐξουσίᾳ καὶ τδ σταθερόν καὶ ἀναλλοίωτον τῇ ἐκκλησία δικαίωμα παρατρέπεβθαι εἰ τά εὐμεταβλήτου περιπετεία τῇ ἐγκοσμίου ἀρχῇ . Ὑποχωρείτωσαν τοίνυν πᾶσαι. ἀφορμαί, οἱφδήτινι πολιτικῳ καὶ κοσμικῳ καλυπτόμενα! σχήματι, καὶ τδν ἥττω λόγον ἐχέτωσαν ἐν παντὶ τῶν παρά

τοί ὀρθοδόξοι κικρατηκότων, 8 θεἰπνευθτο; ἱκουμενιχβν συνόδων δροι. καὶ κανόνι; παντί' πολιτεία εἴδει *ροσφυῶ συμφέροντιἰ^ἀνέδιιξαν καὶ πάβη; ἐγκοσμίου ἀρχῇ; ὑπεριδρυμένα καὶ ὑπερανεστηκδτα ἀπεφήναντο καὶ πρὸ κοινὴν τοῦ χριστιανικοῦ πολιτεὐματο σωτηρίαν κφ} ὠφέλιἰαν πάντων τῶν κα^ ἀνθρώπου νομίμων ἐνιργότόρα ὑπάρχειν ἐκὐρωσαν, οὐ. μὴν δὲ ἀλλά καὶ οἱ ἀρίδιμοι αὐτοκράτορέ ἀπΛξαντί σεβαζόμενοι καὶ νομοθετικῶ ἐκβάφυναν, Γνα πά νόμο πολιτικὸ , τοί θεῖοι κανόσιν ἐναντιούμενο ἄκυρο ἡ καὶ μ^δὲν κατισχὐῆ.' Τρϋτ' αὐτδ δὲ κα! οἱ παρ' ὑμἰ< ὀεμιλιῶδε:; νόμοι συμφώνω κα! ἀξίω τῇ τοῦ 'Ελληνικοῦ γίνοΟ εὐσεῖεία ἀνωμολόγησαν, ὡ ^ἴἐν ἐχεί* κὐρδ;, ε: τι τυχὸν δτατέτακται ἀντικειμΗω πρδ ἐΜίνο τδ τῇ <θεσμοθεσία κεφάλαιον, τδ τὴν πατρφαν εφσέβειαν καὶ τού; κανόνα κα! τά ἔθιμα ἀμετασαλεὐτω ὑπιστηρι'ζρν.

Ἐπὶ ταὐται ταί βάσεσιν, υιοί ἡμἰν ij/ Χριστῷ μ περιπόθητο:, ἐναγκαλ:σθέντε; ἐ; ἀρχῇ μιτά προθυ- ' μίῃ καὶ ποΐιου τὴν αἴτησιν ὑμῶν'τι κα! παντδ; τοῦ 'Ελληνικοῦ ὀρθοδόξου κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ κα; ἀγαλλομένῃ ψυχῇ διακηρὐξαντε πανταχοῦ τοῦ ὀρθο- **δόξου πληρώματο δι' ἐγκυκλίων ἡμῶ**ν γβαμμάτων τῇ» ἱεράν ψῆφον τῇ ἁγία κα! μιγάλῃ συνόδου, τὴν κυρώσασαν τδ ἀνιξάρτητον τῆ; πνευματικά; πρδ; τὴν καθόλου ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ ανατολικὴν ἐκκλησίαν ἡνωμένῃ ἀδιασπάστω ἐκκλησία τῇ Ελλάδο , χαίρομεν δικαίω δρῶντε τὴν ἐν εὐλαβείᾳ καὶ εὐγνωμοσύνῃ αποδοχὴν τοῦ ftpio τόμου, κα! πρδ; τδ μέλλον ται ἐλπίσιν ἀναφειόμενοι, πεπείσμεθα σὺν θεῳ, ὅτι ' πάντα αἴσ.'ω καὶ θεαρέστω ἐκπεραιωθήσετα: κα; οὐδέν οὐβαμῶ ἀνιαρδν τῇ φιλοστόργῳ ὑμῶν μητρὶ ἐπισυμρήσεται. Δέ εσθε δὲ πάντω καὶ ταῦτα; ἡμῶν , τά ἐκκλησιαστικὰ εισηγήσει φιλοφρόνω κά! εὐγνωμόνω ὡ μητρικὴ στοργῇ καὶ ὀφιιλιτικῇ κηδεμοviaf ἀρίδηλα γνωρίσματα καὶ τῇ ἐν Χριττῳ ἀγάπῃ δυσπαρασιώπητα ἀποφθέγματα. Ημεὶ δὲ κα; τά πρακτικά τῇ ἁγία; καὶ μιγάλη συνόδου ἐκδοὐναι •οὐκ ὠκνήσαμεν ιἰ χαρμόσυνου γνῶσιν παντδ τοῦ πληρώματο τῇ ὀρθοδοξία καὶ μαρτὐριον ἐφ' οἱ κοινωφελέσ: καὶ σωτήριοι; δροι; ἡ καθολικὴ ἐκκλησία τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀδελφὴν αὐτῆ αυτοκέφαλου κανόνικῶ ἀνηγόριυσιν, ἀφορῶσα, ιὐχομένῃ τι καὶ ἐφιεμένη τὴν ἀκλόνητον, αυτῇ εὐημερίαν κα: εὐστάθειαν ἐν τῇ μιτά τῇ καθόλου ἐκκλησία διηνεκε! ὁμονοιᾳ καὶ ἑνώσιι αὐτῇ , ἠτι; καὶ ἐν ταὐτῃ τῇ πέτρῳ τῇ ἑνότητο τῇ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστιω καὶ τῇ κατά τοῦ θείου κανόνα; πνιυματικῇ; κυβερνήσεω ἤδραστα: καὶ συγκεκρότηται. Ἡ δὲ τοῦ θεοῦ χάρι κα! ἀπιιρον ἔλεο εἴη μεθ' ὑμῶν.

,αων', δεκεμβρίου κδ'.

+ δ Κωνσταντινουπόλεω ἐν Χριστῳ διάπυρο εὐΧίτή»·

ἡ δ Κασαρεία; Παίσιο ἐν Χριστῳ διάπΟρο; ενχέτη .

f ὁ 'Εφέσου "Ανθιμο ἐν Χριστῳ διάπυρο ευχέτη .

t δ Κυζίκου Ιωακεἰμ ἐν Χριστῳ διάπυρο εὐχέτη . . , ,

f δ Νικομήδεια Διονὐσιο; ἐν Χριστῳ διάπυρο ευχέτη .

+ ἐ Χαλκηδόνο; Ιερόθεο ἐν Χριστῳ διάπυρο ευχέτη διά χειρδ τοῦ 'Εφέσου 'Ανθίμου.

+ δ Δέρκων Νεόφυτο ἐν Χριστῳ διάπυρο ιὐχέτη .

t δ Πελαγωνεία Γεράσιμο ἐν Χριστῳ διάπυρο εὐχέτη .

+ δ Πόσνα Ἰγνάτιο ἐν Χριστῳ διάπυρο; ευχέτη .

+ δ Φιλιππουπόλεω Χρύσανθο ἐν Χριστῳ διάπυρο ιὐχέτη .

ἡ'δ'Εερρῶν Ἰάκφβο ἐν Χριστῳ διάπυρο εὐχέτη .

t δ Βιζὐη Γρηγόριο; ἐν Χριστῳ διάπυρο ιὐχέτη .

t δ Σωζουαγαθουπόλεω Προκόπιο ἐν Χριστῳ διάπυρο εὐχέτη .

8YNODU8 CONSTANTINOPOLITANA
1850 mense octobri.

Cum vidua relicta'esset provincia Antiochena post morteifi Hierothei patriarchae, quae mense iulio 1850 contigissp videtur,sacra synodqs Constan-tin^politana, collati» prips consilii» cum praecipui· ex Damasco christiania, patriarcham renuntiavit Hierotheum, huc usque Thaborii metropolitan^ qui per longam annorum seriem dignitatem illam tenuit, ut opportunitate data dicemus. Illi creando suffragia dederunt metropolita» isti: Paisius Caesareae, Anthimus Ephesi, Panaretus Heracleae, loachim Cysici, Dionysius, Nicomediae^ qui sententiam quo-que tulit, pro'Hierotheo Chaloedonensi, Neophytus Dercorum, Meletius Didymotichi, Derasimus Pola-gouiae, Chrysanthus Philippopoli·, laeobus'Serra-rum, Ignatius Boinae,.Gregorius V-isyae, Proot^ns Sosoagathopolis. Electio haec habita est eodem anno 1850, mense octobri indictionis IX.

Acta épatant apud Callinicum Delioanen, Ti iv «k ηώδιξι τοΟ πατριαρχιχοΟ δρχέΐοφυλαχιίου σφζό-μ»να έχιοήμα έχχληοιαστιχά έγγραφα (Constantinopoli, 1904), ρ. 312-7.

8YNJ1DU8 CONSTANTINOPOLITANA
leôU'mense martio.

Cum Procopius, metropolita Sosoagethopolitanus, ad sedem Boanensem fuisset evectus, in eius locum a sacra synodo subrogatus est Dorotheas Scholarius archimandrite et magnae quam dicuut scholae quondam praefectus.. Hanc electionem prae ceteris memorandam oensuimus, quod omnia acta cum ecclesiastica tum civilia ad rem pertinentia ab ipso Dorothea fuerint typi» edita in opere non cuique obvio cui titulus: Έργα χαί "Ημέρα: (Athenis, 1877), p. 15-34. Habita quidem eat anno 1852, mense martio indictionis I, operam navantibus antistitibus istis: Palsio Caesareae, Neophyto Dercorum, Meletio Didymotichi, Gerasimo Pelagoniae, Procopio Bosnae, lacobo Serrarum, Meletio Dramae, Palsio Yidynae, Meletio Sicanii, Gregorio Visyae. Civitas illa 3ozou-agathopolis ad littus Ponti Euxini sita est, ex adverso Anchiali. Duao olim erant dioeceses, Sosoupoli· una, Agathoupolis altera, quae in unam coaluerunt post bellum Russico-Turcicum annorum 1828-29, adhibito deinceps titulo *Soiàuagathopoleot.*

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1852 mense martio.

Constantinus luannides Iplictses, in Urbe mercaturam agens, postquam litterarum scholam condidisset in suburbio cui domen Neoohorium secus littus Bosporicum, eandemque multis auxisset bonis tum mobilibus tum immobilibuk, a sacra synodo petiit ut sigillatis litteris confirmarentur donationes illae; votis eius statim concessit synodus, sigilliumque edidit mense martio 1852, cui subscripserunt antistites isti: Paisius Caesareae, Neophytus Dercorum, Meletius Didymotichi. Geraaimus Pelagoniae, Ignatius Bosnae, lacobus Serrarum, Meletius Dramae, Peleius Vidynae, Dionysius Drystrae, Gregorius Vizyae, Procopius Soxoagathopolis.

Tabulae compendium exstat apud I. I. Sokolov. *Canstantitiopolikaja Tterkov t XIX Vjek* (Petropoli. 1904), Appendix, p. 105-8.

SYNODUS ATHENIENSIS
pro edendis tum episcoporum tum synodi recens institutae regulis
1852 iulii 9.

Ecclesia Helladica, ubi sui iuris demum facta est, ad leges quibus res suas firmius componeret sedulo attendit. Atque primum quidem synodi ipsius instituendae formam primis velut lineis designavit vel a 7 februarii 1852, eamque summo rerum ad religionem pertinentium moderatori obtulit una cum altera legi» condendae forma, qua sede» qydscopales, nova circumacriptione adhibita, in posterum describerentur. Utramqae legem, non ut condiderat synodus, sed in multis immutatam, immo. deturpatam, legatos rogavit qui rebus ecclesiasticis praeerat, ac sponte currentibus addito calcari, novas pertulit norma» inde a die 12 iunji. Ea» sua auctoritate mox probavit Otho- rex et in usum transferri iussit, quamris multa in illis deprehenderentur, quae a sacri» canonibli» prorsus absona iure videntur. Legis utriusque multae exstant editiones; nos eam sequemur quam viri clarissimi Rhalli et Potli dederunt in praestantissime sua sylloge cui titulus: Σύνταγμα τόν bsiev xal ispftv χανόνων, t. V (Athenis, 1855), p. 591-813, lectoribus ad ea amandati· quae fusiori calamo super hoc argumento scripsit Oeconomus ab Oeconomis in opere saepius a nobis laudato: Td σφζόμζνα ìχχλησιαβτιχά αυγγραίμμ^τα, t. H "(Athenis, 1884), p. 591-621.

1.

Νόμο lisp! έπιοχοπών' χαί έπιοχόπων χαί xspi τοΟ ύπό τού έπιαχόπου τ«λούν-\ το χλήρου.

ΌΒβν έλέφ 8to0 βασιλβύ τή Ελλάδο ,

ψν,φιοάμννοι όμοφώνω μέτά τή βουλή χχ: τή γνρουαία , διατάττομβν.

Τμήμα Α'.

Π·ρί τού άριθμού τόν έπισχοπών Χαί τή διαιρέα·· αύτ&ν.

Άρ8ρ. Α'. Ό, 4ρ:8μ5 τόν έν τφ βαό·.λ·ίφ έπισχοπάν προσδιορίζεται εί είχοσιτέσοαρα .

Wpbp. Β'. Αί έπισχοπαί είσιν ad έξή -

Α. Έν τφ νομφ Άττιχή χαί Βοιωτία , δύο·

μ'. Ή έπισχοπή "Abqvôv, περιλαμβάνουαα τά έπαρχία "Αττιχή , Μεγαρίδο χαί Αίγίνη .

β'. Ή έπισχοπή ΒήΒόν xal Λ«βαδεια , πιριλαμβάνουσα τά όμωνύμου έχαρχία .

Β. Έν τφ νομφ Εύβοια , δύο·

α'. Ή έπισχοπή Χαλχίδο , περιλαμβάνουαα τά έχαρχία Χαλχίδο xal Χηροχωρίου μέ τά νήσου Xxiabov, Σχόπελαν χαί Άλόνησον.

β'. Ή έχισχοχή Καρυστία , περιλαμβάνουαα τήν όμώνυμον έπαρχίαν χαί τήν νήσον ΣχΟρον.

Γ. Έ» τφ νομφ Φθιώτιδο; χχί Φωχίδο , δύο·

α. Η ἐπισχοπή Φθιώτιδο ; πχριέχουάα τά ἐπαρχία; Φθιώτιδο; χαί Λοκρίδο .

•β'. Ή ἐπισκοπή Φωκβο '', π«ριέχουσα τά Επαρχία Παρνασσὸιδο κα! Δωρίδο .. . .

1. Έν τφ νομφ Ακαρνανία χαί Αιτωλία , δύο·.

„α'. Ἡ ἐπισκοπή.Ακαρνανία χαί Αιτωλία , περιέχουσα τά ἐπαρχία Μεσολογγίιου,Τριχωνία;,Ββνίτση , .Χηρομέρου χαί Βάλτου.

Ρ'. Η ἐπισχοπή Νάυπαχτιά καί,Ευρυτανία , περιέχουσα τά ὁμωνύμου ἐπαρχία .

Ε. Έν τφ νομφ Άργολίδο χαί Κορινθία , τρ«! ·

α'. Ή ἐπισχοπή Άργολίίο , περιλαμβάνουσα τά ἐπαρχία Ναυπλία χαί Άργου .

β'. Ή ἐπισχοπή Κορινθία „ θυγκειμένη έχ τή ὁμων.ύμου ἐπαρχία .

γ'. Ή ἐπισχοπή 'Γδρα χαί Σπετσών, περιλαμβάνουσα τά ἐπαρχία ^Ί'δρα. , Σπετσών, Έρμιονίδο χαί Τροιζηνία . ♦ ,

. Έν τφ νομφ Άχαία χαί Ήλιδο , δύο·

α'. Ή ἐπισχοπή Πατρών χα! Ηλεία , περιέχουσα τά ομωνύμου ἐπαρχία . .

β'. Ή ἐπισκοπή Καλαβρύτων χαί Αίγιαλεία , περιέχουσα τά ὁμωνύμου ἐπαρχία .

Ζ. Έν τφ νομφ Αρκαδία , δύο·

α'. Ή ἐπισκοπή Μαντιντία χαί Κυνουρία , συγκειμένη έχ τών ομωνύμων ἐπαρχιών.

β'. Ή ἐπισκοπή Γόρτυνο χαί Μεγαλοπόλεω , συγκειμένη έχ τών δμωνύμων ἐπαρχιών.

Η. Έν τφ νομφ Μεσσηνία , δύο·

α'. Ή ἐπισκοπή Μεσσηνία , συγκειμένη έχ τών ἐπαρχιών Μεσσήνη , Κόλασών χαί Πυλία .

β'. Ή ἐπισκοπή Τριφυλία; χαί 'Ολυμπία , συγκειμένη έχ τών δμωνύμων ἐπαρχιών.

Θ. Έν τφ νομφ Λάχωνια , τρει ·

α'. Ή ἐπισκοπή Μονεμβασια χαί Σπάρτη , π«ριλαμβάνουσα τά ἐπαρχία Λακεδαίμονο; χαί Έπιδαύρου Λιμηρά .

β'. Ή ἐπισκοπή Γυθείου, συγκειμένη έχ τή ίμωνύμου ἐπαρχία .

γ'. Ή ἐπισκοπή Οίτύλου. συγκειμένη έχ τή ὁμωνύμου ἐπαρχία .

Ι. Έν τφ νομφ Κυχλάδων, τέσσαρε ·

α'. 'Π ἐπισχοπή Σύρου χαί Τήνου, περιέχουσα τά ἐπαρχία Σύρου, Τήνου χαί Μήλου.

β'., Ή ἐπισκοπή Άνδρου χαί Κέα , πιριέχουοα τά ὁμωνύμου ἐπαρχία .

γ'. Ή ἐπισκοπή Νάξου, συγκειμένη έχ τή Ομωνύμου ἐπαρχία .

δ'. Ή ἐπισκοπή Ηήρα , συγκειμένη έχ τή Ομωνύμου ἐπαρχία .

Διά βασιλικού διατάγματο θέλει προσδιορισθή ή έδρα ίκάστη ἐπισχοπή μ«τά προηγουμένων γνωμοδότησιν τή ιερά συνόδου τή έχχλησια τή Ελλάδο .

Τμήμα Β'.

Περί τών ἐπισχόπων χαί τών χαθηχΟντων αυτών.

Άρθρ. Γ'. Έκάστη ἐπισχοπή έχ<ι ίδιον ἐπίσχοπον. 'Οσάκι ἐπέλθη άνάγκη νί χειροτονηθή ἐπίσχοπο , ψηφίζονται ύπδ τή ι«ρά; συνόδου τρεί έχ τών κληρικών, πολιτών Ελλήνων, τών έχόντων δρθώ χαί ὑγιιώ πορί τήν πίστιν χαί διαχοχριμένων ἐπί συνέσοι χαί βίφ άνεπιλήπτψ χαί παιδοίφ ἐχχλησιαστιχή.

Τών ούτω ψηφισθέντων τριών τά Ονόματα ὑποβάλλονται ὑπΟ τή ιερά συνόδου «ί τδν βασιλέα διά τού ὑπουργίίου τών ἐχχλησιαστιχών· ό δέ βασιλεύ φέρει τήν Ιγχρισίν του ἐπί τδν ένα έξ αὐτών.

Ή Ιγχρισι τού βασιλέω άνακοινούται «ί τήν ι«ράν σύνοδον, χαί παρ' αύτή τ«λούνται τότε ἐπί τδν ἐχλιχθέντα τά ν«νομισμένα ἐκκλησιαστικώ χατά τδν έξή τρόπον.

Πέμπεται ὑπδ τή («ρ* συνόδου τό μήνυμά πρδ jδν ἐχλιχθέντα χαί οδτο δίδ«ι' ἐνώπιον αὐτή τήν.. ·π«ρί τή άιιοδοχή τή ἐπισχοπή , έν ή χειροτηνηθήσιται ἐπίσχοπο , διαβαβαίωσιν αὐτοΟ, έχουσαν ούτω ·

,Έπβιβή διά.τή; ψήφου τών θεόθεν όδηγηθέντων άγίων άρχιερέων, τών συγχροτούντων τήν ιεράν σύν-*Όδον τή* ἐχήλησία τή Ελλάδο , ἐψηφίσθην ό ἐλάχιστο ἐγώ ώ άξιο τού' ὑψηλρύ χαί θείου Αΐτσυργήματο τή άρχκρωσΰνη , δπω κατασταθώ μητροπολίτη (άρχιεπίσκοπο ή ἐπίσχοπο) τή; ήγιωτάτη; μητροπόλιω (άρχιιπισχοπή ή ἐπισχοπή) Ν ... «ιί έτυχον τή τού ,μ«γαλ«ιοτάτου βασιλέω ήμών έγχρίσιω , πείθομαι τφ θ«ίφ βουλήματι χαί δέχομαι τήν ποιμαντορίαν τή μητροπόλιω; (άρχιιπισχοπή ή ἐπισχοπή) ταύτη , διαβ«βαιών διατηρήσαι άχραιφνώ τά ιερά καθήκοντα τή ή άναδέχομαι Ιεραρχία καί ποιμάναι θ«οφιλώ τδ λογικόν ποίμνιον τού κυρίου χαί θεού ήμών «ί νομέ σωτηρίου τή «ύαγγ«λική χάριτο χαί διαμιίναι πιστό «ί τδν φιλόχριστον ήμών βασιλέα χαί κυριάβχην χαί άχατάγνωστο διά τή θ«ία χάριτο «ί πάντα τα άρχιιρατικά καθήκοντά."

Η διαβιβαίωσι αύτη τού υποψηφίου, γ«γρα|1μένη έν τφ ί«ρφ κώδηκι τών υπομνημάτων, υπογράφεται παρά Â0 ϊδίομι ἐπομένω προχ«;ρίζιται κΐτά τά; κανονικά; 4αί ἐκκλησιαστικά διατάξίΐ ἐπίσκοπο τή ή ἐλαχ«ν ἐπισχοπή - μιτά δέ τήν χιιροτονίαν ἐπιχυρούται χαί διά βασιλικού διατάγματο , δπω άναγνωρίζηται τοιούτο παρά τών έν τφ βασιλιίω άρχών. Πριν ή άναλάβη δέ τά άρχι«ρατιχά καθέ,κοντά του, διαβ«βαιοί τήν πίστιν αυτού ἐνώπιον τού βασιλέω διά τή έξή προσφωντί(σ«ω ·

„Μ·γαλ«ιότατ« βασιλεύ! Διαβεβαιώ ἐπί τή άρχιερωσύνη μου, ότι άείποτ» διατ«λών πιστό «ί τήν ὑμετέραν μεγαλειότητα, τδν βασιλέα καί κυριάρχην μου, καί ευπειθή «ί; τδ σύνταγμα καί τού νόμου τού βασιλείου, καταβαλώ πάσαν σπουδήν σύν πάση δυνάμ«ι, ϊνα ἐκπληρώ τή θείφ χάριτι πάντα τά άρχι«ρατικά καθήκοντα τή πνευματική ποιμαντορία τού κατά τήν κληρωθιίσάν μοι ἐπισκοπήν πιστοτάτου σοι λαού· καί μάρτυρα ἐπικαλούμαι ἐπί τή διαβ«βαιώσ«ω ταύτη αὐτδν τδν ὑψιστον θεόν, δ δφη τή ὑμετέρφ μεγαλειότητι ζωήν πολυχρόνιον έν άκρφ ·άγ«ίφ, διατηρείη δέ τήν ὑμ*τέραν βασιλείαν άδιάσ«:στον. εύδαιμονούσαν, αὐξάνουσαν κα: κρατυνομένην «:'; αιώνα αιώνων."

Η διαβεβα'ωσι αΰτη ἐγγραφο καί υπογεγραμμένη παρ' αυτού τηρείται ει; τδ άρχείον τού ὑπουργείου τών ἐκκλησιαστικών.

Άρθρ. Δ'. Έπίσκοπο , κανονικώ; χ«ιροτονηθ«ί , δέν άποβάλλεται τή ἐπισχοπή αὐτού, «ί μή δταν οίκειοθελώ παραιτηθή ή ἐπί μόνφ ἐγκλήματι ἐπάγοντι καθαίρ«σιν.

Μ«τάθ«σι ἐπισχόπου γίν«ται μόνον ἐγκρίσει τού βασιλέω μετά γνωμοδότησιν τή (ερά συνόδου, τηρουμένων τών χανόνων άπαραλλάχτω ώ χαί παρά πάσαι ταί λοιπαί ὁμοδόξοι; τού Χριστού ἐχκλησίαι .

Άρθρ. Ε*. Έν άποβιώσε: ἐπισχόπου, οί άξιωματιχοί τή ἐπισχοπή φροντίζουσι τή συμπράξει τή διοικητική άρχή π«ρί τή διατηρήσεω χαί ἐξασφαλίσεω τών άρχείών χαί τών άλλων τή ἐπισχοπή πραγμάτων μέχρι τή ἐγχαταστάσιω τού διαδεξομένου αὐτόν. Ή δέ κυβέρνησι ἐπί τή προτάσει τή ι«ρά συνόδου διορίζ·: έχ τούτων ἐπισκοπικήν ἐπιτ τροπήν πρδ διιξαγωγήν τών πνευματικών ὑποθέσεων τή χηρευούση ἐπισκοχή , ιω ού ἐγκατασταθή ό ταύτη κανονικό ἐπίσχοπο .

Άρθρ. £''. Έάν ἐπίσκοπο Ινεκα φυσική τίνο αιτία κατασταθή άνίχανο πρδ ἐχτέλιοιν τών καθηκόντων αὐτού, άντικαθίσταται μετά προηγουμένην γνωμοδότησιν τή ιιρά συνόδου δι* ἐτέρου, χατά τά έν τοί προηγουμένοι άρθροι *Γ* χαί Δ' ὁριζόμ«να.

•υνοβουερά έχχλησιασάκήν ÿd·**!*1 Mqeiqata»» έναγόμένείν «ί(TC πν«υματικά αύτών καθήκοντα κα! έπτε^ούσι τά άποφάσει χεϋ βιετταγά; αύτή;.

' Άρθρ. Η'. Ό έπίσκοπο «ΐν«ιι ή πνευματική κα! έκκλησ-.αστ-.κή άρχή τή κληρο»θ·ίση αύτφ έπισχοπή .

'Ενεργή έν τή ΐβίφ αύτού έπισκόπή τά παρά τβν ίερβν κανόνων και έκκλησιαστΜβν διατάξίων haβαλλόμενα αύτφ καθήκοντα, διατηρών άπαρεγχλίτω τά θεία δόγματα ^χαί έπιτελών άκριββ τά μυστήρια χχ! φυλάσσων τού ίιρού κανόνα xxi τά παραδόσει τή όρθοδόξου έχχλησία;· έπαγρυπν»! «ί την άκριβή τούτων διατήρησιν και παρά τβν ύπδ την πνιυματικήν αυτού ποιμαντορίαν διατελούντων! προσέχει αί τήνάχριβή έχτέλεσιν πάση ί«ροτ*λεστία , «ί την ταχτιχήν άνάγνωσιν τβν έν τή έχχλησίφ αναγινωσκομένων χαί ψαλλομένων άκαλουθιβν, εί τά έν το!; ιιρο!; ναοί; άγια εικόνα , «ί τά ί«ρά σκεύη, άμφια χα! πάντα τά «ί την θείαν λατρείαν άναγόμ«να· ωσαύτω προσέχει «ί την πνευματικήν χατάστασιν τβν ίερβν μοναστηρίων χαί «ί την χατά τού μοναστικού όρου; διαγωγήν τβν έν αύτοί μοναζόντων, πρδ; δέ χαί «ί; την ευπρέπειαν τβν έν αύτοί ναών έχ«: σφραγίδα ιδίαν, έν τφ μέσφ τή όποια ύπάρχ«ι έγκ«χαραγμένον τδ σημείον τού τίμιου σταυρού, κύκλω δέ τά γνωριστιχά τή θέσβω αύτού γράμματα. Ιίαρί πάση δέ πράξ«ω; αύτού άντιβαινούση «ί τού ίεροΰ κανόνα; χαί τά παραδόσει τή έχχλησία; xxj έν γίνει «ί; τά έκκλησιαστικά χαθήκοντα αύτού, ύπόκειται «ί ευθύνην χαί δίδει λόγον ένώπιον τή ίερά; συνόδου.

Άρθρ. Η'. 'Ο' έπίσχοπο χατά τδ έπισκοπιχδν· αύτού καθήκον έπιτηρεί τδν ύπδ την ποιμαντορίαν αύτού κλήρον κάτά τ« τδ πολίτευμα χα! την έχπλήρωσιν τβν καθηκόντων του. Έπαγρυπνβ! «ί; τά πρδ βελτίωσιν, πρδ εύκοσμίαν χαί πρδ έχπλήρωσιν τβν χρεών τή έπαγγ«λία; τού ΰπ' αυτόν χλήρου συν τ,ίνοντα.

I Αιχάζει μ*τά τεσσάρων έχ τβν άξιωματικβν τή έαυτού έπιοχοπή;, βιοριζομένων έφάπαξ διά βασιλικού διατάγματο έπί τή γνωμοδοτήσει τή ιιρά συνόδου, τά; έκκλησιαστικά; παραβάσει χαί παρεχτροπά τβν ύπδ την ποιμαντορίαν αύτού κληριχβν, χα! ιπιβαλλει έκχλησιαστιχά ποινά «ί την π«ριπ«οόντα άχοδεδειγμίνω; «ί; άμάρτημα ώ πρδ τά χρέη χαί καθήκοντα τή έπαγγ«λ£α του, ώ έφ«ξή -

α". Έπίπλε^ξιν·

ρ'. Αργίαν πάση ιεροπραξία; μετά στερήσεω τών διχαιωμάτών τή έφημερ*ία πού τιμωρουμένου·]

γ'. Έχπτωσιν τού Αξιώματο , «ί δ ήτον ιδίω βιωρισμένο δ τιμωρούμενο ·

δ'. Σωματικόν πιριορισμδν έντδ βιατηρουμένου μοναστηρίου ή άλλου «ίδικού διά τού κληρικού σωφρονιστικού καταστήματο -

«'. Άπότισιν ποσού διπλάσιου τβν όσα χρήματα Ιλαβεν δ τιμωρούμενο πλέον τού νινομιιηιένου ή βιά πράξιν άπηγοριυμίνην χαί έναντίαν «ί τά καθήκοντά ταυ. Ή είσπραξι δέ μύτη έν«ργ«ίται ύπδ τή πολιτική άρχή χαί κατατίθεται αί τδ έκχλησιαστικδν ταμ*!ον

Άφορισμδν προσωπικόν χατά κληρικού μοναχού.

ι Αί άποφάσει τού έπισκοπικοΟ δικαστηρίου, αί χαταγινώσκουσαι έπίπληξιν ή άργίαν μέχρι τβν έπτέ ,ήμιρβν, «(ναι Ανέκκλητον αί βέ λοεπω! έπκαλοΟνται ένώπιον τή ί«ρά συνόδου έντδ Μμ ήμ«ρβν άπό τή ιερό τδν κ«τ»*χασ·4νώι πωνοπκήΐΜέ»; τή βάση άποφάσοω και έπιδίδοται έπί Αποδείξει «ί τόν προαβρεύοντα τό έπισκοπιχδν δικαστήριον έπίσχοπον, δφπ άχοστίλλ«ι αύτήν έντδ 84 ώρβν πρδ την ί«ράν σύνοδον όμού μέ την έχδοβείσαν άπόφασιν χα! τδν φάαλλον τή άναχριΑω .

Μόνον δέ έν τή πήριπτ^α. τού ή β' δ «ί άργίαν ύποβλη»«ί;, άφ' ή στιγμή Ιλαβ« την χοινοποίησιν τή καταδικαστ;χή; άποφάσ«ω , όφ«ίλ«ι νά άπέχή χάση («ροπραξία , μέχρι; ού ή ιιρά σύνοδο άποφανβή όριστιχβ έπί τή έφέσιώ του. "Αν δέ τυχόν παρέλβωσιν αί ήμέραι τή άργιά , «ί; ήν ύπε,ιλήδη βιά.τή έπισχοπιχή; άποφάσιω , πριν άποφαν&ή ή ' ί«ρά σύνοδο έπί τή έφέσιώ τού, ό έκκαλβν έπαναλαμβάνοι αυτοδικαίω την έχπλήρωσιν τών ιιρών μ καθηκόντων του. Έν πιριπτώσιι δέ καθ' ήν ή άπόφασι τή συνόδου ιίναι χαταδικαστιχή, αί ημέρα: τή αργία λογίζονται άφ" ή; έπ«δόθη «ί τδν καταδιχασθέντα ή έπισκοπιχή άπόφασι .

Ή σύνοδο άποφαίνιτα: χατά τού κανόνα; χα: τά έχχλησιαστικά διαταξ»:; χαί τδν καταστατικόν αύτή; νόμον, έπικυρούσα, τροπολογούσα ή άχυροϋσχ την έκΐοθίσαν άπόφασιν.

'Εκτό τή άποφάσιω τή καταγινωσχοϋση έπ:'-πληξιν ή άργίαν κα! σωματικόν περιορισμόν μέχρι τβν 15 ήμαρών, δλαι αί λοιπαί, τελεσίδικοι καταφτάσαι, έκτ«λοϋνται κατά τού; $ 1 κα! 2 τού ΙΑ' άρθρου τού καταστατικού νόμου τή ΐ«ρί; συνόδου.

'Εάν ποτ» κληρικό; ύποπέση «ί άμάρτημα έχκλησιαστιχδν έπάγον καθαίρεσιν, ό έπίσχοπο , είτε αυτό; «ίτ« χατά παραγγ«λίαν του αί έχ τών άνωτίρων άξιωματιχβν τή έπ:σχοπή του, έν«ργ«ί τακτικήν άνάκρισιν χαί, ταύτη; περαιωθαίση , πέμπ«: τδν φά-*«λλον τή; άναχρίσιω εί$ την /«ρàV σύνοδον, ήτ: βικάζιΐ κατά τά κανονικά; διατάξει; χαί τά; έκκλησιαστικά; β:ατυπώσ«:;, άφ' ού πρώτον άκούση τδν κατηγορούμενον κληρικόν.

Άρθρ. Γ. Ό έπίσχοπο , χατ' αΐτησιν τών έχόντων συμφέρον, έχδίβ«ι έπιτίμιον άνωνυμω; και άπολύτω; κατά άδικων και έπιζημίων πράξιων και πρδ; έξιχνίασιν τή άληθαία μ«τά προηγηθείσαν συγκατάθ«σιν τή άρμοδία διοικητική άρχή .

Άρθρ. ΙΑ'. Εί τόν έπίσκοπον άνήχει ή δοκιμασία κα! χ«:ροασνία τβν έντδ τή έπιοχοπή; αύτού ιερωμένων πάση τάξιω χαί βαθμού και ή δοκιμασία τή κουρά τβν μοναχών. Ό άριθμδ τβν «ί; έκάστην κοινότητα χα! ένορίαν άναγχαίων ιερέων καί διακόνων χα! ή διαίρ«σι τβν ένοριών θέλουσι κανονισθή διά* βασιλικού διατάγματο μ«τά προηγουμένην γνωμοβότησιν τή ί«ρά συνόδου- δ δέ τρόπο Ο τή έχλογή τβν Ιερέων χρί διακόνων θέλ«ι γίν«σθαι ώ χαί μέχρι τούβε.

Χιιροτονία πρ«σβυτέρου κα! διακόνου και κουρά μοναχού -αλ«£ται πατά τού ί«ρού; κανόνα - ό βέ χίίροτονήσα παρά τού κανόνα καί άπολύτω ή έκέκίίνα τού όρε^σομένσυ άριθμού και δ χιίρα μονμχδν άν«υ τή κανονική δοκιμασία τιμωρείται έκκλησιαστικβ , καθώ κα! δ Ατρ χ«ιροτονηθ*! κα! δ την κουράν λέβών.

Ό χ«ιροτονούμενο «ί πρεσβύτερον ή διάκονον καθώ καί δ την κουράν λαμβάνων μοναχό;, έχτδ τβν παρά τβν !«ρβν κανόνων άπαιτουμένων προσόντων πρδ χειροτονίαν ή κουράν, πρέπει νά ήναι πολίτη Έλλην και νά έβωκε προηγουμένω τδν νενομισμένον δρίεον τού πολίτου "Ελληνο .

Άρθρ. ΙΒ*. Ό έπίσκοπο χειροθετε! έκ τβν ύπ' αδτόν χληραιέέν τού άξιωματικού; τή έπισχοπή του, προσβεορέζ·* έκάστου τά καθήκοντα.

Τμήμα Ι*.

Πιρί τοὺ ὑπδ τδ» Mmmcov χλήρου.

Ἀρθρ. ΙΤ. Ἀκαντι οἱ κληρικοὶ ΙέχΑστη ἐπιβκοπή , olaaUpm» τάξιω >ud βπ·μ°· ·» ^**·. {m' ἀγονται χατΑ τά κανονικέ διατίξπ ὑπδ τδν IBwv αὐτῶν ἐκίσχοπον, wd αὐτδν δφiiλουσιν tv· γνωρίζωσιν ὡ Αμέσα προϊστώμινον ἐχχλησιαστιχβ χαί 6παχούωσιν «£» αὐτδν xai ἐχτιλὡσ: τά ἐχχλησιαστιχΑ παραγγιλία χα! διατχγά touj

Ἀνιυ τή τiδήσιω χαί τή κανονική Αδiία τού Αρμοδίου ἐπισχόπου, οὐδι.' τΑν iιρωμένων δύναται vi ἐχτιλή iιροπραξίαν τινΑ ἐχτδ τή λαχούση κύτφ ἐνορία ή τι ἐξωχχλήσιον ή <i ἐχχλησίαν ιδιόκτητον, οὐτι iitoSiÿUl ΑνΙυ τή ἐγγράφου αδiία τοὺ ἐπισχόπου, οὐτι διαμένιι ἐχτδ τή ἐπισχοπή; tou ὑπέρ τόν χρόνον τή αiτiα .«ὐτοὺ, οὐτι μιταβάλλιι τήν σταθιρΑν διαμονήν του divtv ταχτικοὺ Απολυτηρίου ἐγγράφου· iΐλλοθιν δέ προα^ρχόμινο δέν rivai διχτό πρό ἐξάσχησιν iιρατιχβν καθηκόντων, idkv βέν φέρη ταχτικόν ἐγγραφον παρά τοΟ ἐπισχόπου, ὑφ' 8ν ἐτiiλιι πρότιρον,

Ei οὐδiνα τΑν ἐχ τοΟ χλήρου ἐπιτρέπιται νά πιρι^ίρηται ἀπδ χοινότητο ii χοινότητα ἐπαιτῶν λόγφ ἐνδiία ή iλλτ, τινδ αιτiα · ti 8ἐ τι ἐπi τοὐτφ φωραθή, συλλαμβάνιται παρά τή πολιτική Αρχή , χαί, div δέν ὑπάρχη Αφαουή πρδ ποινικήν χαταδiωξιν, προσάγιται ii τδν ἐιΛχοπον, δστι μιτά προηγουμένην ἐξέτασιν Αποστέλλιι αὐτδν διά τή διοικητική Αρχή ii τΛ Αρμόδιον ἐπίσχοπδν τφ, *αρ' οὐ διχάζιται χαί τιμωρiiται χατά τΑ διατάξιι ΤΟΟ Αρθρ. Η' τού παρόντο νόμου.

• 'Εάν τι τβν μοναχβν. Ανήκαν ή μή ii^ μοναστήριον, πιριφέριται. ἐν τφ χόσμφ, διατΑττιται παρά ΤΟΟ ἐπισχόπου αὐτοΟ, ὁ μέν Ανήκαν ii μοναστήριον ν' Απέλθη ii τήν μονήν τή μιτανοία του, δ δέ μή Ανήκαν ii μοναστηριόν νδ ἐχλiξη iν ἐχ τβν ὑπαρχόντων πρδ ἐγχαταβiβσiν του· χαί ἐάν παρχχούση, στέλλιται ὑπδ τή πολιτική Αρχή , κατ' αiτησιν τοΟ ἐπισχόπου, ὁ μέν ii ὃ Ανήχιι μοναστήριον, ὁ δέ ii iν ἐχ τβν ἐν τφ βασιλiiφ ὑπαβχόνταν.

Τμήμ» ·ν. !

Γιν.χα! διατάξιι .

Ἀρθρ. ΙΑ'. "Εκαστο τβν ἐν ἐνιργiiφ Αρχiiρέαν ὀφiiλιι νΑ πιριοδiῦη τούλάχιστον Απαξ ΤΟΟ ἐνιαυτοΟ ἐν τή iδiφ (αυτοὺ ἐπισχοπή πρδ ἐχτέλισιν τβν κα· μαντοριπβν καθηκόντων αὐτοΟ.

Ἀρθρ. ΙΕ'. 'Εχ τβν ἐν τφ βασιλiiφ ἐπισχοπῶν, μiα μέν rivai μητρόπολι , ή τβν Αθηνῶν, ὡ πρατιύουσα πόλι τοὺ βασιλiίου, ή δ χατΑ χαιρδν ἀρχιιρατιύων φέριι τδν τίτλον μητροπολίτη - δέκα 8έ Αρχιιπισχοπαί, αἱ τβν ἐννέα Αλλων νομών πρωτιύουσαι χαί ή ἐπισχοπή Κορiνθου, ὡν οἱ χατΑ καιροὺ Αρχιιρατιὐοντι φέρουσι τδν τίτλον Αρχιιπiσχοποι.

Ἀρθρ. IC. Ἀπδ τή πρώτη iαννουαρίου 1863 ἐκαστο τβν ἐν ἐνιργiiφ Αρχιιρέων λαμβάνιι κατ' ἐτο ὡ ἐπίβομα,

-ὁ μητροπολiτη	δραχ.	6000
ἑκαστο τβν Αρχιιπισχόπαν . .	Λ	6000
χαί ἑκαστο τῶν ἐπισχδπαν . . '	„	4000

Ἀπδ τή βηθαiση ἐποχή παύουν τΑ μέχρι τούβι λαμβανόμινα ἐπισχοπιχὼ δικαιὼματα, ήτοι ἐμβατiκια, φιλότιμα χαί λοιπά! Αποδοχαί, ἐξαιρού(|ἐώ·ν τΑν τυχηρβν διΑ πάσαν ὑπδ τού Αρχαρέα τιλουμένην iιροπραξiαν χα! τβν ἐπi τβν ἐξή πρΑξιαν δικαιωμάτων, δριζομέναν ὡ Αχολού^α -

α*. ΔιΑ πΑσαν Αδιιαν γάμου (Αvtu διαστολή ἐΑν ήναι Α' ή Β' ή Γ), δραχ. 8.

β'. ΔιΑ πΑσαν ἐχδοσιν διαζυγiου, δραχ. 8.

γ'. ΔιΑ πΑσαν ἐχδοσιν Αορiστου χαί Ανανύμου ἐπιτιμίου, <ρ«χ. 3.

Coiran. .«anxai» tomv» XL.

Εἰ τὼ βοιαιάματ· τοὺτα δέν ἐμχαριλαμβΑναται τὸ τέλο τοὺ χαρτοσήμου

! "Αρ»ρ. ir. Ὁσοι τών ἐπ^ὼνταν σιβασμιατώα*ν Αρχιιρέαν ἐφορον μέχρι τοΟδο τδν τiτλον τοὺ μηορο πολiτου. Ηλου* διατηρήiΜί αὐτδν ἐφ' ὁρου ζαή .

Ἀρδρ. ΙΗ'. ΠΑσα προαΛοδομένη βιέταξι ὡνπβαiνουσα ii τού ὁρισμοὺ τοὺ παρόντο νόμου, ΑχυρδΟται.

Ὁ παρὼν νόμο ψηφισΜ καρώ τή βουλή χαί τή γιρουσία χαί παρ' ήμὼν σήμιρον χυρ«»Μ , Ηλο δημοσκυδή διώ τή Ἐφηρ^ρiδο τή χυβιρνήσιβ χαί ἐχτιλισδή ὡ νόμο τού κράτου .

Ἐν Ἀδήναι , 9 ἰουλiοὐ 1853. ÿ

Ὁ 5<α ν.

Ὁ ὑπουργδ

Χταύρο Βλάχο .

ΈδιωρήΟη χαί ἐτέ»η, ή μιγαλη σφραγi τού χράτου .

Ἐν Αθήνα: , τή 10 Ιουλiου 1859.

Ὁ ἐπi τή δικαιοσύνη ὑπουργδ

Κ. Προβιλέγιο .

2. ᵽ

Νόμο χαταστατιχδ τή iιρά συνόδου τή ἐχχλησiα τή ^Ἐλλάδο .

"Οθὼν ἐλέφ θιού βασιλκυ τή Ελλάδο .

ψηφισάμινοι ὁμοφώνω μιτά τή βουλή χαί τή γιρουσία , διατiiττομιν.

Α'. Ἡ αὐτοχέφαλο ορθόδοξο ἐχχλησiα τή Ἐλλάδρ , μέλο οδσα τή μιΑ Αγiα καθολική χαί Αποστολιχή ἐχχλησiα τοὺ ὀρθοδόξου πληρώματο , συνiσταται μέν ἐχ πάντβν τβν χατοiχων τοὺ βασιλiίου τβν ii Χριστόν πιστιυόντών χαί ὁμολογοὐντ«»ν τδ iιρδν τή πiστιβ σύμβολον χα! πρισβιυόντών πάνθ' "δσα μρiσβιὐιι ή drfia τοὺ Χριστοὺ δρθόδοξο Ανατολική ἐχχλησiα, ή Αρχηγδ xai χιφαλή δ χύριο χαί θιδ ήμὼν 'Ιησοὺ Χριστὸ · διοιχiiται δέ πνιυματιχβ παρ' Αρχιιρέων κανονικών, τηροὺσα Απαραλλάχτν , ὡ Απασαι αἱ λοιπά! ὀμόδοξοι τού Χριστού ἐχχλησiαι, τοὺ iιροὺ Αποστολιχοὺ χαί συνοδικοὺ κανόνα χαί τΑ iιρΑ παραδόσκ . ν

Β'. Ανώτατη ἐν τφ βασιλiiφ ἐκχλησιαστιχή Αρχή ὑπάρχιι σύνοδο διαρκή , φiρουσα τ' ὄνομα iιρΑ **σύνοδο τή ἐχχλησiα Ελλάδο .** Καθιδροὺι: ·ν δέ διαρκώ ἐν τή χαθέδρφ τοὺ βασιλiίου χαί ἐχκ σφραγiδα iδiαν, ἐν τφ μέσφ τή ὁποια rivat ἐγχιχαραγμένον τδ σημiιον τού τιμiου χαί ζωοποιού σταυρού, χύχλφ δέ τΑ γράμματα **itpΑ σύνοδο τή ἐχχλησiα τή Ελλάδο .**

Γ*. Ἡ iιρΑ σύνοδο σύγχιιται ἐχ πέντι μιλβν ἰσοψήφων ἐχ τών ἐν τφ βασιλiiφ Αρχιιρέων τβν ιόντων ἐπισχοπά , ὡν ά πρόιδρο *λΙ τέσσαρι ⁵ συνιδρα. Καί πρόιδρο μέν ὑπάρχιι iιβφχΑ ἰ χατΑ καιρόν ἐν τή πρὼτιυοὺσή τ0° βασιλiίου Αρχιιρατχὺών μητροπολiτη · οἱ δέ σύνιδροι καλοὺνται Αλληλοδιαδόχὼ παρά τή χυβιρνήσιω χατΑ τήν τάξιν τὼν πρισβiiων τή Αρχιιρώσύνη , διατηρουμένη ἐνi ἐχάστφ οἱ τΑ συνιδριάσιι χαί τή τάξιν τού iδiου βαθμού.

ἈνΑ πΑν ἐτο οἱ σύνιδροι ἐπανέρχρνται ii τΑ ἐπαρχiα των, καθόσον ή χυβέρνησι δέν διατηρήσφ ἐπi πλέον τινΑ ἐξ αὐτών, οἵτινι δέν δὐνανται νέ ὑπιρβαiνὼσι τοὺ δὐο.

Ἐν Απουσiφ ή Αλλφ χβλΰματι, τδν πρόιδρον Αναπληροi 6 ii τέἴ συνιδριάσιι Αμέσώ μιτ' αὐτδν προχαθήμινο τών Αλλων ii τυχοὐσαν δέ Ανάγιiην Αναπληρώσιὼ τiνο τών συνέδρων, χαλΜται παρά χή χυβιρνήσιω ὁ χατΑ τήν Ανωτέρω τάξιν ἑπόμινο αὐτού.

Ἡ ἐνιαυσiα συνοδική πιρiοδο Αρχιται Απδ ·' σιπτιμβρiου ἐχάστου ἐτου .

»

ir^

Δ'. Ό κρόοβρο; Ml al σόνοβροι, W*» *·λώ-' βωσι τά ραθήκοντώ των, 4u0^taM4M την *ta«v αυτών *Mrtatn* τού βασιλέα διά τή *C* W****** νήσοι; '

,Μιγκλιιότατ· βασιλιύ!

,ΑιαβιβαιοΟμιν ixl τή 4px«p«wJ*B ήμ**. ta Αοιποτι διατιλούντκ «ewl ai; την ipatipav μιγαλιιό; τητα τδν *fieaMe xal χυριάρχην* ήμ·' *·1 «taai&at; *ά* τδ σύνταγμα xal τού νόμου; Ms ixtxpoTtia^ χικαβαλούμιν adhrav σπουδήν σύν πόση δυνώμιι, ίχπληρώμιν τή Mp χάριτι τ* καθήκοντα ήμών «is την τή ίχχλησία Ιιοίχησιν, νηρούντι; ΑχαραλλΑχτιι , ώ Απασαι *ol* λοιποί ομόδοξοι τού Χριστού ίκχλησίαι, τού ιιρού Αποστολιχού χαί συνοδικού κανόνα χαί τά ιιρά παραβόσ»·, καί μάρτυρα ίκιχαλούμιθα έχ! τή διαβιβαιάσιω τούτη αύτόν τδν Οψιστον θιόν, 8 δφη τή ύμιτέρφ μιγαλιιότητι ζωήν πολυχρόνιον iv Αχρφ ύγιίφ, διατηριίη 81 την ύμιτέραν βασιλιίαν Αδιάσιιστον, ιύδαιμονούσαν, αύξάνουσαν χαί χρατυνομένην ιί αιώνα; αιώνων.“

Ή διοφιβαίο»σι αύτη τού προέδρου χαί τών συνέδρων, έγγραφο χαί ύπογιγραμμένη παρ' αυτών, τηριίται ι!; τδ Αρχιίον τού ύπουργιίου τόν έχχλησιαστικών·

Ε'. Ή ί«ρά σύνοδο; Ιχ« α' καί 0' γραμματέα, κληρικού , χαί <να ή κατά την Ανάγκην τή ύπηρισία δύο γραφέ , κληρικού κα! τούτου όντα , χαί Ινα κλητήρα, διοριζομένου , τού μέν γραμματιί καρά τού βασιλίω; έπί τή προτάσιι τού ύπουργοΟ τών έκκλησιαστικών, τού δι γραφΛ χαί τδν κλητήρα παρά τού ύπουργοΟ έπί τή προτάσιι τή ιιρά συνόδου. Ό α' γραμματιύ , καί τούτου χωλυομένου, ό β* δωυθύντι τά τού γραφιίου, τίσηγΛται τά όποθέσιι ινώπιον τή συνόδου συνιδριώζούση καί xparat τά πρακτικά τή συνκδριάβχω ' δέν ίχ*ι 61 ψήφον ούτ« λαμβάνκί μέρο κί τά σύζητήσκι , ιί μή όσάχι ζητηθή «ΐ τούτο. Τών δέ γραφέωκ τά ίργασία προσδιορίζιι ίχάστοτ» ό γραμματχύ .

Οί γραμματίι καί οί γραφίί δίδουσιν ινώπιον τή ί<ρ* συνόδου, συνχδριαζούση ίπί τούτη», την ίξή διαβιβαίωσιν·

„Αιαβ*βαιώ ίπί τή ίιρωσύνη μου, δτι θέλω φυλάξ«ι πίστιν ιί τδν βασιλέα, ύπαχοήν ιί τδ σύνταγμα χα! ιί τού νόμου τή ίπιχρατιία , τηρών Ακριβώ καί Απαρασαλιύτω τού δρου αυτών καί ίχχληρών ιύσυνιιδδτω την ίμπισπυθιίοάν μοι ύπηρισίαν.“

Ό δί χλητήρ δίδιι τδν συνήθη τού δημοσίου ύπαλλήλου δρχον.

Τδ πιρί Μ< διαβιβαιώσιω; τών γραμματίων χαί τών γραφίων ώ καί τδ πιρί τού δρχου τού χλητήρο πρωτόχολλον τηριΐτα: ιί τδ Αρχιίον τού ύπουργΐίου τών ΙκχληιΧαστιχΑν. 〉

'. Παρά τή ίιρψ συνόδφ. διορίζιται ύπδ τού ββσιλέω βασιλικό έπίτροπο , δστι , πριν ή Αναλάβη Μ καθήχοντά του, δίδω ινώπιον τού βασιλέα; τδν νινομισμίνον δρχον τού δημοσίου ύπαλλήλου.

Έπιιδή δέ ιί την ύπορτάτην βασιλικήν ίξουσίαν, ιί ήν έναπόχιιται ή κυριαρχία τού πρώτου , *Mfui* χαί ή ίχοκτοία έφ' όλων τών ίντδ τού βασιλιίου γινομένων, ό βασιλικό έπίτροπο έχιι τδ καθήκον νά παριυρίσχιται Avau ψήφου ιί όλο έν γίνω τΛ συνιδριάσα τή ί·Ρ« συνόδου «Α νά προσυπογράφεται ά δλα τά πρωτότυπα τών παρά τή ΙιρΑ συνόδου ίχδιδομίνων έποφάσιων χαί πράξη», Αναγομίνων aht ·ί; τά ίσωηριχά tfτχ ai; τά έξωττριχά αύτή καθήκοντα. Πάσα δέ Απόφασι ή πράξι τή ίιρά συνόδου, γινομένη έν Απουσάφ τού βασιλικού έπιτρόπου ή μή φέρουσα την προσυπογραφήν αύτού, ιίναι Ακυρο .

Ε. Wit wMfwntt τή ιιρά συνόδου διαιρούνται ai; έοωαροΜ καέ Μ έξωωρο**- <μi ok μάν τά iaaaapo»* **·TT* ή Μ «Avala; ώνοξάρτήτοί τή πολιτική Αρχή Καθ' «σσν Γ' Αφορψ τά ôftrapaMÎ, ώ έχσντα σχέσιν ώρδ <ή» τ* BnaMpana ή τδ κοσμούν συμφέρον τών xamtaav, ή lapi σύνοδο tvapTfar τ* «ιρΐ tataav τή συμπράξιι καί έγχρί-ψι ρίναν τή; κυβιρνήσιω ·

Η*. ΤΙ έβωοραά τή Ιχχλησία atax χατά τού al; τά Ifta· θ*> Γ χαί ΙΑ' τού παρόντο νόμου Αναφορομίνου λιπτομιρόσαρον προσδιορισμού τά έξή ·

. α'. Ή χαρί τών δογμάτων π-στή χαί δρθή διδασκαλία.

, {Γ. Αί διατάξα χνρί τή *ίώα* λατριία; κατά τδ Ανέχαθιν τή έχχληοίφ κανονισμένα.

γ*. Ή ιχτέλισι; τών χαθημόντων έχάστη τάξιω τού κλήρου.

δ'. Ή θρησχιυτιχή διδαχή πρδ τδν λαόν, καθόσον δίν προσβάλλονται τδ πολίτιυμα χα! οί νόμοι τού κράτου .

a*. Ή ίκχλησιαστιχή πιιθαρχία.

. '. Ή δοκιμασία τών μιλλόντων προχιιρισόήναι ιί τδν χλήρον xai ή χιιροτονία αυτών.

ζ*. Ή χαθιίρωσι; τών ιιρών ναών.

η'. Ή ίχπλήρωσι τών θρησχιυτιχών χα! έχχλησιαστιχών χριών, τών όριζομένων ύπδ τών δογμάτων, τών δογματικών βιβλίων καί' τού έπί τούτων τιθιμιλιωμένο» κανονισμού τή ορθοδόξου ίχχλησία .'

θ'. Ή ιιρά σύνοδό ίπαγρυπνκί·

λ. Ει την Ακριβή διατήρησιν τών παρά τή όρθοδόξου Ανατολική έχχλησία πρκσβκυομένων θχίων δογμάτων χαί δταν πληροφορηθή θιτιχώ , δτι όποιοσδήποτι Ανθρωπο ίπιχιιρκδ νά ταράξη την έχχλησίαν τού βαάιλ<ιου δι' Ιτκροδιδασχαλία ή διδαχή; προφορική ή γραπτή , διά προσηλυτισμού ή χητ* άλλον τινά τρόπον, ή σύνοδο ζητκί την παύσιν τού χαχού διά τή πολιτική Αρχή , καί τή ταύτη ίγκρίστι ίκδίδκι συμβουλχυτιχά έγγραφα πρδ τδν λαδν <ΐ Αποφυγήν τή ίχ τών τοιούτων προσγινομίνη θρησχιυτική βλάβη .

β'. Ει τδ πιριιχόμινον τών ιί χρήσιν τή νιαλαία καί τού χλήρου, ιίτι Ιξωθιν τού βασιλιίου ιίσχγομίνων ιίτι iv τή Έλλάδι δημοσιιυομίνων βιβλίων, φυλλαδίων, πινάκων ή Αλλων έντυπων, Ατινα πραγματιύονται πιρί Αντιχιιμίνων θρησχιυτιχών· καί όσάχι πληροφορηθή, δτι τά τοιαύτα πιριίχσυσί τι έναντίον ή καθ' δποιονδήποτι τρόπον ιίναι βλαπτικά' ίχ τή χρήσιώ των ώ πρδ τά θιία δόγματα, τά ιιρά μυστήρια, τού ίχχλησιασηχού χανόνα , την ιιράν διδασκαλίαν, τά (ιρά παραδόσν. , τά ιιρά τιλιηέ χαί τά έθιμα τή όρθοδόξου Ανατολική· ·** χλησία , ζητιί την σύμπραξιν τή; χυβιρνήσιω ιί Απαγόριυαιν τή χρήσιω αυτών iv το! σχολίιοι - τδν δί συγγραφέα ή τδν χυρίω ή τδν χατ' ίμπορίαν ίχδότην αυτών ή τδν τυπογράφον ή τδν βιβλιοπώλην ή τδν βω'τοπώλην καταγγίλλιι ιί την πολιτικήν Αρ- •χήν, διά νά ίνιργηθώσι κατ' αυτών τά παρά τών πολιτικών νόμων όριζόμινα, ιάν ούτο*. ιίναι κοσμικοί. Κληρικοί δέ δντο , ιπτημώνται ύπδ τή έχχληστιαστιχή Αρ)Μ; καί καταγγέλλονται ιί την χυβίρνηων, δπω αδτη ένχρήση xal κατ' αυτών τά καρά τών πολιτικών νόμων όριζόμινα.

Γ. Ή («ρά σύνοδο έπαγρυπνοί προσέτι πιρί την Ακριβή ίχτίλισιν τών ιιρών Αποστολικών τι χαί συνοδικών κανόνων καί τών ιιρών παραδόσιων τή; όρθοδόξάυ Ανατολική ,ίχχλησία , πιρί την θιίαν λατριίαν, mpi την χατά τδ πνιυματιχδν μέρο χκτάστασιν τών έν τφ βασιλιίη» ιύαγών μοναστηρίων, πιρί την ιύπρίπιιαν τών έκκλησιών καί την ιύταξίαν τών ιιρών τιλιτών, πιρί την ιύκοσμίπν τού κλήρου, πιρί την ίχπαίδιυυιν χαί μόρφωσιν αυτού, καί φροντίζιι Γνα οί ιιρωμένοι καί. οί μοναχοί διατηρώσι τά καΗριοντα τού ίπαγγίλμφτέ των,' καί μή άσχολώνται Απ' έναντέα τών βηρίώ ώΜγορουόντων τούτο έκκλησιαστικών

to Mi Μλιταιών δασμών «te πολιτικά πράγμα», άδέλουκν έκΒίδοσάβ ήνσλογημέναι μ«τά τ* W·-ΜβΜ(Mi «ν κανόνων, έφ' ών αύ«Η OtqpOw,

ΙΑ'. Bte τά έξωτ^ιαιά καθήκοντα τή .ϋρά ·»*· όδου W|W« κυρίω τά έξήΓ

„'. Ό ιαριορισρδ τώ» m«4 Me tafcpuwmMc τιλιτά πομπών, «·Ρ«τάξ»ων «τλ, καδώον οΰτος Βέν Αντιβαίνω «te τήν itapeMrffAfV τή έχχλησία; τάξιν.

β'. Διατάξιι ««ρi έχπαι8«υτιχών^ ««ριδαλκτικών Mi σώφρονιστιχών καταστημάτων Βιά τού έκ -τού κλήρου.

γ'. Έκτακτοι έχχλησιαστικα! κλιτοί, κρδ χάντων δταν χρόχωται νά γένωσιν αΰται «te ήμέρ«« έργασίμου ή έχτδ ί*ρού ναού.

Aii νά Ιχωσι δέ χύ?ο «ί πιρί τών Ανωτέρω Αντιχωμένων διατάξιι τή ίιρά; συνιίδου, Απαιτιίται, διό μέν τά διαλαμβανομένα «ί τού §9 «' *»! Τ' χιριπτώσω , ή έγχρισι; «Ο υπουργού τών έχχλησιαστιχών, έν Βέ τή πιριπτώσιι τού § β' ή ίγχριοι τού βασιλέω

Ιΐρδ; βιβαίωσιν τή δοiΗίση έγχρίσιω , γινιται ταύτη μνιία iv κροοιμίφ έπί τού πρωτογράφου τή («ρ£ συνόδου, ώ έφι ή *

„Ή Upi σύνοδο τή ίχκλησία; τή Έλλάδο;, ίγχρίσιι χαί τή πολιτική Αρχή , χτλ."

ΙΒ'. Πίσα ύπόίΗσι Αναγομένη «Ι τήν Αρμοδιότητα τή («ρΑ συνόδου συζητιίται μέν παρά πάντων τών μιλών αύτή , άποφασίζιται Βέ διά τή; ψήφου τών πλωόνων.

Διά νά Ιχωσι κύρο αί Αποφάσ«ι τή («ρά συνόδου, Απαιτιίται νά φέρωσι τά ΰπογραφά δλων τών μιλών τών λαβόντων μέρο «ί τήν συζήτησιν.

ΙΓ". Ό πρόιδρο κα! οί σύν*δροι, έάν ποτι ώ έπ τή συνοδική Ησ*ώ των πιριπέαμσιν «ί παράβασιν έχχλησιαστικού τίνο θεσμού, καθίσταντα ύ^ύδυ^ι έ^πιον τή ίχχλησία Γμ ! ή χυβέρνησι συγχαλ«(τού κανονικού έπισχόπου τού βασιλέου «ί ΑνΑχριàiv, έξέλιγξιν καί τιμωρίαν τή παραβάσιω , χατά τού έχχλησιαστιχού κανόνα . Έάν δέ ή παράβασι «ίναι π*ρ! καθήκοντα συνοδικά, σχίσιν Ιχοντα χαί πρδ τδ πολιτικόν, τότ» τά Αφορώντα τδ πολιτικόν τούτο μέρο έναπόχιινται «te «ή* κυβέρνησιν.

ΙΔ'. Ει τά καθαυτό Ικχλησιαστιχά Αντιχιίμινα ή ί«ρά σύνοδο έχιι τήν ύπιρτάτην δικαιοδοσίαν έφ' όλων τών έχ τού κλήρου, καί πρδ αύτήν ώ πρδ άνώτατον δικαστήριο» έχχαλούνται αί ύπδ τών έπισχόπων έχδιδόμ«ναι άποφάσιι δι* έχχλησιαστιχά ύποδέσω , τά όποια χρίνουσα καί Ανακρίνουσα άποφαίνιται έπ αύτών χανονιχώ .

Άν δέ κληρικό έχη 'παράπονου χατά τού ίβίου αύτοΟ έπισκόπου, άναφέρκται πρδ τήν ίιράν σύνοδον, ήτι έν τοιαύτη πιριπτώσω άποφ«κ>ίζ«ι όριστιχώ μ Ι Ανιχχλήτω .

Ή ίιρά σύνοδο έχω προσέτι τδ δικαίωμα νά έπιβάλλη κανονικά; κοινώ ti(κληρικού καθ' δσα έχκαλούνται «ί τήν κρίσιν χαί άκόφασιν αύτή ή χαί διχάζονται Αμέσω ύπ* αύτή;, ώ έφοξή *

α'. Αργίαν πάση; Ιιροπραξία μ*τά στιρήσιω τών έχ τή έφημ*ρία τού τιμωρουμένου προιρχομένων δικαιωμάτων

β'. Ζωματιχδν κιριορισμδν έντδ Βιατηρουμένου μοναστηριού ή άλλου «ίδιχού διά τού κληρικού σωφρονιστικού καταστήματο ·

γ*. Απότισιν ποσού διπλάσιου, έάν τι φωραώή, δτι, λαβών χρήματα, έπραξέ τι παρά τά χαδήμοντά του καί τού («ρου τή έχχλησία δισμού , τδ όποιον χατατίδτται «ί; τδ έχάλησιαστιχδν ταμαίον

Β*. Άφορισμδν χροσωπιχόν χατά χληραιού μοναχού '

«'. iUMpeatv.

-Αη έκισκόπων έπί τοιούτων Αυτοιιιμένι», Μην*

1. ΤοΟ ύηυργαίσυ μάν τών έχαλησιαστιχών, «te

αί έριζέμαναι έν αύτοί κοινοί έπιβάλλονται έπ! χρόνον ούχ! έλάσσονα τών Ιδ ήμχρών ούδέ μ*ίζονα τών δύο μηνών

3. Τού βασιλέω δέ «te τήν πήρίπτωσιν τού § «', χαδώ μ ! «te τά π«ριπτώσ«ι; τών Η α', β*, δσάχι; αί κοινοί αύται έπιβάλλονται έκ! χρόνον μ*ίζ«·« τών δύο μηνών.

Αί μέχρι βέ τών 15 ήμ«ρών κοινοί τ^ Η α' καί β' έχτ«λούνται άν«υ έγχρίσιω τή πολιτική άρχή -

Ή έχτέλισι τών άποφάσιων τή συνόδου γίνιται τή συμπράξιι καί συνδρομή τή χυβιρνήσιω .

Άλλ' ώ πρδ τήν ιωρίπτωσιν τού § «' ό χατάΒ διχασδ-ιί; «ί χαδαίρισιν, έάν έντδ δέΜ ήβιρών 8ι* Αναφορά του πρδ τδν βασιλέα έξαιτήσηται τήν άναδχώρησιν τή δίκη , ό βασιλιύ έχ«ι τδ δικαίωμα νά διατάξή «ί τήν («ράν σύνοδον τήν άναδτώρησιν αύτή , .προσχαλουμένων Μτ' αύτήν χα! άλλων έπισχόπων.

ΙΕ*. Προσωπικό; άφορισμδ έναντίον λαΓχών δέν έχδίδοται «ί μή μ«τά προηγουμένην Ιγχρισιν τή χυβιρνήστω .

IS'. Τά χατά τού γάμου , καθόσον μέν άφορβ τδ πολιτικόν αύτών μέρο , Ανάγονται «ί τά πολιτικά δικαστήρια* χαδόσον δ' Αφορφ τδ πνιυματιχόν, «ί τά έχχλησιαστιχά Αρχά ·

Ή έχχλησιαστιχή Αρχή πληροφορηθιίσα τήν κλιτήν παρανόμου γάμου, έχ«ι τδ δικαίωμα ν* Απαιτήση παρά τή πολιτική Αρχή διά νά έν«ργηδώσιν έξ έπαγγέλματο ύπδ τών δικαστηρίων τά έν τφ κολιτιχφ νόμφ όριζόμινα* μιτέ 8έ τήν χηρύττουσαν ν π<ράνομον τδν γάμον Αμιτάχλητον διχαστικήν Αχόφασιν, χηρυττιι χαί θύτη τδν γάμον άχυρον πν«υματιχώ . Κατά 8έ τού έπισκόπου ή τού έπιηρόπου τού «ύλογήσαντο τδν παράνομον γάμον ή έχδόντο τοιαύτην Α8«ιαν, Μδώ καί κατά τού ίιρέω τού «ύλογήσαντο τδν πα;άνομον γάμον Αδ«ίφ Ανωτέρφ ή άν«υ Αϊ«ίχ;, έπάγονται κοινοί κατά τού έχκλησιάστιχού κανόνα; χαί χατά τά διατάξιι τού Ανωτέρω άρδρού ΙΔ* χατά λόγον τή ένοχή; έχάστου.

ΙΖ'. *Οστι τών συν«ζ«υγμένων «ί γάμου ζητ«Γ τήν διάζυξίν ή τδν Απδ τρακέζη καί κοίτη χωρισμόν, όφ«ίλ·ι ν* Αποταδή κ«ρί τούτου δΓ Αναφορά του πρδ τδν Αρμόδιον έπίσκοπον, ό όποίο προσχαλ»! χαί τού δύο συζύγου πρό Ακόκιιραν συμ^βαφμούχαί Αφού έντδ τριών μηνών, μιταχιιρισδχί βλα τά πρότφορα πνιυματικά μέσα, δέν Βυνηδή νά συμβιβάση Αμφοτέρουΐι Αποφαίνιται π«ρ! τούτου διά πράξιώ του έπί τή αύτή Αναφορά , τήν όποίον 8ι«υDΒύν«ί «ί τδ ΒΐΜστήριον τή πιριφ«ρ«ία - τδ Βέ διχαστήριον μόνον μιτά τήν προσαγωγήν τή Αναφορά ταύτη χαί τή; πράξιω τού έπισκόπου Βέχιται τήν αίτησιν τού έκιβιώαοντο συζύγου χαί Βιατάττω έΕκυ νέα Αχοπίιρα ένώσιω τά καρά τή πολιτική δικονομία όριζόμινα πρδ «ίσαγωγήν τή Αγωγή .

Κατά τήν βιΑρχιιαν τή πιρί ένώσιω Αποπίιρα;, ό έπίσκοπο δύναται*, άν διωρήση τούτο Αναγπαίον, νά Βάση Ιγγράφω ΑΒιιαν ιί τήν γυναίκα νά μιτοιχήση άπδ τήν οικίαν τού ΑνΒρδ «ί οικίαν προο&οριζομένην χαρά τών συζύγων ή παρά τού έπισκόπου, δταν ούτοι Βιαφωνώσι* μόνον δέ μότά τήν χορήγησιν τή τοιαύτη; άδιία τά διχαστήρικ, κατ' «έτηοιν τού ένδ τών συζύγων, Βύνανται καί χατά τήν βιάρχωαν έτι τή πηρί ένώσοω Αχοχίιρα νά διατάξωσι τά έν τφ Αράρφ *84, παραγρ. S, 4 καί 5, τή πολιτική ώχσνομία Βιαλαρβανέμινα προσωρινά μέτρα, χχχλιισμένων τών δυρών.

M·

Έάν M ή Ανωχίρβ wta** «wftHi χωρί v* AnpanAf κατά t* Avexiplta AppAtaç tet ακοκο, ota Βόναται * «U f i **WV *** •Φï** v' Avopte*! W*C * ΑρμΛον Iiwifrte * *****. Mx«m tip αίτησιν, ApoO κρότκρον |B|au«A| tept τή tv xoipf teltowc oit ta W-οκοπον, ni tvopï* τά iv τφ ηλιτικφ νόμ«ρ ip? Qêfitve.

M«τά M τήν teBoeiv τή δικαστική «te* •"ώύ* ooMf τοO γάμου άποφάσ»ω, καταστάση Αμβταχλήτυυ, ό «ιοογγΟχύ BwuMvci άντίγρ«ρ«ν αδτή «ρ*« τήν ίχχλησιαστιηήν Αρχήν διά νά κηρόξη χαιάδτη τδν γάμον διαλίλυμίνον πν«υματικΑ·

IH'. 'Οάοιουβήποη σχ«ύου χρυσού ή Αργυρού χαΒοσιωΗντο tic τήν IHiav λ«τρ«ί«ν, τιμίων σταυ-ρβν, Αγίων λ«ψάνων, άγίβν «ικόνων, χαί iν γίν«ι παντό κ«ιμηλίου itpoO ή lipmxoO Αμφίσματο ίχ-δισι iν άγορί «ρδ πώληοιν t χ«τάσχ«σι πρδ πληρωμήν χρέου Ιδιωτικού ή δημοσίου δέν έκι-1 τρέπτται.

IΘ'. Διατάξ«ι, πραχηρύξïï, ίγχύπλιοι, καθώ καί λοιπά έγγραφα τή ί«ρ<; συνόδου πρδ κολιτιπά Αρ^ χά τού κράτου, βίν ΒαυMνονται Αμέσω πρδ «δ-τά, άλλά διά τού ύπουργίίου τόν ίκχλησιαστιχβν.

K'. Ούβομίαν Αλληλογραφίαν μί ίξωκρικά πολι-τικό ή Αχκλησιαστιχά άρχά δύναται νά ίχ·g ή ιιρά σύνοδο â μή διά τού 6πουργ«ίου τβν ίπχλη-σιαστιχβν.

ΚΑ','Η ίχχληοιαστιχή Αρχή, χαMαον Uv ύπ«ρ-fteivti τά δρια τβν χαΒηχόντων τή, Ιχ«ι τδ' δικαίωμα τή προστασία καί τή tetpooxlanc τή πολιτική Αρχή;,,*α1 ίπομένω βλαι αί πολιτικοί ΑρχαΙ ÛXO-χρκούνται, όσάχι ΑποδαχΒή, δτι προσ«βλή»ησαν τά δίκαιά τη, νά τήν προστατκύωσι χαί νά τήν ύπο-στηρίζωσι κατ' «ίτησίν τη.

KB'. Έκίση Ιμω καί πβ βστι Ιχ«ι Αλογον χατά τή ίχχλησιαστιχή Αρχή καράπονον διά κατά-χρησιν ή ύχέρβασιν τή ίξουσία τη, Ιχ« τδ δι-καίωμα νά ίπιχαλήτω τήν ίσαράσχισιν τή πολιτική *ΡΧή«·.

< Τοιαύτα παράπονα χατά τή; ίχχλησιασταιή Αρ* χή ίμπορούσι νά γίνωνται Απ' «ύΒ«ξα πρδ τήν χυ-βίρνησιν ή πρδ πάσαν άλλην διοικητικήν Αρχήν-Βίλουσι B* ίξ«τάζ»σΒ«ι παρά τού όποv γκίου τΑν ίχκλησιασηχβν, τδ δποίον Βίν Αποφασίζιι ηρΐ αδ-τβν, «! μή άφοO ζητήσή τήν γνΑμην τή Ι«ρΑ συν-όδου, ιάν τδ Αντακίμχνον βίν rfv«t τή άρμοβιότητο τοO διχΑβτηρίοα

ΚΓ. Ό τύπο; τοO ivβπισν τΑν διχοστηρίον ή άλλνν δημοσίαν ΑρχΑν ιιδομίνο» Ιρχου δπδ τΑν Apxttptov, UAtcv nd ItpoBtaaiviov, rfv® 4 iξή - διά μάν τού Αρχιβρ<· ,,Αιφφ«Α M τή Αρχι«ρ«ρ-αόνη μου κτλ."

Αιά a τού (apou x«d («ροβιηδνου · ,ΑιοβφχΑ M τή UpMO&vg μον χτλ.*

Ό.οβη διδόμτνο Βρχο Ιχοι τήν ·δτή» τοβ ποο· νοβ βρκοο 1·χδ», χΑ «An χδτοβ «Αράβαοι, texte τΑν ίχχλησιβσαχΑν βοινΑν, οννηάγττπι xai τΑ tel ψχυβορχίρ ή taiopxif art mvm· νίμου «οινά, «(τίνο Mλουσι χχτπγινΑαχχσ·*· δ«δ χΑν τπχχιχΑν δικαστηρίων.

ΚΑ'. Πά δ te τοO Ιιροβ χβτχλάγου χαλούμτνο vA ΒΑσή μαρτυρίαν «ί Βιχαστιπήν BitMwiv Btv Bύ-vAOMv'ΑρνηΒή τή» μβρχυρ*·» «·»· AU' ·« ΑΡΧ«Ρ<Ε IpiÇumi ««d «tnOvw iν τή χβχκχίρ «Mη ή U |M*«v<« «te TWte*»* AwpvAntw «ν τφ Α^βπτηρί», texte te» Aptettw vA <tt«N»te «v te pdtetete Mtewv xAv BnuM«Bpte« xAv ivip-m, Βχ« ηρι«ι-λι>vτ· χαί ίξκΑζονται (ta» Bpte àiux«p«jrtaa; Apte άλλου μάρτυρα } iν Βήμοαίμ auvoipitai, Αμ· tef«v<tetvoi, καί Απίρχονται Αμό-σω μ«Α τήν ίξάταοιν αδτΑν.

Ό τι οί («ρMμένοι γν«ορ(ζου«ν te τή ίξομολογή-σχω, Βίν ύκοχρόοδνται νά τδ δμολογήηχν.

ΚΕ'. Eί τά τοO itaxmeO δικαίου, χαΒΑ χαί «Ι τά πορί ABtpiwv πράξην τβν πμρά τβν χοινβν τοO κράτου νόμων προ^λχκημίνων, οί te τού κλήρου ύπόχ«ινται «ί τού πολιτικού νόμου καί «ί τά τβχτιχά δικαστήρια

TA πολιτιχΑ όριζόμννα κακουργήματα έπάγουιχ καί τήν τή xatapteta κοινήν πν«υματιχβ · ή M άκόφασι τή ποινική καταδίκη ίχττλιίτ», ΑμοO πρότχρον ήΒαιριΒή τοO βαβμοδ αύτοο δ χατα-βιχασHI κληρικό, *«τά τά iν τή ποινική βικονο-μίμ Api9!I***.

KC*. Διά τήν προφυλάχισιν τβν κληρικόν καί τήν ίχτίλ«σιν τβν κατ' αύτβν ίπ! πταίσματι xai πλημμ*λήματι ίχΒιβομίνων άκοφάσην, τβν xtpiopi-ζουσΑν-νήν ίλιυΒτρίαν, Βρίζονται ι'διαίτνραι φυλαχαΐ χαχαρισμίναι τβν άλλων.

KZ*. Uxap δ χατά τδ ^ασίλιιον ιιρδ «λήρο; iν ται tetec [«ρουργίαι καί τχλιται μνημον«ύ«ι πρβ-τσν μίν τοO βασιλώ καί τή; βασιλίσση, *dra* δί τή ί«ρά συνόδου.

KH'. Τά δρισϋντα διά τού διατάγματο 95 Ιου-λίου (β αδγούστου) 1833 π«ρ! τοO ίπιμισφίου τή ύκηρ*σία τοO τ» προόδρου τή ί«ρ<; συνόδου καί τβν συνέδρων, βιαμίνουσιν iν ίσχύν.

Ό μισδδ τοO μίν πρώτου γραμματίω προσδιορί-ζεται «ί δραχ. 3800, τοO M β' «ί δραχ. 9400 κατ' ίτο.

'Ο μιοΒδ τού μίν τή α' τάξ«ω γραφίω προσ-διορίζ«ται «ί; δραχ. 1900, τοO Λ τή β' τάξιω «ί δραχ. 960 χατ' ίτο, xai ό τού κλητήρο αΣ δραχ. 600 κατ' Ιτο.

Ό μισΒδ τού βασιλιχοO ίπιτρόπου προσδιορίζιται' «ί; δραχ. 6000 χατ* Ιτο.

Κβ*. ΕδΒδ μ*τά τήν δημοσίιυσιν τού παρόντο νόμου Βέλ*ι συγκροτηΒή ίπΐ τή βά<χι τβν διατάξ«ων αδτοO ή α* συνοδική πίφιοΒο, ήτι Mλκ διαρχίσ«ι ί^χρι τή 31 «ύγούστου 1853.

Λ'. Πάσα κρο«χδ«Βομίνη βιάταξι άντιβαίνουσα «ί τδν παρόντα νόμον ΑχυροOται.

Ό παρών νόμο φηρισHI παρά τή βουλή μ* τή γνρουσία χαί παρ' ήμβν σήμιρον κυρωότι, Mλα δημοσκυΒή διά τή 'Εφημιρίδο; τή χυβ«ρ»ή-σβω καί ίκτ«λ*σ»ή ώ νόμο τοO κράτου.

*Εν ΆΒήν««, 9 Ιουλίου 1859.

*0»βν.

'Ο ύπουργδ
Σταύρο Βλάχο;.

ΈΒαωρήβη χαί ΙτέΒη ή μ«γάλη οήραγίί τ«ο

. Έν ΑΒήναι, τή 10 Ιουλίου 1859.

'0 tel τή δικαιοσύνη δπουργδ
' K. Προβ«λίγιο.

8YNODÜB CXUreTANTINOPOUTANA
1869 Aovomtete 1.

Noa ta paMoNte· ·& M*i«w IV On-«tetteopoAtean, «oA otepoto «tea yntewr «t tata «H««te, (ta «nota, Bite» iifli tteete pfApdb *MU. P*te«· Ate,* «mm qraoAot, ooamtu teito te wagn <nA nota «yaotao, «oite .««««ata pntate Gmmmi IV, ή«ί ta

8YNODU8 CQN8TANTIN0P0LITANA

a qua aova aekolaa theologicae regendae ordinatio probatur 1858 mente iunio.

Ptaimnm ia condendo derMs erudiendis semi-AfcA τδ δυνατόν παρχχβμένη συνδρομήν, έΜιόυρίαν ■ano desudasse Gonnaatua IV patriarcham vel teUd ύπχρΑσκισιν.

■bi primam patriarcham agit, iam supra satis dietam eat ad ooh Ml ; ibi quoquo litterae sigillatae a synodo editas ad qoa&nnandas aevi saâiaarii régalas in forma extensa dedimu. Beat itaque lectoribu gratam nos faoturos spsramt», si litteras itidem sigillatas a Germano datas ad sanoisadam alteram ordinationem integras etiam repraseentaverimns, neglectis ipsis regulis quae non tanti momenti visae sunt, cum postea pluries immutatae fuerint. Editionem principem eendemqué unicam sequemur quae Oonstantinopoli e typographic patriarchico prodiit eodem quo Httorae ipsae datae sunt anno, hoc quidem praefixo titulo. Κανονισμό τη sv Χαλχη διολογιχη σχολή τη του Xptστου μβγαλη <χ»λησια. Έν Κβινσταντινουχύλτι, βχ του κατριαρχιχου τυκαγραfstou. ,snsvy'. In-8·, 34 ρ., quarum poetrema omnino vacua. Sigjllium ibi a p. 3 ad p. 8 exstat; illud excipiunt a p. 9 ad p. 33 normae a sacra synodo probatae, quas omisimus.

t Γιρμανδ έλέφ fteoO άρχιικίσχοπο · Κοινσταντινουπδλιω νέα 'Ρ4μη χαί οίχουμβνιχδ πατριΑρχή.

+ Τοί έχέστοτί χαί κανταχοO κντυματιχΑ τΑν λαών προϊσταμένου χαί τήν δρησχχυτιχήν βύτΑν χαί ήδιχήν Ανντδτν έπιτ<τραμμένο< βιΑχλασιν ή τΑν ItpAv γραμμάτων χαί τή Αλλη δτία τχ χαί Ανθρώπινη σοφία ένδχλχχή χαί σύντονο προστασία χαί ή τών βιβασχοΛίών ούχ βτι τΑν παιδαγώγτχΑν μύνων, φιλολογιχ&ν τχ χαί έπιστημονιχΑν, Αλλά ηολλφ μάλλον τΑν χατηχητιχών, ίχρατιχΑν τχ χαί δχολογιχΑν σύστασι τχ χαί διατήρησι χρέο χρχΑν Απάντων δσιΑτατύν τχ καί διχβότατον, ύπ* αύτού τού καθήκοντο xsd τή συνχιδήοΜχ έπιβχβληημένον, παρά πάσι ηρί τδν δχέν φοβουμένοι ' χαί ήμίν 8ιαφ«ρόντώ Ανομολόγηταν έν τούτοι γάρ xsd διΑ τοϋτβν μάλιστα τδ τού δχοO βιβΑακχτ· θέλημα τοί χύοχβΑ βφ* χαέ έντίμ*β ^Μχσομένοι, Αβί «δ τή πίστχώ ^ τΑλαντον φιλοπδνο βιαiiβόμινον χολλαχλβσιΑζίται, χαί νού φχττίζχται, χαέ ήδο χοσμχίται, χαέ λδγο ίυδμίζχ^ χβί κβσα γνΑσι χαέ έπιστήμη ιόμχθδδώ ττ χαέ χατά σήοκδν διβασχομένη παντοίαν τοί φίλοτήν έντ ύδχν χύβαιμονίαν xai τήν μέλλουσαν σωτηρίαν, ήν έκ<δχν έν Χριστφ τφ δ«φ ήμΑν πΑντχ Απχχδχχάμχθα. Ταύτ' οόν χέδυΐα χαέ tv βαδχίφ συναιοδήσχι πρχο^χύουσα xai ή καθ' ήμΑ Αγία τβO Χριστού μτγέλη έβιλησία, τήν τχ dvdÿxqv τοOκρΑγματο Ανάλογιζομένη'xd Αμα tec τΑν te' 4ρ«ή teoieiypomv έχομένή ηαί ofov δφλημα (ύσχββία τφ τΑν φώτων xsnpl προθύμω τ» xai αέλχφΑ Αφοσισυμένη, ού Μλαην έ βχύρο τή τού »«oO χΑριτι τή τΑν ύχ' αύτήν (ύαιήΑν xai *ifMi&rt* λαΑν *in*μαλασμένη Ανατροφή xai naiRrfinmtt, έφ' ◆ »·ί σχολΜα Μηημέ αύτή τ» outetq aat τοί Αλλοι

TaXsuteov γούν έφ' team τούτοι tv tat σωτηρίφ «οωμό*, τρίτη» βέ τή πρώτη ήμΑν χ·τρ<·ρχιΙβ, χ«νή συνοδική βιχαχέφκ xai âxopdost, συνδρομή U teter, τή tv Χριστή (>ρβ Αβ*λφδτητο xai χρο«ρ«Τ(χή ouvetspopg χολλΑν ftXoMssv xai <ύλβ^Αν χριστιχνβν, xsd djv xte' ήμΛ χβρφλιχτον ήδη xhl χτρίχυστον ItpAv *·αλογιχήν σχολήν iv τή Χβλχίτιδι νήσφ χβδιδρυσβμένη, olqv χρυσήν τιν« xopssvtia τβί πνιυμχπχ«Ι «ύτή ύχέρ τΑν 6χ«ντ«χο0 χιστΑν μ»IsfiAmv IxtMotet αιμνύνβται· Αλλλ xol xsdptt xef γέγηδ· μβτέ κοντέ τού δρδοβδξου χριστπννύμου .κληρώμβτο, χαρκού ττ ήδη έξ αύτή δρβψαμένη *ούχ άγτνβί, ΜλλουσΑν w dsl χαί οδδηνοόσιηι τ«Κ ύσημέραι χατά τύ δυνατόν β<λτιώσοσι χαδορΑσα ύχύ σοφδ xai έναρέτιρ ίδύντορι, τ* Ispsrctey μητροχολίτη Εταυρουκύλ*«, τή λίαν ήμίν άγοχητ^ *·! χβρισχουβΑστψ Αββλρδ χ·1 συλλτιτουργφ χυρίιρ Kssvσταντίνφ τφ Τυκίλβφ, τφ τήν σχολαρχίαν αύτή ΑρχήΦτν 4v«ίληµµένηι. Έκά δέ καί νύρδν έδοι xstofioi γραχτύν, τλ χατά τήν οΐχονομίαν χαί διοίχησιν τή σχολή χανονίζοντα καί τά xspl τΑν μνΑημΑτνγ χαέ τή Αλλη έντδ διαέτη διατυχοΟντα χαέ τά έχΜστου τΑν έν αύτή χρέη χαδυκογρΑφΟντα, Αστσ μηβχνί μηδαμώ έξiiναι ούτχ τΑν έσωθχν ούτχ τΑν έξωθχν έπχμμαίνχιν τοί τή σχολή κρ4γμ*<χ xsd αύθαιρχσιΑζχιν, ούβέ τούτου έξ έπιπολή τή έχχλησίφ έμέλησιν, Αλλά χανή <^φή> τδν τέω tv *IvffiC* όντα δργανιχδν κανονισμόν χχέ«στρώσ<ο4 τχ xai προσχυρώσασα, τϋποι έξέβοτονέν Ιτχι σωτηρίφ ,απμ*'> χατριβρχούοντο τού tv μηαρέφ τή λήξχι γχιομένσυ χυρού Μχλιτίου· συνχξχβδθη δέ Αμα xai πατριαρχικόν συνοδικόν σιγγιλιΑβχ γράμμα, διαλαμβάνον πχρέ τή tv ΧΑλκρ ΕχρΑ xai σταυροπηγιακή μονή τή Άγια ΤριΑβο, tv ή xai ή θκολογιχή σχολή, Αστχ μένχιν τού λοιπού Ανχπί^ατον χί διαμονήν xai ένοίχησιν παντί έτέρφ προσΑπφ, πλήν *ί μή τβ(ί *** διδΑσχουσιν tv αύτή xai δίδασχομένοι, xai πχρέ τβδ χανονιαμού τή σχολή, χαδ' δν Ιχχι διχξάγχσθαι xai δωυδύνχσθαι xjrqt γχ τδ έσωτφχύν xai tsi πδσι, τοί, μέν δχσιλΑ χαέ ζήλφ τφ τή «ύσχβχία xai τή ίχρ« ήμΑν πίσ^μ πρδ τδ σχπτδν τούτο δχολογιχδν κατάστημα «^στασίαν ένβχιξομένοι χ^ τήν πρέαβον αύτού xai βχλτίι^σιν ίιαπραξομένοι txt π·δχύσχι τού (χρού χλήρου xai κοινή ΑφολοΙρ τού όρδοδόήρυ πληρώματο, ύπέρ τχ τή βιηνχχού αύτού βωφχχία tv «Uixpcviif Αγωνιουμένοι xai τήν *ifl*στην «ύρυδμίαν πχρί κολλού ποιησομένοι. τούτοι μέν κΟν'Αγαθδν χβϊ σοκήριον καρά θχού έπχυχέμχνον* β 8'te χαέ άπο» τΑν tadvnsv, Ιερωμένο ή λαϊκέ, κχέ ΊοσοΟτον έλώσαιχ^βυασχβχία xai κακία, «αν έχδρά βουλχύσασδκ πχρέ τή δχολογιχή τούτη

wiawatc μ Μιμ μ, taiigaumnwCc m AmmMU·» t a-* πμιοι m I φρlηΠηΑΤl dpt*.

lol M »·» eeuedwc Brapev huwwtc C « «·* νανισμό taraec ditane» *t th ηαντβλὸ m I Mb dpa τῇ War·» η μ κ μ μ Η μ κ, ἡ ue 4ββλβγ«χή σχολή ΗαΑμη («'«P» traga**· M* UePUtdaenv, «ùÇijidad t» Mi xtarttudtfou Ιναγχο tf Ανβγέρσβ LSeutlewu MpatuUa* βφλιβδήχη tud βλκ tal tb ρίλτιον ήηρ ήλχίζιτο npoaxtahm, τ*λ<ιότβρσν Mi Αχρψίσττρσν τόν ιαυΐή Απήτ«ι κανονισμόν, mpt-λαμβΑνοντα xAvb' δσα m! χρόνο Ml xelpu χατ-ίδ*ιξ«ν Α Αναγχαία ή γοΟν πρβχηδίστορα **1 Αρμο-διώτ«ρα, τούτου χΑριν ή μ·τριότη ήμβν, ίπ«ιδή ποτ-τού οί<β«ί τή τού Χριατοο μττόλη ίχχλησία τὸ δ·ύτ«ρον «Μτ θτίφ ίλί·ι ίγχιχιιρίσμ·**, δν 4«' Αρχή ίν τή χαρδίφ ώδίνοντ* ρύ διιλίπομττ κόδον ὑκίρ τή ta τά χρτίττβ ίπιβόσ(« τή σχολή, τού-του δή τού τή ζμή ήμΑν προσφιλιστΑτου ««οχή-ματο, ίχφανίστφον ίπιδ<ίξασ*αι ίφιίμ«νοι, συσχ·ψί-j μινοι xal μοτὸ τβν mpi ήμ4 iopotawv ««ί σ«-βασμίβν συναδέλφων Αγίων Αρχκρέων, δ«ίν ίγνομον Απαρτίσαι τ» καί χαταστρβσαι τόν ΑνΑ χϋρα νιον κανονισμόν καί έπιχυρβσαι αὐτόν, βστ« |χ«ιν Από τοΟ νύν ίσχύν νόμου, χα*' ίν Ιχουσι τού λοιπού δι«ξΑγ«σ*α:, οίχονομιίσΑαι xal δuubùvtobai τΑτή «χολή, Ιlχ· τινό παροχτροπή, ίχ·ρφ4σοω ή «ύδαι-ι ροοία; παρ' οίουβήποτ· προσώπου. Kai Βή γρΑφοντι σννοδιχβ μ·τΑ τβν π«ρ! ήμί («ρωτΑτων Αρχι«ρέων χαί ύπιρτίμων, τβν ίν Αγίιρ πνούματι Αγαχητβν μ. π·ριπο*ήτων ήμίν ΑΒίλφβν χαί αυλλοιτουργβν, όριζό-μ**α χαί Αποροινôptba, Ινα ὁ παρ' ήμβν έχδιδόμ«νο ούτοσί νέο κανονισμό ύκΑρχή Από τού ιΑν καί (ί τό ίξή ὁ τή σχολή νόμο, τηρούμινο ί Ad χαί φυλαττόμίνο Απαρασαλιύτβ χαί ΑπαραβιΑστω μέχρι χιραία παρά πόντων ΑχαξαχΛβ χαί Ανεξαιρέτω τβν τ« έχΑστοτ» ίν τή σχολή διαιτωμένων, διίασχΑ-λων α όμοίω xal μαΑητβν, χαί τβν χατά χαιρού c τήν δκύδυνσιν αύτή χαί οικονομίαν xai ifopdav Mi όχ·ρτότην προστασίαν έιατρεπομένων τ« χαί ίπι-τραχησομένων. Αύτφ 8έ τφ χατΑ χαιρού σχολΑρχφ, φτινι προσαν«τι*όμ**« ίχιμόνω χαί όριστιχβ τήν Αγρυπνον ίχιμέλ·ιαν πτρί τήν Αχρφή τήρησιν χαί

raetramA ^MMMμ AμαAμ Mμ I «μ μ μ μ AXIμ MM MBMμ Aμ M» AirtvMwc *Él wrtvupc ®ew ifipAMC* wtc ftv 'twyvfpflfb· PMmc flpMC tèv (Star adhpivwv «·! ή Αταξίαν ή Axdtaav ή χατϋχρήσιν potavi τβν ΑπΑντβν.

'Kd toAwc Αὐ* Mi ήμΒ, «uvyU τοί συνοξιχΑ χροαχοMytaoi xal «ροιιατυκβΜσι, χατοχυροΟντο ΙχχλησιαατιχΑ πΑντα τΑ ίν τφ χορόν» σιγγιλκΜίτ γρΑμματι χαί τφ συν«χιίιομίνφ χανονισμφ βιαλαμ-βανόμτνα, τοί μίν ίχ Α«οφιλοΟ χαί φυχή χαί γνώ-μη «ίλιχρινβ μιχρόν ή μί^α χαΛυκουργήσουσι ορό τήν AvtxqpAarav βιαμονήν, onptaatv Mi ta τΑ χρ*ίττβ προαγωγήν χαί ίπίβοσιν τή ίιρΑξ ΙΗολογι-χή τούτη σχολή, ΑφΑόνόν Από ψυχή τΑ (ύλοχια δαψιλ<ύομ·ν, τύν AvwAtv φβτισμόν xai τήν (ιρήνην τοΟ AcoO συν πΑστν Αγα^οί χαρΑ Χριστού .τού σ·-τήρο ήμΑν 8α»ρη*ήνα: αότοί ίχ»υχόμ(νοι· τού δ' οίφδήποτ» τρόπφ χαί δπβισοΟν ίπηρχΑσαι ταύτιρ ίπιχιιρήσοντα (Β μή γίνοιτο), τοί αύτοί ίχχλη-σιασπχοί ίπιτιμίοι χαΦυποβΑλλομχν. *Ο4«ν *ί ίν-δχιξιν χα! Βιηνιχή τήν ΑσφΑλβαν έγίν«το xai τὸ πα-ρόν ήμίτ<ρον πατριαρχικόν συνοδικόν σιγγιλιβδ»; ίν μιμ^ρίναι γρΑμμα, χαταατρββίν χΑν τφ ί«ρφ χώόηχι τή χα*' ήμΑ τού Χριστού μιγάλη ίχχληοία.

Έν ίττι σβτηρίψ ,αβνγ', χατά μήνα ιούνιον, ί.τι-ντμήσχβ ια'.

t Γίρμανό ίλίιρ **ού άρχκπίσχοπο Κβνσταν-τινουπόλτβ νέα 'Ρώμη: ««2 οίχουμινιχό πατριΑρχη.
.f ὁ Καισαραία Παΐσιο.
t ὁ Ήρ«χλ«ία ΠανΑρχτο.
f ὁ Κυζίχου Ίβαχιίμ.
ὁ Νιχομηδ*(α Διονύσιο,
f ὁ Χαλχηδόνο Γ(ρΑσιμο.
ή ὁ Άδριανουπόλον Κύριλλο,
t ὁ Μ(λ<νίχου Διονύσιο.
t ὁ Σοφία Παίσιο.
t ὁ Προιχοννήσου Γ(δ(ών.
f ὁ Στρομνίτζη Ν(όφυτο.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
18M aeptembria 34.

Germamu patriarcha pootea qiian per ibomm decern et die· aedeciin ecdeaiam gnbenuuoet, morbo correptu*, obiit et in coemeterio Υίτίββί Fonti-iuta piuroe Urbia conditu· eeL' Blapoia diaboe aliquot, ooetum pro more in ma^o «ynodioo i>-ienint antietitee* Hi Urbe commorante· «t patri-archam creaverunt Anthimum VI, qui iam Mmd D aolium oecumenieum olim aaoenderot Partam ha-buerunt in haf electione metropolita· isti: Palaiu· Caeeareae, 'Palaiu· Epheai, Panaretu» Heracleae, loachim Cyaici, Diouyaiu» Nicomediae, Geraaimua Chalcedoni*, Gerarimea Dercorum, Sophroniu· Artae, Dionyaiua Didymotichi, Benedictu* Pelagoniae, Gre-gorio· Saari, Agatbangelua Methymnae, Gedeon Sophiae, loaanieiu· Imbri, Cyrillua Coi, et ceteri ex ordini· mecatari· primoribua. '

Έχχλησιαατιχή *Αλή4«ια, t II (1883), p. 441.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
18M ιβομο fobrxario.

Cum loaaaph, Belegradi in Albania metropolita, aupremum obiiaaet diem, «aera aynodu·,* latia pro more auftragiie ia templo patriariahaH, ia atua lotium aubrogavit Antamum hiaaromoMcbnm, qui altariua aaoerdotia.pertea ia templo patriarchal! hue uaque obtinuerat Quam electieMUt, menae februario auai 18M habitam, ideo momenadam aeuadmua, quod acta ningula ad rem perdnetaa ab Anthimo ipM* iypit m W· Tuer earum tyranne nete aatteMi pru men eeSata Buftagia pre Anthimo tulannt aatiatita· iati·, PahtM Ephaoi, Panaretue Heracleae, loaebim Cy-aioi, Dionyaiua Nioomediae, Garaaimo» Chafeodoaia, Garaaimna Dareotum, CyriDne Amaeiae, Metetina Didymotichi, Benedictu· Pelagoniae, Naophytua Iconii, Sophroaiua Artae, Nicephoru* Meeambriae, loanuMina Nyaaae.

Aeta enatant apud Anthimum D. Alexudeu: Σύντομο ίσταρτχή «ηρηφβφή τή tap* μητραχόλαΜ BaAaypdIwv (OeeeyrM, 1M8), p. 1M-M.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA

a q·» describitur sedium episcopalium onio recentior

Iβδδ amuse aprili.

Qwmtam eeataaat ^ieoopatuum aetttiae ad tea quaaHbat aeeleaiaatieea diligentius dignoeoendaa, nemo art qui ambigat; ea art aaaaa ear viri docti summo studio huiuamodi «cripta a bibliothocaram latebris arata in publicum emiserint lucem. Horam exempla secuti, sequentem notitiam, qua exhibetur aaera eeeleeide orientalia hiérarchie, quali· fuit ante, gravisaimu rerum conversioneo mox memoranda·, libenti animo repetendam curarim», prout ex ipsa editione patriarchal! repraesentatur apud Rhalli et Potli in opere praeatantiaaimo cui titulua: Σύνταγμα τβν θείων xai ιερβν κανόνων, t. V (Athenis, 1855), p. 513-30. Haec notitia indicem praebet, ut aolent eiua generi· libelli, omnium metropolitarum, arahi-epiacoporum aou autocephalonun, episcoporum denique metropolitia singulis subtectorum: immo, quod notitiae hui» proprium eat ac aingulare, dantur etiam antiatitum nomina qui ea aetate cuique provinciae praeerant, adiunctis ad lectori· voluptatem nuncupationibua eccleaiutici* et ealutandi formuli», quibus in auo' litterarum commercio utuntur Graeci recentiorea. Index provinciarum Rusaiae et Georgiae eeu Iberiae, non ex Conatantinopolitano ayntagmatio (ita enim nuncupari aolet eiua generic libellus), aed ex Ruaaico exemplari anni 1851 deamptua eat.

Τάξι τβν.θρόνων τη ορθοδόξου άνατολιχή έχχλησία , τβν ύπδ τού; τέσσαρα πατριαρχικού θρόνου Κωνσταντινουπόλεω , Άλεξάνδρεια , Αντιόχεια xai Ιεροσολύμων χαί τά αύτοχεφάλου έχχλησία 'Ρωσσία , Κύπρου, Αυστρία; χα! Ελλάδο τελούντων.

Α'.

Ό παναγιώτατο άρχιεπίσχοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα 'Ρώμη χαί οικουμενικό πατριάρχη , χ. Άνθιμο ό άπδ 'Εφέσου.

Κητροπόλει , άρχιεπισχοπαί χαί έπισχοπαί τού οικουμενικού θρόνου.

α'. Έντδ τού Όθωμανιχού χράτου .

Μητροπολίται.

Λ', ό Καισαρεία Καππαδοκία , ύπέρτιμο τβν ύπερτίμων χαί Ιξαρχο πάση 'Ανατολή , χ. ΠαΤσιο .

Β', δ 'Εφέσου, ύπέρτιμο χα! Ιξαρχο πάση Ασία , χ. ΠαίΟιο .

Έχει έπισχόπου; δύω·

α'. τόν Ηλιουπόλεω χαί Θυατείρων, χ. Διονύσιον, θ

β'. τδν Κρήνη χαί Ανέων, χ. Αμβρόσιον.

Γ. δ Ήραχλεία χαί 'Ραιδεστού, πρόεδρο τβν ύπερτίμων χαί Ιξαρχο πάση θρφιη χαί Μαχεδονία , χ. Πανάρετο .

Έχει έπισχόπου τρει -

α'. τδν Καλλιουπόλεω χαί Μαδύτων, χ. Γρηγόριον.

β.' τδν Μυριοφύτου χαί Περιστάσεω , χ, Νβόφυτον.

γ'. τδν Μετρβν χαί Αθύρων, χ. Ζαχαρίαν.

Δ', ό Κυζίχου, ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο παντό Ελλησπόντου, χ. Ίωαχείμ.

Ε*. δ Νιχομηδεία , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο πάση Βιθυνία , χ. Διονύσιο

C*. ό Νίκαια , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο πάση Βιθυνίε , χ. Ιωσήφ.

Ζ*. δ Χαλχηβόνο , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο πάση Βιθυνία , χ. Γεράσιμο .

Η*, ό Δέρχων, ύπέρτιμο χαί *UffXK* Βοσπόρου Θρφχιχού χαί Κυανέων, χ. Γερεέσιμο .

Θ'. ό Θβσσεώονίχη , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο πάση θετταλία , χ. Καλλίνικο;.

Έχει Ιπισχόαου όχτώ*

α'. τδν Κίτρου , χ. θαόχλητον.

β'. τόν Κομπανία , χ. Ίερόθοον.

γ'. τόν Πλαταμβνο , χ. Ίερεμίεη.

δ*. τόν Σερβ/εεν χαί Κοζάνη , χ. Ευγένιον.

a', τόν Πολυεκή χαί Βαρδιοριτβν, χ. Μελέτιον,

'. τόν Πέτρα , χ. Αγαθάγγελον,

ζ'. τόν Άρδαμερίου, χ. Ιγνάτιον.

η', τόν Ίερισατύ χαί Άγίου Όρου , χ. Ίωαννίχιον.

Γ. ό Τορνόβου, ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο πάση Βουλγαρία , χ. Νεόφυτο .

Έχει έπισχόπου τρει -

α'. τόν Τζερβενοΰ, χ. Συνέσιον.

β'. τόν ΛοφτζοΟ, χ. Τλαρίωνα.

γ*. τόν Βράτζα , χ. Δωρόθεον.

ΙΑ". ό Άδριανουπόλεω , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο παντό Αίμιμόντου, χ. Κύριλλο ,

ΙΒ', ό Άμασεία , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο παντδ Εύξείνου Πόντου, χ. Κύριλλο .

ΙΓ*. ό Ίωαννίνων χαί Βελλά , ύπέρτιμο - χαί Ιξαρχο; πάση Ηπείρου χαί Κερχύρα , χ. Παρθένιο .

Έχει έκίσχοπον τόν Παραμυθία , χ. 'Αγάπιον.

Τό Γηρομήρι χατά τδ φεελέ έτο έγένετο πατριαρχική Ιξαρχία.

ΙΑ*, ό Προύση , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Βιθυνία , χ. Κωνστάντιο .

ΙΕ', ό Πελαγονία , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο άνω Μακεδονία;, χ. Βενέδιχτο .

Ούτο προεβιβάσθη μετά τόν Προύση έπί τού άπδ Σερρών πατριαρχεύσαντο '.

IS'. ό Νεοχαισαρεία χαί Ίνέου, ύπέρτιμο χεά Ιξαρχο Πόντου ΠολεμονιαχοΟ, χ. Λεόντιο .

'Εχει Ιπισχοπον τόν Νιχοπόλεω , χ. Χριστόφορον.

ΙΖ'. ό Διδυμοτείχου, ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο 'Ροβδόπη , ήδη πρόεδρο , χ. Μελέτιο .

ΙΗ'. ό Ίχονίου, ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο πάση Λυχαονία , χ. Νεόφυτο .

ΙΘ'. δ Βερροία χαί Ναούση , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο θετταλία , χ. θεόκλητο .

Κ*. δ Πδσνα χαί Σεραγίου, ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Δαλματία , χ. Προκόπιο .

ΚΑ*. ό Πισιδία , ύπέρτιμο χα! Ιξαρχο Σίβη , Μυρέων χαί Άτταλία , χ. Μελέτιο .

ΚΒ. ό Κρήτη , ύπέρτιμο καί Ιξαρχο Εύρώπη , χ. Διονύσιο .

Έχει έπισχόπου Ιξ-

α*. τδν Αρκαδία ,

β'. τδν Αύλοποτάμου χαί Ρεθύμνη , κ. Καλλίνικον.

γ'. τδν Κυδωνιά χαί Κισσάμου, χ. Κάλλιστον.

δ*. τδν Πέτρα . \

ε*. ,τδν Χερροννήσου. \

'. τδν ΊερΟ χαί Σιτείμ;, χ. Καλλίνικον.

Ή Ιπισχοπή (λάμπη 4ν^*Ί θ·** Ιπειρχίε Κρήτη . Ç

ΚΓ. ό Τραπεζούντο , ύπΐδτιμο χαί Ιξαρχο πάση Ααζιχή , χ. Κωνστάντιο .)

ΚΔ*. ό Λαρίσση , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο δευτέρα Θετταλία , χ. Στέφανο .

' *u* «t · GAvoria *π* (ima-εολ

α*. Ην ΣταγΑν, χ θοάφιλον.
β". Ην Γαρδαίου, χ Ἀμβρέιπσν.
γ'. Ην θαυμαχού, χ Νιχηφόρον.
8'. Ην Τρίχχη , χ Σωφρόνιον.

ΚΕ*. 4 Ἀρτη , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο πάση Αιτωλία , χ Σωφρόνιο .

ΚζΛ 4 Φιλιππουπόλοω , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο βροχή Δραγοβιτία , χ Χρύσανθο ,

ΚΖ'. ε 'Ρόδον, ύπέρτιμο καί Ιξαρχο πασών Κυκλάδων Νήσων, χ 'Ιάκωβο .
Ἐχιι έπίσχοπον Ην Λέρου, x Διονύσιον.

ΚΗ'. 4 Σορρβν, ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο χάση Μακεδονία , χ. 'Ιάκωβο;.

Κθ'. 4 Δράμα , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Μαχιδονία , χ Μιλέτιο . ο
Ἐχιι έπίσχοπον Ην Ἐλιυθιρουπόλιω , *· Καλλίνικον. Β

Λ'. 6 Σμύρνη , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Ασία , χ. Παίσιο .
Ἐχιι έπίσχοπον Ην Μοσχονησίων, x Μιλέτιον.

ΛΑ'. 4 Μιτυλήνη , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο πάση Λέσβου, χ Γρηγόριο .

ΛΒ*. 4 Ἀγχύρα , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο πάση Γαλατία , χ Μιλέτιο .

, ΛΓ. 4 ΦιλαΒιλφιία;, ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο χάση Λυδία , χ Ἰωαννίχιο .
Οῦτο έλέγιτο Η πάλαι καί πρόεδρο τη Βενετία .

ΛΔ'. 4 Βάρνη χαί Καβάρνη , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Μαύρη θαλάσση , χ Πορφύριο .

ΛΕ". ε Σάμου χαί Ικαρία , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Κυκλάδων Νήσων, χ. Γρηγόριο .
Λύτη ή έπισχοπή έγένιτο μητρόπολι χατά Η ,αωμα' έτο , κατά μήνα μάΤον *.

ΛC". 4 Μιλενίχου, ύπέρτιμο , χ. Διονύσιο;. C

ΛΖ'. 4 Πρισπών χαί ΛυχνιδΑν, ύπέρτιμο , χ Διονύσιο .

ΛΗ'. 4 Αίνου, χαί ύπέρτιμο , χ Σωφρόνιο .

Λθ'. 4 Χαλδεία χαί Χεριάνων, χαί ύπέρτιμο , χ Θεόφιλο .

Μ'. 4 Μηθύμνη , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Λέσβου, π. 'Αγαθάγγελο .

ΜΑ'. 4 Μεσημβρία , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Μαύρη θαλάσση , χ Νικηφόρο

ΜΒ*. ,4 Βιδύνη , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο παντό Ηαραδουνάβεω , χ Παίάιο .

ΜΓ. 4 Δρύστρα χαί ΠροΛάβου, ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο παντό Παραδουνάβεω , χ Διονύσιο .

ΜΔ'. 6 Σιααγίου χαί Σιατίστη , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Μακεδονία , χ Μελέτιο .

ΜΕ', ό Σοφία , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Βουλγαρία , χ Γεδεών. Ι*

ΜϚ·. ό Βιζύη χαί Μηδαία , ύπέρτιμο καί Ιξαρχο . Μαύρη Θαλάσση , χ Γρηγδριο .

ΜΖ*. 4, Ἀγχιάλου, ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο πάση Μαύρη θαλάσση , χ Σωφρόνιο .

ΜΗ'. 6 Μαρωνοία , ύπέρτιμο καί Ιξαρχο Ροδόπη , χ Κύριλλο .

Μθ'. 4 Σηλυβρία , χαί ύπέρτιμο , χ Μιλέτιο .

Ν'. 4 Σωζουαγαθόυπόλ ω , ύπέρτιμο χαί ίξοψχο χάση Μαύρη ΘΛάσση , χ Δωρόθοο .

ΝΑ'. 6 Εάνθη χαί Πιριδωρίου, χαί ύπέρτιμο , χ. Μιλέτιο . *

» ΝΒ'. 4 Γάνου χαί Χ4ρα , ύπέρτιμο θρβχη παραλία , χ Χρύσανθο .

ΝΑ', λ Λήμνου «*1 Αγίου Εύσνρατίου, ύπέρτιμο

W. 4 Ἴμβρου, ύπέρτιμο χαέ Ιξαρχο Αιγαίο· Πιλάγου , χ Ἰωαννίχιο .

ΝϚ*. 4 Δημητριάδο χαί Ζαγορά , ύπέρτιμο χαί Ιξμρχα ΠολααγΑν, χ Γαβριήλ.
(Μοο ήν έπίσχοπο Η πάλαι τού Αχρίσση .

ΝΙΓ. 4 *Κλαοσ·νο , χαί ύπέρτιμο , χ Ιγνάτιο .

ΝΙΓ. 4 Προιχοννήσου, ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο πάση Προποντίδα , χ Σωφρόνιο .
,Οδτο ήν άρχιεπίσχοπο Η πάλαι*.

Νθ". 4 Κασανδρεία , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Κόλπου θερμαϊχού, χ Ιγνάτιο .

S'. ό Γχόρα χαί Δυρραχίου, χαί ύπέρτιμο , χ Ἰωαννίχιο .

SA', ό Πρεσλάβα , ύπέρτιμο χα! Ιξαρχο Βουλγαρική Μυσία , χ Βενιαμίν.
Οὐτο; ήν έπίσχοπο Η πάλαι τού Τορνόβου.

2Β'. ό Πογωνιανή , χαί ύπέρτιμο , χ Πανάρετο .
Οῦτο ήν έπίσχοπο τού Ἰωαννίνων.

ΞΓ. ό Δρυϊνουπόλιω χαί Διλβίνου, χαί ύπέρτιμο , χ. Παντελεήμων.
Καί ούτο ήν έπίσχοπο τού Ἰωαννίνων έγένετο δέ μητροπολίτη χατά Η ,αωλβ* έτο .

ΕΔ'. 4 Κάου, ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Κυκλάδων Νήσων, χ. Κύριλλο .

Οί άπό Ἰπεχίου προστεθειμένοι ε μητροπολίται.

ΞΕ'. < Νύσση , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο κάτω Μυσία , χ. Ἰωαννίχιο ,

2C". ό Σχοπείων, ύπέρτιμο χα! Ιξαρχο κάτω Μυσία , χ Ιωακείμ.

ΞΖ'. 4 Ἐρσεχίου, ύπέρτιμο καί Ιξαρχο άνω Μυσία , χ ΛογγΓνο .

SH'. 4 Κεστιντηλίου χαί Στηπίων, χαί ύπέρτιμο , χἈρτίμιο .

*· Ξθ'. ό Σαμαχοβίου, ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Βουλγαρία , χ. Ματθαίο .

θ'. 4 Σβορνιχ'ου, ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Δαλματία , χ. Αγαθάγγελο . «

ΟΑ'. ό 'Ρασχοπρεσρένη , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο άνω Μυσία , χ Μελέτιο .

ΟΒ'. 4 Νυσαάβα , χαί ύπέρτιμο , χ. Ἀνθιμο .

, Οί άπ4 Ἀχρίδο ,προστεθειμένοι μητροπολίται.

ΟΓ'. ό Καστορία , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο πάση Παλαιά Βουλγαρία , χ Νικηφόρο .

ΟΔ'. ό Βοδινών, χαί ύπέρτιμο , χ Ἀνθιμο .

ΟΕ'. 4 Κορυτζά , χαί ύπέρτιμο , χ Νεόφυτο .

ΟϚ'. ό Φαναριοφιρσάλων, ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο πάση Φθία , χ Ννόφυτο .

ΟΖ*. 4 Στρωμνίτζη καί Τιβ*ριουπόλ«ω , ύπέρτικίί Ιξαρχο Βουλγαρική Μαχιδονία , χ Ν«όφυτο .

· ΟΗ'. 4 Βάλιγράδων, χαί ύπέρτιμο , χ Ἀνθιμο .

Οθ'. 4 Γραβανών, χαί ύπέρτιμο , χ. Αγάπιο .

Π', ό Μογλανών, χαί ύπέρτιμο , χ Ντόφυτο .

ΠΑ'. ό ΔαυρΑν, χαί ύπέρτιμο , χ Μαλέτιο .

ΠΒ*. 4 Βολισσού, χαί ύπέρτιμο , χ Αύξέντιο .
Ούτο ήν άρχικκίσχοπο Η πάλαι, έγέννιο 81 ήδη μητροπολίτη κατά Η ,αωμβ' Ιτο , «ύγούστου λα', δι' Ιχχλησιαστικού τόμου, έπί πατριαρχνία τού χύρ Γ«ρμανού.

Α'. & ιιρώτατο άρχιιπίσχοπο Λιτίτζη .

Β*. 4 θεοφιλέστατο άρχιοπίσχοπο Καρπάθου χαί

Κ χ. Σωφρόνιο .

β·. Έν ταί tart τ* Όθιεμενηεφ ap<hw ήγάμανίαε .

α'. Βλαχία .

Ό Ούγγροβλαχία , ύπέρτιμο ad Ιξαρχο Πλαγηνών ad rtv τάκον έχέχοεν τού Καισαρεία Καππαδοκία . *· Νήφων.

Έχει έπισχόπου τριί;·

α". τδν "Ρυμνίχου.

β*. τδν Ποζκϊου.

γ'. τδν Άρτζεσίου.

β'. Μολδαβία .

Ό Μολδαβία , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Πλαγηνών, χ. Βενιαμίν.

Έχει έπισχόπου τρει -

α". τδν "Ρωμανού,

β*. rtv "Ραβαντζίου.

γ'. rtv Χουσίου.

γ. Σερβία . f

Ό ιερότατο μητροπολίτη πάση Σερβία , χ Πέτρο .

Έχει έπισχόπου τρεί ·

α'. rtv Ούζίτζη , χ Νιχηφόρον Μαξίμοβιτζ.

β". rtv Τιμοαχίου, χ. Δοσίθεον Νοβάχοβιτζ.

γ'. τδν Σαβασχίου, χ. Μελέτιον Μάρχοβιτζ.

γ'. Έχτδ τού Οθωμανικού κράτου .

α". Έν τφ Ήνωμένφ χράτει τών Ίονίων Νήσον.

ΜητροπολΙται^

Α". δ Κερχύρα , χ Αθανάσιο .

Β". δ Κεφαλληνία , Χ. Σπυρίδων.

Γ. δ Ζακύνθου, χ. Νικόλαο .

Άρχιεπί σχοπ οι.

Δ", δ Λευχάδο , χ Γρηγόριο .

Ε". δ Κυθήρων, χ. Προκόπιο .

Επίσκοποι.

£'· ό "Ιθάκη , χ. Γαβριήλ.

Ζ". δ Παξών, χ Χρύσανθο .

β'. "Εν Βενετία.

Ό προϊστάμενο τή έν Βενετίφ έχχλησία , χ Βενέδιχτο .

Β".

Ό μακαριότατο καί άγιώτατο πατριάρχη Αλεξάνδρειά χαί πάση γή Αίγυπτου, Πενταπόλεω , Λιβύη xd Αιθιοπία , χ "Ιερόθεο .

Μητροπόλει τού θρόνου τή "Αλεξάνδρειά .

ΜητροπολΙται.

Α". δ Λιβύη , ύπέρτιμο xd Ιξαρχο "Αφρική .

Β". δ Μέμφιδο , ύπέρτιμο xd Ιξαρχο πάση "Αρκαδία »

Γ. δ Πηλουσίου δρου;, ύπέρτιμο xd Ιξαρχο Αύγουσταμνίχη .

Δ", ό Μετήλιδο , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Αίγύπτου.

Γ.

Ό μαχαριώτατο xd άγιώτατο πατριάρχη τή μεγάλη θεουπόλεω "Αντιόχεια xd πάση Ανατολή , χ "Ιερόθεο .

Μητροπόλει τού θρόνου τή Άντιοχέια .

ΜητροπολΙται.

Α", δ Βερροία τή Συρία , δ τά νύν Χαλεπίου λεγόμενο , ύπέρτιμο xd Ιξαρχο πρώτη Συρία .

Β". δ Έκιφανεία , ύπέρτιμο xd Ιξαρχχ δευτέρα Zupfaç.

Ήν αύτη έπισχοπή Άπάμαα, ή νύν ούτε Ιχνο ύκάρχεε.

Πεααπ. aauaaok «m XL,

Γ. δ Λαοδιχεία;, ύπέρτιμο ad Ιξαρχο θοοδ»

Χ. δ Σελεύκεια ή Μελούλη , ύπέρτιμο ad Rapχο Συρία .

Ε*. δ Αμίδη ή Εδέσση , ύπέρτιμο xd Ιξαρχο Μεσοποταμία .

S', δ Τύρου ad Σιδώνο , ύπέρτιμο ad Ιξαρχο Φοινίκη; Παραλία .

Ζ". δ Τριπόλοω , ύπέρτιμο ad Ιξαρχο Φοινίκη Λιβανία .

Η*, δ Βηρυτού, ύπέρτιμο ad Ιξαρχο Φοινίκη Παραλία .

Θ', δ Άδάνη , τδ λεγόμενον Παιάσι, ύπέρτιμο xd Ιξαρχο πρώτη χαί βευτίρα; Κιλικία .

Γ. δ "Ηλιουπόλεεε έξέλιπε.

ΙΑ*, δ Παλμύρα , χαί αύτη οδ σώζεται.

ΙΒ*, δ Αρκαδία .

ΙΓ. δ Θεοδοαιουκόλεεε (rt Έρζουρούμι), ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Μεγάλη "Αρμενία .

(Δ', δ Αχίσχα , ύπέρτιμο .

Δ'.

Ό μαχαριώτατο χαί άγιώτατο πατριάρχη τών Ιεροσολύμων, άγία Σιών, Συρία , Αραβία , πέραν τού Ίορδάνου, Κανά τη; Γαλιλαίο χαί πάση Παλαιστίνη , χ. Κύριλλο ."

Μητροπόλει χαί άρχιεπισχοπα! τού θρόνου τόν "Ιεροσολύμων. ·

ΜητροπολΙται.

Α". δ Καισαρεία; τή Παλαιστίνη , ύπέρτιμο xd Ιξαρχο πρώτη Παλαιστίνη .

Β". δ Σχυθουπόλεω , ύπέρτιμο xd Ιξαρχο δει? τάρα Παλαιστίνη .

Γ". δ Πτολεμαίδο , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Φοινιχή .

Δ", δ Βηθλεέμ, ύπέρτιμο *bud* Ιξαρχο πάση *Ιουδda . *ί* \

Ε*. δ Ναζαρέτ, ύπέρτιμο καί Ιξαρχο πάση Γαλιλαίο .

Ç". δ Άρκη , ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο όρου Λιβανιού.

"Αρχιεπίσκοποι.

Λ", δ Λύδδη , χαί ύπέρτιμο .

Β". δ Γάζη , χαί ύπέρτιμο .

Γ". ό "Ιόππη .

Δ*, ό Πέτρα .

Ε". δ Νεαπόλεω .

Ç". δ Σεβαστεία .

Τ'. δ Φαβωρίου δρου .

Η'/δ Φιλαδέλφεια , έπίσχοπο τή μητροπόλεεε Πέτρα .

Ε".

Αύτοχέφαλο έχχλησία τή "Ρωσσία .

Ή άγιωτάτη διοικούσα σύνοδο τή Ρωσσία .

α". Επαρχίαι πρώτη τάξεω .

ΜητροπολΙται.

Α". δ Κιέβου χαί Γαλικία , χ Φιλάρετο .

Τοποτηρητή αύτού, ^δ έπίσχοπο Τσιγιρίνου, χ Απολλινάριο .

Β". δ Νοβογοροδία (δ αύτδ ποάΠετρουπάλεεε χτλ. *Ορα χατεετέρω Δ'), χ Νιχάνωρ.

Τοποτηρητή αύτού, ό έπίσχοπο τή Σταραιι Ρούση , χ Ίωαννίχιο .

Γ. δ Μόσχα xd Κολόμνα , χ Φιλάρετο .

Τοποτηρητή αύτού, ό έπίσχοπο Δμήτρδβου, χ Φιλόθεο .

Δ", δ Πετρουπόλεω , Έστονία xd Φηνία .

Τοποτηρητή αύτού, δ άπέσχοπο "Ριβέλη , χ ,^Ρ*·. ατόφορο

Ὁ μακαριότατο καὶ ἅγιο; \ἀρχιεπίσκοκο; Καρλοβίτζη; (νΟν πατριάρχη), χ. Ί Τααάτζιτζ.

• β*. Επαρχία:' δευτέρα αι

'Αρχιεπίσκοπο;

Α'. ὁ.Κοζάνη; καὶ Σβιάσκη; χ Γρ

Τοποτηρητὴ αὐτοΟ, δ ἐπίσκοκο ;.. , (

Β*. δ Ἀστραχανίου χαὶ Ἐνοταέβη; χ Εδγένε·;

Γ\ δ Τοβόλοχη; χαὶ Συρία χ 'Αθανάσιο

Δ'. δ Ἰαροσλαβίου καὶ 'Ροστόβου, χ Εὐγένιο^ «ννυ

Ε*. δ Πσχόβου χαὶ μεγάλων Λουπών

Ι S', δ Τιζάνη; καὶ Ζαροίσχη; χ. Γαβριήλ.

Τ. t, Ἰβέρη χαὶ Κασίνου, χ Γαβριήλ.

Η*, δ Χιρσώνο xal Ταυρίδο , χ Ἰννοαέντιο;.

Τοποτηρητὴ αὐτοΟ, δ ἐπίσχοπο ὈβησσρΟι

θ'. δ Λιτουανία χαὶ Βίλνη , χ. Ιωσήφ.

Τοπστηρηται αὐτοΟ,

α'. 6 ἐπίσχοπο Βρέστη;, χ Ιγνάτιο;

β'' ὁ ἐπίσκοπο; Κόβνη , χ Φιλάρετο .

Γ. δ Βαρσοβία; χαὶ Μα Γεωργία; χ Αρσένιο .

ΙΑ*, δ 'Ρίγα καὶ Μιτδβη , χ Πλάτων.

1Β'. ὁ Μοχιλέβου χαὶ Μισααλφου, χ. 'Α^βδλιο .

11'''. 4 Τσερνιγόβου χαὶ Νίζνη , κ. Παολο .

1Δ*. ὁ Μίνσχη καὶ ΒοβρούδΜή , χ Μιχαήλ.

ΙΕ', ὁ Ποδολία χαὶ Βρασλαβίου, χ Εὐσέβιο .

Τοποτηρητὴ αὐτοΟ, δ ἐπίσκοπο; Βιννίτση;, χ Μαχιέριο . À

1'~ ' β Κισνοβ(οι>κα\Χοτ(νιΛ. χ Εἰρήναρχο .

ΙΖ*. ἱ Ὀλονίτση χαὶ ΠττρίΛβδδη χ'Αρχδδιο .

ΙΗ*. δ Ταν&'δα χαὶ Νέα Κι^ασία , χ Ἰοκέννή;.

Ιθ-. ι Ἰρχούτκη χαὶ Ἰαχούτχη , λ Ντίλο .

* γ; 'Επαρχία: τρίτη; τδξτβ .

Ἐπίσκοποι.

Α'. δ Αἰχαττρινορλαβία χαὶ Ταγανρδγου (Ταϊγανίου), χ. Ἰννοχέναο .

Β'. δ Καλούγη; χαὶ Βορόβη ,...

Γί. 4 Σμολένσχη χαὶ Δορογοβουζίου, χ ΤιμόΗο .

Δ', ἐ Νιζιγορδδου χαὶ Ἀρζαμδσου,'χ Ἰτρτμια .

Ε'. ἱ δρχ:»πίσχοπο Κούρσχη χαὶ Βτλγορδδου, κ Ηλιόδωρο .

C. δ Βλαδημίρου χαὶ Σουζδαλίου, χ Ιουστίνο .

Ζ'. δ δρχιτπίσχοπο ^ Πολδτσχη χαὶ Βιτέπσχη , χ. Βασίλ ιο .

Η', δ. Βολδγδη; χαὶ Οὐστιούγου, χ,/Εὐλέμπιο .

θ', δ Τούλη; χαὶ Βιτλέβου, χ Δημητριο .

Γ. 4 Βιάτχη χαὶ Σλοβόδσχη , χ Ἐλπιδιφόρο .

ΙΑ', δ Αρχαγγέλου χαὶ Χολμογδρη , χ 'Αντώνιο;.

ΙΒ*. 4 δρχιτπίσχοπο; Βορονέζου χαὶ Ζαδδναχη , χ Παρθένιο;.

Τοποτηρητή; 4 ἐπίσχοχο 'Οστρογδσχη , χ θτδγνβστο;. Μ·

1Γ. ήτΚοστρδμη; χαὶ Γαλιχίου, χ Αаονίδα^

ΙΔ*. δ Ταμηέβου χα! Σδτσχη , χ Νικόλαο;.

ΙΕ', ἱ δρχιτπίοχοπο; Ὀρέλου χαὶ Σέβατχη;, χ Σμδραγδοί

1(''. δ Πουλτάβα χαὶ Περεσλαβίου, χ Ναδαναήλ.

ΙΖ'. ἱ Βολυνία Md Ζητομίρου, .·. .

Τοκοτηρηιή; αδτοΟ, δ ἐπίσχοπδ ''Οστρόγου, Χ Ιερόθεο;

(Η'. 6 ἀρχιεπίσκφο Πέρμη; καὶ' Βερχοτομρίου, Χ. Νεόφυτο;

Τίκοτηρητή; 4 ἐκίσχοκο; ΑἰκεπερινουπόλΜ»;,

Ιθ'. δ Τδμσχη χαὶ Αἰνισέη , κ Παρθένιο;

Κ*. δ Πένζη xod Σεφάνσχη , χ Βειρλαάμ.

ΚΑ'. δ Σαρατόβου χαὶ Τσεφιτσίνου, χ Αθανάσιο;

ΚΒ*. δ ^αρχάβου χα) Αχτήρχα , χ Φιλάρετο;

ΚΓ'', δ Ὀρεμβούργου χεϋ Οδφη , χ Ἰεεσήρ.

ΚΔ'. δ Σιμβίρσχη; .χαὶ Σιζράνη , χ Θεοδόσιο;

ΚΚ. δ Καυχάσου χαὶ Τσερνομορίου, χ Ἰεοανvi ιο .

ΚC. δ Αρχιεπίσκοπο; Καμτσάτχη , Κουριλίεεν χ^ 'Αλεουτίεεν νήσεεν, Χ Ἰννοειέντιο; \

ΚΖ*. δ Σαμάρα χαὶ Σταυροπύλήε»; χ Εδσάβιο;

Ἐ{αρχίαι Γεχργία;

Ὁ Ιζαρχο Γεειργία , Αρχιεπίσκοπο Καρταλία μ Ι Καχετίνη . x Ἰσίδβρο;

φαοτηβηγή αδτοθ, ἱ ἐπίσκοπο Γορίου, x Νοαγ-

ΛΑ', δ Ιπίσχοκο Μιγγρηλία^ χ 'Αντώνιο ,

AJ5jg0 Μαχοπο Γουρία , χΕὐθΰμιο .

C·

<Αὐτημέφαλο ἐχχλησία τὴ Κύπρου.

*0 μακαριότατο χεὺ ὡγιώτατο δρχιεπίσχοπο Νέα ἑουσπνιανή χαὶ πώση Κύπρου, π. Μακάριο .

Ἔχει ἐπψχδπου τρει -

α'. τδν Πάφου, χ_Χαρ(τωνα

βί. τδν-Κιτίου, χ Μρλέτ-.ον.

γ'. νδνΤίυρηνία , κ Μελέτκν.,

Ζ'.

Αδτοκέφαλο ἐκκλησία ἰν τὴ fΑυστριακὴ μοναρχίμ.

Α'. 4 ἈρΔδου, Μαγάλου Βαραδίνου, Ἰτνοπόλω»; χαὶ Χαλματσίου, χ. Γτράσιμο

Β'. 4 Μπώτση , Ντοφύτου (Νοβοσίδου) χαὶ Ζτγ«δίνου.

Γ. δ Αγίου Ἀνδρέου, Πέστη;, Στολνο — Βελιγραδιού, Μοχατσίου χαὶ Σιγέδη , χ. Πλάτκν.

Δ*. 4 Βουχοβίνη , χ. Εὐγένια .

Ε''. 6 Βαστώτση , Λουγδση , Κόράν Σεμπέση , 'Ορσάβα; χαὶ Μεχαδίου, x Στέφανο .

Ç'. 6 Δαλματία χαὶ Καττοίρου, χ. Ἰερόθεο .

Ζ'. 4 Καρολοσταβίου, Κοστάνζη , Κορμπείβη , Τεργέστη , 'Ρέχη χαὶ Σένη , χ. Εὐγένιο .

Η'. 4 Παχρατσΐου, Σλαβονία , Ποσεγία χαὶ παντὸ τοΟ στρατηγείου Βαρασδίνου, χ Στέφανο .

θ'. 4 Τεμεσβαρίχ , Λικοβία , Μεγάλου,-Βετζχερέκ καὶ Παντζδβη , χ Παντελεήμων.

Γ. 4 Τραγσυλβανία , χ βαρ&νο Ἀνδ Λ; Σαγούνα .

Η''.

Αδτοχέφαλο; Αρχιεπισκοπή τοΟ Σιναίου ὄρου .

Ὁ μακαριότατο; ἀρχιεπίσκοχο; Σινί. χ. Κιονστάντιο; (πρώην πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεω).

θ'.

Αὐτοχέφαλο μητρόπολι Μαυροβούνιου.

Ὁ μητροπολίτη; Σχανδερία χαὶ Παραθαλασσία;, Αρχιεπίσκοπο Τσετινία , ἐξαρχο τοΟ UpoO θρόνου Παχιού, δεσπότη (βλαβίχα;) Μαυροβούνιού χα: Βίρδη , χ Πέτρο Πέτρββιτζ.

Ι*.

Αὐτοχέφαλο ἐχχλησία 'Ελλάδο;

Ἡ ιερά σύνοδο; τὴ ἐχχλησία; τὴ 'Ελλάδο;

Μητροπολῖται, ΑρχιεπίσχοΚοι χαὶ ἐχίσκοπει.

Α'. 6 μητροπολίτη; Αθηνών, χ Νεόφυτο;

Β''. 6 Μσχοπο θηββν »«d Λεβαβία , χ Ἀβράμιο;

Γ''. δ Αρχιεπίσκοπο Χαλχίδο; χ Καλλίνικο;

Δ', δ ἐπίσχοχο; Καρύστια , x- Μακάριο;

Ε''. δ Αρχιεπίσκοπο Φθιώτιδο; χ. Κηλλίνιχο .

δ Μσχοπο Φεεκίδε;

Ζ'.' δ Αρχιεχίαχοκο; Ακαρνανία; χαὶ Αἰτὼλία , χ Θεόφιλο;

Η*, δ. Μσποκο Ναυπακτία χαὶ Εδρν μνία , κ Ἄνθιμο;

Δ

O'. 4 ΑρχιιχΙσχοχο Ἀργβλίδο , χ. ΓβρΑοιρο - .
Γ. 6 4ρχι*χ(»οχοί Κορίνδου,χ. Ἀρριλάχιο .
ΙΑ'« Α ΙκiηΜβ ΊΓ8ρ· 'χβΙ ΣκχτοΑν, χ. Ν·6-φυτο .
ΙΒ*. 4 Αρχιχπίσχοπο Πκτράν xal Ἡλχία , χ. ΜΙ* οηήλ.
ΙΓ. 4 ἐχίσχοχο KaXttpptassv xal Alyudxlaç, χ. Βηρφαλομαίο .
ΙΑ*. 4 άρχιχκ·'σχοκο Μαντιννίχ χαί Kuvouplsf, χ. Η«οφ4νη .
ΙΕ*. 4 ἐχίσχοχο Γ4ρτυνο$ x«i Μ·γαλοχ4λ<·» , χ. Φιλόδιο .
Κ*. 4 Αρχιχχΐαχοηο Mseeqvieç, χ. Προχόχιο .
ΙΖ*. 4 ἐχίσχοχο Τρ<φυλί«(xal Ὀλυρχίβ , χ Γpq-γίριο .
ΙΗ". 4 βρχiίχίσχοχο Μον»ρ0«αι«ί xal Σχάρτη , χ. Αιονύσιο .
ΙΟ*. 4 ἐχίσχοχο ΓυΜου, χ. 'Isp46tb(.
Κ'. ὁ ἐχίσχοχο (Χτύλου, χ. Προχύκιο .
ΚΑ'. 6 4ρχι·χίσχοχο (νΟν μητροχβλίτη) Σύρου χβi Τήνου, χ. Αβνιήλ.
ΚΒ*. 4 ἐχίσχοχο Ἀνβρου xal Κέ« .
ΚΓ*. 4 ἐχίσχοχο ΝΜξου, χ. ΗβρΜνιο .
ΚΑ*. 4 ἐχίσχοχο Ηήρβ , χ. ΊορύΦοο .

SYNODUS. CONSTANTINOPOLITANA
1855 mense septembre.

Vix sc ne vix quidom anno· duo· patriarohatam tenuit Anthimus.VI: quo sede amoto, die 21 septembris 1855, aacra synodus in eius locum creavit Cyrillum huius nomini· VII, qui inde a menae maio 1831 Aeni métropolite* renuntiatu· pro Gregorio, qui se · munere abdicaverat, ad aedem Amasiae transierat anno 1847, menae martio, in locum Callinici vita functi. Huic creando operam navarunt hi antistitoe: Paisius Ephesi, Panaretas Heracleae, loachim Cysici, Dionysius Nicomediae, Gerasimns Chalcedoni·, Gerasimus Dercorum, Dionysius Didymotichi, Benedictae Pelagoniae, Neophytus Iconii, Sophronius Artae, Gregorius Demetriadi·, Gatfrial Sami, Gregorius Yarnae, loannicius Nyssae, loeeph Irntitaes.

Ἐχχλησιαστιχή Αλή#·.», t. II (1882), p. 441-2.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1855 menae decembri.

Exstat in tabulario ' patriarchatus oecumenici libellus aynodicua aatia amplus, cuirs textum nondum editum fuisse valde dolemus, cum ad.res Graecorum canonica· melius dignoscendas plurimum conferat: eo enim sancitum eat, 1* ne quis episcopus praeter aetatem et dioecesim presbyterum ordinet antè trigeeimum aetatis annum, diaconum ante vigesimunt quintum, subdiaconum ante vigesimum, diaconiaeamrante quadragesimum; 2· ne quia ordinetur absqiie praevio examine; 3* ne quis provehatur epiaoopua ad purum titulum, niai id fiat cum ab Hungarovalachiae et Serbiae metropolis·tum a sacrae synodi sociis: 4° ne quis clericus deinceps puerulo· ih baptismate suscipiat aut corona· in matrimonio commutet; 5* ne quia episcopus intra dioecesis suae fines clericum alienigenam admittat eommendatitiis litteris haudquaquam instructum; 6* ut qni in monasteriis degunt antistitis loci memoriam agant, quoties sigillatis litteris non fuerint instructi; 7* ne viri in monasteriis mulierum aut muliere· in monasteriis virorum pernoctent aut subintroducantur; 8° ne clerici in saecularibus negotiis se ipsos immisceant.

Sigillii compendium exhibet I. I. Sokolov ia opere iam laudato, Appendix, p. 122-3.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1856 mense iunio.

Pretiosi Prodromi (ita enim sanctum loannem Baptistam vocare solent Graeci) in monte Atho Seste, cum anno 1820 coenobitice vivendi rationem adseivieset, pactum eum Magna Laura, sub cuius dominio deget, inierat, quod secundis curis recognitum anno 1852 immutavit, rem probante immo impellente Gregorio Guice, Valachipe principe, nec renuentibus monachis Lauriotis. Quapropter sacra synodus, ad cuius indicium totum negotium a motum» perlatum fuerat, foedus recens conventum eonfirmavit per litteras sigillatas, anno 1856, mense iunio indictioni· XIV, datas, quarum initium* ita et, habebat dv«s5«v xapA τοO ποπρὸ τβν ywxmv τχλχίβν M^pdMtv ἠξ«»μίν«·ν φνβτοβιβή τά xatop-Αύματα χίντη. Nomina episcoporum subecripta haec exhibebantur: CyriIlus patriarcha, Peleius Ephesi, Panaretus Heracleae, loachim Cyaici, Dionysius Nicomediae, Gerasimus Chalcedonis, Gerasimus Dercorum, Sophronius Amaeiae, Meletras Didymotichi, Procopius Boenae, Dionysius Cretae, Ignatius Ilhodi, Dionysius Melenici, PAlsius. Smyrnae, Noephytus Chii, Matthaeus Bamacovii.

Tabui» bis huc usque edita est, primum quidem in Ἐχχλησιαστιχ^ ἈληΜρ, L 1 (1881), p. 146-7; postea voro apud Callinicum Delicanen, Ilsptypapt-χὸ χατάλογο τΑν ... . ἐγγριφννν xspl τβν ἐν μονβν (Constantinopoli, 1902), p. 160-7. Deest in utraque edition^ Bophronii Amaseni subscriptio, quam tamen in originali exemplari in Σχήη) τοΟ τιμίου Προ8ρ6ροο hactenus asservato ipse legi.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1856 novembri· 6.

Qui negotiis publicis in insula Samo praeerant, eum, sublati· penitas ecclesiasticis poenis hactenus receptis, virorum lafobrum consilium instituisseat, qui negotia ad clericorum ordinationes et matrimoniorum divortia pertinentia iam expedirent, primas partae obtinento loqi métropolite, a sacra synodo Donstantinopolitans severissimis verbis reprehensi snat, quod inaudita illa agendi ratione sacros eaaones peseumdarent, atque ab sedem enixe 'hortati sunt, ut adseitis iterum poenis apud universos orthodoxos receptis, res secaSalSsuoäs, atque in primis clericorum delectum, viris a •aero ordine sumpti· expendendas eommittorelt Pur alteram epistolam synodus idem monuit Icannom Guieum, insulae principem, quo due·, at videtur, rerum ooaversio ia usum toorat

translata. Litterie «4 curiam miaata nomine up-poauerunt antiatitoa M: CyrOta· pMriaroha, Pal·rina Epbeei, Pnnaretue Haraeıaea, loachim Oy-uici, Dionyohu Nicomediae, Gararime» (ımtoe doBi», Qemiaw Deroorum, Meletiue Di^SoSoH, A Dioeyain· Bo«na«, loaaaimua Cretae, Dioayaiua Melantok

* eta exataat in 'ExaAqtxmrnxf ΑλήΦοέφ, t XX (UOOX ρ. 461-X

8YNODU8 CONSTANTINOPOLITANA
1867 manae martio.

Vix ab aaaia XV aperta 'aret achola quae dicitar theologica in iaaala Chaleo, aaa ax ineuli· Principum, cum nova ordinatio neceaaoria riaa eatI ih qui publici* Magnae quam dicant Eeeleaiae negotii» praeerant Haec tertia ordinatio «eu regulamentum typi· prodiit «aerae «ynodi cara aaao 1857, menae martio, biace obaignata aabaeriptionibu·: Cyriilua patriarcha, Pakiu· Kpbeai, Panaretaa Heracleae, loachim Cyaici, Dionyaiua Nicomediae, Geraaimu* Chalcedoni·, Geraaimu* Demorum, Meletiu· Didymotiebi, loanniciu· Gratae, Dfoayaiaa Makeiei, Matthaee· Samaoorii. Incipiebat: Kai tad wdvrwv ρέν τ·ν dvbpwrivwv npnypdtatv ή «ph» 'rt MAttev ptcappMpcatc φρονήα*· dpa Ιργον &ρολογβηβ.

Exatat ia libello oai titulua: Kanovtepbq τή; ἐν XdAnq β*αλογιχή Σχολή τή too ΧριστοΟ Μ. Έχχλήαίβ [L. S.J Έν KwotavrcvovitoAat ia τή τοΟ Γένου Πατριορχιχή τυκογραφία, 1867. In-8·, B 1 f., M ρ.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1868 menae ianuario.

Cum Hierotheua, patriarcha Alexandriana, aupremum obiimet diem, aacra «ynodua, inito pro more coetu ad deaignandum qui ei «occederet Alexandrinae eeeleaiae praefecit Callinicum, metropolitan! Theaaalonieenaem, anno 1868, menae ianuario indictioni» VIII, «uffragia forentibu· antiatitibua iatia: Palaiua Ephcai, Panaretu· Heracleae, loaohim Cyaici, Dionyaiu· Nicomediae. Genuimu· Chalcedon», Geraaimua Derootam, Neophyto· Tomovi, Meleti·» Didymotichi, Dionyaiua MeleUici, Palaiu» Vidynae.

A«td' kdidit Callinico» Delicanea: Τά ἐν τοί χά&ξι τοΟ πατριαρχικοὐ 4ρχ*ιοφυλαχ·ίου οφζόμτ,α ἐηΐβήμα ἐχχλήσιαατιχά ἔγγραφα (Conetantinopoli, 1904), ρ. 133-6.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
1858 «eptembria 33.

Dorothea· Scbolariua, poet emenaoa in node Soaoagathopolitana anno· fere «optem, aoilicet a 33 martii 1853 ad 33 aeptembri· 1858, a Mera ■ynodo, reluctantibua turn dioeceaani· turn ip*o aatiatite, ad metropolim Demetriadi* et Zagorao, Gregorii epucopi morte vacuam, tranalatn· eat, rem probantibua aynodi «ocii·, videlicet: PaTaio Bpbeai. Panareto Heracleae, loaohim Cyaici, Dionyaio Nicomediae, Geraaimo Chalcedoni», Geraaimo Dercoram. Neophyto Themalonioae, Cyrillo Adrianopoli·, Dionyaio Cretae, Sophronio Artae, Dionyaio Melenici, Gabriel Sami, Agathangelo Sbornicii.

Acta ad hanc tranalationem pertinentia typi· edidit Dorotheue ipae in opere iam laudato cui titulo»: Έργα χαί ήμέραι (Athenii, 1877), ρ. 107-13.

8YN0DU8 CONSTANTINOPOLITANA
pro confirmando electo Sinai Montis nrcbiepiscopo

1859 octobria 98 - novembria 15.

Conatantiua,vir ille apud auoa tantopere femigeratua, qui die 6 novembri· 1804 archiopbeopua Sinai Monti· fuerat creatu*, cum anno 1859, die 5 iannarii, ■feti· tandem oonoemiaaet, «odaiea Siaaitae, quibua a multi· retro aaecuHa ia* compotit arehiopiaoopoa •uo* eoedemqea ..monaaterii pvaepoeitoe eligendi, inito pro moro coetu ia eoeleaia SanetMmi Salva-,P tori·, quae aat in Cabiri civitati· regioao cui nomon Txivaaia, antiatitom cibi praefecerunt Cyrilbac* arehimaadritam et Phietitaii ia Moldavia bogumé7 nam. Quam aloctionam, die 7 aprili· habitam dieque 38 eiuadom aMnau Cyrillo aigniteatam at ab eo acceptam, cum Cyriilua patriarcha Hkrooolymitaau·, ouiua erat, pro moro iam dudum recepto, novam •ntivtitom «acria initiandi, haadqaaquam probaaaot, ordiaatioaia ritum peragere comma pmrimoin abnuit Be tum ad patriarcham oeeumeaioum tum ad Portam Ottomaaicom a Siaaiiie delata, ntriueqae arbitri eonailio ad «ynodum OoMtaatinopolitaaam oompouonda raieeta eat. Quid ia curioaa hac canae aynodna illa egerit, ex eoegroaaibua, quorum acte infra poaita aaat, beeovedo lectori aaiit patebit Minimam Quidam, ai aumoma, potie■iaaam vero, ai pondua «poetetur, partem aeriptorum ettotant in trMaaiaaa illa controvaraia evulgatorum. Aboohtta, aynode, cum patriarcha Aieroaolymitanu* neo quicquam a aententia recederet electi antiatit» ordinatio ab oecumenioo patriarcha Conatantinopoli iu Sinaitarum metoehio die 35 novembria praetet oanonea huc uaque vigente* tandem perfecta eat, aummo Cyrilli Hieroeolymitani moerore, qui poet annoe aliquot ut data opportunitate dicemaa, acceptam cladem feliciter reddidit.

Acta mox repraeeeatanda axataat in libro: Τα «apt τη anXofqc »«> χ·ιροτονια αρχιcAiouoKOu Xtva antoqpa «γγραφβ. Εν Ι·-ρονολυροι, an tou tunoypagciou tou Π. Taqou, '■■ξ' (ia-8*, 88 p.), p. 33-43, Alia ad eandem oauaam pertinentia vide in altero eiuadem ferinae volumine oui tituiu·: Ανα«ληρ·»μα τή cv Ιιρουααλήρ endeeewe tmv x«pt τή •ηλογη xai χιιροτονια του αρχι«χισχοW00 Sive βαιβήμον ·γγρα<ρ·ν. Εν Κ«»vσταντι νουκολβι, vtaotc A. KcpopqAd xal Π. Πβσκαλλή. (Κατ* τήν Όβάν Botÿeta dpt». 51.) 1860. In-8*, 85 ρ. Nonnulla otiam qauâi nova denuo edidit Callinice· DeBcaneo: ΤΑ ἐν τοί χώιιξι τοΟ κατρ<ηρχιχοθ dpxtpuAamriou oyCQwva tideqpa ἐχχλήmeèratà ἔγγραρ· (OouataatinopoH, 1904), p. 534-43.

OONGR888U8 Δ SYNODO IN CAIISA CYRILLI βINAΓΤΑΚ HABITI.

f Ὁ πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεω ἐπιβεβαΜi. ἰι

Συνεβρίασι «'·

Τῇ 98 ὀκτωβρίου 186».

Ἐπειδὴ μη* τὴν.ἐν μαπαρίφ τῇ λήξη μετάστασιν τοῦ Αειμνήστου κατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλεω κυρίου Κωνσταντίου, >τοῦ xal χηδεμόνο Ζιναίου, ἡ Up* τΑν ΣινάϊτΑν χοινότη ἰξελέξατο τὸν συνάδελφον αὐτΑν Αρχιμεωδρίτην χὺρ Κύριλλον Φισητζίσυ χαὶ τοῦτον Α δποψήφιον ιὶ προχείρισιν Αρχιεπισκόπου προὐβάλετο τὶ αὐτοῦ δειοτάτη μαχαριότητι τφ πατριάρχη Ιεροσολύμων χατ* τὴν ΑνίχεΛεν τάξιν, χαὶ ἐπειδὴ ἡ αὐτοῦ μαχαριότη^ ‡αἰηωμένη βτι ἡ ἐχλογὴ οὐχ ἐγένετο χατ* τού; νενομισμένου τύπου, οὐχ Απιδέξατο τὴν πρότασιν τὴ χειροτονία, χαὶ Α ἐχ τούτου Αναφερθένταν. Αμφοτέρων τΑν μερβν πρδ τὴν υψηλὴν αὐτοχρατοριχὴν χυβέρνησιν, χαὶ μάλιστα τῆ; αἴτοῦ μαχαριότητο; εάτησαμένη βι* ταχριρ'ου Ινα οἱ λοιποὶ πατριάρχαι συνελδόντε παρατηρήσωσι τ* τοῦ Ἱηροσολυμιτιχοῦ θρόνου προνόμια ἐπ! "τβν Σιναϊτιχβν ὑποΗσεων, αὐτη 8ι' ἐγγράφου διαταγή Α εἰχδ Ανέθετο τὴν λύσιν τῆ; διαφορά οἱ τὴν μεγάλην τοῦ Χριστοῦ ἐχχλησίαν χαὶ τοί; λοιποί; μαχαριατάτοι πατριάρχαι;. Καὶ δὴ συνελθόντε σήμερον τττάρτη 28 ὀχτωβρίου τοῦ 1869 σωτηρίου ἔτου ὁ παναγιώτατο χμὶ οἰχουμένιχδ πατριάρχη χύριο χύριο Κύριλλο;, cἱ μαχαριώτατοι χαὶ Αγιότατοι πατριάρχαι Αλεξάνδρειά;, Ἀντιοχίια χαὶ Ἱεροσολύμων, χαὶ πάσα ἡ ἐνδημοῦσα Up* σύνοδο τβν σεβασμιατάτων μητροπολιτών, χαὶ ἐπὶ τούτφ Αναβιφήσαντε; τ* ἐν τοί ἀβχείοι; τῆ; μεγάλη τοῦ Χριστοῦ ἐχχλησία ἐνυπάρχοντα ἔγγραφα, ἐν οἱ μνημονεύονται *al χατ** χαιρού; διενέξει τβν πατέρων τὴ «ὑαγτστάτη; μονή τοῦ Σιν* πρδ τον ἀγιατάτου; πατριάρχε τών Ἱεροσολύμων, ἔγνοσαν τ* ἑπόμενα·,

Πρώτον, δτι ἡ ἱερ* μονὴ τοῦ δεοβαβίστου ὄρου Σιν* Ανέκαθεν δι* νιαρά τοῦ εὐσεβοῦ αὐτοχράτορο Ἰουστινιανοῦ χα! δι* σιγγιλλίων ἐχχλησιαστιχβν χαθέστηχεν Ανεξάρτητο Αδούλωτο, οὐδενὶ οὐδαμβ ὑπείχουσα, χαὶ Α τοιαύτη χέχτηται ἀναμφιρίστω τδ διχαίωμα τοῦ ἐχλέγειν τδν ἑαυτή ἡγούμενον ἐλευθέρω χαὶ Ανεπηρεάστω ἀπδ χάση ἐξωτεριχὴ ἐπεμβάσεω;.

Δεύτερον, δτι δ θρόνο τβν Ιεροσολύμων χέχτηται Αποχλειστιχβ τδ δικαίωμα τοῦ χειροτονεῖν οἱ ἐπίσχοπον τδν χατ* πλοιοψηφίαν ὑπδ τὴ ἱερά ἀδιλφότητο προτεινόμενον.

' Τρίτον, βτι δ πντυματιχΑ ιφοιβτάμενο τὴ μονή Α μὲν ἡγούμενδ ἐστιν ἰλω ἀντξάρτητο, οὐδενὶ* ὀφείλων διβόναι λόγον τβν πράξεων αὐτοῦ τὶ μὴ τὴ μοναστηριαχὴ συνάξει, Α ἀρχιεπίσχοπο μὲν τοι ὀφείλει μνημονεύειν τοῦ πατριαρχικοῦ δνδματο; τοῦ χατ* χαιρδν Ιεροσολύμων.

Καὶ ταῦτα μὲν Α ἐν χοφαλαίφ βιεγνώσθησαν χαὶ χαθειρίσθησαν ἐν τὴ παρούσῃ συνεδριάσει.

t δ πατριάρχη Κανσταντινουπόλεεε ἀποφαίνηαι.
t δ,πατριάρχη Ἀλεξενδρε^ .
t δ Νίκαια . Ἰααννίχιο .
f >δ Θεσσαλονίκη Νεόφυτο .
t δ Ἀδριανουπδλεα Κύριλλο .
+ δ Ἀμεσεία Σεκρρόνιο .
+ δ Ἀρτή Σωφρόνιο .
f δ Δημητριάβο Δαρόϋοο .
t δ Μελενίχου Διονύσιο .
t δ Σηλυβρία Μελέτιο .
ψ'6 Νύσση ·Καλλίνικο .
t δ Χββρνιχίου Ἀγαδάγγελο .

Συνεβρίασι β*.

Τί 4 νοεμβρίου 18*9.

Σήμερον ἡμέρφ τχτάρτη νηερβριου 4 τοῦ 186» σωτηρίου ἔτου περὶ τὴν ἐννάτην ἑσπερινὴν Αρον, προχαθημένη 'τὴ αὐτοῦ θεκτάιη πάναγιότητο, Μμπαρεβρευόντεεν τΑν μαχαριεετάτεέν χατριαρχβν χαὶ τὴ Αγία χαὶ ιιρά συνόδου, προσεχομίσθη χώβηξ τοῦ Αγιωτάτου θρόνου τβν Ἱεροσολύμων, ἐν ψ «ὑρή** ται κανονισμοί χαὶ συμφανίαι γονόμαναι ἐπὶ τοῦ ἀτιμνήστου κυρίου Κανσταντίου μοταξδ αὐτοῦ καὶ τὴ ἱφά ἀδολφότητο τοῦ Σινά, διαδτξαμένου τότο τὴν ἀρχκπιοχοπιχὴν τοῦ Σιν* ἕδραν. Πάσαι β" αἱ φορό* μονοί ὑπογραφαί αὐτοῦ τχ χαὶ τβν πατέραν σεσημασμένοι «ἰσίν ὑπδ τὴ ἰβιοχχίρου ὑπογραφή; τρυ, ἐξ Αν βιογνβσύη δτι δ ἐχλτχὺοί ὑποψήφιο δφοίλτι προσάγοιν τ* πραχτιχ* τὴ ἑαυτοΟ ἐχλογὴ χαὶ τοῦ κανονισμοῦ καὶ τοῦ δρου, δι* Αν μέλλει διοιχοίν τ* τὴ μονή;, τψ χατ* χαιρδν πατριάρχη τβν Ἰοροσολύμαν χαὶ καταχαρούμενα ἐν τψ Ιεροσολυμιτιχψ χάδηχι ὑπογράφοιν αὐτ* ἰδίφ Χ·ψί·

Εφεξὴ παραστ*; ὁ διαληφΡεί; ὑποψήφιο Κύριλλο προσεπόμισεν ἔγγραφα ἐνδειχτιχ* τὴ ἐχλογή ἑαυτοῦ χαὶ τβν μεταξὺ αὐτοῦ χαὶ'τβν πατέραν ' συνήδαν κανονισμών, ὑχογεγράμμένα ὑπδ τὴ; ΣιναΤτιχὴ Αδελφότητο. Τοῦταν τοίνυν ἀναγνασδένταν, σύμπσοα ἡ'Up* σύνοδο Αναγνώρισε τὴν ἐχλογὴν τοῦ προβαλλομένου ὑποψηφίου Α γενομένην χατ* τοῦ μοναστηριακοῦ, τύπου χαὶ ἐν χολὴ τάξει ἐχτδ ἐπουσιαδβν τιναν. "Ερατηδεῖσα οὖν ἡ αὐτοῦ 6<ιοτάτη μαχαριότη, εξ Αρα χαλβ; Ιχοι τ* τὴ ἐχλογὴ χαὶ εἰ χατ* τ* μοναστηριακὸ διατάξει ἐγίνετο, Απεχρίδη* Καλώ. Καὶ τοι δ* Αποδεδειγμένου δντο ἐχ τε τβν χαδήχαν τὴ; μεγάλη τοῦ Χριστοῦ ἐχχλησίας χαὶ ἐχ τοῦ τοῦ Τεροσαλυμιτιχοῦ δρόνου, δη ἡ ἐχλογὴ τοῦ ἡγουμένου τοῦ χαὶ ὑποψηφίου ἐστιν ἐλευδέρα, Ανεξάρτητο χαὶ ἀνεπηρέαστο, ἀλλ* δμεε ἠροετήδη, εἰ δύναται ἐξασχῆσαι διχαίαμά τι ἐπ* αὐτή - πρδ β διαρρήδην Απήντησεν, βτι οὐδέν το,οὑτον δικαίωμα χέχτηται, χαὶ οὕτα τδ περὶ Ανεξαρτήτου ἐχλογὴ ζήτημα ἐλύδη ὁριστιχβ ὑπὲρ τβν πατέραν. Ἀχολούδτε δ* ἠρώτησεν ἡ Up* σύνοδο τὴν αὐτοῦ μακαριότητα, Ινα τί οὐ χειροτονεῖ τδν Κύριλλον; Ἰ9 β'.αὐτοῦ μαχαριότη Απήντησε· Δι* πάντα μὲν Αλλον ἡ ἐχλογὴ ἐστι δεχτή, σχετιχβ 8ὲ πρδ τὸ πρόσαπον τοῦ Κυρίλλου ἐστιν Απαράδεχτο - διὸ οὐ δύναται χειροτονήσει αὐτόν, καὶ τοῦτο βι* λόγου πνευματικοῦ, οὐ; ὁ Αείμνηστο Κανστάντιο Αποδνήσχεεν Απεχάλυψεν ἐν τὴ τελευταίφ πρδ αὐτὴν ἐξομολογήσει, ἐξορχίσα Αμα αὐτὴν ει τδ φοβερόν' ὄνομα τοῦ οὐρανίου χριτοῦ πρδ τὸ μὴ χειροτονήσει τδν Κύριλλον. Ταῦτα δ' εἰπούσῃ τῆ; αὐτοῦ δειοτάτη μακαριότητα, ἐγένοντο λόγοι πολλοὶ καὶ παρατηρήσει Αφορβσει 'τδ εἰδο τὴ ἐξομολογήσεα; χαὶ τδ προβαλλόμενον κώλυμα τὴ χειροτονίε, καὶ οὕτα διελύδη ἡ συνεδρίασι.

t δ πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεω Αποφαίνεται.
f ὁ πατριάρχη Αλεξάνδρειά ,συναποφείνεται.
t δ Νιχαία Τεεαννίχιο .
ἡ ὁ Θεσσαλονίκη; Νεόφυτο .
t δ Ἀδριανουπόλοιε Κύριλλο .
t δ Ἀμασιία Σωφρόνιο .
t ὁ Ἀρτη Σωφρόνιο .
t δ Δημητριάβδ Δώρόδεο .
t ὁ Μελενίχου Διονύσιο .
t δ Σηλυβρία Μελέτιο .
f ὁ Νύσση Καλλίνικο .
t δ Σβορνιχίου Αγαθάγγελο .

Συν<8ρι«σι /.

Τ| 11 νοομβρίωι ΙΜ·.

MrrA τὴν ΑvΑγνωσιν xal δχιγραμὴν τών έΚποτέρω πρακτικών *hta/it^* παμψηφβί, Tνα δμιληψή Mmc ή αύτοὐ μαχφΑτή *b KtnfitfXHi* Ί«ροσολΒμων τή αύτοὐ ««ναγιΑτήOο ««Ι τή αύτοβ μακαριότητα τοβ mrtpc4n(M Άλόζανβροία *.* ** «**«"M*1 Αβολφαιώ «k τά νà μοταπωοώή «ai ΜΑ«| aie νὴν *jtifevnlm* τοβ ύποψηφίου ΑρχιοκισχΒπου •Βρ ΚυρΟλού, έν τΑξ», Α προοίρηται, Αχλογέντο π<φΑ τή ΣιναΤτιχή ΑΒβλφΒτητο. Διδ «al τ| ♦ τοβ παρὸντο *μβρύί* νοομβμίου γονιμένη Ίή «ΜνιοὐξοΩ ταύτη, *^τμΜ^ρίη* Αμφότοροι οί βηβέντο πατρι-Αρχαί Γνα ματοΜίαωσι τήν μοχαριδΓητΑ του ά τὸ νά ΑνΜση «ί τήν χιροτονίαν τοβ ΡηΗντο - ΑλλΑ μὲ δλα τΑ ΑΒ λφιχΑ παροκηρήοοι. * τφ ΚαΒνχ-Αβαλον, καὶ τΑ παραχλήιωί. Α Απέτοιναν πρδ τήν μαχαριότητΑ του Αν ὀνόματι τοΟ χυρίου ιί τό νΑ συγχαταντύση, δπω πτρατωόή τΑ ζήτημα Αξιοπροπώ, ματΑ βαβοία βλίψοω τή ψυχή; αύτών τΙΒον, Βτι ή μαχαρώτη tou έμοινον Αμοτάποιστο «al ΑΒιαμπτ·;, «ροττίνων πάντοτ» τόν έλτγχον τή συντιδήσοω Α πρδ τήν έξομολόγησιν τού ΑοιΒίμου πατριΑρχου «υροβ Κωνσταντίου, «α! οΒΒΑν Ιτρρον.

Σήμέρσν τή ια' τοΟ αύτοὐ, συνοΒριΑσοοι γονομένη «al ΑπΒντων 2' ΑσΗνοιαν τών μαχαριωτΑτων 'Ανηο-χτία «al Ίαροσολύμων, ΑμφανισΒοί *b* ύποψήφιο «άρουσίασο *6ύ»* οιγγίλια τών Αοιδίμων πατριαρχβν Κωνσταντινουπόλοω Ίορομίου «al Γαβριήλ «αί γράμ-ρα τοΟ Αοιδίμου Δοσιβέαυ Ίοροσολύμων έχδο4Αν Αν Άβριανουπδλοι χατΑ τὸ ,αχγ'-Ατο. ώντινων'Αναγνω-οβέντων, ΑγΑνοντο καταφανή τΑ προνόμια τοβ «ύ«γοὐ τούτου lepoΟ σκηνώματο τοΟ Βρου Σιν* καί τά ΑνοξΑρτητον, Αβούλατον «al παντολούβορσν αύτού. Συγχρόνω SA ΑνογνώσΨηοαν χα! ποριχοπα! ίδιοχιίρων γραμμάτων τοΟ Αοιδίμου Κωνσταντίου πρδ τδν όπο-ψήφιον «al τού πατέρα. Αν οί αίτιΑται πσραπονού- c μονο χα! βυσανασχιτών χατΑ τού μαχαριωτάτου Ίιροσολύμων, ώ ύέλοντο Απιμβήναι «! τΑ μονά- στηριαχΑ προνόμια τού όρου Σινί, έξ ών ούδττιρού-τ* χα! αύτή ή έξομαλόγησι τοΟ Ααμνήστου ορό τήν «Βτοβ μακαριότητα. ΦωτισΜσα 8Α έτι μβλλον καί •οτιχώαρον ή UpA σύνοδο Αξ βλων τών Ανβτίρτ· έγγράφων «αί ώ πρδ τΑ προνόμια «al ώ πρδ; τδ Ανίσχυραν τή έξομολογήστω χαί σχηματίσασα πχ-ποί&ησιν ὐχῖρ τών Sixalwv τών ΣινΜτών χ«τίρ·ν, Ανέχριντ νΑ ηρραστηόή καί Ιτορον δΜγμα Αδολφιχή ΑχΑκη χαί «ΙλιχρινοΟ 8ιαΗο««, β Αοτι νΑ μττα-βώαιν αύτοχροαώκχ δλα τΑ μέλη τή Ιαρώ συνόδου «ρδ τήν αύτοΟ μακαριότητα χάί Μ'«xaMa«0tv βό-τήν τιλτυταίον, ώστ νΑ «ύ«ρ»στη*ή *iit* τΒ νΑ παρα-2«χ»ή τήν ιιχαίαν χαί «ύλογον καρΑχλησιν τή 1*ρώ συνόδου χα! Αχ«tpai«»Η τδ ΑχχρομΑ τοΟτο ζήτημα.

t ὁ πατριοίρχη Κ*νστ«ντινουχόλ(« .
f *b* «ατριΑρχη *Αλ*(ανδρ*ία .
\+ ὁ Νιχαία Ίιοαννίχιο .
t ὁ βοσσαλονίχη Νοόψυτο .
t ὁ Άδρ<ανου«όλ«« Κύριλλο ,
t ὁ Αμασχία Χιτρρόνιο .
\+ & !Αρτη Σωφρόνιο ,
f Β ΔημητριΑδο ΔνρΜοο .
t 6 Μ«λ«νίχου Διονύσιο ,
i ὁ Σηλυβρία ΙϋλΑτιο .
i δ Νύσση Καλλίνικο ,
t ὁ Σβορνιχίου ΆγοΗγγίλοί.

Συνιβρίβσι S'.

Τή 14 «αμβρίαυ ΙψΜ.

ΚατΑ συνέχχιαν τή Αν τή κρολιφοόση συνοΒριΑσιι «αρψήρου έγχρίσΜ»; ΑπχλΗντα τΑ ρόλη τή 1«ρΑ συνόδου χαρΑ τψ κατριΑρχι Ίοροσαλόρβν, ΑχανΑλα^σν «Ι τήν αύτοὐ μαχαράτητα τΑ τβκαινώ κβρβώήααι, Α «ρίΦ>·Α τι «αί καρατηρήακ, ΒαηΗντα -τί «Μ« «Τνβ ΜpΜΗanΜoaΜ ή «Αw· ραΜφιέῖφ 4 *ή <k τΒ νΑ Αααιηρατώβι τΒ Αχχρ«ρΑ ζήτημα, κχραΑαχ^ μόνη (μ χώρονονήοη τΒν ρίλλσντα («ιψήρΜν Xnafeu «Βρ Κύριλλον- ΑλλΑ ρc«Â τή αότή ΜΙφΜΚ λό«η ιδρόν τήν «ΒτβΟ μβχχριΑτητα ΑιτιρΑναυσαν «<c τήν ιηρώτην ταυ Αρνησιν χαί «ροβΑλλουβαν «Αντοτ» ρ«τΑ «ολλαΒί Αλλου ΑνυχοστΑτου; XBrwc λΑχοα τή ΑαυταΟ συναιδήσίΜ, χαί ο&να ΑπΑστροφ·*' ρηΒΑν ««τρρώώοβντα.

Καί VM δΑ ΑχιμχνοόσΩ τή μαχαριάτητό του *iit* τών n«TX·* *ή< αννοιΒήΜΜ, Α«κ8ή βρά ΒΑν aw ρουσώΜήααν «Ον* μαρτύρια ούτχ Αχοδχίξίί ένοχα* ιοόιοιΜαι τόν βηΜντα χβ! κιώανολοτοΟαβι τήν «βτη-γορίβν τή έήομολοτήβΜΚ, Β:Α τ«θτ« ή laρΑ σύνοδο •οΜpΟt otaΒν 6λν» Avtiiiluvov χάί ΑΒφον, ώ χαί ΒκΑρχοι.

ΑδΒwpol ΑνογνώσΦη χα! γρΑρμα ίκίσημον τή Αν μΤζουβανίρ τή Αίγυπτου ΣιναΕτιχή άδχλφότητο, ΑναρορομΑνη «ρΒ τόν οίχουμονιχΒν πατρ-.Αρχην χαί τήν χχρί αὐτΒν ΙηρΑΜ σύνοδον, Αν ψ μ«Α χατΐνδύνου ψυχή κχραχονοΟνται, δτι ή αύτοὐ μαχαριότη 6 ««-τριΑρχη Ίορoοολύμον, ΑχιΒυμών νΑ «ροσβΑλή τΑ «ρΒ αἰώνννν Βιατηρούμονα χρονόμιί τβν, Αποπο'.ιίτ» τήν χβρστονίαν χαί καρ μβΑλλοι ζημιώΒη προσκόμ-ματα ιί τΑ συμφέροντα τοΟ μοναστηριού, χαί Α{αι-τοόνται τήν Αχχλησιαστιχήν προστασίαν χαί Αντίληψι* «ρΒ τβχυτίραν Binuwpaioraiv τού ζητήματο τούτου.

t Β ΛατριΑρχη Κανσταντινουπόλοα .
t Β χατριΑρχη ΆλχξανΒρχία; Καλλίνικο;,
f Β Νιχαία Ίβαννίχιο .
f Β θτσσαλονίχη Νχόφυτο .
f Β Άδριανουπόλιω Κύριλλο ,
t δ Άμασχία Σωφρόνιο ,
f δ Άρτη Σωφρόνιο .
f δ ΔημήτριΑΒο Δαρόθοο .
f ὁ Μ(λχνίχου Διονύσιο ,
f δ Σηλυβρία; Ιιιλέτιο .
t δ Νύσση Καλλίνικο ,
f δ Σβορνιχίου ΆγαώΑγγολο .

'Εξ Απάντων ούν δσα ΑνιγνώσΒησαν μα! συνιζητή-•ησαν Αν ταί προλαβούσαι συνιδριΑσισιν, ΑξΑγηαι βοβαία χα! Αντολή ποποιώησι ι

δτι ή χοινδτη τών Αατέρων τού ΣινΑ Αχ.ι Βλον τδ δικαίωμα τού νΑ έχύ.έγχ τόν Αρχηγόν τη Aveu ούδιμιΑ Απιμ^ίσ«β> παρ' ούδ*νδ τών πατρι-αρχών, ώστ καί ή γονομένη ήδη Αχλογή έπ! *τ<Λ* προσώπου πού ηανοσιωτάτου Αρχιμανδρίτου χύρ Κυ-ρίλλου ύχΑρχτι ταχτική χα!· Αχαταιτίατο. '

β'^δτι *6* μαχαριώτατο πατριάρχη τών Ί«ροσο-λύμων Απδ μαχρΑ συνηΒοία μ! δυνάμοι Αχχλη-σιαοτιχών γραμμάτων έχ«ι τδ δικαίωμα τοΟ χιροτο-vo!v ϋ Αρχιτρέα τΒν ΑχλοχΗντα παρ' αύτών Αρχηγόν ΒωροΑν χαί Avau τινδ Απολαύσοω, παρρησιαζομένων πρδ τήν μαχαριότητά του χαί καταγραφομένων Αν τφ χώδηχι τού πατριαρχικού Ρρόνου τών Ίοροσολύμων τών συμφωνιών, αίτινΤ ήΑολον λάβτι χώραν μιταξύ τών ΣιναΛών πατέρων χβί χοΟ Αρχιιπισχόκου αύτών.

γ', βτι al προτοινδμτκι ΑνστΑσοι Αχ μέρου τού μαπαριωτΑτοο * πατριάρχου τών Ίίροσολόμων χατΑ συνέπ»ιαν τή έζομολογήσοω τού Αοιδίμου πατριάρχου χυροΟ Κωνσταντίου, γινομένη, ώ λέγ« ή μ«χαριότη του, μικρόν πρδ τή Αποβιώσοώ του, δέν Αχουσι τήν ίσχύν tva διαχωλύσωσι τήν χηροτσνίαν τοΟ πανοσιω-τάτου Αρχιμανδρίτου xùp Κυρίλλου καί δι' Αλλου ΒωυαρινηΗντα λόγου, ΑλλΑ κα! διότι δ ρμα' πανών τή Αν ΚαρΒαγένη συνόδου ύποχροοί τήρι μα«αριδτητΑ του tva προχωρήση Αν ΙλουΗρμ συνοιδήσοι «Α τήν χκροτονίαν τοΟ χύρ Κυρίλλου- λέγκ ΒΑ ούτω - Ήρ<σ<ν, tva, έάν ποτο έπίσχοπο λίγη τινΑ αύτφ ββνφ τΒ ΙΒιον έγκλημα δμρλο-γήσαι «αί έχοίνο Αρνήται, μή λογίσητβι

4 ἐπίσκοπο «ioisiav ββριν συντείνειν, δτι «4x4« μόνο «4 πιστεύεται. Et 44 χα! τῳ σχινδαλμῳ τή Ιβία συνειβήσεω λέγει μή Φέλειν ἑαυτδν «οινωνεὶν τῳ ἀρνουμένῳ, ἐφ'βσον χ* ἀφωρισμένῳ μή χοινωνή 4 Ιδιο ἐπίσκοπο , τῳ αὐτῳ ἐπισχόπῳ ἄλλοι μή συγχοινωνήσωσιν ἐπίσχοποι· βστε μάλλον παραφυλάττεσθαι τδν ἐπίσχοπον.μή λέγειν κατά τίνο , βπερ ἀποβείξεσιν ἐλέγξαι παρ' ἑτέροι οὐ βύναται.

Ἐχί τή βάσει οὐν τβν τριβν τούτων κεφαλαίων ἐπηνέχθη ἀπόφασι , Ινα προσχληθή αὐθι ή μαχαριότη του εἰ τδ vi ἐνεργήσή τή* χειροτονίαν too πανοσιωτάτου ἀρχιμανδρίτο^ χὺρ ΚυρΟλου, ἀναγνω-*ρισθέντο* τέω νομίμου ὑ«ψηφίου τή ἁγιωτάτη ἀρχιέπισχοπή τοῦ θεοβάδιστου δρου Σινά. Αλλ' *Un* ή μαχαριότη του »«! εὐθι ἐξηγηθή ἀποφατιχβ , τότε πρδ βιάλυσιν too διατρέχοντο σκανδάλου τοί μέν πατράσι Σιναΐται ἅπαξ χαί μόνον' ἐχί τή περιστάσεω ταύτη χορηγβται ή ἀδεια τοῦ νά ζητήσωσι τήν χειροτονίαν .τοῦ ἀρχιεπ.σχόπου αὐτβν χαρά τή μεγάλη ἐχχλησία , τδ δέ δικαίωμα τοῦ χατά καιροὺ πατριάρχου τβν 'Ιεροσολύμων ἶνχ χε'.ροτονή τδν Αρχιεπίσκοπον τοῦ δρου Σινὶ θέλει μένει ἀναλλοίωτον χαί ὁσα περί τούτου ἐχχλησιαστιχί γράμματα ὑπάρχουσιν ἐχδεδομένα θέλουσι διατηρεὶσθαι ἐν ισχὺ!. Τούτων οὕτω ὁρισθέντων, ἐνεχρίθη Ινα ἐξαχθβσι τρία Αντίγραφα τή παρούση *inatfiaitf;,* χαί τδ μέν vi διαχοινωθή πρδ τδν μαχαριώτατον πατριάρχην τβν 'Ιεροσολύμων κύριον Κύριλλον, τδ δέ vi ἐπιβοθή πρδ τοῦ ὁσιωτάτου; πατέρα τοΟ δρου Σινί, τδ βέ διά ταχριρίου πατριαρχικοῦ vi γνωστοποιήσή (i τήν Υψηλήν Πόρταν.

+ ὁ πατριάρχη; Κωνσταντινουπόλεω .
t ὁ πατριάρχη Ἀλεξανδρεία .
ή ὁ Νιχαία Ιωαννίχιο .
f ὁ Θεσσαλονίκη Νεόφυτο ,
f ὁ Ἀδριανουπόλεω Κύριλλο ,
f ὁ Ἀμασεία Σωφρόνιο ,
t δ 'Αρτη Σωφρόνιο .
t ὁ Δημητριάδο Δωρόθεο .
f ὁ Μελενίχου Διονύσιο ,
t ὁ Σηλνβρία Μελέτιο .
t 4 Νέαση Καλλίνικο .
t δ Σβορνιχίου ἈγεΛάγγελο .

Ζυν(δρίασι ε'.

Τή 15 νοεμβρίου 1869.

Ζυνεπσίῳ τή χρογεγοννία ἐγπρίσεω προσκληθεί ὁ μαχαριώτατο πατριάρχη ἈντιοχΜα , ἱ μή παμηρΗαί «Ι δύω προλαβοῦσα συνεδριάσει Ιναχα τή σωματική του ἀσθενεία , καί καθυποβληθέντων τβν κραχτιχβν τοῦ ΣιναΓτιχοῦ ζητήματο χρδ τήν αὐτοῦ μαχαριότητα χαί εὐκρινβ ἀναγνωσθέντω^ χαί προτεθέντο Ινα προσυπογράψω ἐν αὐτοί , ή αὐτοῦ μαχαριότη ὡμολόγησε μέν δτι τοῦτα πάντα ἐχουσι χαλβ χαί δτι οἱνοι σύμφωνα πρδ ὁσα ἰρρέθησαν ἐν ταί συνεβριάσεσι, δέν βύναται δέ'νά ὑπογράψη-αὐτά, ἐπί τῳ λόγῳ βτι ή μαχαριότη του ἐξ ἀρχή ὑπῆρξί χαί μέχρι τοῦδε ὑπάρχει χαί θέλει ὑπάρχει ἐφ*δρου ζωή τη μέλο τή Ἁγιοταφιτιχή Αδελφότητο - διότι καθ'δν καιρόν προσεχλήθη Ινα ἀναδεχθή τδν βχτριαρχιχδν θρόνον τή 'Αντιόχεια , ἐποίησ(τοιαύτην συνθήκην, τδ vi εἶναι δηλαδή διά παντδ Ἁγιοταφίτη . Καί ἐπειδή τότε οὐδοί ἐξ ὑμβν ὑπῆρχίν ἐν τοί πράγμασι τή ἐχχλησία χαί δέν δύναται vi γινώσχη τί τότ« χατ* ἐμέ διατρέξαντα, ἐγώ σά διαβιβαιβ, βτι οΟτω πω χέγένοντο β προν'ρηχα, χα! οὕτω ἀπήλθχν.

ψ ὁ πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεω .

f ὁ πατριάρχη Ἀλιξανδριία , μή παρών ἐν τή συνεδριάσω, ἐπί τή πίστνι τή συνόδου ὑπέγραψα.

t ὁ, Νιχαία Ιωαννίχιο .
ή ὁ Θοσσαλονίχη Ννόφυτο .
t ὁ Ἀδριανουπόλνω Κύριλλο .
f ὁ Ἀμασεία Σωφρόνιο .
+ ὁ 'Αρτη Σωφρόνιο .
ή ὁ Δημητριάδο; Δωρόθεο .
t δ Μελενίχου Διονύσιο .
t ὁ Σηλυ^ρία Μελέτιο . .
t ὁ Νύσση Καλλίνικο ,
f ὁ Σβορνιχίου Αγαθάγγελο .

'Οτι ἐστίν ἰσον ἀπαράλλαχτον τῳ πρωτοτύπῳ.

3.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA CYRILLI ELECTIONEM RATAM HABET
1859 n rembri· 35.

t Τή ἁγιωτάτη ἀρχιέπισχοπή τοΟ θεοβάδιστου δρου Σινά ἀπροστατεύτου διαμεινάσή;, ἀτε δή τοΟ γνησίου' ἀρχιεπισχόπου παναγιωτάτου πρώην Κωνσταντινουπόλεω χυρίου χυρίου Κωνσταντίου μεταβάντο εἰ τά αιωνίου μονά , ἐπειδή ο! ὁσιώτατοι πατέρε τή χοινότητο ταύτη οἱ συνασχούμενοι ἐν τε τή χυριαρχιχή μονή τή τιμωμένη ἐπί τή θείῳ μεταμορφώσει τοῦ σωτήρο ἡμβν Χριστοῦ χαί ἐν τῳ μεγάλῳ μετοχίῳ τή Τζῳανία , συνελθόντε χατά τήν ἀρχαίαν τάξιν χαί τά προνόμια αὐτβν, ἐξ(λέξαντο «οινή ψήφῳ διάδοχον τόν πανοσιολογιότατον ἀρχιμανδρίτήν χαί ἡγοόμενον Φιστιτζίου χὺρ Κύριλλον, χατά δέ τήν ἐπιχρατήσααν ἀπό τίνο χαιροῦ συνήθειαν ἀναφερθέντε εφδ τδν μαχαριώτατον πατριάρχην τβν 'Ιεροσολύμων, ἐξητήσαντο τήν ἀρχιερατιχήν αὐτοῦ ἀνάδειξιν χαί χειροτονίαν· ἐπειδή'ή μαχαριότη του ἀπηρνήθη τήν ἰαυτοΟ συγχατείθεσιν, ἐντεΟθεν δέ ἀναφυείση ἐριδ« , ή ὑπόθεσι αὐτη χατ' αἰτησιν τή τε αὐτοῦ μακαριότητα χαί τβν ὁσιωτάτων πατέρων τοῦ Σινά ἀνετέθη εἰ τήν ἀνάχρισιν χαί ἰπόφαιχν τή ἱερά συνόδου χαί τβν ἐνδημουντων ἐντεΛθα μαχαρεωτάτων πατριαρχών, ἐξήχθη βέ ἀπδφασι Ινα προσχληθή ὁ μαχαριώτατο πατριάρχη τβν Ιεροσολύμων ἐπί τῳ ἐχτελέααι τήν χειροτονίαν τούτην, ἀλλω δέ ἐν ἀποποιήσει τή μαπαριότητό του ή χειροτονία αὐτη ἐχτελεσθή παρά τή μεγάλη ἐχχλησία , χαί τή προσχλήσεεε τρί ἐπαναληφθείση ^ρδ τήν ἐχείνου μακαριότητα, πρβτον μέν διά τή θειοτάτη αὐτοῦ παναγιότητο χαί τοῦ μαχαριωτάτου πατριάρχου Αλεξάνδρειά χυρίου Καλλινίκου, δεύτερον δέ δι' ἀποστολή ἁπάντων τβν μελών τή ἱερά συνόδου χαί τρίτον δι* ἐπαγγελματιχή πάρρησιάσειε τή ἐξαχθείση ἀποφάαεω , τέλο , ἀποποιηθείση βλω τή; ἐχείνου μαπαριότητό , τβν δέ ὁσιωτάτων πατέρων ἐχζητηοάντων τήν περί ή ὁ λόγο χειροτονίαν παρά τή μεγάλη ἐχχλησία χατά τδν ὁρον τή; γενομένη ἀποφάσεω , ἡμεί οἱ ἐνθημοὺντε ἀρχιερεί , προτροπή χαί ἀδείῳ τοῦ παναγιωτάτου χαί σεβασμιωτάτου ἡμβν αὐθέντου χαί δεσπότου τοῦ οικουμενικοῦ πατριάρχου χυρίου χυρίου Κυρίλλου συνελθόντε ἐν τῳ πανσίπτῳ πεπριαρχιχῳ ναῳ τοῦ οἰγίου ἐνβόξου μεγειλομάρτυρο Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου πρδ ἐχτέλεσιν τή κανονική ψηφοφορία ἐπί τοῦ ἀτόμου τοῦ ἀναδεξομένου τήν ἀρχιερατιχήν προστασίαν καί ποιμενηχιχήν βάβδον τή ἁγιωτάτη ἀρχιέπισχοπή ταύτη , πρβτον μέν ἐθέμαθα τόν βιαληφθέντα ὑποψήφιον πανοσιολογιότατον ἀρχιμανδρίτην χὺρ Κύριλλον χατά τήν παμψηφεί ἐπλογήν τβν ὁσιωτάτων πατέρων, δεύτερον δέ τδν Μακάριον καί τρίτον τδν Παρθένιον, βν χαί τά ὀνόματα χατεστρώθη ἐν τῳβε τῳ ἱερῳ χώδιχι τή ἁγία τοῦ Χριστοῦ μεγάλη ἐχχλησία ιἰ ἐνδειξιν διηνεκή χεά παράστασιν μόνιμον.

'Εν ἐτει σεετηρίῳ ,αωνθ* χατά μήνα νοέμβριον ἐπινεμήσεω γ*.

f *6* Νιχαία Ιωαννίχιο .
f *ἱ* Θεσσαλονίκη Νεόφυτο .

f 4 Άβρανουηα̉M KdptUof. A
t ί 'Aponstag Xssgpévtef.
t 4 *AftiK Xmgpdvteg.
t 4 Aqfupptdteq Atspeêeoq.

fi MsAsvfaou Αιονòοιο .
f ί Xqtaflpta: Μιλέηο .
t 4 Ntooqs KaUtanoq.
f.4 Zpapmafou ΆγoM^γχλο .

SYNODI OON8TANTINOP0UTANAE

pro reboa Gneeorom ecelcainatiein ia aaeliua inataorendia 1868-1860.

Anno 1866, Abdul-Asis, Turearum imperator, «an atroeisaimnm adversus Russo· bellum, adscita gentium Europaearum ope, feliciter abeolviaaet, rea aovas in suum imperium, 'ad gratiam praeaertim •abditis sute Christianis faciendam, afferre statuit Atque edito die 6/18 februarii 1866 decreto, sua ipsius manu obsignato (fietti-tfaisM^SMi), .singulis imperii sui populis Christianae Mei addictis praecepit, ut indicto quam prifaupi conventa nationali, corum quisque res suas publicas ad praescripte accommodaret, quae mox Porta quae dicitur Ottomanica erat evulgatura. Quo totum illud negotium elatius intelligatiir, summi decreti partem eam quae christianoa spectat referre ieratl:

„Tous les privilèges ou immunités spirituels^ *aifiet ill·,* accordés a* srarijsro, de la part de mes ancêtres et à des date· postérieures, à toute· les communauté· chrétienne^ ou h d'autre· rite· non musulmans établis dans mon,' empire, sous mon égide protectrice, sont confirmés et maintenus.

„ÿbaque communauté chrétienne ou d'autre rite non musulman sera tenue, dent *m* délai fixé, et avec le concours d'une commission formée ad doc dans son sein, de procéder, avec ma haute approbation et sous la surveillance de ma Sublime Porte, h l'examen de ses immunités et privilèges actuels, et d'y discuter et soumettre h ma Sublime Porte les réforme· exigées par le progrès des lumière· •t du temps.

„Les pouvoirs concédé· aux patriarche· et aux évêques des rite· chrétiqnb par le sultan Mahomet Π «t ses successeur· seront mis en harmonie avec la position nouvelle que noe intention· généreuses et bienveillantes assurent è ces communautés.

„Le principe d® la nomination b vio des patriarches après la révision des règlements d'élection aujourd'hui en vigueur, sera exactement appliqué, conformément à la teneur de leur bérât d'investiture. Les patriarche·, le· métropolitain· (archevêques), délégués, évtques, ainsi que les grands rabbins prêteront serment è leur entrée en fonctions, d'après,une formule concerté· en commun entre ma SubHmo Porte et les chefs spirituels des diverses communautés.

.Les redevances ecclésiastiques, de quelque forme et nature, qu'allé· soient, seront supprimées st remplacé·· par la fixatio· de· revenu· des patriarch·· «t chefs de communautés, et par l'allocation d· traitements «t do salaires équitablement proportionnée è l'importance, au rang et è la dignité des divers membres du clergé. Il ■· sera porté, toutefois, aucune atteinte aux propriétés mobilières et immobilière· des' divers clergé· chrétien·. L'administration temporells descommansetë· chrétienne· ou d'autre·' rites non muculmanssera placée sons la sauvegarde d'un conseil choisi dans le «eta de chacune des dites communautés, parmi le· membre· de clergé et lea talques.*

* L fis Testât Assasil dm treM· ds is ΛτΟ ONmmos .... p— » v rPsria terni u tie. '

Haec quidem imperator ille. Cuius mandata ut impleret Aati-Paseia, summas retira, datis ad populi cuiusque ohristiaai moderatores litteris, monita eis significant quae in proposito negotio serranda erant. Ea ipsa suat quae infra primo loco posuimus. Quia roro ad Qraeooa quod attinet res nimium diu duci ridebatur, Aali-Pascia, per alteras litteras die 87 augusti 1868 datas, conventum nationalem primo quoque ipmpore coadunari iussit: veniam etiam dedit, ut septem antistites, ex sedis oecumenieae metropolitanis assumpti, partem in eo habere, possent, exceptis tamen yvroetitos qui dicebantur, scilicet maioribus viciniorum provinciarum metropolitis, qui labantibus saeculis primas partes in regenda eoclesis<dibi adseivarant.

Delectis igitur post aliquot dies nec sine gravissimis contentionibus septem illis viris ex episcoporum collegio (fuerunt autem isti: Jfeophytus Thesaaleaioenti·, Sophronius Artae, Meietius Didymotichi, Dionysius Melentei, Sophronius Amusiae, Dorotheas Sosoagathopolis, Cyrillus Adrianopolis), ac designato etiam magistratu Ottomanioo, qui gubernii part·· in conventu ageret, habetur tandem aliquando die 3 octobris 186β, praesidente Cyrille patriarcha, primus congressus, in quo inter alia statuitur, ut congressu· deinceps celebrentur singuli· cuiusque hebdomadis feriis sextis. Haram' congregationum non acta ipsa, quorum exemplar non sumus nanti, sed eorundem summam, ephemeridum illius aetatis ope, utcunque dabimus.

Dia 10 oetobri· initur sessio Π, in qua, probata deliberationis instituendae methodo, ab episcopo Artae et dominis Cnratheodore et Adosida descripta, disceptatur de patriarchae creandi ratione et de suscepto ab eo munere per omnem vitam sustinendo. Quattuor assumuntur viri, nempe antistite· Thesaa Ionicae et.AmasiM atque Stephanus et Constantinus Caratheodoridae, qui rem singillatim perpendant. In sessione ΙΠ, die 17 octobris habita, super eodem negotio disceptatur, aliis contendentibus a solo clero esse eligendum patriarcham, utpote magistratum ecclesiasticum, aliis vero eundem vel a laicis deligendum esse, cum totius gentis caput ille sit et civile munus obsat. Rs in sessionem IV (84 eiusdem mensi·) delata atque iterum maturius perpensa, ab omnibus praeter tres dencoa venia laicis datur partam in patriarcha meando habendi.

In sessio'·· proxime inaequenti, quae die 31 memorati mensis incidit, quaestio movetur.de dotibub, quibus faturum patriarcham exornari oporteat, necnon de via ac ratione qua ronuatiaadns sit: de quibus eam inter ·« vhlde discreparent legati, consilium undecim virqram designator ad rem definiendam. Allatis ultro citroque argumentis bene multi·, quibus session·· duae occupata· fuerant, sexta vidolieet et.septima, diebus 7 et .14 novembri· habita·, vicit tandem laiooram sententia, qua Ius ipds tribuebatur slectieui patriarchae se immiscendi.

Ahpohto arduo i^s negotio, altarum octo virorum designatur ooatsQinm, qui creandorum metropohtaram, archiepieooporam et episcoporum rationem primis velati Mnete deacribant Hi autem arant:

Adriaaopolitanua, Amuenus, Demetriadeasia, Melenioensis métropolites, et ex laids Magnus Logotheta, A. Photiadea, 8. Caratheofioridee et I. Oiaaotaoglua. Electionis forma ab iilia deaeripta in utramque partem disputatur in neaaionibna VUI et IX, quae diebna 21 et 28 supra dicti menait habitae aunt

Tum in tribu quae secutae rant sessionibus, diebus scilicet β, 12 et 19 decembria, progrediuntur deputati ad gravissimam quaestionem de sacra synodo componenda. Re quaesita ac diu disputata, una fere sententia decernitur, penitus esae tollendum tum prrontMmum qui dicebatur, tum epiorfoe seu procurationes a provinciarum antistitibus datae iis e sacrae synodi sociis qui maiores habebantur. Haec in sessione diei 2 ianuarii 1859, quae XIII fuit, proposita, in sessionibus XIV, XV, XVI et XVII, quae diebus 9,16, 23 et.30 eiusdem mensis habitae sunt, demum sancite -fuerunt reluctantibus quantum fieri potuit iis synodi antistitibus qui maiores dicebantur.

In sessione XVIII nonnullae proponuntur legis formae pro instituendo mixto quod vocant consilio; quarum cum nulla placuisset, de iisdem movetur quaestio in sessionibus proxime insequentibus, XIX videlicet et XX, diebus 13 et 27 februarii habitis. In sessione XXI, quae die 6 martii incidit, acriter disputatur de Magni Logothetae iuribus atque officiii, quin de quaestione proposita quioquam decerpatur. Tum in sessionibus XXII et XXIII (13 et 20 martii) disputatur de mercede pecuniaria tum' patriarchae.ipsi tum ceteris sacrae.hierarchies sociis quotannis tribuenda, ad normam decisionis in'summo sultani decreto factae; atque communi sententia mpncitum est, ut reiecto mercedis seu salarii (μιοναδοαια) nomine, quod a sacrorum canonum mente alienum videbatur, pro eo beneficium annuum (ἐπ:χορήγησ:) cuique antistiti praestaretur. Quod ad singularum provinciarum fructus p-cum statos tum adventitios attinet, ii definiuntur tum in sessione XXIV (27 martii), tum in duabus sequentibus, diebtks 3 et 24 aprilie habitis, tum iis etiam quae per totum mensem maium convenerunt. Hardbi^disceptationum cum nullus exitus speraretur ob legatosum clericorum pervicaciam, sex ex illis antistitibus, qui adhuc immorabantur in Urbe, in suam quisque provinciam ab Aula othomanica amandantur per decretum die 8 iulii datum. Erant autem hi: métropolites Chalcedonensis, Nioomediensis, Ephesius, Cyxicenus, Heracleensis et Dercenais. Immo inter legatos ipsos métropolite Didymotichi munere libens nolens se abdicat et eius loco Meletius Selyvriensis renuntiatur (10 iulii). Tunc absolvitur demum ardua illa de clericorum mercede disputatio.

Dum haec geruntur,, contentiones iam pridem exortae ip conventu national! clericos inter et laicos graviores redduntur: antistites illi maiores, qui à Porta othomanica fuerant expdlsi, publicam recusationem conscribunt, quam legati laiei, éalamum suppeditante Gregorio, magno jfKhidiaeono, severissimis confutant verbis*; vtxqfl|phnno 1859 ad fiuem vergente regulae tum ad synridum tum ad mixtum consilium pertinentes postremo piabantur, et ad Portam mittuntur, robur suum ab ea anueptara^

Nondum illae ad patriarchatum Tuerahr redEbu^ cum Cyrilius patriarcha, qui in laicorum'invidiam inciderat, legatis significat muneris reataMAion*m' se summo vesirae ultro dedisse (11 tn4fi|(18dft)? Ineunte iunio menae, rerum externarum apud "thecas administrator, vocatis ad se duodecim e preestantissimis legatis, eorum opus ia describendis publicis ordinationibus amplissimis verbis commendavit; in eis tamen subiunxit nonnulla esae quae sibi viderentur immutanda, atque in primis ius sibi vindicavit patriarchalium candidatorum indicem, a primo conventu, dum eliguntur patriarchae, conscriptum, ea eximendi nomina quae sibi eximenda viderentur (6 iunii 1860). Multae inde et magnae contentiones inter legatos habentur per totum fere iunium mensem. Vicit tamen, quod expectandum erat, vesirae voluntas, atque legati, collatis inter se consiliis, mutationes factas aegre, sed tamen probant (11 iunii). Quapropter post'amotum a patriarcham Cyrillum, alter patriarcha creatur iuxta leges reeens conditas. Latia suffragiis, ad summam ecclesiae dignitatem evehitur loachim Cysicenu (4 octobria), quo praesidente absolvuntur postremae conventus nationalis sessiones, in quibus actum est praesertim de re pecuniaria augenda necnon de monasteriis in pristinum statum restituendis.

Novae illae leges a conventu national! descriptae et ab Ottomanico gubernio probatae, turcice primum editae sunt\ 'mox vero in graecnm fuerunt translatae et typis impressae sub hoc titulo: Γ«ν:χο: χανον:σμο: ntp: δυυΙΗτησίω των <χχλησ:αστ:χων χα: c3ν:χων πραγμάτων των υπο τον οιχουμcνixoν i>ρονον 8ιατβλουντων ορϋοδοξων χρ:στ:ανων, υΚηχοὼν τη α. μιγαλ<:οτητο τοο σουλτάνου. Εν Κωνσταντινούπολή:, εx τη πατρ:αρχιχη του γχνου τυπογραφία, δ:<υ£υνομένη παρά ΣτχφΜνου Ἀ. Δομχατίχου. 1862. Jn-8*, 64 ρ. Earundem plurea postea factae sunt 'editiones, quas recensere non vacat*.

Ex adverso graeci textus, quem secluso turcico unum repraesentabimus, non latinam, sed gallicam dabimus translationem, qualem non ita pridem ipsi adornavimus*, ne in re taedii plena improbum laborem bis aggrediamur. Multa quidem in regulis illis deprehenduntur a doctrina catholica de ecclesiastico regimine proreus aliena; sed de his ipsi viderint qui orthodoxiae nomen sibi unis buccis crepantibus adseribunt.

GUBERNII -TURCICI MONITA PRO INEUNDIS COMITIIS
1856 mense novembri.

Οδηγία: τῄ θψηλὴ χυβιρνήαιω, οταλνΐοαι <ί τά πατριαρχιία π«ρ(τ< τοθ αχηματιαμοθ τών χατά τήν Ιννοιαν τοθ π«ρi τή γ<ν:χή τοθ κράτου β<λτ:ώσ«ω προιχβο&ivτο ύψηλοΟ φιρμανιου iv τοi πα-

Instmctiow de *la wilis» porto adreuée* aa*, *patriarcat tant nr la formation* des eomattasuns jrreeisoires *ipdciahc devant* s« rtarir m> *patriarcat,* eoa/brmAwnt αωχ dtspeeiiMM dn *firma» eoemerain promulyat a» eajei de la rd-*

* *Praemii* rÿ« *Aapartepijaoeie* r«rr *xfrre* «i-ro4urdr, *ini ****. *Karecemmvneier. I* rq« rerf/aripexc ι«*· rVcst-i vvύγρανΟκ; il<M»rr®/<irVC asps !t. fawarZin»'. IMP. In-8*, H ρ.

* Leputar bantams la *Cprpcre* aaria *Ottemamm,* est tttates *Deetènr,* t Π, p. soa sqq.

* .Dur vri ab sano evv'giùs sut edittoees, qaeraA prier sa set, qua· supra samnau, pesterwr vers suis· sc ,U» plus '· isrt titalaa, sbaqw» ttaea «Ariane aaastetieas. Constat *p. ai* + 88, quara· Ame peetrsase satans vacua liane p-rtsi.w»· mpstierant aaao 1888 ex «Arias patriarchal!, coaetante· ρ-</ + 7α. Katas laveeitar in traasi|U|ai msa <.r,--<wis laris OttMmald eel titalns: 01 *ft&aunnei* t HI (Ccututiaspnli, IMO), ρ ST» sqq.

* la Aetir "tauriis quibus titalus: JBenri *de t'Orient eWtien,* t. ΠI (IBM), ρ. 878484; t. IV (1888), P· 88848.

*

τριαρχείοι; συγκροτι^ησημένΐΰώ silfeh προσωρινών συμβουλίων, nul «api τών κι buêvt-*^^

a', 'Χπειδή β ^lv dPftaNft iRpt τή γένι» tofi κράττό βελτιώσεω Αι^βΘΦβφ ύφηλσΟ fitaUrntat, 8ms; ἐκάπηὺotvêtM χρύτιεΗών œfi άλλων pi) iMsapsÂsvA *inapA»r* mttaq έντδαώριωω μένη προθβσμιώ νάθεωρήση καi βάλ> W tà Αώστώτα κρονόμιαωαί Ασυδοσία τώνδποιωνεά ' βελτιώσει (ituHeov ymaittl ή σημερινή Μρχ4 πολιτισμό .καί τά φώ^α), συζητηθτίααι St* 'τών Ιν τοί πατρωφχρίφ ααθ' ύφηλήν Ανακτορικήν tyuptcnv καi tab τήν •^pvcfktaDV τή βφηλή πύλη ίβίω σχηματιοφφ>ομέ]ρφύ συμβουλίων, νά καθυποβληθώσιν οί «ήν όφηλήν Μλην qgi οΟτω νά προσαρμοσθή μέ τήν Sav ταύτην^Βέσιν καί έξησφαλισμένην χατάσταών ίν κοινοτήτων ή ׀ ύπή τού σουλτάν Μεχμέδ τοο Β* R *ν ένδόξων διαδόχων τον πρό τού χριστιανού πατρΒφχα gal έπισκόπου βιαιηστευδχίσα άδεια καί Βύναμι , καί, άφοὐ βολτκνδή ή περί έκλογή «Αν πατριαρχών διατρέχουσα τάζι , vil έχτελήται έντελώ καί Αληθώ ή τάξι τού νά Βιορίζωντχ έφ' dpou ζα**| σομφών»; μλ τΒ όφηλδν τή πατριαρχεία; περάτ-.αΐζ Ιτι Bi καί τδ νά δρκίζωνται έν καιρφ τού διορισμοί των τόσον *αί* πατριάρχαι δσον κα! οί μηηροπολίται καί οί μερχάσηδε; κα! έπίσκοποι καί χαχάμιδν , μέ Ινα τρόπον, τδν δποίον ή ύφηλή πύλη μετά τών πνευματικών Αρχηγών τών διαφόρων κοινοτήτων ήθελεν Αποφασίση, Ιτι Βέ ν' Απειγορευθόσιν έν γένει τά όποιφδήποτε τρόπφ ή λόγφ τφ κλφψ διδόμενα κανονικά ή «ί&ισμίνα, άντ' αύτών Βέ νά προσΙιόρισΒώφ βί μέν τού; Χπατ«ιάρχα καί άρχηγού τών κοινοτήτων τακτικά ιίσο ήματα, αί Βέ τόν λοιπόν κλήρον μηνιαία άνάλογα τφ ta βαθρφ καί ταί άνάγκαι τών έπάρχιών των καί κατά τήν γονησομένην άκολούiΗ»; sùfiüΒiaov άπόφασιν, χωρί. νά έπενεχΟή καμμία έπ^εια d; τά κινητά καί άκίνητα αύτών ς πράγματα, ϊτι *St* καί νά άνατεθή ή δι^είρισι; tûν 'έθνικών ύποθέσιων τώγ τε χριστιανικών κα: άλλον pi; μωαμεθανών ύπηκίων κοινοτήτων si; iν συμβούλιο-* συνιστάμενον dici μέλη έκλελεγμένα έκάστη κοινότητο , κληρικά τι καί λαϊκά, έπειδή ταύτα δ:ατάττοντβκ, συμφώνω τούτοι θέλει σχηματισθή Ιν ιδιαίτερον προσωρινόν συμβούλων τόσον si; τά πατριαρχία, βωμ^όν, άρμενικδν καί «βολικόν, δσον καί παρά τφ χαχάμ πασή.

β'. Διά τδ προσωρινόν τούτο κα! ειδικόν τοο βωμαϊκού πατριαρχείου συμβούλων, ό πατριάρχη μετά τών άδροίσματο τών μητροπολιτών συσκεφΦίντι , Φέλουν Ικλίξη έπτά άτομα έκ τών έπισκόκκεν τών έχόντων Βικαίώμα νά συμπιριλαμβάνωνται αί τό Μροωμα τούτο, τά όποία Μλουν dabat πνευματικά μέλη- Ικαστον Βέ τών άτόμων τούτων Μλει sfoêoi έκ τών χαιρόντων ύπόληφιν πεφά τε τ) κυβαρνήσει καί τφ Ifivsi, έκ τών έχόντων γνώσει εί τε τά θρησκευτικά καί Ιθνικά πράγματα, καί Μλουν είσδαι άμεμπτοι καί sfiêtf;.

γ'. Τά τή; πρωτευούση μέλη θέλουν έκλεχθη , καί Βιορισθη άνά δέκα άτομα, ύπήκοοι τή κραταιά βασιλεία , τουτέστι καθώ διά σπουδαία ύποθόσει (ota ή έκλογή πατριάρχου) rfêtotoi νά γίνωνται γενικοί συνελεύσει εί τά πατριεφχεία, οδτω aid ήδη, συγκροτηΗντο συμβουλίον, νά σημειεεθώσι πρδ τήν ύφηλήν πύλην είκοσιν άτομα, δέκα δηλαδή ta τών προκρίτων τού ίθνου; κεά δέκα ta τών πρωτίστων τών έσναφίων, κα! έξ αύτών θέλει έκλεχθώσιν εί τήν ύφηλήν πύλην κεΐΐ διοριοθώσιν οί ήμίσει , δηλαδή πέντε ta τών μέν καί πέντε έκ τών βέ, τό βλον δέκα.

tteadn qu'au aytido-du Hatti-Husgjoun M» générale db l éfiM <*dow» h chaque do chrétiens on d'autredrsqjets non ■ détamisé, è irextaion et' hn- (eomme lumières) après itaoir été dismîtas pur, les réunis h cet oM an patriarcat, aVÙè ta I apforisatioa de sosVthpin et toes la surveillance de la sublime porte, doivent'être aMmiaes au^gonvorAoent, afin je mettre ainsi en Mrmoniv, aveqgMe conditions nouvelles et la 'situation faites à oee Communautés, les prérogatives et les pouvoirs accordés aux patriarches et aux évêques chrétiens par le sultan BMohammed U et poa illustrée successeurs; attendu que le règlement en vigueur pour l'élection des petriaaohes doit être revu, et que le principe de lommi^ination à vie doit recevoir une entière et Mettable exécution, conformément h la teneur du btaat patriarcal; attendu qu'au moment de leur élection, les patriarches, les métropolitains, les délégués, led.évêques et les rabbins doivent prêter serment, d'après une formule.h concerter entre la sublime porte et les chefs spirituels des diverses communautés; attendu que >tous les dons laits au clergé, sous une forme et à un titre quelconque, en vertu dos canons ou de l'usage, sont absolument interdits, et qu'on y substituera, en faveur des patriarches et des chefs de communautés, un reven*régulier, et pour les autres membres du Clergé, un Bhitemeat mensuel, en rapport avec le rang et les besoins de chaque diocèse, d'après une convention équitable à intervenir ultérieurement, sans que d'ailleurs il soit porté la moindre atteinte h lean Mena meubles et immeubles; attendu que ladministation temporelle des communautés chrétiennes et autres groupes non musulmans doit être confiée à un conseil, composé de membres choisis par chaque communauté au sein du clergé et parmi les laïques; attendu que tout cela a été arrêté, il sera procédé, conformément h ces prescriptions, i la formation d'un conseil provisoire spécial dans lés patriarcats grec, Arménien et catholique, ainsi que «hes le grand rabbin.

I* Kl ω qui concerne le conseil provisoire spécial du patriarcat grec, le patriarche et les métropolitains réuoie en synode choisiront de concert, parmi les évêques ayant droit de faire partie du synode, sept sujets, qui formeront la partie ecdéeiaotique du conseil. Tous cm élus devront être Dpris parmi dee candidats jouissant do ta confiance du gouvernement et do leur propre nation, poesé^ daat h fond ta connaissance des affaires religieuses et temporoBes, et douta d'une grande probité et droiture.

3* Lm repréeontanta de ta capitale ceront élue et nommée dix par dix, parmi lm sqjeta ta l'empire; on n'aura, d'ailleuro, qu'b M conformer eu cotte occasion è os qui m·pratique habituellement pour toute assemblée générale, convoquée au patriarcat afin de régler lm afiUires importantes, l'élection du patriarche' par exempta. Par conséquent, rassemblée uns fois réunis, on désignera ils sublime porto vingt sujet* choisis, dix parmi les notsblM de ta nation, et dix parmi tas membres dM corporations, sur ce aombro-ta sublime perte fera son choix et en nommera la moitié, b savoir cinq de la première catégorie et cinq do ta seconde, dix au total.

8*. OI πρόχριτο! **Μμ«·ι ἐχέοτου 'χβζ< τβν ΐρΑβΑη τβν χροοêιορiÇapivmv ik «» M * J* μβηών ἐθνο γ«νόμ«νβ χβτΑσπχβ, ἐχλέγοντ« *»« ἐξ βὑτβν, ὑπήχοον τῇ χρβτβέ ββάλὑβ , βστι; νά jrfjv ἐπρβξέ ποτ· Η ἐλΑχιοτον ἐνβντίον τοΟ ὑψηλοΟ χρθ-του , μήτ· νά ἐξώχ«ιλ«ν «ί χβνὲν «(8ο ἐγχλήμπτο th* «φό Hν Ηχον Ort πρὸ Η ἔθνο , χβί βστι νά γνάρίζη χβλβ τά τοΟ Ηχου χ«ί νά ήν« χτη-μβτίβ;κ χβί ττύλΑχιστον πρὸ ΰχ» χρέναν νΑ χβτοιχή «ί Η μέρο ÎMtvo, νΑ στέλλουν βὑΗν «ί -τήν πρ·»-«ttfoeav τοΟ λβΑμέ μβζπβτΑν, ἴπου χβί οἱ πρό-φτη« τοὺ λιβί τούτοι* ἐχλέγοντ»; ἐξ βὑτβν ἐπίση «ρίβ Ατομβ μὲ τά βὑτά προ«ιρημέ-β προσόν», νά Αποστέλλουν 8λ υ όμοΟ «ί Η ἐπ Ηπιον συμβοῦλιον, ἰχου, συντρχομένβν ιλβν, νά ἐχλίγητκ «ί ἐξ βὑτβν χβί ν* ΑποσΗλλητβι «ί τήν χρο»τ»ὑουσαν τοὺ ἐγιβλ·-τίου μὲ μβζπβτβν, ,8ηλβ8ή οἱ ἐρχόμινοι βί τήν χρ«t-τ*ὑουοβν τ-.Ο ἐγ;βλ«τίου χβί 6 ἐχλ«γόμ«νο «ί τήν xptittêouoev τοΟ λιβΑ ή τοὺ ἐγιβλχτίου M ουνέρχ«*ν-τ« «ί Η μ«ζλ(σι τοΟ ἐγ]βλ«τίου μ«τά χβί τβν 8ημο-γιρόντβν τοΟ ἐγιβλιτίου ἐχβίνου, χβρ«πιτηριζομέν<·ν άσβὑτν μὲ τά βὑτά «ἰρημινβ προσόντβ, χβί ἐχλέγον-ττ ofitiqç ἐνα, M Αποστέλλουν βὑΗν μὲ μβζπβτΑν «ί ββσιλ«ὑουσβν.

«'. Εἰ Η προσωρινόν τοῦτο συμβοῦλιον, τοὺ πβ-τριΑρχου δντο προέδρου, ἐν χβιρφ τή; Ακοὑσιο του êà προ«δρ«ὑη Η Ανώτ«ρον τβν πν«υμβτιχβν μιλβν.

'. Εἰ ἔχβστον συμβούλιον θέλ«ι πβρ«υρ(σχ«σθβι Ινβ μκμοὑρη τή υψηλή πύλη 8td νά ΑχροΑζητβι τΑ γ«νομένβ συζητήοβι . /

4* De leer côté, le· eotable* grec· de chaque an· de· «pa/ete inaorim dan· le· regiatr·· de la nation greeq·· oboWront en d'entre eux, «ajet d·' l'empire, lequel devra n'avoir janaaia rien entrepri· contre J^tat, ni eommia de crime contre eoa paye on «à natiouüté; an entre, il devra bien connaître lm «Aura· do ta localité, y être propriétaire et l'habiter eu moina depnia dix an». L'élu aéra envoyé au chéf-lieu du lrim, muai d'un ntaaAate (certificat). Lee notable· du Kre choiniront h leur tour parmi eux troia membre·, ayant lee qualité· «uadite·, et le* enverront tou· eneemble au eonaeil local, où, «éanoe tenante, l'ua d'eux «are choiai et envoyé, muni dun aMaiate, aa chef-lieu de leyalet. Finalement, ceux qui viennent au chef-lieu do l eyalet et celui qui a été élu dan* le ehef-Heu même du Ii·· ou de l'eyalet «e réuniront au bm^Im· (eonaeil) avec lee démogéronte· de l'eyalet en question, leaquel» doivent avoir, eux nuani, le· qualité· «redite·. LA, il· éliront un député et l'enverront avec un maaêola dana la capitale.

5" Cent le patriarche qui préaidera ee eonaeil proviaoira En «on abaenoe, la présidence reviendra au plu· digne de· membre· du clergé:

6* Dan· chaque eonaeil· ae trouvera un commiautire du gouvernement, pour aaaiater aux diacuaaiona.

ΤΑ χβθήχοντβ τοΟ συμβουλίου.

ζ'. Ἐπ«ιβή οἱ ἐχχλησιβστιΧοί χβί θρησχ«υτιχοί χβνόν« τοΟ ἔθνου χβί rd Ανβγόμινβ «ί Η Αίvi «ίνβι βλω πνιυμβτιχέ πρΑγμβτβ, «ί βὑτά βέν θέλ«ι γένη χβμμία ἐχέμβασι .

η'. Ὁ διοριομδ τοΟ πβτ^ιΑρχου ἐξβρτβτβι diti τήν ὑψηλήν ἀνέχτορ.χήν θέλησιν ' μ' δλβ τβΟτβ, ἐπ*ιδή χβτά πβλβών χρονίμιον. ἐχλέγονται οὗτοι ὑκδ τβν χνιυμβτιχβν Αρχηγβν χβί τβν προχρίτων τββ ἔθνου , ή ἐχλογή βΟτη θέλ«ι γίνηβι xexd τοὺ ἐχχλησιχση-χοὺ χβνίνβ χβί τήν θρηοχιυτιχήν τάξιν ἐχάστου ἔθνου , ἐλλά θέλ·ι ὁρισθή μὲ Ινβ «ὑθὺν χβί βίχβιον τρόπον, δστ·. νά ἀσφαλίζη χβί τήν χυβέρνηαιν χβί Η ἔθνο .

θ'. Ἐπ«ιδή οἱ μητροπαλίτβι χβί ἐπίσχοχοι, ἐχ-λ«γόμ«νοι fixé τοΟ χβτριβίρχου, βιοριζοντβι μὲ ὑφηλίν xapdci, 8id τοΟτο xal ή ἐχλογή βὑτβν θέλ«ι μέν γίνττα: ὠσβὑτν χβτά τοὺ ἐχχληαιβστιχοϋ χανίνβ χβί τήν θρησχ«υτιχήν τάξιν, ΑλλΑ χβί π«ρί βὑτή θέλ«·. συζητηΐή χβί χροαβιοριοθή τρόπο , 8ι' οὐ νΑ ἐξβαφβλίζητβι ώ πρὸ τοὺτο ή τ« χυβέρνησι χβί Η ἔθνο .

ἱ'. Ηέλ«ι συζητηθή χβί προσβ'.ορισθή ὁ τρόπο ' τοΟ ουγπροτιίσθβ! χβί σχημβτίζ·σθβι τήν σύνοδον υ συμφώνβ μὲ τοὺ ἐχχλησιβστιχοὺ χβνδνβ χβί τήν θρησχ«υτιχήν τΑξιν.

ιβ'. Ἐξβιρουμένιβν τβν χνιυμβτιχβν ἐθνιχβν ὑπο-θέσ««ν, ἐχ«8ή 8ιΑ τήν ἐποχττίβν τβν ἰλλβν ὑλιχβν 6ποθέο*βν τοΟ ἔθνου θέλ«ι βιοριαθή συμβούλιον συνιστ«ίμ«νον Ἀπό πνχυμπτιχοὸ Αρχηγοὺ χβί Ἀπό μέλη ἐχλ«λ«γμέν· χοαμιχΑ χβθβ χβί Ἀπό μέλη βιβρίσμένβ τή ὀψηλή χυβ*ρνήσ«» , θέλ«ι συζητηθή χβί βιορισθή ὁ τρόπο τοΟ σχημβτισμοὺ τοὺ συμβου-λίου τούτου χβί ή ἐχλογή τβν μ«λβν βὑτοΟ.

ψ*. *Εχ«ι8ή χβθώ τΑ τήν γ·ν»χήν βιοίχησιν Αφορβντβ Ανήχουν ρυαχβ «ί τήν ὑψηλήν χυβέρ/η-σιν, οΟτ· χβί τΑ θρηαχ«υτιχΑ Ανήχουν βί τοὺ πν«ρ·μπτιχοὸ Αρχηγοὺ ἐχΑατου ἔθνου , χβί χβτΑ συνέπ«Μ>ν •1 ἰδιβίαρβι ὑλιχβΐ μόνον ὑποθέσκ θέλουν ὑποβέλ-λ«σθ« ὑ τὸ «ἰρημένον συμβούΛίον (χβθΑκ τοΟτο Ανβρέ^ντβι χβί «ί Η προηγοόμ«νον Αρθρον), «ί Η

Dmin du cotueil.

7" Le· règle* eocléaiaatiquea et religieuse· en vigueur dan· la nation et tout oe qui touche au culte étant de* choae· entièrement apirituelle·, on ne M permettre point ù leur égard le moindre empiétement.

8* La nomination du patriarche dépend de la haute volonté du Miuverain. Néanmoin·, comme un ancien privilège abandonne aon élection aux chef· religieux et aux notable· de chaque nationalité, œtte élection devra aan·. doute *e faire d'aprèa le* canon· eqolé«a«tiqne· et le* prescription» religieuae· de chaque nation, mai· «lie aéra réglée d'une manière juste et équitable, propre è ramurer le gouvernement la nationfi

9° Le· métropolitain· et le* évêque·, choiai· par le patriarche, étant inatitué* en vertu d'un bérat impérial, leur choix doit également ·· fair· conformément aux canon· eodéaipatique· et aux règlement· religieux; mai·, en outre, on déterminera è oe «ÿet une procédure offrant toute *écurité au gouvernement comme à la nation.

10* On devra rechercher et déterminer, pour réunir et former lo aaint cynode, une voie conforme aux oanon· de l égUae et aux règlement· religieux.

11* Comme, en debora de* affairé· «pirituelle· de la netion, la «urveillanc· de ae* affaire· temporelle· exige un eonaeil, oompoeé de chef· religieux «t de membre· civil» choiai· par la nation et ooafirméa par le gouvernement impérial, on recherchera et on déterminera le mode dont ce oon■eil doit être formé et ·«· membre· élu·.

19* De même que le* ehoam d'adminiatration générale roeaortent naturellement du gouvernement impérial, du même lea affaire· apiriteeUe· reaaorteat de· ehefo religieux de chaque nation; en ooaaéqae···, le· affaire· temporel]·· aeront aeele· aoemiem aa «aadit eonaeil, comme il «m dit dan· l'article précédent. Et pour que le «wdit eonaeil

vi διαχριθώσι λοιπόν ταΰτα, x«Ms πρέπβι, «ί τρΑ· πον ώστ» νà μήν ϋπιρπηδβσι μήτ* τά τή χυβφνή-σ*ω δικαιώματα μήτ« τά θρηαχ«υτ χά. έντιχ«ιμ*»α, δέον νά συζητηθβσι '.χαί νάδιορισθώσι* τά χρέη τοϋ «ιρημένου συμβουλίου.

ιγ'. Έπάδή άπιφασίσθη Ϊ, ττ ' μισθοδοσία τβν πν«υματιχών.άρχηγβν χαί ή χατάργησι; τβν δικαιωμάτων χα! δοσιμάτων, έν πρώτοι θέλ*ι διορισθή διά τδν πατριάρχην, άναλδγω τή θέσββ καί τή άξιοπρ«π«ία , έτήσιον ή μηνιαίο» σιτηρέσιο», Ακολούθω '81 θέλουν προσδιορισθή μισθοί παιδιά τού λοιπού πν«υματιχοϋ Αρχηγού Αναλόγω; τοϋ βαθμοϋ ‘χαί τβν Αναγκών τβν υπουργημάτων των χαί τή δυνάμτω; τού έθνου . *0θ«ν ό βαθμό ,αδτβν χαί τδ ποσό» θέλβι συζητηθή «ί; τδ προσωρινόν τδϋτο συμβούλιο» χα! θέλ«ι διαδηλωτή.

ιδ'. Ηίλτί συζητηθή Μαύτω χαί Α»«»«χθή τδ ποσδν τοϋ δοσίματο , τδ δποίον πρίπιι νά δίδουν οί κοσμικοί διά τή» μισθοδοσίαν ταύτην χαί « άκανΤησιν τών πνιυματιχών χαί- έθνιχών έξόδων. χαθά χαί δ τρδπο τή διανομή χαί (ίσπρΑξ«ω . Καί έπ«ιδή έν'τή συζητήσιι τοϋ τή; μισθοδοσία , θά δίήση ώστ» νά γένη σχέψι χαί π«ρί τή , «ιτ« διά |Αί , tits βαθμηδόν, ίξοφλήσαω τοϋ χρέου τοϋ πατριαρχικού κα! έθνιποϋ» ταμτίου, νά συζητηθή καί τοϋτο έχριβώ χα! νά γνωστοποίησή ή άπόφασι · έπ«ιδή δέ ή «!σπραξι τβν προσδιορισθησομένων .τούτων δοσιμάτων, τά δποία τδ Ιθνο θά ύποχριωθή νά πληρώση, χαί ή «ί ri προσδιορισθησόμινα μέρη ΐϋτών Αποστολή χρψζ«ι τή υψηλή προστασία τοϋ χρέτου;, χα! τούτο Ακόμη συξητηθέν νά Α»«νιχθή.)

Έπιιδή τδ Αποτέλχσμα τών συζητήσιων τοϋ ■συμβουλίου τούτου θέλ«ι χαθυποβληθή μέ λαϊχΟν «ί τήν υψηλήν πύλην, Αφοϋ παρατη^ηθώσιν Ακριβώ έπδ τδ υψηλόν τοϋ τανζιματίου συμβούλων οί λαιχέδτ ούτοι, τού όποιου ήθηλ« δώση τδ έθνιχδν προσωρινόν συμβούλιού, έάν ήθ«λον έιτιχυρωθή χαί δι' ϋψηλοϋ Αναχτορίποϋ όρισμοϋ, τβττ τά π«ρι«χόμ*να θέλουν γένη χανόνί; βάσιμοι τή χραταιΑ βασ.λιία διά τδ έθνο έχτίνο, «ί τδ όποιον Ανήκουν· διά τήν αιτίαν ταύτην, έάν ο: λαιχάδι , οί διαλαμβΑνοντ« τδ .Αποτέλ«άμα τών συζητήσχωνρ/ήθχλον «Ισθαι έχ. συμφώνου παραδεχτοί, θέλουν έπαραλλΑχτω γίνουν Αρζι· έάν δέ ήθτλ« συμβή διαφωνία γνωμών, τότ» ,θέλχι γίνρ dpÇi, σαφηνιζόμένη τή γνώμη χαί τβν δύω μαρήν ιδιαιτέρω .

ί . Έπιιδή δέ» έπιτρέπέται «ί; ούδέν τβν μελών τοϋ συμβούλιου τούτου νά διαχοινώση τήν ιδέαν του ή τήν άπόφασιν τοϋ συμβουλίου, ΑλλΑ πρέκ«ι νά διατηρήται μυστιχότη τών συζητουμένων, 6 κατριύέρχη θέλ«ι φραντισή xâv μέτρον, ώστ» τά μέλη τόδήν ώ πρδ τούτο 8σον χαί πρδ έχκλήρωσιν τβν λοιπών καθηκόντων των νά φέρωνται βύθέω .

Ise tienne don* dejustes limites, *aapa* empiéter ear les droite da' gouvernement ni sur le domaine religieux, il est nécessaire de déterminer et de fixer ses propres attributions.

13* Comme on a décidé d'assigner un traitement aax.ssbefs spirituels, et d'abolir les droite et Im redevances qu'ils prélèvent, on attribuera d'abord au patriarche un budget annuel ou mensuel en rapport avec son rang et sa dignité. On assignera de mémo aux autres chpfs religieux un traitement proportionné au rang de chacun, aux exigences de SM fonctions, et aux ressources de la nation. Le rang de chacun et le traitement qu'il comporte, une fois déterminée par le conseil provisoire, seront portés h la connaissance du public.

.14* On fixera également la quote-part h payer par tout civil pour sqldet ces traitements et couvrir Bioβ dépenses du culte et de l'administration; on indiquera de même la manière dont cette quotepart doit être prélevée et répartie. Et comme la question du traitement amènera nécessairement l'étude des moyens déteindre, ou tout h la foie ou par degré, la dette contractée par la caisse patriarcale et nationale, le' conseil devra examiner ce point .avec le plus grand soin et faire connaître ensuite sa résolution. Comme, d'autpp part, le recouvrement des diverses taxes que la nation sera tenue de payer,' et leur expédition aux lieux déterminés, exigeront l'appui du gouvernement, le conseil aura encore h étudier cette question et à dresser un rapport.

15* Les résolutions prises i la suite des délibérations du conseil devant être soumises, avec leurs rapporte respectifs, à la sublime porte, le haut conseil du Tantimat examinera mûrement ces divers rapports, émanés du conseil provisoire national; s'ils reçoivent la haute sanction impériale, leur contenu deviendra, aux yeux du gouvernement, loi constitutive pour la nation qu ils concernent. Pour cette raison, si les rapports renfermant le résultat des délibérations avaient reçu une approbation unanime, on ne manquerait pas de le signaler: si, au contraire, les avis avaient été partagés, un *te* signalerait, en rapportant l'opinion des doux parties.

16* Vu qu'il n'est permis à aucun des membres de ce conseil de rendre publique sa propre manière dé voir, non plus que lis résolutions de l'assemblée, et que les .délibérations doivent rester secrètes, le patriarche aura soin de prendre les mesures néOMMires‘pour que les membres, sur ce point comme dans l'accomplissement de leurs autres devoirs, se conduisent avec la probité la plus entièrer

a.

CON8ILII NAT 'NALI8 OFFICIA DESCRIBUNTUR.

Αιοργανισμδ τώνέργβσιών τοϋΆθνιχοϋΟ προσωρινοΟ συμβουλίου, συνισταμένου μέν έξ έπτά άρχιορέων έχλ«χ»έντων παρά τή !«ρβ συνόδου, έκ δέχα λαιχβν άντιπροσωπτυόντων τήν Κωνσταντινούπολιν, έχ τβν παρά τβν έπαρχιβν π«μφθέντων άντιπροσώπων χαί έξ ένδ γραμματέα , προ«8ρ«υομένου 8έ ύπδ τή αδτοϋ παναγιότητο τοϋ οίχουμινιχοϋ πατριάρχου.

OrymuseriM *Âm* frnssai· *du coumü Mtioual pntûeitf, oontpoti du Mpt MftttftluM* par U Mûat tf"fdr, dr dix lalfuM rtfrhn- f* tant *la* siUs 4s *dM npréMn-tanta Im prooiaMa, ai* d'an *aaeri-*tasrs, Mtts *la prdaidanie da* M *aoinitU la potriordu aacuMdai^ta.*

Κ«φέλαιον Α'.

Χρέη' τοϋ συμβουλίου.

Chapitre I.

Dtanira du eonaail.

Άρθμ α'. Τδ έθνχδν προσωρινόν συμβούλων ouva8p«4Çsi έν τοί χατριαρχβίοί άπαξ τή έβδομύδο ταατυίβ τήν ήμέρ·» »1ί παρασχαυή τρ< *ρμ»«·μ·

Art 1. Le conseil national provisoire siège au patriarcat aac fois par semaine régulièrement, le veadredi h « hewM avant-midi, et cm sùnkm

Mi Οi συν·δριάσ«ι διαρχοϋσι τούλάχιστόν'ini τρ«£{Α &t*f έξαιροϋνται δέ «ί ιφ«ξή έορτοί, tí τύχβαν tv παρασχύή, ήτα Χριστσυγπνvβν, Η«οφα--ν«ί»ν, τοϋ άγίου Βασιλ«ίου, τοϋ Εύαγγχλισμοϋ, Ιτι Si xai ή μιγάλη 11αρ«ηχ<υή μ ! ή τή διαΜίνησίμου.

Άρδρ. β''. Χυν«Βριάζ«ι Mi έχτάχτν , χ/*ίβ(τυχοϋση , προσχαλούμτνον παρά τοϋ προέδρου.

''Αρδρ. γ'. Διαπραγματ«ύ«τα: χαί συζητ·! τδ παρά τή ύψηλή πύλη ,ιί ti πατριαρχία π«μφ3έν πρόγραμμα, άφορών τά έΦνιχά ήμβν πράγματα.

'Αρϋρ. S'. Ονομάζιι ix τβν μιλβν αύτοΟ «ίδιχά ίπιτροπά; πρδ άχριβή πληροφορίαν χαί μιλέτην τινβν ζητημάτων.

Άρίΐρ. t'. Αποφασίζιι διά πλι οψηφία .

Άρθρ. '. Καταχωρι! πρδ διατήρησιν τά πραχτιχά έχάστη συν«δρ·.άα«ω «ί πρδ τοϋτο έξιδιασμένην βίβλον. .

''Αρίΐρ. ζ'. Έν άπουσίφ πλχίανο τού ένδ τρίτου Β τβν [κλών ή συνίδριασι δέν λαμβάνι: χώραν, μή ΙΗωρουμένη πλήρη .

Dorent ou moins troia heure·. Sont exceptée· les fête· mirante·, «i elle· tombent le vendredi^ «avoir: Noël, l'Epiphanie, «oint Basile. ΓAnnonciation, enfin le vendredi «aint et le vendredi après Pique·. #

Art. 2. Il tient aussi des aéance· extraorainaires, en eu do besoin, «ur l'invitation du président.

Art. 3. Il examine et discute le programme adressé au patriarcat par la «ublime porte touchant le· affaire» de notre nation.

Art. 4. Il eboiait parmi *te»* membre» des commissions spéciale· pour élucider pleinement et résoudre certaine· question·.

Art. A. Le· décisions sont prise» i la majorité de· voix.

Art. 6. On rédige le procès-verbal de chaque séance, et on le conaerve dan» un cahier deatiné à cet effet. *

. Art· 7· K» Γabsence de plu· du tier» de»' membre·, la réunion n· ρβ» lieu. lassem'blée n'étant pa» en nombre

Κιφάλαιον Β'.
Χρέη τβν μχλβν.

Άρ3ρ. η'. Τά μέλη τοϋ συμβουλίου χρ«ωστοϋν νά παρίστανται «ί τι συν«δριάο«ι ταχτιχβ χατά τήν πχραδ<χίΗίσαν ημέραν χα! ώραν.

* Άρίΐρ. ♦. Έάν ίν μέλο ίν«χα χατ<π«ιγούση άνάγχη δέν δύναται νά παρ«υρ«θή «ί τήν συν«δριασιν, χρ«ωστ«ί νά προίΐδτποιή τοϋτο έγχαίρω «ί τδν πρό«δρον.

Άρ#ρ. ι'. Έν μέλο δέν δύναται νά άντιχαταστήση έαυτδ δι* άλλου προσώπου.

''Apitp. ta'. Τά μέλη «ΐσιρχόμινα «ί τήν συν«δρίασιν όφτίλουσι νά χαταγράφωσι τά όνόματα αύτών «ί τήν έπ! τούτφ προσδιορισ!Η!σαν βίβλον.

''Apttp. *ip.* Ό μέλων νά άγορ«ύση ζητ«Ι τδν λόγον 1 παρά τοϋ προέδρου, χα! τοϋτο 3έλ*ι τδ έπαναλάβη, δσάχι ήθ«λ«ν έπιίέυμήση νά λάβη μέρο «ί τήν συζήτησιγ.

Άρ»ρ. ιγ'. Έχαστον μέλο ΐέέλον νά άπαντήση «ί τδν προαγοριύσαντα, τοϋ δπρίου δέν παραδέχιται τυχδν τά γνώμα;, χρ«ωσγ«ί ίνα ποιήση τοϋτο μέ ύφο μή προσβλητιχδν χαί μ«τ' «ύσχημοσϋνη .

Άρi*ρ. ίδ'. Αί ψήφοι «ίσιν ίσαι.

Άρϋρ.· ι«'. Ή' ψηφηφορία γίν«ται φανιρά ή μυστιχή, έάν πέντ» έχ τών μχλών τδ άπαιτήσωσιν.

Άρ*ρ· ι '. ''Απαντα τά μέλη ύπογράφουσι τδ π αχτιχδν, άφ' ού γένη παραδιχτδν παρά τοϋ συμβουλίου.

Chapitre II.
Detain dtt membre».

Art. 8. Lee membre» du conseil doivent assister régulièrement aux aéance· au jour et' à l'heure indiquée.

Art. 9. Quand un membre, par auite d'une impérieuae nécessité, ne peut assister i une aéance. il doit en aviser le président en temps voulu.

Art. 10. I'n membre nq peut se faire remplacer par une autre personne.

Art. 11. Les membre», en entrant en séance, doivent inscrire leur nom sur un registre destiné à cet effet.

. Art. 12. Tout orateur demande la parole au président, et il doit la redemander chaque fois qu'il désire intervenir dans le débat.

Art. 13. Tout membre qui désire répondre à l'orateur précédent, dont il se trouvé ne pas partager l opinion. doit le faire sur un ton convenable et non offensant.

Art. 14. Les voix sont égales.

Art. 15. Le scrutin est ouvert ou secret quand cinq des membres le réclament.

Art. 16. Tous le» membres signent le procès-verbal dès que le conseil l'a approuvé.

Κχφάλαιον Γ*.
Χρέη τοϋ γραμματέω .

•Άρ8ρ. ιζ'. '0* γραμματιύ φυλάττ»: άπαντα τά έγγραφα τοϋ συμβουλίου, ώ «α! τήν βίβλον τβν πραχιιχβν.

Άρβρ. ιη'. Έπιτηρ»! τήν βίβλον, «ί ήν ίν έχάστη συν«δριάσ«: έχαστον τβν μ«λβν «ίσ»ρχόμ«νον έγγράφιτάι.

''Αρ3ρ. ι3·. Αβμβίνιι σημχιώσα τών άγοριύσ««ν μ«τά τ^> όνόματο τοϋ άγορ«ϋοντυ .

Άρθρ. χ*. Συντάσσ*! τδ πραχτιχδν, τδ όποιον άναγινώσχιι «ί; τήν έπομένην συν«δρίασιν -ιάμέ^ μ«τά τήν άγγ«λίαη τή ένάρξ«» αύτή - 4v ttî *XI X3ill1 παρατηρήσιι έπ' αύτού· τδ Ητ« «ί τήν ψηφηφορίαν, χα! μ«τά τήν παραδοχήν, αύτοΟ, χαλ«ί τά μέλη διά νά τδ ύχογράψωσιν.

Άρ3ρ. χα'. Έχτδ τβν μάλών τοϋ συμβουλίου, «ί χανέν άλλο'πρόσωπον δ^ν δύναται νά χοινώση τά έγγραφα τά άφορβντα τδ συμβούλιο» ώ χα!/τήΐ~βίβλον τβν πραχτιχβν^ άμαρτήσα Si χατά-τοΟτο, παιδ«ό«ται.

'Αρέρ. χβ'. Ό γραμματύ δέν ψηφηφορΛ.'

Chapitre III.
Detain du *eecritmn.*

Art. 17. Le secrétaire garde tous les documenta du conseil atnsi que le cahier des "procès-verbaux.

Art. 18. Π tient le registre sur lequel, h chaque séance, tous les membres s'inscrivent en entrant.

Art. 19. Il prend note des discours prononcés avec, lé nom de l'orateur.

Art 20. Il rédige le procès-verbal dont il donne lecture h la séance suivante, dès que celle-ci est déclarée ouverte: il demande si l'on a des observations h y faire, le soumet aux voix, et, après son adoption, il invite les membres à le signer.

Art 21. A l'exception des membre· du conseiLAl ne peut oomiéuniquer è aucune autre persofine le· documents relatifs au conseil non plus que le cahier des prooèe-verbaux; toute infraction b cet 'article sera punie.

Art' 22. Le secrétaire ne vote pua.

Ksfdètubv Λ'.

Χρέη τοὺ KpeiSpeu.

"Αρ»ρ. «/. 'Ο ηρΜρο *ναγγέλλ«ι τ*ρ> έναρξιν χα! τήν κάβων τή συνβδριΑσοω.

"Αρέρ. χ8*. *Alin* Ην λόγον «Ι Ην βουλόμανον *AfOptOati,* τηρβν τήν τάξιν τβν ιφοζητησέντων «Μν.

*Apgp. μ *. AtsuMvoi τά συζητήάκ; χ«ρ(ν* έπηρ«4ζγ ποαβ τέ γνώμα τβν μ«λβν· èôt-cqpaC τήν «ύταξίαν χαί χαλΗ «ί «ύσχημοσόνην Ην «ατά τϊ όπαντήσώ του παρ«χτρ«πόμ*νον αότή.

*Αρθρ. χ '. Καλ*Ι Η συμβοάλιον SU προσχλητηρίων «ί Ιχταχτον συν«βρίαοιν, χρ«1α τνχοΰση.

Άρ*ρ. χζ*· Προτ»ίν*ι Η συζητηόησδμ νσν έντιχ«(μ«νον «Ι τήν έλ«υσομένην συν«δρΙ*κχν.

Άρ&ρ. χη*. Έν mpixtAoat ίσοψηφία, ή ψήφο τού προέδρου ίποττλιΐ τήν πλαοψηφίαν.

Τέλο.

Σημιίωσι. Τά ένωτέρω ΙχτηΗντβ dpbpa dxovaXobat Η καταστατικόν τού έόνιχοΰ προσωρινού συμβουλίου, Η όκοιον Ηλ«ι τυπωβή χαί διανιμηίΤή βΐ έκαστον τών μιλβν.

01 συγχροτοΟντι τό έ&νιχόν προσωρινόν συμβοόλιον.

Έχ τοΟ ί«ρού κλήρου, *οί tumtpAtam* μητροπολίται·

- t *6* β«σσαλονίχη χ. Νιόφυτο.
- f ό Άδριανουπδλ«ω χ. Ιίύριλλο.
- f *i* Άμασίία χ. Σωφρόνιο,
- t ό πρδ*δρο Αδυμοτκίχου "χ. Μ«λέτιο.
- t δ Άρτη χ. Σωφρόνιο.
- t δ Μ·λ«ν(χου χ. Διονύσιο.
- f δ Αημητρι&ο χ. Δωρό&το.

01 άντιπροσωπχΰοντι τήν Κωνσταντινούπολή·

6 έχλαμπρότατο πρίγχιψ «. Στέφανο Βογορίδη.

ό ένβοξότατο βρχων μέγα λογοΜτη χ. Νικόλαο Άριστόρχη.

ό ένδοξότατο βέη χ. Ιωάννη; Ψυχ4ρη.

ό έξοχώτατο Ιατρό χ. Στ. ΚαραΑνοβωρή.

δ χ. Κωνσταντίνο Άδοσίδη.

ό χ. θ«οβόσιο Χ. Φωτίου.

ό χ. Βασίλπο Κριχδτζο.

ό χ. Τζώννο Κωνσταντινίδη.

δ χ. Εύ&ύμιο Κυριφχού

ό Χ. Χρηστάχη Ζωγρόφο.

(Κ ix τών έξω μχρβν άντιπρόοωπα (τβν νομών)·

ΆΪριανουκόλ«*ι ' ό έξοχήτατο χ. Κωνσταντίνο ΚαραiΗοδωρή.

Βόσνα - ό χ. Γάβρβν Βούσχαβιτζ.

β«σσαλον(χη · ό χ. Βασίλχιο; Κριχότζο.

Καβταμόνη - ό χ. Ιωάννη Μιχαήλσγλου.

ΑαρΙσση - ό«χ. Κωνσταντίνο Άστορύβη.

Μ;τυλήνη - ό χ. Παναγιώτη Χ. 'Αποστόλου.

Πιλαγωνάα - ό π. Κυριαχό Νιτζώτα.

Πιοσώ«Ια · δ χ. ΕδστρΑτιο Άγιαχλόγλου.

Σμύρνη - ό χ. Ιωάννη Γιαγτζόγλου.

ΦιλιππρυκδλΜΚ' ό χ. ΑημητρΑω Μίτζορα χαί δ χ. ΓωΜ^ίχη.

Γραμματκϋ; τοΟ àOνιχοΟ συμβουλίου δ τοΟ πατρι«φχχίου 4ρχιγραμματ«ό χ. Μιχοήλ θ. Άφ*ον(8η.

Chapitre IV.

Art SS. Le président uaoM Γouverture et h levée do la séanos.

Art. 3A Π doeno la parole h qui désira porter ea obeervaat l'ordre dee demaadM.

Art. 3b. H dirige lee débute mm ialeeaoer M rien he opinions dee membraa; U veiUo ear h boa ordre et rappelle aux oonvoaanom quiconque daaa «m répliquM viendrait A e'en écarter.

Art. 38. Ea cm de besoin, U convoque b conseil ea séance extraordinaire par lettres d'invitatioa.

Art. 37. Π propose ho matièrM b examiner dans la Béance suivante.

Art. 38. En cm de partage, la voix dn président emporte ho auiBrages.

Fin.

Rtm. Les artietea qui précèdent constituent h hi organique du conseil national provisoire; celte-d sera imprimée et distribuée i chaque membre.

Manière* composent *h eotutil netiotial* prorisoir*.

Représentante du clergé, lm très sainte métropolitains:

- t Néophyte de Theeaalônique.
- t Cyrille d'Andrinople.
- t Sophrone d'Apurée.
- t Mélèoe proèdre de Didymotika.
- t Sophrone d'Arta.
- t Denys de Melnic.
- t Dorothée de Démétriade.

Représentante de Constantinople:

Le très illustre prince M. St. Bogoridès.

Le très, glorieux archonte le grand logothète M. Ni Aristarchès.

Le très illustre bey M. JpatiPsychari.

Le très excellent médecin M. St. Carathéodori.

M. Constantin Adosides.

M. Théodose Ch. Photiou.

M. Basile Cricoteoe.

M. Tsanos Constantinidè*.

M. Euthyme Kyriacou.

M. Christachè* Zographoa.

Représentante do l'extérieur (des provinces):

Andrinople: son Excellence M. C. Carathéodori.

Bsena: M. Garren Vouscovitch.

Salonique: M. Basile Cricoteoe.

Castampni: M. Jean Michailoglou.

Larissa: M. Const. Astériadès.

Mitylène: M. Panagioti Ch. Apostolou.

Péhgoaie: M. Kyriaoos Nitsota.

Piasidis: X. Eustrat. Agiacoglou.

Smyrna: M. Jean Gtiantsoglou.

Phüippopoli: MM. Démétricas Mitsora et Georgakès.

Secrétaire du conseil national: h secrétaire du patriarcat, Michel Th. Aphtonidès.

X

ORDINATION^ a T^NVENTU NATIONAL! CONDITAE.

A. De araando patriarcha.

Η*pl έχλογή ,ι^αΐ διορισμού τού πατριέρχου.

Κιφ Αλαιον Α'.

Τόκο έχλ-ογή..

Αρόμ α'. Έν mpunAaei χηριόηιω τού οlχουpsvt- ΜΠρόνοο, ή"σόνο·ο «Φv f^fMhdrt· Μπρχ«ρένη

EbcOni ft iufiMion Ju pciriurcht.

Chapitre L

Mode d'Kefiio*.

Art. 1. Bn om do vmmmo du aiègo œcaraénique, h aynodo dns andteepeUniM m réunira avec

μιτά τών ρολών WO μικτοὺ συμβουλίου κ«Ι ἐκλέγουσα i τοηστηρητήν **■ *» *» Kttvtanmrtfaaa J»VR-πολιτών, *φἱρβντ·* τ* Λοβιτούμινα προσόντα, Ηλοι ώναγγέλη «ρδ τή» «4M» *<4 ««»* .«4*» ἐναφορΟ (μαζηατά) τήν τ* χήρβοσιν τοὺ δρόνου sal tà ἀτορβν wO tcnotqpqeoO, καί *χολ®6·β ui (ψηλὴν ἀντατοριχὴν δνκαγὴν Hitt στέλλισδαι ὑψηλδν διάταγμα («αυρουρουλτί) πορί m τή **«ργιία wO τοποτηρητοὺ *nei τή χατδ τδν* κανονισμόν *ἐκλδγή τοὑ* πατριάρχοο.

fi'. Ἀφ' οδ ἐνορηγηδὠσιν αἱ ἐν τφ προηγουμένφ ἀρδρφ ἀποφάσιι , δόλου* στέλλισδαι αρδ; πάντα; ἐν γέν« τού; τφ οἰκουμονιχφ δρ&νφ ὑποκιιμένοο μητροπολίτα ἐχιστολαί, προσκαλιΟσκ αὐτοὺ Γνα ἐντδ τδ πολὺ τοσσαράκοντα μιά ἡμιρών ἐξαποατιίλωσιν ιί Κώνσταντινούπολιν tv βιλτίφ ἐσφραγισμένφ ἐντδ ἐάιστολὴ - τὴν γνώμην αὐτών δρίζουσαν ἐκιίνον, ἐκ τοὺ συνόλου·τών ιιραρχών, βν τινα ἑκαστο ἡδιλχ κρίνη tv τή ἰδίμ συνιιδήσα ὠ; κικτημένον τδ ιί] διαδοχὴν τοὺ δρόνου ἀπαιτούμινα προσόντα, ἀτινα παρακατών προσδιορίζονται· πρδ τούτοι; δέλουσι στέλλισδαι ιδίω πρδ τού κατοίκου; τβν κατωτέρω βηδησομένων ιικοσιοκτώ ἐπαρχιών ἐπιστολαί, ἐντιλλόμιναι αὐτοί ὀπω φροντίσωσι νά ιὑριδή ἐνταὺδα κατά τήν τακτήν ἡμέραν τή ἐκλσγική συνιλιὑσιω ἀντιπρόσωπὸ τι; αυτών λαϊκό .

γ'. Επιση καί τά 'μ^λή τή συνόδου τών μητροπολιτών καί οἱ τυχόν ἐν βασιλιυούση παρ«πιδημοβντι μη,-φοπολίται πρδ πέντι ἡμιρών τή ἐκλογική συνιλιὑσιω (Ηλουσι γράφη τδ ὄνομα τή γνὠμη; αὐτών ἐν διλτίφ, καί σφραγίσβντι Ηλουσι κατα-Ητη αὐτδ δμοΟ μιτδ τών παρά τών ἐν ταί ἐπαρχίαι ἀρχιιρίων σταλησομένων.

δ', Πέντι ἡμέρα πρδ τή προΗσμία τών τισσαράκοντα μιί ἡμιρών, ὁ τοποτηρητή δέλιι ἐκδίβη προσκλητήριά γράμματα πρδ πάντα; τού ὑπδ τοὺ κανονισμοὺ τούτου (δρα κιφ. γ") διορισμένου νά(παριυρίσκωνται ἐν τή ἐκλογική συνιλιὑσα κληρικοὺ τι καί λαϊκοὺ , ti; τά ὁποια δέλιι σημκοὺσδαι ἡ Ρητή ἡμέρα τή γινική; συνιλιὑσιω , καθ' ἡν συναδροισΙΙντων ἀπάντων καί γινομένη τή; ἐξακρψώσιω τών προσώπων, τότι, τών δυρών κικλιισμένων, δέλουσιν ἀνοίγιρδαι καί ἀριδμιίσδαιτά δολτία παρά τι τοὺ γραμματέα*; τή συνόδου καί δύο» ἄλλων μιλών τή συνιλιὑσιω ἐνώπιον ἀπάντων τών μιλών.

ι'. "Εξίσου ὕσὶν ἐκλέξιμοι πάντι οἱ λαχόντι; ιιτι πολλών titt ὀλίγων ψήφων ἐν τοί διλτίοι .

". 'Εάν τινι ἐκ τοὺ συλλόγου τών λαϊκών μιλών τή συνιλιὑσιω ἡδιλον προτιίνη καί ἀλλα τινά ἀτομα, τών δροίων τά ὀνόματα δέν ὑπάρχουσι μέν ἐν τοί; διλτίοι , ιίναι δέ ἀξια τοὺ δρόνου, τότι καί τούτα, ἐάν ἐγκριδώσιν ὑπδ τοὺ ἐνό τρίτου τοὺ συλλόγου τών ἐν τή συνολιὑσ» κληρικών μιλών, συγκαταριδμηδήσονται μιτά τών ἐκλιξίμων.

ζ'. Προσδ-.ορισΗντων οὐτω τών ὀνομάτων τών ἐκλιξίμων μητροπολιτών, Ηλουσι καταγράφισδαι τά ὀνόματα αὐτών ἐν καταστίχφ, δπιρ βτλουσιν ὑπογράφη καί σφραγίζρ ἐν τή συνιλιὑσιι ὁ τοποτηρητή , ἡ σύνοδο τών μητροπολιτών κηί τά μέλη τοὺ μικτοὺ συμβουλίου.

η'. Ἐπιιβή ὁ γινησόμινο πατριάρχη ," καδώ ἐκκλησιαστικώ; ιίναι πνιηματικδ ἀρχηγό , οὐτω Vol πολιτικώ ιίναι καί μέσον τή (ψηλή κυβιρνήσιω , ινα ἐκτιλή τά ἀποφάσιι τη ώ πρδ κοσμικά; τινα ὑποΗσ« τών ἐν τή πατριάρχιίφ του χριστιανών, διά τοὺτο δσον μέν ἀφορψ τόν διορισμόν τοὺ Ικανοὺ πρδ τά πνιυματικέ καί ἐδνικά πράγματα, ἡ ἐκλογή ἀνήκιι ιί τοὺ πνιυματικοὺ καί λαϊκοὺ ἀρχηγοὺ · ἀλλ'ινα μή ιὑρι»ή ἡ ὑψηλή κυβέρνησι ιί τήν ἀνάγκην τοὺ νέ ἐνιργήση τδ φυσικώ αυτή ἀνήκον δικαίωμα τοὺ ἀπακλιισμοΟ ἐπί προσώπου, τδ ὁποιον κοινή ἐκλογή ἡΗλιν ἀνπγορτυδή, βιέ τοὺτο τδ κατάστι^ον τών

loo OMBibNo H eoaoeil mixte «έ aoauMra- oa te-«MB *fteiut,* prb parmi lm môtrapoHtaiaa rômdaat δ CiaiteBtiaaplt «t ἀοωέ îm ηα·Ιϊέέα raqtioM. Oa fera eoaaattro δ te paNtaw porto, par ua pro-ata-verbal tigaô àaa doax oarpa, te vaaaaoo ta ■iôfo et te aom H Jeema (hwm; paie, ear ae ftnaaa imptrial, oa délivrera aa Herat ooainmaat le Jmimn *âeniwe et* ordoaeaat de procéder δ Γélection Hpilitro du patriarche.

3* Lee fenealitdo de l'article 1* une foie rempli», oa enverra δ tear lea métropolitaine relevant da eiége nceméaiqne une eireateire, lea invitant δ envoyer δ Conetantinople, daaa aa délai maximum de quarante et un joua, ua pK cacheté, accompagné d'âne lettre, βή renfermant leu vote eu celui d'entre tout tee évêquee qu'ila jugeront, en oonacienco, réunir le« conditioni voulum et lm qualitée requioM pou prendre la euccoMion du aiège œcuménique. En outre, on adreeeera d» lettrM aux habitante dw vingt-huit dioctaM déeigttée plue loin, pou qu'ilo aient coin' d'envoyer δ Constantinople, au jour fixé pour l'aeoemblée électorale, un laïque chargé de lm repréeenter.

S* De leur côté, lm membrw du eaint synode et lm autrM métropolitaine, qui ee trouveraient jtréoente dana te capitale, auront coin, cinq joue avant rassemblée électorale, d'écrire le nom de leu candidat ^sur un bulletin qu'ila dépoteront, aprta l'avoir cacheté, avec ceux dM métropolitaine expédiée dM provinces.

. 4* Cinq joue avant l'expiratio.n du délai dM quarante et un joue, le Iones tewu teneera dm invitatione δ tou lm membree, clercs ou laïques, appelée pu le présent réglement δ assister δ l'assemblée électorale, pou leu indiquer le jou de l'aMcmblée générale. Au jou fixé, tout le monde se réunira. Après la vérification dM pouvoirs, on procédera, δ huis clos, au dépouillement et au compte, dM bulletins; cette opération sera faite sou lm yeux de tou, par le secrétaire du synode, assisté de deux autres membres de l'assemblée. .

5* Sont éligibles au même titre tou ceux qui auront obtenu dM voix, quoiqu'on soit le nombre.

β* Si, parmi lm membree telquM de l'asumblée, quelques-uns veulent proposer d'autres candidate, qui, pour ne point figurer sur lm bulletins de vote, n'en sont pu moins dignM d'occuper te siège patriarcal, cm derniers, moyennant le vote confirmatif du tiers dM membres ooelésiutiquM présente, seront portés, euh aussi, sur la liste dM candidate.

-7* Dès qu'on aura fixé de te sorte le nombre dM métropolitains éligibles, on en drawers une liste qui sers signée et scellée, séance tenante, par le tocw» totwu, lm métropolitains du synode et lm membres du conseil mixte.

8* Comme le pstriarehe δ élire Mt δ ia fois chef spirituel au point de vue religieux, et, au point de vue" civil, intermédiaire obligé du gouvernement pour mettre en vigueur lm décrets relatifs aux affaires temporelles dM chrétiens du patriarcat; 'pour oe motif, s'il s'agit de prononcer sur l'aptitude δ gérer lm affaires spiritueltes et nationates, le choix appartient aux ehefs spirituels et aux notablre telquM; mais, pour ae point mettre le gouvernement impérial daas te nécessité d'user d'ua droit inaliénable en excluant u aqjet d^aigné par un vote oommu, te Hôte dM candidats, dressée

ἐκλιξίμβν τβν xatA τόν ἐν τῳ dvmdpf St·-
γραφέντα τρόπον γ*νησομένων, HXst cvéUtoêet dpê-
σω ιἰ τὴν ὑψηλὴν πώ,ην καὶ ἐΑν ἐχ τβν tv τῳ
κατβστίχῳ τούτῳ σ·σημ«ιωμένων ὀvopdtsrv ἡθ*λον
τυχὸν «ὁριθῇ τιν* , olrtvsç ἑὸ κρὸ th πολιτικὸν δὲν
ἡθ«λον θ**ιρηφῇ ἱχανοί, τότ* ἡ ὑψηλὴ πύλη, ἐξαι-
ρoOσα αὐτοὺ», ΗΑ*t ιἱδοκοιῇ τδ πατριαρχβσν 8ià
▪reoxipê ἐντὸ «ἱχοσιτισσΑρων ὡρῶν, âar* νὰ ἐναργηθῇ
ἡ ἐχλογὴ ἐπὶ τῶν λοιπῶν.

Αφ' οὑ τδ τῇ ἐχλογῇ χατάστιχον θ««ρηθῆ,
ὡ ἐν τῳ Ανωτέρη» dpêpq» «ἵρι,τβι, καρά τῇ ὑψηλῇ
πύλῃ χβ! ἐπιστραφῇ, τότ* ἡ γ«νιχῇ ἐχλογιχῇ συν-
έλιυσι συνέρχ·ται plan ἡμιραν ὡ ,χβΐ προλαβόντιβ ·
χαὶ Αφ' οὑ 6 τοκοτηρητὴ κοινοποιήσῃ αὐτοὶ τὴν
γνώμην τῇ υψηλῇ πύλῃ , τότ*, ἐάν ἡOvλov *ὑρ*θῇ
Ιν αὐτῳ Ατομα ἐξηρημένα, γίνιται ἡ ἐχλογὴ ἐπὶ τβν
λοιπῶν* δηλαδὴ σύμκασα ἡ συνέλιυσι;, *A* τ* κλη-
ρικοὶ xal of'λαϊκοί, θέλουσιν Αναδιιχνύῃ διΑ μυστικὴ
ψηφοφορία τρ«(; ἐχ τβν μὴ ἐξαιρ*Μvτ*»ν Ατόμων
υποψηφίου 8iΑ ΤΟΟ μέτρου τῇ κλ«ιοψηφία .

ἱ". Πάντα τὰ μέλη τῇ αυν*λ«ΰα*« , κληριχΑ τ*
χαὶ λαϊκά, ἐχουσιν ἀνὰ μίαν ψῆφον ἑκαστο .

ι·'. Τούτων τβν τριῶν ὑκοψηφίων τὰ ὀνόματα
παραλαβόντα τὰ κληρικὲ μέλη τῇ συν*λ*ὑσ*β , θέ-
λουσι χατέρχισθαι «ἰ; τὴν ἐχχλησίαν, παρτστώτνν
χαὶ ι Αντων τῶν λΚχβν μ*λβν τῇ συνιλιὐσιω , χαὶ
χατὰ τὴν Ανέχαθιν ἐπιχρατοὐσαν ἐχχλησιαστικὴν ιια-
,τύπωσιν, θέλουσιν Αναδιικνύῃ διὰ μυττιχῇ; ψῆφο-
φορία καὶ 8ιΑ πλιιοψηφία , τῇ ἐπιχλήσ*ι τοὺ Αγίου
πνεύματο ,' ἑνα τῶν τριῶν ὑποψηρίων ἐπὶ διαδοχῇ
ι τοὺ οΙχουμινιχοΟ θρόνου, ἐχτ*λοὑντ* χαὶ τὴν ἐχχλη-
σιαστιχὴν τ*λ«τὴν. !<

ψ·. Ἐν π*ριπτώσ*ι ἰσοψηφία , λὑιται τὸ ζήτημα
8ι& τῇ · ψήφου τοὺ τοποτηρητοὐ.

ιγ'. "Αμα ἐχτιλισθῇ.ἡ ἐχλογὴ χατὰ τὸν διαγρα-
φέντα τρόπον, θέλ*ι συντΑττίσθαι Αναφορὰ χατὰ τὴν
Αρχαίαν τΑξιν χαὶ θέλα καρουσιΑζισθαι «ἰ τὴν c
υψηλὴν πύλην- Αφ' οὑ δὲ τὸ ἐχλ«χθὲν Ατομον χατὰ
πρόσκλησιν τῇ ὑψηλῇ πύλῃ καρουσιασθῇ χατ' »ὐ-
θ*Ταν «ἰ τὴν αὐτοὺ μιγαλιιότητα χαὶ ἐζπσήμ*> Ανα-
* γνvρισ&ἡ, ΑχολoὐάΒ . δὲ ἐλβὸν «ἰ τὴν ὑψηλὴν πύλην
γνωστοποιήσῃ, τότ» 84λιι ἐπανέρχ*σβαι μ«τὰ τῇ
συνήθου παρατΑξ««» *ἱ ,τΑ πατριαρχία, δπου Μ-
λουσιν ἐχτ*λ<σ8αι τΑ «ἴὁισμένα.

Κ*φΑλαιον Β'.

Προσόντα τοO ἐχλίξίμου.

Αρêρ. α'. Ὁ διὰ τὴν διαδοχὴν τῇ πατριαρχία
ἐχλέξιμο δέον νΑ ἡναι χαίΗοτηχυία ἡλιχία χαὶ ἐχ
τοὺ συνόλου τῶν 1*ραρχβν, ἐπὶ ἑπτὰ ἐτη τούλΑχιστον
δ-.οιχήσα Αμέμπτω ἐπαρχίαν τινΑ.

Δέον νΑ ἡναι ΑβιΑρλήιο τΑ ἡ*η χαὶ τδ πο-
λίτιυμα, π*χαιδ«υμένο , ιἰ δυνατόν, χαὶ τὴν êêpaêcv
σοφίαν· ιἰ & μή, τούλΑχιστον νὰ ἡναι κάτοχο τῇ
ἐχχλησιαστιχῇ μαθήσιο xal τβν ιιρῶν κανόνων,
χαὶ ἐχ τοὺ προτέρου αὐτoO βίου νὰ ἡναι Απο8*8*ιγ-
μένο Ακριβὴ φύλ«ξ τβν τ* Φρησχ*υτιχβν δογμάτων
xal τβν ιιρῶν παραδόσ*ων, xal ἐκ*ιδὴ οὑτο ιἰναι
ἑψΧΙΤ&ἱ τῇ ὀρθοδόξου ἐχχλησία καὶ κν«υματιχὸ
πατὴρ ΑπΑντβν τβν τὴν 8ρησκ*ίαν ταύτην πρ·σβ*νόν-
των, In δὲ χαὶ δ*σμδ ἑνότητο τβν τ*. ὀπὸ τὸν
θρόνον αὐτoO διατολοὐντων μητροπολιτῶν χαὶ λοιπῶν
Ανιξαρτήτων ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, δέον νὰ ἡναι
ἱχανὸ νΑ προστατιύῃ χαὶ ὑκ«ρασπίζηται ἐνθέρμω
λόγῳ τ* xal Ιργῳ τὴν θρησχιίαν ιἰ Μίντα καιρὸν
xal τόκον xal π«ρίστασιν· καθότι τοιοῦτον Απαιτῖ
αὐτδν -τὸ κνιυματιχδν μέρο τῇ ἐχχλησία .

ι'. Ἐπιιδὴ *b* πατριΑρχη *A* μόνον slvot μέγα
πν«υματιχὸ Αρχηγὸ τῇ Ανατολικῇ ἐκκλησία , Αλλ'
•Ιvαι aal ἐπιταηραμμένο τὴν ἐχτέλ*<ην Ιλὼν τβν ἐν
ὑψηλῳ atprriy διαλαμβανόμενα·* tosoMooev, ⋎⋎

â de la mauière*indiquée h l'article' préoédept, devra
être envoyée sur le champ h la sublime porte,
Si, parmi le* candidats portée sur cette liate, U
s'en trouve qui n'aient point h compétence voulue
au point do vue politique, la sublime porte, après
avoir rayé leurs noms, informera le patriarcat, par
un twMrd délivré dans les · vingt-quatre heure*,
que l'on peut procéder A l'élection de l'un de*
entres candidats.

P* lorsque 1* liste électorale, après 1* revision
de 1* sublime porte indiquée A l'aqticle précédent,
•ara été retournée, l'assemblée générale électorale
se réunir* un jour donné, comme précédemment.
Le locwm («mm fera connaître lue volonté* d* la '
sublime porte; et, si des candidats ont été éliminés,
l'élection se'portera sur les autres, de la manière
suivante: l'assemblée tout entière, clerc* et laïques,
désignera au scrutin secret et A la majorité de*
voix trois candidat* parmi les sujets non éliminés,

10*' Tous le* membres de l'assemblée, clercs et
laïque·, n'ont qu'une seule voix chacun.

11* Dès que le* noms de* trois candidats sont
proclamés, le* membres ecclésiastiques de l'assem-
blée se rendent h réglinl où, en présence de tous
le* membre* laïque* de l'assemblée et conformé-
ment au cérémonial en vigueur dès le principe, il·
désignent, au scrutin «coast et A 1* majorité, après
avoir, invoqué l'Esp*t-3aint^un des trois candidat*
A 1* succession du siège œcuménique; enfin, on
célèbre la fonction sacrée.

19* En cas d'égalité dans les suffrage», c'est la
voix du locmws tenens qui l'emporte.

13* L'élection terminée de la façon indiquée
plus haut, on rédigera le procès-verbal dans la
forme établie et on le communiquera A la sublime
porte. Bar l'invitation de celle-ci, le'nouvel élu se
~~présenter* en premJer lieu devant s» majesté pour~~
être officiellement reconnu; il ira ensuite à la sublime
porte notifier son élection; finalement, il retournera,
avec le cérémonial accoutumé, au palais patriarcal
où s'accompliront les formalités d'usage.

Chapitre II.

ÇualiUc du candidat.

Art. 1. Le candidat A la succession du patriarcat
doit être asses avancé en Age, appartenir au corps
épiscopal, et avoir gouverné un diocèse sans aucun
blâme depuis sept ans au moins.

9* Il doit être d'une conduite irréprochable dans
son administration, connaître, autant que poaaibin,
les sciences profane* elles-mêmes, ou, tout au
moins, posséder le* sciences ecclésiastiques et le*
sacrés canona; il aura-dû ae montrer, dans sa vie
passée, gardien diligent des dogme* religieux et
de* tradition· sacrée·; et comme il est le
chef de l EgHse orthodoxe et le père spirituel de
tous le* fidèle· de cette confession, et, en outre, le
lien qui unit entre eux les métropolitain* relevant
do son autorité avec le* autre· Eglise* orthodoxe*
indépendante·, il doit être capable de protéger et
de défendre la religion avec ardeur, par la parole
et par l'action, en tout temp·, en tout lieu et en
toute'circonstance; car toile* sont le* condition·
qu'exige de sa part le gouvernement spirituel de
l'église.

3· Le patriarche n'eat pas seulement le plu*
haut dignitaire spirituel de l'Eglis· orientale; il est
ausai chargé d'expédier toute* le* affaires contenue·
daa* le bérat impérial, grâce aux privüègee aoeordée
par la ggaril eeâquôraat sultan Méhémet, eoaaervda

»ητή σουλτΑν Μιχμέτ έχορήγησβν, Αλλα U ένδοξοι psysUoi βασιλεί έχημήσανα βατήρησαν, δ δέ ήβη •ράταιδ *it/Αη* Αναξ sfipsvto ltwwipaitt, aai έκ»ιβή un* συνδιαιαν τούτου ώ ίδιαζούσβ aapcmtosiç ό πατριΑρχη «b® μέσον τή (ψηλή χυβ«ρνήσ·^ «ί τ* προγματοποιβίν τά ΑποφΑσα τη , 8c* τούτο (δον δ έπλ«χ»ησδμ<νο «ατριΑρχη ού μόνον νΑ ήν® χΑτοχο τβν έν τφ Ανωτιρφ κβφαλαίφ βιαγραφέντων προσόντων, Αλλ* red v* χβίρη «Μπ t*)* Mwwσύνην τή ύψηλή χυββρνήστω , ήτι έπαυρώσβι τήν έκλογήν αύτού· in δέ v* ήν® aai ίχανδ «όχι μόνον χατ* τ* πν«υματιχ* aai v* γνβρίζρ τού ιιροο κανόνα aai *tii* τΑξκ , Αλλ* v* χαίρη *«l τήν κοινήν (πόληψιν aai. έμπιστοσύνην τού ίχνου , aai έν αυνόψβ v* χαραχτηρίζητ® xai $c' Ατομική ύκολήψ«ω , aai &à τοιούτων προσόντων, όκοίβ *κ®τϋ ή σ«βαστή αύτη *έσι · έπ 84 aai v* ήν® τούλΑχιστον πατρδβ«ν ύκήκοο τή χραταιΑ βασιλιία α«· Αρχή -

Κιφ.Αλαιον Γ.

Προσωπικό σχηματισμό τή έχλογιχή συνιλιΰσ· « .

'Αρ»ρ. α'. Ή έχλογιχή συνέλκυσι σύγχβιτ® <*ηΑ* κληρικών xai λβίχών.

β'. Έχ μέν τβν κληρικών ιίαί τ* μέλη τή συνόδου τβν μητροπολιτών per* τβν τυχόν έν βασιλχυούση «ύρισκομένων λοιπβν μητροπολιτών* δ 84 μητροπολίτη Ήρακλίια , έπτιδή elv® Αρχαία τέξι v* δίδη αύτδ τήν τή πατριαρχία βΑβδον, πρδ 8ιατήρησιν τή τΑξ«ω ταύτη προσχαλούμονο , *έλ*ι παρ«υρίσπ·σ*® χαί αύτδ .

γ'. Τ* δέ λαΤχ* μέλη liai τ* έξή * α', τρ«Τ τβν έβσημοτέρων ύπβώλήλων τού πατριαρχίιου, ούτοι δέ «ίσιν δ λργοHτη χαί 8ύ^ Αλλοι μ»τ' αύτδν. β', τ* μέλη τού μικτού συμβουλίου, γ', τρ«£ τβν παλαιοτέρων ptpônsv πολιτικόν βαθμόν Απδ τού α'·* μέχρι τού β'»", δύω έχ τβν φβρόντων στρατιωτικόν βαΑμδν μίρι ΑλΑl, χαί τρ*ζ έχ τβν πολιτικών ύπαλλήλων. 8", ό διοικητή τή Σάμου, έ*ν «ύρ«8ή <ί Κωνσταντινούπολή, ή δ Αντιπρόσωπο αύτού. ·', oi ,τρΑ Αντιπρόσωποι τβν Παραδονναβίων ήγ»μον«ιών. ', τέοσαρ« έπ τβν έπιστημόνων Ανδρβν oi μΑλλον έγνωσμένοι. ζ', «ένα έχ τού έμποριχού συστήματο , η', «ί τβν τραπχζιτβν. δέχα έχ τβν έγκριτωτέρον συναχνιών. ι', δύω έχ τβν ένοριβν Πόλιω xttt Καταστένου. ta', «ίχοσιοχτβ έχ τβν έπαρχιβν Καισαρτία , Εφέσου, Ήραχλί'α , Κυζίκου, Νιπομηδ^ία καί Νιχαία , Χαλκηδόνο καί Λέρκων, ββσσαλονίχη , Τορνόβου, Άδριανουχόλκω , Άμααιία , Ίωαννίνων, Προύση , Π«λαγων«ία , Πόόνα , Κρήτη , Τρ·π*ζόθντο , Λαρίσση , Φιλιππουπόλτω , Σ·ρρβν, Σμύρνη , Μιτυλήνη , Βύρνη , ΒιΒυνίου, Σοφία , Χίου, Σκοπ*ίων, ΠiiΜiδΰία , Κασταμόνη . Τό 84 δίχρωμα τή έχλογή «ριορίζπαι ιί μϊδνρυ τού * ύκηχδου τή χραται* βασιλιία .

religieuseaseat par d'autres illustre· souverains, at ooulrmés avec bieaveiBaaca par la prince aetaeltement· régnant; dés Ion, il eat osrtaiees rircoa•teacaa où la patriarcha ast l'intermédiaire da gouvernement impérial paar la acme aa viguear da •es décision·. A oa titra, la patriarcha h élira aa doit pa· aaalaarcat avoir laa qualités ésnmérées h l article précédant, il doit aaooaa posséder l'entière confiance de U sublime porta, qui soufinsara sou élection. Kn outre, il ae doit pas seulement avoir de l'aptitude pour lee rhooaa spiritaellea ai connaître eimplament Ica oaaoes et Im institution· établie·; il faut eeoore qu'il jouieee de l'estime et de la confiance do la nation; on un mot, qu'il rehausse par eee. qualité· la considération personnelle qu'exige sa haute poaition; et, de plu·, qu'il ait toujours été, lui-même, ainsi que son père, sujet de l'empire. /

Chapitre III.

Cbwpositioo As fessssiWér *iUctoraU.*

Art. 1. L'asaemblée électorale ae compose d ecclésiaatiques et de laïques.

2* Les ecclésiastiques comprennent les membres du saint synode et les autres métropolitaine qui pourraient se trouver dans la capitale; le métropolitain d'Héracléa devant, en vertu d'un vieil usage, donner h l'élu le bâton patriarcal, ce prélat, pour garder est usage, sera convoqué et assistera, lui aurei, h la réunion.

3* Les membres laïques sont le· suivant·: 1* trois des plue hauts fonctionnaires du patriarcat, savoir la logothète et deux autres avec lui; 9* les membres du conseil mixte; 3* trois des plus anciens fonctionnaire· civils investis des fieux gradaé supérieurs, deux militaires du gradé* de mrr-oW (= colonel), at trois autres fonctionnaires civils; 4* le gouverneur de Bamoe s'il se trouve? h Constantinople, ou son représentant; 5* les trois représentants des principautés danubienne·; 6* quatre membre· des plus connus parmi les savants; 7* cinq négociants; 8* un banquier; 9* dix représentants dee corporations lee plus estimées; 10* deux délégué· de· paroisses de la capitale et du Boephor·;, 11* vingt-huit déléguée, envoyés par les proviso·· suivantes: Oéearée, Bphése, Héradép, Cynique, Nieomédiè et Nieée, Chalcédoine et Dereo·, Salonique, Tyrnovo, Andrinople, Amaeia, Janine, Brousse, Pélagonie, Boena. Crète, Trébisonde, Larissa, Philippopoli, Serrés, Stnyrne, Mitylène, Varna, Vidin, Sofia, Chios, Uskub, Pieidie, Néucéesrée. !<· droit d'électeur ne peut être exercé que par les sqjets de l'empire.

B. De epiwoporuan dotibua et aleotio··.

ΠιρΙ τβν Αναγκαίων προσόντων τβν πρδ Ρ Αρχι<ρατ<(αν έχλ<ξίμων, έΐι βέ χαί π«ρί τού τρόπου τή έχλογή αύτβν.

"Apbp. α'. Ό πρδ Αρχιιρβαίαν έχλέήμο όφ*ίλ«ι πρώτον v* ήναι έχ γινιτή ύπήχοο τή χρατ®* βασιλέα χαί ή διαγωγή ίου v* ύχήρξτ κΑντοα *v•πίληπτο χρδ τ· τήν χυβέρνησιν χαί πρδ τδ έθνο * Iséapov, v* έχη έγγρΑφου μαρτυρία τή χρηστή διαγωγή του έχ τών μιρών, έν οί διέτριψ* «ρέν ή χατασταδή έν τοί πατριαρχίιοι ή παρ* τιν< τβν Αρχιορέων· τρίτον, v* έχη χατ* το"ί έκκλησιαστιχοό χανόνα τήν Απαιταιμένην ήλιχίαν και τήν σωματικήν όλσχληρίαν* τέταρτον, v* ήν® γνωστό οί τήν έχχλησίαν έχ προλαβουσών «στών έχδουλίύαβων, όπηρβτήσα ώ κληρικό ή έν τοί πατριμρχHιχ ή icqpd avi sto Apj(jap*«» W xsvrastiav, Itet· y*

***Du** cuuKUmu* regiMS· poor *Urt MfM» i tffitufat, *t tur l* mui» iihetia»* Ass fodpoM.

Art. 1. Tout candidat h l'épiscopat doit; 1* être, par naissance, sujet de l'empire et avoir toujours eu une conduite irréprochable envers le gouvernement comme envers la nation; 9* présenter des certificats de bonne conduits, émanant des personne· au milieu deequel)·· il a vécu avant d'avoir été attaché au patriarcat ou h* qaelqu· évêché; 3· avoir l'intégrité corporelle et l'ège requis par lee casons da Γéglise; 4* s'être foit connaître de l'église par les foeotiaae qu'il anra fidèlement rompüsa pendant cinq an· panai Isa eoeUeiastiqu·· attachés an patriarcat oa h quelqns évêehé, pour y acquérir une oeaaatssaaoa suffisent· des rdhir··

έχη ΙκανΑ γνώσιι τΑν έκκληβιαστικών πραγμάτων, Α aad τήν πρδ διοίκησιν έπαρχία άπβτβυμένην τριβήν πέμπτον, νΑ ήναι ·έδήμών ιφδ τή ελληνική κα! τή ό»ωμανπιή «al αλφκή γλώσση Αναλόγω τή έπαρχίφ, (ί ήν ήδαλχ 8ίορ»ο>V

β*. 'Εκλέξιμοι πρδ ΑρχιαράτιΙαν ιοονw Απδ τού νύν όσοι φέροιχχν άποδ«ιχτικά όρΑοβόξων ΙΗολογικών μαΙΙημάτων Α ταλαιοδίβακτοι, ή κα! dost δέν έχουσι μέν τ««ύτ· Αποδαικτικά, ήναι βμω χρηστσή*«ι ani ένάρττο: κά! έχοιχπν έντ»λι! γνώσιΐ τών δρησκχυτικΑν. Έκ τούτων* 81 δσοι sic Αλλοδαπήν σπουδάζοντα έπανήλδον, όφβίλουαιν Ινα έλδωσιν α' συνδιάλαξιν μττΑ τΑν καθηγητών τή ένταύδα δαολσγική σχολή xal έπικυρ»(ψή παρ' αύτών ή ίκανότη νων· *tou* δέ έξ αύτών πάλιν δέν Ιχουσιν Αποδωκτικά, ούτοι έξιταζόμχνοι έν τή «χολή τούτη, κατΑ τήν τάξιν Αέλουσι λαμβάν«ι τά διπλώματά των, κα! οδτω Ηλοοσι iHwpstofrai έκλέξιμοι, ti 8' Αλλω , ούχί.

γ*. Htopsttai έπίση έκλέξιμο κβΐ έξηρημένό τή π»ντα·τού έκδουλχύσαω (ίτχ έν τοί πατριαρχιία *sfts* παρά τιν: τών Αρχιερέων «Ι ίστι , γνωστό Αν τή έκκλησίφ, χαίρ«ι τήν κοινήν ύπόληψιν έπ' Αρ·τή κα! μαδήσαι, Αλλ' Αφ' ού πρώτον ύποστή ,έξττίιχι κατά τό προλαβδν dphpov.

8'. Ή έκλογή κα! άποκατάστασι Αρχχρέω (ί χηρ·ύαυσαν έπαρχίαν γίνιται ψήφφ κα! δοκιμασίφ τή συνόδου τΑν μητροπολιτών κατά τήν ένέκαΩ·ν έπικρατούσαν έκκλησιαστικήν τάξιν διά τοΟτο ή σύνοδο , 'προτροπή κα! Αδ(ίφ τού πατριάρχοιή 4Ηλ·ι έγγράφ(·. έν καταστίχφ πάντα τού έχοντα τά Απαιτούμνα προσόντα* κα! έν π·ριπτΑσχι Μλαι έκλέγτι έξ αύτών τρέΤ ύποψηφίου βιή τήν χηρτύουσαν έπαρχίαν, προτιμΑσα πάντοτι. μτταξύ τβν έχόντων τά Γσα προσόντα τού τά πλ(!ου κα! πιστοτέρα πρδ τήν έκκλησίαν έκδουλιύσαι έχοντα ι κα! παριυβύ κατιρ-τχαμένη (Ι τήν έκκλησίαν, Ωέλ·ι έκτ«λ*Τ τήν ΙιρΑν τ<λ(τήν, άγαδ·ικνύουσα όριστικώ διά μυστική Ασαύτβ ψηφηφορία τδν ένα τΑν τριών ύπρψηφίβν. 'Εν πνριπτώση δέ ίσοψηφία , ύπιρισχύαι ή ψήφο τού πατριάρχου.

('. Ένπαριπτώ.στι άποβιώσ»β» Αρχκρέω τινδ ήσΰνοδο τΑν μητροπολιτώνδένΜλιι προχ«ρ<(ιί Αντικατάστασιν διαδόχου πρ!ν ή διαβ-.βααΦή ένfaùêà έπίσημο stδησι ,υπογ<γραμμίνή παράχtτΑνκληρικών κα!τΑν λαϊκών τή πόλοβ έκωνη , άναγγέλλουσα τήν ΑποβΙωσιν.

'. Έπχιβή καδώ *Λ* πατριάρχη , οβτω κα! έκαστο τών Αρχιαρέων ύπάρχ», κατά τά δκηκλιύσχι τών tspΑv έκκλησιαστικών κανδνβν, (οi§tO(«!{ τήν λαχοδσαν αύτφ έπαρχίαν, s! μή μόνον έάν πτριπίση <ί πρίξιι προκαλαύσα; τήν παύσιν αύτοΟ κατά τού νόμου τή κυβιρνήσβω , olov, προδοσίαν πρύ τήν κραταιάν βαβιλϋαν, Αδικίαν κα! καταπίχσιν πρδ τού έγκατοίκδυ , κα! λοιπά τοιαύτα * διά τούτο αί άπδ μι« *ύ* άλλην έπαρχίαν μτταΗβχι Απαγοραύονται-τού λοιπού dvsu δικαιολογημένη αιτία , ήγουν έάν ·ί μίαν έπαρχίαν, sirs'διά τδν πληώοσμδν.αύτή;, sits Α έκ τή ΗατΑ τη , άπαιτήται διορισμό Αρχιαρέω δοκίμου καί πολυπτίρου, τύτκ, κατά τδ σπανίο 'μέν ένιργούμινον, ΑνέκαΩτν βμ«· έπικρατούν έ*ο τή έκκλησία , ή σύνοδο τβν μητροπολιτών prtà τοΟ πατριάρχου êûsi συσκτφώή (ί dveépeotv τριών καταλλήλων Μεϋqpttiv έκ·τΑν .έχδντκν έπαρχύα άρχκρέον, καί άκολούώβ κατχρχομένη (ί τήν έκκλησίαν, Ωέλβι êntshsl τήν (ίΩισμένην τάξιν (τΑη ψήφων), άναδακνύουσα τ4ν ένα τβν τριών ύποψηφέων διά τή πλαιονοψη^ , ούτινο έρωτβμίνου *Un* 84χηται τήν μττάΩτσιν, -κα! άχσκρινομέν«ο δτι βέν Ηλ·ι νΑ άφήση ήν Ιχτι έπαρχίαν, ή σύνοβορ τΑν μητροπολιτών Μλ« προχβρτί *<ί ένα* τβν éDübiev hac^nppfasv,

eoojéoiastiques et l'expérience qu'exige l'adasïaistrutio· d'en dioeè··; 5* (avoir, én dehors du grec, le tare μ le slave, suivantle diocèse pour lequel U sera désigné.

'1* Seront désormais éligible· à un évêché teas ceux qui auront un diplôme constatant qu'ils ont achevé leurs études de théologie orthodoxe, ou encore ceux qui, (ans avoir un diplôme de ee genre, n'en sont pas moins honnêtes et vertueux et possèdent une connaissance complète de la religion. Ceux de ces candidats qui ont fait leur· études à l'étranger doivent, è leur retour, avoir une conférence avec le· professeurs de l'éeolo théologique de la capitale et obtenir un certificat d'aptitude. Quant aux autres qui n'ont pas de diplôme, ils subiront un examen è l'école théologique pour obtenir, en bonne règle, cette pièce; s'ils réussissent B è l'avoir, ils pourront compter parmi les candidats, mais non -dans le cas contraire.

3° On regarde aussi comme éligible, mémo sans qu'il soit resté pendant cinq ans attaché au patriarcat on h quelque évêché, tout sujet connu de l'église qui jouit de la considération, publique pour sa vertu et μ soienee; mais il deviq d'abord subir les exainens, suivant l'article précédent.

4" lie choix et la nomination d'un évêque è un siège vacant résultent du vote et de la reconnaissance du saint synode^_snjvant l usage en vigueur dans l'église *ab axuquo.* Dana ce but, le saint synode, sous l'impulsion et avec l'autorisation du patriarche, dresse une liste de tous ceux qui ont' les qusdités requises. Quand un siège devient vacant," il choisit, parmi ces aspirants, trois candidats. en ayant soin de toujours préférer, entre dès sujets doués d'égales qualités, ceux qui onOTxereé plus longtemps et plus fidèlemimt leurs fonctions, ecclésiastiques; apri*s quoi il se rend à l'églisq où. après avoir célébré la fonction sacrée, il nommtdéfinitivement, encore au scrutin secret, l'un des trois candidats. Si les suffrages sont égaux, c'est la voi^du patriarche qùi l'emporte.

5° Quand un évêque vient à mourir, le synode *ne* doit paa procéder è la nomination de «on successeur avant d'avoir reçu la notification officielle du décès, signée par le clergé et les laïques du lieu.

6" Suivant les prescriptions des saints canons de l'église, tout évêque, comme le patriarche luimême, occupe son siège pour la vie, è moins qu'il ne commette des actes exigeant sa déposition, d'après les lois de Γempire, par exemple, la trahison envers l'état, l'injustice et l'oppression à l'égard des habitants, et autres crimes semblables. Bn conséquence, les translations d'un siège à un autre sont désormais interdites, à moins d'une raison légitime. Voici, par exemple, un diocèse dont U population ou la position réclame le choix d'un évêque déjà éprouvé et très expérimenté: en oe ou, subruat une coutume M*es rare dans l'église, mais usitée' pourtant dès l'origine, le saint synode, de concert avec le patriarche, recherche parmi le· évêques déjà èn exercie· trois candidats convenable·; puis, m readout à l'église, il procède è l'opération d'USoge (le vote) et nomme à la majorité l'un des trois osuididats. On demande à l'élu •'il accepte sos rhqngemsttt. refûse-t-il d'abandonner Il sièÿl qu'i^uocupe, le synode s'adresse à l'un des deu» autrqê camBdats. D n'y a qu'une seule lÿhashAon da ponmm; encore ne l'est-elle, nous l'avons ait, quK pour de tps grave· misons.

ζ*. ΟΕ άρχιερεί πάντβ ίν γένη όφείλουσι συμ-Α φβνβ τοί ίκκλησιαστικοί; χανόσι νά ίδρεύωσιν ίν ταί έπαρχίαι αύτών, περιερχόμινοι αύτά κιττά τδ έθο εκάστη καθ' ώρισμένου καιρού καί έπισχεπτόμενοι πνευματικώ τού χριστιανού μ»ν, χωρί; νά έπιβαρύν«»σιν αύτού , μήτ» νά έχωσι τήν άδειαν νί μεταχειρίζωνται «ί» τήν ύπαλληλίαν των άρχιερεί τιτουλαρίου καί θεωρώσι δΓ αύτών τά ύποθισει; των, ίχτδ μόνον βαΗο; γήρω ή άνιάτου άσθενε'α καί ίχτδ ίάν έξ άλλη εύλογοφανού τίνο αιτία έκκλησιαστική ή πολιτική ήθελον μετακληθή ιί; Κωνσταντινούπολιν.

ν,'. Καθά ίν τφ άρθρφ ειρηται, έκαστο τών ίν ίνεργείφ άρχιερέων είναι ισόβιο ιί ήν έκλήθη ίπαρχίαν· άλλ' ίάν χριστιανοί έπαρχία τινδ; παρουσιάσωσιν άγωγήν χατά τού άρχιερέω των, τότε ή σύνοδο τόν μητροπολιτών, *itf* ού μετέλθη πρότερον βλου τού διαλλακτικού τρόπου μέχρι; εύλόγου τινδ διαστήματο χαί διά τών πλησιόχωρων άρχιερέων ίξετάσασα τό *πράγμα tppovtioq* χατά τό δέον ϋπίρ τή ειρηνοποιήσεω , εάν οί χινήσαντι τήν άγωγήν ίπιμείνωσιν άπαιτούντε; τήν διαδικασίαν, τότε θέλε» μετακαλείσθαι ινταύθα *ε* έγχαλούμινο άρχιερεύ * χαί έάν τί προτε.νόμενα εγκλήματα ήναι πνευματικά, ή δίκη ΰ-ίλβι γίνεσθαι ύπδ μόνη τή συνόδου τών μητροπολιτών, χατά τού έχχλησιαστιχού κανόνα · ίάν δί περιστρέφωνται ιί · άντικείμενα κοσμικά, τότε *6* πατριάρχη μιτά τή συνόδου τών μητροπολιτών διορίζει έπιτροπήν συγκιιμένην έξ όχτώ μελών τού μικτού συμβουλίου, τών τεσσάρων αρχιερατικών καί τών τισσάρων λαϊκών· ή έπιτροπή δί αύτη έξετάσασα τά καταθέσει άμφοτέρων τών μερών, θέλει σχηματίσει γνώμην καί θέλει άναφίρει έγγράφω (διά μαζμπατά) πρδ τδν πατριάρχην τά ίξαχθεϊσα παρατηρήσει , καί τότε θέλουν προσδιορίζεσθαι αί άναγκαΐαι ποιναί, συμφώνω πρδ τού νόμου τή κραταιά , κυβερνήσεω , καί θίλουσιν άναφέρεσθαι ιί τήν υψηλήν πύλην· χαί ίάν τδ έγκλημα τού μητροπολίτου ή τού έπισκόπου ήναι ικ τών κακουργημάτων, άφ' ού. πρώτον τδ πατριαρχείου τού άφαιρίση κατά φυσικόν λόγον τδν πνευματικόν τίτλον, τδν όποιον φέρει, θέλει τιμωρείσθαι καί κατά τού θεσπισθίντα ποινικού νόμου .

Ρ'. Κατά τήν περί τών έπαρχιακών συμβουλίων όρισθείταν τάξιν ύπδ τή υψηλή κυβερνήσεεε , οί κατά τόπου αρχιερεί ΰπβχρεούνται νά παρευρίσκωνται ιί τδ συμβούλων τή πρωτευούση; τή έπαρχία των καί νά ένεργώσι τά τή ύπηρεσία των· ίν περικτώσει δί άσθενεία ή άπουσία άρχιερέω τινδ , τότε ούτο; ύποχρεοΟται νά στίλλη έπίτροπόν του ιερωμένον, *ιί(* δί τά τών καζάδων συμβούλια νά διορίζη ωσαύτω ίπιτρόπαυ [«ρωμένου .

ι'. Οί άρχ:«ρ·! δίν δΰνμνται νά κάμωσι διαθήκην έπί τή ιδία αύτών π«ριουσίβ^· μ»τά τήν άποβίωσιν δέ τίνο έξ αύτών, Ηλουσιν ίξαφιίσώαι έκ

έξοδα, τά μνημόσυνα καί ψυχικά' ή δί λοιπή κινητή καί άκίνητο αύτού πιριουσιά Μλ»ι διαιρίϊσΰαι (ι τρία *ίβα* μέρη, έξ ών τό μέν, προσδιοριζόμινον έπί προιχισμφ τή μητροπόλ·ω ή ίπισχοπή , Ηλ«ι δαπανώσθαι ίί άγφάν άκινήτων χτημάτων, προσαυξανόμενων βαθμηδόν έξ αύτών τών προσόδων των, μέχρι; ού τά εισοδήματα αύτών φέρωσι τδ ίσόποσον τή έπιχορηγήσνω τού άρχαρ4»» · τά δί μηά ταύτα άπδ τού τρίτου τών άρχκρατικών περιουσιών προερχόμενα εισοδήματα δαπανηθήσονται ωσαύτω έπ' ώφελείφ τών κοινών τή έπαρχία καταστημάτων· τό β' *titfov* τρ^ τον dvfxsi εί τού κληρονόμου τού άποθανόν^ο - άπό δί τού ίτέρου ηριτημορίου τδ μίν ήμέσυ δίδεοώαι εί τά ίν Κωνσταντινουπόλει κοιηρ»φ<λή τού έθνου καταστήματα, τδ δί άλλο ήμιαυ θϊλβ ,δαπενώ•fou εί άγοράν Ακινήτων κτημάτων ίπί προικιάμφ τβύ οικουμενικού θρόνου, μέχρι ού τά *Λκ* αύτών

7* Tou» 1·» évêque» en général ont le devoir, conformément aux cgnons de l'église, de réaider dan» leur <Hocè»e, de visiter à des époques fixe», suivant la coutume établie, et de veiller aux intérêts spirituel» de leurs taxillos, sans leur être à charge. Ils n'ont pqtie droit de prendre h leur service des évêques tiwfoires et de les eb^rger d'expédier leurs propre» affaires, honnis le cm d'extrême v^liesse ou de maladie incurable, ou quant un autr% motif plausible, d'ordre religieux ou politique, oblige de les mander eux-mêmes h Constantinople.

8" Qaprfo la teneur de l'artiele 6. tops Jet évêques en "exercice sont nommés à vie à Heur siège. S'il Irrive que le» fidèles d'un diocèse intentent ^tne action contre leur évêque, le. saint synode emploie d'abord,. pendant un temps convenable, toutes les mesures de conciliation: il a recours aux évêques voisins pour ouvrir une enquête et rétablir la paix. Mai» ai les pétitionnaire» persistent h réclamer le procès, l'évêque accusé est mandé h Constantinople. Les griefs allégués sont-ils d'ordre religieux, la cause ressort seulement du saint synode, suivant les canons de l'église; ont-ils au contraire pour objet des matièges d'ordre temporel. le (totriarche, de concert avec le synod·, nomme une commission, composée de» quatre métropolitains et de quarfe laïque» du conseil mixte. Ceux-ci examinent ensemble les déposition· des deux parties, formulent leux avis et adressent par écrit (dans un maxbata) leurs conclusiniis au patriarche. Alors on stipule les peines nécessaires, conformément sux lois de l'empire, et on en réfère h la sublime porte. Si.le délit commis par le métropolitain ou l.évêque est un délit énorme, le patriarcat commence par dépouiller tçut h Tait le coupable du titre spirituel qu'il porte, et on le châtie d'après les disposition» du code pénal.

8° Suivant la loi promulguée par le gouvernement impérial au sujet des conseils provinciaux, les évêques des province» sont tenus d'assister au conseil du chef-lieu de leur vilayet, et d'y remplir ce qu'exige leur fonction. S'ils sont malades ou absents, ils y délégueront un ecclésiastique i ils désigneront aussi des ecclésiastique» pour les représenter au conseil des casa».

10° Les évêques ne peuvent pas disposer par testament de leur fortune personnelle. Quand l'pn d'eux vient h mourir, on commence par prélever sur l'hoirie de quoi couvrir les frais des funérailles, des services funèbres et des aumônes. Le reste de sa fortune mobilière ou immobilière oet divisé en trois parts égales. la> première sert *à doter la* métropole ou l'évêché; on l'affecte h l'achat d'immeubles è augmenter successivement de leurs propres revenu», jusqu'à ee que le produit de ces derniers soit égal au montant du traitement de l'évêque. Ce résultat obtenu, les revends è recueillir de ce premier tiers des biens épiscopaux seront consacrés, d'une façon analogue, au profit des établissements pubttcs du diocèse. *Le* second tien appartient aux héritien du défont. Quant au dentiar tien, on en affectera ^ moitié aux établisse mente nationaux da bienfoisaaos de Coasta^uiople; l'autre moitié sera empkfÿée en achats d'immeubM, h titre dg dotation eu fovour du siège eoumtaiqw, juaqu'è µ que les nvsus produits par e£ im-

Αποφ«ρόμ«να «ίσοβήμικα έξιαωδώσι τφ χοοφ τοθ πατριαρχικού σιτηρ«οίου· tà Μ μ«τΑ ταΟτα οδτω κροτπτριζάμ«να δ««νηδήσοντνκ έχίσή «ί Αγοράν Ακινήτων κτημάτων, τών όποιων «ί πρόσοδοι προ®· *iwftaUpvnai* «ί; ώφέλαα* τών t» Κωνσταντίνοι»· κύλ«ι κοινών τοθ έθνου κιηοισέημνίτων· έάν δέό Αχοδανών έχη ««ριουσίαν τινά έχ συγγινιχή κληρονομιά Ακοδ«δ«ιγμένη , ή διαθήκη «Ατη Μλ« έχ«ι τά κθρο χαί τήν ίσχύν μή ύκαρχούση δμω διαδήχη , *έλ«ι διανέμβσδαι χαί ή π«ριουσί« «&τη, ώ χαι ή λοιπή, διβιρουμένη «ί τρία μέρη, Ας <ίρηται· χαί 4 κανονισμό ούτο Ηλ*ι 6ιατηρ*Ισδαι έκί τών πιριουσιών πάση τάξ««· Αρχιτρέων, ΑιΑ τοθ κατριάρχου δηλονήπ μέχρι τόν έκισκίπων αυτών. Έν τή έχτχλίσν. ' 84 τοθ χανονισμοθ τούτου δέον ύπάγτσδαι ται π«ρί γαιών 8ιατάξ«σι χα! τοί βαχοοφίχοί νόμοι . ·

ια'. Τών ίβιωτιυόντων πατριαρχών, μητροπολιτών χαί τιτουλαρίων έπισχόπων αί μ«τά θάνατον καταλχικόμιναι π«ριουσίαι, μ«τά τήν έξαίρταιν τών έπί χηδ«ίφ χαί (ί ψυχικά χαί άλλα Απαραίτητα δαπανήματα άναγκαιούντων, ^Ηλουσι διαιραίσθαι.«ί τρίαίσα μέρη, ών τδ μέν έν 8οδήσ«ται οί δ*ί τών χληρονόμών αύτών, διά δέ τοθ έτέρου δέλουσιν άγοράζχσθαι χτήματα έπί προικισμφ τοθ τι οίχουμινιχοθ θρόνου χαί τών ινταϋΟα χοινών χαταστημάτων έξ ήμκχία , τδ 84 άλλο τρίτον θέλ«ι όριζισθαι διά τά έν τή πατρίΒι αύτών χοινωφιλή καταστήματα.

ψ'. U τοθ έπί τοθ obtouptvixoO θρόνρυ Αποθνήσκοντο πατριάρχη πιριουσία θέλ«ι διαιρΛσίΙαι έπί‘ση «ί τρία <σα μέρη· χαί τό μέν μέντι τφ οΐχονμινιχφ θρόνφ, 4ίϋ προσχτήσιι χτημάτων ίδαπανώμινον, τά 84 δ«ύτ«ρον δίδοται οί; 8«t έχ τών κληρονόμων αύτού, τοθ, 84 τρίτου τδ μέν ήμισυ θέλιι χρατβίσθαι πάλιν διά τδν οικουμενικόν θρόνον έπί προικισμφ αύτοΟ, τδ 84 άλλο ήμισυ δέλχι δίδοσθαι «ί τά ίνταοθα κοινά καταστήματα.

ιγ'. Έν π«ριπτώσ«ι θανάτου κλήριχοθ τινό αρχηγού, τέρσαρι τών πλησίον αύτοΟ τυχόντων προκριτωτέρων όρθρδόξων κατοίκων όμοθ μ«τά Μσαάρων κληρικών θέλουσι λαμβάν«ι Τήν φροντίδα ίνα καταγράψωσι τήν πχριουαίάν αύτοΟ χαί σφραγισωσιν έν άσφαλιίφ, χαί Ακολούθω θέλουσιν ιίδοποιιί τφ οίχουμινιχφ πατριάρχη καί λαμβάνω τά άνηκούσα όδηγία διά τά π«ραιτέρ«- οί αύτοί πρόκριτοι Φέλουσι λαμβάνω τήν έπιστασίαν τή κηδβία χαί τών μνημοσύνων αύτοΟ.

ιδ'. θέλω συνταχθή ήδη χώδιξ, έν φ Μλουσι καταγραφή πάντχ χαί οί έν τοί λ«*α! τοθ κράτου έπαρχίαι «ύρ»αχόμ«νο(χαί πρό; Αρχιχρ«π«ίαν έκλέξιμοι κληρικοί, βσοι φέρουσι δηλονότι τά έπί τούτφ άπαιτούμχνα προσόντα, οίτινт χ«d Φέλθ9« μ*τακαλοίσδ^ι 8ιΑ πβηριαρχικών έπιστολών· άχολοόδ«« δέ δοοι τοιοθτοι Από χαιροΟ «ί καιρόν ή·«λον παρουσιάζ*σδα», θέλουαι κβτταγράφβάδνη ύπό τακτικήν ήμχρομηνίαν xsrtè συνέπωαν Αναφορά τών συνιστώνW αύιοό (έν ή δόλου» διβλαμβάνβσδαι κκί τΑ Ατομικά αύτών προσόντα), άφ' οό αροηγοιιμένω; ήδ«λον 4{«τ·σδή «ί τήν έκκλησιασαχήκ^σχολήν αυμφών«> τφ π«ρί 4(«τάο·« xsrea τΑ Φαησχ«νηκΑ γνόιακ Ανωτέρω δατγβγραμμένφ ΑρΦρφ. |

Lmsubtas égalent 1« montant Ao ia Uste civile d« patriarche. Co quos reeusiUsra enmdte Aa oo ebuf servira h acheter Aoo immeubles, dant lus Tuvsans eeroat oflaolAo A 1'mitrottea Aoo établisoemaute Ao UaafchoMO η«o U natio· powèdi daa« h oapitpje. Si, panni loa biens da défont, il ea oat qai proviennent do ses paroato par sait· d'nn Mrito*· bion établi, le taatameat qa'il farn do oea bioos aura force et valear; mais ai oe testament n'existe pas, les biens on question seront, comme les sutres, divisés on trois parta, ainti qu'il a été dit. Les dispositions qui précédent « appliquent b la fortune dos prélats do toute classe, depuis le patriarche jusqu'aux simples évêques: mais pour leur' mise en vigueur, on devra 'so conformer aux décrets relatifs aux terres publiques ainsi qu'aux lois des vakoufs.

11* Quand le défunt est un patriarche ou un métropolitain en disponibilité ou un évêque titulaire, on prélèvera d'abord sur la fortune laissée par lui la somme nécessaire pour les funérailles, les aumônes et autres dépenses indispensables: on la divisera ensuite en trois parts égales, dont l'une sera abandonnée A ses héritiers légaux, l'autre servira b.acheter des immeubles, pour la dotation, en parties égales, du siège ircuménique «t des étsblissemeûts nationaux de la capitale, la troisième sera attribuée aux établissements publics du paya natal du défunt.

12* La Tortuno d'un patriarche décédé sur le siège (Bcuménique sera de même partagée en trois portion· égales: l'une, restant au siège oecuménique, est consacrée à acquérir des immeubles; la seconde est laissée aux héritiers légaux ; quant à la troisième,' on en garde encore la moitié pour la dotation du siège œcuménique; l'autre moitié est affectée aux établissements public» de la capitate.

13* A la mort d'un ecclésiastique on activité de service, quatre des plus notables orthodoxes du voisinage et quatre ecclésiastiques ont soin de dresser un inventaire de sa fortune et d'y apposer les scellée. Ih préviennent ensuite le patriarche œcuménique qui envoie las instructions nécessaires sur les mesures à prendre. Ces mêmes notables se chargent des obsèques et des services funèbres.

14* On dressera dès maintenant un tableau où seront inscrits tous les clercs éligibles A l'épiscopat, même ceux des provinces de' l'empire, c'est-à-dire tons ceux qui auront Iss qualités requises pour oui· et qui seront mandés par lettres patriarcalss. Ensuite, A mesure que d'antres candidats su présenteront, on les inscrira sous une date déterminée, suivant l'arrivée des lettres de recommandation. On u'oubMsru pus de mentionner dans osa lettres lus qualités pereonnelles du candidat Cuhri-ei devra passer b l'école théologique un examen préalable, suivant l'artiale ei-dessas formulé an sqjet des examens m théologie.

G. Ds ma«>o*oUtern; a ayaoAo humantia

A'.,

Π«ρί τοθ τρόπΟυ τοθ σχηματισμού τή συνόδου τών μητροπολιτών.

Άρδρ. «'. Ή σύνοδο τών μητροπολιτών, συνισταμένη έχ ωώΒοχα μητροπολιτών τοθ oixaupsvtxoO πατριβφχίΜΟ θρόνου «αι Μ τήν apcsipiιgi τοθ «bwuyàvtMb «πριάρχου ιιuwιMou, έαοιδή ««Α τήν

I.

Dm m«A« d« /«rmrtiou du spnodf *dtt mMro-*

Art. 1. Le synodo doe métropolitains se eouposa de douse métropohtaias soumis au riêge patriarcal ocaméaiqua et siégeant sens la présidence du patriaNho «NsmMqum Oonformémoat ή l'ordrc établi dès l'aolgfo· M sa viptsr, U «et

petvra odvvou ή «veupa^ *ρχή «dnm» t·* ένè vb otxMpevmè* πατριΑρΧή* ιιατ·λοϋντων χριστιανικών λαών, Ηλη .καταβΑΐΑιι πώσαν vkmM|v xoi> npoondèsiav de (λα tàç ανουματιχΑ taoHoate τού dévoue, έν«ργοθαα aetA, τού ι«ροδ έχχλησιαστιχοδ κανόνα , dov, dg τό dvwHramdmte aol τού ««φομοδ dpgMpémv 4e.H«ic mpweOMs, τήν τινι· χήν βιλτέωδν, ketipptv ad (ωξαγωγήν τών tt Απανταχού μβναηηρίων ad τή lv iή ηρωηυούβη όδνική δτίλογιχή αχ·λή · Mku έκαγρυαν·! de τήν διαρόΑα(ιν τ·* όρδοδόξων χριστιανών Απδ «Αση teqpeioe Αλλοηρίω», δνναμένη ** bap*dpfi τΑ XP'-«mvïü αδτών ρρονήματα ad vA γένη χρό{χνο τού vA μβταβΑλωσι τδ δρήσπευμέ των· Ηλ® ηρβντίζκ vé βιορίζη ad στέλλη AvrsAH τ· b ββαιλινούση ad b toioate taie έπβρχίαι ι₀0 χρΑτου Αήιόύ ad ένατου tepete, b« χηρόπωσι tele χρίστιανοί τδν λόγον T00 tooO· δέλέι αρομη&τύι xol διανέμει *Bon* έγχρίνει Αναγχεία βφλία xd έγχεφίδια πρό te ηωτισμδν too χλήρου και χατήχησιν.τών χριστιανών, ού (vena δέλοι ύπέρχει b τοί πατριαρχείοι τυ*ογραφείον καλώ βιωργανισμένον' de τδ τυπογραφείο» δέ τούτο 8t' δσα βιβλία·xd έγχειρίδια (έκτδ τών Μδαρώ θρησκευηχών) ήθελον τυπωδή, όφείλει τδ πατριαρχείον vi συνεννοήται περί αύτών προηγουμένω κατέ τδ ΝιζΑμι μιτά τού ύψηλού ύπουργείου τή δημοσίου έκπαιδεύσεω . Πρό ένέργ®αν δέ τούτων ή σύνοδο τών μητροπολιτών δέον vi Ανταχοχρίνηται μετά τών έν ταί έπαρχίαι τού κράτου Αρχιερέεεν, οίπνε θέλουσιν Αναρέρεσδεκ κατ' edOelav πρδ *βύτήν*, xai ούδενί έπιτρέπεται (ξωθεν !να έπιμιχδή χί τι ϋποΜσκ χαί τά δικαιώματα τά τή πνευματική τή συνόδου τών μητροπολιτών έξουσίμ Ανήχοντα.

β*. Καταργουμένων τούντεύδεν τών έφοριών χαί τή ειθισμένη τών έγκρίτων Αρχιερέων ένδημία , Απαντχ οί μητροπολίται τού οίχουμχχχοΟ θρόνου (χουσιν έξίσου τδ διχαίιυμα vi διορίζονται μέλη τή συνίδου τών μητροπολιτών Avi δύω έτη (Χαστο χατά σερέν περιοδικήν, Ανανεουμένου χατ' έτο τοΟ ήμίσεο τοΟ προσωπικού αύτή , ώστε ίκαστον μέλο vi μή βιαμένη έν τή συνόδφ πλέον τών δύο. Ατών, ήίπαντα δέ τϊ μέλη τή συνόδου τών μητροπολιτών δχΑρχουσιν ισοδύναμα xai ισόψηφα ό πρδ τήν έξίσχησιν τών συνοδικών πράξεων, μηδιμιέ έν αύτοί δπαρχούση διαχρίοβω ή ύπεροχή . Τδ 8έ χατΑστιχον τών αί βασιλεύουσαν ένδημούντων ή Αποδημούντων Αρχιχρέον Ηλχι οτέλλβι τδ πατριαρχχίον «ί τήν δψηλήν πύλην xai θέλει «ίδοποι«Ι τδ πράγμα.

γ'. Οί ΑποχαθιοτΑμίνοι de tie Ιπαρχία Αρχιχρχί , έάν.μέν ώσιν έχ νέα χιιροτονία , δέν δύνανται vi διορισδώσι μέλη τή συνόδου χρίν ή &ατρίψοσι πέντι όλόχληρα (τη έν τή ποίμνη δον- έΑν δέ έχ μχταΗαχο , όφ«ίλουσι vA διατρίφοσιν ώσαύτο τρία (τη έν τή ποίμνη των δύνανται δέ vi Αποφύγωσι τήν πρόσχλησιν μόνον οί προβχβηχότχ τή ήλιχίφ, πϊντχ δέ οί λοιποί όφ«ίλουσιν ιποχρχωτιχώ προοχαλούμχνοι νά μιταβαίνωσιν Αμέσω «ί Κωνσταν-, τινούπολιν.

δ', βέλουσι διοριαθή ΑνΑλογα χρηματικέ έηιχορηγήματα, τΑ όποια δέλουσι λαμβΑνκ οί έχ τών μχλών τή συνόδου Αρχκρχί , τών δποίον τΑ ταχτικέ εισοδήματα doiv άλιγώτιρα τών πιντήχοντα χιλιέδον γροσίων πρδ βοήθοαν τών έξόδον τή b Κοναταντινουπόλ® διατριβή των, Αφ' ήμέρα Αναλέβη (παστό τέ συνοδικέ (ργα μέχρι τή Αντιχαταοτώαοώ tou, V

ΧυνετΑχώη έπίτηδε χατέλογο ΑπΑντων τών μητροπολιτών, διαιρών αδτοδ αί τρβί χλέαα , πρρ<· λαμβανοόσα ΑνΑ b τριτημόριον τοΟ δλου ΑριΑμοΦ αύτών. ΚατΑ τδν χατώλογον τούτον, ηρ« μήνα ^ρό τή λήξέω τή αροΗαμία έχέστοο (του , ό πατριΑρχη μ«τΑ τή i*A συνόδου Μλ« λαμβΑνω ΑνΑ έζ έχέστη χλώσσω , τδν πρώτ« δηλαδή xd

ιαέ faawat· le ooatn Ae l'aatoritô epiritaeUe poor teat le people ekrôtioa rdevaat da patriaid* <aoawdniqae: ea oooaÔ^aêaee, oee eoiae et ae «oUieitade devront e'ôteadre, eoafondaad aax eaiato eoaoae de Tôgliee, é toetee iee atoiroe «piritaottee de la ytoa; telle· eoat: le taotplaoeeMat de· erehotô^aee et h Béaeiaetiod aax digeo vMMto, l'a^dUoratk», le eoaeervatioa et le gaaveraeawet do toee le· nioaeatirM, aiad qae do l'ôoole tMologiqae nationale établie daae la capitale; il veiller· A prdoerrer le· chrétien· orthodoxe· do tonte influence étrangère, capable d'altérer lean eentiBont» religioax et de le· aaeaer h changer de religion; U earn grand «oin de nommer et d'envoyer id, done la capitale, et done toute· le· province· de l'empire, de· prêtre· digne· et vortaeax, pour annoncer aux fidèle· la parole de Diea; il ·· procurera et fera diatribuer ton· lee'livroe et manaola qu'il jugera nécesæairee pour le développement du clergé et l'inatraotion de· fidèle·. Dcam bat, on établira au patriarcat une imprimerie bien pourvue: pour le» livre· et menuela qu'on voudra faire paraître è cette imprimerie,, en dehon dee ouvragée purement religieux, le patriarcat devra, conformément au Nixam, ae concerter d'arance avec le miniatère de l'instruction publique. Pour exécuter ce· mecure·, le saint synode doit correspondre' avec Je· archevêque· de· provinces de l'empira, qui lui répondront tout de suite. Il n'est permis h personne de s'immiscer dans les aiaires et les attributions réservées h l'autorité spirituelle du ssùqt synode.

9° Les procurations et le séjour habitael dans la capitale des prélat· privilégiés étant désormais abolis, tous les métropolitains relevant du aiège creuménique ont également te droit de faire partie du saint synode, chacun pendant deux ans, è tour de rôle ; on renouvelle tous le· ans h moitié de» membre·, de telle manière que chacun d'eux ne reste pas au synode plus de deux ans. Tous le· membres du saint Synode ont* la même autorité et le même suffrage dans l'exercice de leurs fonctions synodales; il n'existê entra eux ni distinction ai suprématie d'aucune sorte. La liste des prélats qui résident dans la capitale ou s'en éloignent sera adressée par le patriarche è la sublime porto, avec les indications convenables.

3* Quant aux prélats on résidence dans lee provinces, s'ils viennent d'être ordonné·, ila ne peuvent être nommé· membre· du «ynode avant d avoir pâmé cteq àaném entière· dan· leur diocèee; s'ib ont été (implement transféré·, il faudra ua *eijour de* trois ms dans leur nouveau diooèee. Seal·, Im prélat· d'an Age fort avancé pourront récuser leur mandat; tous les autras sont absolument tenns, dès qa'oa 1m appelle, de se rendra immédiatement è Constantinople.

4* On fixera un traitement proportionnel è percevoir par les métropolitain·' dn synode dont le· revenue ordinaire· seraieat inférieurs è 80 000 piaetrae, pou lee aider è couvrir lea fraie de réeidsaoe è Côastaatinqplo, è compter da jow de leu entrée en fonctions jaaqa'è leur remplacement.

5· Oh a drossé tout exprès use liste de teu les métropolitains, sa tes répartissent ea trois classes, dpnt chacans comprend na tiers de teu nombre total. Tone tee ana, trois mois avant l'expiration h .délai fixé, la'patriarch·, de concert#avee te sedat synods, ohnieira eu eotto Hste deux titulaires pu dosas, ii savoir te pramter et te deraier, et te·

/iiy τελ<υταΤσν? χαί iΗλιι προσχαλε? αύτού; εί ἀντι-χατάστασιν τών παλαιών, οΤπν'ε Ανευ Αναβολή όφείλουαι vi έπιστρέψο»σ·.ν ει τά έπαρχία των.^·

'. Έν περιπτώσει άποβιώσεο τινώ; τώτζσυνοδι-χώ.ν μελών πρδ τή λήξεω; τή προθεσμία πφν δύω Ίιτών. έάν ή άποβίωσι συμβή τδ πρώτον Ιτο, 6 Αμέσω ιπύμεν^ ' $ίλιι άχτικα^στβσ^αι αυτόν καί άναπληροί τά δύω ιτη· έάν δέ τδ δεύτερον, τότε ο! ολίγο: μήγι vi έπιμετρώντα: ν'; τδν χατά σειράν •^ή τάξεω προσκληθησόμενον.

Σημείωσι. Τδ προσωπικόν τή συνόδου τών μητροπολιτών ^οσδ;οο:?»ται^^έ:ρεξή ·#ατά μέν τδ πρώτον ιτο; iΗλουσ: μείνε: ενταύθα μέλη τή συνόδου .τών μητροπολιτών τρεί; έχ τών μελών τή προσωρινή συνελεύσεω;, εκλεγόμενοι παρχ'τού πατριάρχου χαι τή συνόδου διά μυστική ψηφηφορια, καί έννία θάλουσι προσζληθή έχ τών άποδημούντων Αρχιερέων ανά τρει άφ' έκαστη; τών τριών πλάσεων, ήτοι ό πρώτο; καί δ τελευταιο καί ό ιπόμενο τώ πρωτφ. Εν δέ τή συμπληοώρε: τού έτου τδ ήμισυ τού προσωπικού τούτ^Γήτο: οί τρει έκ τών μελών τή προσωρινή συνελεύσεω κα: τρει έκ τών λοιπών εννέα, ό πρώτο έχάστη τάξεω, 1>έλουσ:ν $πέρχεσθ·αι εί τά έπαρχία αύτών, άντικαθτστά^νων ετέρων έξ προσώπων, λαμβανομένων δύω έξ 4*άστη πλάσεω κατ έξακολού^ζσιν τή; σειρά; ένδ έκαστου.

?\^ζ_Μετ^/ττ(ν\έγκατάστασιν ειδική μικτή έπ:-τροπή πρδ διε>Λτησιν κα: άπόσβε^ιν τών χρεών τού κοινού και τών καλουμένων αύλιχών, τά μέλη τή συνόδου τών μητροπολιτών άπαλλάττοντα: τού έκτ:θ·εσί>αι ει εγγυήσει καί έκδιδόναι τοχοφόρα γραμματέα έ^νικών δανείων, χα: αύστηρώ κωλύεται τούτο τού λοιπού.

η*. Πάσα πράξι τή συνόδου γινομένη άνευ τή ειδήσεω καί τή παρουσία τού πατριάρχου υπάρχει άκυρο * καί πάσα πράξι γινομένη μονομερώ παρά τού πατριάρχου υπάρχει ωσαύτω άκυρο · πάσαν δέ πράξιν τή συνόδου φίρουσαν τήν πλειοψηφίαν έν πλήρε: συνεδριάσει τών συνοδικών μελών Οφείλε: ο πατριάρχη νά παραδίχηται καί νά ένεργή.

Ούδεί τών συνοδικών Αρχιερέων δύναται, ληξάση τή προθεσμία τή ένδημία του, νά διαμείνη έπ' ούδεμιά* προφάσει έν Κωνσταντινουπόλει Ανευ μεγίστη Ανάγκη: ή ασθένεια - άλλά καί τούτο Ηλει γίνεσαι τή ειδήσει τή; συνόδου έπί προ»>εσμί^ Αναλόγιο, προσδιοριζομένη ύπδ τού πατριάρχου, καί περί τούτου $Hλ·: δίδεσ^αι εΓδησι ει τήν ύψηλήν πύλην οί δέ τοιούτο: αρχιερεί δέν ΙΜλουσι συνεδριάζει ουδέ χοροστατεί.

·Λ Ούδεί τών ύπδ τήν δικαιοδοσίαν τοϋ οικουμενικού θρόνου αρχιερέων δΑνατ^ι ένδημήσαι εί Κωνσταντινούπολή/ έπ' ούδιμιά προφάσει Ανευ προηγουμένη άδεια τού πατριάρχου καί ειδήσεω τή συνόδου τών μητροπολιτών.

ια'. Ή διετή περίοδο Αρξεται. άμα τά κανόνισΙΗντα /αρά τή έΙΗική προσωρινή συνελεύσεω έπ:κυρωι>ώσ: παρά τή αύτοκρατορική αύτού μεγαλii$τητο τού ευεργετικωτάτου ήμών Ανακτο έν τή προσεχεστέρφ έπισήμφ έορτή.

ιβ'. Έάν ό πατριάρχη παρεκτραπή τών πνευματικών αύτού χρεών καί καθηκόντων, καί μετά τήν πρώτην καί δευτίραν εύσχημον παρατήρησήν τή συνόδου ήΐίελι φανή Ανεπίδεκτο συμβουλή; καί διορ^ώσεω, τότε ή σύνοδο; τών μητροπολιτών, συνεννοουμένη μετά τών μελών τού συστηiΗ,σομένου μικτού διαρκού συμβουλίου, έπαναλαμβάνει δμού τά αύτά εύσχήμου παρατηρήσει * άλλ' έάν καί πάλιν έπιμέν-g, τόη άμφότερα όμού τά σώματα Ηλουσιν άναφέρεσάαι έγγρά^ω πρδ τήν ύψηλήν πύλην, καί ζητεί τήν παύσίν του' έπίση έάν δ πατριάρχη άντιβαίν^ ει τά πολιτικά του καθήκοντα, τότε τδ διαρκέ μικτόν συμβούλιον Ηλει πράξει πρώτον έξ έαυτοΟ, καί έπειτα

A invitera à remplacer les ancien»; ceux-ci devront retourner sans retard d4ns leurs diocèses respectif·.

6° Dq^is le cfts uù uti membre dû synode viendrait à mourir avant l'expiration des deux ans fixés, le préUt qui vient immédiatement après lui le remplace et achève^les deux ans, lorsque le décès arrive la-première année: $ il survieiit la secorfde, les quelques mois non encore écoulés sont comptée en surcroît au titulaire appelé a siéger par le tour de rôle.

» *Remarque.* La composition du synode de» n^ttopolifains est fixéç comme il sqjt : pour la première année, resteront ici comme membres du synode des métropolitains trois des membres de l'Assemblée provisoire^ à choisir par le patriarche et le synode au scrutin secret; les neufs autre» seront pris parmi le» prélats étrangers, en raison de trois par classe, savoir lp ggpmier et le dernif^ de chacune d'elle» et celui venant immédiatement «près le premier. A l expiratiqp de l'année, la moitié de ce personnel, savoir les trois membres*de ΓAssemblée provisoire et trois pris parmi les neufs autres, le premier de chaque série, retourneront chacun dans son diocèse et seront remplacés par six autres prélats, deux de chaque classe, venant immédiatement après les pré-, cèdent· dans chaque série.

7° Comme une commission mixte spéciale a été instituée pour régler et éteindre les dettes de la communauté et les dettes dites de la cour, les membres du saint synode sont dispensés de fournir des cautions et de délivrai· des billets d'emprunts au nom de la nation. <'oei est desbrnnu* sévèrement interdit.

8° Tout acte du synode fait ù l insu ou en l'absence du patriarche est nul, comme aussi tout C acte émanant du patriarche seul demeure sans valeur. Mais toute décision synodale prise à la majorité des voix, en séance plénière des membres du synode, doit être sanctionnée et exécutée par le patriarche.

9° Aucun métropolitain du synode ne peut, au terme de^son mandat, demeurer à Constantinople sous aucun prétexte, hormis le cas de maladie ou d'extréme nécessité encore cela n'aura-t-il lieu qu'avec l'assentiment du synode et la fixation par le patriarche d'un délai convenable. De plus, la sublime porte en sera informée. Lee prélats en question 'ne prendront part, ni aux séance» ni à l'assistance au chœur.

10° Aucun des métropolitains relevant du siège œcuménique É* peut se rendre 5 Constantinople, sous aucun prétexte, sans l autorisation préalable du patriarche et {approbation du saint synode

D

11° On comptera la période de deux ans à partir de la première fête solennelle qui suivra la sanction donnée aux règlements du conseil national par sa hautesse impériale, notre très magnanipne souverain.

12° Si le patriarche manque à ses obligations **t 4 ses devoirs spirituels, et qu'après une première et une seconde remontrance respectueuse de la part du synode, il ne tient aucun compte des avertissements ni des correction·, le saint synode, de. concert evec le conseil mixte permanent qui va être institué, renouvelle ces mêmes respectueuses remontrances; dans le cas où il «obstiné, les deux <*orps réunis en réfèrent par écrit à la sublime porte et réclament sa déposition. Pareillement, si le patriarche manque à ··· devoirs civils, le conseil mixte 'pennaneat agit d'abord tout seul, puis avec le saint synode, comme plus haut. Toutefois, pour

μ<τά τή συνόδου, ώ ιηωθο' άλλ' έν τοσούτω ώ «pii τ»,ν έχτάλ<σ:ν τή πβύσκβ τοϋ ««τριήχου, 8ίον νά συμφα>νήσ»σι τά ίϋό τρίτ* ί» ιχάστου σώμιτ&.

B'.

Σχίσν. τοϋ οϊχουμ«ν·.χυϋ' πστριάρχου μ«τά τή αυν4ιοιΐ τών μητροπολιτών

Ό ο;χουμ«νιχάΤ*π«τρ:4ρχηφ ώ άνώτατο πν,υ-μχτ-.χό άρχηγό *βι^« ρ«λή άπαντο τοϋ, ϋπά τάν οίχουμχνιχόν frpivoV ϋποχιιμένου χλήρου, 4φ(ίλ·:·

Νά ίϊίχνύή]—τδ χαλίν π«ράδι:γμα πρδ πάσαν > τήν ά'ί»λφότητα, προσφ«ρ4μ«νο. φιλαδάλφω χα! »!λ·.-χρ:νώ νh. πάντα του άρχιιριί άνιυ διαστολή προσώπου χαί άτομιχών συμπαίϊν.ών.

jf. Νά προστατ,ϋη μ<τά τή συνόδου τά,ν μητροπολιτών δλαι δυνάμισι τοϋ ,άδίχώ χαταίιωχομένου ίχ τών τοϋ χλ^ου.

γ'. Νά έπιτηρή κα! έπαγρυπνή έπί τή> διαγωγή κα! τοϋ ,πολιτεύματο τοϋ κλήρου, χα! τά μέν χαλά κα! Αξιέπαινα νά ένθαρρύνη διά προσφόρων μέσων, τά δέ Αξιόμεμπτα καί απάδοντα τή έΧκλησιαστική άξχπρεπείφ νά περιστέλλη κα! κατά τδ δέον να παιδεύη τή συμπράξει τή συνοδού τών μητροπολιτών,

δ'. Νi τιμά χα: περιποιήται κατά τδ δέον τά μέλη τή : >δου τών μητροπολιτοιν. φερόμενο; πρδ * πάντα άνκαιρέτω μετά ήπιότητο φιλαδέλφου πρδ Αποφυγήν πϊντδ σκανδάλου χα! ύπονοια.

ε'. Νά έπιράλλη έντδ; τή ιερά; συνόδου τήν πρέπουσαν ευταξίαν, ▪/αλόγω τή υψηλή αύτή θέσει, πρδ εύκλειαν τή έκκλησία, μηδόλω συγχωρών νά προφέρωντα: έν ταί σμνεδριάσεσι πρ,δ πάντων λόγοι Απρεπεί κα: σκανδαλώδει, μή άνήκοντε τφ Αρχιερατική χαρακτήρι. κα: γινόμενο; ό Ιδιο παράδειγμα

Νά φυμπράττη χα: συνεργάζηται μετά τή συνόδου τών μητροπολιτών Απα3ώ; χα: άμερολήπτω χα: Ανευ ιδχτελεία;. έχων πάντοτε^ύπ' ίψιν τά κοινά τή έκκλησία κ,α! τού έθνου συμφέροντα καί προστατικών αύτά δλχι δυνάμεσι.

ζ'. Νά εχη έντδ τώ* πατριαρχείων δωμάτιόν τ: κατάλληλον. :να συνέρχητα: έν αυτψ έχτάκτω, οσάκι δεήση, ή σύνοδο, τή ειδήσε: τού πατριάρχου, καί * σχίπτητα: κατ' ιδίαν περ: παντδ πράγματο, ατε δή μή συγχωρουμένου έκτδ τών πατριαρχιών συγχροτείν

i".

Καθήκοντα τών αρχιερατικών μελών τή ιερά συνόδου.

Τά αρχιερατικά μέλη τή συνόδου όφείλουσι

α'. Νά σέβωντα: καί τιμώσι κατ' Αξίαν τδν πατριάρχην, ώ Ανώτερον πνευματικόν αρχηγόν τή έκκλησία καί τοϋ έθνου, ύπείκοντε. κα! πειθόμενοι εί .τά; Ιμφρονα αυτού εισηγήσει καί δδηγία, κα! μή παρεκτρεπόμενοι τών Ιερών καθηκόντων των, καί νά προσφέρωνται έντό τε κα! έχτδ τή συνόδου μετά τή Α,ηχούση εύσχημοσύνη κα! σεμνοπρεπεία, Αποφεύγετε; πάν κίνημα κα! πάντα λόγον προξενσϋντα σκάνδαλο κα! προήΐάλλοντα τόν πατριαρχικόν χαρακτήρα.

jf. 'Οσάκι τι τών Αρχιερέων, είτε συνοδικόν, <!τε μή, λάβη τήν Ανάγκην νά Απέλθη εί έπίσκεψιν ύπεροχικών προσώπων, ή έπίσκεψι αυτή Μλει γίνεσθα: τή συνήθει Αδείφ τοϋ πατριάρχου· Αν δέ φανή τι Ανευ Αδεία Απερχόμενο;, πρώτον νά συμβουλεύητα: κατ' ιδίαν φιλαδέλφω παρά τοϋ πατριάρχου, δεύτερον δέ, Αν Απειθήση, νά έπιπλήττηται συνοδικό, καί τρίτον νά λαμβάνωνται τά Απαιτούμενα μέτρα, δσα δ·υνανται νά τδν έπαναφέρωσιν εί τήν εύπείθειαν.

procéder à la déposition du patriarche.Je· deux tier* dr chaque aaeemblée doivent être d accord

A II

/topporte Au pa/narc4e arec *le in» ft réàproqaefitent.*

Le patriarche «eeuménique étant plu» haute autorité »pirituellé ét le chef de tout le vierge soumis au siège œcuménique. devri --

1 Donner le bon.exejnple a t«ufe la itlugju rpiuté. entretenant avec tou» le· prélat* de* rapporte fraternels et pacifique·. san· accepting d·· personne et aan* préférence* individuelle·.

>· 'Défendre,de toute· se* force*», avec le saint synode. les membre· du clergé qu on attaque injustement ; *j*

3° Observer et surveiller le genre de vie et la conduite du clergé, encourageant par de· moyen» approprié· ce qui eat bien et digne de louange, corrigeant ce qui est fcpréhensible et peu conforme au décorum ecclésiastique, punissant au besoin, toujours avec le concours du saint synode -

4° Traiter avec l« respect et le· égard» ne· ceasairee les membres du saint synode. »e c<>m portant vis-à-vis de tous indistinctement aver une douceur fraternelle. afin d'écarter tout scandale et tout soupçon

5° Maintenir a l'intérieur du saint synode le bon ordre qu'exige osition de cette assemblée, pour la gloire de léglise. sans jamais •oufTrir qu'on prononce en public, au cours de* séances, des partiles* inconvenante· ou ncandalcusee. incompatible· avec le caractère épiscopal; qu il donne lui-même l'exemple de cette convenance.

6' Travailler et agir avec le saint synode sans affectation, sans partialité, sans égoïsme, ayant toujours en vue les intérêts généraux do l'église et de la nation et les défendant de toutes ses force·

7 -Ml devra y avoir au patriarcat une salle convenable va: le saint synode, d accord avec le patriarche. ae réunira en séance extraordinaire, toute· le· foie qu il en sera besoin pour délibérer à part sur quation, ó importe quelle le synode n ayant pa» le droit de siéger hors, du palata patriarcal.

III

Devoir det prélat» font partie du taint synode.*

!'▪ Le» prélats qui composent le saint synode doivent respecter et honorer comme il convient le patriarche, la plu· haute autorité spirituelle de l'église et de la nation, dont il· accepteront et suivront les sages conseils et les instructions, sam* négliger leu» devoirs sacrés; qu'ils m comportent au dedans comme au dehors du synode avec la bienséance et la dignité voulue, s abstenant de toute démarche et de toute parole qui provoquerait du scandale ou porterait atteinte »u caractère patriarcal

Toutes les fois qu un prélat, membre du synode ou non. a besoin de faire une visite à quelque personnage de distinction, cette visite doit être autorisée par le patriarche; si quelqu'un a y rend sans permission, le patriarche lui fera d abord en particulier une remontrance fraternelle; s'il désobéit une seconde fois, il sera repris en plein synode; à une troisième recidive, on prendra les mesures nécessaires pour le ramener à l'obéissance.

γ.' Οὐδιι τῶνάρχμρέτβν Ita συνβδιχῶν, itu μή, A δύναται νά χαταλέγη iuni τοὺ Λτριάρχου, 8ιασύ?ων αὐδαδῶ τδ |νομα αὐτοὐ, χαί προσβάλλων τήν ὑπόληψιν αὐτοὺ· Sv δέ τι φανή <|δτω πράττων, πρῶτον νά, συμβουλιὑηται ήπίω παρά! τοὺ πατριάρχου, διύτιρον vi ἐπιπλήττηται σύνοβιπῶ, χαί τρίτοζ"Τάν ,παραχοὐσα δέν ήδιλι συνέλθή, vi παιδιὑηται χατά τδ ἀνήχον.

i'. Οὐδιι τήν ἀρχιιρέων δύναται μιταβήναι ili ἑτέραν ἐπαρχίαν χαί διαμιίναι πλέον τῶν διχαδιέντι ἡμιρῶν, ἀνιυ προηγουμένη dBilt; iw πατριάρχσίΓ χαί ιiδήσιω; τοὺ κυριάρχου τή ἐπαρχία ἐχιiνηῖ, ιi μή μόνον «i; τά σαντζάκια τῶν ἐγιαλιτων ἐν χατιπιιγούση ἀνάγκηi ιi τά ὀποίφ, δύνανται νά ἀπέρχωνται χα! διατρίρωσιν ολίγο τινά ἡμέρα μέχρι τή διιχπιραιὼσιω τῶν ὑποθέσιὼν των, ^ηλοποιοΟντι τφ οἰχουμινιχῷ πατριάρχη τήν ι^τέλιυσιν χα! ἐπανοδον αὐτῶν.

t. Ti μέλη τή συνόδου τῶν μητροπολιτῶν Mλουσι συνιργάζισθαι πάντοτι ὁμοφώνω μιτά τοὺ πατριάρχου ἐπ! πασῶν τῶν συμπιπτουσῶν ὑποθέσιων* ἐν πιριπτῶσι: δέ ἰσοψηφία;, προτιμάται τό μέρο τό ἔχον τήν ψήφον τοὺ πατριάρχου· οὐδιμία δέ ὑπιρτίρηοι ὑπάρχιι μιταξὺ τῶν συνοδικῶν ἀρχιιρέων ὡ ἐχ τή ὑπιροχή τή τοὺ ἀρχιιρατιχοὺ θρόνου τάξιω, ήτι διατηρηθήσιται ἐν μόνη τή ἑδρφ ηαί χοροστάσιά, χατά τδ ἐχχλησιαστνχόν συνταγμάτων, τδ ὁποιον ή σύγχρονηθησομένη σύνοδο ἐν τή ιὐθὺτητι χα! ἀμιροληψία αὐτή θiλιι ταχτοποιήσιι διά τῶν ιὐλογωτέρων χαί ἀναγχαιοτέρων δωρδῶσιων.

i. 114σα προσβολή γινομένη παρά τοὺ πατριάρχου χατά τίνο τῶν συνοδικῶν μιλῶν ἐνιχα γνώμη ή ψήφου, δοθιίση παρ' αὐτοὺ ἐν τή αυνοδιχή συνιδριάσιι, iΗωριΓτα: προσβολή χατά πάντων τῶν μιλῶν τή συνόδου! ἀλλά χα! ή σύνοδο τῶν μητροπολιτῶν ὀφιiλιι yi ἀπονέμη τδ ἀνήχον σέβα ιi τδν πατριάρχην.

ζ'. Η σύνοδο θέλιι ἔχιι πρῶτον χαί διὺτιρον γραμματέα, ἀμφοτέρου χληριχοὺ, διοριζομένου ὑπό τοὺ πατριάρχου χαί τή συνόδου- ὁ πρῶτο γραμματιὑ, χαί τούτου χωλυομένου, ὁ διὺτιρο διιυθὺνιι τά ,τοὺ γραφιίου, ιισάγιι τά πρδ τήν ἐχχλησίαν ἀναφορά χαί λοιπά ἔγγραφα ἐνὼπιον τοὺ πατριάρχου χαί τή; συνόδου, χαί χρατι! τά πραχτιχά τῶν συνοδικῶν συνιδριάσιων- οὐδιμίαν 8έ γνώμην ἔχιι οὐτι ψήφον οὐτι λαμβάνει μέρο ιi; τά συζητήσιι, ιi μή ὀσάχι ἐρωτάται πιρί τίνο ἀντιχιιμένου- τῶν δέ γραφέων τά; ἐργασία προσδιορίζιι ἑχάστοτε ὁ πρῶτο γραμματιὑ - οὐτο δέ δέν θέλιι θιωριίσδαι ἐχλέξιμο δι' ἀρχιιρατιίαν πριν ή ὑπηριτήση ιi τήν θέ«ν ταὺτην πέντι ἑτη,·* ὡ xat ὁ διὺτιρο ἑπτά ἑτη ἀπ' ἀρχή τή ιi τδ ἐχχλησ·.«τιχδν γραφιίον ιiσόδου του.

η'. Η σύνοδο τῶν μητροπολιτῶν συνιδριάζιι τρι τή ἐβδομάδο · ἐφ' δλων δέ τῶν πρδ τήν ὑψηλήν πὑλην διά^ιμπομένων ἐχχλησιαστιχῶν ἐγγράφων Mλ« τiθιὁδαι σφραγί ἐξαμιλή, τά δέ τμήματα Hλουσι λαμβάνιι χατ' ἑτο τά μένοντα ἐξ ἀτομα- πάν 6έ ἔγγραφον πρδ τή ἀποστολή του χαταχωρίζιται ἐν τοί πραχτιχοί χαί συνυπογράφιται παρά τῶν μιλῶν τή συνόδου- ή δέ χλιί τή σφραγΙΒο τούτη ὑέλιι μένιι πάντοτι παρά τφ πατριάρχη.

θ'. ΟΙ ιi ἐπαρχίαν διοριζόμινοι ἀρχιιριί δέν δὑνανται νά διαμένωσιν ἐν Κωνσταντινουπδλ» πλέον τῶν δὑω μηνῶν, ἀλλ' ὀφiiλουσι νά ἀπέρχωνται ιi τά ἐπαρχία των· ἐν δέ τφ βιαστήματι τή διαμονή των δέλουσι χοροστατῶ μόνον xai συλλβτουργιi.

ι'.. Ο! δι* ὑποΗσιι ή σωματικήν deHvuav, τή ἀδHδ τοὺ πατριάρχου χαί τή συγχαταMσιι τή œrvἑβου, ἐπί βητή προδισμίφ ἐν Κωνσταναπνουπόλ« παρἐπιδημοὺντι ἀρχιιριί χοροστατοὺσι μέν χαί συλλιι-

3* Aucun prélat, qu'il soit ou tfon membre du synode, n'a le droit de critiquer le patriarche, eu raillant m personne avec arrogance, ou en l'attaquant h sa réputation; quelqu'un eommet-il eét acte, le patriarche le reprend une première foin avec douceur; & la seconde fois, c'est Je lynpde qui adresse*' les remontrances; si, une troisième foie, le coupable n'en tient pas compte et refuse de s'amender^Jl Voit être châtié comme il convient.

4° Aucun parlai ne peut passer dans un autre diocèse et y séjourner plus de quinte 'jours, sdhe la permission préalable du patriarche et sans prévenir l'évêque du diocèse en question; ^ntefoia, en cas ,d'impérieuse nécessité, lin évêque peut se gendre dans les sandjaka de l'eyalet et y rester quelques jours pour régler ses affaires, en ayant soin d'informer le patriarche œcuménique de son départ et do son retour.

5° Les membres du saint synode délibéreront toujours en commun avec le patriarche sur toutes les questions qui se présenteront; en cas d'égalité dans les suffrages, c'est le parti pour lequel vote le patriarche qui l'emporte; il n'y a entre lés prélats du synode d autre supériorité quo la préséance même du rang occupé par leur siège métropolitain; cettoepréséanco sers seulement observée dans l'ordre des places et au chœur, conformément au tableau de la hiérarchie, que le prochain synode, dans son impartialité et équité, dressera, après y avoir apporté les modifications les plus convenables et les plus nécessaires.

6" Toute offense du patriarche envers l'un des membres du synode, au sujet de l'opinion ou du vote exprimés par celui-ci dans une réunion synodale, est considéré*comme un outrage fait à tous les membres du synode; de leur côté, les métropolitains du synode doivent accorder au patriarche le respect qu'il mérite.

7* Le synode aura un premier et un second secrétaires, jiris tous deux parmi les ecclésiastiques et nommée par le patriarche et le synode. Le premier secrétaire, et, h son défaut, le second, dirige la chancellerie, présente au patriarche et au synode les rapports et autres pièces concernant l'église, et conserve les procès-verbaux des séances synodales; mais il n a ni voix délibérative ni suffrage, et ne prend aucune part h l'examen des questions proposées, h moins d'en être prié. Le travail respectif des secrétaires est déterminé chaque foie par le premier secrétaire; ils ne pourront être portés parmi les candidats à l'épiscopat, avant d'avoir rempli leur charge, le premier pendant cinq ans, et le second pendant sept ans, à dater de leur entrée au secrétariat de l'église.

8* Le saint synode se réunit trois fois par semaine. Tous les documents ecclésiastiques adréseée à Ut sublime porte doivent être revêtus du soeou h six pièces, dont la garde est confiée chaque année aux six membres non sortants. Tout document, avant son expédition, doit être inaéré sa prooèe-verbal et signé par les membres du synode. La clef du sceau reste toujours en la possession du patriarche.

fi* I-es prélats désignés pour un diocèse ne peuvent séjourner h Constantinople pins de deux mois, sans partir pour leur diocèse. Durant leur séjour, ils peuvent simplement assister solennellement au chœur et concélébrer.

10* Les prélats qui, pour affaires ou maladis, demeureront h Constantinople dans le délai indiqué, avec la permission du patriarche et l'agrément du eyhode, pourront bien assister au chœur et con-

τσυργοΟσιυ ιέκτδ τών έγκαντυμένων), οὐ συ'.εδράζ'.υσι βέ. Αν,ζέση δέ τή προθέσμα τών, θέλουσιν ευθύ άπίρχεσθαι ει τά έπαρχία των ἰν δέ φακή άναπόφευχτσ ά·<άγχη τή πειαιτίρω διαμονή των, θέλει άποφασίζει ὁ πατριάρχη;. τή γνώμη ^1» συνόδου τών μητροπολιτών. Ἀν δέ τι φανή ένεργών νά παρατείνη τήν προθεσμίαν τή διαμονή του, παρέχων ανησυχία πρδ τήν έκχλησίαν.. 4 το:ο5το νά στέλληται αμέσω ' ει τήν έπαρχίαν δου· έΚ δέ τούτο δόσχολον, τόέε νά άποπέμπηται άλλα^ϋ, .έω οὐ διευκολυνθχ ή εί τήν έπαρ/ίαν αποστολή·του.

ια'. Ὁ πατριάρχη μετά τή συνόδου «Ηλε·, λαμράγει τήν άνήχουσαν πρόνοιαν χα: κηδεμονίαν πέρ: τών δ. αφέσιμων κα! τών τά πρδ ζωάρχειαν στερουμένων πατ- ιαρχών πρδ άνετρν συντήρησιν αύτών, έπίση δέ κα! περί τών διαθεσίμων μητροπολιτών, επισκόπων κα! τιτουλαρίων αρχιερέων, όπω περι-, θάλτωνται δι' ά,αλόγων σιτηρεσίων. "Οσοι δέ τών αρχιερέων παραιτούνται οίκειοθελώ . δύνανται να έκλέξωσι τδν τόπον τή εαυτών ησυχία κα! έγχαταβιώσεω έν γνώσε: τοϋ πατριάρχου κα! τή συνόδου, πλήν -.ή έπαρχία , ει ήν διετέλουν ίρχιερατεύοντε δτε παρατήρησαν έάν δέ τι τών αρχιερέων .ήθελε παυθή, τότε κατά τδ όγδοον άρθρ-.ν τού περ! εκλογή αρχιερέων κανονισμού, ·έάν τό έγκλημά του ήναι θρησκευτικόν, ό πατριάρχη μετά τή συνόδου θέλουσιν αποφασίζει περί τού τόπου τή διαμονή του· ει δέ τδ έγκλημά του είναι κοσμικόν, τότε δ τόπο τή διαμονή του θέλει προσδιορίζετεαι κατά τήν άπόφασιν τή υψηλή πύλη , συνεννοηθείση μετά τοΟ πατριάρχου.

' ψ'. Ὁ πατριάρχη; μετά τή συνόδου τών μητροπολιτών διόριζε: έκκλησιαστικήν επιτροπήν συγκειμένην ὑπδ λογιών ιερωμένων, τή όποια καθήκοντα ὑπάρχουσι νά φροντίζη περ! τή εὐκοσμία κα! έκπαιδεύσεω τοΟ κλήρου κα! ινα μή χειροτονώνται κληρικό! άνθρωποι αμαθεί και ανάξιοι.

ιγ'. Συμφώνω τοί κανονισμοί τή έν Κωνσταντινουπόλει έκκλησιαστική κεντρική έπιτροπή , δέον νά ὑπάρχη καί έν έκαστη έπαρχίκ έκχλτσιαστική έπιτροπή.

:δ·. "Εκαστο τών αρχιερέων οφείλει νά έχη ένα ιεροκήρυκα έν τή έπαρχίφ του, δστι περιοδεύω* έν αὐτή νά κηρύττη τδν λόγον τού θεού άνευ τή παραμικρέ άμοιρή . Αί έπισημότέραι τών έπαρχιών θέλουσι διατηρεί καί εν ιερατικόν σχολείον, δαπάνη μέν τών χριστιανών έπαρχιωτών, έπιστασίφ δέ τού άρχιερέω κα! τών προκρίτων χριστιανών, έν φ θέλουσι διδάσκεσθαι οί ποθοΟντε ίερατεύσαι, καί ιδίω οί παίδε τών ιερέων κα! δσαι τών ιεροδιαχόνων καί ιερέων ακόμη Ιχουσ: τήν τοιαύτην άνάγχην δσοι δέ έκ τών μαθητευόντων έν ταί τοιαύται σχολαί έχουσιν αγχίνοιαν κα! έπιθυμούσ: νά προαχθώσιν έτι περισσότερον κα! παιδευθώσι έντελέστερον, οὗτοι θέλουσι στέλλεσθαι ει τήν έν Κωνσταντινουπόλε: ιερατικήν σχολήν διά τοΟ άρχιερέω των.

ιε'. Ἀπδ καιρού εί καιρόν νά στέλλωνται εγκύκλιοι έπιστολαί πρδ πάντα τού άρχιερεί , δπω φροντίζωσι μετά τών προκρίτων έπαρχιωτών των καί στέλλωσ: νέου χρηστοήθει κα! εὐφυεί διά νά εισάγωνται ει τήν έν Κωνσταντινουπόλει ιερατικήν σχολήν.

ι *. Η σύνοδο; τών μητροπολιτών fr&tt διατηριί ιδ<όν τη ταμιίον τινα άναποφιύχτου δαπάνα , οΐον Si' αποστολά γραμμάτων xal Αλλα μιχρά άνβέγχα . χορηγουμίνων τών άναγχαίων τούτων χρημάτων έχ τοΟ ταμείου τοΟ μιχτιΟ συμβουλίου.

Τά χατά τόπου ^σταυροπήγια μονχστ^ια ώ χαί τά χατά τά έπαρχία ένοριαχά χαθώ άνέχαθχν συμφώνω τοί ίτροί χανόσι χυριαρχιχό έξηρτόντο τά μέν παρά τή μεγάλη έχχλησία , τά δέ παρά τών μητροπολιτών, άπαραλλάχτω χα: τοΟ λοιποΟ Ηλουσιν

A célébrer, è moins d étro citée en -justice. πηψ> non 'siéger au synode. Le délai expiré, il* repartiront aussitôt pour leur diocèse. S'il y a nécessité ubHolue de, proroger ençore leur séjour. au pamarché à je décider, après avoir pris l aria du synode. Quo ·» quclquun cherche à receler fa term»* de non séjour, en provoquant de) agitation contre léglise. on le renverra aussitôt dana son diocèse; si ce retour présente des difficultés. "Π l enver^t ailleurs, jusqu'à cp quil soit facile dé renvoyer dans son diocèse. ı

1Γ' Le patriarche, d accord ave» lj> synode, étendra, comme il convient, *a vigilance et sa sollicitude aux patriarchcs^-démissionn^in*"·" privé· de soutien, pour leur assurer une existence aisée, de même qu'aux prélats démissionnaires, métropolitains, évêques ordinaires et titulaires, pour leur fournir des secours convenables. Les évêques qui démis* B sionnent de leur plein gré. peuvent choisir euxmêmes un lieu pour s y retirer et passer leur vie. au su du patriarche et du synode, sauf dans le diocèse qu'ils gouvernaient au moment de leur d<^ mission. Que si un évêque a été déposé, alors conformément à l articie 8 du règlement sur réfaction des évêques, r est au patriarche et au synode à lui assigner une résidence, si la faute qu'on lui reproche est d'ordre religieux: si. au contraire, cette faute est d'ordre politique, la résidence sera •fixée par la sublime porte de convert avec fa patriarcat.

j 12° Le patriarche nommera, avec h' synode, / une commission ecclésiastique, composée d ecclésiastiques instruits, dont les fonctions seront de veiller à la bonne conduite et ù l'instruction du clergé, afin qu'on n'ordonne pas des sujets ignorants C et indignes.

13° On doit établir dans chaque diocèse une commission ecclésiastique sur le modèle et avec les règlements de la commission ecclésiastique centrale de Constantinople.

14e Tout évêqùc doit avoir un prédicateur, chargé de parcourir son diocèse pour y annoncer la parole de Dieu sans le moindre salaire. I*es diocèses les plus importants entretiendront aussi, aux frais des fidèles du diocèse et sous la direction de l évêque et des notables, un séminaire où seront instruits ceux qui se destinent au sacerdoce, et spécialement les enfants des prêtres, ainsi que les prêtres et les diacres qui en auraient encore besoin. Ceux qui, parmi les élèves de ces établissements, auraient plus d'intelligence et désireraient aller plue loin et recevoir une instruction plus complète, seront envoyés par leur évêque au séminaire de Constanti tinople. *

15° On adressera de temps en temps des circulaires à tous les évêques pour qu'ils aient soin, d'accord avec les notables de leur diocèse, d envoyer des jeunes gens doués de bonnes qualités morales et intellectuelles, pour être agrégés au séminaire de Constantinople.

16* Le saint synode possédera uns caisse particulière, destinée à couvrir certains frais indispensables, comme l'envoi des lettres et autres menues dépenses; l'argent nécessaire à ces besoins sera fourni par la caisse du conseil mixte.

17· Les divers monastères stavropégiaques et les monastères diocésains ont relevé jusqu'à présent, conformément aux saints canons, les uns <fe la grande église, les autres des métropolitains; ils en relèveront de même à l'avenir et seront ad-

. ἐξαρτᾶσθαι χαὶ. διοιχιῖσ^αι χατβ. τδν ἰδιαίτιρον πιρὶ μοναστηρίων κανονισμόν.

tv/. ,Ἡ σύνοδο τόν μητροπολιτῶν Μλι: λαμβάνει ὑπδ ὡριμον σχέψιν χαὶ ἐφιβτ^ἱ τὴν προσοχὴν τη εἰ τά παράτῶν Βούλγαρων χατά καιροὺ *npb;* τὴνέχχλησίαν γινόμενα παράπονα πιρὶ τῶν ἐν τα! ἐχκλησίαι ψαλλομένων ιερών ἀχολ»υ&ιών, χαὶ ἐριυνῶσα χαί, ιϋρίσχουσα, χατά πόσον ἔχονται ἀληθεία τά παράπονά των, ἐπιφέρει τά δεοῦσα βιρχπιία πρδ; ἡσυχίαν χαὶ ἀνάπαυσιν αὐτῶν. . ' (

ι»'.. "Εν τών ουσιωδών καθηκόντων/ fl}; συνόδου tfov μητροπολιτῶν χαὶ τών πρόχρι· τοϋ ἰχνου . ὑπάρχιι τδ ·νά λάβωσι πρόνοιαν πιρὶ συστάσιω; χαταλλήλου ibv;χοὺ παριH,ναTωγιίρυ, ιι ^ποι,ον μέρο ἰγχριβῆ. ὑπδ τὴν ἐποπτιίαν τοῦ πατριάρχου. τῆ . συνόδου τῶν , μητροπολιτῶν καὶ τοϋ μικτοὺ συμβουλίου, διά νά ΐχωα: καταφέγιον τά ἄπορα τῶν ὁμογενών κοράσια, πρδ δὲ καὶ πιρὶ ἐνδ ὀρφανοτροφίου, ἰν ὡ Οἰλουσιν ἐνδιαιτίσϋαι τά οὐδιμίαν ἰχοντα προστασίαν ἡ κηδιμονίαν ὀρφανά παιδία <ὁ χαὶ τά δι ἄλλα; αιτία χρήζοντα πιριορισμοϋ χαὶ χατηχήσιω .

χ'. Επίση θ-έλει καταβάλλισθαι ἡ δέουσα πρόνοια περὶ τῶν ἰν Κώνσταντινουπόλιι εἰΐνιχῶν κοινωφελῶν χσ!πατημάτων, ἡγουν τῶν νοσοκομιίων, τῆ^ ἐν Φαναρίφ iiΝιχῆ σχολή , τῶν ἐπαρχιαχῶν καὶ ἐνοριακών σχολείων χα! λοιπῶν, ἐν οἱ ἡ διδασκαλία πρέπει νά γίνηται ὁμοιόμορφο .

χα'. Πρδ διατήρησιν ασφαλή τῶν ἱερών ἀμφιων κχὶ τῶν ἐχκλησιαστικῶν σκευῶν τοϋ πατριαρχικοῦ ναοὺ <Ἡλει υπάρχει σκευοφύλαξ διοριζόμενο ὑπδ τῆ συνόδου τῶν μητροπολιτῶν, ἵνα κρατῆ ταΟτα ἐν ' ταποικῷ χαταλόγῳ ὑπδ τὴν ἰποπτιίαν ἐνδ τῶν συνοδικῶν ἀρχιιρέων, ωσαύτω κα! ει βιβλιοθηκάριο , ἐποπτιυόμενο; χαὶ αὐτδ ὑφ' ἐνδ τών μιλών τῆ συνόδου.

minütrés d'après le règlement particulier de» monastère*.

18* Le Mint synode prendra en sérieuse considération et examinera avec Attention le» grief» adrossés ce» dernier» temp». à l'église par lm Bulgare» au sujet 'de» office» célébré» dans le» égliaea; après» avoir recherché ^trouvé le fonda de vérité contenu dan» ces grief», il prendra le» mesure» nécessaire» pour rétablir l'ordre et la tranquillité.

.19* L'une dos principale» fonction» du saint synode et. de»· notable» de la nation est de pourvoir d'avance à rétablissement en n importe quel lieu d'un lycée convenable 'pour les tilles, placé sou» la surveillance du patriarche, du saint synode et du cohseil mixto, où trouveront asile, les fille» pauvres de nos compatriotes: on songera aussi à un orphelinat, pour l'entretien des jeunes orphelins, privés de protection et de ressources, et des enfante qui. pour d'autre* motif*, auraient besoin d'être gardés et instruits.

20° De même, il étendra la sollicitude voulue sur les établissement* d'utilité publique que la nation possède à Constantinople, tels que les hôpitaux, l'école nationale du Phanar» les écoles diocésaines communale^ et autres: l'enseignement doit y être donné d'un6 manière uniforme.

21° Pour garder'en sûreté les ornement* sacré* et les vases de l'église patriarcale, il y aura un sacristain nommé par le saint synode, qui en tiendra un inventaire régulier, sous la haute surveillance d'un métropolitain du synode. De même, on choisira un bibliothécaire, surveille hii aussi par un membre du synode.

D. I>» mixti oonailll forma et officiis.

Ιἱερὶ σχηματισμοὺ τοϋ διαρχοϋ; μικτοὺ συμβουλίου.

Ἄρθρ. α'. Τδ διαρκέ ιωνικόν μικτόν συμβούλων σύγκιιται ἐκ δώδικα μιλών, τῶν μέν τισσάρων ἀρχιιρέων. τῶν δὲ ὀκτώ λαϊκῶν. Προεδρεύεται δέ ὑφ' ἐνδ τῶν αρχιερατικῶν αυτοὺ μιλών, τοὺ πρῶτο τῆ τάξε: μεταξὺ τῶν τισσάρων, διά διπλώματο πατριαρχικοῦ. (Ισάκι δὲ ὑποΜσιι οϋσιώδιι ἀναδικνὑουσιν ἀναγχαίαν τὴν παρουσίαν tqO πατριάρχου, τότι ἡ αὐτόκλητο; ἡ κατά πρόσκλησιν παριυρισχόμινο ιἰ τδ συμβούλιου θέλε: προεδρεύει. Τδ συμβούλων Ηλει ἐχε: κα! δύω γραμματεί , πρῶτον καὶ δεύτερον, δυναμένου νά μεταφράζωσιν εἰ τά ἀχολούθου διαλέκτου · ἐλληνικήν, δϋωμανιχήν, βουλγαρικήν χαὶ γαλλικήν.. *

β'. ' Ἡ περιοδο τῆ ὑπηρεσία τών μελών τοὺ εἰρημένου μικτοὺ συμβουλίου προσδιορίζεται εἰ δύω ἔτη, ἀνάνιουμένου κατ' ἐτο τοὺ ἡμίσιο τοὺ προσωμιχοὺ αὐτοὺ.

γ'. Τά τέσσαρα ἀρχιιρατικά μέλη τοὺ εἰρημένου συμβουλίου λαμβάνονται ἐχ τοὺ προσωπικοὺ τῆ συνόδου, ἐκλεγδμενα ὑπδ τοὺ πατριάρχου χαὶ τῶν μητροπολιτῶν τῆ; συνόδου.

δ'. Ἡ ἐκλογή τῶν λαϊκῶν μελών τοὺ εἰρημένου συμβουλίου γίνεται ὡ ἐξῆ . Ἐν τακτῆ ἡμέρφ ειδοποιεί ὁ πατριάρχη του κατοίκου τῶν ἐνοριών Κωνσταντινουπόλιω καὶ Καταστένου, Ινα χατά τδ ἐξῆ διάγραμμα ἐκλέξωσιν ἐχάστη ἀντιπροσώπου ὡ ἀχολούθω · Αἱ ἐνορίαι τοὺ Φαναρίου καὶ Τσιπαλίου, δύω· αἱ ἐνορίαι Παλίνου, Ταξιάρχου χαὶ 3υλόπορτα , δύοΛ αἱ ἐνορίαι Μουχλίου χαὶ Φωνηρά, ένα- αἱ ἐνορίαι hÿipvexaxiou, Χαλματομπρουκίου, Χαρμασιπίου,Ἐγρικαπίου χαὶ Τοπχαπίου, δμοϋ χαὶ τοὺ Τιχίρ Χεραγίου, δύω· ἡ ἐνορία ἐξ Μαρμάρων, Ιυβξ· ἅπασαι αἱ. ἐνορίαι τῶν Ὑψωμα&είων μετά τοὺ Βελιγραδιού, δύω· *αἱ*

Compotîiion du conseil national mixte permanent.

Art. 1. Le conseil national mixte permanent ee compose de doute membre», quatre métropolitains et huit laïques. La présidence est attribuée, par reserit patriarcal, à l'un de» métropolitain», le premier des quatre dans la hiérarchie. Toutes les fois que des affaires importantes rendent nécessaire la présence du patriarche dans le conseil, c est lui qui préside, qu'il vienne de lui-même au conseil ou qu'il V soit appelé. Le conseil aura deux secrétaires, le premier et le second, capables de traduire dans les quatre langues, grecque, turque, bulgare et française.

2' La durée en fonction des membre» du ionsell national mixte pMpanent est fixée ù deux an», mai», chaque année. l'assemblée est renouvelable par mqitié.

S* Le» quatre membres ecclésiastiques du dit conseil sont pris parmi le» membre» du saint synode: leur choix appartient au patriarche et aux membre» du synode,

V L'élection dM membres laïquM du conseil a lieu de la manière suivante. Au jour fixé, le patriarche informe lm habitants des paroisses de Constantinople et du Bosphore qu'il» peuvent procéder, d'après le rôle suivant, h la nomination de délégué» dans chaque paroisse. Voici comment. Les paroisses du Phanar et de Djoubali nomment deux délégués; le» paroissM de Paljnos, des TaxiarquM et de Xyloporte, * deux; lm paroisses de Mouchliou et de Photira, un; te» paroisse» d'Edirné Kapou, Selmatobroukiou, Barmasikiou, Egri-Kapou. Top-Kapou et Tekfour-Séraï, deux; la paroisse

ινορία; Αγίβιν Κυριακή» κα! Ελ««Χ, ινα· ή,ινορία Χαακιοίου, ϊ»α· ή ινορία τ** Ταταοΰλοιν»» ϊϋω· «ί ινορία: τοΟ Χταυραιράριοι*, W·· ή ινορία Βλάγκα;, Ινα· α: ινορία: τοΟ Γαλαίί, ίϋω· <Ι ινορία Όρτάκ-.οί, Ινα· ή ινορία Π«σίκτασ:, Ινα αί ινορία·. Κουρ-.ύτζ·σμ<, ΑρναούτχιοΙ χαί Π«πίχι, δΰ«· ή ινορία Βογ:α:ζής;οΐ,, Ϊνα· αί ινορία; Στινη; χαί Ναοχωρίου. δύω, — ινϊρα τίμιου; χαί ιϋ3«Γ;, κοινήν ύπόλτ,ψ'.νΧωταξύ τοΟ ii>νου; /αίροντα καί ανέκαθεν ύπηκδου; τή; £aa;Àt:a; τού κράτου ,' χα; ίν τή όρια^είηι ήμίρ^,άποσττίλωαζν αύ-τού; «ί τά πατριαρχιία- οίτιν«;. καί συν«ρχόμ«νο: ίν-τδ; τφν πατριαρχιίων, iHÀcuotv άπαρτίζι: μ«τά τή; συνόδου τών μητροπολιτών και τών μελών τού μικττύ συμβουλίου τήν εκλόγικήν συνέλευσιν, ήτ:ξ θέλε: όρίζε: πρώτον του υποψηφίου; έκ συμφώνου. Ολα τά |ιέλη τή έκλογ:κή συνεΑύστω ίχουσι zi, δικαίωμα τού προτείνειν ύποψηφιου c;jJ\iv κρίνωσιν. έχονεα τά άνήχοντχ έπί τσίτω προσόντα, ών τά^ονόματα κατα-γράφονται έν ιδιαιτέρφ καταλόγω, καί έξ αύτών διά μυστική πλειοψηφιά άναδεικνύονται τά μέλη τοΰ μικτού συμβουλίου. Άπασα δέ ή περί τούτου πράξι Wit*, καταστρώννυσθαι έπι πρωτοκόλλου.

X ' /

ε'. Τή εκλογή; αμα λαβούση πέρα , ώ είρηται, ό πατριάρχη θέλε: γνωστοποιεί πρδ τήν ύψηλήν πύλην τά ονόματα τών τε αρχιερατικών καί λαϊκών μελών τού συμβουλίου πρδ επιδοκιμασίαν χαί έπι-κύρωσιν. r

Σημειωσι . Πρό ευχερή εφαρμογήν τών ύπδ τή παρούση .εθνική συνελεύσει κανονισθέντων. δια πρώτην καί μίαν μόνον φοράν τδ ημισυ τών λαϊκών μελών τού διαρκού μικτού συμβουλίου θέλε: ληφθή έκ τών μελών τή προσωρινή ταύτη συνελεύσεώ τών αντιπροσωπευόντων τήν Κωνσταντινούπολιν, κατά πλειοψηφίαν έκλεχθησομένων ύπδ πάντων τών μελών αύτή · έν τή λήξε: δέ τού πρώτου έτου ' θέλουσ: κατασταί^ή άλλοι άντ' αύτών.

'. Ή ανωτέρω διάταξι ώ 'πρό τήν διάρκειαν, τή υπηρεσία; τών δύω έτών έκαστου μέλου τού*-ειρημένου μικτού συμβουλίου δέν έφαρμόζεται: εί τά αρχιερατικά μέλη, άλλ* είναι φυσικώ έπόμρον νά άνανεώνται και αντικαθιστώντα .άλλο: έν τή λήξε: τή προθεσμία αύτών ώ * μελών τή συνόδου.

f

ζ'. "Εκαστον τών ειρημένων μελών μετά τήν συμ-πλήρωαιν τών δύω έτών $έν δύναται νά θεωρηθή έκλίξιμον αύθι . εάν μή παρέλθωσιν άλλα δύω έτη.

η'. Τά μέλη τού ειρημένου μικτού^συμβουλίου όφείλουσ: νά ήνα: έκ τών σταθερών' κατοίκων τή Κωνσταντινουπόλεω , ύπήκοα ανέκαθεν τού οθωμανι-κού κράτου , ήλικία πλέον τών τριάκοντα ετών. έχοντα πείραν τών πραγμάτων καί γενική απο-λαύοντα ύπολήψεω; καί έμπιστοσύνη παρά τε τή κυβερνήσει καί παρά τφ έθνει.

θ'. Ούιέν μέλο , άφ' ού άπαξ παραδεχθή τδν διορισμόν του καί έγκατασταθή, δύναται νά παραιτηθή πρδ τή λήξεω τή διετία εκτό λίαν δεδικαιολογη-μένη αίτια .

Τδν έν τή πορεία τών έργασιών παραιτούμενον ένεκα δεδικαιολογημένη αιτία καί τδν θανόντα.έκ τών μελών θέλει άντιχαθιστά ό πατριάρχη μετά τή συνόδου των μητροπολιτών καί τών μελών τοΟ μικτού συμβουλίου πρδ συμπλήρωσιν τοΰ έλλείποντο χρόνάυ, άναφέρων τούτο ει τήν ύψηλήν πύλην καί δ τοι-οΟτο δύναται να ήναι εκλέξιμο και διά τήν*έπομέ-νην περίοδον.

ꭆ . Ούδενί τών μελώ> παραχωρεΐτα: άδεια απο-δημία πλέον τών δύω μηνών, άντί δέ τού πλέον τών δύω μηνών άπόντο θέλει καθίστασθα: άλλο κατά τό προηγούμενων άρθρΟν εκλεγόμενο * δπερ καί θέλει

Ade Mermer-Koulè. un: toute» le» paroisse» tte l\ainathia «t de Belgrade.. réunie», deuxt le» paroisses de Sainte-Kyriaki et*de Saigte-EsperaBCt·, un; la paroisse de H&skeuï, νιη Ica paroisses* de Tatavia. deux; les paroisse» de Péril. dIKx. la paroisse de Vlanga. urt\; le» paroisses de Galata. deux; lu- paroisse dOr|tàkeuï. un: lu paroisse de . Béchik-Tach, un; le» paroisse* de Kuurqutchem^, Arnaoutkeuï et Bébèk, deux; U paroiaae.de Bovad-jikcuï, un; des paroisses de Sténih et de' A éni-Keuï, deux. Toü» ce» délégué» dopent être de» homniCN probe» et droit», jouir dan» la natum de l'eatime de tous et relever *ab antiguo* du gou·* vernement impérial. Au jour déterminé, il» »<; ren-dent au patriarcat, où. réuni» ensrinble. il» con-Mltuent awe le aaint synode et le* membres du con£eili mixte rassemblée électorale. En premier lieu, celle-ci désigne d'un commun accord, le» can-didat» éligthlea. Tou» le» membre» d,· I assemblée électorale ont le droit de proposer comme candi-dat» ceux qu'il».estiment avoir les nullités requise» pour cela. On inscrit leurs noms^sur un registre spécial, et c est parmi ce» candidats que Von choisit, à la majorité de» voix, îe» membres du coneeil nrxt·». Toute opération relative à ce sujet est consignée au protocole.

5° Dès que l'élection est terminqe de la façun in-diquée. le patriarche fait connaître à la sublime porte le» nom» des membres ecclésiastiques et laïques du conseil, afin qu il» soient,approuvés etieonfirmés.

marque. Pour faciliter la mise en vrgbeur des mesurée priées par la présente assemblée nationale, la moitié des membres laïques du eonaeil mixte permanent sera choisie, pour cette première et unique fois, parmi les membres de .cette assemblée provi-soire qui représentent la ville de Constantinople: l'élection »e fera, à la majorité de» voix, par tous les membre» de l'assemblée. Mais à l'expiration de la pre-mière année, ces élus seront remplacée par d autres.

fiu La disposition indiquée plu» haut qui fixe à deux ans. pour tous Iç̧s membres du dit conseil mixte, la durée de leurs fonction», ne » applique pas aux membres ecclésiastiques; il va de soi que ceux-ci devront être renouvelés et remplacés par d autre», dès que leurs fonctions de membres du saint synode auront pris fin.

7” Aucun de» membre» susdit» ne pourra, à l expiration des deux ans. se porter de nouveau commo candidat avant deux autres anné^révolues.

8° Lee membres du conseil mixte doivent être choisis parmi ceux qui ont à Constantinople leur domicile fixe, appartiennent *ab antiquo* à l empire ottoman, ont plu» de trente ans. possèdent l'ex-périence des affaires, jouissent enfin de Vestime générale et de la confiance du gouvernement comme de la nation.

I ue fois qu un membre, acceptant sa nomi-nation. sera entré en fonction, il ne pourra se re-tirer avant Vexpiration de» deux année», à moins d une raison .très justifiée.

1(>° Si. dans l'exercice de son mandat, un membre démissionne pour un motif plausible, ou » il vient ,à mourir, lé* patriarche, de concert avec le saint synode et les autres membres du conseil mixte, pourvoit à son remplacement, pour le temps <|ui reste à courir, et en informe la sublime porte. Celui qui est ainsi nommé peut se porter candidat pour la période suivante.

11° Aucun membre n est autorisé à s absenter durant plus de deux mois; s'il prolonge son ab-sence au delà de ce terme, on doit le remplacer par tfTTsgutre membre, de la manière indiquée à

ἀναφίρεσ,θα·. ;ρό; τὴν υψηλὴν πύλην πρδ , ἐπ<; Α κψρωσίν. * Α

■ΙΙ'. Ἀπαγορεύον,ται'αί ἀπουσίαι τών μελών»ἐν τμί τακτικοί; συνβδριάσεσιν· εἶδέ τι ἠθελε κωλύεται πλέον τοδ ινδ μη,νὸ , ὀφίειλειν: κδοποιΐ «οάτοιΐφ icpftUptp τοδ συμβουλίου· ὁ δὲ ἴνἰυ. ειδὸποιήσεω πλέον τοὺ μὴν£ ἐλλείπων^ ἠ πρέπει νά παραψτη&ή. ἡ χατά τδ δέκατον ιρθρ'ον διαδέχεται αὐτδν ἄλλο . t

7'. 'Kiv xaxa v.vg; μ/Χου τού iJUeAr γειν<ξ ἀγ««γη ... piè. Λ?χἴτρ«ὐ , iv»?- γ»ἴτ»: rb 6γδὸον dpfrpov τιυ ntpt ἀρχι^ιων. κχνονι- εἶ δὲ λαϊκό , τότε θέλετ ειδεβτοιειτάι τδ πράγμα, ει τὴν ὑψηλὴν πύλην διά '«ά δικασθὴ καὶ ἐπενεχθὴ ἡ ἀπόφασι κἀτά τὸν βασιλικὸν π;·.νικδν κώδικα.

ιδ'. Τδ-εἶρημένον μικτὸν συμβούλιον θέλει ἐχει γραφε.'σν ἐν τυί πατριαρχειο:;. ·δπου θέλουσι γίνεσθαι καί. α; τακτ.καί αὐτού συνεδριάσει , διευθυνόμενον β ὑπδ τού πρωττυ γραμματέω κατά τὰ δδχγία · τού συμβουλίου.

ιε". Τά λαϊκά μέλη τοθ συμβουλίου δὲν θέλουσ: ' λαμράνε: οὐδένα μισθόν, ἀλλά θέλουσιν ὑπηρετεῖ δωρεάν.

l'article «précédent : cette nomination est poitép fi '» jtonnaî»»ànce de lu sublime porte pour être tonfirinée. , ,e f · _v

12e 41.est interdît aux membre» de'manquer aux séance» , ordinaire». Si ■"quelquuh ne peut, j durant plus d'un moi», y prendre p^rt, il en «informor* le président A conseil. Çelui qui «absenterait au delà de ho ' ternie ?ain» en donner a»4»,» devrait envoyer »a démisaion ou être remplacé par un autre, confornréident à l'article lo.

»13° Vn membre dîT^eopHeil ost-il accusé de » être laieeé corrompre pur de» présent», on H|>p4ique, ei Veftt un de» métropolitain», lurtide 8 du «règlement des évêque?;, si c'est un laïque, on informe du fait la sublime porte, afin qu elte juge et prononce la aentence^ 'selon le code pé\d ottoman.

ld° Le conseil ' national mixte possédera, au palai? patriarcal, un bureau pour y tenir ses séances ordinaires; celui-ci sera dirigé paAe premier avérétaire, d'après les instructions <hi conseil.

15" Lc» iiieiiibrei Iniquo» du conseil ne reçoivent pas de traitement l'exercice de leurs fonction» est gratuit.

H'

μικτοὺ συμβουλίου.

Ἀρθρ. α'. Τδ ἐθνικδν διαρκέ μικτὸν συμβ-.ὐλι'.ν συνέρχεται τακτικῶ δὶ τὴ ἑβδομάδο .

ρ'. Ἐπὶ τών ἀνατιθεμένων τώ εἶρημένφ συμβούλιο. ἐγγραφων θέλε: τίθεσθα: αριθμό καί ἡ ἡμερομηνια τὴ ' ἀφίξεω αὐτών, καί θὶλουσ: θεωρεἰσθα: χατά τάξιν ἐἐχτὸ κατεπείγουσ^ν ὑποθέστων. afçive; θέλουσ: πρότιμίσ^Χι πάση ἄλλη .

·"„' Τδ αἰρημένον συμβούλιων. θέγ.ι' ἰπιτὴρ:ι καί ἐποπτεύε: τὴν καλὴν διεξαγωγὴν τών ἐθνικών σχολείων καί νοσοκομείων χ'αΓλοιπών κοινωφελών εθνικών καταστημάτων, ω; καί ει τὰ ἐσοδα καί ἐξοδα αυτών τε καί τών ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκχλησιών· θέλε: ἐξετάζε; καί διαιτε: τά; περί προσόδων τών τφ οι'κϋμενικφ θρόνφ προσηρτημένων μοναστηρίων ὡ καί τά; περί διαθηκών, αφιερωτικών ἐγγραφων (ρακφιγέι. τραχώματα; χαί προικδ συμβαινοὐσα διαφορά , καί θέλει θεωρεί δσα υποθέσει μὴ πνευματικά; παραπέμπει ἡ ὑψηΛ; πύλη εἰ τδ πατριαρχεἰαν αί δὲ τού; βακουφικού κανόνα , τά γαια; καί λοιπού γενικού; κανονισμού τὴ κυβερνήσεω ἀφορώσα: υποθέσει;, αὐται φυσικώ; θέλουσι θεωρεῖσθαι εἰ τά ὑπδ τὴ κυβερνήσεω διωρισμένα δικαστήρια κα: συμβούλια ὡ καί πρδτερον.

δ'. 'Οσάκι παρουσιάζεται Αγωγή ἐχ μέρου τών χριστιανών ἐπαρχῖα τινδ κατά τού ἀρχιερέω των, εάν αὐτη περιστρίφηται εἰ; κοσμικά Αντικείμενα,. θέλει ,ἐνεργείται τδ πρέπον, κατά τὸ ὀγδοον ἀρθρον τού περΙ'^ ἐχλογὴ τών ἀρχιερέων κἀνονισμοῦ·

t'. Ηρδ; διεύθυνσιν τών ἐθνικών σχολείων καί λοιπών κοινωφελών καταστημάτων τά εἰρημένον συμβούλων θέλει διορίζει ἐπιτρόπου χαί ἐφόρου;, τὴ γνώμη χζί ἐγκρίσει τού πατριάρχου, ἀνβρα τίμιου; χαί ικανού ἐχ τών δμοδόξων χαί υπηκόου τὴ; κραταιά βασιλεία .

'. Τδ εἰρημένον μιχτδν συμβούλων θέλει θεβιρεί χαί ἐξελέγχει ἐτησίω τού; λογαριασμού; τών βηθέντων ἐπιτρδπων χα! θέλει καταχ«»ρ(ζει ἐν περιλήψει διά τού πρώτου γραμματέω του τού Ἰσολογισμού; τών ἐτησίων προσόδων χαί ἐξδδων ἐ» ιδιαιτερά» γενικφ χώδιχι.

ζ'. Ἐν τὴ λήξει ἐχάστου ἐτου; θέλει θ«ωρ«.'σθαι ὁ λογαριασμό; τοό ταμείου ὑπδ τών νέων μελών ἐνώπιον τὴ; ἐχλογιχή; συνελεὐσεω , παρουσιάζοντα τοδ ταμίου τά; ἐγγράφου; διαταγά ΤΟΟ συμβουλίου

Deeoirs <ie& membres dub oaseif *mixte.*

Att I. , Le conseil imtiomil mixto permanent tient régulièrement deux séances par semaine.

2" Le» acte» écrits soumis nu conseil doivent porter, avec un numéro d'ordre, la date de leur arrivée; c est dan» eet ordre qu on les examinera. À moine d'une affaire urgente, qu il faille mettre avant toute autre.

3° Le conseil doit veiller de près à la bonne administration des écoles et des hôpitaux de la nation et des autres établissements d utilité publique : il contrôle leurs recette» et dépenses non moins que celles des églises de la capitule, confiait de toutes les contestations relatives aux YeAcnu» des monastères relevant du siège <eeuinéniquev aux testaments. . aux acte» de fondation, à la dot et aux présents de noces; c'est à lui qu'appartient l'examen de toutes le» affaires non spirituelles· renvoyée» au patriarcat par la sublime porte. Pour les question» relative» aux vukonfs, aux terres publiques et aux règlement» généraux du gouvernement, elles ressortiront naturellement, comme dans le passé, des tribunaux et de» conseils établis par le gouvernement.

4° Quand il. s'agit d une action introduite par les fidèles d'un diocèse contre leur évêque, si la matière du 'débat est d'ordre temporel, le conseil prend les mesures convenable», suivant l'article 8 du règlement sur les élections épiscopales.

5° L'administration des écoles et de» autres établissement» d'utilité publique est confiée par le conseil à des épitrope» et à des éphore» nommés par lui, de Taris et du consentement du patriarche: il ne doit désigner que des hommes probes et capables, appartenant fi la religion orthodoxe et sujets de l'empire.

fi* Tous les ans, le conseil mixte examinera et contrôlera la comptabilité de ces épitropes; il fera enregistrer sommairement par son premier secrétaire. dans un cahier spécial, le bilan des recette» et dépenses de l'innée.

7° A h fin de chaque année, la comptabilité du *tritor ten* vérifiée par le» nouveaux titulaires en présence de rassemblée électorale; le trésorier produira pour chaque dépense les décisions écrites

διά πάσαν πληρωμήν, 'αιτινε σφραγίζονται έντδ φακίλλδυ κα: κατατίθ/ντάι «ί;. τά αρχεία τωϋ συμ-· βουλίου. Κ

"Χ η'. Τό ειρημένον συμβούλιων θέλει συ*τάξει 5:αίγραμμα (ταρΐφαν) ▪ τών*^γραφικών δικαιωμάτων τοϋ έθνικού ταμείου (εί τδ τουρκική·y λέγει μιλλέτ σανδηγί) καί θέλει καθυποβάλει αυτό Ιι τήν υψηλήν πύλην, διά νά γ./η παραδεκτόν· καί πρδ παραλαβήν τών δικαιωμάτων τούτων θέλει δι-ορίζει κατά διετίαν ένα ταμίαν -^ιόπιστον 4πδ έ^ησιν, ιστι άνευ έγγραφου διαταγή τού φυμβουλίου δέν δύνατα: ηά δαπανά ούτε οβολόν τά δέ καθν,κοντα τόσον τού τέ^ίου joov κα: τού γραμματέω κα: -λωιπων υπαλλήλων^ θέλει προσδιορίζει τδ συμβούλων.

.θ'. Πάτα συν^ιαοι; έχουτα τά δύο τρίτα τών μελών είναι πλήρη . Ει δέ τά συζητέρΐι τ&υ.Μαν δεήση. κάμνει χρήσιν τή ψηφηφωρίαί καί ισχύει ή πλΐΐσψηφία ώ πρδ τήν διαίτησ.ν τή ύποθέσεω έν περιπτώσε: δέ ίσοψηφία , νικά, τδ μέρο τδ έχον την ψήφον τού προέδρου.

ι*. Τδ διαρκέ μικτόν συμβούλιων άμα τή σύσταση του μεταχειρίζεται τριμερή σφραγίδα, ή τά τμήματα χΗλουσι κρατεί -ÿ? μέν εν τα τέσσαρα Αρχιερατικά μέλη, τα ωέ άλλα δύω τά οκτώ λαϊκά μέλη, τήν δέ κλείδα ό πρόεδρο . Λια τή σφραγίδο ταύτη θέλουσι σφραγίζεσθα: τά αφιερωτικά έγγραφα ιβακφιγέδε), διαθήχαι, ομόλογα εκκλησιών κα: λοιπών έθνικών χρεών, κα: τά τ;ύτο: όμοια· α· δέ δικαστικαι Αποφάσει τοϋ. συμβουλίου τούτου ύπογραφόμεναι ύπδ πάντων τών μελών αύτοϋ θέλουσ: σφραγίζεσθαι κα: δια τή σφραγίδο ταύτη · άπαντα δέ τά ανωτέρω έγγραφα θέλουσιν έπικυρούσθαι ύπδ τού πατριάρχου. Πίν οέ έγγραφον συντάττόμενον έν τφ συμρουλίφ τούτφ καί εξερχόμενων θέλε: γράφεσθα: έπί χαρτοσήμου, καταχωριζόμενον προηγουμένω έν τφ κώδικι.

ια*. Τά περ; κληρονομιά; μεταξύ δύω χριστιανών συμπιπτούσα διενέξ·:; θέλε: θεωρεί καί δ^αιτι: τδ ειρημένον συμβούλιον, όταν· κατ' αίτησιν τών διαδικων άνατεθώσιν ει τά πατριαρχ-ία.

:β'. 'Επειδή παντό 'ορθοδόξου χριστιανού Ζ'λ· ^ί^ίe συνκοουσά τοί νόμοι; καί κανονσμοί , τή ύψηλή; κυβε/νήσεω; καί σύμφωνο μετά τού περ: χριστιανικά·'/ περιουσιών δι' ύψ^λών έπισήμων όρισμών ήδη* έκδο^έντο κανονισμού, θέλει είσθαι έπίσημο και ισχυρά παρά πάση έπ>τοπίω αρχή, τδ ειρημένον μικτόν συμβούλιων θέλει φροντίζει περ: τή έκπληρώσεω τών έν ταί; τοιχύται διαί^ήκαι περιεχομένων δρων.

ιγ'. 11άν έγγραφων έκδιδόμενον ύπδ Αρχιερέων. περί προσόδων και εξόδων τού έθνικωΰ σχολείου καί νοσοκομείου κα: άλλων κοινωφελών καταστημάτων καί τών έν Κωνσταντινουπόλε; έκκλησιών καί μοναστηρίων, ώ καί περί διαθηκών, άφιερωπκών έγγραφων (βακφιγέδωνη περ'; χρημάτων τραχώματο καί προικό . θέ/.<: θεωρεισθα: επίσημον ύπδ τού είρήμένου συμβουλίου.

ιδ'. Οί ενάγοντε εί δίκην δι' υπδθεσιν (οία: εν τφ γ\·' άρθρφ ώρίσθησαν) όφ-ίλουσ: πρδ τή ένάρξεω τή διαδικασία να δίδωσιν έγγόησιν διά τα έν τή διάρκεια αύτή προκύψοντα έξοδα.

ιε'. Τά μέλη τού ειρημένου συμβουλίου όφείλουσι νà ,προσέχωσιν, δπω ό πατριάρχη καταβάλλίβ πάσαν προσπάθειαν καί ζήλον εΓ; τε τήν καλήν τακτοποίησιν πάντων τών εν τή αύτοκρατορική έπικρατείφ κειμένων καί τοί όρ^οδόξοι άνηκόντων προσκυνημάτων καί εί τήν καλήν διαχείρισιν τού χρηματικού αυτών, κατά τδ πνεύμα τών χρυσοβούλλων, διαθηκών, προνομίων καί άφιερωτικών έγγραφων, συνεννοούμενο , χρεία τυχούση , καί μετά τών πνευματικών άρχηγών τών προσκυνημάτων. t

: '. .Έκαστον μέλο τού συμβουλίου ώ κα. πά ορθόδοξο χριστιανό πληροφορούμενο περί πα^εκτρο-

du conseil ce» dernières serunt réunies en un jdowier qu'un déposera.' après lavoir scellé, dans, les archives du conseil.

Ye conseil fixent le tarif «les· droits à , percevoir' par le tréspr. national (le· tex<<* turc ' porte; *millet* wu/iyt>, et le. soumettra à lappradation de la sublime porte*. ı Tou· les deux ansc il nommera, pour percevoui ces droit*, un caissier digne' de ı copfiance et sertis 'cauti<ijb;"<u!ui.-<i "ne. pourra .rien dépenser, pas même one obole, sans l'autorisation écrite du conseil. Les ^devoir* du caissier, comme ceux du secrétaire et des autres employés, seront déterminés juif le cons<*il.

.9°' I'ne séance a le *f/uofum* suffisant, quand le» dcui tiers des membres sont présent* . Dal^ le* délibérations, on sy sert, nu besoin, du suffrage, c'est alors la solution dt. la nmjorité qui prévaut. si les votes sont égaux.*»» un s en tient a la partie qui a pour elle l avis du président

lù'· Dès que le qonseil national mixte entrera en fonctions, il fera usage d un sceau à truis pièces; la première de ces pièces sera gardée par les quatre membres ecclésiastiques, les deux autres par les huit membres laïques, et, la clé par le président On marquera de ce sceau les actes de fondations pieuses, les testaments, les obligations des églises et des qutres dettes de lu nation, et autres actes semblables. Les sentences judiciaires du conseil, après avoir été signées par tous les membres', seront également marquées de ce sceau. Tous les acte» dont il vient d'être question devront recevoir la sanction du patriarche. Toute pièce élaborée dans le conseil et expédiée par lui, sera ébrite sur papier timbré et transcrite préalablement au registref

11° Le conseil examinera les contestations relatives aux héritages s'élevant entre chrétiens, lorsque, à U demande de-- deux parties. l affaire sera portée au patriarcat.

12° Tout testament d un chrétien orthodoxe, s il est conforme aux lois et aux décrets du gouvernement impérial et qe s'écarte pas du règlement sur la succession des chrétiens promulgué naguère par ordonnance impériale, doit être reconnu authentique et 'valable par toutes les autorités locales; en conséquence, le conseil mixte veillera à lu pleine exécution des dispositions contenues dans ces testaments.

13° Tout acte émanant dos évêques et relatif aux revenus· et dépenses de l'école et de l'hôpital national ou des autres établissements d utilité publique, des églises et des monastères de la capitale. ou encore aux testaments, aux actes de fondations pieuses, aux dots et aux présents de noces, doit être sanctionné par le conseil mixte.

14° Les demandeur· dans un procès amené par l'un des objets spécifiée à l article 3, sont tenus, avant l'ouverture de la procédure, de fournir une caution pour les frais à résulter pendant la durée des débat».

15υ Les membres du conseil devront veiller à ce que le patriarche apporte tout son xèle'et se· soin» è la bonne administration des établissement* religieux situés dans l empire et appartenant aux orthodoxes, à la bonne gestion de leurs revenus, suivant l'esprit des chrysobulles, des testaments, des privilèges et des actes de fondations; en cas de besoin, le patriarche se concertera avec les chefs spirituels de ces établissements.

16° Tout membre du conseil, comme tout fidèle orthodoxe, a le devoir, quand il lui arrive de sur-

πών τυχόν τού ίΙιροΟ κλήρου, όφιίλιι νά γνωστρποιή Α prendre dans le clergé des écarts de conduit», d'en /αύτά πρδ τδν πατριάρχην xal τήν σύνοδον βιά νά informer le patriarche et le saiiit lyndlle, pour λαμβάνωνται τά άναγχαία βέτρα. qu'on prenne les mesures nécessaires.

K. De annale hanafloil· tum patriarchae tum «piaoçpU pramtandta.

Κανονισμό τών διά κοινή ψήφου τή έϋνική προσωρινή συνιλιύσιω όρισ^ιι- σών έτησίων4πιχορηγήσιών τ'00 τι πατρι- άρχου ^Κωνσταντίνο υπόλιω έκ χροσίω-ν πιντακοσίων χιλιάδων (ών ή κ»όδοσι νχ«- χιλιάδων napi τών χριστιανών χατοίχων τή Κωνσταντιν(σ υπόλι ω , τών δέ τριαχο- αίων ιβδο^ήχοντα napi τών άρχιιρέων χατά τήν άναλογήσασαν ένί έκάστφ αύτών, ώ κάτωiΗ. ποσότητα, ιίσπραττομένην πα- ρά τών άρχι,ιρέιίν όμού pati τών ιδίων αύ- : πα.τριάρχη) χαί χιιμένων άρχιιρέων^

ZMfirmi'nàKoa. </ea *traitements anr^ele fixés d'un* commun *aceord par le conseil national prori-, soirs toit en faveur Λ» patriarche fie 'Constantinople, gui touche cing cent mille, piastres (dont le versement s'effectue en raison de cent trente mille piastres par les habitants ds Con» staptinople, et trois cent soixante-dix mille par les'évigues suivant la somme indignée ci-dessous pour chacun deux, laquelle est perçue par les évêques en même temph gue leur traitement propre et expédiée ü la caisse nationale pour être versée par intervalles au dit patriarche), soit en faveur de tous les outres évêques relevant du siège œcuménique.*

'Aptrp. *x.* T<j> πατριάρχη Κωνσταντι,ουπόλιω;, όφιίιόντι διατηριίν μιτά του μιγάλου αρχιδιακόνου χφί δευτ<ρ«ύοντο χαί λοιπών ύπηριτούντων αύτφ χαί πάντα τά άναγχάια έξοδα χατά τήν ίκζλη- σιαστιχήν χαί έίΐνικήν ά ιοπρέπιιαν, χαί μηδέν πλέον έχ 'τού έΟνιχοΟ ταμιίο'κ λόγφ έξίδων λαμβά- νοντι. νοόσια.. oOO ttOtt

Art. 1. Au patriarche de ('unstantiuople. avec obligation pour lui d'entretenir le grand archidiacre, le second diacre et sjje autres serviteurs, et de supporter tous les frais exigés par le décorum ecclésiastique et national, sans rien recevoir de plus de la caisse nationale pour fraf^éneraUx. piastres..5ihhhki l

			'Εν,ιΐιο Ατ/χο- f"T. W**	llariH- Gp/Of	7ο «Ao*
1.	Τφ Καισαρεία	γρ.	tiOIHN»	3 (XX)	63(MSI
	Εφέσου		UHHHM)	5 000	105 000
3.	Ηράκλειο	ρ	90 000	5 000	95 000 e
	(λαμβάνοντι καί τά «ΐσοδήματα τού μοναστηριού τού άγιου Γιωργιου τοϋ Αράπη).				
4.	Κυζίχου	γρ.	90(810	3 000	93 000
5.	Χικρ^ηδιία	„	60 (MX1.χ	2 500	62 500
	Νιχαία		60 (XXI.	1 500	61 5<H»
7	Χαλχηδίνο	„	70 000	2 700	72 7<M>
H.	Δέρκων	r	80 (XX)	2 500	82 500
y.	Ηιασαλονι'κη	„	90 000	2 500	92 500
Io.	Τορνόρου	„	70 000	27 000	97 000
U-	Άδρ ιανουπόλιω	„	100 000	14 000	114 000
	Άμασιία	„	80 000	3 IHHi	83 oro
	Ίωαννίνων	„	80 000	9 500	89 500
14.	Προύση	„	70 000	1 500	71 5(91
15.	Διδυμοτιιχου	•	701MH)	3 750	73 750
IG.	Ιΐιλαγωνιία	/	80 000	6 000	000
17.	Δημητ^ιάδο	r	80 000	6 000	86 000
IK	Χιοκαισαριία	„	50 000	2000	Λ2 000
>9	Ίχονίου	•	50 <MJ0	2 250	52 250 υ
*'.	Βιρροία	„	50 <MK>	100G	51 000
n.	Βόσνη	„	100 000	21 750	121 750
22.	Πισσιδιία	;	«1000	1 500	41 500
93.	Κρήτη	„	70 000	2 500	72 500
	(μιτά τή έπισχοπή Λάμπη , άφαιρουμένου τού ποσού, δπιρ λαμβάνιι άπό τών κτημάτων τή μητροπόλιω).				
24	ΐραπιζοϋντο	γρ.	45 000	βοα	45 800
25.	Λαρίτση	„	80 000	3000	83 000
26.	Άρτη	„	90 000	3 0<À)	93 000
	(άφαιρουμένου τοΟ ποσοΟ, ϋιαρ λαμβάν«ι άπό τών κτημάτων τή μητροπόλιω).				
27.	Φιλιππουπόλιω	γρ.	70 000	23 500	93 500
28	Ρόδου	„	50 000	2 500	52 500
29.	Σιρρών	„	85 000	6 000	.91000
3t).	Δράμα	„	70 000	4 000	74 000

			Λι<Ζ<›-	llc.eji	Γη <Α<η
31.	Τφ Σμύρνη	γρ.	70 000	3 (N MI	73 <HM»
32.	Μιτυλήνη	„	7ο οοο	3	73 <M)θ
	(νΐμομένφ μ Ι τά χτ/,ματα -.ή; μητροπόλιω).				
33.	Αγκυρα	γρ.	20 ‹Η κι	μηδέν	35 1910
	(καί έχ πόρων ιϋριιέησομένων Ι5(ΗΝΙ·.				
34.	Φιλαδιλφιία	γρ.	30ΙΚΗΙ	μηδέν	40 00ο
	(κα! έκ πόρων ιΰρι,Ίησομένων hHHKI·.				
35.	Μιλινίχου	VJ.	ÎOIHHI	'UKI	7,'t 3ιηι
36.	Πρισπών	•	60IXKI	t 25ι»	64 250
37.	Αίνου	'	25OIKI	μηδέν	35 00ο
	(καί έκ πόρων ιΰριιέησομένων IOiHM»),				
38.	ΜιΚύμνη	γρ.	40 000	2 000	42 IHIO
	(νιμομένφ καί τά χτήματα τή. μητροπόλιω).				
39.	Μισημβρία	γρ,	45<KKI	I οοο	46 OιH›
40.	Βιδύνη	..	7ο οοο	5 5IHI	75 5ιH>
41.	Δρύστρα		65 οοο	11 250	76 250
42.	Χάμου		40 οοο	3 IHM)	43 IKK>
43.	Βάρνη	„	60 000	1 5οι)	61 500
44.	Σισανίου		40IHXI	1 5οο	41 5<M>
45.	Σοφία		70IKIO	11 25ο	81 250
46.	Βιζύη	„	50 (KM)	1 30ο	51 500
47.	Χαλδιία .		30 000	1 500	41 500
	(καί έκ πόρων ιιιριόησομένων 1001M)).				
48.	Αγχιάλου	γρ.	60 000	3 000	63 000
49.	Μαρωνιία	•	60 000	3 500	63 500
50.	Σηλυβρία	ή	45 000	1 000	46 000
	(νιμομένφ χαί τό ίτήσι&ν εισόδημα τή παν- ηγύριω).				
51.	Σωζουκόλιω	γρ.	45 IKK)	1 500	46 500
52.	Ξάνθη	„	50 000	1 800	51 800
53.	Γάν-.υ χαί Χώρα	„	30 000	1 100	41 1IX1
	(χαί έχ πόρων •ϋριΦησομένων 100OOI.				
54.	Χίου	γρ.	45 000	3IMM» .	48(KM>
55.	Λήμνου	„	40 000	1 500	41 500
56.	Ίμβρου	„	25 000	μηδέν	25 (XX)
	(έκπιπτομένου τοΟ ιίσοδήματο τών χτημάτων τή μητροπόλιω).				

quae seqsitar, ea* «amaris taatt estai, cailles raMa>« supe|vacaaat eauaiama.

		WW	«‹²ξ«⁴. vvrvoi»	7'0 ΟΛΟ»'
57. ι '⊙	iE/Λσσώνο; tl·	. 40 ·MM‹	1 000	41 (HM)
58. ..	Πρσίχοννήσου v	•Λ 000	-7(H)	2&70O .
	(ν«μομένῳ xai τά; προσόδου, τή; μητροπόλιω).			
59. ..	Κασσανδρίας; Ϊ?	40 000	^2 250	42 250
I». ,	Αυρραχίρυ· ' .·	·ἐ41W	μηδέν	' 24·X»
•il. ..	Πρισλά.εά;	4Q (MM)	2 500	42 500
62., „	Πωγ,ωνιανή;	60 (MH)	500	é»-5(»
	(άν·υ οὐδίμιι»; ώφιλιία; άπι τών μοναστηρια-χών χτημάτωνΥ			
8:1. „	ΔρυΙνουπόλτω; ·ş^	50 000	3 (MH)	53 000
64. ..	Κώου M	30 000	μηδέν	30 ‹HH» .
65. ..	Νύσση; r	05 (HHI	H (MHI	7 3 (XX)
66. ..	Σκοπ·ίων i.	65 iKH»	17 25‹ι	82 250
67. „	Έρσιχίου	70 (HH)	3 7 50	7 3 750
68. ..	Κ·στ·ντ;λίου	70 (HK)	1o ooo	80 000
69A .	Χαμαχο^ίου	75 ooo	11 00o	86 (MH) μ
70. ..	Χβορνιχίου	7o 000	6 000	76 ·HH›
71.	Τ'ασχοπρ«σρένη;	65 ıηM)	3 5(H)	68 500
72. ..	Νυσσάβα;	60 ooo	4 6(H)	64 6(H)'
73 ..	Καστόρια;	5(› (HM)	2 000	52 ·MH· '
7 4	Βοδινών	60 000	2 5(H)	62 500
73	Κορυτζά;	40 iMH›	1 51 H)	Λ41 500
7 6. ..	Φαναρ.οφιρ-σαλων	50 0(H·	2 (MH)	52«HH›
..	Στρωμνίτζη;	•70 (MH)	4 2(H)'	74 2(H)
78.	Βελεγράδων	50 ‹HH›	4 0(H)	54 000
79. ..	Γ'ρεβ.νών	40 (M)0	2 (MH)	42 (MH)
80.	. Μογλενών	40 0(H)	·2 0(H»	42 000
81. „	Δερρών	35 (HH›	1 7 50	36 750
82. ..	Π^-ισσοϋ	50 oOo	μηδέν	50 (XX)
83. ..	Λητίτζη;	40 (-MM›	1 300	41 300
84. ..	Κ αρπάξου	25 ooo	μηδέν	25 000
85.	Ηλιουπόλεω;	464HH»	1 150	47 150
'86.	Κρήνη;	4o ooo	M 7 5o	42 750 (.
8> ,	Καλλ·.ουπόλεω;	40 0(H)	' (MH›	42 (XH1
88.	Μυριοφύτου .	3o οιH ι	1 350	31 350

			«4χ,α‹;	"ρχο»	71» oiu›f
89. Τ'β	Μιτρών	γρ.	30 000	7δο	30 750
9o. ,	Κύτρον;	„	30 000	580	30 580
91. ..	Καμκανίία;		,60 000	•J00O	62 000
92. ,	Πλα:αμ»νχ	.	30 000	55o	30 550
93. .	Στρβίων χα! Κοζάνη;	.·	50 000	2 000	52 (MM1
94. r	Πσλυανήί	,..	βοοου	3‹¹KM*	53 000
95'. .	Πίτρα;	r	30 090	56«i	30 560
96. „	Άρ£αμ‹ρίου		:4o Ooo	v Tin	. 30 750
97. .	ΊρισσοΟ χα! Αγίου 'Ορου,	.	30IMXI	750	30 7Γ»
98. ..	Τζ«ρβ·νο2		40 00o	5 (XX)	45 (XX)
99. ..	ΛοφτζοΟ	r	4o ooo	7 500	47 500
10··. ..	Βράτση;		60 (H»	15 (XX)	75 0(X)
10!.. ..	ΠαραμυΟία; \	..	40 ooo	TI 50	42 1'50
102. r	Νιχοπδλιω;	r	15 ooo	μηδέν	24 (MH·
	(χα! ὶχ πόρων ιὑρτθησομένων 9000..				
103. „	Άρχαδ'α;	γρ.	24 000	. 450	24 450
104. r	Τ'«3ύμνηΐ	„	50 000	Ί 5(H)	51 5(X›
105. .	Κυδωνιά;		60 000	3 (MH)	63 ‹MX›
11». „	ἑτέρῳ Πέτρα; (Κρήτη;)	..	':ı5·μμ'	1 1IH›	36 1(X›
•107." ..	Λερροννήσου		35IHMI	1 (HHI	36)MM)
108. ..	Ιερέ καί Σι-τεία	r	40 000	1 IMH)	41 (XX)
109. ..	Χταγών	„	40·»··	1 (HHI	41 (X»
110. ,	Γαρδικί υ	.	20 (MX)	μηδέν	2OO4X)
111 .ı	Ηαυμακού		25 35o	350	25 350
112. ..	Τρίκκη	..	40 000	' 700	40 700
113. „	Λέρνη;	„	25 00o	1 (MH)	26 (XX)
114. „	'Ελευ^ερσυ-πόλεω	.	25 IHH)	40o	25 4IX)
115 _	Μοσχονησίων	-	121MHI	μηδέν	12000
	(έχοντό καί τό εισόδημα τού μοναστηριού).				
116. .	Άμίδη;	γρ.	24 (MX·	μηδέν	24 000
117. „	Χαλίπίσυ	.	12 ·HM›	μηδέν	12 (XX)

'] t ολτν τών ετησίων ἐπιχορηγ/σεων ¶' ίχατομ-μύρια.

Έχ τού διά τήν πατριαρχικήν ἐπιχτρήγησιν ύπδ τών χριστιανών κατοίκων τή Κωνσταντινουπόλεω δο3σ47θ|ίένου ποσού μένουσι μετά τήν άπόδοσιν αυτή 31 040 γρόσια πρδ όφελο τού εί^νικού ταμείου.

Άρ‹›ρ. β'. Ή έβνοσυνίλευσι συζητήσασα μετ' ἐπι-στασία τδ άντικείμενον τή ἐτησίου ἐπιχορηγησεω τού πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεω καί ΰεωρήσασα έπάναγκε τήν τακτοποίησιν καί ἐξασφάλισιν τού χρη-ματικού αυτή ποσού, άφ' ἐτίρου δέ λαρούσα ὑπ' δψιν καί τα συμφέροντα γενικώ τοϋ ἐθνου , ώστε νά μή ἐπι^αρύνηται χρηματικό υπέρ τδ δέον, Απεφάσισιν δπω μετά τήν σύστασιν αμέσω τού διαρκού μικτού συμβουλίου ή ιερά σύνοδο μετ' αυτού φροντίση (να προικίση τδν οικουμενικόν θρόνον, πρδ Αξιοπρεπή διατήρησιν τού πατριάρχου, ἐκ τών εισοδημάτων τών ἐν τή ἐπαρχίῳ Πωγωνιανή καί ΒελλΑ κειμένων μοναστηρίων, άφ' ού πρώτον Αφαιρετή τδ Αναγκαίον ποσόν πρδ ἐπαρκή συντήρησιν τών Ιερών σκηνωμάτων κατά το πνεύμα τών διατάξεων τών κτιτόρων καί δωρητών.

γ'. Μέχρι τή πραγματοιριήσεω τή Ανωτέρω είρημένη ἐθνική άποφάσεω ή ἐτησία ἐπιχορήγησι τού πατριάρχου ^έλει εισπράττεσθ^ιι κατά τδν. ἐν τῳ προηγουμένῳ άρθρῳ διαγραφόμενον κανονισμόν μετά δέ τήν πραγματοποίησή τού περί ού δ λόγο προικι-σμού τδ λόγῳ πατριαρχική; ἐπιχορηγήσεω; προστεέΗν εί τά αρχιερατικά; ἐπιχορηγήσει χρηματικόν ποσδν θάλει παυσει τού εισπράττεσθαι παρά τών χριστιανών.

δ". Αί ἐπιχορηγήσει τών αρχιερέων συνάγονται κατά τδν ἑξή τρόπον. Ηέλουσι σταλή ἐντεύθ-εν όδη-γίαι ομοιόμορφο: εί πάσαν ἐπαρχίαν, ώστε ὁ κατά

Total des subventions annuelles, six million·.

Sur la somme fournie contine subvention patri-arcale par les habitants de Constantinople. on pré-lèvera après son recouvrement 31 04‹* piastres pour les besoins de la caisse nationale.

Art. 2. L assemblée nationale, après avoir mûre-ment examiné la question du traitement annuel du patriarche de Constantinople, tient pour indispensable d en régler et d en garantir le recouvrement. Considé-rant, d autre part, les intérêts généraux de la nation et la nécessite de no point grever celle-ci de charges excessives, elle décide qu aussitôt après ^^établisse-ment du conseil mixte permanent, *e saint synode s occupera avec lui de doter le siège œcuménique et d assurer au patriarche un traitement convenable avec les revenus des monastères situés dans le dio-cèse de Pogoniane et de Vellas, après en avoir pré-levé la somme nécessaire à l'entretien de ces sainte* demeures, conformément aux intentions et pre-scriptions des fondateurs et bienfaiteurs.

3¥ Jusqu à la mise à exécution do la décision nationale qui vient d'être indiquée, le traitement annuel du patriarche sera perçu su\yant le mode proscrit à l'article précédent; mais une fois effec-tuée la dotation dont il s'agit, la somme ajoutée aux traitements des évêques pour être affectée au traitement du patriarche cessera d être perçue des fidèles.

4° Les honoraires des évêques sont perçus de la façon suivante. On enverra d'ici dans chaque diocèse des instructions uniformes, suivant lestpieüea

τόπον Αρχιτρέυ xal ή δημογεροντία θέλουν προσχα- A Mdtt Αντιπροσώπου παρ' έχάστη κ«·μοκόλ*ω χαί χήρα , χαί γπνομένη χοινή αυν*λεύσ·ε· . θέλουσι λάβω *bit* δψιν τά ποόών, τδ *biMm* θέλουσε διαν(ιμ*ι έν εδθότητι χαί fitxmooévg Αναλόγ«· τφ πληθυσμφ έχΑστου μίμου - χαί συντάξαντχ πρόγραμμα «ί τριπλΑ Αντίτυπα, τά μέν θέλουσι καταθέσω έν.τή μητροπόλει, τδ δέ (ί τδ Αρχεία τή δημογεροντία , τδ δέ θέλ» στολή έντaOθα βιά νΑ χαταχε*ρηθή ίν τφ έπ! τοΰτφ κώβικι- θέλει δέ,δίδεσθαι χαί dvd ίν Αντίγραφο Αί ίσα χωρία xpixtu Ό δέ Αρχι*ρ·ύ π*ριερχδμενο Απαξ τοΟ ινιάυτοΟ δι' ιδίων του έξόβ*»ν θάλει έπισκέπτεσθαι τά μέρη τή έπαρχία του, (6λογών χαί Αγιάζων του κατοίκου αδτή χαί έχτ*λών λειτουργίαν δωρ(Αν·/όταν δέ προσχληθή έχτάχτω (ί •πανηγύρΐΐ ή ίδυέτιχώ , τότε ή δαπάνη έννοείται (ί βάρο τών προσχαλοϋντων.

l'évêque et le conseil de fabrique devront convoquer de* délégué· de chaque commune ou village. Vue fois Γassemblée réunie, ils examineront en toute loyauté et justice la somme h imposer h chaque localité proportionnellement h sa population. On dressera ce tableau en trois exemplaires, dont l'un sera déposé h la métropole, l'autre aux archives de la fabrique, et le troisième envoyé ici pour y être transcrit sur un registre spécial. On en don-, nera également un exemplaire è autant de localité* qu'il faudça, et l'évêque, en faisant A se* propre* frais sa tournée annuelle, visitera les localité* de son dioeè*e, bénissant et sanctifiant les habitants / et célébrant la sainte messe gratuitement. Si on Finvite exceptionnellement à une fête publique ou privée, les frais sont alors, comme de juste, à la charge de qui fait l'invitation.

,Λ ί τυχηρα! Απόλαβα! τών Αρχιερέων.

B

Droits casuels des triques.

ι'. Διά τήν *distav* τo5 γάμου, Ανίυ διαστολή πρώτου, δευτέρου χαί τΓίτου, προσδιορίζονται γενικώ ίν πάσαι ταί έπαρχίαι τοΟ οικουμενικού θρόνου γρόσια 10.

'. Διά τά έχδόσει διαζυγίων λαμβάνεται *r.oat*τη χρημάτων Αναλόγω τή χαταστάσεω τών διαζ«υγνυμίνων, οίχί δέ δλιγώτ^ον τών έχατδν γροσίων ή ποσότη δέ αδτη θέλει δίδεβθαι έπ' ώφελ·ίφ τών φιλανθρωπικών χαί κοινωφελών καταστημάτων τή έπαρχία .

ζ'. Τδ διχαίωμα τοο Αρχιερέω προσκαλουρένου *ί έκτίλεσιν λ(ΐτουργία,-, κηδείαν ή στίφάνωσιν υπάρχει προαιρετικόν, ούχ! δμω όλιγώτερον τών πίντήχοντα γροσίων. '

η'. Διά πΑν Ιγγραφον συνταττόμενον έν τή μητροπόλει προσδιορίζεται διχαίωμα έπ' ώφελίίφ τοΟ γραμματέω (ί δέκα γρόσια, λόγφ δέ άρχίίρατιχή ίπιβχβαιώσιω λαμβάνιται (π* ώφιλιίφ τών έν τή ΙΚαρχίφ φιλανθρωπικών καταστημάτων ποσότη τι χατά τό συνταχθησόμ*νον τιμολόγιον τοΟ ένταδθα έφνιχοδ μιχτοΟ συμβουλίου, ώ έν τφ τρίτφ Αρθρο,) τοΟ π*ρί χρεών αύτοδ κανονισμού Αναφίρεται.

θ'. ΤΑ Απδ τών ζητουμένων Αφοριστικών γραμμάτων Αναλόγω τα' όποθέσισι καί τή καταστάσεi τών προσώπων λαμβανίμχνα, ούχί μέν τοι όλιγώτ*ρα τών πίντήχοντα γροσίων, δίδονται έπ' ώφελείφ τών φιλανθρωπικών καταστημάτων τή έπαρχία · τά δέ συγχωρητιχά δίδονται δωρεάν.

Έχαστο ιερεύ Ιχων ένορίαν δίδωσιν ίτησιιβ τφ χατά τόπον Αρχιερεί λόγφ χανονιχοΟ γρόσια δέκα χαί ούδέν πλέον, *ίποτγορίχιαμίνηί^ιιοτι* δποχρ«ωτιχή δόσίω είτε (ί χρήματα (ιτ* *1« πράγματα.

ια'. Απαγορεύονται Αρδην και χαταργοΟνται αί πωλήσ(ΐ γ(διχίων ίαρατιχών, αί βοήθωαι χατά δι- θ nfav ή τριετίαν, τΑ E(par.xd φιλότιμα, td έμβεττοίκιη, ol Bigxot, οί ύποχρεωτιχοί Αγιασμοί, τΑ ψυχομ*ρίδια, τά λόγφ έγχαινίων έχχλησιών, τΑ έπί συγχωρήσαι χηωλυμένου γάμσο, τΑ Απδ χ*ιροτονιών Ιερατικών, τΑ Απδ ήγουμανιχών Αποκαταστάσεων, χαί πών Αλλο έν οίφδήτινι όνόματι προϋπάρξαν τυχηρδν Αρχιερατικόν διχαίωμα.

ψ'. Γίδίχια προσωπικά καταργοϋνται, τά δέ χατεχόμενα παρ' ιερέων περιέρχονται «Ι τήν έξουσίαν τβν ^χαλησιών· αδται *Si* ύποχρ«οΟνται εί εβλσγόν τινα Αποζημίωσιν πρδ τού ί(ρ(ί τή έγχρίσκ τοΟ Αρχιερέω χαί τή δημογεροντία .

ιγ'. Άπχφασίσθη δπδ τή συν«λ(ύσ·(* , tea, έν δσφ ή λογΌθεοία μένη aie τδ πρόσωπον τοΟ κυρίου ΝιχολΑου Αριοτάρχου, ή ένδοξότη του λαμβάνη ούχ!

5" Pour autoriser un mariage, sans distinction de première, de seconde ou do troisième classe, on fixe pour tous les diocèses du siège œcuménique un droit général de piastres 10.

6° Pour prononcer un divorce, ou perçoit une somme d'argent proportionnée à la fortune des époux divorcés, mais non inférieure a cent piastres; cette somme sera consacrée aux besoins des établissement* de bienfaisance et d'utilité publique du diocèse.

7· Le droit de l evêque, pour une invitation à célébrer une messe, an enterrement ou un mariage, reste facultatif, sans pourtant être inférieur & cinquante piastre*.

8* Pour toute pièce à rédiger à la ifiétropole, les honoraire* du secrétaire sont fixés h dix piastres: pour le visa épiscopal, on percevra, aü profit des établissement* de bienfaisance du diocèse, un droit conforme au tarif que dressera le eonaeil national mixte de la capitale, suivant oe qui est dit au troisième article du règlement relatif à scs attribution».

9* Les droits à percevoir pour les lettres d'excommunication que l'on sollicite, sont proportionnés aux motifs invoqués et b la condition des personnes, sans être néanmoins inférieurs à cinquante piastres ; ils sont versé* au profit des établissements de bienfaisance du diocèse. Au contraire, les feuilles <te pardon sont délivrées gratis.

10* Tout prêtre chargé d'une paroisse doipie tous les an* h l'évêque du lieu, en guise de redevance canonique, dix piastres, et rien de ç^ts. Toute autre redevance en argent ou en nature est interdite.

Il* Sont absolument interdite* et abolies les rente* de stalle* aux ecelésiAtiques, le* subventions tou* le* deux ou trois ans, le* cadaux à faire par les ecclésiastique·, le* droit* à verner par la fabrique, le* plateaux de quite, le* bénédictions obligatoires, le* honoraires pour faire mémoire de* défunts à la messe, pour bénir une église, pour accorder une dispense matrimoniale, pour conférer les ordre* sacré·, pour installer le* supérieurs de couvent, et tout autre droit casual perçu jusqu'ici par les éf*quee sous n'importe quoi prétexte.

13* Les places réservées en faveur de certaines personne* sont abolie·; cell·* détenue* par de* prêtres deviennent la propriété>de* église·, è charge pour ce* dernière* de payer aux prêtre* une indemnité raisonnable, à fixer par l'évêque et le conseil do fabrique.

13* Il a été décidé par l'aaoemblée que son excellence monsieur Nicolas Aristarohès, tant qu'il gardera la fonction de logothète, continuera de

εδθεΐαν, Αλλ* δε* τβϋ mt* xsuphv oixauprvtxoO πατριάρχου, t* είθχσμέν· μέχρε τοϋδ« tounAfuna m-* t*c τρει τείξει , ήτοι γρόσια 3000, MOO ml 1000. Ai* 8i τά έξεφχϊβ . atava; χανή Aaofdou vijc αιεν-(λάύσοεε; κατηργήθηββν, λεψβείνει έχ το® έθνιχοΟ ταμείου ti ισόποσον τών σημερινών είσοδημάτεεν του, 2έχα *5 χιλιάδα; γροσίων, ώ είκεν 6 ίδιο - Iwottau Ji δτι, μεταράση; τή; λογοδοσία; εί Αλλο πρόσωπον, ναϋτα πείντα καταργοΟνται χαί μένει ti δφφχχιον τοϋτο βαθμδ; τιμή;.

A recevoir, non poiat direetameat, mai· par le oaaa! da paonareae ceemnéniq·· rdgaaat, le· boaorairea qaH a taœhé· jnaqa'iei, ea treb adrie· da 3000, MOO at 1000 piaatrea. Poor lea droit· exorohaax, qua I'aaaemblAe. d an comman aeoard. a «appnmé·, la oaiaae nationale lai vpraara I'Aqaivaleat da «an revenu· actuel·, qui «eliraat, da aoa propre avau, * six mille piastre·. Il va de soi que ai ia charge de logothètq paaae i une autre personne. toute· ces indemnité· cerneront. la charge devenant purement honorifique.

T. Da auitxa maroade singulis patriarohatua müüatria eolvaada.1

Τi προσδιορι σθέντα î: ετησίου μισθοϋ tôv πατρι«ρχι χώ ν υπαλλήλων, έπιχορηγήoai; τών iHvixftt καταστημάτων xal Αλλα; αναγκαία δαπάνα;.

Τφ μεγάλιο πρωτοσυγκέλλφ	Τ.μμι
Τοί; îuol γραμματεϋσι τή ιερά συνόδου	2, "t*·
Τώ πρώτο» γραμματίϊ τή; αύτοϋ παναγιότητο τοϋ πατριάρχου και τοϋ μικτού συμβουλίου. „	48 IHXι
Τφ δευτίρφ όμοίω;	24 iKtti
Τφ α' γραμματι τή; τουρκική; τοϋ πατριάρχου χαί τοϋ μιχτού συμβουλίου	48 (ΜΙΟ
Τφ β'όμοίω;	30 000
Τφ έκκλησιάρχη	12 000
Τοί îξ χλητήρσι	36 000
Τοί εξ εύταξίαι	36.IXXI
Τφ χαποϋ κεχαγιά	60 000
Τφ χαποϋ δγλανίηι	30 000
Έν! ιιροχήρυχι	24 000
Αυσί γραμματίου: χληριχοι , ών ιί έστιν ό πριμιχήριο	24 000
Τφ γραμματχί τή; μιγά/η πρωτοσυγχελλία	12 000
Αιά τά; Αντλία;, υδραγωγού ml λοιπά . c	30 000
Επιμίσθια μελών τή; ιερά συνόδου χαί βοήθεια Αρχιερέων	250 000
Αιά τά εθνιχά φιλανθρωπικά καταστήματα	300 000
Αιά έλέη πάσχα χαί μηνιαία πτωχών	lisiooo
Αιά τόν πατριαρχικόν ναόν	30 000
Ήτοι γρόσια iv εχατομυύριον χαί ίχχτόν εξήκοντα πιντεб χιλιάδε	1 Ι,„ϋ ιηχι

B 11 ρο σδ : ορ ι σμδ; τών ετησίων t ! σοδηηάτων.

Άπδ τών Γουμιλιχών μοναστι,ρίων, τών έχόντων μωσία; έν Βλαχίφ χαί Μολδαβία, τών όποιων τά εισοδήματα ύπιρβαίνουσ: τά; 60 (XX) φλ«·ρίων, φλωρία	ι> ι»«>
Από τών Χινχίτιχών μονασιηρίων	) ooo
Άπδ τοϋ ταμίιου τοϋ άγιου τάφου. . .	ηιχιΟ
Άπδ τοϋ ΐγιορειτιχοϋ ταμείου	4 ιXXI
ι · φλωρία	20IXXI
Αί «ΐχοσι χιλιάδε φλωριων πρδ; 52 γρόσια λογιζομένων φέρουσι γρόσια	IιMOOOo
Άπδ διχαιωμαΡτων τοϋ γραφείου	150 (XMι
Άπδ μοναστηριαχών έτι,σίων	ιiooιχι
Ήτοι γρόσια iν έχατομμύριον χαί διαχόσια·. πεντήχοντα χιλιάϊι;	1 250'Χ*>

Τδ χαλαρόν χρέο τών επαρχιών, τδ χαλούμινον αϋλιχόν, ώ; χαί τδ χρέο; τοϋ χοινοϋ, άφ ού πρότερον έξελιγχβή διά μιί: ειδιχή; έπιτροπή , άπιφασίσδη νά έξοφληΚή άπδ χοινή τοϋ Ιδνου συνδρομή; διά προσδιορισμού τόσων γροσίων αί; ?χαστ·,ν στέφανον.

G. Praaoipuae de monaatarlia recula·.

Γενιχαί περί τών μοναστήριων διατάξει -

"ΑρΟρ. α'. Άπαντα τά μοναστήρια τόσον πατριαρχικά δσον χαί ένοριαχά τίθενται ύπδ τήν έποπτείαν τοϋ πλησιεστέρου Αρχιερέω; Ανευ έξαιρέσεω , δστι IHλει έπαγρυπνεί έπ' αύτών χαί έπί τή; διαγωγή τών συνασχουμένων πατέρων, ώ πράττε: χαί έπί πάντων τών Ιερέων τή; ιπαρχία; του.

β'. Όσα μοναστήρια Ιχουσι χωρία ίερατευόμενα ύπ· αύτών, ύποχρεοϋνται νά παύσωσι τήν σνέσιν ταύτην τά βτ(6.ντα χωρία συγχωνεύονται έν τή γενιχή ποιμαντορίφ τοϋ Αρχιερέω ώ; χατ' εύϋείαν ένοριαι τή έπαρχία; του, τά δέ μοναστήρια μένουσιν ώ; καταφύγια καλογήρων χαταλιμπανόντων τά τοϋ χόσμου.

γ'. Όλα τά μοναστήρια διαιροϋνται εί; τρεί; τάξει;· καί τά μέν τή; πρώτή;, έχοντα ϋπέρ^τ-.ϋ; είκοσι πατέρα;, ύποχρεοϋνται νά φυλάττωσιν ακριβώ δλην τήν μοναστηριακήν καί κοινοβιακήν τάξιν, ψαλλ-.μένων άπαραιτήτω τών ιερών ΑκαλουϊΗών καί τή; θεία λειτουργία; τελουμένη; κατά πάσαν ήμίραν τά δέ τή δευτέρα , έχοντα υπέρ τού δέκα πατέρα;, φυλάττοντα ωσαύτω τήν κοινοβιακήν τάξιν. όφείλουσιν έχτδ τών ιερών άχολουθιών νά ψάλλωσι τήν θειάν λειτουργίαν τρί; τή; ίβδομάδο;· τά δέ τή; τρίτη;, έχοντα ύιτέρ τού πέντε πατέρα , καθυποβάλλονται ώσαύτω; εί ζωήν χοινοβιαχήν,' Αλλ έω ού εισαχθή έντελή τάξι τών ιερών Ακολουθιών, ή θεία λειτουργία δέν θέλει είναι απαραίτητο; ει μέ, κατά πάν σάββατον χαί χυριαχήν.

Ijoig généraift tvr Irt monattêrtii.

An. 1. Γπιη lee inonxeteree. tant patriarcham que iliocxaina. «ont placôv »an» exception «ou» la «urveillanee ‹lr I évêque le pin» proche, qui veillera »ur eux ci »ur la eonduiti- de« pèrre qui · y trouveront. comme il veille mir tou» le» prêtre» «le «on diocèee.

2U Ceux de ce» nionaalère» qui dtao-rvent certaine» localité» vont tenu· de ce»»er ce «ervice; le» localité» en queation rentreront »ou» I obédience générale de I évèque pour être a»»imilée· aux autre» paroi»»e« de »on diocêie Quant aux rfionaetère·. il» reeteront ce qu i!» doivent être, de» retraite» pour le» moine» qui ont renoncé aux eboee» du »iècle.

3" Tou- le» monastère» sont réparti» en troi» catégorie». Ceux de la première, comptant plu» de vingt religieux, «ont tenu» d ol>»erver exactement le» prescription» de la vie religieuse et cénobitique. chantant régulièrement le» saint» office» ei célébrant tou» les jour» la sainte messe: ceux de la deuxième claase comptent plu» de dix père» il· doivent, en dehors du saint office, chanter la sainte mease troi» foi» par semaine; ceux de la troisième catégorie ont pin» de cinq père», la vie commune y e»t obligatoire, mai» tant que le saint office ne pourra y être célébré en son entier. »m n‹- sera tenu ‹l y célébrer la sainte me·»·' que le samedi et le dimanche.

ι bden *c mpta ratione dacti. ubulm hanc xaHieotn n‹ i fecimn».
Coxcil. Qisiul τοκυε XL

m

8*. Kaê βσον Αφορ< τΑ μοναστήρι» taatvo, <w« Α παραλυiΗντβ Απδ *laifib* elf xotpèv δέν fûwvMt *ipH* «Α ύχαχ»ώ3ΐν «ί ούδ«μίαν τών τριών τούτων χλάιχων, *6* χατΑ τύπον Αρχιιμβδ Avapipiprsa; Αφβύχτω πρδ τήν μ«γάλην έχκλησί·* MÂm φροντioti ώστ« τά ταaθτα μοναστήρια νά χαύνπαβληMσιν «if τδ Αρμοδιώταρον μίτραν όποιασδήπστ* διορ*ώσ«ω ή μεταβολή , έχτδ τών ίνοριακών, Attva Ιχονσιν ένα μόνον ήγσύμινον.

«'. 'Επ' όνόματι μοναστηριού έγχαταλ«λ«ιμμένου *Kpb iMto* ετών χαί χατιρημωμένον ούτ» ή μτγάλη έχκλησία οδτ» i χατΑ τόπον Αρχ:«;«ύ δύναται vΑ ονομάση ήγούμχνον. Καί έπ*ιδή δέν έπιτρέπ*τ«κ tva δυνάμιι τοθ τίτλον τούτον διά βφδιουργιών λαμβανομένου σφ«τ«ρίζωνται α: μοναστηριακοί πρόσοδοι, ό έπί ψιλψ όνόματι τοιοOτο ήγούμινο Αχϋρ:θται· πιρi δέ τόν τοιούτων μοναστη^ίων, νύξ«ω διδ^ένη διΑ τή συνόδου χα: τοθ μικτού συμβουλίου, <ιττ παρΑ *τού* χατΑ τύπον Αρχκρέω ή τών πλησιϋστέρων χωρίων θέλκ: *yίνιι* φροντι , *&αη* έντδ τριών έτών vΑ «ύρ»i>ή ΑνωριΗιμένον κατ' έπιστασίαν μιά «ίδιχή έπιτροπή , ή άλλω Μλουσι λαμβάνέσία: Αλλα μέτρα χοινώφτλή, ώστι αί μέχρι τοθδ» διαρπαζόμχναι πρόσοδοι αύτοO νά χρησιμιύωσιν «ί; έλάφρωσιν τών έ*νιχών Αναγκών χαί «ί συντήρησιν δημοσίων καταστημάτων έχ' ώφ«λ«ίφ τών πλησιιστέρων χριστιανών.

Κα#' βσον Αφορφ τΑ μοναστήρια èxtfva, Ατινα έχονσι γαία διβομίνα 'αί πάκτωσιν, χαί μάλιστα έν Βλαχίφ χαί Μολδαβίφ, διΑ vΑ έξασφαλισΑώσιν αί πρόσοδοι «αύτών χαί ΑπαλλαχiΤώσι πάση καταχρηστική έχ«μβάσ«ω , ή μτγάλη έχκλησία Μλ*ι χαταβάλλιι πάσαν προσπά#«ιαν χαί Ηλ«ι έξιτάζιι χαί έπιχυροί τΑ π«ρί ένο-.χιάστω αύτών συμφωνητικά Αν«υ χρηματική Απολαύσ*ω , Αντί δέ πάση προστασία τά έδνικδν ταμiίον βάλιι λαμβάνα έτησίω δέκα τοί ένατόν έπί τοθ ποσοθ τών προσόδων, Ατινα Μλουσ: δαπανΑσδα: «ί έδνιχΑ ανάγχο .

ζ'. ΤΑ μοναστήρια *τού* "Αθω, χα: τοι Αναγόμ*να τή διχαιOδοσίφ τοθ οίχουμχνιχοθ ύρίνου, άλλ' έπιιδή φνλάττιται έν αύτοέ ίχανώ ή μοναστηριακή τάξι , ούδιμίαν μεταβολήν ϋέλουσιν ύποστή χατΑ τύ διοιχητιχδν αύτών σύστημα χαί ώ πρδ τδ «Ιδο; τών σχέσ«ων αύτών μ«τά τή μιγάλη έχχλησια ' ΑλλΑ μάλιστα #έλαυσι λαμβάν«ι ηάσαν· προστασίαν έν τοί Ανάγχαι αύτών χαί θέλουν ΑπαλλαχΑή Κάση; προσφορά , ήτι έδίδττο πρδ τδ πατρ:αρχ«Τον διά τήν έπιχύρωσιν τών ήγουμ«νιών Βλαχία καί Μολδαβία καί Αλλων οίωνδήποτχ έγγράφων Αντί δέ πάντων τούτων τδ ifrvixàv ταμίιον Ηλ«: λαμβάνι: έτησίω tv ποσδν ισότιμον τή Αξία , φλωρίων καισαροβασιλιχών τίσσάρων χιλιάδων

η". ΔιΑ τδν έσωτ«ρικδν κανονισμόν, τδ'πολίτιυμα τών πατέρων, τήν' έχλογήν χαί Αποχατάστασιν τών ήγουμένων, τήν διαχ«!ρισ.ν τή π«ριουσία xai ***D καταγωγίων ' αύτών χαί τήν ιξέλ«γξιν τών λογαριασμών των έσχται «ί χρήσιν δ «ίδιχδ π«ρί τούτων κανονισμό .'

f δ Αλ«ξανδρ«ία Καλλίνικο ,
f ό Η«σσαλονίχη Νοόφυτο .
f ό ΆδριανουπόλΛο Κύριλλο ,
f ό Άμασχία Σωφρόνιο .
ή ό Σηλυβρί'α Μχλέτιο .
+ ό 'Αρτη Σωφρόνιο ,
t ό Μ«λ«νίκου Διονύσιο ,
ή δ Δημητριάδο ΔωρόΗω .

'Αλέξανδρο Φωτιίδη .
Στέφανο ΚαραΛοοίωρή .
Κωνσταντίνο ΚαραΗοϋωρή .
Κωνσταντίνο Άδοσίδη .
Δημήτριο Άποστολίδη .
Βασίλ«ιο Κρικότζο .

4* Ea oe qai oonoorao μ · ■«■«rttru φαί, reiaii par io latapa, ao aoaraioat o«ta»n«aiMt roatror Aau* MKM Ao ooo ttafo eoiAgor^a, i'όνόφαβ Aa Boa, *prè« «a avoir rMM «aaô tetto A la giuAo ό<βΜ, ιτiωω tu MojoM Aa preaAro vi»-à-ri» d'eax laa ptaa «agao amare· do réforme o« do tramformatioa, A Toxoopttai do* noaaatdre· paroiaoiaax qni a'ont qa un aoal «apériear.

δ· A utt monaatiro abandonné de longue date et entièrement déaert, ni la grande église ni l'évéque da lien ne peuvent nommer-de supérieur. Et comme il est inadmissible que sous le couvert d on pareil titre obtenu par intrigue, on s'approprie les revenue des monastères, tout supérieur dé ce genre purement titulaire est cassé de ses fonction·. Les monastères de eette sorte, sur l'avis préalable du saint synode et du conseil mixte, seront confiés aux soins de l'évéque du lieu ou des localités voisines pour être restaurés dans un délai do trois ans nous la surveillance d'une coinmiuion spéciale: sinon, on prendra toutes mesures utiles pour que les revenus que l'on gaspillait jusqu'ici servent au degrèvement des charges nationales ou A l'entretien des établissements publics, au profit des fidèles du voisinage.

fi*' Pour ce qui est des monastères dont on afferme les terres, surtout en Valachie et en Moldavie, la grande église fera tous ses efforts pour en assurer les revenus et les soustraire il tout empiètement abusif: elle examinera et sanctionnera les contrats d affermage sans aucune rétribution pécuniaire; et en retour de ses bons offices, le trésor national recevra annuellement le dix pour cent de ensemble des revenus ot affectera cotte somme à des œuvres nationales.

7" Comme les monastères de ΓAthos, bien que relevant de la juridiction du siège œcuméajque, ont néanmoins conservé dans une mesure satisfaisante les observances monastiques, il ne sera fait aucun changement dans leur administration intérieure ni dans la nature de leurs rapports avec la grande église: bien au contraire, ils recevront dans leurs besoins toute la protection possible et seront affranchis de tôufes les rétributions qu'ils versaient au patriarcat pour la confirmation des supérieurs nommés en Valachie et en Moldavie et le visa de toutes les autres pièces. Au lieu de ces droits divers, le trésor national recevra par an une somme équivalente h la valeur de quatre mille florins impériaux.

8° Pour le règlement intérieur, la conduite des pères, l'élection et l'installation des supérieurs, l'administration de leurs biens et de leurs immeubles, la vérification des écritures, on suivra le règlement spécial élaboré A cet effet.

t CaUinic d'Alexandrie.
t Néophyte de Theoealonique.
t Cyrille d'Andrinople.
t Sophrone d'Amasée
t Mélèee de BiKvri.
t Sophrone d'Arta.
f Denya de Melnic.
t Dorothée de Démétriade.

Alexandre Photiadèo.
Etienne Caratbéodori.
Constantin Caratbéodori.
Coaetantia Adoeidès.
Déaaétrina Apostolidès.
Basile Criootaoa.

Χρήἱτο Ζωγρ4νο& A
Ιωάννη; Γκυτζόγλου .
Κωνσταντίνο Ἀστχριάδη .
Παῦλο Ἀποστολίβη;.
Ι»»άννη; Ἀν«Ηττησιάδη .
Τζάνο; ΚωνσαπΓ.νίδη .
Ντέφανο Νικολαίδη^
Ευστράτιο; Ἀγιαχλόγλου .
Κυριαχδ; Νιτζιώτα .

Christos Zograpboe.
Jean Yaataeglou.
('oastantia Astériadè»
Paul Apostolidèa.
Jean Anaataaiadèa.
Tsanoe Constaatinidèa.
Etienne Nicolaldèa.
Rustrate Ayacloglou
Cyriaque Nitaiota».

4.

LEGE8 A CONSILIO MIXTO .SERVANDAE IN OBEUNDIS ATB OFFICIIS.·

Ατοργαν:σμδ; τή; ὑπηρχσία; τοῦ διαρκοῦ ιωνικοῦ μικτοῦ συμβουλίου.

Ἀιῦρον α'.

Δικαιοδοσία.

Χυμφώνω; πρδ; τδν πχρὶ τή συστίσχβ αὐτοῦ ἐπιχυρωΗντα κανονισμὸν τδ διαρκὲ ἐ&νιχδν μικτὸν Β ϑυμβούλιου

α'. ἘπιτηρχΙ χαὶ ἐποπτχὑχι τὴν χολὴν διχ αγωγὴν τῶν ἐΟνιχῶν σχολχίων, τῶν νσσοχομχ'ων χαὶ λοιπῶν χοινωφχλῶν ἐϋνικῶν καταστημάτων, τΑ ἐσοδα χαὶ τΑ ἐξοδα αὐτῶν τχ χα! τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλχι ἐκκλησιῶν. (Ἀρθρου γ' τοῦ πχρὶ χαὶΕηκόντων τοῦ διαρκοῦ ἐΒ'νιχοῦ ριχτοῦ συμβουλίου κανονισμοῦ.)

β'. Διορίζχι τή γνώμη χαὶ ἐγκρίσχι τοῦ πατριάρχου ἐπιτρόπου χαὶ ἐφόρου πρδ; ιιχϋθυνσιν τῶν ἐθνιχῶν σχολχίων χαὶ λοιπῶν χοινωφχλῶν καταστημάτων. Ἀρ®ρον χ'.)

γ'. Ηχωρχὶ χα. ἐξχλέγχχι ἐτησίω τοῦ; λογαριασμοῦ; τῶν ρηθέντων ἐπιτρόπων χαὶ χαταχωρίζχι τοῦ; Ισολογισμοῦ; τῶν ἐτησίων προσόδων χαὶ ἐξόδων ἐν ἰδιαιτέρφ χώδικι. (Ἀρ.+ρον ;'.)

δ Ἐξχτάζχι χαὶ Ϊιαιτχὶ τΑ; διαφορά τά πχρ! προσόδων τῶν τφ οἰχο^μινιχφ ἰ>ρόνφ προσηρτημένων μοναστηρίων ὡ χαὶ τΑ; πχρὶ διαθηκῶν. Αφιχρωτιχῶν ἐγγράφων; τραχώματα; χαὶ προικὸ ('ΑρΑρον γ''), ἐτι, δὲ χαὶ τΑ; πχρὶ κληρονομιά; μχταξὺ δύω χριστιανῶν συμπιπτοῦσα; διχνέξχι,. ("Αρâρον ἰα

ξ Φροντίζχι πχρὶ τή .ἐκπληρώσχω; τῶν ἐν τοἰ; διαΟήκαι; ὀρθοδόξων χριστιανῶν πχριχχομένων ὁρων. (ἈρΑρον ιβ'.)

;'. Ἐνχργχὶ τδ πρέπον, κατά τδ η'άρΟρον τοῦ πχρὶ ἐχλογή; τῶν Αρχιχρέων κανονισμοῦ, ὁσάχι παρουσιάζεται Αγωγή ἐκ μέρου τῶν χριστιανῶν ἐπαρχία; τινδ; κατά τοῦ Αρχιιρέω των, ἐΑν αὐτη πχριστρέφη-, ται <ί; κοσμικὲ Αντιχχίμινα. Γ'Αptipov ϑ

ζ·. Ἐν γένχι (Heaps! δσα; ὑποΜσχι; μὴ κνχυμαδιχέ; παραπτέμπχι ἡ ὡφιηλ-ἡ πύλη χί; τδ πατριαρχχίον. (ἈρΑρον γ').

Αρθρου β'.

Ιιροσωπιχόν.

Τδ βιαρχὶ; ἐϋνιχὸν μιχτόγ συμβούλιου συγκχίμχνον ρ ἐχ δώδχχα μχλῶν, τῶν μὲν τχσσάρων Αρχιχρέων, τῶν δὲ δκτὼ λαϊκῶν, προχδρ«ὑχται ὑφ' ἑνδ τῶν Αρχιχρατιχῶν αὐτοῦ μχλῶν, τοῦ πρῶτου τή τάξχι κατά τδ α' Αρθρον τοῦ πχρὶ σχηματισμοῦ τοῦ διαρκοῦ ἐώνιχοῦ μικτοῦ συμβουλίου κανονισμοῦ, ἐχον ϑὑτω Τδ διαρκὲ ἐΦνικδν μιχτδν συμβούλιου σὑγκχιται ἐπ δώδχχα μχλῶν, τῶν μὲν τχσσάρων Αρχιχρέων, τῶν δὲ ὀπτὼ λαϊκῶν, προχδρχὑχται ὑφ' ἑνδ; τῶν Αρχιχρατικῶν αὐτοῦ μχλων, τοῦ πρώτου τή τΑ χι μχταξὺ τῶν τχσσάρων, διΑ διπλώματο πατριαρχικοῦ. 'Οσάκι δὲ ὑποΗσχι; οὐσιώδχι; Αναδχικνύουσιν Αναγκαίαν τὴν παρουσίαν τοῦ πατριάρχου, τότχ ἡ αὐτόχλητχ ἡ κατὲ πρόσκλησιν παρχυρισχόμχνο; χί; τδ συμβούλιου

Statut orgauigut 4u /«ημ Μνημημηl 4η coattil aational misfit ptrmaatat.

Article 1.

Juridittiaa.

Suivant le règlement approuvé pour »<>n institution. le conseil national mixte permanent doit:

1° Surveiller et contrôler la bonne administration des école» nationale», de» hôpitaux et autrea établissements d'utilité publique, leur» recette» et dépente» et celle» de» église» de la capitale. (Article S du règlement Mtr le» attribution» du conseil national mixte.)

2e Nommer, de concert avec le patriarche, le» epitrope» et le» éphore» chargé» de diriger^ le» école» nationale» et autre» étahliaacmenta d qnlité publique. (Art. 5.)

3" .Examiner et vérifier tou» le» an» la comptabilité de ce» épitrope», et enregiatrer. dan» nn cahier spécial, le bilan dé» recette» et dépense» de l'année. (Art. 6.)

4° Connaître de toute» le» conteatations relative» aux revenu» de» monastère» relevant du siège œcuménique, ou aux teatamenta, titre» de' fondations. présent» de noces et dota. (Art. 3.) Il en est de mémo des différend» s'élevant entre deux chrétiens au sujet d'an héritage. (Art. 11.)

Þ" Veiller è l'exécution de» disposition» contenue» dan» le» testaments des chrétiens orthodoxes. (Art. 13.)

6· Prendre les mesure» convenable», suivant l'article 8 du règlement sur l'élection- de» évêque», toute» les foi» que le» fidèles d'un diocèse intentent une action contre leur évêque, et que l'objet du débat est d'ordre temporel. (Art. 4.)

7* Connaître en. général de toute» le» affaire» non spirituelle» que la sublime porte renvoie au patriarcat. (Art. 3.)

Article 2.

Composition.

Iò conseil mixte, composé de douxe membre», quatre métropolitain» et hait laïques, est préaidé par le métropolitain le plu» élevé dan» la hiérarchie, suivant Γarticle 1* du règlement sur la composition du conseil mixte, ainsi conçu: *La taaatil* natioaW mûrt» m compas» 4» 4mta» owmèrw, fxmtr» *daigaat tt luùt hilgatt; la frdtütaet ttt .daaadt far raterit fatrianal* A fm. *4m Mgaat, lt prtautr itt gaatrt daat la kidrardùt.* Quand de» affaire» importantes rendent néternaire la prééence da patriarche, c'est lui qui prééid». qu'il vienne do lui-mêm» au conseil ou qu'il j soit appelé. A défaut du président ordinaire, absent ou empêché, c'eut celui qui vient immédiatement après lui dans la hiérarchie épiscopale qui le remplace.

• Bae mqw l^ω» · V»hx»»h> tardo» maoUax. Qsm »»queater, farte» ottasasata»» aiamini aUma»» tesnmt mMxotaa. I·|T Γ~ sas >4 taknm raiiotem taka» xaqmmar oMtisesm «a asiate svnigaXsai »«0· Utah pnaastate. LMk eu. 1)11 r— tes »iati»»tetar, êuntsAsi fagUa wastet.

Ηλω *itpotiptûtt.* ' Έν πβρτπτΑσ» Μ έλλβέφββ ή Λ χωλύματο τ<Λ ταχτικό «pù^ou, αὐ- τοΟ έ άμέσω {*M|* '·** #Xι*«β«*Ι» ^»·

"Αράρον τ'·

Τ& συμβούλιο» Ιχ« χυρίω τρβί ύχαλλήλου , δύω γράμματο , xal β'··'. *«1 *»« λογιστήν, οίπνο Διορίζονται xal παύονται χατ" άπόφασιν ΤΟΟ συμβου* (ου, προϊδρτυούση τήι αύτοΟ παναγιδτητο .

'Atypo f·*

S uv*tfī*ptάο·ι .

ι Τέ συμβούλιον συν»βριάζ»ι έν τοί πατριαρχία χατΑ τρίτη» xal χαραοxtuijv έχάστη έβδομάδο S1» ώρα *ρδ μ«σημβρίβ .

Εάν συμπέση ήμέρα «ί συν«δριάσ«ο νά ήναι έορτάσιμο , ή συνβδρίασι άναβάλλ«ται τήν προστχή τρίτη» ή παρασχουήν.

ΤοιαΟται έορτάσιμοι ήμέρα: έ»τδ ΤΟΟ ένιαυτοΟ λογίζονται·

β'. "Απασαι αί δ«σποτιχβΙ xal ΙΗομητομχαί έορταί.

β·. Ή διυτίρα xal ή τρίτη τή χ^θαρά έβδομάδο .

γ'. Ή μ«γάλη πέμπτη, ή μ«γάλη χβρβαχτυή xal τά μίγα σάββατο».

8'. "Απασα ή διαχαινήσιμο έββομά .

»·. Κατά Ιανουάριον τή 1» ή τοΟ άγίου Βασιλείου, τή 7» ή ΤΟΟ άγίου Ίωάννου, τή 80» ή τόν τριών ιιραρχβν.

Κατά άπρίλιον τή 23» ή τού άγίου Γχωργίου.

Κατά μάϊον τή 21» ή τόν άγίων Κωνσταντίνου χαί Ελένη .

Κατά Ιούνιον τή 24» ή τών γ«ν«8λίων τοΟ άγίου. Ίωάννου, τή 29» ή τόν άγιων άχοστύλων Πέτρου χαί Παύλου.

Κατά Ιούλιον τή 20» ή τοΟ άγίου προφήτου ΗλιοΟ. c

Κατά αύγουττον τή 29» ή τή άποτομή; τοΟ άγίου Ίωάννου.

Κατά σχπτέμβριον τή 14» ή τή ύψώσβω τοΟ τιμίου σταυροΟ.

Κατά οχτώβριον τή 2β» ή τού άγίου Αημητρίου.

Κατά δ»χέμβριον· τή β» ή τοΟ άγίου Νιχόλάου.

'ApSpov

Αιά νά ήναι ή συν«δρ(ασι πλήρη , άπαιτίϊται νά παριυρίσχωνται τά δύω τρίτα τΑν μβλΑν.

"Apbpov '.

α'·». Γ»νιχα(.

Αί συνώριάσαι τοΟ· συμβουλίου διαιρούνται ΰ διχαστιχά , χατά τά *bnoiui* τδ συμβούλιο» πρύχωται ν' άποφασίση χαδαρΑ π»ρ! ϊδιωπαΑν συμφορύντων, χαί «ί« Ttvtxdc, έν οί τά συμβούλιον συζητά! χαί διαιτχί ύποδέστι άφορώσα έΑνιχά ζητήματα.

ΕΙ μίαν χα) τήν αύτήν συκδρίασιν τδ συμβούλιο» δυνατοί νά έδρίύη διχαστιχώ , άφ' *Α Kffnm* έδρβύσρ γχνιχΑ , xal τάνάηαλιν.

'Αρέρον Ç.

Εί τήν Ιναρξι» πάση συνβδριάσοω γτνιχή άναγινώσχτται τδ πραχηχδν τή προηγουμένη - xte si μέν μηδέν τΑν μιλΑν ίχιι νά προτοίνη ααρατημήΜί έπ' αύτοΟ, γίνττβι χαραδιχτδν Α έχοι* d βέ τουναντίον, δ βούλάμινο έπιφέρβι τά χαρατηβήσω τά δποία "νομίζω άνωγχαία , ' dtavec dpioteCMt πμοστιάπντα: «I τδ χραχτιχδ», χαί τάχα δαογράραωβ χαρά τχ τοΟ προέδρου χα) τΑν μαλΑν.

Οδδέν μέλο Mvem νά Μβ| τδν λάγον πρδ τή άνωρΑοοω τΑν ^tarante» οάτ* νάδπανέλΑη,βΙ τήν

Artiste 8.

Le conseil a trois employés proprement dite: deux ^eerétairee, le premier et le second, et oa eaiester. Ik sont nommée et révoqués par décisioa du oonfeil présidé par ta toute-esinteté.

Article 4.

SitMOM.

La conseil tient séance au patriarcat le mardi et le vendredi de chaque semaine, h 2 h. ‡s du matin (heure turque).

8i le jour de séance tombe un jour de fête, la séance est renvoyée au mardi ou au vendredi suivant.

Lee fttes de ce genre qui ont lieu dana le courant de l'année sont:

1* Toutes lea fêtes de notre seigneur et de la sainte vierge.

2* Le lundi et le mardi de la première semaine du carême.

3* Les trois dernier» jours de la semaine sainte.

4* Toute je semaine de piques

5· Dana le mois de janvier: le 1" (saint Basile), le 7 (saint Jean), le 30 (les trois Hiérarques).

En avril: le 23 (saint Georges).

En mai: le 21 (saints Constantin et Hélène).

En juin: le 24 (nativité de saint Jean), le 29 (saints Pierre et Paul).

En juillet: le 20 (saint Elie, le prophète).

En août: le 29 (décollation de saint Jean).

En septembre: le 14 (exaltation ·de la sainte croix).

En octobre: le 20 (saint Démétrius).

En décembre, le 0 (saint Nicojas).

Article 5.

Pour qu'une séance ait le quorum voulu, il faut que)<*s deux tiers des membres soient présents.

Article 6.

I· *SJencM gMraiM.*

Iæs séances du conseil se disent en séances judiciaires, dans lesquelles il n'a simplement qu I résoudre les questions particulières, et en séances générales, dans lesquelles il examine et juge les affaires relatives aux questions qui intéressent toute la nation.

Dans um seul· te même séance, le conseil peut se constituer oa séance judiciaire, après avoir tenu Me séance générale, et inversement.

Article 7.

Au début de toute séance générale, on lit le procès-verbal de la séance précédente. Si personne parmi les membres n'a d'observation à faire sur oe prooèe-verbal, oa l'adopte tel qu'il set; dans le cas contraire, chacun présente les oboervations qu'il juge néoMteirea, et, après examen, on les inscrit an ptooès-verbaL Oetai-oi est ensuite signé par le président et les membree

Personne m peut prendre la paroi· avant te teeters da proeèo-verbal, ni revoter sur ua point do ce desnter, nue fois qu'en l'anra adopté.

Ἀρ»ρ<.ν ή'.

Ἡ Κσοβο ·< τ* γτνικώ euw«pt4<*« «0 «*· βουλίου flêv έπιτρέπκβ ti μή «Ù fleouç τδ συμβούλιο» χαλέβή.

Ἀρθρον*'.

Mat* τήν Mprtatr.*, tiéptssmv και παραδοχή» τών πρακτικών, τό συμβούλιον προββίν» «U t*î #“‹. σκέψχι xxü έποφχίσχι αύτοO χατά τή» έν τή ήμχρησίφ διατΑξχι προσδιωρισμένην osipdv.

Ἀρθρο»

"Οταν μέλο τι θχλήση νΐ ύποβάλη <ί τήν συζήτησήν καί Απόφασιν τού συμβουλίου ^τρότασίν τινα, δφχίλη νά χοινοποιή ταύτην « τό Ικφούλιον πρδ μι4 συνχδριέσχω .

Ἀρθρο» ια'.

Ἐάνχ δέ μέλο; τι πρότχίνη νά προηγηθή διάσκχψί τι παρά τήν σχιράν τή έγγραφή έν τή ήμχρησίφ διατάξχι, τό συμβούλιο» άποφασίζχι.

Ἀρθρο» ιβ'.

Ει τά ρυζητήσΧι αυτού τό συμβούλιον χάμνχι χρήσιν έν γέν ι τή φανχρί ψηφηφορία καί ισχύχι ή πλχιονοψηφία ώ πρδ τήν όιχξαγωγήν τή ύποθέσχω . Ὁ πρδιδρο δέ» έχχι «ι'μή μία» ψήφον έν πιριπτώσχι όμω ϊσοψηφία , νικψ τδ ήιέρο; τδ Ιχον τήν ψήφον τού προέδρου.

Τδ συμβούλιο» ψηφηφορχί μυστιχώ , όσάχι; έν τών μιλάν τδ ^ητήση χαί ϊποφασίζχι· έν πχριπτώσχι ϊσοψηφία γίνχται δχυτέρα ψηφηφορία, χα! έάν τδ Αποτέλχσμα ήναι τδ αύτό, τότι δ πρόχδρο άποσύρχι τή; ϑλπη; μίαν ψήφον χωρί νΐ έμβλέψη έντδ αύτή .

Ἀρθρο»· ιγ'.

β'»·. Αἰχαστιχαί.

Εδρχύον διχαστιχώ τδ συμβούλιον έπί ιδιωτικών διαφορών, έχχι τδ δικαίωμα ν' Αναθέτη τήν Ιρχυναν χαί διαφώτισιν τώ». παρχμπιπτουσώ» διαφορών χί; έπιτροπύ έχλχγομένα ή έχ τών μχλών αύτοO ή χαί έξωθχν. Αί έπιτροπαί αύται Ἠλουσι χαθυποβχίλλχι τήν έχθχσίν των χί τό συμβούλιον, τδ όποιον fri μένη πίντοτχ έλχύθχρον ν' Αποφασίζη ώ ϊν νομίση διχαιότχρον.

Ἀρθρον ιδ*.

διχαστΐχή Αρχή τό συμβούλιον θέλχι έφαρμδζχι τον έπικρατοOντα έν τοί πατριαρχχίοι νόμου χα! τά χατά τόπον.παραδχδχγμένα έθιμα.

Ἀρθρον ιχ'.

Ἡ διαδικασία θέλχι διχξτίγχσθαι κατά τά πχρί τούτου χοινοποιηθησομένα διατίξχι . \

Ἀρθρο» ιε' (δi).

"Ora τδ συμβούλιον έδρχύχι βικαστιχώ , θέλΒΐ έπιτρέπχσθαι ιί τά ένδιαφχρόμχνα μέρη νά έμφανίζωνται μχτά συμβούλων, έάν ούτοι δέν Αποκλχισθώσι τοO συμβουλίου διά τοO προέδρου.

Ἀρθρο» ι '.

Αί δικαστικοί έποφώσχι , Αφ* ού πχριβληθθίσαι τού ύπδ τού κανονισμού διαγραφομένου τύπου (Αρθρο» ι') έκδοθώσιν, χίσί τχλχσίδικοι.

Ἀρθρο» ιζ··

Τύπο έποφβέσχών χαί διατάξχων.

Αί γχνικαί διατώξβι ώ καί αί δικαστικά! Αποφώχι τού συμβουλίου θέλουσι συντχίττσθαι ύπδ τού γραμμχπέχχ έπ! τή βχέαaι τών πρακτικών. K τήν Αμέσω έπομένην συνχδρίασιν αί συντώξχι αύται θέ-

Artiebs 8.

L'admission au séances générales da c»uail eat interdite, A meins qa'ou m «oit convoqué par 1« conseil lui-même.

Article ».

Uae foi» le prooèe-verbnl la, rectifié et adepti, le conseil passe b l'examen et A la eolatioa de· questioM proposées ea suivant Iq programme' fixé d'avanee dan· l'ordre de jour. «

Article 10.

Lorsqu'un membre désire souptewe une proposition il l'examen et λ la décision du conseil, il doit ïà"faÎre connaître A ee dernier une séance b l'avance.

Article 11.

Quelqu'un propose-1-il d'examiner une question avant le tour assigné è cette question dans le programme de l'ordre du jour, le conseil décide s'il y a lieu de le faire.

Article 13.

Le conseil, dans ses délibérations, procède généralement par scrutin ouvert, et c'est l'avis de la majorité qui tranche la question. Le président n'a qu'une seule voix; toutefois, en cas d'égalité dans les suffrages, c'est la' partie h laquelle il a donné sa voix qui l'emporte.

Le conseil se sert du scrutin secret toutes les fois qu'à la demande d'un membre il en prend la décision. Dans ce cas, si les suffrages sont égaux, on procède h un second tour de scrutin; si le résultat est encore le même, le président, sms regarder du» l'urne, en retire un bulletin.

Article 13.

3° âéancM *judiciaire».*

Quand le conseil tient séMce judiciaire pour des démêlés particuliers, il a le droit de confler l'enquête et l'éclaircissement de ces démêlés h des commissions choisies par lui dans son sein ou eu dehors. Ces commissions soumettront leur rapport au conseil, lequel garde toujours la liberté de prendre la décision qui lui paraîtra la plus juste.

Article 14.

Comme autorité judiciaire, le conseil doit se conformer aux lois en vigueur dan· le patriarcat et aux coutume· locale· existMtes.

Article 16.

La procédure ee conformera, dans aa marche, aux D dispositions qui seront promulguée· à ee sujet.

Article 15**·.

Quand les séances du conseil sont judiciaires, les personne· intéressées pourront être autorisées è comparaître avec des conseillera, à moins que oo· derniers ne soient exclus du conseil par le président.

Article 18.

Lee sentences judiciaires du conseil sont définitive·, pourvu quelles revêtent, dans leur promulgation, les formes exigées par le règlement (art. 10).

Article 17.

ferme dss Jngseisate *» des tiartU.*

Les décrets généraux du conseil, de même qne sea sonteno·· judiciaires, sont rédigée pu le secrétaire b l'aide de· prooès-verbaax. A la sé>iM· qui suit immédiatement, ces actes sont soumie au ooa-

λουσι καδυποβάλλεσθ» εἰ τὸ συμβούλιον Αμέσω Antal (Α γενέμενβι ὠ Ιχοησιν ἡ μετὰ τά Απαιτουμένα διορθώσει, δίλουσιν ἐγγράφοοΗι ἐν τῳ mHuu τών Αποφάσεων xal ὑπογράφεσθεα *hut* ὑπὸ σών κατὰ τὴν σύσκέψιν ἡ Απόφβσιν παρευρεθέντ«»ν μελών. Τσίτων δέ Αντίγραφον Απαράλλαχτον, σβσημασρένοντὴ σφραγίδι τοῦ συμβουλίου, ὑπογεγραμμένον καρά τοΟ προέδρου χαί τοῦ γραμματέοτ, φέρον xal τὴν Αντιγραφὴν τΑν ἐν τῳ κώδικι ὑπσγραφάντων μελών, Ηλτ. διευθύνεσδαι πρδ τὴν αὐτρὺ παναγιότητα τὸν πατριάρχην διά τΑ πιραιτέρω τὴ ἐκτελέσεω.

Ascii Avant toute antre chose. Une foin quite sont adoptée dans leur première teneur ou moyeanaut tea rectifictdiona nécessaires, on tea trasgerit ear te registre Am jugements, où Ua sont signés par tea membtee qui ont assisté è te délibération ou µ verdict. On dresse da eaa actes une copie abaoliunent semblable, marquée du sceau du conseil, signée pur te préaident et te secrétaire et contenant 4a transcription daa autres signatures du registre, puis on l'envoie an patriarche pour qu'il donne suite A l'exécution de la sentence.

Ἀρθρον ιη'.

Πιρὶ προέδρου.

Ι) προεδρεύων τοῦ συμβουλίου κηρύττει τὴν έναρξιν καὶ τὴν λῆξιν τών συνεδριάάιων, δίδει τόν. λόγον εἰ τόν αἰτοὑντα αὐτδν, διευθύνει τΑ συζητήσει, θέτει τΑ ζητήματα εἰ ψηφηφορίαν, ὑπογράφει τΑ πραχτιχΑ μετά τών μελών· παρεμπιπτούση σπουδαία χαί χατεπειγούση ὑποδέιεω;, συγχαλεΓ τὴ ειδήσει τοῦ πατριάρχου ἔκτακτο τὸ συμβούλιον.

Article 18.

Du **président.**

LA président du conseil annonce l ouvertdro et la clôture des séances: il donne la parole à qui te demande, dirige les débats, met les questions aux voix, signe les procès-verbaux avec les autres membres. Quand il se présente quelque affaire grave et urgente, il convoque le conseil, avec l'assentiment <lu patriarche, en séance extraordinaire.

Ἀρθρον ι»'.

Ilapi τών μελών.

Έκαστον μέλο ὀφείλει νά παρευρίσχηται ταχτικώ <ι τά συνεδριάσει. Ἐάν κωλύηται τυχὸν τοῦ νά παρευρεδή, ὀφείλει νΑ προειδοποιὴ τοὑτο, δίδον τόν λόγον τὴ Απουσία του· περὶ τούτου δέ γίνεται μνεία ἐν τῳ πραχτιχῳ τὴ ἡμέρα.

Ἐν περιπτώσει χαθ* ἡν μέλο τι ἔλλειψη πλέον τοῦ μηνὸ, ἐνεργοὑνται τΑ ἐν τῳ Αρθρῳ ιβ' τοῦ περὶ σχηματισμοῦ τοῦ διαρκοῦ ἐθνικοῦ μικτοῦ συμβουλίου κανονισμοῦ διαλαμβανόμενα.

Article lit.

Du munbm.

Tout membre du conseil doit assister régulièrement aux séances. S'il lui arrive d'en être empêché, il doit en donner avis d'avance, et faire connaître le motif de son absence. On mentionne cette particularité dans le procès-verbal du jour.

Si l'absence d'un membre se prolonge au delà d'un mois, on applique les dispositions indiquées dans l'article 12 du règlement sur la composition du conseil national mixte.

"Αρθρον χ'.

ΤΑ μέλη Αμα εἰσέλδωσιν ει τὸ συμβούλιον, ἐγγρΑφουσιν ιδιόχειρό τὸ ὄνομα αὐτών τι ἐπίτηδε βιβλίον.

Article 20.

En entrant au conseil, les membres inscrivent leur nom. de leur propre main, sur un registre ouvert A cét effet.

• "Αρθρον κα'.

Αἱ παραιτήσει τΑν μελών καθυποβάλλονται ει τὸ συμβούλιον, δπερ Αποφασίζει ὠ περὶ χατεπειγούση ὑποθέσεω χατά τΑ ἐν τοί Αρθροι θ' χαί ι' τοῦ περὶ σχηματισμοῦ τοῦ συμβουλίου κανονισμοῦ διαλαμβανόμενα, ἐάν ἠναι παραδεχτοί ἡ δχι. Καί χατά τΑ δύο περιπτώσει ἡ περὶ τούτου Απόφασι τοῦ συμβουλίου διαβιβάζεται ἐγγράφω χαί Ανευ Αναβολὴ εἰ τε τὴν αὐτοΟ παναγιότητα καί εἰ τὸ παραιτοὑμενου μέλο.

Article 21.

La démission donnée par un membre est soumise au conseil, qni décide, comme pour toute autre affaire urgente, s'il y a beu de la recevoir ou non, suivant les dispositions des articles 9 et 10 du règlement sur la composition du conseil. Dans les deux cas, la décision du conseil est transmise sans retard et par écrit à sainteté le patriarche et au membre démissionnaire.

Ἀρθρον χβ'.

ΑΙ αιτήσει ἀδεια Αποδημία καθυποβάλλονται ει τὸ συμβούλιον, δπερ Αποφασίζει χατά τΑ ἐν τῳ Αρθρῳ ια' *νΑ* αὐτοΟ κανονισμοῦ, διαβιβΑζον Ανευ Αναβολὴ τὴν περὶ τούτου Απόφασιν του εἰ τε τὴν αὐτοΟ παναγιότητα χαί εἰ τὸ Ηλον ν Αποδημήση μέλο. Γ

Article 22.

Les demandes de permission pour partir en voyage sont également soumises au cônseil; celuici prend une décision, suivant l'article 11 de son règlement, et te transmet sans retard au patriarche et è celui qui désire partir.

Ἀρθρον κγ'.

Περὶ γραμματέα. ι

Ο α'ο. γραμματεὺ ἔχει τὴν διεὑδυνσιν τοῦ γραφείου- ὠ γραμματεὺ τοῦ συμβουλίου ἐδρεὑοντο γενικώ, κρατεί τὸ πρακτικόν, δθερ Αναγινώσκει Αμα τὴ ἐνΑρξει τὴ ἐπομένη σι/νεδριάσεω· προσυπογράφει αὐτὸ μετά τόν προεδρεὑοντα καί τΑ μέλη· συντάσσει τὴν ἡμερησίαν διάταζιν καί παρμδίδει αὐτὴν εἰ τόν πρόεδρον φὴροντίζβε τὴν σύνταξιν τών κατΑ τὸ πρακτικόν ἐκδοδησομένων ἐγγράφων xal λοιπών διατάξεων, τὴν ἐπίδόσιν αὐτών ὅπου *βα·* ἐπιτηρεί τΑ τοῦ πρωτοκόλλου χαί τὴν διεκχεραίωσιν, πατά τὸ Αρδρον β" τοῦ περὶ καθηκόντων τών μελών κανονισμοῦ καί τὴν διατήρησιν τὴ εἰ τὸ Αρχώα τοῦ συμβουλίου Αναγκαία τάξεω - σημειοί Ιφ* δλων τών εἰ τὺ συμβούλιον διευθυνομένων ἐγγρΑφων, Ανω-

Article 23.

' *Du mritâri,*

Lt premier secrétaire a la direction du bureau. Quand le conseil tient une séance générale, c'eut lui qui est chargé du procès-verbal, dont il donne lecture au début de la séance suivante. H le signe après le président et les autres membres. En outre, il rédige l'ordre du jour qu'il présente au président, veille è la confection dos actes et autres documents indiqués par le procès-verbal et A leur signification aux personnes intéressées. H est chargé dn protocole et ,de sa rédaction, suivent l'article 2 du règlement sur tes devoirs des membres, et entretient dans tes archives du conseil l'ordre nécessaire. D note sar toutes tes pièces, pétitions, rapporte, adressés m conseil, la date do leur réception, et tes Muswmique au puétedeat. Oelni-ei tes ouvre

χαί πεφαδίδει αύτά «ί; τδν πρόεδρον, δστι ,Αφ' ού τά Φνοίξρ χαί λάβρ γνώσιν αύτών, τά ίπιστρέφει πάλιν «ί τδν γραμματι·, 8χ· ποιήση τήν περί ττύτνν •ισήγησίν τον «ί τδ συμβούλιον, καδυποβάλλων σνγ-χρόνεε χαί σχέδια τών Αναγκαίων Απαντήσεων. Δια-χωρίζεται τήν ίπιχορήγησιν, τήν όποιαν τό συμβούλιον φηφίζεεφδι' |(οδα τού γρεήφείου. — Ώ γραμματεί τού συμβουλίου ίΐμτΰοντο δικαστιχώ , Ιχχληροί ίλα τά *iftn* χαί ίξασκεί όλα τά βιχαιώματα, Ατινα Ηλ*ι τφ ίπιβάλει χα! χορηγήσει ή περί διαδικεεσία παρά τφ διαρκεί ί#νικφ μιχτφ συμβουλιήι ίν ίνεργείφ διάταξι .

Άρθρον x5'.

Εκτό τών ανωτέρω, θέλει έκτελεί χα-. χρέη συμ-βολαιογραφικά. Ώ τοιούττ θέλει συντάσσει, κατά τού νενομισμένου τύπου δλα τΑ συμφωνία , «ί τά; όποια οί συμβαλλόμενοι όφείλουσιν ή θέλουσι νά δώσωσι κύρο ίπισήμου έγγραφου- ικδίδει Αντί-γραφα τών παρ' αύτφ παρακατατεθειμένων πρωτο-τύπων ίν γνώσει τού συμβουλίου καί τή έγγράφφ Αδείφ τού προέδρου· έπικυροΤ ύπογραφά , βεβαιόνει τήν χρονολογίαν ίδιωτ:κών εγγράφων κατά τόν περί τούτου ικδοθησόμενον κανονισμόν.

Άρθρ-.ν κε'.

Τό γραφείον θέλε: διοργανισθή «ί τρόπον, ώστε νά δύναται νά μεταφράζη «ί τήν όθωμανικήν, γαλλι-κήν καί βουλγαρικήν γλώσσαν τά Αναγκαία ίγγραφα.

Άρθρον κ '.

Δι' ιδιαιτέρου κανονισμού θέλουσιν έπιση τακτο-ποίηση τΑ Αφορώντα τού περί διαθηκών τύπου καί τδ διάγραμμα τών γραφικών δικαιωμάτων τού ίθνι-κού ταμείου.

Άρθρον κζ'.

11έρ! όλων τούτων τό γραφείον θέλει κρατεί συμ-βολαιογραφικδν εύρετήριον, ίν φ θέλουσι καταχωρίζε-σθαι καθ' έκάστην ύπδ αΰξοντα Αριθμόν σημειούμενον συγχρόνω καί έπί τού πρωτοτύπου δλα τά παντό «ίδου «ί τήν συμβολαιογραφικήν δικαιοδοσίαν τού γραφείου άναφ«ρόμ«να ίγγραφα.

Άρθρον κη'.

'Ι »λα τά βιβλία, όλοι οί κώδικε τού γραφείου θέ-λουσιν είσθαι ήριθμημένοι κα! θέλουσι φέρει ίπί τή πρώτη καί τελευταία σελίδο τήν σφραγίδα τού συμβουλίου καί τήν όπογραφήν τού προέδρου.

Άρθρον κθ'.

Οί υπάλληλοι τού συμβουλίου, έπιση δέ καί τά μέλη αυτού θέλουσι διατηρεί τήν Απαιτουμένην ίχεμυ-θίαν περί πάντων τών έν τφ συμβουλίφ συζητουμένων τε καί Αποφασιζομένων.

Άρθρον λ'.

Πέρ! λογιστοΟ.

Ό λογιστή ίχει χρέο νά κρατή τού λογαρια-σμού τού μιάτού συμβουλίου ίν τάξει καί συντάσση τού ίτησίου αύτού προϋπολογισμού τε καί Απο-λογισμού - ίγγράφει τά ύπδ τού γραμματέω συν-«πείφ Αποφάσεων τού συμβουλίου ίκδιδόμενα ίντάλ-ματα πληρωμών καί προσυπογράφω αύτά, καί ίν γένει διεξάγει πάντα τά Αφορώντα τό λογιστικόν τδΟ συμβουλίου συμφώνω πρδ τά περί έκάστων όδηγία ■αύτού.

Άρθρον λα'.

Τδ συμβούλιον Ανταποκρίνεται μετά τού πατριάρχου καί τή (ερά συνόδου Απ' ευθεία; διά τού τακτικού «Ατού προέδρου είτε δι' ένό τών μελών αύτού.

t ό πρόεδρο 'Αρτη Σωφρόνιο .
t ό Δημητριάδο Δωρόθεο .

et, apri· ea «voir prie connaiaMnce, le· retourne au aecrétaire, qui rédige an rapport è ce sujet et le aoumet «u ooumîl, ea y joignant une ébauche de· réponse· à faire. Eala, il gère la aab-vention, votée par le eonaet), pour couvrir le· frai· du bureau. — Quand le conseil tient une •éanee judiciaire, le secrétaire remplit 'tonte· 1·· fonction·, exerce tous le· droite que lai confie et octroie la constitution sur la procédure en vigueur au sein du conseil national mixte permanent.

Article 24.

Outre le» fonction· <|ui pyécvdent, le secrétaire exerce encore celle do notaire. En cette qualité, il rédige, dans les formes usitées, tous les acte· auxquels les contractants doivent ou veulent donner la valeur d'un document officiel. Avec l'assentiment dn conseil et l'autorisation écrite dn président, il délivre des copies des originaux dont il a la garde 11 légalise les signatures et constate la date de· actes sous seing privé, suivant le règlement qui sera publié à ce sujet.

Article 25.

Le bureau sera constitué de telle sorte qu on y puisse traduire les actes nécessaires en turc, on français et en bulgare.

Article 2«.

Гп règlement spécial figera ultérieurement les formalités relatives aux testaments, et la taxe des droits d'écriture à percevoir au profit du trésor national.

Article 27.

Le bureau devra avoir, pour tous ces actes, un répertoire notarial, où seront enregistrés chaque jour sous un numéro d'ordre, que l'on notera en même temps sur l'original, les actes de toute espèce se référant au ressort notarial du bureau.

Article 28.

Tous les livres, tous les registres du bureau doivent être numérotés, et porter, λ la première et à la dernière page, le sceau du conseil et la signa-ture du président.

Article 28.

Le» employé· du conseil, de même que ses membres, doivent observer la discrétion nécessaire sur toutes les délibérations et décisions de l'm-semblée.

Article 30.

Du cautitr.

Le caissier a pour fonction de tenir en ordre les comptes du conseil mixte, et d'en drawer tous les ms le budget avec l'exposé des motifs. 11 en-registre et contresigne les mandate de paiement délivré· par le secrétaire, à la suite des décision· du conseil;, en un mot, il s'occupe de tout ce qui a rapport àila comptabilité du conseil, conformé-ment à ses instructions sur chaque matière.

Article 31.

Le consqil correspond directement avec le pa-triarche et 'le saint synode par son président ordinaire ou jun de ses membre·.

f Sophrone, proèdre d'Arta.
t Dorothée de Démétriade

t ἴ 'Ριεσκοπρεβρένη Μελέτιο . a
t 4 Βελεγράδηεν Ἄνθιμο .
Παῦλο ΜουαοΟρο .
Γ. Κρεστίδη
Χτέφβνο Κεφαθεοδωρή.
Κ. Καραθεοβωρή-
Χ. Ζωγράφο .
Δ. Γχέσογλου;.
Α. Βασίλειο ;Κριχότζο ·
Τζάνβ Κωνστανπνίβη .
(Τ. -·)
Ὁ λ γραμματεὺ; Ἰωάννη Α. Αριατοχλή .

t Mélèco do Raaooprearéna.
f Anthimo do Herat
Paul Mnouraa.
O. Kreatidha.
Etienne Carathéodori.
C. Carathéoduri.
(.'h. Zographoa.
1). Guéaoylou.
t I). Basile Ëricotao
Ttano· Conatantinidèa.
(L. 8.)
Le 1" secrétaire *Jean D. Ariitocli».*

5.

REGI'LAE FVSloRES A SACRA SYNODO PRO MONASTERIIS EDITAE·.

, Κεφάλαιον Α'.

Περὶ ἐχλογή ηγουμένου.

"Αρθρ. α'. ΙΙΑ ήγδύμενο χαταπιστευόμενο τὴν ποιμαντικὴν αρχὴν χαὶ τὴν προστασίαν τοῦ ἐν τῇ οιχείφ μάνδρα λογικοῦ ποιμνίου ὀφείλει νὰ ἤναι ἀπαραιτήτω ἐχ τῇ τάξεω τῶν ιερωμένων, ἡλικία ἄνω τῶν τριάκοντα ἐτῶν, ευσχήμων, δεδοχιμασμένο διά τι τδν βίον, τδ ῆθο χαὶ πᾶσαν τὴν κοσμίαν αναστροφήν, νηφάλιο , σώφρων, ὀρθδ τῇ πίστει, ἀνεπιλήπτου διαγωγή , καλλίστη ὑπολήψεω , ἄξιο διοιχεῖν χαὶ πᾶσαν τὴν μοναστηριακὴν περιουσίαν διαχειρίσασθαι χαὶ φυλάξαι δυνάμενο .

Ἀρθρ. β'. 'Π ἐχλογὴ τοΟ ηγουμένου χηρευαοση μοναστηριακὴ ἑδρα ἐν μὲν τοί μοναστηρίοιψ ἴσα ἰχουσι περισσοτέρου τῶν ἰξ καὶ δλιγωτέρου τῶν είχοσ: μοναχῶν, γίνεται ὑπδ τῇ χορεία τῶν τε ἐντδ καὶ εκτὸ ευρισκομένων πατέρων, τῶν ἀπδ τριετία τουλάχιστον λαβόντων τὴν χουράν. χαὶ μεταξὺ αὐτῶν δ:ἱ φανερά; ψηφοφορία .

Ἀρθρ. γ'. Τὰ τῇ; ἐχλογῇ ἐνεργοῦνται κατ' αὐτδν τδν τρόπον. Προσδιορίζεται ημέρα τῇ ψηφοφορία κα: γνωστοποιεῖται ει ἅπαντα; τοῦ ωαναχοὺ τοῦ τε ἐντδ καὶ ἐχτὸ , δσοι χατὰ τδ προήγούμενον ἀρθρον ἰχουσι τδ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, "να συνέλθωσιν ἐπὶ τὸαὐτό. Τὴν πρωίαν τῇ προσδιορισθείσῃ ἡμέρα , τελεσθείσῃ τῇ ἱερὰ λειτουργία , μετὰ τὴν συμπλήρωσὴν ταύτῃ , ἰτι τοῦ ἱερέω ἐνδεδυμίνου τὴν Ιερατικὴν στολὴν, γίνεται τελετή · μετὰ τδ πέρα ταύτῃ μένουσιν ἐν τφ ναφ οἱ ἐχοντε τὴν ἁρμαδιότητα τοῦ ἐκλέγειν χαὶ ἐρχεται ἡ ἐχλογὴ διευθυνομένη ὑπδ ἐπιτροπή συγκειμένη ἀπδ τρία ἡ πέντε μ^λη, δηλαδὴ τδν ὑπάρχοντα ἡγούμενον χαὶ τοῦ τὰ πρεσβεία ἐχ τῶν μοναχῶν ἐχοντα , διοριζομένου ἀπδ τδν αρχιερέα. Παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ τὰ τοῦ γραμ|>ατίω ἐκτελεῖ δ νεώτερο . "Εκαστο; λοιπὸν τῶν ἐχλογέων προσερχόμενο ει τὴν τράπεζαν τῇ ἐπιτροπή μετ' εὐσχημοΛνη χα! ἄνευ θορύβου, ἐάν μὲν ἠξεύρῃ νὰ γράφῃ, σημεῖο! ιδία χειρ! ἐν τφ ἐπίτηδε χρατουμένφ πρωτοκόλλφ τδ δνομα τοῦ δν ἐγχρίνει ἱκανδν διά τὴν θέσιν ἡγουμένου προσυπογραμμένο ' ἐάν δὲ ἤναι Αγράμματο;, αὐτδ μὲν ἐχφράζει τὴν θέλησὶν του, δύω δὲ ἐκ τῶν παρόντων γράφουαι τὴν ἐΜλησὶν του χαὶ μαρτυροῦσι. Τελεσθείσῃ οδτω τῇ ἐχλογή , ἀριθμοῦντα: αἱ ψῆφοι χαὶ συντάττεται παρὰ τοῦ γραμματέω ἡ πρᾶξι ἐν τφ αὐτφ- πρωτοκόλλφ καθαρῶ χαὶ εὐαναγνώστω γεγραμμένη ἄνευ σβεσμάτων, ξεσμάτων ἡ παρεγγραφῶν, ἐμφαίνουσα τδν Αριθμὸν τῶν ψηφοφόρων καὶ τὰ ψῆφου , τὰ ὁποία ἐκαστο τῶν ὑποψηφίων ἐλαβε διά τὴν θέσιν ἡγουμένου, καὲ περατοῦται διά τῇ; διαδηλώσεω τοῦ τῶν ἄλλων χατὰ τὰ ψῆφου πλεονεκτήσαντο ὠ; ἡγουμένου. Ἡ πρᾶξι αὐτῇ υπογεγραμμένη παρὰ τῶν μελῶν τῇ ἐπιτροπή καὶ ἐαφραγισμένη διά τῇ μοναστηριακὴ σφραγίδο; ὑποβάλλεται αμέσω ὑπδ τὴν ἐγκρισιν τοῦ ἀρχιερέω; τῇ; ἐπαρχια , δ οποιο , ἐάν ἐντδ τριῶν ἡμερῶν ἀπδ τῇ παραλαβή δὲν γίνῃ ἐνστασι; ἀπδ μέρου τῶν μοναχῶν, τότε συγχαλεῖ τὴν δημογεροντίαν, ἀναγινώσχεται αὐτοί; τὸ τε πρωτόκολλον καὶ ἡ πρᾶξι χα: ἀποφαίνιται κυρῶν τὴν ἐχλογὴν τῶν μὲν ἐνοριαχῶν αυτοδικαίω , τῶν δὲ σταυροπηγιακῶν χατὰ προηγουμένην ἐγκρισιν τοῦ πατριάρχου. Ἡ πρᾶξι αὔτη ὠ; καὶ τδ δοθησόμενον πρδ τδν ἡγούμενον ἐγγραφον τοῦ διορισμοῦ του καταχωρίζεται ει τὰ ἀρχεῖα τῇ; Αρχιεπισκοπή . Ἐν περιπτώσει δἐ'ἰσοψηφία; περὶ τίνο υποψηφίου, ἡ ψῆφο τοῦ ἀρχιερέω; Αποτελεῖ τὴν πλειονοψηφίαν.

^Αρθρ. δ''. Αἱ ἀναφυεῖσαι κατὰ τῇ εκλογή τυχὸν ἐνστάσει υποβάλλονται παρὰ τῶν ἐν.σταμένων πρδ τῇ κυρώσεω; ει τδν Αρχιερέα, δ ὁποιο; διχάζει περὶ τοὐτων χαὶ ἡ παραδέχεται αὐτὰ ἡ απορρίπτει ἠτιολογημένω χα. διατάττε: νίαν ἐχλογὴν, χοινοποιῶν τὴν ἀπόφασιν ει τοῦ ἐρίζοντα;.

Ἀρθρ. ε'. Ἡ ἐχλογὴ τοῦ ἡγουμένου πάντοτε γίνεται ἐντδ; ὡρισμένη; προθεσμία;, ἐγκριν-.μένη καὶ διαταττομένη παρὰ τοῦ Αρχιερέω; ἅμα τῇ χηρεύσει ἡγουμένου μοναστηριοῦ τινὸ .

Ἀρθρ. ;'. Ἐν τῇ φονῇ, ἐν ᾗ δὲν ὑπάρχουσι πλείου τῶν εξ πατέρων, ὁ ἡγούμενο; ἐκλέγετα: παρὰ τοῦ ἀρχιερέω; καὶ τῇ δημογεροντία , λαμβανομένου ἐξ αὐτῶν τοῦ ἱκανωτέρου χα! ἀξιωτέρου πρδ; τδ ἀναλαβεῖν τὰ χρέη τοῦ ἡγουμένου χα: τὴν διοίχησιν τοῦ, ἱεροῦ μοναστηριοῦ.

'Αρθρ. ζ. "Οταν δὲ εἰ; καὶ μόνο; μέλλῃ νὰ ἐκλεχθῇ καὶ ἀποχατασταθῇ ἡγούμενο;, ἡ ἐκ-.ογὴ γίνεται χατὰ τδν Ακόλουθον τρόπον. "Αμα δηλωθῇ ὁ θάνατο τοῦ ἡγουμένου, τότε ὁ ἀρχιερεὺ πρδ μὲν τοῦ θανάτου μετὰ τῇ δημογεροντία διορίζουσιν ἐπιτροπὴν συγχειμένην ἐξ ἐνδ ιερωμένου χαὶ ἐνδ; ν.αϊκοῦ, οἵτινε ἀπελθόντε σφραγίζουσι τοῦ θαλάμου; ἅπαντα; χαὶ τὰ Αποθήκα χαὶ παραλαμβάνουσι τὰ κατάστιχα τῇ μονή - μετὰ δὲ τδν θάνατον αυτοῦ, γενομένη; τῇ κηδεία , ὁ μὲν Ιερωμένο ἐχ τῶν ἐπιτρόπων μένει ἐχε! ἐπιτροπεύων χαὶ διοιχῶν τὰ τῇ μονῇ μέχρι.τῇ ἐκλογή τοῦ διαδεξομένου · δ δὲ ἀρχιερεὺ στέλλει πρδ τοῦ προχριτωτέρου τῶν γειτνιαζόντων τῇ μονῇ χωρίων, καὶ συνελθόντων τούτων, συγχαλεῖ *ttt* συνέλευσιν ἐν τῇ μητροπόλει χαὶ τὴν δημογεροντίαν, καὶ προτεθέντων τῶν ὑποψηφίων, ἐκλέγεται καὶ διορίζεται δ τὰ ἐν τῳ ἃ ἀρθρφ διαγραφέντα προσόντα ἐχων, περὶ ὧν ὁ ἀρχιερεὺ πρέπει νὰ Ιχῇ βάσιμου κα. θετικά; πληροφορία . Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφία; δ

• Alter* kwc pr» moautarii· ngaadie 1er* i»™», *i»* <|«* ten·» *»P™ Ubito* e*t, ex»r* lari* ettoeaald corps* va«atw, utpote ε «οὐ *y>ode edita. Typi* expnaaa eat tuo MM aab hoc Utaje: *Κβιτβνιαμα* 1er» t'»r r»> ·<κv·φ·(κιχ«ν Opore* <rp«>r *rotali* r· Av A®v*r<vr<vev^eiri, n itoii *Λ. ΚΛρομ^ίκ* καὶ *B.* *(ΚΛια τ^ν ètir Π·μχι·*·&i9·*, <ip>» 3).* MM. A t«|·: *Oi» Jtrtlmwr μή* κατρ«ρχ<«ἐκ οφρβyIA· Meprtta· νόθο». I»·8·, M ρ., non» ὰ» poetreua* omaiao vwaaa. Baa atatia rapnMantaada· Mnaaimaa, nt qnaa «loadea ait srpuneati ac doeaaeata IBa <nne hactama aliata aaat.

ἀρχι«ρ«ὺ ἀποφασίζ«ι ἀνχχχλήτω τδν ἰχ τῶν ὑπσ- * ψηφίων ἰκλ«χθίντα ἡ ἀποδοκιμάζ«ι· ἐάν U «ὑρ**ώ- «ν «ἰ διαφωνίαν πιρὶ τῆ ἰκλογή τοθ προσώπου μέχρι ὡρισμένη πραθτσμία , τὄτι 6 ἀρχωριὐ; διορίζu δν ἀν ἰγκρίνη ἰκ τὀν προταθέντων ὑποψηφίων δίχα ἀλλου τινδ ἐχ*μβάσ«« ἡ παρατηρήσ«ω .

Ἀρθρ. η'. Ἀν χαὶ ἀπαγορ«ὑ«ται ἡ ἀπὸ ἰνδ «ἰ Ιτ«ρον μοναστήριον μ«τάβασι; μοναχοὑ, δύναται μολαταὐτα νά μ»τ«ν«χί*ἡ τοιοὐτο χχ! διορισθὴ ἡγούμινο «ἰ χηριὑσασαν μ.νήν, δταν ὁμολογουμίνχι χχὶ ἀποδ«δ«ιγμίνω οὐδὶi τῶν ἰν τῆ μονή μοναχῶν ὑπάρχη ικανό vi διαπιστευθή τήν ἡγουμῖνιίαν χαὶ ὁταν ἡ π«ρὶ τοὐ μ«ταπ«μφθησο;ιίνου μονχχ.ὐ μαρτυρία «π! «ἰ>λα;«ίφ χα! σεμνὁτητι, βίου ἡναι ἀναντίρρητο χαὶ ἀποδ«:χνὐεται τοιαὑτη ἰκ τῆ ἐν τῆ μονή, ὁπου ἰχ«ι τήν μ«τάνοιάν του, πολιτεία αὐτοὑ. Το αυτή μ«τίν«ξι ἰπιτρέπ«τα: 5:4 τἠν βίλτίωσιν τοὐ χηριὑσαντο μοναστηριοὐ χχὶ διά τήν ψυχικήν ὠφέλῖΐαν τῶν ἰν αὐτφ μοναχῶν.

Ἀρθρ. θ'. Ἐάά ἀμφότερα τά μοναστήρια κίίντα: υπὸ τἠν δικαιοδοσίαν τῆ ἐπαρχία τοὐ ἀρχιερίω , ἡ μ*ταπομπή τοιοὐτ-.υ προσώπου ἰνεργεῖται αμέσω χαὶ κατ' ευθείαν παρά τοὐ ἰδιου· ἐάν δὶ ὑπδ τήν δικαιοδοσίαν ἀλλου ἀρχιερέω ὑπάγητα: τδ μοναστήριον. παρ' οὗ μέλλε: νά μεταπεμφθῆ ὁ διά τἠν ἡγου;ι«ν«ίαν τοὐ χηρεὐον.ο μοναστηριοὐ, ζητεῖται χατά τοὐ; κανόνα ἡ συγχατάθεσ:; τοὐ τῆ ἰπαρχία ἰκ«ίνη ἀρχ:«ρέω . Εάν δὲ ἡναι σταυροπήγιον. δ ἀρχ·.«ρ«ὐ ἀπιυθὐνεται πρδ Ἀν οικουμενικόν πατριάρχην καί ἰξαιτεῖτα: τήν ἀδειαν.

Κιφάλαιον Β'.

" 11 «ρ: τῆ μοναστηριακή σφραγίδο .

Ἀρθρ. α'. Αἱ μέχρι τοὖδε «ν χρήσει σφραγῖδι τῶν μοναστηρίων θέλουν καταργηθῆ· ἀντ' αὐτῶν δὶ θίλουσιν εἰσαχθῆ ἀ/.λαι φίρουσαι τδν σταυρὀν «ΐ τδ μέσον, γὐρω δὲ π«ριγ«γραμμίνον τδ ὀνομα τοὐ μονά- c στηρίου καί τοὐ μέρου δπου χ«ίτα:. Αἱ σφραγῖδι αδτα: θέλουν διαιρ«ίσθα: «ἰ τρία μέρη, ὠν τδ ἲν θίλ«ι κρατιίσθαι παρά τοὐ ἡγουμένου, τά δἰ ἀλλα δὐο παρά τῶν συμβούλων, καί τοὐτο διά τά πολλοὐ συνασχουμίνου ἰχοντα πατέρα εερά μοναστήρια' «ἰ δἰ τά ενα καὶ μόνον ἰχοντα ηγούμενον ἡ διανομή τῆ σφραγίδο θέλ«ι γίνιι οὐτω , δηλαδή ἲν μίρο; θέλ«: κρατ«ἰ *& ἡγούμ«νο* , ἲν ἡ δημογ«ροντία καί τδ τρίτον ὁ ἀρχιερεὐ .

Ἀρθρ. β'. Αἱ παλαιαὶ σφραγίδ« θέλουν συναχθή, καταγραφή, ρινισθή χαὶ χατατιθή «ἰ τήν μητρόπολιν πρδ ἀποφυγήν μὶν αφ' ἰνδ μέρου πάση καταχρήσ«ω , πρδ ἰξακρίβωσιν δἰ παλαιῶν ἐγγράφων διά παραθέσ«ω , Οσάκι τδ χαλιἰ ἡ χρ«:α. [

Ἀρθρ. γ' Αἱ νέα: σφραγῖδι θέλουν παραγγ«λθή ἀπδ ,τδν αρχιερία «ἰ γνωστόν σφραγιδογλὐπτην, καὶ ἐκτυπα τοὐτων θέλουν διατηρείσθαι «ἰ τἠν μητρόπολιν· δὶν θέ<«ι δὶ γίνει χρήσι τοὐτων πριν ἡ τά D ἐκτυπα κατατ«θῶσιν, ὡ «'ρητά:, ἰν τοὶ ἀρχείοι τῆ μητροπόλ«ω .

Ἀρθρ. δ'. Κατασχιυασθιισῶν νέων σφραγίδων, θέλουσι προσκληθῆ πάντε , ὁσοι διαχατέχουσιν ὁμόλογα ἡ ἰνοικιαστήρια ἐγγραφα, ἰνα ἀνανιώσωσι ταὐτα, ἰπιτ:θ«μίνη τῆ νέα σφραγίδο . '

Ἀρθρ. Ὀλα τά μ«τά ταΟτα ἰκδοθησόμινα ἐγγραφα, ὁμόλογα ἡ ἰνοικιαστήρια, ἀναποφιὐχτω πρέπ«ι νά φέρωσι τήν σφραγίδα ταὐτην, τά ὑπογραφά τοθ ἡγουμένου καί τΑν συμβούλων, τά τῆ δημογ·ροντία χαὶ τήν ἐπικὐρωαιν τοὐ ἀρχ:«ρέω - πάν μή οΟτω σισημασμένον ἐγγραφον θ«ωρ«ἰτ® ὁλοσχ«ρὠ ἀχυρον καί ἀνίσχυρον.

Ἀρθρ. '. Δὐναται νά κατασκιυαοθῆ καὶ ἐτέρα σφραγὶ φέρουσα τήν «ἰχόνα τοθ ἀγίου χαὶ χρησιμὶὐουσα «ἰ μόνα τά διαπιστιυτήρια ἐγγραφα τῶν «ἰ *fnofittAtn* μονε^τηρειαήν ἀποστίλλομένων πατέρων χαὶ «ἰ τά π«ρὶ ἰλέου γράμματα χαὶ οὐδὶν πλέον.

Κιφάλαιον Γ.

Ηip! οικοδομών, ἐπισχ«υών χαὶ δανιίων.

Ἀρθρ. α'. Οικοδομή ἡ ἰχισχὶυή μοναστηριοὐ ἡ μοναστηριακοὐ οἰκήμιπε ἡ ἀλλου χτιρίου, μή ἀπαιτοὐσα δαπάνην πλιιοτέραν τῶν π«ντακοσίων γροσίων, ἰπιτρίπιται τφ μοναστηριακή) συμβουλῖφ ἡ τφ ἡγουμένφ νά τήν κάμωσ'., σημιιουμένη τῆ αἰτια δι* ἡν ἰγένιτο ἡ ἐπισχιυή αὐτη ἐν τφ βιβλίφ τῶν ἐξόδων.

Ἀρθρ. β''. Πάσα ἀλλη ὁμω οικοδομή δαπανηρά ἰπὶ μισθφ γι.νομίνη δὶν ἰπιτρίπ*ται νά γίνη, «ἰ μή ἀφοὐ πρότιρον καΐΗιχοβληθή ὒπδ τήν ἰγκρισιν τῆ ἰκκλησιαστική ἀρχή κα! τῆ δημογ«ροντῖα · καὶ ἀφοὐ συζητηθή ἀ προϋπολογισμό τῆ δαπάνη καὶ ἰγχριθή ἀναλόγω τῆ χρηματική; καταστάσ«ω τῆ μονή , ἀποφασίζ«ται τότ«, καί τδ ἰργον τῆ; οικοδομή «πιχνρίζιται.

Ἀρθρ. γ'. Ιιροκιιμίνου 8' ἰνταὐθα λόγου καὶ π«ρὶ B δανιίων. απαιτεῖται ἐν πρώτει , ἶνα. δσα ἀχρι τοὐδ» ιλήφθησαν δάνιια δι' ἀδ«ία τῆ ἐκκλησιαστική ἀρχή παρ' ιδιωτῶν πρδ θιραπιίαν ὁμολογουμένη ἀνάγκη τινδ; μοναστηριοὐ, τά δάνιια ταὐτα, ἀν εἰσίτι δὶν ἀπιδδθησαν, ν' ἀποδοθῶσιν ιι τοὐ δανιιστά κατ' αναλογίαν τῆ ἰνοὐση ἰκάστη μονή ἰκ τῶν ιδίων ιΐσοδημάτων χρηματική εὐκολία - διότι σκοπό τῆ «κκλησία αμετάθετο ὑπαρχε: τδ νά καταστῶσιν ἰσασα: αἱ ὑπδ τδν οἰχουμ«νικόν θρόνον «ὐαγτὶ μοναὶ «ντιλὼ ἀπηλλαγμέναι ἀπδ παντὀ βάρου καὶ ὑποχρ«ώσ«ω «: πρόσωπα οὐ μόνον οὐδὶν πρδ αὐτά κοινόν ἐχοντα, ἀλλά κα: τοὐ μοναστικοὐ βίου ἀλλότρια.

Ἀρθρ. δ'. Ἀμα τῆ ἰνάρξιι τῆ ἰφαρμογή τῶν π«ρὶ τακτοποιήσιω τῶν ἰερῶν μοναστηρίων κανονιεθίντων, πρδ τῆ ἀπογραφή τῶν ἀλλων μοναστηριακῶν κτημάτων θέλ«ι γίν«ι κα! ἡ καταγραφή τῶν ὑπαρχόντων χρεῶν; π«ρὶ ὠν, ὡ «ῖρηται, θίλ«ι ληφθή πρόνοια πιρὶ ·Βἡ ἐγκαιρου ἀποσβέσιὼ των ἐκ τῶν προσόδων αὐτωνλτῶν μονάσει,ρίων. Πάσα δὶ ἀλλη δανείου λήψι μ«τά ταὐτα βητώ απαγορεὐεται.

Ἀρθρ. «'. Τοτι μόνον δὐνατα. νά ἐπιτραπή ὁ σχηματισμὁ δαν«:'ου, ὁταν τδ ταμιίον τοὐ μοναστηριοὐ στιρήτα: ἀποδιδ» γμίνω; τῶν ἀναγκα ων χρηματικῶν μέσων διά χαλλιέργ«ιαν ἡ ἀλλην βητήν βιλτίωσιν ἐπὶ προσοδοφόρων χτημάτων, ὠν ἡ ἐκμίσθωσι ἀπαβαίνιι ἰπιζήμιο τῆ μονή, ἡ δι' ἰχτακτ.ν τινα ἰπείγουααν χαὶ προφανή χρ«ίαν μοναστηριακήν. Καθ' ὁποτέρβν τῶν π«ρ:στάσ«ων τοὐτων, τὸ μοναστηριακόν συμβοὐλιον ἡ ὁ ἡγοὐμινο θέλουν ἀναφίρισθαι πρδ τήν ἰχκλησιαστιχήν ἀρχήν ἰξηγοὐντ« δλα τά αἰτια τοθ δανείου. Ὀ δὶ ἀρχι«ρ«ὐ συγχαλέσα χαὶ τήν δημογ«ροντίαν, ἀφοὐ συζητήσουν τήν π«ρὶ δανιίου αἰτησιν χαὶ πρδ πάντων τδν χρόνον χαὶ τδν τρόπον τῆ ἀποτίσεω αὐτοὐ, τότ« ἡ παραδέχονται ἡ ἀποδοχιμάζουσιν αὐιήν ἀλλω δέ, πάσα π«ρὶ δικαίου συμφωνία, ἰν ἀγνοίφ τοὐ ἀρχι«ρίω χαὶ τῆ δημογεροντία γ«νομίνη, θ«ωρ«:ται ἀκυρο καὶ λογίζεται «ἰ βάρο ἀτομικδν τῶν δανεισαμένων, τδ δὶ μοναστήριον μένει ἀκαταζήτητον.

Ἀρθρ. '. Καθὼ ἀπαγορ«ὐ«ται τδ νά δαν«ίζωνταΐ χρήματα οἱ ἡγούμινοι, οὐτω δὶν ἰπ;τρίπ«ται αῦτοὶ χαὶ νά δαριιζωσι χρήματα τοὐ μοναστηριοὐ «ἰ ο:ονδήποτι χαὶ ἐπὶ οἰφδήποτ· προφάσιι καὶ π«ριστάσ<ι· ὁσάκι δἰ κρίνουν «Θ. ογον νά καταστήσωσιν ἰνεργά διά δανιισμοΟ τά π«ρισσ«ὐοντα χρηματικά χεφά αια τοὐ μοναστηριακοὐ ταμιιου, τοΟτο θ.λ«ι γίν«σθαι ἐν γνώσ«ι τῆ ἐκκλησιαστική ἀρχή καὶ τῆ δημογ«ροντία .

Κ«φάλαιον Δ*.

Π«ρὶ προΟχολο'γισμοΟ χαὶ ἀπολογισμοΟ.

Ἀρθρ. α'. Ἡ ἐχχλησιαστιχή περιουσία κατά τόν «ἰδικόν αὐτή προσδιορισμόν ἀνήῖει «ἰ τἠν ἐκχλήαίβν καὶ «ἰ τδ «ὐσ«βά; ΐθνο χατά δὶ τοὐ ἰ«ροὐ κανόνα

πι ό *tiir.tw* χαί διαχειριζόμενο; περιουσίαν μοναστηριακήν οΰδίν άλλο ίστιν ή πιστό ίπιστάτη χαί /ευσυνείδητο; οικονόμο τόν προσόδων αύτή . Έπειδί, λοιπόν. χαί «ί; τά μοναστηριακά συμβούλια χαί του ήγουμένου; ûreoEp/ic δ:α.τεπιστт»μένη ή ίν γίνε: διοίχησι; χαί ή διαχείρισι τή ιτιριουσέα τοδ μοναστηριού αύτών, υπάρχει ίπίση καθήκον τή έχχλη-«αστ-.χή Αρχή νA ίπιτηρή αί τήν καλήν διοίχησιν **xal** χρήστί τή έκκλησιαστική περιουσιά ,^α! χατά συνέπειαν άοαιτεΐται ή σύνταξι τοϋ προϋπολογισμού χαί απολογισμού ίτησίω ,·*ήστι riva: ή ράσι χαί δ πανών τή ταχτιχή τοδ Απολογισμού ίξελέγξεω;.

"Αρθρ. β'. Έκαστον μοναστηριακόν συμβούλιου, όπου υπάρχει τοιούτον ίσχηματισμίνον. ή ό ήγούμινο , δετού μόνο ύπαρχε;, θεωρούνται ύπό-ογο. sî; τήν διαχείρισιν τή μοναστηριακή περιουσία . ΚατΑ συνέπειαν τοίνυν τών περί άχριβού; διατηρήσεω τών μοναστηριακών βιβλίων διαταχθέντων, όφείλουσιν έν τώ' τέλι: έκαστου έτου **vi** συντάττωσι πρδ «νδ; τουλάχιστον μηνά; τδν ισολογισμόν τών ίτησίων προσόδων χαί ίξόδων χατά χρονολογικήν σ«ιράν μετά τών αποδείξεων "τή πληρωμή; .χα: ινυπόγραφον παρουσιάζωσιν «ι; τήν ι«ράν μητρόπολιν.

'.\ρθρ. γ'. Τού; λογαριασμού; τούτου; παραλαρών ο άρχιερεύ , προσχαλεί ίν ήμέρφ ταχτή «ί; συνίλευσιν τήν δημογεροέτίαν χαί παρουσ.ίζει τού;'λογαριασμού . Άφού δέ λά,'.ωσιν ύπ' δψιν τδ χαίλημ-ρ.νάν χατάστιχον **χαΛά χχτά'μήνχ** έγγραφά;, ίν αί πρήπ:: **vi** υπέρχίσινΛώ; προείοηται, Ακριβώ ίγγεγραμμίνα Απαντα **ai** έσοδα χαί ί\οδα, έξελέγχουσιν Αμερολήπτω χαί Απαθώ αν οί Ααρουσιασθίντ;; λογαριασμοί έχωσε Χαλώ; **zai** αν ο: τήνν διαχείρισιν τή; μοναστηριακή; περιουσία; ιμπ«πιστ«υμίνοι ίξετέλεσαν πιοΤΑι χαί εύσυνειδήτω τά καϊΗ',χοντα αύτών. Αν τά έσοδα καί έξοδα ήναι ίν τάξει αποδεδειγμένα χαί αν τά δαπανηθέντα χρήματα διετίθηααν πραγματιχώ; χατά τά; άνάγχα , δ·.' S; βητώ; ώρίο'·ησαν.

'Αρθρ. δ'. Παρουσιασ'ίντων τών λογαριασμών χατά τδν ανωτέρω τρδπον, επιτρέπεται εί τά συγζαλεσθίντα μέλη νά χάμω;: παρατηρήσει;, όσα; άν ί/ωσι, χαί νά ζητώσι πληροφο.ία; περί οιασδήποτε απορία; των, τήν όποιαν όφεί·ε·. ό ηγούμενο νά λύη ειδών διασαφήσει . Τοιαΰτα: παρατηρήσει; επιτρέπεται νά γίνωντα: ίντό; τριάκοντα ήμερων άπό τή παρουσιάσει»; τών λογαριασμών, τού; όποιου; χαλώ; ευρεθέντα; ύπογράφο/σι χαί χαέαστρωννύουσιν ίν τ,ώ έπ: τούτι» χώδικ: τή;Ιμητροπόλεω;.

Άρθρ. «'. Ο: .λογαριασμοί τών π.λλού; πατέρα; ίχόντων μοναδτηρ ων καταττтωθέ· τε; παρουσιάζονται εερότερον ίνώπιον τή; μοναστηριακή; συνάξεω - οί δί πατέρε ίξελέγχοντε; τούτου χάμνουσιν οίασδήποτε έχ**Βώ** παρατηρήσει;· μετά ταύτα υπογεγραμμένοι παγ^ρεού ήγουμένου χαί τοϋ μοναστηριακού συμβουλίου παρουσιάζονται «ί; τήν μητρόπολιν. οί δέ σιατέρε; δικαιούνται ν' ΑπευΑύνωσ: τά περ: τούτων παρατηρήσει; των τιρ Αρχ ερεί.

Άρ^ρ. '. Έάν ίν τή εξελέγξει τών λογαριασμών φανή χατάχρησι; προμελετημένη, γίνεται χατά πρώτον παρατήρά,σι; καί συμβουλή άπό μέρου τού Αρχιερέω ' ιάν δί εί πολλά «Λ λογαριασμού μέρη. «<τ« τή λήψεω . είτε τή δόσεω , πολλά εΰρείΐώσ·. λάθη Αποειχι^ιοντα' δολιότητα χαί χλοπήν, τότε αποβάλλεται *ί* τοιούτο; χαί διορίζεται άντ' αύτού έτερο . Έάν δί χαί γδ μοναστηριακόν συμβούλιον άποδει/θή συνένοχον. χαί τούτο παύεται, Αλλο: δί σύμβουλοι διορίζονται.

Άρίρ. ζ'. Αφού ό λογαριασμό; μοναστηριού τινδ ίξελεγχθή ίν τφ διασήήματ: τή όρισθείση; προθεσμία; χαί «ύρεθή ταχτικό; χαί καθαρό πάση δαλιότητο , ύπογραφθίί τότε παρά τού ήγουμένου, τών συμβούλων χαί τή δημογεροντία χαί-παρά τού Αρχιερέω ίπικυρωθεί , χαταστρώννυται ίν τή> χώδικι τή μητροπόλεω;. Τούτο δέ ίξαχολουθεί γινόμενον ίκίστοτε ένιαυσίω , βιί καταφαίνηται πρόχειρε·; ή χατΑστασι χαί ή πρόοδο τών τή; μονή πραγμάτων

'Αρθρ. η'. Διά τή τοιαύτη τών ίτησίων λογαριασμών έξελέγξεω καταφανού γινομένη τή πραγματική χατβστάσεεε έχάστου μοναστηριού, εύχόλ»; δύναντα: νA χ»ραγ«εγηθώσιν εί τδν προϋπολογισμόν τοδ ίπιδντο έτου χαί προσδιορίσω::ν Αναλέγα»; τών εισοδημάτων τΑ άναποφεύχτω; άπαϊτούμένα έξοδα διά τήν κεντρί/ήν υπηρεσίαν τή μονή;, τήν διαχόσμησιν χαί φωταγωγίαν τοδ ιερού ναού τή; μονή , τήν πληρωμήν τών δημοσιών φόρων, τή·< καλλιέργειαν Αγρών, Αμπελώνων, ίλαιώνων, κήπων, ίχχέρσωσιν Αχαλλ'εργήτων γαιών διά νέα; φυτεία χαί δενδροκομία , δι' Ανέγερσιν νέων οικοδομών ή έπισχεύασι» τών ήδη ύπαρχουσών. ταχτικήν ΐΐήνί^ν συνεισφοράν τών ιερατικών σχολείων χαί λοιπών εκπαιδευτικών χα: φιλανθρωπικών καταστημάτων. χ-.ρηγίαν υποτρόφων πρδ; ίχμάθησιν γραμμάτων, διατροφήν τών
B ίν · ή μονή μοναχών, ίνδυμασίχν χαί ύποδησίαν χαί μισθοί!; υπηρετών, πληρωμήν τόκου δανείου όφειλομίνου, αγορά; νέ<··ν ζώων, έργα-.είων καί πανιδ; ού τινο; δείται ή μονή διά τήν χολή. αύτή: δια τήρησιν. *r*

"Αρθρ. θ'. / Εάν, γενο.ιίνου τού προϋπολογισμού, **ai** τή; μονή; πρόσοδοι ίέν ίπαρχώσιν **ri**; τά απαραιτήτώ Αναγχα/ούντα τή μονή, τότε τή κοινή άποφάσε: αποφασίζετε: ό σχηματισμ·.; προσωρινού δανείου. προσδιοριζόμενου άχριβιό; τού τρόπου κα: τού χρόνου τή; πληρωμή;.

Άρθρ. ί. -Έάν, γενομένου τού προϋπολογισμού καί προσδιορισθείση τή; άπαιτουμένη; δαπάνη; διά τε τά Απολύτου; τή; μονή; άνάγκα . τήν διατήρησιν τών εκπαιδευτικών και φιλανθρωπικών τή, επαρχία; καταστημάτων χαί λοιπών χατά τδ άρθρον η', άναλόγω τών ίτησίων προσόδων, ήθελε :>ι:νει χαί τι περίσσευμα ;ιετά τήν έξέλεγξιν τών ετησίων/λογαριασ-, μών, τότε ίχ τούτου μίρο; διατιϋετκ·. πρΐ;\νπόσβεσ:ν χρέου , εάν ύπάρχη. κα! μέρο διά τήν ρελτίωσιν καί έπαύξησιν τών διαφόρων φιλάν·ρωπικών χα; εκπαιδευτικών καταστημάτων χατά πρώτον λόγον τών εί; τό κεντρικότερου μέροι *εύρισ* ι·.μέ ▶ >,

"Αρθρ. ια'. Τών σταυροπηγιακών ιερών μοναστηρίων έν γένει αφού έξελεγχθώσιν οι ετήσιο: λογαριασμοί, καθά ΞΪρη-αι.^Λό-ίκ-Λυρωθώσι παρα τε τού Αρχιερέε»; χαί τή; άη|ιεγερον·.:α;, .'έλοχπ στέλλεσ>α: άντιγραφα πρδ; τήν μ^άλην εκκλησίαν, *ίίχ λαμβά*νωσ: γνεσσιν περί τούτων δ τε πατριάρχη; > α: η ιερά σάνοδρ; καί καταστρωννύωντα: οΰτο: ει; τόν επί τούτω ιδιαίτερον κώδικα τή τού Χριστού μεγάλη: ' έκκλησία

Κεφάλαιον Γ.'.

11ε;.: τή; διοικήσει»; τών ιερών μονπατήρίων είτε παρά τού ηγούμενου και, τών μοναστηριακών ουμ,,ούλων είτε υπό μρ-νου
D ένό; ήγουμένου.

'Αρθρ. α'. Έν τή μονή,.ίν ή. ω ε'ίρ.,ται, υπάρχουσι πλείου; τών εξ καί όλιγώτεροι τών ει'χ-.σ πατέρων, συν τή ίκλογή τού ήγουμένου χατά τό περί ίκλογή; τού κανονισμού Αρθρον γίνεται χαί εκλογή δύο ίχ τών τά πρεσβεία ίχόντων πατέρων δ ά φανερά; ψηφοφορία , οίτινε; φέροντε τήν ίπωνυμίαν συμβούλων σχηματίζουσι τδ μοναστηριακόν .συμ,Ιούλιον.

Άρθρ. β'. '<> ήγούμενο και οί παρ' αύτφ σύμβουλοι τών μίν σταυροπηγιακών μοναστηρίων τελούσιν υ τδ τήν Αμεόον ίφορείαν τού Αρμοδίου Αρχιερέα»; χατ' ίπίσημον διορισμόν τού πατριάρχου, τών δί ίνοριακών ύπδ τήν κυριαρχίαν αύτού, χαί πρδ αύτδν χανονιχώ Αναφέρονται ώ; προϊστάμενον έχχλησιαστιχώ περί πάση ύποθίσεω Αναγομένη εί πνευματικά καθήκοντα χαί ίχτελούσι τά Λιοφάσει; χαί διαταγέ του. Γπδ τδν αύτδ» κανόνα υπάγονται δλο: ίν γίνει οί μοναχοί.

Αρίρ. γ. Τὴν οὕτω βιωργανισμίνων ιιι' R- νωστηρίων γίν,ται *Il bubtn* συνεδριάσει διηγηματεχέδ ή 7ίχ«Πσι τὴν ὑπὸ δ:άσκ*ψιν χ«ιμένων ὑλικὴν ὑπε- Metov. Συζητοῦνται αὗται κατὰ σειράν, xs! τὸ μο- νιοστηριακόν συμ.'.οὐλιον ἀποφασίξ«ι Ini μιά ἰχάστη ὁμοφώνω ή χατά πλ«ιονα|ηφίαν. Τότ« καταστρών*- ται «ί τὸ βιβλίον τὴ *ήμΑρηιI*; TTIίί^-.ίανοί* χχ! υπογράφεται παρ δ.ων τὴν μχλών. Συμφώνω δὲ πρὸ τὰ ἀποφασσΙΗντα συντάττιται κατόπιν χα! ἀμέσω; χα: ἰχδί'όετα: τὸ ἔγγραφον î:i τὴν ἰνίρy«ιαν τὴν ἀποφατισΗντων, τὰ ὁποῖα τὸττ πραγματοποιοῦν- ται. ἀφοῦ πρότερον ,αί»-υποβλη»ώσι τῶ ἀρχιερεῖ χα. τὴ ἰπαρχιχχὴ δημογέροντα χα: ὁμοψήφω παρ' αλ- τών έγκρ.Οτίισ-.ν.

Ἀρ#ρ· 5· Εν περιπτώσ»: χαί> ἢν διαφω.ϋ πρὸ τὰ δύο μέλη τ! τρίτο., καταχωρ:ζ«τχ: μὶν χὶ τὸ χρωτὸ.ολλον ἐκείνη τὴ; συ.ιόριαιεω χα: ἡ ἰνα.τ α γνώμη τοῦ τυχόν όιαφω.οϋνιο ηγο.μενού ή .υμό-.ύ- λου, άν αὐτὸ; απαίτηση τοῦτο, χα: ὑποραλλεται ὑπὸ τὴν σκίψιν τοῦ ἀρχι.ρίω; μιτά τὴ; ἐπιδοσιω; τῶν εγγράφων, δέν δύνατα: ομω; ν ά,.νη.ΐη τὴν υπο- γραφὴν του οὔτε «ί τὸ βιρλιον τῶν πρακτικών .ϋτι «ί; τὰ συν.πιίχ τῶν κατά πλιιον-.ψηφ αν ἀποφασισ- Οίντων ουντα/»Ήντα έγγραφα. χαθώ; ἐπίση δέν βύναται ν άρνηυή χα! τὴν ἐπ δοσιν τ 0 οΐχιιου τμή- ματο τὴ; τριμεροὺ σφραγίδε. Τὸ δὲ βιρλιον, ἰν φ καταγράφονται α! τοιαύτα: πράξιι, ονομάζ«ται χώδιξ τῶν διάφορων πραχτιχών.

ἈρΙ>ρ. τ'. Τὰ λοιπὰ κανονισμένα βιρλία. ὁποια όφι λε: ἰχάστη ί«ρά μονὴ νά ἔχη, «ισ! τὸ μοναχολδγ ον, τὸ τὴ; μοναστήριανή αποτχτυή;. ἱερά ττ χαί κοινή, τὸ πρόχτι,.ον καθημερινό,. τὸ βιρλιον τοῦ ταμείου ■ήτοι τῶν απολογισμών, καί τὸ τὴ ἀποὑή,η.

"Λρ>ρ. ζ'. Τό μο-αχολόγΐ'.ν «ίνα: χρήσιμον διά τὰ πολλού συνασκουμίνου; ΐχοντα πατέρα. Έν τοὑτ<;> καταγράφονται μόνο: -.! ἰχοντι κανονικὴν κουράν μονάχο:· οἱ δὲ δόκιμο: εἰ; ἕτερον βιρλιον χαταγραφόμινοι τότε μόνον τάττο-.ται τι τού; αοτλ- φού; χα! ση;ι«ιοῦνται τὰ Ονόματα αὐτῶν ίν τφ μο- νάχολογίφ, ὁπόταν μττά τριετὴ δοκιμασίαν κρι»Ην:« ἄξιοι τοῦ μοναχικοῦ σχήματο; λάρωσ: τὴν κανονικὴν κουράν.

Ἀρίιρ. ζ'· Εἰ τὸ κτηματολόγιον, τὸ ἄλλω λτγδ- μενον μοναστηριακό; κώδ ξ, προτιίττται ἡ ί«ρά απο- σκευὴ τὴ :«ρά; μονὴ, ὑποδια ρουμίνη

α') Ει :«ρά κειμήλια χα! «ί σχ«ὑ·. χρυσά ή ἀργυρὸ διὰ τὴν ἐντὸ τοῦ ρήματο ὑπηρ«φίαν,

β') Ει ἀργυρά ή όρ«:χάλκινα σκεύη πρὸ δια- χόσμι,σιν τοῦ ναοῦ, καί

γ') Εἰ; ἱερά ἀμφια.

"Επτται μττά ταῦτα ή ἀκριβή; καταγραφή τὴ ἀκινήτου μοναστηριακή; περιουσία, ὑποδιαιρουμένη

α'ι Ει συνοπτικὴν κα!

β') Εἰ λεπτομερή κατά τμήματα.

Ἔπειτα δί ἀκολουί+εί ή καταγραφή τῶν ίν τὴ μονὴ παντοδαπῶν βιβλίων, ή τῶν διαφόρων κτηνών χα! ή τῶν μιλισσιων, ή τοῦ χρέου κα! ή τῶν δανείων, χαί τέλο τ, περιληπτική σημειωσι; τῶν ἐτη ιων προσόδων χαί ἐξόδων τὴ μονὴ; ἀπαξ κατ' ἐτο διά μιά ίγ- γραφή (ώ; ἐν τφ π«ρί προϋπολογισμού χα! ἀπο- υίογισμοῦ χιφαλαίφ μν«ία γί «τα:!,'γινομένη μ,τά τὸν 1λ«γχον χα! τὴν ίχδοιιν τὴ ἀποφά «ω τοῦ ἀρχι- «ρέώ χα! τὴ δημογ«ροντία, ἵνα ἰξ αὐτὴ τὴ; π«ρι- ληπτική σήμ*ιώσ:ω καταφαίνηται προχ«ίρω ή πραγματική χατάσταση τοῦ ταμ«ίου τὴ μονὴ.

Ἀρ^ρ. η'. Εἰ τὸ πρόχειρον χα ημ«ρινδν κατα- γράφονται τὰ ἡμιρήσια ἔσοδα καί ἔξοδα τὴ μονὴ, δηλαδή 1Uν δ τι συνάγει ὁ ηγούμενο ή τὸ συμβού- λιου κα»' ἡμέραν ἀπὸ πωλήιιιι μοναστηριακήν προϊόντων ή κτηνών, ἀπὸ ἐνοίχια ἀγρήν, λ«ιβαδίων, μύλων, ν«ροτριβών, ἐργαστηρίων, οικιών κχπ., ἀπὸ Προσφορά; ή δοφά ή κληροδοτήματα χριστιανών ίν ίν! λόγφ σημ«ιαὑται πάσα «ίσηγαξι οσηδήποτπ χαέ Λ ήν«α μικρό ή μ«γάλη ποσότητε ι ἐκάστη U ἔγγραφή ·,-ίν«:αι αύ»ημ«ρ0ν, ιξηγουμίνη σαφή; χαέ «ὑιφινή τὴ αιτία, ἐξ ἡὶ προίρχιτα: ή «ίαπραξι- ἐκίση δέ «ί τὴν απέναντι σΐλίδα σημαιοῦνται αἱ χαδ* ἡμέραν γ:νό|ΐεναι δαπάναι ίχ τοῦ ταμαίου τὴ μονὴ δ·.' ἀνάγκα; τη «ί καλλιέρ^ιαν κτημάτων, «: α,-οράν τροφίμων ή κτηνών ,ή ἐργαλιιων γ,ωργι- κών. «:; ἐπισκβυά; οικοδομών δαπανηρά; ή όλ:γ·.δα- πά.ου. «ί; πλήρωμά; μισδών ή ήμ«ρομι-.<Έων γ««ρ-' γώ·< ἐ ηγουμίνη; ίν συνόψιι μίν, «ὑκρινώ; δι πάση δαπάνη καί ση·«ιουμίνου πρό τώ . νριφ ονόματτ καί τώ ἰπιἰείτφ καί τὴ πατριό: ἑκάστου μισιέολήπτου ὑπηρ-'του κα! τοῦ ιιό.υ τὴ ὑπηρεσία;, ήν «π: μισ#^ ἐκτιλιι. Έν αὐτφ τοῦτ»· τὴ> ριμ*:".· ση,ιιιο'.τα: ἐπί- σ> Γ άτ.όδοσι το'» τόκου ή τοῦ κεφαλαίου τ-,ύ χατά τὰ κανονισμένα ληφὑένιο προσεβρινοὺ δανίί-.υ, μνη- μονιυομίνη κα τὴ; «γχρ:ο«ω; τοῦ άρχιερεω; καί τὴ δημογ«ρο,τία;, δυνάμει τὴ; οποία «λήτ.'η τὸ δάνειον, ίνα οὕτω ριραιούμινο: πιρί τὴ; ίμπρο»«ρ.·ου ἀποσρί- σ«ω; τοῦ χρίου; ἐκ τῶν μοναστηριακών ιισοόημιτων «ὑχολύνωντα: πε ! τὴ» ίξέλ«γ;·.ν τ.ύ απολογισμού τὴ μονή,. ΤΙ ἔγγραφή τόσον των ἐ όδων χα,Χω, ^εαέ τῶν ἐσίδων «ί τὸ πρόχ«ιρον να 'ημερινόν πρέπει, ω προείπομεν, νά γιν ,τα: άμα ἐν;ργουμένη ή τὸ ρρα- δύτερον τὸ ε.πέρχ; πάσ.,; ημέρα. Ί ,ν δ« τε.ιυ* τβιάν'ίκάοτου μηνό; ἐν ουν«δρ:ασ«: τοῦ ρονααστηριακοῦ σ-.μρουλίου <δπου τοιοῦτον υπάρΛ«ι. ή μόνο; ὁ ήγού- μίνο ι ἀναΗεωρ«ιτα: ο λογαριασμό ών «σοδών χα! ἐξόδων όλου τ ϋ μηνά χα! ὑπογράφ«τα: «ί αὐτὸ τὸ ριρλιον ἀπὸ τὸν ηγούμενον κα! τού; Τυ. ρούλου, γι·.ο- μίνη; μνεία πιρί τὴ ,π.ά εω ταύτη «:; τὰ πρα- κτικά τὴ ημέρα; ἐχίίνη'' Η δε ἐ ισωσι; μεταφ ριταε ίν αὐτώ τοῦτφ τφ βιβλίφ «ί τὸν νέσν μήνα, χαέ οὕτω «ξαχολουΐ'ε: νά γίνητα: χαί κατά τοὺ; λοιποὺ μήνα.

Ἀρὑ·ρ. Ει; τὸ ριμλιόν τὴ ἀπο.Η,χη χατα* γράφιτα: ίν πρώτο η .ιά τὴν χο νὴν χρήσιν τὴ μονή; χαί τῶν μοναχών ἀπ.σκευή, ή τ« νὺν ὑπαρ- χο σα κα! ή κατόπιν τιροσχτηθ-ησομίν>,· ίπ«ιτα ή καταγραφή τῶν ,ἀπὸ τὰ π.'μνια καί τὰ μελίσσια παριγομένων, οίον, τ»ροῦ, ,ουτΰρου, μα ν.ων, μέλι- το;, κηροῦ, χα! ή τῶν άλλων τὴ γὴ προϊόντων ν,ατ «ίδο «:. χωριστά φύ..λα, μενόντων τινων ίν τφ μεταξύ κενών διὰ τὴν συνέχειαν τῶν μετά ταῦτα ἐγγραφών. Η καταγραφή *δ' αὐτὴ γίνεται* μετ' «ὑκρινιία, ἵνα ά«ίποτ« καταφαίνηται πόσον παρή/μ η κατ ίτο, πόσον ίπωλήδη ή κατηναλώ.'η καί πόσον κεῖται ίν ταφί ἀποιΗ,και π«ριττ«ύον, ἵνα χρησ:μ«ύση ήτοι πΓό πεό- λη χν ή διά τὰ ἀνάγκα; τοῦ ίπιόντο ίτου.

Ἀριάρ. ι'. Αφού τὰ π«ρ! ώ» ὁ λόγο βιρλία προ- μηδπ ι»ώ -ιν, άρι. μηί'ώσι κατά σιλίδα κα! μονογραφη- δώσι παρά τοῦ ἀρχ«ρίω;, ἔρχεται η «ί; αὐτὸ ἐγ- γραφή, οἱ δὲ ἡγούμενο·. όφίιλουσ. μ«τά προσοχή νά τηρώσιν άιίποτε ταῦτα καθαρά καί αἱ ἔγγραφοι νά γίνωντα: κα^ρώ κα! εὐαναγ.όκετω. !ο τοῦ κτη- ματολογίου δμω, «ν φ καί οἱ ίτήσιοι λογαριασμοί ἀτ.άιη τὴ μοναστηριακή ληψοόοσία, ΐΗλουσι χατα- γράφ,σθαι, δίλ«ι γίνει «ί διπλοῦν. τὸ ίν τῶν όπ.ίων δά μίνη «ί τὴ. μητρόπολιν. Τότ« δ ἀλλάσσουσ: τὰ βιρ,.ία ταῦτα κα! *δι' ά·λων* ἀντικοδίστα.ται, δταν όλοσ,.«ρώ πληρωεέέώσιν ἀπὸ ίγγραφά «α! διπμ νωσι σ«λίδ* χ*νβί μιτά μονογράφησιν, κατά τὰ Ι.ωτέρω έκκΗντα- τὰ δέ πα/αιά ίνσποτιύενται *: τὸ ἀρχιιο- φυλάχιον τὴ μο ή.

Ἀρδρ. ια'. Τὰ ήν τοί, βιβλίοι τοὑτ-.ι ξίσματα, σβέσματα ή παραγραφα! ἀπαγοραύονται βητώ - διά τοῦτο οἱ ήγεὑμφνο: πρέπ«ι νά προφυλάττωσίν «αυτοῦ ἀπὸ τὰ συν«ποιεί τῶν ποινών, α!τι·* διατάζονται κατά τῶν παραμιλούντων χαί ἀτάκτώ τὰ βιβ ία κρα- τούντων χ«ϋ μὴ ἐγγραφόντων ταχτική τὰ ἔσοδα κα! τὰ ἔξοδα κατά τὰ όιατ.ταγμένα.

'Αρ»ρ. ψ'. Ἐπιβάλλίτα. τὸ καδήχον «ί τοῦ κα- τὰ τόπον ἀρχίιραι, ἵνα ἐπαγρυπνώσΑκρ! τὴ ἀχριβοῦ

τηρήσχω τβν μοναστηριακών βιβλίχιν, έπιφορτιαρένοι J *ίνη; νί ίπιτηρΑαι* τήν θοίκησιν »«! *XfQnv* τή ί*- κλησιαστιχή πχριουσία καί έξχλίγχωσι ταύτην, λαμβάνοντχ μχτδ τή έπβρχιακή βημογχροντία τά άνήχοντα μέψα πχρί τή; έξασφαλίσχω ταύτη 4α! &ορθούντχ τά καταχρήσαι, ί τυχδν ή*«λον άνακαλύφχ: ή άλλχ»; ήθχλον xtpwüftt «ί« γνώσιν αύτών.

Κιφάλαιον^^

Πχρί μοναχβν.

Άρθρ. s'. Ή τβν μοναχών τάξι έθχω,ιχίτο ύπδ τών παλαιών χριστιανών χαί πρέπχι νά ήναι τύπο τή χριστιανική τχλχιέτητο χα! μχτανοία. βιίτ. Αποταξάμχνοί τφ χόσμφ xsl tot; iv κόώιφ, τφ θχφ έαυτού Αφιέρωσαν, Tvs αύτφ χαί- μώμρ άρέσχχσιν. Έφ' ® xai όφχίλουσιν Ακριβώ τηρχίν τδ παρά τβν έχχλησιασήχών κανόνων έπιβαλλόμχνα αύτοί; καθήκοντα Απαράτριπτα xai Αναλλοίωτα.

Άρθρ. β'. "Εκαστο μοναχό άπαξ Αποφασίσα τήν iv τινι μονή έγπαταβίωσίν του χρέο Ιχκ νά διαμίνη Αχιποτι ίντδ ταέβή». iv ή xai τήν μχτάνοιάν του έβαλτ καί τήν χουρδν τοΰ μοναχιχού σχήματο έδίχθη, χχ! vi μή Ιξέρχηται αύτή άνχυ όμολογουμένη ίπχιγούση Ανάγκη; ή δι' ύπηρχσίβν χυτή τή μονή. Κχ*. τούτο δέ ούχ Αφ· ίαυτοΰ, Αλλ Αβχίφ τή προχστώση μοναστηριακή Αρχή *αί τή έγκρίσχι τού τή έπαρχία άρχιιρίω.

Άρθρ. Οί iv τή μονή μοναχοί, «ί xai ίσο·, πρδ τού συμμοναστά; των ύπάρχουσι, μηδ' αύτοΟ τοΟ ηγουμένου έξαφουμένου, διότι πάντι μέλη μιά xai τή αυτή Αδχλφότητό χίσι, Αλλ' όμω πρδ μέν τδν ήγοόμινον ώ προί'σιάμινον όφχίλουσιν Αποδιβόναι τήν πρέπουσαν τιμήν. τοΤ; δέ πρχσβυτέροι; ίπονέμχιν τδ άνήχον σέρα.

Άρθρ. δ'. "Απαντχ δ' όμού χρχωστοΰσι vi συνχισφέρωσι διδ τή προσωπική; έργχσία των χι; τί «νάγχα; τή; μονή τή μχτανοία; τβν. Προσωπικήν Î' έργασίαν νοητέον τήν ύπηρισίαν, τήν όποιαν χατά τδ μέτρον τή διανοητική ή τή σωματική δυνάμχώ του όφχίλ : έκαστο; τών μοναχών vi συνχισφίρη υπέρ τών συναδέλφων αύτοΟ' διότι χατά τδν θχ'ον ΙΙχΟλον. **καθώ iv ίν! σώματι πολλά τδ μέλη έχομχν, τδ δέ μέλη πάντα ού τήν αύτήν έχχι πρδξιν,** ούτω χα! <! τήν όλομέλχιχν πάση μοναστηριακή; δδχλφότητο θχωρουμένη ώ iv σώμα ίχαστον μέλο έχχι ίδιον χάρισμα, ιδίαν πρίξιν, ό μέν προΤστάμχνο, δ δέ διαχονών, δ δέ διδάσκων soi μχταδιδού; τήν γνώσιν τών γραμμάτων ή τέχνην ώφέλιμον χί; τού συναδέλφου; αύτοΟ, δ δέ έργαζόμχνα, πάντχ δί όμοΟ τδ αύτδ χί Αλλήλού φρονοΟντχ χαί μή τδ έαυτών ίχαστο σχοπούντχ, άλλδ χαί τδ ίτίρων Ιχαστο.

Άρθρ. χ'. Έπχιδή τοίνυν χατά ταύτα πάντχ οί έν μονή μοναχοί χίσιν υπόχρχοι νδ συντχλώσι κατά τήν ιδίαν δύναμιν ίχαστο; χαί γνώσιν ύπίρ τού σκοπού δι* δν συνέστη ή Αδχλφότη, έπχται δτι xai πα μοναχέ έχχι. τδ δικαίωμα ν* άχαιτή χαί. λαμβάνη τδ διά τήν συντήρησίν του Αναγκαία, xai iv πχριπτώοχι άνιχανότητο; τού Ιργάζχσθα τήν άπαιτουμένην πχριάαλψιν Ιχ τή ποινή μοναστηριακή βρριουσία, ήτι μία χαί άδιαίρχτο ούσα χατά τδν προσδιαμιτμόν τη ούδέποτχ δύναται νδ διαιραδή μχταξύ τούτου Ή έχχίνου τών μοναχών κρδ χάρπχχσιν ή Ιδιαιτέραν άποώησαύρισιν· βιδτι χΰ ούδένα τβν άπαξ γχνομένων παραδχχτβν χί τήν άδχλφότητα συγχωρχΓται vi <Τ<ή· ΤοΟτο έμόν δστιν.

'Αρΐίρ. '. Ούδχί έχ τών έν τή μονή συνασχουμένων πατέρων βιχαιοΟται ν' δπαιτή Tva τη δποδίδωσιν οί άλλοι πλχιοτίρα τιμδ παρά τδ πρδ τήν προσωπικήν άξίαν του πραπούβα ή νδ παριφρονή τού συναδέλφου του -χαί παριυβρίζη· *b*-δπδ τοικώτη σατανική έπάρσχω κυριχυόμχνο χαί τοιαΟτα Ατοπήματα πράττων ΑναχχίλέΤται χί τδ χαδήμοντά του Βχδ συμβουλών xai νουδοβιών Ααχή παρά τοΟ Ηγουμένου χα! τών συμβούλων, δι' έπιπλήξιω τδ βχύτχρον έν χοινή τή Αδχλφότητο συνάξχι, χαί μή βιορδούμανο άπο^άλλχται *M* παντδ τή μονή, διακεκαυμένη πρότχρον τή τοιαδτη διαγωγή του' τψ Αρχιχρχί.

'Αρώρ. ζ-. Ούτ» iai κροφχίσχι χουφισμού τή; οίχχία μονή; άπδ τών ιξόβων τή χαλλιχργχία ούτχ έπ' άλλη ούβχμιρ αίτίφ βύναται τι τβν έχ τή μονή ν' άπολαμβάνη τά ίτηαίου έπιχαρπία πρδ ίώα!τχρον χέρδο, χα! οδτω τήν μέν άδιλφότητα ν' άποστχρή άπδ τβν χί αύτάρχααν άναγχαίων, τήν δέ μονήν άπδ τβν έαυτή προσόδων. Ή τοιαΰτη πρΛξι; χίναι χαί λογίζχτβι ίέροσυλία. ήτι; χχί αύστηρβ άπαγορχύχται.

'Αρέέρ. η'. Τδ, μοναστήρια λογίζονται καταφύγια ούχ: φαυλτβίων, άλλδ σχμνοβίων δνδρώπων έγχαταλιπόντων τδ τού κόσμου χα! τδν ήσυχατπχδν xxrf μονήρη βίαν άσπασαμένων. Τούτου Ινχκιν χί τού μή συμπληρώσαντα τδ 25 έτο τή ήλιχια των **al* μή όντα γνωστού; δti τήν προτέραν διαγωγήν των δέν Ιπιτρέπχται έκ τών ίχρών κανόνων νδ γίνωσι μοναχοί· διότι Tva ένστχρνισίίή τι; τδν μοναστιχδν βίον, δέν ipxxt μόνον δ χατά πάσαν πιθανολογίαν διδ τή ήλιχιότητο; προσχτώμχνο τέλχια νού, ά'λ' άπαιτχΤται xai. δοκιμασία ικανή πρδ πίστωσιν, άν δύναται ό τοιοΟτο νδ έγκαρτχρήση χί; τδν άγαμον βίον.

Άρθρ θ'. Διδ τούτο άπογορχύχται ή έν ταί; μοvaC; παραδοχή Ανθρώπων Αγνώστων, προτιθχμένων vi τύχωσιν iv αύταί ούχί τόπον μχτανοία;, Αλλά κρυπτήριον, ή νέων όρμωμένων ούχί έκ πόθου τού μοναστικού βίου, Αλλά διδ νδ ύπχπφύγωοι τήν Αργίαν ή Αλλο καταδιώξχι τή χυβχρνήσχω δι' Αξιοποίνου κχηαχρήσχι. Δέν πρέπχι δθχν νδ κχίρωσι μοναχόν, δστι; δέν ύποστή προηγουμένω τήν κατδ τά μοναστικέ χα! κατά τδ: ίχχλησιαστιχά διατάξχι; τριχτή δοκιμασίαν καί δέν έχη συμπχπληρωμένον τδ 25 έτο τή; ήλιχια του καί φέρη Αποδχίξχ'. τή χρηστή; διαγωγή; του Απδ τοΰ μέρου iv Φ Κη

Άρθρ. Γ. Ό τοιοΰτο γχνόμχνο δχχτό; iv τή μονή ώ δόκιμο δέν κχίρχται Αμέσω, Αλλ' άμα χισχλθών πρέπχι νδ παραδοθή ιί τήν φροντίδα κα! δοκιμασίαν Αγαθού γέροντο ώ υποτακτικό αύτού, παρδ τώ όποίφ θέλχι διβάσκχσθαι ν' άναγινώσχη χα! νδ γρίφή, χα! προϊόντο τού χρόνου νδ έκτχλή έν τή μονή κατά παραγγλίαν τοΰ ήγουμένου έργα Αφορώντα τδ τι τού Αδχλφού όφχιλόμχνονΛίβα. διατχλών Αχίποτι ήπιο χαί νηφάλιο έπί βλοέ τδν τή δοκιμασία χρόνον Ιπχιδή δέ ό μέν φιήπζγο χαί χαρτχρ(κδ δέν θέλχι δχιλιθσχι *inb* τή τ κχτού δοκιμασία, ό δέ φυγόπονο χαί ύποκριτή θέλχι Αποστροφή αύτήν καί Αχοδχιχθή Ανχπιτήδχιο πρδ τδν μοναχικόν βίον, γχνήσχται έντχύθχν κατάδηλο τού μέν ή χίλιχρινή πρόθκσι, τού δέ ή ύπέκρισι καί ή Απάτη.

Άρθρ. ια'. Ό ούτω έπί τρία'έτη δοκιμασθχί δέν κχίρχται, άν δέν ίγκρίνη τήν κουράν ό άρχιχρχύ τή έπαρχία, χί τδν όποέον ό ήγούμχνο τή; μονή Ιχων μχθ* έαυτού κα! τδν πνχυματικόν τού δοκίμου καί γέροντα αύτού έπιβίβωσιν έγγραφον μαρτυρίαν πχρί τή σταθχρά xai έχιμόνου χί τδν μοναστικόν βίον έπιθυμία τού βοκιμασθέντο, πχρί τή πρφότητο, ταπχινότητο, ύχακοή καί, σωφροσύνη αύτοΟ, άρχτών τβν όποιων δχίγματα παρόσχχ κατά τήν τριχτή δοκιμασίαν. Τήν μαρτυρίαν ταύτην λαβών ό Αρχιχρχύ χα! τούτον «ύλσγήσα xai νουθχτήσα. έκδίδχι τό έγγραφον τή Αδχία διδ τήν κουράν του.

Άρθρ. ιβ". Άπαγορχύχται χ{ τού μοναχού ή μέριμνα φροντίδων κοσμικών, οίσν τδ ν' άναλαμβάνωσιν οί μοναχοί έπιηροπχία κα! κηδχμονία Ανηλίκων ή σχολαζούση τινδ πχριουσία χαί νδ γίνωνται μισθωτοί xai ivotaiaarai ή ίγγυβνται ύπέρ άλλων ίνοικιαστβν δημοσίων ή Ιδιωτικών κτημάτων ή παρά-

νυμφοι «ί γόμου καί Ανάβοχοι *muUttn* «ί τδ Αγιον βεέπτιαμα βι' έαυτών i δε' Αλλων προσώπων.

'Αρθρ, ιγ'. Άπαγορίύετεκ ή έν τφ κόσμφ μ*τΑ Αγίων λειψάνων ίερβν «ικόνων περιοδεία μοναχών προφάσει μέν Αγιασμού Τών χριστιανών, πράγματι βέ Αργυριλογία xai έπαιτεία · δτάν δέ χριστιανοί χόλιο ή *TfMfiw* ύπδ εύλ«φ«ία δρμώμενοι ζητήσωσιν ή Αγια λ«ίψανα ή ί«ρΑν «ικόνα μονή τivo , τότε τή Αβείφ τού Αρχωρέω Αποστέλλεται Iνα ψεώή *irfiuapbi* ή πεϊράχλησε ύπέρ τών χροσκειλούντων.

Άρθρ. ιδ". Πλήν τών «ί έχκλησιαστικήν ύκηρέσίαν διοιιζομίνωχ μοναχών ύρωμένεεν ή μή 0&β«ί |τ*ρο δύνατεα >Α μένη iν τφ χόσμφ' Αν«υ τή τού άρχιερέει έγκρίσεω - Εξαιρούνται χή ύπβχρ«ώαε«· ταύτη έκίίνοι, χή ίχχλησιευτική ύπηρ«σ(α τών -όποιων όμολσγουμένεε ήθελίν |χ«ι χρείαν i έχίσκο«ο . Πρδ «ύτοι δέ έξκρϋχαι χαί δστι τών μοναχόν ή xot' μίτησιν του έγκριθ«ίσαν ύπδ τού κρο«στβτο τού μοναστηριακού συμβουλίου xai κυρωθ«Γσαν ύπδ τού Αρχιερέω Αποστέλλιται έχτδ τού μοναστηριού χάριν σπουδή «ί τι τών έχχαιδευτικών χαταστημάτών τού κράτου . Τούτφ έπιτρέπιται ή έν τφ κόσμφ διαμονή έφόσον μένει σπουδεΕζων, πάντοτε ύπδ τήν έπιτήρησιν τού ίκκλησιαστιχώ προεστβτο τή πόλεω; έκείνη . μετά δέ τήν Αποπεράτεισιν τβν σπουδήν τοο έπανέρχεται ει τήν μονήν τή; μετάνοια του.

Άρθρ. ι«'. Μοναχέ καταλιπών άνευ λόγου τδ οίχίίον χαί θέλων ν' άπίλθη «ί Ιτερον μοναστήριον, δέν γίν«ται δ«χτδ παρά τού ήγουμένου Ανευ τή γνώμη τού οικείου ήγουμένου χαί τή έγκρίσεω τού Αρχιερέω . Έν τοιαύτη δέ περιπτώστ. τά υπάρχοντα αύτφ μίνουσιν ïï τδ πρώτον μοναστήριον τή μ«τανοία; του.

Κεφάλαιον Ζ'.

Περί τή περιουσία τών Αποβιοΰντων ήγουμένων ή μοναχών έντδ ή έχτδ τή μονή;.ϋ

Άρθρ. α'. Ο έκτο χανών τή α/.Αγία συνόδου αίρει πάσαν Αμφιβολίαν. π«ρί τού δτι ή μονή τή μιτανοια έκαστου μοναχού κτάται τήν χυριότητα τών μ«τά τήν Αποκατάστασίν του ύπαρχόντων κτημάτων χαί καθίσταται νόμιμο κληρονόμο τή περιουσία του μετΑ τήν τελευτήν αύτού, έξαιρουμένων τών κατωτέρω έκτεθησομένων π«ρί τή έξουσια μοναχοΟ «ί τδ διαθέτειν τήν περιουσίαν του υπέρ τών ιδίων τέκνων χαί π«ρί τού δικαιώματο αύτών «ί τδ 'κληρονομείν τδν οίχείον γονέα τδν μετΑ τήν κουρΑν άποβιώσαντα.

Άρθρ. β'. Παντδ μοναχοΟ, είτε έντδ είτε έχτδ τοΟ μοναστηριού Αποθνήσχοντο;, τήν χινητήν χαί Ακίνητον περιουσίαν κληρονομώ τδ μοναστήριον, ώ Απ' όνόματι αύτού ΑποχτηθΑααν, καί ούδκί τών συγγενών Ιχ«ι τδ διχαί«·μα «ί αύτήν κατ' ρύδένα λόγον δθτν ούδ«! τών μοναχών έχ«ι Αδ«ιαν νΑ διαθέτη τήν π«ριουσίαν του «ιτ« κινητήν «ίτ« Ακίνητον, *in* βούλ«ται, ή ν' Αφίνη αύτήν ή μέρο αύτή «ί συγγ*ν«ί ή σχ«τιχού ώ Ανήχουσαν «ί τδ μοναστήριον, έν όνόματι τοΟ όποιου Απέχτησέν αύτήν ό .μοναχό .

Άρθρ. γ'. Λογιζομένη χαί ούση χατΑ ταΟτα τή π«ριουσια νοΟ ήγουμένου ή τών μοναχών ιδιοκτησία τοΟ μοναστηριού, ύφοίλουσι χαί ύφχρ«0Ονται νά μήν Αχοξινόνωσι τούτην «ίτ« Αμέσω «Ιτ« έμμέσω . 'Οστι δέ τούτων ήθ«λ« χαταληφθή Αποξινών τήν πκριουσίαν του ή χΑλλιον «ίπκίν τήμ περιουσίαν τοΟ μοναστηριού, θέλιι παιδ«ύ«σθαι χατΑ τΑ ντνομισμένα ώ ιιρόσιιλο .

'Αρθρ. β'. Παντδ ήγουμένου ή μοναχοΟ έντδ τοο μοναστηριού Αποθνήσχαντο ή π«ρι«υσία, «ί & ν δήν ποτ» χαί Αν συνίσταται, χαταγρΑφέται Αμέσω παρΑ ΤΘΒ ΤΗ; ΕΠΑΡΧΊΑ ΑΡΧΙΕΡΕΩ* Ή Θ. ΘΥΤΘ χαταγ«γραμμένη π«ριουσία παραδίδοται ύπδ τήν «ύθύνην τού ΑΛαδόχοσ ήγουμίνου, ή *Um* ήναι μοναχού, ύπδ τήν «ύθύνηv τοΟ διοιποΟντο ήγουμένου.

Άρθρ. «'. Ήγοόμ«νο πρδ τοΟ διορισμοί τσν *b τινι* μονή δύν«και νΑ διαθέση τήν παριουσίαν του δκω ίέλ«ι χαί βούλρται ύπέρ τών συγγινών χώ σχιτιχών του, ρυλΑτώ«ν πΑντοτ» τδ τρίτον διΑ τήν αέ ήν διορίζ*ται μονήν Αναποφαύκτω . ΈΑν δέ μ«τΑ τόν διορισμόν του χαταγρΑψη τούτην «ί τΑ βιβλίο τή μονή , λογίζεται διΑ παντδ χχριουσία τή μονή χαί ούδτί π«ρί τοότοιι διαφιλον«ιχ«Ιν δϋναται.

Άρθρ. '. Βτ« ήγούμινο *£xt* μοναχό «ίσιρχόμ«νο Απαξ «ί μοναστήριον όφ*ίλ«ι νΑ χαταγρΑφγ προηγουμένω Απαοαν τήν ήν συν«<σφέρ«ι τή μονή περιουσίαν του, έλευθέραν χρεών χαί υποθήκη , ή, έέν ίχη τακΟτα, νΑ φανερόνη xai ιδ ποσδν τού χρέοι»; καί τήν ύχοθήχην, δ δέ Αρχκρεύ μετΑ τή δημογ«ροντία σταθμίζοντ*; τΑ βΑρη ταύτα καί τΑ χρέη (ών τήν πλερωμήν ό βουλόμίνο μονΑσαι θέλει νΑ ΒέπιβΑλη «ί τήν μονήν) πρό τήν είσφαρομένην θαμπήν περιουσίαν Αποφαίνοντχι π«ρί τή Αποδοχή ή τή Αποποιήσιω αύτή . Άν δέ ύποαρύψη τΑ ύποθήχα ή τΑ Αλλα τοί «ίσφ«ρομένοι χρΑγμοσιν έπτχείμενα πραγματικέ δικαιώματα, έντεύθίν ή μέν χατΑ νόμον ισχύ χα! Ιχτασι τών τοιούτων δικαιωμάτων κατ' ούδέν έλαττούται, *I* δέ μοναχό έπιτιμΑται κροσηχόντω ύπδ τοό Αρχιερέω ώ χαταφ«υσΑμ«νο . Άν δέ Απόκρυψη τΑ χρίέη οί «Ιναι βεβαρυμένο , έπιτιμΑται καί έν τή περιπτώσει ναύτη, ώ έμβΑλλων «ί πράγματα χαί πειρασμού τδ. μοναστήριον διΑ τή Αποσιωπήσεων τή Αληθού καταστάσεω τή π«ριουσία του. Ή δέ μονή, ζώντο μέν τού μοναχού καί προσενιγκόντο αύτή άπασαν τήν θετικήν περιουσίαν του, ένέχεται «ί τήν πληρωμήν τών χρ«ών μέχρι μόνου τού ποσού τή περιουσία; ταΰτη;, ούδέν πλέον όφείλουσα. Είσενεγκόντο δέ τού μοναχού κατ' «ίδο μόνον ώρισμένα πράγματα, ούδόλω ένέχ«ται εί τήν πληρωμήν, καθδ είδικώ ώρισμένων πραγμάτων δωρεσδόχο . ΜετΑ βέ τδν θάνατον τού μοναχού, έΑν ή μονή ήναι ό μόνο κληρονόμο αύτού, Αποδαξαμένη έπ' ώφελείφ, Απογραφή τότε γ«νομένη , τήν χληρονομίαν, ένίχεται «ί; τήν πληρωμήν τών χρ«βν ώ πί έξ Απσγραφή κληρονόμο , τουτέστι μέχρι τή έξαντλήσεω; τή κληρονομική π«ριουσία , «ί; ούδέν δέ περαιτέρω.

Άρθρ. ζ'. ΈΑν ή Απαι . τΑ πράγματα αύτού. ώ προείπομεν, Ανήκουσιν εί τδ έν φ είσήλθ» μοναστήριον· έΑν δμω; Iχη τέκνα καί πρδ τή «ί τήν μονήν είσελιύσεώ του δέν διέταξέ τι περί τών ιδίων πραγμάτων, «ν ταύτη τή περιπτώσει νΑ βιαθέση μέν βύναται, Αλλά κατ' ίσομοιρίαν, κρατών έν μερίδιον πάντοτε διΑ τήν μονήν, έν ή νΑ έγκαταβιώση Αποφασίζει.

Άρθρ. η'. ΈΑν μοναχό μετΑ τήν κανονικήν Απόκαρσίν του Αποκτήση περιουσίαν έκ κληρονομιά ή έκ δωρεά; γονέων, Αδελφών, θείων ή Αλλων, έχει μέν ούτο ιΑβίαιστον χαί κυρίαν τήν γνώμην *« »<*-θέτη δπω βούλεται τΑ ούτω «ί αύτδν περιελθόντα, ΑλλΑ τότ« μόνον, δταν, δτι προώλετο νΑ μονάση, Αφιέρωσέ τι «ί τδ μοναστήριον τή μετάνοια του· Αν δμω μηδέν κατ' ΑρχΑ τφ μοναστηρίφ προσέφ«ρ«, τότε τΑ δύο τριτημόρια δύναται νΑ διαθέοη, τδ βέ Αλλο τριτημόριον τή μονή.

Άρθρ. θ'. Τβν μακράν · τή μονή Αάοβιούντεον μοναχών τήν περιουσίαν θέλ«ι φροντίζει νΑ χαταγράφη, σφράγίζη χεά φυλάττη ή έχει προασνβσα έκκλησιαστική Αρχή μέχρι τή παρά τή μονή παραλαβή τη .

Αρθρ· ι'· Άπί«γορ«ύ«ταΓ «ί «ό οίήέ κ4β- *"* όποιεώήκοτε ιδιοκτησία εί 'τού μοναχού καί οίχαίφ . θελήωι καί προαφέοκ Απαρν υμένου τδν κόσμον καί τΑ έν τφ κόσμφ xai «ί μηδέν έγκόσμιον καί έεαγεισν προσέχοντα «*θ*Π** κυρίω «ί τδ Αρέσκ«ιν τφ θεφ ύπέρ Τή ιδία αύτών

ψυχική σωτηρία - *στ« μον«0(δ Uv βύναται «ta vdk iχï ota ν' άποατήσφ IMv « χτήμα δπωονβήποτι, Mv Wv ·έλ(νά ψ«ύξητ>«! κατά tip» Ιμολογίαν tou, ota άπδ τδ μοναστηριέν tou, «ί; 8 μονάζτ έφ' (pou ζωή . έχποιούμ«νον ή πρό καιρόν ένοαίΜζόμ«νον χτήμα vi λάβή «ί έπικαρπίαν· άπαγορ«ύ«ται φοαύτω «ί τόύ μοναχού «I x«i δποιοσδήποτι άλλο άμισο ή έμμισο τρόπο; Ù; ιδιαιτέραν άπ-.-φησαύρισιν.

Άρ·ρ. ι·'· Έκ τούτων δλων συνάγιται, δτι παν-ι(μοναχού άποβιούντο νόμιμο καί 4βιαφιλον«(χητο κληρονόμο Ota «Ιναι ota δύναται vi '«{ναι x<>' δλα τ* διαληφφισα πιριπτώσιι <λλο «opi τήν μονήν τή μ*τανοία του· βητδ βέ κανών, δ ' τή πρωτοδιυτέρα έν Κωνσταντινουπόλιι *àftaf* συνόgou, διακ*λ«Άτ«ι βτι. **Οί μοναχοί ούβέν Γδι,ον δφιίλουσιν έχ«ιν, πάντα δέ tï αύτών προσαυρούσδω τφ μοναστηρίφ- καί· Τοί δέλουσ: μονάζ«ιν άβ«ια δίδοται πιρί τAν όπαρχόντων αύτών διατιφέναι πρδτ«ρον μ«τά γάρ τό μονάσαι τών προσόντων «ύτα.! άΤπάντων τδ μοναστήριον έχ«ι τήν κυριότητα** άιά τούτο,χαί «ί τδ έξή πβ ό (Ηλων νά ·ένβυδή χατ* τού χχρί τούτου κανόνα τδ μοναχιχδν σχήμα «ί μονωατήριον, έχων *iiltci* ή παηριχή» κινητήν ή Ακίνητον ««ριουσίαν, όρτίλιι vi (toMoy αύτήν xptapov ώ; βούλιται· βταν δέ «ισέλ*η «ί τδ μοναστήριον, π«ν δ τι έχκ ή μ*»' «αυτού φέρω, λογίζεται χτήμα Αναφαίριταν τού μοναστηριού ω τφ #«φ άροιρωμένον. ν ,

Άρβρ. ι0'· Τούτων ούτω «ύκρινώ; έπί τών κανόνων διαταχδέντων, ρί μοναχοί άφαιρούμινο: τή» ιδιοκτησίαν ή έμποβιζόμίνοι άπδ ξού vi έχωσιν ή άχοχτώσιν ίδιόν τι, δέν Αδικούνται χατ* ούδέν ota δύνανται vi παραπονηβώσι· διότι ό μονάσαι βέλων, ούχί τή βίη, Αλλά τή προαιρέσ«ι τδν κόσμον έγχατ·: λιίκιι. Άλλά χαί χανόν« έχχλησι«στίχο: iv δέν ύπήρχον «ί τούτα, αύτδ; δ μοναχικό βίο , αύτή τών μοναχόν ή «ύχή καί ομολογία καί ή τ«Ζ«ια τού κόσμου καί τών έν τφ κόσμφ άπάρνησι; έμποδίζω τδν μοναχόν ίπδ τού vi έχη τι ίδιον ή vi προσέχη καί Ασχολήται «ί πράγμα μή συμβιβαζόμ*νον · «ί *ί* ώμολόγησιν οίκ«ίφ ύιλήσιι χα! προαιρέσιι, χαί κα» ν«ί; δέν ήμπορίι vi π,.οφασισ&ή άγνοιαν τών έχκλη-σιαστικών κανόνων χαί μοναχικών δικτάξιων.

(>.

NORMAE AD QI'AS HACKARUM AEDIUM HUHOUARUMQUE IN URBE PROCI NATURES DESIGNANDI SINT·.

Πρόλογο .

' Προτάσιι τού διαρκού έβνικού μικτού συμβουλίου ή αύτού παναγ-.ότη έγκρίνάσα τήν σύνταξιν τού παρόντο δμοιομδρφου κανονισμού πρδ τακτικήν δια-χ«ίρ:σιν τών πραγμάτων τών τι ίιρών έκκλησιών καί τών έχπαιδιυτιχών χαδοδρυμάτων έπχκύρωσιν αύτδν συζητηβέντα χαί έγκρ θέντα ύπδ τού έβνιχού συμβουλίου, έντ«ιλαμένη τήν κατά γράμμα έφαρμογήν αύτού.

Κιφάλαιον Α'.

Πιρί έχλογή χαί καθηκόντων τών

s 1. Πρδ τακτικήν διαχίίρισιν τών. έκκλησιαστιχών πραγμάτων έχάοτη; ένορία διορίζ«ται έπιτροπή συνισταμένη έκ τριών μιλών, ών τδ iν 8έλ«ι «ίσδαι *6* έφοροταμία; (καφιμάλη), τδ δ«ύτ«;ον *ί* γραμματιύ καί τδ τρίτον ό έπιμιλητή; (παγκαρτζή)· μιτ αύτών δέ τών τριών διορίζονται καί συν«π:τροποι, όσον αί άνάγκαι έκαστη; ί«ρ· έκκλησία ή&ίλον άπαιτή«ι.

g 2. Τήν πρώτην κυριακήν μ«τά τήν λήξιν έχάστου έτου ή έν ένιργιίφ έχι·ροπή δφ«ίλ«ι ίνα προσκαλέσή έν τφ έπιτροπιχφ τή ίιρά έκκλησία τού πρ«σβυτέρου τών προκρίτων ιδιοκτητών οίχογινιιαρχών τή ένορία , υπηκόων τή: κραταιά βααιλ«ία · ούτιι συνιρχόμένοι προβαίνουσι, παρόντο τού ά^ήζί«ρατικώ; ή ίιρατικώ; προϊσταμένου, «ί τήν έκλογήν έξ«λ«γκτιχή έπιτροπή , παραλαμβανομένη έξ αύτών ΤΦΥ iδiων, δπω αύτη λαβούσα έπ' δψιν τα βιβλία τή έν ένιργιί ι έπιτροπή έξ«λέγξγ| έντδ μιά έβδομάδο τού; λογαριασμού τή κατά τδ λήξαν έτο δ αχιιρίσιω τή έπιτροπή καί ύποβάλη αύτού τήν άνέσω έπομένην Κυριακήν «ί τού αύτού πρ«σβυτέρου τών προκρ-'των ένοριτβή, συνιρχομένου αύδι έν τφ έπιτροπικφ, οΓτιν« , έάν <xplwaiv αύτού , ύπο-' γράψαντ»; βέλουσι διαβιβάσιι «ί τά πατριαρχιία πρδ έπιχ'ύρωσιν. Τήν ήμίραν τούτην ή αύτή συνέλιυσι μ«τά τήν ύπόγραφήν τών λογαριασμών προβαίνω άμέσω αί; τήν έκλογήν τή έπι·ροπή γ«Λ νέου έτου .

g 3. Μ«τά τήν άποπιράτωοιν \ή έχλογή τών μ«/ών τή, έπιτροπή δέλ«ι συντάη«σ8αι Αναφορά πρδ τήν μιγάλην έκχληοίαν ύπογιγραμμένη παρά ' τή συν«λιύσ«ω αύτή τών «νοριτών. « αιτουμένη δι' αυτή τήν έπικϋρωσιν τών έκλ«γέντων ά-.όμων.

J ἐ Ή διάρκεία τή έπιτροπή δρίζιται ιί έν ετο , τά μέλι, τή όποια δύνανται ίνα ώσιν αύδι έχλέξιμα, εέν έγχριδώσι παρά τών έ.οριιών, καί 8ii τδ δ«ύτ«ρον έτο · άκολούίιω δέ δνναΛαι ίνα ώσιν αύ8ι έκλέξιμα μ«τά παρέλευσιν ίνό έτου άτδ τή άπδ τών πραγμάτων άποχωρήσιω αύτών.

β 5. Ή έπιτροπή όφ«ίλ«ι ίνα διιυδύνη τήν έσω-C τιρικήν τή; έχχλησία διχχιίρισιν.

β 6. 'Οφιλιι ίνα έπιτηρή χαί έποπτιύγ τήν àxtραίαν διατήρησιν τών χτημάτων τή ιιρά ίκχλί,σία χα! φροντίζη π«ρί παντδ έσωτιρικοϋ συμφέροντο αύτή .

g 7. Έν τφ χύκλφ τή δικαιοδοσία τή έπιτροπή πιριλαμβάνονται οί ψάλται, οί κανονάρχαι, οί κανδηλάπται. τών όποιων ίπάντων δ διορισμό καί ή παΰσι έξαρτίται παρά τή έπιτροπή .

g 8. Ή βφραγί τή ί«ρά έκκλησία Μλι: συνίστασδαι έκ τριών ή τισσάρων τμημάτων, ίπιρ θέλουσ: κ^ατι'σίίαι παρ' έκ«ίνων τών μιλών, άτινα ή9<-λ«ν έγκρίν»; ή όλομέλ«ια τή έπιτροπή .

g 9. 'Οσάκι πρόκ«ιται πιρί έχποιήσιω ή αγορά χτήματό «νο , π«ρ! οικοδομή καί έπισκιυή ούσιώδου , ή έπιτροπή όφ«ίλ«ι ίνα προσκαλή τού προκρίτου τή ένορία δπω συσκέπτητα: μ«τ' αύτών τήν δέ άπδφασιν αύτή ύποβάλη διά τή αύτού παναγιότητο; έγγράφω «ί τδ διαρκΐ; έ»νικδν μικτόν συρβούλιον, ίνα λάβ(τήν πρδ τήν έκτέλ«σιν αύτή άδιιαν.

g 10. Πάν χρ«ωστικδν όμόλογον έκδιδόμινον παρά τή έπιτροπή , «Γτ« έξ άλλαγή παλαιού όμαλόγου Λ» ἐ\ νέου δαν«ίου, ό<ρ«ίλ«ι ή κατά καιρόν έπιτροπή δπω παρουσιάζη «ί τδ γραφ«ίον τού μικτού συμβουλίου, ίνα έγγράφηται έν τφ έ*ί τούτφ κώδικι· άν«υ δέ τή; έγγραφή; ταύτη δέν δύναται ίνα Ιχη κΰρο .

g 11. Ή έπιτροπή όφιίλιι ίνα χρατή έχτδ τού κώδικα , έν φ Ηλ«ι καταχωρίζ«σδ«ι παρά τών πατριαρχιών ό κατ' έτο κλ«ιόμ«νο ισολογισμό ύπογραφόμ«νο παρά τή έν τοί πατριαρχίίοι έξ«Λ«γκτική έπιτροπή καί έπικυρούμ«νο παρά τή αύτού παναγιό-

- 1 UMlo «1 Utah»: r»r»»et χ«vo»<«κ·ί »·»» »κι«ρβπ·ν «·► -- *Kuftertrrtvxoi.·)* utui.·,-·ιαν *K> T«V «κπαιl»ι·«ι»»ν ««iiipvpa»·». *f** .* »»· rivo. yp«r'.»v. *teti.* I»-"·. e F taliM ώων ta··*· «H ort» ta ·» ta» of»«tata· ita.

A. ..

τητο; rap οέχσυμ«νιχοΟ πατριάρχου xai ti έπόρανα.έ βιβλία- ■'. Βιβλίον ταμιίου· β'. Βψλίον μορίδηκν, έν φ Ηλά χαταχωρέζισθαι ε λογαριασμό; όφτ.λιτών xai δανιιστών καί πάντων foot έχουσι β<ην«κή δοσοληψίαν· γ'. Κτηματολόγιο», i» ψ θέλω «Ιβθαι χαταγιγραμμένη ή κινητή xai ή άχίνητο; π«ρ<ουσία τή 4«ρ< έχχλησία;.

g 19. Ή έπιτροπή όφιίλιι ϊνα έπιτηρή τήν καλήν χατάσιασιν τΑν ιιρών άμφιων χαί σχιυών τή;. ιιρά; έκκλησία;· τά δέ έντό; τοϋ ιιρού βήματο; ιιρά σχιύη όφι'λιι ϊνα παραβιδη «ί; τδν. χατά καιρόν Αρχκρατιχώ; ή ιιρατιχώ; προ'.στάμινον έπι έννπογράφφ άποδιίξιι αύτοό.

Κιφάλαιον Β'.
ij4p! έκλογή; έφορων.

j 1. Η πρδ; έξέλιγξιν τών λογαριασμών τή; 4ιρί; έχχλησία; διοριζομένη παρά τών ένοριτών έπιτροπή θέλιι έξιλέγχιι συνάμα έντό; τή; όρισθχίση; Β προθησμια χαί τοϋ; λογαριασμού; τή έν ένιργαίφ έφορία; τών έχπαιδιυτιχών χαθιδρυμάτων, πιρί ών θέλουσιν ένιργιίσθα: δσα χαί δπω; ώρίσθησαν χαί πιρί τών λογαριασμών τή; ιιρΛ έχχλησία;.

g 2. Ή αυτή συνέλιυσι; τών ένοριτών χατά τήν αύτήν ήμέραν τή; έκλογή; τή; έπιτροπή» θέλιι προβαίνιι άμίσω; χαί α,ΐ τήν έχλογήν τριμιλού; έφορία; ηών έχπαιδιυτιχών χαθιδρυμάτων, συνισταμένη; έχ τών χαταλληλοτέρων πρδ; τοΟτο προσώπων, τηρουμένων άκριβώ; τών πιρί τή; έκλογή; τή; έπιτροπή; δωηαχθέντων δρων.

Κιφάλαιον Γ'.
Έχλογή τού μουχτάρη χαϊ χιχαγιά.

g 1: Ό μουχτάρη; χαί ό κιχαγιά; τή; ένορία; έχλέγονται δμοίω; παρά τών αύτών ένοριτών ύπδ μιΐ έκλογιΧή; συνηλοόση; δμοία; τή πρό; έκλογή» τή; έπιτροπή; καί τή; έφορία; συναρχορένρ.

I 9. Ό μουχτάρη; βίο» ϊνα ή έχ τών <ύθπ»ληπτοτέρων ένοριτών, χοίρων τήν έμχιστοσύνην αύτών, φόρων χαί τά άπαιτούμινα διά τήν ύπηρισίαν ταύτην προσόντα.

g 3. Ό δέ χιχαγιά; όφαίλαι ϊνα ή άνθρωπο; χρηστή; άγωγή; παραλαμβανόμινο; έχ τών ένοριτών, |χ·ν άπασαν τήν πρό; τήν ύχηρτσίαν αυτού άπαιτουμένην ικανότητα χαί δραστηριότητα.

Ό παρών κανονισμό; ιληθήσιται ti; ένέργιιχν άπδ πρώτη; ίανουαρίου τού προσχχού; έτου;. 114; δέ προηγιύμινο; κανονισμό; άφορών ήν διαχίιριστν τών πραγμάτων τών ιιρών έχχλησιών χαταργιίται άπό· τή; πρώτη; ίανουαρίου τού πρισιχοΰ; έτου;, i<f ή; βληθήσιτα·. ti; ένέργιιαν ό παρών γτνικδ; χανονισμδ;.

Συνιζητήθη tv τφ διαρχι! έθνιχφ μικτώ συμβουλ'ψ χαί ένιχρίθη τή 16 όχτωβριού 1864.

f ό πρόιδρο; Κρήτη: Διονύσιο;.
f ί Σάμου Γαβριήλ.
f ό Σκοπιίων Ίωακιί'ΐ.
t ό ΒιλισσοΟ Άνθτμδ;.
Στέφανο; Καραθιοδωρή.
Χ. Ζωγράφο;.
Κ. Άδοσίδη;.
Σταύρο; Ίωαννίδη .
Ιωάννη; Άναστασιάδη;.
Χ. Γ. Κωνσταντινιδη .
◊ α' γραμμάτιό; Ί. Δ. Άριστοχλή;.

"Οτι άχριβέ; άντιγραφον.

γ φ ν, . 4 πρόιδρο; Κρήτη; Διονύσιο;.
' ·Τ —' £ α' γραμμάτιό; Ί. Δ. Άριστοχλή;.

i 7.

PEU! NIAE SUMMA PRO SINGULIS TABULIS IN PATRIARCHALE AER ARIUM CONFERENDA»

Διατίμησι; τών ιι;τδ πατριαρχικόν ταμιϊον χαταβαλλομένων δικαιωμάτων.

Ιιράξιι; διοικητικοί.

Ηάσα αίτησι; άφορώσα t!; οίχνδήποτι ύπόθιαιν γρ. 10
Αίτησι; άγοροπωλησία; έπι ποτού μιγαλιιτέρου τών 2000 γροσίων . . ..,,10
Διάμαρτύρησι; πιρί έκλογών καί λοιπών πράιων . '..„ 2ο
Έγγραφή γιννήσιω , ραπτίσιω;, γάμου χαί θανάτου...γρ. 20, 10. 5
y ό Ι α'γάμο; . γρ. 1000, 600, 300, 100, 50
«g 2- β' „ . „ ' 1500, 1000, 600, 200, 100
Γ „ . - 2500. 1500, 1000, 300, 150
Παριμπδδισι; γάμου .γρ. 500, 300, 150, 100, 50
Ιιαριμπόδισι; άγοροπωλησία; χτήματο; . . γρ. 50
Κατάσχιιιή άρσι; χατασχέσιω;. . γρ. 100, 50, 30 ο
Συστατικόν ίερέω; προϊσταμένου tt; ένορίαν (χατά τήν ένοραν)......................γρ. 300, 200, 10O
Συστατικόν έφημιρίου . . . . „ 60, 50, 40
Συστατικόν ιιροδιαχόνου . . . . „ 150, 100. 50
Έγκρισι; πρδ; έχδοσιν βιβλίου μέχρι δέκα τυπογραφικών φύλλων δι' έκαστον . γρ, 30
διά δέ τά πτριπ'.έον άνώ. 10
Έπίθισι; σφραγίδο; έπι έγκριθέντο; βιβλίου . „ 50
Εγκύκλιο; πρδ; σύστασιν βιβλίων, συλλογήν έράνων κτλ..........................». . γρ. 300, 200, 100
Έπιχύρωσι; κανονισμών έπαρχιών, κοινοτήτων, νοσοκομιίων, έχχλησιαστικών έπιτροπών, σχολών χτλ. ....γρ. 300, 200, 100
Έχδοσι'; άαταστίχου ή έπιστολή; πιρί χρημάτων μέχρι 10 χιλιάδων............................γρ. ιο
έπέχιινα τούτων..„ 100
Επιστολή πιρί χτημάτων ....γρ. 100
Επιστολή συστάτιχή ή τηλιγράρ,μα ί ιρχέμινον..γρ. 50, :Κ|, 90
Πάσα έπιστολή άφορώσα ιι; οίανδήποτι άλλην ύπδθισ.ν γρ. 50
Αποδιίξιι; συσταιιχαί νέων ίπιτρδπων ίχχλνΓ σιαστιχών'(χατά,τήν ένορίαν) . γρ. 200, 100, 75
Αποδιίξιι; συστατιχαί έφοριιών σχολών γρ. 70, 40, 20
Έξέλιγξι; λογαριασμών έχχλησιών (χατά τήν ένορίαν)....................................γρ. 500, 300, 900
Εξέλιγξι; λογαριασμών σχοχών . . γρ. 80, 60, 40
Πληροφορίαι πρδ; διαφόρου; άρχά; πιρί ιδιωτικών άντικιιμένων...γβ. 30
Γράμμα μιγάλη; πρωτοσυγχιλλια; πρό; ένορία; πιρί ιδιωτικών ύποθέσιων................................,,20
Έγγραφον άποστολή; έ άρχου πιρ. ένορ ιαχών ύποθέσιων . . γρ. 11Χ1, 60. 40
Έγγραφον άποστο/ή; έ άρχου ιι; έπαρχίαν πιρί έπαρχιακή; ή ιδιωτική; ύποθέσιω; γρ. 500, 300, 200
Έκθέσι; αύτών..γρ. 100
Έγγραφον καταγραφή; έ ασφαλίσιω; καί παραλαβή; περιουσιών κατωτέρων κληρικών ύπέρ τών κληρονόμων αύτών γρ. 1000, lyX), 3<X>
Άναγνώρισι; μιχτάρη (κατά τήν ένορίαν) γρ. 200, IOO, 50
Έγγραφον όρκοδοσία;..γρ. 30
Τήτρα:................................ . γρ. 300. 2οθ, KM)
Πιστοποιητικά (ΪΛμιχαμπέριαι ζωή;, ταυτότητο;, θρησχιία , ύπηχοότητο;, άρμοδιότητο; πρδ; κηδιμονίαν ....γρ. 20
Έπιβιβαίωσι; ίδιότητο; έφορι ών. έπιτροπών χαί λοιπών πρό; παραλαβήν χρημάτων γρ. 50, 30

* Dc hdaiaodi intibos repetitis vicibus supr* sermu bsbitns „■). Txutionem exhibeaas gone hodie est in usn

Μετάφρασι ή έπικύρωσι; μεταφράσεεε τουρκιστί προικοσυμφώνου . . . . γρ. 800, 900, 100
Μετάφρασε όμοίω *BuMfOi;* . . „ 800, 300, 150
Τακρίρι· «pif τήν ύψηλήν πύλην περί οίων-*tJptott ύχνθέσιων*................. *γρ.* 900, 100, 50
Ταχρίρια «pif Ιχβοσιν ύψηλών φιρμανίων έκκλησία ή σχολή i«i τή βάσει τόν τετραγωνικών πήχειον, μέχρι μέν 400 πήχεων γρ. 900
Από 400-000 .... , 400
έπέκεινα 8έ τΑν 600 .... „ 800
Αντίγραφα Αναφορών, δρχοδοσιών, ίλμουχαμπερίων χαί πράσαγομένων πράξ ύποστήριξιν · δίχη ΑνΑ... *γρ.* 90
'Αντίγραφα έπιστολών κα; βητρών . . . . „ 30

' Πράξει δικαστιχαί.

Αγωγοί, έγγυητιχΑ χαί Αντίγραφα αύτών . . γρ. 10
Υπόμνημα, Ανακοπή, Ιφεσι , Αναψηλάφησι , Ανα·'ρεσι , προτάσει χαί Αντιπροτάσει , διά τδ α' φύλλων αύτών συνήθου μεγέθου έχ , 4 σελίδων χαί 30 γραμμών έχάστη . ..' . „ 20
■ίί' έκαστον τών έπομένων- τών αύτών διαστάσεων χαί περιεκτικότητο ΑνΑ 10
Αντίγραφα τών Ανω έγγράφων ΑνΑ..................... „ 90
Προσαγόμενον πρδ; ύποστήριξιν δίκη; ή αίτήσεη ‒ ‒ ‒ ‒ ‒ C.. „ 5
Κλήσι; διαδίχσυ ή μάρτυρο; . . ·. . . 10
Διορισμό πληρεξουσίου έπί Ακροατηρίου καί κατάθεσι; πληρεξουσίου.................................. „30
ΠραχτιχΑ συνεδριάσηω χα! διασχέψιω . . „ 20
Έπχύρωσι; κανονισμών . . . . „ 900
Άπόφασι έχχλησιαστιχοΟ δικαστηρίου διΑ μέν τδ α' φύλλον εφοκατοβαλλδμενα . γρ. 10Q, 50
διΑ δέ τΑ έπόμενα ΑνΑ.....................................γρ. 20
Άπόφασι ίερά; όυνiδ'.υ διΑ μέν τδ πρώτον φύλλον προκαταβαλλόμενα . . γρ. 200, 100, 50
δ;Α δέ τΑ έπόμενα ΑνΑ.....................................*γρ. 20*
Απόφανι διεφχού έθνιχού μικτού συμβουλίου, Αφορώσα χρήματα ή πράγματα Αξία ΑνΑ γρ. 2 *,« έπί τού έπιδικαοθησομίνου ποσού· τδ *ι δέ τούτου, ήτοι *> ·/·, προκαταβολιχώ έπ! τού διεκδικουμένου ποσού, ή γρ. 60 προκαταβαλλόμενα, έάν τδ Αναλογικόν δικαίωμα ή έλαιμσν τοϋ ποσού τούτου.
ΙΐΑσα Αλλη Απόφασ μή Αφορώσα χρήματα ή . πράγματα Αξία , διά μέν τδ α' φύλλον προκαταβαλλόμενα ‒ ‒ ‒ ‒ ‒ ‒ ‒ γρ. 100, 50
διά δέ τΑ έπόμενα ΑνΑ................. . γρ. 90
Άντίγραφον Αποφάσεω είτε ΑΧοσπΑσματο πρακτικού έχκλησιαστικού δικαστηρίου διΑ τδ α' φύλλον . . . . , 20
διΑ βέ τΑ έπόμενα ΑνΑ .... , 10
Άντίγραφον ,ΑποφΑσχω *iltt* Αποσπάσματο πρακτικού ίερά; συνόδου χαί διαρκού έθν.-χού μικτού συμβουλίου διΑ τδ α* φύλλον . „ 40
' διΑ .δέ τΑ έπόμενα Ανά . . . ‒ ‒ ‒ „20
Διαλυτήριον Αρραβώνο; . . . . γρ. 500; 250,' 100
Άντίγραφα αύτού ΑνΑ . . . . γρ. 40
Διαζύγιον.........................·. . . γρ. 9000, 1000, 200
Αντίγραφα άύτοϋ ΑνΑ.......................................γρ. 40 '
Άκόρωσι γάμου.....................γρ. 2000, 500, 100 ·
Άνετγνώρισι; γάμου „ 9000, 500, 100

A Άπόφασι τοπική διαστάσΜκ ή. οίαδήχοτε Αλλη «ροβικαστιχή.....................Τ . γρ.100, 50·
Άπόφασι υιοθεσία ....γρ. 500, 900, ΙΟΟ*
Έχθεσι; ένώπιον διχαστική Αρχή;, γνωμοδότησι «ραγματογνωμόνων . . . .· γρ. 500.
Μετάφρασι Αποφάσεεε ή ίλάμιον γρ. 100, 50, 80
Δii τήν μετάφρασιν τή; Αποφάσε·); προστίθ»ται. δεκιέγροσον χαρτόσημον, έπί 8έ τή; τού έπι-•δατηρίου αύτή μονόγροσον.
'Εγγραφον χαταργήσεω; δίχη;, πιστοπαιητιχδν έχχριμοδιχία} χαί πΑν Αλλο δικόγραφον μή προβλιπάμενον.................^ . . . . γρ. 90
Παρακαταθήκη χρημάτων, χρεωστικών όμολογιών, τίτλων ιδιοκτησία ή κινητών κα! Απογραφή περιουσία;,έπί τή Αξία τού ποσού γρ. '« ·|ε'

Πράξει συμβολαιογραφικά;.

Έπικύρωσι; συμφωνητικού διδασκάλου μέχρι γρ. 500..*γρ.* 10
B απδ 500—1000 ....„20
„ 1000 καί Ανωτέρω.................................„ 40
Επικύρωσι; πτυχίων, ένδν.κτικών χαί λοιπών χ παρ'.μοία; φύσεω; σχολικών.έγγραφων . . „ 20
Σύνταξι ή έπικύρωσι; έξωτερική πράξεω μυστιχή διαθήκη - παρακατατιθιεμένη; γρ, 600, 300, 200
Έπικύρωσι; έξωτερική πράξεω; μυστική διαθήκη μή παρακατατεθησομίνη γρ. 400, 200, ΙΟΟ
Σύνταξι ή έπικύρωσι; διαθήκη; κα! προικοσυμφώνου μέχρι τών 100 χιλ. . . *γρ.* 1'♦
απδ 100 — 300, χιλ.
„ 300-500 „ ·. ....„
χα! διά τΑ έπέκεινα τών 500 χιλ. . . „'»·.·
Έπικύρωσι; διαθήκη; ή προικοσυμφώνου έκ τών έπαρχιών τδ *ι τών έν τφ Ανωτέρω Αρθρφ τελών.
Σύνταξι ή έπικύρωσι; πληρεξουσίου . . ι ΤΡ· 50
C Έπικύρωσι; πιστοποιητικού γάμου, Αρραβώνα;, γεννήσεω . βαπτίσεω; καί έλλείψεω; Χωλύμα-ι το; πρδ σύναψιν γάμου δηλωτικού γρ. 150, 100, 50
Έπικύρωσι; πιστοποιητικού συγγένεια; „ 300, 100, 50
Έπιχύρωσι; μαρτυρικού οίασδήποτι ύποθέ-' σεω; . ... γρ. 80, 40
Έπικύρωσι; δηλωτικού θανάτου . , „ 50, 30
Άντίγραφον οίουδήτινο; τών Ανωτέρω έγγρΑφων . . .*...γρ. 50, 30

Ιιράξει; ίλμουχαμπερίων κτηματικών υποθέσεων.

Αγορά,'πώλησι; κα! μετατροπή εί τεφσϊΐ ιντικΑλ έπί ' ή τή Αξία τή κυβερνητική έκτιμήσεω μέχρι τού ποσού 10 000 γρ. ΑνΑ 5 *·.
ΔιΑ τΑ έπέκεινα τών 10 000 γρ. ποσΑ ΑνΑ 3*·.
Μεταγραφή (ίντικάλι) ένεχυρίασι (ίστιλιάλ), παραλαβή„ Απδδοσι; καί Απολύτρωσι ύποθήκη; μέχρι , 10 000 γρ. ΑνΑ 5 ή«.
° ΔιΑ τΑ έπέκεινα τών 10000 γρ. ποσά ΑνΑ 2*>.
Εισπράττονται γρ. ΙΟ.έκτδ τών τή αίτήσεω , έΑν τό κατά τΑ Ανωτέρω Αναλογικόν δικαίωμα ή έλαττον τού ποσού τούτου.
Άνανέωσι ίλμουχαμπερίου μετά παρέλευσ.ν δεκαπέντε ήμερών 23*ε τών πληρώθέντων δικαιωμάτων·) μετΑ παρέλευσιν,2 μηνών τΑ ήμίση.

SYNODUS CONSTANTÏNOPOLITANA

. . ad eligenda·! noxam patriarehem iaxta normae recens conditas

1860 mense novembri.

Cyrilln» patrioraba, qai i»do ab oadooiaM menais mail 1860 animam deponendi onoa petriarebala εφητα· spnodo sigaifloaverat, oedo reipsa amotae eet die 5 inlii proxime inaequanti·, poatqnam eooleeiam gubernaaaèt anno· qnattnor, mensoè novem, die· qnindoeim. Perendino ab eins amotione die, eligitur ad praescripta reoena condita aedis oedameniεae ricariua aea loionm tenens (ia fait metropoBta

Nicaenu»), et postquam omnia iu»ta fuissent perfecta. loachim Cysicenu» nom· patriarcha preatur tandem aliquando die 4 octobri·. Hnius electioni· acta placuit repetere ad complenda ea quae aupra dicta aunt du patriarcharum creatione. Tabulam primus edidit Chaniudopulus in Έχχλησιαστιχφ Άληthifc t. II (IHtW. p. 479-81.

ACTA ELECTIONIS.

t Ούχ έστιν à?' δτου τόν Ανθρωπίνων συστημάτων μή Αναγκαίοι ιίσι χείσθαι τάξει τε καί νόμοι, χαθ' ου διοικηθείη ίν καλώ τε χχί έπί κοινφ τφ συμφέροντι. Νόμων μέν ούν χρήζουσιο Ανθρωπο:, καί τούτων χολών, έφ* ώ χατ' αρετήν διάγιιν ci γε νομίμω ώ είπε.ν μέλλοντε διοιχηθήσεσθαι. Ούχ άποχρώντω γε μήν πρό; τούτο έχοιιν οί νόμοι, εάν μή χαί τών καλώ προστατευόντων κα: έχ παντό τρόπου έπιμι> ουμένων τύχωσιν, δπω απαράβατοι διαμένωσι* τό γάρ μή διατηρείσθαι του; νόμου , τού μηδέ κείσθαι μηδέν διαφέρειν πάντω άν όμολογήσαιεν. ΤαΟτ' Αρεέ Set μέν τοί άνθρωποι τών νόμων πρδ εύ ωίαν, δεί γε μήν καί τοί άνθρώποι τών νόμων πρδ φυλακήν, καί ούτε άνθρωποι τών νόμω/ χωρί καλώ τδν βίον διαγάγοιεν, ούτε νόμο, χωρί τών προστατευόντων ασφαλώ Βιαμένοιεν. Ένθεν τ« χαί έπί τή τών νόμων φυλακή οί προϊστάμενοι υποκαθίστανται, πρωτίστην τινά έπιτρεπόμενοι τήν άρ/ήν, άφ' ή ώ; από πηγ'ζ διαρρέουσ. νομίμω τ: χαί εύτάκτω χρδ:ύοντε οί έπί μέρου τή προστασία βύαχε. Ούχ έστιν ούν δστι νούν γε έχων άντείποι, μή ούχί ταύτ' άναγκαα είναι έπί παντό τών Ανθρώπων συστήματο , πολλφ γί μήν αναγκαιότερα χριθείη ίν έπί τή ιερατική ίεροπρεπεία καί τάξεω . δτφ έπ' αύτοί τδ μέν παραβήναι έπιβΛοβέστερον τή ψυχή, τ- δέ γε φυλάττειν ώφελιμώηρον.

'Ταύτη το: καί ήδη τού άγιωτάτου πατριαρχικού οικουμενικού θρόνου τδν οικείο'ν άπαιτούντο προστάτην, ίτ< δή έν χηρίίφ δ'.ατελούνϊο πρδ τριών ήδη μηνών, δτε έπεδό^η ή απ' αύτού οίκειοθελή; παραίτησι τού πατριαρχεύσαντο κυρίου Κυρίλλου, ώ αντίκρυ κατεστρωμμένη φαίνεται, υψηλή δέ ανακτορική; εύμ.νού έπινεύσεω γενομένη περί τή προσφόρου χαί κανονική καί συνφοΛ τή κοινή διακαεί έφέσει τού τε ιερού κλήρου χαί παντό τού εύσ^βού ήμών γένου τελεσθηοομίνη έκλογή διαδόχου, άξ.'ου μέν καί καταλλήλου καί τί άπαιτούμενα φέροντο προσόντα τά τδ γεραρδν πατριαρχικόν ίτομον χαρακτηρίζοντα έπ' αρετή καί παιδείφ καί ικανότητι, χαίροντο δέ τήν έμπιστοσύνην καί Αγαθήν ύπόληψιν παρά τή υψηλή σεβαστή κυβερνήσει καί οία πνευματικού αρχηγού καί κοινού πατρό τών ορθοδόξων χριστιανών δυναμένου καί οφειλ'.ντο; έν πάση περιστάσε: προίστατθαι μετά ζήλου ύπέρ τή αγία ήμών έκκλησία καί τού όρθοδόξου- πληρώματο , τή τε ένσκηψάση έσχάτω; χρίμασι θεού άχαταστάιφ φσρφ τών έκκλησιαστικών καί έθ ιχών ήμών πραγμάτων τήν ανά/.ογον θεραπείαν έπενεγκειν έρρωμίνφ χαί εύσταθεί φ:λογε>εία; καί εύσεβεία; φρονήματι. Άπδ τοιαύτη φαμέν κοινή ειλικρινού προθέσεω , συνωδά τή υψηλή ανακτορική έπινεύσει,προαχθεισηn έπ* αίσίοι οίωνοί τή περί ή δ λόγο κανονική^ έχλογή τού συν θεφ έγχειρισθησομένου τά τή άγια ήμών έκκζηαία πηδάλια, έν πρωτοι μίν διεχρίθη δι' αποστολή ένσφραγίστων ψήφων καί καθωρίσθη παρά τού συνόλου τών ύποκειμένωγ τφ οικουμενική θρόνφ παν^ιρωτάτων μητροπολιτών Αριθμό έκλε ίμων έπί τή πατριαρχεία ένδεκα Ήραρχικών σεβασμίων προσώπων* έν τακτή δέ ήμέρφ, ήτι συνέπεσεκ ή α' τού τρέχοντο Οκτωβρίου μηνό , γενική συνε/εύσεω συγκροτηθείση έν τφ μεγάλφ συνοδιχφ τών πατριαρχείων, συγκειμένη ύπδ έκλογέων άριστίνδην προκεκριμένων έξ Απάντων τών διαφόρων βα^μφν χαί συστημάτων τού έθνου ήμών έκ τε τή βάσιλευούση 'καί · έκ τών υποκειμένων ·τφ πατριαρχική οίχουμενικφ θρόνφ έπαρχιών, δηλονότι Πρώτον μέν ύπδ τή ένδημούση; ιερά συνόδου τών τε σεβασμίων γερόντων (Αν ή παρουσία καί έν τοί έπικεχορηγημένοι διά τού πατριαρχικού βερατίου ρασιλικοί προνομία τεθέσπισται) καί πάντων τών λοιπών ένδημούντων έν βασιλευούση μητροπολιτών, είτα δέ έκ μελών τού ευαγού κλίνου, τών πατριαρχικών οφφιχιάλων, ήτοι τού ένδοξοτ&του άρχοντο μεγάλου λογοθέτου χαί άλλων έπισημοτέρων κληρικών λαϊκών, έκ τών έχόντων πολιτικού βαθμού άπδ τού α' μέχρι τού β' καί τών έχόντων στρατιωτικόν βαθμόν μέχρι μιραλάη,. καθώ καί τών επισημότερων πολιτικών ύπαλλτ,λων καί τών άντιπροσώπων τών όρθοδόξων ήγεμονιών, ετι δέ καί έχ τού εμπορικού συστήματο χαί τών τραπεζιτών, χαί τών έπισημοτέρων συναφιών, χα'. έκ τών ένοριών Πόλεω; χαί Γαλατά κα: Κα:αστένου, πρδ δέ καί εκ τών διορισθέντων άντιπροσώπων τών είρη^ένων έπαρχιών. Έκ τών έπιλέκτων τοί·-υν τούτων ομογενών τή εκλογική συνελεύσεω , αρχιερατικών όμού καί λαϊκών προσώπων έχόντων τδ δικαίωμα δούναι τήν ψήφον αύτών ε. ά έκαστο έν τή ι'δίφ συνειδήσει έγκρίνοι τ;ία ιεραρχικά υποψηφίων πρόσωπα άπδ τών ώ ίνωθι ένδεκα έκλεξίμων, μετά τήν άνάγνωσιν ιί έπήχοον πάντων τού υψηλού διατάγματο , γενομένη ψηφοφορία καί τή μετά τή δεοόση ακρίβεια διαλογή τών ψήφων, διεκρίθησαν άναδειχθέντε τρει υποψήφιοι οι τά πλείου τών άλλων λαχόντε; ψήφου . Ένθεν τοι ήμεί οί ένδημούντε αρχιερεί , συνελθόντε έν τφ πανσέπτψ πατριαρχική· ναώ τού άγίου μεγαλομάρτυρε Γεωργίου τού τροπαιοφόρου καί ψήφου κανονικά προβαλόμενοι *.ή έπικλήσε: τού παναγίου πνεύματο εί; εύρεπν και εκλογήν τού άξιου καί άρμοδιωτέρου προσώπου τού άναδι ομίνου τήν πατριαρχικήν βάβδον καί τήν προστασίαν τού άγιωτάτου πατριαρχικού άποστρλικού καί ρίκουμενιχοΰ θρόνου, πρώτον μίν έθέμιθα τόν πανιερώτατον καί σεβασμιώτατον γέροντα άγιον Κυζίκου, ύπέρτιμον χαί έξαρχον παντό Έλλ ,σπό του, κύριον Ιωακείμ, άνδρα γεραρδν καί αρετή καί πα:ο:ία χα: βαθείφ συνέσει προέχοντα χαί δλω φέροντα τά προσόντα τά τδ πατριαρχικόν χαρακτηρίζοντα άτομον, ον καί παναγιώτατον ήμών δεσπότην καί οικουμενικόν πατριάρχην άποδεχόμεθα έν ώραι αίσίαι >α'ι έλπίσι κατά πάντα χρησταί , δεόμενο: έγκαρδιι*»; τού παναγάθου θεού, δπω χαρίσηται ^ήμιν τήν αύτού θειοτάτην παναγιότητα άνοσον, ύγιί. μακ ο(.μεοίόοντά καί άστεμφώ έρηρεισμένον έπ;' τού άγιωτάτου πατριαρχικού άποστολιχού καί οικουμενικού αύτού θρόνου μέχρι τερμάτων έπιμηχίστου ζωή , χαί δεύτερον τόν παναγιώτατον πατριάρχην πρώην Κωνσταντινουπόλεω κύριον Άνθιμον καί τρίτον τόν μακαριώτατον πατριάρχην Αλεξάνδρειά; κύριον Καλλίνικον, ών καί τά ονόματα κατεστρώθη έν τφδ; τώ ίερώ κώδικι τή άγια τού Χριστού μεγάλη έκκλησία ει ένδειξιν ιηνεχή καί παράστασιν μόνιμον.

Έν έτει σωτηρίω ,αω ' κατά μήνα Οκτώβριον έπ:εμήσεω

+ ΰ Εφέσου ΠαΓσιο .
ν,ό Ηρακλεία Πανάρετο ,
ν ό Νιχιμηδεία Διονύσιο ,
γ ο Νίκαια Ιωαννίκιο .
τ ό Χαλχηδόνο Γεράσιμο .
Τ ό Δέρκων Γεράσιμο,,
ϊ ό Ηεσσαλονίκη Νεόφυτο ,
ϊ ό 'Αδριανουπόλεω Κύριλλο;,
f ό 'Αμασεία Σωφρόνιο ,
t 6 Προύση Κωνστάντι-Η.
f ό Πισιδία Μελέτιο .
+ ό *Αρτη Σωφρόνιο ,
t ό' Δημητριάδο Δωρόθεο ,
t ό Δράμα Μελέτιο .
f δ Διδυμοτείχου Διονύσιο;.

t- ὁ Σοφία Γεδεών.
t 6 Σηλυβρία Μελέτιο ,
t i Σαμαχοβίου Maritale;,
t b ΚασσανδρεΙα Ιγνάτιο .
A
γ b Δρυϊνουπόλεω Παντελεήμων.
t b Σβορνιχίου 'Αγαθάγγελο ,
t ὁ Νυσσάβα "Ανθιμο .
t δ Γρεβενβν 'Αγάπιο!.

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS
1861 ὑηαϋ S5.

C*llinicu« patriarch* Alexandrinus, cum propter infirmam valetudinem et gravissiine» disceptatione» inter auoa populate* exortae, Aegypto relicta. Conatantinopolim inde a <lie 20 aeptombria 1859 petiisset. «edi» aune reaignàtionom scripto libello die 23 maii 1861 «aerae aynodo obtulit, lattis abaque mora canonici» suffragii» ad designandum virum qui ei succederet, «aera synodus, excluais tum Cyrille, monti» Sinai nrchiepiacopo. tum Eugenio archimandrite, qui in patriarchas postulabantur, unus Ж Alexandrine, alter a Cabirae incolis, ad B aedem Alexandrinam evexit lacobum, Cyz.ici metropolitan! Quae electio die 25 maii mensis contigit, suffragia ferentibus iis antistitibus quorum nomina sequuntur: Callinicus antea Alexandrinus. Cyrillus Hierosolymitanus, qui sententiam quoque «ledit pro patriarcha Antiocheno, Paisius Ephesius. Dionysius Nicomediensis, Panaretus Philippopolitanus. Nicodemus Serrensis, Agathangelus Dramensi», Dionysius Meleniconsis, Gedeon Proeconnesensis. Neophytus Cassandriensis. Panteleeinon Dryinopolitanus. Hierotheus Htromnitzensis. «

Acta exstant apud Callinicum Delicanen: Τά iv τοί χώοιξι τοὺ πατριαρ/txoO ἀρχειοφυλαχείου σφζδμένα ίπίσημα ίχχλησιαστικά ἐγγραφα τά ἀφορώντα ιι τά; σχίσει τοὺ οῖχομενιχοὺ πατριαρχείου ορό τά ίχχλησίχ 'Αλεξάνδρειά , 'Αντιόχεια . Ιεροσολὺμων χαί Κύπρου (Constitiitinopolt. 1904). ρ. 144-50.

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS
1861. aeptembris' 7.

Cum sedis oecumenicae antistites ad praescripta recens a conventu national! condita Constantinopolim per vices adire oporteat, Dorotheus Demetriadis, de quo iam saepius sermo habitus eat. in synodum cooptatus est die 7 aeptembris 1861 (1er litteras tum ad ipsum tum ad eius dioecesis Christianos missas, quibus subscripserunt antistites hi: Palsiu» Ephesi, Nicodemus Cyzici. Dionysio» Nicomediae, loauniciu» Nicaeae, Gerasimiis Chalcedonis. Panaretus Philippopoli». Agathangelus Dramae, Dionysius Melenici, Meietius rivlevriiie, Ignotius Kestendilii, Hierotheus Halopi.

Tabulas edidit ipse Dorotheus in libro: Ἔργα χαί ἡμίραι (Athoni», 1877)·^ p. 113-7.

CONSTANTINOPOLITANA 8YN0DRS
a qua novus sedium episcopalium ordo describitur
1862 mense ianuario.

Lege illa pn» perpetua synodo coàstitucnda tart. 3 et 4) cautum fuerat» quemadmodum suo loco dictum eat, ut 'universi sedis oecumenicae episcopatus in tres classes seu ordines distribuerentur» quo facilior evaderet antistitis cuiusque ad synodum convocatio. Tabulam eiusmodi brevi postea confecerunt conventus nationalis sodales» sed minus feliciter» hoc modo:

Frimu ordo.*

1. Caesareae» *2.* Ephesi, 3. Heracleae, 4. Cytici, 5. Nicomediae. 6. Nicaeae, 7. Chalcedonis, B. Dercorum.9. Thessalonicae, 10. Tornovi, 11. Adrianopolis, 12. Amaaeae, 13. loanninomm, 14. Prusae» 15. Didymotichi, 16, Pelagoniae, 17. Demetriadis, 18. Neocaesareae, 19. Iconii, 20. Berrhoeae, 21. Bonnae, 22. Pissidiae, 23. Cretae» 24. Trapesuntis, 25. Lanssao. 26. Artae, 27. Philippopolis, 28. Rhodi, 29. Serrarum, 30. Dramae.

Sreandas *ordo.*

1. Hmyrnae, 2. Mitylenes, 3. Aneytae, 4. Philadelphiae, '5. Melenici. 6. Presporum, 7. Aeni, 8, Methymnes, 9. Mesembriae» 10. Vidyqea, 11. Dryatrae, 12. Satni, 13. Vamae, 14. Sisanii, 15. Sophiae, 17. Vixyae, 18, Anchiali, 19- Maroneae, 20. Selyvriae, 21. Soaoagathopuleo*, 22. Xanthe·, 23. Gani. et (’horae, 24. Chii, 25. Lemni, 26. Imbri, 27. Elassonis, 28. Proconnesi.

Tertii» ordo.

1. Cassandriae, 2. Dyrrachii, 3. Preslavae, 4. Dryinopolis, 5. Coi, 6. Nyssae, 7. Seopiorum, 8. Ersecii, 9* Kenatendilii, 10. Samaoovii, 11. 8vornicii. 12. Rascopreerenea, 13, Nyssavae, 14. Castoriav. 15. Vudenorum, 16. Corytsae. 1< PhanariopherNalorum, 18. Btromnitsae. 19. Ik-legradii, 20. Grevenoruni, 21. Moglenorum. 22. Debrorum. 23. Velesai. 24. Lititsoa. 25. Carpathi. 26. Halepi.

Ordo iste cum parum placuisset antistibus ipsi* proptor depravatum ab eo veterem in cln»r<> sedendi hierarchiam, a sacra synodo, ineunto anno 1862. in alium· est mutatus, saltem quoad locum ab unoquoque praesule occupandum, dum sacra obeunt offieia. Quapropter rem lectoribus gratam nos facturos speramus» si immutatum hunc ordinem, quem *9y*tagi*at<on* Graeci recontiores nuncupare solent, hic rcpraesentaverirnuK. Multas et ipse labentibus annis p ssus est immutationes; illum tamen, qualis p primum descriptus est, olim forte meminisse iuvabit. Typis vulgatus eat in ephemeride cui titulus Εκκλησιαστική ἐπιά ὡρησι , 11*ρ(ο6ο IV. t. VII (Constantinopoli. 1874). p. 98-100.

j* Ἰωαχιὶμ ἐλέφ &too ἀρχι<πίσκοπ: Κωνσταντινου-*nδlttΰς* νέα Ρώμη χα! οίχουμινιχό: πατριάρχη .

f '() παρών κατάλογο; τών μητροπολιτών, τών ὑποχιιμένων τφ χα ''' ημά άγ:ωτάτφ πατριαρχιχφ ἀποστολιχφ χαί ctxouptvtx$ ^ρόνφ, συν<τίχ:|η ήδη. ἡμβτέρφ τι πατριαρχική χαί τή π<ρί ήμ^- ιαρΛ συνόδου διιοχέφι χαί κοινή ἐγχρ στι, καθόριζα» τήν τάξιν, ἡν Ιχαστο.· αὐτών μέλλει χατίχειν τοὺ λοιποὺ Ιν τε ταί ίχχλι,υιαστιχαί συνεδριάσεσι χα! ίν χαί; ὁπογραφαί . Ἀπδ πολλών |·άρ χρόνων μέχρι τοὺ νὺν οὐίίν υπήρχε συνταγμίτιον ίπσήμω οιά συνοί χΙ> ἀποφάσεω ὡρο^ετημίνον ίχτὺ τοὺ ίν τύποι ίχΒ.δομίνου τοὺ ἀοιίίμου Χρυσβίνθου πατριάρχου Ιεροσολὺμων- αί ίί μετ' ίχεῖνο ίπισυμβφσαι διάφοροι

μπαβολα! τή θέστω τώνάρχιτρατικών θρόνων, A 4ντ»μάλω διακτίμ^ναι, άπτσημχιοΟντο άτάκτω «a! ώ ετύγχαντν. Ήδη γοΟν έγκριθέν συνοδικώ Ινα τδ οδαιώδχ τούτο άντικτίμτνον τύχη τή άναγκαία τακτοποτήστω xsl διβτυπωθή συνταγμάτιον μόνιμον, βιατηρούμτνον τού λοιπού άπαραποιήτω , διό ταΟτα βληθέντων ύ.τ' δψιν τόν χατά καιρού γτγρημένων προβιβασμών διαφόρων έπαρχιών μτΐά napeztjpiflttta; . άκριβεΟ, πρδ τά τών μτταβολών τούτων έποχό κα! συζητήάτω χα! έφαρμογή* πολλών τύλόγων χα! δικαίων λίγων, καθωρ(σ:*η, ώ «ρητοί, τδ παρόν χατά τήν έξή άκολουθέαν.

A' τάξι .

1.	Καισαρτία .	15.	Πτλαγωντία .
2.	Εφέσου.	16:	Ντοκαισαρτία .
3.	.Ήραχλιία .	17.	Ίκονίου.
4.	Κυζίκου.	18.	Βτρροία .
	Νικομηδτία .	19.	Πισσιδτία .
6.	Νικαία .	20.	Βόσνη .
	Χαλκηδόνο .	21.	Κρήτη .
8.	Δέρκων.	22.	Τραπτζούντο .
9.	Ητσσαλονίχη .	23.	Λαρίσση .
io.	Τορνίβου.	24.	Άρτη .
11.	Άδριανουπόλτω .	25.	Φιλιππουπόλτω;.
12.	Άμαστία .	26.	Ύόδου.
13.	Ίωαννίνων.	27.	Στρρών.
14.	Ιίρούση .	28.	Δράμα .

v , .. χB τάξι .

29.	Σμύρνη .	43.	Βά/.η .
30.	Μιτυλήνη .	44.	Μαρωνιία .
31.	Διόυμοττίχου.	45.	Χηλυβρία .
32.	Άγκυρα,·.	46.	Σωζοναγαθουπόλβω .
33.	Φιλαδτλφτια .	47.	Ξάνθη .
34.	Μτλτνίκου.	48.	Γάνου xal Χώρα .
35.	Αίνου.	49.	Χίου.
36.	Μτθύμνη .	50.	Λήμνου.
.37.	Μτσημβρία .	51.	Ίμ'τοου.
38.	Βιδύνη .	52.	Δυρραχίου.
39.	Δρύστρα .	53.	Σχοπιίων.
40.	Σ'.φία .	54.	Καστορία .
41.	Βιζύη .	55.	'Ρασκοπρ«σρένη .
42.	Άγχιάλου.	56.	Βοδινών

1" τάξι .

57.	Ερστκίου.	59.	Χαμαχοβίου-
58.	Κορυτσά .	60.	Βίλιγράδων.
61.	Κτσττντηλίου.	73.	Χαλδτία .
62.	Στρωμνίτση .	74.	Έλασσώνο .
63.	Νύσση .	75.	Φαναριοφτρσάλων.
64.	Γρτβτνών.	76.	Προιχονήσου.
65.	Νυσσάβα .	77.	Πρτσλάβα .
66.	Σισανίου.	78.	Δρυϊνουπό/τω .
67.	Σβορνικίου.	79.	Κώου.
68.	Μογλτνών.	80.	Σάμου.
69.	Πρτσπών.	81.	Βτλισσού.
70.	Δτβρών.	82.	Λιτίτση .
i 1.	Δημητριάδο .	83.	Χαλτπίου.
72.	Κασσανδρτία .	84.	Καρπάθου.

. Πιό ιμφανή γούν παράστασιν τών κιι-.ή συνοδική έγκρίστι χα! άποφάστι μττά σκέψτω όρθή καί δικαία , καθά διτίληπται. όροθττηθέντων πτρί τά τάξτι τών άρχιτρατικών θρόνων, καταστρωθτί έν τφδτ τφ ίτρφ κώδικι τή καθ' ημά τού Χριστού μτγάλη έΧκλησία ό γτνικδ . αύτών κατάλογο , χρησιμτύων διαρκώ ώ ® έπισημον έκκλησ;αστικόν συνταγμάτιον, έντργούμτνον άμτταποιήτω τι διατήρησιν τή; άρχιτρατιΧή τύταξια χαί άπαράκρουστον οδηγίαν τν ττ ταί; συντλτύστσι καί χοροστασίαι καί έν ταί τών συνοδικών γραμμάτων ύπογραφαί , κατακτκύρωται καί διά τή ήμττέρα Πατριαρχική βτβαιώστω καί τών υπογραφών τών πτρί ήμά ιιρωτάτων αρχιτρέων καί ύπτρτίμων τι ένδτιξιν διην-κήκαί παράστασιν μόνιμον.

1862, κατά μήνα Ιανουάριον, έπιντμήστω 5 η .

Ό πατριάρχη Κωνσταντινουπόλτω βτβαιοί.

-f 'Εφέσου Παίσιο .
+ Κυζικου Νικόδημο .
t Νικομηδτία Διονύσιο;.
+ Νικαία Ίωαννίχιο .
t Χαλκηδόνο Γτράσιμο .
t Φιλιππουπόλτω Ιΐανάρττο .
+ Ρόδου Δωρόθτο .
+ Δράμα Αγαθάγγτλο .
t Μιτυλήνη Μτλέτιο .
t Μτλτνίκου Διονύσιο ,
t Μτσημβρία Νικηφόρο ,
t Σωζουαγαθουπόλιω Προκόπιο .
f Γάνού καί Χώρα Χρύσανθο .
+ Κτσττντηλίου Ιγνάτιο .
t Σβορνικίου Διονύσιο .
t Ιίρτσλάβα Άνθιμο .
au f Δρυινουπόλτω Ιΐανττλτήμων.
f Χαλτπίου Ίτρόθτο .

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS .
1862 octobris 27.

Petrus I). Pallades, vir clarissimus, cum magnae quam dicunt ecclesiae artophoriUm seu'pyxidem, in qua sacer panis, id est, sacrae hostiae praesanctificatae in aliae missas reponuntur, proprio aere donavisset, a sacra synodo summis laudibus cumulatus est per litteras 'die 27 octobris 1862 datas, quibus nOmina apposuere antistites isti. Paisius Caesareae. Paisius' Ephesi, .Htephauus Larissae, Sophronius Cretae. Chrysanthus Smyrnae. Meletius Mitylenes, Dorotheus Demetriadis, Dionysius Melenici. Meletius Rascopresrenes, Anthimus Belegradi, Agapjus Grevenorum.

Levioris momenti tabula exstat in Εκκλησιαστική Αληθτίφ, t. XIX (1899), p. 263.

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS
λ qua ecclesiae anuehiacae res publicae in melius mutantur
1860-1863.

Quemadmodum Graeci, annuente summo Turearum tyranno, novam in robus publicis gerendis ordinationem invexerant, uti fusius supra relatum est, eodem modo Armenii suam quoque constitutionem sibi adsoiverunt, rem in primis exigente armeniaca plebe, quam gentis dptimates 'a publicis rebus huc usque sedulo amoverant. Lex illf, post acerrimae inter conventus nationalis socios disceptationes, die 24 maii I860 tandem aliquando absoluta. a peculiari consilio, quod summus vesira per litteras die 14 februarii 1862 datas coadunari iuseerat;I diligenti cura recognita est et retractata; ac

ae·

demum ub imperatore Abdul-A»im approbate ae aancita per decretum die 17/29 martii 1863 editum Sirtgqla haec instrumenta, cum ad rem nostram apprime faciant, n n sunimatim ue çbmpendiarie. sed intcgfeeXhibcnda ceneuimu»; non quidam prout habentur in originali turgeo vel armeniaco sennotie. cui repraesentando impar est typographua ob litterarum defectum, sed in duplici translatione, una ex turcico, altera ex armeniaco reddita, quo melius sententiam a»seqiii po»»it lector benevolus. Illud vero inter utrnnique ‹ textum intereat discrimen, quod translatione gallic» forma legis primigeni» anni graeea vero forma eiusdem emendate anni 186*3 repraesentatur. Quam j»b rem non utraque· simul, ambis c regione positi». sed una post alteram exhibenda fuit

Graecam translationem adhibemus eam quae evulgata est-in ephemeride JTonstantinopolitana cui titulus Νιόλορ> , numeris 1180 (7 11 decembri» 1872), 1182 (921 decembris 1872). 1190 (193| decembris 1872). 1192 (21 decembris 1872-2 ianuarii 1873), illa seposita utpole minus apta quam adornavit D. Tzolakidcsftuni in Ἐχχλησιαοτιχξ Ἀλη8<·^, tum seorsum, hoc praenotato titulo: Ptvtxol xawtupol xdv iv K»νστ«νπνουπάλ«ι 'Âpptvtxâv κβτψιβρχ^ων (Constantinopoli, 1894). p. 6-48 Gallicam translationem ex armeniaco idiomato elaboravit Evaristus Prud'homme in actis litterariis non cuique obvii» quibus titulus: *de fOrient, de?Algérie et de» colonie»,* t. XIV (Parisiis, 1862), p. 1-18 ot 89-107. Quae translatio penitus praeteriit virum doctissimum Oeorgiutn Young, a quo altera nuper adornata «ut eaque haudquaquam integra in praeclaro suo opere: *Carpe 'de droit ottoman,* t. II (Oxoniae, 19051. p. 79-92. Integni etiam repetitur ea lex. sed anglice reddita ex altera textu» armeniaci fornÀ anni 1862. apud H. F. B. Lynrh. Armenia, *Traveté and Stadie»* (Londini. 1901). t. II. appendice prima. Breve eiusdem compendium exhibent tum M. B. Dadian in cominentntione: Zxr soctW armlmeHMe conlmtporatMr, in acti'litterarii»: *Reeve tide» deux monde»,* 15 innii 1867. tum eoines F. van den Steenjle Jehav in opere: *lu situation légale de» sn/etx ottoman» non-mmiulmanx* iBruxollis. 1906). p. 66-80.

1.

CO.XHTITI TÏOMS ARMENIAUAR 'FORMA PRIMIGENIA

1860 mense main.

CONSTITUTION NATIONALE ARMÉNIENNE.

PKINI IPRS H>x!>ÀMENTA IIX,

1° Tout individu appartenant a la nation a des devoirs à remplir .envers la nation. Celle-ci a de «on coté de» devoirs à remplir envers tout individu lui appartenant. De (dus, chaque individu tient des <lpnts de sa nation ef la. rintimi des individu».

La puissance qui définit ce» devoirs et garantît ·es droits s'appelle gouvernement nation»!. Par un privilège spécial. la porte ottomane octroie, au gouvernement national l'administration des affaires intérieures des·. Arménien» de Turquie.

2° Le gouvernement national eut basé sur le principe du-<froit et du devoir, qui sont les fondement» de la justice; sa force consiste dan» la majorité des suffrages, qui eut le fondement de la léglfimité. Tout aefy national qui n est pas conforme à re»,principe» n eut ni ju»U* ni légitime.

3° La nation et son gouvernement sont lies l un è l'autre par des devoir» réciproques.

4° Les dexoirs des nationaux sont de contribuer, chacun pour sa part et suivant la mesure de ses moyen», aux depensos exigées par les besoins de la nation, „dêtre prête à fournir λ la nation les services réclamé· par elle, et de »e soumettre par* amour pour elle.aux actes du gouvernement national.

5° Le» devoirs du gouvernement national sont de pourvoir aux besoin· moraux, intellectuels et physique· de la nation, de maintenir inébranlable» la confession et les traditions^de la sainte église arminienne, de propager également parmi les enfaute des deux «exe», sans distinction de condition, l'enseignement .des connatssarlces indispensables A l'homme, de conserver leur éclat aux institutions nationales, S'augmenter par les moyen· légaux les revenus'de la'nation et régler les dépenses avec sagesse, d'améliorer la position et securer l'avenir de ceux qui se consacrent pour toujours au service de la nation, de soigner paternellement les indigente. de pacifier avec justice les différends survenus entre nationaux et de n'épargner aucune peine pour la prospérité et l'avancement de la nation.

6*. Eη vue de l'accomplissement dq tous ces 4·-voir· aA.de la garantie de oe* droite, la nation oonstitue de la manière suriaiih* le ï··ιηrrnement de., affaires nationale».

Chapitre I

GOUVERNEMENT NATIONAL

ΓOMPι >SIT1<»X.

1°, En vertu du privilège octroyé p.» la sublime porte.'

Le gouvernement national est représentatif.

La nation eut représentée par une assemble·* générale, par l'intermediaire de laquelle elle exerce la puissance nationale.

L assemblée générale, se réservant le gouvernement des affaires générales, remet a «leux assemblée» nationale» la gestion de» affaires ordinaires de la nation, savoir: les affaires religieuses à une assemblée religieuse.: les affaires rijiles à une assemblée civile; quant aux uffnires mixtes.J assemblée générale en confie la gestion à une assemblé·* mixte'formée des deux précédentes, se réunisnanr pour un temps déterminé.

2° Le gouvernement national, considérant la répartition des travaux comme la premiere condition d'une bonne organisation, distingue l une de j autre la surveillance et la gestion de» affaires nationale? au moyen de deux sorte» de conseils

Relativement à la surveillance, il institue quatre conseils nationaux chargés de» branche^ le» plu» importantes dos affaires nationales, savoir: un conseil d'instruction publique, un conseil, d'administration, un conseil des finance· et un conseil de justice, et. sauf le droit de sanction qu'il se réserve, confie à la compétence de fthacun de ec» conseil» la surveillance de chacunsf ne ces branches des affaires nationale».

Relativement λ U gestion, il établit À Çonstatftinonie de» conseils de quartier sou». le nom de l'élise principale du quartier, et confie la gestion de toutes le» affaire» et institutions locale» de chaque quartier à son conseil respectif, sous la surveillance de» conseil» nationaux.

3° Le chef officiel du gouvernement national est le patriarche de Constantinople, et le centre, le palais patriarcal de la même ville.

[«es aasembléM «t conseils nationaux, reeoanaia- À «aut pour chef le patriarche dé la nation, établissent À Constantinople le. centre du gouvernement national, dont le pouvoir s'étend sur tous les Arméniens de Turquie.

4° Le gouvernement central de la nation est représenté dans le» provinces de la Turquie où réside un ar'adschnortl par des assemblées provinciales qui. en dehors de Constantinople, constituent le gouvernement provincial de la nation, dont le chef officiel est l'aradschnort de la province, et le contre/ le palais de l'aradschnort.

5" I›' gouvernement provincial et les nationaux habitant la province sont lit** par les mêmes devoir* réciproques que le gouvernement, central et toute la nation; le gouvernement provincial sera modelé sur le gouverribfttent central.

Le gouvernement provincial institue dans les ville* où réside un ar.adsehnort des assemblées religieiiM' et otvile. auxquelles il confie la surveillance des affaire* religieuses et civiles de la province

Ct > >o*M>inldées instituent dans les quartier* de* ville*, mou* leur surveillance et leur responsabilité, dv> conseil* de quartier par l'intermédiaire desquels elle/ gèrent les affaires locales, de la même manière que lcm assemblées centrale* en agissent avec le* conseils de quartier do Constantinople.

Elles instituent également, sous leur surveillance et h-ur responsabilité, des conseils diocésain*, auxquels elle* confient la gestion de toutes le* affaire* et institution* loc.tlea de chaque diocèse.

RESPONSABILITÉ.

»'· Chaque assemblée. chaque conseil est competent en ce «pii le concerne, à condition d'en rendre compte

En ce qui touche le gouvernement provincial, les conseils de quartier et diocésains sont responsable» vis-à-vis des assemblées provinciales^ les assemblée» provinciale» vis-à-vis de» assemblées générales provinciales, le gouvernement provincial vis-à-vis* du gouvernement central. l'ar'adschnqrt vis-à-vis du patriarche

En ce qui touche le gouvernement central, les conseil» de quartier de Constantinople sont responsables vis-à-vis des conseil» nationaux de surveillance. chacun en ce qui le concerne; les conseils de surveillance vis-à-vis de Rassemblée civile nationale. à l'exception du conseil de justice, qui est responsable vis-à-vis de l'assemblée mixte.

Les assemblées religieuse et civile et le patriarche sont responsables vis-à-vis de l assemblée générale.

L'assemblée générale est moralement responsable fis-à-vis de la nation.

RELATIONS

b·' Les relations du gouvernement national avec la nation, avec la métropole d'Ararad. avec la sublime porte, seront basées sur les principe» suivants

Avec la nation et les nationaux, se conduire toujours paternellement.

Avec la métropole d'Ararad, jymwrver toujours fidèlement le dépôt des traditions qui* depuis nos ancêtres rattachent l une à l'autre la nation et la métropole.

Avec la sublime porte, demander à la protection de l'empire le maintien des droit» religieux et civils tant de la nation que des nationaux, et garder Moment l'obéissance de la nation à l'empire.

1/C patriarche est l intermédiaire de cessations

I GOUVERNEMENT. CENTRAL

t. ^MemèUf féwérets de 1« wetiost.

9° L'assemblée générale oe la nation se compose de 220 représentants de la nation^ dont 160 élus par les églises dos quartiervz4e Constantinople, et 60 pur les provinces où réside un ar'a^schnoit.

Sont membres de l'assemblée générale, conjointement avec les représentants de la nation

1. Parmi b's membres du gouvernement central de la nation, les membre* des assemblées religieuse et civile, de» quatre conseils de surveillance, et, les présidents des conseil* de quartier

1.p nombre des membre» de cctti' catégorie est g de 100. Mais ce nombre peut ne pas être ajouté absolument λ celui des représentants, paroô que parmi eux il peut s en trouver qui soient élu» aussi représentants.

2. lӕ* personnes honorées d une charge supérieure au service de h» nation ou de l empirv et dont le mérite est reconnu par la nation ou l'empire. savoir: dans lordrv religieux, le» évêques résidant è Constantinople, les vartabeds prédicateur* et les curé» de» églises de Constantinople. dans l'ordre de l'enseignement, les écrivains nationaux. le» médecins diplômés, les hauts professeurs, le» rédacteurs en chef de journaux; dans (ordre civil, les hauts fontionnaire». les membres des sociétés impériales, les directeurs et interprètes en chef des chancelleries de la sublime porte, les directeurs des établissement» nationaux ou impériaux, le* chefs d'institutions: dan» l'ordre militaire, le* officier» supérieur».

Le nombre des membres de cette catégorie ne peut pas être fixé d'une manière absolue pour les raison» énoncées ci-dessus. Mais en principe le nombre total de» membre» de ces deux catégories ne pourra jamais être égal à celui. des représentants k.

lo° Le nombre dr» représentant» à Rassemblée générale ne pourra excédai 4‹M·. Lorsque la majorité du nombre dei? représentant», c'est-à-dire HL ne sera pas présente, rassemblée générale ne pourra tenir séance.

IP Les attributions de l assemblée générale consistent à choisir, au nom de la nation et par représentation, le» hauts fonctionnaire» de la nation, è instituer les assemblées nationales, à recevoir les compte» de leur administration et à régler en dernier ressort le» affaires importantes ou générales de la nation.

Elle doit maintenir fermement tea princij»os de Çja constitution national^, et agir en tout conformément à se» disposition».

12° L'assemblée générale se réunit

1 Régulièrement, chaque année, à la fin du mois de mars, pour entendre le compte' rendu général annuel du gouvernement national, procéder à l'élection de la moitié des membre» des assemblée» nationales, et régler Remploi de» impôts annuel» de la nation. Dans cette même sesaicn annuelle, les membres du gouvernement ont le droit de discussion mais non do suffrage, dan» toute» le» question» autres que le» demande» d impôt:

2. Pour participer à lélection du catholicos.

1 Ar'âdschnort en arménien -veut direzd t‹uÿuar» up abbé. (AWe *d* traducte**.*)'/

1 Cet artklè devra Atre reii·* lorsque le sombre des foni'tionoairds, tant de la nation que de l'empire, sera arrivé à un degrt qn'il devienne impossible de maintenir cette proportion.

3; Pour l'élection de· pktrikrche· de JiruMlom 'et de Constantinople;

4. Pour les dissentiment· survenus entre les Msctnbléea religieuse et civile, ou entre le patriarche et le· assemblées.

Dans ce cas encore, les membre· du gouvernement ont le droit de discussion, mais non de suffrage.

5. Pour reviser la constitution nationale.

Et enfin, extraordinairement, dans le cas où il surviendrait des affaires graves pour la décision desquelles les assemblées nationales jugeraient la réunion de l'assemblée générale nécessaire.

13" L'assemblée générale convoque: 1* le patriarche, au nom de la nation; 2* le président de l'assemblée générale, au nom du bureau de cette même assemblée: les présidents des assemblées religieuse et civile, au nom de ces mêmes assemblées.

U. *Patriarche.*

14" 1ae patriarche est le chef des assemblées nationales. dont il exerce le pouvoir exécutif.

15" Le patriarche transmet à l'examen et À la décision de l'aMemblée compétente toutes les affaire» qui lui sont soumises. Dqns les décisions nationales, ses écrits officiels seront considérée comme nuis toutes les fois qu'ils ne seront pas scellés ou signés par rassemblée compétente. Cependant, s'il se présente une affaire pressante pour la décision de laquelle il ne soit pas possible d'attendre jusqu'1 la réunion des assemblées ni de convoquer une assemblée extraordinaire, le patriarche peut la résoudre de aa propre autorité, mais sous sa responsabilité et l'obligation d'enregistrer toujours régulièrement le fait, pour, dans la prochaine^ session, en saisir l'assemblee compétente et le soumettre à son approbation.

Le patriarche a le droit d'adresser des observations sur toute décision prise dans le sein des assemblées nationales pendant son absence et non signée par lui, et de demander que l'affaire soit soumise à un second examen. Mais après la seconde décision, il cet obligé d'apposer sa signature, pourvu toutefois que dans cette décision il ne se trouve rien de contraire aux disposition» de la constitution.

17° Le patriarche a le droit de destituer de sa charge tout fonctionnaire national, ecclésiastique* professeur, administrateur d'église, supérieur de couvent, directeur de collège ou d'hôpital, qui ne se conduit pas conformément aux dispositions de la constitution, ou d'interdire du droit de proposition lindividu compétent.

18° Le patriarche n'a pas le droit de disaoftdrc de sa propre autorité les assemblées nationales ni les conseils. Mais s'il s'aperçoit que ces assemblées suivent unfe voie contraire à la constitution, la première fois il confère avec leur président pour obtenir des explications.: la seconde fois, il signale par écrit à l'assemblée répréhensible l'illégalité de sa conduite et la rappelle à l'ordre; la troisième, il convoque l'assemblée générale, si cette assemblée est une assemblée nationale, ou s'adresse à rassemblée civile, si c'est un conseil, et demande la dissolution de rassemblée coupable avec exposé des motifs.

19? Il est accordé su patriarche une allocation mensuelle sur la caisM^ nationale; les dépenses exigées par radministration intérieure 'du palais patriarcal sçnt à sa charge.

-- in. *AntitoW* religi**** national*.*

'*20® L'assemblée religieuse se compose dê 14 ecclésiastiques instruits-

31* Les attributions de rassemblée religieuse oonsistant dans la surveillance générale des affaires religieuses de la nation.

8a mission eet d'accroître le sentiment religieux dans la nation, de conserver fermes et intactes la confession et les traditions da la sainte église arménienne, de veiller au bon ordre des église· et du clergé, de s'appliquer h améliorer ia position et à assurer l'avenîr des prêtres, de faire avancer les ecclésiastiques méritants et instruits, d'examiner et de résoudre les querelles religieuses survenues dans la nation.

22* S'il se présente une affaire religieuse grave, que l'assemblée religieuse ne puisse résoudre, elle s'adjoindra les ecclésiastiques piégeant à l'assemblée générale, et si cette nouvelle assemblée juge que l'affaire soit au-dessus de sa compétence, elle devra s'adresser à la métropole d'Ararad.

23° Les vartabeds et les prêtre*, tant à Constantinople que dans les provinces, ne seront ordonnés que sur un permis do l'assemblée religieuse.

24° Quand le peuple appartenant à une église, ne sentant pas le besoin d'avoir un plus grand nombre de prêtées, n en fait pas la demande pur l'intermédiaire de son conseil de quartier, il ne sera pas donné de permis d ordonner de prêtre pour l'église do ce quartier.

25° L assemblée religieuse désigne, et le patriarche nomme les vartabeds prédicateur» et les curés des églises de Constantinople.

2β°5 L'assemblée religieuse doit regarder comme un devoir sacré de veiller à ce que le* cérémonies religieuses *salent* accomplies gratuitement, et que les ministres du culte vivent de l'église.

tv. *A^emblie civil* nationale.*

27" L'assemblée civile se compose de 2o membre» laïques versés dans les choses civiles.

28° Les attributions de l'assemblée civile consistent dans laz^firveillante générale des affaires civiles de la^fation.

Sa mission est d examiner attentivement les propositions d'utilité nationale qui lui sont soumises par les conseils nationaux, d'appuyer celles dont l'importance aura été reconnue, de s'appliquer à supprimer le» obstacles, s'il y en a. qui s'opposent è leur exécution, et de ne rien négliger de ce qui peut concourir à la prospérité et è l'avancement de la nation.

29° L'assemblée civile transmet au conseil compétent toutes les affaires qui lui sont soumise», elle no peut rien faire sans l'avis de^ce dernier.

30" L'assemblée civile peut, pour un motif raisonnable, ne pas confirmer ou rejeter la décision d'un conseil, mais par respect pour sa compétence, elle ne pourra prendre une décision opposée à la sienne, ni la mettre à exécution.

31° L'assemblée civile n*a pas le droit de dissoudre un conseil national tant que ce dernier ne marche pas dans une voie opposée aux dispositions de la Constitution; dans le cas contraire, la première fois, elle demande au président une explication; la seconde, elle signale par écrit au conseil sa conduite irrégulière et la rappelle à l'ordre: la troisième, elle le dissout, mais à charge par elle d'expliquer à rassemblée générale, dans son rapport annuel, les motifs de cette dissolution.

32° S'il se présente une affaire civjje grave, dont l assemblée civile juge que la décision soit au-dessus de sa compétence, elle devra.s'adresser h l'assemblée générale.

v. Cwirti eetioiHU «fûte/rvetiefi jwiêtyee.

33* Le conseil d'inatruction publique ae oompone de 10 laïque· appartenant A l'enseignement

34n Iλ μ attributione du conseil d'instruction publique consistent dans la surveillance générale de renseignement national.

Sa mission est de veiller A la bonne organisation des collèges nationaux, de dresser un programme général d'éducation nationale et des règlements pour lea écoles; d'établir dans les collèges nationaux une marche unique, conforme aux dits règlements. tant pour létude que pour l'enseignement: de propager l'étude des connaissances élémentaires, de soigner d une manière toute spéciale l'éducation des Hiles, d'aider par des encouragements et des secours les sociétés fondées dans ce but, de prendre des mesure* pour améliorer lu position et assurer l'avenir des professeur* nationaux, do donner de l'avancement aux professeurs capables, et aux école* des livre* classiques choisis.

35" Le conseil d instruction publique doit, en ce qui le concerne, faire tou* ses efforts pour que, tant à Constantinople que dans les provinces, il soit établi dan* chaque quartier de* écoles élémentaires, et un collège national pour lea études classiques à Constantinople et dans toute* les ville* où réside un aradac^niort II sera par co collège donné un certificat aux élèves sortants, et un diplôme de professeur à ceux qui auront fait des études spéciales.

36" Le conseil d instruction publique choisit les livre* classiques et les professeurs qui doivent composer renseignement des collèges. Mais pour ce qui regarde renseignement religieux, il demandera à rassemblée religieuse les livres et le professeur.

37" Le conseil d instruction publique préside l'examen annuel <|e* collèges nationaux: l'examen do Γenseignement religieux est fait par l'assemblée religieuse.

vi. *Conarii national d'adminiatration.*

3K' Le rohaeil national d'administration se compose de 10 membres laïques versés dans lea choses administratives.

39" Les attributions du conseil d administration consistent dans la surveillance générale de ladministration de* fondation* et propriétés nationale^·

Na mission est de s'appliquer à donner à ces fondations de l'éclat et une·bonne organisation.

4"" Le conseil d administration institue pour les couvents et les hôpitaux des administration* spéciales, par l'intermédiaire desquelles il dirige ces fondation*.

41" L'administration des couvents se compose de ' membres, dont 3 ecclésiastique* et 4 laïques.

Le conseil d administration désigne les administrateur*. et le patriarche les nomme avec l'approbation de l assemblée civile

Γ2" La tAche de l'administration, des couvents est d utiliser, au profit de U nation, les biens et revenu* de ces fondations, par l'établissement de collèges dans les couvents, conformément au programme dressé par l'assemblée religieuse et le conseil d instruction, publique, et. là où il en sera besoin. d'un hôpital, d'une presse, d'un musée.

43" L'adminiatration de chaque couvent se conv pose de membres locaux qui administrent le couvent sous la présidence du supérieur et indépendamment de l'assemblée provinciale.

44° L'administration des hôpitaux se compose de 7 membres, dont 2 médecine.

A Le coBseil d'administration désigne ces administrateurs, et le patriarche les nomme avec l'approbation de rassemblée civile.

46* Ldbjet que devra ee proposer l'administration des hôpitaux sera de faire servir ces fondations à leur but, en y établissant: premièrement, un hôpital proprement dit pôur le· malades pauvres; secondement, un hospiee pour les vieillards nécessiteux et infirmes; troisièmement, une maison de correction pour les débauchés; quatrièmement, an asile pour les enfanta orphelins et sans maîtres.

Chacun de ces bâtiments sera, tant pour l'habitation que pour la discipline, disposé suivant les préceptes de la médecine et les règles de l'hygiène

4G" L'exécution de* testaments appartient au conseil d'administration. Ce conseil doit veiller à ce que tout testament soit validé d'après une forme régulière, à* ce que les intentions du testateur B soient inviolablement observée* et leur exécution assurée.

Conformément à ‹-es dispositions, le conseil d'administration établira pour le* testaments des règles et une administration spéciales.

Quand { exécution d'uh testament n'a pas lieu conformément aux intentions du testateur, la famille a le droit de réclamer.

47" Des copie* de* titres de* propriétés immobilières (contrat, homologation, acte) situées tant à (Constantinople que dan* lea province*, seront rassemblées par le* soins du conseil d'administratioR et déposées dans le* archive* nationales, pour y être conservée* en sûreté.

4B" Le conseil d'administration doit veiller h ce que toute propriété nationale soit' confirmée par un titre régulier.

49" L âchât et la vente d une propriété nationale quelconque ne peuvent avoir d effet avants qu'avi* en soit donné au conseil d administration, sans le consentement de l assemblée civile et l'apposition du sceau patriarcal.

En vertu de ces disposition*, est supprimée ladministration dite de l'homologation.

50" La construction ou la restauration d'édifices situés dans Constantinople ou aux environs, ne peut être commencée avant qu il en soit donné avis aux conseiU'd'adininistration et de* finances, et «an* le consentement de l'assemblée civile.

De même, aucune somme d'argent ne pourra être réunie pour une fondation nationale quelconque, en dehors des conditions susmentionnées.

vif *Confit national deg jinanert.*

51" Le conseil des finances ee compose d· 1« membres laïque* versés dans ce* matière*.

Ω .52" Les attribution* du conseil de* finances consistent dans la surveillance général·l des recette· et des dépenses nationales et la comptabilité de la caisse nationale.

8a mission est d arrêter régulièrement le* compte* de l'administration des fondation* nationale*, de vérifier les comptes des dépense*, de *efforcer d augmenter les ressources nationales dan* des proportions telle* que l'entrée et la sortie de la caisse nationale venant un jour à se balancer, les impôt* généraux puissent être considérablement diminué*.

53° Le* entrées de la caisse nationale consistent principalement dans le* impôts généraux annuel·, le* revenus des propriétés, les recette* faite* par les archives, les testaments, dons, etc.; le* sortie·, principalement d*II· le* dépenses du palais du patriarche et de la chancellerie, le* dépense* de* hôpitaux. le* subvention* accordées aux église* et aux

collège· de· quartiers pauvre·, et entre· dépense· A sccidentelle·.

M* Le compte de la oaisee nationale sere dreeeé d'après le· règle· de la tenue de· livres.

55· Chaque année, deux moi· aveat le premier jour de l'année suivante, le conseil de· finance· balance les recettes et le· dépen··· et présente à l'adkemblée civile une copie des comptes.

vui. *ContU national da,jtutitt.*

56" Le conseil national de justice se compose de 10 membres versés dans l'étude du droit, dont 5 ecclésiastique· et 5 laïque·.

57° Les attributions du conseil national de justice consistent dans la surveillance générale des affaire· judiciaire· de la nation.

8a mission est de técher de concilier avec équité les parties adverses, de prendre pour base de ses' arrêts, en ce qui concerne les choses religieuses, les lois transmises par nos ancêtres; en ce qui concerne les choses civiles, les lois actuellement en vigueur dans les tribunaux de l'empire.

58° S'il se présente une affaire dont le conseil de justice juge que la décision soit au-dessus de sa compétence, il l'envoie à l'assemblée nationale compétente.

•59° Tout individu jugé par le conseil de justice a toujours le droit d'en appeler, soit h l'assemblée religieuse, soit à l'assemblée civile, soit à l'assemblée mixte suivant la nature de la cause.

ix. Cdnsrils *dt qaartiar.*

60" Les conseils d. quartier se composent, suivant le lieu, de 5 è 9 membres.

61° Les attributions dq conseil de quartier consistent dans la gestion des affaires locales du quartier, l'administration de la fabrique de l'église, la direction du l'école, le soin des pauvres, l'examen et la pacification des différends survenus entre nationaux.

Sa mission est de s'appliquer à donner de l'éclat i l église du quartier, de créer et d'organiser avec soin dans son ressort des écoles pour l'instruction élémentaire des filles et des garçons, et de secourir les habitants nécessiteux du quartier.

6t" Toute propriété quelconque, appartenant à*l'écolê ou à l'église. dans chaque quartier, est placée sous l'administration immédiate du conseil de quartier. L'achat et la vente de ces propriétés ne peuvent être effectués que suivant les dispositions de l'art. 49.,

63° Chaque quartier aura une caisse particulière sous la surveillance du conseil de quartier. Les entrées de cetto caisse consistent dans les impôts du quartier, les revenue des propriétés de l'église et de l'école, les recettes de l'église, les dons offerts h Vintention des pauvres, les testaments, etc.: les sorties, dans les dépenses de l'église et des écoles et les secours aux pauvres.

64° Chaque conseil de quartier devra, tenir un registre sur lequel seront inscrits, sous une forme régulière, les naissances, tqariages et décès survenus dans le quartier.

65° Les conseils de quartier, pour ce qui concerne leurs attributions, sont en relations direetps avec les conseils de surveillance, savoir: pour tes affaires concernant l'administration des biens de l église. avec le conseil d'administration; pour l'enseignement des collèges, avec le conseil d'instruction publique; pour les affaires d'argent, avec le cdhaeil des finances; .pour les affaire· judiciaire·, avec le 'ommU d· juetio·.

Quand le ooaaeil de quartier ne pent concilier les {Arties, advene·, il envoie l>ffaire au ooaaeil de justieo, avec unrapport sur l'enquête faite par lui.

x. *Ànhtt» nttiMtlH.*

M* П sere établi dan· le pelais du patriarche une administration des archives, dont les papiers officiel· concernant la nation formeront le ressort,

67° L'administration des archive· sera divisée en trois boréaux, savoir:

1. Un bureau de la correspondant!·, chargé de l'expédition des papiers partant du palais patriarcal et' du classement des documents y arrivant.

3. Un bureau de l'enregistrement, chargé du classement des documente relatifs aux assemblées et 'aux conseils nationaux.

d. Un bureau de statistique, chargé du classement des registre· de l'état civil des nationaux, c'est-è-dire des registre· de naissances, de mariages et de déaès. Ce bureau délivre en outre aux nationaux les papiers authentiques nécessaires soit pour voyager, soit pour l'accomplissement d'actes publics, et de plus de· certificats de naissance, de mariage et de^écès

68° bureau de la correspondance se composera d employés on nombre suffisant pour répondre aux besoins de la correspondance, tant à l'intérieur qu'à l'extérieur, et au dépouillement des papiers rédigée en langue turque. Ce bureau est placé sous les ordres du patriarche, qui en nomme les membres avec l'approbation do l'assemblée civile.

Le bureau de l'enregistrement se composera de six secrétaires aux archives, dont deux chargés des affaires, des assemblées religieuse et civile, et les quatre autres attachés aux affaires des quatre conseils de surveillance.

Les membres de ce bureau sont placés sous les ordres de chacun des conseils ou assemblées, aux affaires desquels ils sont attachés; ces assemblées ou conseils les désignent, et le patriarche les nomme avec l'approbation de rassemblée civile.

Le bureau de la statistique sera confié à un notaire qui sera désigné par l'assemblée civile et nommé par le patriarche.

Le nombre des membres de ces bureaux sera augmenté ou diminué selon les besoins du service.

69° A la tête de (administration sera placé un directeur des archives, qui administrera sous sa responsabilité toutes les affaires y relatives: il est désigné par l'assemblée civile et nommé par le patriarche.

Le directeur des archives exerce les fonctions de secrétaire des archives de l'assemblée générale.

70" Ire directeur des archives est tenu d'exiger, une fois l'an, de chacun des quartiers de Constantinople, et une fois tous les cinq ans, de chacune des provinces, le recensement de leur population. c'Cst-è-direles doubles des registres de naissances, de mariages et de décès, et de les faire; enregistrer par le bureau de la statistique générale aux archives nationales.

71° Le directeur des archives doit savoir parfaitement la langue nationale, et posséder une connaissance suffisante des langues turque et française. Les secrétaires aux, archives doivent également savoir très bien la langue nationale et être versés dans la connaissance de tout ce qui concerne leurs fonctions.

73* Les secrétaires aux archives sont responsable· an partiealier ri»-À-vis de leur assemblé» ou

conseil respectifs, et en général via-A-vi* da diree- A tear desarohiv··.

78* Lea document* et certificat* quelconques, délivrée par le bureau de la »tati*tique. doivent être revêtus, pour légalisation, do sceau patriarcal et do la signature du directeur des archivée.

74* Lee archivée nationales seront ouvertes tous les jours pendant huit heures; les secrétaires devront y être présents aux mêmes heures, excepté les jours fériés. Cependant, s'il arrive qu'une assemblée ou un conseil se rassemble un jour férié, le secrétaire des archives de cette assemblée ou de ce conseil devra être présent.

II. GOUVERNEMENT PROVINCIAL.

1. *ÀMembUe générale provinciale*

78* Dans les provinces, rassemblée générale se compose des représentants de quartiers et de diocèses. Font partie de cette assemblée, conjointement avec ces représentants: 1* les membres des assemblées religieuse et civile et les présidents des conseils de quartier; 2" les personnes honorées de fonctions supérieures au service de la nation ou du pouvoir local. (Art. 9.)

76° Les attributions des assemblées générales provinciales consistent à élire l'ar'adschnort de la province, au nom et par représentation de chaque province, à instituer les assemblées religieuse et civile, A recevoir les comptes de leur administration, et à gérer les affaires provinciales graves ou générales.

U. *Ar'adechnort.*

77° L'ar'adschnort est le chef des assemblées provinciales, dent il exerce le pouvoir exécutif.

Sa mission est de veiller A lexécution de la constitution nationale dans sa province.

78" L'ar'adschnort ne pourra pas s'éloigner du chef-lieu de l'exercice de ses fonctions pour établir sa résidence dans les couvents. Il devra fixer sa résidence au siège assigné à l'ar'adschnort dans la capitale de la province, lA où se réunissent les assemblées provinciales.

79" Il est accordé à l'ar'adschnort une allocation mensuelle sur la caisse provinciale; les dépenses de l'administration de la maison de l'ar'adschnort ont A sa charge.

m. *Ateemblére et coneeile nationaux.*

80" Les assemblées religieuse et civile des provinces se composent, suivant les lieux, de 7 A 12 membres.

81" Les conseils de quartier et diocésaine des provinces se composent de 5 A 9 membres.

82° Chaque province aura une caisse particulière, placée sous la surveillance de rassemblée provinciale, pour l'établissement des comptes et l'administration des recettes et des dépenses nationales de la province; chaque quartier, chaque diurèse, aura également sa caisse.

Le compte de ces caisses sera dressé d'après une forme régulière.

83" Dans les provinces, il sera créé dans chaque résidence d'ar'adschnort une administration des archives provinciales; il en sera de même pour chaque quartier et chaque diocèse.

Les administrations, de* archives provinciale* seront tenue* de recueillir le* recensement* de* quartiers et de* diocèse* de la province, et de dresser, h l'aide de ces documents, le recensement général de chaque province.

Chapitre II.

IMPOT8 NATIONAUX.

84* Tout individu appartenant A la nation, adulte et exerçant une profession, est tenu de contribuer pour sa part aux dépenses exigées par les besoins de. la nation, A l'exception de ceux dont l'impuissance est certifiée par leur quartier ou des personnes de même profession.

88" I>es impôts nationaux sont annuels; les moyens de chacun seront pris pour base do leur répartition.

86° Il y a deux espèces d impôts nationaux: l'un généra), approprié aux dépenses générales et perçu au nom du gouvernement central pour la caisse nationale; l'autre particulier, destiné aux dépenses particulières et perçu au nom des conseils de quartier pour la caisse da quartier.

87* I^C répartition des impôts généraux et leur mode de perception dans la ville de Constantinople sont déterminés par l'assemblée civile et confirmée par rassemblée générale. Quant aux impôts de quartier, leur répartition et leur mode de perception sont déterminée et fixés par chaque conseil respectif.

Les impôts généraux des provinces et les impôts particuliers des quartiers sont administrés de la même manière dans les provinces.

88* Les provinces contribuent pour leur part aux impôts généraux de la nation.

Au lieu dee impôts annuels versés, suivant l'usage observé jusqu'ici. A la caisse centrale de la nation par les provinces, la caisse provinciale versera tant pour cent des impôts généraux de la province perçus par elle, A la caisse centrale de la nation.

L'assemblée civile de Constantinople fixera le taux pour cent A verser.

Chapitre III.

ÉLECTION.

1. LOI ÉLECTORALE.

i. *Conditione d'électorat.*

89" Pour avoir droit d'électeur, il faut vingt-cinq ans accomplies

90" Sont privés ou interdits juridiquement du droit d'électeur:

1. Les individus condamnés pour crimes ou publiquement ma) famés, qui sont morts civilement suivant les lois de l'empire;

2. Les individus convaincus de fraude dans la gestion des affaires de la nation, ayant encouru une condamnation d'un tribunal national et déclarés par le même tribunal indignes du maniement des affaires nationales;

3. Les individus condamnée au nom de l empire A une peine correctionnelle ou sortis d'une maison nationale de correction, et qui ont été interdits par un tribunal national du droit d'électeur; jette interdiction est levée quand le tribunal qui a prononcé l'interdiction certifie que les individus sont complètement corrigés:

4. Les individus jugés incapable* pour cause d'aliénation, ou dont la parfaite guérison n'est pas certifiée dune manière authentique;

h. Les individu* refusant de ppyer l impôt national obligatoire, le pouvant, qui ont encouru le blême général de la nation pour ne pas remplir leur* devoirs nationaux. Cette interdiction est ledée. quand le* individu* qui en auront été frappés auront commencé A reconnaître l'obligation d'acquitter cette dette nationale.

91· Pour avoir droit de voix délibérative dans la direction -dee affaires nationals·, il faut trente ans accomplis.

Tout individu appartenant à la nation, ayant trente ans accomplis et n'étant pas privé ni interdit juridiquement de la jouissance de ses droits nationaux. est éligible b toute fonction nationale quelconque.

Il ÉLECTION DES» REPRÉSENTANTS DK LA NATION.

92· L'élection sera basée sur le chiffre de la population.

Le tableau de la répartition des représentants pour chaque quartier et pour chaque province sera dressé d'après une forme spéciale.

Le tableau de répartition des représentants sera renouvelé une fois tous les cinq ans, conformément au recensement général dressé par l'administration des archives nationales.

Ce renouvellement se fait dans une réunion générale formée dos principaux membres du gouvernement, c'est-à-dire des présidents des assemblées religieuse et civile, des présidents des conseils de surveillance et de gérance.

93· I) n'est pas nécessaire que les représentants choisis par. le» quartiers de Constantinople ou les province· soient domiciliés dans le quartier ou la province où a lieu l'élection ; il suffit que ce soient des personnes habitant Constantinople et qui, par leur patriotisme et leur honorabilité, aient 'acquis l'estime des électeurs.

Ces députés ne sont pas considérés par rassemblée générale comme représentants du quartier ou do la province qui les a éfo»: ils sont représentant» de la nation, avec .les mêmes pouvoirs que les autres.

iiuvblk fieetoralr.

94" Le patriarche fait connaître aux provinces, deux mois avant le jour de)p dissolution de Basseiiiblée générale, et un mois seulement, auparavant aux qqartiers de Constantinople, le nombre de représentant» à élire par chaque quartier ou prorince, et le» invite ii réunir l'assemblée électorale, en'leur rappelant les condition» d'éligibilité et les règlements électoraux.

Une copie de ce décret restera exposée au siège du conseil de quartier jusqu'à la fin des élections.

95· . Dans chaque quartier, rassemblée électorale est formée d'habitants du quartier reconnus par leur mérite capables de devenir eux-mémM représentants (art. 9) et possédant lm conditions d'électorat.

L'assemblée électorale »o compose de 21 *membre».* Si dans un quartier lm personuM oi-demus mentionnée» nef se trouvent pas en nombre suffisant pour remplir ce cadre, il sera complété à l'aide dM électeurs lm plus imposés.

L'assemblée électorale est présidée par le prédicateur de l'église, ou, en son absence, par le curé: son bureau se compose d'un président, d'un secrétaire et de trois censeurs.

L'aMemblée électorale, de concert avec le conseil de quartier, préside lm opérations éleotoralM.

96· L'assemblée électorale dresse une liste de candidats en nombre triple au plus de celui dM représentants à élire, pour faciliter le choix dM électeurs.

Cette liste reste exposée au . siègel du conseil de quartier, ssais lm électeurs ne. sont en aucaue foeoeferjéjd· s'y oeofohner.

97· Lm asaemhléM électorale·, vérifiant <àaeaa« daaa «on quartier las condition· d'électorat, dresseront une list· dM éleoteun par ordre alphabétique; eette liste restera expoeée pendant huit jour· an siège dn conseil de quartier, afin que lm électeurs du quartier puissent faire dee observations sur leur nom, s'il y a lieu.

96* L'aaeemblée électorale délivre ù chaque électeur nne carte personnelle portant ce qni suit:

.... (Xom *de'e«tet«er.)*

.... *(ii»»* du puertierj

et signée par l'assemblée électorale.

Personne ne pourra, sans présenter cette carte, prendre part au scrutin.

99* Si, pour un motif quelconque, le» électeurs ne sont pas convoqués par le patriarche (art 94), iis le seront par un ordre du président de l'assemblée civile au nom du gouvernement national.

Si le gouvernement national lui-même néglige de remplir ce devoir et quo l'époque fixée par la constitution pour les élections soit arrivée, les électeurs, usant de leur droit, se réuniront avec pleins pouvoirs au siège du conseille l'église du quartier ou du diocèse, se constitueront en assemblée électorale, et éliront leursxroprésentivnts conformément aux règlements électoraux.

Lorsque la majorité de» représentant»' aura été éluo de cette manière, l'ancienne assemblée générale sera ünmédiaternent et légalement dissoute et privée dp tout pouvoir, et tout ce qu elle fait ou a fait à partir de ce moment sera considéré comme illégal et de nulle valeur.

Voit.

100° Une semaine après» que la liste dus électeurs aura été exposée, le di^^nebe matin, après l'office, il sedt. an siège du conseil de quartier, procédé à l'élection de bi manière stiivunte. *

_>Le président do l'assemblée éfectorale ayant en main» la liste des électeurs, *de»* appelle suivant l'ordre d'inscription: ceux-ci déposent leur carte sur la table, et après avoir apposé leur signature en face do .lent nom sur la liste de» électeurs, écrivent sur une feuille de papier, successivement de haut en bas. et de leur propre main, le» nom» d autant de personnes qu'il y a de représentants à élire, en indiquant en face do chaque nom le prénom., le domicile et la profession, plient le papier et le jettent dan» l'Urne.

101" Le scrutin est secret. Par conséquent, chaque votant doit remplir son bulletin à l'écart, afin que personne autre ne puisse voir le» noms écrits par lui.

102· Le scrutin devra être cio» le jour même qu'il aura commencé.

Tout électeur qui n'aura pas voté ce jour-là n'aura pas droit de réclamer.

103· Nul ne pourra voter à la foi» daps doux quartiers ou deux province».

104* Les quartier· ou diocèse» appartenant à la même ville ou à la même province peuveht, quand ils sont voisin», réunir en un même lieu lm opérations de leur scrutin : s'ils .sont éloignés l'un de l'autre, ils doivent avoir chacun son scrutin: ■sais le vote terminé, 'ils peuvent en réunir le» résultats.

Ktcmtemmi de» vote».

105" Le vote terminé, le même jour et dan» la même séance, l'urne de scrutin est ouverte «ou» la surveillance de l'assemblée électorale ; lm êenseur» comptent lm votes et les comparent avec le nombre 4m votants. 8i le résultat est égal ou ne présente qu'au· différence insignifiante, c'Mt-à-dire

de h* ou deux bulletin· (ear il peut arriver qu'un eu deux votante aient oublié de signer sur la liste des électeurs), le vote est valide; mais si la différence est de plus de deux bulletins, et si l'aesemblée électorale soupçonna quelque fraude, elle ordonne un second tour de serutin ponr un autre jour de la semaine^

De même, si une première fois le nombre des représentants è élire n'est pas rempli, il sera procédé un autre jour à une seconde élection pour le compléter.

106° S'il arrive que quelqu'un ait écrit sur son bulletin un nombre de noms en *us de celui requis, les noms excédant ce nombre seront considérés comme non ayenus.

De même, tout bulletin sur lequel les noms n'auraient pas été écrits successivement du haut en bas sera annulé.

107* Les candidate ayant obtenu la moitié plus un du nombre des suffrages exprimés sont élus représentants.

108° Si une première et une seconde foie la majorité n'est pas acquise, rassemblée électorale fait connaître les noms des deux candidate qui ont obtenu le plus de suffrages, et il sera procédé régulièrement à une. troisième élection pour ces deux candidats.

109° Si deux candidats réunissent un ‘nombre égal de suffrages, le plus <gé est élu.

Sanction des *élections.*

110* Chaque assemblée électorale fait parvenir à rassemblée civile les .noms des représentants élus par son quartier ou sa province^ par un rapport adressé au patriarche, dans lequel doit êtrA^renfermé un modèle exact du bulletin de vote, avec l'indication du nom, du prénom, du domicile et de la profession de* l'élu, et relatant toutes les circonstances du vote.

L'assemblée civile, après avoir examiné les rapports de* élections, valide le pouvoir des· représentants.

Uette validation terminée, le patriarche en donne officiellement avis aux nouveaux élus, et les invite è se réunir en assemblée générale à un jour désigné.

111° Dans sa première séance, l'assemblée générale. après avoir entendu les rapports examinés par l'assemblée civile, sanctionne la validation des élections. confirme les pouvoirs des représentants et achève de se constituer.

112° L'assemblée générale peut se réunir aussitôt que la majorité des représentants qui est dans Constantinople sera élue, sans attendre la fin des élections ni les représentants provinciaux, de l'élection desquels la nouvelle est sur le point d'arriver à Constantinople.

113° Si un représentant est élu à la fois par plusieurs quartiers ou provinces, il choisit lui-même le quartier ou la province qu il désire représenter; s'il ne le fait pas hii-même. l'assemblée générale le désigne* par la voie du sort.

Dans ce cas, avis est donné au quartier ou à la province sur lequel le choix ou le scrutin ne' aont pas tombés, de procéder à l'élection d'un autre représentant.

Il en sera fait de même lorsque, par suite de décès ou de démission, le nombre des représentante ne sera plus complet.

114° Un tableau alphabétique des représentante, restera exposé au siège des séances de,l'assemblée ;, •uy ce tableau seront indiqués en face du nom, avec leur date, la démission, la mort, etc., de chaean das représentante. Cn tableau semblable de» menfbres de la première et de h deuxième catégorie adjointe aux représentante (art. 9) y sera aueû exposé. Cee tableaux nerent renouvelé· une foi· tou· le· cinq an·, lors du renouvellement de l'assemblée générale.

Il nera délivré à chaque représentant une carte de rsprdsentation imprimée, pour c'en servir au be-^ soin, auirant le modèle ei-desaous:

.... Représentant de la nation
---- *(Amtif* de *Jinu-Chritt.)*

(Signaturt du rtprdttntmi.)

et portant en tête le aeeau patriarcal.

III. ÉLECTION DU PATRIARCHE.

115“ Le patriarche doit être nacré par le catholico· d'Edschmiadxin ou agréé par lui comme évêque et sujet de l'empire ottoman.

116* Lea assemblées religieuse et civile, conatituéea en assemblée mixte, examinent lea titre* de* évêques et vartabeds réunissant les conditiona d'éligibilité, tant sous le rapport religieux que aous le rapport civil, et désignent trois candidate dont elles présentent les noms à rassemblée générale. f Ces trois candidate sont aoumis au vote par scrutin secret de l'assemblée générale, et celui qui obtient la majorité est le patriarche légitime de la nation.

Si la majorité n'est pas acquise une première fois, on procède è un second tour de scrutin : si le second tour reste lui-même sans résultat, le bureau fait connaître les noms des deux candidate qui ont obtenu le, plus grand nombre de suffrages, et oh procède régulièrement à un troisième tour de scrutin pour ces deux'candidats.

Si les suffrages se portent en nombre égal entre ces deux candidats, l'élection est remise au sort.

Si le patriarche élu est ıartabed, il est également envoyé à Edschnüadzin pour y être sacré évêque.

117° L'élection terminée, il est rédigé un rapport signé par tous les membres présente, et dont une copie, revêtue du sceau de l'assemblée générale, est présentée par l'intermédiaire de rassemblée mixte à la sublime porte, qui nomme le patriarche.

118° Avant d'être présenté à la sublime, porte, le nouveau patriarche prête le serinent solennel suivant, dans l'église, en présence d'h rassemblée générale: „Devant Dieu et en face de la nation arménienne, représentée par l'assemblée générale, je jure de rester fidèle à la constitution nationale, et de veiller de tout mon pouvoir à, sa pleine et entière exécution.*

119“ 8i le patriarche commet une infraction a la constitution, il est mis en accusation.

120“ La misq en accusation du patriarche peut être faite par les représentants de la nation, par l'assemblée religieuse ou l'assemblée civile.

L accusation ayant lieu, rassemblée générale se réunit et constitue dans son sein une commission d'enquête composée de 21 membres (7 .ecclésiastiques. 7 représentants de quartier et 7 Représentante provinciaux), pris en dehors de ceux qui ont porté l'accusation.

La commission d'enquête, après avoir examiné l'accusation, adresse son rapport à l'assemblée générale, qui soumet le jugement de l'affaire au scrutin secret;· si le résultat, que doivent signer tous ceux qui ont pria part au scrutin, prononce la destitution du patriarche, les présidents des deux assemblée* vont le présenter au patriarche, qui. en

voyant l'expression de la volonté nation*!·, eet tenu de donner aa démission.·

121" Le patriarche démissionnaire eet rangé parmi le» évêques diocésain» et traité comme tel par l'assemblée mixte.

IV. ÉLECTION DU» AH'ADSCHNORTS.

122" L'élection de l'aradschnort se fiât dans rassemblée générale de la province, de la même manière que celle du patriarche.

Un rapport légalisé de l'élection est envoyé, par l'intermédiaire de rassemblée provinciale mixte, au patriarche, qui nomme l'ar'adachnori avec ! approbation de l'assemblée centrale mixte.

. 123" Si l'ar'adschnort commet une infraction h la constitution, il est mis en accusation par les assemblées provinciales. Après qu'une.enquête aura été dressée, conformément à l'article 120, le jugement sera porté è la connaissance de l'assemblée mixte, qui en opérera l'exécution.

V ÉLECTION DES MEMBRES DES ASSEMBLÉES ET DES CONSEILS.

124" L'assemblée générale élit les membres des assemblées religieuse et civile.

L'assemblée civile élit les membres des conseils de surveillance, à l exception du conseil de justice, dont les membres ecclésiastiques sont choisis par rassemblée religieuse.

Pour être membre du conseil de justice, il faur avoir quarante ans accomplis et être marié.

Les électeurs de chaque quartier élisent les membres du conseil de quartier sur la présentation de rassemblée électorale, conformément aux règlements électoraux.

L'élection des membres des assemblées et des conseils dans les provinces se fera de lıΓ même manière.

126" L assemblée générale est dissoute tous les cinq ans à la fin de mars, et renouvelée au commencement d'avril.

Les assemblées religieuse et civile et les conseils de surveillance sont dissous chaque année à la 6n de mars, par moitié seulement, et renouvelés dans la* même proportion au commencement du mois d'avrill.

Les membres des conseils de quartier et de diocèse sont dissous tous les quatre ans à la fin de mars et renouvelés au commencement d'avril.

Le renouvellement Aes assemblées et des conseils dans les provinces a lieu de la même manière.

126° Les représentants de la nation et les membres des conseils de quartier, et de diocèse sont immédiatement rééligibles aux mêmes fonctions Les membres des assemblées religieuse et civile et des conseils de surveillance qui no sont pas immédiatement rééligible·, aux mêmes fonctions, peuvent être élus h des fonctions d'un autre genre.

fl en est de même de la rééligibilité des fone'tionnaires dans les prorim.es.

127* Chaque fois que ltes assemblées ou les conseils seront renouvelés, la liste des nouveaux membres sera publiée par le journal.

Chapitre IV.

RÈGLEMENTS INTÉRIEURS DES ASSEMBLÉES ET DES CONSEILS.

1. RÈGLEMENTS ADMINISTRATIFS.

128° Chaque assemblée et conseil aura un bureau composé d'un président, d'un secrétaire et d'un nombre de vice-présidents et vice-secrétaires en rapport avec les besoin* de rassemblée, ton· pria dans son sein et élus par elle.

A la première séance, l'assemblé·, sous la présidence du doyen d'âge, avec le plus jeune membre pour secrétaire, constitue son bureau.

199* Les fonctions du président consistent h ouvrir et à fermer l'assemblée et h en exercer le gouvernement intérieur, à diriger les débats, h veiller h l'observation des règlements et A donner la parole aux orateurs h tour de rôle.

130* Les fonctions du secrétaire consistent à rédiger par écrit tout ce qui se dit dans l'assemblée, & reproduire exactement les décisions prises ou les exposés de motifs énoncés, à présenter le compte rendu h la séance suivante, .et à dresser une liste des travaux de l'assemblée par ordre de priorité.

131" Les fonctions des vice-présidents et des vice-secrétaires consistent à remplacer le président et le secrétaire on cas d'absence de ces derniers.

132° Le bureau de rassemblée se renouvelle chaque année: les membres en sont immédiatement rééligibles.

I̧0 bureau de l'assemblée générale se renouvelle tous des cinq ans, lors du renouvellement do l'assemblée générale elle-même.

U. RÉGLEMENTS DISCIPLINAIRE*.

133" Les assemblées religieuso et civile et les conseils de surveillance se réuniront au palais patriarcal une fois par semaine, à un jour déterminé

Lee présidents peuvent, dans des circonstances pressantes, réunir extraordinairement l'assemblée ou* le conseil un autre jour et dans un autre lieu.

Le jour de la réunion de rassemblée générale sera' annoncé par le journal au moins trois jours à l avanee.

134" Toute séance à laquelle la majorité dos membres ne sera paj présente sera t.tille; il ne pourra y être pris de décision sur aucune affaire

135" L'assetnblee ne pourra être ouverte en l'absence du président et du secrétaire.

Lorsque la majorité étant présente. le président ou le secrétaire, les vice-présidents et les vice-secrétaires seront absents, l assemblée sera ouverte sons la présidence du doyen d'âge, avec le plu* jeune membre pour secrétaire.

136·> Sul no pourra parler dans rassemblée sait· avoir préalablement demandé et phtenu la parole du président.

137" Tout membre qui veut présenter une proposition doit d'abord la faire inscrire au tableau d'ordre avec son nom: puis, son tour étant venu, il a le droit dé développer sa proposition, et l'assemblée eat tenue dp d'entendre. Cet ordre ne peut être changé que lorsqu'il advient une autre affaire que l'assemblée juge nécessaire de décider d'urgence.

138° Après avoir été dément examinée et discutée, après que. l'opinion de tout le monde aura été consultée, Γaffaire sera soumise au scrutin et décidée A la majorité des suffrages des membres actuellement présents.

.139* Quand les votes sont également partagés, la voix du chef, s'il est présent, et, en son absence, celle du président décidera.

140° Dans l'assemblée mixte, chaque affaire eet décidée par le vote séparé des deux assemblées: quand, .des deux côtés, la majorité ae prononce dans le même sens, l'affaire eet terminée; dans le cas contraire, il y a désaccord entre les deux aaeem-

' La praâMn fois, te maplsesmtat ds la wiitU ès «s·*· te» mmmMMb m 4m * Um u m<C

blé··, et l'affaire reste à la décision de l'assemblée générale. (Art 1, 19.)

141* Dan· le» assemblées, toute élection, toute loi, tout établissement d'impôt national, toute révision d· la constitution, quel· qu'ils «oient, seront décidée ^ar le vote au scrutin .secret; il en sera de même de la décision de toute affaire quelconque, ijuand le scrutin secret est nécessaire.

149* Les présidents des conseils peuvent, soit seuls, soit, selon le bçsoin, accompagnés d'un autre membre du même conseil, ao présenter A l'assemblée civile. à un moment donné et discuter les affaire· concernant leur conseil; mai· ils ne peuvent prendre part au scrutin. ,

143* Il sera dressé pour chaque séancs de» assemblées et de» conseils un compte rendu particulier, qui sera signé par tous les membres présents.

Les compte· rendus de l'assemblée générale •eront signé» seulement par le patriarche et les membres du bureau.

Le» membres de l'aimembïée générale signent sur une *fevillt dt pritnrt* le moment de leur entrée au siège de l'assemblée. ,

144° Chaque assemblée, chaque conseil doit dresser un rapport général annuel de tous les tra^. vaux accomplie sons sa surveillance ou-sa gestion, et le remettre h rassemblée ou au conseil compétent.

Ce rapport doit être signé de tous les membres.

145° Quand un. membre d'une assemblée ou d'un conseil manque trois fois de suite sans avoir donné par lettre un motif raisonnable de son .absence, mention en est faite au*'compte, rendu, et le président lui écrit .au nom de ('assemblée ou du conseil pour, lui en demander la cause. Si rassemblée ne reçoit pas de réponse ou n'est pas satisfaite de la réponse donnée, le président fait oonnaître par une seconde lettre au délinquant le jugement de l'assemblée, et l'invite à se présenter à la séance suivante; s'il ne s'}, présente pas, il commet une négligence dans l'accomplissement de ses devoirs envers la nation, et son absence est considérée comme une démission. Si le nombre de ces membres arrive jusqu'à 3, le chef do l'aMemblee ou le président demande leur remplacement à rassemblée compétente [1].

Il devra un être fait de même lorsque le même nombre de membres viendra à manquer dan» une assemblée ou un conseil par suite do décès ou de démission.

Chapitre V.

REVISION OE LA CONSTITUTION.

146° La constitution nationale rédigée par l'assemblée constituante est acceptée et signée une première fois par une assemblée générale provisoire, après quoi une assemblée générale réunie conformément aux dispositions de la constitution la sanctionne par sa signature, au nomde la nation, et la fixe dune manière définitive.

L'original signé.de la constitution sera conservé dan» le» archives nationales, et des copies en seront publiées par la voie de l'imprimerie.

147° Ea constitution nationale, une fois acceptée par la nation, est considérée comme l'expression claire et nette de sa volonèé, et les dispositions y-consignée» ne peuvent pas être -changées par le gouvernement national.

Mais lorsque, après une longue expérience dans la pratique do la constitution, le gouvernement national reconnaît le besoin de changer queTques article* il peut, en ae conformant toujours à leurs dispositions, et senlement à la fin de la deuxième acnés d'exercice, an proposer la revision à l'assemblée générale.

148* Si l'assemblée générale adopte la proposition, elle constitue une commission de revision, composée comme suit:

Elle choisit .4 membre» dans chacune de· assemblées religieuse et civile, 3 dans chacun des conseils de surveillance, et en outre 10 membre· pris dans son sein qu en dehors, eu tout 30 membres.

149* La commission de revision, examinant uniquement les observations faites par le gouvernement national, détermine le» changement» devenu» nécessaires, et les présente à l'assemblée générale par l'intermédiaire du patriarche:

150* La revision de la constitution ne peut être acceptée pour la nation, si elle n'eat pas conforme aux dispositions des principe» fondamentaux, de ce» principes par lesquels sont sauvegardés les droits de la, nation, droits dont la nation même ne peut jamais disposer, parce qu'ils sont en même temps de» devoirs.

RÉPARTITION DBS REPRÉSENTANTS DE LA NATION.

Coiulanlinople.

		«IM	NoMr. 4m rsprewiteM
1	Koumk'apb'ou	Cathédrale	24
9		Sainte Résurrection	2
3	Guédigph'ascha	Saint Jean	
4	Jénik'apou	Saints Thaddée et Barthélemy	4
5	Saniathi»	Saint Georges	15
6	r	Saint Jacques.	1
	Narlek apou	Saint Jean	
7	Mak'rikegh'	Saint Etienne	
	Aï Stéphani	Sainte mère de Dieu	
	Aï Eurgui	Sainte mère de Dieu	
8	Thoph'k'apou	Saint Nicolas	
9	K'araguemrug	Saint Jean-Çhrysostorne	1
10	Balad	Saint Archange	15
11	Eiub-	Sainte mère de Dieu	1
19		Saint Elie	1
13	Khaskugh	Saint Etienne	15
14	Kaçomph ascha	Saint Jacques.	1
15	l'éra	Sainte Trinité	
	Galata	Saint Uluminateur	
1«	Béschigthasch	Sainte mère de Dieu	10
17	Orthakugh'	Sainte mère de Dieu	14
	K'oroutchéschmé	Sainte Croix	
	Hiçar	Sainte Santoukhd	
18	Mirgun	Saints Trois Enfants	5
	Norkugh	Sainte mère de Dieu	
	Buyuk'déré	Sainte Hripb'simt	
19	Beikos	Saint Nicolas	1
	Kandilli	Saint» apôtres	
90	Kouxgoumdjouk	Saint Uluminateur	9
	Idjadié		
91	Osguidar	Saint Précurseur	8
99		Sainte Croix	11
	Alémdagh	Sainte Croix	
93	Chaleédoine	Saint Roi	1
94>	K'arthal	Sainte Croix	1
			160

Λ-osmcrs.

OlfMMwipttoa tftrMAiwl	Ht·Wi 4m	04«o βμ τ1»«Ι<μ	NwebM 4m reprtMaluli.
1 Jérusalem	1	5 Marasch	1
9' Egypte	1	6 Hadjin	1
3 Béryte	1	7 rZ'eithoiin	1
4 Chypre, Tarse	1	8 Adana	1
		9 Edesse	1
Si»	1	10 Tigranascort	1

1 Cstts dispositio» ne coaeenie pas l'assemblés générale.

Itote· 4m

11	Kurdiatan.	1	33	Sébaate.	
·Ï3	BagdaïT".	1	33	Eutochia	1
	Paghêaeh.	1	.H)	'Maraevap	1
H»	Vân	3'	35	Amaaie »	1
15	Agh thamar	1	36	Trébixpnde	1
-M6	Gara	1	37	Djanig	T
P	Mouach	2	38	Hillade	i
18	Erxenga·		39	Céaarée	2
19	Papept	1		Galati»^	1
20	.Gagin	2	4r	'Goudina	"T"
21	E arpert	3	42	Nmyrne.	1
22	Arabguer	1	43	Brouaae	1
23	Palou			Banderma	1
24	Kégh'i.	1	45	Nicomédie	3
25	Agn'	1	46	Rodoatho	1
26	Divrig.	1	47	Andrinople	1
27	Malathia	1	48	Vateshie	1
·28	Gurïn	1	49	"Moldavi"	1
29	Anthêb	1	50	Varna	1
30	K'ilia	1			
31	Schabïn K a-rahiçar	1		Total	60^,

yHEMBREStIK L ASS^MBLKÉ (ONBTΓΓΓΛNTE.

Garaber, «W<|ue de Sébaate.'
9. Jérémie, ppêtre à Khaa^igh'.
Ovbannèa, vagtabed à Galata.
8. '.Ovbannèa Ph aph aiian, prêtre.
8^'Ovhannèa Hunk'iatbéiêndian, prêtre

Altboun Dnrri.	Agh'athôn. M.
Aachbanian, P.	Jagboubiad, E.
Vthudjian. G. 8.	Minaa. M.
Miçak an. V.	R'onciniun.
Murénian, J.	Dèmirdjibiachian. F.
Ph êachdemaldjian. S.	K'aïcérian. Th
Kirthiguian. P.	49Odian. K H.

Galata. 20 mai 1860.

Adopté λ i unanimité et «igné par^Yaaaemblée générale de la nation

Constantinople, pillai» patriarcal de» Arménien». 24 mai I860

coNSTPnmoNia armeniacae forma emendata
1862 menae februario.

Πρόλογο .

Μολονότι τά παρά -τή ύψηλή κυβερνήσεω πρδ τού μή μωαμεθανού ύπηκόου αύτή χορηγηθέντα προνόμια βασίζονται χατ' ουσίαν έπ! τή» ισότητο , ή έφαρμογή όμω ' αυτών έν τα!, διαφόροι κοινότησι λαμβάνει ιδιαιτέραν τινά μορφήν ώ» έχ τοϋ συστήματο χαί τών ιδιαιτέρων έθιμων έκάστη .

'(> πατριάρχε τών 'Αρμενίων είναι άρχηγδ; τοϋ έθνου του χαί ει «ι'διχά τινα; περιστάσει μέσον δι' ού ένεργοϋνται αί άποφάαει: τή αϋτοκρατορική κυβερνήσεω .

'ϊπάρχουσι δέ έν τοί πάτριά,οχείοι δύο συμβούλια, τδ μέν πνϊυματιχδν διά τά θρησκευτικά; ύποθέσει , τδ δέ λαικόν διά τά ύλιχά ύποθέσει . Τά δύο ταϋτα συμβούλια έν άνάγκη συνερχόμενα άποτελοϋσι τδ μιχτδν συμβούλιον.

Τόση» δέ 6 πατριάρχη; δσψ χαί τά μέλη τών είρημένων συμβουλίων έκλέγονται ίν γενική συνελεύσ«ι, συγκειμένη έχ τών εγκρίτων τοϋ έθνου .

Επειδή δέ ώ έχ τή έλλείψεω; έπαρκών κανονισμών διαγραφόντων τά καθήκοντα χαί 4ον yρονον τή ιυγκροτήσεω; τών συμβουλίων τούτων συμβαίνουσι διάφοροι άνωμαλίαι, ιδίω δέ κατά τδν σχηματισμδν τή γινιχή συνελεύσεω , χαί*· ον πολυειδεί δυσχέρειαι άπαντώνται, χα! επειδή συνεχεία τοϋ π«ρί βελτιώσεων υψηλοϋ αύτοχρχτοριχοϋ διατάγματο προσ«κλήθησαν άπασαι αί κοινότητε , δπω , έπιθεωρήσασαι έντό «ορισμένη "προθεσμία τά έν<στώσα αύτών ασυδοσία , άτ<λ«ία χα! προνομία , χαί συσκιφθεϊααι πιρί τών βιλτιώσεων τά; όποία ύπαγορ«ύ«ι ό αιών, ό πολιτισμό κα! αί άποκτηθεϊσαι γνώσιι , καθυποβάλωσιν αύτά «ί τήν υψηλήν κυβέρνησιν καί συνδυάσωσι τήν έξουσίαν χα! δικαιοδοσίαν τήν «ί τού πν«υματικού άρχηγού δοθεΐσαν μττά τή νέα θέσιω» κα! καταατάσέω τή έξασφαλισθείση «ί τά ιίρημένα κοινότητα , τούτων έν«κα, συστάση έπιτροπή έκ τών έγχρίτων τοϋ άρμενικοϋ έθνου , συνετάχθη ό παρών κανονισμό άφορών τό άθνο τών Αρμενίων.

ΑΡΧΑΙ ΗΕΜΕΛιαΔΕΙΪ.

Άρθρον 1. Καθώ έκαστο δμο«θνή; πρδ τδ έθνο καί τδ έθνο χρύ ^έκαστον τών ομοεθνών έχουσι καθήκοντα, ούτω καί έκαστο δμκθνή έν τφ έθνιι χαί τδ έθνο έν έκαστη» δμοεθνεί έχουσι δικαιώματα.

Όθ«ν έπειδή τόσον τδ έθνο όσον κα! οί δμοε,Ίνει συνδέονται πρδ; άλλήλου δι' άμοιβαίων κάθηκόντων, |π«ται δτι τά καθήκοντα τοϋ ένό «ϊσι δικαιώματα τοϋ έτέρου. ήτοι τά καθήκοντα τοϋ έθνου ιϊσ! δικαιώματα τών όμιεθνών, τά δέ καθήκοντα τών δμοεθνών «ϊσι δικαιώματα τοϋ έθνου .

Άρ 'ρον 2. Καθήκοντα τών δμοεθνών είσι τχ εξή - α'> Τδ συμμεριζεσθαι έκαστον ?ό·_κχτά δύναμ.ιν τά δαπάνα; τών εθνικών αναγκών, β') Τδ άνχδέχεσθαι πρτθύμω τά; πατά ττϋ έθνου άπχιτιΛιμένα υπηρεσία , γ') Τδ υπεί/ειν προθυμότατα εί; τχ παρά τοϋ έθνου θεσπισθέντα^μέτρα.

Τχ ανωτέρω καθήκοντα τών ομοιθ.ών siσ: δικαιώματα τοϋ έθνου .

Άρθρον 3. Καθήκοντα δέ τού ΓΗνου εισ! -ά ακόλουθα· α'Ι Τδ φροντιζειν περ! τών ήθικών, διανοητικών καί υλικών ά αγκών τών ιμοεθνών. β') Τδ διαφυλάττειν ακηλίδωτα καί απρόσβλητα τά δόγματα καί τά παραδόσει τή αρμένική; έκκλησία .' γ*> Τδ έκπαιδ«ύ«ιν έξ 'σου τά έρρενα κα! τχ θήλεα πχση τάξεω; διά γνώσεων καί ιι^τημών όσα: απολύτω είσίν άναγκαίαι διά τδ ανθρώπινον γένο:. δ') Τδ οιατηρε'ν «ί έμπορον καί εύπρεπή κατάστχσιν τά έκχλησι'α , τά νοσοχομ«!α, τά σχολίία κα! λοιπά κοινωφελή έθνικά καταστϊ,μχτα, ·3κύ άνΐΐν νομή ω τού πόρου αύτών καί διαχε ρίζεσθαι μετά τυνέστω τά δαπάνα; των. «') Τδ βελτιοϋν τήν παρούσαν κατάστάσιν τών διαρκώ τδ έθνο ύπη; «τούντων κα! έξασφ·λίζ«ιν τδ μέλλον αύτών. Τδ πιριθχλπιιν φιλοστοργία τού ένδειι πτωχού , ζ') Τδ καταστέλλ«ιν «εϋθδίκω; τά μεταξύ δμοεθνών άναφυομένα διαφορά χαί «ν*ένί λόγψ τδ προσπαθ«!ν μ«τ αύτ-απαρνι,σεω; ύπέρ τή προόδου τοϋ έθνου .

Ταΰτα τά καθήκοντα τοϋ έθνου «ιοί δικαιώματα τών δμοεθνών

Άρθρον 4. "Η αρχή ή δι άντ:προ:ωπ«'.α παρά τού έθνου έκλεγομένη δπω; χρ σιμεύη ω σώμα έθνικόν, διε.θύνη δέ καί έπιτηρή τήν κανονικήν πραγματοπο ησιν χαί τ*λ«ιοποιησ·.ν τών «ΐρημένων καθηκόντων. όνομάζ«τα< έθνική διιύθυνσι . Ιlρδ; τήν ^ΡΧήν δέ ταύτην ή^ αύτοκρατορική χυβέρνησι διά προνομίου καί χανονισμοϋ άνέθηκ« τήν καλήν διεύθυνσήν κα! -διεξαγωγήν τών έσωτ«ρικών ύποθέσεων τοΟ έν ταί αύτοκρατορικαί χώραι; ευρισκομένου άρμινικοϋ έθνου .

'Apfrpov Λ. *Η διεύ>υνσι διά νά ήναι ί>νική, όφείλει νά ήναι· Αντιπρ σωπευτική.

'Apfrpov 6. Ή Αντιπροσωπευτ κώ σχηματισ&φίσα ιάνική διεύί>υνσι βασίζεται ια: τών Αρχών τόν κα»η-κοντών καί τόν δικαιωμάτων, αιτινέ; <:ιν αί Αρχα! τή ίδικ^ιοσύνη . Η.βέ δύναμι αύτή κυρούται διά τή 'πλ^ονοψηφία , <Ινβΐ νομιμότητα .

Κεφαλαιον AS

Περ· εκλογή tgû ἐν Κωνσ«αντ:νουπόλει χ φπτριάρ'χου τών 'Αρμενιων. s

Άρθρονί. Ό έκ^χθ- σόμοο; πατριάρχη τών Αρμενων ίν Κωνσταντι<ουπό<ει, έπειδή έχει τήν πρτεδρείαν απάντων τών συμβουλίων καί τήν ^τελεστικήν αύτών ίξουΑίαν, χ ησ:μ:ύ$ δέ ώ μέσον'τή έν ιδιαιτέραι περιπτώσεσι ικτελέσεω τών Αποφάσεων, τή σεβαστή κυβερνήσεω , απαιτείται, δ.ά νά ί/.κύση τήν έμπιστοσύν.,ν *«· ,τήν ύπό'.ηψιν ό οκλήρόυ τού ίχνου , νά έχη άπαντα τα Απατ.υμένα διά ταύτην τήν μίσ.ν προσόντα καί ιδιότητα · νΐ Ανάγηται ει τήν τάξιν τών έπισκόπωχ. οίτινε ΑρχαιόϊΗν ώρίσ^ή" σαν δια τδν πατριαρχικόν ί>ρόνον να άττ.λανη .fίλεία ιμπιστοσύνη παρά τι, ύψί,λή κυβέρνησε · νά ήναι τούλάχ στον πατρό^εν γνήσιο; ύπήκοο όθωμανί καί νά έχη συμπεπληρωμίυον τδ τριακοστδν πέμπτον έτο τή ήλ κία; αυτού.

Άρθρον 2. Εν περιπτώσει χηρεία τού πατριαρχικού θρόνου ένεκα αποβιώσεω ή πα αιτήσεω ή άλλων αιτιών, τδ πνευ.ιατ κδν καί λαϊκόν συμβούλιον συνερχόμενα προσδιορίζουσ: τοποτηρητήν, ούτινο τήν ίπικύρωσιν έξα τούντα*. πα;.α τή υψηλή πύ/.η .

Ό τή Κωνσταντινουπόλεω πατριάρχη τών Αρμενίων έκλέγεται έν γενική συνελεύσει* άμφότερα όμω τά συμβ.ύλια, τό τε πνευματικόν κα λαϊκόν, ίχουσ: τό δικαίωμα τού έκφράζειν γνώμην περί τού βαθμού τή ίκανόιητο τών ίκλεχ^έντων προσώπων, συντάσσνντα κατάλογον- ή δέ εκλογή γίνεται ώ άκολολΗο .)

Κατά πρώτον ο τοποτηρητή ού πατριάρχου καταγράφει έν καταλογή» τά ονόματα Απάντων τό>ν ίντό τή; αΛοκρατ ρία ευρισκομένων επισκοπών, τόν όποιον, άφ ού σημείωση έμπροσθεν ένδ έκαστοι ονόματο τά κατά τδ Ι Αρ.^ρον προσόντα τή{ εχλε ιμότητο αύτών, δεικνύει ει τδ πνευματικόν συμβούλιο . Το συμβούλιον δέ τούτ, συγκχλεί τήν γεν.κήν πνευματικήν συνέλευσιν, κα: ούτω διά μυστική ψηφοφορία συντάσσετα: κατά τδν Ακόλουθον τρόπον ό>ό-μαστικό κατάλογο "Εκαστον τών μελών τή είρημίνη σ/νελεύσεω γράφει έπί χάρτου τα ονόματα τών επισκόπων, τού όποιου ί+εωρεί πνεύμα*ικώ παραδεκτού - άκολούΐΗο γίνεται ή διαλογή τών ψήφων. τά δέ γεγραμμένα ονόματα σημειούνται εί ιδιαίτερον κατάλογον κατά σειράν καί κατά τήν πλειονότητα τών ψήφων, τά οποία έκαστο αύτών ίλαχεν. () κατά/ογο -ούτο διά τού τοποτηρητού παρουσιάζεται ει τδ λαϊκόν συμβούλιον. δπερ αφού έξετάση τον βαθμόν τή; ύπό κοσμικήν Ιποψιν ίκανότητο τών έν τφ πιρί ού ό λόγο καταλόγω ίγ,εγραμμένων προσώπων. έκ τών αξ ωτέρων μεταξύ αύτών, ώ ίκλεξίμου διά πατριαρ/είαν, χωρίζει καί προσδιορίζει διά πλειονοψηφ α 'πίντε καί αποστέλλει τόν κατάλογον τούτον εί τήν γενικήν συνέλευσιν. Επειδή δέ καί ό παρά τή γενική; πνευματική συ.ελεύσεω συνταχΜ κατάλογο Αναρτη&ήσεται έπί τού τοίχου ίν τή γενική ίΦνικύ συνελέύσει, ή γενική ἰἐ-ική συνίλευσι πληροφορουμί.η ούτω περί τή γνώμη τήν όποιαν τά πρδ ίκλογήν πατριάρχου δικαίωμα Ιχοντα δύο συμβούλια ίξήνεγκαν Αναφορικά πρδ τήν ύπδ πνευματικήν καί κοσμ κήν ίποψιν ικανότητα τών ύπ' αύτών ίκλεγέντων προσώπων, διά μυστική καί Απολύτου ψηφοφορία ίκλέγει τδν πατριάρχην.

Μολονότι δύναται νΐ γείνη ψηφοφορία καί ίπί προσώπων τά οποία εύρίσκονται ικτδ τού καταλόγου, τδν όποιον τδ λαϊκόν συμβούλιον παρουσιάζει πρδ τήν γενικήν συνέλευσιν,. ίπειδή δ^ω δέν ίπιτρέπεται ή ίκλογή προσώπων μή ίγγεγραμμίνων (ν τψ παρί τού πνευματικού συμβουλίου κφτασrρωάήντ: καταλόγψ. τά όνόματα^ τών τοιούτων άπαϊτιίται νά ύπάρχωσ; σεσημειωμένα ίν τψ περί ού ό λόγδ καταλόγφ.

Ει περίπτωσιν δέ κα>' ήν ίν τή πρώτη ψηφοφορίφ δέ| ή&ελεν έπιτευχί^ή Απόλυτσ πλειονοψηφία, τάόνόματα τψν τά πλείου ψήφδυ λαχόντων δύο προσώπων κοινοποιούνται διά τοῦ τοποτηρητού εί; τά μέλη τή ^ γενική συνελεύρϊω , καί ούτω γίνεται τακτική δευτέρα ψηφοφορία ίπι τών 8ύο τούτων όνομάτων.

Οί Αντιπρόσωποι δέ τού Ιχνου , οίτινε δέν ή_^ λοψείσθα: παρόντε *ατά τήν δευτέραν ταύτην ψηφοφορίαν,' δύνανται νά διαβιβάσιυσ: τά ψήφου ^των διά δελτίων ένσφραγιστων κα ένυπογράφων, Αποστίλλοντε αύτά πρδ τδν τοποτηρητήν ή πρδ τδν αρχηγόν τού γραφείου τή γενική; συνε εύσεω ..

Αφού τεί^οι τά ψηφοδέλτια έ>:δ ιδιαιτέρα -κάλ-.πη\ αί ψήφο: διαλέγονται διά τού γρμφείου τή γενική συνελιύσεω ένώπιον όκτώ προσώπων ίκ/.εγ> μένων έκ τών μελών τή: είρημένη . συνελεύσεω . ίκ τών όποιων τά μέν τέσσαρά είσ: κληρικοί, τά δέ λοιπά τίσσαρα λαϊκοί. Έν περιπτώσει δέ ίσοψηφια έπί δύο προσώπων καί κατά τήν δευτέραν ψηφοφορίαν, ή ίκ ογέ, ένεργείτα: δ ἱ κληρώσεω .

Άρ>ρ,ν 3. 1Ιερατωί>είση τή ίκλογή . συντάσσεται<Αν*φορά υπογεγραμμένη πορk τών ίν τή συνελεύσει παρόντων καί Απιστίλλιταλ δ:ά τού τοποτηρητού προ τήν υψηλήν πύλην· κατά οί- τά Ανέπά»εν εί&σ.ιένα μετά τήν Ικδοσιν υψηλού διατάγματο , ό πατριάρχη διορίζεται καί εγκαθίσταται.

Άρ^ρον 4. Πρδ τδν ούτω ίκλεχίΜντα πατριάρχην, έάν μέν διαμένη έν τή πρωτευούση, ίκ μέρου τή γενική συνελεύσεω δ:' έπιτροπή . ίάν δέ εύρίσκητα: εί τά ίπαρχια:. δι' έπίτηδε απεσταλμένων πέ ιπετα: προσκλητήριον. Ό ὁέ πατριάρχη λαβών τδ προσκλητί^ιον τούτο, έρχεται εί τδ πατριαρχε ον, κα: μεταρά ε· τήν εκκ-ησίαν τή μητροπό εω , έ ,ώ-.ιον τή γενική συ.ελεύσιω: δίδει τδν Ακόλουθον έπίσημον όρκον **Υπόσχομαι δημοσίφ ένώπιον τού Λ·εού καί ενώπιον τού έθνου , δτ: ίΗ· λω τηρήσει πίστιν πφ δ τό κράτο: καί τδ ε μ ν ο ; καί καταβάλει αληθώ πάσαν προσοχήν καί φροντίδα περ: τήν ακριβή εφαρμογήν τού εθνικού κανονισμού»** . ·

Αμέσω δέ μετά τδν όρκον, ή υπηρεσία τού τοποτηρητού λήγει ο δέ πατριάρχη κατόπιν τή παρά τή υψηλή πύλη γενησομένη: προσκλήσεω , μεταβαίνει απ' Λ^εία ει τά Ανάκτορα, ίν&α παρουσιάζεται ένώπιον τή: αυτού αύτοκρατορική μεγαλειότητο . κα: ούτω Αναγνωριστεί έπ σήμω έρχεται εί τήν υψηλή/ πύλην όπου αγγίζεται ό διορισμό αύτού.

Άρ^ρον 5. Η παράβασι τών βάσεων τών κανονισμών έκ μέρου τού πατριάρχου συνεπάγεται κατηγορίαν κατ' αύτού.

'Apfrpov 6. Τδ δέ δικαίωμα τή κατά τού πατριάρχη κατηγορία ίπιφυλάττεται ει τήν γενικήν συνέλευσιν ή εί τδ πνευματικόν ή λαϊκόν συμβούλιον. Τδ κατηγορούν ή έχον παράπονα σώμα, δυνάμει Αδεία ίκ μέρου τή υψηλή πύλη , ζητεί παρά τού πατριάρχτυ τήν συγκάλεσιν τή γενική συνελεύσεω . Εί περίπτωσιν δέ Αρνήσειυ έκ μέρου τού πα~ριάρχου, τδ πράγμα Αναφίρεται αύΙΗ εί τήν υψηλήν πύλην κα συμφώνω πρδ τήν αίτησιν διατάσσεται παρά τή ύψη' ή πύλη: ή συγκάλεσι γε«ική συνελεύσεω ύπό τήν προεδρείαν τού πρεσβυτέρου των έν τή πρωτευούση ευρισκομένων ίπισκόπων. Ή γενική συνέλευσι έκ τού προσωπικού αύτή , ίξαιρουμίνων τών κατηγόρων καί τών ίχόντων παράπονα, διορίζει ίξεταστικήν ίπιτροπήν συγκειμένην ίκ δέκα προσώπων, ών τά μέν πέντε κληρικά, τά δέ ίτερα πέντε λαϊκά. Η έπιτροπή δέ αύτη. έξακριβώσασα τά κατηγορία ταύτα , Αποφασι-

.ζει διά μυστική ψηφηφορία ήήν τiIv ««ρημόνη* A συνέλευσιν Απευθυνθησομένην έκθεσιν. Έάν U τά έγγραφον' τά ώρι^χον τήν *tipqpivyt* άπόφαβεν καί φέρον τά ύπογραφά τών ύπέρ τή Αποφάσεω ταύ-τη ψηφοφορησάντων *μύφν* τή; συνελεύσεω Αφορά τήν παραίτησιν τού πατριάρχου, παρουσιάζεται εί; αβτδν ήρά τών αρχηγών τών γραφείων τών σιφβου-λίων, οίτινε μιτά τού είρημένου έπισκόπου. μετα-βφίνουσι παρ' αύτφ. Ό M πατριάρχη , έννοών ούτω τήν Αληθή τού έθνου εύχήν, είναι ήναγκασμένο νά παραιτηθή.' Εν περιπτώσε: δέ Αποποιήσεω αύτού, καθυποβάλλεται τδ πράγμα ιι τήν ύφη/.ήν πύλην καί. παύεται.

.Αρθρόν 7. Ό άποσυρόμενο πατριάρχη κατατάσ-σεται εί τήν τάξιν τών ίπισκόπων Ιμαρχασά)' π·>δ αύτδν δi γίνονται 'παρά τού μικτού συμβου/.ίρυ τά νενομσμέν^.

Καθήκοντα τού πατριάμχου τή; Κωνσταντίνου πόλεω .

Άρθρον 8. Καθήκον τού πατριάρχου είναι νά ενεργή συμμορφούμενο πρδ; τά βάσει τών κανον·.-σμών, πρδ δέ καί νά προσέχη καί ίπάγρυπνή ιί τήν ολοσχερή έφαρμογήν άπασών τών ίν αύτοί δια-τάξεων.

Ό πατριάρχη; τά πρό αύτδκ άπ'.υθυνομένα ^Βοθίβει παραπέμπει ιί τδ Αρμόδιον συμβούλιον, f δπω; συζητηθείάα: άποφασισθώσιν. Λογίζεται δi άκυρο; καί ανίσχυρο πάσα έκίΗσι ή Αλλη έγγραφο αύτοΤ έπίσημο διαδήλωσε πιρί ύποθίσεω ήδη Απο-φασισθείση iv iνi τών συμβουλίων, ιάν δέν φέρη αύτη τήν υπογραφήν καί τήν σφραγίδα τού συμβου-λίου έκείνου. Άλλ' ιί κατεπε-.γούσα ύποθέσει , δταν ήναι Αδύνατον ν' άναβληθή τδ πράγμα μέχρι τή τακτική ήμίρα; τή συνεδριάσεω ή νά συγκαλεσθή έκτακτο; συνεόρίασι , δ, πατριάρχη άναλαμβάνων ι. ίαυτδν τήν εύθύνην, δύνατα: μίν οικοθεν νά ένεργήση *τά* ιϊκδτα, όφιίλει δμω νά καταχωρίζή τά λαβόντα χώραν εί; τά πρακτικά καί άναφέρη τδ πράγμα ιί τήν προσεχή συνιδρίασιν τού ε.'ρη-τίνου συμβουλίου πρδ; ίπικύρωσιν.

Άρθρον 9. Ιέ πατριάρχη , πριν ή ύπογράψη τά έγγραφα τών αποφάσεων, αίτινε έλήφθησαν iv τοί ιωνικοί; συμβουλίοι κατά τήν Απουσίαν αύτού, μο-λονότι δύναται νά δηλώση τά έπ' αύτών σκέψει του καί ίνεργήση τήν έκ νέου άναθιώρησιν αύτών, δέν δύναται δμω; ν' άποποιηθή τήν ύπογραφήν του ιί έγγραφα Αποφάσιων, αίτινε άναθιωρηθiiσαι ίπικυρώ-θησαν, ικτδ ιάν θεωρή ταύτα Αντιβαινούσα πρδ τδν κανονισμόν.

Άρθρον 10. Ό πατριάρχη πρδτιίνει εί τά αρ-μόδια συμβούλια καί τά έπιτροπή τήν έκ τή ύπη-'ρισία Αποπομπήν τών Ιερέων, διδασκάλων καί υπαλ-λήλων έκκλησιών, μοναστηρίων κα! νασοκομιίων, τών δποίων ή διαγωγή Αντίκειται πρδ; τδν κανονισμόν.

"Αρθρον 11. *Ό π^νήιάρχη* δέν έχε: τδ δικαίωμα τού άλλάστειν οίκοθιν τδ πνευματικόν καί λαϊκόν συμβούλιον ούδέ τά ύπ* αύτά ύπαγομένα έπιτροπά . Εάν δμεο ίδη τήν διαγωγήν καί πορείαν τινδ ίξ αύτών Αντιβαίνουσαν πρδ τδν κανονισμόν, *κκτί* πρώ-τον μίν ζητεί ίξηγήσει παρά τού τοιούτου συμβουλίου ή παρά τών προέδρων τών ίπιτροπών, κατά δi τήν διυτέραν φοράν παρατηρεί αύτοί τήν παράνομον αύ-τών διαγωγήν καί προσκαλε! αύτά εί τήν τήρησιν τή; τάξεω ' τδ δi τρίτον, έάν μίν τδ ένοχον θεωρού-μενον σώμα ήναι Ιν έκ τών έωνικών συμβουλίων, προτείνει τήν Αλλαγήν αύτοΟ εί; τήν γενικήν συν-έλευσιν ιάν δi πρδκηται περί τίνο τών ίπιτροπών, απευθύνεται πρδ^ τδ λαϊκόν συμβούλιον έκθέτων τού πρδ τούτο λόγου . I

"Αρθρον ï^. Ό πατριάρχη; ώ Ιχων μηνιαίαν έπιχορήγησιν παρά τού ίθνικού ταμείου, πληρόνει τά ίσωτερικά έξοδα τού πατριαρχείου.

Πιρί τοο ταμείου τού πατριαρχείου.

Άρθρον 13. Πρδ έκτέλεσιν^φν Αναγκαίων γρα-φικών ίργασιών τοΟ έθνου - iv τοί πατριαρχείοι . θέλει ύπάρχιι ΐν γραφιίον.

Τδ γραφιίον τοΟτο διαιβέίται ιί; τρία τμήματα, ών τδ πρώτον,Χτδ τμήμα τή Αλληλογραφία , ένασχο-λείτάι ιί; τά παρά τού πατριαρχείου άπ'.στελλόμενα καί πρδ; αύτδ Απευθυνόμινα'έγχοαφά·. τδ δεύτερον, *τδ* τμήμδι τού π: ωτοκόλλου, έργαζιται έπι. τών άφ-ορώντων τά ίθνικά συμβούλια καί τά; ίπιτρδπά έγ-γράφων Α'ι δi τρίτον, τδ τμήμα τοΟ μητρώου, κατα-γράφτε τά ' <ί τδ έθνο; συμβαινούσα; γεννήσει , άποβιώσιι καί συζεύξει . iiΐαύτω; τά διαβατήρια καί λοιπά πιρί ιδιωτικών σχέσεων έπικεκυρωμένα έγ-γραφα καί τά πιρί γιννήσιω;, θανάτου ή γάμων Απο-δεικτικά ίκ τούτου τοΟ γραφιίου ικδίδο,ται.

Άρθρον 14. Τοΰ γραφιίου τών πατριαρχείων υπεύθυνο δι' όλα; τά ίργασια αύτού ύπάρχιι ιί διευθυντή , δστι; ίκλιγδμινο; ΐν τώ λαϊκώ συμβουλίφ, διορίζεται καί έγκαθίστατα: ύπδ τού πατριάρχου, ίκ-τιλών προσέτι καί τήν γραφικήν ίργασιαν τή γενική συνελεύσεω . Επίση όφείλει νά φροντίζη ιί τδ νά στίλλωνται πρδ αύτδν, όπω καταγράφωνται ιί τόν γινικδν κώδηκα τού γραφιίου τών πατριαρχείων, τά Αντίγραφα τών κατέθ πάν έτο iv τι τή πρωτευούση κα: ταί έπαρχίαι συμραιν-,υσών γεννήσεων, άποβιώ-σεων καί συζεύξεων.

'Ο διευθυντή ούτο; πρδ τή άρμεν κή γλώσση, ήν όφείλει νά γνωρίζη ιντί/.ώ;, πρέπει νά ήναι κάτοχο καί τή τουρκική καί γαλλική .

Άρθρον 15. Τδ γραφείον τοΟ πατριαρχείου έχει ίπαρκή Αριθμόν γραφέων, οιτινε όφειλουτι νά γινώ-σκωσι καλώ τήν Αρμένική/ κα! νά έχωσι τιλιία γνεόσει; τή ίδια αύτών ύπηρεσίχ. Ούτοι ώ ίκ τή ύπηρισία; αύτών ιίσιν υπεύθυνοι ίδιφ μίν Απ-έναντι τών ίξ ών ίξαρτώνται σνμβου'ίων καί ίπιτρο-*πών*. γίνε: δέ απέναντι τού δεευθυντού τ·.ΰ γρα-φείου.

Άρθρον 16. 'Οζ ά τά έγγραφα καί άποοε κτ κά τά διδόμινα παρά τού τμίιματο τού μητρώου δέον νά έπικυρώντα: τή σφραγίδ: τού πατρ:άρχου κα: τή υπο-γραφή τού δ.ευθυντού τού γραφείου.

11ιρ: τού πατρ: άρχου τών Ιεροσολύμων.

Άρθρον 17. Ό πατριάρχη τών Ιεροσολύμων είνα: ισόβιο έπί τού θρόνου τού άγίου Ιακώβου, διευθύνει τά ίν Ίεροσολύμοι; κείμενα προσκυνήματα τού Αρσενικού έθνου; καί προεδρεύει τή αδελφότητο τών μοναχών τή; μονή; τού άγιοι Ιακώβου. Καθή-κοντα δέ αύτού είσι τό φροντίζειν καί προσίχειν περί τήν συμφώνω πρδ τά ειθισμένα κα: τού κε:μένουξ κανόνα διεύθυνσ:ν τή είρημίνη μονή *καί τήν* κα-λήν έφαρμογήν τών έν ΐσχύι διατάξεων.

"Αρθρον 18. Ή έναντ ον τών κανόνων καί δ:α-•τάξεων τή περί ή ό λόγο μονή διαγωγή τού πα-τριάρχου θεωρείτεή κατηγορία κατ' αύτού.

'Αρθρον 19. Ή Αδελφότη τών μοναχών τή είρη-μένη μονή ή τδ πνευματικόν καί λαϊκόν συμβούλιον τού πατριαρχείου τή Κωνσταντινουπόλεω δύνανται νά κατηγορήσωσι τόν· περί ού ό λόγο πατριάρχην. Έν τοιαύτη δέ τινι περιπτώσει συνέρχεται ή έθνική γενική συνέλευσι καί έξετάζε: τά Αποδιδομένα αύτφ κατηγορία:, τά όποια δταν εύρη βάσιμου , Απαραλ-λάκτω πρδ τά κατά τδ Αρθρον 6 έν τοιαύτη περι-πτώσει πρδ τδν πατριάρχην τή Κωνσταντινουπόλεω γινόμενα καί Αναλόγω τή περιστάσεω , ή προσκαλεί τδν πατριάρχην τών 'Ιεροσολύμων ει τήν τήρησιν τών καθεστώτων διά κατηγορητηρίου έπιστολή , ή ειδοποιεί αύτδν ν' άπομακρυνθή παραδίβων τδν πατριαρχικόν θρόνον εί τόν έπίτροπσν οώτοΟ, δστι έκλέγεται διά μυστική ψηφοφορία έν τή γενική συνελεύσει λαμ-βανδμενο; έκ τού προσωπικού τή διαλειφθείση Αδελ-φότητο τών μοναχών.

τΑρΙ^ον 30. 'Ε⊡ πιριπτώσιι άποβιώακβ τοΟ πβ^ Α τριάρχου τών Ιεροσολύμων, ή ίδελφδτη τή ειρημένη μονή ,έκλέγει έχ τού προσωπικού αύτή ένα τοποτηρητήν, Vrcijv ει ιχσροΟται παρά τών συμβουλίων τή · ΚωνσΜντινουπόλεω . ·

'Apifcv 91. Ο πατριάρχη τών ιεροσολίμων έχλέγεται. παρά τών ¦ συμβούλιων τρύ *mÿap/tioj* τή Κωνσταντινουπόλεω - άλλ' ή άδελφόξτ, τών μοναχών τών Ιεροσολύμων έχει τδ δικαίωμα τού σιντάσσειν όνομαστικόν κατάλογον χα! γ-,ωμ-.δοτεϊν περί τού βαθμού τή ίχανότητο τών έκλεξίμων προσώπων.

Αμέσώ μετά τόν θάνατον τού πατριάρχου ό τοποτηρητή . σύγκαλεί τήν γενικήν συνέλευσιντών μοναχών, ήτι ', ώ γίνεται έν τή γενική πνευματική συν-"| tXiùott διά "τόν πατριάρχην,τή; Κωνσταντινουπόλεω , συντάσσει όνομαστιχάν χατάλιγον.· δστι δέον νά περιέχη έπτά τουλάχιστον δνόματα. ‹› κατάλογο ούτο δι' ί-.υπογράφου αναφορά τή θεί ημένη άδελφότητο άποστέλλεται ει τό πατριαρχείου Κωνσταν-] τινουπόλεω;.

Άρθρον '2'2. <· ει πατριαρχεία·/ έζλεχθν,σόμενο απαιτείται νà έ/ν, συμπεπ/,ηρωμένον τουλάχιστον τό'-- τριαχοστόν πέμπτον έτο τή ηλικία; το·/- vi ήναι πατρόθεν υπήκοο; τή οθωμανική; χυρερνήσεω χαί ίχ τών έπισχόπων ή ιερομονάχων τή ειρημένη άδελφότητο , ούδέποτε απομακρυνθεί απ' αύτή .

Εκείνοι τού όποιου τά συμρ-.ύλια τού πατριαρχείου τή Κωνσταντινουπόλεω μετεχειρίσθησαν. συναινέσει τού πατριάρχου τών 'Ιεροσολύμων, ει έθνικά υπηρεσία , δέν θεωρούνται ιό άπομαχρυνθέντε; τή; ειρημένη αδελφότητο .

Άρθρον 23. Τό πνευματικόν χαί λαϊκόν συμρούλιον συνερχόμενα ε ετάζουσι τά περί ίχανότσ,το τών έν τφ είρημένφ ονομαστικφ καταλόγφ προσώπων, έξ ών χωρίζουσι τρία ώ έχλέξιμα χα! παρουσιάζουσι τί ονόματα αυτών ει τήν γενικήν συνέλευσιν. ‹1 χατάλογο οέ ό αποστολεί εκ μέρου τή αδελφότητο , ' έπειδή θέλει άναρτηθή έπι τού τοίχου έν τή γενική συνελεύοει. ή γενική συνέλευσι πληροφορουμένη ούτω περί τή γνώμη , ήν έξήνεγκον τόσον η είρημένη άδελφόιη όσον χαί τά διαληφθέντα δύο συμβούλια άναφορικώ πρό του υποψηφίου , έχλέγει διά μυστική χα! απολύτου πλειονοψηφία διά πατριάρχην τόν μάλλον έπι περινοία. παιδεία καί καλή συμπεριφορά διαχρινόμενον.

Αέν έπιτρέπεται ψηφοφορία έν τή γενική συνελεύσει ίπι προσώπου, δπερ εύρίσκεται ίκτό τού καταλόγου τού ίχ τή ειρημένη αδελφότητο έλθόντο;.

Περ! πνευματικού συμβουλίου.

Άρθρον 24. Τό πνευματικόν συμβούλιο·/ σύγκειται ίχ δεκατεσσάρων έμπειρων κληρικών συμπληρωσάντων τό τριαχοστόν έτο τή ηλικία των καί λαβόντων πρδ πέντε ετών τουλάχιστον τό αξίωμα ιερέω ή ιερομονάχου.

Άρθρον 25. Αιά μυστική ψηφοφορία εκλέγεται έν τή γενική πνευματική συνελεύσει τριπλάσιο αριθμό τών μελών τού πνευματικού συμβουλίου, τών όποιων τά όνόματα δι' ένυπογράφου αναφορά παρουσιάζονται ει τήν γενικήν συνέλευσιν. Τή δέ γενική συνελεύσεω; έκλεξάση μεταξύ αύτών διά μυστική ψηφοφορία τόν άριθμόν τών μελών τού πνευματικού συμβουλίου, *ί* πατριάρχη κοινοποιεί διά κοινή; αναφορά τά ονόματα αύτών πρδ τήν ύψηλήν πύλην, καί ούτω έγκαθίστανται καί διορίζονται δι' αύτοκρατορικού διατάγματο .

Άρθρον 26. Τό περί ο·5 ό λόγο συμρούλιον διαλυόμενον όλοκλήρω άνά πάσαν διετίαν εί τδ τέλο τού μηνδ άπριλίου, σχηματίζεται έκ νέου τήν πρώτην τού μηνδ μαΐου. Τά άπολυόμενα μέλη υδέν ^ύνανται vi έκλιχθώσιν αύθι εί τήν δευτέραν περίοδον · ή μετά διετίαν δμω έχλογή αύτών έπιτρέπεται.

Apfrpov 37. (Ηβγ * αρι^μδ τών ancmtf κβρ χι-ω,σάεε ή άλλων, *nixtèn tuXuc^ra»·»* μελών άναβή εί τρει , ένεργείται έχλογή έφων ε τήν θέσιν χύφών. έχ! γενική συνελεϋσεεε . , Μέχρι .δτου ιέ κΑβη χώραν ή έχλογή αύτη,-έν τφ ειρημένω συμβο-Α'φ ζητείται ή ίν πλήρει κατΛτάσει πλειονοψηφία τών μελών αύτοό. " . ·

Άρθρον 28. Καθήκοντα τού πνευματικού συμβουλίου ει'σί · ' v . .

Νί· διευθυνη τά 5ρι,σκευτικά ύποθέσει τού έθνου .

Νά Γπαγρυπνή έπ; τή έκ μέρου τού έθνου ένασχήσεώ: κα! παγιώσεω τών θρησκευτικών αυγού δοξασιών κα! έπ! τή άπδ τή πλάνη διαφυλάξεω τών δογμάτων κα! τών πρεσβευομένων παραδόσεων τή άρμενική έκκλησία .

Νά φροντίζη περ! τή ευπρεπού -χαταστάσεω τών εκκλησιών καί του κ/ήρου.

Νί προσπαθή τόσον διά τήν βιλτίωσιν τή πα^υση καταστάσεω τών χκηρικών. ίσον χαί περί τή έξασφαλίσεω τού μέλλοντο αύτών.

Νά ίπισκέπτηται από καιρού εί καιρόν τά έθν.κά σχολεία χα: νά έπαγρυπνή έπ: τή θρησκευτική διδασκαλία .

Νά φροντιζη πρό μόρφωσιν ικανών καί ά ίων ιερομονάχων καί ιερέων καί ·ά έξετάζη τά μεταξύ τού έθνου άναφυομένα θρησκευτικά διαφορά , δ·.α.λύον αύτά} χαί έξομαλύνον συμφμινω πρό τού έν, Ίσχύϊ κανόνα τή έκκλησία ,

Άρθρον 'W Έν περιπτώσει. καθ' ήν τό πνευματικόν συάβούλιον δέν ήθελε δυνηθή νά διαλύσφ σπουδαίόν *κ* ζήτημα χαθαρώ τήν θρησκείαν άποβλέπον, προσκαλεί τού έν Κωνσταντινουπόλει επισκόπου , ιεροκήρυκα , πρεσβυτέρου χαί ιερεί , έτι δέ έν άνάγκη καί τού εί τά πλησιοχώρου τή πρωτευούση έπαρχ'α ευρισκόμενου επισκόπου , καί συγκροτεί ούτω γενικήν πνευματικήν συνέλευσιν. Εάν δέ κα! ή συνέλευσι αυτή θεωρέ,ση τό περί ού ό λόγο ζήτημα ώ ε ερχόμενον τού κύκλου τή δυνάμεω αύτή . τότε δι' ένυπογράφου αναφορά αποτείνεται πρό τόν μέγαν καθολικόν.

Άρθρον 30. Αί παντό είδου άναφοραί τού πνευματικού συμβουλίου θέλουαι φέρει πάντοτε τήν ύπο- ·,-ραφήν τών περισσοτέρων μελών τού συμβουλίου.

Άρθρον 31. Αί περ: χειροτονία ιερέων άπαιτούμενα: άδεια·., τόσω διά τήν Κωνσταντινούπολή, δσω καί διά τά ίπαρχία . δίδονται παρά τού είρημένου συμβουλίου- αί δέ περί πρεσβυτέρων έν μέν τή πρωτευούση έπίση χορηγούνται παρά τού συμβουλίου τούτου, έν δέ ταί; έπαρχίαι; παρά τού έπ-.τοπίου πνευματικού συμβουλίου.

Άρθρον 32. Ιιάσα ένεριακτ, εφορεία ήτ ήθελε θεωρήσει άναγκαίαν τήν άντικατάστασιν τών ιερέων τή έκκλησία τη . έάν διν ζητά,ση τούτο δ³, ενυπόγραφου αναφορά αυτή παρά τού πνευματικού συμβουλίου, άδειαν πρδ τούτο δέν δύναται νά λάβή.

Άρθρον 33. *ItfmifjKti* χαί ιερεί τών εκκλησιών τή Κωνσταντινουπόλεω διορίζονται παρά τού πατριάρχου, άποφάσει τού πνευματικού συμβουλίου.

Άρθρον 34. Οιαδήποτε εκλογή έν τώ πνεύμα:.χ/μ συμβο'υλίω διά μυστική ψηφοφορία έκτελείται.

Άρθρον 35. "Οπω δυνηθώσι νά έχπληρώνται δωρεάν αί θρησκευτικά! ύπηρεσίαι τών κληρικών, τό πνευματικόν συμβούλιον θέλει συντά ει κανονισμόν πρό βελτίωσιν τή ένεστώση καταστάσεω τών ειρημένων χαί περί τή έξασφαλίσε»; τού μέλλοντο αύτών.

Περ! τού λαϊκού συμβουλίου.

Άρθρον 36. Τό λαϊκόν συμβούλιου σύγχειται έξ είκοσι λαϊκών έμπειρων περί τά έθνικά 'ύποθέσει καί γινωσκόντων τού νόμου τή αυτοκρατορική χυβερνήσεω .

Ἀρθρον^ 37,' Τά μέλη ηο5 λαϊκού συμβουλίου έχ-λέγονται β-.ψϊμεστική χα! άπολύτου πλειονοψηφία; ἰν .τί, γεν-.άή ίθοική συνελεύσε·,· ή <έ·περί τούτου άναφίρά χοινο.τάιχ'ται αί * τήν ύψηλήν πύλην^ παρά τού ■πατριάρχου, χα; ούτω δυνάμει ύψηλού διατάγματο _ _εγκαθίστανται χαί διορίζοντα:.

' ύρθρον 38. 'Απαντα τά μέλη τούείρημένου συμβουλίου ἰνἰ πάσαν διετίαν ε:; τά τέλο τού μηνά άπρ·.λ:ου άλλάσσονται χαί έκλέγονται άντ αύτών νία πατά τήν γερώτην τού μηνά μαΐου- τά περ! ών, δ μτλη μετά δύο έτη θεωρούνται έκλέξιμα, ο! Si άπ'ολυόμενο: ζατή τήν πρώτηκ διετίαν,μ^-QV^t δέν δύν.ανεα: νὰ ίχλεχθώσ: μέλη τοϋ έί,ψημένου συμβουλίου, S«νανται όμω νἰ διορισθώσιν εί πκντί; είδου *) άλλα; ύπηρεσία .

Ἀρθρον 39. 'Εάν tv ἰx των μελών τοϋ είρημίνου συμβουλίου, άνευ έγγραφο*l δηλώσεω* λόγου εύλογοφανού , ήθελεν απουσιάσει τρι ζητά συνέχειαν έχ τοϋ συμβουλίου, γράφεται πρά; αύτά διά τοϋ αρχηγού τοϋ γραφείου τοϋ διαληφθέντο; συμβουλίου έπιστολή, Ἰ; ή ζητείται παρ' αύτού ό περ! τούτου λόγο · ει περ:'πτωσ:ν Si μή άπαντήσεω αύτού, άπ-.στέλλεται αύτιμ χα: δίυτίρα έπιστολή, *Ζι* ή ειδοποιείται οτι, εάν δέν παρευρεθή ε:; τήν προοεχή σ.νεδρίασιν, θέλε: Ίεωρηθή ώ παραιτηθίν. Έάν Si πάλιν Si/ έλθη, -εωρξίται ώ παραιτηθίν.

Ἀρθρον 40. "Οταν ό αριθμό -.ών ίνιχα παραιτήσεων ή άλλων λόγων ίκλιπόντων ἰx τού συμβουλίου μιλών άναβή ει; τρίί , ίχλίγονται ίν γενική συνελεύσε: ίτερα άντ" αύτών μέχρι Si τή άποπερατώσεω; τή; ίχλογή; ταύτη . ζητείται ίν τφ ειρημένω συμβουλίφ ή έν πλήρε: χαταστάσε; πλειονοψηφία τών μελών αύτού.

Ἀρθρον 41. Η υπηρεσία τού λαϊκού συμβουλίου σννίστατα-, ii; τό να διευθύνη τά χθσμ:χά; υποθέσει; τού έθνου . Καθήκοντα δέ αύτού εισι·

Nἰ φροντίζή πει! τή β:λτιώσεω; τή καταστάσεω τοϋ έθνου καί τή; προαγωγή αύτοϋ.

Νά μελετά μετά μεγίστη προσοχή κα: ε ετάζη τά έθνωφελή σχέδια, τά οποία αί ύπά τήν ίποπτείαν αύτοϋ όιατελοϋσα: ίπιτροπαί χαθυποβάλλουσιν αύτώ. ίπ.κυροϋν αύτά ίσάκι κριθώσιν αναγκαία ή προσπαθούν νά εξάλειψη τά κωλύοντα τήν πραγματοποιητιν αύτ'ιϋζ προσκόμματα.

Ἀρ.φοι 42 Τὸ , tip I,μίηον συμβούλιον τά εί αύτά άκινθινομίνα ύποθίσειέ παραπίμπε: δπω σύζητηθώσ:ν ε τήν αρμόδιόν έάιτροπήν, άνευ τή γ ώμη; ·ήί οπο α; εί ούδεμίαν δύναται νά προβή πράξιν. Μολονότι Si δύναται νά άνασκευάζη διά λόγων ισχυρών τήν γνωμοδότησιν τών έπ:τροπών, ώ μή δυνάμενον δμω; οικοθε. νά λάβη καί ικτελέση άλλο τι μίτρον, είναι ύποχρεωμένον νά άναθίτη πάλιν τήν ύπόθεσιν εί τήν πρρσήκουσαν ίπιτροπήν." Ούδεμ'αν δέ ίπιτροπήν δύναται «ά ϋλάξη καί διαλύση, ίάν δέν :δη τήν διαγωγήν αυτή; ά.τιβαίνουσαν εί; τδν κανον:σμόν. 'Οταν Si καταδειχθή τοιαύτε, ή διαγωγή έπιτροπή τίνο , κατά πρώτον μέν ζητεί ίξηγήσει περί τών συμβαινόντων παρά τού προέδρου τή έπιτροπή - τήν δευτέραν δέ φοράν απευθύνει έγγράφαυ παρατηρήσει πρά τήν ίπιτροπήν έχει'νην χαί προαχαλεέ αύτήν εί τήν τήρησ.ν τού νόμου, καί τήν τρίτην φοράν 4λλάσσει μέν ρά μέλη τή έπιτροπή , άναφέρει όΐ τοϋ περί τούτου λόγου έν τή ίκθεσει ήν όφείλει νά χαθυποβάλη ίν τφ τίλε: τή διετία εί τήν γενικήν έθνικήν συνέλευσιν.

Ἀρθρον 43. Τά λαϊκάν συρβούλιον άναφέρεται πρά τήν γενικήν έθνικήν συνέλευσιν, ίσάκι ήθελε θεωρχιε: τήν λύσιν ύλικού τίνο σπουδαίου ζητήματο ώ έξερχομίνη^ τού κύκλου τή δικαιοδοσία αύτού.

Ηερί τών παρά τού λαϊκού συμβουλίου διοριζομένων έπιτροπών καί περί διευθυντών.

Ἀρθρον 44- Γπάρχουσ: τέσσαρε ίπιτροπαί πρά διεξαγωγήν τών περί παιδεία , περ! κοινωφελών χαταστημάτων, περί, διαδικασία χαί,περί μ·.νχστηρ:'ων -υποθέσεων, χαί τρει διαχειριστικοί διευθύνσει , αΓτινε Εκλέγονται παρά' τού λαϊκού συμβουλίου χαί τών όποιων τά μέλήύπηρετούσιν έπί δύο Ιτη, χατά πάν«έτο καθ' ήμισυ άλλασσόμενα καί άντιχαθιστάμενα.

Ιΐρόεδρο; τή έπ: τώϋ διαδικασιών επιτροπή ύπάρχει ό πρωτοσύγκεί.λο. τού πατριάρχου.

Περί τή ίπί τή παιδεία επιτροπή .

Ἀρθρον 45. Ή ίπί τή παιδεία επιτροπή σύγκειται έξ ίπτά εύπαιδιύτών λαϊκών μελών- καθήκοντα Si αύτή ε:σ:

Τ Νά ίπαγρυπνή ίπ: τή ίχπαιδεύσεω κα: τή άνατροφή; τού αρμένικου έθνου

Νά φροντίζη περί τή: ευάρεστου καταστάσεω τών εθνικών σχολείων.

Νά ένθαρρύνη κα: συντρέχη τά σχηματιζομίνα εταιρία πρά ίχκα'^ευσιν χα! ά·.στροφήν τών άρρίνων καί τών χορασίων.

Νά φροντίζη πιρί τή βι/.τώσεω τή καταστάσεω τών διδασκάλων χαί περ: τή; ίξασφαλίσεω; τού μίλλοντ-. αύτών. μορφόνουσα :'κάν-.ΰ διδασκάλου διά τό έθνο .

Νά κατχβάλλη φροντίδα πρά προμήθειαν καταλλήλων διδακτικών βιβλίων Sii τή εΐρημένα σχολεία.

'11 ίπίδοσι τών αποδειχτικών τών ίν ται είρημένα-. σχολά:; σπουδαζόντων, ο «ροσδ:ορ:σμά τών διδακτικών βιρλίων καί περί -,:'ν ίν-.αυσίων ίξετάσεων ίνεργοϋνται διά τή ειρημίνη' επιτροπή . Αλλά οί θρησκευτικά μαθήματα διδάσκοντε όφείλουσ: νά λαμβάνωσ: τά άποδειχτικά αύτών παρά τοϋ πνευματικού συμβουλίου, ώ έπιση κα! τά περί θρησκευτικών βιβλίων χα: ιεροδιδασκάλων υπάγονται εί τήν«δικαιοδοσίαν τού ειρημένου πνευματικού συμβουλίου, διά τοϋ όποιου ένεργούνται κα: α: ,Ήολογικα: έ ετάσ; ;.

Περί τή έπί τών καταστημ,άτων επιτροπή .

Ἀρθρον 46. Η έπ: τώ καταστημάτων έπιτροπή συνίστατα: έ επτά πε.:α:δευμένέ»ν λαϊκών μελιών εζ.-λεγομίνων παρά τοϋ ζ.αιχοΰ τυμρου οιά πλειονοψηφία .

Καθήκον τή; επιτροπή ταύτ,,; είναι νά έφορίύη ίφ απάντων τών ίν Κωνσταντίνου.τόλε: ενρισχορένων ίθνικών καταστημάτων κα: έπ: τή: ό.οιχήσ,ω. τών άναγομίνων αύτοί κτημάτων εν γίνε:, ροντίiο,σχ κα: π:ρί τή τακτοπο:ήσεω; αύτώ*

Ή ειρημόνη ίπ:τροπή θέλε: φροντιζ:: ει το νά ύπάρχωσιν ο: ΐδιοχτητικο! τίτλο: απάντων τών ίθνικών χτημάάων επίση καί τά αντίγραφα τών :ό οκτητιχών έγγραφων απάντων τών έν τε τή πρωτευούση κα: τα: ίπαιχία:; κειμένων ίθ.κών κτημάτων θέλουσ: διά τή έπιτροπή ταύτη συναχθή καί φυλαχθή έν τ<μ γραφείω τού πατριαρχείου.

Ούδεμία πώλησι; εθνικών κτημβεων δύναται νά γείνη άνευ τή είδήσεω τή; ειρημένη έπιτροπή . τή συνα:νέσεω τοῦ λαϊκοῦ συμβουλίου καί τή δι επιθίσεω τή; σφραγίδο; τού πατριάρχου επικυρώσεω; αύτού.

Κατά συνέπειαν τών προειρημένων, τό σύστημα τή ίπί τών δ^ιχών χτημάτων ίπιτροπεία (Γεβλ:γ;ίτ) χαταργείταΙ διά τά άρμενιχάν έθνο .

'Ανευ τή γνώσεω τή έπιτροπή ταύτη καί τή συγκαταθέσεω τού λαϊκού συμβουλίου ούδενό είδου εί τε τήν Κωνσταντινούπολιν κα! εί τά πίριξ οικοδομή ή έπισκευή δύναται νά γείνη.

Ή έπιτροπή αδτη έποπτεύει έπί τών διευθυντών τού λογιστικού, τών διαθηκών, τού νοσοκομείου καί ίπί τή; διευθύνσεω τών ίνοριααών έφοριών, ζητοϋσα παρ' αύτών κατά ώρισμένα; έποχά λογαριασμού , του όποιου; θέλει διαβιβάζει εί τό λαϊκάν συμβούλ-.ον.

Ή περί ή & λόγο έπιτροπή δύο μήνα πρδ τοῦ νέου έτου θέλει λαμβάνει πληροφορία παρά τών διευθυντών τού λογιστικού περ, τών εισοδημάτων χαί

τ&ν δαπανών τού ἐλιυσορένσυ καί ούτω συν- τάσσουσσ προϋπολογισμόν θέ/t: ύποβάλ)··. αύτόν ιί; it λαϊκόν συμβούλιον.

Πιρί τή; δικαστική; ἐπιτροπή;.

"Αρθρον 4Ĩ. Η δικκστική ἐπιτροπή σύγκχιτάν ἐξ οχτώ ἐμπκίρων κχί ἐγγάμων μκλών, φυμπληρωσάντήιν το τισσχρσκοστόν «το'ί τή ήλικίκ; των. xai ήών όποιων τά μέν *tiaaof,»* λ«μβάνοντ«ΐ ἐκ τού χλήρου, τά δέ λοιπά τίσσαρα/ίχ τού λαού. Άπαντα τά μέλή ταύτα, οιαττλτβντα υπό τήν προ«δρ«:αν τού πρωτοσυγκέλλου τού πατριάρχου, «χλέγοντα: παρά τού μικτού συμβουλίου διά πλιιονοψηφίκ;.

Η ἐπιτροπή αυτή i ομαλύντι'τά; οίκογενιιακά; διαφορά; χαί ;>«ωρεί τά; ρταρά τή; υψηλ'ή; πύλη; ιί; τό πατριαρχείου παραπεμπομίνί; οίχα . Τά; *δέ ΐίχαj τά imtai iiv δ· χατφι* νά διχάση, ἐάν μέν αύταί ώσι πνευματιχαί, πρό; τό πνευματικόν συμβούλιον, ἐάν '•δέ ΰλιχαί. πρό; τό λαϊκόν σφρούλιον, ἐάν δέ ἀνάγωνται ,ί;—ήμφοτέρχ; τά κατηγορία; ταύτα;, παραπέμπει ήτιοΛ γμένω πρό; τό μικτόν συμβούλιον.

Ή δίκη ή θ.ωρηθείσκ ἐν τή ἐπιτροπή ταύτή δύναται, κατ' αίτησιν τού χαταδικασΠέντο , νά ἐχκλ/,θή ενώπιον ενό τών είρημίνων δύο συμβουλίων.

Περί τή; ἐπί τών μοναστηρίων ἐπιτροπή;.

'Αρθρον 48. Επειδή τά μοναστήρια ἀποτελούσιν εθνικήν περιουσίαν, ή διοίκησι; χαί ή ἐπ' αύτών ἐποπτεία. ώ ἐπίση; χαί ή ἐξέλεγξι; τών εισοδημάτων χαί τών ἐξόδων αύτών ανάγονται εί; τά δικαιώματα τού ἐθνου . 'Επειδή δέ ἐκαστον μοναστήριον πρέπει νά ἐχφ ίδιον σύστημα, τό διά τή; ἐνώσεω τού πνευματικού καί λαϊκού συμβουλίου συγκροτούμενου μικτόν συμβούλιον, λαμβάνον ϋπ" δψιν τά σκέψει τή; κοινότατο ἐκάστη μονή καί τά; τή; μοναστηριακή ἐπιτροπή;, συντάσσει τά; δεούσα; οδηγία; ἐπικυρουμένα παρά τή; γενική; συνελεύσεω;.

Άρχα: θεμελιώσει; τών περί ιόν ο λόγο; όδηγιών.

1. Εκαστου μοναστηρίου η ιδιαιτέρα διοίκησι; ανάγεται εί; τήν αδελφότητα τού μοναστηρίου εκείνουτό δέ διχαίωμα τού ἐξασκείν ἐποπτείαν διά τή; ἐπί τών μοναστηρίων ἐπιτροπή; ἐφ' απάντων τών μονχυτηρίων ανήκει ^εί; τά συμβούλια τσύ πατριαρχείου.

2. Ό ήγούμενο ἐκαστου μοναστηρίου ἐκλεγεται παρά τή αδελφότητο τού μοναστηρίου ἐκείνου μεταξύ τού προσωπικού αύτή καί ἐπικυρούται παρά τού πατριάρχου τή συναινέσει τού μικτού συμβουλίου τού συγκροτουμένου διά τή ἐνώσεω τών συμβουλίων τού πατριαρχείου. Ό ηγούμενο; δέ πρέπει νά ήναι ιερομόναχο , ύπήκοο ό&ωμανό; καί συμπληρώσα; τό τριακοστόν πέμπτου ἐτο τή ηλικία; του.

3. Επειδή άπαντα τά μοναστήρια όφείλουσι νά συντελώσιν εί; τήν ἀνάπτυξιν τών ήθικών συμφερόντων τού ἐθνου , ἐκαστον αύτών, ἀναλόγω; τών δυνάμεων του, θέλει ἐχει ιερατικήν σχολήν, βιβλιοθήκην, τυπογράφειον, νοσοκομεΐον καί άλλα τοιαύτα εθνωφελή χαθιδρύματα.

Η ἐπί τών μο-αστηρίων ἐπιτροπή, συγκειμενη ἐ ἐπτά μελών, εκλέγεται διά πλειονοψηφία; παρά τού λαϊκού συμβουλίου· καθήκον δέ αυτή; είναι νά ἐποπτεύη ἐπί τή ἐχτελέσεω; τών διατάξεων χα! κανόνων ίκάστου μοναστηρίου, ἐξετάζουσα τού; πόρου καί τά εισοδήματα αύτών καί ἐξελίγχουσα καί τακτοποιούσα τά; δαπάνα; των.

Η ειρημένη ἐπιτροπή, πρό ἐκπλήρωσιν τή ἐφ' ἐνό ἐκάστου τών μοναστηρίων ιδιαιτέρα; αύτή διευθυντική ύπηρεσία , ἐκλέγει τά ἀπαιτούμενα πρό τούτο πρόσωπα μεταξύ τή ίδελφότητο τού σχετικού μοναστηριού· τά πρόσωπα δέ ταύτα, ύπό τήν προεδρείαν τού ήγουμένου τού. μοναστηρίου ύπαγόμενα, διοικούσι τό μοναστήριόν των συμφώνω πρό τά ιδιαιτέρα οδηγία , διδοντα εί; ώρισμένα ἐπ-.χά; λογαριασμόν εί; τήν ιίρημένην ἐπιτροήιήν.

Πέρ: τή; λογιστική; δτευθόνσιω;.

"Αρθρον 49. Π ἐπί τού λογιστικού δκύθυνσι; σύγκειται ήζ επτά ἐμπειρον προσώπων, ἐχλεγομένων ἐν τώ λαιχφ συμβουλίφ διά πλειονοψηφία . Κκθήκον αύτών είναι ή διεύθυνσι; τού ἐθνιχού ταμείου, χαί ή ἐξέλεγ ι; τών λογαριασμών αυτού..

Πόροι τού ήαμείου τούτου içotv· Π γενική συνδρομή, αί πρόσοδοι τού γραφείου τού πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεω ηά: τά ίνευ προάβιορισμού τού μίροιε; ·τή; .δαπάνη; αύτών ἐν ρνόματι τού .ίθυφυ: γινόμενα ηληροδοτήμΐτα -καί δωρήματα.

Αμπάναι δέ αύτού είσιν αί ἐξή;· Τά συνήθη ἐξοδά, τού γραφείου τού' πατριαρχείου· ή εί; τά υπό τήν δαύθυνσιν τού πατριαρ/εύ ν εύρισκέμενα εθνικά καταστήματα καί τά; ἐνδεεί τών ἐκκλησιών κοινότητα; χορηγηθησομίνη συνδρομή καί τά λοιπά ευμβησόμενα διάφορα ἐξοδα.

Οί διευθυντ»; ούτοι, τή ειδήσει τή; ἐπί τώνἐ.'ν.κών καταστημάτων ἐπιτροπή; χαί τή· συναινόσει τού λαϊκού συμβουλίου, εισπράττουσιν άπαντα τά ανωτέρω ιίσοδήματα καί ύιληρΜνουσι τά; περί ών ό λόγο; δαπάνα;. Κρατούντε; δέ κατά τήν νεωτέραν μέθοδον τού; λογαριασμού τού ἐθνιχού ταμείου, τού όποιου ή διεύθυνσι; είναι ανατεθειμένη εί αύτού;, παρουσιάζουσιν εί; ορισμένα; ἐποχά εί; τήν ἐπί τών καταστημάτων ἐπιτροπήν τό ἀναγχαίον βιβλίον τό βιβλίου τούτο, ἐξελεγχίΗν καί ἐγκριθέν ἐν τή ειρημένη ἐπιτροπή, καθυποβάλλετκι εί; τό λαϊκόν συμβούλιον.

Περί τή; ἐπί τών διαθηκών διευθύνσεω;.

'Αρθρον 50. Ή ἐπ: τών διαθηκών διεύθυνσι; σύγκειται ἐξ ἐπτά προσώπων, ἐκλεγομένων απάντων διά πλειονοψηφία; ἐν τώ μικτώ συμβουλίω, καί ιόν τρία εισ: κληρικοί, τά οέ ἐτιρα τέσσαρα λαϊκοί.

Καθήκον τών διευθυντών τούτων «να: ή διαχειρισ: τών ο;à διαθηκών πρό; τά ἐθνο γινομένων κληροδοτημ&ων κα: \ φροντί; πιρί νή νομίμου ἐκ· τελίσιω τών δρων τή ξιαίΗριη συμφώνω πρό τήν ΐϋγ|(ν κα: τά άποφάσιΐ τοΰ διαΙΗτου.

Αί ιοια:τ<ρα: περί τί4 τών διαρκών δΐΐυ^ένσιω κναγκαία: άδηγία:, λαμ,ιανομίνη υπ δψιν τή τ« γνώμη τών ίίρημένων δΐϊυ^υντών καί ιή ἐπ! τών καταστημάτων ἐπιτροπή , συντάσσοντα: ἐν τώ μ.κτώ συμ£ουλί<ρ χα! ἐπικυροΰντα: παρχ τή γ<ν:κή συνιλιύσιω .

δαυί*·υντα: ούτο: τά ,ΐ.ρλίον τών λογαριασμών τών ἀφορώντων τήν ύπηρ<σίαν αύτών παρουσιάζουσιν ιί ώρισμένα ἐ-ποχά τήν ἐπ: τών καταστημάτων ἐπιτροπήν. ίήτι , ἐξβλἐγξασα αυτό, ἐπικυροί κα! καϊ»•Μοβάλλέι ιί τά λαϊκόν συμμού*ιον.

Ηερ! τή; δ:ιυί>ύνσ«ω τού νοσοκομείου.

Άρθρον 51. Q: δ:·υ>>ντα! τού νοσοκομιίου ΐίσίν ἐννέα, ών ο: δύο ιατροί. ἐκ τών ἐχόντων δίπλωμα· ἐκλέγοντχ δέ απαντε διά πλε:ονο*ψ\φία παρά τού λαϊκού συμρουλίοιΛ

Καθήκοντα τών διευθυντών τούτων ιίσί Να ἐποπτεύω^ι τόσον ἐπ! του εθνικού νοσοκομείου όσον κα: ἐπ: τών κτημάτων κα! ιδιαιτέρων αύτο·> εισοδημάτων, κα! διευθύνωσι δ:4 τού προϊόντο αύτών κα! τή συνδρομή /ού εθνικού ταμείου τδ είρημένον νοσοκομείον.

Τδ νοσοκομεΐον τοΟτο ΒιαιρεΘήσετα: εί τεσσαρα τμήματα* πτωχοκομείον, γηροκομιίον, φρενοκομείο** κα! ὀρφανοτροφεΐον Θέλει δέ καταβληθή ρρτντί; περί τήν συμφώνω πρδ του; κανόνα τή ιατρική κα! τή υγιεινή; κατασκευήν κα! διεί»Θυνσ·.ν τών είρημένων οικοδομών.

Οί περί ών ό—λόγο διευθυνταί είσιν υπεύθυνο: απέναντι μέν τή ἐπί τών ἐθνικών καταστημάτων ἐπιτροπή ΐΗ τήν ἐνατεθείσαν αύτοί διεύθυνσιν,

Απέναντι δέ τή έπι τή · παιδείάζ έπιτροπή διά τά Αφορώντα τήνΆχπαίδευσιν κα! τήν Ανατροφήν'τά δέ πρακτικά Αυτών χαθυποβάλλουσιν ε»; ώρισμένα έποχά ε:; τά; είρημένα επιτροπό .

Περ .τών ένοριακών ή έχχλησ:αΌτ.:χών έφορειών.

Άρθρον 52. Αί ένοριαχαί έφορείαι, συγχίιμίνα: άΛλδγώ τών διαφόρων μερών, έκ 5 τούλάχισίρ* ή τδ π-.ζύ-έζ. 10 μίλών, έχο ζσι καθήκον νά θιωρώσι τά έθνιχΑ ύποθίσει τών ει Α , άνάγονται-υχοινο-. τήτων νά διευθύνωκ τήν εκκλησίαν κα! τδ σ/ολεΐον τή κοινότητά έχε*/· νά περιθάλπωσι τού πχωχίρ αύτή - νά διαλλάττωσι τά διαφερόμενα μέρη! έξιτίη "ζηνσα: τά; μεταξύ τή χοίνότητο έγειρομίνα διενέξει - νά φρον'τίζωσι πιρ: τού καλλωπισμού τον ναού τή χοινότητο κα! περί σύστάσεω σχολείων τών Αρμένων χαί παρθεναγωγείων, , καί νά ,χορηγώσι συνδρομήν πρδ τά ένδεεί οιχογενε α τή σχετική •χοινότητο .

Άρθρον 53. Ιιάσα ϊνορεια έχε: ταμεί-.ν ύπαγόμενον ύπδ τήν διεύθυνσιν τή ίνοριακή; αύτή έφορεια .' Πόρο: τού ταμείου τούτου εΐσίν- Ή ύπδ τή; ηανότητο διδόμενη ειδική τη συνδρομή· τά εισοδήματα τών κτημάτων τή εκκλησία καί τού σχολείου- αί είόπράξει τή έχχλησία χα! τά διά διαθήκη ή Αλλω πωξ γινόμενα δωρήματα καί λοιπά. Δαπάνα: δέ αύτού ιϊσ: · Τά έξοδα τή είρημίνη έκκλησία χαί τού σχολείου καί αί ει τού πτωχού χορηγηθησόμεναι. σύνδρομα!.

Έάάστη ϊνοριακή ίφορεία όφείλει νά καταγράφη ταχτικώ έν ΐδιαιτέρφ χώόηκι τά ονόματα τών γεννωμένων, Αποβιούντων καί συζευγχυμίνων έν τή κοιχνότητι ει ήν*ίνήΧε:.,

Άρθρον 54. At είρημένα: ίφορίιαι, πρδ ίχπλή, ρωσ-.ν τή: αποστολή των, επειδή θέλουσι^έχει-απ' εύθεία σχίσει μετά τών ανωτέρω μνησθιισών^έπ:-, τροπών, Απευθύνονται διά μέν τά περ: σχολείων πρδ; τν,ν έπι τή παιδεία έπιτροπήν, διά δι τά περί διευθύνσεω πρδ τήν ίπί τών έθνικών καταστημάτων ίπιτροπήν, διά οέ τά δικαστικά πρδ; ιήν έπί τών διαδικασιών επιτροπήν, καθυποβάλ/.ουσα: ει αύτά; καθ ώρισμένα; έποχά τά; έκαστη αύτών Αναγομένα; ύποθίσει .

Άρ 'ρον 55. Εκαστη ίνοριακή Αφορεία εκλέγεται παρά τή κοινότητ- τή ει; ήν Ανάγεται ίχιλησία - πί δέ ό συμπληρώσα τδ εικοστόν πέμπτον έτο τή ήλικία του καί μή ών. κατά τδ 67 άρθρον, δικαστικώ έστερημένο τού ίκλογικού δικαιώματο , δικαιούται νά λάβη μέρο εί τήν ίκλογήν τή; ίνοριακή; ίφορεία .

Άρθρον 56. Αί τά καθήκοντα καί τά; πράξφι τών ίν-.ριακών ίφορειών όρίζαυσαι καί διαγράφουσαι. Αναγκαία: όδηγίαι συντάσσονται τή ειδήσει τού πνευματικού χαί λαϊκού συμβουλίου. Τά μέλη τών Ανοριαχών. τούτων ίφορειών, ύπηρετούντα ίπί τετ^μετίαν, Αντικαθίστανται δι" ίτίρων κατά τήν πρώτην ήμέραν τού πέμπιου έτου , δυνάμινα νά ίκλεχθώσι καί αύθι .

Άρθρ-.ν 57. Ή γενική συνίλευσι; σϋγκειται έξ εκατόν τεσσαράκοντα μελών.

Τών μελών τούτων διαιρουμένων «ί τρία τμήματα, τά μέν ίπτημόριον αυτών, ήτοι τά είχοσιν έξ αύτών, άποτελούιι τδ πρώτον τμήμα, πιριλαμβάνον τού παρά τού χλήρου τή Κωνσταντινουπόλεω ίκλεγομίνου κληρικού . Τά ιέ δύο έβδομα, ήτοι τεσσαράκοντα μέλ>„ Αποτελούσι τδ δεύτερον τμήμα, περιλαμβάνον τού *in* τών έπαρχιών ίλιυσομένου Αντιπροσώπου τοθ έθνου . Τδ δέ τρίτον τμήμα, Απαρτιζόμενον έχ τών τεσσάρων έβθόμων τού όλιχοΟ Αριθμού, ήτοι έξ δγδοήχοντα μελών, περιέχει τού παρά τών έκκλη-ΑσΛστιχών ενοριών-τή Κωνσταντινουπόλεω έκλεγομίνου Αντιπροσώπου .

Άρθρον 58. 'Ίισαύτώ · καί :α μέλη τοδ κνιυματιχού χαί λαϊκού συμβουλίου περιλαμβάνονται έν τή! γενική συνελι'ύσιι! Αλλά ιάν δέν έκλε^θώσ: μέλη τή είρημένη ιλνελεύσεω . δέν ίχουσι τδ δικαίωμα τοδ ψηφοφορε'ν έν αύτή.

'Αρθρο* 59. ,Ή γενική συνέλευσι 5έν δύναται νί συνεδριάση, έάν δέν ύπάρχωσ: π^όντα τά πλιίω τών μελών αύτή ,' *Ι(κ·.* τούλάχιστον τά έό^ιήκοντα χαί έν.

Άρθρον Hit. Κάθήχοντα τή γενική;· συζελιύσεώ είσιν·

Ή «χλογή τών Ανωτέρων λειτουργών τού έθνου , οίον τού πατριάρχου τή Κωνσταντμιόυπόλ.'ω χαί τού καθολικού, ώ; επίση -χά! τών *μιΐών* τού πνευματικού χάί λαϊκού συμβουλίου.

Ή έπ: τών πράξεων τών είρημίνων συμ,ίουλίων *gimnala.'*

Ή διάζ.υσ:; κα: έξομάζ.υνσι; ύποί'έσεων, αΐτ-.νε . Ανατεθείσα: τι τά είρημίνα συμβούλια δέν ήδυνήθησαν νά διιξαχθώσι παρ' αύτών χαί

Η Απδ πόση παραβάσεω διαφύζαξι; τού παρόντο κανονισμού.

Άρθρον 61. Η γ:ν:χ>, τυνέ*υσ·. συγκαλεΐται, χατά τά Ανίκαθιν ειθισμίνα, άπα χατά διιτίαν *πιρί τά τέλη τού μηνδ άπρλιου- α) "Οπμ άχροασαμίνη τή περί τών έργασιών τών δύο παρελθόντων έτών έχθέσιι , έπιθιωρήση χαί έξελίγξη τού , λογαριασμού τών τή ειδήσει τών ώρισμίνων αύτή υπαλλήλων είσπραχθίντων χαί δαπανηθίντων χρηματικών ποσών, χαί, έχλέξασα Ακολούθω τά μέλη τών δύο έθνικών συμβουλίων, Αποφασίση τά πιρ! τή; οιαχειρίσεω τή ίθνική συνδρομή; χατά τήν ίπομίνην διετία,ν·'κλειτα: δί μιτά δύο μήνα . Εν τή συγχαλέσει ταύτη "τή έθνιχή; συνιλεύσεω τά μέλη τών είρημένων δύο συμβουλίων, όταν ήνα: μέλη χα! τή γενική συνελιύσεω , δύνανται νά συζητώσιν έπ: ,-.αντό ζητήματο,, άλλ' έχτδ τού πιρ! συνδρομή; χαί περί έχ'ογών. εί αύοιμιαν άλλην ύπόθεσιν δύνανται νά γνω οδοτώσι. β'Ι "Οπω λάβη μέρο ει; τήν ίκλογή·ι τού καθολικού, γ') Όπω ίχλέξη τού πατριάρχα τή Κωνσταντίνου πόλεω χαί τού Ιεροσολύμων, δ'ύ "Οπω έξομαούνη τήν τυχόν μεταξύ τών είρημένων .συμβουλίων ή μεταξύ αύτών χαί τού πατριάρχου προκύψασαν διαφοράν έν τή περιπτώσε: δέ ταύτη τά διαφερόμενα μέρη, καίτοι δυνάμινα νά χάμωσι τά πιρ: εαυτών εκθέσει των, γνώμην δμω δέν δύνανται νά δώσωσ: καί <Ί ό αν .πρόχηται νά ψηφισθή, άνευ τή; παραβλάψεω τού κανονισμού, ζήτημά τ: τδ όποιον έξαρτάται έχ τή γνώμη καί τή άποφάσεω τή γινιχή συνελεύτεω . Αλλά πρί τή συγχαλέσιω τών τοιούτων έκτακτων γενικών συνελεύσεων Απαιτείται νά χοιναποιήται ό λόγο τή συγκάλίαεω αύτή πρδ τήν ύψηλήν πύλην χα! λαμβάνητα: ή έπ! τούτοι άδεια αύτή .

Άρθρον 62. Τήν γενικήν συνέλιυσιν. συγχαλε ό πατριάρχη τή συγκαταθίσει τού ένδ τών δύο συμβουλίων, πνευματικού ή λαϊκού, ή κατ' αΐτησιν τών περισσοτέρων μελών τή γενική συνελεύσεω - άλλά, καθώ έν τφ προηγηθέντι άρθρω είρηται, εί τοιαύτα έκτάκτου συγκαζ.ίσει Απαιτείται πάντω ή άδεια τή κυβερνήσεω πρδ ήν έκτίθιται ό περί τούτου λόγο .

Περί τή έκλογή τών πνευματικών μελών τή γενική συνελεύσεω .

Άρθρον 63. Ό έν Κωνσταντινουπίλε: ευρισκόμενο; «λήρο , κατά πρόσκλησιν τού πατριάρχου τών "Αρμενίων, εί τδ τέλο τού μηνδ Απριλίου συνερχόμενο έπί τδ αύτό, έκλέγει έκ τών μή έχόντων θίσιν εί τά έπάρχια , συμπληρωσάντων δέ τδ τριαχοστδν έτο τή ήλικία αύτών καί πρδ πέντε έτών ει ιερεί ή. ίερομονάχου προχειρισθίντων καί τών ύπδ ούδε-

ptav οἰχη·^(«ὑρ:σκομένω> επισκόπων,, ιερίων· ἡ *:tfi*-μονάχων, τά χληρικά μίλή τή: γενιφ,ή; συνελεύσεω διά μυστική ~ψηφοφορία .

. 'Αρθρ ν 64. Η περίοδο; τών ανωτέρω πνευματικών μελών είναι δεχαεῖή , 'ζλλασσομίνου χαί·Αντιχαθισταμίνοῦ κατά διετίαν τοθ πέμπτου αὐτών· χατΑ Ϊέ τά πρώτα όχτώ «τη ἡ ἀπόλυσι; χαί Αποχώρησι; τοθ πεμπτημορίου τούτου ινέργηθάίσετα: διάψαχνούτόσον δέ τά *1·Α* τή; τοιαΛη κληρώσεώ Wov χαί τά μ«τά τήν ο«κα«τίαν ί «ρχόμ«να μέλη δύνανται νά ἱκλεχθώσ: καϊ-αὐθι;.

»

11«ρ : τοὺ τρόπου τή; ἱκλογή^ τών λαϊκών •μελών τή; γενική *1·Αΰ «ὑσεωφ.*

Ἄρθρον 65. Βάσι; τοὺ ἱχλογιχοὺ β:χαιώματο^ θ«ωρι(τα: η πρό τά έθνο συνδρομή χάι ή προσωπική ϊχανότη .

Η' εθνικέ, συνδρομή τότ« μόνον συν«πάγ«ται τήν απόλαυσιν εκλογικού δικαιώματο , όταν, λόγιο γινική συνδρομή , διδη τι κατ έτο «ί τά έθνο ιββομήχοντα πέντ« τουλάχιστον γρόσια.

Προσωπικήν δέ ικανότητα πρό/ έχλογήν *χέχτην*-ται Ο: έν τοί γραφείοι χαί άλλαι ὑπηρ«σία: τή κιψιρνήσ«ω; διατελοὑντ« · οἱ δόχτορε; χαί οί συγγράψαντ«; ἱπωφελή συγγράμματα οἱ καθηγητα! τών σχολείων κα! οἱ ὠφελήσαντε; τά έθνο .

"Αρθρον 66."Of τουλάχιστον τά εικοστόν πέμπτον ίτ ; τή ηλικία , αὐτών συμπληρώσαντε Απολαῦουσ: τοὺ ἱκλογικοὺ δικαιώματο , άλλα όφείλουσι νά ώσιν υπήκοο: τή όθωμαν.κή κυβερνήσεω .

"Αρθρον 6«. <·ί δικαστικώ «σπρήμίνοι τοὺ έκλογικοὺ δικαιώματο ανάγονται «ί . τέσταρα; τάξει - *ζ'ι* <>: κατά τόν ποινικόν κώδηκα τοὺ κράτου συνεπ«:α ἰγχλήματό; τίνο ἀπολίσαντι ισσβίω τά πολιτικά χΰτών δικαιώματα, μή Οἱ καταχφασταί ἀπο-*Iτ*χθινός; π«ρί τήν διεύθυνσιν ίθνικών πραγμάτων κα: χατχόικασίΗντ·; παρά τών ιθνικών συμβουλίων ει; τά νά μή ώσ: παραοικτο: «ί έθ.-.χά ὑπηρ«σία · γ'ι Ο: ὑποβληθίντε παρά τών δικαστηρίων «ί σωφρονιστικά; ποινά , τών όποιων ή προθεσμία «ισέτι δέν έληξε, κα: δ') οι «νίκα παραφροσύνη έστερημίνοι τών προσωπικών δ:κα:ωμάτων, κα! τών όποιων ή έντίλ-ή; :αο·.; δέν «πιστοποιήβη χατά,τού; νόμου .

Ἄρθρον 68. Εκλέξιμο: θεωρούνται έχ τοὺ έθνου τιάντε; όσο:, ὑπήκοο. τή οθωμανική χυβιρνήσ<ω δύτε , συνρπλήρωσαν τά τριαχοστόν έτο τή ήλιχία των, είσ:ν ειδήμονε τών νόμων τοὺ κράτου κα: έμπειροι π;ρ! τά εθνικά πράγματα, καί μή ιστερημένοι. κατά τά 67 άρθρον, τοῦ έχλογικοΟ δικαιώματο . Αλλά τά έπτά τούλάχιστον τών παρά τών ένοριών τή Κωνσταντινουπόλεω ἱχλεχθησομίνων όγδοέ,κοντά μ«λών ἀπαιτίῖται νά ώσιν ίκ τών φιρόντων βαθμόν.

Περί τή ἱκλογή τών διά τήν γ«ν:κήν συνέλευσιν έχ μέρου τών ένοριών τή; Κωνσταντινουπόλεω χαί τών έπαρχιών ἱχλεχθησομένων μελών.

Ἄρθρον 69. Τδ μιχτόν ~συμβούλιον, δπιρ σχηματίζουσ: τά κατά πάσαν διετίαν χατά τήν πρώτην τοὺ μηνά φεβρουαρ ου συνερχόμενα δύο συμβούλια, ^πνευματικόν κα!· λαϊκόν, θίλιι συντάσσει μετά τών Αρχηγών τών γραφείων τών έπιτροπών ἰδιάίτ«ρον κατάλογον, δι' οὐ νά διανίμηται κα! όρίζηται κατ' αναλογίαν ό Αριθμό τών παρά τών κοινοτήτων τών ένοριών τή Κωνσταντινουπό «ω καί τών έξω μερών έκλεχθηοομένων Αντιπροσώπων. Ει τοὺτο δέ, συμφώνω πρό τόν ίν τφ γραφ«ίφ τοὺ πατιιαρχίιου εὑρισκόμ«νον γενικόν χώδηχα τή χαταγραφή , θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' όψιν διά μέν τά έπαρχια; ή Ανδροπληθὺ τών κατοίκων, διά δέ τήν Κωνσταντινούπολή ό Αριθμό τών ίν ἱκάστη συνοικίφ ευρισκομένων ἱκλογέων οὕτω-δέ ό πατριάρχη θέκβι κοινοποι«ΐ «ι τα *iixi'.a μέρι^-τόν* αριθμόν τών αντιπροσώπων, τοὺ - όποιου; θέλουσιν έκλέξει.

-•Τών ἱκλεγέντων μελών ή περίοδο διαρκε! έπί δέκα έτη ! χατά πάσαν δέ δ:«τι'αν, τόσον τά πέμπτον τών έχ τών έξ» μ«ρώνϋσον χαί τά τών έχ.τή; Κωνσταντινουπόλιώξ ιπλε^ίντων Αντιπροσώπων ταϋ ιθνοχ θέλει Αλλάσσεσθαι χα!. Αντικαθιστάσθαι- 'U; πρδ τόν διορισμόν ιέ· τοὺ μέρου , τά όποιον θχέχλέξη τά . πιμπτημόριον τοὺτο, θέλει ινεργ«!σθα·. χατά πάσα» διιτίαν τά σύστημα τή π«ριτρθπή μ«ταξὺ τών διαφόρων Κοριών χα! ιίταρχνών καφά τά πρώτα όμω οχτώ έτη ή, άντιχατάστασ-. τών μελών θέλε: όρισθή ήχα! ιν«ργτ,ί>ή διά λαχνοὺ, ί'π! τή> όρφ όμω ώστ«, <άν χατά τινα συνο'ικίαν ό αριθμό τών ἱκλογέων ή χατά τΚ'α ἱπαρχίαν ό πληθυσμό; ών κατοίκων ήθελεν αὐξηθή έ, μιιωθή, θέλ«: λαμράν«σθα: υπ' όψιν ά άριθμά ·τών υπαρχόντων κα! άναλόγω , θέλ«:> προσδιοριζ«σί»α: ό αριθμό; τών ἱκλιχθησομένων μικών Β Η δέ ἱκλογή μελών «ί; τήν θίσιν άλλων άποβιωσάντων τ, παραιτηθίντων θέλ«: ίν«ργ«ήσθα: δύο μήνα; πρά τή πρώτη έκάστου έτου .

Τά έκ τή Κωνσταντινουπόλ«ω ληφθρσόμιΧχ μέλη θέλουσιν έχλ«·/ί>4 ίν τα' ί,ορ αχαί συνελιύσεσι, τα δέ ίχ τών έξω μιρών έν ταί γιν.χσί συνιλ,ὑσίσ; τών έπαρχιών.

Ἄρθρον 70. Είναι αδιάφορου άν τόσον ο: ίκ Κωνσταντινουπδλ«ω δαον κα! οἱ ίχ τών έξω μ«ρών ἱχλ«χθησόμ«νο: άντιπρόσωποι ώσιν ή μή ίχ τή ίκλεγούση αὐτοῦ ένορία ή έπαρχία - πρέπ«: όμω νά διαμένωσ-.ν έν τή πρωίϊνο'ύση χαί ώσιν «ὑπόληπτοι χα! διακεκριμένοι παρά τοί ἱκλογεῦσιν αὐτών ίχί φιλτπα ρία. τ.μιότητ: καί ιὐθὑτητι, πρδ δέ καί ειδήμονε τών «θνικών πραγμάτων τό»ν ιΐρημίνων κοινοτήτων.

(1ί αντιπρόσωποι οὑτοι δέν θεωρούνται ω «χπροσωπτύντε τά έχλεξάσα αὐτού; κοινότητα; τή πρωτευούση ή έπαρχία , άλλ' άπαντ« λογίζονται μέλη τή γ«ν:κή συνιλεύσεω . ΐσην πληρεξουσιότητα έχοντ« .

Ἄρθρον 71. ί> πατριάρχη θίλ«ι κοινοποιιι καί διαδηλοϊ «ι τά ένορία , αΐτινε κατά τόν φ.βρουάριον μήνα πάση δι«τ:α θέλουσιν ἱκλέξε: τό Λίμπτον μέρο τών μ«λών, τόν Αριθμόν τών εκ τή Κωνσταντινουπόλεω «κλεχθησομένων αντιπροσώπων, καί τοὺ δρο·υ , οίτινε παρέχουσι τά δικαίωμα τοὺ ἱκλέγειν κα! έκλέγεσθαι- ακολοὺθω οἱ αντιπρόσωπο: εκλέγονται διά τών ἱνοριαχών ιφορειών, προεδρευομίνων όμω παρά τών ιεροκηρύκων, ή ίν *ί*>λβίψει αὐτών, παρά τών προεστώτων τών έκκλησ ών, χαί πρ-.σλαμβανομίνων «ί τά ένοριακά ιφορ«ία καί τριών μίχρι !ζ προσώπων ίκ τών ίγκρίτων τή ἱνορία .

Α! «φορείαι δέ αὐται, άφοὺ ἱξακριβώσωσι τού; άπολαὑοντα; ή μή ἱκλογιχοὺ δικαιώματο μεταξὺ τή κοινότητα αὐτών, καταστρώνουσι κατ' Αλφαβητικήν τάξιν τόν άναγκαίον κατάλογον, δν χαί ά^φίνουσιν έπί οκτώ ήμέρα; άνηρτημίνον ίν τή αιθούση τή ἱνοριακή ἱφορία . Ϊϊρό ευκολίαν δέ τών ἱκλογίων συντάσσεται κΑί κατάλογο π«, ιίχων τριπλάσιον άριθμόν τών άπαιτουμένων Αντιπροσώπων κα: Αναρτάται ίν τφ είρημένηι έφορειφ- οἱ ίχλογεϊ όμω δέν «ίναι ὑπο^ρεωμένοι νά συμμορφωθώσι πρό τόν περ: οὐ ό λόγο; κατάλογον.

Ιίερί ψηφοφορία .

Ἄρθοον 7Α. Μίαν ίβδομάδα μετά τήν τοιχοκόλλησιν τοῦ καταλόγου τοῦ περιέχοντο τά όνόματα τών ἱκλογέων, άμα τελειώιη ίν ταί ικχλησίαι; ή πρωῖνή Ακολουθία, προβαίνουσιν οὑτοι ει ψηφοφορίαν ίν τή αιθούση τή ένοριακή έφορίια ιό ιφεξή '

Ο πρόεδρο τή ένοριακή ιφορεία λαμβάνει Ανά χιίρα τόν διαληφθίντα κατάλογον, προσκαλε! κατά σειράν τοὺ ἱκλογεῖ * οὑτοι δί, Αφού θέτωσι τήν υπογραφήν αὐτών ίν τη^ ιΐρημίνιρ καταλόγφ Απέναντι

τού ονόματο αυτών, γράφουσιν ιπ! χάψτου, Από τά Λ άνω πρδ τά κάτω χατά σειράν τά ονόματα τών αναγκαίων άντιεφοσώπρεν, σημειούντε πρδ τού δνόματο ινδ εαάστου αυτών τδ ιπώνυμον, τήν διαμονήν χαί φδ ιπάγγελμα· τδν χάρτήν τούτον Αφού τυλέξωσι, βιπτουσιν έντδ τή Αερισμένη κάλπη . '(ιάν δί ένεχα Ιαιτδα τινδ δέν ήθελον' δυνηθή νά έλθωσιν αύτοπροσώπω; ιί τήν αίθουσαν τού συμβουλίου, Αποστέλλουσι- τά ονόματα τών υπέρ ών ψηφοφορούσι SV, ινσφραγίστου ιπιστολή .

Άρθρον 73. Επειδή Απαιτείται ή ψηφοφορία νά γίνηται μυστιχή, οί ψηφοφορούντι όφείλουσι vi γράφώσι χρυφίω τά ονόματα τών υπίρ ών ψηφοφορούσιν. όπω μή ίδωσιν αυτά άλλοι.

Άρθρον 74. 'Επειδή ίπίση απαιτείται ή ψηφοφφία νά λαμβάνη τέλο καθ' ήν ημέραν χαί άρχεται, •οί πρδ ψηφοφορίαν δικαίωμα έχοντε , αλλ' αποποιούμενοι. δίν δικαιούνται ακολούθω νά χινήσωσι πιρί τούτου άγωγήν.

Άρθρον 75. Ούδίΐ; δύν»τα: vi ψ^φοφορήσ^ r δύο ενορία .

Άρθρον 76. At· ένοριαι ή χΛζβίδι , οίτινι ήiΗλον συγχωνευθή ώ» |^ρδ; τήν έχλογήν, iiv μέν ώσι πλησιόχωροι, ικατίρων τών μερών οί εκλογεί ψηφοφορούσι συνερχόμενοι ιπΐ τδ αυτό- ιάν δί μεταξύ τών είρημένων ιντριών ή καζάδων υπάρχη μεγάλη απόστασι , τότε εκάτερον μέρο ψηφοφορεί ιδία, είτα δέ ένούντα: α: ψήφοι άμφοτιρών τών μερών. '

Άρθρον 77. Όταν ή ψηφοφορία λΑβη πέρα ; δέν γίνεται παύσι τή περαιτέρω ιργασία κατ' ικείνην τήν ήμέραν, αλλ' *ή* περιίχουσα τά ψήφου κάλπη ανοίγεται ινώπιον τή ινοριαχή ιφορεία χαί διαλέγονται αί ψήφοι διά τών διωρισμένων διαλογέων εάν δί ό αριθμό τών φήφοδελτίων συμβή νά μή ήναι ανάλογο πρδ τδν αριθμόν τών έκλογέων, καί κατά συνέπειαν ύποπτευθή ή ιφορεία δόλον, προσδιορίζεται έτίρα τι ημέρα πρδ τή επομένη χυριακή πρδ δευτίραν ψηφοφορίαν. 'Επίση χαί ιάν εί μίαν φοράν δίν ιπιττυχθή ό άπαιτούμενο αριθμό τών αντιπροσώπων, ή ιπί τού ύπολειπομένου μέρου ψηφο^ φορΐα αναβάλλεται δ:' άλλην ημέραν.

"Αρθρον 78. Εάν τι τών ψηφοφορησάντων ήθελε γράψε: ιπί τού ψηφοδελτίου του περισσότερα παρά τδν ώρισμένον αριθμόν όνόματα. τά ύπερραί'νοντα τδν είρημένον Αριθμόν όνόματα δίν λαμβάνονται ύπ' δψιν τδ δέ ψηφοδίλτιον τδ οποίον δίν 'φέρει από τά άνω πρδ τά κάτω κατά σειράν γεγραμμένα τά ονόματα θεωρείται ίχυρον χαί άνίσχυρον.

Άρθρον 79. Αντιπρόσωποι άναδεικνύονται οί τά πλέον τού ήμίσεο τού άριθμού τών έχλογέων ψήφου λαχόντι - έν περιπτώσει δί ισοψηφία ιπ: δύο Ατόμων, ό τήν μεγαλειτέραν ήλικίαν ίχων θεωρείται ίχλελεγμένο .

Άρθρον 80. Εάν i v. τή πρώτη ψηφοφορία δίν ιπιτευχθή πλειονοψηφία, δημοσιεύονται τά όνόματα τών τά πλείου ψήφου λαχόντων δύο Ατόμων, χάί επ' αύτών κατά τήν τάξιν ένεργείται δευτέρα ψηφοφορία.

Άρθρον 81. Αi ινοριακαί ιφορεΐαι συντάσσουσι καί πέμπουσι πρδ τδν πατριάρχην ίχθεσιν περιλαμσάνουσαν τά όνό|)ατα, ιπ<ί|νυμα, διαμονήν χα! επάγγελμα τών ικλεγέντων Αντιπροσώπων, καθώ καί τά περί τή ικλογή αυτών πρακτικά. Ή έχθεσι αύτη παρουσιάζεται παρά τού πατριάρχου εί τδ λα'.χδν .συμβούλιον.

Τού είρημένου δέ συμβουλίου ιπιθεωρήσαντο τά ίχθέσει ταύτα χαί ίξελίγξαντο τά πρδ ικλεξιμότητα Απαιτούμενα προσόντα τών ικλεγέντων, δ πατριάρχη Ακολούθω ειδοποιεί αύτοί ιπισήμω , δτι κατά τήν τάξιν έξελέγησαν οΐ Αντιπρόσωποι τού έθνου καί ίτι θέλουσι συνίλθει κατά τινα ώρισμένην ήμέραν πρδ συγκρίτησιν τή γενική συνελεύσεω .

Άρθρον 82. Η γενική συνέλευσι , όταν iν τή ·, ' πρώτη αύτή συνεδριάσει Αχούση τά ώ άνωτέρω . είρηται έν τφ.λαϊκφ συρβουλίιρ έπιθκωρηθείσα έκ- ' Μσει χάί έχιχυρώσητά γενομένα έκλογά χαί τά' πληρεξούσια τών Αντιπροσώπων τού έθνου , θεωρείται γομίμω συγκεχροτημένη.· '(Καν δί ληφθώσ. πληροφορίαι, δτι οί μέν Αντιπρόσωποι τών ένοριών τή Κων- Ι σταντίνουπόλεω>-διά πλειονοψηφία ήδηέξελέγησαν, . αί Si έχλογαί τόν έξω μερών όλονέν έξαχολόυθούσι, τξρ ή γΛιχή συνέλευσι , χωρί νά άναμείνη τήν Αποπεράτωσιν τών έξω εκλογών, δύνατα: νά συγχαλεσθή.

Άρθρον 83. Όταν τι; έχλε/θή Ιταρά διαφόρων ένοριών ή έπαρχιών, είνα: κύριο vi δ.,λώση όποιαν αντιπροσωπείαν δέχεται ' έν περιπτόισε: Si άποποιή*ρεω* αύτού, Αποφασίζεται Six τί τοιαύτχ ένορία κα: έπαρχία διά κλήρου ίν τή γενική ουνελεύσει.

Άρθρον 84. Οί δγομαστ:κο: κατάλογο: τών μεll λών τή γενική συνελεύσεω συντάσσονται κατ' αλφαβητικήν τάξιν, άναρτώμενο: ένθα ή γενική συνέλευσι συνεδριάζει, σημειουμένων τών άποβιώσεων. παραιτήσεων χα: λοιπών περιστατικών απέναντι τών σχετικών ονομάτων, άνανεούντα: δέ χατά πάσαν διετίαν.

Κεφάλαιον Β'.

ί'ενικαί τινε διατάξει άφορώσα: τά συμβούλια καί τά έπιτροπά .

Άρθρον 85. "Εκαστον συμβούλιον καί πάσα έπιτροπή έχει εν γραφείον, έκαστον δέ γραφείον ίνα διευθυντήν καί ένα γραμματέα' ίν τισι δέ γραφείοι υπάρχει χα! εί υποδιευθυντή χα: εί ύπογραμματεύ , οίτινε άπαντε απαιτείται νά ώσιν έχ τών μελών, άλλασσόμενο: χαί αντικαθιστάμενο: καθ ίχαστον έτο .

Τά μέλη δύναντα: νά ικλεχθώσι χα'. αύθ: μετά τήν άποχώρησιν.

Άρθρον 86. Απάντων τών περισσοτέρων μελιθν του συμβουλίου, συνεδριάσι δέν δύνατα: νά γείνη.

Άρθρον 87. Πίσα ύπόθεσι , συζητηθείσα δεόντω καί αφού γείνωσι γνωστά: αί έπ αύτή; σχέψε. τών παρουσιαζόντων μελών, άποφασίζεται παρά τού συμβουλίου διά πλειονοψηφία . Έν περιπτώσει δί ϊσ-.ψηφία προτιμάται τά μέρο ει τδ όποιον ευρίσκεται ή ψήφο τού προιδβ-.υ τού συμβουλίου, ή έν περιπτώσει απουσία αύτού. ή τού διευθυντού τού γραφείου.

• Άρθρον 88. Όπω άποφασισθώσιν αί έν τώ μικτέ» συμβουλίερ συζητούμεναι Αποθέσει , απαιτείται ή ιδία γνωμοδότησι ενό έκαστου τών δύο συμβουλίων θεωρούνται δί ω λενυμέναι. ίταν α: περί αυτών διά πλειονοψηφία αποφάσει άμφ-,τερών τών συμβουλίων ήναι όμοια:. Επειδή δέ ή μή ομοφωνία τών δύο συμβουλίων θεωρείται διχογνωμία, ή περ: τή ύποθέσεω άπόφασι Αφίεται ει τήν γενικήν συνέλευσιν.

Τδ μικτόν συμβούλιου δέν δύναται νά θεωρηθή ώ νομίμω συγκεχροτημένον, όταν τά πλείότερα τών μελών των δύο συμβουλίων μή ιΰσι παρόντα.

Άρθρον 89. "Εξ ήμέρα τούλάχιστον πρδ τή συγχαλέσεω τή ' γενική συνελεύσεω , θέλουσι σταλή παρά τού πατριάρχου πρδ τά μέλη γή συνελεύσεω προσκλητήρια.

Κεφάλαιον 1"

1l ερ: ιθνική συνδρομή . ,

Άρθρον !M). Άπαντε οί νόμιμον ήλικίαν ίχοντε καί ιργον τι έξασκούντε ομοεθνεί όφείλουσ: νά συνδράμωσιν ει τήν Απότισιν τών έθνιχών δαπανών. Ή συνδρομή αύτη διδομένη έτησίω βασίζεται έπί τή δυνάμεω ένδ έχάστου.

'Αρθρον 91. έθνιχή συνδρομή είναι δύο ειδών Ή γενική συνδρομή, ήτι , περιλαμβάνουσα τά γενικά δαπάνα , είσπράττεται παρά τού. πατριαρχείου

διά τ£ έθνικδν ταύειον. Η il ετέρα. η'είδική, άνα- γομένη εί ' τά; ιδιεπτίρα δαπάνα , μιά; 'ικάστη κοενότητδ», λαμβάνεται παρά τών συμβουλίων τών ,έ.ορίών υπέρ τών ένοριαχών ταμείων.

Άρθρον 92. Ό τρόπο; τή διανομή; *κα: είσ- πράξεω τή; γενική; συνδρομή τή; Κωνσταντινου- πόλεω ορίζεται έν τώ λαϊκφ συμβουί.'ηι χα! ειόν κυρούται παρά τή γενική συνελεύσεω ,

Ή 8έ ειδικέ, συνίρομή προσδιορίζεται παρά τών έφορειών τών ένοριών. Επίση δέ καί τών έξω έπαρ- χιών η γενικέ, συνδρομή χα! ή ' έκάστη; ένοριαχή αύτών κοινότητο; ειδικέ, συνδρομή ' κανονίζεται χατά τόν άνωτέρω τρόπον.

Άρθρον 93. Τό μέτρ-.ν, δπ:ρ τή άποφάσε: τή γενική συνελεύσεω θέλε: ληφθή άναφορικώ; πρό τήν διανομήν χα! τδν τρόπον τή; είσπρά εώ; τού χατά τά είθισμένα υπέρ τού ταμείου τού πατριαρχείου έχ τών έξω έπαρχιών λαμβανομένου χρηματικού πο- σού. θέλε: ένεργη^ή τή-άδεια τή; ύφη-ή; πύ^η .

Κεφάλαι-.ν Δ'.

lisp! τών έπαρχιών.

Άρθρον 94. Οί τών έπαρχιών άρχερε!; έχουσι τήν προεδρεία·/ κα! τήν έκτελεστικήν δύναμιν τών έν ταί; οικεία:; αύτών έπαρχίαι συγκροτούμενων συμ- βουλίων. Καθήκον ΐέ αύτών «ίναι ΰ, έποπτιία π«ρ! τήν έφαρμογέ,ν τών βάσεων τού παρόντο κανονισμού.

Άρθρον 95. Of άρχιερεί; δέν έπιτρέπεται νά διανένωσιν έντδ μοναστηρίω^, άλλά πρέπει νά κατοι- χώσιν έν τοΐ; καταστήμασιν ένθα συνέρχονται χα! συνεδριάζουσ: τά επαρχιακά συμβούλια, έν τφ χέντρφ τή; έπαρχία αύτών. Ε,τιση δέν έπιτρέπετα: αυτοί; ν" άπομακρύνωντα: τούΑμρου; τή; ύπηρεσ α; αύτών.

Όταν όέ ό άρχιερεύ ήναι καί ηγούμενο; μονα- στηριού τινό , εάν μέν τδ μονάστηριον τούτο άπέχη μίαν μόνην ήμέραν ir.i τού μίρου; τή; ύπηρεσία αύτού, δύναται. έπισκαπτόμενο; άπδ καιρού ει καιρόν κα: τδ μοναστηριού του. νά ίκπλι.ροΐ συνάμα άμφο- τέρα τά ύπηρεσία αύτού· εάν δέ τδ μοναστηριού άπέχη πλέον τή; μιά ημέρα , άπαιτείτα: νά διορίση ούτο; έπίτροπον ει τ;,ν θίσιν αύτού, αυτό δέ νά οιαμένη εί τό μ'ρο, τή ύπηρεσία του· δύναται όμω , ανάγκη; τυχούστ,;, νά μεταβαίνη πανταχού τή έπαρχία αύτού.

Άρθρον 96. έέ έν Κω/σταντινουπόλε: ούτω καί εί τδ εσωτερικόν έν έκαστη ένορ:'% θέλουσιν ύπαρχε: μία ένοριακή έφορεία, εν ταμειον κα! εν γραφείον. Επίση κα! έν τή μητιοπόλε: έκαστη; έπαρχία ύπαρχε: έν πνευματικόν κα! εν λαϊκόν συμβούλιου, καί έν ταμείον ύπδ τήν διεύθυνσ.ν τού λαϊκού τούτου συμβουλίου. όέσαύιω έν εκάστσ, μητροπόχε: θέλε: υπάρχει εν γραφείον, όπερ θέλει συνάγει έι; έν καί καταγράφει τά αν,τρφα τών έν τή έπαρχιφ ένοριών.

Άρθρον 97. Τlροκειμένου πιρ! εκλογή άρχιερέώ , συμφώνω πρδ; τήν έχλογήν τού πατριάρχου ό τοι- ούτο έκλέγιτα; έν τή γενική συνενεύσε; τή έπαρχια, ή δέ περ: τούτου έκθεσι; άποστέλλεται διά τού έπι- τοπίου μικτού, συμβουλίου πρδ; τδν πατριάρχην, δστι , τή σ-Λαινέσει τού μικτού συμβίυλιου τή Κωνσταν- τινουπόλεω , τδν ούτω έκλεχθέντα προχειρίζετε^ άρχ- ερέα εί τήν έπαρχίαν εκείνην, καθυποράλλων τδ' πράγμα ει; τήν υψηλήν πύλην κα! λαυδάνων τά; επ:-\ σήμου; αύτή; διαταγά .

Άρθρον 98 Τά επαρχιακά συμβούλια. ώ προ- είρητα:. θέλουσι σχη·ι ατιζεσθαι έπί τή βάσει τών συμ ιουλιών τή Κωνσταντινουπόλεω τά δέ καθή- κοντα αύτών είσ: τά αύτά. Αλλφ ο αριθμό τών. μελών τών ειρημένων επαρχιακών συμβουλίων έφάπαξ πόνον θέλε: προσδιορ-.σθή άνα/.όγω; τού μέρου; κα! τού πληθυσμού τών κατοίκων. Μέχρι όтоυ δέ Τ>- σταθή νομίμω η έθνική σύνδρομά,, οί δικαιούμενοι νά έκ'έγωσι τά μέλη τή συγκροτηθησομένη; γενική συνελιύσεω θέλουσιν άπαρτιζεσθα: ώ καί πρότερον έκ τών κατά πρώτον, δεύτερον κα! τρίτον· βαθμόν εί τήν ζυράρ'ίν,σεν φόρ-.ν' πληρονόντων. Περ! δέ τού σχηματισμού τών περί ών ό λόγο; συμβουλίων, τδ πάτριαρχείον συνεννοηθέν μετά τών άρχιερέων τών έπαρχιών θέλε: άποφασίσει άναλόγω τού πληθυσμού τή περιφέρεια αύτών.

Κεφάλαιο·/ Ε' καί τελευταίου.

Άρθρον 99. Εν περιπτώσε: καθ ήν, χωρί νά παραιλαφθώσιν αί θεμελιώδει διατάζει τού παρόν- το κανονισμού, ήθελεν έκ πείρα θεωρηθή αναγκαία ή τροποποίησι δευτερευουιών τινων διατάξεων αύτού. τότε πέντε έτη μετά τήν συστασιν τού κανονισμού θέ'/ει οίΐρισθή επιτροπέ, είκοσαμελή , τή όποια; τά μέν έξ μέλη, άν,ά τρία, θέλουσι ληφθή δ:' εκλογή; έκ τών μελών τού πνευματικού κα: λαϊκού συμρουλίου, όκτώ δέ έτ;ρα, άνά δύο έκ τών μελών τών ιιρημένων τεσσάρων έπιτροπών, τά δέ λοιπά εξ θέλουσιν έκλεχθή έκ τών μελών τή; γενική συνελεύσεω; ή καί έξωθεν αί αναγκαία: δέ θεωρούμενα: τροποποιήσει , αφού άποφασισθώσιν έν τή επιτροπή ταύτη, έπικυρωθώσι δέ κα.' παρά τή γενική συνελεύσεω , θέλουσιν ύπο- (Ίληθή ει; τήν Ιγκρισιν τή; ύψηλή πύλη;, κα! ούτω δυνάμει τού έκδοθησομένου υψηλού αύτοκρατορικού διατάγματο θέλουν ένεργηθή τά δέοντα.

:1.

ΛΑ1.1 PASCIA, KERI M PKRKUliINARI'M ADMINISTRATOR. (ONSIITI ΓΙoNEM ARMENIACAM RETRACTARI IUBET

I8t>·.' febrUHrii

I ◁ ΗΑΗ ΠVΑΗ. ΓΙΙΟΠΓ'ΕΙΟΝ TüN EfUTEΓ'IKUN.

Αριθ. 191.

Πρδ τδν είδημονίστατον έφένδην, τοπο- τηρητήν τού πατριάρχου.

Είδημονέστατε καί εύμενέστατε έφένδη.

Δυνάμει τού περί βελτιώσεων ύψηλοΟ αύτοκρατορι- κού διατάγματο έδίησεν ίνα άναθεωρηθώσιν έντδ ώρισμένη προθε.μία αί παρούσαι προνομία: κα! άτέ- λειαι έκάστη κοινότητο , καί· συζητηθιίσαι καθυπο- ρληθώσι παρ' αύτών αί ύπδ τού αιώνο , τού πολιτι- σμού κα! τών άποκτηθέντων φώτων ύπαγορευόμεναι βελτιώσει , συνδυασθή δέ καί'-ή πρδ; τού πνευματι- κού; άρχηγού; χορηγηθεϊσα έξουσία καί δόναμι; μετά τή; νέα; καταστάσεω; καί θέσεω; τή; έξασφαλιαθείση; εί; τά; είρημένα κοινότητα,.

Κατά συνέπειαν δέ μολονότι, σύσταση; έ.τιτροπή έκ τών έγκριτων τού έθνου συνετάχθσ, ήδη σχέδιόν τι κανονισμού διά τό Αρμενικόν έθνο , έπειδή όμω ένεκρίθτ, ινα τδ σχέδιο·/ τούτο ύποβληθή κα! εί έπτα- μελή τινα έπιτροπήν έκλεχθησομένην διά πλειονοψη- φία ύπό τών κληρικών μελών τών έκλεγέντων ήδη παρά τών έκκλησιαστικών ένοριών διά τήν έπί τού πατριάρχου Χερκήζ συγκροτηθείσαν γενικήν συνέλευ- σιν. διά ταύτα παρακαλείσθε !να άποστειλαντε; έντδ δύο. ή τριών ήμερών τά αναγκαία προσκλητήρια διά τήν έκλογήν τή ειρημένη έπιτροπή; ένεργήσηιι Ιά δέοντα όπω συνέλθη αΟτη έν τή υψηλή πύλη μετά τή έτέρα; έπιτροπή κα! τού πρό τούτο διωρισμίνου ύέαλλήβίου, διαβιβάσητε δέ χατά πρώτον" πρδ ημά τόν κατάλογον τών ονομάτων τών ούτω έκλεχθησο- μένων άτόμων.

27 σιαμπάν 1278 114 φερρ. 186ιέι.

.Τπογ.ι Ακλή

. 4.

CONSILII CONSTITüTfUNI RETRACTANDAE. PRAEPOSITI RELATIO
1862 februarii 16.

Ἔκθέσι τήν όποιαν x«»ui:i|lgliv ·έ«»Λ κοινού εί τήν υψηλήν «ύλην ή έν αύτή συστάσα μικτή έπιτροπή καί ή *iripa* ή *napi* τού έθνου έχλεγείσαι

Αί καρά τή υψηλή αύτοκρατηριχή χυβερνήσεω πρό; τά ύπδ τήν πτέρυγα τή δικαιοσύνη αύτή διατελούσα; διαφόρου κοινότητα Αρχαιόθεν χορηγηθείσεκ άτέλειαι χαί προνομία:, Αναφορικό «ρδ τήν έλευθέραν ένάσκησιν τών έθίμων χαί τών θρησκειών αύτών χαί τήν διεύθυνσιν τώνγίδιαιτέρων αύτών πραγμάτων, ώ συνψδουααι πρδ τί έν πνευματιχαί ύποθέσεσιν άπικρατούν παρ' αύται σύστημα χαί τά ιδιαίτερα έθιμα αύτών, χαί ώ ούσαι κατ' ούσ.'αν δμοιόμορφοι δ:' Απάσα τά είρημένα κοινότητα, ένεργούνται Ανέκαθεν έν έκάστη κοινότητι συμφώνου πρδ τά νενομισμένα αύτή συνήθεια.

Τδ δέ Ἀρμενικδν έθνο, ώ χα! τά λοιπά έθνη, έσχε μέχρι τούδε ώ έπί τδ πολύ έχ κληρικών ένα πατριάρχην, θεωρούμενον παρά τή ύψηλή χυβερνή-σ«ω ώ; Αρχηγόν τή πατριαρχική διευθύνσεω, Αντιπρόσωπον τού έθνου χαί μέσον έχτιλέσεω τών Αποφάσεων τού υψηλού κράτου - ό δέ είρημένα πατριάρχη ίκλεγόμενο Ανέκαθεν παρά τού έθνου δ:ά γενική συνελιύσεω, Αποτελουμένη έχ τών διαφόρων τάξεων τού έθνου, ούδέποτε ήδυνήθη, χατά τήν έχπλήρωσιν τή ίντολή αύτού, -ίσον Αφορψ τήν έπ! τού έθνου Αρχηγίαν χαί τήν έπί τών έθν.κών συμφερόντων έπιτήρησιν αύτού, όλοσχερώ ν' Απαλλαγή τή διά τή είρημένη; γενική συνελεύσεω; διενεργουμένη; έκιρροή χαί έποπτεία άπαντο τού έθνου. Τούτο δέ καταδεικνύεται έχ τού δτι ό είρημένο πατριάρχη συγχαλιί πάντοιε τήν π«ρί ή ό λόγο ουνέλ«υσιν, καί έχ τού ότι αποτείνεται πρδ αύπ,ν όσάχι, είτε ώ έκ τή; φύσεω τή ύποθέσεω, είτε συνεπείφ βητών διαταγών τή ύψηλή πύλη, πρόκειται περί λύσεω; χα! έξομαλύνσεω σπουδαίου τινδ ζητήματο

Τδ Ἀρμενικδν έθνο ήδη πρδ «Ιχοσι περίπου ενιαυτών, έξητήσατο παρά τή; ύψηλή κυβερνήσει»;, ίνα διορισθώσι παρά τψ είρημένψ πατριάρχη, τδ μέν ίν διά τά πνευματικά;, τό δέ έτερον διά τά; κοσμικά; ύποθέσ«:;, δύο συμβούλια, όπω παρέχωσιν αύτψ συνδρομήν κερί τήν έχπλήρωσιν τή έντολή αύτού χαί προλαβάνηται ούτω πάσα άπο,ιάκρυνσι; Από τών έν πνευματικά!; χα! χοσμιχαί; ύποθέσεσ: νενομισμένων χαί άρχαιόθιν ε.'θισμένων.

f

Μολονότι δέ ή συγκρότησι; τών «ψημένων* συμβουλίων προύχάλ«σ« διά τήν διεξαγωγήν τών έχ τούτων έξηρτημένων ύποθέσεων τήν σύστασιν χαί τινων έπιτροπών, «ίναι δμω; προφανέ ότι, ένόσψ ή τ« δικαιοδοσία χαθτά ιδιαίτερα καθήκοντα τών λειτουργών τού έθνου δέν όρισθώσιν, αί πρδ βελτίωσ-.ν τή; έαυτού υίαταστάάεω; αύται τού έθνου τάσει δέν ήθελον λείψε: τού νά έγιίρωσ-.ν έριδα τόάφ μεταξύ τών διαφόρων τμημάτων τή; έθνιχή διευθύνσεω, δσω κα! μεταξύ τού έθνου χαί αύτή ταύτη τή; διευθύνσεω, χαί ότι προσέτι έχ τούτου ήθιλον προκύπτει, ώ πρδ μέν τήν έξάσκησιν τών δικαιωμάτων έχάστου μέρου, διάφοροι Ανωμαλία:, ώ πρδ δέ τήν διεύθυνσιν τού έθνου, σύγχυσι; καί χατάχρησι.

"(Ιθεν έπί τώ σκοπψ τού ν' Αρθώσι τά αίτια τών τοιούτων διαφωνιών καί έρίδων, έξαλιφθή δέ καί ή έχ τών Αξιώσεων έιάστου *μέρου* προερχομένη βλάβη, ή όψηλή κυβέρνησε;, έν τή φιλοστδργηυ αύτή μερέμνη ήν έπιδαψιλεύει έφ'άπασών τών τάξεων τών ύπηκόων αύτή, έθεώρησεν άναγκαίαν τήν σύστασιν μιά μιχ-
‹ τή έπιτροπή πρδ σύνταξιν κανονισμού συμφώνω πρδ τά έν πνευματικέ χαί κοσμικοί; ύποθέσεσ:
". νενομισμένα έθιμα τού έθνου, ώ έπίση καί πρδ τδ Ανέκαθεν παρά τψ έθνει έν ένεργείφ σύστημα.

Τούτου ένεκα, κατά τδ σχίδιον τού κανονισμού τού πρδ; έπικύρωσιν Η τήν ύψηλήν «ύλην καθυποβληθέντο, ή είρημένη έπιτροπή ένέκρινε τΑ Αχόλουθα-

Νά διατηρηθή, ώ έ,ν καί πρότιρον, ή ίδιότη; τού πατριάρχου, δι' ή ούτο χρησιμιύιι ώ μέσον μιταξύ τή; ύψηλή κυβιρνέ/οιω καί τού έθνου.

U; πρδ τόν σχηματισμόν δέ τή γιν.κή συνιλιΰσιω, νά μτταρρυθμισθή έπί τδ τκκτ-.κώτιρον προτέρα αύτού Ααάτάστασι.

Ἐπίση έν«χα τών μεταβολών χα! τβοποποιέ,σιων, τά όποια ύπέστη ή προτέρα χατάστασ:; τών συντεχνιών, οί Αντιπρόσωπο; τού έθνου;, δ.χαιότερον ίσω χαί νομιμώτιρον παρά τά έν τφ 'Ρωμαϊχώ Ιθνι: κανονισθέντα, Αντι νά έχλέγωντα: παρά τών συντεχνιών, νά διορίζωντχι χαί έχλέγωντα: παρά τών έκκλησιαστιχών ένοριών.

Ἔνεχα δέ τών δικαίων παραπόνων, τά όποια άπηύθυναν αί τών έξω μερών ένορίαι περί του δτ: αύτα: έντιλώ Αποκλείονται τή; κοινωνία καί συμμετοχή; «ί τά έν το! Πατριαρχείο-.; συνδιασκέψε:;, νά έχλέγηται κα: μέρο; τών άντιπροσιόπων παρά τών έξω ένορ ώχ καί προστίθενται ούτοι «ί τού; αντιπροσώπου; τών ένοριών τή; Κωνσταντινουπόλεω.

Νά καταβιβασθή ό Αριθμό; τών μελών τή; γενική συνελεόσεω; «ί ικατδν τεσσαράκοντα, έκλεγομένου τού πνευματικού τμήματο, ήτοι τών είκοσι μελών έξ αύτών, παρά τού κλήρου τή; Κωνσταντινουπόλεω - νά διαρκή δέ ή περίοδο αυτών έπ! δέκα έτη, Αλλασσομένου κα: έκλεγομίνου κατ έτο τού βεκατημορίου αύτών.

Νά διορίζη ή γενική συνέλευσ:; τόσον τδν πατριάρχην όσον καί τά μέλη τών παρ αύτφ «ύρεθησομίνων δύο συμβουλίων, τού πνευματικού χα: τού λαϊκού. χα! έποπτεύη έπί τών πράξεων,αύτών.

Η διεξαγωγή τών *μέν* κοσμικών ύποθέσιων νά άνάγηται ει τδ λαϊκόν συμβούλιον, τών δέ θρησκευτικών εί τό πνευματικόν χα: τών μικτών υποθέσεων εί; τδ διά τή; συνελεύσεω; τών δύο ειρημίνων σιμβουλίων σχηματιζόμενον μικτόν συμβούλιον.

Ἔκαστον τών δύο είρημένων συμβουλίων άπάσα; τά; «ί τδν κύκλον τή δικαιοδοσία; αύτού άναγομένα κα! τόσον έν τα!; ένορίαι; όσον καί έν τα!; έκκλησίαι, σχολείο:;, νοσοκομίιο- χα! αλλαχού παρουσιαζομένα έθνικά; υποθέσει;, νά διευθύνη κα: διιξάγη διά μέσου έπιτροπών κα! ένοριακών έφορειών

Κέντρον τή διευθύνσεω; ταύτη; νά ύπάρχη τό πατριαρχείον, ό δέ πατριάρχη, έπίσημο ών αρχηγό; τού πατριαρχείου, νά προεδρεύη τόσον τή; γενική; συνελεύσεω; δσον κα! τών παρ' αύτφ ευρισκομένων συμβουλίων καί διεξάγη άπάσα; τά; άμέσω; ή έμμέ-
*σω «ί τδ έθνο άναγομένα; ύποθέσει. ύπδ τήν έποπτείαν τή; γενική σιυνε-εύσεω;

Ἡ διεύθυνσι; τών ένοριών τών έξω μερών νά ήνα: συνδεδομένη μετά τή; ει'ρημένη; κεντρική δ:ευθύνσεω - ο δέ έν τοί έπαρχίαι πνευματικοί αρχηγό: (μερχασά) νά προεδρεύωσιν τών έπί τή βάσει τών συμβουλίων τή ^ύενσταντινόνπόλεω συσταθησομένων έπιτοπίων συμβουλίων καί θεωρώσι τά; έν το!; «ιρημένοι συμβούλιο:; υποθέσει.

Νά ήνα: ύπεΰθυνα τά μέν τών έξω μερόιν συμβούλια Απέναντι τή κεντρική διευθύνσεω ,ζΤχάστη δέ τών είρημένων έπιτροπών Απέναντι τού έξ ού έξήρτηται συμβουλίου. Ὁ δέ πατριάρχη, νά εύθύνηται Αφ' ένό μέν Απέναντι τή ύψηλή χυβερνήσεω, άφ' έτέρου δέ διά μέσου τή γενική συνελεύσεω Απέναντι τού έθνου.

Επειδή δέ ή αύτοκρατορική κυβέρνησι έπί τών ' ύποθέσεων, περί τών όποιων θέλει έρωτψ τδν πατρι-

άρχην, δπαυδνναμίνη πρδ αύτδν ώ τό μυηκόν μί-α»» τή 4χτ*λ1οη* τ*νσχιν.κβ πρό τό ίδνο fat-διδομίνων δχοφάσα·»» αύτή καί εΐρχηγδν *ήί ***** χή δκυδύνββω «αωρούμτνον, ή Ηλ·ι προσκαλ*! τό» πατριάρχην δπω ίκρρδζή τήν γ4ρρ W ή Μλιι διατάσσβ αύτδν βπω ,'λαρών τήν γΛμην τού Ονου , κοινοποιήση αύτήν πρό; τήν κυβίρνησν», 4» μίν τή πρώτη παριπτώσκ ό πατριάρχη νΑ ίνοργή συμρώ-ν« πρδ τήν δπόφασιν τβν παρ' αύτφ «ύρισκομίνων συμβουλίων, ίν δί τή δτυτίρμ συγκαλών τήν ίδνι-κήν συνίλιυσιν νά διαδηλόΐ xal χαδυποβδλλη τό άποτίλισμα τόν συνδιασκέψίβτ» αύτή (ί τήν ύψηλή» πύλην.

Ή δί ιίρι^ιίνη δκύϋυνσι τριπλά ίχουσα καθή-κοντα, χατά πολιτικόν μίν χαδήχον vi διατηρή τό ί&νο ίν τχλ«ι\ι πίστβι χαί ύπακοή δπίναντι τή ύψηλή χυβ<ρνήσ(ω χαί ίξασφαλίζη, τόση» πρό τό Ονο , βσρ xal πρδ τά ίξ Αν τούτο σύγκιιται άτομα, τήν ίχ μίμου τού κράτου διαρύλαξιν τβν δικαιω-μάτων χβΐ προνομίων άύτβν πατά Οντχδν δί χα-ύήχον, vi ίνοργή πράγματι μιλοστδργω , συν.σταμέ-νου xal τού χπίναντι τού δρδνου τού Έστμιατζίν χαβήχοντο αύτή , (ί τ^ πηλιτιίχαώα·. συμρβνω πρό; τδ σύστημα xal τδ πνίυματικδ χαραδόαω τή Αρμονική ίχχληαία .

Τούτα δί πΑντα ίχαιβή ίπακυρβδησαν χα! παρά τή ίπιτροπή , ήτι συμμώνω τή ύμαάρμ ύψηλή διαταγή συνίστη χαί ίξχλίγη παρΑ τού Ονου , δπω καδυποβάλή τδ ίπί τού πιρί Αν ό λόγο κανονισμού σχίψα αύτή; «ί τήν ύψηλήν πύλην, τδ πτραιτίρω ίξαρτβνται ίχ τβν διαταγών καί τού ορισμού τή ύμοτίρα ύψηλότητο .

Τή 24 σιαμπδν 1278 116 ρορρουαρίου 1862).

5.

CONSTITUTIO ARMENIACA A T (RCARUM IMPERATORE PROBATUR

1863 mardi 29.

ru ΗΛΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Εί^ημονίστατΤ ίφίνδη, τοποτηρητά τού πατριάρχου τών Άρμτνίων.

Ό κανονισμό τόν όποιον συνίταξιν ή ίν τή ύψηλή πύλη προλαβόντω συστδσα ίπιτροπή πίρΐ τή βιλτιώστω τή καταστάσιω χαί τή βωυδύνσιω τού δρμχνιχού πατριαρχτίου, ίπιδιορδο8Η: κατά τινα χωρία αύτοΟ κα&αρώ τδ χοσμικδ ύποΗσαι δφ-όρώντα καί καδυποβληδ«ί τι τήν αύτοΟ αύτοχρα-τορικήν μ«γαλ«:ότητα τδν σουλτάναν, ίγίνττο ίτχτο; παρ' αύτή' ίξιδόύη δί υψηλό αύτοκρατορικδ ορισ-μό , δ:' ού άνατιίΉται πρδ; υμά ή φροντί τοΟ νδ ίΗωρηύή τοΟ λοιπού τδ πιρωχόμινον αύτοΟ ώ νόμο .

Έπτιδή δί άΜστάλη ύμίν ίπισυνημμίνω ό πιρί ού ό λόγο κανονισμό;, ίΗλττι φροντ:σ«ι διά τά κι-ραιτίρω δπω . συνφιά τή &|ιηλή αύτοκρατορική ««-λήσιι, τά ίν αύτφ πχριιχόμίνα δρδρα χρησιμιύσωσ.ν ίφ<ξή ώ κανών ίν ίνχργτίμ;

Τή 9 σιββδλ 1279 (29 μαρτίου 1863).

I

‹'‹ INSTANTINOPOLITANA SYN‹ >DU8

1863 aeptembris 2i>.

loachini patriarcha huius nominis secundus. cum multorum invidiam in se concitavisset, solio abire iussps est die 9 iulii 1863 a rerum exterarum apud Tureas administratore. Eius loco vicarius primum designating est Meietius RasAipresrenes. qui ad ecclesiae gubernacula sedit usque ad diem 20 septenibrie proxime insequentis, qua patriarcha tandem renuntiatus eat Sophronius, Amusiae metropolita. suffragia ferentibus iis qui e sacro antistitum ordine ea aetate Constantinopoli immorabantur, videlicet: Paisius Ephesi. Panaretus Heracleae. Methodius praeses Carpathi, Sophronius Berrhoeao. Stephanus I-arisaae. Sophronius Artae. Panaretus Philippopoli». Meietius Mitylenes. Dionysius Melenici. Dorotheas Sophiae. Procopius Sosuagathopolis, Nicephoru» Castonae. Meietius Raacopresrenea. Agapius Greve-noruni. Meietius Sisanii, Anthimua Preslavae. Panteleemon Dryinopolis. Anthimua Velissi. tiennudius Rhodopeiis.

Quo pacto electio illa habita sit. pluribus verbi· narratur tum apud B. D. Kalliphrona, Έκκλη-*| σιαστικά ή ίκκλησιαστικδν δίλτίον (Constantinopoli. 1867). p. 222-5, tum in Έκκλησαστική Άληδ(ικ.ν t. II (1882). p. 527-8.

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS

1864 ianuarii 27.

Cum Sophronius. Artae metropolita. ad sedem Amaaiae, quam vacuam reliquerat Sophronius ille quem patriarcham creaverant, fuisset translatus, in eius loco Amasenam ecclesiam regendam suscepit. iubente sacra synodo. Seraphim, episcopus titularis Argyropolitanus et Tataulorum in Urbe praefectus. Huic electioni, quae die 27 ianuarii habita eat, operam navarunt antistites isti. Paisius Epheai, Panaretus Heracleae. Sophronius Amasiae. Methodius Carpathi. Stephanus Larissae. Meletius Mitylenes, Dionysius Melenici. Nicephoru» H'astoriae. Meietius Rasoopresrencs. Agapius Grevenonim. Meietius Sisanii, Anthimua Velissi.

Acta edidit Seraphim ipse in opere non iniucundo: Δοκίμιον ιστορική τίνο πχριλήψβω τή πατ« άρχζία καί έγκριτου Ήπ<ιρωτιχή πόλιω 'Αρτή κα! τή ωσαύτω ναωτίρα πόλ<ω Ηρχβίζη (Athenis. 1884). p. 268-75.

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS

"1864 mense maio.

In illo sedium episcopalium ordine quem ante biennium ediderat loaohim patriarcha, ut supra dictum est. metropolis Sami non quadragesimo loco, statim post sedem Drystrenam. quemadmodum ab Anthimo IV patriarcha menae iunio 1851 decretum fuerat, posita est, sed octogesimo secundo. Quam iniuriam sedi illatam aegre ferens Gabriel metropolita, ad synodum mense maio 1864 vocatus, sedere in ea abnuit, donec aedes Sami in pristinum loqum reponeretur. Eius votis annuit synodus, atque edito novo sigillio, iua illud post antistitem Drystrenum •sedendi ab Anthimo «oUatum~~disertis verbis renovavit ac ratum habuit. Tabulae eodem menae maio 1864 datae subscripserunt metropolitae isti.

Fanaretus Heracleae, Dionysius Nicomedia·, Igna- A titu Buapae. Dtonydhss Creta·, Dionysius Meleniei, Gabriel Aeni, Gabriel Sami, loaobim Beopiera·. Nieephoras Casteriae, Anthimus Velism.

Bxaiat typis impreas· ap«d Kp. 1. Steamatiadea, £squoxA ήτοι Ιστορία τή νήσου Σάμου, t' IV'(8ami, 1886), p. 362-4.

C0N8TANTIN0P0LITANA SYNODUS

ad componendae lites exortas in monte Atho inter monasteriomm et cellarnm monachos 1864 mensibus iulio - sèptembri.

Ea iA 'monte Atho obtinet lex. ut maiora monasteria. quae aunt viginti numero, uni habeantur terrae domini: ceteri vero omnes, quotquot in cellis et σκήται vitam agunt monachi, domum vel fundum pacta mercede conducant. Qui agendi modus quot quantaque attulerit per aetates incommoda ac iurgia, ii profecto norunt qui sacri illius montis diplomata vel oculo veloci adspexerunt. Locatores B inter et conductores bellum ibi semper fervet idque acerrimum. ut Graecos decet monachos. Unde operae pretium me facturum existimavi, ei eas quae sequuntur tabulas ad lectoris commodum in hoc opere evulgarem. Quam priori loco posui, ea prorsus inedita hue. usque latuit in schedis Callinici metropolitan quondam Chalcedonensis († 1875); altera vero bis iam, ni fallor, publicam adspexit lucem, primum quidem apud Ph. Meyer, *Di» Haepteriaeul»» fïr dit Gudùchtt dtr AtkoMMfr* (Lipsiae. 1894), p. 254-9, deinde vero apud Callinicum Delicanen archimandritam, Περιγραφικά κατάλογο τών ìν tot; κώδιξι τού πατριαρχικού Αρχειοφυλαχίου σφζομένων ìπιοήμων έγγράφων περί των ìν *Α8φ μονόν (Constantinopoli, 1902), ρ. 252-7. Alteram hanc editionem utpote accuratiorem sequemur.

1·

I TR1U8QUE PARTIS GRAVAMINA A SYNODAL! CONSILIO IN EXAMEN VOCANTUR *. 1864 iulii 23.

'Η διορισίέεiσα συνοδικώ ìπιτροπή ini τή -διαφορά; τών μοναστηριακών κ|χi κελλιωτών πατέρων τού άγιου όρου , σvγκιιμένη ìκ τών σεβασμίων συνοδικών Αρχιερέων, Νικομήδεια χυρίου Διονυσίου, Κρήτη χυρίου Διονυσίου. Μελενίκου χυρίου Διονυσίου χαί Χάμου χορίου Γαβριήλ μετά χαί τού άρχιγραμματέω Μιχαήλ, συνελ6ούσα ìν τή οικία τού σε„ασμιωτάτου γίροντο Νικομήδεια , παρόντων χα! τών αντιπροσώπων τών διαφερομένων μιρών, ήτοι έχ μέρου μìν τή κοινότητο τού άγιου όρου τού Γενναδίου Λαυριώτου χαί Πα'σίου μετά τών ένταύυα κοινών ìπ τρόπων Αρσένιου Ίβηρίτου χαί Γενναδίδυ Έσφιγμενίτου, έχ μέρου; δέ τών κελλιωτών πατέρων, τού παπί Σάββα κελλιώτου τή μεγίστη Λαύρα χαί τού παπά Βενιαμίν κελλιοιτου Καραχαλινού, και έχ μέρου τών ιερών σκήτεων τοΰ γέροντα Πέτρου Καυσοχαλυβίτου, μετά τή σvνοδια αύτών, προηγουμένω άνέγνω τά πρδ; τήν ìχχλησίαν σταλεiσα Αναφορά .

Οί χιλλιώται πατέρε διά τή άπδ 20 μαΐου τού τρέχοντο έτου άναφορά των προσχλαίονται χατά τών προϊσταμένων τών ιερών μονών, δτι ìνφ άπδ τή συστάσεω τών κελλιωτών χαί τών ιερών σκήτεων ύπήρχεν άμεταποιητο δ τύπο τή; ιδιοκτησία έχάστου χελλίου άνήχοντο ·ì τήν βιευΗτησιν τοΰ πρώτου αγοραστού .γέροντα χαί χληρονομιχώ ή διαδοχή διέβαινε πάντοτε έπί τριών προσώπων άνευ μεταβολή χαί Αλλοιώσεεκ τού κοινού πρωτοτύπου, εί μή μόνον δτι Οφείλονται τά έτήσια'' βασιλικά έξ Αναλογία δικαιώματα καί ή χορήγησι; τού χροαιρατιχού φιλοτίμου έν Αλλαγή χαί άποκαταστάσει κληρονομικού προσώπου, χαί δτι ένφ δ νόμο ούτο έπισήμω άεσπισθεί; Ανιγνεορίσφη καί έκκλησιαστικώ , καί ύπδ τδν πανάρχαιον τούτον κανονισμόν βιήλ*όν τόσου αιώνα βιούντε έν ήσυχίφ, έσχάτω οί προΤΟτάμενοι τών ιερών μονών πατέρε προήχύησαν ίνα μεταποιήσωσιν ίδιμα παμπάλαια καί πατροπαράδοτα καί φέρωσι καινοτομία χαταστρεφούσα τήν έπίσημον αύύεντίαν τού πρωτοτύπου, καύότι έκοινοποίησαν πρδ αύτού έπισήμω τή 3 τού παρελθόντο μαίου ώ κοινήν Απόφασιν νέον περί κελλίων κανονισμόν ύπδ Αρθρα παράξενα- ού ένεκα συσΜφΜντε μολονότι παρεχάλεσαν εδσχημόνεε τήν χατάργησιν τών τοιούτεεν καταστρεπτικών καινοτομιών, άλλ* ούχ εέσηχούσδησαν. Ίνα Απαλλαχθώ* λοιπόν άπδ τά *Μη*· αναγκαστικά ìπετόπια ύπέρσγχα δοσέματα, άπδ γ*σίματα κοκ τριμερίδιον λεγόμενον, άπαιτούμενον άορίστω έν Αποβιώσει πνευματικού πατρδ ή τού υίού, αύτού, χαί άπδ δοσίματα χαί χαράτζια τών μοναστηριακών έπί δεκαπενταετίαν χαί άπδ άλλου τζερεμέδε άνηχούστου , έπειδή τέλο πάντων ìπιβάλλεται αύτοί τελεία όποδούλωσι διά '.ού νέου κανονισμού, παρακαλούσι θερμώ ίνα, χαταργηθέντο; αυτού, γίνηται έπιδιόρθωσι χα*. ìπ! τού άνά χιίρα αυτών ιϋρισχομένου πωλητηρίου ώ παρεννοουμίνο ύπδ τή πολυκαιρία; χαί πρδ χρόνων διεφθαρμένου, δεόμενοι ΐνα ή έκκλησία διατά η καί χανονίση τά δέοντα πρό ήσυχίαν άμφοτέρων τών μερών· συγχρόνω δέ ύπέβαλλον τή έπιτροπή κα: σχίδιον συμφωνητικού ομολόγου ώ ìρα.ισμένου ì αρχαιοτάτων ομολόγων τού άγιου όρου , περ έχοντο; τού όρου καθ' ού έξαιτούνται τήν εί; τδ εξή παραχώρησιν τών κελλίων παρά τών Ιερών μονών.

Ή δέ χοινότη τού άγιου όρου; δι' ένσφραγίφ#ου γράμματο άπδ 99 μαίου άναφέρουσα, ότι σατανική έττήρεια ìμφυσήσασα πνεύμα πονηριά χαί απείθεια εì τά - ψυχά τών Αδελφών αύτών χελλιωτών τε καί Ασκητών πατέρων ώθησεν αύτού έκ συνθήματο , βπω άνατρίψωσι τά Αρχαία Ιθιμα τού άγιου δρου χαί εìσάξωσι τρόπηι Ιχλαγωγικφ νεωτερισμού καί μεταρρυθμίσει βιζικά εί τά μοναστηριακά χορηγούμενα αύτοί; ομόλογα ήτοι έγγραφα οικονομική κατοχή τών κελλίων τά έκδιδδμενα παρά τών ìερών μονών χατά καναρχαίαν τάξιν καί έπειδή μετά πολλά αύτή σύμβουλό καί προσπαθεί·; ούκ ήδυνή^η χατορϋώσαι τήν καθησύχασιν αύτών, Αδυνατούσα δέ νά παρε^χχθή τά αύτών Αξιώσει ώ χαταργούσα χτητορ.χά δωηαγά καί πατριεφχιχά σιγίλλια χα! υψηλού όρισμού , Ατινα χατά καιρού ώρισαν καί καθιέρωσαν έπί πολλού αιώνε τά ì δεύρο Απαρασάλευτα διαμείναντα δικαιώματα τών Ιερών μονών, παρακαχεί *«ρμώ ή βηδεiσα χοινότη τού Αγίου δρου ΑνατιiΗμίνη τά δικαιώματα εί τήν εύδυδικίαν τή ìκκλησία , δπω εύδοχήση καί στηρίξή αύτά λαμβάνουσα ύπ' δψιν τά περί αύτών ìπίσημα συναποστελλόμενα διά τών Αντιπροσώπων αύτή διάφορα έγγραφα.

Μετά τήν Ανάγνωσιν τών Αναφορών ή ìπιτροπή ìζήτησε νά πεφρησιάσωσιν δσα έχοέτερον μίρο *έχει* ìπίσημα ìγγραφα πιστοκοιοΟντα τά Αρχαία ίάιμα καί τού; τύπον; ìπί τή πεελήσενε καί τή λοιπή διεξαγωγή έπί τών κελλίων.

Οί άνηπρύοωποε τή κονότητο ίνεφ^ισαν ύπέρ τά 190 πρωτότυπα συμφωνητικά όμόλσγα ίκοχή άπδ 130 ίτών και ίντιύθεν, *Αηνβ* πάντα ύπάρχουσιν όμοιόμορφα xai άπαρεϋλακτα τοί έννοιαι. Διά τών γραμμάτων τούτων a! ίεραί μονοί παραχωροόσι τά ύπδ τήν κυριαρχικήν δεσποτείαν αύτών υποκείμενα χελλία πρό τού ίπί ζητήσει αύτών προστυχεμένου ύπδ τού έφεξή *βητού* δρου xai συμφοενία - Έκαστον χελλίον βίβοτα·. έπ! προσφορά τίνο ποσού χρηματικού ιι; τρία πρόσωπα όνομαστί, τόν πρώτον, δστι λέγεται χαί γέρων, τόν δεύτερόν xai τόν τρίτον μετά δέ τόν θάνατον αύτών τό χελλίον έπανίρχιται εί τήν δεσποτείαν τή μονή · ίν περιιττώσε: Μ θανάτου τού πρώτου ή τ--0 δευτέρου προσώπου τό μερί-, διον αύτοΟ λαμβάνει ή μονή, ούχι δέ χα! ίπί τοΟ τρίτου προσώπου. Έκαστο χιλλιώτη; βφιίλιι υποταγήν χαί ιύπιιθειαν πρδ τήν μονήν χαί τού προϊσταμένου αύτή; χαί διάγιιν ιίρηνιχώ - ύποχριούται νά πληρώνη τά ίτήσια βασιζιχά χαί τοπικά δοσίματαούχ έπιτρέπιτα: χόπιιιν ξυλείαν ίχ τού δρου άνιυ ιίδήσιω τή μονή χαί ύποχριούται νά καλλ-.εργή τά; γαια τού χελλίου. Δίδιτα: δέ αύτφ χαί πρ-.ίξ τού χιλλίου ρητώ τι ιιρά άμφια χαί σχιύη χαί έργαλιία γιωργιχά, πιριγραφομένων ίπ! τέλου τών συνόρων τοϋ χιλλίου.

Οί άντιπρόσωπο: χιλλιώται ΐνιφάνισαν δύο τοιαϋτα συμφωνητικά ομόλογα νιωτέρα ίποχή. άλλα χαί ταϋτά εισιν δμο-.α το:: ανωτέρω χα»' δλου τού; δρου.

Πρδ τά αρχαία ταύτα συμφωνητικά ή ίπιτροπή παραταλοΟσα τού νίου κανονισμού, τού όποιου ίσχά-ω συνέτα αν ο: τι χιλλιώται χαί ή χοινότη, ίν μέν τφ χοινότητο; ιύρι τά ιξή προσθήκε -

α'«> ·.α χαταλύωοιν έν τοί κιλλιίο-. ο: τοπικοί φύλαχι χατά τά αρχαία τοπ-.χά ίθ-.μα. β'◊· νά βοηθώσι προί'-ύμω οί κιλζιώ-α: ιί σήν εξαγωγήν τή μοναστηριακή είσοδ,ία χα! τδν τρυγητόν χα: εί; πάσαν 4λλην ίχταχτον πιρ στάσιν χαί χατεπιίγουσάν ανάγήτ,νχ ι'Η ύπο/ρέωσ αύτη άναφίρττα: ΐ-ζ τισι τών άρ/αων ομολόγων διά τή λέξιω παγγινία.) γ'.·· νά λαμ-άνωσιν αί χιλλιώται τήν μοναστηριακήν άδειαν ίν πιριπτώσει νέα οικοδομή ή χτιρίου έν τοί κιλλίοι. δ''' να προιιδοποιώσ: τά μονά; πιρί τών πωλουμίνων προϊόντων αύτών, χαί έάν αύται δέν τά άγοράσωσ:, τότι νά τά πωλώσ-.ν ει όντινα βούλονται- νά μή ίνεχυριάζωσ: τά μοναστηριακά όμόλογα άπίναντ: χρέου ίδίου ή τού χιλλίου. Καί ι'◊· όστι τών κιλλιωτών φανή παραβάτη τών ίν τφ όμολόγφ όρων, νά άπο',άλληταΐ έχ τών όρίων τή; μονή, έχποιούν τδ χιλλίον του ίνπδ 91 ημέρα - μή ι-ϋριθίντο δέ ίν τή προθεσμίφ ταύτη αγοραστού, νά λαμβάνη παρά τή μονή τά άπιρ δίδωχι χρήματα, μηδεμίαν έχων άπαίτησιν έπί λόγφ ίξόδων τή διίνα οικία ή δωματίου ή άμπίλου κα: τών παρομοίων.

Ό δέ τών κιλλιωτών κανονισμό πολύ διαφόρων τών αρχαίων και νιωτίρων συμφωνητικών ομολόγων ΐννοιί τιλιίαν πώλησιν τήν παραχώρηστν τού χελλίου εί τδν πρώτον άγοραστήν και τού λοιπού άδιλφού γνησίου κληρονόμου, ιί τού όποιου νά διαβαίνη διαδοχιχώ, διδομένων διά τδ γράφιιν 10 γροσίων έν έκάστφ θανάτφ τού ένδ τών δύο προσώπων ήτοι τού δευτέρου, χαί τρίτου- νά πιρ<έρχηται δέ τδ χελλίον ιί τήν μονήν, όταν χαί -βέ τρία πρόσωπα άποθάνωσ: συγχρόνω · άνανιουμένου δέ τού όμολόγου ίν άποβιώσει τού πρώτου προσώπου, ή μονή νά λαμβάνη ίν προαιρετικόν φιλότιμον. δπερ ήθελιν ίγκρίνη δ νιο διάδοχο - έκαστο δέ κελλιώτη νά Ιχη άδειαν νά κόπτη ξυλείαν οίκοδομήσιμον μέν έντδ τών όρίων του. καυσόξυλα δέ διά. γούρνα, κραβατό υλα καί ξύλα δι έργόχειρα, άν δέν έχη τδ χελλίον, νά κόπτη ίλευθόρω έντδ τών όρίων τή μονή. Άν δέ συμβή δυσαρέσκκιά τι μιταξύ τού γίροντο τού χιλλίου καί τή μονή καί μή συμβιβαζομένων τών' πραγμάτων, ή μονή νά πληρώνη πρδ αύτόν τήν άγοράν τού κιλλίου χέαί τά άξοδα τή ίπισκιυή έντδ καί έχτό (έάν Ιχη ικ:σκιυά ΐ, άφού πρώτον δ αλαληθή τρία σάββατα καί δέν ιύριδή άγοραστή.

Έπιιδή οί χιλλιώται πατέρα ίν τή διαφορά αυτών λίγουσιν, δτι ό τύπο ούτο τή πωλήσιω τή ιδιοκτησία ικάστου χιλλίου ύπήρξιν άρχΜο καί άμιταποίητο ώ νόμο ίπισήμω Ησπισθιί καί ίκκλησιαστιχώ άναγνωρισiΗi, οΰχ ίααρρη^ασαν δέ ίπίσημα Ησπίσματα ή έκκλησιαστιχά γράμματα ύποστηρίζοντα τά προτάσιι ταύτα, ή ίπιτροπή ίζήτηυι παρά-τών βηϊίιντων άντιπροσώπων αύτών τά άρχα'.όταΐα τού άγιου δρου όμέλογα. ίξ ών ίρανίοαντο, ώ ίπιγράφουσι, τδ σχίδιον τούτο τού πωλητηρίου ίγγράφου ή όμολόγου- άλλ' ίκτδ τών δύο νιωτίρων ομολόγων, ίτ-.να, ώ ιίπομιν, κατ'ούδέν διαφέρουσ: τών άλλων, ούδιμίαν άπόδιιξιν προσήνιγχαν τή ίπιτροπή πιρ! τή αύθιντία τού σχιδίου αύτών ώ πρωτοτύπου καί άρχαιοτάτου ή ίξ αρχαίων ήρανισμίνου- άίτ-.ώμινοι δί, δτ. πιέζονται χα: χακοΰντα: ύπδ τών μοναστηριακών. αίτοϋα: διόρίωσιν διά τή μιταποιήσιω τού άρχαιόθιν ύπάρχοντο τύπου τών συμφωνητικών.

Η παν'.σ-.ότν, των προτραπίντε ;'να έξηγηθώσιν όριστιχώτιρον πιρί τ-.ϋ ιίόου τών γινομένων αύτοί καταπιέσεων, ίξέθιτο πρώτον; ιτ: έπιφορτίζοντα: δοσίματα βαρύτερα τή 3-υνάμιώ των χα: τών ίσα άνήκι: νά πληρώσουν· δτ: άν χα! τά δοσίματα ιίνα: ώρισμένα. ήτο: άνά ... δ:' ίχαστον μοναστηριακόν καί δ:' έκαστον χελλ:ώτην χαί άσχητήν, άλλ' οί ίν ταί μονοί; χρύπτουσι τόν άρι-ΐμόν των, κα: ίχ τούτου πίπτι: τδ βάρο εί τού χιλλιώτα χαί άσχητά. Μία μονή φέρ' ιίπιίν πληρώνιι 155 άτομα, συνάγι: δέ έξωύιν 150 άτόμων δόσιμον. Ιδίω δέ οί άσκητχ: ώ; λίαν πτωχοί ζητούσ: συγκατάβασή ιί τά δοσίματα κα! ΐνα ώσ:ν έλεύθιρο: νά κόπτωσ: ύί α δ: έργόχιιρα. Προσχλαίοντα: πρό τούτο-. . δτ: κωλύονται νά ίχωσ: ράρχα χα: άλιεύωσ-.ν ότ: έν χαιρφ μεταπωλήσιω τού χιλλίου άπδ προσώπου ει πρόσωπον ή μονή λαμβάνει · δικαίωμα βίσμι διχαπίντι τοί; ίκατ-,ν παρά τ-.ύ πωλητού κα: τού αγοραστού, κα! ζητούσιν :να περιοριστή ι:; μικρόν ποσόν. Ήρωτήθησαν προσέτι ποια τιμή ύπάρχι: άξ:ον τό χαλλ;τιρον χιλλίον, καί άπικρίθησαν μίχρ: τριάντα χιλιάδων γροσίων, ή δέ πρόσοδο αύτού άπό ίξ έω οκτώ χιλιάδα γροσίων κατά τήν ιύφορίαν τού χρόνον.

Η έπιτροπή άπηύθυνι παρατηρήσιι; πρό, τού άντιπροσώπρυ; τή κοινότητο: δ:ά τά προσθήκα. τά όποια; κατιχώρισαν έν τφ σχεδίφ τού νέου κανονισμού καθώ χαί πιρ! τών καταπιέσεων χαί χαχώσιων, καθ'.ών παραπονούνται οί χιλλιώται πατέρε. Ή πανοσιότη; των άπιλογά,θησαν. δτ: ή χοινότη: ιύρίθη ήναγχασμένη ι! τήν πραγματοποίησιν τών άρχαίων ίπί τών κιλλιωτών θισμών πρό έξασφάν.ισ-.ν τών χιλλίων άπδ χαταχρήσιων χα: χρΐών χαί πρό διαιίρησιν τών μοναστηριακών δικαιωμάτων συμφώνιο τοί πιρί αύτών ίκκλησιαστικοί χαί πολιτικοΐ δρσ. χαί θισπίσμασι χαί περιστολήν τών κιλλιωτών, οΐτινι; χαί άλλοτι πολλάχι; χα: ήβη προήχθι^σαν ιί κινήματα ίπί άνατροπή τών καθεστώτων κα! καταργήσει τών κυριαρχικών δικαιωμάτων τών μονών χαί τή ιδέα τή άπολύτου ιδιοκτησία αύτών ί ιί τών κελλίων καί τή παντελού άνιξαρτησία αύτών. Η πανοσιότη; τών έ-.ιφάνισαν ίπίσημα έχκλησιαστ-.κά σιγίλλια και ύψηλού δρισμού, ίν οί άναφίρονται τολμηθεΕσαι όρμαί κατά τών καθεστώτων ίκ μέρου τών κιλλιωτών καί ασκητών, αίτινι πιριωρίσθησαν έχκλησιαστιχώ χαί πολιτικιέ διά μέτρων αυστηρών καί βι' ίγγράφων ύποσ/ιτιχών τών κιλλιωτών, ίν οί καθορίζον® καί πρόστιμα. Άνίφιρον ίπί τούτο:;, βτι οί χιλλιώται ίφωράθησαν πολλάκι κύπτοντα καί πωλούντε πρό ίδιον κέρδο ξυλείαν οίκοδομήσιμον καί κιπαχρώμενοι τών δένδρων άφειδώ - βτι ίσχάτω μολονότι ή κοινότη άπέσυρε τά ίν τή> νέφ

σχ»δίφ τού tçoUrftu nfteMpd χάρι* τή κοινή ήσυχία, Αλλ' οί π*λλιώτβι fyhrfirfa&tifw MMf πούσι τήν έπίτκυξιν τών σκοπών Οών βυκοφαντοδντι τΑ μονό έχί Ανυπάρχτα χ·ι«»ιJb»ν, δκγκίρσντπ; aai τού Αχητά, ένφ ούτοι ούδιμ'αν «1τι«ν ηροσχλαύσίω Ιχουσιν.

Πιρί Μ τέέν προτκινομένων χαταπιέσοων Απήντησαν, βτ*. τών μέν δοσιμάτων ή τάξι τή διανομή ύπάρχιι Αρχαιοτάτη χβί χατά τήν Ακθιραφην, ήτι έγέν«το πρδ χρόνων, τών τα μοναστηριακών aai χ*λλιωτών χαί Ασκητών χατ' βύτήν διανέμονται χαί τΑ δοσίματα. Συμχίιτται βέ έν πολλαί μονοί; φαί χαλλ.όι νΑ «ύρίσχωνται όλιγώτ«ρα τδ γ« νύν Ατομα παρ' δια π«ριέχ«ι ή καταγραφή, χαί έν Αλλαι βέ ίοω; πιρισσότίρα, Αλλ' ή διανομή γίντται: χατΑ -τήν παλαιόν καταγραφήν.

Ει τήν παρατήρησιν τή έπιτροπή;, δτι. τδ ποσδν τ·0 δοσίματο τών χιλλιωτών χαί Ασκητών ύπάρχ ι δυσανάλογον πρδ τδ τόν μονβστηριαχών, έπέφιρον βτι ικιίνοί τισιν έλ«όθ«ρο< Απδ πάση έχτάχτου δαπάνη χαί Ανινόχλητοι έν πόση πτριστάστι, ένφ οί μοναστηριακοί ύποφέρουσι μυρία δσα έξοδα. Αί μονιά «ία: καταφύγια Απίρων πτωχών, βαπανώσιν «ί; Αφίξ«ι πασσάδων, π«ριηγητών, έξορίστων, αί σύνδρομά; παντδ άβου * έν χαιρφ χέιμώνο ξινίζουστν Απτιρου ναυτιλλομένων, χαί Αλλα τοιαΰτα βΑρη έχουσιν, έχ τών όποιων «ίσιν έλ«ύθ«ροι αί χέλλιβται χαί Ασχηταί. Ήρωτήθησαν πρδ τούτοι, έΑν οί κ*λλιώται έχωσι βάρχα χαί άλιιύωσι· χαί Απήντησαν, δτι χαί βάρκα ίχουσι χαί ταρσανάν χα: άλιιύουσιν έμποδίζόνται μόνον τούτο έμπροσβκν τών·μονών, τών όποίων τδ παράλιον ύπάρχ«ι μιχρόν. Ή πανοσιότη των Ανέφιρον πολλέ παραβ έφ«ι τών μονών χαί συγχαταράστι Απέναντι πολλών χαταχρήστων τών χτλλιωτών, αίτινι φαίνονται έν τοί; δοΜίσι χατΑ χαιροΰ ύποσχ«τιχοί των, τΑ όποια ούδέποτκ δ:«τήρησαν, χαί μάλιστα έπί τή ξυλιία, έπ*. χρήστω τών όπλων χαί χυνηγίου καί Αλλων Απηγορ«υμένων.

Π·ρί δέ τού βκσμίου ώμαλόγησαν, 8τι αί μοναί έν ταί προσωπιχαί μιταφοραί τών χ*«λίων λαμβάνουσιν ΑνΑ 15 τοί Ιχατον, χαβότι αύτη μόνον ύπάρχ«ι ή ώφέλιια αύτών έχ τών χιλλίων. Ήρωτήδησαν ή πανοσιότη των ποίαν πρόσοδον φέρ« τδ χαλλίταρον έχ τών χκλλίων, χαί Απήντησαν, δτι Απδ 16 (ω 18 χιλιάδα γροσίων ίντχα τών προϊόντων *ί οίνον, κάρυα, έλαιον, λκπτοχάρυα- καί Αλλα τΑ μκτριώταρα έπιφέρουσιν Απδ 6 (ω 10 Απδ χρόνου «ί χρόνον χαί Αλλα (ω 7, χαώότι Αλλω δέν δύνανται νΑ διατηρηθώσιν.

Μ·τΑ τΑ πληροφορία ταύτα ή έπιτροπή διασχ«φθ«ίσα (θ«το κυρίω τδ πνίυματιχδν μέρο τή ϋποιΗσιω, χαθ' δσον αί Απ' αίώνο συντηρούντκ τήν «ύστάθ«ι<ν πάντων τών !<ρών καταστημάτων τού Αγίου δρου χαί τήν «δνομίαν τών έν αύτοί Ασκούμενων διέκοντ« δροι χαί τάξη χαί πλιίστα'συνΓστανται «ί πμραδόση Αρχαία χαί ίθιμα, «ί Αδ*λφιχήν Αγάπην χαί έμπιοτοσύνη, «ί; ύποταγήν Απόλυτον χρδ τού γτροντοτέρου Χιά «ί τήν συν«ίδησιν έχάστου ώ πρδ τήν έχπλήρωσιν τών χρ«ών του πρδ τήν αύτού μκτάνοιαν. Κοσμική κυριαρχία, έξάσχησι ύχτροχή; χαί ύποβουλώσαω, ιδιοκτησία πολιτική χαί διαδοχή κληρονομική ύπάρχουσι ξένα χαί Αλλότρια τοί Αποιαξαμένοι τδν κόσμον, έφ' ώ χαί τήν διοικητικήν χατάστασιν τού Αγίου δρου ωινιστώσι μάλλον ί«ροί κανόνα χα! ΑσχηηχΑ διατάγματα τών Αγίων πατέρων ή νόμοι πολιτικοί. ΚατΑ βυνέκηβν τούτου, καθ' βν τρόπον οί έν τάί μοναί Αοχοόμκνοι ού δύνανται θ«ωρίιν χύτΑ ιδιοκτησία των κοσμιχά, Αλλ' «ίσιν Απλώ διαχωροττά τών προσκυνημάτων τούτων, 4φκίλοντ» tva κροστατχύωσιν δσβ πτφέ «βον Αλληλο&αβόχω Αρχαία βαωαώματα αύτών Μ τών βΑατων, αίτινο Απ' αίώνο έτόθηοαν πρδ μόνον τδν πν«ιμίτΗρδν ακοαόν, οδτω καί οί χ«λλιώται χαί Ασχηταΐ aai ήκχοστιά ού δύνανται θοιρών (αυτού ΛβααΛρβ κοσμικού τ·ν «λλίων ή Ανεξαρτήτου έχ τών μονών. Αλλ' ή τών μονών κυριαρχία χρδ τΑ ύποχβίμανα «Λαό χαλλία, κβίτοι UpA Χαί Αριλοσαιχητο. βόον !νβ έντργήτβ-. χαί Ιξασχήται πρδ μόνον τδν πναυρατ.χόν σχσκδν έν Αδαλριχή Αγάπη, χαί ού χρδ ύποδοώλωσιν χαί χαταχίΜιν τών μοναστών, καθώ έπίση ή τούτων πιιθπρχίβ χαί ύκοτβγή θ*·»- fIttM χνκυμβτιχώ όφ«ιλομένη πη| αύτών χρδ τΑ μονΑ χαί τού προϊσταμένου αύτών. Οΰτω συντηραίται ή Αμοββία Αρμονία χαί χαρποφορούα.ν ◆ Αραταί τή Ασκήσιω χαί πρδ τούτο Αxottivtrai προφανώ χαί τδ πνιύμα τών συμφωνητικών όμολίγων, τών έξ Αρχαιοτήτων χρόνων καί μέχρι τού νύν ούτω βυντκθιιμένων* πρδ; τήν πντυματιχήν πολιτ«ίαν Αφορώ·. χαί τά έχ παραδόστω χαί συνηθ«ία χαί Απδ φιλαδίλφου αγάπη Αγράφω έντργούμτνα χαί φυλαττόμκνα έθιμα, δηλονότι ή μονή χαίτοι βέον μ«τΑ τδν θάνατον tùv τριών προσώπων νΑ έπαναλάβη «ί τήν βκσποτιίαν αυτή τδ χηριΟσαν χκλλίον, Αλλ* δμω ούδέποτι π«ρiiμ·νιν tva έχλ«ψωσι χαί τΑ τρία πρόσωπα, δπω έξουσιάση αύτό, Αλλ' έν έχάστη Αποβ:ώσ«ι έχδ δκι γράμμα πάλιν «ί τρία πρόσωπα. Δέον βέ Ινα χατΑ τΑ γ«γραμμένα συμφωνία τδ μ«ρίδιον τού θνήσχοντο πρώτου χαί διυτέρου λαμβάνη ή μονή, .αδτη «ύχαριστιίτο <î; τήν προαιρ«τιχήν προσφοράν τού Αναδιιχνυομένου διαδόχου* Απκίργησκ δέ τοί συμφωνητιχοί όμολόγν τήν Αντυ Αδτία τη ξόλιυσιν έχ τού δρου, παρέβλ·π«ν έχ τού έτέρου μέρου, έάν ποτ« παρΑ τήν Αδτιαν αύτή έγίνοντο ξνλ«ύσ«ι.

Τπδ τοιαΰτην (ποψιν Οκωρήσασα ή έπιτροπή τά μκταξύ μονών χαί χ«λλίων σχέσιι, «ύρίσχιι δτι οί τ«λ«υτα!οι διαπληχτισμοί προχύπτουσιν έχ τή έξασίΗνήα«ω τού πν«υματιχού μέρου χαί άπδ έλλ«ιψ·.ν τή χαραχτηριζούση τήν μοναδικήν πολιτείαν άδίλφιχή Αγάπη, τή υποταγή χα! ταπ«ινώσ«ω χαί τού πρδ Αληθή Ασχησιν iΗίου ζήλου. Ταύτα δυστυχώ διαδέχιται σή;ι«ρτν σχοπδ; χοσμιχδ, τδν όποιον ή έπ:τροπή, δπω φΟάση «î σημ«ίον «ΰΰνδιχου διαιτήσ*ω χαί «ίσάξη τήν «ίρηνοποίησ-.ν χα! τήν χατάπαυσιν τών διαφορών χαί σκανδάλων, ώφ«ιλ«ν ίνα χαδυποτάξη «ί τδ πνιυματικδν μέρο, έπί τού οποίου βασίζονται οί έν τοί Αρχαίοι χα! νχωτέροι συμφωνητικό!; πτρι«χόμ«νοι δροι τών Αμοιβαίων υποχριώσκων. Πρδ τούτο ούδέ τΑ διαφιρόμινα μέρη Αμφισβητούσι, καθότι 1χάτ«ρον αιτιΑται κατΑ τού έτέρου παράβασιν τών παναρχαίων έθίμων χα! τάξιων, έπικαλώται συνάμα ώ θ«ραπ*ίαν καί φραγμόν τών καταχρήσ«ων τού πρωτοτύπου δρου, τήν ένέργτιαν τών ΑνέχαΗν έθίμων καί τήν Αποσχοράχισιν τών καινοτομιών καί ν«ωτ«ρισμών. Έπ«ιδή δέ τΑ παρ' (πατέρων συνταχΜντα σχέδια Αντίκκνται έν μέρ«ώ«ί τΑ Αρχαία βιατυπώοβι, ώ Απδ τή Ανωτέρω έκΜστω έγνώσθη, ή έπιτροπή Απέρριψιν Αμφόηρα τΑ σχέδια ταύτα, δπω έπί ταί έννοίαι τών ύπαρχόντων Αρχαίων όμολόγων συνταχθή κατάλληλο; χαί δικαιότερο πρδ Αμφότχρα τά μέρη κανονισμό. 'Επ! τούτου ήσχολήθη έσχιμμένω ή έπιτροπή «ί τρόπον ώστ*, φυλαττομένη άχριβίου τή νομίμου κυριαρχία χαί τών δικαιωμάτων τών ί«ρών μονών, (χλίίψη πάσα αίάασι χαί Αφορμή χαταπιέσιων τών μοναστηριακών χατΑ τών χ»λλιωτών πατέρων, χαί διά προσδιορισμού δλων τών Αμοιβαίων ί>ποχρ«έ»σ·ων χατορδωθή τοί τκ χιλλιώται πατράσιν πλήρη άνίσι, καθόσον Αφρρβ τήν μοναστικήν βύτών ήσυχίαν καί Ασχησιν, χαθαρνύουσβν Απδ χάση; κοσμική προσπαθ*ία, συνάμα βέ συμβιβασθώσι τΑ έγγράφω βιομολογούμ«να δικαιώματα τών ίιρών μονών πρδ τά Αγράφου παραβόσιι; χαί συνηθιία. Ιδού οί ύπδ τή έπιτροπή έγχρινόμινοι δροι τοΟ κανόνιομοΟ'

α'. 'Εκαστον χιλλίον παραχωρ«ίται καρά τή κυριάρχου μανή «ί τρία πρόοωακ, τδν πρώτον, δστι

ὀνομάζχται xai γέρων, τ»ν δχύαρον sei τὸν ηρίτον, οέανχ ἐχβυσιν *tÿauf* τὸ ὠχαίωμα τὴ διαδοχή; τοὺ χχλλίου, ὥστχ Αχοώνήσχοντο τοὺ πρώτου, νὰ κροάγηται 0 β*ὑτιρο «U πρῶτον xai 4 τρίτο «ί tr> τχρον, xai οὗτοι νὰ φροαλαμβάνωσι «*Α φτον, μ·'·- βαινούση οὕτω τὴ διαδοχή «ἴ ri ἐπιζῶντα πρόσωπα· μ«ὁ ΑΑνβτον δὲ τῶν τριῶν τούτων προσώπων τὰ χχλλίον vi πχριέρχηται πάλιν «ξ(*τὴν κυριότητα τὴ μονή , Αφ' ἡ ἐξβρτάτβι. *

β'. Ἐν ἀποβιώσχι τινὸ; is τῶν τριὴ| τούτων προσώπων, ἐκ«ιΐὴ τὸ μχρίδιον αὐτοΟ χατὰ τοὺ Αρχαίου Μβμοῦ π«ρ·.ἐρχ«ται aie π, κυριότητα τὴ μονή , ἐάν «Λτη μὴ συμβιβασδὴ μχτὰ τῶν ἐχιζώντων δύο προσώπων ἡ τοὺ ἐνὸ Α πρὸ τὸ Ανήχον αὐτὴ δικαίωμα ἐχ τοὺ χηρχύσαντι μεριδίου, τότε ἡ χοινόβΕ τῶν «ἴκοσι Αντιπροσώπων vi διορίζωσι πραγμΛΒ γνώμονα τρ«ὶ πατέρα ἐξ Αλλων Ασχέτων μονῶν, οἵτινε ἐν *γίβψ* btoü xai ἐν ἀχρφ «ὑδὑτητι vi προσδιορίζω® τὴν Αξίαν τοὺ τὴ μονή Ανήχοντο μ«ριδίου ὡ ἐχ τὴ ἐνεστώση ἐτησίου προσόδου τοὺ χελλιου· μ«τὰ τὴν Απόδοσιν δὲ τοὺ δρισδέντο ποσοὺ vi Ανανεοῦται Αμέσω τῖ συμφώνητιχὸν δμόλογον ἐπὶ τῶν διαδιξομένων τὸ κβλλίον ἐν ἐλλιίψει δὲ προσώπου «ί Αναπλήρωσιν τοὺ Αποβιώσαντο ἐνὸ ἡ δύο τυχὸν ἐχ τῶν τριῶν, ἡ μονὴ διχαιοΟται Ενα νέμηται Τὶ μιρίδια αὐτῶν * μέχρι τοὺ διορισμοὺ διαδόχων, συμβιβαζομένη μετὰ τῶν ἐπιζώντων προσώπων. Ἐχτὸ δὲ τοὺ ποσοὺ τοὺ τρίτου μιριδίου, δπ«ρ, «ἴρηται, προσδιορισδήσεται τὴ μονὴ ἐπὶ τὴ ἐτησίρ προσόδου τοὺ χελλίου, οὐδὲν δικαίωμα κληρονομιά Ιχ«ι ἡ μονὴ ἐπὶ τὴ >αταλ«ιφ8«ίση χρηματικὴ ἡ πραγματικὴ περιουσία τοὺ Απο^νήσκοντο γέροντο κ*λλιώτου, μήτε δύναται Απαιτήσαι χαὶ λαβ«ἔν ἐξ χυτὴ μέχρι τριχο . αλλὰ πάντα τὸ χαταλειφΝντα ἴδια χρήματα ἡ πράγματα αὐτοὺ οἰουΐήποτε «Ιδου π«ρ:«λ(ὑσ.νται «ί; τοῦ; ἐπιζῶντα διαδόχου; τοὺ κιλλίου. ' |

γ'. 'Οφ«:λ«ι ὁ γέρων χιλλιώτη . χαί' ἡ συνοδια αὐτοὺ ἵνα χαλλιιργῶσι τὸ πέριξ τοὺ χελλίου γαία χαὶ ἐπισχιυάζωσιν αὐτὸ ὀφέποτε χρήζω ἐπισχευή · ἀνιγιίροντ»; δὲ ἐν αὐτφ νέαν οικοδομὴν ἡ χχλλίον, ὀφιίλουσι νὰ λαμβάνωσι τὴν Αδειαν τὴ μονή .

ΐ'. Οφιιλΐῖ ὁ βηίῶί γέρων κίλλιώιη χαὶ ἡ συνοδία αὐτοὺ Ενα πληρῶ® προδύμω τὸ κατ' ἐτο βασιλικὸ χαὶ τοπικὸ δικαιώματα, ἅτινα ἡ μονὴ Ηλει κα#υποβάλλ«·. «ί; γνώσιν αὐτῶν διὸ τὴ ἐμφανίσεω τοὺ ταγβιλίου τὴ κοινότητα , χωρὶ νὸ γίνηται πρὸ αὐτοῦ ἐπιβάρυνσι Απα.τήσιων ἀνιυ εὐλόγου χαὶ διχαίου λόγου· ἡ δὲ Αναλογία τῶν δοσιμάτων νὰ γίνηται ζατὰ τρεῖ; τάξει , ἤτοι οἱ μὲν μοναστηριακοὶ νὸ Λ πληρώσιν Avi γρόσια 100› ·* β».χχλλιῶται Ανὰ «0. χαὶ οἱ ΑσπηΜί Ανὰ Κ.

«'. Απαγορ«ὑ«·»ι αδστηρῶ ἡ ἐν«χυριβσι τοὺ μοναστηριακοὺ ὁμολόγου Απέναντι· ΑarviÂου Ατομικοὺ ἡ τοὺ χχλλίου. .

Ὀφείλουσι φυλάττειν τὸ ἐπιχρατοὐββ ἱρρῶ; συνηΜα xal τΑξ« m2 τὴν «δπχίΗιαν xai τὸ σέβα πρὸ τὴν ἱ«ρὸν μονήν.

ζ-. 'Ακαγορεύπαι τοΙ ' πατρῶοι χαλλιώτβι χόππιν ἐχ τὴ πορıφοροία τοὺ χχλλίου ξυλχίχν οἰχοδομήσιμον <ν«υ προηγουμένη μοναστηριαχὴ Αδ«α - Ανώγκη δὲ γινομένη «ί; ἐπισχτυὴν τοὺ χχλλίου, νὸ χορήγηται ἡ μοναστηριακὴ ὀδχια ὠνχυ πληρωμὴ ««■ · νο - Αλλὰ xai ἐντὸ τῶν ὁρίων τῶν μονῶν δὐνΟντα: χόπτχιν ξυλχίαν οἰααδ ρήσιμον χαὶ ξύλα δν^ῖργόχιιρα, δπόταν τὸ τοιαῦτα οὐχ «ὑρίσκωνται ἐν τὴ πχριφχρχί^ι τοὺ χχλλίου, Αλλὰ πώντοτχ μχτὸ προηγουμένην μοναστηριακὴν Αδῖΐαν δστι δὲ φωραώὴ δτι πχριπλέον Βτὴ ὀναγχαιούση «ί τὴν ἐπισκχυὴν τοὺ χχλλίου ξυλχία ἡ τοὺ ἐργοχχίρου ἐχοψ· χαὶ ἐπώλησχν, ἅπαξ μὲν ὑποχρχοῦται πληροὺν τὸ διπλοὺν τὴ πωληδτίση ξυλιία , ἐχ δχυτέρου δὲ τὸ τ«τραπλοὺν φωβαώχί δὲ χαὶ τρίτον,'νὰ ἀπαβάληται ἐχ τῶν μοναστηριακῶν ὁρίων ὡ ἐπιβλαβὴ αυτὴ, πληρῶν χαὶ τὸ ἐξαπλοὺν.

η'. Ἐπχιδὴ ἡ παγγινία λχγομένη ὑπάρχπ ὀρχαίον ἐ^ιμον, οἱ χχλλιῶται χί ἐχτόχτου μιγάλα Ανάγχα χαὶ πχριστάσχι ὑποχρχοῦνται νὰ συντρέχω®ν οἰχοόχν dfvt-j βία χαὶ ὑποχρχώσχω .

Ἡ χρήσι πλοιαρίων (βάρχῶν) χαὶ ἀλιχία νὰ ἤναι ἐλχυδέρα τοί; χχλλιῶται;, οἵτινι; νὸ ἀλκύωσιν «ί; τὰ ἀνέχαδχν προσδιωρισμένα μέρη

ι'. Τὸ βέσμι Μωροῦμχνον χατὰ τοὺ Αρχαίου; δρου δικαίωμα τῶν μονῶν νὰ ἐνιργήται καὶ τοὺ λοιποὺ ἐν μ«ταγραφα! τῶν χχλλίων, π«ριορiζόμινον «ί . δχτὼ τοὶ ἐχατὸν παρὰ τοὺ ἐχποιοὺντο τὸ χ«λλίον καὶ τέσσαρα παρὰ τοὺ λαμβάνοντο αυτό.

ια''. Ἐάν ποτ« συμβὴ δυσαρίσκχια μιταξὺ τὴ μονὴ χαὶ τῶν χχλλιωτῶν, ιἰτ« δι- αιτία βιαίων τρόπων χαὶ χαταπιέσχων τῶν μονασιηριαχῶν πρὸ τοὺ πατέρα χιλλιῶτα; παρὰ του χωμένου δρου , «ἰτχ ὡ ἰτάχτου χαὶ ἐναντίον τὴ μοναδικὴ πολιτχία διαγωγὴ τῶν χχλλιωτῶν ἡ Ιν«χα ἀμχλχία αὐτῶν «ί χαλλιέργυιαν τοὺ χιλλίου ἀπχιλούση; καταστροφὴν αὐτοὺ χαὶ ἐρήμωσιν, χαὶ μὴ συμβιβασέΚὴ «ίρηνιχῶ , τότ« ἡ μονὴ ὀφ«ίζ«ι ἐπιστρέφιιν τὴν ἡν Ιλαβχ παρ' αὐτῶν ποσότητα χαὶ παραλαμβάνη τὸ χχλλίον μ«τὰ πάντων τῶν πραγμάτων χαὶ τὴ προιπδ αὐτοὺ, ἀφ' οὐ πρότιρον διαλαλητὴ τρία σάββατα χατὰ σκρὰν χαὶ δὲν «ὑριέώσιν ἄλλοι πρὸ λήψιν τοὺ χχλλίου.

,αωξδ'ψ, ἰουλίου χγ'«.

2.

SENTENTIA 8YNODALI8 AD CAUSAM DIRIMENDAM PRONUNTIATA

18M menae «eptembri.

'V.ib. πρωτ. 6356.

t Σωφρόνιο ἐλέφ ΜοΟ Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα Ρώμη; καὶ οἰχουμχνιχὸ πατριάρχη .

Γ Διὰ τοὺ παρόντο ἡμχτέρου πατριαρχικοὺ xai συνοδικοὺ Αποφαντικοὺ γράμματο γίν«ται δῆλον, δτι ἐπ«ιδὴ ἐξ ἐπηρıία σατανικὴ Ανίφύησαν ἐσχάτω σκάνδαλα καὶ λογομαχίαι μ«ταξὺ τῶν ἐν τφ Αγιωνύμφ δρω τοὺ Ἄφωνο συνασκουμένων πατέρων, πηγάσασαι ἐχ τὴ ἀσαφ«ία τῶν κατ' ἀρχαίαν συνήέώιαν συντχ»«ιμένων συμφωνητικῶν ἐγγράφων καὶ δμολόγων τῶν («ρῶν μονῶν, δι' ὧν παραχωροὺνται τὰ ὑποχχίμχνα αὐταὶ χχλλία πρὸ τοὺ χχλλιῶτα χαὶ ἀσχητά - ὡ ἐχ τούτου δὲ γινομένη; προσχλχύσ«ω παρ' αὐτῶν τούτων ἐπὶ χαταπ ἐοχσι xai itapaλόγοι αἰτήσ«σι χαὶ δασμοὶ καὶ ἄλλαι ἐπηρ«ίαι , ὡ ἐπιφχρομέναι δῆδχν αὐτοὶ παρὰ τῶν μονασιηριαχῶν πατέρων. Αγωγὴ τ« ἤδη χινηΜίση διὰ τ« κοινῶν αὐτῶν Αναφορῶν xal δι' Αποστολὴ πληρχξουσίων αὐ- D τῶν Αντιπροσώπων, ἐχ μέρου μὲν τῶν Μλλιωτῶν πατέρων τοὺ ὁσιωτάτου παπὰ Σάββα χχλλιῶτου τὴ μχγίστη; Λαύρα xai τοὺ παπὰ Βχνuqiiv χχλλιώτου Καραχαλινοὺ, xai ἐχ μέρου τῶν ἱιρῶν σχήτοων τοὺ γέροντο Πέτρου Καυσοχαλυβίτου μχτὸ τὴ. συνοδία αὐτοὺ* παριγένοντο συγχρόνω ὡ. Αντιπρόσωποι μχτὰ γραμμάτων χαὶ Αναφορὰ τὴ κοινότητα ὁ Γίννάδιο Λαυριώτη; xai δ Παίσιο Χιλιανδαρινὸ μ«τὰ xai τῶν ἐνταὺώα κοινῶν ἐπιτρόκων Ἀρσχνίου Ἰβηρίτου καὶ Γχννα&οὺ Ἐσφιγμχνίτου, xai συν«μφανισὐέντ« ἡμὶν δὶ χαὶ τρὶ συνοδιχῶ ἐχάτχροι παρέστησαν τὰ προτάσχι αὐτῶν καὶ τὰ Αντιπαραστάσει . Ἐφ* φ προηγουμένω μὲν διωριάώη συνοδιχῶ; τιτραμιλὴ ἐπιτροπὴ συγχχιμένη ἐξ Αρχιιρατιχῶν μιλῶν τὴ ἱιρὰ συνόδου, ἤτι ἐπχξεργασαμένη τὰ κατὰ διαφόρου ἐάοχὰ ἐκδ*δομένα ἔγγραφα χαὶ ἐχχλησιαστιχὰ σιγίλλια χαὶ ἄλλα γράμματα Αφορῶντα τὰ μχταξὺ τῶν ἱχρῶν μονῶν xai τῶν χχλλιωτῶν xai Ασκητῶν πα-

τέρω'ν σχέσαι , έξέίΗτο τΑ έπ' αύτών γ«νομέν«; σκέ- A ψει έπί tÇ ΑχοΗmi τούτη. λνολούύω Βέ, τή hcMorac τβύτή 6*epb|»irf«ti; ήμίν t* ήμβ («ρφ ιφνόδφ «al (χανβν συζητήσαων γ«νομένων έκανιιλημμένω; 4« προνοια Αξιοχρέου Αφορώση μέν τήν aatatxavetv τβν Βιτνέξωον aal σκανΜλων Ανοι- κείων τφ μοναΒιχφ έπαγγέλμεττι, κατά Μ λόγον Βι- ««(ου tot; τ« κϊλλιώται aal Ατχηταί; πβτράσε τδ άνενόχλητον χαί τήν Αν«σιν καί ήσυχίβν μνηστευο- μένη; χαί τβν ί«ρβν μονών' τά κυριαρχικά Βιχβιώ- ματα Βιακρινούση; χαί Ασφαλιζούσήξ χατά τΑ Ανωέέεν χαί έξ Αρχή» κανονιχώ τα χαί πολιτικβ τ*Α«σπι- σμίνα, χέκριται χαί Απεφάνφη συνοδική διαγνώσ«ι, Ινα έπί τή βάσ«ι τβν Αρχαίων τάξιων χα! εύίμων τού άγιου όρου; χαί τβν έν τοί Αρχαίοι; έγγράφοι; χαί ί«ρο! σ.γιλλίοι; όροέΗτημένων συνταχδή κανονι- σμό; «ύκρινέστ*ρον καίέορίζων τΑ; μιταξύ τβν ίαρβν μονβν χαί τβν χ«λλ:ωτβν πατέρων σχέσιι; **! αναφορά;.

Ταύτην γούν τήν έκκλησιαστικήν διαίτησιν χαί άπόφασιν έν tot; έφ«ξή χιφαλαίοι χατεστρωμένην κρατύνοντε; χαί έμπεβούντε , οριζόμεάα χα' Απο- φαινόμ«δ·α συνοδικώ μ«τά τφν περ! ήμΑ («ρωτάτων άρχιιρέων xal όπ«ρτίμων, τών έν άγιφ πνεύματι αγαπητών ήμβν Αβιλφβν χαί συλλειτουργών, ίνα-

α'. ΤΑ κελλία πάντα χαί αί σχήται, χαύάπιρ .άνωθεν χαί έξ Αρχή;, ούτω χαί «ί; τδν έξή Απαντα χρόνον ιϋσιν ιδιοκτησία Αναφαίρ«το; χα: Αναπαλλο- τρίωτο; τβν μονών, άφ" ών έξαρτβνται.

ρ'. Έκαστον κιλλίον δίδοται έπί tot; νινομισμέ- νοι; δρόι παρά τή; κυριάρχου μονή; ει; τρία πρόσ- ωπα θεωρούμενα πάντοτε ώ; μέλη τή; αύτή; μονή;, έξ ών γέρων γνωρίζ«ται ό πρώτο;, μ»τά δέ τήν Αλ- ληλοδιάδοχον Αποβίωσιν τών τριών έν τ« συμφω- νητηρίφ προσώπων, ή δ«σποτ«ία τοΟ κ«λλίου έπανερ- χιται ει τήν κυρίαρχον μονήν.

γ'. ΊΑ μ:χ;: τοΰδ» υπάρχοντα συμφωνητά,ρια γράμματα χαί όμάλογα τών μονών ίσχύωσι μέχρι; ού έν τοί; ζώοι διατιλοδσι τά έν αυτοί; καταγιγραμμόνα τρία πρόσωπα- έν πιριπτώσιι δέ Αποβιώσιώ; τινο; έξ .αύτών, ή μονή έχ«ι λάμ(Μν«ιν τδ τρίτον μτριδιον χατά τήν μέχρι τοϋδ» έπιχρατά,σασαν συνήΙΗιαν τοΟ συμβιβασμού' έάν δέ ή μονή μή δυ-/η#ή συμ^ψασέΗ)ναι μττά τών έπιζώντων προσώπων, τότ« ή χοινότη; τού Αγίου όρου; έχ«ι διορίζιιν έπιτροπήν έξ άλλων μο- νών Ασχέτων έπί τφ παρέχειν έν φόβιρ ,ν«θ χαί Ακρφ «ύθύτητι πέρα; «ί; τήν διαφοράν. Μ«τά δέ τήν τιλ«υτήν τών ήδη έμπ«ρι«χομένων έν tot; όμολόγοι; τριών προσώπων, τότ« Ιχη συντάττ»σί>αι νέον όμό- λογον καί έπ. τή βάσ*ι τών έν τΑ; νέοι; όμολόγοι; συμπ«φωνημένων λαμβάνη πάντοτ» ή κυρίαρχο; μονέ, τδ τρίτον μ«ρίδιον έν τή τίλ«υτή έκάστου τβν έν τδ όμολόγφ τριών προσώπων.

δ'. Tot; κκλ.ιώται; όφ«ίλ«τβι. άπαραιτήτω; δια- τηρίιν έν καλή καταστάστι τδ διδόμινον αύτοί; χτλ- λίον, έπισκ«υάζ«ιν τ« Χαί ΑνανιοΟν τά έπισχχυή; χρήζοντα καί χαλλωργτίν έπιμιλβ; τά; γαία; αύτού καί έν γέν«ι προσπαέΜν μετά ζήλου «ί; τήν β*λτίωσιν τοΟ κιλλίου χα! πάντων τβν αύτφ Ανηχόντων κινη- τών καί Ακινήτων πραγμάτων- μή δύνανται βέ έν ού- δ«μιΑ π«ριπτώσ«ι κα! έπ' ούβίμιφ προφάσει ΰποβη- χ«ΰ«:ν τδ μοναστηριακόν δμόλογον έπί λόγιρ βαν«ίου Ατομικού ή τοΟ χελλίου, τή τοιαύτη; «ράξ«ωΐ λογι- ζομένη; πάντη άχυρου καί «ί; Ατομικήν «Μόνην τού δαν«:Μέντο καί τοΟ δαν«ίσαντο , ού; καί μόνου; έπ-.βαρύν«ι.

«'. Έπί τοΟ τρόπου τή; διανομή; τβν φόρων ίσχύ«ι ή Βιατύπωσι; τού σιγιλλιώδου; γράμμ«πο τοΟ άοιδιμΑ πατριάρχου χυροΟ Ν«οφύτου έχβ«δομένου έν έτ«ι ,«ω' κατά Ιούνιον έπινεμήοαω; γ' καί έχοντο; έπί λέξ«ω; ούτω ' »*Ο**ί δηλονότι όφέποτ» συνβή άπαίτησ-. tocoûwv κοινών συδοσιμάτων, ΑΜρχόμανοι βέ' προΜτβω έχάβόου μονωστηρέου Αν τή «ocvf //\-υ τόόι συνάξω, συνομιλβσιν «ύto! μόνοι «·(< τβν totov-' wv ΑποΜσιων «itl δοσοληψιών, *·! ΑmiΒΑν κατά κωνήν Απόφωαιν «al όμόνοιαν γένητβε 4 διορισμό 4» φόβφ tasO «Ατών τών κοινών συβοβέμΐΐτων «α! λάβη *biaaw* μοναστήριον κατ' Αναλογίιη τή δυνά- μ«ω «ai' καταστάσεω αύτού τδ έπψάλλον «ύτφ μ«- ρίδιον «ai ΒηρισΒή ΑποΒούναι τήν Απαιτουμένην ποσότητα τβν Ασπρων, τότ« οί προ*στβτ« έκάστοι» μοναστηριού έπανβκάμπτοντ*; «ι; τά (δια έχουσι προσχαλίϊν τοό ύφ' έαυτοΰ κελλιώτα; χαί. δ.ορί- ζασΰαι ένί έκάστφ χατ' Αναλογίαν τή; δυνάμεω; χαί καταστάσ«ω αύτοΟ έν φάβφ #«ού χαί χωρί τίνο φιλοπροσωπία ή χάριτο τδ έπιβάλλον αύτφ δόσιμον έχ τβν κοινών συδοσιμάτων, χαί Aaaiwtv «ΰλόγω χαί νομίμω; κα: δικαίω - ο: δέ κ«λλιβται έκάετου μοναστηριού όφ·ίλουσι π«ι#·αρχ«ίν χαί ΰπ«ίκειν τοί προεστώσι τβν μοναστηρίων αϋτβν χαί άποδο-ίναι μ«ί>' «τοιμότητο; χαί «Αγνωμοσύνη τήν άναλόγω; B έρ:afr«toav αυτοί; ποσότητα τών Ασπρων χα μηδόλω έναντιοΟσίιαι, Ατ« δή όφ«ίλοντ«; δ:ατηρ»ίν τήν τοό θ-ιού έν τοί; tapa'; ιύαγγιλίοι; έντολήν τήν άπο- φαινομένην' Άπόδοτι **tl** τού ίέ«ού τφ ίέ«ή> καί τά τοό βασιλέω τφ βασιλιι." Καί ό μέν τρόπο τή; διανο- μή; τών κοινών καί τοπικών συδοσιμάτων έχ«ι έν«ρ- γιίσθαι **xati** τήν ανωτέρω τού σιγιλλιώδου; γράμ- ματο έννοιαν «ί δέ τήν Απότισιν καί πληρωμήν τού «ί έκάστην μονήν παρά τή: χοινότητο προσδιο- ριζομένου ποσού ίχ«ι έπικρατιΐν χα! φυλάττ«σί*α: ή Από τινων χρόνων μέχρι τού νύν έντργουμένη τάξι; καί συνήίΗια, καθ' ήν οί μέν κ«λλιώται; όφιιλουσι πληρούν δέκα γρόσια όλιγώτερα τών ; ονχστηριακών χα! ο! Ασκητα! «ίκοσι.

;'. Προκιιμένη έπισκευή; χελλιου τινό . οι πα- τέρι; τού κιλλίου δύνανται (να λαμράνωσι τήν άναγ- και'σύσαν ΰλην «χ τή; περιοχή; τού κιλ' ίου αύτών. «ι γ« ϋπάρχη τοιαύτη, τή προηγούμενη μέντοι έγ· γράφω άδ«ία τή -υτιάρχου μονή - 4ά· ο: έν τή π«ριφίρ«:α τού ΧίλλΓ.υ μή ύπάρχη η άναγκαιούσα ΰλη. δύνανται πρωμη,ΰ-εύειν ταύτην έκ τή; περιγερεια; τή; κυριάρχου μονή , τή έγγραφοι αύτή; πάντοτε Αδ»ίφ και 4·«υ τή πλιρωμή; τίνο Διά τά καυσό- ξυλα δέ. γούρνα , χριββατόξυ^χ ' χαί οι' έ. γόχειρα !ίέλ«ι έπ-.κρατεί ή μέχρι τούδε συνήθεια, "ίίστι; δέ φωρα#ή δτι πιριπλέον τή άναγκαιούτη δι έπισκευήν τού κελλίου ξυλ*ία; ή τού έργοχειρου έκοψε καί έπώλησ«ν, Απαξ μέν ϋπχρεο,ται πληρούν τή μονή τά διπλούν τή; πωληίΗίση ξυλεία , έκ δευτέρου δέ τό τιτραπλούν φωρα8«ί; δέ ίx τρίτου, έ/ει άπορέλλισίΐαι τβν μοναστηριακών όρων ώ; έπ-.μλα,ιή τή μονή, πληρών χαί τδ έξαπλούν.

ζ'. Γ)ί κίλλιώτα: όφείλουσι νά άπέρχωντχι εί; τά; εξή παγχοινία , ήτοι ει πυρκαϊά δασών κα: έν κ.αιρώ έσοδεία; Απδ τών πλοίων καί έν τή παν ,γύρε: τή μονή - δύνανται πρδ τούτοι; έλευίΗρω πωλειν τΑ , προϊόντα τών χελλίων αύτών έπί τή άποκοπε σγ ® ΰπδ τή χοινότητο τιμή χατά τήν τού Ανωτέρω σι- γιλλιώβου; γράμματο έννοιαν λέγοντο; ούτω- ,,Έπι τούτοι; δέ χαί δσα πωλούνται αύιόίέι έν τφ άγιω- ■νύμφ όρ«ι τών-διαφόρων ειδών πράγματα, τούτων δέον γίν«σ8αι τά; διατιμήσ«ι; έν φόβφ ίΗού έπί κοι- νή; συνάξιω πάντων τβν έν το<; αύτόέέι ί«ρο< μοναστηρίοι; προεστώτων, καί διά κοινή συμφμνία κα! Αποφάσ*ω έγγράφου έκκόπτεσΑαι τήν τιμήν έχάστου πράγματο ."

η'. 'Οφείλουσι οί κελλιώται κα! Ασκηται πατέρε διάγιιν μοναδικόν ειρηνικόν καί φιλάδελφον βίο» δια- τηρούντ»; τήν Ανήχούσαν υίΐχήν ύπακοήν χα! «ύπιί- ΙΗιαν «ί τήν κυρίαρχον · μονήν καί «ί τού κατά καιρόν προ«στώτα; κηί έν γέν«ι φυλάττιιν τΑ; έπι- κρατούσα 1«ρΑ συνηβαία; κα! τάξ«ι;._ Έάν Βέ παρά ταύτα πολι-ηυΗέσιν ή τού Ανωτέρω Βιαγ«γραμμένου δρου ΑΑτνήσωσι καί πβραβώσιν, Ατάκτω; χβί έναν- τέον τή; μοναβ«ή; πολιτ,ία; Βεάγαντι ή Αμέλ«ιαν

πρὸ τὴν χαλλιάργτιαν χαὶ λοιπὴν *fAthtw* τοῦ ««λ-A λίου ἰνβαιχνόοντο dnauLoOssrv τὴν χναστροφὴν «6-τ»0 aol ἀρήμιασ», τότα ἡ κυριαρχο μονὴ βύτο-διχαί· βύναται Αποβολὴν αδτοὺ τοῦ Μλλίοο, «αρα-λαμβάνουσα αὐτὸ μ*τά πάντων ἀντλλιπὼ τῶν Ιν τῳ συμφανητηρίῳ γράμμττπ ἀναφορομάνταν πραγμάτων xal τὴ προαό mü ἱφυπρίφουσα αὐτοὶ ὅσα χρήματα ἀμέτρηοαν παραλαμβάνονη τὸ Μλλίον.

Ταῦτα τοίνυν τὰ ἰν τοὶ ἀνωτίρω fcmtetoiv ὀχτὼ χιφαλαίοι Βικλημμένα πρόσφορα ἰγχρίνσνα «I xstuL παυσιν τόν, ὡ μὴ ὠφ«ιλχ, Ιωνάξοων, τῳ τι Sixsdp σύμφωνα χαὶ ταὶ ἀρχαία τάξοσι χαὶ iiΗμα τοῦ ἁγιβνύμοὺ {ρου συν^βσντα, ἀποφαινδμχώα χαὶ δριζδ-μχόα, Ινα ἄχωσι τὸ χΟρο χαὶ τὴν ἰσχὺν χαὶ τὴν ἰνάργααν ἀπαράλλαχτον, ἰπαγρυπνούσῃ dsiποτά τῇ χοινότητο τοῦ ἁγίου ὄρου αἱ 8 ατήρησιν τὴ ἰχχλη-σιαστχὴ ταύτη διαιτήκβ χαὶ ἀποφάσβο. *O6tv χαὶ ιἱ Ινὁιιξιν ἰγίνατο τὸ παρόν ἡμίτιρον πατρι-αρχ'.χδν χα! συνοδιχδν ἀποφυντιχδν γράμμα ἰν δυσὶ g πρωτοτύποι, ὧν τὸ μὶν ἰπχδόδη τοὶ ἰνταΟόα χοι-Volf ιιητρόκοι τοῦ ἁγιανύμου *bfcvi* tari τὸ ἀποστα-λῆναι τῇ ouvâgat τῇ ἰαρβ χοινότητο, τὸ 84 τοὶ βη>τίσιν ἀντιπροσώποι τῶν χαλλιωτῶν χαὶ ἀσχητῶν «*τάρταν.

,αωξδ", χατὰ μῆνα οτπτάμβριον ἰπιναμήααα η'.

t ὁ πατριάρχη Κωνσταvπνονπδλατα ἀχοφαίντται.
t δ Ηραχλτία Πανάρβτο.
t *b* Νιχομτ,βαία Διονύσιο.
+ *b* Βδσνη Ιγνάτιο.
ή ὁ Κρήτη Διονύσιο.
t ὁ Μτλινίχου Διονύσιο.
t δ Αἴνου Γαβριήλ.
t δ Χάμου Γαβριήλ.
f δ,Χκ-.παίων Ἰωαχιίμ.
t δ Καστοριά Νικηφόρο.
t δ Λιβρών Γεννάδιο.
f δ Κασσανδρτία; Ντόφυτο;.
+ δ ΒτλιυσοΟ Ἀνόιμο.

(Κώδιξ λ', σιλ. 123-123.)

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS
1664 mense octobn.

Sancti Nicolai thaumaturgi templum, in vico urbano cui Galata nomen situm, cum Gregorius patriarcha'anno 1820 procuratoribus publicorum in Urbe valetudinariorum regendum commisisset, elapsis aliquot annis, anno scilicet 1838, in dicionem collegii cauponum (ναπήλαιν) venerat, qui res eius, diligenti adhibita cura, in florentiseimum statum restituerunt. Quapropter, facta ad synodum relatione. enixe petierunt, ut ecclesia illa iterum valetudinariorum procuratoribus committeretur, ea tamen condiciony». ut ex annuis eius fructibus 12 000 grossi qui dicuntur turcici litterarum scholis Galatae sitis, 6000 vero palestrae puellis instituendis Ferteki, in provincia Iconiensi apertae, tribuerentur. Postulatum probavit synodus litterasque edidit ad rem definiendam. Hae' datae erant mense octobri anni 1864, indictione VIII; ita vero incipiebant: Τῇ; ἰχχλησιαστιχὴ πιρὶ πάντα πρόνοια πιριοπούδαστον Ιργον ττλτὶ τὸ συνιστὶν ὑπτρφτρόντω.

Exstant, subscriptionibus omissis, in libra: Ἡ ζωοδό/ο πηγὴ χαὶ τὰ (τρά αὐτὴ προσαρτήματα (Athenis, 1886), ρ. 307-10.

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS
1864 decembris 18.

Cum in Serras, Macedoniae civitatem, gravis pestilentia incidisset, propterea quod incolae mortuorum cadavera in sepulcris non satis altis condere solebant, sacra synodus, iubente gubernio turcico, ad universos metropolitan dedit litteras, quibus eis praecepit, ut pravum illum morem quamprimum e medio tollerent, neque deinceps veniam darent intra templorum septa aut civitatum moenia mortuos sepeliendi, christianosque monerent, ut tumulos defoderent in altitudinem saltem duo πήχτων. Curiosae huic epistolae, die 18 decembris anni 1864 datae, subscripserunt metropolitae isti: Panaretus Heracleae, Dionysius Nicomediae. Ignatius Bosnae, Dionysius Cretae, Dionysius Melenici, Gabriel Aeai, Gabriel Sami, loachim Scopiorum, Niccphorus Castoriae. Gennadius Dehrorum. Neophytus Caaaandriae, Anthimus Velissi.

Typis edidit loannes Stavrides Συλλογὴ πατρι-αρχικὸν χα! συνοδικὼν ἰγχυχλίων (Constantinopoli, 1900). p. 15-6.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA
quibus damnantur novitates a Rumenis in res ecclesiasticas invectae
1864 februario - 1866 aprili.

Moldavia et Valachia, ulira propriis parentes principibus sub ellentelq Turearum, cum, ineunte anno 1859, loannem Alexandrum Cusa utraque sibi .in principem assumpsisset, in unum coaluerant principatum, qui brevi post, ut omnee norunt, in novum regnum Rumeniae digestus est. Cusa princeps, ex quo communia totius regionis moderator fuit renuntiatus, in id inter cetera bene multa incubuit, ut ecclesiam Moldovalachicam a sedis Constantinopolitanae dicione prorsus eximeret, argumentis ad causam fovendam ex populari historia ad luctis. Quamvis enim illae provinciae dioecesi olim Constantinopolitanae obnoxiae evaaiaeent, ex quo tamen Bulgarians potestatis fuerant, ea gente ad Christi fidum accedente, arebiepiaoopo primum Achrideno paruerunt:'deinde Bulgaria a Basilic Bulgaricida imperatore victis atque in arctiores Danubium versus fines compressio, Tirnovitano itidem archiepiscopo. Praecipuis autem iuribua, quibus potiebatur, ademptis, utraque. Valachia Couetantinopolitano velut olim throno obnoxia facta eet. Nil igitur piiram ei loannes Alexander Cusa regionem suam graecanicis artificiis laborantem ad pristinam libertatem revocare meditatus est. Quod ut eitias tutiusque assequeretur, l nonnullae eaaque gravissimae, handquaquam adhibito patriarchae oecumeniei concilio, pertulit leges; quibus' aedis Constantinopolitanae iura omnino labefactabantur. Re -per publicas ephemerides audita, Hophronius patriarcha, métropolitain Ungarovalamhiae primum, deinde principem ipsum per litteras/monuit, ut a subvertendis iuribus alienis uterque abstineret; idsmo ut verbis fidem faceret, per peculiarem legatum in Valaehiam perferendam curavit diiudioationem (διαγνωμήν), poet

iaiUm in synodo nsaturaei driftsentiaasm *etu~* scriptam- Bed earn- rim eaaataa Mt, nt ox dominante infra ariaeerib euiqne patebit. Ba edagimiia ox libro in base ram patriarebee earn typto vulgato eui tituhu: Εχχλησιαατικη μεριρνα υπέρ των άγιων εκκλησιών Βλαχία nat Μολβαυια ήτοι πατριαρχική χαi συνοδική ανταποκριοι πρδ Ανείσΐολήν Uh ùri tt|; Μαλδοβλαχική κυβερνήσβω μελετηθεισών εχκ}η« σιαστικων καινοτομιών. (Εκκλησιαστική έγκρισή) Ex Κωνσταντινουπολει, τυποι Βυζαντιβο, 1866. Jn-8', î'-143 p., I f. Exhibentur etiam eodem prorsuf ordine in altero eiusdem ferinae libello ita ineoripto: ΤΑ ύπδ τού πρώην ήγεμόνο Κούζα Αντιχβνονιπώ χαi Αντιεκκλησιβστιχώ τολμηθέντα. Έν Κωνσταντινουπόλει, τύποι Ανατολικού Ασϊέρο, 1866. 1η-β·^112ρ. Plnra in huiuemodi litteris aive in unam sive in alteram partem ad-dneontar argumenta/ qaae a eatbolieo viro virga neaeeria natari potahemt; varam aaha veto vri in taHbm negotiis temperatione quadam ataadam eet, aeqae omnia poeaamm omuee. Logea a Caaa principe editae non graoeo ae oompondiarie, nt in nemoratis Kbria, »ed valaebieo, proat promulgatae Mint, plaçait repetere. Banque ad maiorem intdligeatiam gallioe reddita* a Carolo Anner, viro amicimimo, eai quantum dobeamm, ;vix dicere possumus. Editionem sequemur publiée auctoritate evulgatam in opere: Jimanacahi CWtrioru *pt 1868,* errante D. V. Alexandreocu Ureohie, moderatore generali administrandarum rerum ad publicam institutionem religionemque pertinentium (Bueureeti, e typographie nationali. 1867), p. 33-38. Valaohire scribendi rationem ad usum recentiorem accommodavimus.

1.

■SOPHRONH'8 PATRIARCHA CONSTANTINOPOLITANI'S 5IPHONI HINGROVtACHIAE METROPOLITANO

1864 februarii 8.

t Σωφρόνιο έλέφ θ ού Αρχιιπίσχοπο Κωνσταντινουπόλ«ω νέα 'Ρώμη καί οίχουμ«νιχδ πβτρι-

. t Έν μέσφ τή βαρεία συνοχή καί τή Αμηχανία, «ί ήν ήγαγε τήν καθ' ήμΑ τού Χριστού μεγάλην έχχλησίαν xri τά λοιπό όρθοδόξου έκχλησία ή κοσμοκατάκριτο Αφαΐρεσι καί διαχατοχή τών ιερών αύτών κτήσεων καί· Αναθημάτων τολμηθείσα παρά πάντα θειον καί ανθρώπινον νόμον ύπδ τή αύτόθι ηγεμονική κυβερνήσεω, νέον Αλγο, περιπόθητε Αδελφέ, πολλφ πικρότερον προσέθετο έν τή καρδίφ ήμών ή έσχάτω; βιαδοθείσα ένταύθα φήμη, δτι ή χυβέρνησι χύτη, χρίμασιν οί οίδε χύριο, έξαχολοισθούσα C τήν καταδίωξιν παντό «ίτι εύσεβεία; πατρφα χαί ιύχλίία συστατικόν, ιφ' ού προ/,γουμίνβ σπιύδν. riociÇat τό νέον γρηγοριανδν λ<γόμτνον χαλτνδάριον Αντί τή τέω έν χρήα*ι οδοη Αρχαία; τή Ανατολική έκκλησία χρονολογία, έπ<χ*ίρησ(ν ήδη βπω ΑνασχΑψη χαί αύτά τΑ θτμέλια τή ορθοδόξου χριστιανική πίσττω χαί Απαραχαλύπτβ ή μάλλον <ίπ*!ν βιφ καί δυναστ<ίρ έπιβΑλλη τφ αύτόθι όρθοβόξφ χριστωνύμιρ πληρώματι τήν ΑπΑ Λ/ηοιν φιύ! τβν πατροπαραδότων δογμάτων τή έν ή έγτννήθη Ανατολική ορθοδόξου Αγία ήμών έχχληαία, xri; χαθΑ ήχούσαμ<ν ώ Αληθτία έχόμτνον, ού μόνον δι*γ«ρτικαί «ί έτ<ροδοξίαν προτροπαί έχηρΰχθησαν έπ' Αμβωνα τή διαταγή τή χυβερνήσββ, Αλλά xri τδ σύμβολον τή πίστβω έ^φωνήθη έχ' έκχλησία ν«νοθ«υμένον μέ τήν βλάσφημο» προσθήκην τήν ύπδ τών οίχουμτνικών συνόδων ~~χάτβκτκριμένην.~~ πεποιθήσει

Συμπεραίνε: ή ίερότη τη μετά πόση φρίκη β καί ταραχή προσέβαλον ri φήμαι αύται «ί τά «τα τή πνευματική ταύτη μητρό «ίγία τού Χριστού έκχλησία_. ~~Άλλά μεταξύ τών Απευκταίων τούτων~~ Ακουσμάτων χαί λόγοι παρήγοροι καί χληροφορίαι ένηχήσαάαι ~~έπλήρωσαν ήμώ» πνευματική~~ σεω, ήν odit λόγου έχομεν ίχβνού πεφαστήσεααύτή 64 iortv ή γινναίβ Αντίσταοί τή φίλη ήμΓ» αύτή ίερότητο xri ή μετά θάρρου ένθέον xri ζήλου Αληθώ ποιμαντικού προστασία βύνη εί Απόχρουσιν τών σεηανικών τούτην χατά τού ποιμνίου τη έκιθέσεων χαί προσβολών. Τούτου ένεκα Αγασάμενοι αύτήν χαί έπαινίσαντε συνο&χώ χαί τβί έγχβρΚοι έχχλησιαστικεΑ? «ύχαί χαί εύλογίεκ «Ατήν χειεστέψαντε, προαγόμεθα xri 6ιά τή παρούση χβτριαρχιχή xri συνοδική ήμών έπιστολή; άμα μίν άχφράσαι αύτή τήν Απαράμιλλον «ύχαρίστηοιν τή Αγία τού Χριστού ύχχληοία;, δι' ή» ή σεβεϊσρία (βρότη τη, Αδιάφθορο φύλβξ τή έμπεπιστευρένη αύτή B [ιρα παρακαταθήκη, πιριήψατο τφ « Αρχκρατιχφ χαραχτήμι χαί παντί τφ ίερφ ήμών χλήρω εύκλειαν ού μιχράν, παρασχούσα xri τή έκχλησίφ ύλην 4ττικαυχήσεω, βτι ούχ έχλείψουσιν αύτή πιστοί πρόμαχοι xri τών 8τi«*> βύνη δικαιωμάτων ύπερασπισταί, Αμα 64 χαί δοέξαι αύτή έν τή δεινή ναύτη περιστάσει τού ποιμνιουκη χείρα βοηθόν, παραμυθούντέ *τι έν συμπαθεί* Αδελφική χαί ένθάρρύνοντε χαί ένια/ύοντε τίν ένθεον ζήλόν τη έν τφ προκειμένη) άγώνι. Εύ«λπιζόμεθα γάρ, περιπόθητε Αδελφέ, 8τι έχ τού γινναίου αύτή; παραδείγματο έξαρτάται τδ κλειστόν τού κατορθώματο, ήτοι ή ματαίωσε τών τικταινομένων C όλεθρίων σκοπών. Τήν χατά θιδν πορείαν τη άχολουθήσε·. βεβαίω χαί άπα *ί* ύπ' αύτήν ίερδ κλήρο, χαί ή ποιμαντική αύτή φωνή ήχήσασα et τά ρεταραγμένο άχοά τού ποιμνίου τη ίναχαιτίσι: τήν κατά τού κρημνού ώθησιν αύτού. Εί τούτο άπευθυνομένη καί ή τού Χριστού έκκλησία καί έρειδομένη εί τδ Ακραιφνέ τών Αρχιεροπρεπών αιωθημάτων τη καί τού χαρακτηρίζοντο αύτήν θείου φόρου, δτι ούδέν Ανάξιον δρθοδόξφ άρχιερεί ούτε τών πρδ θεόν έπαγγελιών βύτή καταφρονητικόν (Απαγε) καί τών θείων κανόνων πολέμιον έργον Ανεχθήσεται πρΑξαι, είτε ύπδ ιδέα κόμπων καί Απολαύσεων, είτε έξ έπιφορά Απειλών ή xri σωμαηκών κακώσεων, ούιε θυσιάσει τά τιμαλφή ari αιώνια πρδ; τά γήινα καί μάταια έπί διηνεκεί καταχρίσει τού όνόματό τη;, Αλλά καί μόχθου ari κινδύνου Αψηφήσει καί τήν ψυχήν θήσει ύπέρ τών λογικών προβάτων τη. Τοιαύτα Ιχοντε περί τού UpoO Ατόμου τη, έπειδή συνοδικώ; διασκεπτόμενοι έπ! τών πρακτέων, δσα τδ Απαραίτητον δφλημα τή πνευματική ήμών θέσεω υπαγορεύει διαπράξαι σπουδαιότερο» άναλόγω; τών διεΑραμ ταζομένων αύτόθι κατά τή όρθοδοξία τού χριστωνύμου λαού, δέον έκρίναμεν ινβ βιαβιβάσωμεν έκκλησιαστιχά νουθεσία πρδ τόν ύψηλότατον ήγεμόνα κύριον Αλέξανδρον Ίωάννου Α'· Ιγνωμεν δέ έπιφορτίσαι τδ έργον τούτο τή ίερότητί τη ώ νομίμφ xri κανονικφ αύτόθι Αρχιερεί χαί διότι, τή αύτού ύψηλότητο Απ' Αρχή τή ήγεμονεία αύτού μηδέποτε Αξιώσαντο τήν έκχλησίεη' γράμματο αύτού, !σε» έχ προμελέτη τών προχειμένων Απευκταίων, έκρίναμεν μάταιον Απευθυνθήναι αύτφ Αμέσω.

Προτρέπομεν δθεν xri ύπαγορεύαμεν συνο&χώ τήν αύτή Ιερότητα, δπει έμφανισθβίσα τή ύψηλότητί του ώ έκ προσώπου τή έχκλησία λαλήση αύτφ< μετά πεφρησία xri νουθετήση xri προτρόφη πατριχώ xri Αρχιερατικώ ώ τήν έκίγνε*σιν 'τών χριστιανικών xri7 ήγεμσνιχών αύτού κεθηκόντων (ε(γε κατά τά άκου-

«Hvw ἡ ὑψηλότη ™ ὀπάρχ«« ὁ w*·»* τῄi *fiudat* ἀνατροπή Tftv θρησκευτικών «αi ἐκκλησεαστι-«ών καθεστώτων), «awtatavtaraa UwNptay τὴν ἀκάτην, ἡτι παρασύρει τὴν ὑφηλότητά του ὑ ἀμαύ-ρωσιν τοθ γεραροθ «ὑτοθ ὀνόματο διά ηράξθω *νελ-χίστου «al ἀνοιχείου δλω «avti τιμίφ «αi φρονίμφ χριστιανφ, πολλφ μάλλον Βρχοντι λαοθ, ὁποια ἐστιν ἡ ἀθάτησι τή ἀληόοθ; «αi ὑγιαινούση χριστιανική ὁμολογίβ χαί ἡ iv τοιαύτη ἡλιχίφ ἀποσκίρτησι ἀπό τή πατρερα; εὐσεβεία; τή; ὀρθοβόξου ἡμών πίστεω , «αi ταΟτα ἐνφ iv ταύτη τή ἀγίφ πίστει δοξαοόεῖ «αi προαχθβi ὀρθόδοξο ἡγεμών ὀρθοδόξου λαοθ ὠφειλι «αi ἀντιδοξάσαι αὐτήν μιμούμενο τού ἀπ' αἰώνο ὀρόοδόξου βασιλεί χαί ἡγεμόνα , οἱτινε δι* Ιργνεν πίστεω χαί χατρφου ζήλου μάλλον ἡ διά κατορθω-μάτων πολιτικών κατέλιπον ἀείμνηστον τδ χλέο αὐ-τόν. Διά τοιούτων πατριχφν λόγων ἐπιστήσασα τὴν ἐμβριθή κρίσιν τή αὐτοΟ ὑψηλότητο χα! κατορθώσααα δπω ἀκριβώ σταθμίση «ἱ οἱον φέρεται Ιργον, θέλει προσθέσει συγχρόνω;, χα! μάλιστα iv περιπτώσει ἀποτυχία (δ μή γίνοιτο) τών /ου;Ησιών τη , ἀπο-τείνουσα σοιαρά; παρατηρήσει χατά τή βια ἐπί τδν χριστιανικών συνειδήσεων τών Ορθοδόξων τίχνων τή Ανατολική ἡμών ἀγια ἐκκλησι'α , ἡν οὐδεἰ οὐδέποτε τών νομίμων ἡγεμόνων ἐκτό χατά τού διωγμού τοθ χριστιανισμού ἐπέφερεν «ἱ τδ θρή-σκευμα τών ὑπηκόων, δπερ καὶ παρ' αὐτοί τοί ἀλλοεθνέσιν ἐσεβάσθη ἀείποτε χαί διετηρήθη ἀπαρα-βίαστον. Διδ χαί ὑποχρεοθται ἡ ἱερότη τη Τνα ix προσώπου τή ἐκκλησία ἀποτρή^η καί ἀπαγορεύση τή ὑψηλότητί του πάσαν ἐξάσκησιν καταναγχαστικὴν πολιτική ἐπεμβάσεω *«ἱ ἐλαχίστην* μεταβολὴν τών πατριχών παραδόβιων, τών θείων δογμάτων χαί μυ-στηρίων, τοθ ἱεροθ συμβόλου χαί παντδ ἀλλου θρη· σκευτικοθ χαί πνευματιχόθ ἀντικειμίνου, ὡ ἀλλοτρίου τή πολιτική δικαιοδοσία χαί ἀφορώντο μόνην τὴν ix μέρου τή πνευματική ἀρχή νόμιμον χα! κανονικὴν διεύθυνσιν, ἡτι ἐστίν ἡ ἀπαράτρεπτο φυλακή τή Ιερά; αὐτών «αρ«»ατα»ηκη , κεά ἡ ἐχ παντδ τρόπου προάσπισι τών ὀρθοδόξων χριστιανών, «ερί ἡ Ιχομεν δσΟνεα λόγον τφ ὑψίστφ θέφ καί ὡν τδ «ἀμα ix τών χειρών ἡμών ἐκζητηθήσεται κατά τδν Τεζε««ήλ· οδ μὴν δέ ἀλλά χα! τοί ἐν ἀξιώμαα «αi τδ «οενά δι-έπουσι καί λοιποί πάσι χριστιανοί; αὐτή θέλει δια-δώσει τά προσφόρου συμβουλέ «αί προηροπά ἡ σεβασμία ἱερότη τη , iv Λ συγχρόνω ἐσεταε λίαν προσεχτική ὑπέρ τοθ ἱεροθ αὐτή ' κλήρου, τών τὴν πνευματικὴν διαγωγήν «αi ἐξομολόγησιν ἀνατεθειμέ-νων, τών ἱεροχηρύχοεν καί λοιπών ὑποτελούντων αὐτή φροντιστών τή πνευματική; ἐπισχέψαω τοθ ποιμνίου τη , διδάσκουσα ἐχάστφ καί στηρίζουσα «ἱ τὴν ἀκριβή διατήρησιν τών ἱερών αὐτών καθηκόντων, iv περι-πτώσει δέ καί τὴν ἀνάλογον χνιυματιχὴν ποινὴν ἐπι-φέρουσα κατά τών καινοτομούντων xal iv ἐπιγνώσει παρεκτρεπομένων, χαί ἐνί λόγφ καταβάλλουσα iv τή ἐπωδύνφ ταύτη περιστάσει χα! δοχιμασίφ χαί ὑπέρ τὴν δύναμιν ὠ εἰπεῖν τδν ἀκάματον ζῆλόν τη , ἐφα-μίλλω τοί κατά καιρού ἀγωνισαμένοι ὑπέρ τή εὐσεβεία πατράσιν ἡμών, tva χαί τή μ«τ' αὐτών κατατάξεω ἀξιωθή παρά τοθ δικαιοδότου θεοθ ἐν τφ χαιρφ τή τών ἐργων ἀνταποδόσεω

Ἐχειδή δέ ἡ ἀγια τοθ Χριστοθ ἐχκλησία χατά τδ χρέο τή προνοία αὐτή Ηλ«ι συνδράμιι τή ιιρότητί τη χαί δι' ἀποστολή παραινετικών γραμμάτων πρδ τού χριστιανού τη καί δι' ἀλλων καταλλήλων «ἱ περιστολὴν τοθ ἐπαπειλουμένου δεινού καί ἀναγχαίων μέτρων, περιμένει συνεπώ τδ ἀποτέλεσμα τή παρού-ση ἐκκλησιαστική αὐτή ἐπιστολή διά' γράμματο ἀποκριτικοθ τή φίλη ἡμίν ἱερότητό τη , δηλωτικού καί τή περισπουδάστου ἡμίν ἀγαθή ὑγιεία τη , ἡν δώη αὐτή ἀμετάπτωτον διά βίου δ κύριο , ού ἡ χάρι χαί τδ ἀπειρον Ιλεο εἰη μετ' αὐτή . *

,αωξδ', φεβρουαρίτυ η*.

+ ὁ Κωνσταντινουπόλεω ^^ Χριστφ ἀγαπν,τδ ἀδελφό .

NIPHO HI'NOKOvi,AOHIAE METROPOLITA BOPHRONIO CONSTANTINOPOLITANO
18fi4 aprili* 30.

Παναγιώτατε δέσποτα.

Τὴν ἀπδ τή ὀγδόη φεβρουαρίου τοθ τρέχοντο ἐτου; ὑμετέραν πατριαρχικὴν καί συνοδικὴν ἐπιστολὴν δ«ξάμ«νο μετά τοθ ἀνήχοντο σεβασμοθ, ἀνίγνων προσεκτικώ πάντα τά ἐν αὐτή διαλαμβανόμενα ἀφ-ορώντα*τά θρησκευτικά τή βουμανική ταύτη ἐπι-χρατεία .

'Επιθυμών μέν ἀπαντήσαι Ϊνα ἱχανοποιέ|σω τὴν ὑμετέραν ἀπαίτησιν, οὐ δύναμαι ὁμω δπω μή φανε-ρώσω διά ταύτη μου ταπεινή , δτι μετ' ἀπορία ἐσχέφθην ἐπί τών γινομένων διά τή ὑμ^έρα πα-τριαρχική χαί συνοδική ἐπιστολή ἐπιπλήξεων ι καθ' δν. οὐδεἰ μέχρι τή σήμερον διενοήθη, καί πέποιθα D ὠ οὐδεπώποτε διανοηθήσεται, Ινα εἰσαγάγη σχίσμα μεταξύ τή ἐκχλησία μητρδ; καί τή ἐχχλησια Θυγατρό , ὡνπερ ἡ ἑνότη διατηρεῖται καί διατηρηθή-σεται αεἰποτε διά τοθ αιωνίου δεσμού τών ἀμετατρέ-πτων αὐτών δογμάτων.

Ἡ δέ ἐκκλ,ησία θυγάτηρ, γινώσ/.ει ἡ ὑμετέρα παναγιότη , δτι υπήρξε διά παντδ Ιχουσα τὴν ἑαυτή ἐσωγερικὴν ἐνέργειαν ἀνεξάρτητον χατά πάντα τά τὴν διατήρησιν τή «ὐταξία αὐτή ἀφορώντα. "Οταν οδν ἡ πρόοδο; τού ἐθνου χαί ὁ βαθμό τή διανοητική αὐτού ἀναπτὑξεω ἀπαιτ/,σγ, βελτιώσίν τινα καί χατά τὴν εὐταξίαν ταὐπ,ν, διαβεβαιώ τὴν ὑμετέραν παν-αγιότητα, δτι ἡ βουμανιχή ἐκκλησία ἐν τή ἑαυτή πλήρει ἐλευθερίφ ἐνεργοθσα οὐ παραβλέψεται τού ὑπάρχοντα αιωνίου; αὐτή δεσμού μετά τή; ἐχκλη-σία ἱμητρό . μεθ' ἡ γινώσκιι ἑαυτὴν ἀλληλέγγυον χατά τε τὴν πίστιν χαί χατά τὴν ζωὴν.

ΤαΟτα σπεύδω διαβιβάσει ει τὴν γνώσιν τή ὑμετέρα παναγιότητο; ‹ι› ἀπάντησ.ν ει τὴν ἀνωτέρω εἰρημίνην πατριαρχικὴν χαί συνοδικὴν ἐπιστολὴν τά βέ Ιτη αὐτή εἰησαν ἰσον πλεἰστα χαί ,πανευδαίμονα ἐπί τοθ πατριαρχικού θρόνου.

Τή ὑμετέρα παναγιότητο ταπεινότατο δοὐλο
ὁ Οὐγγροβλαχία Νήφων.

"Ετο 1664, ἀπριλίου 80, Βουκουρέστιον.

LEX PRO INSTAURANDA VITA MONASTICA A CUZA PRINCIPE CONDITA
1664 novembns 30.

DECRETUL ORGANIC PENTRU REGULAREA 8CHIMEI MONAH1CESTI.

Al bxàxdbv loxM I, eu mil» lui Dumneiea |i vointa nationals damn prirtcipatelor-unite-romine, la to(i de fa{4 fi viitori adoitate.

Vdadnd raportul miniatraiui noatni «ecretar de >t«l la départemental juatifiei, oultelor yi inatruo-

DÉCRET ORGANIQUE POUR RÉGLER L ORDRE MONACAL.

Auuimî Jkax I, par la grâce de Dieu · et la volonté, nationale prince dee principauté» - uniee-roumainee, À tou» le» préeentu et Alter· ealut.

Vu le rapport de notre minbtre «eeréteire d'état . au département de la juarioa, de· culte· et dy- l'in-

fiunei publiqe, n* 66817, prin care ae rapone ia confirmare proiectul de decret organic pentru te-.gularea schimei monabioefti:

Vésdnd tnoheierea oonsiliuhii miniftrilor;

AsqulUnd opiniunea consiliuloi nostra de stat;

în puter·· statutului din 2(14) iulie;

Am sanctionat fi sdnctionfim, promulgat fi pro-mulgim ce urmeaxA:

Capitolul I.

DE CILOGIRIM.

Art. 1. Nu va putea fi cfilugirit pe viitor nici un individ bArbat dacA nu va tntruni urmAtoarole tnsuçiri:

a) Si fie recunoscutA de citre sinoadele generale pietatea qi vocatiunea lui moaabalA prin ispitirea religions* canonici.

b) Si fie In vinta minimum de 60 ani, sau défi mai June, invalid, om incurabil, fi

c) Si renunfe la pensiunea oe «r.avea delà stat.

Art. 2. Vor fi primiti <n ordines œonahalA tnsi acei juni csri, trecAnd Invifiturile séminariste saperioare. vor ares vocstiunea aoeaati, fi din este se va putes forma cleruldoalt

Art. 8. Nn va putes Imbrica sebims monahali nici. o femeie, csre nu vs tntruni urmitosrele tn-sufiri:

a) Si nu fie miritati fi U fie recomandati de sinoadele generale despre pirates, religiositates fi vocstiunea ei morali.

renunjp la pensions·'ce ar avea de-ls état.

c) Si fie tn vireta minimum de 50 ani.

Art. 4. Pot fi cilugirite fi flirt de tndeplinires vârstei de la lit. c art. 3:

a) Femeile invalide fi incurabile, care n'au mij-losce de trai in lume.

b) Femeile care, din simt umanitar, s'ar decide à se devota prin spitale, fcoli fi verice alto institute de binefacere aie ststului.

Aceste· totufi nu vor putea fi mai june de 30 ani.

c) Femeile eliberate din vreun penitqnciar cu recomandafiunea sinodului génerkl^

Capitolul II.

DE METANII.

Nici o cilugirire nu se va face pe viitor pe la alte monastiri, sebituri fi sihistrii decAt la acelea din RomAnia flbe vor hotArt prin regulament special.

Capitolul III.

Art. 6. Nici o autoritate eclesiasticè nu va putea da vreunui individ bArbat sau femeie tunsura monahalA, dacA nu-i va présenta:

a) Autorisâtes sinodului geùrpl fi

b) Autorisâtes ministerului cultelor.

Capitolul 'IV.

DESPRE INTRETINEREA CALÜGÂRILOR.

Art. 6. Pentru tntre(inerea oUugirilor fi a oélùgiritelor, ministerul cultelor prevede ta budget sume anuale pe numArul lor.

Art. 7. Aceste sume nu sunt personal liberate pe indivisi, ci puse la comuna Indeetulare a mon&stirei;' economiile deis ele revin statului. Vh regulament special pentru administrares economic* a .chinoviilor ie va· tntocmi de citre ministeru) cultelor.

Art. 8. CAlugArii (i cAlugiritele, care vor fi Inchinat averes la- monistire cu oareoare conditioni

Attraction publique, η· 66 817, par lequel il soumet à notre confirmation le projet de décret organique pour régler l'ordre monacal:

Vu le· conclusion· du eonaeil de· ministre·;

L'avis de notre ooUseil d'état entendu;

Bu vertu du statut du 9(14) juillet;

Nous avons sanctionné et sanctionnons, avons promulgué et promulguons oe qui suit:

Chapitre I.

CONDITIONS D'ADMISSION.

Art. 1. Nul ne sera reçu à l'avenir dans l'ordre monacal aucun individu de sexo masculin, XTKqe réunit pas les conditions suivantes:

a) Avoir été reconnu par les synodes généraux comme pieux et de vocation monacale éprouvée par le noviciat qanonique:

b) Avoir l'4ge**minimum de 60 ans, ou, s'il est plus jeune, être invalide et incurable;

o) Renoncer à la pension de l'état, s'il en jouit.

Art 9. On recevra cependant dans l'ordre monacal le· jeunes gens qui, ayant) terminé l'enseignement du séminaire supérieur, on vocation voulue, et dont on pourra former en» le haut elergé.

Art. 3. Aucune femme ne peut embrasser l'ordre monpoal h moins de réunir les conditions suivantes:

s) N'être pas mariée et-être recommandée par les synode· généraux pour sa piété, ses sentiments religieux et sa vocation morale.

•b) Renoncer h la pension de l'état, si elle en jouit.

c) Etre Agée d'au moins 50 ans.

Art. 4. Peuvent être admises parmi les religieuses sans l'Age exigé par la lettre c de l'art. 3:

a) Les femmes invalides ou incurables qui n'ont pas de quoi vivre dan» le monde.

b) Les femmes qui, par sentiments d'humanité, sont décidées A servir dans les hôpitaux, les écoles et toute autre institution de bienfaisance de l état.

Néanmoins elles ne pourront pas avoir moins de 30 ans.

c) Le» femmes libérées d'un pénitencier, avec recommandation du synode généAl.

Chapitre II.

DES CLOÎTRES.

On ne recevra plus à l'avenir qui que ce soit à l'ordre monacal dans d'autres monastère·, couvents et ermitages que. ceux de la Roumanie désignés par un règlement spécial.

Chapitre III.

Art. 5. Aucune autorité ecclésiastique nq pourra conférer à un individu homme ou femme la tonsure monacale s'il ne lui présente pas:

a) L'autorisation du synode général et

b) L'autorisation du ministère des cultes.

Chapitre FV.

DE L'ENTRETIEN DES MOINES.

Art. 6. Pour l'entretien de· moine· et des religieuses, le ministère de· culte· prévoit au budget de· somme· annuelle· en raison de leur nombre.

Art. 7. Ces somme· ne seront pas distribuée· personnellement aux individus, mais, versée· b la caisse commune du monastère; lés économie· réalisée· reviendront à l'état. Un règlement-spécial pour l'adminiitration économique des* communautés sent élaboré par le ministère des culte·.

Art 8. Le· moine· et les religieuses ayant oédé leur fortune au couvent sous la condition de

despre tntrefinerea persoanelor, m vor basant de acele oondifiuni yi tn viitor pe eàt vor triti.

. Capitolul V.

• OI3POZITП TRANSITORII.

Art. 9. RemAn desfiinfate toute dispoxifiunile, legile yi regulamentele contrarii aceetei legi de fafà.

Facem cunoscut yi ordonAm ca oele de fafA, investite su sigiliul etatului yi trecute. tn buletinul legilor (monitorul oficial) si fie adresate curfilor, tribunalalor yi autoritAfilor administrative, ea ai le tnsorie tn registrele lor. si »o observe yi sAfacA a se observa, yi ministru) nostru secrctar de état la départemental justifie·. cultelor yi instrucfiunei publice este tnsArcinat eu publicarea lor.

Dut tn Bucureyti, le 30 noemvrie 1864.

L. 8... Alexandru Ioan.

Ministru justifici, cultelor yi instrucfiunei publiée

5. Crefulescu. N" 1678.

A leur entretien personnel, jouiront entai de cee oonditione à l'avenir tant qu'ils vivront.

Chapitre V.

DISPOSITIONS TRANSITOIRES. (

Art. 9. Restent annuities toutes les dispositions, lois et règlements contraires à la présente loi.

Nous promulguons la loi ci-dessus munie du sceau de l'état et insérée dans le bulletin des lois (moniteur officiel), et nous ordonnons quelle soit envoyée aux cours, tribunaux et eux autorités administratives, afin qu elles l'inscrivent dans leurs registres, l'observent et la fassent observer, et notre ministre secrétaire d'état au département de la justice, des cultes et de l'instruction publique est chargé de sa publication.

Dojné A Bucarest, le 30 novembre 1864.

ı U. 8. Alexandre Jean,

be ministre de la justice, des cultes et de l'instruction publique

N. Crefulescu. N' 1678.

LEX PRO INSTITUENDA SYNODO NATIONALI A CUZA PRINCIPE PROMULGATA 1864 decembris 3.

Auuaitdku Ioax I. cu mils lui Dumneseu yi voinfa nafionalA domn principatelor unite-romAne la tofi de fafa yi viitori sAnàtate.

Asupra raportului ministrului nostru secretar de état la departamentul justifie·, cultelor yi instrucfiunei publice. n° 57 458, prin care ne eupune la confirmare proiectal de decret organic, pentru tnfiinfarea unei autoritAfi sinodale centrale pentru afacerile religiunoi romAne, yi regulamentul alegerei membrilor 'aceetei autoritAfi:

VAxAnd· inoheierea consiliului miniytrilor:

AscultAnd opifiia consiliului nostru de stat:

tn puterea statutului din 2(14) iulie;

Am sanefionat yi sancfionlm. promulgat yi promulgAm ce urmeazA:

DECRET ORGANIC

pentru infiinfarea unei autoritAfi sinodale centrale rru afacerile religiei romAne.

Capitolul I.

Art. 1. Biserica ortodoxA romAnA este yi rAmAne independentA de orico autoritate strAinA, tntru tôt ce priveyte organixarea yi disciplina.

Art. 2. Biserica romAnA, a cAreia unitate este reprexentatà prin un sinod general, continuA de a fi administratA de mitropolifi yi episcopi eparhiofi, eu ajutorul sinoadelor de eparhii. '

«Art. 3. Unitafea doginaticA a sAntei religii ortodore romAne,' cu biserica mare a rAsAritului o manfine sind^u) general al bisorioei romane prin coneultafiui cu biserica ocumenicA din Conatantinopoli. fira

A Capitolul 11.

Art. 4. Sinodul general al bisericii romAne se compune:

a) Din mitropolifii.

b) Din episcopii eparhiofi.

c) Din arhierei romàni.

d) Din cite trei deputafi aleyi de fiecare eparbie de cAtre clerul de mit, yi nurnai dintre preofii de mir, sau yi peêsoane laicc cu cunoytinfe teologice.

e) Din decanii facultAfilor de teologie din layi yi Bucureyti.

Alkxaxdu Jxax I, par la grice de Dieu et la volonté nationale prince des principautée-uniee-roumainM, è tous les présents et flturs salut.

Sur le rapport de notre ministre secrétaire d'état au département de la justice, des cultes et de l'instruction publique, n" 57 458, par lequel il soumet A notre confirmation le projet de décret organique pour là création d'une autorité synodale centrale pour les affaires de la religion roumaine et le règlement pour l'élection des membres de cette autorité;

Vu les conclusions du conseil des ministres;

L opinion de notre conseil d'état entendue;

En vertu du statut du 2(14) juillet;

Nous avons sanctionné et sanctionnons, avons promulgué et promulguons ce qui suit:

DÉCRET ORGANIQUE

pour la création d'une autorité synodale centrale pour les affaires de la religion roumaine.

Chapitre I..

Art. 1. L'église orthodoxe roumaine est et reste indépendante de toute autorité ecclésiastique étrangère pour tout ce qui concerne l'organisation et la discipline.

Art. 2. L église roumaine, dont l'unité est représentée par un synode général, continue A être administrée par les métropolitains et les évêques D diocésains, avec le concours des synodes diocésaine.

Art 3. L'unité dogmatique de la sainte religion orthodoxe roumaine avec la grande église de (Orient sera gardée par le synode général de concert avec l'église œcuménique de Constantinople.

Chapitre IL

Art. 4. Le synode général de l'église roumaine se compose:

a) Des métropolitains.

b) Des évêques diocésains.

c) Des coadjuteurs roumains.

d) -De trois députée élus dans chaque diocèse par le clergé séculier, soit parmi les prêtres séculiers seulement, soit parmi les personnes laïques ayant des connaissances théologiques. *

e) Des doyens des facultés de théologie de Jessy et de Bucarest.

Membrii sinodului general out alefi pe terrnin de trei sesiuni.

Art. 5. Adunirile sinodului general al bisericei romine, »e présidé In numele domnitorului de cétre mitropolitul primat al RomAniei.

Ministrul cultelor asistA la delibertrile sinodnlui general, ft ia parte la luoririle lui, flrAJaet de a area rot la tnoheierile aceluia. "

Art. 6. Locul de tntrunire a sinodnlui general ▾a fi tn oapitala Rominiei.

Art. 7. Convocares sinodului general »e face In fedinje ordinare fi godinfe extraordinare, dupi logea de alegere aici anexati. 1

Art. 8. Sinodul general deechide sesiunea ea* ordinaré ia fieoare doi ani, tn tntAia si a lunei iuiie.

Seaiunea ordinari este de o lunA'

Art. 9. Publicafiunile de convocare a sinodului general tn sesiune ordinari, ·« vor face de citre minmteral cultelor, dnpi aprobarea domnitorului.

Art. 10. Deschiderea sesiunei sinMului general se face do citre ministerul cultelor prin citirea actelor de convocare.

Art. 11. Fiecare cap de eparhie are dreptul de a interveni pe lingi ministerul do culte fi a-i supune ntotivele de urgenti care ar reclame convocares extraordinarii a sinodului, dupé care ministerul ve convoca sinodul, do ve gisi de cuviinfi.

Art. 19. Sinodul general nu poate sub nici un cuvint a se oeupa tn sesiunele extraordinare, de alte eestiuni decit acele cuprinae fi specificate tn raportql de convocare.

Art. 13. Sesiunile ordinare fi extraordinare, ale sinodului genera], se tnchid de ministrul secretar de stat la departamentul justifiai, cultelor fi instrucfiunei publice prin aprobarea domneasci, de tndati ce desbaterile acelui sinod ar iefi din cercul atribufiunilor sale.

Redeschiderea sinodului general remine; aminati pini la timpul hotirtt de consiHnl de miniftri cu aprobarea domnitorului.

Art. 14. Un regulament special pentru sinod sa vs pregiti fi da de guvern.

Capitolul ГП.

ATRIBUTK.

Art. 16. Religia ortodoxA roméné fiind libéré tn stat, sinodul ei general are putere legislative fi administrativi tn afaoerile spirituale sau de cuit.

Art. 16. Nici odati fi sub nici un cuvênt tnsi, sinodul general al bisericei roméne, nu va putea modifica eau fmpiedeca:

a) Libertates do oonftiinfé fi toleraùfa religioasA

Legiuirile pentru toleranfa religioasi eunt ou totul de competinfa adunérilor legislative ordinare.

b) Limba cultului ortodox tn biserieile din part va fi de a pururea aoea romêné.

Art. 17. Atributele legislative ale sinodului general poarti saupra urmitoarelor materii:

a) Disciplina biseriœascé fi monahaU.

b) Ritualul bisericilor tn mirginile legilor fi a regulamentelor.

c) Legile de hirotonii.

d) Legile relative la seminarii fi fiàcultéÿ de teologie, cAt pentru disciplina fi materiile religiosae.

e) Legile pentru tnfiiufarea de biaerici.

Art. 18. Atributele administrative ale sinodului general poarti asupra:

a) Hirotonirea mitropolifilor fi a episcopilor.

Les membres du synods général scat élus pour UM durée de trois sessions.

Art. S. Leo réunions du synode général de j'églia·'roumaine seront présidées, au nom du prince, per le métropolitain primat do la Roumanie.

Le ministre des unites assiste aux délibérations du synode général et participe à ses travaux, sans avoir cependant droit do suffrage dans ses décisions.

Art.'6. Le lieu de réunion du synode généra) sera la capitale do la Roumanie.

Art. 7. La convocation'du synode général se fait en sessions ordinaires et en sessions extraordinaires, d'après la loi d'élection annexée ci-après.

Art. 8. Le synode général ouvre sa session ordinaire tous les deux ans au premier juillet.

La session ordinaire dure un mois.

Art. 9. Les publications de convocation du synode généra) en session ordinaire seront faites par le ministre des cultes, avec l'approbation du prince.

Art. 10. L'ouverture de la session du synode général sera faite par le ministre des ouïtes qui donnera lecture des actes de convocation.

Art. 11. Chaque chef de diocèse a le -droit d'intervenir auprès du ministre des cultes et de lui soumettre les motifs d'urgence qui réclameraient la convocation extraordinaire du synode, après quoi le ministré convoquera le synode, s'il le juge è propos.

Art. 19. Le synode général ne peut sous aucun prétexte s'occuper dans les sessions extraordinaires d'autres questions que celles qui sont comprises et spécifiées dans le bulletin de convocation.

Art. 13. Lee sessions ordinaires et extraordinaires seraient closes par le ministre secrétaire d'état au département de la justice, des cultes et de l'instruction publique, dès que les débats dudit synode sortiraient du cercle de ses attributions.

La réouverture du synode général roste ajournée jusqu'au temps déterminé par le conseil des ministres avec l'approbation du prince.

Art. 14. Un règlement spécial pour le synode sera préparé et donné par le gouvernement.

Chapitre III.

ATTRIBUTIONS.

Art. 15. La religion orthodoxe roumaine jUant libre dans l'état, ses synodes généraux ont pouvoir législatif et administratif dans les affaires spirituelles et cultuelles. H

Art. 16. Cependant jamais et sous aucun prétexte le synode général de l'église roumaine ne pourra modifier ou empêcher:

a) La liberté de conscience et la tolérance religieuse.

La législation concernant la tolérance religieuse est exclusivement de la compétence des corps législatifs ordinaires.

b) La langue du culte orthodoxe dans les églises du pays sera toujours la langue roumaine.

Art. 17. Les attributione législatives du synode général portent sur lee matières suivantes:

a) La discipline ecclésiastique et monastique.

b) Le rituel des églises dans lee limites des lois et des réglementa.

e) Lee lois concernant les ordinations.

d) Les lois relatives aux séminaires et facultés do théologie, pour ce qui concerne le discipline et lee matièree religieuses.

o) Lee lois pour l'érection des églises.

Art. 18. Lee attributions administratives du synode général portent sur:

a) L'ordination desjnétropolitains et des évêques.

b) Regular·* parohüler fi · preofilor paro- i hiali.

e) Edae*tioM* elernlui.

d) Ùeroetaraa, amendarea, fi 'tipArirea aArfilor cultalui.

a) AutoriaArile de cAlagAriri, ta margini!· l*giuirilor civile.

f) Privegherea administrArii biaerioefti · sparhiilor da mitropoliti fi epuoopi.

Art. 19. Atributele judicial· ale sinodului general aunt: ,

·) Conflicte dintre episcopii eparbio|i fi mitropolifi.

b) Apelul tn ultima instant* tn causale persoanelor bisericefti tn privinfa disciplinai.

Art 30. Binodul general' pe lêngA atributele indicate la art. 17, 18 fi 19 sa fi dator a opina aaupra tuturor materiilor, aaupra cirera ta fi consultât de citre guvern.

Art. 91. Deciaiunile sinodului general nu sunt executorii decét dupé aprobarea lor de domnitor, tn urma raportului ministrului secretar de stat la departamentul juatifiei, cultelor fi instructiunei publice, ciruia ae ver comunica nifte asemene* de citre prefedintele sinodului.

Art. 99. Ministrul secretar de état la departamentul justitiei, cultelor fi instructiunii publice, poste atrage atenfiunea sinodului aaupra abaterilor vreunei persoane sau autorítiji eclesiaatice. Binodul e dator de IndalA a cerceta fi statua aaupra casului.

Capitolul IV.

SINOADKLR EPARHIALE.

Art. 93. Fiecaro eparhie, atit mitropolitani, cit fi episcopali, ta area un sinod special.

Art. 94. Sinoadele speciale se compun:

a) Din episcopul sau mitropolitul eparhiot ea prefedinte.

b) Din cci trei membri ai sinodului general.

c) Din directorii seminarului eparbial.

d) La Bucurefti fi 1* lafi ae adaugi deoanii facultàtilor teologice.

Art. 95. Aceat sinod sa execute legile rotate de sinodul general fi ' sancfionate de domn fi va judeca tn materii de disciplinA bisericeaacA

Capitolul V.

DISPOZTJTUNI TRANSITORII.

Art. 96. Bunt fi rAmên desfiin(*te toate legile fi regulamentele, tn oposifie ou disposifiunea acestei legi.

REGULARENT ·

pentru alegerea membrilor sinodului general al biaerioei romêne.

Capitolul I.

DEPRR ALBGXTORI 91 RL1G1BILL

Art. L Bunt alegAtori da membrii sinodului general:

a) Praofii de mir romAni, hirotoniaifi tn farA fi bucuréndu-se de exereifiul saoerdofiei lor. ,

b) Profeaorii de materii' religio*·· la. seminarii fi

c) Superiorii de monAstiri.

Art 9. Bunt eligibili membri ai sinodulu^ general:

a) Preofii de mir, tn exereifiul dreptului da alegAtori fi ou studii de cel pntin patru claae Intr'un seminar.

b) Le règlement des paroisses et du clergé parôiaaial.

o) L'édncation du elergé.

d) La révision, la correction et limpreaaion des livres du culte.

e) Le* autorisation· de m faire moine, dass la* limita· de* loi· «vile·.

f) La surveiHanca de l'adminiatration eeeldai*·tique de· diocèses métropolitain· et épiaoopasx.

Art. 19. Les attribution* judiciaire· du synode général sont:

a) Les conflit* entre évêque· diocésains et métropolitaine.

b) L'appel en dernière instance dans le» causas des personnes ecclésiastiques pour ce qui concerne la discipline.

Art. 90. Le synode général, outre les attributions indiquées dans les art. 17, 18 et 19, doit I donner son avis sur toutes les matières sur lesquelle· il sera consulté par le gouvernement.

Art. 91. Le· décisions du synode ne sont exécutoire* qu'après l'approbation du prince, à la cuite du rapport fait, par le minutie secrétaire d'état an département de la justice, des culte· et de l'instruction publique, auquel le président communiquera leodites décisions.

Art. 99. Le ministre secrétaire d'état an département de la justice, de* culte· et de l nstruction' publique peut attirer l'attention du synode sur la conduite d'un membre du clergé ou d'une autorité ecclésiastique. Le synode est obligé alors d'examiner tout de suite le' eas et de statuer en conséquence.

Chapitre IV.

LE SYNODE DIOCÉSAINS.

Art. 93. Chaque diocèse, soit métropolitain soit ' épiscopal, aura, un synode spécial.

Art. 94. Le synode spécial se composera:

a) De l'évêque ou métropolitain diocésain comme président.

b) Des trois membres dit synode général.

c) Des-directeurs du séminaire diocésain.

d) A Bucarest et è Jasay, on y ajoute le· doyen* de· faculté· de théologie.

Art. 9b. Ce synode exécute le· loi· votée* par le synode général et sanctionnées par le prince, et juge en matière de discipline ecclésiastique.

Chapitre V.

DISPOSITIONS TRANSITOIRES.

Art. 96. Sont et; restent annulée·-toute* le* loi* et tou* les règlement* en opposition avec le* dispositions de la préaente loi.

REGLEMENT

pour l'élection des membre· du synode général de l'église roumaine.

Chapitre I.

DES ÉLECTEURS ET DES ÉLIGIBLES.

Art. 1. Sont électeurs des membra· dn synode général:

a) Las prêtre· séculière roumain·, ordonné· daa· la paya et jouissant de l'exercios de leur sacerdoce

b) Les professeurs de· matière· religieuse· dans le· séminaire· et

o) Le· supérieur· des monastères.

Art 9. Bout éligible· comme membre· du synod· général:

a) Le* prêtre· séculiers, investis du droit d'électeur et ayant achevé au moins le· quatre desecs d'un •éminaâe.

b) Laidi tntmaind snnAioaruU tnsnfiri: i

1. VArsta d· 40 ani.

9. CoBOftiat· teologice, dovedtts mu pria «testate mu pria o fancfiune de minimum 8 ani e· profesori In «eminar, ori facultate teologieA din tari. '

3. 88 nu te falit nereabilltat.

4. 88 nu te foet oedadit Ia pedeapsA orimi-nalL

5. 88 nu fle foet osAndit la o pedeapsA eorecfiona)A pentru delictele urmAtoare:

1) FalsifiCare, «pergere de peoefi fi hiare (sustragere) de acte depuse In loouri publice.

9) Furtifag. l

ı3) InfelAciune.

4) Abui de tneredere.

3) MArturii mincinoase.

6) Calomnie.

7) Atentat la bunele moravuri.

8) Abux de putere.

9) Mituire. '

Capitolul .11.

DESPRE ALEGERI.

Art. 3. Se aleg pentru «inodul general cAte trei membri de fiecare eparbie.

Art. 4. Fiecare «legitor «lege numai In eparhia fi pentru eparbie Unde este eu serviciul biaericesc.

AlegAtorii «unt datori a Inseri· pe buletinul alegerei cdte trei nume.

Art. 5. Cu doui luni ipainte de xiua alegerilor, «e alcAtuiesc de protopopi liatele preofilor fi a superiorilor de monAstiri alegAtori. Liatele tntocmite de protopopi ae trimit miniaterului juatifiei, cultelor fi instrucfiunii publici, p8n8 tn o lunA de aile de la publicarea listelor tn monitor.

Art 6. Reclamlrile contra tnscrierilor fi a omiterilor din listé le fac aleg&torii sau episcopul eparbiot, citre ministerul justifie·, cultelor fi instrucfiunii publice, pAné tn o lunâ de aile delà publicarea listelor tn monitor. Reclamirile trebuie si fie inéofite de dovezife sprijinitoare. Ministre! justifie!, cultelor fi instrucfiunii publice va fi dator ca si publice prin monitor, pAnA in secelile de la primirea reclamérii, deciiiunea m 1mpreuna cu tonte piesele afacerei.

Art. 7. La aiua defipté fi publicati prin monitor, alegàtorii se tntruneao la protopopatele de judefe respective, âpre alegerea membrilor din parte· eparhiei.

Art. 8. La orele sece de dimineafA, alegAtorii, ori céfi ar fi presenfi, probed la alegere. Biuroul alegAtorildr stA sub prefodinfa protopopului judefului, «ecretarul biuroului vâ fi unul' dintre.preofii cei mai tineri, designat de prefedinte fi «ecretarul protopopatului.

Art, 9. Polifia fn sala alegerilor este lAmU prefedintelui. Acesta poste cers intervenire» prefdctuiui de judef. Discufinnile fi diaeurubrilo nu pint permise tn sala alegerilor dupA constituirea biuroului de alegere.

Art. 10. Votarea se face prin apei nominal. Votul se face prié bilete car· s· ver depuné tn umA tnchisb, sigilatA de prefedinte, aecretar fi alegAtorii.cari vor voi.

Art. 11. Scrutinul reniAns dMchis pAnA a doua si la orele trei dopé amiaxi. La aceaatfi orA, fn presenfa alegétorilor es m vor afia, fi dupé Incheierea unui prescript verbal, oonstatAtor stérii ta

b) Lee ialquM réunismnts iee qualité· «niveat··:

1. Ktre Agé d· 40 ane.

*9. Avoir de» connaisMsoMthéologiq···, prouvée· par daa Mctitcate ou par r«x«reios du professorat pendant au Moine truie au· dan· un séminaire ou ua faculté de théologie du paye.

3. N'avoir pae été.failli non réhabilité.

4. N'avoir pM été condamné 8 un· peine criminelle.

3. N'avoir paa été condamné 8 une peine correctionnelle pour lm délita suivants:

1) Fabrication de faune monnaie, fracture de aeeaux et enlèvement (soustraction) d'actes déposés aux office· public··

9) Vol.

3j Fraude.

4) Abu· de confiance.

5) Faux témoignage:

6) Calomnie.

7) Attentat aux bonne· mœurs.

8) Abu· de pouvoir.

9) Corruption.

Chapitre II.

DS8 ÉLECTIONS.

Art. 3. Sont élu· pour le synode général troia membre· .par diocèse.

Art. 4. Chaque électeur élit aeulement dana le diocèse et pour le diocèse auquel il eat attaché par M fonction ecclésiastique.

Le· électeur· «ont tenua d'inscrire troia nom· •ur le bulletin de vote.

Art. 5. Deux moi· avant le jour de· élections, les archiprêtres (protopope·) dressent la liate de» électeurs prêtre· et supérieurs de monastères. Ces liste· sont envoyées ensuite au ministre de la justice, des cultes et de l'instruction publique qui le· publie dans le moniteur.

Art. 6. Les réclamations contre tes inscriptions et les omissions dans les liste» seront adressées par les électeur· ou par l'évêque diocésain au ministère de la justice, des cultes et de l'instruction publique dans le délai d'un moi· après la publication des listes dans lé moniteur. Les réclamations doivent être munies des actes justificatifs. Le ministre de la justice, des cultes et de l'instruction publique est obligé de publier dans le moniteur, dans les dix jours qui suivent la réception de la réclamation, «a décision accompagnée de toutes le· pièces A l'appui.

Art. 7. Au jour fixé et publié dana le ^moniteur, les électeurs se réunissent aux archipresbŷtères des départements respectifs [jour élire les membres représentant Je diocèse.

Art. 8. A dix heures du matin, les électeurs présents, quel que soit leur nombre, procèdent A l'élection. Le bureau des élections o«t préaidé par l'archiprêtre; le secrétaire du bureau sera un des plus jeune· prêtre· désigné par l'archiprêtre et •on «eorétaire.

Art. 9. La police de la «aile de* élection· est confiée au président, étais celui-ci peut demander l'intervention du préfet du département. Le· diseussions et les discours ne sont point permis dana la salle de· élections, une fois le bureau d'élection constitué.

Art. 10. Le vote m fait par appel nominal. Il eat donné sur de· bulletin· que l'on jette dans l'urne fermée et scellée par le président, le secrétaire et les électeurs qui voudront le faire.

Art. 11. Le scrutin reste ouvert jusqu'au lendemain A trois heur·· d·!'après-midi. A. oatte henre-lb, «n préMno· dM électeur» qui s'y trouveront, et après avoir dressé procès-verbal constatant l'état

care a'a «flat urna, ,m procede la deepoiarea seratinului. λ

Art. 19. Biuroul singur decide asupra primirei •au respingerei biletelor eu num· grefit, nedescrifrabil sau eu vreun semn ori oeea ee ar lAsa loe de prepus la o tnfelegere prealabilA.

Art. 13. Resultatul seratinului constatât fiind prin preeeriptul verbal subseris de biurou fi de alegAtorii preaenfi, biletel· votArii le.ard.

Art. 14. Toate actele relative la alegere, biuroul le oomunici tndatA prefectului judefului, care le oepeduiefte imediat prefectului unde este refedinfa eparhiei.

Art. 15. Trei sile dupA ultima si'a alegerilor esclusiv fi tn a treia si') inclusiv. la orele 11 de dimineafA, se va face la profectura, unde este refedinfa eparhiei, numorarea fi adunarea definitivi a voturilor <Îe la toate protopopatele eparhiei.

'Acei cari vor fi tntrunit mai multe voturi vor fi proclamari de alefi.

Art. 16. Lucrarea arAtatA la art. 15 se face tn present· episcopului sau mitropolitnlui eparhiot, a protopopului de judet, a rectorului de seminar, fi tn Bucurefti fi lafi, fi a decanului facultAfii teologice.

Art. 17. .Prescriptui verbal definitiv, subacris de prefect fi de persoanele arAtate la art. 16, se trimite pâna tn trei sile ministeralui justifie·, cultelor fi instruefiunii publice, care le va depune cu toate actele relative pe biuroul sinodului general la deschideroa lui.

Capitolul Π1.

DESPRE VALIDAREA ALEGERILOR.

Art. 18. Sinodul general decide asupra validitAfii sau ׀ nevaliditAfii alegerilor membrilor sAi. Decisiunile tn accastA privinfâ le comunioA preçedintele sinodului general, ministrului justifie·, cultelor fi instruefiunii publice, care tnainteasA dupé trebuinfA lucrArile de noué alegere.

Art. 19. 'Iη cas de vacant·, Pr‘n demisiunea eau moartea unuia din membri alefi ai sinodului general, ministrul justifie·, cultelor fi instruction!· publice tnaintèaxA.tnsufi.lucrArile de noua alegere.

Art. 90. Demisiunile membrilor, tn timpul cAt sinodul general nu este tn sesiune, le primefte ministrul justifie·, cultelor fi instrucfiunei publice.

mXsuri TRANSITORIE.

Art. 91. Pentru aceasta tntêia daté sinodul general va putea fi convocat fi mai tnainte de 1 iulie, pAstrêndu-se tnsA tntre siua de convocare fi timpul pentru tnscrierea tn liste, reclamAri, f. c. l. ouvenita proporfiune.

Facem cunoscut fi ordonAm oa' cele de fsfA, Investite cù sigiliul statului fi trecute tn monitorul oficial, sA fie adresaie curfilor, tribunalelor fi autoritAfilor administrative, ca sA le tnecrie In registrele lor, sA le observe fi sA facA a le observa, fi ministrul nostru secretar de stat la départemental justifie·, cultelor fi instrucfiunei publice, este tnsArcinat a priveghia publicarea lor.

Dat tn Bucurefti, la 3 decembrie 1864.

L. 8. Alexandra Ioan.

Ministru secretar de stat la departamentu) juatitiei, cultelor fi instrucfiunei publice
N. Crefulescu. N· 1703.

dans lequel on a trouvé l'urne, on procède au dépouillement du scrutin.

Art. 19. Iλ bureau seul prononce sur l'admisaioa ou le refus dee bulletin· contenant un nom émané ou illisible,.ou portant un signe qui donne lieu de soupçonner une entente préalable.

Art. 13. Le résultat du scrutin ayant été constaté par un procès-verbal signé par le bureau et les électeurs préeenta, les bulletins de vote seront brûlés.

Art. 14. Le bureau transmet ensuite sans délai tous les actes concernant lmélection· au préfet du département, et celui-ci iMenvoie tout de suite au préfet de la ville où se trouve la résidence épiscopale.

Art. 15. Trois jours après le dernier jtrar dM élections exclusivement et le troisième jour inclusivement, ıII heures du matin, on fait à la préfecture, où réside l'évéque, la numérotation et l'addition définitive des votes.de tous lm archipresbytères du diocèse.

Ceux qui auront réuni le plus de voix seront proclamée élus.

Art. 16. L'acte indiqué à l'art. 15 sera fait en présence de l'évêque ou du métropolitain diocésain, de l'archiprêtre du département, du recteur du séminaire, et aussi, A Bucarest et Jassy, du doyen de la faculté de théologie.

Art. 17. Le proeèo-verbal définitif, signé par le préfet etsie· personnes notnméM à l'art. 16, sera envoyé dans les trois jours au ministre de la justice, dM cultM et de l'instruction publique, qui lm déposera avec tous lm actes s'y . rapportant sur le bureau du synode général lors de son ouverture.

Chapitre III.

DE LA VALIDATION DES ÉLECTIONS.

Art. 18. Le synode général décide sur la validité ou l'invalidité de l'élection de ses membres. Les décisions qui y ont rapport seront communiquées par le président du synode général au ministre de ia justice, des cultes et de l'instruction publique qui, en cas de besoin, procède aux formalités relatives aux' nouvelles élections.

Art. 19. En cas de vacance, par la démiMÎon ou la mort d'un membre du synode général, le ministre de la justice, des cultes et de l'instruction publique remplit lui-même les formalités relativM à la nouvelle élection.

Art. 20. Les démissions des membres du synode général, données en un temps où celui-ci n'est point en session, seront reçues par le ministre de la justice, dM cultes et de l'ipstruction publique.

MESURES TRANSITOIRES.

Art. 91. Pour cette' première fois, le synode général pourra être convoqué même avant le 1" juillet, en gardant toutefois entre lm jours de convocation et le temps de l'inscription sur lm listes, lm réclamations etc., la [iroportion convenable.

Nous promulguons la loi ci-dessus munie du sceau de l'état et insérée au moniteur officiel, et nous ordonnons qu'elle soit envoyée aux cours, tribunaux et aux autorités administrative·, afin qu'ellM l'inscrivent sur leurs registres, l'observent et la fessent observer, et notre ministre secrétaire d'état au département de la justice, dM cultM et de l'instruction publique est chargé de veiller A sa publication.

Donné A Bucarest, le 3 décembre 1864.

L. 8. Alexandre Jean.

Le ministre secrétaire d'état au département de la justice, dM cultM et de l'instruction publique
N. Crefulescu. N* 1703.

\ 5. '

LEX DE EPISCOPIS CREANDIS A CUZA PRINCIPE EDITA
1866 februarii 19.

LEGE
pentru numirea de metropolis· fi episeopi eparhioti tn Romania1.

Art. 1. Meiropolifii pi epiaoopii eparbiofi ai României m numeaq de domn dupi o preientare a ministrului cultelor, tn unna deliberafiunei conailiului de miniftri.

Art 9. Metrupolitii qi epiaoopii ae numqeo din clerul monahal romAn, avênd cel pufin, metropolitul vArsta de 40 ani, iar epiaoopii de 36 ani, cunoscuji prin pietate, tnvAjiturA fi capacitate.

Art. 3. Metropolifii fi episcopii aunt juatitiabili pentru delicte apirituale InainteA sinodului fArii; iar pentru orice alte delicte tnaintea curfii de caaiiune.

AceastA lege ea votat de adunarea electivi a României tn sedinja din 90 ianuarie anul 1865 fi s'au adoptat eu majoritato de una-sutA'cinci voturi contra a un-spre-sece.

Prefedinte, Al. Floreacu.
L. 8. Director, I. Codrescu.
Secretar, N. <?. ZAtreanu.

SKNATVL ROMÂN'ĬĬI.

SenatuL României a adoptat aceastâ lege fn fedinja de la 5 februarie 1865.

I. V.-Prefeâinte, Fiorescu.
L. 8. Director, Androni.
Secretar, C. I. Lahovari.

LOI
pour la nomination dee métropolitaias et évêque* diocéaaina en Roumanie.

Artl. Lea métropolitaine et le* évêques diocésains delà Roumanie sont nommée par le prince après la présentation du ministère dee ouïtes et A la euite de la délibération dit conseil desministres.

Art. 9. Les métropolitain* et les évêques aqront pria parmi les membres du clergé monacal roumain, et devront avoir, les métropolitaine l'Age de 40 ans, les évêques l'Age do 36 ans: ils seront recommandable· en outre par leur piété, sciencé'et capacité.

Art. 3. Les métropolitains et les évêques sont justiciables pour lea délits spirituels devant le synode du pays; pour d'autres délite, devant la oour de cassation.

Cette' loi a été votée par rassemblée élective de* la Roumanie dans sa séance du 90 janvier 1865, ayant été adoptée à une majorité de dent cinq voix contre onse.

Président, Al. Fiorescu.
L. 8. Directeur, I. Codrescu.
Secrétaire, N. C. Zâtreanu.

LE SÉNAT DÉ LA ROUMANIE.

Le sénat de la Roumanie a adopté cette loi dans la séance du 5 février 1865.

I. V.-Président, Fiorescu.
L. 8. Directeur, Andtoni.
Secrétaire, C. I. Lahovari.

a

, » 6.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA LEGES A GUBERNIO DACICO PROPOSITAS OMNINO TOLLENDAS ESSE DECERNIT
1865 menae aprili.

Διαγνώμη τή Αγία χαί μιγάλη συνόδου c τή ίν Κωνσταντινουπόλιι συγχροτηθιίση ίν μηνl άπριλίψ Αρχομένφ του ,αωξι' σωτηρίου (του ίπl ίξιτάσι*. τών τριών δαχιχών νομοσχιδίων πιρί συνόδου χαί μοναστών χαί μοναστηρίων, ιιιλογή χαί δίχη Αρχι-

'Αρχή χαί νόμο συνέχιι χα: βιαχρατιί τήν τοϋ Χριστού ίχχλησία χαθά χαί πάσαν πολιτιίαν Ανθρώπων, δ μiZ νόμο τά πρό Αλλήλου χαί τά πρό τόν θιόν σχίσιι διατυπβν χαί όπαγοριύων, ή δί Αρχή χαί έξουσία πάσιν δμοίω; τόν' χαθιστβτα νόμον Αχριρώ ίφαρμδττουσα ιί ίπιτιυξιν τή ίφιτή Αμα χαί ίφιπτή^ συμπάντων^ ψυχιχή ή σωματική ιύημιρία χαί τιλιιώσιω. Έχχλησία δί χαί πολιτιία D ταύτην Ιλαχον τήν ούσιώδη διαφοράν, βτι αδτη μέν, δλη θυγάτηρ οϋσα τή .γή, γηγινή χαί γαιοτραφή, γιηρά ίχιι ωσαύτω χαί τά πιρί αύτήν συμβαίνοντα, ήλιχία φαμίν χαί παραλλάγά χαί μιταποιήσιι; τβν Αρχών χαί τβν νόμων; ίπί τό Ati. συμφορώτιρον, Αλλοτι Αλλο πριοβιύόμινον ιίαρά τών μόλι τά πρό ποσί γινωσχόντων Ανθρώπων* ή δί τού ΧριστοΟ Αγία χαί πανίνδοξο πολιτιία, ή έχχλησία, ούρανογινή χαυχομένη χαί τήν Αρχήν, τήν γένισιν, τό τέλο, τήν δύναμιν ίλη ούρανοφυή χαί θιόπζαστο, ούδίν ώ ίπο ιίπιίν Ανίχιται στιγμιαΤον χαί παροδικόν, ούβίν ίπίχηρον ή τριπτόν, Αλλά τά πάντα παρέχιται Αναλλοίωτα χαί αιώνια. Τού μίν γάρ νόμου χαί τό πολίτιομα τή? κοινωνική πολιτιία Ανθρωποι ψιλοί, ύπουργο! χαί βουλιυται, ήγ*μόν* χαί μόναρχοι, συγχατασχιυάζουσιν· δ δί τή ίχχλησία έμπαλιν Αρχή* χαί θιμιλιωτή χαί νομοθέτη χαί μίγα πολιτάρχη χαί ιίρηνάρχη χαί χύριό ίστιν αυτό ό μονογινή; υΙό τού' θιοϋ χαί τό πνιϋμα αύτού τό διά τών Αγίων προφητών χαί άπ-.σιόλων χαί τών θισπισίων συνόδων λαλήσαν χαί λαλοΟν ίπί προχοπή χαί τίλπώστι ήθιχή χαί δογματιχή τοΟ δλου σώματο τή ίχχλησία, ή χιφαλή άιίζωο - χαί ζωοποιό Χριστό ό θιό ήμβν, ή αύτοζωή χαί αύτοτιλή Αλήθιια, Χριστό δ χθί χαί σήμιρον ό αυτό χαί ιί τού αιώνα, ό φρό τοΟ γινίσθαι τά πάντα ιίδώ χαί όρίζων ώ διί ^ινέσθα:, δ μιτά τή ίχχλησία αύτού μόνων ιω τή συντιλιία τού αιώνο.

'Οπου τοίνυν θιό μέν ίστιν δ τή ίχχλησία Αρχών χαί νομοθέτη, δ αύτδ Αιί Ατριπτο χαί Αβιάδοχο, οί δί λιιτουργοί αυτού χαί ύπηρίτα: θιοδίδαχτοι χαί θιοφώτιστοι ίν συνοδική δμηγύρβι πιστιύονται χατά τήν αύτοΟ ίπαγγιλίαν. τά δί ίχχλησιαστιχά θισπίσματα, όροι χαί χανόνι ίχφάνσιι ώμόλόγηνται διαπρύσιοι αύτού τού παναγίου πνιύματο, ού τή ίπιπνοίφ ιίπον A ιίπον d τι θιοχήρυχι Απόστολοι χαί οί τβν σιπτών συνόδων θιοφόροι πατίρι. Απορον Αληθώ χαί πολλήν ήμβν χαταχίον τήν ψυχιχήν Αθυμιάν, Απορον πβ ποτι δρθίβοξα γένη χαί φόλα, πβ Ορθόδοξα ύπουργιία, πβ ιύσιβίσται γιρβυσίαι χαί βουλαί δρθοδοξοτάτη ίχ πατέρων χαί θιοστηρίχτου ήγιμονία τή Δαχιχή τδν τού Ναυή ΊησοΟν όλίγου** βιΐν ιί Άαρών μιταποιήσαι ήνίσχοντο, τδν μίν Αποστολιχδν ιιράρχην πρόιδρον ίπιγιΐφ νομοθιτιχψ σώματι ίπιχαθίσαντα, τόν δί σκηπτούχον ήγιμόνα πρόιδρον Ιμμισον Αποστολιχψ χαί ούρανίφ σώματι τή τή χώρα ιιραρχιχή συνόβφ ίπιστήσαντα, ίξουσίαν αύτψ κυριαρχικήν χαί πατρι-

' Les ista s ligatis fûMeat die 90 iannarii IMS, a saoatsribaa nro die s februarii slaadeai aaai probate ae aaadte Mt.

αρχικήν καρασχόντα τού Αργείν χαί προβιράζείν ('ερέα χαί Αρχιερέα θεού ζβντο θεοκυρώτου χαί νόμου ύπογράφειν τή έκχλησίφ, χαθάπερ ίν ψιλή τινι Αν- θρωπίνη πολιτείφ, νόμου , ύκουργογενεί , καί ταΟτα έχ διαμέτρου Αντικειμένου; τοί πάλαι έν άγίφ κνεύ- ματι ει τδν Απαντα αιώνα Αποστολιχβ; τε χαί συν- οδικό τεθεσπισμένοι , νόμου τοιούτου , οίτινε χθί καί πρώην χαί έχ παλαιού εί ένία κοινωνία χρι- στωνύμου; είσκωμάσαντε , εί σχίσματα χαί εί οίχτρά αιρέσει τδ έν σώμα τού Χριστού έλεεινώ διέσχισαν χαί διεμέλισαν. Τι ούχ *ἴν* ίμακάρισεν Αχρι τή χθί ήμίρα τδ ευθαλέ χα! χατά Χριστόν εύαγωγότατον χαί εύσερέστατον γένο τβν Δακών, δπερ ώσπερ δένδρον θεοφύτευτον παρά τά διεξόδου τβν ύδάτων Απεδίδου τδν καρπόν τή ευσεβεία; χαί δικαιοσύνη έν καιρφ αύτού, έφ' όσον έλογίζετο δόξαν έαυτού τήν δόξαν τή καθολική έκκλησία , ήτι ίν ταί οίκουμενικαί συνόδοι ώ ίν άχροπόλει ούρανο- πυργώτφ χατησφάλισται χαί κατωχύρωται; Τά δέ B νύν τάδε τρία νομοσχέδια υπουργικά συγκεντρούν χαί συγχεφαλαιούν ίπείγεται ίν τή ψήφφ τών πολιτικών βουλών ούχέτι μόνην τήν τών πολιτών κοινωνικήν εύημερίαν χαί πρόοδον, Αλλά δή χαί τά ιερότατα κα! θειότατα τών έν άνθρωποι;, θρησκείαν χαί συνείδησιν λαού Απλοϊκού χαί άφώνου χλήρδυ χαί όλιγοστή χαί Ασθενού ιεραρχία .

Αί κυριώτεράι τών είρημένων ύπουργικών νομο- σχεδίων όργανιχαί διατάξει τεχμηριούσιν, ώ ούχ ώφελε. τά λεγόμενο. Ότι μίν γάρ σύνοδο τών έπαρ- χιακών έπισκόπων ή τβν έν ταί διοικήσεσι μητρο- πολιτών εί ταύτδ συνιόντων, δτε καί δπου δόξειε τφ μητροπολίτη τή ' έπαρχία ή τφ ίξάρχφ τή διοιχή- σ ω , έκπαλαι καί εί δεύρο διφχει χαί διοιχείν δύνα- ται τά χατά τόπον ίχχλησία , Αναθεωρούσα καί λύουσα πΑτα τά φυόμενα ίχχλησιαστικά ζητήματα είσω τών δρων χαί κανόνων τή καθολική ίχχλησία , εύδηλον πάσι τοί; εύσεβέσι καθίστηκε τοί; του; Χα- C νόνα; μετιούσι τών θεάπεσίων συνόδων, τού τε Αλλου καί τούσδε μάλιστα, τδν λζ' άποστολικόν, τδν ε' ήή Α', τδν ιθ' τή Δ', τδν η' τή; ΐ'', τδν ' τή; Ζ', τδν κ' τή ίν Τντιοχείφ, τδν μ' τή ίν Λαοδικείφ καί τόν ιη' (κα'), ο ' (πδ'>, καί *yt'* (ρδ') τή ίν Καρχηδόνι. Ότΐ(δέ τά ίνιαυσίου; καί κανονικό ταύτα συνόδου ύπουργδ ή ήγεμών καί δλω ή πολιτική έξουσία δίχα προηγουμίνη συνοδική διαγνώμη τή; καθολική; ίκ- κλησία ού μόνον θεσπίζει καί συνάγει καί διαλύει, ώ; βούλεται, άλλά καί κανονίζει καί διευθύνει καί τά ζητητία καί τδν τή ζητήσεω; τόπον, χρόνον καί τρόπον κατά τδ δοχοΟν διαγράφει χαί δικαιοδοσίαν αύταί; αύτογνωμόνω χαρίζεται καί νομοθετικήν ίξου- σίαν κα! Ανεξαρτησ'αν αύταί; περιάπτει χα! πρυτανεύει καί τήν ιεραρχίαν ίκλίγει καί συνιστώ κ^ τδ μονα- στικόν τάγμα κα! τά μοναστήρια διαλύειν κα! κατ- αργείν πειράται κα! τά τούτοι; όμοια, ταύτα τέω άγνωστα ίν Τή όρθοδόξψ ίκκλησίφ, ύπουργείον όρθό- δοξον όρθοδόξου ήγεμονία; τή; Δαχιχή ίπιχειρεί νομ.μοποίήσαι αύτογνώμονι ψήφφ, τάχα που ίξ Αγνοια τών θεμελιωδών νόμων τή ίκχλησία ίξενεχθ είση, ώ ήμεί πιστεύομεν άξίω τή τών Δαχών δεδοκιμα- σμένη; εύσεβεία .

Α'. Αρχήν τοίνυν καί βάσιν ποιούμενα τά νομο- σχέδια ταύτα τήν αύτοκήρυκτον Ανεξαρτησίαν τή; Δακική έκκλησία , Απ' Αρχή σαθρό καί Αντικανο- νική , ίπ! τά σαθρότερα ίφεξή καταβαίνει θεσπί- σματα. ΒΉ ' όρθόδοξο; (φησί) 'Ρουμουνική ίκκλησία. είναι χαί μένει Ανεξάρτητο; πάση ξένη; ίκχλησια- στική Αρχή; εί τά Αφορώντα τδν όργανισμδν κα! τήν πειθαρχίαν^ Ευπρόσωπόν πω; δοκούν Από γε τή λέξεαα τδ ύπουργικδν τούτο κήρυγμα, ού πάνυ κανονικόν ένέχον τδν νούν ~~Απέδειξε πβδ ίνιαυτού~~ (Απριλίου λ', ',α<ωξδ') ή πρδ ήμάξ έπιστολή τού ίερω- (τάτου μητροπολίτου Ούιγγροβλαχία 'χύρ Νήφωνος;, τόνβε τδν τρόπον τά τβ» ύπουργών προεισηγουμένου·

A /Η έχχλησία θυγάτηρ ύχήρξε διά παντδ ίχουσα τήν έαυτή ίσωτερικήν ίνέργειαν Ανεξάρτητον χατά πάντα τά τήν διατήρησιν τή εύταξία αύτή Αφορώντα. 'Οταν ούν ή πρόοδο τού ίθνου κεά 6 βαθμό; τή διανοητική αύτού Αναπτύξεω Απαιτήση *[ύλτί&ίν τινα* χαί χατά τήν εύταξίεω ταύτην, διαβ^αιβ τήν ύμετίραν παναγιότητα, δτι ή 'Ρουμουνιχή ίκκλησία, ίν τή έαυτή κλήρο ίλευθερίφ ίνεργούσβ ού παρα- βλέψεται τού ύπάρχοντα αύτή δεσμού; (τού βογ* ματιχού; λέγει) μετά τή έκκλησία μητρό , χτλ."

Δύο χαί μεγάλα έν τούτοι; ήμεί ίνορώμεν τάβφ πνεύματι τού ευαγγελίου χαί τβν ίερβν τή έχχλη- οία θεσμών Αντιπίπτοντα[1] πρώτον μέν τά αύτο- κηρύκτω Ανεξάρτητον τή Δαχιχή έχχλησία;, είτα δέ δτι χαί ή ίν Χριστφ πειθαρχία χαί ευταξία κλή- ρου χαί λαο$> Ακολουθήσει έν Δακίφ ούχί τοί νόμοι χαί χανόσι τβν άγιων συνόδων, τοί εί; τδ διηνεκέ χαί πρδ πάσαν χώραν χαί φυλήν παρελθούσαν χαί B μίλλουσαν χεκυρωμένοι χαί τή σφραγίδι τών αιώνων χαί τού παναγίου πνεύματο ίσφραγισμένοι χα! ήγια- σμένοι ,'Άλλά τή τών έθνών πολιτική καί διανοητική Αναπτύξει χαί προόδφ· ώστε κατά τδν λόγον τούτον "Ελλησι χαί βαρβάροι , σοφοί; καί Ανοήτοι , τοί; πάλαι χαί τοί; ίσύστερον έω τού αίώνο , ούχ Αν άρμόσειαν ούτε οί αύτοί δροι χαί κανόνε ούτε αί αύταί οικου- μενικά! σύνοδοι τή καθολική; καί άποστολιχή μιΑ έχχλησία . Τί τούτου πνευματομαχώτερον τοί ώ θεοφώτιστου τά σεπτά; συνόδου Ασπαζομένοι ; Εί τί ούν Αλλο οί σεβάσμιοι παρέρε προσήρτησαν τά; χατά τόπον έχχλησία , ώσπερ έστίαι τισί χαί καρ- δίαι ζωηφόροι , ταί τή; διοικήσεω; χεντριχωτέραι χαί πατριαρχικοί; ή τήν Αρχήν Αποατολικαί έκκλη- σίαι , ίάν μή πρδ; τδ διηνεκώ ίπισκοπείσθαι καί ίποπτεύεσθαι, ίνα μή τών έφ· ήμέραν φερομένων πεπλανημένων δοξών χαί τών παντοδαπών έπιβουλών οί Ανεπίσχετοι χείμαρροι, άτείχιστον εύρόντε τήν το- C πικήν έκκληοίαν, Ατείχιστον Ανδρών διδακτικών καί ποιμένων άποστολιχών, μή μόνον τήν διαδοχήν, άλλά καί τήν πίστιν καί τήν διδαχήν, τδν ζήλον καί τήν παρρησίαν, παρασύρωσι τδ προστυχδν πατρφα εύσε- βεία άποστολικόν τε καί συνοδικόν θησαύρισμα; Ούτω Ασφαλή ή συγκέντρωσι; κα! ή κανονική συν- άφεια πρδ ορθότητα καί μονιμότητα!

Τδν μέν ούν κανονικόν καί στοργή; Ανάπλεω πνευ- ματικόν τούτον σύνδεσμον τών δύο εύσεβεστάτων ρια! θεοπαγών έκκλησιών, τή τε καθ' ήμά άγ.ωτάτη τού Χριστού μεγάλη έκκλησία , ώ; μητρδ καί πατριαρ- χική καί Αποστολική , καί τή Δακική , ώ παντί- μου θυγατρδ χα! ίπαρχιαχή , μαρτυρεί μ|ν ή ιστορία, συνέχει δέ καί τελειοί τδ γράμμα χα! τδ πνεύμα τών συνοδικών κανόνων. (Άναγνωσθήτωσαν *ί* β' τή Β', δ ιζ' κα' κη' τή Δ', κα! ό λ ' τή ν'. Παραβαλέ- σθωσαν ό ζ' τή Α', ό θ' τή Δ', κα! οί ίρμηνευταί.)

Καί χωρί δέ τού δεσμού τή έξωτερική ταΰιη συναρτήσεω έχείνό έστιν ίκτδ πάση Αμφιβολία , δτι D ούδεμία ίκκλησία υπήρξε πώποτε ή ύπαρξει (έφ· δσον τοί ίργοι όρθοδοξεΐν έπαγγέλλεται) Απολύτω Αν- εξάρτητο πάση; Αλλη όμοδόξου, οίονδήποτε χαί Αν ίχη πολιτάρχην καί πολίτευμα, Αλλ' έκάστη φιλ- αδίλφω ίπισκοπουμένη νουθετείται κα! παρακαλείται χαί στηρίζεται περί τά δογματικά χαί τά κανον.χά, Αλλω τε καί θυγάτηρ καί μαθήτρια ύπδ μητρδ καί Αποστολική καί διδασκάλου.

Ούχούν δίχα φρονήματο τοιούτου χαί τοιαύτη; όμογνωμοσύνη κϋ συνοδική καί πατριαρχική ίγ- χρίσεώ τε χα! χυρώσεεε , πάσα πράξι χαί όμήγυρι; ίκκλησιαστιχή, αύτογνωμόνω ένεργουμένη ούτ' έπί στηρίξει τών Αρχαίων, έστί πΑν Αλλο ή κανονική καί έγκυρο σύνοδο , Αποφέρεται δέ δίκαιον ΐπαθλον ούχί α ήν φασι τά νομοσχέδια τού ύπουργείου ίσχύν διοικητ- χήν καί νομοθετικήν, Αλλά τά έχ τβν κανόνων έπιτίμια.

Β'. Τούτη βή ούν τή ίπαρχιαχή ή ίπισκοκική συνόδου ύπδ προέβρφ τφ τή έπαρχία μητροπολίτη

1 (ΌκΟΙί. GxmKkai. τυεέυε XL.' .

tonxOfycatt συνεστώση , *οἱ* Ιεροί κανόνε , ών Ανωτέρω. ἐμνήσθημεν, διορίζονται, At Ιφαμεν, τόν t* χρόνον, βτι «δεύτερον τοὺ ἐνιαυτοὺ", ἡ διά τά τοπικά xal καιρικά; βυσχεοεία , »Αχαἱ w® ἐνιβυτοὺ*, xal τδν *xA*-πον, «ἔνθα i» J-ζῇ μητροπόλεω Απίσκοκο δοκιμάσή· xal τά μέλη, βτΚ,ἐκίσχοποι xal μητρσχολῖται ἡ μητροπολίτη;ll, xal τό είδο τόν ζητημάτων, „τά δόγματα τή εὐσεβεία καί τΑ · συμπιπτοὺοχ; ἐκκλησιαττιχά Αντιλογία , εἴτε πιρί κανονικών xal εὐαγγελικών πραγμάτωνll, xal τόν τρόπον τή ἐρεὺνη καί ζητήσεω «κατά τοὺ Κανόνα τόν πατέρων, χατΑ τά θεία καί ζωοποιοὺ ἐντολά τοΟ θεοΟ". Ὁ δέ τή Ζ* ἐκτο πανών Αφορίζει τόν Αρχοντα, εί τι εὐρεθείη κωλὺων ἡ περιορίζων τήν τών ἐπισκόπων συνάθροισιν. Ποὺ τοίνυν ἐνταὺθα μέλη λαϊκά, οὐβέ τών (τί οἶδε πὼ ;) χρεωκοπησάντων ἐξαιρουμένων, ἡ ὑπουργδ συγκαλών χα! διαλὺων χαί προγραμματίζων πάντα τΑ χατΑ τήν σὺνοδον χα! τό συζητήσει xal αὐτδ συζητών χαί πρδ ἐπισχόπου; λογομαχών περ: ἐκκλησια , ἡ πρό-οδρο προεδρεὺων ἐκκλησιαστική συνόδου ἐν ὀνόματι Αρχοντ-. ἐπιγείου, ἰν^ πιρ! οὐρανίων οὐρανίω xal πνιὺματιμφόρω ἐλιυθέραν γνώμην Αποφήνηται; Τ(γάρ χοινδν ἐπιγιίφ Καίσαρι ἡ τοί ·τοὺτου ὑπηρέται .χα! πνιὺματι Αγίφ δδηγφ τή; ἐχχλησία xal Χριστφ παμβασιλιi θιμιλιώσαντι αὐτήν, τοὺ δέ Αποστόλου χα! του τοὺτων διαδόχου Αποστέλλοντι τι χα! φωτίζοντι χαί πάσαν αὐτοί ἀναθιμένφ τήν πνευματικήν τών ιi Χριστόν πιστιυόντων κυβίρνησιν; Οὐδέ γΑρ ἐπιστιὺσαμιν - ἡμιῖ διά τοΟτο πρόιδρον πολιτικόν τετίχθαι τή Δακική συγκλήτου τδν Οὐγγροβλαχία ιiρώτατον μητροπολίτην, δπω δ θιοφιλή κα! ὑψηλδτατο ἡγιμών προιστώ xal πρόιδρο Αὐακηρυχθή θρησκευτική συνόδου, ώστι συμφυρθήναι τΑ ουράνια τοί ἐπιγιίοι ,-τΑ πνιυματικΑ τοί ὑλικοί ιi ἐκατέρων φθοράν καν χατάπτωσιν. Οἴδαμιν δέ, δτι οὐ ταὐτΑ τήν κλήσιν κα! τήν δὺναμιν βασιλιία κα! ιiρατιiία· ώδε μέν γΑρ ψυχών ἐπιμiλιια ὑπδ ἐπισκόπων, πνιὺματι προκιχιiρισμίνων, πνιὺματι ζώντων καί ἐν όνόματι τοΟ Αποστέλλοντο Χριστοὺ σωτήρα ἐλιυθέρεε ; ἐνεργοὺντων ὑπδ θειον, νόβον ιi ἐπίτιυξιν βεβαίαν βεβαίου σωτηρία κα! μακαριότητα; οὐρανοταμιεὺτου, ἔχει δέ βίου κοινωνικοὺ κα! συμφερόντων ὑλικών ἐπιστασία παρΑ γηΝου πολιτάρχου ἐγκόσμιον τήν ἐξουσίαν ἔχοντα καί κοσμικοὺ τοὺ ὑπηρέτα , τήν δέ γηίνην 'πολιτεἰαν κατιυθὺνοντο ιi ἐνδιχομένην ἐπ! γή ιὐβαιμονίαν ὑπδ νόμον Ανθρώπινη; βιανοια , πάντοτε μεταβαλλόμενον καί ὑπδ παντοία πιριστάσει , ών τδ κράτο ΑλλοιοΙ πολίτευμα κα! πολιτείαν, τοὺ νόμου καί τδν Αρχοντα. Ὑν δέ τΑ τέλη διάφορα, τοὺτων τών κοινωνιών πώ ιi χαί *6* αὐτδ Αρχών κα! πρόιδρο ; Ἡ πώ Αν γένοιντο ιiράρχη καί πολιτάρχη εὐλδγω Αλληλεπέμβατοι ; Οὐδεί δ ἀντερών, δτι πά ἡγιμών εὐσιβή; οὐ προστάτη καί πρόμαχο (διφ^νεωρ) Ανωθεν κέκληται δν τρόπον τή κοινωνική πολιτεία , οὐτω χαί τή θεία λατρεία καί τή; ἐν Χριστφ Ιησοὺ Αγωγή καί παιδεία καί πίστεω , ώ; δὺναμι Αγαθοεργό , ώ θεοὺ διάκονο . 'Αλλά διά τοὺτο μή τοι πέπαυται τοὺ εἰνεκ τέχνον καί μέλο τή; ἐκκλησία , καθδ χριστιανό , ὑπδ τών ἰερέδν αὐτή; λειτουργών μυσταγωγοὺμενο καί Αγιαζόμενο καί τελειοὺμενο καί τή πνευματική χε<ρεηωιγίφ καί καταρτίσει θεφ προσαγόμενο ; Ἐνθεν τοι καί τοὺ λόγφ πολιτική ὑποταγή υπηκόου τφ σώματι καί' πολιτικοὺ υιοὺ τή ἡγεμονεία; πατέρα πνευματικοὺ ἐπιγράφεται τοὺ αὐτοὺ καί διδασκάλου χιά κυβερνήτα , τήν μυστικήν τοὺ σωτήρο; ὀλχάδα, ἡ ἐπιβέβηκε καί ὁ ἡγιμών, πηδαλίφ θεοτεὺκτφ *tlf τόν οὐράνιον* δρμον ιθὺνοντα . Ἐν τοιοὺτφ γοὺν ταπεινφ χαί υiΐκφ τφ φρονήματι καί τφ σχήματι παρέστη ποτ' ἔμπροσθεν τριακοσίων δέκα χαί ὀκτώ θεοφόρων πατέρων *6* ἐν βασιλεὺσι μάγο χιά ἰσαπόστολο ·· ὁ ἐδέ τή .'Ισπανική Κορδοὺβη; δσιώτατο ἐπίσκοπο Ὁσιο πρό ἐστεμμένην κεφαλήν τοιάβι ἔλεγε- ,Χοί βασιλείαν δ θεό ἐνεχείρεσεν, ἡμiντά τή ἐκκλησία Απίστευσε. Καί ὠσπερ ὁ τήν σήν Αρχήν ὑποκλέπτων Αντιλέγω τφ διαταξαμίνφ θεφ, οὐτω φοβήθητι χα! σὺ, μή τΑ τή ἐκκλησία εἰ σεαυτδν ἔλκων ὑπιὺθυνο) ἐγχλήματι μεγάλφ γένη, Ἀχὀδοτε, γέγραπται, τΑ τοή Καίσαρο Καίσαρι, κα! τΑ τοὺ θεοὺ τφ θιφ."

'Αλλά καί Αλλω , ὁπου θείο; χαί Ανθρώπινο νόμο ἐδιχαίώσι τΑ Ανθρώπινα δικαστήρια Αλω ἐλιὺθερα μένειν τή τοὺ Αρχοντα προεδρεία; χαί βουλήσιω , καίπερ τών .νόμων αὐτών οὐκ Αμεταβλήτων δντων, πώ τΑ συνοδικά καί θεοφώτιστα, ών ὁ νόμο αιώνιο χαί Αληθινό , διατελέσουσιν ὑπδ ἡγεμόνι Αλλοτε Αλλφ καί ιi τὺχοι Αλλογνώμονι ; Αὐθε , ἔνθα μή μόνον Απαν βασίλειον κράτο χαί πάσα ἡγιμονiία πρεσβεὺει τό νὺν ἔχον, ώ δόγμα πολιτικόν, τήν τή συνειδήσεω ἐλευθερίαν, Αλλά δή χαί «αὐτό τό μετά :ΐΧ·!Ρ®ΐ Δακικόν νομοσχέδιον ἔθέλε: τήν ὀρθόδοξον θρησκείαν οὐκ ἐπικρατοὺσαν (οὐτω ἔπρεπε κυβερνήσει ὀρθοδόξφ), Αλλά χοσμοπολιτιχώτιρον χαί Ανεξιθρησκότερον (φτσι'ν) ἐλιυθέραν ἐν τφ κράτει, πώ Αν συνευο^οίντο συνειδήσιω χαί τή ιὐαγγελιχή ιεραρχία Ανεπέμβατο; ἐλιυθερ α καί σὺνοδο θρησκευτική, ὑπουργικώ μέν δλη. βιατυπουμένη καί συγχροτουμένη, ἐν ὀνόματι δέ πολιτάρχου (καί ταὺτ' Αδήλου θρησκεία παρά τδ· μηδεμίαν ἔχειν ἐπικρατοὺσαν) ἐμμέσω προεδρευομένη ; Οὐτω; Απαν Ανακολουθία καί Αντίφασι , δσα μή συνφδει τή θρησκευτική διδασχαλίφ.

Π. Ὁσπερ βέ οὐκ Αρκοὺση τή τοσαὐτη; ἐν τή κατά τδ νομοσχέδιον γενική' συνόβφ πολιτική ἐπιμβάσιω , πολλφ μiίζων καί χαλιπωτέρα πάντα πρόρριζα ἐπιχειρεί Ανασπάν τΑ τή ιεραρχία δικαιώματα. Οὐδέ γΑρ ὑπολείπεται γέρα ἔτιρον τοί ποιμέσι κα! ἐπισκόποι , βπου δ μέν ἡγιμών αὐτδ καταστίρεται καί ὀνομάσιι δν Αν ἐθέλή μητροπολίτην καί ἐπ'σχοj πον „προτάσιι τοὺ ὑπουργοΟ καί γνωμοδοτήσιι τοὺ ὑπουργικοὺ συμβουλίουll, ὁ δέ χα: ψιλήν ποτέ δοΰ .ὑπόνοιαν ἡ λαιήν συκοφαντία περί ποινικοὺ, τίνο χαί κοινωνικοὺ ἐγκλήματο ἡ πταίσματο μητροπολίτη καί Αρχιεπίσκοπο Απαχθήσεται, καθάπερ τι; τών Αγοραίων χαί βάναυσων τών τριόδων, ιi λαϊκόν δικαστήριον. 11ώ Αρα δοκιi τοί Αγαθοί; καί ιὐτιβέσι Δάκοι; ; Ἐστιν Αρ' αὐτοί; ὁ τών Αποστόλων διάδοχο; ὁ ἐν ὀνόματι οὐχί τοὺ ἡγιμόνο ἐπισχοπεὺων (μή γένοιτο, Χριστέ παμβασιλεὺ, τηλικαὺτη Ανομία ἐν τή ἐκχλησίφ σου!), Αλλ' ἐν ὀνόματι Χριστοὺ χαί τή αὐτοΟ ἐκκλησια , ἐστι ψιλό τι κυβερνητικό; ὑπάλληλο , συναποβάλλων τδν βαθμόν καί τήν Αξίαν χαί τήν μητρόπολιν, ἐάν Ατυχώ ποτέ στερηθή τή φιλία τοΟ ὑπουργοΟ ἡ τοΟ ἡγιμόνο ; Η δώμιν κατά τδ νέον νομοσχέδιον πατριάρχου μέν Αργόν (τδ κὺρο τή ψήφου) πληροὺν τδν ἐπιτόπιον Αρχοντα, μητροπολίτου δέ τδν αὐτοὺ πρωθυπουργόν καί ἐπισκόπων τδ ὑπουργικόν συμβοὺλιον, δπω ἐφαρμόσωμεν τοὺ παλαιοὺ κανόνα ; Ἡ δταν Ô μητροπολίτη χωροτονή τδν οὐτω ὑποψήφιον, Αντί τοὺ Αρχαίου καί κανονικοὺ τὺπου τή ἐκκλησια , ,ψήφφ κα! δοκιμασίφ τών πανιερωτάτων μητροπολιτών, θεοφιλεστάτων Αρχιεπισκόπων τε χαί ἐπισκόπων,ll χρήσεται συμφώνω τφ νομοσχεδίφ τφ «ψήφιρ »"i δοχιμασίφ ἡγεμονική καί τών ἐκλαμπροτάτων ὑπιυργών," Ινα βή καί Αληθεὺη; Καίτοι, ἔνθα οὐτω μέν κατασταθήσονται μητροπολίται καί ἐπίσχοποι, οὐτω βέ κριθήσεται κεΰ πεπαὺσεται, εί τι μή ὑπδ τών ὑπουργών φιλοίτο, πόθον προσδοχήσομεν τή θρησκεία τήν Ασφάλειαν καί ιερότητα; Πόθον τοὺ ποιμένα τήν ὑπέρ τών δικαίων τή ἐκκλησία ποιμαντικήν καί Αποστολιχήν παρρησίαν; Πόθον τήν ἐνίσχυσιν κατά τών λὺχων τή καχοβοξία ; Πόθον τό σέβα τοὺ λαοὺ; Πόθον τών ιεραρχών τήν ικανότητα; Έ πώ συμβιβΑσωμεν φιλίαν ὑπουργοΟ κα! ψήφον ἡγομόνο καί καθήκον τή θρησκεία καί τή συνειδήσιω τήν ἐλευθερίαν, διδομένην πράγματι μόνοι; τοί ἐτεροδόξοι ;

1 Sciliort Cooitutiaoi

Κεά μὴν ἄλλω Ιδοξε τφ ἁγίφ χνεύματι χαί τοί ἁ Ιεροί πατράσιν οἱ γάρ δεοχήρυκε ἀκόστολόι χαί αἱ Νεοσύλλεκτοι χαί πάνσεπτοι σύνοδοι οὔτε τοί δχλοι οὔτε τφ ἄρχοντι οὔτε ἑνί ἤ δυοίν τών ἐπισκόπων καί τών πρεσβυτέρων χεά τών διεκόνων, ἀλλ' όλη τή τή διοικήσει·; ἤ τή ἐπαρχία ἱεραρχιχή συνόδφ (4 μή παρούσα ἀναπληρούσιν αἱ πατριαρχικοί) τήν τ' ἐχλογήν -καί ψήφον καί χειροτονίαν xal τήν δίχην τών ἱεροιτάτων ἐπισκόπων ἀναδέμενοι, κάσι τοί ἀντιχειμένοι διαρρήδην ἐπιτετιμήκασιν.

Οὑτωσΐ γοὑν περί τού.πρώτου διορίζονταν ,Εἰ τι ἐπίσχοπο κοσμικού ἄρχουσι χρησάμενο , δι' αὐτών ἐγπρατή ἐχχλησια γένοιτο, χαδαιρείσδω χαί ἀφοριζέσθω, χαί οἱ χοινωνούντε; αὐτφ πάντε " (Ἀποστ. χαν. λ'). — ,Ἐπ/σχοπον προσήχει μάλιστα μὲν ὑπδ πάντων τών ἐν τή ἐπαρχίφ (ἐπισκόπων) καθίστασθαι ı εἰ δέ δυσχερέ εἴη τδ τοιούτον ἤ διά χατοπείγουσαν ἀνάγπην ἤ διά μήπο; δδού, ἐξ ἅπαντο τρει ἐπί τδ αὐτδ συναγομένόυ;, συμψήφων γινομένων χαί τών B ἀπόντων χαί συντιδεμένων διά γραμμάτων, τότε τήν χειροτονιάν ποιείσδαι- τδ δέ χύρο τών γινομένων δίδοσδαι χαθ* ἑχάστην ἐπαρχίαν τφ μητροπολίτη" (Α' δ'), — „ΕΓ τι ἐπίσχοπο . . . ὑφαρπάζοι τδν θρόνον δίχα συνόδου τελεία , τούτον ἀπόβλητον εἶναι, χαί ε! πά δ λαδ (λοιτο αὐτόν" (Ἀντιοχ. παν. ι *). — ,Ηάσαν ψήφον γινομένην παρά ἀρχόντων, ἐπισχόπου ἤ πρεσβυτέρου ἤ διακόνου, ἄχυρο» μένειν χατά τδν κανόνα" (Ἀποστ. καν. λ'). — ,Δεί γάρ τδν μέλλοντα προβιβάζεσθαι εἰ ἐπισχοπήν ὑπδ ἐπισχόπων ψηφίζεσθαι, χαθώ; παρά τών ἁγιων πατέρων τών ἐν Νιχαίφ ὥρισται (Α' δ*) χτλ." ^(Ζ', γ', ζ'. Πρόσθε Ἀποστ. ο ', Α' ', Δ' χη', Ἀντιοχ. ιθ', Σαρδ. ', Λαοθ. ιβ', ιγ' χτλ.)

Περί δὲ τή τών χληριχών χαί ἐπισχόπων δίχη Ιν τε πνευματικοί; χαί ἐν πολιτικοί; χαί ποινικοί; ἐγχλήμασι τοιάδ* ἀποφαίνονται· /Ἐπίσκοπον χατηγορηθέντα ἐπί τινι ποφ' ἀξιοπίστων ἀνθρώπων κα- (· λείσθαι αὐτόν ἀναγχαίον ὑπδ ἐπισχόπων ... ἤ σύνοδο ἀποφαινέσθω κατ' αυτού τά δοχούντα" (Ἀποστ. οδ'). — /Ομοίω ἤρεσεν, ἰνα, δστι δήποτε τών ἐπισχάπων ἤ πρεσβυτέρων ἤ διαχόνων ,ἤ χληριχών, πράγματο αὐτφ ἐγχληματιχού ἤ πολιτικού ἐν τή ἐχχλησίφ χινουμένου, ἐάν παραιτούμενο τδ ἐχχλησιαστιχδν δικαστήριο» δημοσίω δελήση χαδαρδήναι διχαστηριοι , χάν ὑπέρ αὐτού ἤ ψήφο ἐχφωνηδή, δμω τδν ἴδιον τόπον ἀπολέσή . . . Ἐπί δὲ τού πολιτικού (ἀστυχή ληψοδοσία) ἀπολέσή τδ εἰ δ ἐνίχησεν, ἐάν τδν ἴδιον τόπον δελήση κατέχειν' (Καρδαγ. χαν. ιε' [ιδ']). — Πρόοδε;, ἵνα μή μαχρηγορώμεν, Ἀποστ. χαν. χ', χε', ξε', οε', Β' ', Δ' δ', χα', Ἀντιοχ. ιβ', ιδ'', ιε', Χαρδ. ε', ιδ', Καρδαγ. ιβ', χη' (λ '), γ ' (ρε' ἤ ρ '), ρχη' (ρλζ·), Ἰουστιν. νεαρ. ρχγ', χεφ'. χβ' κτλ.

Ταύτ" ἄρα πρδ τού υποβολεί τών Δαχιχών νομοσχεδίων ἀποχρινοίμεδα χαί ἡμεί μετά Πέτρου χαί Ἰωάννου τών πανευφήμων ἀποστόλων- „Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τού δεού ἡμών ἀχούειν μάλλον ἤ τού' δεού, κρίνατε" (Ἀποστ. πραξ. δ', 19).

Δ'. Τά δὲ περί μοναχών, μοναζουσών χαί εὐαγών μοναστηρίων ἐν τοί Δαχιχοί τούτοισί νομοσχεδίοι θεσπιζόμενα, πολλού δέοντα τήν ἀνεξιδρησχείαν χαί τή; συνειδήσεω τδ ἐλεύδερον βεβαιούν χαί χατασφαλίζειν τοί ὁμοδόξοι ὑπηχόοι , τοὐναντίον σφόδρα μὲν βίαια χαί περιοριστικά χαδέστηχε τών εὐσεβών ψυχών, δλω δέ τφ γράμματι χαί τφ πνεύματι' οὐχ «πω τών κανόνων, ἀλλά χαί τού εὐεγγελίου ἀντίχειται, ἐν φ ὁμοίω δ ισχυρό , δ εὔρωστο χαί δ πλούσιο;, χαδάπερ χαί δ ἀσδενή , δ ἄρρωστο χαί ὁ πένη δύναται δλον ἑαυτδν ἀφοσιούν τφ δεφ, δταν χα! δπω δέλη. Οὐ ζητείται ἡλιχία πρεσβύτουοὐχ ἐξ ἀνάγπη ἡγείται φαύλο; χαί ἀχόλαστο βιο ἤ τά καθάρματα καί σχύβειλα τή κοινωνία , οὔτε οἱ λοιποί τού νομοσχεδίου περιορισμοί- εἰ γάρ τοιαῦτα ἐδιχα'ου ἤ τή συνειβήσεω ἐλευδερία χαί τδ εὐαγγέλιον, βία οἱ πανέχλαμπροι yiai δεοσεβέστατοι τή Δαχία ~~ὑπουργοί νομοθετήσαι πεφιλοτίμηνται~~ οὐ χαλώ; ζηλούντε; τά μή χαλά, τί ἑ» ἔτι διέχρινε τά ἡμετέρα; θυσία; χαί προσφορά τών θυσιών ἐχείνου' τού ΚάΙν Ινεχά γε τή βεβηλώσοω ;

Οἱ-όέ τρισόλβιοι πατέρε καί οἱ χριστοχήρυχε ἀπόσττλοι οὐχ οὔτω ταπεινωτικά χαί ἀνάξια τού εὐαγγεήίου χαί τή ἀνθρωπίνη; συνειδήσεω χαί λογιχότητο ἐφθέγξαντο· ἀλλά σεμρώ; εἰβότε;, δτι πάντα μέν ἡμών τά ἔσω χαί τά ἔξω προσήχει τφ θεφ, ἤ δὲ ἀρετή χαί σπείρεται χαί χραταιούται χρόνφ χαί ἀσχήσει χαί ἐξ ἁπαλών ὀνύχων, οὐχ ἄλλον οὐβένα. ΙίΗντο περιορισμόν, ἤχιστά γε τά τών ὑπουργών χαί βασιλέων θελήσει , οἵτινε σεεμάτων ἄρχουσιν, οὐ ψυχών, ἀλλά τδν Λόγον μόνον ἑχάστου χαί τή γνώμη τδ ἀνεξάρτητον χαί τή προαιρέσεω τδ δεδοχιμασμένον. Οὐχ ἄλλου τοίνυν ἐξεῖλον τού μοναστικού καταλόγου ἤ τού ἐλεκτον δεκαετού ἤ χαί δεχαεπταετού χεά του οὐχ ἀποχρώντω δεδοχιμασμένου , χαί τά χήρα ἧττον τού ἐξηχοστού ἀγουσε , δι' δν Ιφασαν λόγον οἱ τά περί τούτου θεοσόφου; βήτρα τού τε μακαρίου Παύλου (Τιμοθ. Α', ε", 9) χαί Βασιλείου τού οὐρανοφάντορο (χαν. χδ') ἐξηγησάμενοι. Οὔτω γούν ἤ Ιχτη οἰχουμενιχή σύνοδο ἀποφαίνεται (χαν. μ')· /Ἐπειδή τφ Φεφ χολλάσθαι διά τή ἐχ τών τού βίου θορύβων ἀναχωρήσεω λίαν ἐστ! σωτήριον, χρή μή ἀνεξετάσηο ἡμά παρά τδν καιρόν τού τδν μονήρη βίον αἱρουμένου προσίεσθαι, ἀλλά τόν ' παραδοΜντα ἡμίν παρά τών πατέρων καί ἐν αὐτοί; φυλάττειν δρον, ὥστε τήν δμολογίαν τού κατά θεδν βίου τότε προσίεσθαι δει, ὡ ἤδη βεβαίαν καί- ἀπδ γνώσεω καί κρίσεεε γινομένην μετά τήν τού λόγου συμπλήρωσιν." — Πρόσθέ χανόν. ιε', τή Δ', τδν ιη' τού μεγάλου Βασιλείου κεά τήν ' νεαράν Λέοντο τού Σοφού.

Περί δέ ἀριθμού μονών καί χρήσεεε τών ἐν *αὐ-* (· *ταί χτημάτων* χαί τή χυριότητο τών ἐν αὐτοί; ἀσχουμένων, ἀναγνωσθήτωσαν οἱ ἑξή μάλιστα κανόνε - ὁ χδ' τή Δ', ὁ μθ' τή Ç', δ ιβ' χα! if' τή Ζ', & α' τή πρωτοδευτέρα;, ὁ β' Κυρίλ. Ἀλεξ., Ἀποστ. λη' χαί μα', Ἀντιοχ. χ»', ἰ η' τή; Δ' χτλ.

Τοιαδτα χα! *nifl* τούτα»» *t* νόμο τοθ θεού χαί τή ἐχκλησία; αὐτοΟ κελεύει.

Ε'. Τούτων πάντων τοίνυν τών δρων τών περί ὧν ἰ λίγο νομοσχεδίων πάντα; μονονουχ! τού ἐκκλησιαστιχού θεσμού ^α! κανόνα; ἐχ τοθ εὐθέο χαί ἐχ πλαγίου ἀνατρεπόντων, ὡ δέδεικταφ οὐχ εἰχομεν ἡμεί συμβαλείν δ τι χαί ^ἰΐέγειν βούλεται τόδε τδ " ἄρθρον, ὥσπερ χορών!; τή χαινοτόμου ταύτη χαί ἐχχλησιαστιχώ ἀθέσμου θεσμοθεσία; ἐπιρραπτόμενον· ,Εἰσί χαί μένουσι (φησίν) ἄκυροι ἵπαντε οἱ νόμοι χαί κανονισμοί, δσοι ἀντίκεινται εἰ τά διατάξει τοθ παρόντο νόμου/ Εἰ μέν γάρ νόμου χαί κανονισμού του ἐν Δαχίφ λέγει προγενεστέρου πολιτιχοῦ , ἀρ' ρ οὕτω μιχρά φροντίζουσιν οἱ εὐσεβδφρονε» Δάχοι περί τών ἐχχλησιαστιχών δεσμών, τών συμφώνων ἤ ^*ἀσυμφώνων*, ὥστε μηδὲ μνεία ἡστινοσοΟν αυτού ἀξιώσαι χριστιανού ὑπουργου; χαί βουλευτέ ἐν ἐχχλησιαστιχφ νομοσχεδίφ; Εἰ δέ μετψ τών ἀχυρουμένων νόμων, χαί κανονισμών ὡ ἐναντίων τοί νομβσχεδίοι συναχυροΟνται (ἄπαγε!) σιγηλώ χαί κάντε; οἱ προμνησθέντε ἐχχλησιαστιχοί, ὡ ἐχ τοθ ἐμφανού *μαχόμενοι* τοί νομοσχεδίοι τούτοι;, τοΟτ ἀρ άΚολαυσεται ἤ Δαχιχή ὀρόόδοξο ἐκκλησία ἀπδ τοθ ζήλου χαί τή ὀρθοδοξία εὐσεβεστάτων ἡγεμόνο; χαί ὑπουργών, ὥστε ἀπαλείψαι μὲν συνόδου χαί ἀποστόλου;, ἀναΛηλώσαι δέ τά νομοσχέδια χαί προσκυνή^ι χαί λατρεύσαι οὔτοι; ὡ τή χρυσή εἰχόνι; Οὐ γάρ ἐπειδή τά χαινοφεπή ὡ ἐπί πλεῖστον εὐδοχιμεί ἐν τφ καθ ἡμέρειν βίφ χαί τή ἐπιστήμή χαί πολιτική, διά τούτο νεωτερίζοντε; χάν τή θρησχείφ οἱ τή Δεηιία; ἐντιμδτατοι ὑπουργοί, νέα; ζητήσου® παραδόσει χαί ἐν αὐτή. Αρχαίο ὁ ἀληθινδ Ηδ τών πατέρων ἡμών

καί ή έχχλησία αυτού, Αρχαίοι κ«1 βi περί αυτών παραδόσει * ίσα ii φιλοτιμούντα: πρό τά μεθ'ήμέ-' ραν παραδόσε*; βυθμίβαι χβi τδ θρήσκευμα, οδτόι παίδε Αεί έσονται χαί νήπια iv τή ίστορίφ τή θρησκεία χαί Τάχιστοι iv τή βασιλείφ ΛΟ #«ού.

Αλλά, γάρ Αχούσωμεν τί χαί *ntfl* χάρου χαί άχυρώαεω πολιτικών τε νόμων χαί έχκλησαστιχών κο»όνων χαί διατοίξεων ή γεραρά χαί πρεσβυτάτη Αρχαιότη τή τού Χριστού καθολική έκχλησία; *ircoyaivmu.* Ή μίν ούν γ* οικουμενική σύνοδο, εύλαΐείφ χα! φόβφ τού μή τού; τών πατέρων κανόνα παραβαίνεσθαι, όρίζει (χαν. η|)· „Εί δi τι μαχόμινον τύπον τοί νύν (συνοδιχώ) ώρισμένοι προχο'μίσοι, άκυρον τούτον είναι έδοξε τή *ΑγΙφ* πάση χαί οικουμενική συνόδφ.« Ουδέ άλλω ή δ'· φησί γάρ(πράξει δ')· „Κατά τών κανόνων μηδiν «δογματικόν (αύτοχρατοριχδν θέσπισμα) ίσχύσει. Τά'Αρέάχοντα τή *άγί^* συνόδφ τί; τδν άπαντα χρόνον βέβαια φυλαττέσθω . . . Όλα τά πραγματικά Αργήσει, οί κανόνε τών πατέρων χρατείτωσαν." — Παρατρέχοντε τ' Αλλα ούχ Αν παρέλθωμεν σιωπή _τά τή έβδόμη οίχουμινιχή συνόδου πρδ τού τδ δογματικά μόνα αίρουμένου , ιά δέ τών κανόνων περ! ούδενό; ποιουμένου . ΒΆσπασίω (λέγουσιν οί θείοι πατέρε) του θείου χανόνα ένστερνιζόμεθα χαί όλόκληρον τήν αύτών διαταγήν χα! Ασάλευτον κραχυνομεν, τών έκτεθέντων ύπδ τών άγιων σαλπίγγων τοΟ πνεύματο , τών πανευφήμών Αποστόλων, τών τε εξ άγιων οικουμενικών συνόδων «αί τών τοπιχώ συναθροισθεισών ini έκ-'δόυει ταούτων διαταγμάτων χαί.τιΛ άγιων πατέρων ήμών· έξ ένό γάρ άπαντι ,χαί τού αύτού πνεύματο αύγασθέντέ ώρισαν τά συμφέροντα. Καί δδ μέν τφ Αναθέματι παραπέμπουσι, χαί ήμεί; Αναθεματίζομεν! οΟ 8έ τή καθα;ρέσει, χα! ,ήμεί καισιρούμεν* ού δέ τφ άφορισμ% χα! ήμεί άφορίζομέν'· ού 8έ έπιτιμίφ παραδιδόασι, χαί ήμεί ωσαύτω ύπιβάλλομεν*« (χαν. α'). — Καί πάλιν ή αύηή άγιωτάτη σύνοδο (δρφ ζ')· /Απαντα τά παρά τήν έκχλησιαστικήν παράδοσιν χαί τήν διδασκαλίαν χα! ύποτύπωσιν τών άγιων χα! άοιδΐμων πατέρων καινοτομηθέντα ή μετά τούτο πραχθησόμενα Αναθεματίζομεν." . Κα! ού τών θείων πατέρων μόνον γεγόνασιν αύται αί φώναί* άλλά χα! οί άο^διμ'-ι χαί ευσεβέστατοι αύτοκρά*ίορε κυρούνιε μέν *κ&τα* τά συνοδικά^προστάγματα, συνφδά δέ τούτο-./νομοθετούντέ ήχύρύυν χαί κοτήργουν άπαν νομικόν έναντίωμα. 'Αντί, πολλών Απόχρη μάρτυρα τοδ λόγου παραγαγείν τδν ώ εί τι χαί άλλο νόμοδίφην Θεόδωρον τόν Βαλσαμώνα έν τοί «ί τδν τού μεγάλου Φωτίου νομοχάνονά σχολίοι * „Η .τρίτη (φησί). διάταξι τού β' τίτλου τών νεαρών τού τών έπτά συνόδων χανόνα θέλε! χρατείν χαί τά δόγματα αύτών ώ τά θεία γραφά ". Έν δέ τφ Α' βιβλ. τού χώδ., τίτλ. γ', διατάξει μδ', χαί τή α* χαί δ' διατάξει τού αί τίτλ. τών νεαρών, πή μέν δτι οί χανόνε; ώ νόμοι κρατούσιν, πή δέ δτι τοί χανόσιν οί νόμοι Αχολοθούσιν. Κα! βιβλ. Α/ τιτλ. β',· διατ. ιβ', δτι οί τοί χανόσιν έναντιούμενοι τύποι άκυρο!, είσιν." (Φώτ, νομοκ., τίτλ. α', κεφ. β' (σχόλιον).)

Το|γαδοδν κεφάλαιον τών περ! τών τριών Δακιχών έκκλτριαστιχών νομοσχεδίων ήμίν είρημένστχτόδε. Ή Απ' αιώνο χαθεστώσα εύαγγέλική καί κανονική διατύπωσι τή μιά καθολεκή χαί Αποστολική; Ορθοδόξου τού Χριστού έκκλησία . ούκ άλλοι; τισί τών πάντων Ανθρώπων πεπίστευται καί παρακατατέθειται ή αύτή ταύτή τή τών πιστών έκκλησίφ συλλήβδην χάί έν συνόλφ, ίδίφ δέ καί διαφερόντω τή άνωθεν έχ τών άγίων Αποστόλων καί εί; ήμά; διαδοχικώ κατερχομένη σεβασμίφ ίεραρχίφ, ήτι; εί ταύτδν συνιούσα τφ σώματ*. ή τοί γράμμασιν, δπότε δέοι, Αεί δέ συμπαρούσα τή ψυχή καί τή γνώμη, πάντα έν Αγίφ πνεύματι κα/'κατά τήν Αποστολιχήν .παράδοσιν διατίθησt χαί οίκονομε,' εί τδ συμφορώτερον κα! σωτηριίεδέστερον πάρι' *tot;* χριστιανοί;, τά τ» νομοθετικά χβi τά διο'.χητκά, τά τελετουργικά χβi μυσταγωγιχεέ, τήν διδασκαλίαν χαί πάσφν τήν τόν ψυχών λογιχήν χαί εύαγγελιχήν ποίμανσιν παί κατάρτισιν. Ούτο Si δή δ σύμπα τή; τού Χριστού έχχλησία πνευματικό ן.ı! διοιχητιχδ διάκοσμο , ού θεμέλιοι μέν χαί κρηπιδώσει αύτή έστιν ή τών άγίων προφητών καί Αποστόλων πίστι χαί διδαχή, λίθο *8'* Ακρογωνιαίο; δ κύριο ήμών 'Ιησού Χριστό , „έν φ πάσα ή οικοδομή συναρμολογουμένη αύξει εί ναόν άγιον έν κυρίφ, εί χατοιχητήρ.ον τού θεού έν πνεύματι**, ώ ό μέγα τών έάνών διδάσκει διδάσκαλο (Έφεσ. β', 91-99), στύλοι δέ καί λυχνίαι οί ίεράρχαι χαί δ εύαγή τού χυρίου κλήρο * ούτο , φαμέν, ό ούχ Ανθρώπινο , Αλλ* ύπερχόσμιο χαί θεοχατασχιϋαστο χαί πνευματοσύνταχτο τή έχχλησία διάκοσμο , ύπδ μέν τών θεόπνευστων χαί θεοχηρύχων Αποστόλων χαί τών θεοφόρων χαί θεοχινήτων πατέρων, τών έν ταί άγίαι οικουμενικοί; χαί τοπιχαί συνδδοι γραφή ή γλώσση παραστάνηων,' θεοσόφω οίχοδ'.μι,θει χαί άκραδάντω στηριχθεί; καί Ανά τήν οίκουμένην πάσα» Θε'φ δυνάμει πλατυνθεί , ύπδ δέ τοσούτων Αοιδίμων πατριαρχών καί βασιλέων καί Αρχόντων καί λαών τή ύφηλίου σοφών τε χαί Ασόφων εύσεβώ; χαί Αραρότω; εί; τδν πάντα χρόνον συμπαγεί χαί χρατυνθεί , Αποδεχθεί παί μεγαλυνθεί , ού μήν δέ Αλλά χαί νόμοι , δροι; χαί χαιόσ: χαί Αραί χαί Αναθέμασι φρικωδεστάτοι Απορθήτω περιφρουρηθεί χατά παντδ τολμήσοντό ποτέ μεταχινήσαι μεταβαλείν. θεσμού; πατέρων χαί δρια αιώνια τή αιωνίου εύσεβεία · ού^ο ό'διάκοσμο ούχ δτι ύπδ υπουργών χαί ήγεμΖνων, Αλλ" ούδέ ύπδ ποιμένων χαί ιεραρχών, iàν έπιτοπίω χαί χαθ' έκαστον χαί έν άθετήτει τών πατρφων παραδόσεων χαί τή καθόλου έχχλησία ένεργώσ., μεταποιηθήναι δύναται ούδέ χατά εν ιώτα χαί κεραίαν μίαν. " Κατά γάρ τδν μίγαν Αθλητήν τή εύσεβεία τόν τού θείου φωτό έπώνυμον Φώτιον, „ούδίν ών ήμίν οί θείοι πατέρε παρίδωχαν συνοδικών διαταγμάτων ούδεμιά; ούτ' Αφαιρέσεω; ούτε προσθήκη; χρήζει ούτε Αυλή μεταβολή * πάντα γάρ 8σα συμβάλλουσ. πρό: τε τών τή; πίστεω δογμάτων χατάληψιν χαί πρδ ήθου καταρτισμόν συλλήβδην οί πατέρε παρέδωκαν τή έχχλησία, Αποστολ.χαί έπόμενοι διδασχαλίαι χαί παραδόσεσιν, αιπερ έν παντί τόπφ χαί χρόνφ πάσ τοί πιστοί; άρμόζοοσε ποδ σωτηρίαν.*« Αιό 8ή χα! πά έπίσχοπο; ούχ Αλύτ ή φύλαξ τέταχται θεόθεν χαί ταμία χα! οικονόμο; πιστό κα! Ακραιφνή; τή ούρανίου ταύτη παρακαταθήκη , ούχ εί φθοράν ή άλλοίωσ.ν ήντιναούν, Αλλ' εί χρήσιν μέν σωτηριώδη πρδ τού; βουλομένου σφζεσθαι, γνησ.'αν δέ καί Ακριβή κα! παντελώ Απαραμείωτον εί τά "έπερχαμίνα γενεά μετάδοσιν κα! μεταφμτ υσιν ών τε παρέλαβεν, ών τε έδιδάχθη. Εί δέ τί; που τυχδν έν τοί μυρίοι λειτουργοί; τού αίωνίσυ,* ματαιότητο 'φυλαύτου καπνφ μεθυσθεί ή πάθει ότφούν ύφαρπαγεί ή δόλφ φενακισθεί ή φόβφ χαί βίφ είξα ή κολακείφ αίσχίστη ένδού 'ή ότφδή ποτέ ύπαχθεί χαί δελεασθεί συμφίροντι, χακό έξελεγχθείη καί κίβδηλη καί παραχαράκτη κα! προδότη , μή πληροφορών μήτε πείθων τΑ όμοδόξου; έκκλησία περί ών έπιχειρεί ή διανοείται νεοχμώσεων καί βεβηλώσεων, τούτον σύμπασα ήέ^ιοστόλιχή καί συνοδική Αγία τού Χριστού έκκλησα, εί μή διορθοίτο μετά μιά^ καί δευτέραν έν Αγάπη νουθεσίαν καί παράκλησιν τήν έν Χριστφ Ιησού, Αποσκορακίζει τέλεον άαί έξοστρακίζει έκ τού κόλπου τή ιεραρχία καί άλλδτριον ήγείται τή μάνδρα τού κυρίου χα! Αναφωνεί αύτφ μετά τών μακαρίων πατέρων τή έν Καρθαγένη άγία συνόδου· „Ούδεί κατά τών προφητών, ούδεί κατά τών εύαγγελιών, Ούδε' κατά τή έκκλησία χωρί κινδύνου έποίησεν.«

Άλλ' ό πρώτο καί μέγα Αρχιερεύ καί άρχιποίμην κα! κύριο , δ θεμελιωτή · τε καί σκεπαστή κα(τελεσιουργό; τή έχχλησία;, Χριστό; δ Αληθινό;

θεό ήμΑν, εύτδ Ιω τέλου Ανεγκλήτβυ ήμΛ *w- Α μίνα χαί ποιμαινομίνου ίαυτφ περαστήσαι, συσφίγγων τού πάντα ίν τφ συνδίσμφ τή ειρήνη χαί τή Αγάπη χαί φωτίζεεν τδν φωτισμόν ίκιγνώσεω "Χαί εύσεβεία Αληθινή χαί ίδραία (ί τδν Απαντα αί&να, (ί δόξαν πετρά χχί υιού χαί Αγίου πνεύματο , Αμήν.

t ί πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεω Σεεφρόνιχ.
f δ πατριάρχη πρώην Κωνσταντινουπόλεεε Γρηγόριο .
+ 4 πατριάρχη πρώην Κωνσταντινουπόλεω Άνθιμο .
t 4 πατριάρχη πρώην Κωνσταντινουπόλεω Κύριλλο .
+ 4 πατριάρχη 'Αλεξάνδρειά Ιάκωβο .
t 4 Κυζίχου Νικόδημο .
f 4 Νικομήδειε Διονύσιο .
t ί Νίκαια Ίωαννίχιο .
t 4 Χαλχηδόνο Γεράσιμο . Β
t δ Δίρχων Νεόφυτο .
t 4 Πελαγώνει Βενίδιχτο . φ
t 4 Ίχονίου Σωφρόνιο .
t 4 Πόσνη 'Ιγνάτιο .
t 4 Φιλιππουπόλεω Πανάρετο .
+ 4 Αίνου Γαβριήλ. Α
t 4 Σάμου Γαβριήλ.
t 4 Σχοπείων 'Ιωακείμ
t. 4 Σβορνιχίου Διονύσιο .
t 4 Πρεσλάβα Άνθιμο .
f 4 Βελισσού Άνθιμο .
t 4 Σινείου Κύριλλο .
f 4 Κρήτη Διονύσιο .
f 4 Μελενίκου Διονύσιο .

'Ανθιμο Μαντζαράχη Αρχιμανδρίτη .
Ευστάθιο Κλεόβουλο Αρχιμανδρίτη .
Νικηφόρο Γλυχά Αρχιμανδρίτη .
Γερμανό Γρηγορά Αρχιμανδρίτη .

7.

SOPHRONIUS CONSTANTINOPOLITANU8 ALEXANDRO CUZA VALACIIIAE ET MOLDAVIAE PRINCIPI

1865 xprili» 17.

Εύσιβίστατε, ύψηλότετε χαί περιφανίστατε αύθίντα χαί ήγεμών τών ήνωμίνων ήγεμονιών Βλαχία φαί Μολδαβία , χύριε Άλίξενδρε Ίωάννου Α', υίί ήμίν χατά πνεύμα λίαν Αγαπητί χαί περιπόθητε, τήν εύσεβεστάτην αύτή ύφηλότητα ίχ μίση ψυχή εύχόμενοι χαί πατριχώ άσπαζόμενοι ΰπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ού πρδ πολλοΰ τοΰ χρόνου φήμη τι έχχλησιαστιχώ ού πάνυ εύάγγελο περιεβόμβησε τά ήμετίρε Αχοά , τήν ίν τή χαθίδρα τών ήγεμονιών χυχλοφορίαν τριών νομοσχεδίων, ώ χαινήν τινα χαί Ιστιν δπου άντ·χανονιχήν περεισαγόντων ίχχλησιεστιχήν διοιχησιν, χαταγγίλλουσα. ΤοΟ Ακούσματο τδ σπουδαίον Αμα χαί τραχύ πρδ τήν πάλαι δεδοχιμασμίνην ήγεμόνο καί λαού ευσέβειαν Αντεξεταζόμενον χαί ή παρά τών αύτόθι ίερωτάτων καί θεοφιλεστάτων ιεραρχών'παντελή σιγή, ταΰτα ούχ εΐα ήμά αύτοσχεδιάζειν έξ^ Αδέσποτου χαί Αορίστου φήμη εικάζοντα , έω ού ίξελληνισθέντα έξ ιφημερίδο ίπιτοπίου τά νομοσχέδια, ίπαύσατο μίν τοϋ μετεώρου χρατείν τά ψυχά μέσον χρηστή ύπολήψιω; χαί κέντρων φόβου, διά δί τδ τών πλειόνων ίν αύτοί διατάξεων άντίξουν πρδ τά άποστολιχά χαί συνοδιχά (ί βάθο λύπη ίβύθισε τήν ήμών μετριότητα χα! τήν περί ήμά τιβασμξαν χορείαν τών ίνδημούντων ίερωτάτων Αρχιερέων. Καί γάρ δλω χατανοείν ούχ ε^χομεν, δπω ποτί δ τ' έν Δαχίφ θεοφιλέστατο χλήρο χαί ή τήν μεγαλώνυμον εύσίβειαν ώσεί λάβαρον ούράνιον χαί Ακαταμάχητων φίρουσα ήγεμονιχή χυβίρνησι , όχνήσαντε ζητήσαι τί περί ών Ιμελλον νομοθετείν ίχχλησιαστιχών πραγμάτων οί Ιεροί θεσμοί διαχελεύονται, παραχρήμα συνεχώρησαν χαί δι' ίφημερίδο δημοσιευθήναι τδ ύπουργιχδν θεσμοθίτημε χαθάπερ τι ίχχλησιαστιχδν παραχάραγμα ίπί χοινφ μίν σχανδάλφ ών Απανταχού όρθοδόξων, ούτω Αναφανδόν χαί χεηηρυγμίνω όρώντων ύπδ λαού όρθοδόξου χαταπατούμενα τά πατροπαράδοτα, ώ ίν παντελεί ί^ημίφ Ανδρών στεργόντων αύτά χαί ίπιβλεπόντων xflfi προστατευόντων, πρό άμύθητον δί θλίψιν καί Αμηχανίαν ήμών εί δύο περιστάντων σκοπέλου , ή τοϋ σιγήσαι χαί συγχαταχριθήναι ίπί τή φανερφ χαί πανδήμφ τών Αποστολιχών χαί συνοδικών διατάξεων Αθετήσει, ή. ίπειδή τούτο ψυχοβλαβί Αμα καί τοί ιεροί ήμών Απψδον' χαθήκουσι καί έτοιμον Ιρμαιον τοί έχθροί τή · ίχχλησία , δημοσία ίλίγξαι καί άποκηρΰ αί^τδ· δημοσίφ ήμαρτημίνοδ χ«ί λυπήσαι μίν γνησίου /υίού ίν Χριστφ πεφιλημίνου , γέλωτα δί παρασκευάσαι χαιρίχαχον πΑσι τοί ύπεναντίοι χαί δάκρυα τοί οίχείοι τή πίστεω .

Τέω ούν ΑλγοΟντε χα! έπαποροΰντε , δπω χρησαίμεθε τηλιχούτφ πράγματι, ίχείνο ίνεθυμήθημεν. 'Επειδή νίον τοΟτ' αύθι ένσχήπτει πάθημα ήθιχδν τή πολυπάθει, Αεί δί διά τοΟ ίνδυνμμοΟντο; Χριστού Αχεταγων'στφ ίχχλησίφ, τά δί κοινά τών παθών μείζονο δείται τή θεραπεία , ώ οί τή γ' οικουμενική; συνόδου θείοι παρέρε; πνευμετιχώτερον ίατρολογοΰσι, δείν ίγνωμεν χαθάπερ ίατροσυνίδριον πνευματικόν περί ήμά συναγείραι σύνοδον ίεράν χαί μεγάλην άπδ πάντων τών ίν τή βάσιλευούση Αγιωτάτων πατριάρχων χαί ίερωτάτων μητροπολιτών χαί τών εύδοχιμούντων ιεροδιδασκάλων, ώστε τά ήπιώτερα εύρείν χαί Αχεσώδυνα φάρμακα περί τεχνίων τάχα που ίξ-άγνοια ήμαρτηχότων.

Τούτου γινομένου, ήγεμών εύσεβίστατε, χαί τών νομοσχεδίων ώ ίπί λυδία πρδ τού ιερού κανόνα χαί τδ εύαγγέλιον Απαθώ χαί άπρολήπτω; άντεξετασθέντων, ούχ όλίγων δέ διατάξεων Αριδήλω; Αντικανονικών ίλεγχθεισών, χχί σχίψεω μαχρά χαί ίμβριθοΰ προτεθείση , έδοξεν ήμίν χαί πάση τή Αγίφ συνόδφ λύειν τδ σχάνδαλον φιλοστόργω μάλλον χαί πνευματιχφ τφ τρόπφ, οία πρίπει μητρί πραείφ χαί μαχροθύμφ. ή παρρησία χαί ί/εγχτιχώ . Ό δέ τή λύσεω τρόπο; έγγραφον πέμψαι τήν πιρί τούτου χόινήν διαγνώμην τή ίχτάχτου ταύτη Αγία ^συνόδου εί λύσιν τών Απορουμίνων χαί διαφώτισιν ίν τοί Αμφιβόλοι Γλαί στηριγμόν, εί τι που υπάρχει Αστήριχτο τήν διάνοιαν ίν ταί περ! έχχλησία; χα! ίχχλησιαστιχή διοιχήσεω θεωρίαι , διαβιβάσει δί τήν συνοδικήν ταύτην διαγνώμην ού διά τοΰ τυχόντο χομιστοΰ, Αλλά δι' ένδ τών μελών τή αύτή άγια συνόδου, τοΰ όσιωτάτου Αρχιμανδρίτου τοΰ καθ' ημά άγιωτάτου πατριαρχικού άποστολιχοΰ χαί οικουμενικού θρόνου καί διιυθυντοΰ τή μεγάλη τοΰ γένου σχολή χύρ Ευσταθίου Κλεοβούλου.

Καί δή γράφοντε διά τή παρούση πατριαρχική ήμών ίπιστολή χαί τά περί τούτων ώ πνευματιχφ χαί λίαν ήμίν ίν Χριστφ πεφιλημίνφ υίφ πνευματιχώ καί άπορρήτω Αναχοινούμενοι, ύπομνήσχομεν κα! άξιοΰμεν κα! ίχλιπαροΰμιν παραινεν.-κώ κα! πατρικώ τήν ΰμετέραν ύφηλότ^τα, Αξιώσει μίν^ή δεούση προσοχή τά περ' ήμών πεμπόμενε -γβαμματα διά τού βηθτντο Απεσταλμένου, ίκείνο δί γνώναι, δτι τούτ Αν είη τύ Αποστολιχάν πρό κέντρα λακτίζειν, τδ δπω ποτί μάχεσθαι τοί θεσμοί τή

ἐκχλησια . Οὐ γάρ Ισθ' βπω λανθάναι τὸ ὑμέτιρον πιρίνουν ,ὑψο , θιόν dv«u τόν ταπιινοὑντα xai 4v* υψοὑντα, τδν χατάγσντα xai Ανάγοντα, 6n tv τὴ χιιρί αὐτοὺ τά κέρατα τὴ γὴ xai οἱ κλὴροι τβν ἐθνβγ χαί τβν Αρχόντων, χαί αὐτοὺ ισπ τὺ κράτο χαί ἡ Βὑναμι , βιβομένη ἡ Αφαιρουμένη πάντοτι πρδ τὺ Αμέσω ἡ ἐμμέσω τὴ δλη ἐχχλησίμ συμφέρον. Οὐτι μὴν txdvo διέλαθι τὴν ὑμιτέραν ὑψηλὴν 'nplvoiav, δτι θψὴσχιυηχὴ μέν ὀλιγωρία χαί ψυχρότη τοὑ λαοὑ ἡ γο^υσμδ ἐπ! τὴ χυβιρνηηχὴ ὀλιγωρίφ Αμφότκρα ἐχθροί τβν ἱπιχρατιιβν θανάσιμοι. 'Ανατρέφω δέ καί παιδιὑω τοὑ λαοὑ διαφιρόντω τὺ ἡγιμονιχόν χαί τὺ ιιραρχιχόν χαί τὺ ὑπουργιχόν χαί τὺ βουλινηχδν Ανάχταρον. Καί γάρ δσφ μιίζων ἡ παρά τὴ πρόνοια ὑπιροχὴ, τοσοὑτφ χαί ἡ τοὑ νδμοφυλαχἰν δφιλὴ μιίζων χαί διδαπτιχωτέρα χαθέστηχι· φιλιί γάρ diti τὺ Αρχόμινον τοί τοὑ Αρχοντο πολιτικοὑ ἡ πνιυματιχοὑ ἡθισι συνιξομοιοὑσθαι, χαθάπιρ λίγοι παλαιοί σοφβ ἐγνωμάτηυσαν. Τά μέν οὐν δογματικά„ οἱ Αχμάζουσιν αΙ Ἡγιτονίαι (ιὐλογητδ ὑ θτό τβν πατέρων ἡμών) ιίη Αν ὁ πυρὴν, ὁ σΜλιτδ χαί ὁ θέμιθλο · ἡ δέ πρΑξι χαί διοίχηοί ἐστιν ἡ σΑρξ χαί τὺ *αἰχοἱϊμημα· ,ΔΛξόν* μοι (φησί) τὴν πίοτιν σου ἰχ τβν ἐργων σου." Λὑτη δέ οὐχ Αν γένοιτο ψιλὴ Ανθρώπινη ἐπινοία χατασχιὑασμα, ὑπὺ τοὑ τυχόντο 'βτι 'χαί β; τὑχοι μιταβαλλόμτνον, οὐδαμώ · ἀλλ' ιὐαγγιλιχόν ἐστιν Απήχημα τοὑ παναγίου πνιὑ- (ιατο τοὑ διδάξαντο τοὑ μακαρίου Αποστόλου χαί τά αἱχουμινιχΑ συνόδου πΑσαν τὴν Αλὴθ*ιαν χαί τΑ συμφέροντα τὴ ἐχχληαία πάση πάλαι χαί νὑν χαί Ιω τοὑ αἱβνο . Οὐχοὑν, δπου φθέγγιται Απόστολο χαί σὑνοδο , ἐνταὑθα τί Μναται μητροπολίτου ἐνδ μία ψήφο Αχαρι ἡ φωνὴ τοὑ ὑχουργοO, τοὑ βουλιμτοὑ ἡ καί αὐτοὑ τοὑ ἡγιμόνο ; Οὐ' βουλιυιβν χαί ὑπουργβν χαί βασιλέων ἡ ἐχχλησία χαί ἡ ψυχὴ **4 ἡ συνιιδησι χαί τὑ κνιὑμα τοὑ θιοὑ, Αλλά Αποστόλων χαί συνόδων. Ει βέ χαί τι τβν τοὑ βήματο , τὴ οἰχιία χλὴστω ἐπιλαθόμινο , αἰδο! χαί δωλίφ ἡ ὀτφδὴκοτι πάθιι καί συμφέροντι προδοίη τὺ χαβὴχον, χροβν αὐτόν δδψ τὴ προσηχοὑσὴ ἐπί τὴν ιὐθιίαν ἐπανάγισθαι* *ἰ* γΑρ προχιίρω τὴν ιιρΑν Αλὴθωαν χαί τοὑ ἰτροὑ θισμοὑ θυσιάσα ,' σχολὴ γ* Αν φιίσαιτο τβν συμφερόντων τὴ πολιτιίφ. Ἀλλά γάρ ζηλοὑτι ἰσω τόν πίλο ; Μὴ ζηλοὑν τοὑ ποιοὑντα τὴν Ανομίαν παρογγυΑται & προφήτη ὁμοὑ χαί βαοιλιὑ Δαβίδ. "Αζηλα τὺ φὑσιι χαί νόμφ κακόζηλα, οὐδέ τΑ νέα πάντα πάντοτι πάντων τβν παλαιβν Απλώ χριίττω χαί δοχιμώτιρα. Καί ἐπί πΑσιν, δπου ἡ ἐχχλησία πάντ' Ασμένω Αποδίδωσι τφ Καίσαρι τά τοὑ Καίσαρο , δικαίω οὑν Απολαυέτω πάντων, δσα πρέπιι τφ θιφ· οὑ ἡ χάρι xai *ἰ* φωτισμὸ καί τὺ Απιρον ἐλιο ιἴη μιτΑ τὴ ὑμιτέρα ιὐσιβιστάτη ὑψηλότητο , χαριζομένου Αμα αὐτὴ ἐτη πλιίστα χαί πανιυδαίμονα.

,αωξι', Απριλίου 17.

Τὴ ὑμιτέρα ιὐσιβιατάτη ὑψηλότητο διάπυρο πρδ θιόν ιὐχέτη χαί δλω πρόθυμο .

f ὁ Κωνσταντινουπόλιω Σωφρόνιο .

v 8. '

SOPHR'oNIUS CON8TANTINOPOUTANU8 AD HUNGAROVAL.4ÇHIAE ANTISTITES

1865 aprilii 17.

t Σωφρόνιο ἐλέφ θιοὑ Αρχιιπίσχοπο Κωνσταντινουπόλιω νέα 'Ρώμη χαί οἰχουμινιχδ πατριάρχη .

C

t Ἱιρώτατι μητροπολίτα Οὐγγροβλαχία , ὑπέρτιμι χαί ἐξαρχι Ἱΐλαγηνών, χὑρι Νὴφων, χαί θιοφιλέστατοι ἐπίσκοποι δ τι 'Ρυμνίχου, ὁ Ποὑζαίου χαί δ Ἀρτζισίου, ἐν Αγίφ πνιὑματι λίαν Αγαπητοί καί πιριπόθητοι Αδιλφοί χαί συλλιιτουργοί τὴ ἡμών μιτριότητο , χάρι ιίη ὑμίν χαί ιἰρήνη παρά θιοὑ. ╲

Φὴμη οὐχ Αγαθὴ διέδραμι τὴν πόλιν ἡμών ἡδη πρδ μηνδ πιρ! τοὑ δη *ἡ* χατΑ τΑ ΔαχιχΑ ἡνωμένα ἡγιμονία χυβέρνησι; ἐπιίγιται διΑ τριών νομοσχιδίων χαινοτομὴσαιl τΑ πιρί τὴν ἐχχλησιαστιχὴν διοίχησιν παρΑ τδ γράμμα καί τδ πνιὑμα τών τι Αποστολιχών χαί τών συνοδικών δρων χαί διατάξιων./ Τδ παντάπασι ξένον χαί δυσηχέ τοὑ θρυλλὴματο ^ χαί ἡ τὴ αὐτόθι ιιραρχία βαθυτάτη σιγὴ οὐπω Αγαν ἡμΑ ἐθορὑβιι διΑ τδ μηδέν ὑποτοπάζιιν οὑτω δυσχιρέ , θαρροὑντα τφ ζήλφ καί τὴ φρονήσιι τών ιιρωτάτων καί θιοφιλιστάτων ποιμένων, οὑ ἡ καθ' ἡμΑ μιγάλη τοὑ Χριστοὑ ἐχχλησία ἐπέστησέ τι xai Απιδέξατο προασπιστέ τβν καθιστώτβν τὴ χαθολιχὴ τοὑ Χριστοὑ ἐχχλησίφ. „Καί ***ftp*** βταη ἐχαστα τών καθ' ἡμΑ πραγμάτων ιὐθὑ φέρηται κανονικὴ ιὐταξία , φησίν ὁ ἐν ἁγίοι Κὑριλλο δ Ἀλιξανδραία , οὐδένα μέν ἡμίν ἐντίχτιι θόρυβον, Απαλλάττιι δέ χαί τὴ παρά^τινων δυσφημία .** Ἀλλ' οὐχ-ἐβράδυνι β«βαιώσαιπΑ]ν Απάισίαν φήμην ὁ τΑ τρία, νομοσχέδια δημοσιιυσα; Δαχιχδ Μηνὑταρ, λυπηρέ μέν χαί καθ' ἑαυτΑ διΑ τὴν καινοτομίαν„ πολὑ δέ Ανιαρώτιρα τὴ ἐχχλησίφ, δτι χαί ψήφο Αρχιιρέω αὐτΑ Ατίμησι, παρ' οὑ ἡ μιτριότη ἡμών συν τὴ πιρί ἡμΑ -τΑβασμίγ τών ιιρωτάτων Αρχιιρέων ὁμ^ριι πΑν Αλλο π^οσιδόχησιν Αν, ἐνστάσιι γοὑν καί Αναφορά πρδ τὴν ἐξάρχουσαν μιγάλην τοά Χριστοὑ ἐχχλησίαν ἐπί αἰτήσιι ἡθιχὴ συνδρομὴ ἡ τὴν Αφωνον ὑπογραφὴν χαί συνιπικὑρωσιν'. Καί γάρ τδ πνιὑμα τδ Αγιον Ιθιτο ἡμΑ ἐπισχόπου ποιμαίνιιν τὴν ἐχ-,

') χλησίαν τοὑ Θιοὑ, ἡν πιριιποιὴσατο διΑ τοὑ ἰδίου αἱματο , ἐπισχόπου θιοὑ ιἰ τδ ιφίστασθαι ιὑχαίρω , Αχαίρω , νουθιτιίν, παραχαλἰν, ἐλέγχιιν, ἐπιτιμΑν, πάντα ποιιίν χαί πάνθ' ὑπομένιιν ὑπέρ τοὑ σώσαι τδ ποίμνιον, σώσαι τδν οὑράνιον μαργαρίτην, δόγματα χαί νόμον, δσα ἡ χαθολιχὴ τρβ^Χριστοὑ ἐχχλησία παρά τών Αποστόλων χαί τώχ πατέρων χαί τών συνόδων παραλαβοὑσα Ασφαλώ οιαχατέχιι χαί Ασφαλώ *παραδίδωσι.* Καί αἱ μίν Ανθρώπινοι ψήφοι α* χατά τών χανόνων ἐχφιρόμιναι ζημιοὑσι του ἐξινιγκόντα , οὑ τὴν ἰχχλησίαν, ἡ οὐδέ πὑλαι Αδου χατισχὑσουσι χατά τδ θιίον λόγιον, χαί ἡτι , ώ δ χρυσορρήμων 'Ιωάννη χρυσολογιί, „πολιμουμένη, νιχψ· ,ἐπιβουλιυομένη, πιριγίνιται· ὑβριζομένη, λαμπροτέρα καθίσταται· δέχιται τραὑματα, *κα! οὑ χαταπίπτιι·* χλυδωνίζιται, Αλλ' οὑ χαταποντίζιται · παλαιιι χα! πυχτιὑιι, Αλλ'-φὑχ ἡττΑται". Τδ σχάνβαλόν ἐστι τδ ταράττον τδ δέ ἐχπλὴττον ἐχιίνο μάλιστα, πώ ποτι ἡ Αρχιιρφσυνη υμών οὑχ ἐνιθυμὴθη, δτι οἱ τὴ ιραρχία

D

Αστέρι , οὑ οὑχ Ανθρωπο , Αλλ' αὐτδ δ κὑριο καί τδ πνιὑμα τοὑ χυρίου Ιταξιν ΑνΑ τδν οὑρανόν τὴ ἐχχλησία πρό τδ μιταδιδδναι τοί πιστοί οὐ ζόφον γὴΐνον, ΑλλΑ τά αὐγά τοὑ νοητοὑ φωτὸ τὴ ὑπιρχοσμίου ΑληΜα , οὑτοι χάν ἐξαρμα, χΑν ταπιίνωμα λάβωοι, μίαγ οἱ πάντι Απανταχοὑ ιλαχον ἐντολὴν οὑρανίμν τοὑ ὁμοίω το{ πΑαι μιγάλοι καί μιχροί γίνισθαι σωτηρία/' ὁδηγοί χαί χὴρυχι Αληπτοι χαί Αδοὑλωτοι χαί Αρρὑπωτοι ώ τδ φβ , *αί παντὸ νέφου πολιτικὴ ἐπηράία χαθυπέρτχροι, οὑτχ ιί πρόσωπα βλέποντχ , οὑτι τοὑ τδ σώμα μόνον χαχώσαι δυναμένου φοβοὑμινοι, οὑτ» τὴν τοὑ Αγαθοὑ στρατιώτου τάξιν χαταλιίποντι , ἐω τδ ποίμνιον χιρδάναντι τδν Χριστόν χιρδὴσωσιν, οὑ χωρί φροὑδα τά Λίντα χαί σχὑβαλα, αἱ τιμαί, τΑ γέρα χαί τά κοσμὴματα, οἱ βαθμοί καί οἱ τίτλοι, αἱ προιόρΚαι χαί τΑ Αξιώματα. 'Οπου δέ αἱ Δαχιχαί βουλαί χαί οἱ ὑπουρ-χ γοί χαί ὁ ἡγιμών οὑτι ἐταρόδοξοέ ιίσιν (ιὐλσγηΑ δ θιό τὴ ΑρΑοβοξία), οὑτι Απηνέ τινι χαί. τυραν- >

vtxoi YWpCwwB, τiνο ένεκα προσήχε τοδ xoqitva^ πτήξαντα; «£{m ut; Αντιχεενονιχοί; νομοσχεβίοι xal τή ύπογρεκρή xupaom ώ κελί xal *έμιμ« έχχλησιβστιχώ, βσ« τοιαχβΐ.«al οίχουμενιχεά σύνοδο» μετΑ τού Απoντόλου Απεχήρυξ»; Πλήν Αλλ' έκειδή δειλία ή μέώλον, Α Ιοιχε, xal Αγνοια ή πρόθεσι; Αντισυνοδική (Απαγε!) ένέρριψεν «ί τήν τή Αντιχανοχχότητο κάλπην τήν Αρχιερατικήν ψήφον, τοντί μέν τό λάθο ή τε μετριότη ήμών xal ή έπι τοέ *tlff*μένοι; νομοσχεβίοι έχτάχτεε συναθροισθεϊσα περί ήμά Αγία *xal* μεγάλη σύνοδο Απδ τΑν iv βασιλευούση ένβημούντων Αγιωτάτων πατριαρχών *aei* lapa τάτων μητροπολιτών χαί όσιωτάτων Ι^οδιβΜχάλων, περί ή έδηλώσαμεν xal τφ εύσεβεστάτφ ήγεμόνι, υίφ ήμετίρφ χατΑ πνιύμα λίαν πεφιλημένφ, παντελώ παριβόντε, ουδέ τήν Αρχήν έπελογισάμεθα τοί πλημμελήσασιν Αδελφοί;. "Ο τι δέ χα! δέδοχται ήμίν τε χαί τή βηθείσή Αγίφ συνόδφ περί τόν νομοσχεδίων, δηλώσει μέν Από ζώση φωνή τδ Αποστελλόμενον μέλο τή συνόδου ταύτη, δ δσώτατο Αρχιμανδρίτη

A τού καθ' ήμώ Αγεεετάτου πατριβρχιχοΟ ΑποστολιχοΟ χαί οίπουμενικοΟ θρόνου χαί διευθυντή τή μεγάλη; τού γένου σχολή χΟρ Εύστάθιο Κλεόβουλο, βιασαφήσει βέ ώρισμένω ή ύπ' αύτοΟ έπιδοθησΟμένη έγγραφο συνοδική διαγνώμη, iv ή οί λόγοι έχτίθε»ται τή έχχλησΚΒΤΠχή άποδοχιμεΜία τΑν iv λόγφ νομοσχεδίων. Άδιστάχτεε βέ πεποίθαμεν δτι σύμπασβ ή τή 4«χιχή έχχλησία θεοφιλή ιεραρχία πολύ κροτέρα* χαέ τιμιεετέρειν ήγήσετεύ τήν τόβ Αποστολιχού ποιμένα έντολήν χάση; Αλλη έγχοσμίου, Ινθα λόγο νώρΐ έχχλησία χεά κανόνων. Άπόβοτέ, φησί, τά Καίσαρο; Καίσαρι, χαί τΑ τού θεού τφ θεφ- οδ ή χάρι xal τδ Απορον Ιλεο ύμά μέν ένισχύοι iv δδφ Αληθεία xal έω τέλου Ανεάαισχύντου χαί Αγρυπνου φύλαχα βιαφυλΑττοι τή ούρανίου παρακαταθήκη, τΑ δέ εύαγή ποίμνια στηρίζοι xal καθοδηγείη εί τήν Ακριβή τΑν πατρφων τήρησιν.

Άπριλίου ι, ,αωξε'.

B ή ό Κωνσταντινουπόλεω έν Χριστφ Αγαπητό Αδελφό.

».

SOPHRONIUS CONSTANTINOPOLITANU8 AD MOLDAVIAE ANTISTITES

I860 aprili. 17.

t Σωφρόνιο Αλέη» θεού Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα 'Ρώμη χαί οικουμενικό πατριάρχη.

f θεοφιλέστατοι έφίσκοποι δ τε Χαριουπόλεω κύριο Καλλίνικο, τοποτηρητή τή ΑγιωτΑτη μητροπόλεω Μολδαβία, ό 'Ρωμανού, ό 'Ραδαντζίου χαί δ Χουσίου, έν Αγίφ πνεύματι λίαν Αγαπητοί χαί περιπόθητοι Αδελφοί χαί συλλειτουργοί τή; ήμών μετριότητα, χάρι είη ύμίν χαί ειρήνη-.παρά θεού.

'Ούχ εϊκδ Αγνοείν ούβέ τήν θεοφιλίαν ύμών τά περί τών έν τή τών ήνωμένων ήγεμονιών ήγεμονιχή χαθίδρφ χοχλοφορούντων. Από διμήνου σχεδόν τριών ύπουργιχών νομοσχεδίων. Αμεσον μέν τήν Αναφοράν πρδ τΑ τή έχχλησία; έχόντων, θεσμοθιτιν δ' έπαγγελίαν ,τήν τού καινοτόμήσαι παρά τΑ ΑποστολιχΑ χα! συνοδιχά θεσπίσματα περί τδν Ανωθεν ix πατέρων εί; ήμΑ χατελθόντα χαί χαλώ; διαχρατήσαντα διοιχητιχδν τή; έχχλησία; διάκοσμον. "Ακουσμα μέν δή τοιούτο χαί Ακούσαι· τήν Αρχήν Απηυχδμεθα. Επειδή δέ δπω; ποτέ χαί χυοφ-.ρούμινον iv τοί ύπουργοί; χαί Αποτεχθέν ούκ έλάνθανε τήν έν Δαχίφ θεοφιλεστάτην ιεραρχίαν, προτήχεν αύιήν Αντιστήναι μέν δση δύναμι; μετά Αποστολιχού καί ποιμαντοριχού τού Αξιώματο, ού έχει Απδ θεού χαί τή; έχχλησία αύτού· έν 8' Αποτυχίφ μή "σιγήσαι ώ; περί ούδενοσώρου. Αλλά πρώτιστα χαί Ανυπερθέτω τήν έ άρχουσαν μιγάλην τού Χριστού έχχλησίαν πληροφορήσαι χαί τήν δυνατήν ήθιχήν συνδρομήν έξαιτήσαιθαι. Καί ούχ ένταύθα μόνον χρέο σπουδαίο* χατωλιγώρηται· Αλλ' δ πολύ χείρον χαί τή έχχλησίφ Ανιαρώτερον, οίχείφ χαί Αχαταναγχάστφ βουλήσει Αρχιερέων ύπογραφή συνεχώρωσεν έν τοιούτοι νομοσχεδίοι; δ τι Αποστόλων χαί συνόδων χαί πατέρων γλώσσαι χαί χάλαμοι θεοχίνητοι χαθάπαξ πρδ αιώνων έν Αγίφ πνεύματι Απείπον χαί Απιχήρυξαν. Άλλά γάρ ταύτα μέν τΑ έχχλησιαστιχό τή Δαχιχή; Αρχιερατική Αδελφότητο πλημμελήματα βειλίφ μάλλον, ώ; έοιχε, καί Αγνοια ή Αντισυνοδιχή (Απαγε!) προθέαει χαί διαθέσει τετολμημίνα, ή τε μετριδτη ήμών χαί ή έχτάχτω; περί ήμΑ; Ιπί έξετάσει τών νομοσχεδίων γούτων συνελθούσα ίερΑ χαί μεγάλη σύνοδο Απδ τών έν τή βασιλευούση ίνδημούντων Αγιωτάτων πατριαρχών χαΐ. ίερωτάτων μητροπολιτών χαί όσιωτάτων ιεροδιδασκάλων, ταύτα βλω ούδ' έπελογισάμεθα τοί; ήμετέροι; έν Χριστφ Αγαπητοί; Αδελφοί;. Ό δέ προύργιαίτατον είπείν, τό έχχλησιαστιχώ Αντικανονικόν καί Αδόχιμον τών νομοσχεδίων τούτων Αναδιδάσχει •τήν ύμετέραν θεοφιλίαν αύτή ή τήδ' ίπισυνημμένη κοινή συνοδική διαγνώμη, ήν χαί εί Βλαχίαντφ τε ύψηλοτάτφ χαό εύσεβεστάτφ ήγεμόνι, υίφ ήμετέρφ χατά πνεύμα λίαν πεφιλημένφ, χαί πΑσι ποινή τοί έχει ίεράρχαι δ παρ' ήμών Απεσταλμένο όσ.ώτατο Αρχιμανδρίτη τού χα»' ήμΑ Αγιωτάτου πατριαρχικού Αποστολιχού καί οικουμενικού θρόνου χαί διευθυντή τή μεγάλη; τού γίνου; σχολή χύρ Εύστάθιο Κλεόβούλο, μέλο ών χαί ή αύτού όσιότη; τή έχτάχτου ταύτη άγια; συνόδου, χομίζει πρδ ένίσχυσιν τών τά ψυχΑ; Αστήριχτων. Χριστό; ήμΑ; ήλευθέρωχεν, Αδελφοί ποθεινότατοι, τήν πνευματιχήν έλευθερίαν, ίνα J σαρχί χατΑ νόμον Αλλοι; ύπαχοόοντε;, οί; θεόθεν τέταχται, τφ θεφ μόνφ ζώμεν χαί δουλεύωμεν πνιύματι χαί έν τοί; πνευματικοί; ΤΑ μέν γΑρ ουράνια τού θεού έστι μόνου, τών δ' έπιγείων μέτεστι μέν τοί; χραταιοί τή; γή;, μέτεστι δέ έχ φιλοτιμία ήγεμονιχή; καί τοί Ιπισχόποι; χαί τοί; Αλλοι; τοί; Από τού βήματο; ούτω χαί τοσούτον, ώστε τελειούν χαί'αύξειν, Αλλά μή χολούειν χαί Απεμπολάν τήν θείαν χαί Αποστολιχήν Ιπαγγελίαν χαί παρρησίαν χαί δύναμιν ίπί σνλήσει τή; τή; χάριτο; χιβωτού, έν ή ή πίστι; χαί τά μυστήρια καί ό νόμο; τών διαθηκών, Ίν ή τών Αποστόλων τδ χήρυγμα χαί οί δροι τών συνόδων χαί ή τών πατέρων πατρική κληρονομιά, έν ή τΑ τρόπαια D τή; έχχλησΐο^ χαί βλη ή αιώνιο; ζωή χαί δλη τών ψυ^ών ή σωτηρία. Ούτω φρονούντε χαί διδάσκοντε χαί ποιούντε; χαΐ.τήν θεοχυβίρνητον χαί θεοβόξαστον έχχλησίαν εύφρανείτε χαί τΑ ποίμνια σώσετε, χαί ύμεί; αύτοί μεγάλοι έν τή ούρανίφ βασιλείφ, μεγάλοι χαί έπί τή γή, εύ πράξετε χατΑ θεόν, ού ή χάρι καί ή δύναμι στηρίζοι χαί ποιμένα χαί ποιμαινομένου έν τή όδφ τή; Αληθεία;.

,αωξε', Απριλίου ιζ'.

f δ Κωνσταντινουπόλεω έν Χριστφ Αγαπητό; Αδελφό.

10.

NIPHO HUNOAROVLACHIAE METROPOLITA 8OPHRONIO CON8TANTINOPOLITANO

1865 maii 13.

Παναγιώτατε δέσποτα.

ΜετΑ βαθυτάτη θλίψεω ψυχή Ανέγνωμεν τήν ύμετέραν έπιστολήν· ή ύμετέρά παναγιότη έταράχθη νομίσασα τήν θρησκείαν διαχινδυνεύουσαν ένεκα τών παρΑ τών βουλών τού τόπου ψηφισθέντων νομοσχεδίων, xal έθεώρησε πρέπον άπευθύναι ήμίν^ πνευ-

ματιχά παρατηρήσει, σωτηρίου καθ' έαυτά, Sv έπαξίω, Αν δικαίω έγίνρντο.

Ή 'Ρωμανική έκκλησία, πανετγιώτατι, καθώ γ**· ρίζιτε, ήν έκπαλαι κα! έντιλώ Ανεξάρτητο καθ'δσον Αφορφ τήν διοίκησιν αύτή. ΤΑ Ji νομοσχέδια, *·*' ών ή ύμιτέρα παναγιότη ήγειρε τήν ίσχυράν αύτή φωνήν, ούβέν Αλλο πράτΰυσιν ή νΑ καθιφώβωαν έκ νέου έν τι πραγματικώ ύπάρχον, νά κανονίσωσιν Αχριβέστιρον τήν τοιαύΤην στάσιν τών πραγμάτων έπομένω ήμ«Γ{ φύλακε τών μεγάλων τή έκκλησία Αρχών, πιστοί καί άφωσιωμένοι αύτή. ύπηρέται έν τή χώρφ ταύτη, ούβέν Αλλο ήδυνήθημιν κράξαι ή νά διαμάνωμιν ήσυχοι καί ιίρηνικοί. Οί Αγώνι ούν, ή Αντίσταοι, αί θΰσίαι καί τδ μαρτύριαν, (i S καλούμεθα έν ίνόματι τή έντολή ήμΑν, ούκ Αν λάβοιεν ϋπαρξιν έν χώρφ δπου λαό τ» χαί κυβέρνησι, λαϊκό τι χαί κληρικό πληρέστατα συμφωνούσι πιρί τά τή έχχλησία.

Πιπιίσθω ή ύμετέρα παναγιότη, 8« Αν δυστυχώ ήθελεν εύρεθή τι προσβάλλων (Απετγ<> τ* ήμέτιρα ί*ρή δόγματα, χ4 ήμ* <ξβρ« ·#Ρ* τή θυσία, καί ήμεΤ έξομιν τήν άχώριστσν τή πίστιω Βραηριότητα, έέστ* έν ταπεινότητι μέν, Αλλά θαρραλέα καί Ατρόμω βαδίσαι τήν δδδν τή αύταπαρνήσεω καί μέχρι αύτή τή Αντιστάσεω.

Ϊιδ έχοντα τδν τ» νοΟν κ«Α τήν καρβίαν πρό χΰρίον x«d τήν Αμετάθετον γνώμην νά έμμένωμεν Ακριβώ έντδ τών δρίων τών Απαραγράπτων ήμΑν δικαιωμάτων, ιύελκιζόμιθα, παναγιώταν* δέσποτα, τηρήσαι Ανιπηρέαστον τήν ούράνιον παρακαταθήκην χαί όδηγήσαι Αλανθάστω τδ Αθφον ποίμνιον *ί τήν τήρησιν τή Αληθοΰ πατρφα πίστιω.

Ταύτα μέν διά τή παρούση μου ταπιινή; τούτη, χαί διατιλώ Αίίποτ* τή ύμιτέρα; παναγιότητο ταπεινότατο δούλο

f Νήφων Ούγγροβλαχία.

Τή 12 μαίόυ 1866, Βουπουρέστιον.

11.

.SOPHRONIUS CON8TANTINOPOUTANU8 SYNODO DIRIGENTI RU88ICAE

1866 iulii 1.

Τή άγιωτάτη διοιχούση συνδδφ τή όρώοδόξου έκχλησία ,τή διοσυντηρήτου αύτοκρατορία πασών τών 'Ρωσσιών τδν έν Χριστφ Αδιλφιχδν Ασπασμόν Απονέμομιν.

Πιριήλ&ον πάντω καί ιί τά σιβασμία αύτή Ακοά τά πρδ ικανού καιρού παρά πάσαν έλπίδα •άναφανέντα νομοσχέδια τή 'Ρουμουνική χυβιρνήσιω, άτινα προτιΗμινα μιταρρύθμισιν τών έχκλησιαστικών καβτο'ώτων τών δρθοδόξων. παραδουνάβιων ήγιμονιών, έκτρέπονται λιληΒότω ιί τδ διασιίσαι τά βάσιι τή πατροπαραδότου ιύσιβιία τοΰ όρΒοδόξου 'Ρουμουνικού λαού διά τή ύποδουλώσιω · τού ixtl [ιρού κλήρου καί τού ύπδ τή κοσμική έξουσία σφιτιρισμού τών πνιυματικών δικαιωμάτων καί διά παντοία Αλλη πρδ Αντικανονικά; καινοτομία προσπαθτία, ώ ιύδηλον γίνιται πάσι τοί μιτ' έπιστα'σία άναγινώσκουσι τά πιρί ών ό λόγο νομοσχέδια, δημοσιιυδέντα καί έν έφημιρίσι. Τήν τοιαύτην τών έκιί πραγμάτων χατάστασιν έγχαίρω προλαμβάνουσα ή Αγία αύτη μιγάλη τού Χριστού έκκλησία ώ πνευματικό φύλαξ τών Αποστολικών χαί πατρικών θεσπισμάτων έφρδντισε πρδ ένδ ήδη έτου ίνα έπιστήση τήν προσοχήν^τού κατά τόπον πνευματικού ποιμένο ίιρωτάτου μητροπολίτου Ούγγροβλαχία κυρίου Νήφωνο, διιυθύνασα αύτφ διά συνοδική αύτή έπιστολή τά προσφόρου ιίσηγήσιι καί παρατηρήσει, πρδ Α δυστυχώ ούκ είδιν Ανταποκρινομένην τήν προθυμίαν κα! τόν ζήλον τή αύτού ιίρότητο, διατ.θεμένου κατά τά πνοί τή πολιτική Αρχή, ώ Ιγνωμιν έχ τ* τή παρά πόδα σταλιίση άπαντήσιω αύτού χαί έξ Αλλων μιτέπιιτα διδομένων. ΓνωσΗντων δέ άχολούύω; τών βηθέντβν νομοσχιδΐνν, ή μιγάλη τού Χριστού έκκλησία χρέο έκπληρούσα έπαγρυπνήσιβ»; έπί τή έχ*Τ έχχλησία χανονιχώ αύτή έπψαλλόμινον, μήτι Ανιχομένη μήτι δυναμένη Αδιάφορο γτνέσδαι θτατή τών ξιαδραματιζομένων έπί ψυχική βλάβη τών ιύσιβών αύτή τέκνων, έσπ*υσ* συγκαλέσαι μιγάλην ιίράν σύνοδον έχ τών έν τή βασιλιυούση ταύτη ένδημοΰντων άγιωτάτων πατριαρχών καί ιίρώτατων μητροπολιτών καί δσιωτάτων ιιροδιδασχάλων, ήτι έμβριδώ χαί έπανιιλημμένω διασκιφΗίσα έξέθττο διαγνώμην έξιλέγχουσαν διά γραφικών καί κανονικών άποδιίξιων τδ Αντικανονικόν τών νομοσχεδίων τή 'Ρουμουνιχή χυβιρνήσιω καί μιτά πνευματική συνέσιω πραγματιυομένην τήν έκ*ίνων Αναστολήν καί άνάκλησιν τήν δέ συνοδικήν ταύτην διαγνώμην συνωδιυμένην μιτά καί ίδιαιτέρων έκκλησιιισαχών έπιστολών Ιχ*ρ4* «0C ^Α έν Βλαχομόλβαβίφ έχκληΒιαστιχά τι καί ποΛίτιχά βρχά δι' ιίρωμένου προσώπου, «έ δ Αντιέθη ού μΛ»» ή έπίσημο διακόμισι τών γράμμάτων, Αλλ^Γκαί ή έν Ανάγκη διασάφισι αύτών συμφώνω; τφ πνιύματι τή έκκλησία. Τών σπουδαίων τούτων, διαβημάτων τή μιγάλη τού Χριστού έκκλησία Ακριβή πληροφορίαν λαμβάνιι ή σιβασμία αύτή Αγάπη Απδ τών διαβιβαζόμενων αύτή Αντιγράφων, ήτοι τή; προρρηθιίση πρδ τδν μητροπολίτην Ούγγροβλαχία συνοδική έπιστολή (δτι διιφημίσδη ή χατάργησι τή έν χρήσιι ούση Αρχαία τή Ανατολική έκκλησίφ χρονολογία κα! ή έκφώνησι τού ίιρού συμβόλου τή πίστιω μιτά τή ύπδ τών οίκουμινικών συνόδων κατακικριμένη προσ&ήκη) καί τή Απαντήσιω τή αύτού ιίρότητο, τή διαληφθείση διαγνώμη μιτά τών ιδιαιτέρων έχχλησιαστιχών έπιστολών, έτι δέ χαί τή τιλιυταία πρδ αύτΑ Απαντήσιω τού ίΐρημένου μητροπολίτου σταλιίση μ»τά τήν έπιστροφήν τού άπιστα/μίνου τή έχχλησία. Αλλά πόσον ταραχθήσιται ή ιύσιβή αύτή ψυχή πληροφορουμένη όποιαν Απήντησ* τήν ύποβοχήν παρά τή αύτού ύψηλότητο τού ήγιμόνο Άλιξάνδρου Κούζα ή μιτά πόνου μητρικού χαταβληθΜσα πρόνοια τή μιγάλη τού Χριστού έκχλησία! Ή αύτού ύψηλότη, Αφ' ού ούβαμιΑ ήξίωσιν έμφανίσεω καί Ακροάσεω τδν παρά τή μιγάλη; τοΰ Χριστού" έχχλησία 'άπιστΑλμένον ήμέτιρον Αρχιμανδρίτην, Ανδρα (ύλαβέστατον χαί έπ' άριτή χαί παιδιίφ διαπρέποντα, μιτά πολλή πιριφρονήσιω άπέπιμψιν αύτδν Ιξοί τών δρίων τών 'Ηγιμονιών ύπ' Αστυνομική τηρήσιι- πρδ έπίμιτρον δέ τούτων άπ<τοξιύ»ησαν μιτά τήν έχιίυιν Αναχώρησιν αύτού χαί βιιδό»ησαν μυρίαι βσαι συκοφαντία! κατά τή χα>αρώ; πνιυματιχή αύτού βποστολή, χαί τά πρδ τήν αύτού ύψηλότητα ήμέτερα πατριαρχικέ χαί συνοδικά γράμματα πιριφρονηθέντα ούδέ άπαντήσιω έ διύρο ήξιώθησαν ού μόνον δέ Αλλά χα! τά νομοσχέδια Αμα τή Αποπομπή τού Απεσταλμένου δ ιύσιβή ήγιμών 'έπεκύρωσε χαί Αρχιιρί αύτό κοσμικέ Αρχών διά τού ύπουργίου έχλέξα έν ταί έκκλησίαι έγχα.έστησεν. "Οθιν ήμιί, πιριπόθητ* έν Χριστφ ΑβιΛφή, λίαν Αναγχαίον έχρίναμτν διακοικώσαι ταύτα πάντα τή Αδελφική αύτή Αγάπη, όπω έχη γνώσιν βιβαίαν χαί Αχβιβή τΑν έν τή πνιυματιχή ναύτη ύποθέσιι χώραν λαβόντων, διαπιστουμένη συνάμα χαί ήν ή μιγάλη αύτη τού Χριστού έκκλησία έξήνιγκι ψήφον Αποδοχιμάσασα ώ Αντικανονικά χαί μεταίροντα δρια αιώνια τΑν πατέρων ήμών τά βηθέντα νομοσχέδια τή 'Ρουμουνιχή χυβιρνήσιω, Αλλοτρέω τή πολιτική αύτή δαωαοβοσίφ χατιπιμβάση έν έχχλησιαστι-

xaif χαὶ πνευματικοῦ πρέίγμασι. Πεπείσμεθα δὶ, δτι ἰν τῇ περιστάσει ταύτη, ὡ ἐνδιαφερούση πίαα τά ὀρθοδόξου ἐκκλησία κατά λόγον τῇ πνευματική ἐν Χριστῳ ἑνότητο xaὶ ὁμοφροσύνη , χαὶ ἡ σεβασμία αὐτῇ Αγάπη συμμεριζεϊμένη οὐ μόνον τὴν βαθεῖαν λύπην χαὶ τὴν θλιβερόν ἐντύπωσιν, ἡν ἐνεποίησεν ἡμὶν τε χαὶ πάση ὀρθοδόξῳ χρισπανική χαρδίφ ἡ τοιαύτη διαγωγή τῇ 'Ρουμουνική χυβερνήσεω , Αλλὰ χαὶ τὴν μέριμναν ὑπέρ τῇ; διασώσεω τοὐ κινβυνεύοντο ὀρθοδόξου ἐχείνου λαοὐ, λήψεται πάντω ὑπ' δψιν χαὶ σχέψιν αὐτῇ πάν β τι πρδ τδν σχοπόν τούτον δφειλομένω Αφορφ, είγε δηλονότι χαὶ όποια άλλα μέτρα σωστ.κά μετά τὴν ματαίωσιν τΑν ών τέω κατέβαλεν Αγώνων ἐν πνεύματι πρφότητο ἡ μιγάλη αὐτῇ τοὐ Χριστοὐ ἐχχλησία ἐναπολεῖποται μετελθεῖν ἐν τῇ Αξιοχρέῳ προνοίφ χα! τοὶ χανονιχοί αὐτῇ δικαιώμασι. Πρδ τούτο δέ οὐ μόνον τὴν ἐμβριθή γνώμην χαὶ χρίσιν τῇ εὐσεβοὐ περινοία αὐτῇ , Αλλὰ καὶ τὴν Αδελφικήν Απεκδεχόμεθα σύμπραξιν χαὶ πνευμειτικὴν ἐπιχουρίαν παρά τοὐ ἐνθέον αὐτῇ ζῆλου πρδ Αναστολὴν τῇ τοιχΰτη ἐπικινδύνου τΑν ἐχεὶ πρβτγμάτων καταστάσεω , ὠθούση χὶ βάραθρον τδν χριστιανικὸν ἐκεῖνον λαόν, οὐ τδ αἱμα ἐχ τΑν χειρῶν ἡμΑν ἐκζητηθήσεται. Άναμένομχν μετά πόθου σεβεωσμίαν αὐτῇ Απάντησιν σὺν τῇ δηλώσει χαὶ τῇ περισπουδάστου ἡμὶν Αδελφική αὐτῇ ὑγιεία , ἡ τὰ σεβάσμια ἔτη εἰησαν θεόθεν δτι πλεῖστα, υγιεινά χαὶ σωτηριωδέστατα.

,αωξε', ιουλίου α'.

Τῇ λίαν περισπουβάστου ἡμὶν ὑμετέρα; πανιερότητο Αγαπητὸ ἐν Χριστῳ Αδελφὸ .

Γ δ Κωνσταντινουπόλεω Σωφρόνιο .

NB. Binidem teaori» epittola» mitto» nmt ad tacram Graecia» tynodum, ad patriarchal Alexandrinam, Antiochenum, Hieroiotymitanum, ad métropolitain Carlooieetuem et ad archiepiicopum inetdae Cypri ; ea», cam *nihilfani afferant, contuito omitimtt».*

12.

ALEXANDER Cl ZA. RI'MENORIM PRINCEPS, SOPHRONIO COX8TANTINOPOLITANO

1865 iunii 26.

Παναγιώτατε πάτιρ.

Ὡ τέχνον ὑποχλινέ τῇ ἁγία ορθοδόξου ἐχκλησια ἐδεξάμην μετά βαθυτάτη εὐλαβεία τὴν πατρικὴν τῇ ὁμετέρα παναγιότητο επιστολήν. Δέν δύναμαι πλὴν νά κρύψω, δτι ἡ ἐπιβλαβή διαγωγή, ἡν ἡκολούθησεν ἐνταῦθα δ αρχιμανδρίτη Κλεόβουλο , τὴν ἐπίδοσιν ταύτη πρδ; ἐμέ ἐπιφορτιοθεὶ , μοὶ προὐξένησε την ζωηροτέραν θλίψιν. Ἡ ὁσιότη του, παραλείψα δλα τά ἑαυτοὐ καθήκοντα, ἀντὶ νά ἐκπληρώσῄ'παρ' ἐμοί τὴν διαλλακτικὴν αὐτοὐ Αποστολήν, οὐ διευλαβήθη Ινα πρρβῇ ει ἀσυνίτου πράξει , συχνάζων Ανθρώπου; ταραξία χα! προεξάρχων τΑν ιδεών αὐτών, ει τρόπον ὥστε, διότι ὠχειοποιήθη πρόσωπον μὴ ἐπιτρεπόμενον αὐτῳ παρὰ τῶν νόμων, ἡ κυβέ,ινησὶ μοιίγ ἡναγχάσθη νά μεταχειρισθὴ μετά λύπη αυστηρότητα Ασυνήθη χατά τοὐ ἀπεσια μένου τῇ ὑμετέρα παναγιότητο .

Μολαταὐτα ἀνέγνων τὴν ἐπιστολὴν τῇ ὑμετέρα παναγιότητο διά ιὼν νοερών οφθαλμών χαὶ ὑποχλίνων τοὐ ἐνδοτάτου μου στοχασμοὐ τώ σωτῆρι ἡμών, δ ἐστὶν ἡ αθάνατο Αρχή καὶ κεφαλή τῇ ἐκχλησία , ἠρώτησα ἐμαυτὸν, Αν ἀληθώ ἔθνο tj ὑπάρχη Αξιοκατάκριτον, διότι ἠθέλησε νά στερεώση ἐν τῇ χώρφ αὐτοὐ τά θεμελιώδει , βάσει;, ἐφ' ὧν ἐρείδεται ἡ αιώνια λαμπρότη καὶ τδ Ανίκητον κλέο τῇ; ὀρθοδόξου ἐκκλησία . Ἠρώτησα ἐμαυτόν. ἐάν ἀληθώ οἱ πρδ ξιοργάνωσιν κα! ταχτοποίησιν τείνοντε νόμοι, παραδεχτοί γενόμενοι ὑφ' δλου τοὐ τόπου, τοὐ κλήρου κα! τοὐ λαοὐ, ἐάν ο! νόμοι οὗτοι, δι' ὧν ἀποχαθίσταται ὑλιχή τά ι λυσιτελεστέρα τῇ ὀρθοδόξῳ Ρουμανική ἐχχλησία, ἐπὶ τοσοῦτον Αφίστανται τοῦ τι πνεύματο τῶν ιερῶν κανόνων χαὶ τοὐ ἐν ταῖ ὀρθοδόξοι χώραι φυλαττομένου παναρχαίου ἔθου , ὥστε νά προχαλέσωσιν ἐχ μέρου τοὐ σεβασμιωτάτου χαὶ ἐρ.τιμοτάτου ἐν τοὶ χριστιανικοί; παιμέσιν ἐπίδειξιν τοσοὐτον ἐμφαντικὴν πρδ τδν αρχηγὸν ἐνδ ἔθνου , τδ ὁποιον Ανέκαθεν xaὶ Απ' αιώνων ἐδει εν Απεριόριστον μέριμναν καὶ πιστὴν Αγάπην πρδ τὴν ἐκκλησίαν του.

Διό καὶ δὲν δύναμαι ἐγ τῇ ειλικρινεὶ τῇ χαρὶ α μου νά μὴν ομολογήσω τδ γε νὐν τῇ ὑμετέρα παναγιότητι, δτι ἡ Αποστολή τοὐ Αρχιμανδρίτου Κλεοβούλου, ἡν τφ Ανεθέσατχ, καὶ τδ περιεχίμενον τών ἐγγράφων, τά όποια ἔφερε, δὲν ἔχουσι παράδειγμα εἰ τά χρονικά τοὐ τόπου, οὔτε προηγούμενα εἰ τά παραδόσει τῇ Ανεξαρτήτου Δαχική ἐκκλησία .

Τοιαὐτη σκληρά δοκιμασιά ουδόλω προσεδόκων δτι ἤθελε πλήξει ἡμά ἐχ μέρου , δπερ ἐν καιρῳ πειρασμών καὶ θλίψεων ἐδέξατο παρ' ἡμΑν ἔκπαλαι χαὶ σήμερον ἔτι λαμβάνει τοσαὐτα κα! τηλικαὐτα δείγματα Αγάπη; χα! μεγαλοδωρία γενναίφ τῇ χειρὶ παρεχόμενα, δσα οὐδαμόθεν τοὐ χριστιανικοὐ κόσμου ἔλαβεν. Ὡ χριστιανό ἐπεθύμουν νά καλύψω, εἰ δυνατόν, ὑπδ τὴν ταπείνωσιν τὴν Αρμδζουσαν εὐπειθεὶ τέκνῳ τῇ ἐκκλησία τὴν λυπηρόν ἔκπληξιν, ἡν μοὶ προὐξένησε τδ τοσοὐτον σοβαρόν κίνημα, εἰ δ προέβη πρώτη ἡ ὑμετέρα παναγιότη χατά τοὐ τόπου μου· δμω φέρων, χαθδ ἡγεμών, τδ βάρο τοὐ τε παρελθόντο χαὶ τοὐ μέλλοντο τοὐ 'Ρουμανικοὐ ἔθνου , δὲν δύναμαι νά σιωπήσω, αλλά μάλιστα δφείλω νά προστατεύσω καθ' οιασδήποτε Απόπειρα τδ Αρχαίον αὐτοχέφαλον. τῇ; Δακιχῇ ἐκκλησία .

'Επιχειρήσω τοίνυν, παναγιώτατι, δέφαιώματι τῇ καθόλου ἐκκλησία , φέρων εἰ; χέίρα, τοὐ ιεροὐ κανόνα , νά αποδείξω τῇ ὑμετέ-.α παναγιότητι διά τοὐ δικαίου, διά τῇ συνήθεια , διά τῶν Απ 'αιώνων χαθιερωθέντων εθίμων τῇ ἐκκλησία τῇ; Δαχία , δικαίου, λέγω, χα! συνήθεια χαὶ ἐθίμων σαγνωριζομένων ὑπδ πάση ἐχχλησία;, καὶ ιδὶω υπδ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει, δτι οἱ Ρουμοὐνοι ἐν ταὶ ἐχχλησιαστικαὶ αὐτών ὑποθέσεσι xal· νὐν. καθὼ κα! πάντοτε, ἐνέμειναν ἐνιδ τών ὁρων τών κανονικών διατάξεων χα! ἐντδ τοὐ κύκλου τώ< θεσμών χα. δικαιωμάτων, ἰπερ κέχτηται τδ κρά-.ο Απέναντι τῇ ἐθνιχὴ αὐτοὐ ἐχχλησία; ἐν ὁιοισδήποτε χαιροὶ χα! δπουδήποτε τοὐ ορθοδόξου κόσμου. ΜΑ, θαυμάση δέ ἡ ὑμετέρα παναγιότη , βλέπουσα ταπεινόν τέχνον τῇ ἐκκλησία συζητοὐν, καίτοι λα'.χόν, περ! ἐχχλησιαστιχών πραγμάτων. Τούτό μοι ἐπιτρέπου'σι τά ὑψηλά παραδείγματα τών Αειμνήστων αὐττχρατόρων τῇ Κωνσταντινουπόλεω . Ἴσω δὲ ἡμεὶ οἱ Ρουμοὐνοι τῇ Δαχία τοὐ Τραϊανοὐ ,ἐχομέν τινα δικαιώματα, δπω; εἰσακουσθώμεν, καθότι οἱ χριστιανό! τών πρώτων αιώνων τοὐ χριστιανισμοὐ ὑπέστησαν Αλλεπαλλήλω δλα τά εισβολέ τών βαρβάρων χωρὶ νά Ιαταβληθάσι, καὶ οὔτω διετηρήσαμεν μετά διχαία ἐθνιχὴ ὑπερηφανία τὴν γλώσσαν, τοὐ νόμου χα! τέ παραδόσει τών εὐγενών ἡμών προγόνων καὶ μετ' αὐτών τοὐ θεσμοὐ; καὶ τά αρχικά ἔθιμα τῇ ἐκκλησία , Ατινα χαὶ διετηρήθησαν παρ' ἡμὶν ἐν Αθικτῳ καθαρότητι πολύ περισσότερον παρ' δσον εἰ; πολλά Αλλα μέρη. Οὔτω διετηρήθη παρά τοὶ 'Ρουμοὐνοι τδ Αρχαῖον καὶ ἐπαινετδν ἔθο τῇ Αρχική ἐχχλησία;, τδ ὁποιον -εὐκταῖον ἦτο νά διεφυλάττετο πανταχοὐ, τοὐ νά Αποτελή δηλονότι τὴν ἐχχλησίαν τοὐ Χριστοὐ *6* τε κλήρο ὁμοὐ χαὶ ὁ λφὸ . Κα! αὐτοὶ οὗτοι οἱ Αρχικοὶ θεσμοὶ καὶ διατάξει μά ὠδήγησαν εἰ τδ νά γνωρίσωμεν, δτι Αλλη ἐχχλησία οιαδήποτε δὲν δύναται νά

έχη τδ δικαίωμα νi άναμιχθή εί Αποθέσει διοικη- A τιχά ή άφορώσα τήν έσωτεριχήν διάταξιν άλλη έχχλησία Ανεξαρτήτου καί αύτοκεφάλου. Μακράν Απ' έμού ή ιδέα τού νά διαφιλονεικήσεε, δτι έν τή έκκλησίφ αί πρώται τιμαί όφείλονται ι ρδ τδν άρχαιότερον τών ποιμένων τή όρθοδόξου πίστεω . ΤΑ δικαιώματα αύτού καθιερώθησαν τόσον δι* αύτοχρατοριχών διαταγμάτων καθώ χαί διΑ τών κανόνων τών Αγίων πατέρων. Επομένω Αποδίδοντα αύτφ τά πρώτα; τιμά , τφ όφείλομεν χαί εύλαβή οεβασμόν ωσαύτω άναγνωρίζομεν, δτι δ σύνδεσμο; καί ή κανονική καί δογματική ένότη τή; μεγάλη Ανατολική έκκλησία διατηρείται χαί πρέπει »Α διατηρήται διέ συνδιασκέψεων όδηγιών καί συνεννοήσεων Αμοιβαίων Αδελφικών μεταξύ τών διαφόρων Ανεξαρτήτων έχκλησιών, ύφ' ών σύγκειται ή μεγάλη τού Χριστού έχχλησία. Τδν σύνδεσμον τούτον μεταξύ τού · άγιωτάτου πατριαρχικού θρόνου τή Κωνσταντινουπόλεω χα! τή Ανεξαρτήτου έχχλησία τή Δαχία B τόν παρεδέχθην χαί θέλω τδν παραδεχθή Αείποτε. Τπό τοιούτων δέ αισθημάτων χατεχόμενο βαθέο μέν σεβασμού πρδ τήν ύμετέραν παναγιότητα, είλικρινού δέ Αοελφιχή διαθέσεω πρδ τήν έχχλησίαν. Κωνσταντινουπόλεω , έδεξάμην, παναγιώτατε, τήν ύμετέραν έπιστολήν. Τήν έπισυνημμένην δμω αύτή διαγνώμην τή συνόδου τή; Κωνσταντινουπόλεω;, ώ · χ.αθαπτομένην τών Αρχαίων δικαιωμάτων τή Ανεξαρτήτου έχχλησία τή; Δαχία , δέν δύναμαι νά δεχθώ· χαί χαθδ χριστιανό ήγεμών τή Ῥουμουνία , Απωθώ αύτήν έξ όνόματο τού κλήρου χα: τού λαού χαί θέλω τήν πολεμήσει διά τών ισχυρών χαί άχαταμαχήτων δπλων τών νόμων χαί τών κανόνων.

Τδ πρώτον Αντιχείμενον, δπερ έπέσυρε 'τήν προσοχήν τή ύμετέρα παναγιότητο , έστιν ή έπί κεφαλή τή ήμετέρα όργανιχή; νομοθεσία έγγεγραμμένη διαχί^υξι , ή χαθιστώσα μίαν συνοδικήν κεντρικήν άρχήν διά τά ғποθέσει τή; όρθοδόξου θρησκεία C ^ν Τ'ουμουνίφ, νομοθεσία γενομένη χαί έπικυρωθείση 8ii τή συγκαταθέσεω τού τε κλήρου καί τού λαού .τή 'Ρουμουνία; καί ή τδ πρώτον άρθρον έχει ούτω· „Ή όρθόδοξο; 'Ρουμουνιχή έκκλησία έστί καί μένει Ανεξάρτητο οίασδήποτε ξένη έκκλησιαστική άρχή ει πάντα τά Αφορώντα τδν διοργανισμδν χαί τήν έσωτιρικήν αύτή διάταξιν'. Τδ δεύτερον Αρθρον προστίθησι· ,Γ'δένιαίον τή _'Ρουμουνιχή έχχλησία ' Αντιπροσωπεύεται διά,τή γενική; συνόδου'. Καί τδ . *τρίτά*νάρθρον άποπληροί τδ πνεύμα τ:0 νομοθίτου ' έχφραζόμενον ώ; έπεται· BΤήν δογματικήν ένότητα τή; αγία όρθοδόξου Ρουμουν.χή θρησκεία; μετά τή μεγάλη άνατολιχή έχχλησία διατηρεί ή γενική . 'Ρουμουνιχή σύνοδο διά συνεννοήσεω μετά τή οίχουμενιχή τή Κωνσταντινουπόλεω έχχλησία '.

Ιδού κατά γράμμα αί διατάξει τού χατά τήν 3(15) δέκεμβρίευ 1864 δημοσιευθέντο νόμου.

Ή ύμετέρα παναγιότη εύρίίσχετε τά διατάξει ταύτα εύλόγου τουλάχιστον χατά γράμμα, ε! χαί μή πάντη χανονιχά , έρειδόμενο ώ πρδ τούτο, πμναγιώτατε, έπί πολλών κανόνων, χαί ιδίω έπί τού 2 χανόνο τή β' συνόδου, τού 17 χαί 18 τή δ,' συν- ,όδου, τού 36 τή ', τού 7 τή α' ίποστολιχή; συνόδου, τού 9 τή *Γ'* χαί τών έρμηνευτών αύτή , ώ πάντων τούτων μαρτυρούντων χατά τήν γνώμην τή ύμετέρα παναγιότητο τδν δεσμόν χαί τήν έξάρτησιν τή; 'Ρουμουνιχή έχχλησία άπδ τήν έν Κωνσταντινουπόλει. Άνέγνων -τού κανόνα τούτου / συνεβουλεύθηά τδ ΐΐηδάλιον χα! τού σοφού αύτού έρμηνευτά , οίον τδν Βαλσαμώνα ι δσην δμω χα! ίν έχω ύπόληψιο εί τά φώτα τού οικουμενικού θρόνου, δφείλω νά όμολογήσω μέ όλον τό σέβα πρδ τήν ύμετέραν παναγιότητα, δτι τδ κείμενον τών κανόνων μο! φαίνεται, δτι έπιχυροί μάλλον ή πολεμεί τήν έκκλησιαστιχήν ήμών Ανεξαρτησίαν. Διά τούτο δέν εισέρχομαι εί συζητήΑι έπί τών προρρηθέντων. χανόνων λαμβάνω τδ ζήτημα έν αύτή τή άρχή αύτού, δπω έθτσεν αύτδ ό νόμο , Απέναντι τών παρατηρήσεων τή; ύμετέρα παναγιότητο;· θέλω 64 ν' 4jn6«i(«t, δτι ή όρθόδοξο 'Ρουμουνική έκκλησία έστίνάληθώ Ανεξάρτητο πάθη; Αλλη ξένη έκκλησία; ri; πάντα τ4· Αφορώντα τόν θοργανισμδν ««i τήν έσεετεριχήν αύτή τάξιν ι δτι ή διά τού πρώτου άρθρου τού ημετέρου νόμου προκηρυχθείσα Ανεξαρτησία δέν εΝαι μάταιο νεωτερισμό , Αλλ' ύπάρχει ixitaXai' δτι ή "Ρουμουνική ή Δακιχή έχχλησία οόδίποτε έν *τφ* βιαστήματι τών αιώνων ήν ύποκειμένη τή έχχλησίφ Κωνσταντινουπόλεοέ · χαί δτι. τέλο ή Ανεξαρτησία αδτη ύπ' ούδενδ; κανόνα τή Αγία ήμών έκκλησία καταδικάζεται. 'Ιδού τά ζητήματα τό όποια θέλω νi λύσω.

Τό πρώτον μνησθέν μοι άρθρον τοΟ νόμου κατ' ούβέν νεωτερίζει, Αλλ' άπλώ Υποδεικνύει χα! έπιβέβαιοί πράγμα τοσούτον άρχαίον, δσον Ισω είναι Αρχαίο καί δ χριστιανισμό τών Τουμούνων, δτι δηλαδή ή Δαχική ήμών έκκλησία ύπήρξεν Ανέκαθεν Ανεξάρτητο οίασδήποτε άλλη ξένη* έχχλησία χαί όνομαστί τή Κωνσταντινουπόλεω . Πράγματι ή θέσι αδτη έξηγείται έν *μέρει* διά τή ιστορία;, ήτοι διά τή σειρά τών πολιτικών γεγονότων, άτινα Απέσπασαν τήν Δαχίαν Απδ τού Βυζαντινού κράτου . Διχαιώματι δέ Κατέστη άδιαφιληνεικήτρ τώ^ιρΐπφ διά τή όητή διατάξεω τού 34 ίΐιοστολιχώ χανόνο , λέγοντο · ζ,Οί έπίσχοποι έχάστου έθνουθ· όφείλουσ^ νά Αναγνωρίζωσι τδν Ανώτερον μεταξύ αύτών χαί νά θεωρώσιν αύτδν ώ Αρχηγόν.' Αΰτη έστ!ν ή κανονική Αρχή τή Ανεξαρτησία τών Ανατολικών έχκλησιών, ών έχάστη Ανεξάρτητο , ίση, Αδελφή.

Ό 34 Αποστολικδ κανών έστιν, ούτω ειπείν, δ Ακρογωνιαίο λίθο τού ένιαίου χαί πολλαπλού οικοδομήματο τή όρθοδόξου έχχλησία . Δυνάμει δέ τού ίεραύ τούτου χανόνο οί πάλαι Τουμουν:βουλγαρο: έθεμελιώσαντο χατά τού παρελθόντα; αιώνα τδ πατριαρχείου Τυρνόβου ανεξάρτητον τού Κωνσταντινουπόλεω , διά νά *μή τδΐ Ιρχωντα: έχ τή; νέα; 'Ρώμη έπίσχοποι μή ει'δότε; τήν γλώσσαν τού ποιμνίου, δπερ ώφειλον νά ποιμάνωσι. Δυνάμει τού άποστολιχού τούτου χανόνο ό μίγα δούξ ψισίλειο; ό Γ χατά τδ 1447 δέν έδέχθη πλέον μητροπολίτα έν στελλομένου . παρά τού πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεω , άναδείξα δέ τήν πρωτεύουσαν αυτού μητρόπολιν τή 'Ρωσσιχή έχχλησία , ώνόμασεν αύτδ μητροπολίτην. Δυνάμει τού χανόνο τούτου τφ 1589 έτει δ Θεόδωρο Ίβάνοβιτζ, ωσαύτω δούξ τή Μόσχα , ύψωσε τήν μητρόπολιν τή πρωτιυούση αύτού εί .πατριαρχικόν θρόνον. 'Ιέσαύτω δυνάμει τού χανόνο τούτου δ μέγα Πίτρο τφ 1721 άντιχατέστησε τβ πατριαρχΗον διά τή συνόδου ύπδ τήν ιδίαν αύτού προεδρείαν, κα! τίλο; δυνάμει τοϋ χανόνο τούτου έπίση Αρτιώ «οί Έλληνε ήχολούθησαν τδ παράδειγμα τή 'Ρωσσία .

Έν ένί λάγφ δέν δύναται νi διαφιλονεικηΛή τδ δ« έν τφ χάράχτήρι τή; Ανατολική έχχλησία ένυιΛρχ ι τδ νά Ιχη έκαστον γένο τήν έχχλησιαστιχήν αύτού .κεφαλήν Ανεξάρτητον Απδ άλλων γενών έχχλησιαστιχού Αρχηγού εί πάντα τά άφορώντα τήν χυβέρνησιν, τδν διοργανισμδν καί τήν έχχλησιαστιχήν διάταξιν οδτω κα! ή έχχλησία τή Δαχία Ιμεινεν Ανεξάρτητο πάση άλλη ξένη έχχλησία . Μαρτύρομαι δέ τά διατάξει τού αύτ^χράτορο Ίουστινιανδύ, δστι μετά τοσαύτη; τελειότητο έτακτοποίησε τδν πολιτικόν, Αστυχδν χαί θρησκευτικόν διοργανισμδν .τού Βυζαντινού κράτου .

Άναγνώμεν τήν 181 νεαρόν, τήν καθορίζουσαν τήν δικαιοδοσίαν τού Αρχιεπισκόπου πρώτη Ιουστινιανή , ήτοι *τού* πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεω . Έν αύτή λέγεται σαφώ , βτι *οί* έπίσχδποι τή μεσογείου Δαχία , *τ^{ 'Ριπενβία Δαχία , τή* χώρα τών Τριβαλλών, τή Δαρδανία , τή Ανω Μοισία καί τή Πανονία riaiv ύπδ τήν δικαιοδοσίαν τού Αρχιεπισχι-

"m..__ _

που πρώτη Ἰουστινιβνή . Ἡ μὴ συγκαταριθμησι τὴ Τραϊβνική; Δαχίχ ἡ Γπ*ραλπεία (νὺν 'Ρουμουνία) δὲν μ4 δεικνύει Αρὰ *ft* Αρκούντω , δτι Απ' Εκείνη Ακόμη τὴ Εποχὴ ἡ Επαρχία αδτη «έχε μείνει Ανεξάρτητο ; Ἡ Τραϊανὴ ἡ 'Γπερειλπεία Δαχία τφόντι οὐδένα Αλλον ἢ δογματικὸν Απλὼ σύνδεσμον εἰχε μετὰ τὴ πρώτη Ἰουστινιανή , ὡ Αποδειχνύε^αι ὑπὸ πλήθου Αρχαίων Εγγράφοεν, χβι *ISlttf ὑπὸ* Επιστολὴ τίνο τοὺ πατριάρχου Αχριδὼν τφ 1456 ἔτει πρδ τὸν Στίφανον τὸν μέγαν ἡγεμόνα Μολβαυία .

Αλλὰ παρεκτδ; τὼν μαρτυριὼν τούτων τὼν Απὸ τὼν κανόνων, τὴ; Ιστορία χαὶ τὼν νταρὼν, ἡ Ανεξαρτησία τὴ ἡμετέρα ἐχχλησία ἔχει χαὶ Αλλα προσέτι θεμίλια, ἡτοι·

1. ΠρΑξι τὴ συνόδου τὴ Κωνσταντινουπόλεω συνελθούση ἐπὶ αὐτοχράτορο; Παλαιαλόγου, μαρτυρομένη χαὶ ἐν τφ Εγγράφφ τὴ; συλόδου τὴ Μολξσ >(α τὴ α' ἰανουαρίου 1759, ἐν ἡ κατὰ τὴν ὑπόσΛεσιν, ἣν ὁ υἱὸ τοὺ αὐτοχράτορο; τούτου διαβαίνων ἐχ Μολδαυία εἰχε δώάει τφ ἡγεμόνι Ἀλεξάνδρφ τφ Ἀγαθφ, ἀνεγνωρίσθη χα! Επεκυρώθη χαὶ δι' αὐτοχρατορικὼν χρυσοβούλλων ἡ Αν«ξαρτησία τοὺ μητροπολίτου Μολδαυία .

2. Ἡ Ιστορία τὴ Μολδαυία συγγραφεῖσα παρὰ τοῦ ἡγεμόνο Δημητρίου Καντεμίρη ἡγεμονεύσαντο ἐν Μολδαυίφ τφ 1711 μαρτυρεῖ, δτι ὁ μητροπολίτη Μολδαυία ΑνΕκαθεν Απήλαυσε διαφερούση τιμὴ ἐν τὴ Ανατολικὴ Εκκλησίφ, χαὶ Αν.δὲν εἰχεν δνομα πατριάρχου, οὐδενὶ δμὼ ὑπέκειτο.

3. Ὁ νομοχάνων τοὺ 'ΑριστηνοΟ μεταφραστεί; χαὶ τυπωθεί; ἐν Τυργοβίστφ τφ 1652 ἐχ διαταγὴ τοΟ ἡγεμόνο Ματθαίου Βασσαράβα συνέστησε τΑξιν τήὶ 'Ρουμουνιχὴ ἐχχλησία , διαχηρύττων δτι οἱ μητροπολῖται τὼν 'Ρουμουνιχὼν τόπων δὲν Εξαρτὼνται οὔτε ἀπὸ τὸν πατριάρχην Αχριδὼν οὔτε Απὸ τὸ πατριαρ-' χεῖον Κωνσταντινουπόλεω;.

4. Τὸ αὐτοχρατοριχὸν φιρμάνιον τοΟ μεγάλου θ σουλτάνου ἈπδοῦλʼΧαμὶτ ἐν μηνὶ δζεμαζιοῦλ-ἀχίρ, ἔτει ἐγειρα; 1200 (1783), δι' οὐ ἀποδοχιμάζεται ἡ αἴτησι τοΟ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεω τοΟ νὰ διορίση μητραπολῖτα ἐν Μολδαυίφ. Ἡ ὑμετίρα παναγιότη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ Αγνοή, δτι χατὰ του Απαισιωτέρου καιροὺ; τὴ; ἡμετέρα ιστορία , δτε ἡ Μολδαυία χαὶ ἡ Βλαχία ἐχυβερνὼντο ὑπὸ ξένων ἡγεμόνων στελλομένων ἐχ Κωνσταντινουπόλεω , .τὸ αὐτοχρατοριχὸν Εκεῖνο φιρμάνιον Ανεγνώρισε μολαταῦτα πανδήμω χαὶ ἐπεχύρωσε τὸ Ανεξάρτητον τὴ ἡμετέρα ἐχχλησία Απὸ τοὺ πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεω .

5. Οἱ ὀργανιχοὶ νόμοι Αμφοτέρων τὼν ηγεμονιὼν ἰπεχύρωσαν τὸ πανάρχαιον ἔθο τὴ ἡμετέρα χώρα τοὺ νΑ ἐχλέγωνται οἱ μητροπολῖται χαὶ ἐπίσχοποι ὑπὸ ἐχτάχτων Εθνοσυνελεύσεων, συντεθειμένων ἐχ τοὺ Ανωτάτου χλήρου χαὶ τὼν προὐχόντων τοὺ τόπου. Καὶ τέλο;·

6. ἸστοριχΑ γιγονότα, ἐξ ὼν μόνον τὸ Αχόλουθον ἤθελεν Αρχίσει νὰ Απόδειξη τὴν νομιμότητα τὼν διχαίων τὴ ὀρθοδόξου 'Ρουμουνιχὴ ἐχχλησία; χαὶ νΑ Αρη πάσαν ἐπὶ τούτου Αμφιβολίαν. 'Ιδοὺ τὸ γεγονό .

Περὶ τΑ τέλη τοὺ ιζ' αἰώνο , τὴ ὀρθοδόξου ἐχχλησία τὴ Τρανσυλβανία καταδιωχομίνη , ὁ Ιερομόναχο Αθανάσιο ἐχλεχθεὶ μητροπολίτη δὲν ἠδύνατο νὰ λάβη τὴν ἐπισχοπιχὴν χειροτονίαν. Ἦλθε λοιπὸν εἰ Βλαχίαν, δπου τὸν-εἰλχυσεν ἡ παρουσία ἑνὸ ἐχ τὼν μάλα διαπρεποντων προσώπων τὴ οἰχουμενιχὴ ἐχχλησία ; τοὺ μαχαριωτάτου 'Ιεροσολύμων Δοσιθέού. Προσδραμόντα τοίνυν εἰ τΑ; πατριχΑ αὐτοὺ συμβουλὲ τὸν Αθανάσιον ὁ πατριάρχη ὡδήγησε νὰ Υποταγὴ τφ ἐξάρχφ τὴ Οὐγγροβλαχία , ἤτοι τφ μητροπολίτη τοὺ Βούχουρεστίου. Ἐπὶ πλέον ὁ πατριάρχη ἔγραψε συμβουλευτιχὴν ἐπιστολὴν τφ Ἀθανασίφ, ἐπιστολὴν διασωθεῖσαν, ἐν ἡ .συμβουλεύει αὐτὸν ἵνα ἐν πάση περιπτώσει *Αμφιβολία ἡ* δυσχολιὰ ὁ μητροπολίτη Τρανσυλβανία Απευθύνηται πάντοτε πρδ τὸν ἔξαρχον τὴ διοικήσεω , δστι ἐστιν ὁ μητροπολίτη Βουχουρεστίου, χαὶ μόνον ἐπὶ πτριπτώσινν, Α δὲν ἤθελε βυνηθὴ' νὰ λύση ὁ μητροπολίτη Βουχουροστίου μετὰ τὼν Επισκόπων αὐτοΟ, τότ« μόνον ν' Απευθύνηται «ἰ Κωνσταντινούπολιν. Πρδ ὑποστήριξιν δὲ τὴ ἱεραρχικὴ τούτη διατέίξεω , ἡτι Απλὴν μόνον Επίτιμον προ«ξαρχίαν καθορίζει πνιυματιχὴν ὀφειλομένην τφ πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεω , ὁ γεραρδ; Δοσίθεο 'Ιεροσολύμων Επικαλεῖται τὸν 9 χαὶ 17 κανόνα τὴ ἐν Χαλκηδόνι συνόδου. 'Ο' Αθανάσιο , πεισθεὶ ταὶ σύμβουλοί; τοὺ πατριάρχου, Εχειρολ τανήθη ἐν Βουκουρτστίφ μητροπολίτη Τρανσυλβανία τὴ 99 ἰανουαρίου 1689 παρΑ τοὺ Ηεοδοσίου Οὐγγροβλαχία , δν χαὶ Ανεγνώρισε κύριον ἐν τὴ Αρχιερατικὴ αὐτοὺ ὁμολογίμ, ὑποσχεθεί; νΑ Ακόλουθὴ τΑ ὁδηγία τοὺ Εξάρχου αὐτοὺ χαὶ διατηρὴ Αμεταβλήτου ἐν ΑπΑση τὴ Επαρχίφ αὐτοΟ δσα συμφωνία ἤθελεν Εχει ὁ θρόνο τὴ Οὐγγροβλαχία .' ΤΑ πρακτικὰ ταΟτΑ εἰσὶ χαταχωρημένα φύλλῃ 17 τοΟ Αρχαίου χώδηχο τὼν χειροτονιὼν τὴ; μητροπόλεω Βουχουρεστίου. Φαίνονται προσέτι ἐν τὴ Εκκλησιαστικὴ ἱστορίφ τοΟ Λεσβιόδαχο , ὡ χαὶ ἐν τὴ ἐχχλησιαστιχὴ ἱστορίφ τοὺ σοφωτάτου χαὶ σεβασμιωτάτου νΟν Αγίου Τρανσυλβανία .

'Απέναντι τοσούτων Αποδείξεων (σχυροτάτων, Απέναντι τοὺ 34 Αποστολιχοὺ χανόνο , Απέναντι τὴ; Ιστορία , νόμων Αὐτοχρατοριχὼν τε χα! ἐχχλησιαστιχὼν, Απέναντι παναρχαίου ἔθου ἔχπαλαι ἐπιδοχιμασθέντο διὰ συνοδικὼν πράξεων τὴ Κωνσταντινουπόλεω , διὰ τοὺ νομοχάνονο , δι' 'αὐτοχρατοριχὼν φιρμανίων, διὰ τοὺ Αρχαίου χαὶ νεωτέρου συντάγματο τοὺ τόπου, ἐρωτὼμε» πόθεν προήλθεν ἡ Αξίωσι , δτι ἡ 'Ρουμανιχὴ ἐχχλησία ἐστιν ἐχχλησία ἐπαρχιαχὴ ἐξαρτωμένη χαὶ ὑπὸ τὴν χυβέρνησιν τοὺ Αγιωτάτου οἰχουμεν^χοὺ θρόνου; Ἠδύνατο μεθ' δλα ταῦτα ἡ τὴ Κωνσταντινουπόλεω ἐχχλησία νὰ ἐξασχὴ πραγματικὴν ὑπεροχὴν ἐπὶ ἐχχλησία διοιχουμένη; ἐν' Βλαχίφ μὲν ὑπὸ ἐξάρχου, ἐν Μολδαυίφ δὲ ὑπὸ μητροπολίτου δλω Ανεξαρτήτου; Πὼ χαὶ πότε; Ἀπέστειλάν ποτὲ οἱ πατριάρχαι μητροπολῖτα χαὶ ἐπισχόπου πρδ του 'Ρουμούνου ; Ἔδωχαν αὐτοὶ ποτὲ νόμου χαὶ διατάξει ἐχχλησιαστιχά ; Ἐπεχύρωσάν ποτὲ τὰ *ὑφ'* ἡμὼν πεπραγμένα; Οὐδεὶ οὐδέποτε δύναται χάλλιον τὴ δμετέρα παναγιόιητο νὰ γνωρίζη δτι, ὡ πρδ ἡμὲ ἡ ἐνέργεια τὼν παναγιωτάτων οἰχουμενιχὼν πατριάρχων ἐπὶ τοὺ προχειμένου περιωρίζετο εἰ μόνην τὴν πνευματικὴν εὐλογίαν, ἣν ἐζητοῦντο Ανέκαθεν 'οἱ ἐχλεγόμενοι ἡμέτεροι Επίσκοποι τὴ συγκαταθέσει τοῦ Αρχηγοὺ τοὺ ἔθνου , συμφώνω; ταὶ κανονικοί; διατάξεσιν, ὡ σημεῖον βαθέο σεβαυμοῦ πρδ ,τδ πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεω , οὐ ὁ Αγιο θρόνο; παριστφ εἰ τὰ δμματα τοὺ ὀρθοδόξου κόσμου τὴν Ενότητα τὴ; Ανατολικὴ ὀρθοδόξου Εκκλησία . Καίτοι κατεχόμενο καὐτὸ ὑπὸ βαθυτάτου σεβασμοὺ πρδ D τὸν ἁγιώτατον οικουμενικὸν θρόνον, βιάζομαι δμω νὲ φθάσω εἰ τὸ συμπέρασμα, παναγιώτατε, δτι οὐδεμίαν Επιδέχεται Αμφιβολίαν ἡ Ανεξαρτησία τὴ Ρουμουνικὴ Εκκλησία , τδ δὲ αὐτοκέφαλον αὐτὴ οὐδόλω συμβιβάζεται μετὰ τοὺ δικαιώματο τὴ ὑπεροχὴ χα! Αναμίξεω , δπερ διεκδικε! νὺν ἡ. ὑμετέρα παναγιότη .

Τὸ 2®> Αρθρον τοὺ περὶ συνόδου νόμου Αφορφ τὴν σύστασιν γενικὴ συνόδου Εν 'Ρουμουα^ι. Ἡ ὑμετέρα παναγιότη νομίζει δτι οἱ Εκκλησιαστικοὶ κανόνε Αντίχεινται εἰ τὴν παραδοχὴν λαϊκὼν Εντὸ τὴ συνόδου, «ἰ τὴν ὑπὸ τοὺ Αρχηγοὺ τοὺ ἔθνου συγχάλεσιν τὴ συνόδου χαὶ «ἰ τὴν «ἰ τὰ πρακτικὰ αὐτὴ μετοχὴν τοὺ Επὶ τὼν Εκκλησιαστικὼν υπουργοὺ.

Καὶ ὡ πρό; μέ* τὴν παραδοχὴν τὼν λαϊκὼν Εν τὴ συνόδφ Ελέγχω κατά τι αὐτὸ Εμαυτόν, οὐχὶ δμω καθ' 8ν τρόπον Εννοεῖ ἡ .παναγιότη τη . Καθότι Ανατρέχων μέχρι τὼν Αρχικὼν θεσμὼν τὴ Εκκλησία , μελετὼν τὰ παραδόσει τὴ ὀρθοδόξου χίστεω ἐν

44·

'Ρουμουνίφ και συμβουλ«υόμ«νο τήτ ήμ«τέρ«πε (στο-plav Αναγκάζομαι νά ὁμολογήσω, βτι δὲν ἐπ«φύλαξα Αρκούντω εὑρ«ίαν θέσιν *h* τή συνόδφ διά τά λαϊκόν στοιχείου.

Ὁ Iγιο Κυπριανό , ὡ γνωστόν, οὐβέν ήρέσκετο νἱ πράττη χωρὶ νἱ συμβουλεύηται xal τόν λαόν. Ὁσαύτω χαί παρ' ἡμὶν ἑθο ὑπῆρξε τφ ἡμιτέρφ ἐκ-κλησίφ ἰξ ἀμνημονεύτων χρόνων, tva ἐν ται; κερὶ ἐκχλησιάστικών σκέψισι λαμβάνωσι μόρα Απονη οι χριστιανοί, οὐχ! δέ μόνοι οἱ κληρικό', καθότι οἱ κάν-τε; ἰνδιαφέρονται «ἰ τί τή ἐχχλησία . Ὁ; ἀπό-δειξιν τούτου «ὑρίσκω τι τό ἡμέτ«ρα χρονικά παρά-δειγμα, τδ ὁποιον ιδίω θέλει ἰπισύρει τδ ἐνδιαφέρον τή ὑμετέρα; παναγιότητο , παθό ἀναφαινόμίνον «ἰ Ινα τών ἰνδοξοτέρων προχατόχων αὐτή Ιπὶ τού-οικουμενικού θρόνου.

Ὁ πατριάρχη Iγιο Νήφων Αποβληθεί; τού θρό-νου τή Κωνσταντινουπόλεω προσεκλήθη παρά ηοΟ ήγτμόνο 'Ρόδου tva μιταβῇ εἰ; 'Ρουμουνίαν, ὡ ζη-ταύμενο; ἀπδ τδν τόπον. Ὁ Αγιο Νήφων Ιλθών χαί ευρών τήν ἰκκλτ,σίαν ἀνεστατωμίνην συνεβούλευσε τήν συγχάλεσιν συνόδου; Τότ« δ ἡγιμών προσεκά-λτσεν ^άπαντα; τοὺ ἡγουμένου; ἀπδ πάντων· τβν μοναστηρίων χαί δλον τδν κλήρον τή ἐκκλησία -χαί ἰποίησε σύνοδον μεγάλην μετά τοΟ ήγ«μόνο Χαί πάν-των τών ἀρχόντων, 'μετά τών ιερέων χαί λαϊκών, χαί παρευθύ Ιρρ«υσαν πήγα! σοφία διαυγού χαί χα-θαρὶ ". Ιδού πώ δ Αγιο Νήφων Ινό«ι τού χανόνα ὡ πρό τήν σύνοδον.

Ἐάν -ἡ ὑμετέρα παναγιότη εὐάρεστηθή νἱ βίφη ἐν βλέμμα Ιπὶ τών ἐκκληόιαστικών θεσμών τών Ιν ἰνεργεῖα παρά τοί γ«ίτοσιν ἡμών 'Ρουμδύνοι ὀρθο-δόξοι , ὡ χαί ἡμεὶ , τή Αυστριακή αυτοκρατορία , θέλει ἰδεί χαί πεισθή δτι ἡ μήτροπολιτιχή σύνοδο; τή Τρανσυλβανία σύγκειται .ὑπδ 24 μελών χληριχών χαί 20 λαϊκών *ή* δέ πατριαρχική σύνοδο Καρλο-βίτζη ὑπδ 25 μελών χληριχών, 25 λαϊκών πολιτικών, κα! 25 στρατιωτικών. Ἀρά γ« δὲν ἀποδ«ικνύουσι μέχρι; ἰνεργεία; τά παραδείγματα ταύτα, ότι τόσον ἐνταύθα, χαθώ; κα! πέραν τών Καρπαθιων, ἡ Του-μουνική φυλή, καίτοι ὑποχειμένη ει διαφόρου πολι-τικά; ἰπιρροὰ , ἐμειναν δμω πιστή, εἰ; τδ'Αμετάβλη-τον πνεύμα τών ἰχκλησιαστ κών αὐτή θεσμών;

Διά τούτο ἐκ συμ'φώνου μεθ' δλου τοῦ τόπου, τού χλήρου καὶ τού λαού ήθέλησα ὥστε τδ λαϊκόν στοι-χείου νά ἀντιπροσωπεύηται ἐν τή γενική συνόδφ τή; ὀρθοδόξου 'Ρουμουνική ἐκκλησία συμφώνω τοί ἀρχικοί; θεσμό!; τή; ἐκκλησία , τοί; ἐκπαλαι ἐθίμοι; τοῦ τόπου, πολλοί; ἐχκλησιαστικοί κανόσιν, ὡ καί τισιν αὐτοκρατορικοί; νόμοι , οὐ; θέλω λάβει ἐνδόσι-μον ν' Αναφέρω παρακατιών.

Ἀρνείται ἡ ὑμετέρα παναγιότη τφ ἡγεμόνι τή 'Ρουμουνίά τδ δικαίωμα τού συγκαλεὶν τά συνόδου . Καί ἐν' τοσβύτφ τδ δικαίωμα τούτο ἐν τή Ανατολική ἐκκλησίφ θεμελιούται ἐπί ἐθου καθιερωθέντο ὑπδ τών αιώνων καί ἐπικυρουμένου παρά τή Ιστορία . Οἱ Βυζαντινοί αὐτοκράτορε συνεχάλουν τό; συνόδου . Οὐτω ἐν τή Αρχή τού Δ' αἰώνρ δ αὐτοκράτωρ Κων-σταντίνο συνεκάλεσε τήν ἐν Νιχαίφ σύνοδον, ἐν ή καί παρευρέθη. Τφ αὐτφ αἰώνι ἡ ἐν Ἀντιοχείφ σὐιώ οιο συνεκροτήθη χατά διαταγή>ύ-τβ& αὐτοκράτορο Κωνσταντίνου. Κατά τδν ;' αιώνα ή αὐτοχράτωρ 'Ιουστινιανό θεσπίζει διά τή 137 νεαρά;, δτι πρέ-πει νά συγκροτώνται σύνοδοι, χαί Αναφέρει τί πρέπει νά γίνεται ἐν μέσφ τών μεγάλων τούτων ἐχχλησιαστι-κών συνελεύσεων. 'Απειλεί δέ παιδεία^αὐστηρά χατά τών ἐπισκόπων τών μή τυχόν πειθομένων τφ νόμφ τούτφ, χαί προβαίνει μέχρι τού νά ἐκδώση τήν ἐσχά-την ποινήν κοιτά τών δημοσίων Αξιωματικών καί υπαλλήλων, βσοι δέν ήθελον διά τή βία Αναγκάσει τού ἐπισκόπου; νά ὑποταχθώσι τοί αὐτοχραταρικοί δρισμοί . ἰέσαύτω ἡ 6 νεαρά μαρτυρεί Απολόεφ τφ τρόπφ τδ δικαίωμα, δπερ ὁ Αρχηγό τοΟ κράτου ἐχέχτηται too ποιείν ἐκκλησιαστικά διατάξει . 'Υπάρ-χουσι À χαί ἐν τή ἡμετέρφ ἱστορίφ παραδείγματα. Τφ 1649 ἐτει δ ἡγεμών Μολδαυία; 'Ιωάννη Βασίλειο Βόδα συνεννοηθεί μετά τού Βαρλαάμ μητροπολίτου Σουτζεάβα συνεκάλεσεν ἐν τή πρωτευούση αὐτού 'Ιασίφ τοπικήν σύνοδον, ή πρσήδρευοεν δ Κωνσταν-τινουπόλεω πατριάρχη Παρθένιο; κατά πρόσχλησιν 'τού ήγεμόνο , σύνοδον, ήτι παρέσχε τδ ἐνδόσιμον τφ σοφφ 'Ρουμούνιρ Πέτρφ Ιιοβίλα, μητροπολίτη χαί ἀρχιεπισχόπφ Κιεβία , Γνα ποιήση τήν δικαίφ τφ λόγψ φημιζομένην ἐκείνην '**Ομολογίαν τή; πίατεω; τή ὀρθοδόξου ἐχχλησία,-.**

'Ομολογήσει δὲ βεβαίω ἡ ὑμετέρα παναγιότη , δτι χρήσιν ποιησάμενο δικαιώματο , φ χα! ο! προ-κάτοχοί μου ἐχρήσαντο, δὲν προέβην ἰμω; τόσον μάχριν δσον ὁ αὐτοκράτωρ Ιουστινιανό .

Ἡ ὑμετέρα παναγιότη κατακρίνει ἐπίση; τήν μετοχήν τού ἐπ! τών ἐκκλησιαστικών υπουργού ἐν τα!; συζητήσισ: τή; συνόδου,,καίτοι ἐχοντο; Απλώ συμβουλευτικόν δικαίωμα. Ἀνάμιξι; τοσούτον περιωρισ-μένη ἐκ μέρου τή; κυβερνήσεω εἰ τά ὑποθέσει τή; συνόδου οὐδόλω; ἀντΐκειται ει; τά παραδείγματα, Απερ ἐχομεν, ἀ?.λων ορθοδόξων ἐκκλησιών. ΟΟτω; ή τε!ἐν Ρωσσίφ καί ἡ ἐν 'Ελλάδι σύνοδο; δὲν παρίχου-σιν ἀρά γε τή κυβιρνήσε: πλείονα δικαιώματα παρ' δσα ,ὁ Ρουμουνικδ συνοδικό; νόμο ;' Ἐν Ιιετρου-πόλ«ι ·τά μέλη τή συνόδου ἐκλίγονται κα! διορίζον-ται παρά τή; κυβερνήσει·»;· ἐν Αθήνα:; δὲ οἱ ἐπίσκο-ποι προσκαλούνται ἐπίση; tva λάβωσι μέρο «ἰ τήν σύνοδον διΑ βασιλικών διαταγμάτων κατά βαθμόν κα! τάξιν ἀρχαιότητο , ἐν φ παρ' ἡμὶν οἱ μηρροπολίται καί πάντ« *οἱ ἐπίσκοποι, καθώ κα! Αλλοι* Ανδρε; κατέχοντ»; δψηλά θέσ«ι; μεταξὺ τού κλήρου, «ἰσὶ δικαιώματι μέλη τή συνόδου. Καί μολαταύτα ἡ σύνοδο τή; Πιτρουπόλιω καί τών Αθηνών αναγνω-ρίζονται παρά τού πατρ αρχ«ίού Κωνσταντινουπόλεω . Πώ λοιπόν ήθελαν ε.σθα: κακόν ἰν Ρουμουνικ ἰκείνο •τδ ὁποιον εἰναι καλόν ἐν 'Ρωσσία κα! ἐν Ἑλλάδι; Πώ ; Ὁ αὐτοκράτωρ 'Ιουστινιανό κα! ὁ τζάρο; Πέτρο Ô Μέγα; αυτοδικαίω ἐξίδωκαν ἰκκλησιαστι-κού; νόμου; τυχόντα; τή Αποδοχή; τή; εκκλησία;, καί ἡ ὑμετέρα παναγιότη κηρύττει παρ' ἡμίν αντι-κανονικού; νόμου ακριβώ συμφώνου μὲ τό πνεύμα τών αρχικών, θεσμών τή ἐκκλησία .καί τών κανόνων, συμφώνου; πρό'πάντων, καθό παραδεκτού γεν.μ-ίνου; ὑπό τού 'Ρευμουνικνύ κλήρου τε ΐ'.α! λαού Χα! ψηφι-σθέντα ὑπ' ἀμφοτέρων τών ιθνοσυνελεύσεων τών ἀντιπροσωπευουσών ἀπάσα; τά: τάξει: τή; κανωνία , ἐν,' αἱ; *ἰ* κλήρο; κατέχει θέσιν εἴτε δικαιώματι, καθώ ἐν τή γερουσίφ τή προεδρευομίνη ὑπ' αὐτού τού παν-ΐιρωτάτου μητροπολίτου, πριμάτου τή ὀρθοδόξου 'Ρουμουνική ἐκκληάίά , εἴτε δι' ἐκλογή , καθώ ἰν τή βουλή.

Νομίζω, παναγιώτατ-, δτι -ἀπεκρίθην ει δλα τά παρατηρήσιι; τή; ὑμ«τίρα; παναγιότητο , τά Αφ-ορώσα τόν νόμον τόν συνιστώντα τήν γενικήν σύνοδον τήξ ὀρθοδόξου 'Ρουμουνική ἐκκλησία .

. Μετά τού αὐτού σεβασμού θέλω Απαντήσει καί «ἰ; τά ἰδέα τή ὀμετίρα παναγιότη'το κα! τά παρα-τηρήσει , Α ἐπιφίρετ» ἐπί τού νόμου τού χορηγούντο; τφ Αρχηγφ τού χράτου; τό δικαίωμα τού διορίζιιν μηερ πολίτα καί ἐπισκόπου;.

Ἡ ὑμετέρα παναγιότη πολεμεί τόν νόμον τούτον ἐν τφ συνόλφ αὐτού, τόσον 'τό Αρθρον τό ὁποιον χο-ρηγί τφ ἡγεμόνι τόν διορισμόν μητροπολιτών κα! ἐπισκόπων, δσον καί .τό Ιτ«ρον Αρθρον, τό ὁποιον ὑπάγ«ι τού Αρχι«ρ«ί; «ἰ τά ἐχκλησιαστικά δικαστή-ρια διά μόνα τά ἐκκλησιαττικά ἐγκλήματα, διά πάν •δέ Αλλο ἐγκλημα «ἰ τό Ακυρωτικόν. Ἡ ὑμετέρα παναγιότη διατ«ίν«σθε, δτι κατά τού κανόνα; οἱ ἐπιάχόποι δέν δύνανται νά ἐχλέγωνται παρά ὑπό ἐπισκόπων καί δτι ὑπ' αὐτών μόνον «ἰσὶ δικάσιμοι ital' δι' ἀστικά ,Αχόμη ἐγχλήματα. Ἡ. ὑμετέρα παν-

«γιότη προβαίνατε μέχρι τή Αξιώσεω too νά ἰχ- •κτείνητε τδ σύστημα τοΟτο έφ' δλσυ τοΟ χλήρου. ΤοιαΟται Αρχαί, καναγιώτατι πάτερ, ούδέποτε ίγένοντο Ανεκτοί ούτε δύνανται ποτέ νά γείνωσι παραδεχτή! έν τή έκκλησίφ Τή; Δαχία , καθδ Ασυμβίβαστοι πρδ τού Αρχικού θεσμού τή χριστιανική; θρησκεία , πρδ τδ καλώ έννοούμίνον πνιΟμα τόν κανόνων, Α καί πρδ τού νόμου χαί τΑ ίθη τή χώρα *αί τή ίθνική; ήμών έκκλησία';.

Kgil καθόσον μίν Αφορψ τήν έκλογήν τόν έπισκόπων, ή Δαχιχή έχχλησία παρεδέχθη Ανέκαθεν τδν πρώτον Αποστολιχδν κανόνα ούχί μεμονωμένου, Αλλά συνδεδεμένον γράμματι μετά τών Αλλων κανόνων. Ούτω; Απδ τών Αρχαιοτάτων χρόνων οί ίπίσκαποι ' έξιλέγοντο παρ' ήμίν ύπδ τή; συνελεύσεο»; αυνηνωμίνη , ήτοι ύφ' δλου τού κλήρ'.υ καί τοΟ λαοΟ, κατόπιν δέ ύπδ τού διβανίου τών βελικίδων βογμίρων, ού ί κλήρο; άπιτίλιι μόρο;. Αί ουνιλιύαει; αύται ήνοΟντο ύπδ τήν προεδρείαν τοΟ ήγιμόνο;, δατι; περιέβαλλε τού; έχλεχθέντα; Αρχιερεί τήν ίξουσίαν έγχιριζων αύτοί; τήν βΑβδον. Αλλά χαί ίν έγγυτίρφ ήμίν έποχή τδ πανΑρχαιον τοΟτο ίθο; καθιερώθη χαί αύθι; διά τών όργανικών νομοθεσιών, αίτ:ν«; έπιφιΐλαξαν τδ δικμίωμα τοΟτο τή; ίχλογή ιί; τά; έκτακτου; γενικά: συνελεύσει , συντεθειμένα; ύπδ τών έπισκόπων καί τών προυχόντων ύπδ τήν Αροιδρείαν τών μητροπολιτών. Έάν τοιούτο; τρόπο; έκλογή; ήν Αντικανονικό , έάν Απασαι αί έκλογαί τοσαύτη πληθύο; μητροπολιτών καί έπισκόπων .ίν διαστήματι πολλών αιώνων. κυβερνησάντων τήν ίκκλησίαν ήμών ήσαν παράνομοι καί Αξιοκατάκριτοι, Αρά γε οί παναγιώτατοι πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλιω; 8ίν ήθιλον μ«τ' Αδιλφική; Αγάπη; έπισύρει τήν προσοχήν ήμών ijti τ.ιούτων παραβάσεων; ΤοΟτο δέν ίγεινιν ή δέ ύμετέρα παναγιότη; λογί,ιτάι τά; πράξει ταύτα; ώ; προφανή παράβιασιν τών Αανόνων. Μοί Αρέσχοι μάλλον νά ,πιστιύσω, δτι οί ένδοξοι προχάτοχοι τή; ύμιτέρα; παναγιότητο Ανιγνώρισαν αύθ~ ορμήτω;, ότι ό ίν τή έκκλησίφ τή; Δακία; έν χρήσει έκλ.κτικδ τρόπο; προσιγγίζει πιρισσότιρον πρδ; τδ Αληθέ πνεύμα τών νόμων χαί τή; διά τών ί«ρών ήμών εκκλησιαστικών παραδόσεων Αρχαιόθεν δοθείση; ήμίν διδασκαλία;. ΔιέλΘδιμεν ήδη τήν ιστορίαν χαί τού; ίχκ- ησιαστιχού; κανόνα;.

Βλεπομεν ίν αύτή τή Αρχή τ-.ϋ χρισΛανισμοΟ, δτι ό διορισμό; έπισχόπου έγίνττο διά τή; συρροή; .τών γειτόνων έπισκόπων, διά τοΟ κλήρου χα! του λαοΟ τή; χηρτυούση; έκκλησία;, ώ Αδιαφιλονεικήτω μαρτυρίιται ίκ τι τών Πράξιων τών Αποστόλων, έκ τών έπιστολών τοΟ άγίου Κυπριανού χαί τών αύτοχρατορικών νόμων, πάντων τούτων άποφαινομένων βητώ , δτι οί πατριάρχαι καί ίπίσχοποι έξιλέγοντο ύπδ τού λαοΟ. καί ιών προυχόντων πολιτών. Άφ' έτέρου ή 123 νεαρά τού 'Ιουστινιανού λέγει· ,Διορίζομεν ΐνα όπου Ανάγκη διορισθήναι ίπίσκοπον, συναχθώσιν δ τι κλήρο; καί οί πρόκριτοι τή; πόλιω ": Ό αύτοχράτωρ π 'Ιουστινιανό; καθορίζει έν τφ νόμφ αύτοΟ τούτφ δλον τδν τρόπον τή; έκλογή; μέχρι καί αύτοΟ τοΟ ήθου; χαί τή; ,ήλικία τών μιλλόντων έπισκόπων. Μιτά. δεκαοκτώ έτη ή 137 νεαρά Αναμιβνήσκουσα τδ έχλογικόν σύστημα, διατάττιι 'έκ νίοψ ΐνα οί 'έκχλησιαστικοί καί προύχοντι; τή; πόλιω; συγχαλώνται όσάκι; πρόκιιται π«ρί ίχλογή .έπισχόπου. Καί ταΟτα μέν ή ιστορία. Οί δί κανόνι; δμιλοΟσι μετά τοΟ αύτοΟ πνεύματο , ώ δήλον Απδ τοΟ 6 κανόνο; τή; ίν Χαρδική συνόδου, Απδ τών ερμηνειών τοΟ 3«> τή; ζ' χαί τοΟ έν τφ Πηδαλίφ 61 ΑποστολικοΟ κανόνο .

Βραδύτιρον, Αληθώ , δυνάμει Αλλων χανόνων, Απεχλιίσθη δ όχλο Από τών ίπισκοπιχών ίκλογών Ινεκα τών συμβαινουσών ταραχών ώ ίκ τοΟ πλήθου τών ίκλογέων* Ατοπον τό όποιον ευκόλω διωρθώθη ιί πολλά ίκχλησία; τή Ανατολή δι' ίμφρονεστίρα; ωηιτοποιήσεω φε ίκκλησιαστικοΟ ίκλογικοΟ συστήματο . Ό τρόπο ούτο; τή έκλογή; ιΐσήχθη καί παρ' ήμίν, ίχιχυρωθεί Ακολούθω ύπδ τών όργανικών νόμων τή .ϊέολβαυία; (Αρθρ. 411) καί τή; Βλαχία; (Αρθρ. 369), ίν $ ΑλλαχοΟ οί ίπίσχοποι ίπιφυλάξαντο ίαυτοί; Αποχλειστικώ τδ δικαίωμα τή; έκλογή;. Έν Κωνσταντινουπόλιι Απδ τοΟ ζ* αίώνο; οί αύτοχράτορε; ίδιοπάήθησαν τδ δικαίωμα τοΟ διορίζειν πατριάρχα;. Έν Αύστρίφ Απδ τοΟ 1786 ό αύτοχράτωρ Ιωσήφ δ Β' ώ; δούξ Βουχοβίνη; Αναπλήρωσε διά τή κυβερνητική; όδοΟ τά ίλλιίποντα πρδ; συμπλήρωσ.ν τή; όλοκληρία τοΟ χηρεύσαντο; ΑρχιιρακτικοΟ Θρόνου Τζιρναβίτζη;, καί μέχρι τών ίσχάτων ήμιρών οί διάδοχοι τοΟ ήγιμόνο τούτου ήκολούθησαν τδν αύτδν τρόπον..

Δίν ίπικαλοϋμαι τά προηγούμενα ταΟτα, παναγιώτατι, πρδ; ύποστήριξιν τοΟ 'νόμου, δν ίξέδωκα τή 11(23) παρελθόντο μαίου, Αλλ' ίχω τή< Αξίωσιν, δτι διιτήρησα Αθικτο- τό Αρχαίον ίθο; τών πανδήμων ίκλογών έν τή θρησχιυτική καί Αρχική αύτού ίσχϋΓίχω τήν Αξίωσιν, δτι τά δικαιώματα, Απιρ ό τόπο; μοί ίχορήγησιν, Αντί νά καταστρέψωσι τά; σ.βαστά; ταύτα; παραδόσιι;, παριστώσι μΑ-λον τήν ίπιτυχή ίκφρασιν ιύτυχών καί σφιγκτών δεσμών μεταξύ τών αιωνίων θισμών τή; έκκλησία; καί τών πολιτικών συνταγμάτων τή; ήμιτίρα; ίποχή;. Τπάρχουσι, παναγιώτατε, ίν τφ βίφ τών ίθ.ών ήμέραι κρίσιμοι καί ίξαίριτεφαί, ίν αί; οί πολίται χώρα; τινδ; προάγονται οίκιίφ θιλήσιι ιί; τδ νά ίμπιστιυθώσι τφ, άρχηγφ τοΟ κράτσύ; δικαιώματα, ίπιρ ιίσίν Ιδια ινό; ίκάστου. Άπδ τή; στιγμή; δί ίκιίνη; ό ήγιμών τιμηθεί; διά τοσούτον μεγάλη; Αποστολή; δέν ένιργιΐ πλέον ίξ ίδιου αύτοΟ όνόματο;, Αλλ' ίξ όνόματο; Απάντων. ΤοιοΟτον ιίναι τδ πνιΟμα τοΟ ύπδ τή; βουλή ίχδοθιίντο; ψηφίσματο , τοΟ καί παρά τή;· γιρουσία; ίγκριθίντο; ύπδ τήν προιδριίαν τή; αύτοΟ πανιιρότητο;. τοΟ μητροπο-ίτου, πριμάτου τή; ορθοδόξου 'Ρουμουνική; ίκκλησία . Καί δυνάμιι αύτού τούτου τοΟ ψηφίσματα;, τού έκδοθέντο; ύπό τών Αντιπροσώπων τού κλήρουΐκαί άπασών τών τάξιων τή; κοινωνία;, ό ίχλιχτό; τοΟ ίθνου; δίκαιοί; καυχώμινο; ίπ! τή νίφ ίνδιιξιι τή; έμπιστοσ-νη;, ήν παρέχει αύτφ τό ίθνο;, ήδυνήθη νά προ,ιή ιί; διορισμόν έπισκόπων διά τά; χηριυούσα; έδρα .

Ούδιμίαν δυσκολίαν αισθάνομαι, παναγιώτατι, νά όμολογήσω τή ύμιτέρφ παναγιότητι, δτι τ4,ν ύπδ τοΟ τόπου ίπιβληθιίσάν μοι νέαν ταύτην ύποχρίωσιν ίδίχθην μόνον ώ; ίξαίρ σιν πρδ; τήν Ικπαλαι καθεστώσαν τάξιν. Μέλει δέ βεβαίω; καί ή πάναγιότη; τη; άναγνωρίσιι δτι μιτά πολλή; έπιφυλάξιω; έποιησάμην χρήσιν τών χορηγηθιίνέων μοι δικαιωμάτων. Οί Αρχιιρεί; τού; όποόυ; ύψωσα ιι; τά; χηριυούσα; ίπισκοπικά; θίσιι; έξιλίχθησαν κατά τδ κείμενον τών χανόνων μεταξύ Ανδρών τών κοινών πόθων, διακικριμένοι ίπ' ιύσιβιίφ, πείρα χαί παιδιίφ μεταξύ Ανδρών, τού; όποιου; αύτδ ό Αγιώτατο; οικουμενικό; θρόνο; πρδ ίμοΟ ι.'χι χρίνη Αξιου; ώ; έπισχόπου; καί οίτινι; πρδ πολλών έτών διφκουν τά λογικά ποίμνια, κυβιρνώντι; ίπιτροπικώ; τά; χηριυούσα; 'Ρουμουνιχά; έπισκοπά';.

Είναι Ανάγκη άρά γ· νά προσθίσφ, πάναγιώτατι, ότι ή χαθιέρωσι τών ύπ' ίμοΟ διορισθίντων ίπισκόπων έγένετο συμφώνω δλαι; τοί; διατάξεσι κα! τή κανονική διατυπώσει τή; Αγία; ήμών έκκλησία;; Μηδαμώ Αμφιβαλλέτω ή ύμετέρα παναγιότη , δτι ό Ανώτατο κλήρο τή; Ρουμουνία; βαθιω κατεχόμενο ύπδ τοΟ αισθήματο τών καθηκόντων αύτοΟ, ούδίποτε θέλει Απιμεηφυνθή Από τά; διατάξει; τών Αγιών πατέρων τή; έκκλησία .

'Η ύμετέρα παναγιότη ίπί-η; έπαλέμησε καί τά; διατάξει τοΟ νόμου τοΟ ύπάγοντο τού έπισκόπου διά ρολιτικά ίγκλήματά εί; τδ Ανώτατον ξικαστήριον τοΟ τόπου. -t

Καί ίπί τοΟ .κεφαλαίου τούτου, παναγιώτατε, ό -'Ρόυμουνιχδ νόμο είναι Απολύτω σύμφωνο πρδ

τά κανρύικά διατάξει;'· οί άγιοι .πατέρε οί προ- χαλίσαντε τόν 74 βποστολικδν κανόνα τόν πραγμα- τευόμενον ««Pl ίγχληράτων διαπραχθέντιμὐ ὑπδ» ίπίσκόπων, ἱνόησαν καλώ , δτι ή κατ' ίκείνην τή^ έποχήν ίν ινεργείφ γομοθεσία ίν τφ συνόλφ αὐγήi οὐδiν. ίχορήγει δικαίωμα ἱνώπιον τοθ νόμου'τφ ίερα-' τικδν 'χαραχτήρα φέροντi, πολίτη. Έν iν! λόγφ οί ίπίσκοποι δίν ίπαυον ἱοὐ νά ὡσι πολίται, καί ὡ τοιούτοι μi δλον τδν ίμισκοπικ^ν αὐτών χαρακτήρα ὑπέκιιντο διά τά/Αστυχά ίγχλήματα εί τού Αστυ- κού; νόμου . Ή 83 νεαρά τού αὐτοχράτορο Ιουστι- νιανού οδξί ηήν ίλαχίστην Αφiνει Αμφιβολίαν ίπi τούτου.· Προχειμίνου περί ίχκλ^σιαστιχών ίγχλη- μάτρ>ν ὁ νομοθίτή ^ΜΜφύλαξεν'εϊ; τήν iΙiϊλήσiΤττ:- χήχ Αρχήν τδ διχαίωμα τού νά τού δικάζη. Λ:ά δi τά ποινικά ή καί απλώ πολιτικά ίγχλήματα, δ νομο- θίτη διέταξεν ίν' Ανατίθινται ταύτα εί /ίόν αρμόδιον διχαστήν, δηλαδή· εί τήν πολιτικήν Αρχήν. Ή 123 νεαρά προσεπιχυροί τά διατάξει ταύτα;, χαθ' α; ὁ βiυτοχρατωρ ίπιφυλαττιτα: ,τ* διχ«:ω^« τοθ πβρα- πέμπειν διά διατάγματο ἱνώπιον τού πολιτικού ή στρατιωτικού διχαστού ὁποι^μiήποτε δίκην πολιτικήν ή ποινικήν κινηθείσαν κάϊά ίπισκόπου. Ή πολιτική εξουσία ίτι μάλλον καταφαίνεται ίν ὁλη αὐτή; τή ίσχϋϊ, 4ταν διά τή; αὐτήμ. νεαρά; ὁ αὐτοχράτωρ Λα- τάττη· „'Οστι τών έπισχόπων λάβη μ*ο εϊ; τυχηρά παιγνίδια ή άυντροφεύση μi τού; παίζοντα ή άπλώ; παρ υρεθή εί; τά ιγνίδια ή ει ὁποιον- δήποτε .Αλλο ται τή (ερωσύνη; κα! νά κλείητα: ίπi τριετίαν μοναστήριον."

Έχω Αρά γε· Ανάγκην ν' Αναμνήσω τή ὑμετέρφ παναγιότηιι τά ίν τή 137 νεαρ| διαταγά .τού Ιου- στινιανού πρδ τού; κυβερνήτα τών ίπαρχιών πιρ! τών άπειθούντων εί τά αὐτοκρατορικά διατάγματα ίπισχόπων; Μεταβαίνοντε; άπδ τήν μεμαχρυσμένήν ταύτην ίποχήν εί χρόνου ίγγυτίρου , εύρίσχομεν τήν πχράδοσιν ταύτην τήν 'περ! πολιτική Αρχή; ίπ! Αντικειμένων πειθαρχικών διατάξεων διατηρηθείσαν Ανέπαφου ίν τφ όργανικφ νόμφ τή Μολδαυία; (Αρθρ. 413) καί τή; Βλαχία (Αρθρ. 364).

ί Ή ὑμετίρα παναγιότη γνωρίζει βεραιω ποιον μέρδ ίλαβεν εί; τά τελευταία ταύτα πρακτικά ή ϊσχυροτέρα πασών τών ὀρθοδόξων κυβερνήσεων. Έν άπόψει τών νομικών διατάξεων, ίκδοθεισών ὑπδ αρχηγού· κράτου τοσούτον ίνδόξου όσον δ 'Ιουστινια- νό , δστι τόσον καλώ ίγνώριζε τά *xpb(* τήν Αγίαν ήμών ίκχλησίαν καθi,κοντά αὐτού, Απέναντι ίπισήμων διατάξεων τού οργανικού νόμου, πώ είναι δυνατδν νά ὑποστηριχθή (μετά βαθίο; σεβασμού ίρωτώ τήν ὑμετίραν παναγιότητα) ή ίνστασι , δτι παραβίασα τού εκκλησιαστικού; νόμου χαθυποβαλών τού ίπισχό- που διά τά ποινικά καί Αστυχά ίγχλήματα οὐχ! ὑπδ τήν συνήθη διχαστικήν Αρμοδιότητα, ω ίπραττε τούτο 4 Ιουστινιανό , Αλλά ει τήν ίξαιρετιχήν δικαιοδοσίαν τή Ανωτάτη δικαστική Αρχή; τή; Ρουμουγία , συγ- χειμίνη; ὑπδ δικαστών ισοβίων; Τί; ήθελε τολμήσει νά είπη, ότι τδ Ανώτατον τούτο δικαστήριον, ούτω συντεθειμίνον, δέν"* Αποτελεί Αρχήν τόσον σεβαστήν δσον τά ίπαρχιακά δικαστήρια τών Βυζαντινών αὐτο- κρατόρων ή*-όσον αί δυνάμει τού όργανικού νόμου χαθιστάμεναι ίπιτροπαί πρδ τή συνθήκη (τών Ιιαρισίων);

Άλλ' οὔτε δ νόμο ὁ δημοσιευθεί τή 30 νοεμβρίου 1864 πρδ ταχτοποίησιν τή χαταστάσεω; τών μονα- χών καί μοναζουσών ίτυχε τών εὐλογιών τή ὑμετέρα παναγιότητο . Ποὐ λοιπόν ήβϋνατο νά εὑρεθή δι- οργανισμδ συμφωνότερο πρδ τδ πνεύμα τών κανό- νων καί πρδ; τήν διδασκαλίαν τή; Αρχιχή ίχχλησία ; Τί ίπιδιώχει δ νόμο ούτο ; Σκοπεί κυρίω; τήν έκρί- ζωσιν τή; Αμαθιια , τή καχοηθεία καί τών Αναριθ- μήτων καταχρήσεων τών ίμφωλευουσών πρδ σκάν- δαλον τή ίχχλησία ίντδ τών μοναστηρίων. Έδέησε νά μνησθώ, δτι ία τού μοναχικού κλήρου έκλέγονται ίπiσχοποι, ήτοι οί Ανθρωποι ίκείνοι οί μέλλοντε νά λάμψωσιν ίπ' εὐσεβείφ καί. σ^φίφ,οί ὀφείλοντε νά φωτίσωσι. τού συμπολίτα των οὐ μόνον διά τών φώτων αὐτών, düΑ' Ακόμη κα! διά τοθ παραδείγματο βίου Αμέμπτου $ιαί θεοφιλέ . Ιδοὐ διατί ήθέληὐα πρδ τδ καλόν τή; ίχχλησία νά περιορίσω τδν' Αριθμόν κ'άi νά προσδιορίσω τήν/ή^τκίαν τών καλό- γήρων καί καλογραιών, ΑπαιτώνΛαρ' αὐτών δείγματα Αληθοὐ χλήαφωξ* (πρδ; τόν μοναχικόν βίον) κάί ίπι- βάλλων αὐτοί ίργασίαν λυσιτελή είτε πρδ διδασκα- λίαν είτε πρδ; ὑπήιεσίαν νοσοχομιίων, κωλύων δέ τά β,ά ίμβα'νωσιν ει τά ιερά ημών'Εαταγώγια ίσο; χαί δσαι δέν ήθελον ví ὑποταχθώσιν (i; βίον Ουσία . Οί Βυζαντινό! αὐτοχράτορε ΊουστινιαΛ . χα! Λίων ίξέόωχαυ πρδ ίμοὐ μίτρα τοιαύτη; φύσεω . Διά τή; 3 αὐτοΟ νεαρά; ὁ Ίουστ.ν.ανi κατιβίβασε τδν αριθ- μόν τών καλογήρών τή; Κωνσταντινουπόλεω λίγών ότι πάν τί ὑπερβαίνον τδ μίτραν οὐχ Ιστ; καλόν", κ®! κατά συνέπειαν δίν πρέπει νά γίνωνται τόσοι κληρικοί καλόγηρΛ^ίαί καλογραίαι, ώστ· ή έχκλησία νά μή δύναται νά τού; διατηρή. Έάν ή ὑμετίρα παναγιότη εὔαρΛηθή νά συμβουλευθή και τ| νεαρά; 5, 133 χαί άλλα;, Οί λ»; ι'δε! δτι 4 αὐτοχράτωρ νομοθίτη; δίν συμφωνεί κατά πάντα μi τήν ὑμετίραν παναγιότητ* ίπi τή; ήλιχία; χαί χειροθεσία; τών καλογέρων χα! καλογραιών. Έπ! τοθ Αντικειμένου τούτου ό Ιουστινιανό; Απτεται λεπτομεριιών, ών Απ- έχω. Ήθίλησα ίξ ίναντία; νά πιριορισθώ ίσον τδ βυνατδν Ακριβώ ιντδ; τοθ χύχλου τών κανονικών δ:ατάξιων χαί τύπων, εὐχαριστήθην λοιπδν εί; τδ νά θέσω διατάξει , Αφίνων εί; τήν σύνοδον τδ δικαίωμα τοθ νά ίχφίρη γνώμην ίν τή κυριαρχική αὐτή; ίξουσίφ ίπξ τή; κλήσεεο τών δοκίμων καί iιiϊ τών προσόντων τών άπαιτουμίνων πρδ; τδν μοναχικόν ρίον.

Οὐδόλω; ά^τριράλλω, παναγιώτατε, δτι ὁ νόμο; τή; 30 νοεμβρίου 1864 είναι Αληθή; ευεργεσία πρδ; τδν χλήρον χαί πρδ; τήν αγίαν ήμών ίχχλησίαν.

Έξεπλήνωσα, παναγιώτατε, τδ καθήκον δπερ άν- έλαβον. Νομίζω δτι άπεχρί.ΐην ε!?. όλα; τά; πατρικά; ίνστάσει; τή; ὑμετέρα παναγιίτητο;.

Δίν είχον όμω διά τοΟτο σκοπόν νά διατυπώσω δικαιολογίαν πράξεων γενομίνων ίν Γουμουνία διά τή; ίμή; θελήσει»; χαί διά τή; ίλευθέρα; συγκατα- θέσεω; τοθ Ρουμουνικού κλήρου καί λαοθ· ήθέλησα ώ; -τέκνον ευπειθέ τή; έκκλ^σία 'ν' άκολουθτ,σω τά; ίκκλησιαστ.κά παραδόσει , φάρων εί γνώσιν τοθ πρεσβυτίρου χα! τιμιωτίρου άρχιποιμίνο; τή; άνατο- λική; ίχχλησία ποιον πνεύμα προήδρευσεν εί; τήν συναρμογήν χαί τήν δημοσίευσιν πράξεων, άφορωσών ειδιχώ ίχκλησιαστιχά; ταχτοποιήσει;. Άέν ήδυνάμην νά δώσω τή ὑμετίρα παναγιότητι ψηλαφητοτέραν άπό- δειξιν τοθ σεβασμοΟ μου πρδ; τδν άγιον οικουμενικόν θρόνον ή μεγαλειτίρα Ίπιθυμία τόσον ίμοΟ. χαθώ; χαί τοθ λαοὐ, δν ή πρόνοια iθηκεν ὑπδ τήν σκιάν μου, έστί, μηδόλω ! Αμφιβαλλίτω περί τούτου ή ὑμε- τίρα παναγιότη ,_χα! Βπαι διά παντδ ει τδ νά διατηρηθή ή όρθόδοξο 'Ρουμουνική ίκκλησι'α Ακλόνη- το; εί τού; Αληθώ κανονικού δεσμοὐ αὐτή μετά τών λοιπών ίχκλησιών, αίτινε , χαθώ; χαί ήμεί , ιηρεσβεύουσι τήν δρθόδοξον πίστιν. Κα! ιάν Αφ' ίνδ Ιχω άπόφασιν ν' Απωθήσω οίανδήποτε Αντικανονικήν ΑνΑμιξιν οίασδήποτε ξίνη συνόδου, ο'.ασδήποτε ξίνη; ίχχλησία ή οίασδήποτε ξίνη ίχχλησιαστιχή κεφα- λή εί τά Αφορώντα τήν διοίκησιν καί πειθαρχίαν τή αὐτοχεφάλου Ρουμουνική; Αχχλησία , Αφ' ίτίρου δμω; ίσομαι Αείποτε Ιτοιμο νά παραδεχθώ ίχείνο, δπερ οί 'Ρουμουνοι ήγεμόνε ορθόδοξοι ώ; χαί ίγώ παρεδίχθησαν Αείποτε, ίχείνο τδ όποιον παρα- δέχονται χαί οί λοιποί όρθόδοξοι Αναχτε , τδ νά θεωρώ δηλαδή τήν ὑμετίραν παναγιότητα ώ; ζώσαν προσωποποίησιν τή; έκκλησιαστική ίκείνη ίνότη- το , ήτι Αποτελεί τήν δόξαν χα! τό κράτο τή ίχχλησία .

Περαίνων, παναγιώφατε, όφ«ίλω Λ έχφράσω τή Α ύμiv,-πανετγι^ιτεττε, δτι θέλω ίμμαίνιι πιστό «ί τού ύμτί&ΑΜΝκρ.6νητι τήν βαθαιάν μου λύπην, διότι ήάν ήδυ^θην νά έχτιλέβω τδ σχέδιού, τδ όποίόν μοι ' είχεν έμπν«ύσ«ι ή εύσεβή άγάϋη χαί ύπόληψι , ήν όφ«ίλω πρδ τδν πνευματικόν μου πατέρα* διότι καθ' ήν στιγμήν ήμην έτοιμο ν' άνοίξω δδδ'ν πρδ τήν άδελφιχήν χαί άμοιβαίαν έχείνηδ συνεννόησ!» τήν ύπδ τών δογμάτων τή άγια ήμών έχχλησία έπιραλ^βμένην, ή άποστολή τοϋ Αρχιμανδρίτου Κλεοβούλου, έπελθοϋσα παρέλύσε τήν πρδθεσίν μου. Απεριόριστο; ύπήρξεν ή θλίψι μοι». Πιστεύω δέ δτι χαί ή ύμετέρα παναγιότη συνεμερίσθη αύτήν. Είμ! βέβαιο , δτ; άπεδοχίμασε διαγωγήν τόσον έναντίαν εί του; λογισμού χα! τά πατριχά προθέσει τού άγιωτάτου οικουμενικού 9^»ου. Πιστεύω λοιπόν χαί έλπίζω, δτι ή ύμ*τέρα παναγιότη έν τή ύψηλή αύτή συνέσει θέλει εύρεί τδ «πΛυχέστ«ρον μέσον πρδ προπαρασκευήν τή; συνεννοήσεω ταύτη , τήν δποίαν έν πάση ειλικρινεί έπιθυμώ ν'άποκαταστήσω σύμφωνον μ πρδ; τφ; κανονικά; διατάξει , χα! δέν άμφιβάλλω δτι** ή ύμετέρα παναγιότή θέλε: μοι ΐώσ«ι τήν «ύχαιρίαν τοϋ νά δυνηθώ νά καιαδειξω πανδήμω αισθήματα ' σεβασμοϋ χα! ΰποληψιώ , τά όφε:λόμενα παρά ύποχλινοϋ; τέκνου πρδ την μητέρα ήμών τήν έχχλησίαν τή; Κωνσταντινουπόλεω .

Ιδού, παναγιώτα», ήνίφξα τήν χαρδίαν μου άποχαλυψα του λογισμοj; μου, χα! αυθι κηρύττω άρχαίου πν«υματ.χοϋ- θεσμοΰ ~~τῇ~~ Ιχχλησία , ει τά παραδκίγματα σαβασμοϋ καί ύχοχλίβ«ω πρδ τόν άγιον οίκουμανιχδν Μνοντ τά όποιά μοι έδωχαν οί πρόκατοχοί μου καί μα βίδουσιν #τι σήμερον οί ήγπμόνο οί χυβερνώντε λαού; υποκειμένου τή όρθοδόξφ' δρησκαίφ. θέλω όμω ώστ» ή « όρθόδοξο; Ρουρουνική έκκλησέα' νά ΙχΌ νόμιμον έκφρασιν έχ τφ πράά«ι, έν δέ τή άνατολική έχχλήσίφ τδν βαθμόν χαί τήν άν«ξαρτησίαν έκιίνην, ή άνέάαθιν άπήλαυσιν άπέναντΙ τών λοιπών όρθοδόξων έκκλησιών.

Οΰτω μόνον χα! διά τού στενοΟ τούτου συνδέσμου τή έκκλησία - μιτά τοϋ κράτου θέλω δυνηθή τή ί»«ίφ άντιλέ,ψει νά φέ^ο εί πέρα αίσιον βν ίπεχ«ίρησα πολιτικόν διοργανισμόν.

Τδ παρ«λθόν μι διδάσκει, δτι ή άρχαία προγονική ψ,μών πίστι; καί ή άνεξαρτησία τή ήμετίρα; έχχλησία ιί; όποιανδήποτε έποχήν υπήρξαν τδ ισχυρόττρον παλλάδι ο τή; Ί'ιυμουνική ιέθνικότητο .

Παραχαλώ λοιπόν ταπεινώ τήν υμετέραν παναγιότητα νά «ύαριστηθή νά έπιδαψιλεύη τήν πατρικήν αύτή: «ύλογίαν εί τήν άγιανήμ^ν όρθόδοξον Ρουμουνιχήν έχχλησίαν, «ΐ τδ Τ'ουμουνιχδν έθνο χαί «ι τδν ύποσημκούμινον χαί δντα, παναγιώτα:», τή ύμετέρα παναγιότητο χατά πνεύμα ευπειθέ τέκνον.

(Ύπογρ.) Αλέξανδρο Ίωάννου.

13.

CALLINieVS METROPOLITA MOLDAVIAE SpPHRONIO CONSTANTINnl'OLITANO
1865 iulii 10.

Ίάσιον, 10 ΐουλίου 1865.

Ύψηλοπαναγιώτατε δέσποτα!

Εύσεβάστω μέν, αλλά μετόΤ μεγίστη; θλίψεω; άνέγνων τήν ύμ«τίραν γραφήν.

Ή ύμετέρα ύψηλοπαναγιότη έταράχΑη έκλαβοϋσα έκτεθε'σαν «ΐ; κίνδυνον τήν θρησκείαν συνεπείφ τών ύπΐ τή; έθνοσυνελεύσεω; τοϋ τόπου έτ.ιψηρισθέντων νομοσχέδιων χα! ένόμισε πρέπον νά κάμη ήμίν πν«υματικά παρατηρήσι , αΐτινι ήΙΗλον «Ισιάαι ιοωτηριώδ:.;, ιάν ήμ«!άα άξιοι τούτων κα! ήσαν δίκαια:. Ή Γ'ουμουνική ίκκλησια έκπαλαι ήτον ίντ«/ώ ανεξάρτητο;, κα»' όσον άφορ£ τδ διοικητικόν μέρο αύ-Γ;' τά Ρομοσχίδια, κατά τών όποιων ΰψοϋται ή :οχυρά φωνή τή; ύμετέρα; ύψηλοπαναγιότητο , ουντελοϋν ίτι μάλλον «ι τδ νά κα9αγ:άσωσιν έκ νέου τήν π«ρ! ή; ό λόγο; άνεξαρτησίαν κα! τακτοποιήσωσι δι' «ύκρινεστέρου τρόπου τήν κατάστασιν ταύτην τών πραγμάτων. Κατά συνέπ«ιαν, φύλακε τών μ«γάλων αρχών τή έκκλησία , πιστό! καί άφωσιωμένοι αυτή λειτουργοί έν τφ τόπφ τούτη», όφείλομεν νά ζώμεν έν «ίρήνη κα! ήσυχία. "Οίΐιν πάσα πάλη, άντίστασι κα: έκκλησι εί τήν άποστολήν ήμών περί ϋυσία κα! μαρτυρίου, δέν ήδύναντο νά λάβωσι χώραν έν τφ ιύδαίμονι τούτφ τόπφ, Ι-.8α Ισν» __χαί--*υρέρνησι , λαϊκοί τε καί έκκλητιαστικο! διάχεινται έν πληρεστάτη άρμονίφ άπέ.αντι τή έκκλησία . Έστέ βέβαιοι, ύψηλοπαναγιώτατ» δέσποτα, δτ:, άν κατά δυστυχίαν ήθ·ελ« προσβάλη τι τά άγια ήμών δόγματα. ιΗλομιν είσιάαι καί ήμ«! γενναίοι πρδ πάσαν ΙΗισίαν κα! ήμε! ύέλομεν έχ«ι τήν δραστηριότητα τοϋ πιστοϋ, δπω δυνηδώμιν *ά βαδίσωμεν ταπ«ινώ μέν, άλλ' άσφαλώ; καί άφόβω , τήν όδδν τή αύταπαρνήσ«ω χαί αύτή τή άνιΗστάσεω .

Τήν διάνοιαν διΉν χα! τήν ψυχήν Ιχων πρδ κύριον έλπίζω, ΰψίλοπαναγιώτατ» δέσποτα, δτι δέλομεν τηρήσει άθιχτοι», τήν ουράνιον παρακαταΜ,κην καί θέλομεν καθοδηγήσει άνευ άποπλανά,σεω τά άθψα ποίμνια «ί τί,ν διατήρησιν τή άληθοϋ πίστ«ω .

Κατά συνέπειαν συνιστών έμαυ,τδν βαθμσεβάστω κα! κατά τήν περίστασιν ταύτην εί; τά ύμετέρα ιερά; εύχά; ευρίσκω μεγίστην ψυχικήν «ύχαρίστησιν, δπω; μποσημ«ιωθώ τή ύμετέρα ύψηλοπαναγιότητο ταπεινό θεράπων.

(Ύπογρ.)

Καλλίνικο μητροπολίτη; Μολδαυία .

1·»

SYNOIIVS CONSTANTINOPOLITANA AD PRINCIPEM VALACIIIAE ET MOLDAVIAE
1865 mener oetobri.

Εύσεριστατε, ύψηλότατε καί περιφανίστατε αύθέντα κα! ήγεμών τών ηνωμένων ήγεμονιών Βλαχία καί Μολδαυία , υιέ ήμίν έν Χριστφ τφ θεφ λίαν άγαπητέ καί περιπόθητε, κύριε κύρι« 'Αλέξανδρε Ίωάννου Α', τήν εύσ«β«στάτην αυτή ήψηλότηταίκ μέση ψυχή ευχόμενοι χα! πατρικώ άσπαζόμενοι ήδιστα προσαγορεύομεν.

Μετά χρηστοτέρων τών έλπίδων τδ τή όμ«τέρα π«ριφανοϋ υψηλότητε υίΐκδν άπεκδεχόμενοι γράμμα εί τά παρ' ήμών άποκρινόμενον έκχλησιαστικά καί συνοδικά γράμματα, δι' ών ένίου τών ττροσφάτων νόμων τή αυτόθι κυβερνήσεω κανονικώ άντικανονιχού άπεδ«ίκνυμ«ν. λόγφ παραστήσαι ούχ ίσχυομεν εί ήλίχον άλγο ψυχικόν χαί θάμβο ένέβαλε τήν ήμβν μετριότητα χχί πίσχν τήν ntp! ιχτάχτω συνβγηγ<ρμένην ttpàv χα: μιγάλην σύνοδον τύ άπό 26 ιουνίου έχδιδόμενον ήγ«μον:χ^ν αύτή , ix τοΟ μηδέποτε προσδοχήσαι -τοιαΟτ' άπδ τή ύμετέρα εύσεβε·α xal συνέσεω . Ύπέρ γάρ τοΟ στηρ:χί*ήνα: δδξαν ψυχοφ^όρον χαί ξενήχουστον έν τή άρ^οδόξφ έχχλησί^ δτ: τή μέν άλλοτε άλλη γνώμη τού έπιγιίου Αρχοντο δουλεύει χαί ύπαχούε: τά τή έχχλησία αιώνια δίχαια, ών ή πηγή τδ εύαγγέλιδν έστι χχί αί σύνοδοι, ταί δέ χατά τόπον έχχλησιαι τδ αύτοχέφαλον έπφραβεύετα: ού συνόδων οΐχουμεν.χ&ν ίύλογίαι; χαί διαγνώσεσ: χαί λόγου τή πρώτη

ανάγκη xai άσφαλ«ίφ τή «ύσεβεία;, Αλλ αδτο- χηρύχτω xai δπω τύχοι, ναύτη χάρυ^τή ψευδό- δοξία μετά νομοθεσίαν άντεκκλησιαστεκήν. μ«τά τήν «ί; ήμά γενομένην ιήροσβαλήν iv τή καταφρονήσ·: χαί Αποπομπή πατριαρχικού Αρχιμανδρίτου καί συνοδι- χόύ άπωτταλμίνου καί τή άμίσω μήν {ατά τή όσιό- τητο αύτού, ιμμίσω 8έ κατά τή Αποσηιλάσή έχ- ' κλησία; -ικτοξεύσώ οίκτρών περί δημ*γ«ρσία συκο- φαν-.ημάτων, ίπήλθε xai ή μετά χείρήΐ ήγεμονιχή •ΑΧιάντησι , ούχ Να (ώ . γούν ήμεί ηδχόμεββ ""ΐ ήλπίζομεν) τά πλημμ«ληθίντα εύσερώ διορθοίτο, Αλλ' ini μείζονι τών ασυστάτων στηρίξει xai τών βκ^ή- σιάστιχών θεσμών παρερμηνεύσ»; ή συγχύσει πρδ τού πολιτικού xai ίπί φαν«ρφ τή άντ.στ·.ατ«ύσ«ι πρδ τά ίν δυνάμει άποστολιχή ικδ«δομ«να ίκκλη- σιαστικά χα! συνοδικό νουθεσία · τδ! δί Ισχατον, ίπί προφανεί διά τών ίφημιρίδων στηλιττΰσει τή κανονική δήθεν γυμνότητο ήμών xai τή περί ήμά συνόδου- c-jÇi yip iv μεμονωμένη τύΚοι ικδίδοτο ή τορ ήγεμόνο άπάντησι , «ί μή δήτα πρδ τδ ίξάψαι χαί προχαταλαβιίν τών πνευμάτων ri *dftiimtpa.* Τούτων ένεκα τών Αδοκήτων τρόπων ώ »ίχδ ύπερ- αλγήσαντε , δμω μίντόι <Α τελέω Απ«γνώκαμεν τού ίν τή πιστοί ««φιλημένου υίοΰ μή ούκ «ύσ<ρίστ«ρα χα; φρονείν xai πράττ«:ν τήν ταχ'στην π«!σαι δυνή- αεσθα:. 'Ανθρώπινον μέν γάρ ιίδότι τδ άμαρτάνιιν, λαού δί άρχουσι σπανίω προσφοιτώσαν δλοσχ«ρή χαί Ακραιφνή τήν αλήθειαν, Ιτι γ« μήν ικε'νο μετά χαρά άν«γνωκότ« ίν τφ γράμματι, \αθάπερ μάλαγμα τών προλαβόντων τραυμάτων άκροτ«λ«ύτιον. ώ ή ύμττίρα ύψηλότΤ, Ρ€ΐλ»χρ:νό σύμφωνον ταΓ χάνο- νιχαί; 'ιιατάξεσιν άποχαταστήσαι τήν τών ίκκλησιών συν«ννόησιν". γράφιιν χαί πάλιν προεθυμήθημεν διά τή; πκρούση πατριαρχική χαί ίκκλησ.αστική ήμών επιστολή ούκ «ί έντροπήν τών ίν Χρχτφ Αγαπητών τιχνίων, άλλα πρδ τήν ίν ίπ-.γνώσιι πνίυματ-.χήν αύτών οικοδομήν κα: κατάρτησιν, ο-.δαχθησομένων ύπδ μητρδ Ανι ικάκου χαί φιλοστόργου πού μίν ινιστ: τδ ορθόν »α! δίκαιον, ίν δί τίσιν ού μ»τρίω σφάλλιτα; τά αύτόθιν ίργα καί γράμματα.

"Οτι μίν γάρ, ήγιμών «ύσεβέστατ» (ίπαιδή π«ρ ίντιύθέν ήρξασθεή 4 πρωτοφανή ίν τξ, (κκλησ.αστική ιστορία τρόπο τή ίπιτοπίου κυβερνήσ«ω πρδ τδν ύπίντή ίκκλησία; άποσταλίντα ούχ «ι; αύτδν κυρίω καί Αληθώ , 'άλλ' «ί τού άποστείλαντα άναφέριται, σαφίστατόν ίστι πίσι το' τά πρόσωπα γινώσκουσ. χα! τά πράγματα. Ή μίν γάρ Αγία τού Χριστού ίκ- κλησία ούκ ίν παρίργφ, άλλ' ίμβριθώ ύπίρ τή θρήσκευτική; ασφαλεία τή αύτόθι Ορθοδόξου ποιμ- νη μιριμνώσα, τδ δί σπουδαίον άναλογισαμίνη τηλι- χούτου πράγματο χα! τδ ήγεμονικδν ύφο τιμήσαι παντί τρδπφ περί πολλού ποιουμίνη, ίνδρα κληριχδν άπίστειλεν ύψήλήν μίν θίσιν χατίχοντα» ίχ δί παί- δων αύτή δ«δοχιμασμίνον, κ|ίί διά τούτο μαρτυρη- ίΗντα προσφορώτατον ύποθίσκι, ούδίν ίχούσφ) χοινδν πρδ πολιτικό δημοχοπία , άλλά τά πάντα πν«υ- ματικά. Τδ δ' ίπιστβλίν ήμίν ήγίμονιχδν γράμμα αύτά πόΰ τά τού Αμιτίρου ύπουργού ίπαναλαμβάνόν Ρήματα, τού ίν«αρ<ί(αν δήθ«ν ίν«»ρακότο ίν τοέ γράμμασι τή ίχχλησ'α , διαρρήδην χαί μχτά «ίλικρι- νοΰ; δμολσγία ipavtpot, δτι τδ τήν ύματίραν υψηλό- τητα σφόδρα ίκπλήξαν xai θλίψαν ούχ ήν άλλο τι ή αύτή ή παρ' ήμών ίκχληαιαστιχή Αποστολή, διά τούτο χαραχτηρισθίΤσα ώ ,,σχληρά δοκιμιεσία xai ώ σο- βαρόν κίνημα χατά τή χώρα άπαραδχιγμάτιστον ίν τοί χρονιχοί τού τόπου.|' 'Ενт«ύθ*ν άρα χαί ή άνταπόδοσι . Ήμαί δί ούδί ποίμν τινά λίγ«ι τδ ύμίτ«ρον πιρίνουν ύφο πρόιΉσιν Αγαθήν δλω συν- ήχαμ«ν. Ού γάρ πρδ τού τά ικ«Ι παρανομηθήνβι, άλλά τού πρδ πολλού ήδη ικδεδομίνου; Αντικανονι- κού νόμου ίχχλησιαστιχώ Αναστ«Ιλα< ήνβγχάσθη- μ«ν. "Οτε το^υν ταύθ' ούτω ίχ«ι, ιπκδή ίχχλησΐα καταφρόνησί ούτ« τού καταφρονούντα όνίνησιν, ούτ« τόν Αλάθητον διαλάθοι iv, σοφόν τοί Μώβά· φρονηται φάρμακου ικίίνα τά τού σοφού· ,Μή Ισθι φρόνιμο *nefά* σεαιηφ- φοβοΟ δί τδν θεόν, δτι ψυχή εύλογημίνη πάθα άχλή" · καί γΑρ ύπερθεν τή ικ- χλησία ιΗδ καθίζεται.

'- 'Αλλά ή Ιμμασο αύτη προσβολή, ήγίμών ίν Χριστφ π«ρισπούδα<φ«, δση κα! ota, ούδέ «ί σύγ- κρισιν ίρχιται πρδ Αλλην, αύτή Αμέσω χαθαπτο- μίνην τή μεγάλη συνόδου καί ή αύτή ιξ«νήνοχ«ν ίν Αγίφ πνχύματι χανρνίχή διαγνώμη; χατ* ίκκλη- σιαστιχών παραβάσ«ων. ><Γδ' γούν ύμέτίρον ίύφξ;, ύχίρβολή πάντω φιλολάου μερίμνη , διαμα'ρτύριται ή μήν πολ«μήσ«ιν τ« χαί άποκρούσ«σ!>αι παντί σθινίΐν χί)ί μΑσιν δπλοι τήν συνοοιχήν διαγνώμην, „ώ χαθαπτομίνην (φησί) τώ,ν Αρχαίων δικαιωμάτων τή Ανιξαρτήτρυ ίχχλησία τή Δαχία **. Καίτο: γ« Απο- ρον Αληθώ πώ ποτ« ύπαρχο ήγ«μών, τή πατρώφ σ«μνυνόμ«νο <ύσ«β«ίφ χαί ,τέχνον γνήσιον, ταπεινόν, πειθήνιον, ύποχλινί , «ύλαβί 4 χαί τ' Αλλα τή χρη- στολογία βήματα ιαυτδν πανδή|ιω Ανακηρύττων, «Ιτα χαταπολεμήσιιν μίν Απειλεί χαί Ιργφ ήδη σχώπ- τειν .χαί Ανασχευάζειν ίπιχιιρεί δρον συνοδικόν, ούδίν δ Τ. μή Αρυσάμ«νον ίχ τού δογματικού καί τού κανο- νικού θησαυρού τή τού Χριστού καθολική ίκκλη- σΐα;, κύρο; δί Ατομικόν καί λαϊκόν ύπεράνω τίθησιν αύθεντία Αποστόλων καί συνόδων χαί πατίρων κα! τού διά πάντων τούτων φθίγζαμίνου παναγίου πνεύ- ματο ! ΕΪ γΑρ τούτ' ίστιν ή „«ύλάβε:α χα! ταπείνω- σι χαί ό βαθύτατο σεβασμό ", τδ Αθετείν τά θεμε- λιώδει βήτρα τή θεοσυντάκτου ίχχλησία , πώ ούν ίλεγεν ό κύριο - ηΟύ πά ό λέγων μοι- Κύριε, κύριε, είσελεύσεται ει τήν βασιλείαν τών ούρανών, Αλλ' δ ποιών τδ θίλημα τού πατρό μου τού ίν ούρανοί ;** Τδ δί χα! εί Απολογίαν προβήναι ύπίρ τή ίκκλη- σιαστική ταύτη (είρήσΙΗο γάρ ώ ίχει τδ πράγμα) Ανταρσία , ρτά υψηλά" προβαλ^όμενον ^παραδείγματα τών τή Κωνσταντινουπόλεω αύτοκρατόρων κα! τήν δυνάμει βουλευτικού ψηφίσμάτο;, κεκυρωμίνου κα! ύπογραφή μητροπολίτου, πολιτικήν όμού κα: θρησκευ- τικήν πληρεξουσιότητα", τούτο ίρ' ούκ απολείπεται πόρρω τή ιστορική κα! τή δογματική Αλήθεια ; Ούχ δτι ή νύν παρίστριο χυριδτη καί δύναμι μα- κράν άφίστηκε τή ισχύο καί λαμπρότητο καί τών ύπίρ τή εύσεβεία ήρωϊκών καμάτων ικείνων τών παναοιδίμων καί ισαποστόλων βασιλίων, ούτε μήν δτι τοί μίν ιαχυροί δυνάστα.- ιφείται νηποινε: κυ- βερνάν τά τή ικκλησία , ώ βούλονται, ούχί δέ κα! τοί ύποδεεστέροι , ώ; γούν τδ ύμίτερον ύφο σχειλιά- ζον ίπιμίμ,φεται. Τδ μίν γάρ όρθδν ορθόν ίστιν Απανταχού ίν μ-.κροί καθάπερ ίν μεγάλοι;, τή δ' ίκκλησία ούδίν διαφέρει μεγαλείου μείζον ή ίλαττον, «ΐμή δήτα δσον παρά κραταιού μονάρχου ΐσχυροτίραν, ώ «ικδ , καί τήν- προστασίαν άπεκδίχεται. Άλλ' οί μακαρία; λήξεω φιλόχριστοι αύτοκράτορε , τδ μεγάλα ποιήσαι τά τή έκχλησία μακαριστότερον ήγούμενο: τή βασ.λιχή πορφύρα , ούτε τού έπισχόπου συν- ήγον «ί σύνοδον είμή χατ' αΐτησιν χαί Ανάγκην ίχ- κλησιαστικήνλ καθυπουργούντ, αύτοί «ύλαβώ τά σωματικά, ούτά νομοθ«τ«ίν δλω ήθελον, έάν μή πρδ τδ πολιτικώ χυρώσαι τά τή ίχχλησία κα: αύτο- κρατορικώ τφ ύπηκόφ συστήσασθαι ή πρδ τδ χαθ- αγιάσαι τά τή πολιτχία ίχχλησιαστιχώ , ιφ' ψ μηδε- μία βήτρα πολιτική μηδεμιφ τών Αποστολικών καί συνοδικών Αντιμάχοιτο. Ει δ' Αρα τι τήν γνώμην άλαζονικώτερο ή τού όρθού σφαλ«ί ή ικτόπφ ύπαχ- θεί φιλοτιμίφ καί χάριτι νομοθ«τήσ«ιί τι Απαρέσκον τή ικκλησίφ, ούκ «ί μακράν ή αύτδ ή δ διάδοχο ή καί αύτή ή ικκλησία συνοδικώ κατήργ«ι τό Αντι- κανονικόν. Διό καί ίν άπάση πάντων τών αιώνων τή καθολική ίκκλησίφ χακράτηκ* καί διαχρατήσιι ώ Θ«ο0 βουλή ικείνα τά θέσφατα, ών ίν τή διαγνώμη ίμνήοθημεν. περί τού Απόρου παντό τοί συνοδικοί κανόσιν άντιμαχομένου νομοθετήματο . Κεΰ Αλλω ,

ήγφών ποθεινότατε, ούχ ούτω εύπρεπέ .χαι δσιον Αχεφάλου τή 'Ρουμουνιχή έχχλησία , Αμφόττρα τφ>

τδη,ηλούν τά έπί τδ χΑρον έξαιρέσει . Καθόλου γάρ Ανοχή μέν χαί έξαίρση ώ τή Ανάγκη Απόρροιαι νόμον ού κοιαύσι· ψεχτά δέ χαί Αζηλα φύσει παί 4μφ Άέ χαχόζηλα κανταχού χαί πάντοτε· ό δέ. τού θεού Απόστολο χα! τών ουρανίων μυστηοίων Αχονόμο ούχ άν γένοιτο ήγεμονιχό διάχονο ή ύπουργοπρόβλητο ύπάλληλο . Ούή» γάρ τήν Αρχήν Αληθεύει,ώ τδ Αναί τιναΑρχοντα πολιτιχόν, τούτ' Απόλυτον αύτφ παρέχειτήν Αδειαν τού Αγειν καί φέρειν χατά τδ δοχούν αύτφ χα! τοί αύτού χοσμιχοί ύπηρέται τήν τού θ«ού έχχλησίαν, ή δ.τε νόμο χαί δ νομοθέτη , ό άρχιιέχτων χαί κυβερνήτη Ασί θεία παί αιώνια. "Ενθα δέ ούτ« βουλή ούτι γιρουσία ούτ« ύπουργπίον ούθ' ό πί λαό (ήκιστα οί πολίΐάι καθ' Ιχάστον) χέχτηνται τούτο τδ, άποστολιχδν χαίσυνοδικόν δικαίωμα, άτ« ούδ«νδ αύτοί δόντο , πώ άν οί .τοιούτοι έτέρήι έπιβραβ«ύσ«ιαν, ά ούχ έχουσιν; 'Οράτω τοίνυν ή ϋμ«τέρα νουνέχιια, μήποτ»

B

ήρ«ύουσα μέν αύτή μ*τά τών πολιτικών οιάκων παι τήν χλιίδα τού θυσιαστηρίου μαχρυνθή τού άσφαλού όρμου τή όρθοδοξία χαί γένηται ή δοχούσα «ύπλοια τοί χυβιρνωμένοι χαί τφ χυβ*ρνήτη (άπαγ«) ψυχικόν ναυάγιον πιρισαλπίζουσα 8' Αναφανδόν, δτι χαί ύπογραφή Αρχκρέω διπλήν τφ ήγιμόνι έξουσίαν έδωρήσατο, αύτή τή ώρ? τή ύπογραφή γυμνώση τδν («ράρχην τούτον τού τ« ορθού φρονήματο χαί τού Αρχιιρατιχού βαθμού. Καί γάρ πολύ, μάλλον δέ τδ πάν, διάφέρ«ι τή τού. Χριστού έχχλησίφ δογματιχώ τδ λέγιιν θ*όπν«υστον πάντα τινά χαί πάσαν λαϊκήν συνέλιυσιν ή μόνην τήν έξ Αποστολών χαί τών τούτοι διαδϊξαμένων θιόλιχτον σύνοδον, σύν οί μένων δ Χριστό Α τδν αιώνα διδάσχα πάσαν τήν Αλήθ«ιαν, καθώ αύτδ έπηγγιίλατο, χαί ών τήν αύθ«ντίαν χαί διδαχήν ίσα χαί τφ λόγφ τού θιού τ«τίμηχιν ίπιιπών' ,,Ό άχούων ύμών έμού Αχού«ι, χαί δ Αθετών ύμά έμέ Αθετεί· δ δέ έμέ Αθετών Αθετεί τδν άποστιίλαντά μ*."

C

Τοιγαριύν, ώ ήγιμών χριστιανιχώτατ», δπου ταύτ' άληθή, Αληθέ δέ χαί δ λέγιι δ μέγα χαί λαμπρό τήν «ύσέβ«ιαν Φώτιο , τοί μεγάλοι πατράσιστοιχών Βασιλιίφ χαί Γρηγορίφ, ,,χρήναί χανόνα έχχλησιαστιχού έχείνου λίγιιν τ« χαί χρίνιιν, οδ ού' μόνο καθ' έαυτόν τι , άλλά πλιίου άγιοι πατέρι «ί ταύτδ συν«λθόντ« χοινή γνώμη χάί μ«μ«ριμνημένη βασάνφ δι«τάξαντο", ίστω τδ ύμΐτιρον πιρίφρον ύφο βτι, ά ύμεί ΑκοκαλΑτ» χαί ζηλούτε χληριχαλαΐχά χαί μιχτά συνόδου , ταύτα ή χαθολιχή Ορθόδοξο έχχλησία ού συνόδου έχχλησιαστιχά ήγΛται χαί όνομάζιι, άλλά χοινά χαί συνήθει συν*λ«ύσ«ι ή συμβούλια, ών τδ κύρο ού θειον χαί αιώνιον ούδαμώ , άλλά παροδικόν, έπιτόπιον, Ανθρώπινον, ούδέποτ« ώ βρο συνοδικό τιμηθέν ή τιμηθησόμενον. Ούτω δέ παραλαβόντε χαί ούτω μ«ιά πάντων τών Αγίων πατέρων ήμών χαί μιτά Κυπριανού αύτού πρ*σβ«ύοντ« έπί τ« Αοφαλ.ίφ χαί σωτηρίφ τή όρθοδόξου ποίμνη χαί πίστιω , γνώμα χαί φράσει τά άγαν προβιβαζούσα τό λαϊκόν έν τοί έχχλησιαστιχοί ή τά θ«οπαράδοτα φώτα πατριαρχική τίνο χαί συνοδική έχχλησία χατώτερα πο^υμένα τών κοσμικών, τοιαύτα γνώμα ώ τή όρθοτόμου διδαχή Απεσχοινισμένα συνοδιχώ Αποβάλλομιν. Τοιγαρούν έδραία στήσεται χα! Αμετάστατο Α τδν πάντα χρόνον ώ φωνή τή έχχλησία ή πεμφθείσα παρ' ήμών συνοδική διαγνώμη, έφ' δσον τήν μέν έκχλησίαν τού Χριστού *αί* εύαγγελιπα! χαί χανονιπα! Αλήθειαι χυβερνήσουσι· τούτων 8έ τών Αληθειών έρμηνευταί παί ταμίαι ούχ Αλλοι έσονται καρά τφ σεπτά συνόδου χαί τού θεορρήμανα πατέρα . "Ενθεν τοι έχΑσε π«φαπ4μχοντε περί τών Αλλων, δύο τινά ένταύθα προσθήσομεν περί τε τού καθ' ύμά νεωτέρου γαμιχού νόμου, τέ«« ήμίν Αγνοηθέντο χμί περί ού νύν πρώτον ή ύμετέρα ύψηλότη διδάσκει αύτο-

έπάναγχ« .

* Περί τούτου γούν τού ήγεμονιχού διδάγματο , Α 8 τδ πολύ χαί περιπαθέστερσν τού ύμετέρου γράμματο δεδαπάνητα ή μετριότη ήμών σύν τή περί ήμά έχτάχιω συνεληλυθυίφ (έν 8' συνεδριάσει) Αγίφ χαί μεγάλη σύνβδφ, ού μιχρδν ξεναθέντι διά τδ. παράδοξον, δμω <ν ήρεμαίφ ψυχή κα! μετά πατριχού λογισμού πάνυ βραχέα τφ τοσούτφ μήπει τών ύμετέρων λόγων ΑνταπαδοΟναι έργα χαί πράγματα Ιγνωμεν, δσα ίχανά χα! κρόχιιρα. Κα! γάρ ένθα πάύτεΑ .. μέν ο! τή καθ' ήμά τού Χριστού μεγάλη έχχλη-7 σία ΑρχαΙόί τε χαί νεώτεροι κώδικε (Τνα παραθΑψωμεν τά χατά τήν χειροτονίά^ ένόρχου &αβ«* βαιώσει τών μητροπολιτών περί τή κανονική αυτών ύποταγή) τοσαύτα Κίριέχουσιν έπίσημα Ιγγραφα, πατριαρχικά παί συνοδικά, ήγιμο^.χά χαί καρά τών ιιρωτάτων τή , Μολδοβλαχία μητροπολιτών έγγραφα παντοίων πράξιων έχχλησιαστιχών, αιτήσ«ων χαί τύπων τών έπί χ«ιροτονίφ ή μεταθέσει πατριαρχικών έχδόσ«ων, έλέγχων χαί νουθεσιών, έπιτιμήσ««ν χαί χαθαιρέσιων, πιρ! ψήφου χαί χιιροτονία έν τφ πατριαρχιχφ ναφ ή έν Δαχίφ, πιρ! συν«δριάσ»«ν χαί πράξιων, α! συμπαρόντ« συνυπέγραφον χαί οί αύτόθιν ίέρώτατοι μητροπολίται, ώ τή τού Αχουμενιχού θρόνου ιιραρχιχή συνόδου χανονιχώτατα μέλη, έτι μήν π«ρί τού έπ' έχχλησία κανονικού μνημοσύνου τού πατριαρχικού Ονόματο ύπδ τών μητροπολιτών, πεβί'συνοιχ*σί·ν χαί διαζυγίων χαί διαθηκών, χαί καθόλου έγγραφα τοιαΟτα, δι' ών χαί ή τών Αλλων μητροπόλ«ων τού αύτού θρόνου φανιροΟται έξάρτησι , ώστε πάντα «ί ταύτδ συλλ«γέντα κώδικα δλον εύμεγέθη δύναιτ' άν Απαρτίσαι, τά δέ σουλτανιχά ύψηλά β«ράτια τού Αρχαίου σφζοντα κανονικού χαί διοιχητιχού τύπου τή έχχλησία ουμπερ:λαμράνουσιν' έν ταί τού Αγιωτάτου τούτου θρόνου έπαρχίαι χα! τά Μολδο,ιλαχιχά · ένθα, λέγομεν, αύτά μέν φθέγγ«ται τά γ«γονότα 4ν πολλοί αίώσι χα! σύν αύτοί οί π*ρ! τούτου χΑμ«νοι !«ροί κανόνε , ούχ αύθαιρέτω , άλλ.' Αντιπαραβλήδην χαί χατά τήν έχχλησιαστιχήν παράδοσιν έρμην«υόμ«νοι, χαί προσεπιτούτοι ή τού κράτου τούτου άπδ παλαιού χαί μιτά τήν άλωσιν πολιτική ένότη , ούτο δέ ό έν τοί πρ«σβυτάτοι χα! Αποστολιχοί θρόνοι λαμπρότερο , τδ φώ τή πίστιω Αμέσω ή έμμέσω ταί παρά τδν "ίστρον χώραι μ«ταδ«δωχώ , ύπδ οικουμενικών συνόδων τήν έπ' αύτών χανονιχήν δικαιοδοσίαν χ*χλήρωται- ού μήν δέ Αλλά χαί ή λιγομένη κανονική έξάρτησι , πν«υματικώ έχτρέφουσα χαί σφζονσα τά χατά τόπον έχχλησία , ούδέ έν ήμίν Αποφέραι ύλιχδν χιρδάριον, δτι μή φόβου χαί μέριμναν' δπου πάντα ταΰτ' Αληθή καί βέβαια, ένταύθα τί ή χρ«ία οδτω πολλών χαί θ«ρμών λόγων, ώστ« παρ' όλίγον Αναλώσαι χαί δν φατ« όφ«ιλόμ«νον βαθύτατον χαί υίΙΧδν σιβασμδν τή πνευματική παί σωστική μητρί τών όρθοδόξων; "Οτι δέ δ τών έχχλησιών τούτων σύνδ«σμο ούχ ήν Απλώ ό τή δογματική «νότητο χαί δ τή εύλογία κβτά τΐΐ* *** *ί- συ'· **»ύθεν δήλον. Ή μίν γάρ «ύλογία κοινή καί συνήθη πάσαι ταί ύπ' ουρανόν όμοδόξοι τού Χριστού έπχλησίαι γνωρίζεται διά τδ «ί Αλλήλα Αποστολιχδν χαί χριστοδίδαχτον *αί^αί,* 8ιά τήν ίν τοί χανονιχοί «φεσβείοι *χαί* γέρασι φιλάδιλφιν ίσηγορίαν Χαί τήν Αλλην ίεραρχιχήν κοσμιότητα. Αί 84 τοι τών κωδίκων κρά- ξ«ι ού τή ευλογία μόνη ένεκα, Αλλά χαί μάλιστα διά τών έργων τάττουσι τά Ααχιχά έχχλησία ίν τφ χορφ έχΑνων τών θ«οσώστων παροικιών, ί *d* τε θεοφόρο: πατέρε χαί ή τών Αοιδίμων βασιλέων προνοητιχή χαί θεοφώτιστο *φιλοτιμία Μ* τδ πολιτιχώ μβγαλυνθήναι(βασιλΑφ « χαί συγκλήτη» τ.μηθήναι τήν Κωνσταντίνου, τφ ταύτη έπισχόπφ φέρ|ντ« παφαχατέθεντο, ούχ «ίχή οδδ' έπί φανταaίφ ή κλιον«ξ(?, άλλ' ίνα, * Αφ' ίστία χαί σκοπιά Κνrv-

«β

ματικοὐφόκδ καὶ χΜ^ενιχὴ Ισχὑο ÀMvpuyjpS-/ σοω al ὑπδ ταὑτην,τὴν μεγάλην ἐχχλησίαν. συντοταγμέ?(μι δίκην Αστέρων ἐλάττοιω ἐχχλῃώίαι, ἐβώτ τορυίώ ' liai ἐξωτερικῶ προστατευόμεναι καΓφφβου-, 'χούμεναι, ἀσφαλὼ συνειΛεβ^ι καίσυμμεγαλὑνωνται. ,Ποίο γάρ Αλλο . τὑπο (φησὶν 4,4* τοί μακαριά . κροκατόχοι ἡμβν Κωνστάντιο Α', οὑ τδ ixt οοφΑμ κλέο πολὑ) κβέρ Αλλ^ τὑπο (εραρχική Αλληλουχία δὑναται Μτηρῆσαι τὑν βυδμδν-τὴ εὐαγγελικὴ ἑνώσεω καὶ τοὑ μὲν χατηρησμένου συγιφατείν, τοὑ δὲ Αιὑριφράκτου ,περιοφζειν, οἱ μὴ ἡ ἐναωὼνιβ ἐκείχὴ τάξι;, ἡν Ιδεντο ol Αγιοι πατέρε ι ἡτι Απ' Ιναντία . τοσούτων χατΑ καιροὺ ἡδιχὼν κινδὐνων χα! πολιτικὼν λκλυβώνων Γσχυσι διμφΛάξαι τὴν ἐπχλησιαστιχὴν *6λοχληρίαν ἀνωτέραν οἱασοὑν ἀλλοτρία ἐπιφορΑ ;“ ' *

Κα! τοι γε, τΑληδέ -είπείν, ἐχείνο πρδ παντὸ ἡμεἰ ἐδαυμάσαμεν, πόδιν ποτέ πιρί ἐχχλησιαστιχὴ; Ανεξαρτησία ὡρμήδη λέγιιν ἡ ὑμετέρα φιλότιμο ; ὑψηλότη;, ἡμὼν οὑχ ἐπὶ τοὑτῳ οὔτε τὴν διαγνώμην ἐκδεβωχότων οὔτε τὴν Αποστολὴν Αποστειλαμένων, Αλλ' ἰπὶ τῳ πατριχῷ προτρίφασδαι διορδοὑν τΑ Αντιχανονιχά. Τοὑδ' βπιρ οὑ μόνον πρδ τΑ ἐξηρτημένα ἐχχλησία «ΙΛισταί το χα! προσοφβίλιται, ΑλλΑ βὴ χαὶ ταὶ χατ' Αμφότερ' αὑτοχεφάλοι , Tνα μὴ τι λώβη Απδ τὴ φερομένη πλάνη λυμαίνηται τδ τὴ πατρῴα εὑσιβεία δεοπόσμητον Αγαλμα. Οὑ γάρ ταὶ μὲν ἐζηρτημέναι οὑχ Ιξεστι' παρανομεἰν, Ιξοστι Μ ταὶ αὑτοχεφάλοι , Αλλ' ἀπαξαπάσαι; χαδάπαξ βλω Απέοιχεν. Ἔπριπι τοίνυν τὴν ὡ.- Αληθὼ εὑσεβοὑσαν χυβέρνησιν, μᾶλλον δὲ αὑτὴν τὴν Ιγχώριον ιεραρχίαν (ουδέ γΑρ δὑναται ψῆφο πολιτικὴ ι!σω τὼν συνοδικὼν περιβόλων) τοὑτο πρῶτον Αποβιίξασαν, βτι Απαραχάραχτα χαὶ Αλώβητα σφζει πάντα μέχρι κεραία τΑ τὴ πίστεω κειμήλια, τΑ δογματικά χαὶ τά κανονικά, εἰδ' οὕτω τυχδν Ιχειν τινά λόγον εὑπριπὴ καὶ τοὑ λαλήσα: υπέρ ἀνιξάρτησ.'α καὶ συνοδικὼν, γερὼν καὶ πρεσ,ιείων. "Εω δὲ νόμοι μὶν τίνο τὼν ἡγεμονιὼν Ισονται Αντικανονικοί κα! Ακυροι πάση 'I) βρδοβοξίφ, τὴν β' ἐν τοί μυστηρίοι χάριν τοὑ άγιου πνεὑματο βῆμα βέβηλον ἐπιγοίου βικαστοὑ Αναπληρώσει, ἰεράρχαι δὲ τίνο , τά ὑλικώτερα, ὡ εἰκάσαι, τὴ ἀποστολικὴ αὑτὼν ἐξουσία Αντιχαταλλαττόμενοι, μόνην τὴν ὑπογραφὴν δανείσουσι τοί γράμμασι τίυι ὑπουργὼν, οἱ δὲ ὀξοί ει τό νεωτερίσα; κληρικΜ, οὑτοι χα! οἱ τά ἐπισχοπΑ βψον χαὶ Αβασανίστω προτιμηδήσοντα:{ τοί δὲ τοι ξένοι προσηλυτοδῆραι τοσαὑτη βοδήσιται προστασία χα! παρρησία χα! Αδεια εισόδου χα! ἐξόβου, παρόδου χαὶ προόδου ἐν Δακίφ, βσο προπηλακισμδ καὶ διωγμό τοί ἡμετέροι ἱερεὑσι χαὶ μοναχοί ἐπιβαφιλεὑεται (,οὑβέ γάρ Αδικω ἐχτείνιται δίχτυα πτορωτοί *), χαὶ τολευταίον (Ινα τά Αλλα παρίβωμεν) ἡ τοὑ ἡγεμόνο γνώμη ἴσην αὑδεντίαν πρυτανεὑσει λαΙΧοί το xal δοοὑ Αρχιερεὑσιν ἐν πράγμασιν ἐχκλησιαστιχοί , ὡ μηβὲ βιακρίνεσδαι τοὑ λοιποὑ σὑνοδον ἐχχλησιαστιχὴν τὴ τυχοὑση συνολεὑσεω - Ιω , φαμέν, τοιαὑτα ἐν ὑμὶν συμβαίνει, τὼν δρδοβόξων χαὶ πατρῴων παραδόσεων πόρρω βάλλοντα, σφόβρα σφόβρα δέδιμεν καὶ Αγωνιὼμον, ὡ, ἡγεμὼν δεοφρουρητι, μὴ ἡ εἰ ὑμά Αγαν ἡμὼν αδτη πίστι καὶ ὑπόληψι καὶ 'ἡ Αμελοστέρα ἐπιοχδπησι βίκο ἡμὶν Αστέκτου χα! φοβορΑ ἐν τοί οὑρανοί ὡησαυρίζη. *Uooo, οἱ *tfl τοὑτων μᾶλλον τό ὑμέτορον φιλόδοον ὑφο σπουβαιότορον ποφροντικδ ἐνοδυμοίτο, δτι ' ,βυνατοί βυνατὼ ιτασδήοονται', Αμέλα οὑκ Αν ἐν τῳ παρδντι πορί αὑτοχηρὑκτου χαὶ μάλα ὑπόπτου Ανοξαρτησία πρψ ἡμΑ διολέγοτο, ΑλλΑ πολὑ πρότορον πορί συντριβὴ *α! μοτανοία χάὶ τὴ τὼν ἐκκλησιαστικὼ πλημμοληδέντων ταχινὴ βιορδὼσοω . Ταὑτα πιρί τοὑτου.

Πβρ! βέ τοὑ γαμικοὑ νομοδιτήματο , d Αληδὼ νόμο ιίδικδ χδιζδ καὶ πρὼῖζο τδ ἐν Χριστῳ καὶ ἰν τὴ ἐχχλήφίφ αὑτοὑ μὑγα τοὑ γΑμου μυστήριον «(φιλάν πορiέστὴ* 'διχαστικὸν ἡ Αστυχδν συμβόλαιον, μήτο (ηρά τολίτή χαί ἐκκληααστιχή Αρχή μνημονοὑσοι , μήτο τῳ δοοχαγὴ τὴ δρησχοὑτιφὴ ζωὴ καὶ συνοιδήσοαι Αρια ἰν ταί συζυγίαι χαὶ τοί ἐξ αὑτὼν χαρποί ὀροδοτῆσα;, μήτο μὴν τὴν ἐχ πατέρων δοοσόφω χαὶ παγηάλω παραδοδιγμένην τριττὴν βαθμολογίαν τηρῆσα Απαραχάραχτσν, ΑλλΑ τά πάντα οἱ τά ἡδιχὼ Ανοιμένον νομοθοτήσα * οἱ ταὑτ* ἀληδὴ, πὼ Αρα δοκοί τὴ ὑμοτέρῳ νουνιχοί ὑφηλότητι; Δώμον Αδοιαν παντί πολιτάρχη χδλοβοὑν μὲν τά- τὴ ἐκκλησία μυστήρια, τΑ tt πὑλα ἰναποταννὑναι τὴ δρησκιυτιχὴ; ὀλιγνρία χαὶ τὴ ἐντοὑδον κοινωνικὴ σηποβόνο χαὶ. λιαλὑσοω ; Πρδ γΑρ τδ φαυλότορον ὁ υἱδ τὴ γὴ 'Αοί καταφίριται. Ὅπου δὲ πάσα ἡ ὀρθοβοξία τδν ΑΗμιτον χαὶ Ανουλόγητον γάμον Ακολασίαν ὀνομάζοι χα) λσγίζοται, πὼ οὑν οὑσοβῆσοι τοί " Αληδίιαι ἡ τΑναντία προσβοὑουσα καὶ ὑφι^γουμένη πολιτοία; Ἡ ποιον Ιξουαιν οἱ πολίται γνώρισμα νομίμου Αὑμβιώσιιο κα: νομίμων παίδων χα! νομίμων κληρονόμων κα! δρησκιυτικὴ Ανατροφὴ κα! τὴ λοιπὴ ιὑημιρία χαὶ τιλιιώσιω ; Ἀληδ«ὑ«: Αρα ὁ ἐν μαχαρίφ τὴ λήξιι προχάτοχο ἡμὼν Γρηγόριο δ Ε' λέγων- »Ὅσα μὲν χατά τοὑ; δτίου δοσμοὑ χα! τοὑ; ἱ«ροὑ χαὶ Αποστολικοὑ χαὶ συνοδ χοὑ κανόνα τυγχάν ι διακυβιρνώμινα, 'πολλὴν Ιχουσι τὴν χάριν παρά δασὑ καὶ τδ κλέο μέγιστον ! δσα δὲ τοὑναντίον παραβαίναι, τὼν δρων ἐκτρέπόμανα, ἐν τοὑτοι προφανὴ ἡ Ακοσμία, κατάδηλο ἡ φδορά, καὶ ἐπὶ πάσιν ἡ τὼν ψυχὼν Απώλιια.* Εἰκότω - τά γάρ Ανθρώπινα πνιὑματα καδ' αὑτά οὑκ Αν γένοιτο οδτι συνιτὼτιρα οὑτι φιλανδρωπότιρα τοὑ Αγίου πν«ὑματο .

Ἀλλά γάρ, ὡ ἡγομὼν Αγαπητέ ἡμὶν κα! φ:λόχριστο, βπω μὴ τῇ ὑμοτέρῳ ιὑμαδιίφ καὶ χρηστότητι πλ«!ων τὼν Ικανὼν Ακριβολογὼμιδα,. βραχυτάτῳ ἐν κοφαλα-'φ πάσαν ταὑτην τὴν .πρδ τδ ὑμίτιρον διόφρον ὑψ'. πατριαρχικὴν, κα! ἰκκλι,σ:αστικὴν ἡμὼν ἐπιστολὴν συγκ«φαλαιοὑμ«νοι λέγοιον. Ἐκ πατρικὴ .' μὲν στοργὴ κα: πρινοία: τά τ: πρὼτα κα! τοὑτο δαὑτιρον πιρί τὼν αὑτὼν ζυνοδικὴ διαγνώσιι γράφιιν προὴγμιδα, Ινα μὴ Αγνοια ἡ λήδη τοὑ καδήκοντο τοὑ; τὼν Ἡγ«μονιὼν ἀκρέμονα; πορια/οὑσα τὴ μὲν πατρῴα «ὑσιβἱία; λιληδότω κα! κατά μικρὸν Απαλλοτρ ὡση, ἑτοίμαν 8' ἐρμαιον φέρουσα παραβφ τοί ἐπιβουλιυουσιν. Ἐχἱινο δὲ πρδ πάντων προτριπόμιδα κα! βουλόμιδα καὶ παρακαλοὑμιν εἰβέναι τὴν ὑμοτέραν υἱ'ικὴν δεοσίβοιαν, ὁτι πολιτοία μὲν πάσα, ἡ τό πάτριον ὀρδόδοξον δρήσκουμα ὅπω δήποτι στενοχωροὑσα ἡ προσβάλλουσα, αὑτοκτόνο οὑσα τοί ἐργοι ἐλέγχοται, καὶ κηλ!5' ἀνέκπλυτον Αποφιρομένη οὑίέ ,τδ αιώνιον φουξοίται χατάκριμα τοὑ τῳ ἰβίφ αἵματ: τὴν ἑαυτοὑ ἐκχλησ'αν ἐξαγοράσαντο . Μόνη δὲ δὑρα οἱ τὴν αὑλὴν τὼν χριστολέκγων προβάτων «ισάγουσά ἐστιν ἡ διά τὼν πανσέπτων συνόδων, δι' ὼν ἐφδέγ- (ξατο τδ πνιὑμα τδ Αγιον διΑαηνιὑσαν τὴ; γραφὴ τά Απόρρητα χαὶ ὼν χωρί οὑχ Αν γένοιτο οὑβιμία ἐν Χριστῳ δμοφροαὑνη χαὶ σὑμπνοια καὶ χαδολικὴ ἑνότη . Αιδ δὴ Απδ τὴ ὑμιτέρα συνετὴ ' χαὶ φιλομήτορο υἱότι,το ἡρτηται, υιὲ ἡμὶν Αγαπητέ, ἡγιμονοὑων διοὑ χάριτι, ταὑτην προδὑμω καὶ πιιδηνίω ἀναζητῆσαι τὴν πὑλην τοὑ οὑρανοὑ καὶ διά ταὑτη ΑναδραβΚ Αγαλλομένῳ ποδ! ἐπ! τά μητρικὸ καὶ χριστοφόρου Αγχάλα τὴ ἐν τὴ ἐνδόξῳ πίστοι τὼν πατέρων γαλουχησάση ὑμά ἐχχλησία χαὶ πανδήμω Αποδοίξαι (ὡσπορούν «ὑσιβοφρόνω ὑπισχνοίσδο) ἰν πάση οὑκαιρίφ Ιργα καὶ αἰσδήματα ὑπολήψοω καὶ σιβασμοὑ οὑγνώμονο υιοὑ τὴ δοοτιμὴ'Αρ καὶ κοινὴ μητρὶ τὼν ὀρδοδόξων διά τοὑ τηροίν τὴν τοὑ πνούματο ἐνότητα ἐν τῳ πνουματικῳ καὶ τῳ κανονικῳ συνδέσμῳ' τὴ ιἰρήνη , Ιν σὼμα καὶ ἰν πνεὑμα, καδὼ ἐκλήδητε ἐν μιφ ἐλπίδι τὴ χλησεω ἡμὼν. Οὑτω γάρ κα! ἡ δεδοξασμένη μήτηρ

τή ὀρθοδοξία ', ἰν χυρίφ ἐκαγαλλομένη ixt τ^ τών Α τέκνων προκοπή, περικτύξεται δμώ μετά στοργή Ιχθύμου, ἐπαινέσεταί τε καί £ΐμήσει καί τοί κροσηχοόσαι; εὐλογίαι χαταστέφει χαί τφ Αφθάρτφ τών αἰώνων βάσιλεί αἴνον Αναπέμψει χαριστήριον, Χριστφ τφ θεφ, οὐ ἡ χάρι »al ti Ιλεο; σὺν τή παρ' ἡμών πατριαρχική τε καί συνοδική εὐχή χα! εὐλογίφ περιέποι ισαε! τήν ὑμετίραν ὑψηλότητα, Χαί πάνάα τόν χριστώνυμο.' Δαχιχόν λαόν, πάσι χαριζομένη τά σωτήρια.

Ἐν Κωνστανηνουπόλει, ,αωξε',' όχτωβ^ου .λήγοντΟί(Τπινεμήσε^ η',

Τήi λίαν πιρισπουδάστου ἡμίν εὐσεβεστάτη αὐτή * ὑψηλότητο διάπυρο ἰν Χριστφ. εὐχέτη; χαί δλω πρόθυμο ..

f ο Κφνσταντινουπόλεω; Δωφρόνιο;.

CYRILLU8 HIEROSOLYMITANUS 8C PHRONIO CON8TANTINOPOLITANO
1861^ ου, çuàti 36.

Παναγιώτα,τε *«! σιβασμιώτατε οικουμενικέ πατριάρχα Κωνσταντινουπόλεω , ἰν Χριστφ τφ θεφ λίαν Αγαπητέ χαί περιπόθητε' Αδελφέ χαίαυλλιΡτουργέ τή; ἡμών μετριότητο , xùptt xùpia S-ωφρόνιε, τήν, λίαν ιἐεριςπούβ,αστον ημίν σεβασμιωτάτην αὐτή; παναγιότητα Αδελφικώ ἰν χυρΓφ ηεριπτυσσόμενοι, ἰν άγίφ φιλήματι κατασχαζόμεθα χαί ὑπερήδιστα προσαγορεύομιν.

Πάνυ ποθεινώ ἐδεξάμεθα τήν ἀπό α' too παρελθόντο ιουλίου\ χεχρονολογημίνην πρδ ἡμ*; περισπούδαστον ἡμίν Αδελφικήν ἐπιστολήν τή; ὑμετέρα σεβασμιωτάτη; παναγιότητο μετά τών ἐπισυνημμένων αὐτή σπουδαίων Αντιγράφων τή ιχτεθείση; βιαγνώμη ὑπδ τή ἰν βασιλευούση ἐχάάχτω συγκρρτηθείση ἱερά συνόδου πρδ χανονιχήν ἐξέλεγξιν τών τριών ἐχείνων Αντιχάνονιχών νομοσχεδίων τή εὐσεβού 'Ρουμουνιχή ἡγεμονιχή χυβερνήσεω . Καί ἰπί μέν τή Αγαθή *ὑΰ/ηι* τή εὐχταιοτάτη ἡμίν αὐτή δγιεία ὑπιρβαλλόντω λίαν ἐχάρημεν, δόξαν Αναπέμψαντε τφ ὑψίστφ -, δπφ δμω βαρέω Αγαν. χαί χαλεπώ ἠνέγχαμεν, Ασπερ ἡ ἡγεμονιχή κυβέρνησι λάβρφ ποδί πειρΑται διά τών τριών παρατόλμων ἐχείνων νομοσχ«δίων »ἰσαγαγ«Ιν ὑπούλω χα! *Ιπ* όλίθρφ τή ἰν Ρουμουνίφ πατροπαραδότου. εὐσεβιία Αντιχανονιχά χαί δλω πρό τό πνεύμα τή καθόλου τοΟ Χρίστο^ ἐχχλησία; Αντιβαινοΰσα; Αντιχριστιανιχά καινοτομία , οὐχ Ιχομεν εἰπείν, Αγαπητέ ἰν Χριστφ- Αδελφέ. Αμέλει τοι τήν σπουδαιότητα τών προχειμένων νομοσχεδίων σοβαρώ; πάνυ ΑντιξιτΑαασα χαί τήν ἐχ τούτων γενησομένην μεγιστην ψυχιχήν βλάβην τφ χατά' τά Ηγεμονία τελούντι ὀρθοδόξφ χριστεπωνύμφ πληρώματι συνειδυΐα εὔχαίρω πάνυ χαί ἡ Αγία τού Χριστού μεγάλη ἐχχλησία, πάν β* Απευχταίον (β μή γίνοιτο!) προλαμβάνουσα, συνεχαλέσατο Ιχταχτον ἱεράν σύνοδον ἰχ τών ἰν τή βασιλευούση παρεπιδημούνταν Αγιωτάτων πατριαρχών, ἱερωτάτων μητροπολιτών χαί ὁσιωτάτων διδασκάλων, δπω ἰν πνεύματι Αγάπη καί πρφότητο Αναθεωρήσασα τά Ιν λόγφ τρία νομοσχέδια ἰχδώσηται χανονιχώ τε χαί σννοδιχώ διαγνώμην περί τούτων, Ινα μήποτε λεληθότω πω παρεισφρήσρ παρά τοί ὀρθοδόξοι Αδελφοί; ἡμών 'Ρουμούνοι τοιαύτη τι . Αντικανονική καινοτομία, D πολλά τά ἐκαχόλουθα δυσάρεστα ^νοπαγομένη · δ δή χαί ἰπραξεν Ί]δη ἡ μεγάλη τοΰ Χριστού ἐχχλησία. Τήν" δέ· διαγνώμην ταύτηρ πάνυ ἰπισταμένω διεξιλθούσα χαί ἡμ«τριότή ἡμώνχα! ἐχμ(λ·τήσασά θοαρέστω *άνθ\ δσα Αν αὐτή συμφώνω πρδ · τά ' θεοπ<σίου γραφά , ἐξ ών'ἡμίν τό τή Αληθ»ία πηγαίον χαί φ«ρέσβιον φώ ἀνατέλλιι, ἐχτίθενται, χατά πάντα ἐπ«δοχίμασ« χα! συν<μ*ρίσθη χαίΚ ὁλοχληρίαν τό φρόνημα τή μτγάλη τού Χριστού ἐκχλησία , Αποχηρυξάση Απ' Αρχή χαί τών ιιρών αὐτή π<ρ<βόΧων Αποσχοραχισάση τοιαύτα Αντιχρυ Αντικανονικά χαί διού πόρρω βάλλοντα ἡγιμονιχά νομοσχέδια, ταράσσοντα τά <^σ<β*! συνιιβήσκ τών Αβιλφών Ρουμούνων τών τήν ^ιὐσέβαιαν πατροπαραδότω χ»χτημένων χαί τήν ἐν Χριστφ «ιρήνην θορυβούντο, χαί, ώ ί.πο ριπών, τούτλ αὐτό σχάνδαλον τού πονηρού δαίμονο Αποβαίνοντα. Ἀνθ' δτου καί ἡ μτγάλη τού Χριστού ἐχχλησία τούτα πάντα ἰν τή .πλήρτι αὐτή διχαιοδοσίφ διτντργήσασα ἐξίπλήρωσ» καθήκον («ρώτατον, διαφυλάξασα ἰνθτν μέν τά τού ΑγιωτάτΟυ Αποστολιχού χαί οἰχουμτνιχού αὐτή θρόνου ὑψηλά δικαιώματα, Ινθτν δέ χαί τή ἐν τοί Ηγιμονίαι ὁμοδόξφ ἡμίν 'Ρουμουνιχή ἰχχλησίφ τήν πάτριον χαί «ὐσ«βή τών προγόνων αὐτή ὁδόν φιλοστόργω ὑποδτίξασμ, Αφ' ἡ; τά νομοσχέδια ἐχ«ίνα δολίω ἰχτρέψαι αὐτήν προ«τίθ«ντο. Πρό δέ ταύτα φησί χαί ὁ οὐρανοφάντωρ Παύλο - **Προσέχ·τ< ἑαυτοί χαί παντί τφ ποιμνίφ, ἰν φ'ὑμά τδ πνιύμα τδ Αγιονίθ«το ἰπισχόπου ποιμαίν«ιν τήν ἰχχλησίανί'-'τού θ«οΰ, ἡν π·ρι·ποιήσατο διά τοΰ ἰδίου αἵματο .**

Καί ταύτα μέν Αποχριτιχώ - ἰττρον δέ ἰπισυνάψαι μή Ιχοντι , δτι μή χαί ἡμ»! πάνυ ὑγιώ Ιχομιν μιτά πάση τή ἐνταύθα Πρά ἡμών Αδτλφότητο , π*ραίνομ«ν τόν λόγον ἐξαιτούμινοι παρά χυρίου τά ἰτη αὐτή δτι πλ«!στα, ευφρόσυνα χα! χατ' Αμφω σωτηριωδέστατα.

Ἐν τή ἁγίφ πόλ«ι Ἱίρουσαλήμ, ,αωξ«', αὐγούστου κ '.

Τή ὑμττίρα πέρισπουδάστου ἡμίν σοβασμιώτατη παναγιότητο δλω πρόθυμο χαί ἐν Χριστφ τφ θ*φ Αγαπητό Αδ«λφό .

ἡ ὁ πατριάρχη; Ί«ροσολύμων Κύριλλο .

16.
HIEROTHEUS ANTIOCHENU8 8OPHRONIO CON8TANTINOPOL1TANO
1865 novembr» *b.*

Παναγιώτατ», θ·ιότατ« καί σ«βασμιώτατ« ο!χουμ<νικέ πατριάρχα χύρι· χύρι< Σωφρόνι«, ἰν Χριστφ τφ θ<φ λίαν Αγαπητέ χαί π(ριπόθητ< Αδίλφέ χαί συλλειτουργέ •τή ἡμών μ(τριότητο , τήν σίβασμιοπόθητον ἡμίν.αὐτή παναγιότητα Αβολφιχώ ἰν κυρίφ χατασπαζόμινοί, ὑπ«ρήβιστα προσαγοριύομιν.

Πιριοδιύοντι τά μ<σσγ«ίου; Ιάαρχία τού ἡμιτίρου Ἀντιοχικού θρόνου πρό πνευματικήν Ιπίσχιψιν τών τοιαύτη χρείαν ἰχόντων πνευματικών ἡμίν τέχνων καί χαταντήσαντ*; (ί τήν (τράν μονήν τού Αγίου Γιωργίου Χουμέρη, χαταττθορυβημένοι χα! «ρίφοβοι ἰχ τή πανταχόθ»ν «ριπυχλούση ὀλιθρίου νόσου χολέρα , ἐπέπρωτο ἰνα ἰν τή αὐτή μονή ' Γδωμ«ν π«σόΛβ πρδ ὀφθαλμών ἡμών αὐθημτρόν χα! ἰν βρ«χὐτάτφ χρόνφ Αποβιώσαντα δύο τών μτγοτίμων ἡμίν καί χρησιμωτέρων μ«λών τή ὑπουργία τοΟ ἡματέρου θρόνου, τδν Αρχιμανδρίτην καί Αγαπητόν αὐτάδιλφον ἡμών Παρθίνιον καί τδν μακαρίτην μητροπολίτην 'Αρκαδία Ιωσήφ, θύματα Αμφοτίρου τή κανολέθρου τούτη νόσου. Ἡ στίρησι καί δ τρόπο τή Αποβιώστω αὐτών-π^σον καηλύπησ* καί χατατήχιι τήν

πολυπφθή 'ήμών κάρδίαν, ΑμηχανοΟμιν παραστήσαι-Α • τή ϋμβτίρφ 8«ιοτ«1τή παναγιότητι. Οδτω 8i φέροντι ή μάλλον_φ«βόμβνοι ϋπδ τή .σητδ 'δίκην καχαφθτιρούση ήμ'ά Αλγιινή ΧΑή , μ*τέβημ«ν «i;.τή\·ΐψάν •μονήν* Ιΐιλ μίντι^. ινθαβόλι μικρόν «i; έβυτού , βυνιλθόντ*;, ιλάβομ«ν τήν ιπδ^Ηουλίου ικiiiδβμέθην . α«βασμιοπόθητον ήμίν Αδελφική» αύτή ίπιότολήν, χαροποιών μίν Αφ' ένδ διά τΑ -θυμηδίστατα «ύαγ'γέλια τή μεγατίμου ήμίν θ«ρσυντηρήτου αύτή ύγιιία , λύπην δϊl ΐφ\ έτέρόυ Μλύπη προσθιΓσαν ήμίν δι" V ι i. ι Απιρ άφηγ«ϊται δυσάρεστα . Αληθώ< -καί δηξικάρiα συμβαίνοντα καί διαπραττόμχνα |ίν τβii Δακικαί ήγιμονiiαι , προκαέαρκτικώ μίν παράτήρπαλιτΧή • Αρχή?, *®τ' «iσήγησιν ήi αύτή; καί "iάρά τή (μχλησιαστική φάύρ Απαντα παριστατιχώτι^ον ίπληροφορηθημιν iκ τή άναγνώσιω τών«συμπiρiκλiiστων . Αντιγράφών τή; μιταξϋ τή ύμιτέρα; θ«ιοτάτη παναγιδτητο κα! τφν iχ*iσ« πολιτικών καί iκχλησιαστι' κών Αρχών χώραν λαβούση αλληλογραφία καί iκ μ τή συνοδική διαγνώμη . Έφ' οi Απασιν Ακριβώ τδν νυΟν iπiστήσαντι κα! μ«τi τή ,6«ούση βαθυ.νοiα iμμ*λ«τi,σαντ« , ύπομιμνήκομιν πρδ πάντών δ τι καί 'iν Κωνσταντίνουπόλ«ι δντι προφοριχώ πάν-οτ« προύβαλλόμιθα, δτι iπιiδή κατά τήν «ύαγγιλιχήν βήσ'iν πάσα πόλι καί βασιλέiα μ*ρισθΐ!σα καθ' iαυτήν έρημοΟται, διά τούτο <ό μόνον σωτήριον^ πάσιν ήμίν ούδίν Αλλο iστiν, «i μή ή κοινή σύμπνοια κα! δμοφωνία μ«ταξϋ πάντων ήμών τών Αρχήγών τών Ανατολικών κοινοτήτων. Έπ! τή βάσιi δi ταύτη σύμφωνοι δντ»; χαί ήμ«i καθ' δλα τΑ συνοδικώ iν τή αύτόθι κοινή πάντων μητρί Αγiμ καί μ«γάζ.η τού ΧριστοΟ iκκλησiφ πραχθίντα, Αποφαινόμιθα διαρρήδην, δτι νομίμω καί χανονικώ πάντα πiπρακται, καθ' δσον ή-κοινή αύτη μήτηρ όφ«iλουσα ίπβγρυΑνiiν «i τήν πώγταχοθ διατήρησιν τών iκκλησιαστιχών θ«σμών iπi κοινή συμφωνiφ*συμπΑση τή όρθοiό'ξου iχχλησία καθήκον i«ρδγ-.iξ«πλήρωσιν ύψώ-;, σασα φωνήν βητρικήν, Αμα. iν γνώσβi' iγθνiiτο τών iν ται όρθοδόξοi iχτiναι χώραι ζχώράν Αρξαμίνων λαμβάν«iν καινοτομιών κα! i*φβάσ*ων, Αφορωσβν τήν τών παναρχαίων θισμών Ανατροπήν κα!<τών χανόνων τή έκχλησία καί παράλυουσών οiΛω τήν κοι-' νήν «iρήνην καί συμφωνίαν iναντiο| τή ^παρ' αύτοΟ τοΟ θιανθρώπου. σωτήρο ήμών δοθiiση άγια iντολή , ή ή ^αράβασι» λυπηρά πάντω ^iπiψ*ρι άποτ«λέσματα. Καί χαθiσόν μίν Αφορά τά πολιτικά; iκ«iσ« |ταρ<κτροπά ι «?γ« τοιαΟταη συ;>βαίν«ι«ν, Αλλοι Sv «Γη διιραυνάν «αi Αναηαλ«Γν. «i τάiδιαδρια· ι καθόσον δμω αφορά τά πiρi, τά (χκλησιαστικά iπiμβάσΑ , ή άγια τοΟ ΧριστοΟ μ*γάλη iχκλη'σiα iν τή Αιδiφ μύτή μ«ρiμνη Ακριβή ττ^νοτι φύλαξ τών καθνστώτων νόμων καί i«ρών κανόνων ούόέποτι ήνέόχ«το α8τ» άνέχιται ούτι iσυγχωρ»! τήν καί μiχρι . κ ραία παράβαοιν, κατ'ούδίνα τρόπον, iν ούδ*μiφ πiριστάσιi, τών θiοδιδάκτων βρων καί πατροπαραδότων iθiμων καί διατάξiων, Αποφ«ύγουσα τόν i\τ«0θ«ν προστρφόμίνον μώμον κ^τδ* αιώνιον κατάκριμα.

Έφ φ κά! ή ϋμττiρα πανσiβαστο κορυφή όρθοτΑτφ φροΛ,ματι χα! «ύθiiα τή κρiο«ι βαί^ύνούστατα συνδιασχ«ψαμiνη Αριστα iξiπράξατο δσα δή χαί τiτiλ«χ«ν ιi 'προχαταλαβήν τοΟ χακ-.ο iν αύτή τή Αρχή τή αύτοΟ γ«ννήσ»ω , μήπω iξ Απροβλ«ψiα βρ«φοκομηθiν ήλiχ.ωiiήαΐα! αύξήση καί Αλλα συνiπάγον χαλi δσα ή xawniv προσπάθιια ού δυνήσιται iξαλ«iψαι.

1I«βαίνοντ« δi iκιτηρiου ΐχπαiρομ«ν πρό τόν 'ύψιστrν χ«iρα:, δ«όμ«νοi δπω iνiσχύη ρήν μ«γάθυμον αύτή γινναιοψυχίαν «i τά βφδ'ω μiν. τά τοιαύτα συμβαίνφντα *tfifuv,* «ύάνδρώ δi, απαντάν χαί «ύθαρσώ άποκρούiΐν τά τοιαύτα καινοτομiα , Αποτέμνουσα ταύτα; τή μαχαίρφ τού πνιύματο , *I* iστi βήμα θ«οθ, παρ' ού χα! τi πανάγια αύτή iτη χαρισθiiησαν δτι πλ,iιτα ύγi«ινά χαί πανιυδαiμονα.

. Έν Βηρυτφ, τή «' νο«μβρiου ,αωξι'.

Τή ύμιτiρα σιβασμιοποϊΗ,του παναγιότητο; iν Χριστφ Αγαπητό Αδiλφό χαί δλω πρόθυμο

\+ ό Άντιοχιiα Τιρόθιο .

17.

IACOBU8 ALEXANDRINUS 8DPHRONIO CpNSTANTJNOPOLITANO

1866 septembriM 18.

Ιξαναγιώτατ», θ«ιότατ«) σοφώτατ» καί σ«βασμiώτατ· άρχ:«πiσκοπ» Κωνσταντινουπόλ«ω καί οiχουμ*νiκi πiiτριάρχα, iν Χριστφ τφ θ«φ λiαν Αγαπητi καί σ«βασμιοπόθητi Αi«λφi καί συλλiιτουργi τή ήμών μ«τριότητο , χύρi« χύρi« Σωφρόνi», τήν λiαν πβρiσπούδαστον ήμΓν καί σ«βαiσμιοπόθητον αύτή παναγιότητα Αδαλφικώ iν χυρiφ κατασπαζόμ«θα.

Τά iν ταi Ήγ«μονiαi καινοτομήματα iν τοi iκκλησιαστιχοi μ«4 λύπη βαθ«!α ήκούσαμ«ν πρότιρον κάi ήμ«i;, iμάθομiν δi Ακριβiστ«ρον Ικ τ* τή ύμιτiρα Αδiλφiκή iπιστολή Από τή α' Ιουλiου καί τών Αφορώντων τό ζήτημα τοΟτο iπiσήμ««ν iγγράφων. Βιβαiω Αποδαχιμάζομ» καί ήμαί τήν iπi τδ καινοτομιών iφ' οi ού δ«i κάi παρανομ«iν παράτολμον διαγιηγήν τοΟ ήγ«μόνο Κούζα χα! τή χi>β(ρνήβ«ω αύτοΟ Απέναντi τή μητρδ iκκλησiα καί συναισθανόμ«θα τήν. θλiψιν ήν ήσθάνθη ή τα μαγάλη τοΟ ΧριστοΟ iχχλησία χαί αi τών Αλλων Αποσταλικών θρόνων iκχλησiαι καί πάσα δρθόδοξο καί χριστιανική χαρδiα iπi τοi γινομίνοi παρά τδ προσήκον καί τδ νόμiβον Αλλά καί ούτω όφ«iλομ*ν πράξαι κατά τόν Απόστολον ΠαΟλον διδάσκοντα· ,Ν'iκάν iν τφ Αγαθφ τδ κακδν", χαί iξομαλΟναi τήν διαφοράν μητρική στοργή τ« καί παρακλήσαι μάλλον ή ταί iπιτιμήσ«σiν δργή μηδiν ώφiλούση . Ό ήγιμών iξ Αν iγραψi φαiνιται iπiθυμών τήν συνιννόησiν μιτά τή μιγάλη iκκλησiα καί Αναγνωρiζων, «ϊ καί πλαγiω , τδ Αχυρον ών Ιπραξi· λiγιi γάρ iν τiλιi τή iΑυτοΟ iπiστολή τάδ«· „Πiστiύω ι λοiπόν καί iλπiζω, δτi ή ύμιτέρα παναγιότη iν τή ύψηλή αύτή συνiσιi θiλiί «ύρ«i τό iπiτυχiστiρον μiσον πρό προπαρασχ«υήν τή συνiννοήσiω ταύτη . τήν όποιαν iν πόση «iλiκριντiφ iπiθνμώ ν' αποκαταστήσω σύμφωνον *πρδ τά* κανονικά; διατάξi , χα! δiν Αμφiβάλλω δτi ή ύμ«τiρα παναγιότη θiλ«i μο! δώσi τήν «ύκαiρiαν τοΟ νά δυνηθώ ν& χαταδiiξω πανδήμω αισθήματα σ«βασμοΟ καί ύπολήψΜΚ, τά όφιιλόμινα παρά ύποκλi-D νοΟ ·τiκνου πρδ τήν μητέρα ήμών τήν iχχλησiαν τή Κ·νσταντινουπόλ«ώ ." Έπiiδή λοiπόν ή αύτοΟ ύψηλότη «iδviα τά τή iφιiλή του χαλiτi τήν iκκλησiαν τή Κωνσταντινουπόλεω έαυτοΟ μητέρα καί ζητii ιύκαιρiαν τοΟ χαταδ«iξαi πανδήμω αισθήματα σιβασμοΟ καί ύπολήψ*ω τά όφιιλόμινα παρά ύποχλiνοΟ τέκνου, διά τοΟτο καί ή έκκλησiα όφiiλiι ήγήσασθαi iαυτήν Απέναντi υiοΟ ν«ανiκώτ«ρον πρδ αύτήν πλημμiλήσαντο καί παρασχiiν αύτφ τήν «ύκαιρiαν τοΟ δτiξαi πανδήμω , Λ λέγιi Iχ·iν, αισθήματα σιβασμοΟ καί ύπρλήψ«ω .

Ή έκκλησiα, νομiζομiν, όφ«iλ«i προσiνiχθήναi iν πνιύματi πρφότητο καί στοργή καί πiiσαi τδν έαυτή υiόν δτi iπλημμiλησ» κατά τά δύο ταύτα- πρώτον, δτi iκήρυξi τήν 'Ρουμουνiκήν iκκλησiαν Αν«ξάρ'«τητον μή ούσαν, ώ iν τοi πατρiαρχiκοi; κώδiξiν iν πολλοi; πiριστάσiσi καταφαiνιται· καί διύτiρον, δτi παρτγνώρiσi τδ κανονiκόν κα! iκκλησiαστiκόν δiκαιον

î τή χυρώσιω βουλιυτιχ^ν ψηφισμάτων. Έπο- ^βαλώδου αύτοΟ ζητήματο . ν^ί«ν -84 τ* σφ*φ>«α

μένω; ή έχχλησία όφ«ίλ«ι ιχουθ«τήσαι χαί συμβου-λ«Οσαι; αδτόν, tv* τηρή Απαρασάλ«ύτω τού Αηααύ-λικΛ 'καί συνοδικού χανόνα καί μή καταφ«ύγ«ιν «ί βουλιυτιηά ψποφάσιι iv kt; iακλησιαστιχοί ^ Jti ταΟτα ούχ Ίξ«στί μίτατρέιΛν χατ' Αρίσκιιαν. ?Α5τή έστιν ή ήμιτίρα ταπ«ινή γνώμη ίπί τοΟ σκαν-

αύτή έτη ώ πλιίστα, ϋγιιινά χαί σωαηριωδέσέατα. Τή ιζ σ«πτ«μβρίου ,ο«»ſ«.', Κώνσταντινούπολι . '

Τή ύμ«τίρα <θ«ιοτάτη , σοφωτάτη χαί σιβασμία παναγιότητο iv Χριστφ Αγαπητό Αδιλφδ χαί δλω πρόθυμο ψ J Άλ*ξανδρ«ία Iάκωβο .

18.
SOPHROfiIA CONSTANTINOPOLITAnUS AU SACRAM RUSSORUM SYWOQUM
1865 novembri» 4.

Τή Αγιωτάτη διοιχούση σ*υνόδφ τή όρθο-δόξου ίχχλησία τή θ«οσυντηρήτου αύτο>· κράτορία πασών τών 'Ρωσσιών τδν 3ν Χριστφ Αδιλφικόν Αιιχίσμδν Απονίμομιν.

Κατά τήν α' τού παρ«λθόντο ιουλίου μηνδ Ληυ-θύναμιν πρδ τήν Αδιλφικήν αύτή Αγάπην Αντίγραφα έκκλησιαστικών πράξιων χαί Αλλων γραμμάτων, συν-ωΪύμένων μ«τ' Α8«λφ:κή ήμών ίπ στολή ,· Αφ' ών έγνώσθησαν χαί αύτή τά μέχρι τότ« λαβόντα χώραν iχ μέρου τή ήγ«μονική κυβ*ρνήσ«ω τή Βλαχο-μαλδαβία ίπιθιτικά κινήματα χατά τών iκχλησιαστι-κών ixit χαύιστώτων, χαί όποιαν διήννα» τήν πορiίαν Απέναντι τούτων ή Αγία αύτη μ«γάλη τοΟ ΧριστοΟ έχχλησία, ήτι συγχρόνω; κατ* λόγον τή iν Χριστφ ένότητο χαί όμοφροσύνη ένέχριν» χαί τήν Αδιλφικήν^ αύτή ·προσλαβ«ίν γνώμην χαί σύμπραξιν ίπί τοΟ σπουδαίου ίντικ«ιμένου τούτου. Ακολούθω δι λα-βόντι Απάντησιν τοΟ ύψηλοτάτου ήγιμόνο Αλιξάν-δρου Ίωάννου πρό τήν προσταλiίσαν τή αύτοΟ ύψη-λότητι iκχλησιαστιχήν ήμών ίπιστολήν, Ανιβάλομιν διιυθΟναι καί ταύτην τή αγάπη αύτή , π«ριμένοντ« τήν πρδ τά προσταλίντα άπάντηι'ίν τη · iν τοσοϋτφ δέ iχ τή Απαντήσιω ταύτη τή; αύτοΟ ύψηλότητό ιόόντι ίναργέστ«ρον τήν ανένδοτον ίπιμονήν πρδ ύποστήριξιν τών τολμηρών έπιχ·ίρημάτων, Ατινα Α^«κάλισαν Απ Αρχή τού δικαίου φόβου ηβών ίπί τή αυθαιρέτου μιτακινήσιω τών ίχκλησιαστικών πραγμάτων τών όρθοδόξων τούτων ήγιμονιών, ούχ έλiίψαμιν σνγκαλέσαντι αύθι "τήν ϊ«ράν μ«γάλην σύγ δον, !να ,καθυποβάλωμ«ν τήν Απάντησιν ταύτην τή αύτοΟ ύψηλότητό τή'iμβριθΚ ίπιξιργασίφ αύ-τή ήτι συν,πώ συν«τάξατο Αν απάντησιν, ήν διηυ-B θύναμιν τφ ήγιμόνι τούτφ. Άμφοτίρων τούτων τών έγγράφων Αντίγραφα π«ρ·χλ<ίοντ« 'Αποστέλλομ«ν ήδη πρό τήν σ«βασμίαν Αδιλφικήν αυτή Αγάπην, Απ«κ-·δ«χόμ«νοι τήν θ«οφιλή γνώμην 'χαί χρίσιν αύτή χαί τήν έν χαιρφ φιλάδιλφον αύτή σύμπραξιν «ί πΑν τδ iν όμοψύχφ συμπνοίφ καί όμοφροσύνη μιτά κα-νονική δοκιμασία έγκριθησόμίνον ύπέρ τών πν«υ-ματιχών συμφιρόντων τοΟ έκ«ί όρθοδόξου λαού' «ί«ν δέ τά σιβάσμια αύτή; έτη θ«όθ«ν ότι πλiίστα ύγκινά χαί σωτηρωδίστατα.

,αωξι', νο«μβρίου δ'.

Τή λίαν—πέρισπουδάστου ήμίν ϋμιτίρα πανιιρό-τητο Αγαπητό iν Χριστφ Αδιλφό

f ό Κωνσταντινουπόλ«ω Σωφρόνιο .

NB. Alia» eiutdem tenori» epistolae missds sunt ad reliquo» ecclesiarum autocephalorum pringpe»; «aé negleximus utpote proreus inutile».

19.
CYR1LLUS HIEROSOLYMITANUS SOPHRONIO CON8TANTINOPOLITANO
1865 decembria 9.

Παναγιώτατ« κα: σιβασμιώτατ» οiκουμ«-νικέ πατριάρχα Κωνσταντινουπόλ«ω , έν Χριστφ τφ θ«φ λίαν Αγαπητέ καί πιρι-σπούδαστ» Αδιλφέ χαί συλλειτουργέ τή ήμών μετριότητα χύριι χύρι« Σωφρόνι·, τήν ύμ«τίραν σ«βασμιωτάτην καί π«ρι-σπούδΆστον ήμίν παναγιότητα Αδ«λφιχώ iν χυρίω π«ριπτυσσόμ«νοι, όλοψύχω iν άγίφ φιλήματι χατασπαζόμ«θα καί ύπ«ρ-ήδιστα προσαγορiύομιν.

Κατά τδν παρίλθόντα αϋγουστον μήνα ούχ iλίπο-μ*ν Αποχριθήναι φιλαδέλφω; τή αύτή σιβασμιωτάτη B χαί πιρισπουδάστφ ήμίν παναγιότητι ιi τήν Απδ α' ιουλίου τοΟ προσ«χώ; λήγοντο έτου άπιυθυν-θ«ίσαν πρδ ήμΑ Αδιλφικήν αύτή ίπιστολήν μιτά τή συνοδική διαγνώμη; καί Αλλων ίπισίριων τή τού Χριστού μιγάλη έχχλησία Αντιγράφων χατΑ τών Αθέσμων καινοτομιών, Α , ώ μή ώφ«ιλ·, προ-«κάλισιν Ην τή όρθοδόξφ τή Δακία έχκλησίφ ό υψηλότατο ήγ«μών Κούζα διά σκοποϋ ίδιοτιλώ .

ΤανΟν δί πάλιν σπ«ύδομϊ» iλθ«ίν «ί Απάντησιν τή ύμ«τέρα Αβ*λφική ήμίν iν Χριστφ Αγάπη χατά τήν Απδ ιβ' τοΟ παριλθόντο νο«μβρίου ίπισταλiίσαν ήμίν μιτά χαί Αλλων πιρί τή αύτή ύποθίσιω Αντιγράφων έτέραν σιβασμίαν αύτή ίπιστολήν ήν έπίση Απλέτφ πόθφ χομισάμινοι δι«ξήλθομ«ν συν τοί «ΐρημέγοι Αντιγράφοι; μιθ' δση πλ«ιστη ίπι-στασία χαί ίπίγνωμβν αύθι τά iν αύτοι · iχάρημ«γ δ' iν πρώτοι iχ μέση ψυχή ,ί iνηχηθίντι χαί τανΟν τά «ύαγγίλια τών θτοσδότων τ« Χαί πιρισπουδάστων ήμίν αίσιων τή ύμιτίρα θισπισία κορυφή - Αλλά καί έλυπήθημίν χατά συνίπιιαν iν τφ βάθ«ι τή καρδία; ήμών, χατιδόντ- τδ Αχαμπτον τή ίπιμονή χαί τδ άμ«τάθ*τον'τή γνώμη τή αύτοΟ ύψηλότητό , μηδόλω διδούση Αχρόασιν «'; τά σοφά , δίκαιο , καί φιλόστοργου συμβουλέ τή τοΟ ΧριστοΟ μεγάλη iκκλητία , δπω συνίδη χχί Αποπιύση ή αύτοΟ ύψη-λότη τά θιοστυγίi χαί κακοδόξου iκ«ίνα πλάνα «ί Α έξώκ«ιλ«, μ«τακ:νήσασα δρια αιώνια, Α Iθ«ντο iν πνιύματι Αγίφ σύνοδοι οίχουμ«νιχαί χαί iστιρέωσαν χανόν»; τή iχχλησία .ι«όπν«υστοι.

Τοίνυν σπ«ϋβοντ« «ί Απάντησ.ν τή; ύμ«τίρα σ«βασμιωτάτη χαί πιρισπουδάστου ήμίν παναγιότητο , δέν λ«ίπομ«ν χαί σήμ«ρον ινα χαί αύθι Αποφανθώμιν διαρρήδην, ότι ή Αγία χαί ;·«γάλη too ΧριστοΟ έχ-χλησία, καθορώσα τδν δλιθρον 3ν διατρέχιι ή δρθο-δοσία έν ταί ήνωμέναι Ήγιμονίαι; χαί προνοοΟσα φ λοστόργω Γνα προλάβη πέν Απ«υκταίον, ούχ &κ-νησιν iξ αύτή Αφετηρία δ «ν«ργήσαι συντόνω χατά τδ χαθήχον αύτή πΑν δ τι ήδύνατο πρδ καταστολήν καί iχμηδένισιν τοΟ κακού. Καί δή iγραψιν ίπαν-«ιλημμένω πρδ τήν αύτοΟ ήγ«μονικήν υψηλότητα, ίνουθέτησ«ν ιύαγγιλικώ;, συν«βούλ«υσ» τά «ίκότα iν πν«ύμα:ι πρφότητο καί διά τών iιρών τή έχχλησία κανόνων ύπέδ«ιξ«ν έναργώ τδ Αθχσμον χαί θ«οστυγέ τών καινοτομιών, Α παριισήγαγιν iν τή όρθοδόξφ έχiίνη iκκλησία ή αύτοΟ ύψηλότη . Άλλ' δ όρθό-δοξο ήγιμών μένιι Αχρι τοΟ νΟν Αδιόρθωτο καί Αμ«ταμέλητο . "Οθιν εάν, δ μή γίνοιτο, ή λυπηρά αύτη τών πραγμάτων χχτάστασι παραταθή Ιτ: iκ«ί πλ«!ον iν τα!; ήνωμέναι Ήγτμονίαι χαί μή δσον

τάχιστα έπαναλ'ηφθφ ή *ini* άρχή Ix το τών' ιιρών κανόνων τιαΐ, τών άγιων συνόδων χάθιορωθάσα xal Ιν τφ τόάφ έχοίνφ τάξι . ήμοί έσμον πάντοτο ΙτΟιμοι, Ινα'παράσχωμον προθύμω τφ Αγίφ χαί μογάλη *νΑ* Χριστού έχχλησίφ τήν ήμοτέραν συνδρομήν χαί σύμπραξ'.ν,χατά λόγον τή έν Χριστφ ένότητό χαί όμοφίροσύνή , τοΟτο μέν Ινα ό έχιχοίμονο; έν τφ ούσιβοί έχοίνη χώρφ θρηφχουτιχδ κίνδυνο βιασχοδασθφ . συν θοφ άντιλήάτορι, τοΟτο δέ χ<1 Ινα διασωθώσι τά χχθτστώτα χαί τηρηθώσιν έν ταύτφ άκράδαντά τά έξ ύπαρχή τοΟ άγιωτάτου άπ στολιχοΟ χαί πατριαρχικού οίχουμονιχοΟ θρόνου δικαιώματα έπι τή ιοραρχία τών Παραδουνάβιων έποίνων ήγομοχιών. Τα*α μέν οί άπάντησιν ό δέ θοό τή; οίρήνη , ό θέλων πάντα^ σύθήναι χαί οί έπίγνωσιν άληθπία έλθοίν, » σίθο έπαναγάγοι οί μοτάνοιαν χαί συναίσθησιν jôw ήμαρτημένων τήν αύτοΟ ήγομονικήν ήψηλότητα. Έτορον'φέ μή Ιχοντο , ποραίνομΟν τόν λόγον έξαιτούμονοι παρά χορίου τά Ιτη τή ήμοτέρα οοβαομιωτάτη πανaγιότητο ότι πλοίστα, ύγιοινά χαί χατ' άμφω πάνουδαίμονα. :

Έν τφ άγίφ πόλιι Ίορουσαλήμ, ,αωξο', δοκομβρίου θ'.

Τή ύμοτέρα σοβασμιωτάτη χαί · ποριστουδάσται ήμίν παναγιότητο Αγαπητό έν Χριστφ άδολφδ χαί. βλρ πρόθυμο

. t 4 Ιοροσολυμων Κύριλλο .

HIEROTHEU8 ANTIOCHENUS 8OPHRONIO CONSTANTJNOPOLITANO
1865 decembri* 15.

Παναγιώτατο, θοιότατή χαί σοβασμιώτατο οίχουμονιχέ πατριάρχα χόριο χόριο Σωφρόνιο, έν Χριστφ τφ θοφ ^.ιαν άγαπητέ χα! ποριπόθητο άδολφέ χαί συλλοιτουργέ τή ήμών μοτρ ιότητο , τήν σοβασμιο πάθητον ήμίν αύτή παναγιότητα άδολφιχώ^έν χυρίφ πατασπαζόμονοι, όπορήδιστα προσαγοροόομβν.

Μοτά τήν προαποστολήν τή παρ' ήμών άδολφιχή άπαντήσοω οί τήν προληφθοίσαν σοβασμίαν έπιστολήν τή όμοτέρα θΐιοτάτη παναγιότητο , έχδοδομίνην τφ α' ιουλίουΐ ήτι; βέβαια μοριήλθο πριν ήδη οί τά; ιορά χοίρα αύτή , έλάβομον Ιποιτα *χαί* τήν άπό ιβ' τ00 λήξαντο νοομβρίου έχδοδομένην σιβασμιοπόθητον ήμίν άδολφιχήν αυτή έπιστολήν μοτά τών συναποστολλομένων δύο άντιγράφων τή το άπαντήσοω τή αύτοΟ ύφηλότητο τοΟ ήγομόνο Άλοξάνδρου Ιωάννου Κούζα πρό τήν ύμοτέραν θοιοτάτην παναγιότητα χαί τή; αύθι παρ' αύτή άπαντήσοω πρδ τήν αύτοΟ ύφηλότητχ Πρό πάντων δέ ύπορησθέντο έπι τοί ούχταίοι ούαγγολίοι τή πολυτίμου ήμίν θοοσυντηρήτου αύτή ύγιοια , άνέγνωμον μοτά προσοχή χαί τά ένδιαλαμβανόμινα: έν ταύτφ δέ τδν νοΟν έπιστήσαντο **xaijk** τά έν άμφοτέροι Toft άντιγράφοι έμποριιχόμονα, 'ένοχρίναμον πληρέστατα δσα σννοβιχώ διοπράχθησαν έν τή μογάλη τοΟ ΧριστοΟ έχχλησίφ έπί τοΟ προποιμένου σπουδαιοτάτου άντιχοιμένου, χαί λίαν κατάλληλον χαί άξιοπροποστέραν τή προλαβούση . ούρίσχομον αύτήν χαί σοφωτέραν χατά το τά έχτιθομένα έννοια χαί τό ύφο τήν πρδ τήν αύτοΟ ήφηλότητα άπάντησιν τή ύμιτέρα θοιοτάτη παναγιότητο . , Καί χαθώ^τά προλαβούσα συνοδικό παρ' αύτφ πράξοι διά τή προσταλοίση , ώ άνωτίρω, άδολφική ήμών άπαντήσοω έποδοχιμάσαμον, ούτω χαί τά ήδη γογονότα πληρέστατα άναγνωρίζομον, παθό σύμφωνα τοί έχχλησιαστιχοί χανόσι τών θιοφόρων πατέρων βαδίζοντα* όφοίλομον γάρ, δπω ο! πρό ήμών άοίδιμοι έχοίνοι πατίρο προχινδυνούοντο τή όρθοδόξου πίστοω ήγωνίσαντο ύπέρ φυλακή τών [ορών κανόνων, παραπλησίω; χαί ήμοί έπαγρυπνοίν καί σπ»υδάζβιν πρδ άποσόβησιν παντό νοωτορισμοΟ άφορώντο τήν τών έχχλησιαστιχών θοσμών χαί ιορών παραδόσοων. καινοτομίαν ή χαταπάτησιν ή παραμόρφωσιν χαί χατ' ούδέν ένδιδόναι προσώποι οίοισδήποτο χαριζόμονοι ή πρόσκαιρων υλικών συμφορόντων ένοχα τά πατρφα παρορφν ,Ποιθαρχιίν γάρ *Stl* θοφ μάλλον ή άνθρώποι μ τά θοία παραχολούιται λόγια* χαί, „Εί άνθρωπο: ήροσχον, ΧριστοΟ δοΟλο ούχ άν ήμην", τδ τοΟ ούρανοβάμονο Παύλου θοόφθογχτον.

Τούτοι δέ; καί ήμοί άπασιν άπαριγχλίτω στοιχοΟντο τοί θοίοι χανόσι χαί ιοραι παραδόσοσιν, έπιχαλούμοθα τήν έξ ύψου βοήθοιαν, δπω; ένισχύση τήν άγίαν αύτοΟ έχχλησίαν πρδ τδ άντέχοιν οί τοιαύτα έπορχομένα προσβολέ τφ δραστηρίφ προστασία τή ύμοτέρα θοοστηρίκτου παναγιότητο;, ή καί τά πανόλβια έτη έπιδαψιλουθοίησαν άνωθον δτι πλοιστουδαίμονα, ύγιοινά παί πανούθυμα.

Έν Βηρυτφ, τφ ιο' δοχομβρίου ,αωξο'.

Τή ύμοτέρα θοιοτάτη χαί σοβασμιωτάτη; ήμίν παναγιότητο έν Χριστφ άγαπητό άδολφδ χαί δλω «ρό&ι»)*ο

ή ό Άντιοχοία Ίοροθοο .

SOPHR0NIU8 CYPRIUS SOPHROJUO CONSTANTINOPOLITANA
1866 ianuarii 4.

οιχουμονιχέ πατριάρχα, προσχυν

Άφ' ού χατά πρώτον προσφέρω τή ύμοτέρφ· προσχυνητφ μοι παναγιότητι* τά ταποινά μου σοβάσματα παί έξαιτήσωμαι τήν έπιοιχή αύτή συγγνώμην διά τήν βραδύτητα τήν προολθοΟσαν άσθονοία ένοχα, προάγομαι Ιποιτα άπαντήσαι οί τήν έπιστολήν έκοίνην τή πανσοβάφτου μοι παναγιότητό , έν ή μο άξιοι έχφράσαι χάγώ νήν ταποι^ν μου γνώμην έπί τού, ώ μή ώφοιλον, άναφυέντο έπχληαιαστιχοΟ ζητήματο * μοταξύ τή μογάλη τοΟ ΧριστοΟ έχχλησία παί τών διοπόντων τά τών ήνωμένων ήγομονιών Βλαχία χαί Μολδαβία . Μέσην ώ άληθώ έπλήγην τήν χαρδίαν, παναγιώτατο δέσποτα, άμα τά πορί τή ύποθέσοω τούτη έγγραφα διοξολθών χαί ίδών τήν έντοΟθον προχύψασαν διχογνωμίαν. Έχ τών Μρημένων έγγράφων δηλοΟται, δτι έΑλο ή τού ΧριστοΟ μογάλη έχχλησία προύτίθοτο χαί άλλο οί τά τών οίρημένων D ήγομονιών διέποντο άπήτησαν ή μέν μογάλη τοΟ ΧριστοΟ έχχλησία προύτρέποτο τού έν τοί; νομοσχοδίοι τοΟ ήγομόνο Ά. Ίωάννου Κούζα άντιπανονιχού δρου διορθωθήναι· ό δέ ήγομών άπήτησον άνοξαρτησίαν τή έχχλησία τή Μολδοβλαχία , χωρί προηγουμένω συνοννσηθήναι, ώ οίχό , μοτά τή μογάλη τοΟ ΧριστοΟ έχχλησία . Αυσχορέ τφ δντι χαί λυπηρόν τό ζήτημα, έάν μή λυ'θφ συνφδά τφ γνώμη τή έχχλησία * άλλ' ούτω τών πραγμάτων προχοχωρηχότων, έγώ ού»ο τά άπαιτσυμένα γνώσοι έχω πορί τοΟ βηθέντο ζητήματο , ούδέ δύναμαι συμβουλοΟσαι τού γοραρού καί έντριβοί πηδαλιούχου τοΟ οίκουμονιχοΟ σκάφου τή όρθοδόξου τοΟ ΧριστοΟ έχχλησία * τούναντίον μάλιστα, νομίζων δτι ή τοΟ ΧριστοΟ μογάλη έχχλησία πολλφ ΙμΡΟ ώριμώτορον διασχοφθοίσα χαί πολλφ πλοιοτέραν ποίραν πορί τά τοιαΟτα Ιχουσα, πρδ δέ χαί τριβών γονομένη έπί τού προχοιμένου ζητήματο , Ισοται οί θέσιν,

"f·

βχα>ί Αποφανθή σύμφωνοι *ttpbi* τού θιίου καί Λρού ' χανόάα τή Αγία ήμών έκκλησία · τήν *Si* έμβριθή αύτή Απόφασιν Αποδέχομαι' κάγώ λίαν ταπιινώ . Τοιαύτα μέν έγώ, παναγιώτα·» χαί _προσκυνητέ μοι' βίσπητα, δ δύνημαι ιίπιίν έπι τοΟ. ιίρημένου ζητήματο - "ή 81 προσκυνητή μοι αύτή παναγιότη μιτά τή πιρί αύτήν Αγιά$ xal μιγάλη σονόδου πέποιθα, δτι συγγνώμην παρέξιι , A μοι, & Απιίρφ ιίσέτι βντι τών χοιουτων ύποθέσιων.

, Έξαιτούμινο 81 χαί α&θι; τά παναγία αύτή ιύχά , διατιλώ έν πολλή ταπιινότητι χαί βαθυτάτφ atβασμφ τή Ιμιτέρα πανσιβάστου μοι παναγιότητο θιράπων χαί liç τού δρισμού; αύτή προθυμότατο

ŧ *6* Κύπρου Σωφρόνιο ,

Έν Λιυκοσίφ Κύπρου, 1866 ίανουαρίου 4.

33.
SYNODUS RU88ICA BOPHRONIO CON8TÀNTINOPOLITAN0 '

1866 februarii 18.

Τφ Αγιωτάτφ Σωφρονίφ Αρχιιπισκόπφ Κωνσταντινουπόλιω νέα "Ρώμη , οίκουμινικφ πατριάρχη, τδν έν Χριστφ" τφ χυρίφ Αδιλφικόν Ασπασμόν.

"Εχ τή λΑπδ α' ΐουλίου τοΟ παριλθόντο έτου 1865 έπιστολή τή ύμιτέρα Αγιότητα ^νωμιν μιτά βαθύτατη θλιψιω πιρί τών Αλγιινών πάσαι ταί έν τή οίκΛιμινική ίρθοδόξίφ ήνωμέναι έκκλησίαι συμβάντων, άτινα διέσιισαν τήν ιύταξίαν" χαί τήν ιύημιρίαν τή Μολδοβλαχιχή έκκλησία;. B

Έάν δέ χαίπιρ συμπάσχοντι τή διανοίφ Ανιστάλημίν ώ πρδ; τδν λόγον χαί τήν ένέργιιαν, Αποδοτέον τδ μίν ιί τήν έλλιψιν όριστική σαφηνιία έν τισι πιριστάσισι τών συμβάντων τούτων, τδ δέ ιί τήν έλπ;δα δτι τδ ορθόδοξον πνιύμα τών λιιτουργών τή Μολδοβλαχιχή έχχλ'ησία θέλιι Ανανήψιι, θέλιι σταθή στιριδν έπί τή φυλακή τή άρχαία χαί πατροπαραδότου έκκλησιαστική τάξιω , θέλιι Ανυψώon πειστικήν φωνήν πρδ τήν όρθόδοξον χυβέρνησιν χαί τδ έθυο , χαί στι ούτοι θέλουσι διχθή άπδ χαρδία τήν φωνήν τή μητρδ έχχλησία , ήτι τή κοινή συμπράξιι θέλιι προφυλαχθή άπδ τών νιωτιρισμών, οΤτινο: άντιβαίνουσιν αί τού ί«ροΰ χανόνα .

"Αλλά ιηρδ νίαν ήμών θλίψιν ή έλπί αδτη διά τή πιραιτέρω προαγωγή τού έργου τούτου όλίγον έδικαιώθη. μάλλον δέ άπήντησι τουναντίον ού πολλοί έχ τών ιεραρχών τή Μολδοβλαχιχή έχχλησία Αντέταξαν, ούχί άνιυ παθήματο , τδν λόγον τή δικαιοσύνη χαί τού έλέγχου. — Γενέσθω ή θυσία αύτών εύπροσδικτο τή θείφ κεφαλή τή άγία; έχχλησία , Χριστφ τφ θεφ ήμών) — Πρδ 81 τήν ύμιτέ'ραν, άγιώτατι δέσποτα, έπιστολήν χαί τήν διαγνώμην τή πιρί ύμά συνόδου, δ ήγιμών τή Μολδοβλαχία δέν ηύδόκηαι νά Απαντήση έν ιίρηνιχή διαθέσιι, άλλ" Απεφάσισε, χατά τήν ιδίαν αύτού έχφρασιν, „ϊνα καταπολέμηση αύτήν διά τών άχαταμαχήτων δπλων τών νόμων χαί τών κανόνων*l.

Έν ταί πιριστάσισι ταύται , χατά τδ καθήκον τή κοινή χαί Αμοιβαία διαφυλάξεω τή ειρήνη καί τή όμονοία τών έκχλησιών, καθήκον ήμών θεωρούμεν ΐνα μαρτυρήσωμιν, δτι ή έπιχιιρισθιίσα χαταπολέμησι δέν άνιφάνη νικηφόρο καί *ίτι* τδ ύπδ τού κοσμικού άρχοντα σφιτιριζόμινον δικαίωμα πρδ τδ έπιχιιρήσαι τού έν τή νομοθισίφ χαί διοιχήσιι τή Μολδοβλαχιχή έχχλησία νιωτιρισμού Αποδιικνύιται έστιρημένον νομική βάσιω . Αιπτομιρή δέ έκθισι τούτου έπισιωάπτιται τή παρούση έν ιδιαιτέρά πιρί τού Αντικειμένου τούτου έπιχρίσιι.

Άναγνωρίζομιν δτι ή σύσταοι νέα συνόδου έχούση έξουσίαν νομοθιτικήν καί διοικητικήν ύπιρβαίνιι τδ μέτρον τή χοσμιχή έξουσία χαί Απαιτεί τήν διάγνωσιν χαί τήν έπικύρωσιν τή άνωτάτη έν τή έχχλησίφ συνόδου χαί ιδίω τού πατριάρχου, έν τή περιφερείφ τού δποίου Ανήχει ή συνιστώσα τήν νέαν σύνοδον έχχλησία· πρόχιιρα δέ παραδιίγματα τούτου' ύπάρχουσιν ή τι σύνοδο πασών τών "Ρωσσιών χαί ή τφν "Αθηνών.

Τήν πρότασιν, δτι „έν τή συνόδφ προιδριύιι έν όνόματι τού ήγιμόνο τή "Ρουμουνία δ μητροπολίτη ", άναγνωρίζομιν Αντικανονικήν καί Αντιυαγγιλικήν (Λουκ. Γ, 16, Ματθ. ΙΗ", 30), καθότι ό μητροπολίτη κα! τά λοιπά μέλη τή συνόδου συνεδριάζουσιν έν αύτή έν όνόματι τού Χριστού κα! τών Αποστόλων. C

"Αναγνωρίζομιν Αντικανονικόν τόν διορισμόν τών έπισκόπων ύπδ'μόνη τή κοσμική έξουσία άνιυ τή ύπδ τή έκκλησία έκλογή · οί δί λαβόντε τοιούτον διορισμόν όφείλουσιν-Ινα θέσωσιν ίαυτού; *ένώπιον* τού λ' χανόνο τών Αγίων Αποστόλων καί μιτά φόβου σχιφθώσιν, Αληθινήν άρά γε διχθήσονται λχαθι;ρωσιν, ώστι νά μιταδώσωσι ταύτην κα! ιί τδ ποίμνιον›

Πιρ^ρρτζόμιθα ίνα καταδιιξωμιν τά χυριωτέρα έκ τώή ιιρών κανόνων παριχτροπά . Έάν δέ ή θρία χάρι δωρήσηται τήν έκ τούτων έπιστροφήν ιί τήν Αληθή έχκλησιαστικήν όδόν, τούτο θέλιι καταδιίξιι τήν διόρθωσιν καί τών λοιπών νιωτιρισμών.

Άναμφιβόλω , άγιώτατι δέσποτα, δίν έξηνολήθη ή ύμιτέρα πατρική Αγάπη πρό τι τήν Μολδοβλαχιχήν έχχλησίαν καί πρό τά τέκνα αύτή . Αέν θέλουσιν άρα ιΰριθή Ιτι μέσα, ϊνα δ:à τού λόγου τή Αγάπη ταύτη χαί τή πιιθού οί μέν στιριο! έν τφ έχχλησιασιιχφ διχαίφ ένισχυθώσιν, οί κλονιζόμενοι στηριχθώσιν, οί Αποπλανηθίντι έπιστραφώσιν, άναχθή δέ τδ Ιργον ιί τήν δδδν τών ιΐρηνιχών συνοδιασκέψιων χαί δ ατηρηθή τδ Αμττάβλητον τού ούσιώδου διά τίνο συγκαταβάσιω πρδ τδ δυνατόν, ΐνα παραχωρητή;

Πιπι σμιθα δτι πρδ ιΰοδωσιν Γούτου ό ιύσιβίστατο αύτοκράτωρ ήμών θέλιι διατάξιι ή χαί διέταξιν ήδη τδ ύπουργιίον αύτού. όπω διαβίβαση τή Μο/.δοβλαχιχή χυβιρνήσιι χαλά χαί ιίρηνοποιού^ σύμβουλό;.

Τδν κύριον ήμών Ίησούν Χριστόν χαθικιτιΰομιν, δπω τή παντουργφ αύτού χάριτι διιυθύνη τά πράξει ύμών μιτά .τή πιρί υμά σ·υνόδου πρδ ιίρηνοποίησιν τή Μολδ-βλαχική έκκλησία χαί πρδ διατήρητιν τού πνιυματικού τούτου μέλου τού σώματο τού Χριστού έν τή ύγιιί ένότητι μιτά τού μιγάλου σώματο τή όρθοδόξου οίχουμινιχή έχχλησία .

Είλιχρινώ δέ έπιυχόμινοι τή υμιτέρφ άγιότητι D πάν Αγαθόν χαί σωτήριον, διατιλοΟμιν έν Αδιλφική έν Χριστφ Αγάπη τή ύμιτίρα παναγιότητο ιύνούστατοι χαί Αφωσιωμένοι.

Ή διοικούσα σύνοδο πασών τών "Ρωσσιών

ŧ ό ταπιινδ "Ισίδωρο μητροπολίτη Νοβογοροδία καί Πιτρουπόλιω .

ŧ ύ ταπιινδ "Αρσένιο μητροπολίτη Κιέβου καί Γαλικία .

ή δ ταπιινδ Φιλόθιο Αρχιιπίσχοπο Τβίρη; καί Κασίνου.

ή ό ταπιινδ Βασίλιιο Αρχιεπίσκοπο Ηολάτσχη καί Βιτέπσκη .

ή ό ταπιινδ Νικτάριο έπίσκοπο Νιζιγοροδίου καί Άρζαμάζου.

ό πρώτοπρισβύτιρο Κ. Μποζανώφ.

Έν τή βασιλιυόύση πόλι: τού "Αγίου Πέτρου, τή 18 φιβρουαρίου 1866.

33.

8YNODI RU88ICAE VOTUM SUPER NEGOTIO MOLDOVALACHICO

IM· mo · Mtrauio.

Dipl τών ίχιχιιρημίτωΛή; πρδ τδν ίγιώ-Α ώ»*»»· TP*™, β« κατ' αύτοϋ τοϋ λόγου τοϋ

..............................—η — i.......,..., ι...,·»,.

τοβ ήγιμόνο τή Μολδοβλαχία .

"Οταν έχχλησία τι βλέπ διαφωνίαν μιταξύ δύο έχπλησιών, μή λαβοΟσα μέρο ,ιί ταύτην, όφοίλιι πρδ διατήρησιν τή γινιχή ιiρήνη; μοί ένότητο ϊνα προσινέγπη λόγοδ διαλλαγή . ιποφιύγουσα βσον Ινιστι τί Αντιλογία καί διατηρούσα ούτω τήν ιiρηνιχήν αύτή δέσ.ν.

'Αλλ' βταν δ ήγιμών τή Μολδοβλαχία χηρύττη, „δτι ίπωβκί τήν διαγνώμην τή συνδδου τή Κωνσταντινουπόλιω * χαί ίπιχιφή, „Τνα χαταπολιμήση αύτήν διί τών ισχυρών χα! ίχαταμαχήτων δπλων τών νόμων χα! τών χανόνων*, τότι δ σκοπό τή ιiρηνιύσιω Ούδαμώ Αλλω ικιτυγχανιται ιί μή διί τή ίξιτάσιω; τδν ίπιχιιρημίτων, 8ι' ών χαταπολιμιί ό ήγιμών.

1. Δίν βυνίμιδα Ινα μή ίπιστήσώμιν τήν προσοχήν ήμών ιi τοΟτο, δτι δ ήγιμών ,ίπωθι! τήν βιαγνώμην ίξ δνόματο τοΟ κλήρου xai τοΟ λαοΟ.*

Ό κλήρο (ίξαιρουμίνων ίσω δχι κολλών) χα! δ λαό ϊίν Ανίγνωσαν τήν βιαγνώμην καί δέν έξέφρασαν τήν ίαυτών γνώμην πιρί αύτή ·· ίν δέ δ ήγιμών ίν τοί ζητήμασι τή πολιτιία καί τή χυριρνήσιω δέν δάναται Αλλω ίνα έχφίρη Απόφασιν ίξ δνόματο τοΟ λαοΟ ιiμή Αφοϋ πληροφορηδή τήν γνώμην αύτοΟ διί τών νομίμων αύτοΟ όργάνων, πολλφ μάλλον προχιιμίνου πιρί θρησχιυτικών καί έχχλησιαστιχών πραγμάτων δέν δύναται νί Ιχη δικαίωμα Ινα ίχφράση τήν προσωπικήν αύτοΟ γνώμην ή τήν τοΟ ύπουργιίου αύτοΟ ίξ δνίματο τοΟ κλήρου καί τοΟ λαο· ίν άγνοίφ αύτών.

3. Τδν 34 Αποστολιχόν κανόνα άναγνωρίζιι δ ήγιμών ώ; Αρχήν τή Ανιξαρτησία πασών τών ίχκλησιών τών όρθοδόξων λαών.

Ό κανών ούτο λίγιι· „Τοϋ ίπισχόπου ίχάστου Ιδνου ιiβέναι χρή τδν ίν αύτοί πρώτον χαί ήγϋσδαι αύτδν ώ κεφαλήν.* ΤοΟτο δί ιννοείται: πιρ! τοΟ μητροπολίτου τή βιοιχήσεω , ιi δν συνιχεντροΟτο ή χυβίρνησι τών ίπαρχιαχών ίχχλησιών χαί έπισκόπων! Αλλ' ό ήγιμδν ίνιυ λόγου Απαχόπτιι τδν κανόνα τοΟτον ίπδ τών ίπομίνων αύτφ έχχλησιαστιχών κανόνων,'δι' ών κατά τά ινώγπα τών περιστάσεων τή οίχουμενιχή έχχλησία ή βιοίχησι .τών χατά τόπου ίχχλησιών καί μητροπολιτών συνεχιντρώθη ιi τοϋ ίξάρχου χα! πατριάρχα , ώ άποδεικνύουσιν αύτοί ίχείνοι οί χανδνο , ών ποιιίται μίν μνείαν Δ,ήγεμών, ίλλ' Απεποιήθη ίξετάσαι αύτοϋ . (Δ' οίχουμιν. σύνοδ., παν. 9 χαί 38.)

3. Ή συνέχεια τοΟ γράμματο τοΟ ήγιμόνο ίχουσίω ιμφαίνιι τδ άσθινέ τή γνώμη 'αύτοΟ πιρί τή Ανιξαρτησία πασών τών ίχχλησιών έπί τή βάσει τοΟ 34 ίποστολιχοΟ χανόνο - διότι ιiν ή γνώμη αδτη ήν ίδιαφιλονιiχητο , ήδιλί χαταβειχφή ήινεξαρτησία τή Μολδοβλαχιχή έχχλησία χαί ούβιμίαν ήθελεν έχει ινίγχην Ινα προσεπιφίρη Αποδείξει - ίλλ' δ ήγιμών προβαίνων ζητεί ίστοριχί άποδείξει , χαί ούτω ύπιμφαίνιι βτι ή νομιζομένη παρ' αύτοΟ κανονική Αρχή δέν ίποβιικνύει βπιρ προιτίδιτο ν' Απόδειξή.

4. Τδ γρίμμ* τοΟ ήγιμόνο λίγη δτι δυνάμει τοΟ 34 ίποστολιχοΟ χανόνο οί πέραν τοΟ Δουνάβεω 'ΡουμοΟνοι χαί Βοόλγιιρρι ινίδιιξαν πίλοι τδ παηριαρχιέον Τορνόβου, Ιναμή πέμπωνται αύτοί ίπίσχοκοι έχ Κωνσταντινουπόλεω .

ΈνταΟδα δέον ίνα λάβωμιν ύπδ σχίψιν πρώτον, δτι τοΟτο ούχ ίστιν άρχαίον- δεύτερον, βτι ό Αποπατριαρχείου* τέταρτον, δτι ιiν, μή διωρουμίνου τσΟ M ίποστολιχοΟ χανδνο , όπήρχιν αδτη ή ίξίρτησι ίπδ τοΟ πατριαρχίου, πρδ νόμιμον αύτοΟ ινιξαρτησίαν ίχητιiτο νέον ίδιαίτιρον δικαίωμα δtι κανονική τίξιω , όποιον τδ γράμμα δέν Αποβιιχνύιι- βδιν τδ παράδειγμα τοΟ πατριαρχίου τοΟ Τουρνόβου δέν Αποδεικνύει τδ Ανεξάρτητον τή 'Ρουμουνιχή μητροπδλιω .

6. Ό ήγιμών προέών έν τφ γράμματι αύτοΟ λίγιι, βτι δυνάμει τοΟ 34 ίποστολιχοΟ χανδνο δ μίγα δοϋξ Βασίλειο χατά τδ 1447 δέν ήδίλησι νί λαμβάνη μητροχολίτα έχ Κωνσταντινουπόλεω , Αλλά χα- B τέστησι μητρδπολιν χαί Ανέλαβιν αύτδ τδν διορισμόν μητροπολίτου.

ΠΑντα ταΟτα δίν Ιχονται ιληδιiα . Ό μίγα δοϋξ Βασίλιιο . δίν χατΐστησιν ίν Μόσχφ μητρδπολιν· αΟτη ύπήρχι χαί πρδ αύτοΟ· ή δί αιτία τή μή παραδοχή ίχ Κωνσταντινουπδλιω μητροπολίτου δίν ήτιν δ M Αποστολιχδ χανών, Αλλ' ή Φλωριντινή ίνωόι^ ύφ' ή; μιμολυσμίνο δπίρχων ό μητροπολίτη 'Ισίδωρο δίν έγίνιτο παραδικτό ίν Μόσχμ κα! ύπδ τή όποια ήμαυρώδη τότι- χα! δ δρδνο τή Κωνσταντινουπόλιω . Έν δί τοιαύται πιριστίσισιν ή ίνίγπη ίπέτριπι τή 'Ρωσσιχή ίχχλησίφ ίνα ίχλίξηται καί χιιροτονήση έαυτ} μητροπολίτην ινιξαρτήτω τή ώ ίχ τή ένώσιω ίμαυρωδιiση Κωνσταντινουπόλιω · ή δί μαρτυρία δτι δ μίγα δοϋξ ινίλαβι ftv διορισμόν μητροπολίτου, ίπ' ούδιμιi στηρίζιται βίσιω ' ό μίγα δοϋξ δέν ίξέδωχι τοιοΟτον νόμον όποίο ίξιδόδη ήδη ίν τή Μολβο- C βλαχία. Έν 'Ρωσσίφ ίτηρήδη ή ίχχλησιαστιχή ίχλογή ουναινiΜΐ χαί ίπιχυρώσιι τοΟ ήγιμόνο - ώστι τδ παρίβιιγμα τοΟ μιγίλου δουχό Βασιλιiου ούτι τήν ινιξαρτησίαν τή Μολδοβλαχιχή ίχχλησία ίποδιιχνύιι ούτι τοϋ νέου νόμου "δίκαιο!.

6. Παραχατιών δ ήγιμών λέγιι, ότι δυνίμιι τοΟ 34 ΙποστολιχοΟ χανδνο Ô μίγα δοϋξ βιόβωρο Ίβίνοβιτζ τφ 1589 χατέστησι πατριαρχιχόν θρόνον έν Μδσχφ.

Αλλά τό πατριαρχιίον έν 'Ρωσσίφ συνίστη ούχ! δι' Απλή αύθαιρισία τοϋ μιγίλου όουχό ούδέ διί πολιτιχοΟ νόμου, ώ φίριται ή Μολδοβλαχιχή χυβέρνησι πρδ τήν Ειραρχιάν, ίλλί συνίστη πατά τήν ίχχλησιαστιχήν τάξιν τή ιύλογίφ τή Ανατολική ιiραρχία · ούτω χαί τδ παρίδιιγμα τοΟ βασιλίω Ηιοβώρου ούδόλω Αποδιιχνύιι τήν ινιξαρτησίαν τή Μολδοβλαχιχή ίχχλησία ούδέ χρησιμιύιι πρό; διχαίωσιν τών πρίξιων τή Μολδοβλαχιχή χυβιρνήΟαιω , Αλλά πρδ Ινδιiξιν τή χανονιχή ίχχλησιαστιχή τάξιω ίν πιριπτώσιι νέων διατίξιων, ίποβλιπουσών τήν ιiραρχίαν οίασδήποτι μιριχή ίχχλησία .

7. Τό γράμμα το'Ο ήγιμόνο; λέγιι, βτι δυνάμει τρΟ 34 ίποστολιχοΟ χανδνο δ μέγα Πέτρο; τφ 1731 Αντιχατέστησι τό πατριαρχιίον διά τή συνόδου ύπδ τήν ιδίαν αύτοΟ προιβριiαν.

Έν ούδιμ^ ίπισήμφ πράξιι ίρρέ·η ούτι ήδύνατο νί βηθή,*8τι ή σύνοδό πασών τών 'Ρωσσιών *wri<nit* δυνίμιι τοΟ βηθέντο χανδνο · δ χανών ούτο λέγω πιρί τοΟ μητροπολίτου τή διοικήσιω , ηαί ούχ! πιρί συνόδου- ή δί σύνοδό πασών τών 'Ρωσσιών συνίστη τή ιόλογίφ τών τή Ανατολή πατριαρχών. Έάν δί ή Μολδοβλαχιχή χυβίρνησι έπιδΰμιι Ινα μιμηδή τδ παρίβιιγμα τοΟτο, ώφιιλιν Ινα Αποτανδή πρδ τδν οίχουμινιχδν πατριάρχην χα! ιiαιτήσητα·. τά δβηγία χαί τήν ιύλογίαν αύτοΟ πρδ;

σύστασιν διατάξεων, Αφορωσών τήν διαρρύθμισεν τή ΜολΒοβλαχαιή ίερεφχία. "Οσον Βέ Αφορφ τήν «ροεδρείαν ή τά πρωταίβν (priaaatt), τοΟτο *h* τή βωσστκή συνόδφ Ανήμκ τφ πρεσβυτέρφ τΑν μελών αύτή. Έν Βέ τψ διατάγματι τοθ.1731 έτου, Βι' βΒ έχοινοποιήθη εί τδ κράτο ή σύσταση τή συνόδου, λέγεται, δτι ,χαρά τή συνόδου **te** ζητείν τήν τελβωτικήν γνώμην, Απόφασιν κα! έκτέλεσιν τών ΑαοΜοntv τοθ πνευματικού δικαίου.ll Κατά 81 τήν ύπδ τή συνόδου συμπλήρεισιν τοθ έαυτή καταστατικού Βιά νέων Αρθρων, μετριοφρόνω έξεφράσθη Πέτρο *ἱ* Α', ,ποιείν τοΟτο ούχ! Ανευ τή ήμετέρα συναινέσεω *.

8. Τδ γράμμα τοθ ήγεμόνο εξακολουθεί, βτι μ - Τά τού τελευταίου χρόνου οί Έλληνε ήκολούθησαν τδ παράδειγμα τή 'Ρωσσία.

Ούβέ τοΟτο τδ παράδειγμα χρησιμεύει πρδ δικαιολογίαν τόν πράξεων τή σημερινή Μολδοβλαχική κυβερνήσεω. Τδ έλληνικδν βασίλειον ΒΓ ιδία αιτία έθεώρησεν Αναγχαίον Τνα ή έχκλησία αύτοΟ ή Ανεξάρτητο ή ίσον οίόν τ» ήττον έξηρτημένη έκ τοθ- οικουμενικού πατριάρχου- διά τοΟτο εί χα! μή παραυτίκα, πρδ σύστασιν ιδία συνόδου τή έκκλησία ταύτη έζητήθη ή εύλδγία τοθ οικουμενικού πατριάρχου χα! ή συνα'νεσι τή συνόδου πασών τών 'Ρωσσιών, κα! ούττν ή σύνοδο τή έχχλησια τοθ έλληνιχού βασ.λείου έτυχε νομίμου έκκλησιαστική ί^άρξεω · ή δέ νυν Μολδοβλαχική έκκλησία ούτε έσχε τοιαύτα; αιτία, οία είχεν ή έλληνική πρδ Αποχωρισμόν αύτή, ούδέ μετεχειρισθη πρδ; τοΟτο τοιαΰτα νόμιμα μέσα.

9. Ό ήγτμών έπάγων τήν 131 νεαράν τοθ 'Ιουστινιανού, έν ή Απαριθμούνται οί τι τδν θρόνον τή Κωνσταντινουπόλεω ύποκείμενοι έπίσκοποι, έξάγει τδ έξή συμπέρασμα. 'Η παράλειψι τή Τραϊανή Δαχία ή ύπεραλπεία; (νΟν 'Ρουμουνία) δέν μά δεικνύει *ipi* γε Αρκούντω, δτι Απ' έκείνη Ακόμη τή; έπονή; ή έπαρχία αΰτη είχε μείνει Ανεξάρτητο; *

Δέν Αποδεικνΰεται έκ τούτου έναργώ πόθεν προέκυψε καί τί σημαίνει ή παράλειψι ένδ όνόματο · προσεκτέον δέ εί τΑ λέξει · ,,Άπ' έκείνη Ακόμη τή έποχή ", αίτινε Αποδεικνύουσιν, δτι μέχρι έκείνη τή; έποχή ή Τουμουνία έξηρτάτο Απδ τοθ πατριάρ^ου τή Κωνσταντινουπόλεω χατά τδ έχχληστιαστιχδν δίκαιον ι έξαρκεί Αρα πρδ χατΑργησιν τοθ δικαίου τούτου ή παράλειψι ίνδ όνόματο έχ τοθ πολιτικού έγγραφου; "Οσον δέ Αφορψ τήν έπιστολήν τού πατριάρχου Αχριδών πρδ; τδν Στέφανον ήγεμόνα τή Μολδαβία τφ 1456, δ τι κα! Αν περιέχη ή έπιστολή αύτη, δέν δύναται ίνα χρησιμεύση ώ; Αποχρώσα βάσι πρδ λύσιν τή παρούση ύποθέσεω.

10. Πρδ άπόδειξιν τή Ανεξαρτησία τή Μολδοβλαχική έκκλησία τδ γράμμα τού ήγεμόνο προσεπιγέρει πράξιν τινα τή συνόδου τή; Κωνσταντινουπόλεω, ή γίνεται μνεία κα! έν τοί πραχτιχοί τή συνόδου τή; Μολδαβία τή α' ίανουαρίου 1752, δι·ών ανεγνωρίσθη χα! έπεχυρώθη ή Ανεξαρτησία τού μητροπολίτου τή Μολδαβία δι' αύτοκρατορικού διατάγματο χατΑ τήν δοθείσαν ύπόσχεσιν πρδ τδν ήγεμόνα Άλέξανδρον τδν Αγαθόν παρΑ τού υίού τού αύτοχράτορο.

Επιχείρημα σκοτεινόν ή πράξι Αποδίδεται δτέ μέν εί Απόφασιν τή συνόδου τή Κωνσταντινουπόλεω, ήτι ούδαμού φαίνεται, ότέ δέ εί διάταγμα τού αύτοκράτ'ορο;· ώ βάσι δέ τή πράξεω ετέθη ή παράχλησι τού υίού τού αύτοχράτορο. Ή, δέ τή Μολδαβία σύνοδο τφ 1753 έστ! μαρτυρία μιταγενεστέρα, ώστε Βέν χαταΒεικνύεται τί λέγει αύτη βητώ.

11. Ό ήγεμών πρΒ Απόδειξιν τή Ανεξαρτησία τού μητροπολίτου τή Μολδαβία έπιΛλείται τήν Ιστορίαν τού ήγεμόνο Δημητρίου Καντεμίρου, έκΒοθείσαν τφ 1711.

Τί Βέ λέγει αύτη; — Έκδοαι Μόσχα 1789, σελ. 363, καί έφεξή · ,,Ή καθιίρωσι τών μητρο-

A πολιτών τή Μολδαβία Απ' αύτή τή συστάσεω τοθ •φόνου τούτου μέχρι τή έν Φλωρεντίφ συνόδου έγίνετο Βιά χειρδ τοθ πατριάρχου Κωνσταντινουπόκωε · Αλλά τότε έκειδή Α μητροπολίτη ήν Ανθρωπο ιδιότροπο καί έχων μικράν γνώσιν τή Αγία γραφή, Βιά τήν ύποσχεθαίσαν αύτφ τιμήν τοθ έβδόμσυ θρόνου καί τήν Αλλην προταΧσαν αύτφ τιμήν παρά τοθ πάπα, έναντίον τή θτλήσεεε τοθ σύν αύτφ Αποσταλέντο πρέσβεω παρά τοθ Αλεξάνδρου τοθ Αγαθού, ήγεμόνο Μολδαβία, ύπέγραψε πάσα τά ψευδεί κα! Απατηλά; Αποφάσει τή συνόδου. Άλλά μετά τήν διάλυσιν αύτή βέν έτόλμησεν ίνα έπιστρέψη εί Μολδαβίαν. Τότε Μάρκο ό έπίσκοπο Εφέσου τδν έαυτοθ Αρχιδιάκονον, Βούλγαρον τδ γένο, Ανδρα λίαν έγνωσμέναν έπί ταπεινοφροσύνη καί όρθοδοξία, κατέστησε μητροπολίτην Μολδαβία * καί έπειδή δ πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεω ήσπάσθι^ τήν έναντίαν μερίδα, προσέταξεν (ό Μάρκο) τδν Αρχιδιάκονον αύτού !να λάβη τήν έπικύρωσιν παρά τού πατριάρχου 'Αχριδών. Έκτοτε δέ μέχρι τή Αρχή; τού παρελθόντο αΐώνο οί μητροπολίται τή Μολδαβία ώφειλον Ινα λαμβάνωσι τήν έαυτών έπιχύρωσιν παρά τού πατριάρχου 'Αχριδών. Τούτων ούτω έχόντων, ό μητροπολίτη τή Μολδαβία μετά τήν έν Φλωρεντίφ σύνοδον δέν έλαβε τήν έπικύρωσιν αύτού ούχ! δικαιώματι ίδια Ανεξαρτησία, άλλ' έξ Ανάγκη, διότι ό πατριάρχη δέν ήτον όρθόδοξο · ούδέ Μάρκο ό Εφέσου Ανεγνώρισε τδν μητροπολίτην τή Μολδαβία Ανεξάρτητον, Αλλ' ύπέταξεν αύτδν έξ Ανάγκη τφ πατριάρχη Άχριδών. ι 'Ακολούθω - δ πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεω Παρθένιο ύπέμνησε τφ ή^εμόνι τή Μολδαβία Βασιλείφ περ! τού δικαιώματο τού θρόνου αύτού- ό δέ Βασίλειο Ινδού εί τά ύπδ τού πατριάρχου καί τή συνόδου γραφόμενα διέιαξεν ώστ* έκτοτε χαί έφεξή ό μητροπολίτη τή Μολδαβία νά μή λαμβάνη παρ' ούδενδ; Αλλου τήν έπικύρωσιν αυτού εί μή παρά τού

C Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεω - καί ή διάταξι αύτη έπεκυρώθη μετ' ού πολύ έν τοπική συνόδφ συγκροτηθείση έν Ιασίφ έπ' αυτού τού ήγεμόνο κατά τών είκονομάχων.καί Αλλων τότε αιρετικών, τή συναινέσει καί ύπογραφή πάντων τών πατριάρχων κα! αύτ-.Ο τού Αχριδών.ll Εφεξή έν σελ. 367, *t* Καντεμίρη Αντιφάκων πρό τήν άνω βηθείσαν συνοδικήν Απόφασιν Αδηλον πού βασιζόμενο, λέγε: περί τού μητροπολίτου Μολδαβία - ,,Αύτδ καί'τοι μή φέρων τδ όνομα πατριάρχου, Αλλ' ούδενί έξ αύτών ύπόκειται-" καί περαιτέρω- ,,Τρε! έπίσκοποι Μολδαβο! Ακτελοΰσι τήν χειροτονίαν τού μητροπολίτου.ll "Οπώ συμβιβάσωμεν τήν πρδ έαυτδν Αντιφασιν τού ιστορικού, δέον !να ύποθέσωμεν δτι ή τελευταία αυτού μαρτυρία έξεικονίζει αϋθαιρέτω οικειοποιηθεί σαν παρά του μητροπολίτου θίσιν έναντίον τού Αρχαίου δικαίου καί τή συνοδική Αποφάσεω.

12. Τδ γράμμα έπικαλεΐται τδν νομοκάνονα τού Άριστηνού, τυπωθέντα τφ 1652.

D Αλλά δέν λέγει τί έν τή έκδόσει ταύτη έπιχυροί τήν Ανεξαρτησίαν τή Μολδορλαχιχή έκκλησία καί έπί τίνο έρείδεται, χαί διά τούτο ή μαρτυρία αύτη ούδεμίαν έχει ίσχύν.

13. Αναφέρει τδ φιρμάνιον τού Άπτοϋλ Χαμίτ τφ 1783.

Λυπηρόν τδ βλέπειν, δτι θέλουσιν ίνα ύποστηρίξωσι τήν ίεραρχικήν Ανεξαρτησίαν τή εκκλησία διά φιρμανίου μωαμεθανού μονάρχου.

14. ίθ ήγεμών γράφει- ,,Οί δργανικοί νόμοι άμφοτέρων τών ήγεμονιών έπεκύρωσαν τδ πανάρχαιον έθο τή ήμετέρα χώρα, τδύ νά έκλέγωνται ο! μητροπολίται κα! οί έπίσκοποι ύπδ έκτακτων έθνοσυνελεύσεων, συντεθειμένων έχ τού Ανωφάτου κλήρου χαί τών Αντιπροσώπων τού λαού.ll

Μενέτω τούτο ΑΒιαφιλονείκητον* άλλά τούτοι) Βοθέντο, 6 ήγεμών έάν θέλη νά ήνε σύμφωνο πρδ έαυτόν, δφείλει νά καταργήση_τδν περί έχλογή τών

kmii»· ὑχ4 τοῦ Υπουργείου νόμον net ν* ἀποβώση, τὸ φχαίωμα τοOτο εἰ τδν κλῆρον χαὶ aie τοὺ ère-ftpto^gQQf tsO λβoO.

1». Ὁ ἡγεμὼν φρονεί, βττ oip· **·* μαρτυρίαν περὶ τοὺ αὐooMφάλβυ τὴ Μαλδοβλαχιχὴ ἐχκληα^ tv ἰδιαιτέρφ τινὶ γεγονότι tv χεαβφ τῶν *ΛΛφρΛη* τὴ ἐχχλησία; τὴ Τροινσυλβανία · i«βὴ 4 μοναχὸ Αθανάσιο Μν ἠθύνατο ἰνα ἐχιχύχη τὴ ἐπισχοηχὴ χειροτονία , 4 πατριάρχη 'Ιεροσολύμων ὠβήγηαεν ·*Λ*-τόν Γνα Υποταγὴ τφ ἐξφρχφ τὴ Οὀγγροβλαχία , ἤτοι τφ μητροπολίτη τοὺ Βουκονρεστίοο.

Ἡ ἐξαιρετικὴ δμεε; αὐτη περίστασι; δὲν ἀπτελεὶ νόμον. Ὁ πατριάρχη δὲν Ιδωκεν ἀδιιαν δυνάμει δικαιώματο , ἀλλὰ συμβουλὴν ἐξ ἀνάγκη . Προσέτ. ὁ 'πατριάρχη 8iν ἐχορήγησε τφ μητροπολίτη τοῦ Βουκουρεστίου τὸ δικαίωμα τὴ τελεσιδίκουΜποφάσεω iν τοὶ συμπίπτουσι ζητήμασιν, ἀλλὰ συνεβούλευσεν αὐτδν ν' ἀπει^θύνηται πρδ τὸν πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεω *btl* τβν σπουδαιστέρων ζητημάτων.

16. Τ4 γράμμα τοὺ ἡγεμόνο ἐραιτφ- Πότε καὶ πῶ ἀνεδείχθη ἡ κυριαρχία τὴ ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεω ἰπὶ τὴ Μολδοβλαχικὴ ;

Ἡ περὶ τούτου ἀπάντησι ἀνήπει ιδίω τφ παναγυοτάτφ πατριάρχη· ἀλλὰ χαὶ iν τφ παρόντι ἰύναται vi εὑρεθὴ ἀπάντησι τούτου ἐν ταὶ γενομέναι ἀνωτέρω παρατηρήσεσι.

17. Ἰνα Ji διπαιώση *ἰ* ἡγεμὼν τὴν iν τὴ συνόδφ εισαγωγὴν τβν λαϊχῶν, λέγει ἐγ τφ γράμματι ! ,Ὁ ἁγιο Κυπριανό; οὐδὲν ἠρέσχετο νὰ πράττη χωρὶ νὰ συμβουλεύηται χαὶ τὸν λαόν."

Παράδοξον συμπέρασμα! 4 ἅγιο Κυπριανὸ ἠρέσκετο Ινα συμβουλεύηται τὸν λαόν· ἀρα ἡ πίσαγωγὴ τοὺ λαoO ἐν τὴ συνόδφ ἐστὶν ἐχχλησιαστ-.χὸ νόμο χαὶ δίχαιον.

18. Ἕτερον ἐπιχείρημα περὶ τοὺ αὐτoO· ὁ ἀποβληθιὶ ἐχ Κωνσταντινουπόλεω πατριάρχη Νήφων πρδ χατάπαυσιν τῶν ἐχχλησιαστικβν ἀνεεμαλιῶν ἐν Βλαχία συνεβούλευσε τὴν συγχρότησιν συνόδου, ἐν ἡ παρῆσαν δ ἡγεμὼν χαὶ οι ἀρχοντε , ὁ δὲ Νήφων ἐν ταὶ συνεδριάσεσιν ἐδίδασχ» τὴν πίστιν.

«Ἀλλ' ἡ ἐξαιρετικὴ περίστασι; δὲν ἀποδεικνύει τὸ γενικὸν δίχαιον χιὰ ἡ τίαρουσία τoO ἡγτμόνο χα! τῶν αρχόντων ἐν'τὴ συνόδφ πρὸ ἀκρόασιν τὴ διδασκαλία τὴ πίστεω δὲν καθιστφ αὐτού; μέλη τὴ συνόδου.

19. Εναντίον τὴ γνώμη τοὺ πατριάρχου, δτι ὁ ἡγεμὼν δὲν ἔχει δικαίωμα Ινα ,συγκαλὴ σύνοδον, ὁ ἡγεμὼν λέγει, δτι δ μέγα Κωνσταντίνο συνεκάλεσε τὴν α' οικουμενικὴν σύνοδον καὶ προήδρευσεν iν αὐτή.

« πρὸ τοὺτο ἠβύνατο ἰσω νὰ σκεφθῆ, δτι 4 ἰσαπόστολο καὶ μέγα αὐτοκράτωρ Κωνσταντίνο ἀξίζει τι πλέον ἡ ὥστε νὰ συγκριθὴ πρὸ Μολδοβλάχον ἡγεμίνα- 4 μέγα Κωνσταντίνο προήδρευσε ῥήάν τιμητικῶ ὡ βασιλεύ , ἀλλὰ κυρίω ἡ προεδρεία ἐν ταὶ ἐργασίαι τὴ; συνόδου ἀνῆχε τφ πρεσβυτέρφ τῶν ἰπισκόπων.

90. Τὸ γράμμα ἀναφέρσι τὴν 187 χαὶ 8 νεαρόν, αἵτινε μαρτυροῦσι τὸ δικαίωμα τοὺ Βυζαντινοὺ αὐτοκράτορο κατὰ τά;~πρὸ τὴν ἐκκλησίαν σχέση · ἀλλὰ τὸ παράδειγμα τὴ τότε αὀτοκρεπορία οὐδεμίαν ἐπιδέχεται σύγκρισιν πρὸ τὰ γεγονότα ἐν τὴ νὺν ἡγεμονείμ τὴ Μολδοβλαχία · αἱ δὲ νεαροὶ συνιστῶσι πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν Υπαρχόντων ἐκκλησιεκττικῶν κανόνων, ἀλλ* οὀχὶ νσωταρισμοὺ ἐν τὴ ἀνωτέτη ἐκκλησιαστικὴ διοικήσει.

91. Πρὸ ἀπόδσιξιν δτι 4 ἡγεμὼν ἔχει δικαίωμα Τνα συγπαλὴ σύνοδον, ὁ ἡγεμὼν ἀναφέρει iν τφ γράμματι τὸ παράδοιγμα τοὺ ἡγιμόνο Βασιλείου συγκαλέσαντο τφ 1642 σύνοδον, iν ἡ χατὰ πρόσκλησιν τιΛ ἡγεμόνο ἐλΦiν 4 πατριάρχη Κωνσταντινουβόλεω Πορμύριο προήδρουσον.

Ἐὰν δὲ διὰ τοὺ πμραδοίγματο τούτου ἀποδηχνύτται. 'δτι 4 πατριάρχη οὐ κατέχριν* τὴν ὑπὸ τοὺ ἡγτμόνο σνγκάλοσιν τὴ συνόδου, tn μάλλον ἀποΙηκνύαται δτι 4 ἡγ«μὼν καὶ ἡ σύνοδο ἀνογνώριζον ▪<4» i«ῶν ἐξ<ή«ν« *» t* **** *

γράμμα λανδάνοται, ὀνομάζον πατρωφχην τάν Πορμύριον, ἐν φ ἐχΜνο ἠν μητροπολίτη Νιχαία , ἀποσταλοὶ ηαρὰ τὴ συνόδου Κωνσταντινουπόλεω «£ τὴν iν Ἰασίφ σύνοδον.

22. Τὸ γράμμα τοὺ ἡγεμόνο ζητεὶ ἰνα δικαιολογήσω τὴν συμβουλευτικὴν Ησιν τοὺ ὑπουργυO τῶν ἐχκληαιεκττιχῶν iν ταὶ συζητήσοσι τὴ συνόδου.

Ἀλλ' δπερ κυρίω χρήζει δικαιολογία; ἐστ! τοὺτο, δτι κατὰ τοίέ; νέου νόμου οἱ ὑπουργοὶ ἀνευ τὴ μετὰ τὴ; συνόδου συσκέψεω ἐκλέγουσι τὸν ἐπίσκοπον καὶ. παρουσιάζουσιν εώτὸν εἰ τὸν ἡγεμόνα πρὸ ἐπιχύρωσιν πῶ δὲ δικαιολογεὶ τοὺτο; Ἀναφέρων τὸν διοργανισμὸν τὴ Ελληνικὴ καὶ Ρωσσική; συνόδου.

Ἐν Πετρουπόλει, λέγει, τὰ μέλη τὴ συνόδου διορίζονται παρὰ τὴ κυβερνήσεω .

Αλλὰ τοῦτό ἐστι πὰν ἀλλο ἡ ψῆρο; ὑπουργῶν ἐν τὴ συνόδφ· ἐκτό; τούτου 4 ἡγεμὼν ὁμιλε! ἐνταῦθα περὶ πράγματο , δπερ ἀδύνατον νὰ ἡ ἰκανὼ γνωστὸν εἰ αὐτδν. Ἡ πρόσκλησι τῶν ἐπισχόπων ἐν τὴ συνόδφ τὴ 'Υωσσία; κοινοποιεῖται δι' αὐτοκρατορικoO διατάγματο , ἀλλὰ πρὸ τοὺτο λαμβάνεται ὑπ" δψιν ἀνευ ἐπισημότητο ἡ γνώμη τ-.O προεξάρχοντο μέλου χαὶ ἀλλων πρεσβυτέρων μελῶν, ἐπομένω τὸ πράγμα γίνεται'τὴ γνώσει χαὶ συναινέσει τὴ ἐχχλησία . Τὴ δὲ Μολδοβλαχικὴ κυβερνήσει ὠφελιμώτερον ἤδελεν είσΦαι, ἐὰν ἔστρεφε τὴν προσοχὴν αὐτὴ εἰ πράγμα μάλλον γνωστὸν εἰ αὐτήν, τουτέστιν, 'δτι ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐπισκοίιων 'ἐκτελεῖται ἐν συνεδριάσει τὴ βωσσική; συνόδου μετὰ προηγουμένην δέησιν. 'Ιδιῦ τί ἠδύνατο νὰ δανεισΦὴ «api τὴ βωσσικὴ συνόδου ἡ Μολδοβλαχικὴ κυβέρνησι .

Ἐν 'Αθήνα·.;, λέγει, οἱ ἐπίσκοπρι προσκαλοῦνται εἰ τὴν σύνοδον περιοδικῶ; διὰ βασιλικοὺ διατάγματο '.

Καὶ τοὺτο δὲν εἰναι ταὐτὸ πρὸ τὴν ψηφ^ν τοὺ ὑπουργοὺ ἐν τὴ αυνόδφ καὶ πρδ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀρχιερέων ὑπδ τῶν υπουργῶν. Οἱ ἐπίσκοποι Ιχοντι ἤδη ἐνεργείφ τδν βαθμὸν τοὺτον, προσκαλοῦνται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ει 'Αθήνα , ινα λάβωτι μέρο ει τὴν σύνοδον, καὶ τοὺτο περιοδικῶ . Κατὰ τοὺτο ἡ ἐνέργεια αδτη τοὺ βασιλέω; φαίνεται μόνον ὡ διττύπωσι καὶ οὐχὶ ὡ; ἐξουσία ἐπὶ τῶν ἱεραρχικῶν πράξεων.

Τὸ γράμμα τοὺ ἡγεμόνο λέγει, δτι ὁ 'Ιουστινιανό; καὶ ὁ μέγα Πέτρο; ἐξέδωκαν εκκλησιαστικοὺ νόμου ἐγχριθέντα; παρὰ τὴ ἐκκλησία .

Ἀλλὰ καὶ χατὰ τοὺτο υπάρχει διαφορὰ μεταξὺ τῶν πράξεων ἐκείνων χαὶ τῶν Μολδοβλαχιχ$ν πραγμάτων, καθ' δσον ἐκεῖναι ἐνεχρίθηααν παρὰ τή; ἐκκλησία . 'Ο μέγα Πέτρο ἐξητήσατο τὴν εὐλογιαν τῶν πατριαρχῶν, ἡ δὲ Μολδοβλαχικὴ κυβέρνησι *οὐt'* ἀπετάνθη ἐπὶ τούτφ πρδ; τὸν οικουμενικὸν πατριάρχην.

93. Τὸ γράμμα τοὺ ἡγεμόνο λέγει, ότι ἡ Ακικὴ ἐκκλησία οὐδέποτε ἠκολούθησε κατὰ - γράμμα τὸν α' ἀποσεολικὸν κανόνα.

Τόσφ χεῖρον δι' αὐτήν, εἰ γε ἀληθεύει τοὺτο ! ἀλλ' εἰναι ἀληθέστερον, δη αθτη ἠκολούθησε τὸν κανόνα τοὺτον, τουτέστιν ἐξετέλει τὴν χειροτονίαν τῶν ἐπισκόπεεν διὰ τριῶν ἡ δύο Ιπισχόπων, ἐπειδὴ περὶ τούτου βητὼ ἀποφαίνετχ; ὁ α* ἀποστολικδ; κανών.

24. Ὁ ἡγεμὼν λέγει, δτι παρ' αὐτοί; αὁ πλησιέστατον ἡμὶν χρόνον διὰ νομοθεσία (πότε καὶ τίνο ;) ααθωρίσθη τὸ δικαίωμα τὴ ἐκλαγὴ (τῶν ἐπισκόπων) ἐν ἐκτάκται; συνελεώσεσι συγχειμέναι; ἐξ ἐπισχόπεεν καὶ ἐπισήμων πολιτῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοὺ μητροπολίτου.

Διὰ τῶν λόγων τούτων αὐτὸ οὔτο ὁ ἡγεμὼν χεηαδιχάζη τοὺ νέου αὐτοῦ νόμου , τοὺ ἀνατιθεμένου τὴν ἐκλογὴν τῶν ἰπισχόπων εἰ τοὺ ὑπουργού , χαὶ οὐχὶ αέ τὴν σύνοδον ὑπδ τὴν προεδρείαν τοῦ μητροπολίτου.

16. Ὁ ἡγεμὼν Αναφέρει τά **»*« 1» *·* in κατά τθ 6Μ ta; περί τή Wkn* ** *me»4"·* up* τοὐ κλήρου χαί τέέν προὐχόνΜν.

Περί τή σημασία τών νεαρών iv τή έκχληοίφ ΜΙ τφ ap*m *PP*»η Ανωτέρω ὑα' Αριθμ. 90· προσέτι καί «Ι νεεφαί αὐται Αποδίδουσι τήν χυριωτίραν Μρ-γ«αν «ί τάν «λήρον.

96. Αναφέρει τόν 6 χανόνα τή iv $«ρδιχή συνόδου *«Ι τά έρμηνεία τού S ««νίνο τή ζ* οικουμενική συνόδου χαί τόν 61 Αχοστολικόν.

Έν τφ χανόνι τή Σαρδιχή; έρρέθη- .Έάν τ* αυνχθροισθέντκ πλήθη καραχαλοΐεν γίγνεσθαι τήν χατάστασιν τού παρ' αὐτών έπιζητουμένου έπισχό» που κτλ_" Τούτο *φο^φ μίαν περίπτωσιν καί οὐδόλω άποτελά καθαρόν κανόνα. Ὁ 3 κανών τή ζ* οικουμενική; συνόδου καταδικάζει τήν παρ* τόν Αρχόντων έχλογήν τών έπισκόπων φαί Αχαιτά δκω; ή έχλογή αὐτών γινηται ὑκό τών έπιρκόπων, οὐδεμία δέ έρμηνεία δὐνατάι Γνα μεταβάλή αὐτόν ὑπίρ τών νέων Μολδοβλαχικών νόμων ή δέ μνεία τού 61 Αποστολικού χανόνο έγίνετο έσφεώμένω .

97. Ὁ ἡγεμὼν φρονά δτι ἠδὐνατο ν* βασίζηται έπι τού παραδείγματο τού αὐτοκράτορο; Ἰωσήφ Β*, Ἴατι τφ 1786 διώρισε τόν έπίσκοπον Τζερνοβίτζη .

Αυπηρόν xal Ανοίκειον στήριγμα! 'Ορθόδοξο; ήγεμών θέλει !νχ στήριξή τδ ίαυτοὐ δικαίωμα «ί πρΛξιν έτχροδόξου μονάρχου ΙνορχήΜντο πεφά τήν δικαιοδοσίαν αὐτοὐ.

Μ. Τδ ὑποβάλλειν έπίσκοπον ixl έγκλήμασιν «Ι κοσμικόν δικαστήρια* «ρέα* Ινα βασίζηται οὐχ! εἰ τά νεαρά; τή «στ* βυζαντινή αὐτσαρατορία , Αλλ' ixt' τοΟ γενικού βιχαὐΐματο τή; Ιξουσία τοῦ «ρώτου .

Ένταὐθα κυρίω ὑκφρχω Αναγκαία ή θοστολή Ιών πταισμάωεν Από τών έγκλημάτων, βπω μή κατ»-|k;flt«rvtSt ol έπίσκοποι *St* Μήμάντσυφατηγορία ή συκοφαντία έκ τών θρόν··* «ί; τήν «Ερχτήν.

Μ. Έχ τή έρεὐνη τούτη; Αποδεικνὐεται, δτι τ* <χιχ*ιώ|ματα, Suva έπισωρεὐθησαν iv τφ Απαντητικφ γρ*μματι τοὐ ήγεμόνο; ὑπέρ τών νέων κανονισμών τή Μολδρβλαχική χυβερνήσεω;, «at* τδ κλάστον μέρο δέν «Ιναι Ακριβή «ai δέν έχουσιν Αποχρώσαν ίσχὐν, τιν* δέ xal στρέφονται έναντίον αὐτοΟ.

30. Ή έρευνα αδτη έθεωρήθη Αναγκαία έν γένη μέν χρδ μαρτυρίαν τή Αλήθεια έν μέρα δέ κρδ Αποκατάστασ.ν τή Αλήθεια; έπι τών Αφορώντων τών 'Ρωσσικήν ιεραρχίαν χαί τήν ιστορίαν αὐτή , αίτιν* έν τφ γράμματι τοὐ ήγεμόνο; έκτίθενται ψευδώ; καί παραμεμορφωμίνω .

('Υπογρ) Ισίδωρο; μητροπολίτη Νοβογοροδία; χαί Πετρουπόλεώ .

24.
SYNODUS ATHENIENSIS 8OPHRONIO CONSTANTINOPOUTANO
1866 aprili* 7.

Τφ παναγιωτάτφ θειοτάτφ χαί οἰκουμενιχφ πατριάρχη χυρίφ χυρίφ Εωφρονίφ, ή ί«ρ* σὐνοδο τή; έχχλησία; τή Ελλάδο τδν έν Χριστφ τφ θεφ Αδελφικόν Ασπασμόν εὐσεβάστω Απονέμει.

Ί'ποδΐξάμινοι Ασμένω χαί ιατΑ σιβασμοὐ τοΟ προσήχοντο τά πατριαρχία* γράμματα τή α' Ιουλίου χαί τή δ' νοιμβρίου τοΟ πβφ*ληλυΜτο έτου σὐν ταί Χέπισυνημμένοι αὐτοί π«ρί τή χατ* τ* παρ· ιίτρίου; ήνωμένα; ήγιμονία; δρΦοδόξου έχχλησία , μ»τά σπουδή οὐ τή; ΐυχοὐση άνέγνωμχν αὐτά· γνόντ« δ' έξ αὐτών δτι 6 πιπτοηώ; ήβη ήγιμών τών χωρών τούτων οὐ μόνον έχήρυξιν αὐτογνωμόνω χαί Αν«υ οὐδομιΑ προηγουμένη συγχαταὐέσιω τή μιγάλη έχχλησία Ανεξάρτητον τήν ὑπδ τήν πνευματικήν δικαιοδοσίαν τού οίχουμινιχοΟ πατριαρχικοὐ θρόνου ὑπαγομένην Εκκλησίαν έχχίνην, Αλλ* χαί έχχλησιαστιχ* μτταρρυθμίσιι δι* νόμων «ισήγαγ«ν, αίτινι τχίνουσι λίληθότω «ί τό διασ«Ισαι τ*; βάσχι τή; πατροπαραδότου «ὐσιβοία τοὐ όρθοδόξου Ρουμουνιχοὐ λαοὐ δι* τή ὑποδουλώσιω τού έχ*ί !«ροὐ κλήρου ὑπό τή χοσμιχή έξουσία καί δι* τοὐ ὑπ' αὐτή σφιτ«ρισμοὐ τών πνευματικών δικαιωμάτων χαί , δι* παντοία Αλλη πρό Αντιχανονικ* καινοτομία προσπαθχία έπι ψυχική βλάβη τού όρθοδόξου έχ«ίνου λαοὐ, χατ«λήφθημ«ν ὑπό βαρ«ία θλίψ*ω χαί σφοδρά; Αλγηδόνο . Καί γ« οὐκ Απηχότω , παναγιώτατι πατριάρχα καί έν Χριστφ Αδελφέ, προκειμέντυ περί καινοτομιών έν τή όρθοδόξφ ήμών έχκλησίφ χαί διαρρήξιω τών κανονικών Ιερών δεσμών τών συν> δεόντων έκπαλαι σωτηριωδώ τήν έάχλησίαν έκείνην μετ* τή μεγάλη έκκλησία .

'Αλλ* παρεχλήθημεν τφ πνεύματι καί τήν »λίψιν ήμών έμετριάσαμεν πληροφορηθέντε συγχρόν*·; έκ τών ιδίων πατριαρχικών γραμμάτων τ* Απερ ή μεγάλη τού Χριστού έχχλησία, ώ μήτηρ φιλόστοργο χαί πνευματική φὐλαξ τών Αποστολιχών χαί πατρικών θεσπισμάτων, θεόθεν όδηγηθεϊσα Ιλαβεν έν τή προνοίφ καί τή συνέσει αὐτή πρόσφορα μέτρα, άπευθὐνασα δι* τή ὑμετέρα; παναγιότητο τ* δεοὐσα; παρατηρήσει; καί παραινέσ«ι; «ί τόν είρημένον ήγεμόνα καί τά έχει έχχλησιαστιχ* άρχά , άποδοχιμάσασα τ* γενόμενα Αντικανονικό χαί έξενεγχοὐσα κατ* τών διαπραχθεισών μεταρρυθμίσεων τήν χαταδιχαστιχήν αὐτή ψήφον, δπω οὐτω έπανορθώση τ* μή καλώ γενόμενα χαί προφυλάξη τό έχε! πλάκωμα τών πιστών Από πάση θρησκευτική βλάβη .

Ή σὐνοδο; τή; έχκλησία; τή; 'Ελλάδο εὐρούσα , τ* μίτρα ταὐτα τή μητρό; μεγάλη έχχλησία δντω; σωστιχ* χαί τα!; περιστάσεσι σὐμφωνα, μή δυναμένη δέ έξευρείν χαί προβαλείν Ιτερα τούτων χρείσσονα, Ανέβαλε μέν τήν χαθήχουσαν Απάντησιν αὐτή , ὑφ««σε δ' έν ταπεινώσει χαρδία χάρο ίχέτιδα πρό τόν πανοιχτίρμονα θεόν χαί σωτήρα ήμών Ἰησοὐν Χριστόν, τόν χορηγόν τή κοσμοσωτηρίου ειρήνη , θεμελιωτήν δέ χαί προστάτην τή άγια; ήμών έχχλησιά; καί χατ* τήν ιδίαν αὐτοὐ έπαγγελίαν μετ' αὐτή; δντα χαί έσό-, μενον μέχρι συντέλεια τού αίώνο , δπω; έν τή θείφ αὐτού ιίαντοδυναμίφ καί τφ Αφάτφ έλέει φωτίση τφ φωάί τή γνώσεω αὐτού τού; διέποντα τ* τών προμνησθεισών ήγεμονιών χαί όδηγήση εί; έπανόρθωσιν τών ήμάρτημένων, τήν δ' έχχλησίαν αὐτών διατηρήση Αδιάσειστον είσαεί χαί στερρώ έχομένην τών Ιερών Αποστολιχών χαί συνοδικών κανόνων χαί τών κατροπαραδότων ί«ρών παραδόσεων, έπαναγάγη δέ ' τήν ειρήνην αὐτού τήν ὑπερέχουσαν πάντα νούν μεταξὐ φιλοότοργου μητρό; χαί προσφιλών τέκνων- τή δέ ὑμετέρφ παναγιότητι, ήν ώ; παντογνώστη; καί προνοητή; έξελέξατο έν καιρό!; χαλεπό!; Αξιο* ήγήτορα τού πνευματικού τή έχχλησία; σκάφου καί έθετο έπι τήν ὑψηλήν πνευματικήν σκοπιάν Αγρυπνον φὐλακα χα! γενναίον προασπιστήν τών καθεστώτων τή Αγίφ αὐτού καθολική έχκλησίφ, χαρίσηται υγείαν διά βίου Αμετάκτωτον καί Ανάλογον ίσχὐν το!; προχειμένοι έπιμόχθοι ιάγΑθσι. Καί δή ή σὐνοδο τή θερμή πίστει καί τή πρό θεόν έλπίβι έρειδομένη πέποιθεν, δτι αί όρθαί καί έλλογοι πειρατηρήσει χαί νουθεσίαι τή μεγάλη; έχχλησία πρό τά πολιτικά; καί έκκλησιαστιχά έκείνα Αρχά; τή τού θεού συνεργείφ οὐχ Απέβησαν μάταιοι, Αλλ' έπήνεγκαν έν μέρει χαί έκοίοουσι, θεού θέλοντα , όλοσχ«ρώ τό έφετόν ΚΟqίν ήμίν Αποτέλεσμα- γένοιτο!

εβ·

Kotat U μή d*««M· M«Mi 4 σύνοδο «fc U «postpqpM «αφάρχΜ ypMurad M*C ·»' ftMh» UpAv M «M M* «t «peu-MM Mi iprapMdtg «Mb* tft* ipiiUM MM* «·» MMi «M «, ftmp ήτΜ« «Mû pev aie M ^rêiipivq»Hsi»eev· tarte r ftntv 6», M τή αίτήαη αύιήΡή χυβίρνησι Mt ■&*·· μ»γ·λ«ι4τητο art eewtrt ήρβν ftMmt Bush ikq-για τοί kvwcpoMwc «ύτή ·* *■ MManmaeu-u&st xai iv τΜ *Hv«MMC Έγορβνιαι , Μι ortoc !uiq σπουδή «al δυνίμ·ι χρήσ*νται ftwU M tot« άταιτουμίνοι τρόποι , Ινα ού μϊνον Mm ινδιχομίνη, 8 μή γίνοιτο, χανονιχή xai χνβυματιχή διάρρηξι τβν iv λδγφ δρ*οδίξ«»ν χ·ρβν M τή μητρύ ίχχλησία προληφδή, άλλά xai ή σβστιχή μΛβξύ αύτβν άρμ0*νία ίπανίλθτ χαί τήρηύβσιν άσφαλή τά κανονικά τή μιγάλη ίχχλησία δικαιώματα.

ΤαΟτα τοίνυν άπαντβΜ vOv πρδ τήν ύμ*τίραν παναγώτητα ή σύνοδο τή ίχχλησία τή 'Ελλάδο , προσίγκ αύτή μ»τά τβν ίγχαρδίβν αύτή iv Χριστφ άδίλφιχόν άσχασμών τόν φόρον τή «ύγνβμοσύνη αύτή ft' ήν ·*τη «''M'' άγρυανον Ι'M· Mr «fe ipMβξiη M ft* tk M**Ή''» Mφ iww»*»· «M ed Mkra JfM» *» τή «pi ή; * λήρο - * M Μλ(·αΛ»χή MkM, wsaOto* «M m ipMύξηι mmm MM1 ««* λύγον t* «* M* 4» Xpwtf *»M«K «·* M* ***„**■

MfMMt δι τβΟ ύήίσοου Mρ τή waptewoo8de«ou ήρϊν άγαδή δγάα τή &μ<τίρα παναγιάτητο καί Μχαλίυμβν· τΑ MahK αύτή αύχύ συναργσύ τή τβν Up·» ήμβν xaftpriirw» ΜΦ>(ίχκληρώσβ διατβλοΟμχν τή ύμττίρα Μναγιύτητο Αγαπητοί iν Χριστή άδαλφοί.

Έξ Άβηνβν, τή ζ* Απριλίου ,αωξ '.

t i Άδηνβν Θεόφιλο πρόίβρο .
f *6 Γόρτυνο* χαί Μιγαλουχόλον ΦιλόΦοο .
t ύ Καροστία Μακάριο .
f i Ναυπακτία χαί Κύρυτανία Άνθιμο;.

Ό γραμματχύ Κύριλλο Χαιρονίδη .

SYNODUS CON8TANTINOPOLITANA
1865 mail 18.

U*u» Mt io ecclreia Um dudum receptu», ut episcopi quaecunque «ibi inciderint negotia, qnibn· expediendi· ipsi impare· fuerint, ea ad aedem oecumenicam deferant, non ipai quidem per se, sed adhibita metropolitan! cuiusque opera. Qui meo eum obaoleaeere ooepimet, eum revocari inaait «aera ■ynodua, dati» ad eingulM aedia oecumenieae anti-•titea litteri» die 18 maii 1866, quaa proprii· nominibus Oboignarunt cuncti «ynodi sodales, scilicet: loanniciu· Nicaeae, Benedictu» Pelagoniae, Diony-«io» Cretae, Agathangelus Methymnes, Gabriel Aeni, loachim Lemni, Gabriel Sami, loachim Scapiorum, Anthimn» Veliaai.

Tabnlam nuper edidit I. Stavride·: Συλλογή χατριαρχιχβν xai συνοδικόν ίγχυχλίον (Conatantinopoli, 1900), p. 66.

SYNODUS CON8TANTINOPOLÏTANA
1865 iunii 14.

Cum apud Lanoa, gentem illam Colchicam, dirae agitarentun diaeeptatiooM propter reeeno inatitutam aedem Rhodopolitanam, oleum gammae adiioentibn· monachia trium regioni· monaatarionun, Snmela pcilicet, Baxeloni· et Periatera, «aera aynodua, re maturiua perpenaa, mouMteria illa, a iuriadietione Gennadii Rhodopolitani eubdueta, Conataatii Trapeiuntini cuatodiae ad tempu· oommiiit per literaa die 14 iunii 1865 data·, quarum copiam nobi· •nppeditavit Ep. Kyriakidre in libro nuper edito: Ιστορία τή χαρά τήν ΤραιαζοΟντα ιιρά βασιλική χατριαρχιχή σταυροπηγιακή μονή τή ύπχραγία Ηοτύχου τή Σουμχλβ (Athenis, 1898), ρ. 907-8. SubaeriptioaM episcoporum in editione dMunt.

SYNODUS eONBTANTINOPOUTANA
1865 mensa iuUo?

Anni 1865 aeetivo tempore, eum cives Constantinopolitani cholerae morbo miserabihtur laborarent, •acre aynodus, oollati» cum mediei· eoaniliis, veniam fidelibu dedit carnium usum adhibendi per ieiuninm quindecim diorum, quod anniversariam Deiparae Dormorieoti» reviviaorathqqe memoriam pruoounrit; a legibus enim discedendum dum urget, noeoesitaa. Indultum illud, menae iulio, indictione VIII, datum, in singulia regiae urbi» «odeaiia aolemniter perlectum eat dio 1 asguati anni 1865 post publicae rapplicationss ad arcendam luem peractas.

M. I. Gedeon,' Κανονικοί διατάξκ , ή I (ConsteatinopoB, 1888), p. 407-8.

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS
a qua insulae loniae a sedit oeeuMuieM dicione eximuntur
1866-186«.

Cum septem insulae Ionicas, annuente per decretum diei 8 martii 1864 Maioris Rritsam*· gubernio, sub cuius patrocinium inde ab anno 1816 degebant, in unum cum reliquo Greerias regno coaluissent, administratores AthsnisnΠ sMm operam dederunt, et oarusdem famularum opiseopabM, reieoto sedis ConstaatinopoKtoaee primatu, synodo Athememi obnoxii drinsep1 tmmri. Reae, atri urinus Hbentsr, probavit tamsm synodus Constanttaopohtaaa, editb rigiBath Httaris, quas ad historiam illustrandam iatagres exhibere placuit, una cum alia tabula ad idem negotium pertinento. Singula instrumenta nobis poet aUoe nuper suppeditavit Gregorius Dyebuniota in eyDoge haudqnaqnam aponendn eui tfarius: Ελληνικοί χΜαη . Έλληναή Μοφρά· (Athmris, 1909), ρ. 8S sq.

1·

RKRUM ECCLESIASTICARUM ADMINISTRATOR IN GRAECIA AD INSULARUM IONIARUM ANTISTITES

IBM MημτΜ A

Σεβωσμιώτεπε!

Γινώαχεε ή όμετέρα βεββαμιύτη , Sri τή eobrta| m2 βιιχχητιχή ένώσει δύο «χωρισμένε» μρότηρβν δρΟοδόξεεν m2 έμοφύλων κρατών, σομπαρομαρτεί *itinera* m2 ή έχκληιπαστιχή· Mi (i τδν όρεττδν τούτον κόσμον ή έν πόσιν Αρμονία συγκροτεί Αδιάσπαστόν τήν ένότητα διΑ τή; εί i» σώμα καί Ιγ πνεύμα συναρμολογία τβν πρώην Ιν«χα τβν Μιμικών περιστάσεων διεστώτων.

Μετά jiv έκ' αίσιοι οίωνοί πολιτικβ τε m2 διοικητιχβ γενομένην Ινωσιν ΙΚο πρώην Ίονίου κράτου μετά τή εύκλεώ βασιλευομένη Ελλάδο^ιμέσο; είπιτο νΑ έπέλθη χαί ή διοικητική έχχλησίφιχή Ινωσι - *ϋλ'* έπειδή δη) τήν ταύτη πραγματοποίησιν έπρεπε νά πραηγηθή ή έθνιχή έχφρασι , αύτη Si έξεδηλώθη πανβήμω; διά τβν πληριξουσίων τού έθνου έπί W αύτδ' συνηγμένεεν «ί τήν β" έν Άθήναι έθνιχήν συνέλευσιν, διά τούτο, Α διαπεπιστευμένο ύπδ τή αύτοΟ μεγαλειότητα τοΟ βεηιλέω τήν βπόνσιν τοο ύπουργείου τβν έχκλησιαστικβν, καθήκον Ιχβ σπουδαιότατον. vi προββ (i τήν έχτέλεσιν τβν ύπδ τοΟ έθνου θεσμοθετηθέντων, Ινα 8ν τρόπον τδ πρώην Ίόνιον πρώτο , ^ειράφετον γενόμενον Από τή προστασία τή Μεγάλη; Βρετανία , ήνώθη «ί έν σώμα πολιτικόν μετά τοΟ βασιλευομένου 'ΕλληνικοΟ, οδτω χα! τδ τή έχχλησία; έχείνου χειραφετο^ιενα Απδ τή πνιυματιχή δικαιοδοσία τή έν Κωνσταντινουπόλει μεγάλη; ^χκλησία Αποτελβσι τοΟ λοιπού μέρο συνολοχληρωτιχδν τβν τή δρθοδδξου έχχλησία τή 'Ελλάδο , ήτι , κατά τδ 9 άρθρον τοΟ ήμετέρου συντάγματο , ,ύπάρχει άναποσπάστβ ήνωμένη δογματιχώ μετά τή μνησθείση έν Κωνσταντινουπόλει μεγάλη m2 πάση Αλλη έμοδόξου τ<Λ Χριστού έκχλησία^ τηρούσα Απαράσεώεύτω ώ έχεέναε τού τ» ιερού Αποστολιχού χβί συνοβαού κανόνα m2 τΑ ιερό παραδόσει , χβί ώ αδτοκέφαλο; ένοργοόσα έν *Μβι* τή Έλλάβο Ανεξαρτήτω πόση Αλλη έχκλησία τΑ κυριαρχικΑ αύτή δικαιώματα.*

Αλλά κρίν ή διενεργήσω τΑ πρδ έντελή κεραίωσιν τού σπουδαιοτώτου Ιρΰου πρδ Ακαρτισμδν τή ττλεία ένώσεεε , θοωρήσβ βτι ή τή ώρώήν Ίονίουέκι λησία χειραφέτηση Απαιτείτα: νΑ γένη έγχάν^ω^μετά συνοδικήν δηλονότι βιάγνωσιν τή άχρκ"τ608« έχχλησιαστιχβ π^οεστώση αύτή, τή Ίν Κωνσταντινουπόλ«, λέγω/μέγάλη^ τού Χριστού έχχλησία , προιθυμούμεκ νΑ έπιστείλβ τδ παρδν πρδ τήν ύμετέραν σεβασμιότητα χαί πρδ τού έν ταί λαπαΐ νήσοι συναδέλφου αύτή σέβασμιωτάτου Ιεράρχε , πληροφορβν έν ταύτφ άσμίνω;, δτι, καθ' Α ή βασιλική' χυβέρνησι έχε: ειδήσει , ούδαμώ διστάζει περί τή τυπική χειραφετήσεω τβν αύτόθι έκκλησιαστικών, τή μ! τή πολιτείφ μ! τή έχχλησίφ τή όρθοδόξου 'ΕλλΑδο πάνυ ποθητή . Όθεν χαίρων δτι διά τή παρούση άναχοινώσεω γίνομαι παρ' ύμίν δργανον (i έχτέλεσιν πράξεω διασήμου m2 τήν όρθόδοξον έκχλησίαν τή 'Ελλάδο διαφερούση , προσκαλώ μετά σέβα τήν ύμετέραν πανιερότητα νΑ μοί δηλώση έπισήμω m2 βσον τδ δυνατόν ταχύτιρον τήν πρδ τούτο συναίνοσίν τη , δπβ δαρρούντβ πιραιώσν τά έπιχκρισδέντα, ΑφοΟ συν«ννοηδβ μετΑ τή ένταΟδα έβραυούστ, ΑνεττΑτη έχχλησιαστική Αρχή τοΟ βασιλείου, τή; ιερό δηλονότι συνόδου, ή δυνΑμει μέλη τυγχώνουσι κατά τδ σύνταγμα πάντε ο! τβν έχαστα- , χοΟ τοΟ 'ΕλληνιχοΟ κρότου ΑγιωτΑτβν έπισχοπβν προϊστάμενοι σεβασμιώτατοι ίερΑρχαι.

9. .

RERUM ECCLESIASTICARUM ADMINISTRATOR AD PROVINCIARUM GRAECARUM PRAESIDES

1866 iolii 18.

Ei; γνβσιν ύμβν έγχλιίομεν ώβε Αντίτυπα τβν δύο πατριαρχικών τε χαί συνο'διχβν έγγρΑφπν τή έν Κβνσταντινουπόλει μεγάλη τοΟ ΧριστοΟ έχχλησία;, ών τδ μέν είναι ή πρόξι , τδ δέ ή συνοδεύουσα ταύτην ΑπΑντησι ιήρδ τήν ίερΑν σύνοδον, Αμφότερα πραγματινόμενα περί τή χειραφετήσεο τή; έν Έπτανήσφ έχχλησία Απδ τή πνευματική διχαιοδοσία τοο οίχουμενιχοΟ πατριαρχικού θρόνου καί π«ρί τή ένώσιω αύτή μετΑ τή αύτοκεφΑλου δρδοβόξου έχχλησία τή 'ΕλλΑδο ύπδ τήν πνευματικήν δικαιοδοσίαν τή ιερό συνόδου.

. "Ομοια τούτεεν Αντίτυπα Απέστειλεν ήδη ή ίερΑ σύνοδο πρδ τού έν τφ βασιλείφ σεβασμιωτώτου ΙερΑρχα .

\ ,

Άριθ. πρβτ. 3446.

'Ο πατριάρχη Κ«ενσταντινουπόλ«ι* έπιβεβαιοί δτι έστίν.

Ίσον ΑπαρΑλλακτον τοΟ πρβτοτύπου έξ«νιχθέν έχ τοΟ έκκλησιαστικοΟ χώβιχο τβν ύπομνημόηεεν.

+ Σωφρόνιο έλέμ θεοΟ Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα; 'Ρώμη καί οικουμενικό πατρι- *Χή«·

ή Τή εύστωθεία τβν Απανταχού Αγίων τοϋ θεού έχχλησιβν πρόνοιαν εί; Αεί ποιουμένη ή καθ' ήμό; αύτη τοϋ ΧριστοΟ μεγάλη έχχλησία, βία κοινή μήτηρ χαί προστάτι δπέρμαχο , διαφόροι μέν διαιτήσεσιν Αναγκαίαι χαί τφ χαιρφ καί ταί; χεριστάαειχ καταλλήλοι τήν εύχοσμίαν καί εύρυθμίαν αύτοί ένεργάζ«ται, ού μήν δέ Αλλά χαί τΑ παρ' έαυτή Απονέμβν προθύμ»; ούχ Απαναίνεται, προνοίφ τε Αξιοχρέφ καί φιλοτιμίφ χεχινημένη χαί πΑντα πρδ οικοδομήν κατά τήν Αποντολιχήν έντολήν διαπράττουσα, χαβά χαί έπί τοΟ παρόντο . Τβν γάρ χατά τήν Ίονιχήν έπτάνησον άγιατάτβν έπαρχιβν, ήτοι τή Κερχύρα , τή Κεφαλληνία , τή Ζακύνθου, τή; Λευκάδα χαί 'Αγία Μαύρα;, τή Αρχιεπισκοπή Κυθήρβν χαί τβν έπισχοπβν 'Ιθάκη; ύποκειμένη τή μητροπόλει Κεφαλληνία χαί Παξβν τή τή Κερχύρα , Ανέκαθεν ύποτελουσβν πνευματικβ τφ καθ' ήμό; άγυυτάτφ πατριαρχικφ Απόστολιχφ καί οίχουμενιχφ θρόνφ, ένεκα δέ πολιτικών αίτιβν διαφόροι ύποχυφεηβν περιστάσεσι καί μεταβόλαΐ περί τήν έκκλησιαστικήν αύτβν διοίχησιν, πρδ χρόνεεν, ήτοι κεετΑ τδ ^αεκγ' σβτήριον έτο , δτε χαί έν παντελεί σχεδόν χηρείφ'καί στερήσει Αρχιερέαν διέχειντο, προνοίφ έκχλησιεβττιχή μ! «ύμενεί έπινεύσει τή τηνιχαΟτα τδ Ίόνιον κράτο προστατευούση Μεγάλη Βρετανία , Αποκατέστη μέν μορφαθείσα βσον ένήν καί είσήχθη έν ταί θεοσώστοι ταύται έπαρχίαι εύρυθμό τι έκχλησιαστική κυβέρνησί; ύπδ τήν περιοδικήν διαδοχικήν έξαρχίαν ένό τβν τεσσάρων αύτβν μητροπολιτών, χειροτονηθέντων τότε διά πατριαρχικών έκδόσεων τού Αοιδίμου έν πεκριάρχαι κυροΟ 'Ανθίμου τοΟ Γ, ού χαί γράμμαπ πατριαρχικφ καί συνοδεχφ έπιχμρωτιχφ χαί διαιτηtηρίφ κατασφαλισθείσα ή διεξαγωγή χαί διοίκησι; τή έχχλησία ταύτη διετέλει έκτοτε χαί μέχρι τοΟ νθν διενεργουμένη, φυλαττομένων τών τού οίκουμεν.-

πού θρόνου προνομίων έν τφ μνημσαύνφ τοΟ πατριαρχικού όνόμανο καί τή έκθόσω ώΜα παηρωηχιχή έν χ ιροτονίαι νέων άρχι^όων. Έποιθή θέ ήθη, τού Ίονίου κράτου ένωθέντο τφ Έλληναφ βακλαίμ καί πάντων τβν έχοίνου πολιτικών αραγμάτων πρδ τούτο συναρμοοθέντων καί άφομοιωΗν«*ν, ήτλ πνονμαηχά τΛ θτοσώστου τούτου βασιλοίαυ Ιιάπουαα άγιωτάτη Ιερά σύνοδο τή όρθοθόξου έκκλησί·; «ήί Ελλάδο (ή πρό τινοον χρόνον διά πατριοφχικοβ καί συνοδικού τόμου οί αύτοχέφαλον έχκληαίαν άναβείχθη ύπδ τή; καθ' ήμβ τού Χριστού μεγάλη έκκλησία), άναγκαίαν κεττιβούφα τήν τών «ιρημένεεν τή Έπτανήσου έπαρχιΑν μετ' αύτή Ινωσιν καί συνάφειαν, Ανήγγειλε τή ήμβν μετριότητι προκαθημένη συνοδιχώ βιά σεβασμίου αύτή γράμματο , χρονολογουμένου τή *λ Ιουνίου* τού τρέχοντο ,αωξ ' σωτηρίου έτου , έξαιτουμένη τήν κανονικήν έχχλησιαστιχήν έπίνευσιν έπί τφ μεταβιβασθήναι τή αύτή δικαιοβΜφ Απερ έπί* τών έπαρχιών έκείνων ό καθ' ήμβ έγιώτατο οίκουμονικδ θρόνο κέκτηται προνόμια, Συνιστώσα τδ πρόβλημα καί διά τή ' συγκαταθέσεω έπάση τή ιοραρχία τή έκκλησία τή Έπτανήσου, θεωρούση , ώ φησιν, άναγκαίαν καί ζητούση τήν Ινωσιν αύτή μετά τή έκκλησία τή 'Ελλάδο , ώ έγγράφω αδτη άνεφίρθη πρδ αύτήν διά τού ύπουργείου,

Ταύτα, φαμέν, προτειναμένη τή καώ' ήμβ τοϋ Χριστού μεγάλη έκκλησίφ τή άγιωτάτη ιερβ συνόδου, ή μετριότη ήμβν διασχτφαμένη μετά τή περί αύτήν άγια ιερά συνόδου, έπκιδή κατείδομεν τήν περί ή ό λόγο Ινωσιν τή έκκλησία τή Έπτανήσου πρδ τήν τή 'Ελλάδο εύλογον μέν άλλω καί ώ είπείν φυσικήν οδσαν συνέπειαν τή έν τοί πολιτικοί; πράγμασιν άφομοιώρεω , όμολογουμένη έναπαιτούση καί τήν τών έκκλησιαστικβν, κατ' ούβέν δέ τά πνευματικά έχείνη συμφέροντα παραβλάπτουσαν ή μέχρι; υπόνοια βακινβυνεΰουσαν διά τήν έν Χριστφ Ομοφροσύνην καί τήν τών ιερών δογμάτων c τή άμωμήτου ήμών πίσττω άμφοτέρων τών έκκλησιών ένότητα, άλλά χαί μάλλον συντтλούσαν αύτή πρδ (ύστάθπιαν καί άκμαίαν κατάστασιν καί λαμπρότητα τή προστασίφ κράτου όμοδόξου, έτι δέ καί τήν συγκατάθτσιν τή στβασμία αύτή ίτραρχία πληροφορηΗυττ συνφδουσαν, ούβέν ήττον έχζητούση τήχ Ινωσιν, ώ δύίληπτατ διά τούτα άοοδαξάμτδα κοινή συνοδική γνώμη τήν αίτησιν καί άξίωσιν τή έν Χριστφ άγαπητή ήμών άδιλφή άγιωτάτη συνόδου, ώ σύμφωνον τή άξιοχρέφ έχχλησιαστιχή ήμών μβρίμνη ύπέρ τή «ύσταδοία τών τού δ·ού έκκλησιών καί τή γαληναία καί «ίρηνική αύτών καταστάστω . καί τύχαρίστφ συντχιντύστι συναποφηνάμτνο: τήν χτιραφέτη ην τών «ιρημίνων έπαρχιών άπδ πάση έξαρτήστω αύτών ιφδ τδν καθ·' ήμά άγιώτατον οίκουμτνικδν πατριαρχικόν θρόνον, άπτν«ίμαμ»ν χαί μττιβιβάσαμε αύτά τή κανονική προστασίφ τή όρθοδόξου έκκλησία τή 'Ελλάδο , άφσμοιώσαντт καί άναθέμτνοι όλοσχορώ τή πνπυματική καί έκκλησιαστική αύτή δικαιοδοσίφ. Ήντινα καί έπικυρούντε καί κρατύνοντε καί διά τή παρούση πατριαρχνκή καί συνοδική ήμών πράξοώ , άποφαινόμοθα έν άγί<ρ πνούματι καί όριζόμκθα συνοδιχώ ματά τβν πορί ήμά ιορωτάτων άρχιορόων καί όπορτίμών, τών έν άγίφ πνούματι άγαπητβν ήμών έδολφβν κού συλλοιτουργβν, Ινα αί άνωτίρω όνομαστί άπαριθμηθνί0®1 άγιώταται έπαρχίαι τή Ίονιχή Έπτανήσου ύποίρχωσι τδ άπδ τούβα καί οί τδν έξή άπαντά χρόνον καί λέγωνται καί παρά πάγτων γινώσκοονται συνηνωμέναι καί συνημμένοι τή όρώοδόξφ αύτοχοφάλφ έχκλησίφ τή Ελλάδο καί μέρο αύτή άποηλοΟσαι άναπόσπαστον, ύπαγόμαναι ύπό τήν δαωμοβοσίαν παέ προστασίαν τή άγιωτάτη «/νόβου τή έχχληοία ταύτη μνημοσύνφ καί τού ύνόματο αύτή . *φ ◆ παρούσα ήμηήρα πατριαρχική ααέ συνοδαιή μρβήι κατόστρωναι ύπογραφοίσα έν τφθο τφ ιορφ κ**»1 τή καθ' ήμβ τού Χριστού μογάλη έχχλησία Α ώηναχή Μοφ,ν καί μόνιμον παράστασιν.

Έν έτχι χιλιοστφ δατακοσιοστφ όξηκοστφ ώάτ ρ μφβ ίούλιον έπιντμήσοω θ'. r

t Σωφρόνιο έλόφ θοοΟ άρχιαπίσκοπο Κωνσταν-, ηνοοπόλοω νέα; 'Ρώμη καί οικουμενικό πατριάρχη .

t ό Νικαία Ίωαννίκιο .

+ δ Χαλκηδόνα Γιράσιμο .

+ ό,Προύση Κωνστάντιο .

+ ό Πιλαγωνοία Βονέβικτο .

t ό Μεσημβρία Νικηφόρο .

t ό Βιδύνη Παίσιο .

ή ό. Γάνου καί Χώρα Χρύσανθο .

f ό Λήμνου Ίωακοίμ.

t ό Καρυτζά Νεόφυτο .

f ό Έλασσώνο Ίγνάτιο .

f δ Φαναριού καί Φαρσάλων Νεόφυτο .

t ό Κώου Κύριλλο .

Διά τδ άχριβέ τή άντιγραφή ό πατριαρχικό; άρχιγραμματεύ μίγα χαρτοφύλαξ.

Μιχαήλ Άφθονίδη .

Άριθ. πρωτ. 3446.

Άγιωτάτη ιερά σύνοδο τή έχχλησία; τή 'Ελλάδο , έν Χριστφ τφ θεφ λίαν άγαπητή χαί περιπόθητο άβελφή χαί συλλειτουργό , τδν έν Χριστφ άβελφικδν άσπασμδν άπονέμομεν.

Περισπούδαστον άδελφικδν αύτή γράμμα, σ«σημειωμένον τή •' τού παρελθόντο ιουνίου μηνό , μετά πόθου έκομιοάμεθα, χαί ήσθημεν έπί τή δηλώσι τή έφετή ήμίν Αγαθή αύτή ύγεία . ΆναγνοΛθέντο 8έ συνοδικό είδομεν έξ αύτοΟ, δτι μετά τήν εύδοκηθείσαν συν θεφ Ινωσιν τοϋ Ίονίου κράτου μετά τοΟ βασιλείου τή 'Ελλάδο , ή σεβασμία αύτή άγάπη πρέπουσα χαί άναγκαίαν χατιδοΟσα χαί τήν τή έχχλησία έκείνου ίνωσιν μετά τή έχχλησία τή 'Ελλάδο Αδελφικήν προσάγει ήμίν άξίωσιν, Ινα τά τή έχχλησία τοΟ ένωΗντο κράτου μεταβιβασθώσιν άπδ τή δικαιοδοσία τή καθ' ήμβ τοΟ Χριστού μεγάλη έκκλησία οί τήν τή Ι ρΟ συνόδου τή έκκλησία τή 'Ελλάδο , έχδηλοΟσα συνάμα καί τήν πρδ τούτο συγκατάθεαιν άπάση τή έκΛ σεβασμία Ιεραρχία , -άνενεχθείση *ρδ αύτήν έγγράφω διά τοΟ ύπουργείου. 'Απαντώντα τοίνυν διά τή παρούση πατριαρχική καί συνοδική ήμών έπιστολή πληροφορούμε δή σεβασμίφ αύτή Αγάπη, δτι ή έπί τού ιερού τούτου Αντικειμένου προκαλεσθείσα, ώ είκό , συνοδική ΐιάσκεψι καί συζήτησι , καθ' ήν ήχθησαν οί μέσον καί δσα ίστορικώτερον Ιλαβον χώραν κατά καιρού έπί τή πνουματική βιοικήσοοο καί καταστάσ«· τών τή Έπτανήσου έπαρχιών, άπέληξτ τ«λ«υτβάον οί τήν ούχάριστον παραδοχήν τή άδολφική αύτή αίτήσοω καί άξιώσοω διά τού ούλόγου καί ίσχυρου λόγου τή τ» καί έπί. τών έκκλησιαστικβν αύτών πραγμάτων Ασπορ έπί τών πολιτικών έναπαιτουμένη άφομοιώσοοο καί συναρμαλογία καί τή έν Χριστφ πορί τά ιορά δόγματατή άμωμήτου ήμών πίστεω *ίνότητο καί δμοφροσύνη ΑΑμφοτέρων τών έκκλησιβν ώ έχ τούτεεν δέ άριθήλου δντο , δτι έν τή περί ή δ λόγο ένώσοι ούβέν ήττον οίμή καί μάλλον διατηρηθήσεται ή τών είρημένοεν έπαρχιών πνευματική εύστάθεια καί λαμπρότη , δικαίω 4ν ύποληφθείη Μα ούδοχία τδ Ιργον, βικαιούν καί τή κοινή τούτη πνουματική μητρό τήν Αξιόχρεων πρόνοιαν καί φιλοτιμίαν. Έφ'φ καί διά πατριαρχική ήμών καί συνοδική πράξεω κατωστρωθείση καί συνυπογραφείση συνοδβώ έν τφ έκκλησιασταιφ κώβικι χαραφέτου φνμΜξεηκε «ώ «ψημένο έκαρχία τή

■cfav OÙUWJUMXO0 «ράνου, Axsvslpapev ud dqmmi»· A oepcv βM τή 8«xaio8ooiq τή 6μ†8ρ· ο«β«^1« AγAχή , |wt «ai Biaxfpxopsv ήβή Avtiypaqov W-αημον τή ουνοIιχή teaupwm^ ‡ρAĪ ‡ὐχοι ‡ M ‡. ** ouvdpom ‡pax <ν«Mî(αβτή τή «χχληβίβ τή 'KκvττIμoo μ«τλ τή ·8τοχ«μAλου 8ρ«ο88{ου ἐχχληαίβ τή Ἐλλaβo «Tη •tola wd taffswtfc xapnepoptag M»opo 8<A τή Aγρόχνου «ροσAαίχ xai τοO ‡ai ήλαι τή 6ρ«-τέρβ M^ημίο AγAχη , ήτι Tpovriom χAvτβ 8c·-xotvAosu τ·Oτ« Aρμo8i· xai τοί ἐν Xριανή Aγ«<η-τοί ήμAν 48«λφοί τοί butes Aρχιρβτβύουβιν. EUv 88 τά ‡ίρφ «ύτή Iτη ‡M 8τι πλαστοί, fryistvd, cutv«ù8up« ‡ ‡»·τηρι·Mστατ

,AMξ ', Ιουλίου ζ'.

Tή *lien* χ»ριοχου6Aστου ήμίν ‡φ« xaviapd-τητο ιγββητὐ ἐν Xptatÿ A8«λρό χβί χρ88υμο

t 8 KβνστβνπνουκAλββ Xm^pdvio;.
t 8 NαxAβ TuewbMç.
+ δ Xβλχηδόνο Γ«ρA«μο .
f 8 Προύση KβνστAνηο .
f 8 ΠβληγννβIβ ‡>ιχτο .
t 8 Mβσημ^ρίη Nιχήρδρο .
f 8 Bιβύνη ΠμίOιο . -
t 8 Γόνου χχτXβιρβ Xρύοβνδο .
f 8 Λήμνου ^{«Moulp.
t 8 Kορντζβ M«8φυτο .
f 8 EkaooAvof Iγνάτιο ,
t 8 Φβνβρίου xai Φβροδάκν Nβδφυτο .
f 8 Kώου Kύριλλο;.

ALEXANDRINA SYNODUS
*d novum patriarcham eligendum
1866 aprilis 96.

lacobua patriarcha Alexandrinus, cum apoplexia correptu» in insula Patmo repente occubuisset die 30 decembris 1865, successorem in illa sede habuit Nicanorem, huc usque Thebaidis episcopum, cui renuntiando operam navarunt, non, uti in praeterite aetate, synodi Constantinopolitanae sodales, sed ipsi sedis Alexandrinae fideles, qui, inito coetu die 96 aprilis 1866, Nicanori ab ipsis creato legem quondam ac velati constitutionem imposuerunt, undecim articulis conceptam, videlicet: 1 Sedee Alexandrina sui iuris esto; 9 Patriarcha eligatur cum a clero tum a plebe, secluso cuiuslibet alius potestatis sive ecclesiasticae sive civilis interventu; 3 Negotia ille moderetur adhibita synodi clericorum eiusdem sedis opera; 4° Quando mortuo quodam sedis archiepiscopo alter in eius locum subrogandus erit, is a fidelibus dioecesis creetur ac postea a synodo probetur; 5° Res quaelibet ad universam sedem pertinens collatis consiliis decernatur tum a synodo tum a municipiis; 6 Publi- B cum patriarchates signum quinque partibus eonstet, quarum una a patriarcha, quattuor reliquae a synodi sociis retineantur; 7 Acceptorum et datorum rationes singulis annis exhibeantur municipiorum consiliis ab ipsis excutiendae; 8 Patriarchae cuiuslibet heres primus esto sedes ipsa; 9 Gaveat patriarcha ne se interponat in creanda municipiorum consilia atque in eorundem negotia domestica; 10° Rei publicae gerendae singula decernantur cum a patriarcha, tum a synodo, tum a municipiorum consiliis; 11 Nemo deinceps renuntietur patriarcha, quin hanc legem suscipiat. — Atque haec quidem boni illi viri; quorum prima legis„conditae specimina quot difficultates novo patriarchae attulerint, mox dieemus.

Huius legis cum originale praesto non esset, compendium deprompsimus ex syllbge a B. D. Calliphrone olim edita cui titulus: Ἐχπαιϊνυτιχά χαί ἐχχλησιβστιχA (Constantinopoli, 1867), p. 954.

SYNODUS CONSTANTINOPOUTANA
ad definiendam rationem qua calybae in monte Atho anachoretis locandae sint
1866 mensibus maio - iulio.

Pristino calybarum nomine usurpantur apud monacho» montis Atho cellae illae a se invieem seiunetae, quibus aggregatis efficitur «esis quae dieitar seu taura; huic praeeat unus ex senioribus anachoretis, singulis annis die 8 maii ab universis calybarum dominia in unum congregati» communi sententia electu»; in oalybi» autem vitam exigunt anachoretae, suis quique distincti cellis, cum duobus vel tribus discipulis, prout uniuscuiusque facultates ferunt. Ea vero lex apud illoe est a patribus accepta, ut tam oeDae tum Poetae ipsae non sui iuris habeantur, sed in unius alteriusve ex viginti maioribus monasteriis potestate ae dicione teneantur, cui oa merce· quotannis est persolvenda, quae in cuiusque instrumento fuerit significata. Item iam dudum invaluit usus, ut singulae calybae non uni tantum, sed tribus simul anachoretis utenda ita ooaoedaAur, ut eorum primo fatis concesso, alter in triumvirale collegium cooptetur, pacta prius cum monasterio mercode singulis vicibus solvenda. Inde contentiones et iurgia anachoretas inter et maiorum monasteriorum monacho», pecuniae plus abi» exigentibua, minus solventibus alii·; inde etiam lites saepe ad sacram synodum delatae, ab ea ad iuris aequitatem decidendae. Huiuamodi negotia quo melius a leotoribus iatelligantur, aota illa integra repraesentabimus quae anno 1866 in causa anachoretarum sanctae Annae et maioris Laurae a sacra synodo odita sunt'; idque eo libeatiores, quod tabulae illae publicam nondum adspexarint lucem. Eas ipsi exscripsimus ex archivo ‡χήτ Sanctae Annae, dum ante hos annos tres inter anachoretas rusticabamur.

1.

8YNODU8 RATIONEM SIGNIFICAT, QUA CALYBA8, MORTUo\pRII|O CONDUCTORE, IN ALTERIUS MANUS VENIRE OPORTEAT

1866 menae maio.

t X«ρρόνιο ‡λέ booO dpxisrrieMicoi Kmvotav-τινονκ8λ«« νέβ ‡μή xai οἵχουμιναιδ aenpt-Aρχή . Ἀρι>. apssx. 3679, Amxsp. 1660.

f Aid τοO xapdvws ήμβτέρον χβφκιρχιχοO xai «rvoStxoO Stairqcqpfou Mal dxopavnxoO γρAμμβτο

γίνεται δήλον, ώ; πρό τίνο καιρού πατέρε τινδ ίκ τών ένασκουμένεεν έν τή κατΑ τδ Αγιώνυμον όρο τού Άθωνο ίερφ σκήτη τή Αγία Άννη τή ύποκειμένη τή ίερφ καί σεβαομίφ ήμετέρφ πατριαρχική χαί σταυροπηγιακή μονή τή μεγίστη Λαύρα παραγενόμενοι ένταύθα ένεφανίσθηοαν ινώπιον τή ήμών μετριότητα ώ έκ μέρου καί τή λοιπή Αλομελεία αύτών χατΑ τΑ αί χβρα αύτών πληρεξούσια ιπιτροπιχέ γρΑμμαία τή σκήτη αύτών, χα! προσκλαιόμενοι χατΑ

καί τά έθιμα τή σκήτη αύτών ii ν- ,------ τΛ--_ 8<ν, ίνα α! χαλύβαι τών Αποένησκόντων γ«ρόντω" πίριέρχωνται διαδοχικώ μττaβαίνουσαι τί τήν κατοχήν τών συνοδιών αύτών Αvtu κωλύματο xat έπι πληρωμή δέκα μίν γροσίων πρδ Αλλαγήν τού i^ διακατοχή κυριαρχικού έγγρΑφου δμολόγου χαλουμίνου κα! ΑποχατΑστασιν νέου γέροντο , πίντ» δέ γρόσια πρδ χαταχώρισιν συνοδία έντδ τού δμολόγου, Από τισων μέντο: χρόνων, συνίπιίφ τοδ χατΑ τδ ,αωμζ'ο» σωτήριον έτο ίκδοθέντο πατριαρχικού χα! συνοδικού σιγγιλιώδου γράμματο τού παναγιωτάτου πατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλιω κυρίου Ανθίμου, ού μόνον τδ τή Αχωλύτου κα! ίλιυθίρα διαδοχή Αρχαίον έθο παριώραται διασαλιυόμινον ύπί τή; κυριαρχική μονή , ΑλλΑ καί έν ταί Αποβ:ώσ«σι τών χατιχόντων τά καλύβα; γιροντων καί ταί; τών δμολόγων Αλλαγαί; προτίίνονται αύτοί απαιτήσω; υπέρογκοι λόγφ τριμαριδίου ή ψυχομαριδίου ασυνήθει δλω; καί ύπίρ τήν δύναμιν αυτών διδ καί ίξητούντο θιρμώ τυχ»ίν τή έκκλησιαστική προστασία ιί ίπανάκλησιν καί ΑποχατΑστασιν τών Αρχαίων ίθίμων καί τάξιων τή; σκήτη αύτών.

Τοιαύτα, προσκλαιομένων καί προτιινόντων τών ηρημένων Ασκητών πατέρων, πολλάκι* τι ίμφανιθίντων συνοδικώ χα! παριστάντων ού; ύφίστανται μόχθου αγωνιζόμινοι ύπίρ τή; ιύσταθτία χα! τή; ρελτιώτεω; τή σκήτη; αύτών χαί ΐκλιπαρούντων μή παροφθήναι τΑ· «ύλόγου; ΐπί κοινή ήσυχΐφ αύτών παρακλήσει , ή μετριότη; ήμών μετά τή περί ήμΑ ίερί; συνόδου προνοία Αξιοχρέφ ίκκλησιαστική αυτού ττ παραμυθήσασθαι προθιμίνη, Αμα δί χαί ύΜρ τών κυριαρχικών δικαιωμάτων τή , ιερά μονή τή Λαύρα λόγον ώ είκό ποιουμένη, έγνω προηγουμένω είρηνικώτερον διευθετήaασθαι τήν ύπόθεσιν ταύτην χα! διαφοράν διδ χαί μεταχαλεσαμένη συνοδικώ τδν ένταύθα ήδη ιύριiΗντα όσιώτατον Αρχιμανδρίτην χύρ Βενιαμίν, προϊστάμενον τή ίερΑ ταύτη μονή τή Λαύρα , προετρέψατο αύτφ τΑ δέοντα πρδ συμβιβασμόν χαί ίχανοποίησιν τών προσχλαόσεων χαί τών δικαίων Απαιτήσεων τών Ασκητών Άγιαννητών πατίρων ή δ' αύτού όσιότη Ανέλαβε μέν ύποσχεθεί συνοδικώ ίν ίδίφ αύτού εύθύνη κατορθώσαι χάριν Τή ειρήνη συμβιβασμόν παρΑ τή μονή; κατ' εύχαρίστησιν £αί Ανάπαυσιν τών προσκλαυθέντων Ασκητών, ήν μέντοι ή αύτών όσιότη κατέλθωσιν δμού ίπ! τδ γενέσθαι ίπιτοπίω έν τή Ιερφ μονή τά περί διαδοχή κα! ψυχομεριδίου παραχωρήσει διΑ μοναστήριακού γράμματο ίπικυρουμίνου Ακολούθω κα! παρά τή ίχχλησία . 'Επειδή δέ οί βηθέντε πατέρε μή στέργοντε ώ ματαίαν καί εί κενόν έσεμένην τήν Απέλευσιν αύτών ένέκειντο έξεατούμενοι διεατηθήναι ταύτα παρά τή έχχλησία κατά τδ δίκαιον κεΑ τΑ Ανέκαθεν παραδόσει Απαθών τών έν τφ Αγίφ δρει σκήτεων, ένεφάνισαν δέ συγχρδνεε κα! γράμμα πατριαρχικόν καί συνοδικόν τού Αοιδίμου πεπριάρχου κυρού Καλλινίκου έκδεδομΑνον κατά τό ,αω '*» σωτήριον έτο , έν φ Αναγνωοθένη συνοδικώ είδομεν Αναφερόμενα ώ έκπαλαι ειθισμένα ίν ταί τού Αγίου όρου σκήται^ καί δι' αύτού τούτου τού συνοδικού γράμματο ίπικρατυνόμενα αύθι; καί διαρρήδην διαχελήίμενα τά ίφαζή , ήτοι· »Επωδή εΛταται κεά νονόμεστ* •ι' γραμμένον έν τή όμολογίφ τού κοιμηθέντο γέροντα αύτού tiMvM μόνον δέκα γρόσια, καί ήδη βιδφ έκαστο; Ασκητή τΑ αύτΑ χω^ τή τών πλιόνων Απαιτήσω»;' κα! ίπβδή τέτΐαται Ανέκαέτν γρΑφοιν έκαστον Ασκητήν συνοδίαν διά δόσοω πέντι μόνον γροσίων, τανύν δέ γίναται πρδ αδτοδ κα! χατΑ τούτο έμπόδιον, «έ έ{Αλαιφ<* τού τοιούτου έχ»ι έκαστο τδ έλκύτρον ώ τδ Απ' Αρχή γρΑφων συνοβίαν διΑ τή βόαοω μόνον τών πέν^ γροσίων κα! έχκν συνοδίαν ιί κληροΛομίαν τή καλύβη αύτού,* ⊢ βιΑ ταύτα έπ! τή βΑσι τού έχχλησιαστιχού τούτου Αποφαντικού .ΤρΑpiuxto; ΑνατρίχοντΤ;, ώ ιίρηται, αί τΑ Αρχαία κα! έκπαλαι έπιχρατ^ντα έθιμα χαί τΑ τάξει τών σκήτ*·ν, χα! διότι χΛαίδομεν Αδύνατον τδν έν Αμοιβαίφ συγχαταδίστι δ:αφ«ρομένών συμβιβασμόν, καίτοι χαί Άποπίρα τοιαύτη ιδίω γενομένη μεταξύ αύτών, συνελθόντων έπ! τούτφ ικατέρων έν τφ ένταύθα Αγιοριτικφ μετοχίφ καθ' ήμετίραν διαταγήν, έγνωμεν κοινή ανυοδιχή Αποφάσει χαί αύτοδιχαίφ έχχλησιαστιχή διαιτήσει τήν μέν διαδοχήν Αχοφήναι Αχωλύτω κα! Ατελευτήτω ίνεργουμένην χα! ιί τά συνοδία Αλληλοδιαδόχω διαβαίνουσαν μιτά τήν τών γερόντων Αποβίωσιν κατΑ τδ έκπαλαι, τδ δί κυριαρχικόν δικαίωμα τή ίερά μονή τή Λαύρα τδ ίν χαιρφ τή Αλλαγή τών δμολόγων λαμβανόμενον παρά τή διαδεχόμενη τδν άποθνήσκοντα γέροντα συνοδία προαδιορίσάι ιί γρόσια έκατδν Ανιυ διαστολή χαί ίξαιρέσεωζ μιχρΑ καλύρη ή μεγάλή , ούστινα όρου φθά προέτεινε συνοδικώ χαί ό διαληφθεί Αρχιμανδρίτη χύρ Βενιαμίν. καί τφ τρόπφ τούιφ κατασφαλίσαι τού; Ασκητά πατέρα Απέναντι τού δεκάτου «τάρτου κεφαλαίου τού διαληφθέντο σιγγιλιώδου; θγράμματο τού ,αωμζ'ο· έτου , Αορίστω χα! Ασαφώ , ίτι δί χα! Ανιυ τινδ παραδείγματο άναφίροχτο , δτι „άποθνήσκοντό; τίνο γέρσντο λαμβάνει ή μεγίστη Λαύρα τδ κατά τδ ίπιτόπιον έθο; Α.άλογον μιρίδιον ίχ τή; ού^; καταγίγραμμένη ίν τή μοναστηριακή όμολογίφ συνοδία ΐπί Αλλαγή τή όμολογία ". Έπιδή δί ή αύτών όσιότη; προβαλλόμινοι κα! περί τού τύπου τού μοναστηριακού ομολόγου ώ; παραλλαγί/το Απδ τού ,αωμζ'ο» έτου , ίξητούντο θιρμώ; άναχληθήναι κα! έπί τούτου τδν Αρχαίον τύπον τών δμολόγων, χέχριται συνοδικώ , ίνα τί αί τδ ίξή ίχδιδόμινα δμόλογα γρΑφωνται Απαραλλάκτω τφ ύπδ τών Ασκητών πατέρων ίμφανισθέντι ήμίν καί πρδ τή βηθιίση ίποχή γιγραμμένφ χ4ί ίσφραγισμένφ μοναστηριαχφ όμολόγφ, έχοντι ίπί λέξιω ώ κατωτέρω έκτίθηαι σύν μόνη τή προσθήκη τών έκατόν γροσίων λόγφ κυριαρχικού δικαιώματο . Ένθεν τοι κα! γράφοντε; Αποφαινόμεθα συνοδικώ μετά τών περί ήμιί ΙερωτΑτων, Αρχιερέων χα! ύπερτίμων, τών ίν Αγίφ πνεύματ: Αγαπητών ήμών Αδελφών χαί συλλειτουργών, Ινα*

α'. Ή διαδοχική έγγραφή τών συνοδιών ίκάστου γέροντδ κατόχου καλύβη έν τή βηθείση σκήτη τή Άγια Άννη ύπάρχη τού λοιπού κα! διά παντό **Ακώλυτο χαί Απεριόριστο εί αιώνα τδν Απαντα** συμφώνω ταί Αρχαίαι τάξεσι κα! διατυπώσεαι τού Αγίου όρου ταί ίπί τών σκήτεων τεθειμίναι κα! τεθεσπισμέναι Ανέκαθεν, καθ' Α; έν τή Αχοβιώσει τινδ τών γερόντων *οί* διάδοχοι αύτού έν φόβφ θιού χα! ΑδιασχΑστφ φρδ; Αλλήλου Αγάπη Απονίμοντε τό σέβα χαί τήν εύπεΐθειαν πρδ; τδν χρεσβύτερον αύτών Αδελφόν, Αναγνωρίζώσιν άυτδν γέροντα, ού,το δέ Απερχόμενο; πρδ τδ κυριαρχικόν ίερδν μοναστήριον τή μεγίστη Λαύρα διΑ τήν τού δμολόγου Ανανίωσιν χα! Αλλαγήν, Αναγνωρίζηται παρ' αύτού γνήσιο διάδοχο προβιβαζόμενο έν τή θέσει τόύ τεθνεώτο γίροντο; αύτού καί ίγγραφόμενο ίν τφ μοναστηριακφ δμολόγφ.

β'. Έν ικάστη τοιαύτη έγγραφή γέροντα παρέχεται τή Ιερφ θ°*ή tfΙΪ Λαύρα παρ' αύτού τού διαδοχομΐνου τήν καλύβην προσώπου χαί Κίηται λόγφ

κυριαρχικού δικαιώματο ώρισμίνον ποσόν γροσίων ἐκβτδν Ανιήαιρίτω »"Α Αν*υ διαστολή καλύ^η - ίν ἑκάστη Μ ἐγγραφή καὶ καταχωρήσω συνοδία ίν τῳ μοναστηριακῳ ὁμολόγῳ, γινομίνη μίντοι μιτὰ Χρο-ηγηθιίσαν νόμιμον δοκιμήν Μ τῳ φέρυιν πάντα τΑ τῳ Ασκητικῳ βίῳ xal ἱπαγγέλματι πρόσοντα, παρ-έχωνται τῇ κυριαρχικὴ μονῇ πέντι γρόσια Aveu δυσκο-λία ἡ Αλλη τινδ; Αχαιτήσάω.

γ'. ΤΑ ἱκδιδόμινα μοναστηριακὰ ὁμόλογα γράφων-tai Από τοῦ νῦν χαὶ ιἱ τὸ ἱξῆ χατΑ τὸ Αρχαίον τύπον μιτὰ τῇ προσθήκη χαὶ τοΟ ποσοῦ τοῦ κυρι-αρχικοῦ δικαιώματο τῶν ἑκατδν γροσίων ὡ ἱφιξῆ -

,'Οσιώτατι Αγιι βιχαίι τῇ ἡμιτέρα ιἱρΟ σκήτη τὴ θιοπρομήτορο Αγία "Αννη κύρ (ΒΜνα) χαὶ λοι-ποὶ συνασχοόμανοι πατίρι, ιὐχόμιθα ὑμὰ πατρικὸ ἰν κυρίῳ. Ἐπιιδὴ ἡ καλύβη, ἣν ιἷχιν ὁ ὁσιώτατο μακαρίτη (διίνο), μιτηνίχθη ιἱ τὸν ἱιρομόναχον καὶ ὁσιώτατον κύρ (διίγα) καὶ τὴν συνοδίαν αὐτοΟ (βιίνα), θίλιτι γνοιρίζιιν αὐτοῦ; ἤδη κυρίου τῇ καλύβη ταύτη χαὶ ἀπονέμιιν τὴν ἰν Χριστῷ Αγάπην καὶ τὰ συνήθω ιὐλογία χαὶ διακονία τοΟ ἱιροῦ κυριακοΟ. 'Οφιίλαυσι δὶ καὶ οὗτοι διάγων βίον κατάλληλον τῳ Ασκητικῳ χαρακτῆρι των κα^ τιμάν τοῦ καθ' ἡμὰ προιστῶτα χαὶ πιίθισθαι αὐτοί, προσιπιφυλάττων δὶ καὶ τὰ τάξω; χαὶ τὰ ἔθιμα τῇ ἱιρὰ σκήτη ἀπαραβάτω. 'Ελήφθησαν δὶ καὶ τὰ λόγῳ κυριαρχι--,κοῦ δικαιώματο τῇ ἱιρὰ ταύτη μονῇ πληρωθέντα γρόσια ἑκατόν, Αριθμ. 100. Ἡ δὶ κυρία ἡμῶν θιοιό-κο 8ιΑ πρισβωῶν τὴ μητρδ αὐτὴ Αγία "Αννη καὶ τοΟ ὁσίου πατρὸ ἡμῶν Ἀθανασίου χαρίσαιτο αὐτοί ζωὴν ιἰρηνάίαν καὶ θιάριστον, Αμήν."

"Οσα δὶ ὁμόλογα ιἰσίν ἐκδιδομένα Από τοΟ ,αωμζ'οτ ἰτου; μέχρι τοΟ νῦθ-καὶ διαφόρω τοΟ Ανω-τέρω *tinum* γιγραμμίνα, Ιχωσιν ἰννοιίσθαι xal αὐτὰ χατὰ τδν Ανωτέρω τύπον xal τὴν ἔννοιαν xal Αλλά-σωνται ἰν τοί Απαβιώσ» καὶ τοί νέαι ἐγγραφε ἀπαραλλάκτω τῳ Ανωτέρῳ τύχῳ.

Τοῦτα γοῦν ὡ ιὔλογα χαὶ θ'καια χαὶ σύμφωνα telC Αρχαίοι βροι xal διατυπώοισι xal τοί προ-γιγονυίαι ἐχχλησιαστικαί Αποφάσισι χαὶ ιἰρήνη χαὶ ἡσυχίβ παραίτια ὁριζόμιθα xal Αποφαινόμιθα, Γνα Ιχωσι τὸ κύρο καὶ τὴν ἰσχὺν ΑπαρΑτραπτον καὶ ἀμιταποίητον οἱ τὸ καντιλέ. Καὶ ὁποιό ποτι ἡ ἱκ τΑν δσιωτάτων Λαυριωτῶν ἡ ἱκ τΑν Ασκητῶν πατέ-ρων Απτναντία προσινιχθῇ τοί. καὶ ἤβη ἰπὶ τοΟ παρόντο συνοδικὸ ἱγκριθιίσν, ὁ τοιοῦτο ὡ πολέ-μιο τῇ ιἱρήνη καὶ τῶν Αρχαίων καθιστώτω/ ὑπο-κύψιι τῇ διχαίῳ Αγανακτήσω τῇ ἐκκλησία - καὶ τῇ Αναλόγο,υ πιιραθήσιται ποιάή. "Οθιν καὶ τὸ παρὸν ἱξιδόθη ἡμέτιρον ἐκκλησιαστικον Αποφαντικὸ διαι-τητιριονφράμμα οἱ βιηνική Ανδπιξιν χαὶ Ασφάλιιαν.

Ἐν ἱτω σωτηρίῳ ,αωξ 'φ κατὰ μῆνα μάιον, ἱπι-νιμήσωυ θ'?.. '

t ὁ Κωνσταντινουπόλιω ἀποφαίνιται.
ἡ ὁ Νίκαια Ἰωαννίκιο.
ἡ δ Χαλκηδόνο Γιράσιμο.
ἡ δ Προύση Κωνστάντιο.
ἡ δ Λήμνου Ἰωακιίμ.
t ὁ Πιλαγωνιία; Βινέβικτο;.
ἡ δ Γάνου καὶ Χώρα Χρύσανθο.
t ὁ Κορυτζᾶ Νιόφυτο.
f ὁ Βιδύνη Παίσιο.
ἡ δ Ἐλασσῶνο Ιγνάτιο.
ἡ δ Φαναριουφιραάλων λιόφυτο.
ἡ δ Κώου Κύριλλο.

EPISTOLA SYNODALIS AI) ANTHIML'M QUONDAM PATRIARCHAM, LITIS INTER MONACHOS ARBITRUM ' »

1866 iulii 13.

ἡ Σωφρόνιο ἐλέῳ ΦιοΟ ἀρχιιπισκοπο Κωνσταν-τινουπόλιω νέα 'Ρώμη καὶ οἰκουμινικὸ πατρι-ἰ?χη»·

Ἀριθ. πρωτ. 3683.

ἡ Κομισάμινοι μιτὰ πόθου τδ Απδ τῇ ι ";ί τοῦ παριππιύσαντο; ιουνί.ου μηνδ σισημιιωμένον Αδολφι-κδν αὐτῇ γράμμα ἠσθημιν λίαν ἐπὶ τῇ δηλώσιι τῇ ἱφιτῇ ἡμὶν Αγαθῇ ὑγ«ία τη - ιΓδομι.' καὶ δσα ἰν ἱκτάσιι Αναφέρουσα πληροφοριί τῇ ἱκκλησίῳ πιρὶ τῇ διατριχούσῃ διαφορὰ μιταξὺ τῶν δσιωτάτων Λαυ-ριωτΑν καὶ τῶν Ἀγιαννιτῶν Ασκητῶν πατέρων πιρὶ ἡ κατὰ τὴν ἱκκλησιαστικὴν πρδ αὐτὴν Αξίωσιν Ιλαβι τδν κόπον καὶ μιτέβη αὐθι ιἱ Καριά, δπου Κροσκληθέντων τῶν διαφιρομένων μιρῶν ἰπὶ παρου-σία καὶ τῇ κοινότητο ἰλαβον χώραν ἰν τρισὶ κα! ἱπίκιινα συνιλιύσισι τὰ ἰν τῳ Αδιλφικῳ αὐτὴ ἱκ-τιθέμινα- Αλλ*· ἰν τῇ ἱκθέσιι αὐτῇ ταύτη Ανα-γνωσθιίση συνοδικῷ μιτὰ τῶν συναποσταλίντων δύο Φγγράφων ιἴδομιν παρ' ἰλπίδα, δτι Αλλω ἡ κατὰ τὴν ἱκκλησιαστικὴν Ιγκρισιν καὶ δδηγίαν, μάλλον δὶ. ιἱπιῖν Αντιστρόφω αὐτῇ διιξήχθη ἡ ὑπόθισι αὕτη, καθ' δσον ἡ ἀφοσιωθιισα τῇ σιβασμίῳ αὐτῇ πανάγιόν τητι ἱπιστασία ὡ ἱκ προσώπου τῇ ἐκκλησία Αφ-ορώσα δλω τὴν διινίργιιαν καὶ ἱφορμογὴν τῶν αὐτῇ Αποφάσιων πιριίστη ιἱ Ανασχιυὴν αὐτῶν κα! ιἱ παραδοχὴν διαμαρτυρήσιων κατ' αὐτῶν κα! κατὰ τοῦ συνοδικοῦ αὐτῇ διαιτητηρίου γράμματο, δπιρ οὐχ Απλῶ καὶ Αβασανίστω, καθὰ ὑπίλαβιν ισω ἡ σι-βασμία αὐτῇ παναγιότη, Αλλὰ μιτὰ σκέψβω ὡριμου καὶ μιτὰ λόγων Βικαιοτίρων xal Απαθιστήρων ἱξ-ίδωκιν ἡ ἐχχλησία πρὸ κατάπαυσιν τῇ πολυωβύνου καὶ Αλλω Ακατιυνάστου ἱρίδο, καίτοι ἰν τῳ συν-οδιχῳ τούτῳ διαιτητηρίῳ οὔτι κυριαρχικὰ δικαιώματα, *J* ὡ προτιίνουσιν ο! Λαυριῶται πατίρι, Ανατρέπονται, οὔτι μηδινδ Αρχαίου καὶ παλαιγινοῦ ἐγγράφου ἀπο-διικνύοντο τδ ἰν τῳ ἱιρῳ σιγιλλίῳ τοῦ 1847 ἱτου θισπιζδμινον ὡ κληρονομικὸν Ζίδισκτησία δικαίωμα μιρίδιον ἰν ταί Αποβιώσισι τῶν Ασκητῶν, ἱνῳ τὸ τι πρδ αὐτοῦ κατὰ τδ 1843 Ακδοθὶν ιἱρδν σιγίλλιον, δπιρ ἱξίδοτο κατὰ συνίπιιαν Αποστολὴ ἱκκλησιατττι-κοῦ ἱξάρχου καὶ ἱμφανίσιω ὁλοσφραγίστων γραμμά-των τῶν ἱιρῶν μονῶν καὶ Αλλα ἰτι Αρχαιότιρα συν-οδικὰ γράμματα, τὰ ὁποια ἰπίσῃ ἰλάβαμιν ὑπ' δψιν, διορίζουσι λόγῳ ὑποταγῇ μόνον δέκα γρόσια διὰ τὴν ἰγγραφὴν τῶν διαδόχων αὐξηθέντα ἤδη ι! ἑχατὸν γρόσια, χαὶ πέντι διὰ τὴν τῶν συνοδιῶν, καὶ τοῦτο κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ ἱκ τῶν προκριτωτέρων Λαυ-ριωτῶν Αρχιμανδρίτου Βινιαμίν, οὔτι πρδ τούτοι Απιριόριστο κα! πρδ ιὐθύνην τῇ ἱιρὰ μονῇ τῇ Λαύρα παρέχιται τοί Ασκηταί. ὡ λέγουσι- καθότι βητῶ ἰν τῳ γράμματι τούτῳ ὑπαγοριύονται ἡ τι προηγουμίνη νόμιμο δοκιμασία κα! τὰ προσόντα αυ-τῶν ἰννοούμινα βιβαίω ιἱ τι τδ ἠθιχδν χαὶ τδ πολι-τικόν, οὔτι τέλο πάντων καινοφανὴ καὶ ἰπὶ τδ Αδύ-νατον καταντῶσα ὑπάρχιι ἡ ιἱρηνοποιδ τῇ ἱκκλησία διαίτησι, Αλλ' ἰπὶ τῶν Αρχαιοπαραδότων τάξιων τφὺ Αγίου δρου χαὶ τῶν λοιπῶν σκήτιων βασισθιίσα χά! ὑπδ τῶν ιδίων πάλιν Λαυριωτῶν πατέρων προμιλι-τηθιίσα χαὶ Αποσυρθιίσα, ὡ ἡμὶν προέγραψαν, ὥστι μηδινδ λόγου Αποφυγῆς τῶν συνοδικῷ διαιτηθέντων ὑπάρχοντο, Αλλ' ἰπὶ Αστηρίχτοι χαὶ ματαίαι αἰτιά-σισιν ὑφισταμίνη τῇ Αντιστάσιω τῶν Λαυριωτῶν, πρόδηλο ἡ πησμονὴ τῶν διαχιιριζομίνων τὰ τῇ ἱιρὰ τούτῃ μονῇ πράγματα, χαινοτομησάντων χαϊ αὐτῶν τῶν μοναστηριακῶν δμολόγων τὸν Αρχαίον τύ-πον ἰπὶ ὑποδουλώσκ καὶ καταθλίψιι τῶν Ασκητῶν. Τοῦτα 'πιπιίσμιθα δτι χαὶ ἡ ἱμβριθιστάτη αὐτὴ

σύνεσι ἐπιδοχιμάβαι οὕtwς ἐχβντα, δταν Ανάηρέφηα ὐ τά γ«γονότα *«τά τὴν σατανικήν Μύτην άλληλομαχίαν καρατηρήση δτι ἡ χρστανομένη «ἰχοσα*τή *hi* μύρου τών Λαυριωτών διατήρηση δρων τινέέν τοο σιγιλλίου τού 1847 έτου ούδέν Αλλο ὑπάρχει «ἱ μή προφανή Αναφοπή τών πρδ αὐτοΟ σιγιλλίων «ai συνοδιχών'Αποφάσεων, ὑαοΦάλπουσα ἐχτοτ» τὴν Ανησυχίαν «ai τί «48η, τβν όποίων τὴν «ατιόνακν μόνο» σχοκδν ἐχει ἡ τ«λ«υταία ἐχχλησιαστιχή διαίτησι, -*«2 δμω Αντί τή ειρήνη, ή» λόγφ μόνον ζητοΟσιν οἱ Λαυριώται πατέρ«, ἐτόλμησαν «ai «ἱ διεηιαρτυρήσει ^πρδ τήν ἐχχλησίαν ἐπὶ τών σαθρών αὐτών φωνασχιών, ὡ χατ' ἐρ^μην βήθ«ν ἐχδοθαση τή ἀποφάσεω.

£ν τοσούτψ ἠμ«I;, σεβάσμιε ἐν Χριιηφ Αδελφέ, «ὐχαριστούντε αὐτή συνοδιχώ 8Γ οδ fitl τή ὑποθέσε·. ταύτη ὑπέστη κόπου, παριδούσα χάριν τή ἐχχλησιαστιχή ἀξιώσεω τά τοΟ γήρατο αὐτή Αδυναμία, Απαλλάττομεν τήν αὐτή παναγιότητα πότη τού λοιπού περί αὐτή φροντίδο καί βάρου, ἀξιοΟντ μόνον, Ινα τὐ ἐχχλησιαστιχδν διαιτητήριον γράμμα, δπερ δοθέν παρ' ἡμών τοί ἀσχηταί πατράσι τή ἐν«χειρίσθη· παρ' αὐτών, ἐπιστρέψή πάλιν αὐτά πρδ τού ,ἰδιου, άτι τών ἐν αὐτφ συνοδικών. Αποφάσεων θεορουμένων ἀμιτατρέπτνν xal ἐχτελεστέων χατά τό δίχαιον. Π«ρί δέ τών Αναφερομένων ἐσχάτω; χαἰΰστεΑρήσ««*ν φόρων *®* ®λ·» κινημάτων «·» Ασκητών Άγιαννανιτών πατέρεεν ἡ ἐχχλησία μττά τά Mi Λ.· λώΗν πληροφορία Ιλαβ« τά προσήκοντα *fitpe npbi* ἐξέτασιν ɿɿ] διόρδ««σιν αὐτών. 15 » δέ τά σεβάσμια αὐτή ἐτη δ«δ»*ν δτ» κλΛατα, ὑγικν* «at σεετηριωδέβτατα.

,ΟΜξ 'ν, ἰουλίου ιγ'ἴ.

Τή φίλη ἡμίν αὐτή σ«βασμία παναγιότητο ἀγαπητό ἐν Χριστφ Αδιλφδ χαί δλν πρόθυμο.

Γ ὁ Κωνσταντινουπόλεω Σωφρόνιο ἐν Χριστφ «ὐχέτη.
ŧ ὁ Νιχαία Ἰωάννιχιο ἐν Χριστφ «ὐχέτη.
'"'ŧ ὁ Χαλχηβόνο Γεράσιμο ἐν Χριστφ «ὐχέτη.
ŧ ὁ Προύση ΚωνΛάντιο ἐν Χριστφ «ὐχέτη.
ŧ ὁ Π«λαγών«ία Βινέδιχτο ἐν Χριστφ «ὐχέτη.
+ δ Μεσημβρία Νικηφόρο ἐν Χριστφ «ὐχέτη.
ŧ δ Βιδΰνη Παίσιο ἐν Χριστφ «ὐχέτη.
Γ ὁ Γάνου χαί Χώρα Χρύσανθο ἐν Χριστώ «ὐχέτη.
ŧ ὁ Λήμνου Ιωακείμ ἐν Χριστφ «ὐχέτη.
Γ δ Κορυτζά Ν«όφυτο ἐν Χριστφ «ὐχέτη.
ŧ δ 'Ελασσώνο 'Ιγνάτιο ἐν Χριστφ «ὐχέτη.
Γ δ Φαναριου$»ρσάλων Νεόφυτο; ἐν Χριστφ εὐΧ*"Ν·
ŧ δ Κώου Κύριλλο ἐν Χριστφ «ὐχέτη.

3.

EPISTOLA 8YNODALI8 AD ANACHORETAS SANCTAE ANNAE

1866 inlii 15.

ŧ Σωφρόνιο ἐλέφ δ«οθ ἀρχιιπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεω νέα "Ρώμη καί οἰχου;ι«νιχδ πατριΑρχη -

Ἀρι*. πρωτ. 3683, δι«χ. 2376.

+ Ὀσιώτατο: δ τ« διχαῖο κύρ ^»σιμά χα! λοιπο! πμοέρε *οἱ* ἐνασχοόμ«νοι ἐν τή πατά τδ ἀγιώνυμον δρο τού Ἄφωνο Λαυριωτιχή σκήτη τή ἁγια Ἀννη, τέκνα ἐν χυρίφ ἡμών Αγαπητά, χάρι «Γη ὑμίν χαί «ἰρέ,νη παρά 8«οθ. Ἀπδ ζώση φωνή τών ἐπιστρ*φόντων ήδη αὐτόδι συναδέλφων ὑμών δέλιτι πληροφόρησή, δτι ἡ ἐχχλησία μ«τά τά Αντιστίσ«ι, Α ἐπέφεραν ο! δσιώτατοι πατέρ* τή χυριαρχιχή ὑμών Ιιονή τή μ«γίστη Λαύρα «ἱ τὴν γινομένην ἐχκλησιάστιχήν διαίτησιν τή. μιταξὐ αὐτών χαί τή δσιότητο ὑμών διαφορά χα! μττά τά πρδ ἡμά ἀπαντήσ«ι τοο παναγιωτάτου πατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλ«ω χυρίο^ Ἀνφίμου, ἐπαναλαβοΟσα τά πρδ διατήρησιν Απαράτριπτον τή ^ιαιτήσ««» αὐτή ἐντόνου διαταγέ ὑπαγορ«ὐ«ι τή χοινότηΤΫτοῦ Ἁγίου όρου, ἐνά ἐν«ργήση δραστηριώτ«ρον τά (ν τφ προ«χδοφέντι συνοδιχφ διαιτητηρίφ γράμματι ὀρισΦέντα, ούτινο ἐπίσημον Αντίγραφου Απ«στ«ίλαμ*ν, Ινα μένη ἐν τοί ἀρχείοι τή χοινότητο, δοδησομένου «ρδ ὑμά τού πρωτοτύπου, χατά τδ δποίον ὀφείλετε καί ὑμ«I Ινα συναρμο)··φήτ« «ἱ τδ ἐξή, Απονέμοντ« τδ προσήχον σέβα VV τή «υριάρχφ ὑμών Γ«ρφ μονή «ai ἀποφ^γοντι τά ἀφορμά τών ἐρίδων καί ἐν ήσυχίφ κάταγινόμ«νοι «ἱ τά ἀσχητιχά χ«Α μοναδικά ὑμών καθήκοντα ἀνεώόγω τή ὑπέρ ὑμών προνοίφ χαί εὐθυδίχφ προστασίφ τή ἐχχλησία. 'Επειδή δέ χατά συνέπειαν διαχοινώσχω ἐγγράφου τών ὀσιεετάτων Λαυριωτών πατέρων-'διαβιβααΰ«Ιση πρδ τήν ἐχχλησίαν.ὑπδ τή; ἐχ«ἰνου παναγιότητο ἐδέησιν Ινα Απσγραφώσιν «ἱ τήν σκήτην ὑμών τπ(-ἐξ«τάσει ὀύσ:ωδών ἀντικκιμένων οἱ δσιώτατ-.ι δ τ« ἡγούμ«νο τού itpoO μοναστηριού τού Ζωγράφου·χύρ Ἄνθιμο χαί·οἱ ἀρχιμανδρίται δ τ» χύρ Διονύσιο Ξηρ-.ποταμινδ χα! δ χύρ Νιίλο 'Εσφιγμ«νίτη, παραγγέλλομ«ν ὑμά ἵνα «ἱ δσα χαί π«ρί ὡν ἐχουσι προτ«ίναι ὑμίν ἐξιτάσιι;, δώσητε τά; ἐν «ύσυνιιδησίσ πληροφορία ὑμών πρδ; ἐξαχρίβωσιν τή; ἀληθίία καί βε^α ωσιν τη ἐχχλησία ἐπὶ τών ἀνατιδέντων τή ἐξ«τάσ«ι αὐτών ἀντιχιιμένων. Ἡ δέ ιού θτού χάρι κα! τδ Απιρον ἐλ«ο; «ἰη μ«8' ὑμών.

,αωξ '<», Ιουλίου ι«'ι.

ŧ ὁ Κωνσταντινουπόλιω ἐν Χριστφ «ὐχέτη.
ŧ ό Νιχαία Ἰωαννίχιο ἐν Χριστφ «ὐχέτη.
Γ δ Χαλκηδόνα Γιράσιμο ἐν Χριστφ «ὐχέτη.
ŧ δ Πελαγωνεία Βινέδιχτο ἐν-Χριστφ «ὐχέτη.
ŧ ὁ'Μεσημβρία Νικηφόρο ἐν Χριι^ι «ὐχέτη.
ŧ ὁ Β.δύνη Παίσιο ἐν Χριστφ «ὐχέτη.
ŧ δ Γάνου xai Χώρα Χρύσανθο ἐν Χριστφ «ὐχέτη.
Γ δ Λήμνου. ἸοαχιΙμ ἐν Χριστφ «ὐχέτη.
ŧ ὁ Κορυτζά Νϊόφυτο ἐν Χριστφ «ὐχέτη.
ŧ δ 'Ελασσώνο Ιγνάτιο ἐν Χριστφ «ὐχέτη.
ŧ δ Φαναριοφιρσάλον Ν«6φυτο ἐν Χριστφ ἐὐχέ|τη.
Γ δ Κώου Κύριλλο ἐν Χριστφ «ὐχέτη.

μέ *t*rp:* ŧ Τοί ὀσιωτάτοι τφ τε διχαίφ χύρ Ζεεσιμφ xai λοικοί πατράσι τοί ἐνασχουμένοι ἐν τή χατά τδ ἀγιώνυμον βρο τού Ἄθωνο Λαυριωτική σκήτη τή Αγία Ἄννη, τέχνοι ἐν χυρίψ ἡμών Αγαπητοί;. 1 » (L. ŧ 8.)

EPISTOLA SYNÔDALIS ÂD MONASTERIORUM CURATORES AC LEGATOS PRO LITE COMPONENDA

1866 ialü 15.

ŧ Σωφρόνιο ἐλέφ Φ«οθ Αρχιιπίσχοπο; Κωνσταντινουπόλ«« νέα 'Ρώμη χαί Οἰχουμ*νιχδ πατριάρχη.

Ἀριθ. apart. 3084.-

Γ 'Οσιώτατοι ἐκιστάται χαί ναζήριδι τή χανότητο τού Αγιωνύμου όρου τού Ἀ8«·, τέκνα ἐν «υρέφ

ἀγχπητί τῇ ἡμῶν μιτριότητο , χάρι εΓη ὑμίν καὶ A ἰίρήνη παρ* θεοθ. ’Εξ ὧν μέχρι τοΟδε γνωρίζη χαί ἡ ὑμιτέρα ὁσιότη διατρεξάντων *iit* τήν μηαξὸ τών δσιωτάτων ΑαυριωτΑν πατέρων χαί τών ἀσχουμένων ἰν τῇ σκήτη τῇ ἁγια Ἄννη διίνεξιν, χατ- <ννοήσβ» χαλΑ , δν. ἡ σκανδαλώδη αδτη ὁπόθασι , ή, τοσαύτην ἐπενεγχοθσα ἰνόχλησιν τῇ ἰχχλησίφ xal αὐτῇ τῇ ὑψηλῇ χυβερνήσε: ἰx χΑν μακρών χαί δ*ι-νὺ.ν προσχλαύσ<ων τών ἀσχητών, μή τυχοΟσα ἰιρηνιχοΟ χαί ἀδιλφιχοθ συμβιβασμοΟ μεταξὺ αὐτών μετι τοσαύτα; δοθείσα ἀφορμί χεά ἀχοπιίρα . κροσεχάλεσε αλιυταίον τήν ἀπὸ μέρου τῇ ἰχχλησία διαίτησιν, ἡτι γενομίνη οὐ μόνον ἰπί τών βάσιων τῇ ἀρχαία τάξεω τῇ ἰπιχρατούσῃ; ἰν τφ ἁγίφ δρει χαί ἰπί τών ἰμφανισθέντων ἰχχλησιαστιχών ἀρχαίων γραμμάτων, ἀλλά χαί συμφώνω ταί; προτάσεσι, ἁ ἰποιήσατο πρὸ τήν ἰχχλησιαν 4 ἰσχάτω ἰνταΟθα εἰιρεθεί ἰχ τών προχριτεετέρων Λαυρ-.ωτών πατέρων ἀρχιμανδρίτῃ Βενιαμίν, ἰπεχυρώθη μίν δ ιι συνοδι- B χοῦ διαιτητηρίου γράμματο , οὗτινο ἡ ἰφαρμογή ἀνετίθη συνοδιχώ τφ παναγιωτάτφ πατριάρχῃ πρώην Κωνσταντινουπόλιω; περισπουδάστφ ἡμίν ἰν Χριστφ ἀδελφφ κυρίφ Ἀνθίμφ, αὐτόϋι ποιιυμίνφ τά διατριβά · ἀλλ’ δμω οὐχ ἡδυνήθη ἰνεργηθήνχ ὑπὸ τῇ ἰχείνου παναγιότητο ἰνεχα ἀντιστάσεων χαί ματαίων Γ προφάσεων τΑν Ααυριωτών, πατέραν, ὡ γνωρίζετε χαί ὑμεί παρευρεθέντε ἰν ταί περί τούτου γενομίναι αὐτόθι συνελεύσεσιν. Ό αυθαίρετο; οὕτο τρό--πο τῇ δσιότητό των, ἀποβλέπων ἀπαρχῇ εἰ; ὑπο- 'ir δούλωσιν χαί χαταδυναστεἰαν τών ἀσχητών ἰπί τφ λόγφ τοθ κυριαρχικοῦ δικαιώματο , χαί ἡ πρὸ τήν εὐθὺδιχον διαίτησιν χαί ἀπόφασιν τῇ ἐκκλησία ἀπείθεια αὐτΑν τολμησάντων καί εἰ τὸ νί διαμαρτυρηθώσι κατ' αὐτῇ , ὡ δήθεν χατ* ἰρήμην ἰχδοθείσῃ , προεξίνησεν οὐ μιχρίν τήν δυσαρέσκειαν χα! ἀγανάχτησιν ἡμίν χαί τῇ περί ἡμί ἰερφ συνόδφ, χαθ" δσον ἡ εἰρηνοποιὸ αδτη διαίτησι , στηριζομίνη, ὡ ἰφημεν, μ ἰπί τών ἀρχαίων τάξεων, οὐδαμώ ανατρέπει οὔτε προσβάλλει τί χυριαρχιχί δικαιώματα τῇ ἰερί μονῇ τῇ Λαύρα , καθότι πρώτον ἡ ἀλληλοδιάδοχο περιέλευσι τών χαλυβών ἀπὸ τών ἀποθνησχόντων γερόντων εἰ τί; συνοδία αὐτών ὑπάρχει ἀρχαιοπαράδοτον χαί ἀμετάβλητον ἐθο ἰν πάσαι ταί σχήται , χαί εἰ τί ἰμφανισθίντα ἡδη ἡμίν ἀρχαία ἰχπλησιαττικά γράμματα καθορίζεται βητώ ἡ διηνεκή ἐγγραφή τών συνοδιών, ηδπω ἰχωσι (φησί) κληρονόμον οἱ ἀποθνήσχοντε γέροντε ”. Τὸ νί ἀντιτάσσωνται λοιπόν ο! Δαυριώται πατέρε εἰ τήν γενομένην ἰπί ἡσυχίφ τών Ασκητών ἰνίσχυσιν χαί, χεπαχὐρωσιν τοθ ἀρχαίοθ τάυτου ἐθου , δπερ ἐπιχρατεί εἰ δλα τά σχήτα , προφασιζόμενοι, δτι τὸ Απεριόριστον τῇ διαδοχῇ; προσβάλλει τί χοινί ἐθιμα χαί ὑπάρχει ἰπιβλαβέ , χα! ἀλλα τοιαΟτα, εἰναι δλω ἀδικον χαί παράλογον, χαθότι τὸ συνοδικόν διαιτητήριον γράμμα χαί χαθορίζον τήν νόμιμον δοκιμασίαν χαί τήν Κατοχήν ρ τών προσόντων τοί βιαδόχοι ἀσχηταί , ἰπιφυλάττει τῇ χυριάρχφ μονῇ τὸ δικαίωμα τοθ ,ἀποχλιίιιν, μ<τί λόγου μέντόι δικαίου, χαί ,ἰποπέμποιν τού ἰδοχίμου; χαί μή φέροντα τί προσόντα τοθ ἀσχητιχοῦ βίου* διὺτιρον δί δ προσδιορισμὸ τΑν ἰκατὸν γροσίων τοθ χυριαρ>χοθ δικαιώματο τῇ μονῇ; ἰν ἰγγραφαί; διάδοχων ἀνιυ διαχοίσίω χαλύβη μιχρί ἡ μτγάλη , A ἀντιχαθεστΑν τί δίχα γρόσια τί ἰν τοί ἀρχαίοι συνοδιχοί γράμμασι xal ἐν τφ σιγιλλίφ τοθ ,βωρζ* ἰτου ἀναφερόμενα, τοσοθτον ὑπάρχκ δίκαιο χαί ἀδιάβλητο; χαθ' δοον προ<βλή>η παρ* τοθ ἰδιου ἀρχιμανδρίτου κὺρ Βενιαμίν συνοδιχά , καθότι τά ἰν τφ νοωτίρω σιγιλλί» τοθ ^αωμ^ ἰτου θεσκιζόμενον μερίδιον Α χληρονομιχὸν δήθεν διχαίεεμα τῇ μονῇ ἰν ταί ἀχοβιώσισι γερόντων, Αόριστον 8ν xal ἀχανιστον, οὐβαμΑ αυνιστβται οὐm ἰξ Αρχαίων γραμμάτων ἐχχλησιαστιχών ἡ ἀλλων οὔτε διά καραδείγματό τίνο . Δι* τὸν λόγον τοθτον ἡτσν ἰπόμενον νί χαταρχαί ὁ ἰπί τοθ σιγιλλίου τούτου χαινοτομηθεί τύπο τΑν δμολόγεον χαί νά ἀντεισαχθή 4 πρὸ τοθ ,εβμζ'·· ἐτου , Ινα μή τ* νia δμόλογα ἀντιφείσχεεσι πρὸ τήν ἰχχλησιε»τιχήν διαίτησιν. Ἐν κάσι τούτοι διακρίνετε βεβαίω χαί ἡ ὁσιότη ὡμΑν τὸ εἰρηνοποιὸν πνεθμα τῇ ἐκκλησιαστική διαιτήσεω χρὸ τά δίκαιον ἀφορώσῃ χαί ἰπί τΑν ἀρχαιών τάξεων βασιB σθείσῃ; ἰν πλήρει μίν διατηρήσει χαί τφν δικαιωμάτων τῇ χυριάρχου μονῇ , πρὸ ἡσυχίαν δἰ τΑν Ασκητών χαί χατάπαυαν τῇ πολυώδυνου ταύτῃ διαφορά .

Τούτου ἰνεχα ἰχειδή μετά τά Απαντήσει τῇ ἰχείνου παναγιότητο , ἡν Απηλλάξαμεν ἡδη πάση φροντίδο χαί βάρου , οὐδίν ἡττον ἐνεχρίθη συνοδική βιαγνώσει χαί ἀποφάσοι, Τνα διενεργηθή χαί βληθή εἰ πράξιν ἐξάπαντο ἡ πορί ἡ ὁ λόγο ἐχχλησιαστική διαίτησι , διά τοΟτο^,ἰχοστίλλοντε χρὸ ὑμά περίχλειστον ἀπαράλλαάτον ἰσον τοθ ἐχχλησιαστιχοθ διαιτητηρίου γράμματο , Τνα μόνη ἰν τοί Αρχαίοι τῇ; χοινότητο , ἐντελλόμεθα συγχρόνω χαί παραγγέλλομεν τῇ ὑμών ὁσιότητι, δπω φροντίσητε δεόντω χαί ἐχιμβληθήτε εἰ τήν Απαράλλαχτον ἐνέργειαν τΑν ἰν αὐτφ Αποφάσεων, χαί μοταχαλοαάμχνοι τόφ προχριτωτέρου τΑν ὁσιωτάτων Λαιφιωτών πατέρων δμιλήσητε χαί προτρέψητε τά δέοντα Α ἰχ προσώπου τῇ ἰχχλησία , Τνα συμμορφωθώσι τῇ εὐθυδίκφ χα! μ ἀμεροληπτφ αὐτῇ διαιτήσει, χατ οὐδίν παραβλαπτούσῃ τί χυριαρχιχί δικαιώματα τῇ; ἰερά αὐτὸν μονῇ , ὡ Αποδέδειχται, χαί παύσωνται πάση Ανοικείου πεισμονή χαί ματαίων προφάσεων καί τών σαθρών χαί παραλόγων Αντιπράξεων, ἰχ τΑν ὁμοιων τοσοθτο μίν ἰπιφέρετα: μΑμο τφ μοναδιχφ ἰπαγγέλματι, τασαθται δἰ ἐπεγένοντο βλάβαι χαί τῇ Ιερφ μονῇ χαί τῇ σκήτῃ αὐτῇ χαί τοσαθται ἐνοχλήσει χαί ἀνησυχίαι πρὸ τήν ἰχκλησίαν χαί τήν ὑψηλήν χυβέρνησιν, χαί διά τῇ φρονίμου χα! προθύμου παραδοχῇ χαί ὀφειλετιχῇ αὐτών ὑπαχοή πρὸ τί συνοδιχΑ χάριν τῇ κοινή εἰρήνῃ ἐγχριθέντα χαί ἀρισθίντα Αναπαύσωσι πλέον τού διι μαχροΟ ταλαιπωρούμενου ἀσχητί ἰν Αγάπῃ θεαρέστφ χαί συμπαθείφ Αδελφική καί πατρική οἰχείφ τφ χυριαρχιχφ χαρακτῆρι, εἰδότε ἰπί τούτοι χαλΑ , δτι ἰν περιπτώσει. χαθ' ἡν φανήσονται χινοΟντε τὸν ἀνάγυρον Ανθιστάμενοι ταί εὐλόγοι χαί εὐθυδίχοι Αποφάσεσι τῇ ἰχχλησία , αὐτῇ ὁμολογουμόνω θέλει λάβη μίτρα δραστηριότερα ειρὸ ὑποστήριξιν εώτΑν μίν ἀνωφελή μεταμέλειαν τΑν πρωταιτίων φιλοταράχων. Ἡ 84 χάρι τοθ θεοθ xai τὸ ἀπειρον ἐλεο εἴη μ*»' ὑμών.

,αωξ '·", Ιουλίου it's.

Sequebantur eoadeni quae ix *«m. **proeevdvnt·** tpiicoponuH tubacription··.*

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS
1867 februario 10.

' ExaUctorato a rao munere Sophronio patriarcha, post datum ab eo abdicationis libellum die 4 deoembris 1866, sadis oeeutfenioae vioarius mox renuntiatus est Neophytus, métropolite Corytsae; ae duobus elapeis mensibus, post initum pro moro conventum nationalem, ad-sedem patriarcbalem seouado evectus est Gregorius VI die 10 februarii 1867, sufragia ferentibus sacrae synodi sociis, videlicet: Paaareto Heracleensi, Nicodemo Cysiceso, Dionysio Nicomedienai, loannicio Nicaeno, Gerasimo Chaloedonensi, Neophyto Deroenoi, Constantio Prasaeo, Benedicto Pelagoniensi, Panareto Philippopolitano,

Paiaio Vidyoeoai, Chryautho Gaol «t Chora·, Io·- ohim Leaknehai, Nbophyto Oorytaaoai, Hiaoctheo Stromnitaensi, Cyrillo Ooi, Neophyte Pfcaaariopber•alorutn, Sophronio Nysaava·, Anthhoo Praalavaa.

Aeta «xtaat tam apad B. D. Cattiphroaa, Ἐχχλη-etoattaâ ή Axxlgetaràhv taMev 11 (Coaataatiao-peM, IMS), p. 3-43, turn ia 'Καιλησιειστιχή Ἀλη-balp, t Π (OoMtaatiaopaU, IMS), p. 633-9.

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS

1M7 lanii M.

Cum gubernium Turcicum edito decreto animerais imperii aui chri»ttai· praeoepiaeat, y q··»-libet deincepa aediteareat acholam Htteria addi-■cendia ant eceleeiam niai poat impetratam a guMrnio licentiam et oblatam eidem aediffcandi deeeriptionem (kaafi), sacra aynodaa, tata ad imperatorem relatione, nonnullae animadveraioaea examinandae aubiucit, ex quibus pronum erat colligera, quantum in agendo difficultati· eeaent habitari qui in pagia vel remotis loci» huiuamodi aedifleia extruaadi ptopoaitum habereat Re materia· perpenaa, gubernium benigne conceaait,' ut incolae illi, uti aatea, •ic deincepa immune· eeaent a lege récent condita. Quapropter- sacra aynodua, dati· ad cuncto· métropolite· litteria, monita aignilcavit ad quae ipeia agendum foret. Tabulae hae da re die S3 iunii 1867 editae aubaeripeerunt metropolita· iati: Nioodemu» Oyaiei, Goraaimaa Chalcedoni·, Neophyte· Dereoram, Constantin· Pruaae, Dionyaina Cretae, Agathaageloa Drama·, Palaiua Vidyaea, Chryaanthua Gaai at Choree, Gregorius Chii, Nioodemu· Vodenorum, Neophyto· Coryteae.

Kxatat tum apud B. D. CalHphrona: Ἐχχλησια-στιχά ή έχκλησιαστικδν foXriov, 11 (Conatantinopoli, IMS), p. 75-7; tum apud I. Stauriden: Συλλογή πεπριαρχιχβν xal συνοδιχβν έγκυκλίων (Conatantinopoli, 1900), p. S8-9.

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS

1867 menae aeptembri.

Acerrimi· exorti· dieceptationibu· inter monachos trium monaateriorum, non longe a civitate Trape-•untin» aitorum, quibua nomen Sumela, Baaelon et Periatereota, et archiepiacopum Rhodopoleo·, qui quattuor abhinc anni· illi dioeoedî recette conditae praefectu· fuerat, sacra aynodua, mia·» aemel et iterum exarch» qui rem perpenderent, archiepiaoopatum Rhodopoleo· abrogavit atque locorum illorum incola· regendo· ut olim commisit praepoaitia supra dictorum monaateriorum. Exstant ea de re trea ubiatolae synodale·, die 6 aeptembri· anni 1867 datae hiaque nominibus obaignatae: Nicbdemo Cyaioeno, Gqraaimo Chalcedonenai, Neophyto Dercorum, Dionyaio Cretae, AgathangeloDramae, Gregorio Cbii, Nioodemo Vodenorum, Neophyto Coryteae.

Ea» nuper edidit E. Kyriakide·: 'Ιστορία τή; παρά τήν ΤραπεζοΟντα lapOf βασιλική πατριαρχική σταυροπηγιακή μονή τή ύπεραγία θεοτικού τή *ΣουμίλΛ* (Athoni·, 1898), ρ. 310-7.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA

clericis prohibet ne peregrinentnr nisi litteris dimissorialibus instructi

.1867 noyetpbris 15.

Dimisaoriale· et commendatitiaa litteras vel apud Graecos obtinere illud teatimonio eat inter alia bene multa inatrumentum quod sequitur, quodque ob rei apud canonist·» gravitatem integrum placuit repetere, prout habetur in aylloge I. Stavridis cura evulgata, boc praenotato titulo: Συλλογή πατριαρχικόν καί συνοδικών έγχυκλίων (Conatantinopoli, 1900), ρ. 3-4:

t Γρηγόριο έλέφ θεού Αρχιεπίσκοπο; Κωνσταντινουπόλεω νία 'Ρώμη; καί οικουμενικό πατριάρχη .

ἈριΦμ. πρωτ. 6358, διεκπ. 4717.

t Ἱερώτατε μητροπολιτα .... έν Αγίφ πνβύματι Αγαπητέ Αδελφέ καί συλλειτουργέ τή ήμβν μετριότητο κυρ ... . χάρι ab) τή αύτή Ιερύτητι καί ειρήνη παρά ύεσύ. Επειδή ούχ ύλιγοι ιερεί έκ τβν ΙξωΗν έπαρχιών έρχδμενοι αί βασιλεύουσαν Ασύστατοί τε καί Αμάρτυροι καί δλω Αγνωστοι *ύέ* τήν xob' ήμά μεγέλην τού Χριστού έκκλησιάν, χαί Ανευ τινδ Ησε·» περιφερόμενοι Αεργοι εί τά Αγυιέ χαί πλατεία τή Κ<ονσταντινουπόλ··· καί τού Καταστένου, προάγονται εί Ατοπήματα, ένεργούντε παρά τήν Αειαν τή έκκλησία ιιαφύρου; («ροπραξία , παράνομα συνοικέσια καί Αλλα τοιαύτα, σκάνιαλον γιγνύμενοι έν μέσφ τή χριστιανική κοινωνία καί ικανέ καρίχοντε Αφορμέ μομφή καί κατηγορία εί τύ Ιερατικύν επάγγελμα, 8ιά τούτο προνοίφ έκκλησιαστική κεκινημένοι, έγν«μεν >εραπεύσαι τήν τοιαύτην Αταξίαν, Αναστέλλοντα τέ έχ τούτη έπιβλαβή Αποτελέσματα Bsdk τβν καταλλήλων έκκλησιαστικβν μέτρα·». Τούτου jtâprv γράφοντε διέ τή παρούση ήμών πατριαρχική κα! συνοδική έγκυκλίου έπιστολή Ιντελλόμεΰα χαί παραγγέλλομιν τή αύτή ίερότητι, δπ» , Αμα τφ λαβεί> αύτήν, κοινοποιήσω πρδ πάντα τού έν τή έπαρχία αύτή Ιερεί , δτι τούντεύ&εν ούδενί αύτών έπιτρέπεται Ιξέρχεσύαι αύτή Ανευ Απολυτηρίων καί συστατηρίων Αρχιερατικών αύτή γραμμάτων, πιοτοπωούντων εύ έπάγγελμα, τήν Αμεμπτον διαγωγήν καί τύ πολίτευμα ούχ ήτταν 3έ καί τήν εύλογον Ανάγκην τή; *αύτύθεέ* έξόδου xad τή ΑφίξεεΚ ·ί βασιλεύουσαν, δπω διήτβν τοιούτων Αποδεικτικών Αναγν«>ριζδβενοι δύνωντα; γίγνεσάαι δεκτοί, λαμβάνοντε έγγραφον τήν Αδειαν τή ένταύΑα διαμονή αύτών Αλλω δέ, έάν μή ώσιν έφωδιασμένοι μετά τοιούτων Αποδυτηρίων γραμμάτων, έσονται δλω άπαράδιχτιι χαί Αποπεμφύήσονται εί τέ ίδια. Καί έπειδή οί πλείστοι τβν Ιερέων δι ούδέν έτερον μάλλον έρχονται ένταύ εί μή μύνον δπο» εύρωσι πέρον ζ»»ή εγκαθιστάμενοι έν τοί ΙιραΙ έχχληφίαι πρδ ύπηροσίαν, ή έν τοί οίκείοι αύτβν μέρεσι στερούντεκ διέ τδ άπολελυμέν·» χειροτονείσαι Ανευ βρισμένη Ησεαι , διά τούτο έφιστβντε τήν προσοχήν αύτή έντείλύμε έκκλησιαστικβ , Ινα τού λοιπού μηδαμώ προαχήή χειροτονήσαι Απαλελυμένεκ καί Ανευ προδομένη ένορία οίονβήποτε πρεσβύτεραν ή διάκονον, έάν δηλονύτι μή ύπάρχη Ανάγκη τή χειροtovta αύτού έπί τφ Ακοκατεοττχώήναι εί ώρισμίνην τινά Μσιν, είδυία βτι τούτο βητβ Απαγορεύεται ύπδ τβν ιαρβν κανδνων καί Αποφεύγουοα τήν έπικειμένην αύτή βαρεία ένβπιον αύτβν εύώύνην διά τά έχ τή τοιαύτη Απολύτου χειρστενία , 4> Ανωτέρω χατεδείχΑη,

οηγΑζοντα Βυσύροστα Αποτελέσματα, k' 5 ούχ ήττον ι ή ί ρύτη «Μ ·4λ« feMfrtr το5ντ·58«ν έχΒιΒύναι Απολυτήρια «t« ·ισν·ήπση 5» τ·ν fapdtsv τή έπαρχία τη έκ! τφ ματαβαίναν rfw έντοΑΦα «ha «ί; Αλλην τινΑ έπαρχίαν, έατύ μόνον «ύλόγου xal έχ«· γούση Ανάγχη , έχούση σημ»ιο0σ5αι, Α ιίρητα Ιν. τοί iv μόνη τή παριατάσκ τούτη Ααολυομόνοι ύπ' αύτή συστατηρίοι γράμμα». DpootBoaoùopcv Bέ μύτή Αaροχριματίσττο ΒιΑ τη παρούση 8τι, έόν xal μοτΑ τήν έάίσημον τούτην Βημοσΰοσιν ✱ iv αύτή έχχλησιασαχΑν ΒιαταγΑν έμφανισΦή τυχόν ένταύΦα ιί βασιλ»ύοι>σαν (<ρ«ύ τι έχ τή έπαρχία θύτη, έλΦΑν Ανου οό8·μιΑ «όλόγου xal έποιγούοη ΦνΑγπη, Αλλά πρύ τύν σκοπόν «ύρέααο πόρου ζι»ή, ή φ·»ραφή ή {•ρότη τη Α χαροτονήσασα ἅπρὶν«· πρβφύτνρον ή Βιάχονον Ανευ τινό ΑνΑγχη χαρά τά βητό Βιαγορούσβ τΑν tipΑν χανύνον, έν τοιαύτη πχριπτάσρι ύποστήσοται έξ Απαντο τά ἅεια τή έν άλιγ·»ρίφ τΑν χανονιΜέν χαί έπαλησιαστιχΑν ΒιατάξοΜν Απροσεξία αύτή. Σπευσάτι» τοίνυν ή αύτή ιερότη αηψορφοΒήναι χατά γράμμα πρό τύ έν τή παρούσή έχ προνοία Αξιοχρέου ύχαγορευόμενα αύτή ύπό τή Αγία .τοΟ ΧριστοΟ έχχλησία, οϋ ή χάρι χαί τύ Απορον έλαο οΤνj μετ' αύτή.

ξ̆αξζ νοομβρίου it'.

t 4- ΚονατοντινοοπύλΜο έν Χριστφ Αγαπητό ΑΒεληό.
t 4 Κυζίχου ΝιχόΒημο έν Χριστφ Αγαπητό ΑΒολήό.
t 4 Χαλπηβόνο Γεράσιμο έν Χριστφ Αγαπητό ΑΒεληό.
t 4 Δέρχνν Ντύρντο έν Χριστφ Αγαπητό ΑΒαλφό.
t ό Δράμα "Αγαθάγγελο έν Χριστφ Αγαπητό ΑΒβλφό.
t 4 ΒιΒύνη Hafato; έν Χριστφ Αγαπητό ΑΒελφό.
t 4 ΓΑνου χαί Χάρο Χρύσανθο έν Χριστφ Αγαπητό ΑΒελρό.
t 4 Χίον Γρηγύριο έν Χριστφ Αγαπητό ΑΒελφό.
t 4 ΒοβενΒν ΝιχόΒημο έν Χριστφ Αγαπημό ΑΒελφό.
t 4 Κορυτσά Νεόφυτο έν Χριστφ Αγαπητό ΑΒελφό.

BZ0MARIEN8E8 ET C0N8TANTIN0P0LITANAE SYNODI

ab Armenie babitae pro unienda provincia Constantinopolitana cum patriarchatu Ciliciae 1830 1874.

Postquam novissimus Ciliciae Armenus patriarcha Oregorius Petrus VIII vita functu» eat, episcopi patriarchates Ciliciae die 14 meniie septembri» anni 1866 in snnenism ecclesiam unctae Mariae in caelum assumptae monti» Li,bani synodaliter convenerunt une cum loeepho Valerga, patriarcha Hierosolymitano atque apostolico Syriae prodelegato, quem extraordinaria quoque auctoritate munitum Piu» C papa IX huic epiacoporum conventui adesae iusserat. Tum iidem sacrorum antistites sperantes, Constantinopolitanam Annenorum provinciam ex benegnitate unctae aedis uniendam fore cum patriarchate Cilicae, eaque ratione tum iurisdictionie tum disciplinae unitatem atque ordinem restituendum eue, postularunt in patriarcham Antonium Haseun, archiepiscopum primatem Annenorum Constantinopoleos, quem recepto apud eos more Petrum IX nuncupaverunt. Deinde datis ad summum pontificem litteris, peractam electionem significaverunt. Quibus acceptis ac toto negotio ad accuratissimum examen revocato, idem summus pontifex litteras apostolicu dedit, quibus Constantinopolitana Annenorum provincia, extincto primatiali titulo atque archiépiscopal!, patriarchate! Ciliciae coniungebater et praecipua quaedam disciplinae capita constituebantur. Id autem consw lium, quamvis tempori et rei accommodatum apprime D videretur, causa tamen fuit cur gravissimum inter Armenos ortum sit discidium, cui componendo per multos annos tum sanctissima sedes tum sanioris sententiae viri ex Armenia ipsis opeposius elaboravere. Luctuosam inde invectam calamitatem dicendo prosecuturi, rem altius repetendam consuimus.

Longum fdret et -fortasse e proposito alienum, Annenorum patriarcharum catholicorum seriem hoc loco texere; verumtamen eum quaevis controversia ab ipso fonte iuris ortu capto dirimi oporteat, illa nobis significanda sunt quae praecipua videntur.

Duobus abhinc saeculis, cum ab haeresi monophysitarum ad rectam fidem in Ciliciae 8yriaequs partibus ingens clericorum et laioorem multitudo conversa fuisset, neo amplius ferro possent haereticos praesules catholicas occupare ecclesiae,' inito communi οοηβïΗο, decreverunt patriarcham sibi praeficere, qui interruptam poet concilii Florentini tempora gentis Arméniens oum Romana ecclesia unionem redintegraret Itaque in nobilissima Syrias urbe Alepo, mense novembri· anni 1740, in ecclesia sanctae Mariae congregati lacobus Alepi, Melchior Marcariu· Mardini et Isaac Kelleeii praesules, una cum presbyteris, clericis et populo, in patriarcham suae nationis eligendum curarunt Abrahamum Ardsivian, olim antedietae Alepensis ecclesiae antistitem, Petri nomine assumpto: datisque ad sedem apoatolicam litteris, Benedictum papam XIV rogarunt ut electum-auctoritate «ua confirmaret eique pallium tribuere dignaretur. Quod ut Petrus Abrahamus facilius consequeretur, utque nonnulla alia commissi sibi populi negotia expediret, iter in urbem aggressus, die 13 augusti 1743 Boman pervenit. Habita igitur die 9 aeptembris eiusdem anni congregatione cardinalium negotiis propagandae fidei praepositorum atque probata Abrahami electione in consistorio postridie habito, summus pontifex per litteras *Romani poniijici»* die 3& novembri· datas pallium eidem tradidit*. Abrahamus in orientem redux, cum sedem patriarchalem Ciliciae a schismatico homine occupatam comperisset, in montem Libanum inter Maronitae confugere coactu· fuit: ubi monasterio a fundamentis et ecclesia sub sanctissimi salvatori· ac beatissimae virginis Mariae invocatione non ita pridem excitatis, una eum monachis sancti Antonii abbatis in monasterio antedicto vitam laudabiliter egit. Munere per octo annos ftinctus, ex hac vita migravit die 1 octobris anni 1749. Quam ob rem prapsulm armeni, simul iterum congregati, in eius locum suffecerunt Iscobum itidem Aleppcnaem archiepisoopum, qui pariter a Benedicto papa XTV in secreto consistorio die 33 aeptembris anni sequentis habito fait'confirmatos; eo certe honoro dignissimus, oum catholicae illi nqtioni vir dum tres annos praefuisset, magnum morieas sui desiderium ac luctum reliquit clero populoque Armeno; qui tamen statim monachum Michaelem prius in

* A>rw postUka 4· IVspssonA· A4· *port* priais, X III (Boans p. «M; et Bss«4iotas XIV, *D*, ·pηο4· Alir.isns, L XIΠ. c. XV, a.'IB

Aleppensem arcHepieeopuas, deinceps ia CSUcia· A patriarcham electam, liichaciie Petri III nomen assumentem subrogavit Hic admissae ab apostoiioa •ede oonfinantuaque eet ia oonsistorio diei 82 iuti| anni 1764 De eo tamen in consistorio agoaaReaedietas XIV, illud in sua alloeutinM animadvertit, suffragatores episcopo· fare quidem sao patriarcham, non vero etiam Aleppensem archiepisoopnm eligere debuisse, cum ad ipsum duntaxat patriarcham, non •d episcopos episcoporum «lectio pertfasret Illegitimum tamen httne actum apostoiioa sua auctoritate cum erroris 'causam agnovisset, eo ipso tempore sanandum indicavit. .

Viginti sex annos postremus hie patriarcha eum in regenda Armenorum ecclesia transegisset ex hae vita anno 1780, Mie 6 novembri», emigravit Ad novi patriarchae electionem die 1 decembris eiusdem anni procedentes armeni episcopi, unanimi omnium consensu Amasiae antistitem in amplissimum illum B locum evehere suffragando voluerunt electionem confirmante Pio VI in consistorio secreto, die 26 innii anni 1781 habitoa. Hunc anno 1788 vita functam excepit Gjegorius Petrus V, qui bene de religione catholica meritus obiit die 17 iunii 1812. Tum quinque eiusdem nationis ' episcopi (impedito itineris longitudine sexto, episcopo seilioet Mardinenei), in patriarcbali sede, vulgo Bsomar, congregati, patriarcham Ciliciae Armenorum degerunt Gregorium PetrUm VI, episcopum Germaniciae vel Marasci; quem a loanne Baptista Quarnntotti primum confirmatam die 10 martii 1813, poeto· Pius VII, in consistorio, die 19 decembris 1814 habito, sacri pallii honore donavit ·. Hio cum obtiseet die 22 eeptembris 1840, non ante mensem iunium 1841 congregari potuerunt hovum patriarcham electari, Basilius Aivas archiepiscopus Aleppinus, loaepbu» Ferra archiepiscopus Msrdinensis, laeobus Holas c archiepiscopus Amasienais ac sedis patriarchal!· procurator, et Stephanas episcopus Adanensis. Unus défait Michael archiepiscopus Caesariensis et vicarius patriarcbali* Tokatensis, longitudine itineris et asperitate viarum impeditus. Convenerunt itaque quattuor illi electores die 30 iunii 1841 in coenobium Bsomarii in monte Libano; ubi ab aliis tribus laeobus Holas, archiepiscopus Amasiensi», proclamatus patriarcha, Amasiae sede abdicata, Iacobi Petri VII nomen assumpsit, et a Gregorio XVI die 28 ianuarii 1848 in ea dignitate confirmatus «stl. Hic biennio ab electione nondum absoluto, morte interceptas est » sede sua montis Libam, die 6 februarii anni 1843. Supremis defuncto per•olntis, actam est do successore iffi subetitaendo die 7 iulii in mansione ipsa patriarchal! Bsomariensi. Aderant simul Michael Der-Asdvadsaduriau archiepiseopus Caesariensis ac. vicarius patriarcbali* D Tohatensie, Stephanas Holas episcopus Adanensis, Ignatius Kalspsciaa episoopna Amasienais et Petrus Abelian episcopus Mardsoensta Praescriptis caeremoniis rite peractis, slectus eet patriarcha Michael Der-Asdvadsaduriau arehispisoepta Caesariensis, qui nomon sibi assumpsit Gregorius Petram VHL Eju* confirmatio abssfata fait in consistorio seZqusntis anni 1844, die 26 ianuarii*. Æi· eum ex hac vita migravisset dio 9 ianuarii anui 1866, graves de vseasti* illin· pstriardmKs eoeleda· regimine exortae sunt controversi··. Qua* quo melius intolligantur, omnino considerandum eet, quonam paeto rue Anscaorum se haberent ConatantiaopoH, in noHMtaim* illa imperii ottomaaiei urbe.

Armenl patriarebao, de qnibu· hucusque actam eet, iurisdiotiono ia sum pollebant mere spirituali; quod ad negotia civilia attinebat, id a potriarcharum eum Romana aede non unitorum omnino pendebut arbitrio. Bx ilH* nam toit, Paulu· nomine, qui nonnullorum suae genti· auxilio fretus, dira* ume 1898 in cnthoHcoa vexation*· excitavit, quasi perduellioni· reos et Russorum adversus Turea* ea •ntate pugnantium adstipalatore·. Itaque die 10 ianuarii eius quem diximus anni, catholicorum Armsnorum aliquot milia una eum eorundem episcopo ac vigfati quinque sacerdotibus Constaatinopoli exulare coguntur: tum etiam paulo post sacerdote* omnes monialeoque ex urbe pelluntur; laici, propriis sedibus relictis, sub tentoriis habitare extra muros iubentar. Maximis illis quibus undique premebantur angustiis commotus Leo XII summus pontifex, easque leniendi sollicitas, adhibito Galliae et Austriae' interventu, impetravit ut in foedere mox ad Hadrianopolim cum Russis pangendo caput legi* insereretur, quo armeno-catholicae ecclesiae emancipandae consultum foret. Qua de eauaa per regium decretum, dio 6 ianuarii 1880 datum, exulibus venta facta eet ad suos lare· redeundi bonaque adempta recuperandi. Pius VHL optimam hanc opportunitatem nactus, dati· die 30 iulii apostolicis litteris, hierarehiam armeno-oatholicam in Turearum imperio instituit, sedemque primatialem archiepiacopi Constantinopoli fixam esse .voluit, collate eidem in Armeniam maiorem,' Asiam minorem ipsamque Con■tantinopolitanam provinciam iurisdictione. Novam eodem primu* occupavit Antoniu· Nnrigisn (1830-1838), quem anno 1838 excepit Paulu» Mnru*cil; .huic vero morte intercepto auccenit anno 1848 Antonius Hassun.

Post huiusmodi consilium a Romano pontifice captam, memorata Armenorum catholicorum ecclesia in duas satis amplas distribuebatur provincias: in patriarchalem nempe Ciliciensem et in primatialem Constantinopolitanam. His autem tertius accessit magistratus, penes quem summa rerum civilium toit. Etenim cum Turearum imperator Antonii · Nurigian electionem a summo pontifice factam probare noluisset, propterea quod imperio Austriaco ille subiioiebatar, in genti* caput assumptus est Iaoobus*Cfakurian (Giacomo Valle), cui Turcicum gubernium diploma seu toroi quod aiunt benigne concessit. Immo Paschali Ciuhagian, qui laoobum anno 1836 excepit, non episcopi tantum, ut in primo diplomate, sed bt patriarchae titulum tribuit Porta Ottomanica, 'simulque parem ^ei in civilibus auctoritatem qua fatebantur pstriarchne cum Graeci tam Armeni ab ecclesia Romana dissidentes. Paschalem illum exceperunt unus post alium Antonio* Haesun (1846), Ioanna* Belvani (1848), ac demum Nicolaus Gagqnian, ex ordine Antoniano mont» Libani, qui die 24 novembri* 1862 electu·,· .munere' *e abdicavit die 23 decembria 1860, ao tandem mortem oppetiit die 1 septembris anni proximo iaseqUentis. Ei suooeesor nuUue datu·, ao probanto gubernio turcico, Antonine Harcun, qui indo ab anno 1846 dignitatem primatialem fuerat adeptu·, manna patriarchate pariter obiit.

Primatiaii buio dignitati etai longo anteeelleqst •odo· patriarehali» Ciliciensis in monte Libano constituta, non iisdem tamen quibus illa froebatur commodi·, tnm quod ab imperii domicilio nimia distaret, tam praooipu· ob politica munera,, a quibo* obeundis proma impediebatur. Quapropter

' Loe. dt, ». 6TO8.

'Op.«it, tIV, pMNM.

Ue. ah., â MX

Op. «it, t V, p KMB, M7-Ì1.

Op.ctt, tV, >MX

' na, p.1»·.

illud epud catMiooe «rat in votis, at utroque sedes 4 in «Ma ooalsscaret M misims respuente patriarehs Qregorio Patra VIR qui ad ineundam unio-■«a ita aaimo «rai propeneo, at duos archiepieoopoe Oonstantinopoitai miserit qai earn paagerent

Atqu· ita Yue se habebant, eam Gregaria» patriarcha rapaatiaa noria eonuptaa, die 9 ianuarii 1846 fetis ooncesait Qw nantie accepto, epieeopi omasa, pro morn iam dadum institato, Bsomar in monte Libano die 14 septembris convenerant ad novum patriarcham «ligandam. Conventui aderat Romanae «edi· parte· acturus loeephus Valerga, patriarche Hieroeolymitanu» ac delegatu» apoetolien» in Syrie. Datte ab episcopis suffragiis, patriarcha Ciliciensis renuntiatu» eet Antonius Haasnn, primae ille Constantinopolitana», in cuius manibns hoc pacte utraque cum avili· tum eoclesiastiea potestas ooniunota eet Condit» sunt etiam in Bsomariensi illo oonyentu Mpitula quaedam, quae enent B veluti basis ac fundamentum unioni· mox inter, utramque sedem constituendae, -prout sati· constat ex epistola synodali, cui nomina apposuere singuli conventus initi sodales.

Ros agebatur sane gravissima, ideoque accurato examini committenda. Hoc rite praemisso, prodiit post unum a conventu celebrato annum famosissima bulla *Rntmtnu,* ex qua discere est quaenam a Romano pontifice fuerint constituta pro feliciori statu catholicae ecclesiae armenae: decreta scilicet atque confirmât· unio utriusque sedis patriarchal!· et primatialis; ratihabita .methodus in patriarcha, creando servari hucusque solita; pro eligendis vero episcopis tres ecclesiastici « patriarcha et episcopis in unum congregatis sanctae sedi proponendi erant, quorum unus ab ea deligendus; onus etiam patriarchae fuit iniunctum ad limina apostolorum quinto quoque anno adeundi; eidem adempta facultas bona θ ecclesiastica patriarchates distrahendi vel quovis modo alienandi; praecepta denique formula iuramenti a patriarcha recens creato emittendi. Cetera quae 'praecipiebantur, iamdiu patriarchae in usum transtulerant. Eo quo litterae apostolicae Rsivrturvs prodierunt tempore, patriarcha nuper electus ac episcopi fere omnes eidem subiecti Roma· versabantur, quo simul convenerant ad sollemnia principis apostolorum saecularia oelebranda lucrandasque sacri iubilaei indulgentia». Qui omnes praefatam bullam cum iis quae in ea praecipiebantur libenti animo susceperunt; immo etiam electus patriarcha pallium.de manu pontificis publico spparatu accepit post emissum ab eo iusiurandum iuxta formulam in bulla praescriptam (15 iulii 1867). Hisce peracti», Antonius Haasun, qui sibi nomen Petri IX imposuerat, Constaqtinopolim rediit, ubi summo gregis plausu exceptus est (mense augusto 1867). Ad laetitiam augendam accessit quod oelcissimus Turearum imperator novum patriarcham diplomate imperiali seu terat sine mora honestaverit

Verum enim vero prosperus hic rorum cursus, ut saepe evenit, non diu perduravit. Discidiorum ignis hucusque contectus in incendium paulo post erupit, materiam subdentibus nonnullis ecclesiastici» viris, .etiam monasticam vitam profltentibns, qui in Antonium Hamus invidia laborare videbantur. Hi sisanioram satores, praeeunto uno altorove. episcopo, fidelibus persuaserunt, ut patriarchae obediontiam detrectarent immo ut bullam pontificiam Rsesrsurus quasque ia ea salubriter fuerant constituta palam aversarentur. Itaque primum qmdem instabile· plebis 'animos in ipsa Constantinopoli ad livorem oontemptumque adversus patriarcham impellere coeperant, eo- usque progressi, ut eum aspere et acerbe aocusareat, quod clandestinis oonsüiis insidias Romaaae aedi stravisset, quod gentis ion in creandis episcopis prodidisset,: quod ia potsstetsm patriarchico-civilem qaasi in praedam invasisset. Tecta eaten·· et .dissimulata ooninratio subito se prefadit st «rapit i» synodo national!. ConetaatinopoH mense iηöoiβββ habita, mb satem absoluta ob commotos cleri plebisq·· animos. Astnmnali eiusdem anni tempore, episcopi omnoe Romam profecti stint, partoat ia concilio oecumeaioo Vaticano habitari, practor anum Basilinm Gasporian, arebiopiscopum Cyprium, qui communi episcoporum suffragio electus in urbe romanaorat ad vicarii patriarchalis manus obeundum. Hunc, eum suspicionem do »« praebuisset rebellionis per vulgus excitatae, Antonius Hassan, datis dic 14 ianuarii 1870 ex aedibus suis extra portam sancti Pancratii litteris, munere amovit st in cius locum losephjun Arakelian, episcopum Ancyranum, suffecit. At novum hunc vicarium omnino recusarunt nonnulli eum c clero tum e populo, atque evulgata brevi, sed acerba intercession·, ad .Turoieiim gubernium provocayu^f (25 ianuarii vet. st. 1870): Inde cepit exordium acerrimi in gente discidii, cuius auctores se cetAos Ircos orMUtelM pleno gutture professi, imperio tamen summi in ecclesia antistitis pro viribus detrectabant, asseverant·· se probe quidem agnoscere àe recipere dogmaticas illius definitiones, in ceteris vero nego-, tiis nullatenus ei obtemperaturos, quasi orientalibus nec quicquam a Romano pontifice prapeipi posset. Neque in hoc se continuerunt neoschismstiei, sed nefanda rabie exagitati irruerunt in 'templa catholioorflh eaque per vim occuparunt. Summus pontifex, re audita, strenuam contulit operam, ut perduelles qua monitis, qua comminationibus ab incoepto deterrerret et ad dbsequium revocaret; st eum curas suas contemni' comperisset, suo apud Constantinopolim delegato praecepit, ut praecipuo· ex utroque clero rebellionis auctore· a sacris obeundis arceret.

Pacis turbatores inde magis insaniendi occasionem nscti unde sanari debuerant, ulciscendi exarserunt cupiditate. Conceptum odium cum in Romanum pontificem explere non valerent, totum in Antonium Hassun profuderunt ac saturarunt, irritam fiiisse pronuntiantes illius electionem, cui ipsimet suffragati fuerant, atque in eius locum subrogarunt lacobum Bahdiarian, Diarbekirensem archiepisoopum; immo quattuor alios sacerdotes anathemate itidem perculsos episcopos consecrarunt. Neque hio finis eorum rebellioni: namque a gubernio ottomanico patriarcham civilem impetrarunt, ut catholicos cum in civilibus negotiis tum in rebus ad religionem pertinentibus sibi obnoxios haberent. Alteri hnio muneri praefecerunt losephum Kupelian, unum e quattuor illis episcopis recens eraeatis.

-Tot tantaque facinora minime ferens summus pontifex, dum ea in suis encydicis epistolis exponit, gliscenti malo occurrendum ceneuit; quapropter Alexandrum Franchi, archièpiscopum Thessalonicensem, Constantinopolim misit, qui plena instructus potestate, collatis cum gubernio ottomsniço consiliis negotium expediret Et felix sano sperabatur exitus, nisi Àali pascia, summus vesira, morbo correptus occubuisset (mense augusto 1871). Mahmud pascia, qui in Aali locum suffectus est, dissidentibus palam favit Huius benevolentia freti perversi illi homines impetrarunt ut Antonius Hassun regio decreto extra imperii ottomanici fine· exui amandaretur (13 maii 1871); moxque universa gens arrnena iusea eet, ut, habiti» comitii», alterum, immo alteros duces sibi praefioeret Catholici ex una parte Filhian, episcopum Prusaeum, elegerunt qui gereret negotia mere civilia, eccleeiaatioa iuris-

diction· ' panes paHatebam exstem romsnante; · disstdaates, ax «far·, sen Oriawtelee qui dieebeatur, loaMam Kupeliaa ad «MB» muera ebeuda deputarunt; enm patriaroham pro rebus eedeslastidi iu U· I februario 1871 ribiadsciviaseat laeobum Èehdiariaa, «t aupra diotem sut. Nimium dainoaps «fftebuit aehiamatioM parti· feroeitaa at , in gerendi· inisaicitiis partiaaaia, ut lager· eat ia saxcentis Hbalii· «a aetata avulgatii In mafia· tamen mutata est catholioorum ooaditie iada a manae februarie 1874, poatquam a Tarai· impetras•ent procuratorem sen aaM ut aiunt, qui rse snaa apud Portam «ttomanicam ageret. Haasun ipd, qui Romam ooMùgerat, vsMa poet aliquot' annoa .data est ad ssdem »uam redeundi, .quin tamen bona eatholieu adempta recuperaret. Asino 1879, dia. 18 aprilis, Kupelian, dux ilia schismaticorum, summo pontifici Leoni'XIII obsequium praestitit: quo »b urbe amoto, gubernium -Turcicum Antonio. Hassun pristinam benevolentiam praebuit eumque aoDamni diplomata honestavit Π1· vara inter parpnratoa cardinal·· post bieaainm cooptatas dia 18 decembri· 1880, a patriarchate sa abdicavit, aa Romam pateas, Ibidem a vita migravit die 98*·februarii 1884. Rum in sede patrisrcbaH excepit Stephanas Patras X Asanas, oaius praesertim opara disddiumillad luotaoaum a Mt annia odmmotum panitus fare sadatum oat anno 1888, manse •prill.

Quaqstionem minam ia modum partium studiis intricatam maxima qua potuimus perspicuitate exposuimus: si quid negotium feoeeaarit, id ex monumentis in medium proferendis sati· illustrabitur. Horam nonnulla etsi ,»d rem praesentem per sa non videntur pertinere, exhibenda tamen Oeasuimus tam ad illustrandam recentiorem ecclesia· Armenae historiam, tum maxime quod argumenta inde arripuerint'adversarii ad Impetmd in eatholioos faciendum.

.1.

PIUS PAPA VIII CON8TANTINOPOLI INSTITUIT ARCHIEPI8COPALEM ECCLESIAM PRIMATIALEM ARMENT RITUS·

1830 iulii 6.

Aus pope **Fill** ed /utaram *rti ttmtoritm.*

1. Quod ismdiu a patre misericordiarum communia omnium vota impense efflagitabant, id 'tandem datam fuisse gratulamur, faciente ipso tranquillitatem quando validior temptatas dtferbuerat; vere enim mutatio haec fait opas dexterae excalai, qui dans vocem virtutis inclytis christtanoram principem legatis in re catholica apud potentisaimum Turearum imperatorem invaMa, eam insuper mentem eidem summo imperanti inierit^ ut animo quo eat magno at excelso catholicos Àrmenos, quas praeter virtutes ceterae fides etiam in principem commendaverat, illustribus favoris praecipui ac benevolentiae testimoniis culnulaverit. Liberum quippe iiadem nunc «st sacras aedea dedicare, publice ibidem divinis officiis .operari, supplicatione·, conventus, soltmniaqne omnis generis habere, quin exterior isthaee catholicae religionis procuratio vel afflicta ve) praepedita intereegtaque ullo modo sit. Sancitum praeterea est, Ipio· a schismaticis separato· pronus ac seinnetos ease, sublatisque idcirco statuti·, quibus subdebantur schismaticis, eoramque patriarchae ab omni erga ipso· sublectione, obadientia, parendique obligatione, vel sacris vel civilibus in rebus. so]uti pronus exemptique perpetuo ■unt. Quae quidem omnia nemo non videt in ingentem utilitatum cumulum ad catholicam fidem in illustri Armenorum natione fovendam augendamque fore feliciter redundatura: sed maiora adhuc ac certe praeter expeetationem sseaqui insuper potuerant ab summa imperatoris'benignitate tidsm chriatianorum principum legati, quorum sane maxima in religionem merite voiumne hoaoris causa nostro hoc testimonio eommeridata. Quod enim'tantopere ad catholicae .dieripHnaq inoolumitatass, et ad aptiorem sacrorum procurationem, neo non ad feliciorem totius sooledastM'ordinis statum conferre palam est, peculiarem scilicet episcopate· constitutionem, quo antistes in gregis bonum «decita· impensiori pro muneris offici· instantia ac sollicitadine eidem regendo, informando iuvaadoque sptaiatim adlaboret, id etiam ooseiHstam «dicimus: ut aimirum archiepisoopi et primatis Armemoram eathaBcoram asdto ConstantinopoM ad. aaaoaum rsgulta rite constituatur. Msgaffieaates igitur miaeratioass auctoris oonsummatorisque fidei laetificantis, animam nostram secundum multitudinem dolorum, quibus ob sollicitudinem omnium ecclesiarum in tanttatempôtum difficultate conficimur, nostras illico curas cogitationeeque convertimus ad uberrimos harum dispositionum fructus catholicis Armenis'adproperandoa, quo· ob studium orthodoxae fidei, ob animi magnitudinem, et ob constantem in imperatorem observantism conspicimus divinae providentiae liberalitete e maxima tribulatione .recreatos, Rei itaque universae ratione per venerabiles fratres nostros sanctae Romanae ecclesiae cardinales propagandae fidei praepositos diligenter perpensa, haec quae sequuntur de apostolicae potestatis plenitudine ac de matura deliberatione nostris decernimus et mandamus atque sancimus. Placuit siquidem Con•tantinopolitanam urbem, quae tot tantisque nominibus vel a priscis tetaporibu· illustris praefulsit, archiépiscopale ac primatialis «edis honore insigniri, ut catholici Armeni iis legibus exsoluti, quibus sub schismatici patriarchae potestatem erant ibidem subiuncti, proprii ritus ea ipsa in civitate antistitem habeant, qui pleno legitimae iurisdictionis et auctoritatis'iure eoedem moderetur, pascat regatque. Inde siquidem flet ut quo praeexoellentior splendeat catholicae Armenorum ecclesiae conditio, maior in eam populorum veneratio invalescat, firmiorem sacrorum pracaidnm potestatem, in-ecclesiastica disciplina servanda exerceant, faciliusque in ipsius professionem se tradant Christianae legis cultores.

9. Quare pro impenso noetrae affectionis stadio, quo Catholice· Armenoa complectimur, oertaque spe freti maiora inde spiritualium bonorum incrementa pro ea ifcminici gregis parte ···· promanatura, exorato ad tanti momenti negotinm definiendum divini luminis praesidio, ad laudem et honorem omnipotentia Dei et sanctissimae genitricis Çci Mariae, beatorum apostolorum febri at Pauli, nec non in catholicas fidei exaltationem, sedem erehiepisoôpalem et primatialem ia urbe Coastaatinopolitana pro Armesis catholicis ibidsm ei ia reliquo Othomaaioo imperio degentibus, qai ia praesens •nbsnat spirituali regimini eo jurisdiction! vicarii nostri apostoUei patriarohafis Coaetaatinopoliteai, perpetuo erigimus et inetitaimas, oeelesiamquo pro ipsis Armenia eathofiei rite· ConstaatinopoH aedi-

• *Sttrit ftoü^eti it* ^Vspsgsndto /Idi *fttrt* prims, t. IV (1 ·MH, un), p, 79M1.

ficaadam, vel quae prae eeteris praecipuo hoc ho•ore magis ibidem «ligna sxistimabitar, in aroM-episcopalem et metropolitan·® ae primatiale· eocleaiam Coastaatinppolitanam nuncupanda®, et archiepisoopi primatisque Constantinopolitani Arme* norum sedem, eocleeiaec|tie provinciae eidem addicendae capot, qui quidem arohiepisoopus et primae pallii de corpore beati Petri sumpti more eolito conferendi et crocis usum, prout eeteri motropoiitani ac primates, habeat, ceteripque privilegiis, honoribus et praerogativis archiepisoopis et primatibus debitis et concessis ac turibus, praeeminenti», induitis rcalibus et personalibus et mixtis, quibus aliae metropolitanae ac primatiales ecclesiae earumque praesules legitimo iure fruuntur, uti, frui possit et valeat similiter, tenore praesentium perpetuo erigimus et instituimus, m nomiqe, titulo et honoro archiépiscopal! metropolitano et primatiali decoramus, nec non ' tempore existentem catholicae huiusoe Armenorum ecclesiae Constantinopolis praesulem in archiepiscopum metropolitanum et primatem declaramus, eique,' ut ipse ibidem et in sibi commissa provincia quidquid metropolitanis ac primatibus in suis dioecesibus ac provinciis a iure attributum est, facere et administrare possit, eadem apostolic· auctoritate concedimus et indulgemus. Quocirca ecclesias olim episcopales seu archiépiscopales Armenas iamdiu suis pastoribus viduatas, ideoque nostri vioarii apostolici patriarchalit Constantinopolitani regimini commissa·, uti etiam ecclesias apostolic· auctoritate in eis provinciis de novo erigendas cum suis clero et populo Armeno catholico, ecclesiis, beneficiis et officiis ecclesiasticis cum cura et sine cura animarum clero saeculari seu regulari Armeno catholico addictis (extincto prius quolibet qptropolitico episcopali alterove, si quod forte in iis extet, speciali etiam mentione indicando iure), in nova ecclesiastica provincia Armena Cbnstantinopolitana esse" et consistere, neque in alia

A ecclesiastica proviacia eeaaeadaa et munerandae esee decernimus et déclarâmes, eaaque et illarum singularum praeeuloe, ut arohieptsoopo mstropolitano Armeno catholici ritus subsint, aiqne obediontiam, reverentiam, tamquam proprio metropolitano et primati, prorsus exhibeant, eidem perpetuo subiicimus, ac pro eiusdem occleaiae et metropolitan! primatis provincialibus perpetuo concedimus et assignamus, reservantes nobis ac suoeeesoribua nostris ea in posterum* sancire, quae in hac sic constitute ecclesiastica provincia pro temporum, locorum personarumque rationibus magis in Domino expedire dignoscentur.

3.. Haec volumus atque mandamus, non obstantibus constitutionibus st ordinationibus apostoUois, eeterisque contrariis quibuscumque. Quae autem fidenti animo praesentique confisi patris luminum ope lubenter decrevimus, ea ut fausta, B felicia ac salutaria catholicis Armenis contingant. humili a Deo prece efflagitamus. Ipsi vero in tantum bonorum cumulum, quando nulla pene spes effulgebat, mire evocati, hostiam laudis eorumdem largitori Deo offerant laetabundi adnitanturque aemulari in dies charismata meliora, constanti imprimis ad religionem tuendam studio, sanctitate morum, purioris disciplinae cultu, integritate doctrinae fideque in apostolicam sedem immobili. Id vero se se assequuturos haud sperent, nisi quae sanctissimus praedecessor noster sanctus Leo pontifex monuit, ob oculos habeant assidue, eaque sibi apprime servanda proponant: „Connexio scilicet totius corporis unam sanitatem unamque pulchritudinem facit; et haec connexio tinius quidem corporis unanimitatem requirit, sed praecipue exigit concordia sacerdotum.|'

Datum Romae, apud Sanctam Mariam Maiorem O sub annulo piscatoris, die VI iulii MDCCCXXX, pontificatus nostri anno II.

2.

PIUS PAPA VIII PRIMUM ARCHIEPISCOPUM PRIMATEM ARMENORUM CONSTANTINOPOLIS ELIGIT ANTONIUM NURIGIAN ·

*DilocjpjUio Antonio Nnrigian, proobytoro Annono, * Pino papa VIII.*

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem..

1. Apostolatus officium meritis licet imparibus nobis ex.alto commissum, quo in ecclesia Dei universa divina dispositione fungimur, utiliter exequi, adiuvante Domino, cupientes, solliciti corde reddimur et solertes, ut nova Constantinopolitana spdes Arm<*na archiepiscopalis metropolitan· et primatiali·, quam Armenia catholicis a schismaticorum servitute legatorum Christianorum principum officiis et potentis Othomanorum imperatoris iussu liberatis, auctoritati apostolic· ereximus, eum habeat pastorem, qui sciat, velit et valeat, auctore Domino, non solum doctrina, sed etiam morum integritate ac boni opens exemplo, populum sibi creditum informare, et sibi commissum gregem in statu pacifico et tranquillo salubriter' regere dt feliciter gubernare.

3. Cum itaque novo Constantinopolitano arohiepiseopo metropolitano primate Armeni ritus consulendum sit ecclesiastico regimini Armenorum catholicorum, qui in ipsa, sunt urbe-Constantinopolitana, et in üs potentis Othomanorum imperii provinciis, in quibus schismatici episcopos Annenos catholicos esse non -patiebantqr, quique proinde vicarii apostolici latini ritus Constantinopoli degentis curae commissi fuerant, cumque strenua fidei catholicae professione iidem Armeni catholici pnomeriti fuerint, ut eum habeant pastorem, quem iis commendatum esse constaret: nos. audito venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae ecclesiae cardinalium negotiis propagandas fidei praepositorum consilio, ad te, qui alumnus congregationis praedictae de propaganda fide, et ex legitimo,matrimonio procreatus, et in aetate etiam legitima constitutus existis, cuiusque apud nos de D morum integritate, doctrina et religione ac spiritualium providentia et temporalium circumspectione fide digna testimonia perhibentur, oculos mentis nostrae direximus. Quibus omnibus mature perpensis, te a quibusvis excommunicationi^ et inter' dicti aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis et poenis quovis modo ac quacumque de causa latis, si quas forte incurristi, huius tantum indulti asse quendi gratia absolventes et absolutum fore censentes, te in Constantinopolitanum archiepiscopum. metropolitanum primatem praefatarum provinciarum -cum usu pallii de corpore beati Petri sumpti, et crucis metropolitanorum primatum more, et cum facultatibus ea, quae ad arohiepiscopos metropolitano· primate· «pectant, gerendi et exertendi, cum suffragan··· dioeceses vel restitutae vel de novo j auctoritate apoatolica erectae et circumscriptae

• Lea «it., p. 781».

Conon· oaxssxi- rouvsXL.

fuerint, ot praeterea eum privilegiis, honoribus et praegorativis omnibus mstropolitanis · primatibtfs debitis et eonooseis, auctoritate apostolica, tenore praesentiam eligimus et nominamus, curam, regimen ot administrationem illino motropotitanae et primatialis oeclosile plenarie tibi oommittsndo, in illo qui dat gratiam a^largitur dona confisi quod, dirigente Domino actus tuos, arohiepisoepalis ecclesia praedicta per tuae circumspectionis industriam et studium utiliter, et prospere dirigetur, grataque in spiritualibus et temporalibus incrementa suscipiet

3. Iugum igitur Domini tuis impbsitum humeris prompta devotione animi amplectens, curam et edministrationeo praedictas ita studeas fideliter prudenterque exercere, ut Constantinopolitana arohiepiooopalis ecclesia praedicta gaudeat se provido gubernatori et fructuoso administratori esse commissam, tuque, praeter aeternae retributionis praemium, nostram quoque et sedis apostolicae uberius exiads consequi merearis benedictionem et gratiam.

4. Ceterum ad ea quae in tuqe cedere possunt commoditatis augmentum favorabiliter respicientes, tibi, ut a quocumque, quem tu malueris, catholico antisti.? etiam latini ritus sanctae nostrae sedis gratiam et communionem habente, accitis et in hoc ei assistentibus duobus aliis episcopis etiam pariter latini ritus, vel, quotena hi oommode reperiri non poterant, duobus eorum looo presbyteris saecularibus, seu ' ouiuacumqno ordinis, congregationis et instituti regularibus, similem praediatas huius sedis gratiam et eommuniosem habentibus, munus consecrationis recipere libere et licito possis et valeas, ac eidem antistiti, ut, receptis a te prius catholicae fidei professione iuxta articulos pridem a sede nostra propositos, ac nostro et Romanae ecclesiae nomine ^dolitatis debitae solito iuramento, praedictum munus tibi auctoritate nostra impendere Uoito valeat, eadem auctoritate plenam et liberam harum serie tribuimus facultatem. Volumus autem et eadem auctoritate praecipimus atque decernimus, ut, nisi receptis a te per dictum antistitem iuramento et professione fidei huiusmodi, ipse antistes consecrationis munus tibi impendere, tuque illud spscipere praesumpseritis, idem antistes a pontificalis officii exercitio et tam ipse 7;uam tu a regimine et administrations ecclesiarum vestrarum suspensi sitis eo ipso. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostoliois, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctam Mariam Maiorem, aub annulo piscatorie, die VI iulii MDCCCXXX, pontificatus nostri anno II.

3.

CARDINALIS PRAEFECTUS SACRAE CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE AD CLERUM ET POPULUM NATIONIS ARMENO-CATHOLICAE *

1830 augusti 10.

Oratia vobis et pax multiplicetur.

Benedictus Deus, pater misericordiarum et Deus totius consolationis, qui teterrimam tempestatem adversus catholicam Armenorum nationem novissime excitatam ineffabili sua clementia non modo compescere dignatus est, sed eoe etiam beneficiis maximis cumulare. Mirabilis haec atque insperata rerum conversio non aliud profecto est quam opus dexterae excelsi, qui vulnerat et medetur, percutit caesumque vivificat; qui vos per aerumnas et adversitatea tanquam in fusurio vasculo probare voluit atque purgare, purgatis autem dare praemium constantiae ac fortitudinis, qua strenue perstitistis in fide; qui proinde luctum noq minus vestrum quam etiam nostrum in maximam convertit laetitiam.

Dici revera vix potest, quanto et quam vehementi animi maerore et summus pontifex et nos omnes afficeremur audientes, innoxios fidelesque Armenos catholicos calumniosis malignantium impulsibus patria domibusque suis electos, cunctis vitae praesidiis destitutos, errantesque in longinquas regiones, saeviente hieme, iter facere debuisse, plorantibus ac deficientibus pueris sliisque, quorum plures fame, frigore ac laboribus perierunt: haec, inquam, et alia plura inteUigens beatissimus pater, nosque omnes, tam aeerbo dolore preesi fuimus, ut vestris lacrimis nostrae etiam quodammodo miscerentur.

Quid vero? Dum catholicis extremum voluti exitium impendero videbatur, misertus Dominus populi sui, cor ot mentem magnanimi ac potentissimi vestri imperatoris, secedente oonsilio atque' intereeesione meritisrimomm Virorum,' qui Christianorum principem legatione fungebantur, movit atque excitavit, ut vos non modo ab exilio revocaret, sed etiam ab intolerabili *dùeideuüum,* nempe schismaticorum, iugo subtraheret, vobiaqns plenam atque indopendentem exercendi catholiei cultus libertatem sub proprio constituendo antistite fanpertiret. In quo quidem non levo pondus ac vim facile habuit' tum perspecta atque probata Armenorum catholicorum fidelitas erga ipsum imperatorem, tum aequitas et clementia eiusdem generosissimi principis, cui proinde maximae a vobis agendae sunt gratiae, tum denique legatbrum vota: at quod maximum est, omnis plane eventus a divina voluntate, quae hominum corda movet, est repetendus, in praemium fortasse constantiae, qua. spretis quibuscumque periculis atque cruciatibus, orthodoxae fidei strenue adhaesistis.

Itaque cum tot gravissima damna, divina opitulante gratia, in bonum conversa sint, aequum sane est, ut qui tristitiae participes fuimus, partem quoque habeamus in gaudio iuxta illud Psalmi 93: *Secundum multitudinem dolorum meorum* in *corde* meo, *concolationee tuae laetificaverunt animam meam. Ac* primum beatissimus pater Pius VIII, qui, ut visibile ecclesia» caput perpessa a vobis damna vehementius senserat, maiori etiam laetitia affectus est, mihiqne expresse mandavit, ut suo nomine vobis significarem, quanta animi iueunditate et gratulatione faustissimum hoc erentum acceperit, quantoque studio operam dare paratus sit, ut opus Deo inceptum felicem sortiatur, quantum ad se attinet, exitum et complemeutum. Iubilemui igitur Deo in voce exultation», eique iuges agamus pro tento beneficio gratiae; quoniam sicut abundaverunt perniones Christi in vobis, ita et per Christum abundat consolatio vestra.

Prior autem summi pastoris cura ea fuit, ut Conatantinopolitanum arohiopiaoopum et primatem eligeret atque institueret. Inter piares ex clero Armeno, qui episcopatu digni videri poterant, visus est sanctitati suae aptissimus dominus Antonius Nurigian, Urbani nostri collegii alumnus, vir pietate, prudentia, doctrina oeterioque dotibus praeditus, quae ad gerenda ecclesiae gubernacula sunt necessariae; ooquo magis in. hanc abiit sententiam, quia compertum sibi erat, illum vobis gratum acoeptumque futurum.

* Los. dt., p. 736-5.

Quare Mactissimus tamquam Christi vicarius et beati Petri principi» apostolorum successor eundem reverendissimum dominum Antonium Nurigian in Constantinopolitanum eatholioonun Armenorum archiepiacopum *, neo non primatem omnium ecclesiarum, qua» in Othomana ditione designandas esse contigerit, Constantinopolitana» primatialis ecclesiae •uflraganeas, «ire omnium locorum, ubi catbolioi Armeni commorantur, qui antea latino patriarchal! vicario aubiecti erant, elegit, instituit atque praefecit; eumque Romae iam consecratum et «aero pallio de corpore beati Petri desumpto, quo pastoralis officii plenitudo significatur, exornatum ad voa mittimus, certa ape freti, futurum, ut ipae vos dilectissimum suum gregem omni caritate et atudio amplectatur et ducat in viam aeternae aalntia, omnemque det operam, ut, quod, deatruotum erat, reaedificetur; quod.inordinatum, iterum componatur; quod denique corruptum, ab omni labe purgetur, noxiaque sixsnis, quae inimicua homo superseminavit in medio tritici, penitua evellantur.

Quoniam igitur omnipotentia Dei auxilio factum eat, ut, qui antea veluti membra aine capite, grex aine paatore eratia, nunc proprio capite et paatore donati sitis atque e *dieeidentium* iugo exsoluti, congruum aane eat et conaentaneum, ut tam insigne beneficium servare ac tueri, eoque voa digniore» in diea praebere studeatis. Quod profecto vobis continget, si omni studio caveritis, ne veteres contentiones, simultates ac perniciosissima discordiarum semina^ quae furore persecutionis iam sopita, eradicata, et absumpta arbitramur, ^teram inter vos appareant; atque in caritate invicem manentes tamquam in Deo, quoniam, ut ait apostolus, *Deu* carito* ett, ·< qui* mensi in *caritate,* in *Deo manet,* solliciti eritis servare unitatem spiritus in vinculo pacis, unum corpus et unum spiritum praeseferente», sicuti vocati estis in una ape vocationis vestrae.

Hic sane maximus esse debet passae procellae fructus, haec potissima .et uber nactae libertatis merces, sincera scilicet ac perfecta inter vos et cum vestro pastore animorum consensio; neque sit aliquis inter vos, qui dieat: *ilgo quidem tum Pauli, ego -autem Apollo, ego vero Cephae;* ofones enim estis lesu Christi, invicem dilectione non ficta unicuique exhibentes honorem, nulla- habita nationis vel studiosarum partium ratione. Ingenua haec animorum concordia pacatam vobis afferet tranquillitatem; haec vobis pariet caeleste -praesidium, haec hominum gratiam et existimationem; haec denique vobis augebit vim ac firmamentum. Contra vero si dissensionum semina, contentiones ac simultates iterum germinaverint, quid vobis proderit emancipatio? Verendum esset, ne opus hoc dexterae Dei protegentis auxibo tam feliciter inchoatum auctumque brevi concideret atque dilabaretur: molestiae enim illae, quae vobis antea inferebantur extrinsecus, domesticae fieri possent atque intestinae, senaimque nationem vestram ad exitium deducere, iuxta illud apostoli ad Galatas: in *invicem mordeti* et comeditie, videte, ne ab invicem coneumemini.*

Quapropter id unum in praesens agite, in id sedulo incumbite, ut quem divinae providentiae auxilio et sanctae huius apostolicae sedis gratia pastorem nanti eatis, eumdem observetis et colatis, atque ad eum, tamquam dilectissimi obedientee filii ad amantiaaimum animaram vestrarum patrem, vo» vestraque referre non desinatis. Sic enim agente»,' et a caritate nunquam excidetis et sanctam inter voa pacem servabitis et vestra talis futura erit scclesia, qualia a Cypriano describitur, nempe: *Plebe tacerdoti adunata, et poetari* suo *grex adisrrni*.

Tantum autem unitatis caritatisque bonum, super qupd unum vestrae emancipationis securitas ac perduratlo solidatur, vestram est praecipue opportunis monitis et exemplo fovere ac persequi, quf in populo duces estis, magistri an pastores, quorumque Vocis ministerio plebs Christiana in fide et moribus informatur, illius memores effati: *Sic populo* eicut tacerdo*.* Qnod vos pro viribus praestituros esse non dubitamus. Quos enim vidimus tanto* studio tantaque constantia auctores suasoreaque factos plebi Armenorum ad omnia perpetienda atque sustinenda, ut fidem Christi et debitam apostolicae huic sancti Petri cathedrae, catholicae unitatis centro, reverentiam ac -devotionem,
B quae ab ipso sancto Gregorio illuminatore, constituto a beato Silvestre papa Armenae ecclesiae primate, ad eo» promanavit, intemeratam firniamque servaret; dubitare cefc|o non possumus, quin ipsi quoque curaturi sint, ut eidem plebi verbo et factis vivum praeciarumque se praebeant eiusdem fidei ac devotionis exemplum, eamque ad pacis et caritatis semitam tenendam' adducant. Saeculares vero meminerint, se in Christi ecclesia oves esse, non pastores, seque proinde pro singulorum'statu adiutorea quidem esse cleri in eo- iuvando, non autem rerum ecclesiasticarum rectores. Caveant igitur ne contra sacros canones se clero miscere, eique imperare contendant in negotiis ecclesiasticis pertractandis, 'scientes, quae ecclesiae sunt, non sibi, sed pastoribus a Deo esse concredita. Sic enim omnia slcuti in suo ordine consistent, sic et pariter in caritate fient: alias, ordine perturbato, ipsum tandem unitatis ac caritatis vinculum dissolvetur.

Gaudete igitur de accepto beneficio et gratulamini. Subditi omnes ex animo estote sublimiori i^uae vos gubernat potestati, atque obedientia ac fidelitate vestra potentiuimi ac beneficentissimi imperantis gratiam ac benevolentiam semper maiorem promereri satagite. Videte. praeterea, ut quos nec spolium bonorum, neque dirum exilium, neque fames aut ulla pericula sive cruciatus a catholica tuenda fide minime deterruerunt, non vos in adversarios vestrCh, tantorum malo^im promotore», commoveat praeteritorum memoria, sed eis reddite bona pro malis. Et licet Armeni dissidentes vobiscum non conveniant, non ideo tamen averso ab eia animo esse debetis: sed effundite preces, ut Deus et Dominus noster cuncti- eos purget erroribus, et ad sanctam matrem ecclesiam catholicam atque apostolicam revocare dignetur, sperantes fore, ut in aeternae salutis viam, auxiliante Domino, aliquando reversi, sicut ciim catholicis una sunt natio, ita cum iis in uno eodemque spiritu coalescant.

Sed iam longior procédait epistola, hicque tandem faciendus est finis, Agite ergo, dilectissimi, perfecti estote, idem sapite, pacem habete, et Deus pacis et dilectionis erit vobiscum. Obsecro etiam vos per misericordiam Dei, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestram, et nolite conformari huic saeculo, sed reformamini in novitate sensus vestri, ut probetis, quae sit voluntas Dei bona et beneplacens et perfects.

Atque haec sunt quae vobis beatissimus pater Pius papa VIII per me scribenda mandavit, quaeque sedulo a vobis custodienda commendat; ac dum ipae in paternae suae dilectionis significationem apostolicam benedictionem peramanter in Domino

1 Vide sapra.

impertitur, nos Deum pe Dominum nostrum unixe precamur,ut gratja, pax et salus sit cum omnibus vobis ac vos omnes diutissime servet ac sospitet

Datum Romae, ex aedibus sacra· congregationis de propaganda fide, die X augusti MDCCCXXX.

4.

TURCARUM IMPERATORIS DIPLOMA, QUO CONSTITUITUR ARMENORUM CATHOLICORUM PROCURATOR APUD PORTAM OTTOMA.NICAM ·

1948 redjeb 91 - 1831 ianuarii 5.

Les catholiques qui' sont une portion de mes rayas, tributaires de· ma' Sublime Porte et de mon empire d'éternelle durée, n'ayant point d'évêque respectif, se. trouvent, depuis un temps immémorial, sous l'autorité des patriarches grecs et arméniens et de leurs subdélégiiée.

Cependant, attendu qu'il est constaté que, bien que les catholiques fussent sous l'autorité des pe*. triarches grecs et arméniens, ils ne pouvaient pas remplir complètement tous les devoirs de leur religion, à cause du schisme existant parmi ces diverses sectes: qu'ils étaient obligés de fréquenter, les églises des Francs, de faire célébrer leurs cérémonies religieuses, même cille du mariage, par des prêtres autres que ceux de leur nation, oe qui était également gênant et humiliant pour eux;

Attendu que les Arméniens Catholiques sont du nombre des rayas qui se trouvent, depuis des siècles, sous ma protection impériale et, pleine d'équité:

Il est du devoir de 'la souveraineté, et c'est une conséquence nécessaire de mes soins paternels de pourvoir aux moyens, d'ajouter au bien-être et d'assuter le repos de mes rayas, en tirant les catholiques de cet état d'humiliation et duagêne pour les mettre à même d'observer lee pratiques de leur religion dans les églises é eux destinées, sans qu'ils soient contraints d'aller dans celles des Francs..

En conséquence, le titre et les pouvoir· d'évêque de la religion catholique, soit que ceujt qui.la professent habitent Constantinople ou les autres parties de mon empire, ont, été conférés au meilleur dès chrétiens, le porteur du présent dipléme impérial, Don Agob, fils d'Emaiiuel (qu'il ait une heureuse fin!), élü par les catholiques eux-mêmes le 91 rédjeb 1946 (5 janvier 1831), en vertu d'un hatti-chérif, comme raya de ma Sublime .forte, fil» de raya, petit-fils et arrière petit-fils de raya, h condition qu'il verse au trésor (public, é titre de gratification, 60 mille jupres, et qnjKpaye annuellement au fisc •la somme de 338 mille aspreo.

J'ai donc accordé le présent bérat, et j'ordonne ce qui spit:

Les Arméniens catholiques de toutes les classes riches ou pauvres doivent désormais reconnaître pour leur évêqde Don Agob, et se soumettre, quant au spirituel,, h çe qu'il .leur prescrire. Nul ne le molestera dans l'eXerciob de ses fonctions.

Lorsque, conformément aux lois eoclétiastique^ l évêqu<jugera néce^ de suspendre, pour des motifs graves, des prêtres de leurs fonctions et d'en investir des sujets plus dignes, personne n'aura le droit de s'en mêler. Téutefois, il ne sera pas loi-, cible é l'évêque de suspendre un prêtre ou de Mu .conférer quelqjbe^drgnité, sans, au préalable, qu'il en ait représenté la nécessité

D tenore del preeente sublime, e magnifico carattere imperiale e nobil segno del sultano dominatore dell' universo a' i che:

1. Fra i sudditi tributari del sublime mio impero d' eterna e perpetua durata, i cattolici non avendo un vesoovo particolare loro, erano ab antique sottoposti all' ispeaione dei patriarch! Greco ed Armeno, e lor dipendenti. Ciè non estante il culto loro essendo differente da quelle delle nasioni Grecs · Armena, e non potendo perciè adempire pienamente i doveri loro religiosi,, erano per nécessité obbligati di porterai aile chiese dei Franchi, e per soddisfare gli obblighi del loro culto coctretti erano aN' umihante dispgitf di farsi amministrare dai stranieri quanto riguardava il ministère del matrimonio ed altri offiri. Onde verificato e riconoaciuto ciô, siccome eglino sono semper stati sudditi dei mio impero Ottomano. ricoverati sotto l imperial mia protesione piena d' équité; egli è •vidente essere dei dovere d' un sovrano custode dei sudditi, a procurare loro I messi di quiete e di tranquillité.

9. Per liberarli adunqne anebo da ques^ umiliante incomodo di portarsi d' ora innansi alie chiese dei Franchi e poter' esercitar ii loro culto nelle chiese assegnateli in proprio, in vigor dei mio magnifico Hatti-Humajun (chirografo imperiale) emanato li 91 della luna regeb dell' anno 1946. (5 gennaio 1831), ho conferito il vesoovato di tutti quelli, che profesaano la religione cattolica sl in questa imperia! residence che in tutto il domino mio Ottomano, al latore dei preeente mio diploma imperiale, l' illustre fra gli eletti della religion del messie, suddito dell' impero' Ottomano da generatione in generatione, il sacerdote Giacomo (Valle) figlio d' Emmanuelle, scelto ed eletto da essi loro, il di cui fine sia pur felice: a condicione peri» di pagere anticipatamente alia cassa mia imperiale 50 000 aspri (.190 fa una piastre) a titolo di dono •1 fisco; ed inoltre pagar annualmente iusse (o juke) 38000 (che vale a 338000) aspri per livello annuale al medetimo fisco.

3. Con tali condicioni adunque gli ho dato, e oonoeduto il present· imperial' mio diploma, pel quale ordino che gli detti (cqttolici) grandi e picooli rioonoscano d! ora innanti per loro vescovo il sacerdote summentovato Giacomo, alie decisioni dei de?no puntualmente ubb,dlre' · eh· P** '-««nrrene.

4. Che possa egli nominare e deporre i eacendoti seconde i loro meriti, e neesuo abbia da framischiarvisi nè ingerirsi, quale egli voglia, seconde le regole della loro religione, a deporre e quale surrogare.

5. Inoltre sensa la rappresentasione officiale

* I. de Testa, *Raauil «etlnutas dt la Fortt tittmaat ant* iss podssswcss «roagèree, *flatter*, t V (Parisiis, 18881. p. 138-40. — Knut etiasi spoil A. Vbidai, Asttrss sw *la* ltopas, Parisiis, ISM, II, F M8-6, et sped G. Youg, Corp» *dt droit tttaatea*, t II (Oxoeias. IKK). F IOβ-4. — A4 aspisnm restais· adiicieadaa ræssimas translationem Italicam, qualis exstat ia tabulario CsagTegetioab de Propaganda Ms : JWrisrasto Armus.· ftseu· di ssttosebre *1898*, p. 7-8, Aatoaii Basses, ut ridetur, euris sdonsta.

iJ^Jjr^TM no pourront pas marior iM'rd/iirds sans une permission do l'évêque, oeo sortes do mariagMn'étant point do Imtr compétence.

Si one femme raya quitte son mari, ai un homme raya, vent divorcer avec sa femme ou contracter mariage, nul n'interviendra dans cea aorteo d'affaires, excepté lm prêtres déléguée par l'évêqne.

L'évêque seul connaîtra 4m quMtiona matrimonialM et des divorcM. Il jugera également lm différends qui pourraient s'élever entre deux rayes, si lm parties y consentent, et dana ce c m lm agents du pouvoir ne pourront l'empêcher ni de lm réconcilier, ni de leur déférer le serment dans l'église, d'après lm lois eocléaiastiquM; ils ne pourront non plus lui faire payer aucune amende.

Lorsque l'évêque voudra recueillir pour le compte du fisc la suocesuon des prêtres ou des religieuses, morts sans héritiers, les employés du fisc, non plus que le hakim et lm agents du pouvoir ne pourront l'empêcher de le faire. Quant aux legs que lm prêtres, lm religieuses ou d'autres rayas oâtholiquM pourraient laisser h l'évêque pour lm pauvres de leur communion, ils Seront légalement examinée et, si rien de contraire aux lois ne s'y oppose, déclarés admissiblM. ,

Lm prêtres chargés par l'évêque de recueillir lm revenus fixM et lm aumônM ne seront molMtés par qui que ce soit dans lm lieux qu'ils parcourront h cet effet, et personne ne mettra obstacle à leux mission.

Le gouvernement ne se mêlera en rien du béton de commandement qu'a le droit de porter l'évêque ni de sa monture, ni de ses gens et de leurs vêtements, pas plus que du transport dans le palais épiscopal dM provisions à son usage, telles que vin, huile, miel, beurre, etc., qu'on lui aura donnéM h titre d'aumêne.

Dix dM homme» que l'évêque enverra pour affaires à la Porte, ou qu'il entretiendra h son propre service, seront exempts de *haratch* et d'autres impositions.

Les procès intentés par la malveillance ne seront jugés autre psrt qu'à *lart-odaui.*

L'évêque prendra possession dM vignes, jardins ou autres immeubles légués aux pauvres de l'église, ainsi que des objets à l'usage du culte, et il'administrera lm ÿits legs, sans que personne ait à s'en mêler.

Si dM prêtres catholiques parcourent les divers quartiers sans la permission de l'évêque et y causent des désordres, il doit lm en .empêcher' et)m punir.

Les patriarches grecs et luméniens, leurs subdélégués ou tout autre, ne molMteront en aucune manière les catholiques, soit dans le spirituel, soit dans le tetnporel.

Telles spnt mes volontés, et il faut)m reconnaître, en ajoutant foi auhhoble chiffre du présent diplôme.

Donné, etc.

h dette non aiaao valido le depositioni o surrogaaioni di quooti tali.

6. Dj eemta u oonooeenta o permissions dèl veecovo altri aaoerdoti non possano contre la loro religiose oongiungere in matrimonio illegittimo a increduli.

7. Be una donaa euddita ffiggisM dalla propria eaaa, ovvero un marito doveaM repudiaro o riprendere la moglie, ninn altro che il euddetto veecovo o i euoi agenti poeeano frapperai ed ingerirsi. 4

8. Perimente in tutti i cesi di matrimonio o qi divorsio, oome anche nei litigi fra due eudditxnl euddetto (veecovo) dovendo rioonciliargli eoi consenso dalle parti e fargli prester giuremento nelle chine secondo la loro credente, non sieno per ci‹ moleetati o vesseti dal ministri di poliaia.

9. L' eredith dei aaoerdoti e delle religiose B morte «onia eredi.serà pereepita dal dette veecovo per eonto dei 6aoo, sense che gli officiali del Bejtulmel (camera del fisco) metteno alcun impedimento, neppur quelli del Caaaom (magistrate coatituito suite spertisione dell' eredith) o nitre genti di poliaia.

10. I teatamenti pure, che questi o queate fsceasero a vantaggio dei poveri delle loro chiese. o a favore del eumentoveto veacovo, all' uso degli altri audditi cattolici aiano validi ed ammiaaibili. e (in occorrense) giudiceti siano seconde le leggi (moamettane).

11. Inoltre si permette, che i sacerdoti «pediti del sammentovato a peroepire il numerario delle tasse, siano nei lor pasaaggi non moleetati o impediti da chi che sis.

19. Perimenti per i> suo baaton di comando, C sua cavalcatura, per i suoi assistenti, i loro vestiti ed abbigliamenti non gli si farh nessuna opposizione; nè per il trasporto delle prôduiioni delle loro vigne, che sono soliti dare per vitto al veecovo a titolo di patrimonio, come, monte, miele. olio, ed altre. Cosl anche non si debba esigere gisiè (capitasione), avaria (contingente di spese pubbliche accidentali) o altre impoeisioni dalla persona dello stesso veecovo, nè dai dieci individui euoi impiegati agli affari presso la Sublime Ports o ad altri suoi servixi.

13. I litigi che'certi cavillatori potrebbero suscitare. saranno discussi e decisi dell.' arx odasi (tribunal supremo presieduto dsl gran venir ed assistito dai supremi giudici) e non altrove.

14. Il euddetto veecovo prendera possesso a norma dei suoi éguali delle vigne, giardini, ed altri immobili, legati ai poveri della chiesa. ègualmente D che'i mobili appartenant· alla chiesa stMM. e nM-,un altro se ne ingerisca.

15. Se fra i loro sacerdoti fosse chi senia la permÎMÎone del veecovo si portasse di luogo in luogo e cagionaseo disordini, questi siano inibiti e puniti ooU' autorité uel veecovo.

16. I patriarch! Greco ed Armeno e i loro dipendenti ed altri in niun modo si ingerirenno o molMteranno (i cattolici) nelT esercixio del loro culto, nè negli altri loro affari. Taie gli sia note e si presti fede al nobil imperial segno.

Dato nei 21 regeb dell' anno 1246 (gennaio 5 JJJU. — Nelle capital residents di Coetantinopoii.

6.

REFORMATIO NONNULLARUM CONSUETUDINUM IN EXERCENDA RELIGIONE CATHOLICA PRO ARMRNI8 CATHOLICIS URBI8 OONBTANTINOPOLITANAE·

1882 februarii 8.

V«n«raWi fratri Antonio *Jiarigiaa arMapiaeapa primati Jrmna Coxtiaatmopolitana, Ortpequi» papa* XFZ.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

1. Inter gravissimas quibus undique premimur sollicittidinea in suprema ecclesiae specula positi, infirmitatis nostrae memores saepe ad te nostros convertimus oculos, ut tibi novaeque isti archiépiscopal! sedi in omnibus praesto simus, quibus Arment catholici nuper summi imperantis benignitate ab inimicorum suorum manibus erepti in puritate fidei et christianae caritatis exercitio con- B «tantes ita in salutis viam dirigantur, ut bona eorum conversatio decus ecclesiae sit et ornamentum, et errantes vereantur nihil habentes malum dicere de nob». Non te Utet bbc tantum bonum. Dei opitulante gratia, episcoporum exemplo, vigilantia et laboribus promoveri; horum enim est doctrina, opportunitate et veritate infirma confirmare, disrupts consolidare, depravata convertere et verbum vi|ae in aeternitatis 'cibum alendae familiae dispendero, et speramus, te his omnibus implendis non defuturum. 8ed non Una bst eademque omnium opinio; quapropter, quamvis delationibus, quae ad nos pertenorunt. faeilea auree minime praebuerimus, opportunum tamen censemus et benevolentiae, qua te etiam in minoribus constituti prosequuti sumus, et paterni amoris, quo catholicas omnes ecclesias amplectimur, nova tibi hodie documenta praebere.

2. Hinc eat, quod apostolico, quo fungimur C officio,, telum' tuum excitamus, ut cures ne inter oves tibi commisses abusus introducantur, contentiones oriantur, aut displicentiae causae interveniant, quibus si locus fiat, partium exardescunt studia, et Christiana frigescit caritas; ac praeterea persuasum tibi etiam esse debet in praesentibus tuae novae sqfiio adiunctis malignos homines fortasse inter catholicos quoque non deftlturos, qui inde occasionem possent arripere te criminandi fovendique suis clamoribus insidias haereticorum, de quioUs dubitari non potest, qum studia omnia convertant, ut in summo imperante eos destruant erga te, lacobum Valle et catholicos Armenoa, clementiae sensus, ex quibus tot tantaque in vos bona derivarunt. Hia quidem incommodis difficilior fiet aditus,* donec, summus imperans perspectas habeat virtutes tuaq et sacerdotis laeobi Valle, in quem omnem contulit praefecturae nationalia honorem, cum te ut natione» Armenae catholicae archiepiseopum primatemD agnoscere recusavit, animum nostrum recreat ac reficit audire vos apud eum magnam nominis existimationem eme consequutoa. Ut hanc autem uterque vestrum conservet, omnis adhibenda cura est, M exterioris apparatus magnificentia vidertmini ea quaerere quae mundi sunt, non sine magno ovium tibi commissarum incommodo. .

3. Memineritis hoe archispisoopi ^aximum onus osse, ut^apirituab suarum ovium saluti prospiciet; quare q^/quaeras ut magnum apud te habeas ecclesiasticorum numerum, quorum honori detraheretur, si vilioribus mancipentur officiis, aut in criminalibus praesertim indiciis eae committerentur partes gerendae, quae ecclesiasticae IβηiφI minime~6onvepiunt: sed iis utere pro uniuscuiusque idoneitate,' ut-nulla ex paroeciis quae, a tua iuriadietioM pen- A dent sua oareat pastore. Quousque autem taa iuriodictio extendatur, non ignoras; acis enim te minime pome aut exercere, aut laoobo Valle alias eommnnieare facultates praeter eas quibus gaudeo sacrorum canonum et apoatolioae sedi· auctoritute.

4. Prae oculis habe quibus limitibus tua iuriedietio circumscripta fuerit a felicis recordationis Pio VIII, praedecessore nostro litterio apostolicis datis die aexta iulii anno millesimo octingentesimo trigesimo pro erectiono novi archiepiscopatus metropolitan! primatial» Conatantinopolitani pro Armenia catholicia, aliioque litterio datio eadem die pro tua in archiepiseopum electione, et perspicies iurisdiotionem tuam ad eoa tantum Armenoa catholicos extendi, qui tui archiepiscopatus erection» tempore ad provincias Othomanieo imperio aubieotas pertinebant, quique deatituti pastore Armeno catholico venerabilia fratria archiepiacopi Sardienaia et vicarii apostoliei patriarchal» latini ritua iuriadictioni suberant. Inter boa autem neutiquam recenaendi sunt Armani catholici, qui iam a catholicia aui ritua episcopio regebantur, neque ii qui cum exterarum nationum sint, Constantinopoli Francorum nomine appellantur, multoque minuq ii, qui incolunt provincias ab Othomanieo imperio disiunctaa, inter quos recenaendi sunt Anueni Georgian!, atque hi omnes etiam nunc aunt sub eius ordinarii iurisdiotione, a quo regebantur, antequam nova institueretur archiepiscophlia cathedra Armena, cui nulla proreus tradita potestas est in eos, qui ad alias quascumqqe catholicorum nationes ab Armena diversas pertineant.

5. His omnibus 'exceptis, copiosus tibi remanet grex pascendus opere et sermone, et quoniam in Christiana ecclesia nihil sanctius, nihil sublimius ait missae sacrificio, summas mereris laudes, quoties, adniterio, ut in eo peragendo is ritus adhibeatur, qui tantae rei maiestati respqjtdeat, ille scilicet ritus, qui ab hac sancta sedarem probatus est, et in liturgie typis congregationis fidei, propagandae praepositae praescriptus; qua omnia quae ad solemnem mimarum celebrationem pertinent ordinantur. Attamen si solemni mimarum celebratione vi persecutionuin inter Armenoa catholicos impedita, quaedam laudabiles consuetudines iamdiu sint invectae, .prout illae sunt, quarum vi sacerdotes Arment catholici sacrum celebrantes initium ducere solent a crucis signo, et post consecrationis verba ~~sacrosanctum Iesu Christi corpus~~ ,et sanguinem sub spemebus panis e* vini genibus innixi adorarb, minime expedire oeueernua eoa e medio tollere, ném qui id agere conaretur, ecandali potius quam aedificationis causam praeberet. Quare ea regula omnino servanda eat, qua statuitur inconsulta sede apootolica in sacrae Kturgiae ritibus nihil esae innovandum etiam nomine instaurandi cstoremonias, quae liturgiia ab eadem aede probatis magis conformes ease videntur, nisi ex gravissimis causis et adcedente oejj*1 apoatolioae auctoritate. Hoc autem apud Armenoa catholicos accurate servandum peculiarie quoque rptio suadet; cum enim in veteri Armena sacrorum disciplina eolemnis tantum missae celebratio permitteretur, pro ea dumtaxat eaeremonies praescriptae reperiuntur.

6. Armani antem catholici persecutionibus expgitati aliquantulum ab ea disciplina recesserunt

μ.

et, .solemai mlararam celebratione peraoeutioaibaa A impodita, searum in aedibus etiam privatis peragere consueverunt Haec vero consuetudo celebrandi nempe sacrum in privatis aedibus, etsi certis legibus «reemseribonda videatur, no id tine insta et gravi causa fiat, tanken tolerari poterit «quousque pro Armenia catholicis publicae adstruetae fuerint eodesiae, ia quibus proprio ritu eaera fiant a saoer-dotibae Armenie catholicis, nec hia adimenda est libertas divinum opus peragendi in ooeleeiis httiaie Morarum vectium apparatu proprium ad ritum accommodato (nisi forte urgentem necessitatem et vestium proprii ritus defectum ad tempus et in peculiaribus causis logis huius rigorem relakari contingat), no qui foris sunt arbitrentur Armenoo catholicos ab ea fidei unitate recedere, quam nuper tam strenue professi sunt in. rerum omnium et vitae ipsius discrimine. Uaa eet Christi ecclesia, una catholicorum omnium tides, unum baptisma, B unum eat omnium nostrum caput, Christus leans, qui beatissimo Petro apostolo, cui noe, quamvis indigni, successimus, plenam tradidit potestatem universam ecclesiam regendi et gubernandi. Aequum igitur eat, ut sacerdotibus Armenia haec via pateat, qua facilius catholicorum Annenorum animos in Mncta religione profitenda et in beatissimi Petri dejotione confirment.

7. Haec quae pietatem fovent, nemini possunt occasionem praebere transeundi a proprio ritu ad alium quemcumque, quamvis ab apootolica sede probatum; norunt enim omnes id vetitum apostolicis constitutionibus, nisi forte cuidam facultas fiat ex apostolicae sedis induito. Paterno amore complecti, volentes orphanoe qui, a patre Armeno et matre graeco-latina nati, ob excitatam in Armenoo persecutionem latinis hominibus educandi traditi fuere, eoa simili gratia dignos iudicamus; quare* illos in C latini ritus exercitio manere posse decernimus, nullamque molestiam eis inferendam esse praecipiMus. Praeterea, oum pastoralis sollicitudo in recta praesertim sacramentorum administrations procuranda' nos niagnopere premat, non mediocri animi nostri acritudine accqpimus, isthic poenitentiae et eucharistiae sacramenta privatis in domibus crebro ministrari; ad arcendos itaque abusus omnM, qui inde oriri facile possunt, tuum telum vel maximo excitamus, ut hanc rem maturo exjtinine perpendas, collatisque cum venerabili fratre arohiepiscopo Sardiensi vicario apostolico patriarchal) consiliis provideas diligenterque caveas, ne id unicuique indiscriminatim permittatur," sed facultates huiusmodi iis tantum sacerdotibus concedantur, qui ea praediti sint pietate, quae omnem abigat suspicionem, et in favorem eorum laicorum qui non solum bene morati sint, sed etiam locum habeant ad sacra mysteria obeunda aptum et a profanis disiunotum usibus, ubi D sacrum ministerium absque uBo profanationis periculo possit exerceri.

8. Tuam etiam pastoralem vigilantiam adhibe, M ia baptismatis adminietrwtioao aat in matrimonii benedictione ritao aliquis indeceam aut contrarius ecclesiasticis legibus .iadueatur; haec eaim apostoliea sedes nunquam perferat et patietur, *ut ex abusu in sacramentis administrandis ii habeantur morae, qui haereticam pravitatem aat corruptionem redoleant, vel Christianae modestiae aut eeclMiaeticao dignitqti repugnent.

9. Dolabras quoque et angimur haereticorum exemplo taxas fuisse impositas a catholicis persolvendas cum infantes lustralibus aquis sunt abluendi et matrimonia sunt benedicenda, quod cum ecclesiae catholicae disciplinae et praxi omnino adversetur, tuam in mentem revocamps id nequaquam fas esae, et tantum permitti modicam taxam in funeribus iuxta diversas hominum conditiones praefiniendam, semper tamen caritati consentaneam, quae postulat ut vere pauperes sine ullo emolumento humentur et precibus catholico rituale praescriptis inventor. Hac ratione non solum derue Armenus catholicus ab omni avaritiae labe, quae servitus est idolorum, erit immunis, verum etiam haereticos ad catholicam complectendam religionem facilius qlliciet.

10. Demum cum te, venerabilis fritter, paterno sane amore prosequamur, vehementer hortamur, ut in ista ecclesia tuae fidei concredita ordinanda fidente animo nos consulas, sciaaque nos in re tanti momenti et quae nostram urget sollicitudinem, tibi non defataroo; ac praeterea pro certo habe, nos praedecessorum nostrorum vestigiis insistere, qui etsi cuilibet ad hanc apootolicam sedem aditum patere voluerint, groviseimasque poenas contra eos decreverint id impedientes, semper tamen omni diligentia usi sunt, ne faciles delationibus praeberent aures, probe noscentes, has plerumque originem ducere a malitia criminosorum hominum legum severitatem fastidientium. Quare positum eat' in- more Romanorum pontificum, ut, si coercenda facinora ad eos deducantur, nihil omittant eorum, quae ad veritatem detegendam pertinent, eoademquo accuratos episcopos aut superiores ecclesiasticos viros interrogent, quo facilius ac tutius ipsi per se significare possint, quae ad verum rerum statum cognoscendum conducunt. Hisco animi nostri sensibus, de consilio venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae ecclesiae cardinalium negotiis propagandae fidei praepositorum tibi patefactis, tibi, venerabilis frater, gregique tuae curae concredito apootolicam benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum sub annulo piscatoris, dio III februarii MDCCCXXXII, pontificatus nostri anno II.

6.

SACRAE CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE RESPONSIONES AD DUBIA ARCHIEPI8COPI CONSTANTINOPOLITANI ARMENORUM·

1833 iulii 4.

Illustrissime ac reverendissime domine.

Epistolam, quam amplitudo tua ad m>citissimum dominum pontificem maximum misit, eadem sanctitas sacrae congregationi de propaganda fide remisit, ut, perpensis dubiorum et postulationum mordentis, idonea responsio fieret. Sacra igitur congregatio laudat in priinis obsequium tuum erga apostolicam sedem, teqne magnopere hortatur, ut undo habuisti dignitatis et auctoritatis initium, indidem temper gerendarum rerum regulam petas. Id cum eaactae orthodoxies et tui oleri populique disciplinae ac moribus unice proderit, tum etiam tibi honorificum oommodumque erit, qui in> immobili Petri base contra omnes adversitatum ventos consistes.

Primum igitur sacra congregatio te monet, ut capita illa, quae tu ipee dicio notas esse seu oharactereg, quibus catholici Armeni e schismaticis haereticisque distinguuntur, seque cum ecclesia

Romana consentira demonstrant pror*·· retineas.^ Snot sutam haM:

I. Profsasio is symbolo, quod apiritaa aaartni non solum a patra, vsrnm' ettaua a fiMo proeedat Et quidem cave, ne vocabylum ulhun varie· vol multiplice·; sed uno eodemqne vooabnlo preoemtonem a patre filioque déelaree et ooaflteacie. Neqne taaaen dogmati» huiu· oonfemio iatra symboli flnaa continenda act, aed ia alii» quoque ooeMaatMa libria libero conatanterque faciendam curable.

II. Commemojatio Romani pontificia, utpota Christi vicarii et capitia univenalie, in sacra liturgie omitti non debet.

III. Aqua sacro calici sub dtotricto praecepto miacenda eat.

IV. Triaagii additamentum *crudfinu u fro nobit* etc. minime fiat aut recitetur.

V. Natale Domini, die XXV decembria seorsum, celebretur a feato epiphaniae, quod in diem XV ianuarii incidit. Circumcisio Domini die I ianuarii, beatae Mariae purificatio die U februarii, annuntiatio eiuadem die XXV martii celebretur.

VI. Miaaarum lectarum (praeter sollemnem) pia utiiiaque consuetudo nequaquam aboleatur; quare et idoneua altarium numerus in templis statuendus cat.

His ab amplitudine tua propositis catholicae fidei communionisque apud Armenos notis, alias sacra congregatio accensend^ censet Nempe

I. Duarum in-Christo naturarum publica et non ambigua professio: ita ut Christus. dicatur atque credatur non solum ex duabus, verum etiam in duabus et cum 'duabus impermixtis naturis, divina atqiie humana, subsistere.

II. Synodus Chslcedonenais et!«reliquae a Romanis pontificibus comprobatae synodi oecumenicae, tamquam fidei regula, publice privatimque admittantur.

III. ludicium animarum particulare statim post obitum hominis fleri credatur, id est prompta remuneratio ac destinatio sive ad gloriam sive ad poenam. Paradisus autem non terrestris aliquis locus, sed omnino caelestis, in quo Dei visio intuitive e«C credatdr. Purgatorium insuper et ius concedendi indulgentias extra omnem dubitationem sit.

IV. Sacramentum extremae unctionis in numero septenario habeatur, debitoque cum ritu administretur.

V. Sanctus Petrus apostolorum caput, et huius successor Romanus pontifex cum plenaria potestate praedicetur; et Romana ecclesia tamquam omnium ecclesiarum mate? atque magistra, in qua claves caelorum resident, habeatur.

Nuno ut ad reliqua epistolae tuae postulata veniamus; I. usus quidem omittendi missae sacrificium nonnullis ante septuagesimam diebus, et praeterea determinatis quibusdam intra quadragesimam, per se vituperandus non videtur, nisi forte graviore· querelae eorum, qni tamdiu aliter agere solent, pertimescendae sunt

II. Velorum usum ia altari, cum missa sollemnis peragitur, nemo recte improbare potest

III. Anathematismus contra Atianos ae Maoedonianos, si in missa sollemni flat, satis est

tV. Instrumentorum, de quibus loqueris, in misas sonitus s nemine improbatur. Seorse tamen congregationi valde displicet, quod cantores haereticos qd choros admittis; quae res neque catholicam fidem neque tui ipsius dignitatem decet

V. Araneeorum veneratio aega oblata (Id eat' materiam euoharwtiae oonficioadM praeparatam) praematura videtur atque iutempeetiva, oetaroquia diversarum gentium eoMaetadiaos tolerandae aaepe •eant: prasesrtim *quia popuhm actis novit oblata illa nondum eme oonseerata; ideoqne periculum (Usi cultae abeat

VI Nihil obstat quominus in templo poputas passai Invicem'impertiatur; quqndoquidem viras motuum a mulieribus id faoere affirmas.

VII. Sacra laioorum «ab utraqhe specie communio, propter usum inveteratum, non interdicitur. Verum tamen medus, quem narras, mergendi saaetie•imam hostiam in calicem, et mox eam manu sacerdotali in oo populi ingerendi, cave admodum ne cui periculo obnoxius ait. Quod autem ais de benedicendo eum sanctissima hostia populo, recte se habet. Attamen eulogiae rectius post missam quam in sacerdotis communione distribuentur, ne forte symbolum cum Vera re confundatur.

VIII. Sane constat, eucharistiam aeque posse adorari per dorsi et capitis inclinationem, quam per genuum flexionem. Qdamobrem nihil obstat quominus in missa sollemni priorem illam consuetudinem usurpetis Signum item crucis in eadem missa pro vestro more adhibete.

IX' De clericorum armenorum. coniugio nihil interloqui sacra vult congrraatio. Causa tamen, quam dicis, quod orientelea^omine·, praesertim mulieres, nolunt nisi uxoratis sacerdotibus confiteri, haud satis nobis persuadetur: neque oportet ob hanc vel dias causas frivolas sacri caelibatus laudem utilitatemque minuere.

X. Si quotidianus canendi in templo psalmos usus apud schismaticos necessarius creditur, cavendum eat ne cathoHeum templum quotidiano choro cum heterodoxorum scandalo careat. Quare tuos sacerdotes vel in duas vel in plurea partes posses distribuere, ut alternatim et successive per dies hebdomadasve canant. Vestes autem chorales pro vestra consuetudine retinete.

XI. Quod ieiunium serotino tempore in pervigilio sanctorum Natalia et Paschatia per lacticinia solvitis, id sacrae antiquitatis apud vos consuetudini concedendum est

XII. Ritum, quem ab eeclesia Romana habetis, benedicendi aquam lustralem, cinereo quadrageaimales, palmaeque paschales, recte retinebitis, propter rei piarq utilitatem et morem apud voa iamcommunem.

XIП. Quamquam hymni vestri Natale simul Domini et Epiphaniam memorant, haud idcirco coniungendae sunt solemnitate· istae, sed separatio diebus agendae, ut iam supra diximus. Praecursorts tamen festum, si vobis placet statim poat Epiphaniam agite.

XIV. Poatremo quod rogas de mis«arum in festis sanctorum Vardanensium et sanctorum regum introitibus, id pertinet ad latiorem responsionem, quse circa libros liturgies· postea danda erit

XV. De rituali item quod prasoipue roga· paulo post respondebitur.

Haec interim sacra congregatio ad amplitudinem, tuam scribenda consuit; speratque admodum ea te adamumim exoratarum.

Procor 'Deum interea, ut amplitudinem tuam diu sospitam ac felicem servet

Amplitudinis tuae etc.

Datum Romae, ex aedibus sacrae congregationis de propaganda fide, die IV iulii MDCCCXXXIII.

7.

GREGORIUS PAPA XVI MITTIT AD ARCHIKPI8COPUM PRIMATEM ARMENORUM RESPONSIONES SACRAE CONGREGATIONIS AUCTORITATE PONTIFICIA CONFIRMATAS*

1888 iuHi 17.

FenemMi *fratri* Aitfwiis, *arckiefiaeopa /ήκü* Amwae CoMfiMtMepoiitMo, *Grtjorina ftpe XVI.*

Venerabilia frater, salutem et apostolicam benedictionem.

Litteras in tempore aoeepimus, quas die X mensi· aprilis ad nos dederas, ut super nonnullis controversiis iathio exorti· nostram implorare· auctoritatem. Et delectati sane fuimus recenti boo tuae in sanctam hanc sedem' observantiae documento, quod magis ao magis confirmat sequi te instituta maiorum, omniaque, quae possunt aliquam recipere dubitationem, ad nos quasi ad caput atque ad apicem episcopatu· referre (quibus verbis laudabat olim sanctus Innocentius I Felicem episcopum Nuccrianum). Iam vero memoratas tuas litteras diligenter, ut moris est, expendi iussimus a nostra congregatione de propaganda fide, quae, sicut postulaveras, festinavit ad dubia respondere in iisdem proposita; quod tamen perfici tam brevi tempore non potuit circa ritualem librum atque alia eiusmodi quae longius examen exposcunt. Ceterum super hoc etiam libro responsum dabitur paulo post. Accipies interea complicatam eum nostris hisee litteris epistolam memoratae congregationis, qua aliae illae responsiones continentur. Et, quod nostri muneris est, hortamur te in Domino vehementer ut, quae in iisdem auctoritate nostra per memoratam congregationem declarata decretaqus sunt, sedulo et constanter exequaris.

Quod autem ad difficultates attinet, quibus te in pastorali officio gerendo premi significo·, cave, venerabilis frater, ne illas expavescas propriis quasi viribus superandas, (oum (ut verbis utamur sancti Leonis magni) et consilium nostrum st fortitudo sit Christus, se sine quo nihil possumus, per ipsum cuncta þossimus Age itaque, implorato humilibus assiduisque precibus omnipotenti eiusdem Domini redemptoris nostri praesidio, in opus incombe ministerii tui, atque in mediis laboribus, quibus te defungi oportebit, immarceocibilem recogita gloriae coronam tibi ab eodem pastorum principe reddendam in caelis. Nos intereh te, venerabilis frater, et creditum vigilantiae tuae Armenum clerum populumque fidelem effubo caritatis studio complectimur, eiusque pignus adiungimus apostolicam benedictionem; quam communem quidem illis omnibus esse volumus, sed singularem ac praecipuum in modum fraternitati tuae peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctam Mariam Maiorem sub annulo piscatoris, die XVII iulii MDCCCXXXIII, pontificatus nostri anno ΠΙ.

8.

REGIUM DIPLOMA A GUBERNIO TURCICO PRAEPOSITO CIVILI ARMENORUM C'ATHOLICORUM. CONCESSUM**

1834 iunii 3.

Le religieux Agop, évêque'de tous les catholiques[1] qui se trouvent dans mon empire, étant mort, la dite nation a demandé par une requête que je daignasse nomvher patriarche catholique le religieux Artine, vicaire d'Angora, qu'elle a élu en place du défunt. Or, comme cette nation est su-, jette de ma sublime porte,· à l'instar des autres nations rayas, et employée au service de mon gouvernement, j e· consenti, en considération de la droiture et de Is fidélité dont elle a donné des preuves, à ce que le subdit religieux fût son patriarche, ainsi que la demande en avait été laite.

Attendu que cette nation a demandé que' conformément au khattiohérif émané à cet égard, le patriarcat catholique fût conféré au religieux Artine (que ses fins soient heureuses)„ en place du défunt, et qu'il lui fût délivré un bérat impérial contenant' les clauses nécessaire·„ j'ai accordé le patriarcat, le. premier de la lune de silcadé de l'année 1949 (11 mars 1834) au religieux Artine, fils de Mosés, modèle des élut de la nation catholique, porteur du présent diplôme, raya de ma sublime porte de père en fils, choisi par sa nation, sous la condition de payer h mon trésor impérial d'avance un cadeau de 30 000 aspres et de compter 338 000 aspres de redevance fixe chaque année au miry; et je Ini ai donné le préeent bérat contenant lee disposition· suivantes. · . A »

1. Désormais les vicaires, évêques, religieux, religieuses, prêtre·, 'et tous les individus de'la nation catholique[1] qui se trouvent dans mes états, ainsi que les vicaires, évêques, prêtres, religieux, religieuses, et autres individus, grands et petits, des nations Chaldéenne, Syrienne, Melkite et Maronite, reconnaîtront pour patriarche le susdit Artine. Ils recourront h lui dans les affaire· qlti surviendront coifbernant son patriarcat; ils ne s'écarteront pas de ses ordres, en tant qu'ils seront raisonnables, et lui montreront pleine et entière obéissance.

9. Comme il n'est pas contraire à leur rite que l'évangile soit lu dans la maison du patriarche et dans les autres maisons, on ne s'opposera point h l'exercice de leur culte en leur disant: „Vous exerces votre culte dans vos maisons, vous y lises l'évangile, vous y aveS. suspendu des lampes, vous y aves placé des chaises et des tableaux, vous y aves mis des rideaux, vous y brûles de l'encens et vous y balances l'encensoir, vous portes un bâton à la main. Les pachas, les autres autorités et les officiers de police ne les molesteront point, contrairement h la sainte loi et injustement, dans l'unique but de les inquiéter et pour leur extorquer

[1] Questé egalvoco, cassais o erteffctto, di costituire e obismare U cape aramao veecovo di tatti i opitoUoi-deU' Impero, Mste aaehe aal diploma aooordato si fil Giacomo Valle; s di gneeto eguivoeo ai valser» poi gli Ànaeni per l'atteatato loro di comaadare a tutti i riU eattoliei dsll'inpsro ottomaao.

[1] Eco» di auovu nerioee cottolio·, 1s limitas»»· del voeabolo armetto.

* ftrte poatyMi *4»* jRvipsjmttfa /Ua p. M-7.

** Hûé diplomate praepositu· iUe aivilis pstriordk·· titulo prias· exoraatas fuit. IIInd deprompmauu e tabulario Coagrogatioais de Propaganda Ms: JWrierooto Anaeao. fiuirtCs ton eommario *nlit Mnnuixù* eeciMe *fra fti Armati Ai CMtamriMjMii m* sopitae *M* bsmt cotte···» dalla 8nHime Λ·*· al mtsoo patriere· irttew *A CMcia* mHwipner Ataom· Mro IX Hltm· Mtaaèr· IMA Sommario, p. 10-14. Àdaotatioaee ipme ibMsm sdisetei plaçait repetere

de l'argent; Ua m feront paa enivrer Joe longea et ne proffiraront paa divert·.

3. Loe dgtiaee et moMrtkrm affectés k cette nation no seront paa njèt* k doc avaaiM et k deo amendée do la part dec officiers de polio·; on ea aura la libre po*se*sion. Pétain* ne pourra «'ingérer dan* leo réparation· qui y seront foitm avec la p*rmis*ion de la jnstio*. — D ne oom point touché aux effeto dM églisM et monastères pear la dette d'un antre; ils no seront pas pria ea gage, et s'ils rouaient k l'être, ils ««raient restitués par l'entremise do la Justice.

4. Lorsque quelque catholique rendra contracter ou rompre mariape, on qu'il aura quoique contestation, c'eet le patriarche ou bien la personne qu'il désignera pour le remplacer qui conciliera lm deux partie et qui fera prêter sonnent dans les églises afin de constater le fait. Les jugM, substituta do jugea et autres autorités ne s'immisceront point, contrairement k l'ancien usage, dans ce qui concerne l'excommunication de quelquM ooupoblea, et l'on ne gardera d'exiger la moindre amende k cet égard.

5. Tant que le patriarche, les vicaires ou lehrs lieutenants n'en auront pas eu connaissance et donné la permission, lm prêtres qui m trouvent sous leur dépendance, ne concluront pas des mariages qui ne aeront pas permis selon leur rite. —Comme il est entièrement contraire k lçur rite de divorcer et de prendre femme sur femme, on ne le permettra point, et les punitions nécessaires seront infligées en pareil car. — Si quelqu'un désire M marier, il n'ira pas contracter union. ailleurs. — Des personnages puissants ne pourront obliger les prêtres k marier telle femme avee tel raya, contrairement au rite.

6. Le rite défendant aux prêtres d'ensevelir ceux qui meurent en état de contravention, les juges, substituts de juges et autres autorités ne ébntraindront pas les prêtres k les ensevelir.

7. Pour que les vicaires et les évêques qui M trouvent sous la dépendance du patriarche ne soient jtoint inquiétés en percevant les revécus du miry, une clause particulière de leurs diplômes les mettra k l'abri de pareilles avanies.

fl. Un diplôme impérial sera délivré aux vicaires' que le patriarche .désignera pour lm provinces dans 'une requête- scellée par lui. On ne pourra l'obliger d'envoyer vicaire telle part tel prêtre, en le priant et en intercédant k cet égard, ni le contraindre k confier 'telle église k tel prêtre.

9. Si, dans les paya qui sont du ressort du patriarche, on prend un rapport des pachas ou oadis, pour requérir la destitution et l'exil d'un vicaire ou d'un évêque, tant qke la vérité n'aura pas été demandée au patriarche, une semblable plainte ne sera pas écoutée.

10. Dana le cas où émanerait par. quelque moyen un firman avee une date antérieure où postérieure, sans un rapport scellé du patriarche, il, n'en sera paa tenu compte; et si un commandement de ce genre venait k émaner, U ne serait point exécuté sur lès lieux.

11. Lorsqu'un vicaire ou évêque dn dehors viendra pour affaire k Constantinople, lm autorités locales ne molesteront paa sans fnotif lm religieux qu'il laissera k m place.

19. Des guides seront donnée k ceux que le patriarche chargera de recueillir lm droits du miry. Les pachas, vaivodee, soubachis et autre* autorités ne lm empêcheront pas de obangar de costume pour pâmer avec plut dq dtaùM et de porter A* armM pour m défendre; ils ho leur demanderont rien, comme revena ou préemt, coatrafreméat k h sainte M.

15. Tout procès du pstriarehe, dM vicaires, évêquM et prêtres, tenant, k la loi, no pourra être entendu qu'au divan impérial do Constantinople.

14. S'il devient nécessaire de détenir dM prêtres, un religieux ou une religieuse avec la permission do ht justice, ils seront détenus par l'entremise du patriarche.

16. Tant qu'un raya n'y consentira p*» volontairemoat, on ne le contraindra point de m faire nàtulnum.

16. Personne ne s'immiscera dans lm vignM, jardins, métairies, champs, prairies, monastères, moulins, fabriquM de ciergM peur lm églises, maisons et boutiques, arbres fruitiers et non fruition, animaux et autre* objets appartenant aux églisM; la possession en Mrs tout k fiait libre.

17. II ne sera fait aucune difficulté ni hésitation pour le paiement dM droits fiscaux que lm rayas doivent acquitter annuellement, dM subside* pécuniaires, dM droits, frais et revenus du patriarcat.

18. Lorsque le patriarche prendra pour le miry lm effeU. chevaux et autrM objets que lm vicaires, évêques, prêtres et religieùsM laisseront k leur mort, lm officiers du fisc, lm cassams^-mutévellis, vaivodes, soubachis et leurs gens nésimmiaceront paa en disant: ,Cm objets sont mqprits sur le registre du fisc et doivent noos revenir." S'il n'y a pas d'héritier, c'ret au miry qu'il* reviendront; s'il y a dM héritiers, on ne mettra la main ni sur l'argent comptant, ni yfTIê reste des biens.

'I9, Toutes lm dispositions testamentaire* que lm évêquM, vicaires, religieux, religieuses et autres feront, selon leur rite, en faveur des églises, des pauvres ou dM patriarche*, seront exactement observées; cm disposition* devront être entendues en justice devant dM témoins catholiques de leur nation.

90. Si un catholique a légué quelque clptse de son vivant au patriarche, aux vicaires, évêques, prêtravaux pauvres dM églises, ce legs, k sa mort, sera reeueim dM héritiers par l'entremise de la justice.

91. Lorsque lm vicaires, évêques, prêtres, *upérieurs de couvents et religieuses commettront quelque faute contraire k leur rite, et que le patriarche lm punira, personne ne s'en mêlera.

99. Lm courriers, lm militaire* et autre* ne molMteront point le patriarche pour le béton qu'il tiendra k la Aain, pour sa monture, sm gens et SM habits, ni lm vioairp* et évêquM dM provincM pour leurs chevaux et leurs mulets. — Aucun militaire ni officier de police ne prétendra être logé ohm lm vicaire* et évêquM.

83. Le kapoukiahya dn patriarche et quinxe individus k son servie* seront exempta de la capitation-et déa autrM impôt*.

94. Lorsque le patriarche, lm vicaires et lm évêquM feront transporter chm eux le vin, le miel, l'huile .et lm autre* objet* qui proviendront de leur* .terre·, on que leur nation leur donnera comme charité pour leur subsistance, lé* intendants dm échellM et dm portM ne s'y opposeront point, contrairement k l'ancien usage. — II ne sers pas demandé de doAme ni de péage aux. portM et aux échellM pour lm bbjet* dretiné* k leur église.

96. Lm officiers de police et autre* n'exerceront aucune avanie envers lean églisM et convent*, ainsi qa'envsrs leurs fieux d* pèlsrinag* k Constantinople

•t ailleurs; Us m s'opposeroiit pu i l'exerciee *ji»* leur mK·, en disant: „Vou enterre· vœ mort· d· tolle maai*re;vous Bees ds tollo façon.*

28. Lu requêtes soelldesdu patriarche urant prises on considération, at an lai accordera teat ce qu'i) demandera de relatif au culto.

27. Personne ne pourra forcsir b patriarche de le prendre à son service. H agira suivant m raient*, exercera u liberté eu fonctions patriarchates, et personne n'y mettra obstacle, eoae quelque prétexte ot par quelque motif que u soit

Le 26 mohaiTMa 1260 (S juin 1834).

9.

ALTERAE SACRAE CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE LITTERAE AD PRIMATEM ARMENUM OONBTANTINOPOL1TANUM ·

1836 martii 7.

Sempra gradiece la «acre congregasione che vostra eignoria illustrissima le participi eeeatte notitie di cotosta eua chioea e governo. Rispondo ora aile due eno letter® nolle quaH ini parla del giuramento de' consiglieri e di alcune sacre ceremonie. Tutti sappiamo che niun giuramento pub impedire ne la rivelasion.e ne il riooreo ad una autorité legittima superiore. Questa 6 stata wnu dubbio altreel Γ intentione di voetra eignoria illuetrieeima, la quale perb ee elle avenu in quelle occasione opportunamente dichiarata, e' impediva ogni diceria, o eoepetto, o scandalo. Potri dunque supplire, facendo cognoscere notoriamente la pure··· delle ode 'intentioni.

Ha poi faito beniasimp. abolendo 1'uso di benedire il popolo eon le oblate non consecrate, con che elle ha eoeguito un preciso voleie di tua eantità oho recentemuto fît mossa a ci£ ordinare per eedare la discordia del di lei clero. Che ee per ottenere questo importantisaimo aeopo giovssse anche il per- B mettere, o praticare il ugho della unto croce in principio della merna, e lo genufletaioni dope la coneacratione, io molto la oonaiglierei di dare al euo clero anche quuta novella prove di oondiscondenta, ajmeno nolle meeu basse, epecialmente chh amendue queeti riti le tono stati prudeniialmente raccomandati nel breve pontificio *Inter fravittimat.*

In attentione di udire 1' eeito di quute diepoeitioni ee.

10. .

GREGORIUS PAPA XVI PRIMATI ARMENO SCRIBIT SUPER EXORTIS CONTROVERSIIS DE LITTERIS SACRAE CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE··

1836 augpsti 2.

(Γmerabili fratri Antonio Nurigian, arehiepiecopo !primati Armeno CgmtaniHnopolitano, Gregorio» papa XVI.

Venerabilia frater, salutem et apoetolicam benedictionem.

Accepti·, quae nuper ecripaieti litteris, profecto noe pro coûtante nostra erga fraternitatem tuam benevolentia doluimue, nondum aopitum eue apud voa dissidiorum fomitem, praesertim circa reé liturgies·, quaa apprime quietu et bene' compositas eue oporteret. Quanta enim abeurditu ut ii in ipeo Dei pacifici ministerio contendente· vereamur? Attamen hisce mali· remedium firmum ac peremptorium adhibere aeque nobie tibique difficile est. Quod vero ad te nuper congregatio propagandae fidei de omittenda cum oblati· nondum ooneeeratia benedictione scripsit, et reapae nobie mandantibus scriptum fuit. In alii· quoqup nonnulli· indulgentiam ac fatuitatem, si rea ita poatularet, tibi commenda- C vimus, idque non ut tibi contradiceremus,. Sed ut cleri tui paci hia minimi momenti conceuionibu· consuleremus. Gjavi tamen cum animi maerore intelligimus, neque diatrictum rigorem neque quamlibet benignitatem finêm conaequi salutarem. Quid ergo supereat? Nempe illud quod sanctus Paulus praedicat, et cui nos quoque in tribulationibus nostris, quibus quotidie abundamua obtemperandum credimur: nemini quicquam debeatis niai ut invicem diligatis; qui enim diligit proximum legem implevitl. Item: quae paci· sunt sectemur et quae aedificationis eunt, invicem custodiamus '. Ceteroquin meliora tibi nobiaque sperantes apoetolicam mittimur bene dictionem.

Datum Romae, apud «ancta Mariam sub annule piscatoria, die augusti MDCCCXXXV, pontificatu· nostri anno V.

11.

GREGORIUS PAPA XVI AD ARMENO8 CON8TANTINOPOLITAN08 OCCASIONE DISSIDIORUM INTER EOS EXORTORUM CIRCA RITUS SERVANDOS·*

1838 maii 2.

Dilecti» filii» clero et popalo catbolico Armeno Conttaniinopolitano Gregorâu papa XVI.

Dilecti filii, salutem et apoetolicam benedictionem. '

Studium paternae, benevolentiae, quo universam catholicorum Armenorum gentem, vosqne apeciatim, dilecti (Ilii, prosequimur, urget noe, ut. iuvandis ecclesiae veqfrae rationibus, communique saluti ac D tranquillitati tuendae et confirmandae assiduas cura. impendamus.

9 1. Sane quo ex tempore iussu Leonia XII gloriosae memoriae decessoris nostri praefecturam inivimus congregationi· Propagandae fidei, fait nobis plane facundissimum adesse consiliis et opera summo

I Bom. xm, e.
* Roa. XIV, 1».

• *Imi» peuHAcii* ds /fcq*e*s**ds *fie,* p. 1M.
·· Les. «tL, p. 1M-A
«· Ue. «fa, >. 1*4-8

•idem pontifici, m subiads proximo eiusdem successori felici· item reoordatioais Pio papa· Vin, dum «torque ipeoram adlevara aaaitoretur oalamitatee quibus vexati faistia, et oaueee removere, unde aliae in poatoram oriturne metuebantur. Ohm autem id Doo dents feliciter qentigieeet, et robie per nor· celeieeimae Otbomanae aulae decreta' a Mhismatiei praesidia logo eubtractis, pleaioremque •anetieainme religioni· palam exeroendae Ubertatem adepti·, þeculiarem quoquo Pine VIH arohiepteoopum primatem tribuimet, no·, qui licet immerentoa pontifici eidem paulo poet defancto incoeeaimue, haud certe deetitimue singularem de robie collicitudinem gerere, ac .providere, quantum in nobis esset, ut melior ille vestrarum rerum atatue «elideretur 'quotidie magie, et ampliora, quoad fieri ponet, incrementa «usciperet.

ti 2. Et quoniam relatum ad noe fuerit de •liqua sacrorum rituum varietate in liturgiam' vestram inducta, et de disMnsionibus apud vos eapropter exorti·, nostram omnino ene oensuimus providere in tempore, ut ipea illa contentionum causa removeretur. Itaque venerabilibq· fratribua nostri· «anctae Romanae ecclesiae cardinalibus praedictae congregationi· Propagandae fidei mandaviffiui, ut rem univerum diligenti examine perpenderent atque componerent, prout opportunum in Domino vieum foret. Qua quidem in re nobie ao memoratae nostra· congregationi illud omnino propositum fait, ut ex ratione a «ancti· patribus circa probat·· orientalium nationum Řturgie perpetuo copatanterque Mrvata, quam in suis encycliois litterisl ditortissime exposuit Bepediotus XIV, ipM etiam vetus et venerabili· lituras eooleuae Armenie sarta tecta haberetur. Id tamen impedimeAto eue non poterat, quominu· retinerentur simul ritu· nonnulli ex alii· ecclesiis accepti, quo· maiore· veatri, aut quia rectiore· visi fuerant, adamarunt, •ut tanquam notam ab haereticisschismaticisque vo·'discernentem aliquo abhinc tempore assumpMrunt. Nec eniin novum eat, ut inter, eccleaia· catholica invicem unitate coniunctas propriamque liturgiam 'firmiter custodientes, quaedam buiuemodi rituum communicatio contigerit; et ipM quoque aliarum ecclesiarum mater et magiatra Romana eccleaia haudquaquam dedignata eat nonnullo· adaciacere ritu· in Orienti· eccleaiia usitatos, aiouti ex ii· manifestum est quae afferuntur' memorati· in litteris a Benedicto XIV.

8 3. Quid eat igitur, dilecti filii, quod, post plure· «eu declaratione· mu litteras a.congregatione Propagandae fidei auper negotio illo Armenorum rituum auctoritate noatra data·, aunt adhuc inter vo·, qui aut nimio novaram eonenetndiauiq amore decepti, .aut inducti faho quodam scio Vetustati· vel in minimi· suis partibus defendendae, scissura· fovent inter fratre·, ite decretis memoratae congregationis, ose venerabilia fratri·.Antonii primati· archiepiaoopi moniti· aequieaenntl Equidem vix explicare vdrbis possumus quantam nobie acerbitatem Aaaimi veetrae haiusmodi dbeeneieM· attulerint, Oa nostrum patet âd rae, o earieaimi, cor aoetrum dilatatam eet; audite vocem amaatieaimi patrio aoa aliud certa quam eelutem animaram veetrâram et veram ae «olidam veotij goaorie utilitatem quaerentia. Agaoedte subdola· eatanae arte·, qui cute qihil profecerit oalamitatibaa pauco· ante anno· inducti· ad veetram fidem labefactandam, videritque immo vexationem illam in amplias oeaeim· religionis oathoHeae emolumentum, nunc novis ineidii· conturbare voe, atque ab obedientia legitimae auctoritati· ecclesiasticae abducere cenatur; ut ita mîlicet frUctue amittatis in glorioso illo certamine acquieitqe, ac mutua contentione et aemulatione discissi opprobrium sitis vicinis vestris, subsannatio et derisus his qui in circuitu vestro'sunt. Vo· igitur qui matignum vicisti· aperta vi animae vestras oppugnantem, cavete adhuc, ne illius artibus dolisque capiamini. Sed memores illiu·, quod a tlomino redemptore nostro accepimus. novi mandatil, diligite invicem sicut ipM dilexit nos, et pax Christi exultet in cordibus vestri·, in qua et vocati estis in «no corpore. Sicuti autem ex membri· uniu· corpori· non omnia eundem actum habent, ite unusquisque vpatrum maneat oportet in' ordine suo, ut laid sacerdotibus reverentiam exhibeant, ut m-oerdotea laici· dilectionem impendant, omne· autem subiecti per omnia sint Romano pontifici, cui, propter illam, quam in beato Petro accepit, plenam universali· eocleria· regendae auctoritatem, obedientia a cuncti· ubique fidelibu· necessario dhbetur.

β d. Sed et arcbiepieoopo primati vestro obedire vos, dilecti filii, neoesM est, qui omnium vestrum ab apostoiioa hac sede constitutus est putor. Toto igitur obrde eidem «ubiacete; ipse enim pervigilat quasi rationem pro animabu· vostris redditurus, ut cum gaudio hod faciat, et nen gemens: hoc enim nofi·, expedit vobis. Atque ita et in obedientia manebitis unctae ipsius sedis, cui archiepiscopus idem ad exemplum fidelissime obsequitur.

S 3. Videte, dilecti filii, qualibus litteris scripsimus vobis, ut nostram in vos ardentissimam caritatetp aostramque de vestri· rebiu sollicitudinem magis,magisque perspicietis. Interea Deum, a quo •ancta desideria, recta consilia et iusta sunt opera, humiliter per' merita lesu Christi obsecrare non deaistimna, ut effundat super vos misericordiam suam, et corda vestra caelestis gratiae suae rore perfundat, quo ad eius iustitiam faciendam fovendamque inter vo· tranquillitatem et pacem vestra procedant eloquia, ei cogitationes atque opera dirigantur.

Id vos, adiutore Domino, alacriter cumulateque praratituroe nobis omnino pollicemur, ac benedictionem. apootolicam ex visceribus paternae nostrae caritatis depromptam vobis omnibus,' dilecti filii, peramanter impertimur.

Datum Romae, apnd Sanctum Petrum sub annnlo piscatori· die' 11 mati MDCCCXXXVI, pontificatus nostri anno VI.

19·

REGIUM DIPLOMA GREGOdÙO PETRO VHI PATRIARCHAE CILICIENSI ÇONCE88O·

1847 merae februario.

1. ,П patriarca cattolico Antonio veeeovo reddente in Costantinopoii, ohe è onorato nel M·ò della comunith cattolica. e di cui la dignité sia perpetua, ha prcMntato una nota officiale sigillata da m, in cui conforme 'alie regole e ai procedenti domanda un berat· di patriarca in favore di Gregorio, figlio di Chaciadur, veeeovo perito nell' arnrni-

1 Datis XXVI ialU MDCCLV, ««ara· initium AU·-tes suat.

I Isara. XIII. SI.

• B taMario Caagngatiliai· 4· Propaganda 44«: Adrisrssds MrsMns. AaMts son sraunaris sutis dissMsioni seritate fr· fU Anuni β ·· sspusto <UAtret waewsi dsBs dtiHfalr Arta W m»m psteter sf Anu·» db' tXrilta saw •ifnr Antorii Mrs WAeam /fidtniiir· »·«>, p. Ufi-dfi. Bees tMmbtis ipsh· AnMaU Ream sura edsnetd fait.

aiatrasioaa aooleaiaatic· a fornito di fedalté a di rattitndina · di molti aarvigii, nail· oui ditiona si trova il patriarcat· Armeno eattolioo di 8b · dipandanaa «ha m ehiama Cilicia. Il sullodato sbita nal monaataro proprio della natione oattolioa tito al moat· Libano, ad b l' onore ad il pragio d«Ua ana nation·, di oui la dignité sumenti sempra, ad ora b portatore del prdmat· mio barat imperiale.

9. Ora analogamante a queata domanda, consultati i registri culi' oggetto domaadato, a trovetolo ad evidaiua conform· all· regola ad ai procedenti, b itato emanato il mio decreto imperiale • sublime, e ho acoordato al sullodato Gregorio veaoovo questo berat augusto imperiale, ohe contione l' ordine per il libero eeercisio dei patriareato Armeno eattolioo di Sis a sue dipendenka; e ooerentemente ordino a tutti ôha nell'amminietratione dei suo patriarcale di Sis e dipendenae, in tntta la dimono del suo patriaroato, tutti quanti, pioooli e grandi, dottori, sacerdoti, monaci e monacho debbano ritenere il sullodato per loro patriarca, e negli affari relativi alia loro religione o rito devono reeorrere a lui, e non debbono' mai opponi alie di lui parole dette con rettitudine, ma debbono qbbedirgli pienamente.

3. Nissuno de' governatori o altri officiali oontrariamente alla legge sacra ed alla giustiaia non posaa alaar la voce, ed opponi o contrariera il sullodato patriarca sotto preteato, ohe egli nella sua abitaaione o altrove faceta leggere il vangelo, o faccia accendor lutni, o 'faccia inetter banche o eaporre itnmagini, ossis faccia uso di tende o di turiboli o di pastorali, nè posaano mei contrayvenire al libero esercisio'del suo culto colla lusinga di carpirne de' donativi.

4. Le autorité di poliiia oon pretesto d' ordini o d' inchiesta non abbianno da molestarlo per le chiese loro proprio e monasteri, ohe debbano restar nel loro pieno possesso, e non sia ohe sensa l' opera e il consenso dei sullodato patriarca abbiano da imporre de'matrimonii; e siccome frit i cristiani b contrario alia loro credensa il divonio e la bigamia, e percib non si permettono tkli matrimonii, ove accadeaeero fatti di queatb genere contrarii alia loro religione, debbono eccere puniti, e se de' recalcitranti si recessero altrove per contrarre tali matrimoni, non ai permettano simili eoae.

6. Nissun oristiano rioco e potente posas impone d' unire in matrimonio tab cristiana oon tal cristiaho, e quando seconde le. dispositioni del patriarca fra due cristiani avenae luogo un componimento per le questioni matrimoniali^ o in nitra questioni le parti d.' accorde ricorreaeero al patriarco, o doveaaero prestar giuramento nelle loro chiese per simili ed altri affari di religione per sa o per suoi delegati, non sia ohe i governatori o i giudioi ed altri contrariamente agli usi a regole abbiano da opporvisi o pregiudicargli.

6. Siccome poi b inibita la aepoltura ecclesiastica per quelli seconde la loro religione ch· mOoiono in atti contrarii alia loro religione, i govarnatoyi, i giudioi, od altri officiali o i riochi non debbono imporre di dare a tali la sepultura ecclesiastica.

7. Ne si deve porter il manotno disturbo al pacifico poaaeaao delle loro chia·· a monasteri e loro suppellettili, né' impoaaeaaarsene per titplo d'ipoteoa, a se fosse eib accaduto, bieogna farna far la .restitution· in virtù della lagge sacra.

8. Bieoome poi i cristiani oattoliei in vita loro eoglibno laaciar qualoha legato per testamanto al loro natriarca o vescori o eaoardoti b ai poveri deUjzdoro chiaaa, alls loro mort· i datti lagati aian riouparnti dagh aradt a rimasti alia propria destinationi in virté dalla lagga sacra; · qnalors moriaae «a anoardota o mbnaeo sansa areda, i suoi suppellattili, eavalli, o. quaiunqua altra eoas oha avaaaa si diaao ia poaaeaao dei patriarca, · percib gli officiali degli spogii e suooeationi ad altri impiegati non abbiano da intervanirvi; ma ova aveaaero degli «radi, non si faccia ingerira nb nal suo numerario nb' suppellettili od altra eoaa.

9. Ovo poi i veaoovi o i sacerdoti o monaci o monache od altri saoondo la loro raligionc volesaaro fare prima di morira da' testamenti pai poveri della loro ohiaaa o per loro patriarca, tali testamenti siano tenuti par acoetti '· seconde la Iqro credensa la depositione di testimonii oattoliei sia tenuta valavole in tale circostansa.

10. Ne ardiaca qualunque ricco ordinare al patriaroa di mandar· tal sacerdote a tal luogo, o di deaignargli tale o tal altra ohieaa.

11. Ove poi il patriarca pei suoi affari aveaae di recani a Costantinopoli, le autorité non abbiano d'imporgli di laaciare in vece sua luogotenente tale o tal altro, e nisauno posaa pretender· d' entrar per forsa nel aervisio dei patriarca.

19. Noή ai domandino tasse o dasi nolle scale o porte per -i suppellettili appartenant! al·patriarca e alie eue shieac: ove poi il patriarca aveaae da mandare i suoi oollettori per h riacuaaione delfe medesime o d' ajtre taaaasioni fiscali, ai facciano accompagner· da guide, nb ai moleatino ove volear. aero cambiare abiti o eoatumi. Nb con fine di carpire donativi o altro mancie abbiano gli officiali da impedire perché i medeaimi poasano portar armi nel viaggjo per prémunirai contre i briganti.

13. Le cause poi dei patriareato, de' aacerdoti, de' veacovi e de' loro uomini, ove foaaero relativi alia legge sacra, noh altrove ae non in Costantinopoli abbiano-da esaer vedute.

1.4. Se poi seconde la legge si doveeoe arrestare dalla polisia qualche sacerdote o monaco o monaca cattolica, tocca al patriarca d' arrestarlo.

16. Nissun oristiano poi deve esaer mai'forsato di farsi musulmane contre la sua volonté,

16. Nb ai domandino dai doganieri e loro impiegati dasii o tasse per pro,dotti delle vigne della mebsa patriarcale, a per il musto, per butiro o per il miele ohe i cristiani vogliono dare al loro patriarca a titolb di decime, o per altri'suppellettili, che il sullodato patriarco si facesse venire per le scale o per le porte.

17. Siàno poi in pacifico possesso delle loro chie·· e monasterii e delle vigne e giardini e tenute e campi, e prati e molini, e delle fonderie di cera destinate per le loro chie·· o monasteri, e alberi friittiferi e non fruttiferi, e loro greggie o neaauno posaa oontestarne loro la propriété.

18. Né ai permette eh· i cristiani loro sudditi dbbiano ,da esitare nel pagamento delle décime solite o di limoaine d' uso.

19. E quando i governatori o giudioi praaentaseerb lagnanse contre la oondotta del patriarca e de' suoi sacerdoti, e ne domandaaaero la daatitusione e l' esllio, fincLb non aaré la coaa verifieata, non sia data retta, a se fo··· ancora amanato par un verso od altro qualche firmano, aie tanuto per nullo,..· sc oon data anteriore · posteriora si fossa estorta una aantansa legal·, non la sia mandata in eaecuzion·, ma sia impodita.

90. Non si deve poi per parte della polisia od altra porter· il manomo attentato al libero eeercisio dal loro culto e a) fiiodo della sepoltura loro ecclesiastica in tntt· 1« obiaeo, monasteri ad oratorii della dipendensa dal madeaimo patriaroa.

Oli officiali poi dei governo non abbiauo^A da demander» per nissun titolo i cavalli o imuli délia pertinent» del patriarca e de' suoi uomini; n^ possano-^rfetendere dell' aljoggio fonato nella _·»» residensa; ni si portera i) minimo attentato al libero uso de) suo Unifornîe e pastorale per parte dtf govemativi *(tie)* ed officiali di qualunque rango.

22. In fine secondo T esigenta dei Yresentemio berht imperiale J) patriarca sja nel pieno e> libero po«J^p dell' esercixio dell' amministrasione sua patrmrcale e newuno ,-giammai par qualuhqûe «ia titolo abbia da opporgiisi o coatnariare.

Coe! eia tpnu(o e rispettato questo augusto mio firmano. *J*

Ai primi di r/bul ^vvel 1253 (dellegire), che corrisponde ai priihi 'di febbraio 1847 dell' era cristiana.

PR'S PAPA IX QUINQUT^EPISUOPALEfiSEDEtT AKMEN'I RITUS SUFFRÂGANEAS AffCHIEPISCOPI PRIMATIS CONSTANTIN.OPOLITANI ERIGIT·

1^50 aprilis .4.

Piu^ papa IX ad perpetuatu rei memoriam.

Universi dominici gregis cura, quae tvütnum nostrum dies noctesque sollicitat, nos admonet atque impellit, ut novas episcopales sedes, cum datum sit, constituamus, quo. auctis jwrttoribus. securitati gregis facilius consulatur.

Porro iam inde a die VI iuliijinni MÜCCCXXX, datis in simili forma brevis apostolicis litteris, fel^ ais recordationis Pius VIII praedecessor noster pro Armenie catholicam sedem arehigmscopalem ac primatialem constitulLHfide^ique Xitteris aliae quoque episcopales seles engender significavit, ut animarum saluti melius consultum esset in vastissima regione qjfae archiepiscopo primati Constantinopolitano tradebaturl. Quod vero hactenus fieri non licuit, id exequi nunc. Deo bene iuvante, datum esse comperimus ex iis quae de statu nationis Armenae Constantinopolitanae retulit tum venerabilis frater Antonius Hassun arehiepiscopus primas, tum etiam venerabilis frater Innocentius Ferrieri arehiepiscopus Sidensie, ad potentissimum Othoinanae gentis imperatorem legatus extraordinarius per nos missus et visitatoris munere auctus per Orientis regiones. Itaque iis inhaerendo quae in praedictis dicti praedecessoris nostri litteris conti» nentur, de consilio venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae ecclesiae sardinalium propagandae fidei praepositorum, hisce litteris quinque episcopales sedes Anneni ritus in quinque civitatibus erigimus ac constituimus, nimirum AneyVana. Artuiniensi. Erterumiensi. Pruasenai ac Trapesuntina: quarum singulis episcopalibus ecclesiis suus praeerit antistes, cui quidem antistiti omnia et singula iura, facultates, honores, privilegia conferimus et attribuimus, quae ex iure vel consuetudine propria sunt episcoporum.

Cum vero in iis ipsia^lvitatibus vel prope illas iam quinque vicarii foranei constituti per antistitem Conatantinopiditanum rqjfrriantur. qui cqrtos quosdam districtus seu provincias regunfr novarum quinque dioecesium limites eadem ferme ratione definimus ac praedicti districtus circumscribuntur, prout plenius habebitur in instructionibus quas venerabili fratri antistiti Constantinopolitano tradi mandavimus.

De&ique novarum quinque ecclesiarum antistites suffragari volumus archiepiscopo primati Constantinopoiitano. donec aliter provideatur vel quoad dioecesium divisionem vel quoad novarum sedium archiepiscopalium erectionem.

Haec volumus, statuimus atque mandamus, decernentes has praeeuntes litteras semper firmas, validae et efficaces existere et fore, suoaque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, iisque ad quos spectat et spectabit in futurum plenissime suffragari, sicque in praemissis per, quosque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantiius nostra et cancellariae apostolicae regula de iure quaesito τκ·η tollendo aliisque apostolicis ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum sub annule piscatotie, die XXX aprilis MDCCCL. pontificatus nostri anno IV.

14.

PR'S PAPA IX EPISCOPALEM SEDEM AÇMENI RITUS IN URBE HI8PAHAN CONSTITUIT PRO CATHOLICIS ARMENI8 IN REGNO PERSARUM·?

1850 aprilis 30.

Pius papa IX ad perpetuam rei memoriam.

Ad supremum apostolatua apicem divina clementia nil tale merentes evecti, deque salute dominici gregis solliciti, novas episcopales sedes, cum datum ait, libenter erigimus, ut nimirum, auctis pastoribus, tutior esse possit a belluarum incursu commissarum ovium salua.

lamvero cum catholici nationis Armenae, qui in potentiasimi regis Persarum ditione degunt, iamdiu episcopo destituantur, qui clero et populo de more praesit, nos ut illi gregis paQi suum pastorem demus, de consilio venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae ecclesiae cardinalium negotiis propagandae fidei praepositorum, novam episcopMem sedem in civitate Hispahanensi constituendam existimavimus.

Itaque motu proprio etc. in civitate Hispahanensi episcopalem sedem erigimus et constituimus, a proprio antistite moderandam eiusdemque antistiti omnia et ungula iura, privilegia, honores tribuimus atque impertimur quae ex more ac consuetudine episcoporum propria sunt Porro novae huius episcopalis sedis antistiti subesae volumus ac mandamus Armenoa omnes ritus catholici huius nationis, qui in praedicto' regno Persarum degunt. Denique dictae novae sedis episcopalis antistitem suffraganeum esse praecipimus arehiepiseopi pri-

' Litteris *Quod iamdm^* quae rapra exhibeatur n° 1.

• lurir *pouti^eiirte~tropaf<mda /Ue,* t VI, pars I·, p. 9β-4.

·· Op. dt, t VI, pars I·, p. SA

mitii Conatantinopolitani. * Haec vero/ quae ad A episcopalem gfradum memorato antiatiti assignatuni, eiuaque subtectionem archiepiscopo primati Conatantinopolitano spectant, provisoris tantum ratione decernimus, donec catholicorum numero, Deo iuvafite, adaucto, opportuniori ratione «datum ait providere.

Datum Roma/, apud Sanctum Petrum sub annuto piscatoria, die XXX aprilU MDCCCL. pontificatus nostri ant^b IV.

X BJ Litteris .dpoatdUtM of/î^aa·. eadem die datis, novae episcopali aedi loannem Dandanan. Amienum presbyterum praefecit.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE PER LITTERAS AD PRIMATEM ARMENORCM DATA» SOCIETATEM CON&KTIONALEM IMPROBAT·

1850 maii 28.

coraq>degli Ultimi tre anni la santit^ di nostro signore e la nacra congregaxione han ricevuti diversi ragguagli aopra la société col titolo di eretta in Coatantinopoli c riprodotta con qualche modificazione anche altrove fra gli Armeni cattolici: ragguagli diretti ad ottenere delle istruzioni aulla'medesima. La signoria vostra adempiendo ali uffioio di vigile pastore provenue i fedeli alie sue cure affidati dei pericoli che loro sovrastaiw da tale istituzione: nè omise in pari tempo di riferirne alla sacra congregatione, ed eeposta la condqtta tenuta in questo affare, non che i seutimenti in proposito dichiarati. ne richiese il giudizio. Beuancbe alcuni membri della stessa société addetti ai principali ufficii della medesima più di una volta ai sono rivolti \d~sxnto padre, ed umiliata copia delle. regole, împlorarono la sua benedizione sulla società^ïn questione.

II risultato di queste diverse relaziouі era ben' atto a suscitare nella nacra congregatione grave apprensione per il bene spirituale della naziune Armena: peraltro nel principio non jri adottarono che provvedimenti parziali. e diretti piuttosto ad ottenere una piena ed accurata notizia sul vero stato delle cose. Questo incarico venue spécialmente affidato a moneigr.ofe Innocenzo Ferrieri arvivesewo'di Sida, inviato dal santo padre tn Co-Ktantinopoli ambasciatore a sua maesté il sultan^ e riveatito pure in quelle occasion* deHa qualifies di apostolico visitatore. Sopravvennero i déplurabili avvenimenti, onde i nemici della religione tolsero ad aasalirla nel suo stesso centro e suprema sede; ne era possibile in si critiche circostanze occuperai di questo atfare con quella maturité, che il medesitno esigeva. Calmata quindi la tempesU, ed appena la sacra congregatione fu in grado di riaasumere le intrameaee generali adunanze, gli etninentiaaimi miei colleghi preaero nella dovuta considератione i documenti tutti risguardanti questo affare, ed avendo pure la aantité di nostro signore approvato il aentimento della sacra congregatione, ini affretto a dame partecipaxione a vostra signoria.

La sacra congregatione, dopo aver maturamente considerato quanto riguarda coteeta société connazionale, e apecialmente le sue regole e lo apirito che in essa viene ogoi giorno aempre più a manifestarii. non ostante che aiaai preteao d' introdurvi delle modificationi: ha creduto dover convenire nei sentiment! da lei gié esternati, e disapproval con la présente Γ anzidetta société specialmente a motivo dei pericoli che possono derivarne al bene spirituale dei cattolici Armeni. Eaaa infatti présenta uno scopo tanto indeterminato e generico, che di leggieri potrebbero i men cauti eaaer tratti gradatamente e senx' awedersene a dei Catti che la loro cOacienza riproverebbe: questo poi tanto più facilmente avrebbe luogo, dappoichè nel regime mancano le opportune garanzie atte a ciu impedire. Grave pure ai mostra il pericolo che per messo di questa. société venga a perderai quells pieté sodaιχ cristiana educaxione. die finora, Jg. Dio rnprcè, éi è nlanteauta Delia natione Armena, e s' introdueano masaime che la pervertano. Che ae la fede è un dono pretioso dei cielo. incombe l' obblign die cuatodirlo geloaamente. e conyien. rimuovere tutte quelle cause che anche di Iontano poasuno. offuscarne e loderne la purent. Qutttunque poi nel 1848 si trattasse, di aleune llevi modificazioni, riman pero aempre la medirima indole e Io stesao apirito nella socient; quindi i! fondato periculo che ne resti aflievolite il sincero affetto alia cattoliea fede. nel tempo stesso che ai procura di emancipanti da ogni autorité, e si apre cost la strada per giungere in fine al rarionaliatm» distryttivo defla religipne· aotto i speciosi pretesti dei bene nationale e di progresso. Non gié che la chiesa ai opponga al vero bene e progresso, qual è chiarqpoon poterai diagiungere dai\retti principii della religione ateasa. mentre anxi, om ò notissimo, la ehiesa. seconde questo retto s o. U musse aempre ed in ogni luogo Ma gli avwnimenti, ihc convien deplorare per tante altre nazioni. moatrano ad evidenza come si abusi di cotali nomi, derivandono fatalissime conseguenze. L esperienxa pot di questi anni viene a conformare quanto nwritamente nella nazione Armena cattolica ai temano gli enunciati inconvenienti, che in progresso di tempo compiendosi. diverrebbero aneor più luttuosi. I riauhati della société »ono notorii alia nazione. e deplorati da tutti i buoni che fortunatamente contituoschno il maggior numero: portanto chiunque abbia a ruore i sani principii della religione, dovrà dedurne >fatali prognostici per Law onire.

Quindi è che la «Sfcra eongregaiione, oltre l eapressa proibixione pel clero secolare e regulare di prendere alcunn parte alia ncordata société e di prextarvi direttamente o indirettamente favore alcuno, eccita vostra aignoria onde ai adoperi che i fedeli alie sue cure affidati si ritirino da cotale société, nè puù dubitare che lu faranno con ogm prontezxa, mentr ѐ persuasa che per la maggior parte' vi aieno ascritti in buona fede e sensa- prima paver pebuto ben penetrare quali ne poteasero easere le conseguenze ed i risultati. Confida anri che la nazione Arment di Costantinopoli per eue norma e regola in futuro non aia per dimenticare gli avvenimenti che in esta ebbero luogo non sono molli anni e che i più amiani ben rieordano. onde apprendbre ad essere cauti ovunque ai nascondono pericoli atti a farli deviare dall' unité cattoliea, in cui finor ai mantennero a costo di tante privationi e patimenti e con vantaggio e gloria della nazione. Eaai quindi memori che, ne l'iatruxione di sua naturi ci conduce a Dio e ci conforma nella religione, bene apeaao pero se ne abusa e ai dirige a tutt'altro fine: ai faran certamente. un dorer* di procurarsela ove quelli che sono da Dio incaricati dei loro bene spirituale la dimoatrino aana e utevra da ognit pericolo di perversione, tanto per la fede

• Op. cit., t. VI, pars I*. p. 215-6.

die per Γ tuons ntoralc e conformité dei wweipii della religione cattolica. Quindi i pure che lônacra congregazione, sebbene debba commendare lo telo da vostra signoria mostrato Jer promuovere la retta e veraqp iatnuione fra il ado popolo, oredejtpportuno di eecitlrli' a continuare non solo .col man-, tenero quells- eorveglianza, che le impone il dovcre di pactore, ma benantAe con multiplicare i messi atti a diffonderls: nè ai dubita punto che -gli ectleciaMici a lei soggetti dell' tino e dell' altro ciero si daranno ogni premura di cooperare a questo /copo. In tai guiaa carb tolto ogni pretesto a quell che attentano contro il bene spirituale del popolo Armeno per illudere gl' incauti e guidarli a sumere da immonde sorgenti una velenosa dottrina. Finaltnénte non tralasci di far conoscere al suo gregge che se la legge evangelica devo muoverci ad essere eon tutti caritatevoli (e con de preghiere all' altisaimo, eon Γ esempio di uno virtuous condotta, non che con delle opportune eaortazienl dobbiam fiaeilitare la riunione dei traviati fratelH allo ehieaa oattolioa), convien perd eautelarai oontrtc chi u tutf aMnr mirando, pretendeaad transigere aopra quei punti, intorno a' qua la chiesa meritamente fu sempre intpaaibile, non potendovi essere accordo fra la vetjtà e 1'errore.

I sentiment! finora eapolti leono pur quelli del unto pa^re, come gib le indien fin dal principio, Centre la aantitb di nostro signore si è degnata di approver pienamente questo igiudizio emesso della sacra' congregazione. Prego il signore ec<

G. F. card. Fransoni. prefetto.

A. Barnabo, segretario.

16.-

* CONCILIUM PROVINCIALE ARMENORUM ?UD BZOMAR IN MONTE LIBANO CELEBRATUM·

1851 octobris 16-18.

A.

Oratio habita a rerwsadiatimo AhraAomo *Karadilian ad patres synodi Zommarisnois* m *ecclesia patriarchali Armeniorum catholicorum in monte Libano die 11 octofyris 185^*

"'Quam speciosi in montibus pedes evangelizaptium pacem, evangelizantium bona.

Pulcherrima haec dies efhilsit ac nuntia gaudii maximi, in qua alacri vos animo, praecones veritatis. ad hoc unctuarium convenisse conspicio. Et quis unquam in tanta omnium laetitia illa apostoli verba omitteret: „Quam speciosi pedes evangelizantiutu pacem, evangelizantium bona?·l Aut qui» unquam electos novae lerusalem filios non convocaret? Quis exultans ipsis non diceret: rHaec dies quam fecit Dominus, exultemus et laetemur in ea?“ Video namque gressus vestros, evangelicae veritatis praecones, non tantum ad portas lerusalem.'sed ad altiorum etiam montium, ad hoc nempe sanctum templum pervenisse, ut vestra lingua salutis verba pronuntians ab omnibus audiatur. Praedicatis enim in Sion: rDeus regnabit super te.“ Ipse autem labiorum vestrorum saniora praecepta propagabit ad illuminandum et vivicandum eos, qui in tenebris et in umbra sedent.

Tibi autem ea laus eaque gloria reservata erat, qui zelatus decorem domus Domini, novus losue summusque sacerdos, novusque Esdra custos divinorum praeceptorum et traditaranya sanctis patribus constitutionum et ecclesiasticae disciplinae instaurator extitisti. Namque post saeculum ab instauratione sedis sancti Gregorii illuminatoris, tu veluti splende» novus, immo caelum veluti lucidissimum fulgentibus astnu qui patres sunt, et lucidis stellis, qui sacerdotes, oraatum apparuisti, ad illuminationem terrae huius, quae sanctorum Taddaei ac Barnabae apostolorum portio fuit, sanctis institutionibus ac legibus: ut quae ipsi suis laboribus instituerant, ea tu, apostolica virtute praefulgens, ipsorum nominis particeps sedisque custos, quae sancti Gregorii Armeniae gentis illuminatoris eiusque legitimorum successorum, ac praesertim sanctisaimi viri Petri Abrahami'I tantae virtutis haeredis eiusque successorum ea unquam tua- cura, diligentia ac laborqcsnultiplicares. Et quis unquam eorum posset referre lacrimas et gemitus, cum deturpatam viderent lerusalem aut tantae infelicitates civitatis ludae, nempe cum domus et gentis Armeniae servitutem et captivitatem sub iniquo dominatorum iugo? Immo enim ipsi dabant suspiria corde inenarrabilesquo gemitus, cum vinea Domini in amaritudinem conversa nullos amplius daret fructus, suspensa evangelica praedicatione. Et quamvis iani annus septuagesimus dierumque numerus esset completus, quo ineffabilis Dei misericordia populum ab intolerabili alienarum gentium iugo liberaret, non tamen iis datum fuerat, ut aedificatam domum Domini conspicerent: neque enim propter innumeras temporum vicissitudines multasque difficultates, quas plaue nostis, potuerunt ipsi lerusalem tueri, murum per circuitum ipsius aedificantes, eamque defendere contra hostium conatus, qui nunquam ab eius aggressione destiterunt. Haec autem Deo sic disponente, patres sanctissimi, ita evenere, ut per .vos et a vobis essent adimplenda.

Cum autem mihi, qui omnium minimus sum, hic honor esset concessus, ut in hac fausta laetissimaque die, in tanto consessu omnium vestrum, ex hoc loco pauca dicerem, liceat mihi, pater reverendissime, praesules amplissimi, ut os adaperiens, impositum mihi munus et officium absolvam: cum et infirmitas et imperitia eius, qui mandatum aliquod exequatur, ipsum minime excuset, quando, sni immemor offiçii, sileat.

Est autem illuti, probatissimum, quod ager quilibet, quamvis optimus, neque crescit in melius, neque fractum suo dat tempore, nisi prius sepe circumdetur et indefessa cultoris manna ipsum fodiat atque ex eo noxias evellat plantas, perdat inutiles ac destruat', utilioresque et fructiferas plantet arboree. Quae quidem eadem dicenda sunt de ecclesia Dei viventis, de vinda domini Sabaoth, quae nunquam fruetum suo dabit tempore aut

• Provincial» hnius concilii. de quo se verbum quidem apud auctores recentiona, acts integra, pro eoa erga not liberalitate. nobisenm cosamunicere dignatas set levereadimlmaa et illustrissimi» dominus Malachia Ormaaiaa. ConstantinopoUlanue Annenorum non unitorum patriarcha. Exataat ia volumine typis quidem expresso? sed maaaseripti codicis instar.' ad usum sacras congregationis anditonm, quibas ruminanda tradita tarant. Auditoria votam statim post acta ipsa ad synodum pertinentia exhibendum mtaiimaa, quo melius lectoris commodo consulatur. Kx eo satia colligitur, esur synodus illa a sucta sede probata nos tarib<NonMllaa sitiam ex eodem volumine depromptas adieqimaa tabulas, quae ad tasossm sedis petriarehalis translationem apprime Asdaat.

measem d|bmino ano, niai pria· Macti* legibus A muniatur et aquis Mpientiae Mlutahis potetur et a pravis ac noxiis consuetudinibus, quae in eam irrepserunt, liberetur, cum ipsi animarum pastures curare debeant, ut omnia in melius solidata custodiantur. Praeter autem hiec oinnia quae diximus, iuxta temporum et Jocorum adiupvta, iuxta cleri ac populi necessitates, iuxta unius cuiusque infirmitates ac morbo» ea sensim debent 'adhiberi remedia. quae pro communi omnium salute utiliora censentur. Hinc factuin est, ut sancti patres iam a primis ecclesiae temporibus saluberrime instituerint atque praeceperint, ut quolibet anno episcopi et clerus ad synodum convenirent, ibique ea Omnia constituerent, 'quae pro universae dioeceseos bono essent necessnria, cum et tempus ipsum, in quo synodus' ipsp oonvocaretur, decrevissent. Sequiori autem aevo statuerunt, ut quolibet saltem triennio ipsa synodus convocaretur: quod factum videmus in variis provincialibus et oecumenici» conciliis. Harum autem synodorum princeps scopus erat, 1. Omni cura ac studio sanam et orthodoxam fidem 'tueri, ut in catholico dogmate nullus error rtihilquo a catholica veritate et puritate* alienum irreperet. aut no unquam in ovile Christi sub ovium vestimentis lupi rapaces intrarent. '2. Pro vita morumque honestate cleri, pro recta ecclesiasticorum hominunf institutione canones et decreta instituere. Cum enim maximum sit in corpore toto periculunr, quando ex principalibus membris aliquod. prout ebt caput, cor, pectus etc., infirmetur aut corrumpatur (ex his enim unaquaeque pars actionem habet et vitam): ita etiam in ecclesia Dei maximum erit periculum, quando qui ceteris sunt praelati infirmentur sive in aliquo delinquant. Horum namque infirmitas ad populum illice extenditur. qui sunt lux mundi et lucerna, quam super candelabrum Dominus posuit, ut illuminet homines omnigenae virtutis splendore. Quod si ipsi tenebris fuerint obducti, nonne et populus in tenebris ambulabit' Ipsi animarurti pastores sal terrae sunt vocati, quo populorum animae condiantur. ne vitiorum putredine marcescant, sed ut panis mundus acceptabile» oblationes Deo fiant. · Quod si «al terrae, id est ecclesiarum principes, evanuerit, in quo fideli» populus salietur? 3. In ipsa insuper synodo patres constitutiones et decreta faciebant, ut quemque ministrum suo in officio continerent: ipsis enim ecclesiae principibus gregem suum Dominus commisit, deque eorum manibus errantium et amissarum ovium sanguis requiretur, cum ipsi animarum pastores sui officii immemores, eas a lupi» devorari permiserint. Et quoniam nulla datur excusatio, neque innocens unquam censetur custos ille gregis, qui sua aut incuria aut negligentia ex commissis sibi ovibus quasdam errare et devorari permiserit: ita etiam in supremi iudicis Christi tribunal stricte rationem illi sunt reddituri, quibus animarum cura fuit commissa, cum aut incuria aut negligentia ipsos perdiderint. 4. Leges insuper pro\ populo constituebant, ut fidelis quisque sui officii memor, in semitas mandatorum Dei prompto'alacrique animo currat, atque id, quod Dei est, Deo, quodque Caesaris, Caesari tribuat. 5. Tandem omnem curam omneque studium impendebant, ut Dei praecepta bene et ab omnibus observarentur, et quae in ipais conciliis pro univeraae ecclesiae bono constituta essent, integre fideliterque custodirentur.

Quae quidem omnia, patres amplissimi, ea sunt quae Deus optimus maximus a vobis requirit. Principem enim scopum vestra diligentia . ac ; cura dignissimum efficitmt: ad hoc enim tantum in hanc vos synodum, Deo sic disponente, convenisti·. Quia'qae autem vestrum, principe* ecclesiae ac («opalorum padtores, reminiscatur, quod in aua vines Dominue vos custode»' elegerit, non ut quisque quae aua. sqnt quaereret, sed quae lesu Christi, iuxta illud: «Posuerunt me eustoMem; vineam meam non custodivi". Posuit enjm vos Spiritua sanctuh episcopo» regere ecclesiam, quam auo Mnguine pretiosissimo salvator noster Christus leaua acquisivit. Ipse enjm Spiritus Mnctus qsd sacerdotii plenitudineqi vos vocavit, ut tamquam ex apecula quadam urnnium tam clericorum qustq etiam fidelium vitae et moribus invigilaretis, (eosque a paratie insidiis, periculis et extrema ruina arceretis. z-Aittenim y --Fili hominis, super populum Israel te constitui, ideoquo'de tuis manibus eius sanguis requiretur. Ideo enim ad tantam dignitatem vorati estis, ut quae profunda aut secreta sunt observare atque examinaro possitis: ideo lumen mundi vocavit vos B Deus, ut non tantum omnigenae virtutis exeniphltA, populum fideletn illuminetis, sed etiam ut Mni<ira pabula ipsi praebentes per divinoruia praeceptorum traditionem a tenebrosis semitis et perditionis via revocetis atque ad vitam, aeternam ducatis: ideo salem terrae vos appellavit, ut hoc Christi fideles conditi, a vitiorum coeno et a peccatorum putredine illaesi persistant. Per vos enim quisque quae bona eunt amplecti, quae vero tqala vitare addiscat. Nuntii'enim estis seu angeli omnipotentis Dei. ideoque ex ore vestro lex requiretur. Scriptum est enim : «Exibit lex de Bion, et verbum Domini de Jerusalem!*. Nemo unquam vestrum ex tali officio atque onere liberum se existimet ; sunt enim pastorali sollicitudini et episcopali characteri ita adnexa, ut separari omnino nequeant. Atque hic, patres amplissimi, mihi parcatis velim, si ea redemptoris verba protulerim, quibus negligentium pastorum incuriam, increpat, deque ea conqueritur, Ait enim: „Vae pastoribus, qui pascebant semetipsos: lac comedebatis et lanis operiebamini, et quod crassum erat occidebatis; infirmum autem non consolidastis, aegrotum non sanastis, confractum'non alligastis, et quod abicctum non reduxistis, et quod perierat non quaesivistis; et dispense sunt oves meae, eo quod non esset pastor, et factae in devorationem omnium bestiarum agri. Ecce ego ipse super pastores requiram gregem meum de manu eorum.'* Quamobrem nil magis gratum quisque vestrum Deo praestare potest, quam ut gregem quisque suum diligat, instruat, commoneat, atque in omnibus curam ipsius gerat. Id enim ab omnibus ecclesiae principibus Deus exquirit illis verbis: «Simon diligi· me' Pasce agnos, pasce oves meas.**

Quod ut vos, praesules amplissimi, vestrum officium adimplere, iuxta sanctae matris ecclesiae leges, possitis, illud in primis vobis est necessarium, ut enixis precibus · patre luminum'per filium suum unigenitum salvatorem lesum Christum, Spiritum sanctum eiusque charismata pro hac synodo in nomine Domini convocata petatis: spiritum sapientiae et intelligentjae, ut omnia ad divinorum praeceptorum nonnam instituatis: spiritum timoris et pietatis, ut in omnibus Dei beneplacitum requirentes. nihil unquam ab alieno spiritu decepti praecipiatis contra eius voluntatem: ac super omnia autem spiritum humilitatis, ut vinculo Christianae pacis et fraternitatis uniti, pro communi fidelium bono, invicem auscultantes, quae meliora sunt eligatis, iuxta illud apostoli: 8i ex secundo revelatio processerit, primus tacere debet, ut si quis etiam ex minimis meliora proponit, non contemnatur. Nemo enim unquam vestrum tam longe ab ecclesia abest, quam socer Moysis a populo Israël; illius tamen consilium non contempsit Moyses: quamvis

enim ipse Deum vidisset, quamvis ab ipso J)eo esset instrpcfey, quamvis' dux esset populi, alterius tamen cdnsilium adhibuit atyue ipai parere non recusavit. |Nequs dq hoc ipao facto siluit, sed sua propria manu conscriptum 'tradidit, ut omnibus emet'exemplo: saepissime enim alterius Migemua consilio, ut tutius Agere postimus.

Quod ai ita Toa quoque, evangelicae veritati· praecone·, senseritis, aine ullo dubio Dominu· ipae inter vos at vobisoum 'at in vobis erit. Vsatrqa ipsa, eum ait 'omnipotens et taUerioor», labore· vestrcoque oonatus bpnadicet, veatraque phfecepta oopioeos in populo dabunt fractu·: ipse enim eat a quo omnes vo· omnis* deus et devotissimus populus spiritum veritati et virtuti expectat, ut quae meliora qpnt quisque amplectatur ad laudem et gloriaai omnipotentia Dei Patria et Filii et Spiritus sancti, cui honor in saecula, amen.

B. Dserits ayuodaUa.

Ç j

Di vita ti homjtati eliricorwa.

I. Quod Tito Paulus apostolus praeceperatl: „In omnibua teipaum praebe exemplum bonorum operum, ut ia qui ex adverso eet, nihil habeat malum dicere de nobis, nec vituperetur ministerium nostrum**, hoc ad omnes ecclesiasticos viros spectare, manifestum omnino est. Nihil enim est quod alios magis ad pietatem et Dei cultum inflammet, quam eorum vita et exemplum, qui in sortem Domini vocati, quae religionis sunt administrant. Cuique itaque clerico attente considerandum est, se a Deo electum, spectaculum esse mundo, angelis et hominibus; adeo ut sapientia et sanctitate praeditus, mundum illuminet hominesque bonorpm operum exemplo instruat. Ad rem NiersOs Lampronensis ait': „Tu tibi, quae communes naturae lege· praetergreditur, viam elegisti; Dei, non hominum servitium tibi proposuisti: mundas igitur corde et corpore, Deo soli placere studeas, ut digne tremendo sacrificio ministrare valeas,“ atque'idem rursus (p. 136): ^Sacerdotes, quamvis aetate iuvenes, presbytero•eu seniores vocamus; ut hoc eos nomine non sui tantum, sed et populi magistros esse indicemus; ideo enim seniorum habent dignitatem. veluti inter filios pater.“ Quapropter clericorum est, ut angelicos mores praeseferant et virtutibus ornatam vitam agant, atque hoc non tantum extrinseca quadam corporis modestia, sed cordis puritate; ut in ipsorum habitu, gestu, sermone eeterisque omnibus dignitas et sanctitas sacerdotalia appareat. Omnem igitur curam adhibeant, ut quae a sanctae matri· ecclesiae legibus sacrisque canonibus vetita sunt, ea valeant declinare. Si quae enim levia pro populo sunt, habita sacerdotali· dignitati· ratione, gravia pro clericis censentur. Sint igitur instititi·· speculam, sanctitatis exemplum, ut hasce ipsas virtutes populus fideli· inspiciens, quae recta aunt quaeque apostolus charismata meliora nuncupat, jn ipsis aemuletur. Cum igitur, quo maior· in eccleaia et utilitate et ornamento haec sunt, ita etiam diligentius sint observanda, statuimu* nt quae a sanctis patribus et a sacri» concilii· de clericorum vita et honestato, cultu doctrinaque retinenda, ae simul de luxu, eomeeaatienibu·, choreis, aleis, lusibus, et quibuscumque criminibus, nec non saecularibus negotii· fugiendi» copiose ae sahsbrit*r sancita fuerunt, eadem in posterum iisd·» poenis et etiam maioribus arbitrio ordinariorum imponendi· obaerveutur*.

II. Nullus eorum qui ia clericali eata'ugo aunt relati vestem sibi non convenientem induat, sive in urbe degens sive iter aggrediet», sed iis tantum utatur, quae clerici· sunt permissae iuxta gradum et ordinem cuiusque. 8i enim modeatia et decentia prohibet, ut sordide clerici veatiaatur, haec eadem luxum omnino vetat; utrumque enim modestiae eat contrarium. Sint igitur vestes abaque ornamenti·, et necessitati congru* et ab omni mundana pompa alienae Vestium modestia eat honori clericali statui, prout patre· concilii Carthaginiensis (can. 46) manent: „Clericus professionem suam et in habitu et in usu probet, et neo in vestibus nec in calceamentis decorem quaeret**. Et concilii Agathensis patres (can. „Vestimenta vel calceamenta etiam eis, nisi quae religionem deceant, uti vel habere non liceat**. Quamvis enim *habitus neque clericum neque monachum faciat, debent tamen ecclesiastici viri vqstes proprio congruente· ordini deferre, ut per decentiam vestium extrinseoam morum honestas et intrinseca fordis puritas ostendatur. Episcopi olim* erat clericales vestes benedicere, prout ait Simeon Thessalonicensis (de sacramentis): „Vestem nigram pontifex benedicens iubet initiandum induere: niger siquidem color humilitatem vitaeque pietatem demonstrat**. Qui vero religionem contemnentes, publice laicales vestes deferunt, clericalibus posthabiti· indumentis, quasi duobus dominis, Deo scilicet et mundo, inservientes, post commonitionem episcopi, bi si honestum habitum clericalem ipsorum ordini et dignitati convenientem et iuxta ipsius episcopi mandatum induere recusaverint, ab exercitio susceptorum ordinum suspendantur, donec mandatis obtemperent.

III. Sacra indumenta et cetera quibus in ecclesiasticis functionibus iiti aebent clerici munda sint, nitida et decora, iuxta cuiusque gradum atque ordinem.

IV. Quoniam vero apud omnes Christianas natione· qui clericalem statum sibi eligunt, iis illico episcopus 'capillos tondet, advertant 'ex hoc clvrioi omnes, comam alere omnino esse illicitum, sed tonsura ipsis et habitu incedendum'. Quapropter prolixam comam deferre omnino prohibemus. Patres enim'concilii Trullani dicunt: „Intonso capite incedant ii qui eremiticam vitam agunt, non clerici aut monachi jn urbe commorante·**. Qui moi olim eorum erat, qui in solitudinibua Syriae ac Mesopotamiae eremiticam vitam agebant*.

V. Noa igitur saerorum cafetnm statuti* inhaere*··, monemus clericos ut dignitatis suae memore· a theatri» aliisque publicis spectaculis abstineant, perqua vias neque nocte neque die inutiliter vagentur, aut aliis se comites praebeant, nisi ob neoeasitatem, atque hoc ea qua decet modestia. Nunquam taberna· aut cauponas, nisi in itinere ob nooeMuateti, aut balnaa nisi ob valetudinem •t praeter hominum frequentiam ingrediantur. Abstineant λ damoroaia nuptiarum oonviitis, et modeste eaenrat et prandeant sive in privata mensa sive cum aliis clericis et religioaia laicis, paucis contenti epuli·, et si fleri ppterit, cibum spirituali lection/ ant sermone condiant, crapulas et ebrietatem exeerantea. In conviviis laicorum vel inter

Psala· ad TU, «··t '. 4
Um»·— Dihmti. ·«, p US.
Csaa.TriA, smuM, sap.1.
Ceae. TrnlL, can. 17; Ceae. Trid.. sesa U, os». S; ('one. Nia, «sa. IA
Csas. CMthag, tap M; AtaU., can. 11.
BahaL.sfhM..Mass. st·.

nuptiales epulas nunquam canant; ubi vero mes s»t. praesenta eliquo praelato, a clerici· cantari, M ea qua decet modestia et gravitatXàat Ad rem ait Nieraea Glaienai·: „8acerdotibua, qiii ad nuptisrum convitia sunt invitati, haec consilia seu potius praecepta felmquimus: abstineant a multiloquio iuvenum laioorum. et a vino haec namque incauti, et audientes et vidente· peccata plurima committunt^ Finita mensa et ad tertium vini calicem primi discedant, ne in ebrietatem lapsi a circumstantibus' deridantur non tantum ipsi, sed et ecclesiastici omnes: ipsis vero ebrietati» peccatum expiandum tremanebit.u

¥I. Per plateas civitati·', aut ubi nundinae fiunt, aut populi est frequentia, nisi ex necessitate nunquam vagentur; officinas; in quibus laici convenire solent et in quibus sermone· itlptilee et saepe etiam · detractiones fiuni ne frequentent. Turpe enim est cleripo, cuius conversatio in caelis eaae debet ea loca adire in quibus nugaces et detractores conveniunt; turpius autem impiorum delectari consuetfftline^ ludere aut publicis in ludie iocisque versari, et /fusorum coetus adire. Huiusmodi autem ludorum nomine aleas, taxillos eosque omnes intelligimus, qui vel pacta pecunia fiunt vel locum cora tenet etiamsi id animi reficiendi causa factum censeatur. Tria enim, ut ait sanctus Francisco· Borgia, et haec pretiosissima in ludia amraittuntur, tempus scilicet, pecunia, pietas, et saepisaime conscientiae puritas.

VII. Quoniam autem non minus damni affert pessimorum librorum lectio quam improborum hominum consuetudo, abstineant immo etiam abominentur clerici libres omnes inhonestos, obocoenos, vanos. Apud se potius, qui pietatem et sanctitatem redolent, libros retineant, eosque assidua versate manu satagant. Cum enim ad sacerdotalia munia rite obeunda et ad errores refellendos prompti debeant esse clerici, ideo sacras scripturas in primis legant easque sedulo meditantur. Nam iuxta concilii Nieaeni II canonem 2, spiritus sacerdotii in sacria scripturis invenitur. Sacras deia ecclesiae traditiones ex sanctorum patrum scriptis addiscant. Hi enim, ut quondam Moyses radiante facie e monte descendens locutus est, quae religionis sunt, pertractant. Sacram insuper theologiam tam eam, quae ofthodoxae religionis dogmata asserit, quam eam quam moralem dicunt, discant, ut hac salutari scientia ornati sanctae matris ecclesiae hostes profligare valeant. Nulli insuper clerico. ut ait Caeleetinus pontifex (Epist. ad episcopos 1) tes est sacros canones ignorare. Et Nierses Lampronensia (in Dilucid. missae, p. 137): „Labia tua, sacerdos, scientiam custodiant, quia legum explanatio a te, qui Dei viventis minister es, requiretnr**. Ex quibus verbis manifestum fit, Mcerdotem non tantum propriam salutem quaerere debere, sed necessaria scientia praeditum esse, ut Christiano populo, quae recta via sit in dominicis praeceptis ostendere'poesit.

Vili. Nulli eterioo liceat cuiuscumqne generis arma domi habete; quique ea retinent, ordinariorum arbitrio puniantur. Nunquam, nisi ob iustam defensionem in itisere, seopetam, tela, hastas aut his similia, deferant, atque hoc de licentia episcopi: et quando ea ex necessitate fas est pOttare, eo quo possunt modo · abscondere teneantur. Apostolus enim Paulus votat clerieoo percussores esse: nmn ii; quo· Domina· ut pupillam oculi defendit, pro. ·«» tuition· 'armi·.non indigent. Optimum cuique elorichi praesidium erit consuentia bona. Prqfes«ion» verost vocationi· gratiae memore· ab oftnv venationeabstineant: praestantius 'enim venandi genus iis ioeumbit, qui animas pretioso Christi sanguine redemptas ad aeternam vitam vocare debent.. Ad rem ait Nieraea Glaienai·: „Ad nos.usque fama pervenit, sacerdotes quosdam esse valde peritos tam in equitando quam etiam militum more in anqa gerendo, et in solemniuribus equitationum «fiobus una cum (plicui· eos incedere atque aagittes iaeere, et "cetera peragere, quae non religiosi hominis, sed militis-potins prCpria sunt? Verum arm» noatraemilitiae, ait apoatolu·, spiritualia «ùnt, et dgjna,- quibus · non CantuiiT contra carnem et ·anguinetn, aed contra poXeataçei^et dominationes tenebrarum, contra 'impio· apiNtua qui sub caelo sunt pugnamus."

IX, Abstineant clerici a mercimoniis, negotiationibus, a conductione alidvtomm praediorum, etiamsi id facere per intermediam personam prae^spmaut. Princlpum aut divitum famulatum in tebus sacerdotali. dignitati et characteri Indignis non suscipiant, neque ipsis se negotiorum gestores aut factore· praebeant? sub poenis quae contra negotiatores clericos in iure canonico sunt constitutae '. Fas vero illis est suorum praediorum et reddituum curam hab'ere, quaeque ex' iis proveniunt vendere, et ? ea emere, quae ad ipsorum culturam sunt necessaria; agros etiam ecelesiMticos conducere, et honestam aliquam artem seu opificium exercere, ut habeant ea, quibus honeste vivere possint. At sacri canones prohibent, nec id episcopus cuilibet clerico permittat absque consensu reverendissimi domini patriarchae, idque propter extremam indigentiam, se profanis immiscere negotiis, ant pecuniam ad usuram dare, aut vilem artem, qualis eqp cauponaris, tonsoria bisque similes, exercere'. Haec eadem iubet Nieraea Glaiensis in sua encyclics: „Nemo sacerdos adminietrationem civitatis aut pagi cuiuv^umque suscipiat, neque laici principis sit minister, aut in colligendis seu recipiendis redditibus, aut in eorum signatura se immisceat; neque reliqua, quae mundana sunt, exerceat: impossibile enim est iuxta dominica dicta duobus dominis in ervire, ecclesiae nempe et mundo.**

X. Quonis n vero ipsa clericalis vitae ratio postulat, ut ii, qui ia sortem Domini sunt vocati, Srationibus et deprecationibus vacare debeant, nemini liceat, nisi de expressa ordinarii licentia, in tribunalibus laicis aliorpm causas pertractare: at proprias causa·, tree non et domesticorum suorum vel' locorum piorum aut pauperum, non tamen lucri gratia, poterunt patrocinari. Tutelam, quamvis in' testamento designatam, nisi sit consanguineorum idonea alia persona carentium, non accipiant. Nefas insuper ut clerico, inscio episcopo, apud indicem laicum quemlibet d· re criminali accusare, aut testis viciba· fungi, niai prius coram episcopo aut eius vicario iuraverit veritatem m dicturum, idque tantummodo quando agatur de iniuria illatq esbi aut suia aut etiam eeeleaiae. Quod ai gravo aliquod damnum suis in boni· passi fuerint, eti^un absque ordinarii licentia laicum tribunal adire poterunt. Quod si causa, ob quam accurare debeat clericus, ita ait gravia, ut poena gravissima rana plecti debeat, et praesertim ai ea ait poena, quae «anguinis vocatur, hanc prine ae nullimode

1 Cam. Trtd., ne 99. cap. 1; Csaea. aposL <L 49; Csnos. ·put. H; Ccae. Lead., ma. 90; Coac. laod., cas. U; Cost Agath., ean. 98; Csao. Trid., asm 91, cap. 9, Com. Ba·., «1. 18

· Cane. Carthag., «aa. 47.48

1 Caa. apoat 7; Coae. Nie., osa 17; Cose. Chair., cas. >. Coae-Ipod. eu. 8 et 12.

1 C-oae. l'*rUsg, 0M 61, 69: Osa. apoat 49; Coee. Trail., eu. 9, 10.

intendere protestetpr. , Ad irem Nierses Glaiensis: "Nullus «•cerdo· afit laipus^pledadtioa· causa» ad iaicale forum deferat, multoque-minus id infidelium tribunali aecu· statuta» à sacris, canonibus pee(jasn incurrat. Medicinam, aut chirargiaut^exeroere nulli clenoo liceat, nisi de expressa licentia ordinarii'. Fidem pro aliis aut pro mundanis nbgotiis- testi-monium nunqqam faciat, gt praesertim* 'nbi de criminalibus. agataV. , Neque · in alienis--negotiis ^saecularibus notarii aut tabellionis munus 'exerceat. Eet agitem licitum in-contractibus, .testameiriis aut causis .civilibus'testem se exhibere, et in citwi· ecclesiasticis notarii officium gerere.*

XI. 'Quamlt 'autem qualUouuique/defgctua, etiam nullius ponderis, in clerico sit valde'deformis, qui propter ordinis sublimitatem omnem curam adhibere debet, ut eVangslicam perfectionem presseferat, carnale tameiT yitium sacerdotali dignitati et vitae omnino- contradicit. Quapropter ante omnia clericus castitatem colat *. Sacrum Chalcedonense- concilium haec de clericalis vitae honestate sancivit: „Nefas est cum mulieribus contubernium habere clericos, qui continentia et Castitate debent splendescere, et quamvis castitas servari posait etiam ab iis, qui tum mulieribus commorantur, res tamen valde difficilis est bonum r.omen habere. Unde sanctum hoc concilium praecipit, neminem ad sacros°ordines initiatum apud se domi mulieres retinere, de quibus minus aequa possit oriri sespicio. Et quia Impossibile est hanc minus aequam suspicionem vitare eos, qui seeum hebent puellas ornatad, vana·, otio deditas, mali nominis et famae, et eas, «quas, anteactae vitge scelera apud populum impurae faciunt aut ea» recipiunt et' invisant, ideo ii monealKnr ;· quod si moniti ad meliorem frugem reverti noluerint*, gravissithe ordinAriP-arbitrio puniantur.* Ex bis aliisque sacrorum' conciliorum canonibus et patrum diotis facile dit intelligere quantam ecelesia curam adhibuerit, ut clerici angelicam semper puritatem praeseferant. Episcopi est in potestate, prout in Domino iustum indicaverit, aut permittere aut omnino prohibere clericos a cohabitations mulierum. Quae cum pastorali» officii primaria cura esae debeat, .nos' sacrorum concilio-rum canonibus inhaerente·, vetamus jpmnino sub statutis poenis quacumque ex eausa hanc ipsam cohabitationem, nisi sit de expressa ordinarii licentia.

XII. Nullus clericus* puella» aut mulieres docere. audeat legere, scribere, canere aliaque similia^ sine licentia episcopi, sub poenis eiusdem episcopi arbitrio. Mulierum famulatum nunquam suscipiant, neve sint earum praecursores, asseclae, aut ipsi» discumbentibus assistant.

XIII.* Quisque clericus libro· nd exercitium sui ordinis necosaario· habent Tam matutino-quam horis canonici·, quae in ecciseia dici solent, et praesertim diebus donunicis et festis omnes intéresse debeant, nisi legitime sint Impediti; quod si impedimentum tale intervenerit, private domi, en qua' fieeet pietate et reverentia totum officium, prout in ecclesia solet, recitent Sacrem qnotidie sacerdote· cum timore et puritate cordis celebrent: diaconi vero ot reliqui minore· clerici «altem dominicis et festis sacram corporis domini nostri lesu Christi-communionem accipiant In optimis snluberrimisque studii» sacrisque scripturis omni cum diligentia »e exerceant: saeros ritus, caerimonia·, rubrica· et cantum ecclesiasticum addiscant Piis concionibus, catéchisme, Christian·· doctrinae ex- placationibus, sieuhi fiant,'intertint, -sintque sempgr parati ad tradenda fifceli populo fidei radimtinta: -/iieoque librum doctrinae christianae seeum deferant,- ut possint tam quae ad salutem, sunt de praecepto necessaria, tam etiam reliqua omnia*' populum .èdOoére.

XIV. Aφ renovandam pristinam 'sacrorum c«-nonum disciplinam in multis oo|lap»am et eçclf^sjasticoqum virorum mores vitamque corrigendam, Clemens XI summus pontifex praecepit omnibus populi'pastoribus, rectoribus, cpnftesajji» aliisque sacerdotibus et clericis, ut quolibet>iinno per dies decem spiritualibus exercitiis studium impendant, iisque facultatem ab officio per id tempus vacandi tribuit et peccatorum' omnium plenariam induigentiam. Hoc nos tam salutare studium promovehç et confirmai in nostra patriarchal» dioecesi cupientes. hortamur, immo etiam praecipimus ut in. unaquaque civitate et tempus et locum opportunum ab ordinario designetur, et clerici oinnes ùs 'exercitiis attendant'et spiritualibus, hortamentis sanctorumque exemplo ecclesiasticae· vitae sanctitatem, legum observantiam adidiscanfSft in virtitutibus quotidie proficiant. *F*

„XV. Optamus autem ut clerici omnes susceptorum ordinum honorem et dignitatem immaculatam'servent; idcirco cuique quod suum *exp* relinquentes, praecipimus ut vieissim ea qua decet caritate et rovereptia vivere satagant; laicos vero principes aut eorujn subditos, tanquam sanctae matris ecclesiae filios in Domino admonemus,- ut ius situm ecclesiis, parrochis, confessoriis et reliqui» clericis tribuant, «uamquo operam adhibeant, ne quaepiam, sive fidelis sive infidelis, ecclesiarum, conventuum, clericorum aut sanctimonialium iura, bbna, immunitatem violare aut aggredi audeat. Omnes insuper et singulos laicos principes hortamur, ut quanto ceteros antecellunt .opibus et potestate, tanto magis sacras Deo sive res. sive personas revereantur. Nulli umquam potestatem faciant, multoque minus suis domesticis sive fidelibus sive infidelibus, damnum aliquod inferendi; quin potius gravibus poenis eos plectant, qui ecclesiasticam immunitatem et iura aggrediuntur. Sint ceteris omnibus, et praesertim suis subditi^, Christianae pietatis exemplar,' orthodoxae religionis defensores, ecclesiae praesidium, et ut in omni populo virtus evangelice fulgeat, omnem operam atqqe omne studium impendant: ita ut horum opera clerici omnes et religiosi viri in suis aedibus et officiis quiete et sine ullo impedimento cum aedificatione chriatiani populi permanere possint. Quapropter statuimus atque praecipimus, ut quae a uorii oaooniba· aut generalibus concilii· pro tuenda ecclesiastica immunitate sancita sunt, stricte obsonentur; sciantque omnes, aggressoribus statutas poena· rigerel.

XVI. Cum autem potissima immunitatis lex ad sacrarem personarem praesidium tendat, easque ab omni tam privata quam publica vi defendat, ideo ut citra excommunicationi· poenam a nemine inique laedi possint ace a laioa potestate violenter aut capi aut detineri, sanctorem patre» dictis et conciliorum canonibus inhaerent·· decernimus, quod quieumque suadente diabolo in clericum ant religiosum hominem violenta» manus inieoerit, «it ipso facto excommunicato·; cuius absolutio, si iniuria UUta »it T«xerendiMimo patriarchs aut epiaoopo, •oli «it patriarchs rasrrata; ai vero presbytero •Ut clerico, ordinario episcopo. Eatndem excommunicationi· poena» incurrunt ii laici, qui clerico*

violenter in carcerem detrudunt, aut ,in publica val privata custodi· vi detinent; 'aimilitar et eoaseatientes^fautores aut suam operam quonlodoeumqus conferentes. Ii quoque exoojnmunicationi aubiacÀnt, qui auctoriiate pnbliga, specie quidem officii vsui, directe aut indirecte, personam quamlibet ecclesiasticam ad laicum forum contra canines ecclesiae provocant aut trahere praesvhqnt, etiamsi reus consentiat[1].

XVII. Item sub exeommbnicationis poena votitum eet -tributa aut vectigalia quaelibet, exigere, aut quocumque alio onere 'el cleriios vel ecclesiae bona gravare; ne ipsis quidem clericis fas est sua sponte alii^iid dare aut a laicis titulo tributi aut dptivae sponte solventibus agefpere, etiamsi id sine ulla vi fiat, nisi de consensu episcopi et reverendissimi patriarchae licentia. Ubi vero nedum utilitus, sed ipsa necessitas cogit aliquid dare pro usu publico, pro agris et praediis ecclesiarum et monasteriorum, quando oneri ferendo pares non sunt laici, aut quando infidelis, qui potestatem obtinet, de certa pecunia persolvenda quotannis taxat provincias, huic oneri clerici vel monachi se non aubiiciant, nisi consulto episcopo et obtenta a reverendissimo patriarcha, licentia. Sciant autem qui in civili potestate sunt constituti excommunicationem latae sententiae iis esse inflictam, qui novis editis legibus aut pravis inductis consuetudinibus ecclesiasticam imftunitatom aggredi conantur. Hanc ipsam, incurrant poenam, qui dictas aut leges aut consuetudines statuendas, inducendas, conservandas, confirmandas utcumque suam operam aut auxilium aut consilium' conferunt. Quod si non singulae personae, sed universitates, civitates, aut loca quaelibet haec attentaverint, interdicto subiaceant. Item latae sententiae excommunicationem incurrunt ii, qui aut mobilia aut immobilia ecclesiarum bona «ibi vindicant aut retinent, et qui, id scientes, reum legitimis superioribus non denuntiant.

XVIII. Excommunicationi latae sententiae reverendissimo domino patriarchae reservatae ii etiam subiiaceant, qui in quamlibet, personam ream ad ecclesiam confugientem violentas manus iniiciunt, capiunt, constringunt aut extrahunt vel in 'carcerem includendam tradunt[2]; eamdemque poenam ii incurrant, qui prohibent quominds ad eos vel alimenta vel vestes deferantur; item qui militum more ecclesiam circumvallant, obsident, observant ne reus inde* possit exire, aut timore incusso aut vi ipsum in fugam ooniiciunt, aut qui dolo malo blandisque verbis et securitatis promissione ad. deserendam ecclesiam provocant. Hoc autem immunitatis honore non tantum maiores ecclesiae, sed et sacella et gratoria. dummodo divino cultui sint dieata, et episcopi aedes, monasteria, et sacra religioni loca quaelibet, quqmvis saecularia quaeque pietati et caritati inserviunt, quae sunt pauperum hospitia, xenodochia, nosocomia, aliaque hniusmodi, frutffitur. Hoc privilegium ad portas, gradus, vestibula, atria. dictorum locorum extenditur. Ne autenq scelera foveantur, volumus confugientes in ecclesiam supplices esse, non armatos aut violentos. Est insuper illicitam in ecclesia cubare, manducare, nisi forte alius locus immunis desit. Tandem res omnes, quae ad ecclesiam deferuntur, hoc immunitatis privilegio gaudent. At ne ex hoe beneficio fraudi aditus pateat, gravissimis, poenis pro gravitate culpae ex episcopi arbitrio luendis, ecclesiarum rectoribus prohibemus ne 'a publiebrum vectigalium fraudatoribus 'aut alienarum rerum raptoribus eo deferri quidpiam aut abscondi permittant; idipaum dicendum dé vetitu mercibus aut furtis quibuslibet eum -publicorum teddîtuuéh detrimento aut privato civium .damno et ecclesiae dedecore[3].

Caput II.

XIX, Sacerdotia officium est consecrare corpus et tangpinem domini, nqetri leeu Christi, a peccatis paenitenlbs absolvere[1] sacram communionem fideli populo distribuere, baptisare, sacro oleo infinhoe ihungere. 'pro-vivis· et defunctis'publiée in ecclesia oraret benedicere, pYaeesse, praedicare'; et iuxta "[éntis ndktrae leges* presbyteri ^officium est sacrosanctum missae sacrificium offerre. Christi fidelibus communionem dare, baptizare, orareU pacem concedere, et si ab episcopo sit adprobatu^ etiam sacrum catechumenorum et infirmorum «deum potest benedicere. Quamvis autem ' sacerdotes in sua ordinatione potestatem accipiunt sacramentorum administrandorum, episcopali tamen auctoritate subjacent, ita ut, nisi de licentia episcopi quaedam omnino facere nequeant; et praesertim hac adprobatione episcopi in iis indigent, quae ad animarum curam spectant, prout eat sacramenti paenitentise administratio, cum nullus sacerdos confessiones aut saecularium aut etiam clericorum possit audire, nisi_prius idoneus ab episcopo repntetur aut ad parochiale ministerium vocetur aut demum ipsi specialis licentia donetur[2].

XX. In ipso autem ecclesiae exordio, quod pauci essent episcopi et sacerdotes, necesse fuit alicubi ut' aut sine presbyteris solus episcopus, aut sacerdos sino aliorum sacerdotum subsidio populum Christianum regeret et sacramentis reficeret. At cum in dies fidelium augeretur numerus, plure» etiam episcopos et sacerdotes fieri oportuit. Episeopi autem diversa officia' sarordotibus commiserunt: alii enin, urbanos aut rusticos titulos, quos paroecias dixerunt, regendos acceperunt, ideoque parochi vocati; alii episcopis inservientes presbyteris et reliquis clericis in urbe morantibus praefecti.fuere, quos et arshiprpabyteros vocaverunt; alii in vicis et pagis, tamquam episcoporum vicarii constituti fuerunt, quos chorepiscopos aut rurales arehipresbyteros dixerunt; aliis vero cura demandata fuit constitutas per universam dioecesim paroecias invisendi et administrandi^ iique visitatores, periodeutae seu circumcursantes sunt adpellati; alii denique sibi ipsis attendentes, ecclesiae alicuius sine animarum cura servitio dicati sunt, quos eum soli fuerint rectores, cum multi in collegium quoddam cooptati canonicos nuncuparunt. 8i ad originem et institutionem urbanorum seu ruralftim parochorum attente respexerimus, facile erit et ipsorum dignitatem agnoscere, cum proximi sint episcopis, quorum sunt/ adjutores. Sicut enim, ut ait Beda in evangelism Lucae, duodecim apostolos formam episcoporum exhibere simul et praestare nemo est qui dubitet, sio et septuaginta duo discipulos figuram presbyterorum, id est secundi generis ministrorum gessisse, sciendum est; tametsi primis ecclesiae temporibus, ut apoetolica sxniptura testis est, utrique vocabantur presbyteri, utrique episcopi; quorum unum sapientiae maturitatem, alterum curae pastoralis industriam significat. Semper enim et ubique post evangelioae veritatis propagationem extiterunt pastores inferioris gradus, qui vel cum

1 Mart. V. *Ad mtmda.*
2 Coae. Lau ssas. 9, *Qt dtricit.*
3 Greg. XIt, Si nsa.

1 Mechitar Cosa
2 Coee. Tri<L, seu. 98, cap. 9; Cono. Laod., tab. 94.

episcopis vel ,sub' episcopis,, urbium et pagorum A écclesias rexerant; quod testatur apostolus ad Titurn, cap. 1, dicens: „Reliqni te Cretae, u^oonstituas per civitates presbyteros**. Plureq autem extitisse ecclesias, in iia saltam urbibus, ia quibus maxima erat populi frequentia et quibus ecclesiis jingulis suus sub episcppo presbyter praeersj, tam ex patrum dictis qusm etiam ex sacrorqm conciliorum' canonibus'et perpetua ecclesiastica traditione com, pertum est. Et cum .fidelium numerus magis crescit in"dies unusque sacerdos sustinendo oneri 'impar esset, plures in singulis'civitatibus constituere necesse fuit: qua tiim.en ex rfiultitudine ne ulla confusio oriretur, unus omnibus praelatus, fuit, qui proinde rector vel archipresbyter vocatus eet [1].

XXL Quibus autqm presbyteris cura vel clerieorum rei populi ab episcopo commissa fuit in pagis aut vicis, ii vicarii episqoporum nuqcupati" sunt; et ratione traditae sibi dignitatis, iuset B **t jurisdictionem ipsius ecclesiae obtinebjnt. In ecelesia Romana quidam sunt episcoporum vicarii generales, alii vero foranei et alii officiales. Hi episcoporum vices gerunt in causis, quae ad contentionem spectant; primi vero duo in causis quae' ad iurisdictioneu^ gratiosam et voluntariam pertinent, ius habent, yicarius generalis in urbe apud ipsum episcopum confnroratur ', vicarii autem, foranei in vicis et pagis degunt. Est autem vicariorum institutio ex arbitrio episcopi dependens, et pro labitu potest eos amovere; et -suspenso ve) defuncto episcopo, omnis vicariorum istorum- cessat potestas. Officiales sunt perpetui, suoque officio et privilegiis perpetuo frauntur.

XXII. In ecelesia orientali urbium vicarii sunt archipresbyteri, pagorum et rurium chorepiscopi et administratores, quos Graeci periodeutas nuncupant, idest circumcursaturos et visitatores, Horum est C officium vicos omnes et pagos invisere, omnesque ad rectae vitae sanaeque doctrinae formam instituere: honor et dignitas ipsorum perpetua est; per impositionem enim manuum ad 'hoc onus ab episcopo eliguntur. At apri nos doctoratus tantùtomodo gradus cum traditione baculi pastoralis datur in perpetuum, quamvis propter scelera a .suscepto honore, officio et dignitate constitutus doctor suspendi et amoveri possit. Vocati sunt autem periodeutae seu circumcdreatores, eo quod nullibi fixam sedem habeant, sed continuo huc illuc per pagoa aut vicos apud fideles, qui eorum auctoritati subiacent peragrantes, quae pro salute animarum sunt necessaria curare debeant. Eat etiam istorum officium clericos et sacerdotes ad examen voeare, indoctos et rudes docere, deque omnibus certiorem reddere episcopum*. Differunt autem a chorepiscopis, 1. Quod hi fixam habent aedem in aliquo vico vel pago; illi vero nullibi, sed excoptiisprbe, D in qua est sedeo episcopalis, per totius dioeceeeos villas continue peragrantur. 3. Quod chorepiscopi praeter curam clericorum, monachorum et populi, potestatem etiam habeat minores ordines conferendi, qua carent auctoritate periodeutae. S. Quod periodeutae crucem manibus tantum gestare quant, at nunquam mitram ig capita, chorepiscopi vero binas cruces deferunt, unam sciliodt manibus, alteram in pectore. At sunt periodeutae pares chorepiscopis in potestate consecrandi baptisteria, ecclesias dedicandi et altaria, et sublectos sibi clericos et mbnsohoe in officio continandi. De oborepiaaepis haec sancita fuerunt a concilio Antiocheae*. Ii suat ia vicis vah pagis, qui dioqptur chorepiapopi, etiamsi episcopi ordinationem vel manuum impost- tioaem acceperint, visum eat, ut suum modum sciant qfi' sublectas sibi ecclesias administrent, earamque cura etsollicitudine gerenda contenti sint. Constituant autem lectores, hypodiaoonos, exorcistas, 'et eorum promotionem sufficere existiment; neo presbyterum aut- diaconum ordinans audeant absque urbis episcopo, cui subiioitur ipse, et regiorfi. Siquis autem ea quae definita eunt transgredi. audeat, ipse quoque deponatur ab eo honore quem habet. Fiat vero chorepiscopus ab episcopo civitatis cui subiioitur. Concilium Nicaenum chorepiscopis lectores promonendi 'potestatem facit*. Apud quosdam orientales duplex est chorepiscoporum genus: alii enim sunt simplices chorepiscopi, et hi praeter minores ordines nullum alium possunt conferre, etiamsi ab episcopo urbis ement ^dprobati, sunt apud nos Armenios ii qui sublimes doctores vocantur; alii vero qui episcopalem characterem acceperant, sed ob patratum scelus ab episcopali dignitate et honore decidentes, nomine chorepiscopi 'et honore gaudebant, et hi quidem consentiente urbis episcopo poterant diaconos aut presbyteros ordinare, qua carent potestate periodeutae seu visitatores; ad quos refertur canon 67 concilii Laodiceni: „Quod non oportet in xicis et pagis episcopos constitui, sed periodeutas, hoc est ciroumcursatores. Eoa autem, qui prius constituti fuerant, nihil agere sine mente episcopi, qui est in civitate.“ Quamvis licitum erat in varios pagos vel vicos unius eiuedemque dioeceeeos plures instituere chorepiscopos; hi tamen in iis locis erant constituendi, in quibus et populi frequentia et sacerdotum multitudo esset. Quisque episcopus debet in urbe vicarium seu archipresbyterum habere, et periodeutam seu visitatorem, qui universam dioocesim invisat.

XXIII. luxta nationis Armeniae praesentem consuetudinem sacerdotum gradus et officium distinguitur 1. in simplices sacerdotes; J. in parochos; 3. in archipresbyteros: 4. in periodeutas seu visitatores; 6. in simplices doctores; 6. in ductores sublimes seu primaries; 7. tandem in ablegates patriarchales. Est autem simplex sacerdos ille qui eurent animarum nullam bebet, sed'parocho aut arofiipresbytero subiectus sacerdotalia officia exercet. Parochus vero ille cui populi cura tradita est et sacramenta ad salutem necessarie ex officio administrat; qui ai in urbe est, iuxta canones nationoies sacerdos vocatur: «i, vero in vico, aut pago, senior.

XXIV. Cum praecepto divino mandatum sit omniods, quibus animaram cura commissa est, éuas oves agnoscere, pro hia sacrificium offerre *, et verbi divini praedicatione ac bonorum operum exemplo pascere, pauperum aliaramque miserabilium personarum pitenui curam gerere, et in cetera pastoralia munia incumbere, id per se praestare taaentar, noa par substitutos, nisi ex legitima eausa oint impediti, prout sacrosancta et obcutnenieaTridontina eynodM docet*. Archipreabyteri quoque' piebani et quieumquo parochial^ vel alias taram animaram habentes coelectas quomodocumque obtinent per ea vol alios idoneos, si legitimo impediti fuerint, diebus saltem dominicis et foot» solomnibas plebss -sibi oonunisoas pro sua et ea^um capacitate paaoaat salutaribus verbis, docendo ea quae seitu omnibus eunt necessaria ad salutem. Id vero si quia eorum praestare neglexerit, providere-

[1] Com. THi. oap. 1.
* Com. TriA, *D* tffic. itourii.*
[1] Cea. 11

þaatondi sollicitudo non desit, no illnd Inrpleatur; „Parvuli * pètieriint pane·, ; non era^ qui. frangeret eia". Itaque ubi «b episcoÿo moniti trium menùumepatio muneri spo, defuerint, per. censuras ecoleaiaatioae mu ålia poenae vad ipsius Ipiscbpi arbitrium cogantur, ita ut etiam, ai ei aie expedire vinum faerit, ex beneficiorum fructibus alteri, qtû\ id praestat, honesta aliqua mertes- persolvatur, donec priricipalis ipse resipiscens officium, suum impleat.

XXV. Cum vero apostolus 'eos moneat, quos Spiritus sanctus posuit episcopos, 'ut Dei ecclesiam regerent, quam sanguine suo Christus dominus acquisivit, ut in omnibus laborent et suum ministerium impleant; et cum hoc ipsum officium implere omnino nequeant hi, qui commissum- sibi grbgem mercenariorum more deserunt, et ovium suarum, quarum sanguis de eorum manibus a supremo indicé est requirendus, uptltitudinem incustoditam negli- B gunt: hinc parochi sciant' se ad residentiam feneri, a qua nullo pacto fas sit recedere, nisi ex gravi causa et cum licentia ordinarii, et relicto alio presbytero substituto, àb ordinario ipso adprobato. Huiusmodi autem licentiam ultra duos menses ipse episcopus prorogare non possit. Quod si ex hac parochi absentia fideles aliquod damnum passuros evidens sit ub defectum sacramentorum administrationia, ne per dies quidem aliquot illi lionet abesse, nisi, prout diximus, idoneum ,et adprobatum sacerdotem, qui vices aUaa gerat, constituat in paroecia. Nam si clerici, qui vel in urbe vel in pagis commorantur per hebdomadas, nulla urgente gravi causa, ad ecclesiam nou^conveniunt, iuxta canones ab episcopo graviter sunt puniendi3, quanto magia est animadvertendum in parochos, quorum negligentia diebus dominicis et festis divina officia intermittantur Γ Ut autem fidelibus sacerdotes promptiores ocobrrere possint, in aedibus ipsius paroecialis ecclesiae habitent. Quod si suis propriis aedibus ecclesia careat, domum prope ipsam et intra paroeciae limites eligant; quod praeceptum ad omnes clericos, qui in officio aliquo sunt constituti. extenditur.

XXVI. Ut parochus officium suum rite possit persajvere tum circa animarum' directionem tum circa sacramentorum administrationera, libros necessarios secum habeat, et praesertim breviarium, himnarium, rituale, missale, catechismum, moralis theologiae saltem aliquod compendium, et concionibus et Mrmonibus dominicalibus persolvendis collectionem quamdam; haace etiam huius nostrae synodi constitutiones, quae omnes ad rectam ecclesiarum administrationem et fidelium salutem et clericalis vitae honestatem pertinent, frequenter prae manibus habeat.

XXVII. Praeter libros liturgicos et chorales et eos qui sacerdotali ministerio sunt necessarii, ad rectam paroeciae totius administrationem alios etiam teneat, in quorum primo baptisatorum nomina, in secundo confirmatorum, in tertio contrahentium sponsalia, in quartd matrimonio alligatorum, in quinto defunctorum, et tandem in sexto omnium totius paroeciae animarum referrejlebeat; quos quidem libros tam a m confectos tam a praedecessoribus diligenter et religiose clausos custodiat, neque cuilibet facultatem eos legendi aut inspiciendi concedat, etiamsi ipM sit praesens. Quod si quis eos libros non habuerit et legem istam contempserit, poena pecuniaria in bonum ecclesiae pre arbitrio epiaodpi eroganda plectatur In archiviie paroecialibus, quae erigi aumdamup, diligenter sunt asservanda non modo quae diximus, sed etiam quaocumque instrumenta, donationes, legata, inventaria, ™itationia décréta, onera, privilegia, indulgentiarum .diplomata', sadtarum reliquiorum authentica testimonia, atque omnia ea quae ad ius medeeSae quomodocumque pertineat.

XXYIII. Çeolesiarum, altarium, sacrorum vasorum ao .(otitis sacrae suppellectilie nitor, ac-mundities maximo eet procuranda. Quod si-eeclesia^aliquo vel sacellum vel altare aub iure sit patronatus, moneatur ut debitum illi cultum praestet patronus; qui si debitam suum neglexerit, parochus ad episcopum rem deferat. Quae vero de sanctissimae eucharistiae decenti conservatione et perpetuo lumine, de custodia sacrorum oleorum, de baptismatis fontis nitore statuimus, ea etiam atque etiam eacerdotibus commendamus.

XXIX. Quolibet 'saltem mense aquam benedictam renovent et mundis in vasis prope ecclesiae ian.uam teneant, qua fidelium limina conspergantur.

XXX. Quando quia sacerdos vel parochus infirmatur vel moritur, bona omnia tam ecclesiae quamisua fideliter diligenterque ab archiffresbytero custodiantur, donet! episcopus instituto examine de iis disponat.y-<Jul vero vel amovent vel aliquid amoveri permittunt, ipso facto excommunicationis poenam incurrunt; cui etiam poenae subiacent ii, qui legitime interrogati débitas relationes dare omnino recusant

XXXI. Quae per annum, iuxta ritum nostrae nationis, laudabiles ecclesiae consuetudines, caerimoniae, officia occurrunt et vigent, accurate servare et persolvere ea qua decet reverentia et diligentia parochi studeant. Nunquam novos aut ritus aut caeremoniae sine express reverendissimi domini patriarchae licentia inducere praesumant. Ea vero quae in patriarchal! ecclesia servantur et adprobantur, rite' eancteque persolvant.

XXXII. Parochi ad chorum tenentur et hora debita missae solemnia celebrare et divinas laudes canere; quae, nisi legitime sint impediti, a M persolvere debeant aut alios idoneos deputent/

XXXIII. Insuper iuxta veterem ecclesiae consuetudinem tenentur parochi diebus dominicis et festia post evangelium sermonem ad populum habere ', in quo aut sacrosancta religionis mysteria aut quae ad recte vivendi formam pertinent, ostendere, et ieiunia, abstinentias, festa de praecepto infra hebdomadam occurrentia et sacrae indulgentias in hoc ipso sermone populo annuntiare. Hac de causa sacrorum conciliorum canones' populum hortabantur, ut ad sni parochi missam conveniret. Est etiam parochi officium þuero et rudes primis fidei rudimentis imbuere-; et quae tam Deo quam sibimetipai et proximo praecipue quisque debet, eos edocere. (Bened. XIV, Const. *Si Inii.)*

XXXIV. Tenentur etiam parochi inspicere et invigilare an in sua paroecia publico criminosi populoque fideli noxii reperiaatur; tales sunt usurarii,^ scandalosi, a sacramentis poenitentiae et eucharistiae alieni, sacrilegi, concubinarii, blasphemi, bonorum ecclesiasticorum invasores, inhonesti aut gravissimi sceleris rei; quos omnes paternd^ primum caritate commoneant, mox sacerdotali constantia redarguant, et demum episcopo denuntient, qui errantes hasoe pves ad ovile Christi reducere satagat. Sint autem rectores animarum pacis studiosissimi, et si quae lites, iurgia, contentiones aut

* Hlereat., Thrsn. 4.
* Uo m. Tnd.. sees. M, cap. 1.
* Cone. Trail.. caa. 8.

1 8. Alph. de L%or., sena. 1.
1 Cone. Tndl., esu. 71.

odia inter fideles exorta ata*,, «a campancre,* extiaguere, te· statim copirs ooMBtur, te te· movent··, qua· - Christian· pace «t aharitnte east •lie··.

XXXV. Quedsi Htte te targia qurnulbte tahonorant, nuilto «agit eeetaaiMtiste passe··1. Quapropter tango abdat a ciactata, te praseartim at* animaram rectoribus inrgia, Htas^detractiones: ••t enin^nefas parochum eeee Htigiosam aatlaori cupidum. ' Quod ai pro parocHaMbus faribua sut decimaram exaetionibas controversia oriatur, aptacopum consulat, qui.absque uUa iudioiali forma, ri fieri potest, re inspecta, solutrônem procuret et ortam controversiam in pao· te caritate componat Mutuas contentiones et injuries sacerdote· inter se vel cum taiois omnino declinent, maltoque magis percussiones: stbus pro foeti ratione et gravitate eb episcopo serio puniantur, praeter laesae partis satisfactionem, ad quam ex instititenentur. Est autem parochi officiam commissi sibi pOptei amorem et reverentiam habere, non domos aut officina· sine causa frequentando, sed paterna omnes caritate complectendo, omnes in necessitate constitutos sine personarqm acceptione adjuvando,, afflictos consolando, sibi omnium effectum conciliare.

XXXVI. Pueros, qui ad rationis usum pervenerint, in Christiana doctrina et pietate debent parochi erudire iuxta cuiusiibte aetatem et ingenium, atque istorum animos ad recipienda sacramenta poenitentiae et eucharistiae praeparare. Infirmos decumbente· et diuturnis morbis 'languentes non negligent, sed saepius visitando, semel saltem quolibet mense sacramentis.reficiant, et niDta sibi subditum sine sacramentorum administration* mori deserant. Curent, quantum fieri potete, te ecclesiae praecepta tam^juoad ieiunia, tam quoad aasistentiam missae in festis et divinorum oticiorum etç cessationem ab operibus servilibus et communionem paschalem, tam etiam quoad decimarum solutionem praelatis et episcopia ab omnibus rite saneteque serventur.

XXXVII. Archipresbyter, qui praeter rarisdictionem et officium parochi, habet etiam vicarii dignitatem, omnibus praeeat clericis dioeeeeeoe et eiiclesiae,'cui praefectus fuit Nisi ipao quis maior adsit sût urbanitatis gratia extraneo spoete honorem cedat, in choro primam sedem occupat; et in sacris caeremoniis ecdteae, quae iuxta eonsMtadinem per annum fiunt sdprobata· a reverendissimo domino patriarcha huius sedis Armautaram catholicorum, idsst in soleumibri fontia'benedictione dio epiphania· fodanda, in benedictio·· oendaiaram iie purificationi·, cinaram prtata ferta tqunrte qun* ragesimae, pahnarnm die domhta· aata pns«be, et in rebqte «narimonita, quae itatis diebus nat j aliis fiunt, te est taauam'ooteatae aperire* psdss more dominico tavarti ferta quinta mutate hebdomadae, oraoam foria sstxte aiusdam hebdomadis •dorure, et ipso dta pwehaita, te fee exaltaticmta erute Domini, nee non te tegulb fertis sextimartii, domos fidebam benedicere in spipbania Domini et die rmametionfa, mnntiaaimum aueromentum fidoHum venerationi te aderetisni exponor· novem diebus natu nativitatem Dentini te oetavn pote corporis Chrite feetdm, «vus bsnedtaore die «■sumptionis beatiadmae virginis, Mente' prime quaqua domtataa singulorum mentium banedtaere, hisqus similia, ta oeutibas ptuuste aretapimbyter. Primum «ttam Inoum obtinet ta netamdt vel speesatem vel muttinsantaram betedtatta·· te h uxequâs et ItesrnMbne deteetastan.

'ipuaLteteMh.·*.·

XXJtYIU. (Lbarata sgtooepe «te superiera, eeetartatefoe· ssasas ririgneieer·, Mefodnatiasium beMram eurum babere, ab sMeaeme reddituum raMquuram tetane vitee te ueoribua tavigUsrUf te ta dMriboribas rabas episcopi meatam te een-

XXIDL Periedeatp aet visitator, qui etiam invigilator te chorepiscopus vocatur, qaique ab episcopo potestatem accepit ta parocho* et clericos te popuhua ta vite et pagis, in sociastis et is monaaterii· totius dioeceseo·, debet oaeledatefooram fldem, more· et vivendi rationem inquirere, te epiaoopi vieeagereus, atque ornata iuxta divinas et ecclesiasticas lege· componere,' deque omnibus, episcopum certiorem reddere. Debet enim episcopus prout a sacri· canonibus sancitum eat vigiles visitatores et rectores instituere ad rectam totius dioeeeeeoe adminutrationem. Qua de re haec habet baaoeus patriarcha1: „Eos episcopi visitatore· eligant, qui moribus et vitae honestate omnibus •iut exemplo, qui dum populum divina praecepta docete, monwftit ipsum schismaticorum hominum consortium declinare et peccata turpia vitare; quod d ipd'sUri te argenti cupidi omnem suam curam adhibete ta colligendis pecuniis, cetera parvi faciant··, remtateosatur quod da manibus suis sanguis gregis Chritti requiretur.* Idem haec etiam visitatoribus praecipit: „Visitator·· seu rectores culent, te divina ofificia rite at ubique persolvantur, et semel in aano universam dioecesim invisentes iuxta 'oeolaaiaatieaa oonstitutiones omnia corrigant et ad rectam formam redigant. Parochorum et clericorum diligentiam adhotent, bono· et vigiles debito honore recipiant, otioso· vero et négligentes acriter reprehendant*.* Quapropter noscant periodeutae seu visitatore·, se in partqm pastoralis officii et sollicitudini· ease aasuriptos in vinea domini Sabaoth, aeque villico· assiduo· et vigiles et laborioso· in ea exhibeant, ut ager ecclesiae suo et opere et sudore excultus, fructum debitum domino suo in tempore reddat. Omne studium omnemque euram adhibeant, ut huius synodi canones et decreta integro observentur, et si quo· defectus repereriat in ii· locis, quo· visitant, fideliter omnia ad episcopum referant. Ecclesias omnes et populum visitent, te an omnia iuxta ecclesiasticorum caaonum normam decenter disposita sint, diligenter obaervant. Parochorum diligentiam in obeundo suo munere, «inuram in sacramentorum administration·, in saereeaneti sacrificii celebratione, in divinorum officionun abaotattaue, in verbi Dei praeflicatione, te ta hia q^inibu·, qnaa ab hac synodo praecipiunter, amnia adnotare, deque omnibus episcopum certiorem reddere debeant. Quod si quae inter tatae· usadata, odta, fairgta, Htas novwtat, ea extiagusre, «xtirparo, te populum Christianum in pace te caritate eustedlN curandus· est ipsi·. Nulli d«at ItauMtam propriam sixleriam relinquere, neque MttafM rnMuaitatitin aut etarieta aut taicis •Moedate atae tehtoeopi Bustis, Camas civiles, quae ad ssstostaatiimqs forum pertine^ eonaneta iuris forma diriumte. d···· •piteapas qa^d sit te ita agee^am iudtate. b arimhsBbus saupta non indicent; rod tamen debitas tafenntataue· diligenter •eoipta·*, susque quamprimum ud epiaeopnm deferant. MouasSsrta tum viseram quem multarum· Mante ta uso viaitaut, habita tamen speciali ad h«e eptoeapi itaeutia; qui hteaamodi visitationem

•CtasifeU.

Mi reparari Mt reMgfen· iM petaet eeaunittare, A <t Me vol mUm nl ImbMI·*· ad epteeepem «μ μ Mμ μ ι «tatam iifMmt 9· v«o peri·- 4bs4bb omi wiiftkftÉocMi Mstttas traaegredtaatar, ehtaeta· ab epteoepo ta ari» Nt· tari· feenltata· «wpe periigunt: ex bi» vere qnante ribi ·μ μ »μ »l* potaatan, nddfeaMt. Mamnevera bri vol al» eemmoffiori tamper· eomotiraran aibi regionnm percurrant, at aata initium fetanti, quad pro nativitate dominion lari anfet, qua· 4a paraaUa, clero at popnlo aaaa iurfedfotfeai» information·» habueriit, aaa a4 «pfocopnm porfarant. Ante primuo dominfeam quadragariaaali» tetanii ipai vfeitetoraa a4 epiaooputn conventant, aique omnia pandMt; «inaquo numdata, eoaaUia «xoiptaat: at oaaa raverai fuerint, quae epiaoopua iaaaarit, ea parochia aibi «ubditia mraifeatent; at at omnia exacutioni fideliter mandantur, caram -omnem adhibeant In percuranda ana regione caveant ne quid pronaa B accipiant praetor ea quae aibi *i miniatro pro victu aunt neneoaaria. Alioqutu graviaaim· ab epiaoopo rei puniantur.

XL. Simplex doctor ille dicitur, qui una cum parochi, arohipreabyteri aut rectori» dignitate, aive ex fonaenau, aive ex ordinatione epiacopi, poteatatem accepit baculum doctorale» et crucem in miaaa et in «acri» caeremoniia aolemnioribua et annutam unico lapillo ornatum deferendi

XL1. Sublimia autem doctor ia eat, qui una cum dignitate arohipreabyteri, rectori·, vicarii aut delegati patriarchal!·, omne· doctoral!· gradua honore· et privilegia propter meritum et benefacta obtinuit

XLII. Iuxta huiua noatrae nationi· caqonea ii tantum ad aublimi· doctoratna dignitatem aunt promovendi, qui novum et veto· teatamentum, canone· et atatuta eccleaiae, apprime cognoacunt In hac C dignitate conatitutu· reverendiadmum patriarcham aut ordinarium aemper comitatur ipawque eat conailiariua, et de conaeneu raverendiaaimi patriarchae 'aut ordinarii alium poteet deputaro· Ipriu» eat invigilate, ne quid praetor aut contra canone· ab epiaoopo fiat aed omnia cum doctorum oonrilio iuxtq eancita» lege· componat Üt autem aublimi· doctor aua dignitate aut privilegii· nunquam abutatur, haec in Domino praecipimua et conoedimun:

1. In mirai· aut oaeremoniia, quae in diebu· aolemnioribua fieri «olent i» prooeraionibu·, ta praedicationibua poteet tam baculum doctoralem, quam crucem in manu deferre.

9. Annulum aimplicem unico lapillo ornatumgeatare.

3. Simplicem et aine gemmia crucem in pectore habere.

4. Mitram «ericaea non auro aut gemmia con- D textam capiti imponere; quibna tamen ornamenti· extra dioeoeeeoa, in qua conatitutu· eet, limite· uti nequeat quamvi» ab epiaoopo potratatein acceperit: quod ii tamquam delegatu· reverendtarimi domini patriarchae mittatur, ani» utatur ornamenti·; at quando miaaae «olcmni dmplieiter aaaiatit, iiadem abatineat

fi. Ii» diebu» in quibu» «olent epiabopi divina officia aofemnitae eriebrare, abaante, impedito vel defuncto epiaoopo, «bMpii» doctor celebret; alii· natam diebn» ipd non liceat i '

fi. liadem ornamenti· uti ipd non liceat in baptiamate conferendo, ta benedictione aut aponaaHnm Mt matrimoniorum aut quando aliquam in pia quadam aodahtate recipit niti de expreaaa epiacopi Nuentia.

7. Saarana aeleranite» eMrana et auia orneten tts MMMφMM s4hlbMtq •*4 tMMBg 4>M MltfWI «mate ta teeo eedeat S» Mit ··!·· brarti *4eiotity fit

I. Saorue veetra aaper altar· mer· epiaeoporum ribi taduara doeteri numquam tioeat: eat enim hoc dignitati» eptaeopalfe privilegium.

10. In mima privata ita tantummodo voatibua •acri» rit contenta», quibu· rimptex quilibet ·μ ο τ- do» utitur: iiaque in aacriaAa ornetur et uno tantum minhtro rit contentu», nee pro ablutione manuum poculiaribe» vari» utatur apt praeter conaueta altari» ornamenta quid pro ·· requirat

II. Propter aui gradu» honorem liceat ipd ubicumque ait annulum geatara, excepta tamen curia patriarchal·.

19. In ipaiua funere, mitram auper feretro mortuario ponere non liceat,, nec ip»um cum dictia ornamenti· humare.

13. Praecento epiccopo aut cuperior· locali, doctor «ni» ornamenti· non utatur, niri de ipriu· epiacopi aut auperiori· licentia. Abaente, tamen epiacopo aut auperiore, primum in choro locum occupet; aed numquam epiaoopali aede ipd liceat uti. De reliqui· «acerdotilyu «acri canone· praecipiunt, ut ia prior radeat, qui vel ordinatione ···nior vel benefacti» cetero· anteoellen·, ab epiaoopo prior illi locua tribuiturl.

XUII. Quemadmodum apud cetera· natione· orientale·, ita etiam apud no» oonauetudo invaluit iaur a priaci· temporibua, ut auperiorea aive abbate» religioaonun vel monachorum in honora habeantur; ideoqua ipria conceaaum eat, ut «uperiu· dictia aublimium doctorum privilegii» et ornamenti» utan'tur. At praecipimua, ut quiaque electu» abba» vel •uparior ab epiaoopo in mia dignitate confirmationem accipiat; deta a revereadiaaimo patriarcha facultatem poatulet, ut annulum, mitram, eruoem pectoralem, baculum in mirai» aolemnioribua, in proceaaionibua et praedicatione deferre poariti Quod ai ita in Domino opportunum duxerit rava· rendiarimu» patriarcha, electo et confirmato affi epiacopo abbati vel auperiori poteat etiam facultatem concedere conaecrandi altare auae eccleaiae, fontem baptiamatia benedicendi, ad quatuor minorée ordine» aura monacho»· aut religioora promovendi, et iia qui in monaaterio doctrina at pietate cetaria eunt praratantiorae, gradum aublimi» dectoratua et adnexa privilegia et ornamenta conferendi. Haec autem privilegia tribui poraunt etiam «nblimibua doctoribua.

XLIV. Iuxta cMonum collector·»l aaerum epmopporum more peragere, a dignitate et iuriadiotione opieoopali indivieum eet. Et quamvi» Mparioribua aive abbatibua aive ex oonauetudine aivo ex eonoeaaiono ait pormiaaum more epiaeoporum miaaam celebrare, ipaorum tamen ornamenta et'privilegia modum quemdam habent, quem nefea eet praeterire. Praeecripti enim nant dira, ta quibu· ta aua tantum ecdeeia uti poaaut. Quapropter qui ta aliqaa dignitate eoaatituti, nimirum doctor··, vitam •t inatitatum moanaticum amplrati voluerint, ·«»raptam gradum et honorem prine coram· epiacopo reaignare debeant; et amplia» neque tatrn neque extra moneaterium licitum eet honorem et nomen doctoratna Mt dignitati» reaigaatee ooaaervara, Mt hi» adnexa ornamenta et privilegia adhibere. Qna

▮ Maateter Caaa, «a. a

· Ner··· Mae·», «a. 11.,

▮ > Ttam. Itita «te.

ia to qaamsmaqua tiasustadiaim ia eoatrarium A tar ăta. Atque Me aatatodvaatateta· art, quod teOtaMM rt abalawta. Ma ia vwUo ptata ăawam V·· ·

JbUala ÅM·M·MI·I WW vlMWi^wq χ·· ·· sWRw rt invigilator dicitor, iOe art, tKB^iMUM viottriM a reveraadimtato petriareba vol oduatvoasam fifoo-oorim oodta vol ad «figeas taatam togiaaos mittitar, at aoalorianiui roetorea, patoohaa, anUpraabjtataa, Mp& popeiwMp mmmmAmWi mmmImq sae roemınas, eceleataa, aaeaOa, Materia iaviseaa, omnia iuxta mcvos oaaouM componat st eorrigat; deque omnibus reverendissimum patriarcham, a quo mimos Mt, oortiorom reddat Haine potestas at facultates maiores coat Ua, quibus praediti aunt visitatores ab episcopia misai, prout ia suis entes-que litteris dimiseorialibus invenire est Ipse vero debet apprime- oogrôoere et in protaptu habere ea omnia, quae sacri banonee visitatoribus et vicariis praecipiunt.

XLVI. In hanc dignitatem vocato, lioet sacrum B chrisma per universam dioecerim distribuere; as-siguationee collectas, vota, donationes, queo e supe-rioribus, parochis, clero et populo sedi patriarchal» dari soleat, colligen.

Caput III.

Dt tpitctpit, HHtnpeiiteai», primaritas.

XLVII. Episcopi, quos Spiritus sanctas elegit, ut Dei ecclesiam regerent, apostolorum suocoesoras, sacerdotum patre» et commissi sibi popufi pastores nuncupantur. Regimen ecclesiae, ministrorum elec-tio-ei ordinatio, confirmationis sacramenti admini-stratio, et alia hujusmodi- ad episcopalem pertinent iurisdictionem, et iuxta canones nostrae nationis .episcopi potestatem habent sacerdotes ordinandi, ecclesias consecrandi, et do licentia reverendissimi patriarchae oleum uaptioais benedicendi.“ In pon-tificali voro Romano haec episcoporum officia re-censentor .Episcopum oportef indicaro, interpretari, consecrare, ordinare, offerre, baptisera ot congr-mare. In consecratione autem episcopi, quae apud nos fit, haec episcopus consecrans super consecran-dum adpreoater: ‚Ex tea miaerioordia et bonitate 4>vo hoc servo tuo, quem elegisti et ad 'opes [ot honorem episcopatus tua gratia vocasti, humiliter petimus ... Da ipsi spiritum sapientiae, ut os ad-aperiens possit errantes te viam veritatis reducere, et ad agnitionem fidei catheoumeoos et peccatores a viis suis pessimis ad poenitentiam vooare, boaos-que omaso firmos et immocuiatoa conservare: haoe namque inter populo» tea eat voluntas. Da ipsi spiritus tui sancti gratiam ot virtutem, ut inimicem contradicentem posait rappellera, languentes ooa-firmsre, a spiritibus immundis venatos Uberare ot sanctificare. Da ipsi ăoti Spiritos ohariosata, ănsnemqn gratiam,, quam renatis tanto hsptiamatii per fidem largiter 'donna; et la odonm suavitatis -teamundem Maritatam, eaarammntam satatis, pignus WwTMf IWMpUv··) pVW vMitte MMH) Afir

fiat; sod potias dignos ia apeatetioa eeolaota rt dtooseeo et pres-'byteros constituât, fiaaetam rt tatmaonlatam ani-mam rt apud pbputes et apud ta, Domine, qtd Mtatataff W Vt ÿMMyM TÜ·· ^^BmWafiw teameMMn aA am. Da tpat ia eaalb rt ia tama puteststem poMataebeohmtdi; saeioram raged jeunes aporiandi tie, gai ad to one spare rt labat» vmstaad, ut emata tante qand deert rt ooa^resdt dietirib^M^m, qpas defiiofi se^t^l^i eoeis^dsi^n sdmiaiatnt; aitquo èeptausarum rt vitaram pa-

ΜΦ·M ·φMMI M MtvfIMS MMMNM<M·I W·· tam ˜ psputam Meiam ragtadı; plura etiam, MftA MI NVÀVteb μ μ μ |&>' Mttst ĐMA dtear^ neeMMria ad natatam popahua odoeers, baptisera, mineae earnttetam edtotre, baaodtoete eta. At haoe ita presbyteris tribuuntor. ut potiori iure a ad epiaeopoe petliniant; neque ea presbyteri, nisi do Hcsatta at csnitasu epiooopi, possint exercere. 'Seat namque episcopi preebyteris maiores, et in ipsos potestatem habeat, ut superiores ia euoe sub-ditos. Quapropter tam populo, quam ciero sanctus Ignatius martyr praecipit1: .Omnes episoopum se-quimini, ut Christus patrem, et sacerdotem col-legium ut apoatoloa; sine episcopo nemo audeat quidquam eorum tacere, quae ad ecclesiam speo-tant Honorate Deum ut omnium, auctorem et dominum, 'episcopum vero ut sacerdotum princi-pem et Dei imagiaem referentem, Dei inquam imaginem propter principatum, et Christi domini propter sacerdotium.“

XLVIH. Quae oum ita se habeant, noscant episcopi suae dignitatis honorem, nec illam aut diotis aut taotis vitipeadnaL Oportet enim episco-pps, iuxta apostoli Pauli pruooepta, irreprehensibiles osse, sobrios, castos, pudicos, et suao domus bene curam habente». Virtutem igitur et quae meliora sut amplectantur, vitia fagiant, in habita, oulta-ot ia omaibu operibus suie4 honestatem et pieta-tem praecefeiunt: ita enim decet esse ministros Christi et dispensatores mysteriorum Dei. Vitam autem moreoque suos ita componant, ut reliquis Munibus sanctu humihtatia, prudentiu, modestiae, frugalitatis, continentiae exemplar esse possint: qnu omnia tantopere Deus ipsis commendat. 8unt namque ipsi, juxta dominica dicta, sal terrae, quo subditi populi condiantur, lumen mundi, quod super candelabrum Dominus posuit, ut omnes qui in do-mo Domini suat lucem videant. Episcopis igitur iuxta aactorum patrum dicta praecipimus, ut non tantum -modesta suppelleetili ac mensa ac victu frugali sanctorum exemplo sint contenti, sed etiam ia rshquia ed vitam, necessariis' modestia et parsi-meaia utantur; ut nihil omnino a moris canonibus sitonam ia vivendi ratione appareat, nihil quod apostolicam simpticitatem salunque pro Dei gloria etiondrt. Ante omnia vero rominisoantur episcopi servandam sibi eese tam domi quam etiam alibi ta» eoaviviis sobrietatem ot moderationem ². Et eum in conviviis saepissime sennonse otiosi fieri soleant, sdmiseeent ia au menıs boaorum librorum IsctioMM, snoaque familiare· quisque instruat rt enrtiat, M «tat otiosi, impudici, vincei, cupidi, «lati, rixari, btaspbaari rt voluptatis amatores. Osasttam Tridaatinam (ease, fib, cap. 1) omnino tatiadtait «piaeaqte, *ju»* ex redditilras oeetesiso eoa-MaguiMM ăa amae fca^tarai aagare studeant, oum W w· pwwH MMBVSVV IO B^NBMMBp ··' NS ΦM Dti MMfetp φOMMφώMÏ· âMMttt.; ai. ÞMpaM Us ut ρMφββΑ·· tipMts limosi φMMB iBNdMM 'jpààeMkp MC MMWt BtpotM, OOMφβφ^MM MHÉ ftflMtMBq UNI· mMotmb·mlv m Iβ μμ Iμ lα ιμ βĭμ Hμ ι vntetp {MBit·· fceH pMJMHH· yMTM) wt viflMm 4Mμ ν μ ·ι ot uta

' 8. Ignat, aart, Ipist 1 a* tuyr, ssp.1.
• Osas Tri*, sms A
•fAte.

honorent. laids oum boasiaibes aequo ntarid CUani-

Karitate neque cissi» severitate utantur. Itaaataaa ia Muritai m ot MT—at «t Mi atetas «t iifatette measoraa, potaMtetam personam, quam gerant, nsmquaan inhonorent, priaripibea aet atedaaia ata tetoram ttaniMaribue hoerrieude. Secrosaocte ateaa Trideattaâ ayaadaa fabot (aaaa. φ, cap. 17), a» taaa te oeetepU· quam forie aaaat grades te ordinem prae oculis haboatea, ubique patres at paatorm aa aaaa meminerint; reliquis rare aaà prinoipfous aaa atedaeia praecipitur, at episcopos paterno boson ae debita reverentia proocquMtar. Super estate lite* et oontentionoe evitent, neque facile ad iracundiae moveantur, neve oint porcumoree; qui» potius omne suum stadium adhibeant; ut malam ia bono vincant Cbrieti enim miniotram non docte litigare, aod mapauetam eme, docibilem, patientem, ut inoeiua omnino odii et vindictae eum moderatione eoe corripiat, qui veritati contradicunt; boo enim modo, Deo adinvaate, etiam eoatradictorec veritatem egnoacere poterant Attondent opiaoopi lectioni bonorum librorum, ut docere, et ooasolari possint populum cibi commissuml. Scriptum enim eat do ipsis: .Episcopi debent omnium eccleriasticaram reram scientiam habere, et vetus ot novum testamentum sacrosque annonça, logea, decreta penitas agnoscere, et praedicare populo, et per eo sibi creditam gregem invitera." Quae omnia pulchre deacribit Nierons Glaiensis (in ana encyte.) dicens: «Mandatam eat episcopia, ut scientia et verbo sint eminentes, quo possint debiles in fide confirmaro. Sunt namque opiaoopi in apostolorum aedibus constituti, ut apootoliea opera perficiant, prout apostolorum snooesaores sanctissimi ecclesiae patrua fboemnt. Quod ai ad episcopalem dignitatem^romoti param doctrina et scientia sint instructi, eoo oomministroo adeant, qquibua verbum Dei et audire et discere' queand eP veritati contradicentes arguero. Duo quapropter episcopio sunt necessaria, primum ut presbyterorum sint magistri, verbo vitae eoo paccentes; alteram ut scientiam divinam penitas noscant. qua possint eos refellere, qui aut divina» logi aut ecclesiasticae traditioni contradicunt, ne ii suis fraudibus mollibuaquo verbis incautos fidsles decipiant"

ILII. Quoniam autete episcopus quisque debet non tantam divinarum rerum scientiam habere, ut populum verbo ot opere possit dotare,,aod etiam modestia praeditae hqnoetam vitae rationem agere, praecipimus nt episcopi omnes vestes deferant tam quoad formam, tam quoad eoiorem eenaimiles sive in ecclesia sive extra. Àtqno hac ia re romtaisoaater eorum, quae sancti ooteeaiae patres praescripooruat, non decere episcopos pretiosis vestibus uti: omnia enim mundana pompa ot taxus a saera dignitate debet esae altane*. Quapropter ota emendare et corrigere oportet, qui pretiosis vestibus ot ornamentis superbiunt Qui voro gos irridere audent, quod modicia et raMgioris vestibus incedant, per episcopum oorrigantar. Prioris namque tamporibue, omnis qui hi sirtim Domini vocatas divino w servitio dicabat, mediocri et demissa veste utebatur. Omne quippe quod non propter

nem accipitur, riatienis et superbiae habet nntarti. prout dicit Magnes BmUtan. Quapropter aeriens vestes variisqae eoioribus eat oraaaMntfo ta summitate intextas nemo sibi induat: quin pottaa quis-

mettfoua vcutiaster, ia deatibua regum «eat*

L. . Qnaasria aateas «ta te arbitrio oopot isnperutoram orientalium, e* aliquod rm «al pagunt ad «hitatia dignitatem te booerum pMMVMSt et ia tuerent, quod mauiKetum eat ox ooeriNi Clheleodo Seesis caaoue XVII, ubi eeriptam legimus:e.Quod ai antique civitas ab imperatoria Moteritate inaovata ete vol driaoepe innovate feerit, eivitaa et pablicaa bran eseletieetiearam quoquo pareehiaram oήîo ooooeqaatnr*; has tames logeo eoa imperatoria decreta nunquam efCoere potadfunt, at opiaoopi aeu metropolitan!' ooclmiae own tara aut privilegia amitterent Quod te lanoceatim I pontifex testatur (opiat 18, cap. 8) ad Alexandrum patriarcham Antiochenum dicens: .Quod orisoitario utrum, divitia imperiali indicio provinciis, ut duo metropoles flant aio et duo metropolitan! episcopi debeant nominari, noo ritum ete ad mobilitatem nécessitahim mundanarum Dei eecleeiam commutari honoresque aut divisiones perpeti, quae pro suis causia teeiondaa duxerit imperator.!' Et putreo condii» Chaleodoaeaoia novas per imperatorem erectae metropoioos episcopo honorem tantummodo tritenta metropolitan!, salvia tamen semper antiquae metropoleoa inribus te privilegiis; «Pervenit ad nos (oaaon XII) quod quidam, praeter ecclssiaatioa statuta facientes, convolarent ad potestates, et per pragmaticam sacram ta duo provinciam unam diviserant, ita ut ex hob facto duo metropolitan! eoae videantur in una provincia. Btatait ergo sancta synodns do reliquo nihil ab episcopia talo tenturi; alioqnin qui hoc adniaus fhorit, ammiasloni gradua proprii snbiaoebit. Quaoeamqno vero civitates iam per litteras imperiales Metropolitani nominis honore subnixae sunt, honore tantummodo psrfraantar, et qui ecclesiam eius gubernat episcopus, salvia odbéet verae metropoli privilegiis suis.* Aatiquua enim Nicaeni ooncüii canon (IV) usm taatam vtet métropolitain in quavis provincia apiaoopum: .flamitas eorum quae gerantur per unamquamque provinciam metropolitano tribuatur episcopo.* Nudus itaque nomen et honorem métropolites, non potestatem aut jurisdictionem accipit ille, qui ta nova metropoli per imperiale decretum constituta sUgitar episcopus: Et huius privilegia eunt ut titalo métropolites 'aut arahiepiooopi fruatur, te ta provtaetaH synodo pote veram metropolitem ente eotoros episcopos, quamvis ratione oonooeratioais sonioree, comprovtaictaleo eodem obtineat; ot tandem ut a solo patriarcha vel metropolitano, non a reliquis provinciae episcopio coaeocraÜOMm no«piat

IX Cum nova haiusasodi metropolitica sedeo antiquioris iura aut privilegia neque mtauat aequo tollat. Ha attentai a barbaries tacuniotabea riritaa devastetur, eadem pt taré et privilegia cenaerrat Et hoc patres ooariHi Traitent praecipiunt (canon XXXVII): .Quoniam ta. divertia temporibus barbaricas incareionm feere, ot ex eo ptarimae civitates ab ingdchbas aubtagateo there, ut ideo non posait aim dvitatte proseal, peetqwun ordiaatm feerit, mam throanta appréhender» ta ta ee sacer dotali ooaetitatioae eoUooari, ta ris pee ea, quae invaluit, sensuchidtae, ordtaatioam et omnia quae ad episcopum pertinent agere et tractare: neo honorem et veneratioeem eeceriiotin serrantes et gentilem tatariam nequaquam ad emieriaetioeram iuriam ρβκώβιβχ MWMci mà, ĩgvi M· WaMi WM W JWVpiM ptIMW- VMM M M-thronia ace βηβl' ceautitati, ta abaque uBo eu ex ,ro pmriudhfo ecnœnreuéar, deerotifeue et divur*

* Om. spsst ■» ta; Orne Trid, SSSS. SB, esp. 10; 14 TtasSb,MBI
* Osas TriL, mm % ap. A

tera et'ÿHvifagto: I,βόαο prevtesiao eptateipae et ahgobaut et MMMrabant te synode. t,KpisMp*: nun suSraganoorsM eaasM nt eoqfiroverriM indicebant; et.a suftagarao opteoopo tam definitae, om iterum in tMtropoHtaaa synode ad examen vocabant. S. Dodaietioam' et acta provincialium synodorum sou motropoUtioatem, gone ex totius provinciae episcopia debent, penes ipsum Metropolitanum dari debebant. 4. Tamquam te spoeula constituti metropolitani cuatodm invigilare debebant, ae quid dotrimenti >dm aut ôoetesiastioe disdpHsa.in diosoqpibus safritgaaoorum potaretur. 5. Epistohp commendatitias sive dimiaaorialee, quibus apud dissitas nationes commentons aoclsaiastiea faterentur susooptonunqae ordinum ministerio Angerentur, clerici· aut episcopi» 'extra dioooeaim ad Bomanum pontificem rei ad patriarcham prodeisoentibus concedebant. Iisdem privilegiis praediti erant primates quoad métropolites et sibi Mbieotos episcopos, et patriarchae quoad primates, métropolites et episcopos suos.

MIL Episcopus ordinationem a metropolitan© et ab omnibus provinciae episcopis recipiat, qui rei praesentes, vel absentes per litteras assmmun praestare. teneatur. Atque id manifestum, est ex sequentibus sacrorum conciliorum canonibus. Apostolicus oaaoa primus haee habet: «Episcopus a duobus vel tribus episcopis ordinetur*, et Nicaeae synodi quartus: «Episcopum oportet maxime quidem ab omnibus, qui sunt in provincia, constitui. Si autem boo difficile sit vel propter viae longitudinem, vel propter urgentem neceoritatem, tree omnipo in eumdem locum oongrogati, absentibus quoquo oufitagtam ferentibus scriptisque aasentientibua, tum ordinationem faciant: eorum autem confirmationem, quae .dut in unaquaque provincia, a metropolitans Seri.* Et eiusdem synodi canon 'sextus: «Illud autem est omnino manifestem, quod si quis absque motropoÉtaai septantia festus dt episcopus, eum magna syuodm definivit non emo episcopum. Quod d quidem communi 'omnium, ductioni, quas et rationi eopaentanea regula eet, et

que detestantur, oaatoatioum ooatrodieaat, viaerat plurium raCtagia.* Conserat fintieobrai concilii canon XIX: sBpiaoopM ae otfiteotar abaque synodo et pressentis mstrepotiteri bottes ptovtectaei eo

ease, qui suet fe provincia cicadam muneriseffioUque βoβü; at oportet per eptetetem mhteopofitaamm quidem meomeetet, bera

slootisM *tri eoeatitatteMan. 9ta ratem aliter

ordinatio; «4 autem ex pretibrili 'mmm festa

Φ*β$**>* S*it *M0OdHt ‹MMMI MStM φMMH BaritiMnoio: ,Oaten epiaeepac dteit: M eoatigorit te

•Mmc Uj 'MMrifMlriki Pφ|M

< UV. Quod in quefibet prevteeta metropofitaaus ootoria file proyowa debeM, quodque nuHI quid magni momenti aggredi lieoat, atee mantè^Mtentiaque êtes eeqeoateo, quo· hio referimus, ttooma mauifestaat. Ite oaaon apootoHcM sub numero M: «Episcopus unteaouiueque gentis noaeat opertet mm qui eat primus, et existimare ut caput, et nihil fecere quod ait arduum aut magni momenti praetor ilhus sententiam, iUa autem nola fecere ununquemque, quae ad suam paroeciam pertinent et pagoe qui ei subeunt. 8ed neo iUa absque omninm sententia aliquid aget 8te enim erit concordia, et glorificabitur Deus per dominum nostrum Issum Christum in Spiritu sancto.* Hia similia sunt queo habet Antiochena synodus, canone IX: ,EpiooopM qui sunt.in unaquaque provincia edro oportet episcopum, qui pruoest metropob, etiam curam su«eipero totius provincias, eo qnqA in metropolim undoquaqra concurrunt omnes qA* bebent negotia. Undo visum eet eum quoque honoro praecedere, reUquos autem episcopos nihil magni momenti aggredi sino ipso, ut vult qui ab initio obtinnit petram nostrorum oanoa, vel sola qura ad uniuscuiusque parochiam conferunt et rogionee quae ei «about. Unumquemque enim episcopum habere «nae parochiae potestatem et admini«tnstionem pro conveniente unicuique rqligione et regionis caram gerere, que «nae orbi subeat. Ut etiam ordinent presbyteros et diaconos, et unaquaeque com iudieio tractent, et nihil ultra facere aggrediantur tine metropolis episcopo, et ipse sine reliqueram sententia.*

LV. Cum devastetis per infideles omnibus totius fere Orientis regionibus, haee nostrae nationis sedes ab antiquo splendore lapsa veteris divisionis provinciarum nullum vestigium adpareat, nullusque amplius exstet metropotitanua, qui subjectis provinciis praesit eaeque texte superius diota administret vegatque, ad «olam reverendissimum patriarcham pertiaet ut omnibua Mi patriarchates et nationi» episcopia et Metropolitanis, et in eos patriarehalem etpriMatiatau· rao non et metropoliticam iurisdietianem exerÔMt Hinc metrepoliteai nil supra rottqueb episcopos, niai honoris et nominis titulem primeasque ia eoanaaribes locum habent. Quproptet fretiaruimus et statuimus, at qeaecumtffib de Mstrepihtanis raperteo diximus aut infra dicemm,, haae omada ad rovarMfeatimum patriarcham roatstegaater, deuM reatitute Oriente te pristinum apiaudoNaa et orthodoxe fido propagata exurget, Dm ferente, oafitem ptimatialium et metropolitiMrMi Mme, ordo et deeaa.

XVI. Dentate i^tte betas synodi rit te potestate rMeronffimtaai petitarthae taatnmmodo metro-

mmu terna al eanaflto tgnodi SMtropotttarum

electionem raarauam aM, muMequa mtena populus ^^e«wevSB

debeant Quad ite oomfianat mwnmnuta Tridentinâ aynodra, mm. M, cep. d: «b ordinations opieoepo-

agréante natant |«fd «üM>

db

Xab «uttai ad b—efcmrwMmtw, htae antiqua m Oriente «antiteitide ebtintat, et WWNSAtotaMM dratam paMurate» »«*» et «Aafta· M «t pctoeiywi «ta· atritati·^ Md aaMt^aawfaa aat *0** o·*··» ^aaeaaaat» et «X fis qui ncmtarti fisartat Utam •Hpacat» q«i •x asaenau a* eonsilto synodi dignisr viderstar; m* attam prepositis omnib·· rainette, «Km ribi propoai tabsrai, val saltem r*· patriârohs «t aptocoparum synodes eteotum a «tare et popnlo epteitopnm ante nrdins tionem adprebarat ı Hapa eaim ia .cousearationta canoaa habentnr: «Quando novus oonoaeraadus «ai •pisoopus, clerici omnaa vacuati· saotoaia· «t magn»· t·· provinoiM erohipreabytari etstadaci, ata Ma •t moaachi et abbate· dignum aanctansque virum eligaat.* Et paulo poet additu ia eodem canone: «Et eia primum vel tecundum'vel «tuun tertium iuxta eeeleaiae, oonauetudinem proponant* Eat etiam et illa luattatani imperatorie ab eocleaia comprobata constitutio (Novell. 193): «Sancimus, quoti·· opus fuerit episcopum ordiaari, clerico· et primate· civitatis euiua eat futurae epiaoopua adunari, mox ia tribuo personi» deoreta fhoere. Et ex tribue personi·, ex quibus talia deorota tata eunt, melior ordinetur eleetiOne et periodo ordinanti·.* Qua in re non tumultuantia multitudini· eunt exquirende suffragia, aed reverendissimi patriarchae, episcoporum, presbyterorum totinsqus ecclesiastici coetu» et principem eive magnatum civitati·, oui episcopus praeficiendus eat Quod et ex •equenti concilii Laodioenai/oanone (XH, XПI) probatur:" «Ut episcopi metropolitans et eorum qni eunt circumcirca episcoporum indicio in eeeleeiaetieo magistratu constituantur diu examinati et in ratione fidei et in bene moratae vitae conversation·. Turbin non esse permittendum, «orum qui eunt in eacerdotio constituti^electionem facere.“ Quod ab ecclesia statutum ita fuit, ne amquamaà episcopalem dignitatem indigni promoveantur. 8i quia autem aaooularibua poteatatibua fretu·, reverendissimum patriarcham ut sibi episcopatum concedat compulerit, ipso facto tam ipae quam fautor·· laici, adiutoree aut quomodocumque consilium et operam praestantes excommunicationem incurrant. Nicaena enim aeennda aynodua (can. IП) ait: «Omnia electio *a principibus tata epiaoopi, presbyteri aut diaconi irrita maneat «eeundnm regulam quae dicit (canon, apoat. 30): Si quia episcopus saecularibus poteatatibua usus eccleaiam per ae ipaum obtineat, deponatur, «t. segregentur omne· qui ilH communicant Oportet enim ut qui provehende· eat in episcopum, ab epiaoop* eligatur, quemadmodum a «ancti» patribus qui apud Nicaeam convenerunt in regula (can. IV) definitum eat, quaedieit: «Eptaeopum coavsait maxime quidem, ab omnibus qui »unt in provincia •piseopi» ordinari. Si autem hoc deffiefla tarit aut propter instantem aeoeasitatem, aut propter itineris longitudinem, tribus tamen omnimode in idipeum oonvenientibus, et aMia per littera· oonsentientibua, tunc ooMoeratio fiat Firmitas autem eorqm quageruntur per unamquamque provinciam metropoHtaM tribuatur antistiti.*

LŸII. Quod ri ta euiuaiibet eooleaiae gradibus prudenter et sapienter (Oeae. Trid-, Msa. 84, eep. 1) earundum' aat, ut tel taerdtaatum, nil praapoaternat ta domo Domtai taatituatar, quanto,magia providendum «at, ut ta electione tina, qui supra ornum gradu· «at oeantitaendus; «nor mania abigatur? ToWm deMisfaMM AμβIBμ stet·· ·Φ ôvdo instabilis vacillabit «i quod ta corpore requiritur, dsstt ta capito. Out igitur "multa utiliter statuta tMI * ·MM8H· 4MB ·ü(MI · MMti· patribus da iia, qui ad episcopal·· vol mstrepslitioan sedas «ont proatoveadi, su ita cmtabus inhaerentes «equa, si opus «at, naevantm definimus, ut vix «•etesie quaelibet sua viduata tarit pastore, publisas «t privatae per atritatem et universam die·-, eaeim praaas tadteMter, quibus et dsnso et popataa sanctam a Christo .domine peseorsm valeaat ebtiMro. Hortamur «ttam in Dotatae «t smtmss eoe mnaae, qui ad promotionem oeu psatui»tineam •figuaderuta queaumqu· rutioM ius hab«nt, apt opatam «uam praestare dabant, qaooumqu· modo, ut meminerint, aihfl se ad gloriam omnipotentis-- Dei «t animarum salutem pra««taro poastptitiu, quam saaeto· <«t ad regendam eecleriaafidonso· pastore· promovsrC~trmnom curam omnaque suum &ndium adbibero, m Aquam mortaliter poooantes et alienarum poeeatonm participa· tati,(^iinus dignum et idoneum suo iudloio eligant. Sit igitur ipaorum stadium, ut mu procibus vel humano aftata aut ambientium suggestionibus, sed meriti· et virtutibus exigentibus, digniore· «anctioresque proponant; eoa nempe, quorum anteaota vita iam a puerilibus anni·· pietatis et ecclesiasticae scientiae teatimonism praebeat; ex legitimo nato· contagio,' vita, moribus cetorisque virtutibus insignito·, quae quidem omnia «acri· ooeleaia· canona· praecipiunt, nec non et nMeaaarta scientia praeditos, ut muneri ad quod vocantur digne pomint satiataere; et Jkltem ante sex men»·· in aaero presbyteratu· aut diaconatus iam constitutos ordine. Aetas in episcopo non minor annorum triginta esse debeat; quod nostrae nationis canones praecipiunt Ita enim concilium 8is«'.«el: «Consecrandi episcopi triginta saltem annos habeant; non stat neophyti sive in fide sive in sacris ordtaibus. Oportet autem eoa per emnes ecclesiastico» gradus, definitis temporibus sutaptoc> vitam irreprehensibilem ite trantegi···, dt iuxta concilii ConstentinopoHteni IV can. V, lectoris officium per. annum, subdiaeoni per annos duos, diaconi tres, presbyteri quattuor exercuerit.* Et iterum memoratum concilium Sisen·· haec praecipit: «Ordinentur ... secerdotee •Mcnlares annorum saltem vigiqti «t quinque, diaconi vigtati ...; presbyter autem ordinandus per spatium sex mensium in diaconatus ordinem administret.* At potest reverendissimus patriarcha hoc interstitiorum tempus contrahere, praseertim quando de iis agitur, qui iam diu sancteque ta aliqUo monastico ordine aut capitulo vixerint (Cone. Trid., te··. 94, cap. 1.).

·LVUI. Harum varo legum, quae ad episcopo· pertinent, notitiam certam et scientiam habere debeat revarendisBimns patriarcha, ite ut eligendorum epiacoporum personam vel per ·· ipeuta vel per anum vicariam aut arohiprsebytenun v·1 superiorem localem et viciniorem eptaoopum, apprisse cognoscat; omne· autem ilii, a quibus vel instruetionss. vel testimoaia de natali m moribus et vita postulati vel electi sumenda sunt, haec fideliter et gratis omatao referri toueentur; sciant,vero ooütoieattam suam graviter ease ouaratam, et Deum et superior·· ultor·· pro ipeis faturo· qui ta taata re daliquartat Dabaat attam revareadissimas patriarcha poetaloti sive etoeti pereouam ta synodo djetamans examinandam proponere: quod examen •t experimentum ia pnUtonm tastnunantam redigatur oum taetimsulo-primatis et secretarii synodal!·, at una eus fidai profemtoae examinati reverendtasimo patriarchas tradatur; qni quidam de senaanca synodi, ra bone oogaite, digniorem semper ta ae•teria Dei constituât pastorem. Tandem <mm rsa tata tanti sit momenti, «t numquam satia cantam

* Aaa. uaa

4· M vMM&M« 'MMMMMMMM* ftftÎMft AtbttHB Sftil 'V--! rala· a taff

Dri, quam «t nviriuiiudmM patetatuha ram raa- wms iKVftÜMiftg vft eeewefcft® ®^iooejp®Jo® eft eftftftf^*

praedetat; quad at rateqni poesit, foetitetarao oxa-BfeiMbtoM* et MWtelMee kelMMt eptMe^ee· Id vseo tanta soBieitedtae set praeetaadum, quod Magrinam avia· dominici gregte, quae as immtararuui pasta rum MgMgeetia peribunt, domtami anta Icons Christos da aaaibaa etas exquirat.

UX. No quid damai ax diuturna opiaoopaltam sodium viduitate ecclesia patiatur, electiones at oouMcrationea episcoporum ultra tree menses non differantur; bona vero vacantium ocdedarem par arehidiaooMm vel par eioonomum route fidetiter-qua administrantur, usque ad nori episcopi adventum ia dioeooei, prout definivit sancta Chaloodonensis synodua (caa. XXV)' .Quoniam nonauUi metropolitan!, at aaapa a nobie auditum eat, at gregoo sibi commissos negligunt, ot episcoporum ordinationes differunt, saaotae synodo placuit, ut intra' tree menses episcoporum ordinationes fiant, nisi inexcusabilis utique naeeasitaa effecerit, ut dilationis tempus prorogetur. 8i autem hoc aoa fecerint, eoe ecclesiasticae poenae subiicL Viduae vero ecclesiae redditus apud oceleriM oeconomum salvos custodiri." 8i varo electae inter trium mensium spatium ordinationem non susceperit, omnium fructuum sedis episcopalia, qui penes oeconomum ab ultimi episcopi obitu sunt, perceptione privatur '. Et si intra tree alios menses seu sexto ab electionis dio id facere neglexerit, sit ipso tare epiocbpali ecclesia privatus, siusque ta loco alium reverendissimus patriarcha eligat et consecret. Hoc idem de eo dicendum est, qui consecratione accepta, ad ecclesiam sibi commimam ire recusaverit, iuxta Antiochenae synodi decretam XVII: „8i quis episcopus per maaas impositionem episcopatum acceperit ot praoeme populo constitutus ministerium sabirs neglexerit, nec acquieverit ire ad ecclesiam sibi commissam, huno oportet communione privari, donec coactus susceperit officium, aut certo de eo aliquid integra decreverit eiusdem provinciae synodus 'sacerdotum.* Post sex igitur a conoocsationia dio menaee, ri inaras ad oedeaiaM suam ire non acquieverit, epinoopah honoro et dignitate privatur, aliusqno ta eius loco consecretur; deeti vero-episcopi consecratio vel ab ipso revarandimimo patriarcha fiat, aut etaa tassa ot. consoeeu a tribus episcopis ta ipsa eoelseia patriarchal!. Quod ai necessitas postulaverit et revarondimtams patriarcha cenerasum dederit, ut extra petriarobaleus eodostam ooMMratta fiat, ai oeasmede lori poterit, ta ipeal ecclesia aat provinsse eoi erneaarandus praeerit celebretur: ita tamen ut Mo ta re naeoe sartam emotae' ait spiricle reversaitieriml patrisrebao dimatum, quod ante lomema^taim opteoope oenaooraati doter, aMeqao aasirimtitam exhibuatar et puUtao ta oodoate tegatetr. ■etimtae autans vacantis fractae, quos apudae rettaot ooeraosara, prout superius Ariunu, ab tittari puamnlb obitu usque ad noviooeseerntioocra dividantur; èt pars modia do moto sedi patrtarnheH appleotar, pan vero altare iterum divisa paritas ta amem essimias epboopalfo paritas nove optaeapo tradatur.

LX. Xptaoopi ratanhhst einsiaratti gratta <mntao fiat (luet Novell 1»); et qui vel dat uri accipit vri iatarveait, digritateaa amittat, quodque datam {terit, miratae dometar. Quad ri qris a popule aliquid eqooparit, dnptaun eia quod datam fesrit, emiratas nofftaa debeat. Qui eme eaoverantia, addam netam peountao vtat eeivnatpeu metari vel mtaori oootarimum proventa, idrireo qai a reveraadterim* demtao patriarcha eidtaatl frrariat metropoltan vol optaoopi taxatam pecuniam pro Kttmerum synodioaram expeditione, tina <qriba ooriaaiao admtateteaiioaam saeeipere nequeat, aolvore dobaat, quae tamen pecunia deriimm proventuum poetem annuorum non excedat; atqno id nou ratione ordinationis, sed titulo cathedras fiat. Haec autem'pecunia partim in ecclesiae patrius chalis bonam cedat, partim in olorioorom et curiae patrinrebaMs officialium utile.

LXI. Cum ex eonoilii Tridentiai decreto (seoa. 2S, oap. 1) episcopus ta eoelseia sua reaigdere ot eeeditaa sibi oves agnoscere debeat, et pro ilHs sacrificium offerre vorbiqu» divini praedicatione et sacramentorum administrations reficere, ao bonorum operum exemplo confirmare, et cetera episcopalis officii:munia obire: ideo praecipimus, ut quisque episcopos in ecclesia episcopali seu taotropolitana, pro qua ordinatus fuerit, ordinariae) andean et residentium habeat; ibique olerum ad ecclesiae servitium necessarium pro uniuscuiusque lori proventibus constituat, archiprasbyterum nimirum, presbyteros, arcbidiaconum, diaconos et subdiaoonos, aHooqae minores clericos. Si quis autem ad titulem civitatis illius sit ordinatus, in qna vel ob fidelium paucitatem vel infidelium iniuriam eodem habere nequeat, praecipimus, ut in territorio urbis illine et in viciniori loco, ubi fidriipm numerus maior set atque ubi tuto commorari et pastorale ministerium exerosre poterit, sedem suam col-ç'iocare teneatur. Quapropter pagum commodiorem et frequentiorem eligat, ibique sive in monasterio aliquo sive in episcopali domo commoretur, a qua quidem domo numquam discedere liceat, nisi cum dioeoesim do more eat visitaturus, aut cum certis tetaporibus ad reverendissimum patriarcham pro synodi celebratione vel pro aliis urgentibus causia eat profecturas.' A qua dioooeeeos residentia, exceptis supra diotis causis, ultra tres menses abesse nequeat, iuxta · concilii Tridentini decretum, quod superius memoravimus; idque sub poenis ibidem exprosais.

LXH. Antiqua eat m ecclesia orientali consuetudo, ut quorumdam monasteriorum praefecti seu qbbatea ad episcopalem dignitatem promoveantur, non pro urbe aliqua aut dioeoeai, sed honoris dum·* taxat gratia, tamqnam praemium benefactorum et meritaram. Qria vero postquam episcopalem ordihatioweui aoooperint, nonnulli, honoro tantam param ceatenti dteeeerim vel urbem aliquam adatiaietraadam 'peetalnvraiat, quod ut ipsis concedi poorit, Mrh» e_ proprio optaoope subtrahi debeat; cumque hne ix re tam multa sequantur incommoda, litae et contentiones do territorio uni episcope subtrahendo et eberi eomsedsada, tum etiam quod dioicrara boo modo suWttrirae impares evadant ad opiienpslem dignttataos swteutaudam: ideo synodali hos decreto mandamus ao praecipimus prime, ut episcopi ad rogandae ooetesiaa ordinati tat rint nuasese, quot dtoeeoteo ad episcopos honesto alendos pares stat; assandi, at aulla ab hac dio ta poetarum diooaeaii oab divldatar, neqaa altari paro aubtraeta trs datus, rad tatagra suo ordinario manaat; terite, ut qui nrltasnter pro ouata reverra

Vftt ^MMMNiiφ WMBNk

piMdatastnr, voveant, et pwmittani at mriptam

4μ *ι φκ4 mUmi dfoMMta· **t 4Iμ μ μ μ mîm» Hbet pattern peitafabuet, art· par sa ah» par φMMMMB» mbImÎIMB aaauH paaaaiaaaaat, ntai ipaa ptnprio ait vfdmte pastum rai aHta oriMaarü rai «tas ad aüoa gro-faa aaaaaptiaaa; quqfaae aliter flari namquem partait, niai fa Hbemr et apaetaaaa laaiaaaioaa ipaim ravertaittaalml patrienfam Qui antam nm feoarit ant quoeumque modo ravaragltarim·» patriarcham ad hoe violandam dearetum nnmpatarit, ait ipso facto suspensus, a qua pesas aaBaa paaait absolvere, nid ax eoaaaaaa synodi optaeoporum et ex libaro assensu eptaeopi ilHwa diàaêaaaaa.

LXIIL Beiendum iaaaper «et, quod nos tantum •pieoopi, qui in euris patriarchal! aaat, (aperias Bemoratam oaationom scriptta fare trmaatar, •ed etiam illi omne» qui pro ahqua dioeoeai eut ordinati, tdeliteüa et obedientiae revsreadmsimo patriarehaa promissionem in scriptis cedere, atque spisoopale pallium recipere, prout eoMuetqdo invaluit iam a diebus Abrahami Petri I patriarchae; quod etiam servatur apud eeterus Orieatis nationes.

LXIV. Sacri» etiam canonibus ratitum eat, at episcopus quilibet, suo derelicto grege, ad aliam dioeoeaim traneeat aut alienae dioeoosеos limina vel itura invadat. Quam ad rem baee habet canon XIV apostolicua: .Bpboopo non liceat, iu relicte paroecia, ad aliam tranaihro, otiamei a plurimi· cogatur, nier ait aliqua eauaa rationi con-•entanea, quae eum cogat hoc faeere, utpote ad imaiu lucrum; eum posait ipee iis, qui iltic habilitant, pietati» verbo conferre, idque noa ex »e, sod multorum qpiseoporum iudioio et maxima exhortation·/ Oui'eoneonat concilii Ancyrani canon XV: ,8i qui epieoopi ordinati eunt aoe reoepti ab illa paroecia, in qua faerant denominati, votueriatquo alia» occupare paroecia· et vim praeMübM earum inferre, (editione· advenu eo» excitando, boa abiici placuit. Quod «i voluerint in prosbytarii ordine, ubi priu fuerant, recidero, non abiieiantw propria dignitate. Si autem «editione» ibidem eommovout constituti» episcopis, preebyterii quoque honor taHbu» auferatur, flastqaa damnatione notabile·.' Sequitur et Nicaenae synodi canon XV: .Propter multum tumultum et «edition··, quae fluat, omnino vinum eat, ut eouauetado, quae praeter canone· in nonnulli» partibus invenitur, tollatur, ut a civitate in civitatem nsc epieoopa» nec preebyter nec diaconus traaaeat. Si qui· autem peet sancta· et magnae «ynodi dedaitionem tale qnidpiam aggroaras faerit, vel ao rei eiueaodi dederit, quod factum erit, omnino taflnsabitar, et eeolrtiao restituatur, cui opioeopua vel preebyter vel diaeoau· ordinata» fuerit.*| Badem eunt quae Antiochenae «ynodi canon XVI habet: ,8i quia vasana epiaeepua, in vacantem eoeleaiam irrumpo··, eodem nrvipuarit aboqua perfecta synodo, i» ait «laetae, atiaaui omni· populna, quem tnvaart, eurt «legerit, flit entem perfecta illa synodus, eai uana quoque adeat metropolitan··.* Et eiusdem eoaciiü eanea XXVI: .Episcopos ab una paroecia ia aliam non tranatat, nec ana apoeta ingerena nec a populi vi adacta· Mβ ·λ βpiβφOpiB MMte·; ta M, ψMM Λ Dm MftttM Mtq ftb M MB rerndat, Mcandum demetam de ea re pria·, editnm.* Bt coneitii flnrdiianria cenoa XII': «Non tantum anale eonmaetuda, quantam paruiaiaaimima rarum corrupt·!· eat ex ipate fundamenti· penita· •xtirpnnda, m cai apbaap» Itasnt a parva civitate in ulinm migrem. Stas «aim eaaaae praetextae eat mantfaaha, proptar qusm taka aggreditnr. Nailaa snlm epiaoopna adbae inventai pétait, qui a maiori civitate in minorem tranatae stadnsrit: aude «enatat «m nrfaati ptara habsndi «upiditaie «ne-•andi, et magi· arregaatiae aerrtae, ut videaatur aaaler«m hnbere peteatatom. Ut igitnr haiamnedi impdebitaa eaeaMua vindteetar, K no binarum quidem debent hobart aemmuniaartm.' flimiMa habet ·$ CbfttaMtaMMte MMflÜ MMB V: »D· BptoMpto vol aieriei·, qei a efvitate in civitatem iraanent, placuit ern, qui editi eunt a macti· patribae, carne··· vir·· obtinere.** Ex quibM amuibna patet truaatetita·· opleeoporum ab un· «odaria in aliam omnino emo ilMtae, orientai ooeleriao vaeoat eut proprio paetora certant, ·H id fari debeat ex gravibna et legitimi» oaaai» at a aaeri· canoaibm reeognitia, idque uMtoritate' revarandjarimi patriarcha· et synodi. Hoe autem ita prameribit Antiochenae «ynodi cunon XVIII: .fli quia apiaeopua ordinatu» noa ierit in paroeciam, ad quam oat ordinatu·, tfou ··· quidem culpa, aed populi propter recuaationem vel aliam aliquam mutam, qaae a m non oritur, ia rit et honori» et mnaeri· particeps, dummodo nullam robu ecclesiae in qua convenit molestiam afferat; b autem id suscipiat, quod perfecta provincia· aynodo·, eo, quod ad m allatum ••t, indicato, statuerit.* Consonat hb concilii Carthaginiaaris canon XXVII: .Bpbcopus d· loco ignobili ad nobilem per ambitionem non transeat nec quisquam inferioris ordini» ctericc*. Sane si illud oeeioda· utilitas fiandum poposcerit, decreto pro «o clericorum «t laicorum epbcopb porrecto, in ptMMntia synodi transferatur: nihilomin·» alio in locum eiu* episcopo ordinato.* Sunt autem pro debita tranriadfao censae praecipuae: Utilitas «ea potius necesritits «ectasiael ad quam qum transfertur; populi mu optimatum et oleri graves eum episcopo ioimiritiac, ita ut illum stat parati ditato aut nan recipere; ipsius eeeiastae vel per barbarorum incunionee vel terraomotum prope total» deotraotio. Quae causae aut earum una si adfuerit, translatio iuxta soporius dicta flari poterit. Uniusmodi autem translationes legitimas et · nancti· patribus facta» legimus ia hbtoria oceteaiastie·. Ita sanctus Eustathius a Berrboenri civitate ot ecelesia ad Antiocbauam mt translatus, et sanctus Gregorius theologus a Sasimonsi ad Nasiansonam «ecleaiam et ab bta ad Coastautiuopolitanam aedem transivit Cavendum etiam est, ne qub epboopus titulo tantum euidam alligetur eodoeiae, re autem ipsa in aliena versetur dioecesi. Unde si reverendissimo domina patriarchae vbum fuerit et synodi eoasili· et ipdido faerovorit alicui episcopo rastis do onusta aliquam oootasiam regqadam trador·,' b quocumque priori» oederiae titulo dignitati» ot inrisdietionte relicto, nov«e,dio»»«»■·» titulum Msumes· doboat, atque ia ea civitate tamquam in sedo propria permaner·. Quod «i b trenalatiocsm aeeoptaro nofaeUrit, od priorem maneat; atque id ab omnibus revoroadbriari· episoopta infra mx mausium spatium •Murato amo observandum «anete synodus haee praecipit.

LXV. Quoaiem autem recte omni» «eeledaru» administratio · sanctitate ministrorum dependet •urant epissipi, ut qui digni suat quique bonam testtasoaium eiro· aseeum hoaaatatem «t pdrtatom habeat, quique satanti· nettemeria suat praediti m a searb eanouibm ruqubitam astatam ia·» habeat, ··· ordinent quamrie iaxta Orioutb eensue tufaaem in stata itat eotiiagali. Nemo alienae dioeoeaeos «abdito· srdiadrc praesumat aat sn·· sb alita «pisoopta erdiaari porâtittrt: hoc aarim a ••ata chnonibua recta prohibitum fait· Clerum autem supm ita dividat qtaaqee epiaeope·, ut una-

1 Maatat, «·ρ Setae at asp Taaaparia eaaaa VH. q. 1.

quaequ* «ceMa «ibi n**es*ari·· «kMnt kM'. Ubi veto propter μ HMμ ι ttMtem o m parochus non sufficit pro iwMiriwiii «taMterati·*·, •t pro «atrorum offfiaterum mMmSmi, «Mm etiam •dinngat'Ex paroehfattteia redditibqg simpiti*· Moi|Mtar portio, «t ubi *mmUm eoeg«rit, posti* com^bllaro populum m rahmlntotrars, |aae dieteram raeerdetum honestae susteutatioai suat n*s** sarta^Quod etiam do Uo toate bot tetelttgalMte·, in quibo· ob nimium loeortun itistsntiam, peroahtaai sine gravi incommodo ad «eeramatite peroiplroda et divina offici· audienda secedere noa possint; quo in essu potest apteeopm, etiam rehetantibus parochia, novam paroeciam instituere at debitam portionem novo parocho astignare. Ubi vero aooleeiarum redditu* et proventa· adeo tenue· sint, ut honestae parochi sustentationi omnino non sufficiant, poterit episcopus ad beneplacitum beneficia unire, non tamen ea quae ad mopachoe vel religioso· «pectant, atque hac unione tam parochi quam ecclesiae decori consulere*; quod fleri etiam poterit ex oblationibus et decimis vel etiam quaestui· a populo faciendis. Ubi iam non sunt, novae paroeciae non instituantur, niti eas populus postulet; iuxta enim Lateranensis concilii oanonem XXXII, post populi petitionem id fleri debet. Quae autem offeruntur pro honesta sacerdotum alimonia praedia, sb omni canone et content' yne libere recognoscantur, antequam acoeptontur.

LXVJ. Quae vero reverendissimis episcopis drea aliena* dioeceses superius praescripta sunt renovando sancta ha*o synofius iubet, ne quis episcopus in aliena dioecesi pontificalia munia exerceat, aut in aliena ecclesia publice vel dooeat vel praedicet sine expresse ordinarii licentia, etiamsi a clero st populo illius dioeceseos sit invitatus. Nemo alienum clericum ordinet aut iaioum alienae dioeceseos sd sacros ordines admittat, niti in scriptis ipsius ordinarius licentiam concesserit.. Nemo alienuro» presbyterum diaconum aut cuiuslibet ordinis clericum in sua dioecesi recipiat, aut susceptos ordines exercera permittat, nisi prius sui ordinarii dimissoriales litteras exhibeat, neque monachum, niti ait testimonialibus, sui' abbatia seu superioria munitu·, recipiat. Nemo suce, presbyteros aut diaconos aut clericos per alienas dioeceses vagari permittat, neque alienos in propriam invitet, Ipsi» aut officia •ut beneficia aut animarum curam promittendo •ut conferendo, neque in propria scelesta adseribat, nisi proprius eorum episcopus assensum praestiterit aut reverendissimus patriarcha permiserit. Nemo presbyterum «aut cutescumque gradu* clericum, monachum vsl taicum hominem a suo ordinario suspensum aut quibuslibet censuris irretitum, interdictum, exeommunieatam absolvere a eeosuris aat cum ipso communicare praesumat, nisi do expressa proprii episcopi ttoentia. Nesso a sui epteespi tribunali appellantes aut litem contre ipsam spineepum iptentaates aat admittat aat audiat aut iam datam sententiam expendat, examinet, multoqus minus revocet, niti id index legitimus consessori* •ut specialem commisrioaem ia scriptis reverendis, simus patriarcha dederit. Quisque igitur optesopas sua dioecesi contentu·, te subdite· tantille dericoe, monacho* et populum iuri*dietion*m oxsroeat, suosque iuxta ecchidae oaaonas tadicet, neqas unquam se ia alienae dioeeessos negotiis imasiseset. Sacrosancta e&im Tridantina synodus, ·***. ·, cap. δ, praaeipit: .Nulli episcopo lioaat evfasvis privilegii ^MïiAMiI* I* φφMMi (kMVMMp ïM 4· mÀmiü UmI MmbUb tl i* pwoootlk* ⁱ|ηβMμβ*' ei oeeoft te·*·** Aterit, eptoeepa· ab anantete pewtifloatium, at «te erdteati ab ex*Mtioue srdtenm stet ipaa iero mrooasi.* Haec eadem ** aeetri saaenmpreeφη·*: «Este* medeat* ax propria te atteaam diqpsasta troaeiro, aut ordinatione* te attona eoeltpte fassrs, aut gradu· quosvis eoaforre neque $aliena Iu» tevndero. Quod ri qui» exterite vel a matropottteao vel a aofragaaoi· epteeopte litteris tebuteaa, non vocet»· aut missus, vi pontificalia exercere praaeunpeerit aat eeolsstae administrationem •Mcipero, quaeeumquo «tuite in aliena ecclesia fecerit, inita omnino ao nulla habeantur euaeque arrogantiae poenam recipiat.** His eimilia in omnibus eecteeiae conciliis sancita sunt, ut malorum contentionis omnisque confusioni· radix evellereBtur. Quod ei ordinatu· hoc modo dignus et aptus fuerit, facta poenitentia, · proprio episcopo absolutu· et benedictu·, susceptos ordine· exercere valeat Sic etiam ex libera ordinarii voluntate, quae irregulariter ab alio epiaeopo facta fuerint, reoognosei et confirmari possint; episcopus vero reus, ai foeti paenitens faerit, recipiatur·; «ecus in perpetuum reiiciatur. Et canon apostolicue XII: „8i qii» clericus vel laicu· segregatus sive non recipiendus discedens, in altera urbe receptus fuerit absque litteris commCndatiis, segregetur et qui excepit «fi qui exeeptus est.** Et canon XXXIII „8i quis *wtebyter* vel diaconus ab episcopo suo sit segregatu·, hunc non licere ab alio recipi, sed ab ipso, qui illum segregaverat, nisi forte mortuus ille faerit** Haec eadem et Nieraes GHaiensis in encyclic· asserit: „8ogrsgatum ab episcopo proprio alii etiam segregare tenentur ...; haec rectae sdministraboni· lex apud omnes antistites vigere debet, ut osasuris irretitus et a proprio pastore eiectus ab alio neque absolvi s censuris neque recipi possit.*1 Concilium vero Antioshsnum canone II: „Non licsre communicare cum excommunicatis, neque in domibus convenienter orare cum iis, qui in ecclesia non communicant, neque in alia eocMbia recipi, qui in alta contesta non conveniunt. 8i quis autem ex episcopis aut presbyteris aut diaconis vel quilibet ex canone eum excommunicatis communicare apparuerit, eum quoque esse exoqmmunicatum, ut qui oanonem ecclesias confundat.** Et idem concilium Antiochenum canone XXII: „Episcopus in alienam civitatem, quae ei subiecta non eat, non ascendat, neque in regionem, quae ad eum non pertinet ad alicuius ordinationem; neque presbyterum aeque diaconum ta iis locis constituat alii epiaeopo subtectis, niti cum voluntate proprii illius regioni· episcopi." Et concilii tiardicensis canon XIII: „8i dtaeonua vol presbyter vel etiam aliquis ·» etettete ait excommenisatus et ad aliam episcopam· qai sum novit confugerit, scientem eum a proprio epiaeopo communione privatam, non oportere epteeopo et fratri eue ïeteiam Ctoieado ei communionsm praebero* Atque eadem synodus canone XX: „& qui» episcopo· ex alte parochia velit alienum ministrum sine consense proprii episcopi te aliquo grade constituero, irrite et infirma eteanaodi obnstitatio existineetar.** ChalCodonense quoque concilium eodem labet eanono XX: ,Clsrieoe te eoeteaite ministerio fungentes, quemadmodum iam statuimus, non Hesre te alterius civitati· ooele da ordinari, and lite sees contentos, ia qua ab initie ut mteietrureat digni habiti sunt; praeter illo·, qui aariiM patrte spa, te alta*· oeelssiam

› Csua TriS. essa M, ssp. 1Û
* Oma 1W, sma te, s*A <
• Oma TM, ssm. flA «·*■ 14

⁶Om.M.

HMmik traasienuiL S qui Mteaa epiacopi peat boe deeretam,eteriewn qui ad «Mom epiacopMn pertinet Mseeperint, plawait eaae aaaoamaaiaatea ansa qui saeoeptue eat et,eam ta reaoepit, tame claricas qai migravit in -suam Meleaiam redsat* tadieetae qtioqne synq£ oaaoa XI: .Quando epieoopes ex alia dvitate in aHam crritatam, vol ex alia provincia in aliam provinciam aeeeaaerit lactationis gratia, proprii» laudibus magie serviens quam religioni» sanctificationi, at velit longiori tempore illio agere, ilHua notem civitati» episcopus doctrinae nqn fuerit peritu», m illam tapiciat et frequentia» concionetur studens dedecore afficere et vilipender» p.ereonam episcopi (hio enim- praetextu» solet turba» excitare), nec eiuamodi calliditate alienam aedem «ibi conciliare et attrahere studeat, non dubitatu traditam'aibi ecoleaiam derelinquere et in aliam transire. Ad hoc ergo tempus definiendum eat. Nam episcopum non recipi inhumanum et incivile existimatumAst. Recordemini autem patre» nostros in tempore praeterito iudicavisse, ut ai qui» laicu» in aliqua urbe agen» tribu» diebus dominici» in tribu» hebdomadi» non conveniat ad ecclesiam suam, ia communione moveatur. 8i hoc ergo de laicia statutum est, non oportet nec convenit, sed neque est utile episcopum, si nullum habet graviorem necessitatem vel negotium difficilius, a sua ecclesia diutius abesse et sibi commissum populum deserere.“ Et Undem synodus Constantinopolitana in Trullo, camine III: „Si qui» episcopus vel ppesbyter vel diaconus vel eorum qui in clero enumerantur vel laicus nullam graviorem habet necessitatem vel negotium difficile, et a sua ecclesia absit diutissime, sed in civitate agens tribus dominicis tribu» septimanis una non conveniat, ■i sit quidem clericus, deponatur, si vero laicu», segregetur ... Ne liceat episcopo in alia, quae ad se non pertinet, civitate publice docere. Si quis autem hoc facere deprehensus fiierit, ab episcopatu desistat, presbyteri autem munere fungatur.|‘

LXVII. Atque hic episcopali dignitati consulere volentes, eos «anctorum patrum antiquos canones in memoriam reverendissimo domino patriarchae revocamus, qui vetant nisi pro vasta dioecesi episcopum consecrare, quae et ipsum episcopum et necessarium clerum honeste sustentare, valeat, et iam constitutae dioeceses inter plures episcopos dividere. 'Concilium enim Laodicense, canone LVII, praecipit: .Quod non oportet in vici» et pagis episcopos eonstit|ui, sed periodeuta», hoc est visitatores.* Et Bardicensis concilii canon VI: .Non licere simpliciter episcopum constituere in aliquo pago vel parva urlje, cui vel unus presbyter sufficit. . Non neoease eat enim illic episcopum constitni, ne episcopi nomen et auctoritas vilipendatur. Sed provinciae episcopi debent ia iis urbibus opisoopos constituere, ubi etiam prius fuerunt. 8i autem inveniatur urbs aliqua, quae adeo populosa evadat, ut ipsa digna epiaqopatu indicetur, accipiat.* Sacrosancta vero Tridentina synodus non tantum episcopalium sedium, sed etiam paroehiaHum ecclesiarum divisiones fieri prohibet, sessione 14, cap. 9: .Quia iure optimo distinctae faerant dioeceaea et parochiae, ac unicuique gregi proprii attributi pastore», et inferiorum ecclesiarum rectores, qui suarum quisque ovium cunun habeat, ut ordo qoclesiaatieu» non confundatur, aut una et eadem scclaaia duarum quodammodo dioeoeaum fiat, non sin» gravi eorum incommodo, qui illi subditi fuerint; beneficia unius dioecesis, etiamsi parochialea eeclaeiaa, vicariae perpetua» aat simplicia beneficia eoa praastimoaia nat pracetiaaouialee portiones ftierint, etiam ratione angendi tatum dirigera aat nasna benafaiaterta, aut alia quacumque de causa, altaria» dioeoasis beneficio aat monasterio aeu eoDegie vel atiam loco pie perpateo non uniantur.“ Et Coastaatiaopolitaaa prima aynedua, canone II, iubet episcopus .ream dlooeerim gubernaro*, et patriarchas admonet .ecclesias non oonfandwo aeu fine» sum excedere*. Episcopi ad eodeaia» quae sunt ultra suam taeeeaira et euoe limitas ne accedant, neque ooafudaat aut permisceant bocleaias; and secundum canona» Alexandrian quidem episcopus Aegyptum solum regat;* Orientis autem episcopi. Orientem solum administrent, servatis privilegii» ac praeeminentiia, quae eunt in Nicaeni concilii canonibus, Antiochenae ecclesiae. Quod si ténue» et angusti sint episcopatuum redditus eadem sancta Tridentina synodus permittit, sees. 94, cap. 13, vicinas ecclesias unire, quando necessarii proventus aliunde haberi nequegant. Ex quibus facile infertur quantum abest,, ut adprobet unius exiguae dioeceseo» divisionem. Quando igitur cathedralie ecclesiae proventu» episcopali dignitati nullo modo respondent neque ecclesiarum necessitatibus pares sunt, in episcoporum synodo reverendissimus dominus patriarcha, iis vacoti», quorum interest, examinet diligenterque expendat quas unire aut novis, proventibus augere oporteat propter angustias et tenuitatem; ut ex huiuscemodi 'novo augmento, congruae substentationi epiacopi eiusque cleri et ecclesiae cathedral·» subveniatur; dummodo tamen nifiil a parochialibus ecclesiis subtrahatur, neque ea monasteria, in quibus regularis observantia viget, eathedrali uniantur, multoque minus viciniores cathédrales sive episcopalium ecclesiarum cum aliis* eathedralibu» unio fiat. Hoc» idem de parochialibus ecclesiis dicendum est, quarum redditu» ac proventus adeo tenues sunt, ut oneribus satisfacere omnino nequeant: curare nimirum debet episcopus vel reverendissimus patriarcha, si per beneficiorum unionem, non tamen regularium id fieri nequeat, ut primitiarum velrdetSmarum assignatione, aut per parochianerum/symbola vel collecta» aut commodiori qualibet ratione tantum redigatur quantum parochi necessitatibus satisfaciat. Quapropter sancimus et unanimi omnium sententia pronuntiamus, dioeceses unicuique episcopo sic ease tradendas et ordinandas, ut omnium tenuissima episcopum et necessarium clerum cum dignitate valeat substentare.

LXVin. Episcopis ab una ad aliam ecclesiam transire non liceat, multoque magis plures metropolitanaa sedes habere. Sacri enim antiqui canones praecipiebant, ne quis in duabus ecclesiis conscriberetur aut plurium beneficia obtineret clericorum, Immo decreto sacri Lateranensi» concilii, can. XXIX, et Tridentini, teaa. 34, cap. 17, cautum fuit, ne quis plura curata beneficia obtinere possit; iisque qui plutee parochiales ecclesias aut unam cathedralem parochielem alteram obtinent, eadem synodus praecipit ut una tantummodo aut parochiali aut oathedrali retenta, aliam dimittere 'debeant. De iis autem qui plures cathédrales occuparo praesumunt, haec decrevit (seas. 7, cap. ^): .Nemo etiam, qua-' cumque dignitate, 'gradu aut praeminentia praefulgens plures metropolitans» seu cathédrales ecclesias in titulum sive commendem seu quovis alio nomina contra sacrorum canonum instituta recipere et simul retinere praesumat eum valde felix sit illa censendus, cui unam eccleaiam bene aç fructuose et cum animarum sibi commisaarnm salute regere contigerit*

LXIX. Non solum prohibitum * est episcopis pontificalia in aliena dioeMd oxorocre sine mmu et licentia ordinarii, sed.etiam canones pre-

hitart, µ qiU «pbeora uiwluftn *uU ut A tetia 14 Mettra yipihrra «ptrteMto taira otio M tradpt, Mt vieiaioram «pitoepnm -id esam dloeeeaim invitatam. din dettafoat,, alve «t vio·· MM· gérât, aivd «t «sers· eaeremoaia· atonal parselvaat. UnuaqufoqM'enlm aplaoopss pit h MUmmo m .paaeere «t epiaoopalia muera b sua séduis enar-oare, niai infirmitate aliqu ait detentae, aut gravi neceasitate compel··» ^extra dinanaalm maurealt eoactiu; qua-toioasu dumtaxat v·! victoriorem «pia-copum invitare poterit, ut defoetaa· Suppleat, rail subdito» auoe iam probatae ad aliam episcopum 'ordinando· dimittar·, quod annota Tridentin· synode» permittit *. Oecumenica varo quarta Conata·* tinopolitana synodus* epiacopottim negligeatiam hia verbia perstringit atque arguit: „Quidam metropolitanonun in extremam negligentiam «t desidiam delapsi, praeceptionibus suia aubiectoa ad ae adducunt epiacopoa; et committunt eia acpleatae propriae divina officia et litaniae «t cetera omnia quae per «emet alacriter agere debuerint, ac per id eoa, qui episcopalem dignitatem merueruiit* quodammodo clerico» «ibi «ubiectoa exhibent. Quisquis ergo metropolitanonim poet hancsanctae ac univeraalie synodi definitionem, eadem audacia vel superbia et contemptu abusua, non por ae cum timore*et alacritate seu oonscientia bona debita miaiateriaj in propria civitate, aed per auffragapeoe epiaeopoa auoa efficere lentaverit, poenaa afisolvat coram proprio patriarcha; et aut corrigatur, fut deponatur.[‡]

LXX. Tenentur episcopi pQoncJTrid., sees. 94, cap. 4) subditorum sibi clericorum jçjtam inquirer·, eorum jel scelera, vel defectus, proui aeceasitas exigit, aut corrigere aut etiam graviter punire, ac prsesertijnin eoa invigilare, qui curam habent animarum, iit irreprehenaibilea sint et ut non vituperentur episcopi, quod subditorum scelera adprobent. Nam ai ii pacifice inhonestam vitam ager· permittantur, quomodo in populo es scelera arguer· poterunt, quorum ipsi rei sunt?

LXXI. Ut patriarchae, primates, metropolitan! et episcopi omnes commissum sibi gregem regere atque in officio et obedientia continere poesint, quae ad visitationem morumqne correctionem subditorum populorum spectant, iua et poteatatem habent ea ordinandi, moderandi et aelicty puniendi iuxta sanctorum canonum sanctiones *, qgae illis ex prudentia aua pro reorum emendatione -ac tetius dioeceseos utilitate neoeaaaria' videbuntur: ubi vero de visitatione agitur, nulla exemptio aut inhibitio, appellatio, querela etiam ad sedem patriarohalem aut apostolicam RMmiam interposita, exacutionem eorUm, quae manaMkvel sancita vel indicata fuerint. quoquo modo aut impediat aut suspendat. Suam quisque dioeceaim per seipeum, vel, si Iqgitime impeditus fuerit, per vicarium generalem aut visitatorem, aut omnem aut, ai nimis vasta sit, partem saltem dioceeaeoe visitare teneatur; ita tamen ut biennio viaitfitio compleatur. . Harum autem visitationum priqeopa aeopua ait ahnbm «t orthodoxam doctrinam, haeresibua et erroribus quibe»-cumque eliminati·, iyduoer* aut oonqarvar·; piae consuetudine· confirmare; bono· mor··' tuari, pravos agitem ad rectam viyandi formam adduemr·; populum exhortationibus «t . admoUitionibua ad amorem religionis, pacis, innpceatia· aoeaodare; dleriooa in officio continere, «t rMigioao· bomiaaa ad perfectam monastica· regulae Observantiam r·-vocare: et tandem omnia, prout locus, tempus, occasio poatulpvarit, «x visitatorum pietate «t pru-batitMra. Ad quae ut MI* «tNteba perrenir· poeebt, meaqntur ptuodMi oeunee at abguli visita toraa, ut putam· «alitato «t nab «Matiano ouume b Domino eoaapltotaatur. Quapropter modaato •ontanti fiunubtu «t equitata studeant ea qua daoat •Meritato at diligentia viattatiMom abeo!vir·. Cardinat, na oai fidebam iautilib·· expaaab atat gravaminil; nava ipei Vel euotyu quilibet quidquam procurationis aaaaa pro visitation· aut quovis alio titnl· Mva pecuniae aiva cubaeumqua generis manaris (qnooumqu· medo aut potatur aut offeratur) recipient, non obstante quacumque oonaeefirdiqe •time ab immemorabili; exceptis tamen victualibus quae episcopo ac suis moderate et fragabter pro temporis necessitate erunt administranda. Eorum tamen qui visitantur optioni relinquimus, ai malint solitam p«cumad\gjimmam solvere aut victualia subministrare.

LXXII. Iuxta sacrosanctae Tridentinao synodi monita (sesa. 94, cap. 9) concilia tum dioeeeaana b unaquaque metropolitans /ut episcopali ecclesia, •t provinciali· aeu national!· apud reverandiaaitnum dominum patriarcham pro moderandi· moribus, corrigendis exceesibu·, controversiis componendis aliisque · sacri· eanopibus praescripti· ad rectam formam rqetitticadis convocare non negligent episoopi. et •ieubi praetormiaaa aunt, renovare. Quare reverendisaimiu patriarcha quolibet-'saltem triennio, post octavam dominicae resurrectionis seu alio commodiori tempore, synodum metropolitarum et episcoporum convocet, in qua omne· qui de iure vel consuetudine intéressé debent, exceptis iis qui legitime impediti faerint, convenire, teneantur, et quae ordinata fuerint et observare et observanda proponere. Itidem episcopi aeu metropolitan! semel ia anno, vel post pascha, vel mense norembri vel alio commodiori tempore, synodum dioeceeanam convocare teneantur, in qua convenire et intéressé debeant doctores, visitatores, archipresbyteri. parochi. sacerdotes, diaconi et sbbates. ibique facta prius fidei profeesione, quae correctione aut reformatione indigent pro religionis bonozecclesiasticae disciplina· et regularis observantiaqf incremento, pro Christi' fidelium utilitate emendentur 'et corrigantur: in unaquaque vero dioecesi aliqnot per-sonae ad iudicaadum idoneae designentur, ut praeter ordinarium cuius esse debent adiutores, ii etiam causas ecclesiasticas ac spirituales et ad forum ecclesiasticum pertinentes indicent, suamque dent •ententiam. Quod ai- quia ex designatis adiutoribns mortuus fuerit, de consilio archipresbyteri et arihidiaoont alium b eius iooum usque ad proximam futqram dioeceeanam synodum aubatituat ordinarius; ita ut' duas saltam vel plure· probata· persona» unaquaeque dioeceaia habaat, quibna asperius dictae ad forum aoclasiaaticum pertinente· causae a seda patriarchal! oommittaatar; alioquin post foetam de-•ignationam pano···, quam illi·· episcopus ad revamdiasimum patriarcham aotiloare debeat, delegation·· qnoramcamqn· aliorum indicam foetae •ubreptitia· oanaaantar. Vater·· quidam patr·· bis in sano per quamlibet provinciam eoMiHum matropolitani et oomproviactalium. qpiaeoporum fieri decreverunt, id «at semel ante iMuhium quadragaaimale iuxta Nicaenam aynodum, at Itate tempore antum-aaH, vel iuxta Antiochenam, quarta hphdomada poat pascha raanrrectintaa «t vigeaima tfuinta dia menai· octobri·. Varum peopter loeorum distantfom ·< itineris, quod aggredi dnherent epiecopi, fatigatioaani'Ot ineemmodum, propter etiam Mpervenfattee

1 Sass SB, cap. 8,
[‡] Caa. M.
[*] Co··. TrU., ssss. M, cap· 10.

[1] C··». Csnst. <[1] aaa. 1*.

I I C. \.

diffi—ltatoa, «Mri mmBmw cano—a Nita—•—*-•—•— M* pe—byteretm· «t dfeeinsram ·M 00—- seennd— VI «t «ώ, osani exe—atfe— retecta, madis ea—ib— semai h —ne synodum tai e—~ stitnarut: quad Trideatiae synod— (—sa. M, cap. i) tte dines—son epi—oporum en—ih'o intoi-Iqp—dam dootaravit, iadtdg—s, «t provincialia ooe-àHa qnafibet tri—aü» eelebi—tor. K quia aatem metropoHtaa— aat episeop— asgtexerit abaque ail·rationabili e——, poenis ——«icia au —biicit sancta Ni—eae secunda synod—, ea——-VI: staai·liter et qui ad aynodam invitati epiacopi nos intervenerint, cam tint iaoohu—e et nullam hab—tes legitimam oausam eut nenemsrism oooupetionetn, fraterno ta oorripi affectu praecipit —Milii Chalcedone—is —non XIX. Idem de presbyteria et abbatibut dieandum aat, qui ad synodum ab epiaoopo vocati ——dore noluerint Ordinem autem, quo synodi dioecosan— sunt celebrandae, ad finem harnm constitutionum dabimus.

LXXHI. Et quoniam vetitum est alienos vel elerieos vel laieos sine oommendatiriis sut dimissorialib— litteris sui ordinarii recipere, harum epistolarum formam et 'modum* sacri conciliorum canon— praescribunt In primis sol— episcopus potest testimonial—, canonicae, pacifie— et oommendatiti— concedere epistolas. Nulli autem presbyterorum id liceat quamvis superior— aut ecclesiarum rectores pe—int litter— ad episcopum dare eum rogantes, ut suis subditis vel notis sibi clericis aut laicis superi— diet— epistolas velit concedere. l'nde Antiochena Synodus, canone VIII: „Pr—byteri qui sunt in pagis canonic— epistolas dare non possunt Ad sol— tantum vicinos episcopos litter— d—tinabunt; chorepiscopi autem qui sunt irreprehensibiles, dare possunt pacificas, id —t general— epistolas.“ Et secunde Turonensis synod—, canone VI: „Nullus clericorum vel laioorum praeter episcopos epistolia facere pra—umet* Quod et alia concilia decreverunt. Hui—modi autem epistolae neque omnibus neque eodem modo et forma omnibus sunt concedendae. Alia enim forma episcopus pro clericis et honoratis laicis, et alia pro pauperibus scribere debet. Prim— enim ad solum orthodoxae fidei et ecclesiasticae communionis testimonium dantur; alme .vero ad implorandum subsidise dant facultatem. Utrumque epistolarum gen— seen Chaloedonenais synod—, —none IV, distinguit: „Omn— pauper— et ipdigent— auxilio, cum proficiscuntur sub probatione, epistolis vel ecclesiasticis pacificis tantummodo commendari decrevimus, propter— quod commeadatitias litteras honoratiorib— tantum persona praestare convenit.* Quoniam autem praecepto Christian— hospitalitatis et fraternitati» caritate tenemur olenoos et bonoratos laie— recipere' atque ad communionem admittere, sic etiam pauper— qui vere tales sunt, et p^sertim .quos propter ehristianae religionis professionem ad 'paupertatem redactos novimus, recipere, ipsisqjte auxilium et dare et procurare tenemur:^—tod praecipit apostolus ad Hebraeos, —p. 1: B^spifalitatem nolite oblivisci*, et ad ^The—alonio., *otp.* 4: ,be· caritate fraternitatis non neces— habemus vobis scribere.* Cavendum autem ut-ne indignis et vagis hossinib— huiusmodi epistolae trad—tur, — Cabe pro veris affirmentur; aut no cleri— sine. iu»ta et rationabili —usa, suis relictis eoelesiis, alien— provincias circumeant, aut ne coniugati laid, suis desertis uxoribus et filiis, alibi ragaetur. Ad quae evitanda mala, sia· praevio examino huiuamodi epistolae non tradantur et sino pr—via diso—siens de barum autbeaticitete •o· admittantur. Atque b— quidem praecipit cano· apoatoHc— XXXIV: vNaiU— epi—operum poregri——datitiis s—rfpistw epiatolta, Bt eum scripta

OQM U* MMi-
plurttfi sstitavistp e^eet*
piMC*Ft *iMB) MM ^iM WOMtri* Mlrt Mlb»
· MβMMηiiBM*

admittautar, quia per aabroptieaem multa proveniunt* Concilium vero KHboritaaum, can. LVIU; ,Placait, — ubique et maris— in ee loco, ia quo prima cathedra eo—titato eat epiaoepataa, interrogentur hi, qui communi—tori— fitter— tradant, — omnia meta habeant et sao testimonio comprobent* Concilium vero Sardi——e, can. XXI, iubet eoe recipere, qui peneeutioaem patiantur: ,8i aliquis vim perpessas eat et inique expulsus pro disciplina et catholica confessione vel pro defensione veritatis, effugiens pericula, innocens et devotus ad aliam venerit civitatem, non prohibeatur immorari, quamdiu aut redire posait aut iniuria ei— remedium acceperit quia duruin —t eum qui persecutionem patitur, non recipi: etiam et larga benevolentia et humanitas' ei —t exhibenda.* Nullus itaque peregrinorum sine pacificis, id —t oommendatitiis suscinjatnr epistolis, ut ait Antiochena synodus, —n. Vn; qu— tamen epistolae luetis de k ——is concedi debent Quod si do professione catholicae fidei dubium oriatur, nemo ad communio—m aut ad ordinis cui—libet exercitium ab episcopo admittatur, nisi documentum authenticum pri— exhibeat aut orthodoxae fidei 'frofeseio—m coram episcopo omittat In sua dioec—j episcopus quaestuarios non recipiat, neque illis testimonial— ad quaestum faciendum aut concedat aut subscribat, nisi mature ——is perpensis et servato quoad qua—tuarioa cleric— vel regular— —cri Tridentini concilii decreto, s—a. 5. cap. 2, et «e— 9, —p. 5, quo statuitur u| in quib—eUmque ehristianae religionis locis eorum nomen atque usus penit— abo-l—tur vel ad officium huiusmodi exercendum nullatenus admittantur; tamen ai ob maximam alicuius ecclesiasticae communitatis vel mon—ticae institutionis aut lai—e societatis necessitatem eleemosynae sint petendae, iu—u ordinarii, adhibitis duobus ecclesiasticis viris, eleemosynas atque oblata e fidelib— dona colligendi detur facultas.

LXXIV. Quivis episcopus sive métropolite suae iurisdictionia et potestatis limit— agnos—t auamque mensuram teneat,' ita ut eorum,quidem omnium poteatatem hab—t quae in tradita aibi dioecesi venantur; n— unquam cuiuscumque generis iurisdictionem exercere praesumat in iis quae ad reverendissimam patriarcham pertinent, 'ut sunt —sue i—errati, de quib— inferi— di—mus; matrimonii aut ordinis impedimenta ad ipsum patriarcham spectant. Insuper censuras quascumque ab ipso patriarcha contra quemlibet Istas nulli f— sit episcopo sine exprès— ipsi— licentisQÿolvere. Praeterea ieiunia et festa de praecepto, quamvis in propria dioec—i, non potest neque métropolite ueque episoop— imponere; quemadmodum etiam ab iis, quae lam vigent, non' potest neque integram dio——im aeque urbem aut pagum aliquem neque communitatem saecularem aut regularem dispensare, sine patriarch— eoa——u. Nihil aut addere aat subtrahere fas eat ex iis qu— ad ritum vel —cr— —erimeni— spectant, nisi p—t sententiam revareadiaaimi domini patriarchae. Quod si quis alitor fecerit, absolutio aut dispensatio aut institutio irrita ait omnino, et in synodo patriarebah punietur aut suspensions aut ab exercitio pontificalium per ntensem usa aat etiam plur— iuxta synodi ipsi— s—tenti—u

LXXV. Nefas item est epi—ope —t matrop—i-taao —te ordinationem, ab — quem ordinare intendit,' te*

praeter fidei prefeaaieuam nutpro·*·· ecquo· h pontifical? proecaripta enat, «MngnglM· tat poetam quodlibet exigere «ire ad propriam MoMs et stabilitatem «tvo ad obedMtiam aM ab ordinando

tasa ^aodM adveruna Phottem, eea.
quoniam auditibus Matri· has «mit,
solum bhoretfei, «t H qui sanctae
tasonrm eceMae saosrdotium «artiti, aefi eithodoxi st legitimi patriarchae · uaaerdotall catalogs propriée uni seripta fecere «4 propriam tutelam farorsmqus raum et quasi stabihtatem exigeât et eompellaüt, visum «et* uwtM huie et nniveroaW synodo nequaquam id «x hoc a quopiam teri, excepte so, quod secandum forma· et ooeeuetndinem pro sincero fide nostro tempore consecrationis opiocoporum exigitur; quod Mim aliter fit, omnino non expedit, sed neque ad aedificationem eodeaiae pertinet. Quisquis ergo au*us fesrit solvere hanc definitionem nostram, aut expetierit aut^gruerit expetentibus, honore proprio decidat. Atque eadem sancta synodus solvendum et nullum declarat qiiodcumque vinculum etc. etc.** Quod decretum renovantes praecipimus, ut si quis ab ordinandis talia scripta exegerit aut iis obtentis ordinaverit, ipao f*cto consecrans episcopus ab exercitio pontificalium sqspendatur, et'hoc modo brdindtus per sex menses susceptorum ordinum exercitio oarcat, aliisque poenis a reverendissimo patriareha imponendis subissent Quod si ordinandus chirographum petenti episcopo dare recusaverit, et propter hanc causam' eum episcopus consecrare noluerit, statuimus ut episcopus per mensem unum a pontificalium exercitio abstineat, et is, qui ordinem suscipere nequiverit, ad reverendissimum patriarcham recurrat, a quo statim ordinationem suscipiet.

LXXVI Non tantum sedium vacantium, sed etiam vivo ordiuario res omnes ecclesiarum et bona sub administratoris seu oeconomi' potestate esse debeant: atque is expensas, census et rationem de omnibus recenser·, et bis aut ter in anno ad episcopum referre teneatur: et quamvis episcopus sine oeconomo bona et protentus ecclesiae administrare non debeat, potest tamen, quin etiam debet rationem administration» tum sedis vacantia, ad quam ipse postea promotus est, tum etiam sui pontificatus tempore ab eodem oeconomo seu administratore exigere; iUumquji punite aut etiam officio privaro, si in ipsa administrations deliquerit, servata tamen semper indicii forma adhibitisque arehiprosbyteri et arohidiaooni sufiragiis, pro delicti gravitate etiam suspendero ad tempus vel perpetuo illum officio privaro, et' si arehidiaooaua sit,, hanc •dignitatem et officium, iuxta sacros canones, alteri presbytero aut diacono vol pro tempore vel in perpetuum concedere. ,

2. Episcopi rea propriae ac personales a rebus eodeeiao distinctae omnino esae debent: unde cum ex hae nostro communitate aliquis ad epiaoopatMfo dignitatem assumitur, in peculiari fibro sua omnia redigat, sa nempe omnia, quae nate promotionem sui riiniaterii exercitio acquiriverat; iuxta enim votum emissum ia ordinum susceptione, ea ad sedem patriarehalem pertinent. Est tamen in arbitrio reverendissimi patriarchae illi usum tantum concedere vita durante, dummodo omnium catalogum in arehivio patriarebafi servandum trod·*.-' Quae autem ex redditibus et proventibus sedis episcopalis sibi obvenientibus aeqririverit, ri immobilia.sunt, prout agri, praedia, domna, oenus·, pcat ipsius obitum sedi propria mandant; si vero mebdfia, ad spoliorum osntaa patriarehalam «poetant, nisi facultatem testandi a reverendissimo patriareha obttnuerit. SabspeBerem autem nomfaso m· eadan* nam Mutent·, vm·, suariet fitaugW fibri atque ala ad^usnm et eultam dtvinum etiam ia private aaroBa«Beata, Mqueseanusa, codas, oatiwdra, aNM tignea·, mauaM, doli· vinaria, bieqee timiBa, quae db qeeoMMae In ppoattari ttbre faroeribeoda qt euooameri opibqo^^^i aarvaa^la attad.

fi. 81 qafe episcopos rui titularis vel stAngaaos» mandante raveronffimimo patriareha ad regendam afiqnam eeefotiam aut dioeoesim destinatas fesrit, bona omnia quae exercitio eptocopaUs ministerii tam mobilia fmn immobilia acquiriverit, poet ipsius obitum ad sedem patriarehalem pertinent iuxta nationi· noetrne eanoacm (v. Mechitar Coss., can. 1): „® l|ute episcopus tine haerede mortuu* fuerit, bona eius omnia ad reverendissimum patriarcham devolvantur: ipse enim eat et index et consecrans; redditu* autem aen fructus successori episcopo serventur.**

4. Ad aliam seeleaiam translatus non potest seeum déferre libre» et alia, quae ex fructibus priori* sedis acquisiverat, licet ea. poet mortem suam, ro•titnere promittat.

β. Sacri canones* (apost. 37, 38, 39) docent quae possit episcopus administrare, et de quibus et quo modo disponere: »Omnium rerum eoclesiasticarum spiscopqs, euram gerat, et eae administret, tamquam Deo intuente. Ne liceat autem ex eis sibi aliquid vindicare, Vel propriis cognatis quae Dei sunt largiri.' Sin autem pauperes sint, ut pauperibus "ipsis suppeditet; sed eorum praetextu non vendat quae sunt ecclesiae. Presbyteri et diaconi sine sententia.' episcopi nihil perficiant; ipse enim est, euius fidei populus eet creditus et a quo ratio animarum exigetur. Manifestae sint episdopo res propriae (si quidem res habet proprias) et inanifestae res dominicae, ut sit in potestate episcopi morientis propria quibus voluerit et ut voluerit relinquere; et non rerum ecclesiasticarum praetextu res propriae episcopi intercidant, qui nonnunquam uxorem habet aut liberos vel cognato» vel famulos. Eat eq)m iuatum apud Deum et homines, ut nec ecclesia damnum aliquod accipiat propter rerum episcopi ignorationem; neo episcopus vel eius cognati ecclesiae praetextu proscribantur, vel in negotia litesque incident, qui ad eum attinent, -et eius mortem- maledictis infaustisque verbis prosequantur. lubemu» episcopum rerum ecclesia* potestatem habere. 8i enim ei pretiosae hominunt animae sCnt credendae, multo mugil ei sunt committendae pecuniae; ut in eius sit facultate omnia administrare, et iis, qui egent, per presbyteros et diaconos subministraro cum Dei timore et, omni religions: et etiam si 'sit Opus et necesaarinm in suum usum accipere et fratrem, qui hospitio excipiuntur, ita tamen, ut ipao nullo egeat. Lex enim Dei hoc habet: Qui altari sasident, ex altati alantur: quandoquidem aee miles unquam sine suo viatico adrems hostes progreditur.* Antiochena veeo synodus habet: »Quae aut ecclesiae, sub omni soHttMudins et conscientia boaa et fide, quae in Deum eat, qui cuncta consideret iudicatque,. serventur·, quae etiam disp se»aada saut, indicio et potestate pontificia, oui nnmmissu» eet populus et animae, qaae in eceleaia congregantur. Manifesta vero sint quae pertinere videatur ad ecclesiam cum notitia presbyterorum et diaconorum, qui cire· ipsam suat, ita ut agnoeoMt aeque ignorent quas sunt ecclesiae propria, nee aes aliquid lateat: ut si contigerit episcopum migrare de saeculo, certis sxisteatibns rebus, quae sunt OMleriae, neo ipsas ooOapeae depereant; nec quae propriae probantur episcopi «nb occatione pmrailaiitar rerum eoclheiae.

ImCms et Meeptnm μ η μ Deo et heuriuibM « est, ut Mes egÇeeepM. ttltt- vehamlt dceeUsquat j ot quM «eeieaiM enM, «idem oeMecveetup .eeti·* *5m, et Me eeeteefte aAqoed daaastem'patiatar, .Me epieeopM teeleeiM praetextu proeeribatM, vel qui ad enw attineo*, h mm incidant, et ipM péri nhitana MMhtWM iagruvefcn. Epiaeopua «o-eiariastioarum ram hebeat poteatatoat, ad dispen-séedum «tga eumaâ, qui indlgant, «nm mm» re-venait· et tiaon Dai. Participet trim et ipee quibe» indiget, ri tamen indig·*, tam ia ente, tara ia fratnun, qui ab eo aaeripiaatar, naeeaaatfla uai-bta profaturi·: ita et innullo quaKbet ooeaaieM fraadeatvr, toute saaetum apostolum pte dicentem: "Habente* vietum et vestimenta*», hia contenti ri-ma»". Quod ri ooateatM btie minime faerit, con-vertat autem rea o mlmîm ta aaoe' domesticos mm et etoi* commoda vel agrorum' fintetus, non tau presbyterorum et diaconorum conedeatia pertraetot, •ed horum potestatem domeeticia aria eat proprin-quis eat fratribus «liiaque oommittat, ut per haiaa-modi peraonea occulte ceterae laedantur eedeeiee; synodo provinciae poeaaa iate peraolvat Si autem et aliter accusetur episeopM aut' prMbyteri, qui cum ipso eunt, quod ea quae pertinent ed eccle-siam, vel ex sgri» vel ex alia qualibet ecclesiae facultate, aibimet usurpent, ita ut ex hoc affligantar pauperes, criminationi vero et blasphemiis tam sermo praedicationis quam hi qui dispensent taliter ex-ponantur: et boa oportet corrigi, sancta synodo id quod eondecet adprobante." Et concilium Aga-tbense: „Ut de rebus episcopi propriis vel acquisitis, vel quidquid episeopua de euo proprio habet, haere-dibus sui», si voluerit, derelinquat. Quidquid vero de provisione eooletiae suae fecerit, rive de agris rive ex frugibus sire ex oblationibus, omnia in iure ecclesiae reservare consuimus. 8i episcopus condito testamento aliquid de ecclesiastici iuris proprietate legaverit, aliter non valebit, nisi tantumdem de iuris proprii facultate suppleverit." Et sancta Cbalce-donensi» synodus ait canonibus XXII, XXV, XXVI: „Non licere clericis, post obitum episcopi ecii, rea ad eum pertinentes diripere, sicut antiquis quoque canonibus est constitutum. Verumtamen redditus ec-clesiae viduatae penes oeconomum eiusdem eccle-siae integri reserventur. Quoniam in quibusdam ecclesiis (ut rumore competimus) praeter oeconomos episcopi facultates ecclesiasticas tractant, placuit omnem ecclesiam habentem episcopum habere oe-conomum de clero proprio, qdl dispenset tes eccle-siasticas eum consensu episcopi proprii; ita ut ecclesiae diapeMatio aine testimonio non rit, et ex hoc dispergantur ecclesiasticae facultates et sacer-dotio maledictionis contumelia ingeratur. Quod ri boc minime fecerit, divinis constitationiba» sub-iacebit.** Et tandem concilium TruManUm canone XXXV aaeerit: «Nulli omnium metropobtarum li-ceat, mortuo episeopo, qui eius throno subast, rea ipsius vel ecclesiae situ aufarry vel ribi vindicate, sed sint sub custodia «celeria·, eui defapctM praefuit, qsquo ad alterius episcopi promotionem, praeterquam ri in eadem «celeria non relicti sint clerici. Tunc «nim mstropotitanus m non diminuta servabit, ordinando episcopo omnia reddens.

Caput IV.'

ZJ» rrliqtti» fpiaeofo&mt tt uuinptHiuniHt tt yri-, motaM ûvibsu, prmUpric tt OHrribtu.

liXXVH. Episcoporum université» rive dbUe-gium sub legitimis superioribus universalem eoele-siam exhibet ot .potentatom super universum orbem

''C»a. 45,51.

habett et pumiKi smlMeuiMqM · totriadietio et potintoMl Mφβτ mmUmm set ·M mi itito· m extendihn. Kba auam quilibet episoo-<*t gvtMMNktq MMφM tantam subditos regit et iudieet: et entire sum βoo-WMM MbH·· potMtfttMi Mt iBrirtictioiim potest toulfttevov Et qaamvia eptoeopala peteetae immediate a Deo proveniat, diatingncndn tam·· eet ipea potestas eb siuedem exerciti·: potestatem mrim et iuriedictioMm in ipM eoaataratioao aad-phnt, non tamen exercitium: atqdo hoc ex perpe-tae eCrieriae praxi et traditio·· probetur (v. Devoti, p. 115, 117). Est autem de lar·,' at episcopi tam potestatem quam ipsin» exercitium habentes sui· subditis iuxta uniMeuinaqus aeeeoritetee distribuant thesauros eodsriae spiritui··. Est etiam episcopale ministerium reges de mors ungere, virgines D«o oeaaeerare, «celeria· et altaria benedicere, «obdito· lanos ad maior·· et minore· ordine· promovere„ re-figioeoa «t monacho· benedicere, diaconos et pres-bytero· ordinari, «aeramentum eonlrmatioeb con-ferre, oteum chrismatis, catechumenorum «t iner-morum consecrare: atque in hia omnibus aequam habent potestatem episcopi, cum plenitudinem sacer-dotii a Deo receperint At inre divino solo» sum-mus Romana» pontifex primatum super otiM· tenet: patriarchae vero, primate· «t mstropoHtpui super cetero· suat episcopo· d· iure ooeleriastioo. luris-dictionem et potestatem accipit episcopus db con-sensu consecrantis, a quo «st electus, atque ita Ipsam exercet potestatem in populum ribi credi-tum: at oportet uf electio et. consecratio, nec non et potestati» traditio legitima sit, ut ipsam iure possit exercere..

LXXVIII. luxta canonicas leges possunt epis-copi iuisdictional·· et dioeeesanas leges condere. Sent autem hae: populum docere, decreta ad tem-pus scribere, ef In synodo- perpetua pro recto ec-clesiae regimine «t Chrieti fidelium utilitate: atque hoc iure, quod episcopali dignitate adnexum aet, pastoral· ministerium libere potest exereare. In sua quisque dioecesi ius habet indicandi, bona suae ecclesiae administrandi, proventus et fructu» ribi debitos repetendi; quod iam superius diximus.

LXXIX. Duplex insuper in episcopo inrisdictio distinguitur, spontanea nempe et gratiosa, «t iadi-riairia. Potest spontanea uti episcopus in suos sub-ditos, etiamsi extra dioeeeeeoe limite· tint, ut est a censuri» et peccatis absolvere, bénéficia conferre, hlsqu· similia. Indioiariam autem potestatem extra dioeceseo· limites exercere non potest: quapropter indicium extra dioeeerim nunquam instituet Est insuper in episcopo inrisdictio ordinaria et extra-ordinaria seu potins delegata. Prima ut dioece-sanus et ordinarius localis utitur, altera ut sedis apostolieae 'vel patriarehalis ricarius aut delegatM (v., Tbom. Mich.).

LXXX. Cauaao igitur OMto ad ehrietianam re-ligion··· spectantes, ad sanam doctrinam et ortho-doxam «dem, nec non et ad morum boMetatem de iure in tribunali ecclesiastico tractandae sunt ct •piseopM sententiam Carre debet in illo·, qui vel de haereri vti schismate vel apostasia a fide ao-ouaantur. In his autem beet episoepo reo· punire vel eeaanri· vel etiam exeommuaieatioMl De hoe nemo unquam dubitavit.' Oumm insuper matrimo-niale· et apoaealium ad episeopum «pectant: at rerum, prout dotes, donatione·, compensation»», ad tribunal laicum. Causas denique mortuntiae, rive de sepultiM, canta,' ciarrintonii* eeeloriaatiei·, qui-bo» concedi et 'quibMp daaegnri debeant, bene-ficiorum collatio Ot reliqua huiusmodi ad episcopum pertinent.

•aateatiis fwwiU» nir*·· Im·iw mta^M ta- »

b ·pI·o·pi MMhMKfo iHbwMl Mmmi··Φ^·8μ · luria, tam·· ordin· write iuxta oumSK Aatieabaui •Mbw apfaaepto val bcaam' viaeriie goMtalibsM,

revarandiatimpm patriarebam appellaro: qUM entai olim da synodo provincial! diota «nat, ad qua· ab episcopi «aptantia Heiturn arat appellar·, an hum do patriarehtao tribunali abat tatalügeeda, a quo- presbyter val diàeoM· val dericM a propria epi»- cope damnata» itarun audiri at tadieari poterit Quod two antiqui canon·· esateatiam at proa- sentiam aliorum etiam apfoeopanun requirebant at ordinarius contra elaricoa mm uaqM ad dapoaitio- nem procedar· poaeet, id nnpo Mffioare dedanunas •i episcopus ahqntm episcoporum loco adhibeat «ibi assistente· abbetes et doctor··, usam mitrae «t baculi habent··, val alios ia aliqua dignitate constitutos ecdesiastieos homine·. Ex sacrcaaaeta igitur Tridentina synodo (easa. 18, cap. 1) ta iudieii episcopali· forma haee servanda praacipiutnr: aIUud primum, episcopos admonendos censet saaeta synodus, ut so pastor·· non pareumar·· ···· mamina- rirrt, atque ita praeesse sibi subditis oportere, ut non ta ris domtaentur, sod illo· tamquam-filios at fratre· diligant; riaborantqua, ut hortanda «t monendo ab illicitis deterreant ne ubi deliquerint debitis eos poenis coercere bogaatur. Quo· tamon •i quid per fragilitatam peccare ooatigwit illa apostoli est ab ris servanda praeceptio, ut illo· arguant obsocrent increpant in omni bonitate et patientia, cum saepe plus erga corrigendos agat benevolentia quam austeritas, plu» exhortatio quam comminatio, plus caritas quam potestas; sin autem ob delicti gravitatem virga opus fuerit tunc oum mansuetudine rigor, eam misericordia iudieium, cum lenitate severitas adhibenda est, ut sin· asperitate disciplina populis salutari· ao nosessaria oonaarv·- tut, et qui correcti fuerint emendentur, aut si resipUearo noluerint ceteri aalabri ta eoe animadversioni· exemplo · vitiis deterreantur: eum sit diligentis et pii pastoris officium morbi· ovium lavia primum adhibere fomMta; port, ubi morbi gravita· ita postulet ed aeriora et graviora remedia'd-eea dere: sin autem ne ea quidam suffiotant illis submovendis, ceteras saltepi ovas p contagionis morbo libarar·.*

1: At quoniam pemaapa aoeidit ut rai ad evitaadas poenae at «pitooporum indici· quar·!·· at gravamina affingant at appa&atioai· aA^U tadieis •ententiam impadiaat na ramaffio ad fonoeeattae tutelam instituto ad iniquitati· dafeaaiaM·· pitant •buti, atqu· ut bonùu ealfiditati at targtvanatioui occurratur, ita stetait at decrevit sedata Tridauttaa synodus, s···. 29, eap. 1, «o··. 24, cap. 9fe In oausis.zVisitatiaBi· at oorraotioui·, live hihittati· •t inimbilitati·, mo m· ia criminaliba·, ab opMapo •iva «|u· vicario gancrati, ante dafiattivaai aaMaartiam, ab taterioquatorio val afin qnisumqna gmvnmtaa non appaUatar, neo eptaeepaa aaa viaarta· appellationi huiuamod) tamquam frivotee defterteneatur; tad as, ci quMumqM iahfiHtioM ab appellationis indi·· emanata, nae «anni ferum at cousvetudtae etiam immemorabili Mutrwta non ab- •tanto, ad nltartora valeat prooadere, tari gmvaman htinwinii per drfaUtaw MBteBttai vtl. ab ipaa definitiva apparari nan pasta;

tarit appall·ta· ant tatgimtaa fiiitit, eommittatnr: alteqaia altari vtaaiori episcope sive etna vicario geUaruM, exetasia tamon inferioris apt·· tataeftUs*.

4. · Cerna· omne» quomodoeumqne ad forum amtoriaatiMa· «paetanta· (Oom. Trid., Maa. fid, aap. 90) ta prima tantautia conun ordinarii· locoBrum dumtaxat eognoacaatar, «t quacoumqus nagotin ia his loci·, sbi orta aunt, finiantur, atqu· infra Hanoi·· > di·, qua ha orta fraarit, tenafaentar: ahoquin poet id tempus libaro· ait partibus vd altari illarum iudieea superior··, eoaipetantes tamen, adire, qui eaasam in eo statu quo fuerit aaeumaat at quamprimum terminare procurent: noque antea' alii· committatur ant avocatur, neo appellation·· interposita· par superiore· qaoecumque recipiantur, •arqav^ ioatanio Mt inhibitio fiat, niai a definitiva vol definitiva· vim habente, et euiu· gravamen, nt supra dicapm eat, per appellationem a definitiva 'reparari noqusat

6. Attamen OM omnes causae sb hi« excipiantur, quM iuxta canonum statute apud sedem patriarchal·· aunt pertrsetandM, vel qua· ex urgenti et rationabili equsa iudicarerit reverendissiuiu patriarcha per speciale rescriptum manu propria sub-, scribendum committere aut avocare. (Cone. Trid., sess. 94, eap. 30.)

β Rena ab episcopo vel,eius vicario generali in criminali causa appellans, coram iudice, ad quem appellavit acta primae instantiae producat et iudex, postquam illa recognoverit ad causam tractandam procedat Is autem, a quo appellatum fuerit intra triginta di·· abta ip·· poatulanti gratis qxhibeat: alioquin abaque illis causa appellationis huiusmodi, prout institis suaserit terminetur. (Cono. Trid., sose. 13, eap. 8.)

7. Cum varo tam gravia nonnunquam sint ectasisstinorsin hominum crimina, ut eorum seria atrocitas ao· deponere cogat ab ordinibus, qd hoc, prout superius diximus, certus episooporun^ numerus requiritur, quo· «i omnes adunaro difficile sit debita taÿ «xecutio differatur; si quando autem tatervoairo potaartat sorum raaidentia sit intermittenda: propter·· saaota synodna dedamvitae dafiaivit lioara epiaeopo vol par ·· val pae vicarium ganeratan «entra etarioum ta aneri· oedtaibu· constitutum, •ttam preabytarataa honore insignitem, procedere, •umqM ootatatante at vwbuliter deponar·, et par saipaum etiam wlamnitar et pntaaMtar a susosptie ‹μνΜμΛ·β ^β·IiΛ·ii·Β1 bsMviWtt

quiritor, eta· absque iltis proaodaa·; praaMntUm· tamon at in hoe.sife mitaimtihua totUtan abbatiboa aau doataribaa nan· mtaaa at bocuH ax ,apostolioo. induito habentibna, at ta dvitate ropariri at eommoda tatoreaae pUrint; aUoqnta alii· pananis aoetaiaattote in dignitate eonstitutis, qua· aetate gravas stat et tarie aatatta ιιμβ - - idibikes. (Com. Trid., was 18, eap. dt Oom. Am, α 19.)

W-

< M&U· M þM MmB M SÎetÜiM NMttl) 4 ÉMMB Oflltkl vMfaNKtef «Mit, «t 0—«IM tamwdi gHtita · rrraraodierimo Mt B BMMtft BpMtettOB β·4· BZtef^WMBfty imBB OBBBiΓ^^ tâte MMm Mt iwüttewter «Mate· Mt «in. «■tu: Matera ratam synod·· «tâtait ta u m «pb-rape fai «oa «e«l«ria raaidaoti pu «aipaum »tinm mani· sobraptioMm val taoptionam -obtantae grati·· examinera, «t abrahstioneai ■ paHte» debate, ta que ipra (nquirara arafrarat, Mt rautetanem pe··»·, «d quam crimino··· ooodamnatai fawat, tari· narrationibus aat raritatis staeta impetratam non admittere «ut «tiam notam deelarare.

9. Causa· matrimoniale· At erimiaalra ad rata •prataat epiaoopo·, «t eorum TOtotataai, examiai, judicio subiaoeat, et oorsm ipeU «aat pertrnatauda·'; sed d .para· altera veram paupertatem probaverit, non cogatur extra provinciam ara ia saeanda •at tuta instantia in eadem tuttrimotaH «aura litigare, aid contraria-pars et alimenta «t expcma» ▾ •lit subministrare. Vicarii rovereadiarimi patriarchae nunquam audeant «piseopoa in praedicti· Cauni· aut impedire aut «oram' iurisdiotioni obstare •ut quomodocumque eo· turbare, wd ä contra clericos aHoara eeeletiastico· viro·, aid de oonaeasu 'et consilio ordinarii, procedere: racus «orae mandata et processus irriti tint, «t ad reparationem damni uni vel utrique parti illati tcaeantar.

10. Si quia in easibu · iure permissi· appellaverit aut de aliquo gravamine conqueeta· fuerit, •eu ob lapsum biennium, de quo superius diximus, ad alium indicem recurrerit, teneatur acta omnia coram episcopo goda ad indicem appellationi» suis expensis portare, ipra tamen epieoopo odnedo, ut •i quid ei pro causa· instruction· videbitur qpora rarium, þostit id appellationi» iudlei significor·. Porro ipaam aetornm omnium aericm teneatur notarius, congrua mereede accepta, quamprimum aut •altem in menae exhibere. Quod d notario· fraudulenter exhibitionem retardaverit, ab o®do enependatur arbitrio ordinarii, et ad dupli poenam, quanti ea lia faerit, inter appellantem et paupere· loci diatribuandum, compellatur. Ipee vero index, ■i fraudi» et impedimenti conscius et partioepa fuerit, aut exhibitioni obstiterit, ne aut intra tempo· debitum aut integra acta tradantur, ad eamdem dnpH poenam ut supra teneatur.

11. Et' ai qui» epuoopUM, quod abait omnino, iure permira·» appellation·· »d ravqrendiaaimum patriarcham · quolibet «obdito, dve clerioo rive laioo, pro qualibet e··»·, rive criminaH rive civili, et auper quodlibet gravamen tat·· ot intarpotita» impedire vel non admittere praeramprarit, »·« appellanti acta in «no tribunali grata trador· raqora virit, tit ipao facto ab exercitio pontificalium tamdiu suspensus, donec revereadisrimus patriarcha, adhibiti· duobus «altem epuoopia, modum decreverit, qtfo huiuamodi contumaci· frangatur, aut «piacopua ita debitam «atistaticnqm dederit

T.ITIΠ I»m · primo «celeria» exordio degradationi» poena in clerico», qui ob «ralsrum gravitatem suscepto· ordine» inhonoravarant, obtinnit; et qui tali poena 'tigno· e»t habito», a «naoeptia ordinibus þriva et ab ipra crateri· pulsus, voluti laie··, tavprivtagiam amittit. Horam autam •Hi cxpalci vooaatur, quia vel ofltao vel beneficio vel otroqoe rimai privantor, tam·· privilegio fori gandeot; alii vero degradari, et hi fori privilegio privari,- lateo tribunali tradantur, ut dotati poenam persolvant Hae degradationi· poena etiam nunc utitar ileimia io «ea elsriee» qui graviter tali·- Oαββlµ ı Mtete.)mm MteMtertteto pera·» gravterima omnium est, «a tantam uri ðee· ia graviirimli iiilsribm, nt «ont äpratad ·' fita vel tairarii, apratotaaram aat patriaraHearam •ptotolaram fotaita, moaetaram fohitaata, homiridtam, violantia, prarotum eratra aaturam, abort·» praeoratoa, fertum «aertagom, «rima» celebratio aat MwmMri parafant!·· admiateteata neu ··»-rapte praobyteratn» ordia·, ·µη»·o⁺H· tigilli viriati·1. laaoper inxta «acroe canone» degradationi» poeea· •obiaraat «aeerdo·, qui «ptaopali dignitate contempta, privatam raneilinm oontra ip•um epieoopam oonvocat, ibiqn· ipenm Indicat, condemnat, aut auctoritatem tibi vindieat «t nanrpat Et qui ipti oearaaeerint clerici deponantur, et laici eoel«tia«tiea eommnmone þrivent· atque id poet tertiam epiacopi admonitionem. Ad hob refertur concilii Ctaieodonenri» canon LIV, XLV, XU: .Fraudi» detatnm ant «oeietra ad decipiendum institute, etiam inre civili vetita e»t: malto magia haae debet proeoribere ecoleti». .Quod »i qui» clerien» aat monachua fabar doctrina» diawminaado fraudulenter quid contra epiaoopttm aut clerico· pararet, honora, officio et gradu þrivetur. 1 . Et canon apoetotaa» IX: .81 quie cleric·· intrate epi·-eopnm inculture aat vexare au··· fuerit, hic deponatur; leriftUm »at enim: "Principem populi tui nemo blrapheutet". Quod »i qui» aut diacono aut prrabytero iniurivm intulerit, communion» privetur. Et ai qui» epiaoopra aut ecoletiaaticu» Indo aut vino deditu» äi «uspeadatur; epiaoopu·' aut prrabyter, qui animaram curam n»gligit, communione privetur; quod ii ita peraeveret, ðëponatur.

LXXXin. Cire» criminal·· epueoporum caraa» fhaeo atatuta urvanda praedpimu».

1. Caaaae criminale» graviore» contra epiieopo», etiam haereeeo», quod abait omnino, quae depositꞏ aut privatione dignae aunt, ex «pecialf aedi· apoatolicae Romanae mandato ab ipra reveroadi»-•imo patriarcha in concilio provinciali cogaoraantur; do tamea, ut facti cumat notitiam et proeeraum inatituat, auapenaa tamen definitiva aententia ipdu»-que exeeatione, donec acta omnia ad Romanum pontificem tranamittat, rwervata ipti et «ententla definitiva eiuaque execution·'. Postquam autem proecMom instituerit, deque gravi culpa constiterit, ob quam episcopo» vel privando» vel deponendo» ■it inxta «aero» canone», -ipenm reum ab officio •uapendera «t in aliqood monaaterium includere (non tamen deponere), donec radee apostolic· definitivam •eateatiam execution! demandandam praecipiat aat reum abralvi iubrat. At ti extra curiam patriarchal·»» aut eitra locum, in quo þrovinciali «ynodu» otabrator, eiusaaodi causa eommittuata rit, ea nemini pronus committatur niri »o'H· metropolitan!· aat epiacopi» a rovorendfaimo patriarcha eligeudi· et nominandi·. . Quae oouuniario et speciali· «t mano iptiu» raverandiaainri patriarchae signata ·■·· debrat; neo onquam pio» tribuat hia, quam ut solum foeti notitiam et inatroetioaem fama· et proeemom' coufioiant, qorat atatife ad ipaam reverandiarimum patriarcha·» transmittar· detaaat Si autem damnatos rei rasp····· a synodo provisdali ad ranotiarimna» Remaaonl poatifieem •ppeliavarit. rata omnia tam ab appellante quam • synode ad apo»totaam radem transmittantur, »t Romani pontifiera expeotetor sententia. Interim

* Ora·. TH·., »ma M, ssp. Λ

ı Cram Ä aermi·. P. V. RM. S» ImaMtas Csuat. ta»"d», t. Π. p Π; Ceam pura, L IV, SS, CauA JPss-Cirait, Quand· atiisr, t. IX K; Csem Quamvis, ! V, am. II; Oras. Let. IV; Os», «pua. VL

l ('miti, raM ǩ·

custodia detiaere poatit, ci quod parMum sit, ut coutra fidem vti bonos mons ab iBo «Equid eemmittatur.

9. Canae varo maione sriminales (Coha. Trid., ,μ μ. 94, cap.fi) eptoeoponua, quae neÿse depositionem neque privationem mereatur, a reverendissimo domino patriarcha ia provtadaE synodo ait duobus adhibitis testibus epiaeopte. reeogueeoaatar •t terminatur, etjam quoad exeeutioamu, vel etiam a tribus episcopis ab ipso reverendissimo patriarcha eligendis ot nominandi·.

3. Testee in criminali causa maiori contra «piscopam ad informatione· vel inditi· «umenda, niti poneordes foerint «t boaqe conversationis viri, qee non et rectae conetientiae, famae ac exiatimatiouis irreprobenaibilis, son admittantur; siquid vere odio temeritate aut cupiditate aliquid dixerint, graviter puniantur. (Trid., Sess. 13, cap, 9; Constaht 1, o. β)

4. Episcopus nisi ob gravissimam causam (Conc. Trid., sess.13, cap. fl)j propter quam vel deponsndu» vel privandus siti etiamsi ez officio aut per inquisitionem, denuntiationem seu aecuaptionem centra, ipsum procedi debeat, ut. personaliter'compareat nequaquam citetur aut moneatur.

5. Quod si in. criminali causa episcopi contigerit, (Cone. Antioch., can. XIV, XV),'ut indices dissentiant, aboe udiungers debeat reverendissimus patrisrcba. Quod si in pronuntianda-sententia omne· consenserint, firms maneat episcoporum, indicum sententia.

6. Accusator episcopi (Cono. UI Carthag., can. VII) ad ipsum reverendissimum patriarcham causam deferat. 8i accusatus ad nsiqpm suam dicendam, post receptionem patriarehicarum litterarum, minime venerit, hoc est intra mentis unius spatium ex eo die, quo ipsum dictas littera· recepi··· constiterit, ipso iuro · pontificalium exertltio suspendatur. Quod ri aliquas legitimas et insta· causa· rescriptis ad patriarcham btteris adduxerit, quibus se accurrere' non potui··· probaverit, causae ψcendse intra alterum mensem integram habeat facultatem. Sin autem patriarcha illum vocare, non admissa excusatione, jpKtorit, tamdiu suspensus octo, donec obtemperet aut seipmsm iustifloet.

7. Factorum circumstantiae bene sunt observandae, quando contra episcopum aoeusation·· excipiuntur; et tam accusantis quam accusati persons inspicienda, ut in tant» negotio pertractando, nil contra aequitatis et iuetitiae leges ab endsaisrtino indice peragatur. Nec sise matara consideratione aat urgente causa huiusmodi aocaaetioaos illico sunt admittendae, cum saepe subditi, praesertim ii qaos episcopus aut admonuit aut etiam corripuit et increpavit, magnoper· illam «oleant odiqoe, et tamquam iniuria enoti,Jhba saepe crimina ilH bbUteea, ut quoqao modo ipsam, medeetare poesiat. Quapropter quisquis eptoeopi aeemater sxietit, debet esse fama· inaoxis·' (Com. Ceastiuta,' ce·. I), et si in sliqno defeesrit, tahohis legem subire. 81 quis autem propriam querelam, id eet privatam Mem intendat eptoeepo, utpota detrimento aut tafarta ab ipso affectas, tat butasasadi ansueatisuibus nec persona nec religio aeeuaatoris evaminetar. Debet enim episcopi S0a»sisatis «mnibas medi· esne Hbaru, •t b, qui faritatam cibi illatam amerii, «riUesumqus •it rctigta·*·, i* *··'■ ootiseqaatur. Quad.et.erimen «at «ods—rin, quae «giëeope tateaditar, ae-
^1) MMMâttnMI p4MMI BMMÈli
iieiaater, ita ut primam haerctisi» et éeHmMüeto sare aou beasti (can. apoet LXXTV); piaaiwau ri ctastaelisiv*ax talearum «euta, eptasepssm Ms acriat. BlmiBtar et H, qui rei d* «Mqa«foato «Mnsati faertet, *oa «disMautar tamquam aoeMotet·· episcopi vel siisrum dMeeram, antequam se «bleota HHB oteÎBUI faMOSiM ai qui jiuqua «haeretici neque euMeututiei neque •xMmmtnioati aut damaati et criatiais accusati fUerint, H contra epieCopu^s-erimination·· habet* asseraat, ii ..apud revctpndhrimum patriarcham et' duos saltem aaristeates episeopoa uoeuaationeri do-(erant et apud ipsum accusati episcopi crimine probare teneantur.

LXXXIV. Sancta haec synodus mdtropoliti· et episcopis praecipit, ut in oathedrali ecclesia arehi'viam erigant et in eo diligenter conservent primum libros ad episcopale mipisterium spectant··, videbeet Nbrttm confirmatorum, libram ordinatorum, consecrationis eodetiarum, altarium etooemqtcrioram; librum dispensationum et fidei professionum; secundo libros causarum et indiciorum, decisionum, sententiarum, censurarum, absolutionum, eorumque omnium, quae vel ipse episcopus vel eius vicarius generali in causis vel civilibus vel criminalibus pronuntiaverit; .tertio inventaria- ecclesiarum totius dioecesto·, visitationum decreta, instrumenta, privilegi· suae, eedesiae, reliquiarum authentica documenta, legata, donationes, aliaque huiusmodi ad cathedralem spectantia; quarto denique pontificales, rituale·, ecderiasticoe libro·, eosque omnes, qui vel ad divinorum, officiorum celebrationem vêl ad ius dicendum pertinent

LXXXV. Quilibet episcopus ad rectam dioeceseos adminiatiationem, praeter parocho· et archipresbyteros, in qualibet eooletia debet etiam eos constituere, qui boa* ei spiritualia et temporalia administrent. Et praesertim curam omnem adhibeant ia cathediUli Coclesis clericorum collegium et canonicorum, putnarclyüia sedis ad instar, quam in omnibus imitari 'debent,' instituera ut, in rebue graviori· momenti, de ipsorum consilio agant;'quod in omnibus bene ordinatis dioecesibus fleri solet, quodque a sacrorum conciliorum canonibus praeripitur. Insuper episcopi prope ecclesiam oum clerici· et canonicis suam residentium habeant, ibique vitam communem agant, a laicorum cobabitatione, prout indent sacri canone·, abstinentes.

LXXXVI. Quoniam tero decimarum solutio de-, bite Deo eat (Cono. Trid., sess. 96, osp. 19), et illi qui eas dare recusant aut dantes-impediunt, ant percepta·, iis quibus debentar, tradere recusant, ree abaaas nsurparo censentur, sancta synodus bortatur episcopos, presbyteros et clerico·, nec non et laiee· eaimeumque eosriitiosris, gradus, dignitatis, nt in iis «x|g«irii·, solvsstdb aat ri tradendis, ad quam de iuro spMteat, aeqfeitatam et iastitiem paro corde •t constieatia boae sarvaaV Noa etam foraadi sunt, qui varii» artibua decimas aesiestis obvcafoatee subtrahere quomodocumque oeaaatar, aut qgd ab shit ■ohttas tsmart tibi viadiearc audent at in rem suam convertere.

1. Fraepipit ttaqau «ancta -heoc synedns omnibus «t staguHs, cuinslibo* oeoditieais sut digaitetta extiterint, ad quo· "ÏMάîMM· «elutio speetat, nt •as ad quoe de iutu aat ecaMatudtaa pertinent, rive epiaoepi stat rive ahae eaderiaetio·· persana·, integro peroolvaat. Qui catas «as aut subtrahant aat impsdleut, ta «asimmuaiistisuls poaaam h-•errasti; a qua ubauM neqaqMt, siri peut foetam ta tateffrma Maiitattiriam. jMseopi veto aqt alii «catarisatiri ad fliae a fidaEbu· exigenda· deputati,

ri qaid «x dMals' uxautin garni sedi patriar^taM •at ipsi iM«Nb4bataM patriarchas m* metropoii-tub it episcopis debitam est oooupavsrtat, defraudaverint vd ta rue prdprtam oenvmrtorint, «ta* ipeo tecta «speari, Me poastat sbeolvt sec abceluti ceaitsàtar, tail teeta Integra restitatiooe.

9. Hortatur etiam sancta synodus orna· at singule· Pro ehrietiana curitate debitoqM erga euoe paat^raa offido, «t 4a bona a Deo aibi odiatis •edi patriarchal!, metropoUtanie epiecopis, at parochia, gai pauperes aderinietrant acclatiaa, large eubvenir· ad Dei laudem et honorem, at pastarum suorum, qui pto ipsis invigilant, dignitatem tuendam, grave.no· axiatîmaat.

S. Et quoniam saepe accidit, ut ta uns eadeaeqae eederie aot dioecaai nunc maior, altas veto minor decimarum qupntita· pro. devotione popuH ab epiaoopo colligatur, plaçait sanctas synodo decernere et stabilire, nt episcopus dioeecsunq· unnm ex quolibet quindena numero accipiat, et iis ta locis, ta quibus non est episcopus, superiores et, rectores eeoleriaram sextam tantum partem: attendant autem diligenter ne in tanta re quidpiam contra Mam conscientiam peragant

4. Nemo episcopus aut episcopi vicarius generali· audeat, decimas aut veddera aut tacere laids: ipse enim episcopus, vel eius vicariae, aut alta'persona substituta ecclesiastica, illas statuto anni tempore .de more · laici· exigere, idque'ea portione et quantitate, prout antiquo consuetudo obtinet. Clerici autem qui ex decimis ant eoderiahim proventibus aluntur, ex his decimas solvere non tenentur, ht ex bonis propriis et personalibus, quaecumque ea stat^pnontur. Quod etiam de monachi· est dicendum et religioeta quibuaoumque, qui otri non tenentur ex antiquis agria praediis decima· episcopo solvere, ratione tamen - praediorum de novo acquisitorum debent decimas praelatis solvere, Msi exemptionis privilegium a reverendissimo patriarcha obtinuerint.

LXXXVII. Notandum quoque est, quod praeter decimas, possunt episcopi exigere ab ecclesiis et clerici· |ih> subditis, 1. dona et oblatione· synodales, quae pso dioeeesana synodo quolibet anno oqlebranda sunt reservandae, ideoque ius habent certam quamdam pecuniae summam a singulis subditis ecclesiis solvsndam quaerere. 9. Oblationes quae ex ssdis nomine thronalse dicuntur, quas singulae ecderiae suo pastori tribuere debent in honorem sedis st episcopi; quae tamen synodale· et oathedratioao oblationes ultra dnoe aureos quolibet anno non taxentur. S. Partam decimarum quartam cuiuslibet ecclesiae parochialis, nam pars altera parochi est. 4. Partem quadragesimam funeralium st quartam legatorum, quae communiter ecclesiis relinquuntur, et quartam sepulturae et eorum quae tam loca pia, tam «ectasia· habeat, quaeque apud' nos Armenius vocantur, rive portio aqimae seu portio canonica. 5. Spontané·· oblatione· rive limitatas ddhatio···, quae quamvis prius de taro non sint repetenda·, eum tam·· rationabilis aliqua causa rive nécessite· impulerit, teneatur clerici et bcaeâeioram pcmsmorm solvere, pro qualitate et quantitate proventuum coetasfae aut bcasML Cam·· autem propter qnas Meet «M repetere snnt: Detatchvm sotatie stae alta episcopi culpa soatraeSorum, ut est ta sediisatioae et oomsscvatîone novbe ecclesia·; expeMue ingentes, quM ent Mt satfeisrs debet pro SMserratiras inrium eonlsriestiesram, Sat pro itinera ad synodum previnstals··, ad rivirssiiarimom pstrisrshsm, ad miterses 8. Vtatatdh tetypore riritettoat·*; et

• PljUM, ti, MH, b maria

tandem, quod plurimi adprobaat, pro synodi dioeoeeaaae eoavoeatfoM.

LXXXVIH. Non Heeat episcopo a sua dfoeesd in aliam migrare, vel ibi longiori, quam caaoM· permittunt, tempore commorari, nisi de licentia rovarsadiarimi patriarchae, neque votam dM ri·»-dem liceatis pro longa peregrinatione emittere; pro quo tamen voto, obtenta ttoeatie, ta primi· curaro debet episcopo· idoneam vicarium coastitaere, qui posrit episcopale miatatartam exercere; quod etiam tacere teneatur revsreadissimus patriarcha, eum ooMuerit necessarium aliquem suo suaeque nationis nomine ad limina apostolorum mittere. Cum vero episcopus abdicare decreverit et monasticam vitam amptac0, id ei a reverendissimo patriarcha non concedatur, nisi prius ta episcoporum synodo causa huiusmodi bene diseuses fuerit.

LXXXIX. Succsmorem ribi non liceat episcopo designare aut constituere [*], etiam ri morti rit proximus. 8i quid autem tata quis fecerit, quidquid constituerit irritum 'rit omnino. In hoc servetur ordo ecclesiasticus, qui asserit non alitor debere designari aut eligi episcopum, nisi in synodo, et indicio reverendissimi patriarchae,.cui eet potestas post obitum episcopi digniorem promovendi. Nicaena vero synodus, canone VIII, duos in una eademqne civitate episcopos constitui prohibet; quin etiam denegat, ut episcopo aliqpi senio vql malis confecto, qui amplius officium saum exercere non valeat, alius episcopus coadjutor cum futura successione detur, nisi prius huiusmodi causa diligenter a reverendissimo patriarcha te episcoporum conventu cognoscatur, et te designata persona eae omnes qualitate· concurrant, qnae a tare in spiscopis requiruntur, idque quando urgens necessitas aut evidens ecclesiae utilitas postulet. (Cono. Trid., se··. 95, cap. 7.)

XC. Multa sunt episcopis tam a iure quam ab ecclesiasticis canonibus concessa privilegia. In primis iuxta leges et constitutio··· ecclesiae possunt •piseopi ab irregularitate dispensare, quae ab haereri. oritur, et ab ipsa haereri absolvere, et banc potestatem possunt aliis communicare. 9. Sunt etiam quaedam censurae et excommunicationes, aut aliae ecclesiasticae poenae, quarum absolutio solis est episcopis reservata, ut «st clerici aut religiosi hominis percussio; absolutio eorum, qui in articulo mortis s censuris, soluti, poet recuperatam valetudinem statuto tempore se legitimo superiori praesentare.neglexerint; eorum qui ab episcopi sxoommuntaati in delicto participes fuerint; et tandem censurarum earum, quas ribi ex iure reservare possunt 8. Bigamo· peasant dispensare et ad ordine· accipiendo· recipere 4. Absolvere ab irregularitate propter delicta non manifesta, excepto tamen homicidio voluntario. 5. Votum castitatis · contagibus emissam solvere; item impedimentum debitam petendi toller·; et etiam a voto suscipiendi ordines vel non Bibendi dispensare; et in periculo seaadali, infamiae, incontinentiae ab impedimenti· matrimonium dirimentibus liberare. 8. In articulo mortis eiium ex illegitima oopala natum légitimer·; aboolvehdo etiam ab impedimento dirimenti. 7.. Pro hie omnibtm vicariam generalem debent oonstitewe; bee enim ad episcopale officium pertinet S. Cum aliqua rationstabs causa adfesrit, possunt licentiam concedere, at mima ta alio altari vel eedeyta, et m· in designata a feadutore eetebretar: atque hoc praesertim, eum altara, ad qaod missae celebratio transfertur, rit privUsgiatam. 8. Propter insta· eaasm poessat aut celebrare aat Beentiam dure altori, •t quocumque ia loco celebret.etiam saper altar·

[*] Oras imieeh, esa te.

portetile, etiam extra dfoeeaaeoe fimitoa, dummodo ipsi preaeentes slat texta tapât privilegiorum, ia domibus privati·, quoad asqae diète ratimtaMB· causa sdfeoriti 10. Emolnmentum pro eelebratieno misrae et prosraliqui· offisiie taxaro; misaum etiam ante auroram aht poat maridiem eelebrar·;„ qnam facultatem poaaunt alita etiam eoeeodera, qaaado nabeasitaa val fidelhitn utilitas id poatriet. 11. Pia· teatetoram constitutione· matai* ia eeaibua, ia quibus supponi posait testatorem aat ignora··· aut praevidmr· non potata·· id quod matia· eseat 12. Numerum mfaaaram a taatatora «tatutum imminuar», quando praeaertim propter emolumenti exiguitatem non omnas possint celebrari. 18. In hia omnibus dispensare, qua· nominarim neque summo Romano pontifiai neque reverendissimo patriarcha· suqt reservata. 14. Obligatio··· ex iuremento. aut voto factas mitigare, «t tempus pro paschali communione aut ampliare aut restringere. 15. Iuxta jurisdictionis canones (Innbc. IV, De oena.) ipsi excommunicationem non incurrant„ niai nominati; possunt tamen in iua ipaa eccleaia puniri (Ioan. XII); quemeumque sacerdotem, etiam tibi non subditum, dummodo ait a suo superiore adprobatus, confessorium tibi eligere1; in articulo mortis indulgentiam plenariam suta subditis et infra dioeceseoa limite· concedere; pallio 'uti extra missarum sblemnia, quando chrismati· sacramentum administrant' 16. Quod vero ad monacho· attinet, episcopi in sua dioecesi haec habent privilegia: 1' Abbates in sua dignitate ab- episcopo debent conflrmari, prout etiam exemptorum 'regularium superior iuxta aecleeiastica· constitutione· a reverendissimo patmroha debet adprabari (Con. Nic. sec., can. XΓν)Γη9* Monachi oblationes synodale· et dioeoeaangs iuxta consuetudinem episcopo aolvere tenentur. 3* Monachi, niti de licentia et consensu episcopi, bona monasteriorum neque alienare, neque vendere, neque doaqra, neque in alium locum transferre nec pignora/e possunt ita ut iuxta constitutionem Pauli II qui secus fecerint sl* ecclesiae aocesau prohibeantur, «t ti per sex mentium spatium interdicti remanserint ecclesiae administration· priventur (Thom. Miehael). Potest etiam episcopus iuxta suum ministerium monachos adatringera, ut tanti sint numero, quanto· monaaterioram proventu· honeste valent sustentare. 4* Eptaoopi tit in potestate non tantum suae dioeceseos monasteria visitare, sed etiam, iuxta Orientis consuetudinem ecelesiae, sedem"episoopalem in-monasterio collocare; et canon·· veteras, qni nunc etiam obtinent, praeripiunt, ut monachi et religiosi suta abbatibus at superioribus tint subiecti, abbate· autem et superior·· episcopis. Et hoc decretum fuit in eonribo Chalcedonenu, can. IV: «Nome regularis monento rium aut regularem domum constituât, aut moanchos coadunet, niti de licentia et amena· «ptaeopi; omnes regulares episcopo sint sublecti*. Qui vero regulare· ad oonfosrioMs excipienda· fidelium · reverendissimo patriarch· sunt sdprobati, hac sdprebatioae non utantur nisi de boantia eptaoopi dlOOMSani.

Jf. B. Iuxta ha* constitution·· fundatam fert monaaterinm nostrorum monaohoram Uhaaeariam sancti Antonii abbatia. Quod institutam pria· adprobstam fuit a rsverendtatimo Abrahamo epfewpq Heliopolitano anno 1789; qui etiam eariam rivsadi formam et leges ipsis mcuachis tradidit it pw eaeyclicam aptatolam abbatia electiones· et Masfirmationem ad tree annos taatemmodo adprobavii. Anae vora 1752, die 3Ô iunii, lacob Petra· Π dureta 'sypodali suftuguneeram sptaeoporam hoc idem institutam aosMtieMi «mira»vit, et regula· monaeherum Maronitaram aaneti Autonti abbatia ipri dadit, axoaptis nonaellta variationibus, at tendam par enoyriicam olectionam at coafinaationaoi abbatia tam ipaa qaam suoowaorea ou« conyfirmeranh

XCS. Liceat tamper epieoopo, ut reverendissimi pntriareham vicario: 1. Regulare· etiam exempto· extra monasterium degentes punire. 9. Qui in monaeterio eomtaorantur et extra monasterium deliqneriat, eos commonere et punire, si tamen admonitui superior seu abba· statuto tempore id facere neglexerit. 8. Monasteria, quibus cura animaram adnexa eet, visitare; monachi vero in omnibus, quae ad paroeciam pertinent, episcopo sint •nbieoti. 4. Item in monasteriis, in quibus regularis observantia deeet aut monaohoram nhmerus duodecimum non oxoedint, si monachi deliquerint, postit epiaeopua eoa punire, quando abbas vel superior admonitu· id facere per sex mensium spatium noluerit b. Monasteria exempta, in quibus nec capitulas 'nec visitatores reperiuntur, episcopo subiiriantur. 6. Monialium domibus debet invigilare epiaeopua, ut vicarius reverendissimi patriarchae. et praesertim clausurae regulam observandam proponere. . 7. Non liceat regularibus aut monachi» laicorum. confessiones excipere, nisi de expressa eptaoopi licentia. 8. Neque sine dicta licentia aut praedicare unt ad populum sermocinari. 9. Tandem monachi seu regulares etiam exempti censuras et interdicta ab epieoopo promulgata in suis ecclesiis publicare teneantur, eaque observare; dies etiam festivi, quo· in sua dioecesi servando· idem episcopus praeceperit ab exemptis omnibus etiam regularibus observari debesnt. *(Cone.* Trid.. *te·».* 45, cap. 12.)

Quod vero ad clausurae legem spectat, regulares, ηχi intra claustrum mulieres exceperint, ab officio priventur, et mulieres claustrum ingressae excommunioationem incurrant. Sanctimoniales vero, si clausuram violantes a monasterio egrediantur, excommunicationem reverendissimo patriarchae reservatam incurrant. 10. Abbates una tantum vice, quolibet anno, aanetimonialium, quae sub eadem regula vivunt monasteria visitare possint; at ad hoc alterum deputare ipsis non liceat, etiamsi id parse fecere nequeant. 11. Abbati, quando »snctimonialium claustrum ingreditur, duos socios habere licitnm iit; reliquis autem superioribus unum tantummodo. Nemini autem fas sit ibi cibum sumere, etiamsi exiguam quid sit aut minimum. Qui in hoc deliquerint, praeter excommunicationis poenam, quam incurrunt, proprio officio et vooe activa et passiva priventur. Soli lisent oonfessario monialibu» graviter aegrotantibus sacramentum extremae unctionis et viaticum adntiniatrara. Et quando nece*sitas id poetitiavertt, medici aut aliae personae ingredi posent monaatminm. ,19. 8olius eet episcopi, prout ia Domi·· opportunam indicaverit licentiam concédera monasteria introeundi, et eos, qui absque hac ndcessaria licentia ingressi fuerint excommunicetione punira. Ipai autem aptacopo, quamvis in sua dioeoeei iis legibus non subtaoeat, cum possit monialium domos risitare,- tamen ultra octo personas seeum adducere noa liceat, quamvis haec ipme personae sacra· sint et aetata gVavas et virtutibus praedita·: hic namqno numerus raffiriou· est, immo etiam magnus; atqae hoc in casu semper laici exeludantur, quibas a sacris canonibus vetitum est domos moaialiam ingredi. Pro bono igitur tam menachoram at regularium omnium quam etiam saaotimoatalium, omne· veteras constitutiones reno-

1 Greger. IX, Gregor. XΠI

vante* praeèipimw et hortamurom··· «t'aiUgnlo·, ■t'rai officii mbo m, m qua derat diligentia, proprii institati logo· obwrveùt cam vite* tatigiora* «nenti* in ii* «ita «it.

XCII. 8«rio igitur principe· eeetectae «t putore· gragto dominici, quibus snbHmis honor et epincopata* dignita· .et larga inrtodiotio tan a sacris canonibuT'quam ab immemorabili eecleaiae oon■uatudin· concerna «et, considerare debeat, quot «t quam grave· obligationea.et difficillima on«ra ipai· incumbant, de quibua in aupremi iudtei· Christi tribunali ratio ab ipai· «rit repetenda. Bit enior pastoralis officii principali· cara, ea omnia diligenter adimplere, quae ad Dei cultum et honorem et eecleaiae decorem pertinent: regere nempe et salutare pabulum oomtniaso tibi populo praebere, ut suarum ovium nulla depereat, ùut ai qua a. recto tramite aberraverit, eam ad ovile Christi reducere. Episcopo· enim posuit Spiritu· (anctu· regere ecclesiam Dei. Quamobrem ita ae gerere debeant, ut rationem Deo pro animabo· totius populi reddituri. Sacro· ecpleaiae canone· et patrum diota continuo meditentur, ex quibu· habemus: Nefas eat epiacopo in mundani· et aaecularibua curi· et negotii· ·» immiscere, cum ipii viam salutis, quae ad vitam perducit aeternam, populo ostendere debeant; et propter hanc causam «ede· ipaoram in alto loco •ita est, ut raper omne·, veluti ex apecula, invigilare et omnibua «e patrem exhibert debeant. Quod «i episcopus, otio ae dedat, et corde frigidus, docendi munus omnino negliÿat, deponatur. Et quoniam domina· noster Ieras Christas praedicare evangelinm omni creaturae praecepit, ideo praedicatio iata praecipuum episcoporum munu· et miniaterium erae debet. Hinc enim factam eat, ut •poatoli, aucto fidelium numero, cum ra viduarum et orphanOrum cura a praedicatione evangelii ab- ■tracto· viderent, elegerint viro· pleno· Spiritu sancto, diacono· videlicet septem, hiaqne tam orphanorum et viduarum quam etiam pauperum omnium curam demandarunt Quamobrem Faute* apostolo· ait: „Me misit Domiqus non ad baptiaandum, sed ad praedicandum*1. Et quamvia utrumque, baptisera nempe et praedicare, Dominus apostoli* praeceperit, praedicationi· tamen munu utpote sublimius per ae obibant, ministri vèro seu diaeoni baptismati· sacramentum administrabant, prout ait sanctas Thomas. Ut autem eorum praedicatio accepta Deo sit' et hominibus, orationibus st obsecrationibus incumbant

Debet insuper episcopus non tantum missae sacrificium offerre pro populo, «ed etiam publiera deprecatione· «t prece· indicere, ut debita· Deo cultus Ita ab omnibua exhibeatur, ut quisque se immaculatam hostiam offerat Deo, seque religionis & sanctitate dignum ostendat. Homines etiam ad •aeramentorum adminiatrationem idoneo·, qui populum regero et ecclesiae miniaterium praestare valeant, eligere et oonsritnere, pastoralia sollicitudinis eat.

Praeterea omnem diligentiam omneque studium adhibeant episcopi, ut in pace et caritate perpetua Christi fidei·· acquiescant. Sciant etiam se paterno affecta' amplecti debere non tantum orphano· et viduas et paupera· omasa, sed et sacras Deo virgine· et peregrinos et deroUotoa, qui tam in urbe quam etiam in dioeossi -universa disperti commorantur; et praseertim eos, qni ex. hac. patriarchal! sede' ad eos mittantur, omni humanitate et benignitate recipiant. Hortentur populum, nt quod Cassari» eat, Onerari tribsuust, et quod D«i, Deo; ita «t quemadmodum praecipit apostolus, quisque studeat operibus boato «tabijem et firmam raam ad religionem vocationem efficere.

Debet epiaeop·· prope reeidentiam raam, qnam •eolecise proximam debere eae· diximna, seminarium «rigare, ia quo favea·· in «artem Domini vocati in «cienti· et pietate proficiant.

Sacerdote· aumptibra seminarii eptoeopalia educati, quae «xeraitio aaoerdOtaS· minhterii aequi•iverint, po«t obitam omnia ipai «etainario relinquere debeant; qni vero anis exposai· ordinati eunt, poat obitam v»aa «aera et sacerdotalia indumenta tantam cathedral; eecleaiae donent. Et ai quia epiaoopu·' electo· favens· ad seminarium patriarchate miserit quolibet anno eorum expensa· aolvere teneatur.

Tandem episcoporum curae et adminiatrationi bona omnia eecleaiae tradita rant; et eccleaiaaticae et civile· leg·· prohibent bona immobilia alienare, excepto oaau, in quo quae dissita rapt cum proximioribus, minus utiMa cum utilioribua. et fructuosioribus commutentur, aut urgena et imminens neeeaaitra id facere cogat; in iis vero rerum adiunctia ■aororum canonum statuta stricte aunt observanda.

XCIII. Hia autem, qui ante electionem et consecrationem monachi fuerint, praecipimus, ut oucullium et religioni· suae habitam retineant, vitaeque monaatieae humilitatem praesefsrant, neque aut vanitate aut auperbia deponant, neemtMorum votorum immemorea periurii rei fiant. Quemadmodum enim in episcopo vanitas eet pallium 'semper deferre, ita monachi proprium habitum deponente·, praeter vanitati· et superbiae, ut diximus, etiam periurii reitate commaculantur, niai tamen aliter reverendissimus patriarcha iuaaerit.

XCFV. Notandum insuper eat quod monachi aut regulare·, ex die quo ad episcopalem dignitatem vocantur, ex regulari disciplina liberi eenaentur, ut a icfaniis aut silentio monasticae.vitae propriis; nunquam tamen ab essentialibus sui» voti· solutos •e'credant: ipai namque regulares eeae non delinunt, aed tantummodo iia legibus sui instituti soluti sunt, quas episcopali· dignitas et officium non patitur. Votum paupertati· integrum servent, cum ipai adminiatrationem tantam, non proprietatem exeluaivam ecclesiae acquirant, atque ex redditibus ecclesiae pro sua substintatisfne et pionAi locorum conservatione uti debeant. Votum vero obedientiae, quod abbati aut superiori emiserunt, in reverendissimo patriarchae praestare tenentur (v. Mercanti, t. I, 6, *De fleet, epiee.').*

XCV. *If.B.* Quoniam autem de fare- naturali eat, ut qui altari et populo inserviunt ex altari et populo rivers debeant, ipsa autem naturalia lex, quae ait uninsculusque portio, non indicet': bine factam est, ut legum cogditoree -pro religionis bono tamquam societati· fundamentum, quid sit ministri· sacri* tribuendum decreverint. Cum vero dominus noster Iran» Christus in lege gratiae decimarum mandatam nullum sit transgressus, ideo fideles oblationibus sponte ooneerais ecclesia· et ecclesiae ministrorum decenti substentationi consujebant. Quae oblatione· erant: 1. Pania, vini, olei, incensi hiaqus similium, quae. ojnnia altari raperponsbat ipso sacrificii misaab tempore; haec tamen dona nunc non amplius offeruntur, sed pro hia alis quaedam fidele· portare «olent 9. Quisque «xtra sacrifie&^tempna ex rao peculio pro pauperibus aliquid offerebat, quae oblatio fidelium arbitrio et caritati nunc quoque relicta sat 8. Dativa· quodam sive eontribntionas in reception· aacramentorum et pro sepultura aeclraiae et ministri· solvebant quae nnae etiam vigent. Inter oblatione· recenaentar etiam primitiae, qnarum indicium ia aliqnib·· regionibus

M·

adhuc videtor. Hae autem primitiae arant primi fructu», quo» addivina· majestati· raeogeitioMM,* «t gratiarum actionem .offerebant.

XCVI. Cum vero lapsu temporis primae ifie fidelium ardor atque amor ait iamibutM,. tuoaaee fuit, ut ecoleeia.pro aJtaris et ministrorum conservatione ad dqeimarum legem, eoa tamen habmieae consuetudinis modo, recurreret Decimarum nomina pan décima eorum, quae quisqae mobilia vel immobilia possidet vel' quae an eua qiiieque Industria et labore sibi acquirit, intellegitur. Hinc deeimarum diatinctio orta eat: aliae enim praediate·, aliae personales eeu industriales, et aliae mixtae vdcantur. Praedialee eunt quae ex poeaessionibus eeu praedii» tam' urbi» quam ruris proveniunt; personale» sive industriales sunt eae, quas sub arte et labore qui» comparat; mixtae tandem tsen dx re immobili tam ex arte et industria coalescunt, prout sunt greges, fruges, aliaque huiuamodi. In decimarum solutione haec necessaria distinctio facienda est. Sunt, namque qui praedialee et mixtas decimas illi parocho tradendas asserunt, in cuius paroecia ipsa boni sita sunt, quin ex his expensae subtrahantur; personales vero, subtracti» antea ex; pensis ecclesiae, a qua sacramenta quia recipit, esse solvendae. Praeter autem decimarum eelutionem pro decenti parochorum sustentatione sunt etiam ea iura, quae communiter stolae albae et nigrae dicuntur: ·oblationes nempe, quae ex sacramento baptismi et matrimonii, ex exequiis'et tumulatjone fidelium defunctorum proveniunt; atque has parochi iuxta constitutionem Innocentii ÇI summi pontificis exigere possunt

Caput·.V.

De rettrmdiMüno pa'eiarcha.

XCVII. Etsi" ratione ordinis pmnes episcopi sint, aequales, ratione tamen iurisdictionis et potestatis alii sunt aliis praestantiore·. In hac vero praelatorum serie principem locum obtinet Romanus pontifex, quippe qui Christi Domini <ao Dei nostri in terris est vicarius, et Petri apostolorum principi», cui clave» prine^ialiter traditae rant super univbrsam ecclesiam eiiuque praelatos, raooeseor. Proximiorem sedem fiatriarchae obtinenr; tertium locum primates, qui et praefecti'voeantur seu. exarebdb; quartum metropolitae sive arohiepieoopi, et demum simplices episcopi. Christus enim Dominas instituta» a se ecclesiae apostolo·, et'apostolis Petrum praefecit. Episcopi in lOcum apostolorum succedente·, per universum terrarum' 'orbem, disperni, ecclesiis praeeunt: iisque omnibu· praeeat, qui Petro in Romana cathedra succedit Romanus pontifex. ' Cum autem episcoporum nonnulli aliis praeesee videantur, hoc ex ipsis ecclesiae exordiis est repetendum: nam cum adhuc exiguus esset credentium numerus et pauci constituti escent per diversa loca episcopi, iis tamen maior quidam praefectus fuit, iUfim ad modum.upriî'ùpai apostoli consecratis a s»4pisoopis pro digérais regionibus praeerant.

XCVIII. Ecclesiasticarum 'dioeoeseon in episeo-.pales, archiépiscopale· seu metropolitan·», primatiales et patriarchales-distributio, etsi non quoad nomen, certe quoad rem, ipsa apostolorum torpora attingit et ad sanctum Petrum apostolorum principem refertur. Nam apostolicis temporibus Romanum imperium, quod Europam, Asiam atque Africam complectebatur, tres in iis mundi partibus primarias urbe» habebat: Romam ecilioet, orbi» caput et imperii sedem; Alexandriam, Aegypti atque Africae metropolim 'Antiochiam, Orienti» totius atque A»ise. sedem. Ideq besriasimu» Petra», cui totius eocleaiae regimen à Christo traditum·fait, Beamm sibi sedem elegit; reliquis natam duabus mvitatibas, Alexandrine effient etAutioehiao, epm-•epos praefecit, qui tamquam ignina vicarii et administri vastissimas iDas regione» rogeseat. Heram natam praemiem unam fait ab initie nomen, omaesquc episeopi vocabantur mu sacerdotum pria* dpoo; at non omnibu· episcopis aequa fuit oonoeem potestas,.mod in potestate et jurisdictione id unusquisqne erat, quod,sequentibus temporibus invecta nomina clarius significarunt, patriarchae nempe, 'primatis et metropolitan·· Etenim qui subiectos sibi episcopos hebebat, metropolita; qui vero episcopis et metropoHtanis praeerat, primas; qui demum primâtes, métropolites et episcopos eibi subdito» regebqt, patriarcha aequiori aevo appellatu» est.

XCIX. Quod vero a primo ecclesiae exordio ecclesiasticae iurisdictionis divisio in tres patriarchal·· ecclesias et in alias primatiales et metropolitanaa illis subiqcta* faeta fuerit, ex sententia patrum coneilii Nicaeni, canone VI, evidenter ostenditur: in hoc enim canone singularum sedium privilegia et iura confirmantur. Cum enim patriarchae Alexandrino ius suum, iuxta normam Romani patriarchates, qui totum occidentem complectebatur', his verbis tribuisset: „Antiqua consuetudo conservetur per Aegyptum, Lybiafa et Pentapolim, 'ita ut Alexatrdrinu· episcopus horum omnium habeat potestatem, quis et urbi» Romae episcopdhparili» mos eet*; subiijngit: „8imiliter autem et apud Antiochiam ceterssqife provincias sua privilegia serventur ecclesiis. Illud sutem generaliter clarum est, quod si quis praeter metropolitan! sententiam factus fuerit episcopus, hunc magna synodus definivit, episcopum esse non oportere/ Ubi nomine ceterarum provinciarum Nicaeni patres intolligunt praesertim tres dioeepse» primatiali potestate in subiecta» sibi provincias gaudentes, nempe dioecesim Asiaticam sub Ephesinq, Thracicam sub Heracleensi, et Ponticam sub Caesareensi' Cappadociae antistite. Eo autem tempore quo Romanum imperium et aedes Constantinopolim translata est. ad exaltandam Byxantii urbem patriarchale nomen et potestas Constantinopolitano antistiti tributa est, eo quod urbs Constantinopoli· esset nova Roma et imperatorum sedes. Quod factum eet primum in concilio Chafoedonensi, canone XXVIII, contra ius ecclesiae, ut imperatoribus gratum facerent episcopi. Consthntinopolitanae ecclesiae aequalia privilegia sedis Romanae tribuerunt, 'earnque ceteris orientalibus ecclesiis praeferendam decreverunt. Cenonem hunc plure· Romani pontifice» improbarunt^Sed tandem Innocentius tertius, in concilio Lateranensi IV, can. XV. secundum locum post Romanam ecclesiam Con-•tabtinop^litano, tertium Alexandrino, quartum Antiocheno, et quintum. Hieroeolymitano, servata cuilibet propria dignitate,· concessit. Ilot idem postea in concilio Florentino ab Eugenio IV Romano pontifie» confirmatum fait hisce verbis: „Renovantes insuper ordinem traditam in canonibus ceterorum venerabilium patriarcharum, ut patriarcha Constantinopolitanu» secandas sit post eanitimeimum Romanum pontificem, tertius vero Alexandrinus,.^ quartus Antiochenus^ ot quintas Hierosolymitanus, salvis videlicet privilegii· Omnibus et iuribus eorum.* Hierosolymitana tihtem sedas nb reverentiam locorum a Christo Domino sanctificatorum in concilio primo Nicaeno patriarehatua honorem susoepjt; at in concilio Chsleedonenai et Lateranensi etiam auctoritatem ot patriarchies iura ipsi concedes fuerunt, -et iurisdictione patriarchal· tres Palaestinas regebat, Caesaream videlicet Philippi, F^vthopolim, et Petram; atque hep modo quatuor in Oriente patriarchae coastitnti sunt

His patriarchaHbus sedibus adiungure etiam poo- A

ratione temporia anterior ont tam HihrooolymitaaM quam CoMaaRnopoUtaaae. Armeaae sedis inetihs- tio sancto Sylvestre Romaao pontifici est tribtmda, qui saactum patrem nostrum Grogorium Dlumiaa- torem patriarcham creavit, qnaado ia cum Tiridate rogo Romam venit, atCoastantino magno, qui Chri- stianam fidem amplexus fiaerat, gratularentur, et ut Romanum pontificem'Chriati i» terris viearium et beati Petri successorem revererentur. Qno de fheto tam tempus eet ut aliquid breviter dicaman.

C. Quamvis ab initio Christiana religio ia minori Armenia et Meeopotamia, quae regiones Romaao imperio et ditioni subiaoebant, maxime floreret, prout ait Agathangelus aliiqce historici: tamen ea Armeniae pan, quae maior nuncupatur, lumen veri- tatis et christiaqam religionem a Macto Gregorio Illuminatore recepit, anno a Chriati Domini nativi- B tate 809/. Hoc tempore Tiridates rex ipsum Gru- gorium ad sanctum Leorilium Caesareae bappadociao exarcham misit, ut ipsum Armenorum episcopum consecraret Iuxta autem temporis consuetudinem, past consecrationem sancti patrie Gregorii, Leontine ad Tiridatem scriptis litteris postulavit, ut Gregorii in episcopatu successores ab exarcha Caeoareensi semper consecrationem reciperent. . Quod mani- festum fit ex ipsa Leontii epistola. Ibi enim ait: „8tMile sit pactum, quod inter nos sancitum est, ut episcopatus, quem 'a nobis recepistis, nostrae Caesareensi ecclesiae subiaoeat; ab hac enim con- secrationem cognoscitis/ Post annos nonnullos, anno nempe 319, eum sanctus Gregorius una cum Tiridate rege Romam venisset, ut diximus, patri- archatus, honorem a sancto Sylvestre Romano pun- tifice accepit, ~et Armenorum primatum, Iberorum seu Georgianorum, Albanensium, Calpensium, Mae- C grensium acquisivit; quae quidem omnia ipsa epi- stola concordiae inter sanctum Sylveatrum ponti- ficem et sanctum Gfegorium Illuminatorem testatur his verbis: „Unde ipsum (nempe sanctum Grego- rium) in nomine sanctissimae Trinitatis benedixi- mus . . . atque constituimus eum, unaque cum illo suos successores, summum . Armeniorum omnium patriarcham: volumusque, ut in posterim pontifex Armeniae ordinet patriarcham Georgianorum; pote- statem habeat alios instituendi episcopos super illos Armenios, qui inter alias Christianarum nationes ubique dispersi reperiuntur; tum Albanensium rtgio sub peculiaris patriarchae obedientia redigatur, qui ex Albanensi regfe promotus ab eodem Armenio- rum pontifice consecretur.|* Haec eadem, quae Agathangelus describit, testatur et Osimus mona- chus dicens: n8ciendvqn eat quod in Oriente, in ea parte, quam Armeniam maiorem vocamus, auctori- tas quaedam et sedes, quae multas civitates et pagos complectitur, nec non et provinciae, existit. Istius -sedis patriarcha dictus etiam *eatholieot,* sub nullius potestate redactus, per diversas urbes epis- copos constituit; sanmus enim Gregorius Armenio- rum antistes) sub nunius orat potestate, et usque in hodiernum diem eadem maioris Armeniae sedes libera est, omneeque successores a subiectis sibi* episcopis consecrationem sancti Gregorii recipiunt,* Et iuxta Bamuelem Gamarciasarensem, quem Or- bellianusStephanus commemorat: ^SanctusGregorius quadringentos et plores ordinavit episcopos, et post silum ab urbe Roma redditum pro patriarchal! sede .triginta et spx epiaqnpos consecravit, qui ornatis in sedibus patriarchae asaiaterent, decem et octo ex parte dèxtm, totidemqge a sinistra.|* Inter bos

Hirtor. Armsn.

quidem epieeopoe Alpine, Kupbnttis partium exarcha, osai prinum; sonandus vero Kulalius archiepiseopas Pereaienaia; M dee eruat a sinietria: potior'astim et sis sstsri huta dignitatis gradum sedebant Stuniae vero epiooopM septimam aedem a dextris oocupabat Amomorum eameo peram ministerium, sioati et ootornram nayivn. erat provînmes, urbes et pagos regere; presbyteros et diaconos ordinare, et subditos populos pascere et docere. Nullam tamea legem populo imponere poterant episcopi, inconsulto archiepieeopo, immo nationis patriarcha, quod ex canonibus Moehitaris Cosa 167 fit manifestum. Iuxta hanc normam Ar- mona ecclesia' se rexit, uaque ' ad ' tempus magni Nsrsetis. Patriarchae consecrationem ab exarcha Caoearoae recipiebant, prout inter eo oonvenerant' sanctus Gregorius et sanctus Leontius; quod supe- rius adnotavimue.* Quae quijem omnia asserit loannoo patriarcha in sua historia, p. 31: „Arsaces Armeniorum rex et satrapae seu nationis principes et magnates miserunt. Caesaream Nersetem filium Atenakim filii lusgan, ut iuxta veterem consue- tudinem patriarcha consecraretur.

CI. Huius vero Nersetis magni et Arsacis regis tempore, cum opibus et scientia omniqqa virtutum genere Armenia floreret, cumque Armeni ceterarum nationum splendorem libertatemque viderent, una- nimi omnium consensu et convocato concilio na- tional! decreverunt, ut iuxta epistolam concordiae sancti Bylvestri papae suum patriarcha a nullo de- pendentem heberent; patriarcha voro ipae supra omnes civitates Armeniae primatea, metropolitas et episcopos constitueret, et etiam episcopos pro Iberia et provincia Albanensium constitueret; ipae vero patriarcha a duobus 'suis episcopis consecra- tionem reciperet Haec omnia describit Ioannas patriarcha dicens (Hist., p. 39, 33): ^Constituerunt patriarcham aeu catholicum Armeniorum magnum Nersetem, et Iberorum et Albanensium episcopos honorantes, in archiepiaoopatua dignitatem elevatos, aub Armeniorum patriarchae potestate redegerunt. In civitate autem Sebaatenai et Melitenai metro- politan et episcopos iuxta dioeceaeon distributionem et dignitatem constituerunt ... Et in Armenia ec- cleaia omnia in Dei honorem ordinata fuere/

CII. Atque hic non. aba re erit aliquid adiicere pro legitimae iuriadictionia et successionis demon- stratione nostri huius patriarchatua a nancti Gre- gorii Illuminatoris ed nostra usque tempora. Nemo eat qui noatri patriarchatua institutionem et confirmationem ab apostolica Romana aede re- petendam esse deneget, aut qui ignoret iurisdictip- nem et auctoritatem Annonae ecclesiae iuxta eia, quae expoeuiraua, a nancto Hylveatro Romano pon- tifice derivatam», non ab ipaia noatritfi patriarchis usurpatam, prout dici potest de.quibusdam orien- talibus ecclesiis. Quamvis autem haec constitutio a nulla oecumenica synodo commemoretur, ut ex conciliorum canonibus constat^ dignitas ecclesiae Hierosolymitanae et Constantinopolitanae, tamen apostolicae sedis gratia et concessione a sancto Sylvestre nostra haec ecclesia ad patriarehalem 'dignitatem est elevata, atque inter reliquas patri- archales ecclesiae eat connumerata. Hoc autem factum adeo clarum fuit priscis temporibus, ut sanctorum patrum nemo unquam impugnaverit auf ipsi contradixerit. Neque enim in. concilio Con- stantinopolitano primo neque, in Ephesian à suc- cessoribus! sedis Caesareensis, a qua patriarchae aestrL-sonsocrationem recipiebant, reclamatum un- quam fuit; sed in his duobus conciliis, prout ceteri, sic etiam noster patriarcha in honore est habitus. In concilio «Conatantinopolitano primo, quod anno'

381 eoavodatfa· fait, dseretam «et: (tyiaaopi, qui ·h extra dipaeaatan.aMCMtor, ad oeslastaa mm tab-dictioni mb aabfoet» ee mb traaafarant, a* iwh siarum ordc aoa ewfandatar aat tamtaaitar, qonti «aeri eanonea prohibent Eptaoopoa AlunaMraa Aefiypti «eebriaai regat; Orteetia epfasepi, epers» par Orientem oodaafaa, «areato heœra ot digatato •odoift· ABtiofllm», (MbbMSi lute en· eilii Ntaaal Aatani etiam spiesopi regtaaoa eonfa •isrum, φMβ in Aafa «aat, teneant. Ponti apiseopi, quae ia Ponto «uni, at Thraciae, caraaa quae in Thracia euram gwret* Huie Maoilia, prout «cribit Cabwpiti», pra«a«a« prat Mslstias, patriarcha Antiochenae, at Pelagi», Caeaara» Qappadeafao exarchs, et iuxta nationis hiatottaa noatrao etiam Nene· magna·, qai anta aaaoa quindecim patriarch· fuerat consecrate·, quique et métropolites •t epiacopo· eoiutituerat tam fa Ssbastensi civitate Asiae minori·, quam fa Mslitsnsi, at fa ilia, qaaa Martyrum appellabatur, esc non in Iberia «t Albanehsium provincia. Dicta· autem scelestas et civitate· quoad temporale subditas erant ditioni «t imperio Graecorum; Itieri vero iuxta natiopale· historic» ritu» ei eaeremoaia· Graecorum sdhibobant. Quamobrem quaeri poaaet, qua de causa, cum patre· illi» ·concilii dato canone pro regimine et potestate ecclesiarum Aegypti, Antiochi··, Asiae, Ponti *et Thraciae* plura eoMtituieaent, nflii) omnino de nostro patriarchqtu Armeno a nemfao dependente, aed a ae existent· decreverintf Cur nemo conquMtu» est, «i in hoc nqytro patriarchate eiusque iurisdictione et potestate quid arbitrarium actum oomperit, eum omnw bene noasent, quod initio, iutta paetpm inter sanctam Leontium et sanctum Gregorinm Illuminatorem, Armon» patriarcha ab exarchs CeeeareeMi consecrationem recipere deberet. Et tamen, quod iem diximus, ad ifiiud concilium uonvenerent Molit» seu Meleti» Antiochen» et Pelagi» Cacsareensis et Neree· magnus. Ex hia coucfadere poMumua, quod eum nemo oonquMtaa sit patrib» illi» concilii, et praesertim his quib» intererat et de quorum iurisdictione et poteatete sctum faerat, nota omnib» faerit apostolic·· Roman·· aedi· gratia et iurisdictionia conoesaio huic nostrae nationi facta; ideoque nemo Nereetis magni in concilio praesenti· auctoritatem' aggressub eat Aat aeque in concilio Ephesino, ubi epiacop» Antiochen» pro Cypre inaula e»t eonqnestu»; neque in concilio Chaloedonensi, ubi controversia Maximum inter Antioohenum et loannem Hierosolymitanum circa iurisdictionem oompoeita fait, ulfa quaestio de nostro patriarchate orta est; et quamvis ad hoc concilium, propter bellum Persicum, nuDu Armen» ecclesfae •ntistes venire potuerit, in unitate tamen fidei ipsa Armon* ecclesia perseverabat Inauper, imperante Theodoaio iuaiori, sub patriarcha. Attico COnstantinopolitano, cum adhuc Armentae minoris inool», sub potestate «sent exarch» cemareensis et epistolu sançti laaaci et Maerobii patriarcharum recipere nollent, idam Theodosius, post horum supplicationeVMriptis impariaiibu epistolis ad Anatolium duoem, qui in civitate Melitensi erut, omnib» Graeci· mudavit, nt sanctam Isaaeum reciperent, ipsumque sinerent .liberem inri»dictioaem sapor *Armenio·* exercere, illam fa modum, qimCaesareqjui· episcop» super Graecos, ipaique Sfadtatem faoerent^pro Armens lingua pchotas instituendi (v. Hiat. Armen., 11, p. 6^4; Moeen boron., lib. ΠΙ, ρ.%7). Neque poswt quisAdioere tant imperatorem quam Atticam patriarcham sacrorum ooneUtarom baaouib», et praessrtim CoMtaatfaopolitaai datieguro voUnisae, at sanctam laaaeom aecnadaront: qufa poti»

djawAtm aaaet, quod rn aootorita· at fariaActio •aaeti laaaai tatta eeataiae «aanpaa aaaat, atpato qo» a aede apeetoti» originem haberet, ttaaaaaati UK wm·· •attef, at aupra Anemia·, qui ta Boom» impari» mnrebantar, tarteAatfonaaa Wharam exareerot Haao omnia teatutar Ctaaaaa Gateau ia P. IBM., cap. 2, p. 34, 36. Quamvta aaim, ait ipse, Armoaienun patriarchate· ah apeatotia immaAate bob alt factitatae, tints tore patriarchico obtieet, propter aonnaaaam fartedtettanam a «*aeto gylveatro Rrouo pontile·. Hie «aim primam, qui Anneaam eadem ooouparii, Gragoriom eonaeeravit patriarcham, cam fam antea a aaaeto Leontio apiscop» ssaet ordinatu·, ipaiqae at aueeeaaorib» potestatem dedit epi»oopoa per divan» Armeniae provincia» consecrandi, •uumque ut Anneni patriarcham digerent; quod anni· «ubeequectib» fecerunt. Etiem ipai concernit, ut Albaneneium et Iberornm patriarcham consecraret, prout ad haec usque tempora Armenti» patriarcha facit. Haec eadem narrat et Orimna in descriptione aedium patriarahalium, ubi ait: „8ciendum e»t inauper, quod exiitit et alia quaddam iurisdictio in Oriente, in êa parte quae Armenia maior vocetur, quae plurimu habet civitates et pago· plureaque provincia». Hui» regioniscatholioos mu patrfafaha.a nullo dependens-per divers» civitate» •t provinefas epiacopo» oo»tituit Sanctu» namque Gregori» Armeniae maioris .fait archiepiscop», ipaiosqne «edes a » liber· remansit, successore· vere ipsius a sui* epiacopi* consecrationem suscipiebant* Ex quibus omnibus dictorum verita* luce clarior adparet. Iuxta jerba insuper Osimi, cuiusque patriarch» dignitas et iurisdictio certi» quibusdam limitibu circumscripta erat ita ut quisque suam portionem regeret, moneret indicaret, et ab *c ipso* subditi episcopi et metropolitan ordinationem reciperent quin un» patriarcha alteri» unquam iure laederet Hoc modo, cum consecratio patriarchae Anneni a suis episcopis easqt facienda cumque oowtitat» patriarcha a jfaflo dependeret et epiaoopo» per divers» ciritates a se constitueret, •uooquo subditi» oommondre, regere, iudicare posset et deberet (iuxta enim canones qui consecrandi habet potestatem, habet et indicandi), cumque iis omnib» privilegiis et iuribw noitra patriarchalis •ccleaia praedita faerit: patet ipsum patriarcham reliquis esse aequalem; nulli enim · inre pl» vel ^minu quidpiam concessum e»t. Et quamvis nostra ' haec «edes sucti Gregorii multas nationes et regione» non complectetur, quemadmodum sedes Bomlha, Alexandrina et Constantinopolitana, limi-» tib» tamen non est circumscripta arctis, neque exiguo populo praeeat aut nostram tantam nationem regit, prout ecclesia Hierosolymitana, cuius iurisdictio Scythopolim tantum at Petram et Caesaream Pelestia» respicit. Sancti enim Gregorii aad» maiorem Armeniam obtinet, qu» quindecim provinefaa habet, et Armeniam minorem, quae tres vastiaaimu provinci» et piarim» regiones complectitur. Hui» fasuper redis potest» super ali» gentes extenditur,"videlicet Iberos et Albanense», et, ut ait Agathangelus in »ua historia: „Sanct» Gregori» pl» quam^quadringentae epiacop» per divers» région» et civitates constituit* Et iuxta Othonis historiam, anno 1146, sab pontificate Innocent» secundi, Gregoria· Armeniorum catholico· plus quam mille sibi subiectos episcopos habebat; et anlio 1238, cum patriarcha Antiochenus latin» sub s» vellet redigere potestate Constantinum Panerpesi Armeniorum cathoHoop, qui erat in Cilicia, eum 'Gregori» eeanndto Bern»» pontifex, ipsi» Conatantini votis at rapplinationib» annue··, in patri-

v............' l .· ...■„ '.ki'.

•ibhaM Itetu» «Mtaaavit Ma v«Ato': A .Petitioai N^RM 1M*IφB* *Stéorifl*te ft^ft· «Jµ ^βIAMı ftftrtB» etaa B*qo· sanatorum patra» traditio·! ooBtnuüeaBt, «t qaaa a diebua su«ti Syireetri apte- «Maori· naetri at aaaoti Gr«g«ril Amaataaaw patri* ftrébM istaetM nn^th, cobAnmmmm·* IbbowmHiq·'' vero torti·· pia· patitfoaj Laoaia ragb Amaaioram annuens, qai pogiie litteris paptalavarai, «t tua .Araaai qu· latiai, qui ia Ansaaia· ragae araat liberi facti, a nallo alto tadiaareatar qaaa» «b A»-' meaionua eatholioo, reecripait Innooaatias: .Vbtato traditae nobis potestatis prohiboaraa, at Muleetaiti en· quia index, oxoopta Romano poaÜSoo ipaiaa-, que legat», audaat eut fadioare aat esoeauaani- care te eut ooa, qui ta rogne tuo morantor, quiqa· cum anta patriarchis' huic apoatoliea· eedi «abditi •unt.**

. CUI. Quod 'ad Ibero· apootat seu Georgiaaoa, B quamvis ipei diu «nb Armeniorum patriarchae tari·- dictione fuerint, anno tamen 580, «ab pontificate Cirionis Iberora» arohiopiaoopi, ab Aram eoderia propter concilium Cbalcodononao Mparati aaat: idqua -accidit sub patriarcha Hiono Aataraccari et Abrahamo Albateas; qui, convocato oouciHabulo Dovinensi, Cirionon Iberon» antistitem oaaoequo qui Chalocdonense- concilium aoceptaveraat, «xoom- municavit et Arntonam ecclesiam a Chaleodoaari- bus patribus divisit, omnem vero communionem tam in «acris quam ta civilibus cum Iberi» pro- hibuit Illo tempore et propter hanc causam ab Armena ecclesia et iurisdietione Iberi ae •manci- parunt (v. Hiat Armen. Ioann. Cath., p. 50)'. Albaaensea autem firmiores, eo uaque tempora'qu· in Christiana religione permanserunt, Armeniorum patriqçcham recognoverunt Inter Albanenaoa vero etiam nunc quidam reportantur, qui quamvis AIb·- C nentes dicantur, natione tamen Armeni «unt et Armenae iurisdictiohi subtaoent Iberi ab Armena ecclesia alienati unionem cum Graecis inierant, ipsorumque métropolite Antiochenae eooleaia· par^ tem seqdutus est, atque qsque ad annum 1053 - patriarcha Antiocheno consecrationem recipiebat Hoc tempore Petrus patriarcha AntiocljesM metro- politae Iberorum potestatem dedit, ut a sibi subditis episcopis consecrationem pomet recipere, quae om- nia narrat Theodorus Balsamon in concilii Constan- tinopolitani canone XI. -

CIV. Post confirmationem, patriarchates' nostri, qui, ut iam diximus, a sancto 8ylv«atro pontifice, .anno 319, satacto patri Gregorio fait concessus, successore» in sede patriarchal! nunc huc, nunc illuc propter temporum victasitadines cathedram suam transportaverunt. Ab anno enim 314 usque ad annum 453, annos nempe 133, patriarchal»'sedes D in Ecimiasin urbe regia Armeniorum, quae Vaghar- sciabat dicebatur, remansit; anno vero 453, Molito catholicos ipsam in civitatem Tevinensem transtulit, ibique fuit annos 473. Inde ad monasterium 8o- rense transportata fuit a loanne VI patriarchs, qui historicus est appellatus. Anno e.tiam 934, in Varan' et Archinam portata fuit per annos 69; et inde in civitatem Ani, quae eet in provincia 8eirae, h Sergio patriarcha; atque hic mapsit annis 71. Postea ta Tafplur, et Zamptaf, et Hau translata, anno 1064, a Gregorio Veghataaer, atque ibi fuit annos 49. Deta a Gregorio Pahlunita Siliarn' et Zaftiagh per an- nos 34 locata fuit; sed ab eodem ,'ahlunita dein Romoala translata fait, anno 1147, ibique annis 147 remansit Hinc etiam sublata, in'civitatem Sis.per Gregorium Anavasezi deportata fuit, ibique 448 aaaee Mb Anno ante· 17U, ianta^ogirima» aao- •eeetaaaa h aatbedra patrisrehofi sancti Gregertt ft BftMtft M$ft ftjtftlftlitft ftt OftftSntftftB ftftb peattleata BeaadtoÜ XIV æa paritari aoairis pontifiai· aedit ta eatbedia patrierüaH Abraham·» Patra» I. Qaoata» ante» propOar tatnpora» ta- inria» ad ttaaaaear «ooioai·» rovarti son pétait, •Â Liban·» aa {eeopit, ibiq·· patriarebalan Am rima» a»de» ïtoaaaa· ooeWao fidolem, texte arthadnra» Ida» a aaaata Gregorio traditam, lo- oavit, atque ibi ad aeetrqo aaqae dka aanot.

CV. Bt qaoaiaa ptarae, etia» ex noatri· catho- Hota, varbi» et faüaëibu· argumanti· conati auat légitima» Amaatanua eadaa^taxta ver·» *ueeee- sioaaa ibi locare, ubi reapaa aoa eet, veritati· et orthodoxae fidri amor urget noa verae et legitimae aaoeeaaioai· aerie» et ordino» pauci· doataMtrarq, no quia fidelium fallacibua* istorum ct eavilloris ar- gnmenti· decipiatur. Atque ia primi» nostros inter fidele· naao eat qui neaciat patriarchal·» iuris- dictionem iuxta auooeadione» legitimam usque ad Constantinum Vsgheai perveaiaae, qui anno 1430 ta patriarchal! throno Siaenri aedit, made auoa nuntio· •ea legato· ad concilium Florentinum misit, illius- que oonciHi canone· et opportuna· atilesque pro Armena eooleaia constitution·· recepit, namque eceleaia» apoatoboae Romana· aedi rabieoit Mor- tuo Constantino patriarch·,'quid·» dissidentes, qui. in Oriente orant, at prseaertim Thomas quidam cognomine Moaoponi, qui toti» viribua annoto con- cilie Chalcedonenai adversabatur, adeo odio exar- aeruat in Constantinum pro facta unione eUm Romana ecoleata,'at, conciliabule convocato, ipao Thomas et alH omnem moverant lapidem, ut fac- tam. unionem abrumperent at alterna aedem Ro- uuuoie eoeleaia· adversam in civitate Ecimtaxta constituerent Si quis autem huiua facti historiam cognoscere velit, et, causas, propter .quas 'Diomas Meeopoai ita egerit, ipsa eius verba nos afferemus, ex quibus verita» historica apparebit: .Prima caesa, ait ipse in sua historia, fait quod nostri magnatesl Ciliciae sacros veterum nostrorum patrum canone· deturparent. Cilicienai· quippe patriarchate·, qui iam a 145 annis a Ciliciae regibus institutus eat, rebellionis potest accusari, eo quod Constantinus «t Gregorius Anavasesi partes concilii Chaleudonenais secuti sunt.[1] Horum autem prior Constantinus sacramentum extremae unctionis post concilii Flo- rentini canonem recepit, et Spiritum sanctam • Patre et Filio procedere professu» eat; alter vero non tantam curavit, ut in concilio apertis et claris verbis duas in Christo naturas duasque operationes ,quisque profiteretur, et ta sacrificio missas quisque sacerdos aquam adhiberet, sed etiam ut septem concilia oecumenica eonunque canones reciperen- ter. Atque hae principales causae fuerunt, propter quas ' ThomM concilium nationale convocavit et sedem alteram in Civitate Ecimiasin instituit. At hisce omnibus omissis, iis qui adhuc contradicere volunt,. obiicere poseumu·, an -Thomas eiusque as- seclae, inconsulto legitimo patriarcha, immo ipso repugnante, iuate et legitime potuerint sedem pa- triarcbalem ab una ad aliam civitatem tranafiqT·! Iuxta leges generale·, quin etiam iuxta naturale· nefas eat, privatos quosdam homine· suis se legi- timis superioribus iudioea -constituere, eosque .iudi- caro et · condemnare et contra ipeoo et decreta et sententias' ferre, eorumque auctoritatem et digni- tatem, extra concilium, et absque iuridica ulla forma, sibi arrogare: id enim et iuri canonico et ipsi».nostri» legibus nationalibus omnino contradicit. Legimus namque: .Quod constitutae auctoritatis et iurisdictionis episcopalis limites nemo audeat^ re-

1 Hiator. Arnes., 1.11, p. 306.

atrtagera* (vt BffiaMt, A Π, quaeaAt, p. 196 eta). Bi μ μ μ o nativloa habent: «Mefea eot antiquM φMo. ywviBotaMB. jBmnmmnb 4iaftribwtkNMMi NMfrftiût) iu0VMPi| φ••4 ri ^prii patriarcha Id hoere votoerit, tai oenatte id him teaeatar.* H mm: „■ qaia optoenpoo. aatprcobytar ataaaaa dfoooeeeoo Mmitea ot teru bradera nitetor, ipoo «mai laitallaüaaa priveta»; ai veto U vi, mutaritote,«Mette opoctaBate laaaaftaa aantra dioento» facete aaai farntat, ptoeadt bote aaaataa ■ynodo, at taie» tab aodibea at ipaa prcobyteratae dignitata at eflbto prirantar, et ra ee tempore quo id feoarint, atet tibi patet praeateraa* (v. Moohitar Ooce-, oan. Ml et 197). Qaaa anm Ua ùat, cumque tam teanifeato M aatioaaM eanoaea aaaarant, quonammodo privata» beano Thomae hie onm deeem at onto proobytoria et duodecim eptooopte, qui ipaiua partae ooqnnii aaat, aynodnm· poterat convocare, ipri praeieee, tegiMmam patriarcham condemnare at patriarehalmn code* ox OUHa ad urbem Vagharaoiabat traaefarvoT Qaod raro illegitimum boo epMiUate faerit at privati bomiate aaotoritate eeavoeatom, ox oe patet, quod aoa taatam paudaaimi opMapi tatarfaertat, cad patriarcha ipeo repugnant» ot reclamante, dbbdeatea quidam at «ehiantatici contra oeeleriae ira at natieaaJoe eaaonea adunare aaai faytat. Qui quidam, texte eoaonee «upariu» aitotoa, ai epiaoopi, omni inriadiotione et dioeoeai, m preabyteri eaeant, ipra predbytentm dignitate et oΛoio UMoo epoliaii debebant. Sx hactena» dicti» patet, qaod pe» decretam Mma •ynodi a Tboma Mooopoai adunatae patriarahalb Mdee neque poterat traaefarri neque de tara tranalata oeneeri a civitate 8benai iη Eeimiaxin, aed tantum per aetae Thomae ipeiu» nova et illegitima eodoo quaedam verae ot legitimae cadi potriarahata eat oontrapeaita;'quod ot' aHaa aoeidit te civitate AetamarmaL Quapropter patriarchate Armeniorum •ede» ad aaaum 1749 ta civitate Sbenei menait, quod pulchre teatatar in eoaatatorio acerato Benedictu» XIV pontifex mavima», eum Petra Abrahpmo I. Ciliciae ot Sbeaob civitate patriarchatam conferret: „ln OUMa proviaeta, ta civitato Siaida, intar Aaaaarbum et Mopoaeattam aita, repariter eddee patriarchate, illic ah antiqub tomporibua tranatata ex Vaghaneiabei Armentae mataete civitate, ubi eqnetaa Gregoriw Armeniorum iUuminater efaeque orthodoxi aueoeaaoreo cathedram dfa tenuo ruat, et nunc Atiam alter Armeniarum patriarcha ibidem in monaetario, quod Boeimtaata appellaat, roaidot* (v. Aeta eoeait aeareti habiti fer. Π, dio 96 novembria 1749, ta potatio QnbinaH). Atque hinc aede» ia Libanum tranatate eat, ia fecem diotam Kaarovaa, ibiqu» naqno ia bodiermun diem aita eat. Quod ei-quia ultarimi neooera velit, quonam modo Sbenob patriarchate eedeo ad Libenm ait tranatata, ito queo adhngimM diligenter attendat.

CV1., Cum poat mortem ta exite Leonte V, Armeniorum regia, reboa naetrao nattante fanditae eveni», regnum ipcnm doeittmet aano 1999, topon temporie omni» ncleai«attona ordo ta CUteta quotidie imminuebatur proptar ecrvitatam ab extaate gentibua Armante impeaitam. Sx dite diète» do die in diem non tantam lara et oaaonee oblivioni tradita «ont, aed in mnltte etiam Citeiao etvitatitea 'orthodoxa fide» priattaam puritatem ot «ptandorem iaooepit amittere, quamvte id non nuo oedemque tempore «vaaiaaet. Anno namque Domini 14M, Oonatantuaa Vagbem patriarcha enat omni ara tion» ano enaequao nattante nomine ad Vlaranifaum ayaodnm tegato» mteit, qaod anno aopecine dbdmua; et aano 1U0, hneniae Mtheltooo et primate» a\(XMm orthodoxae Mei predmatoaMnnd BoaMMta .-ipeatidMm. mtete, .q*te ndtam hi «roidvie fotieaue 'MMtaife' It•• M (ΛββiβΛ· 4Mμ Mtalwgi ρ•• 'tririRrii·· ÀNiMi* i v * •■•• IjtiriiriNi iptNppW mm«b dooteritate oMbedexne Mai prafeoatonl »»baaripaiVaaaaçea pee Aaatinm aptenapum, aaaa MM, Bememtrnraraiait, prant toabtnr Gregwtae praebytae LaepeMtaqn*· Si at 4a eèteria aUaam, aaaa 1701, Potae» Btaee patriarch* Abrahamumpraobyterum AntaM te Heliopoli aptaeopaai oonatituiA mata a nattat oribodexam iprita Meat et eathoHearn te iUa oMfete praodfetaiOMm. Propter hana eaàaaaa ipaa Abrahamm et Meleoa Mardinienria archiepiaoopuo et eoUogii Urbani* de Propaganda Mo aiumnua te exilium apad Penideat putei, ad oareerem damnati aent; ia quo earner» plena» maritte Malea» arebiaptooope» migrevit ad Dominum. At eum in dip poreeeotionae eroeoarent contra «ttaodoxoo poet mortem Patri Biaae patriarchae, qui Abrahamum eoneooraveret, aie» anoeeaaorac, OoBetaatteopolitaai patriarehae parte» aequati, ab apeatolbM Bomaaae eedb oonunaeime alieni facti oatboHooe perneqai ieoaeporut Hao do eanaa eatbolbi neutri, qaod bai a pteribm annb méditabaetar, proat Olin» ttnmrii bbtoriael narrant, merto» lim*, altano Oliei*i patriarcha, opbcopi, qni Wtbodakam 4der^prodtobântur, et praeeertim laeob, Abrabaad Abppeaab 'epiaoopi coadjutor, Maceria» Merdbdeaab «pieoopn» et Melooab pro dde oatbehea te eateero mortel eaoeeaeor, leaaeoa Tilbioaab antbtitae, do oohaemu reliquorum oeoleaiaatieorum virorum ot magnatum laioorum plurimarum urbium, ae praoearttai Bufratia, Moeopotamiaa, Armenio» minori», Oappadoctao, Ponti, Aodÿpti et Syriae ot ip«i OoMtantinbpolitani, Abrubamum Aloppeaaem epboopum ta patriarcham çatholieum CUictaa elagerut in aedo «ancti Grogorii Dtaminatori», iuxta eoaauotndinem et ritum Armanao oceioaiaa. Pactam boe quae adhue »xtaat ex atagnte oivitatibu» mtaaao epbtolae tam ad eadem apo«tolicam quam ad ipaum Abrahamum AleppeaMui archiepiaeopum, taetaatar. Hoc idem paucae ante anno» etiam Oraetanttaopolitani oathoItei axaequi eonati eunt d» aoaaeara et oonrilio tam atari quam popuU, ot per importata Othomanieae portae deerptam rathoBeum patriarcham a achiamatieo diriaum taetitaoro poatateveruat Bt quoniam propter acUamatioorum odjnm et aeelu· id .oonaoqui non pctaaraat, ideo de oonaeneu omnium atataeradt, atque ipei Convenerunt in Atoppenaem urbem, propter axiguum numerum achiimaticorum tattarem, darem convocaro, ibique Abrahamum Atappencraa arehtapteoopum, virum integerrimum et propter eatbolton» unitati» amorem et apoctolieaa Bamaano radte reverentiam iam notam, ih «ede «ancti Gregorii Dhaminatorte patriarcham eligere. Quam electam epiaoopi teattnonialibne epiitolte maritam Romam mteorant, ut a «ancta apoctolica aede ooudtmaNtar.

CVH Oum autem etocta» Abrahamu» vir apo■tolion· poat diuturnam et periouite plenam navigationem Jtanam vontoeet, a aummo Bomaao pontifica bonignterime oxoaptaa, panoorum diorum apatio a aade apoatoiiea in patriarchal! aaneti Gregorii IIlaminatorte throno oondrmatioaem recepit; quod ex aoquenti .Benedicti XIV raptanttoateri pontifici» eniditteaima Utooutfoao et ex nette ta eonatetorio »eoreto habite in potatio QuirfamH, fegta Π, die vero 96 novembria an»i 1749 comprobata». Ait enim rammne "pontifex.*

* Hfer. Aream. IŒ, « 7W. K.S. Atqo» M btelorie»· wM· dMM·· te^aicar; ■·* Uttaa taatÿMis ■yèatatea. <aaa am aetate, veatektam rcatmo ammttoala mtaetaot.

M .VeasrabO·· tam.

φMΦ fai φμηΙβΦμΦφ omvM* mhM» viatis, satia suporqu· votes eempsrtam ssse paternes, quatis A eaetasiae patrisrshals Amwii»· in Cl· Beta Mm. laMbxtata «ata Petrum Abtahamum vartabiet iam'trigtata mms·arahiepistspate Alsp-;mim, Ma ab AruMatis satheHeis patriarcham this·· alaetaa, et etaetionem taiuamodi aaa postalatioaem, post débitant araaaa, a nobis *r~.a* esufimatam. InteUsxistis qsoque praeolam eiusdem Patri Abrahami amita, qui pro catholic· Roaaaa fide ab Haeretici· vindieaad· multa psrpeesus, at mho eorum fruori subdueerot, ia montem Libanum inter Maronita· eonfegoro ooaetus eat,: ubi mean sterio e.fendamedti· at aodaah sub saaetMmi salvatoris ai hsetissrmss virgiai» Mariae invocations excitatis, aaa eaa ssoasohis saueti Antonii abbatia, qni ia aatedioto moaasterio divine oMeia Anaseorum rite persolvunt, vitam laudabiliter agit Audiriatia parttar id, quod nuper a eobia, ipeia* patriarchae nomine^ advocstu consistorial!» satis diserte postalavsrit, pallii edUeet decus, ia quo pastorshs officii pleuitade oontiastar.

.Equid·· dos, periectis eodeaia· aaaatibna, a maioribu» prodita» aaee aoeapinra·, sanotam Grogorium, qui iDuminator dicta* eat, poat Tiridatem rogem at Armenorum geatam ad Mem oonversam, cum ipao rage ad urbom veeiase, atque Me saaoto Sylvsstro poutifiei, laaa Christi rioario at uaivorai christiani grogis pastori, obsequium ot obedtattiam praestitisse, a qao aaaa patriarchatam sea primatum iatar Armeaoe obtinnit. Saias vsro itinuris occasione^ sx oeaaMtadiao ao aermoae cum Romano pontifie· habito, derivatam puteat Armenorum ritiuh consecrandi ia asymo, tum\etiam mitrae m oeterarnm sscramm vestium usum, quibus illi tatinorum more utantur.

.Longum fore^ et fortetes non ad rem, praesentem Armenorum patriarcharum catholicorum seriem ad locum texere, et luctuosam iadsinvsetem Eutyohianae sectae oalaaritatem dicendo prosoqnL Verum abe re noa erit Slud vobis significare, quod sancti pontificis Gregarii VU acta testantur, videlicet Gregarium diotam Vogbaiaser, Armenorum patriarcham LX, errores sisrasss, ao ter deinde Ciliciae patriarchis paffium a Remeais pontificibus faiase ooneessum: bis edheet ab Imtoeeatio XП, qui primo ad Grogorium patriarchamJLXVI, deinde ad loeanem patriarcham LXVI per oerdiaahm legatos ilhsd misit', tortio demum Gregorius IX pallii munero decoravit Oonetaatiaam patriarcham T.XX, ut eiusdem pontifici· rogesta loquuntur.

.Nos itaque tam praedaris praedecessorum nostrorum exempHs innixi, factus aobto eiusdem pallii petitioni Hbopti animo aaammus, ae in basilica Liberians die festivo conceptionis immaculatae virginis super ipsius patriarchae, viri sano roHgfosi, humeros, qui pressens adest, nos ipsi manibus nostris peculiari rations pallium imponemus. Hune igitur et alium praedictum diem nobis paritor* ac vobis faustum, felicem ao laetitiae plenum fore non dubitamus. Videmus enim oculis nostris exemplum a sancti Sylvsstri pontifias tempore non amplius visum, patriarcham scilicet Armenorum Ciliciae ad urbem venisse, et in nobis, quamquam immerentibus, eooleeiao primatum, et ia hac ipsa Romana eccleaia centrum unitatis agnoscere, ac praeterea non ut alias, per legatos ad nos missos, sed per seipsam a nobis apostolioi pallii dignitatem accipere.

.Huic autem gaudio, quod commune nobis" vobisque set, ut proinde Deo optimo maximo gratias concordi animo agers debeamus, accedit quoque

A alteram nobis peeuRaro, quad titairum triginta, abhinc arntis in ttto loco, undo neper advocates oonsietorialie pre patriarcha Otttotae Anoseoram a nabis paltinm potivit, nos ipai advocatus item eoosistoriali· a nt—^asa mt·!· meeeassteete ρ·· patriarchs AinsshiM fflnd potivimus, qui schismate eotarteqas erroribus otaratis, hanotom patiti per procurators·· tad·· roi sms · a ao tatanm eOagttatat. Quocirca diu muitamqus add· labctaadum fWt, ut quibusdam ad hntassnodi rei evamsa dasttestis MMbdkKWMq RmMMSI ΦMĬO₀Iβ11 BO· (φNMî ilU putabant) patriarchis Orientalis «celestas st srsM-spiMopis pallii dignitatem ooafcrva.·

Dtmmnte igitur festiva ooaosptionis bsataa Maria· virginis dio, qua sanciti·· saa papalam capellam h Uberiana basilica tea«udem deerovecat, ssd illo ipao anno pro imbrium froqusatia ia eapdla Quirinali tenait: ubi expleto solomni B sacro, etootas patriarctik sacris indutas ad pontificiam solium secissit, ibiqa· g«nafiaxo summa* pontifex pallium impoeuit dicsiM:

„Ad honorem omnipotent» Dei ot beatae Mariae semper virgini· atque bsatoruss apostolorum Petri •t Pauli, nec non scclssiae Cilicia·, ad quam a nobis translatus ··, tradimus tibi palliem de corporo beati Petri sumptum, ia quo eet plenitudo pontificalis officii, eum patriarchal!· nomini· appellation·, ut utarie eo intra ecclesiam tuam certis diebus, qui «xprimuntar in privilegiis ab apostolic· •ede ooneissis. In Marino Paftri· qt Piffii et Spiritus t sancti, ames *

Et ut nihil ornamenti ad ritus opportunitatem doeeset, praeter antedietam casulam pontificalem, pretiosissimum anuutan, ae gemmis refertam pectoralem crucem, tree insuper spinulas p*"io sx moro infigendas eidem mnnifioesitissimsa pontifex C summa liberalitate doaaVit, ae poet pedis goneque osculum tantis cumulatam honoribus «ftaisit, concessis gratiis spiritualibus qnascumqus demissis precibus postulaverat, hsculsato. quoq·· viatico instructam, et principibus' demum stqns 'locorum praesulibus, quocumque iter ipai esset agendam, per littera· pontifici·* enise commendatum.

. Hisce omnibus addimus etiam verba ipsi·· summi pontificis Benedicti XIV, quibus sactoritato apostolic· Petro Abrahamo I patriarchae sedem Ciiidensem sancti Gregorii illuminatori» regondam tradidit, ut omnibus manifestam fiet, ipsrnn Petrum Abrnhamum texta eocteciae Christi coastitationes iure meritoqus auctoritatem et iurisfiietionem ipeius sancti . Gregorii illuminatori· hsroditasse. Post multe itaque verba summus pontifex oosdadit »... · Ipaamque olectionsm seu postulationem do fratrum oorumdem consilio apostate· auctoritate D approbantes et confirmante·, omnsaqne et staguloe etiam substantialep defect·», ai qui in «loctioae val postnlatioM huiusmodi intervenerint, eadem apo■tolioa auctoritate supplento» et sanante·, te, iuxta decretum in congregatione eorumdem fratrum nostrorum sanctae Romanae eocleuae cardinalium negotiis de-Propsganda Me praepositorum emanatum •t per nos approbatum, a vinculo, quo dictae sedosiae Aleppsnai», cui hactenus praefuisti, teneberis, ds simili consilio et apostolioae potestatis plenitudine absolventes, ad diotam patriarehalem ecclesiam Ciliciae dictas nationis de eonsiMo ot potestatis plenitudine paribus transferimus, toque illi ip patriarcham nationis praedictae praeficimus, et pastoralem curam, regimen et administration··! dictae patriarchal!» ecclesia· tibi in spiritualibus et temporalibus plenarie committendo liberamqus tibi ad praedictam patriarchalem ecclesiam transeundi licentiam tribuendo, in illo, qui dat gratiam et largitur

•port·*· Mlfti aaUtMt, qnatamrnd dtetern pMrieiMéiMB MBÜMÎMI MI (MM* BM^M· ImM·· MmAmB) MfMB M !^HiMll|VMiMNM-pM*· 4BMm H· ιμ μ η μ Mι μ K*M*ι A4«Atv et pradeater, quod ex inde aparatl ftuetni proVaaiaat, m t··· Utw tamae «dar ax tab MMhi aatibus latiua dtihedathr, pMriwekttfiB «mAm^ gubernatori provido 'et titoeteaao aimiatairainri gandrat m ïintamtesam, taqM propter Mteraaa ratributiania praamium neatnm. «t dtetrn aedte benedictionem «t gratiam axial· abatte· «anaqui mwraria; aae non «t vamraMtibua ftetriba» matria episcopia suAragaa«ta orthodoxi· aa dilactia atiam. fiüia, capitale et traaaatta diet» patriarahalis aaete- •iac Cttetaa Arsnraoram, m «tara at papale ateaa» «oeleaia* aabieatia par apeetatiaa aeripte maadaaaqa, ut taftragaaai tibi tamqnam membra eapiti obaaquante·, at capital·» tibi tamquam patri «t pneteri animaram «narum baadHter iutendrates, exbiboaat tibi obediratiam et revarratia» labita· at devote·, ita quod mutua inter te at ipeop auftaguaaae gratia grate· eortiatar ritatu·, at ma «oram devotionem poarimaa propterea ta Domino marito eoa»meadara, ae darn· at Jtopulus to pre aoatra at eiusdem eadie reverentia benigne rocipirate· at honorifice pattraotantoa, taa «atebria ׀mostita at mandate auaaipiaat hnmiMtor at aMemtiar adimplere procuranti popate» vara te. tamquam patrata at putorem opimarum Miarum levate aaadpiautae et debita honorificentia promquaetee„ tui· moniti· at mandati· aatabaibua bumDitar intendant, ita quod in ai· tu devotioni· IHao at ipd te te par oanieqdbn· patrem beaavotam tavaniiee gaudenti·; vae■alli autem praediati te debito boaora proaaguentea, tibi edeHtate» aolitani M «oMueta aarvitia «tiara tibi ab ri» debita integra axMbare pronarent, «Jioquin «OBtentiam «iva poenam, quam rite talari· aau •tataerte in rabaite·, ratam bababtara·, et tadaana, anetor· Dentino, «equo ad mtiribetienam ooaligaam inviolabiliter obearvari.

,Dptam Romn«„apud Banatam itariam Maioaam, anno taeaanatiorie Doariaieae 174S, aaxto knlandae deeambrto, peatititata· nartti anno IΠ-*

CVm. Beiendlm antea art, quod ta «auriato riaHbua aetibu· aaaratia, eum ipae Banodiota· XΠΓ ■edem patriarabalea· in OUicia» treaafterat ta pareo·· Abrahaati Petri I, boae etiam bebentur: ,ta CUicta' pravtaeta, in 'urbe Maiii, inter Aaaaarbu» et Mopanaatiam «ita, raperitar aadaa patriarch·Ha, illuc ab antiqui· temporibm tre—hte ex Vagar■dabat Armentae tariarit atritate, ubi aaneteo Gtegoriu· Aneanarum illuminater aiaoqu· artitodaxi •ueeunMMo tatitedram dia tenuarent, et nuna atiam *Hm Aπημνμ* ιμMHμ Mλ' * MMtM Bmilm •ealeriao «ommnitie·· atiau·· ibide» ta mqnaaterta, quod Ketatiaata appeDaat, reridat.

.Sanet·· Boptaaa, bee art «alvateri noetro lean Chriato «atbedraba eederia dedieata aat, apud quam io ooeaobio prtriurteaU, ultra patriarch···, aliquot arcbiepiaoopi et epteeopi UU·· nationi·, ■·· neB at plura· monachi moraútar divini· uuMniae ritu operante·.

glurialictio patriareba· antodieta ad plura· provincia· extenditur, ta quibo· triqtate «irriter areta•piaoopi et «piaoopi eidam patriarcha· autitagantar, •t oratam m triginta tare milita Arm«ntaam «pmrri» daguat, ta «pirituaBbu· ^pri patriarcha· obadiratea; eut «· itari»i» at oWattetab» idetttap jnhditauuak

ifcj ««boi« φφ irhi« ΦΦ* MpMt| MÉMÂNd. AlÎMei, MMtâMI

«Mtetia teshteptarapuae ta patriarcham «m· aaÜaah «iigandum «au pMtutaMnm ®*mi,· Petri mmlm «Mm ispMite*

3D· MtaB PMraa Àtatawi variable*, al patrinrahatem «Mcaiarn traaahranda· 4a légitimé three·, «κ oatba&ia bomatiaqm paraatibaaia Àatab CUtoira atba aat rates, aanorufis «traiter tria· aa •raagtata: qui «tntim atqua arrbfopisaap·· Atoppi eeaaaoratea tait, apatie triginta «t aatpHaa sanorum uequ· ta praaaaateat tie* aea aacaavti aathoHaam Bomaram roiigionam advaraua haarctieoa propugnare, «amqua ob raueam «arocribna, axilite aitiâque pointe ab haasuttate et in^dabbw pluria· Mt msdatataa, qaorum protelo tauram et inridias at deeUnarei, monasterium ta monte Libano ana «um eeeierie aub invocatio·· aaaetiaaimi «alvatori· at brattadmaa ata·, metite ftmdavit, ubi vigtati quinque rirriter uronachi ordini· aanetijrirtonii abbptit"rita aneantaeo divtaa ofltata/ralabrant, «t •adrat ipae auam aretaepteeopalem mqlti· abhinc •nate («um ta urito Atoppoaai propter haereticorum poraaeutioM· reddor· nequiret) tenuit Ae demum, poatquam ta patriarcham, ut «apra, art «laeta· ieu postulate·, ob revarautaOntiaeta· apoetoHoae radi· peraonaliter ad abeam urbem w contulit, ut limina apostolorum viritaret debitamqua »aactie»imo· domino' noetro obediantiam «xhiberet, atqu· electioni· •au poatalatioate auaa confirmationem et Milium pontificalis plenitudini· iadgne· · MutetiteK su· obtineret ·

,Vir proinde, utpoto gravitate, prudenti·, gelo, pietate, doatrtaa, rorumqao experientia praaditu», digna· oeneeter, ut unae ad praedictam patrmrch·lam stlatariam gubernandam mittatur, cui tree epi·eopi smbagantar publie· et palam orthodoxam fide» profitante·, et triginta fera millia catholicorum Armenatum'd· populo «abeunt."

a Quapropter «um ex allatis lueul«nti«rimi· srgumantia patrat, patriarchal·» noetrae nationis aodam auctoritate apoetolica primitus institutam fuiaee, •amquq oum legitima sueerarioM ex Vagaraeiabat ad urbasu SisMam Cilici·· tranatatam manate·· us· ad tatapua, quo Luca· catholico· sedem ipauu. oecupavit: qno daAuwta, propter ilUns aadte schisma, anno '1P4S, Banedicta· X1V impariter·· measaria· pontifex tagitimam ouooasaieaam ia persona |optimi viri Patri Abrahami I ranovnvit; quo ox fissesa patet atiam bene ipsam Armeniorum patriarchates· andean, qua· bnatenan ta manta Libano axtotit quarnqua Do·· opttasua maximm diutterima MM i|MMi mMm M*Mi GHgwtt UhtthMr tothq Mmç m μ μ Λμ Mto M privilegii· Wg»itern nan mpda antiqntaribna at a tempore ipaiua aaneti Gragwtt, varam atiam at Ma.gaudarn, quae aequiori a«vo aqraim patriarchate· Oriratte sadea obttauarnnt. Quod nt omnibus innotescat, a·· ooratitutiosM· eeoterine hie «Astante·, qua· ta it metre naeeaaaria· «aèramus.

CIX. Notam «ht etiam oerideetaBbus eeriptori— bue num temporie par Orientem patriarchas orthodoxos apostolic·· Romana· sodi devotee exister*. Hoe rai» testetar Dovoti, qui da orientalibus aeribit: gNanauUno inter Oriental·· nation» aaoa patriarch·· hab«et, qmnpt nnaquaeqne am quteaart, tin nt urns Anttoabraus pre Graecia MaUhitip, alter

pre Syri», ab* pre Maronttte; Amentas autem pefittarcbe CBtetemte veeatar, at Cteldaeeram, MKM* ÈBBMtt* M MMiM β^ββ^βMi·· Rmnmb* μ Φ H·® Mmi ®m Bmmk dtotiXTV vorbte ««estai, «ma ad patrtaroham Mal* eUtarum etaaque «tebagsM·· amibera (di· 14 decembris 174·): .Mtetese dubitammi quia agaaaaaüa aihil aMad nabie pinpnritum, quam at at veaetabUse •cetariae Oraeeee litaa aa more· ia aaa vigore perririaat, at debita vobte a popuB» obedieatia vostraque slmnl ia aaa aaetoritas at iuriedfetio •mtn at teeta «ervotar, . *. et eeüteet omnoe, qui ubique terrarum «atbolieo oaaaaatar noeriae, eafeo fidd atque naitatte viacule teneantur, at saprcanam bain· aaaataa eodte auctoritatem, qua super rite· divine inetitatioae praeeminet, ' ad promovendam omnium oeetaetarum atUitataat «otammode intarponaataa, da aataro fraternitatibu· vaetris tataeta voluma· iura ôtante m privilégia at liberum tarisdictiori· veetra· exordtium ad regendae ovm vaatfaa fidei eommfaee·, casque par semita· maadatorvm Dsi ad Mtiutte aeteruae aiaiaai, ediuvante divina gratia, dirigenda·.* Idem insuper summus pontifex in sua aneyeHea ad mtesioaartae Orisatia, data die S4 iulii 1755, haeo deoruvit: .Graooomn ia Oriente sab propriteoetholicis epteoopis, arehiepteoopte, patriarchis commorantium, at, aliarum Christianarum nationum quormfeumque rituum a saneta seda approbatorum sea permissorum, hiribus qualibuecumque, ai quae illi· de iara vel ex consuetadine vel altes qnomodolibet legitimo competant, eat apostolicte eonatitutionibu» vel ooncilientm generalium aut particularism seu eongrugationum vsne-, Vabifium fratrem nostrorum sanctae Romanae eo- .Mesia· cardinalium decreti», quae super ritibus 'Graecorum see aliorum orientalium emanarunt, ullo ÿaoto praeiudiiatam vel praeiudicium alium illatum eeee non intendimus.* Cetario omnibus otaissio, ex hisce sapieutiasimi pontifids verbte, haec luculentissime demonstrantur, quod sine ullo praejudicio integra relicta sunt iure, iuriediotionoa, privilegia, eum ipoe auctoritate apoetolica coutirmet eadem, dicatque se nullo modo ea dcetruere aut ipsis damnum quoquo modo intero intendere. Patet etiam «c non do ite tantummodo loqui, quae sed·· apostolis· recentioribu» temporibus coaoeesmut, sed de ite etiam quae patriarch» erant concesse ex antiquis «cetariae docrstis et canonibus. Quae cum ita sint, nulla restrictio facta eeaseada est iurium aut privilegiorum patriarcharum orthodoxorum ia Oriente restitutorum: nihil ex ite, quae, praedecessore· patriarchae habebant, ipsis deest, exceptis tantummodo itite, qua· in hoc ipso decreto apostolica sedes restringeuda ceusnit Kx quibus legitime consequitur, sedem hanc nostram in Libano ea omnia jura et privilegia habere, quae sancto patri nostro Gregorio illuminatori etasque legitimis suocessoribus a sancta ot aporioBta Romana sede concessa fusrs. Et primo qaidcss, quia cum sapienttesimus pontifex Benedictus XIV apoetolieum virum Abrahamum Petrum patriarcham constitueret Cilici··, ia alloeution· coaeietorii secreti initium duxit a sancto Gregorio illuminator·,'ipsam patriarchalem sedem Armeniorum ex Vsgarsciabat ad Ciliciam traaefettedo, atque ita ipsum Abrahamum Petrum in ipsa sede sancti Gregorii confirmat, ut videre est in ipete actis consistorii secreti. Secundo, quia renovatae patriarchates sedes per Orientem, quamvte inter plure· natione· divieae ot ad varias urbes traastetae, prout etiam nunc conspirâmes, antiquorum tamen patriarcharum laribus. ot privilegii» fruuntar: multo «sagis igitur dicendum est, et in nostro praedecessore Petro Abrahamo iura ot privitegis «ancti Gregorii iRmntaeterie translata et «cnfirmat· Adese a Benedicto XIV, etqee ipsam pontificem diota iura et privilegia tetei^a et inviolata ito is dMtWZ ,Ut satem peenltero afind atque eximiam sane WnmAmaH®* te y®tetei®k·· steteus vumne pos* tttez prMber·! wgWMVtam, qvo «M<i· MfiafM te MNMte® BMlwte® et filiali devotione illum adstriageret, sutemei manibus, •Mra ®dete®te MMtaq in pontificio smoBc pallium ei imponere decrevit* Tertio, quia idem pontifex' in confirmationis rescripto Mtehaeite Petri IП anno 1TM ait: »Netum est quod patriarchae orientates, postquam ab agnstclim Boaiana sede pallium receperint, potientem habeat) illud metropolitan:· suae iurisdietioei subtectio conosdero, et iuxta Innooeatii IU summi pontifiai· decretum (in cap. 1, *Dt frHtofity*, etiam magnarum urbium episcopis iuxta consuetudinem. Noe autem nullum privilegium aut consuetudinem tollimns, sed tantummodo dicimus, iu patriarchae, postquam pallium a nobis recepit 'emo, ut pallii usum poesit concedere, quod pallium longum ot amplum oet rubris crucibus ornatam, quod propriam Graneorum est* Ex quibas verbis manifestum omnino fit sapienttesimum pontificem non tantum· hoc Michaeli Petro IП privilegium «Jncedere, sed iura etiam omnia inrte- 'dtetionomque patriarctiteam iuxta consuetudinem: ait enim, prout vidimus, ·· nullum velle privilegium abrogaro, sed confirmaro potius ot renovare. Quarto tandem, apoetofiea Romana sedes ite ornato· laribus et privilegii··insignito· habuit atque habet praedecessore· noetro· patriarchas, et cum ipete veluti etiam eum ceteris omnibus orientalibus patriarchis de ferio egit Quau omnia satis superque sunt pro veritate eorum, quae superius ·>··η- cbamus.

Caput VI.

D frieilfgii** «t qiQteo rrcsrcsdiriisii demMs jwIriarcA··.

JCX. Cum iam d· primis patriarchalibus sedi·* bus, de' earum numero deque hac noetro patriarchali •edo in superioribus paginis breviter loquti rimas, tempus iam est, ut eius quoque privilegia supra subiectos sibi praesules ex concilio Nicaeno can. 6, Constantinopolitano I can. 3, Lateranensi IV can. 5, et Florentino in decreto unionis ooneessa, enumeremus. Haec omnia iura ri privilegia Innocentius ПI pontifex ita describit: .Antiqua patriarchalium aedium privilegia renovantes, sacra universali synodo (Lateranensi IV) adprobante, sancimus, ut post Romanam eoteoiam, quae disponente Domino supra omne· alias ordinariae potestatis obtinet principatum, utpoto mater universorum Christi fidelium et magistra, Constaatiaopolitana primum. Alexandrin· secundum, Antiochena tertium, Hierosolymitana' quartam loeum obtineat, servata cuilibet propria, dignitate: ita ut postquam eorum antistite· a Romaao pontifie· receperint pallium, quod eri plenitadiais officii pontificalis insigne, prsaetito ribi fidelitati· ri obedientiae iuramento, licenter et ipsi sute sufibagaaete pallium' largiantur, recipient·· pro se profeacionem oaaoaioam et pro Romana ecclesia sponsionem obedientiae ab etedem. Dominicae vero orneis vexillum ante «· faciant ubique'deferri, nisi in urbe Romana 'ri ubicumque summus pontifex praesens sxtiterit vel dus legatas uten· insignii» apoetolica· dignitati·. In omnibus autem prcvipcii» •orum iurisdictioni subieette 'ad eos, eum nec··»· fuerit, provocetur, salvte appsllationibus ad sedem apoetolieum iaterpotitte, quibus eri humiliter ab omnibus deferendum.* Sunt igitur patriarchae privi-

togis; 1. Asto primates, μ Iη ^o Mμ outortaqua •pisoopos, pote Romanae ooeteriao ρ·*Mμ μ, ev-din· tea* superius daewipto, te oestaaia mthilia locum tonet, te te coateliis aaeuteateto val W m al par legate· auoa ante alto· auntanttem dfeit te •uheeribit. S. Cruéem aate'·· faatt datari ubique tenantes aiaapte orbe Borna te uMaumqua Bamanus pontifex sit prae···· aat atea togatas utoats insigniis apoatoüea· dignitati». S. Utitar patriar-ohaiibu· insigniis te ornamastte, nemp· veste purpur··, aquo albo phalerato te ft···· aa eatoaribus aurais deoorato. 4. Epistolas syuodatos ad aüos patriarchas scribit; -te abat omnium patriarcharum nomina ta saeris diptyeis inrcribebaatur, te ta alita etiam potriarehaHbna ecclesiis ta divinis officii· commcraorsbaqtur. 5. Definitas ta provincii», immo •t ta dioecesibus, quas es multi· constant prevteeiis, controversias potate Iterum eraminare, par-: tractare, casque val confirmare val infirmare, val •tiam vicario· in metropolitarum dtoaoadbna instituere, quando id necesaitas poatnlat 6. Metropolitas et primates suo patriarchate! sublectos vel per se val per subdslegatos episcopos oonsecrqre eisque pallium largiri. 7. Cani 'aut utilitas aut nécessites ecclesia· id postulet, ab una aeotoato ad aliam epiaeopo· aut' metropolita· transferre aht ipsis coadiutorem destinare, eam id indicet aaoaasarium; at id facere teneatur do consensu synodi episcoporum. 8. Episcopo volaati abdicare et monasticam aut religiosam vitam profiteri patriarcha in synodo episcoporum poteet facultatem concedara. 9. Maiores ecclesiae, causas et episcoporum sui patriarchates graviora negotia, exceptis tamen iis, quae ad solum Romanum pontificem spectant/oognoeoere et indicare. 10. Episcoporum à mstropolitano aut clericorum et taiconun ab episcopis appellatione· admittere. 11. Patriarchae est invigilata, et vel per se vel suos legato· metropolitarum et episcoporum sibi subieotorum dioeceses visitare. 19. Synodum totius dioeoeaeos patriarcbali·, primatum videlicet metropolitarum at episcoporum, quando id opportunum in Domino indicaverit, adunaro, iptiaque praeeme; et qui canonice vocati, venire noluerint, in eo· ecclesiasticis censuris ahimadrartere, Λ «i pertinaces fuerint, etiam eoa exoommuaioare. 13. Canon··, qui ab Omnibus subisctis episcopis et metropolitanis servari debeant, condar·. 14. Delinquentes episcopo· et metropolita· iudieare, te in eos reo· iudicatos censuris ewdesiastici» animadvertere; atque olim patriarcha in synodo usque ad depositionis poenam au* privationis" poterat 'procedere: at nunc depositioni· te privationis episoo-pbnun definitiva aentantia ipsiusque 'oxeoutioaiB mandatum summo Romano pontifici eat reaerrata. Poteat tapies patriarcha in synodo episcopum reum sub honesta cuqtodte te monasterio aliquo detinere, donec definitiva sententia masqua axscutib a aaimta sede Romana pronuntiatur. 15. Ragutorium obear vantiae iqvigilare, te monaatiea vel regularia instituta te suo >patriarchata adprobar», te te omnes monachos sui districtus seu dioeoeaes isriadictio-.nem exercera. 1β. Eoolestas te mopteSarfita atiaim in episcoporum et mettopelitarum moeeasibw sita, exemptionis te immunitati· privitegio donate, sibique in,ilia plenam fartodictionem geeervarc (Benedictio XIV, Ds spied·, disse»sea, lib. 1, cap· 4)i 17. Patriarchae nomen ubique et ab omnibus tam metropolitis quam episcopis subisctis poet Romani pontificia tam in liturgis quam ia divinis officii· debet proclamari et oommemorari. 18. Solins ate patriarchae casui reeerrare, · quibo· neque «ptooopi neque métropolite· possint abeplvsre: a oontra ipM ab oanibua eeaibua ia sccleaS· aptoiopaHhua bute mteiapnMtanli «M «·Mμ N* riiarvUtiiquem ——y» potate ahaoteure; hateteiaas eut ùhtoma tieea· outeaauanquo^aaata· ruintetotes ranaoelliari; a gradfeua aatetaMnteai «m taspedtoutibus aau ttrifMHitaMI MMφMMβ) tt· OMMUtateates - albi subditte Opteaopto te metropuBiie abatevara; atqua ia üa dtepaaaata, quae aat ordia·· Mtelpoto aat watapfaa exercer· prohibent. 1». Oawi patriarchal! sedi shbtoeü teat sterlet quam laid ipai patriarchs* dorimas debant aelverc. 90. Batea patriarch· ia unlveroa patriarchal! dieeaai, praaaaate attorn led ordinario, potoat banedtationem populo impertiri, praam··, praedicare, at pcntifloale qsodlibet officium sxeroero. 91. Solius ate patriarch·· to tote patriarchate testa da praecepto instituera, at ta argenta aliqua necessitate letantem ab omnibus obaervaadnm indicere, vel ab aHqao ax plnribw Orientalia apcteaiaa ieiuniia ob gravant te publicam cassam dispensare; ita tamen ut ieinninm omnino non aboleatur, sed ab illo tantum ad tempus, daneo nempe dista urgens causa •xtiterit, absolverat causae autem sunt pestis, fame·, bellum, terraemotua, aliaeqne huiusmodi. 99. In universo patriarchate patriarcha solus tarisdictionam habet super ritus ecclesiastico», ita' ut rituale· libroe, pontificates, missalia, abaque divinorum offiotarnpi'vnhunina ipse recognoscere et .approbare debeat,'novum officium inducere aut vetus aliquod abolere. 93. Potest nonnullas sibi fanotiones reservare, qww episcopis aut metropolitanis noq liceat facere, ut est episcoporum et sancti olei chrismatis consecratio. 94. .Bocleaiaaticis ritibus aut aliquid adiungere aut ex hia aliquid subtrahere, salva tamen semper eorum substantia, idque de consensu et consilio episcoporum et doctissimorum virorum facere teneatur. 95. Simplici sacerdoti potest facultjstem concedere altaria dedicandi, sacramentum confirmationis administrandi, minores ordines conferendi, et baculum et mitram ferendi. 26. Est etiam patriarcbali· 'iurisdiotionis subditos omnes episcopos at métropolites cogere, ut consuetudines patriarcbali» sedis tam in caeremoniis quam in reliquis, . et in erectione seminarii aut scholarum institution· observare debeant. 27. Tandem vel per se vel presbyteros ad id delegatos fidelium oonfeasion·· excipere et sacras indulgentias impertiri, etiam extra tempus visitationis.

.CXX Iuxta vero canonist·· (v. Mercanti, t. IV, tit. 8, in appendice) patriarcharum privilegia sunt: 1. Postquam ipai pallium ab apostoiioa sede receperint, suis subditis metropolitis et episcopis illnd eonoedero. 9. Ante se crocem ubique deferre, quod raliqui epiieopi te metropolita· in sua tantam dioeoasi factent. Crux sutem,· quae ante patriarchas defwubatar, duobus brachiis constabat, quorum inferius saperiori longius erat; at simplex erat archi-•pisoepornat. 3. t^uod ad appellationes spectat, nane etiam idam ordo atque eadem horma servatur, ita ut hon lioeat a primo ad ultimum iudicem, contempto intermedio, recurvaro. At lito exorta qsooumqae in looo patriarchate! sabiecto, potest quis, àlio indicio postpotete, nd patriarchal· tribunal appellar·. 4. Olim patriarcha· regibus in dignitate parca aestimabantur. 5. Iisdem ornamantis licite utebaatnr^ quibus ipee Romanus pontifex induebatur, fi. In subieotoa metropolita· et episcopo· noe vicariam, sed ordinariam supremam iurisdictionem sx«rc«bant 7.. Oum episcopus aliquis, ' propter illicitam beneficiorum collationem, ia eensnra·' ineidiseet, patriarchae erat absolvere te dispensaro. 8. Excommunicato·, interdictos, suspensos a sibi snbditi» episcopis poterant absolvere.

CXIL TmAm taxta Mtlanie aeetrae mt»a ' et wMMtUteM patriareharum privilegia suât: 1. la «rivene erbe ai qui «perirentur mMo mlm, •m poterant epiMopoa, anUapiaoopo· aut métropolites iiaiiawi, aut tribqa epiaeopia ooram eoa- •ocratioaean Megara (V. Epiât. ooaoord. aaaeti Sylvmtri apad Immproaeaaep); Iberorum aaa Georgiauerwn et Albaneaaium patriarehaa consectato (Coae. Nioaeai Ma. IV, et iuxte Anaeaio· m». apoat. IV 'X 3. A tribus aate euffraghaeia epiaeopie ooMooratioaeak aodpora (Epiât, concord. citai ia hist. nation.). 8. Delinquentem ia aliquo opiaeopuai •obditum honoro at dignante privaro -ot pro orimini· gravitate puaire (v. Laaaram Giahkiana., p. 830), at epiacopum a aa vol de ano aateaaa ia synodo non oonaeeratam elicere (Maohitar Cm·., can. 137). 4. Synodum totius dioeoooaoM et nationis patriarchal!· convocare, et aynodifca» epistola» alii» patriaroh» scribere (v. Niara. Lampron., Hiator. cone. Thauren.). 5. Sanctum chriamati», oleum consecraro ot per patriarohalem dioecesim id distribuere, et propter locorum distantiam epiaeopie facultatem praebere illud consecrandi (v. Meohitar / Coae., Mη. 126; Macar., can. 4; Isaac., can. δ). β. Quolibet triennio per universum patriarcbatum legato» aeu viaitatore» mandare, qui iuxta canon·· et consuetudines omnia componant (v. Laxarum Giahkiens., p. 160). 7.. Ab omnibus epiaeopie clerici» et laicia aibi subditi» decima» accipere (Cono. Sisenae anni 1843). 8. In, divini» officiis et in aacrificii missae celebratione nomen ipaiua memorari ab omnibua (v. Miaaale et ritualM libro·). 9. Nihil magni momenti aine patriarchae oonaeqra et consdio epiaoopi facere possint (Meohitar Com., can. Iδδ). 10. In concilio ipaiua patriarchae eat re· ecclesiasticas componere, inutilia auferre, aut quae deaunt adiicere, iuxta orthodoxae .fidei regula» ~(Niera. Lampron., *In dihtcid.* suasor, p. 184). 11. Pastorale aeu baculum cum sphaera et cruce superposite gestare, annulum aureum, velum et cinctorium in extremitatibua auro intextum; purpurei» uti veetimenti», et patriarchal· vqxillum et pontificale baculum, quod patriarchae denotat personam, ante se deferre; ornatum auro mulum per viaa habere (v. Laxarum Giahkiens., p. 660; Matth. Hiator., p. 109; Ioann, patr. Hiator.). 19. Inter reliqua· praedeceaaorum patriarcharum qffigiea et suam in ecoleaia inaerere (Ioann, patr. Hiator.; Varthani Hiator.). 13. In mensa prope re^em «edere; et in ' aula regia patriarch· poteat, ai velit; sedere; quod e contra rex in aula patriarchal! facere nequit (Meohitar .Coha.,'can. 9). 14. Si quia''clericus in patriarchal! diòeceai moritur, hereditas omnia ad patriarcham apectat; ai in dioeceai episcopi alicuius •ivemetropolitani «uffraganei, par» tertia patriarchae tribuitur, para altera epiaeopo, et tandem ultima Mcerdotibua ot parochia. 8i epiaoopua auftaganeua aut metropolita moriatur herede relicto, defuncti emolumenta aeu bénéficia, Mera indumenta et paatoralia baoulua, nec non et oblationm qd patriarcham «pectant. Quod ai abaque herede mortuu» fueritv omnia ad patriarcham pertinent; ipae namque et oonaeerana eat et index ordinarius defuncti (Meohitar 'Coa·., can. 1)..

CXin. Quae autem privilegia auperiua enumeravimu» et ad reverendiMimum patriarcham «pectar· divimua, m tamen ita aunt inteUig^d«_et explicanda, ut in rebua magni momenti ipae reveretfdiaaimua patriarcha de 'oonailio et conaenau epiaooporum, canonicorum et doctia*imorum virorum agere debeat. Nam eum noa Meent epiaeopo euiMbet aaftagUM· magni momenti rem pertractare famefo et inooaealto revetosdisrimo patriarcha, ita etiam boaam erit ai revaeoadiaaimM patriarcha, eam maiori· aaoaaMti negotia arent pertractanda, •piseoporam synodam ooasulet Iuxta enim canonicae hgM omni· moMrohiM et abeolnte potestas ooariHi» et opera indiget aliorum, ut aie illutrata, quae utilior· nuat, m eligat fiteieadaqu· proponat, atque ita at nunquam deapotiM aut tyrannica evadat

CXIV. Nm igitur metrepoKtani et epiaoopi in. Dodiino convocati declaramus «t profitemur omnia superius diota iura et privilegia tufit a sacria caaonibua, tum ab immemorabili oonanetudine, tum etiam ab expreaM vel tacita Romani pontifici» licentia vel oonoeMibne omnibua patriarch!· competentia, eadem et noatro patriarbhae competere. Ipai debitam noa reverentiam atque obedientiam fidemque promittimus, prout quisque nostram in sua consecratione ab ipao reverendissimo patriarcha interrogatu» verbi· in pontifical! expremis: .Visne obedientiam praMtare beato Petro, cui a Deo virtue ligandi et •olvendi tradita Mi, et sancto patri noatro Gregorio 'illuminatori, et horum legitimi» sueceaooribus, qui ipaorum aedem occupant*, roapondit: .Utique volo|*. Honoramus iwhpar patriarcham nostrum eique subiacemua, dummodo ipae orthodoxam fidem cuato-J diat et sanctissimum Ro'manum pontificem Christi in terri» vicarium et bMti Petri succeasorem tamquam tuum superiorem magistram et patrem revereatur eiuaque mandati» obtemperet, eum ad modum qup ipM patriarcha, quando pallium recepit, obedientiam et reverentiam promisit. Et aicuti noa tam in sacrificio misaM quam etiam in reliqui» divini· officii· poet sanctissimi Romani pontifici» nomen illud reverenâiasimi patriarchae commemoramus et' proc|amamua, ita et reverendiaaimtu patriarcha a'uo proprio nomini illud Romani pontificia anteponere debet; et ut noa nihil magni momenti inacio et inconaulto reverendinimo patriarcha aggredi poaaumua, ita etiam ipae, ai quid atduum tractandum auaeipit, id ex auctoritate et cohailio Romani pontifici» nempe? facere debeat.

CXV Quoniam autem antiqui patriarchae noatri iam uaque a diebua beati Gregorii illuminatori» non tantum nomen patriarchicum, aed et plenam iuriqdictionem et poteaUtem auper metropolitan, epiacopoa'et preabyteroa, auper omnem clerum et populum tam in Armenia, maiori quam etiam in. Cilicia et alibi habuerunt: ita etiam poet tranalationem patriarchal!» ledi» in Ciliciam, eamdem iuriadictionem et poteatatem exercuerant; in Armenio» omne·, ubicumque reperirentur. Quod Nierara Lampronenaiq *(In Jilncid. mittat)* commemorana ait: „C»-tholioua »ive univeraelia, quod patriarcharum nomen eat, praeeminentium et pbteatatem aupra arohiepiacopoe et reliquo· epiaeopo· habet, non tantum in propria dioeceai, aed et in omnibua illi» Ipcia, /'in quibu» nationale· reperiuntur,' et habet facultatem eoa epiacopoa consecrandi et oanctum chriamati· oleum diatribuendi.|[1] Hio autem honor nunquam a Romania ' pontificibna noatria patriarch!· denegatu» fuit, quia ipaorum Romanorum pontificum decreta, annulo piecatori» aignata et noatri» patriarchia conscripta, banc plenam iuriedictionem et patriarchal» officii plenitudinem confirmant. Quapropter omnm hortamur in Domino, quin etiam et aingnli|· praecipimus et in virtute sanctae.obedientiae mandamus, ut entridem reverendissimum patriarcham pro suo legitimo' superiore qt pastore' agnoscant, eiuaque mandatis, consiliis, praeceptis obtemperent atque acquiesçant. Statuta» ab eodem

1 Mt Laapna, fi» Hfand. «umm, et Mechitar.Co··„ >M-exxv.

legi» èt ritus in patriarchal! aede servari «olito· quoddjtdivina officia,'festa Jle.praecepto et ieiunia fideliter., oignes observare teneantur. Ttm. elerici t|uam'laici decimas''ipei persolvant; missos-ab ipso preirtQ teres debito cum honore recipiant? atque ab iis ecclesiae sacramenta sumant

CXVI. Orientalium patriarcharum huius temgeris moa_m>t; ut praeter generalem, quam super pmversum - patriarchatum iqrisdictionem , habent, etiam dioecesim qttamdaB specialem? teneant, in qua tamquam ordinarii pastoralia officia exerceant Hanc ipsam consuetudinem etiam antiquis temporibus invaluisse'tpstatur Osimus monachus (Descript. aedium patriarch,): -.Hierosolymitanus episcopus ot' Constantinopolitanuâ aschiepiscopusÎpatiâapBha-est appellatus, quod neqtip^ alterius iuHsdictioni subisset ^et inter reliquos arehiepiscopt» est praelatus." Sedit etiam apostolicae mos fuit et .est: solet namque Romanus pontifex, occidentis itotius patriarcha, Romae episcopus appellari. Quam consuetudinem nostros etiam praedecessores servasse plurima testantur historica documenta. Nor etiam horum omnium vestigiis insistentes, et praesertim sanctae matris ecclesiae Romanga^rtculiarem dioecesin; reverendissimo nostro patriarchae tribuimus; et donec orthodoxam fidem natio nostra Armena complectatur, sedem snam in Cilicia habere iustum decernimus.

CXVII. Quod ad specialem hanc reverendissimi patriarchae dioecesi attinet, e dhinia servanda sunt, quae superius, capi episcopis et metropolitis iam diximus. Debet nempe verendissimus patriarcha eam tamquam ordinarius regere et pascere vel per seAel per archipresbyterum et archidiaconum aut per visitatorem eeu periodeutam. Visitator pagos et vitias, in quibus plure· sunt fideles, regat; periodeuta autem castella visitet, Archidiaconus, quae ad temporalem ecclesiae administrationem spectant, ea cum reliquis ministris in melius componat; vicarius vero generalis causas agnoscat et iudicet, et tandem archipresbyter spiritualibus praesit et in temporalibus archidiaconum adiuvet. Debet insuper diaconum quemdam seu notarium instituere, qui acta causarum omnium tam cifilium quam criminalium redigat et servet, prout superius diximus, quando de tribunali ecclesiastico locuti sumus. Peculiarem autem reverendissimi patriarchae dioecesim eam dicimus, quae episcopi aut metropolitan! nullius jurisdiction; subiacet. Quamobrem synodali decreto ipsam a reliquia dioecesibus «eiunximus, ipsiusque limites reliquarum dioeceseon ad instar definivimus.

CXVIII. Ut autem reverendimimus patriarche in his, quae ad patriarohalem dignitatem yrtinent, iniunctum sibi munus, ea qua decet sedulitate, "prudentia et honore exercere valeat, duos vel tres episcopos in curia patriarchal! apud se habeat, qui propriam aliquam dioecesim non possidentes, tamquam vicarii et adiutorps ipsius sint. Collegium insuper canonicorum instituat, quod idoneo· ministros episcopali yjl sacerdotali dignitate ornatos et omnigena virtute praeditos exhibeat; qnibus committat spiritualia et temporalia ecclesiae bona et negotia, tam quae ad specialem ipsius dioecesim, tam quae ad universum patriarchatum spectant. Quapropter sancta haec synodus antiquis maiorum nostrorum consuetudinibus et vestigiis inhaerens, de consensu et consilio ipsius reverendissimi patriarchae statuit ac decernit et firmo ao immutabili edito canone mandat, ut saltem duo vel tres episcopi. quibus nulla sit dioecesis, apud reverendissimum patriarcham semper maneant tamquam ipsius vicesgerentes seu vicarii generale·, qni universam dioecesim una.cum 'ipso administrent atque omnia debiti» modo-componant. Cgponicorum iero collegium legitime institutum» sive sacerdotibus sive episcopis constet, et ab huius nostrae communitatti ai· efformatum ita se gerere debeat, ut ipsius prut itia, constantia <et opere patriarchilia sedis negl i iuxts leges er canones indicentur ac determinentur. Hoc ipsum collegium insuper quae propria sunt officio suo cum omni sanctitate exerceat, deque omnibus pjtriarphalis ^ledia bonis specialem, curam habeat. Librum apud se retineat, in qno omnes tam redditus quam fructus et expensae inscribantur, cui etiam libro ipse reyerendissimus patriarchs subscribere debeat. Sede autem patriarchali vacante, canonicorum collegium synodo metropolitarum et episcoporum rationem redderd et librum ipsum superius dictum novo electo patriarchae, ut sua manu subscribat, exhibere teneatur, Quae autem conservationi huius collêgii necessaria sunt, tam a sedis patriarchalis redditibus, tam a dioecesibus métropolite^^ et episcoporum suffraganeorum sunt sumenda.

CXIX. Prima autem^ura et praecipuum munus reverendissimi patriarchae, qui animarum est rector et-custos gregis Christi et dux reliquorum pastorum. sit invigilare, ut in patriarchatu universo ofthod<ua fides immaculata iuxta professionem apostolicae sedis Romanae et canones oecumenicorum synodorum semper persistat. Quamobrem vel per se ve) per synodum apposite convocatam omnes libros tam recentiorum quam etiam veterum, tam eos, qui originales sunt? quam eos. qui ex aliarum gentium idiomate ad nostrum sunt translati, examinare debet; et si quid vel contra orthodoxam fidem vel contra bonos mores vel etiam schisma aut haeresim redolens,reperent, proscribere, usumque et propagationem seu diffusionem per ecclesiasticarum poenarum comminationem inhibere.

CXX. Est etiam patriarchalis ministerii officium non ultimum, pios, probatos et ad sacerdotale onus idoneos ministros eligere, qui tam per privatam et specialem dioecesim suam, tam etiam per universum patriarchatum diffusi spirituales ecclesiae thesauros populo distribuant. Quod ut facilius possit assequi, tam in sede patriarchal; quam etiam in iis sedibus, in quibus commode fieri poteriKseminarium instituat, in quo electi iuvenes, bdms moribus, pietate et ingenio praediti, a prudentibus et doctis viris scientias et ecclesiasticas virtutes addiscant iuxta leges et studiorum normam ab ipso reverendissimo patriarcha praescribendam.

CXXI. Debet insnper reverendissimus patriarcha quolibet decennio per delegatum extraordinarium sanctorum apostolorum limine»visitare et sanctissimum Romanum pontificem de iis omnibus, quae ad patriarchatum pertinent, certiorem reddere, prout in receptione pallii promittit et inrat. Quolibet insuper triennio rel per m rei per vicarium suum universam patriarohalem dioecesim et ecclesiae metropolitarum et episcoporum suffraganeorum et parochorum, nec non et monasteria omnia utrinsque µ *> visitare, atque in iis omnia iuxta leges et canone· ecclesiae componere.

CXXH. Cum primam reverendissimum patriarcham ad Deum migrare contigerit, episcopi, qui in curia patriarchal; sunt, et Canonicorum collegium infra decem dies vicarium eligant, qui scriptis litteris ac per nnntios missos omnes reverendissimos metropolitan et episcopos moneat, ut quam primum ad patriarohalem sedem pro electione successoris conveniant; ante· omnia vero curare debent, ut debito honore iuxta ecdesiastioaa caerimonias sepeliatur. Qua in re haec sunt observanda:

- 1. Post partem reverendissimi patriarchae per tree rabaequentes diss solemnes exequiae celebrandae «ant, et eecuada rel tertia die, defuqeti corpus, iuxta aolitjtfn in'patriarchal! eepalcro ponatur.

. 2. Si· ipae extra sedem patriarehalem obierit, synodus pro egeqiiiia et successoria electione in -ipsa patriarchal! aede eat celebranda. Curandum tamen ut in loco ipso, in quo decesserit. debito honore exequiae persolvantur; et poet annum, ai f· auooeeao£ opportunum duxerit, ad patriufihale sepulcrum corpus eat ferendum. >·* (

3. 8i propter famem, helium, peafbm, terraemotum, aut propter infidelium guberhatorum tyrannidem fieri nequeat ut synodus in patriarchal! cede adunetur, liberqm erit metropolitis et epiaoopia commodiorem locum eligere, ibique de loco et tempore aynodi tenendae dt^drnere. Atque in hoc, quod pluribus suffragiis decretum fuerit, id erit acendum.

4. Antequam in synodo de successoris electione agatur, praesentes metropolitae et episcopi duos sacerdotes eligant, qui suffragia colligere debeant, duos notarios atque unum ianuae custodem.

b. His peractis, incipit synodus. Duo tantum ex dignioribus canonicis, .quorum unus ab episcopis, alter a^ ipso collegio canonicorum eligitur, intervenire poterunt, suumque dare suffragium. Hi tantum, nempe metropolitae. scopi et electi duo canonici de successoria electione agere poterunt; nemo alius, sive ex clero sl^eex populo, etiamsi qualibet sit potestate saeculari insignitus, se immisceat. Post missae* celebrationem per aynodi ppaesidem clerus et populus dimittitur; ianuae ecclesiae clauduntur, quas sacerdos custos ab externa parte custodit.

6. Is autem synodo praeerit, qui inter metropolitanos consecrationis tempore prior est. et huius est et synodum indicere, et tempus et diem, in qua tenenda est. designare.

7. Pritqa die synodi, post missae celebrationem, metropolitae €t episcopi de successoris electione agere incipiant, eamque, ai consenserint, eadem die, perficiant. dummodo metropolitarutti et episcoporum totius patriarchatus media saltem pare adsit, etiamsi ceteri statuto tempore non convenerint.

8. Qui per epistolam ad synodum pro electione patriarchae invitati venire nequiverint, in scriptis promittere debeant (quod scriptum ad synodum ipsam transmittatur) se electionem a praesentibus factam ratam habituros. Poterunt etiam aliquando procuratorem delegare ex iis ipsis, qui ad synodum convenire ius habent et vocem; sed ai aliam personam delegaverint, ipsa synodus potest hanc vel admittere vel excludere.

8. Maiorum nostrorum vestigiis inhaerentes et eorum consuetudines venerantes, ex episcoporum vel presbyterorum nostrae patriarchalis dioeceseos coetu, sive hic absens sive praesens sit, est eligendus patriarcha; omnis tamen cura et diligentia est adbibenda, ut dignior sit is, qui eligitur.

10. Electio nunquam fiat per absentium, sed per praesentium dumtaxat suffragia, quae secreta omnino esse debent in schedulis uniuscuiusque sigillo et subscriptione firmatis; et quando diotae schedulae aperiuntur, non licet electorum nomina pronuntiare.

11. In ecclesia pro electione designata, in ipsa ara maxima evangelium ponatur; in parte opposita, .infra altare, portam versus ecclesiae, mensa quaedam ponatur, in qua, facie ad Orientem conversa, medius inter duos episcopos praeses synodi sedeat; hinc inde autem sedebunt electores episcopi, suffragiorum recognitores et notarii, facie ad praesident A conversa; qui data'fido secruti servandi'suffragiorum, electioni datur principium. Super meaaaaq calix quidani vel qrna' ponatur, ia quam ab electoribus schedulae obsignatas immittantur. Prope vero ecclesiae ianuaps ignis praeparetur. ia quem dictae aehedalae pdet recognitionem proiicientur

12. Hiaoe peracris, adhortatori»/sermonem ad electores omnes synodi praseee vel alius episcopus habeat, ut Iquem^ digniorem in Domino indicaverint, ipsum eligant: metropolitan! autem hinc imie pro sua.quinque dignitate sedesmt.

13. t Mane poet missae celebrationem, innuis clausis, bis dentur vota seu suffragia; et ai electi» nondum perfecta fuerit, totidem vicibus post vesperas. Quod si etipm post vesperas, datis duobus suffragiis, adhuc electio' finita non sit, omnes ab ecclesia discedant, aeque in cellas iam paratas recipiant. r P

B 14. suffragiorum vero ordo hic eat et formula. Praeses synodi primus. votum suum in schedula scribit his verbis. „Ego eligo in patriarcham Piliciae ' pro iffde sancti Gregorii illuminatoris, in patrem et pastorem nostrae nationis reverendissimum no. atrum 'metropolium vel episcopum rivitqtia 5. vel presbyterum N. N.*, et nomen anum signat; tum schedulam propriis ipse manibus complicatam et sigillo firmatam in paratum calicem vel urnam immittit. Hac ipsa formula et ceteri unua post alium iuxU gradum et'dignitatem utantur. et dicto modo in urnam iniiciant.

16. Dato suffragio, quisque ad locum suum revertatur, gt synodi praeses cum dudbus electu suffragiorum recognitoribua, qui, ut supra diximus, juramento sunt alligati servandi secreth^axtisctar ab urna schedulas enumerat: quae ai plures aut patrum numero pauciores reperisntur, electio fieri nequeat, sed schedulis ipsis illico combustis, quin ulla earum aperiatur, iterum dicto superius modo et formula suffragia renoventur. 8i schedularum numerus patrum numerum aequet, idque bene constet, tum praeses et duo recognitores, una ^post aliam schedulis apertis, electoris nomine non pronuntiato, electum altiori voce, it» ut omnes audire possint, annuntiat quod electi nomen notarii statim debent signare, d

16. Quod si votorum rtnmerus super ipsam personam medietatem eloctorutp unitate superet, electio iam facta censetur.

17. Si vero a patribSir viva voce aliquis eligatur, huiusmodi electionem invalidam omnino .declaramus, nisi in eam omnes, ne uno quidem excepto. consenserint, quo tantum in casu electio firma et valida erit. Quod ai certum personarum numerum statuere patres voluerint, circa quos, exclusis ceteris, electio passiva versetur, hanc personarum designationem illegitimam omnino declaramus, nisi duae ex tribus suffragiorum partibus in ipsam conveniant Ipsam vero electionem unitu ex designatis personis irritam dicimus, nisi a duobus partibus ex tribus electorum facta constet.

18. Finito scrutinio, si electio canonice et legitime superius dicto modo facta fuerit, synodi praeses seu primus inter patres electionem his verbis annuntiat;"^Venerabiles patres, facta suffragiorum collatione, videmus sanctam banc, synodum convenire in electionem reverendissimi domini N N.. quem proclamat patriarcham et patrem nostrum. Ideoque totius sanctae huius synodi nomine et auctoritate a vobis omnibus mihi concessa, declaro et pronuntio reverendissimum patriarcham electum esse et nostrum totiusque nationis nostrae patrem.**

19. Proclamations dicto modo facta, primus inter patres cum duobus suffragiorum reeognitoribus

et notariis accedit ad electum, et genibus flexis coram ipso inquit: „8pirites sanctus vocat te, ut jis patriarchs Ciliciae in sede sancti Gregorii illuminatoris, id est pater omnium nostrum.* A^electores omnes genua flectunt, idemque faciunt secretarii notarii et presbyteri* Tum electus, etiam genibus flexis et facta brevi oratione, dicit: „Acceptu bt obe^iio.“ Dein ipse surgit, reliquis adhuc genibus flexis manentibus. Ministri pluviale humeris electi imponunt et mitram capiti, et ipse pastorale baculum gestans inter duos primos patrum .median procedit ed thronum, ad dexteram altaria decenter paratum; cumque ibi -consederit, electores >mnes unus post alium iuxta dignitatem suam accedunt, eiusque dexteram deosculantur. Interim -notarii decretum electionis et acceptationis scribunt, quod propria omnium electorum subscriptione -'firmatum, apertis ab archidiacono ianuis ecclesiae, ad clerum et populum annuntiatur. Electus autem a throno descendens, ante mediam portam altaris consistit, post ipsum electores omnes iuxta gradum dignitateipque suam. Interea diaconus inchoat psalmum XIX, quetp reliqui omnes alternatim prosequuntur. Hoc finito, electus, facta altari reverentia, facie ad electores genuftexos versa, dicit absolutionem generalem his verbis: „Deus pius et misericors misereatur vestri, dimissisque peccatis vestris, det vobis spatium verae poenitentiae et bonorum operum satisfactionem, et perducat vos ad vitam aeternam, cui honor et gloria: in nomine Pa-rtris, et Fi t lii. et Spiritus f Ancti.* ResponjJeot- genuHexi „Amen“; surgunt omnes, et omnes tam episcopi quam presbyteri, clerus et populus manum deosculantur, et designatur dies festiis pro consecratione

20. Quod si electus absOns fuerit, proclamata et firmata eius electione, ianuae ecclesiae aperiantur, et cantato psalmo, praeses synodi, dicta absolutione, benedictionem impertitur ut supra. Electionis autem decretum per metropolitanum quemdam transmittitur ad -electum, si prope si(; quod si longe absit, ex dignio-<bus quidam presbyter designatur, qui decretum portet. Qui si acceptaverit, ad synodum veniet, atque omnia quae superius diximus, iuxta consuetudinem sunt facienda. Notandum est hic, quod iuxta sacros canones tam electus ad episcopatum quam ad patriarchates! infra mensis spatium debet acceptare (v. Mersanti, t. I, tit. VI, p. 239), et infra tres menses' confirmationem et consecrationem postulare; secus electio irrita erit. Potest tamen electus per publicum notarium vel per amicum suam professionem transmittere, quin electio nullitatem incurrat.

21. Cum statuta pro consecratione dies advenerit; episcopi ad ecclesiam conveniunt, et iuxta ritum nationis nostrae catholicae/ipsam consecrationem conficiunt, eo modo quem sancti patres nobis tradidere. His autem omnibus peractis, synodales epistolae ad pedem apootolicam sanctissimo Romano pontifici scribontug-ab omnibus metropolitis et episcopis firmatae, qnious illum de peracta communibus suffragiis novi patriarchae electione et consecratione certiorem faciant, atque instanter et humiliter petant, ut eam apostolica auctoritate ratam habere velit, atque electum confirmare, ipsique pallium, insigne pontificiae dignitatis et complementum, dignetur transmittere. Ipse etiam electus patriarcha litteras propria manu conscriptas et patriarchal! sigillo munitas una cum orthodoxae fidei professione ad eumdem sanctissimum Romanum pontificem mittat, quibus illum ut beati Petri successorem et Christi domini in torris vicarium suumque superiorem agnoscat, obedientiam promittat, et pallium, pontificiae dignitatis plenitudinem, sibi cbncedi postulet.. Ad quam rem.personam ecclesiasticam in dignitate constitutam,* neceMarfln et.opportunis facultatibus inunitam, veluti oratorem et nuntium ad apostolicam sedem quam celerrime proficisci iubeat, qui suo notnine sacra apostolorum limina de more visitet, summo pontifici obedientiam exhibeat et pallium instantissime- petat. Quibus peractis, recepto pontificio confirmationis diplomate et pallio, ad patriarcham revertitur; reverendissimus vero patriarcha, solemniter tam pallio quam diplomate receptis iuxta descriptis in nostro pontificali, caeremonias, plenam et liberent iurisdictionêm ih ^uo patriarchate exercet.. Ad alios etiam 'Orientis patriarchas, qui in Unione et communione apostolicae Romanae sedis sunt, synodales epistolae mittat.

22. Patriarchae pallium duplex est: alterum brevius ex lana ,alba confectum et nigris crucibus ornatum, atque a summo pontifice novo patriarchae vel archiepiscopo conceditur sumptum de corpore sancéi Petri; atque hoc est insigne plenitudinis pastoralis officii, ut illo utatur in sua ecclesia solemnioribus quibusdam diebus, qui expressi habentur in privilegio· ab apostolica sede concesso. Alterum véro largius et longius ad instar stolae magnae pontificiae, ex serieo confectum et crucibus coloratis Vel auro intextis ornatum, quod Graeci o«o-*phorion* nuncupant. Atque hoc quidem utitur reverendissimus patriarcha statim post consecrationem: est enim patriarchale indumentum, quod in sacris caeremoniis adhibetur, quotiescumque reverendissimus patriarcha pontificiis paramentis induitur et primum pallium minime defert. Extra vero patriarchalis dioeceseos limites pallio a summo Romano pontifice concesso uti non liceat. Illud non semper, sed tantum in ecclesia in missae solemniis. in festis quibusdam praecipuis, adhibet, at nunquam in processionibus aut in misais et exeqÿis defunctorum. Et quoniam hoc pallium personale est. ideo nunquam fas est alteri cedere aut commodaro aut post obitum alii relinquere, sed illo indutus patries la sepeliri debet. Postquam autem illud a summo pontifice receperit, poterit suffraganeis suis metropolitanis pallium largiri, illud scilicet largius et longius, quod in ecclesia ‹Irientali metropolitanis aut insigniorum ecclesiarum episcopis conceditur, ut eo in sua ecclesia certis solemnioribus diebus in missarum solemniis utantur aut in solemni sacramenti confirmationis collatione, quod praecipit sancta Constantinopolitana synodus, can. 2, vel iuxta Armen., can. 27.

CXXHI. Si quis autem episcopus vel preebyter laicorum principum adiutorio usuM per eos patriarchalem dignitatem obtinere studuerit, aut episcopos muneribus et promissionibus aut quovis alio pacto ad sui electionem faciendam subornare conatus fuerit, ipso facto sit excommunicatus, eiusque electio irrita et nulla omnino censeatur.

CXXIV. Si coniurationis seu conspirationis crimen a civilibus^iegibus omnino prohibitum est, multo magis ab ecclesiasticis legibus debet prohiberi. Quapropter si qui clerici vel monachi conspirantes deprehensi faerint in episcopos vel clericos, ipso facto a proprio gradu decidunt, quemadmodum sancta Chalcedonenais synodus definivit (can. 8). Idem nos de laicis, qui in episcopos vel clericos quoscumque conspirant, excommunicationi eos subjiciendo sancimus. Ipsam excommunicationis sententiam sancta haec synodus pronuntiat in episcopos vel metropolitan, qui pontificiam dignitatem ab alio qnam a reverendissimo patriarcha accipiunt, aut conspirationem adversos eumdem patriarcham parantes insidias ipsi moliuntur, aut ad laicum

tribunal, et ante laieoa indite· illum pertrahunt, vel concilium in ipsum congregant, aut ipeum quovib modo dicti· mu scripti· inhonorant occasione quasi diffamatorum quorumdam criminum, velfactas ad ipsum appellationes impediunt, au| ab eius sententia ad saeculare· ve) ecclesiasticos quoscumque judicet etiam patriarchas, excepto tamen Romano pontifice, appellent; vel mandatorum ipsius exacutionem aut impediunt aut retardant, vel causarum processus perturbant, vel denique excommunicationis. suspensionis 4t exilii contra eum sententiam pronuntiare praesumunt. Patriarchalig enim sedes a nullo alio praeterquam a Romano pontifice iudicatur. Quod si qua gravis controversia reverendissimum patriarcham inter et episcopos otta fuerit, ad sedem apostolicam Romanam tantum recurrere possunt, nec quisquani alius a sanctissimo Romano pontifiqe audeat patriarcham aut iudicare aut condemnare. Qui secus fecerit, sit ipso facto excommunicatus; et acta omnia quae instituerit, irrita et nulla declaramus, sanctae Constantinopolitanae synodi canonem 21 renovantes, quem* hic inscribimus: ^Dominicum sermonem, quem Christus sanctis apostolis et discipulis suis dixit, quia qui vos recipit me recipit. et qui vos spernit me spernit, ad omnes etiam, qui post eos secundum ipsos facti sunt summi pontifices et pastorum, principes in ecclesia catholica, dictum esse credentes, definimus neminem prorsus mundi potentium quemquam eorum. qui patriarchalibua sedibus praesunt, inhonorare aut movere approprie throno tentare, sed omni honore et reverentia dignos iudicare. praecipue quidem sanctissimum papam senioris Romae, deinceps autem Constantinopolpos patriarcham, deinde vero Alexandrine, Antiochiae atque Hierosolymorum; sed nec alium quemcumque conscriptiones contra sanctissimum papam senioris Romae ac verba complicare et componere sub occasione quasi diffamatorum quorumdam criminum, quod nuper Photius fecit et multo ante Dioscorus. Quisquis autem tanta iactantia et audacia usus fuerit, ut secundum Photium et Dioscorum in scriptis vél sine scriptis iniurias quasdam contra sedem Petri apostolorum principis, aequalem et eamdem quam illi condemnationem recipiat. Si vero quis aliqua saeculi potestate fruens vel potens pellere tentaverit praefatum apostolicae cathedrae papam aut aliorum patriarcharum quemquam, anathema sit.“

De ecclestastïcù imfumeaHs *et ornamentis.*

CXXV. Sancta mater ecclesia a Spiritu sancto in scripturis sacris edocta non tantum in virtute et morum gravitate ministros suos a fideli populo distinctos voluit, sed etiam iuxta leviticum ordinem indumenta propria unicuique ordini et dignitati tribuit. ut per haec mystica signa quisque eos noscere possit, qui in sortem Domini sunt vocati.

1. Sunt autem, haec signa vel indumenta eorum qui in minoribus ordinibus sunt constituti: Capitis tonsura, qua a laicis distinguuntur, quaque Deo promittunt se ab omni mundano cultu et affectu alienos foro et ecclesiasticam vitam amplexuros. Est autem horum indumentum vestis quaedam talaris sine cinctorio, sive ornata sive alba, quae est signum ecclesiasticae immunitatis et vitae immaculatae.

2. Subdiaconi proprium est in brachio sinistro manipulum, quod nos *pasgwrar* vocamus, supra iam dictam vestem clericorum defem. Hoc autem indicat promptum animum in iis exequendis, quae ecclesiae servitium et ministerium respieiunt et quae colligendorum fructuum per evaugelicos ministros messorum officium.

A S. Diaconus in humero sinistro stolanudefert. quae evangelicum iugum significat.

4. Sacerdotalia indumenta sunt Stola' ab utroque humero pendens, cinctorium, çt in celebratione sacri fft, utroque manu manipulus, quem nos jwôtm vocamus, et collare seu rafos, in humeris pluviale, et in pedibus calceamenta, quae apud nos nuhcupantur. In principio et fine sacri iuxta recentiorum consuetudinem mitram (ioÿAasard) utitur sacerdos/ verum capite detecto sanctissimo sacramento «-inservire semper debet. (Cone. Cannense. can. 8; Lampron. in p. 145, 227. 228.)

5.' Quod spectat Λ episcopos' haec sunt «pfecialia ipsorum ornamenta: Omophorion seu pallium graecum. tribus crucibus irtiatum, super pluviale in forma erucis ab humeris \pendens. et hoc signum ^st crucis dominicae ferendae; quod llraeci rom-V pAsoa, et nos Armeni tasoaroÿA dicimus, cruce

B ornatum deferunt, et hoc, a cingulo a parte dextra pendens, signum est pastoralis dignitatis aut linteae vestis dominicae. More latinorum nostri etiam mitra utuntur, sed in duobus summitatibus duo globuA cum cruce superposita esse debent, et duo infulae in humeros pendentes: hoc ornipuento episcopi veluti galea in refutandis adversariorum erroribus utuntur, novum et vetus testamentum apprime noscentes; et demum duae-infulae post terga pendentes, ut aiunt, spiritum et litteram scripturarum significant. Pastoralis baculus aut latinorum more cum serpente in summitate terram versus complicato; et hyc significat episcopos dominici gregis esse pastores, et ipsorum esse officium lentos urgere in semitas veritatis; hic autem baculus rectus est in episco|mrum manibus, ut debiles adiuvent et lapsos eriguit; habet insuper summitatem terram versus complicatam, atque hoc significat episcopi

C esse ministerium errantes in ovile dominicum reducere. Annulum portant episcopi, quo significatur intemerata fides, atque illibatus amor pro ecclesia ad quam veluti sponsi assumuntur. Crucem etiam pectoralem habent, sanctorum reliquiis insignitam, quae monimentum est dominicae passionis et victoriae sanctorum. Et tandem calceamenta deferunt.

fi. Metropolitarum ornamenta eadem sunt ac episcoporum: tantum in pallio seu in omophorio istorum cruces duplicantur.

7. Archiepiscopi et primates in ipso Omophorio seu pallio plures cruces habent, et pluviale patriarcharum'more pluribus crucibus ornatam; in reliquis aequales sunt episcopis.

8. Reverendissimi patriarchae propria indumenta sunt: 1. Pallium quod Romanus pontifex patriarchis et magnarum urbium primatibus et ar*chiepiscopis concedit, ex lana agni contextum et tribus genimatis spinulis pallio infigendi· ornatum; atque hoc super reliqua omnia indumenta portare debet; est signum perditae ovi·, quam bonus pastor quaesitam et inventam super humeros ad ovile reduxit. 2. Omophorion seu pallium grnecum viginti quinque vel pluribus crucibus ornatum. 3. Graecorum romphaeam auro intextam, quae in cingulo a parte sinistra pendere debet, et iuxta synodum Catinensem a parte dextra. 4. Pluviale duodecim aut pluribus crucihus ornatum. 5. Baculus pastoralis in cuius summitate globus esse debet cum duplici cruce superposita: hoc autem significat patriarchalem jurisdictionem, quatenus nempe patriarcha »u<ts subditos nationales per quatuor mundi partes dispersos regit ipsisque imperat. Solius namque eat patriarchae baculus pastoralia quadratus, qui ante ipsum incedentem defertur, fi. In utraque manu annulus, quo significatur, tam pastores quam populum sibi subditos et tamquam filios esse. 7. Ocreae

tandeni pedibus; .et bit indicat eceleaia, patriarcham A infallento vestigio riaa mandatorem Dei percurrere debere atque in iis sine ulla offeuaione incedere. (V. Conc. Carinenae, can. 8; Meohitar Coos., Nere. Lampron. m *Dilveid. oùuae,* et Hiat nation.) \

CXXVI./fteverendiadmua dominus patriarcha catholicae /Armeniae nationis ÇXliciae, qui suam sedem in Libano, in conventu Bspmarienei sanctissimae Dei genitrici ad caelos aasumptad dicatam habet, olim aub propria ditione pjusquam triginta episcopos et arcbiepiscopos habebat. At nos in hac sancta Biomariensi synodo convocati, ipso reverendissimo patriarcha consentiente, statuimus episcopales sedes ad decem- tantummodo eese restringendas,~quaratn hic seriem apponimus:

.1. Urbis Aleppensis eiusque' districtu*

i. 'Mardiniensise enius iùrisdictio id Bekerd et Derik et horum districtus extenditur.

3. Alexandrine, quae Aegyptum, Damiatam, Harascit et viciniora complectitur.

4. Amidae, nunc Diarbekir, cuius iùrisdictio usque ad Oisre et Sevoragh et finitimas regiones extenditur.

5. Sebastensis. quae et Gurin et propinquiora loca comprehendit.

6. Neocaesareae. nunc Tokat, omnisque huius districtus.

7. Adae, nunc Adana, quae Thureum et finitimas regiones complectitur.

8 Antabensis. quae Kilis et propinquas regiones possidet.

9. Damasci, eiusque districtus.

10. Tandem Babylonensis, quae Niniven et Pasrati et propinquiora loca obtinet. Has nos in hac synodo decrevimus; at reverendissimo patriarchae, si id in Domino opportunum iudicaverit, in subsidium patriarchalis dioeceseos alias etiam urbes ad episcopalem dignitatem elevare liberum erit.

Caput YП.

De caeitxu reeervatie.

CXXV1I. Vetustissima in ecclesia disciplina tam sqnetorum conciliorum decretis, tam patrum dictis et testimoniis nec non et usu et perpetua prexi probata, obtinet, ut graviora quaedam crimina non a quolibet, sed a summis dumtaxat sacerdotibus absolverentur. Et merito quidem pontifices maximi urbis Romae, iuxta supremam potestatem sibi traditam super universam'ecclesidm, gravtseimas scelerum causas peculiari sitae sedis iudioio reservandas censuerunt. Neque unquam quis dubitare poteet reverendissimos patriarchas et episcopos omnes in suis ecclesiis eamdem potestatem habere; quae tamen potestas in aedificationem et non in destructionem propter creditam aibi in subditos sacerdotes auctoritatem ipsis tradita est, et praesertim in illis casibus, in quibus crimini ecclesiasticae poenae sunt adnexae. Atque hanc quidem scelerum «servationem non solum in foro externo, sed etiam coram Deo vim habere sacrosancta Tridehtina synodus declaravit hisce verbis: „8i quis dixerit episcopos non habere ius reservandi sibi casus, nisi quoad externam politiam, atque ideo casuum «servationem non prohibere quominus sacerdos a reservatis vere absolvat, anathema ait.“

CXXVIII. His igitur sanctorum patrum decretis inhaerentes definimus quosdam quidem caena reverendissimo patriarchae, alios vero episcopis in sua. dioecesi (quorum seriem inferius ponemus) ite esse reservatos, ut ab iis nullus sacerdos rivo saecularis sive regularis, quavis dignitate insignitus, etiam parochus quoad ipsos casus non specialiter adprobatqs absolvere posait, sive habeant rive non habeant 'censuras adnexas. At iuxta canonum dispositiones excipiendas tantum est' mortis qrticulus. Quamvis autem tam reverendissimus patriarcha quam episcopi propter suam potestatem praeter eoo casus, quos inferius numerabimus, alios- etiam possint sibi reservare, bi id opportunum atque utile in Domino iudieaverint, obtestamur tamen et obsecramus ne alios addant vel à statutis .subtrahant, ita ut idipeum omnes shpisnt: ne multiplicatis reservationibus et absolvendi facultate in ceteris '.ministris restricta, ipsa auctoritas vilescat; aut ne hac. reservatione nimis extensa, qui in graviora' Crimina lapsi sunt, a salutari, confessionis remedio vel ob sacerdotum penuriam vél ob itineris faciendi longitudinem vel ob sumptuum defectum d^tehreantur. 'V ,

CXXIX/ Statuimus etiam, si eni in posterum a B reverendissimo patriarcha facultas absolvendi vel ab omnibus- vél ab aliquibus reservatis concessa fuerit, eam debere case in scriptis expressam; ut episcopi, in quorum dioecesi is, qui facultatem concernam habet, commorabitur, noscant quae et quanta sit ipsa potestas a reverendissimo domino patriarcha concessa.

CXXX. Declaramus insuper, quod nullus ex eonfesaariis quibus quomodolibet concessum est a reservatis absolvere, alium possit, confesaarium velati suum vicarium subdelegare, atque hoc neque pro una vice aut pro uno tantum casu reservato. Qui secus fecerit, sciat concessam sibi facultatem amisaiase.

CXXXI. Omnibus et singulis confessoriis declaramus vi obtentae facultatis non licere quempiam a reservatis absolvero, nisi audita integra sacramentali confessione, cum etiam sacramentaliter absolvat: quin immo nec posse tantum reservationem auferre, remittendo pro non reservatorhm confessione et absolutione ad alium simplicem confessarium.

CXXX1I. Statuimus . etiam neminem utriusque sexus ante duodecimum aetatis annum completum censuris aut casibus reservatis illigari. Quod si qua de iis casibus dubitatio oriatur, a reverendissimo patriarcha et episcopis in sua dioecesi tantum interpretandos, declarandos et explicandos hos casus esee^volumus.

CXXXIII. Tabella seu series casuum reservatorum in hac synodo facta ubique promulgetur; atque omnes et singuli eonfessarii- seu saeculares sen regulares aecum habeant exemplar, sub poenis arbitrio ordinarii.

Casus *rmrendiseima patriarchae reservati.*

CXXXIV. Omnes et singuli haeretici cuiuscumque nominis vel sectae fuerint, et hi qui ab orthodoxa fide ad haereticorum vel schismrefcorum partes transiverint, et schismatici seu ii omhrui qui se a sanctissimi Romani pontificia vel reverendissimi patriarchae obedientia pertinaciter subtraxerint vel recesserint; inauper et haereticorum vel schismaticorum et apostatarum hniuamodi fautores, receptores, aut iis credentes, et generaliter eos defendentes, et qui ribrum libros patrocinantur aut iis ad pravum finem abutuntur; et tandem qui ab haereticis cuiuslibet sectae, sacramenta accipiunt, eorumque antbeignanoe ab ecclesia damnatos commemorent vel tamquam sanctos venerentur.

CXXXV. Omnes et singuli, cuiuscumque status, gradus, conditionis sint, qui a mandatis sanctissimi Romani pontificis ad universale futurum concilium appellant, et qui a mandatis et praeceptis reverendissimi patriarchae ad inferiores et subditos prae-

latop in eiusis ecclesiasticis vel ad tribunal et laicos magistratus, sive fideles sive infideles, recurrunt; et ii quorum auxilio, consilio, favore, at supra, appellatum fuerit; et ii inauper qui exacutionem mandatorum tam sanctissimi Romani pontificis quam reverendissimi patriarchae quomodolibet, sive per se sive per alio», directe vel indirecte, impedire ausi fuerint; illi etiam qui reverendissimum patriarcham; arehiepisoopos vel episcopo» aliosque praelatos, et quoseumque iudiee» ecclesiastico» directi vel indirecte impediunt, quominus sua, iurisdictione et potestate eoçleaiaatieà contra qlioecumque utantur. iuxta statuta sacrorum generalium conciliorum; etiam ii, qui post sent/ntiam et deoreta ordinariorum vel delegatorum ad forum laicale appellant, et ab iis prohibitiones et mandata ordinariis vel delegatis praedictis decerni et contra illos exequi procurant; hi quoque qui haec vel· decernunt vel exequuntur, seu praebent auxilium, consilium, operam, favorem; in iis adiunctis.

CXXXVI. Omnea et.singuli apostolicarum epistolarum falsarii, nec non et falso publicantes littera» apostolicae sub nomine sanctissimi Romani pontificis aut rev^emRasimi patriarchae.

CXXXVII. Omnis ot singuli, qui ad sedem apoetolicam Roman&vn aut patriarohalem Ciliciae venientes aut recedentes directe vel indirecte, sua vel aliorum opera interficiunt vel mutilant aut spoliant, capiunt et detinent..

CXXXVIIJ. Omnes et singuli, qui interficiunt vel mutilant, vulnerant aut capiunt et detinent seu spoliant peregrinos ad urbem Romam seu ad sanctam civitatem Hierusalem vel devotionis, vel voti causa accedente», ibidem commorantes, aut inde revertente»: et qui in hoc scelere praebent auxilium consilium, favorem et operam.

ÇXXXIX. Omnes et singuli, qui interficiunt, mutilant ve) percutiunt et vulnerant, aut in carcerem detrudunt et detinent, vel hostiliter insequuntur reverendissimum patriarcham, archiepiscopos, episcopos, eorumque presbytero»; et qui »upradicto» vel unum eorum a respective au» dioecesi, terra, territorio, ecclesia, monasterio eiiciunt; nec non et talia mandante» vel rata habente», eeu hia operam exhibentea, auxilium, consilium vel favorem.

CXL. Omnes illi, qui per se vel per alios personas ecclesiastica* quascumque vel etiam saeculares ad Romanunf pontificem vel ad reverendissimum patriarcham super suis negotiis aut causis recurrentes, occasione causarum huiuamodi aut negotiorum. occidunt seu quovis modo percutiunt,, bonis spoliant, »eu qui per M vel per alio», directe vel indirecte, delicta huiuamodi patrare, exequi, procurare. aut in eisdem auxilium, favorem, consilium praestare non verentur.

CXLI. Omnes et singuli, qui terra», pagos, loca, iura seu decimas ecclesiasticas, fructus, redditus, proventus ad sedem patriarohalem et ad quascumque archiépiscopale» vel episcopales ecclesia», ratione ipsarum ecclesiarum vel monasteriorum seu quotis alio titulo'spectantes, per se vel per alios, directe vel indirecte, sub quocumque titulo vol oolore invadere, destruere, fraudare, occupare, detinere praesumpserint, vel iurisdiotionem in his reverendissimo patriarchae aut alii» praelatis do facto competentem usurpare, aut eoa perturbare aut quovis modo vexare ausi fuerint.

CXUI. Omne» utriuaque sexu» personae, quae per M vel per alio» sanatiasimo altaria sacramento, chrismate, oleo sancto, sive quacumque alia re sacra ad veneficia, divinatioaes, sortilegia, auP-ad alium usum, ad quem non suat instituta et consecrata, quomodocumque ait, abusi fuerint: et omne» qui de praedictis sacris rebus ad privos fines aliqqidsumpserint, vel alicui dederint, vel datum acceperint, etiam non seouto effeetu.

CXLIIJ. Omne» et singuli venefiei et veneftéiae, necromantea, divinatote»,i sortilegi. lamiae, atrigea, aive quqvi» alio nomine nuncupati ex utroque aexu, qui cum expreaaa daemonia invocatione ad captandam et conciliandam dilectionem, amorem vel odiutp, **ve inveniendo» thesauro» aut ad alium quemlibet finem, utuntur incantationibus, maleficii», ligatur;», ut a naturali et legitimo matrimonii usu eoniuge» 'impediant aut avertant, et haec eadeiq pro solvendis maleficiis adhibente», nec non et scienter in praedictis coopérantes aut quovia modo cohaentiente». Inauper et hi omne». quVdaemoni apondent obsequium, thus aut aacriflcium offerunt; et quicumque »uo vel alterius nomine condunt aiit condere faciunt imaging», annulqadiut quodvis' aliud artefactum, in quo daemonem astrinxerint.

CXUV. ptnne» et ninguli confeaaarii, etiaip parochi, qui aacramentale confeMioni» sigillum violeverint; item qui quamcumqilb personam ad inhonesta, aive ipao confessionis tempore, aive ante^vel poat immediate, aut praetextu confessionis, etidm confessione non. aecuta. vel extra conftwionem, in confeaaionali tamen, provocant vel aollicitant, aut quovia modo cum Ipsis «inhonesta et impudice tractare au»i fuerint.

CXLY· Patrante» homicidium vel mutilationem in ecclesiis publici» aut in oratorii» aut in monasteriis.

CXLV1. Procurante» abortum foetus animati, aecuto tamen effectu.

Hoa omnes essus reverendissimo patriarchae reservato» eaae declaramus: qui tamen ob sacerdotum defectum probatis confeasarii» facultatem concedit ab iia absolvendi, excepti» tribu», nempe apostasia a fide catholica publice facta ad haereticoe aire infidele». abuau rerum sacrarnm in veneficii» »eu sacrilegüa, et percueaione epiaeoporum vel preaby terorum.

Çdfux architpùcopu et epiecvpie reeervati.

CXLVII. Hpnicidium voluntarium, etiam quoad maffàantea, consilium aut operam praebentes. Item conficiente» venena cuiuacumque generi» in hominum perniciem, atque eadem scienter dantes, vendente», apponente» vel quomodolibet propinante», aive ad hoc qualitercumque coopérante», etiam non emuto effectu.

CXLVIII. Incestu» in primo vel secundo gradu consanguinitatis, et in primo gradu affinitatis etiam 'spiritualis, nec non et oppnla cum filiis vel filiabus spiritualibus. Item peccatum sodomiticum consummatum tam active quam passive, etiam cum foemina; peccatum cum brutis. Item'et carnalis copula sponsi et sponsae post contracta sponsalia et ante matrimonium legitime coram paroeho celebratum. In quibus tamen casibus reservatis non comprehenduntur mulieres, quamvis nunquam ab eo confessario, cum quo delictum patraverint vel cum eius associatione et participatione, possint absolvi.

CXMX. Adulterante» vel scripturas vel sigilla, eaque in alterius damnum in iudicium proferentes. Item falsum testimonium contra proximum in iudicio vel in damnum alicuius ecclesiae, nec non et mandantes talia vel in iis coopérante».

CL. Occultante» vel non solventes sut alienantes legata pia.

CLI. Omnes utriuaque sexus qui in paschate communionem non accipiunt.

CUI. Publici usurarii.

' CLIU. Procurantes abortum, etiam non(seoutq effectu.· - ' *

CLjV. Et'hos' quidem cgsus archiepiscopis et ,episcopis reservatos rolumus. Qui tataen ob sacerdotum penuriam dutl* tantuaxtieservant. videlicet homicidium velufltarium et publicam usuram.·

Caput VIII.

Dt foto eceiotiattico.

CLVs Episcopi· et-metropofflani omnes, similiter »et, reverendissimus patriarcha habeant prô · causis ecclesiasticis officiales seu curiae ecclesiasticae ministroè, iis doctrinae eb probitatis qualitatibus praeditos; quae omnino necehaarrae sunt iliïs, qui ▪id partem. qpisqoj^lis ministerii vocantur. Quo^-pi minus idoneos elegerint, sciant se de ipsoryrb actis • teneri rationem reddere. Ex antiqua. Orientalis ecclesiae consuetudine constat, hoc officium arohidiaconi fuisse. Hic enim in contentiosa episcopi iurisdictibne et regendis temporalibus ecclesiae rebus erat administer ' et generalis ipsius episcopi vicarius.. Huius erat etiam officium reliquos diaconos et in minoribus constitutos clericos regere, in ecclesia evangelium annuntiare, episcopi baculum pastoralem tenere etc. etc. Quod si unus hic tanto oneri ferendo impar fuerit aut minus iqftus, ipsi socius addatur archiprosbyter: atque ita inter.utrumque causarum recognitiones dividantur, ut uni civiles. alteri vero criminales causae committantur. Vterque autem quidquid audierit, pronpntiaverit, definiverit, ad episcopum referre teneatur, ut rebus mature expensis, si ita ipsi episcopo videbitur, propri^ sententia et subscriptione acta et iudicata confirmet.

t'LVL Praeter autem ho^officiales,'quos fiximus. episcopi .et metropolitan! et ipse reverendissimus patriarcha pr<r dioeceseos vel amplitudine vel.. exiguitate unum vel plures notarios Vel cancellarios habeant necesse est: quorum sit officiurfT praecipuum. ut quam diligentissime describant et descriptos «apud se custodiant processus omnes et acta tam civilia quam criminalia. Librum etiam babeant specialem, in quo ii, qui professionem fidei emiserint, sua nomina scribant. Alium etiam librum in promptu habeant, in quo ordinatorum nomina et collati ordines et ordinationis tituli ycurate describantur. Insuper et librum visitationis, in quo ea. quae ad unamquamque ecclesiam spectant, adnotentur. Tandem librum rescriptorum, quae gratiosa vocantur, dispensationum scilicet et eorum omnium, quae ad meram concessionem gratiosam pertinent. Hi omnes libri diligentissime in archivio episcopali sunt custodiendi, et a successoribus etiam episcopis conservare perpetuo debeant.

CLVTI. Ne vero notarius pro suo quisque arbitrio possit recurrentes gravare, sive ratione sententiarum aut iudiciorum, sive ratione dispensationum et concessionum, quae ab episcopo praebentur, notam taxativam conficere volumus quam inter acta huius synodi describi mandamus, et in omnibus cancellariis publice exponi et ab omnibus observari iitbdmus. Similiter et reverendissimus patriarcha taxativam notam conficiat pro emolumentis omnibus, quae percipere solet in concessionibus dispensationum cuiuscumque generis, ac praesertim matrimonialium: in quibus circa gradus affinitatis et consanguinitatis et cognationis spiritualis omnino servanda est Clementis VIII summi pontificia constitutio. Et si quis aliquid ultra dictas taxativaa notas extorquere praesumpserit, ad dupli restitutionem teneatur, officio privetur, et insuper arbitrio

A episcopi alia etiam poena pecuniaria, ia pios usus erogaada, mulctetur.

CLVIII. Insuper praedicti officiales archidiaconos et arcbipresbyterl inacorrigeodis qninoribus q|e-l,ïyÿj vel in castigandis parochorum aut ecclesia%ti-Jtôram excessibus non alias. pecuniarias «poenas taxaré'audeant, sed eas tantum, quae ab hae sviodq adprobatae et descriptae erunt: alja vero remedia sanctiora et ad* mores corrigendos et ^piritui reformando apticAa adhibere^valeant, detrusionis scilicet ad tempus in aliquod monasterium vél aliorum piorum operum pro gravitate culpae. Quod si de gravioribus Relictis processus instituatuj^poenas a saqris canonibus cbnstitutas adhibere dybeant.

CHX Ut autem de singulorum curiae episcofialia ministrorum fide constet, in calce omnium et quarumcumque expeditionum seu'sCripturarum. quid ab unoquoque persolutum, sit ad notari iubemus. et

B archidiacono et^ archipresbyteri: /maximam curam pro huius decreti observatione demandamus. Et si contigerit muletas^ pecuniarias a contrafacientibqs his synodalibus decretis exigi, in pios' usus .esse expendendas iubemua. Qui usus pii, iuxta lacrosanctum concilium Tridentinum (sees. 35, cap. 3 et 14). sunt sacrae ecclesiarum supi»llectiles, restaurationes aeu renovationes in ecclesU/raciondae, distributiones inter pauperes seu saoouferes seu regulares: seminarium etiam et camera episcopalis et ministri indigentes, quibus episcopus aliunde subministrare nequeat. Ex his autem neque episcopus neque notarius aliquid percipit. Uniusmodi: autem poenarum solutio in libro in archivio episcopali servando notetur, et singulis annts ecclesiasticus vir ab episcopo deputatus librum ipsum recognoscat et delinquentes ministres puniat.

CLX. Nemo unquam libertatem appellationis

C ab ep.iscopo vel metropolitano ad reverendissimum patriarcham visoium,casibusjuim quibus de iure est pernlitienda appellatio, aggredi audeat, Si quis appellationem vel recursum ad superiorem iudicem impedire deprehensus fuerit, aut inhibitionem reverendissimi patriarchae aut alterius iudicis contempserit, graviter puniatur et officio privetur. Similiter si in officio et exercitio propriae jurisdictionis aut' pecuniam acceptando aut alia quavis ratione deliquerint, severe plectantur: et non modo episcopus sive metropolitanus, verum etiam ipse reverendissimus patriarcha contra, ipsos procedere debeat, servata inter se praeventione.

CLXI. Atque ut omnis fraudis suspicio omnisque negligentia ab episcopali curia amoveatur, vicariup generalis, id est archidiaconus vel archipresby ter. omriem diligentiam adhibeat, ut subterfugia, cavillationes arteaque dilatoriae litigantium omnino eliminentur, et causae omnes, ea qüa fieri potest brevitate, accurate tamen discussae expediantpr, et praesertim causae miserabilium personarum diligentissime absolvantur. Si quid hutem hanim causarum expeditionem remtfrari animadvertit, pauperum advocatus, ai quem epiacopua aptum habuerit, cui huiusmodi officium committere possit, ad episcopum ipsum causam perferat, nt auctoritate episcopali, amotis impedimentis, pauperum causis provideatur. Quamobrem idem vicarius diebus atque horis ad ius dicendum statutis nemini audientiam deneget. Hoc idem et de notario dicimus: is enim statutis diebus et horis in cancellaris episcopali esse debet, ut quae ad suum spectant ministerium, debito modo et tempore possit absolvere.

CLXII. Quoniam causae omnes ad forum ecclesiasticum quacumque ratione spectantes, iuxta sacrorum, canonum decreta coram ecclesiastico tantum iudioe cognosci debent, stricte praecipimus

clerifiiB oi^pibus et singulis, ne ib supradictiscausis mjj oiviHbu· se'u criminalibus, five agendo siveacceptando, in foro laicali audeant se praesentare, ne laieae potestati· iurisdictioni consentire «censeantur. Nam praetev^pbenas censurarum atque.alias arbitrio ordinariorum infligendas, processu^, acta, et quidquid * inde seoutunr fuerit, ir/ita -omnia* et nulla dealaramps, nisi tamen tribunal sit infidelium magistratuum, ad quod clerici vi pertrahantur. Cum enim violentiae sit cedendum,* censura»' incurrere non. censentur ii, qui nongiponte, sed vi trahuntur^ .dummodo tamen ipsi non sint hctores. 8pb iisdem censuris et peenis arbitrio ordinarii infligendis antiquam consuetudinem servari mandamul. ' qua personae' ecclesiasticae laicos reo» in forum ecclesiasticum convenire incitant. Et si quis iurisdietionem episcopalem impedire pru«taumpseçitxZve praecepta, litteras et mandata ab epischpo vel eius curia •emanata, quominus praesentari aut exeeutioni demandari possint, et notarios vel vicarios, ne officium sibi ab ecclesiastica curia iniunctum valeant exercere, vel per se vel per alios, directe vel indirecte' impedire vel detinere, auctoritate vel potestate laicqli fretus, ausus fuerit: sciat is, cuitftcumque gradus, conditionis, officii, dignitati» fuerit, se tamquam libertatis et immunitatis violatorem, excommunicationem ipso facto incurrisse.

CLX1ÏI. Ad coercendam falsariorum et iniquorum hominum temeritatem, declaramus ipso facto excommunicato» eos omnes, quos in causa civili vel criminali cum*gmvi alterius damno falsum testimonium dicere non pudet; similiter ct eos'qui inducunt ad falsum deponendum, et falsis testimoniis. instrumentis, scripturis tam publicis quam privatis quomodocumque, directe vel indirecte, utuntur, sive in curia ecclesiastica sive in curia et foro laico. Item excommunicato» declaramus omnes et singulo», qui advocatos vel procuratores, oc.casione causarum in foro ecclesiastico expediendarum, vel eos, qui ad. ipsum forum pro suis causis recurrunt, vel notarios et officiales et quoscumque ecclesiasticos in odium iuatitiae demandatae* vel demandandae quomodocumque percutiunt, vulnerant, sive in ipsa sive extra curiam episcopalem. Eamdern excommunicationis latae sententiae poenam incurrunt ii. qui cum gravi alterius damno apochas, epistolas, documenta, instrumenta, processus, scriptura» publica» falsas confecerint ' aut veras et authenticas falsificaverint, et hi. qui scienter talibus utuntur aut cooperantur, et qui easdem apochas et scripturas aut fictitias aut falsificatas et adulteratae dolose curiae officialibus praetentaverint, etiam non secuto ullo effectu. Similiter ipso facto excommunicates declaramus notarios, scribas et officiales quoscumque, qui cum damno aljerius aut cum iuetitiae Iqgalis et publicae detrimento dolose anctam vel imminutam accipiunt informationem, et sic testium dicta scribunt, vel falsum in actis referunt.

CLX1V. Praecipimus autem archivii episcopalis custodi seu cancellario, ut seris perpetuo clausa omnia retineat, clavesque nemini unquam qualibet ex causa tradat, qec scriptura» cuiusoumque generis, nisi se spectante, quibuslibet legendas exhibeat. Sine expressa episcopi licentia originales scripturas, documenta, processus nemini commodet: atque ubi episcopus hanc dederit facultatem, traditae scripturae testimonium accipiat et intra quindecim dierum spatium ipsam in archivio remitti procuret. Ne autem processus seu alia documenta aut depereant aut. cum iis opus fuerit, difficillime reperiantur, curiae episcopalis notarius infra menses duos a die, quo causae expeditae fuerint, tradat eas eum suitf documentis arcbivii custodi; qui in ipso arckiviq^ suis in locis disponat. βi-ψηι «autem ausus fuerit processus, instrumenta, scripturas ,aut alias quascumque.chartas ad forum- ecclesiasticum spectantes delere, tomburere, supprimere, abripere, aut quomodocumque dotbse retinere, lat^e sententiae excommunicationem incurrat, a qua, · nisi facta restitutione, aut propriis 'expensi? réfecto per notarium eodem itnftuménto sive scriptura.· non possit absolvi.

CLXV. Et cum aliquando a iudicialibt^ con-- tentionibus cessare et quiescere oporteat, nos dies feriales infrascriptos ita in curia /t tribunali ecclesiastico serranda» mandamus, ut ne consentientibus quidem partibus agere liceat, neque possit una vel altara pars, aubjiullitatis poena.· dictis diebus fttetn intentare, nisi urgens adsit necessitas, aut picta» et comûûseratig). id postulet: episcopo tamen consentifnte. et in causis tantum a sacri» canofiibu» ad-. missis sive/expressis. Sunto autem -dies feriales: Dies dominicae totius anni et festa omnia de praecepto. 2. Hebdomada mai<*r usqutT ad dominicam in albis inclusive. 3. Frima dive ieiunii pro Dominica nativitate, pro assumptiohe beatissimae virginis, pro sanctorum apostolorum Petri et Pauli, et pro sancti Gregorii Illuminatoris patria nostri festo.

CLXVI. Sigillo utatur episcopus cum imagine beatae*Mariae virginis aut sancti ecclesiae patroni in ii» omnibus, quae episcopalis sigilli signum requirunt. Semel in anno suum tribunal »· u cancellariam personaliter visitet. Contra alienum clericum. inconsulto eius ordinario, processu» instituere non permittat. biei ratione domicilii vel rei sitae vel delicti.

Caput IX.

Dr centuria.

CLXVIi. Cum ecclesiae societati seu corpori necesse sit. ut per censuras putrida membra aliquando resecentnr. ovesque scabiosae a grege arceantur, ne sana mystici· corpori» Christi membra corrumpantur et computrescant, et oves sanae alienis morbi» inficiantur; cumque non omne» Christi fideles vel sola pietate, vel solo timore divinae offensae, vel reverentia, quae sacris mysterii» et ecclesiae praelati» debetuX, moveri soleant, ut a peccatis abstineant, rusi etiam aliquando censuris et poenis ecclesiastici» in officio contineantur: hinc sancta mater ecclesia ab ipso suo exordio censuris tamquam gladio spirituali in filio» contumaces usa est. potestate ab ipso Christo Domino tradita, qui ait (Matth. XVIII): rQuaecumque ligaveritis nuper terram, erunt ligata et in caelis; et quaecumque solveritis super terram, erunt soluta et in caelo-, et alio in loco „Si autem ecclesiam non audierit. sit tibi sicut ethnicus et publicanus/ Etsi secundum veterem consuetudinem censurarum nomine quaelibet poena intelligeretur ab exteriori ecclesiae foro indicta, qua quis vel ob reitatem suam vel ob alienum delictupi contractam certo iure spirituali privabatur, quae privatio proveniebat ab excommunicatione, suspensione, interdicto, depositione, degradatione et irregularitate: tamen iuxta praesentem; ecclesiae praxim nil aliud intelligitur, quam excommunicatio, interdictum et suspensio. Qua in re diligenter advertant ecclesiarum praelati, quaenam sit censura turis seu conciliorum decretis aut iure canonico definita, et quae sit censura ab homine, ea nimirum quae a singulari homine sive a superiore pronuntiatur; quaenam sit censura latae sententiae, quae incurritur statim ac scelus patratum e<t>. etsi nulla iudicis sententia accedat, qiiae

reurn declaret. et qukenam «it sententiae ferendae «eu pe; tnodum btatnti eomminatorii, quae non incurritur niai poat peccatum judicis aenteptia accesserit Atque hic eo devenimur, ut praelato» et superiores omne» in.Domino moneamus,- ne temere aut levibus jn rebus aut, quod absit, ^vindicta et odio oensurds in'suos subditos pronuntient, ut Christi fideles his salutaribus eoeleaiae poenis deterriti, pastorum suorum timeant sententiam, et ei ob humanam ffagilitatem tn aliquod delictum gra-ivi««mie puniendum inciderint et censurae incurrerint. sententiam observent, et debito modo sen lia iis, quae servanda sunt, absolutionem h'umiliter petant.

(I.XVHI Hqrtamur e)iaru postures omnes et animarum curam habentes, ut clerum ,et populum doceant, quae ait uhaquaeque censura et quibus in casibus in eam quia incurrat et quonam modo et forma sit petenda absolutio. Pontifices interea et ii omnes, quibus ligandi et solvendi facta est potestas, noscant, quo ritu in reos. sint '«edendae censurae aut post peractam debitam paenitentiam absolutio sit concedenda. Ideo hic uniuscuiusque censurae ferendae formulam et absolutionis modum apponimus, ut uno eodemque ritu, hia quae non sunt ad rem omissis, in omnibus ecclesiis nostris et censurae ferantur' et absolutio concedatur.

CLX1X. Quohiam autem omnium censurarum frequentior est excotnmunicatio, sciant omnes ex clero et populo hanc duplicem esae, maiorem videlicet et minorem. Per solam participationem seu communionem eum excommunicato exprCsse et personaliter denuntiato minor excommunicatio contrahitur. Iu excommunicationem vero maiorem is incurrit, qui grave praeceptum violaverit, quod sive a canone sive a pontifice sub tali poena servandum erat impositum: atque haec sententia in scriptis data, ab ipso episcopo lecta pronuntiatur. Est etiam maxima quaedam excommunicatio, quae et solemnis dicitur, cum fidelis quis in vindictam gravissimi alicuius peccati a pontifice solemniter sententiam denuntiante condemnatur; atque in primis privatur a pretiosi corporis et sanguinis Domini {pirticipatione; deinde ab ecclesiae ingressu arcetuç; praeterea omnibus et singufis spiritualibus ecclesiae bonis, quae omnibus fidelibus sunt communia privatur: et tandem ab ipsa etiam Christianorum societate excluditur his verbis: F0um ego N. N., iuxta canonicas leges prinpo, secundo, ac tertio legitime monuerim N. N., ut tale quid faceret, ipse vero monitum et mandatum huiusmodi contempserit: ideo auctoritate Dei Patris omnipotentis et Filii et Spiritus sancti, id exigente ipsius contumacia, eum in scriptis excommunico, eumque tamdiu vitandum denuntio, donec quod mandatum illi est, adimpleat;“ vel hoc alio modo: „Exigente huius contumacia ipsum excommunico, et a pretiosi corporis et sanguinis Dominiei participatione, a societate Christi fidelium omnium et ab ingressu ecblesiae excludo, donec resipiscat, et ecclesiae Dei, quam laesit, satisfaciat.*|

Ab excommunicatione minori quilibet sacerdos ad audiendas fidelium confessiones adprobatus, audita paenltentis confessione, potest absolvere his verbis: „Auctoritate Dei omnipotentis et mihi ab ecclesia tradita, absoKo te a v|ncu)o excommunicationis, quam confessus es, et- a qualibet alia, si qua teneris, in quantum possum et debeo, teque restituo in participatione sacramentorum in nomine Pa+tris, et Fit lii, et Spiritus t sancti. Arnen.“

Ab excommunicatione maiori non ante debet episcopus quemquam absolvere, nisi prius exoommunicatus inramento facto promittat, se ecclesiae mandatis obtemperaturum, atque ea jjuae absolvens iusserit pro excommunicationis causa, facturum Quod si quia a canone sit ligatus, satisfactp eo, quem .laesit, i^si iniungendum eat, ne in posterum. quid contra oanonem ipsum moliatur; et quandoque cogendus est de iure, sufficienter super hoc cavere. "Quod si quis excommunicatus a seda apo•tolicà ve) a reverendissimo patriarcha temporali teneatur itnpedimento, et ad sedem apostolicam .vel patriarchafem ρχο absolutione nequeat acoeder^, eo tantum pacto ab episcopo absolvatur, ut sublato impedimento debeat summo pontifici aut reverendissimo patriarchae se praesentare, eorumque man-(iatis qbedire. At hoc in pueris aut mulieribus imilibusque personis servari non debet; hi enim cum perpetuo impedimento.teneànfur, perpetuo sunt excusandi. Bi vero quis ligatus est ab homine et offensa seu culpa sit manifesta, priusquam absolutionem recipiat, satisfacere teneatur. Si autem offensa sit dubia et post absolutionem, appareat ipsum iniuste fuisse ligatum, nihil omnino est ipsi iniungendum ; si e contra appareat ipsum iuste fuisse ligatum, praecipiendum est ei. ut competenter satisfaciat.

Pontifex excommunicatum huiusmodi absoluturus. pontificalibus paramentis indutus, ante portam ecclesiae sedeat, et postquam paenitens Hexi» genibus et capite detecto humiliter veniam petierit, recitatis quae in pontificali sunt precibus, ipsum absolvit dicens: „Auctoritate Dei omnipotentis et auctoritate mihi ab ecclesia concessa, absolvo te a vinculo huius excommunicationis, quo ex *tali* causa fueras alligatus. In nomine Patris etc. etc.“ His peractis, surgit pontifex, et apprehendens manum dexteram absoluti, ipsum in ecclesiam introducat, atqu.e interim dicat: „Rednco te in sinum sanctae matris ecclesiae, et ad consortium et communionem Christi fidelium omnium et sanctorum sacramentorum participationem tibi restituo. In nomine Patrie etc. etc.“ Tum pontifex ad altare pergit et paenitenti extra cancellos altaris genutiexo impertitur benedictionem . dicens: ^Benedictio Dei omnipotentis Pa t tris, et Fi + lii, et Spiritus + sancti descendat super te et maneat semper. Arnen/ Tandem absolutus manqm osculatur epiaoopi et in pace discedit.

CLXX. Suspensio est censura, qua clericus reus aut ordinis aut officii. exercitio privatur. Haec etiam censura aliquando ab homine et alias a iure procedit,' et quandoque temporaliter sive ad tempus. quandoque in perpetuum infligitur. Qui vero 'simpliciter et non definito ^empore ab homine vel a iure suspenditur, perpetuam suspensionem incurrisse censetur. Suspensus autem ad tempus. donec \>empe resipuerit vel a crimine abstinuerit, eo ipso, quo se abstinet vel paenitentiam egit. amissi, ordinis exercitium recuperat, nec alia est reconciliatio seu sententiae suspensioni» relaxatio.

-Episcopus clericum in scriptis hoc modo suspendit: „Quia constat te tale quid commisisse, ideo ab officio et exercitio ordinum tuorum te suspendimus/ Vel hoc alio modo: „Quioumque tale quid fecerit aut tale facere omiserit, ipsum bis nostris scriptis suspendimus.“ Huius autem censurae absolutio his verbis exprimitur; „Quik de tali opere, propter quod suspensionis poenam incurreras, emendationem plenam et paenitentiam egisti: ideo suspensionis sententiam-misericorditer tibi relaxamu^, tibi facultatem concedentes, ut tuos ordines possis exercere.“

CLXXI. Depositio eat sententia ecclesiastica, qua clericus ia perpetuum brivatur vel ab uno vel ab omnibus ordinibus eorumque exercitio, mm

amitto taiften fori privilegio. Cum autem hoc etiam privilegio quit privatur/ad etttujn laicalem reduci' #tur: .naec poena degradatio appellatur.' In depositione e<^rum, qui in minoribus ordinibât erant constituti, itrxta veteres canojies olim inquirebatur praeter episcopum presbyterorum consilium et assensus (cap. Felix. et cap.-$i autem 15, quaest. *7).* In depositione subdiacohi vel dissoni trium episcoporum praesentia requirebatur ultra praesentiam ordinarii tam in examine quam in 'sententia definitiva. In cautis vero presbyterorum sex debebant adesse episcopi, excepta tamen haerçseos causa. In depositiqne episcopi duodecim episcoporum numerus erat necessarius, pfaeter metropolitanum, qui tertius decimus esse debebat: qui omnes poterant contra reum episcopum .procedere usque ad definitionem tantum, pum tam sententia absolutoria quam condemnatoris sanctissimo Romano pontifici esset reservata. Quae-ad episcoporum causas pertinent, iam superius, capite III diximus.

Praelatus itaque^lericum depositurus iuxta sacros canones, pontificalibus indutus ante ecclAiae ianuam in cathedra sedet, atque hic clericus deponendus aut sacro aut civili habitu indutus sistitur; quo genufiexo, sententiam pronuntiat episcopus dicens: ^Quoniam nobis evidenter et legitime constat te tale crimen commisisse, quod poenam degradationis iuxta sacros canones exposcit, idcirco dq sacri nostri presbyterii consilio et assensu, te ab ordine deponimus, et eiusdem ordinis exercitio, honore, habitu, in perpetuum privamus, auctoritate Dei omnipotentis Patris et Filii et Spiritus sancti. Amen/ Et nominat Qrdinem vel ordines, quibus privatur et exuitur, sive unus sit, ut episcopatus, presbyteratus, diaconatus.^ subdiaconatus etc., sive plures simul. Quod si deponendus sit episcopus aut presbyter, corona capitis prius forfice illi abraditur, dein sacerdotalibus indumentis exuitur, et tandem iti monasterium quoddam detruditur. Hoc idem in depositiohe diaconi vel subdiacuiii est faciendum: quem depositum hoc modo episcopus in arctam custodiam monasterii alicuius, ut paenitentiam agat, includi iubet. Tali sententia depositus tam maiorum quam minorum ordinum exercitio privatur, nisi ipsi expresse fuerit permissum ut in aliquo ordine maneat ac in eo ministret. Praecipimus autem ut nunquam fiat depositio episcopi, presbyteri vel diaconi, nisi per manus reverendissimi patriarchae, vel saltem ex ipsius assensu et licentia in scriptis concessa, per manus episcopi in terra infidelibus non immediate subiecta residentis. Quod si peracta depositione reverendissimus patriarcha aut episcopus cognoverit evidenter aut depositum serio emendatum aut latam in ipsum sententiam minus iustam fuisse, poterit in primo casu, debebit in secundo ipsi restituere ordines, quibus fuerat privatus. Quae quidem restitutio in ecclesia fieri debet et ante altare, ubi pontifex sacria indutus sedeat et dexteram manum super, caput restituendi ibi genibus Hexi imponens dicat: rIn nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, ego N. N. patriarcha vel episcopus licet indiguus, auctoritate Dei omnipotentis, pef hanc manuum impositionem restituo tibi habitura, honorem et exercitium ordinis vel ordinum, quibus eras privatus, ut amodo possis in ecclesia ministrare/ T)eindv ipsum benedicit dicens: „Benedictio Dei omnipotentis Paftris et Fiflii et Spiritus t sancti descendat super te et maneat semper. Amen/ Quibus peractis, absolutus manum pontificis osculatur, et surgens iuxta consuetudinem suorum ordinum vestes sibi induit.

CLXXII. Interdictum est censura, qq> in vindictam publici delicti gravissimi aut contumacis sacrorum canonum infractionis, provincia aliqua vel cifitas vel pagus vel ecclèsia vel monasterium vel certus quidam locus et persona prohibetur a, sacramentorum dispensatione, a divinorum officiorum celebratione, et urivatur ecclesiastica·sepultura. Non autem omnium sacramentorum administratio interdicitur, sed tantum ordinis, extreifiae unctionis, \?ucharistiae et matrimonii solemnis; ea nempe sacramenta prohibentur administrari, quae solemni benedictione indigent. Excipienda enim semper sunt duo .jacramepta, infantium nempe baptismus et morientium paenitentia (Cone. Lat,, cap. Alma mater de sent, excoiu.). Item divinorum officiorum celebratio prohibetur publica et solemnis, non privata: quamvis.haec ipsa divina officia et publice et solemniter permittantur diebus nativitatis Domini, b paschatis resurrectionis, pentecostes, corporis Christi, sanctorum apostolorum Petri et Pauli, assumptionis beatissimae virginis et sancti Gregorii Jlluminatoris, excluais tamen excommunicatis et admissis his qui etiam specialiter interdidti sunt, dummodo plurimum ab altari distent. In locis etiam specialiter interdicti? permittitur privata missae <*elebratio. ut sa: cramentum eucharistiae pro infirmorum viatico renovari possit: hoc autem fieri debet ianuis clausis, et uno Xantum vel altero ministro admisso/et servatis omnibus, r^uae' supra dictum caput „Alma materu praescr^Mt. Per interdictum autem prohibetur et ecclesiastica sepultura, ea videlicet, quae fit in loco sacro et adhibitis consuetis ecclesiae precibus et caeremoniis: a qua tamen prohibitione seu ecclesiasticae sepulturae privatione excipiuntur ii clerici, qui interdictum servarunt, modo tamen ipsi nullam causam pro interdicto dederint. Quod si clerici officia divina in loco interdicto non servatis servandis celebraverint, statim irregularitatem contrahunt: et si nominatim aut generaliter interdictos ad sacramentorum participationem admittant, ipso facto ab ecclesiae aditu prohibeantur, neque ab hac censura possint absolvi nisi peracta paenitentia ad arbitrium episcopi, a quo interdictum latum fuerit; et si absque absolutione celebrent, incidant in irregularitatem, et sepultura ecclesiastica priventur; et tandem si personas nominatim interdictas in coemeterio vel in ecclesia sepeliverint. in excommunicationem latae sententiae incidant, a qua nullus possit eos absolvere nisi solus episcopus, a quo interdictum fuit pronuntiatum, cui etiam debeant satisfacere.

CLXXIII. Irregularitas, quae est impedimentum canonicum aut ordines suscipiendi aut itira susceptos exercendi, alia ex defectu corporis, alia ex delicto D provenit. Sunt vero irregulares ex defectu corporis energumeni, amentes, epileptici, ulceribus maculati, pumiliones, gibbosi; item neophyti et illiterati; item infames, servi, bigami, spurii seu ex illegitimo coniugio nati, et illi qui aetatem a sacris canonibus requisitam non habent; et tandem ii omnes, qui talia corporis vitia vel membrorum defectum habent, ut vel absolute ab exercitio ordinum sint impediti, vel ita cum sint deformes, sine scandalo et irreverentia administrare nequeant. Sunt etiam irregulares qui vêl directe vel indirecte ad alicuius mortem vel mutilationem, etiam iuste factam, cooperati sunt, aut qui homicidium voluntarium patrarunt» aut sui vel aliorum illicitam mutilationem fecerunt; et etiam ii, qui ordinem aliquem ab iis. qui censuris erant ligati, receperunt, aut ii qui in ordine, quem non habe.pt, solemniter administrarunt, et ii i|ui baptismum iterato vel susceperunt vel contulerunt. Tandem haeretici, schismatici et apostatae.

CLXXIV. Preedpimus autem «4 iabemus omsi-buy superioribus eeelosiaatieie at indicibus, mt ia Mérer» ferendis praescriptam a semeseaeta Tridentia» synodo rononem omnino servent, quem am hie apponimus (az cone. Trident, sees. 96, nap. 8, *Df rtf*):

1. Quamvis excommunicationis gladius narras •it eeelosiaotieM diadpliaM at ad continendos ia officio popalm valde salutaris, sobria tamen Magasque cireuipspectione exercendus est, cam experientia doceat, si temere at laribus ia rebus isoutiatur, magis contemni quern formidari, et perniciem potius parere quam salutem. Quapropter excommunicationes illae, quae monitionibus praemissis ad flnem revelationis, ut aiunt, aut pro deperditis seu subtractis rebus ferri solent, a nemine prorsus praeterquam ab episcopo decernantur; et tunc non alias quam ex re non vulgari eausdque diligenter et magna matdritate per episcopum examinata, quae eius animum moveat nec ad eas concedendas cuiusvis saecularis etiam magistratus auctoritate adducetur; sed totum hoc in eius arbitrio et conscientia ait positum, quando ipse ,'*0 re, loco, persona aut tempore eas decernenda· eam indicaverit.

2. In causis vero iudioialibus mandatur omnibus iudicibus ecclesiasticis, cuiuscumque dignitatis existant ut quaadooumque Cxecutio realis vel personalis in qualibet parte indicii, propria auctoritate ab ipso fieri potuerit abstineant se tam 4n procedendo quam definiendo a censuris ecclesiasticis seu interdicto; sed liceat eia, si expedire videbitur, in causis civilibus ad forum ecclesiasticum quomodolibet pertinentibus, contra quoscumque, etiam laioos, per mulotas pecuniarias, qpae locis piis ibi existentibus eo ipso, qnod exactae fuerint assignentur, seu per captionem pignorum personarumque distriotionem per suos proprios aut alienos exécuteras faciendam, sive etiam per privationem beneficiorum aliaque iuris remedia procedere et causas definire. Quod ai exacutio realis vel personalis adversus reos lac ratione fieri non poterit sitque erga iudicem contumacia, tunc eos etiam anathematis mucrone arbitrio suo praeter alias poenas ferire poterit.

3. In causis quoque criminalibus, ubi exeoutio realis vel personalis, ut supra, fieri poterit mit a censuris abstinendum; sed si dictae execution! facile locus esse non possit'licebit iudici hoc spirituali gladio in delinquente uti, si tamen delicti qualitas, praecedentes saltem bina admonitione, etiam per edictum, id postulet.

4. tiefas autem ait saeculari cuilibet magistratui prohibere ecclesiastico iudici, no quem excommunicet; aut mandare, ut latam axoommunicatienem revocet »ub praetextu, quod contenta in praesenti decreto non sint observati, cum'non ad saeculares, sed ad ecclesiasticos haec cognitio pertineat Excommunicatur vero quicumque, ai post legitimas Monitiones non resipuerit, non solum ad sacramenta et.communionem fidelium ac familiaritatem non recipiatur, sed si obdurato animo censuris annexus in illis per annum insorduerit, etiam contra eum tamquam de haeresi suspectum procedi possit

CLXXV. Cum honestius et tutius sit subieeto debitam praepositis obedientiam impendendo (Cone. Trid., sees. 14, cap. 1) in inferiori ministerio deservire, quam cum praepositorum scandalo graduum sitiorum appetere dignitatem, ei cui ascensu» ad sacros ordines a suo praelato ex quacumque causa, etiam ob occultum» crimen, quomodolibet, etiam extraiudidaliter, fiserit interdietns; aut qui a suis ordinibus, gradibus vel dignitatibus oeelssiastioh fuerit suspensus, nulla contre ipsius praelati votantatam concerne licentia do se promoveri ftwiondo aut ad priores ordines, gradus, dignitates sive ho-nores restitutio suAngetur.

ULXXVI. Censuras ot interdicta (Com. Trid., sem. 96, cap. 19) nodum a sedo apostolis» emanata, sed etiam ab ordinariis promulgata,' nssduts episcopo, a regularibus in eorum ecclesiis publicentur atque serventur. Dies etiam festi, quos ia dioecesi sua servandas idem episcopus praeceperit ab dxemptis omnibus etiam regularibus serventur.

ClXXVn. Liceat episcopis (Cone. Trid., sees. 24, cap. β) in irregularitatibus omnibus et snapensioniMr ex delicto occulto provenientibus, excepta ea, quae oritur ex homicidio voluntario et exceptis aliis deductis ad forum contentiosum, dispensare; et in quibuscumque casibus occultis, etiam sedi apostolicae 'reservatis, delinquentes quoscumque sibi subditos in dioecesi sua per seipeos aut vicarium ad id specialiter deputandum in foro conscientiae gratis absolvere, imposita poenitentia salutari. Idem et in haeresis crimine in eodem foro consoientiad eia tantum, non eorum vicariis sit permissum. In ceteris autem casibus ad reverendissimum domini-m patriarcham est recurrendum.

Tabtlia taatin»»

Cl/XJiVIIi Sacerdotes et parochi pro baptismatis ooUatioqe quartam scutati partem accipiant. Pro matrimonii benedictione dimidium scutatum. Pro funere, quartam partem; pro tumulatione et anniversario solemniori, cum commemoratione videlicet diei tertiae, nonae, quadragesimae et centesimae, acutata quinque. Pro missae emolumento, scutati quartam partem. Pro unaquaque annua visitatione, frumenti metrum unum. Pro diebus dominicis et festivi^ panem unum. Pro baptismatis, confirmationis, mortis, tumulationis charta testimoniali, scutati partem duodecimam. Pro sponsalibus aut eorum benedictione, partem sextam eiusdem monetae.

CLXXIX. Episcopi autem pro baptismate et benedictione matrimonii, pro missa et exequiis, scutatum unum accipiant. Pro, mifea et ecclesiae, aut altaris alicuius consecratione, scutata tria. Pro missa et ordinatione diaconi, presbyteri, archipresbyteri, chorepiscopi aut doctoris, scutata quattuor. Pro missa et ordinatione clerici et subdiaconi, 3uo. Haec omnia cum a reverendissimo patriarcha fiant, duplum ei- est tribuendum. Pro dispensatione aetatis ia ordinatione subdiaconi, diaconi aut presbyteri, quando agatur de anno integro, scutata tria; pro dispensatione minori, unum eum dimidio. Pro dispensatione in impedimento consanguinitatis aut affinitatis in quinto gradu, acutata quindecim; pro gradu sexto, decem; pro septimo, quinque; pro octavo, duo et dimidium; pro duplici dispensatione in quinto, sexto, septimo et octavo gradu, duplex emolumentum.

fmdmnswf» notoriorum oui ooertteriorwu.

CLXXX. Pro testimonialibus ordinandorum, scutati partem duodecimam accipiant. Pro pagella celebrationis, idem. Pro pagella oonfesaariornm.idem. Pro spistob» dimisaorislibna, idem. Pro citatione, idem. Pro verifioatione aut oollatiou» alicuius instrumenti, idem. «fro decisione alicuius causas ab episcopo factae cum subscriptione notarii, idem. Pro testamento subscripto, Host. Pro quacumque licentia, idem. Pro authentico cuioseumque instrumenti exemplari,» qnod tamen folia duo non excedaC seu·' tati partem sextam.

CLXXXI. Hanc taxativam tabellam, quam ad questus seu lites clericorum dirimendas et ad munem

Mb MopMonem ab ipsis amovendam demons XI pontifex movimus instituit, placeit He BppOMTU, Ut OUMMO OOOMμ HM superiores pro I*-oorum st tempdrum ratione b ■» dioecesi ebser random proponant pro bosneta derisorum et eo-cleeiaaticorum sabotontatione et arareode.

Capet X.

Do oyuodi prafMebtia orditu.

CLXXXII. Omnes arehiepieoopi, episcopi. presbyteri. abbates, omneoque clerici, ad quoe speetat iuxta itatutos canones at consuetudinem synodo provinciali intéresse, convenire debent ia ilium locum. quem reverendissimus patriarcha constituerit. Qui varo legitima ex causa fuerit impeditus et ad-eaae non potuerit, vel per legatum vel per epistolam absentiam auam debeat notifleare. aeque ea omnia quae in aynodo acta et aancita fuerint observaturam spondeat Eat autem reverendiaeimi patriarchae, ut saltem quolibet triennio synodum generalem indicat. Ante omnia et prima convocationis die reverendissimus patriarcha sacria indutus, et episcopia, arohiepiscopis et reliquis omnibus iuxta ordinis, gradus, dignitutis reatibus sacria similiter indutis comitantibus, ad eccledam accedit, clericis hymnum diei canentibus. Cum primum ad ecclesiam pervenerit, genibus flexis ante altare maius paululftm orabit; dein surgens sedem auam occupat. Archiepiscopi et episcopi ad locum quisque suum accedit; presbyteri autem, abbates et clerici hinc inde pro suo quisque gradu et dignitate sedent. Reverendissimus patriarcha missarum solemnia celebrat, omnesque eucharisticum panem de ipsius manibus sumunt. Sacro peracto, locum quisque suum iterum occupat. Interea diaconus canit *Pro paco* etc., et reverendissimus patriarcha respondet *Bouodietio* etc., reliqui in choro, Arnen. .Deus, qui apoqtolie tuis dixisti: "Ubi duo vel tres in nomine meo congregati fuerint, ego in medio eorum ero"; concede nobis famulis tuis, qui in tuo nomine et spiritu et corpote congregati sumus, ut beneplacitu tibi peragere valeamus. Tibi enim gloria et honor, qui cum Patre et Spiritu sancto vivis et regnas.** Chorus respondet: Arnen. Hio finitis, omnes alternatim canunt psalmUm 148: Laudate Dominum de caelis, laudate eum in excelsis. Gloria Patri etc. ' Deinde quatuofhymnos item alternatim canunt: 1. Concede *ttoiio, Domitu,* mtmlium tamn. S. *Spiondor ΑοὐϑΜύ tutu, Domitu loou Chrioio.* 3. *Fou» oiiao aotormu.* 4. *Glorio tibi Dotu.* Interim arohidiaoonus symbolum fidei recitat elata voce, et eubdiaoenus ex epistola ad Ephesios capitio IV venum primum canit; dein chorus intonat psalmum 139: .Eoos quam bonum et quam ineundum, habitare fratres in unum**. Quo finito, diaponus dicit: *Ortki,* sive omnes *ourgmtt;* et reverendissimus patriarcha legit evangelium secundum Matthaeum ex capite 18 a Versu 15 usque ad 90; quo finito, dicitur: .Fidelium animae etc.** Interim quidam ex adataatibua ab ipso reverendissimo patriarcha designatus sermonem habet de orthodoxae fidei doctrina, de sacramentis, do vita et honestate clericorum, deque populi ad melius institutione. His omnibus peractis, synodi notarii eliguntur; et si quae sunt vel accusationes vel quaerelaa vel ree reformatione dignae, producuntur, et sio synodus incipit Revarendiasimiis patriarcha surgens, omnibus benedicit dicens: .Benedictus ea Domine Dena anlvatqr neater, qui ea semper nobiacum*; et data benedictione ornum ^mittit

Dio voro secunda iuxta superius dicta omnibus adunatis et ad loeam auum aodeatibua, seaior episcoporum sacrum celebrat, arehidiaooaua leget MuetitntioMo eon docrota, a synodo confirmanda. Qua laeticae pernota, si eoaetitutimtm patribus placuerint, eae eaneitao subscribent. Domum, prout euperim diximus, reverendisaimas'patriarcha beao-dtetionem impertitur. atque omnes recedant. Si pemibile erit, infra duos dim omnia terminentur: oecus ai rerum gravitas phsree diae requirat, «o ipeo ordine poet misées teiobratisnam-' ab ano epiaeopo factam, ut iam diximna omnia fleat

Do «moniconrm captabo mu *eoBopio.*

CLXXXIII. Etsi **luta** votarem ecclesiae consuetudinem ecclesiastici omnes peees episcopum convenire deberent, at ea quae ad regimen ecclesiae et ad ipsius bonum spectabant, examinarent atque tractarent, at iuxta id quod in iure legitur: .Episcopus nil faciat sine consilio et consensu presbyterorum**, hoc tamae ius in praesenti ecclesiae disciplina ad canonicorum collegium translatum est. Canonicorum itaque collegium una cum episcopo unum corpus efficit et canonici possunt appellari consiliarii, administri episcopi: ipsi enim et consilio et opere debent episcopum adiuvare, ut id quod melius eet quodque ad maiorem Dei gloriam et honorem cedit, statuere et confirmare possit. Sunt namque plura quae iuxta sacros canones episcopus nonnisi de consilio et consensu canonicorum potest efficere; et sunt quae urgento aliqua gravi causa ipse potest constituere sine consilio, aut assensu ipsius collegii. Inter ea quae episcopus a se facere non potest, quaeque si faceret, irrita essent censenda. 1' est donatio aut alienatio bqnorum ecclesiae quocumque titulo: item sine consilio et consensu collegii non poteet unhm cum alia ecclesia unire, quod etiam de monasteriis eet dicendum et de dignitatibus, praesertim quando velit episcopus redditus vel fructus suae mensae ap|Uicare. Cum enim iis in oasibga propriam agat causam, cavendum ipsi erit, ne in errorem labatur. In rebus autem gravioris momenti non tantum consilium et consensum canonicorum, sed etiam reverendissimi patriarchae, et etiam sanctissimi Romani pontificis petere debeat (Constitut Clem.. *Si ftti» do* re *ftoL.).* Debet etiam episcopus suum collegium consulere, quando ob aliquam causam beneficium aliquod vel redditus et fructus beneficii ipsi ecclesiae tribuere velit. Adiuvent etiam episcopum canonici in administratione aut collatione beneficiorum, in distributione sacramentorum, in pia institutione et promotione clericorum ad ordines maiores. Praeter haec quae diximus et quae ad unumquemque iuxta suam dignitatem pertinent, debent etiam canonici episcopo pontificalia exercenti adaietere. et inaervire. atque in choro ad psallendum instituto hymnis et ^.canticis Deum reverenter, distincte devoteqne iuxta ecclesiae consuetudinem laudare. Praecipiunt etiam sacri canones, ut canoniei in ecclesia cathedrali cohabitent. Sacrosancta Tridentina synodus concedit, ut ex legitima causa capitularis quidam possit^tres menses ab ecclesia, cui inservire debet, abesse Quoniam autem plurima sunt ondra canonicorum, hinc etiam est quod ipsi quotidie emolumentum seu meroedem aocipiant; quod emolumentum ex certis et statutis redditibus sou fructibus provenit. Ex his autem participationibus plus praesentes quam absentee aodpiant, ut ex hac etiam causa' ipsi ad serviendum Deo promptiores et alacriores conveniant. Absentes autem participare **nisi»** possunt ex distributionibus, quae, nt aiunt, inter praesentes fieri debeat, nisi ex diapeaeatioaa; **hiaorta** est divisio sou distinctio, quam faciunt emolumentorum, quorum aba oonsaete et certa, alia voro cassmlia et incerta vocantur. Certa

suat quae ex etatatis redditibus «aaivamrioraM, processionum, atiorusqae officiorum statute 4U quolibet aano i· eodssia leti «oleat, proveniunt; incerta veto seu casualia ea «aat, quae ex tenera^ libae, exsquiis, aiau vetivls siiiaqaeeffioiia, quae possunt quotidie occurrere. Abesatee ex legitima causa possunt ex primis eoe eertto participare, non vero de aecuadis mu oaauahbtu. Qui satem choro intereunt, idooque participant, ex qnotidianis distributionibus «ao« consanguineos aat udfrmoo aut innocentes in carcerem detrusos aut exnlea aut etiam eoa, qui per decem dierum spatium spiritualibus vacant exercitiis, aut eoa qui ecclesiae instfrviunt prout rectorem aut vicarium iuvare tenentur. Incertis et non usualibus emolumentis frui possunt ii, qui curae animarum sunt praefecti, eum, ceteris choro assistentibus, ipsi intervenire nequeant: ita parochus aut confessorius, aut is, qui diebus festivis debet ad populum sermonem habere. Ex incertis et casualibus participare non possunt, quamvis certis et consuetis fruantur, qui ab episcopo electi officiales et ministri cancelleriae, quo in officio minus quam duo case non possunt, aut visitatores aut vicarii generales, et tandem qui studiorum causa a propria ecclesia debent abesse; qui quamvis iuxta veterem consuetudinem per annos septem possent abesse, nunc tamen ad tres tantummodo haec ipsa facultas est restricta.

Pe *officio archidiaconi.*

('LXXXIV. Quemadmodum reliquos inter presbyteros archipresbyter, ita etiam inter diaconos archidiaconus primus appellatur: quorum uterque non ordinationis tempore aut aetate, sed electione et dignitate in ceteris praeponitur. Quapropter debet episcopus archidiaconum eligere et constituere, quando reliqui omnes, datis litteris, consensum praebent et archidiaconum nominant; qui tamen a clericis et populo postulatus et designatus, ab episcopo confirmari et consecrari debet. Ipsius residentia sit in ecclesip episcopali, ut proximus episcopo judiciales causas poasjt recognoscere, ipsique epiecopp ministrare. Hinc,enim archidiaconus manus dextera et oculus episcopi eat appellatus., Consecratus autem ab episcopo archidiaconus, reliquis diaconis, qui clericorum vitae et moribus invigilant, per urbes et pagos praeeat. Quod officium cum magni sit momenti, hinc in archidiaconum' non diaconus quilibet, sed iuxta Orientalia ecclesiae consuetudinem ex dignioribus presbyteris quidam eligatur. Quod si aliquando in archidiaconatus dignitatem diaconus quidam promoveatur, noscat ipse mensuram sui officii, iuxta ea, quae a patribus concilii Trullani, can. 7, sancita fuere: „Quoniam in nonnullis ecclesiis diaconos officia eodeeiaatica habere didicimus, et ex hoc nonnullos eorum arrogantis «t licentia fretos ante presbyteros sedere statuimus, ut diaconus,' etiamsi in dignitate, id est in quovis officio ait ecclesiastico, ante presbyterum non sedeat, praeterquam si proprii patriarchae vel metropolitan· vioeagerene adiit in alia civitate saper atiquo capite: tunc enim ut locum illius implens Minorabitur.' Et canones, qui Nicaeni concilii nomine circumferuntur, srchidiaoonoe utpote sacerdotali dignitate insignitos reliquia eoclssiaeticia praeferunt: r8tet episcopus in oratione ia fronto templi ad medium altario ut pastor et gubernator. Post illum vero ad latus dexteram stet archidiaconus, ut eius vicarius et omnibus eleemosynis et ecclesiae rebus et negotiis praefectas. Potiti chorepiscopus stet iterum poet archidiaconum ad latus sinistrum episcopi, quia ipae vicarius est .epieeepi super pagos, monasteria ot pegeram sacerdotes, qui

A in stas suat potestate. Archipeeobyter rara, qui •at protopapaa, stet etiam prope opieoopem: et opiaoopo aboeete, ait loco ilUus ot praefectae quoque omnibus presbyteria, qui iUfam eerieriae subeunt potestati.4 Et pro archidiaconis eiusdem ooaciUi petrae prosequuntur: „ffiat ipsi praefecti HsÇ quae ad orationem et ecclesiam pertineat, lites diaconos inter ortae et ooatroverrias dirisunt: episcopus vero sino consensu eorum neminem ad ordines maiores recipiat.|‡ Apud alias nationes archidiaconi, etiamsi ad presbyteratus ordinem promoti non sint, presbyterio tamen et arehipresbyteris, quin etiam ipsis episcopio praecedunt, ut mos est in ecclesia Romana et Constantinopolitana. Nos autem nostrae nationis veterem consuetudinem servantes, omnino vetamus archidiaconoo presbyteris et chorepiscopis, multoque magis episcopia praeesse.

B

Do oeconomo siusfM *officio*

CLXXXV. Sacri canones diserte praecipiunt (v. cone. Antioch., can. 94), ut oeconomus, qui una cum episcopo ecclesiae bona administrare debet, a clero eligatur. Antiochena enim synodus: „Rectum habet, ut es quae sunt ecclesiae, ecclesiae serventur cum omni bona conscientia et fide in omnium praesident et iudicem Deum: quae etiam administrari convenit cum iudicio et potestate episcopi, cui est omnis 'populus creditus et eorum animae,' quae in ecclesia conveniunt. Sint autem manifesta quae ad ecclesiam pertinent cum cognitione presbyterorum et diaconorum, qui sunt circa eum, ut sciant et non ignorent quae sunt propria ecclesiae, ut nihil ipsos lateat.** Chalcedonebse autem concilium, can. 96: .Quoniam in nonnullis ecclesiis, ut saepe a nobis auditum eat, episcopi absque- oeconomo tractant res ecclesiasticas, placuit omnem ecclesiam episcopum habentem etiam ex proprio clero oeconomum habere,' ut nec sine testibus ait ecclesiae administratio, ne ideo res eius dissipentur, et probum ac dedecus sacerdotio inuratur." Et in canonibus arabicis praecipitur: „Ut sit in unaquaque ecclesia oeconomus, et cum eo alii, qui babeant curam proventuum et agrorum, et alii villarum et sumptuum quotidianorum, alii frumenti et leguminum, alii vasorum auri et argenti et vestimentorum et ornamentorum ecclesiae, alii habeant curam loci, in quo sancta eucharistia servatur.** In ecclesia autem Constantinopolitana magni oeconomi officia sunt (v. Qoar. in Euehol. *Oraoc.,* p. 968): .I t sit diaconus; cqm autem celehrat pontifex, ornatus ille sua tunica et stola stet ex dextera parte sanctae mensae, sacrum flabellum manu sua tenens. Offert quoque clericum ordinandum pontifici." Omnem quoque agrum poasMaionemque ecclesiae disquirit. D census, expensas, rationes de omni. ro, quam episcopus possidet, et habens sub se chartularium cuncta ille recenset: „Et bis singulis annis de omnibus ad pontificem rationem refert, et viduatae episcopo ecclesia· ipse curam gerit, omnia eius bona aeque ad alterius adventam administrans; in electione episcopi habet suffragium, adest insuper in indiciis ferendis, et tandem debitas contributiones ex annuis episcopatus bonis fratribus suis ex aequo dividit* Sunt et aliae oeconomorum dignitates in eadem ecclesia Constantinopolitana, quibus a patriarcha committuntur sacra vasa, scripturae ad ecclesiam spectantes, monasteria virorum et mulierum, vestimenta pontificis eiusque sigillum.

CLXXXVI. Quoniam autem canonicorum collegium tam in ecclesia cathedral! quam in ecclesia capitulari pluribus institutionibus indiget, idooque collegium ipsum ex pluribus individuis, ad minus octo vel sex, slformater: nos hic tam institutiones

praaeipn··, Miam digmtatoa, hisqeo Umxj officia rooeesuimes. Cotant satem pro nniueo«uee-qne aodeeiae boao qnisqee spieeepes, quM ntiHora •uat ipsiqae mcMh magte seesessria, m instituat prsecipiatqus.

Caput XI.

/brmnla iaremrati *a dtrieu* MMtri *patriarchal»»*

CLXXXVII. lorامenti ab alumni· seminarii patriarchal!· Libanensis praestandi:

‚Ego N. N. coram Deo et reverendissimo patriarcha noetro in receptione sacrorum ordinum «ponte libenterque voveo et iuro, et promitto perpetuam castitatem et obedientism ipsi reverendissimo patriarchae eiuaque legitimi· successoribus, uaque ad obitum. Promitto insuper me socurate servaturum, et non in extraneis aut minus necessarii* robus consumpturum ea, quae ex sacerdotal) ministerio aut ex servitio ecclesiae praestando mihi provenient; iisque meis in necessitatibus uaurutb, prout ecclesiastico viro convenit; me eleemosynas iuxta vires meas in egenorum subsidium, quando id nécessite· postulat, elargiturum. Quae vero ex hia residua erunt, ea promitto me seminario patriarchal· Bxomariensi relicturum; ex ipso enim seminario omnem institutionem sacerdotalem et dignitatem recepi; ideôque grati animi ergo et inxta veterem ecclesiae consuetudinem aequum est. ut horum omnium heres seminarium instituatur. Tandem promitto et iuro, quando reverendissimo patriarchae sic videbitur, me ad missionem ad praedicandum Christi evangelium ituram, quicumque sit locus aut populus mihi committendus; atque ipsius reverendissimi patriarchse iussu, me illico ad collegium sive patriarchalem conventum vel ad aliam missionem reversurum."

Formula iuramtnti a rrotroadutimit tpitcopi» pratttandi.

CLXXXVIII. „Ego N. N. doctor (vartabiet) ad episcopaletb-ydignitatem pro N. N. ecplesia vocatus firma fi<fa_»redo et profiteor etc. etc. (fidei professione absoluta prosequitur). Promitto obpdientiam beato Petro apostolorum principi, sanctissimo Romano pontifici N. N. eiusque legitimis successoribus: promitto insuper obedientiam fidelitatemque sancto nostro N. N. patriarchae Ciliciensi, eiusque legitimis successoribus, idque usque ad mortem. Nunquam vel consilium vel assensum quomodolibet iis praestabo, qui impie ipsius vitae insidiari ausi fuerint, aut illius membra amputare, aut ipsum detinere, manusque violentas illi apponere. Quae vero secreta vel per se vel per epistohu vel per suos nuntios mihi commissurus est, nnnquam qualibet ex causa manifestabo. Omnem ouram atque omne meum studium pro sedis patriarchalis defensione et conservationb adversus ipsius hostes et osores praestabo: quin etiam iura primatus et dignitatis, privilegia et honores pro viribus semper et ubique defendam. Nunquam vel operam vel consilium iis praestabo, qui sedis honorem, dignitatem quomodolibet aggredi ausi fuerint, aut ipsius reverendissimi patriarchae personae damnum quodeumque vel iniuriam iaferre, aut patriarchalis dioooeseoa iura invadere. Quod si noverim quoscumqus taUa meditari, pro viribus coaabor impia eorum consilia dissipare; quia etiam ipsum reverendissimum patriarcham bis de rebus sartiorem reddam. Toto cords atqM aaiaso sacros scolesias nanones, «enntnrum patrum constitutions·, «odis apostoUeas decreta ot patriarchal·· sadis mandata serrabo, meiequa «abditis ebeeevaada proponam. Insuper pro viribeis contra haereticam M «shiametieam pravitatem, M oeatra eos omaea, qni eathaSeae fidei dogmata M leges aggrediantur, pagaaba. Roveraadimimi patriarchae nanti·· ornei eum honore excipiam, atqno ipso· st spore M soesüio invabo. Promitto iaonpor seram Deo M hae saaota sysodo, quod si aut reverendissimos patriarch· aat spisso poram sootns ms ad sysodam pro quacumque cans· invitaverit, ms sim alla mora veetaram, excepta casu legitimi impedimonti. Fidei eotholioos incrementum apud nootram sationem pro viribus curabo, et sedis patriarchalis iura et privilegia eiusque communitatis pro pooM 'invabo. Eeeleaiae mihi traditae aut episcopalis mensae bona, quaecumque oa sint, .sive mobilia sive immobilia, neque vendi, neque donari, aut quocumque titulo alienari permittam, sine expressa reverendissimi patriarchae licentia et assensu collegii canonicorum/ (Quod si episcopus pro dioecesi aliqua non sit edbsecrandus, sed tantum pro curia patriarchal· superius dicti· adiuagit); „Neque per me, neque per alios ecclesiam seu dioecesim administrandam quaeram, et oblatam nunquam suscipiam, nisi id · libera et spontanea reverendissimi patriarchae electione proveniat/ ‚8ic me Deus adiuvet et haee sancta Dei evangelia/

Formula iuramanti o *mtmdinimo patriarcha praoatandi.*

CLXXXIX. ‚Ego N. N. ecclesiae N. archiepiscopus vel episcopus, ad patriarchalqm sedem Ciliciensem vocatus firmiter credo et profiteor etc. etc. (fidei professione absoluta prosequitur). Promitto obedientiam et fidelitate?! sancto Petro apostolorum principi, sanctae matris Romanae ecclesiae, sanctissimo domino nostro N. N. Romano pontifici, eiusque legitimis suoooseoribu·. Nunquam aut opero aut consilio communicabo, aut quomodolibet particeps ero eorum, qui nqoem inferre, aut membra amputare, aut violentas et impias manus iniicsro in ipsum sanctissimum Romanum pontificem ausi fuerint. Quae vero secreta vel per se vel per suos nuntios vel per epistolas pontificias mihi committere dignatus fuerit, nemini unquam quacumque ex causa manifestabo. Omnem curam atque omne studium adhibebo pro sedis apostolic·· Romana· defensione, conservatione, et pro sancti Petri apostolorum principis patrimonii tuitione. Sanctissimi Romani pontificis nuntios omni cum honoro sueeipiam, et discedentes opere et consilio, quantum, in me est, invabo. Apostolicae sedis primatum, iura, privilegia, honores semper et pro viribus defendam. Nunquam aut verbo aut opere aut consilio eos iuyabo, qui sanctissimo Romaao pontifici et apostolicae Romanae ecclesiae damnum, iniurias. afflictiones quomodolibet iaferre conabuntur, aut ecclesiae Romanae primatum iura, honoro» aggredi. Quod si noverim talia molientes, absque ulla mora ipsum Romanum pontificem certiorem reddpm; et quantum in me est, impia eorum consilia disperdere atque irrita omnino reddere conabor. Sanctos eo* eleeiae canones, sanctorum patrum constitutione·, spostolicae sedis mandate toto corde atque animo obeervebo, meisqu· subditis obeervenda propoeam. Pro viribus omnem haarosim et schisme impugnabo, atque ab unitate fidei et Romani pontificis auctoritate rebelles ad sinam sanctae matri· ecclesiae reducere eoaabor. A instis et ratienabiHbus oaume noe impedita·, ad concilium vesatas libens voleeSquo adero. Ad limina apeeteleram definite tempera a iseftimimn pontifiM Sixte V ms peroouaiiter traaaferam; et si legitims firsro impedita·, «lentem •x noetro patriarcham oeeleainstioum herniesm, de

omnib·· bai·· noetri patriarchates bono iaetraetaas, qui vie·· aeetrae fttaatua, ad Hmiaa snnstoram apostolorum aoesdat at isantimirnnm Bwaaam 8MÜfieom da more rovarsatar, ipaiqse obsdisntiamixpromittat, praestito stiam iuraatsafe, si id spa· faerit, da noetro eanonie· impodiasento. Patriarchal!· aooiasiae menane at boaa tarn mobiffia quam inuaoblH· ••qu* rendi, ■sqn· doaari, »oqauq*MM»qa· modo alieaari ponnittam, etiamai canosieoram collegium aasenium praebeat, tine exprema Romani pontifici· pro tempore exi»tentia licenti». Haee igitur omnia profiteor, voyso et iuro. 8ie me Dau* adiavet et haee uncta Dei evangelia.'

Caput XП.

De evHliilutitmUue upiodalibiu.

. CLXL. Propter innumera» calamitates et temporum viciMitudine·, quae iamdiu Orientale* regione· B afflixerant, nullae apud nos exstent conciliorum constitutiones' generale· cire» ' vitem, honestatem et statum clericorum nostrae nationi»: et quamvis praeteriti» temporibus pro vatii» Armeniae ecclesiae neoemitatibu» varia concilia aunt adunata, eorum tamen eonatitntione» ab inimici» hominibus aut mutilatae aut adulteratae conspiciuntur.

I'I.XI,I. Quapropter volentes no» statuere r*a omnia, quae tam ad clericorum, parochorum, episcoporum atque ipsius reverendissimi patriarchae officium et ministerium pertinent, tam etiam cuilibet ecclesiastico coetui nostri huius patriarcbatns vivendi nonnam ad laudem et gloriam dtenipotenti» Dei et pro salute animarum Christi fidelium praescribere: necessarium duximus in hac sancta synodo non tantum sanctorum petram Armeniorum, sed et conciliorum oecumqnicorum et constitutionum pontificalium canones in nnum colligere, qui pro maiori ri omnium ntilitate et fidei catholicae incremento eesent aptiore·. Hinc pro rerum gravitate in quibusdam plura, in aliis vero pauciora testimonia attulimus.

CLXL11. Quoniam autem huius sanctae synodi princeps scopus eet, ecclesiastico coetui disciplinam et certam vivendi regulam tradere, hinc superfluum existimavimus de singulis cathohoi dogmatis veritatibus disserere, aut de «acramantoram administration* eorumque forma et materia, aut de ritibus, ieiuniia, aliisque, quae apud aoe fieri solent, longiorem sermonem habere. Praecipua nostra cura fuit canones omnes pro communi omnium intelligentia olaris et apertis verbis exponere.

CLXLin. Ut autem omnis delinquendi occasio contumacibus praecludatur, poenas, quas tam generaliter quam specialiter pro quolibet ecelere decrevimus,'-» rsvsrsadteriaai patriarchae et episcoporum arbitrio relicto· doelaramus, ut ratio·· tem- D porum, locorum, psraonaram eas pomtat variare: et in casibus, pro quibas nulla poena definita eet, pro criminis gravitate pomini reum punire. Ceteram ; cum pecuniaria aliqua poena sit alicui indigenda, ia pio· usu» pecus» ipaa semper osdat

CLXJLFV. In his vero ooMtitatienibas ea omnia, qnao ad nostram spectant auctoritatem tum quoad poena· tem quoad eoasuroa, dsclaraatua no· obligare sub gravi, nisa quaado ipsa rei substantia sit gravia, et iuxta lege· eederiae poena sit infligenda, aut quaado praeceptum in virtut» aaaptas sbodio»· tiao abcui sit impoeitam, aut quando ipsa ia fero cousetoutino graviter obliget, aut tandem quando bine ex parte iudieto bas divisas minitatio •t censurarum et exeouuMurieatiouie iadistie, et inde ex pario rei adsit contuentia, eentamptus, scandalum, vel his simile· etrcnamtantiae fisetam ipsum aggravante·.

CLXLV. Quae astem aaaeti patre· nestri ia ante eencüüs ooaatitueruat, ea nea vonarantee acceptamus et eoofirmamna, et labemus ut omnia fidetiter obearventur; his tama· exeegtia, quae haic BeemarioMi nostra· synodo contradicunt. Em vere poenas, quae pro temporum suorum opportunitate eonstituaraat, revocamus, et illas testem vigere dictes··, qnas ia hac synodo revereadisaimd· patriarcha recognovit. Quod si patrum nostrorum eonatitetioaos ia aliquo huic synodo contradicere videantur, ex consensa et beneplacito sanctae apostolic·· Romanae sedis eas minime vigere declaramus.

CLXLVI. Quamvis autem his nos constitutionibus, quantum-fieri potest, iuxta sanetos canone· et generale· ecclesiae leges omnia qd rectam formam revocare studuimus, tamen cum difficile aut etiam impossibile sit omnes' abusu» eradicare, lite» dirimere, omnia in pace componere, erroresque pro temporum varietate in sinu matri» ecclesiae per iniquo» homine· exortos evertere, et tandem contentione» clericos inter et laicos penitus sedare: ideo reverendissimi domini episcopi in suis concilii» dioecesanis pro uniuscuiusque dioeoeseo» necessitatibus curare debent, quae meliora sunt, es statuere atque approbare; quae vero minus bona, extirpare pro sim-quisque auctoritate. 8it autem reverendissimi. patriarchae cura praecipua quolibet triennia synodum totius patriarchal!· dioeceseos convocare, atque ibi quae meliora sunt «tetuere.

CLXLVII. Declaramus insuper quod his nostrae synodi constitutionibus iura'et privilegia Orientali» aut nationalis ecclesiae minime imminuere aut illi» praejudicium et damnum quodcumque afferre volumus·, quin potius Deo adiuvante, »i aliquAndo, tote natione in fidei unitatem conversa, concilium generale adunare contigerit, in quo iuxta sanctorum patrum canones ipsi ecclesiae national) rectam formam et regulas tradere liceat, declaramus id minime his nostris constitutionibus obstare.

CLXLVIII. Declaramus etiam quod his nostri» constitutionibus reverendiasimi patriarchae et synodi provincialia auctoritatem, iura et privilegia minime aut imminuere ant limitibus circumscribere intendimus;. ite ut liberum sit ipsis, quando id in Domino opportunum iudicaverint, ha» ipsas constitutiones pro temporum et locorum ratione variare, aut adinngendo quae desunt, aut tollendo quae miniis necessaria existimari poterant.

CLXLIX. Si quid praeterea in his ipsi* constitutionibus dubium oriatur, quod aut interpretatione aut declaratione indigeat, privata id auctoritate. nemo sibi .arrogare praesumat: omnem enim circa earumdcm constitutionum observantiam, interprstationem ant deelaratiommt reverendissimo patriarcha· , eiusqus synode eapitalari reservatqm volumas. -Haso veto patriarchalis synodus const® «x episcopi·, in envia patriarchal! residentibus, ex vicario st secretario iptias rovorendiseimi patriarcha·, et «x quibusdam sacerdotibus doctioribus, qui tamqaavB eorauHsroe in ipsa euria patriarchal! resident.

OC. Omnib·· dflnetid nobis is Christo fiHrn, doctoribss, parochis, aaoardotib·» •trissqu* elsri et clericis omnibus mandamus, nt co quo peasant studio hases constitutions· st ipsi observent et osteri· obsorvand·· proponant pro bono eoolseiae •t fidoHam salute.

CCI. Ostarnqs pre nostra roverontia st submteaton· in eamotam apostoMeam Rsmaasm ecclesiam, quos talum·» «st et firmamentum vsritatte atqao Msatasn soeloaiaram mater et magistra, has nostra» mlmatitetiinii omnas et sisgulss humilitet

*C <ρθ·4<Λ·< MMtMmi A in Christo pater Pina aviae providenda pep· IX, Christi ia terri· rieeriae et bead Petri Meeeaaer, on· matara, serrigera, «anandara et tie eeadreaare vehi. di. laudem nwaipeteatie Dei, eta aa· cum FIN· et Bpuita saneto omnia honor et glori· ia saecula ■eeeuloram. Amen.

OCII. Moe omnes eeboeripti sussipimiia, admittimus et eoufirmamua omuei et singulas hui·· sanctae synodi oonsdtationce, quae ia hoc volumine continenter duodecim capitibus distineto, et «pondsmua m promittimus Deo optimo maximo «M omne· et singulas nos pro viribus «ese obeervaturoe.

Datum in ecoleaia Bsomarienai sanctissimae virginie in ceria patriarchal! Ciliciensi Armeniorum catholicorum Libani.

Die 18 octobri· anno Domini 1851.

t Gregorius Petrus VIII, Armeniorum catholico· et patriarcha Cilicientia Armeniae minori·, Mesopotamiae et Svriae etc. etc-

L. t »·

f Stephanus Holas, archiepiacopua Adanienaia et vicariua patriarchal!·.

f loaeph Ferraian, archiepiacopua Mardinenaia.

f Ignatius Caiypcian, archiepiacopua Amaaenu· 'et Basilii archiepiacopi Aleppensia vicariua.

f Petra· Apattee, anhiepisoep·· Mamaoeaste.

t Paulae Antariae, arehiopiaeopu· Alexandrian·,

f lebaaaee Hagiaa, Coeeere·· Cappadocia· epia«. copa· et syaedi «Mretarta·.

lohaanes Osbaragtaa, aaoardo·.

loaeph Kiiegiaa, vicaria· cleri Alappaa·». Antabaaai· at KiUeieasia.

Stephanas Aaaaiaa, vicarius cleri Aloxsudrini.

Abrabam Karadilian, yicarius cleri Tocstensi·, Sebastensis, Pirknioenaia et β«ηη·η»i·

Gabriel Agemiaa, lector.

Loo Corcaranian, lector.

Loom Tclaian.

Nos aubscripti huius nanctae synodi notapi^declaramu·, quod reverendissimus domine· lacob «hiepiaoopna Diarbejnrbnua, dati· litteris ad aanc-I hanc «ynodum, ae legitime impeditum asseruit: constitutione· tamen omne· a ꞌpatribus synodi facienda· se recepturam et aàprobaturum promisit. Declaramus insuper quod haec sancta Bsomarienai· aynodua die 16 octobris 1851 incoepit in curia patriarehpli, ipso praesente reverendissimo patriarcha, patribus et elero, et quinque «es«ionibu· habiti· in tribiia diebua, synodalium constitutionum lectio fuit absoluta die 18 dicti menais et anni.

Paschalia Batmanian, notarius.'
Andrea· Alexandrian, notarius.

O. Synodi litteras nmmafpoattaoi tnsorlptas.

Ssnctissimc domino nostro *Pio IX, ditina protidtnUe* nauso *pontifici, «puiola a patribau oonodd Btotaorissrir eonteripte mper aliftuu eonttiMiomt di* 15 nomnbrit in tptcM notion» facial, poti opnodi abtolntiantm.*

Beatissime pater.

Nos omne· subscripti, qui in synodo .Biomariensi a reverendissimo patriarchaGregorioPetroVIII convocata adfuimus, post debitum sanctitati tuae obsequium, ac reverentiae nostrae teetimonium et manus osculum, declaramus, quod peracta synodo Bsomarieaai, quam sedis apoatolicae et sanctitati· tuae iudicio, adprobationi et confirmationi submittimus, unanimi omnium nostrum oonseasa noaaulla· (le ritibus ae caeremoniis in nostra patriarchal! dioecesi Ciliciensi regula· tradere voluimus, ea adiungendo, quae utilior· sunt, atque alia minus necessaria et superflu· subtrahendo. Haec autem regula respicit: L Officium divisum eiusque recitationem. IL Dies festos de praecepto. III. Abstinentia· et ieiunia. IV. Affluitatem et oonaauguinitatem flpiritualem. V. Kalsadarium.

Quod ad officium divinum attinet, quod in decem horas canonicas distinguitur, quarum, unaquaeque psalmis, hymnis et lectionibus constat, iuxta generalem eooleeiao ooasustudiasm ad septam tantum horas canonica· restringendam iudicavimua, ut in omnibua ecclesiis noatraa patriarohahs dioecoseos sine ullo praetextu uno eodemqna modo absolveretur. Praecipuae autem causae, quae noa ad hoe flaciendum coegerunt, sunt: 1. Quod officium nostrum a nullo concilio national! nostrorum patrum aut institutum aut adprobatam fuit, sed privata quondam uniuscuiusque auctoritate inohoatm, lap·· temporum sensim novis rebns adiaaetia ad neo hac forma, quae hodie eoaspiekar, pervenit. 3. Hinc foetum eet, ut in unaquaque dioeeesi, immo ia unaquaque ecclesia pro cuiusque arbitrio et voluntate absolveretur. 3. Hinc etiam dubium ortam est, diversis diversa opinantibus, an recitatio divini officii easet de praecepto: et quidam non omnes horas canonicas de praecepto recitandas asseruerant, alii vero pb iis tantum de praecepto eme recitandas dixerunt, qui in eedlesia collegiate sunt, non vero ab illis, qui liberi sunt, aut qui pro omnibua hqria canonicis choro interesee nequeunt. Bdnt etiam qui aseerere non dubitant omnes horas canonicas ecclesiae Annenae non obligare sub gravi, cum nullum emolumentum recitantes habeant, ideoque neminem recitare ex iustitia teneri: ad quod confirmandum addunt etiam, quod officium totam eecleaiae Armonae a sancta apostolic· sede non •at adprobatum. 4. Ipsum insuper officium cum nimia sit prolixum, gravi incommodo est populo. 5. Tandem quod apud nationales haereticos nullum est praeceptum, quod obliget ad aasiateatiam aut totius officii aut totius sacrificii missae. Sufficit enim his, ut ad aliquam partem aut missae aut officii amwtant. Quas eb rationea pro temporis opportunitate officium ipsum aut longius aut brevius recitare consueverunt Est atiam et alia ratio, quod longior apud haereticos sit divini officii recitatio. In unaquaque enim ecclesia una tantam missa celebratur; qaod etiam in aliquibus tantam hebdomadae ^iebna, et nen quotidie fit: unde cum in eorum •ocloaiis misa·· omnino desint, hinc officiam longius protrahere solant. At cum apud nos catholico· fidelia quisque sacrificio miseae de praecepto assistere debeat saltam diebua Dominici· et fcetivis, et •aoerdoc quisque, ac praesertim parochi eelcbrara teneantur: hinc propter officii prolixitatem nimiam plsra sacerdote· inter ct pqpnlam incommoda oriuntur. Sacerdote· insuper catholici propter suam et populi devotionem et aedificationem «aerum quotidie peragunt, qni usus laudabilis saepissimo propter officii prolixitates· impediter, qui tamen pro sanctificatione animaram, pro populi devotione valde utilior eet officio. Cum aatetn orneis quaestio de officio reducendo ad duas tantum horas tollea-

da· redigatur, bon* sompe apud aea diatom *in*-racel civs tiarera*, et CkepksjAatfaa alvo Dera r»-yuiri, pomaM iM·' «t testimonia «t aatiquiorom •t rscsntioram patrum affair·, ax qsiba· manifestum fit omadno, baa ipsa· dues boras sane quid distinctum, at a septem casonicaram horarum aumaro abaaaa. Quapropter Haas osanibus rite porpsaai· at nuttare examinati·, nos patres baiaa Bsomariensis «ysodi aaa cum reverendisaimo patriarch· unanimi oonaeaau omaaa noatrum sfficinm ad septem tantum bar·· caaonieaa, ad qua» omaaa et singuli sacerdotes ax pr*aoapto teneantur, reducenda· duximus, nempe ad nocturnum aaa matutinum, laude·, primam, tertiam, aextam, nonam, reaper·· et completorium. Horatq autem aurorae tempore quadragesimal) in choro recitandam statnimua. Hoc modo et omne·, qui ad maiore· ordine· promoti aunt, tenentur ad quotidianam officii recitationem, et ipsas hora· iuxta kalendarium eodem modo et regula per universam patriarohalem dioecesim recitanda· praoacripaimus.

Circa dominicae et feato· die· de praecepto, in quibu» Cbriati fidele· ab omni aervili opere oeaaare tenentur, cum apud^ no· nec uno eodemque modo nec ab omnibu· observentur, hinc no* sanetae Romanae ecclesiae, quae omnium ecclesiarum mater eat et magistra, vestigiis inhaerente·, haec festa de praecepto ab omnibu· et uno modo servanda proposuimus: 1. Featum corpori· Christi prima.feria quinta poet octavam diei psntecostea, cum octava et benedictione sanctissimi aacramonti. 3. Nativitatis Domini nostri teau Christi die 36 decembri·, praehabitis novendialibus deprecationibus, cum octava et benedictione solemni, ut supra. 3. Circumcisionis Domini nostri et salvatori· lesu Christi die 1 ianuarii. 4. Purificationi· Deiparae immaculatae die 2 februarii. 6. Annuntiationi· eiusdem beatissimae virginis die 36 martii. 6. Sancti loaephi die 19 martii. . 7. Nativitati· beati loannia Baptistae die 34 iunii. 8. Sanctissimorum apostolorum Petri et Pauli die 29 iunii. 9. Omnium •anctorum die 1 novembri·. Servatis reliquis festis de praecepto generalibus; et iuxta nationis veterem consuetudinqm sancti et oecumenici Chalcedonensi» concilii memoriam recolimus die sabbato ante ieiunium dominicae nativitatis; in eo namque concilio humanae et divinae in Christo naturae veritas asserta est. '

Quod ad ieiunia et abstinentia» attinet, iuxta veterem ecclesiae consuetudinem, quae usque modo in Romana ecclesia serratur, quatuor temporum ieiunia servanda praescripsimus, in quibus iuxta national)» eccieaiae morem abstinendum sit ab esu carnium et lactioiniorum. Haec autem sunt ieiuniorum statuta tampon: 1. Octava ante natalem Domini, · die nempe 18 decembri» ad di»m 94 eiusdem; et hoc hyemaHa temporis eet ieiunium. 3. Ieiunium magnum quadragoaimale, et hoc pro tempore verno. 3. Pro festo sancti Gregorii Illuminatori· ieiunium quinque diorum, tertia po*t peatooqstea hebdomada, pro tempore aestivo. 4. Et taadsm pro autumnali, quinque diorum ieiunium ante fastum assumptioni» immaculatae Virginia Ieiunia aatsm seu potius abstinenti·· singuloram fisriaram sextarum et quartarum incipiunt a pentecoste usque ad tertiam dominicam aato ieiunium quadragesimal·, quae apud nos tiraeMeerae nuncupatur: excepta tamae hebdomada, quae eat immediata aato dietum iemniam, et octava aato natalem Doaaiaioum, i* quibas diebus iuxta oonmietndiisem aatioai· ab eeu seratam est abatineadum. At iuxta locorum, tamparum «t personarum aaeastitatm, liberam raUotam Mt opiseopis et aaparieribua ia lagitimia et ratieaalibns enatis diapenaate. Caamao natam pro eoneudasda insta dispensatio·· eunt: 1. Nimiae ealor u*t aer noxias noaanUarum «vitatam, ia aliquibus prae•artim aaai diebus. 8. Oiti, pieaiaaa et retiqaorM» quadragesimaliam ciboram defeotua. 8. Nimia pauperia· aounuUorum pagorum et regionum.' Propter dicta· cana·· ia aliquibus loci· consuetudo iam invaluit buiaa diepenaationis, ita ut difficile ait oumino fidele· ad obosrvaatiam ieiuaii seu abstinentiae revocare: quibu· omnibu· mature perpenai·, hanc noa ieiunioram formam prae•oriptimu».

Quod «pectat ad affinitatem et consanguinitatem spiritualem,'ads sacris canonibus conciliorum Lateranensia et Tridentini praesertim inhaerentes, definivimus affinitatem non parere affinitatem. Causae autem praecipuae, quae no» ad hanc definitionem perduxerunt, sunt, quia huic dictorum conciliorum canoni nullitk·.national)· synodi constitutio aut definitio oppoai potest, ex qna probari possit quod •pirituali· affinitas considerari debeat vehtti gradus consanguinitatis. 3. Quia nostra haec natio catholica cum sit nimis exigua, et· in multis locis dispersa, hinc saepissime necessitate compulsi affine· affinibus coniuugi debent. 3. Quia iuxta' veterem consuetudinem plurimis in locis propter catholicorum paucitatem etiam inter haereticos uxore· eligebantur; sed nunc temporis ox utraque parte haec ipsa consuetudo sublata est. 4. Quia iis in regionibus, in quibus misaionarii apostolici ritus latini morantur, hoc ipsum affinitatis impedimentum iuxta morem sanctae matris ecclesiae Romanae et ad fidelium consolationem pro sui· facultatibus sustulerunt. 6. Denique quia plurimi catholici Orientale·, prout Melchitae, Maronitae, Syri, Chaldaei, dictorum conciliorum, Lateranensi* videlicet et Tridentini, oanonem, nemine obstante, pluribus in locis sequuntur. Sed ipsa hac nostra patriarchal) dioecesi haec ipsa affinitas parum aestimatur; quin etiam saepissime plurimas peperit afigustias tam inter Christi fideles quam etiam inter parocho·.

Tandem quod spectat ad kalendarium innovatum a Gregorio XIП summo pontifice, notum est sacrae congregationi de Propaganda fide, quod iam a prima institutione huius patriarchalis sedis Libanensis hoc nos kalendario utimur,' iuxta assensum, immo etiam apostolicae sedis* et dictae sacrae congregationis consilium et praeceptum. Hoc ipsum kalendarium iam nos 'in iis locis, ubi plures catholici et pauci haeretici reportantur, observandum proposuimus: immo omnem nostram curam adhibemus, ut Deo adiuvante, per totam patriarohalem dioecesim, nullo impedimento neque civili neque national) obstante. diffundatur, et iuxta ipsum kalendarium sanctorum festa ordinentur. Causae autem praecipuae sunt: 1. Ipsius kalondarii sana correctio. 2. Assensus, immo consilium sedis apostolicae et inorae congregationi·, prout diximus, praeepptum. 9. Ut ipsam inactam ecclesiam Romanam reliquarum omnium matrem ot magistram imitemur in omnibu·. 4. Taadem ad evitandam omnem eommauioaem tn divini· Mm hoerëtioia et populum * tali periculo alienandum.

Haoc suat, beatiasims pater, quae iuxta expositas tuae sanctitati ratione· dooravimua, quae tamen •edis apostolicae et sanctitati· tuae indicio confirmanda humiliter nbiieiau, quam noe confirmationem enixe impiaremus, ut haec ipaa aedis apo■CoHea· auctoritate qeafirmata ad omnes nostrae eeelaaiaa manifestare postimus. Hae ape innixi, ea fitis docet reveraatia aes pro sanctitate tua hnmile· Deo optimo maximo proeea fundente·, post

manna oeeuhun, apostolicam beasdietionem imploranto».

Ex Libane aaato, die 15 aovembri· anno ad finem vergente 1851.

t HnaiÙiaac fiUua Gregorias Petrae VIII, catholico· Araenionun catholicorum, patriarcha Ciliciae.

t Stephana· Hola·, arehiepiaoopu Adanemi·, vicariae patriarchal».

t loseph Ferraiaa, arehispiacopu» Mardineneie.

+ Igaatraa Kalypeian, arobiepiseopus Amasenus et vicaria» arehiepiecopi Aleppaaeu.

t ,Petra· Apeliaa, arohispiaeopas MamuMeasis.

t Pania· Acteriaa, archiepiaeopa· Alexandrini,

t lohanpes Hagian, episcopus Caesareensi».

Andrea· Alexandrian, sacerdos. notarius.

D. Pine papa IX synod! patribus respondet.

VoMrahtJihM *fratribnt Grtgoria Patro patriuroha Cilicia» Anaanorwa, Stophano arckiopiacopo AAafmui, luipii architpitcopo Mardiaati, Ignatio architpiaeopo Amaonto, Prtro archicpûçopo* Jfarre•«nri, *Paulo grehiepioeopo Alcmntdrino, rt* Ioann» *rpueopo CeotarioMi, Pint papa IX.*

Venerabile» fratre», salutem et apostolicam benedictionem.

Libentissime animo accepimus littera» a vobis suscriptae, quibus et acta Bsomariensi» synodi a vobis habitao ad no» ex more maiorum misistis 'nostroque subiecistis iudicio, ac simul significasti» quibus de causis nonnullas pro maiori istius vestrae gentis utilitate regula» proponendas existimastis, quae ad divinum officium, ad festos de praecepto die», ad abstine.ntiam et ieiunia, ad affinitatem et spiritualem cognationem et ad kalendarium praesertim pertinent. Non mediocri certe iucunditate affecti fuimus, eum magis atque magia noverimus quanta no» et hanc Petri cathedram catholicae veritatis et unitatis .centrum pietate et veneratione prosequi gloriemini, quandoquidem nihil vobis potius fuit quam eiusdem synodi acta et commemoratas regule» supremo nostro ac sanctae huius sedis iudicio humillime supponere. Congruum de his responsum a nostra congregatione fidei propagandae praeposita accipietis, eui omnia examinanda commisimus, ut res omne» ad nos deferat et vobis deinde respondeat. Interim vero episcopalem vestram sollicitudinem summopere commendamus, qua impulsi convenistis in unum,, ut, sancti Spiritus lumine implorato et consiliis invicem communicatis, ea inieritis consilia quae ad spirituale istorum fidelium bonum magia magisque procurandum conducere posse consuistis. Vobis sutem addimus animos, ut maiori uaque alacritate pergatis vestras omnes curas in Dei gloria amplificanda, in animarum salute procuranda impendere. Atque in primis in id summo studio incumbite, ut adolescentes clerici ad pietatem omnemque virtutem et ecclesiasticum spiritum sedulo fingantur, ac litteris et disciplinis praecipue sacria, ab omni prorsua cuiusque erroris periculo alienis, diligenter erudiantur. Hoc enim pacto habere poteritis novos et industrios operarios, qui virtutum ornatu fulgentes et salutaris doctrinae praesidio muniti, valeant in tempore auxiliariam vobis in vinea Domini excolenda operam praeberi» Et quoniam, velati optime nostis, nihil est quod alios magis ad pietatem et Dei cultum assidue instruat; 'quam eorum vita et exemplum qui se divino ministerio dedicarunt, idcirco, venerabiles fratres, etiam atque etiam advigilate, ut ecclesiastici viri, propriae vocationis et officii semper memores, virtutum omnium exempla chriatiano populo exhibeant, ut orationi instent et sacrarum disciplinarum studia nunquam intermittant, ac proprii ministerii munia sancte obeant, et sempiternae omnium saluti studiosissime inserviant. Neque unquam desinatis omnem curam adhibere, ut fideles vobis commissi nunquam insidiantium hominum fraudibus et erroribus decipiantur, sed magis in die» sanctissimae fidei nostrae verbis enutriti et per gratiarum charismata confirmati, crescant in scientia Dei et ambulent per semitas Domini. Cum autem pro Christo legatione fungamini, qui venit quaerere et salvum facere quod perierat, nullis consiliis nullisque laboribus unquam parcite, ut miseri errantes, discussa menti» caligine, ad veritatis atque iustitiae semitam redeant. Persuasissimum autem vobis sit, no» perlibenter praestituros quidquid ad maiorem vestram atque istorum fidelium utilitatem spectare noverimus. Ne omittatis, assidua» Deo optimo maximo preces offerre, ut infirmitatem nostram gravissima omnium ecclesiarum sollicitudine laborantem omnipotenti sua virtu.e adiuvet, roboret atque confirmet. Equidem nos in omni oratione et obsecratione cum gratiarum actione ipsum clementissimum Dominum humiliter obsecramus, ut uberrima quaeque suae bonitatis dona super vos propitius semper effundat, quae in dilectae quoque oves vobis concreditas copiose descendant. Atque horum auspicem et praecipuae nostrae erga vos caritatis testem, apostolicam benedictionem ex intimo corde profectam singuli» vestrum, venerabiles fratres, cunctisque istarum ecclesiarum clericis laiciaque fidelibus peramanter impertimur.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris de f ianuarii MDCCLV.' pontificatus nostri anno IX.

Hyacinthi de Ferrari apud sacram oongregattonem consultori» votum super oonciUo Baomariensi.

Kmiiuntitfimi rrnrrnHuiai principi.

Con ossequiata lettera datata 8 maggio 1857, monsignore arcivesoovo di Tebe, degnisrimo «egretario della sacra oongregasione di Propaganda, mi ••primera i venarevoli cenni dell' eminentissime signor cardinal A. Barnabb, prefetto vigilantissimo, in eoi risplende alto sapere, amplissima virth e aelo fervido per il bene delle oattoliohe missioni, affidandomi Γ esam· dei sinodo Artneno celebrato del patriarca di Cilicia sui Libano nei 1851; Non D ho punto esitato ad accingermi al laborioso e difficile impegno, sia per testimoniàre il dovuto ossequio a cosl preclari miei superiori, sia per contribuite in quslohe modo al bene dell' inolita naaione Armena, meritevole di tutta la considerasione e dell' interessamento della sacra congregasione *per* riohiamarla a' quei luminosi punti di gloria, che ne secoli trascorsi ha preaentato nell' orientali storie. E trattandoei dei primo sinodo che si è fstto dopo la roatauraxione dei patriarcatq Armeno sotto Benedetto XIV, conveniva con tutta pmderaxione

* Kpistelass hase, quae ia setonun sysodallui libre ana invenitur, deprompsutnu ex lor. *ponti/. dr Propagandr /Ur,* t. VI, pan I, p. »>■·.

•quittiaantaaa gli atü, eribrara· to pallaiпai, a aottoporra il tutto all* autor·*»)· giudiato di lot· eminenx· revereadiaaime.

Parlandone prime eon ganerali Moeauaaaaati, ho trovato di eh· tributor moite lode a qual aalaato patriarca · ai proteli ohe v' intorvaaaaro, perehb тi ai aoorge un· pastorale sollecitudia· par ter ri-horire l' antic· disciplina nagli eœieaiaatioi, · in-sinuare ai popoü l' ooservansa d·' oomandamanti di Dio e dette cbieaa. Qu·* padri ainodali a* inspira-run<> alla dottrina de* primitivi ecumenici ooncilj, e molto ai giovarono del eiaodo Maronite del 1736.

Nultedimeno non poasiamô diaaimuterae te nota-bilissima imperfeaione, manoando di qua' dottrinali che per inaegnamento di Benedetto XIV* aono i neceasarj elementi delle sinodali trattaaioni. Infatti nulla vi al dice da *fids,* nulle de doctrine *Christiana,* nulla da aaeramraiia nb in pviswv, nb *in specie,* nulla contro gli errori del giorno per emmonimento ed inatruaione de' fedeli, nulle inaomma di quelle, che non dee mai omettent ne' conciliari eomiaj. Sombra che i nostri padri Armeni ai aiano limitati a fare un ainodo per li soli eocleaiaatioi, distribuendo il ainodo in l'4 capitoli, i cui ergomenti sono i seguenti:

1° *De vita* at *honestate clericorum.*
2" *U* divertit ordinibus, de* praabyiaria etc.
3" *De episcopis, metropolitii, primatibus.*
4" *De reliquis episcoporum iuribus etc.*
De patriarcha.
H* *De privilegiit et officio patriarchae.*
7" *De casibus reservatis.*
8" *De foro ecclesiastico.*
8· *De censuris.*
De sgnodi ordine.
П" *Formulae juramenti etc.*
12" *De constitutionibus synodalibus etc.*

Da queat' indice ai riieva chiaramente che man-cano totalmente quelle materie che aono necessarie pel dottrinale dell' inaegnamento cattolico che è la precipua cura dei veacoro. A giudicarne perciô comparativamente colle regole ainodali, ai direbbe più preato eaaere una parte di ainodo che un ainodo, non riaguardando che le penone eccleaiaatiche. Che anal sombra che tutte le linee aiano concentrate a dimostrare l'origine, i privilegj, le faculté. le vesti-menta etc. del patriarca Anneno.

Inoltre puè rilevarsi che eaaendoai attenuti a trattar aolamente *de personis ecclesiasticis,* potevano evitare faeilmente tanta aùperfluitù di digreasioni atoriche. di erudiaione inopportuna, di diapute per lo menu inutili, altro di puro diritto atorico, in cui lice altrimenti opinare, e non è eapediente invocare un giudiaio della aantb aede per deflnirle. Onde anche in ciù non hanno aeguito il savio auggeri-mento del gilt Jodato Benedetto XIV: *De cavendis quoad quaestiones nondum definitas'.* Tali aono, corne vedrassi, le atorie e le déduaioni circa il monaatero dei santissimo salvatore fabbricato nell' Antilibano, oggetto di contrarj pareri non anoor definiti; ae aia privileggio eocluaivo dei patriarca di undare aul cavallo *federate;* coal il tanto diffon-dersi aopra i corepiaoopi, che pib non eaiatoao; aopra i 'monasteri di monaehe, di oui appena ri è vestigio; aopra il oanto acaleaiaatico, di oui non vi traccia alcuna preaeo gh Armani etc. Di ootali argomenti tolti da quei sinodi eh· o nell* antiehith soltanto, o riguardavano aleune prorinei· di Buropa, ove réalisante potevanai applicare, potevano mano allargarai, · riempire le Maaioni di pib utili deereti.

No· ai dovsvaao poi tralaesiar· gli atti dalainod· madeaimo, praaaattondoli aaooado il eonaueto, par manifester· Γ «rdtea teauto Ml eoaciüo aire· te profaaaione di fada, cire· gli atotati Mrimoaiali, aulle marna pontificat·, aulte preci, calle acclama-aioui ata.; convenir· allagar· te convocatori», oon tanti altri puati oh· pur aono di praasi. È ben veru che n«l capo X, *De ordine* »· synode, ai ne-oeana alla profeaaion· di fede e alla diatribuiion· degli offici relativi aile ainodali sessioni; ma nulla ai annunoia in *fado eete,* dioendoci quelle che real-manto hanno htto. Ed b notabile, ohe grandiaaima parte del aiaodo che eaaminiamo b atata copiata dal concilio de'Siri - Maroniti', e perché non imi-tarlo anche in tutto oié? In quetlo ai pone distin-tamente la enciclica, la profeaaione di fede emeaaa fia tutti, e ai di ragguaglio pratico dell operato duranti le ainodali aeaaioni ' Almeno Γ aveaaero aeguito nelle più importanti materie *de fide,· de doctrina chriitiana, de tacramentit* etc. Ma om-meaae coal neceaaarie materie, hanno fatto raccolta di voluminoai capi di eccleaiaatica erudiaione apeaao non più applicable a' tempi presenti. Ma veniamo all eaame critico del ainodo *prout iacet.*

Si promette Γ orazione ad patres de) reveren-diaaimo Abrahanio Karadilian. che ba per teato: *Quant tpeeioti in montibue pedet evangelitantium paotm, ebangelùantiuHi bona.* Nel senso è esatto, ma non apportas! ad literam, come testo dell' apo-stolo, *ilia apeetoli verba,* quando l' apostolo lo toise da laaia. Ridonda ta atoaitbus, che non troyasi presso aanto Paolo·, ma presso Isaia* e Nahum ·. È a deaiderani ne' testi biblici la più scrupolosa fedel-tb, sicchb stampandosi il sinodo si potri corregere.

L' ojkxione è un panegirico del patriarca chia-mato gosus *lotue, tutnmue eacerdoe, novus Esdra, splendor novut, inento caelum veluti lucidissimum fulgentibus astris* etc.· Proseguendo le ampollose iperboli dopo aver^descritte le calamité dell' Ar-menia raasomigliata a Gerusalemme, dice che ora finalmente per tal sinodo è ritornata al primiero splendore: *aut tantas infelicitates civitatis Judas, nempe cum domus et gentis Armeniae servitutem et Captivitatem* etc. . . . *Haec autem Deo sic disponente, patret sanctistimi, ita evenere, ut per vos et a vobis essent adimplenda '.*

A queste esageraaioni, perdonabil^ forse al ca-lore oratorio, fa aeguito il piano, e lo scopo prin-cipale che ai debbono prefiggere i concili. ciob: 1. SoMost *et orthodoxam fidem tueri* etc.* È vero, ma nulla di cié si è fatto in tal sinodo. 4. *Leges pro populo constituebant.* Se ai eccettuino gli or-dinamenti aulle decime e suile altre contribuzioni, nulla ai b fatto in tal ainodo di ciù. 5. . . . *Ut Dei ^praecepta bene et ab omnibus observarentur.* Qui manca atfatto Γ inaegnamento cattolico sopra i co-mandamenti di Dio e della chiesa. Mi passo di tanti altri testi impropriamente allegati e applicati come questo·' *Seriptum est «ws: Exibit lex de Sion, et verbum Domini ds Jerusalem*,* teato che certa-

[1] *Dt spnod.,* Mb. VI, aap. 1 aaqq.
[2] *De epnod.,* ltb. VU, cap. 1.

! Syaod. prov. Syrorum Maroaitaraa aa. 17*) «ob cie· laaat· XII, sdit. Boans ISSO.
* 8yaoA 8yr., y. 1-S7.
' Barn. X, II: *Quam speciosi pedes emm/elieantmm pacem, evmegelissmiimn bona.*
* last LII. 7: ÇUea *pulchri taper rneutetpedet mmmtims· iit et preidiiumtis pacem.*
* Naha* 1, 1&: *Soee vepir* Moatss *pedes evanodisaniis st mmmsHmstie pacem.*
* *Oratio,* coi. 783.
* CoL 7M4.
* CoL 786.
* IsaL П, 8: *De dieu exibit lex st verbum Domini de Jeruealem.*

mente con violensa si tea· * significare il sinodo A di Bsomar, mentre il ano varo seneo fia applicato da Gesù Cristo medeeimo a Gerasalemme depositarie dalle leggi a della dottrina riaguardante i) messie, e quindi significa la chieaa a Roma.

Col. 787, g II. Trattando do *nia et honestate clerioerum,* circa il vestire rettamente prescrive l' abito clericale ordini et *dignitati eonvementem fi iuxta ipsius episcopi mandatum* etc. Dubito che in Oriente sia cié perfettamente eoeguibile attesa la triste positione di quelle chiese. Si potrebbe aggiungere *quoad fieri poterii,* per mitigare la reveriti della legge e frenare il capriecio, che tante volte prende aspetto di telo in chi comanda.

Coi. 788, § V. Si proibiscono i teatri. Γ andare alie bettole ... .Abstineant a clamurosis nuptiarum conviviis; et modeste coenent et prandeant sive in privata mensa sive cum aliis clericis et religiosis laicis, paucis contenti epulis, et si fieri potest, *cibum* B *spirituali lectione aut sermone condiant* etc.“ Vi è multa confusione nell unir tanti incisi disparati nel medesimo ordinamento. Se si paria di ehi vivi in comunith religiosa, è giè provveduto per le regole dell ordine; se trattasi di chi diuiora in private case, sard difficile eseguirlo. Conveniva dunque apporvi delle distinzioni analogbe a' varj casi.

E altresi difficile a intenderat quanto prescrive nello atesso paragrafo (col. 788, § V): *In conviviis laicorum vel inter nuptiales epulas nunquam canant; ubi rero mos est praesente aliquo praelato a clericis cantari, id ea qua decet modestia et gravitate fiat.* Citas· il concilio di Trento, sees. 32, cap. 1. Ma in tai capitolo del Tridentino niente si paria di canti; solo *prohibentur luxus, commessationqe, choraeae.* Neppure posso persuadermi che esista tale costume in Oriente, che i chierici vadino a cantare ne' conviti nuziali. Lo stesso Nierse Glajense non ne fa men- C sione alcuna, ma insinua di astenersi *a multiloquio et a lino.* Aggiunge peré un paradosso: *Finita mensa et ad tertium vini calicem primi discedant* etc. Finita dunque la mensa, in cui sicuramente si è mangiato e bevuto, restano a beversi tri calici o bicchieri di vino, e poi partirsene i primi, *ne* ia *ebrietatem lapsi a circumstantibus deridantur.* Forae gli orientali Armeni comprenderanno simili costumi, che presso di noi e s' ignorano, né facilmente si eapiscono, nè a me senibrano meritevoli di ricordanza tra i canoni di un sinodo moderno, almeno sensa un' opportuna apieguione.

Coi. 790, § VIII. Hi proibisce ogni caccia: *Ab omni venatione abstineant.* Si è disputato tra i canonist! cirpa la lecitudine o illecitudine della caccia riguardo ai chierici. Sensa perd entrare inTunghe discussioni, è certo che il concilio di Trento.sembra insinuare che non tutte sono illecite, quando co- D manda ai chierici di astenersi dalle illecite, · *ab illicitis venationibus,* onde presso il Ferraris: -Supponitur aperte, aliquba esse ipsis licitas, quales revera videntur esae venationes quietae, modestae et raro fastae.“ AI contrario la caccia proibita esaere la clamorosa, tumultuosa, voluptuosa etc.ǀ Sicchè convervà col Tridentino dire *ab illicitis venationibus.*

Col. 790, § IX. Si proibisce il mercimonio, il negosiare etc. Si parla de' frutti percepiti dalle proprie possessioni: *Agros etiam ecclesiasticos conducere* etc. Se sono vere le relasioni che si hanno circa gli occleaiastiai Armeni di Palestine, poverissimi e appena viventi di largisioni de' fedeli, ootali parole sono vnote di senso per essi; e molto più, attesa la conditione de' luoghi e de'tempi, sono ordinamenti insignificant! ed inutili quelli che seguono dedotti dal Glajense: .Nemo sacerdos adminiatrationem civitatis aut pagi cuiuscumque suscipiat, neque laici principis sit minister etc.

Col. 790, g X: *Nefas insesper est derico, inscio episcopo, esped iudioem laieum quemlibet de re criminali acauare aut testis vieee fungi, nisi prius coram episcopo aut* eius *vicario uuaverii veritatem se dicturum.* La prima parte è troppo severa, che non posea un ecclesiastico molto distante dal suo vescovo accusare al laioo tribunals, censa un preventive permenso. La seconda parte è ingiusta; perché obbligare un eocleeùBtioo a un doppio giuramento? Bacterii il giuramento giuridieo, senza che ne emetta un' altro in antecedence: e il giuramento è tal atto di religione che sensa nécessité non dee faciimente itérerai. · φ

Col. 791, 9 XΠI ... et *cantum ecclesiasticum addiscant.* ' Chiunque si taré trovato présenté alla colonne messe degli Armeni in Sant'Andrea della Valle o in Sant'Antonio, mi spiegherh qual aorta di canto ecclesiastico abbiano gli Armeni e quale studio richieda!!

Col. 792, 9 XV· Tutto il paragrafo è *iis falso supposito,* come dicono le scuole. Come potevano ·, fare di cotali statuti nell' impero de' Turchi? *Laicos vero principes aut eorum subditos in Domino admonemus, ut ius suum ecclesiis, parochis, confessoriis et reliquis clericis tribuant* etc., e citaai il concilio di Trento. Ma cotali ordinamenti o a' intendono rivolti e ristretti al proprio territorio, e sono ridicoli, perché intimati 'a' principi maomettani: o s intendono divulgati fuori dei territorio diocesano, e son nulli, perché nessun vescovo ha autorité fuori di sua diocesi. ,

Coi. 792, 9 XVI. Perimenti ridicula è la scomunica e altre pene che minaccia alla laica potestà. o che l' esorta a diportarsi siccome figli della chiesa etc. etc.

Col. 793, 9 XVII. .Item sub excommunicationis poena vetitum est tributa aut vectigalia exigere ... Sciant autem qui in civili potestate sunt constituti excommunicationem latae sententiae iis esse inflictam qui novis editis legibus ecclesiasticam immunitatem aggredi conantur etc. etc.ǁ He di tal^inodo un exemplare capiteuse in mano della Sublime Porta o di altra inferiore maomettanajriiioriti, che diranno? anxi che faranno al leggere cotesti paragrafi?'! . . . E quei padri sinodali potevano sui serio riempire gli atti di tali incoerense??!!

Coi. 794, 9 XIX. Si concede a’semplici sacerdoti di benedire l olio santo de catecumeni e degli infermi: *Et si ab episcopo sit approbatus, etiam sacrum cathecumenorum et infirmorum* oleum *potest benedicere.* Ancorchè Clemente VIII abbia concesso a' Greci sacerdoti un tale induito, pure non pué ammettytrsi nel seneo di questo sinodo, che sembra far discendere dal vescovo cio che esclusivamente pué derivare dal somme pontefice, onde dee dirai *ex commissione pontificis,* siccome avverte Arcudio [1]. Inoltre non è coal illimitata tal facolii, ma ristretta a qualche caso eccesionale, giueta l' ordinamento dei sinodo Maronita[2]: .Sacerdotibus quidem illud oleum benedicendi potestatem confirmamus in *eo casu quo benedictum ab episcopo oleum propter frequentem illius usum deficere contigerit;* at vero ubi adest oleum ab episcopo consecratum, districte praecipimus simplicibus, presbyteris, ut illo in infirmorum unctione utantur *nec novum ipsi consecrare audeant."* Eaaendo con tale restrisione gid approvals dalla santa sede in quel sinodo Maronita, mi

* Fenaria, verbo CtoricM, art. VI.

1 Arcadius, *Concord.*, lib. V, cap. 2.

* Synod. Maronit., *De extrem med.*, cap. 8, n. S. '

aembra che per U*unifbrmiti si debba limitare nel* modo medeaimo nel sinodo degH Armeai, iasere·- dovi una simile dausola reetrittiva

CoL 795-6, § XXII. Molto ai' diffonde aopra i corepisoopi, che più nop esistono da tanti soecli, emendo stati aopproam aella ehiesa latiaa e grooa, come insegna U Devoti. Ho chifeto informasiani copra di ciù a riapettabili Armani, a fui assieurato che da gran tempo non vi è più alcen corepisoopo. A che dunque occuperai cotanto aariamente e diffusamente di oggetto non esisteijte' Se ciù b atato fatto jrer sempli' eruuisione atoriea, perché parlarqe oome di-{iereone attualmente viventi?

Nel medeaimo paragrafo XXII é nel ib, coi. 801, e altrove, parlasi del dottorato detto in Armeno *'Vartabiet.* Nel che eatondosi disputato circa Ia formels d' instituire i! dottore. come più diffbaamente dicesi in Sommario. qui basteri avvertire, che fu proibita Ia forniola\inventata dagli eretici. e dalla sacra congregasione di Propaganda nel 1797 si ordinô che in avvenire adoperaasero lacorretta: /Transmittatur patriarchae novà formula iorrecta et emeqdata, ut curet paulatim leniter et suaviter abrogare veterem formulam novamque in usum inducere.*

<\>l. 797, § XXVI. ... *Moralie theologiae ealtem alxjutui compendium, b* ridotto a troppo minimi termini uti'importsntissimo precetto, montre è necessario che un parroco sia ^rovveduto e delta dommatica e morale teologia. Hi tolga il *ealtem aliquod compendium,* e si ponga: *Dogmaticae ac moralie theologiae probator auctore».*

Coi. 798. g XXX. „Quando quis sacerdos,vel parochus infirmatur vel moritur, bona omnia tam ecclesiae quam «ut fideliter diligonterque custodiantur· donec episcopus instituto examine de iis djsponat." Si consultino in Sommario .le note di archivio «u tale argumento. Qui basterh notare che il patriarca di Cilicia si ù uniformato al decreto di Propaganda. 8 maggio 1843. addottando la prescritta formola de' voti di castith e di obbedienxa e sulT uso- de beni degli ecclesiastici.

Coi. 798. g XXXI. „Nunquam (parochus) novos aut ritus aut caeremonias sine expressa licentia reverendissimi domini patriarchae inducere praesumat * lu questo e in molti altri paragrafi si concede ampia facoltù. al patriarca di far nuovi riti. Ciù è onninamente proibito dai ppntificj decreti. quali hanno sempre provveduto al contorvamento de riti della chieaa Orientale, talchè £on solo è vietato a chicchessia di far noviti au tal materia, ma anche di disoostaraene ' menomamente. come' ordina Benedetto XIV (donet. *AUatae)* dichiarando esser ciù di exclusive gius pontificio: „Non ost privati iuris, sed auOtantas publica intercedat necesae .est,'videlicet «υρΛB capitis universalis ecclesiae, quahs pl^ae - est Romanus pontifex.* Tanto si prOHcriaae ancora coi docreto de' 31 gennaro 1703: „Sacra congregatio mandavit praecipi, prout praecipitur praesenti decreto omnibus et singulis missionum apostolicarum praefectis et missionariis, ne ullus in posterum qtfavis occasione aut praetextu audeat dispensare cum catholicis quaruiacumque nationum Orientalium super ieiuniia, orationibus. caeremoniis e^ similibus n 'proprio earumdem nationum ritu praescriptis et a sancta sede approbatidl Praeterea eadem, sacra congregatio oensuit non. licuisse et non licere praefatis catholicis ritus ullatenus a sancta Romana ecclesia approbati consuetudine et observantia recedere eto.*

Coi. 803, § XLIV. „... Quapropter qui in aliqua dignitate constituti, nimirum doctorea, statum et institutum monasticum emplecti voluerint, suscaptam gradum et bonoreas priua tersa episcopo raaignare debeant, at ampHus-nqqua intra neque extra monaatenum. IMttup eat bonacam at noma· doctorat» act dignitaire resignatae oosmsrvare, aut Ha adnexa oraameata et privilegia adhibere.* Mi sombre un decreto troppo odioeo contre lo stato monactioo, qqasi eepreaao par modo di castigo a chi elegge ano atato più perferto. Potova limiterai a dire, cha non fosse conciliabile ooll' umiltù monastics; ma il grado di dottore, di maeatru, di abbate etc. 6 boa obmpatibile col monachisme, onde cohverrebbe mitigare Γ aiprena e sévérité di cotale ordinamento.

■Col. 80S, -g XLVII. .Epmoopi potestatem habent sacerdotes ordinandi, aocleaiaa consecrandi. et de *licentia reverendissimi patriarchas oleum unctioni» benedicendi** Nel paragrafo XIX ai concedoa-aemplici aacerdoti la facoltù di benedire Γ olio canton de' catecumeni e dell' eatrema unxione, e qui parlandosi delle natie faculté del vescovo, dicaci che può benedir quell' olio de *licentia* reeermdiarimr *patriarcha».* Quest^nomalia deve togliersi, giacchè: rCertum eat materiam «aeramenti extremae unctionis esae oleum ab episcopo benedictum, ut definivit concilium Florentinum in instructione Armenorum* '. Nè qui può intendersi di qualcKe atto di convenient* preventive, ohe faocia il vosoovo al patriarca, perchè ivi parlasi in senso assi delle facoltù del vescovo' e percio si uniscelalle altre: *Sacerdotes ordinandi, ecclesias consecrandi* etc., nel che molto più si richiederobbe Ia licensa rprando si traitasse di veocovo straniero exercente cotali facoltù in altrui diocesi. Adunque si corregga, e conformemente ,al qinodo Maronita dicaci ·: „Propria episcoporum eunt: potestas ordinandi cacerdotes. conferendi sacramentum chrismatis, consecrandi sancta olea, dedicandi ecclesias etc.*

Nelh> steeso g XLVII pone frs le facoltù esclusive de' vescovi quelle di assolvere e legare: „.. .. propria solummodo epiccoporum sacerdotes et diaconos ordinandi, *ligandi* et *solvendi* etc* Se vi fosse la particella esclusiva *solummodo,* potrebbe correre, ma con tale addito si genera confusione; onde conviens rimediarvi con aggiungere *.ligandi* et *nivendi,* quae quidem potestas ab episcopo presbyteris conceditur etc.*

Coi. 804. g XLVIII. *Admisceat/iei^nia menea bonorum librorum lectionem.* Tanto^' ingiunge a vescovi. Se questi vivessero in comuniti,- sarebbe faci! cosa applicarlo, ma per cbi non vive in comunitù carl almeno alquanto incomodo, se intendosi di preœtto. Harebbo più espediente esprimerlo per modo di esortaxione e di consiglio: *Laudabile est in* assure *bonorum librorum lectionem admisrere, si* jieri *potoet, exemplo- eanctorum antistitum* etc

Nel medeaimo paragrafo coi. 805: rRel|quie toto *principibus aeu syndacis praecipitur, ut episeopos paterno honore ac debita reverentia prosequantur.* Bramerai capere a' quali principi .rivolgano U discprso?!... Eaai trovansi sotto là poteatà de Turehi, a parlano eon più di franches» di quelle ai praticherebbe in Italia.

Col. 806-6, ββ XLIX, L. Hi tratta dei dritti dal métropolite con quel calore e sicuressa, che eran proprii de' ainodi de' primi aeooli, sotto gl imperatori eriatiaai. Ripeto oho ae ciù hanno fatto per raccogliere erudiciooe eocleaiaatioa, potevand servirai di altri modi, non indicativi, per cut, che signifioano cotair· illarioni: /Nudum itaque nomen

' VU. ÀM, «ap. M, a. S. ·(Trid., x» 14, cap. 1.
* Syaod. Ansae., mp. A *D» ta**!''..*
* fiynod. Marnait-, oap. 4, B. 1.

•*t* honorem motropolit··, eon potoototem ant ierie-dictionem accipit ill·; qui in nova metropoli per imperiale decretam constitato eligitar epiacopat, ot haine privilégia eut at titole metropolitao mt arehiepioeopi Outer ate.* Noa b egH two quaato gih ho aceeaaato, ehe cioA i padri sinodali di Bsomar, oeeepntiei di oggetti noa eueeieteati, haano jtrascUrato la neoeaadria sciensa de'sinodi?

Col 808, f LIV. 8i attribniece al patriarca il diritto di coneaernre il métropolite ed i veeeovi, de consensu *iamtn tt cotuilio tjptodi* metropolitan ime, «pieeoperüm *tt emtfuctnun eolltpii.* 8' invita·· anche i magnati della provincia, i monaci, gli abbati, i aindaei etc. Ma nal ainodo de' Maraeiti no· a' invita il collegio de' canonici 'e non vi aono le parole che qui leggonsi: „Quod ab eocleaia etatutum ita fuit, ne unquam ad episcopalem dignitatem indigni promoverentur/ Non vi b dnbbio che aull' eleiiu* epiacopali ia chieea ha cangiato prudentemente la disciplina a seconda de' tempi, de' luoghi e delle paraone. È inutile l' allegar che ai fa i canoni di antiehi qonciij. Sappiamo che Celestino III a ceaaare i pericoli dei partiti. Ia confusione e i tumulti ani finire del secolo XII aboli il prisco metodo di eleggere, volendo che ai solo clero apparteneme tal diritto. Clemente V nei 1306, Benedetto XII nei 1336, ora in una, ora in ultra provinci», eocettuata la Germania, per togliere le aimonie e molti altri' diaordini, riaervarono le elationi de' vescovi alia aanta aede [1]. Vedaai quanto au di cib ai b poeto in Somnurno. Avverto colo, che in gran parte consente il ainodo Maronita: ai rileveri che non oon positivi statuti, ma aoltanto da un uao ecclesiastico fu approvata quelle consuetudine di eleggere, di cui parlano i nominati due ainodi.

Coi. 810. fi LVII. Tra i requisiti de nnovi veecovi ordinandi ai i omeebo: *Ut* tn sacro ordino *antt ftx* msnsiwn *conftitoti tint.* Coal ha il ainodo Maronita di cu| *è'* copia in maaaim» parte Γ attuale Armeno: copdiqione non iapregevole.

Col. 812, fi LXV .Quapropter pagum commodiorem et ftuquentiorem eligat (epiaoopua), ibique aiva in monaaterio aliquo aive in epiacopali domo commoretur.* Anche qui aembra vedere una metafora orientale, conaiderato lo atato di que' paeai. Che il veecovo cerchi di collocar ana' aede o in un monaatero o nell' epiacopio, e in quai teogo potrA ferai tale aceltaT,Quali aono i monaateii e quali le aedi veacovilF nulla medeeima cittA, talehb eia in libertA eleggere' 'Riguardo a monaateri, ee foveero eeeati, non comprendo come poteeee il veeoovo atabilirvi la aede; ee non eeenti, come aarA oonciliabile la quieto e la vita monaatica oo' rumori della curia? Riguardo poi alie aedi da eleggerei, potrebbe fani *a priori, ciob* qualora ai erigeaee una dioeeei la prima volta; ma a *portfriori,* noa aarebbe in libertA di traaportare altroye la eede epiecopale iaetmaidte teneto aede.

^fol. 812, fi LXII. Anche tale paragrafo b metafoneo e ideele,- dhi aono mai que' veecovi *di* anon che non oontepti di cib, dioeeaaMN tel srbcm qlv-*qtum adanmatrandam poatedawrint,* gnod »t *iptit* renoadt p^H| nrba *α proprio tpioeopo ftfbtrahi do-*(aat? JÏ peFcib fi ordilia che tanti aiaao i veaoovi quante le dioeeei; she i veecovi di onore in iecritto promettano di non ehieder mai la dioeeei. Che ee alenno *ttauftarii,* out gatoaMogwa *ttodo morrodit·* amMm potruambem ed*Jioc* eioAmdum dacrutem com*poltrii, tit ipto faeto* angpanaei, - gwa peaeo mdhu poan't ebaolainu mat as cotvaanae aynodi apiaeopert-m to as Moro viantau opiempi lUmm dieoneeeee. Che significa quel computor#f D patriarea b libero di Mgar quate ai chiede: gM nae vMaua? iu qui modo pnb 1' inferiore near rioleusa al superiore' E poi il superiors che aoeordame uaa iDaeita domanda, aarebba aaoh' asm reo. Come pnb dunqae inoorrerei aaa tale oeaawa, da eui niaanai peau •eaehrerto aenonchh eoi oonseuso dai ainodo do' vaaeovi et en *lilon* oeeeneu di quel veeeove' Nuovo genere di sensura. Bisognorb convocare il ainodo' Questo dape cute anni ai è radaaato Ia prima volta; quando verri la aaeonda?" Di più quelle dioeeei deeai intendere iaetaaa in quel patriarento Armeno, il cui veecovo parete ael ainodo avudo giA dato noU'ipotaai il ooneeneo, percite ehiederio u' ultra volta soparatamento ?!! Quanta confuaione in poche parole ! . Nappera ai eonoeee ae ai tratti o di un delitto eoMumato, a oui 'ai pose· infiiggere al grave censura. ovvero di un aempliee attentato e anche di un desiderio! . . .

Col. 814, fi LXIV *Ex* qutetta ommAw *jutltt* tranaleüowfa episcoporum ai «sa *ooclttia* tn oMom ouMwno aaaa tUtettoa etc. Potrebbd porvisi un addito aile cause. ciob, non eottanUo et approbanto nancto code.

Col. 814, fi LXV. .Nemo alienae dioeceeeoa subdito» ordinare praesumat ont anoa ab altu ordtnon penmttet." La/prima parte A in regola, intanden-, doei, *ûucio fntfnt tfitetft;* la aaeonda non pub oorrera, mentre pub ragionevolmente permetterio per giuate cauae. B rimanente del paragrafo circa le rendite per li eccleeiaatici, *etetjullm popnhun.* ad AnnnplaeiAMi bvniytcva wtnrv. mi ηοιφτβηο utopie corne tante altre; la efincluaione poi è almeno poetica: Çwae autant qÿimnitwr pro Aonaata aaoerdottun atintonM praedia, no *otuti* canari et contentienr *libéra* raeognoaeantur, antaguatn atwptenter.'.'/

Col. 815, fi kXVI „Nemo preebyterum .. . interdictum, exoommunicatum abaolvere a eenauria aat cum ipeo communicare praeramat. niai de expreeaa proprii epiaeopi licentia.* Quel name forge vorrA significare mdfaa *rpitcoptu,* altrimenti non ha legi|-timo veneo; onde b neceeeario manifeetarlo. Inoltre perché un veecovo di altra dioeeei non potrA oomunicare con uno scomunicato del proprio veeoovo, i eui decreti non si eetendono fnor di dioeeei? 8arebbe dunque la sterna potestA di un dioeeeaao e di un papa? Ad uno scomunicato *riteffdo* dal sommo pbntefice potrA convenire tale ordinamento, ma non mai da no diocesano 8i cancelli adusque o si spieghi oon quello che dice eol. 816: Nett *lietrt* aentimmtasra cwm anvmmwmMtu etc. 1 eiwoni antiehi sono stati eu di cib mitigati da Martino V.

Col. 817, fi LXVII. .Quapropter sancimus et unanimi omnium sententia pronuntiamus, dioeceses unicuique episcopo oie euoe tradendas et ordinandae, ut omnium tenuissima episcopum et necetoarium clerum cum dignitate valeat eubetentare.* A ehi b diretto questo comando? Chi deVe eseguirio? E come in quelle contrade ael dominio Ottomane stabilire coei preciae leggi · ! !..

Coi. 821, fi LXXII. Si ordina di celebrare ogm' trieame il ainodo. gsa/ibrt soltam frwmvie. È «i* deeorso un aecolo eu quel patriarcale eeua che aleun sinodo eiaai celebrato. Nei 1851 si b fatto queato che eeamiaiamo; in 6 sani ancora noa b stato rivednto ab approvato, o cime duaque in ogni triennio potranno radunare i patriarcal! comiai?..<

Coi. 822, fi LXXIV. «NiMi aut addere aat subtrahere, fae est ex iis quae ad ritum vel sacras caeremonias spectant, nisi poet sententiam reverendissimi domini patriarchae.* Abbiamo giA notato

1 Vetli ftati dalla tta'lên, t, 1. p. M, note 1.

•ho il patriarca Upn ha alenoa MWι mm· il rite, die è dl eectasivo poatiMo diritto.

Col 894, · LXXVL 8i «H· un aanona, ool quale ■ ordina: »8i qui· «piMopas tin· haerod· mortua· faorit, bon» oins ornai» ad tovecandiesimua· patriarcham devolvantur ata.*· Qaaat' autorité ad è •oapatta, pareil riahiod· maggiori edriarituonti a •aosiona dalla aaoa oongragutio»·. Qui note aelamante ohe nul!» al trasewu di patiar· di daaüaa, di raadita, di boni ate. a favor· del patriarca, a au tal perno ai agira for·· troppo speaauta rota tinodalo!

Col. 836. cap. IV, ‖ LXXVIL „Bpiacoporam uaiversitaa (ira collegium »ub legitimi· »uperioribus universalem eoolesiam exhibât at poteatetem super universum orbem habet.‖ K i) veeoovo de' vaeoovi T., Questo periodo, traabe la buona fade, eoa eui Λ dettato, present· una anomalia teologioa, 0 peroim va tolto intieramente, e si cotoinci da quelle parole: *Quilibet epifoopue* mtaw dtosossn» *admiuiitret ft gubernet* etc.

Altra dissonansa teologioa leggeai nello sterno paragrafo ool. 896: *lœiedictùmem et* 'potadotem *accipit epiecopue d»* oonsrasu *emuteretti»,* α quo ·»< electu», atque *ita ipeam exercet* etc. Che nell'ordinatione ricera il vesoovo la potesth o giurisdisione, è chiaro: ma ohe la rioeva *de* comsimii *epiecopi* eats•eerantù, è oecuro e inesatto. Seconde il gius canonico triplice è la potesté d·' vesoovil: *MC ordine, di yiuriedâione, e della hgge diMiwu.* Quella dell' ordine acquiritur consecratione sua; qualia di giuri·diaiona, *poet electioni* eonfinMionne,* da, cui fluisoe la tens délia legge diooesana, la quale risguarda iu« exigendi synodalioum et ea quae sunt legis dioecesanae. 8icohe il eoruraK <M oonsacruato (ohe tante volte ex commissione puô essere un estraneo) è una riempitura per lo mono inutile, e va tolto.

Col. 896, § LXXX. „In his, licet episcopos reos punire *M ceneurie* ad etiam sroouummtcatioM." Questa disgiuntiva è ridicula, essendocbè la soomunioa ô censura, e come specie è oontenuta nel genere. Onde basta dire: Punire censuris, servatis peri> servandis etc.

Nel medetimo paragrafo ool. 896: ^Causae deniqhe'... de cantu ... ad episcopum pertinent." Bramerai sapera qnali cause sul canto si potranno agitare in quelle contrade ohe di canto non hanno ohe il nome?!

Col. 834, η* 7. Si allega il 74 canone apostolico. Si sa quante disputa sianti agitate nelle scuole cires cotali canoni, ohe presso i Greei ucendono a 86, ma presso ia Latini ti stilo numero di 60 farono ristretti, assando stati interpolati o visiati dagli erotici, seconde Dionisio Bsiguo, Creaoonio, Isidoro Mercatore '. Tutto qneato sbbismo annotato, non par riguardo alia materia ohe ha buon senso, ma perché, se ai approves·· ooma citation·, sembrerabbe ohe d deferiaae ali' opinamaato da'Greei a rifroso dell' insagaamauto de' Latini. 81 pud dnnqua togiiare la oiterione · far lo steseo procatio ood: Now rveipiontur «6 hasruticts *M* teMsarntioïs nswme tioaas adasrsM episcopos.

Coi.* 833. 81 diffoudono suile decima, au i praA, sugli agri, suile oblationi sto., eoa tante praeHona • ripstisone, eha obi non oonoeao qualis contrade potrabba iUuderti. Chi pol le ooaoao·, «Hfteilmant· si temperati dti fera la maruviglia.

Ool. 834, f XC. .Possunt episoopi... ab ipaa haarati absolvere, et hanc poteatetem abis communicare." Pii vite si è trattete salte fooolth da vsoaevi circa Γ iretis, e si i iitslis, she ll vaaaeva aioooma inquisite*· pnè aasolvara daU' eresia ntanifeateta, previa Γ alites emMMte, ma la oooalte 4 regetermente risarvate alia anate seda. .Tuas Inquisitor quam epiaaepus potest retipiifiaa tam haereticum aut apouta eemparaatem aat ad nu ,fonuu qnoqnomoda dodaotnm aoelesiaa reeooeUiar· et pro «troqua foro absolvais a ceasuru, ia quam propter baerasim incidit" Vadati Beaa'datte XIV*, il quale eoa magistrali teorie diaoorre dell' argomento; prava cbe ia eresia puramaata interna, *nullo Mfriori figttf eumtffttete,* non ha canaura annesaa, e pnA da qualùnque aamplioe oonfaseore aeeolvarti. Ma la estera» etiquo *tatfrieri tifne* mom/satata e non'denuntiata in alcun tribunal· porta seco la censura · non puii essere asaoluta ni dull' inquisitor· ni dal vaaoovo. come dietro moiti decreti delta Suprema insegna l'Albici'·. „Qhod dictum eat da opiaeopis, idem dicendum eat de inquisitoribus, qui nullo modo habent facultatem abaolvendi haereticos in foro conscientiae."

, Nulla dimeno trovo, che nel sinodp Maronita conformato Valla santa sede ti attribuisce tale facoltA'.a quoi vesoovi, non perit oomunicabile a vicarj, ai pub prasumere cbe la sacra congregatione voglia anche per gli Armeni largbeggiare au tal propoaifo. Coal il citato sinodo: „Liceat epiecopis absolvar· ab haereus crimine in eodem foro conscientiae; eis tantum, non eorum vicariis tit permissum; in ceteris autem casibus ad reverendissimum dominum patriarcham recurrant."

Parimenti nel dette sinodo Maronita si attribuisse al patriarca di dispensare i bigami e ammetterli ali' ordinatione; ms in questo degli Armeni si concede tal faooltà a'vescovi: „Possuut (episcopi) dispensare bigamos ad ordines suscipiendos." Ma la prassi non consente con tale dec:, co. perché dalle riaasunsioni di archivio si rileva che ne' casi particolari per li Ruteni, Caldei. si chiedeva alia sacra congregatione tal dispensa, come pure per certo Armeno di Mardin soggetto al patriarca di Cilicia, Per togliere ogni aopraso converrebbe che ai munisse di speciali facoltà anche in questo, come delle titre faooltà cbe si danno *ad tfmptu.*

Moiti titri privilegi ti attribniscono a'veecovi di concéder license di alienare, vendere, donare etc. i bent de' monasteri, col 836 etc. ete., e si •Aids a' canoni antiebi: *liata eaaotm vfitrtf, qui mute rtiatu oteiMKl.* Dubito aasai di cotale assertive, esaendo in cib cambiate la disciplina della chieaa, conie in titri punti.']

Col. 836, N. *B.* „Iuxta has constitutiones *fundatum* fait monasterium «ostrorum monachorum Lrap>«Misa sancti' Antonii abbati·.* ' 8u di cio ei riportiamo a quanto ·· ns dice in Sommario, η* I.

Ool. 834, g XCI. „Abbates una tantum vice quolibet aano monasteria visitare possint, sf *ad 4·« titores» daptdara iptif nos Uofat."* Molto si dlffosdoso eirea i monasteri di donne. Non saprti aasicurar· se v· os sia atauto ia tutto il patriareato Amano. Ma for·· uarh state male informato, perché in leggara qsesti atti aembra eha va na ssa un gran numaco da eooitere tante ante a impagno. Posto danqns che vs a· siano, paraM Γ abbate non potrh deputare aa visitatore? GM abbati e i •uperiori ragolari hanno la giurisditions ordinaria, onda poaaono in eto dtiagara. Molta pih le potranno fore qnalora non pitoesern par at steeti, qaindi quells parols, sriamsi *id* par aa^Msr· non poaasti, soao aaorbiteati a dabbono togtissui, e mitigaro il canona.

▮ Devoti, */af* esa^ sset 1, *Dt fpifftp.*
* Veii Bstgtar, Cuti apMtsIM, sdit. Vsnst. late.
* De ipoMt, κχ vn, ssp. aa.
* 4M*., s··.··, ·.!·.

Altra iinnri·· Imh m mLSM, ‖ XCI: ^Seliua A eat epieeopi Hmafia· aaaaadare manatoeria introeundi.* t dauaqM etaaaan veeaovile; ri aati pareto quanto segue: ,Ipai antoai episcopo, qnamvie ia aaa diooceri tie legibus aba eubiaoeat, earn posait moaialiam domes visitare, tomen ultra ecto penchas eoeum adducere bob Heeat* Quanta ooatradisfoai! ɪLil cfoVMW i *MM**fe> H WM**O *MI 4 tUt tut fofip·'; J"d di otto perMM HOU pad infredime ia riaNsame.*/ Oltre di aid io non approve ia tatto ia latitudina la propoairioM, eke U veeoovo non aia aoggetto alio leggi dioeaaaae, imperoiooebb rstiMs *tampH* almoao dove boeervarle. Ommetto di notaro altri appwati anil' argomeato do' monaatari, porehb tango tutto oid par indignata e> inopportuna eruditoao da andieeto non auppoamls, she ciob non ri ainno di cotali monaatari, come da molti Orientali mi b stato detto.

Col. 838, ‖ CII. .Debet epiaoopua prope mai- B dentiam anam, quam eeeleaiae proximam aaae dixi* mus, seminarium erigere etc* A quali veaoovi ai comanda? II patriarca Annono coercita ia ana giuriadisione nolle Cilicia, noli' Armenia minore, nolle Cappadocia. Nolle. Mesopotamia la aua amminiatraaione è ad beneplacitum aanetae cedis; in Egitto poi per iolrraHtiam *umete»* radia. Benohb questi aiano nomi di vaatiaaime provincia, pure i cattolici sono coal pochi cho al dire di riapettabili aoggetti appone commane a 13000, in maaaima parte poverissimi e miserabili. Dunque a quali veaoovi impone di eriggere il seminario, e dove, e come? Attendiamo aaporlo dallo ateaoo patriarca.

Col. 838, $ XCV, ai ritorna aulle decime, culi' obtusioni, aulle datjve e eontribuiioni etc., le cento Tolte ribadite, che conciliano tanta odioeitk al ainodo!

Da coi. 839 fino a col. 854 diffuasmente ai tratta C d« *rtetreadutiato patriarcha,* che è il centro di tutto il ainodo. Iri ai è hmmaaeata l crudisione storica dall' anno 303 fino a' tempi nostri appoggiandoai a Samuels Camariacenae, a Stefano Orbellino. Narra dei 400 veaoovi consecrati da nanto Gregorio Illuminatore, fondatore della aede patriarcale per la vasta naaione Arraena, con altri 38, che aasiatevano divisi in due achiere alia sede patriarcale etc. etc.

Stimo superfluo lavoro in un ainodo amalgamate tante notixie di puro diritto atorico, in cui non tutti conaentono in tirer cosl francamente le linee de' eecoli, che * la aede di nanto Gregorio Illuminatore dal 319 fosse Ecimiasin fino al 462, e via dopo tante traalaaioni ai forne ripoaata sui Libano ove ora trovaai, e che si definisoe', MM ipMM aedem Macti *Gregorii llhaamaiaru,* fdeogae omirihM iari*btu* et IIMφINiβM

In tutto eib tanto vi b di certo, quanto ne af- D ferma Benedetto XIV, col. 848-9. Conaiglierei quel patriarca a compone piuttoato una storia diatona au tale argomonto, ma a non formarne parte del ainodo, per non comprometterо la canta aede ehiamandola a decidere questioni di pura erudirione non nacaesarie a inserirai ne' rinodi, come inaegna il gib lodato Benedetto XIV.

Col. 864, cap. VL *Da prMbfii» ti gfficè»* merendirnimi petrtorchee. Non contento di tutto mb riempisan altro eapitolo di privilegi patriarcal! ripetuti mille volte nel dooorno degli atti. Bfooome in gras parte A oepiato dal ainodo Maronita, permb proeêdêreano comparativamento.

Nd I CX: .Potest etiam vicarios in metroptolitarum dioecesibus instituere quando necesritac id postulat.* Talalaaelth nan eaaaederi «1 patrinrea MI abode dot MaroeM, ab sombra probabile obe eü> gU aia aai iniautiti da qaalabo canoaa, cbe sioanneate afrobbero allegato in conforte di cool delicato ordianaaooto. Apparieeo piattosto il contrario, mantra eta oeritto, obe mooum dove oeoodoro i limiti di aaa ginriodimoee. Infotti eel 1779 giaaaoro ia Propaganda doi roelami eoatro una similo dotorminaaioao del patriarca, e qnaatoaque riguardaaaero Lgeo doll' autoritè circa gl' inferiori prolati, pare la mora oongregaaioM eoel ocrivova al patriarea t d 11 aprile 1779: .Quoeti miei emincatiaaimi signori con ogni efficacia la eaortaao, anai amorevolmebto l' aotriagono cbo non voglia far uao deU' autoritè con gl' inferiori prolati, te non diacretamente tomperaadone il rigore colle leggi della prudensa e della oaritb; e cià affine di togiiere lore ogni occasions non aflatto irragionevoie di lagnanaa e di rammarico.* Pereiô io aarei di avviao di togiiere questo periodo, tanto pib ebe i caai eccesionali (come aarebbe questo), non sono determinati da uni rogola invariabile, aneorahb si traitasse di non.useir fuori di propria giuriadiaione.

Nelle eteaau paragrafo CX, n* 33, col. 866, leggesi: .Poteat nonnullas ribi functiones reservare quas episcopia aut metropolitanis non liceat facere, ut eat epiacoporum et aancti olei consecratio * Anche queato canone b pieno di suscettibilitb e anderebbe tolto, perehb aprirebbe largo via a degli inconvenienti. Si lori anébe il η* 94: .Ecclesiasticis ritibus ant aliquid adiungere aut px hia aliquid aubtrahere.* 8r tolga perimenti il n* 36: .Simplici sacerdoti potest facultatem concedere altaria dedicandi, sacrqroentum confirmationis administrandi * Se sgli Orientali aemplici sacerdoti fu penneaeo di administrer Ia cresima, cib derivb da aingolare licensa della canta sede, che nola pub concedor tanto privilegio. II it* 98 b perimenti duro: .Eat etiam patriarchalis iuriadictionu subditos omnes epiacopoe et métropolites cogere, ut consuetudines patriarchalis aedis Um in caeremoniis quam in reliquis etc.* Se ai tratta di riti approvati dalla canta aede, ve bene; non peri> se ai intende delle arbitrarie innovasioni, di cui ai attribuiace il potere.

II n' 97 b-riformabile e Oacuro: .Tandem vel per se vel per presbyteros ad id delegatos fidelium confessiones excipere.‖ Se a' intends che egli pub confeaaare e concedere egli altri la facolth di confessure, b ordinamento inutile per lo mono. Chi ignora o obi contrasta cib? Ogni veeoovo ha lo steeeo potere nella cua dioceei, perato non dee anhumerarsi ne' particolari privilegi dei patriarca. Che ce vi b altro cenco, ci cpieghi per non ingerire odioei aoapotti. In fine dise: .Et sacrae indulgentiae impertiri etiam extra tempus visitationis.* Dovevasi chiaremeute eeprimece di quali indalgenie m tratti. impereioochb riguardo alia plenaria la aacra ooagregamone ha deciso: .Pstriaroham non poese impertiri indnlgeatiaa plenarias, aim habnerit ia casibus particularibus privilegium codis apoetolioae, ,qub deficiente eaiaentisauni doelararuat iadalgoatiaa buiasmodi eaee Bellas, et delegatos curet, ut id nationi ianoteaeat modo qno pndeatiori fieri potest.* Nul 1779 propoeto (I dnbbio ae i patriarch! Orientali dopo il concilio Letornatoso IV avaeMTO ootidi feoolth, fu rieohtto: Nepatoc.

Se poi ai tratti d' iadolgease paraiali, 'b attondfbilo quanto ri b deriso a 7 gingao 1790, eiob. .80 deveaee permettarri al patriarca di accordera iadulgenae parsiali di cento, cinquante, quarante*, Nspariea. Attonamdoei al gina comuM, i petriarehi poaeono eoaoodero quoUe iadnlgenso ohe ordiaariameate poaeono aoeordaro i vpaeovi, etiam extra

ɪ €si eta .'
.· Cel (M4.

temp·· net«tW«. laat iiraninm mnltes anhi episcopi, primates, patriarch·· pnul isaratmi iadalgsatiaa 80 disram aM episoopi p meant solum 40.' ' M. teste hftMI m A «ih qnaate dioeri in Sommario. Petia. XL, p. 59.

Col UI, I OXП, a* 1. ,1a wrivarsa orbe «i qtri aperiantur natianataa, eo· poterant aptoeopos, atehi- •püeepea aat metropolita· oonsasrare eut tribu· episoopi· eeram eoMSwntionam dalagar·.* Qnasti • i seguaati paati ti aatÿoa eradirioas aOagati quasi da Cicaro·· pra ton· ses, sarvow a risvaglisra dai semi di dissanrioni - di opposixion·, ▪apandoai Mssre variata la disciplina dalla chi···; e quindi potrebboro prendsni ia senso dMNtorio, eome dagli antoeadanti a eonaeguanti fondatemaate •i deduce, a dar luogo a mtarpretaaioai man favoravoli. Ripatiamo che non ogni erodisioae ai aocoaeia alla gravité positiva di ne rinodo, ia oui la aoUda dottrina aeelaatutia· daa ritplandare. Era mlglior consiglio produira un' opera a parta, oada avara occasion· di svolgare a piacare in tutta la sua latitudine Γ argomento.

Col. 857, t CXIL n* 8. .Deiinqnantem ia aiiquo episcopum subditum honora at dignitate privare et pro criminis gravitate punira.' Cotale risoluto a coal estseo canona 'i mold punti va ad wtara il gius pontificio, da ri 1· cause graviori d·' vsaoovi sono rlservate al Aηηo pontefioe. 8Û tel proposito allegheramo aleone riassuationi di arohivio. A dl 10 maggio 1777 la sacra oongragariona di Propaganda etnanô un decreto riportato nel boltario iapp. i, p. 984) moite analogo alia preeente questione. „An liceat Maronitarum patriarcha· removere episcopo· ab eorum dioecesi, illi· iuriadictionia exercitium impedire, aliaque facere, quae contemptibiles eos apud populo· reddant, idque levibus de causis, inconsulta episcoporum synodo et sine sedis apostolica· oraculo, et multo magis'in casu, quo episcopi ad eandem aedem apostolicam appellationem interposuissent.' Eminentissimi responderunt: „Non licere patriarchae privare episcopos sua dioecesi, neque in totum eis adimere iurisdictionem, inconsulta synodo episcoporum. In reliqui· posa· contra eos procedere iuxta canonica· sanctione·.' * Qui sombra nou parlerai dello cause criminaB, quae depositione aut privatione dignae sunt, la sentons· definitiva delle quali ognun sa essere rimesea al Romano pontefioe. Qui non pare fuor di proposito riportare parte di letter· della Propaganda al patriaroa dei Maroniti in occasione della discordia. che si era manifestata fra lui ed i suoi vssoovi. „Da vari ricorei o letter·, si scrivea ai 17 agoeto 1771, venute a queata sacra congfegasione tanto per parte di vostra signoria, quanto per quell· dei vesoovi della sun nasion·, avutari tuatara eonridararione nella congregation· tenùta agh 8 di luglio pro·· rimo passato, sqno rimaati quasti ariai aminantisaimi signori con somme rammarieo in oonaaoar·, che in vee· di eatinguarri, vanno ogni giorno craacando pertinaciaaima le diffems· tn voatra signori· ed i suoi veecovi, i quaH uniti ia troppo riapattabils numéro si tagnano di esaere ornai spogliati dalta giurisdirione vescovile · ridotti alls ooadbrioad di men .vicatj, an» peggiore, perché maggior· autorité ei •aeuurimo i viosuj staaai,deputati da lai ta vari· dioee·!, e gii peattori dell· dacbao, anasNio, ed alteo diritto patriarcal· aaeolvando quaeti, «d assoggettendo quelli 4 ensure, · (send· quanto sltro aggrada eon somme aggravio · scandalo di quoi poveri fadali. Toll· boa credere In aaeva congregations che in tali lagnaaaa post· msrvi qnatahe waggerarisui, · MgH eggetti di mm aver poasano In maggter eolp· i datai minitari. L·· unHbnti msartivo perb dei ritorrsnti e Γ individunain· da' •ata partieolari ebbligarouo a wsdsrs, eha si aooada •a peao da eta, eha frt stabilito dal shod· Liba- MH a mA· eoatitaafoui apoatoMM, non aanan periodo di arete seiolto tri i prelnti dl eoto»ta nataoao quel viaooio di carité, aanan is quale tutto •adoré in disordina · ooafuaione eon perdita o pregiudisio insperabile delta religione. Portante in veee dt pubbtioar· dooreti, ha crédite ta enon Mugragaafone più eoatacente anche al deooro di vostn siguorin, oh· con letter· a parte le vonga iasiausta od inouloata Γ eaatta overrents delta stabilito nol siaodo Libaaoae * perpetua conservatione ed aussento delta disciplina, de culto di Dio a delta paca.

,Ogni veacovo nalla dioeaei, in oui è oanonicamente stabilite, seconde ta determinatione de' «agri canoni - dei ooncilj pienistima vi deve godere Γ autorité per gevernarla. Ni poroib si deve contiderare oaeate dalla dipendensa · soggerione dovuta al suo primate e patriaroa. Che anxi gli stesei concilj e canoni hanno stabiliti i cari e le materia,'in cui pui queati o deve oesia su i ricorsi delle parti o anehe per debito dei suo uffirio interpone ta sua superiore autorité per ta retta amministntatan· delta giuatista, per ta conservation· delta parité della dottrina · della disciplina eociesiastioa. Ma tutto questo pub e deve eeeguirsi nolle forme canonisée sens· sottrarre per qualsivogüa motivo i sudditi dall' immediata subordination·, che debbono avere ai loro prolati, sensa fomentarli nella loro disubbidiense, sensa deputare e costituire per le dioceri tanti vicarj patriaricati, ehe ataino altare contre altare a dietrurione, e non ad edifioatione . . .

6 CXXII, n* 17. ,8i vero a patribus viva voce •liquit eligatur, huiusmodi electionem invalidam omnino declaramus, nisi in eam omnes, ne uno quidem excepto, consenserint, quo tantum casu electio firma et valida erit.' La triplice forma di •leggere psr smWûmmi, per compromùmmv */ per eoovmamssi ùupiratÛMMm, è stata modificata dal concilio di Trento e ristretta a quelle, che si fa per *veta »»enta, atittr unt irrita.* Perô a) dire dei Passerini tale decreto risguarda soltanto i regotari. „Electione· per compromisaum et per communem inspirationem in electionibus superiorum regularium faerunt per concilii Tridenteni abrogatae, non autem summi pontificis vel episcoporum.' Ma circa le •lerfoni de' veacovi Orientali vedasi in Sommario.

9 CXXVI. Annumerate le sedi veeeovili si eonchiude: BHa· noe in hac synodo decrevimus; >at reverendissimo patriarchae, ri id in-Domino opportunum indicaverit in subsidium patriarchal!· dioebsssos, alias etiam urbes ad episcopalem dignitatem elevare liberam erit.' Abbiamo gié notato ohe il patriaroa Armeno ha ta giuriedirione nell' Armani· minor·, nelta Cappadoci* a aelta 8iria; par cui l'aniveaeovo ad il primate di Costantino- poH na eoao indipandenti saoondo il decreto do' S0 aprile 17W. .lurisdictionem patriarcha· Ciliciae non extendi ultra Armsniam minorem, Cappadociam •t Hyrtam, ditato ad aliud temp·· examine circa Masopotamiam.' Nel daereto da' 90 luglio 1780 gH ri eoneeaM aaahe la Mesopotamia: .Patriarcha· CiUri·· dandam esse Mesopotamiam in administrationam ad beneplacitum saactae sedis.' Finalmenta par modo d' indnlgsaaa · di tolleraasa gH ftt affidato quai Mali'dal ano rite, cha hanno fisaato il domicilio ia Egitto. Or dunquá di quali eitth partasi da potare erigere in sedi episcopaliT E corns gli si

¹ Apai 'genaris, verto 7iidiil|«iriii its 11-11.

eonosds U pieao - Ubero poter· di «rigeri·, seaaa almeeo exprimer· uaa dipemdaaa· alla sauta sede?

I CXXXIH. «Statuimus, «smiasm utriusq·· •exue ont· duodecimum aetati· un- complets*· eenauri· aut ousibu· reservntis alHgari.* Si à disputato in toologia anal· stù riohiedaai per iaeomre le oeusare. Comnaeaento xi ooavieae in tal Matons·: «Ceamua ferri non potest niai in rationi· capaces, quia infante·, fiirioai, ameute·, bon ipeo quod defectu rationi· verae calpae et contumaciae capaces non sunt, neque etùun existant capaces censurae, ut sentiunt omses communiter1.* Alcuni corne Faoondo, 8Ù, Feline, insegnano die gl' impuberi non incorrono censure, *nuUai incurrunt remreatai eeniunu**. Altri più comunemente affermano che possono incorrerle, qualora siano dotati di-sufficiente uso di ragiotte, «quia reeervatio est medicina, qua aeque indigent puberee et impuberes* *. Perciô sarebbe più ragionato il decreto se sensa determiner l' été, ai attemperame all' opinione comune de' teologi.

$ CXXXÎV. *St tchitmaiiei* ssu iï omnsr, put x a soMctisrimi *Romani pontifiât* soi *revemdiuimi patriarcha* obtdimtia pertinaciter mbiraxerint vel receteerinl.* Chi potrà leggere pasientemente in un kinodo tai'idea degli scismatici? Con una disgiuntiva di nuovo eonin. sarà egualmente scismatico colui che ai aottrae dall obbediensa del papa o dei patriarca?! Ricorderemo dunque a quei padri sinodali gli elementi di tewlogia aulla definitione dello eciama: *Schüma ett eubtractio ab obedienfia capitii ecclteiae formaliter tumpfi vel ab unione univertalil eedeiiae**. e Benedetto XIV1: «Schisma, prout eat diatinctum ab haermi, quod raro evenit, nihil aliud eat qusm separatio ab unitate eccleaiae.* Si cancelli dunque la falsa idea che ingeriacono degli scismatici le allegate parole del ainodo, che rappreaentano ,11 patriarca e il papa come due autorità uguali ed identiche.

§ CXLIV. Tra i caai riaervati numerati anche la *eollicitarione:* «Omnes et ainguli oonfessarii, etiam parochi, qui 'sacramentale tigillum violaverint; item qui quamcumque personam ad inhonesta sive ipso confessioni» tempore sive ante vel post immediate etc.* Nulla si dice dell' obbligo di denunxiare i solleeitanti; nessun cenno si fa della bolla di Gregorio XV: *fnieerti dominici gregi»*, contra sollicitantes. Ma si paria di tal delitto come di un caso riaervato al patriarca, il quale perciô ei attribuisce l autorità di assolverlo e ferio assolvere come qualsivoglia altro peccato. Adunque si ponga invece il dottrinale teologico circa una materia tanta delieata ed importante per istrusione de' confeaaori; si faccia un paragrafo distinto in cui dicaci: «Verum quoad sollicitationis crimen servetur 'quod per universam ecclesiam statuit Gregorius XV* etc. Si alleghi intieramente la bulla, e quanto serve al conoacimento forense di tal crime, con una modula di ricevere le denunxie etc.

§ CLXXVII. Si ripete coli' autorité del Tridentino, che puô il veecovo assolvere dall ereaia ■n /oro *conicieatiae.* Abbiamo gii notato quante h rimarohevole ea. tal punto e qui intended ripetuto con aggiungere. (Consulat Benedictum XIV, Ps *tynod.,* lib. VO, cap. 32 seg.)

Seguono i capitoli VII, VIII, IX, cbe sono una copia dei Maronita, o al paragrafo CLXXVII sono determinate le tasse della cancelleris: *Tabella taxationum oanceUariae.* Nqn poea amaresM mi *ta* Isggervi: *pi baptiamo et benedictione matrimonii, pro mina n nequiit* aiwti— unum *accipiant.* Addunramo au tale argoamafo la riaesaasioai di archivio.

La tabella delle tame della .caaoellerià · gli emolumenti devuti ai aotari · segretarj ia ambodue i sinodi tiaae l istosso linguaggio, e ael Maronita si trova .alla pagina 425.

Sal rapporte delle tasse non sarà fuor di proposito riportare eiù, ohe fa deciso in occasione dell' emaneipaaione degli 'Armeni oattolici in Coatantinopoli.

Monsignore Nurigian, primo areivescovo Armeno, per eopperire alie epeee dei suo ministère, non eeoluee alcune di lusse, impose delle tasse eeclesiastiohe in modo, che le funsioni sacre eembravaao divenute venali, e ' queste ei aggiravano intomo all' amminietrasiqne dei battesimo. alia benedisione dei matrimonj ed ai funerali; e queste erano proportionate allo stato civile, il ricco l' avea distinte dair artiste, il povéro non era risparmiato.

Questo fatto riportato nell* c'ongrogaaiono tenuta ai Ifi agosto 1831, e propoatosi il dubbio: «Cosa debba prescriverei tulle tasse imposte da' pagarsi in occasione dei batteeimi, matrimo^ e funerali,* e fu deciso: «Non licere in ecclesia catholica neo minimam . taxam exigere pro administrations sacramentorum, licere moderatam pro funere.*

Lo spiritu di questa risoluxione si trova sviluppato nel bi^e diretto a quel metropolitano «Inter gravissimas*: *Dohmm it augimur kacretieomm mori taxai faim impotital a catholicii percolondai, cstm infantn luitralibui aytiii nnt abluendi et matrimonia nmt benedicenda; quod cum ecdeeiae catholieae disciplinae et praxi omnino advertetur, tuam in mentem revocanuu, id nequaquam fat eue, et tantum permitti modicam taxam* <n *funeribut iuxta divertat hominum eonditionei praefiniendam, temper tamen caritati eontenianeam, quae poetulat, ut vere pauperet tine ullo emolumento humentur et precibue catholico rituali praeicriptii iurentur. Hac ratione non tolum derui armenut catholieui ab omni avaritiae labe, quae eervitue ett idolorum, erit immunit, veriim etiam haereticoe ad catholicam complectendam religionem facilita allinet.*

E nel breve diretto al vicario apostolico di Gibilterra «Dudum nos*: *Quod pertinet,* si legge. *ad laeramentorum admimetrationem, erit tibi eurae. ut fidelet, qui tub te eunt, ledulo admoneat, divina huiutmodi munera nullam omnino temporali» pretii exietimationem recipere, ted a minittrit, qui ea gralit acceperunt, grati! pariter* «sm *ditpentanda, nec potet iethic uilam ad tramite» canonum* (cap. Ad apostolioam 42 de Simonia) *probabilem contuetudinem obtendi ad pecuniae quidpiam altcuiut tacramenii oecaiione alio titulo potiulandum, quando id a te atque a congregatione de Propagandafide ex accepta a nobii potedate ad tuendam laeramentorum tanctitatem iure meritoque vetitum ett.*

Per ciô che riguarda 1'elemosina della messa: «Stipendia missarum*, ai ha net sinodo Maronita, «statui et taxari possunt a reverendissimo domino patriarcha.*

Nel medesimo, quanto alio dispense matriiponiali: *Per reverendiuimum dominum patriarcham taxa fiat emolumentormu, quae percipere tolei* ia *eonoeemonibui ditpeneaiionum cumuquo generi» et praecipue matrimomaUmn.* Vi si trova aggiunto: *Qmbtu* tamen *circa gradu» oomangumitatii st qffinitatii et cognatiomt tpuritua Ut comtitutio Clementit VIII* omntao *ett urvanda.*

1 Ferraria, vsrko Cmmrs, a. 10.
* Ferrari*. Serto *gimrvatio,* n. 44.
* Ferrarie, Ise. ait
* Fenaria verto Stàis·*, ■ 4.
* *D· un.* ZM *beatify* Ut. III, oa». K, a. &

Obe poi il patriaroa abbia to fisooltbAi aooerdare *l* simili dtopenae, tra i suci privitogi ·> togge: *Iti vel dirimaÜMtte tiief*uere.*

Coe· ξ»**·, eb· ooivengoae ool ainodo armaao.

$ CLXXIX. Bi aggiange ael gib citato pangrafo: „Pro diapenaatione in impedimaato ooaaaaguinitatis ant affinitatis in quinto grade acutata Iβ, pro sexto 10, pro septimo 5, pro octavo 9, 50.· Il gins antico eatendavaai al sattimo indutive di oon' sanguinitb; ma il gin· nuovo ristrtagevdai al quarto *, al quale, pert umbra corriapoadere l'ottevo de' graoi. Vedo ch· aa di* cib oonaentono ool Maronita* *provato dalla aanta aede; trovo anehe obe debbono attenersi a quanto proactive Clemente Vin: „Quibus tamen circa gradua consanguinitati· *ti* affinitatis et oognationie spiritualia constitutio Clementia VIII omnino eat serranda.* Vedasi in Sommario.

Il cap. X, S CLXXXII, b una copia dei Maronita. p. 493, 'onde non. offre materia a particplari relievi.

Altrottante dicaai. circa il capitolo o-collegio dei canonici, § CLXXXIII, eaaendone le regole copiste dal sullodato Maronita, p. 480. Pert .doveano itaitarlo anche nell' ordine,, giacohb il Maronita r m ne fa diffuso 'argomento negli atti dei sinodn. ma propone di farne un uparato libretto: Çûo· ·" libretto *f'parato apfxnunittr.*

Nel cap. XI, § CLXXXVII.e uguenti, si potigono le tre formule di giuramento per li ohierioi, per li veuovi e pel patriaroa. La prima per Ij chierici b un fedele tradusione'di quel)· tourné··· *per* apMtotam della sacra congregaaione di Propaganda a dl 8 maggio 1843. La seconda per li veseovi sombra quell· propoatat da l'rbano VIII. La tersa pel patriaroa Armend si ritrova eel Bollario, t. IV, p. 99.

Il cap. XII, *De coMtiMiosuhu synodalitau,' b* copiato dal Maronite *; onde n<m merit* appuntj, eccetto il paragrafo CLXLVÏI, che dovrebbe intieramente toglierai siocoma ardito e temerario: rDeclaramus inaupqr quod hia nostrae synodi constitutionibus iura et privilegia Orientalis eecleaiae minime imminuere aut illi· praejudicium «t damitun quodeumqu· afferre volumus; quin potius, Deo adjuvante, ai aliquando, tote natione in fldei uqitatem conversa, concilium generale adunari contigerit, in qiio iuxta unctorum patrum canone· ipai ecclesiae national] rectate termam et regulaa tradere liceat, id minime hia noetris constitutionibus obstare.· Se realmente aceadesse il desiderato bene dei ritorno ali' unité oattolica dell' intiera naaion· Armena e ai convooaaae un concilio eeumenioo, urebbero fone * questo superiori glj stetati di cote) ainodo provincial·' Non dovrebbero aeser soggetti all· dispoaiaioni dolia ohieaa universaleT Tanto pib ae si considera, che moite conoesaioni son flatte dalla aanta. sed·/per «minas *ituhdfeKtiee et* fetoramtoas, obe per àonaaguenaa Bisssrtbbero in quelle feljee ipoteai. È adunque ana ardita · intollMabito preoccupation· Γ aec«nnate dichiaratioee, ch· percié va tolte affatto. Aacb· il psuugrafo seguente CLXLVIII attribute·· troppo potato •1 patriaroa; opd« *o va tolte*o modilosUo. E pert lodevol· la final· eapreasiou· di andditansa « sottomiaaton· alia aanta aàda, ‖ CCI, alto quate ai dtobtorano oawqaioai · docili n«l preuentare quaeti atti: ,Ut sanettemmua in Chriato pater Pias divtaa providentia papa IX, Christi in tenia vicarias «t beati Petri snooeaaor, cm muter·, corriger·* amendare, et sic eoaflmaro velit ate.

Qni proprtameato termina il atoodo; to preci aggiunte riagaardaao materia di graato e d* indulge···. Volendo riehiamare a generic! paati di vednta tutto il oonteento dei ainodo, aono ooattiatto a ripetere, obe non vi eoorgo i* idea di na ainodo perfetto, ma incompleto, imparfettiatimo, porebb, corn· ai b notato, manca *ffatto di quelle materi· obe aono il vero midollo soatantiale delta conciliari aaaembiee, ordinate ali' inaegnamento e difeaa della oattolieq dottrina, ali' inatrruione de' fedeH circa i sacramenti ete. etc. Ai contrario b ridondante Ano sila nausea di. ptivilegi, di prorogative, di diatrutioni personali,' di eruditione inutile, incerta, non opportuna, obe non dee approvers] dalla senta ude. Rifletto inoltre ohe non ohiaramente ai deduc· dagli atti u. in veriti ai sia fatto il ainodo nelle debite sessioni, colle consuete formalité ecelesiastich·; o u piuttuato preparata la materia iit antecedens*, si siano chiamati quei pochi vescovi ligi al patriarea (giacohb non vi figure alcun taologo) per sottoacriverla sensa neppure averia discussa. Qual titolo dunque darerno a rotale embrione di ainodo e a cotali répudia di antiohi canoni di autori non aempre autorevoli, tutti coordinati e concentrât] aile persongK eonveniense e a' temporali vsntaggi del patriaroa? Per la quai cou, prout *iaeet,* non merita approvasione, e sarebbe migliore avviso indurre quel patriaroa a compiere il ainodo medesimo, aggiungendovi il mancante e faleidiandone le ineaattesse^le superfluity, in una parol* a préparera un altro sinodo da oelebrarsi ad eaempio del Maronita, colla diresione ed assistens* di dotti teologi; lodare il patriaroa per lo selo dimostrato, eccitarlo *1 proeeguimento, e indurlo a celebrare in piena regola un ainodo perfetto. che formi là base de' ftituri etc. etc.

Che se poi piàcerb produrlo in pubblica luce, mi aembranO indispenubili le correszioni indicate. Il tutto pert sottometto ali' illuminato intendimento •d autorevofe giudisio di loro eminense reverendiasime.

Dirt 'ora alcunchb suile petisioni avansate circa il divino officio, le, feste, 1' astinense, au i gradi di conunguinitb, e sui calendario. Sart breve, perché di tutto si discorre diffusamente in Seminario.

9 L

Divino *offitio.*

Sono frivole e non meritevoli di considerasione le ragioni di que' che disdicono t' obbligo di reciter to ore canoniche, easendo fuor di controversia tal onere. È soltanto attendibile quaato diceai intorno alia proliaaith, che oertemente eaiste, particolarmente nella quareaima · aettimana sante Non vi b dubbio obi to eoverebia hiagbessa raUenta la divoaione. stanea e produc· ne' m«ao parfetti ta recita accidioaa. Ms expedite· introdurre una novitb su tel punto di liturgie arm··*f Sono bitanciate le consequens·, ebe ne derivarebbero ta quelle parti ove gli aciamatiei Armonl moatraaai eotanto tenaci delta nasionato officiatur·? B temo foadatameate che ei gridarebbe eoa grava scandalo alto ,ηoviϋ, itita mutation· ·' instabilité del rite. B poi atamo aiouri, ob· ai occuparebb· il tempo reaiduo in opere di piété, ,di miationi «te.T

lo paraîtra non aarai alieno dull' accordera indulgeasa sa tate~ petition·, non mai ridutondo l'offlotetara al rito totino, perché ai dtetruggarabb· l'smaM, cbe sarebb· eoatro ta bolfo poatilei·, colle qaaM ai sono volati conaarvara i riti Orientali.

* Farrati*' *Ivfpeiieeeiet·,* *. 41.
* Syued. Menait,
‡ Syaed. Menait, part IV, eap. 7.

La brevitA potrebbe ottanerui riducendo a minor mumto di aalmi, di proci, a più brevi lesioni le siagoie dioei oro oataoeriche, laaoiaadoae coal intatto il numéro e la forma giuata il rito naxionalo.'

Fer taie impreaa io vorrei ana oommlta e un veto di quattro dotti Anneni die godoMero la fiducia della loro naaione, e "boal propone il progetto in ana regelare ainodale aeeaione, per provocarne Γ approvaaioae di Roma.

9 H.

Feete.

Le feate di preeetto degli Armeni sono le aeguenti, oltre le domeniche:

1. La oirconciaione.
3. Epifania per 9 giorni.
3.. Purificasione di Maria eantissima.
4. Annunaiaiaione.
5. Il 2· e 3· giorno di pasqua.
6. Asoensione.
7. Santo Gregorio Illuminatore.
8. NativitA di sento Gio. Battista.
9. Trasfigurasione col giorno seguente.
10. Asaunzione di Maria sentissima col giorno seguente.
11. Esaltazione della sentissima Croce, che perd faoendosi in domenioa, ai festeggia il Innedl seguente.
12. Prèspntaaione della beata vergine.
13. Conèeaione immaculate di Maria sentissima.
14. NativitA di Maria vergine.
15. Natale di nostro signore Gesù Cristo.

Messa *feete-senxa obbliyo.*

I. Santi Pietro e Paolo.
2. Santo Giacomo Nisibeni.
3. Salmi Stefano protomartire.
4. Senti Giovanni e Giacomo apostoli.
5. Santo Davide profeta.
6. Santo Giacomo minore. y

Pertento si vorrebbe aggiungere a quelle di preeetto:

1. Festum sanctissimi corporis Domini.
2. Santo Giuseppe.
3a Santi Pietro e Paolo apostoli.
4. Omnium sanctorum.

A Chiodono dunque Γ aggiunta di queste quattro, •*erratic relipnie feotie de praecepto penendibae, et inata nation" eeterem* eoMMtadiwm. Questo pio desiderio meriterebbo facile condiooendsnsa, qualora si oonsideri in se sterno; ma rispettivamento al popolo non sùuno informati a suffioiensa quali effetti prodarrebbe octal novitA. Sappiamo che generaiment· i cattolici Armeni sono pochi in numero · miserabili in conditions, ebe percio vivono di lavoro cotidiano, e quindi si richiedono ulteriori schiarimenti snlla divosione e rascettibilitA popo-t lare, per potere tranquillamente accudirp a tale riehiesta. Vedasi il 8ommario.

S HI.

Diyimti.

« IV.

B - *Affinité.*

9 V.

Calendario.

Vedasi il Sommario.

In genere pu·'. oeservarsi. che tutte Is petitioni vanno congiunto col sinodo di cui seguono la sorte. Qualora pertanto si venisse a celebrare un sinodo *nationale armeno,* potrebbero prenderti lli consideratione, ma non giA in un sinodo provinciale, montre trottasi di tutta la naaione, la quale non mi sombra sufficiontemente rappreeentata in quelle che eoaminiamo. È vero che sono sopraggiunte le risposte degli interpellati in proposito, ma ciù mi sembra avvenuto in un modo estrinseco al sinodo. Quindi converrebbe efficaoemente promovere la sinodale adunanza che legalmente rappresentaaae la naaione inters, e seconde tutte le canonichc formalitA ve- c nisae discussa e definita la materia, quanto bene produrrebbe un vero e perfetto sinodo nationale armeno regolarmente convocato, e quindi diretto da sommi teologi!

Con tutto osaequio e veneratione mi prostro al bacio della sacra porpora.

Vaticano, 4 giugno 1857.

. l'milissitno devotissimo serviture

fr. Giacinto de Ferrari, de prediçatori, consultore. r

T. Siuadem oonsultorts sententia de transferenda sede patriarohalL

Appendice al eoto nd traelocaieento della cede patriarcale Anama.

Terminato il voto, mi fa trasmeaso dell' egregio monsignor segretario di Propaganda un Sncartol contenante varie letters relative al traalocamento della sede patriarcale di Cilicia, affinchè le prendessi ad eaame. Subitamente me ne occupai, ed aggiunsi tple appendice.

Π procuratore di monsignor patriarea Armeno di Cilicia porge'supplica' alla sacra congregatione per ottanere un decreto col quale sia traaferita nella cittAdi Karbut, sella Mesopotamia, come di giA ai ooncertarono oon monsignors^ Planchet, il quale* conviens in tai oittA *come Inopo prorieorio,* non emendo ohiaro che non vi sia luogo più favorevole. Ma sono attendibili Is rifleesioni del padre Canuti ', il quale dope avere perlustrato quelle oittA afferma, non convenire di stabilirla in Charpat (o Karbut), ma esser preferibile Diarbekir, od Aleppo, qvvero qualche positione marittima verso Tarsus nella Ciliçia.

Ma considerato tutto sarei di opinione col padre p Canuti di procurare di attivare per ora delle missioni a vantaggio della infelice naaione Amena, e differire a tempi più opportuni cotai traslocaiione della sede. Certamente, se si consulta l' antico stato di eeaa, meriterebbe che il patriarea riaiedewe in luogo più centrale. L'Annenia infatti è quelle vasta parte dell' Asia che dal Tauro stendendos) fine alla Cholchide, ali' Iberia,- ali' Albania, compreadeva la parte orientale della Cappadocia sulle rive dell'. Eufrate, dividendoai in maggiore e minore. Nel sono di si ampio quadrilatère ergevaai il famigerato monte Ararat ove riposoei l' area noetioa '. I suci annali si allargano in antiehissime origini di sue vita oriotiana, gloriandoei di averne avuto il principio da Abagaro ' che risse a' tempi di Geeù Cristq

• Lott. A. ,
• Lott B.
• Lett C.
• Lett D.

1 St male 4a ateuai eha aneha U paradieo iarraatn foaaa «testo sell'Amasis. Vad. OahaeC, Diet, eeryt., verho Xmaeia.
* Qnasto re di Kdeaaa è eoggatto di atorica polemice sell' emersi procurato il ritratto di Gaeà Cristo, cai scriveaae one

M* è inutile diffondersi ia digraasioni erudito. Il nostro argumento ei riobiama a qualia aede «tabilit» da Banadetto XIV tui Libano in Bsomar, ove giaciono aepolti i aatta anteoemoridal patriarea attuale, ii quala nel sinodo preaontato nulla dice di tale traalocamento, anni ia atabiliace aal Libano: *Qua»* boetonw ia «noni» Libone «arisW1, e § CXXVI :\ *Qui* suam ssdsm « Librae, ia oaarvn/a *Mft* ate.' Nalla «ua relaaione fa vedere quante speee b ooatata tal «ede a' suoi prodecessori, quanti affanni, quante peraecuaioni eoo. Dopo oltre un seeolo non vedendoei miglioruta la positione dell' Armenia oattolioa, io non' «timeret eapediente fare ootale traaferimento, Sinde eu di ciù *Hilata,* e «i procuri intento di prowedervi de' misrionarj nel modo indicato dal padre Canuti.

Padre G. de Ferrari.

Lrmn» A.

Dalla Propaganda, 3 ottobre 1857.

Si è riceVuta non ha guari dalla nacra congregatione una letter» del padre Canuti, della compagnie di Geaù, missitinario nella Mesopotamia, incaricato da quel delegato aposto^co a perluatrare 1' Armenia minore, onde eaaminare fra le altse coae quai aia entre la periferia dell' Armenia medeaima il luogo più opportuno per traaportarvi la aede del patriarca armeno di Cilicia.

Il «ottoscritto segrotario analogamente aile istruziotti ricevute dall' eminentiaaimo prefetto ai dh promut» lii trasmettere alla paternité rosira une tal letter» unitamente ad nitri fogli relativi, onde si compiacci» occuparsene nel lavoro che ata facendo sugli atti del ainodo di Bsomar, dichiarandosi pronto a far riasaumere dall archivio e trasmetterle dietro richieata tutte le altre carte che potessero oecorrerle in proposito e «be non le foaaero state anteoedentemente conteguate. Intanto eon ogni osaequio si riprotesta. di vostra paternité reverendissima devotissimo obbedientisaimo servitore

G., arciveacovo di Tebe. «egretario.

Reverendissimo padre Giacinto de Ferrari,
eommiasario del santo officio,
consultore di Propaganda. (ff.)

Lrrru» B.

. Eminenza reverendissima.

1l sottoscritto, procuratore di monsignoro patriarca armeno di Cilicia, per commissione speciale del suo superiore espone ali' eminenza vostrareverendisaima quanto segue.

Per accudire al desiderio espresso da coteata sacra Congregazione, di voler cioè eue la sedo patriarcale armena rangs traaferita dal Libano in quaiehe luogo fra il popolo armeno, monsignoro patriarca andava scegliendo il sito ohe fosse più idoneo per tale traalazione, e gib si dioegnava la Cilicia, ed in mu il porto di Merslua, per stabilirvi la sua sede. Peril dope indugiai o per speriansa fu ooaoeeinto quel luogo e quasi tutu la Cilicia di nn' aria malaana, e quindi non opportuna per la reaidonaa della curia patriarcale a pel seminario, e distante dalle altre dioeesi. Laonde fatto eoariglio sal proposito col delegato apostolico monsignor» Planchet, eo) parere di queati *fa* preacelte la Mesopotamia, q-preeiaemente

letters, · as evasas rwposts, gtaricata pare sfoerUs ba mate (Maaio I sal osmÜk Bomans bell' sane 4S4.
' CeLMS.
* Col M7: µ jhsaas disri wdi lynnspsli, ‹As m ns····»»», cat AM?, ▪ m tsMteda ai patriaroa la *faitiU:* alias •d·· srbss «4 spissspaia· rigaltais· eisvsn.' a ^pMmpa a&wiw. consulta «saeta sate.

A là citté di Karbut (η«lΓ Amenia minore), ove quantuaqua non foaaero per oru Armani cattolici in grau numéro, ci surebbe perii ferma «peranna di aoaweoerU quando verrit stabilito fra di essi il patriarca cattolioo. Inoltre il dette luogo non solamento fa centro dalle altre dioeeai, ma anche è abbondante di viveri e di un clima sanissimo. Ora Mciooehè questa datorminaaiona rimanga stabile e ferma e si posa» matter mano a préparante 1'eaeJ curione, monsignora patriarca domanda a coteata sacra congregation· che voglia eon un suo decreto confarmarla, fisaando il luogo e la cittb succennata pel traaferimento in discorso.

Tante dovea il sottoacritto umiliare al!' eminent» vostra reverendissima, pregandola a nome del suo superiore a volerai degnare aver la domanda in consideratione. E chinato al bacio del lembo della sacra porpora col dovuto osaequio ai conferma B dell' eminens» voetra reverendissima umilissimo devotissimo obbedientissimo servitore

Mt Gasparian.

Knma. 8 ottubre 1856.

I-ζττκβ» C.

Moavul, 10 di febbr. 1857.

Eminenza reverendissima.

Per quel che tocca la domanda del patriarca Armeno d'un decreto, per trasportare la sede patriarcale in Karput. I» voetra eminent» si ricorderà facilmente, che all' epoc* del min ultimo soggiorno nel monte Libano, si «crisse più volte alla sacra congregazione intorno ▪ quell' affare.

Le sterne rsgioni, che hanno motivate il decreto pella traslazione della sede patriarcale Sira in Mesopotamia, militano anche pella traslazione della q sede patriarcale Armena in un luogo più centrale. A questo fine si era scelto la cittb di Karput: ma non è ancora tanto chiaro, che non vi sia posto più favorevole. Perciù, nel dare quel decreto, potrebbe la sacra congregazione appoggiandu sulla nécessité che la sede patriarcale Armena di Cilicia 'ria trattata in un posto più adattato alla buona amministrazione del patriarcato, indicar la citté di Karput come luogo provisorio. Intanto lo stesso patriarca venendo su i luoghi, sarebbe più capace di accertarsi dell' opportunité della soelta, combinandosi di più, se Iddio mi dé tempo e furze, che, da parte mia, mi rechi verso quelle parti, nel percorrere, seconde 1' intento mie, l'Armenia minore.

. Sono con profondissimo rispetto, baciandole la sacra porpora, della -vostra eminenza reverendissima I umile servitore

B. Planchet, soc. Geeù,
P arciveacovo di Traaanopoli.
delegato apostolico in Mesopotamia etc etc.

I.srrru D.

Eminenza.

Monsignor· Planchat, delegate apostolico della Mesopotamia ate. ate., par asaecondare i deaiderj di questa sacra congrogarione, si era propoato di far nn viaggio per Γ Arment» minora, onde eraminarvi i lueghi a trovarvana ahrano adattato alia traslooarione della sede patriarcale, e vadare insiame i biaogni di qualla narione, priva affatto di miastonarj apoatofici, per provvederii opportunamanto, ed in ispeeialitb se foaae possibile col fondarri unu missions. Or trovsndosi ogli molto oooupato pel suo oflsio a per la fondasione del seminario Caldaq in Mosaal, ab volendo più a lungo diffsriro 1' adampimanto dalle intensioni di quaata sacra oon-

gregaaioae, mudù m·, ch· era «o» compagne in Mossul, pel fin· prcdctto nell'Armenia minore, onde poi più tardi, seconde il rhaltato « 1« relazion· del mio viaggio, renirvi par eeso peteonalmenta » darvi il debito oompimento recondo le diresione che ne avrebbe avato de qaeeta sacraoongregazione.

Egli b per questo che ginnto al terminé del mio viaggio, reeidente ora ia Tokat, mi oredetti in dovere di tara· parta a vostra eminenza illustrissima reverendisaima, dandole inaieme ragguaglio del risultato délia mia miseione. In quanto al trovare un Inogo centrale inaieme ed adattatb alla traslooaziona, della aede patriarcale Annena nul potari rinvenire in tutto il deoorso del mio viaggio, giaoché i luoghi, tra gli altri molti, che ho potato iscorgere scconci a tal fine, aarebbero atati'o Charpat, o Bivaa, o Tokat, grandi citté nell' interno dell' Armenia minore appartenenti al auddetto patriarcale. Pure niune d' esse sembrami conveniente al fine preteeo. Non *Charpat,* perché, quantanque abitata da moltq migliaja di Armeni «refici, non conta però niuna tamigiia armena oattolica domiciliât·, se non *prr aceidtn»* o di paaaaggio. Sarebbe, è verissimo, questo un luogo centrale pell· nazione, ma eome potrebbeei traaloeare la aede patriarcale cattolica aenaa almeno un fondamento di eattoliciamo? Sarebbe peroiù necessario a mio credere il fondarvi prime una mission·, o mandarvi de' preti Armeni cattolici, onde col mezzo dell' iatruziope ed aprimento di acuole tirare alcune famiglie alla aanta . >de, le quali inveoe di abbracoiare. come fanno, il proteatantiamO, sarebbero diapoate, avendone il mezzo, a seguire la cattolica religione.

Neppur lit citté di *Siva** sembrami adattata alia auddetta traalocazione, perché non é per la nazione luogo centrale, dé cui il patriarca poena diriggerla seconde i bisogni. Lo itesso, e cSn molto più ragione. devesi dire di Tokat, che é sul confine del dette patriarcale.

Più di detti luoghi sarebbe acconcio al fine pretend Diarbekir, od Aleppo, ovvero qualche posizione marittima verno Tarsus nella Cilicie In Diarbekir. e più in Aleppo, sonovi molti cattolici Armeni con aede veecovile. Ecco quanto potei iacorgerc per risultato dell' avuta mieeione nu ciù che riaguarda il trgalocamento della cede patriarcale armena.

Percié poi che epetta la polizione religion· di questa nl numerosa ed important· nazione armena, io l' ho trovata in uno stato deplorabilissimo, priva affatto di mezzi per la sua conversione alls santa fade oattolica, perché, montre essa vede percurrere impunemente e con tatta la liberté per le sue contrade e tarvi di molti proeeliti i protestant!, nsppure iacorge in tatta l' ostensione del paese una minima résidons· di missionarj apostolici dedicati •1 loro bene e vantaggio. Eppure ho trovato nel deeorso del mio viaggio di molti luoghi, che sarebbero molto adattati allo zelo del missionario apostolieo, e da cui potrebbeei col mezzo dell istruzione epecialmente sperare in Domino moite conversioni. È vero, che se guardiamo al! esperienzp avutane, poca speranza possiamo fondare da questi eretici Orientali; é verissimo ancora, che la loro conversione deve esaere tutta opera della divina grasia. ma é vero ancora che devesi lor présentare un qualche mezzo a tal fine, e queeto è appunto di cui mancano gli Armeni eretici di queste contrade, i quali da seciji nel loro paese non hanno veduto missionarj apostolici. intesi coli istruzione e gli altri sacri ministerj al loro bene e vantaggio. Egli é per queeto che proponeva al molto reverendo padre nostro generale queeta missione, onde vedesae in Domino se potea convenire alla compagnie coli' approvazione - sotto gli auspicj della eminence vostra e di questa sacra congregazione. Se non fossevi altro bene nell' intraprendere la dette missione, vi saré alniono questo conforto, che non si é mancato di presentare a questa ora abbandonata nazione il mezzo da rimettersi sui retto sentiero della veriti. Non mancherebbe poi a missionarj lavoro per esercitare il loro zelo tra i cattolici.

Baciando riverentemente l' anello alia eminenza vostra in segno della più cordiale servitù e chiedendole la santa benedizione, sono dell' eminenza vostra illustrissima reverendissima umilissimo devotissimo servitore.

Padre Canuti Luigi, missionario soc. Gesù.

Li 28 luglio 1857. da Tokat.

O. Alla monumenta ad eandem translationem spectantia.

Numéro Ï.

Dalla Propaganda, 19 novembre 1857.

In evasionis delle domande che la paternité vostra reverendissima taeea col pregiato foglio del 17 ottobre prossimo pausato, lo «crivente segretario di Propaganda si ta un dovere di trasmetterle la prima istanza dal patriarca Armeno di Cilicia innoltrata alla Propaganda relativa alla traalazione délia sede patriarcale, e la copia di 3 letter· analoghe della sacra congregazione riassunte dall' arohivio.

Dopo cié il sottoecritto con perfetta etima si conforma di vostra paternité reverendissima devotissimo obbedientissimo servitore.

G., areiveeeovo di Tebe, segretario.

Reverendissimo padre Giacinto de Ferrari,
commissario dei suto officio,
consultore di Propaganda. (ff.)

Ntnutao II.

A monsignore Gregorio Pietro VIII,
patriarca Armeno di Cilicia.

17 settembre.

Il progetto di vostra signori· di trasferirsi in Cilicia come luogo più centrale pel goverao del patriarcale e più adatto ancora per procurare la conversione degli eretici non solo non trova ostacolo da parte della sacra congregazione, nia le somministra motive di congratulerai per lo zelo indefesso che ella continua a mostrare per tuttocio che si referisce alia gloria di Dio, alia propagazione della santa fede cattolica etc. Le difficulté motivate da vostra signoria per Γ esecuzione di questo non eono tali da doverla differire più qltre, mentre si supereranno col Consiglio cd ajuto di monsignore delegato apostolieo, il quale avendomi gik scritto su di ciù mi fk oonosoere quanto le sue intensioni siano bene uimate, Quanto ai sussidj necesaarj per l' effetto, conti pure il conoorso della sacra congregazione, quanto vostra signoria saré nella faccia del luogo, a seconda de' bisogni che esporrannosi da lei e dal delegato apostolieo, contribuiré anche essa, onde Γ opera giunga al felice, Compimento. Tanto etc.

Nümuo III.

Parajrq/b *di Itiitra veritia* a monsiynore *Ptaaehrt, Megato apottolica dMa Mtiapotaiaia.*

34 novembre 1858, Mossnl.

Omissio cetéris.

Monsignor· patriarca di Cilicia ha fatto presenter® per mezzo del suo procuratore una istanza a

M

quota «acri eopgr«gasion· «olla qm espoue il ruo deaidnrid di stabilias yn .Karbut la'aeda patri* cale, e ne proroca a»' uopo un deerat». . Diee in proponito che il precedente dtMgno di foedari» nella Cilicia, e Mgnatamente in Meraina, ii è ricononcinto inoeeguibile in Tinia dell' aria mabapa che ni reepira in tuita Ia Cilicia. Non naaconde poi che in Karbut non ri aono che poehi cattoKoi Armeni. ma dice eaaerri ferma. eperanaa di eecrencerli quando aiaTiri atabilita la dede patriarcale. Per petere preeentare una tale iatanaa alia piena congregaxione, A d' uopo aia corredata di tutti gli oppo/tuni schiarimenti e dei aario parere di Toatra signoria, che non tralaaceri anc|ie di rimarcare ae il luogo sia Centrale oaoia di comodo acceMo per parteciparne gli Armeni dei patriarcato etc.

Ni'»ERO IV.

A monsignore Gregorio Pietro VIII.
patriarca de Cilicia.

10 decembre 1856, Monte Libano.

In replica al foglio che vostra eignoria mi ha fatto preeentare dal di lei procuratore qui in Roma abbate Gasparian relativamente alia traslocazione della sede patriarcale' nell' Armenia minore e ad alcuner rimostranze dei parrochi Armeni di Mardin, mi è di premura significarle che questasacru congregatione ha preso in consideratione e I unto e I altro affare, ed io sapro a suo tempo date a vostra signori* discarico delle analoghe risoluzioni e |»r<*vvedimenti.

XCMERO V.

Eminenza revereadi>»riiua.

Non ho espreasioni su&cienti a ringraliare Γ eminenza vostra leverendisaima^ per il· faVore che si ѐ degnata farmi nel· concedere al rain procuratore lettcre commendatizic prenso la pis opera della Propagazione della fede. Lo zelo e le premure che l eminenza vostra reverendissima ha mostrato dal principio della conversions novella di Adana .fine ad oggi, sono veramente^grhndi. e di cib ella me ne da giornalmentr delle prove. Anti con tutta rftgione io credo, che la stabilité e la prospérité di questi neofiti è dovuta piuttosto aile santé orazioni dell egiinenza vostra che all' opéra mis o glle fatiche jjgt miei missionary. Ed è appunto perciù che caldamente la prego/ che voglia sempre V eminenza vostra appoggiare questa novella piantagione col possente. socoorso delle sue orationi.

E qui credo necessario di esporre ali'eminenza vostra reverendissima i miei pensieri, unitamente a quelli dei miei vescovi. montre il reverendissimo delegato apostolico della Mesopotamia, la cui bonté, d* anime, le premure per il benessere delle nazîoni Orientali e per la propagazione della fede sono note, a tutti, mi consiglia pel medesimo scopo della propagazione della fede di traaferire la mia sede tra il mio popolo. Qnantunque io ed i' miei veecovi da gran tempo pensavamo di fare cio. pure innumerevoli e grandi difficoltà, che semifre insorgevano£>*Tweevan differire Γ eseeuzione;

Qra perô il medesimo monaignore "delegato ci sollecita e ci promette che col suo ajuto farà avanzare Γ opera: noi per c«*nseguensa abbiam» incnminciato a pensarë seriamente au i meni necessarj alla eseeuzione di questo piano. Il luogo più opportuno per questo trasferimento ci sembra poeaa «aw Cilicia, vietno al porto di Merata; poiebè (poato sito ai ρηὸ ootadarar· omm oestro dalla aoatra diocaai, ed Meeado viofafe al mare, ei dé feeil· ©omttmcaaiona eoa tutti i nMghv Ivi dimorano varj agrati consolari di diverse potest·, senta Γ %)uto dei quali aarebbe bea difficile di naateaere la quiete. Questo aito poi i mtolto propino per la ooaversionè degli erotiei nasioaali, i quali dispersi per quoi luoghi dove non vi è' atauta natione cattolica che posaa ad essi eeaer di stimolo e di ineitameoto alia conversione o di stabiHtà ai convertit!, tailmente potrebbero eeaer attirati dai nostri.-' Tutte queste cote abbiamo significato al reverendissimo delegato apostolico. ed egli approve tutto, ed anii egli stesso ei aasicura che F ari» è buona.

Ho detto di sopra che ai affaociano moite difficulté. Infatti primieramente è necessario con puonto contente cornprare il terreno necessario per fabbricare almenu per adesto alcune statute, e noi non solamente non abbiam questo pronto contante, ma ansi siamo in debiti. In secundo luogo se volessimo vendere lfj tenute qui, e col presto di queste comperane il detto terreno, anche in cio troveremmo delle difficolté, perché non si potrebbero subito vendere questi beni senta danno considerevole. e se pure si vendessero.· noi dovremmo da oggi in poi rimaner»· privi di una portione delle entrate. colle quali viviamo. In terzo luogt. non si pub ora fare yna totale traslazione. mu bisognerà prima inviare il collegio Þ scu«4a. con alcyni della nostra comunité. o p<ü quanto tutto fosse ordinato, di mano in mano vrfidendo le tenute qqé e comprando delle altre in Mersina n in Cilicia, dove vi sono terre fertilissime, nllors trasferirsi totalmqnte. In quarto luogo vi è nécessité per tutte queste cose dell ajutn di un personaggio zelante, come lo è il reverendissimo monsignor»· delegato apostolico della Mesopotamia, sotto la cui direxione debha effettuarsi cotesta grande opera poichè siamo certi, cho molti Orientali saranho contrary <ai quali noi per ora teniamo tutto occulto) e forne muoveranno delle difficulté presso la sacra congregatione e presso altri. In quinto luogo finalmente non minori difficoltà vi w^ranno per l esecuzione dei trasferimento a causa delle guerre di questi tempi e delle miscrie. Tutto queste circo«tanze prose in consideratione dall* eminent*, vostra reverendissima, cio che crederà opportuno e da farsi ci significheré per effettuare cotesto nostro desiderio. Se l'eminenza vostra raccomanderà al sullodato monaignore delegato di prestarci il suo ajuto valido in questo affarç. come è egh dispostissimo a fare àttesa la sua bonté, questa sede patriarcale sar| sempre obbligata a lei. poichè la doVré considerare sempre quale suo ristauratore, edi a l«* pure saré dovuta la prosperity della gropagaxione della fode che da quest·» trasiocamento ne verri sicuramente.

Con tutta la fldueia rassegno il tut|o al nolo zelo per il bene della religione della vestra eminens* reverendissima, della quale mi segno etc. etc. etc.

(Firmato.) Vmilissimo devotissimo serviture

Gregorio Pietro VIII,
patriarca Armeno di OfRcia etc.

Monte Libano^dalla nostra curia. 11 ago«to 18^4.

Tradotto a parols dal sottoscritto
Michele sacerdfte Gaeparian, procuratore.

17.
DVO EPfecOPI ARMENI RECLAMANT ONERIBV8 SIBI IMPO8IT18 П XTA 8YXODI PRAESCRIPTA'
· 1851 oetobrô 47.

la Moato Libano, ia Buxummar.
U 47 ottobr· 1861.

EmiaentiMitno cardinale. '

Baciando con umile riapetto la tanta mono di OMignoria eminentiaaima dichiariamo aofto aeyrsfo il quatmeato procedere del noetro concilie provinciale. che si oonvocù U 16 ottobre 1851 in Monte Libano in Buaommar. Primieramente comineiando noi da principio ad eeaminare li acritti di qneete nuove coatituiioni. sueceMe in eeguito molto disturbo; finchè due volte fù atato copiato lo ecritto riducendoei in corto stile e tagliandoaene i superflui sconvenienti e ridetti; e finalmente dope il tutto haano ecritto nell* ultima copia delle nuove costituaioni alcuni risnoni rigidissimi. .i quali mai non ei convengono, e nepure taré possibile metterli in eaecusione per lo stato nostro presents; e sebbeoe noi con tutta la forsa resistendo non abbiamo accettato li steMÎ canoni, ma in fine vedendo inutile la cohtrovemia. per non ester cagjone degli scandali. a malgrado tacendo abbiamo sottoecritto e sigillato steaso ecritto delle nuove coetituzioni. per timore anche delle pene canoniche minaeciate dal reverendissimo patriarca. se non volessimo sottoscrivere c sigillare le eue coetitusioni: e giacchè il reverendissimo patriarca ha da mandare e mettere sotto esame della santa congregatione le sue ce^ituzioni per la confermazione. dalla quale devono avere la loro validité, onde con ogni istanra e molta supplicatione preghiamo dalla dolce pieté e bénignité della santa congregatione, che non mai degni confermare la nuova forma nell' ordinatione dei vescovi diocesani. nella quale il reverendissimo patriarca esige da Inro il voto ed il· giuramento dell -obbedienza alla sua persona, più severd anche di quelle dei religiosi; il quale voto ed il giuramento noi seconde il costume ed i canoni nostri antichi facevamo e lo abbiamo fattv alla santité del somme pontefice dopo la profeaeione della fede catholica: e nel pontificale nostro non si trova mai la memoria della tale nuova forma del voto e del giuramento di obbedienza al patriarca. che vuole cnn taf mezzo togliere la liberté della dignité episcopale, e fare loro wudditi a sè stesâo come i religiosi, onde poter a suo piacere trattarsi con loro seconde che egli vuole. facendo loro forza ed obbligandogli in tutto rum wrtw eoMCtae *ubbidientiae etc.*; noi al santo papa solamento abbiamo fatto, cd anche nolle urgente siamo prepared «di fare mille volte voto e giuramento dell' obbedienza. Di più vnole il suddetto patriarca eeigere dal veacovi diocesani *libellum fideiuteioui**. con quale intende fargli d' accordo con sè ateaao in tutti suoi sentiment), cio cift è impossibile osaerci grato.

Oltre di ciù il reverendissimo patriarca ha inventato · ooafarmato tut' altra nuova forma nell· ordinaahme dai veacovi titolari, eioè obe Г ordiaate faceta voto o giuramento al patriarca per aou desiderare moi k> stato apoatolieo o di avw diooaai; e con taie forma ha ou—eerato aso eontaro i sentiment! del veacovi della cede p4tnarcale.\ Inoltre atomo reverondiaaîmo patriarca vuole bssc/ conformate alcuno costitanoni eeverùaime ed"Împoasibili ad OMervani in Oriente; e nel corso delle costitu-· zioni porta per foodamento dei suoi propositi aile volto i canoni insoliti e non praheati dei autori scismatici Armani, i quali nè santo papa nè sede apostolica conoseono. cerne la santa congregatione potré ben· eaaerne informato dal severo attente esame delle steeae coetitusioni Noi con ubbidienza veneriamo ed aecettiamo tutti i sagri canoui e '<«· stitusioni de senti padri confermate dalla chie·· eattolica. mai non aceettiq^mo nuove costitusioni riguardo a nui superflui, «convenienti. Per non dare· fastidio di nuovo supplichiamo e preghiamo viali eminenia vostra di non confermare la suddetta nuova forma nell urdinazione dei vestani. Ia quale il reverendissimo patriarca ha cavato dai canoni det Maruniti, perché quelle mai non ci conviene. altn> eaaendo il nostro stato da quelle» dei Maronifi. e concio non pretendiamo essere indipendenti dalLi potestà del nostro reverendissimo patriarca. il quale conosciamo supra di nui immediato superiore. ‹ he può castigarei in tutto trovando la nostra ‹ «ilpu ed infedeltà contre il nostro ufficio; ma preghi.inv· solamente di non esaer caricati in van<> ton «·M»l·. gazioni dei canoni seven, onde come h sehiSM setnpre travagliare e querelare sotto i canrhi d.-< canoni. Vogliamo dalla santa rnngregavione e-moattentu rigidb delle nu'<»v? cusrttunom del ie»*tr>· patriarca reverendissimi'

In fine tornando a bac'ere la santa mano dell eminenna vostra benoxuimima. preghiamo di non manifestare i nostri nomi per non succedersi furve delle nimicizie e odj in niczro nostro ed il patnan a.' ma propriamentv per comando dells santa congn·* gaziune in tutto si procéda in gloria di Dio.

E pregando dal! sitissimo ogni prospérité. t>hcita e lunghissima vita a vostra vminenza illustris sima, prutestandoci in tutto sudditi. restiamo pronto a tutti comandi dj vossignona eminentissime ed illustrissima.

(L. t*.) I'mili«simo'
Ignazio Calipgian. arrivescovo di e vicario di arcivescuvo d Aleppo mon signore Basilio

(L. t sj I milissinio serv··
Piflri* di Abel *tAp+iiani.* arcivescovo di Marasc

IH.
HEGIUM DIPLOMA QVO NICOLAVS GAOONJAN PRAEPOSITI S dVILIS AKMEN<»RVM . CONSTITVITVR··
1269 sAfer — 1862 mense decembri.

La révocation de lévêque Ovanés Selviani. patriarche catholique de Constantinople et desee dépendances, étant devenue nécessaire, ccùxquh^ de droit parmi ler notables de la nation catholique, en conformité de mes ordres souverains, se «ont réunie, selon Vusage. au patriarcat, et ont élu a l unanimité pour patriarche le moine Ntkoghos. honneur de l élite de la nation chrétienne (qui*

• E tabulario sacrae oeagregatioais de Propaganda dde /Wve /marro r*tti dtUe ■■••^ttreutr rputcopah 4* mme tmaU m *Boma* nW *lujBo IH47. &nen*ar*),* p.48-4. .Scribendi ratione·», prout m onginali ee habet, rehgiose «ervanaiu*

** I. de Testa. *Bacueil dee trfûtft dt la Porte Ottomane., Fnmet,* t. V' (Parisiis. IHBü). p. 143-7: Gabriel rfeadi Xora doaagbié*' *Recueil d'octet wteruetioemux dt lem/Hre,Ottoman* (Parisiis. 1W74M0B). t. H. p. 410. · .Lecture* iterns m^eaina.

•on rang soit perpétrai) porteur. de mon pré- A sent bérat impérial. — Il a, en oonséqaeaoe, été nommé patriarche de la dite nation, en vertu d'une ordonnance émanée' dernièrement de notre porte impériale, et aéra à a y conformer è l'aneiOMO pratique, en payant, è titre de présent, le droit établj de ff0000 aspree et U 'somme flxê de 338000 sepres par an. C'eat pourquoi j'ai rendu le présent béret, revêtu de mon hatti ehérif, impérial. ayant trait è M nomination, et j'ai ordonné et ordonne m qai suit:

Tous lm vicaire· -et prêtre· résidant è Constantinople et dan· lm localité· de RoUtaélie et d'Anatolie dépendant du siège patriarcal de Constantinople, aussi bien que lm vicaires, lm évêqÙM, lm prêtre», lm religieux et lm religieusM dM chrétiens catholique·, Chaldéens, Syrien·, Melohitee et Maronites, et autres rayés oatholiquM reconnaîtront pour patriarche le susdit moine MtaÿAw, auront B recour· è lui dan· toute· lm affaira· du ressort du patriarcat, et lui prêteront, «ou· tou* lm rapporta, respect et obéiai*nee.

Lorsque le dit patriarche aura à procéder, d après le· forme· usitée· dan· leur égli«e, et «elon leur· mérite·, è la dMtitution ou nomination dM vicaire·, de· prêtre· et de· *Carabach* dan· tout endroit dépendant du patriarcat, personne autre ne pourra y faire opposition.

Au cas où il deviendrait nécessaire de changer un de· vicaire·, il sera présenté une note écrite munie du-sceau du dit patriarche, et conformément aux ancienne· coutume· en vigueur, une foi· que le candidat jugé convenable aura remj« le droit fixé, à titre de présent, il sera délivré entre ne· main· un bérat renfermant les clsusm de «on inveatiture. et un firman dit *Zabt-Emri,* et la charge de vicaire ne sera conférie à personne sur d'autre· présentations que celles du patriarche.

Si de· pacha· ou de· *cadi»* demandaient la révocation et l'éloignement de quelque vicaire ou évêque, leun plainte» ne aeront pa» entendue· avant que le patriarche susdit naît été interpellé è cet égard, et. au caa même qu'un firman d'une date antérieure eût été rendu d'une manière quelconque, il n en aéra point tenu compte, et l on agira, aprè le» vérification· requjsM. «elon l'exigence du ca·.

Lorsque quelque vicaire ou évêque, voulant ae rendre à Constantinople pour affaires, nommera un autre moine pour son substitut, personne n'aura à »'y opposer.

Toutes les foi· que le· susdits patriarche, vicaire» et prêtres exerceront, sans trop d'éclat, les cérémonies de leur culte dan· leun propre· maisons. cérémonies telles que lire l'évangile, suspendre des lampes, allumer dM ciergM, placer de· sièges, P exposer des images, faire usage d'encensoirs, et tenir la crosse, personne n'aura h y mettre empêchement.

Aucun obstacle ne sera en outre apporté à la jouissance de· égltsM et couvents qui se trouvent eu leur possession depuis une époque reculée, pas plus qu'aux lieux de visitation qu'ils fréquentent, tant h Constantinople que dans lm proviucM.' On ne les empêchera pas de porter leurs morte en terre avec le· cérémonies usitée·, ai d'exereer lm autres devoir· de leur religion. Toute note revêtue du caanet du patriarche aura pleine forae et valeur, et il sera fait droit à toute représentation venant de sa part et ayant pour objet lm affaire· du culte.

Personne ne pourra vidtar lmm égÜM· pour y foire dM reeharobM, mm aa ordre eaprême^ et 0 m mm mb plu» apporté d'obstecle aax réparation· et reetearetioaa do eM égü«M qui seraient faite· sur l'aadea pied, et æloa lM«agM en vigueur.

Cm aadMBM dgfieM ne pourront point être doaoéM à d'autre· car dM pièoM et autre· documente présenté· à eet afet

On ne pourra mettre la mpin ear lm ohoM· et objet· appartenant aux égliaM et aux moueatèree pour dM dette· étrangère·, ni ·'·· emparer pour. lm déposer ee gage. Et ai, par arentur·, U· avaient été saisi·, on lm fera recouvrer et restituer è lean localités rMpectiVM par l'orgaas du *cMri.*

La célébration et l'annulation dM mariagM dan· le sein de la nation et d'après leur· usagM. ne pourront se faire que par le patriarche auadit ou par dM délégué·, et leun acte· è cet effet seront è l'abri de toute ingérence étrangère. Lorsque dM prêtre· on leurs substituts auront célébré, toit è Constantinople, soit dan» lm province·, un mariage en contravention eux lois de leur église ot sans l'autorisation du patriarche, de sm vicaires et de leur· substitut·, et que cm derniers leur auront infligé pour cela le châtiment qu'ils auront mérité, personne n'aura è «'en mêler.

Dam le cas où deux rayés étant en contMtation entre pux, soit au sujet de la célébration et annulation' d'un mariage, soit sur d'autres points religieux, le patriarche ou ae* vicaire·, aprè· avoir pris connaisseuse de leur différend, les auraient mis d'accord selon lm préoeptM de la religion, ou bien leur aurait fait prêter serment è l'église ou les auraient frappés d'excommpnication. les *cadi»* et leurs substituts ne pourront intervenir ni les molester en aucune manière.

Comme le divorce, est défendu par la .religion aux rayés: comme il np'leur est pas permis d'épouser plu» d une femme è la foi», ni de se marier successivement plu» de trois foi», il ne sera pas accordé de permission aux individus de ces catégorie», mai» ils devront au contraire être réprimandés et puni».

Les rayés qui contractent mariage contrairement aux lois de leur religion ne pouvant être admis à l'église. le» autorités judiciaires et administratives de l'endroit ne noctfront contraindre le» prêtres è procéder è Eénterrement de ceux qui seraient morts dans cet état.

Lorsque le» vicaires, les évêques, le» prêtres. lm moines et lm rayés en général, se conformant aux préaeptes de leur religion, lèguent aux églises, •ux pauvre· et à leur patriarche quelque chose ou biea lo tiers de leur· bien», et qu'aprè· leur mort leur tMtament se trouve être régulier et valide, le tribunal en prendre connaissance, et. sur l'audition dM témoin· catholiques, fera exécuter le<Meg« par le» héritiers.

Le patriarche susdit, par lui-même ou par 'ses délégués, fera saisir pour le compte du fisc la ▪ucoeMÎon consistant en numéraire, en meubles, en bêtes de somme ou en autre· objets. dM vicaires, dM prêtre·, dM religieux, dM religieuses dites Maroêst et dM Gsraboeè, sans aucun· ingérence de U part de· autorités ottomane·, telles que le et lm Cassa·», lm *Hutandli,* lm Mom*kauü* et autre·.

▪Le patriarche et sm délégués ne pourront mettre la main sur l'héritage en numéraire et autres biens de tous ceux qui laissent après eux des héritiers.

Amissuram praepositos civile· s gubsnüo Tarsioo ooaatïtatos, bo< sxtitia··: 1° laeobus Ciakariaa ara Vail· (i iaaaarii Γββî), if Paschalem Ciahagiaa (t SB aprili» Ιβφι S® Or^orhtk BaohMrgisn, msdütarutam VmtebsasaMm, electum lie 1S maii 1885. 4® Antonios· Hassan (1845-8), 6® Iohun·· Sslvnai (1848-M); β® N'icalaae Gagnai·· (M novembri» I85S-22 Mtembri» IMO). Ço®tes Antonina Haasaa, prehiepiseepsa pria···, atroqM anasn fimetas «st.

IΛ patriarche un le drhit de punir, aqloa les loi» religieuse», lm vioeiree, lm prêtre· et lm moinM catholiquM ooupablM d'ofeM· à leur religio·, de leur ftüra raser la têtu et d· lm dépouiller de leur qualité do prêtre et de cereêaeê. Dam· m oaa, il donnera leur· églisM à d'aufee· et nommera è la place dM prêtres qu'il aura déposé· dautrM prêtre·, aaa· -qu'il ait à rencontrer aucune opposition ou réaiatauM du dehors.

Ceux panai lm religieux qui n'ayant ni êgÜM, ni couvent, s'en vont, errant de lieu on lieu, ot cherchant è égarer lm vrai· rayée catholique·, seront saisi· par le patriarche et, en conformité de mie· ordre· suprême», livré· à la justice pour être châtié· d'après le code pénal.

Personne ne mettra la main sur lm objets ou bestiaux dont il a été fait don kux église» et aux couvents située dans lm lieux soumis è l'autorité du siège patriarcal, ainsi qu'à leurs attenanoM et dépendanoM ot aux autres églises, et cm donations continueront à être possédée» et administréM comme par le passé.

Le» droits du ewri et l'argent dM aumône· payés jusqu'ici ai antique, lm droits et lm frais du patriarcats ainsi que tous lm revenu· de ce dernier continueront à être payée comme par le passé, sans- la moindre hésitation ou opposition.

Lm délégué· des église» et dM monastères, qui auront détourné et dilapidé, è leur profit, lm droite du siège patriarcal et lm revenu» du nviri, seront tenus à rendre compte de leur gMtion et à répondre de leurs concussions sans l'immixtion de qui que ce soit.

Lorsque le patriarche aura à faire valoir sur se· vicaire· et sur d'autres moine» dM créance» provenant du paiement dM dite» taxes, n'importe en quel endroit, un firman impérial sera délivré pour leur recouvrement, et Im individu» porteur» de ^et ordre et d'une lettre du patriarche recevront de la part dM C'odïs et *Xalbs* toute l aasietance légale nécessaire peur l'accomplissement de leur mandat. Ceux délégué» par le patriarche pour la perception de cm droits recevront partout, sur leur route, l aide et la protection nécessaires, afin qu'ils puissent voyager en toqte sécurité, et au cas où il» auraient besoin de changer de costume et de porter de» armes, personne ne s'y apposera. ni ne leur demandera des cadeaux ni quoi que ce soit.

Les préposé» des douanes aux différentes échelle» et aux porte» des villes ne s upposeront pas, conformément à m qui m pratique jvaqu'ici. an transport daas la maison du patriarch· dM produits de sa vigne destinée à m consommation per•onaeU·, ainsi que du moét, du via, du beurra, du miel, et autre· denrém que lm rayés lui fournissent à titre d'uumôuM. Π ne sera demandé ni perçu aucun droit de douane ou de *baUb* tant'aux éehellM qu'aux portM dM viIlm sur lm objets appartenant au patriarche, à sm vicaire·, aux évêqurn et-à leur» égfiaea.

Lm arménien· - catholiquM qui embrasseront l'islamisme, Mas arrière-pensée ou un but intéreaaé, seront naturellement MMtraits à l'autorité religieuse du patriarche. Toutefois, on ne violentera aucunement, eu cherchant à le leur imposer par la force, ceux qui ne m auront pas converti· de leur plein gré à lialamiame.

Si un prêtre catholique doit être empriaônné gavée la permiMioa de ia justice, il sera détenu che» le patriarche, sans, qu'il puisse l'être ailleurs.

Le patriarche susmentionné ne aéra inquiété ni pour sa croeae ni pour se» chevaux de sell·, ni dans la personne de cm gens, ni pour son coanime, de même, am vicaires et lm évêqUM de l'intérieur ne seront inquiétée ni pour leur» chevaux de selle ni pour leurs bêtes de somme'.

Lm maison· occapéM par Im vicaire· et Isa évêqurn seront exemptM de la corvée du logement.

Lorsque dM particulier» auront avec lm vicaire· et lm évêqurn dm procès qui doivent être jugé· par le cééri, cm procès seront portée à Constantinople. afin d'y être réglés avec équité et .d'après lm clauiM et le· prescriptions des firmans y relatifs.

Conformément à ce qui ae pratique à l égard de sm collègue», le patriarche susmentionné, ainsi que son agent auprès de la Sublime Porte et quinse de aM serviteurs seront exempta du *baratch* aussi bien que de toute taxe ou imposition comprise· dans cellM connues sous le noni d *ararizi diraxit* et *tikialifi mtrfid*.

Le susnommé Nicogbos prendra donc possession du siège patriarcal, et loccupera en observant les clauses d'investiture ci-dessus énoncées de manière à le» confirmer de plus en plus, et défense est faite à tous et à chacun de lui opposer la moindre contrariété ou résistance. Que tous respectent ce signe impérial.

Donné à Constantinople, etc. etc

18.

PUS PAPA IX AD N1COLAVM UAGOXTAN PRAEPoSUT.M CIVILEM ARMEMiKIM CON8TANTINOPOLW·

1853 maii 'i.

Dilecto Jilio religioso viro Nicolao Gagoniaa ordinis mouocéorwm *sancti Antonii abbati», Armenonm praeposito cinli oatbolieasArmeniae nationis, Pia» papa IX,*

Dilecte fili religiose vir, salutem et apostolicam benedictionem.

Perlibenter accepimus tua» obsequentissime· litteras, quibus significasti te praepositum civilem istius onriaaimae nobis catholicae. Armenorum nationi» electum fuisse. Atque ex iisdem litteris non levi certe iucunditate novimus, qua filiali nos et h^nc apostolicam sedem pietate, devotione et observantia prosequi gloriaris, ac simul intelleximus, nihil tibi in munere obeundo potius esse, quam eiusdem nationi· pacem ae tranquillitatem totis viribus procurare et fovere. Dum igitur de hisce tui animi «ensibus religioso viro plane dignis gratulamur, maiori quo possumus studio exhortamur ut. quantum consilio, opera, industria, auctoritate eniti atque efficere pote», nihil umquam praetermittas, ut dissensiones, quibus catholica Armenorum natio in praesentia non sine gravi animi noatri dolore exagitatur, de medio omnino tollantur Itaque, dilecte fili, ne intermittas ipvos-Armeniae catholico» istic degentes studiosissime exhortari, ut. qu;busque dissidiis penitus amoti», pacem inter se habere velint, ut quieti et tranquilli animo sint, cum'praesertim haud ignorent, nos et hanc apostolicam sedem iam suscepisse cognitionem rerum, quae ad Mechitaristaa monachos potissimum pertinent.

Quosirca ea tranquillitate et observantia, quae catholicos omnino decet, expectent oportet deci-

* luris poutùtré ds f¥apaM*ds fU· p·*· prisw, t. VI. par» I·, p. 1M-7.

•ioaem quae de eorundem measohonun negotio a A nobis et eadem *«de qasmprimum profwtaar. Pro eerto habem^ to hiroe notarie desidatis ta moniti. perdiligenter eme re.pon.urnm, atque lutarim p^ ternae nostrae m te caritatis tatae·· ta oaaleetium omnium munerum auspicem apostolioam benedictit··· tibi ipsi, dilecta fili reUgioee vir, toto cordis aEoetu amantor impertimur.

Datum Roa*. apud [illegible] sub ·n- „1io pbmtec^ die II maii MDCCCLIII, pontificatae nostriusnno VII.

90.

INSTRUCTIO SACRAE CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE·

pro ecclesiasticis viris apostolieae sedi commendandis ad episcopatus ritus Armeni provincia· Constantinopolitana·

1863 augusti 90.

Licet cpisoopali· hierarohia Armeni ritus pro catholicis provinciae Constantinopofitanao immediate •c directo ab apostolic· sede reooater sit constituta, primatiali cathedra primum erecta, alii· deinde episcopalibus nuperrime additis; eadem tamen haud retrait, pro eiusdem' nationis bono, peculiari ea indulgentia consulere, quam erga •tien orientale· nationes, cum suis antistitibus ad unitatem reeepta», adhibitam recolebat. Idem porro praeatari B placuit in processu instituendo pro seligendi· episcopis ut, rite inspectis variis orientalium nationum catholicarum usibus, ea statueretur methodus quae, attentis omnibus, aptior videretur, et qu» recto ecclesiarum regimini gravibtts absque difficultatibus p*rovideri poesit. Re itaque mature perpensa. prout gravitas eiusdem postulabat, instructio traditur, eaque exhibet praestanda, cum vel ipsam archiepiscopalem ^primatialem sedem Constentinopolitanam vel alias sedes episcopales ritus Armeni eiusdem suffraganeas in imperio othmanioo vacare 'contigerit.

I. Sede aliqua episcopali pastore viduata, illius vicarius generalis administrationem gerat, donec archiepiscopus Constantinopdptanus certior factus diversimode haud providerit.

П. Item, ipsa sede Constantinopolitana vacante, C vicarius generalis administret, quoad usque senior ex finitimis suffraganeis Ancyrano, Brusdnsi et Tra* pezuntino secus haud disposuerit: coadunatis tamen' episcopi·, senior •uffraganeus praeses conventus Constantinopolitanae dioeceseos regimini consulat.

III. Interim, si agatur de sede Constantinopolitana, senior •uffraganeus, si de aliis, metropolitan!!· moneat civilem nationis praefectum, qui intra tres menses a nuntio accepto, iuxta vigentes leges nationem sciscitetur ad bonum testimonium reddendum eo in districtu cui episcopus est praeficiendus

IV. Coetui ea de re habendo particeps inprimi· clerus existât aequa proportione ad laicos: et quirdem eleroe' saeculari· et regularia, quatenn· eo in districtu rite regulare· adsint.

V. Conventa· istius scopus erit ut, secluso partium stadio, mediisque, quae minus deceant, penitus amotis, atque ad Deum et ecclesiae utilitatemintendentes, designent oodesiastioce viros haud pauciores quam sex neque plure· quam duodecim dioeoesi regeadae idoneo·, quos inter et rogularos, non tamen ultra tertiam partem, recenseri valeant.

VI. Npminum serie· per civilem nationi· praefectum obsignata ab eodem tradatur arehiepiscopo primati atque in eiu· defectu teniori ex suffraganei«:'inde vero episcopi tres seligent, quos spoatolicao sedi pro vacante ecclesia quamprimum commendent, animadversionibus sdditis, quas in Domino suggerendas duxerint; si'vero regulare· propositi fuerint, unus saflgni ex tribus regulari· iit, quatenus idoneus (n Domino censeatur.

VII. Si contingat post primam propositionem haud praesto ease tre· pro commendatione digno·, rursus coetus ad bonum testimonium reddendum iuxta traditas regulas habeatur; post alteram vero propositionem idoneis haud exhibitis, episcopi quos digniores indicaverint, commendent.

Methodum vero istam ex peculiari sanctae sedis benignitate tradi innotescat; servandam vero donec gravibus incommodis exsurgentibus, quod Deus avertat, vel aliis extraordinariis circumstantiis obvenientibus, aliter per ipsam sanctam sedem decernatur. Demum omnes agnoscant bonum testimonium et subsequentem commendationem ea rationi fieri ut electione· per apostolicam sedem peragantur, cui alterum quoque licet haud propositum vel commendatum vacanti ecclesiae, prout eiusdem bono forte melius conducat, praeficere integrum erit.

Datum ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die XX augusti MDCCCLIII.

Jacobus Philippus cardinali· Fransonius. praefectus.

(L. ·,) Alexander Barnabb, a secretis.

91.

PIUS PAPA IX DISSENSIONES RELIGIOSAS INTER ARMENO8 EXORTAS REPROBAT. LIBROS DE П8 TRACTANTES DAMNAT, AD PACEM OMNES EXHORTATUR··

1864 februarii 9.·

Venerabilibus fratribus arehiepiscopo primati, épiscopi», ac' dilectis filiis derisis st religiosis viris, cunctisguo fidelibus Armeniae catholicae nationis Constantinopolitanae provinciae, Pius papa IX. D

Venerabiles fratre· ac dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem.

ÿ 1. Neminem vestrum latet, venerabile· fratres ac dilecti filii, quo paterno prorsus affectu Romani pontifices praedecessores nostri ab antiqui· temporibus Armeniam vestram nationem tot sane nominibus illustrem fuerint prosequuti, et quanta cura ac sollicitudine nationem ipsam ad catholicam unitatem revocare studuerint. Neque ignoratis quos fructus divina adspirante gratia iidetn decessores nostri ex impensis eorum erga vestram nationem studii· perceperint, et qua laetitia ipsi affecti fuerint, cum obtinere potuerunt, ut multi Armenii ad catholicae unitatis professionem · reversi in ea stabiles et immoti persisterent. Ac vobis compertum exploratumque est, qua admirabili virtute et summa eorum nominis gloria catholici Armenii luctuoaiuimi» temporibus aspera quaeque cum ipsius vitae discrimine strenue sint perpeaei in catholica fide et unitate

* Ex ipso originali typi» expresso in folio «xpaaso ea· Idiecta e regione trueiaüose armes» Exstat etiam iaoylloge: *luris pontifiai de Propaganda fide pars prises,* t VI, pars П·, p. ITS.

M Op. cit., t. VI, pars I·, p. 214-92.

tuenda m profitenda, oui·· amor· «t atadfo taat-opura fiagrabaat, e* qua aaaida· ooutentfouu baec apoatolica aadea n*e mmm - adiutrioam «parui Anaaariia ipaia praebace uuaquam tatomiaerit, et spiritalibus praaaartiui iUorum iudigeutiis iuxta propriam eoram ritam queri· aede occurreret atque eonaularut Bt quoniam epiaaopaK· Armonioram antistitam hiararôhia iamdiu restituta in illi· dumtaxat ragioaibue eliquo aedo aervari potuit, quae a pereeeutionte aaatu aberant, ideiroo laneta haec aede· rei maximo anxia atque sollicita de spirituali bono Armeniorum commorantium Con•taatinopoli et in finitimis prorinoii·, ubi epiaoopi consistere haud poterant, nulli· consiliis «ibi parcendum esse duxit, ut eorundem Armeniorum saluti prospiceret. Quocirca uncta haec «ede· intentiasimo studio eurarit et vestrae nationi· sacerdotes optime inatituere, adhibita quoque huius Urbani nostri collegii ôpara, et illi· potissimum reiigioaarum familiarum alumni· animo· addere, qui in ■piritnale reatrae nationi· bonum procurandum aedulo incumberent Atque etiam probe cognoaciti·, venerabiles fratre» ac dilecti filii, ab hac apoatolica •ede, ubi primum per temporum adiuncta fieri licuit, Armenium antiatitem episcopali dignitate insignitum in iata Constantinopolitana urbe fuisse constitutum. ae subinde, poatquam Armenii catholici ob supremi Turearum imperatori· dementiam in reboa praeaertim sacris Ubertate donati fuere (qua cum mutua animorum concordia reUgionis res maiorem in modum rigere ac florescere possent), archiepiscopafom primatialem aedem in eadem urbe fiiiaae erectam pro Armeniia catholici·, eiaque' proprium archiepiacopum datum, reluti luculenter testantur 'apostolicae litterae recolenda· memoriae Pii VIII decessoris noatri [1]. ‹Imnea autem norunt indefessas ac singulares curae feliei» recordationis Oregorio XVI praedeceeaore nostro- pariter adhibitae ad amplissimae illius dfoecesis ordinem rite constituendum. et ad catholicorum Armeniorum utilitatem proeperitatemque magia in diea procurandam et fovendam. Noe vero, ubi inscrutabili Dei indicio in hac sublimi principia apostolorum cathedra collocati fuitnua. statim universum, qua late patet, chrietianum orbem animo et cogitatione complexi, paternae nostrae sollicitudinis curae in potiorem istam Armeniae catholicae nationia partem studiosissime atqqe amantissime convertimus. Namque opera utentea venerabilia fratria Innocentii archiepisoopi Sidentia, quem extraordinarium nostrum legatum ad supremum Turearum imperatorem misimus, ut eidem principi amicabiles animi noatri aeneus exponeret, ac aimul officia nostra deferret, haud praetermisimus ipsi potenti Othomanorum imperatori ArmCnios aliaaque omnes 'catholicae Orientales nationes in* eius ditione degentes etiam atque etiam commendare. Cum autem nobis summopere cordi esset maiorem Armeniae vestrae nationis utilitatem procurare, tum eidem venerabili fratri commisimus, ut diligenter invdstigaret in quo statu Armenia ipsa versaretur natio, atque omnia ad nos referret, ut, rebus maturo examine perpensis, nosceremus quae potissimum consilia a nobis essent suspicienda ad spirituale vestrae nationis bonum magia magisque comparandum. Itaque, poatquam idem venerabilia frater delato qibi munere perfunctus accuratae rerum notitias nobis praebuit, probavimus varia decrete a venerabilibus fratribus nostris sanctae Romanae ecclesiae cardinalibus nostrae congregationis fidei Propagandae edita, atque inter aUa Ulad süam quo improbata Ibit Smmtat «anatatatMli· appellata, ex qua damna plurima orituhs ema merito praavidabaatar. Hinc apoatolieas noatra· dedimaa fitter··, quibus tum ad exitum deduximus quae Idam decessor noster Pias VIII •ibi perficienda propoeaarat, tam alio· quiaqaa Armenii ritus episcopos eoMtitaimu·, inter quo· magna veteri· et amplissima· CoaatantinopotitanM dioeoeeeoa pan Mt divisa. ,

β i. Dum autem ea profecto spe nitebamur fore, ut nova ecclesiastic· Amena provincia hisce paterni· noatri· curis proapere falioiterque vigere ac florescar· poaaet, non aine maximo animi nostri dolore novimus, perniciosas animorum dissensione· in vestram nationem ab inimico homine iamdiu inductas ita magis in dies invalescere, ut minimo deeasent, qui ad eiuamodi diaaensionea fovendas vel ipsa praetexerent ooneilia, quibus haec apostolica sede· vestram nationem iuvare vel maxime optabat. Quae nunquam satis deploranda animorum discordia graviter exarsit, ubi utraque dissidentium pars scriptis in vulgus editis da religiosis nationis quaestionibus palam pubUOequa disserere ac disceptare eoepit; quae quidem scripta fuere vicissim exarata hostilibus praeaertim asperrimiaque verbis atque sententiis, quae a Christiana caritate omnino abhorrent, et iis plane adversantur, quae ad mutuam concordiam tuendam requirantur, atque in lucem prodierunt inscia et invita hac apostolica sede, quemadmodum per iteratas eiusdem nostrae congregationis litteras declarandum esse voluimus. Quisque vestrum noscit quae exinde scandala evenerunt non sine levi vestrae nationis damno, et quo studio nos, nulla interposita mora, omnem nostram operam impendere properavimus, ut omnes a vobis amoverentur contentione· et disaensiones, earumque. germina radicitus extirparentur. Nec mediocri certe iucunditate affecti fuimus, propterea quod primait nostrae curae optatum habuere exitum. Namque\ venerabile· fratres Antonius vester archiepiscopus Constantinopolitanus et Julianus archiepiscopus Petrensis in partibus infidelium an nosfistic vicaria apostolicus pro fidelibus latini ritu» ad nos venerunt, ac rebus omnibus expositis inter se concordissimi» animis plane consensere, ac deinde nobis probantibus in vulgus ediderunt quae vicisaim constituerant. Atque utinam. veluti paterno nostro cordi iucundiasimum fuisset, omnes isti vestrae piationis ordines pari alacritate iuxta illa, quae noqtra congregatio fidei propagandae praeposita^ monere et insinuare haud omisit, nostris desideriis obsecuti fuissent, plane fidentes nostris consiliis et ordinationibus, quae ad commune vestrum omnium bonum unice spectabant. Siquidem haud cogeremur tot deflere damna et mala, quae in vos ex animorum praesertim dissensione cum summo animi nostri moerore redundarunt.

fi 3. Cum igitur hae funestissimae contentiones et dissidia minime cessarent, mandavimus, ut eadem nostra congregatio' fidei Propagandae praeposita maiori, qua fieri posset, celeritate accuratam cum veterum, tum recentium Armeniae nationis quaestionum cognitionem diligentissime sibi compararet, illasque in variis conventibus venerabiles fratres, nostri sanctae Romanae ecclesiae cardinales eiusdem congregationis pro singulari eorum prudentia ex more sedulo examinarent atque perpenderent.- Ac de huiusmodi re vehementer solliciti uni ex hisce conventibus noa ipsi praefttimus, et, auditis eorumdem cardinalium sententiis, significavimus quae nostra mens esset de potioribus quaestionum articulis, nunquam intermittentes assiduis fervidisque precibus divitem in misericordia

[1] Lit. »po*t. Pii VIH, Çsorf *iamtii** et *Apottolatui officium* die VI ialii XDCCCXXX.

Deam orara et obaaeraro, at Miaipotanti divin·· A suae gratia· aaxilio huntilem nostram oparam ad animarum vaatrarnm boaum dumtaxat iatentam iuvare m fortunare veltet. Oum veto nihil nobis potiua quam vaetraa tranquillitati m proapmitati statim consulere, turn *rat* illas perficiendas curavimus, quae ad hunc tam salutaram finem ooadaee* rant. Quapropter noeoeatee raetraa aatioaia damna vel maxime aucta fuisse ex commemoratis scriptis * in vulgus editis, eadem praecipua scripta, peculiari adhibito examine, prohibenda ac damnanda mandavimus. veluti etiam vehementer improbamus alia omnia, quae ad hoc idem negotium pertinent, quaeque vel ante vel poet damnata illa scripta in lucem prodiere, ac sive armenio, sive armenio vulgari, sive italieo, sive gallieo, sive quovis «lio idiomate sint exarata, curi mutuum praesertim odium ppaeseferant Christianae 'caritati omnino adversum. Omnia quoque nostra studia convertimus, ut in isto b Constantinopolitano seminario recta et accurata oleri institutio religiosissime quotidie magis promoveatur, utque religiosae familiae meliori usque ordine utantur, et congruum ab eadem nostra congregatione fidei Propagandae decretum proferri iusaimus, quod omni ex parte diligenter observari mandamus. Ad omnem autem controversiam ae suspicionem penitus amovendam de monachorum Meohitbariatarum Venetiis degentium doctrina, sciatis velimus, a monachis ipsis luculentam catholicae eorum fidei et doctrinae professionem ac declarationem debitis adhibitis subscriptionibus ad nes missam fuisse, quae summam nobis attulit consolationem, nostrisque desideriis quam cumulatissime satisfecit. Etenim non solum disertissimis vprbis alacri libentique animo profitentur, se excipere omnes ordinationes et decreta a Romanis pontificibus et sacris congregationibus seu edita seu edenda, ac signanter illa, c quae vetant communicationem in divinis oum schismaticis, ..verum etiam clare aperteque declarant, „partem eorum nationis, cuius bonum et utilitatem praecipue et unice ipsorum spectat institutum, infeliciter reperiri seiuuetam · communicatione catholica apostolic· Romana, ac propterea declarant se amplecti et cognoscere, veluti suos' fratres.. illos, quos sancta ecclesia Romana apostolic· recognoscit uti suos filios, et Armeniorum schismaticorum errorem damnantes fatentur, illos esae extra veram lesu Christi ecclesiam, et profitentur, ' ae nunquam intermissuros orare, praedicare, ac tum factis, tum scriptis, tum verbis curare, ut iidem errantes redeaqt ad solum qt' unicum Christi lesu ovile, cuius solus summus pastor, caput et centrum est Romanus pontifex Petri apostolorum principis successor.** Atque etiam vobis · significamus, opportuna alia consilia a nobis fuisse suscepta, ut omnis timor plane deponatur circa collegia, in quibus monachi iidem Armenam iuventutem instituunt. Quo vero potissimum opus a nostris praedecessoribus inchoatum, et a nobis ob ordinariam, episcoporum hiérarchisai ad optatum exitum istic adductam absolutum prospere progredi possit, et cum arehiepisoopi primatis, tum aliorum aaoronun antistitum eius suSragdneorum electio locum habere queat, opportunas a praedicta nostra congregatione instructione^ dari mandavimus, easque ad ipsum archiepiseopum aliosque episcopos perferendas esse iusaimus.

§ 4. Quae quidem omnis satis superque ostendunt, venerabiles fratre· ac dilecti filii, quam vehementer de spirituali vestro bono no» solliciti simus, ei quo paternae caritatis studio' Armenam vestram nationem in Domino prosequamur, Nunc vero hu nostras vobis scribimus litteras, quibus vos omnes peramanter alloquimur ac summopere hortamur, monsmus *ai* obaecramua, qt induatis va·, aient «lecti Dm, bsaignitatem, humilitatam, modastùm, patiantiam, atque arctissimo iptdk vos eoaoordiae et caritati· viaeulo obstricti deponatis om··· simultates, oontantionea, aemulationes, iras, dissensione·. ac sequamini in omnibus paons et sanctimoniam, et unanimes idipsum sentientes perfecti sitis in eodem Sensu et ia eadem sententia, ae solliciti servare in vinculo pacis illam spiritus unitatem, quae a Christo Domino tantopere fuit commendata et inculcata. Quibus amantiasimis noatri· monitis, hortationibus, desideriis et pMtulatiouibus vm pro filiali vestra erga «o» et haae sanctam sedem pietate eo magis obsecuturos esse confidimus, quod tristi experit itis docti scitis quot calamitates ob animorum discordiam illustris vestra natio sit perpessa, quae secundis fanstisque rebus usa profecto fuisset, si omnes mutua voluntatum concordia devincti, et invicem diligentes, ambulassent in caritate Dei. Memoria igitur repetentes quibus aerumnis propter discordiam afflicti fuistis, ac serio considerantes quod omnis avitos sel domas divise rostra *n* non stobifl, et illud apostoli monitum prae oeulis semper habentes, scilicet, quod *ri invicem mordeiit* et *comeditu, videte* ne *ab* invicem eonsmnmamim nihil vobis omnibus in posterum potius, nihil antiquius 'sit, quaq» singulari, cura et studio Christianam inter vos animorum concordiam fovere, pacem habere, et ea quae pacis sunt sectari. Omnes quidem memineritis qua paterna sollicitudine habe concordiam vobis quoque inculcaverit idem decessor noster Piup-Wl, qui in ista archiépiscopal» primatiali Constantinopolitana sede~instituenda suis apostolicia littbqp finem dedit hisce sancti Leonis magni praedecessoris item nostri verbis: „Connelio scilicet totius corporis unam sanitatem unamque pulchritudinem facit: et haec connexio unius quidem ^6FpoYis unanimitatem requirit, sed praecipue exigit concordiam sacerdotum.“ Quae salutaria sane monita denuo pari studio repetere haud omisit alter praedecessor noster Gregorius XVI. ut magis magisque vos omnes ad han^^iutuam animorum concordiam tuandam excitaret''que inflammaret.

§ b. Nunc vero sermonem nostrum ad voa praecipue convertimus, venerabiles fratres, istiua ecclesiasticae Consta lopolitanae provinciae antistites, ac vos vehementer in Domino obtestamur, ut nunquanF cessetis concordissimis animis et ingeminatis studiis qua opera, qua verbo, qua exemplo fideles vobis commissos ad mutuam concordiam, pacem et caritatem continenter hortari, inflammare et cuiusque dissensionis motus frangere atque comprimere. Omnes autem gravissimi episcopalis vestri muneris partes summa animorum, voluntatum et sententiarum coniunctione 'sedulo ac studiosissime obeuntes, ^pascite, qui in vobis est, gregem Dei, providentes non coacte, sed spontanee secundum Deum .. . neque ut dominantes in cleri·, sed forma facti gregis ex animo ·.“ In primis vero nullis neque curis, neque consiliis,*' neque laboribus unquam parcite, ut in ureatris dioecesibus divinae fidei nostrae depositum integrum inviolatumque custodiatur, ut clerus rebus optimis sancte instituatur et ad omnem virtutem atque ecclesiasticum spiritum accurate fingatur, ac disciplinis praesertim sacris ab omni cuiusque erroris periculo plane alienis erudiatur, ut fideles quotidie magis salutari catholicae religionis doctrina eiusque sanctissimis praeceptionibus imbuantur et per gratiarum charismata confirmentur,

* Mattb. XII. Ufi.
' OsL V, 13.
• I Pstr. V, Ï, 3.

quo déclinantes a malo «t faciente· bonam crescant A in scicutia Dei, at alacriori saque pade iacadant per «amitas Domini at instent viam quae ducit ad vitam, at moram honaetaa, vitae iategrita* ac virtas. religio, pietas maior· in dies incrementa suscipiant et in omninm animis vigeant se demittentur. Atque in pastorum principia exemplum semper intuentes, qui pe entsm *tt Humili»* cortis professus est, quique reliquit nobis exemplum, ut sequamur vestigia eiu, nihil antiquius habeqtis, venerabiles fratres, quam miseros errantes in spiritu lenitatis •t mansuetudinis ad rectum iustitiae et veritatis tramitem reducere, illosque ex apoatoli praescripto arguere, obsecrare, increpare in omni bonitate, patientia et doctrina, „cum saepe plus erga corrigendo· agat benevolentia quam austeritas, plus exhortatio quam comminatio, plua caritas quam potestasl." Quod si interdum gravitatis ac severitatis partes a vobis sint adhibendae, quando, levio- B ribus iam frustra adhibitis foipentis, morbi gravitas acriora remedia postulat, in delinquentes homines ex sacrorum canonum praescripto animadvertite temperantes cum misericordia iudicium, cum mansuetudine zelum, cum lenitate rigorem, quemadmodum ecclesiae pastores vel maxime decet; qui se subditis suis pietate matrem, disciplina patrem exhibere debent.

S b. Vos etiam omnes omnium ordinum affamur, dilecti filii cleri,cum saecularie tum regularis; qui divino ministerio mancipati elegistis iam Dominum tamquam , partem haereditatia vestrae. Propriis antistitibus, uti, par est.' subditi, eisque obedientes ac memores vocationis et dignitatis vestrae, eam morum gravitate, vitae sanctitate exsequi ac tueri contendite, quo populos in magnum vestri ordinis amorem venerationemque adducere, ac magnum ecclesiasticae aedificationi incrementem afferre quotidie magis politis. Quamobrem studiosissime declinantes ab iis omnibus, quae clericis vetita, quaeque eos nequaquam decent, nihil unquam admittere velitis, quod aliis offensioni esse possit, sed magis magisque curate praebere vosmetipso· exemplum bonorum operum in verbo, in conversatione, in caritate non ficta, in doctrina, in fide, io castitate. Cum vero sive necessitate sive sacri ministerii ratione compulsi in saecularium domibus versari debetis, vestris omnibus actionibus ecclesiasticae personae dignitatem ac magnitudinem ita sustinere contendite, ut virtutum omnium ornatu fulgentes sitis bonus Christi odor. Vos autem, religiosi viri. prae oculis habentes decretum eiusdem nostrae congregationis die XX augusti superiori anno iussu. nostro editum, illud religiosissime servandum curate. Nunquam vero intermittite vos omnes, utriusque cleri viri, orationi instare ac Deum continenter pre- p cari. ut uberrima caelestis suae gratiae dona super vos et christianum populum propitius semper effundat. Ne cessetis divinarum praesertim litterarum sacrarumque disciplinarum studia assidue ac sedulo excolere, quo posaitis iis respondere, qui legem de ore vestro requirunt, et mandata Dei illos docens. qui ignorant et errant. Singulari vero industria ac diligentia quaerentes non quae vestra sunt, sed quae lesu Christi sunt, studete, dilecti filii, omnia sacri vaatri ministerii munia pie sancteque exercere, atque unanimes vestram omnem cum propriis antiatibus operam praestare nunquam intermittite, ut sempiternam fidelium salutem procurare ac sanctissimam nostram religionem eiusque doctrinam. magis magisque promovere et discordiarum seipina extirpare, atque Christianae concordiae et pacis amorem omnibus ingerere poeaitia Cum autem omnis sapienti· · Deo, tuta qtxi inter vos scientia pollent, no superbiant unquam, sed humillimas elementissimo bonorum omninm largitori Domino sentes gratina, doctrina ad propriam aliorumque aedificationem semper ntaatur, serio méditante·, Deum superbis resistere. humihbas autem dare gratiam, et ab ipeo gravius illo· indicari, qui plus ceteris acceperint. Nam, uti sapientissime monet sanctu· Gregorius magnus dooeaaor noster, ,cum augentur dona, ratione· etiam crescunt donorum; ac propterea tanto eme humilior atque ad serviendum Deo promptior quisque debet ex munere, quanto se obligatiorem ease conspicit in.reddenda ratione Nemo inter vos unquam reperiatur, qui aliis vestri potissimum ecclesiastici ordinis viris illa dona invidere videatur, ex quibus tpiritualis in proximum utilitas possit redundare.

S 7. 8od iam os nostram patet ad vos oinnes. dilectissimi, in Christo filii krmenae catholicae nationis in istis Constantinopolitanae ecclesiasticae provinciae regionibus degentes cuiusque ordinis, aetatis, sexus et conditionis. Vos igitur pro summo paterno nostro in vos omnes amore etiam in Domino monemus et hortamur, ut. omnibus simultatibus, dissensionibus, aemulationibus, dissidiis depositis, mutuam inter vos concordiam et pacem habeatis supportantes invicem in caritate. Vobis autem summopere cordi sit in catholicae religionis professione quotidie'magis'stabiles persistere, ac nobis et huic beatissimi principis apostolorum cathedrae firmiter constanterque ex animo adhaerere, et operibus caritatem vel in Deum vel in proximum praeseferentibua semper insistere ac singula Dei et ecclesiae mandata sedulo exsequi et omnia peragere in nomine domini nostri lesu Christi. Subditi estote et obedite vestris 'episcopis, quos Spiritus sanctus' posuit regere ecclesiam Dei. Ipsis enim vestra salus est commissa, 4e 9ua severissimam aeterno pastorate. principi rationem aliquando sunt reddituri, ac propterea ipsis summopere advigjandum. excubandum. allaborandum, ut vos ad salutis semitam deducant ac doctrinae opportunitate et veritate infirma confirment, disrupts consolident, depravata convertant, et verbum vitae in aeternitatis cibum vobis alendis dispendant. Quare vestras aures ipsorum antistitum voci et auctoritati faciles praebete, et nunquam eveniat ut aliquis inter vos existât, qui proprio antistiti resistere eique legem imponere quodammodo velit in ii- praesertim omnibus, quae ad episcopale ministerium et auctoritetem pertinent.

§ 8. Vos modo alloquimur omnes, qui in Armena ista catholica natione et generis nobilitate et muneris splendore et auctoritate et opibus ceteris praestatis. Nihil certe illustri vestrae nationi utiliys. nihil praestabilius obvenire unquam poterit, quam si vos omnes uti honore ac dignitate, ita etiam virtutum splendore praefulgeatis, a vobis enim Christiana plebs exempla petit quae imitetur. A vobis igitur etiam atque etiam exposcimus, ut religionis amore ac mutuae concordiae studio quotidie magis incensi, non solum nihil unquam vel contra ecclesiam vel adversus vestros sacrorum antistites moliri velitis, quemadmodum agefe solent, qui a catholica unitate sunt seiuncti. verum etiam ut vestra omnia consilia et studia conferatis, quo catholica ecclesia maiora istic incrementa suscipiat et omnes debita reverentia, obsequio et obedientia prosequantur tum supremam illam plenamque potestatem Petro eiusque successoribus .romanis pontificibus a Christo domino divinitus collatam, papcendi scillicot, regendi

' Conc. Trid., mm. XIII, cap. 1, Ite *reformat.*

1 S. Gregor., homil. XX in evsng.

et gumemandi universam qua late patet ecclesiam, tum Iaeram ao veoerandaai auctoritatem, qua erga proprium gregem pollent episcopi, quas solii prorsas nnquam civili aaetoritati pouvant esae obnoxiae M subiectae Videtis profecto quam gloriam vehi* comparare et quam uberem a bonorum omnium retributore Deo mereedem consequi poteritis, si hisce nostris monitis, desideriis ac postulationibus obsequentes, sanctissimae nostrae religionis utilitatem prosperitatemque, quantum in vobis est, procurare contenderitis.

§ t*. Antequam vero, venerabiles fratres ac dilecti filii, scribendi finem faciamus, vobis nonnulla clare aperteque declaranda esse censemus circa rem, in quam magna sententiarum confusio est inducta, et quae non mediocrem causam dedit dissensionibus inter vos exortis, ut omne* ambiguitates et dubitatione* de medio tollamus. Summam certe laudem ii omnes merentur qui exoptant ut illa Armense vestrae nationi* pars, quae adhuc in schismate misere.versatur, ad catholicam unitatem redeat. Etenim huiuemodi desiderium plane respondet tum ardentissimit sanctae matri* ecclesiae votis, qiiae Deum orare et obsecrare nunquam desinit, ut omne* dissidentes filii ad suum sinum et complexum revertantur, tum iodefeasis huius sanctae sedis curis et studiis, quae ob hanc causam tantopere allaboravit atque allaborare nunquam intermittit.. Ac no* ipsi, ut probe nostis, vel ab ipso supremi'nostri pontificatus initio memorati nostri ad illustrem Turearum imperatorem legati occasione utentes, ad Orientales nostras dedimus litterasl, quibus illos amantissime aeque ac studiosissime excitavimus, ut ad catholicae unitati» professionem reverti properarent, festinarent. AtqUe utinam universa vestra natio caelesti gratiae respondens, eiuratis erroribus in docilitatis et unitati* spiritu ad unicum Christi ovile rediret, a quo plane abest quicutaque non consociatur cum hac sancta Petri sede, er qua in omnes venerandae communioni* iurà dimanant*, ad quam omnis obedienti* et honor est deferendus*, et ad quam propter potiorem principalitatem necesse est, omnem convenire ecclesiam, hoc est qui sunt undique fideles ‘. Equidem incredibili nos afficeremur consolatione et universa ecclesia ingenti exultaret laetitia, si omnis vestra natio'ad catholicam rediret unitatem. Ex quo profecto intelligitis, venerabiles fratres ac dilecti filii, nos non solum probare haud posse eorum agendi rationem, qui avperis durisque modis cum vestrae nationis schismaticis agere solent, nec debitam eorum rationem habent, verum etiam vehementer et omnino .illos improbare, qui non amore et benevolentia, sed asperitate ac severitate eos etiam prosequuntur, qui a funesto schismate ad catholicam unitatem sunt conversi.

» io. Veram eodem tempore tolerare non possumus, ut, aliqui catholicae unionis promovendae praetextu nullum discrimen habendum esae velint quoad schismaticorum errores, atque abuthntes studio. quo haec sancta aedes veteres safletoaque ecclesiae Orientalia ritus tuendos curavit, existiment in hac re id promus omne accuratissime esse exequendum, quod * schismaticis it» praesenti* agitur, et arbitrentur, nonnullo* quoque usus esae eliminando*, qui in catholicam vestram nationem rite invecti fuerunt, ut solemaiori modo ostenderetur, quam vehementer catholica ip*a/Ve*tra\ natio ab haeresi et schismate abhorreat, et catholicae unitati firmiter adhaereat Atque rati hominee vellent etiam, at quaedam open at eoeleaiaatioae regulae tolerantor, quas exportanti* vetaram canonum diaciplíaoa adiieiendaa plane oom demonstravit, dam cathoUo* eocloaia *b haeresi et sohssmaîte, quo* mortua seat, longe et omnino dissimilis perpetua vigent vita et caeleetium divitiarum ditata thesauri* ac veritati* magistra et aalnti* index tot -sanctorum operam et pulcherrimarum institutionum eat fecunda parens- et altrix, quibus religionem, pietatem, humanitatem omneeque virtutes fovet et communi omnium bono, ordini, prosperitati et concordiae mire consulere nunquam desinit. At minime ignoratis, eumdem praedecessorem nostrum Oregorium XVI contra iatorum hominum ita sentientium consilia auaa apostolicas edidisse litteras, quae die tertia fehrqarii anno MDCCCXXXII datae incipiunt: Zntrr yrarissÙMs. Illud verO singulare et admiratione dignum videtur, quod isti rituum tantopere studiosi non dubitent in aliis articulis,ab ipsius Orientalia ecclesiae canonibus deflectere.

»11. lam vero, venerabiles fratres ac dilecti filii, post haec omnia, quaej>ro impensae nostrae erga catholicam vestram Armenam nationem caritatis studio nos ipsi hisce nostris litteris vobis significanda et declaranda existimavimus ad omnes dubitationes et ambiguitates propulsandae, in eam profecto 'spem erigimur fore, ut Deo bene iuvante iuxta ardentissime nostra vota concordia et pax, ex quibus vestra eadem natio omnem veram prosperitatem exspectare potest, denuo in vestrum omnium animis reviviscant ac dotninentur. I t autem tam salutari* et exoptata tranquillitas a vobis facilius possit obticeri, hisce litteris perpetuum et absolutum silentium imponimus super praeteritis quaestionibus et controversiis, utque omnino vetamus omnem reclamationem et sermonem, qui'inter fideles Artnenos pacem turbare possit, itemque expresse et severe prohibemus, haeretici ve) schismatici notam illis inurere, qui cum hac Apostolic* sede communionem et gratiam habent. Ri qui enim extiterint. quod nunquam futurum confidimus, qui hapd recte agant vel suspiciones ingerant, debita ratione erit providendum, atque in primis res huic apostoiicae sedi erit exponenda cum opportunis et canonicis documentis. Quapropter post eiusmodi nostra monita et declarationem, omnes cuiusque classis et ordini» perturbatore* in posterum gravissimae culpae'rei erunt, nec poterunt ullo modo et praetqxtu se excusare, ne debita erga ipsos adhibeatur severitas Sed iterat* ac luculenta filialis erga noa et hanc sanctam sedem pietatis, amoris et obsequii testimonia, quae ex omnibus Armenae vestrae catholicae nationi» ordinibus excepimus, in maximam porro spem no* adducunt fore, ut ipsa vestra natio multam nobis consolationem, laetitiam et gaudium sit allatura. Hac igitur fiducia freti. haud intermittimus in omni oratione et obsecratione cum gratiarum actione clementiasimnm misericordiarum patrem humiliter enixeque exorare, ut prospera cuncta et salutari* vobis omnibus, venerabiles fratre* ac dilecti; filii, semper propitius largiri velit, atque ut *pax Dot, gtteo acuporat* 'omiwm now*. *custodiat corda tosfra st iuMlifsatias rostres, utque gratia loan Christi ot eoanawueatio sancti Spiritus rit ôtât robis oundbus.* Atque horum auspicem et studiosissimae paternae nostrae in vos caritatis testem apostolicam benedictionem intimo cordis affectu vobis omnibus, venerabiles fratres ac dilecti filii, peramenter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die IITebraarii MDCCCLIV, pontificatu» nostri anno VIII.

‘ Liturae ad Orientale* die VI isu. MIHOLVIII quae iacipinnt /m iWn.

* 8, Ambroe, eptat. 19 «d Dt»u. n 2 et 4.

1 Coneilium Kphaa, act. 4.

‘ S. Iraaaeua. advena* kasrea.. cap. X

22.

PIUS PAPA iX NOVUM EPISCOPATUM 4RMENUM IN CIVITATE KARPUTH ERÏGIT ·
1863 mail I.

Pitu papa IX ad lutura», rti txnuoriaiti.

Aaaidua romanorum pontificum praedecesaonun nostrorum sollicitudo ergo Armonos,. eosque praesertim qui in imperio Othomano morantur, nihil unquam praetermisit, quod spirituali illorum saluti procurandae necessarium et opportunum esse rideretur.

Hinc factum est dC cum primatialis Armenorum sedes, ubi primum per tempora licuit, a Pio papa VIII praedecessore nostro recolendae memoriae Constantinopoli erecta fuisset, nos, quo ex aucto pastorum numero Christiani illius gregis securitati magis consultum foret, suffraganeaa eiusdem episcopatus sedes apostolicis litteris, quarum initium *Uuivern doatimci gttgi»,* die XXX mensis aprilis anno MDCCCL datis, salubri et frugifero studia. instituerimus. Iam vero cum adspirante Dei gratia haud pauci -ex Armenia haereticis ad catholicam unitatem passim revertantur, magnaque effulgeat spes plure *quoque osse redituros, cumque ad facilius aeternam illorum christifidelium salutem procurandam venerabilis frater Antonius Hassun, hodiernus Cohstantinopolitanae Armenae ecclesiae arohiepiscopus primae, nos enixe rogaverit. Ut nova inter fines Enerumiensis dioecesis, huius quidem episcopo annuente, in civitate Karputh episcopalis sedes de auctoritate nostra erigatur, nos, omnibu; rei momentis cum venerabilibus fratribus nostris sanctae Romanae êcclesiae cardinalibus fidei Propagandae negotiis Orientalis.ritus praepositis sedulo perpensis, de eorumdem 'venerabilium fratrum consilio ad propositam novae episcopalis sedis fundatiopem deveniendum censuimus.

Quae cum ita sint, matura deliberatione 'nostra atque ex apostolicae potestatis- plenitudine ^hisce a litteris novam dioecesim proprio episcopo commendandam pro armeno-catholicis Constantinopolitanae primatialis et archiepiacopalia ecclesiae suffraganeam constituta sede in urbe Karputh intra fines memorati episcopatus Enerumiensis erigimus et instituimus. Porro praecipimus ut venerabilis frater primas Constantinopolitanua et episcopus Enerumiensis, inito consilio, fines constituant, quibus nova dioecesis a· praedicta Erxerumiensi discernatur, eosque in charta chorographica describant, quam utriuaque antistitis subscriptione et signo munitam ad nos transmittant, nostro et sanctae huius aedis auctoritate approbandam.

- Tandem mandamus ut suffraganea nova haec B sedes ab civitate Karputh nomen habeat, atque omnibus honoribus, privilegiis, iuribus fruatur. quibus aliae episcopales sedes fruuntur et gaudent. Haec iubemus, praecipimus, decernentes has litteras firmas, validas et efficaces fore suosque planarios et integros effectus sortiri et obtinere ac illis ad quos spectat et pro tempore spectabit in omnibus ,et per omnia plenissime suffragari.

Non obstantibus nostra et cancellariae apostolicae regula de iure quaesito non tollendo, aliisque apostolicis ac in universalibus particularibusque et synodalibus conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, nec noe Benedicti papae XIV praedecessoris nostri recolendae memoriae super divisione materiarum, et dictae ecclesiae Erzerumienm etiam iuramento. confirmatione apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, consuetudinibus, ceterisque contrariis .pfibuscunique.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub annals Piscatoris, die IX mai MDCCCLXV. pontificatus nostri anno XIX.

23.

SACRA CONGREGATIO DUBIIS AD ELECTIONEM ANTONII HASSUN PERTINENTIBI s RESPONDET ··
1867 maii 2' - iunii 4.

In congregatione. generali de Propaganda fide pro negotiis ritus Orientalis habita diebus maii et 4 iunii 1&67, super sequentibus, ihmpe: „8ulla postulatione di monsignor Antonio Hassun. primate degli Armeni di Costantinopoli présente in curia a patriarca di Çilicia; e sulla unione della primati» di Costantinopoli al patriarcato di Cilicia, e là traslazione della aede di questo ultimo in quella capitale/ *referente eminentissimo* dc *reverendissimo domino cardinale Camillo Di.-Pietro, proposita fuere sequentia dubia, videlicet:*

1. Se debba supplicarsi il santé padre per la conferma di monsignor Hassun attuale primate di Costantinopoli in patriarca di Cilicia; e per la concessione dei sacro pallio al medesimo?

'2. 8e e quali ulteriori modificationi giovi introduire nella formola dei giuramento di fedeltà prescritto ai patriarchi?

3. Se convenga «opprimere la sede primatiale di Costantinopoli?

Quatenus affirmative.

4. Qual titolo convenga dare al nuovo patriarca ed ai successori?

5. Se interloquire stili uso dei patriarchi Armeni di denominani *catholicos?*

6. Se al patriarcato tieultante dalla suddetta unione conservare gli attuaii confini dei patriarcat di Cilicia e della primazia di Costantinopoli. ovveru ee e come eetenderli *

7. Se ed in quai sensu ipterloquire sulla riunionv dell officio di capo civile alla dignité patriarcale?

8. Se e quali dei diritti e privilegii attribuiti dal sinodo Libanese ai patriarca dei Maroniti convenga accordare al novello patriarca Armeno e ai suoi successori?

9. Ed in ispecie ee abbia ad introdursi qualche modificazione sulla elestene dei vescovi, avuto principalmcnte riguardo alia istruzione *Licet* vigente nel primaziato?

10. Se e qiirtle modificazione abbia luogo in ordine alla faculté, che talora si attribuiscono i patriarchi. di dispensare dalle leggi universali della chiesa, e di assolvere dai casi riservati alia santa sede?

11. Se dare il titolo di *Delegato apico* al vicario patriarcale di Costantinopoli. e confernxargliene le attribuzteni?

12. Se e quali delle dispositioni, che si credesse prendere relativamerite ai precedent! dubbi, debbano enunciarsi nella bolis di unione delle due sedi, ed in quelle di conferma dei patriarchi '

* Juris *pontificii de Propaganda fide part* -.t. VU. par I p. 430

** E tabulario eiusdem congregationis.

13. Se det(ba ammettersi Γ iridipendenaa degUA ,Orientali dalle djscipl^iari Institutioni pontificie e cpnciliari posteriori djlo seisms?

14 Se e quali altrb diqposixipni sia opportuno prendere pel migliore ordinamento del patriareato in discorso e per maggior garanzia della sauta sede?

Vmtas dahtis . rsuMwtissiiNi *ac merenjiMiuti patret,' Patriot, Altieri, Qi-Pietro rilator, Reieach, Barnabi praefectae* De-Luca, Pitra, reeponderunt nt infra:*

Ad 1 et 1). Affirmative cüm sipatippe quoriith-cumque defectbum .etiam substantialium^ praevia eyinctione tituli primatialiq et unione propitiae ecclesiaMicee Constanfinopolitanae patriarchatui Cilieiae iuxta modos in sequentibus definiendos.

Ad .2. Affirmative et ad mentem. Mens est, che qonservsndosi le modificazioni giir fatte con approvazione del santo padre, Γ articolo tlecimo-vterro della formels del giuramento di fedeltA da prestarsi dai patriarch! Orientali riportato in Sommirio ium, k. p 195. m etitentla anche ai benpj*i®nre; eccleniaetici di tutto il patriarcale, e ni richtami nrlla medeaima la bolla di Paolo II *Ambitiosae,* Mupplirando nua wantità, affinchè ai degni eoneedertf *ail decennium* al nuovo patriarca le facolti neceawarip Rtiddelegabiii Anche ai veacovi del euo pâtriarcani per Γ alienatione dei boni ecclesiqstici, qualora vi concorrano le cause richieste uai^nterr canoni. Rapporte poi ali' art. undecimo dells medesima formols relativo alia visita *ad limina* dehba starai per tutti i patriarchi^Ôrientali a) disposto nulls bolla Sistina anche in quanto allA determinatione del tempo: e percio trovandou in Asia il patriarcale Armeno di Cilicia, il termine della visita *ad limina* dei nuovo patriarca sarà quelle del decennio.

Ad 4. Dandutn esse titulum patriarchae Ciliciae et ad mentem. Mens est. che il nuovo patriarra monsignor Hassun ed i suoi successori siano ordinarii diocesani di Costantinopoli (il che dovrà esprimersi nella bolla). e la loro residents sarà in quelle capitale. Nella istruzione poi che converrit dare al medosimo monsignor Hàssun si rnccomandi che tanto esso, come i suoi successori abbiano cura e vigilanza del resto del patriarcato, salvo il dritte dell ordinaria ed immediata giurisdizione dui veecovi sulle respective diocesi.

Ad 5. Pro nunc non esse interloquendum.

Ad fi. Affirmative Tsd primum, negative ad secundum.

Ad fi. Non esse, interloquendum.

Ad fi. Dilata et ad mentem. Mens est, che non essendo il patriarcato di Cilicia uno dei quattro maggiori, non possono competergli i medesimi privilegiis che a quelli apparteUgono. 8'inviti percib confidenzialmente monsignor Haasun ad indicare con precisione quali siann i privilegii, di cui (inora usarono i patriarch! di Cilicia, -per esser quindi prose ad esàme le que indicazi '.

Ad 9. Affirmative iuxta propositionem reverendiseimi patris domini Haasun primatis Armeniorum Constantinopolitani relatam in Sumn^. num. XXXII. art. IX, p. 92, et ad mentem. Mena est. che la elezione debba farsi nel sinodo dei veecovi dei patriarcato, salvo il dritto della santa sede di. farvi assistere il delegato apostolieo con quelle istruzioni e facoltà che la medesima eroderit dargli, anche ad effetto di sospendere l' atto della elezione. ed anche, cost esigendolo le circostanse, d' inibire la scelta di qualsivoglia soggetto. Resta perit fermo a modo di rego]a, che nellà elezione ^del patriarca non debba avere alcuna parte n# clero nè popolo,. heppure sotto le proteste che il patriarca di Cilicia b ancora ordinario diocceano di Coetanüno|ioH. Queste msmaime riaOluioni dovranno estendersiagli altri pwriaroati Orientali/bella prima loro vaosmsa,

Ad 10. Dilata et inierim dentur facultates exprimendae in bulla confirmationi· patriarchae

,IA<T u. Affirmative in omnibus.

*Ad ia. Affirmative iuxta praocddentes resolutfones.

Ad 13. Scribant du· consultores.

Ad 14. Dilata, fac(À tameq in bullis reservations(. sugimq. pontifici ea in posteram sanciendi, .quàe in praedicto patriarchatu magis in Domino expedire dignoscentur.

C., cardinalis Di-Pietro, r.olator.

Ex *audientia eanctieeimi habita die β iunii lbn7.*

Relatis supraacriptis eminentissimorun^gptrum resolutiodibus sanctissimus dominus noster Pius divina providentia papa IX distulit sentential suam iuMîtque reverendiwinium patrem dominum loaephum Valerga patriarcham Hieroaolymitanum Syriae pro-delegatum apoatolicum super praemiaaia dubüe vtftum tuum «cripto expromere.

loannea Simeoni,
aecretariua pro negotii* ritua Orientali*.

'Cx audientia oanetiesimi habita die 15 iunii f.sti..

'um reverendissimus pater dominus Valèrga patriarcha Hierosolymitanus Syriaeque pro-delegatus apostolicus una cum subscripto secretario ad sanctitatem suam accessisset? suumque votum legiset. aliaque ad rem oretenus addidiss^. eadem sanctitas sua distulit adhuc mentem suam pandere, eidemque secretario praecepit, ut in proxima ordinaria audientia de praemissis referret, qua audits relatione rem omnem a se definiendam fore signi-

loannes Simeoni,
secretaries pro negotiis ritus Orientalis.

Er audientia eanetieeimi habita die lu iunu !s67.

Relatis sanctissimo domino noetro Pio 'divina providentia papae IX synopsi voti, ut supra emissi a reverendissimo patre domino losepho Valerga. nec non nova propositione quoad methodum eligendi . episcopos, quam exhibuit reverendissimus pater dominus losephus Araltial. episcopus Ancyranus, aliisque additis a subscripto secretario animadversionibus, sanctitas suas omnibus auditis et mature perpensis, probavit resolutiones ab emine^tisaimis patribus editas in comitiis gen4*ralibus habitis diebus vigesima septima maii et quarta iunii huius anni, quibusdam tamen immutatis vel additis quoad primum, secundum ct no-^num dubium. Scilicet quoad primum extingui voluit nedum primatialem. verum etiam archiepiscopalem titulum ecclesiae Constantinopolitanae. Quoad secundum dubium ita probavit resolutionem, ut tamen non singulis deceAliis, bene vero unoquoque quinquennio omnes et singuli patriarchae ritus Orientalis sacra apostolorum limipa visitare teneantur, non obstante constitutione felicis recordationis Xisti V, quae inoipit *Rotaaneu pontifex,* edita die 20 decembris 1585, cui hac tentum super re expressa derogavit. Demum quoad nonum dubium sanctitas sua praecepit, ut quoties aliquam dioecesim patriarchates Armenii vacare contingat, patriarcha quamprimum synodum indicat universorum episcoporum eiusdem patriarchatus: quo facte, ab eodem patriarcha et episcopis synodaliter congregatis tres ecclesiastici viri vacanti sedi regendae idonei collatio consiliis designentur. Quod

•i propter iosteniem keceaaitatem aut itineri· lo'ngitudinem omnes 'episcopi ad «yibdum. ut supra a patriarchs^indictam accedere non poterunt, tres aaltem> episcopi'propriam dioOcesitn cum itirisdiçtione habentes in synodo cum patriarcha omnino debent congregari, absentibus ternariam suam dedignationem scripto significantibus. Quae porro ternaria ^ropdsitio, uti buptp confecta cum actis eiusdem synodi ad hanc «acAtn congregationem pro negotiis ritais Orientalis per Relegatum apoetolicum transmittatur. Summus autem pontifex digniorem et 'magis idoneum eliget ac vacanti ecclesiae praeficiet. Probavit inetiper sancti&e sua quod ab eminentissimis patribus fuit sancitum, sciliggf. in A electione patriarchae neque clerum néqué populum ullam partem habepe posse, ne sub praetextu quidem quod idem patriarcha sit ordinarius dioecesauus Consjantinbpoleos. Constituit quoque, eadem- sanetitas sua.-ut electi patriaqphae ritus Orientalis neque (uti auint) inthronisentnr neque ullam iurisdictionem ia patriarchatu habeant, nisi.postquam a summopontifice eorumdem electio seu postulatio coqfin ma^a vel adtnissa. fuerit. Haec vero quae in praesentiarum decrevit circa*epiecoporum et patriarchae electionem sanctissimus servari iussit ² etiam in aliis patriarchatibus' ritus Orientalis, cum -primum eo. vacare contigerit Simeoni

ACTA CONSISTORII SECRETI, IN QIO PIIS PAI'-A IX ANTONII PETRI HASSVN ELECTIONEM CONFIRMAVIT* ' '

· ine; iulii 10. ,*

Aryumetdum.

Postquam noviMimun Ciliciae Araienrua |xtriarcha Gregoriu» Petrus VHI vita functu* est: legitim^que 4ac certo vacantis patriarchatu» regimini fuit provisum per vicarium apostolicum patriarcha* Jem a aancliasimo nostro Pio divina providentia papa IX constitutum, episcopi patriarchatu» Ciliciae die decimaqiiarta iftensis septembris anni leW in armenium ecclesiam sanctae Mariae^Jn caelum assumptae montis Libani synodaliter conveuerdnt, una cum reverendissimo patre- domino losepho Valerga patriarcha Hierosolymitano atque apostolico Syriae pro-delegato, quem extraordinaria quoque auctoritate munitum sanctitas sua huic episcoporum conventui adesse iusserat. Tum iidem sacrorum antistites sperantes, Constantinopolitanam Armenorum privinciam ex benignitate sanctae sedis uniendam fore cum patriarchate Ciliciae. eaque ratione tum iurisdictionis tum disciplinae unitatem atque ordinem restituendum esse, postularunt in patriarcham reverendissimum patrem dominum Antonium Hassun archiepiscopum primatem Armenorutn Constantinopolpos. quem recepto apud eos more Petrum IX nuncupaverunt. Deinde datis litteris ad sanctissimum dominum riostrum peractam uti supra electionem significaverunt, autographam quoque syngrapham transmittentes.

Epitfola reverendiefimorumpatrum dominorum epineoporum Armeniorum Ciliciae ad tanetieeimum dominum no»trum Pium papam IX d» postulatione rmrorendionimi patrie domini Antonii *Hansun archiepiscopi primati» Comdantinopolitani in patriarcham Ciliciae.*

ı Beatissime pater.

Ad pedes sanctitatis vestrae subscripti episcopi patriarchatu» Armenii Ciliciae provoluti humillime significamus, no» apostolica sanctitatis vestrae benedictione munitos in Libanum convenisse ad canonicam electionem successoris defuncti nostri patriarchae Gregorii Petri *VIH rite* peragendam. Et postquam sedulo perpendimus tum spirituales tum temporales utilitates Armeniae' catholicae ecclesiae atque^nniveraae nostrae nationi ex unione, duarum iurisdictionum patriarohalis scilicet et primatialis obventuras, praeviis obsecrationibus ac divini sacrificii celebratione, quod nos nosterque clerus litavimus ut divinae gratiae lumen obtineremus, sponte R et concordibus animi» reverendissimum patrem dominum Antonium Hassun archiepiscopum primatem <'on»tantinnpolitanum. imposito illi nomine Petri IX. elegimus et .proclamavimus Ciliciae patriarcham et successorem iurium et privilegiorum praelaudan nostri defuncti patriarchae.

Canonicum electionis actum'Kisre aditfxum litteris humillime exhibemus: ac reverendissimo patri domino Josepho Valerga patriarchae Hierosolymitano ac Syriae apostolico delegato curam relinquimus accuratissime narrandi qua ratione memorat i electio peracta fuerit.

Gaudente» in Domino rem catholicae ·Aπιι»·η»ι· runi ecclesiae tantopere utilem a nobi* confici potuisse, sanctitatem vostram adprecamur. ut opu·*

' ('oariderata la necessila di provvedere geoeralwewte ali'arbitrio. ch' esercitano i patriarch! Orientali tiel'a rlviioii·· dei vescovi. il safito padrr dopo qnesta ri'olnxione avcva ›1··· terminato di esteader subito a tutto quelle chiese l» rehtiva dispoeixiose già data per la chiesa Arnien* ed in «eu*" era stata acritta Γ allocntione. ebe mia Mutita era pro· nunciare nel conristoro, in ciu avrebbe eontennata Γoloχι‹›ιv· del patriarca Arroeno. Si renne peri· a coBosoor^che pre‹«'o i Melchiti il popolo elegsre il veeeovo anlla terna p<T*entata dal patriarca a differenta delle altre nationi "'rientalivKyin'»o.p le (piali il pupolo present» πou o pin individui fra i qdali il patriarca *ceglie il candidato. Onde conseguiva j^he la riserva adottats per gli Arulenì urterebbe il popolo, aè non fo»s* prima in qualche modo predisponto. Quiudi il aautu |iadr›' giudiro nella ana sapiens» di soprassedere dell adottata riaoluzione. limitandoM a dichiarare che quaotoprima avrebhe r· folato il modo, con cni dovrà procéderai alla flexione de: veecori in lutte le chiese di rite orientale, I·» quel com egh espreeee nell alloenxione conriatoiiale fiei 19 logliu pp. e npetè eon gli steasi termini nella bolls *Rerereurux* apedita appunto per la unioue della primaxia di Coatsstinopoli al patriarcale Anueuu di Ciliria. ore si legge come appre««o „IHim autem haev pro Armeniorum antiatitum electione decernimus. haud obliviscimur reliquorum patriarchaluuœ ritu* Orientai!', pro quibus etiam hoc gravissimum de episcoporum electione negotium quamprimum moderandum cnrabimu» uri iam venerabilibus fratribus nostris patriarchia Marunitarum et Mekhitamm sliiaque Orieulaiibu» praeeulibne Romae mpraesentia commorantibus palam ediximus."

Allorcbè poi si tratto della gpedisioue della bolla pet monsignor Hummm, i) sunto padre modificando la rieolusioue pre*a sui dubbio decimo, beuehè dalla ilesM MUiùta sua già approvatn, ordinô, che non vi foaaeru inserite le facoltà speciali concesse a quel .patriarca. ma che se ne sve*ee ragtunc in particulari reneritti: per avere quindi aaggior liberta nell^ variasioni, che ai credeeae tadurre «ulle faculis tnedeatme ne: definitivo ordinameuto disciplinare, che ai vuol dare sila chieM Orientale.

V

* Ex libello ita inscripto; *Acta cotuùtorii Moreti ÀaàUi die XII* iWm *MÜCCt LX VU. φω mnetummue dommut noater Pm» papa IX* Jrmmt· *Cilicuit patriarchae AAoηv Petri Haneun praetenti»* m cttrwa *dectionem confirmavit, eidemque merum pallium concernit. Romae MDCVCLXVU, typi»* *. c. *de propaganda fida. eq. Petro Mariatti, mc adminietro.* In-4·. 49 p. Textum armeniacum, qui e regione latini textus ibi repraesentatur, omisimus. Eadem exstant* in syllu^v' *I*ri» pontificii de I^ropaganda fide part prima,* t. VI, parte I·. p. 453 *qq.

ip^um apostolics benedictione confirmatione per- A ficere dignetur. Bquidem prbvidiooimu* Dena, qui tot glorioaa facinora aeternaque digna memoria, vobi« pontificiam cathedram moderaatibps, est operatu·, profecto beatitudini vestrae ordinationem catholic·» Armeniorum natipni» reservavit, quae paternae veatrae aoUioitudiaia beneficia aeternum extpllet, postquam a ve*tra sapientia decus atque ordinem unitatis tam quoad iurisdictionmn quam circa diaciplinam Aierit rapequunta.

V Haec aunt nostra Mgraatia vota, bio soop'ua nostrae deliberationi·. Interea nostrum desiderium exprimimur, ut nfivus electu· patriarcha quamprimum ad Libanum accedaf, national!· ritu* Caeremoniis ad patriarchal» solium evehendus. idque db eiusdem sedi· honorem nostramque qui eum elegimus consolationem^

Iterumque ad oaculum sacri pedi· advoluti apostolicam benedictionem humillime imploramus. B

F. monte Libano die 15 septembri· 1866.

Humillimi famuli et obsequentissimi filii

i Melchior Nasarjan. archiepiscopus Jlardensium, vicarius apostolicus patriarchal!·.

f Gregorius Balithian, archiepiscopus Aleppenai·.

t Ignatiu» Kalibgian, archiepiscopus Amaaiae.

t Petrus Apelian. archiepiscopus Marascensis.

+ lacobus Bahtiarian, archiepiscopus Diarbekiriensis.

t loannes Hagian, archiepiscopus Caesareae.

+ Leo Korkoruni. archiepiscopus Melitenus.

+ Bosilius Gaspanan, archiepiscbpus Cypri.

Formula tloctionio.

Nox subscripti in unum congregati in ecclesia principe huiuScc patriarchates apud Bsomar, anno salutis nostrae 1866 die 14 Septembris, ad liberam electionem novi patriarchae peragendam, matura deliberatione ac libera voluntate canonice elegimus in patriarcham Ciliciae illustrissimum ac revprentissimum Antonium Haasun primatem ConStantinopolitanum. nuncupante· eum Petrum nonum uti successorem felicis memoriae Gregorii Petri VIII.

t Melchior Nasarian. archiepiscopus Mardensium. vicarius apostolicus patriarchal!·.

t Gregorius Balithian, archiepiscopus Aleppenai·.

t Ignatius Kalibgian, archiepiscoplu Amaaiae.

t Petrus Apelian. archiepiscopus Marascensis.

t lacobus Bahtiarian, archiepiscopus Diarbekiriensis.

t loannps Hagian. archiepiscopus Caesareae.

f Leo Korkoruni, archiepiscopus Melitenus.

t Basiljus Gaspanan, archiepiscopus Cypri.

Aliae etihm epistolae eadem super re datae fuerunt ad sacram' congregationem de Propaganda fide pro negotiis ritus orientalis ab iisdem eleetori- D bus, a reverendissimo patre domino losepho Valerga. patriarcha Hierosolymitano, jlyriae pro-delegato apostolico. atque ab electo reverendissimo patre domino Antonio Haasuu. ' 'ri

Quibus acceptis, tota actorum series ad accuratissimum examen a memorata sacra congregatione revocata fuit in generalibus emineatisaimorum patrum comitiis habitis diebus 97 mail et 4 innii huius vertentis anni 1867. Quorum scatentia eoas sanctissimo domino noetro per memorata* sacrae congregationis secretarium relata fuisset, idem summus pontifex buiusmodi decretum ab ipea sacra congregatione edendum iuaeit.

Doertlum sacros *coufrtgaiiomo do Propafmodo fido pro nogotdo rites orientalis.*

Viduata pastore suo Armenia patriarchal! ecclesia Ciliciae per obitum bonae memorise Gregorii Petri VIII, grate* axarser* eontroveniril atpsr vacaptissmatriarehatas regimin». .Quibus e mtaUb tollendja müsctissimu· dommus noster Pie* divina-providentia papa IX per revaréndieslMm patra· dominant .Syria* pro-delegatam eidem vacanti patriarehahriJpraafiMit vicarium apoetoltaim revere* diasimten patret* domitfum Melehiorem Nqgarian, •pisoopum Mardeosem. Quo facto, annuente dadem sanctitate eaa, ad electionem novi' patriarcha» ventam «st Itaqne ia Armenia aede sanctae Mariae in caelum-assumptae montis Libani, praecide mA/ morato Syriae pro-delegator apostolioo reverendissimo patre domino loaepho Valerga, patriarcha Hierosolymitano, aynodaliter, congregati episcopi Ciliciae ad patriarchalem dignitatem postulanint reverendissimum patrem dominuip Antonium Has•un, arcbiepiacopum primatem Annenum Constantinopoleos. quem J'etrum IX appellavere, multam spem habpntes fore ut Mac ratione expeditior aterneretur via ad impetrandam ah apoatolica sede coniunctionem ecclesiasticae Constantinopolitanae provinciae, cum patriarchate .Ciliciae: et hoc consilium ac desiderium datis ad sanctissimum dominum nostrum synodalibus litteris humillime expresserunt.

Re delata ad hanc sacram congregationem de Propaganda fide orientalium negotiis praepositam, omnibusque sedulo et mature perpensis^sanctissimo dpmino nostro visum est. gravissimum istud negotium prout infra suprema sua auctoritate moderari.

Imprimis sanctitas sua primatialem atque archiepiscopalem titulum extinxit. quo sancta» memoriae Pius papa VIII Armeniam Constantinopolitanain ecclesiam decoraverat apostolicis litteris, quarum initium *Quod iamdiu* datis die 6 iulii 1830. Deinde <'onstantinopolitanam ecclesiasticam provinciam Armenio Ciliciae patriarchatui perpetuo univit. ac voluit, ut novus patriarcha eiusque successores titulo fruantur patriarchae Ciliciae Xrtoeniorum; ut iidem in urbe Constantinopolitana resideant, eapidemque Constantinopolitanain ecclesiam ordinaria iurisdictione gubernent. Patriarchatum vero praedictum iisdem limitibus coerceri voluit, quibus Ciliciae patriarchates et primatiatus Constantiuopolitanus actualiter continentur.

Admisit praeterea et confirmavit electionem seu postulationem reverendissimi patris domini Antonii Hassun hactenus archiepiscopi primatis Constantinopolitani In patriarcham Ciliciae, sanatis, quatenus opus sit, quibuscumque defectibus etiam substantialibus, qui in electionem fortasse irrepserint, eumdsmque sacro pallio decorandum decrevit.

/Quo vero haec ferme nova patriarchatus Armenii constitutio in bonum eedat animarum, utque damna gravissima, quae ex incerta vel minus apte constituta ecclesiastica disciplina solent derivari propulsentur, sanctissimus dominus noïter hanc sibi oblatam occasionem nautas est, ut praecipua quaedam eoeMastiea· disciplinae capita in memorato patriarchate Armeniorum opportune moderaretur. Re itaque in sacra congregatione pro negotiis ritus orientalis matare ac sedulo perpensa, eadem sanctitas sua suprema qua poliat in universam ecclesiam potestate usus, ea quae saquuntar sancivit atque in memorato patriarchate inviolabiliter servari mqndavit.

In electione patriarchae soHs episcopis suffragii ferendi ius esto, exclusis omnino, cierieis et sacerdotibus, nui episcopali charactere minime falgeant. Nemo vero laiconun in eadem electione semet inserere, ullamque, partem habere poterit, quovis quaesito eoiore vel praetextu.

Ble«ti Arifienoram patriarchae inthronixari non A poterunt, neque ullum iuà aut jurisdictionem in patrihrchatum habere, nisiprine eornmdem electio oie» postulatio ab apostoBoa aede fuerit admisse et deUfbre confiniiafis, sublata qualibet contraria con-Uudfcdine.

Possesaioncs pertinente» ad eeéleaiam vel mensam^susm aive ad alia» quaacumque ecclesias vel loca pia patriarchatus non poterunt' patriarchae vendere, aut donare, vel'impignorare, aut d» novo infeudare vel aliquo modo alienare, neque permittere ut a quovis alienentur, inconsulto Romano pontifice: et si secus fecerint, poenas in edita super hoc constitutione a felicis recordationis Paulo II comminatas eo ipso incurrant, quemadmodum habetur in formula rtirementi ah ipsis patriarchis in promotione sp* 'edendi.

Apostolqrum limina singulis quinquenniis iidem patriarchae personaliter et per'se visitabunt. Roma-B noque pontifici pro tempore existenti rationem reddent de pastorali suo officio ac de rebus omnibus ad patriarchatu» sui^ statum pertinentibus, prouti continetur in praedicta formula juramenti.

Quoad vero electionem episcoporum hanc methodum sanctissimus servari iusait. ut quoties aliquain dioccesim patriarchatu» Armenii vacare contingat, patriarcha quamprimum synodum indicat universorum episcoporum eiusdem patriarchatus: quo facto ab eodem patriarchy et episcopis synodaliter congregatis tres idonei ecclesiastici viti proponantur. quo, ex illis digniorem et magis idoneum nummus pontifex eligere et vacanti episcopali sedi providere possit. Non dubitat autem sanctitas sua. quin iidem episcopi dignos ac vere idoneos viros sanctae sedi proponere studeant, ne umquam cogatur summus pontifex, pro apostolici sui ministerii officio, alium licet ab eis non propositum episcopali–dignitate augere et vacanti ecclesiae praeficere. Quod »i propter instantem necessitatem aut itineri» longitudinem universi episcopi ad synodum uti supra a patriarcha indictam accedere non poterunt, tres saltem episcopi propriam dioecesim cum jurisdictione habentes una cum memorato patriarcha in eamdem synodum omnino conveniant, absentibus ternariam suam propositionem scripto significantibus. Acta vera eiusdem synodi ad sacram congregationem de Propaganda fide Orientalium negotiis praepositam per reverendissimum patrem dominum delegatum apostolicum transmittantur, ut supremo summi pontificis iudioio subiiciantur.

Bum autem haec pro Armeniorum antistitum electione sanctissimus decrevit, haud oblitus reliquorum patriarehatuum ritus orientalis, etiam pro ipsis omnibus hoe gravissimum de episcoporum electione negotium se quamprimum fore moderaturum declaravit, prouti reverendissimis patribus dominis Maronitarum et Melchitarum patriarchis aliisque orientalibus episcopi» Romae in praesentia commorantibus palam edixit.

Haec sanctissimus dominus noster decrevit atque mandavit, contrariis quibuscumque etiam specifies mentione dignis minime obstantibus, quibus omnibus ad effectum praesentium expresse derogavit.

Datum Romae, ex aedibus sacrae congregationi» de Propaganda fide, die 10 iulii 1867.

Alexander cardinalis Barnarbù, praefectus.

L f ». Ioannes Simeoni, secretaries.

Hisce praemissis, die duodecima iulii. indicto de more secreto consistorio, sanctissimus dominus noster ita eminentissimos patres allocutus est.

Saactitewni doattm noetri A damna *proeidèatia papae IX allocutio habita at eotuiaieria ooereto die XII Mii atut^ MDCCCLXVII.*

Venerabile» fratre».

Cum ex hae vita nfigraverit die nona iqnuarii superioris anni bonae memoriae Gregorius Petra» patriarcha Ciliciae Armeniorum, grave» Me vacanti» illio» patriarchal)· ecclesiae regimine exArtae aunt controversiae, Nos spirituali eiusdem patriarchatus bono consulere vehementer cupientes, ad ISuiusmbdi componendas controversia» elegimus vicarium apostolictfm eiusdem patriarchatus venerabilem imlrern Melchiorem Nasarian, Mardensem Armeniorum antistitem. Ae postea 'Uiu» nationis episcopi iioatro permissu in synodum conyenerant ad novum patriarcham eligendum: et huic conventui apostolica nostra auctorit-.te munitus adfuit venerabili» frater losephu» Valerga, patriarcha Hicroselymitsnu» ac noster pro-delegatus apostolicus in Syria. Quo in conventu, die decima quarta septembri» superiori» anni in Armenii» sedibus deiparae Virgini in caelum evectae sacri» monti» Libani habito, iidèm episcopi cunctiq suffragii» venerabilem fratrem Antonium Hassun archiepiscopum primatem Armeniorum Constantinopolitannm tam insigni dignitate orpandum declaraverunt. Obsequentissimis autem suis litteris iidem episcopi humiliter enixeque a nobi» postularunt. ut huiusmodi electionem, confirmare vellemus; ac simul exposuerunt, nane electionem ab ipsis factam in ea profecto spe, ut patriarchalis ac primatialis Armeniarum sedes Canonice conjungerentur. Equidem hanc earumdem sedium unionem catholici Constantinopolis Armenii saepe expetiverunt, eamque a felici» recordationis Gregorio decimo sexto praedecessore noetro et a nobis efflagitarant. Sed graves iustaeque causae obstiterunt, quominus haec Armeniorum vota possent expleri. At vero anno millesimo octingentesimo quinquagesimo nono permisimus, ut quando patriarchalis Ciliciae sedes suo fuisset destituta pastore, novi patriarchae intermitteretur electio, quo eiusdem nationis sacrorum antistite» ante eiusmodi electionem de earumdem sedium conjunctions libere suam sententiam emittere possent. Iam vero rebus omnibus a nostra congregatione ehristianae fidei propagandae pro orientalium ecclesiarum negotii» accurato examine perpensi», de eiusdem congregationis consilio, tum electionem seu postulationem venerabilis fratris Antonii Hassun in Ciliciae patriarcham confirmandam, tum patriarchalis et primatialis Armeniorum sedi» conjunctionem ab ipsi» Ciliciae episcopis et ab Armeni» Constantinopolis catholicis tam vehementer exoptatam peragendam existimavimus. Hae autem de re apostolica· nostra» sub plumbo litteras expediri mandavimus, in quibus copiosius omnia exponentur. Atque id eo libentius agimus, quod venerabilis frater Antonius Hassun iamdiu eximia suae religionis, pietatis ac sanae salutarisque doctrinae, ae erga nos et hanc Petri cathedram fidei et observantiae, atque episcopalis in re catholica et ecclesiae libertate tuenda fortitudinis specimina praebuerit, et idcirco patriarchal! honore dignus et ad ecclesiasticam praesertim disciplinam instaurandam idoneus. Accedit etiam, ut omnes Armenii Ciliciae episcopi cum summa »ui nominis laude etiam voee nobis clare aperteque declaraverint, sibi summopere eordi esse, et huic aptMolicae sedi firmiter adhaerere, ac nostrae et eiusdem sanctae sedis voluntati obsequi, et ea omnia agere, quae a nobis et ab eadem sede ipsis fuerint commissa ac demandata.

Itaque- in eam profecto spem erigimur fore, ut, A Deo bene levante, in Ciliciae patriarchate, opera ac. studio eiusdem venerabili» fratri» Antonii eiusque coepisooporam, catholica réligjo nova in -die» incrembnta suscipiet et eoclariaatica quotidie magis effioreocat disciplina. Eqnifiem nemo vestrum ignorat, venerabiles fratres, gravUeima et ahnquam eatis lugenda damna, quae .in orientales ecclesia» ex' funestissimo schismate redundarunt,, quod ipsas' ecclbsia» qb unitate catholica iamdiu misere seiunxit et separavit. Quibus dammis haec apostolica sedeo nunquam destitit opportuna adhibere remedia. Etsi vero aliquaq. exiBhpdolesiis di catholicam unitatem quoatTdogmaHcam doctrinam, divina adspirante gratia, redierint: tamen teram ao temporum vicissitudine nopdum in omnibis -illis ecclesiis potuit omnino restitui ecclesiastica disciplina, ex cuius corruptela et despectu errores et haereses solent oriri. Nostri certe praedecessores orienta-B lium ecclesiarum ritus, fidei moramque sanctitati et ecclesiasticae honestati minime adversos, integro» inviolatosque servari voluerunt; ac mos ipsi id confirmavimus nostriq encyclicis litteris' die sexta ianuarii anno millesimo octingentesimo 'quadragesimo octavo ad Orientales datis. At necesee omnino est, ut ab omnibus rorum aaitistitibus et sacerdotibus liturgies propriap ecclesiae disciplina sedulo observetur, et nunquam\illa singulorum antistitum arbitrio relinquatur, determinata sit ab huius apostolicafe sedis auctoritate. Nemini certe unquam licuit aut licet, ipsa liturgiam ullo modo vel leviter immutare, innov , imminuere, quemadmodum praesertim ststuorunt ac docuerant suis apostolicis litteris Benedictus decimus quartus et Gregorius decimus sextus, quas litteras et regulas in illis praescriptas suprema quoque nostra apostolica auctoritate confirmamus et ab\omnibus c orientalibus ecclesiis religiosissime observari mandamus.

in ecclesihptico quaedam

dum pro Xrmeais ^toeruenda dui&jkua, baud obliti sumus teliquArum patriarehatnum orientalis ritus, pio quibus ^etiam hoc gravissimum de èpiscqporum electione negotium quamprimum moderandum eurabimus. .Quod quidem' a nobis initum consilium patriarchis Maronitaram ei Graabo-Melohiteram aBieque orientalibus episcopis Romae, in praeéentiaram degentibus nuperrime manifestum fecimus, Siquidem ad 'oxeoham epieoopalem dignitatem ii tantum ehgi debeat, qui dotibus ab apostolo Paulo per suas ad Timotheum ab Titum epistolas aingil- . Istim commemoratis et omnino praescriptis. sint ornati, quiqde *aa* sacrorum canonum normam vitae intentate, morum gravitate, salutaris doctridae laude; bt catholicae religionis, animarumque salutis telo spectati, qpn sua, sed quae Christi sunt unice quaerant, ao in sub dioecesibus assidue residentes, illas propria ordinarie iurisdiotione regant, gubernent, et clerum populumque fidelem sibi ooncreditum qua voce, qua opere, qua exemplo, ac divini praesertim verbi praeconio, sacramentorum administratione ab venenatis pascui» arceant, ad »alutaria propellant, ao per somites mandatorum Dei indesinenter conducant. Ut autem omnia in Ciliciae patriarchate prospere dirigantur, iussimus, eiusdem patriarchatus episcopo» pene» eorum patriarcham synodum quamprimum habere, et synodi acta, ac decreta ad eamdem congregationem fidei propagandae orientalium ecclesiarum negotii» praepositam mittere, vetita interim eorumdem executions, donec ab eadem congregatione fuerint accurato examine perpensa ao supremo nostro iudicio et auctoritate approbata. Neque omittemus per eamdem congregationem novo patriarchae et episcopis Armeniis Ciliciae opportuna dare mohita ac instructiones ad maiorem illorum fidelium utilitatem quotidie magis procurandam. Ea profecto spe nitimur fore, ut patriarcha idem eiusque coepiscopi in omnibus gravissimi ministerii partibus, strenue implendis nihil unquam intentatum relinquant, ut in omni patientia, doctrina et caritate miseros errantes' ex perniciosissimo schismate ad sanctae matris catholicae ecclesiae sinum reducant.

Nunc vero, cum de venerabilium fratru^n nostro- sanotae Romanae ecclesiae cardinalium eius- m congregationis fidei propagandae negotiis esiarum orientalium praepositae consilio statuerimus, venerabilem fratrem Antonium Hassun patri am Ciliciae Armenorum eligere, sanato, si opus fùçrit, quocumque defectu etiam substantiali, luculentius paternae nostrae caritatis testimonium illi exhibe optantee, eum sacro pallio de corpore beati Petri sumpto decorare, ut postulat, atque hoc pastoralis o ii plenitudinis insigne ei nos ipsi imponere oonstithimus. Non dubitamus, quin haec benevolentiae significatio gratissima sit ipsi et inclytae catholicae Ar-

Volumus enim, ut ab eisdem patriarcha et episcopis tree nobis proponantur idonei ecclesiastici viri, quo ex illis nos djgniorem eligere et vacantibus spiocepalibus sedibus providere valeamus. Ilasc autem

archiepisoopalem titulum extinguimu», et eodeeiasticam eiusdem sedis provinciam cum patriarchate Ciliciae Armenorum perpetuo qpnlungimus: confirmamus et approbamus electionem seu postulationem a venerabiHbu» fratribus episcopis Armenii» Ciliciae factam de'persona venerabili» fratris Antonii Haaeun, quem Ciliciae patriarcham Aratenoram constituimus, praeficientes eum in patriarcham

* Zs MvrasM «e S isaasrU 1M8.
▮ Coast. rissumrfstsm <Ue M 4wsmbri» aa. 170.
* *httr* tie t februarii sa. UM.

et putorem eiusdem patriarchalis ecclesiae, prout ia decreto et schedula oonsistorialibus exprimetur, centrante qnibuscttmque non obstantibus.

In nomine Pattrn M Fi+lil et Spiritus f sancti. Arnen.

Post haec in aulam eonsistorialem admissus fait electus patriarcha <ium omnibus ritus sui episcopia Admissi quoque fuere reverendissimi.patres domini Paulus Mashad et Gregorius Juesef, ille Maronitarum, /nic Melobitarnm patriarchaet- cetsrique omnes antistites ecclesiarum ritus oriejitalii multique etiam ex latinis qui in praesentia Romae commorantur, quo* inter reverendissimus pater dominus Paulus Brunoni, . archiepiscopus Taronensia, vicarius apostolicus patriarchalis Constantiadpolis. Ipse vero electiis medius incedens inter duos episcopos Armenio*. Melchiorem- Nasarian Mardensein et loeephum Arakial Ancyranum, (Mine, sequente ipsius diaobno Paschali Rubian solemnieres sacri sui ordinis ac ritus vestes induto, genuflextu deinde coram sanctitate sua eiusque pedes /deosculatus, sacrum pallium per se ipse postulajnt hisee usus verbis:

Beatissime pater.

Ego Antonius Petrus electus ecclesiae patriarchalis Ciliciae Armenorum instanter, instantius et instantissime peto mihi tradi et assignari pallium de corpore beati Petri sumptum, in quo est plenitudo pontificalis officii, pro ecclesia patriarcbali Ciliciae Armenorum a sanctitate vestra mihi commissa.

Tum fidelitatem suam erga sanctissimum dominum nostrum eiusque legitimos successores de more iuravit iuxta sequentem formam a sacris canonibus et a sanctitate sua' praefinitam.

Formula *iuramrati.*

Ego Antonius Petrus IX Hauun electus patriarcha Ciliciae ab hac hora in antea fidelia, et obediena ero beato Petro, Sanctaeque apoatolioae Romanae ecclesiae et vobis sanctissimo domino meo domino Pio papae IX veatrisque successoribus canonice intrantibus.

Non ero in consilio aut conscnpu vel facto, ut vitam perdatis aut membrum, vel capiamini mala captione, aut tn vos violenter manus quomodolibet ingerantur, vel iniuriaè aliquae inferantur quovis quaesito colore.

Consilium risro quod mihi credituri eatis per vos, aut per delegatos apostoliooe, vel per nuntios, ant per litteras, ad vestrum damnum, me sciente, nemini pandam.

Papatum Romanum et regalia sancti Petri adiutor vobis ero ad retinendum et defendendum, salvo meo ordine, oontra omnem hominem.

Legatum apootolioae sedi* in eundo et redeundo honorifice tractabo et in, sui* necessitatibus adiuvabo.

lura, honore·, privilegia et auctoritatem sanctae Romanae ecclesiae, sanctitatis vestrae et successorum vestrorum conservare, defendere, angere ae promovere curabo.

Neque aro in consilio vel facto seu tractatu, in quibus oontra vos aut vestros successores, vsl •anutem Romanam ecclesiam aliqua sinistra vel prasisdicialia personarum, iuris, honori·,' status et potestatis eorum machinantur. Et si talia a quibuscumque procurari novero vel tractari, impediam hoc pro' posse, et quaatoeitias potero, significabo sanctitati vestrae, vel alteri, per quem ad eius notitiam pervenire poterit.

Regulas Mactorum patrua,, decreta, ordinationes, reservations·, dispositicM·, provisiones et mandata apostoiioa toti* viribus obeèrvabo et faciam ab aliis observari,

Haereticorum, schismaticorum et rebellium sanctitati vcetras veatrisque successoribus errorem conatus ae machinationes pro pesse impugnabo.- illorumque converaiàu sedulam operam impendam.

Vocatus a& synodum veniam, nisi praepeditus feero canonica praepaditione.

Apostolorum Jjmin\ singulis quinquenniis personaliter et per mripsum visitabo, ao sanctitati vostrae. vestrisque successoribus rationem reddam de toto meo pastorali officio, deque rèbns omnibus ad patriarcbali· ecclesiae meae statum, ad cleij et populi disciplinam, ad animarum denique, quae, meac-fidei creditae» sunt, saldtem x quoquo modo pertinentibus; et vicissim mandata apostoiioa humiliter recipiam et quam diligentissime exequar.

Quod si legitimo impedimento detentus fuero, praefata omnia adimplebo per certum nuntium ad hoc speciale mandatum habentfm in dignitate ecclesiastica coustitùtum, aut hoc mihi deficiente, per aliquem presbyterum saecularem vel regularem spectatae probitatis et religionis, dq omnibus suprodictis plene instructum. De huiusmodi'autem impedimento docebo per legitimas probationes transmittendas par memoratum .nuntium ad sanctae Romanae ecclesiae cardinalem praefectum sacrae congregationis de Propaganda fide pro negotiis ritus orientalis.

Possessiones pertinentes ad ecclesiam vel mensam meam, sive ad alias quascumque ecclesias vel loca pia patriarchatu* mei non vendam, neque donabo, deque impignorabo, neque de novo infeudabo, vel aliqao modo 'alienabo, neque a quovis alienari permittam, inconsulto Romano pontifice.

Et si ad aliquam alienationem devenero, poenas in edita super hotf^constitutione a felicis recordationis Paulo II contentas eo ipso incurrere volo.

Sio me Deus adiuvet et haec skncta Dei evangefia.

Cumque sanctissijpus dominu^noater sacri pallii postulationi benigne annuisset respondens: „Propediem dabimus!*, idem reverendissimus pater dominus patriarcha Ciliciae Armenorum sequenti oratione sanctitati suae gratias egit.

Otatianm actio.

Beatissime pater.

Etsi orientales ecclesias, imprimis vero nostram Annonam, immortalibus beneficii* ab ipsi* gloriosi tui pontificatus exordiis tibi arctissime devinxeris, adeo, eximia tamen sunt quibus hodierna die Armenium episcopatum et populum meamque humillimam personam cumulasti, ut impares profecto simus gratiis pro merito rependendis. Quod enim multis abhinc annis Armenia gens expetierat, ut scilicet primatialis quae Constantinopoli erat sedes patriarcbali quae est in Cilicia eoniungeretur, a sanctitate tua, suprema qua polle· auctoritate, hodierna die decretum fuisse nobis gratulamur; idque tam provido ao vere paterno dilectionis affectu, ut in unione peragenda, es praesertim servaveris et copulaveris, quae in amque sedo excellere videbantur. Siquidem patriarohalem dignitatem Ciliciae ita manere voluisti, ut tamen patriarcham, quem in iugis Libani asperrima temporum adiuneta ferme concluserant, in splendidissima Conetantinopolitana urbe^ quae Othemaniei imperii caput est et princeps, residere volueri^;,et primatialem atque archiépiscopale» titulum, quo hanc esnlewam sanctae memoriae Pius VIH decoraverat, ita ektinxeris, ut

φMOΓ Ala ooniutsridonis ratio, quae m eum .apoeto- lies led· intercedebat, in'ipsam etiam patriprohàlbm Cihcise dignitaterh redundaverit. ». . z

Quo fasto providissime coqpuluisti incolumitati, fidei nostrae, quam, licet, gravissima immineant .pericula, non amptius tamen posthac, adiuvante Deo, naufragium passuram ease confidimus. Pscu-liari enim sanctitatis tuae sollicitudine foretur, atque arctius apostoMhe, huic aedi adhaereas illius petrae virtute eqlidatuc-. supra quamDofolnv* ecclesiam suam tanta ataWlitpte 'fundavit,, ut portae inferi advenue eam numquàm praevaluerint, 'sed neque in posterum praevaliturae sint. Revera 'genti* nostrae historiam antiquissimam memoria recolenti-bus, luce meridiane élariua iqnotes^t,' eos e^ no-atris 'patriarchis uti splendida sidera ceteris prae-fulsisse, qui arctius beati Petri cathedrae adhabse-runt; et gloriosissima Armenorum saecula-ea friisse, quibus catholica veritas' atque unitas apud eos magis floruere. .' Atque utinqm qui iis successerunt maiores gentis nostrae antistites arctiorem 'oum sede apostolica conjunctionem, quali nos modo frui-mur, habuissent! Etenim tunc inimicus homo in agqi dominico sisania superseminare nullatenus po-tuisset, si pastores firmiter Romano pontifici arctis-sime adhaesissent. Petro enim et Petri succeesori-bu** dictum est a Christo domino: ^Confirma fratre-teo«." Episcopi Armeni hoc spiritu confirmati po-tuissent robur et fortitudinem induere, qua schisma-ticorum atque haereticorum fraudi et violentiae resistere valuissent.

Immortales proinde, beatissime pater, «actitati tuaesagimus gratias, qupd patriarohatum Ciliciae ecclesiastica Constantinopolitapa provincia adabxeris, meque licet immerentem uli regendo' praefeoehs. Verum ea etiim ex saura, in., qua veluti novum tuum beneficium admiramur, nos gratitsijmos animi sensus expromimus, quod Initum a sanctitate tua consilium circa electione· sacrorum antistitum ritus nostri ipse coram aperire nobis volueris, es usus verborpm humanitate, »ut non tam supremi ecclesiae pastoris et rectoris maiestatem, quam amantissimi patris caritatem atque 'benevolentiam praeferres. Oh vere auspicatissimam diem *, quae totius poste-ritatis praeconiis praedicabitur, qua mihi et uni-versis Armenorum episcopis contigit prope ipsum sepulcrum apostolorum per te loquentem beatum Petrum audire, nostramque fidem, obedientiam, devotionem tuis mandatis, quin et monitis atque desideriis coram sadotitate tua palam profiteri. Tunc, si ita loqui fas 'est, veterum patrum nostro-rum, qui nos in Christo per evangelism genuerunt, imprimi· vero magni Gregorii Illuminatoris ossa exaltaverunt, nosqa· haud degeneres filios esse comprobarunt. Vere nobis bonum est, pater sancte, tibi adhaerere; ponare post dominum Deum in te spem nostram. Sicut enim palmea non potest ferre fructum nisi manserif in vite, rie nec noe niai post Christum in te manserimus. Fides suim vera ···· nequit sine conjunction· cathedras Petri: ubi enim Petrus, ibi eocleeia.

Quapropter sanctitatem «asm humillims prsca-mur, ut qui i* nobis auctore Deo opus bonum coepisti, ipse perfici··, confirmes atque consolidae tua ope, auctoritate, consilio. Nos quidem, uti ipss mandasti, liturgies· unitati ia universo patri-archate restituendae sedulo adlqborsbimus, iis ser-vatis reguli* quas in apostoliois tuis litteris *Inttr plurti,* et AIsomms·· esstriMt nobis constituisti. Quin etiam in synodum quam primum conveniente· ea omnia, quae ob' anteacti temporis calamitates in-certa adhuc maneat vel minue apte constitute, nos ad'sacrorum oan)t>nri£> normant servatisque sanoto-rum patriam insnjpbs rite oompodere atque ordi-nare ratqgemua; «aqfe bmnia et siqgula,. intequam sxuéutioni .demandentur, supremo tuo indicio su-biioefe festinabimus, ne in vacuum cucurrisse de-prehdndamar. Tu vero, beatissitfie pater, qdi uni-venalis' ecclesiae doctor es et magister infallibilia, eademvel* probando-vel tyefidaudo yel quae ne-oeeoaria 'duxeris adiieiendo, vipm nobis sternes qua tuto gradiainur, Ubsremqul nobis gratiam auctori-tute pregibuéqb,· tuis conciliabis, ut iugum Domini suave quidem Hlutd et leve alScres portemus, no-strisque curisboncreditos populos in salutis aeterna* viam ducamus.

-Quorum auspicem bonorum apostolicanr bene-dictionem nobis ac fidelibus'nostrae curae concret. ditis benignus impertire. Inter haqc autem nobis tam laeta et fausta haud oblivisci possumus alias eue ove· ex gente etiam ήOstra, quae non sunt in tuo ovili, quas oportet adduci, ut vocem tuam audiant aiouti et noa. Profecto, ' pater sancte. non tant animi, pravitate quam .ignorantia' detfoentur; nesciunt enim quid faciant. Roga igitur Seum ut illis ignoscat, eosque ad-unigenitum filium suum a terra exaltatum trahere festinet,' quo nos receptis fratribus gaudeamus, tuque revertentes filios laetus amplectaris. stolaque prima induas; et non minus in caelis quam in terra gaudium sit et exultatio, quod fratres illi nostri, qui perierant, revixerint et inventi sint'.

Quibus expletis sanctissimus dominus noster in privatis sup aedibus orientales patriarchas et epis-copos benignissime admisit; eotque amantissimis aeqOo ac efficaqjbus verbis alloquens, illos ad evan-gelium regni Dei'praedicandum et propagandum vehemdnter excitavit et inflammavit.

Ad solemnem vero ritum sacri pallii imponendi novo- Ciliciae patriarchae, sanctistimus dominus noster diem decimamquintam iulii constituit. Itaque mane, hora septima, in privato pontificalium aedium sacello, praeter eminentissimum cardinalem Darnabo, sacrae congregationis de Propaganda fide praefec-tum generalem, ac reverendissimos patres dominos -Hannibalem Capalti et Ioannem Simeoni. illum quidem eiusdem sacrae congregationis, alterum vero specialis. pro negotiis ritus orientalis secretario·, admissi fuére reverendissimi patres domini pa-triarcha Hierosolymitanus, Hyriae pro-delegatus apostolicns, patriarcha Maronitanun. nec non epis-copi omnium orientalium rituum, Melchitae scili-cet et Maronitae, Syri et Chaldaei, Bulgaru» et Cophtus, omnssqqe Armenii patriarchates sacrorum antistites: insuper pontificii collegii.Urbani alumni, aliique'stiam laici orientali· ritu·, "Tum summus pontifex sacrosanctum missae sacrificium piissime celebravit Cum vero sacrum absolvisset sedit in faldiatorio: atque reverendissimus pstsr domi-nus patriarcha, pontificalibus ritus sui vestibus assumptis, flsxisqus genibus coram sanstitats sua, iisdem quibus in consistorio verbis st formula usus, iterum postulavit sauront pallium ac fidelitatis iuramsntem edidit Quo foeto sanctissimus domi-nus oonrasta forma st ritu, qui in pontificali Ro-mano describitur, sacrum illi pallium imposuit: et postquam missae adstitisset sb uno ex sacellanis suis celebratae, reverendissimum patrem dominum Antonium Petram IX eetorqpqu· omnes tum orien-tates tum latinos patriarchas et episcopos ex prae-dicto sacello in interiores aedes humanissime ex-cepit

I « issli 18*7. qm Arasais· spissopo· Mactitas eas est allocuta.

EPISCOPORUM-ARMENORUM COLLOQUIA ROMAE HABITA ·.
-χ'' k 1887 iulii 3-1».

A. ïoannes gtmeoni, oonaUU negottft aricitaJIbus pr Armenorum
patrinrebae

, 3 luglio 1867.

NeDa udieuta di ierieera il santo padrq si dognô dare gli- ordini opportuni, affinehè tutto s* pronto pel prossimo oonciatoro, nel quale décréter* Γunibne délia provincia Armena di Goetantinopoli al -patriUrcato di Cilicia, ed approver* la postulatione, fatta nella. persopa di'vostra signoria a patriarca della sede medeaima.

Andando in tal modo a riunirsi indiatintamente ed egualment· eotto lo etesoo prelate tanto i treecovi che appartengono al primaxiato di Costantinopoli, quanto qùei oh' erano ooggetti al defonto monaignore Gregorio Pietro VIII, aarh conveniente, che vostra signoria seconde il desiderio che ne ha gi* manifestato, prends cognitione dello stato delle provincie di Cilicia, e di concerto eon i suoi prec lati avvisi ai provvedimenti da prenderai per istabilire quindile basi di un regolqré uniferm'e ordinameàte sopra qpe' principali punti di.disciplina, .che possano meritis· maggior consideratione. E poichè oppÿrtunissima * ail'effetto di eui si traita Γ attuai·. rinnione dell' «piscopato Armeno in questa ciAl · nello stesso luogo A'iqperoib, che questa ascra congregatione dû Propaganda fide per gli affari di rito orientale accoosente, eh' ei|a inçominci a -tenere oon i suoi vescovi le relative .conferente, ^uantunque non ua. avSenqla perancp.la sua preconittaxione in c^heistoro. Non dubita poi il sotte-seritto segretario della sterna sacra congregatione che il risultato delle stesse conferente verr* suttoposto il giuditio della medesima. E riservandosi di *ferle avere* a suo tempo le belle e decreti relativi ai provvedimenti rfinora adottati dalla sacra congregatione profitta ecc.

B. Colloquiorum acta.

Atti ddle conference epiecopali del poiriarcato Armeno ealtolicô di Cilicia tenute dalF illeutriooimo e reœrindiaeimo monaignor Antonio Pietro IX patriarca di Cilicia nell anno di Getù Vriato 1867 dai 3 luglio otite nuoco* *ai 19 del modeeimo men* m *22 eeaeioni* in Rome *nella pia caea* 3«l soero *riiiro al Gianicolo coi merendiaaimi ardveecooi e veecoei* ntei *auffragand monaignor* Zgneüo *Kalipgian, ardveecooo di Amaeia, monsignor Pietro ApeUan, ardoeecooo di Maratei, monsignor Giovani Hagian, ardveacovo di Ceaarea, monaignor Gregorio Balitian, ardeenooo d'Aleppo, monaignor Leone Korkoruni, arcivescovo' di Malatia, monaignor Melchiore Naaarian, arcivescovo di Mardin, monaignor Basilio Gaeparian, arcivescovo di Cipro, monaignor Giuseppe Arachial, vescovo ƒ Andra, monaignor Pietro Tilkian, vescovo di Brtua, monaignor Antonio Halagi, veecavo d'Artvin, monaignor Giovanni Ghiureghian, vescovo di Trebisonda, monaignor Stefano Melchisedeeh, vescovo di Ercernm.*

PROEMIO.

L episcopate Armeno eaaendoai raccolto in quest 'alma citti di Roma per intervenire alla solennité della canoniuaxione dei santi e del decimo ottavo centenario dei santi apostoli Pietro e Paolo, non che per assistere alla festa della preconiztazione del patriarca eletto o postulato monsignore Hassun, e trovandosi present! tutti j veaoovi dicceeani ad eceesione di monsignor Giacomo Babdiar, arcivescovo di Diarbekir, detenuto per eti avangata, e di monsignor Stefano Israélien, vesoove di Karput, impedito per motive di ocoorrenti conversioni degli Armeni scismatici nella sua dioceu, sua eoeellensa monaignore patriarca propone d' utilistare questa riunione dell'episcopate, onde tqnere alcune conference ad oggetto di préparera almono an regolamento provvisorio di dispositioni fondamental!, quale potasse servire di bonne al patriarcato intiero fin al prosaimo sinodo patriarcale. Questo divisamento comunioato da monaignore patriarca alla sacra congregatione di Propaganda, ne renne approvato e sua eoosllenaa monaignor Giovanni Simeoni, segretario della medeeima sacra congregatione per gli affari di rito orientale, oen sua lettera dei 3 luglio anno oorrente riportata agit allegati sotte la lettera A. ne approvava il divisamento; e benchè non fosse ancora confermata la sua elesione dal santo padre, lo che d' altronde era imminente, 1' autoriuiva di dar principio alie conferente. Quindi monaignore patrares, riuniti i vescovi suoi suffraganei qui in Roma preeenti in numero dodici, in ore fisse, sotto la sua présidente e eon certo ordine e regolameuto, diode, principio aile dette conferente episcopali li 3 luglio 1867, quali poi finirono li 19 del medesituo meae in S2 sessioni. Monsignore patriarca dichiarb a' suoi vescovi ehe gli atti di queste conferente redatti. e compilati, come in appresso, saranno sottoposti ali' esame, correxione e approvatione della santa sede. Propose quindi pel buqn ordine delle sessioni certi regolamenti come qui apprbsso, lo che tutto fu approvato dai vescovi.

REGOLAMENTI»

I. Per registrare il verbale delle conferente vescovili, per redigerli e per compilarli, monsignor Stefano Atarian è stato scelto segretario di dette conferente.

II. I veseovi hanno la piena liberti di pariare, discutere, e dj produire le loro difficolti senta la minima soggetione e riaorva.

III. 'Per evitare pete ogni confusione, le discussioni si faranno eon regola e a torno, sensa che un terso abbia da interrumpere la discussione fra due vescovi gii comineiata.

IV. Monaignore patriarca alla fine d'ogni sectione notificheri la materia da trattani nella prossima riunione.

V. Ciascheduno dei vesoovi è libero di far opportunam··*· U motione di qualunque progetto · jlivisamento, che gli paresse necessario.

VI. Per le ritoluaioni *a'* atterri ail' accorde della pluraliti dei veeoovi preeenti.

VU. 8i raocomanda ai vetcovi una prudente riserva delle discussioni e resolutioni, specialmente

' Stile asovo, omis meoado U calsadsrio Gregoriaao.

* L'dette nstriarea Boarigsors Hamas (esafenaato li 18 ingUe a c.) s tstt* i sud vssosvi sHtavsae ad.mers ritiro d Giaakdo.

* K tabaiari· Congngstioais de Propaganda Ma AMrvtte ,«m aemmeri» *engii atti eteîle* cwg'arean spwcvps* anarni tamate ia *Borna net Ingüo 1861.* Boans, aano.|M& Acta sanie ad teamluüoses iatas pertimatis suioris perspicuitatis gratis osoisnetia eahibaimna, sotie consistorii secret! prisa ia uaum ooUectia

delle materie gelose dalle confaVense, prim* oh* 4 fqssero- eaàminat* « approval* xdaüa sent* aed*.

VITI. Ogni sdsrione verrù eominciata - chiusa con preghiere allô Spirite aanto - ail' immacolat* vergiaè, abtto la oui apeciale, prolatione anoora fl •auto'padre poneva li 97 giugqo pbasimo paaaato' il .nuov'o patrihroato Armeéo.

IX La. prima aOsaione avré' luogo li i laglio correcte, dopo la letturaohe daréil aegretario della letter· di'eue ecoellenza monaignor Simeoni, riportata agli alegqti sotte la Jettera Ai

4

.. ATTI DÈLLE CONFERENZE VESCOVILI ARMENE.

Parts puma.

A1 ^P01· jB

Della profeeeione di fede.

Art. I. La profeeeione della fede cattolica, corne la tiene e insegna la aanta chieaa Romana, è un depdaito aacroaanto, che Γ epiacopato Anneno riconoace di dovere e voler conservare in tutta la aua purité ed intégrité.

Art. II. Il nuovo eletto patriaTca monaignore Haeaun avendo li 9 del corrente lugho emeaao nelle mani dell· eminentiaaimo cardinale prefetto s della aanto congregatione di Propaganda, deputato *ad hoc* dal aanto padre, la profeaaione* di. fede cattolica aecondo la formols di Urbano VIII di felice memoria, Γ epiacopato Anneno vi ti associa pienamente e onninamente; e in particolare dichiara di rioonoapere nel Romano ponteflee il vicario di Gesù Criato il capo di tutta la ohieta, il padre e il paatore di tutti i criatiani, oui è dato dpi noatro signor Geaù Criato la pieu· potesté di paaqere, reggere e governare la chieaa universale.

Art. III. L' epiacopato Anneno ai diohiara obbligato e pronto non solo a tenere e custodire questo aagro deposito della cattolica fede, ma banal ancora ai diohiara pronto e deaiderotp· di propagari» in aeno specialmente degli Armeni aciamatici, fra i quali per la divina miaericordia ti vede un significante movimento verso T unité cattolica: e l episcopate Armeno *i* tutte disposto a promuovere eon tutti i meszi possibili 1* oocorrenti conversioni facendo al cielo dei più ardenti voti per la .conversione intiera della chieaa Armen· scismatica.

Art. IV. Biccome perù d· qualehe anno in poi il protestantisme e le altre sette maasoniche specialmente cominciarono a serpeggiare fra gli Armeni, Γ epiacopatoJArmcno crede dover armerai e armer* o i^riapettivo suo clero contre questi errori, ehe corrono Jal! Occidente all' Oriente sotto il finto manto di civilittasione.

Art. V* A queat' uopo i messi i più potenti sono A1· la prediearione frequente per dar a divider* /ai popolo Γ aaaurdité di questi ab*rram*sti; 9* mol(tiplicar i più oh* ai pué 1* scuote, - darvi alla gioventu un sodo e vigile inaegnamento r«ligio*o; 3° pubblicar gratuitement* libretti editdtati.

Art. VI. L' episcopate Arm*no d*v* rivolgàre •ncora un' attensione speciale suite pubbUoasioni di periodici e libri in idioma orientate, oh* ri faaao in aeno del popolo, penché noa ri iatrodaoano per quei mezzi incautaœente maaaime nocivo o veteaoae, e in caso prevenire opportunamente i fedeli aervendoai prudentemente del diritte, ch* loro accorda l alta loro misrione, di censurare i libri.

Cajo Π..

Délie dofirma «rûHetui t 4M· predieamone deil» pdrela 'di Dit.

Art. I. I vescovi eon .parole - opere promueveranno i eateehismi 'e It i predieasioni nelle riapettive loro dioœai..

Artr Π. Faranno buona- acelta di parrochi e •ottopaixochi e predicatori, quali coq zelo e scienaa nolle ore opportun*, e specialmente nelle dotoiniche e feate iatruisoàno il popolo nel)· maaaime catteliehe.

Art.'|II. Si metteré unaspecial cura nellapprovasione dei oonfeaaori, jiremettendovi il neeeaaario' esame * tutte quelle cautele chq Γ Importante dell' affare e le ôiroostanse eaigoiio..

Art. TV. Nelle predieaaioni ai prenderanno per tema.apecialmente i correnti errori ùbnlro le vérité eattoliche; ai vendicheré il primato del Romano pontefioe, e in .speciale si combatteranno le sette protestant! e maasoniche.

Art. V. Si prenderanno in mira ancora in particolage le diverse auperstizioni eaistenti entre il popolo Armeno, e la facilité di comunicare in *divinie* cogli Armeni eretici, su di che si faranno ai fedeli delle pxescrizioni e inibiziuni severe.

Capo III.

Dell» feet, digiuni, calendario, nffieiature ed altri àri litnrfici, riti e ceremonie.*

Art. I. Tanto nel! oaeervanza delle fente, dei digjunr* aatinenze, quanto dei riti, liturgie, ceremonie eqclesiaatiché esistendo moltiplici variété nella chieaa Annena cattolica, aecondo le differenti diocesi,. e non potendoai regolare e uniformarli in queate conference, si atabiliace, che fin' al prosaimo ainodo patriarcale tutti questi usi si lascieranno continuare in ciascuna diocesi nello *statn quo,* ad ecCezione di abusi patenti che vi si acorgessero.

Art. II. Una commissione di ecclesiastici idonei ai stabilité dà monaignore patriarca il più presto possibile in Costantinopoli, quale prenderé in esame tutte queste questioni liturgiohe e rituali, e prepareré ICyneceaearie soritture per il prosaimo ainodo.

Art. III. Simili commissioni di ecclesiastici si stabiliranno nelle rispettive diocesi suffraganee, nelle quali è possibile di farlo. per Γ esame di libri liturgici e sistemazione degli altri riti e ceremonie.

Art. IV. La commissione centrale si metteré in repporto colle commissioni delle diocesi, onde bonfrontare le diverse oaaervazioni, empire le lacuue, e preparare un compito lavoro liturgico al prosaimo ainodo.

Art. V. A'queste commiaaioni potranno prendere parte ancora i monaci Armeni fomiti di dottrina e qualité, v

Art. VI. In quantô.al calendario Gregoriano o vecohio, rimettandoa* di trattare nel prosaimo ainodo, Γ episcopate diohiara eaeer* nelle «ne taire di procurare a stabilire gradatamente in tutto il patriarcale il calandario Gr*goriant>.

Capo IV.

Dei iafnmenti.

Art. I. Nell' amnriniatrarioa* d*i *agram*nti, b«aehé n*Ua parte caromoniate - ritual* fesser melt* variété aeooado te diooeri, si iaaeiano per ora nello stotu juo fine al proeaimo ainodo patriarcale, aalvi i maaifeeti aburi o oorruttel·, ae vi foaaero.

Art U. Si proactive perd aeveramente di persistere, como fin ora é state fritte, a non tollerarvi

qualunqne "abrte di gAaonie, che aottp un tiiolo o .nitro pqtessero introdurvUi.

Art III. Nei -batteaimi non si ammotterenao compari- sciamatici, neenche' nolle beaedisione del tnatrimonii ŭ tollereranno i ooai detti oompqri scismatici, so seconde I' usé d«L paaaa queoti tali a* ecquistano dritto di teriar al fonte batteeiméle *i* Ügli aha ai prooreaneroi da quelle unioni.

. A^t. IV. ' Potando il patriarca stabilire de' oaai riaervati per tutto if patriarcale, verranno eaai ribpettati per parte dbi veacori -suffrpganei a con- feseori

' Art. V. Lé liata di queati eaai riaervati ai oomuntcherb in 'debito modo ancpr aile dioceei suffraganee. '

Pian eacosDi.

Dei sacerdoti, vescovi, loro dioceei e bisogni, dai seminarii e souole, dei patriarca e della manna patriarcale.

Capo I.

Dri facerdoti.

Art. I. L' episcopate Armeno a' impegna di stabilire ed invigorire la disciplina eocleaiistica che regola la oondotta dei clero.

Art. II. Si stabiliranno in tutte le dioceei le conference eeclesiastiche per trattarvi dei caai morali.

Art. III. Ogni due o tre anni ai faran fare al clero i senti esercitii per riaocendervi io spirito ecclesiastico.

Art. IV. 8' esorteranno i parrochi e confessori ad arer debita cura-delle anime, ad invigilare sulla purità della fedp e dei costumi dei fe<|eli e di tutelare gli orfani e pupilli.

Art. V. Dovendo stabilirai definitivamente in tutto il patriaroato I iatitusione diooeaana, tutto il clero si ridurri opportunamente ulla condiziono di clero diocesano.

Art. VI. Quindi tutti i chierici dei seminarii di Costantinopoli, Bzomar, Ancira, e altro presteranno giurameiito d' ubbidienza primieramente al loro vescovo diocesano, e secondariamente al patriarca in questo senso e precisamente con questa dichiarazione, che non solo si presteranno al sarvizio delle proprie dioçesi, ma bene) di qualunque' altra in tutta l' ostensione dei patriaroato, quante volte il patriarca vi si metteri d' accorde col vescovo diocesano. di cui Γ ascenso b onninamente necessario.

Art. VII. Egualmente monsignore patriarca b incaricato di provvedere dietro le intrusion! della santa sede a certe obbligazioni di mesae che eaiaterannp a carioo di questo clero congregato e in favore dei trapassati dei medesimo clero.

Art. VIII. Monsignore patriarca penseri come disporre opportunamente de) clero dei precedente patriaroato, cos) dette conyrspoto, che in parte eaiate ancora, per distribuire nolle diooosi e missioni del patriaroato o determinare le altro oondizioni a loro opertanti.

Art. IX. Si raoeomanda ancora oaldamente a monsignore patriaroa di provvedero di sacerdoti noceaaarii quelle dioceei, che per manoaasa di clero proprio m avrobbaro bisogno, e ei oomputb ohe per Û momento oltre trodici sacerdoti ineiroa dovrobbero esser inviati nelle missioni eaiateati. Monsignore patriaroa procurerb di provvedere questo numero dal clero d'Ancira, d'Artuin, Erzerum e CoetantiMpoB, ed altre dioceei che possono dispone d* un numero maggioro di sacerdoti.

Art. X. Ogni vescovo, nella di cui dioceei sneaiste anoora il clero ammogliato, procurari opportunamente di djminuirio con mani prodenti ex promdoverb il eélibato del clero.

^Art.XI. Si b aentito con eoddiafaaioae che il veeoovo d' Artuin riusoi di rimpiasaaro intieramente nalla spa dioceei il claro ammogliato col oelibe.

Art III. La dioeeai d' Brsegum Ivendo il maggior, numero di aaoerdoti ammogliati ai.* contem'plato, che iléhp veoodvo vi prorvedeeae debitaiqante e pradéntemente, e a queat'uopo ai b oreduto nooqeeario che Γ ordinario ayeaae tutta la cura dt iatituire quanto presto poaMbile almano un pic. ciol seminario in Eraerum.

Art. XIII: Fuoridella diooaai di Marasci. di TreV>aonda e di Kérput e di qualche miseione nuovamente oominoiata colla ana riunione al centro dell' uniti cattolica, ove ai trovano uno o due aaoerdoti antmogliati. si b sentito con aoddisfaaione che in tutte le altre il clero ammogliato non osiateva.

Art. XIV. I sacerdoti d' una dioceei non potranno ^assare ad altra dioceei indifcretamenfe sensa il mutuo consenso dei due riapettivi vescovi. Debbono oaservare eaattamente le discipline eccle^ aiaatiche. Sappiano che sono sCggetti ai loro vescovi locali e debbono riconoecerli come loro superiori veri e proprii coni immediata giurisdizione. e non manchino d' occuperai degli studii sacri e d ediHcar il popolo coi buo^xdaempio e altro, come addico agli ecclesiastici. '

Capo II.

DM» dioctti

Art. I. Duvendosi demarcare definitivamente tutte le dioceei, nell' eatenaione dei nuovo patriarcale di Cilicia, s' b delineata e giudicata opportuna l' anneaaa carta geografica. au cui)e divisioni delle rispettive diocesi sono abbozzate.

Art. II. Si sono reputate ben opportune le divisioni delle dioceei fatte sulla base delle provincie eoclesiasticbe oonosciute nolle notisie eoclesiaatirhe. e uaate ancora eempre dalla sacré congreguione di Propaganda nelle indicasioni territoriali.

Art. III. La carta geografica di Kiepert trovandosi la migliore nelle indicasioni topograflebe dell' impero Ottomano. a b adottata per l' uso di tutto il patriaroato.

Art. IV. Varie cittb e borghi. che per il passato rimanevano distaccate dalle dioceei e eottoposte all' immediata amministrazione del patriarca, ai b giudicato bene di farle pausare a far parte delle dioceei vicine, cui appartengano ecclaeiasticamente.

Art. V.' Le due cedi di Tocate Sivaa, che per il paasato facevano due distinte dioceei, s' b giudicato bene che sen' uniseaoo i due territori sotto un aol medesimo titolo e sede di Sebaato.

Arty VI. Per atteneroi all' antico tuo generale e conserver E onoro delle grandi sedi patriaroali nell' Oriente consecrate pur da concilii eoumenici, e per non dar luogo ia avvenire a motivi di prevalent con questi titoli patriaroali ad esigaro prorogative, » b riaolnto ohe i titoli di queste non ei dSassro a oempUei vesgovi o areivespovi diocesaai, ma solanto ad amminiatratori, patriaroali, i quah potrobbero per momento eaoero ancora gli ordinarii vicini di dette sedi patriaroali, nelle quali attualmento non v' b popolo sufficiente a stabilire diooosi a parte, ool titolo d' amministratoro patriarcale.

Art. VII. Bonchb l' unione delle aedi di Karpat » Malatia ai *ett»·' -'i» principie* opportuna, peraltro ai convenue di conservare Io atetn qtss, vieta la distensa grande dei luoglu e le conversioni frequenti che v' banao luogo e Γ importance appunto

di quelle poataioai per e*u» β teata froqueaaa hi degii etasmatid «Muuuioaafi, ata qnaH «i tnv-visa eempM* pii ta buooa diapneirione al Matra d'ntath eattoHea.

Art. VIIL Bagdad oolT Arabie orientate tati-taito ia viearfate foraaee, a' afida prowisoriamento air ordinario' di Mardis, fin ad aaa definitiva riaa-huioaa da praedemi aal. prootamo sinodo patri* ureale.

Art. IX. Damaseo col! Arabia oeetaeatale ioti-tuito in viaariata foraaaa, »' attda prowisoriamento ali' ordinario di Beirut, fin alla dofititiva uisteme-rione, che avril luogo ntl prootamo sinodo patri-arcale.

Art. X. Bcontar, ave è un eeminario, eon tutto il Libano non ta parte di neaeuna dioceei, ma «tf-pende direttamente e nnicamento dal patrMrea che ne avril l'intiera amminiatrataone e cura, e lo governert per meaxo d'un auo amminiatratore in-signito di carattere veeoovile, tanto per l'onore della precedente residensa patriarcale, quanto per l' ordinatione dei cberici di quel eeminario, di cui la diretione coma encore la custodia degli enrichi archivii, Γ amminiatrataone dei boni di quel 'eemi-nario verri affidata da. monaignore patriarca al me-deaimo amminiatratore.

Art. XI. Le divisioni e le demarcation· delle dioceei del nuovo patriarcale aono le eeguenri: Reci-dente patriarcale Costantinopoli, Tracta, Teeaalia, Macedonia, coi dietretto di Scutari d'Asie Sedi auffraganee: 1, Brute (Birinia con Mista); 9. Ancira (Ôalasta con raflagonia); 3. Trebiaonda (Lasica con Ponto); 4. Artnin (Daone); 5. Bivaa (Colofone); 6. Ceoarea (Ohppadocia con Cataonia e Licaonia); 7. Malaria (Melitene non Comagenc); 8. Adana (Cilicia occidentale con Pisidia, Isauria, Pamfilia, Trachea Frigia); 9. Marasci (Cilicia orientale); 10. Karput (Sofene oon Aniitene, Aruanene); 11. Erterum (Paasene oon Moxone); 13. Diarbe-kir (Mesopotamia occidentale); 13. Xardin (Meso-potamia orientale); 14. Aleppo (Siria); 15. Beirut (Paleatinh con Cipro); 15. Cairo (Egitto); 17. Ispa-han (Persia).

Art. XII. Siocome attualmente nolle tre sedi patriarcal! d' Aleaaandria, Antiochia e Geruealemme non vi b popolo sufficiente per etabilirvi 'un vee-oovo a, parte, peroiô il veeeovo di Cairo rortert prowisoriamento ancora il titolo d' amminiatratore patriarcale d'Alessandria?' il veeeovo di Aleppo quello d'Antiochia e il veeeovo di Beirut quelle di Geruealemme.

Art Kill. Π defonto patriarca Pietro VIII di foliee memoria diataeoando dalla Siria la parte che abbraccia)a Beleucia 1'avea formata una'diooeta aotto il titolo d' Antiochia, e Γ aveva amegnata ali' ordino dei moaaci Armeni Antoniani del Li-bano o v'aveva istimito per veeeovo dioneeaau mon-oignore Placido Kaeangian, abate generate dal detto ordine, cob titolo d' areiveoeovo d'Antioehta. Fer-ait™ sia perché in dette provincia nOn estate attualmente qn popolo ' sufficiente per stabiHrvi nn veeeovo col titolo di amminiatratore patriarcale, eia perché di dette aaeegnataone perpetua fttta ali'ordino citato ta videro in breve tempo te sfo-vorevoH ooaeeguoaae e ri temouo ancora più afo-vorovoli per Pervenire, perefo ta heonveauto un-animamente a reetitairo e inoorporaro ta eota dette dioceei d' Antiochia-alta aede d' Ateppa, Uape iaogo delta Striai oui appartiens Boteucia, quindi di eeene acere la profata aaoognaaioM fatta al dette «rite-e di considerare tutto oome nello 'state pitaritlvn, mote» più «Ao taato 1' istitataone 41 questa-iteeata d'Antiochia quadte ta.dette' smsgastasa'e' e te-tae-oootaaae eoneoesitMti mm fatte ineomâdta ta ateggietatit M voeoeri del petataroate non octante pure ta provia tfavorevota dtapoairinne deUa Propagande. Oon questo prowodimeato mon-signore Pintade Kasaagtaa oome anooea Γ ordteo suo ta trovoraano seiolti da qnataaquo tegamo a rep-porto she evsmirt sea quelle eota dette dioeeta d'Antiochia. Sioeome port la eaaea dl moatagnoro Kaaaagtaa peade preest ia seats aede, Γ episcopate Armeno aottopono in na modo apostate il oonte-Uuto di questo artteote ta giudisio delta medotama.

Art. L' episoopato Armeno non pub per-ultro non manifestare il suo dolore ed indegnasione per l'attitadine prosa da monaignore Placido Ka-eangian in oppotataone agit ordini delta senta sede.

Art. XV. Le sedi suffragaaee come sopra no-minate dei nuovo patriarcale sono di numero die-oisette.

Art. XVI. Tuttp le dette sedi sono vescovili e non metropolitiche, benchè aleuni dei loro titolari portino il titolo di arciveacovo sensa pert giuris-diaioni metropolitiche.

Art. XVII. Per completore pert 1'ordine ger-arohico ai tratteri nel proeaimo sinodo patriarcale per istituire qualche sede metropolitica eia delle dioceei dell' antico patriarcato ditCilicia sia di quelle del primtehto eatinto.

Art. XVin. A ciascuno dei vescovi suffraganei monaignore patriarca manderi un eaemplare dell' anoeaaa carta geografica appena etampata per ser-vir loro di norma coll* indicatione di tutte le citth delle frontiers per evitare ogni dissonante; ove poi per 1'awenire v'_avesee luogo qualche dubbio, de-veai rioorrere a monsignore patriarca.

Art. XIX. La definitiva e più corretta demar-caaione Ùelle dioceei di questo patriarcato si ù rfoervata al proaaimo sinodo patriarcale; fine alia quale epoca si prenderanno in consideratione i ri-tultati dell' eeperienta e si fart un più esatto stu-dio sù dettagli topografici.

Capo III.

Dti vtteoei.

Art. I. I vescovi dioceeani che sono attualmente nel nuovo p>«riaroatu oono i aegnenti:

1. Monsignor Pietro Apelian, arciveacovo di Ma-rasci. 2. Monsignor Giovanni Hagian, arciveacovo di Ceaarea. 3. Monsignor Gregorio Balitian. arci-veecovo d' Aleppo. 4. Monsignor Giacomo Bahdiar, arciveacovo di Diarbekir. 5. Monsignor Leone Kor-koruni, arciveacovo di Malatia. 6. Monsignor Mel-ohiore Nalarian, arciveacovo di Mardin. 7. Mon-signor Giuseppe Arakita, veeeovo d'Ancira. 8. Mon-signor Pietro Tilkian, veeeovo di Bruea. 9. Mon-signor Antonio Hatagi, veeeovo di Artvin. 10. Mon-signor Giovanni Ghiureghiaa, vesoovo di Trebitonda. 11. Monsignor Stefano IsraeliA, vesoovo di Karput. 12. Monsignor Stefano Metehisedech, veeeovo d' Kneram.

Art. II. Le sedi suftagaMO attualmente va-canti oono 1* Bivaa, 2· Cairo, 3* Beirut, 4* Adana, B* Ispahan.

Art. HI. I vaeoovi m pertiim ehe ta trovano at-tualmente nel patriarcato Armeno qpm monsignor Ignatao KaHbgtaa, ehe porta U titolo d* Amasia, e monsignor Basilio Gasparian, oho ptyta quello di Cipro.

Art. IV. Monsignor Aroealo Angiaraehiaa inter-pellato H 17 lagho da moatagnore patriarsa, as egli foocia parte doll* optaoogato M patriarcat» Armeno, rtepooo non poterio Caro yigaHaaaMnto per motive di eagUaata satate, quiadi devefta oontadorare oome nd voMovo tfoo.non fa parte doH' epfowpato della

sad· jMnuUl*. L' sphespa^u^to piM· otto di q«M*·

Art. V. 8i ooavsane di provvodere, opportaaa- ■mM dei Im* pastori b proritato sadi vaaaati di Gate·, Ada··, State · Beirut

Art. VI. 8i oonveaae pare eha · questo sedi poesone Meet· encore dastiaati i prelodati veeeovi μ partitas, ohe attaabnonto thnao parta del patri- •roato.

Art. VH. la quanto alia sado· di Ispahan si oredetto di laaeiarln per ora i* amministrarioao petriarnajr; vieto il ristretto namaro del eao popolo.

Vili. BencH^louni dei veeeovi del patriareato portino il titolo di aroiveoeovo, aa diehiara non naan·! anneseo alcun* diritto metropolitico, ma ester semplioemente d' onore.

Art. IX. Convennero tutti che la précédons· dei veeeovi, sistro ordinarii, deno m partitas, abbia a regolani aeeondo Γ-ordMe d' anrianité della oon- secrariono episoopale, procedendo ai veeeovi gli arcivesoovi, aieno questi di diritto, sieno di semjrtice onore, salvo perd il diritto dell' ordinario aalla ana diocesi, e quello del patriarca, che ha i primi onori e poeto in tutto ›l patriareato.

Art. X. La provisione dello sedi vacanti sopra- citato, come pur la nomina d' altri veeeovi, dovrt eeaere eeeondo la norma indioataoi gié dalla cants aede; in qusnto peril alls parte del elero e popolo da cui si domandert la buona testimoniansa, s' è convenuto di domandare dal clero e popolo dells vacante sede e delie citre citté principali, ee ne ha, una lists di esndidsti che fossero più di tri, onde l' episcopate farne la acelta di nns torna d' idonei soggetti e presenters alls senta sede.

Art. XI. 8i convenue che i dettagli di questo metodo d' elesione dei veeeovi come del patriarca si stabiliranno definitivamente dopo che saranno cunoaciute le iatrusioni della aanta. aede eul pro- posito.

Art. XII. Fino a quell' ordinatione, ove qualche sede venisse a vacate.. il vicario generale o cancel- liere o in mancansa di qu^ati Γ offisiale pin distinto d incarioo neli amministraaione degli affari dioce- sani avvisi monsignor patriarca della morte avve- nuta de) vescovo. ed amminiatri provviaoriamente |a diocesi fino a· nuova dispositione di monaignor patriarca. medeeimo.

Art. XIII. I veeeovi oaserveranno le leggi di reeidensa. non si allontaneranno dalle loro diooesi sense gravi œotivi, e in case di bisogno non più di tre mesi, e ciù non sense provenirne monsignor patriarca ed averse ottenuto I'easenso, ae dovessero recarsi a Costantinopoli, salvo un caso urgentierimo che non permetteese tempo di previa intelligent· anche per telegrafo o poste. L istessa precautions a osservert colle altre dioceai. ove il vescovo avesse da trasferirsi.

Art. XIV. I veeeovi non si ingeriranno. nelT amministrarione dell' altrui diocesi, non yi eserci- teranno giurisditioni, né vi faranno pontificali o altri offici e solennité senta l' espresso permette dell' ordinario, benchè îl elero e popolo lo richiedeaae.

Art. XV. I veeeovi del patriareato Armeno sono veri e proprii diocesani oon immediata ordinaria giurisdirione in tutte le loro diocesi.

Art. XVI. 1 veeeovi pert non posspqo derogare aile discipline generali, disturber l'uniformité pub- blica dei riti, liturgie, ceremonie ed usi che devesi mantonere in tutto il patriareato, con introdnrvi delle innovationi o modificationi sensa superiore autorisaasione.

Art. XVII. I veaoovi non ammeitoraano i sacer- doti altrui sensa dimissorio in rtgola, nè invieranao i toro sacerdoti in altrui dicesei annua nécessité, ed b offal ease imm dimissorio · Mass previa intolii- gaaaa del voeoevo, prases cui debbea raearri, ae- oattaato aa uigeatiesiate case aha non pSrmIttesce la previa intolHgeasa.

Art. XVIU. Non parmettaranao al medesimi di raoani specialmanto ia Oostaatinopoli aoayi il pre- vie oonsanao di nionsiguar patriarcat cui sspor- raaao i motivi, e ia ogni ease eeasa la testimoniali ia regola.

Art· XIX· 8or^ffiioranno i veeeovi aulla parité dalla dottrina o dai eootami dal loro elero e popolo.

Art. XX. Sapdreranno i veeeovi i loro bpni paraanali da quoi flella loro aede e chiesa e tor- ranno eeatti e disttoti registri di questi boni, ^b- biano altrool registri ragolari dello dispense aceor- date, dell· mess· perpetue, dei battesimi, matri- moni, morti, ordinationi e processi di cause, ed abbiano cura dell' archivio vescovile ritenendone anohe regolare inventario.

Art. XXI. Ogni vescovo diooesano fino all' epoca del prossimo ainodo patriarcale fart ima volta la visita diocesans ed una volta il sinodo dioce- sano, adottandovi le colite leggi e forme eedesia- stiche quanto permetter poaeono le circostanse delle rispettive dioceai.

Art. XII. Potendo i veeeovi dietro mutue in- telligente inviare dei loro sacerdoti d'una dioceai in un' ultra per assister» vicendevolmentd, allor- quando pert tai intelligensa fosse per una missione stabile, che si affiderebbe a une o più sacerdoti in altrui dioceai, in tel caso se ne dis comuni-' oarione pure a monaignor patriarca, perché conoeca la positione di ogni sacerdote.

Ari. XXIII. I Aescovi conoecono abbastanse i doveri che loro incombono di rispettare gli appelli canonici del loro elero o fedeli a monsignor patri- area ed alia senta cede.

Art. XXIV.- Benchè i veeeovi del patriareato, oltre il giuramento Hi fedelti ed ubbidiensa dovuta al Romano pontefice, abbian da fare un analogo giuramento a monsignor patriarca. si convennq port di, fissarne le formole nel prossimo sinodo patri- arcale.

Art. XXV. I veeeovi non possono vendere, per- mutare, ipotocare o oomunque alienare anche in meglio i beni della loro sede e chiesa, nè graverai c6n debiti o altri pesi sensa il previo consenso di monsignor patriarca.

Art. XXVI. I veeeovi non intraprenderanno *ml* entama sensa Γ intelligensa e consenso previo di monsignor patriarca, e per preeisare questo ri trat- tert più precieamente nel rinodo patriarcale proe- rimo.

Art. XXVII. Per la beneditione degli olei tanti monsignor patriarca lasciando libero Γ esercisio a quei dei euoi anffraganei che nel precedente patri- arcato ne godevano per antico dritto, il quanto agli altri eeeondo la richieeta delle circostanse autorissert ogni anno, p una volta· ogni tre anni uno o più veeeovi delle diocesi lontane.

Art. XXVIII. I veaoovi cercheranno oon messi prpdenti di emancipare postibiIntente l'autorité ec- clesiastica dull' influença e dalla soverohia ingérence laioale nolle trattative degli affari ecclesiastici e specialmente nell' amministrasioné dei beni eccle- siastici.

Art. XXIX. I medesimi avraano tntta la cura, perché a motivo delle attributioni civili, di oui godono nolle provincis, non abbiano a dare campo all' autorité laioa di manomettere nulle im- munité ecclesiaStiche e culi' amministrarione vm> eovile.

Cbpo IV.

M bufoni jUeiiiiri *A A* dbemi»

Art. L Moarignor ptoeBrocb di mm-ridiaro le. dioooi «" sqfrtganea indieiiatameate • misurs dette proprie *»roo ad · prepssuiroo M. lttaogni materiali di eiaeeaa· dioeaaL

Art. П. I Ogni reecoro praaantarh a monsignor patrium lo stato doi biaogni pecimiari della aaa dioeeei, oado potarri ooooorroro proporxioaatamenta ndla micare del possibil·.

Art. IП. I reooori noa intraproaderauo ooetro-üidni o altre simila, che abbia da indebitam la loro aedo, sensa proria intesa dpi patriaroa.

Art. IV. Ore aroaooro luogo nuore oonrersioni di cittè o rillaggi nelle riapettire dioeeei, i reooori ri spediranno uno o due sacerdoti per arer la cura delle anime. Ma non s' intraprend^ranno peroib rostrusioiri di chiesa, cappello, oouole o proebiteri oon sggrario dalla sedo sensa Г eapreosa cointelli-gansa di monsignor patriaroa. Ore perd i eonrertiti *t* 'asaumeasero oon sicarena di subire eesi modesimi le apeae tutte di aimili cootrusioni o un auaeidio eatraordinario ri poterne esoete, in tal caso i reacori poaoono liberamento metterri mono dovendo in ogni caso pensare ehe oon intprese mal caloolate non ai pub ni si dore compromette·· lo stato della dio-cesi. Ore perd qualche reaeoro non ai atteneese a queste dispositioni, non dorrà oontare solia aede patriarcale. Tutte le conaeguenae dei debiti saranno imputabili a lui medesimb peraonalmeate.

Art. V. *L' episcopate Anneno reggeddo perd, che il popolo Ameno in moite oittà o paesi per tutte Г Amenia d disposto ad unirai colla santa chiesa Romann, ore i resoori riepettiri poteaeero inriare degli opportuni sacerdoti Artneni cattolici e subire le apeee primitire del culto; e dall'ultra parte seorgendo die al rasta impress d al di U delle sue forse materiali, e peroib taati popoli die anelano d'entrer ne! grembo della tanta chiesa Romana, lo che era tanto aspirato dalla santa *aedo,* non poaaono orner ammmi ali' unione dall' episco-pate Ameno per difetto di messi pecuniari, percid dolente corn'd crede di *fu* parte di tale stato delle cose alla santa aede, nolle fiducie che le me-deaima nell' alta sua sapiensa o autorité rorré dargli in propoaito. le opportune diapooirioni e oonaigü.

Capo V.

*Dti umàteri * »aui*.*

Art. V I duo seminari di Costantinopoli o di Bsemar soqo seminari central! o patriaroaM.

Art. II. Monsignor patriaroa ha Г ammtaietra-sione di questi due seminari, e rceaadosi in Bsomar, quanto presto potrobbe, ri eoeminerù · regolerii personalmeeto tutte.

Art. III. Ogni dietori, eodoado il Hsoghe pro-porsioaato e quante le Insano M dotti oadKaari pemetteranao, potaA «pandarri dai gioraai nociti col prorio coaMMirli aaaabiguor patriaroa par oaror iri educati · rimaadati'aDe riepettir· Boroal

Art. IV. Lo regelo · conditioni d' aaunimieno dei gioyaai aei Seminari patriareali ai maatengene prorvieoriamonto, qqah roiatnna oro per 1' une a l'altre dai nominari, rolro il lore gfunaaonta eha aaru ooafomo oome eepra ali' srtieele XVI del capo I, parte seconda.

Art. V. Le ontnto de! aomiaario di Oootaatiao^ poli sono regietrnte regolamsTOo no'sM MM.

Art. VL I boni appartroenti sttuahnmta a Baomar, oeeottaati quad arirtrou in Berna, ai dL düwi* al eeateaiea®!· 4ai φβlμηφβ di Broaror, d mon· che dafl' ronaro sim aa tab qaniigair patriam mm, rimH qnaloho obbhgo •pedal· per fritau* Λ quoi fisndi.

Art. VU. ▲ nmasignor paMww iMta afiMato l'laseri» di far taro i rogistri dai psadetti tad a d' etamlahtrargH.

Art. VOL Fa d'nepa manteaere a peeanwrero a eminaris di Barnar a rogolnrio dabfauaeato a pwtaieaara aaU' altro 01 aaariaario di Orotaatiao-pob) la diadpHna, pti aaatalai di piati a gli atadi aaari.

Art. DL Moadgnor patriaroa proourart di sta-bilire aai ıMaiain uitamrata atta tataa dieeipliaa • roito laoognamonto f anifiermith dolT edacaaiono ralipiaaa, scientific· a diaeipliaar·.'

Art. X- H eominario dic nonno d'Ancira arendo date dai aelanti missionsri par tante dioeari, merita speciali riguardi, a paraid ai reputa neeoaaario oho monsigaor patriaroa lo promaova posmbilmsntc, Bol| ^ potwr|iaeera dj,^. di bueni nüamonarl per le dioeeei, ore si trorano le norello missioni bisoguoce di sacerdoti, fin a tanto ehe eimeno tutte le dioeeei poosaao ferai un compito clero proprio. Quindi anoora proporsionatamentq alla aorrensione prestatari monsignor patriaroa ben più a dritto potré al bieogao rirolgerai agli titrai aaoerdoti di quel eeaaiaario per inriarli aile norello missioni ool|' iniahigeasa del reooore di quelle diooosi.

Art. XI. L'inrio dai gioraai Araaeni nei re-nerabile ceUqgio di Propaganda, nei cojlegio dei rerereadiaaimi padri Geouiti in Oaair o nei semi-nario di 8aato 8ulpisio in Parigi si faranno da monsignor patriaroa aeoondo le propositioni doi biaogni o delle oirooetaase d'ogni dioeeei, del che nei proosimo sinodo si fsrù 1 apposito rogola-

Art. XП. П giurameato degli allieri di queoti seminari sert ooms u diaaa di sopra ali' articolo VI del capo I, parte oaoonda.

Art. XIII. V episcopate Armeno conrinto, cbe quanto la chiesa Amena i strotts colla cattedra di saato Pietro, altrettanto si aasicurs la sue prospérité, erodo ano dei messi più potanti a queat' oopd di stabilire un seminario Amano in Roesa, ore riaaiti d· tattele dioeeei Amene doi gioraai soelti ed educati nei centra del cattoliciamo poeaeao più she mai corroborare i legaipi d' unione fta la santa seda e la chiesa Amena.

Art. XIV. L' episcopate redo 1' urgenaa di *ior-*rdgüaro ooa partioolar attrosioae 1' intrusions dalla giersetù nolle eenole e nei collegii, perché non rengano i gioraai eorrotti eoi principii dalle eor-renti nette. t

Art. XV. Coariene moltipHoare e promuorero naUe minmoni le eoamle elameatari doi ragaasi o dette ritette, iotroirii beae nette dottrina eristiaaa, • ore ri ai antaeotteerore aneero dei gioraai o sitoOo Armane sciemafidie, coariene proadore ogni euro parohi par un· parte non ecrreeea perioolo di pervertiro quai giorani oattolici, e datt'altra aen .· oapotmaaero ntt' ipearieia i glosantKiematiai, taire le nharieri. diap natal cal she ai preadaraano sa queato propoaito. -

Capo VI.

IW patriarum

Art. L I prirrilagi a i darori del patriarcat· sono prime a pooa itmadaaimi cpaae scno aaao-rerati aol capo VI dalla parta ttran, p. M9, del ainodo di mente Libaao approrato dalla santa soda, etaaapato oei tipi di BtapaganBé.

Art. It e' attenù pal atta iotzusioai datte aaata roda par rogelar aaegüe M rapport! M reocori oel

Art. IU. Reata pact Saao il Sow- MF *Ite iapamo·· dal patriarea an tatto U patriaraato, il diritto d' appeDo ragolar·, qusBo Si viaitor diooaai. Si eenveenr atoodi aaaiaaaK, Si acaacerara i voeacvi mat aaftagaaai a aimiB doveri a pcMlagi eati da' oaaoai ohe moglio at pradaataaaa eel proaaimo ainodo.

Art. IV. П patriaraa aoa pad vmadere, ipotooare, ia qualunqua modo. alienare i beai spotteati alia sue aide a ehiaaa, aoa aha ad altre qua! sieeo chieee a boghi pii dal patriaroato, ah di parmattar· ohe da altri '> faeci» aaaaa il parmaaao dalla aanta aede.

Art. V. H patriarca essendo l' ordinario di Oostantinopoli ne ha la cura a l'amministrasione eome ogni veacovo dioceaaao. In aua qualité port · di patriaraa nail' amminiatrasione ordinaria dal patriarcato ai eonaiglia ool suo sinodo privato, aha è oompesto 'd' arto o due veaoovi in portai·* a di alcuni sacerdoti: del quel ainodo il voto nod aarh d^libera^vo, ma conaultivo. Nelle oom part importanti, che hanno relaaione a tutto il patriaroato monsignor patriarch ai diriger^ al ano epiaoopato; nolle cause maggiori poi dovrh attenerai agli Ordini della senta aede, 'non dovendo i patriarch) fare nil *anhntm* inoonaulta la aanta sede.

Art. VI. Monsignor patriaraa ttaendo inoaricato di procurare a prowedere, finohi tutte la dioceai ai formino almeno il proprio clero, di aufficienti sacerdoti, apecialmente quelle delle dioceai, in oui « trovano dalle novella missioni, a par cib dovendo far appello a quelli dei auoi auffraganei die pooaano fomirne qualeuno, è perit beninteao ohe tanto nel demandera loro i sacerdoti, quanto nel 00H0carli in qualunque dioceai, ai fart di consenso dei rispettivi ordinarii.

Capo VII.

Dtlla eaaMM *patriarcalt.*

Art. I. Per detenUinkrp la mensa della aeda patriarcale dovendoai fiaaare i auoi fondi, monaignor Haaaun dichiarti che le attuali readite della aeda primaaiale fruttando un annuo reddito di duo mil· acudi inciroa romani, intandeva di appropriarli oome menaa patriarcale.

Art. II. I veooovi del precedent· patriaroato di Cilia· diohiararono À loro torno ohe il frutto di varii censi dd patriaroato di Citida moptanti a adoento aoudi annui incirca inveatiti in Roma, intondoao, che faessss parte della menaa delfa medeaima sede patriarcale. La lieta di qumti cend ai trova riportata fra gli allegati aotto la lettora B.

Art. III. L' epiaoopato preoe atto dell' ana o dell' ultra dichiaraaione, ehe ftaroao ammeaee unanimemonte.

Art. IV. Moadgnor Melchior Naaariaa e monaignor Michele Gaaparian aono inearioati di preeeatare il pit praeto poaaibile a monaignor patriaraa il rondieonto degli ultimi anni, in oui eed ebbero ad amminiatrare la aede patriarcale vacante di Baomar.

Paun run

Capo 1.

Dtl prototme rinede *pairiercalt.*

Art. L Si oonvanne della nocemitii e utiUth di convocare an ainodo patriarcale per ragolare dafinitivameate la abtemarioae liturgie·, diaeipHnar·, geearehica · amminiatrativa del nuovo patriaroato.

Art. IL H ainodo aarii convocato nel termine di da· anni, aioi alia paatooceto del ISfi·.

.Art. III Per il laogo di eeavoeaajeM del prooaimo steedo al Bfvmmi Oeatanttcaapoli.

Art. IV. Oade préparai· 1· materia Sal proaatma sinodo · ihaiMtema la trattntiva, ri aonvaana aha monoignar patriaraa btitairil in Oaatnnttaaepali mmbîmîim ti* Mmmî φμ Ιιγ Ιμ ΙΜ^ i ФKïI Mb* dimanno - rodigesaaao tatto il materiale pm B ainodo aotto la praaiiloam di moarignor patriaraa, a lo oomaaiohari a tempo al veooovi saftagaaeL

Art. V. I veaoovi anflirafanai formaado daacnno partitameate nelle aaa dioceai an eonsiglio di sacerdoti, maminmanno il material· del fâturo ainodo eomunioetogli dalle eammiarione di Ooataatinopoli a lo torneranno eoUo proprie ottervaaieai, unitameata allo state dalle oirooataue partioolari della propria dioceai, oha poteaaero meritat· un eeame partioolar· del ainodo.

Art. VI. La commissions centrale di Coatantinopoli, oonfrontati i diversi rapporti dei veacovi •uftaganei e modificato analogamente il sub lavoro, lo rimettert a monaignor patriaraa per eaaere preaentato al ainodo ali' epooa della aua oonvocaaione.

Capo II.

Dti etmtaci.

Art. I. L' episcopate trove giusto ed opportuno d' utiliuare 1' opera de' buoni monaei Armeni nelle miaaioni dello diverao diooaai.

Art. П. Convieae peri, ohe 1' ammiaaione dei monad nolle dioceai ri face!» oon un regolamahto fisso. perché deno perfettamente aoggatti ai riapettivi ordinarii a non abbiano a suscitare difBcolth di dritti d' eaenaioni, eh· non è rioonoaciuto nella ehiaaa orientale.

Art. III. Non oonoaoendoai parti fin' ora 'quali debbano eaaere la iatraaioni speciali della aanta sede sui rapport! ool patriaroato ed epiaoopato 'Armeno dei monad Armani, tanto Antoniani, quanta Mechitaristi di Vienna e Veneaia, che si trovino nd patriaroato, ai rimette al proaaimo ainodo patriarcale la définitif· trattativa di queat'dfhre.

Art. IV. Gli abbati generali delle due eongregaaioni mechitariatiche di Veneaia e di Vienna, benohh inaigniti di carattere veeoovile, finchè pert non fanno parte dell' epiaoopato della aede patriarcale e non le si aaeoggettano debitamente coll· loro riapettive oomunitA, non hanno ue dritto d' eaaere chiamati al proaaimo ainodo patriarcale an *ûtrt,* benchi per convedenaa poeaono eaaere chiamati.

-Art. V. Monaignor patriarca si mettert in tanto in relaaione cd predetti abbati generali, onde pervenire oon emi a un mutilo e salutare mtendjmentb, salve le disposioni date e da daroi dalla eant· sede aul proponito.

. Art. VI. Per moderare il aovelrehio coneoroo aneor dei' monaei Armeni in Coetantinopoli, monaignor patriarca s' indiriaseri ai medeoiMi abbati generali, servendoai all uopo di quelle dispoaisioai ohe la aanta aede ha emanate in diverse epoch· a queat', uopo.

Art. VO. Fin a tanto ohe ai stabilise· Un eepHoito regolamento, quali debbono eaaere le rolasioni del monachisme ool patriaroato e colle dioceai auffraganeo, i veacovi, ova foaee an biaogno marceto, «' intendaao pr«viam«nte con monaignor patriaraa prima di ehiamarii allo loro diooaai.

Art. VIH. Motto mono i veeaovi sauna tal provio regolamanto e intelligence abbiaao da coder· ia modo perpetuo al monad qualeho miaaioae delle loro diooaai.

Art. IX La oom generaMaia daU' ordino dei monaei Armeni Antoniani trovandoai tn daHa ·«·

β1·

fondante·· ael Ubaaae, e sen pebanAe «mn toe·· ferite n mi MtpMtav* wlvriMMIiNMj - U UbttM wmml* wbAm uμMβμμ 4II 41 OUkia « p«Mè ΛμM
41 pVki 1* pCtArtte
gaskNM 4** witMb·! Asiasini Inv - Alv Mμvμ Aβ •ottopenteHgtt· gfarindfaieM- « nervegtinaaa β teen-aignor pairfare·.

OopoΠl.

CNÜlwioNi

Art I. L'apiaeopato Anaeno titrate· fa quaeta conferee··, aentita letter· tai proceed verbali della differenti Mmioni, B trovb nnanimamente conformi •Be riaolùaioai fatte aella eoafereaae madaniin· a analoghi a qaaqto è ateto da laideliberato.

Art IL Π medeaùno epieoopato dichiara, oha intende obe le diapoaiaioni ooatenute aai datti prp-oaaai verbali redatte in ferma d'atti a aottoacriti p da monaignor patriaroa, aieao praoentati alla aacra congregaaione di Proffaganda, cui intende di aotto; mettere onninameeta per eerveggerii, modiBoarii, cone meglio giudieherb.

Art. HI. *L'*epiaoopato dtohiaru, die prima che Ip aanta aede approvi i detti atti, non dovrb mbt-terli in pratioa.

Art. IV. Li praaenti atti dorranno aervire di regola-inento fln'a) proaaimo ainodo patriarcale e per cit> do-v/nnno in quello trattarai di nuovo queeto materie più eateaamente ed eaaere modUoate, ove foeae bieoguo.

Art V. Frattanto «obito ohe aaranno emi eaa-minati dalla aaçra èongregaaione di Propaganda, Γ epiaoopato a'* aaaume Γ incarioo di oaaervarti e di farii oaaervare diligentemente ai anoi amminiatrati conformemente a quanto verri loro oomunteato dalla medeaima «aera congregatione.

Art. VI. A queat' uopo ana oopia aateatiee C da' preeenti atti dope la correctene e Γ approvaatene della aanta cede verrit apedita da monaignor patriaroa a ciaacun veeoovo eogK ennemi a oonaemi.

Art. VII. Ove dope la conform· dei preaenti atti potooae naaoero quakhe dubbio an qaahinque degii articoli, ai dovri dirigere a monaignor patri-area, quale oonaigliatoai con rao privato ainodo dark la dilucidaaioni neoemarie; ova porb il 'dubbio fovea di materia, grave, monaignor patriaroa aentirh la iatnuioni dalle aanta aede.

Art. III. In Bae nel aottomettere tutto queeto alla correaiono e approve·»·· aQa aaata aede, eb'b coionna a Brmaribnto di varità e made· maaatru di tutte le chiaee, Γ ajnaoopate Amano ia proeinto di laacierT alm· ritth di Berna rend· indnita grade •IT immortale e commo ponteAao Pie popa IX fatioe-mtet· regnanto, per la rieaetiteato·· del patriar-cale Armeuo a pee tanti boMiail di oui degaaaei eolmara la oMeaa Armani, a' praga para intenta mente' la aaora aangregariima dl Prapagenda di volar oompiaeerai a emettore qnanto prima il rao giudiaio eu quanti atü dette eonfarraeo ephatpaH, dovando eeai eerriro di pranta o aottenite noma nail' eeordaio del loro ariaMere apimepalo,

In ooaforaritb alb di^mirieaa eeuteeuta nett* articolo Π dello ccatiterinri riandaH del proaanti atti («‹pré, B), dichiara eaaere quanti podMaaNnte conformi allo riootairaf poee nette oeeforraee epiaoopaB o regfetrate nd riapettiri proceed verbali.

In fode di c6e eoafermo ool aigiOa patriarcal·, • mi aottoaerivd

L.+«. Antonio Pietro IX, patriaroa dl OiHeta.

Stefeno Aaariaa,
aagretario daHa aouforeuso epiaaopaB.

Beam, 96 hgiio 1M7.

/ umu a.

Caria tepurghe dd pebrieraote1.

L tM TmmNb - Mμ βΦμ Iβ m1 4fcrtwtè· «K tteutari d'Aafa.

BnemnroeaLibe^amavtatetruatene patriarcale.

λ Aleppe(8hte).
A KaÿMb (Cttiaà· criaataie).
A Adhaa(CUiaUeeoideatale,Piaidia,laauria,PanH tüa, Trnehoe e Frigia).
β. Mafatia (MeBteue oon Comagena).
7. tivaa (CeMtee).
A Cairo "(Kgitto).
9. Mardis (Maeopotamia orientale).
10. Diarbekir (Moeopotuaia occidental·).
11. Beirut (Paleatina cou Cipro).
19. Ancira (Galaaia con Patagonia).
.18. Britan (Bitinia ooa Miaia).
14. Braerum (Paeone eon Motoene).
IB. Trebiaonda (Laaioa oon Ponta).
16. Artein (Daono).
17. Karpnth (Sofono oon Anaiteae e Araanene).
18. Oaaarea (Cappadocia eon Cataoni a Lioaonia).
19. lapahan (Eetefa).
90. Bagdgd (vicariate foraueo patriarcale).
91. Dumaaoo (vicariate foraneo petriareala).

Larma B. I

Xota dai earn evari daUo aada patrMroala Armma di *GUeie tewtHi ia* Booml.

I.	8oudi romani 1986,94 dovuto dagli eredi del commendatore Angelo Galli in ragione di 5 per 00. Saudi rom.	Fruttato UBao 97	76
II.	Scudi romani 1096,77 dovuto della reverenda camera epoatolica in ragione di 3,60 per OO	39	48
ΠI.	Scudi romani 1350 dovnto dagli eredi Mioari in region· di 5 per 00 . . .	67	50
IV.	Frutti del conaolidato	06	89
	Amminiatrati della Propaganda:		
V.	Scudi romani 6091 preaao la Propaganda a ragione del 4 per 00 . . .	243	64
VI.	Scudi romani 4317,39*> conao Lorenao Zappati	183	49

Armws.

I. Perché i veaeovi poeaano avere eott' occhio riaaite in ün foadoolo tutto I· boll·, coetituzioni, brevi, decreti e wtrneoni emanati Bn' ora dalla aanta •ede e dalla ancra congtegarione di Propaganda e da altre aaore coagrogaaic·) relativamente agli *Ar-ment,* a nello atadio dalle materia del proaimo D ainodo patriarcale avare preaeate nn corpo di ieggi o ooetiturioni per lora noma, ri aanetteraano qui tutti fa oedfae eroaeiogfeo Ba' all· praeeato date.

Π. B perché 1' opera nan afa difettoaa, tutte le ramegurati botte, eratitnafani ate ddfa aaata aede o dogK altri aitafati tribunal!, obe coneerneanero *jA* Armani, vwraaao anneme o aggiunte a .queeto •orpo di leggi*.

1 la aaifatto aorta, aha tipartal· ia Magnta <d ai mbaa, aapdma 0 prapaMa 4aO« am afatomririana tail· tteeaai M atteala patrium»· « Otite. U aata ttib w dartaa ed nomad amitgaefaati afla uhtioriraa ti ateaaana damai d Om adhi aaaam aeate; ta ad » ateta tnamttt· ia qeaato tegK· par anggter eamanta. fWatam tana we •name waai.

■ AwartHa manalgear Haaaan, aba aaiT attagato brima B taDa aaatinaaa da, aaa aaaam qaatibe aalnte, b ba rata-fcata aaUa praam tara» am htteaa M » raaate 1807, eha ■k* eV*·Avη MιMμ poMKtok'

IX ASBmMM Λββl MUMWIMVIB Mis ·A IMMI ■àMftq

XnûnoMritnmèeto*.

HoTenore dtafriBir • vuetra imisram torto rondiatiam • nome • per parta anratn fi tarie r.ipiiitpnta dei pstiriaraate Anra» gü atti drite BOoiN MufateOM OpiteOpril, qudi eeoVMtMMato par è desideri di voétm m û m reverendfoeima ci rtasei A tenore ta qneat* atom rittb par U baaa delta chime ebe stanto taenrienti a reggare. Par ta ristrettsesa M temp· bob arrodo potate aottoaerivare i proatatti atü i veecovi mtoi ragtngnnei, dt' qaaB gta «a namero è partite, ■' avean tbo› Muadato di umilterli a Vectra etaineasa rartroB-■ùaa eoBe ata Arasa a eatonttoa, trovaado d'ahronde totti a singoli onninamente d’acoordo ralle rtaoluabri prate a regtotrate debitainento ae* proeeeri verbali, de* qnali / 4 data a tutti ta tettara.

La brama e la proghiera mit, che d comune a tutto l'epiaoopato Armeao, s' è, Mninontiatiaro padra, ebe i praoeoti atti qaante pib pirate pooribito mmtoati, senarii e appeavuti delta mata roda, ai vèagaa rimerai qpal aerae alaose peer-Ya^Mun · Xdb μ μ μ ^μ mkteXraMriAÀi wml Ia^l priaeipto défia grave eu e dttrito ataadoao ri un^^ri ⅄ miflrinAamA

Haaovaado queato rispettora prori mi chine al batte delta aegre perpero e de* Mari £ profonde voMCMteae ed raeeqnto ho I* More di Maforaarai d rara» omtaeuM rovoroudistime nmilHmimo, devotissimo, obbefientiraimo, obbligetiraiao serve

Antonio Pietro IX, patriarea di Cilicia.

Boat, 98 taglio 1867.

AU' omtaeatiaeim&rignor Atoraandro B cardinale Baraabb, profetto delta aacra congrogariono di Propaganda fide.

Λ nautili oardlnaUe di Metro votum taper eptoooporum Aιaeanrna ooUoqulta,

Kmfaentiatimi e roverendiarioti signori.

1. Bottoposte al supremo giuditio del Mate pedro le risolutioni preee dell' eminente vostro ta ordine ri patriareato Armeno di Cilicia, nolle congregationi genetali tenute li 97 maggio e 4 giugao dello scorso anno 1887, piacque a raa aaatith di differirne l'approvatione specirimente in ordine alia elesione dei veeoovi di quel patriaroeto, a voile che it delegate delta Siria monsignor Valerga, aUora prêtante ta earia, il quale sveva àvuta group parte uei foiti relativi alta elatione del novella patriarca, deose ulteriori schierimenti rai dubbj propooti ed etemineti ta quelle congregationi. Intqnto per parte dei vescovi Armani, ebe presentivano gravi djeposisioai spctirimente tulle eletione dei vescovi, era preraatato in proposito ritro progette; s pbr metao di alcuni documenti non conoociuti prima, si venira a intendere, ebe là riaerva dei veaoovati Armani alla santa sede noa avrobbe poi ineentrato prosso i primarii notabili di quel rite tutto U dtepiacere e 1' oppositione obe se ne tearava. la con* segneatt di che sua beatitudtae approvando aleane delle ricolusioni prose dell' eminente vostro ttimb opportuno modificante titre. Delie quali eoae, onde Γ eminente voefte abbiano pieaa cognitione, si è ttimtto di riportaro nd proararte Somraario (n* 93, col. 937) le rieotnttani preee dalla aaeta congregatione e le rotative dispositiori del tanto padre, aatenendone dal riferire i anoceodvi awenimenti, ali'eminente vootro ben noti, sia per la loro pnbblicità, sia perché ta pgrte riferiti negH atti cbncuteriali, la cui copia i stato toro diatribuita eoa to relative bolle poutiflefo.

9. Noa devo peri» tacersi, ohe se InatagMata e pacifica fu 1' aooogIioBta fatta a monsignor Haman dai suoi Armeni allorchè da Roma tomb a CoetantinopoH, tattavia la pace fe disturbata a motive owero ali' Meatione, che il moâatimo fece Jettera in pubbliea aduaaosa dei berot o firmano imperiale, nel quale, come ne vieu riferito, gli ti eoBoadovaao quelle attributioni ancora e quelle foeoltd, che in paraato eraao 'date al tape civile deBa natione Armeea fi ConeteattaopoB. Crodette questa (o foroe a dit megtio coloro ohe no aranomo il nomo e Ia rappreesatansa) violati ta tel modo i propri diritti; onde ri dolae e ri duoto aerbamonte dei. suo petriaroa, eome se abbia ta Bqma rinuntiato ri diritti rehgiori delta nattons, ed a CostaattaopoH no abbia usurpati i diritti civili. X in adunatae convocate ali* oggetto ai b trattato di agira per rivendloare i primi' premo la sauta sede, i second! presso U governo ottomane. Balla quali ooae saob noeeaaario riehiamaro ta appresso Γ attentione dell' omtaeaM vostro, potebd oggi non potrobbe Ia com riforirti intieramente o con protirioae. Delie notitie pete giuntene da persona ebe pte eroderti bene 'informata, si avrebbe, ebe U governo suddetto vogtta eoetenero monsignor Hosttin, o che montignor Placido Katangian, il noto abbate dd monad Antoniani dei Libano, veauto finalmente in Roma dopo i roplioati ordiri del tante padre, sia il portabandieru delta dintendone.

3. Oomnnque eto sia non pub dubitaroi, che, c oeraaado 1' atteste irritationa degli animi, quel patriaroeto entri omal in ana nuova faoe; e te provvide dispositioni date delta* tanta aede, Ι' energia del nuovo patriarea e ta Aevoriono ch egli uaitamente ai suoi veeoovi (quelli spedalmente delta sopproma primatis) proferaaao alia modeaima santa sede daano motive fi sperare, ohe ia ohieea Ar-■mena sortendo dallo stato d' incerta ed arbitraria disciplina posta riuseire quel tipo e modello delta titre chitee Orientali, le quali, tiecome giova sperare, non tarderanno ed imiteras 1 eaempio. È pete necessario regolarae Γ andamento; o poiohà te ohieea Armera non mono che le altre ehieae Orientali manoano di un codice di disciplina, fa d'uopo veairlo formando." A questo intento il novello patriarca monsignor Haesu, memoro di eib oho fooe ta Coetaattaopoli ael 18M>, ha tenuto ia Roma oon Γ asaenso delta Propaganda atoUe conterente oon i suoi vescovi, de' quaH te maasima porto era in questa capitato, Od oggetto fi préparas· u rogotameivte prowieorio, ii quale Horte servite fi norma ri pMriareato tatiero fiao al prosrimo ataodo patriarcale, she to steseo moutigno» Haaran ri propone di tenero nulla state dei 1889. K potehè ri b stabilito, che te fieporirione prora nelto eneoMnato aonforenee non avranno vigore se prima non saraano approvate dalla tanta rade, ri aettopoagdno ora al giuditio deU' emtaenne rostre, onde quel patriarcats abbia rabito ima regota da ragriro o ri atabiliwano ri prt prosto te pfintipaB maasuso, oho dcvranno rogotarno 1'andamento.

' 4. 8i raaragnaao percto aB'eminenae voetro le ripetate oonforonra (supra, ool 943 sq.). Salle quali ri vsrrano faconde to opportune eaanrvatioM, soguendo per quanto 3 poetibito 1' ordino defle oonteronso mederimq: potabb trovandoti eovento la sterna oom ripeteta ta pib fi un luogo, si b stimato opportuno

ridurrs ▪ oorti capi la matrate. Psrta*»· in dtetteti eapitoH ai trodtorh Mia Ma, dri aagrateaaM, daite 9 *pie*4^ribri*p 4(β** e***i*w golaro, dri boni aateaieàteMy datts eeetiteafotii •teadaiL

K Nett', aaaaw pte di qaesto aateteaaaa a* 4 aambnto eoavaafoate tetartaraarri signanti ptt a lungo aopra quila dtapaaWaai, aba aras· applieabiM ad tetra eteaaa di rite attentate, affinrbb aa l'rani-aaaaa voaba ia aradaraaao aapadtenta, peaaaoa genaralissaros la raiativu riateoteate aaaaa aoaitarte agli Annate. La qaal aaaa patrabba taaa liaaatea di moite otittA par daa gravi asotivi. D·' quah il prino ai è, aba, sieeome ai venue aooanaaada, gii Orientali gaoanüataato parianda maaaaao di an rogolamente eanonieo. Bari difatti non eoaoseono eha gli snticbi priai oonatt! generali' ad i loro particolari. Or» i priai aon preseatano qnello ayiluppo di diaoipliaa, eha aegli altimi dieci aeooli ebbe luogo nella «hiaaa a soeonda dei tempi a dalle circoatenaa. I secondi poi, ciob i sinodi patriarcal! o qarionali doi vart riti, oltro il sueoennato inconvénient·, tetro bon più grave ne presentano, sia perché moite aterilo n' è la parte disciplinare, ▪ia perché tenni in tempi di aduna, o perché ancora ae riaentivano l'influeaia. Gli uni e gii altri poi sono eaduti ia dimenticanaa preaao gli Orientali, i qtiaii da grau tempo non ri ragolano che •alla consuetudine modificate daB' arbitrio dei ri-▪psttivi patriarch! Il aeooado motive ai è par all·-viare le fatiohe e guadagnar tempo. Monaignor Leonardo Abel, veeaovo di Sidonia, nella rolarione delle chiem Orientali ohe umiüô a Sisto V U 19 aprile 1587', oeaervava, che „tte diffioolth ri patisce con i patriarohi di Oriente, che quando ri pensa di avet finito oon uno, biaogna riominoiar di nuovo coli' tetro, e eoner nuovi poriooli di villanie e c peraecuaioni*. Potrebbe quindi ritenerti, ohe ae la riaolurioni, le quali la sacra congregatione edotta nette varie ponenae, foeeero posaibilmente généralisante, quando cioè la materia a le ciroostanse lo oonaentano «ensa che nella oeti, potrebbe oon minor difficoltà ed ia più brave tempo farmarm un oorpo disciplinare per le chies· Orientali*. Subordinando pienamente questo ponriaro all' alta espiensà dell· eminénse vostrè, non si ometterh. nolle present· ponenaa di tenerne conto alla opportunity.

Omst voskhu' vririsMcte rails *cuaftnutt.*

6.. Furono tenute Is ooaferonae in Roma prima che fosse conformât· in otmoistoro la «lésion· o promosione. di monsignor Human a patriarca di ▪Cilicia, eon intensione pari di ·oMoporM le deliberationi alla sauta, sede dopo la conforma di dette slsrisne. Il sente padra però aveva gii do-ciso di oenformarla, · la Propaganda espresmunante oonseativa (ool. fibfi, A) ohe l'dette patriarea ·· n· ooeapasso eon i suoi vescevi. Intarvensero a|l' enunciate conferens· tutti i prateti dal patriar-eato · dsl soppreeso primariato, a risarva di tra «ha non ri rocaroao te Room, eiob monsignor Giacomo Bahdiariaa veseovo di Diarbekir, mon signor tttefono Irraeliaa di Karpnft, ad H note

▮ Stando a «soi «ta as ta dstta maasigmts Mstta* vssssvo' '•Uh « Akin s fessantes· M sue fatrtana, ta CriM «m mamo «ta i priai dm fts i sssate rumraid.
* La tott* jri tewi ilaâyal* mO* aMMeii jhtt· 4* aealfw NaMri attt IAknUbm* 41 alWe*.
« Lassa IfoA t. Г7, p. IM.
▮ A.aodo di «Utasafo pssMO· «ttani te (TMisshm fl*· Meri iras· datts rasra ooagng*ri«m s«i MM pd OaMd (te·*, p.dd) te qm* m; .finals· state gsnsnbnsnte satin a suite te «fidss· dl rite Orirataie nslte sa ascribe seqsiuM· K*·**·· i*^**|N*w wb am····»

*1*1* fMMttv* iWt *<***! K****fi** di fiatterirta Del prima ri dtese ornera impedite dagfi ante, dal eaeoado amer tetetemria dattaeon-vasatoni, ad il terne, boucié gii Italie state inginnto di marri te Mean, Ma vanne a motive, eam' ri •srteae, * grave eaà matettia'. Pel bnea eneaomo dalle eendüMnao, appoaiti ragoiameeti fera·· pre-paeti de maariganr patriam, i qnaü vannera ap-prenti dai voaeevi (ool M4-I); ad ta eori ta •tabiBto ira la tetra adao, oba te riealarieai ri praaderebbere a phralità dai vaaeovi praeaati, a ri maoeaaadb ai madeataai .nae prudente rieerva dalle diiènmìnai e risolntioai epetiahaente dette ·materio geloea datte oonferanaa, prima obe foraarc eoamteate ed approval· dalla aaata aada.·

7. Datte varie sessioni teroap redatti i verbali, coma ne ha riferito monaignof Aiarian, segretario dette steaaa eoqtemae:, gli atti'aribiti e che si trovano in sommario (loo. ait-λ a dette dri madarimo, sono eetratti dai suddetti verbali. Si ha però motive di dubitare se foeeero sottoseritti dai veeoôvi: è certo poi ohe dri mederimi non furano firmati gli atti, per la rtetretteaia del tempo, come dime monaignor Haaaun (ool. Ù69, A) ne! bigliatta oon cri li raa-•egnava tel' eminentiieimo prefetto. Iri apche ri dica, ohe quei prolati si trovarono *tutti* e neyoü nnamuMfeMte *tfaccorde iu U** rûoteriompreee. Qualche orale apertura perd fatta da riouni di eori alla •egrOteria nel. tempo dette conferenee, potrebbe far eradere, ohe non tutti in tutto foeeero d'accorde. Tuttavia 1' autorevobe teetimomanra di monaignor Haeaun ne induce a ritenere, ohe flnalmente ai «aranno aooordati.

Capo I. .

DELLA FEDE.

8. Nel primo capitale dette conferenee ai professa la fede cattolica, si accenna alla conversione degli soismatici, si parla de! protestanterimo e delle nette massoniehe, che *urptgfiano* (meglio foree «l •arabbe dette ohe si propagaao attivamente) nel)' Oriente, e si awisa ai messi per far' argine a tanto male. Su che due osservaaiôni speoialmente si pre-▪entano, la prima sulla professione della fede, la seconda su i libri cattivi: poiehè della predicasione e del catéchisme potrh più opportunamente trattarti in ultra luogo.

<Me ftdt.

9. Sta pur boue che i pralati Armeni abbiano in qualoha modo latte la prafeesione di fede nette loro conferens·: «ombra però, che sarebbe stato aneor ooavnaieate, oh· deeearo qualche dispositione a* queato ponto gravissimo, oom· ri è -fatto nei dne siaodi orientali approved della santa aede, il Ruteno tiob ed il Maronita del Libano.

10." Nel sinodo Ruteno di Zanwseia dal 1720, approvato da Bonadatte XП1 (tit I, p. 87) si dfopow, ehe ,oηιη profiteri toaeantor (la formol· di. fed· prsseritto da Ürbano YIП per gli Oriontail) non sotaai ii, ψMβ aaeram eohdliam Tridentteam (β··· *A a 19, *Dt* id praestare iubot, proviri 'ariReat de beueficiis qaibuscumque osram •ntaransm hobsntiba·, ia aaa^bop ordinarii riv· ipriua officialia, varam «tiam rattqai omne·, quibas oonstitatioa· suctas naamariae Pii IY idipaqm preoeeriptem «at, ii nimirum quos promoveri eontigqrit ad eptaeopatosa, in muibus illustrissimi matrapottani antb oonaeerattonem, prout hactenus observatam aat, ralgioeisstai abbates et arohim«n-

vote · OMs« te.fitena saBa fine dsV sriabs· parastam parate».

dritae, antaqtmm bMidirentar text· ritate aria»· talte aaeteaten, HM attetk qnl mari· iiHaft— tab tinndi amat aate Mdton· MNaptteMat; MfaMgtetri deniqn· µ «IB gutMiqua *4 Jyoi gretna.te un4· vacategiibuv prauaevmdi te manibam revarendtetend PltfetaM* tIBtaAt) Wt MMMt mm· regular·· aatadaaa pteteaai aanMava debann* te mnnib·· ardtearii v«i nlterim pat···· ab ip·· daaigaaadaa rinte» tre· aaaaaa · dte prenaultgutiente paaaaaatfa aynodi; ii rare qui iatenapa atva te virernm ate· te aaaHaaaaa laaaartariia profereio· •aaa te ordina aadaaari aunt, «o» expeetate trium maaateaa apaüo, anredam fidei prefeautonea atettaa no in ordinare ooaptantar aanittant/atqaa ite aar· ▼atur te parptotaure. Quod à par neghgenttam Id feoere oeaefa, praeterquam quod gravia culpa· rei eaaaabaatar, revarendieaimi aplaoopi frnotaa aaclaaianim non faaiant auoa, red aoa raotiteara teneantur; raHgtoateainti Mtem arohimandrit·· et vana- randi preabyteri · benelciia vol officio deponantur."

11. D aiaodo' Libanaae dal 1796 approval® d· Benedetto XIV (part. I, o. 1, | 8,. p. 7) aontteea più meno 1· madaaime preacriafoni, aggiungandovi faoltre, che la ateaaa profeaaion· di fad· dabbano emettare „aovi confeaanrii etiam monialinm, novi concionatorea etiam ·regular··, denique medicinam at chirurgiam exerçante·." Ed faoltre praacrive „huiu»modi profeaaionum indiculùm confiai a vicario •piacopi vel revarendiaaimi domini patriarchae, et ab ipao aervari mandamu·, ut oonetet de ami··· aemd fldei profeaaione."

19. Queate preacruioai farono data da ainodi erianlali approved dei papi. La madaaime potrebbaro aembrare tanto più opportunal, te quantooM i proteatanti ai adoparano molto nall' Orienta, il gianeaniamo non vi è aoonoaeiutb, i maaaoni vi ai aono introdotti; e tutto fa credere cha coite oiviliaaxione europea vi ai propagherù l'incrédulité a l' indifferentiamo moderno. Ove non ai deve pardar di viata l' errore cote aerpeggianta, die fra i cattolici e gli eretici Orientali non auaaiata vara e reale differenta religioaa. In coneguenaa di che •eno pregata Γ eminanae voatre a riaolvara, aa ooaverrebbe ordinare, cha le auooennata diapoaiaioni •ulla profeaaiona di foda a' inaeriacano nal fature ainodo Armeno, e dichiararle fin d' ora obbHgatoria par tutti gli Orientali di qualmvoglia rito.

Ste *libri t* periodici eotfiai.

13. Nell' art. VI del capitolo primo (966, D) ai dica, „che Γ epiaoopato Armeno deve rivolgare ancora un' attention· tpaciale tulle pubblioaaioni di periodici e libri ia idioare orirefafe... perché non a' introducano per quai meati incautameate maaaima nociva e vatenoaa; · te oaao (eho aiaao oattivi) preveaire opportunément· i fedeli, aerveadoai prudentemante *iri drill», du ler» aeeerde* faite laro mia-< *tiuu, di tuuurer»* i Jiiri.t

14. Ore queate ultima parole aembrano mpritavoli di quateha tpiegatione, poichb nella loro g·nareiith. potrobboro aombrare pooo aaatte. Ed invoro i veacovi hanno il diritto ed il devnro di togliere dalle mani dei fedeli i libri pereieiooi, ad anobe di proibirU nail· riapettiva loro dioeaai. Tal é il aanao, aha pub ritrarai dalla regote decima dali todtea Tridantteol a dnl | 8 data· retettva iata*-ateM Ctenaarntten; aatda te aaate «Maaari· * Lmm XΠ aaa iaartta Mte a··»· ·angregnxtona White M M rem·· IMS ardteù' ,te ma-a ri^tre ra^r^i^taii^i^t ^lae^t B^ti^i^iaii^i aretèopteaapte, eptoaepùa, aBteque te oeateateMM regtem· prnapaaitte* te axeeemnato rogate od ieteneiote, nan eba «M deareti dalte annta aed·, ,ut nteaira*, quia paon·· tetpoaaibQ· aat fibre· oamaa uoxie· ineea-■·ter ptudaaxtea te tedteaan referre, prepria aaeteritate Otea e maaibua fidaliam erellare atudeaat, M par «oe ipatent fldetea adoeaaatar quod pabuli gaâaa aibi aahtere, qaod uoxium et mortiferam ducere daboaat, '·· uBa te ao aoacipiendo capiantur apeeia ac porvortantar illeeebra.· Dopo ciô vodraano Γ emÙMnae voatro ae al aurrlferito art. IV dobba aggiugorai qualoh' aepreaeioae nall' indicato aenao, par aaoludere l erronea interpretatione, che cioù ai vote··· riconoecare noi veacovi U vero · rigoro·· diritto di canaarara i libri, il «ni giudiaio definitivo «d naivoraate non pui> appartener· ohe al aolo pdpa.

16. Vadraano altreal l aminenia voatre ·· convanga limitare te aorveglianaa dei veacovi ai periodici a libri acritti ia idioa·· arwntefe, montra ai oonoaoa ohe ai ve propagando in Oriente Ia cognixione dalle lingua europee, e ap«eialm«nte della franoeae é dalla Italian·: nella quali lingua aono •critta tante opere e periodici irreligioai ad immoral), a la quali (apeoialment· te prima) ai apprendono ora non aaaietà dagli Orientali de' diverai riti, maaaima da quelH di oondimoaa più agteta. Foraa pot non aarebbè inopportuno equitare te vigilaaaa dei veaoovi anll' edicione dette ancra aerittura · ani libri liturgici. 8i b aentito per doempio che reeentemente aia «tata tetrodotta in CoùtantinopoU (fetta coma ai dica a cura dei Mecbitariati di Venetia) .una edition· Arment dei nuovo teatamento, maneant· dei celebre veraetto di aan Giovanni: 7V»« mmt ym' taariatOHium afe.

Ifi. E qui -non aarù tuor di propoaito recare a cognitione dell' eminente voatre ehe in Oriente 6 (orae dei tutto aoonoaciuto Γ indica dei libri proibiti, come ai ù potuto verificare dagli Anneni, dei 8iri · dei Caldai. La quate ignorant· ae pur poté non riuocire dannoaa pel paaaato, quando quai popoli non erano in tent· eomunicarione colla Europa a colla ana pretaaa civilittamone, ferae non potrebbo eaaario aguaimante oggi, mentre i proteatanti tantano atteacemante di apargare i loro arrori in quelle eontrade, mantra te aette maaaotecha afaociatamante vi ai diffondono, montre molti Europe! · apecialmante Italian! vi recano la oorrumoae col eattivo aaampio a eoi perverti libri. Molto poi giovarabba a atringere eampre più gli Orientali afia aanta tad·, a aantirna la voce, a rioonoacarna Γ autorité. Altronda i decreti, che vietaao te letter· a 1'impreaaioM dei cattivi libri, hanno ri atrotta conne·mooe colla fade.· colla morale, che ntane potrebbo imaginare che gH Oriental! non vi ateao oompreai

* t baa varo, aba attaalmmto aan aaMano aalvanitt te Otteata, ■· pretaMbnante patraano aamrvi cal tamp·. Nan •amteaaebte qata* taaMa di ateMMra anta· »ar qoaUa aa panto ai greva « Mirigltea ; Mato pte aha U Made tovmbba avwe te viate m> aataaamte ato to'* aggi. ma qaalto ataaaa aha prataMmret· art te Dti nrtp ycMM fM ÀJMi «toto fl M ewi Mi oto molM tvl · teebg! β.φMB* oUm* MtMtaHÜ ipdiiMli bDb yraMBM) ·µ w mJ

* Nail· aa*latte regote· ba la akre oaee ai aeitee qaaato 1 teOMtal 9Ü Mt

ltaa^m mngg ^Mw MMIdM* tatoU^tea

* XΠΓ MI brvip M M dMmbr· 17S7 Qiim W MtMuMq ^NMm al MW tedUea <lai Iftri fradMtt 4M 4al ■•Mm: mlHBMVm NHMtftM· afeateH·* taMV· afyrofeama a* aaaflnMam **«·* ab aaeftw «t rtagtUa yar-

0Raaa abaavwfl yoaaalfiMoa at aafc pMBia tao ha RH* Wtete ft» to| littafti M iMMthihrtW a»eaMMi teuMte Sm n^Wante ^m_ •rette, nribnt, atitei at aaareataIteftaa attem Inmimnnjibto,

Apparterré peseta aU'emin···· vootre il decidere, µ eosvsuga fornira ai pratati di rite etaMtata qnakho copia dtal'tadta· dta Hbri proibiti, «mm gih.il saato padi» no datte dai 8iri m I u n MM, o aai deeorae par gü Armeni, a spodis lora i aoti fogiiotti delta praiUtaaai aba aaoaaataraaaato ta vaa. fooeado. L' •■taaaai. vootre poi ata aavio tara dieoeratasoato vedraaao «a in tate aaoataoao fosse opportuno dinavt aad boa sentit· eroolara, sella quale ai rifovame 1* il daaao che deriva dta oattivi Jibri, 3* il diritto ehe ha la ohieoa di proibirti, 3* eha al sonuno postefioe aa appartioao il gfadteio definitivo, 4* eha hanno aaohe i vesoovi aai tel particular· le loro attribasioni, indicando quali aaaa siano, b* a chiudere ta ciroolara ooli'eocitara i veecovi a comptera au questo panto il loro dorera ed a pubblioare le condensa e proibitioni dei libri fatte dalla aanta node.

17. Alla materia in diacorao analofhe aono le prescrisioni regolatrici della stamp· dm Hbri; le quili tanto msggior interea» preaentano, in quanto che in Oriente ai va anmentando il numero delle tipografle, ed altra ancora ai vuole stabilirne segnatamente · Costantinopoli. Bono note le relative prevention! date dai nanto concilio di Trento nella aeaaione IV e nella ragola decima deU' indice Tridentino. Nè manci» te tanta aede dare anche speciali dispositioni per l' Oriente. Difatti fin dal 1666 per messo delta sacra oongregamone di Propaganda ai mitaionarii apostoliei fu vietato totto gravissime pene di stamper· qualunque opera tensa, tuo permeato: proibisione, che poi nel 1663 ft» dichiarato limiterai alie opere *dt tnttionibtu ttl dt rtbuo ad mifimut iftctaatibut;* e che in questo aeneo fo rinnovata, noa eaaendoei allora stimato a proposito di fervi altra giunta o dichiarasione per comprendervi gli Orientali.

18. Altra prascrisione in materia di atampa fti emanata nel 1743 da Benedetto XIV nella oostituaione Demandatam (Bull. Prop., t. Ill, p. 104), ove parlandoti dei. monaci' Melchiti ai legge quanto appresso: *.NuUiuo gtutrit librat aut folia* sine praevia approbatione et licentia episcopi dioeceaani et patriarchae praedicti edere possint: atque insuper nullum de rebus sacris librum aut folium publici iuria facient inconsulta sede apustolioa. Quod ai novas librorum sacrorum ab eadem pancta sede iam probatorum editiones fieri contingant, onus erit patriarchae et episcoporum catholicorum inspicere, ne ulla in re discordent ab editionibus approbatis.* O.ve a coipo di occhio ai vede esterai fatte a que' monaci primieramente una generale proibitaone di ttampare *aalliat gtnrrit libra» aai folia* sensa l' approvasione ed il permeato du! veacovo e dei patriarca, quindi altra speciale che riguarda librum mrf *foUtaa dt* rshtt Merit; ed H permeato di tale atampa Ai riservaio alte tanta sede; al patriarca poi e veecovi la tola faoltà ai laaciô d'invigilare te ristampa *libronaa* swrortmt *ab tadtat* wmeto *ttdo iaat prebatanaa,* onde questa riusciase perfettamente oopeorde alta editione come aopra approvals.

18. 'E ben vero, che te produite eostitumoue Demandatam riguarda i Melchiti, e ohe ta proibisione suocennata i .fatta ai monaci di quel rito. Niuno peri» eaaminando il complet» delle oiroostanae potoebbe dubitare, ohe mb d seSostaa a tute' i MotaUti; ed * b«a fibrite il· ritiaire, ebe stfbtta praibtaicai ahaeao ta Km· ü aMtat diMtin sta appBoatate · Mi f» OriMtaU M ta aura eaafNfataoaa di Propaganda ba emprt ta* sfatite, aSaahb ta atampa dai Hbri Ntargiei aoa ai taeata aouaa il porsaeeeo delta «uita sede. Giovsrh per autre di bravith riforire ta nota rieetaafoae prêta delta atoeaa sacra oeagrogaetoae étal' aduaaeaa gaearata dta H eettembre 1839 all' ooeataono di aa rititafo Aramee stampato per ordtae di monatgeore Xurigtaa, artavoeoovo primate di Costantiaopoli, dta Mschitariati di Veaôsia, ore propoetoti il debbio, „aa ta A hiogo a preadere qsalche providensa retativemonto tata liberti di ttampare taü hbri (litargici)*, gli eminentimimi padri risposero >afllrmtaire et ed mentem. Mena eet, ut scribatur arohiepisoopo primati, ne in posterum libros liturgteos armenoa inconsulta sancta aede, tari· *dtcrtla* alias loto gttaa coq^moatar, imprimere faciat Scribatur quoque archtepiscopo abbati Mechitariatarum monasterii Sancti Laseri Venètiarum, eique patefiat sacrae huius congregationis admiratio, quia non obstantibus decretis mmquam *abrogatio,* in sui monasterii typographie superiori anno inconsulta sancta 1*4· editum faerit rituale Armenorum .... Ut igitur laudata decreta *ttarptr* ia *too robort* maneant, curet arohiepiscopns abbas, ne typis mandentur *fut^toeatogat* libri liturgiei, niti revisio et sanctae radis approbatio praecedat.*

20. Dopo te quali cora decideranno Γ eminence rostre nella loro sapiens, se convenga ordinare, ohe la surriferita diapmisione sia interite a suo tempo nel futuro ainodo Armeno, e se 1» dispositione data da Benedetto XIV per i Melchiti (S 18) debba estendersi agli Armeni ed an^e a tutte te chiese di qualaivoglia rito orientale.

Caro II.

IMU SACRAMENTI.

21. Nel eapitolo IV delte prima parte (col. 056-7) ove ai tratta dei' sagramenti, tre punti meritano speciale consideratione, eioè le variété rituali ohe sono fra te diverse diocesi, te quali nolle conferente sono lasciate per ora in *oiatu quo,* insistendos! però che ne resti esclusa la simonia; Γ uso di ammettere compari scismatici nel battesimo: e finalmente te riserva dei capi al patriarca.

92. Gravissimo è il primo' dei surriferiti punti. poichè riguarda te validité dei sagramenti e la decenxa nell' amminiatrarli. Non raramente si è motto qualche dubbio tulit validité de) battesimo ia ateune chisse orientali, oome da molto tempo presso i Nestoriani specialmente della Persia: e talora suile ordinationi, come presso i Siro-Malabarici per quelle ohe vi feoe Γ intrato veteovo Caldeo Rokos. E questi dubbj sono fondati suite irregotera applicatione delta materia e dolia forma al suscipiente, o perché .tale applicatione non ai faccia nello sterno' tempo, o perché non ei eseguisca dallo ateeso ministro. Non restseebbe peroib, che insistere eflteaoemente, affinchè sia radatto un' eaatto rituale da oaservarsi te tuttb il patriareato, che potrebbe anoh' estendersi, alroano col tempo, agli Armeni ohe non vi sono complosi.

23. Sombra péri» ohe due speciali av vertente sarebbero necessarie. La prima eioi obt› il rituale, titre le formols o preci dei tingoli sagramenti, abbia •aeora oeatte rabriehe, oasta la desoritione précisa delte ceremonie da pntitearsi o apécialmente dalT applications della materia e delta form· al tusciptoete* pnfohh, stoeome si b dntto, dalla wmMamd,

MtsriMiue in contnrhun fseieatibes qnitascamtne.* 8i put vadar» sache 1' analogo daereto della sen unagragasiwie di Proptguda dal ISOT pti CaiM (Somsa, 44, a. 1), MI «atte ai rieorda la prolUsioM M Hbri arittoali, »sab posas ttaam muakstioads, alilsqM pesais ab apostoHea méa et a maria esMoibea tcMtilutis·, eoil' taftsastam aaesm M tara aenaagM atf iiUHril sta

ineaattaam, o pee· preririn·· dalle rsbrieb» la diacono al pad «radar» «Mer darivati 1 dubhj raniaamti saUa vaBdWi di akaai sagrameati.

44. La seconda imparte»limim· awerteaa· d b, •ba U aura ritaale sia aettepaeto ail' sssme e gtediai· daUa aaaia aede, atta quai· dovrabb» inviare! aoa aolaaMata Π aaeao teste anaeae, ma la eaaMa a «ompMa reraiOa» del msdeaùae ia Hagea itaùana o latiaa; versioa· la oui Malte ed esataaaa dovrebb' eaaer garantit· daUa fin»· dsgl'interpreti non lueao che del patriarca, afltechd aoa peaaa eaaer dagii Armeni quandocH «i» impugnata, come talora eon altri 8 avvenuto. Ni forss sarebbe inopportuno ordinare «spressament», «ha non nia poeto ia attivite il rituale medesimo, m aoa dop· *tha* tard Marte /onaotarate « «olmwawni· approeato *delle leeie* «arts. Poichè gli Oriebuli pooo «offerenti di siffatta dipendenaa, non hanno esitato di mettara in asMusione, non appena trasmessane copia alla •anta aede, quegli atti aui quali la madesima dorera reear giudisio: quasiebè incombes·· loro dame •emplie· comunicazione, piuttorto che imploram/ l'approvaxione. I recenti ainodi Anneno, Caldeo, 8iro comprovano la nécessita di tali cautela.

Patrimi Kitieatiei eal *battariato.*

96. Rapporte poi ai patrini dei batteaimo si legge quanto appresso nelle conference (957, art. IΠ): ‚Nei batteaimi non ai ammetteranno compari sciamatici, neanehe nella benediiione dei matrimonii ai tollereranno i coal detti compari aoismatiei, ae seconde Γ uso del p.aeae questi tali ne acquittant" dritto di tenere al fonte batteeimale i figli che si procreaasero da quelle unioni.*

96. Ora per maggior intelligènsa di qneeto canone gioreri avvertire, che .in antiquissimo Orientis morj* praeter testes intersunt (nella celebratione del matrimonio) species quaedam petrinorum, paranymphus ex parte sponsi et paranymphe ex parte sponsae: quorum iam mentio fit in concilio Carthaginensi IV, an. 398, can. III ' : Sponsus et sponsa cum benedicendi sunt a sacerdote, a parentibus rei paranymphis offerantur*. Il padre Giacomo Goar· osaervara quanto oppresso : „Mqrtaarwm *foederitgut nuptiali» nttdiaior,* pronubus vel paranymphus iatinis, hodie oùvwtvot et corrupte xoupndpof graecis dicitur. Illius officium vel moram declarat sub Evaristi nomine, epist. 9: .Sponsa a paranymphis, ut insuetudo docet, custodita et consociata a proximis congrdb tempore petita legitime detur et solemniter accipiatur." Paranymphi seu paranympharum institutionem Soteri adacribit Ciaoconius in eius vita. .Instituit Soter ne legitima uxor 'haberetur nisi cui sacerdos prius benedixisset, et quam parentes solemni pompa, ^nore Christiano marito collocassent, quamque etiam de more paranymphi custodissent/ Unius paranymphi mentionem habet concilium Carthaginense IV, qui eaariMû rt *peHMae* »·i·«i» irtwinfw testa rt gamrt cttsdaa (propter qao4 infra serosa·, pwdori» sigae et preaaaia sarteatabit) pare· adhae illo· at eossaMtaii tiamafi· expert·· inter a· tangit, ael patte· •t IM par-[redacted]eaam, priai Mtntam eoniagii paranymphi rt pronubi, ia aenidaia repraaaaatat. Deam ante· eea paranymphum prima aaMaraa ad Adam adduxi··· •sriptars· aaarae Mauaeatoreat: quod rt instaaatur a Bahmmona ia Pbotii nomocatianem, tit. XΠI: ‚Qaaai D·»· madia· addueatar rt oomunetionem illam par orationi· consmrationsm confirmet*

97. Anche il padre da Carbognaao nolle sue note «d appendici alia teologia morale del padre Antoine *(Da teereeteM eteMetepie,* app. II) fa mensione di tali paraninfi, desumendo le notitie, per quanto ne appariao·, dal surriferito luogo del padre Goar; senia peri dire oosa veruna, che poaaa meglio dilucidare il présente terna.

98. Dalle quali eoae tutte riaulta, che il coal detto *compar»* dei matrimonio i una persona, ch' ebbe cura della spoaa in modo da poterne quaai testificare la verginità; chsbbe parte nelle trattative dei matrimonio; che présenta li spoai al sacerdote, assiste alia benediiione che questi ne rieevono, prendendovi ancora qttalehe parte coi tener le corona *pedori» tigna »t pretteie,* i che il sacerdote impon· loro sulla testa. II profeaaore Denainger nel luogo citato aggiunge aneor» pariando dei suddetti paraninfi: ‚Eoa autem spiritualem cognationem cum sponsi» contrahere, iam enuntiatur in constitutionibus, quae extractae praetenduntur ex quadraginta libris, quos concilium Nicaenum dicitur 'ad Constantinum imperatorem direxisse '. .Illicitum quoque est tam viris quam mulieribus eoniugis contrahere cum paranymphis nuptiarum, quibuscum benedictionem accipiunt coronarum." Observatur hoc etiam a Syrii Iacobiti·1, non autem a Nestorianis, qui spiritualem cognationem non noverunt.!'

99. Premesse tali noiioni generali sui *cowtper** dei matrimonio, quali abbiamo potuto ricavare dai citati scrittori, riferiremo quel che ne ha detto (Somm., p. 56) monsignor Arabia!, vescovo Anneno di Trebisonda, che intervenue alie conferens· sopra/ dette. Pregato questi a fornire qualche apiegasione sull' enunciate disposiaione di cui trattiamo. die le notisie che si riportano nel Somm., p. 56. A suo detto i costante uso degii Armeni che mentre il sacerdote benedice il matrimonio, uno dei parenti o anche tofafnwnia *etiratuo* tenga una croce sui capo dsi contrasnti; che questo atto i considerato come un principio o diritto di tenere al fonte dei santo batteaimo i figli.da procréerai da quel matrimonio non solo, ma 'dalla discendensa ancora dei medesimo : che taie diritto della person· che ha tenuta la croce è al forte nella estimaaione tnaseime dei ceto comune, che non ai crede possibile di alienarlo, e che gravi diasidj ed anche vendette avrebbero luogo, se qualcun' altro voleaae usurparlo. Che ami ae avvenga, che contrattosi il matrimonio nello sciama, ai cenvertano i conjugi a! eattoliciamo, il loro patnno benchb eretico pretende ad ogni coato di levare dal aacro fonte i figliuoli de meda•faai. Ta)' è il caao contemplato da queato canone.

30. Ora eonvien oaaarvar· tal eaeers iZdicitura •d espoaixione dei medesimo, che potrebbe variante il s»naat qualora n» foes· variata la interpunaione; la quale qplla present· stamp· i stata eaattamente rfportata. Cam· si trova nelT originale versions italien· delle conferens· présentât· da monsignore

' Dsasiagsr, Ait» (triwUobum m sMautran. aacniswntw (Wircsbwgi, t. I. p 1M.

1 Qusato taaow CartaglM·· « riportato sache ssl «sente di Gnsiaae, mna XXX, qsaaet. V, c. 5. Rei psraaaqi si paria snours seUa prisse 4aUe lettste attribuite al papa ssalo Kvaristo, di eai riporta [redacted] brsae Jo stesso Graaiaao (lae. dt., e. 1). K Ssvwiao Biaio nelle lots al citato oaaoae Cartagiaeae (Mansi, Clsllset. Mtwihar., edit. Celet., t U, eoi. 1447) die·: „2ishu rt •petMaa rtstrtrt (per la celehraaioas dei ssatrimio) rt urt vers» seotssi» recepti, M sent jrataowsi 1· ... 4·. *IA apax··* •ystpMa ad eMtatan *dtMudar.'* Nella qasi eosa «i avnrt» aao «si taati sseaspl. ooi qa»U si vembbe a ooaeladen, che la ooai detta discèpta· Ortmtals, scsu» eedrtSTM atswao tai parte la utarfics, altn tas» aoa sia ehs l'aatio· tmivenals. iHstipHaa «alla

* filistapis· ata rrtislt *Breteor.,* Vaastito 17>0l la fÿatMM*. «rtlMNBp •et. 18, p. 414.

1 T. Π. araoiL Lsrt., a Π, > NT.

‡ Barhsbr., a VID, saet X p. «7.

Harnun a queeta sacra oMgtpgacioae. Difotti Гov-ria seteo del' suddetto, « quiri è riportata, sarebbe,

awqi, « *uutfit* l'nao del passa qassti tali no ae-quhtano diritfo di 'tenarc al fonte battestmale I figti rite ri proeraassero du quelle unioni. Chaise prima delle parole ri toUsnmarise ata. ri oppoaeaee un panto o nna virgola,' poirobbe ricavarcena altro senso, cioi, che nri tettssom nen ri ommstteranæ compari sewmoribi,. »· *ttffttrt* nrihi isnadiMMie dei *nulrinuxtj: me du ri hlltnmM i* eori drift, compari *Ksmtlid, tt recondo* Tauo del passe questi tali no acquistano diritto di tenere al fonts battermale i figlt, che ri procreassero da quelle unioui.

31. Qaalunque perd si adotti fra queste interpretationi. s' incontra qualehe diffiooltA Poiohd dalla prima si dedurrébbe oome legittima oonseguenza, che nei *matrimoiAi de'* cattoliei poteseero ammettersi i patrini scismatici, qualpra. seconde Г uso del paese questi tali non ne acquistassero il diritto di tenere al fonte battesimale i figli che si procreassero da quelle unioni. Dalla sscondit interpretatione poi potrebbe dednrsi, che nei *iatfteM* dei cattoliei ei potoosero ammettere i compari scismatici, sé seôondo Г uso del paese questi tali ne avéssern acquistato il diritto intervenendo qga li' patrini nel matrimonio, onde fu procreata la prm i. In' una parole si permetterebbe o almeno si ta l. lererebbe Г intervento del patrino scismatico o n, d battecimi ovvero nei matrimonii de'cattoliei.

32. Ora in quanta ïl primo H caHinale Albiai nella sua opera D/ inconstea. i» .fidr, cap. XVIII, n. 35. riferisce, che „De anno 1698 die 11 ianuarii scriptum fuit a suprema et universali inquisitione patriarchae Aquilejensi: Sanctissimum nullo modo velle approbare, imo nee triorors abusum, qui vigebat in Carinthia, levandi ab haereticis a sacro fonte pueros, qui baptizarentur a sacerdotibus catholicis.* Ed il sinodo Albanese del 1703 riveduto dalle sacra congregasione,-(part. II. cap. 9) décréta come appresso: *„Det«eldbilfm* ebnsustadmem infideles vel schismaticos admittendi ad patrini munite oàeundtim episcopi severioribus poenis vindicabunt.* Ed in questa occasione non sari force inutile riforire il mezzo tertpine, che il padre Carlo Francesco da Breno' (Manual, missionarior., t. П, Kb. 2, cap. 9, q. 13, p. 203) nello stabilire la stessa dottripa suggerisce per salvare in pari tempo la' legge della chiesa e Verte'esigenxe sociali.' „Attatepn (ei dice) nt incommas' effugiantur, neo vi^^kr amicitia Tureae vel schismatici contempi,_ oatbMms aliquis pro patrino assumatur, qui rapsa infantem de fonte suscipiat; infidelis vero vel schismaticus ant haeretiens praesentiam suam in baptismo st amicas praebeat./Ita consulit PignateUm, t. VII, consult, 68, ad η. *t.*" Reeterebbo perd a vedersi se questo temperamento commodo pei cattoliei fosse per soddisfore ali' nsigense degli scismatici.

33. Rapporte poi ali intervento del compage. scismatico ne' matrimonj dèi cattoliei mérita di orner considerato un decreto 4ella suprema oOngregazione **del sente offiolo, che lô stesso padre da Breno ri**porta dal Pignatellî. del senso perd di oonfermare la sua tesi, che bioè nel batteeimo non si dure ammettore il patrino scismatieo. Die'egli pariante che li 17 ottobre 1616 fti proppsto e risolotq oome appresso dalla suprema il segmente dubbio: „Anpermittendam ait quod catholici adhibeant Turcos *et* schismaticos pro compatribus ta «poaaaüü. Ad qnod respondendam, ut moneantur abstinere; rerum ai aine periculo cessare nequeant, posse eis permitti.*

Agpl quale decreto reeteeobbe a vudend qaali lo provigaiierc, o se MOo atofo ottMlo AoUo lo oirceotMM siaao anoor taH dppsrcnettas*. PotehA a* i Tnrchi ooesorvaneM'iatoMoraasa ebe avevaao otereadus oeëeB Mietre, ah gU aetaasttei, staate Г awmacipasioa· del ISM, bâaao quelle prepotenis, ok* eaercttavaao prim di quelle epoca. prepeteosa obe coetziass i sattoliri a ricevceo finance i aagrameuti naUe lore ebieae o dalle loro meat Ne arveetivn perd oralmeete il aouneminato mopaignor Arakial, ebe ai ha cura di non ammettere coiupari scismatici nei ssalritaeq) dei cattoliei.

M. Dopo le qaali oose s'appartisae alla sapiensa doll'emineoae rostre il deridere, se e corne conrenga riformare, l'articolo delle eonfereese relativo ai patrini scismatici, onde ehjarirne il senso, e se quadehe prorvedimento debba adottarai interne allo stesso.

36. Del resto questo capitato, Me tratta de' sagrsmenti è moite mesehino e dovrh arere maggiore sriluppo nel, futuro ainodo del patriarcato Armeno, specialmente in riguardo dei due sageamenti.dell'ordine e del matrimonio. In quanto al primo sembrerebbe, ebe doressero essor ben det srminati, «soon qualche minuto dettaglio, i requiiiti degli or^aandi tento in ragione della eth e della sciensa, quanto in ragione degli esami, eserctai spirituali ed-altre pratichp, dalle quali dovrebboro esser preeedati. Force converrebbe ebe si determinasse qoatehe eosa sul titolo della ordinazione, uAnchè circa gi'interstiri ed i tempi nei qnali si Άβνοηο eonferire gli ordini. Molta poi sarebbe a dirui interno al sagramento del matrimonio, e specialments circa gli sponsali. gl' impedimenti, e la facoltà di dispensare sui medesiini. Sono queste materie tutte oscure e indeterminate presso gli Orientali, seppur se n'eceettuino i Maroniti. che le hanno nel sinodo Libanese, ed i 8iro-Malabarici. i quali seconde il sinodo di Odiamper si attengono allé prescriaioni del Tridentino.

36. Veto è che la trattazione di tutti questi particulari potrebbe riserbarsi ai futuro sinodo patriarcale. È peraltro d' arrertirsi, che quanto si stabilirh nell' esame di quests conferenxe serrirb Idi base, pel ainodo medesimo. Del resto, attesa la nota deficiente di un codice' di canoni Orientali, che <wsa potril sperarsi da quelle, ad onta della commissione croate da monsignor patriaroa per istndiarne preventivnmente le .materiel Difatti anche dalle predetta commission si sente questa diffiooltA Monsignore Azarian, segretario ed oggi vicario di quel patriarca e président della medezima commissione, nel^ data eoa/idmsiali r *rirer*wris notirie I'acoennara, e riohiedera libri e specialmente sinodi per avernq làmi e guide; „altriinenti, ei diosra, i difotti dello studio saranno non per maneanaa di volonté, telo e applicatione, ma bensi di antori, modelli e guide. In Coetantinopoli non -y',* nissuna bibHoteoa che posea foràire alla commissione i riohieeti messi: non è che la Propaganda eh· ρα6 anche in questo veniris in aiuto. 8e Voi («fili sogginpgeva) ooteete' saeta congregasione preferisoe, che le si dimaadino ancora csrte rspofo gaissrak' per servire di norma alla preparasione delle materie del ainodo, non ha'che notifinaré il •no volere, ehesi esegnirebbe · Bl terrebbe come regulators permanente il dettame della sacra oongfegasione in tutte il corso dm dibattimenti della commissione.* Oiodicheranno leminense rostre se la proposta dell'invio délie indicate *ngole* panerob, la quale inae ateaaa non sembrerebbe Corse cattiva, ria opportuna ottese le attuali ciroostanse di quel patriarcat©, scisso; oome gié s'indiob, in

vari partiti, aaa dei quuS iataao a aeetMMru men•igaora Hassun, - oom* ai dH» aaaha la aaaia sede, invoea Bataa finoalTabase il aaaw Φ quasta sacra eeagregesloM; il oka perqib potrebbo Ml·· meate compremotterM I'amamb, qualm s'inviaseero le rhneetovateregole. Yedraaao inoltre raaaiaaaaa voette aa a quaH aoaa eeaveaga tbapona ia ordina allo aaoaanaata' materto relative ' ai aagt»· manti traaaadate nel preaente articule.

^seelaawns *dei Iui nerttH.*

. 37. Nell' artieolo TV del preaente quarto capitolo (col. 967, A) ai parla dell'autorité ohe ha il patriarca di rieervani 1' aaaoluyione di aleoni casi in tutto il patriarcato. Sensa muover questione au qoeeta facolth, aono ꝕ rimarcarsi aleone omissioni. Ditatti nulla ai dioe della •teaaa› fheolth ohe hinno i vescovi nolle loro dioceei: il qual pnnto b £ molta importante, eaeendochb, seconde Ia mente eepresaa del canto padre anolie nolle belle dei 12 luglio 1887 apedite pel. patriareato Armeno vuolai rilevare I autorité dei veeoovi, eh'b state ed b troppo (depreaaa e limitata dai patriarchi. Si tace ancora delle prudenti oeutele, oon cui i veecovi medeaimi non mono che il patriarca devono ueare di tale" autorité, cautele aaviamente inculcate ne^' opera di Benedetto XIV, *Do* synodo dioesMtw, lib. V, cap. 4 e 5. Ma lomiaalono più notabile ei riferiaoe ai eaai riaervati alla vanta cede.

38. Qualunque aie ed a qualunque tempo dobba riferirai l'origine della riservadi alcuni eaai alla aanta aede, è indubitato che aiffatto potere a'include essenxialmente nel primato di giuriadixione; e che percib i aommi pontefici Than sempre avuto, aneorchè non ne abbiano sempre uaato. Sombra perb ehe presso gli Orientali non aiaai troppo rieonoaciuto almeno prattioamente queat? diritto, oome rilevasi anche dal ailenxio e dalla prtttica dei loro sinodi. Difatti nel ainodo Libaneee 'dei 1738 (part. 1, cap. 5. p. 46) ai enuncia il principio generale, che .pontifices maximi Romani, pro suprema potestate eibi in ecclesia universa tradita, causas aliquas criminum graviores . suo potuerunt peculiari indicio reservare* ; nulla perb ei prescrive pratticameqte: montre si vieta ai confessori di aasolvere dai casi riaervati al patriarca o^al veeeovo, null* altro si dice dei riservati (nta sede, de' quali non si dh specificaxione verupa.' Che anai fra i casi riservati al patriarca nella tabella che si trova nello stesso ïinodo (p. 47) alcuni ae ne annoverano di quei. che sono riservati alia Santa sede in bulla *Cotnat,* quali sono per eeempio il 1* che riguarda gli eretici, gli scismatici e gli apoatati; il 2* che si riferisce agli appellanti al futuro concilio: il 3" contre i faisificatori delle lettere apostoliehé; il 4° cop'tro coloro, che *Omtilaot,* SpoMtwt, eopnmt, *dotiortU* quoi che ai ꞁ recano in Roma alia canta sede apostolica, altri die pes brevith ai omettono. La quale riaerva. Utre la posa riverenaa che potrebbe force dimoatrarë pel somme pontefice, non pub non rroonr^Mrsi superflua ed inutile. Onde la sacra coagregIVne veseovi e regolari l H 28 nodhmbre 1602 proibiva ai p'rolati .ne eibi superflue reservent casus in bulla, die coenae Domini legf consueta, contentos, neque alios aedi apostolicae specialiter reservatos.*

. 39. E nel sinodo tenuto dsgli stessi Maroniti nel eonvento di Bekarke nel 1866 non solamento niente b innovato au questo pnnto e nel senso da noi inteso, ma di più iaoendoai mansione delle bolle pontificie relative alia 'kollecitasione ed aU' naaolurtqno · del eompBoe, ei dio* eepreaeamento, eho ohi aseobeeee β eno eemphoe ia peccato turpe, noe pab eaaere aaeotato da verua confessore casto* il pomum Λ etoaaipàer petnaree.

40. Nel aiaodo dl Kareafe teneto dai Melehiti ael 1808 e eoadenunte dalla aaata memoria di Gregorio XVI nel 1886 ai dice nartameat* neOn part. 9, cap. 6, can. 8: .Diohiariamo non amerri ooea ataaaa riaerrata ai sacerdoti approrati nel eagrameato della eonfemioM, ae non quello che α veeeovo della dioceei Io rieerra espHeitateente e Io dh in ieoritto.* Ed in termini più ohiari nella tone ietnuioaol annoeea allo steeso ainodo ci legge oome appromo: ^Secondo la eenraetedmr drile ebiem *OrimtaH* i veooori amlvono-da tutt i délitai e consure eedeeiaatiohe, quaatunque la loro aaoluxione foaoe rieervata al papa eecondo le loggi della chieeà Occidentale.* E pariando della irregolsrith ex delictol, dice lo stesso sinodo, che „i veaqovi eecondo Γantica disciplina hanno questa poteaté, (di dispensare da taie irregolarité) dal loro grado, quando il bene della obiesa lo eaige, ed i veseovi Orientali eontinuano tuttora ad avere queuta potesté sens* alcuna diminusione; ma nei paeai d'Occidente si é rieervata al apitrftomano pontefioe la dispensa dalla irregolarité che nasce dall' omieidio volontario.*

41. Venendo ai sinodi recenti, neppur questi ei sono espresai in termini più favorevoli alla riserva dei casi papali. L'Armeno tenuto nel 1861 dal defonto patriarca. Gregorio Pietro yill, pariando in apposito artioolo dei casi riaervati. enuncia (cupra eoi. 867, C D), che i aommi pontefici „iuxta supremam potestatem eibi traditam super universam ecclesiam, gravissimas scelerum causas peculiari suae sedis indicio reservandas consuerunt.* Dopo cite immediatemente eoggiunge: „Neqne umquatn quia dubitare posteat rererendiaeimo» patriarchae et epicopoa omnes in auia ecclesiis «emdem potestatem habere*, eopreaaione poco chiera e che potrebbe force anche dirai poco esatta. Del recto non ai dice, che niuno pub exsolvere dai casi riservati alia santa aede, i quali neppure aono indicati. Che anai nulla norma di quanto ai fece nel ainodo Libanese ei annoverano fra i caei riservati al patriarca alcuni ancçra di quoi che si contengono in bulla *Comat.*

42. Altrettanto ai dica del sinodo Caldèo tenuto nel 1863. ore non ή parla che dei casi rieerrati ai reecori ed al patriarca: e fra questi alcuni ai annoverano. la cui assoluxione dalle apoatoliche costitusioni b rieervata al papa, per eaempio la percussione dei chierico, Γapostasia etc. Nb dissimile contegno ha usato il sinodo Siro dei 1866: ed b a notarsi, che ii patriarca attuale monsignore Harcus ed i due veacovi Siri Scelhot e Benni, i quali coi medesimo eransi recati in Roma, alie analqghe omervasipai fatte da monsignore aegretario, apemhlmente aull' aasolaaione del complice m sarto, risposero. pbe'in Oriente non sono in vigore le rieerve papali: aggiungendq ancora ohe non potrebbero averri luogo per la riatrettexsa numerica dei clero, onde (a toro detto) si eompromettarebbe il sigillo sagramentale.

43. Neppure nolle conférence unodali tenute ael 1860 dai vescovi dell' ora soppreeso primasiato Armeno di Coatantinof>oli si fece motto delle riserVe pontificie. È perb a rifletterei, ehe il primate per caso atraordinario aveva le faoolth della formola Π, che la Propaganda non euol concedere

ꞁ BsMéetto XIV, *Dt* aye., Ub. V, cap. V,'| 4.

ꞌ *Mh tUMonuioa* dtBt tmtart tic.*, cap. TV, Λ·. &
· Did., cap Π, dim 11.

<β·

ai prelati Orientes 41 Levante» Ms qaate 4epe •Mar stato areato patrtaroa ha dMaaadote ed ottenuta la oonferma, «abbas» aoa qaatebe M beariono.

44. Tale ooategue dei prokti OriootaM al a»· enecta oolta preteea tore iwitpàaéasaa Ma eootitarioni apaatababa, 41 aai At gib pariato Ms Poaeaaa 18671 relativa al patriareato Amasa. K' part da aaaarami, .aha i tanabti aai qM b formutata quells aastosaa proeso Benedetto XIV ineludono sienne timitarioni, aba ia Orients foallmente al dimsotioaae. Nd dove taosni, eha alésai degli OrientaH (bob sepptamo base aa poeH o inolti) ritsagono, a alnteno dieoao, eha la dipeudenaa dei patriarohi Orientali dal papa ai Mmita «Ile materie di Me, ub ai entende «die dtodpRnari.

45. La tante aade pert sea solamento aoa approve mat qnelte sentensa aaobe nel senso più benigno, ma iaoltre fee» «entire pib volto a qnei prtlati anche prettioameata il diritto dalla risnrva dei eaai papali. Baatert par aoa dihtugarei rieordare il decreto fatto pel CaMei ael 1807 (8omm., p. 44) nel quale (numero 8) ai^appongoao evidentatnonte tali riaerve. Recentemente poi con apposito circolari ai è loro manifestata, ordinandone I'osser vanta, la risérva papale, dello censure fulminata contre i «ettarii e dei caai compreai nolle toetitutione di Benedetto XIV, eho inoomineia Sattotot-rinw paenttonriee.

48. Dopo cib Γ eminente rostre deeideranno. ae e quali prescriaioni debbano durai tuita riaerva dei caai papali, e apocialmente ae debba teltorur* 1° che nei sinodi Orientali non ni riportino i casi ritervati al papa, o almeao non si diehiari eaprossamente, che nisso pub aetelvere dai medesimi *trtra morti» artienhu»* sensa speciale autorissaurione della senta aede; 9* che i prolati Orientali inclusivemente ai patriarohi rieervino a loro la faooltb.di amolvere da que! eaai, ohe dai tommi pontefloi furono gib rieervati alla senta sede.

Caro ΠΪ.

8UL RIPARTO DELLE DIOCESI DEL PATRIARCATO DI CILICIA.

47. L' unione dei primatiato Armeno di Coatantinopoli eoi patriareato di Cilicia importa eertemente la nécessita dLuna eeatta demarearioae delle dioeesi, in cui dovrt dividers! il novello patriareato: poichè quello di Cilicia non preseatava per oqrto molta regolaritb au questo panto.. Pertento nelle oonferenft ei è fatta la designations deUe dioceai (coi. 959, BC), si *è* redstta ia carta topografica (tel. 968, A), ohe ne indica la demaraasiona, ab si sono omeasi altri prowsdimeuti, aottoponeedo il tutto al giuditio dolia enata node. La quai mea riuscirt oortameato di grandi utilitb per ta ohieea Armens, poiehb giovorb non pooo a frenare Γ arbitrio dei patriarohi, sia nei moltipbears te diooosi anche in modo non conforme ai oaaoni, sia noli' unirle o diamembrarie a loro arbitrio, eomo eoveute b awenuto presso gli .Orientalise.

Ora nel toglioee ad osante qusota matarta, si deve riceroare ae la proposta oireoeeririoao delle diocesi sia fatta a nonna dei oaaoni, ee in modo bon chiaro ed «splicito, o fiualmenta eo non ooooda i limiti del patriareato.

49. Quantuaque ben note tiaao te diepeeiaioni oanouicho circa ta erosione dei vesoovati', tattaria giévert rfeordare, serte la ubsm ooegrogarieeo di BtogaignM aoHOdnaenm (tomb dei - laghe 178a, riapendeedo aST aaatege dabble propteto dal paMtona edraMM Pietro HI dtafetanaM, vpeoao pa» triarnham episcopes ceaittteere tetra Maos sad p«t-triarshataa, ta ils tanta toute oetammida, abi ait nooatae antb«ltoas infletas» ad Imbmb Ci«mao ttoa£/a pMegiNÿ de' ateotteao ot aUeti potestate.* Mb oaâNmttite riportare il tarte di quelle decretale, potebb ri ai trova H vere ritratto di bon moH vetoeri Oriaetati. ,In pteriaqeo oeeteaiis nodum ... preMedie /toaeitabBm prteMte ood ot store carmlrt·** rt pepete rtataMcao muitoe freqeeater, et religiosos pramortim, imtenrida Mperiontm provisio ad pontidoataa uram boeorom; qui asc ut aapediret |Λμ ·M® W MÎMtÎMi *MUîiàÛ· tek 9t* «f^re&r·· Mrenitata· poatidMlie obnubilant dignitatis.*

50. Taosado per ors dei mosai di snaaistenea de' qnali si dirt id appresso, «eoavien eoafeaeare, cbm non ai haano tatte lo notiiie necessarie per giualtare ton *fit»»* cognisione di causa, ee nel riparto delta diooeri adottato nolle oonferenne Armene si veriflehi questa prima oondisione. Poichè non solamenta non ai oonooeono le distense dei luoghi, ma oib che pib mtoroasa non «i eonoeoe il numero del oattaM di rito Armeno, ohe sono compresi nette dioceai in diaebrso. Del reste i patriarch! Orientali sovonte haano il prurito di aocreocere il numéro dot tore veeeovi, corne per eeempio fece il defonto Pietro Gregorio VITI. E poichè superion' *tttfieuri Uett,* potrebbe dubitarsi se monaignore Hassun non abbia «imite desiderio; «peoialmente se si eonsideri, che i' prelati dell' antico patriareato di Cilicia non *eotitmtttr* con quelh del soppresso primasiato, ai quali «oao ben superiori in numero; e che ssrebbe peràb.nell'interests del patriarca e dei suoi formerai un certo numero di prelati. che poteeae almeno equilibrare i voti degli altri speeîalménte nei caai di elesione de' vescovi.

51. Venendo poï al modo, cou cui. fu descritto il riparto delle dioceai, b de oeeervarsi. che (col. 958, C, art. 9) la divisione delle medesime è state fatta, corne ai eapreosero i vlscovi nelle conferenie mèdeaime, Rsulla base délié prorincie eccleeiasticbe oonoaeiute nelle norias oceteriatrirto*. Onde si haano non «clamante le denominationi più note delta Bitinia, del Ponto, delta Tracia, delta Siria etc., ma benanche altre, almen' oggi, poco conoeciute, ooms Latina, Daone, Colofene, Comagene, Arsanene ete. E bon vero ehe la «Mrs congregatione di Propaganda, allorohb nel aooolo paasato détermine i limiti del patriareato di Cilicia, ai valse di aleone di questo entiche appellationi, corne per eeempio di Bitinia, Ponto, Tracia, Mesopotamia été.; b note pert quanto e quanto difteili questioni ne derivMoero in questi ultimi anni fra il patriarca di CUMa ed il primate Armeuo. Onde Ai necessario entrare in questioni goograbehe, che ad onto deUe replicata ecritlw e voti hob vataero a ebiarire la ooatroventa, ta quale inSae At rieotata dalla eaora ooagregasioae ia autoritativo o eonomioo, piuttoeta ehe nd trsstoses «orta, e eib per 1' taeertana di quelte denominationi, te oui positioni o coûtai sono te varii modi latest dal pib valenti goograt. Nou saprebbe poi spiegani, oome si vogiia adottaro per uso del patriareato la oarte geogradca di Kieport (col. 958, C, art. 8), sense prima determinaro quale dells diverse, ehe ciroolateao eotto questo nome, vegHa aaani. Earebbe dunque a voderei ee ooavanga ritsaero tali appellasioBi, owueo, demanaro te dtooori seconde te deaomietoioBi «η οομμ Mo boU' impero Ottomaao.

' 6W*ft/rimeh* drawn» «te, Bistnt, p 104.

* I ntattvi Masai femes ripertati sella Pmaapa ιo ββμ ο ItoS mH' Anamowsι Ms disseri di AoNβ Mβ «ta, Uatrat, I no «βρ

53. Pteahnofae * fa esebrvanri ne B riparto non & ***4*j ****gB*tt 4*n* ***** **4* .*1 ^*. triai**** 41 @QW*». JU* ****Üà' 4i ****** rig***. **&* eoatitasto*· JMnv*w w *f4ta***j *4* •ta*" 41**** p*tri*i*h*IM ü*4m* SMtiira* ***vo**tw9 qribue CIMm patriarefatne «* primatiatM Oenetaatinopohteaw ia praeeeafannn eenttaeatur.* Or» Γ anttoo patriaroato di COKa, soooado le doeMoai ddte eacra congregante»· ü Propaganda ,4*1 175» *, ton ri entende «rita OUtsm», taaaa •riaeram, Gqppademnm ri *Sfrie»,* fa fii ft.data la Mesopotamia nd 17β0 m aoa eh» m erimûrista-*ÙM**I *0*φ£**i*M·I ·*Ατ *^mo**2îm*« ü priauK liato poi par diapoeitioae della Mata memoria di Pio Vni' oon>pread*va edamente i cattdid Armed dimoranti ia CoetantinOpoU ri ia ralifue OtfawM NN|MT*^ J*· NB JN'WfMM* (mo o 1830) ariota spirituali rrptariai as torisdidsoai eifarii opiririiri patriarfaalis CraMaaimepolitem.

53. Considerando dope ote la division· dette dioceai (ool. 959, B C) o te relativa planta topografia (ool. 968, AB) dell'attuate patriaroato, nelte quale ai trova par Γ Kgitto, l'Arabia · la Persia, ai fa luogo allo seguenti oseorvasiori. E dapprims la aanta aede nel deftnire i limiti del patriaroato · di Cilicia,'. non vi ha mai compreso l' Egitto, sebbene abbia foUnfae o tolleri tuttora, ohe i patriarch! Armeni vi- eseroitino giurisdisioue, eome Γ eminence vostro potranno redere aolla relativa nota di arehivio (8omm., p. 38). Sombra évidente, ebe Γ Arabia non ai comprend» nell' antico patriarcal di Cilicia. Neppure pfa dirai oho spettas· al soppremo primaaiato; poichb qnantunque aia nell' impero Ottomane, tuttavia non appartiene al vicariate apostoBco di Coatantinopo|i, oom· oralrirent· ne renne atteatato da monrifaore Brunoni, vicario patriarcale di dette citti, e da montignore Valerga, patriarca di Geruoalemme, pro-delegate della Siria, il quale aggiungeva, non trovurti cattolici nell' Arabia ateaaa. Tuttavia nolle oonfisrenae ai è stabilito (col. 959, A, art. VIH, IA) d' istituire due vicariati foranti, assegnando ali' uno Bagdad coli' *Arabia OrirataU,* ali' altro Damasco coli' *Arabia OceUaataU;* de'quali il primo restcrebbe affidato provvisoriamente al veooovo di Mardin, Γ altro al prelate di Beiruth, 6no alia definitiva sistemaaione, ohe avrà luogo nel proesimo sinodo patriarcale.

54. Anche la *Prrria* b stata inclusa .nel patriareato. como apparisoe evidentemeta dalla carta topografica, quantunqne negli atti dalle conferente non se ne parti fawraaisnte. Ma per ispiegar bene questo fatto, è necessario pramattera, ohe la satttith di nostro signore col breve *Ad* sapraesMU dei 30 aprile 1850 ereme un vesoovato Annono nolle citth d' Ispahan nolle Persia,' 'al ' quale sottopoce tutti gli Armeni cattolioi abitenti in quel regno. .Porro noveo huius episcopalis sedis (Hispahseon ais) antistiti subesae volumus ao mandamas rirmiuM *rito» catboliei Auras* neminis, gari ia praedici» rspnc Faraonam dapami." Onde eonaegue, ehe indudfado U vesoovato d' Ispahan nel patriaroato di Cilicia, vi s' include tutto quanto è ilrsgno della Persia. Vero A rite coite stebeo breve il veooavo di dptta citU fti dichiarato suffraganeo dei primate Armeno di Costantinopoli: .Denique dictae novae sedi» episcopalis antistitem edtagMeum eoae praecipimu archiepiscopi primatis ConstantinopoliUni/ Non doVeva perb taceret, oho queste dispositioni sono " merament» proeeùaorls, come eepreasamente fu di-Arifarato nefa steam brave ,3!*ee vta quae ad episespulem gradum memorato-aaiiatiti amignatum eiasque MbtootieMm aeeMepieeopo primati Coa-*t**ti**p*li*M* *p***e**» jN***Ù**4* 4m*in* FW*j*e* dmrnimns, doaeo mthsBUrum auaura, Dee lavanto, adaata eppurtwrieri rutilas fatam sit providere*.

5*. B qui aea aarh teoe fa prapsrite aggiuBgera qaalobo smmiaaisata Mel 1880 mearigaera Haman domanfa, eho Ia miorisui Armeaa della Psruta venisis write aBa previaeia eeoleriartioe di OoeteatiaopoB, «parafa (egH mriveva B M genaaro 1860) ndl'attente sperasse Λ progremo di quellemimions, voagn prt utümeate sosteanto eeqa e ■Mggfotmeate afatafa per la eoavottioM £ quelle pavere popoluioiti. Conoeoo ohe quolla mimione eririe aotto un dominio politico diverso da quell· della provinei» di Costantinopoli; me qumta divertite nulls pregiudioa alia moratione dei preeentato Bprogetto, conw diftitti fis prorate tin ademo sia ı par . la continua ooibunicatione reciproca gih eeistente fra queste due mictioni, · sia ancora per te speditione dei summentovati miasionarj Armani di Ooetaatinopoli, quali non haano mai incontato diflteolte veruna da' nemano di questi due govern! Perso e Ottomane*. Pamava. quindi a demandare, die quell» missione fosse eretta ia veecovato. E nd rietrotto della relativa Ponens»l ti avvertiva, ohe te preeensa di un voκovo oattolioo, ove git n* eaistc uno scismatieo, gioverebbe molto per promuovere te riunione degli stead Armani ncismatiei; e oho nulla oravi a temero per parte dd govern» Persiano rapporte pure alia libera comunicatione con te provincia Coatantinopolitana, daochè per. questa parte ti godera te mamima liberte.

66, Ma a queste balte eperanse non corrupoeero ci fatti. Poiofa morte nd 1859 il primo veecovo d' Ispahan monsignor· Derdarian, e nominatone in suooeaaore monsignore Tilkian, ti tamette. che ostiti difBoolte potewéro susciterai probabihnento dalf arclveaoovo scismatieo in Ispahan e dal ministro Rusao presso te corte di Persia per impedire al nuovo 'veooovo Γ ingresso nelte sua dioooti; onde fu proposto alte rente sede il dubbio m oonvenimo consccrarlo prima o piuttosto dope te sua introdutione in Persia. Π canto padre, nelte udiensa dei 12 gingno 1853, ordinb ehe te chiesa d' Ispahan ti deme in amministrazione pl suddetto ooemviaCs Tilkian. Reoatoviai, questi, dovette partira· per te infermiU contatto in quel clima malsaao; · par quanto ti oonosoe, da quell' epoca non vi è stato pih alouno'; poichè il prolato eletto per quelle sede nelte congregatione generale de) matio 1859, • motivo d' infermite rinunxib sui prihdpio dd segnente anno* prisa' anche di rioevero Γepiscopal· oonsocrarione, fa da quell' epoca gli 5 stato ritri •arrogati. Oggi l'episcopate Armeno nell· sue conferens· (ool. 961, A, art. 7) annovera aseolutameate ta le sedi sritaganoe quelle d' Ispahan, · crede di laedaris per ora in amnriniatrarione petrseraefc, viato il ristata «nmsre dd sue pepelo. Im qud 'ocea portorabbe a condudera, o ebq ad I860 mu vi forne il ptyrius aathefaM· smÇdcwn» per ietabilirvi un 4oeoovato, o dte il aedmhno eia diminuito dopo quell' epoca, e ohe ud deeorti dieciotto anni poeo tatto , ne abbiaao rioavato i misriowervi Armed di Ooetaatinopoli. Per te quali coee potabbe débiterai, se oonveaga conservare qud vemovato almeno faofa non se no abbiaao

› Pernam *ac*i› Ita «farsa, < n.
· Breve Qmd *iaaM», t* fati» Ita βάρη, rei. Wt-a.

› Piae·, smsm IMO, Mfa- I 45, Soswu, MI Œ, r- im. ·.;..■·›
· Qnsste afad· ma· state tauatodslla reistiv» P«mam MI'agomolta

pi* dtetagitate mtH·, m ktafari· lmn mn n «μ taite *la fonia* «I pairtereate A COM·,--.'«d ia qnaluq·· ipotari m · at·· ptimtan-ldiMM SMite *

67. ' ft 4lv (^ftftteibft eftoft 4dlft tamia. Qmn gib fa todtoafa, aaUa iiitanwH M I pariato di qawita provtoria, Maw apparteMatto dgIniWo—wute al patriaroato, >mMn U dtaroto dal ПβO, «oaoorvato impflritamfii delta waUtai stoao *Snorttam,* Ja ooaoad· a aeapBa· tituto di unministrasioa· a ad tetqriMfaui mtste wdit. E qui aoa dova taoeni, «ha monrigMre Maaariaa, attaald veaeotb Amam di Mardi· (ak' * aaUa Mo·■opotamia), ha rophoatamaato demandato di aaaer sottratto alia dipaadaM· dal patriareato Aπμκ b di sottootare imraodiatearanta a quaote earn· congregation·, com· Io era qnaila cod· aatteldaataM priai· della aaooaaaata epoco dal 1710. L' miaaaM vostro arriaaraaiH» al da tunu aa qnaati punti.

58. Merita anoore qusdohe oonriderauoae la riserve fatta al novello patriaroa dai territorio di Bsomar, oaata dal Libaao. H »oo antacaaaora, com· si dice nolle conferens·, ultra <' iauaodtato regime del Libaao, ov' t Baornar, ritenova aotto la sua amminietraaione varii altri Inoghi da queato distinti e Mparati anehe a notabili diatauo. Non oonooean-doei per quali apeciali a ragionevoB motivil egli ■' induceaae ad unire nolle sue dioeari luoghi fra iorq molto distanti, sembra conveniente la riaota-aioae preea nolle, conference Armene (col. 969, B, art. 4) di riunirli allé, diverao dioeeei ad aari vicine, alla quai*, «orne iri ai die·, appartaapoeo coalcaMati-caasanlc. Baornar pert eoa tutte il Libaao (iri art 10) è stato rûervato „dirottamonte .pd unicamente al patriaroa, ehe ne avrà l iatiera ammi-•istraaioae e cura a lo governert per meuo di un suo amministratore insignito dei carattere ve-ecovile[1].

69. I motiri, ebb potrebbero cooneatare riffiatta disposisione, aono i seguenti. 11 primo è che a Biomar.è stabilito un coal dette convento abitate dai clero Armeno dette *negnfeia,* di cui ri parlerà in apptuaao, un seminario, e Ia aede principale deil' ordine Antoniano Libane··. Stando aQ' antica diaciplina tuttora vigento in Oriente, ehe i montai aiano immédiatement· aoggetti al aaaooao dei luogo, e aoltento mediatamente al patriaroa (aalvo il diritto di steoropegio), fora· non aarebbe aapediente, che nell* attnale critico ateto di quali' ordino, · Uno a nuove pontificie diapoeiaioni, ta ana aede generalius dipendoaae immédiatement· da altri che dal patriarch. ·, In aeoon .o luogo meritare,bbe qualche riguardo i!, seminario patriarcal· ivi stabilito, al quale obnvenendo i giovaai dalle varie diooeri, non aarebbe fuor di propoaito, cbe dipende··· privativamente dai patriaroa.- Perimenti pptrobbe aembrare poco opportuno ehe quel eoavento, · cni appartengono i sedieenti canonici di Baomar, riprovati teat* dal canto padre, ed il eori dette «Iero eeapr·-pote, la eui aorta è tetter· indaciaa, paaaaaae «otto altro voaoovo. Bembrerebbe piuttoato astaaaario, che quel corpo -aomteb ahneao di terbolenaa rostasM aotto la mado forte del prtriMM' «ptrialmento nell' atteale lagitaatone · aciaeme degh Armeni di Coetanttaopqtt; « the pereib fl patriate· medeaimo lo governaaae alaaic par are, · vi tone··· an sup rappresentante. Finabueato aarebbe nei penaiero dogtt Arnteui di taroiar· al loro patriaroa una soda · domiciflo proprio, ov· poticae rifogiani tranquillement·, * quâlora i poeaiMB av-i veutaneeti peUtlei ·«· ifll petewïtanqe·· M ^iaiadara ta.. CoMtantiMptei.

80. OMridarendo part daW aHra pad·, aha ft· i tarii «tari dai ^atriarairi «ctaritaU owt «Mur gu«Ho dt aifthrie riirrra» · ate pambte ara fiant •I p«tataw«ti Amata aaa agita regotarità, potrebte ritetterri fMl aaaa te·' taaaaeaatari·,' ate fl patriaroa «ta· la partieotaro aaa dioeari, «atotdoaM para 4* ordhsaria. gluiriadieiote ·ami Libaao · a'in-•ariaMM data «ar* di pari luogo, eh* b aaaai laataaa dalla «·· nridgaaa di OootaatinopoU.

11. Mae ooeono qnalohe rimareo salle diapoairiaai adottato nefle oMtaraaaa rira· i tifceJi dalle tra aatiehe aadi patriareadi di Aiaeaeadrie, Anttoairi· • Orniiatauwr. Ctaaeaaa M queate ebbe negli altimi taaapi U Mb reecovo titolare Amaaa. Ebbe qieUo di Aieeeandria monaigtaor· Paolo Attariaa, morte H 14 giugno 1866; abbe Г altro di Geruaalemnte monsignore Michels Alexandrian, atorto Bella state del 1846; o piaequo all* ultimo patriaroa di Cilicia Pietro TПI d'iaaigaire doi titeto di Antiochia i'abbate generale pro tMsporn dril' ordine Antoniano Lîbaneea, eh'oggi è moaaignore Kasangian.

69. Nelle oaq/braiw non ai h creduto di coacervate queeti titoli alie aedi rtecorili (ool. 958, D, art 6) per' tre ragioai iri espresso, oioh 1* per atteaerri .al'aatico uso generale; 9* per oonaerrare l'onore delle grandi aede patriaroaii deil' Oriente consecrate pure dai eoarilii eeumenioi; 3· per non dar luogo in aTvenire a motiri di pre.alerai con queeti titoli patriarcaH ad erigere prerogative. Ma in quanto alla prima di queste ragioni. she monrigàore Acarian eepoee ampiamente in un foglio dei 19 maggio 1867, aono pregate 1' emittense voatre a· riaasumere la rilativa Ponenaa * (Ristretto, § 16 e aagg.), ova fcrono .rasaegnate analoghe osaer-VMÏoni, oui potrebbero anche altre aggiungenene per rendero compte pib dubbioaa e torse anche falaa la sua teai. Cheocbè aie perh di tutto ciô, non aerabr· oh· il diviaamento di togliere ai veacuvi i titoli delle qaattro sedi patriaroaii potrebbe inoontrare diffioolth, in vista anche delle altre due ragioni recate nolle teq/bran··, e speeialniente délia tersa, cita par ms dur foogo tn aesantre · Moriri *di fnnltni eee pmti tUeü patriarcal» ad pnnfoUa·.*

68. Non si cede perh, come da queste ptnmeaae discenda la riaoiuuone ivi preea, di dare i auddetti titoli *ad aauaimiiraiari patriarcal».* Sembra che in tel modo' il patriaroa di Cilicia ai riserverebbe *F immedtata* giurisdimone eugli Armeni di Alessandria, di Antiochia, di Oeruealemme, wlfo *fuali atteabenta* Mas *i papota atfffleiaato a* staMsra dioeari • perte. Dunqae quando vi sarà popolo sufficiente, pri ai etabiliraano dioeeai; ma per le ooee gih stabilite nolle eoafereeae, noa pptrnnno averne il titolo comptai veaoovi o areivoaoovi; dunquo lo avrh il patriate· di Citai·; U quale percib a· non pote finer· tuttaotatei patriaroa Ceetaatiaopolitano, s'intitolarh patriaroa Ataaaaadrino, Aatiochtao · Gere-■olimitaao, · eori oquipoflentomante patriaroa |orie* Oriaitrik E ao« ri dovrebbe badar baM* atrate ia quwtojMao · «ses» *dar taopo â» tntudra a atotioi di prttdni* oms goari» *tMi patriereaii ad aaipora pnrapaüaaf* La saata and· eodeado alto inaiatenae del patriaroa Malehit· monaignere M«alam gli accordera nei 14m i· eurataiiv· di queoti titoli, oon che perô foaaoro moramenta personal; · a modo di ammimstrariono. la ogual modo perô fl ottenno il auooeaoore monrignore Bah··; · .I'attuai· patri-

-[1] 61 ♦«Me «a tuslrls astsatata «te team· stersaU si pMriam i laafhi pit «oaptari a rtahi.

▮ Paaaaaa, ■iggl" *DdpranUaaadi aa* aseni(pi»rr JDaaaari·· «ta

•Bôfc' JWMtf M ρβηM$M MMNBIKII ⟨φM*& i» fan priMli di BTW·· MMMM^MMi 1^0*40·« db* pai gh fa aeoardatn, perché ri eentiva |iè' te difficulté fa nagaagii eÙ, «i* avevmo attonato i du anoi antoeeMeri.

64. Do moite tempo la Men aoagragarione ho rieeaoodate la momM fa mfam la rapacUa a ГamMriou dei patriarch! fa Orirato, «ba ridoada a T«ro gauo dette anime cotta dapraeaioae M veacovi, ·a cpenta eotta Netetoua alia aaata aede. Vedranno potato 1' aaaiaeaae voatre aa ooaveaga •anrioure aiflhtto patriarcal ritervfa eu pariante fa spiaaara a quai prolati la via'· pratondere «a giorno ampoltori titoli. Qualora nolle trc tedi patriarcal! non ai abbia popote raflteiento per fonaara dioceri, conriderartuino Г eminence voatre ae foaeo per avreatara opportune aopprimere quelle fae vi croate il defanto patriaroa, del)· quali Г Altaaaadrina e la Geroeolimitana aono prraoatemente Tacanti, ed omettere.affatto nella enumeratione della dioceri i nomi fa quelle aedi.

66. Per qael che poi aegnatamente rigurda la dioceri di Antiochia data ia titolo a monaignor· Placido Kaaaagian dal defanto patriaroa, di eni ai traita all' artioolo XIП (col. 969, D), è d' avvertirri che altre voltel la nacra congregaaione ae n i occupata, e che former· oggetto fa apemate ponente non appeau quel prelate, ehe α h reeato in Roma fa'etro gli ordini del aanto padre, ne avré fornite tutte lo richteate notitie e dedutioni.

. 66. A complemento delle oaaervaiiori tnl protente capitolo, deve pur farti qualohe coca augli artioolo XVI e XVII. Nel primo fa queati (col. 960,B) ai dichiara, che „tutte le dette aedi aono vearavili e non metropolitiehe, bench· aleuni dei loro titolari portino il titolo di arcireeooro, tenta perd giurieditioni metropolitiehe,* diepotitione che ai trova ripetuta nel aeguente capitolo (961, A, artVIII), Nell' artioolo XVII poi di queeto capo ti dice, oho „per completure Г ordine gerarohioo ai tratteré nel proaaimo ainodo patriarcale per iatituire quiche cede metropolitica. tia delle diooeei dell'antieo patriaroato ⟨li Cilicia, tia di quelle del primariato eatinto."

67. In· Oriente non eeiatone da gran tempo metropolitan· o arciveaoori di giuriadirione, e tutt' i diritti metropolitici aono- amorbiti dal patriarch!, come il ainodo Libaneae 1736* lo ataeriaca de'auoi Maroniti. Ad onto di tutto oto i prelati fa rite Orientale, tranne qüelli della aoppreem primaria, tutti o qutai tutti e' intitolanno arciveaoovi epportuniteima perc'to aembra la diaporirione de) aurriferito artioolo XVI a prevenire qualuque pretenaione ehe poterne auacitarai in appremo.

68. Non aarebbe perd anche opportuno, ohe ceaeauero queati rant titoli areiveeoovili, di cui fanno pompa tempHoi prelati e che potrebbero col tempo eater caute di grant qumtioni? È ben note, come da queeto titolo di complice onore prendeoaero motiro tutore nlcuai veooori par.antteqrci alto gfariadiatou del veto loco rnntrepoMtnu, o uehe per ueurpure i faritti metrepeUtuai aopeu era perte dei MftigeMt - quite aogutti. Potrobbe uggiugerai, che ferae teopp* edfone rinaeirabbr oggi quent' appellatione innanti al profati ddfa eoppreaeu primaria, «she hefate O aempliee titoto fa veeoori. Non ti diatimula pert, eh'egulmrate odtoaa potrobbe rfaaeteo a eotoro the u none fat peatena fa privatione M titolo arcireeoovile. Ma M ti pouebbe teodarfa ad enti feeerin, coti ehe non dereearpueMre ai toro Mtece»oriT B non potrebbero percto intitolarri erritaocari eteeeti della tale dioeeai, come tntora arriene fra noil Sobbene in queeto eeoondo cuo degii Occidentali, il titolo .fa artireaoovo apponga una daehata aede nrciveaoovilo gto poaecduta.

69. Tenendo poi alfa ereritHie delle metropoli e veri 'ardveeeovati prppoata nell' articolo XVII, aembra che queeto progetto, pel quate ti ^ietabilirebbe nell'Oriente la completa gerarchia coclaeiatiça, potrobbe riuaoire utiliarimo e moderare l'autorité patriarcadc, a eoeteoere i diritti epiacopali ed a regelaro i vari gradi fa giuriaditione nell' ordine gtudiriario. Sarebbe peri» neeemrio regplare m «wteoadmae oon molio atadio o ran moite dolicateua in rapport! dei metropoliteni oon il patriaroa e eon i veoeovi; tento pii ohe da lungo tempo è aconootiuto in Oriente queeto grado fa autorité fra il primo. ed i aecondi. Reaterebbe quinfa a redore, ae convengaTaaciar ohe i vearavi nel ainodo regolino queeto affare, como meglio eroderanno. ovvero rieervare ulla eanta aede 1' analogo ordfaamento. Dei quali temperamenti il primo é fane il pié pacifico, alaaleno pel momento, il eeoondo é il pié cicuro. Ottimo cootiglio force aneor aarebbe che la «acre congregatione deme in propotito preventive ietruioni autorevoli o templicemente iatruttivi: ma non pooeono famentioarei le oeeervationi gié fatte (g 36) in eaeo ranrimile.

70. La, prudente dell' eminenae voetre eapré decidere qkeeti due punti ben gravi, te cioé e corne togliere l'ebuaiva intitolarione di arcivoecovi ueata dai eemplici prelati di Oriente-, ne e come ammettere o eacludere Г cretione di veri areiveeravati nel patriarcato Armeno di Cilicia.

Capo IV.

DELL EPISCOPATO.

71. Beguendo per quanto ri pui> I ordine tenuto celle conferente, conrien pariare dell' epiaoopato, comprondendo eotto queeto titolo tetto eià che riguarda i vaeoovi, il patriaroa e le. mutue loro relationi. Materia aaeai intereaeante, poiehè quivi pupputo i il dieordine radicate delle chieee di rito Orientale, nelle quali i patriarchi eeaorbono quti dei tutto come ai aooemto, i diritti dei veoeovi, o queeti muti e taciturni innanti a quelH ri rivalgmo copra il clero inferiore. Tutti poi, patriarea ciob, veoeovi e clero, a' inehinano innanti ai laid, e apecialmente ai notabili delle toro nationi. E per togliere eiffetto inconvenient· eembra ohe il principal© b più aoeonefo meato tie quello di moderare l'autorité dei patriarchi, fa ritevare qnelte dei veeoovi, e di liberare nel miglior modo poeeibilc il clero .tutto dalla influença laicale. Gli atomi Orientali, riooome ri poté condocere dai varii diaconi oon eori teouti, eentono la noramité fa tali provvedimonti; i delagati apoetolici ne craveagone, e oto che pié monta, il auto padre no ha preaa qualcbe initiative nella nota eu ooetitarione Beoemanta. A tai panto di viate ri procurer· di coordinate to materie di queato capitolo, che diviao in due arti-

1 PoMÙta, gant. IM·, MTom«mwm ate. — Magtfo 1MT, Sb> atoMfawra Xeaeaftea ata.

' Part. П1, cep. IV, a. 14, p.4M. Iri .I'a» tavaatatia par iaMriaa Aalioekml thrani faoemaibua, am aaapliaa ate retar antique pravtorianm divte·, aac auperaiat MetropoMtari, qui MHeataa aptaapornaa proriauqt repeat et adatini* atraut, eat eobu rarer· Minea tendant patriaroa oaaritaa tad patriarchate! at aatiaala amtrepeMtia at aptaofa· pnaait, ia «oeqaa petriarehfaa·,. priniHaifa at natropoUtican iariafaetioaaai atereaat, wtirapaUtia eaten ail elite aupra epiaoopae MMttetar, niai tanoria titeiea et in aanaeeaftai prine» focai: iteim teaerniama at ataWinaa, at luawtamtair te natiepoMtaada eagre aUegMa aunt et tain paedaeaatar. te loten rare· rteteeta tenfani paMaretam raatrieta tint, fane» reatitata Orienti pact, aatee prfaatiaiaa et nitripilitian ia ma ' priatima eptaatetea. .Deo rireate, ratiteaater "

coti trnitarh print· M «MMiJnUuemrfsNteMrelû-tivi ai veneevi, - poi ü.quulM ehn sirapprutams ai patriarca, aai jjaaU ai MptangoM lemmtae reln-sioni ehe sone ftü qMnto.ed iauoi sufftoguuei.

Artieek 1.

DK VieoOVL

79. Baaaiaaado u «ap. III d«Ue obnfereune, ebe a' occupa dei vrocovi, non poaninmo leggere aenaa rare compiscmua l'nrticolo XV (ooLMI,D) emd cou-capita: *I* aaaaaai M pSnimcria Arstene «ano atri « prqpri dnM«ui can otututodiuta eratinari· gtsnup-drotena" m *Mit it itrt dioeM.* · Poiehb qhnutu dicbiaraaioae tronea dalla radica qpali' inveterato 'gravissimo qbuso, pel quala i pntriarcbi (force censa •uludofup liptyinao di .Citiei·) ritengonq i veeoovi forte ,pid?! come vkarf eha qttati vari pastori dei greggerloro sffideto. Da eha ai potrnnno trarre utiliroim» consignons· par rilevnrne Γ autorité e moderare· gli arbitri patriareati.

Elttiotu dti tttetfi.

73. Gli artiooti X e XI ei riferiscouo alia ele-sione dei veeoovi. Nel primo si riportnno le con-ferens· alia nerim· *initali fid MI»* canto *ttdt,* nb potevano dire di più; giacehb quantunque il canto padre aveece loro mamfaatato le sue into·-sioni, tuttavia a quell' epooa non ancora era state redatta a pubblioata la ooetitoeione *Rtetrntnu,* che si pu̇̀. dire abbiano eglino preoedsntemente ncoet-tata con tali parole. Dope ebe ctabilisoono, che ill clero ed 11. popolo della vacante aede dovrù prqpen-tare nails Hate più di tre oanditati, onde i vescovi pouano rieavarne la terne do reseeguersi *Λ* sento padre. E qui giove evvertire, che nelle oostitgf sione *Rtttnurut* b stato bensl eacluso quelsivogtia intervento del claro e del popolo nolle elesione del pctriareu, me nulla si è dette cul|a parte ebe to ctSMo clero e popolo suo! prendere in Oriente nella elesione del proprio veeoovo. E tel prudente si-lentio ri è usato eppunto, perché non si b voluto riconosoere il coneorso del medesimo nella alésions ‹iβi vescovi, ad ont» oho per le primaria fosse stato •mmesso nella intrusions *Uett;* giacehb troppo si sente le nécessité di emancipare le cMuro Orientali dalla influens· laicale, specielmentn in quel panto interessantissimo, e di richiamare l' oaservansa dei canone XXII1 dell' ecumenico ooneilio VU1. Nulla peri» ri è positivement· stabilito por non artare poi tosto quelle popolarioni. · Ip tel 'modo ci b latoiato ai patriarca liberté di regolarri au questo partioelare, come meglio eradar·,'fenno perd sem-pre U priasipio di emaaoipani poesiMbilmeato daH'

74.' NsU* art XJ dette eoaMenaa fc proposée di staMire dritiritivamento il metodo a eleadone dbi veaoeri · del pririMoe, dqpe ods onrrnme ce-*te ittfUtitfti 4WÎ®* HmBb *9iit* Mil

Bran gié daita le eaafsreM·, quaadô fù pubbhcata K più volts msatovata ooetitarione: o qaaataaque ri siaao stato date 1*. opportune aortae per la elesioM del patriarea/e dei veeoovi1, tuttavto, •orn era aatarale,' non ai b reputo ai dottagli, ed una ictrusione che H regoli sombra neoeeearj*. Or» converri, che sia oompihta dal ainodo*Armeno, o sarù meglio, che ma data in antecedens» da queeta aaera .ooagregamoM? Su che non deve perdeni di rista, die il ainodo non si terré prima del 1869 (salve le cirooetaari, che no ritardasseto ultenor-mente la celebraaione); che prima di quel tempo si. dovrù procedere alla elesione dei veeoovi·, che ansi, da qualohe ooafldensiale notiaia avutane, oeribra che attualmente se ne tratti qualcuna.

75. N«lia ai dies nelle conferens· dei vescovi tn parribtu e della loro elesione., È noto, che i patriarchi di Oriente aogtiono tenere presse di ae uno o più di tali -vescovi, ai quali affidano l'officie di vienne, di économe della mensa, di rettore del seminario etc., e dei quali si cervono tâlora corne ooneiglieri dando alla loro riunione il nome, di «v»ado, che sombra rilbngano in qualohe modo equi-pollent· a quello composto dei veecovi della pro-vincia, che i canoni preecrivone ai metropolitan! di .adunare e sentire per la risolusione dei più gravi' affari. Nb di tali eleaioni rectù rompre cod-disfatta la santa sede, eome .non rompre lo furono i patriarch! cteesi. Poichb talora ai lasciarono quest' indurre a moltipliearne soverèhiamente il nu-mero, ed ebbero talora a soffrirne pretensioni ed esigense; e qualohe volta si ebbe a provvedere al sostentamento dei medeeimi, affinchb non avvenisce, per usure le parole della Clementina, che „in»ta-bilitate vagationis et mendicitatis opprobrio sereni-tatem pontifioalis obnubilaient dignitatis.“ Quindi i decreti 4e› sinodo Libanesel che ne determinano il numero e che ad eaai impongono di giurere pre-

t * Bec» il tecto dri citato cana·»: .Prêeartltoéa atqto MSMercticaee rplcrifim·, oaaserdsas priorités «rodite*, stato Uo m eo desisto aptoiapatu· oahagii aeri canote ham at uivsraalto synotos ddtaH et Matait, stqae ian prorotigat »aataa» letenru· psteatpa» vol petaata· arnwt lamnas tiecttoai vel proaatiosi phtriasabro vai rotiapiitttae ant sa-oaaUbst qptoeôpi, ae vMaûaat innrMsata prie et totengrs· 4*t cosfUato vol oestoatri, panama en wdtate ta teKtan potestate· qsamqsa· petariotivonm. vol aatararsaa tarie-rasa habeas amwatat, md petto» attorn a» attaubise aCH, aaqsoqse regutoritor a eoUeuta nalaoiastini saashist duam sketio «atari pmlMteta a veto qota htoeriaa ri eeneertaa· «tam et Mopeaaadssa ch Mriaata tavitstar, Hat hutamwdl *en»* nvnsatla, ai tarie voloevtt, ebUaspeaer» m aaatoteart-bsa: tenter cal· atbi dtgMM patonte· iqueleriter et eaeto-iîm Mwt tthitM·' mm* μ μ Mμ Iμ β priactps· et potentate vsl altéaiaa MgsMatto tototo abtomm eoateoMte 'sa Mamaantaai atqab l«aamtasa çtoMtanam os-«sleaicrtta oadtnta afsm tantavwit, asathane ait, **»· she-m mmmUMβ Bootate 4· tlwtiMN μ μ HBμ Bμ μ propeti pawarita m telle ateaetnvsrit* Ubbe, t. *Z, Omet,* toUt. Ceteti, ooL MT

' GtovsrS qui ripertaros gü srtiooU relativi. Délia «lésions M patriane ta lveqv qaaato aegos: Z» starisas *ρaMoπΛa»* sotte qptsovpvs *in «rit nfMfü femti, mini»* oamùvo risrfcû *et* isnrrdifilin, qm «ptanpatt dtorasters non pottomU. *]9m»* mro *leieemt ia nim tieetien mut* àwsrvre, altomqao pavtaa poooât Aaboro qaovw qaaooito n4ore set jvMraer». Istoiw pod alla eksioM dei vosoovi *ta* otabilito eovaa appreaao: «QwtiM aHqnaa'dtoesaoia mestorsti patriarcha-tes name Matta··*, patriarch· qaaaprianus sjrnodnm in-dteat aaivaisorate cqicecperaai siaadeva patriarchates; quo taato, eh sedate patriarcha at episcopis synodalitor congrc-gstts tree Mansi sariMtaattai riri, stiletto sonailUs, Homas» peuttbei pre teaapen asisteati propoeaatar. at aa iltie ‹li-cntarMa st '■·'■ Haamm vHgsre, at vssroti eptosoptii aadi feevMsro peufb !toa tabitasH· astro, quin lHro vpkoopi tignoa as vsas Menaea vires pssproan stadroat, as «aqsam sogamar »aa val aUrcaaaarsa noatri, pro aiaadro apostoUd tMatetwU site··' Mm* ·*· "Wt jNÿêdta*, tpi·**· pail dignitate sagiri at vaorott i-nlariai prsriaan, ()aod to praptsr tostsatem asaesaaitatem art ittoiwtalangitaMnro aai-varri aptoospi ad marium uti sapro a patriarch* iadietain ·Madero M^t ipeSer^ss^; ^nas aaltass agdesagd ^ira^t^t^im dios-Matos asm tarisdtottaro hubsataa aa* «m mroaroto patri-archa to aamdro aynodu· earotoa oaamntomt, atoantibas tqr-roria· aaam prapaaitioaro scrip*» sigaigpastihaa Votasses Mtaas at aaivsna seta aiaadro ayaadi ad preritetan eengro-gntwaro da Propagea·» bda Orientate»» asetatoara· nago-tita M*φMil** pt* mMk - M ImMm mmlm μ MB I|o AA· nro datogaba* taaastetttanaar, at dittgaati patenta tnrtto» ab andro aangragattasn aspepm, dates· rostra at sncMaaorote sastronut todtaito mbdtaiaaear··

* Put m, aap. 1V, ». *>, ivi aaohs ri dmsrivoae la prc-tarotoni svaamta dai veasevi h parûtes».

VMÜruaMrt· M µ - «hinder auri at proewuta ia *i* *a»ie* veruao (aotto pena di µ µ ^«β4o µ) il j o t w o nepparpaniale di ricu· dioesri; quindi fiagiaa* rions tatta as) 17*7 * dalle utn songreguatane al patriarca Maroaita, eha priaaa £ ooMeerarii ai ao- certi ,ohs i ooaeoerandi abbiaao «en eha mantsnerri deoentemonte aeooado 1' ue dai vescovi nataoaali sen·' aggravio dalla ehiees a mn dismembrariona della diooesi.** Quindi la prescririons dal einodo Maronita di Maiftpt del 1780, che tali vescovi' «reetino al di lui àervirio (del patriarca) a non in altri luoghi, a uh tampoeo nei monaatari, ma reatino form) preaao di lui, ed egli dare sotaentarii loro vita durante.**

76. AUorehh ai préparava la più volte nominata coetituxione, fu pregato il canto padre a dichiaràre, te gli piaceaae user in eeea tali capreeaioni, per le quali repteaae' «apiwitamaifte riaervata alla santa aede U scella suite tenta aqche jtella créa- aione dei veeeovi m potashes. E sua santitè etimù, che per sllora ai taoerae rit queeto punto per non indiaporre tanto gli animi. Furono percib uaate Γ eapreeeioni gii riferite nella nota appoata alla ool. 998. corne quelle, che non ineludevano espreies manta, senna perd eacluderlo, l'enunciate caso. Non potrh perd ritardarri lungamente la consecrasloae di qualche vescovi an parties», nel .che certariiente il patriarca Armeno non vorrà essore al di sotte degli altri patriarchi e vo'rrh investire di quelle dignité persone di sua fiducia. Altronde monaignore Arakial, vescovo di Ancira, restato qualche tempo in Rome quai procuratore di monaignore Hassun, mostrava di credere, che nolle risarva pontificja non s'includano i vescovi in *partitu»,* ptoichè egli dioeva trattarsuiel caso di mera onorificenxa, che non *taca* com si rendono vacanti le sedi: ed è gié insorto qualche dubbio preaao gli Orientali, se dopo. Γ enunciate bolla, posea o nb il patriarca eleggerli di sua autorité. Ond'è sembrato opportuno richiamare eu queeto punto Γ attonsione dell' eminence rostre cui ail' effetto si raaaegnano le seguenti oraarvarioni.

77. E primieramente a ohiarire queeto punto non tarit inutile rifeÿre ciù, che Benedetto XIV dice di tali veaoovi nell' qpera *D» tgnodo* dteeets. Egli pertento (lib. XΠI, cap. 8, n. 19) si eeprime ooai: „Non desunt in ecclesiasticis historiis aliquorum exempla qui consecrati epiacopi eunt honoris causa et ut magnis eorum meritis praemium aliquod rependeretur, nullo peculiaris ecclesiae titulo ipsis tributo, siouti egregie advertit Christianus Lupus in commentario ad can. VI concilii Chalcedonensis et aperte habemus ex Bosomeno in historia ecclesiastica, lib. VI, cap. 94... et ex Nieephoro CalHxto, tib. Π, cap. 40... Haec hodie immutate eet diaciplina, neque ullus consecratur episcopus,.nisi certae praeficiatur ecclesiae vel (actualiter ab ipso regendae, si pateat ad eam accessus, vel saltem habitualiter, ai ad eam sub infidelium iugo gementem accedere prohibeatur: cuius generis ii sunt episcopatus, qui mi jserrites dicuntur.[‡] E hei lib. IL cap. 7, n. 1, serive, ohe i suddetti vescovi, «praevio 'processu super vita, moribus, ceterisque qualitatibua ac meritia personae, proponuntur a papa in consistorio eo, plaise modo, qui servatur cum aliis episcopis, non titnlaribus, quibus ecclesiarum cura qt regimen actu committitur**. E difotti io bollo, eho si spediseono per i sud^qtri veooovi non differiseoao guari dalle altre, ehe si ^ilaoeiano ai dioee- anal·d)i ruaidanas, traane U pormeaeo ai primi di aoa roeani sella lore disced, dense eh upCdsWue dMasMbr. Bd aUorquaade na veaeevo raparMus e traaMto ad altra aede, non ai omette nella reUtiva bolla la dispense e itanto pne leneèww fttdesias N. tac.

78. Km deve poi naseoaderri aü* emiMase vostro rib, ehe scriveva ooafidoesialmoate persona ben informata e bon* afietta a monaignore Haman, non mono ehe al patriarcale Armeno, nella suppoairione ehe ai ammetteaee sal patriarca la fooolth di creare vescovi m patai'lue. .Laactatavi quests porta apertp, si dieova, un bel giorno potrebbe salter a qualehe patriarca 11 grillo di consecrare un piccolo drappello di veeeovi <Mla étais *patriarcal»* [‡] e a placer suo tetalterii meceerivameete nolle nuove misrioni. Non sarebbe eertamente difficile il reprimere un tai' abuso, ma il prevenirlo non sarebbe force pih 'utileT** E poteva force dir'anche. più facile: poiohè riamo al momento di un bone pronunciata riforma del patriarcale; gli Armeni steeai almcno dubitano, ehe non sia loro laaciate queuta facolth; le parole della bolla si preotano ad escluderte, e il dichiararle in senso favorevole aile protensioni Armeno potrebbe sombrero una concessions, ohe montre potrebbe forai cool piacendo in qualunque altro tempo, parrobbe foras mono opportuna nell' attuale stato di agiterions, in cui sono gli Armeni.

79. L' eminence rostre tutto ceasiderato risolveranno, ae poste la riserva alla sauta code della élevions dei vescovi, oo'nvenga lanciers al patriarca la focoltA di eleggere e consecrare vescovi in *partita»,* ovvero riservare aneor questa alia santa sede.

JMla raconta MI» —di.

80. Nell' articolo XΠ di questo capitolo si provvede al regime delle sedi veeoovile, ohe ei rendeosero vacanti. Ivi si stabilisée che, ,jino α guoU* *ordiaoaioa** (oasis corae ne sembra, flnchè ri abbiaao le intrusion· della santa sede), il vicario generale, o *conctOicre, o* in monoettse *di fartti f affiaioi» piA diriinto d" incoricc Mf amauaittrameaf dcgU itfari dioectani* avviri monaignore patriarca della morte avvenuta dei vescovo, ed amministri provvisoriamente la dioceai fino a nuova disporixione di monaignore patriarca medeaimo.[‡]

81. E cib conforme a quello che ei pratticava nel primariato in foras della iatrurione *Licrt* dalla quale diversifies solamente in questo, che oiob nolle conferense ai è' stabilito, che maneando il vicario generale resti affidata (Sempre peri» momentaneamente) al caneelliere o altro distinto officiale della curia vescovile 1' amministrasione della dioceai, montre il solo vicario generale è stato contemplato nella suddetta intrusions *Licti.* Su che potrebbe oseervarri, che dicendoei il *ricario ptarral» o »l etmeeUsere,* resta in dubbio, ehe dei due debb' ammiMstrare la diooeoi vacanto: la stases oeeervasione potrebbe farsi null' q^foude *piA* dütfolo etc., ehe ne viene inearioato nella maneansa dei primi. Non sarebbe force megHo determinaro quota' officiale per non dar luogo a questioni T Quantunque poi non ri eonooea appieno in ehe consista quell' officio di eanoolliere, ehe ri ha motive di credere niquante diverso dai nostri eanoollieri vesoovili, tuttavia non

‡ Qmsts e la sseumts *ai»U» M»* Sssuste *ia* asm asta « anhMs suB' irthtnmii 4eUa gwerteta Metals ictatte aai 1M8 pm ms 4SUa mn sewxgastaM teefi afori MdesiSstial abuaeMnari.'

* Per «uaate poô rapersms, eoa eori erismati I vescovi ehe il patriarca oumacra per nm serviri·, eram 4ar ioro U tritas 4i abusa Msnri

‡ L'titrerirai *tint* M 1*M hispeeeve: 3*<e tatqaa spissspali pratate ,vitenta, iUtai vieratas g - seelie atulnietia- >Itae· rerat, 4rase anHetaeespas Csastaatiaopahtaa·· esetfor foetal rivoniswde haut preirieelt*.

par troppo eoavenimto oqtipararta ai vieatfo. Non potrebbe dirai, aba il aaaâaÜaN amaateistroaù ata. la Bæaaaa dd vtaarie gonwaloT Sombra pd «be non aarabba. faor ü prapaaüa, aba U patriam doveosa mdore eoaraiievote la eacra oeugngaaioM delta vacanaa dalla code a deçà- penena neariooto dd regime dalla medaetara; o^cbo aMrattaata ai fbeaaaa dal patriam, anebo ia ooso £ sairogaro poi altra pamaa al vicario medodmo, o ia qud-rivogUa apaaaaaita mutatione, la quale perb aoa dovrebbe forai sensa grave motiva.

89. Panebba ^oi aooaaaariô adpttare qualcbe prowedimentc aai regime dal patriaroato vacante, dal quale nalla ai' è otabiHto nelle oonforonao; poichb dopo le turbolense, che per aflfatto motive ri deatarono al Mbano ia seguito dalla morte di monsignore Gregorio Pietro VIII, questo panto non potrebbe roetare indeciao, Isverouelta eoatitariono ftmrranu fa stabiHto, oho' „vacante code patriarchal!, nemini unqaam, qui episcopali charactere non falgeat, fae ait suffiragiuta ferre in elpotione vicarii, qiXj vacantem patriarchatum gubernet atque âdministret Ma qneeta disporirione mirava a riprovare le pretenrioni dei aedioenti canonici di-Bao^ mar, non perù-a stabilire una spedita norma pel caso, como di fatto non la atabiliaoe. E difatti quelle dispositione non potrebbe aver luogo, oe prima i vescovi dei patriaroato non foaoerO riuniti; la quai ooaa non pub accedere sali' istante delle morte o rinunria dei patriaroa; sppure tal'b appunto il oaao, cui vuol prowoderri.

88. E queeto -uno dei tanti punti oscuri e iqdeterminati nelle obieoe di rito Orientale. Ni ii paaaato potrebbe dane una norma ricura e pionamente applicabile al cmo, che 0nr oonvien prave dere. Nulla ne dice il rinodoJLibaaeae del 1736, il quale si limita ad ordinare ‘, chqaaguita is morte del patriarca Bn»us vol duo euftuganei vupradicti (cioè i veecovi in partibus, vicarii generali del mede simo), vel illis absentibus arehipmbyter et archidiaoonus, scriptis litteris per nuntios moneant omnes revorendiarimoè dominos mCtropolitanoe et episcopos. ut quam celerrime ad sedem patriarchatam conveniant. Commette ia convocatione e la preridenta dei sinodo da tenerri per Ia elesioqe dei patriarca ai seniore (Consecrationis tempore) dei metropolitan!, ed in loro menoame, dei voeeovi presenti. Il sinodo Rutonu di Zamooria del 1790 (tit. V) prescrives; ,Si sedes matropeUtana vacaverit, antequam administrator a canete sedo constituatur, viciniortepiseopue, seiHoot arohiaptacopua Poln nearis, -eamdem tam quoad spiritualia quam quoad temporalia regat

84. Pel primamato Anteeo di Costaatinopoii nelle istrarione lacti venas ordinato: .Beds eliqua episcopali pastore viduata, iQfas vicarius gsecrûli» administrations! geret, donec arohiepisoopus Oou-stantinopolitauua certior factas diversimode hand providerit Item <pes cede CwMtatataqrabtaM enoonte, tioortas psasruMt udfafaMret, quoad usque aenior ex finitimis suffraganda Andruno, Bruarâd et Trapemuitino Meae haud disposuerit; oéednaetis tamen episcopia, senior sq^rnpqMW prmnss oenem

86. Ore bea considerando questi artioeki, in primo luogo, sombre ohe nolle dtata istrario Liett ni prowedooM solamenta all' amminiatraaioM della dioeesi Ceste-tfacpditana; me nel caso attuale aon solamenta a quelle vuol prowedsrsi, m hem- anche al regime del patriaroato. É bee vero, ohe qualora i veooovati siano bea' organisent!, ed i pre-

Igij ebkiMo il reo Mwvtafo Iβμμη ffiata gtaotadiriÔM nelle riepottive dloeeei, il patrtaresta mididm» non. pub ooflriro damw daUa brève ñuuMM doll' Mteritb petriernaie, tuttavia specialments In qaseti principii potrebbe outre, opportuno fl dsiwmtnsre ua soggetto, fl qnale posM rappreuetare nei debiti modi fl patriam amenante. Non tarnbed perd ohe talo potrebb' eosero fl vicario generale del defonto.

86. E qui oonvien' uwqrtiro che nei patoiaroeti, eom'i distinta ta giuriedixione ordinaria del patriam sulla sua dioooei dalla patriarcale, che ha enfle diocori dei suol eribagaaei, oosl distingues; il vicario generale obe ha ta prima, dal patriarcale oui si comunica la seconda. I punti di diflbrenra aoa questi: che il patriam pud ceegliere liberamenta il vicario per ta ena dioceei, e dimettarlo dall' officio quandochoria, 'come avviene .presso noi: ma non pub eleggere il vicario patriarcale senas 1' ascenso dei veecovi, e non pub deetitairio, m non per grave coipe o per pareto dei maggior numero dei vesoovi ‘.

.87. In seconde luogo pub dnbitarei, m vacando la sede patriarcale converrebbe oggi affidare ia preaidensa dei sinodo sal seniore frt i veecovi più vidai, di Andra doù, di Bnua e di Trabisonda. Poicbè per um perte de dflatto perpetuo- stabilimento, foree pbtrobbo rester urtata la susoettibilitù dei veecovi ddl' antico patriaroato; dall' altra poi non dovfebbe perdor» di vista il caso proveduto dagli staaai Armeni (8 58), che il patriam dorasse rifagiard nd Libano; ove s'egli venisse a morire, la surriferita dispositione potrebbe forse riusdrq mea' opportuna.

88. In telo stato di «ose vednanno 1' qminense vostro quel provvedimento adottare pet regime delta dioceei di Costautinopoli e' dei pstriamto di Cilicia in oaso di sede vacante. Non potrebbe force proaeguire ad amministrare il patriaroato vacante quel vescovo, che alta cessatione dei patriam trovati nejl' offide di vicario patriarcale oaaia di vicario dell tatero patriaroato, o ve fossero più, quelle fra essi oh' i il più antico nell' officio, salvo perb sempre il diritto delta senta sede di affidarne la cura ad un vicario apootolico, qualora lo oredesse McoMario? Che se non esistesse il suddetto vicario patriarcale, non sarebbe forse sufficiente destinare persona, sia puro il vicario generata, che partedpi a questa sacra congregatione ed ai vesoovi ta morts del patriaroa e oustodisca i béni e le propriété dalla mensa, finchè il seniore dei suffraganti, o altri oui piaeesee all' eminenso rostre affidarno l'inoarieo, convocasse i vesoovi per ta eletione del naevo prolato? Ndla qualo ipotaei, se ta dotions dovoeee protrarti in tango, potrebbe prioorrerti alla sacra congregatione per le opportune phorvldenM.

Gênramsento dri raseovs.

88. Noil' artfoota XXIV (col. 969, C) trattasi del giuramaato da preotarsi dal pretati de) patriaroato. rBonebb i veecovi, oltre il giuramaato di fodaltù ed obbedtansa dovuto al Romane pontefloe, ubbian da fato analogo giuramaato a momâgnere patriam, pi convenue porù di fissuras le formate nd prosaimo Sinodo. E qui non sarù faor di proposito

1 Part m, VL a. 7, p. SS7.

* Bisalta dt> ta um risshmious oMMa taUa Saws tsegrsgssties Si Pnfipai» mi ITП in sagtils ta' rrniomi svsaasU tal patriamMshtata: m psapsats fi taHta: J9s a«s signm patriam pmm ssotitaH ra visaris gsasrala, ohs le saristi sagit stari tal pstriamto*, ri riiposs: .BtismiM-unm petriantam psm dht iinsUtmii vimrtari gsusnlm prn sqa pastistigri taesesi: pse «arattio antae tariatatisets pitrisiihiMi m passe* O «osas at sptsga ta altri lainninti, mu put eostittirio MM Q Maamso tai ressort. Cto sari aai

rifcHrt, ehu m! tinedo Armeta M INI ■«* mai A eppr«vnto mkū noppur immineto («up. S, IIΛΠΙΧ ri «hBm ab· tuto'i veeoevi *M patriarôto eaebe ·■ jMrtilw jUMileti* *l*4μ *Nμ deHe^taM^ΓemiaW d trova ia formou'to^fiee daUo eteee· siaodo (cep. », | CLXXXVHI), die l'eaiaesM veetru aoa· pragwta a logger· ad tommarin (p. 57X B aieoome (atando sempre aUa vterioni praeaaîata a que«ta,»«cr· congreganto··) ri è qualch· dtfaranu non Hava tra U feme!· prascritt* ia quel ainodo, ad altra eoaabaUa aratari •elle soorso annq daU'arehivio patriarcale di Baomar a trsdotta da monsigaore Arseniq Angiar·kian, ai è ood reputata eoaa dovaroaa segnalanio in oorrispondenti nota la principali varianti, come potri vederai nel luogo citato dql aommario.

90. Quaato giuramento è una imitatione, o meglio un'application· al patriarca Armeno del B giuramento di fedelth, eke i veacovi preatano al •ommo pontefioe. Vi soorgeranno Γ emineose vostre posti nella stes·· linea „eocleeia« canonea, aanctorum patrum constitutiones, «edit apoetoliea· decreta at jtarierebahic mA's mond·!·.* È rimarobevole la langa leggends relativa alia oonaervaaione sedis *patriarekalu,* alla difeaa della eua dignité, dei suoi diritti a privilegi, quasi che ai trottante della cattedra apoetoBoa di aan Pietro. Emonrignore Placido Kaaangian in aleuni fogli testb pnsentati per ana giuatificaaione ha fatto appello a queeto artioolo del giuramento. Merita poi specialissima rifietsione il seguente paragrafo del predetto giuramento. *„Qaae* wre *nente eel per —, Pel„per* epistolas, *eel per* nut mmtioa *reiki* οθμοηιμπμ ta (ii patriarca), mmguoas *qeàliiet en* «mm maw/aataAc." Tali eapreeeioni aono troppo esplieite per eacludere dalla parteoipatione di tali *eegreti* anche il delegato apostolico e quanta nacra congregation·, a forte anche il commo pontefice. Coal facilmente ai tpiega l' impenetrabile aegreto, ohe naecoee a questa sacra congregatione ed al delegato monsignore Valerga tutto oib ehe si tenth per eeeguire la unione del patriarcato e della primaaih in cento niente favorevole alla tanta tede. E il tunnominato monsignor· Kaaangian anche di queeto giurato segreto ti fa tcudo per iscusarai di non aver manifestato alla iteesa sacra oongyegasione le com suocennate.

91. Nb deve restar inosservato il rapporte che si mette in dette formula fra il papa ed il patriaroa. .JVotatto ohsdwHtiom teato *Petro aportolomn prùuipi,* Moetiffwio Aoaato *pontifia N. N.* riasque- legitimi'· *euceeuoriteu. Promitto m—tper oMientiam* jidelitotomqiM tatae nostro *If. If. patriardiae Cilicienoi etc."* È ben vero, ebb nella for- D jnbla di Baomar, seconde la version· di monsignor· Artenio, ti legge (Bomm., p. 67J>). *Promitto* fidelitatem et ctodwntiMS soitao Pstro eoo. Potrebbe perb dubitarsi, se convenga coal equiparare il ri-l cario di Geeb Cristo al patriarca di Cilicia, la add· di tan Pietro a quelle di santo Gregorio illumi-' natore. Ov· non deve perdersi di vistsi, she (eocettandone i patriarchi) i veecovi di rito oriental·, quelli almeno eh· tone in Levante, non preetaao il noto ginramanto al papa come ti fit dai prelati Ihtiui, - dm neB· foraaoka in diteono U patriate· Ammw tutto rtvolge a tote too vantaggio ed idter· *me* qaello stoato giaraateato,

, 99.' Nb tari inopportuno riehiaatar l'attension· M' eminsaae voetre tali' artieolo (p. 57 g) dello ttoeeo giunwanto, eve l'atotto (teeoado la tnddatta fonaola di Baomar) promette di combattere polero, pari reMtont tri ruMiaii *Jieeriet eerie lapé-èvi oeiwtUii MttoUfN* quail' epitoio *eerief, È* an pleonattto, ovvero mira a diaoernert dalle altra le *een* leggi della ohieta? E quaH ton quest·, da chi b formato queeto giudisio Æaerativo? Inoltra qaal'b il tignifisaio della parole *eetMieeef* È be·· avvertbe, che queeto termine ri trove uaato, pro··· gli Armeni anche nel significato di *MttoKoale,* vale a dira patriarcal·. Ed in queeto wneo appunto l'ut· il noto torittera Ginseppe Cappelletti nella taa *Àmeeia* ehiamando *retMe oettoHoeU,* rmdmee *oatteHeA,* le rendit· e Ia residens· del eoririico oseia d·! patriarca. E simile etpressione, ciob *eathoHoerm* /oricrierwm, per indicar· 1« patriarcal) si trova Mlle tradnrion· di nn pontificale Armeno «rictent· nel nostro archivio*, che altronde uon promota ekun carattera di oattoHrismo. L'eminens· voetre eapranno dare il giutto peco a queste otoervarioni, che seppur foseero troppo sottili, MU earh perb forte mutile averle fatte in materia A tanta importante.

93. Omettendo poi tuito rib ohe potrebbe riferirsi sull' uso dei giuramento dei rafiagapei al metropolitano o al patriarca, non possiamo'perb non rieordare, che dopo 1'enorme abuso fattone da Forio, Γ «curienioo concilio VIII tenuto a Costantinopoli nel canone VIII riprovb i giuromenti, ehe non tolamente i Fosiani, ma benanebb alouni patriarch) oattoliei domandavano *ad* propriam tatotem c/aeortmqiw tuam, *et puwi* stabriitetem*,' e proscrivendone Γ uso„ permise soltanto quel giuramento „quod secundum formam et consuetudinem pro sincera fide nostra tempore consecrationis episcoporum exigitur*; diehiarando inoltre, ohe gModaliter Jit, οομμιο nom *eepedit, eed* «Mp4 *ad aedijieatioeem sedssias pertinet.* E pur vero che ii padre Bianchi *(Delia pateetà e della polie, della eJUeoa,* t. V, part. I, p. 376), aostiene che dal succennatp ' oanoné non restasse proibito il giuramento dell' oMcdtooen *canonica,* che dai chierici inferiori b dovuta ai superiori secundi) i canoni; citando in prova la formola usât· presto i Greet e riporéata dw-l Leunclavio in *Cod. 'ùtr. Orient.,* t. I, p. 440, intitolata: »8ymboli cautio quae pro more praestari •olet a religioritrimis metropolitan)· et archiepiscopit tempore ordinationi·.* Ammettendo perb an-

aineto Maroolts ‹U Bseorks, apposai· dalla men *erne**·· (triisae ssU'adsaaasa togil U riO® 17N, to diohiarat·, she i riesril patrianeM as· pests·» state privati toile ·°»· tarit·, te not per gnri t oaatotoeabiU aaaaeasm t tal parere to) aaggitr namen toi vtteeri; e she U aneve patriam toMa rttaoare 1 vioarti toll'astsomtore, svvtre tor let· etagn· atataaiatat·, atgpan ata potoata esUoetril ia qaaMw vemevata

[1] *L'dnunia* (Ftrntt, 1841), t. III. p. 181.

[2] *MitcdL Ame».,* t V.

[3] «leva riperttn l'istlsro latte toi aedtotte msm· vm, OMOS ri Isgga aqüa verslaee latina dt A»talario MMfotseatto riforita to loto· arils trita, toi «ariL. t. VID, trit. esta., tri. «M: .Oaaaia miM-ltant, sad aoa omniaaxpadtont) «aie ■M Html, ta ata ernria asdifcaat, toril ritaH Parias angnm apcttolaa. Igttar qntaiaoi ornait ad aHUtats» al psrtoritoet· atattsa Dsi seciarisa, st alhil omnia· *per* ooatsattaem val to···· gtorims toam tetwas; si qasetom «ato-Uka· asstris toast toaaarit, «aod ma sriaas Itslitinl tl H, qad stnctns Ceastaatteapritaaonas swtata sassrtotia· saat sortiti, ta et adhatosi st lagtari a sMsstotaU tataaga piapriM amaae sorijSa total ad psapriam tatetasi tovostmvat mam at qaaai slaHittstets trigaal ttstaipsüaat: visa· eet «aattes krit et uriveasaH ayasto, s«saneaam M «a toc a gaiifia· tari, txospte ts, qmd asomdaai birman ai amoMtatonaq pie itocam Ida atstra ttaposa smaterariteto ifisntnu· triëtosr: gasd aami alita M, cautot ma sxp··

[4] MφMτmI MAMeettaM* φμIμIμ pwttMt. Qsiefvte trgo aatm fasrit aolvtn haut dritoMma· ans»ram, set etpsttait sat psratrit «rstenttoae, tatat fsefta foridal.·

cor» quaate «fü die·, sombra ob» pu differ*··» A parni tra la fonnola di giwMMnto proposta eom· supra nel sinodo Anneno, · quail'aatfoa citata dal padre Bianchi, ore dopo la profoasioae di fade si legge au tai propoaHo qnello solameate, ch· qui si riporta; .Praeterea paemn eeclnaiaaticam epondao ma conaervatanna, neo toto vptM.' tempora quidquam illi adversum ia animo habitarum, ami tn omnsht· oteeentanM *ti rtmemturttm Jfioolae eancUedm rt* nntesrsol» jutnemhea.** Al qnal propoaito ottimament» quadra la diatinaioae aaata da Inno-! censo HI neU' autoriaaare il patriaroa latino di Coatantinopoli a dare il pallio agit ùreiveaeovi aaffraganei (Le Quien, *Orient thrift.*, t III. p. 790): .Indulgetnu ut arehiepiaeopia snftraguMie tuis usum pallii . . . concéda», *ah tit pro te food* canonicam *fnerit, pro* noM» aubm «f *teeUma* Boutasse spon*eionem ohedienüae* reMpterw.** L' eminense voatr» «uerveranno se a queato norme sia consentanea la formol» del giuramento propoato nel summentovato ainodo Anneno.

94. Non deve poi naaconderai, che alcnni dei veeeovi del patriarcato moaaero qualcbe lagnanaa sulla prescriiione dell' abeennato giuramento. Furouo questi monaignore Ignaaio Calypgian, vescovo di Amaaia, e monaignore Pietro .Apelian, vescovo di Maraae. ambedue viventi, i quali li 97 ottobre 1851, oioè pochi giorni dopo la oelebraaione del ainodo Armeno tenuto in quell* anno, acriaaero *sotte eecreto* alla aacra congregaaioue, dolendoai gravement» del voto e giuramento di obbediensa . al* patriaroa, pfeacritto ni veaoovi in qudl .ainodo, giuramento çh eaai tacciavano di novité, e che djeevano eaaer diretto a togiiere le liberté dei veeeovi, *e farli S accorda col patriarca i» tutf i tpoi tmtimtnii;* per le .quali coae pregavano la aacra coh-' gregacione a non conformare quelle nuova forma di giuramento, corne meglio e più diffuaamente può roderai nella aucoitata- letter», che per la eue importance ai ù atimato dorerai riportare nel Bommario. col. 991-9.

95. Dopq ciô giudicheranno l' eminence voatbe ne poaaa tollerarai la formula del giuramento *di fedeltd,* che tel' è rarement·, jlropoata nel ainodo Armeno del 1851. E aiooome deireacovi dell'antieo patriarcato di Cilicia fo preaUto quai giuramento) perciii. qualora queato M atimaaae riprovevole, dovrebbe conaiderarai. ae convenga adottare qualche prorvedimento per libererli dell oaaervanaa del medecimo. In fine dovrebbe déciderai, ed debba ammetterai in maaaim» un giuramento dei auffreganei al patriaroa; per la quai ooaa levaro iarebbe forae neceaaerio un maggiore aviluppo di queato puQto graviaaimo, e forae anche occotrerebbero più accurate notixielanil' uao delle ehieee Orientali-. In fine converrebe vbdere, ce e quali iatruaioni convenga dare in propoaito a monaignore Haaaun.

ÜMtdaNM dm* *vooooi.*

^6. È' troppo necayrlfi) inculcare ai prelati di -Oriente il dovere del^Freoidenaa, tante più che recenteinente ai aono inteae da taluno <n eaai teorie aaaai atravagauti. Sembra pert, che meriti apeciale conaideraaione eib che ai preacrive nell-articolo XПI (col. 961, C), che cioè i veaoovi debbano ottenere l'aasenso dal patriarca per reearsi a Coatantinopoli, „s«lvo un caao urgentisaimo che non permettes·· tempo di previa intelligenaa ahche per telagraf, o poste*.

' Moaagnors Kssssgisa Aies, tes U raeoove è tsaatc alla rMitiins» morals, s non alla SMitertsle : per_rtd orsde tes passa •Màiahnl a q»sl dovsrs visttaada talon la disant, s gava» uadola psr masse di «a vicario asn risia&rri

97. Noa * anovs aeU' Orient» μ μ ʌ proibisi···, ebe ei tree· nei ooneiM Aatieeheao (mm. XL, XП), Sardieeae (eaa; IX) · Ml Cartagineae (can. CIV, CVI); riforite quindi mH· eoBeatei da'Oaaoai, ft* le quali bastert rfeordar· U mboomom ad 11 'sintagma di ffoaio (tit VU1, cap. IV): Mi quali canoni ai viota ai veeeovi propriae» ad tmprretorvm, m Matra, ed raawtahtwi, sensa il ooneoaao dei veaoovi dalla provincia, ed-in ispecia del metropoHtano. Sombra che i' motivi di teleproibisione fossaro appnnto gl' intrighi dei veeeovi preeoo la corte in materie, eke loro atrettnmente non eonveniaaero, e la molestia ebe qeiadi ne derivava ali' imperatore. Da quaàto poi ne écrive Baleamone (in can. IX cone. Bardioen.) appprisoe, che non fosae permeeao ni veeeovi di reenrei. ail* imperatore aenae il permeaao del patriarca di Coatantinopoli. Ma reaterebbe a vederei, ae quoi canoni, dei quali perii nelle conferense non ai fa menaione e che forte neppure vi ai ebbero in vieta, eian<x oggi applicabili alla cittù di Coatantinopoli, ali' imperatore Ottomane, al patriarcato Anneno.

98. Forae monaignore Haeaun intende in tal modo di tener lontani da Coatantinopoli gli oaioai di gl· intrigapti, i quali ivi fermandoai brigano ed intndciaao la eua aaione. corne le tante volte al è lagnato'di monaignore Kaaangian. Montre'pert non vuol diaconoscersi la nécessité di analogo provveditnento, aarebbe force anche opportuno il riflettere, che monaignore Haaaun va divenendo ogni giorno più fort» nella eue poaicione, 'che gli affari tutti non dei ooli Armeni, ma di *Mf i cattoliei Orientali,* van conçentrandoai nelle eue mani : e che perfino la aanta aede a lui ai è diretta. quando gli *è occorao* di trattare qualche affare coli' impero Ottomane. 8e queeta influença auto'rerole parnasae. corn* è a crederai, nei «poi aucceaaori, non ae ne potrebbe forae temere quandocheaia qualcbe funeata conaeguenta? È noto'che con tali meaxi appunto Γ antico reacoeo di Coatantinopoli ai face atrada al *patriarcato; e* forae lo aciama greco non avrebbe potuto prendere al vasta proportione, se il patriarca di Coatantinopoli non avesae acquiatata preaao la copte ed à dispendio delle altre chiese Orientali tanta influença, tanto potere, tante prestigio.

.99. Apparterrù pertanto ail eminense voatre i) giudicare te il aurriferito articolo meriti di eaaer ammeeao, ovvero se convenga modificarlo. e come.

Articolo 2.

DEL PATRIARCA.

100. Del patriarca si pepupano le conference nel cape VI (col. 964, D). E fra le *cote* ivi stabilite merita singelar considerAione il primo'articolo coal ooncepito: *I priviltgi « i* doeeri *dol patriarca* sono preaao · poco i medeaimi, coma *tono annovorati nel cape VI <Mla perit IП, p. 369, dd tinode di monte Liband'appronato dalla tanta eode, itampato coi tipi di f^op^anda.* Su che ricorderanno Γ eminens» vostrKche nella Ponenaa (maggio 1867) sulla unione del patriarcato o primasiato fttrono raasegnate nel $ 909 del ristrette aleone osaervaaioni sui privilegii, che nel sinodo suddetto si attribuiae^no al patriarca Maronite. B Γ eminens» voatre al relative dubbio Vili: >Se e quali dei dirittHfo privilegii attribuit) dal sinodo Libanese al patriarca dei Maroniti convenga accorder» al novello patriarca Armeno ed ai suoi suooeaaori*, ei degnarono rispondere: *Dilata et ad mentem. Mme eet, che* hou *eeMndo il patriarcato di (Xlida-tme dei Quattro npij^iori,* non *poeeono* apportansryls i ' awdasMu *prioilepii* cùs U *fttelli appatimgono. & moitiperdi eonfldoneialmente*

I

mdtiaigM^t *Battuta, ai* inabeé^a ee·· *prod^toao petali* aieae » *priaUofii*, 4» *epi jUora* uearan» « *pabrianhi di CXlieia per eider* gartmi· *prate ai* eanme *le tat. Miemieui.* Rtoeteatone, ch· ma tail» modi-' fieaxioa· f» approval* dal aaalo padro.

101. Nieato dunque p*6 dirai oggi ·· queeto pu*to graviaafaM pria·* dl ricavere to riapoata daUo -tawo mouignor· Haaaaa alto aueoeuaat* intarpeitaaion·: a raatarobba aotome*te,-ehe l aminaua yoatro derideaaaro, w c qaali oaaamaioai dabbaa .ferai a quel prelate anil' enunciato artieolo dalle oonferenac; poiebé potrebbe credent approrato, quaiora nulla ai dice··· »ul mededmo.

108. Avvi perd odo fra privilegii riferiti n«l Libanaaa, di oui i patriarchi Orientali aono in poaaeaeo, eenaa ehe la aanta eede abbia lor fatta op-- poaixione. Tal'è to coneeoraxiope del «aero criama: •ulla quai par neceaaario raaaagnar'labito qoataha oaacrvuioue, «ia perché nolle oonfarenae(ool968, D, B art. XXVII) ae ne parlé in opponito artieolo, lia perché nell'attuale pqtriareato Armeno oonoorrono *u queato punto, come ai diri, circoatanae aroeaionali, aia perché è imminente il tempo in cui deve tarai la conaecrôxione dei aacri olii.

Codaeeratioa· *degli olii tanti.*

103. L' artieolo relativo a queeto pnnto è del tenore aeguente: *Per la benedidone degli olii eunti moneignore patriarca laeciando libero F oercieio a* jdri dti muh *oafragatui du ad precedente patriarcato ne godeeano. per antico diritto,* ı *in guanto agli altri eecondo la riehieeta delle circoetame autorieeeri ogni anno, o* une *volta oj«» tre anni ano o pH oeeeooi delfe dioceei lanione.* Ora é manifeato, che il preaente canone 1* ·tabiliace il diritto patriarcale della conaecraxione dei nanti olii; 2° intonde di conaervarlo *iuxta modum;* .3* ne laccia la liberté a quei vescovi dell' antico patriarcato, che ne godevano *per antico diritto;* 4° ai riaerva cecondo la richieata di autoriuare ogni anno, o una volta ogni tre anni uno o più veaenvi delle dioceei lontane a conaecrario.

1Ù4. Nelle chieae di rito orientale la conaecraaione dei aacro criama £ ritenuta quel diritto o privilegio patriarcale; e Benedetto XIV1 eapreaaamente lo riconobbe nel patriarcato Maronita. Sembla perii certo per quanto ne riferiace il profeaeore Denringer' aull' autorité ,di Renaudot e di Simone Aacetnani * e dei più antichi citati da queati 'acrittori, ohe non aempre ed ovunque aiavi atata la dette patriarcale riaerva. Non potrebbe dirai a quel' epoca eaae rimonti; il padre Le Quien* aull autorité del padre Goar la crede anteriore alio aciamp di Foaio: il riprovato ainodo melohita di *Karcafe (part. П, bap. ПI, can. 5^ la chiama *coneuetudine intradotfa nei potferiori tecoli;* ed il aullodato profeaeore Deniinger 0oc. cit.) pariando appunto degli Armhni e recati vari ' documenti conclude: „Ex quibu·, cum uberiora non adaint, id tantum concludere licet, variaaae temporum decureu praxim apu^ Armenoa, et fonan aaeculo demum VIII reaervationem cdhaecratioifa atabilem atque conetantem effectam fqiaae/

105. Invoro il defanto patriarca monaignore Gregorio Pietro Vin nolle *propotitioni* preaentate alia aacra congregaxiohe nel 1847, $ VII, pariando degli onori e privilegt del patriarca annovera fra queati, „la benediaione del criama aeoondo il concilio di Nicea, aaa. 3: *II eriaaa tie* hmaaatfa *dal* patriarca, *indi* *m pfaae dat' prati, e f *tfraaa 'al hattaaaato per tmgerie* dep· ti iattatima. Bd laaooo il groudu can. 3 a 14 die·: ,11 eriam* an «piri *aaat* it premie*· i pavti *ial pednarea.* Ooda to aegadto per aatorith di aiflatti canoni ohiauqua to ogni tempo ardl arrogaro! tai privilegio proprio dai patriam, ato egli, areivaaeovo ato vaeeovo, fa eempra aoapead a conriderote aeiamatieo preaao to naafone Armena, oom' 4 ahtoro nella «tori*. E nel abode ArmOeo dal 1851 (ooL 867, B) ai iagga: Tandem, iuxta nationi· noatrae oanone· at oonanetadinea, patriarcharum privilegia eant... aanatam chriamatia oleam conaecrare et per patriarohalem dioeaeaim id diatribuere, et propter locorum diatantiam epiaeopia facultatem ■praebere illud ooMoerondi (v. Meohitar Co··. can. 125; Macer, can. 4; laae. oaa. 5).*

106. Confeaatomo perii, ebe non n'h riuacito di trovare il oanone di Nicea da lui invocato; ael quale altronde non lieve difficulté ai troverobbe, qualore ai trattaaan dei primo ecumenioo concilio, per Γ appeltoaione di patriarca, ohe a quelle epoca non ai. uaava. Tra r canoni poi d' laaceo il Qrande (che. flori nei primi anni dei quinto aeeolo) pabblicati dal cardinale Mai * ebbiamo il decitnonono coal Cbncepito: ^Singuli· anni· ex omnibu· loci· noatrae iuriadictionia preabyteri poat «anctum paacha omnino ı ad no· deferant oleam catechumenorum, ut *a nabit aooψiaηî oleant* éaMdictam. Nequaquam autem qui· domi auae per w benedicat, uti aliqui ignoranter oomueveront: tua emm *olei benedicendi non eet preebpierie, tod ett id epiecoponun* muwwt.M Ma non lembro, che da qaeato oanone reati conformata Vaaaertiva di monaignore Pietro VIII. alla quale anxi potrebbe contraporai il can. 9 di'Giovanni Oxnienae detto il Filoaofo', catbo)icon degli Armant, ohe viaae aul principio dei aeeolo VIII, ove •i legge: .Oportet ac decet aanctum chriama, oleum videlicet suaviter olena, *catholicum* m (irte) *benedicere et lingulae epiacopoe* «emel in foria V paachatia; aaoerdotea vero, uti praeceptum eat, debent *ab ipeie* accipere oleum hoc etc.** Forae i canoni addotti 3al patrianfa furon i deaunti dalla colleaione di *Mechitar Coee* da lui citato ali uopo nel rinodo dei .1851, il quale >ulla fine del ncolo XII compose un corpo di giua canonico e civile (come riferiace Γ abbate dei Mechitaruti di Veneaia monaignore Placido Sukiaa Sotoel)·: la "cui opera perii, •econdo che he venne atteatato da qualche dotto Orientale, è di aemplice privata autorité, e queata non grave.*

107. Quali foaaero i motivi, che induaaero taie riaerve, non aapremmo preciaarlo. П padre Goar4 pariando de' molti aromi che gli Orientali uniacono al balaamo nel fare il aacro criama, dice: .Unde ortum .putat Areudiua, libCII, cap. 5, ut eum apeoiee illae aromatica· in exigui· «t remotu civitati-^ boa minua eaaent in promptu et difficile magnoque pretio comparandae, Conatantinopoli vero at urbium regina et obviae paacim et copioaae reperirentur. quod pridem coeperant illi Orientale· tohtporibn· Fabiani pontificia (ai tamen Fabiani manu exarata fuerit illa epiatola) balaami penariam eanaati. ut a chriamatoÿonaeorando abatinerent,raooemor··eorum aimili jmnitth^ oauaa inducti aenatm primam et tandem ex integro conaecrationem eamdem omitterent: atque deincepa e regia urbe et a p.vtriarcha proraptiua iUud aubminiatrante, ita propria auadente inopia

' Coaat. *Àpoeteiica proedeoenorum,* 14 frbr. П4X. *Bdl. Pnpaf..* t. Ql, > 1», » 10. .
B«K· *Orieetaliiua etc.* (Virewbargi 1M3), L I. p. M.
▮ Bibi Or.. L II, An. d· *Sgr. monephee..* a. 5. p. 90.
* <ArwMf cArwt., t. I, ouh 119: A

1 Scrip*, reter, *w. collect.* (Rom. IMS), t. X, jk Î7&.
* Cardinale .Mai, loc-tit. p-MM.
* atop/M^erar. Xrmgm. (Ve*e*i* I8W), p. 100.
* Baebâloc/àrêritnaL Omeeor. ‹Venet. HVI·, *ettUr. 9ocr. chriMb,,* η. 1.

•1 consecrandi ungHgOBtin emoudlaoverint. Qwd làato àimm di Loogoli tonate «al 1MB ri Mm

cam longe ante dcplsrondam Pbotii dtastoamn, M iaria sibi patriaroha tiimwaii: ot ipaa Pbetii siusdem historia ratant, Badgoraa prias ab aine taoardotibas ibricmste tacrilego «ta, donne tri potiu· rite primai a Bieolri priari rornad ponti* tria legati· soalrmatoa feirns, oo yari ptaMb iaria et potostatie asm MO ehrisma eonaa«Mdi, nec illad ed abaaae premia· mittoadi privilégia· usquam Maae* astoeutus.·

108. Altri1 ripetono Γ origiao della ooooeaaata riterva patriarcale della amgnifioeusa dalle ceremonie, chs specialmeato preaio gli Orieatali aoooapagnano la banedirioM del sacro erisma; Bella qaaie i jiatriarchi di CostentinopoU ai fiaoevano assistere dai loro métropolite»! e dei veeoovi loro suftaganei, che oonduoevano aeoo usa groa moltitadia· di sacerdoti; la quai eoea oertamente non potova seeguinsi in *tuti'* i vosoovati, e forte noppnro io tutti le metropoli.

109. Finabnente non maacano di quelli, ohe attrihuiscono la ripetuta rieorva ad un vile spirito tarpit pttoMta. Difatti monaignoro Ignaaio Calypgian, veecovd Armeno di Amsaia', eeriveva come appresso alia sacra congrbgasione: WÈ manifeetq, che gli colÀolicos (patriarchi) degH Arment eciamatiei venditori ddlle divine grarie An adeeto haapo rieervato soltento a loro oteeri consecrare il erisma, aceiocchb eon queate pretension· potranao raocogliero i denari 4ei venuti alia fantionea folia in folia; e poi diatribuioeono e vendono il aacro criaina alii popoli dei diverti luoghi coi'denari per divenir faooltooi; e pereib queatocanoue e costume degii Armeni acieinatioi io formamento atteste ecser provenuto dell' ignorante, dalla auperbia e dalla guadagneria di loro.[f] La quai diohiararione potrehbe aver conforma in quel ohe ne- riferiaoe al luogo <^tato il ripetnto profeaeore Denainger tuli'autorite di qualoho antioo eorittoro,[1] corne anche dalle diapo•itioni adottate nel tinodo Libaneee*; il quale ed «mtaedem omnem taottae aMpictenem vietb, ohe in occatione della diepenae del eagro criama, il peintre» rioeveaae oerta ooneueta oblarione dei fedeli

110. Sensa investigare quale dei tuocennati motivi ebbia primitivamonte indotto la rioerva in diacono, ovvero sa tutti gradatamenle vi abbiaao concerto, eome teûtbra più probabile, pub etabiliroi come eoea oerta, che ai patriarchi tanto oattolici che tcitmatici è attulmente riaervate in Oriente la benodimotie del sacro criama; laqul'booariderata come un' atto di patriarcale anpremaaia, ed b talora; specialmente jireoM gli oeismarici, una vera sorgente di denaro, non mente dal eoepetto almeno di rimenia.

111. Che oo l'enuneiato privilegio patriarcale, come'ne teritte monaignoro Hassan nel 1848*, giova a maatenoro l' unione di oomunioaaioM e di dipeadouta dsi' veeoovi dieooaeai dal rispettivo patriarea (e queste dioova egli essor la seïe omise di qqel diritto), non pub aegarti ohe poommo anche dérivant· e ne deririno inqoaveaiestL Ditutti nel utebantur eferimnato a soda patriarohali driato, oo misoebeat ndmn, qui deferebant tarpie tari gratia, vol ux integre feleiMcabant; tum saepissime oorrompebatar propter antiquitatem, eam raro recens a patriaroba inquiri poteet ote.l." D veeeovo di Mardis monsigeoro Garra, M 98 mano 1848, accès naado alia diMeolth di abrogaro Mlle sua dioosi la più ohe centenarie ooMuetudine di consecrarei ii tauro erisma dal proprio veooovo, fboeva pur riBottoro alla rom ooegrogasioae ia grando distenta dulla su chiesa dalla residents patriarcale, ,e il perioolo di perdersi (il aegro eriama) nel viaggio ed eeporlo aUa profanasioae dei musulmani cadendo Mlle loro taaai per tnanoensa di sicuressa." Ed U delegato del Libano monaignoro Villardel, li 23 fobbraro 1848, tegnalava i perioolì ed inoonvanienti ohe natoono in mandarlo in lontani luoghi.

112. Quindi non rocherb meraviglia, che la «ante aede abbia oovente ripotuto, che ai veeoovi appartient la 'oonaeeraaione 'del eriama, 4d abbia procurato di ooneervarli nell' eeeroiaio di queato diritto. [1]Goal Innooenao HI aooordb a tuti' i veeoovi della Valaoehia e della Bulgarial la facoltA di ooneeoraro il aaoro oriame, che per innanti rieevevano dal patriarea' di Coetantinopoii. Coal Innocenao IV nella celebri letton dirette al cardinale Ottone veooovo Tueonlano e ano legato npl regno di Cipro per oomporvi le differente inaorte fra l'aroiveacovo latino di Niooaia ed i prelati Groci di quel regno, dichiarb* oho, w8inguli epiecopi in auia eocleaiit in diq ooenae Domini potaunt secundum formam ecoleriae ohriama conficere ex balaamo quidem et oleo olivaram ... Sed ei suum antiquum ritum in hoc Graeci potius servare voluerint, videlicet quod *patriereie* una cum arohiepisoopis et episcopis eius sufiTraganeis et arohiepieoopi cum suBraganeis suis simul, chrisma conficiant, in teli eorum oonsuetefUrte tolerentur.* *j'*

118. Vehqndo poi a questi ultimi tenqii gioverh riferire. ohe U defanto patriarea di Cilicia monsignore Gregorio Pietro VIII, recatoei in Roma nel 1847, oottopoee alla sacra congregatione di Propaganda un piano di regolamento e di riforme, oh' ei si proponere stabilire nel patriarcale, come A«i fece almeno in parte nel suo sinodo dei 1861. La sacra congregatione nell' intendimento di prendere ad eeame quel piano (il che paraître non è atetoxmai fatto) voile interpellare singolarmento i veeoovi Armeni, rui percib ne JiρNMβ un saute in istatapa; sel quale fra gli altri

' Baültt, Im ta 4m mM6> t.IX, taSi-Ssiat, I 4. — ‹ harden, Aorte du *ngruiMuti,* 11, Ub. X ta X
• Lattam seritta 4a Tokat, M 14 ftbbr. IMS, iapram» mi Scaa. rtlatyvc ai aiaodo' Anatao dal Iβι.

• Stata A* sata aaUa «Mm lata M tat iatseùttt· ecutyls stas, stat ayarta 4al cap. Mm set·, Da stetaia tpitaMb-te,

1 h au MMn M ntatawrie *fin* Msaisr tolls com-dm ta (Paris ing «. IΠ, F M») · ta tutta ai oeoap» ‹kUa oam Anaas, 4 iapUtatt aa atoll» tauavsaitoM: .L· taédictioe 4« ata chrism ori attributs aa oaal yatriarta dm

BoaVeat i'ta ttaaqear, *j* Qmtant ta haft dtmagdss, ote'eapaaml a taitenr aaaaMltebtaaet.* B pariante (F *) toll* Mata diatriberioM ta: .Ctttt taritothe «« tite frecteeum aa patriaita; oar taqu* Aratam m tait teeaaar ot gloire,

«i*g«ü· aaais, i» «Ma* D«atil, ta ia seelta te*. q«aa i»

. BaaiMa·, artam Triqatan· — Ttatoar, *Vtt.* »m·. ta. *unrii,* A I, p te.) -X
• ML Avpdp, t. L P‹ «* A

artieoli «η pur questo: >Vnota (oMaaigMt patri-area) ob· «i oraformi & W*·· · Γ«m mmM ia rapfHrte al Mgr· triant, «b· etob msmm vsmov· Mppv· « ImHMM pMM MMUgluri·, ma riè debbe appurteaur· iulmtvamMta al 'patriam.· Dai atf vweovi 4àl patriareato, fai fa dirtoto il prarituto sunto,-das aaÜ al dfahtarar··· favorevoM •1 patriarea, dao altri, ft* i qaaE moariguors Apo-Uaa tetteM vivsute, ai riariaara a quel fa· <*®-nsrabbe la aaara oeagrsgaaton·, a gü aNri dus fa·rrao ooatrari, sfoh qu·! di Mardis (| 111), fas a' era in poanasso da graa tempo, a qral di Amusia (J 109) aaeotn ia vita, oha ia tute patriarcal· riMrra rieoaobbo aa rare abuso. Furono sofas iatarpaBati monsignor Haaaaa, primate di Coetaatiaepoli, ad i d·· fratelH Hanau, prelati MMUtarMi dû Fmasio. H- primo (I 111) aoa rioorabbo altro Math* di qnalle riserva, obe an' atto di doteeua dal sufrit-gaaei al patriam. Oh altri dà· sstta eatrare ta dattagüo dello varia materia proposte, riapeeero par wrèe pMeraııa aoa dorerai innovariotü, pal famigerato principio, di aoa urtara gü scismatini, · trader·· eori più difficile la eonvsnioa·. Flaalmwto il delegato apratoKoo del Libano (| 111) difaiarù di non trover vantaggio alcuno sell' accorder· qarila riterva patriarcale, affeooiarii aui alia manto aoa licvi inoonvaaianti.

114. Nell' eramo dalle oonforeu· toute ael I860 in Coatantinopoli pel primatiato Armono fti propotto il dubbio ζ *8* *rûtnen aif* ·refottetep prımrtr *la* eoateeraaiom drpb *olii.* mM, o oatortaMrv > •ueoei *a* pretieerio. Sul quale dabbio il ooaraltot·monaiguore Giuto Reoanati ti eaprimeva oome appraaao. „Direi oha qualunque aiaao le ragioni di obbligare i auftaganei a rioavera Γ olio aaato dai riapettivi patriarohi o metropolitan!, pariando in partioolare della 'provincia eattolioo-armeu di Coatantinopoli, caaer mio aubordinato aantiaianto, cbe oonvenga oha ogni veaoovo. aalla au obiem faocia ognf anno ia conaeeraaione dell' oKo aaato o •aero criama, come ai pratica premo i Rateni ... Qui ai dia luogo a ridettera, che aarebba di troppo incommodo ai tuffraganei di Mpettare ogni anno dall' aroiveaoovo la traamiaaione degli obi aaati, attoae le immense distense dei luoghi, mantra ilr più fontano eaiate in Persia. Jaoltr· aaaando la fouione degli olii uu dello più augute a mraatoM, è bene che in ogni dioceai i fodali vi uaiatano per rioeverne ua impraaaiou saluter·. Rnaltaeato ai deve riflettcre ohe' non vi è bfoogno di dir· una mares di deferetua al primate eoa rioevar·· i suffraganei l olio aaato, perché aono molt'i eaai (atando ai canoni che ora si eaaminaao), nai quali i veeeovi-dipendono a deferiaoono al loro metropoliteao.· E la sacra congregations n«U' aduaua generate dei 14 marso Ιθδi riapote all' eaueiato dubbio: lie rate conMdtorM. Ed in queato senao fa eeritto a monsignor· Haaaun H 90 agoeto dall' aano saddatto.

115. Dopo queete notixie, oho n'h sembrato no* Iboesaario' pramettere, ai raaaegnaao all' emiaeue rostre le aegueati oeaervaafoni. Nel oenono in dta-oorao monsignor· patrtaroa accorda la faooltà di oonaocrare il auro criama a quei de'anoi auffrsganai, oha aai pruoaesnte pofrûruato no godavano *par* a»t»co *diritto;* autorinerù poi aeeondo lo eircostanse ogni anno e una volte ogni tre anni uno o più veeeovi delle dtooeai Ionian·. Con che ri moatra, ch· Γ sutorusasione · owaro aarh aochr-data a seconds del diritto aoquiatato *ai* tntefao, ovvero del bieogno motivate dalla diatoms. -Non aappiamo quanti atano i prelati dell' *attHeo pairiareato,* she godevano di fol faooltù par antico diritto: reatarebbe perb a Mper·, perché η· riano eacluri épar orndtaa, *rofodaa* quel MI ssppr«Ma priamsta, fiwiti gih faite rtaataeira* « queata suetu oeu-grugusteuo (| 114) per Mhi M tatto tadipa·-4«H MC seser Mgg«M M «a prisante · M m jMhttiBHM· Mβ0βHM* VttMbiîtti pflMbb ••Ua fataru praribUe aadariaaaafoae el etmprradrat mImbmMs mn '· jrift MMwii Iμ Λβμ · MMfel fife* MM D*! iaaiaaM «ambra ehtaro, aba fl-priaripto regelator· di qaesto oaaaae ata quel ariatae, eha βμβ-aigur· Ham* (I 111) propera ael 1M11 · obe fa riprevato, eeaaa al è dette, delta aegre ooagru-gerioae, «fob, obe ,i «uftagaari rioevano ΓoBo aaato ogaj urn dal tare patriam o awtropoMteae

114. Raetarebbo part · vsdtaei m ata oggi eepadieato spogliars 9 patriam di qassto privilegio, dope ob· ta eoetituaio·· Raasrmirq* each· di altri to ha private. Be dovMM atarei ed una osaer-vasion· di monsignor· Velerga κι taaaativ· al prenante argomeato, m benal geaeriea', la com aoa potrebbe preeeatara grave difIfoolth: poichè la modaraaioa· · uohc revoca di quasto privilegio non toocharebba il popolo de video, il qeaio eer-temrate vadrabba ora placera nrila eu dioceai quelta magaidea tariona, MMado oha di tali »o-Irani eoromoaio tiaao qaai popoli aauntiaauai. Potrebba agginagwrai, che Io cirooataaee «oeoataaali del ηov·11o patriareato fitvorirabbero ferae la eeaaa-•iona di gaol privilegio patriarcal·: poichè aelta •oppreeM primula tatt* i veoeovi avevaao il diritto di ooaaeerar· il auro cricaui, diritto godato aarho da aloaai voaoovi doD'uitoo patriareato di CWria, • for··, non tatti qnwti aoSrirobbaro di baca' animo di renter·· privi. Altmdo monsignor· Hum nra vada altro motive (f 111) di quelle riaorve, ·· nra ehe on'atto di dafaranaa d·! veeeovi al patriarea. Per altro, per favorira tel· defacanea, sari veramonte •tile maateaere i prolati coal dipaodenti dal patriar-oatof Bembra ch· aoa coal la piniiai ü Mgra oongregaaione nella aoeoiteta adnnaasa del IBM, allorehh ai tratteve, com· ri dirh tn appraaao, delta viaite dello diocaai aaShaganee; al qaal propoeito la ateeu aaera oongregaaione invoeava l'autorité di Benedetto XIV. Difatti queato pontelo· aalta ooatitusione Inter pfarw* del giorno 11 maggio 1744 relative ai Rateni, si moatrà più diapoeto · limitare oho a oonaervar· la giqriadisioa· dal motropolitaai sui tore anftngaOM, cd a ridurta od termınai apa-*ttaUoanua ooMMwifoman eoofswes cewdutofis at •wri* cowiiu *TrUaaHai.* Varo è oho ai tratta oggi di un patriam, non di ua primate o di u arei-veaoovo. Bembra paré non dovarai dimaatioar·, oh· lanooraao HI concedendo aeoteaw· IVaeasslanoe oMctoritatem primπw, alla . qual· ,matropoiitsni tem in Bulgaria· qum Valachira provineiU ooiwti-tuti «ubiaeeMt et iuxta formam canonicam nvarentiam primati debitam exhibeaat at boaoram,* · non volendo dare a quel Metropolitano il titofo di petrv-*area* rtahieato ,dal re dei Bulgari, diebiarava allo rtmo pra)ato. *Fretontiieitiit* foam mmv eoteater, gwd Opwi mm hose duo nnasıaa prımw *at patri-ardta pmiftu idtm aonoot,* cam *priataito ot patri-*

1 Poussas, Mtauo 1M4, Ammu, r- 91A

* Haastcaor· Valssfa, prs delegate apoat. pails Stria, ia ua carta cooaaioas avvartive, ate sails rifcms teila eUaee ariantali ccavonga astaaarri dal ·o4Mμι· qaaile pntiato a ooadisteal -ate tocssas fih dirdtsMtate, la massa dsi Mall, a ate soao asaMsvate estas um 1er· rtarogativa, a sQs qash qassti si swstriaa fit vivameste agsaioasiti, tats· ate aaa aia aasotetaatsale saasessrio, sia far ooaservars la puritd della Ma a della aornla, Ua get gaanatire H viaoolo della mute.

* Batt, *frorof·'* t ! , p. IM, »·, I IA »■

qaesto puato aa'atto di detsrente M «oÇNgaiMi oeseqaio? per orompio oho tett'i veooovi doveeeero tend pro srogMr all' dpeea drib rtapottiva Imo IstaHestone, ovvoro ogni taati and drosaadaro al patriarca il permemo di ssue^sroro E sacro erisma, bene intoeo perb dbe il pariâtes modesiaro nee potasse e non doveero negarto, eoppuro noa ri trettamo di dioeeri eori meoehine o ri. scarce di elero, ,-ohe la robtiva tarions asootatamaaita aoa petesse farvtai eoa» la aoeeeoerip decease; nel quai roso dovtebbe permottorsi-ai prebti dalle me-. dosime di domandaro il sacro eriama ad uno dei vesoovi- ricimcri, eome ri pratioe premo i latiai, sensa obbHgarii a rieeverio dalla resides» patri- areate, speoialmente ovo questa fosso teatena.

118. Eeposta oosl, come' meglio si b potato, Γ origine, i motivi, gl* inconvenienti di questo pri- vilegio patriarcale, non ehe la condotte tannte ia proposito dalla aanta sede, l'eminense vostro giedi- cheranno nella loro sapiente, se e eome debb' am- metterri, o eeeludersi, o modiSeatri il propoeto canone; la cui prima appUoasione forse verrebbe a farsi 'nella prosrima pasqua.

ALTBI PRIVIUGn PATRIABCAH ACCKNNATI NKLLÏ *catmamat*

Afpeüe ed potrierom

119. Nel hapitolo Antique dei concilio ecumcnioo Lateranense IV,· fra gli altri privilegii dei patriarchi meqqtori aneor questo ri annovera, ehe „in omnibus provinciis eorum inriadictioni subieetto ad eoe, cum necesoe fuerit provocetur, salvis appellationibus ad sedem apostolicam etc.* Sente-ricercaro eo quivi c si perii di appello regolare, o dell' altro-ohe si fo omisso modio, non pub non tenersi conto dell'erti- colo 3 (col. 965, A) delle oonforenso, ove nel patriarca si riconosee il *diritta deïï appelle regelare.* La quai oosa è pienamente consona alla rirohaaiono adottata dall' ediinease Voetre nelle oongregaaioae dei 4 giugno 1867, approvals dal santo pedro, die oiob »non sasèndo il patriarca di Cilicia uno dei quattro maggiori, nonpossono oompOtergU i me- desimi privilegii, ohe a qnslli appartengono.* Che se oggi una tel dichiararione non ha *frediaa* im- portante, perché non eaistonojn Oriente metropo- litani di vers giuriodimone, jpoverb perb môlto a provenire qnateivoglia pmhnaione patriarcale, allorehb avvenge, ohe vi si ristabiliaoa iatienmoato Γ ordine della gerarchia opboopale

Vitiia delle dieeeei dei e<tfrafe»ei.

190. Si aauaette anche nd patriarca (ooL 965, A, D art. 3) il diritto di visitor» b diocosi. 8u ehe aieate avrebbe a dirai, qualor* si trattsms. deila dioeeri propria dd patriarca: ehe and aoa sarobbe force inopportuno raooomaadaro a monaignor Hasaan l' adempimmito di qaoeto dovero; poiehb, become fti, gib awortito altra volte*, quel prolato nea solamenta, per quanto pub supervene, non viritb mai la dioeeri, di OoetantindpoH, che. pur governs dal 1846, ma ba inoltro diehiarato non croder ogii necessario di visitaris, perchb sebbene orna ria vesta, tuttavia Costantinopoli b la principale eitth che contiens gli Armoai eattoHd, ftiori delta quale non si hanno che ottanta fhmiglie a Kodostb, e son poehi negorianti Armeni in AdriaaopoH, Varna e Dardanelli.

dri pTOneriri» d», Btotnt, »44.

191. 8e poi, Mme per «Haro, ri trotte nel ritato senone dd diritto di vWtaro te dioeeri dei etelAto feapMole *, can. ·) »eetor dovero dd aastrp- poBtaM vWtero A qaando in quando le dioeeri dri snoi oaAragaael, e ooroogerotosaeato «peer dovero pure O questi di non impodirio ia quaiu- qne atari mewisra eta.*, ma ehe la earn eoagHge- sioM aoil' adUMMa generals dei id maroo IMS non btimb doverri approvers'rifhtta disposiaioao. Quindi Γ easiaeatiMinto «ordinale profetto nolle letton dri 90 agooto IMS, in oui partocipava a monsignor Hassan lo risolnrioni adettato eome oopra dalla eaera eongrogasione, aerivova quanto Oegue:-Biguardo allavirita dell' arriveooovo primate nelte doceri saeragenei, debbo promottere che il concilio *A* (eeee. XXV, *De ref.,* cap. S) ocri Bin proposito «i eeprime: *A aeetropotiiOHU aera etia* fMt* ptose stotatasb propriem dimusrim neu *M· tether eailieetralee eeeleeiete napte* riioseeass sueram pendite prosbetel». Ed in preposito nseerva. Bene- detto XIV nolle ooetitarione Infor pfarss relativa ai monad Ruteni : *Saertaa* ssro eenriitem TVdtadfcum aasrcriùNt in sqÿtaqeneorutn dfoeoestl *peadiaru* serem dteecMtf siritatiosém non aliter qpteecpereu» CMtpressncfoltam ecdestes cotbodralos etfue dfoeoMSS *ai «pria eieiteeri peetüeerit,* quem ·*M id* e condito proëroetalt tpsfo mendetem *fuerit.* Bebbene il oonciUo Tridentino e Benedetto 'XIV pariino seconde la disciplina della ohiesa occiden- tale", in oui si è moderata ginriadisione force troppo ampliata dei metropolitani, nondimeno sombra con- veniente di adattarla, quanto si poasa. alla ohiesa orientale, e specialmento ail'arcivesoovato Armeno di Costantinopoli aneor quasi nascente formato per opera immediata della aanta sede; qtearii *nelproe- eiaeo eoneilio preeiteieUe il deritto di eieita del* mo- trqpotetane osrrd ristrstto 0» termini notati *dal Trideatiew* nd luogo *addotio."*

199. Nb quests risolurione si allontanava dalle disposisioni altra volte dato su questo argomento. E difatti quantanque nd sinodo Libanese del 1736 ' « diohiarosoe ewer leeito al patriarca maronite visitare 1· diooaai dal suo patriaroato ed par N *eel per euMiMeM eeeleeiaetwaat* poroomtm, tuttavia Bhnedetto XIV, oka aveva pur' approbate nel 1741 quel ainodo, Haritava in qualche modo la surriferita enunciativa nell'anno seguente eepriméndola coii': .Patriarche iua hebeat... stogulis trienmts rinqwtas tiawMaaa *per eeipettm eieitaitdi."* E proppstosi il dnbbio nel 1779 : ,An (patriarcha) possit ad libitum expedire per dioeceses pstriarcbatiu vicarios et visitatores cam facultatibtu visitandi pastorem et gregem, idqus aoa pre mum aut suspicione beersais, aed propter aliquot abases. aut inobser- vantiam rites'·, la sacre eongregaxioao di Propa- gande selta genanüe adunaasa dei 17 febbraro 1779 riapoee: sAflmativo testes esusurrMtetets eeusü, ai do eerosiie /rqtram «pisropstom esu matropafi-, fnusrum, quoa diota synodus (Libanaasia) in rebu» srduis et magni momeati oonsulsados esse prae- MripUt.*

143. Dope cib deoideranno Γ eminense rostre quaTtatrurioni oonvenga dare an taie argomento. Permetteraano peri, ohe in questa occasione sia loro subordinate Γ avvertenn datane testé da un'

' Psrt.HI, os» VI, I t, f.»

pW, »10.

OtteNteln, cbo IL moetm ben' ribtte a mnnrigMg A Haaou aaa a«ir«h alla Mata aede: rite sert fH Orieatatt, ihMM natta gaawtaMk, riwwHNun ehe pin* eaaaa rite eanta cade data ad acri, pedcbd ... taaa- «aao aMte; «ha aanbba pota eoaa prudeate dat riebtaaearo la aatoeodanti disporisioai dalla chieee latina, quasi aha aolaaaa «a* appHeaakaa alia chieee Orientale, per «viter fa tel modo ia vieta tacete di valeria tMoUb oh* maaeherebboro di riprednm coloro, cui pinea oeteggiare tutto ci6 ehe'proviene da Roasa.

134. Balla quale avvortensa natta avramaso a dire, ae ai limitasse a quelle disporisioni, le quatt «esdrnteswnle M ttmitano alla chiesa latin»: peiehe ce voleéae ostonderri a tutto iadislintameate, sarebb» a tenterai, ehe in tel modo non ai pretendeeee «anrionato per parte della tenta coda il famigerato B principio, «ha le coetitusioni pontificie a ooaeiliari posteriori allo sciama non obbligano gli Orientali.

(A'arwdirioee *M putriuree* asile dieerri dst mr(frwpeari.

135. Considerando tutte inrieme le diapoaiaioni prêta nella conference, .tetnbra ehe reeti quasi indeciso un panto gravissimo, ciod quale sia o fin dore si attende il potero del patriaroa nette dioceri dei sufttaganei; oseia s» il medeeimo posée intrometterai o no nell' immediato regime dalle medeeime; per eaempio, autorissare un prête ad amministrarvi i eagramenti, in ispecie quello dalla penitensa; promuoverne i chierici agli ordini minori o sacri; disporre dei prati in un modo o nell' altro anobe mandàndoH tuori dette propria dioceri etc., « far tutte qnepte-cooe ed ritr^ indipendentemente dpi vedoovo locale. Bembra che finora C i patriarchi di Cilicia non abbiano dubitato su questo panto dalle loro facolth. 'Ma il nanto padre ha ban dimostrato, 'speeialmente nella bolla CbmmiMNM, spedita a fovor di monsignore Haasun li 13 luglio 1867, di volar libera qd integra nai veaeovi l' immediata loro giurisdiaione nolle rispettivo loro diooeei: „Volumus insuper, eoa) ei dice al patriaroa, ut commisso tibi ·patriarchate!, /rma faman *et* mteyra atoaoirio ordmorse episcoporum tunsritMtone m *tuae dioecete·*, sedulus advigiles ete.*, dispositione ehe non si conooeeva dei veoeovi Armani, aliorehè tenevano Ia conferente. Vedranno pereià Γ eminente voatre se posea dicfeiarani Jfa d*on>, che il patriarca non pui> esercitara atti di ordmoria yturisduioMs nella dioeeee dei suthhgfinei, cotoe nol poe^ sono i metropolitan! di rito latino, tranne i casi preveduti dal diritto; ovvaro M convenga ftr tneglio esaminaro queeto punto gravissimo, prima di adot- D tara uno definitiva pratiea risolngione.

Articolo 3.

DEI BENI EIXLESUSnct. E DKLLE MENSE PATRURCALE E VEBCOVILI.

126. Quali e quante siano la rendite della sede patriarcale d' Çilicia e delle sue diooeei, non è a eognisibne della Propaganda, nb sarebbe forne agevole il procurareela, almeno eeatta, ehiara *e* sinoera. ' Nei decorsi anni fu inviato ai prelati Orientali un queetionario diretto a eOnoscere lo stato di quelle ehieae, iri oui fra)e altre domande era pur questa sotte il η' β: -4η (spiseopsui) *kaieat redditu»* propries, quos, «t ta que *coueuteut-* Dall' antico patriarcato di Cilicia non si ebbero risposte, eia ehe a quai prelati non piaoeme darie, aia ohe loro nop ghuagsaM U queetionario in discorso. 8i ebbero

p«rt nel IBM dai veoeovi Mia primaria di OostaatiaopoB, i quali geainternate riepohero, di non aver alita nadita, aha la obiasioed M Matt, e, conto talui aggteaaera, qualebe cassidii dal primate. Questi pel riapoadeva: ,1·'ataiveaeevo pri- OBBλ* ygjp MM IMI WH tQMM meato di ttanehi trantta daB'apata dalla Prope gaafona della Me, e qualeho adaero annua oblarioae dal Meli*. Nette coaferene poi tonate nell' anno «agnante dichiarava(eol. MB, C, art 1) ehe „le attaali reedito delte aede priamriale frnttano an' annuo reddito di duo mite scudi iaeirce romani*. Le quali due dieMaraatoai non aaprebberi faeilmeate conciliare, suppure la spiegaaione non do* vaaea oercarsi nolle parole *per tu* meaftemtee coatenute nella prima rispceta.

137. Ma ao non ai conoece la qualité a quaatith dalle randite dette singole diooeei, pub in generale affermerai, ehe le mrdarime provengono da capitali firuttiferi, dalle decimo e/dai soccorsi dall' Bnrope. Non pah dnbitara, ebo'aieuno ohieee abbiano i capitali suddetti; e le noetro conferente lo dioono chiarameate (col. oit.) pertendo dalla se^e^di Bsomar e di qualia di Coatantinopoli; ad force manohoranno altre diooeei ehe ne siano fomite. Lo decime poi sono di antico uso e prescririons; e da quanto na rappreoeateva alte sacra ecngregariohe nel 1847 11 detente patriarca, sono in vigore. I sussidl poi dett' Kuropa provongono agh Orientali o dalla pia opera della Propagatione delta fade, ovvero datte qoeetae e da particoteri benefattori, a talora dalte Propaganda. Ad ottener quante gli Orientali si rivolgono alie pie ietitasioni di Europa, o per lettere o anebo in persona; e non raramente nai giornhH Europei pubbiieano artiooli ben spesso eeagerati, e talora poeo eeatti e veritieri *, affine di ottenere in donaro ovvero in sacre suppettettili qualehe suseidio.

138. Ma il centro a cui si rivolgono principalmente i loro agnardi è te pia opera della Propagatione dalla fode, credendo .di arer diritto .a riportarne succidi e imaginando, che 'quanto da quelle intitulions ri passa ai miasionàrii latini potrebbe o dovrebbe rivolgersi a totale ed immediato profitto degli Orientali steaai, anti ché tutto 'ad. essi provorrebbe, se quoi tniseionarii non fossero in Oriente; onde prendono talora nuovo motivé per desideratae Γ allontanamento, come specialmente awiene presse i Caldei. Molto ai sono adoperari^ i preteti Orientali pér ottenere *dintteuteute* da quelle pia opera annui'assegnamenti, mal soffrundo che riano rimeeei ali' equo arbitrio dei delegati apoetolici, corne gih vénne riferito all' eminence rostre nolle poneua mono 1865 relativa ri Caldei, nette quale fu proposto il dubbio: ,8e permeticre, che i susaidii della pia opera della Propagatione della fede riano da questa pasaati immediatamente ai patriarchi Orientali; ovvero, come per Faddietro. se ne commette te distriburione ai delegati apostoHei.“ AI quale Γ eminence voatre, nell' adunansa générale dei 6 mano euddetto, si degnarono rispondere: "Negative ad primam partem, affirmativo ad

' Trovsadesi attaalaaets ia Frssci* msignere Eli* Mella* u MIUos, remove CMMes ti AMra, par rweogiiervi sus- ,ridl, t stato pubbUoato nel (iotaria ftaneasa *te* asnuit, ■· 70, Sei giorno 11 mano tel çorrrat* sana 1«M, ss'srtiesio kastaatMtNrta iMsetts. Vi si «iee, p*r scampio, *te qa*l pnlata dope le fusciori dsl oaateurio t stato trattaesto ia Roaa Ari scato peira, *e* che sua scatite ba votato *opTscari»rio dolia dioceai di Asrtdie. Delle qarii emutive ia prima i triaa, ta Moosda * ataaano ssotto issaatta, potato la riaataès ti amita dioceri noa t oto an *uen proystte.* B eod sHre laesettessa petrshtera aotarviri.

Mound*·", -tiaolaafoaa eh* vu approvate dal saatopadr*.

IM. Mb q»ti patrtartM prim'bath* di quiBa riaolnaioM avavaa* ttadiate site· mw p*v ri-utcire aB'toteato; qa*0e ctob di iMmn Ae H oonaigtio di qaaUa pte opera nal rimotter* ai d*te-gati gH enauafi laaidl, dtitrustaMto Is tnmma da pralevaroaee a Cavata di qualcha patriaroa a apo-etalmaat* d*D' Armeao. La qual aaaa ritmeeado di non Hava imbaraeae ai d*teq*ti, moaeig*or· Va-lerga n* pretontav* I* auo lagoenae *U* Propa-ganda: la quali communicato a qaal contigiio, ta n'ebb* feline riraltato, avaadp qaaato daeiao, ehe i rauidi della pi* opera aarebboro rimeari ai riapettivi delegati, latciandone all' aquo arbitrio loro 1* distributioris, come per Γ tananri ai prati-c*va, tensa ohe U oeaaiglio suddetto *' inearioeaae punto di pr*dieporae. i) riparto, come l' amtaent* voatre meglio vedranno nail* letter* dal prési-dente dalla pia opera: dope che gindioberanno ae conveng* untionare quella diapoaiaioae coll' approvaaione della aeon congregatione, onde abbia maggiore stabilité.

130. Se pert U preaidente deil» pia opera della Propagatione delle fode ai anere alie rimo-atranae di monaignore Valerga, eepreaee port il desiderio, ehe. ›l delegato apottoiieo „voulut bien nona adreeaer cAaqu* auris un aperçu, dea betoina de* differenta diocésee de* rite*-unia aur leoquel* aa surveillance s'étend, Binai que dee autrea beaoina de aa délégation, oommq 1* tant lea evéque* en *ce qni* concerne le* différente* paroiaaea et autre* étabHacem*nt* de -four* misaient reapeo-tivea, afin que nou* pulation* avoir ane baa* cer-taine d'appréciation". Sulla quale domande mon-■ignore Valerga preeentb te oaaervationi, ohe l'emi-nente voctre ai compiaceranno vedere in(Sonrm.,'p.M): Potrebbe aggiungeni *At,* per quanto pub oonoMerti, la Propagaaione^della fodo riceve relationi dalle miaaion! Orientali molto più che non ne riceva queat* tacta .congregatione e ohe le medetime non aono aempre acevre di eaageraaione e di qualeh* ineaatteua. ' Le quali poi pubblieate colle atampe defia dette pia opera o dai miacionarii *te**i di-vulgati nei periodici aembrano quati eludere 1* aavi* diapoaitione gih data dalla aacra congre-gatione nei accolo deoimoaettimo .(t 17) aulle opere *dt utittituibut* V›ri *dt* rriw *ad* atiteiona* *p*e-*tautibut. L'* eminente voetre decidéranno quel conto debba fani della aurriferita domanda della pia opera-deil* Propagaaione della fode e delle rtia-*lite* oatervuioni di montignore Valerga; * ae oon-venga provvedere ali* turriferite pubblicarioni dei mitrionarii, le quali. ordinariamente non *ono eo-noteiute dalla Propaganda, e che forte non aempre poaaono riuaoire al varo bene delle miarioni. '

· 131. Dalla regola generale pert atabilita fin da principio, ohe ciob gli Orientali rioeveeeero i tua-ridi per meuo dei. delegati apottolici, fu e*ente il primate Armeno ‹li Cottantinopoli montignore Baa-tun. Come oib pvveniaae, b riferito noUa nota di arohivio (Somm., p. 36); baetert riferire, ohe tail tun-sione égli godera, perché u Cottantinopoli non v' era un. delegato apottolico, motive rieordato anche dai preaidente del oontiglio della Propa-gatione della fode, nei riapondere ralla domanda di concimlle privilegio promote* dal defonto patri-aroa di Cilicia. Or' arendo il tanto padre eretta in Cottantinopoli un' apoetolica delegatione, ehe ti attende alie provincia del toppretto primaaiato noa tottopoate in antecedant* *d altri delegati, dovré monrignor* Hamun ricever* direttamaute delta Propagaatan* delta fed* gü annuali tqaaidi, o do-,ηκM paeaara per Meno di qtial dategate apa-tbtitee?

IM Mon Aa dabble, eh* queata djapetiriw KSHMMU EφK IM'lfe Metito tn yfaooNi !* oo*e appeal* riba tiroppo di baon'oeehta eon va-dati 1 dotegati apaetoitai dagfi atari patriarohi, *eb-beae be* oeateeti ae ne ÿohiartao i veecovi, U tier* ad il papota; i quali nei delegati atotti re-dono «n aottegno ed m ritagta ooatro U diapotia-aw patriarcale. Inoltre monriguoro Haaraa riee-veado dirteteaMate i teeridi aaddatti, aedara arbitro del ripario da Ihraeno ai enti .veecovi; e. non b a dire, qàaate rib infirit·* a reader queeti aommeati e ligi al loro primate, U quale ool diminutae, o ritardaro, o ferae anche negare il auaeidio ave^a il mtaao di ridurre ad tacite* qnalohe prolato. Non aappiamo oon oerteaaa ce Y abbia mai fatto; il *uo aogratario part pariando in confidant*, c' indioara aneor queato fra i meaai, eoi quali ri rende docile qualeh*' veecovo poco arreadevole. Non ti ruoi ditoonotoere il rantaggio, che da tal metodo po-trebbe ford* talora derivare, quantunque aon aembri che queato memo si trori in ptena conformité coi canoni: non potrebbe pert negarti ehe ben gravi danni aarebbero per deriverae, apeeialmrata ae un patriaroa foto* poco devoto alla santa aede, e eon arti groche rolqaae trarre i prelati à qaalche mal partito. L' pvvenire de)]' Oriente è troppo incerto; e aiamo aneor Iungi dai vedere jn *tutti* i tuoi pro-lati quelle devotione e riapetto verao la aanta aede, che nei primi accoli ononvb tanto le chieae orientali.

133. Neppur vuol diaconoecerti l'irnbarano e le difficulté ohe potrh'inoontrare il delegato di Coatan-tinopoli nell' eaeguire queato riparto. Ma regola-rinata la coaa in principio, taré aempre vantaggioao. ehe anohe per queato meuo a Iui ti rivolga Γ epis-copate, od avrfi meuo per aooorrere agi' ihlpreristi biaogni, ehe ri manifeatano nei cono del)' anno, apeoialmehte per)e convertioni degli eretici; le quali talvolta oaigono gravi apete, e abortiscono per manoanaa di que*te, oome ottervava monaignore Valerga. Recta duague ali' eminente voatre U deridere, ae atabilita in Cottantinopoli la dele-gatione, i auttidi della Pia opera di Lione debbano inviarti *dirtUanttnit* al patriaroa Armeno, ovvero pataani al medetimo per meuo dei delegato apo-•tolieo, .onde qu**ti ne faccia ii riparto come me-glio ·■ Zfoariao crederi.

134. Veaendo ora alie miaure preae nelle *coa-ferente* per provvedere fri *ütogtà Jitunuitri* delle riapettive dioeeei (coi. 963, cap. IV), è da otservarri, che montre il patriaroa ri riterva di luttiditfe le dioeeei, e peroié domanda a ciaacun vwcovo lo •tato dei biaogni particolari d^Ua aut. egli tuppone evidentemente di averne i meati, e forte tali, aono i tuttidl della Proÿhgatione della fede: dei quali ti è dette nei paragrafl antecedenti. Ma non tarebbe migHor pprtito, «die riaacuna diooeti ti vetitae for-mando la eue dote, la tua manta? Un* parte al-meno dei auttidi auddetti non potrebbe capita-liuarri aU'effbttof R'poichb nolle ateaee conferente (ool. 963, C, art. V) ricorrono i prelati Armeni all* unta aede per averne epportew *ditfteûioiu t* coo-ripti, onde' provvedere' all* mancanta dei metri, non oonverrebbe alla ttetaa aa^a rede, per *e cteata o per meuo del delegato, preqderne l' initiativa, riconoaoare oon eeatti inventari lo itato delle tin-gole dioeeei, proporaioaatamonte distribuir loro i aUaridi di Lion*, procurer* la dotation* di quelle .chieae, limitare il numéro dei veecovati ate.' lm-pma tarera ardu · featidfo**, ma oh* t* Iddio

«1 desiderate eeépe di uwMmm eempre più al centre defl'mritè <mM* epiaoopato - preeervarto datt' arWtri· patrianalo.

144. Sombre poi troppo dure, ehe i veeMvi Mppar pitMM teprondore la* oortnmioM di ua seuolo (art.IV) aaaaa l'ospneM Boeaaa di monsignor patriam, t beo roro, dM i prdati di Oriente faoifanoute.imptendoeo (hbbriobé, la quali poi o non paaaoaò ooàdunro a iao o pagana le apoM. E necessaria ma' roam; ma quelle dM ai propone aeUe oeaforonae, son viaeote forte troppo la liberti dei loro miaiataro? Sa pari ben ai ooasideri, sembra ohe le dispositioni di queeto «apitoie ai fondiao null' titra (ool. 962, C, art. XXV) aatooodentomonte pma, ehe cioé i vescovi aoa pnoseno alienaro etc. i béai delle' loro chiese, ea* groeerri mm *Mm ti tltri puf* sense· *il prttit* cesteanse *ii tMMifnorfttritarc·; e* perché non dire tenta il pennetea della tanta sede? , U patriam non ha queeto potore specialmente dope la ooetiluaione *Sttrinmt,* e dopo il giuramento da lui pmtato, egli toggiaee alla nota coetitatione di Paolo II. Che m i vescovi del patriarcato devono pmtare il giuramento di /mMM ad ubéidisnM ad tomme pontefice, come ti dice nolle «teste conferente (eoi. 962, C, art. XXΓvχ eglino ai troveranno obbligati alla tanta 'sede su queeto punto non- meno di-monaignore Hassun. Ht ripetiamolo anche una volta: quando ai tenevano le conferente, non ai eonooceva la dette coatiturione.

136. Affine a queeto materia h il cap. VU (col. 966,C) ose ti traUa della monta patriarcale. Ivi monaignore Hassun appropria alla mederima le rendlto del primariato, ed i voscovi ri aggiungono il frutto di varii cenài acquittât· in Rome e montante a scudi) seicento annui. Be nulla pub dirai tulle prima qiutd, potrebbe perb osservarai tulle .seconda, che non oonato finora m quoi censi abbiano nella prima loro creatione alcuna destinatione o peso, che, non permette aiano eeri appropriât! liberamento alla aede patriarcale; 2° che neppur consto se fotsero di libera propriété della sede di Cilicia, emendori avuto rioorto dal vescovo di Aleppo ehe réclama alduni béni spettonti, corn' ei dice, alla sua sede, ed appropriât! alla patriarcale.

137. L'eminente rostre nell'alto loro sapienta durasno il giusto peso a tutte queste otoervationi, e sapranno adottore gli opportuni proévedimenti.

Caro V.

DEI 8EMINARU E DELLE SCUOLE. DEL CLERO 8ECOLARE E REGOLARE.

13β. Riuniamo sotte un sol capitolo tutte queste materie, poiché nello stato attuale delle cote poco pub dirsene.

Articolo 1.

DEI SEMINARII E DELLE SCUOLE. '

139. Se ne occupa il capitolo V della seconda parte delle conferente (col. 963, C D). In quanto aile scuola si propone di accrescerne il numéro, di regolarne Γ andamento e di porte sotto la «orvegliansa dell' episcopate. Su ch< due cote sembranno degno di consideratione. La prima riguarda l ammisaione di ragassi o attelle scismatiche celle scuole cattoliche (col. 964, D, art. 15); tu che converrebbe comunioare ai veecovi Armeni le istrutioni addottote in proposito, oon ordine di oeoerver quMte e le altre, ehe si deeeero dalla tanta sede. La seconda riguarda la sorregiiaata dell' episcopate. E troppo giusto, che quanto regii «ulla iteratione; fores perb non enrobée inutile dtehfarar bons, ohe queeto dorera incombe a tutti e singoti i veooovi nolle rispettive lore dioeeri, onde non farae una privativa M patriaroa, fl qualo solamento potrebbe interveeirri tel eori eoatompteti dai aneri canoni.

140. Oonverebbo poi mimuur bene hi portato di queeto diaperisiooe per deciders, m opportune etaae nef mamsnta la generate, iadietiata e pieaa applications. Di firtti a CWaattoopoH ri troraao tienne eeuote dirette dai leenaci Orientali, quali sono 1 Meohitarieti di Veeeria e di Vienna, e gli Antoniani del Libano, i quali ultimi banne ottenuto rsoeatemooto u vaste locale, ove intendono Meraitoni sell' inaegnameuto. Or sembra évidente, ohe monaignore Hassun, qualnnque ne tiano i metiri,* mM costater coi menaei, speeialmente di Veneria, ed è in aperta ruitura eogli Antdniani. Altronde da varii.anni pondera innanti alla.sacra congregatione la questione relativa ai punti di eontotto frit il primate'ed i monaei, questione ohe per varii incidenti non fa mai propoeta e rieoluta. Pende tuttora Γ ultra relativa aile queetioni dei monaei Antoniani ooa i patriarch! di Cilicia, e ri attendono le ultime dôduioni di monaignore Kaasangian per eottoporre ali' eminente rostre le questioni ehe' lo riguardano, sia nella persona, eia nell' ordine raddetto di oui egli b 'abbate generale. Potrebbe quindi temerri, c^e ed une risoluiione della sacra congregatione eull' articolo in diacono roleeqe datai Vdapetto di uns pregitdiriale. decisione, della quate .potrebbe forte moasignore Hassun usure intempeetivamente adducendo l' autorité della atesea sacra congregatione, ehe sombra esoer troppo speaso da lui allegata pet^ iaehivare odiorité; come alouni pretondono, o per raggiungere più efficaoemente il suo aeopo, corne. vogHono altri.

141.' Molto polNsarebbe. a dirai aui aasMaert. Due punti perb speeialmente poeaono prendeni in consideratione, cioé Γ ingerente, ohe aui mederimi si dé al patriarca, ed il giuramento ehe ri erige dab seminarist!. Tre sono, corne ne dioono le conferente, i seminarii ohe hanno gli Armeni in Oriente, un quarto ne vorrpbbero in Roma (co). 964. C, art. 13) a earieo e apese della tanta sede, richiamando su queeto ultimo un breve di erosione emanato dalla santa memoria di Gregorio XIII, che poi (corne ne vien dette) non ebbe effetto per la morte di quel pontofice. Sensa pariare di qbeato ultimo, i primi ri trovano a Baomar, a Coetantinopoli, in Ancira. - Quoi due sono diohiarati patriarcal!, e perb n'è artribuita la diresione ed amminietraaione a monaignor patriarca. Tacendo di quelle di Costantinopoli eretto gié nella primaria, sembra ohe per quelle di Baomar dovrebbe attendent la deeiaione della sacra congregatione culte riaervU di quel luogo alla giuriedirione patriarcale (g 37), per vedere ae debba o no dipendere immediatomente dal patriaroa.

142. Rapporte a quel di Ancira, ch'b seminario veseovile, ai stabilisée, che il patriarca proponionatamente alla sue sovvensioni p.A u dirilto potré rivolgersi seconde il bisogno ai sacerdoti di quel seminario per inriarli elle novelle missioni co/f *ùtMHjsmm* del vescovo di quelle dioeeai. Per ferme Γ enunciativa di queeto oanone b oseura. È ben bhiaro, che ove meccano preti, ri domandiso da quelle dioeeai che ne abbonda: e, sari pereib ben naturale, che se abbondino in Aneirn. d tratti per mandarli nolle diooeri o misrioni biaognoM Ma perché di qnert'ovvio provvedimento farne materia di un eanonet perobé fondario suite eovveusieae prestotavi dal patriarcal perché fargHeuo quasi un dirittvT Non potrebbe m queeto fatto ravvisami

. upavioteaio·· dril'immedta*· diritto, eb· b* wJ quoi proti il lor· dfonoexiT CHm ·· par tioMi, che faraari critn mM**·*·· di queato, potrobbe •embraro ebe queste parote ben poeo dieeat - ft***. di. quell· ob· ai uea pariando dal patriwM. Cba ae unvseoovo - domande ragionevoU non veıatae prestarri, mancberebbe ferae il mode di pertuaderio, ovvero di obbligarvelo ooll'antorit* della saora eongregarioaeri

148. I seminarii di Baomar - di CostentfoopoH 'erigono giurtuneati dni loco aeminariati. Vari· aa sono la fon*ote, cba Γ sminense rostra potraaao radere in Somm. (p. 59-61). Per investigarne pert i motivi - ia ragionevoleasa, aarebbs naoaaaario oonoaoere con certesaa, quale ate veramente la formol· uaata al Libano poi aominariati, onde oon oonfonderla coi coal detti roti del clero eonprapete.

Artioolo 4.

DEL (LEBO SBOOLABE E BEGOLABE.

144. Trattano del primo le conferee··, del aecondo (col. 957). Sembra pert che n4 dell* uno ni dell' altro posta trattarri aul momento: non dei monacj per le ragioni gib addotte (g 140); non del elero aecolare, poich* noli' antico patriaroato di Cilicia erari format· una specie di congregation· o di societ* di ecclesiastici, legati oon ateuni roti religioai, conoeoiuta sotto il nome di elero coapre'goto o *patriarcale.* Ora di quanta société dalle conference (col. 957, art. V, VI, YΠ, VIII) ai 4 pronunciata l abojitione. E questo fattô 4 troppo grave, perché posta la aaera congregatione pronunciarsi apl medesimo senta oonoscerne quanto 4 neceasario. All' effetto aono atari racoolti alcuni documenti, qd altre notiaie ai attendono da monsignore. Gaaparian,, oui ae n'4 acritto. Ora aioeome le diaporitioni relative al elero aecolare ed anche ai giuramenti, di oui aopra ai 4 pariato, ai rannodano » queato fatto, coal 4 che aembra opportuno differime ad altra circoatanta il giudiaio.

. Tali aono i punti principali, nui quali ai 4 atimato dorerai richiamare Γ attonsione dell' eminence Vostre nel!' eume di queate conferente. Si qualche 'cou n' 4 sfuggita. non 4 a dubitarsi, che sia per supplirri l' arreduteiu dell' ejninente rostre, le quali son' ora pregate a riaohrere i aeguenti

DüBBJ

1. Jie ordinare, che nel patriaroato Armeno ri omette te professione di fede, preacritta da Urbano VIII per gli Orientali, ,in tutt i cari contemplati nel ainodd' di Zamoeoiâ e del Libano.

9. Se in tnaasima eetendere queata dispositione a tutte le al*· chie·· di rite orientale,

3. 8e e/oome modifloaro quanto ri die· nell· conferente (*pdl.* 955, D, art.VT) aul diritto che hauno i resoovi di oenaurare i libri, i periodici «ta., - te limitat io, a quelli ehe sono aeritti in idiom· oriental·.

4. Sè\ - quali diaporirioni adottare, afftneh* presse gli Orientali ri oonoecano e ri oemrrino i decreti dette aanta aede aulte proibteion· dei lib^ir

A Se le dispositione di Benedetto XIV suite stamp· dei libri riferite al g 18 debbano ostendorri •gli Armeni, ed anche agi! alfri Orientali.

6. Se - quali istrutioni dare per regolaro le kdisporisioni, che il faturo rinodo Armeno ri propone adottare in ordine ai riti e ceremonie da userai, nell' ammtaiatrnnibne dei aagrameati.

7. Se e -come approrare qnnato ri dtepe*· aell· eouforom (ool 967, A, art. 8) sui compari idmilW

8. 8e far· qualohe arrert·*·· «*11' artioolo IV, cap. A, MI· oeafarenae(ool. W, A) «iron la riaerva M eaai voworili · papaH.

8. 8· drift* toDerarai, ebe mi rinodi Oriental! aeu ai riparii*· i Mai riaervati al papa, o aim··· m* ri ri faebiari eepceaeaaaente, eh· «Mme pub •ambrera dai medesimi cadra menait arüeaiaa sensa pariai· autoriaqario·· MI* aanta aede.

10. 8e poaaa triterarai, che i prelati Orientali inelurivameate ai patriarohi rieerrino a loro atedai te foeoltb di aaeolvere dai quei caai, che dai aotnmi pôntetei farone giè riservati alla aanta aede.

11. 8e oonreag'approvaro il riparto delle diooeri propoeto mite conferente (part. II, cap. 9, col. 959, B) e T anneau carta topografica.

Et guatenu» affirmative

19. 8e ammettere che dal patriartato di Cilici· dipendano gli Armeni dell'Egitto.

13. Se comprend·!· nel detto patriaroato anche l' Arabia.

)4. Se conrenga conservare .il veacovato Armeno d'Ispahan nette Persia.

15. Se-teeciarlo incorporare *eon tutta la Pervia* a) patriaroato di Cilicia.

16:' -8e e come provredere alla missione d'Ispahan.

17. 8e te Mesopotamia debba annetterai definitiramente al patriaroato Armeno, o laaciargliela come per innanti in amministrasione *ad beneplacitum eantae eedig.*

18. '8·'approrare te riterra, fait* al patriarca, di Baomar con tutto il Libano.

19. 8e approrare le disposition! date (col. 969. C, art XII delle conferente) per istabilire un όπιminiatratore *patriarcale* nelle sedi maggiori di Alessandria, Antiochi·, e Oeruuleüime.

90. Se approrare Γ articolo XIII (col. 959. D) relatiro al rescorato Armeno di Antiochia ed a monsignore Kasangian che ne porta il tiiolo.

91. Se tollerare, che i prelati Orientali indisrintamente » intitolino arcireecori.

99. Se approrare 1'articok» (XVI1 (col. 950, B) sulla eretione di qu'alche sede metropolitans nel patriarcato Armeno.

93. Se e quali istnuioni dare aul metodo da tenersi pella eleaione dei vesoovi e del patriaroa.

94. Se dopo 1·' riurra faits alla aanta aede della, eleaione dei veecovi, conrenga laaciare al patriaroa la faooltb di eleggere e oonsagrare veacori m porta*··, orrero dichiarare aneor questa riaervata alla aanta. aede.

95. Se ammettere o modifloare l'articolo XII del 'cap. 3 (ool. 961,.C) aul regime delle sedi vacanti

96. Quai provredimento adottare pel regime, delle dioceei di Coetaatinopoli e ;del patriaroato di' Cilicia in oaao di vaoanu dalla aede patriarcale.

97. Be debba aunmetterri, che i auffraganei prostino al patriaroa il giuramento di fedelti ed ebbedienn·-

QaMtenaM *tfitrmaiive*

98. S· posu ammsttersi te formol· di giuramento proposta nel sinodo Armeno del 1851.

Quateuui. t^firatative

99. 8« e quai temperamento conrenga adottare per sciogliero dallh oaearvaau del medesimo quei veacori che Γ hauno p^atato.

80. Se moriti di assers ammeaso orrero modiMm - corne l'utWo XIII delle conferente

eel MI, C sulla proibisioae fetta ai vaaeovi di ro- «arti a Coetantinepoli *e«sa l'asaauao di monsignor patriarca.

31. 8« posée aoetonetti Γ artieolo 1 del cap. VI dello conferense (eel. 964, D), ore el dichiara de 1 *prieilofii'* e i doreri del patriarca sone promo a poco i medeaimi ehe vengoao aanorerati no! «ap. VII, part. III, p. 257, del ainodo Libaneee.

32. So e oome debb' ammettersi la dispoeisione contenuta noil'artieolo 27 del oaÿ. HI defle conferente (ool. M2, D), ehe riaerva al patriarca la Io m-*dirione dopU olii tanti.*

33. e8e « oome posse il patriarca risitare le dioceei dei aaoi suffraganti.

34. Si dichiarare, ebe il patriarca non pub eeercitare atti di ordinaria ginriadisione nolle dioeeei de' anoi suffraganti, oome nd posaono i metropolitan! di rito latino, tranne i eaai- prereduti dall diritto.

35. Se aantionare la diapoaisione adottata dal conaiglio dell* Propagations della fede, che dob il ripario dei aussidii da lei- aomminiatrati tia totalmeute rimeaao ali' equo arbitrio dei delegati apostolic·.

36. Se debba ordinarri, che i *delegati* ppostolici presentino ciaacun' anno al Consiglio suddetto Γ eapotiaione dei bioogni, delle riapettive delegationi.

37. Se i Buatidii della dette pia opera debbano inviarai diretiomeate al patriarca Armeno, oriero paaaarai al medetimo per mezzo del delegate apostolico stabilito a' Costantinopoli.

38. Se hectare all' arbitrio dello, oteaao petriarea la distributione dei anaridii dati per tutto il petriarcato, ovvero rimetteria al delegate apostoHoaL

39. Se ammettere, ehe i veeoovi eenaa U permaneo dei patriarca non povseao erigere eappelle, acnole etc,

40. Se approvers qnaato ai è disposto nel cap. VII defle oonferaane (ool. 965, C) eel! aaeegno al patriarcato per parte di monsignore Hassun e dei veeoovi dell'antico patriarcato.

41. Qual' ietrvrioni e dispositioni dare in ordine alie acuole coetentomonto a quanto se ne di.ee nolle conferense (cap: V, ooL 963, C D).

42. Se ammettere rite il patriarca posea dieporre dei preti dei eeminario di Ancira nel modo espresso nelle conferense (col. M4, B, art. X).

43. Se interioquire per ora sui giuramenti prescritti ai seminarist!.

44. Se interioquire per ora anile diaporitioni relative al clero aeoolare e regolare.

45. Se ammettere e santionaré le dichiarationi latte, nelle conferense, ehe cipbi veacovi hanno Γ immediata ginriadisione ordinaria nelle riapettive dioceei, e,ohe il patriarca ha diritto ali' appello *regolare.*

46. Se dichiarare, che colle proventi risolutioni non ai 4 inteao di appMVare cib, di oui non si è fatta eaplicita mentione nolle riaolutioni medeaime.

47. Se e quali altre diaposisioni abbiano a darai in ordine alie conferense dell' episcopatu Armeno.

>. . Explanationes a losepho Araklal, sphoopo Aaeiramo'riatao. super Interventu patrito sohismsttol to oatboUooram baptismo.

Schiarimeuli dati da monsignore Gitueppe Arakial C *vvscoro armeno di Ancira ndl" intervento dei patrino eciematico nel battesimo dei eattoliei de quel rito* T (coi. 957, A).

Interpellato dall' illustrissimo e reverendissimo monsignor aegretario sui senso dell articolo III,c*p.IV, parte I. delle conferense, in cui si dichiara tollerato nel battesimo dei figii dei neodonvertiti Armeni il compare o patrino eciematico, ohe *già* averse toftoetato.*il dritto,* espongo il motivo de) detto dritto.

Nella benedisione dei matrimonj degli'Armeni è contante uso di rito, che uno, tia di parentela sia anche- totalmebte eatraneo,. o ai presents da se, *o* ei invita dai contraehti il matrimonio 'a tenere una croce aul capo delle epeao e eposa nell' atto4 ohe il sacerdote benedice -il matrimonio.

Questo atto oltre d'essere atimato da tutti oome un'opera pi«„onorevole e gloriosa alia persona che D ne s' incarica, ed oltre d' averle conciliato Γamore, il riapetto e la veneratione quasi superstitiosa, massime della classe più inferiore, ri considera da ambe le parti, dai patrino ciob e dai contraentj il matrimonio, come nn principio o dritto di tenere al fonte dei sento battesimo i figii da procrearet· da quel matrirqonio non solo, ma della diseendensa ancora di quel primo matrimonio, Uovendo continuare generélmente il detto dritto, bench* sempre di grado più inferiore, al figlio sui nepoti dei detto matrimonio.

Ed' è ri forte nella estimazione mtosime dei ceto comune, che non ai crede possibile di alienare tal dritto dalla persona di que) che ha tenutq ia croce, e giunge «pesso non solo ïno agli odj e disturbi delle famiglie, ma fino alla vendetta. Se qualcun altro seveme oaato a usurpare ii detto dritto.

Ora ae io non mi «baglio, la parols *dritto* dell' artieolo citato deve intenderti au tal rito, con cui si benedicono Î matrimonj degli Armeni, e quando sono convertit! hanno un compare, ehe ha acquistato il'dritto, nel senso apiegato.

Hei resto nella pretties non ei smmettono dai miesionarj nostri nesaun eciematico patrino nell' amminietrasione dei battesimo, di quelli dei quali il matrimonio fu benedetto dal ministro cattolico. Di quelli dei quali il matrimonio fesse benedetto allora quando erano nello voisina, ed in oonseguenza se svessero nn tal patrino. che eon rerun modo non ai poaya tolontaaarlo, di queeto intenderti devono le parole'dei detto artieolo.

Roma, 13 agoato 1867.

3*. formula' turamaati ab spiaoopla praestandi ex «yaoto Baomarenals praescripto.

Formula tormenti o revereMtitotoais *epiecopie praeetandi*

(preacritta nel rinodo Armeno dei 1851, ool. 885, C).

a) figo N. N. doctor (vartabiet) ad episcopalem dignitatem pro N. N. ecclesia vocatos, firma fido credo, profiteor etc. etc. (fidei professione absoluta prosequitur).

ΛΛ I 1 dvouwatl wtnttl 4sU' anhivia patriamh «U Jibuti *ti Uhaao per otoine M seam padre nel 1W7 si trcra purs la formols di «aveto gionubsato, h eri tradarioas fStta da sioaaieaor· Aristio) Angiarakiaa, ardveaeovo Απμοο di Tarso, pnssnta «misto vuimts dalla ssnifoiifa sto si trov» Mi siaodo Arasno Coi IMU· æ S «tiadi stihato dovaeosa riforirv ia «meta tot»ls pit importanti?» Is variasti stiMarto '

S *bl^Prot^ito* obedientiam beato Petro aposto- A lorut principi, ssnctisaimo Romano pontifici N. n Z. ciuéque legitimi· •aooemeribu ; 'promitto insuper obedientiam ' fidelitatemque nancto nostro N. Çf. patriarchae CiUciensi ' eiusque legitimi· raocemoribuï; idque tuque ad 'mortem. ' <,

c) Nunquam vel conailltrm vel amentum quomodolibet us praestabo, qui impie ipsius vitae insidiari auri fuerint, aut ilHus mimbra amputare, aut ipeüm dèKoerb, manusque violenta· illi apponere. .

„ . « *d)* Quae vero-uecaeta vel pbr «e, vel per epistolas. vel per suos nun^io^mihi oommifieutjuçgt, . nunquam qualibet ex causar^nbnifeataÈo.

e> ,Omoem curam, atque omne meum studium pro sedi· patriarchal!* defensione *et cmserratione adversus ipsius hostes et osores praestabo: fquin etiam iura primatus et dignitatis, privilegia et honores pro viribus semper* 4 *ubique defendam:* Nun-4quam vel operam vel consilium ita praeataBo, qui B *sedis honorem, dignitatem* quomodolibet aggredi aussi fuerint, aut ipaiu· reverendiesimppetriarchao perbonae damnum quodcumque, vel iniuriam inferre, aut *patriarchalis dioeceseos iura invadere.* Quod ai noverim quoacumque talia meditari, pro viribu* mnubor impia eorum cOnailia dissipare; quin etianr ipsum reverendissimum patriarcham his de rebite certiorem reddam. >. /~\.

fi Toto corde atquo-mmno sacras ecclesiae canones, sanctorum patrum constrttfHone·. sedis apoatolicae decreta, et *'patriarchalis sedis mandata serrabo,* meisqup/subditis observanda proponam.

g) Insuper pro viribus contra ^aereticam et •chirihteicam pravitatem, et contra eo* omnes, qui eatbmoae fidei dogmata et. lege· aggrediantur, pugJabo. I ' k

h) Reverendissimi patriarchae nuntio· omni cum honore excipiam, atque ipao· et operWet 'oonaiiio iuvabo. 1 . V.

t) Promitto insaper coram Deo et hac sanet· 1 synodo, qpod «i aut reverendiximu· patriarcha, aut epiacopgrum coetu· me ad synodum pro quacumque caisa invitaverit, mp sine ulla mora venturum. .excepté oaau Ifigitimi impedimenti.

Ti) Fidei catholicae incrementum apud noslrsm nationem pro viribus curabo, et *sedit patriarchalis iura et privilegia eiusque communitatis pro posse iuvabo.* ‹·

l) Ecclesiae mihi, traditae, aut episcopalis mensae bona, quaecumque na sint, sive mobilia sive immobilia, neque vendi, ndque donari, aut quocum-· quo titulo alienari permittam, sine expressa reverendissimi patriarchae^centia et ouqyu *collegii canonicorum.*

(Quod ai episcopus pro dioecesi aliqua non «it c<Asecrandus, sed tantum pro curia patriarchal·, •uperius dictis adiungit.)

m) „Neque per me. neque per alios ecclesiam seu dioecesim administrandam quaeram, et oblatam nunquam suscipiam, nisi id a libera et spontanea reverendissimi patriarchae electione proveniat."

Bic me Deus adiuvet et haec sancta Dei evangelia.

G. Formula luramsntd a olsriois smltUndl ex «luadam synodi praescripto.

.Formula iuramenti a clericis nostri patriarchates emittendi ¹
(prescritta net sinodo Armeno dei 1851. coi. 885. A).

Iuramenti *(sic)* ab alumnis seminarii patriarchalis t' Libanensis praestandil

Ego N. N. coram Deo et reverendissimo patriarcha nostro in receptione sacrarum ordinum sponte libenterque voveo et iura et promitto perpetuam castatitem et obedientiam ipsi reverendissimo patriarchae eiuaque legitimi» successoribus, usque •d-obitum. . ¹

Promitto insuper me accurate servaturum, et non in extranei* aut minus necessarii* 'rebus consumpturum ea. quae ex sacerdotali ministerio aut ex servitio ecclesiae praestando mihi provenient; iisque meis in necessitatibus usurum, prout ecclesiastico viro convenit: me eleemosxnas iuxta vires meas in egenorum subsidium, quando id necessitas postulat, elargiturum. Quae vero ex his residua erunt, ea promitto me seminario pafriajcliali Bzoniariensi relicturuml; ex ipso enim seminario omnem institutionem sacerdotalem et dignitatem recepi: ideoque grati animi ergo et iuxta veterem ecclesiae consuetudinem aequum est, ut horum omnium heres seminarium instituatur

Tandem promitto et iuro, quando reverendissimo patriarchae sic videbitur, me ad mis»h,>nem ad praedicandum Christi evangelium iturum, quicumque sit locus aut populus mihi committendus: atque ipsius reverendissimi patriarchae iussu, me illico ad collegium sive patriarehalem conventum vel ad aliam missionem reversurum.

H. Altara formula luramsntl ab elsdam feraqstaadl Iuxta oxomplar · tabulario Momarlansi erutum.

Altra formola dt giuramento per gli alunni estratta dall' archido di Bzomar e tradotta da monsignore Armenia.

Formola dei giurameq|o degli alcunni del seminario patriarcale prima di rioevere gli ordini sacri. ®

Io N. N., figliudi questa sede patriarcale degli 'Armeni oattoliei nel monte Libano, avendo sufficiente cognisionc e notisia dello stato e condixione del fine, delle costitusione e regole di questa eocietA con amore e piacere accetto ed acconsento a tutto qnanto di sopra seconde. Ia mente de) santissimo nostro cattolicon. *6* di spontanea mia volonté sottometto me stesso a tutto quanto di · sopra. e promette di osservare tutto seconde le mie forte.

Promitto ancora per parte mia di mettere in

b) Ex fioc nunc et in poMeram promitto fidelitatem et obedientiam'saato Petro apostolorum principi, «anctae Romanae ecylesiae. sanctissimo Itomiao meo N. N summo pontifici etc. Insuper promitto et voveo obedientiam et fidelitatem sanctiteti domini mei N. N. reverendissimi patriarchae et catholico· ('iliciae etc.

d) Qnae vero secreta vel per se' vel per epistola· vél per snoe nuntio* mihi commissuras est, nemini maaifestabo vel scienter communicabo ad dasuram illi··.

¹ N·!!· suoManata tredusioee di monsignor· Anratio questa formols è intestata com· appreaeo: .Formola dei voto degli •Innui dei Mminario patriarcale AneMto di Baosaar nel Monte Libsao*.

g) lumper tpagnabu) pro viribu» contra hseretieam et schismaticam pravitatem, et contra eoa omnes, qui rebellant vel rebellati fuerint veris legite* et canonites catteHcae ecclesiae.

SI Iteram omni studio, qaaatam in me eat icuraboi. fidei catholicae lacreiueotaw apud nostram nationee Arateum, atque securitatem spleadoremqne hnins sedis patriarchalis einsqne commaaitatis. nec non eoraat permansiosesi ia Oriente.

l) Nell* version· di aoaalgaore Arsenic non si leggonc le ultime parole di questo periodo, rioè ,rt asaenau collegii canonicorum".

' A qnesto panto l* traduawne di mouignore Arsenic proMgao come spprwsc: .relicturum sd illis* ntbeteatatioaem, ad retributio···! pro alimenti» atque tuBtractionibua, qua» grati· sb ipao aeadaario recepi Hoc astem iuxta veterem piam eodtsiM no*«a*tadi*ii· *

«per* ogni doyatỹ eut* e lollecitudin· pỹr giungero A idle •tato.'Îkpl«UMtroo, e non. porre jdeuno («c)_ alla' mie vocaeione ed alla graiia divin*.

Promette attoora e faocio rote, in qualunque modo si sia, se doreesi uscir tuori di qua, o finiti gli studi o non finiti, di non entrera in neosuna société, nè in oomunité regelare, ni} in qualehe reli^ionq, nè legartni -con vote in nesyune di quelle, sensa ipeciale e chiaro permeGô^del sentissimo cattolicqn nostro. t .

€osl encore ogni anno alœeno una volta scriverô luttera al medeeimo saotiMÜno cattôlicon per darn' notiaie" della mia persone, della conditione, del mio stato e delle occupationi.

Promette aator· e feocio toto. che »‹· colle volonté * benepUeito del rererendiéeimo nuatro padre eomune earô degno de' eacri Ordini e del eaoerdoeio, o seconde il giudixio del medeeuno temS mandato a predicate la oa(tolica Tede, ocrer» non vetrè mdadpto, o se fosei laaciato nel complice statu di socii/ pro/yeei, si dentro (il cotivento) corne fuori. rompre aaoogeUerô la mia persona al 'eervinio e ministero di questa rode patriarcale, sarô ubbidie*te elle sue regole è loggi *gii* stabilite e du stabilirsj in appresso. - '

.■('osj Dio mi aiuti» e queyti nanti evangeli dj Dio. Amen. *X*

L Sacra· oon<Y«<ationU ad Antonium Pstrum IX patriarpham UtUra·, quibus sidam signifioat susoapta oonaUia post ébaolttum ooübqulorum «xubm.

15 maggio 1868.

Gli atti delle conferente tenute in Roma'nell' anno seorso dall epiacopato Anneno sono stati auttoposti al giudizio di questa sacra congregatione di Propaganda fide per gli affari di rito orientale nelie adunanze generali dei 3i> e 31 macro q>rôssimo paaaàto. nelle quali si fè luogo alla seguenti risoluzioni ed osservazioni.

1. Nel capitolo delle conference relativo alla professione di fede noi\si è determinato da chi dobba quelle emettemi. Ed a supplire tale omissione la sacra congregatione ha dapprima dichiarato. che i promovendi all'episcopate devono emettere la professione di fede prescritta dalla santa memoria di Vrbano VIII per gli Orientali. Considerando poi quanto aarebbe conveniente, che ,l* stessa professione di fede venisse emessa anche da tutti coloro, ai quali viene imposta dai sinodi Ruteni di Zamoscia dei 1720 (tit. I. p. 67) e Libanese dei 1»36 (part. L cap. 1. £ 8. p. 7). non puh non richiarnare su di cio Γ attentione dei futuro sinodo patriarcale. }

2. Ha veduto con piacere la sacra congregatione come i prelati (cf. part. I. cap. 1. art. 6) Hiaitsi proposti d' invigilare sui libri e periodici. Che unxi non tralascia di avvertire. che riuscendo impossibile alia santa sede il condannare tutti i libri ed ahre perniciose produzioni che incessanteinente vengon»· alia luce, i veacovi nelle rispettive loro diocesi rpropria autoritate illos (in qualunqpe idioma sianu scritti) e manibus fidelium evellere studeant, ac per eoa ipsimet fideles edoceantur, quod pabuli genus sibi salutare, quod noxium et mortiferum ducere debeant, ne ulla in eo suscipiendo capiantur specio ac pervertantur illecebra-, come appunto prescrisse la santa memoria di Leone XII con decreto dei 26 marzo 1825; di cuà annessa alla présenté si transmette copia unitamente alia successiva ꞁcircolare dei 24 agosto 1864 pubblicata per ordine dei regnante pontefioe.

3. Oltre a ci<\ essendosi attivare in Oriente varie stamperie. dovranno i vescovi invigilare ancora nelle rispettive loro diocesi sulla pubblicazione dei libri. Al quale effetto nel futuro sinodo si daranno cura di stabilire le regole da osservarsi su tal particulare, avendo presenti le "relative disposizioni dalla santa memoria di Benedetto XIV 'nella bulla *Demandatam* dei 24 decembre 1743 riportata nel bollario di Propaganda, t. III, p. 104.

4. È troppo necessario, che si proweda ali ordinamento ed uniformité dei riti e ceremonie da uaarsi nell' amn^iistrazione dei sagramenti; nella qual cpsa pero due speciali avvertenze devono aversi. I^a prima cioè. <^he il rituale oltre le formule c preci dei singuli sacramenti abbia ancora esatee rubriche, oaaia la descrizione precisa delle ceremonie da praticarsi. e sp^cialmente dell' applications della materia e della forma al suscipiente, eesendochè appunto nella mancanca e inesattezza e poca precisione delle rubriche ^iddette siano talora insorti gravi dubbi sulla validité di alcuni sagramenti. La seconda è che nel sottoporrv ali esame della santa sede il nuovo rituale (oomt· ancora qualsivoglia altro libro liturgico) dovrà inviam alla medesima non solamente ›l testo armeno. ma benanche Γ esatta e completa veraione in lingua italiana o latina; la cui fedelti ed esattezza sarà garantfta dalla firma degi' interpreti non meno che dei reverendissimo monsignor patriarca Resta poi espresaamente vietato Γ uso del nuova^riBu^^nnebè non sia stato fdrmalmente ed eapresaamente approvato dalla eanta sede.

5. È stato preso in consideratione l'art. 3 del cap. 4. part. L relativo ai patrini scismatici. Su che la sacra congregazione ha dichiarato che nel batteeimo non possono ammetteni. Rapporte poi al matrimonio ha risoluto. che non possono ammettersi i paraninfi *(compari)* scismatici. so in tal modo pretendono essi di acquintare il diritto di tener al fonte battesimale i figli che si procreasaero da quel matrimonio, ('he sà talo diritto non vi ei annettesse. e il paraninfo mSsmatieo senza grave pericolo non potesse escludersi matrimonio dei cattoliei. potrà tollerarsene Γ intervento

6. N'egli articolî^' o V del suddetto capitolo III. ovo si parla della riserva dei eaai. ,non ai / fatta mentione nè della riwerva dei casi alla santa sede. alla quale pci suo primate di giurisdizione su tutta quanta la chieaa di Gesù Oisto queato diritto esaenr.ialtnefite appartiene. nè della faculté, ehe ha ciaaeun prelato di riservarsi nella propria dtuceai Γ assoluzione di alcuni casi. Non dubita portanto la sacra eongregasionv che nel futuro -sinodo si avranno in vista questi punti gravissimi, o che le riaoluxioni che vi si prenderanno. sarannb in tuttu consentanee a questi principii Huila quai cusa occurrendo, potranno aversi da questa congregazione ulteriori istruiioni.

8. Del resto questo capitolo, che tratta dei sacramenti, è troppo ristrvtto; e perciô .dovré avere maggiore sviluppo nel futuro ainodo. specialmente in riguardo dei due sacramenti dell ordine e dei matrimonio. Ed in quanto ›al primo dovrebberu esser ben determinati, acendendo anche ai piccoli dettagli. i requisiti degli ordinandi tanto in ragione della été e della sciensa. quanto in ragione degli eaami, esercisi spirituali ed altre prétiehe, dalle quali l ordinatione dovrebb'easere preceduta: ed anche qualche rosa dorrebbe determinant circa il titold della ordinazione. gl' interstiai ed i tempi nei quali si devono conferire gli ordini stessi. Molto

poi dovrà dirai interne al sagramentd dèl_ ttri-monio, e apeciaUnente circa gli aponaali,*gi'impedimenti e le disposed dai paedacimi.

8. Eaamyiato il riparte e la nuova ciroooerizione delle mooeaiÿ quai' è stata propoeta nel cap.-», part. I delle anceennate conferente e nella relativa carta topograficu, la aacra «ongregasioae, onde meglio regolare e chiarire qneato grave affare, ha absolute, che Meverendiaeimi veacovi del patriarcale Armeno facciano concordamente il prbgetto delle nuova ÆircoMriiione, nella quale determinino eaattamentp i limiti di éiaeeuna dioceai, adottando inveoe delle antiche te attuali denominationi dei luoghi, e maaifeatino le loro idee aul modo dt poter comprendere zqella nuova circoacrizione tutti' gli Ariheni di Oriente, onde la tanta' aede poaaa prenderle ad esame; fermi intanto rimanendo i limiti fiaaati nella eoatitucione apostolica ^svarsarus. Vuole infiltre la oteaaa saura congregatione, che dai medeeimi prelati si faceta una carta topografiea regolare, dift&guendo con ispeciali colori le diverse dioceai, indicandovi le principali città' comprese in ciascuna di esse, e che vi si aggiunga in separata relatione un maggior dettaglio sulla estensione delle diocesi e sull' animato cattolico di ciascuna delle medesime.

9. Non si è riconoaeiuta eapediente la dispositione espressa negli articoli VI e XII dello stesso' cap. 2, nei quali si stabiliheono *Aibnmittratori pa-*Ueérrialt nelle ,edi maggiori di Antiochia, Alessandria e Gerqaalemnie E percih la sacra congregazione h» risoluto, che nel progetto di riparto delle diocesi dà farsi come sopra da i vescovi, si provveda alla cura degli Armeni cattolici che si trovassero ad abitare in quei luoghi commettendola ai prelati viciniori, finchè nei' succitati luoghi non ai abbia un numero sufficiente di fedeli; al quel ciuo il santo padre si riserva di adottare a su tempo le opportune provvidenzd.

10. L' articolo XIII relativo a monsignor© Placido Kasangian, che dal defonto patriarea ebbe la consegrazione episcopale col titolo di arcrieecovo di Antiochia, resta in sospeso, mentre la sacra congregazione si stà occupando delle varie pendenze che riguardano lo' stesso monsignore Kasangian ed il suo istituto.

11. Nel prossimo sinodo converti trattare il canonico riorganizzamento della gerarchia ecclesiastica. che pub dirai obliterate in Oriente. Occupandesi percib i vescovi della èireoscrizione delle diocesi. vedranno ae e come oonvenga stabilire qualche «sede metropolitica, a forma di quanto si è prophète nell' articolo XVII, cap. 3, part. II, delle conferenze.

12. Ritenuto poi ehe tutte le attuali cede Armene aono meramente vescovili, come nelle conferenze steaqp (part. П, cap. 2, art. XVI) si è dichiarato, non deve \tellerarsi ulteriormente che multi dei loro prelatf sintitolmo arcivescovi. Votende perb il santo padre avete qualche riguardo agli attuali vescovi, che finora hanno usato quel titolo. ai à degnate concedere, che i medeeimi ritengano *dd* ritum Г onorifico titolo di arciveocovi, purchè al medesimo si aggiunga il titolo veocovile delle reepettiva dioceai, appellandoai, per esempio, N. arci*vesco*vo vesoovo della dioceai N.

13. Alla elezione dei vescovi à state provveduto colla coatitusione apostolica Rrveraunu, alla quale si dovrà coordinate tutto ciô che su questo argomento ai è detto nelle conferenze ohe furono tenute in Roma prima che la enccennata coatitusione fosse emanata.

14. Circa ifregime delle sedi episcopali vacanti, ha giudicato la*acra congregazione doverzi modifleare l' articolo XП del dette eap.^III nel aenee che Г ammiaiatrasionf dalla vacante diocetd reeti affidata provviaoriainente al vicario genam*»; ed in mancanaa di queeto al eancelliere, perché nia

15. Vacando poi la s»de patriarcale, il vesoovo vicario patriarcale dovrà avere la cura interina de) patriarcato ad il governo dei eattoliéi Armeni di CoetantiâopoH e sue adiacéns».

16. Nell' articolo XXV dencap. 3, part III, si parla de) giuramento di -fedeltà ed obbedienza che i veseoyi dévoue prestare al Romano pontefice e dell' analogo che fanno a monsignor patriarcat dei quali giuramenti si bonveüne fissure la norma nel futuro sinodo. v Interno a che vuolsi avvertire ch'escando già stabilita e determinata la formola del giuramento dei veacori al aanto padre, non reaterebbe a déterminerai che la formols di giuramento al patriarea. La quai coca ha richidmata Г attentione della aacra* congregatione tuli' analoga formola propoata nel ainodo Armeno del 1861, ainodo che dalla tanta aede non 4 stato mai approvato. anti neppure è atato mai eottopoato al giuditio della aacra congregaaione; poichè pertona diatinta fra gli Armeni e decorata poi anche del carattere vescovile, avutane ^ognisione ai propoae di trattare col defonto monsignors Gregorio Pietro VIII. onde nell' interente del patriarcale fosse rettificatn; la qua! coca paraître, a cognitione della Propaganda, non esegu) giammai.

Or quelle formola di giuramento. atando alia veraione presentata alia aacra congregatione, è atata giudicata riprovevole. Difatti vi ai trovano nella stessa linea i canoni della chieaa e le coatituzioni apoatoliohe con i decreti del patriarea; non ai distingue frà Г obbedienia dovuta al «ommo pontefice e quelle che devesi al patriarea: che anti mentre ql primo si promette la sola obbedienza. al Secondo'si promette inoltre anche la fedeltA Si giura di non comunicare a veruno il aegreto affidato dal patriarea. aenta neppure eccettuarne il aommo pontefice. Parlandoai delle leggi della chieaa ai usano eapresaioni almeno inutili e che potrebbero eccitare anche qualche duhbio. Sard quindi conveniente che aiffatte ed-altre simili coae acompariscano dalla formola di giuramento al patriarea; e basterebbe che al medesimo si giuraaae dai veacovi *débita nbùctto. Per* quiete poi e tranquillity di coscienza .dei prelati che hanno prestato il giuramento aeoondo l' enunciate foriifola del 18M. il aanto padre li ha prosciolti. tranne la aoggezione dovuta al loro patriarea, da ogni altro impegno e apecialmente dal aegreto cui si sono obbligati con quel giuramento.

17. Nell'ammettere Г articolo XIII del-cap. 3 della part II delle conference relativo alla residenza dei vescovi ha giulUcato la sacra congregazione. che se ne tolga 1' ultimo periodo, cioè „Г istesaa précausione ai .ooeerverà colle altre dioeesi, ove il veecovo aveeee » traaferini**.

18. Nulla hanno riseluto per ora gli eminentiasimi padri'aull' articolo *I* del cap. 6 relativo al patriarca attendendoei il riacontro e le notiaie richieate da questa aacra oongregazione con lettera dei 3 tnarro proaaimo paaaato.

19. Circa i doveri poi e i diritti del patriarea enunciati nel auccesairo articqlo IП dello ateaao cap. 4, la aacra oongregazione attende che queati aiano meglio preciaati nel proaaimo ainodo, aiccotne ivi ai dice. Vuple perd che reati aempre fenno il principio dell' autonomie delle dioceai e della immediata ordinaria giurisdizione dei véaeovi celle riapetfive sedi, riconoaeiuta anche nelle conferente

V. cap. 3, part. П, · che la Steasà sacra ione rieoaeace, approve - sanziona.

30. La sacra oongregasione poi coa approvaaion· del sent» p^re ha oonoeseso, ebe il patriarca di. Cilicia recidente in Costsntiuopoli abbia presso la sua curia due' vescovi titolari in *partünu;* alla elezione dei quali, riservata alla sauta sede, dovrà procéderai nella forma e termini pfescritti nolle oostituzione *Severeurue.* * .

21. Quanto ai riferisce nell articolo IV del cap. 4, part. II, intorno alla coetruzione delle chieeo, scuole etc., dovrà mettersi in armoniq'con il principio della legittima autonomie dei veecovi nella rispettiva loro diocesi già di sopra rieonosciuta^.. tante più xhe i medesimi non potranno gravare con debiti le loro sedi senau il permeaso' della santa sede. (

22. Preso ad esame quanto qi è disposto nei primi tre articoli del cap. 7, part. Il, delle conferenze nulle mensa patriarcale, gli eminentissimi pudri hanne creduto doverne sospendere il giudisio, finchè.non si abbiano piene notizie sulla creaaidne e primitiva destinazione e pesi- dei censi indicati nell' articolo II, ed hanno ordinato, ohe *pro* hmhc *nihil innovetur.*

23. Considerato l articolo XV del cap. 5, part. II. relativo aile scuole elementari, hanno ordinato gli eminentissimi padri che si trasmettano le intrusion! date dalla santa sede nulle scuole miste, onde servano di norma a codesto patriarcale.

24. Çirca le disposizioni adottate nelle conferenze sul clero secolare. cap. 2, part. I. la sacra congregazione ha stimato dorer differire il suo giudisio, specialinente per ciè che concerne il cosl dette *clero congregate,* cui si riferiscono gli articoli V, VI. VII, VIII del suddetto capitolo. finchè non avrà nul medesimo più adeguate notizie. Desidera pertanto, che vostra signoria. sentiti anche all uopo i veecovi dei patriarcato, ne faccia conoscere il bene che può sperarsene. il male che puè temenene; e quindi manifesti sui proposito il.savio suo parere

26. Nel capo l della II parte si accenna al giuramento da prestarsi dai seminarist! di Costantinopoli. di Bsomar. di Ancira. Trattan^osi di affare ben grave e che altre volte richiamè l attentione della sacra congregazione. è necessario, che vostra signoria mandi la formula précisa, che si usa in ciaacuoo dej suddetti s«miaari. onde la sacra eongnsgasione possa giadioarn· eon cognizione di ossu In ordine poi ai eeasiaaristi d< Bsomar sari compiaMnM vostra signoria d'indicarmi quail rapport! abbiaa questi ool ^aal datto clero congregate: siooome gratissimo mi riuecirabb· aver piena notizia dello atato <di quel* seminario.

26. Nel recur· A oogaisione di vostra signoria l« succennate risoluzioni dalla sacra oongregaaione. I· quali sarvirunno dfnornba al ftrturo «nodo, debbq aggiungere Г Mpmasa dichiarazione, che dalle present! riposte non s' intend· indotto slcun pregiudiaio al più maturo Marne, che la sacra eongregeaione sari! per istituire tanto suile disposisidki qui rjferite quanto suite nitre delle succennate conferees·, delle quali non si 6 qui fatta mensione, allorchè tenutosi il futuro sinodo^ie saranno présentât! alla santa sede i decreti e gli «tli, colla quai ultima espressione ·'intendono i verbali a le discussioni tenute. che in quelle occasione si feranno dsi prelati. ;

Firmfiti. Alessandro cardinale Barnabô. prefetto. Ludovico Jacobini, segretario.

Letiera della eacra coeegreyaeione allo eteoeu monnynore patriarca ia *addinone alia precedente.*

00 maggio 1868.

Facendo seguito alia mia dei IS corrente 5" 7, devo aggfungere un paragrafo ' delle risoluzioni* della sacra oongregaaione relativo a monsignor· Kasangian, l orneaso per isvista nel copiare quel foglio, 0he è del tenore seguente:

„H. «G iudicato la sacra congregazione dover diflerire il suo giudisio sul cap. 2, delis part. 111. relativo ai monaci, finchè almeno non siano ultimate le vertenze relative a monsignor· Placido Kasangian ed ai suoi monaci Antoniani del Libano, EU* poi conosce quanto delicata ala la question· tutf ora pendente in questa sacra congregaaione sui rapport! del monachismo coll' episcopate; alia oui solusiqne gioverè che rostra signoria ne fornisca ulteriori notizie non disgiunte dal suo parer·."

Prego la bonté di Ici ad ordinare che la présenté si ritenga unita alla succennata mia letters per ogni boon fine.

Firmati: Alessandro cardinale Bamabè. prefetto, Ludovico Jacobini. segretario.

26.

PIUS PAPA IX CONSTANTINOPOLITANAM ARMENORUM PROVINCIAM PATRIARCHATUI CILICIAE C0NIUNG1T ·

1867 iulii 12.

Pine epiecopus, irrm servorum Dri, *ad perpetuam rei memoriam.*

Reversurus ex hoc mundo ad patrem unigenitus Dei filius ecclesiae suae divinam ordinationem ita constituit, ut, quemadmodum beatus Leo papa I decessor noster monuit [1]. cum inter beatissimos apostolos in similitudine honoris quaedam fuerit discretio potestatis, omniumque par esset electio, •ni tamen, scilicet beatissimo Petro, datum fuerit, ut ceteris praemineret Huic enim soli a Christo domino suprema potestas fuit attributa pascendi nedum agnos, verum et oves, hoc est regendi et gubernandi universam ecclesiam, ut iam in grege Christi non sit qui Petrum pastorem non agnoscat. „De qua forma, ut ait idem beatus Ιλο, episcoporum quoque est orta distinctio et magna dispositione provisum est, ne otanes omnia sibi vindicarent; sed essent in singulis provinciis singuli, quorum inter fratres baberetnr prima sententia; et rursus quidem in maioribus urbibus constituti .sollicitudinem susciperent ampliorem, per quos ad unam Petri sedem universalis ecclesiae cura confiueret, et nihil umquam a suo eapite dissideret.' Quibus sane verbis metropolitarum ac patriarcharum ecclesiastica institutio aperte designatur..

Hinc factum eet, ut in i» tantum amplioribus urbibus patriarchalis dignitas antiquitus constiterit, quarum ecclesias beatus Petrus fandaverat. Hinc factum est, ut patriarchis ipsis vix electis nil magis cordi fuerit, quam .confirmationis litteras ab hac

1 Epi«t ad Anastasium Thessalonices.

• erariiarisH Asma* aestri diriaa *providentia papae IX litterae apoetoiicae,* *tmiu· CoaetmtmopMana drmenoram provincia, eatmeto primatiali attue archiepiompati) tttsri, patrianAriw Oüiciae otnûmpihir,* si *praecipuo 'puaedam ducipHnae capita ametitmedtur.* ***htme, UIKXVLIVII.*** *Tppie ·. c. de Propaganda fide, ey, lutra Uarietti eec. ndemüietr».* ls-4·, li>.; laris *pmdif. de Propaganda fide,* t. dt, p. 4M4

beati Petri sede'obtinere, per quam sciebant, largieute Dominp,' omnium solids» dignitatem sacerdotum et a^ eadem ipsad* patriarehalem auctoritatem pramanare: hinc factum est, ut graviores ac difficiliore·, causae tam fidei tjuam disciplinae ad eamdem sedem, deferrentur, quas sqla cunqtas haereses etiam ante ooneilioram generalium definitiones auctoritate sua intpremit, et universalis ecclesiae disciplinae, cum opus tait, latis etiam legibus, providissime consuluit. Atque *hanc con•titutionem semper in ecclesia fuisse religiosissime custoditaiu/ universalium conciliorum acta,, sanctorum patrum institutiones, atque universae ecclemiuftioae historiae monumpnta tam pefspicue demonstrant. ut nemo ante tabbstisbimum Orientis •chlama praesumpserit hanc supremam Romanorum pontificum auctoritatem in dubium revocare.

Etsi autem schisma illud omnqs ferme Orientaies ecclesias ab unitati* centro divulserit, haud tamen potuit hanc veritatem catholicam in ecclesia obscurare, vel saltem ex Orientalium animis penitus eradicare. Etenim praeterquamquod innumerabiles gentes in agnitionem veritati* ex idololatriae vel haereseo* tenebris vocatae ad hanc Romanam ecclesiam propter potentiorem principalitatem undique convenerunt aliaeque in die* conveniunt, ipsae etiam Orientalium ecclesiae, quoties ad bonam frugem, divina aspirante gratia, reversae sunt, primatum nedum honoris, verum et iurisdictioni* beato Petro eiusque in Romana cathedra successoribus a lesu Christo Domino nostro attributum aolemniter professae sunt Quem primatum, licet a vetustioribus etiam concilii* et ab universa ecclesia semper agnitum et summo ih honore habitum. oecumenica synodus Florentine, in qua Graeci sacrorum antistites cum latinis convenere, solemni dogmatico decreto asseruit, ut magia magisque inexcusabiles fierent qui tam perspicuam veritatem vellent inficiari.

Atque utinam hoc fidei Christianae dogma Orientales antistites constanter tenuissent! Neque enim eôrumdetn ecclesiae in miserrimam illam conditionem cecidissent, in qua post conflatum vel instauratum schisma versantur. Si quidem praeter asperrimas calamitates, quae earumdem defectionem ab hac apostolica sede consecutae sunt, etiam vigor canonum, et eqcleaiaatjcae disciplinae honestas. et sacrae hierarchise ordo et maiestaa apud eas miserrime defecerunt. Et inscrutabili Dei iudicio factum est, ut antistite* earumdem ecclesiarum. supremi ecclesiae pastoris divinitus institutam auctoritatem contempserunt, laioorum, quin et infidelium iugo premantur, ut neque ordinaria atque immediata episcoporum jurisdictio in suas dioeceses, neque patriarcharum ia suos episcopos canonic* auctoritas sarta tecto manserit: quos contra monitum apostoli sui* cleri* praeter canonum statuto dominantes, clerus ipse ac populus contra eorumdem canonum statuto vel a sua dignitate deiiciunt vel eidem renuntiare, nunquam satis iugendo exemplo audacter compellunt

Tantam infelicitatem Orientalium ecclesiarum miserati Romani pontifices praedecessores nostri nihil inteptatum reliquerunt, ut aberrantes oves in unicum Christi ovile reducerent Quod assequi conati sunt plurimis datis ad Orientales litteris -etiam eneyolicia, concilii· etiam generalibus celebratis, ac potissimum missis ad Orientales plagas apostolicis viris, quorum sudore, laboribus atque aerumnis vtaea^ illae olim fiorentissimse tandem aliquando reflorescerent Quod si curis atque laboribus cumulate non respondit fructu*, haud tamen .<re* in irritum css*it, si quidem multi agnito errore, scSlamate siurato' ad ecclesiae unitatem reverti setinsverunt, quo* infler, ut eeteroe hic praeteramus, Armenii recensendi sunt. Etsi autem propter humanam infirmitatem, hominpm nequitiam a<^ temporum Acerbitatem haud semel eorum antistite* in errorem reversi taere, *X i|fsi* tamen Armenia non defiierunt praeclarissimi viri, qui diywia ope suffblti catholicam veritatem ot unitatem reetituendam curarent. Titii* tait Abrahamus Petra* primus. quem multi* aerumnis pro catholice fide probatuqi Benedictus papa XIV decessor noster patriarcham Ciliciae renuntiavit: quem deinde non interrupta patriarcharum aerie* huic apostolicae sedi firmiter adhaereatium subseetMA est. Praeclaram[1] quoque fidei specimen exhibuerunt Armeni Constantinopolim finitimasque provinciae' incolentes, qui licet persecutionibus exagitati, adduci tamen nunquam potuere, ut a catholica fide recederent, pro qu* asperrima quaeque, perpeti non dubitaverunt,

Placuit tan'Sem omnipotenti Deo. hiace malis finem imponere: qui dans vocem virtutis inclytis Christianorum principum legatis, eam mentem summo Turearum imperatori iniecit. ut catholicos Armenios a schismaticis omnino separaret, eosque ab omni, qua antea tenebantur erga schismaticum patriarcham, subtectione., obedientia. parendique obligatione. vel sacris vel civilibus, ib rebus perpetuo eximeret.

Tunc reddita catholicis Armeniis ecclesiastica libertate, placuit sanctae memoriae Pio papae octavo decessori noetro primatialem atque archiepiscopalem Armeniorum sedem Constantinopoli erigere apoetolicis litteris *Quod iomdjiu,* die sexta iulii, anno Domini millesimo octingentesimo trigesimo sub annulo Piscatoris expeditis, eamque huic beatissimi Petri cathedrae' arctius coniungere, ut quo magis illi adhaereret, eo firmius et fructuosius in catholicae veritatis professione permaneret atque proficeret. „In Petro enim, uti iam memoratus sanctus Leo docuit, omnium fortitudo solidafur, et divinae gratiae ita ordinatur auxilium, ut firmitas, quae per Christum Petro tribuitur, per Petrum apostolis ceteris conferatur.“

^Re autem catholic* per memoratae .sedis primatialis institutionem sic opportune constituta, potuimus nos post aliquot annos episcopales quoque sedes erigere -, quarum antistites Constantinopolitano Armenorum archiepiscopo primati suffragarentur. Quin etiam Hispahanensem Armenium episcopatum, extra fines Constantinopolitanae ecclesiasticae provinciae in Perside a nobis erectum, eiusdem primatis soffraganeum provisoris, ratione decrevimus*, donec, catholicorum numero. Deo iuvante. adaucto, opportuniori ratione providere liceret.

Etsi vera tam feliciter Arme^ Constantinopolitanae.provinciae consultum fuisset, iisdem tamen satia* *·■· videbaturprimatialem Constantinopoleos et patriarchalem Ciliciae sedq* ia unum coniungi, quam unionem a fellei* recordationis Gregorio papa sextodecimo etiam praedecessore nostro et a nobis praefati Atm^y non semel efflagitaverunt. Sed grave* iutaequ* causae obstiterunt, quominus haec eorum voto possent expleri. Novissime autem post obitum bonae memoriae' Gregorii Petri octavi, postremi Ciliciae patriarchae, episcopi eiusdem patriarchatu* synodalitor conveniente* ad successori* electionem peragendam in eundem sententiam devenerunt atque huic fini assequendo venerabilem fratrem nostrum Antonium Hassun. hactenus archi-

* Utt. aposvct. *Vuiotni,* W apriL 1M0-, à m Um, * man IBM.
• Utt. spostaL *id* «vτMMM, M april INO.

A.

episcopum primatem Armenorum ConstantinopoloM, A in patriarcham Ciliciaa elegerunt seu postulaverunt, nos humillime obsecrantes, it Aedum hanc eloo-tionem'confirmare, verum et memoratam ooniune-tionem ' earumdem . Armeniarum aedium indulgere dignaremur et hae ratione .catholicis Armeniis de-cus atque ordinem unitatis'tam quoad iurisdictionem quam circa disciplinam tribueremus.

Re itaque per .venerabiles fratres nostros sanctae Romanae ecclesiae cardinales congregationis chrr-stianae fidei propagandae pro Orientalium, ecelo-siarum negotiis praepositae accurato examine per-pensa, nos Armeniorum votis annuendum esae con-suimus.

Quapropter, exorato ad tanti momenti negotium' definiendum divinae grariae praesidio, ad laudem et honorem omnipotentis Dei et sanctikgimae geni-tricis Dei 'Mariae sine labe cXnceptae ac beatorum apostolorum Petrù et .Pauli, nec non in catholicae fidei exaltationem, apostolica qua' pollemus in uni-versam ecclesiam auctoritate, tenore praesentium extinguimua et abolemus titulum pritnatiaiem at-que arehiepiscopplcra, quo memoratus Pius prae-' decessor noster suprsdictis apostolicis litteris Ar-meniam Constantinopolitanam ecclesiam decoravit. Deinde pari auctoritate Constantinopolitanam eccle-siasticam Armenorum provinciam patriarchatui Ci-liciae perpetuo unimus; mandentes, ut novus patri-archa eiusque successores titulo fruantur patri-archarum Ciliciae Armenorum; ut iidem ih urbe Constantinopolitana resideant, eamdqmque Con-stantinopolitanam ecclesiam ordinarie iurisdictione gubernent. Volumus autem ut praedictus patri-archatus iisdem limitibus coerceatur, quibus Ciliciae patriarchatus et primatiatus Constantinopolitanus in praesentiarum continentur.

Quo vero haec ferme nova patriarchatus Ar-tnenii constitutio in bonum cedat animarum, atque ut gravisshna damna, quae ex incerta vel minus apte constituta ecclesiastica disciplina solent deri-vari. propulsentur atque arceantur, motu proprio, certa scientia ac de apostolicae potestatis pleni-tudine, praecipua quaedam eiusdem disciplinae ca-pita !salvis tamen ritibus Orientalium a sanctis patribus institutis et ah hac apostolica sede pro-batis) in memorato patriarchatu perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observanda tenore quoque praesentium constituimus atque sancimus.

Ac primo quidem praetensum quoddam capitu-lum. quod ante triennium a nonnullis Arnieptta presbyteris primo expetitum defunctus patriarcha Gregorius Petrus octavus anno Domini millesimo oetingentesimo quinquagesimo primo, uti accepimus, illegitime erexerat, cui etiam quaedatn praetensa iura seu privilegia attributa fuerant, episcopali quin et patriarchal! dignitati iniuriosa, itemque alia praetenaa capitula, si quae fortasse intra fines eius-dem patriarchatus uti supra instituta sint, prae-dicta nostra apostolica auctoritate abolemus; pro-hibentes, ne in posterum similia capitula in Arme-nio patriarchatu umquam instituantur.

Vacante sede patriarchali, nemini umquam, qui episcopali charactere non fulgeat, fas sit suffragium ferre in electione vicarii, qui vacantem patriarcha-tum gubernet atque administret.

In electione autem patriarchae solis episcopis ius erit suffragii ferendi, exclusis omnino clericis et sacerdotibus, qui -episcopali charactere non pol-leant. Nemo vero laioorum in eadem electione semet inserere ullamque 'partem possit habere, quovis quaesito colore vel praetextu.

Porro electum patrtarobam neque, uti aiunt, -inthroniaari, neque ullum ius aut iurisdictionem. he procuratorio quidem aut vicario nomine rei titulo, in patriarcharum habere volumus, niai prius eiuadee^ electio seu postulatio a nobis voζ a Ro-mano pontifice pro tqmporo existente fuerit (ad-missa et* de more confirmata, fitque apostolicce litterae confirmationis eiusdem fuerint expeditae, sublata qualibet contraria consuotadiha,

. Eidem patriarchae, quamvis ab apostolica sedo uti supra coafirmato, non licebit episcopos- conse-crare nec convocaro concilium, -nec chrisma coo-fteero, 'neque ecclesias dedicare, .nec clericos qrdi-nare, antequatq ab epostolies' sede sacrum ' pallium obtinuerit.

Ptaedieto autem pallio pairiarchi'’uti tantum poterit· in missarum solemniis intra fines et in ec-clesiis sui' patriarchatus. seqfiontibus dumtaxat die-bus; videlicet in natiyitatc-Homini nostri -lesu dhristi. in festii sancti Stephani protomartyris, sancti loannis apostoli et evangelistae. circum-cisionis Domini, epiphaniae eiusdem, dominicae in palmis, feriae quintae in roena Domini, sabbati sancti, dominicae resurrectionis cum duobus quontibus diebus, dominicae in albis, ascensionis Domini, dominicae pentecostes. satfiatimimi corpo-ris Christi, neo non în quatuor ieativitatibus beatae Mariae semper Virginia, videlicet purificationis, an-nuntiationis, assumptionis* et nativitatis eiusdem: quibus id humillime postulante praefato venerabili fratre ilostro Antonin Hassun, electo seu postulato patriarcha Armenorum Ciliciae, addimus festum immaculatae conceptionis eiusdem Dei' genitricis Mariae; item in festis · nativitatis sancti loannis Baptistae et omnium sanctorum, nec non in festi-vitatibus omnium apostolorum, in dedicatione ec-clesiarum, in praecipuis ecclesiae suae festivitati-bus, iit ordinstionibus clericorum, in consecrationi-bus episcoporum et virginum, atque in diebus anniversariis tam consecrationis suae quam dedi-cationis ecclesiae,

Sacra limina boatissimorum apostolorum Petri et Pauli singulis quinquenniis patriarcha persona-liter et per «· ipsum risitabit. Romanoquo ponti-fici pro tempppre existent! rationem reddet de totb lfuo pastorali officio, ac de rebus omnibus ad patri-archatus sui statum pertinentibus; einademque mo-nita et mandata humiliter excipiet ac diligentissime exequetur. Possessiones vero pertinentes ad eccle-siam vel mensam suam, sive ad alias quascumque ecclesias vel loca pia sui patriarchatus, non poterit idem patriarcha vendere, aut donare, vel i>ppignej*\ rare, aut de novo infeudare. vel alio quocumque modo alienare, neque assentiri. ut d quovis alie-nentur.* inconsulto Romano ponti^ce, secundum for-main iuramenti, quod electi patriarchae Orientalis ritus in' sua promotione emittere tenentur.

'Verum nihil magis animum nostrum sollicitat atque angit, quam provida episcoporum electio, a qua praecipue (tendent felicitas populorum, ordo ecclesiasticae disciplinae, atque aeterna animarum salus. Animo igitur assidue recolentes, quod san-guinem ovium Christi, quae peribunt èx malo regi-mine pastorum negligentium et sui officii immemo-rum, de manibus nostris sit requisiturus Dominus noster lesus Christus, qui humilitati- nostrae uni-versae ecclesiae, quanta illa est, regimen et sollici-tudinem demandavit, ea. quae sequuntur, circa elec-tionem episcoporum Armenii patriarchatus, pro apostolici nostri ministerii officio ac de nostrae potestatis' plenitudine, tonore praesentium statui-mus atque decernimus.

Quoties aliquam dioecesim memorati 'patriar-chdtus vacare continget, patriarcha quamprimum synodum indieaV'-yiiversornm episcoporum; eiusdem

patriarchates; quo (aeto, 'ab- eodem patriarcha sfr episedpia synodaliter congregatistres ideaei eoeie-siaatici viri, ooliatial,bqtaiiiis^R<MMno pohtifioi pr» tempora existeiiti proponaate^/ut ex illis^dignio-' rem et /najia .idoneum^eiigerq et vacanti episep-pali aedi providero poaaiL Non dabitMnuo' autem, qui» iidem epieoopi digno· ac·vere idoneos' viro·' proponere atadeant^ no unquam cogamur not vel auoeettoret nostri^pro eiusdem apoetoltci min&terii officioi alium, Hdet.ab eis mfb .propoeitum.epieoo-pali dignitate, augere 'et vaoanti aooh^ae praeficere. Quod si .proptqr initantem npoeasitatein aat itineri» longitudinem upiderei epieoopi ad synodum uti supra a patriarcha indistant aocedore~aôù poterunt. tree talent episcopi" propriam dtoeqiaim eum jurisdictione habentes una cum meiqo'rato'p·-triarcha in eamdem synodum omnino conveniant/ 'absentibus .ternariam tuam propositionem scripto significantibus. Volumus autem ut universa nota eiusdem «ynodi ad praefatam congregationem de Propaganda fide Orientalium ecclesiarum negotii» praepositam per noatrum et huius «anctae tedit apostolicum delegatum transmittantur, ut diligenti primum trutina ab eadem congregatione expensa, demum nostro et successorum nostrorum iudicio subiiciantur.

Dum autem haee pro Armeniorum antistitum electione decernimus, haud obliviscimur reliquorum patriarchatuum ritus' orientalis, pro quibus etiam hoc gravissimum de episcoporum electione negotioni quamprimum moderandum curabimus, uti iam venerabilibus fratribus nostris patriarchis Maronitaruqi et Melchitarum, aliisque Orientalibus praesulibusjitoinae in praesentia commorantibus palam ediximus.

Haec ¥ylqraii praecipimus atque mandamus, decernentes irritum -atque -inane, si .jfuid. contra praemissa a quolibet quavis auctoritate «teienter vel· ignoranter contigerit attentari: ac reservUnte» nobis et successoribus nostris ea in posterum sancire, quae in memorato Ciliciae patriarchatu. pro temporum, locorum ac personarum rationibus, magis in •Doniino expedire dignoscentur.

Decernimus quoque praesentes nostras litteras semper et quandocumque validas 'et efficaces fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtiner·, «t ab omnibua, adquoe adaptat,Inviolabiliter observari jebege; quin uUoqnquam tempore ex euoeumque. eapi/e v·Γo·η«· da èubreptioniivel AJbraptionia aat Anilitatis vitio, vel de nostrae intentioai· defectu notari aat impugnari powi0; neque ei non alias per quotcumque indicet ordinarios vbl delegatos quatit auctoritate fbngthtes, sublata eit et eorum cuilibet quartas aliter iudicAdi et inter;, pretandi facultate, indicari et definiri deberq.

Non.^obstantibus nostra et eancellariae nostrae apoetolioae regula „De ivre quaerito non tollendo ac quibusvis alii», etiam in »ynodalibus/-provincialibua, generalibus, universalibntque Ancilii» editis constitutionibus fit ordinationibus hpostplici»; dictarumque ecclesiarum patriarehpjis Ciliciae et primatialis-Constantinopoleos etiam iuramento confirmatione apostolioa vel quavi»/firmitate alia roborati statutis et coiâuetudinibu», privilegii» atque induitis et litteris apostolici» sub 'quibuscumque tenoribus et formis m cunV quibusvis etiam insolitis clausulis et decretis conceteis: quibus omnibus et singuli», illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressi» habentes, ad praemissorum omnium et singulorum validissimam effdctum latissime et plenissime, ac spécialité et expresse, nec 'non opportune et valide harum quoque serie motu pari derogamus, ceterisque contrarii» quibuscumque etiam speciali metatione dignis.

Nulli ergo emnino hotnipum liceat, hanc paginam nostrae extinotioni», unionis, abolitioni», constitutionis, prohibitionis. . inhibitionis. praescriptionis, praecepti, mandati, decreti, voluntatis, intentionis, reservation!» et derogationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quia autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatornm Petri et Pauli apostolorum eius- »e noVerit incursurum.

Datum Romeo, apud Sanctum Petrum, anno incarnationi» Dominicae millesimo octingentesimo sexagesimo septimo, quarto idue iulii. pontificatus nostri anno vigesimo secundo.

Franci»ou» Vici, subdatariu»
N. cardinali» Paracciani t'larelli.
Vita de curia D. Bruti
Loco t plumbi. Γ. t'ugnonius.

37.
PU S PAPA IX ANTONII PETRI HA88UN ELECTIONEM AB EPISCOPIS AR.MENIS FACTAM CONFIRMAT·
18Ü7 iul». 13.

Plue epitmptt· umu umn» Dei.

Venerabili fratri Anton» Petro Hassun, nuper Armenontnt archtepiscopo primatu Constantinopolit.no, m patriarcham Ciliciae electo seu postulato salutem et spoetolicam benedictionem.

Commissum humilitati nostrae ab aeterno pastorum principe officium paStaendi, regendi et gubernandi qniyersalem ecclesiam, illud imprimi· postulat, ut ecclesiis omnibus, praesertim autem patriarehalibus, dignos ae vere idoneos pastures praeficiamus, qui populum sibi concreditum qua voce, qua opere, qua exemplo ab venenatis pascuis arceant, ad salutaria propellant, ac per semitas mandatorum Dei indesinenteï conducant.

Sane vacante patriarchal! ecclesia Ciliciae Armenorum, cui novissime praesidebat bonae memoriae Gregorill. Petru, vIII, qui extrâ Romanam curiam naturae debitum persolvit, venerabiles fratres nostri epUeopl ctholici eiusdem patriarchatu. inanuenUm eocleaUm sancta Mariae in caelum assumptae montis Libani synodaliter convenientes, praeside venerabili fratre noetro loeepho Valerga, patriarcha Hierosolymitano ac noetro et huius «ancta sedis apottolicae in Syria pro-delegato, te hactena» archiepiscopum primatem Armenoram Constantinopoleos in suum patriarcham elegerunt seu postulaverunt, Petram IX appellantes; datisque ad nos obsequentissimi» litteris rogaverunt, ut praedictam postulationem admittere vellemus, quam a se faetam fuisse professi sunt, ut hac ratione facilius a nobis indulgeretur

* Ss«Sw»is>i deMim Matri M dfriaa praridmtis pspsv IX Mt«ra« qnaMiose, frite» r. p. < Aaftriw Mnu Haemn Ciliciae faManHaM fnet^diur. Jteuea HDCtKLXVII. typie e. e. it PnfOftaia fidt, «t. /Wro Mariait» *κ. sdaariMtr». In-**,· 8 p., qssnu» deas postosmas ostaias vmum; Zmtw periqf. it Prtftftui· /Ut, t,ciu p. UM. Synotiu, a» «u b» Uttsri» isti» spoMsttds fit sensa, Ssttt» qs>4aas fait, at pnafiiaris «tiiim··. mu satam ««solata; «as^ai acta arsMaiM· ssnaoae exarata ipsi vMfas», sa nw «xseriSexs nea UeaK.

x buadiu -ab Armenia expetit» conjunctio primatUHs illine sedis cum memorato Ciliciae patriarchatu. Quorum vojtis' annueiite·, aliis apostolteis. litteris hac ipsd^die sub pliynbo expediti», primatialem atque, archiepiscopalem titulum praedictae ConsUntinopolitanae sedis extinximus, eiftsqhe ecclesiasticam provinciam praefato · patriarchetui, perpetqo univimua, latis etiam nonnulli» logout ad instau^ randarn eiusdem disciplinam omnino · necessariis.

Cum vero probe doeoatpus, te iamdiu eximia tuae religioni», pietati» ac sanae aalptariaque doctrinae et" erga nos et hanc Petri fathedram fidei iet Observantiae, atque episcopalia in re catholica et ecclesiae libertate tuenda fortitudinis specimini praebuisse; aimulque attendentes suod fidei catholicae professionem iuxta formam·"» sanctae memoriae Urbano papa VIII praedecessore nostro orientalibus^» praescriptam coram dilectu filio nostro Alexandrot titulo sanctae âusannae sanctae Romanae ecclesiae presbytero cardinali Barnabh sacrae congregationi de Propaganda fide pro negotiis ritus orientalis praefectu solemniter emisisti, nec non debitae nubis nostrieque successoribus fidefltati» iuramentum in manibus nostris praestitisti, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Humanae ecclesiae cardinalium praedictae congregationi» consilio, electionem seu postulationem huiusmodi iuxta decretum memoratae congregationi» apostoliea auctoritate tenore praesentium admittimus, probamus et confirmamus, atque .omnes et quoscumque defectus etiam substantiales, si qui in ipsam electionem seu postulationem irrepserint, sanamus.

Te autem a quibusvis suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censùris et poenis a iure aut ab homine tatis, si quibus quomodolibet innodatu» existi», ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, de eorumdem fratrum nostrorum consilio, patriarehali ecclesiae Armenorum Ciliciae apostoiioa auctoritate praeficimus, curam, regimen atque administrationem illius in spiritualibus et temporalibus tibi plenarie committendo, firma spe fidueiaque suffulti, quod tu divino auxilio fretu», quae sunt Ie»u Christi sedulo et unice quaerens, catholicos in sanctissimae fidei nostrae professione quotidie magis confirmare, ac u iseros errantes in omni patientia et doctrina ad sanctae matris ecclesiae sinum revocare, aliasque omnes gravissimi tui ministerii ^partes summa cura ac vigilantia implere studeas.

Quocirca fraternitati tuas pet^-fc^ec■apostoiioa scripta praecipimus, ut impositam tibi onp» cum gratia nostra· benedictionis âiqcriier suscipiens, mandata huius' saqctM sedis de instauranda in Arinupio patriarchatu eccTeiaaatica disciplina ipse accuratissime custodia», et- ab aliis sprvari curas; ut cum eiusdem patriarchatu· episcopia synodum quamprimum habeas,'ctHus'acta ac decreta ad-eamdem congregationem 'mittere festinabis, vetita Qnterim eorumdem execution», donec supremo^postrO et apoatolicae sedis iudicio fuerint approbata. Vdlumus inauper ut commisso tibi patriarchatui, firma tamen et inters manente · ordjnari» episcoporum jurisdictione in suas" dioeceses, sedulus advigiles; pa•jocho* hliobque .anjmarum-curatores su£ inuneri diligenter adlaborare cures, praesertim* divini verbi prafedichlione et ohristianae doctrinae instructione, qua» alicubi, valde desiderari dolenter accepimus; clericoa^aliosque sacerdote» ad pietatem, doctrinam atque ecclesiasticam disciplinam infensari procures; ipsumque clerum ac fidelem populum, in salutis via ita ducere adnitari», ut bene'currentibus stimulum addas. segne» excites, ac per devia gradient»», antequam in praeceps ruant, ad rectam semitam pius pastor quamprimum reducere cfineris. Quo fiet ut patriarehali» ista eccleaia fideli ac prudenti pastori se commissam fuisse laetetur, tuque praeter aelernae retributionis praemium, nostram quoque gratiam et benedictionem uberius consequi merearis.

Denique unirer»^ episcopis catholicis patriarchatu» Ciiciae mandamus, ut canonicam tibi exhibeant reverentiam et obedientiam; clero et monachia praecipimus, ut tuam revereantur auctoritatem, et monitis atque mandatis tuis, salvia uti supra episcoporum iuribus, obsequenter.' prompteque pareant; catholicus vero Armenius populus, qui memorato Ciliciae patriarchatu continetur, te uti legitimum patriarcham suum devote suscipiat, debitaque honorificantia et obedientia prosequatur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, anno incarnationis Dominicae millesimo octingentesimo sexagesimo septimo, quarto idus iulii, pontificatu» nostri anno vigesimo secundo.

Franbjycus Vici, subdatarius.
N. cardinali» Paracciani Clarelli.

Vita dr curia D. Bruti.

Loco t plumbi. I. Cugnonius.

98.

REGIUM DIPLOMA ANTONIO HA8BUN A GUBERNIO TURCICO CONCESSUM

1867 septembris 97.

the *»ia eeryuitu* in *eonformiti del eoHtcnuio.*

») Una porsione della^nasione anneno-cattolica trovandosi aotto il regime del patriarca di Cilicia residente in monte Libano, e l' altra ponione aotto il regime del arcivescovo di Coatantinopoli-: ed esaendo ora morto il aullodato patriarca, e per motive di dihioolti prowenienti da queati separati regimi, riuniendoli, vedutaai la^nécessité di rimetterli nolle man! di uno;

b) E vieto il merito e la rettitudine dell' ecclesiastico Antonio Pietro Haaaun, arcivescovo di detta naaione in Coatantinopoli, latore dei preaente mio berat imperiale, non che la sua capacité negli affari religiosi e naaionali; il quale questa volta easendo stato eletto patriarca armeno-cattolico di Coetantinopoli e catholicos di Cilicia;

c) Ed avendo i vescovi diretta uda petirione per ditnandare la sua investitura, ed easendo il tutto propoato alia mia decisione sovrana, con un misericordfoso oenno ho emanato il mio glorioso imperial» ordine, che il aullodato fosse investito delle fuuioni suddette; cib che avendo avuto luogo in^ virtù di un mio ordine imperiale emanato il giorno 19 gemaail-evvel 1984. il nuo divano imperiale ha rimeaw nelle sue mani .il present· berat munito in capo dei mio autografo promulgante la sua nomina colle conditioni qui sotto enumerate;

d) E ordino, che il aullodato ecclesiastico Antonio Pietro Hassun entrato cost in possesso dei

* K tabulario ooagngstioai» de Propaganda fide. *aommario ndia emtiweaet* resiateam <kfH Armni re-*frattari* <H Coatadmopoft at dalla santasade. Maggio 1.879. p 1-7. Nonnulla» emendatione» a Stéphane Asaris» propri» mu» adlsotaa ip textam raespiiaua.

patriaroato armano-.eattolioodi Gostantinopoli e dal catholioosato di Çilicis», la' a taato oka.bob ooBtyovenga agli Aatati religiosi'della ndaione, di oui λ il patriaroa ,e ii oaChblieoo, ed alia loggi a ragolamenti dal φ'ıò govern» imperiale, o tltiohh bob dia personahueitte -Ideua riBunaia, bob poaaa eooere destituito, durante la sue vita.

e) l'utti i smrejtAas ;* i veoeovi, e gif ecolpeia•ttci, i religiosi, i prati,!· la religi.dbe, e tutti gii- ; altri della nations armeno-eattoliea, grandi e pioeoU, che si- trovano nei luoghi atteneati al ano patriarçpto e catholioosato, rioonosoundo ii suiltHato per loro patriaroa e catholicos, rioorreranno a lui in tutti i loro affari, ehecompetono a) suo patriaroato, è non si opporrarino ai suoi ordini, ,che aono se-,condo la via di rettitudine, e gli presterannd obbediensa e sottomissione in tntto.

f) Allorquando il patriaroa destituirà 0 noœinerà secondé le massime délia religione sua ne' luoghi appar.tenenti alla sua giurisdrsionç di\pltrik e catholicos i murakhas e i preti e superiori che meritano d'ester destituiti od ancorriester nominati. nissuno vi si ingerirà.

g) Nell ocoorrenta poi di cambiamento de' sud- détti murakhas, ii detto patriaroa dove presenters il rapporte officiale sigillato del suo proprio sigillo, e «Ù di cii» sarà^accordato a' detti murakhas il mio berat imperiale co' dispositivi che vi saranuo inscritti, e nissuno sard nominato o riconosciuto murakhas per petitioni o raccomandationi altrui.

h) Non si debbon neppure prender in considerationе. le lagnante trasmesse oon de' rapporti dalla parte dei governatori e sottogovernatori o giudici, nello scopo di demandare la destitutione de detti murakhas e veseovi, o imputer delle recrimination! sulla condotta de' medesimi murakhas o veseovi, sensa aver verificeto l' affare dalle informationi prese dal sullodato patriarca- e per caso con delle vio surretirie si fosse emanato ancora qualche Hrmano al detto scopo, per qualunque modo che egli sia, tal ftrmano non avrà fons alcuna, se non dopo l' analoge verifies delle eoap.

i1 Attorquendo quelque murakhas o vescovo)qer l' esigenta de' suoi affari vorrà recarsi in Costantinopoli, nissuno lo impediri perche posea nominare e lasciare in vece sua un suo vicario nellà persona di qualch' ecclesiastico che egli vorrà.

l) Egualmente pissuno s' ingeriri 0 inquieterà il patriaroa, i vicarii e gli altri suoi preti nel libero esercisio de' doveri det loro culto o d'ogni altra pratica .dalla loro religione, sia ancora nolle loro case 0 residente.

m) Nissuno potrà mettere mano sui monasteri e suile chiese di cui essi sono in possesso, nè cui luoghi dei loro pellegrinaggio o «ulle loro oappelle, sia in questa mia capitale, sia' nette provincie dei mio impero.

n) Neppur si fari a'medesimi alcuna o(ψoβ»-tione per la pratica dette solite loro oersmonis di sepultura e di funerali de' loro morti, dei loro canti religiosi, e per l'eseroiaio d'ogni altra pretina della loro religione.

o) Ogni rapport» officiale sigillato dal prolodato patriaroa coi proprio suo sigillo sia considerato valevole, e tutto cii che ogl^ domanderi relativement alla loro religione, gli sia aocordata.

p) Nieeuno avrà U dritto di fare doUe isquioirioei a requislaioni ae' monastêri o Belle obieoe quah dppprtekgono alia medeaiAa Basions, noppure potraaao Impedirne il riataaro oho sogliono fèrvù

q) $oa si dovrh destinare la dette ehiesead altrb (fVooBe' eon dette petitioni o. raocotnandasionï altrui.

r) Per i debit! altrui pimuno potrh faaaomattere sugli effstti 4olle chiose o. de' monasteri, ni impnseestarseue per via ‹F ipôteoa ; e se per caso qdaieuno m ne sari impoeoessato. Γ autoritib.del governq dove tab'e fare la restitutione a' riapettivi loro stabilimenti.

s) 8e qualcuqo dette dette oomunità dovrà mt--riiarei o fàr divertit» sqoondd la disciplina della loro profectione, e dal patriaroa o dai vicarii de) medesimo deatindti che questi atti saran eseguiti, e nissun altro potra ingerirvief.

t) Se poi i preti o vioarii ardiranqo benedire qui in Coatantinopoli o nelle provincie i matrimonii ohe non sieno autoriuati dal patriaroa o da suoi vesoovi, o da suoi vicarii foranei, e che percit», il detto prete o vicario tara punito do' suoi superiori conformemente aile loro leggi, nissuno deve opporvisi.

u) I giudici e i lore sostituti non debbono contrariare, 'attorquendo il patriarca o i suoi veecovi dopo processo ed iachiesta, vorrannq rioonciliare o sottomettsre e giuramento nelle' loro chiese o secondo le loro leggi ocomunicare i loro correligionarii che si foseero disputati fra di loro o per questioni di matrimonio o di divortio o per qualunque altra questione religiosa.

v) Siceome poi nella dette professione il divonio e la bigamie sono contrarii alia loro religione, non si debbon percit» proteggere quelle persone che ne fossero state colpevoli : al contrario quelle tali debbono escer punite e represse.

x) E sicceme seconde ia loro religione *i* protbito Γ accesso alie loro chiese a quelle persone che contraggono de' matrimonii contro le loro leggi, percid i giudici, i loro soatituti e le altre autorith di polisia non forseranno nè imporranno a' preti di dar la sepultura a sjmili persone in cgpo della loro morte.

y) Allorquando i veseovi, i murakhas, i monaci, le religiose e gli altri, ecclesiastici e persone, conformemente alla loro professione, avranno fatto in vita loro, qualche lascita di denaro, d' effetti o d'altro alie loro chiese, scuole, case .di poveri. e al loro patriarca catholicos,fi loro testamenti saranno riconosoiuti per valevoli ed ammisaibili, e alia morte de' legatarii i loro eredi non dovranno opporvisi od intervenire, e in caso d' intromiseione l'autorità del governo ammetterà la deposisione de' testimonii cattolici della loro comunità seconde la loro professione, e ne forserà gli eredi alia reddiaione de' legati.·

a) Quando poi i veseovi o murakhas o i preti, o i superiori eoclesiaatioi o 1 monaci o le monache domiciliate in casa, morranso senaa «redi, il patriarca o i suoi .vicarii dal medesimo destinati prendenmno possesso dei loro numerario, degi' effetti, de' cavalli, e di tutte le altro ooee 'lor appartenenti, e in tal oongiuntura il Usco o il tribunals di successione o i giudici 0 i loro soatituti o altre persone non dovranno -ingerirviai od opporvisi ; ma qui numerario o ragli altri boni od effetti de' medesimi che aomano lasciaado eredi, il patriaroa e i suoi vioarii non metteranno mano.

a) Ove il patriaroa oonferme alie loro leggi volesM.oorreggere o degradare o scomuicare, *λ fer* radere i capelli ai murakhas o a' secsrtdoti e monaci

* MarwUss diosatar episcopi illi toi ‹üspUws sMSsdstss per proriadss oosstitaU, qui praeter spûftâüsss pspali siM coûtai··» «ina, pottaatsr otis· potestate civili siM s gubsnio tsrcico trullta per dfeloan, amota vicarii patriarchas aat praepositi drills la srhs CoasimtiMpoMsaa MmSMnaifa, qai pio vfeariorum iUsram ‹ea‹ ntiono ad parte· otto·

oattq|ùi,' quail- arroseVe prodicàto'od operato oontro la. wo religione :, oppaee ⁸ voleese togiier loro, il miyistero • Γ officio eooleeiMtioo. o Ik nhieee, e dari» ad -altri saeerdoti, pd aveess ^a aUoataaaro qualche aaoardota a ϑ»titnirgli altri, nissun dovrt ^opporai a tali .dispoaiziepi dal patriarca, o diptar- barlo'per-tale mdtivd.

fl) Qualunque causa concernente ,la legge -del governo, ohe il patriarca u i suoi veaoovi, vicaTq •acerdoti ed homini loro poaaanO arere, bob aaib trattata fuor di Coatantinopoll.

γ) Allorquando i oattoliei nolle·cauee ausqitate fra di loro in materia di drilto o di auoceaaione ricorreranno di loro buon grado al patriareato, queeto poiré giudicarle e apedirle conformément» alia giustizia.

δ) La tassa patriarcale eh« da lungo tempo là comunité Armena cattolico è solita a pagarü. o le Itmoaine e le rendite donate al patriarca per le aue speae o per aaaegnamenti, debbon eaeergli pagate come per l' inniqzi aenaa difficulté e renitenaa, e ove i aacerdoti o i vicarii delle ohieae e di mona- ateri a' approprieranno le dette taire o rendite patriarcal! e le avrannu aciupate, se ne faré l'eaame de' conti e I'inchieatà, e ai faré lor pagare l'iriden- nizzo aenia chu vi posas qualcuno opporai.

t) Allorquando poi il .patriarca au queate ren- dite avré de' crediti da riacuotere da' murakha» o da' preti. ai daranno i miei ordini per la riscossione di questi crediti patriarcal) ; e i giudiai e i loro aoatituti debbono per la legge aiutare il patriarca e assiaterlo nell' incaaao per l' opera di quelle per- aone quali egli avré delegate a queat' uopo con aue lettere.

ζ.) Le produzioni ^elle vigne proprie del patri- arca. il vino, il butirro e il miele che il popolo è solito a dare al auo patriarca a titolo di limoaina, e ogni altro effetto del patriarca gli aaré- apedito liberamento senza che a' incontri oppoaizione alcuna de' prepoaiti della dogana conformemente ail' uao antico; ne ai domanderé dritto di dogana e tasse nellu seale e aile porte per effetti deatinati ail'uao del patriarca, de'-veeoovi, e de' shoi vicarii focanei e delle lotp-chiese. . - *

η) E allorquando qualche aacerdote eattolico eooondo' le diaporioioai dolia lege' dovrb eeipr mesao in prigione, egli è il patriarca ohe lo arireatebé, e non •ari permeeeo che eia imprigioaato da pitre peroone.

#) Non ei pÀré demander alloggio pei soldait o per gli agenti di poliaia o per aUre peroone nella case' abitote dal patriarca o da' veseovi o loro vi- carii, e'bon debbon eeaer pereiA ·i medeeimi.meno- mamente disturbati.

t) *gl* ai susoiteré da ohiçuheaia difficulté ed oggerione aleone per il loro abito, capello, l' uni- forme e per U bacolo che il patriarca À «olito poHafe.

x) Nisauno potré ingerirai o metter mano alie, vigne e ne'giardini, ne'campi e ne'prati, e ne mu- lini delle loro ohieae o monaateri. ne', alie fonderie di cera appartenenti alie loro chiese. nA a magai- liai, case, botteghe, od nitro propriété, od alberi fruttiferi e non fruttiferi. e a loro^greggi, che sonù, di.Inscite e legati a profitto delle loro ohieae.

λ) Le peroone ohe aveaaero dell' influenza nella comunité non potranno dire od eaigere. che tal vescovo o'tal prete ria destinato a tal luogo. lo tal e" tale chieaa aia data al tale o al tafaltro.

p) In fine il patriarca. come aopra a' À eapoato e conformément» a'auoi dritti.'deve eeaer 'n com- pleta, intiera·» perpetha possessione del suo patriar- oato, e niaoujMf dovré o potré opporglisi o ingerirai id qualunqde maniera nellamministrazione ed atfari concernenti il auo patriareato catholieoaato.

Scritto 1)29 di gemazzul-ivvel, l'anno d'egira 1284 (li 27 aettemfire a. n. 1867).

L. f a. Kegiatrato nel divano imperiale.
L. + a. Kegiatrato al miniatero dell' interno.
L. ₣ Kegiatrato al miniatero dell'eaternu.

Per la fidtltà della tradnsione italiana dall' original/ testo tureo. Pera Costantinopoli, li aprile {SSfi.

+ B Stefano Pietro X .Icanan, patriarca di Cilicia.

29.

PIUS PAPA IX ANTISTITIBUS ARMENIS IN SYNODO CONGKERATIS· 1869 auguati 30.

Venerabilibus fratribus Antonio Petro IX, patri- archa» Ciliciae ritu» Armenii, et Orchiepitcopi» ac episcopis eiusdem ritus in patriarchal! sgnodo con- gregatis, Pius papa IX.

Venerabilea fratrea, aalutem et apoatolicam benedictionem.

I ibentiaaimo certe animo obaequentiaaimaa veatraa accepimua littera» die 22 proximi menai» iulii da- ta», quibua maxima» nubi» gratia» agere voluiatia propter inaigne» reliquia» magni Armeniae apoatoli aancti Oregorii illuminatori» vobia a nobia donata». Oratae autem nobia admodum fuerunt, venerabile» fratrea, lingulari» veatrae erga no» et hanc beati Petri cathedram, unde vigor et unitaa sacerdotalia eat orta, pietati», amori» et obaervantiae »igni- ficatiunea. Quamobrem in eam profecto apem eri- gimur fore, ut, Deo auxiliante, patriarchalia ayno- du», quam noatri» mandati» qbaequpntekoelebrati», proapero feliciterque eveniat, utque edere conten- datia opportuna ac aalubria decreta, qua» exe- cution) mandari nunquam 'poterunt, ni»i ab hao apoatollca aede fuerint recognita atque probata. Futurum quoque oonfidimu», venerabile» fratre», ut nihil intentatum -relinquere veliti», ut in Armenio iato patriarchatu accuratu» diaciplinae >rdo recte conatituatur. Etenim optime noacitia ei leaiaatioam diaciplinam, ubi rite fuerit inatituta. i aae tinuiaai- mum verae fidei praeaidium et propugnaculum; cumque aaoro cohaereat dogmati, ad ofuedem puri- tatem conaervandam. tuendam maxime conduAere, et idcirco haeretici» ac achiamaticia ad unitatem revocandis plurimum prodeaae. Haec vero ut aroe- D quamini, duo in primi» a vobis praestanda aunt. Et primo quidem, ut primum illud unum ante ocu- lo»' habente» quibu» de causia vo» iuaaimna con- venire, quaestione» omne» et controversia» quae ad rem non pertinent devitetis. In episcoporum enim conventibus ea sunt pertractanda, quae ad catho- licae fidei puritatem integritatemque tutandam, atque ad disciplinam tum canonicam, tum liturgi- cam, qua ex parte eat collapsa restituendam, per- tinent. Nunquam vero ab animis vestris excidant provida monita, hortationes, mandata, quae ab hac apostolioa sede saepe accepistis tam per decreta et-epistola» nostrae congregationi» fidei propagan- dae praepositae pro negotii» orientalibu», quam per apoatolica» litteras recolendae memoriae prae- decessorum nostrorum. Inter quas commemorandae sunt potiaeimum apostolioae litterae Gregorii XVI,

• *turi» fautif, d» Prapefund» /Ue par» prima,* t. VI, parte Π». p,»I-X.

quae incipiunt *later* gro.iiiftna» 'effiteo die * fc-braarii 18M, aMaeque qawum iaittiua Mi•• paternae, Wm *A»* 1 aatt 1W•, a* qua• a nobis scriptae tectemd dfia 9 tebtuaril IBM, quarum iaittam XamiMOi loM; m damum *aerae,* adite IV Mae ieIM aaam 1W7. Baae awala meanniaeo levât, at quanta• «aa urgeat ietiue ee-MOfoitwio ÙMMèOfMBt at nihil omittamua, quod ad fiMetam synodi istiaa oilebratioao• posait pertinere. Ae praeterea ve. luimna, -at venerabilia frater Aatoniue looephna Pluym, epieoopae' Nioopolitaam. sorter at huins apootolioae sedis ia bta eUfate pro-dolegatna, veatrae synodo adesset spèStalibés fitaaltatibas ot instructionibus munitas, quo synodo ipsi mains decus aooode^et et canonica sacrorum antistitam libertae aarta tecta omnino perstaret, atque omnia ad propositam finem dirigerentur. Iam vero sinite, venerabiles fratres, ut vobie ae dilectis filiis cleri-eia ae monachis, populioqae curae veatrae coxero-ditis in memoriam revocemus quae praedeoecooreo nostri Pia. VIII ot Gregorius XVI, noeque ipsi aliis nostrae litteris otiata atque etiam common-davimae, scilicet conjunctionem totius corporis unam otadunaiteMen exigere ooηooηβoβ eaeœdotum, Oane aoite ragnum ia eo Ipsam 'divisam deoela-CtaMi MNBMp ei Iμ Iv μ Hμ μ •4 in-vicem, ai bene fbeerimaa lia qui aoe peraequuatar, ai dDaxoriane eas, qui ane odio baboot

Quapropter Ia humibtate cordis Metri Deum eatxe adpreoamr, ut det vobie id ipsam aspere, ae servare unitatem ipiritae ia viaoalo pacis, iUius iaquimua paete, quam Chriatae aaaeoaa adverso terrerem orbi per angelos annuntiari voluit et ia caelum abltpres dteciputte sais commendavit. Hac denique occatione quam Hbentieeime utimur, ut praecipuam, qua ros ia Domino complectimur, benevolentiam donuo testemur et confirmemus. Çuius qaoque pignus esse volamus apostolicam benedictionem, quam ex intimo cordo profectam vobie, venerabiles fratres, omnibuaque clericis laicis-que fidelibus cuiusque vestram curae commissis peramanter impertimus.

„pud s.Dctein Petnlm, die XXX MDCCCLXIX, pontificatu, nostri uai, XXIV*

Pius papa IX.

30. .

NGNNULU ARMENI 108EPHI ARAKELIAN VICARII PATRIARCHAL» AUCTORITATI INTERCEDUNT·

1870 ianuarii 10 29.

Noi sotioscritti eletti da numerorimimo famigiie-Artnene cattoliche, como loro reppresentanti nella questione nationale, abbiamo Γ onore di fat oônoo-cere a vostra signoria cbe conoscendo jeri che U vicario patriarcale monaignore Basilio veecovo Gas-parian è partito immediatamente per Roma; — Bentento perimenti che Γ officio di vicario è affi-dato a vostra signoria; — Considerando che mon-signor vicario Batilio, dopo Ia pertensa di mon-signor Harnun, colla sua oondotta prodente e paci-fica ha ocreato attenuare poosibilmente le discordio e le turbolense ssiatenti nei popolo, e ohe quanto era possibile, è stato causa del ristabilimehto della carith e della paoe; — Considerando che la sna partent» da Costantinopoli deve cagionare gran dispiaoere al popolo e pub di nuovo escer principio di contrariété e di scandali a progiudirio della na-tione e della religione, dei quali è diveauto istru-mento e memo, monsignor Harnun e per cni ab-biamo ateiduamente lavorato da trente anni per togliérli, adoperando ogni sforao, ogni preghiera, ogni. supplica ed ogni legittimo messo; — Con-siderando perimenti che il constituirsi vicario di vostra signoria in tali cireostanse, avendo la signi-ficatione di rigettare una giusta causa nationale. non solo è impotente ad impedirq gli antichi mali, ma inoltro deve essere nei pdpolo cagione di nuovi scandali e, aventure; — Considerando che di gih abbiamo appellato innanti alia santa sede contre la persona di monsignor Hassun; — Protestiamo anticipatamente contre il vioariato di vostra tignoria, ed oseequioeamente manifestiamo she non potremo ooaoocere ed aceettare vostra signoria come vicario.

Siamo di vostra eccellsnra ecc.

Costantinopoli. 10 S3 gennaro 1870.

81.

4 ARMENIORUM DISSIDENTIUM DECLARATIO*

1870 ianuarii 98-februarii 6.

DMarotio dM* AresAlısas Mtbolifwc eeieataae de* Cbnrientiaqpl*·

Au nom de. la très sainte trinité, de Marie D mère de Dieu conque sac• tâche, ot de saint Gré-goire. notre illuminateur, nous soussignés, Armé-nien, catholiques du rite oriental, réunis le 38 jan-vier 1870, déclarons publiquement croire, nous, nos femmes et nos enfante, h tout ee que l'église catholique ot romaine profbsM ot accepte, re-connaissant sa sainteté le pontife romain comme chef visible do l'église et lui étant somnis en fila respectueux.

Nous déclarons en mémo tempe que, enfants dévouée de saint Grégoire I illuminatour, et membres

IMàaraeioae dtçli Artuti cattolici mettait * di Cwtontiaqpoli.

In nome délia Mustissima trinità, e di Maria deipara imasaealata oeaootta, e di san Gregorio noetro ilhoriaatoro, raduaati assieme nell' anno 1870 ai 38 goaaajo. Noi sottoooritti, Armani cattolici orientali, rendiamo note colla présente scrittura a tutte il monde, naitamonte alia nostra famiglia o figU, che βιovMφρ tatto quoBo che credo ed am-mette la chiesa oattoBea e romane; e rieonooeiamo il santo ponteflee romane pol capo visibile della chiesa, cui proftaiiamo figbsle obbediensa e vene-ratione.

Notifichiamo inoltro, quai figli legittim del santo nostro illuminatore, o membri fedsli dalla chiesa

* Bxstat la fibre s iondss Mstectes Ortesntea. «scite sasterte nsuiim, evulgate, oti tttelm: βü dnessi ostesliei OnoUuti. Stacte storfce-roleMM-fOmatsaMBsroB, IWOh »· «M·

--· Bx tobete prapüMt m astate petite, ia qsn teas Mutas trtarie·, erncato, tattost, rota·· ·· Ustae, «Mtotan oohus-ais ActiartM, sxhÀstatv. testât «tam in Vtege: /arte *natif,* dr prqp^mds */Ut,* t. dt, p Ite, et Ia opera nodo titite destiti Omeelaa, pte-A

fidétes 4· Γ4(Üm arméciaaM ortfatôqM orieatate, nous vente·· MtMrnr intaets la· droite, prérogaüvm «t nsagM 4a Bote· 4(8··, toi* qu'ils mm aat 4*4 légués par aos pères a* tel· q·· mm m «vom •a la jeuissMes dapute nos aaefitrea.

Ea oatra, aMMipwr Hasaoan ayant, dopai·, •ariroa treat· aaa, par m ooeduit· aatièreaMat m ! oppositio· avee Iss droite at coaatitatioM da nota· églua national· at également étrangère 4 la maa•udtada qusnssigne l'évangila, caaad de· préjudice· «t dre Mandai·· très grisve· à la communauté confié· à ses soins pastoraux et faussement accusée par lui, et fait naître la diriaioa dans son aaia;

Par ces motif·,· non· soussignés déclarons solaanellement aujourd'hui, comme nous l'avons fait par la protestation adressée à sa sainteté le pape la d 14 décembre 1869, répudier formellement la juridiction ecclésiastique d«r monseigneur Hassoun.

Et, comme seul moyen qui nous reste de mettre nn terme aux trouble· qui agitant la communauté depuis trente ans, nous déclarons nous séparer de tous ceux qui, dans cette question essentielle, ont *4té nos antagonistes et les partisans de monseigneur Hassonn, et, de plus, nous revendiquons nos droits sur les église·, les immeuble· et les revenus qni nous sont propres.

En un mot, nous resterons dans la foi catholique, inséparablement attachée .à l'église romaine tels qua l'ont été nos pères d'heureuse mémoire, jusqu'à la mort de Grégoire-Pierre VIII, patriarche de Cilicie, décédé le 8 janvier 1866, tout en conservant intégralement le· rites et la discipline de l'église arménienne catholique d'Orien) et demeurant en tous pointa sujets fidèle· de notre auguste et glorieux souverain sa majesté le sultan Abd-ul-Aziz khan.

(Suitanf te ùgaaturee.)

orientale aresrets wtteüea, di voter ooasarrare tevariaMK i aostri diritti scetesiaatiet, i privitegi a eoMaatadiai, avati dai aostri padri, a cerna H abbiamo godnti sia dall' epeea da' noatri anteaati.

Siaeoma poi te «endetta, da quasi treat aaai, di moasigaore Him Jì ft tetahaeate contraria ai diritti a dtedpÜM aeetesiastieh· nasioaali ed in opposisioue alla ataaaaatadtee evangelic·; ed avende •gli oalunniato il popolo affidato alla «aa earn paatorate, A causa di multiplici danni · scandali, e lacera te nasion· in due partiti;

Per ciè, totalmenta scandaHuati di lui, dichiariamo oggi, con tutta la forma aptentica (siccome avevamo già protestato colla hostra petixione indirixxata a sua santità il papa, il dl U 14 dicembre 1869) ci Mpariamo definitivement® dalla sua amministrarioBe ecclesiastica.

Similmento, come ultimo messo di dar fine aile turbolensa di questi ultimi treat' anni, ci separiamo da quelle persone le quali ei sono in opposixione 'relativamenta in questa essentialissima questione, e si sono fatti complici di monsignore Ilassuc. occupando noi nel tempo sterno le proprie nostre chiese e beni immobili e le rendite.

In una parete, do|)biamo reetare ortodossi. in mataria di fed·, inseparabili dalla remana chieaa, come lo arano i nostri padri di felice memoria sino alte morte di Gregorio Pietrp VIII, patriarca di Cilicia, decesso Il dl 8 gennsjo 1866, conservando invariabilmente i riti e le ecelesiastiche discipline della chieaa armena orientale e perfettamente fedeli sudditi dell' augusto ed invitto nostro sovrano sultan Abd-ul-Asis.

(In fonferma, ci eottoeerieiamo.)

3J.

PIUS PAPA IX SUPER QUERIMONIIS ET AUSIBUS NONNI IAORUM ARMENIORUM MONET DELEGATUM APO8TOLICUM IN URBE CONSTANT1NOPOLITANA·

1870 februarii 14.

Venerabili fratri Antonio Zôsrpèe *arehiepiteopo Thpaaaeo, nostro algae huin» apoetolicae* sedis m *wbe Conetantinopolitana delegato apoetolien, — Romam, Pint papa IX.*

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

Non sine gravissimo animi noatri dolorê vel moerore potius novimus, Armeniam Conatantinopolitanam ecclesiam non levibus .dissidiis ac perturbationibus miserandum in modum divexari, et pacem, cuius tuendae studium nos cum nostris praedecessoribus semper fidelibus illis maxime commendavimus. ab illa ecclesia ferme exutere. Siquidem nonnulli ex teicorum ordine in unum convenientes cum aliquibus ex clero saeculari atque ex monachis armenii ritus, venerabilis fratris Antonii Petri IX Ciliciae patriarchae auctoritatem palam spreverunt, abnegarunt: et venerabilis fratris losepbi Arakial episcopi Ancyrani, qui. annuentibus nobis, vicaria eiusdem patriarchae potestate in praedicta civitate fitngitur, canonicam iurisdictionem ita detrecterant, ut eiusdem sententias se mandata vel non ree^ata vel non servare ausi fuerint. Atque eo devenerunt, ut etiam legitimam memorati patriarchae electionem, licet unanimi episcoporum suffragio peractam, nostroque iudicio et auctoritate confirmatam, in dubium revocare non dubitaverint et solemnem eiusdem commemorationem in sacrosancto missae sacrificio, atque in divinis officiis palam intermittere: demum in privata domo altare contra legitimum altar· Christi erigere minime reformidaverint, et ecclesiam ibidem constituere, quam singulari verborum Contradictione Armeniam catholicam independentem appellarunt; perinde ac si in ecctesia catholica liceret fidelibu aarbitratu suo vivere, et non potius ipsi deberent iuxta-apostoli praeceptum obedire praepositis tuis et subiacere eia

Gravissima profecto sunt, venerabilis frater, huiusmodi· improbanda sane facta, eoque nobis acerbiora proptvrea quod ea ab Armeniis' praesertim Constantinopoli degentibus minime expeetabamM. quos

* Juris *peatif.* A Aepagasda *Me,* tVet., p. H»-7. Pw sttstss litteras, pridie essi dies· datae slqas iscipints· B«hyiosw rsputsrius* erdiss»·, larsci pontifex Aatoaiaai loaaptas Pluy». sb NicopoUtaas sorlssis ad srduopisevpsta· >ed«, Tysaeasm» in partibss iaHeiisai prosu-tam. osiremi Antoniani Amesionus wdisie vieitslenai apsstaliesa casMitamt. ar datai iasssiat at Placidas Cssaagiaa, abbas gvasralis ordinis praedicti, stati· ab otfcio eaessrat. Eas vMe. «i 'labet, ia t, dt., p· M-3. EqaidM oplaadn· hisset, at ids· Antonias Play· spostolics· vWtatioae· haw aaspfcstas ssrnt vwaa (isvissiauw perturbatio··, qaibu CsastaatinopoUtaaa AnMiom ecclesia is· teds divexabatar. saawrant, at iUw qaaatMtes ra·esret, rsi osthoHeae ooassttaraa Idetno visitationis is ubs Roma peragendae vie·· AntsaS~Wariac ValeaaiMi, spismgo FSMsaaaai et MathaUeetiti, «ostadait Pias papa IX per litteras Apeatoiin eoaurerà'. die 5 aprilis etaedern anni datas. ExsUat IMde·, p. 74-d.

apoatoli·» m4m riagtfinri «m µ µ BHMHµ Mt' semper Prw§utai Neqae deteria Matti mm M-it· MM Mw ^ JMMMWWM» JfKWPieWMI Ht WW·· atque*ob«dleatia· arg· Mm beatisrisri Petri «aitte·· dram, qua· deprehendimus la expeatalatitedb·· mÞh axhiMti· a asensorati· iaiab, *MMt aa w*· uachis: quae protmtatio··· MW Wa appafiatieni· voce confirmari pome vidobosrtur, la quam Maaaffi erumpebant ad ofihgieadam memorati raMrâbWe fratria leeephi oorrootioaoas. Btauim ooetra aaetori* tatem belua apostoUeae sedis divtaitns osnetitutam erronea· frlsaequ· doctrinae atque eolumaiae ia vulgus Fuerunt dieseminatoe, et nostrarum etiam constitutionum vis et auctoritas despecta «t detractatu.

Etsi τβτο haec fiutys e* animo vehementer dolemus, non possumus tamen longe maiorem Armeniorum eiusdem Urbia partem tatis commendare, qnae constanter in officio ac fide permansit; quaeque logitimo suo patriarchae noetraeque huic aedi arctissime atque ex animo obstricta efflagitavit, ut a tantis malis liberaretur.

Quibus pro nostri ministerii debito ooeurrere volentes, tibi venerabilis frater, qui apostoliea nostra delegatione in urbe Constantinopotitana perfungeris, mandamus, ut quamprimum in eanjdem civitatem redeas,' ibique pro commissi tibi muneris ratione catholicos orientales in sua fide confirmare, atque eos, qui a proprio officio declinarunt, ad salutis tramitem totis viribus reducere contendas. Ut autem haee rite perficiantur, necessarium qat, venerabilia frater, fidelibus taae carae commissis in meatem revoces atque inculces, ad catholicam fidem pertinere, Romano pontifici in beato Petro pascendi regendi et gubernandi universalem ecclesiam a Domino nostro lesu Christo plenam potestatem auctoritatemque esae traditam; cuius plenum ac, liberum exercitium nullis territoriabbus aut nstionalibua limitibus poteet eiroumaoribi et coerceri; et omnes qui catholico nomine gloriantur, non solum debere cum ilio oommunicarp quoad fidem et dogmata, verum etiam aabeaae quoad ritus ét disciplinam.

Qua in re ne praetermittas Armenios omneuquo Orientales edocere, quantum discriminis disciplinam inter et ritum intercedat, cuius utriuaque rei confusio illorum fidelium meatam perturbat, pluribus iniuatiaque querimoniis occasionem praebere noa cessât, eaque maxime abutuntur ad confiandam contra apoetolicam sedem invidiam ii omnes, qui salutarnt eiuadem sedis actionem et vim in Orientales ecclesias impedire aut imminuere minime verentur. Equidem eoa naa cam praedecessoribus nostris orientale· ritus servaadoa esae declaravimus, quoties neque fidei et usitati catholicae repugnarent, neque ooctesiastioM derogarent honestati. Quod quidem minime uupedit, quominus, ia hia praesertim quae sooleriastieam regime· respiciunt, canonica disciplina quoad praecipua saltem capita, ubique cohaereat, et ubi lacerta vel oo&apea fixerit restituatur. Neque ab hoc aaquam' defiostemus, 'prout spostoUei nostri ministerii munus omnino postulat Atque idcirco eo ooaailio nostram constitutionem edidimus IV idus iulias aanoMDCOCLXVn culus initium est *ItotnBHU;* quam· ia suo roboro manere volumus, et ab omnibus ad qdoe pertinet diligenter observari: nihil stiim ea oppoataaias est ad «erimisstioum Ubertatem tuendam, ad aarorom antistitum iura anctoritatemqus viadieaadam, et ad catholicam religionem atque unitatem magis magisque conaqtraadam.

Qui autem haea apestoBsee sedis iura et officia vel abnegant vel parvipendunt, qua demam rodons, que anime eaam erga Warn rsvereatiam ot obedien ttam profiteri pemunp Bum ai quidem pqaesafisrro vWWbeBtaf WNWttOHMB AMMBiOffVMi ' ipotakfttery «t salvis wna ritibus, doiegeti aptetefiri iuriedietioul pteM subiissronter Armand, deaoe veamubWe frater Antonius Petrae IX ia officio patriarohae maneret Quod quidem aull· proram modo iadsdgoadnm oensaimua, etiam ex eo quod excogitatam manifeste fiserit ad declinandam legitimam eiusdem auctoritate*.

Orarias autem est, apoatoHcno aedis auctoritate abuti ad effugiendam praelatorum correctionem. Namque sacrum eat ot omni aetate servatum atque in honoro Habitum ias appellationis ad Romanum pontificem, cui divinitas eoooeesa potestas ineat quorumlibet indicum ligata sententiis dissolvendi. Verum minime forandum eet, quemquam ius illud praetexere et eo abuti ad inobedientiao patrocinium;. cum scilicet subditi eo consilio ia vocem appellationis contra ecclesiasticam disciplinam perperam erumpant Remedium enim appellationis, uti monuit Alexander III prasdocesaor noster*, non ideo inventum est ut alicui a religionis ot ordinis observantia exorbitanti debeat in sua nequitia patrocinium exhiber·; ac notum eat universis, appellationte In materia correctionis et morum in devolativo tantum, uti aiunt, servandas esae. Qui aecus agere praesumpserint, non tam obsequentes apostolioae sedis filii, quam ecclesiastici ordinis perturbatores esse convincuntur.

Ut ordo iste servetur, ex cuius tranquillitate pax exsurgit, necesae eat, ut unusquisque memor conditionis suae diligentissime caveat, ne fines ecclesiastici· legibus sibi praestitutos transgrediatur. Quare sacerdotes oportet a mundanis curis plane alienos, divinis ministeriis atque animaram saluti semper esse addictos, suisque episcopis ea. qua par est, reverentia obedire. Monachi etiam, qui in professione sua omnes saeculi curas abdicarunt, debent omnino in sancta conversatione et in habitu ordinis sui vivere, et in monasteriis vel hospitiis tranquillam taoontaminatamque vitam agere, suaeque et proximorum aeternae saluti semper. adlaborare, servata quam debent episcopis reverehtia atque obedientia. Ea de causa salutare· leges atque instructione· iamdiu editae fuerunt ab hac sancta sede pro monachis Constantinopoli degentibus, quarum initium Comptera' «t Cooqwrtum *ut*': quae si servatae fuissent, minime dolere cogeremur quosdam ex moqpchia ipsis a recto tramite disceps*1·0' Hasce itaque instructiones servari ab omnibus ad quo· pertinet districte praecipimqs, tibique onus iniungirnus, ut pro tui muneris officia ac potestate earumdem observantiam omnino teras.

Deaiqus laioorum coetus in officio suo maneat, neque ia ecderinatidas ros se ullo modo immiaceat. Eorum ia eeciesia «et doceri noa docere, regi non roger·; et eeeleaIM Dei nihil amqaam tam noxium fuit, µ propteroa · saaetia patribus et · conciliis ·tiam ooeamaaicia aU magis improbatum, quam at laM in aMlestaatfoa negotia sa·· iaaororant «t in ·ocMsstimun ordinem insiliroat

Haas eant, vaMrabffls frtitar, quae tibi sigaifioanda atque mandanda duxtmas; qua· ut pomi·tiliu· axaqui, · seassarias omaaa atqu· opportunas fiwuttatoa tibi hiao· litteris tribuimus.

Ag· itaque, m divino auxilio fretus operi manum alacriter admove; «t ad ···, qao· ipai per no·

1 0>*V AA mmIf mi 4k

* IteSrari aato Pssp. Ms, » angusti IM·; Dssest. «tmfim «agsW· MM

▮ Usera, aato fnp Ma ab angusti Itet.

invisere nen.poMumns, perge veleeiMr. Oμ Mμ MA win btaÜMinMi IM ġMUriw 4·· Wb· mnk septnm, «t annotum Ovegeiriuan, yd Amari· gentia vece illuminebM exstitit a apestehM, nua gautinm • less Christo donUM Metro eoM impstrsturo·, (t qii h mm «pin·α ne· eenftandanur, « qui rie tentis Mali doluinrea, Meta is fifiis Madia consolations firaamar. Et hsiusoe boni, qsod ftma ad Deum presibes usairin·' omnıumyn •seleotinas munurnai aiaia»·, « prneeipteM Mat··· in ta beasveinttetels piynua, upostoiiMm beuoriiotieaMm iata eerdfia nMbetu tibi, yeneanhilb fifuta, œctteq»M eleaiofo hritisyae fideBbus taaa .eat·· semmsterintfo pumnauattm imyertiœe.

Detum Rnanae, spnd 8aaataai Petrus·, die 94 fobrsarvi aaao 1870, paatileataa neetri anno XXTV.

S3.

ARMENIORUM DIB8IDENTIUM DECLARATIO DELEGATO · APOGTOLICO TRADITA·

1870 martii » M.

Ecceilens·.

I sottoacritti sacerdoti Anneni-cuttoliei di Co•tantiaopoli, dopo aver fatto ogni prora, ed eaperienia a ponderato tutto; —, Considerando oho a loro come a sacerdoti e curatori di nqime è obbligo di non trusonrsrle nd apingerle agli oecesai; Considerando che per ogni e singola anima redouta col •angue dell' Agnello devono renders conto al divino giudice; — Considerando ohe ogni messo e via rimane e rimarrà infruttuosa pér rioondurre e reconciliare questa popolaxione ali'autorité di monsignore Hassun; — Considerando d'altronde · testificando che la fede e professione di ooatoro è la fode integra e «ana deHa chieaa cattolioa; — Considerando eome protestano di essere e rimanere nell' unité e comunione delTuna santa cattolioa chieaa Romana; — Considerando che nei present» eventi si verificano le canoniche diffieolth e circoatanse, per le quali si rende plausibile Ia voce dei gregge eontro Ia peraoaa rial paatora; — Consldersndo ip fine loro atosai mdipondontement· alie varia corporasioni, cui fanno parte, e solamenta come sacerdoti o curatori di queat· popolaxione; —«Dichiaranoa vostra eeeelleaa· reverendissima, di non poter in t oosoienxa lasciare questo popolo in balia fit ce a soft· gli ajuti spirituali, dai quali hanno bisogno e dritto; perciô umilmente inrocano la bonté di vostra aecollensa reverendissima di voler cambiare i punti fundamentali, sui quali sono invitati ali' opera della riconoiliaaione, dichiarando che nel caso d' immutability e d' inflesaibilitri dei muri· di vostra eocellens· reverendissima, e verificandosi 1' eatremo bisogno dei fedeli rimarrh agli eapositori di pre-' munirai e di prevalersi di quell· autorissasione di cui è large la benigna madré chiesa con tutti ,i suoi ministri indistintamente in vieta e soccorao delle ultime ed estreme necessity dei suoi fedeli e figli.

Costantinopoli, 12 marso 1870.

34.

MEMORIALIS LIBELLUS AB ANTONIO HASSUN NAPOLEONI DARU, RERUM EXTERARUM IN GALLIA ADMINISTRATORI, DATUS··

1870 martii 16.

16 marso 1870.

(/ Mémoire. ,

xLe motif apparent des troubles actuels du diocèse patriarcal arménien catholique d« Constantinople est la bulle apostolique nommée Aesar*ntnt* du 12 juillet 1867, par laquelle le patriarcat arménien catholique Mt définitivement constitué. On sait que jusqu'è 1867 la communauté arménienne catholique était régie par deux chefs ecclésiastiques, dont. l'un était le patriarche de Cilicie avec neuf évéchéa, résidant au Mont-Liban et institué par le pape Benoit XIV › en 1742, et l'autre l'archevêque primat résidant h Constantinople avec six évêchés;* institué en 1830 par le pape Pie VIII. A la mort du dernier patriarche de Cilieie, en 1866, les évêques de ce patriarcat, réunie au Mont-Liban,' ont proclamé le 16 septembre de la dite année patriarche du Cilicie sons le nom de Antoine-Pierre IX l'archevêque primat de Constantinople monseigneur Antoine Haaaoun, et en s'adressant par lettre synodal· au ' saint siège, ils lui ont sollicité la confirmation de leur choix et l'annexion des deux juridictions sous le 0 même et unique patriarche pour concentrer ainsi toutes les forces sur un même siège, et releva mieux l'état de 'la communauté annénienna catholique. Le saint siège a accédé au déair des évêques de Cilieie, et par la bulle' précitée JbwrMrw, en supprimant le primat de Constantinople, a fondé un seul patriarcat avec résidence h Constantinople.

Cet acte du saint siège u'était que l'accomplissement des vœux de la nation, et l'étendue immense et extraordinaire et sans exemple dans rhistoird ecclésiastique, dont le nouveau patriarcat venait d'être rehaussé par la dite bulle, était le trait d'une bienveillance particulière du aaiat siège envers l'église arménienne catholique.

La bulle *Rntmtnu*, qui est devenue plus tard le prétexte dss crm dee dissidents, h part ans modification sur le choix des évêques dss province·, D n'a en rien altéré cependant la discipline, ni Iss privilèges dont le patriarcat de Cilieie, par l'institution do Benoit XIV \ jouissait 'depuis 130 ans. Tout oe qui a été dit st publié dans les journaux de la prétendue ingérence da aaiat siège dans l admini-

* BaasAKto XIV soa srssas U patriaresto 4i Cibds. ns «nlaateati erssvs sslls ibnss «réiaarie U primo pairiarca «attoUae Hstrs Abraaui I, pnesatitacli dsi cattoUd sUs morts dsi pestais srismsrins cba ssespava qaelb ssta

* Pie VIII irigmii b fviasab Annèsa 4i Vastantia·· psti rissrv» alb mt» ssds b arasbsw è·' vsseoveti saftagsnsi. U SaatiU « asstrs atguora wssjb sessto alto nel IββO.

* 3se d trsvs vhs BaasêsMs XIV Mesrdssss al pétrisrosto Si ttibb srivibgb aimai. Ht vsbs gti armsnl haaas «undati qessti prspsatitins. Mnas per» averti prsvsta. UltiaasMsti basas prvaiatnto «a brave 41 qasi paatiles 4d M gamis Π4X Usa S aitis pvst» sbs b samba 4i qesl prims patriarea a ptvbii aariMMs al Mgfia pasteIda, caUa «avalmim M pitvOsgi ssM sameèsni te tab Msaaties; i qasli mm msvsmsa»· paanssaM.

▪ [Mstesbte Ornantes], 0U Aranti eattshéi irvmtsb (Csatenttsspali, 1W0K p «·. Annutes Rayai peat «vates»·· •paatoiitM Mtaiaa Aw tina preditiau, MMedatas tiidimt»· (Mama trigtsti qusMear) asanait, as sbasautem butteas yiMiovl yvttMMwwrt' ^4 wMk vt wk φβμ μ besvi aanlta, qes4 is ategalb eMtoaite 4M · qpriib Mt paateeteak. IIM aiMbadam te ten psrvtiiidi^pM MUal.

la sold· dm dlssidsuta. ' >

Quant b ta asodiheetto· 4b obaix 4m Wç =*i votai te tsH, Dm· l'aoei·· pattfarcat de CM, te patriarch· tbntoimait avae eon synod· * s m évêques saftrsgants aw una Itote 4a «aadidpte, drcssia par te etargd at la peupla du djaeèrc nwut Le candidat élu synodiqsmneat ai sacré par te patriarcha s'adressait an saint père' pour tel damaader sa bénédiction. Quant aux deux au trois évêqass auxiliaire· assistants te trône patriarcal, Ua étaient élus uniquement par te patriarche avec te concoure du synode une aucune participation du clergé at peuple.

Quant a l'électi<$ du patriarch·, ellq était explusivemeut fait· par le synode de ses évêques M»· le moindre concoure ni du clergé ni du peuple, et le patriarche élu devait être confirmé par le saint siège.

Dans le primatiat de Constantinople institué par le pape Pie VIII, une convention arrêtée en 1863 et connue sons le nom de Ltest émanée par te uint siège, après une négociation entre ta-8ublime Porte et l'ambassade de France, régissait les élections épiscopale· de la. manière suivante." pour l'élection des évêque· suffragant· ou des provinces, l'archevêque primat de Constantinople demandait au clergé et au peuple du diocèse vacant une lista de candidats non moins de six ni plus de doue, et sur cette liste il prenait avec le concours de son synode un temat qu'il, présentait an saint siège, qui en conârmait te premier*, si par l'information canonique ne résultait rien an sa défaveur.

Quant à l'élection de l'archevêque primat—de Constantinople, c'était son synode qui devait former un ternat sur une liste de candidats non moins de six et non plus do doua·, dressée par le clergé et te peuple de Constantinople, et te présenter au saint siège pour l'élection et la oonflrmation après infirmation canonique.

Pendant la négociation de cette convention, la Sublime Porte ne voyait pas do. bon oeil la oteuee qui y était mis· par te saint siège de nommer des évêques en dehors même du temat,'ai par hasard aucun des sujets proposée par 'te synode ne réunissait pas tes qualités nécessaires è te dignité épiscopal». Son exoelteaee la marquis de La Valette, alors ambassadeur de Fruace 4 Constantinople, a déclaré formeUamant au nam d· osa gouvarnament, qu'il sa laimerait pas restreindra M liberté da la suprématie du Mint siège, qui était rapré-senté par la clause anamenttonaé·.

Or, è l'annexion das daux juridictions sollicitée par tes évêqurc da OUfeia, te satat stag· était sa présenta da daux systèmes Taut M eesédaat è la demanda d'sanexfon et m douant uM étendue immense au patriarcat et te réeidoMe è Constan* tteopte, at lui oomsmart tone lea privilègM*, te pas atteint te pgrtioipatioa dent te etergé at people drç provinarc joutomtt pour drdssar te Bete dee candidate*. Dana ana récente étecttes d'évêque arménien en a laissé intacte batte participation. Quant è la communauté arménienne catholique de Ooaatantmopte, te saint siège a Hait un· condescendance dont l'exemple ne se voit pas dans l'anciaa régime du patriarcat'da Cilicia. Bn* voici l'exposé.

La balle Jtewrenrw dans sa publication n'avait pas rencontré dans la bon ses» d» la nation aucune opposition, b'part quelque ^insinuation tffalvaillante. Las réjouissances qui ont eu lieu è cette occasion, en ebnt la preuve: un.seul point pouvait bleqtesÇl amour-'propre du clergé et du peuple de Constantinople, et on y a réparé. Comme on a dit plus,haut, le clergé et le peupla des provinces devaient concourir au choix d· leur» évêques par la formation de la liste des candidats, et les évêques devaient A te mort du patriarche en choir le sueoaeeetir! 'de aorte que le clergé et le peuple des provinces contribuaient au deuxième degré au choix du patriarche, mal», le clergé et le peuple de Constantinople ne pouvait pas exercer cette même participation dans l'élection de son évêque; car te patriarche étant en même temps l'évêque ordinaire de Constantinople, et le choix du patriarche étant réservé, suivant l'invariable discipline ecclésiastique, exclusivement su synode, le clergé et te peuple de Constantinople, résidence ordinaire du patriarche, incidentalement se trouvait privé de toute participation dans le choix en question. La Sublime Porte et l'ambassade de France ont vu également cette lacune, d'ailleurs matérielle, qui incidentalement résultait par le *imrnm* pour le te clergé et le peuple de Constantinople, compensé d'ailleurs par l'élévation de leur pasteur è la plus haute dignité ecclésiastique. Une commission de notables da Constantinople instituée par la nation pour formuler son désir sur ce sujet, avait prié et proposé comme dernier complément è la constitution du patriarcat, 'de permettre que le clergé et le peuplé da Constantinople è son tour puisse présenter. un· liste da candidats pour le choix des deux évêquas auxiliaires assistants te trône patriarcal. ' Cm évêques h leur tour entrant dans te synode de l'élection du patriarche, il en suivmit que te'clergé et te peuple de OonatantinoplF y partiripanrit au deuxième degré at par deux représantaatn, tandis qua tes diocèses des provinces ne s'y rupréaantafout qua ebaimn par un seul représentant. 1« propoattfonaété prise an considération; planteurs aatratians ont an Heu antra sa grandeur monseigneur Vqterga, patriarche da Jérusalem, alors m miasten h Constantinople pour c m •Btirco, at te Bubüma Porte; ot te proposition ayant été soumis· -- saint atego, «ahri ot y a donné son

' Qaaate ê-esite, «te par la yta satiateteggi éeUe «tasse l'alèriaas Os' vsfs*vi dshte tari Mi atasês, atasttante t lassrto, oh» i yeMersM 41 Otarie le abHasas aaaarmta ■ qui qastavs sette tt asms a psMhgia.

mistimist, M i« It cerite teat aéèérégM etA OMamuaiqae à ta BaMtata,Porte pat ordre aSatai poar tara earegtot»4 daaa se» «retare·; IsiranGe moat a 4M aa mtese tamp· eemmaalqué 4 l'ass-bsssads 4a Prnaoe, at l'teddeat de ta boita Jtaear-.suras était doa.

Les eaaeaüt da eathotieisme aa Orient* voyant que cette nonvrita iastitstion da patriarcat oa ra-doublait le prestige, et ateaaçait d'absorber lap arméaioas aeUsmatiq··· dita Grégoriens, at qae teat prétexte d'attaquer ta patriarcat était eataíré, oat employé ton» le· moyen· da resuadter ta dboorde: oa a mi» »Ur ta tapi· ta question da *Mmt,* que-■a majesté ta sultan, suivant ta· «netaM usage·, m'avait accordé pour m'amurer l'emploi de· pri^ lègq·, de· immunités reconnue· *ai* enrifao aflt chef» ecclésÎMtique» de» comatunanté» chrétienne»[*] do ta Turquie. On a voulu prétendre que co Bérat était un titre de pouvoir civil communal, qt que par conséquent l'élément laïque devait avoir, ■a part dan· aa collation: mai» ta gouvernement Ottoman a repoussé cette allégation en déclarant officiellement qu'il ne reconnnisaait pas dana le» communauté· chrétienne· de· chef» civile, maie •eulement de· chef» ecclésiastiques.

C'est alors qu'on a cherché d'allumer une guerre intestine On a voulu m prévaloir de· animoeité· d'un corp· de certain» moine· et écdéitaatique· arménien»; on le».a m» en méfiance vis-A-vi· di la nouvelle juridiction du siège patriarcal. Malheureusement il» ont ju la faible··· de »e rendre l'instrument docile de· ennemie du catholicisme en Orient: il» ont crié h la destruction de la part du saint siège des droite orientaux, tandis qu'il· étaient les premier· à faire de» effort» contraire· è l'esprit de la discipline d· l'église arménienne, qu'il» avaient l'air de protéger, de se soustraire à ta juridiction patriarcale. Actuellement ces trouble? de Constantinople n'ont d'autre caractère que' celui d'une insubordination de ce corp· des moine· et ecclésiastique· insoumis è l'autorité patriarcale. l'élément laïque de la nation y est entraîné par les même· ecclésiastique·, leurs parenta ou précepteur·. Il va sans dire que tou» ceux, parmi mes fidèles, qui ont abdiqué è la foi oatholtaue ou ceux qui professent de· principe· de radioalunne, « y associent naturellement. Dans les démonstrations publique· prennent part aussi des homme· «an» aveu et des jeune· gens arménien· Grégorien·. Voilé l'ensemble dés différents partis réunis è l'oppoeition pour différents motifs qu'on exploite, et on ta même vers ta même but anti-catholique, anti-ottoman et. anti-français. θ4 fait ta propagande contro ta bulle Itoetrsunu, et on prêche en faveur des élections populaires des évêques et des patriarche· de JOrient: depuis vingt ans, par ta même tactique ', oa a réussi d obtenir un grand nombre d'évêques anti-ottoman· dana tas élection· des évêques Grégoriens, y compris leur patriarche eotuel do Constantinople: on cherche d'obtenir ta même résultat dans ta communauté arménienne catholiqne. En 1863 ta bulle' Bmrauras «'existait pas; et alors aussi ces mêmes qacotisaS étaient sur le tapi·, mai* devant rtuwgi» da saint stage et da la Frunee ta maàmuvre n'a rien gagné. Ootnsn· eette teis-ei ta patriarcat avec un peuvefr et jnridtattau imposante, il est devenu pins odieux aux yeux du misse parti anti-eathotiqas. Il suffit de tire la pressa nationale 'de carnetsntinepto pour ahitir sous ta· asotifii apparents de la bulle Bmersura· ta vrai mobile des troubles. On y crie que ta eoastitution Asasmarar n'est pas nationale ni ottomane, mais étrangère, que j'entente· mon église ven ta France en l'éloignant d«z rOrtaat et de la Turquie. J'étais haï ea^sidipta arehtvêque primat par oe parti- hosti^-du catholicisme en Orient^aux vue· duquel ne pouvait naturellement convenir ni ma ligne de conduite mi me· entreprise·. Les conversion» en marne des arméniens Grégoriens sur les frontières asiatique· provoqué·· par le seul prestige du siège primatial et actuellement patriarcal de-Constantinople troublaient fortement ta tactique anti-catholique, qui avait formé le plan de l'absorber dans un eertsin temps d'une manière insensible.

, Pour assoupir donc ceo troubles, les mêmes moyens, devraient être employés qui, en 1863. ont pu apaiser les troubles de ta même nature. Comme c'eut ta mémo corps de moines et d'ecclésiastique· qui e«t l'instrument aveugle de cette manœuvre, il taut le rappeler è l'ordre et è ^obéissance de ta juridiction patriarcale, et le saint siège en esc sérieusement préoccupé. Une fois ee corps ecclésiastique rappelé au devoir, l'élément laïque finira de s'apaiser. H taut en imême temps que ta Sublime Porte encouragée par le gouvernement français soutierine, comme elle l'a fait jusqu'· présent, l'autorité patriarcale et ta prestige du catholicisme, qui eqt sa meilleure sauvegarde.

Pfc» ta prestige du catholicisme est assuré au patriarcat arménien catholique, qui est l'avant-garde des autres communautés orientales catholique» de Turquie, mieux sont sauvegardés les intérêts du gouvernement Ottoman et assurée l'influence "de la France en Orient, salutaire non moine au catholicisme qu'au gouvernement Ottoman. Au eontrnire, toute transaction avec la politique anti-oatholiqu» lui est dangereuse.

Dans ta période de trente ans de mon administration, plus de quatre fois se sont élévée avec ta même diagnose et symptômes de pareille· démonstrations; ces même· oorps de moine· étaient toujours sur ta camp. Oa a dû soutenir ta lutté, si on ta manquait, ta communauté arménienne catholique était absorbée dan· ta grande ma··· Grégorienne, but convoité par se· adversaire·. En 1863, quatre de 'ces moines Mekitaristes de Venise ont détaetionné de l'église catholique, et l'un deux promu h ta dignité épiscopale par ta patriarche Grégorien dEcimiasin s'est installé dans Constantinople même, pour mener dans ta même sens ta oommuaaté atméaienn· catholique; il est aetneilent aussi l'iu» des plus chaleureux agitateur· et provocatur» des démonstration· qui teuvailtaut ta patriarcat Mais on aime è espérer qu'avec de l'énergie et de ta constance, ta patriarcat arménieu catholique ressortira de ta lutte plus pur et plus fort encore.

Rome, Ritiro Piatti, ta 16 man 1870.

' 8'alluta ptta<tatia>mte ah» Bsmte; (Net· di ■»«·-rigsors Wssum.)

* ff altata alte *BrifM attia* rsynlintets importe dai «·vsnw Bas·· si faSriaresM Àrmsns »ri«mrti<w 4' fcimiaaia. (Net· ti mmudga··· Hsanm.)

DELEGATI AP08T0LICI DECRETUM HI 8ACKRDOTBB ET MONACHOS RENUENTES LATUM· lerommtaijH· ı

Vsasrabib aim* m·natari at regelari, at dUaatte mw· in (Mate aathoMeta anuseiei rite·, salutem at banedtatjeaam ia Demiao.

Die 15 maama haine, in aedaaia patriarehaH sanctae Karine immaculate conceptae, in Hnguam vestram translata· publicari fecimus littera· apoeto-Hcaa, qua· mactissimus domiaus hosier Pin» papa IX aub dato 24 februarii, manu propria subscriptas, ad no· dirigere dignatu· est

In hiaoe litteris sanctissimus et •mantimimu· dominus noster, nt jam notum, eet robia, gravissimo animi moerore «o dicit afftetum propter dimidia et perturbatione·, quibu. miserandum in modum Armena ConstantinopoHtana ecdoei· divexatur. Haec •utem ad sequentia capita reducuntir,

1. Ad fidem catholicam pertinet, Romano pon-, tiflci in beato Retro pascendi, regendi et gubernandi universalem ecclesiam a domino nostro lesu Christo plenam potestatem auctoritatemque esse traditam, cuius plenum et liberum exercitium nullis territorialibus aut nationalibus limitibus potest circumscribi et coerceri; omnesqué qui catholico nomine glorian-tur. non solum debere cum eo communicare quoad fidem et dogmata, verum etiam subeme 'quoad ritus et disciplinam. Contra hanc apostolicam auctoritatem divinitus constitutam, erroneae falsaeque doctrinae atque calumniae in vulgus fuere disseminatae, atque etiam apostoliearum constitutionum, et nominatim illius quae incipit *Hnrrntmu,* vis et auctoritas despecta ftiit et detrectata. Etenim ex confasione *tiiooipUna** cum ritfoes, inter quae tomen maximum discrimen intercedit, fidelium orientalium mens perturbata, ao pluribus iniuatiaque querimoniis occasio praebita fhit; banque ad conflandam contra apostolicam sedem invidiam, ii omnes maxime abusi sunt et abutuntur, qui salutarem eiusdem sed» actionem et vim .in Orientales ecclesias impedire aut imminuere mfnime verentur.

2. Nonnulli ex laicontm ordine eum aliquibus ex clero saeculari et monachis reverendissimi Anton» IX, Ciliciae patriarchae, auctoritatem palam spreverunt.

3. , Reverendieaimi losephi Arakial, episcopi Ancyrani, qui, annuente sancta aede, vicana eiusdem patriarchae potestate hio fungitur, canonicam iarjedictionem ita detrectarunt, ut eiaedom sententiae mandate vel nos recipere vel noa servare auri faerint, atque ad iaebeiilitoffiss pstroeteium *et* ad effugiendam antistitis illi·· correctionem, sab futili quadam spotte appellationi·, iprius sedis apostoKe·· auctoritate abutl hoa timuerunt,

4. Legitimam memorati patriarchae electionem, licet unanimi spiaoopomm suffragio pernetam, m sanctis sedis ladirio et anetoritete Amatam Jn dubium vocare non dubitaverqqt

5. Solomnem eiusdem Mmmemomtieeem ia •aerosa»«to mime» sacrificio atque ia divinis officii· palam intermittere auri suat

fl. la private domo altare contra legitimum Christi altare srigsrs mhtimo formidarunt.

7. Non dofisomt quidam revorontfM atqqo obedientiae orga boatimimi Petri iiaihsdi·» protestatiqum; basque prae »e forte videbentar Armeat aahrta Mew ritihua delogati aptstaliti tarie* dietioai plane «ubjieereetar, donee revmeediestm·· Anteaiaa Fata·· IX fa oflMo patriarchae m«aeret, ▼·run et hoe quidem nullo prom·· medo indulgeadum aeaaalt supremus ueeter hierarch·, etiam •x ao qjbed excogitatum maaifitste fuerit ad declinandam legitimam eiusdem patriarchae auctoritatem.

Ex quo Constantinopolim advenimus, pro munera noatfu delegati apostolici omnem adhibuimus operam, ut aaoerdote· illo·, qui in aupra memorat» rire ex toto aire éx parte rei dicebantur, ed subtectionem induceremus.

'Quo liberius autem examen instituere et errante· ad meli0rem frugem reducere pomemus, venerabilem fratrem Arakial, patriarchae vicarium, deprecati Bt pablioationem inflictarum censurarum; quibus «cantibus illi· pro rabone officii stri minatu· temporarie suspenderet. Quod et praestitit, conversionem Eorum sacerdotum frustra laboravimiu. Non solum auctoritatem legitimam reveperidlriicii domini Antonii Petri IX, Ciliciae patriarchae et ordinarii eorum, palam spernere pergunt, sed et formaliter verbis et actibu· repudiant, eique.se subjicere detrectant; monita nostra, quae et privatim et publice dedimus, 'pro nihilo habent; et quod gravius est, sanctissimi domini ac patria nostri Pii IX mandata, quae post publicationem litterarum apostolleanim de dato 24 februarii *(Non sms graoittinto)* neminem eorum latent, sub variis praetextibus et subterfugiis eludere conati sunt, sed reapse eius auctoritati, divinitus constitutae, se subtrahere non verentur.

Haec autem inobedientia et legitimae auctoritati detrectatio eo magis deploranda et condemnanda est in iis sacerdotibus, qui praeter reverentiae et obedientiae vincula, quibus ordinario suo' ligantur, jnsuper aut voto religionis obstricti, aut speciali modo, uti alumni Propagandae, apostolicac sedi addicti inveniuntur.

Indulgentia et. longanimitate erga sacerdotes illos hucusque usi sumus, sperantes futurum ut errantes agnoscerent errores, delinquentes in semitam "Averti non" retardseeet Nunc autem spe nostra frustrati, contra indociles et rebelles, ex quibus Antoniani et Meohitaristae Venetiani nec mandatis suorum abbatum generalium obtemperare TolueraBt. smmndum iustitise praecepta procedure et censuras ecolemaeticaa indigere coacti sumus.

flaeordote· iati aunt aaqnente·: Reverendissimus pater Paula· Boynueyrian, superior monachorum Antonianorum; reverendissimus pater etc. etc.; quibus him» dtebne se adinaxit dominus Enfiddian.

' « sttias i»Jitmi rtpsrtsrs qairi la note de' «tadetti ;scsréoti, sbs bs ia tnsMSM 4* awmigMr dplsgato con

Liat· dee religieux et prdtree arméniens

P. Pasto· Boyasyran, »·»♦- rimr.
fltsphMim flariea.
P. Bapteti Misssri··.
P. THsms TSetetias.
P. Jiuaai· Zs<td<ris·.
P. tee Chsglea.
P. BmmMm
P. Aalsates ZobtsMsa.
P. flsrsfMnm Haatataa.
P. Kpbmm Naritaa.
P. Barigh <*·&*·> Bsgda-·ariaa.
P. Josspb Vmriaa.
P. GeteW Macfaa.

Hmm* «Mita «te 1/1BjMrtü airnaHi ·*- μ μ l^μ lμ μ μ ip*i* *mmmm* Mt* m4 lm* lH~ 4o m* lMutaBto* ®mb mlmb mmb lm bob Λμ μ η Mι **4 MM- «Bto^BBM B*MMB* M**4 lβ*lM4B*ι ·d N- **v*b4mi pvsM^tota* AmbUmmî petriMviMisi β* prMMBtorit. Z

Deem iw, a*feut: N. M.*, lam ub aurarttata *4 mmii m W· M ^v·4η MM^μ ^* MsfMMi, BitotoMtoe* nu Mm bWmm MMriW^Mi celebraro at mmmh Mi edmiaiatrero m referral-deatea, irregularitatem inservare nihil iaiaul

Sed et eatari omne·. nan obetaetfeua variis at repetiti· anoaiti·, tan a venerabili fratra petti-arebae vicario, tun a nobisraet, aive privntim aive publiée dati·, fictitii· proteatatiouibue et singulari verborum at aetbun oontrodiotione obadiaotiam at aubieotianqm prae aa forentea, rvverenditeiau patriarchae auctoritati ce submittere et sanctae aedi· mandatis obtemperare detreotaat et detrectare perseverant.

No· igitur, licet animo dolenti, poena· condigna· infligere ulteria· differre aco posumus. Ae proinde auctoritate apostolic·, qua in hisce pertibn· frtngi-nur, decem sMcrdotes supra nominatae, quo· reve-rondiasimns patriarchae vicarius ab omni officio ordini· et inriadictionia iam suspendit, ac deinde propter violationem censurarum irregulare· de-claravit, no· quoque sententiam et dedaratio-ncm praediqti .antistitis confirmante·, suspensos et irregulare· declaravimus at praesentibus litteris deelaramu·.

Cetero· vero sacerdotes supranominatoa, in quo-

MfcMtarwta de Vemx.

P. Joum· Sefgwgfi.	P. Bamabu
P. Moy«e* Amberboyuu	P. Jacobo* Argia».
P· BaaiUni MwrdirotifaA.	P. SnkiaafFfaetdiM/BaroBiM»
P. Vfcrtfan ScismanU».	P. Partfcalia TetaoaU.
P. BuffMiu Oagaaiaa.	P. Axentiw *(Anxwtit)* Kor*
p. EtiMtt» Atimwiirten.	tote·.

dh>SMH JVopapSMlse.

Dun Timotheus Cirachiaa.	Dos PsaebaHs Nsriaiaa.

ItaardatM MMCKîftffWs

Don Joseph Kapeliaa (anhi-prtlre).	Dos Mesrobiii GensagMu.
	Dob -Simon Hekimisa
Dos Antonta Baaballan.	Des Edurdns Ssvisa
Don JokaaM Qwmbssian.	Dos Joan··· BaMlariaa.
D·· Asm fihspstisa	
Dsn Athaata BaMiariss	(Aaxqeta s'sat jeint vassat d· Paris.)
Dos tterspMaas Dsridlsa ()· *lain* sede vacant·).	Don Ongsrins KnfiMJas fAe Λy·*>·
Dos VertasM Gisnegi»».	(■dUsads: StstiaUa, vessel '

* Nun svsado aaoBsi(Uor ts)s<*te distteti Mila ana anta quaati sseerdsti, mso stati daaasti daUs vsraioas Amra di quest· Mutaam pubbliosta - Coatsntiaspoli. Isai *mo* era appresso:

D. Jasaaas Zaghigtaa.	P. Gabriel Zacbsgiaa.
D. Joseph KapsUm.	D. PsMtalis Nsrigia·. .
D. VsrUass nismigiia.	P. Pasta Boyascrysa.
P. KabUm B^dsssriu.	P. KUassw Tautarisa.
D. Mssrsbiss GeragHaa.	P. 8erspbiass Haaimlaa,

ran grati··· raverendineiara viearius patriarchae, mmMvmb 4o*mm*Ümmbb ^v AAμ MIμ μ η β inflicte-

«Iμ β MβHM Bt fVMMMt&M KiIβH* WritfMIWk

Preaierea, eam inhar sacardatas aaspsases ahqai invasdaantar, quifam a vicariat· aperatito iattai ritaa ÛMilMt** ^mm Wo i *t tori*4totto ·4 mnUmmImi *m*» fessis··· fiaamt eoaoamaa, bea quoque facultate· et inriediotionam ratraetama* et retractata· era de-

Vo· igitqp, dileetisaimi ia Christe fidele·, «cire oportet omnibus istit sacerdotibus, qui ratione in-obedientia· eorum non solum erga patriarobalem, aed etiam erga npromam epoatoHcae scnHs anctori-tatem,.ab omni officio ordini· et iarisdictionb ··»-pensi aunt, hac quidem confirmatori· sententia pro-hibitum esee, ut stutctiasiumc miaUae sacrificium celebrent, ancra· fonction·· exerceant, ant «aera-menta administrent, immo illo· ipeos, hac eadem aentontia, destituto· era ab omni officio et juris-diction·, quibus uti parochi, vice-parochi, oanfessoris ■st altoris· muneris Kue usque foagebantur. Hi autem (quod Deus avertat) censuras inflictas vio-lando, miram celebrare aat sacrorstn mimsteriem exercere pergerent, scire vos oportet, talem mimae celebrationem aut sacrorum administrationem non tantam foro actu illicito· et sacrilegos, sed etiam, quando agitur de sacrnmeUtaK absolutione in sacra-mento poenitentiae, aat *de quocumque actu, ad cuius validitatem requiritur jurisdictio acclemastiea, actus illos non solum foro illicitos et sacrilego·. sed et iaupbdo·, irritos et prorsus nullta. Tantum-que abest ut sacerdote· illi, hoc modo procedendo, tamquam pastore· animarum vestrarum ad vitae aeternae puacua vos perducerent, quin pottos, si ad ministerium eorum confugitis, secum vos in interitum et perditionem indubitanter traherent. Etenim de sacerdotibus dictum est: Vos estis sal terrae: qaod si sal evanuerit, in quo salietur' Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras et cen-culcetar ab hominibus. (Mattb. V, IS.)

Veramtamea, hie non obstantibus, in infinitam Dei misericordiam stque in praepotens bsstissimse virginis auxilium ac sancti Orsgerii Illuminatoris protectionem plane confidentes, «peraro non ate-rinimns fotnrnm ut quos benevolentiae, longaninaj tatis no Christianae caritatis spocimiaa riaoero aoa potuerunt, iustitias saltem et severitatis inflictae poenae in abyssum proruere impeditat et »d salu-tis et obedieatiae tramitem reduostv' festinent

Qaod ut a divina taserioordia obtineamus, vene-rabilis clsnrn st dilectissimi in Ôhristo (delss, pre-cibu· vestris instanter efflagitaro noa desinite.

Exemplar huius nostrae epistulas circularia sacer-dotibus omnibus et singulis supranominatis por-rigitur, eaque ex ambone in taolesia cathedrati pubheabitnr.

Datum OoMtantinopoli, ex reeideuti· nostra archiepieoopali. hac die 18 SI ntartn «ano Deaniui

✝ Antonius Iosephus ut supra.

8«.

PIIT8 PAPA IX. EXPO9ГП8 ARMENOBUM DISSIDENTIUM FA8CINORIBU8, HORTATUR ARMEKOS CATHOLICOS UT FIRMITER ADHAEREANT OBEDIENTIAE SEDIS APO8TOLICAE· 1870 maii 90,

Diltetis/iris Arm«sii eatitetiria CUMm

Ana pap· IX·

Dilecti filii, salatra et apestolicam beatdictionem.

Qua Impeasiera radio aiflintaa Armeniarum ^teelaaia^t r·· etdffaro aid auanua, •t ad nm addneere ·*Ara >m<. * >»parad« Ak t «tt, p.M A ordinem eamqua ooaosrdiam et firmitatem, qua· antiquum ipai' decus referre poeseat, se aosrbta· attdmar a' Maaullorum maHtia, qui curas aisttta Manes nos asede frustrantur, sed per maeMaetiaaas snaa ronvartaat ia apimorum diaridrnm, ia pnaiBe-

rura Kudtha, i· peepriaa geuti* partita* Mal· •ane «oram artibue excitata «t iugtttr ImImattl enuseravimus Htterie Matri* apeetotiei· Xe* *tae yrwai*wf*(quas iribm die rigarim quarta februarii hahae auri, d·** ad aa oosnpeeeeuda et diriraenda remittebamus ad rea taaatabUaa* fratreea Antonium losephum archiepiseopam Thyaaaeum, delegata* Metre* apoeteliea*·

Vent* badia gravina quoqua doler* eogimur, quod nec suavitate eia», aee pradeatte, aee anetoritate, perversorum andaeia fraagi aat mritiri uQ*. ratione potuerit Ipse quidem vix Conetaatfnopolim appulsus memor ecclesiastica· lenitati·, accivit ad •e praecipuos perturbationum auctore*, cosq* paterni* ittoniti* ad debita obsequia reducere conatus eat. Frustra hanc industriam experte·, publie· proposât littera· noetraa, quibua peculiaria novorum eventuum adiuncta commendantes eiue selo, oonfirmabamus oonatUutionem nostram R«wr»urm, edjtam die duodecima iulii 1867 pro recta episcoporum electione, revocare nitebamur ad, officia proprii instituti clerum saecularem et monacho·, laico* monebamus, ne limite· ipsi· ab eceleaia constitutos excederent, et perspicue demonstrabamus inanitatem prolatarum a refractarii· expostulationum. Ea vero occasione idem venerabili· frater Antonius losephus comminatus fuit ecclesiasticas censura· ii* · clero, qui legitimae auctoritati intra stato· die· se subjicere renuerent. At cum eoa dies incassum dilabi vidisset, prorogandum adhud oenauit praestitutum terminum, nec antea reluctante· suspensione innodavit, quam cognovisset, inutilem iam omnem esse'patientiam, et praevertendum esse per hanc aeveritatem periculum ulteriori* deceptioni· simplicium.

Qui tameu ita mulotati fuerant non modo nihil de contumacia sus remiserunt, sed poenam ipsam convertente· in atrooiu· facinus et gravius aliorum scandalum, impudenterque contemnente· ecclesiae auctoritatem et lege·, palam et etiam solemniore ritu omnia «acri ministerii munia sibi vetita obire perrexerunt. Quo in crimine summopere dole*·* •aecularibus aliquot sacerdotibus accessisse, n monachis Constantinopoli degentibus, fere omne· Mechitarisl*· Venetae congregationis, universosque monacho· Antoniano·; nee ab istorum ingenio admodum discrepasse qui hanc nostram incolunt urbem. Hi enim non modo restiterunt visitationi apostolic*» eorum domui a nobte demandatae, sicuti fratrea eorum in Oriente, pluriesque priorem et alterum electum visitatorem reiecerunt; sed omnes, nulla petita venia, se subduxerunt nobis. Quos inter etiam venerabilis frater Placidus Kaaangian, qui Antiochenae ecclesia· titulo consecratu· congregationi toti **m praefuerat, immemor profecto muneri· sui et censurarum episcopo· urgentium, qui non impetrata pontificia venia concilium desenuit, diaeeseit.

Verum ipsa rebellium pervicacia arteeque ad concitando· aaimos adhibitM pretiosiorem nobis faciunt et iucundiorem phlrimonu* firmitatem, qui nec insidiis, nec blaaditita nec minia ab obsequio nostra· legttiaumque aurioritati débite se abduci •iverunt. Quo· inter commendando· nominatim censemus Mechitaristas Vindobonenaie congregationi*, qui deploranda aliorum defectio·· mini*· labefactati, immoti perstiterunt in officio. Hasc vero tot piorum coaetantia in tanto discrimine merito nobis spem facit, vos, dilecto» filio·, humano queri* respectu posthabito, strenue sectaturos ·**· nobili· patrum vestrorum vestigia, qui Idea suam laxis hieeo praeferente», exilium potius «t aspera quaeqM pertrierunt afocriter, qua* infirmari paterentur can-

•entre, eut qridqua* dltrahi de vaseratiese, qua documenta, regnlaeqM pre**qnSb*atur ab iete veritatis magie*· preposita*. Id ante* saeurius etiam expectant·· a fide Vntra, quod exparti neveritis, quanta soHieitisdi··, quaatoque atari· annata ista ••dee geatie veotnra en**secdis, insremeute et hnneri pruepieere curaverit, rive a vobis avertaada sehismatieorum iaeectationea, air· oeaparuado vobis Ubertatem eritas, sive aubdupende vos a iugo schismetieorum patriarcharum, sive primatiale* sedem Constantinopoli eonetitaendo; qua·, addicti· ei primum suffrage*·!· eocleeiis, demum per conjunctione* riue cum patriarchate Ciliciae decorata fuit patriarchae commoratione. Ita ut quocumque intonderi* oculo·, conspicere debeatis, vigorem, libertatem, decus, quibus fruimini, accepta potifsimum ease referenda studio in vos et affectui huius sanctae sedis; vestrumque propter·· interea··, ne ab illa ullo modo desciscatis.

Neo decipi patiamini · rebellium artibus, qui, ut vos ad se facibus pertrahant, passim asseverant, se aua agendi ratione, neo · fide et observanti* nobis debita, nec * catholicorum officio deficere; isti enim frictis negant quod verbis confitentur. Et sane qui praefracte detrectant et contemnunt auctoritatem successorum Petri, in quibus Petrus perpetuo'rivit, et eorum qui sibi ab illi· praepositi fuerunt; fricto suo primatum illum inficiantur honoris simul et iqriadiotionis in universam ecclesiam, quem Christus Petro contulit, dura paseendi non minus agnos, quam oves totiu» gregis sui, seu regendi eoclfeiam, qua late patet in orbe toto, munu» ei oormnisit. Iam vero in hoc plane censu apud vos bammdi sunt illi, qui et legitimi patriarchae vestri, et eius, qui pro ipsa vicaria potestate fungitur, auctoritatem despexpfunt; qui neglexerunt aut recipere recusarunt istius sententias; qui eo pervenerunt, ut legitimam illius electionem, utut rite peractam et confirmatam a nobis, revocarent in dubium: qui restiterunt 'delegato nostro; qui eum munerjs sui exercitio, quoad indictam a nobis monasterio-" rum visitationem prohibuerunt; qui diserte se professi sunt independentea; qui id facto confirmarunt, dum non modo, exacto iam temnore demandatae •ibi iuriadictionis, excipere perroherunt fidelium confessione·, sed id facere praetere* ausi tunt, postquam per editam suspensionis sententiam ipsis omnino fuerat eo munere interdictum; qui sacerdotalia omnia tpinisteria publice et solemniori etiam ritu obire non deqtiterunt, in ecclesiasticarum censurarum contempthm; qui demum nihil sibi reliquum fecerunt, quo apertissime significarent, Hocci se facere canonica» lege· legjtimaeque potestatis et istius sancta sedi· auctoritatem. An iatia qui tanta insurgunt audacia in auctoritatem nostram, tantaque pervicacia perstant in proprio .crimine fides adhibenda ait, dum profitentur, «entire se de primatu huius sanctae sedi·, uti catholicos decet, sequd manere coriunctoe nobis ·< ohsequentee, facile vos ipei perspirieti··' Qusunobre* d discedere veremini ab ea catholica unitate, extra quam non est salus, ■i verae utilitati gentis vestrae prospicere cupitis, cavete ab artibus et ineidiis istorum. Advertite vero potissimum n· vobis ingeratur confusio rituum et disciplinae, quam isti callide niteatur inducere in simplicium animos, ut eoe concitent in hanc sanctam •edem, quhm eo demum spectare iaetant, ut paulatim, veteribus orisqtalibn» eeeleeiae ritibus oblitterati·, iis latinum ritum sufficiat. Nam si Romani pontifice· etaduore sassper, ut unitati ecclesiae responderet naiformita· dieriplina*, quoad praecipua •altem cupita; ritas Ums omne·, qui aee a.recta fide, Ueo ab beneetate defieotereat, servandos een-

encrant. Defcetie veve mo * hebi reprobate ritae Mt AkIpKM фMMB bw ChriHi ββ βΦμ v η Φ jumit jkvoiNb tstteo ββA^κ rise regtaMm ai erit eoasmiMam; adeoqne mm etiam V** Λ fMfe 1W· фM At 4M·O M9UMÎ MtbtÜOM tenero eportet.

Tatar quidem aaaMawa, at qui pstainedtor haatoaaa ia au defeetioM perstiterunt, Dai opitulante gratta, tandem roripiMaat à ad daMtam rovertaatar obMqnhnn. Vanna ri in sun coatamaei permanserint, aaa memoraa, demaadatem aaaa nobis totius dominici gregis curam at apostolum Pontem satanM tradidiaaa Corinthium, ut ldeUnm aaaadala· submoveret at iprius quoque aantta spiritum salvum faceret, pntrida haee membra, quae iam nitre eeceaearant a capite, seiungere eogemnr a ceteris, no reliquum corpus contagione sua inficiant, roosque omnea schismaticos declarabimus at ajb ecclesiae ainu divulsos. Utinam ipsi tantae poenae honore perterriti redeant ad cor, oonvsrsiqne ad meliorem frugem, molestissimam a nobis avertant necessitatem tristissimi huius exercitii muneris nostri. Et quo magis aberraverunt a via veritatis ae iustitias, eo demissiore obsequio se subiiciant nostrae legitimaeque ecclesiasticae auctoritati, et lapidem offen«tenta, qnem sua agendi rotioao pasfllis obieeorant, obedientiM mme et humO^atts exemplo tollere SttMUBi * ri ·OBβ·iMMI cieat potentatam paterno rame om excipiendi «ampie*

Ved natam, qui hoot difloaltattbM et periculi oMnmUptt, perstitistis immoti, ab istarum diserimtao moniti videto quomodo caute ambuletis, confirmemini te fide Vectra, obeeqneatius semper obedite praepositis vostris, memores, 'emnssn potestatem, maximo vero sacram. ssmsDoo; et a sollicitudine Metre studioqu vsstrae satetis et atiHtatte excitati, sedulo foveto te vobie religiosam illam observantiam, qua sanctam eodem prosequimini, et filialem illam caritatem, qua iungimini nobis, ut unum semper nobiscam mm possitis in Christo Issu siusque promereri benedictiones,. Haec enixe poscimus a 'patre misericordiarum, citius gratiam in vos.omnes affatim efhndi desideramus. Superni vero favoris auspicem et paternae nostrae benevolentiae pignus apostolicam benedictionem vobis peramanter impertimus.

Datam Romae, apud Sanctum Petrum, die vigesima maii MDCCCLXX, pontificatus nostri anno XXIV.

Pius papa IX.

37.

SUPPLEX LIBELLUS A DISSIDENTIBUS AALI FASCIAE TRADITUS·
1870 septembris 91.

TradiaiotuM Tureo della eo&edapetitione dogUAr-· mem dieeidenti preœntaia a eu altem Aali-Paecià.

AiteiM.

Sia in isoritto, sia in parole, gib pur troppo abbiamo importunate vostra altesse nell' esporle i mille danni arrocatici per causa di monaignore Harnun. Montre poi vostra altesse dopo aver proso in oonsideratione nei consiglio de' miniatri il modo di riparare fondamentalmente a questa questione, era in procinto e ancora aveva promoneo formamente di render pubblica ? decisione, e noi l'aepettavamo ansiosamente, non solo non ne abbiamo finorti vsrduto aloun risultato favorevole ali' «secutione, ma al contrario quando giorni prima ci siam présentât! eoi nostri flgliuoli e famiglie da vostra alterna, egli è vero ohe olla competendo la nostra positione, ha promesse di nuovo il pronto arraagiamento deli' affarp in questione; ma sogginnse ote vostra altesse aspettava dal cardinal Barnabè il riseontro di una letters che elle gli aveva diretta in riaposta ad una sue soritta a vostra altesse. Ora, come ea vostra altesaa, noi altri da une parte siamo, come per il pssseto, perfettamente cattolici nella mssaime di fode, d'ultra parte siamo sudditi eternamente fedeU del governo imperiale Ottomane: questo poi fin de' tempi feüei del sultano Maometto il conquistatore e cés ?ipes asl *paradûo,* fin al giorno d'oggi ha emanato de'firmani imperiali: seconde il contenuto di questi e ad eeempio do' nostri compatriot! Greet ed Armeai (erotici), noi siamo in possesso dei diritti e privilogi rsligiosi, e deil' antica oonsuetadins di etoggere i nostri antistiti ecclesiastici mm* *la* miaitaa Mertonsiotw estera, sia precedente, sia posteriore, o questi diritti erano stati conformati da cm maesti U sultano eoa firmano, e coti fine al tempo di monsignor Hassun la nomina g la depositione di qaeeti (antistiti ecclesiastici) sap onninateonte nelle maài e poteeté deila natione e del governo senna doter ricorreve a ehiochesia sscoado l' antica consuetudine. Ora noi non abbiamo da attendere neesqna gratia nè dai cardina! Barnabb, che b prefetto d' nna congregaiione purement spirituale, e nè da' suot settantadue oolleghi $ poi monaignore Hassun da ciascuno di queeti si fari venire una letter di racoomandaiione, e cosi il governo vorré entraro in trattativa politici eu queat' affare, egii è ohiaro che fin al fine de) mondo non ai potré vederne la solusione. Al contrario noi altri ei contentiamo delle noetro usanse e consuetudini entiche gerantite dalla protesione dei governo imperiale, e che per noi sono un tesoro * gloria vitale, e pereiè non abbpimo bisogno di nessuna grasia, mediatione, coiuultaxione o ultra formalité srtero. Ansi noi altri nonsqlo non poasiamo aocetaro nè la forma, nè il forrao di concordato, pprchè questo è sensa precedente per noi ed è del tntto lesivo de' diritti di sua maesti il sultano e contrario della liberti di asione. Poichè in una tel «ombinarione di concordato, sebbene venge garantito il diritto del popolo e del governo nell' elexione e nomina degli antistiti spirituali, tattavia non rimarrebbo nella pinna autorité della nasione e de! gffrerno la loro depositione e rimorione; quindi i patriarch] e i veecovi in questo modo eletti non rimarrobbero quali tudditi sottoposti. al governo impériale; epperb a qualunque modo ri voglia, Minpro *il* diritto di sua masstà *il otMamo ftrri* lesp e il dotera dei sudditi del governo verrii assolutamente infranto. Portanto col mettere evanti simili protésti, lo acopo de' loro sutori non è m non di guadagnaro de! tempo e ,di poter portaro facilmente in oMoutione le false loro mire: i medesimi mm coloro ehe animati d' odio e animosité avevano per l'innanti per^elegrafo sollecitato da Roma contre di noi censure e maledirioni. Ccd ora oon questi nuovi protesti ceroano di guadagnaro de! tempo e osano ancora diro a voetra altesaa che stanno a fier uns pronta. rieondliariono nationale, e oosl paraliasano l'effetto di tanti favori salutari che fin del principio vostra altesaa degnoéri tiser verso di noi e della nostra' causa: e per questa via

- ■ tetaMs Mwngntimi» <* Fripsgaata Ms: Mriatoste «*»*,»■ Ammo « gamers *tsn.* BiWisaria, p. IM-a. Omram. eamutete teeue XI* *tft*

fanno hneern diferire Γ mi8—i»·· Wk rieelosione definitivaJ presa di gih gjevMli^mMtefmsBte c m ,tanta qoetea consolante·· · rionnoansasa, ■* noa 'ancora ta«M· in Miiuste··. Cm «ta da usa parte i medseimi spargono tetaato la disoordta e dissoa Bione qui o nolle provtaeie fta i MoH sndditi del goverao imperial·. ^Dall' altm porto i medasimi vagno a pubbtieara qua · ta, ebe la deétituxio·· di monrignor Haaaaa noa i ηφ potqre de! govern· Ottomane, o oon ote intandono portare la disperaliono, la mastixia o il dolor· te sono di tatta la naxione. Ora noi altri, finebè «ta in messo te boite finvrainu, o finebè non verrè offioialmente o pubblicamente annientato e soppraseo dai govorno impériale il earattere officiale di an patriarca, ehe oontrariamente aile noetre maseim· religiose e naaionali è stato nominato direttamente do un yowrno ««tore, in nessùn modo e maniera crederemo riparati i nostri diritti e non potremo mai aocordarci vista la noatra fedeltè con gli aweraari, i quali sotto il pretosto di fed·' e di religione a' dppigliano a delle' *diepoeixioei retere,* creano eaai ttatfro *il patenta* «a *altro etato,* e per ottener queeto acopo «iamo decisi é rieokiti, e preferiamo piuttooto la nostrq, materiale e morale diatruaione. e perciè fin al giorno dell' ultimo giudiaio molesteremo voatra alteaaa Si a fiunque pei giomi presiosi di sua maestè il aultano assisteteci, salvate in quMt' epoca di civiliaaaaione i *diritti noetri aewpati* dallé mew *eelere; te* Þnoetri diritti verranno abbandonanVè segno che rigettate· le neutre domande; in tel caao eafliateci tutti quanti d» questo . paeee. distruggeteci dalla faccia dql mendo. Ma se «tamo Moil sndditi dal governo, snhrateei da tante eakmitè, sbe da tante tempo sepporttamp aeaaa noaaaa Maagao per Γ iioraiah dei nostri aaari ebbiighi di oadditanm a MoM; salvatori da tanti aftmni a disgrante ehn eoMamo dl o aotte dalla fiaoeia d'aaa sola peranna, obs 6 la cagione di tatte le dissensioni. Noi noa poaaiamo toUorare aaa pereonaehe da tanti anni te qua disturba la paon pabbüea o tpsdises eoa propria autorité npti esters » dsrïtti rtpeb, o ardièoe far paraliaaare te missione « reapingare addiotro un inviato ehe il governo imperiale aveva apedito a Roma; nè poeaiamo tollerare il éao Vecchio protettors'cardinal Baraabà e ateune altre persone adereati a mbfe •ignore Hassun, peraone pieu· φ odio e vendetta, nè intendiamô rimaner in'mano loro quali schiavi e venir dai medesimi sehiacçiati; nè d aceordiamo oon quelle geihq,oh· non se ne cura nè te diritto. nè in fatto degli obblighi di fedeltà verso il governo, e lascia che monaignore Haaaun ·' impadroniaea dei béni- · possession! nasionsli e profitti a suo commodo del fruttatq dei legati pii. Ma il governo imperiale per lo stiirito di giustisia, di oui •gli è animato, non sopporterè .obe la destitutione di un patriarca, cbe ebbe il suo berat in gratia del govarno imperiale, noa. sia in potore dol governo thèdesimo, ma bensl dT'Roma-, e die il valor· di tanti firmani, chq ci garantiscono i noetri diritti, non sia tanto, quanto è quello della >bolla dette *Kevertvnu.*

β regeb 1287 (21 settembre 1870.

Sacerdoti e secoiarl Armeni cattolici.

38.

DE1.EOATI APOSTOLIC! MONITORIUM IN DISSIDENTES EDITI'M·

1870 septembris 29-

Antoniui loeephu» Phu/m, Dei et apoeMiate eedie c . gratia arc/iiepiecofntf Thgmtetuu, delegatae apoeto- ι liene ete. .

Armenia catholicis salutem et benedictionem in Dotniqo.

Litteris apostplicis, quae inbipiunt *ûno ietpen*storr de dato 20 menais maii anni cu/rentis sanctissimus dominus noster Pius papa I» reprobavit sacerdote» illos Armenici ritus,'qui auctoritate apo^ stolioa ab omni officio ordinis et jurisdictionis suepensi, „non modo nihil de contumacia sua remiserunt. sed posuin ipsam convertentes ia atrocius facinus «et gra^^Mliorum scandalum, impudenterque contemnentBI ecclesiae auctoritatem et lege·, palam etiam solemniore rita omnia sacri ministerii munia sibi vetita obire perrexerunt**; quique hac de causa incurrerunt irregularitatem.

Circa finem harum litterarum sanctiseimus dominus noster .addidit eequentia: .Futuram quidem confidimus, ut qui pertiaaoiter Jiactoan· ia sua defectione pérstiterunt, Dei opitulant· gratia, tandem resipiscant et ad debitam revartaatdr obeequium. Verum s^in sua ooatamadte permanserint, ny memore·, mandatam ···· nobis totius dominici *gngie* curam et apostolum Panlam satanae tradidisse Corinthium, ut fidelium scandalam submoveret et ipeius quoqu· «eatis spiritum salvam faceret, putrida haec' membra, iqaae iam altro recesserunt a capite, eeeiangere oOgemar a ceteris, ne reliqaum corpus oontagions sua tefieiaat, reo·· quo omnes schismatieo· declarabimus et ab.ecolesiae sinu divulso·.“ .

Verumtamen tantae poenae horrore, uti sanctissimus dominus noster confidebat, non fuerunt perterriti, neque ad meliorem frugem hactenus sunt reversi. Inventi sunt enim episcopi, qui cum *foreea gregie* deberent esse *ex* MiMo^-facti sunt ei in scandalum.. Etenim tantum_ a^iuit ut verbo et exemplo dissidentes ad meliorem dhigem reducere Conarentur, quin potius sacrilegos et invalidos illorum sacerdotum actus approbando, dignitatis et nominia sui auctoritate confirmando, nec non illicito modo episcopalia exercendo aut his solemniter assistende, eorum rebellioni contra sanctam sedem publice adhaerere suai sunt.

Haec episcoporum agendi ratio duplici ex capite reprehensibilia est et reprobari meretur. Primum quod absque licentia, immo eontra bene notam Voluntatem ordinarii, in alterius dioecesi pontificalia exercueerant. Nec episcopi praediefi ignorare possunt hanc universalis ecclesiae disciplinam, a synodia tam te Oriente quam in Occidente celebratis et specialiter a sacro Tridentino concilio sancitam, qua prohibetur, ne episcopi, cuiusvis privilegii praetextu, te alterius dioecesi pontificalia exeroeaht, nisi de ordinarii loci «xpmsa licentia, et quidem sub poena suspensionis ab exercitio pontificalium ipse «arv incurrenda (shss. VI, cap. V. *De refone.).*

Alteram est quod Amotionibus istis publicis, quibus interfuerant et adstiterunt plure· saûerdotee suspensi et irregulares, confirmare censentur et de facto confirmant perversam, schiamatleam et haereticam doctrinam eonun dissidentium, qui filialem obedienttam et sabmiamoaem erga Romaaum ponti-

K tabalari· ^sagiagatMb ds IMpsfisfa *Me·. Atrienete ar«wm: Λ·μμ* A' /tenero *18TL* fteiurw, p M·β; ttt., F 110-1,

(«[redacted] sianahahM, ipsum ia rehna jUH at a»r»· tamquam eapat «μ Mμ oh«nlta ipamr· pc·· ltantar, spd plenum at sapremam etna pataatataai i^iadietioBM ia tia, paws ad diaa^Maaai st anaytaM •raiemas *per* Mam *trima J^ttat prrtinted*, plaM negant.

Nam haie reprobatae dastrixmn iuuixi (prout ex iibellis nornm at apheauruUh·· tjrpâa mandatis at evulgatis oerntat) litteris apaatoUefa, quae ia-ripiunt Jtownaraa, aliüsque oonstitutioeibus vim at anctoritsm deasgsates, reverendiesimi Oilieiae patri-archae elacttonam, ntat rite peractam at a sancta cede confirmatam, illegitimam sass praetendant; •pirituali aiudeai .patriarchae inrisdietioni so sab-•sittere detrectant; et non solum sedem aiaa tam-quam recantem considerare, eed et sacrilege conatu penes auctoritatem civilem 'de noro patriarcha eligendo iqstare aon timuerant His vero aliisque similibus nihil sibi reliquum fecerunt, quo canoni-cas leges et auctoritatem tum Ciliciae patriarchae, tum sacrosancti oecumenici Vaticani concilii, ae ipsius sanctae Romanae apostolicae sedis, flocci se facere apertissime siguificarent.

Porro nullum horum episcoporum latere potest, quid nuper a sacrosancto oecumenico concilio Vati-cano de suprema potestate Romani pontificis in materia disciplinae et regiminis ecclesiae universae statutum et definitum fuerit: unus siquidem ex ipsis, sciboet illustrissimus ac reverendissimus do-minus Kalypgian, sessipni quartae interfiiit et voto suo affirmatiro coMtri/urioneai *dogmaticam de teoU-tia Christi* pubfiee firusaviA Capite vero tortio eius-dem nenaritatirais statuitur et dedniiur: ,8i quia Haque dixerit, Romanum pontifleem habere tantum-modo officium taapeotlonfo vel dtrestinnis, eoa autem pιanaₘ st sapvusaam potaatatam 'ieriadiotiouia in universam eeaMam. uoe sebem in robea, quae ad fidem et mores, sed etiam ia Ha, quae ad discipli-nam et regime· ecclesia· per totam orbem difhees pertinent; aut eam habere tantam potiero· pertes, aoa vero plenitudinem haine aepreame potestatis, eat hanc eius potestatem aoa eme ordinariam et immediatam I sive ia emam et singulas sorleeine, sive ia omnes ot siagalo· posteros et fideles, ana· Aeam ait.!" '

Utteam supereat et intolligeroat ot aovimima providerent! ne, queo ia domo Dei lucere ot vjam vitae ovibus oeteadere oporteret, ipai caeci fiant, ot esocis duratam praestante·. in abyssum ororum et malitiae miserabiliter cadant et in aeternum simul pereant. >

Hia igitur de cautis, nos, auctoritate apostolic·, qua in bis partibus fungimur, «t de mondsto sprctoU sanctissimi domini nostri Pii papae IX, horum epis-coporum, /nempe revereadiammeram dominorum Kalypgian, Babtiarian, Gasparian et Ksaangisu. in causa dissidentium Armenorum agendi rationem et conversationem reprobantes, monitorium h<>c publi-cari praecepimus.

Datum Constantinopoli, in feste sancti Michaelis arcbahgeli, anno Demini MDÇCCLXX.

L. f s. f Antonius losephus ut supra.'

■39.

QUATTUOR EPISCOPORUM RENUENTIUM DECLARATIO

1870 septembris 94 ociobris 6.

I terti di *Geri Critto, per la mimrieordia di Dia arcinteovi dpUa mdt patriarcale di Cilicia, Ignaeio Kalibgian. arcivetcooo ifAtuiu, Giacoma Bahdiarian arciveeeoao di DiarbeUr, Batiho Gatparian arci· eeteooo di Cipro, Placido Cammgiaa aroioncooa Antiochia, al popolo fedele Armeno-eaitolico.*

Non cade in dubbio, carissimi, ohe è delicatis-sima ed'insieme potentissime i influente delle fede •tfiiay^cosciensa, che è l immediato e Γ ineeorabile giudloe delle umane asioni: quindi ogni volta che vi è ferma armonia fra la fade e coeciensa, i fedeii che la godono sono sempre forti e quasi invincibili; ma se viene a disturbers» quelle annonia, s' indc boliscono contre gli interni - molesti sttacchi, e finiscono con essere' vinti. Cool oaddero gli angeli maligni e coal furono vinti i protoparenti, ove per contrario si mostrarono valenti i patriarchi e forti i martin: e se alcuni riuscirono a tqrbare i Galati, la cagione fu la steam, seconde che addita Γ apo-stolo \Paolo? ,8unt aliqui qui vue conturbant et voluntXcpnvertere evangelism Christi" (Gal. I, 7); e pmrcio come unico rimedio a questa coca oerob 'Γ ariBtolo conformare la loro fede, e oon tali pre-cisepuoMt che eeeludeesero ogni acropole: »Licet nos aut angélus evangelixet de caelo vobis praeter-quam quod evangelisavimus vobis, anathema sit Si-cut praediximus et nunc iterum dico. si quis vobis evengeliaaverit praeter id quod accepistis, anathema sit" (Ghl. I, 8, ÎJ.

Quel oho ora vi avvione, carissimi, è un caso simile a quelle dei Galati; giaochi „vos conturbant" dando uq aapetto religioso alia vitale questione della nasione, e vi propengono tale dottrina sulla primaria dei sentissimo pontefioe Romano che „vo-lunt convertere evangelium Christi*. Voi porb re-state soldi e fermi sulla traditione della aanta ehiesa ; e sulla testimoniaux· dei santi padri e dei ooncili ecumenici, che in una alla dette suprématie ordi-nano la conservatione dei poteri e privilegi e dritti dei patriarch! Orientali. E se vi dicessero, come paria Γ ultima letters di monsignore Phaym, pub-blicata li 2 ottobre (90 settembre) di queat' anno, che i veseovi convocati ultimamente in Vaticano in-' svgnarono in una diversa maniera questa supréma-tie, dite pure a quelli ed alia vostra coeciensa che „et spiritus prophetarum prophetis subieeti sunt. Non enim est dissensionis Dqiis, sed pacis" (I Cor. XIV, 31, 33). La chiesa non paria in una maniera negli altri tempi, ed in altra maniera nei tempi ultimi, altrimeuti sarebbe „praeterquam quod evan-gelisstum est".

Noi, carissimi, sin dal tempo del sinodo natio-nale qui in Costantinopoli, abbidmo avuto di voi oompaauone ed abbiamo voluto togliere le metre (sofferenxe :' l' abbiamo parimente procurato in Roma, avendo oon noi gli altri ç^etri illustrissimi fratelli eoepiscopi, ed abbiamo innateata ivi la nostra voee per la giuaja. vostra causa, sebbene altri àbbiano voluto soffocare hi nostra voce: e quando abbiamo φ ■aeatito Γ irtginstixia fatta eoutro i reverendi sacer-doti, curator, dei vostri spirituali bisogni. ci siamo feriti nel cuore. '

Quindi ritornati in Costantinopoli, abbiamo mani-festato pubblieament» - eon fatti che quelli erano e.sono immoritevob fii quell· ecclesiastics pens, che gli si è voluto infliggsre contre i esrnoni eeote-siastiei. É quantunqne ssonsignore Pluym abbia giudicato riprovevole quest· nostra protesiooe de-gi' innocenti - la tittula di voi, carissimi, e non abbia fatto cosciensa di pubblioare Selle chies· ia scandalo degli animi doboli, par tuttaviaRtoi non eeesiamo dalla difeea - prediesisioM della gisetixis: ,(!sm autem venisset C«|baa Antiochiam, in faciem

m restiti, qui» repvehonsibiBe mt... lawtai «i Cephas at lo mms qui videbaatar ootamaM aaaa* (Gal. II, 11, 9).

Bappiam·, earissimi, oho. ri aiata graveawuto aaaadaliaaata aul conte del murabfcrimt amsignore Haman, a Favete afaggito Aal anta Aaih aa oMoao ia patriam, umMo pit jaaajh aaaa arrivals alia vestra ooaaaaaaaa la AMUtaa^-aiiaastaaao della awAaahaa alaaiam a la aaa iaMaMA n«Ua tutela dei Aritti aamaaK: a some che tab awenimeati haaao avuto taoge aeUa eMaae aaaha nel paaaato, quindi quel ata haaao operato i waatri procedenti (tie) in taH avveaimeuti, ci affrtllisam fare » noi: poichè abbiamo veduto ed eaaaüaaM la oattoliea professione a eondotta dei reverendi sacerdoti e di voi, a hi rostra presaara di restare fedeli nella fade enA, santa, oattolioa od apostolioa, in quelle oattoliea fede oho eon tanto solo fa ooa-iMmte aeBa mm oaAe di COW* fiM al gtonri dal jaMam Qregesfo Mam TOU di team aaaaaaK ■ oaMaaa qaa·*· mm uulitta ahbia aaattorta Avaaaa tatarpeotoairnd a Am motivare ad alemai vea aaataAaat at votant convertere anagaMm Chriati, sod inaa hafiamsntum stat htiaa aiffnamrinm bee; aagaairit Dentins qui sunt aiaa, at, dfooodat ab iniquitate oasafo qui aaariaat aama· Dombi* (II TiaxXI, 191

Depo oto ri eeettfam parimeati: ‚fleetamfai ooritatam,* poHri ‚1a baa oognoeosat omaes quia AiaaipaM Christi eerie,· o ri rammeatiaato aAoha quelle parole di Gert Cristo: „Beaedirite maledioeatibua robis, at orate pro oaltunaiaaiibas roe,· pah eoaere oori meritavoli della celeste boeodisioM.

Ia CoetantinopoH, li β ottobre (94 settombre) IWO.

(Sepaeno *It Jinnt.)*

K *■·

DELEGATI APO8TGLIC1 INTIMATIO AD DISSIDENTES MI88A
1870 octobris #18.

Délégation epootoltfw.

. Constantinople, le #18 octobre 1870.

Rérérend seigneur.

Nous roici arrivéa au moment solennel où tant votre révérence que les autres prêtres séculier· et réguliers, impliqués dans les douloureux différends bien connus, doirent déclarer formellement s'ils renient rester unis au cestre de la foi catholique, e'eet-Ldire au saint siège romain et an souverain pontife qui l'occupe comme représentant de Jésus-Christ sur la terre, ou bien consommer la séparation totale que la série des événements précédents a déjà commencée. Le saint père Pie IX. dans sa sollicitude paternelle de ne laisser aucun moyen-intenté, pour maintenir sea frères et ses Bis dans l'arche .mystique, bon de laquelle n'y a point de salut, m'a chargé de vous proposer la déclaration ou la formule de profession de foi, que je vous envoie cijointe. pour que dans le terme péremptoire de *dû jour»* de la date de cette intimation, votre révérence l'approuve et la signé. Si, è l'expiration dn dit terme,' la susdite condition n'est pas accomplie, je devrais avec regret procéder à l'autre partie de l'injonction apostolique déclarant votre révérence et les autres susmentionnés /onnsllswssnt seéismotigiMS et eoMégneasaMot séporés de *tdgUat eotholiqvc.*

En attendant votre réponse, je viens à nie déclarer de votre révérence très humble serviteur eu Jésus-Christ

' · T ·■) Antoine-Joseph Pinyin, archevêque do Thyaao, délégué apostolique à Constantuoplo.

Paonmao rom.

Ego subscriptus, nolens separari a fide et doctrina verso et unicae oathoBoao oodoriae, profiteor me firma fide credere ae toaare omnia ot singula quae continentur in formula fidei, quam sanctae memoriae Urbanus Vili praescripsit Orientalibus.

Inprimis vero quae a sanctis ooeumeaicts conciliis Florentino ae Vaticano definita feeruat do Romani pontificia primatu; videlicet eidem Romano pontifici ia boato Petro pascendi, regendi ac gubernandi universalem eeelesiam a domino noatro Isea Christo plenam et saprsmsm iurisdictioais potestatem traditam emo, erga quam eufasouaquo ritus et dignitatis pastores atque fideles, tam seorsius singuli quam simul ornem officio hiérarchisas subordinationis voreoque obediantiae obstringuntur, non solum in rebus quae ad fidem et mores, sed etiam in iis quae ad disciplinam ot regimen ecclesiae per fotum orbem diffusae pertineat.

Quapropter suscipio ao reverentor admitto omnes constitutiones, apoetolioas litteras, decreta atque instructiones quae a Romanis pontificibus et praesertim e sanctissimo domino nostro Pio, divina providentia papa IX, ve) do eorum mandato editae faeruat quoad Orientales, et nominarim quoad Armenoa et ceteros omnes, quaeque ab eodem sanctissimo domino nostro vel ab eius successoribus edentor; praecipue vero suscipio ac reverenter admitto instructiones ao decreta, quorum initium *Cotefümc* diei 90 augusti 1849, Compertum, *Licti* diei 90 augusti 1863, nec non constitutionem editam die 19 iulii 18#7, cuius initium est *Rtttrnmu,* nec non apoetolioas litterae Non sùm gvwetsrimo, datas die 94 februarii huius anni ad reverendissimum patrum dominum Antonium Pluym. delegatum apoato-Hcum Constantinopolitanum, et alias Quo (algensiore scriptae die 90 maii eiusdem anni ad Armenoa catholicos patriarchates Ciliciae.

Quaeeumque vero contra praedicta sive jAme sive ab aliis gesta sunt vel dicta vel scripta, omnino damnq et reiicio.

Amz rdWrsadr aripneur*.

R. Mgr. Ignace Kalybdjian.
R. Mgr. Jacques Babdiarian.
R. Mgr. Basile Gasparian.
R. Mgr. Placido Casandjian.

Dt Ftrirt riatoMtriu

R. P. Paul Boynouéyrian.
R. P. Etienne Saryaa.
R. P. Raphael Miaaoérian.
R. P. Elisée Téotoesiaa.
R. P. Joaa Zaddaa.
R. P. Léon Tohiradjiaa.
R. P. Maerob SaryarHaa.
R. P. Antoine Zohrabiaa.
R. P. Séraphin Hanemian.
R P. Ephrnm Narüan.
R. P. Houssigh Baldaeoarian.
R. P. Joseph Ounounian.
R. P. Gabriel Lékédjian.
R. P. Malaehie Ormanian.
R. P. David Tohiradjiaa.
p. P. Baribé^my Ypekdjian.

JL P· tone HnBun*lan
J. P> jfa*B* M**4hi*efcHu
Jt, A V***·* CMMmmbîmu
R.* P. Bat*·· ®>P·I·*·
jft P. BM· Aly—AfaMB.
R. P, Barnaba· Yeoaayaa,
B. P. hnyn Ard^·»-
B. P. PMi» Bafcouiaa.
B. P Pnaehal Teroorm.
R. P· Aux···· ImrttaU».

4M*** Ai ΦφΟiφΦ fa

R. P. Paachal Noaridjiaaiaa.
R. D- Jmb Sdftaian.

Du dteyd afctiüar.

R. D. Joeaph KupdUaa.
B. D. Jaan Djambariaa.
R. D. Aaron Sempadiaa.
R. D. Mearob* Djermaghiaa.
R D. 8imbon Hikimian.
R. D. Edouard Syrian.

IL·· P 84**^H*
R. D. Vertaaba I*W»**i·
"R. D. Grdgotee BHd»a

fjg p*4**ftà* fartfa****** * 4*4 fail* p*f ***** dAigatlen apoeteiqu· aax briquai A aux autre· idftwrtatrr to «»g* «doaBar «t rdguMar, m··* Mounda da·· <· ante prddida, bdriiaaal de· lattro» partieaMraa * d··· d'aux. Pour prbranir la mu rboeptio· ou antre, ha mtanea pereenna· tant tntiaiin par ta prdaante pubttentton, acoompagnie du la traduction au anndaiaa.

Boat dgaiemont tatitebc pat la prdaeato tta * laa autre· aeddriaatiqM·, «oit adeuBam, aoit rdguhen da rita anatoiM, appartenante aux rdfrùqtoin·, quoiqu'il· M aoient paa oompria daaa la note procédant·. mata qui pourtant dauteurent date eet archidioebae patriarcal ı

41.

armenorum dissidentium responsum ad intimationem supradictàm datum·
1870, octobri· 14'98.

Monaignor·.

I «ottoecritti aacerdoti lecolari a regolari colla doruta rirerenia, oapongono a roatra «ignoria il· luatriarima a ruramdimima quanto aagua:

Pareochi di noi aono poaamaori d'una ua inttmotion· cireolaip in data 6/18 oorranto, giuntagtt ia modi troppo indiretti · poco oonrenienti alla peraona ohe Γ ha firmato.

Il tenor· della medeaima · la pubblicarioni. ulteriori fanno rarriaara ehe da diretto a tutti 'i membri del clero, che amiat· nagli apirituah la comunith Armeno-cattolica Oriental·.

L' intimatione ci açcuaa eome antori di dotaro»· *ftrltHM* a di Hpuruaioae, dob adama *fit* incauti» date.

Ci propono a firmer· una formula, che ri b roluto intitolare praf«aaio Jfdri.

Ci di il tormina pcrMtferie di ptenri dwri dalla ' data delH 8/18 ottobre.

Ci minaoria Γ aaecuriona d' na ordina pontifido di diohiarard /irmqlmeiift ariauieliri, a *ftrdi* ·»- 4*0* cfa*** o*it*06*·

Conoaoondo oh· la reaponaabiliti della letter· a dal modo dalla apertione cade, unioamento ed eaetatiTamenta ·· quelle di oui porta la firma, ei diehiariamo onninamente oatrnnei a queeto parti-] oolaro.

Riguardo la aoouee, aiamo in dorera di fore di pubblica ragione la foltith, in tatela della noatra innocenaa.

Riguardo la propoata formola, non poaaiaaeo diapeqaar·. dal propone le giuate aoatre oaaarrationi.

Riguardo la minaoria, opponiamo il enor tran^ quillo deU* inaoeaata direnuto bwaaglio di reaaa» tioni a paadoni.

L· earteMM aono dotaro·· ia rero, mOnrignore, ma non ne daaro noi gli aatorL

Qualuqne monte apaarioaata rode oMaramoate, ed inrochiamo per teatimoaio lo.aue ftaaap radutq appona ginato la prima rolta ia Oeataatinopoli, eha 1' autote dalla aartoM» dolaraaa, axai dalla daiaraaitA ddta aarte···, 4 quagli,

Cbe par aaai vaatMaqua a pib non faoe guatara al ano popolo i beneficii dalla pace · carita;

Cka coB· au· pubbBche aatoai oflbaa la aenal· biHtA a roaodalixab la naeotiibilitb dal popolo;

Ch· odlo atadio di partiti aominb diacordia a face guatara petaocuxioni al clero;

Che ad momento del pacitoo govarno del ricario mondgnota Gaaparian turbô 'la tranquiliita unirenalo;

Che ooU' iario d'un fhribondo ed imprudente •no rapproaontante diode il «agnale dei datari;

Che promuoraodo la imprudanaa d'un tala eno rappraaaotante diode il colmo all· deleruae aurteMM;

Che oolta proterione · cooperation· di atae panone encore rolle a euola coronare il ditar» dell· dotaro·· wrtamM.

D popolo atanco da cod anaturato padre, aupplıob le «uperiori autorité a non lb aaaadito, dimaadb grade e non ft aeoettabilo la ana roe·, protaato o non ft ponderato il canonico atto, aerime • non no abba riapoata.

Impotente a pid reriatare a per troaoare la •erie dei auei mail, gK ricuab la ana aottomiarioae a ri «apart da lui definitirameato. L' atto del gorerno ooafermb la lore deliberation·.

Noi, toechi dd aanttaaanti di curatori di aniaaa «•prend nella noatra diebiaraatoao dd 19 man·, abbiamo acoattato Γ aaaiatenaa apiritaala dl taati buoai fiedoH.

Qtediahi chi mol· »· riamo noi airtori dotto 4*far*** **CfalM*· fit·

La etaaaa .intfanaafono ci aecuna coma aatori di **|M^**fall· * **fae** A M***ldMi*fab

La eerie dogfi avrmiimooti, moirrigaoro, principia, anche nolle aaa auppotirioae, daOa rireearion· di anarignora Gaapartaa a renuto di moarignora ArakoHaa.

1 fotti dd popolo a la aderipal d*gH aodoriatid ri foadano · giraao aopra ed interno la diahtararione. dbU 9b ganaaro fi febraro.

• I Hhatt·: z.iter· dri etoe «tota «μμμM Arm mi Mnihni totorid· te rivaftt dWte Mtau di mmwtowr Zte**> ti dria O». dtetr· *OTO.*

profavrioro doBa Mb «attohaei IL 1» MnervadMe dteUn diMifttn* • tattti «install; ITT UAh mms M* meato A MMIfMn Haan, * gMtattn 4» Mi • da tutti rottriM.

Vectra rigneria A * amoeMn • qwIT ooa m! a Am «didonn utfafcc qaeDe A-ohiararieBC.

La propaganda A Boom non aeppo finece taociara moMmamente aaaaa antieettotiro qooUa A-chiarasioM,malgrodo égal ano afcaaaaatamto attune.,

La dtnosiissiioBs did^NndMl· • Ktara bMm» para iavaaatoea A akrnai rignori aaAaaatt oaaaarvatori, inaerita grataitamearto neOe iettero dal papa, nos ai tread ad ai trove nei aoatri atti fitnaaM, qnri ft protortato ooatro formahnente a ripetatamente.

La bate degli atti e fbtti a detti del popolo a del clero dob ft da quel giorno in poi raenomamente cambiate.

Quel che non era anticattolioo allora, non la deva emero pure preeentemente.

Ora inaiate voetra aignoria oho la aerie degli avvenimenti eia una Mpereriow o ubo eriyma A *fid* tMMWWMrfO.

Monaignore, o voetra aigaoria ba mutato gindirio, o erede ebe abbiamo metato not

Be voatre aigaoria ha mutato giudirio e eeatimento, non earomo pure Mi obbligati per queato a mutate aentimeoto.

Be erode ebe abbiamo mutato noi, era impoeaibile a roetra aigaoria emettere quecta 'rontoua aenaa interpellaret o aaaaa avere una noatra bmvb diehiaraaione: pana la gratuité e la nullité dalla centensa emeaaa.

Noi non riamo etati interpellati: è un fttto oho le teatifloa la eue eoecdenaa, d'aver aompro mancato a queato punto eaeanriale delle canoniohe proscriaioni.

Non abbiamo emeaao nuova diehiaraaione: é pure un fatto oho inaino a jeri ed oggt ripetevatno e ripetiamo, noi ed il popolo, la baae del *M* gouttant.

Eppnro quale dei tre punti dalla diehiaraaione del 35 genuaro ai vuol ora traaflguraroi ia anticattolioo?

La profeaeione della vera fede cattofioo-romane?

L' unione alla une, aanta, oattobea ed apoatolica chieaa?

La filiale obbedienaa ed attaqcamento profiaeaato al pontefioe Romano?

Neaaqne, nè quindi voatra aigaoria potré aeaeririo, pena A mancare eaao ateaeo ail'unité onttolioa.

Ci aocuaa voetra aigaoria d'avere la fatti dieobbeAto al aommo pontefioe, nel ricuearo Γ obbediensa a moneignoro Haaaaa e neQ* avéré diapresaato la protean InfiMmo delle oenaure.

Un atto contrario alla poroona ed agi! ordial dalla peraoaa ehe prenante Γ autorité, corroborato dagli élameati dell' IngiueMa della pervoaa e deWprdiné, maarime noi eaai afiavorevolL·· dall'ap-ptfggio dalla leggo, che è amperiore aimkperaona idvMtita dell'· autorité, mb è mai at^o A diaopbadieaaa.

'Dato pare «non conoeaao che aie atto A diaobbeAoaae, fi»tti praM a noa toorotM A /AeobbeAaeaa, aaraaao rompre dirobbeAeuM, Boa mai •aranno principio A aeiama, né avraaao veata d'anticattolicité.

Si traafigareré foree ia anttrotMlM la emeer vaaione dri dritti e dalla Aroipliaa oriental!?

B anivroaalmmte ammoeae, né da veataa tignaria fat naeaua mode oppugnato, che ht dtaeiphaa ed i mroolo, naBo qMÜ A dbnda la ttMoro dnOo enfi-BKeMk

r^ diaa^lAe ed i 'dritti apeitôM afle ohiroe ad e tutti d dritte ma aeio, ma aaehe obbBgo^

Un atto mu pué. rooere eattaltea per mm, anti-eattohoe par un altro.

La eoarorvcmioM dei dritti e dhripüno orientali, Mt pub «rora anttaattoUao pegU Armani o eattofieo pel (MM, MaioUÜ, MaroeiM o Siri, coi taro patriarch! ed' opieoopati ia toute.

8! troadgururè form la aatiaattolioe U dteooeoe-otmoate A monaignoro Haacun?

Le perooBO mu banco mai ooftHaito nella ehioea la detorminarione dall' unione oattoKca e délia Mo cattolica.*

Tanti prolati, tanti papi aoM nella otoria eeolelaiaatioe, o intruai, «eaociati, o indogni, eapulai: e neaeeno A quelli popoli sidnoe aeparato dall'unione e dalla,fede cattolica.

Monaignore, ei potré dire pntihaaauniaai, ma non Mtioatto&n: lo roiaaro -hamuaiMe o Γ eroaia hacauaiaaa aaranno ooniati da voetra rignoria e non porteranno ia troeoro A vero comma e di vera créai.

A ebe fine quiadi la profeaaioao A fede propoataa per aaeere aettoaerittal

L um .Mae imputatione quelle A aeiama di cui voetra rigneria ci ruol roi; non oea nammeno voetra aigaoria dirai rai d'ereaia, cioè A lean /«dr. Oeme vieee ftori la propoete di Mttoacrirero une formala A profeeeione A /adaF

Taie atte al propoM ad un roo oonvinto A leaa fede; m! A taie recto non coavinti né aoouaati, «niantente oaltuuùati di leaa unione cattolica, non poaaiamo raaaegnarai, affirmare e confirmare, colla noatra aottoeeriiione e oonfeaaione, la noatra ingiuata oondanna.

La profeMioàe di fede abbiamo di gié profeaata, fiatti criatianî e fatti miniatri doli'altare.

La formula Urbana abbiamo eempre ammeaaa ed accettata, nè mai rigettata.

8i provi quai* è il punto o Γ articolo da nm offeao, ei voleatieri ripeterèmo il punto che aaré proveto lom da noi.

I concilii ecumeniei abbiamo acoettato ed accettiamo tutti nella dogfiatioa; nella disciplina i concilii occidentali non hanno obbligato nè obbligano noi orientali, nè noi vogliamo ora formarci un obbligo die non ei è impoeto.

Del Florentino in tpecialc ammettiamo e pYofroeiamo il decreto dogmatico del Rodano primato, mq^proghiamo voetra tignoria rifiettervi eopra e vedero corne il concilio vuole o decreta l'intatta Mneorvaaioae dei dritti e dei privileggi delle «eA patriaroeRl obM« eidriied writer «T *pritiUfüt pairi*-•raberiMi. .Noi amptettiamo ed oeeerviamo Γ intagra taster

DelTattuano incompleto concilio, mo tappiamo deridere quale eia l' interno valere, montre vodiamo e conuoriemo oho tanti Ubrotri prolati e capienti teologi e eéoordoti o pH fedeli, non ammetteado puro i aaoi decreti, damno tuttora nella cattolica unité.

Ma MtiqmB) ohe ammetteado puro i «uoi decreti, con *tute* eMaaMfo noi potremo utar caldi a, ooMcrvare la noetro dieripHna e dritti,' poetochè l' oggotto doli' inftllibifiih potoonale vi ci definiace la Cado B la merato; q Γ oggotto dell'uaivoroale ed immediata gtUrinAAcae vi ri definiroo oltre la fede e la morulo, eib ehe ad diMjphwn· ri regimen «tatatan gnr tetani' «tam jMsttwtag ogger** tongoM riob aBa ditripUna e gevotM doBa oMoon

•niveraate, fwiNM uhwwi», e non gih oHa dfo-ei^tlia^t e ^levoiti^i ^Ioβo ohfitne ^lastloolati, qsuidonsie paritoetaL λ

Mo» avendo I• Ustiiurisns degmaita VattosM rivocato U decreto dngssstta FlereetiM, non am-MUmao m! Vatieaao mm oeatruditorio «i Floraattae. .

Harma poi ben laagi dal duo peso e valora dogmatico aOo eestitaisai ed iotrasiôai, rite partae dril' abiteaioM dei moaari, dell' aleataa dei vemovi, deiTsmmlnistvorinns peomriMte delle shisse e monasteri eoe., qnaH da vostra sigooria ei taae taladero aeOa formola oho tetiteta prqfomfo Jtdti. Qaiadi, ssoMignora. diremo ohiaramento eho a* U Compteras, it ni il *Litti,* né U *Bntmtnie,* ad 'I Non *Mt,* ad il *Qat naftatitn, forwtn* oggotto deUa nootra fede; e te tutto quae «drater opraaao, dolia mederia» tompra, non insisderemo nd queste ni quelle nella aoctrs proforatae di fode.

' L'obbedieasa poi ehe dobbiamo ai capi od al capo ««premo dolia chieaa, praeterata «empra nei modi o saoondo le praecritam tradirionaM e eanoniehe e cattoUohe.

La profeorioae di fede nostra è q««lla puro tua, come cravata buoni e veri eattoliri noi e lei,, insino agli nltimi tempi, coei siamo noi gli idratici cattolici e non abbiamo fotto o non fataamo nee-«un oambiamanto o mutilarione alia nootra fede.

Quindi quel ehe è «eritto *v* dette eontro la vera fede, rigettiamo sensa die voetra rignoria d «ferai ad obbligarriei. Ma «e di oose disciplinari e partioolari, ei vogliano formerai proteri ertieoU di fode, non ei sentiamo, obbligati a combatterae io oppo-•isioni, per eccere ligi ««rveati di alouni proteri aetati.

I dritti, i priviiegi, gli uri, ia diaoipiina, il aiatema goverqativo, tono, moncignora, tn alta eorrelaaione coi «iotema politico.

Cattolici di fede, riamo Ottoman! di radditanaa. Non aacrifioherémo ia nostra fode agli interesri politici; non perb di insusaietenti interesri reUgioai formeremO motivi di sacrificare gli interesri politici dei noatnr governo.

Come abbiamo finora durato cattolici ed aooettabili a Roma nell' antica nostra disciplina e goduti dritti ecclesiastici, coal vogliamo eeserlo in appresso.

L'immutabilité della nootra fede ei garantinee a non far nascere nuyvi imbaraari politici; ci asricura a non proporre al nostro goverao nuove oombinasioni; ci dispensa di cagioitara nuovi inciampi alia sua inflaensa; oi vieta creare nuove restriaioni ali' alto ano dominio suile peraoae e sui béni allé sua sovranith sottoposti.

Buoni cattolici di fede, fedeli Ottoman; di sudditansa, reateremo saldi ralla nostra disciplina e sui nostri dritti orientali.

Como quindi ri minaeoia vostra oignoria di dichiararei *ftmahaMt eeiteteUtf, t* psrta «sporta delle *Mtt» MtiUtet*

Moaaignora, anche il sento padre ci faces una trie minaeeia il 90 maggio, ma pootochè qveorimo noi voleatieri raparatoei dalla chiera, qari ita «fera Mossssnatf.·'

8i fonda anche voetra rignoria ou questa rapposiriota, ovvero pomiede us aatorith maggiore del aanto padre, *t p»reii›* non ha bisogno di suppoeirioai?

Al santo padre non baotado la sapporirioae, eeso attende la certrara - non la poteado avers, rapottfi gterai quarante, od aspette da pih quaraateae in seta doHa esrteraa, oeaaa raeguira la nriaaoota.

Ha vectae signeria btaegM di queste eorteasaT ovvora vari procédera mote proprie, nari erddhde proprie, fatapcndentomeate a qualche sapposistae o eertoasa. daSa Metas partit

Se h* WwfMi 4t ^μιΙβΙμ * F^rf d' «m oortetma, seseri a dteMraore ohe m* riam •operati, ad vegMaaw .separata dalle «ante ehisea •pMtftBM MiteOMT * 4*1 ·** bi MttoMei * P**9BMIM*O

VegBamo oelraraate mu priverai dei fitattidi tibirtik» cb* W m·** dite·* ·*μ *4* «η ; non rogita» separarri da quoi diritti o pririlegi, eho U tradiatao od i oonriMi eeaeodoao oBe ehtrae orieateH; aoa rogitato «ambiaro qualia disciplina, ohe ei fhtHunendata dai Matri pedti.

Biaaro fota per questo eoparati delta ebiesa «d unité o fode aattolioa?

La noetra eoerieosa, le tradiaioai apostoliehe, ii canoni eqotesiaatiei, b eostitataj ponti^eie. Ip tarie, ed i fatti contemporanei, lpi oonvidconb ohe no.

Prori' prime o ei convince aateeodenfemqnte vostra rigneria, ehe riri opera talmento, ri dice ed è voleatieri separato dalle chieaa e dal sao capo, od allora potrh procedere a dichiararai /orotaswHfe ociratoric^ * porta sspevta darie *Mete eetttUee.*

Altrimrati, measigaore, patri dare ana sentence ehe per la aeterna forma ri diri talo, ma aarh uno di tanti eeempj degli abusi dei pralati e délia nullité dei mro fatti.

Non è quota aa eaoo che dipeado totalmente dalla volonté di vostra rignoria; aenea la nootra voluntaria aepararione, olla non la potrh fore.

Vostro rignoria diri, ehe riete scismatici e se-, paràti dalla ohieoa; noi diremo, eho riamo "uniti ed attaceati alia ehioea'; finchè il suo dette non aerii fondato né ralle nostra precedente aepararione, né suila formale nostra causa s oonvinrione di loca fede e lena unité, e finehé la sua sentensa non saré né oooondo il «angelo né seconde le loggi o' canoni, sari quelle nulla o sensa effetto e· noi aoreano sempre cattolici e nel seno delle cattolioa' ehira*.

Non poasiamo supporro ehe vostra signoria in coooienM operando posaa giuagere ad un ri periooloso ed eatremo divisamsnto, menoché uns cieoa oMCusiona non la induoa agira contra sè e contro la propria conrinrione.

Noi portanto quel che ora avanriamo a voetra rignoria in risposta délia sua intünarioM eireolara, avanriamo pure a tutti gli uomini di ratto euore, di «passionate giudùio e di dirinterotato eonaiglio; all'universo cattolioo, ed ri raooli in oweaire.

QuOeta nootra diohiarasiono «arh o rimarré monumento sempiterno délié nootra fodo, doUa nootra cattolirité, dolia nostra giastiste, della aoetra ianocensa. n'mendo od i «eooli giudiehoranno o «tàmeranno la nootra rettitudino.

8ia or testimonio fits noi e lei io ocratatoro dei euori, ohe gindiohorit inesoratehnento l vraeati ed i vemtocL

Faroe, sache dopo questa nostra ginsta di-ohiarasioae, vend vibrarri na oolpo.nol ranee, deUo minaeeie; mi vogUa rieordarri ohe an porao ri di lé del tumulo' ddla morte, una gravo reopoaeebilité Γ attende al ooopetto del tremendo gindiee, ove i rispetti, gli isteraori od ogri sorte di emane pafrioni saranao prive di qualrivoglte oCetto.

Biamo di voetra oignoria illustriosima o revereadiastma smili servi in Orieto.

Giuseppe vartebet Khtpriiaa, asriproto.

Padre Giovanai vartebet Sorgngtaa, superiora dri Mechiteriste di Vserais

Padr· P»A vertata Bqÿaaajrita, provivat·!· A M'ôte ÀitaM.
ftedte wtobtt Qj^mte·» f&U99 4Mb prtfettm «M·.
Cik4 mtelNte
ft Mote vovte&ot ÀM^ortwJte·.
Pad»· BHaea «aatata Ttaeed··..
ÀteMôiô wûtete^t- Rtek4te
Padra Baaiflo vartata JfartteariM.
Padie Btofeao vartfib· tata. I
State··· vartab· Htatata.-/
Paolo «artata taatta.
Padre THeqe «artata AVaMbiM.
Giovanni «artata BaMfauta.
Padre Barnaba «artata Jeaaqjian.
Padre Vartan «artata Seiaetauiiaa, dirattora del oollegioCateedoneaee.
Gregorio «artata Karqjlnn.
Abonne «artata Stapadina.
Padre Aanpatio-«artabat Knrbmaian.
Giovanni «artata Btefaaian.
Mesrobio «artabat Germaghiaa.
Padre Ptaide «artata Barenta.
Padre Bartoloaaeo «artata Ipekgiait.
Padre Antonio «artabat Zohrabian, superiore della chieap dal aaatiaaimo Salvatore.
Verttmee «artata Giamagian, ssperiore della chiesa di aaa Giovanni CrtMatooKi.

itaed· vartataBevi··, «aparier· defla «Mean 4L Mb Mme QteoHotetOf
tartta «artata ItaMMa, ««pariore deflaÂtaa Btdk
Paaqv·!· «artata Wariptaia·.
Padre Badkeie «artata Miaaeorian, dednifore dell'erte· Aateaiaao
Pq B—Ina «artata Hanentian, àba dall' •rdina/Antateao.
Giovaaai «artata Giambaaian, vioario della eMem di aa Giovanni Oyataoato.
Pte Gforomri «artata Zaiehiaa, vioario della obiaaa di «aa Giovanni Oriaoatomo.
Padr· Bageaio «artata Oagaaian.
Padre Maarobio «artata 8«riarHan.
Padre Daridde «artata Ciragian.
Padr· Ilaaig vartabet Baldaaaariaa.
Padr· Eftem «artabat Narlian.
Padre Malachi· ««tabet Ormaaian.
Padre Paaquafo vartabqt Taraona.
Padr· Vahan vartata Mebderiaa,
Padre Karekin «artata Karaeaeeian..
Padr· Aaaanaio «artata Umadiaa.
Padrp Gtaaeppe rartata Uranian.

Pm di Coatantinopoli, 14 9fi ottobre 1870.

49.

DECRETUM A DELEGATO jiPOSTOUCO LATUM CONTRA DISSIDENTES·

1870 novembria A'

tefoete Zoaaphaa Ptapai, *Dti* opaafateN este *gratia araiitfiteagdi* ag««iii, datogataa qpoato- *Ktat ata.*

Dilectis nobte ia Christo, Armenia oatbolici·, salutem et benedictionem in Domino.

Sanotiaaimaa salvator neater lodaoam et GaH- *appraaaaa* · diaM··. Sad qaod cordi» affectum ot grati animi aaniaun ai anquirere debniaaet, az pbari- aeorum mafltia, invitee at odii fomitem ministra- vit, Phmfoeit «fliaem,*attfoataait at faaarrt* aaea, « *faait Mraataa ltrO^aiaa»*, ***laudat,*** inquit, *goat ateUBt prajtetM at* apte *ata fti ai ta* mW âlm paUme *aaugragat pullaa* «ea *ataa, at ûtiuiMI*

Qaod aatanaa paater exprobravit ladtaa, boo in analogi· renu· adinaetia viearim aia·, Romanoa pontifex; a quibusdam Armenia·· geatfa oatbolici· sc paaaom ·«·· iarssnerito opaqnaritar. <ta im- peaaiore «aim state aflietaa Anaaaforom oaateine roe erigar· riaaa oat, ot ad raw addoeara citem», •aaaqae oonaordiani at gtettatam, qoaa aatiqwm doc·· referre paepamt, ée nqmbieo aifert·· feit.a noonoBoram maMtia, qni aerea et·· «marne. non modo fraatMU ta, aod per maebteteM· aoaa oonvartarnnt in Miaaernm diaaitem, in jmtfllnrtm mandata·, in ptepria· geafla bmipim

Inatitit aanatiaaimn·. diimhwa noatar, fetnrnm eoMdena nt reaipiaoarent at nd dabtem revertmar- tar obaaqniem; a «t borrora «ata· teavraad·· poaaaa partarriti, noriaaima provideram «t rtaia· ·para· minatae at pnMa baaa membra, q···

iam altro aaeaaaannt a capite, midngere a ceteris, ai in ana coatomacia permanerent

Diatalit aaMstiaainius pater infligere poenam: aat bane Man laaganimitatam inobedientea fltii per- veno modo at aenaa contrario interpretati sont, et magia «barravarant a «ia «aritatia et inatiti··.

Abysso invocavit abyaaom. Licet schiama.ab baaraai discrepet ordinarie tamen ab ea gignitur «al eam gignit IUi ex acbiamate lapai aunt in hae- jraata. Non «olum hierarcbicam aubordinationem •t varam obediantiam erga Romanum pontificem renuerant, sod insuper planam at anpremam eiu potastatam fariadictionia in rebus qnaa ad *Httifl»~* nam *at* rwyfown awfeafae par fotam *triaat d^daaa* partineat at bane quidem ordinariam et immedia- tqm *tata* «n *tataat at* ***dngulti*** *tadatiat, aiaa* «n oamea *at aiagdUt gattaraa, at fidataa,* plane negaverunt.

Inventi sunt epiaoopi, acilioet ffluatrimimi ac revarendiaeimi domini Kalypgian, Bahtierian, Gaa- parian at Kaaangiaa, 'qui perversam banc, achis- matioam et haereticam doctrinam, nacnon aacor- detem auapanacrum aacrUagoa et invalidos actua verbo ot «xamplo approbor·, eenflrmare, at eorum rabeteui pabflee adhaerere nari aant Bt ne ulli dnbto TaHagbareta baena, poat communicatam ipaia •t pabBaatte aaanitertan aoetam quo, auctori- tat· epaetaiaa at da maoidato apaeiaB aanuai pon- tificia, aeram in tm dtaaidmttan Armonorum gandi leaoatem «t oenveraatieoam reprobavimus, ilH ipei agaeapi adAtmanee mtbeBea· dadaraat Httarm cireolar··, qnibm m- aotea Moerdpta· Bbaa aoa- 4μ 4vπ*βI eo m4 stte f** *wnirto Vatia··· naramanieo cotaM·.datait· Nerunt de Bornant poatifieh.pria»· ptam faticite .

' AM. I. ML
•laV. A
* Mattk. ΠIΠ, Vt
• UM. «mt da data B ata »fo: «w àrotara.

M·ı te itet· ·» Miitetete Nte> jetetesteBi 9.·►
Bfom M Hjlintili (v,a) MM.

* X Vbdte wte Utetett' Mtetevtetetei ** *sMMteRtete44ite0*li^pMte^M^teMdHtfte^teteMilMte4ttete*tete*teLdteMM··

WhBBK ·B flM gl·* ^VmBBBp w Wrap S"***Bb'

In hfooe raram adiuueti· «implex<i.pw» ams-J oeptio et aiaaiMia conetitutionunt, Btturnram apo«toHaaraa, deorotoram e« iMtnrotiumu·, qnao ia rebu· ad dMpKaaa at rngfameu aecleaia· pertineotibus pro Orientant*·,'et apeeiati* pre Armenia, a •ancta aede amaaarant, raffinera ampliu· non poterant Ut tergiveraationibu· et «ubterfiigii« imponeretur fini», explicits fidei profoasio facta eat neceaaaria.

A aeda apoatolica tranataiaaa nobia Mt formula huiuamodi Adei profMonia ana cam declaratione eorrelaria de «nacipiendo et reverenter admittendo conatitutionea apoetolioaa aliuque «upra laudata. No· rare, pro maaeria noatri officio, omnih·· at tinguH· epipoopia mpranominatia, aliiaque ax olero araieno diaaidentibu·, formulam hanc communicandam ourarimua, peremptoria inaimnl denuntiante·, poet decern ^cpam elapaam terminum, refireotnrioe omne· declarando· eaae formaliter aohiamatioo·, niai praedictam formulam approbent eique aabecribant Na autem, roeuaando littera* aoatrsa — prout iam olim, at etiam hac vice a quibuadam factam eat — ignorantiam horum praetenderant, formalem Ipaam cum adjuncts denuntiatione typi· mandari et publicari praeoepimua.

Elapaua eat iam praefixu· termina·. Per alio· quinqpe die·· expeotavimus; «ed nullus eorum formulam aubacriptam nobia nuWt

Equidem, die 14 36 menai· octobri·, illi aacer-.dotea auapenai collectivam ad no· dederant epistolam; et in ea, «olito haereticorum at achiametiooram 'more, cor «uum · *declinant* m rari· «telitior *ad excneandae nceneationee in peccati»l.* In rebellione autem contra sedem apoatolicam, quam epiacopi praedqpi approbare non erubuerant, pertinaciter peraiatunt; et iuxta horam exemplum, qnae de primatu Romani pontificia «anctum Vaticanum concilium definivit plane reiiciunt.

Quov» quidem tempore foetum eat up dogmaticae conciliorum oecumenicorum sanctione·, abeque ulla oontrovereia, ceu totidem fidei articcli habitae fuerint; et hinc tota antiquitaa illico uti imeroticoa habuit eo· omne·, cuiuscumque ritu· et dignitati· ppatore· et fidele·, qui poet decretorum dogmaticorum. promulgationem obtemperaro illi· detrectaverint Sio poat Nicaenum concilium Arioni, poat Conatantinopolitanum Macedoniam, poet Epheainttm Neetoriani, poat Cbalcedonenae Eutyehiani spectati fuerunt haeretici; et aie poet promulgatam iam •ancti Vaticani concilii dogmaticam constitutionem *De eedeeia Chrieti* omne· illi, cuimcanique ritu· et dignitati· protore· At fidele·, «MtAraoti· poenam incurrerunt et tamquam haeretici habtendi «unt, qui negant Romanum pontificem hebere plenam, supremam. ordinariam et immediatam potestatem jurisdictioni·, etiam in . rebu» quae ad disciplinam et regimen ecclesiae per totum orbem diffuaae pertinent; id eet, non solum ad diaciplinam et regimen eooleaia· universalis, quatenu· mussrsafo·, «ed etiam ad diaciplinam et regimen eoeleaiaram particularium, quatenu* *partietdarixe»;* videlicet, prout concilium Vaticanum definivit, m^oetnt· *et eingeda» eedeeûu, et* m oeuw· *et* «rogulM pariora· ri jUrin*.

Neque ullo modo haec concilii Vaticani definitio, uti perperam illi praetendunt, contraria eet decreto fidei, quod de primetu Romani pontifici· edidit concilium Florentinum. Etenim iura et privilegia patriarcharum, quatenu· patriarpAarum, cum tint origini· et Unititutionis mere ecclesiasticae, de iiin decreto dogmatico-*fidei* Florentino non potuit fieri, nec nepae facta «at mentio. la materia aubiecta concilia* Vaticanum foeit quod in «imilibue eeaibus nb alii· ooMiHia oecumoeieU peractam «at: magia *expUeile* definivit quod iam a eoimiHo Florentino definitum erat, eo qaod haina definitionis Florentinae perversa quorumdam interpretatio ooeatopem praebuerat errori.

Tandem, quoad horam rebellionem erga sanctam aedem, omnibu» vobis notum eet, doloroaam hanc rebellionem imprimi· ab aversione et odio quoja* personati Mmpsiese exordium. Cumautem porterai· quorumdam desiderii· non fieret satis, legitimae auctoritati· apiritaatem iuriadictiouem noluerunt agnoeoere. Appellaverant deinde ad «anctam eodem apoetolicam; cumque haec eorum appellatio iuati* de enatis foerat relecta,' ipsius «anctae aedimonita et decreta spreverant, et in apertum «chi«ma prolapai sunt.

Haec com 'ita tint, epiaeopi illi «upranominati, omneaque sacerdote·, quorum nomina enumerantur inferjng, tibi ipai· notam baernai» inusserant, et iam ultro roceaeerunt a visibili eceleaiae capite. Quid tandem Romano pontifici superest niai dicere eum propheta: CurnefoMU Radyioa·*, ri non *eet eanata; iertliepiaini* «omf*

Reverendiaaimua domino· Ignatiua Kalypgian arehiepiaeopn· Amaaen·», reverendiaaimua dominua lacobna Bahdiarian arehiepiaoopu· Amidenaia, roverendiatimua dpminua Baailiua Gaaperian arobiepiaoopUa Cypritaaia, roverendiaaimus dominua Placida· Kaaangiaa arohiepiaeopua (Antiocheno».

Ex ordine monackonun Macti *dnionii.*

Reverendi petro· Paulua Boynuerian, — Stephana· Sarian, — Raphael Miaiaerian, — Eliaeu· Theototian, — loanne· Zaighian, — Leontina Ciragien, — Moetobiu· Sariarlian, — Ephrem Nariian, — Hutigb Baldaaaarian, — loaeph Uannian, — Gabriel Sechegian, — M«lachiro Ormaaian, — David Caragian, — Bartholomaeui Ipekgian, — Antoniua Zorabian, — Seraphinua Hanimian, — Karekin KarakaAcian, — Auxentiua Umndian.

Ex congregatione monaehortun MeeMarietannn Venetonn».

Reverendi patre· Moy«e« Amberboayan, — loannea Sorguggi, — Baailiua Marditçaaidb, — Vartan Sciamanian, — Eugeniua Oaganian. — Eliaeua Alyenakian, — Barnabaa Eaalan, — laoobu» Argian, — Placidua Baronian, — Paaqualia Tqraona, — Auxentiu· Kurkonian, — Vahan Mehterian.

£n alumni» *eenerabili* collegii Urhani de Propaganda fide.*

Reverendi domini Paaqualia Nurigian, — loanne· Stephanian.

Ex dsro *eaeadari.*

Reverendi domini loeephus Kupelian, — loanne· Giambaaian, — Aaron Sympedian, — Mearobiua Germaghian, — Simeon Hechiiuian, — Eduardo· Sevian, — loanne· Bahtiarian, — Gregorius Karalan,

Ex congregatione Btomarienti.

Reverendi domini Athamaaiu· Bahtiarian, — Seraphinua Davidian, — Vartanua Giamegian, — Paulua Yakutian.

Hia igitur de canaia, invocato sanctissimo Dei nomine, nos, auctoritate apoatolica qua ia hi» partibus fungimur, ac nomine et de mandato speciali sanctissimi domini noatri .Pii papae IX,

Dedaranteu, *

Omnes et singulo· epiaoopo· et sacerdote· anpra nominato·, aliosque omne· de clero saeculari et

• I) Pv CXL

* Corot dag·„ *De eeeleeio Orrieti,* cap 1

ÇputUi* ÿsixfiai,'tomus XL.

¹ Iota U, «.

*. «8

regulari ansaeiel rftM, qui ai aendata oeetew A rofraotartoram pertineat, Heat eenai Mtataa praa· •odsnti oianaho non raMMoontar, Bfl»nnalHer aeUamntiM·, at proinde a sanata aeelaria Romana ontholian à^nntoa.

Eosdem èarn à singulos episcopos et sneer-dots· da far» ai spadaliter tante taaorem et in virtute constitutionis npoatoliano, quM incipit Apo-fitita *oadia*, de data 13 àetata ISM, iMurria·· .eneosnmwsiaetioMm latae sententiae, apoataHter aaauM paatHM toaarvatam

Data» OosMantiaopoli, die sooundn mensis »ovembrie anal domini miBestasi oatingenteaimi tap tuageeinii.

(L. 8.) † Antoniae Josephus Ptaymy arehiepisoopus Thyanensis, delegata apoatolicus.

DI88IDENTIUM RE8PON81O AD 8UPRADICTUM DECRETUM DATA·
1870 octobris 39 / novsmbrta 10.

Servi di Grrù Cristo *per la dMna etiaerieordia arttesseaai della* «rds *patriarcale* d» *Cilida, Igiuuda Ktlîkfin, mÎHfnn di Aiiuù, Giacoaeo Bakdiaria», areieemeo di Diarietir, BauiUo Gaepariaa, oreiHKWi di Cipro, Placido Caeaaaiaa, arcimeoeo di Aatioedia, ai fedali Amani oattoliei.*

Gesù Cristo *noeiro* Bignore oostitui la èn chiesa quai fca di «alata per tutte. le genti dell'universo; e per queeto motive la chiesa di Oriato ai diase cattolica, vale a dire universale. Ed affInchè questa cattolicité non motivate· difficolté per la propagation· della fede orfatiana, i primi apoatoii del vangelo ricevettëro la grasia infusa delle lingue dallo Spirite santo, finattantoehè ai formaaaaro le chieee particolari · locali di diver lingue ad in diver··' regioni. Un altra difficolté ben grave, ohe infatti fin dal principio dell' «ta apoetoliea manifesto·!, dovea nascere dalla discrepansa delle usanse, abitn^ni ed iaelinamon; delle varie nasioni-, perb aneor questa difficolté dovea scomparire attesa ia meravigliosaTdivtaa istitusione della ohieea universale, ohe dovea. rispettare lo leggi e Iò consuetudini e lo stato sociale della diverse regioni e ne–sioni, ogni qualvolta non vi si implicassero elementi opposti alla soatMsa ed al carattere délié leggi A questa chiesa oattolica: · come Γ universo nel suo ammirabile ordinamento flsico e morale, oosi aneor la ohieaa dei Bignore dovea presenter· i) più luminoso eiempio dalle arcane leggi dalla divina provvideusa, 'che delle variaxibni forma nn ingegnoao •ssieme vue fa risorgere la pié stupaoda union·. In queeta guisa i'unité della chiesa, che b d'altronde essentiale ed indispensabita, non dovea né potea eseer fe dalle diversité di lingua, riti a leggi disciplinari, qualora queeta différente noa lodeesero'r unité deUa fede.

In vérité era indiapenaabile alta ohtaaa un centro per cui nmaaesae said ta sua usité · non si distruggeeearo a vioenda la sua variationi e diversité; e nostro Signor Geah Cristo provvidde di u tel centro la sda ehiae· a lo stabili nalta person· del β beato Pietro a del aaoi suocesaori i Romaai poutefici; contre a foademento· die non feeae aaanims e privo d' asione, m· dotato di vite e di virté par poter conservare · vieppih stringor· i bob di quaata indissolubile ntité. Ed infatti, di qusata vita · virté sono a devono aaser· rsab·ante dotati i Romani ponteflei, ad é qneata «(sm· prorogativa ohe si denomina'!· «upremasta ossi· 11 petasato dei Romaai ponteflei; ta quale oompreade ad abbrsocia tutta quoti' autorité a giuriadhdo·· eha ti riohiade par f unité delta chiesa Ooti, pradiearono i santi padri, i aauti ecumeaiici concilii •d i santi dottori delta c..am, e parafé chi ·'opposa · queata dottrina maritamenta é stato masurate reo di Issa unione e per conseguensa scismatico.

Perb è d'uopo eha sappiate, diletissimi flgli in Cristo, che'i Romani ponteflei soqo ereditarii di varie autorité o giurisduioni; montre hanno la •upremasiale giurisdixione «ulla universale ohieea, nel medetimo tempo hanno ancora il governo speciale delta chiesa latin e sono inoltre vescovi di Rome. 8e l' autorité supremasiale dei Romani ponteflei fosse stata Γ ostensione dell' episcopale giurisdiaione quai godono soltanto sulla diocesi di Rom·„ jp .aller· dovrebbe conseguire che tutte le •edi a tutti i veacovi dell' orbe, t quali *da iure divino* hanno la loro giurisdisione, yuos posuit *Spiritu eanetue repere- tttluim Dei* (Act. XX, 28), •vrebbero èn samplice delegata giurisdisione contre le divine ooatituaioni. 8e in seconde luogo si volesse pretender· la supremaiia dei Romani ponteflei aesare la eetenaione stasM di quel governo spéciale che godono esai sulla chiesa latine e che non è altro se non il pstriarcato occidentale, in questo caso un tal patriarcato si direbEe «eume»ico, il chi è· stato riprovato dal «anto Romano pontefioe Gregorio magno e rigettato dalla chiesa cattolica· Dunqne è diverse la supremasiale giurisdisione dei Romani ponteflei da queste suddette giurisdisioni 'particolari: e queeto stesso precisamente spiega il concilio Fiorentino nel suo celebre decreto, · certamenta colla stessa mente parlarono i padri del concilio Vaticano. Tale era, nè più nè mano, il senso ancora delle espressioni o delle parole della nostra letton diretta a voi il 24 settembre prosaimo passeto (a. ·.), qpsl senso monsignor Pluym tergiversando · mala spiegando ha voluto crearne un senso -dei tutto opposto ·) nostro, e conformandosi alta sua immaginasione creatrice, osb calunniarai innansi al monde oolta diohtarasione a nome suo pubblicata il S novembre oorrente (n. s.) a scandalo dei pusilli a dei -daboli di mente e di fede. Che Iddio pietoso gli pardoni il fallo. 8e poi monaignor Pluym posmede una dottrina colla qualo aonaidar· e spiaga ta aupreniatia doi Romani ponteflei consister· nolta logo gtariadiaiona episeopale e patriarcale raapiegata, eoeta aaao abbastansa na dé aoapatto salle eué serittare, ta queeto caso Sore aoatretti, diletiasiati fedoli, dopo averri masao iaaaati ta vara dottrina dalla ehieea, allontanarvi dalle perieoleao, ed oetamo proferirvi le parole del dilstto disaepolo, sac *food andM· at inM»* tn eoite *pamanaat*: ti in «cite pirmeiissrif' pnad mtattil oh *iaitio, at aoa ia* |Ctia *at patra atana-*Ww (I loan. Π, 34).

D divine eomudamento ci ooatringe, o fedeli, di fervi sentir· di nuovo la'nostra voce, ed in queati oatamitoti tempi porgervi quells mano piato··, oh· il Matra dove ed uflleio ti comanda

· 1 UtaUs cti titslast Atitera *dt/U araiaeotfet <Ua* mds paMarsai· « ONMa, *praaaati ia CaahuHnareK,* sutia tiUte rsatam *di emaiparr* Hap·», *io data »* awonlr, *ten* fe. «J. Iη-β·, p *I.*

■«· nagaria «i noatf düatti feMi ia tatti 1 p«H-eob ad, angoasi·, nbbMMiMdn ancora qutaa^M dora tribteaaione ·' pmweasione d· noi da ora ■offert· - da aoMrai, baa oeaosoendo il dirin eoaaadMMBto di ponsre aMaim netoram par U gregg· dal Signore, aoaiocM ana *ptrtat* onus *th pusiUis* Mi* (Iona. X, Ib; Maith. XVIII, 14).

Moi spsravamo eh· moasignor Ptuym in aa-quito alia risposta datagM dai reverandi aaeardoti U 14'98 ottobre avaaaa da desistere da oaluniarh non solo, ma rettifioare ancora il falso senso date ed immaginato da lui interne la aupromaaia dei Romani pontefici; ma col aommo nostra dolore •appiamo ora che «olla sua ultima ingiuriosa pub-biieaaione mette il colmo aile aue ealunnie contre i nostri reverendi aaoerdoti, nè cura tatnpoco a ravyedarai, anai prosiegue oatinatament· di con-durei nei medeaimo errore, mattendoei innanti il concilie Vaticano e credendo di basare au queato la sua immaginaria auppoaiaione.

Nell' eatendere del concilio Vaticano la giuris-dixione dei Romani pontefici immediatamente ed indiitintamente «ulla chiesa universale ed i suoi singoli fedeli. monaignor Pluym dovea almeno in-tendere che in tale definition· del ooneilio rationne necessariamente erano compte··, nè mai eecluae, le «postolicbe ed eoclesiastiahe traditioni · le de-finitioni dei concilii ecumeniei, quai miaura o limite di una taie giurisdirione pontificia; ee non volera •apporte monaignor Pluym per aaanrdo. che il concilio Vaticano abbia totalmente-soosso dalle fon-damenta la diving istitusione della chieea, ed an-auUata la força morale della, traditione e dei con-cilii ecumeniei. Il maggior\nale perd lo è, ch· monaignor Pluym oon un· ipoorisia fariaaioa crede 'di dare un peso a) «uo attè mentionando i saeri e venerabili concilii ecumenioi e non tome, nè trema, nè pensa che con tale profanatione aggrava Γ énormité del suo scandalo. Dice nei concilio Niceno essere condannati gli Ariani, nei Costan-tinopolitatoo i Macedonian», nell' Efesino i Nestoriani, nei Calcedonense. gli Eutiohiani, · poi soggiunge che nei Vaticano furono riprovati e condannati quei che disoonoscono la suprématie dei Romani pontefici e nei numero di questi ultimi anuovera i nostri reverendi sacerdoti, senha perè trovarli avversi,alla dottrina della suprématie dei Romani pontefici.

Invitiamo solamento monsignor Pluym a leg-gere e molto seriamente, le seguenti parole del Romano pontefloe santo Zoaimo e tenerle come dette da noi, non essendo diver·· la nostra dot-trina dottrina dei tento pontefioe: *Contra etataia patra» coaetthrt* ovi *»atar», tu Mtu (ito-»ana») udi* potott auetorita*: apud no** «moi m-conmdsu *radieihu emit* otUsgtril·*, em' *doertta patra» tatuur* raeermtüam* (Epist. 5 ad «piMopos prov. Viennen. et Narbonen.). Legga parimente e oon attentione la formola dei giuramento emeaao · da emetterai dagii stesai Romani pontefiei: JVqftteor me *»pncta utiotrpaiia eonaHa^Ufit* ad* tmurn opswm *pari itonor* *t otmration* digna itbtrt *t gua» pra*diea**n»t *t *tatu*rwtt o»nia **gui *t prat-dioart, jtuugu* eondounaoerunt eondtunar** er» »l *cord*...* Mcrof^w eemonu **t taerortt» pontifiât» eonitiiuta autodir** (Liber diurn. summ. pontif, p. 38 et 331).

Coma alaaai par Γ aaaaaao dsgii scrupoli pao-oaao dove non aaiata paeoato, coal altri par aooaa •ivo aak> paooaao aagli «ètrami; la ehiaaa di Dio •a] definire una propoaiaioB· di fed· a nail' socet-taria com· tala a aal proporla ai fedeli qaal arti-oolo di fade, la propone a eradere aal suo genuino a legittimo seaso, quindi vieae agnahaente l oen-■atato come oomttor· ahi io apiaga laaao a obi lo apiaga rigido. Ora monsignor Playa» quel aeneo o sspression· ha potato ravvisare nella scrit-tare dai noetri reverendi aaoerdoti oh· foæe laaao o che semhrsm· ledere la ver» dottrina della ohieaa intono ail· supraatasia d*i Romani pontefiei? mentr· noi «tutte il monde abbiamo potato sebr-gere η·üβ sue ufficiali diehiarationi espressioni e sentiment», ,i quali m non vogliamo dire impron-tati di una adulamone, oerto péri» oontengono dei principii esagerati, quali siano ben Iungi da voi · B da tutti i fedeli dal Signor·. Dunque non tolo il giudiaio, ma la semplio· teetimonienta ancora di una tel· pertona, di sospetta dottrina, è nei caso insufficient· e privo di ogni fona; e pecca di più l'ultime «ne pubblication· di eeguenti vitii:

1* Il dira che ti sono spontaneraente separati del capo della chieea, è una efrontata mentogna.

9° Il dire che hanno negato la tubordinatione geranshio· e ricusato Γ ubbidiOnta dovuta ai Ro-mani jtontefiei, è sfaceiata ealunnia.

3° H dira che hanno rigettato. «portamento la difinitione del concilio .Vaticano tulla suprématie dei Romani pontefiei, è una supposiiione gra-tuita.

4* Pariando della risposta dei 14 36 ottobre dei noetri reverendi sacerdoti, riportare il sacro testo dei salmo per dire di loro ohe aono. maligni di euora, tenta perè poter trovare e loro rinfao-oiare una dottrina erronea, è una ingluria e teme-rario giudiaio.

Convint· perè che una tale pubbliestione non cessa di essere scandalosissima pei popoli e dan-nosissima alia santa chi···, oon vivo dolore im-ploriamo dalla 'clemens· divina, aflinchè voglia abbreviare questi tristi giorni, ed abbia pieté della sua chiesa; illumini la mente dei noetro diletto frateOo in Cristo monsignor* Pluym, per ravvs-dersi dei fallo c ooneiliani oon Dio e oogli uomini, e vi esortiame, fedeli dilettissimi, ad assistere alie preci pubblicha^ohe tn modo di ottavario verranno istituite nelle ohiese /squesto scopo; nei medesijno tempo vi scongiuriamo coli' apoJblo d«Ue genti: Induito vos *trgo tiati* «beti *Dt**, sancto st *dilteti, •itecra* nMtovieprdias, temynilatom, *AuntiUtat*», m·-dtttiam,* patosntoatn. *Suppordont** ittric*» *t do-nant** *oiv»*Iφ*ύ, ti ftti*·adurtu* align*» habet gturtla»; tient *t Dotninu* donatit* sotos, *ita* et eos. Super omnia antom Jtasc, *earitaiun* heteto, *good* cat •*incidam ptrftdiom*. St pate Ckritii *mdt*t in* eordihw *oottri** (Colos·. IU, 13, Ifi, 14, 13).

E terminando imploriamo su di voi tatti le sb-bondanti benedisioni ' oelesti e vi raeoomandiamo al Signore, tatti e singoli.

Costantinopoli, li 33 ottobre' 1870 (a. a).

Ignasio, araivascovè d Amasaia.
Giacomo, aroiveseovo di Diarbekir.
Basilio, aroivasoovo di Cipro.
Placido, arcivesoovo d'Antiochia.

.44.

SUPPLEX LIBELLUS TERTIUS A DISSIDENTIBUS GUBERNIO TURCICo TRADITUS ADVERSUS ANTONIUM HASSUN.

1870 dttwabri· 11.

, Altem. !

Ea dÎMétuione ehe eaiete fra di noi o quegli che jn piecol numéro et tengono encore pertitonti di monsignor Haasun, renne orjt mei, graai· alla suggests di voetra altem, sviluppata e oon tutto le circonstanse verifleeta, e quindi il nostro detto tu comprovato dal governo impériale in tutta la sua pienesza,. e perciè ancora Ai emanata la sanrione imperiale per la dostituaione di moneignor Hassun; e voetra altesse ci ha asaicurati che non tarderobbe a farci avere Γ ordine di' ali' «lésion· d' un nuoVo patriarca. queuta pendensa nastânale non ha avuto ancora un' intiera soluzione e ai traccheggia di giorno in giorno con pretesti di dorerai convocare commiasioni minie, e eonl noi altri aUm delusi da' nostri notabili eon simili dieorie, mentre dall' altra parta monsignor Hassun continua ad eaercitare l' ufflsio patriarcal·. Noi altri qui non desidnriamo altro, se non di poter «logger· il nuovo nostro patriarca soeondo le aatiebe nostro consuetudini in conformité della promeosa di vostra alterna. Diohiariamo qui ehe in verun altro modo potremo intenderci, e pÿrciô preghiamo voetra altesza perché quanto prima ai degni inviani l' ordine superiore di procedere sensa ulteriore ritardo ali' rdesione dei nuovo patriarca.

jg ramazan (11 /tecembre s. n. 1870).

Il popolo Armeno csttolico.

45.

DISSIDENTES SEDEM PATRIARCHALEM VACUAM ESSE PRONUNTIANT.·

1871, februarii S 14.

Dacchè era introduite nella chieaa Armena cattoliea Ia divisione in patriarcato di Cilicia ed in primaziato di Costantinopoli, vi regnave pure generalmente una tendente alia riunione. tendensa, che era in cuore a tutti, guidais peri» da oppoati pensieri. La sede patriarcale; memore délit primitiva sua estensione, délié quale si credeva ingiustamente privata, ricercava unire di nuovo à se la parle separata; ove al contrario!la aede di Costantinopoli, chesi voleva'consolidare, corne parte de) patriarcato d'Occidente, ricercava rifondere nella sua dizione primatiale, e cos) nel patriarcato d'Occidente, il patriarcato Armeno. La sede patriarcale perveda il tempo Sn proteste officiali ed in'conferente '. mentre la séde primatiale progrediva avanti passo per passo, sotto l(ègid dell'influenza della Propaganda. Di tanto in tanto ei. fonnavano Ante xuppliche. quasi dalla parte della coqiunith di Costantinopoli, per chiedere la riunione della 'sede patriapeAle colla p[imazié(e, suppliçhe che si mvnsionano pure nella letters apostolica fieoagpurua, ma che la comunità armeno-cattolicd non posaiede ,nè copia, nè memoria delle medesime. Il primate monsignor Hassun. con una tua letters diretta alia coiigrejazione délia Propaganda nui 1847, insinuate un mtftodo pratico per arrivare a detto scopo, conforme a7 tenore del *Jievtrturiu.* Varie citth e provincio sotto diversi prqtesti togliendosi alia giurisdisione. patriarcale, e'ineorporavano alla dizione primatiale '. Veniva istituito un ordine di monache, che neHa sua forma era libero affatto «lalla giurisdisdixionezepieqopale, e soggetto in tutto alla primatiale, e ai dovea propagare nella dizione stesaa patriarcale' Si coatituiva pure une société. sotto il titolo di *Soeittà d'ixitnaione nazionale,* che dovea servire al medesimo fine, e di cui il ppmate di Costantinopoli dovea essore présidente effettivo *de iure* ·.

Si facevano continui conati per unire all 'autorità primatialequelladel patriarcato civile o capo-civilato. che poesedeva eserçizio di potere civilq anche sulla dizione patriarcale, od almeno per conaegnare questa civile autorité in mani. che si conoacosaero per sostenitrici dei principj della sede primatiale. Per ultimo, sembrando troppo lungo il resto della vita di gih avansata del vegliardo patriarca. per arrivare allo scopo di fondera la dizione patriarcale pella primatiale di Costantinopoli, si metteva in luce nel 1858 il progetto od il complotto di insinuargli la dimissione, mediante grandi ed onorifiche promesse Non potendo peril neppure con tale modo arrivare àll intent·, flngeva monsignor Hassun rassegnare per primo la sUa demissione, onde indurre cusi al medeeimo atto il vegliardo–patriarca. mentre esao era sicufoldi essor di poi confermato per patriarca ed iepadronini del patriarcato. Ma nomment» questo progetto potè oondurre la coaa al suspirato ^ttnine. · ® forte rimettere l affare allp morte delj vegliardo; preeedentemente peri», essendo aneor in. vita il vegliardo patriarca, in virtù d'un ordine

1 Era sotto ll manto dells penecuionl, che Γ aminiaietraslone della Prapsganda ñercitav ginrisdisloM asile parti di Costantinopoli; ma i patriarchi dl Cilicia, ad onia dsl silsMio precario imposto per le gravi circoslaase, feoçro Metire di tempo in tempo le loro formali IsgnsriM. ma Γ amministrasiono della Propaganda. giadioando sache legittime Is toro lagana», ll persnadevw attendere i gtomi della trsaqallitA per effhtun il ix^ptôe esercisio della tore estes· giarinisione. Quindi alltuchè il provvido governo Ottomaao élargi-vrai 1880 la liberta alla religione oûtolioa e l amajùrtrasioae délia Propagande voile creare ana anora sede primatiale in CoetMliaepoli, la sede patriarcale eûiss "la sas formais protesta eoatro nna si strata disposixibne, ma l initwtua di Rom· soffoeO la legittin» von- della sede naaionale. Coei pare ael 1860 qualora si custitnivano vesoovi suffragette! delta Mds primuiale, -abbenché U'patriarca Pietro Vin di felies memoria dichlaMsae oon letters ottdale la formule sas protesta oestre ans «mils dispositione, comeeM lesiva dei diritti patrtarchiei, ed elevssM ad · nopo la sua vooe, pue ai eoffôcava la légitima vooe del patriarca per Γ amendante dell' influent· dalla Propaganda.

l Coal sweat· di Amsasia, Kassuaa, Arapgher e Karput.

* L' ordina cioi delle asoasebe dell' immacolate conoesione. foedato d· monsignor Haaaan nei primi anni^tel sao primasiato. di oui le rogols riaehiarisoono apertamwte quests loro posisiotts.

ı Qusate society fo create nel 1880 dal priinate di Costaatiaopolt Lo soopo dSUa aociatA doves mm» erigere dells •enols nella dialogs patriarcale, libere della giariadizioae patriarcale, poichè la preaidaaua della sooiete ooi pisni peteri. era riservata per diritto al primate, ed al patriarca non si dava ohe U titolo di président oaorario ; questa aocieta fo rigetate s taato dal patriarca Pietro VIII, quato dal prefetto cirile Gsgoniaa.

* K libello: ZXaWaraswM eoa cw *ti* rspwrc «msvs asssâts la ssds *fetnaneli t etMicotalt di Cilicis dtfU Arytoi catttUci. OHtentiiieptli. TyftfnfUt it IMiifraptii* r—frais». 1871. Prodiit siasdsm Hbslli gallioa translatio ita' uuoript·. IMctardtso· sspll.oil Ia saoaaoe da «Mys *fetriantl* au aattabeMsal fsic> da *Ciltcit itt* di mfciian» osttoligusa, Couata·· Uttopia,'M71.

pontificio diretto nel 1888 «1 delegato MU Site veniva vittate l'eteaioue dei di tai sucèeneorol, od ta pari tempo, <ào4 toi 188Q, te arti edogdrato arrivavano a guadagaars dirent deiaaoerdotibistei veecovi delta code patriarcale, oai eestoroeva pan la promeosa in eeritto pee eleggen monsignor Hanan ta sueetaseru delta aede patriarcale.

Tali erano le condiaioai delle parti, allorcM eel principier dal 1868 rimaaeva vedova la aede patriarcale per ta morte del venerabile vogitardo Pietro VIII. 'D pro-delegato della Siria, monsignor Valerga, inviava aoUeeitameate in data 14 gennaro, una eireotare ai veeoovi della aede patriarcale, per eeecusione della euddetta diepoeiaione di Roma emanata nel 1659. per suspendere ciob gli atti, e non procedere all' eleaione. Un altro ordine emanato da Roma cambiava il vicario della vacante cede patriarcale. Un *leno* ordine abolira il diritto del elero poaoeduto per uno ob anttguo, di arer | cjoi* parte attira nell'elatione. Un quarto ordine privera ii clerq ed alcuni dei veecovi dalla voce passiva. Per ultimo, onde concentrera veppiù l'eletione sulla persona del primate di Costantinopoli, si prodigavano delle promesse: si ordinava procedere all' elatione extendo aneor aaaenti due dei veseovi; si presenters il delegato nel sinodo dell' elexione, cota che non aveva oaempio ain allora; si decideva far l'elexione a viva voce. I vesoovi convocati, propensi nella loro mente all' unione delle due giuriedixioni, pregiudicati d altronde sulla persona dei primate Hassun, sia per la idea dell' unione, sia per la idea dell' unione, sia per i maneggi di monsignor Valerga e di altri, procedevano all' elexione, sempre peri* con mira, e penaiero diverso dall' intento e dai desiderii di monsignor 'Valerga e dei suoi. complici, come .rieulta dalle parole, con cui present gli elettori la oura di manifestari* ta loro mente: „Abbiamo eletto. dicono essi, e proclamato monsignore Antonio HassuU, arcivescovo. primate di Costantinopoli, in patriarca di Cilicia con nome di Pietro IX, ed in successore dei dritti e privilege del prelodato nostro defunto-pariares

I veseovi con una premurosa previaione, fondano eu queste brevi ma significantissime parole tutta la forza dell' elexione da loro fatta. Leletto accetta lelexione aenxa exprimere la sua mente sulla conditione accennata; -chiama a se tn Costantinopoli con dispaocio telegrafico uno dei veseovi, l'srciveacoro Hagian di Cesarea*. ed ordina agli altri veecovi convocati in Libano ritornare sollocitamente alie loro sedi, acciocbè nbn perduri Γautorité dei sinodo.

tili arcivescovi Gasparian di Cipro e Kalibgian d Amnesia saggiungono a Hagian per loro spontanea volonté. L eletto esprime il desiderio dr rekcarsi a Roma perricevere il pallio prima di easer benedetto in patriarca seconde il ceremoniale armeno, e di questa sua mente fa parte pure a Roma 1 veecovi dell' orbe dovendo escer convocati in Roma per·1β imminenti solennité dei centenario degli apostoli, vuole Roma che sia rimessa a quell epoca anche la concessione del Pallio. L eletto attribuisce questo ritardo di Roma alltr'iôh^liiione aooeaaata aeU'atto dall'oteawao: **tenanto·** iunasa «t prwitefwnan; e oeei oeraineia a regnare neita. ooatanitb armeao-oattoSoa an timere salta eoneerr rasione di quanta ooedisioee.

I veeoovi preeoati ta CostaatiaopoU, ebe erano gb arrivesoovi d'Ameerin, di Central v,di Cipro, o dAntoehta, suffragaaei delta node pa rtarcak, edit voooovo Tilkiaa di Bruea, in ana riub a* di veseovi, ooavoeata per la ooooada volta del' auovo oletto Hassan, diobiarano apertamooto ed oMeialmente. ebe la conditions in decerno era tahnente essentiale alT «tenon· fatta, ebe nel eaeo obe non fosse vsrificata, annnltaadoai l'oloaione, gli elettori rientrebbero nel diritto d ana nnova elosione. L'eletto gindica ragionaovolo quanta aaeoiuta dichlarasiono dei veeoovi, e 1'ammotte, ed assicura la radunansa nulla conservatione della dette conditione, nd* inoltre nel coapetto di varii notabili delta nation·. afferma, quasi con giuramento. 4Il restar fedsle alta data promesse. Lareiveocovo Gasparian di Cipro vuole recani quanto prima a Roma, per solleoitare l'affare: ciù non torna'gradevole all' eletto: i veseovi peri* ai usociano ai desiderii dei Gaapdrian, diebiarando che come l elexione. cos) il compimento dell' eleaione appartenovauo ad essi veeoovi; me appena riescono a ridurre pure l eletto a queato loro sentimento designando Γarcivescovo Hagian di Cesarea per compugno al progettato viaggio dell'arcivescovo Gasparian. Roma, mercè 1'opera di questi due prelati, accelera la pertensa dell' eletto. nia per mire aegrete rimette all' epoea predeterminata 1'atto delta donaaione del pallio. I sospetti dei popolo di Costantinopoli crescono vieppiù; ma l eletto cerea lusingare il popolo con vane aaucuraaioni fomentate collh letters sue et con quelle del suo fido I). Atarian, affermandovi di dover restare immutabile sulla parole data riguardo la conservaaione dei dritti*. 8i radunano finhlmente in Roma, per-causa delle solennité, i veecovi Armeni. non che moltissimi altri di diverse naxioni dell' orbe. Roma, tacendo base delle sue operaaioni la proseasa dei veseovi Armeni, e più di quells. Γ eleaione fatta dai suffraganei delle sede di Cilicia, ricusa, ed a regione, dare a monsignor Hassan il titole patriarcale di Costantinopoli; ma sotto il pretesto·della donatione del pallio, comincia a fundare sul monaigner Hassun.l'edificio di un patriaroato di nuovo conio; e dé opera alia clandestina formarione de) breve *Jienrmnu,* breve, che a giudicarta dalle parole traita del patriarcale di Cilicia, ma in realté crea un patriarcale di nuovo genere, ed in diretta oppositione alla mente degli elettori, e de(le conditioni fissate dai medesimi. cosichü l' eletto in successore del patriaroato di Cilieia e di'Uietro VIH di fehee memoria entrava solamente alla succèssiOne vnateriale dei titoli, «manendo totalmente privo dalla successione.reale dei diritti delta sede„ come risulta dall' assertione siesta del suddetto breve Rsrertarwt, che chiama quell attu una nuova islilutione di patriaroato. — *hate Jtnu* noro *patriarehattu Araunii iiutitutio·*

Allorcbè nel 1791, si richiedeva un ordine da Roma per ditninuire il numero delle sedi vescovdi della Francia, Pio VI rispondeva in una sua lettera apostolica, „che questa cosa ledendo i diritti dei veeoovi, dovea prima interrogarli affinchè non leda le leggi di giustixia, ledendo i dritti degli altri oltrechè easendo pare la cosa una privatione pei pupoli, cui si togliprebbe ta facilité d' accedere ai

1 AUoenxione pontificis Aelii IX taglio 18K7, psbblicata coi tipi Aelia Propaganda.

* Reverendissimum pstrew dominum Antonium Hama. archiepiscoMm primatem Constantinopolitanum, imposito illi nemine PuM IX, elegimus et proclamavimus Ciliciae patriarcham et sueoMSorem isrium et privilegiorum praeUadapnostry/ defuncti patriarchae.

• Che ora stata gih Io stramento per tavortre Γ elexiope di monsignor Hamus

* Si oonsnitins la letteia di nonsigast Hassan aie. Agop Effendi Ksorek. o qaeUa del aarardots Asariaa al rqjerewüaata» padre Alessandro BesdhUMiltaa.

loro pastori, dovoa prima eertUaarri aaobo dalla 'loro volonté." Paru oho gli officiai! della Propaganda inteaoro dare al lore aÜH* questa forma quando foeero conveners inoplnatameato àvaa^i il papa i veeoovi Armani, in aaa aU'atotto ed a monsignor Valerga. Adriano papa seriveva a Certo Magno: »Noi non abbiamo nessuna parte nelle do-' nioni (dei veeoovi), ab tampooo lieeideriamo averta; vogltamo peto ohe neaaeo vostra auwetb s'intrometb^jn quelle, ma oomooM è caaonica l'otoaiono tetta dal utero e dal popote, né é ta reran puato contraria aile presortaioni ed alte consuetudini e traditioni, quindi ordintaino ohe ai conservi quelle forma d' eleeonL" Pio IX perii iadiriaaava ai veecovi Armeni cote prodenti un' eeortahione in seneo de) tutto contrario alte parole del suo prodecessore ed inaenaibilmente consentaneo al tenore dei Re*wturtu;* alta quale esortaaione opponendo i veecovi un dispiacente me significante silentio, monsignor Haaaun s' affiretteva ad inginocchiarai, e diebiaravs di ricevere i desiderii dolia santité sua come espreasi comendi *.

-! vescovi Armeni il dl ateseo eeprimevano le loro lagnente, in presence dell' eletto, pensando a prevenire un tento affare. L'eletto temeva che i vescovi potrebbero arrivarq ad una deliberatione in sefitto, e" coal andrebbe in rovine tutto i) suo édifiai» : si sfonava perciù a persuaderi!, non essor niente di scritto la propoate del papa, ensi, soggiungeva, la nasione non méneherà esprimere ta sua oppositione; lasciamq a quelle c: ndurre Γ affare a miglior esito ; noi intento non vogliamo per questo privarci dell' annuo suasidio determinato per noi, sulia Cassa dell' opera pia delta Propagatione di Lione, né mettiamo in force te riuscita di quelle iatanae che dobbiamo avansares. Ecco perché senta pubblicare il breve Rreerraras, ensi tenendolo sotto il più alto aegreto, a' aRrettava 1' eletto ritomare a Coatantinopoli insieme ai veacovi, i quali (meno alcuni pochi), ignari di tutti questi maneggi non dubitavano comptera au di lui te ceremonia nationale' della benedisione patriarcale nella chieea di Santa Maria in Pera. Monaignor Haaaun, ricOvuto te benedisione ed impetrato il *Btrat* ossis flrmano imperiale ali' inaaputa delte nasione, rimandava i vescovi alie loro sedi, e credendosi abbaatansa fortificato, procédera alla pubblicasione del Rsrerswrus.

La comunité convocata in conaiglio dallo ateaéo monsignor Haaaun il di 20 ottobre 1867 (a. a.) si trovù. aH improvviso di fronte ad un patriarca di nuovo genera, munito di RsesrsurM e di Bsrai: ae ne adegnù acerbamente e proteste energioamente, e cos) ai aoiolae il couaiglio. Poaeia, il popolo indirissù alte Sublime Porte una protesta ip sori(to in date 11 decembre dette anno (a. s.). I veecovi all' udire la pubblicasione deUtaerrsunu in una ai clamori e protestationi del popolo, fissi nell' idia delle parole di monsignor Haaaun e delta lusinghiere .sperante fomentate da lui in Roma, attendpiano un eeito felice. Tanto più che monsignofi ifaaaun eempra vescato dai dubbii rigùardo i vescovi, e timoroso che non procedano ad un atto formale, cogliendo un occasione, gli dichiarava ebe eaaeado tutto ia uno stato prowieorio, non '' era taogo a oonfondorai, gtaeché m! preeeimo rinodo mmmuJ· dorrabbe aggteetorri tutto a socmù M opnani dosidarii di tutti. Ooei i veedbvi «i daeidanuM ali» taciturna aapettauone, attendendo il tempo del sinodo, che dovoa radanarai dopo un aano, per terminare felfoemente Γ altare. Monaignor Haaraa ponderandosi le proprie forte ai oradé debote innanti a quelle ch* area preeo di mira, rieeraù qetadi debilitaris disseminando delle discordio nel popolo per opéra dei sacerdoti suoi fidi cooperatori. laeieme elle questioni del Brees a del Beret, vennoro in acena quelle dei personali difotti di monaignor Haaaun, e regnù up malumore generale. Rome si conturbi pelta inaapettate vioende, ed inrid a Costantinopoli monsignor Valerga munito di aegrete istrusioni, montre gli jfficiali della Propaganda aseieuravano diversi dei veecovi della natione, etaero Γ inviato monsignor Valerga munito di istnuipni tendenti a contentera la natione. L' eoite perd e le interne notitie accertarono esser state la missione di monaignor Valerga, quelle di adoperare ogni sorte di messi per consolidare il patriarcale di nuovo genere di monaignor Haaaun o di appoggiare il partito Haseuniano. La nasione, malgrado chh fosse oppressa sotto al 'Varie influente, pon tacque, ma ad alta voce reelamd i messi per veder attnsti i auoi dritti. Dietro consigtio .avuto da Roma, ai obbligd monaignor Haaaun allontanani per un momento da Coatantinopoli e ai ritird in Siria. La precaria di lui aeaensa, abbenchè non abbia dato motive ad tin nuovo diaaidio, pure/tento Ia comunité Ànnenocattolica ' che Γ epmcopato della aede di Cilicia attendevano anaiosamente il tempo del sinodo. Monsignor Haaaun temeva della eua assents da Coatantinopoli, e sospettava nulla eondotta degli officiali medoeimi da lui costituiti, e perciù ai vidde arrivare improvviaamente in Coatantinopoli, ,lop·> sei meti d' allontananaa. ed in quell' epoca fù pure determinato il giorno dellacfurtocasione del sinodo nationale.

Inauguravaai il ainddo il dl 5 luglio 1869 a. a.), e aubito avantà la comunité la sue protests; si pubbiicarono contemporaneamente diverse acritture, che illuatravano la eondotta, il patriarcato, e l' elesione di monsignor Haaaun. Questi vedendoai parato innansi un grave pericolo. si diede tntt uomo, ad eecitare il clero secolare contro gli ordini regolari ; di là riaulte un dissenso nell' epic copato, e coal riuaci a monsignor Haaaun avern farttore un numero sufficiente. Fù dibattuto (u l sinodo la questione di dare alla protesta del, p ipolo upa soddiafacente riapoata. Monaignor Haar un coi auoi propugnava diapretzare piuttoato la vu -e del popolo, anti ricereava che i vescovi inducessero il popolo\a disperare della causa, mediante una dichiarasioae. Il sinodo a pluralité dej voti rigettù queste propoeta dei tautori Haasuniani, e non che a traverse dl mollissime diffiooltà rinse) a formare uno oommisafone che avease la missione di sentire formalmente Iff proteste e lagnanse del popolo, Dietro aaeolnte pluralité dei voti dei padri ainodali, vennero eletti quattro aroiveeoovi ed un vescovo, in tutto cinque pratati a comporte la commissione, che preee pure aleuni sacerdoti come teologi, ed in -varie sedute ai regiatrarono dsi aegretarii (sinodali) le giuste domande della comunité.

Monaignor Haaaun vidde allora aperto un tribunals contro di ae, innansi al quale era a Iqi impossibile il giuatâfiaaràì : ffi allora che inainuùai ·“‘‹» aqoi teuton di cluedere anche emi dal sjnodo udiensa. La eommitoione consenti ndûe anch^

1 Monsigaors Hasstm jtsl ilscoiaq^t ringrsaisMlto pronuntiato il di eho liceri in pallio, chinas frifc* questo giorno O cul dichiarô U aommipsione anche ai desiderii del papa (81 vegga la puhblhaaioae fhtta b Boas, p. 48.)

* Er*nj> preppste tre iatanae al papa Coda prints d doutàadara- ua huaeato del raaridlo protestent* dalla Pthpa-' gaaioM di Lions Colla seconda U vaauaMla aapo di aaato Gregeris ntaaaiaatom ssamrvato tell* ritu « Mapali. IW taras, la foariatosa* d' «a Ammo a Berna.

gMaffi. «M, *4 nnivh * eesottee 4*B» 1m- parti·, ch· UMtt 4agti atari A 4m- 4fr«n· tas·· «B· HltMM Ha'dati···, tM '«NM |pri 4t»M»iwH dai aeatimanti 4*B*^«Mt«IM Mi puati principali: 'I aller· moMignar Hmm- da «m parte eaeeb eoa lavariat· maateea «4 ûapa4ô« eh· fiamara pro4e*ti nel sinodo i tevori della MmariarioM; 4aH'.altia parte, ··!!' iatamsioM di maadara ia pratiea «U ah· U *Stumtnu* 4tepeneva rnlativamanto aB' atesioM dei vaaoovi, oomiacib a eoatriigura i vaaeovi a procedere alla nomina dei candidati alla vadovata aada di Sabaate; anti non contente di latte quaato taceva preparare etendestinamento a faor del ateodn un* dtehiantrion·, a atedia*· tate firmer· ai veacovi uno per uno, per opera del vaaoovo Ankatiaè d'Anoint, volando coal oonvalidar· il ano patriae» cato mediante 'una solenne diehiaraiiono dell' apioeopato, · ko«(ar· per coal diro l' atto dell· aoona· comprovate oontro di m. Pochi dei veaoovi furone in> caso di operare fortement· · ricnaare ia loro firma ad una ai dolosa proposta; altri avendo in buona fode apportavi di gli ia loro aottoacriaioM, ia ritirarono appena conoaciuto l' ioganno: firtto d ^che monaignor Haasun rimaae deluso nell· eue •peranae. e ·'irrite fortement* 'suite fermeoa di propoaito manifestato dall' epiaoopato. Arrivava in» 'tanto il tempo di recani a Roma per ii concilio ecumenico, e gli'' atti della oommiarione ri ponsegnavauo alia segreteria del ainodo. Π popolo frustrato nelte ane aperanae fondât· ani ainodo · eulla Oommieaione, rivolgera I· sua attentione *11' andata dei veaoovi a Roma.

Indirisaava una petiriohe al aommo pontefio· aociocchb ai oompiacesse sentire la veriti dai veaeovi narionali suite stato delle eoae, o farne lare- ^lativa giustisia. Da' una aimile sperans* eranC guidati pure i vesoovi, enti i più coraggiori, con c lettere speciali, djrette 'al papa prima della loro partent*, deacrivevano ii vero stato dette eoae. Intento fine al tempo d' eaaere in grado di operare in Roma, tanto per dare una nuor* farsa · peso alla conditione imposta ali'olesione fatta da loro, quanto per procuraro la tranquillité della comunità, fecero nominare Γ arcivescovo Oasparian, titolare delta curia patriarcale, a vicario patriarcale durante l' asaensa, in conformité agli usi della aede di Cilicia.

Non poti monsigpor Hassun opporsi a questa deliberuione dei veapovi, percià non solo affidb •gli officiali del patriaroato inoombenae autonome, ma fornte anche un aegreto consiglio direttivO composto da sacerdoti suoi fautori, e non baetendo tutto questo, determini come ispettore e direttore dei vicario un secolare, cieco esecvtore déi suoi voleri, in disprogio ed obbrobrio dell'alto carattere p episcopale. Il vicario, benchb oppresso in simili guise, si dedite adi' opera della pacificatione dei popolo. I sacerdoti i più perspicaci viddero chiaramente che la inaugurata pace non conteneva in se il pegno dell' avvenire, e per cib ai credettero in dovere di fare parte al pontefioe Romano, in due distinte lettere, dell* condotta di monaignor Haasun.

Coetui pete e con esso i suoi fautor^, appena giunti · Roma, si dichiaravano apertamente e deponevano il velo, aotto cui ai celavano sin alters, e monsignor Haasun ai mostrava non solo tenace difensore d·! Resersunu, ma lo propugnare pure con appoaita sua pastorale, e per incutere timor· nel cuore dei veaoovi, alia loro insaputa, e coli' influens· degli officiali dell· Propaganda, facer* rimuovere dall' officio e cbiamare a Rom* U vicario Oasparian, ed. in di lui luogo inviava come viearío i! VMM·· Giasepp· Arakaliaq, eb· ara state ia tutto te vieasria n· indivisibile cooperator·. Hi fauvaM a fiaau nea poeh· vmariaai all' ani- VMM·· Oaeaagiaa '4* AatiMhia, par fimaau uaa diahiarariM· aaa eri ri propagaava pabblieameate Maa µ msarigair Tlaeiaa tana «atrato lagiitima- aaaete aaDa niitadiai 4dla a»4· * Otttia. I phi coraggiori 4ti vaMovi. gli areivaneovi teed 4'AnMari·, 41 Marnaoi, di Diaritokir a 41 casares, proteetaroM eoatr· Γ invio del vanehvo Arakaliaa ls vicario, · ahteearo al popa «ner interrogati privateMMte «alte co·· aoeadnta, la qual oom dimaa4«va offieialmaate aaaha I arrivaaeovo Gasparia·; ma aoa rie«v«v*ao «ari nmanna riapoata, anti vederaao teaato oetroMii loro aa oontegno seaaprv pii miaaooioao par parte di monaignor· Huson · d«gH officiali della Propaganda.

Monaignor· Haaaaa, mH· tetter· patente data •1 vmcovo Arakelian, av«a inserito queste prooiM parole: „QueUi che ai oppeagono alla disposition! della aanta sede emanate riguardo il aoetro patri- •resto, ti opppongono allo apirito del cattolicismo •d ·I|'T·vIoπϋ del capo d*Ua chi···, · eombattono gli ordini stesai ed i oomandi di Geeù Cristo.“ Krs queata 1» prima volte che monsignor Hassua mi- .naociav· officialmante assoggsttare la nation· al RseeraMivM, pereiô la maggioranaa del popolo ri vidde n«Ua nacmaιti di dare un termi·· alia vertens·, opponendo nn atto decretorio al decretorio atto moatnto oontro di ad. Con nn· 'formale dichiararion·, quell· del 25 geoaaro 1870 (a. ·.), manifester· pubbiteament· te ana sottomisaioa· profeaMta al capo della ehiaaa universal·, · 1 intensione farma di raster said· nelte fed· oattolica, non chi te ferma deliberatione di rigettars te giuriadirione di monsignor Husun, · di non voler· seperarsi menomamente dall'antic· diadpliaa orientale · dri diritti inerenti alia propria chieaa.

Nesauno trovava reprenaibile cotesta dtehiar·- sione, · perrib te maggioranaa del ctero di tutti i ceti, dal clero secolare, dagli alunni di Propaganda, dagli Antoniani, da qnelli della congragaaioa· di Zummar, e dri Mechitariati di Veneaia, MoedovnM a queste parte del popolo, che venir· rteonoadute dal governo sotto l' antic· sue denomination· di *Arrnuti - eattoiici,* ed eaente dall'autoriti di monsignor Haasun. Gli Hasauniani iterendo ri aentimenti espressi nelte tetter· patente date ri vaacovo Arakelian, dovunque innalsavano i loro· clamori ed empivano Roma e l' Europa dei loro strilii, e domandavano a chiare note da Roma te condanna dei loro connarionali! Pertento oontro queste voci e per attestato della veriti e per rilevaro te certeua ri univano a Roma sett· degli araiveacovi della Sede di Cilieia, it Kalibgian, l Apelian, il Bahdiarian, i) Hagian, l'Angiarakian, il Gaaparian ed il Caaangian a firmare unanimement* uaa dichiar·- sione relativement* rile vertense in dieoorso.

Monaignor Haasun volendo generriiasare te questione, per eaimersi quindi dalla total· responMbilite, ricordb allora· alia Propaganda |a promesM

1 Ecco U testa dsl tategrsauta tatiriusta a «oasir*or Hsssu la Roma is dsta Iβ/M Mbraro 187Cî, ia qsatro secolari; opposirions spiegs la sao tivors U sUsnaio rills sut* ssri sil' appello ril 2/IS riombre. Is state del clero e del popolo he fonuto aa* aaovs eMase proelsmandols legit' .time e csttabe*, se U rigettani rill' appello 'o la eoaduu di questa ehieaa diaaideate aoa arriva imaaedlatsmeate, la diaper· aloae ed U coatagio sarsaao sarito generali, ad 11 auri sari forte irreparabile, aoi upettiasao ooa aasieta U decreto dell· suta aeri sa 'questa soggetta, a riachio dei prestlgio dell· a uiU sede e della aostta propria coadderarioae: vi 4 argmuta. qaalanqse ritardo oorS Mtroammeate pragfadicbevole alla lode dd Meli. Risposta Immediata dalla patte dalla Propaganda.*.

data a ae n«l beeve JtenaratmM* ai MNggaMaMA «loi ali· ifepMWaai <φMĩ tam tattl i paMante OriretaH, ai pote parti· aaaa aB'opm·. D peteR.

«toi CbUM ti ai μ μ IKμ - mUs μ lμ μ lα 4atta datenatoM. D patriam M MalahM A rimp·*-verato ia maren ad aaa Ma dai waaaai. D paM* area dai SH reüe piattoeto dteattani da) paM-areato eba rinumtere ai aaai diritti'· par la tataraa angoecte ai ridaaae al latte. B patriaroa dai Jbn·. ait» ia previefone di eib ehe dora» aaaaadara, aap* para ai an raaato a Borna. 8' tetimmiiOno i vea-oovi orientali; ai aeaadaSaaaraM i veeeovi Buropai rai oonto di moMignor Haaeaa, qaand· arrivarono a conoecere gH areati, par· tutti i lare atti ai riduoevano a compatira la noetrà oomunitA Kaa area potato puranco monaignor Baaaaa atterrira la maggtoranaa dei anoi etettori, a toapetteva dalla loro unione, peaaaado che potevano dare nna fora* tpirituate alla cotnnnità «d al etero che non area puranoo ammeaao formalmente il ano patriarcato, mataime dopo te eoatanaa tpiegata degH altri patriarchi orientali.' Dara intanto eotao aU'impubo di tali eue previtioni; l'arcivoucovo Angiarakian per causa di «altite era ooetretto allontenarei da Borna. Bal reeto monaignor Haaeun eonearvava un» vigilant· aorveglianaa. Teneva preaao di ae gli arcivetoovi Kalibgiaiy Apeiian - Hagian, non altrimenti che l'arciveaoovo Bahdiarian, rebbenne quteti forte nel ano proponito, ai riaolveeae abbandonare 'la ooabitaaione di monaignor Haaaun ritirendoai nel moaaatero degli Antoniani. Pure l'arciveMovo Gaaparian en aorvegliato.

Contre larciveeoovo Caaapgian, che en timultaneamente i'abato generale deli' ordine Antoniano, ai adopenvano pgni genere di veoaéiioni, ai vedeva in perioolo la eue vite, gli en fatta formale intimaxione d'amato, gli ai ordinava oeaaare dall' olBcio generalirio, onde prendeva 'origine la queatione Antoniana, ideate per divergere la· queatione fondamentale e per atterrira le altre oongregaaioni religioee. Era in aeguito a tali provvedimenti che veniya, pubblioato una aoapenaione nominale contre i aaeerdoti delle oomunith arœeno-cattolioa orientale, nell' idea certamente di eagionare ai reeeovi una morale difficoltk di far bomunicarione oon eaei in caao ehe riuaciaaero aortire da Borna. Bd infatti riuaciva, per divina provvidenaa, agit arciveacovi Bahdiarian e Caaangian aortire da Roma, e venendo in Coatantinbpoli oonaolare colla lore preaenaa U popolo ed \ aaeerdoti ingiuatamento calunniati e rimuoverv ooal le diffioolti morali inaieme aile materiali. Riuaciva influe pure ail' arciveeoovo Gaaparian ricuperare te aaa Uberti ed aaeociarai agli altri due arciveacovi in Coatantinopoli. Monaignor Haaaun voleva dare un imponente alla vertenaa e eambiar l' aapetto -alla queation· del popolo, adoperando modi calunnioai, proflttando doll' ajuto della Propaganda, con oui arrivera a far emaaare una lettera apoatplica aul fine de] maggio 1870, in oui il papa minaociava eapellere del aeno dalla qhiaea tutti quoi che egli aupponeva eaeerai di gih «olonterw-*vuntf upareti* dal capo dette chieea, per cui invano ai diaonorava il aacroaanto carattere del aommo pontifice.

In queat' epoca giungendo a Coatantinopoli l'anziano deli epiaoopato di Cioilia l'arciveaoovo Kalibgian d'Amaaaia, vedeva l inginato condotta degli Haaauniani, e l' oppoaiaione eaiatonte tra' le notiaie alterate da monaignor Haaaun ed il rare atato della queatione, non che oonoooeva te identità ed immutabilith della preoente vertenaa in compartatione della queatione propugnata da adfin da principio; non aoorgeva vernn atto che prèvaaee mmt rente qaeOn wpMMiM·. dal αφ· datin chteen, qaate ai vnteg· dagli Baaaaaiaai aàaar Ma, mmé vtateva Waaa «ha Û tatto aie pan* a grtarite ia* taaato·· Aa^Ü JSaa^MBiMl'^av dBetwgjw· M taai· a ragiiaavih baaa daMa maattaaw; qutedi al aaaa-tiara aqti qitri areimfratelH per treaqallWmrè la MMNIMMB 4·BΓ iMNMMMt* ototé · popotea H BOTWHHI· pel ehe area di gih eeaeeee·a a aMrarigner Haaeaa il Btrwf impérial·, oonoaeeva «ampre ptib la aaera fonaa dd di W patriareato, non «M te parttooteritb • te novitb oMtaàate nel brave JCeamara·, «d «apriatava te aaa dieapprovaaione tanto aulT uo che tali'altro, motio pib qnaado venivano riapinte dalla parta di Borna te amichevoli tua trattotive o l'inviod'un rappreeentante.

Intanto a'aAattara monaignor Haaaun venir· ia OoataatiBopoli, ed ia ei· ohe riguarda i diritti nàrionali proponeva al govarno per parte della corte Romana la oonpartoeipaaione nolle eleaioni. e non riutoendo anche in queeto, préparera un nuovo piano per frnatrare la nagiono nolle eue opennae, poeto -pun che vOaiaaaro rivoonti il breve Bavar-nrw ed il Barat del auo patriaranto, peaaaado che oon quoi piano, taato le propriet· religione, quanto i diritti attire e paaaivonelle elosioni reaterèbbero oonegatrati mü· mani φ ouoi fautori, e che ai anmiUotdbbero tut^i le aoeueo avansato contre di aè. Ad ottoner tuito queato v' en d'uopo' d'une aontMoa religioaa, ed ad una taie aentenaa dovea procédera eolpa religioaa, e non baatava ail' uopo quelle ideate nella letton patente data al veocovo Arakelian. Eooo pertento l'origine dell' idea 'di ehiamare in acena la queatione del concilio Vaticano. 8e ne creare, quindi un neaao tn que»ta queatione del concilio a la queatione naaionale; e mercè queato ritrovato monaignor Haaaun da accuaato, paaaava ad «aoere aoeuaatore, anzi ai ooatituiva giudice, e monaignor Pluym ai volea preaide in queato nuova cauaa. Dietro le inainuationi di modaignor Haaaun a' indirizaava per parte di monaignore Pluym una luttera d'incolpatione a oiaacuno dei quattro veaoovi, lettera di cui la copia ai pubblicava nolle ohieae.

I veaoovi pubbiicamente calunniati pubblicavano nolle loro ehieae ciô ohe ai oercava per l'edificazione e la rettificaaione della mente del popolo. Il patriarca Caldeo, venuto in quelli giorni da Roma a Coatontinopoli, facea comunieaaione >n *divini»* con te' parte qalunniata, e oon pubblica celebratione délia tante mecon .nella chieta di tan Giovanni Criaoatomo, preatova pubblica' teatimonianza alla veritA In cbapetto di queati imponenti eventi, aentiva monaignor Haaeun la neceaaiti di eaeguire un dl prima il auo penaiero, e metteva mano ail' opera. Li β ottobre veniva pubblicate in nome di monaignor Pluym una intimatione a tutti i sacerdoti ed una nuova formula di profeaaione di fede, in oui ai faoevano ' eemprendaro corne artiooli di fede il brere BeetrtartM in una ad altri decreti ed iatruaioni formulate aulla medeaima baae. Si concedere il termine di giorni died per apporte ia aottoacriaione ad una al nuova formula di profeaaione di fed·, colla minocete cepreaaa dï dichiararli aciamatici tin caao ohe non l.àvetMre aottoaeritta. Li 14 del meae, i taoerdoti pubblicavano una diebiarauione formate in riapoata ali' intimatione di moiteignor Pluym. Queati non vi trovava rerun difetto; m· l' opera di monaignor Haaeun. e dei auoi cooperatori riuaciva - persuader· monaignor Pluym a dar ooreo alla iaginate ingiuntione che lor°*. promuovevano; quindi · in mancansa d'ogni oolpa degna di oondaana, 'bi appigliava monaignor Pluym ad aaterire eater perverta te toro mente, e

j«w·▌ q.. - ▌ *·

V /hiaealgavadi oaari tamraMaari arrari, «nra IraevaA W ^βiBBiBβIBI® βBβBB" oltew J

•aeerdeti, arabe i qaattre ranoovi, a odA sotte fa data 4l > nerassbra (a. ·>> M» nail'altre fort-

tette l'eperato dsgi Hssrauisai era coadotfo da spirite di-raadett·, · che aea «sa altro ae non tegfatsta iatrapresa. H gorarao raepiageVa il brave U |>*BH*T**BΦ di moasigaer Hasen» oomeehb fondato aü Àsasrsurue, rteonosoeva gli Armeni eattoliei OrieateM eome tegitrima · primitiva oomanité armeao-eattoHaa. Ossi aoa pote· pente moasignor Hassan srrivare •U'intente, per il quate ave» idsstto qaeato oolpo d'ingiueta sooeuaanioe, giaocbé un» «communie· iagirate · sràsa morivo non pué estsudsrsi al di lé défia «fera della sua auQit£

La fede paré diadaujra nel esore dei fodeli, si spegnera la pieté, regnava lo soandolo, si confermava ia discordia, aile .quali tristi coaseguenae pensando i quattro arcivsseovi e riparara, almeao in parte, «redevano necessario indirteaare al popote fodcle 1» foro oircotera data 96 ottobre (a. u), per retriSeare te menti, pradteaN—oon eeplieite parate la rara · te nette dottrina eoeettata univenahnente soi punto del primate dei pontitri Romani, ed seortare nsi pari tempo .ails conservations dalla pace e earité. Dei vssoovi ssiatenti fuori di Costantinopoli, alenni per rimera, altri per umani rispetti erano obbligati a conservare un profonde silentio, altri pocbi poi gnadagnati da monsignor Hassun si constituivano foutori di lui.

Ora tutto il tempo trasoorao dull' cissions di monsignor Hassun insino ad oggi, si divide in quattro epochs.

Ia prima trasoorm dalla di lui elesione tino al tempo de) ricevimsnto del pallio.

La seconda, dal rioevimento del pallio sino ali' inviarti dei vesoovo Arakelian come vicario.

La tersa, dal eostituirsi dei voscovo Arakelian come vicario sino alia' pubbHoasione doli'ingiuata «communica.,

La quarta, dal giorno di questa ingiusta pubblieasione in sino alia dato di questa présente diehiararione.

Nella prima epoca, monsignor Hassun ingaUna i veacovi elettori · te oomuniti colla promesya di conservare te conditione imposta alia sua sletione.

Nella seconda spoea, obblig· per u» momsnto i vescovi al silentio, insiauandogii come sufficiente la opposisione dsl popote a for respingers le aoviti intro^otte col *Bntmmu* in contrariété alla conditione imposta nslla sua «lésions, aggiaagendovi altre simili tasinghiere sperante. Fortificato·) perii oon Bsrat ed soquistoto sufficiente numero di foutori, manifesta «biaramente la sua monte; ed onto perii di'tutto ciô, il popolo non desiste punto •d «mette te proteste · le prédisposition! aseessarie oontra il di lui patriaroato di nuovo ooaio.

Nella tersa epoca, si rade monsignor Hassun metter in opéra ogni sorte di measi e di vsssationi sia a Roma oontra i vescovi i pib risoluti, si· ia Costantinopoli contra il clero-ed il popolo; ad onta peril di tutto ôte riene esso rigettato quasi da tutti, •ebbêne te •variata"gui··.

Nella quarta spooa, per renier aceetto il suo patriaroato di auoyo gsnsre, quale vers e reste ssoceesione alla seda di Cilieia, si serve malameate di tutte te coss sacre e oelcsri, contre ogni- legge ed ogni regote canonica della chieaa, ote che b vero sacrilegio, oon cui sebbene si reads causa di gravi sciagure · numerosi scandali, non risses pert ad. «•sere aeoettato qual tegittimo patriarea di Ciboia.

Ctamnk ommbaim wmtoi XX*·

Hot parin·*· ersiraseevi del patriaroato di CL *3- -a -- -A- trafoh* *samteAra ^aaiAammimarara

j Bk bi ÎbJI^B' β^ρ^βiνo^^ββBrβ

CUbby *tt IB Mtbfldb*· 10M» PlÀehÎMMMBM B·0· tthicMb «H QmB CMrtkhpib -titaMb b bl fteub-

tegittima snisssrisas. •Lugi AB m, fcm Oratorio Magae, «Ira parai dlnfreugess qnataaq*· eo▪tfauteas degü aattehi, risguariteati i ariai oolteghi A qualstragfia «hissa; priabè mi trovo aver iagiariate a» sbeesa, aa esa/smi· i Md dm ariri /ntM." B ao Ontario Mat·· giudtea **▪* *·· that» qratoéqua mataatea· dette aattehe aoatitanfoad, quai giudinto portarebbe del Rsesrsaras^ «ha d oppaae * quelle asatitaafoai, «ha ooafostds oaaiaaaiaato l'ordtee gerurebfoo defla aostra «htesa Armera, quel!' ordino aha te è proprio par eoctostestioa tredirions e si b rioonossiute soteanetnaate, • oonvaiidato eoV'canooi oonrmari · col patte di union· del eonctlio Fiorentino?

Diaiamo quindi ah·:

Considerando 1· la condotta teauta da monsignor Hasan* centre la node petriaroal·, durant» la vit» de) defeat· patriarea Pietro VIII;

Considerando 9· 1» rioteass mOraM eonoorranri alia sua «lesions;

Conridsraado 3* lo soopo preflaao · la condition· imposts dai raaoovi elettori all' rissions fatta nell» persona del primate Hassan;

Conaldsraado 4· te prom···· fotte da monaigaor Haman in diihranti tempi ai vescovi ed altre divan· persons, per eoaservsra la condirione impost· alia eu» rissions;

Considerando 5· il suo studio sell» formerions dal breve Jfessrsoms, contro la pradetta eondiriora ed in opporirione alla legittima sateessione del patriarcat» di Cilieie, noncbè iF ricerimento di *Brret* proeureto da tai; A »

Considerando ,β· te contrariété, le tegnanse a te proteste fotte dalla oomuniti rin dal priatÿpte' eontro il patriaroafo di nnoA genere, e contré te oondotta di monsignor Hassun;

Considerando 7* te violence materiali e morali ▪ed i modi coetringenti adoperari da moasigner Hassun tente apertamente quanto ocoultoaseate, per for accettare in quatehe marnera ai vescovi dsll» •ods di Cilieia le nuovst dispositioni del Arasrsstrus;

Considerando 8· te clandestin· arti per estoreera ai vescovi una qualunqae diehiararione in oonferma dsU' eleaions di monsignor Hassun al patriaroafo;

Considerando 9* i rieorsi dei veeoovi, dei sacerdoti c dei popote a Roma, · gli Impedimenti posti da monsignor Hassun, coli' «juto degH officiali dolla Propaganda, al regolare eorao di quelli rioorai, ansi il ritornare di quelli rioorsi ad ecoitara piuttosto la vendetta contro i rioorrenti;

Considerando 10* lsrmanifeste riolsnse fait» da monsignor Hassun, dietro i teat* mcstovati eeeitamenti, tanto a Roma ooll'ajuto dalla Propaganda, quanto a Costantinopoli par messo del vesoovo Arakelian;

Considerando 11* la porisioae deterrfinata della oomunité e la condotta del gorarno impérial» spiegate dopo la renuta dsl vesoovo Arakelian;

Considerando 19·. i modi adoperari contro la liberté di tatani dei vescovi parionaH;

Considerando 13· 1» soepansione ingiiutamonte inflitta ai «Mordoti;

Considerando 14· 1» suggestioni adoperate pdr pareggiar» il govern» della Sublime Porta agli atari

foverai pan mmn I aan· m pwMM*· ···[redacted]* doutrid; '

Coariderundo 16» ta taffihé dola seemanuita taventate per frustrare te qtasta deririeue M geverM ImumblaIa m* "W

MMMWltan

^3®®βM^®iβ®A® 1Φ* "Wi

comminate dalle taggi mmmHm ouates qatiH ebe si «mm promoted ai autari ** tatt tegtauteta«itieni di Mommowfobe;

Conridçraado 17· la Mitatoua awuMta natte «a» mutité in Mgdto a tata IDegittima edtosuMtoteato soommuntea;

Contideraado 18· U riprenribita conduite Maata dagfi altri veeeovi Ia tafi eritteho cteeoetaaM;

Conridarnndo Ite ia docistosro daB' imporfote govern© rignafdo U JtowrMrae ad il patriarcato di monsignor Huana;

Considerando 90· In prora tatta di tatti i meari B esegaibili ia via ordinaria o oonsuota, ol'foeflteaocia di tatti quolli;

Considerando 91· la morale impoeribilith o 1a msteriale impoteaaa de! riotabilimento di monsignor' Hassan noli' eeerririo dofi* autorité;

Considerando 99· la peeitionO strsordinaria, cal soggiaod ta chien Arseoaa-oattolica, e l'estremo bisogno che ci obbliga ad ans etraordteârte deoiriva opérerions ;

Considerando. 98· ed in ultimo tatto te ooee e punti éonsiderabili ; -

Ne dednetamo e dtehiariamo ebe.

,l* L* elorione di moatignor Haseun, oltre a non essore totalmente fibers, era anche' condirioaato.

2· Monsignor Haesu ha aooettato apparentements ia, conditione imposta o promise di oonservarla; ma in realtè non èolo non ta osservé, ma mmw * «MM m 1 mm pw WHm|p|M ψMM MmMm·» β Λ» sarcbbd, par ffiHe pMehtar·· mm, A» défis parte dei <matri «mm OMgrite Î*tfte lci «m « ftHtft sprMfoÿ, ma rite per ^bm«m' ΛίΛP m ·ji-»

ñWift

Faite rfasaso taporfotto a aaa obba M mo ftaala • vml® MήηφiMκMί*. !'

> Obe qntodlmMdgMr Haesus porvoune dia aaâaiMiaâi 4eHa aMa β Offaia amtinrimente a aaa rnbaaata. ' [redacted]' [redacted],,

. 4» Ohe il estera di oonfermarti in na patriarcato di asoto genere sotto Il fitote di patriarca di Oiti«ia obbe bteogae tosto di materiali ohe di rsHgiooe vtotease, anebo «ri veeeovi, a^a ohe noa pote giammai trcvurc aoeettuione, nè pote bntrare mai in parifloo pooeaoM. »

δ· Dteiaaeo perofo, ohe il cote dette patriarcato di Officia di monsignor Haema è nnfio non solo tivibneata per la rivoeariono del Neret imperiale, ma te è pare epiritarimonte.

6· iteiadl Mi areivesoo'i, rilaociaado sugli oflaiali della Propaganda Γ onere di oôlloeare queeto petriarea ri naove genero ovo pih lor foeoe gviadito, dtehiariamo che la noatra sede patriarcale di Cilicia, non avengo ancora il sno lagittimo onooessore, ri trevn vacante dal 1866 in qnb. >—,

Dato in. Pera di Coatantinopufi, presso San Ciovaani Crièostomo, il di 9 febbruo 1871 (ant. stile).

Ignario Kalibgian, areiveeeovo d'Amamia.

Otacomo Bahdipmn/arciveeoovo di Diarbekir.

Basilio Qasparian, arcivesoovo di Cipro.

Placido Casangian, arciveeoovo d'Antioohia.

46.

NOVUS PATRIARCHA a DI88JDENTIHV8 CONSTITUITUR· 1874 februarii 18/96.

Serai *di GmA Crista* per ta' ariferieordio *di Diac eniatteoai dalla* seds potriercota *di CiUeia, Ifoaai» KaUbfiaa,* oreiercooee d'Amassia, Bosiho Gssporiew, ormeofcoee *diGfrt, Ptatida* CMengion, ereieoaeoee «FdntforiWe, *ni reeerendo dsrq i fafti· fadak* t ^dniwiw-MNeüce. x

La patriarcale sede di Officia, vedovata per ia morte di Pietro V1H di felice memoria, fb in prods di variiaeaenti, quali ebbero tersiine salta eforiono.. fatto daU' epiacopato delta mederima aede, eforiono, giè note a tutti, oon ori il primate di Coctantinopoli monsignor Hassun veriva cbiamato alta anooesrione dei patriarcato di Ciliata, o tagGendori qrindi la divisione dolio dae bedi, te giurisdisiono D ecclesiastica delta narioM ri fondova in una sola patriarcale, como era propriato ed see -dei patriarcato Armeno. Ma per sinistra sorte una ri desiderata ed a tutti grata anions th nommions di usa: .più lagrimevole divisjona

Di già ail' epoea in «ri abbiamo manifestato i noatri Mntimenti di compassions, eotto ta data delli 94 settembre 1870 (v. u) avevamo rteordato a vof che;. ,Tali eventi avovaao avuto luogo pure in altri tempi nella chieea*;. o qrindi segginngevamo she : .Avremmo tatto anche noi volontteri, quel che avevan tatto i noatri antenati in rinrifi circootaMO.* Oiorni sono avete sentito qualmeate Γ eletto ri patriarcato ed a diverire centre dell' unfono della nasions, s' inoamminb per peregrini sentiori o ri dévié dalla cnooMotono, condnCMdo mco nas parte tanto del popolo she dei veaoovi eredi lei dritti dalla sede di Cilicia, quali veeeovi, dobbiamo dirlo oolloglagrime agli oeohi, erano astretti con giuramanto ad eeeere difenoori dei dritti delta aede, e non dÎMOcoar» il fonte dei loro etettorrii dritti, che 4 la tadelU ri date giuramento, e non assimilerai a quoi veaoovi, che non avendo prostato' il giuramento di fedeltà alla sede di Cilicia, nè potrebbero annoverarai noli'episcopate di quelle sege, nè protendere participasione ai dritti .delta medesima.

Noi/portanto invocando où questi ta divina demensa abbiamo deliberato di oonvocarsi in rirtù déi nootri dritti e d4Ha noatra tacoltè in nome di Die eotto ta presidensa dril'arcireecovo Ignasio d'Amaeria, gooano dell' epiacopato delta patriarcale sede di Cilicia, per procedere all' elerione d' un dqgno pastore per succedere con divino beneplacite rite sede patriarcale di Cilicia. E potehè il clerc ed fi popote, conforme te entiche consuetudini, sono chiamati ad aver parta allé eforioni insieme ai vesoovi, ood abbiamo voluto for audio noi. Di più venerandd le tradtaioai giunte induo a soi, tradi- . tioni venerate di gié dai nostri padri, abbiamo stabilito ebe 'H nuovo eletto suoceda ed entri immedtetamente ali' coercitio di piena autorité, con- · servando !a>omurione di eerité e l'unione col capo della chieea, d» cri è segno ta letters della oomitrione osais la professione di fede.

Cori pertento, reverendo clero e pio popolo, Mcettando te propositions da voi avouais di tre efigeadi; ed avendo oon noi oome oodeitori due

raduaati oggi In qeaata eUeea £ San Giovanni Qriteetoma, e depe le eelebteaioM deDa saata mea•• • dopo le eemmri aestra • veatVe proci alio fipirito saata deDa verita per iUumiaaroi Ia mente, •bbiamo •lotto eoa liber• volenft ed abHaato pnbbfiento • proclamato tt beatiering armyeaeovu di Dierbekir, Giacomo Bahdtartaa, ia sattohoos delta aamone AnMM-aattoBea, patriarca di Cibata e sacceseore dai dritti • potori • privilegi d«Ha medeaima seda. Il umvo dette prase il mum di Pietro IX, eui il Signor• ai degni aggiungere lunghi gioroi per stinistrarei in rottitadiaio U verbo dolia vita • duraro in unions colla senta aede di Roma, ova A collocato Ia pietra di fode, fundamento della «ante

Or dunque, reverendo clero e pi, popolo Armeno-oattolioo 'orientale, eeco dato a noi ed a voi B nuovo pastore, nomo seconde U enor di Dio, ehe ci guiderh tutti nelle vio della divina volonté • nolle leggi della veriti. Conosoiamo portanto la e prostiamo a lui la debita venareainns, ed ad nae voce imptariamo fia Die I' eaaltamo•• per tat oatteliea dites•, Ia,sariti e Г etHfieanien• pei Meli, Ia MMth per U raatimimo noetro pontafieo Pie IX, Ia vittoria ed U valere al gterioeo noetro imperatore Abd-al-Aaie-Khaa, Mei o migliori giosul al noetro patriareato, la pace alla Metre a••»••, per l'intoreeedeae • per le pregUere del mntiesimo Metre padre Gregorio Ilhustaatore e del glorioso • beato patriarea Giovanni CrieOatame, nel di pei tempio e •otto In preteeieM delle venerato relique pi ft sonoosea la corona dell' ornamento della chiesa Metre, dal signors Iddio, oui gloria o lode ia etomo. Amen.

Data i• Costantinopoli, nolle chiesa di San Giovanni Crisoetomo, li 13 febbrajo 1871 (v. s).

Ignaaio, areivoecovo d Amaasia.
Basilio, areiveeoovo di Cipro.
Placido, arciveaoovo d'Antiochta.

47.

PIUS *PAPA* IX ELECTIONEM A DISSIDENTIBUS FACTAM IRRITAM DECERNIT·

1871 martii 11.

Provretalitau /rutribes Aeterno Fstro IX pairierc*us *Cilicia* alqtu oatMicü aretù*pi*copü tpiteopi** Arawati rite» *gratiam rt eoaumaiourm apOftoHeaf* Mdis Aefontibes, *ma* non dilecti *jilüs* *tanardMibas,* aumochw st *Mei* eatkoliou fûudam rittu, Piu* papa IX,* epiaoopi, videlicet

Venerabileo fratres ac dilecti filii, salutem et apoatolioam benedictionem.

Ubi prima novi schismatis, inter Armenios Constantinopolitanae urbis nuper conflati, indicia erumperunt, .non Omisimus, pro universali ecclesiarum omnium sollicitudine, omnes admonere sive per nostras litteras, sive per delegatum nostrum UliO residentem, ut fortes atque in fidb stabile» permanerent; qui autem a recto tramite aberrassent, eos hortati sumus in Domino, ut ad saniora consilia reverterentur. Hi autem a vocibus noetris auree •vertentes, contumaces in coeptis perstiterunt; immo •b iisdem apoatolioae sedis divina atque universalis poteetaa et auctoritas in hia potissimum, quae ad disciplinam pertinent, impetita fuit, licet omnium temporum et eoclMias filiorum reverentia ac 'fide tam in Occidentalibus quam in Orientalibus regionibus semper celebrata, novisaimeque oecumenici concilii Vaticani dogmatico decreto declarata fuerit rursusque firmato. Hinc eo nos adacto· sensimus, ut ad tuendam pro apostolioo nostro munere fidei unitatem, formulam séu declarationem fidai certis D verbis expressam, pro recepto in ecclesiae more, iisdem subscribendam proponi iuberemus; cui si subecribore récusassent, iam ooeleaiaaticae perduellionis se reo· proderent et s catholicae eeeleaiae unitate avulso·. Quod cum detroetossent, venerabilis frater Antonius losephus arohiepisoopus Tyanaeus, apoatoliem Constaatinopoli delegatus, noetris obsequens mandatis nostraque usus auctoritate, eosdem schismatis reos, ac proinde maioris excommunicationis vinculo irretitos solemn! decreto pronuntiavit. *. Profecto' post hoc indicium, nellus iam supererat tergiversandi locus, et novis hisce schismaticis alterutrum iaoumbebat, ut vel sd-bonam frugem reverterentur, vel ementitum catholicorum nomen omnino déposeront Verum magno eum nostro dolore eo deventum eat, quo ooedem. refractarios fore proomuro·. •toi non levia eabesaeut indicia, animus aredere refrigiebat. Etenim indictum est conciüabulum, in» quo do novo patriarcha oonstitiiendo egerunt tam laid tam monachi et sacerdotes aohiamattaae «sationis; atque adeo quatuor laabbua Bahtiariaa- Diarbekirisnsis, Basiling Gasparis» Cyprensis, neo non Ignadua Kaljbgtae Amaeinae, et Placidus Kasangian Antiochenae ecclesiarum titulis consecrati; immemores profecto dignitatis sitae, fideique et obedienttae, t^quam iri ipsa sua consécration· nobis nostrisqne successoribus lureiurando promiserunt .Deindo quod sib! proposuerant, opore compleverant, electo Milicet in paoudopatriereham dicto laoobo Bahtiariaa arehlepiseopo .episcopo Dtarbekiriensi, oui laoebi Petri IX nomon inditum eet; et abnegato legitimo Ciliciae patriarcha venerabili fratre Antonio Petro IX, licet i· unanimi suffragio episooporum nate triennium faisset electus, a nobis confirmatus saeroque pallio ipsis nostris manibus decoratu».

Quantus exipde dolor animo nostro et moeror accesserit, satis vobis explicare non possumus. Hoc enim facto, gravissimum vulnus unitati catholicas illatum est, proculcata ecclesiasticae disciplinae regula, sacrorum canonum et apostolicarum constitutionum vis et auctoritas omnino spreta atque despecte, flrntatum teterrimum schisma; atque fidelibus incautis vel ignorantibus nova errandi occasio exbibite ab iis, qui licet excommunicat! auctoritate noatra faerint et ab ecclesiae catholicae -nnitete omnino segregati, se tamen catholicos nobisqus fideles st obedientes audent laetare, pbpnlisque illegitimum et schismaticus^ pastorem, proinde ,ae ai catholico· esset, obtrudere.

Cum haec ita sint, nos moneri noetro omnino deeeso videremur, si .speculatores a domino nostro Issu Christo* universae ecclesiae constituti, vocem upstram contra ausus istos attollere moraremur, et •b omni errori· periculo fidele· Annsnio· eripere. Quapropter apostolica nostra auctoritate decernimus illegitimum, schismaticum et omnino irritum tum praedictum oonoiltabuhun factiosorum, tum electionem in eo attentatam lasobi Bahtieriau in patriarcham; et hunc nulla prorsus ecclesiastica et spirituali Jurisdictions, pollere; omnique exercitio

•ptecopaHa ordfeis···· aMpawam; teanper Mm **- awratum laoobnm quam alterteras pamraa i m M canonibus «Mtr· eoe, qai teJta Mmi ftnctet, aaaeite· 001IH teoarrissa. 4

Bdem porro laeobo sab tetennteaUraa Atvtei tedteil districte prsMlpixtas, m praatanam· patriarch·· thataa « sehisanatieia riU temera auBpqa· inre Mata·,· «Bo paete aatteat uSurpare; aara quidqaam ao nomtee attentera praaaumat. Qaod vsre aaai «ant refraetarii ia praafitete eoMiitabalo contra vaaarabilem fratrsm AntoniumPatrum IX Hassun, illud pariter aaffiaa momeati ac roboris, quia at sehismstieam daetaramus; ipsumqne veoerabilsm fratram Anteainm Patram, varam, solam, ao legitimam Mae patriarcham Armraiorum Ciliciae edicimus et confirmamus.

Porro universos' catholico» Armenio·, cuiusvis ordini· ac dignitati» existant, pro supremi noetri •postulatus officio monemus, ut a praedicto laoofio, nec non ab eius electoribus ot a reliqui· omnibus, qui novo huic schismati adhaerent, caveant diligenter; legitimo autem suo patriarchae, et imprimis apoetolica· huic sedi fidele· maneant et obediente« ««pa· «mm, ut ad rem monuit 'saeotns Çarthaginensis episcopus Cyprianus, attend· Amtsom oAortoe mmi, *aut fata* sani «cAtenate, puam Am *taeartMi Dai* non ofitmnjMrater, nae «Ms in oootest· ed f«mpu Mcsvdos, *tt tui* tempM *index fiat Clrrieti cogitatur.* (8. Cyprian,, epist. ad s. Cornei, pap.)

Providissimus autem Deus, qui laete tristibus miscere consuevit, dolori noetro lenimentum ac Solamen praebuit in fide ot constantia, qua ei populus et clerus patriarchatus istius erga legitimum patriarcham et hanc apostoHeam sedete usi eunt; ae potissimum in robis, venerabiles frat&s, qui in officio constanter permanentes, fidele· vastroe cura· «increditos a commemorati· erroribus et fraudibus incolumes servare studuisti· atque studetis.

Cetqrum ipsos n»o-schismatico», imprimis vero illos episcopos qui tanto cum noetro et omnium bonorum luctu ab unitate catholica defecerant, hattateur, ut qaeniam peaeavemt, um adUchat term Vidaant qne demum avaaartet, quaatamqne prueBem te «athaBoa Armante aecùaiaexsttevestet. Ba·· quidam dono· te patra»> Christo peefeaa firmiteti constiterit, sabmetgi m» poterit: ipai vero at euneti, qni eis adhaerent, perpendant, quam grava ait a vara Christi aeeiaate defecisse et ab aina unitate Msae divateos. Btsi aaim adhuc *aa* 'catholicos appellaro velint,' factis tamen ipsis suis, qute et proprie eonarieati·· ihdioio erraris convincantur oportet CM «Aw secisetee,- ut ait idem saaeies Cyprianus (8. Cyprian, Hb. da «ait. socles.), ranstAr, jrt eoibsdram fttri, sapra quem *fandata tat Malaria* deurit, te seritesa *m mt* wqfiditP Kraw /haterattetem msndoeia /«Hat. Redeant igitur praevaricante· ad cor, et sciant in ,apostoHca sede non •olum indicem seders, qui in promptu habet ulcisci omnem inobedientiam, veram etiam patrem amantiesimnm, qui errantes filios^ culpam suam humiliter confitente et sincere détestantes, in ulnas suas excipere paratus est

Preoemur igitur universi auctorem et consummatorem fidei nostrae lesum Christum, deprecatoribus apud ipsum humiliter adhibitis; Deipara immaculata, beatis apostolorum principibus, et magno illo Armante· Illuminatore Gregorio sancto, ut errantibus tamen «t robur suae gratiae concedat quo omni humano respectu. posthabito, ad ecclesiam reverti fe»tinent; et iis qui adhuc steterant, maiori semper grati·· incrementa largiatur.

Vobis autem, venerabiles fratres et'dilecti filii, quos tanto maiori caritate complectimur, quo firmiorem vestram' virtutem, Deo sic favente, conspicimus, apostoliosm benedictionem ex intimo corde depromptam, et uberioris semper.praesidii'auspicem singulis et universis peramanter impertimus.

Datum Romae, apud Spnctum Petrum, die undecima martii.anno Domini MDCCCLXXI. pontificatus nostri XXV,

Piu» papa IX.

48.

PIU8 PAPA IX ALEXANDRUM FRANCHI ARCHIEPI8OOPUM THESSALONICENSEM CON8TANTINOPOLIM MITTIT UTI JjEGATUM' APO8TOLICÜM·

1871 martii 31.

Fsasrobili *fratri* Atawmdro *ardritpitcapa Thettalonietnti* i» partite» te^tAttna» mmts· *apoetodco* cnm *facultatHnu legati a latore* te Bupmwno» rrync, *fhu* papa *IX*·

Venerabilia frater, salutem et apostolicam .benedictionem.

Caritatem illius imitante», qui do caelis in terras descendit, ut qaaararat et salvum facerst quod perierat, soUieiti semper feerant Romani pontifices praedecessores nostri, esa de catholics fide te universum orbem propaganda, tigm da eiasdam integritate atque unitate 'contra haereticam vel eehismatieam pravitatem soiartlastew custodienda. Idciroe vel' a primis «oelaeiae saeculis legatos ràoe te diversas mandi regiones tam oojddoqtaiaa quam orientales mittere consueverunt,^quorum inane· erat vel dimidia atque contention·· componar·J s«t «aborta· haerssee et schismata profligare, vel cavero, no 'iam profligata et oomprosaa in aliqua parte raviroecerent; ae demum in dogmatitis sivs canonici· ac prorsas in omnibus eooleaiastioi· negotii· Romani pontifici» exprimere ac gerere personam.

Hiac praedecessorum nostrorum vestigii» te- «istentes divinoque auxilio ooafiri, nuaqaam omi•imus catholicae fldsi et ecclesiasticae disciplinae, quae illiu· retinaculum est, sedulo advigilare, praescrdini te eoctesiis ritus orientalis, quarum eo maior sollicitudo nobis incumbit, quo difficilior et periculosior earum conditio ast. Verum, inimico homine superseminante oxania, fructus labori, res expectation postremis potissimum hisce temporibus in illis' regionibus cumulate non respondit Etenim excitatum apud Armenio· catholicos Cqnstantinopolitanae urbi· grave dissidium, in manifestum schisma demum •rapit, et multa eodaatesticae rei. confusio et perturbati· eouseeuta eat

Noa qnidea· 'tantis maNa praevertendis vel depellendis curas'omne· sdhibsimus sive per nostras apostolieas litteras siv· par vanarsbilem fratrem Antonium losaphum arohiepiseopam Tyanaeum, noetram delegatum Constantinopoli residentem, qui pro sus pietate ot prudentia officium ac munus suam naviter ae diligenter exscutus est et exequatur Sed quominus noettae iUae curae ac sollicitudines felicem in omnibus exitum haberent, obstitit aliorum infirmitas, aliorum autem obfinnata malitia. Iam vero, ne intentatum qnidquam relinquamus, illud etiam .extraordinarium remedium adbibendum cenaaimns, qnod magnus ille Caesariensis

* feri» psarif· 4· IVipra—<« |M» t· ·*»·. P U&-·.

•piscepM auaetM BasUte», iHisaitaMum «mlMus A haerent exagitatis, - oaaata Dmmm praedaoemore Metre fiagitabat*, el aeiMeet legatum a fbcie Metra «atra artta·· irittaaaa, qui perturbate erdiai resti- vri MtitoitM* coeefcurt·· ia Mo at obedisotia legitimis pastoribus, imprimis vero apoeteHeae bate sedi debita, roboret atque aoa- flnnet; at MeoehiemattoM eatboüeerù nomen, ad WmpUetam deeeptiMem adhuo enbdoto usurpanto·, nd siMernm paqnitentiam, miserant» Dao, converter· •atagut.

Quapropter, da oonaibo veeersbilium fratnun nostroruM sanctae Romanae eedosta· cardinalium nostrae congregationi· de Propaganda fid· pen nogotii» ritua orieniaJia, te, venerabili» frater, cuius doctrinam ae peritiam ia eocleeia»tioi» negotii» procurandi» perspectam habeiqu», ad Capatantino- politanam urbem mittimu·, tibique vieee nostras cum facoltatibés omnibus necesssriis at opportuni» demandamus, ut doctrinae opportunitate et veritate infirma confirm··, disrupt· eoMolidaa, depravata ebnvartaa, affiiotaeque eoolesiaé Armeniae (tatam componens, omne vinu pravi schismatis, auxilianfe Domino.' raA ritus evellas.

Mon dabit·*» autem, quin uaiverni et siuguti euinsqu· gradue et conditionis fidetes, spostoliene sedi· dignitatem auotoritatevnqM ia tna persona tetaeatea, debito hpMre atque obedientia ta pro- •oqnaatar.

Faxit nriierioon Daw, nt quod eo aspirante in bonam Armeniae eoeleaiae deearnimn·, ad eius nemini» gloriam ax rôti» nostris aaeoadat, qui co- gitem·» .oogitatioMa pacta. Adsit tibi propitiae viamque- team ot graaaaa dirigat, quo eommiaao manaro streauo at utiliter perfnngari». Adait demum Ulis qui ignorant at amat, ae ii» praeeertim qui ia iniquitate mm obdurati, a nobi· alieni facti aunt, at in domtua paternam, «anctam videlicet ecclesiam catholicam, in aimilitadinem prodigi illius filii, quam abscedendo misere imitati aunt, poeni- tentia ducti revertantur. Caelestia denique prae- sidii auspioem eeee volume· apostolicam benedic- tionem, quam tibi; venerabili» frater, ex intimo corde impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, »ub an- nulo piscatom, die XXXI martii MDCCCLXXI, pontificatu» nostri anno XXV.

Pius papa IX.

49'

ALEXANBRI FRANCHI, LEGATI PONTIFICII; MEMORIALIS LIBELLUS RERUM EXTERARUM APUD TURCA8 ADMINISTRATORI DATUS·

1871' septembris .22,

Vote *de mofufifiuur JVonchj à* ten «ms Us m» *Server Richa mhfittre de» ajfairti étrangères* cte se mqjsstd impérial» 1« sultan.

Constantinople, le 22 septembre 1871.

Excellence.

Le soussigné archevêque de Theaaalonique, am- bassadeur extraordinaire du saint siège pria la Sublime Porte, ce faisant un devoir de oommjini- quer à votre excellence le résultat des, négotiations qui ont formé l'objet de sa mission extraordinaire, croit avant tout nécessaire d'exposer aussi exacte- ment et aussi brièvement gu» possible les fait· qui ont préparé cette mission, ainsi que la manière avec laquelle lesdite· négotiationa ont été com- mencée» et poursuivies à leur terme avec ledéfunt grand-vésir Aali Pacha.

Il *j* ait bien longtemps que la nation arménienne catholique désirait voir réunie l'église de Cilicie et la primatiale de Constantinople «n une seule égliie gouvernée par un patriarche résident dans la capi- tale de l'empire Ottoman. Mai· oe frit surtout après 1« mort, du patriarche GrégoirsPierre VIII, prédé- cesseur immédiat de monseigneur Haamin, qne le- plu»' vive» instance· furent présentée· dan» oe but au saint siège apostolique. Celui-ci, après avoir mûrement considéré te chose et informé les évê- ques des disposition·, dont il croyait devoir entourer l'aete d'union demandée, publie h te date du 19 juillet 1867 la bulle *Keversnna,* qui e»t par conséquent te base et le fondement de l'unité ac- tuelle de l'église arménienne, objet dès vœux ar- dent» et de» demandes rtitérées de te nation tout entière. Aussi cette bulle fut-elle reçue sans que la moindre difficulté s'élevêt sur son application; et l'on put même entendre un évêque arménien*, qui est devenu plus tard l'un de· chef» et de» principaux soutiens du nouveau schisme, faire dans une ohesainn solennelle le plus grand éloge de la- dite bulle, en. te déclarent un bienfait dee plus singuliers accordé par le souvarain pontife à l'église catholique, en Orient. Cette déclaration était faite presque trois an» après la publication et la mise en exécution de la bulle, et presque quatre an» après que monseigneur Hauun, primat Arménien de Constantinople, par le suffrage libre et unanime de tous les évêques, y compris· ceux qui-appartien- nent maintenant au nouveau schisme, avait été élu patriarche le 15 septembre 1866. La bulle en question existait donc depuis plus de trois ans, et monseigneur Hassan gouvernait pacifiquement son patriarcat et était reconnu chef de sa nation de- puis un temps encore plus long, lorsque te mal- heureuse scission vint troubler te paix qui régnait parmi les catholique· arméniens. On ne peut et on ne doit pas hésiter h le déclarer, oe fut l'ambition de quelque» prélats de cette nation, qui profitant de l'agitation excitée adroitement dan» les esprit» è cause de certaines questions religieuses, que le concile général réuni à Rome était appelé à ré- soudre, s'emparant aussi de quelque» rancune» per- sonnelle», réussirent h former d'un petit nombre d'ecclésiastique» et de laïque» un parti contraire au pasteur et chef légitime de la nation. Un prétexte plu» avouable manquait h la révolte qu'on méditait: on crut le trouver -dan» certaines dispositions de la bulle susmentionnée, dont on faussa et dénatura le sens et te porté» Le premier pas encourageant 1m autre», le mal fit do rapides progrès, et tous les. efibrts du saint siège furent malheureusement impuissants h tes arrêter, et è ramener les dissident» aux vrais principes et è l'obéissance due aux au- torités légitimes.

Le gouvernement Ottoman, qui ne pouvait pas voir d'un œil indifférent cette scission toujours plus menaçante, résolut d'envoyer b Rome en mission officièuse un de »e·' diplomate» pour tècber d ame- ner le saint siège A fairp de» concessions aux dis-

¹ Coûtait, fifui. Bom. *Pont.,* t, I, col *ÎH.*
² SeiUeet Soskixr Kasssgi··, arehispiscopM Antiocheno*.

« ■ tabulario congregationi· d« Propsgsads ûde JtaMoroato erewno ' B«larion« eenboaiiMrio *f<dl' ostüe 'covtegno neennto fveerue ettofeme* wrto la tayarioMt ■ Costanfni«p»li· Oüoèr· 1871. êtenaiarto, p. M-8S.

•identa^ Çétait le bat 4· k misait·* de m bey. miaietre^ottoàuh èOfloranoe, mimijmPq*^ MR ne pu parier jji'autre·' motifo* ·· pour·» pab aboutir.' dsbordpjree, quelle viad* b justifier lee prétendu· grief· dAmévoifié·. ensuite pareil que les concessions devancée· Mfoien* rien moine que la révocation pitre et filmple a 1» balle £ec«rsMnM et la destitution du légitime patriarcha,

tin voit pqr ee^qui précède combien, le refuq* dè Rome était Yaiaonàab)·; il yuaaqpéanmoin· une, grande irriiatiWnàCon«téntipuple,ut leeconeéquenoe· en furent trè» graved? Let dièridenta furent ouvertement protège»; monseigneur Hassun patriarche légitime ne fut plu» reconnu par la"Sqjhiipe Porte, étalés 7<hhhi arméniens catholique· restèrent sans position légale vis-à-vie dff gouvernemAt, tandis qu elle était accordée è la fraction minimal «*a«di»fsidenta par la remise qui leur était faite du qjeau de la communauté. La hardiesse des apposant·, surtout de· évêque· e(des ecclésiastiques leurs adhérents, s'accrut, et levant sans plus de menagement .l'étendard de la rébellion contre l'autori^de l église, ils osèrent dans un cig^ciliabule. fffclarer nulle l élection que ces évêques tournes avaient faite du patriarche monseigneur Hassun, et conférer à· un des prélats révoltés la dignité patriarcale. Et tomme «è les deux églises, que le gouverncrnem Ottoman leur avait abandonnée*, en le· enlasqnt aux catholiques, ne fussent pas mt@*aatgarols eb envahirent tumultuairement et en usurpèrent encore d'autres é Constantinople et ailleurs, tandis que de son côté le pseudo-patrinrc)/e imposait les'mains i quatre ecclésiastiques dissidents, et les sacrait évêques. Or, s'il est étonannt que ces dissidents après leur opposition aux lois solennelles de l église, croyant' pouvoir se plaindre des mesures que le saint siège prenait à leur égard, selon lés règles fixées par les sainte canons, il est bien plus étonnant encore qu'après les excès qu'on vient d énoncer et dan» lesquels ils persistent toujours, il· osent se dire encore catholiques, comme s'il était possible de l'être, lorsque le chef suprême de l'église catholique ne les reconnaît pas comme tel·.

En attendant le gouvernement Ottoman faisait de graves réflexions sur le trouble et da perturbation qui augmentaient sans cesse au sein de la nation arménienne.' *Ce fut* alors qu'il laissa plu· d'iMle fois entrevoir, surtout en écoutant le· plaintes des catholiques abandonnés sans chef et sans protection légale,* le désir de s'entendre directement avec le saint siège. Celui-ci de son côté, voyant que e était ,sur des relation· inéxactes que le dit gouvernement «était laissé amener à accorder sa protection aux dissidents, en l'snlevant aux catholiques, ne pouvait qu'accueillir favorablement ce» ouverture·- Mai· il fallait une déclaration catégorique et officielle «ur l'accueil qui serait réservé é l'envoyé du saint siège. On la pro/oqua doue: et la réponse du grand-véür Aali Pacha donnée par dépêche officielle du 12 où* dernier η* 29687, adressée è monseigneur Playm, vicaire apostolique pour le· catholique· latins è Constantinople, déclarait que „sa grandeur pouvait assurer son éminence le cardinal Antonelli, que la Sublime Porte recevrait avec plaisir l'envoyé' du saint siège.* La mission du soussigné fût alors décidée; et comme en sa qualité de nonce apostolique en Espagne, il occupait déjà le premier rang dans la diplomatie, il fat envoyé avec le titre et les pouvoir· d'ambassadeur extraordinaire.

Les faits qui précèdent montrent *·«>« clairement quel devait .être le but de la misaion du soussigné. Il devait expliquer aa gouvernement de t&blime Porte quel était le tM sens at'la vrai· portée de· dispôritiona da Mint tiège. Qu'on avait jdénaturéec, et tintait «abrité à en «donner au-ee- *in de· déclorfibeû·' officielle·. Il surgit parlé montré qua iMftinétendu· grief» des dissident· ne repoeaiènt «ursucup fondeqtent, Àéque «urtdbt les droit· du souverain n'étaient 'nullement atteint· par. lea Mite· disposition·; il devait par conséquent étreÇ_ »ûr d'obtenir, après ce· explicatidhe et ce· déclaration· franche· et loyale·, unenouvelle recoonai·- tance officielle de la communauté catholique arménigône et de son chef, les cause* n'existant plus -sur lesquelle· on avait psétendu .fonder le» me- ~"iurèir-fii*e»-oo«itre.c^te communauté et contre son légitime patriarche. Quant aux dissidente, le «oue- •igné ét|Mt muni de tou· le» pouvoir* pour lee faire, rentier dan» le sein de l égliee^ eatho^quc, en n exigeant d eux que ce qui eet «tricteiuent néce·- taire d âpre* let ancienne· loin. canonique», tt il devait capérer qu'étant de bonne il» trouveraient rendu plus facile leur rétou^è Innifé catholique par les explications donnée» ayMRouvernement et acceptées par lui.

Le 13 avril dernier, le soussigné avec le» autres membre» ®· *on ambu»»:idc débarquait é Cotistantinople;^ recevait un accueil de» plu» honorable», et dès <le le^lemain il pouvait s'entretenir avec le grand-véxir et se féliciter des bonne» dispositions qu il rennontrait dan» le premier ministre de la 8ubhme Porte. Peu de jour» après, le 26 avril, ij Qfivait l'honneur de présenter λ su majesté impériale le sultan en audiencel solennelle dan» le palais do Beylerbey les lettre» qui l accréditaient en la dite qualité d ambassadeur extraordinaire. 1. auguste souverain dan» son discours, communiqué ensuite officiellement par la Sublime Porte. eoit»idèrait comme une marque d'amitié précieuse le» sincère» expressions que eu sainteté lui faisait parvenir spécialement par l entremise d'une ambassade extra-, ordinaire. Et après avoir rappelé sa souveraine sollicitude envers ses fidèles sujet» catholiques et s'être réjoui de- voir ses effort» dan» ce but justement appréciés par sa sainteté, il trouvait de» parolee très bienveillante· è l'égard du soussigné, et surtout il se plaisait è l'assurer qu'il aurait trouvé de la 'part du gouvernement impérial t<>utes\les facilitée nécessaires pour l'accomplissement de ea mission. On ne pouvait certainement commencer sous de· meilleur· auspice· une mission h la fois •i grave et si délicate. Ru reste, la bienveillance de sa majesté le sultan envers le soussigné a été toujours très grande, ayant même daigné ea majesté, en différentes occasions, lui en dWlner des marque· tout-è-fait singulière· et publiques. De son côté les gouvernement impérial n'a jamais cessé de montrer au •ouesigné le· plus grandp égards et l'amabilité la plus exquise: *ce* qu'il croit de son devoir de constater encore dans cette occasion avec le· sentiment· de la plus vive reconnaissance.

Le» conférence· furent bientôt entamée· entre le soussigné et le grand-vérir. Celui-ci se montra dès le commencement bien satisfait des explications que lui donnait 1· représentant pontifical sur tous les pointa en question. Il désirait cependant certaines concernions et privilèges, que le soussigné, connaissant les dispositions bienveillantes du saint siège è l'égard de la Sublime.Porte, lui fit espérer. Des difficulté· s'étant élevées sur la forme è donner aux points fixés de pari et d'autre, le soussigné fat autorisé à déclarer que le eaitrt siège ne s'opposait paa è ce qae l'arrangement n'eût pas la forme d'une convention solennelle. Il fat donc établi que lee pointe réglée et convenus seraient

con«igné· dan* un mémoire, que lee deux négoti·-tour» échangeaient entre eux par le' moyen d une lettre', e} qu'un pcte A souverain pontife contient ^drait le· ^déclarations et la· concessions demandée·, acte qqi eorait par conséquent regardé comme ex-plicàtif de U' bulle précédente et qui serait publié dès que le' gouvernement impérial de son côté aurait fait exécuter les articles du dit mémoire qJi «le regardaient. Lp» principaux parmi cesytrtimea étaient la reconnaissance officielle du patriarche #>gitime et par là la légalisation dé la position de église et de la communauté comme la seule arménienne catholique, la restitution à celle-ci des églises et 'piedx établissements usurpés, et leur préservation de toute atteinte à retenir. D'où il rebulte que le saint siège, tout en se déclarant prêt à recevoir les dissidents, s ils voulaient se soumettre à l autorité légitime de l'église, et tout en facilitant leur retour à l ùnité catholique, n avait en vue dans ses* demande» que le maintien et la sauvegarde des droits et des privilèges des catholique». ‹ est-à dire de ceux que le souverain pontife seul peut déclarer comme tels, droits et privilèges reconnue aussi par les actes de la Sublime Porte et garantis par les puissances chrétiennes.

On rédigea donc de commun accord ce mémoire, et* le soussigné, sûr du consentement de la Sublime Porte par lintormédiaire du grand-vétir agissant en son nôm. demanda lapprobation'du saint siège sur tous les points renfefméa^dans le dit mémoire.

En attendant, le nouvel ambassadebr de France arriva à Constantinople, et comme il allait prendre connaissance de l état des negotiations pendantes entre le gouvernement Ottoman et le .représentant pontifical. Aali Pacha lui déclara et lui fit déclarer aussi par le soussigné que l'affaire arménienne était terminée à la satisfaction de la Sublime Perte et du saint siège: tellement il était sûr qu'il ne s'agissait désorntaia- que d'une formalité pour la conclusion définitive.

Le saint siège approuva eu effet les pointa convenus et renvoya le mémoire rédigé de manière, pour ce qui est des articles rélatifs au même saint siège, qu'il pût être considéré comme le texte du dispositif du nouvel acte pontifical, dont la publication aurait eu lieu après l'échange du mémoire et l'accomplissement des conditions acceptées par la Sublime Porte. Mais déjà la grave maladio d Aali Pacha était arrivée au point d'ampêchar toute occupation sérieuse de sa part, et pendant presque deux mois tout entretien avec lui devint impossible.

line sensible amélioration s'étant déclarée dans l'état du grand-véair, il prit aussitôt connais»ance de· réponse· arrivées de Rome et de la dernière rédaction du mémoire, et sa satisfaction fut telle, qu'il invita, è l'insu cependant du soussigné, les principaux dissidents à accepter tous les pointa fixés et admis par lui-même comme tout-è-fsit satisfaisants. Il espérait, comme on voit, que l'acceptation de la part du gouvernement serait accompagnée de l'acceptation et du retour de· dissident·. et les démarches qu'on fit è cet effet durèrent encore quelque temp·. Il le déclara franchement au soussigné dans un entretien qu'il eut' avec lui pendant ce temps, et même dans une lettre particulière du lé août, par laquelle il répondait è la demande du soussigné, qui traitait les formalités de l'échange, puisqu'on était d'accord sur tous les points; il s'excusait d'abord sut létat de sa santé et donnait ensuite l'assurage qu'il n'était pa· inactif et qu'il faisait tout son possible *dans l'intérêt d'une solution généralement satiefaivnte.* On sait que l« maladie du grand-véxir Ht ensuite de tel» progrès, que quelque· joui» aprè· il en mourut et ce futaa mort qui. empêcha l'échange déji arrêté de· lettre· contenant le mémoire approuvé de phrt et d'autre.

Csst donc è votre excellence, appelée parle eonfiance de sa majeetéje sultan à succéder au défunt Aali Pacha daïnrÎe puate de ministre deaMaffaires\ étrangères, que le soussigné è l'honneur -de s'adreeser; et .en -lui remettant ci-joint un exemplaire du mémoire en tpiestion. la prie de vouloir bien lui indiquer le jour, où il pourra échanger avec elle le» lettres convenue» dans le oonr» des négotiatinns. qtt'il a eu le bonheur de commencer et de terminer avec son prédécesaeur.

Le soussigné aime à espérer que votre excellence se prêtera volontiers è seconde^ sa demande en .tout cas. il prie votre excellence de lui faire savoir dan» »a réponse, qu'il attend -le plu» tôt possible, quelle est la^j^anièm de voir du gouvernement de la Sublime Porte relativement à l'affaire qui forme l'objet de sa mission extraordinaire.

Il saisit-en attendant cette occasion pour <^rir è votre excellence les assurenees de sa haute e>*n-aidération.

H

MÊSeiRK,

PREMIERE PARTIE

Artiris» ou disputions yw contiendra la nouvelle bulle du taint pêr· explicative de la précédente.*

A eau·» de· difficulté· qui. aprè· la réunion siège primatial de Constantinople au patriarcat arménien catholique de Cilicie, ont surgi par de· interprétation· inexacte· donnée· aux disposition· que le saint siège avait émises à ce sujet, le même saint siège trouve opportun de donner les déclarations et les déterminations suivante·.

Il veut bien donc déclarer, en premier lieu, que le t^noignage, que le clergé ot le peuple de· sièges épiscopaux vacants donnent, suivant les formes établies, en faveur d'un certain nombre de candidats en vue de la provir^on des dits sièges, ainsi que la présentation des IfUes rélatives au synode patriarcal, ne sont nullement abolis. Et la même chose demeure entendue aussi pour le clergé et les fidèles de Constantinople relativement è la désignation des candidats pour le choix des deux évêques auxiliaires du patriarche. Il eet pourtant nécessaire que les ecclésiastiques arméniens catholiques, qui seront désignés è la dignité épiscopale, soient fournis des qualités requises par le· saint· canons; et comme sujets ottomans, ils devront rôunir aussi celle de la fidélité è leur souverain, sa majesté impériale te sultan. Et è cet effet le saint siège -inculque d'une manière spéciale è tous ceux qni auront-une part quelconque dans la désignation des candidats, de se pourvoir des renseignements nécessaires, afin de s'assurer qu'ils réunissent toutes les qualités ci-haut mentionnés·. C'est ainsi qu· ls clergé et le peuple des sièges vacants, conjointement au bon témoignage qu ils donnent pour lee qualités morale· et ecclésiastiques dss candidats, comme i) a été dit ci-dessus, feront parvenir su synode patriarcal l'acte de leur certificat sur la fidélité des dits candidats envers leur auguste mettre, m majesté impériale le sultan.

Il est établi en outre que le patriarche ainsi que les évêque· du patriarcat da Cilicie, après IsUr investiture canonique, prêteront par écrit ou devant une autorité catholique le serment de fidélité è sa majesté impériale le sultan (et è son gouvernement),

suivant Ja formule qui suit: ,Moi ... je jure, comme il convient -à un évêque, devhnt Dieu et· sur le saint évangile, d'être et de rester fidèle toute ma vie à mon auguste souverain Iq sultan (et è son gouvernement) et de ne rien taire cdkttre la personne de sa majesté le sultan (ni contre son gouvernement)/ 11 eet nédessèire de déclarer et de statuer encore .une fois, que le patriarche élu synodiquement par le suffrage exclusif des évêques du patriarcat de Cilicie, adressera au souvenue pontife la deman&e régulière de sa confirmation, de l'institution canonique et du saint pallium. Et le saint sièjfo se plait à déclarer en cette circonstance. que le patriarche ainsi confirmé, après que le suint père (aura autorisé avec certaines règles à suivre', p'ourra délivrer aux évêques nouvellement élus leé lettres patriarcales pour leur conférer ensuite le sacre épiscopal.

lΓ n est pas superflu non plus de déclarer et de répéter encore dans cette circonstance que les mesurés disciplinaires,' que le bâînt siège a établies pour le patriarcat de Cilicie. laissent intacte les rites de l église arménienne institués par les saint, pères et approuvés par le même saint siège. Il est non moins nécessaire d'établir que les dispositions du même saint siège relatives aux biens ecclésiastiques ne portent la moindre atteinte aux droits légitimes du souverain, ni à ceux des patrons des établissements pieux.

Quant à l administration desdits biens ecclésiastiques. le saint siège a donné aux prélats les pouvoirs nécessaires four leur aliénation, emphiteusi, etc. etc., conformément aux cations ecclésiastiques. Il est pourtant bien entendu que les patrons ne pourront dans aucun cas exercer un droit d'ingérence quelconque en matière de culte dans les établissements, dont l'administration civile, suivant l'usage établi, leur est confiée.

DauXIÈMC PABTUt.

Articles ou dispositions qui »r seront pas *mentionnées dans la* bulle, mais *qui tout considérées comme également acquîtes.*

1. Reconnaissance officielle du patriarche, et par là. légalisation de la position de l'église et reconnaissance officielle de la communauté comme la squle arménienne catholique.

. % Restitution è cette même communauté dbs églises et autres établissements pieux avec leurs rentes et biens, soit à Constantinople, soit a Diarbéair ou ailleurs, et leur préservation de toute atteinte.

3. Défense è ceux ^ui n'appartiennent pas à cejje communauté arménienne catholique de porter ce nom. ainsi que les insignes du cierge arménien catholique.

N. B.i Ms trois articles qui précèdent seront mis en exécution conjointement avec l'approbation réciproque du présent mémoire.

_ 4 Il demeure aussi établi que le gouvernement impérial, è la demande àu patriarche, après que celui-ci. qp nom encore de son synode, lui aura doyiné communication de l'élection du nouvel évêque et du certificat de aa fidélité, et è la auite du serment prêté par l élu. garantira efficacement à celui-ci dans les formes d usage au moyen d'un bénit ou firman impérial le libre et plein exercice de l'autorité religieuse, avec tous les privilèges légitimes qui y sont inhérents et qui sont aussi reconnus par les hatti-llumayonns. De même le gouvernement impérial s'engage è donner h la demande du synode patriarcal, le bérat ou firman> patriarche nouvellement élu. après que le même synode lui aura remis un certificat de fidélité du nouveau patriarche (dans le cas que celui-ci n'est pas choisi parmi les évêques) et après que l élu aura prêté le serment convenu

b. Il est également admis et reconnu que les biens ecclésiastiques, une fois enregistrés au divan impérial, bien qu'ils fussent d ordinaire inscribi au nom des patrons ou d'autres personnes, seront à l'abri de tout abus ou usurpations.

6. Enfin les patrons désignés par la communauté ne sont que pour les établissements construits aux frais de la même communauté, et ils sont nommés ou révoqués par le conseil mixte présidé par le patriarche.

50.

RERVM EXTERARUM APUD TURCA8 ADMINISTRATOR LEGATO PONTIFICIO RESPONDET·
1871 septembris 27.

N· G· 31020.
N°'8· 5B.

Le 27 septembre 1871,

Grandeur.

Isa Sublime Porte a pris connaissance de la lettre que votre grandeur m'a fait l'honneur^ de m'adresser le 22 septembre.

Le gouvernement impérial a de tout temps confié la gestion des affaires spirituelles des différentes communautés de' l'empire <À ose communautés elles-mêmes et à leurs éghabsy

Tous ses actes, ainsi que le traité do Parie luimême, le pressent suffisamment

La Sublime Porte a doue toujours obéi, aux devoirs que lui imposent la soin de sa dignité et la foi aux traitée, en s'abstenant de toute pensée et de tout acte de nature è anéantir ou è affaiblir ses engagements et les promesses sacrées par la discussion [1] des questions qui sont du domaine spirituel.

Je n'ai pas besoin d'ajouter que le gouvernaient impérial se réserve toujours les droits, découlant de sa souvraineté, d'adopter directement et sans autre intervention avec les différentes classes de ses sujets une ligne de conduite juste et équitable en ce qui concerne leur administration civile.

En conséquence, si dee entretiens ont pu avoir lieu jusqu'ici en dehors dee principes que j ai eu l'honneur d'exposer plue haut, votre grandeur ne doutera point qu'ils n oient ou pour unique objet de sauvegarder ces mêmes principes vrais et salutaires.

Votre grandeur étant, eu qualité d'ambassadeur du saint siège, porteur d'une lettre amicale adressée à sa majesté impériale le sultan par sa sainteté le pape, nous serons toujours heureux de lui témoigner, durant son séjour è Constantinople la haute considération et les sentiments d'estime et d'amitié que nous professons pour sa personne.

Veuilles agréer, grandeur, l'assurance de ma haute considération.

Signé: Server.

1 .V. *B.* D set soarsua qua lee régis· dont U s'agit Servat insérées teas la balle pootùoüe, et en attestent servat communiquées sa goaversanaet moysaaai sa billet scaHsstiel te reprteaataat én saint slice.

- Ibid, p. 4&-M.

61.

LEGATI PONWFICII LIBELLUS ALTER QUO RERUM EXTERARUM ADMINISTRATORI RESCRIBERE IN ANIMO HABEÔAT ·

Projet ds *note de monseigneur Franchi* d *son rxcel-le^e Server Parka, ministre des affaires étrangères.*

Excellence.

Le soussigné archevêque de Thessalonique, am* baladeur extraordinaire du «aint siège prè? la Sublime Porte, a l'honneur -d'accuser réception d*e la note que votre excellence lui a adrewée le 27 courant, en réponse à la sienne du 22 du mênre mois. Le but de la note de votre excellence est avant tout d'exposer les principes, qui, en réglant le> 'rapports ent;e la Sublime Porte et les differentes communautés de l empire, laissent à ces communautés elles-mêmes et à leurs églises la gestion de leurs affaires spirituelles.

Le soussigné est très heureux de prendrexaete de la déclaration de ces principes.. qui honore la Sublime Porte, de même quelle satisfait le saint siège, car c'est l'exacte application de ces principes qui garantit pleinement les droits des catho* liques do tout rite demeurant dans le vaste empire Ottoman. Il s'ensuit, en effet, de ces principes, que le gouvernement impérial ne cherchera,,jamais è entraver en quoi que ce soit l'exercice libre et entier de l'autorité suprême spirituelle du pontife romain, que chaque catholique, tout en suivant son propre rite, doit reconnaître et vénérer comme son chef religieux et ten accepter et exécuter le· décrets. Il s'ensuit aussi que la môme liberté est reconnue et respectée dans l'exercice du pouvoir spirituel, dont jouissent, d'après la constitution et les lois de l'église catholique et sous la dépendance du souverain pontife, les patriarches, archevêques, évêques et autres dignitaires de cette église vis-à-via de leur clergé et de tous fidèles, qui de leur côté ne rencontreront jamais de la part dn gouvernement aucun obstacle à l'exercice de leur cuit,, ni à leur soumission envers leurs supérieur· ecclésiastiques. Car il est bien évident, selon ce· mêmes principe·, que de telles affaires et toutes le· question· qui s'y rapportent étant du domaine spirituel, le gopvernepient impérial ne s'en mêlera point; et même il s'abstiendra, le note de votre excellence vient de le déclarer encore une fois, de toute pensée et de tout acte de nature à anéantir ou affaiblir *les engagement·* qu'il a contracté· et les promesses qu'il a faites sur cet objet dans ae· actes solennels, ainsi que dans le· traités passés avec le· puissance· chrétienne·.

Cependant le soussigné est obligé de rappeler que cèat contrairement è ces engagement· et 6 ce· principes, que l'on g. dans une circonstance récente, déclaré que le gouvernement impérial méconnaissait aussi bien la bulle *Kevertmms,* publiée par le saint siège pour l'église arménienne catholique, que le patriarche légitime de cette même église. Peu aprè·, on a dû aussi voir que des»Arméniens, déclarés schismatique· par le souverain pontife, seul juge compétent, étaient laissé· libres d'occuper des églises, qui. même d'après les lois •t les tradition» en usage, ne peuvent qu'appartenir à la communauté arménienne vraiment catholique. Le soussigné doit donc reconnaître dan· les déclarations que renferme la note de votre excellence, un désaveu des actes qu'il vient d'énoncer, <t y puiser la conviction qu'ils ne seront jamais renouvelés.

A La note de votre excellence m? plait ensuite à rappeler le* droit que se réserve le gouvernement impérial de pourvoir directement à l'administration civile de tous ses sujets. Une des maximes* fondamentales de la religion eatholiqûe étant la »oumisnion et le respect aux autorités légitimes, le soussigné ne peut que • emprfihscr de reconnaître ce droit. Il va cependant «ans dire que. pour ce qui est. de· sujets catholiques de;l'empire, {exercice de ce. pouvoir de la part du gouvernement ne pourra jamais être en opposition\avec les dt|nt« spirituels, qui découlent de la constitution même de. l égliee catholique. D ailleurs. on doit être «ûr qu'on se conformera toujour· aux engagements et B aux promesse·, qui même sur ce rapport se trouvent consignées dans les hatti · huraayoun· impériaux et dans les traites.

En parlant des conférence* qui ont «eu lieu entre le défunt grand-vétir et le soussigné, votre excellence veut bien dire dans ·· note que ce· conférences, tenues yn dehors des principe· susmentionnés, ne pouvaient avoir qu un unique objet, celui de sauvegarder ces principes eux-mêmes. Le soussigné se voit de nouveau obligé de déclarer que le but de ces conférences et des accords qui en ont été le résultat, était de réparer les conséquences fâcheuse· de l'immixtion, contraire aux dits principes, de l'autorité civile dans la question religieuse arménienne.) Et en demandant à votre excellence, par la not? du 22. d admettre et de faire exécuter ce· accord·, le soussigné ne faisait qu achever, conformément à son devoir et è son droit, l'œuvre à laquelle la Sublime Porte avait invité le saint siège, et qu'il avait été heureux de commencer et de poursuivre avec le prédécesseur d· votre excellence. Il est donc aisé de comprendra avec quelle désagréable surprise le BouMigné a dû entendre de votre excellence la déclaration que la Sublime Porte, san· tenir aucun compte de ces négociations déjà' menées à leur terme, ni des fait· qui les avait provoquées, ne pouvait pas traiter directement avec le saint siège.

Ou si, d'après les nouvelle· déclaration· dû gouvernement impérial renfermée· dan· la note du 27 et ci-haut expliquée·, il *est* superflu de sanctionner les dits accords dans la forme qu'ou avait cru devoir leur donner, il n'est pas moins juste et nécessaire pour le soussigné de demander que le but unique de· ces accord·, et par conséquent de sa mission, e'est-à-dire la réparation des «sites de l immixtion irrégulière vérifiée dan· l'affaire religieuse arménienne, soit accordée par la Sublime Porte, comme non moine conforme è 60s principes et è ses engagements solennels que due à la dignité du saint siège et de son représentant officiellement reconnu et admis è traiter sur cette question. Le soussigné remplit en conséquence son devoid en réclament du gouvernement impérial la reconnaissance officielle du patriarche catholique arménien, et par là la légalisation de la poeition de l'église arménienne et la reconnaissance officielle de, la communauté comme la seule arménienne catholique, ainsi que la restitution à cette même communauté des églises et autres établissements pieux av?o leun rentes et biens, soit à Constantinople soit ailleun.

Le soussigné eet très sensible aux déclaration·

• Ibid*, p. 46-9.

bienveillante· que |*rotrè* exceilenoe, é la fin de sa A note, A-bien voulu faire à l'égard de sa personne, et il s'empresse d en témoigner toute sa reconnaissance. U ne peut cependant pas s'empêcher de répéter que, s'il d'esuma 'heureux d'être ".porteur d'une lettre amicale d4 * sainteté é sa majesté impériale le sultan, il le fut encore davantage, lorsque sa majesté impériale elle-même, daignant l'accueillir avec extrême bonté en sa qualité dajnbasradéuf extraordinaire du saint siège, l'encouragea é^entamer les négotiations avec «on gouvernement par la promesse' solennelle qu elfe voulut bien lui faire, dqa^acilit?s~Tî5coa»aires pour l accomplissement de sa mission.

C'e»t ainsi >quil doit être bien sûr que ce· facilités, d qprès l'auguste parole souveraine, ne lui manquèrent pas, surtout ì l'heure présente, et que iee demande· qu'il vient de formuler encore une foi», et qui sont atrictement conforme· atfx principe· et déclaration· consignées dan· la note de voÇre excellence et fondée· sur le· traité·, seront entièrement satisfaites, ce qui lui permettra d'atteindre le but de la mieaion extraordinaire qui lui a été confiée.

Veuille vôtre excellence agréer Ica assurances que le'souabigné a l'honneur de lui reno'uvcler de M très haute considération.

SI'I'FLEX LIBELLUS AB ARMENI8 CATHOLICIS GI BF.RNIO TURCICO DATI'8·
1871 aeptembria *29.*

Traduziou» della eupplica preeentata dai cattoliei Jrmrei.

Lo acopo della presente nostra lùspettosa petirione s è ehe. come vostra altozza conosce perfettamente, in segni o d' una differenta o dissensione religiosa s' è eecitato nel sen della nostra comunité ur^a discordia che dura da qualohe tempo in qui, e sehben si son fatti molti tentativi per arrivare a una cointelligenta e un accordo, e a questo scopo benchè fosse stata impiegata ogni premura, tuttavia è çhiar» oggi fin ad evidenza che questo accordo è impossibile per la natura medesima delle cose. Ora q.uesta piccola fraxione della nostra comunité, oramai incompatibile con noi, è stata separata da noi ecclesiaaticamente, e il governo consecrando questa' separatione la ridusse in un stato nuovo e tutto particolare. Al contrario perè la yera comunité Armeno-cattolica, che era ab antiquo confidata nella bonté imperiale e protetta dalla 'sua alta giustisia, si trova nel suo stato spirituale e temporale in una conditione tale che rende impossibile qualunque diebrigo de' negpzi della meima, lasciandoli in una–penosa perplessité incertezza. E se questo stato avrà da continuare, ridurré ali' obbieiione tutta l' inters comunité e renqeré intollerabile la condiziono specialmente de' foveri e invalidi. Quindi preghiamo rispettosamentc la bonté di vostra altexxa che, siccome tutte le coihuqité non-musulmane no sono fomite e. gratificate,\voglia unitamente alla pienisaima protézione de' suoi dritti o privilegi religiosi e spirituali, come lo ora per l' antecedente, indicarci il modo di preparare la rsppresentanza officiale della nostra comunité, per cui possa quests presentare al governo imperiale i doveri della sua sudditanza e commissione di cui si gloria unitamente alia sue inaltorabile fedelté, e coal posas di nuovo prendere il suo movimento la maochina arrestata presentemente dalla spedizione de' nostri affari nationale

'" he 1,1 8r* ia ecl'· e<-c
1871, '29 settembre.

La comunité Armenn-cattolicu

53.

PIUS PAPA IX EXCOMMUNICATIONIS POENA PLECTIT FAVENTES SCHISMATI ARMENIORUM *
1879 iunii 14.

Bus *papa IX ad futuram rei memoriam.*

Apostolioam nostram sollicitudinem «nimiquus nostri amaritudinem augent quotidie, quae de neoschismaticis Armeniis afferuntur certa non minus quam tristissima nuntia. Nos «quidem, ut omnes norunt, omnem curam adhibuimus ad novum schisma compescendum, atque ad revocandos in eoclssiam catholicam illius auctares et fautore·; quem etiam in finem legatum . a facie nostra extra ordinem Constantinopolim mittere non dubitavimus, apoatolicis litteris, instruotionibu· et facultatibus munitum. At enim refractarii Armenii neque monitis et hortationibus nostris acquieverant, aeque censuris auctoritate nostra latis commoti sunt Etenim permanentes in incoeptis toti in eo feemat et sunt, ut fidele· ab unitate catholica divellant, catholicorum ecclesias violenter etiam invadent et oooupent, quod Conatantinopoli primum, mox alibi ac in ipsa etiam Ciliciensis patriarchatiu aede, quae est in Libano, factum fuisse, dolenter aooepimus. Ipse vero pseudopatriaroba, quem sibi constituerunt, laeobus Bahtiarian, licet a nobis reprobatus et canonicis censuris irretitus per apoetolioas litteras diei XI martii elapsi anni, minime reformidavit episcopalis consecrationi» munus quattuor neoscbismaticis presbyteris sacrilege conferre, videlicet losepho Kupelian, Seraphino Davidian. Moysi Amberbojian, e Veneta Mechitaristarum congregatione, et Eliseo Teqdosian, ex monachis Armeniis Montis Libani, qui omnM novo schismati iam addicti a venerabili fratre Antonio losepho archiepiscopo Tyanaeo, apostolico in urbe' Constantinopolitana delegato, auctoritate nostra iam excommunicari fuerunt. Nuperrime autem a praedicto peeudopatriarcha episOopu» nefarie consecratus est alter e neoschisiutieis Armeniis presbyteria loannea Kupelian, ą<^ in civitate Diarbekirieusi seu Amidensi turbas foventem et schisma excitantem venerabilia frater arohiopisoopus Martianopolitanu·, apostolicua tn Mesopotamia aliisqus regionibus dslsgatus, auctoritate nostra publice ac nominarim cxoommunioaverat. Isti autem pro veteri et raaertiasimo .haereticorum more se catholicos atque huic apostolioae sedi communione sociatos mendacissime praedicare non verentur, falsis illis prophetia merito aooensendi, quos Christus Dominus ait venire in vestimentis ovium, intrinsecus autem esse lupos rapaces. Quo pravum hoc consilium ^pectet, quo animum neoschismatioi intendant, facile est perspicere. Sentiunt enim atque intelligunt quantum eos iuvet ementitum licet catholicorum nomen, ut a simplicioribus

- Ibid., p, M-A
m Op. «ity.t. VI, pars Π·, *. 1*1-A

recipiantur, ut eorum, qui cSristianas institutiones ignorant, favorem ac praesidium aucupentur, ut potestatem ac dominatum in ĉatholico ^turpare valeant, atque hxrrum bona et possessiones audaciua invadere, iiaque semel occupatis securius incubare possint. Quam etiam bb causam ausi sunt veri nominis catholicos et legitimum Ciliciensem patriarcham, quin et apostolicam sedem et nos ipsos in summam invidiam vocare, perinde ac si apostolicis nostris constitutionibus et litteris legitima summi imperantis iuru impeterentur: qaio ninil est a mente nostra et a catholicae ecclesiae doctrinis et institutis magia alienum. Haec autem calumnia gravior evasit, eum neonchismaticjrs presbyter loannes Kupelian episcopali charactere, uti supra dictum eat. a pseudopatriareha sacrilege auctus, minime veritus est. palam et publico coram civili magistratu scripto profiteri, ŕeiicer^ se apostolieam nostram constitutionem, cuius initium est *Krtrrfuru»*, editam die XΓ1 iul" antio MDC('< '1«X"II; et st quae in futurum ab apostolica sede similes , edentur constitutiones, eusoeas minime recepturum Quo facto debita nobis et apststolicae huic beatissimi Petri cathedrae obedienlia formaliter denegata fuit, memoratae iam calumniae apud imperitos et incautos species quaedam et fucus veritatis obductus et nefarii facti exemplum magno eum animarum scandalo constitutum est. Cuin itaque res in deterius vergant et nihil iam intentatum relinquant refractarii Armenii ad novum schisma firmandum et propagandum, nos. qui poet missum Constantinopolim legatum nostrum hactenus in silentib et in spe patienter exportavimus, an vellent redire ad cor. necessarium duxijnus fideles universos iterum monere, ut ab iisdem caveant diligentissime. B et praesertim ab filiis, qUi episcopalem locum et dignitatem temere usurpa.verunt. Sacrileges autem et nefarias episcoporum consecrationes a pseudopatriarcha, uti supra, peractas contre aposiopese sedis ḿandata et 'sacrorum curionum sanctionne satis detestari atque improbare non possumus. Quamobrem qui illas, uti supra diximus, excipere vel thibuere per summum nefas ausi sunt, eos omneeret singulos gravissimi^ 'iamprideni censurarum poenis subiectos auctoritate omnipotentis Dei excommunicamus^ et ab ecclesiae catholicae unitate segregatae, schismaticos prorsus habendos esse iterum edicimus atque dec>npimus DtlTO vero ob praemissa, vehementer dedemus, solutio nobis aat et consolationi catholiomrum episcoporum, cleri et fidelium Armenii ritu/i quorum laus in «ecclesia est,· firmitas et constantia ÏTi veritate et unitnte catholica custodienda. Novimus \opcrs "eorum et fidem et tribulationem et patientiam: eos proinde amantissihie hortamur, ut λ proposito nullatenus se dimoveri sinant;' non emm iis, qui inciqxperint. sed qui perseveraverint usque in finem, reposita ꞩ. corona iustitiae. Deus, et pater Domini nostri det eis- idipsum aspere in Christo lean, det in «fide fortitudinem, det eximiam illam caritatem, quae omnia suffert, omnia sustinet, oniqia sperat. Neque miserrimos illos obliviscimur, qui » nobis et ab unitate catholica recesserunt; pro quibus in humilitate cordis nostri Deum enixe adprecamur, ut revertentes unusquisque a viis suis pessimis convertantur et vivant.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annuto piscatoris, die XIV iunii MDCCCLXJill, pontificatus nostri anno XXVI.

54.

PII PAPAE IX EPISTOLA ABDI L-AZIZ-KAN, SIMMO TI'RCARI'M IMPERATORI. DATA· 1872 septembris 18.

Maesti.

Le ripetute prove di amicixia daleci da vostra maesti ed in modo speciale confermateci dall' ultima sua lettera autografa, che rioevemmo con gran piacere nello seorso mese di novembre, non che l'accogliensa oltremodo benevola che piacque a vostra maesti di fare ali' arcivescovo di Tessalonica, nostro rappresentante in Costantfnopoli, ci danno animo di rivolgerci ali' alta di lei giustizia a motivo di una dolorosa vertensa che tiene non meno affiitta il cuor nostro, che agitate le coacienxe di una parte notevoliasima di cattolici soggetti alia sovrana di lei autoriti.

. Ben conoace vostra maesti il disordine e lo soompiglio promosso in seno della natione Armenocattolica dall insubordinations di una picoola parte dei clero e dei popolo, che prorompendo in aperta ribellione contre l' autoriti della cbieea e dei suo capo fu causa della formale separasione di un ristretto numero di Artneni dalla grande maggioransa rimaata salda nella fede dei loro padri. Non è qui luogo, ni gli alti riguardi dovuti ali augusta persona di vostra maieqti ce lo consentirebbero, di enumerare, insieme ai funesti risuitati, le indegne manovre usate dai dissidenti per procacciarsi il favore e la ptotesione dei ministri di vostra maesti e per fuorviare la pubbliea opinione a dannô dei loro oonfratelli ed a pregindisio della spirituale nostra autoriti.

Il œexso più poderoao da essi messo in opera " à queeto effetto si fu Γ abuso, che oon insigne milafede .non cessarono di fare di una disposixione da noi emanata, or sono cinque anni, e che ebbe per iscopo di decretarepia riunione della aede patriarcale di^Cilicia a quella primasiale di Coatantinopoli, e di fare alcuui r^golamenti di interna ecclesiastica disciplina intesi unicamente Alio spirituale intéressé della comuniti Armeno-cattolica.

Queato atto ehe eatendeva al patriarcato misure e dispositioni di gii vigenti, a saputa dei governo, nella ziede di Coatantinopoli, e ricordava ad un tempo talune delle leggi univeraalmeate rigenti nella chieaa cattolica, fn l' oggetto dello più strane inainuaxioni e delle più odiose 'calunnie dalla parte dei dissidenti. Si giunse ad insinuare malixioaamonte ai ministri di vostra maesti, che ' il detto atto conteneva misure leaive dei privilegi della natione Armena e dispositioni fin' anche attentatorie ai sovrani diritti di vostra "maesti. Chi coaosee anche per poco le maseime fondamental! del cattolicismo, pub solo apprtxxare tutta la fallacia di si ingiuriosê imputationi. E come, sarebbe egli possibile che inculcando noi incesoantemonte a tutti i fedeli dell' universo Γ obbediensa ai supremi poteri della terra ed il riapetto dei sovrani diritti, ei induoessimo poi Id interire nsi nostri atti masaune e misure contrarie a questi stessi principii Vostra maesti ritenga per fermo che non ft, nè potè mai essere nostra intensione di ledere i diritti di vostra maesti; e eo taluno fece montra di una contraria

• B tabulario eoagneatioais 4s PrspagMta fide: JWriaroeto arasoao; *Xutrtttt esa* smmmvw srila pssrigris lsttsra rieoMs a t. m. il swltsen *ti It* wtteairv, « ls rùfpMds <*U* sisdmirn dota aHtpsdrs *H »3* «CMrv s. e. *Novtmbri* ZWl. Aμ μ μ τμ , p.1»; Arta psahf. Λ Aspspsads Jhta, t dt, p. IβO-Λ

TO·

J

, convinxione» eiù fi Γ effetto b dell' ignorante del A oontonuto di quel noetro .atto, ,o dell'altrui frofie ed intrigo contre la realtè.b l^evtdensKidei fatfl. U nrfatfo rappreeentante a Coatantinopoli. diede gié nel noetro nome al qjererno di roitre maesth le più ample e aoddiefaoenti spiegaxione au turtd queato eaaieme di oalunnioae imputationi. ı Che ae fosse nam——:λ il ripeterlé, o -voatra maesth lo gradiaae^noi .aiamo aempre ^iapoati a oiù^fara.

▪Intanf^rinon ci è possibile di'.oocultàrle ia profonde -amaiviia che provammo ne) vedere testé , giungere in Rome, il venerabile -patriarea degli Armefii Cattolici oolpito da immeritato ordine di esiglio.. E tanto più doloroaa fi-la nostréaorpresa , in quantoohè taie mi'aura KrWettata -dai miniatri, cui voatra maesth toise in questi ultimi giorni la direxione dei pubblici affari, tenta che quell* illuatre' pfelato ne avesse.loro dato il più lontano prateato, e tenta che aveasu mai anientito cbn alcun atto b quelle nobile condotta di auddito onorato e fidele, che voatra maesth in più occaaioni ed in differenti modi ai oompiacqu» riconoacere nella pertona del medeaimo.

t Ridotte le ooae a queato eatremo, noi facciamo appello alla lealtà e giuatixia di voatra maesth nella fiducia che vorré ridonare le calmd a quelle parte rilevantiaaima délia natione Armeno-cattolica, che riapettando nella aua immenaa maggioranxa Γ autorité del auo capo religioso, i e aari aempre fedele ai auoi doveri verso voatra maesth potendola noi qasiourare che non ara* m*i «ùdditi più fedeü^di quelli che ^e^ono le maaaimq'delle chieaa cattoliea. Noi dbmandiamo pertento e voatra maesth ehe tutti „ questi' tbfiéfi auoi*auddìti aieno rimeaei.nl poaaeoeô delle. immuniti e privilegi che la benevolente dpgli antecessori di vostra maesth e Γ alta di lei protesionè, accordarono e manfennero a tuhte le comunith religiose dell' imperii. Domanmamo ad.' un temÎ°, ohe le piacd» fare revocare Γ arbitrario ordirje di esiglio emanato dai precedente govemq contre il venerabile patriarea', oapo.legittimo 'dell^ qumnniU Armeno-cattolica, e ohe gli aia perciù rçer-' meaao di tbrnare quantoprima alla aua aede e di ' provvqfiera da vicino ai biaogni spirituali de! iuo gregge. '

Voatra ma»té, con tali, atti degni del aup cupre generoso, non aolo ristabiliré la- pace in aefao della grande maggioranxa degli ^pmeni cattolici, auoi audditi. ma renderè vani gli aforai dei loro pochi, ma turbolenti avversari: aopratuito pei duré a noi la conforma la più gradita e la più luminosa di quelle «incera amicitia ehe le piacque aempre addimoatrarci,. ed- alla quale noi piénanù/te corrisponliamii non solo toi darle questa mot» prova di illimitata fiducie»-ma coli'implorare benel da Dio ahU' augtiata di lei.peraona e au tutto il vaatiaaimo suo impèro ogni più eletta prospérité.

Dato dai Vaticano, 18 «ettembre 1872.

5b.

TURCARUM IMPERATORIS RESPONSUM PIO PAPAE IX DATUM

1289 eciaban 21 1872 octobria 23.

t Aprèt ler titret dfùfage..

Je prie' votre sainteté de feqevoir. mes remercimenté pour lea sentiments qu'elle veut bien me témoigner dans sa dernière lettre. Le maintien sur un pied amical de mes relations avec votre sainteté forme l'objet du mes vaux les plus sincères, et mon gouvernement ne négligera aucune occasion pour atteindre oe but.

Malheureusement pour cette *fait,* il m'est impossible de souscrire è la demande de votre sainteté relative au retour è Constantinople de Haaaoun effendi. D'après l'avis de mes ministres, ee retour pourrait porter atteinte au repos de mes sujets arméniens catholiques. Je ne doute pas que votre sainteté appréciera une raison aussi décisive et continuera è êe confier è mon désir constant de veiller 'an rppos et è la prospérité do mes sujets catholiques, conformément aux antiques traditions de mon empira.

Je prie votre sainteté d'agréer les assurances de ma vénération et de mou amitié.

Le 21 ohaban 1289. (Le 23 octobre 1872)

Doçp *i tituli,* i *quali, nella copia chi qui fi ha del* itato tureo non tono interiit».

V- Bingpaxio vostra nobiltà per le aaaicuraxioni de' sentimenti leali d'intimité nutriti da lei e mhnifes"Tatimi nella lettera ehe ai compiacque acrivermi ultimamente. Siccome l'oggetto dei mio aincero desiderio è la continuatione e la conforma delle relationi amichevoli che ho con vostra nobiltè, perciù il mio governo dovrh cogliere ogni occasione per raggiungere questo scopo, peccato perù che l esecuxione della richiesta fatta per il ritorno di ^onsignor Hassun in Coatantinopoli è impossible: siccome seconde il parère e la relatione de* miniatri del mio governo il ritorno del sullodato motiverabbe in sen degli armeni cattolici miei una quantité di diasapore é d'inquietudine, perciù nel mentre vengo a manifestarie, questo motivo nécessitante, nel medeaimo tempo confido che il aincero e l'invariabile deaiderio che ho di provedera alla tranquillité e prospérité de* audditi nostri cattolici coerente- D mente aty' two anticho dql noetro govefto taré un motivo efficace per raaaicurare e trauquillixiare il eaora di vostra nobilté.

Mail' aeporia cib, oogliamo Γ occasions pqr la manifestasione dei sentiment! di nostra amicitia.

1289, 21 eciaban.

M.

PIU8 PAPA IX CLERO ET POPULO ARMENII RTTU8

1878 Unuarii fi.

FsiwrebüÜM *fratribu»* Antonio Patre *IX,* potri· *arehtu Cilieiao, fuvhopiooopù opioeopit «i Moeiii JUiif élire ae papule ritu»* Ara»«ni», grettom *et* eess-WMnnonnn apostoticee MtKs ènèsntièwi Hno *papa IX-*

Venerabiles fratres et dilecti filii, salutem et apoatolioam benedictionem.

1. Quartus supra vigesimum elapsus iam annus set, eam nos, recurrentibus sacratisaimia diebus, quibus novum sidus gentibus illuminandis in Oriente affulsit, apoatolicas nostrasl Htteras mi *Orieuialrt* dedimus, ut catholioos in fide confirmaremus, eos vero qui extra catholicam ecclesiam misere versantur, ad unicum Christi ovile revocaremus. Nobisque laeta spes afffalgebat, faturum ut, auxiliante Deo et salvatore noetro Issa Christo, ohristianu

* Quare· isitte· fi suprans datas ea (iaauarli 1MB.

'tinrn ir π—ff'r—· - - lijjbti' '"·.JJi

fidei' phritaa latine propagaretur «t eoclcsiàsticay A disciplinae studium ia Oriente .refloresceret; .cui. componendae atque^di normam sacrorum canonum ordinandae nostram luetoritatem hdfore pollioehamur. Quantam vero ex eo fempire sollicitudinem gesserimus de Orientalibus, quove caritatis affectu eos prosecuti fuerimus, Deus scit: quae veru eum in finem praestiterimus, omnes noverunt, utitidm et omnes rite intelligerent Vehuji imperscrutabili .Dei iudicio factum eat, ut expectation· et curia nostris res minime responderint; et prodo non laetari, verum ob novam calamitatem, qua nonnullae premuntifr Orientalium eccieaiae, dolere potius atque ingemiscere dObeatdus.

3. Quod epim auctor fidei et consuprfnator Christu» lesus iam ante praemonuerat ', multos aoilfeet.in eius nomine venturos qui dicerent,' ego sum Christus, et multos aeducprent, id vos in praesentis pati atque experiri coacti estis. Namque B communia humani generis hostis et inimicus, excitato tnbua abhinc annis in urbe Conatantinopolitana novo schismate apud Armenoa, tc^us in eo est, ut saeculari sapientia et haeretico sermone atque «astutae fraudis subtilitate, vi etiam, dum licet, adhibita, subvertat fidem, veritatem corrumpat. scindat unitatem. Cuius simulationes et dolos deplorans unaque detegens sanctus Cyprianus aiebat1: „Rapit de ipsa ecclesia homines, et dum sibi appropinquasse iam lomini atque evasisse saeculi noctem videntur, alias nescientibus tenebras rursus infundit, ut cum evangelio "Christi et cum observatione eius et lege non stantes, ehristianos se vocent et ambulantes in · tenebris habere se lumen existiment, blandionte adversario atque fallente, qui secundum apostoli vocem transfigurat se valut angelum lucis (11 Cor. XI, 14), et ministroi iustitiae, asserentes noctem pro die, interitum pro salute, desperationem sub obtentu spei, perfidiam sub praetextu fidei, antichristum sub vocabulo Christi: ut dum verisimilia mentiuntur, veritatem subtilitate frustrentur "

3. Etsi autem novi huiusce schismatis initia, multis uti assolet involuta essent ambagibus, nos tomen illius pravitatem et pericula praesentientes, statim pro nostro debito obstitimus, datis apostoliois litteris, alteris die 34 februarii 1870, quae incipiunt Non rins gravissime, alteris die 30 maii eiusdem anni, quarum initium est Quo *impenmor* Verum eo res processif? ut eiuadem schismatis auctores et asseclae, despectis apostolicae huius sedis hortationibus, monitis et censuris, pseudopatriarcham sibi eligere non reformidaverint: quam electionem omnino irritam atque schismaticum esse et electum una cum suis_ electoribus canonicas poenas incurrisse declaravimus nostris litteris, quarum initium *Vbi prima,* datio die undecima martii 1871. Porro catholicorum ecclesiis viclenter usurpatis, legitimo patriarcha venerabili fratre Antonio Petro IX finibus imperri Othomaniei exire compulso, ipsa patriarchal· Ciliciensi ,seda, quae eet in Libano, militari manu oqoupata, civili etiam praefectura potiti, catholicae Armeniae genti incubarunt, esmque ab apostolicae sedis communione ^*gt* obedientia una seoum divellere omnimodis oonnituntnr Id vero ut ex eorum sententia cedat, multum adlaborat alter e neoschismatiois sacerdotibus loannes Kupolian, quem iam antea in civitate Diarberkiriensi seu Amidensi turbas foventem et schisma excitantem, venerabilis frater Nicolaus, arohiepiacopus Martiyiopiditanus, apostolicus in Mesopotamia aliiàquè regionibipi delegatu», auetoritate nostra publice ac nominatim excommunicarent ei ab. ecclesia catholica ‹ abscissum declaraverat. Ille epirn postquam sacrilegam 'episcopalem con-. secrationem a'peeudopatriaroha recepit et potestati potitus eat, catholicos Armenii ritus, qua suaèionibus qua mini publice iDatie domination· suae submittere praesumit atque contendit. Quod si unquam fieret, ad miserrimam illam conditionem v tholioi omnino reverterentur, quam ante quadnginta duos annos patiebantur, dum potestati veterum sui ritus sohiqgiatioorum eVqM obnoxii,

4. Equidem nos nihil intentatum reliquimus, ut, inore praedecessorum nostrorum, quorum auctoritatem, fatrvcinium et open! spectatissimi quique ecclesiarum Omentalium episcopi et patre» in similibus^temporum et rerum adiunctis implorare consueverunt, n vqbis 'tanta mala depelleremus, Quem etiam in finem extraordinarium nostrum legatuiri istuc misimus, ipsumque celsissimum O|h0>manicum imperatorem, ne in aliquo deeMe videii^mun, singulari nostra epistola nuper adivimus., rogsntes, ut ad iustitiae tramitem illata catholicis Armeniis damna sarcirentur et gregi suo pa»to| exsul redderetur. At quominus haec nostris voti» responderent, eorum obstiterunt artes, qui dum se. catholico» dicant, inimici suat crucia Christi.

5. Eo itaque rea devenisse patet, ut valde timendum sit, ne novi schismatis auctores et asseclae in peius proficiant, atque infirmiores in fide vel minus cautos tam ex Armeniis qiuutf ex aliorum rituum catholicis, quod illft propositum eet, seductos in viam perditionis possint abducere. Idcirco vos iterum alloqui, atque, discussis tenebris et multa oaligne quibus veritatem circumfundi novimus,, universos monere, ipsa apostolici nostri muneris ratione compellimur; ut scilicet stantes confirmemus, labantes fulciamus, et eos etiam qui a veritate et unitate catholica miserrime defecerunt, si tamen, quod a Deo enixe poscimus, audire voluerint, ad bonam frugem 'auxiliante Deo revocemus.

6. Potissima fraus, ad novum schisma obtegendum adhibita, est catholicum nomen, quod illine auctores et asseclae, licet auctoritate nostra nostroque iudioio condemnati, usOppare praesumunt. Hoc enim solemne semper fuit haereticis atque schismaticis, ut se catholicos nuncuparent, mukaque de se praeclare edicerent, ut populos simul et principes in errorem inducerent. Quod de iisdem inter ceteros testatus sanctus Hieronymus presbyter1 aiebat: „8olent haeretici regi suo" vel Pharaoni dicere, filii sumus sapientum, qui ab initio doctrinam nobis apoetolicam tradiderunt; filii sumus regum antiquorum, qui appellantur reges philosophorum; et habempa scientiam scripturarum iunctam sapientiae saeculari."

7. Ut autem se probent catholicos, provocant neoschismatici ad quamdam, uti aiunt, fidei declarationem ab eis editam die β februarii anno 1870, quam catholica fide nullatenus dissentire dictitant. Verum nemini umquam licuit catholicum se probare, concinnatis pro arbitrio suo fidei formulis, in qnibns eo reticeri solent, quae profiteri non placet; sed illis omnino subscribendum est quae ab ecclesia proponuntur, uti omnium temporum ecclesiastice historia testatur.

8. Subdob - autem et captiosam fuisse fidei formulam ab ‹ is editam ex eo etiam confirmetur, quod, reiecc/iat declarationem fidei auctoritate nostra de r.ore propositam; cui subscribere eos •usserat v,· ecabilis frater Antonius losephus archi-

· MstIK XXIV, 5.
* UK de sait., n. A .
1 ia Issiso XIX, 19. IA

•Λτχ

episcopus Thyanaetf», apostolieus CopstantinepoliA delegatu·, monituri» litteris ad eos datis die 29 sepNfhibris eoddln anno. Alienum quippe eat tam a divina eccleaiae ordinatiohe, quam a perpetua et constanti eius traditione, posse quemquam catholitam fidem suam probare aequb catholicum vfcracitbr aaaei^re. nisi apoktolicae huic sedi satisfaciat. Ad hanc enimA propter potentiorem f principal» tatém. omneqi ecclesiam, hoc est -eos qui sunt undique fideles, oportet convenire, et qui'l caÿhedram Petri, nuper quem fundata est ecclesia, deserit, nonnisi mendaciter' se in ecclesia esse confidit; ut iam schiemytieus ' et peccator sit, qui alteram collocet contra singularem beatissimi Pefri cathedrim, a qua* in oninbs venerandae communionis iura dimanant.

Id proTecto non 'latuit Orientalium ecclesiarum praeclarissimos episcopos qua do re in synodo Conatantinopoli celebrata anno 536, Melinas eiusdem' uVbis. episcopus * aperte declarabat! probantibus patribus: .Nos, sicut caritas vostra novit, apostolicam aedem sequimur et obedimus; et ipsius communicatores communicatores habemus, et condemnatos ab ipsa et nos condemnamus.“ Luculentius etiam et expressius sanctus Maximus* abbas ‹ 'hrysopolitanus et fidei confessor de Pyrrho monothelita agens profitebatur: .Si tyult haereticus non esse neque audire, non isti aut, illi satisfaciat; superfluum quippe hoc et irrationabile est: quia sicut uno contra eum scandalizato, omne· scandalizati sunt, ita quoque uno satisfacto omnes procul dubio satisfiunt. Festinet pro omnibus sedi Romanae satisfacere. Hac enim satisfacto, communiter ubique omnes pium hunt et orthodoxum praedicabunt. Nam frustra loquitur, qui mihi similes suadendos ac surripiendos putat; et non satisfacit et implorat sanctissimae Romanorum ecclesiae beatissimum papam, id eat apostolicam aedem, quae ab ipso incarnato Dei verbo, sed et omnibus sanctis synodia secundum sacros canones et terminos universarum quae in ' toto terrarum orbe sunt sanctarum Dei ecclesiarum, in omnibus et per omnia percepit et habet imperium, auctoritatem et potestatem ligandi et solvendi}|* Quare loanties episcopus ConstantinOpolitanus, quod postea ab universa oecumenica synodo VIII factum est, solemniter protestabatur, .sequestrato· a communione ecclesiae catholicae, id est in omnibus non consentientes sedi apostolica·, eorum nomina inter sacra non esse recitanda mysteria1**; quo palam significabat, se eos uti veraciter catholicos non agnoscere. Quae omnia tanti sunt ponderis, ut quisquis u Romano pontifice schismaticus fuerit indicatus, donec omnem eius potestatem expresse non admittat et revereatur, ab usurpando catholico nomine cessare omnino debeat

10. Hoc vero cum minime iuvet neoschiamaficos, idcirco recentioram haereticorum vestigia •octantes eo confugerunt, ut iniustam ftiisde praodicareht. ideoque nullius roboris ao momenti sententiam schismatis et excommunicationis in eoa nostro nomine latam a venerabili fratre archiepjsoopo Thyanaeo, apostolieo delegato in urb.e Constantinopolitana: cui acquiescere vel *a do causa se non potuisse dixerunt, neifidelee ipsorum ministerio fraudati ad haeretico· transfumarent.

Nova satem haec eunt et veteribus eccleaiae patribus ignota prorsus ut inaddita. Etenim .cuncta permundum novit'ecclesia, quoniam, quorumlibet sententiis ligata pontificum, sedes beatissimi Petri apostoli iue habeat resolvendi, utpote quae de omni ecclesia fas hebeat indicandi, neque euiquam de eius liceat iudicare iudicio *'*. Quare cum lanseniani haeretici similia docere ausi fuissent *, de contemnenda scilicet praetextu iniustitiae bxcominuqicatiOne 'a legitimo praelato inflicta, deque implendo ea non obstante proprio, uti aiebant,.cuiusque debito, dement XI felicia recordationis prodecessor nosfer hmuamodi propositiones minime alienas a nonnullis articdlis luannis IVioleff ismpridetn a synodo Constantiensi et a Martino V condeinnatis, proscripsit atque damnavit in constitutione *I'-ηιι/ι ii'tx»* edita contra Quesnelli errores. Etsi enim propter humanam infirmitatem fieri quandoque B pqÿrat. ut quis a suo praelato censuris iniuste plecteretur, opus tamen est. uti nuinuit sanctus Gre^gorius magnus praedecessor noster *, .ut ia, <jui sub manu pastoris est. ligari timeat vel iniuste, nec pastoris ^ui indicium temere reprehendat; ne etsi iniuste Rigatus est, ex ipsa tumidae reprehensionis superbia, culpa, quae non erat, fiat.|* Quod ei vel iniuste ligato a suo pastore formidandum est, quid de iis dicendum, qui ideo ligati eunt,, quod suo pastori et apostolicae huic sedi rebelles inconsutilem Christi vestem, hoc eet ecclesiam, novo schismate lacerarunt et dilacerant?

11. Caritas .vero, qua praesertim sacerdotes tenentur prosequi fideles, sit oportet d« *corde puro et coneeientia bona et fide non ficta,* uti monuit apostolus* qui etiam ea recensens, per quae debemus exhibere nosmetipsos sicut Dei ministros, addebat in *caritate non Jicta, in verbo reritatie*.* Ipse autem Christus Deus, qui * *carito» eet,* aperte edixit, sicut ethnicos et publicanos eos habendos, qui ecclesiam non audierintl. Ceterum Euphemio Constantinopolitano episcopo similia oggerenti respondebat sanctus (lelasius praedecessor noster * .Pastorem sequi grex debet ad pascua salutaria revocantem, non per devia gregem pastor errantem.|* Etenim .docendus est populus, non sequendus: nosque si nesciunt, eos quid liceat quidve non liceat, commonere, non his consensum praebere debemus** *.

12. At enim non de dogmate actum fuisse aiunt neoschismatiei, verum de disciplina; hanc enim respicit nostra constitutio, quae incipit *Xfvereurue,* edita die 12 iulii anno 1867: proinde contradictoribus neque catholicorum nomen neque praerogativa· negari posse; quod\quidem effugium quam futile sit et inane vos probe intelligere non dubitamus. P Qui enim legitimis, ecclesiae praelatis, praesertim varo summo omnium pastori contumaciter resistunt, eorumqbe mandata exequi detrectant, ipsa etiam eorum abnegata dignitate, eoe uti schismaticos catholica -ecclesia semper habuit. Quae cum ab Armenia Constantinopolitana fictione acta fuerint, nemo profecto immune· a .reatu schismatis eoo censere posset, etsi apostolica auctoritate uti tales condemnati nondum Ailment. Ecclesia enim, uti patres docuerant**, eet plebe sacerdoti adunata, et

3. Irenaeus, lib. » contr. hastes, eap. S.
* S. Cyprian., llb. de sait, n. 4.
* S. Optat. Milev.,· de acHata. dosât., Ift. 8.
* Cour. Aqsil et s Ambra·., epist. XI, ad tmperateras.
* Labb. ooll. rase-, edit Van., t VII, col. 1>T*.
* Kpiat. ad Petram illustrem, eoU. eoae., t. VI, mL IWO.
' Llbell loannis sp. Ikmstantiaopobtaai ad ·. Homlsdam.— Coae, oecum Vm, act. 1.

1 S Gelas, ad spiaoepM Dafdaaias, eptst. 9β, * δ.
· Coast. (.'aigMilos, prop. ·1. M. M. '
Hom. XXVI, la evasgelis, I «.
· I Tie. I. ».
· Ո Cor. VI, A
· I loss. IV, A
' Maith. XVIII, 17.
· Bpist A, ad Bupheaiu·, ·. 15.
· 8. Caelestia pp. ad spisoop. Apul. el Calabr, a. 8.
'· 8, Cyprian., epist M, ad Flsreatinual Pnpiaau·, ·. 8.

pastori mo grex adhaerens; 'proinde episeopus in ecclesia oet, «t edclesi* in .episcopo; et si qui* cum epieoopo non sit, ineoclesi* nori eet. Oeterum, bicut monebat praedecessor noster Piue V] ih apoetolicia litteris ', quibus civilem qlen*constitutionem in Galliia condemnavil. mope disciplina adeo cohaeret dogmati et ad eiut puritatis consecrationem adeo influit, ut sacra concilia pluribus in cpaibus X disciplinae violatores ab ecclesiae communione per anathema separare non dubitaverint.

id. Verum neoschismatici Ulterius progressi eunt, quandoquidem „nu)lum schisma* non sibi aliquam confingit haeresim, ut recto ab ecclesia recessisse videaturl'. Noe enim'et apostolicam sedem criminari veriti non eunt, quasi fines potestatis nostrae supergressi, in alienam messem falcem iniicere praesumpserimus, cum quaedam disciplinae capita in Armenio patriarchatu serranda ediceremus; perinde ac si Orientalium ecclesiae solam nobiscum fldei communionem et unitatem 'servare deberent, apostnlieae autem beati Petri potestati in his quae pertinent ad disciplinam non essent obnoxiae. Porro huiusmodi doctrina non modo post editam ab oecumenico concilio Vaticano definitionem et declarationem de vi -et ratione pontificii primatus haeretica est. verum eam uti talem semper habuit ac detestata eat catholica eccleaia. Hinc oecumenici concilii Chklcedonensis episcopi supremam apoatolicae sedis auctoritatem in actis suis perspicue professi, decretorum suorum, etiam disciplinam respicientium, confirmationem et firmitatem a sancto Leone praedecessore nostro humiliter flagitabant.

14. Et revera „beati Petri successor*, hoc ipso quod in Petri locum succedit, assignatum sibi habet ture divino gregem Christi universum, ut simul eum episcopatu potestatem accipiat universalis regiminis; ceteris porro episcopis, suam cuique peculiarem gregis portionem non divido sed ecclesiastico iure, non Christi ore sed hierarebica ordinatione assignari opus est, ut ordinariam regiminis potestatem explicare in eam valeantl*. Cuius aamgnationia summa auctoritas si beato Petro eiusque successoribus abiudicaretur, ipsa nutarent maiorum imprimis ecclesiarum fundamenta, earumqne praerogativae; „si quid enim Christus* ouip Petro commune ceteris voluit esse principibus, nunquam nisi per ipsum dedit quidquid aliis non negavit**. Et re „quidetn vera ipse* decoravit sedem (Alexandrinam), in qnam evangelistam discipulum misit, ipse firmavit sedem (Antiochenam), in qua septem annis quamvis discessurus sedit**. His vero quae in concilio Chalcedonensi de Constantinopolitana sede decreta fuere, apostolicae aedis approbationem et confirmationem necessariam omnino fuisse, vel ipse Anatolius episcopus Constantinopolitanus* et ipse imperator Marcianusl manifeste confessi sunt

16. Profecto igitur, nisi recedatur omnino a constanti et perpetua ecclesiae traditione, patrum testimoniis luculentissime confirmata, neoschismatici quamquam sese catholicos ore praedicent, talea tamen se esae nullo modo sibi persuadere poterunt. Et nisi astuta haereticarum fallaciarum subtilitas satis nota et perspecta foret, intelligi non posset, quomodo-Othomanicum gubernium eos uti catholicos habere valeat, quos nostro iudioio et auctoritate ab ecclesia catholica sequestratos essenovit Ut etenim catholica religio in Othomanic* ditione tuto aclibere consistat, quod celsissimi imperatoris decretis cautum eet, ea etiam admittantur, oportet, quae', ad esaentiam eiuadem^ religionis pertinent, qualis eat primatus iurisdictionia Romani pontificis: et huius Judicio, uti universalis et supremi eius capitis et pastoris, decernendum relinquatur, quinam catholici sint an non: quod de qualibet humana proreus et privata societate sentiendum esse,* apud universos ubique gentium receptissimum est.

IH. Ipsi autem neoschismatici se catholicae ecclesiae institutionibus minime contradicere asserunt; atque id unum se' contendere, ut iura ecclesiarum suarum suaeque nationis, quin et summi imperantis iura defendant, quae a nobis violata fuisse comminiscuntur. Quo pacto omnem hodiernae perturbationis causam in nos et hanc Upostalicam sedeto reiicere non verentur; uti olim factum est ab Acacianis schismaticisl in sanctum Gelasium praedecessorem nostrum. et firius ab Arianis, qui biberium item praedecessorem nostrum apud Constantium imperatorem calumniabantur, eo quod renueret damnare sanctum Athanaaiiun Alexandrinum episcopum et cum hapreticis illis communicare Quod quidem d°lere quis poterit, non autem mirari. Ut enips^idem. sanctissimus pontifex Gelasius ea de re ad Anastasium imperatorem scribebat, .habet hoc qualitas saepe languentium, ut accusent medicos congruis .observationibus ad salubria revocantes, quam ut ipsi suos noxioq appetitus deponere vel reprobare consentiant.“ Itaque quoniam haec praecipua esae videntur capita, quibus et favorem sibi conciliant neoaebismatici. et causae licet deterrimae potentum patrocinium aucupantur, necesae est, ne fidele* in errorem induantur, fusius agere, quam si dumtaxat de calumniis istis refellendis ageretur.

17. Nolumus certe hic recolere, quo devenissent res ecclesiarum catholicarum, quae per Orientem constitutae erant, postquam schisma praevaluit et ulciscente Deo discissam ecclesiae suae unitatem Graecorum imperium eversum est. Neque item recolere animus est. quantum adlsboraverint praedecessores nostri, cum primum licuit, ut errante* ove* ad unicum et verum Christi Domini gregem revocarent. Etsi autem fructus labori cumulate non responderit. Deo tamen miserente, nonnullae diversorum rituum ecclesiae ad veritatem et unitatem catholicam reversae eunt; quas uti infante* modo genitos ulnis suis excipiens apostoiioa sede* sollicita imprimis fuit, ut eas in vera catholica fide solidaret et ab omni haeretica labe pronus immunes servaret.

18. Hinc cum delatum foisaet, disseminari in Oriente prava dogmata sectae euiuadam ab apostolic* sede iam reprobatae, eo praesertim tendentia, ut deprimerent pontificium iurisdiotioni* primatum, felicis memoriae Pius papa VII, rei gravitate ao periculo vehementer commotua, statim providendum censuit, ne. per vanas quaestionum ambages et pugnas sana quandocumque verborum forma a maioribus tradita sensim efflueret ex ani-, mi* christifidelium. Qua de causa patriarchis et antistitibus Orientalibus mitti iussit veterem formulam sancti Hormiadae praedecessoris nostri, unaque simul iisdem mandavit', ut qua late pateret sua cuijUaque iurisdictie? episcopo* singulos,

' Quod olifwstsm, 10 rnsrlii 1701
1 S. Micros., ia epist ad 'fit. III. 10, 11.
* Pias VI, ia brev. *Suptr wUMatr,* 88 novembr. 1788.
* S, Leo, sena. 8, ia aanlv. asaumpt sum.
* 8. Gregorius M., lib. 7, epist 40, ad (Suis*, ep. Alexandrin.
* AastoUus sd r. Leonem, epist 138, n. 4
' Marciaau ad s Leones·, epist. 100.

1 8. Gelas., epist. 18. ad Anastasium augustam, a. 1
* 8. Athanam ia hiat Arias, ad menach·, η. 86.
* Mncycl. s. c. de Propag. tde, 6 iulii 1808.

turn deri atriasqae utaWi et regntaie tit·· A ipsie Amtth pefeatibna, featfe«p«i8 pet-
silmm - 'mhmi pi·iü·4··i sk
Urbane -VIII praaaeriptao pre OrisabHbs· sab-
seribare inh»rSat, nisi ««fee fee iam id fimlsqmst;
idsmgae ab «is «xigereat, qui daiarop· eeæat ···
«tatatta· «rdiaib·· iaitiaadl aat ad «nero qaaavto
ministeria premevaadi.

1». Vnram hand mplto peat, esffient anno 1804, •pad moaastarinm Careapbne, qaad aat ia dioecesi Berytaïui, coacta «»t synodu· Aatieekea· ndaea-pata, qnae ia multi· ax iam damnata Piatoriaaai synodo tacita, fraadulenterque 'hausta faeret, et aliquot propositiosas eiusdem «ynodi Pistoriensi· a sancte Romana sede damnatae partim ad litteram, parti· ambigu· ioûnaataa continebat, aliaque atiam Baiauiamum et lansenismum pedolenti ecclesiasticae poteatati sdvCrsa, ecclesiae atctam pertarbantia, et contra sanam doctrinam et probatam, seclesiae disciplinam. Quam Oarcaphensem syno-B dam, inconsulta apoatoliea 'aede anno 1610 typi» «rabiei» editam, multi· episcoporum querelis exagitatam, demum felicia recordationi· Gregorius XVI praedecessor noater datis apoatolicia litterisl improbavit et condemnavit; et episcopos isssit normam regimini· sui doctrinaeque ab alti· veteribus •ynodi· haurire iamdiu ab apoatoliea aede probati·. Utinam vero damnata synodo cessassent errore·, quibu· ea icatebat. Pravae enim huiusmodi doctrinae clanculum serpere per Orientem non destiterdtat, opportunam expectant·· occasionem, qua in omnium conspectum prodire poeaent; quod fruatra tentatum ante viginti circitor annor, 4rmeni neoschismatiei efficere modo auri eunt.

20. Cum vero fidei retinaculum disciplina ait, ut ad eam sarciendam incumberet apoatoliea sedes, pro auo iure ac officio opus erat. Cui officio sane gravissimo nunquam illa defuit, licet ob adversa temporum et locorum adiuncta nonnisi occurrentibus necessitatibus consulere'potuerit, aequiora interim expectans tempora, quae miserente Deo tandem aliquando advenerunt. Siquidem praedecessoribus nostris Leone XII et Pio VIII urgentibus •t catholicis Austrias ae Galliarum summis principibus coadjuvantibus, oelsiaaimus Othomanieni imperator, agnito discrimine quod est catholico· inter et haereticos; illos ab horum civili potestate subduxit, eosque suum pro moro regionis civile, uti aiunt, caput seu praefectum habere decrevit. Licuit tum primum 'Armenii ritus episcopos ordinaria pollentes auctoritate Constantinopoli tuto constituere; licuit catholicas eiusdem ritu ecclesias excitare 'et catholicum cultum publice profiteri et exercere; ideoque felicis recordationi· Piu VIII praedecessor noster primatialem et aroblepiscopalem Annenorum sedem Constantinopoli erexit sollicitus quam maxime ut canonica disciplina apte et opportune in Ia efflouresceret.

91. Poet nonnullo· anno·, ubi primum expedire visum est, episcopales sedes primatiall Coaetas tinopolitanae sublutae a nobis «recta· sunt, tam methodus in electione episcoporum servanda fttit praefinita. Deinde ne civilia, uti aiunt, praefecti potestas, quod ab ecclesiae catholic·· legibus abhorret omnino, in sacra ferretur, ipsa demum summi imperantis in Othomaaioo imperio auctoritate cautum est, dato ad venerabilem fratrem Antonium Hassan, tunc illius sedis primatem, imperiali diplomate die 7 aprilis aapo, 1667. Oum vero,

* Grsg. XVI >0M<. tttt. AMcMtenam esttstissraan, M ssptanbris IMS,
· AstriMs HtSsrts «reg fendfe · Mli UMk.
*KspsOtaU·

Iηтφ qaeram iaittan «et Jtaisrmirw, eppsetunnm quin «t asienstrium vinum set, at prensipaa qnae-4U UMlplhM Mpite eivAm >wo~ feritat· sancirentur; desnnadata synodo patriarebaM, quum apoatoBsia litteris, quarum initium «nt C—»· mtanm, «ditis dis 19 iaHi sani 1887 quamprimum celebrari iumimu·, «ure «t soOieitadis· adlaboraadi, ut in universo Armenio patriarobata accuratus dis-•ipimae urdo recte constitueretur. I

22. Verum inimicus homo ia Armenia Constantinopolitaaa ecclesia xisaaia superseminare aggressus est, excitata paulo post a nonnullis quaestione de civili Armeniae communitatis praefectura, quam subreptam a novo patriarcha querebantur. Hanc vero controversiam subsecuta mox est gravis perturbatio; · idemqne patriarcha de proditis nationalibus juribus accusatus fuit, eo quod praedictam constitutionem nostram, uti decebat catholicum episcopum, excepisset; et sic demum in ipsam constitutionem omnia dissidentium consilia, machinatione· et dicteria conspirarunt.

23. Qua in re duo imprimis in crimen vocata sunt, ea esilioet quae de sqcrorum antistitum electione et de bonorum ecclesiasticorum administration· decreta fuerant; haec enim refragari gentis suae, quin et summi imperantis iuribus calumniose assertum est. Quae vero de utroque illo capite definiverimus, licet notissima esse debeant, hic tamen repetere iuvat: multi enim semper fuere et sunt, qui loquuntur in vanitate sensus sui per ignorantiam"quae est in illis? alii autem in similitudinem arioli et conieetoris aestimant quod ignorant.

24. Patriarcham eligi mandavimus a synodo episcoporum, exclusis ab eo eligendo laicis, et etiam clericis quibusvis episcopali charactere non pollentibus: vetuimus autem, quo minus electus in exercitium potestatis suae veniret, quod aijUnt'inthronixari, nisi receptis antea ab apostolica sede confirmationis suae litteria. Episcopos vero ita eligi iussimus, ut omnes provinciae episcopi synodaliter congregati, tres idoneos eeclestiasticos viros proponant apostolica· sedi. Si vero impossibile sit omne· episcopo· ad synodum accedere, fiat propositio a tribus saltem dioeeesanis episcopi» in synodum cum patriarcha convenientibus,. absentibus vero praedictam ternariam propositionem scripto significantibus. Quo facto Romanus pontifex unum ex proponitis eliget, quem yaeanti ecoleaiae praeficiet. Ediximus autem non dubitare noa, quia episcopi vere digno· et idoneos viro· proponere studerent, ne unquam cogeremur noa vel successores noatri, pro apostolici mimstarii officio, alium licet non propositam sHgere «t vaearftt «edesiae praeficere.

26. Hmc vero si animo a partium studii· alieno •xpeadaatar, omni iuxta eaaoaam fidem catholicam sancita fais·· deprehendentur. . Quod pertinet ad exdasionem iaicorwn ab eMgeadis Meroram aatbtitibaa, aeearate disüngnendnm ret, ae quid a catholica fide afieanm eflbretar, ins eligvndl epfeeepo· a feealtate festimoaii ^psadi qaoad alígndorum vitam et mena. Primam qaidem ad fabaa opinio··· referendam eseet Lather! et Calvini, gai etiam «merebant ieris es·· divfei, at «piaoopi eligerentur · popalo; et felaam hmasmodi doetriaam a catholica ecclesia improbatam hrisee et improbari omnes noverant: natta eata neque diviao neqa·

M ----

ooolsriaatiee taro faotq^ unquam fait P«P«to epie-A rogiao «Mb CeMtaatiaopoKtariM aliquid .mini per

38. Ad tserimnntam plebis quod spectat do vita et moribus eorum, qai ad opieoopatum provehendi suat, „postquaml per vim Arianorum, quibus tatperator Cavebat Coaetantia», exturbati a euia sedibus eooperuat catholici praesulsa in casque sedes immitti illorum assecιas, ut saactas Athanasius (Hist. Arian, ad moaach., n. 4) deplorat, ipea temporum ooegit necessitas, ut in epiaooporum electionibus populus adesset, unde incenderetur ad tneodanr in sua sede episcopum, quem coram eo electam esse novisset*. Et quidem mos isto eliquandis in ecclesia viguit: verum „cum continuae exeitareatur discordiae, tumultus, ceterique abusus, oportuit populum ab electionibus removere, eiusque testimonium et desiderium circa personam eligendam praeterire*. Uti enim sanctas Hieronymus* advertit .nonnunquam errat plebis vulgique indicium, et in sacerdotibus comprobandis unusquisque suis moribus favet, ut non tam bonum quani sui similem quaerat praepositum*.

97. Nihilo tamen minus nos in electionis methodo praestituenda liberam reliquimus ipsi episcoporum syno<|f> facultatem de dotibus eligendorum ea qua magis vellent ratione exquirendi, provocato etiam, ei ita luberet, plebis testimonio. Et re quidem vera etiam post editam nostram constitutionem exquisitam illud fuisse ab Armeniis praesulibus, eum .ageretur de eligendo ante tres annos episcopo pro regionibus 8ebaatena et Tokatensi, missa ad hanc sanctam sedem acta testantur. Non ita vero statuendum censuimus neque censemus de patriarchae electione, tam propter dignitatis eius eminentiam, tam quod universis suae regionis episcopio praepositas sit, tam demum' quia ex actis ad banc apostolioam sedem allatis patet patriarcharum cuiusque orientalis ritus electiones a solis episcopis peractas fuisse, nisi forte cum peculiares atque extraordinariae circumstantiae aliud postularunt, scilicet ut catholici se a schismaticorum, queia suberant, potestate et vi tuerentur, et alio sibi patriarcha quaesito, per hoc ipsum suum ab iisdem schismaticis recessum voramque et sinceram ed catholicam fidem conversionem voluti confirmarent; quod et i» electione Abrahami Petri I factum est

98. Quod vero apostolieae huie aedi Msoraerimiu iua et potestatem eligendi epieoopun in tornaris propositione vel extra eam, atque electam patriarcham inthronisari vetuerimus nisi antea e Romano pontifice confirmatam, illud tot quod nonnulli acerbius ferunt ac lamentantur; et nobis ecclesiarum suarum consuetudines ei canones oggerunt, quasi a custodia sacrorum canonum recce serimus. Quibus quidem reponi posset illud sancti Gelasti praedecessoris nostri', qui similem calumniam ab Aoacianis schismaticis pascua, .nobis,* aiebat, .opponunt canones, dum nesciunt quid loquantur: contra quos hoc ipeo venire ee produnt, quod primae sedi sana rectaqn» suadenti parere refugiunt* Ipsi enim sunt canones, qui omnimodam beati Petri divinam Mtetoritatem in universam ecclesiam agnoscunt cumque, ut in Ephesias synodo* dictam sot, af hoc neque tempus et semper in suis saooqssoribua vivere et indicium exercera praedicant Merito proinde Stephanas episcopus Larissae Ma, qui. reputabant de privilegiis ecelesianuA.

Dm at ealvatoM aoatra apeeSoler ooUk, in. arnaa confess» madi roquieaoaut

M. Profecta si historiam vestrarum regionum mente repetatis, exempla vobis ooearreet Romanorum poatifieun hae utentium potestate, eum eius exercitinm aooosearium existimarunt ad incolumitatem ecclesiarum Oriontabua. Idcirco Agapetus Romanas pontifex Anthimum auctoritate sua a Ooestantinopolitana aede deturbavit, etquo Mennam absque ulla synodo suffecit. Et Murtinus I praedecessor noster loaani episcopo Philadelphiae vicem suam commisit in Orienti» partibus*, atque <« epostotiee auctoritate, ipse ait, quos deta *ut* notes e Desitae *f*r fbtrwm aanotiasMMmi tt* prme^sm spostotarum, praecepit memorato episcopo, ut constitueret per omnem civitatem earum, quae sedi tam Hierosolymitanae tam Antiochenae subeunt, episcopos et presbyteros et diaconos. Et ei ad rsoentiora tempora decurrere plaçant Mardonoem Ar-, menorum episcopum haine apootolioaa sedis auctoritate electam et consoeràtam nooootia; quam demum curam Ciliciae patriarchis praedecessores nostri conoesserant Mesopotamiae regionis administrations ad beneplacitam sanctae aedis iisdem attributa. Et base quidem omnia oonaeatanM omnino sunt supremae Romaaae sedis potestati; quam Armenoram socleaia, si luctuosa schismatis tempora excipiantur, agnovit semper, praedicavit et- reverita est. Neque mirum, quandoquidem etiam apud veetratae a catholica fide adhuc alienee Irma mamet et viget-featiqua traditio, magnum illum episoopum et martyrem, quo gentis vestrae illuminatore merito gloriamini quemque Chrysostomus* solem appellavit in partibus orientalibus naaoMtem, cuius radiorum, splendor usque ad Graecorum gentem pertigit, potaètatem suam ab apostolioa aeda aecepisse; ad quam longo atqus difficili itinera minime deterritas, coram aooedera non dubitaverit

30. Causae autem, gravissimae illae quidem, Deus testis eet, diuque ante a nobis et vetera et recentiora recolentibus matare perpensae, noe impulerunt, ut ad hanc demum dispositionem, non ex alicuius suggestione, sed mota proprio et ex certa scientia deveniremus. Quisque enim facile intelligit, a recta episcoporum electione pondere aeternam et eum ipsa quandoque temporalem populorum felicitatem, eique, attentiel praesertim locorum temporum adiunetis, m ratione consuli debuisse, at ad apostolioam aedem, unde processit, inotitaeadorum sacrorum antistitum auctoritas omais revocaretur. Cuius tamen potestatis exercitium ita temperaro viapm eat, ut episcoporum synodo manaret potestas patriarcham oligoadi, etaaquo aimai esset tres idoneos viros ad vacantes aedes nobia proponere, ut in memorata nostra ooustitatioM eaacitam fait

31. Qua etiam in re ut desides exmtareatar, boae currentibus stimulus addarotar, operaro noe ediximus vero idoneos viros tantoquo dignos munere propositam iri, ne 'unquam eopsrvmsir aUnm boet non propositam vaoanti ssdi praofissro; quod oriam

ia methodel u n MU a nobte naatitete aodam *proraa·* aaaailto aautem'tearet. Aroaptema, at ax hi» eeteroqute aritiaatadavwhiataBqoe· an^abN •caarienom »«ploa»di, no flteaarifl Mm att aalMaa que aped aiaa inimta! lyatfita epiaoeporem proporitio; aKoa aataa· aMaHw program·· aXaagite vie··, later· ia btaea verbi· propoadtem taaamiHaati Armenorum curam Latta· apiaaopte. Bquidem aallam inaptaa hutamnodi criminatio··· raaporaieoem merentar: haa enim profam iia tantam Heot, qni evanuerunt in cogitationib·· aaia, at tropidavaront timore, ubi nan erat timor. Do noatro tero extra ternariam jiropeeitioaem eligi*di, eiieadam aoa eeee duximua, ne qui· unquam futuri» quibuaque tempoaibu» apoetolicam aedem adigeret ad ei·» u»um axetoendum. ' Hoc raro iu» ae debitam, etiam taoentioua nobi·, beatiaaimi Petri cathedrae integrum manaiaaet: quae enim ab ipao Ohri»to Deo ai data rant iura et privilegia, impeti quidem poeaunt, oonvelli non poaeunt; neque in homini· potentate eat divino iuri renuntiare, quod aliquando ex ipteu» Dei voluntate exercere adigeretur.

32. Ceterum etri undeviginti iam abhinc anni· haec Armenia edicta fuerint et pluri·· da eligendi· epwcopi· actum ait, nunquam hactena· oontigit, ut no· ea potentate uai foerimua, ne tum quidem, eum recentiori tempore, poat editam oonatitatienMn *Bewrrntnu·,'* ternariam quamdam propoaitionem acci-' peremu», e qua epiaoopum eligere non potuimua Quam proinde a «ynodo apiacoporam iuxta prae•oripty a nobi· legea innovandam edixhnna, quin alium non propotetum eligeramua: quominu» vero id fleret, novum, achiama, quo Armenorum eeoleaia dilacerari coepit, hacteno· impedimento fuit. Porro futurum confldimu·, nunquam ealamitoaa adeo tempora Armenii· catholici» eodeaii· fore ventura, ut Romani pontiflcm compellantur viro· iiadem praefieere ab epiaeoporum «ynodo non propoaitoa.

33. Pauca addere iuvat do vetita patriarcharum inthroniaatione ante apoatolieam hui·· «anctae aedi· confirmationem. Patriarcharum electionem, nunquam firmam ratamque habitam fteirae abeque Romani pontifici· araeura et confirmatione, veterum monumenta toetantur; quam proiude confirmationem ab electi· ad patriarchal·· aede· expetitam fiiiaae, ip«i» etiam' imperatoribu· deprecaotibu·, compertum e«t. Ita, ut in re notitama alio· emittam··, Anatoliu· Conatantinopolitamu epiaoopn», vir certe de apoetolica «ed· non optime meritu·; quin et ipae Photiu·, primo· Grata aebimati· auctor, ut electione· raae "Romani pontifici· firmarentur a·-WU1. flagitarunt, intervention· quoque ta imperatorum Theodotei, Mfobaoti» et Batelii. Maximum vero Antioebeuum epioeopnm ideiroo patre· Ohaleedoaeu··' in ana teida eonteatwa voluerant, ette latrocinati» Epbeteaa· ayuodi, in qua Domno D •ufleeta» fuerat, acta omnia irrita dodaremant, eo quod „aancta· et brotitamn» papa, qui apiaeopatam aaacti ac veMtabilia Maximi apiaaopi Antiochena•taeaiae aadBraavit, laeto aatia teMe «te·, maritum approbam· vira· aaaet*

34. Quod »1 de illaram otaeeiaram patriareM» •gatar, quae roooatiori aevo ad' catboticom nnitatem •iurato aehiamate revera·· aunt, [redacted]eateneui epraa inveniotia, qai itomaai pontifici· confirmationem non «xpetierit; qaoe omnaa iidem Romani peutifioe· dati· Htteria ita confirmarent, ut eoe aimai •ccleaiia >ui» iaititaratea praefloorent factem qnidem mt, nt apoatotien atato' tolaraate propter regionum longtequitatem, itinerum pericula «t hapandata· anaf» aaapi·· iimi ab tahiamatiomum ta**4tfli vita* fv**p*tatataq *t*tai eta* mtmta pentad· eonfirmotieaam poteatate nieran MvixieNM* ta taUtetaM tavp*Mtafo* tin eoaeaaram ta*, qui aaaant vulde raateti. Al per ta anta* advertero, aaaroma hatnamidi eau···, anblati· itinerate dMtadtetaw a* areptia catholta· benefiet·' euwmi Othenmata imperatoria a eiviM Khio*atioarem poteatate. Kamo aatate aoa vidât, ita tatiu· provideri catholicae fidte eoaaorvationi, qaam partuibare pie labite peanut anta roaaptam apo•tolicam ooaflrmatioeom qui tanto indignua officio ia patriarobalem aedem inteliret; vel certe pertarbationup· oeeaaioaea praepediri, qua· oriri poaaent, «i quando electu» patriarcha a «ancta rade apoatolica reiectaa, a »uo loco cedere deberet.

Sfl. Profecto ei rea attenta iatroapioiatur, apparebit; quaecumque in noatra oonatitutione aancita eunt, omnia ad catholicae fldei oonaervationem et incrementum, aee non ad veram eccleaiae libertatem auctoritatemque epiaeoporum vindicandam oonepirare; quorum iura et privilegia, quae in apo•tolicae aedi· firmitate «elidantur, roborantur, conquieeeunt, Romani pontifice·, «upplioantibu· epiacopi» ouiupqna dignitati·, genti· vel ritu·, contra haeretico· vel ambitioeoe «trenue eemper defenderunt.

M. De Uationaiibu· vero, uti aiunt, iuribua opua non eet ut pluribu· reepohdaamu·. 8i enim de civilibu» tantum agatur, ea in potentate aunt •npremi principi·; euiu» eat de illi· rite djiudicare ae deeernere, prout ad «abditorum utilitatem expedire oemuerit. 8i forte autem de ecoleeiaatici· re· intelligenda «it, nemo unu« ignorare poteet. nulla nationaim «eu populorum iura in ecoleaiam einaque bierarehiam et ordinatione·, catholico· ,unquam noviaae. Rtai enim undique gente· ac natione· in eccieteam eonfluxarint, omne· tamen in unitate »ui' nomini· ita Deu· adunavit «ub eo, quem univerte· praefecit, rapremo pactore beatitaimo Petro apoatoloram principe, ut iam non ait, uti monebat 'apoetolu·, Gentili» et ludaeu», Barbara» »t Scytha, rarvu et liber, «ed omnia et in omnibuh Chriatn·1: Ox quo' totam oorpu» compactum et oonnexum per omnem iuneturam «ubminiatratton», •eoundum operationem in menaurUm unitucnituque membri augmentum corpori· facit in aedificationem rai in caritate*. Dominu· enim non modo nullam gentibn» aut nationibu· dedit poteatatem in eocle•iam, «ed oaa iniuneto debito credendi* docenda· commitet apoatoli·: unda et beatiatemu» Petre·*, ooavenientibn· d^oetoli· et «eeioribu» palam edixit. elegi··· Deam, por ce roam audire gente· verbum .evaageBi, et credere.

M. At etiam enmmi impotanti· iura a nobi» violata fitiaro diooatar. Vulgaria haec ta longoquo haeretieorum tat detrita ealnmaia, qham primitu» ooatra Chrietem Deum a ludaeia oxeogitutam, ethniei apud romnnao imperator··, mox haarotiei apud pritapaa otiam taboticoe aoepiiaimo adhibuerant, atque ntteam ot te prêteaatia non adhiberent. Qmoo aaaotua ffieronym··* aariprit, .adulari haaretieo· regali fimtigio, ot hanc habere ooaouetudiaom, [redacted]t (uparbiam anam ragibua hnpatanh et quod ipai itauut rex fatim» videatur: aMotoa viro· ae prnocoam (dei aeyaro apad eum, at teboro dootori-

* C«am Lmar. IV, ora M.
* ^.

• ti»teh.xxvm, m
■AatXV.T.
* CtaMMtai* e®* IL S

....Î

f

bus m praadieeut fat Israël, m eootre régi· fiwiaat voluntatem, quia Betbei, ho· -* <[redacted]> Dai, «* Mm saeleaia sanatifioatie regia ait «t daamm regai.* Hm quidam impudautiatimas eahuaaia· eeatompia „ eileutle ebderer· eetim sawt, ad·· a 0atholisae MM dech-iais nostrisque aroribus «t inotitatia ali«eaa m>L Vscrun siatpiMbua at isJperitis utilissimum est provider·, m dama· aMocutar *tu/»* •t siaiatr· d· nobia et de apoetoliea seds ubtimante· ob malignorum dieteria, .qui ex ao quod alio* inoemuat, vitiis oui· opem fana moliuntur'.

38. Eoelosise igitur eathobcM dootriaa aat ab ipao Christo Deo accepta at a sanetis épçrtolia tradita, reddenda ease Caecari quae sunt Caesaris, Deo autem quae Dei suai; quapropter at* praedecessores noatri nunquam omiserunt, qiui opus fuit, debitam principibus fidem et obedieramn inculcare. Quo fit, ut imperatoria propria ait piriburn rerum administratio, rea autem ecclesiasticae ad sacerdotes omnino pertineant. His. autem rabas ea omnia sunt aocenoenda quae ad exteriorem, uti aiunt, eoelesiae disciplinam constituendam et sanciendam necessaria sunt: haereticum enim esset asserere, uti iam definitum fiait a recolendae memoriae Pio VI praedecessore noetro*, usum huius potestatis a Deo acceptae, abusum osse auctoritatis ecclesiae. Haec autem distinctio potestatum ut plane integra servaretur, .apoetoliea sedes plurimum semper adlaboravit; et saecularium prinoipum in rebus ecclesiasticis immixtionem, quae spsetaaAm *HOfnan* et Jrwnas Aaoressa Msweta·» a sancto Athanasio* diota fuit, sanctissimi quique praesules aperte improbarunt; quos inter meminisse sufficiat Basilium Caesariensem, Gregorium Theologum, loannem Chrysostomum et loannem Damascenum. Qui postremus aperte affirmabat*, .nominem sibi persuasurum imperatoris edictis eoclqpiam administrari; sed patrum institutis regitur, sive ea peripta sint, sive non scripta' Quapropter et oscumeniei concilii Chalcedoqensis patres* in ecus Photii episcopi Tyri aperite proclamarunt, ipsis assentiantibus imperatoris administris, .contra regulas nihil pragmaticum (hoc est imperiale decretum) valebit; canones patrum teneant*. Et sciscitantibus iisdem administris .num haec de universis pragmaticis decerni sancta synodus vellet, 'quae in detrimentum .canonum facta sunt, episcopi omnes responderunt. Universa pragmatice cessabunt: exsones teneant, et hoc a vobis fiat*

39. Duo autem sunt in quibus laesa a nobis imperialia iura dicuntur, videlicet quod modum in sacrorum antistitum electione et institutione servandum definiverimus, atque ecclesiastica bona, mconsulta apoetoliea sede, a patriarcha alienari v·»·tuerimus.

40. lamvero quid magis ad ecclesiasticarum rorum ordinem pertinere dicendum eat, quam épiacoporum electionesT Quas nullibi legimus in samia litteris, prinoipum aut populi arbitrio permissas, quas ecclesiae patres, oecumeuica concilia, apostolic·· constitutiones ad potestatem eedstiastioaaq pertinere semper et agnoverunt et sanxerunt. Si itaque eum agitur de pastore ecclesiastico constituendo apostohoe aedes modum definiat in iisdem electionibus peragendis servandum, qua ratione dial poterit summi imperantis iura violas··, eum noa aliena·, sed tibi propriae potestatis iure exerooetT Bat quidem eximia ot venerabilia in populum tibi eamsaiaaum episeopianstmitas; nil tumes em quod is4ki ttaMBt eHiM· bi MI iBjHtbM· Mıı MMVtMNMft bebabit MφMHMПMI lamdamaua mlam^Auamm ·ʙ ═ ✕ ═ AmmJ m kammmm» bmk Mm· in talem opisaepum a debita legitimo prineipi fid· minime negligoret Veqne iiimdm, no quia inimicum erga legitimum principem gersea aaiaun ad epiKopalam dignitatem subrepet: maha enim iuxta eoeMaa leges in iis, de quorum promotion· agitur, antea inquiri soleat, at virtutibes praediti ^gaoocantar, qua· ia ·»· apoetohm requirit.« His vero certe non-poUeret, qui deprebeaderetar non serrare praaoaptum beatissimi Petri principis apostolorum *: .Subieeti estote omni humana· cresturao propter Denas, sirs rugi quasi praecellenti, sire ddbibua taaquam ab so missis ad vindictam mfiiefoctorum, laudem vero bonorum; quia sic est voluntas Dei, ut benefacientes obmutescere faciatis imprudentium hominum ignorantiam; quasi liberi et non quasi velamen habentes malitiae libertatem, sed sicat servi Dei.*

41. 8i autem, quod utile visam est primo Othomanorum in Oonstantiaopolitaaa arbe dominatori eiusque successoribus, placeat civile quoque officium atque administrationsm episcopis aliisqus e clero tribuere, non idcirco plena atque integra ecclesiae potestas in eorumdem electione potest imminui. Absonum enim foret, ut caelestia terrenis, spiritualia .civilibus poethaberentur et inservirent Ceterum integrum semper esset summo imperanti civilem personam ot potestatem alteri tribuere, si quandoque ita expedire indicaret, pleno tamen et libero maneat· catholici· episcopis ooclesiastieae potestatis exercitio. Id autem aliae evenisse, quin etiam speciali diplomate celsissimi imperatoria Othomanici anno 186T factum fuisse, eatis compertum est

43. Quae quidem omnia eum iam nostro nomine ot mandato significata aperte fuerint Othomanieae aulae a venerabili fratre arehiepiacopo Thoesalopioensi, eum legatione nostra extraordiaaria Constantinopoli fungeretur, a calumniosis hisco et obsoletis dicteriis refricandis cessandum omnino asse liquet, nisi qui ex adverso eunt invidiosi et mugis studiosi partium quam veritatis velint reputari.

43. Vehementissime autem admirati sumus, cum nos impoti audivimus .ob innovatam ot confirmatam a nobis legem circa bonorum occlesiaotworum alienationem, quasi nedum imperialia iura invadere, verum ot ipsa eodetiaram Armeniarum bona nobis vindicaro vsllemua. Eodstiastica bona ad ecclesias pertinere non minus certa quam oivimto bona ad area, earumque sub potestate esse, noa tam canoBae aanxeruat, quam ipsa naturalis ratio euiqne suasit. Eorundem voro bonorum administration··» primis ecclesiae eaoeutis episcoporum arbitrio et conscientiae commissam, sabseqaaatiam cbnoiliornm decreta moderari non praetermieeraat, editio legibus quibus definiretur qua ratio·· et quas ob causas administratio geronda foret, efieaatio permittenda: qua in re circumscripta est vstus itia episcoporum potestas et synodorum vel quandoque maierum praesulum prudenti arbitrio petmisaa. Cum versatis adhuc consultam nqu videretur eccteaiaatieorum bonorum indemnitati rive ob synodorum infreqnoatem eelebratioaeaa, sive aliae ob causas, apostolicM sedis iatersedore anetoritas debuit; qua cautum set, ae scelestarum boaa, iaososulto Bomane pontifie·, alieuarentw.

ı Qng. N··!···.. erat. «, ia bed. a Basil, a M
• Osest Austeram */Uti,* ynp. A
a Hta. Arise, ad mmart, a. M.
• Orat. ■ 4s sssr. tasgta, a. IA
• Oses Cbalsad, aat. IT.

*IFstr.H,it

n·

iMMa

tat·* Mtamdam aoetoata· rav*··· neat, Mta teatan tar qam taat ia apaateMs naatria atohivte·, at mho ana· ή aKtot, qai tegi» praediata· aba* vaattam iuraateato aoa promtearit. Idlpaam taataaa wt et flt qaotidta ab oriaMpte latiai rite· eaina-libèt gontte, ragai val rrtpubHoae, qaia naqnam rivilas potestates conquestas tartat sus Heirea iura violari. Bf merito: Me eaim lagibne Boaama pontifex nihil ptseeaarit, niha sibi arrogat; eed totn· in ao eat, at apoetata eootasiàrum ntiHtsta vel in rittgnlte earibaa qnid ab epiaeopo tari ex-pédiai, oollati·' oonsiliu definiat, vel ipti epieoopo definiendi taoiet poteetatem, bob diaaimiR ratione aa pater familia» eam filii» ante agendam potaret, Qnod autem, subiaatte iam patriarehio aa loge qua, inconsulta apoetolica aedo, boas maaaM »aae alie-nare vetantor, hoc ipeam ia aoatra eonatitatioae decernendam duxarimea de abi» eoclasisstiois boato, id non aine grsviaeimi» «aeria, de quibas optime novimus Deo a nobis reddendam ratione··, betam nomo anna qui raete indicer· velit poterit auspicari. Novi»·· sufltetat, qbod profecto qatequa •apiane inteDigat, aedaatare*·indemnitati et bono-rum aoélaaiaatioorum oon»erv»tioai m pecto tatiaa et efficacia» consultam eaee, quin legitimi· aataaquo iuribu» praatadtotam fberit Hiatum par memoratam nostram oonatitetionem.

4b. Quomodo vero RM* noetri· decretis aumrni c imperantis tara, ati aiunt, laaaa (bartet,,iagaoaa fatemur noa nullo pacto iatelligere; taata* abart ut hoc rei votuerim·» eat fiari poera axistiaraveri-mus, Nam ei dM aoa peteet, iiado* iaribau re-pugnare aam potestatem, qda polleat te ipeo Otho-manico imperio patriarobao et aptoeopi circa bono-rum ooclaaiaatioorem proaoratioaem, noquo iiadam repugnaro dioaada .iUa aat, qua* apaetettea aadaa pro ano debito ·* iure axarit, aam aoodam prae-finit, «ea etiam aaetoritate iatarvaaiatite, qao sa-crorum antistitae se ati debeeat, «t ait ia aedi-ficationem noa ia. dastruotionaaa. Qm paeto pro- I vteum · bbbte firiaM patet bonorum ipeoram ia-oolamitati, remqne utitem qaam amateM Marem Moteaül eatbettete quae par Orientem taniitatei •aat; quod abi oeateatfoMO dtfimbaartat, ama·· aguoeoant; portari eatam, ri temaa baa leg·· roll· gioaa eaatodiaatar, preeal dabto anppriante». Qm voto libartatem Hiatum mbmum taapetam Otbo-aateoa dwreti» sute eiimatrii, oam*qoo jtatro-tiniam m gerere bamaaimima aebte tigaUoa-varit, aoa debitam··, qah ra taapaata qnaRe rs-vara aat, at dtetoette .aaparatrmtte .. advetMn do hia, quM ta evidentem Hiatam alÛtatem eae-m enat.

48. Nequ· mians oatamaioaam *d oaanaenta* illud a reoratioribns quibtaia· Mingitatam at ab ' Orientabba· dteaidratitra· pertepida ttaaptaa^ qri RoaMaani-poatifioea^ qaa Cteteti vteartat aat, ten-dneera noa arabueraat ati aatani·* qumadam aaa-toritatom, qt»a interiori ragaatw «t nattam* ragb·

ovft 4* sIHb et βμ Iμ Iμ Mμ μ ι feMKg φMMB OAOtiOMM WHIl, ffcHIMBtibWI •liquid daoaraaat, ateatetru* «at adarittaadim, vol ignorari atiHert vol raitai divtaaai Maeqaa iauaa- WMMWW WWW···· WCWHaWaM· BaW qridem otebilb aomper taaatit at taaaabit: aaqaa «Ba paeto exigi pateat, at matationibae oit obaoxta, Us praaaertim ta look, in qaibaa propria eathoüoM religioni Ubertae atqao «Maritae imporialibaa otia* amari priutipi» deeroti» aaaatta Mi Oa* aai* oetbolioM fidei deg*a tit, uaam aaoo aoocleeiam, ot Romanam pontifieeat eaeo riaada* aapat ot om-nium ehriettaaoram patrem m dootora* exiatore, te certa naiti ex dhrirtiaais, iwttt ex peculieribu Christianorum aodaaite extranea» dtoi poterit, niai forte'quia ooataadore vallet, mombria aztranaam •ase cepbt, filii» patrem, diacipalia magistrum, gregi paeterant' ·

48. Catarum quia irtreiussi «aeteritatam ap-pellare noa {abitant apostolicam aedem, eocleeiae unitatem ee loquendi ratione discindant. vel aies dteatadandaa oeensiosem praebent, quoniam baatie-•imi Petri lamomari at titulum et iura univeiuali» paatoria m ipao daaogant; deficiente» idcirco vel a debite oathoBoee eeeleeiae fida, si eiusdcp» filiis ipsi aocaoseantar, vel dabitam eidam libertatem impetentes, ai foris alat. Christa· enim Dominus aperta tradidit •t «cire at audire ovea vooem pastori·, oumque aaqai; ab atone autem fugere, tata nea apesmat aM»m otoeonan. 8i itaque extrs-aaus, hoc eet atieeoa alicui peculiari aooleeiae di-cator aemmna pontifex, ali··· proinde et ipes erit ab apaatoKea sede, j^*e est ab Meieria catholica; qnae ana at aala aat super Petrum voce Domini faadata. A qao taadamaato qui Mm eaiangunt, aoa iam diviaam at oafihoMoam servant, oed dume namoeaantar eeeMam/aear·*; quae atpote huma-nte tentam aatioaaHtatte ati aiaat viaeulte colli-gata, aeqae eaierliOtam cathedrae beetteeimi Patri firmiter adhaerentium glutino copularetur, aequo ta ataadem aoMaratar firmitate, aequo emet iuxta •eunaxam rt ubiqna ooniunctam aoriari·· catholicae nnitetem

4·. KaM omnia, venerablI·· ftutree ac dilecti filtt, praaaoati nrarn -dteerimiM vobie scribenda daxtama, qai ooaeqaaihm eertiti eatis aobtocum fidam laetitia Dri at Salvatori· aoatri laaa Christi, at vpatoa* axritesaaote tei M*aM*itien· atncera* m intern Vidatte antea apad vm etiam fanplari qaod aaneti Dri apooteM dedam ptaedlvteaat, venturo» atiHoat in Mvterimte Aabaa ta daeeptioaa ilhuorea igitur, na tnadhtaatiri ab M qri vm vocavit ta gratia* Christi ia aRud «vengoUana; qued.aea art abad niti raat aHqti qai vm oontatbaat at veteat Mevartate «vaagrita* Otateti. Vora aala ovaa-go&tm Christi «mnertaro volaat, qai perita* ab •edam Christe Dm im:trina snse ftmdamaata* Mbawvero aoaantar, at uriottoblem «eam pseoandi aegant vri «vaeaaat. Bqridwt .fieri 1*·· Dominas

X.

muniaaia catholicae fidaiqaa tractate, aed iaiuriam dolma, ear vidaatur ab (ate) faiaae oeatampte; qaeteam baoa at haiaamodi, quateam abapttoae quoaqa· daripiaat, qui ia errore eant pariti «purgare aen grieaouat* Maaifeetem mdm iam eat ax aeram dadaratiouiba· at acriptte qaoqaa ia «alga· editi», aperta impugnari primatem iuriedfetioai· a Ohrteté Domino ia poraoaa baati Patri apoeteltea· hate aedi tributam, dum UHeo exarandi ia eoeleaia» rite· orientalia ia» impatitur: cula» proferendi errori» turbulenti» eut imperiti· mentibiu ooeario aeu praetextae, bob antea eaara eam potuit aut potori aaaaaorata ooneptaiio noatro. „8adm auto» apaetoltea* ia taUtam noa ooatumdiam datet, aed fidem defendit, communionem ciaearum, ut hodie cuncti qui in riaa viri rant prorupi·· dmpeetem, ri ad iatagritatem fidas eommunioatequo cathoiteaa — raro at ox nnimo paaaitentm — revertantur, aaaundam regularum tramitem paternarum feto cordi» albate' veniente» ai plana caritate »u»oipi*t" Quod ut preiada aollteitediaam vmtram praUaha ia ipri «rim oara aat do vfibte^ ot non path taataHoapra id «pod poteatte, aod feetet earn tmtadSo proveataua, at poaritte mattam». la que exnltaMtia uaodteum nane at oportet «autriateri ia vnrite tentatioeib··, at prabatte vactr·· fidri multo pretioatar nr·, gnod par iguem ptobater, teveuiatar ad laud»m at fieri·» at hoaom la revelat»·· lew Chrtett 'Obamrua»·· deuique voe par nomau aiaadam IM at aaivateri· noatri, nt idipeum at dteatte al Matb aaraea, at riti» perfecti ia oodem •aaaa at id aadam aaateatia, aaiUriti aorvare uuitataa fidri ia riaaaia pari». Bt pax Dai qua· axaparat nmaras aaaw raetodiat eorda veatra at intaffigaatte· veatraa ia Chrteto lam Doariao noetro: ariaa afenine at «actoritat· apoatoboam beMdtetfeearn vobia, vatMtabUm fratre» ae dilecti filii, in communio·· at obedieatia apeatoUeaa aadte parmvaraatibua peramanter impartimua.

Data» Ro»»·, epud Sanctum Patrue, di· mxta iaauarii aaaa MDCOCLXHII, poatifioatu noatri aaaa vigarimo aeptimo.

Pin· papa IX.

' 8. Cnttaa., IA *, urit. «ori, ». tU
• 8. Mu» «п» ir · -!j" - - l
• loc-dl

DECRETUM VE8IRIALE (BUYUBULTU) <iüO ARMENI CATHOLICI A NEOSCHISMATICK 8MTUNCTI FUERUNT*

181-4 februarii fi».

Au aurite «te »·» perrite - ri M fenw., lteputr Leri Benaib qfimri.

Malgré lea effort» at le» eoin» apport»· h la' disparition dm dieoeatimant» at dm dteaeuriaa· rarvann··, depute un certain tempa, tn te mu», au mia de la eoftmnaautd armdoo-eMhaliqno, et maigri la nomination par bdrut, il y a deux au», d'ua patri«robe, ce» diaaearimoute ne m aeat-pe» offbora: la fraotiaa Hanouaiata eet notde m dehara du patriarcat, et rite m plaint eooatammeat dm difiteritfa et dm outravm raaoeutrioa par rite dan» l'exptditioa de aea «Jfcriree.

Or, oomma le prix at la traoqaiUité d· eatta fraction doivent fitro afeaaaairamoat obtaaaa·, l«a proportion· raivaat·· ont M primatfe· h la haute •aaettea impdririe.

De» bommea ruoommnadnbte» par lour drritara at lour oonaaiaaanoo de» effrite», ehoiria parmi tea laïque· par l'antoriU, earout ddrigafe eoa» le titre de vdhila, à te condition que la» eheft apiritael» ae aarout pae reconnu» du gouvernement et a· •atout pis· aeoapte· daaa te» proviame ooaaaaa membra· de» madjü·, h l'effet de rigter, teat daaa la capital» qaa daae te» province», te» affriru· emanate· da la dite fraettea. Le vikil ridgeaat h Coaateatiaopte ayaat .aataralteineat raeoaru b la RabHme Porte pour te rfiftemaat dm offrira· qui ra peoduiroat, •aax dm province» «■dremar.eat à l'autorité looaüa.

Cm dteparitteaa ayant fit» maettenadm par iradd imperial, at toi »mnnmmi étaat un hnmm» droit ·< pomddaat te eoaitaimaaea dm afihire·, tu m 4td Boaimd-vdhU e Oouriaattaapla pour te rigteaieat ai raxpddütoa dm affritee eouraatm de te fraettea Hamduatete.

■mpremm-tri doue, rnioa 1m devoir» de te charge et te oaparitd, de rigter et d'expdstier lto offrira· da te fraettea HameUutete b Cowtaatiaopte.

Mouharraai, 1887.

. REGIUM DIPLOMA ANTONIO HA88UN SECUNDO CONCM88UMW

1878 martii M / apriü» »,

Baaehb U patriaraato degK Armeni cattoliei ebe abitaao la mte mpitale e in tutto il mte imparo, unite al mttoltemaîto di. Cilteia. «ia atato par il pamate riaaamo a aftdato a monaigaor Antonio

Mim ma dtari «ri
•rntteaita· · pririarm arm

pariai*: m *H*MMMi*M M» dhruagaua· aba pib tardi anriM toapptato, B Mteta di barat ara «tote •cnaeeltate dai ragMri del «rie divan·. Itattaate U KftBMNBf H®® MBφΦ di dferipnte ia preaitate diuargemm, ha dtabiacnte titimaairat· 4' amar preate a dare *1 «te gueacuu impériale della iMIwaaiiai aelide a ptann, e eea-rigaraada 1* «aSaritaaiani iadiriaante dagli arai-vaacevi vaaaovi * dalla popolaaioae dell* dette aaaioae par 'la nueva riaeaoaaauan dal auBadato prelate Bella ana carien: io gH aooerdo a rilaeoie, oonfonnemcate al mio trade (easrioae) imperiale, emanato * queet' effatto, il m» prenante barat im-periale, nd quale tono iaacritt* ed aggiunte alouae demote d' aaticuraaione, eiod:

a) Oho il modo d' aeqniato, di vendite - di geation* dagli immobili appartenenti ti patriarento ovvero d cattoliooeato di Oilieia o ad altri vtabi-limcnti di beccficMca dove *emere* in ogni temp •ubordiaato aile leggi, regolamanti e tiatema ctabi-liti o da itebiSni dd mio governo imperial·;

b) Che il modo d'eroaione e d'amminiatraaione dagli oepedali, copiai, dei monacteri, delle ecuole ed titro iatittiti o da totitairti naaioaahnente, deva, •enxa Γ interventione titrai, aver luogo conforme-ment· tile leggi ctabilite dal mio governo imperiale;

a) Che Γ oMcitiith dei voeoevi o eeoleaiavtioi •letti fra i membri di dette natione e redditi ottomanL in confermità al regolamento in vigore *et antiqw},* non eari rioonoeeiuta, ce nonquando ami avranno il receritto del divano imperiale, in rtete;

d) Che titarquand* H panto del patriarcat* o OUW· MNfeb VMMrfMg •elti do-g* o veeoevl di datte âarioao « end-[redacted] SBpWy β· MI* gVBdDOM* Wgw* * mad «lotte Madmacaaat* all' am otaMSto ad anâi-fne» an* tard riaoaoariato colla au* oSeiaHtà, too a tente ohe aoa cari riooaoeeiate dd mie governo imperiale;

o) Cboia dao il eaBodato prelate ammiaietraado •aoondo la legga · lo regdia gli afhri di dette no-tione, aoa aaunettere riagerenan di aleuna pereona [redacted]teenier* negli affari relativi a lai, o in quegli eh·, rnoondo Γ antico uao · epatame, mm» tratteti ira il patriarcato e la mi· Sublime Porte.

A queeto conditioni il patriarcato degli Armani oattelioi della mia capitale e dd mio impero, oom* B anche il eattolieocato di Cilicia rien d'emer di nuovo o per rieonferma affidato e date ti «ullodato prelate. A queato effetto io gii ho aooordato il mio prevent* berat cognate in capo di mia mano im-perial·, - ho ordinato ohe il aullodato di qua in poi poceecaore del patriarcato Amène o cattolioo-•ato di Cilicia non aarh dicmacco vite c'ua durante, fine a tente ohe la eu* oondotte non aarh contraria aile ooatithaioni délia religione e délia natione, di cui egli t il patriarca * il cattoliooa, e a quelle del governo Ottomane, e aile elauatie copra ecpocte, oppure fine a tante ohe epontaneamente non dari •gli mederimo la eue rinuntia.

Tutti i murakha», i veaoovi, etc.

CONSTANTINOPOLITANA SYNODUS

1867 men·· augucto.

' Non cemel tantum et iteram, «ad et tertium iam C edideret reern aynoduc regdamentam ad compo-nenda· ragendaaque rca rcholae theologicae ceu maiori· cedi· oecumenioae ceminarii quod exetet in ineda Chaîne, non longe ab Urbe. Veteribuc reguli· abrogati·, novae condidit anno 1867, men·· »ngu»to, qua· aupervaoaneum acaet repetere, cum nihil fere, novi afferant. Sub nominibuc appodti· obtignarunt: Oregoriu· patriarcha, Nioodemuc Cvtici, Geraaimu· Chalcedoni·, Neophyte· Dereorum, Dionyaiu· Cretae, Agathangelu· Drama·, Paltiua Vidyne·, Gregoriu· Chii, 'Nioodemuc Vodenorum, Neophyte· Coryteae.

Integrae exatent apud B. D. Ctiliphrona; 'Ex-xXqoieonxh ἡ ἐχχλησι«στ:χάν ScXvicv, t. Π (Conctan-tinopoli, 186»), p. 16-3».

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA

1867 menae decembri.

Graeci ctrennum «emper collocarent ctadiuc in aedificandi* eet cMtendaadb eehdb in qtibec inventa·'littera· addtiearet Optimae hui·· indoli· novum argumentum dederant civ·· Oomtantianpob-tani, dum collegium inatitaerunt quod, aceumpto Ktvcpcxqt Φιλ«χιοκ8«vηχη 'Adclpdrqvof titulo, pro-potitum cibi indixit amlerem quam dicunt Maniam D nationalem in Uybe, eoDeete atipu, mtripiradi Ha-gulae «tiam conditae aunt ad qua·' unuaquiaq·· •ociua agere deberet, quaaque ad mutarem «nutatam •aera cyaodu· probavit per tigiltata· fitter··, mеae* decembri anni 1867, iadtetfoq* XL date·, atque 'ita incipiente·. T·χ fittip to* dpbeMÇoo ttiqpijMRoc pcAqpdwv Tfji κοινή τ·ύτη nvtuponixlfc dyiaç wO Χριστού Ιχχλησίβ iv vote μάλιστχ iu-ρκτκούιοστον anHotqx·. Eaa eum Gregorio patri-archa obtignarunt antbtitec icti: Nioodemuc Cytici, Gerarimuc Chalcedoni», Neophyte· Dereorum, Aga-thaagelu· Drama·, Pahiu· Vidyne·, Chryaanthu· Gani et Choree, Oregoriu· Chii, Nicodemu· Vode-noram, Neophyte· Oorytoa*.

Utraqua tabula, regulae eoilie*t et tigillium, exatent apud B. D. Otiliphroua: 'Εχχληοιβσπχα ἡ txxlijoiaextxbv Itiriov, 11 (Conctaatiaopoli, 186»), p. 119-90.

CONSIANTlNoroUTANA SYNODUS

a qua nova* andiui epineopalium ordo deccribitur

IMS βμμ iannario.

OrdoSRCquam habuarit erigtoatet *···»' *4 •ti. H6, entto diximne Oum autem idwiucm à aebta in NpMMatahdfr Bta d*aum*hto MMbitam OalUaicuc Dtiioan·*, archivi patriarchal» euato-dam, reguvimuc, ut tabedam MaCtam «cm ip«o arigin*H conferre digMietar. Yctfe «tail* nantit' rii

'A*

Afci

grate aat·· ukike», «u· 4μ μ - μ M«μ n MmA Sh mmu gMgnphM· UtaattM*· «ffH·· «m~ Λεεαέ:

f Ίεεαχειμ Ιλόφ ΗββάρχιΜεiακακα Κεενσταντινωυ-«Umk νέα Wr s «αί οέκουμεναιδ πατριάρχη .

t Όιεαρ Αν κατάλογο τΑν μητροπρλιτΑν, tΑν ύπο-Μφένον t* «·>' ήμά άγιεετφφ πατριαρχι«φ A** στολιηφ «al ebiM^twxÿ δρβνφ, ββl*^X·ή ήβη ήμετέρα τε πατριαρχική , καί τή Oppi ήμό !*P* συνόδου διεαεκόψοι καί κοινή έγχρίσει, «ε^αρέζαν τή» τάξιν, ήν Ιχβστο αύτΑν ρ4λλ*τ χατέχειν τού λοιπεΟ h τ* vats έχχλησιαστιχεί amifiiaiet καί *ν ταξ ύπογραφεά * άπδ πολλέέν γάρ χρόνων μέχρι τοΟ νφν «Miv ύπήρχε συνταγμότιον έπισήμω διά συνοδική άκοφάσεω έ^οδετημένον έκτδ τού iv τύποι <χ· ΗιΙερέπτ ιοο άοιβίμου Χρυαάνβου πατριάρχου Ίερο-σολύμεεν* αί δέ μετ' ixtfvo έπισυμβόσαι διάφοροι μεταβολαί τή βέσεεε τΑν άρχιερατιχΑν βρόνών, άνωμάλω διαχείμεναι, άπεσημειοΟντο άτάχτω χεά ώ ξτύγχανεν. Ήβη γοΟν έγπριΗν συνοβιχΑ , ίνα τδ οόσιώδε τούτο άνηχείμενον τύχη τή άναγκαία ταχτοποιήσεω; xai διατυΚεοβή συντοηηυίτιον μόνιμον, διατηρούμενον τού λοιπού άπαραποιήτω;, διδ τούτα βληδέντων ύπ' δψιν τΑν χατά καιρού γεγενημένων προβιβασμών διαφόρων έπαρχιβν μετά παρατηρήσεω δχριβού κρδ τά τΑν μεταβολών τούτων Ιποχδ xai συζητήσεω xal-έφαρμογή πολλών εύλόγων xai δικαίων λόγων, χαδωρίσδη, Α «Ιρηται, τδ παρόν κατά τήν έξή άχολουδίαν.

α'. Ό Καισαρεία Καππαδοκία ύπέρτιμο τΑν ύπερ-τίμων xai Ιξαρχο πόση 'Ανατολή .

β'. Ό 'Εφέσου ύπέρτιμο xai Ιξαρχο πόση Ασία .

Έχει έπισπόπου δύο*

1. τδν Ηλιουπόλεω xai θυατείρων,
9. τδν Κρήνη xai Ανέων.

γ'. Ό Ήραχλιία χαί ΤαιδεστοΟ πρόεδρο τΑν c ύκερτίμων xai Ιξαρχο πόση βροχή xai Μακεδονία .

Έχει έπισχόβου τρει *

1. τδν Καλλιουχόλεω xai Μαιύτου,
2. τδν Μυριοφύτου χα! Περιστάσεω ,
3. τδν ΜετρΑν xal Άδύροεν.

δ'. Ό Κυζίχου ύχίρτιμο xai Ιξαρχο παντδ Ελ-λησπόντου.

ε'. Ό Νιχομηδεία ύπέρτιμο xai Ιξαρχο πόση Βιδυνία .

'. Ό Νιχαία ύπέρτιμο xai Ιξαρχο πόση Βιδυνία .

ζ". Ό Χαλχηδόνο ύπέρτιμο xai Ιξαρχο πόση Βιδυνία .

η'. Ό Δέρχων ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Βοσπόρου θρφχιχού xai Κυανίων.

♦. Ό Θεσσαλονίκη ύπέρτιμο χα! Ιξαρχο πόση θετταλία .

Έχει έπισπόπου όχτώ*

1. τδν Κίτρου ,
9. τδν Κομπανία ,
3. τδν ΠλαταμΑνο ,
4. τδν Σερβίων καί Κοζάνη ,
6. τδν Πολυανή χαί ΒαρδαριωτΑν,
6. τδν Πέτρα ,
7. τδν Αρδαμερίου,
8. τδν Ίερισσού xai Αγίου Όρου .

ι'. Ό Τρονόβου ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο πόση Βουλγαρία .

Έχει έπισχόπου τρει *

1. τδν Βράτζη ,
3. τδν Λοφτζού,
3. τδν ΤζερβενοΟ.

ια*. Ό Άδριανουπόλεω ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο παν-τδ Αίμιμόντου.

4*. *0 Άμασεία ύπέρτιμο xai Ιξαρχο παντδ Ιύξείνου Πόντο»

ιγ*. Ό Imowivwv «ri Βελλά ύπέρτιμο xai «ξ^χ· Χ πόση Ήπειρεα «al Κερκόρεκ.

Έχει έπίσκοωον τόν Παραμυβi^

ιδl. Ό Προόση δαέρημο «ri Ιξαρχε Βιδυνία

ια'. Ό Πελαγϊενεία Ιαέρτlμε χεό <αρχο όνω Μακεδονία .

ι *. *0 Νεοααισαρεία «ai Ίνέου ύπέρτιμο «ai Ιξαρ-χο Πόντου ΠαλεμεενιαχοΟ.

Έχει Μακακον τδν Νιπουπόλεω

ιζ". Ό Ίχονίου ύπέρτιμο xai Ιξαρχο πόση Αν «αονία .

ιη'. Ό Βερροία xai Ναούση ύπέρτιμο πεό Ιξαρχο βετταλία .

ιδ'. Ό Πισσιδεία ύπέρτιμο xai Ιξαρχο Σίδη , Μυρέων κεό Ατταλεέα .

χ'; Ό Πόσνα ύπέρτιμο καί Ιξαρχο πόση Δαλ-ματία

κα*. Ό Κρήτη ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο Εύρώπη .

"Εχει έπισκόπου έπτό*

1. τδν Αρκαδία ,
2. τδν 'Ρεδύμνη καί Αύλοποτόμου,
3. τδν Κυδωνία ,
4.' τόν Πέτρα;,
5 τόν Χερρουνήσου,
6. τδν Ιερό καί Χιτεία , χ
7. τδν Κισσόμου χαί Χελίνου.

χβ'. Ό Τραπεζούντο ύπέρτιμο καί Ιξαρχο πόση Λεξική .

χγ". Ό Λειίρίσση ύπέρτιμο xai *Ιξαρχο* δέυτέρα Θεσσαλία κεό πόση Ελλάδο .

Έχει έπισχόπου τέσσαρα *

1. τδν Τρίχχη ,
2. τδν Χταγών,
3. τδν θαυμαχοΟ,
4. τδν Γεφδικίου.

κδ*. Ό Αρτη ύπέρτιμο xai Ιξαρχο πόση Αιτωλία ,

χε'. Ό Φιλιππουπόλεω ύπέρτιμο χεό Ιξαρχο θρφ-' πη Δρογοβητία .

χ '. Ό 'Ρόδου ύπέρτιμο χαί ξξαρχο πασών τΑν Κυκλάδων νήσων.

Έχει έπίσκοπον τδν Λέρνη .

κζ*. '0 Σερρών ύπέρτιμο χαί Ιξαρχο πόση Μακε-δονία .

κη'. Ό Δράμα ύμέχτιμο xai Ιξαρχο Μακεδονία .

Έχει έπίσκοπον τόν Έλευδερουπόλοεε .

κδ'. Ό Σμύρνη ύπέρτιμο καί Ιξαρχο Ασία .

Έχει έπίσκοπον τδν Μοσχοννησίων.

λ'. Ό Μιτυλήνη ύπέρτιμο καί Ιξαρχο πόση Λέσβου.

λα'. Ό Διδυμοτείχου ύπέρτιμο xai Ιξαρχο 'Ροδόπη ,

λβ'. Ό Άγχύρα ύπέρν.μο καίΙξαρχο κείση Γεώατία .

λγ'. '0 Φιλαδέλφεια ύπέρτιμο καί Ιξαρχο πόση Λυδία .

λβ*. Ό Μελενίκου καί ύπέρτιμο .

λε'. Ό Αίνου xai ύπέρτιμο .

λ '. Ό Μηδύμνη ύπέρτιμο xai Ιξαρχο Δέ<φο·υ.

λζ*. Ό Μεσημβρία ύπέρτιμο xai Ιξαρχο Μαύρη Ααλάσση .

λη'. Ό Βιδύνη ύπέρτιμο xal Ιξαρχο παντδ Παρα-δουνόβεω .

λ>'. Ό Δρύστρα ύπέρτιμο xai Ιξαρχο κοντό; Παρα-δουνάβιο

μ*. Ό Σοφία ύπέρτιμο «ai Ιξαρχο Βουλγαρία ,

μα'. *0 Βιζύη xai Μηδεία ύπέρτιμο xai Ιξαρχο Μαύρη δαλάσση .

μβ'. Ό Αγχιάλου ύπέρτιμο xai Ιξαρχο Μαύρη δαλάσση !

μγ·. Ό Βάρνη ύκέρτιμο καί Ιξαρχο Μαύρη δ«-λόσση .

μβ*. '0 Μαρεενεία ύπέρτιμο xai Ιξαρχο Ροδόπη ,

με'. Ό Σηλυβρία καί ύπέρτιμο .

μ * 'θ' ΣωζοναγκδουπόλεεεΣ ύπέρτιμα «al Ιξόρχσ πόση Μαύρη δκλάσση .

2 'i'* '* ? VSrÿ'* & V%'*eV 'F %